Trạch Trư

Thần Uyên Thám

Bản Dịch
ĐỘC QUYỀN
VIP BẠCH NGỌC SÁCH
VIP BNS

LÂM UYÊN HÀNH

Tác giả: Trạch Trư

Thể loại: Convert, Tiêp Hiệp, Huyền Ảo

Nguồn: tangthuvien.vn

—★—

DTV-EBOOK.COM

Lâm Uyên Hành

Tô Vân làm sao cũng không có nghĩ đến, cuộc đời mình hơn mười năm Thiên môn trấn, chỉ có bản thân là người.

Hắn càng không nghĩ đến Thiên môn trấn bên ngoài, phương viên trăm dặm, là lừng lẫy nổi danh khu không người.

Trong đêm đen gặp vực sâu mà đi, tu đến xốc lại tinh thần, như đi băng mỏng!

Chương 1 : Tường tự hồ ly thư đồng thư

Chương 1: Tường tự hồ ly thư đồng thư

《 Đông đô phú 》 có nói: Trong bốn biển, trường học như rừng, tường tự đầy cửa.

Câu nói này nói là Nguyên Sóc quốc giáo dục rầm rộ.

Tự Nguyên Đế đến nay, Nguyên Sóc quốc liền tại cả nước trên dưới thiết lập quan học, hương dã ở giữa quan học gọi tường tự, huyện , đạo, ấp, hầu quan học gọi hiệu, quận quốc quan học gọi học, Đông đô quan học gọi thái học.

Cầu Thủy Kính theo Sóc Phương thành đi tới Thiên Thị Viên, trên đường nhìn thấy lại là một phen khác cảnh tượng, cùng 《 Đông đô phú 》 bên trong ghi chép cũng không tương đồng.

Dọc đường hương trấn tường tự chẳng những không có học sinh đầy cửa, thậm chí có thể nói là trước cửa có thể giăng lưới bắt chim, có chút tường tự đã đóng cửa, tường tự bên trong cỏ dại rậm rạp, Dã Hồ khắp nơi, nhiều sinh tinh quái.

Gần ba mươi năm nay, nông dân đều hướng trong thành chạy, nông thôn chỉ còn lại có phụ nữ trẻ em già trẻ, bảo vệ chút đất cằn sống qua ngày, ngay sau đó nảy sinh không ít vấn đề.

Cầu Thủy Kính trong lòng nông thôn gánh chịu lấy hắn lúc nhỏ tốt đẹp, trong ấn tượng nông thôn non xanh nước biếc, địa linh nhân kiệt, mà lần này dọc đường nhìn thấy lại là một bộ lễ băng lạc hoại đạo đức tan rã cảnh tượng.

Không nói những cái khác, vẻn vẹn tường tự giáo dục liền ra vấn đề rất lớn.

Hương trấn thanh niên trai tráng đều đi trong thành, còn lại chút người già hài tử, có chút tiền bạc vợ chồng khắp nơi sẽ đem hài tử tiếp vào trong thành, đưa đến quan học bên trong đi học, còn dư lại đều là không có tiền, cha mẹ bên ngoài vụ công, ông nội bà nội chỗ nào có thể quản được những hài tử kia?

Đóng giữ tại trong hương thôn hài tử không có cha mẹ quản giáo, không những không đi tường tự bên trong học tập, thậm chí hô bằng gọi hữu, kéo bè kết phái, hoành hành hàng xóm láng giềng.

Trước kia học sinh đầy cửa ở nông thôn tường tự, bây giờ có thể có ba năm cái thiếu niên có thể ở bên trong đi học, liền coi như là không tệ.

"Không còn sĩ tử, hương dã tường tự liền xử lý không nổi nữa. Không còn tường tự, nông thôn hài đồng liền không chỗ đi học, ngu dân liền càng ngày càng nhiều, nông thôn sợ sinh loạn tượng."

Đến một chút cũng không có người khu sau đó, càng làm cho Cầu Thủy Kính lắc đầu liên tục.

Bất quá, hắn lần này tới đến Thiên Thị Viên mục đích, cũng không phải là vì đến ở nông thôn thể nghiệm và quan sát dân tình, mà là có ý định khác.

"Thủy Kính tiên sinh, sắc trời dần dần đã chậm, không bằng ngay tại cái này tường tự bên trong tạm thời đặt chân, ăn vài thứ, đợi đến Thiên môn xuất hiện thời điểm lại tính toán sau." Cầu Thủy Kính sau lưng, một cái sĩ tử lên tiếng nói.

Cầu Thủy Kính nhìn một chút mặt trời lặn, gật gật đầu, cùng một đám sĩ tử đi vào một chỗ tan hoang tường tự bên

trong, chỉ thấy nơi này chông gai khắp nơi, hẳn là vứt bỏ nhiều năm rồi.

Mấy cái sĩ tử thu thập một phen, đang muốn nhóm lửa nấu cơm, đột nhiên chỉ nghe tường tự nội đường vậy mà loáng thoáng truyền đến tiếng đọc sách.

Cầu Thủy Kính vẻ mặt khẽ nhúc nhích, giơ tay lên làm ra im lặng động tác, lặng yên đứng dậy, lần theo tiếng đọc sách đi tới tường tự nội đường.

Mấy cái sĩ tử rón rén đi theo phía sau hắn, chỉ nghe tiếng đọc sách dần dần rõ ràng, trong lòng mọi người buồn bực: "Cái này tường tự rõ ràng là bỏ lỡ nhiều năm rồi, hơn nữa bốn phía là xa ngút ngàn dặm không có người ở khu không người, làm sao còn có tiên sinh ở đây dạy học trồng người?"

"Tường tự bên trong dạy học, chưa chắc là người." Cầu Thủy Kính dường như đoán ra tâm tư của bọn hắn, thấp giọng cười lạnh nói.

Đám sĩ tử trong lòng nghiêm nghị, hướng vào phía trong đường nhìn lại, chỉ thấy một cái cao hơn nửa người da vàng lão hồ ly chồm người lên, tay trái cầm thước dạy học, tay phải nắm sách, ngay tại trên đường dạo bước tới lui.

Mà đường bên dưới rõ ràng là mười mấy con hồ ly, vàng, trắng, đỏ, hoa, mỗi người ngồi nghiêm chỉnh, gật gù đắc ý, đọc kinh thư!

"Yêu tà gây chuyện, khai trí tuệ, rõ lí lẽ, bắt đầu đọc Thánh Nhân văn chương, tương lai nhất định huyễn hóa trưởng thành, gây họa thế gian, thậm chí cùng người tranh đoạt thiên hạ!"

Cầu Thủy Kính tiếng lòng sát cơ, đang muốn động thủ, đột nhiên ánh mắt dừng lại, trong lòng sát cơ dần dần phai nhạt.

Chỉ thấy cái kia trên lớp học hồ yêu khắp nơi, mà hồ yêu trong đám, lại có một cái thiếu niên áo vàng cũng đúng ngồi nghiêm chỉnh, cùng hồ ly bọn họ cùng một chỗ gật gù đắc ý, đọc văn chương.

Thiếu niên kia mười ba mười bốn tuổi tuổi, mi thanh mục tú, môi hồng răng trắng, rất là nghiêm túc đi học.

Cái này trên lớp học, loại trừ thiếu niên này bên ngoài, không có một cái nào là người!

"Thiên Thị Viên dân sinh suy tàn, ở nông thôn tường tự băng phôi, người không còn dạy hài đồng, hài đồng cũng không còn đi học, ngược lại là hồ yêu giáo thư dục nhân, đọc sách viết chữ."

Cầu Thủy Kính trong lòng xúc động mãi thôi: "Hơn nữa khó được có một cái hiếu học người, mà thôi mà thôi, liền bỏ qua bọn họ đi. Thiếu niên này, vậy mà tại khu không người cùng một đám hồ yêu cùng một chỗ đi học, cũng không sợ, thật sự là cổ quái…"

Hắn xoay người rời đi.

Đám sĩ tử kinh ngạc, vội vàng lặng lẽ đuổi theo hắn, đi tới tường tự trong sân.

Cầu Thủy Kính không nói lời nào, đám sĩ tử cũng không dám hỏi thăm.

Sau một lúc lâu, chợt nghe tiếng chuông truyền đến, trong lớp học đám trẻ con kêu lên vui mừng tiếng, la hét ầm ĩ tiếng, ồn ào một mảnh, phần đông hồ yêu bay vọt mà ra, cãi nhau. Đợi nhìn thấy trong sân mọi người, mười cái hồ yêu nhao nhao hai cái chân đứng ở nơi đó, trừng tròng mắt há hốc mồm, không biết làm sao.

Đám sĩ tử nhao nhao hướng Cầu Thủy Kính nhìn lại, Cầu Thủy Kính khẽ mỉm cười, không để ý lắm.

Tường tự trúng cước bước tiếng truyền đến, một cái mang theo giọng non nớt nói: "Hoa nhị ca, báo tam ca, các ngươi không được chạy quá nhanh, chờ ta một chút!"

Đám sĩ tử theo tiếng nhìn lại, lại là nhân loại kia thiếu niên rơi ở phía sau một bước, mới vừa đi ra lớp học.

Một cái nữ sĩ tử thấy rõ thiếu niên kia động tác, hô nhỏ một tiếng, hướng bên cạnh sĩ tử nói: "Hắn là cái người mù…"

Mặt khác sĩ tử tinh tế quan sát, mỗi người giật mình.

Thiếu niên kia hai con ngươi trắng lóa như tuyết, không có đồng tử, mắt không thể thấy, quả nhiên là cái người mù.

"Khó trách hắn sẽ cùng hồ yêu đi học chung."

Trong lòng mọi người thầm nghĩ: "Hắn mắt không thể thấy, chỉ có thể nghe được âm thanh, nghĩ lầm bên cạnh mình đều là người, lại không nghĩ rằng cùng hắn cùng một chỗ đi học đọc sách, đều là yêu ma!"

Thiếu niên kia tuy là mắt không thể thấy, lỗ tai cũng rất nhạy bén, cười nói: "Tiên sinh, tiên sinh, tường tự bên trong khách tới rồi!"

Soạt, soạt.

Gậy rơi xuống đất âm thanh truyền đến, cái kia dạy học da vàng lão hồ ly chống gậy đi ra lớp học, trong miệng truyền đến thanh âm già nua: "Quý khách đường xa mà đến, có sai lầm đón tiếp, thứ tội."

Nói đi, lão hồ sắc mặt trầm xuống, hướng những cái kia tiểu hồ ly nói: "Tan lớp, trời tối rồi, các ngươi nhanh về nhà."

Bọn tiểu hồ ly vội vàng giải tán lập tức.

Cầu Thủy Kính hướng cái kia mù mắt thiếu niên nhìn lại, lại thấy thiếu niên kia tuy là mắt mù, nhưng lại giống như có

thể thấy rõ ràng bốn phía đồng dạng, hướng hắn cùng đám sĩ tử khẽ khom người làm lễ chào hỏi, theo những cái kia hồ ly rời đi mảnh này tan hoang tường tự.

Cầu Thủy Kính cảm thấy kinh ngạc, nghiêng đầu nhìn thiếu niên kia bóng lưng, như có điều suy nghĩ.

"Hắn gọi Tô Vân."

Cái kia da vàng lão hồ ly ho khan một tiếng, tay giơ lên, dẫn dắt lấy Cầu Thủy Kính hướng vào phía trong đường đi tới, nói: "Thiên Thị Viên Thiên Môn trấn người, năm nay mười ba tuổi. Tô Vân bảy tuổi thời điểm, trong nhà sinh ra biến cố, con mắt không biết sao mù, thật đáng thương. Bất quá hắn là cái hiếu học hài tử, một ngày đến ta chỗ này, nghe được tiếng đọc sách liền đi không được đường, nhất định muốn nghe giảng. Ta thấy hắn hiếu học, ngay sau đó liền để hắn lưu lại."

Cầu Thủy Kính ồ một tiếng, thản nhiên nói: "Hắn là Thiên Môn trấn người? Theo ta được biết, Thiên Thị Viên Thiên Môn trấn, sớm đã không còn người sống. Không chỉ có Thiên Môn trấn không có người, Thiên Môn trấn phương viên trăm dặm cũng đều là khu không người."

Da vàng lão hồ ly dừng bước lại, nghiêng đầu nhìn hắn, cái này hồ ly lộ ra mỉm cười, râu có chút lay động: "Tiên sinh nghe được hơn phân nửa là lời đồn."

Cầu Thủy Kính quan sát nội đường, chỉ thấy chính đường bên trên mang theo một bức tranh, vẽ là mai lan trúc cúc, đối ứng tứ quân tử, phía trên có đề tự, viết "Làm gương sáng cho người khác" mấy chữ, không có kí tên, không biết là người phương nào vẽ.

Cái kia da vàng lão hồ ly đi tới vẽ xuống, đối mặt Cầu Thủy Kính ngồi nghiêm chỉnh, đem gậy nằm ngang ở trên gối,

nghiêm nghị nói: "Trong thành tới tiên sinh, còn xin lưu lại toàn thây."

Cầu Thủy Kính theo trên tranh thu về ánh mắt, dò hỏi: "Các hạ xưng hô như thế nào?"

Lão hồ nói: "Bọn họ gọi ta Dã Hồ tiên sinh. Trong thành tới tiên sinh xưng hô như thế nào?"

"Cầu Thủy Kính."

Cầu Thủy Kính khẽ khom người: "Thủy Kính dẫn dắt môn hạ học sinh đi ngang qua bảo địa, đi đường mệt mỏi, mượn tiên sinh bảo địa đặt chân, còn xin dàn xếp."

Lão hồ kia ngẩng đầu lên, kinh ngạc nhìn hắn: "Ngươi không giết ta hàng yêu trừ ma?"

"Tử viết hữu giáo vô loại, không phải là Dã Hồ tiên sinh làm ư?"

Cầu Thủy Kính nghiêm nghị nói: "Tiên sinh là yêu, Tô Vân là người, tiên sinh không có bởi vì hắn không phải đồng loại mà không dạy hắn, đây chính là lão sư hành vi ah. Hiện nay hương dã mất tự, giáo dục khó đi, người còn chưa hẳn có thể làm được hữu giáo vô loại, huống chi yêu? Bởi vậy Dã Hồ tiên sinh hành vi mới lộ ra đầy đủ trân quý."

Lão hồ thở phào nhẹ nhõm.

Cầu Thủy Kính lời nói xoay chuyển, nói: "Chẳng qua ta vừa mới nghe Dã Hồ tiên sinh giảng bài, nói chính là cựu thánh kinh điển, mấy ngàn năm trước cũ kỹ kinh học. Cựu thánh kinh điển tuy tốt, nhưng đã lỗi thời, theo không kịp hiện nay thời đại."

Lão hồ lấy làm kinh hãi: "Thủy Kính tiên sinh sao lại nói lời ấy? Lúc trước tường tự bên trong dạy không phải là những sách này ư? Mấy ngàn năm nay học đều là những thứ này…"

“Lúc trước là, mấy trăm năm trước thậm chí ba mươi lăm năm trước cũng đều là những thứ này. Nhưng mà hiện tại…”

Cầu Thủy Kính lộ ra một chút đắng chát, dừng một chút, nói: “Tiên sinh, thời đại thay đổi.”

Hắn lại lặp lại một câu: “Thời đại thay đổi, khà khà, thông thái rởm chỉ có thể bị đánh, hiện nay đã không phải là lúc trước…”

Hắn lắc đầu không có nói tiếp.

Lão hồ run rẩy đứng người lên, có chút mê mang nói: “Xin hỏi Thủy Kính tiên sinh, không dạy cựu thánh kinh học, như vậy nên dạy cái gì? Tiên sinh nói cựu thánh, chẳng lẽ hiện nay có tân thánh hay sao?”

Cầu Thủy Kính lắc đầu, lộ ra vẻ châm chọc: “Tân thánh? Hiện nay trên đời không có tân thánh… Có lẽ có, nhưng cũng không tại Nguyên Sóc quốc…”

Hắn lấy lại bình tĩnh, không có tâm tình nói tiếp, nói: “Hương dã tường tự theo không kịp thời đại, muốn học thứ hữu dụng hay là muốn đi trong thành, dựa vào cựu thánh kinh học chỉ có thể bị đánh, học được đồ vật cũng chỉ là mấy ngàn năm trước đồ vật. Dã Hồ tiên sinh, ngươi tuy là hữu giáo vô loại, nhưng ngươi tiếp tục dạy đi xuống cũng chỉ là dạy hư học sinh. Cựu thánh đồ vật, trong thành sống không nổi.”

Lão hồ nghẹn họng nhìn trân trối.

Dạy hư học sinh?

Lời này bắt đầu nói từ đâu?

Cựu thánh học vấn, đã xuống dốc đến loại trình độ này?

Sau một lúc lâu, lão hồ hướng Cầu Thủy Kính chắp tay, hóa thành một hồi yêu khí, biến mất không thấy gì nữa.

Cầu Thủy Kính cất bước ra đường.

Đến canh ba sáng, Cầu Thủy Kính đang tĩnh tọa chợp mắt, đột nhiên mừng rỡ, mở mắt thấp giọng nói: "Tỉnh lại! Thiên môn mở!"

Tường tự bên trong, một đám sĩ tử đều ngủ trên mặt đất, nghe vậy nhao nhao xoay người mà lên, lộ ra vẻ kích động.

"Diệt lửa trại!"

Cầu Thủy Kính dặn dò một tiếng, lập tức có sĩ tử đem lửa trại dập tắt.

Hô ——

Cầu Thủy Kính nhún người nhảy lên, nhảy đến tường tự nóc nhà, mấy cái sĩ tử động tác mau lẹ, rơi vào bên cạnh hắn.

Buổi tối Thiên Thị Viên từng cái thôn xóm không có bất kỳ cái gì đèn đuốc, cùng thành thị xa hoa truỵ lạc hoàn toàn khác biệt, chỉ có trên trời phồn tinh cùng trăng lưỡi liềm tô điểm bầu trời đêm.

Gió lạnh đìu hiu.

Cầu Thủy Kính thấp giọng nói: "Mở thiên nhãn, nếu không không cách nào nhìn thấy Thiên môn!"

Phía sau hắn sĩ tử nhao nhao lấy ra một mảnh ngọc chất lá cây, lá cây kia là đôi mắt hình dạng, bị hắn bọn họ kề sát ở mi tâm, như là một cái mắt dọc.

"Mở!" Một đám sĩ tử nhao nhao quát khẽ.

Chỉ thấy bọn họ mi tâm ngọc chất lá cây dần dần biến mất đến da thịt của bọn hắn phía dưới, biến mất không thấy gì nữa.

Một cái sĩ tử mi tâm dưới làn da có đồ vật nhấp nhô một chút, tiếp đó làn da hướng hai bên vỡ ra, lộ ra một cái nhanh như chớp chuyển động con mắt.

Mặt khác sĩ tử thiên nhãn cũng nhao nhao mở ra, mỗi người nhìn bốn phía, không khỏi từng cái thân thể chấn động mạnh, hô khẽ nói: “Thiên môn thật mở! Chợ quỷ, chợ quỷ cũng xuất hiện!”

Chương 2 : Thiên môn mở, chợ quỷ hiện

Chương 2: Thiên môn mở, chợ quỷ hiện

Thiên Thị Viên hoang dã, một vùng tăm tối, chỉ có thể loáng thoáng nhìn thấy quần sơn hình dáng, rừng cây bóng tối, đột nhiên một ngôi mộ hoang bên trong, ánh sáng như hà, xuyên qua mộ phần mà ra!

Tia sáng kia hóa thành đếm không hết văn tự, chữ to như đấu, lũy lũy như bích, tự phần mộ phía trong phóng lên trời, mờ ảo sặc sỡ, lạn như cẩm tú, quang mang trên nến tiêu hán, cùng tinh nguyệt tranh huy!

"Đó là Đại Nho chi mộ."

Cầu Thủy Kính chỉ điểm mọi người, nói: "Đại Nho khi còn sống tụng niệm Thánh Nhân văn chương, lấy kinh học trị thế, văn chương vi ngôn đại nghĩa, lạc ấn tại nội tâm bên trong, hóa thành tính linh thần thông. Một thân sau khi chết, nội tâm không tiêu tan, thần thông cũng không tiêu tan, đến buổi tối liền có hoa lệ văn chương tự trong mộ mà lên. Cái này văn chương, chính là bọn họ tính linh thần thông."

Những sĩ tử kia nhao nhao nhìn quanh, lại thấy Thiên Thị Viên hoang sơn dã lĩnh ở giữa, khắp nơi phần mộ các loại ánh sáng nở rộ, trong lúc nhất thời cái này trong đêm tối Thiên Thị Viên tựa như ban ngày, sáng sủa vô cùng.

Đương nhiên, đây là thiên nhãn nhìn thấy.

Nếu như là người bình thường, nhục nhãn phàm thai, là quả đoán không nhìn thấy bức này dị tượng.

Có chút phần mộ trên không là cẩm tú văn chương, có phần mộ thì là đại phật sen ngồi đài, thần thái trang nghiêm, khắp cả người hào quang, uy nghiêm rộng rãi.

Có rất nhiều điện ngọc quỳnh lâu, gạch ngói điệp gia, rường cột chạm trổ, đấu củng tương thừa, lang yêu man hồi, diêm nha cao trác.

Có rất nhiều hoa cỏ, cây cối, binh khí, dụng cụ, còn có chính là Thần Long Phượng Hoàng các loại thần thú, lại hoặc là sơn tinh thủy quái, yêu ma quỷ thần, như vậy các loại, để cho người ta nhìn hoa cả mắt.

Đây chính là tính linh thần thông biến thành dị tượng.

Ngàn vạn phần mộ trên không tính linh thần thông, vậy mà hợp thành một mảnh vàng son lộng lẫy môn hộ, theo Thiên Thị Viên hương dã bên trong vụt lên từ mặt đất, đứng ở trên không trung.

Vô số kỳ quỷ văn tự từ mặt đất trải ra trên không, vàng óng ánh, một đường trải ra cánh cửa kia phía trước, tựa như bậc thang.

Mà tại cánh cửa kia sau thì là một mảnh vàng son lộng lẫy xa hoa thành thị, phảng phất trên trời thần thành, làm người ta ngưỡng chỉ.

Đám sĩ tử ngẩng đầu, ngơ ngác nhìn trên trời môn hộ cùng thành thị, hồi lâu chưa hoàn hồn lại.

Một cái nữ sĩ tử lẩm bẩm nói: “Nguyên lai đây chính là Thiên môn… Táng thân ở đây cường giả, dùng bọn họ tính linh thần thông, hợp thành toà này kỳ quỷ môn hộ…”

Một cái khác sĩ tử đột nhiên rùng mình một cái: “Như vậy Thiên môn sau lưng, chính là chợ quỷ! Thiên môn ra, quỷ quan mở, vô số quỷ quái xuất hiện tại chợ đêm bên trên…”

Mặt khác sĩ tử sắc mặt biến hóa, yên lặng lẫn nhau liếc mắt nhìn.

"Người chết như đèn diệt, nơi nào có quỷ? Chẳng qua là tông giáo gạt người lời giải thích mà thôi."

Cầu Thủy Kính ánh mắt sắc bén như kiếm, hơi lườm bọn hắn: "Sơn dã thôn phu nói như vậy ngược lại cũng thôi, các ngươi đều là tại quan học bên trong đi học nhiều năm sĩ tử, cũng đều tu luyện nội tâm, vì sao còn như vậy mê tín?"

Ống tay áo của hắn run lên, một thân quang minh lẫm liệt: "Cái gọi là yêu ma quỷ quái, chỉ là người nội tâm gây chuyện, thậm chí cái gọi là Thần Chỉ, đều là nội tâm biến thành! Có chút linh sĩ tu luyện nội tâm, sau khi chết nội tâm bất diệt, nương tựa vào sơn dã bên trong cầm thú trên người, cỏ cây trên người, ngay sau đó liền thành mọi người trong miệng yêu ma quỷ quái!"

Một cái sĩ tử nói: "Thủy Kính tiên sinh, chúng ta sập tối lúc gặp phải cái kia Dã Hồ, cũng là người nội tâm biến thành ư?"

"Không những Dã Hồ tiên sinh là nội tâm biến thành, chính là liền những cái kia tiểu hồ yêu, cũng đều là người nội tâm."

Cầu Thủy Kính tay áo lớn bồng bềnh, phi thân theo tường tự bên trên hạ xuống, hướng thiên cửa đi tới, nói: "Bọn họ nội tâm quá yếu, mông muội vô tri, không thể bản thân hiển hóa, chỉ có thể bám vào phi cầm tẩu thú trên người, hóa thành hồ yêu. Bởi vì ngây thơ, cho nên khắp nơi không có nhân tính chỉ có thú tính. Thú tính hung tàn, bởi vậy cần giảm yêu, diệt trừ bọn họ."

Một cái khác sĩ tử nói: "Nếu như bám vào tại cỏ cây bên trên đâu?"

Cầu Thủy Kính nói: "Đó chính là tinh. Nếu là bám vào tại dụng cụ bên trên, đó chính là quái."

Có một cái sĩ tử hiếu kỳ nói: "Như vậy nội tâm nếu là bám vào tại trên thân người đâu?"

Cầu Thủy Kính sắc mặt nhất thời trầm xuống, điềm nhiên nói: "Đó chính là nhân ma! Nhân ma chí tà chí ác, chính là thiên hạ công địch, bất kể như thế nào cũng nhất định phải diệt trừ!"

Trong lúc nói chuyện, bọn họ đã đi tới Thiên môn bên dưới cái kia một đạo do từng cái lớn chừng cái đấu văn tự tạo thành thật dài bậc thang trước.

Mọi người ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy chữ chữ đều là nhả ánh sáng, mơ hồ ở giữa, dường như có thể nghe được Cổ Thánh tụng niệm mỗi người văn chương âm thanh.

Cầu Thủy Kính cất bước, đi đến những văn tự này tạo thành bậc thang, từng bước một hướng thiên cửa đi tới, trầm giọng nói: "Đến Thiên môn, đi vào chợ quỷ, liền muốn tuân theo chợ quỷ quy củ, không thể tùy ý làm bậy. Nếu là vi phạm chợ quỷ quy củ, ngay cả ta cũng chưa chắc có thể bảo vệ các ngươi! Hiểu chưa?"

Mấy cái sĩ tử vẫn là lần đầu nhìn thấy hắn nghiêm túc như thế, trong lòng nghiêm nghị.

"Các ngươi nghe kỹ, chợ quỷ có ba cái quy củ. Cái thứ nhất quy củ, không được nhìn thẳng quỷ thần con mắt!"

Cầu Thủy Kính dựng thẳng lên một ngón tay: "Nếu như nhìn thẳng quỷ thần con mắt, tại một hơi thở bên trong bản thân móc xuống hai mắt, nâng ở trong lòng bàn tay, để quỷ thần lấy đi con mắt của ngươi!"

Hắn dựng thẳng lên ngón tay thứ hai: "Cái thứ hai quy củ, không được cò kè mặc cả! Nếu như ngươi vừa ý quỷ thần bảo

vật, vậy thì tiến lên cúi đầu hỏi thăm, quỷ thần sẽ muốn ngươi hoàn thành hắn nguyện vọng. Ngươi tự nghĩ có bản lĩnh hoàn thành, liền đáp ứng. Nếu như bản thân không có bản lãnh này còn ham mê quỷ thần bảo vật, cò kè mặc cả…"

Cầu Thủy Kính lạnh như băng nói: "Bản thân rút đầu lưỡi của mình. Nghe ta, ngươi tuyệt đối không hy vọng chợ quỷ quỷ thần động thủ rút đầu lưỡi của ngươi."

Đám sĩ tử đánh liên tục mấy cái rùng mình.

Cầu Thủy Kính lẩm bẩm nói: "Cái thứ ba quy củ, gà gáy liền đi, quyết không thể dừng lại!"

"Nếu như gà gáy còn chưa đi sao?" Một thiếu niên sĩ tử nhịn không được hỏi.

Cầu Thủy Kính khóe mắt nhảy lên một chút, cất bước đi thẳng về phía trước: "Gà gáy sau đó còn chưa đi, liền sẽ vĩnh viễn biến mất. Ta chưa bao giờ thấy qua có người có thể tại sau khi trời sáng sống sót theo chợ quỷ bên trong đi ra tới…"

Đám sĩ tử cái trán toát mồ hôi lạnh, trong lòng lo sợ, khẩn trương đi theo Cầu Thủy Kính đằng sau.

Bọn họ tuy nói là Sóc Phương thành gia đình giàu có thế hệ sau, xuất thân danh môn, nhưng bọn hắn cũng đều biết vị tiên sinh này không hề tầm thường, cho dù là bọn họ tôn thất phụ huynh, tộc trưởng, đối vị này Thủy Kính tiên sinh cũng là lễ độ cung kính.

Sóc Phương thành danh môn đều biết Thiên Thị Viên chợ quỷ cực kỳ hung hiểm, nhưng nghe đến là Thủy Kính tiên sinh dẫn bọn hắn đi vào, vậy mà đều không có ngăn cản, có thể thấy được Thủy Kính tiên sinh tại danh môn thế gia trong lòng trọng lượng.

Trong lúc vô tình, bọn họ đã giẫm lên văn tự tạo thành bậc thang đi tới trên trời, gió lạnh gào thét như là quỷ khóc, cái

này không trung âm lãnh, để mọi người khắp cả người lạnh ngắt.

Mọi người bỗng nhiên ngẩng đầu, chỉ thấy mà cổng trời đã ở bên người, mông lung, rất không chân thực, phảng phất mây khói tạo thành.

Bọn họ không biết tại lúc nào, đã bước vào bên trong Thiên Môn, mà tại bọn họ phía trước, chính là lừng lẫy nổi danh Thiên Thị Viên chợ quỷ!

Từ phía dưới hướng bên trên nhìn lên, bọn họ nhìn thấy chính là vàng son lộng lẫy thần thành, nhưng thật đi tới trên không trung, xuyên qua Thiên môn, cái này vàng son lộng lẫy thần thành vậy mà trở nên quỷ khí âm trầm, không còn nửa điểm ngăn nắp mỹ lệ!

Chỉ còn lại có mờ tối khu phố, hai bên âm khí trầm lắng tòa nhà, còn có bên đường trôi nổi quỷ hỏa, cùng với một cái kia cái biến mất ở trong bóng tối quỷ thần!

Hoặc là nói, người chết nội tâm!

Tuy là biết rõ quỷ thần câu chuyện là giả, bọn họ những này sĩ tử tu luyện cũng là nội tâm, nhưng thật đi tới nơi này, đám sĩ tử vẫn là không khỏi lo sợ bất an.

Trong bóng tối quỷ thần phía trước, chính là từng kiện từng kiện châu quang bảo khí bảo vật.

Những bảo vật này, cũng gọi là đồ vàng mã, là trong phần mộ đồ vật.

Thiên Thị Viên nhiều đại mộ, những này trong hầm mộ có giấu trọng bảo, nhưng mà không người dám đi trộm mộ, chẳng qua quỷ thần chính là những cái kia mộ táng chủ nhân.

Bọn họ lấy ra bản thân trong hầm mộ bảo vật, chính là lặng lẽ đợi người hữu duyên, thay mình hoàn thành bản thân chưa

hoàn thành tâm nguyện.

Thiên Thị Viên chợ quỷ đã tồn tại trăm ngàn năm, dễ dàng hoàn thành tâm nguyện đã sớm bị người hoàn thành, còn lại quỷ thần tâm nguyện đều là không cách nào hoàn thành tâm nguyện.

Nhưng từ xưa tiền tài động nhân tâm, huống chi là quỷ thần bảo vật?

Bởi vậy trong lịch sử không biết bao nhiêu người đi vào chợ quỷ, cầm quỷ thần bảo vật, lại không cách nào hoàn thành quỷ thần tâm nguyện, khắp nơi chết oan chết uổng, cực kỳ thê thảm.

Thậm chí, tự nghĩ thực lực hơn người, tụ chúng giết vào chợ quỷ ý đồ đoạt bảo, kết quả chết không toàn thây, máu tươi nhuộm đỏ chợ quỷ, tăng thêm chợ quỷ hung danh mà thôi.

"Ta biết có một vị đại nhân vật vừa mới qua đời, liền táng tại Thiên Thị Viên, lần này tới loại trừ mang các ngươi kiến thức việc đời, còn có một tầng ý tứ."

Cầu Thủy Kính dẫn dắt bọn họ đi tại chợ quỷ trên đường phố, hai bên quỷ hỏa yếu ớt, hẳn là trong bóng tối quỷ thần con mắt. Cầu Thủy Kính tiếp tục nói: "Vị đại nhân vật kia khi còn sống có rất nhiều tâm nguyện, hiện nay hắn đã qua đời, tâm nguyện chưa xong. Các ngươi có lẽ có thể đạt được hắn mấy món vật bồi táng… Ồ!"

Cầu Thủy Kính đột nhiên dừng bước, phía sau hắn đám sĩ tử suýt nữa đụng vào trên người hắn, cũng liền vội vàng nhao nhao đứng lại.

Cầu Thủy Kính nghi ngờ không thôi, ngơ ngác nhìn phía trước.

Đám sĩ tử vội vàng theo ánh mắt của hắn nhìn lại, cũng không khỏi ngây dại.

Chỉ thấy phía trước chợ quỷ trên đường phố, một thiếu niên chính khâm ngồi tại bên đường, trên mặt mang cả người lẫn vật nụ cười vô hại, bên chân bày biện một cái quầy hàng nhỏ.

Quầy hàng bên trên, bất ngờ bày biện mấy món vật bồi táng!

"Cái kia nhỏ người mù!"

Một cái nữ sĩ tử nghẹn ngào hô khẽ nói: "Là tường tự bên trong cái kia nhỏ người mù!"

Bên đường thiếu niên, đúng là bọn họ tại tường tự bên trong đụng phải, đi theo Dã Hồ tiên sinh cùng một đám tiểu hồ yêu cùng một chỗ đi học thiếu niên!

"Tô Vân!" Cầu Thủy Kính đè thấp giọng, nhưng khó nén âm thanh dày nặng.

Bên đường nhỏ người mù phảng phất nghe được thanh âm của bọn hắn, nghiêng đầu hướng bọn họ "Nhìn tới", ngòn ngọt cười, đó là hồn nhiên ngây thơ tươi cười.

Chương 3 : Hoàng chung tính giờ, hỏi thiên hạ xuân thu

Chương 3: Hoàng chung tính giờ, hỏi thiên hạ xuân thu

Cầu Thủy Kính sau lưng những sĩ tử kia trong lòng kinh hoảng.

Cái kia gọi Tô Vân thiếu niên cứ việc trong tươi cười tràn đầy ánh nắng, nhưng mà tại đây âm khí trầm lắng chợ quỷ bên trong, lại có vẻ gấp đôi âm trầm, khủng bố.

Một cái mười ba mười bốn tuổi thiếu niên, hơn nữa còn là một cái người mù, vậy mà xen lẫn trong một đám hồ yêu bên trong, đi theo một đầu lão hồ đi học đọc sách!

Đi theo hồ yêu đi học ngược lại cũng thôi, quan trọng hắn lại là làm sao xông vào Thiên môn, chạy đến chợ quỷ bên trong tới?

Phải biết hôm nay cửa chợ quỷ là đứng sừng sững ở trong trời cao, người bình thường căn bản không nhìn thấy Thiên môn con đường, càng đừng nhắc tới đi vào phía sau cửa chợ quỷ.

Một cái nhỏ người mù, là như thế nào leo lên không trung tới chỗ này?

Nếu như hắn là từ phía trên cửa đi vào chợ quỷ, khẳng định như vậy không cách nào giấu diếm được Cầu Thủy Kính đám người con mắt, nếu như không phải từ Thiên môn đi vào chợ

quỷ, chẳng lẽ còn có một con đường khác có thể đi vào chợ quỷ?

Càng quỷ dị hơn là, hắn thế mà cùng chợ quỷ bên trong quỷ thần đồng dạng, cũng tại chợ quỷ bên trong bày quầy bán hàng!

Chẳng lẽ nói, hắn căn bản không phải người sống?

Nếu như hắn là người sống lời nói, chợ quỷ bên trong quỷ thần làm sao lại khoan dung hắn ở cái địa phương này bày quầy bán hàng?

Nhưng mà nếu như hắn là người chết lời nói, hắn lại là sống thế nào sinh sinh xuất hiện ở trước mặt mọi người?

Đám sĩ tử hận không thể đem cái kia mang người súc vô hại nụ cười tiểu gia hỏa bắt tới, đem hắn nghiên cứu triệt để!

Nhưng vào lúc này, đột nhiên một cái sĩ tử bừng tỉnh hiểu ra, thất thanh nói: "Ta đã biết, hắn là nhân ma!"

Lời vừa nói ra, cho dù là Cầu Thủy Kính cũng không khỏi đến thân thể chấn động.

Nhân ma!

Nội tâm bám vào trên thân thể người, hóa thành phai mờ nhân tính ma!

Cái này gọi Tô Vân thiếu niên, đầu tiên là cùng hồ yêu cùng một chỗ đi học, hiện tại lại xuất hiện tại chợ quỷ bên trên, bất luận quỷ thần vẫn là hồ yêu, đều không có xem hắn vì dị loại, chẳng lẽ hắn thật sự là tà ác vô cùng nhân ma?

Cầu Thủy Kính đột nhiên đè thấp giọng: "Thiên môn chợ quỷ còn có cái thứ tư quy củ: Quản tốt bản thân, những chuyện khác tuyệt không muốn nhiều hỏi! Có đôi khi hỏi tới sự tình quá nhiều, sẽ chết người đấy."

Đám sĩ tử trong lòng nghiêm nghị, Thiên môn chợ quỷ hẳn không có cái thứ tư quy củ, Cầu Thủy Kính là lo lắng an nguy của bọn hắn, lúc này mới khuyên bảo bọn họ không cần nhiều xen vào chuyện bao đồng.

"Là trong thành tới tiên sinh ư?" Mù mắt thiếu niên cười hỏi.

"Đúng." Cầu Thủy Kính nhìn chằm chằm cái kia gọi Tô Vân thiếu niên một cái, nói.

Hắn giật mình, đột nhiên có một loại cảm giác như trút được gánh nặng: "Hắn không phải nhân ma."

Hắn thấy được Tô Vân tính linh thần thông.

Tô Vân tính linh thần thông rất nhẹ rất nhạt, đám sĩ tử thiên nhãn không thể nhận ra cảm giác, Cầu Thủy Kính cũng cần phải đến tinh tế kiểm tra, mới có thể nhìn thấy.

Tô Vân thần thông rất là cổ quái, giống như là một cái không ngừng xoay tròn đại hoàng chung.

Chiếc hoàng chung này không giống bình thường, giống như là nội bộ từ khác biệt vòng đội lên cùng một chỗ, vòng cùng vòng ở giữa phảng phất có được bánh răng liên kết.

Bên trên một tầng vòng bánh răng lớn, tầng tiếp theo vòng bánh răng nhỏ, điều này sẽ đưa đến tầng tiếp theo vòng xoay tròn tốc độ muốn so bên trên một tầng vòng nhanh rất nhiều.

Chiếc hoàng chung này vòng, tổng cộng có bảy tầng nhiều.

Tầng thứ nhất hầu như bất động bất động, tầng thứ hai xoay tròn cực kỳ chậm chạp, tầng thứ ba xoay tròn tốc độ so tầng thứ hai nhanh hơn mười lần, nhưng mà cũng rất là chậm chạp.

Hoàng chung tầng thứ tư lại so tầng thứ ba nhanh hơn mười lần, chẳng qua vận tốc quay cũng không nhanh.

Đến tầng thứ năm, chuyển động tốc độ liền có thể tuỳ tiện phát hiện.

Tầng thứ sáu tốc độ là tầng thứ năm ba bốn trăm lần, mà tầng thứ bảy vận tốc quay thì là tầng thứ sáu ba bốn trăm lần, thời gian một cái nháy mắt liền có thể xoay tròn mấy chục vòng!

"Đây là…"

Cầu Thủy Kính kinh ngạc vô cùng, lập tức đoán ra Tô Vân tính linh thần thông tác dụng: "Hắn hoàng chung là dùng tới tính giờ, tầng thứ nhất là năm, tầng thứ hai là tháng, tầng thứ ba là ngày, tầng thứ tư là lúc, tầng thứ năm là giờ, tầng thứ sáu là giây, tầng thứ bảy là tích tắc."

Hắn lộ ra vẻ suy tư: "Mục đích của hắn ta đều rõ ràng, hắn là mượn hoàng chung từng tầng từng tầng khắc độ, tới tính toán bản thân đi tới chỗ nào. Chỉ là, người bình thường căn bản sẽ không dùng tích tắc tới tính giờ, dùng giây tới tính giờ cũng đã đầy đủ."

Hai con ngươi không cách nào thấy vật người, đi lại không tiện, cần phải có người dắt đi hoặc là lấy gậy phía trước thăm dò, mà cái này gọi Tô Vân thiếu niên lại không có dùng gậy, cũng không có người vì hắn dẫn đường.

Hắn sở dĩ có thể hành động tự nhiên, là bởi vì hắn hiểu rõ bốn phía tất cả địa lý.

Chỉ là hiểu rõ địa lý còn không được, hắn nhất định phải có một cái thời gian khắc độ, dùng thời gian cùng mình tốc độ tiến lên để phán đoán mình tới chỗ nào.

"Hắn dùng tích tắc tới tính giờ, cho thấy hắn mỗi một cái hành động đều chính xác vô cùng! Tại hắn quen thuộc địa phương, hắn tuyệt không có khả năng đi nhầm!"

Cầu Thủy Kính thậm chí nghĩ đến càng nhiều, nếu như hoàng chung dùng để chiến đấu lời nói, như vậy cái này gọi Tô Vân thiếu niên, hắn mỗi một cái động tác nhất định đều sẽ vô cùng chuẩn xác, sẽ không lãng phí nửa điểm lực lượng!

"Tuổi còn trẻ liền có thể tu luyện ra tính linh thần thông, tu luyện tới Uẩn Linh cảnh giới, tư chất của hắn bất phàm, đáng tiếc là cái người mù. Người mù muốn học đồ vật, so những người khác khó khăn không biết gấp bao nhiêu lần."

Cầu Thủy Kính thầm than một tiếng, trong lòng hắn Tô Vân là cái có thể tạo chi tài, thậm chí so với hắn sau lưng những này sĩ tử tư chất đều tốt hơn, nhưng mù hai mắt lại mang ý nghĩa Tô Vân tư chất cho dù tốt cũng không thể có cái gì thành tựu.

"Chiếc hoàng chung này như vậy tinh vi, hắn là thế nào tu luyện ra bậc này tính linh thần thông?" Cầu Thủy Kính trong lòng lại rất là tò mò.

Phức tạp như vậy hoàng chung, tinh vi cực kỳ, không cho phép nửa điểm sai lầm, liền xem như triều đình quản lý lịch pháp quan viên cũng chưa chắc có thể tu thành như vậy tính linh thần thông, huống chi một đứa bé?

Hắn đối cái này gọi là Tô Vân thiếu niên càng ngày càng hiếu kỳ.

"Tô Vân, Thiên Thị Viên Thiên Môn trấn, mười ba tuổi, bảy tuổi thời điểm trong nhà xảy ra biến cố, bảy tuổi, cũng chính là sáu năm trước, sáu năm trước Thiên Môn trấn…"

Cầu Thủy Kính sắc mặt biến hóa, lại nhìn Tô Vân một cái, mang theo đám sĩ tử hướng chợ quỷ chỗ sâu đi tới.

Chợ quỷ cực lớn, đã từng không ít người đều thử tìm kiếm được chợ quỷ cuối cùng, nhưng mà chưa hề có người có thể trong một đêm đem nơi này thăm dò một lần.

Cầu Thủy Kính lần này cũng ý định thăm dò chợ quỷ, chẳng qua thấy được Tô Vân sau đó, hắn liền không còn cái tâm tình này.

Hắn tìm đến cái kia đại nhân vật nội tâm, để đám sĩ tử mỗi người đi vào hỏi thăm đại nhân vật nguyện vọng.

Cầu Thủy Kính ở một bên yên lặng nghe đại nhân vật nội tâm kể rõ bản thân nguyện vọng, trong lòng xúc động mãi thôi.

Hắn biết vị đại nhân vật này, không những biết, mà lại năm đó giao tình không cạn, thậm chí có thể gọi là bạn thân.

Về sau hai người bởi vì một chuyện nhỏ phát hiện hai bên lý niệm khác biệt, lúc này mới từ từ xa lánh.

Tuy là lý niệm khác biệt, nhưng hắn đối vị đại nhân vật này không có oán hận lời nói, trong lòng chỉ có tôn trọng, bởi vậy mới có thể mang theo đám sĩ tử đến đây hoàn thành đại nhân vật tâm nguyện chưa dứt.

"… Ta bảo vật này tên là Phù Thế Duyên Hoa bút, chính là ta cả đời luyện, lấy bảo vật này chỉ có một cái yêu cầu, thề sống chết báo quốc."

Cầu Thủy Kính nghe được đại nhân vật nội tâm nói ra lời này, trên mặt tươi cười, trong lòng lại có chút chua xót.

Bản thân vị này bạn thân, cho dù là tại sau khi chết cũng không buông được quốc gia này.

Hai người bọn họ đều lựa chọn cứu quốc con đường, chỉ là mục đích tuy là tương đồng, nhưng thực hiện phương thức khác biệt, bởi thế là lý niệm bên trên khác nhau, đưa đến bọn họ mỗi người đi một ngả.

Nhưng mà luận phần này báo quốc cứu quốc khẩn thiết chi tâm, Cầu Thủy Kính lại cảm thấy vị này bạn thân càng thêm

thuần túy một ít.

Trái lại bản thân, trung niên lúc cũng đã làm hao mòn đi tất cả lòng tiến thủ, chật vật rời đi Đông đô, trốn đến Sóc Phương nơi này.

Phía sau truyền đến tiếng người, Cầu Thủy Kính thu thập tâm tình, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy chợ quỷ lại tới những người khác, lần lần lượt lượt có mấy chục người.

Hắn là Thiên môn khai trương, Sóc Phương cường hào cũng phái người đến đây thử thời vận. Còn Thiên Thị Viên bởi vì trận kia biến cố, đã không có cường hào thế gia.

Đến xuống nửa đêm, đám sĩ tử đều có chỗ thu hoạch, Cầu Thủy Kính liền mạng bọn họ đi trước một bước, rời đi chợ quỷ, phân phó nói: "Các ngươi đi tới Thiên Thị Viên dịch trạm, đi trước một bước về Sóc Phương thành. Ta có thể sẽ ở đây lưu lại một đoạn thời gian."

Đám sĩ tử rời đi.

Cầu Thủy Kính đưa mắt nhìn bọn họ đi xa, lúc này mới trở về Thiên môn, trở lại chợ quỷ.

Hắn xa xa đứng lại, nhìn thấu cái kia tên là Tô Vân thiếu niên.

Tô Vân không có chút nào phát giác, hắn chỗ bán những cái kia đồ vật đều là đến từ trong phần mộ đồ vàng mã, chẳng qua so sánh quỷ thần bảo vật, hắn đồ vật đều là bình thường đồ vật, không gọi được bảo vật, không có ích lợi gì.

Đi tới chợ quỷ tầm bảo người, đi qua hắn quầy hàng cũng chỉ là quan sát một cái trực tiếp tự rời đi.

Đêm, càng ngày càng sâu, chợ quỷ bên trong dần dần không còn người.

Tô Vân bắt đầu thu dọn đồ đạc, đem gian hàng của mình cuốn lên, chứa ở sọt bên trong, vác tại sau lưng, hướng chợ quỷ chỗ sâu đi tới.

Cầu Thủy Kính lặng yên vô tức đuổi theo thiếu niên này.

Trong lúc vô tình, bọn họ đã đi tới chợ quỷ chỗ sâu.

Chợ quỷ theo mặt đất hướng bên trên nhìn, là một mảnh vàng son lộng lẫy thần thành, rộng lớn vô cùng, không nhìn thấy cuối cùng. Đi tại chợ quỷ bên trong, càng sâu vào trong đó, bốn phía kiến trúc liền càng là ảm đạm, không có màu sắc.

Dưới chân bọn hắn cũng càng ngày càng mềm, giống như là đi tại vân vụ phía trên.

Cho dù là Cầu Thủy Kính cũng chần chờ, chợ quỷ quá lớn, tiếp tục đi theo thiếu niên này tiến lên lời nói, ngộ nhỡ không có thời gian vòng trở lại, bản thân chẳng phải là muốn táng thân tại chợ quỷ bên trong?

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên Tô Vân dừng lại.

Cái này nhỏ người mù không có dọc theo khu phố tiếp tục đi tới đích, mà là đi vào bên trái đường tắt.

Cầu Thủy Kính nhíu lông mày, đường tắt là chợ quỷ bên trong chỗ nguy hiểm nhất!

Nơi đó có một ít cổ xưa thời đại lưu lại khó tin đồ vật, không cách nào giải thích đồ vật, càng thêm quan trọng chính là, đường tắt bảy rẽ tám quẹo, đường đi phức tạp, giống như là mê cung, còn chưa hề có người có thể từ bên trong đi ra!

Cầu Thủy Kính chần chừ một chút, cắn răng, cất bước đi theo cái kia nhỏ người mù đi vào trong ngõ tắt.

Hai bên đường nhà cũng dần dần trở nên không giống như là nhà, ngược lại càng lúc càng giống là phần mộ.

Lại thêm bóng đêm, phần mộ cùng đêm tối hòa làm một thể, chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy hình dáng.

Âm phong gào thét, cùng với quỷ thần kêu khóc, bốn phía càng ngày càng dọa người.

Phía trước, nhỏ người mù Tô Vân không nhìn thấy tình hình chung quanh, chỉ là chiếu theo cước bộ của mình cùng hoàng chung chuyển động tới nhận ra bản thân vị trí phương hướng cùng đường đi.

Hắn hiển nhiên tới qua nơi này, hơn nữa không chỉ một lần, xe nhẹ đường quen đi lên phía trước, không có nửa điểm chần chừ.

"Chỉ có Tô Vân bậc này luyện thành hoàng chung người mù, mới có thể nhớ được phức tạp như vậy địa hình!" Cầu Thủy Kính trong lòng thất kinh.

Chợ quỷ nội bộ đường đi vô cùng phức tạp, tràn đầy không biết bao nhiêu đường rẽ, hơn nữa mỗi cái đường rẽ gần như hoàn toàn tương tự, con mắt rất dễ dàng bị che đậy.

Cũng chỉ có Tô Vân mới có thể tại chợ quỷ bên trong lục lọi ra một con đường tới!

Đột nhiên, Tô Vân dừng ở một ngôi mộ hoang trước dưới cây liễu lớn.

Cầu Thủy Kính trong lòng khẽ nhúc nhích, chỉ thấy cái kia mù mắt thiếu niên hai tay bắt được một cái "Cành liễu", hướng phía dưới rung động, vậy mà theo "Cành liễu" một đường trượt xuống, rất nhanh biến mất không còn tăm tích!

"Không phải cành liễu! Là thần tiên tác!"

Cầu Thủy Kính trong lòng giật mình, vội vàng tiến lên, nhìn xuống dưới, chỉ thấy dưới cây liễu lại là một cái cửa

hang, hai thước vuông, đen nhánh một mảnh, có âm phong theo trong động khẩu truyền đến.

Mà vừa rồi Tô Vân nắm lấy "Cành liễu" vậy mà dài ra theo gió, để thiếu niên này lôi "Cành liễu" một đường xâm nhập trong động.

Nhìn kỹ lại, cái kia "Cành liễu" là một đầu trứng gà độ lớn dây gai, chính là Cầu Thủy Kính nói tới "Thần tiên tác" .

Cầu Thủy Kính chần chừ một chút, bỗng nhiên nghiến răng, cũng đưa tay bắt được dây gai, hướng trong động đi vòng quanh.

Như vậy trượt chẳng qua sáu bảy thước, đột nhiên dưới người hắn không còn!

Cầu Thủy Kính nắm chặt dây thừng cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy hắn nắm lấy dây gai, treo cao ở trên không bên trong, dây gai theo gió chập chờn, hắn cũng trong gió lay động bất định

Hắn ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy đỉnh đầu chính là chợ quỷ, dây gai chính là từ cái kia trong động khẩu rủ xuống.

"Cái này thần tiên tác, là một vị cường giả tính linh thần thông…"

Hắn yên lòng, theo cành liễu trượt xuống dưới hạ thấp, trong lòng lại có chút tò mò: "Thần tiên tác hiển nhiên là cho Tô Vân thiếu niên này chuẩn bị, như vậy đến cùng là ai chuẩn bị cho hắn?"

Hắn có chút không hiểu: "Hơn nữa chiếc kia hoàng chung, cũng không phải Dã Hồ tiên sinh có thể dạy dỗ. Tô Vân trên người, khẳng định có bí mật gì!"

Cầu Thủy Kính theo không trung một đường trượt xuống dưới, qua rất lâu, lúc này mới chân đạp thực địa.

Hắn ngẩng đầu nhìn lại, không khỏi khẽ giật mình, chỉ thấy bản thân đứng tại một gốc cái cổ xiêu vẹo dưới cây liễu, cây cao không quá hai trượng, cái cổ xiêu vẹo trên cành cây mang theo một sợi dây thừng.

Mà dưới tàng cây còn có một ngôi mộ hoang.

Vừa rồi, hắn chính là nắm lấy căn này dây thừng từ trên cao trượt xuống!

"Căn này dây gai, chính là cái kia thần tiên tác, cái này gốc cây liễu, chính là buộc lấy thần tiên tác gốc kia mộ phần cây liễu! Ta rõ ràng một đường trượt xuống tới vài dặm địa phương, vì sao sau khi hạ xuống mới bất quá hai trượng…"

Cầu Thủy Kính cái trán toát ra nhiều sợi gân xanh, Tô Vân là cái người mù, không nhìn thấy loại này quỷ dị tình huống, cho nên chưa bao giờ suy nghĩ cổ quái như vậy vấn đề.

Nhưng mà hắn có thể nhìn thấy, ngược lại bị những này cổ quái sự tình quấy rầy, loạn tâm thần.

"Mắt không thể thấy có lẽ không phải điểm yếu, cũng có khả năng trở thành ưu thế."

Cầu Thủy Kính kiểm tra dưới cây mộ hoang, chỉ thấy mộ hoang bia mộ đã đổ rạp xuống, hiển nhiên nhiều năm không người xử lý.

"Mộ hoang bên trong chôn lấy người, nhất định là vị đại nhân vật! Thần tiên tác hẳn là hắn linh binh. Hắn vì sao chăm sóc Tô Vân cái này nhỏ người mù?"

Phương đông đã dần dần trở nên trắng, đêm tối phải đi.

Cái kia gọi Tô Vân thiếu niên cõng sọt đi ở phía trước, phía trước mê vụ nổi lên, trong sương mù đứng sừng sững lấy một tòa cực lớn đền thờ, có năm cái môn hộ, trạm trỗ long phượng, rất là hoa lệ.

Nhưng mà toà này đền thờ đã tan hoang, lâu năm không tu sửa, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ ngã xuống.

Cầu Thủy Kính đi theo thiếu niên đi tới gần ngẩng đầu nhìn lại, mượn trước tờ mờ sáng ánh sáng nhạt, đền thờ bên trên ba cái cổ điển màu đỏ đập vào mí mắt của hắn.

Thiên Môn trấn.

"Đây chính là lừng lẫy nổi danh Thiên môn, truyền thuyết là người giỏi tay nghề phỏng theo Thiên môn chợ quỷ Thiên môn điêu khắc thành."

Cầu Thủy Kính vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên, một cỗ lành lạnh gió biển thổi tản đi Thiên môn sau sương mù, xây ở Bắc Hải bờ biển vách núi cheo leo phía trên Thiên Môn trấn, tựa như trên biển thành thị, liền như thế xuất hiện ở trước mặt của hắn!

Chương 4 : Bắc Hải gián đoạn Thiên môn mở

Chương 4: Bắc Hải gián đoạn Thiên môn mở

“Thiên Môn trấn!”

Cầu Thủy Kính tâm thần lay động, khó mà tự kiềm chế.

Sương mù tán đi, Thiên Môn trấn phảng phất là theo trong quỷ vực trở lại thực tế đồng dạng, sương mù tán đi thời điểm, trên trấn kiến trúc là hai màu đen trắng, nhưng dần dần, có những sắc thái khác.

Cầu Thủy Kính khóe mắt run rẩy dữ dội một chút, cho dù hắn nắm giữ thiên nhãn, cũng nhìn không ra loại này màu sắc biến hóa đến cùng là thật tồn tại, hay là có người dùng pháp lực áp đặt tại hắn thị giác bên trên ảo giác.

Thiên Môn trấn không có một ai, loại trừ gió biển tiếng gầm tiếng sóng, chính là Tô Vân tiếng bước chân.

Tòa thành này trấn, là một tòa không trấn, loại trừ bọn họ bên ngoài không có những người khác.

Sau một lúc lâu, Cầu Thủy Kính mới đứng vững tâm thần, ý định đuổi theo Tô Vân.

“Truyền thuyết, Thiên Môn trấn nhà, cũng là phỏng theo Thiên môn chợ quỷ những cái kia sân nhỏ chế tạo thành.”

Trong lòng của hắn thầm nghĩ: “Nghe nói nguyên bản ở tại Thiên Môn trấn người, đều có lai lịch lớn. Có cái tin đồn nói, bọn họ đều là phụng đại đế lệnh đi tới nơi này, nghiên cứu

Thiên môn chợ quỷ, dựa vào cái này tìm kiếm trường sinh chi diệu…”

Nhưng vào lúc này, không trung đột nhiên đung đưa, trên mặt biển có ánh nắng động chiếu, theo hướng trời cao chợ quỷ.

Trên bầu trời, Thiên môn chợ quỷ giống như là gió thổi màn lớn bình thường kịch liệt lay động, tại ánh nắng trong gió lốc biến mất!

Thần bí chợ quỷ liền như thế trở nên không thấy hình bóng, không biết đi nơi nào!

Cầu Thủy Kính mở ra thiên nhãn, chỉ thấy trên bầu trời đủ loại tráng lệ ánh sáng rơi hướng Thiên Thị Viên trên cánh đồng hoang từng tòa trong mộ lớn, biến mất không thấy gì nữa.

Vù

Hơn trăm mười đạo quang mang từ trên trời giáng xuống, vậy mà rơi vào Thiên Môn trấn đền thờ đằng sau, hóa thành từng cái tươi sống thân ảnh, xuất hiện tại đây nguyên bản trống vắng không người trên đường phố.

Bọn họ lui tới, lẫn nhau gọi, rất là náo nhiệt.

Cầu Thủy Kính trong lòng khẽ nhúc nhích: “Thiên Môn trấn sớm đã không có người sống, những này chỉ là hiển hóa nội tâm mà thôi.”

Tô Vân đi tới một tòa đại trạch phía trước, phảng phất có thể nhìn thấy đại trạch trước quét rác người già, khom người nói: “Chào khúc bá.”

Lão nhân kia dừng lại trong tay cái chổi, ôn hòa nói: “Vân nhi họp chợ trở về? Trời không còn sớm, sớm nghỉ ngơi một

chút.” Dứt lời, lão nhân kia liếc Cầu Thủy Kính một cái, không để ý đến.

Cầu Thủy Kính mi tâm thiên nhãn chuyển động, theo hắn thiên nhãn nhìn lại, lão nhân kia sau lưng đại trạch đang không ngừng sụp đổ, không ngừng dựng lại.

Tô Vân tiếp tục hướng phía trước đi, đi tới một tòa khác dinh thự phía trước, khom người nói: “Chào buổi sáng La đại nương.”

“Đứa bé ngoan trở về.”

Phụ nhân đứng ở trước cửa, đang bận hất hạt thóc, mặt mũi hiền lành cười nói: “Về nhà sớm, ăn một chút gì nghỉ một chút, đừng quên lớp ngày mai.”

Cầu Thủy Kính hướng La phủ nhìn lại, cái kia dinh thự cũng đang không ngừng sụp đổ dựng lại bên trong, một bên vô thanh vô tức rách nát, một bên vô thanh vô tức gây dựng lại.

Tô Vân đi trên trời cửa trong trấn, phảng phất không biết nơi này trừ hắn ra không có một cái nào người sống, hướng trên trấn người chào hỏi.

“Chào buổi sáng phương nhi tỷ!”

“Chào buổi sáng Từ đại thúc!”

“Chào buổi sáng Lạc nãi nãi!”

…

Cầu Thủy Kính nhìn một màn này, trong lòng sinh ra hoang đường lạ lùng cảm giác.

Một màn này để hắn trong thoáng chốc cho rằng Thiên Môn trấn vẫn còn, cho rằng trên trấn người đều còn sống!

Đáng tiếc, bọn họ đều là người chết, đã chết sáu năm.

Tô Vân đi tới một tòa trạch viện phía trước, đẩy cửa đi vào, sau một lúc lâu, bên trong bay lên lượn lờ khói bếp.

Cầu Thủy Kính đứng tại mảnh này tan hoang trạch viện phía trước, chỉ thấy mù mắt thiếu niên ngay tại bận rộn cho mình làm cơm sáng.

Hắn quay đầu nhìn lại, Thiên Môn trấn trung nhân người tới hướng, cực kỳ náo nhiệt, cùng bình thường tiểu trấn cũng không khác biệt gì.

"Hắn không biết mình là nơi này duy nhất một cái nhân loại."

Cầu Thủy Kính thầm nghĩ trong lòng: "Hắn vẫn cho là trên trấn người đều còn sống, mà trên trấn những này nội tâm cũng đang gạt hắn."

Hắn đứng tại ngoài viện, lẳng lặng mà nhìn xem ngay tại ăn điểm tâm thiếu niên, trong lòng yên lặng nói: "Dã Hồ tiên sinh nói không sai, Thiên Môn trấn còn có người sống, đáng tiếc là chỉ còn lại có một người sống, hơn nữa còn là đứa bé. Cái này quái sự phát sinh ở sáu năm trước, như vậy, ánh mắt của hắn chắc cũng là tại sáu năm trước quái sự bên trong mù mất, khi đó hắn vẫn là cái không lịch sự chuyện hài tử."

Tô Vân ăn nghỉ cơm sáng, thu thập một chút chén dĩa, trở lại trong phòng cố gắng nhớ lại Dã Hồ tiên sinh giảng giải bài học, lại tu tập một phen lúc này mới nằm ngủ.

Hắn bận bịu cả đêm, mặc dù không có kiếm được tiền gì, nhưng cũng thực mỏi mệt.

Không bao lâu, hắn liền ngủ thật say.

Mặt trời mọc, ánh mặt trời sáng rỡ đi tới Thiên Môn trấn liền lộ ra có mấy phần u ám, bị tiểu trấn trên không mù mịt chặn lại.

Cầu Thủy Kính đứng tại ngoài viện, chỉ thấy Tô Vân phòng ốc sơ sài bên trong, chiếc kia hoàng chung dần dần trở lên rõ ràng.

Người đang ngủ lấy thời điểm, đáy lòng như gương sáng không nhiễm một hạt bụi, lúc này tính linh thần thông liền sẽ rõ ràng thể hiện ra đến, so ban ngày lúc càng thêm rõ ràng mạnh mẽ.

Cầu Thủy Kính ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy hoàng chung tầng thấp nhất xoay tròn không ngừng, mà tại chuông bên dưới thì là một cái cao hai tấc người, ngồi nghiêm chỉnh, hô hấp thổ nạp.

Đó chính là Tô Vân nội tâm.

Hoàng chung là nội tâm chỗ niệm, huyễn hóa mà thành.

Cầu Thủy Kính yên lặng nhìn rất lâu, phát hiện Tô Vân nội tâm tu luyện chỉ là trụ cột nhất phu tử dưỡng khí thiên.

Phu tử dưỡng khí thiên chỉ là đơn thuần dưỡng khí, điều dưỡng nguyên khí, cũng không có liên quan tới thế nào tu thành tính linh thần thông nội dung.

Như vậy, Tô Vân là từ đâu học được tính linh thần thông?

"Còn có một cái khả năng."

Cầu Thủy Kính ánh mắt lấp lóe, thầm nghĩ: "Đó chính là hắn bản thân trong đầu tưởng tượng ra một cái hoàng chung, dùng để tính giờ, như vậy tâm tâm niệm niệm, tưởng tượng không ngừng, thậm chí đến buổi tối hắn nội tâm cũng tại tưởng tượng chiếc hoàng chung này. Dần dà, tưởng tượng biến thành quan tưởng, từ đó tu thành nội tâm. Nếu như là như vậy lời nói, tư chất của hắn không khỏi quá tốt…"

Hắn có chút chần chờ, linh sĩ tu luyện, cực ít có người có thể tại không có danh sư dạy dỗ dưới tình huống, dựa vào bản

thân tìm kiếm tu thành tính linh thần thông.

Tô Vân có thể làm được, cho thấy tư chất của hắn rất tốt.

Như vậy người bị chôn giấu tại hương dã bên trong, cùng Dã Hồ làm bạn, quả thực là lãng phí cái này thân tư chất.

Nhưng Tô Vân lại hết lần này tới lần khác là cái người mù, muốn dạy dỗ hắn phức tạp tu luyện kiến thức, chỉ sợ sẽ cực kỳ khó khăn. Hơn nữa Tô Vân cho dù học được, trở thành linh sĩ, hắn mắt không thể thấy, cũng không có chỗ phát huy bản lãnh của mình.

"Là mầm mống tốt, cuối cùng vẫn là đáng tiếc."

Cầu Thủy Kính thầm than một tiếng, thu về ánh mắt, đi lại trên trời cửa trong trấn, tinh tế kiểm tra những cái kia có quỷ thần ẩn nấp dinh thự, quan sát những này dinh thự chủ nhân.

Thiên Môn trấn tràn ngập như có như không sương mù, thời gian sáu năm để cái trấn nhỏ này rất không giống nhìn từ bề ngoài như vậy ngăn nắp, hắn có thể nhìn thấu Thiên Môn trấn bản chất.

Đối với sáu năm trước trận kia quái sự Cầu Thủy Kính cũng có chỗ nghe nói.

Nghe nói sáu năm trước một ngày nào đó, Thiên Thị Viên trời sinh dị tượng, một cái thế giới khác đột nhiên xuất hiện, bao phủ Bắc Hải.

Đó là một cái vô cùng tráng lệ thế giới, như thơ như hoạ, không trung như là khung tròn, phảng phất trong động trời, hình như có thần tiên cung điện trôi lơ lửng ở trên bầu trời, làm cho người mơ màng.

Có tin đồn nói, đó là tiên nhân thế giới, trường sinh người thế giới!

Theo thế giới kia truyền đến lực hút, để Bắc Hải đại dương chảy ngược, trên mặt biển xuất hiện một đạo thô đạt hơn ba mươi dặm cột nước, cột nước dài tới mấy vạn dặm, liên thông thế giới kia, hình thành nối liền hai thế giới thông đạo.

Thiên Thị Viên lân cận cao thủ nhao nhao hướng bắc biển tiến đến, thử đi vào cái kia động thiên thế giới bên trong.

Mà bọn họ chỗ đặt chân, chính là Thiên Môn trấn.

Có một ngày ban đêm, Bắc Hải bên trên không đột nhiên sấm sét vang dội, tiếng sấm vang lên một đêm, đến ngày thứ hai, có hồng thủy từ trên trời giáng xuống, để mặt biển tăng vọt, sóng thần xông lên bờ biển hơn mười dặm, đem Thiên Thị Viên không biết bao nhiêu bách tính chết đuối cuồn cuộn hồng thủy bên trong.

Ngày thứ hai, may mắn còn sống sót mọi người lúc này mới phát hiện, trên bầu trời cái kia kỳ dị động thiên thế giới cũng biến mất không còn tăm tích , kết nối hai thế giới đại dương cầu nối cũng biến mất không thấy gì nữa.

Mọi người tìm đến hồng thủy trung tâm Thiên Môn trấn, cổ quái chính là, Thiên Môn trấn tất cả mọi người, bao quát những cái kia Nguyên Sóc quốc cao thủ, vậy mà tất cả thân thể biến mất, chỉ để lại nội tâm!

Từ đó về sau, Thiên Môn trấn liền trở thành một cái nơi chẳng lành, ít ai lui tới, thậm chí có đôi khi chủ động tới tìm kiếm, cũng chưa chắc có thể tìm tới nơi này.

Còn đêm đó đến cùng xảy ra chuyện gì, liền không người biết được.

Cầu Thủy Kính nghe qua cái tin đồn này, hắn vẫn cho là Thiên Môn trấn tất cả mọi người táng thân tại trận kia trong biến cố, không nghĩ tới lại có người sống xuống dưới.

“Khi đó Tô Vân quá nhỏ, đoán chừng không biết chuyện gì xảy ra.”

Trong lòng của hắn yên lặng nói: “Cái này cọc mê án vẫn là một cái mê, không thể nào phá giải.”

Tô Vân sau khi tỉnh lại, sửa sang lại chăn nệm, rửa mặt một phen, lại mặc tọa ôn tập bài học, xác nhận bản thân không có quên, lúc này mới đi vào nấu cơm.

Hắn thu thập ổn thoả, đẩy ra cửa sài, đi ra trạch viện, xoay người che lại cổng tre.

Đúng lúc này, phía sau hắn truyền tới một hùng hậu mà dịu dàng âm thanh: “Vân tiểu hữu, ta có thể nhìn một chút con mắt của ngươi ư?”

Tô Vân nghe ra thanh âm này, xoay người lại mờ mịt mở mắt, nghiêng đầu nói: “Là trong thành tới tiên sinh?”

Cầu Thủy Kính đi tới trước mặt hắn, cúi đầu tinh tế kiểm tra đôi mắt của hắn, nói: “Không sai, là ta. Ta gọi Cầu Thủy Kính, ngươi có thể gọi ta Thủy Kính tiên sinh.”

Tô Vân hiếu kỳ nói: “Thủy Kính tiên sinh đi tới nơi này bao lâu? Ta không nghe thấy tiên sinh tiếng bước chân.”

“Bốn canh giờ. Ngươi đang ngủ, ta liền chờ ở bên ngoài.” Cầu Thủy Kính đồng tử thu nhỏ lại, phát hiện Tô Vân trong mắt manh mối.

Chỉ thấy Tô Vân hai mắt cũng không phải là hoàn toàn không có đồng tử, mà là đồng tử của hắn phảng phất nhận ánh sáng mạnh kích động, tụ tập đến một cái vô cùng mảnh khảnh nhỏ chút, hơn nữa cái này nhỏ chút cũng bị ngăn chặn, dẫn đến không có ánh sáng đập vào mắt đồng.

Cầu Thủy Kính thị lực mạnh mẽ, nhưng cũng chỉ có thể loáng thoáng nhìn thấy cặp mắt của hắn đồng tử bên trong đều

có một đạo nhỏ bé vô cùng hàn mang, giống như châm mang.

Cầu Thủy Kính trống ngực thủng nửa nhịp, đột nhiên giơ ngón tay lên, nhẹ nhàng tại trước mắt hắn nắn vuốt.

Vù

Tô Vân trong mắt có sáng sủa vô cùng quang mang theo đồng tử chiếu rọi đi ra!

Cầu Thủy Kính trước mắt trắng lóa như tuyết, sau một lúc lâu mới khôi phục thị lực, chỉ thấy một màn ánh sáng theo Tô Vân trong mắt chiếu đi ra, chiếu tại Thiên Môn trấn trên bầu trời.

Cầu Thủy Kính xoay người lại, ngẩng đầu nhìn lại.

Hắn nhìn thấy sóng gợn lăn tăn Bắc Hải, trên mặt biển có một đạo thô to vô cùng cột nước, tại cột nước bên trên, vẫn còn có rất nhiều thuyền, giương buồm xuất phát, hướng trời cao chạy tới.

Cột nước cuối cùng, thì là một cái thế giới khác.

Cái kia cái gọi là trường sinh người cư trú động thiên thế giới!

"Có điều, biến cố hẳn là phát sinh ở ban đêm. Như vậy là cái gì để bầu trời đêm trở nên như vậy sáng sủa?"

Cầu Thủy Kính nhìn về phía nguồn sáng, trên bầu trời nổi lơ lửng một cái nằm ở phi hành trạng thái kiếm, theo một cái thế giới khác bay ra kiếm.

Kiếm dài năm mươi thước, rộng chín thước, lập loè rực rỡ vô cùng quang mang, kéo lấy dài đến vài dặm quang diễm.

Mà cái này thanh trường kiếm phía dưới, chính là Thiên Môn trấn!

Chương 5 : Bát diện triều thiên khuyết

Chương 05: Bát diện triều thiên khuyết

“Cây kiếm này, chẳng lẽ chính là Thiên Môn trấn diệt vong nguyên nhân?”

Cầu Thủy Kính trong lòng run lên, phảng phất thời gian ngưng kết tại Tô Vân trong đôi mắt, đem Thiên Môn trấn hủy diệt trước một màn kia lạc ấn xuống.

Nhưng mà sự thật lại là, khi đó Tô Vân chỉ là một cái sinh hoạt tại Thiên Môn trấn hài đồng, hắn là tại trường kiếm bay đến nơi này một khắc này vừa vặn ngẩng đầu, nhìn về phía chiếc kia kiếm, đem một màn này lạc ấn tại trong con ngươi của hắn.

Mà đánh đổi chính là, cặp mắt của hắn không chịu nổi chiếc kia Tiên kiếm phong mang cùng uy lực, biến thành người mù!

Con ngươi của hắn bị quang mang mãnh liệt áp súc đến cực hạn, Tiên kiếm lạc ấn liền như thế ngăn ở trong con mắt hắn, để hắn không cách nào nhìn thấy bất kỳ vật gì!

Cái này chỉ sợ sẽ là Dã Hồ tiên sinh nói tới biến cố.

“Thủy Kính tiên sinh?” Tô Vân rất lâu không nghe thấy Cầu Thủy Kính âm thanh, nghi ngờ hỏi.

Cầu Thủy Kính lấy lại bình tĩnh, nói: “Ta đây.”

Thanh âm của hắn có chút run rẩy, vẫn là khó mà áp chế lại trong lòng rung động.

Trong truyền thuyết động thiên thế giới, vậy mà thật tồn tại!

Cái này chẳng phải là nói, trường sinh bất tử tiên nhân cũng tồn tại?

Ánh mắt của hắn tiếp tục liếc nhìn, đột nhiên lại có chỗ phát hiện, chỉ thấy chiếc kia Tiên kiếm phía dưới Thiên Môn trấn, cùng hiện tại Thiên Môn trấn có chỗ khác biệt.

Thiên Môn trấn bên trong có tám mặt khuyết, mỗi một mặt khuyết đều hết sức tinh xảo, phía trên điều vẽ đủ loại thần thú dị thú, tựa như tính linh thần thông leo lên tại khuyết bên trên.

"Triều thiên khuyết!"

Cầu Thủy Kính khóe mắt nhảy lên một chút, đối chiếu cái này bát diện triều thiên khuyết cùng Thiên môn đền thờ phương hướng, trống ngực nhất thời biến nhanh.

"Cái này bát diện triều thiên khuyết cùng Thiên môn hình thành một cái kỳ lạ trận thế, định cư tại Thiên Môn trấn cao thủ, nghiên cứu Thiên môn chợ quỷ đã có thành tựu. Cái này động thiên trường sinh thế giới, là bọn họ, là bọn họ…"

Sắc mặt hắn biến ảo không ngừng, bỗng nhiên trấn trụ tâm thần, xác định chính mình suy đoán: "Là bọn họ bản thân đả thông!"

Hắn cuối cùng sắp xếp như ý trong này quan hệ.

Nguyên Sóc quốc đại đế lệnh trong nước cao thủ đến chỗ này nghiên cứu Thiên môn chợ quỷ, ý đồ tìm kiếm ra Thiên môn chợ quỷ bí mật, từ đó thỏa mãn đại đế trường sinh bất tử nguyện vọng.

Những này danh túc đi tới Thiên Môn trấn, cùng Thiên Môn trấn dân trấn sinh hoạt chung một chỗ, những này dân trấn bên trong liền có Tô Vân một nhà.

Những cao thủ này cải tạo Thiên Môn trấn, đem Thiên Môn trấn lúc đầu nhà dỡ xuống, bắt chước Thiên môn chợ quỷ, xây dựng lại Thiên Môn trấn.

Nghiên cứu của bọn hắn cũng có đột phá, cái này đột phá liền tập trung ở bát diện triều thiên khuyết bên trên.

Bọn họ lấy mỗi người tính linh thần thông, gia trì tại triều thiên khuyết bên trên, một ngày ban đêm, bọn họ cuối cùng đả thông một cái thế giới khác môn hộ, đem hai thế giới liên thông lên!

Mà sau đó biến cố, liền vượt ra khỏi dự tính của bọn hắn.

Bọn họ thử đi vào thế giới kia, kết quả gặp thế giới kia chống cự, một cái Tiên kiếm theo trong thế giới kia bay ra, đem bọn hắn chém giết, đồng thời giết chết Thiên Môn trấn tất cả mọi người.

Mà nối liền hai thế giới cột nước từ trên trời giáng xuống, tạo thành Bắc Hải sóng thần, để Thiên Thị Viên thương vong thảm trọng, Thiên Môn trấn bốn phía phương viên trăm dặm, biến thành yêu ma làm bừa khu không người.

Là Thiên Môn trấn cường giả, tạo thành tràng này tai biến!

"Có điều, Tô Vân vì sao không có chết?"

Cầu Thủy Kính không hiểu chút nào, Thiên Môn trấn tất cả cao thủ đều chết hết, bất luận cả người lẫn vật, toàn bộ biến mất, chỉ có cao thủ lưu lại nội tâm.

Vì sao Tô Vân cái này bình thường hài đồng, không có chết tại đây trận biến cố bên trong?

"Có lẽ là Thiên Môn trấn cường giả cảm thấy liên lụy cái này hài tử vô tội, bởi vậy tại tai biến bên trong bảo toàn hắn."

Cầu Thủy Kính thầm nghĩ: "Thiên Môn trấn tai biến sau đó, bọn họ cũng bởi vậy đối đứa bé này chiếu cố nhiều hơn."

Đây có lẽ là một lời giải thích, nhưng không thể để cho Cầu Thủy Kính thoả mãn.

Còn có một chút để hắn không nghĩ ra, đó chính là Thiên Môn trấn cao thủ nếu như là bị Tiên kiếm giết chết, như vậy bọn họ nội tâm hẳn là lại càng dễ bị chém giết.

Nội tâm là nương tựa vào thân thể, càng thêm yếu ớt.

Cổ quái chính là, Thiên Môn trấn các cao thủ nội tâm lại bảo lưu lại đến, nhục thể của bọn hắn lại không cánh mà bay!

Không thể tất cả mọi người thân thể đều bị tiêu diệt, nội tâm lại bảo toàn xuống.

"Điều này nói rõ, suy đoán của ta cũng không phải là hoàn toàn đúng. Năm đó khẳng định còn phát sinh mặt khác để cho ta không tưởng tượng được biến cố."

Cầu Thủy Kính ánh mắt lấp lóe, Thiên Môn trấn bí ẩn cũng không toàn bộ mở ra.

Còn có cái kia bát diện triều thiên khuyết tung tích, cũng là một cái mê.

Hắn ngắm nhìn bốn phía, Thiên Môn trấn kiến trúc đều còn tại, thậm chí bao gồm Thiên môn cũng chưa từng hủy ở tai biến bên trong, duy chỉ cái kia tám mặt đả thông một cái thế giới khác môn hộ triều thiên khuyết biến mất.

Đến cùng là ai lấy đi bát diện triều thiên khuyết?

"Hoặc là Đông đô đại đế, hoặc là chính là có người đoạt thức ăn trước miệng cọp. Thú vị…"

Cầu Thủy Kính khẽ mỉm cười, tán đi pháp lực, cái kia Tiên kiếm hình chiếu lại lần nữa trở lại Tô Vân trong mắt.

"Ngươi cũng không phải là thật mù, mà là có dị vật ngăn chặn đồng tử."

Cầu Thủy Kính mỉm cười nói: "Chỉ cần hóa đi ngăn ở ngươi đồng tử bên trong dị vật, hoặc là để nó rời đi đồng tử của ngươi, hai mắt liền có thể khôi phục."

Tô Vân kích động lên, ngay sau đó lại buồn bã.

Hắn làm sao hóa đi trong mắt dị vật?

Hắn mấy năm qua này nghe trong trấn người, tại phiên chợ bên trên bày quầy bán hàng, mong đợi có người có thể coi trọng hắn "Bảo vật", vì hắn trị liệu hai mắt. Nhưng mà, hiển nhiên hắn "Bảo vật" không phải chân chính bảo vật, chưa hề có người động tâm qua.

"Ta không bỏ ra nổi nhiều tiền như vậy…" Tô Vân ngập ngừng nói.

Cầu Thủy Kính nở nụ cười: "Ta cũng không nói để ta tới chữa trị cặp mắt của ngươi."

Tô Vân cúi đầu, mím môi.

Đây là cái có chút quật cường thiếu niên, không nguyện ý cầu người.

Cầu Thủy Kính cười nói: "Ta chỉ là truyền thụ cho ngươi trị liệu con mắt của ngươi phương pháp. Chữa trị cặp mắt của ngươi, đó là ngươi sự tình, không liên quan gì đến ta. Ngươi trị liệu ánh mắt của mình, còn cần cho mình tiền sao?"

Tô Vân kinh ngạc ngẩng đầu lên.

"Chẳng qua ta cũng không phải là trường học tường tự bên trong quan học lão sư, mà là tư học bên trong tiên sinh, cho quý tộc công tử học thêm tư học tiên sinh."

Cầu Thủy Kính cười nói: "Cho nên, học phí còn là phải thu ngươi. Ngươi cho ta một cái ngũ thù tiền, ta liền dạy ngươi."

Ngũ thù tiền là Nguyên Sóc quốc nhỏ nhất tiền, một cái tiền nặng năm thù, bởi vậy gọi ngũ thù tiền.

Tô Vân vẻ mặt đỏ lên, tay tại trong tay áo lục lọi hồi lâu, từ đầu đến cuối không có móc ra.

Cầu Thủy Kính nghi hoặc: "Ngươi sẽ không liền một cái ngũ thù tiền cũng không có a?"

Tô Vân xấu hổ gật đầu, vội vàng nói: "Tiên sinh, ta những bảo bối kia…"

Cầu Thủy Kính dở khóc dở cười.

Tô Vân những cái kia "Bảo bối" nhưng thật ra là dân nghèo vật bồi táng, không đáng một đồng.

Cầu Thủy Kính là cái tính tình cổ quái người, có nguyên tắc của mình, hắn vẫn cho rằng kiến thức là có giá cả, mình có thể dạy Tô Vân thế nào trị liệu "Bệnh mắt", nhưng Tô Vân nhất định phải có trả giá, không thể cho không.

—— đương nhiên, hắn dạy cho Tô Vân đồ vật, xa không chỉ một cái ngũ thù tiền. Sở dĩ nhất định phải thu một cái tiền, đúng là hắn nguyên tắc gây chuyện.

Hắn cũng là bởi vì loại này tính cách, cho nên mới tại Đông đô lăn lộn ngoài đời không nổi, chỉ được từ quan rời đi cái kia thị phi.

"Tiên sinh chờ một chút."

Tô Vân vội vàng nói: "Ta đi tìm Dã Hồ tiên sinh mượn một cái tiền."

Cầu Thủy Kính cười ha ha, tiếng cười đánh tan Thiên Môn trấn mù mịt, để ánh nắng chiếu xuống xuống, vừa vặn chiếu vào Tô Vân trạch viện bên trên: "Ta theo ngươi cùng đi, truyền thụ cho ngươi sau đó, ta liền về Sóc Phương."

Tô Vân ở phía trước dẫn đường, Cầu Thủy Kính lại nhìn thấy hoàng chung hiện lên đi ra, không ngừng xoay tròn tính giờ, trong lòng khẽ nhúc nhích, nói: "Tô Vân, ngươi là thế nào sống sót?"

Tô Vân hơi giật mình.

Cầu Thủy Kính nói: "Ý của ta là, ngươi hai mắt mù sau đó, chuyện gì xảy ra?"

Thiếu niên tiếp tục tiến lên, đi ra Thiên Môn trấn, nói: "Ta cũng không biết chuyện gì xảy ra. Ta chỉ nhớ rõ lúc ấy ta ngủ một giấc, tỉnh ngủ sau đó liền phát hiện mình bị nhốt tại một cái nhỏ hẹp trong phòng, ta liền liều mạng gõ. Là Sầm bá mở cửa phòng, thả ta đi ra."

"Sầm bá?"

"Chính là ở tại dưới cây liễu Sầm bá."

Tô Vân giơ tay lên ngón tay đi, Cầu Thủy Kính lại thấy được gốc kia cái cổ xiêu vẹo cây liễu, dưới cây liễu không có người, cũng không có nhà, chỉ có một ngôi mộ hoang.

"Sầm bá liền ở tại nhà ta bên cạnh, là cái cổ quái người, không thích cùng người nói chuyện. Hắn nói cho ta biết, nhà ta bị hủy, để cho ta chuyển tới trong trấn ở. Ngay sau đó ta liền ở đến trong trấn, trong trấn thúc bá đều rất chăm sóc ta…"

Cầu Thủy Kính nghe đến đó, nhìn bốn phía: "Ngươi lúc đầu nhà ở đâu?"

Tô Vân giơ tay lên một chỉ, Cầu Thủy Kính theo hắn chỉ phương hướng nhìn lại, chỉ thấy một cái nho nhỏ phần mộ, một cái đã mục nát tan hoang nhỏ quan tài.

Cầu Thủy Kính trầm mặc xuống.

Thiếu niên này khi đó sáu bảy tuổi, hôn mê bên trong bị người xem như người chết bỏ vào trong quan tài giấu đi.

Hắn sau khi tỉnh lại, hẳn là tại ban đêm đánh quan tài, kinh động đến cách đó không xa cái cổ xiêu vẹo dưới cây liễu trong phần mộ nội tâm, cũng chính là "Sầm bá" .

Sầm bá đem hắn theo trong phần mộ cứu ra, đồng thời chỉ điểm hắn đi trên trấn cư trú.

Tô Vân hai mắt đã mù, căn bản không biết nói chuyện với chính mình không phải người, càng không biết bản thân ở Thiên Môn trấn, chỉ có hắn một người sống!

Trạch Trư: Cầu tiến cử, không muốn "Lần sau đi" "Lần sau nhất định", muốn lần này

Chương 6 : Khu không người các cư dân

Chương 6: Khu không người các cư dân

Cầu Thủy Kính nhìn về phía Tô Vân, trong ánh mắt tràn đầy thương hại.

“Hắn cũng không biết, bản thân đã từng chết qua một lần. Có lẽ trong lòng của hắn, lúc này Thiên Môn trấn có lẽ còn là sáu năm trước hình dáng a?”

Cầu Thủy Kính thậm chí cảm thấy, chữa trị Tô Vân hai mắt, đối thiếu niên này tới nói có vẻ hơi tàn nhẫn.

Ánh mắt của hắn được chữa trị sau đó, liền sẽ phát hiện Thiên Môn trấn chân tướng, cũng sẽ phát hiện Dã Hồ tiên sinh cùng đồng học thiếu niên chân tướng, chuyện này với hắn tới nói hẳn là một cái đả kích rất lớn.

Bất quá, cái này cũng sẽ để cho thiếu niên trưởng thành.

“Cặp mắt của hắn bên trong, lạc ấn lấy bát diện triều thiên khuyết chi tiết, thế gian này chỉ sợ chỉ có cướp đi triều thiên khuyết người kia và Tô Vân, mới biết triều thiên khuyết bí ẩn. Chỉ có bọn họ, mới biết thế nào mở ra Thiên môn.”

Cầu Thủy Kính trong lòng yên lặng nói: “Hơn nữa, trong mắt của hắn còn lạc ấn lấy Tiên kiếm phá hủy Thiên Môn trấn một màn kia, nếu như hắn có thể luyện hóa trong mắt lạc ấn, hắn tốc độ phát triển, nhất định cực kỳ kinh người.”

“… Tiên sinh cẩn thận, Hồ Khâu thôn không dễ đi lắm, trên đường có chút địa phương nguy hiểm.”

Tô Vân ở phía trước dẫn đường, thiếu niên này mắt mù tâm không mù, xe nhẹ đường quen đi tại phía trước, dường như so người bình thường nhãn lực còn tốt hơn, có thể chính xác tránh đi bất kỳ chướng ngại.

"Cái thứ nhất địa phương nguy hiểm, chính là trước mặt xà giản. Nơi đó có một đầu đại xà, hung cực kì, Hoa nhị ca gọi nó toàn thôn ăn cơm rắn…"

Cầu Thủy Kính nghe đến đó không khỏi giật mình: "Toàn thôn ăn cơm rắn?"

"Là đây này. Lần trước Hoa nhị ca đường ca không chú ý chạy tới xà giản, bị đầu kia đại xà cắn một cái, Dã Hồ tiên sinh thật vất vả đem hắn cướp về, không có bị đại xà ăn đi. Nhưng mà còn không có về đến nhà, đường ca thân thể liền cứng rắn. Về sau Hồ Khâu thôn xử lý tang sự, loa kèn thổi đến có thể vui vẻ, toàn thôn đều đi ăn cơm. Hoa nhị ca bọn họ liền gọi con rắn kia toàn thôn ăn cơm rắn…"

Đang nói, bọn họ đi tới xà giản.

Cầu Thủy Kính nghe được sa sa âm thanh, theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy khe nước bên trong trên đá ngầm cuộn lại một đầu màu đen đại xà, trên người lân phiến đen đến hiện ra ánh kim loại.

Cái kia đại xà ngay tại ngẩng đầu hướng về phía mặt trời hấp khí hơi thở, một hít một thở ở giữa, khí tức cực kỳ kéo dài, Cầu Thủy Kính cùng Tô Vân đi ra xa mấy chục trượng gần, nó mới hoàn thành một lần hô hấp.

Nó hô hấp thời điểm, trên người mỗi một cái vảy màu đen giống như là sống lại đồng dạng, vây quanh thân thể xoay tròn, hấp khí lúc chính hướng chuyển động, hơi thở lúc nghịch hướng chuyển động.

“Một cường giả nội tâm, một thân sau khi chết, nội tâm bám vào hắc xà trên người, hóa thành xà yêu.”

Cầu Thủy Kính nhìn chằm chằm con rắn kia, con rắn kia cũng đang ngó chừng hắn, nhưng mà cũng không có chủ động trêu chọc bọn hắn , mặc cho bọn họ đi ra xà giản.

“Đầu này xà yêu dưỡng khí công phu cực kỳ cường đại, đã bắt đầu đoạt tinh hoa nhật nguyệt tu luyện thân thể. Thân thể của nó luyện đến cực kỳ cứng rắn, tu luyện hẳn là một môn kết hợp luyện khí cùng luyện thể huyền công.”

Cầu Thủy Kính nhíu mày, xà yêu lại có kịch độc, lại tu luyện luyện khí luyện thể huyền công, hẳn là ở tại hóa giao long biên giới, nên nhanh chóng diệt trừ.

Nếu không, đợi đến nó hóa thành giao long, hạng người bình thường căn bản không phải đối thủ của nó!

“Tiên sinh yên tâm, con rắn kia là có địa bàn, chỉ cần không đi vào địa bàn của nó liền không sao.”

Tô Vân đi ở phía trước, nói: “Qua xà giản chính là Hoàng Thổ lĩnh Hoàng thôn, Hoàng thôn tiểu tử cực kỳ xấu, thường xuyên cùng Hồ Khâu thôn đánh nhau. Chúng ta đi nhanh một chút, lần trước Hoa nhị ca lôi kéo ta cùng Hoàng thôn xấu các tiểu tử đánh nhau, đem bọn hắn đánh thảm rồi, những người này thù dai!”

Cầu Thủy Kính thu sát tâm: “Dã Hồ tiên sinh hữu giáo vô loại, xà yêu kia cũng chưa chắc chính là xấu. Không dạy mà tru, thì hình phồn mà tà không thắng, là chuyện vô bổ.”

“Phía trước chính là Hoàng Thổ lĩnh!”

Tô Vân vẫn như cũ rất là ung dung, nói: “Tiên sinh cẩn thận.”

Cầu Thủy Kính nhìn lại, chỉ thấy ước chừng nửa dặm chỗ có một mảnh đất vàng mộ phần, phần mộ rất lớn, dài bốn năm mươi trượng, rộng cũng có bốn năm mươi trượng, cao có hơn mười trượng.

Trước mộ còn có lăng thú tượng đá, phân loại tại Thần đạo hai bên.

Quỷ thần nội tâm đi lại con đường gọi là Thần đạo.

Chẳng qua ngôi mộ lớn này đã thủng trăm ngàn lỗ, phía trên lít nha lít nhít đều là cửa động, cửa động đường kính không đến hai thước, mỗi cái cửa động đều đứng một con hoặc là mấy con chồn.

Những cái kia chồn giống như người đồng dạng đứng tại trong động khẩu, ngẩng đầu hướng bọn họ nhìn quanh, còn có mẫu chồn trong ngực ôm hai ba con đàn con, đàn con lông lá xồm xàm, tại mẹ trong ngực thò đầu ra nhìn.

“Tô gia tiểu bại hoại!”

Đột nhiên một con chồn nhìn thấy Tô Vân, rít gào lên tiếng: “Hắn giúp Hồ Khâu thôn khốn nạn, đem Tam cô gia Nha nhi tỷ đánh khóc, răng đánh gãy hai cái! Đánh hắn “

Hô

Vô số hòn đá nhỏ, phân viên theo đất vàng mộ phần bên trên bay lên, một mảnh đen kịt, những cái kia chồn ra sức ném ra cục đá cùng phân viên hướng Tô Vân đập đi, nhưng Tô Vân dường như sớm thành thói quen một màn này, tiện tay từ phía sau sọt bên trong lấy ra thêm dày ô giấy dầu, cây dù căng ra.

Phân đá hạ thấp như mưa, đánh ô giấy dầu bành bành vang vọng, sau một lúc lâu, Tô Vân run lên ô giấy dầu, thu vào, cây dù lại thả lại sọt bên trong, nghiêng đầu nói: “Tiên sinh không có sao chứ?”

Cầu Thủy Kính nói: “Ta không sao.”

Những cái kia hòn đá nhỏ cùng phân viên còn chưa đi tới bên cạnh hắn, liền nhao nhao lơ lửng trên không trung, không có nửa điểm rơi vào trên người hắn.

Hoàng thôn con chồn già thấy cảnh này, trong lòng nghiêm nghị, vội vàng ngăn lại đám chồn nhỏ, miễn cho trêu chọc cường địch.

Những cái kia đám chồn nhỏ đã chạy đến Tô Vân hai người cách đó không xa, từng cái xoay người, nâng lên đuôi, lộ ra cái mông chuẩn bị thả khói độc, bị con chồn già ngăn lại, hơi có chút không cam lòng.

Cầu Thủy Kính liếc qua, thầm nghĩ: “Những này chồn số lượng rất nhiều, nếu như hại người…”

Hắn khẽ nhíu mày, liền nghĩ tới Dã Hồ tiên sinh , kiềm chế bên dưới sát tâm: “Thiên Môn trấn bốn phía ít ai lui tới, đoán chừng loại trừ Tô Vân bên ngoài không có người sống. Những này yêu nơi nào có cơ hội làm ác?”

Trong lòng của hắn có chút bất đắc dĩ.

Bản thân ngoan cố cả một đời, không nghĩ tới người đã trung niên lại bị một con lão hồ ly giáo dục, rõ ràng hữu giáo vô loại, không dạy mà tru cùng dạy mà không tru đạo lý.

“Thế gian này thị phi cùng đúng sai, nguyên bản liền không giống trắng cùng đen như vậy rõ ràng.” Trong lòng của hắn cảm khái nói.

Cuối cùng, bọn họ đi tới Hồ Khâu thôn.

Tô Vân Lộ ra tươi cười, la lên: “Dã Hồ tiên sinh! Hoa nhị ca, Ly tam ca! Ta cùng Thủy Kính tiên sinh tới thăm các người!”

Cầu Thủy Kính khẽ nhíu mày, đột nhiên bắt hắn lại tay, ra hiệu hắn dừng lại, cẩn thận nhìn chằm chằm phía trước thôn lạc nho nhỏ.

Hồ Khâu thôn là một tòa không lớn thôn xóm, có mấy chục tòa nhà, nhưng mỗi một nhà nhà đều rất nhỏ, cao không quá bốn năm thước, phạm vi chẳng qua hai trượng, giống như là người lùn nhỏ cư trú nhà.

Thôn này là xây ở một mảnh gò đất nhỏ bên trên, cây cối thành bóng râm, mỗi gốc cây bên dưới có ba năm tòa nhà.

Bất quá, giờ phút này Hồ Khâu thôn một mảnh hỗn độn, không ít phòng ốc bị lật tung.

Cầu Thủy Kính cau mày, lại nhìn thấy mấy cỗ hồ yêu thi thể.

Tô Vân cũng ngửi được trên không mùi máu tươi, trong lòng có chút hoảng loạn, Cầu Thủy Kính âm thanh truyền đến: "Ngươi mắt không thể thấy, nếu như lòng rối loạn, phương hướng cũng liền loạn. Mất đi phương hướng cảm giác, ngươi tại Thiên Thị Viên sống không được bao lâu."

Tô Vân tận lực ổn định tâm thần, nhưng mà hoàng chung vẫn là loạn chỉ chốc lát.

Cầu Thủy Kính chờ hắn tâm cảnh khôi phục, lúc này mới mang theo hắn đi ra bước đầu tiên, Tô Vân bước ra một bước này, lại trở lại lúc trước ung dung thần thái.

Đây là Cầu Thủy Kính thưởng thức nhất hắn địa phương.

Một cái tuổi gần mười ba tuổi nhỏ người mù, nhất định phải có một cái vô cùng cường đại tâm linh, mới có thể tại Thiên Thị Viên cái này yêu ma hoành hành chỗ sinh tồn được!

Nhỏ người mù Tô Vân đã tự mình sinh tồn thời gian sáu năm, hắn có một loại trời sập cũng không sợ hãi khí phách.

Tô Vân sắc mặt lãnh đạm, đi vào Hồ Khâu thôn, dưới chân chạm đến sụp đổ nhà, ngay sau đó ngồi xổm người xuống, tại phế tích bên trong tìm kiếm.

Cầu Thủy Kính nhìn hắn, không có hỗ trợ.

Sau một lúc lâu, Tô Vân tìm kiếm đến một cỗ thi thể.

Vượt quá hắn dự liệu là, hắn tìm kiếm đến cũng không phải là người thi thể, mà là hồ ly thi thể.

Hắn yên lặng ngồi ở nơi đó, không có giống thiếu niên thông thường lớn như vậy hô gọi nhỏ.

Qua rất lâu, Tô Vân run rẩy đứng dậy, tiếp tục tại một tòa tòa sụp đổ nhà phế tích bên trong tìm kiếm.

Hồi lâu sau, thiếu niên đem mấy chục con hồ ly thi thể theo phế tích bên trong ôm ra, để dưới đất, ngẩng đầu nói: "Thủy Kính tiên sinh, vị nào là Dã Hồ tiên sinh?"

Cầu Thủy Kính dắt tay của hắn đặt ở một con lão hồ ly trên người.

Tô vân thủ chưởng nhẹ nhàng sờ lấy lão hồ kia mặt, lặng im hồi lâu, khàn giọng nói: "Ta không biết Dã Hồ tiên sinh là một con hồ ly, nhưng hắn rất tốt, dạy ta đọc sách viết chữ. Con mắt ta mù, đầu óc ngốc cực kì, hắn đặc biệt có kiên nhẫn…"

Hắn ngồi dưới đất, suy nghĩ xuất thần: "Ta cũng không biết ta những bạn học kia đều là hồ ly, trong lòng ta vẫn cho là bọn họ đều là người. Từng cái người sống. Hoa nhị ca mười bốn tuổi, Ly tam ca so với hắn nhỏ hai tháng, Khâu tiểu muội nhỏ tuổi nhất, mới sáu tuổi…"

Cầu Thủy Kính bốn phía kiểm tra giao thủ dấu vết, nói: "Hẳn là tối hôm qua Thiên môn chợ quỷ những người kia làm."

"Tiên sinh, ta nhớ được những người kia âm thanh."

Cầu Thủy Kính quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Tô Vân khuôn mặt vô cùng yên bình, yên bình đến có chút đáng sợ.

Chương 7 : Hồng Lô Thiện Biến, tạo hóa làm công

Chương 7: Hồng Lô Thiện Biến, tạo hóa làm công

“Bọn họ mỗi người trải qua bên cạnh ta lúc nói lời, ta đều nhớ rõ rõ ràng ràng.”

Tô Vân giọng nói cũng vô cùng yên bình: “Con mắt ta mù sau đó, cũng chỉ có thể dựa vào âm thanh tới nhận thức. Nếu như lần nữa nghe được thanh âm của bọn họ, ta nhất định sẽ nhận ra bọn họ.”

Lúc này, xa xa núi rừng bên trong truyền đến sột sột soạt soạt âm thanh, mấy con khuôn mặt vết máu loang lổ hồ ly dưới tàng cây thò đầu ra nhìn.

“Tiểu, Tiểu Vân…” Một con hồ ly xa xa kêu gọi, có chút sợ hãi nhìn một chút Cầu Thủy Kính.

Trải qua tối hôm qua đồ sát sự kiện, những này không sợ người tiểu hồ ly trở nên có chút sợ người.

Tô Vân Lộ ra vui mừng, đứng dậy: “Hoa nhị ca? Ngươi còn sống?”

Đó là một con lông tóc đen vàng đan xen hồ ly, theo dưới cây chui ra ngoài, sau lưng mang theo mấy cái tiểu hồ ly, bọn tiểu hồ ly dắt trước mặt đồng bọn đuôi, mang theo sợ hãi đi tới.

Đứng đầu hoa hồ lại mang sợ hãi nhìn một chút Cầu Thủy Kính, xác nhận không phải tàn sát Hồ Khâu thôn người, lúc

này mới đánh bạo mang theo còn sót lại ba đầu tiểu hồ đến gần.

Tô Vân đứng ở nơi đó, để hoa hồ cùng ba đầu tiểu hồ trong lòng chợt cảm thấy ổn định, thiếu niên này giống như là bọn họ chủ kiến, cho bọn hắn một loại có thể dựa vào cảm giác.

Loại cảm giác này cũng không phải là không có lý do, mà là sáu bảy năm chung sống, Tô Vân cái loại này bình tĩnh khí chất phong thái mang tới ảnh hưởng.

"… Buổi sáng tới chút người trong thành, nói là tại chợ quỷ bên trong không có chiếm được tốt, liền tới hàng yêu trừ ma. Tiên sinh cùng bọn hắn lý luận, người ta không để ý tới, chỉ nói chúng ta sẽ hại người…"

Tô Vân lẳng lặng nghe, hỏi: "Nhị ca còn nhớ mặt mũi của bọn hắn ư?"

Hoa hồ lắc đầu, xấu hổ nói: "Ta mang theo đệ đệ muội muội chạy trốn, chưa kịp thấy rõ mặt của bọn hắn. Ta chỉ nhớ rõ bên trong một cái người rất là thanh tú, tuổi không lớn lắm, một thân rực rỡ quần áo, sau lưng đột nhiên liền thật toát ra lửa đến, trong lửa có thần điểu bay ra ngoài…"

Tô Vân ghi nhớ cái này đặc thù, xoay người lại bái nói: "Thủy Kính tiên sinh lời nói, còn giữ lời ư?"

Cầu Thủy Kính nhìn nằm rạp trên mặt đất thiếu niên, sau một lúc lâu, mới nói: "Ta nói chuyện tự nhiên giữ lời . Bất quá, ngươi có tiền ư?"

Tô Vân đứng dậy, mở ra bàn tay, trong lòng bàn tay là mấy cái nhuốm máu ngũ thù tiền, hẳn là hắn vừa rồi nhặt xác lúc, tại trong phế tích tìm đến.

Cầu Thủy Kính theo trong lòng bàn tay hắn bên trong nhặt lên một cái ngũ thù tiền, nhưng tại lúc này, Tô Vân đem mặt khác ngũ thù tiền đều kín đáo đưa cho hắn.

Cầu Thủy Kính giật mình, nghi hoặc nhìn hắn.

Tô Vân ngẩng đầu: "Dã Hồ tiên sinh dạy ta sáu năm, không bởi vì ta là người mà xua đuổi ta. Kính xin tiên sinh không bởi vì bọn họ là hồ mà xua đuổi bọn họ."

Cầu Thủy Kính suy tư, nói: "Dã Hồ tiên sinh dạy ngươi, thu tiền của ngươi sao?"

Tô Vân lắc đầu.

Cầu Thủy Kính đem cái kia mấy cái nhuốm máu ngũ thù tiền trả lại hắn, nói: "Hắn dạy người không lấy tiền, ta dạy mấy cái hồ yêu nếu như muốn thu tiền, đó chính là không bằng hắn. Cái này viên ngũ thù tiền là của ngươi học phí, bọn họ không cần."

Tô Vân nhận lấy cái kia mấy cái ngũ thù tiền.

Cầu Thủy Kính nhìn hắn cùng hoa hồ cùng một chỗ an táng Dã Hồ tiên sinh, an táng Hồ Khâu thôn hồ yêu bọn họ.

Trong này có không ít là bạn học của bọn hắn, hoa hồ cùng cái kia mấy con tiểu hồ ly tránh không được lại khóc lớn một phen.

Bọn họ trở lại tường tự bên trong, Cầu Thủy Kính liếc Tô Vân cùng bốn cái hồ ly một cái, nói: "Dã Hồ tiên sinh dạy các ngươi, là Phu Tử Dưỡng Khí thiên a? Các ngươi học được mấy năm?"

Tô Vân gật đầu: "Ta học được sáu năm."

Hoa hồ nói: "Ta học được bảy năm."

Mặt khác ba đầu tiểu hồ ly cũng mỗi người học được hai ba năm.

Cầu Thủy Kính thản nhiên nói: "Phu Tử Dưỡng Khí thiên mặc dù là chính thống dưỡng khí công pháp, nhưng thế gian

há có năm ngàn năm không đổi tài liệu giảng dạy? Hiện nay thời đại, mười năm không thay đổi liền coi như là tụt hậu. Ta đi tới nông thôn, phát hiện thành hương ở giữa dường như cách ngàn năm chênh lệch!"

Hắn lắc đầu, nói: "Ta muốn dạy các ngươi, là kinh thành quan học bên trong mới nhất cơ sở nhất Trúc Cơ công pháp, Hồng Lô Thiện Biến Dưỡng Khí thiên."

Thả phù thiên địa làm lô này, tạo hóa làm công;

Âm dương làm than này, vạn vật làm đồng.

Những lời này là Hồng Lô Thiện Biến Dưỡng Khí thiên tổng cương.

Phu Tử Dưỡng Khí thiên vốn chỉ là dùng phương thức đơn giản nhất ôn dưỡng nguyên khí, tuy là đơn giản dễ dàng bắt đầu, nhưng muốn tu luyện tinh thâm rất khó.

Mà Hồng Lô Thiện Biến Dưỡng Khí thiên, lại là đem thân thể của mình xem như thiên địa, nội uẩn hồng lô, kích phát Tạo Hoá tiềm năng, lấy trong cơ thể âm dương chi khí vì than, ngũ tạng lục phủ gân cốt huyết dịch vì đồng, luyện thành mạnh mẽ nguyên khí.

Loại này dưỡng khí công pháp mặc dù phức tạp, thế nhưng là cực kỳ hữu hiệu, tốc độ tu luyện muốn vượt qua Phu Tử Dưỡng Khí thiên nhiều vô kể.

Cầu Thủy Kính từ nông tới sâu, trước theo đoạt tinh hoa nhật nguyệt, lấy bản thân là thiên địa, thiên địa vì hồng lô kể lên, nói lại thế nào tạo hóa làm công, nói lại thế nào lấy âm dương làm than, vạn vật làm đồng.

Tô Vân đám người vốn căn cơ liền nông, lại thêm Hồng Lô Thiện Biến Dưỡng Khí thiên quả thực thâm ảo, cho dù là Cầu Thủy Kính như vậy chuyên gia, cũng tiêu phí năm sáu ngày,

mới để cho bọn họ miễn cưỡng nhập môn, học được dưỡng khí thiên bản thượng.

Trong này hoa hồ học được nhanh nhất, hắn có Phu Tử Dưỡng Khí thiên căn cơ, bởi vậy bắt đầu dễ dàng.

Mặt khác ba đầu tiểu hồ ly thứ hai, chỉ có Tô Vân học được chậm nhất, hắn mắt không thể thấy, Cầu Thủy Kính đành phải một lần lại một lần tay nắm tay dạy dỗ hắn, cực kỳ mệt mỏi.

Cũng may Tô Vân tuy là tốc độ học tập chậm, nhưng đầu linh hoạt, suy một ra ba, đối Hồng Lô Thiện Biến hiểu ngược lại sâu nhất.

Mấy ngày nay, Tô Vân mời hoa hồ cùng mặt khác ba đầu tiểu hồ ly ngày qua cửa trấn cư trú, nhưng mà hoa hồ bọn họ lại đối Thiên Môn trấn sợ hãi vô cùng, tình nguyện ở tại tường tự bên trong.

Tô Vân lại mời Cầu Thủy Kính ở tại Thiên Môn trấn, Cầu Thủy Kính cũng nói khéo từ chối, thiếu niên đành phải coi như thôi.

Sáng sớm hôm đó, Cầu Thủy Kính mang theo một người bốn hồ đón mặt trời mới mọc hô hấp thổ nạp, đột nhiên Cầu Thủy Kính chỉ cảm thấy bên người dường như nhiều thêm một vòng mặt trời nhỏ, không khỏi mở mắt nhìn lại, lại là hoa hồ phương hướng.

“Hoa hồ mặc dù là yêu, nhưng tư chất ngộ tính đều rất tốt, đã tu thành tầng thứ nhất.”

Cầu Thủy Kính âm thầm gật đầu, hái mặt trời mới mọc tinh khí, lấy bản thân vì lò, rèn luyện thân thể, bồi dưỡng nguyên khí, đây chính là tu thành Hồng Lô Thiện Biến tầng thứ nhất dấu hiệu.

Hoa hồ có thể tại năm sáu ngày thời gian liền tu luyện tới một bước này, đặt ở sĩ tử bên trong đều xem như ghê gớm.

Cầu Thủy Kính kiểm tra mặt khác ba hồ, ba đầu tiểu hồ ly tuy là căn cơ nông, nhưng tiến cảnh cũng là không chậm, không bao lâu nữa liền sẽ tu thành tầng thứ nhất.

Hắn lại kiểm tra Tô Vân tiến cảnh, khẽ nhíu mày.

Tô Vân đối Hồng Lô Thiện Biến hiểu tuy là rất sâu, nhưng mà hắn dù sao cũng là người mù, có thể học được lý luận, nhưng thân thể muốn nắm giữ, cần phải đến trả giá so những người khác nhiều ra gấp mấy lần cố gắng mới được.

Hơn nữa, Tô Vân tu hành tiến cảnh chi chậm, có chút vượt quá dự liệu của hắn.

Dựa theo hắn dự đoán, Tô Vân bởi vì bệnh mắt, học tốc độ chậm nhất, nhưng tốc độ tu luyện hẳn là nhanh nhất. Không nghĩ tới Tô Vân ngược lại là chậm nhất một cái.

Cầu Thủy Kính thầm than một tiếng: "Ta đối với hắn mong đợi, vẫn là quá cao. Liền hồ yêu đều có thể trong thời gian ngắn như vậy tu thành tầng thứ nhất, hắn lại không cách nào làm được, bệnh mắt đối với hắn ảnh hưởng quá lớn."

Hắn lại không biết, Tô Vân nguyên khí trong cơ thể bừng bừng vận chuyển, nhưng mỗi lần tới đến hai mắt lúc, liền chợt phát sinh dị trạng.

Tô Vân nguyên khí chảy vào trong đôi mắt, nguyên bản đen kịt một màu con mắt vậy mà đột nhiên "Nhìn thấy" đồ vật!

Tại hắn "Trước mắt", Thiên môn đột nhiên xuất hiện!

Loại trừ Thiên môn bên ngoài, còn có tám mặt cao to nguy nga triều thiên khuyết!

Thiên môn cùng triều thiên khuyết phía sau, chính là một mảnh mênh mông bát ngát mênh mông biển lớn.

Thiên Môn trấn triều thiên khuyết sớm đã không biết tung tích, cái này bát diện triều thiên khuyết tự nhiên không phải Thiên Môn trấn triều thiên khuyết, mà là Tô Vân trong mắt lạc ấn.

Chỉ là cổ quái chính là, bát diện triều thiên khuyết vậy mà tại hấp thu Tô Vân nguyên khí!

Bát diện triều thiên khuyết, giống như là tám cái động không đáy.

Triều thiên khuyết không ngừng thôn phệ Tô Vân nguyên khí, dẫn đến hắn trước sau không cách nào tu thành Hồng Lô Thiện Biến tầng thứ nhất.

Cầu Thủy Kính không ngờ rằng Tô Vân con mắt sẽ xuất hiện loại biến hóa này, cho là hắn chỉ là ngộ tính tốt, tư chất bình thường.

Mà Tô Vân cho rằng loại tình huống này là tại trị liệu mắt của mình nhanh, cho nên liền không có đem tự mình tu luyện lúc xuất hiện dị trạng nói cho Cầu Thủy Kính, thế cho nên Cầu Thủy Kính có loại này hiểu lầm.

Chờ đến bài tập buổi sớm kết thúc, Cầu Thủy Kính liền động rời đi ý nghĩ.

Hắn dù sao cũng là tư học tiên sinh, tại Sóc Phương thành còn có rất nhiều quý tộc thế gia sĩ tử cần hắn đi giảng bài, không cách nào tại Thiên Thị Viên trì hoãn quá lâu.

Hắn đem Hồng Lô Thiện Biến Dưỡng Khí thiên hạ thiên hoàn chỉnh truyền thụ cho mọi người, liền lên đường rời đi.

“Vân, thiên hạ hôm nay, hàn môn khó ra quý tử. Vì sao?”

Tô Vân tiễn đưa, Cầu Thủy Kính chần chừ một chút, vẫn là ân cần dạy bảo, nói: “Hàn môn chi tử, tuy là có quốc gia quan học, cùng sĩ tộc chi tử đồng học, nhìn như công bằng. Nhưng

mà sĩ tộc chi tử có tiền có quyền, sĩ tộc chi tử tại quan học bên ngoài, còn có tư học. Ngươi tại quan học bên trong học đến một, sĩ tộc chi tử liền có thể tại tư học bên trong học đến hai ba bốn năm, bởi vậy hàn môn chi tử cùng sĩ tộc chi tử tại học thức bên trên chênh lệch không ngừng kéo dài."

Tô Vân nhắm mắt theo đuôi đi theo hắn, nói: "Ta nghe nói hàn sĩ khổ đọc, có thể trở nên nổi bật…"

"Sai lầm lớn! Có tư học tại, hàn sĩ tuyệt không có khả năng so sĩ tộc chi tử càng thêm khắc khổ! Quan học bên trong dạy đồ vật đều là cẩu thả đồ vật, nhưng tư học, bọn họ có thể mời đến ta như vậy lão sư!"

Cầu Thủy Kính nói: "Sĩ tộc chi tử so hàn môn chi tử càng thêm dụng công! Quan học tan trường, hương dã hài tử chạy tới vui đùa, mà sĩ tộc chi tử tại tư học lý đi học! Quan học nghỉ, hàn môn chi tử nghỉ ở nhà, sĩ tộc chi tử thì còn tại tư học lý đi học!"

"Nguyên Đế thúc đẩy quan học, hi vọng giáo dục phía dưới người người bình đẳng, không có hàn môn cùng sĩ tộc phân chia. Nhưng theo Nguyên Đế đến bây giờ đi qua trăm năm, giáo dục thực ra đã bị độc quyền tại sĩ tộc trong tay. Hàn môn hài tử không có tiền đi bên trên tư học, quan học bên trong vừa học không đến mới nhất kiến thức, tầng lớp cố hóa, ngày càng nghiêm trọng. Hàn môn chi tử đường thăng thiên, cá hóa rồng con đường, đã càng ngày càng hẹp."

Hắn dừng bước lại, xoay người lại, đối xử chân thành nói: "Mà nông thôn càng nghiêm trọng hơn. Vân, ngươi xuất thân bần hàn, tư chất không hỏng, ngộ tính cũng là thượng giai, ngươi lưu tại nông thôn, chính là bị mai một. Ngươi nhất định phải vào thành đi học! Nhưng cho dù ngươi vào thành đi học, vẻn vẹn đi vào quan học, ngươi cũng không cách nào trở nên

nổi bật. Ngươi còn cần một bên đọc quan học, một bên đọc tư học."

"Có điều, coi như ngươi cùng sĩ tử học đồng dạng, các ngươi học vấn đồng dạng, ngươi cũng chưa chắc có thể cá chép nhảy long môn. Bởi vì sĩ tộc chi tử còn có gia thế hiển hách, rộng lớn giao thiệp, mà hết thảy này, cần ngươi dùng hơn mười năm, thậm chí mấy chục năm đuổi theo. Cái này công bằng ư?"

"Không công bằng, nhưng mà công chính! Bởi vì đây là bọn họ tổ tông phấn đấu lưu lại di sản, bọn họ kế thừa tổ tông di sản đương nhiên. Một cái hàn môn sĩ tử, không có căn cơ, không có gia thế bối cảnh, cũng không có nhân mạch, muốn trở nên nổi bật, như vậy ngươi liền chỉ còn lại có một cái người khác không có được ưu điểm."

Cầu Thủy Kính vỗ vỗ bản thân người học sinh này đầu vai, lời nói thành khẩn nói: "Đó chính là dã tính. Hương dã dã tính! Trong thành sĩ tử không có dã tính!"

Hắn tay áo lớn bồng bềnh, đi thẳng về phía trước, âm thanh xa xa truyền đến: "Trong thành, chính là một cái Thiên Địa hồng lô, đâu đâu cũng có đấu tranh cùng kỳ ngộ. Ngươi chỉ có bảo tồn dã tính, lấy dã tính vì âm dương, lấy phấn đấu vì lửa than, điểm hồng lô, đoạt Tạo Hoá, mới có thể nhảy ra cố hóa tầng lớp, vượt ranh giới, phi thăng!"

Chương 8 : Cầu vượt ra khỏi biển mây

Chương 8: Cầu vượt ra khỏi biển mây

Cầu Thủy Kính tuy là đi xa, nhưng hắn âm thanh vẫn như cũ rõ ràng truyền vào Tô Vân trong tai, đinh tai nhức óc.

“Ngươi muốn chữa trị hai mắt, Hồng Lô Thiện Biến Dưỡng Khí thiên bản thượng tu luyện tới tầng thứ bảy lúc, liền có thể hóa giải trong mắt ngươi lạc ấn. Nhưng ngươi muốn lên như diều gặp gió, muốn trở nên nổi bật, chỉ có rời đi nông thôn đi tới trong thành!”

“Lần này đi năm mươi ba dặm, chính là Thiên Thị Viên dịch trạm, trị cho ngươi tốt hai mắt sau đó có thể từ nơi đó vào thành. Ghi nhớ, chữa khỏi hai mắt mới có thể đi dịch trạm! Sau khi vào thành, nhớ tới tìm ta…”

…

Qua rất lâu, Tô Vân lúc này mới bẻ ngược trở về.

Hắn có thể cảm nhận được Cầu Thủy Kính chân thành động viên tâm ý, trong lòng rất được cảm động.

Hắn càng thêm khắc khổ tu hành, nhưng mà Hồng Lô Thiện Biến Dưỡng Khí thiên hắn mặc dù học được, lại tiến cảnh chậm chạp, hắn trong đôi mắt bát diện triều thiên khuyết còn tại không ngừng hấp thu nguyên khí của hắn.

Nguyên khí của hắn tu vi, trong khoảng thời gian này chẳng những không có tiến bộ, ngược lại còn lui bước không ít.

Đáng sợ hơn biến hóa là, lượng cơm ăn của hắn tăng vọt, cơm nước xong xuôi không bao lâu nữa liền cảm giác được đói.

Cũng may hoa hồ cùng mặt khác ba đầu tiểu hồ ly thường xuyên lấy được một ít gà vịt thịt cá cùng trái cây, để hắn có thể ăn no.

Hoa hồ cùng mặt khác ba đầu tiểu hồ ly cũng đói đến rất nhanh, tiến cảnh tu vi hết sức nhanh chóng, hoa hồ đã tu luyện đến Hồng Lô Thiện Biến Dưỡng Khí thiên tầng thứ hai, hướng Tô Vân lĩnh giáo Hồng Lô Thiện Biến Dưỡng Khí thiên bản hạ.

Tô Vân tuy là còn không có tu thành Hồng Lô Thiện Biến Dưỡng Khí thiên tầng thứ nhất, nhưng hắn ngộ tính quả thực cao. Hồng Lô Thiện Biến bản hạ, Cầu Thủy Kính mặc dù chỉ nói cái đại khái, nhưng hắn đã tìm hiểu thấu đáo.

Bản thượng là học, bản hạ là dùng.

Bản hạ khúc dạo đầu chính là Ngạc Long ngâm, phát động lên lồng ngực nguyên khí, phát ra Ngạc Long lôi âm.

Ngạc Long ngâm chấn động khí huyết, da thịt, cường tráng thân thể, tăng cường lực lượng.

Hoa hồ tu luyện không đến bao lâu, trong cơ thể liền truyền đến một hồi tiếp lấy một hồi Ngạc Long lôi âm, rất là kinh người.

“Hoa nhị ca tư chất thật tốt.” Tô Vân lộ ra tươi cười, trong lòng từ đáy lòng vì hoa hồ vui vẻ.

Hắn không thể tu luyện bản hạ Ngạc Long ngâm.

Tu luyện Ngạc Long ngâm cần trước quan sát chân chính Ngạc Long, quan sát Ngạc Long thế nào thổ nạp, thế nào phát

ra long ngâm, từ đó làm được quan tưởng Ngạc Long tình trạng.

Tô Vân tuy là đem Ngạc Long ngâm bí quyết tìm hiểu thấu đáo, nhưng mà bởi vì mắt không thể thấy, không cách nào quan sát Ngạc Long mà làm được quan tưởng, cho nên không cách nào tu luyện.

Một ngày này, Tô Vân dưới ánh mặt trời bay lên thời điểm phun ra nuốt vào tinh hoa nhật nguyệt, đột nhiên cảm giác được cái kia bát diện triều thiên khuyết không còn hấp thu nguyên khí của hắn, trong lòng không khỏi vui mừng.

Triều thiên khuyết không còn hấp thu nguyên khí của hắn, trong cơ thể hắn nguyên khí nhất thời trở nên dồi dào hừng hực, như là một cái lò lửa nhỏ trong đan điền cháy hừng hực!

Hắn cảm giác được trong cơ thể âm dương chi khí phảng phất hóa thành lửa than, ngũ tạng, lục phủ, gân cốt phảng phất hóa thành đồng trụ cùng lư đồng, huyết dịch dường như biến thành bị hỏa táng nước đồng!

Đây chính là tạo hóa làm công, Tạo Hoá chi lực thay đổi thân thể cơ năng, lớn mạnh nguyên khí!

Hồng Lô Thiện Biến tầng thứ nhất, cuối cùng luyện thành!

Nguyên khí của hắn hừng hực, ở trong người lao nhanh, Tô Vân trong lòng vui vẻ: "Nếu như Thủy Kính tiên sinh ở đây thì tốt rồi, đáng tiếc ta đến muộn hơn mười ngày…"

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, "Trước mắt" đột nhiên phát sinh dị biến!

Chỉ thấy cái kia bát diện triều thiên khuyết mặt ngoài đủ loại thần thú dị thú đường vân, phảng phất đều giống như sống lại đồng dạng, theo triều thiên khuyết bên trong bay ra, trong lúc nhất thời Tô Vân trong đầu tràn ngập đủ loại thần thú dị thú gào thét và kêu to, ngâm nga, đinh tai nhức óc!

Thần thú dị thú bay lượn, cùng xông về Thiên môn!

Những này dị thú leo lên tại Thiên môn bên trên, vậy mà hóa thành Thiên môn một phần, đột nhiên một cỗ chấn động kịch liệt truyền đến!

Vù ——

Thiên môn bên trong ánh sáng theo khung cửa bốn phía chảy ra, lấp kín từng cái môn hộ, cuối cùng ở trung ương môn hộ hóa thành một mặt màn sáng giống như mặt kính.

Mà cái kia mặt kính sau đó, chính là cái kia để Nguyên Sóc quốc đại đế cùng vô số cường giả cũng theo đó mê say trường sinh người thế giới, cái gọi là Tiên giới!

Chỉ là Tô Vân cũng không biết những thứ này.

Cái kia mặt kính khe khẽ rung lên, Tô Vân đột nhiên cảm giác bản thân thân bất do kỷ bay lên, bị một cỗ lực lượng vô danh kéo tới, vù một cái theo trong gương xuyên qua, đi tới trong mặt gương thế giới!

Tại hoa hồ mấy người hồ yêu nhìn tới, Tô Vân vẫn như cũ yên lành ngồi ở chỗ đó, cũng không động đậy qua.

Nhưng ở Tô Vân nhìn tới, hắn lại rời đi Thiên Môn trấn, đột nhiên đi vào một cái thế giới khác.

Trong cái thế giới này, hắn không còn là người mù, trái lại, hắn có thể nhìn đến so người bình thường nhiều ra mấy chục lần màu sắc!

Đây là một cái bao la hùng vĩ tráng lệ thế giới, hắn đứng tại một đám mây trong sương mù, nơi xa từng tòa tiên sơn nổi bồng bềnh giữa không trung, những cái kia tiên sơn bị gọt cắt thành đài, trên đài có các loại rực rỡ ánh sáng.

Biển mây bị những ánh sáng kia chiếu xạ, cũng biến thành phảng phất nắm giữ màu sắc.

Trên bầu trời, mặt trời như phách, cũng không chói mắt.

Mà tại Tô Vân sau lưng, thì là to lớn ngũ trùng Thiên môn, đủ loại thần thú dị thú leo lên trên đó, chậm rãi chạy.

Thế giới này, tráng lệ bao la hùng vĩ, cho người ta một loại vô cùng không chân thực cảm giác.

Tô Vân nghe được tiếng chuông truyền đến, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một cái nho nhỏ hoàng chung nâng tại đỉnh đầu của mình.

Hoàng chung tầng thấp nhất, tích tắc, có ba trăm sáu mươi chu thiên khắc độ, đang không ngừng xoay tròn, mà tầng trên giây, cũng có ba trăm sáu mươi chu thiên khắc độ, tích tắc khắc độ xoay tròn một vòng, giây khắc độ vào một khắc độ.

"Đây không phải là ta tưởng tượng ra được, dùng để tính giờ hoàng chung ư? Nó làm sao xuất hiện? Còn có con mắt của ta… Đây là có chuyện gì?"

Tô Vân rất nhanh tỉnh ngộ, trấn định lại, tham lam nhìn cảnh sắc chung quanh: "Có thể nhìn thấy những sắc thái này, thật tốt…"

Nhưng vào lúc này, dưới chân hắn truyền đến chấn động nhè nhẹ, mây khói cuồn cuộn, Tô Vân cảm giác được thân thể của mình tại theo mây khói từ từ bay lên, lập tức đứng vững vàng bước chân.

Trong lòng của hắn rất là khẩn trương, nhưng mà biết mình có khẩn trương không mảy may tác dụng, ngược lại sẽ cho mình thêm phiền phức.

Hắn không biết trong mây xông ra chính là cái gì, nhưng hắn biết mình dưới chân là an toàn, lúc này nhất định không thể tự tiện chuyển bước.

Dưới chân của hắn còn tại chấn động, vân vụ còn tại chí tiến thủ cuồn cuộn, Tô Vân quay đầu nhìn một chút toà kia Thiên môn.

"Ta là bị một cỗ lực lượng kéo, xuyên qua Thiên môn đi tới nơi này, như vậy Thiên môn cũng nhất định có thể mang ta trở về."

Ánh mắt của hắn lóe lên, trong lòng âm thầm tính toán: "Thiên môn cùng ta cách xa nhau ba trượng sáu, nhảy khẳng định là không nhảy qua được đi, cần phải đến tại chạy lấy đà dưới tình huống, dùng Hồng Lô Thiện Biến Dưỡng Khí thiên bản hạ Ngạc Long ngâm bên trong Ngạc Long xuất uyên thân pháp. Tại nhảy ra đến một nửa thời điểm, Ngạc Long xuất uyên chuyển biến làm Ngạc Long cuồn cuộn, đầu phía trước, thân ở về sau, xoay tròn cuồn cuộn, kéo dài nhảy lên khoảng cách, lấy tay vì đủ rơi xuống đất, nhảy vào Thiên môn, rời đi nơi đây. Hiện tại ta đứng tại biển mây bên trong, không biết phía trước có cái gì, hiện nay chỉ có thể lấy bất biến ứng vạn biến."

Sau một lúc lâu, mang theo hắn theo trong mây bay lên đồ vật cuối cùng lộ ra bản thể.

Đó là một đầu thật dài cầu đá, dần dần đứng thẳng ra trong mây.

Trên cầu đá sương mù cuồn cuộn, như nước chảy theo cầu hai bên tuột xuống, rơi vào phía dưới biển mây.

Tô Vân cái trán toát ra một giọt mồ hôi lạnh.

Hắn lúc này mới chú ý tới, bản thân đang đứng tại cầu gãy biên giới!

Đầu này cầu đá hắn là kết nối lấy Thiên môn, nhưng không biết sao nối liền Thiên môn địa phương vậy mà đứt rời, hắn

chỉ cần lui về phía sau một bước, liền sẽ theo trên cầu đá rơi xuống!

"May mắn ta không có đi ra khỏi một bước này."

Hắn thở phào một cái, cẩn thận quan sát bốn phía.

Trên cầu đá có rất nhiều nho nhỏ cột đá, phía trên điêu khắc ra từng mảnh lân phiến, nhìn kỹ đi xuống, cột đá giống như là một loại nào đó sinh vật lợi trảo.

Trên cầu vân vụ tán đi, lộ ra mai rùa đồng dạng đường vân, khắc ở trên cầu, mà tại mai rùa hai bên còn có cánh đường vân.

Đầu này cầu rất nhiều nơi tàn phá, phảng phất chịu đủ chiến hỏa tẩy lễ, có nhiều chỗ thậm chí còn có to lớn vết trảo, giống như là bị trong mây mù quái vật gì dùng lợi trảo xé qua đồng dạng.

Tô Vân cẩn thận dò xét bốn phía, cầu đá rất dài, kéo dài đến vân vụ lượn lờ chỗ, không biết cuối cùng, thầm nghĩ: "Trên cầu khoảng cách đầy đủ ta chạy lấy đà, hiện tại vấn đề duy nhất chính là, ta không có tu luyện qua Ngạc Long ngâm."

Ngạc Long ngâm cần quan tưởng Ngạc Long, coi đây là cơ sở phát ra lôi âm.

Cầu Thủy Kính cũng vẽ lên một bức Ngạc Long hình, còn mang theo bọn họ đi tìm Ngạc Long, lắng nghe Ngạc Long phát ra lôi âm, thuận tiện bọn họ quan sát quan tưởng.

Tô Vân mặc dù không cách nào nhìn thấy Ngạc Long, nhưng nghe đến Ngạc Long lôi âm lại cho hắn cực sâu ấn tượng.

Nhưng chính là bởi vì hắn không nhìn thấy, cho nên hắn không thể nhìn thấy Cầu Thủy Kính vẽ Ngạc Long hình, cũng không có tận mắt nhìn đến Ngạc Long.

Hắn không cách nào quan tưởng Ngạc Long, cũng liền không cách nào tu luyện Ngạc Long ngâm.

Đây là hắn vấn đề khó khăn lớn nhất, cũng là Cầu Thủy Kính tuy là thưởng thức hắn, lại đúng dạy hắn tu hành có chút chần chờ nguyên nhân.

Nơi xa, trong mây mù, còn có cầu đá không ngừng theo trong sương mù hiện lên, uốn lượn quanh co, giống như là long xà Tòng Vân trong sương mù giãn ra thân thể.

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, thử nghiệm coi đây là căn cứ tới thôi diễn Ngạc Long ngâm, nhưng cũng không lâu lắm, hắn liền từ bỏ.

Cầu đá dù sao cũng là cầu đá, cũng không phải là Ngạc Long.

Cầu đá khoảng cách Thiên môn rõ ràng chỉ có ba bốn trượng khoảng cách, hắn lại không cách nào phóng qua.

"Cái này cầu đá là thông hướng nơi nào?"

Tô Vân ngẩng đầu nhìn quanh, còn không ngừng có cầu đá Tòng Vân trong sương mù hiện lên, mà tại càng xa xôi, thì là từng tòa lơ lửng tiên sơn đài cao.

"Cầu đá hơn phân nửa là nối liền những cái kia đài cao. Đi tới những cái kia đài cao, có lẽ có thể tìm kiếm được lối thoát."

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên nhìn thấy một viên vân vụ tán đi, trên cầu xuất hiện một bóng người, mặt ngó về phía hắn, một tay vịn trên cầu hòn đá nhỏ trụ, một cái tay khác hướng Tô Vân cái phương hướng này dò ra.

Hắn năm ngón tay giang rộng ra, bước chân vượt cực kỳ lớn, miệng há mở, tựa hồ là đang cố gắng lao nhanh, lại giống là đang kêu gọi cái gì.

Chương 9 : Ông lão trộm tiên đồ

Chương 9: Ông lão trộm tiên đồ

“Tiền bối ——” Tô Vân trong lòng vui mừng, bước nhanh hướng trên cầu người kia đi tới.

Cầu kia bên trên thân ảnh bốn phía mây mù lượn lờ, lại giống như là bị định tại nguyên chỗ, từ đầu tới cuối duy trì lấy chạy la hét tư thế không có nhúc nhích qua.

Tô Vân trong lòng nghi hoặc, trong lúc vô tình hắn cách cái thân ảnh kia dần dần tới gần, mây mù cũng đang không ngừng tán đi, nhiều hơn nữa cầu đá hiện ra.

Cùng hắn đoán đồng dạng, cái này cầu đá quả nhiên là nối liền trong đó một tòa tiên sơn đài mây.

Mà cầu kia bên trên thân ảnh, hẳn là theo toà kia tiên sơn đài mây bên trên lao xuống.

Tô Vân bước chân càng ngày càng chậm, cẩn thận nhìn chằm chằm trên cầu đá cái thân ảnh kia, hắn hô mấy tiếng, trên cầu cái thân ảnh kia nhưng thủy chung không có trả lời, cũng không có động đậy chút nào!

Thân ảnh kia bốn phía mây mù cũng dần dần rõ ràng, đây không phải là mây mù, mà là một bức mở rộng bức tranh, đang bao quanh hắn.

Bức tranh đó giống như là từ màn sáng tạo thành, chỉ có bồng bềnh tại người kia sau lưng hai cái cuộn tranh có thể cho thấy đây là một bức tranh.

Mà vây quanh người kia bốn phía mây mù, thì là bốn phía biển mây tại trên tranh hình chiếu.

Càng thêm cổ quái chính là, bị tranh vây quanh người kia, cho Tô Vân một loại cảm giác quen thuộc, giống như là ở nơi nào gặp qua.

Hơn nữa càng là tiếp cận, loại này cảm giác quen thuộc càng mạnh!

Đó là cái cụ già, còng lưng thân thể, thế nhưng là cho người ta một loại cực kỳ cao to uy mãnh cảm giác!

"Hắn hình như là ở tại Thiên Môn trấn hộ đầu tiên Khúc bá…"

Tô Vân càng đi càng gần, đối với Thiên Môn trấn hộ đầu tiên hắn tự nhiên rất là hiểu rõ.

Sáu năm trước hắn không có mắt mù thời điểm, thường xuyên chạy ra ngoài chơi đùa nghịch, lao ra Thiên môn lúc kiểu gì cũng sẽ gặp được ở tại hộ đầu tiên Khúc bá.

Đó là một cái rất hòa ái cụ già, luôn luôn cầm cái đục cùng cây búa, đứng tại Thiên môn bên cạnh trên giá đinh đinh đang đang đục đá, mỗi lần nhìn thấy Tô Vân, thế nào cũng sẽ cùng Tô Vân nói đùa.

Biến cố bộc phát về sau, Tô Vân hai mắt không nhìn thấy đồ vật, nhưng mỗi lần trải qua Thiên Môn trấn hộ đầu tiên lúc, cũng hầu như sẽ cùng Khúc bá chào hỏi.

Khúc bá tại Thiên Môn trấn, tự nhiên không thể xuất hiện ở đây.

Bất quá, trên cầu người kia hình dáng, quả thực cùng Khúc bá rất giống!

Tô Vân nhắm mắt tiến về phía trước một bước một bước đi tới, trong lòng yên lặng nói: "Hắn không thể nào là Khúc bá,

bởi vì Khúc bá vẫn luôn ở tại Thiên Môn trấn! Buổi sáng thời điểm, Khúc bá còn cùng ta chào hỏi…”

Hắn không từ cái rùng mình: “Trên cầu người, nhất định không phải Khúc bá!”

Trên cầu đá người kia càng ngày càng gần, Tô Vân khóe mắt nhảy loạn, hắn thấy rõ người kia khuôn mặt.

Trên cầu cái này lưng còng cụ già, quả thực là hắn trong ấn tượng Khúc bá!

Tô Vân mắt mù sau đó, liền cố gắng nhớ lại người mình quen mỗi một chi tiết nhỏ, sợ mình quên, mà trên cầu lưng còng cụ già phù hợp hắn trong ấn tượng Khúc bá mỗi một chi tiết nhỏ!

Tô Vân dừng bước lại: “Trên cầu người là Khúc bá, như vậy Thiên Môn trấn Khúc bá là ai?”

Cái kia mỗi sáng sớm đều cùng hắn chào hỏi, đối với hắn hoà nhã dễ gần Khúc bá, đến cùng là ai?

Hắn nhìn thật kỹ, phía trước, Khúc bá chỗ mi tâm có một cái hình thoi vết thương, có thể từ nơi này vết thương nhìn thấy sau đầu của hắn cảnh tượng.

Đây cũng là kiếm thương.

Một cây kiếm đâm xuyên qua đầu của hắn.

Tô Vân nhắm mắt lại, nhìn thấy Khúc bá chỗ mi tâm vết thương, cặp mắt của hắn cũng đột nhiên bắt đầu đau, giống như là có kiếm mang theo trong mắt bộc phát.

Trong đầu của hắn không tự chủ được lại vang lên cái kia để hắn nhiều lần gặp ác mộng âm thanh.

Chuông chuông phi hành âm thanh.

Đó là Tiên kiếm phá không phát ra kiếm rít, vô số tiếng chuông hợp thành một đường.

Sáu năm trước hắn chính là ngẩng đầu nhìn đến phát ra kiếm rít Tiên kiếm, dẫn đến hai mắt mù!

"Đâm xuyên Khúc bá đầu lâu, chính là chiếc kia đại kiếm ! Bất quá, Khúc bá vết thương vì sao nhỏ như vậy?"

Tô Vân cố nén trong mắt đau đớn, mở mắt, tự lẩm bẩm: "Khúc bá, ngươi tại sao lại chết ở chỗ này? Ngươi chết bao lâu? Là sáu năm trước ư? Như vậy, làm bạn ta sáu năm cái kia Khúc bá, đến cùng là ai? Hắn là của ngươi nội tâm à…"

Khúc bá trước khi chết còn tại chạy, làm ra la hét hình, hắn kêu là cái gì không thể nào biết, bất quá hắn duỗi ra tay phải năm ngón tay giang rộng ra, lại là tại nâng lên bức họa kia, giống như là định dùng bức họa này để ngăn cản thứ gì.

Bức họa kia giống như là từ màn sáng tạo thành, chiếu rọi cảnh sắc chung quanh, mà trong tranh lại không có bất kỳ nội dung.

Nó càng giống là một mặt cực kỳ mỏng manh có thể uốn lượn trong suốt kính.

Tô Vân dò ra bàn tay, nhẹ nhàng vuốt ve bức họa kia, đột nhiên hình ảnh giống như là yên bình mặt hồ nổi lên sóng lớn.

Tô Vân vội vàng thu về bàn tay.

Phía trước hắn, tranh phát sinh biến hóa.

Trên tranh mây khói dần dần tiêu tán, thay vào đó chính là một mảnh đầm lầy, liên miên mấy trăm dặm đầm lầy.

Trong tranh đột nhiên sấm sét vang dội, lôi điện đan xen, mưa rào xối xả.

Tô Vân ngơ ngác nhìn một màn này, nội dung của bức họa này, vậy mà tại không ngừng phát sinh biến hóa, để hắn có chút không nghĩ ra.

Đột nhiên, đầm lầy bên trong đất rung núi chuyển, một đầu thần ngạc tại vô số sấm sét trong kiểu đằng, lắc đầu vẫy đuôi, phun ra nuốt vào lôi vân sấm sét!

Không trung đen kịt một màu, chỉ có lôi điện lúc bộc phát bắn ra ánh sáng, ngắn ngủi thắp sáng đầm lầy.

Mà cái kia thần ngạc chân đạp đầm lầy, đuôi lay động ngập trời bùn sóng, mở cái miệng rộng, dường như muốn thôn phệ trên trời tinh thần tinh tú!

Nó ổ bụng một phồng một phục, mơ hồ trong đó, Tô Vân bên tai nhất thời truyền đến thiên băng địa liệt giống như lôi âm!

Cái kia lôi âm là Ngạc Long thuế biến hóa thành giao long lôi kiếp lôi âm, cũng là Ngạc Long hô hấp thổ nạp lúc lôi âm, cũng là ngạc hóa giao thuế biến lôi âm, cũng là hóa giao long thời điểm phiên giang đảo hải thủy long ngâm!

"Chẳng lẽ nói, tranh này có thể chiếu rọi trong lòng ta suy nghĩ?" Tô Vân bị rung động thật sâu.

Vừa mới hắn đang nghĩ tới chính là như thế nào mới có thể tu thành Ngạc Long ngâm rời đi nơi đây!

Tâm hắn tâm niệm đọc lấy Ngạc Long ngâm công pháp, suy tư như thế nào tại trong đầu tạo dựng Ngạc Long hình ảnh, hoàn thành quan tưởng, tiếp đó chạm đến bức họa này, trong tranh liền xuất hiện thần ngạc độ kiếp hình ảnh!

Chuyện ra có nguyên nhân.

Bức này thần bí tranh làm ra loại biến hóa này, khẳng định có hắn nguyên nhân. Tạo thành hắn hình ảnh biến hóa nguyên

nhân, có thể là đến từ Tô Vân tiếp xúc!

"Nếu như là trong lòng ta suy nghĩ, tạo thành bức họa này biến hóa lời nói, như vậy vì sao nó chỗ biểu hiện ra Ngạc Long ngâm, muốn so Thủy Kính tiên sinh dạy còn muốn thâm ảo rất nhiều?" Tô Vân buồn bực.

Hồng Lô Thiện Biến Dưỡng Khí thiên bản hạ Ngạc Long ngâm, cần quan tưởng Ngạc Long, coi đây là cơ sở phát ra lôi âm.

Cầu Thủy Kính mang theo bọn họ đi tìm Ngạc Long, Tô Vân nghe qua Ngạc Long phát ra lôi âm, nhưng căn bản không có trước mắt bức họa này bên trong Ngạc Long hóa thành giao long lúc phát ra lôi âm rung động!

"Thủy Kính tiên sinh giảng giải Ngạc Long ngâm bí quyết, chủ yếu tại Ngạc Long lôi âm bên trên, nhưng mà trong tranh thần ngạc hóa giao long triển lộ ra bí quyết, hình như, hình như…"

Tô Vân chần chừ một cái: "Hình như so Thủy Kính tiên sinh nói còn nhiều hơn!"

Hắn theo bức họa này trông được đến Ngạc Long ngâm bí quyết ở chỗ tứ đại lôi âm.

Lôi kiếp lôi âm, thổ nạp lôi âm, thuế biến lôi âm cùng thủy long ngâm!

Tô Vân theo trong tranh tìm hiểu ra Ngạc Long ngâm bí quyết, muốn so Cầu Thủy Kính nói nhiều thêm ba loại!

"Thủy Kính tiên sinh đương nhiên sẽ không phạm sai lầm, hắn cũng không có cần thiết giấu diếm, hắn sở dĩ không có nói đến, chẳng lẽ là bởi vì hắn cũng không có tìm hiểu ra tới?"

Tô Vân có chút khó có thể tin, Thủy Kính tiên sinh tuyệt đối là đại nhân vật, hắn trên trời cửa trấn gặp được trên trấn

những người khác, nhắc tới Thủy Kính tiên sinh lúc, trên trấn người đều nói Thủy Kính tiên sinh rất lợi hại.

Thủy Kính tiên sinh phong thái phi phàm, hắn dạy Tô Vân Hồng Lô Thiện Biến Dưỡng Khí thiên căn bản không cầu báo lại, không thể tàng tư.

Hắn chỗ không có dạy Tô Vân ba loại khác bí quyết, chỉ có một cái khả năng.

Đó chính là Ngạc Long ngâm bên trong, chỉ có thổ nạp lôi âm, không bao hàm lôi kiếp lôi âm, thuế biến lôi âm cùng thủy long ngâm!

Cũng tức là nói, trong tranh biểu hiện ra Ngạc Long ngâm, muốn so Cầu Thủy Kính biết Ngạc Long ngâm, hoàn thiện rất nhiều!

"Hoặc là có thể nói, bức họa này có thể bù đắp Ngạc Long ngâm không đủ!"

Tô Vân nghĩ đến quan trọng: "Bức họa này có thể bù đắp Ngạc Long ngâm, như vậy nó có thể bù đắp những công pháp khác ư? Nếu như liền những công pháp khác cũng có thể bù đắp…"

Trong lòng hắn thình thịch đập loạn.

Hắn hiểu được Khúc bá xâm nhập nơi đây trộm đồ nguyên nhân!

Giờ phút này, trong tranh thần ngạc ngay tại trong lôi kiếp thuế biến hóa thành giao long, thần ngạc xê dịch biến hóa, đem Ngạc Long ngâm một chiêu một thức vô cùng rõ ràng triển lộ ra.

Ngạc Long Xuất Uyên!

Ngạc Long Phiên Cổn!

Thần Ngạc Bãi Vĩ!

Long Chiến Vu Dã!

Ngạc Long Tại Tích!

Long Du Khúc Chiểu!

Cái này sáu chiêu, Tô Vân đều theo Cầu Thủy Kính nơi đó học qua, nhưng bởi vì không có tận mắt nhìn thấy, học được giống thật mà là giả.

Mà trong bức tranh, tuy là vẻn vẹn sáu chiêu, nhưng mà trong bức họa thần ngạc diễn luyện bên dưới, lại phảng phất có ngàn vạn chiêu đồng dạng, không có lặp lại!

Tô Vân nhìn ra tâm trì thần diêu, đỉnh đầu hắn lơ lửng hoàng chung lại bắt đầu chuyển động, hắn là tại đem trong tranh thần ngạc mỗi một cái động tác , dựa theo hoàn thành động tác cần thiết thời gian đến phân hiểu thành từng cái trình tự, từ đó làm sâu sắc ghi nhớ.

"Tu luyện Ngạc Long ngâm, cần lấy Hồng Lô Thiện Biến làm cơ sở, đem tứ đại lôi âm tại hồng lô bên trong hòa làm một thể. Muốn làm đến bước này, cần thân thể, ý thức cùng nguyên khí có rất tốt cân đối năng lực."

Tô Vân vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên cái kia kỳ dị kiếm rít lần nữa truyền đến, Tô Vân phía trước trong tranh ngay tại độ kiếp thần ngạc, đột nhiên bị một đạo kiếm quang chém qua, đầu thân chia lìa, chết oan chết uổng!

Tô Vân trong lòng giật mình, một kiếm kia đột nhiên xuất hiện, như bẻ cành khô giống như phá vỡ Ngạc Long ngâm sáu đại chiêu, đem thần ngạc chém giết.

Trong tranh lôi vân tiêu tán, đầm lầy cũng tự biến mất không còn tăm tích.

“Bức họa này là trống không, chỉ có thể chiếu rọi bốn phía cùng khúc xạ nội tâm, ta vừa mới không nghĩ chiếc kia Tiên kiếm, Tiên kiếm lại xuất hiện trong bức họa. Như vậy chỉ có một cái khả năng!”

Tô Vân cái trán toát ra mồ hôi lạnh, lập tức hướng trong mây mù nhìn lại: “Chiếc kia Tiên kiếm, giờ phút này liền tại phụ cận!”

Chương 10 : Dã tính giương ra

Chương 10: Dã tính giương ra

Biển mây mênh mông, mịt mờ vô tận. Thay đổi khôn lường, biến hóa liên tục.

Trong mây, từng tòa tiên sơn đài cao trôi lơ lửng ở trong đó, không sơn yên tĩnh, đài cao im ắng, không biết tiên nhân tung tích.

Tô Vân ánh mắt tìm khắp tứ phía, rất là cẩn thận.

Tay của hắn lại đưa ra ngoài, thử nghiệm đem bức họa này lấy xuống, không ngờ cuộn tranh tốt bức tranh phảng phất lạc ấn trên không trung, không nhúc nhích tí nào.

Hắn chuyển bước, thử đi vòng qua, chẳng qua bức họa này lại vừa vặn ngăn lại con đường của hắn, để hắn không cách nào đi vòng qua Khúc bá bên người.

Bức họa này, giống như là một bức tường nằm ngang ở nơi đó.

Tô Vân cau mày, đúng lúc này, ánh mắt của hắn dư quang thấy được tầng mây bên trong có đồ vật gì đó bay qua, mơ hồ trong đó phảng phất là một đường lưu quang.

Cặp mắt của hắn lại bắt đầu mơ hồ bị đau.

“Không sai, là thanh kiếm kia!”

Tô Vân tâm thần có chút bối rối, là để hắn mù thanh kiếm kia.

Hắn không có thấy rõ ánh sáng hình dáng, nhưng mà hai mắt truyền đến đau đớn để hắn chắc chắn sẽ không nhận sai!

Năm đó bay ra Thiên môn, bay về phía Thiên Môn trấn thanh kiếm kia, lại xuất hiện!

Tô Vân cái trán toát ra mồ hôi lạnh, không chần chờ nữa, lập tức xoay người hướng Thiên môn chạy đi, cùng lúc đó, cái loại này kỳ dị kiếm rít lại tại hắn bên tai vang lên!

"Thả phù thiên địa làm lô này, tạo hóa làm công; âm dương làm than này, vạn vật làm đồng! Hợp tán tin tức này, an hữu thường thì!"

Tô Vân trong lòng đọc thầm Hồng Lô Thiện Biến Dưỡng Khí thiên, bước chân bước ra, hắn bước đi càng ngày càng nặng, vượt biên độ càng lúc càng lớn.

Lao nhanh trên đường, hắn thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến công pháp, trái tim như là mạnh mẽ hồng lô, âm dương chi khí hóa thành lửa than, đem hồng lô nhen lửa!

Huyết dịch của hắn như là bị thiêu chảy đồng trấp, ở trong người ào ào chảy xiết, phát ra dòng nước khuấy động dâng trào tiếng!

Hồng Lô Thiện Biến, tạo hóa làm công, để lực lượng của hắn tại thời khắc này bạo phát đi ra.

Lực lượng bộc phát đồng thời, trong lồng ngực của hắn dâng trào nguyên khí bắt đầu sục sôi, tại trong lồng ngực như sóng lớn quay đi quay lại trăm ngàn lần tấn công, cuối cùng hóa thành tiếng thứ nhất to rõ vừa trầm khó chịu lôi âm!

Ngạc Long ngâm!

Hắn khí lực giống như là một đầu Ngạc Long, theo xương đuôi bay lên, leo đến trên sống lưng, xuyên qua ba mươi ba

khối cột sống, chạy lúc sống lưng đong đưa, như là Ngạc Long tại sống lưng, diễu hành tại khúc chiểu ở giữa!

Hai chân của hắn phảng phất mọc ra Ngạc Long lợi trảo, bước chân hạ xuống lúc lợi trảo chụp lại mặt cầu, tung người chính là hơn trượng khoảng cách.

Kiếm rít càng ngày càng gần, mà Tô Vân khoảng cách cầu gãy cùng Thiên môn cũng càng ngày càng gần!

Vù ——

Sáng rực vô cùng quang mang truyền đến, Tiên kiếm bay ra tầng mây, kiếm quang chiếu rọi thế giới, kia kiếm quang tuy là sáng rực, nhưng mà Tô Vân trong tầm mắt lại là đen kịt một màu.

Bậc này kiếm quang chiếu rọi xuống, hắn không nhìn thấy bất kỳ vật gì.

Cùng sáu năm trước đồng dạng, hắn chính là một cái người mù.

Tô Vân sắc mặt như thường, vẫn tại chân lao nhanh, tại đỉnh đầu hắn, hoàng chung không nhanh không chậm xoay tròn, không có bất kỳ cái gì rối loạn.

Hoàng chung xoay tròn đồng thời, đầu óc của hắn cũng tại tính toán tốc độ của mình cùng phương hướng, dùng cái này tới xác định bản thân đi tới chỗ nào, khoảng cách cầu đá đứt chỗ có còn xa lắm không.

Mỗi một giây, thậm chí mỗi một chợt thời gian bên trong, hắn tính toán đều chuẩn xác vô cùng!

"Sáu năm, thời gian sáu năm bên trong, ta đã quen thuộc bóng tối!"

Tô Vân một bước cuối cùng bước ra, vừa vặn là đạp ở cầu gãy biên giới, tung người nhảy lên, như là Ngạc Long theo

đầm sâu đại uyên bên trong nhào ra, xông về con mồi!

Khí thế của hắn hung ác vô cùng, tràn ngập Man Hoang, giương ra, nguyên thủy dã tính!

Cầu Thủy Kính nhìn người vô cùng chuẩn, hắn không có nói sai, Tô Vân trên người quả thực cất giấu một cỗ đáng sợ dã tính, khó mà thuần hóa dã tính!

Cái này dã tính ngày bình thường ẩn giấu ở thiếu niên nhu nhược bề ngoài bên dưới, nhưng sống còn giây phút, liền triệt để bạo phát đi ra!

“咙 cục cục —— “

Tô Vân người giữa không trung, lồng ngực kịch liệt nhấp nhô, trong miệng thổ nạp lôi âm, thân thể lại phảng phất Ngạc Long nổi trên mặt nước, thuế biến, hóa thành giao long, Đằng Long trên trời, đắm chìm lôi kiếp!

Thân pháp của hắn biến hóa, hai tay đan xen hướng về phía trước dò ra, nặng nề khẽ bóp, phảng phất Ngạc Long mở cái miệng rộng thôn phệ con mồi, đồng thời thân hình gào thét cuồn cuộn, tại lực lượng của mình hầu như hao hết thời điểm, tiến thêm một bước, xông vào Thiên môn!

Ngạc Long Xuất Uyên, Ngạc Long Phiên Cổn, cái này hai chiêu một mạch mà thành!

Mà tại phía sau hắn, Tiên kiếm dọc theo mặt cầu gào thét mà đến, tại thân ảnh của hắn biến mất đến Thiên môn bên trong lúc, vù một tiếng hướng trong môn phái Tô Vân đâm tới.

Cũng trong lúc đó, Thiên môn biến mất!

Tiên kiếm đâm vào không khí.

Tô Vân xuyên qua Thiên môn, mãnh liệt rơi xuống cùng mất trọng lượng cảm truyền đến, đột nhiên mắt tối sầm lại, nội tâm quay về thân thể.

Hắn vẫn như cũ ngồi tại nguyên chỗ tu luyện Hồng Lô Thiện Biến, chưa hề rời đi.

Cái kia ấm áp ánh sáng mặt trời đã lên tới ba sào chỗ cao, Tô Vân cảm nhận được ánh nắng ấm áp cùng gió biển nhẵn nhụi vuốt ve, nhịp tim đập loạn cào cào dần dần bình tĩnh trở lại.

"Thế giới kia, thật giống như một giấc mộng ah."

Thiếu niên đứng dậy, cặp mắt của hắn vẫn như cũ không thể nhìn thấy bất kỳ vật gì, nhưng mà trên mặt của hắn cũng lộ ra tươi cười.

"Giống như là một hồi trốn ở ta trong hai con ngươi mộng cảnh. Nhưng là thật."

Hắn thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến, nhen lửa trong cơ thể thiên địa hồng lô, huyết dịch vận chuyển, như đồng trấp thiết thủy nặng nề, vận chuyển khí huyết vận chuyển đến toàn thân khắp nơi.

"咙 cục cục!"

Trong cơ thể hắn truyền đến bốn loại lôi âm xen lẫn trong cùng nhau tiếng long ngâm, Tô Vân bước chân di động, khí huyết sôi trào, như là một đầu hình người Ngạc Long, tấn công mà ra!

Giờ khắc này, hoa hồ cùng mặt khác ba đầu tiểu hồ ly không khỏi lông dựng lên, Tô Vân cho bọn hắn cảm giác phảng phất Ngạc Long theo đại uyên bên trong lao ra, thuế biến, hóa thành hung ác giao long!

Hô ——

Tô Vân đùi phải hướng về phía sau đảo qua, quét đến không khí phát ra ông ông rung động tiếng, bốn cái hồ ly trong

thoáng chốc phảng phất nhìn thấy một thân khổ luyện bắp thịt giao long, nặng nề đong đưa đuôi.

Tô Vân trên đùi phải nguyên khí tràn ngập tại trong máu, khí huyết bành trướng, hai chân bên trên vậy mà mơ hồ có thể thấy được lởm chởm dữ tợn lân phiến!

Đó là khí cùng huyết biến thành, tràn ngập bên phải chân bên trong, để hắn cái này quét qua lực lượng tăng lên tới cực hạn!

Ngay sau đó, Long Du Khúc Chiểu, Long Chiến Vu Dã, Ngạc Long Phiên Cổn mấy người chiêu thức ở trên người hắn từng cái bày ra, hoa hồ mấy người bốn cái hồ ly chỉ cảm thấy một đầu dữ tợn hung ác giao long giãn ra thân thể, bước ra mạnh mẽ bộ pháp vây quanh bọn họ chạy, trước người bọn họ sau lưng, tả tả hữu hữu, đều là cái kia giao long thân thể.

Bọn họ dường như là bị ác giao bao vây!

Đột nhiên, dị tượng biến mất.

Tô Vân trở lại tại chỗ, hai chân tách ra cùng vai đủ rộng, thân thể thẳng tắp, hai tay ôm đồm để ở trước ngực từ từ đè xuống.

Bàn tay của hắn tại hướng phía dưới ép, nhưng mà trong cơ thể nguyên khí nhưng tại chìm vào đan điền sau đó dọc theo cột sống đi lên.

Ba, ba, ba!

Nguyên khí của hắn xông ra cột sống ở giữa da thịt, tựa như một đầu Ngạc Long dọc theo sống lưng leo lên trên đi, một mực leo đến cổ của hắn, leo đến sau gáy của hắn.

Đợi đến cỗ này nguyên khí vọt tới ngọc chẩm xương, khí huyết của hắn vận chuyển đến phần lưng, vừa vặn tại làn da

mặt ngoài hình thành giao long đường vân, tựa như sau lưng đâm long văn thân đồng dạng.

Bốn cái tiểu hồ ly há to mồm, bọn họ không nhìn thấy Tô Vân trên người long văn thân, nhưng lại nhìn thấy long trảo theo Tô Vân trong ống tay dọc theo người ra ngoài, cùng hắn bàn tay tương hợp.

"Khí huyết hiện hình!"

Hoa hồ trong lòng hơi chấn động, Ngạc Long Tại Tích một chiêu này, bị Tô Vân tại trong khoảng thời gian ngắn luyện đến hiện hình mức độ!

Cầu Thủy Kính mặc dù không có đem Hồng Lô Thiện Biến Dưỡng Khí thiên bản hạ Ngạc Long ngâm tất cả bí quyết nói cho bọn hắn, nhưng cũng thô sơ giản lược nói một chút kiến thức.

Ngạc Long ngâm tổng cộng có ba loại thành tựu, loại thứ nhất thành tựu là tu thành Ngạc Long lôi âm, nguyên khí cùng huyết dịch di động, phát động lên lồng ngực phát ra lôi âm.

Loại thứ hai thành chính là hiện hình, nguyên khí cùng huyết dịch chảy qua chỗ, hình thành long văn thân. Khí huyết tán đi sau đó, long văn thân liền sẽ biến mất.

Loại thứ ba thành tựu hiển hóa.

Đó là khí huyết cường đại đến trình độ nhất định, chỉ dựa vào khí huyết liền có thể tại sau lưng hoặc là thân bị hình thành Ngạc Long quấn thân dị tượng!

Hoa hồ trong lòng buồn bực, Tô Vân rõ ràng liền Hồng Lô Thiện Biến Dưỡng Khí thiên tầng thứ nhất đều không có luyện thành, làm sao thoáng cái liền luyện thành xuống thiên Ngạc Long ngâm, hơn nữa còn đem Ngạc Long ngâm loại thứ hai thành tựu cũng luyện thành?

Tu thành loại thứ nhất thành tựu cũng không dễ dàng, cần rất cao tư chất cùng ngộ tính, hoa hồ chỉ là vừa mới đi vào loại này thành tựu, còn chưa tu luyện tới đỉnh phong.

Muốn tu luyện tới đỉnh phong, hắn đoán chừng bản thân cần mấy tháng cố gắng mới có thể làm đến.

Mà tu thành loại thứ hai thành tựu vậy thì càng khó khăn. Khí huyết hiện hình, trọng yếu nhất chính là khí huyết, cần khí huyết phong phú!

Vậy thì cần không ngừng tu luyện Hồng Lô Thiện Biến bản thượng, lớn mạnh khí huyết , bình thường tới nói, cần đem Hồng Lô Thiện Biến tu luyện tới tầng thứ ba, mới có thể làm đến bước này!

Tô Vân nguyên bản liền Hồng Lô Thiện Biến tầng thứ nhất đều không có tu thành, vì sao hiện tại có thể căn cứ đạt được Ngạc Long ngâm loại thứ hai thành tựu?

Hoa hồ không hiểu chút nào.

Tô Vân trong cơ thể khí huyết chậm rãi bình tĩnh trở lại, sau lưng long văn thân dần dần nhạt đi, biến mất.

Thiếu niên nín thở ngưng thần, trong lòng yên lặng nói: “Cái kia tranh vẽ bên trong triển lộ ra Ngạc Long ngâm, quả thực càng cường đại hơn! Ta đây một cái thế giới khác trải qua là thật. Ta muốn lần nữa đi vào nơi đó, cần phải đến lần nữa thôi thúc bát diện triều thiên khuyết lạc ấn . Bất quá, nơi đó cực kỳ hung hiểm.”

Hắn sắc mặt nghiêm nghị.

Thông qua Thiên môn đi vào cái kia kỳ diệu thế giới, hơi không cẩn thận là được có thể sẽ táng thân tại chiếc kia Tiên kiếm phía dưới, cực kỳ hung hiểm!

Nhưng mà…

“Đáng giá mạo hiểm!” Tô Vân trong lòng yên lặng nói.

Chương 11 : Dưới cây liễu cụ già

Chương 11: Dưới cây liễu cụ già

Cầu Thủy Kính trước khi đi đối với hắn nói, giáo dục bị độc quyền tại sĩ tộc trong tay, hàn môn sĩ tử thông qua quan học tuyệt không có khả năng cùng sĩ tộc tử đệ ngang hàng.

Cầu Thủy Kính nói cho hắn biết, phải có dã tính.

Sĩ tộc tử đệ không có dã tính!

Theo Thiên môn đi vào cái kia kỳ diệu thế giới, tuy là có khả năng sẽ gặp Tiên kiếm đánh giết, nhưng chỉ cần chuẩn bị ổn thoả, liền có thể tại Tiên kiếm đột kích trước đó đến bức kia tiên đồ bên cạnh, đạt được mình muốn công pháp!

Mặc dù sẽ có nguy hiểm tính mạng, nhưng đây chẳng phải là Thủy Kính tiên sinh nói tới dã tính ư?

Hiện tại vấn đề là, như thế nào mới có thể lần nữa mở ra Thiên môn, đi vào thế giới kia?

“Mở ra Thiên môn quan trọng, tại cái kia bát diện triều thiên khuyết bên trên.”

Tô Vân rơi vào suy tư, thầm nghĩ: “Cái kia bát diện triều thiên khuyết hấp thu nguyên khí của ta, tiếp đó triều thiên khuyết bên trên đủ loại thần thú dị thú bay ra, rơi vào Thiên môn bên trên. Có lẽ ta chỉ cần dùng nguyên khí của mình lần nữa kích phát cái kia bát diện triều thiên khuyết, liền có thể mở ra Thiên môn, đi vào thế giới kia.”

Hắn không có lập tức thử nghiệm, Thiên môn sau thế giới thần bí khó lường, chiếc kia Tiên kiếm chưa hẳn đi xa, hắn đã được đến càng cao cấp hơn Ngạc Long ngâm, hiện nay không tiếp tục độ đi vào Thiên môn cần thiết.

"Hoa nhị ca, vai trái của ngươi đầu vai cao một tấc."

Hồ Khâu thôn bên ngoài, Hoa Hồ cùng ba đầu tiểu hồ ly ngay tại mỗi người chuyên cần khổ luyện, thân như Ngạc Long, đem Ngạc Long ngâm sáu đại chiêu thức luyện một lần lại một lần.

Tô Vân đứng ở một bên, thiếu niên tuy là mắt không thể thấy, lại phảng phất có thể nhìn thấy động tác của bọn hắn đồng dạng, thỉnh thoảng mở miệng chỉ điểm.

"Tiểu Phàm, ngươi tại luyện hình rồng lúc cơ eo quá cứng nhắc, ghi nhớ không phải dùng eo cơ phát lực, mà là dùng cột sống phát lực."

"Thanh Khâu Nguyệt, của ngươi Ngạc Long Xuất Uyên khí thế không đủ, mềm oặt không có một chút hung ác cảm!"

Theo hắn Thiên môn chạy trốn đến bây giờ, đã qua gần hai mươi ngày, trong khoảng thời gian này, hắn đem Ngạc Long ngâm tứ đại lôi âm truyền thụ cho Hoa Hồ bọn họ, lý do là Cầu Thủy Kính truyền lại.

Về phần hắn mở ra Thiên môn, nội tâm phi thăng tới một cái thế giới khác sự tình, hắn cũng không tính nói cho nói cho Hoa Hồ.

Dù sao chuyện này quá lạ lùng, hơn nữa bên trong cất giấu rất nhiều để cho người ta run rẩy sợ hãi bí mật.

Nói thí dụ như, Khúc bá thân thể tại sao lại chết tại cái kia thế giới? Hắn vì sao muốn liều chết đánh cắp bức kia quái đồ?

Vì sao bức kia kỳ quái đồ, có thể bù đắp công pháp thậm chí vượt qua nguyên bản công pháp?

Còn có chiếc kia Tiên kiếm là từ đâu mà tới?

Những này cổ quái sự tình nếu như lan truyền ra ngoài, đối Tô Vân bọn họ tới nói chưa chắc là chuyện tốt.

"Liên quan tới phía sau cửa thế giới cùng bức hình kia, người biết càng ít càng ít. Hoa nhị ca bọn họ không biết việc này, ngược lại là bảo vệ bọn hắn." Tô Vân tinh tế cảm ứng Hoa Hồ đám người động tác, bồi dưỡng mình khí cơ cảm ứng, thầm nghĩ trong lòng.

Hắn tuy là tuổi không lớn lắm, nhưng quanh năm một mình sinh hoạt, để hắn có người đồng lứa không có được kín đáo tư duy.

Người con mắt không nhìn thấy, liền sẽ nghĩ càng nhiều.

Bảo vật sẽ dẫn tới người tham lam, đặc biệt là tiên đồ bảo vật như vậy.

Mười mấy ngày nay thời gian, Hoa Hồ cũng luyện thành Ngạc Long ngâm loại thứ hai thành tựu, Ly Tiểu Phàm, Hồ Bất Bình cùng Thanh Khâu Nguyệt cũng đều thuận lợi tu thành Ngạc Long ngâm loại thứ nhất thành tựu.

Mà Hồng Lô Thiện Biến bản thượng, Hoa Hồ cũng thuận lợi tu thành tầng thứ ba, mặt khác ba đầu tiểu hồ ly cũng mỗi người tu thành tầng thứ hai, tiến bộ cực nhanh.

Chính là có Tô Vân truyền thụ cho bọn họ tứ đại lôi âm, tiến bộ của bọn hắn mới có thể như vậy thần tốc.

Còn Tô Vân bản thân, trong khoảng thời gian này tiến bộ càng là kinh người!

Tô Vân nguyên khí tu vi ngày càng thâm hậu, Hồng Lô Thiện Biến bản thượng đã tu luyện đến tầng thứ ba đỉnh

phong, mơ hồ có bước vào tầng thứ tư xu thế.

Hồng Lô Thiện Biến bản thượng tầng thứ nhất, là lấy bản thân là thiên địa, nhen lửa trong cơ thể hồng lô.

Tu thành tầng thứ hai dấu hiệu, thì là hồng lô hỏa diễm có hai tầng hỏa diễm màu sắc, tầng thứ nhất lò lửa vì màu tím, tầng thứ hai lò lửa vì màu đỏ, bởi vậy lại gọi song trùng diễm.

Hồng Lô Thiện Biến tầng thứ ba, lò lửa lại thêm ra một tầng hỏa diễm, màu cam hỏa diễm.

Tầng thứ tư, nhiều ra một tầng màu vàng lò lửa.

Tầng thứ năm nhiều ra một tầng màu trắng lò lửa.

Tầng thứ sáu nhiều ra một tầng màu xanh lò lửa.

Hồng Lô Thiện Biến tầng thứ sáu viên mãn sau đó, liền có thể đi vào Nguyên Động cảnh giới.

Tô Vân đã từng "Tận mắt" nhìn thấy thần ngạc độ kiếp , hắn quan tưởng Ngạc Long so Hoa Hồ bọn họ càng thêm chân thực, càng thêm cường đại, cũng càng thêm rung động, bởi vậy tu hành tốc độ cũng càng nhanh.

Hắn hiện tại thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến, lò lửa có tam trùng ngọn lửa, tu luyện, nguyên khí tu vi tăng lên càng nhanh!

Bất quá, Tô Vân cho dù đem sáu chiêu Ngạc Long ngâm tu luyện được lô hỏa thuần thanh, nhưng trong óc trước sau hiện ra một đạo kiếm ảnh.

Đó là chém giết độ kiếp thần ngạc một kiếm!

Một kiếm kia trực tiếp phá đi sáu chiêu Ngạc Long ngâm, chém giết Ngạc Long, cho Tô Vân rung động thậm chí tại phía xa thần ngạc độ kiếp phía trên!

Một kiếm kia tại trong đầu hắn lặp đi lặp lại xuất hiện, vung đi không được.

Mỗi khi hắn tu vi tiến thêm một bước, một kiếm kia bóng mờ kiểu gì cũng sẽ lần nữa xuất hiện, dằn vặt tâm linh của hắn, dường như có cái thanh âm tại nói cho hắn biết, bất luận hắn đem sáu chiêu Ngạc Long ngâm tu luyện được thế nào hoàn mỹ, cũng khó thoát một kiếm này!

Thậm chí, Tô Vân có đôi khi sẽ theo trong lúc ngủ mơ bỗng nhiên giật mình tỉnh giấc, mơ tới bản thân đang thi triển Ngạc Long ngâm lúc, bị bất thình lình một kiếm chặt đứt đầu lâu!

"Thủy Kính tiên sinh nói, Hồng Lô Thiện Biến bản thượng là một loại Trúc Cơ công pháp, chỉ có lục trùng, tu luyện tới tầng thứ sáu liền coi như là Trúc Cơ thành công. Khi đó, ta liền có thể ép ra trong mắt ta đạo kia kiếm ảnh."

Tô Vân thầm nghĩ: "Ngày mai ta liền có thể luyện thành Hồng Lô Thiện Biến tầng thứ ba, đến cuối năm, ta nhất định có thể tu luyện tới tầng thứ sáu!"

Tâm tình của hắn dần dần ổn định lại, không suy nghĩ thêm nữa chiếc kia Tiên kiếm sự tình.

Cầu Thủy Kính nói với hắn, đối với hắn mà nói Trúc Cơ là một đạo khảm, đạo khảm này đi qua, con mắt liền sẽ khỏi hắn, khi đó hắn liền có thể giống như người bình thường đồng dạng tu luyện nội tâm cùng tính linh thần thông.

Nhưng mà Tô Vân chưa hề nghĩ tới, Cầu Thủy Kính đối với hắn có chỗ giấu diếm.

Cầu Thủy Kính chưa nói cho hắn biết, thực ra hắn đã sớm luyện ra tính linh thần thông.

Hoàng chung chính là hắn tính linh thần thông, nhưng mà hắn tu ra hoàng chung lúc, chẳng những không có tu luyện tới

Nguyên Động, Uẩn Linh cảnh giới, thậm chí không có Trúc Cơ!

Cầu Thủy Kính coi trọng hắn, cũng chính là nguyên nhân này.

Một thiếu niên người mù, tại yêu quái khắp nơi Thiên Thị Viên, tại trừ mình ra không có người sống Thiên Môn trấn, không chỉ có sinh sống sáu năm lâu, hơn nữa dựa vào bản thân mạnh mẽ ý chí lực, dùng thời gian sáu năm mạnh mẽ quan tưởng ra bản thân tính linh thần thông!

Không nói thiên phú, vẻn vẹn phần này nghị lực, đều là thiên hạ ít có!

Sắc trời dần dần muộn, nắng chiều sắp xuống núi, Hoa Hồ cùng ba đầu tiểu hồ ly cũng luyện được mệt mỏi, dừng lại nghỉ ngơi. Tô Vân hướng Hoa Hồ nói: "Hoa nhị ca, đêm nay Thiên Thị Viên mở chợ đêm, không thể bỏ qua. Các ngươi muốn cùng ta cùng đi chợ đêm ư?"

Hoa Hồ cùng ba đầu tiểu hồ ly đánh liên tục mấy cái run rẩy, vội vàng lắc đầu.

Thanh Khâu Nguyệt sóc giống như đứng lên, lắc lắc đuôi cáo: "Tiểu Vân ca, chúng ta liền không đi!"

"Cũng tốt, chợ đêm không có cái gì thú vị, mọi người rất ít nói chuyện."

Tô Vân suy nghĩ một chút, lại mời nói: "Hồ Khâu thôn bị hủy, các ngươi không bằng chuyển tới Thiên Môn trấn, theo ta ở cùng nhau, hai bên cũng tốt có thể chiếu ứng lẫn nhau."

Ba đầu tiểu hồ ly đồng thời quay đầu nhìn về phía Hoa Hồ, Hoa Hồ liền vội vàng lắc đầu từ chối.

Tô Vân buồn bã, một mình rời đi, trở về Thiên Môn trấn.

Bốn cái hồ yêu chồm người lên, đưa mắt nhìn thiếu niên này người mù ở trong màn đêm rời đi, Ly Tiểu Phàm chần chờ nói: "Nhị ca, chúng ta thật không nói cho Tiểu Vân ca, Thiên Môn trấn bên trong chỉ có hắn một cái là người sao?"

Hoa Hồ lắc đầu nói: "Lúc trước Dã Hồ tiên sinh liền đã phân phó chúng ta, tuyệt đối không thể nói cho Tiểu Vân Thiên Môn trấn chân tướng. Thủy Kính tiên sinh tới cái kia mấy ngày, cũng không có từng nói với hắn Thiên Môn trấn chân tướng. Chân tướng quá tàn khốc, chúng ta nói cho hắn biết, hắn chưa hẳn có thể tiếp nhận. Vẫn để cho chính hắn từ từ phát hiện còn tốt."

Ba đầu tiểu hồ ly yên lặng gật đầu.

Hoa Hồ nhìn thấy Tô Vân lẻ loi một mình đi lên phía trước, lộ ra gấp bội cô độc, không khỏi đáy lòng mềm nhũn, hướng Tô Vân đuổi theo, nói: "Ba người các ngươi lưu tại trong thôn, ta cùng Tiểu Vân đi quỷ… Phi, đi chợ đêm!"

Ba đầu tiểu hồ ly nhón chân lên nhìn quanh, Hồ Bất Bình nói: "Các ngươi nói Hoa nhị ca có thể hay không bị quỷ thần ăn đi?"

Mặt khác hai cái tiểu hồ ly đồng thời hung tợn trừng mắt liếc hắn một cái, Hồ Bất Bình vội vàng cụp đuôi, cười xòa nói: "Ta là nói giỡn thôi!"

"Hoa nhị ca, chúng ta trước về Thiên Môn trấn!"

Tô Vân cùng Hoa Hồ một đường đi qua Hoàng thôn, vòng qua xà giản, Tô Vân rất là phấn khởi, đề nghị: "Trong nhà của ta còn có chút bảo vật, cùng một chỗ đưa đến chợ đêm. Nếu như bán không được, chúng ta liền tại trong chợ đêm đi một vòng. Ta còn không có tại trong chợ đêm chuyển qua đây, nói không chừng có thể mua được một ít đồ tốt."

Hoa Hồ sắc mặt xám ngoét, cố gắng để cho mình giọng giữ vững bình tĩnh: "Tiểu Vân, trong nhà người có thể có cái gì tốt đồ vật? Còn là đừng đi quỷ kia… Thiên Môn trấn, chúng ta trực tiếp đi chợ đêm."

Tô Vân suy nghĩ một chút, cười nói: "Ta mấy năm này bày quầy bán hàng, quả thực không có bán đi qua một kiện đồ vật, có lẽ đồ của nhà ta quả thực không tốt. Cũng được, chúng ta trực tiếp đi chợ đêm!"

Hắn chỉ hướng phía trước: "Nhị ca, phía trước gốc kia dưới cây liễu nhà, chính là Sầm bá nhà! Sầm bá là cái cực kỳ tốt người, lúc này hắn luôn luôn đang chờ ta! Ngươi có thể nhìn thấy hắn ư?"

Hoa Hồ cách xa nhìn lại, chỉ thấy cái kia cái cổ xiêu vẹo dưới cây liễu mặt chỉ có một cái nho nhỏ mộ hoang, trừ cái đó ra, còn có một cái cụ già cái cổ treo ở dưới cây liễu, bị gió thổi qua, cụ già tứ chi rủ xuống, thân thể rung động rung động.

"Có thể nhìn thấy…" Hoa Hồ miệng đầy răng đến đến vang vọng, ôm chặt cái đuôi của mình, tập tễnh đi theo Tô Vân sau lưng.

"Sầm bá, Sầm bá!"

Tô Vân xa xa kêu gọi nói: "Ta mang đến một người bạn!"

Hoa Hồ đem đuôi nhét vào trong miệng, miễn cho bản thân kêu thành tiếng, một chân cấp một chân thấp đi theo Tô Vân, thầm nghĩ: "Không sợ, không sợ, ta là yêu quái, yêu quái không sợ quỷ thần…"

Buổi tối trên bầu trời hiện ra một vòng trăng lưỡi liềm, ánh trăng lờ mờ, Hoa Hồ xa xa nhìn thấy gốc kia cái cổ xiêu vẹo dưới cây liễu mang theo cụ già đem cổ của mình theo dây thừng bên trong móc ra, nhẹ nhàng rơi vào phía dưới nho nhỏ ngôi mộ bên trên, không có phát ra cái gì tiếng vang.

Hoa Hồ sợ hãi trong lòng, đi theo Tô Vân đi tới dưới cây liễu.

Tô Vân tuy là mắt không thể thấy, lại phảng phất thấy được ngồi tại mộ phần bên trên cụ già, khom người nói: "Sầm bá."

Sầm bá con mắt ở trong màn đêm lóe yếu ớt lục quang nhìn thấu Tô Vân sau lưng Hoa Hồ, giống như là nghĩa địa bên trong quỷ hỏa.

Hoa Hồ ôm đuôi, liều mạng cắn cái đuôi của mình nhọn, suýt chút nữa té xỉu đi qua.

"Là Tiểu Vân ah."

Sầm bá âm thanh mang theo cự người ở ngoài ngàn dặm lạnh lùng, hờ hững nói: "Ngày hôm nay ngươi tới hơi trễ. Tới thì tới, còn mang lễ vật gì…"

Đông.

Hoa Hồ ngửa mặt ngã xuống đất, ngất đi, còn ôm đuôi tứ chi run rẩy không dứt.

P/S : Cầu phíuuuuuuuuuuuuuuuuuu

Chương 12 : Nhược sĩ tất giận

Chương 12: nhược sĩ tất giận

Chương trước trở về mục lục chương sau trở về trang sách

“Sầm bá, đây là Hoa nhị ca, là bạn ta. ”

Tô Vân đá đá té xỉu Hoa Hồ, Hoa Hồ thủy chung bất tỉnh, thiếu niên do dự một cái, nói “Sầm bá, Thủy Kính tiên sinh truyền thụ cho ta Hồng Lô Thiện Biến dưỡng khí thiên, nói là ta sau khi tu luyện thành, liền có thể chữa trị hai mắt. ”

Sầm bá lặng im phút chốc, nói “Ngươi lúc trước đi vào chợ đêm, là vì tìm kiếm chữa trị ngươi bệnh mắt phương pháp. Hiện tại ngươi có đầy đủ nắm chắc chữa trị bản thân bệnh mắt, liền không cần chợ đêm. Ngươi lần này tới, chính là vì nói cho ta biết, đây là ngươi một lần cuối cùng tới chợ đêm. ”

Tô Vân nói “Ta tuy là không cần phải đi chợ đêm, nhưng ta sẽ còn thường xuyên đến nơi này. Sầm bá một mực chăm sóc ta. Là ngươi nói cho ta biết chuyển tới Thiên môn trấn ở, lại nói cho ta biết thời gian khắc độ, còn nói cho ta biết có thể đi qua căn này dây gai leo đến chợ đêm, tìm người trị liệu con mắt của ta. Mỗi lần ta đi chợ đêm, Sầm bá còn một mực tại phía dưới chờ ta bình yên trở về……”

“Ta không cần ngươi nhớ kỹ ta tốt. ”

Sầm bá lạnh như băng cắt đứt hắn, theo mộ phần bên trên đứng dậy, chắp hai tay sau lưng còng lưng đi tới trước mặt hắn, nghiêng mặt ngẩng đầu nhìn hắn: “Ngươi chỉ là một cái ở tại nhà ta lân cận đáng ghét tiểu thí hài mà thôi! Ngươi ở tại

ngươi phòng nhỏ bên trong không an phận, gõ cho ta ngủ không yên. Ta không phải đối ngươi tốt, ta chỉ là muốn đuổi đi ngươi. ”

Tô Vân lộ ra tươi cười.

Sầm bá hừ một tiếng, vây quanh hắn dạo qua một vòng: “Ngươi mắt mù thời điểm chán ghét, mắt không mù vậy thì càng khiến người chán ghét. Ta phải đi, đi xa nhà, rất xa xa nhà, sẽ không trở về, miễn cho gặp ngươi liền phiền. ”

Tô Vân vành mắt đỏ lên: “Sầm bá, ngươi……”

“Ta đêm nay liền đi. ”

Sầm bá vẫn như cũ lạnh như băng nhìn hắn, trong thanh âm vẫn là cự người ở ngoài ngàn dặm lạnh lùng: “Dù sao chúng ta hàng xóm một hồi, ta đem cái này dây thừng để lại cho ngươi, xem như cho ngươi lưu cái tưởng niệm. ”

Tô Vân cái mũi ê ẩm, nhịn không được muốn rơi lệ, trong lòng có chút thất vọng cùng thất lạc: “Sầm bá, ngươi không đợi được ta chữa trị con mắt sau đó lại đi sao? Ta muốn nhìn một chút ngươi, Sầm bá tựa như cha mẹ ta đồng dạng chăm sóc ta……”

Sầm bá nhìn hắn, trên mặt lạnh lùng dần dần tiêu tán, dường như ánh mắt lạnh như băng phía dưới cất giấu lửa nóng nội tâm, nói “Ta nhìn ngươi liền phiền, vẫn là không thấy tốt hơn. Ngươi theo thiên thị sau khi trở về, kéo xé ra dây gai, dây gai bản thân sẽ rơi xuống. ”

Hắn đi vào phần mộ của mình bên trong, đột nhiên cái kia nho nhỏ trong phần mộ, có vô cùng rộng lớn mênh mông hào quang bay vọt lên, trong lúc nhất thời quang mang vạn đạo, vạn trượng, ở trên bầu trời quanh quẩn, dâng trào, vỡ bờ, sau đó càng lên càng cao!

Quang mang kia là từ vô số văn tự tạo thành, văn tự ngút trời, giống như là một mặt làm người ta ngưỡng mộ núi cao vách đá, tụng niệm thanh âm cũng tự vù vù, giống như là có vô số cái thanh âm tại niệm tụng.

Quang mang bên trong, Sầm bá đạp trên cái này lũy lũy văn tự mà đi, giống như là đi lại tại biển sách phía trên.

Hắn không còn là lưng còng lão nhân, hắn càng đi càng cao, cũng càng ngày càng trẻ tuổi, giống như là đầy bụng kinh luân thơ hoa hiền giả, nhưng không thể nào thi triển khát vọng, chỉ có thể rời xa trần thế.

Hắn dần dần từng bước đi đến dần dần không sách.

Rốt cục, Sầm bá cùng hắn văn tự cùng một chỗ, biến mất tại ngân hà trời cao trong lúc đó.

Đáng tiếc một màn này, Tô Vân không cách nào nhìn thấy.

Tại phía xa bên ngoài mấy trăm dặm Sóc Phương, quỳnh lâu trong mây, cao ốc san sát.

Áo lông Thủy Kính đứng tại Sóc Phương thành cao nhất lâu vũ phía trên, xa xa nhìn thấy màn sáng đi ngược chiều như dòng nước, theo mặt đất bay lên, bay cao lên không trung, hắn không khỏi thay đổi sắc mặt.

"Tính linh sáng ngời, Hào quang như minh nguyệt chi hoa, văn tự như buông xuống đẹp thiên tượng, nguyên sóc quốc bốn đại thần thoại một trong Nho Thánh, buông xuống cả đời cố chấp, qua đời thuộc về Thần đạo. "

Áo lông Thủy Kính xa xa nâng chén: "Sầm Thánh Nhân đi tốt. "

Hoa Hồ vụng trộm mở mắt, liếc liếc không trung, Sầm bá đã rời đi, hắn lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, trở mình bò dậy.

Tô Vân tìm tới cái kia dây thừng, nói "Hoa nhị ca, đến nơi đây. Chúng ta theo căn này dây gai leo đến trong chợ đêm đi. "

"Cái kia dây thừng, là sầm lão quỷ treo cổ dây thừng……" Hoa Hồ run lẩy bẩy, câu nói này không dám nói mở miệng, kiên trì đi tới Tô Vân bên cạnh.

Tô Vân nhắc nhở hắn nói "Nhị ca, ngươi bắt được dây thừng, cái này dây thừng sẽ tự mình mang theo chúng ta đi vào chợ đêm. "

Hoa Hồ nắm lấy dây gai, đột nhiên chỉ nghe hô một tiếng, dây thừng kia vậy mà như cùng sống đã tới đồng dạng, điên cuồng hướng trời cao sinh trưởng!

Hoa Hồ bên tai chỉ truyền tới hô hô tiếng gió, lại cúi đầu nhìn lại, đừng nói cây liễu, cho dù là trong bóng đêm Thiên môn trấn đều biến thành bé nhỏ không đáng kể điểm nhỏ nhi!

"Đừng sợ, đừng sợ. "

Hắn loáng thoáng nghe được Tô Vân tiếng an ủi: "Rất nhanh liền đến. "

Hoa Hồ thân thể cứng ngắc, gắt gao ôm dây thừng trong đầu trống rỗng.

Rốt cục, dây thừng lại không sinh trưởng, Tô Vân nhẹ nhàng rung động, bước chân rơi trên mặt đất, lại xoay người lại nắm lên Hoa Hồ sau gáy, cố gắng đem hắn theo dây thừng bên trên lấy xuống.

Hoa Hồ vẫn như cũ gắt gao ôm lấy dây thừng không buông ra, Tô Vân dùng sức đẩy ra hắn móng vuốt, lúc này mới đem hắn theo dây thừng bên trên lấy xuống.

Hoa Hồ rơi xuống đất, vẫn như cũ cứng lại ở đó, duy trì ôm chặt trạng.

“Hoa nhị ca, nếu ngươi không đi lời nói, liền sẽ lạc đường tìm không thấy ta. ” Tô Vân đi thẳng về phía trước.

Hoa Hồ vội vàng bước ra hai cái cứng nhắc chân đuổi theo hắn, hai cái chân trước vẫn như cũ ôm ở trước ngực, lộ ra rất là buồn cười.

Chợ quỷ bên trong đã tới một số người, từng người im lặng không lên tiếng, tại từng tôn quỷ thần trước gian hàng liếc nhìn.

Tô Vân mang theo hai chân khó khăn di chuyển Hoa Hồ, rất hứng thú tại chợ quỷ bên trong vòng tới vòng lui, hắn không nhìn thấy, đành phải mời Hoa Hồ tới nói cho hắn biết những cái kia bảo vật hình dạng.

Hoa Hồ âm thầm kêu khổ, chỉ hận bản thân vì sao thương hại hắn, cùng hắn đi tới cái địa phương quỷ quái này.

“Dã Hồ tiên sinh đã từng nói, chợ quỷ bên trong quỷ thần kiêng kỵ nhất chính là hồ nói nói lung tung. Mà ta đúng lúc là hồ ly, hồ nói nói lung tung, nói chính là ta……”

Hoa Hồ đứng tại Tô Vân bên cạnh, chồm người lên, rụt lại đầu ôm mình đuôi, trợn mắt lên nhìn trong bóng tối quỷ thần không biết làm sao.

Bên cạnh, Tô Vân tuy là không nhìn thấy, thế nhưng là mặt hướng lấy hắn, lộ ra ánh mắt khích lệ.

Đông.

Hoa Hồ ngửa mặt ngã xuống, sau gáy đụng, ngất đi.

“Nhị ca, ngươi có phải hay không luyện công tẩu hỏa nhập ma? Gần nhất lúc nào cũng té xỉu. ”

Tô Vân lắc đầu, một tay nắm lấy Hoa Hồ đuôi, kéo lấy hắn tại chợ quỷ đi vào trong động, Hoa Hồ lặng lẽ mở mắt, thở phào nhẹ nhõm.

“Đi theo hắn đi tới loại địa phương này, quả thực nguy hiểm! ”

Hoa Hồ tròng mắt loạn chuyển, bị Tô Vân lôi kéo đuôi kéo lấy đi, tuy là đầu lại không ngừng va chạm mặt đất, nhưng tốt xấu tính mạng không ngại.

Nhưng vào lúc này, hắn đột nhiên nhìn trừng trừng lấy chợ quỷ bên trong một thân ảnh, Hoa Hồ gương mặt đầu tiên là dại ra, tiếp lấy nghiến răng nghiến lợi.

“Tiểu Vân……”

Hoa Hồ mang theo tiếng khóc nức nở, âm thanh khàn giọng: “Ta thấy được cái kia giết tiểu muội người! ”

Tô Vân thân thể hơi chấn động, dừng bước lại, buông hắn ra đuôi, xoay người lại, giọng nói nhẹ nhàng phải bảo người cảm giác được sợ hãi: “Nhị ca, ngươi thật thấy được người kia? Ngươi xác nhận ngươi không có nhận sai? ”

“Ta chắc chắn sẽ không nhận sai! ”

Hoa Hồ nghiến răng nghiến lợi, nhìn chòng chọc vào chợ quỷ cái trước thiếu niên thân ảnh, thiếu niên kia tướng mạo thanh tú, một thân rực rỡ quần áo, tựa như trên người như lửa.

Tô Vân bước chân, hướng cái kia hồng y thiếu niên đi tới.

Hoa Hồ giật mình, vội vàng ngăn lại hắn: “Tiểu Vân, ngày đó ta gặp được phía sau hắn toát ra lửa, trong lửa có thần điểu bay ra, chứng minh hắn tu luyện không phải Hồng Lô Thiện Biến dưỡng khí thiên, mà là một loại khác thần điểu loại công pháp. Hơn nữa, hắn đã đạt thành loại thứ ba thành tựu, làm được khí huyết hiển hóa. Ngươi không phải là đối thủ của hắn. ”

Những ngày này Tô Vân tuy là chuyên cần khổ luyện, nhưng hiện nay vẫn là chỉ đạt thành Ngạc Long ngâm loại thứ

hai thành tựu.

Hồng Lô Thiện Biến dưỡng khí thiên là Trúc Cơ loại công pháp một loại, Trúc Cơ loại công pháp phần lớn tương tự, chợ quỷ cái kia hồng y thiếu niên tu luyện tuy là không phải Hồng Lô Thiện Biến, nhưng hắn tu luyện tới loại thứ ba thành tựu, làm được khí huyết hiển hóa, chứng minh hắn đã đem Trúc Cơ công pháp tu luyện tới đệ lục trọng‘!

Hồng y thiếu niên sắp đi vào, thậm chí khả năng đã đi vào Nguyên Động cảnh giới!

“Khâu tiểu muội cũng là bạn học của ta. ”

Tô Vân bước chân di động, giống như là Ngạc Long trong nước du lịch, thẳng vòng qua Hoa Hồ, sắc mặt bình tĩnh nói: “Các ngươi đều là bạn học của ta, Dã Hồ tiên sinh thì là dạy dỗ ta đối nhân xử thế tiên sinh. Ta tuy là không nhìn thấy các ngươi, nhưng ở trong lòng ta, các ngươi đều là từng cái người sống. ”

Trong lòng của hắn, rách nát tường tự bên trong cùng hắn cùng một chỗ đi học không phải Từng cái hồ ly, mà là từng cái hoạt bát thiếu niên thiếu nữ.

Bọn họ là đồng môn bạn học, cũng là bạn bè đồng bạn.

Đồng môn sáu năm mà tích lũy xuống tình nghĩa, đầy đủ trân quý.

Hắn cũng không phải là hồ yêu bọn họ đồng loại, nhưng hồ yêu bọn họ nhưng đón nhận hắn.

Nhưng mà trong vòng một đêm, bạn học biến thành hồ yêu, biến thành từng cỗ thi thể lạnh băng.

Tô Vân trong lòng, tử vong cũng không phải là hồ yêu, mà là trong lòng của hắn một cái kia cái mỗi người đều mang tính cách đồng môn.

“Không nên vọng động! ”

Hoa Hồ lần nữa chặn lại hắn: “Bọn họ nhiều người! Còn nhiều thời gian! ”

Nhưng vào lúc này, Hoa Hồ trong thoáng chốc phảng phất nhìn thấy đi tới không phải Tô Vân, mà là một đầu hung ác cực kỳ Ngạc Long, gân thân thể dữ tợn, ai dám chặn đường, liền sẽ bị Ngạc Long nát bấy!

Hoa Hồ trong đầu trống rỗng, đợi tỉnh táo lại, Tô Vân đã theo bên cạnh hắn đi qua, bước đi trầm ổn, thẳng hướng đi cái kia nội thành tới hồng y thiếu niên.

Nhược sĩ tất giận, máu phun ra năm bước!

Tô Vân đã đi ra bước đầu tiên.

Trạch Trư:ta lại tham ăn các ngươi phiếu! Trang sách mặt có cho nhân vật so tâm, còn xin các bạn đọc nhớ tới vì bọn họ so tâm, đã có mới vai trò!. Được convert bằng TTV Translate.

Chương 13 : Năm bước giết một người

Chương 13: Năm bước giết một người

Tô Vân khí thế càng thêm cao.

Năm bước bên trong, hắn muốn cái kia trong thành tới thiếu niên thây nằm ở đây, vì bạn học báo thù, vì Dã Hồ tiên sinh báo thù!

"Đồng Phàm huynh, chợ quỷ nếu có đồ tốt, sớm đã bị người cướp đi, chỗ nào có thể đến phiên chúng ta?"

Cái kia áo đỏ thiếu niên cùng một ít thiếu niên nam nữ đồng hành, bên trong một cái nam tử tuy là thoạt nhìn muốn lớn tuổi mấy tuổi, lại xưng hô áo đỏ thiếu niên là huynh, cười nói: "Coi như nơi này có bảo vật gì, các ngươi Đồng gia cũng chưa chắc có thể để ý. Cần gì nhọc nhằn khổ sở chạy tới?"

"Dương Thắng, ngươi có chỗ không biết."

Đồng Phàm khẽ mỉm cười, thản nhiên nói: "Nhà ta vị kia lão thần tiên ở kinh thành nhận được tin tức, tiền tuyến đánh trận, chết rất nhiều vị tướng quân. Những tướng quân này đều là đại nhân vật, bọn họ sau khi chết, nội tâm hơn phân nửa cũng là muốn tới chỗ này. Lão thần tiên có ý tứ là, để chúng ta tới kiếm điểm chỗ tốt."

Dương Thắng khẽ nhíu mày: "Theo vì nước hi sinh tướng quân trên người kiếm chỗ tốt, không khỏi…"

Mặt khác nam nữ trẻ tuổi nhao nhao cười, thất chủy bát thiệt nói: "Bọn họ vì nước hi sinh, cỡ nào oanh liệt? Là muốn

phong thần! Bọn họ phong thần, sau khi chết ngay cả mình một điểm của cải cũng không nỡ lòng bỏ quyên cho chúng ta ư?"

"Cùng hắn tiện nghi người khác, không bằng tiện nghi chúng ta, dù sao chúng ta còn là sĩ tử đây! Dương lão ca, ngươi nói có đúng hay không?"

"Đúng, đúng."

Dương Thắng nhận lời một câu, đột nhiên trong lòng sinh ra ý nghĩ, xoay đầu lại, liền nhìn thấy ngay tại đi tới Tô Vân, lộ ra vẻ nghi hoặc.

"Tường tự bên trong cái kia đi theo hồ ly đọc sách tiểu người mù…"

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên sắc mặt đại biến, trước mắt một mảnh đỏ tươi, trong thoáng chốc chỉ cảm thấy bản thân bốn phía không còn là chợ quỷ, mà là một mảnh bùn lầy đầm lầy, mà Tô Vân thì phảng phất một đầu Ngạc Long tại đầm lầy bên trong tiềm hành!

Trước mắt của hắn sở dĩ đỏ tươi, là bởi vì bị Tô Vân khí cơ áp bức, ép tới con mắt ứ máu!

"Ngạc Long ngâm? Thủy Kính tiên sinh đem môn này dưỡng khí thiên truyền cho hắn? Cẩn thận!"

Hắn la lên lên tiếng, đồng thời thân thể làm ra phản ứng, không nói lời gì liền hướng Tô Vân chộp tới.

Đồng Phàm cùng mấy cái kia trẻ tuổi sĩ tử nghe tiếng quay đầu, hướng Tô Vân nhìn lại, trên mặt bọn họ tươi cười chưa tán đi.

Dương Thắng thò tay, tay như Ngạc Long bàn tay, chụp lại Tô Vân phần lưng, hắn thi triển bất ngờ cũng là Ngạc Long ngâm!

Tô Vân thi triển chính là hoàn chỉnh chiêu thức, mà hắn nhưng đã đem chiêu thức phá giải thành khác biệt tán thủ, chỉ lưu lại chiêu thức bên trong từng cái thủ đoạn công kích, không câu nệ tại chiêu thức hình dáng.

Cái này liền vô cùng cao minh.

Chiêu thức là chết, mà đem chiêu thức phân giải làm tán thủ, liền có nhiều hơn nữa biến hóa cùng tổ hợp phương thức, tốc độ phản ứng càng nhanh.

Có thể làm đến bước này, đều là thiên phú cực cao sĩ tử!

Không ngờ, Dương Thắng Ngạc Long trảo đội lên Tô Vân phần lưng cơ bắp bên trên lúc, đột nhiên cảm ứng được Tô Vân phần lưng truyền đến từng tiếng băng băng chấn động, liên tục ba mươi ba lần nhiều, để hắn giống như là chụp lấy một đầu lớn Ngạc Long, năm ngón tay bị chấn động đến tê dại, không cách nào lưu lại Tô Vân!

"Ngạc Long Tại Tích, liên tục đả thông ba mươi ba khối cột sống, thật sự là tốt thân pháp! Thủy Kính tiên sinh truyền thụ cho hắn Hồng Lô Thiện Biến tối đa một tháng thời gian, thời gian ngắn như vậy, hoàn chỉnh nắm giữ Hồng Lô Thiện Biến đều có chút khó khăn, chớ nói chi là tu thành Ngạc Long ngâm!"

Dương Thắng ánh mắt lộ ra vẻ không thể tin được.

Hắn là ngày đó đi theo Cầu Thủy Kính đi tới Thiên Thị Viên, đi vào Thiên môn chợ quỷ sĩ tử một trong, bởi vậy biết Tô Vân.

Hắn cũng đoán ra Thủy Kính tiên sinh ở lại chỗ này hơn mười ngày mới trở lại Sóc Phương, hơn phân nửa là đem Hồng Lô Thiện Biến Dưỡng Khí thiên truyền thụ cho Tô Vân.

Nhưng mà, Tô Vân tốc độ tu luyện khó tránh khỏi có chút quá nhanh.

Dương Thắng lúc trước vì tu thành Ngạc Long Tại Tích một chiêu này, ăn đến đau khổ cũng không ít.

Một chiêu này cần đả thông ba mươi ba khối cột sống, muốn làm đến bước này, cần mạnh mẽ nguyên khí chống đỡ. Hơn nữa, cần một khối tiếp lấy một đồng đả thông, không thể thừa thế xông lên thoáng cái đả thông ba mươi ba khối.

Hắn trước sau tiêu phí ba tháng rưỡi thời gian, mới luyện thành Ngạc Long Tại Tích, vì thế còn ăn không ít linh đan diệu dược đến tăng lên nguyên khí tu vi.

Cầu Thủy Kính dạy Tô Vân mười ngày, Tô Vân tu luyện Ngạc Long ngâm nhiều nhất đầy một tháng, liền tu thành Ngạc Long ngâm chiêu thứ năm, Ngạc Long Tại Tích, không thể không để Dương Thắng cảm thấy kinh ngạc.

Ngay tại hắn thất thủ không thể lưu lại Tô Vân trong nháy mắt đó, Tô Vân đã như Ngạc Long tiềm hành, theo sĩ tử trong đám xuyên qua, thẳng đến Đồng Phàm mà đi!

"Mục tiêu của hắn là Đồng Phàm!"

Dương Thắng trong lòng giật mình, Hồng Lô Thiện Biến Dưỡng Khí thiên là Cầu Thủy Kính theo Đông đô mang tới công pháp cơ bản, môn công pháp này chưa từng xuất hiện tại Sóc Phương quan học bên trong, chỉ có đi theo Cầu Thủy Kính tu hành tư học đệ tử mới học qua.

Đồng Phàm không hiểu rõ môn công pháp này, chỉ sợ sẽ thua thiệt!

"Chẳng qua tiểu người mù chỉ tu luyện một tháng thời gian, nguyên khí tu vi còn yếu, hắn Hồng Lô Thiện Biến nhiều nhất tu luyện tới tầng thứ ba. Mà Đồng Phàm Tất Phương Thần Hành dưỡng khí thiên nhưng đã tu luyện tới tầng thứ sáu."

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, Tô Vân đã xuyên qua mọi người, nhảy lên.

“咙 cục cục —— “

Theo Tô Vân trong lồng ngực truyền ra long ngâm để Dương Thắng sắc mặt đại biến, cái này tiếng long ngâm cùng Cầu Thủy Kính dạy Ngạc Long ngâm phát ra long ngâm không giống!

Ngạc Long ngâm phát ra long ngâm là nguyên khí vận chuyển lúc phát ra tiếng gào, âm thanh như là Ngạc Long tiếng kêu, phảng phất sấm sét đồng dạng, bởi vậy gọi là Ngạc Long ngâm.

Mà Tô Vân trong lồng ngực nguyên khí vận chuyển phát ra âm thanh, lại không chỉ Ngạc Long lôi âm, mà là nhiều đến bốn loại long ngâm lôi âm!

“Thủy Kính tiên sinh đã từng nói, môn công pháp này sở dĩ có thể phát ra lôi âm long ngâm, là bởi vì nguyên khí trong cơ thể vận chuyển cực kỳ mãnh liệt, nguyên khí cọ xát bắn ra tiếng vang.”

Dương Thắng ra sức xông vào đám người, vẻ mặt biến ảo không ngừng: “Tiểu người mù phát ra bốn loại lôi âm, nguyên khí của hắn mãnh liệt trình độ là những người khác bốn lần! Đồng Phàm nguy hiểm! Nhưng mà…”

Bành! Bành! Bành!

Dương Thắng một chiêu Thần Ngạc Bãi Vĩ, đem mặt khác cản đường sĩ tử quét bay, trong mắt tinh quang bắn ra bốn phía: “Nếu như ta mượn cơ hội này cứu Đồng Phàm, như vậy ta cùng Sóc Phương Đồng gia quan hệ, liền lại tới gần một điểm! Nói không chừng có thể như vậy lên như diều gặp gió…”

Đồng Phàm phản ứng cũng cũng không chậm.

Tại Dương Thắng phát ra nhắc nhở lúc hắn cũng đã phát giác, Tô Vân xâm nhập sĩ tử trong đám, thẳng đến hắn mà đến, tại Tô Vân bước ra bước thứ ba lúc, nguyên khí của hắn cũng đã thôi thúc.

Tô Vân bước ra bước thứ tư lúc, hắn Tất Phương Thần Hành dưỡng khí thiên liền bắt đầu thôi thúc.

Tô Vân bước ra bước thứ năm lúc, Đồng Phàm sau lưng cũng đã hiện ra thần điểu Tất Phương dị tượng.

Cái kia thần điểu kỳ liệt như lửa, theo Đồng Phàm tay liền muốn vỗ cánh bay ra, đánh giết Tô Vân!

Nhưng mà cũng trong lúc đó, Tô Vân bay lên trời, từ trên xuống dưới tấn công, hai tay nhanh như tia chớp giống như nhô ra, từ bên trên chụp lại cái cằm của hắn cùng cái ót.

Đồng Phàm chỉ cảm thấy mình bị một đầu Ngạc Long cắn đầu lâu, trước mắt một vùng tăm tối, trong lòng giật mình.

Tô Vân thân thể trên không trung như là bắt được con mồi Ngạc Long, chụp lại Đồng Phàm đầu, đem hắn vung mạnh lên, hông eo phát lực, trên không trung như cá sấu lớn cuồn cuộn, muốn đem cổ của hắn sinh sinh vặn gãy.

Đồng Phàm thân thể bị quăng trên không trung, chỉ nghe cổ mình bên trong bảy khối xương cổ phát ra đùng đùng tiếng vang, trong lòng vừa kinh vừa sợ: "Thật nhanh! Không kịp ngăn cản…"

Cùng lúc đó, Dương Thắng nhào tới, đồng tử chợt co lại: "Ngạc Long ngâm thức thứ hai, Ngạc Long Phiên Cổn! Mặc cho hắn thi triển ra một chiêu này, Đồng Phàm đầu đều sẽ bị hắn tươi sống vặn xuống!"

Hai tay của hắn hướng về phía trước nhô ra, bắt lấy Đồng Phàm hai chân , đồng dạng cũng thi triển ra Ngạc Long Phiên Cổn một chiêu này!

Ngạc Long Phiên Cổn, lại được xưng tìm đường chết chết cuồn cuộn, bị một chiêu này bẻ gãy cái cổ thậm chí vặn rơi đầu đều là qua quýt bình bình.

Đối kháng Ngạc Long Phiên Cổn biện pháp tốt nhất chính là đồng dạng thi triển Ngạc Long Phiên Cổn, đem Tô Vân khí thế quay cuồng triệt tiêu, như vậy mới có thể cứu Đồng Phàm.

Hai người một cái chụp lấy Đồng Phàm đầu, một cái bắt lấy Đồng Phàm hai chân, trên không trung nhanh chóng quay người cuồn cuộn, hướng mặt đất hạ xuống, chỉ nghe tay áo tiếng xé gió bay phất phới.

Trên mặt đất, mấy cái sĩ tử vội vàng tránh né.

Bành, bành!

Tô Vân cùng Dương Thắng trước sau rơi xuống đất, hai người vẫn như cũ một cái chụp lấy Đồng Phàm đầu, một cái bắt lấy Đồng Phàm hai chân.

Dương Thắng khóe mắt nhảy lên kịch liệt một chút, vừa mới trên không trung, bọn họ gần như là đồng thời thi triển Ngạc Long Phiên Cổn một chiêu này, nhưng mà hắn chuyển năm vòng sau đó kiệt lực, mà Tô Vân chuyển bảy vòng.

Chiêu thức giống nhau, Tô Vân so với hắn nhiều chuyển hai vòng mới rơi xuống đất.

Mặt khác sĩ tử chưa nhìn ra, nhưng Dương Thắng biết, tại Tô Vân so với hắn nhiều chuyển một tuần lúc, Đồng Phàm bảy cái cổ cũng đã bị vặn gãy da thịt!

Tô Vân nhiều xoay tròn thứ hai vòng lúc, Đồng Phàm khí quản, thực quản tan vỡ, đại não hoàn toàn ngừng cung cấp máu, tại chỗ hôn mê.

Bọn họ lúc rơi xuống đất, Đồng Phàm trên cổ mạch máu, gân bắp thịt, cổ, khí quản bị hoàn toàn vặn gãy, chỉ còn lại có

phần cổ làn da liên kết.

Đồng Phàm, đã khí tuyệt.

Chương 14 : Bảy ngày độ kiếp

Chương 14: Bảy ngày độ kiếp

Dương Thắng trên tay đột nhiên chìm xuống, lại là Tô Vân bỏ qua Đồng Phàm, mặt hướng lấy hắn lui về phía sau.

Dương Thắng vứt bỏ Đồng Phàm hai chân, đuổi về phía trước, mặt khác sĩ tử cũng xông tới, lại thấy Tô Vân bộ pháp quỷ dị, phảng phất Ngạc Long lui vào trong nước, lẻn vào Thâm Uyên, mượn sĩ tử thân thể tránh đi hắn truy kích.

"Tu vi của hắn không cao, thân pháp lại cực kỳ khéo léo, tất cả đều coi là vô cùng chính xác. Chính xác đến làm cho trong lòng người phát lạnh…"

Dương Thắng chỉ mơ hồ nhìn thấy Tô Vân đang dâng lên tới sĩ tử bên trong lóe mấy lần gương mặt, liền lui vào chợ quỷ trong bóng tối, cùng một cái hồ yêu một trước một sau biến mất không thấy gì nữa!

Mà hắn lại bị đối diện chạy tới đám sĩ tử ngăn lại đường đi cùng ánh mắt.

Càng làm cho Dương Thắng khiếp sợ là, cái này tiểu người mù khi lui về phía sau, mấy cái kia sĩ tử nhao nhao hướng đầu vai của hắn chộp tới, thử đem hắn lưu lại, lại từng cái rơi vào khoảng không.

Liền xem như đám sĩ tử thôi thúc nguyên khí hướng hắn công kích, chiêu thức còn chưa kịp sử dụng ra, Tô Vân cũng đã thoát ly bọn họ phạm vi công kích.

“Tiểu người mù nhìn như từ trong đám người xuyên qua, nhưng mà tính toán lại cực kỳ chuẩn xác, chẳng những né tránh ta, miễn cho bị ta tấn công chính diện, lại vừa vặn có thể tránh những người khác công kích! Mà những công kích này, vừa vặn trở thành ta truy kích hắn gặp phải trở ngại.”

Dương Thắng sắc mặt nghiêm nghị.

“Không tốt!”

Phía sau hắn truyền đến sĩ tử kinh hô: “Đồng Phàm chết!”

Dương Thắng xoay người, trầm giọng nói: “Chư vị đồng môn, nơi này là Thiên môn chợ quỷ, không được ồn ào! Chợ quỷ truyền thuyết, các ngươi nghe nói còn thiếu ư?”

Hắn nhìn chung quanh một vòng, đám sĩ tử dần dần tỉnh táo lại.

Dương Thắng tiếp tục nói: “Đồng Phàm huynh bị Thiên Thị Viên bạo dân giết chết, can hệ trọng đại, Đồng Phàm huynh chết chúng ta đều có trách nhiệm! Đồng gia là Sóc Phương thành thế gia đại phiệt, bình minh sau đó, các ngươi lập tức trở về Sóc Phương hướng Đồng gia báo tin. Ta lưu ở nơi đây tìm kiếm cái kia bạo dân, nhất thiết phải đem hắn bắt giữ, đưa đến Đồng gia, để Đồng gia tự tay huyết nhận kẻ thù, vì Đồng Phàm huynh báo thù rửa hận, mới không phụ đồng học chi tình!”

Đám sĩ tử nhao nhao đồng ý.

Dương Thắng thở phào nhẹ nhõm, thầm nghĩ: “Ta nói cho bọn hắn, ta lưu lại bắt tiểu người mù đưa đến Đồng gia, bọn họ liền không dám đem sai lầm đều đẩy tới trên đầu của ta. Đồng Phàm chết cũng tốt, ta cùng Đồng Phàm chỉ là đồng học, vậy đồng môn chi tình thâm hậu, ta không để ý tới vì Đồng Phàm báo thù, Đồng gia nhất định vì vậy mà cảm động! Gà rừng biến Phượng Hoàng, ở đây một lần!”

Một bên khác, Tô Vân mang theo Hoa Hồ theo thần tiên tác theo chợ quỷ bên trong trượt xuống, đợi đến bọn họ rơi xuống đất, Tô Vân run lên thần tiên tác, căn này dây thừng tự động tróc ra, rớt xuống.

Tô Vân đem dây thừng cuốn lên, đeo trên đầu vai, nói: "Hoa nhị ca, ngươi đi đem Tiểu Phàm, Bất Bình cùng Tiểu Nguyệt bọn họ tiếp vào Thiên Môn trấn tới. Hồ Khâu thôn không thể ở nữa… Chờ một chút, trên đường phải đi qua xà giản, ta và ngươi cùng đi."

Hoa Hồ còn tại khiếp sợ tại Tô Vân đánh chết Đồng Phàm chuyện, Ngạc Long ngâm hắn cũng học được, nhưng mà một trận chiến này bên trong, Tô Vân Ngạc Long ngâm lại làm cho hắn thấy được bản thân lúc trước không có nghĩ tới cách dùng.

Tô Vân xông vào trùng vây, đánh chết Đồng Phàm vì Hồ Khâu thôn Khâu tiểu muội báo thù, càng làm cho Hoa Hồ nhiệt huyết sôi trào.

Hắn dần dần trấn định lại, đi theo Tô Vân hướng xà giản đi tới, thầm nghĩ: "Tiểu Vân muốn cùng ta cùng một chỗ về Hồ Khâu thôn, nhất định là nhìn ra ta có chút hồn vía lên mây, lo lắng ta đi ngang qua xà giản lúc, bị đầu kia toàn thôn ăn cơm rắn độc chết."

Trong lòng của hắn sinh ra một dòng nước ấm, đây là hắn đồng môn đồng học, tuy là không phải đồng loại, lại hơn hẳn đồng loại, thân như huynh đệ.

Bọn họ đi tới xà giản, Tô Vân cẩn thận từng li từng tí dẫn đường, Hoa Hồ thì thừa dịp ảm đạm ánh sao ánh trăng nhìn lại, chỉ thấy đầu kia đại hắc xà vẫn như cũ cuộn tại khe nước bên trong trên đá ngầm, hướng về phía trên trời mùng bảy mặt trăng cùng tinh thần hô hấp thổ nạp.

Đại hắc xà mỗi lần hít thở, thân thể một phồng một phục, theo hô hấp lúc thân thể nhấp nhô, nó lân phiến vây quanh thân thể tất tất ba ba xoay tròn, giống như là muốn bay ra ngoài đồng dạng, rất là kinh người.

Hoa Hồ xa xa nhìn thấy trên bầu trời ánh sao cùng ánh trăng dường như bị một cỗ kỳ dị lực lượng tụ tập lại, hóa thành điểm điểm quang mang từ không trung thẳng tắp hạ xuống, theo đại hắc xà hô hấp thổ nạp mà bị hút vào trong cơ thể.

Mà tại đại hắc xà cái trán, con mắt phía trên, dường như mọc ra hai cái sừng nhọn.

"Đầu này ăn cơm rắn, sợ không phải muốn biến thành rồng!" Hoa Hồ sợ hết hồn.

Chỉ thấy cái kia màu đen đại xà ở dưới ánh trăng múa, khi thì thân thể thăm dò lên cao cỡ một người, trên không trung vũ động, khi thì trầm thấp xuống, tại trên đá ngầm cọ xát đầu, dáng múa rất là cổ quái, mang theo một loại kỳ lạ quỷ dị mị lực.

Đột nhiên, đầu kia màu đen đại xà dường như nhìn thấy bọn họ, vậy mà không còn phun nuốt ánh trăng ánh sao, mà là tuột xuống vào trong nước.

Hoa Hồ trong lòng giật mình, chỉ thấy xà giản bên trong nước đột nhiên sinh ra sóng lớn, khe bên trong nước lại nhanh chóng tăng lên, rất nhanh tăng tới bắp chân của bọn hắn.

Sau một khắc, sóng nước cũng đã bao phủ Tô Vân cái eo, Hoa Hồ kích cỡ thấp, đã bị bất thình lình hồng thủy nuốt mất.

Mà xà giản bên trong nước còn tại tăng lên, sắp đem Tô Vân bao phủ.

Hoa Hồ tại sóng nước lọt tai đến Tô Vân âm thanh: "Hoa nhị ca, Long Du Khúc Chiểu."

Hắn vội vàng thi triển ra Long Du Khúc Chiểu, nhất thời có thể khống chế thân thể của mình tư thế cùng bốn phía thế nước, ổn định thân hình.

"Nhị ca, ta bị nước xung kích thân hình, lạc đường." Tô Vân tại Hoa Hồ cách đó không xa, như là cá sấu lớn tại dòng nước xiết trung du động, sắc mặt bình tĩnh nói.

Trong đầu của hắn có một bức Thiên Môn trấn lân cận địa lý đồ, lại thêm hoàng chung thời thời khắc khắc vận chuyển, bởi vậy hắn có thể biết bản thân phương vị chính xác.

Nhưng mà xà giản dâng nước lại không tại dự liệu của hắn bên trong, bị hồng thủy xung kích, hắn không biết mình bị lao ra bao xa, thế cho nên không thể xác định bản thân ở địa lý đồ bên trên vị trí.

Hoa Hồ thôi thúc Long Du Khúc Chiểu thân pháp, lôi kéo hắn đi tới một khối đột xuất mặt nước đại trên đá ngầm.

Khối này đá ngầm Tô Vân ngược lại là có chút ấn tượng, thiếu niên lại từ trong ngực lấy ra một khối la bàn, sờ lên muôi chuôi, xác định đông nam tây bắc, lúc này mới lần nữa tìm tới bản thân ở địa lý đồ bên trên phương hướng.

Soạt!

Mặt nước đột nhiên vỡ ra, đại hắc xà đầu nổi bật mặt nước cao cỡ một người, ở trên cao nhìn xuống, rắn mắt yếu ớt, nhìn thấu bọn họ, nồng đậm vô cùng mùi tanh truyền đến.

Hoa Hồ lấy dũng khí, hoành thân ngăn tại Tô Vân trước người, ngẩng đầu nhìn đại hắc xà, thầm nghĩ: "Trốn không thoát. Toàn thôn ăn cơm dùng hồng thủy ngăn chặn đường lui của chúng ta, ta không thể chạy trốn, vậy toàn thôn ăn cơm giết chết ta ngay miệng, Tiểu Vân còn có thể nhân cơ hội chạy trốn!"

"Tiền bối."

Phía sau hắn truyền đến Tô Vân âm thanh, thanh tuyến rất là yên bình, để cho người ta có một loại không tên cảm giác an toàn: "Tiền bối ngăn lại chúng ta có gì chỉ giáo?"

Hoa Hồ trong lòng lo sợ bất an, nắm chặt nắm đấm, ngẩng đầu nói: "Toàn thôn ăn cơm, ngươi ăn trước ta!"

Cái kia đại hắc xà đột nhiên há mồm ra, đầu trầm xuống, mang theo tiếng gió gào thét.

Hoa Hồ sợ tới mức nhắm mắt lại, la lên: "Tiểu Vân, ngươi thừa dịp nó ăn ta thời điểm đi mau!"

Một lát sau, Hoa Hồ phát hiện bản thân còn là đang yên đang lành, cũng không có bị ăn đi, ngay sau đó lặng lẽ mở mắt ra, lại thấy cái kia đại xà miệng há mở, chia đều ở trước mặt của hắn.

Cái kia trong mồm, lít nha lít nhít đều là móc câu giống như răng!

Mà phía sau hắn, Tô Vân vậy mà cũng tốt mang quả nhiên đứng ở nơi đó, không có chạy trốn, cũng không có bị đại xà nuốt lấy.

Hoa Hồ không hiểu, chỉ thấy đại hắc xà vẫn như cũ há hốc mồm, không nhúc nhích.

"Chẳng lẽ nó đang chờ chính ta đi vào trong miệng của hắn?"

Hoa Hồ tức giận bất bình, liền muốn đem đầu đưa vào đại xà trong miệng: "Nó quá nhục nhã hồ ly!"

Tô Vân nghiêng đầu hỏi: "Hoa nhị ca, ngươi thấy được cái gì?"

Hoa Hồ dừng lại, lúc này hắn cũng phát giác không đúng, vội vàng đem bản thân nhìn thấy nói cho Tô Vân.

Tô Vân trầm ngâm nói: “Toàn thôn… Tiền bối nhất định là có chỗ nào muốn dùng đến chúng ta, cho nên ngăn lại chúng ta. Nhị ca ngươi cẩn thận quan sát, nói cho ta biết ngươi thấy được cái gì.”

Hoa Hồ quan sát tỉ mỉ đại hắc xà, chỉ thấy đại xà trong miệng móc câu giống như răng độc san sát, bình thường như rắn độc có hai đến bốn khỏa răng độc, mà nó lại có tám khỏa nhiều.

Loại trừ răng độc bên ngoài, còn có mặt khác không độc răng, có tới hơn ba mươi viên.

Trừ cái đó ra không có cái gì điểm đặc biệt, đột nhiên, Hoa Hồ phát hiện đại hắc xà phân nhánh đầu lưỡi quấn quanh ở một cây kiếm bên trên, thanh kiếm chuôi hướng phía phương hướng của hắn.

“Trong miệng nó có một cây kiếm! Chẳng lẽ toàn thôn ăn cơm ngăn lại chúng ta, là ý định để chúng ta giúp nó đem cây kiếm này rút ra?”

Hoa Hồ tỉnh ngộ, tiến lên nắm chặt chuôi kiếm, thầm nghĩ: “Cây kiếm này làm sao lại cắm ở nơi này? Chẳng lẽ là toàn thôn ăn cơm đang ăn người thời điểm, thanh kiếm cũng nuốt xuống, lại không cẩn thận đâm vào miệng của nó?”

Hắn dùng sức rút kiếm, nhưng mà lại thuận lợi đến kỳ lạ, cây kiếm này gần như là bị đại hắc xà từ trong miệng đưa ra tới.

Hoa Hồ lại ngẩn ngơ, không rõ đại hắc xà rõ ràng có thể bản thân rút ra, vì sao còn muốn ngăn bọn họ lại.

“Nhị ca, ngươi tìm được cái gì?” Tô Vân hỏi.

Hoa Hồ thanh kiếm sự tình nói một phen, lại đem chuôi kiếm đưa cho Tô Vân.

Tô Vân vuốt ve chuôi kiếm, cây kiếm này chạm đến dịu dàng, không giống như là sắt đúc bằng đồng tạo mà thành, ngược lại giống như là xương cốt rèn luyện mà thành.

Xương cốt rèn luyện kiếm, ngược lại dị thường sắc bén!

Tô Vân vung kiếm nhẹ nhàng một gọt, dưới chân đá ngầm liền bị bổ xuống một khối lớn!

Thiếu niên trầm ngâm phút chốc, ngẩng đầu cười nói: "Ta hiểu."

Hắn giơ cánh tay lên, vững vàng giơ lên kiếm, mũi kiếm hướng về đại hắc xà phương hướng.

Đại hắc xà hô một tiếng ngẩng đầu, xà nhãn dựng thẳng, yếu ớt nhìn thấu hắn.

Hoa Hồ sợ hết hồn, thất thanh nói: "Tiểu Vân, ngươi làm cái gì? Toàn thôn ăn cơm biết ăn đi ngươi!"

Tô Vân sắc mặt không thay đổi, trầm giọng nói: "Tiền bối, ta chuẩn bị xong!"

Đại hắc xà đầu lâu chậm rãi trầm xuống, đụng vào mũi kiếm, chỉ nghe xuy xuy tiếng vang truyền đến, mũi kiếm đâm vào miệng rắn, dọc theo miệng rắn môi trên môi dưới vẽ một lần!

Tô Vân khom người, hai tay nâng lên chiếc kia cốt kiếm.

Đại hắc xà phân nhánh đầu lưỡi nhô ra đến, quấn quanh cốt kiếm, thanh kiếm thu nhập trong miệng của mình, ngay sau đó bơi vào khe nước.

"Sau bảy ngày giữa đêm, âm khí dày đặc nhất thời điểm, là ta lột xác, hóa thành giao long ngày lành đẹp trời."

Tô Vân trong đầu đột nhiên vang lên một cái có chút kịch liệt âm thanh: "Các ngươi giúp ta thuế biến, có thể đến đây

quan sát.”

Chương 15 : Nhân tâm hiểm ác càng hơn yêu

Chương 15: nhân tâm hiểm ác càng hơn yêu

“Bảy ngày độ kiếp? ”

Tô Vân hơi giật mình: “Toàn thôn ăn cơm muốn hóa thành giao long? ”

Đầu kia đại hắc xà đã trở lại bản thân trên đá ngầm, tiếp tục phun ra nuốt vào Tinh Nguyệt tinh hoa, mà xà giản hồng thủy cũng tự từ từ hạ xuống, khôi phục như thường.

Tô Vân cùng Hoa Hồ nhảy xuống đá ngầm, một người một hồ tiếp tục hướng Hồ Khâu thôn tiến đến.

“Toàn thôn ăn cơm ngăn lại chúng ta, đến cùng vì chuyện gì? ” Hoa Hồ nhịn không được hỏi.

“Hắn sắp thuế biến, hóa thành giao long. ”

Tô Vân nói “Nhưng mà chính hắn lại không cách nào thuế biến, bởi vì hắn đã đem thân thể của mình luyện đến vô cùng cứng rắn, không cách nào lột đi da rắn, cho dù là tại trên đá ngầm cọ xát, cũng mài không nát da rắn. Bởi vậy hắn dùng bản thân răng độc, luyện thành một cái cốt kiếm, định dùng cốt kiếm tới phá vỡ da rắn, thuận tiện bản thân thuế biến hóa thành giao long. ”

Hoa Hồ rốt cuộc minh bạch tới: “Toàn thôn ăn cơm bản thân không cách nào cắt da của mình, cho nên cần mượn dùng tay của ngươi. ”

Tô Vân cười nói: “Là mượn dùng tay của ta cùng mắt của ngươi. Hắn cảm ơn chúng ta giúp hắn thuế biến, bởi vậy mời chúng ta sau bảy ngày đi xà giản quan sát hắn hóa thành giao long. ”

Hoa Hồ con mắt nhất thời sáng lên, hưng phấn nói: “Quan sát rắn hóa thành giao long, đối với chúng ta tới nói là một lần cơ hội khó được, có thể giúp chúng ta quan tưởng! ”

Hắn càng nói càng hưng phấn, đột nhiên tỉnh ngộ lại: “Chúng ta có thể quan sát toàn thôn ăn cơm hóa thành giao long, nhưng mà Tiểu Vân nhưng không nhìn thấy……”

Hắn lại không reo hò, cười nói: “Rắn hóa giao có gì đáng xem? Chưa chắc đối Ngạc Long ngâm có chỗ tốt. Toàn thôn ăn cơm độc chết ta đường ca, ta mới không có thèm đi. ”

“Đi, nhất định phải đi! ”

Tô Vân nghiêm túc nói “Toàn thôn ăn cơm hóa thành giao long, hình dáng phát sinh biến hóa, giao long so Ngạc Long còn cường đại hơn, đối Ngạc Long ngâm chỗ tốt càng là nhiều hơn! Loại này kỳ ngộ, không phải người nào đều có thể đụng phải ! Nhị ca, ngươi muốn vì Dã Hồ tiên sinh báo thù lời nói, sau bảy ngày độ kiếp liền nhất định phải đi! ”

Hoa Hồ lặng im phút chốc, gật gật đầu.

Trong lúc vô tình một người một hồ đi tới hoàng phần cương, chồn Hoàng thôn chính là xây ở nơi này, mặc dù là đêm khuya, hoàng phần cương bên trong nhưng ánh lửa khắp nơi.

Hoàng thôn chồn bọn họ giơ bó đuốc, ngồi vây quanh một đoàn, Hoàng thôn thôn trưởng, cái kia lão hoàng thử lang đứng tại trên một đài cao, thật cao giơ bó đuốc, cao giọng hô quát: “……Tên kia ức hiếp tộc ta quá đáng! Ăn tộc nhân ta, độc tộc nhân ta, chúng ta không biết bao nhiêu huynh đệ tỷ muội,

không biết bao nhiêu thúc bá thân nhất, táng thân hắn trong bụng cùng răng độc phía dưới! ”

“Hắn nếu là thuế biến thành giao long, chính là tộc ta diệt tộc ngày! Lần này! Chư vị, lần này! Thừa dịp hắn bệnh, đòi mạng hắn! ”

Hoàng thôn lão thôn trưởng tại trên đài cao chạy nhanh hô to, hướng dưới đài chồn bọn họ la lên: “Hắn thuế biến thời điểm, chính là hắn yếu nhất thời điểm! Thừa dịp hắn hóa thành giao long độ kiếp, đem hắn một lần diệt trừ! ”

“Diệt trừ! ” Dưới đài chồn bọn họ giơ cao bó đuốc, vung tay hô to, âm thanh vang dội, ồn ào náo động.

Hoàng thôn lão thôn trưởng nghiêm nghị nói: “Giết hắn, lão phu bỏ tiền xếp đặt buổi tiệc, mời toàn thôn ăn cơm! ”

Dưới đài chồn bọn họ quần tình phun trào, càng thêm xúc động phẫn nộ cao: “Toàn thôn ăn cơm——”

Tô Vân cùng Hoa Hồ dừng chân nghe phút chốc, liên quan tới Hoàng thôn cùng đại hắc xà ân oán, bọn họ cũng có chỗ nghe nói.

Hoàng thôn ở tại hoàng phần cương, khoảng cách xà giản tương đối gần, đối với đại hắc xà tới nói hoàng phần cương cũng thuộc về lãnh địa của hắn phạm vi, bởi vậy đói bụng thời điểm liền nắm lấy mấy cái chồn tới bữa ăn ngon, nhét đầy cái bao tử.

Hoàng thôn chồn bọn họ tự nhiên cho rằng đây là huyết hải thâm cừu, khẳng định muốn trả thù trở về.

—— Đương nhiên, Tô Vân nghe được tin tức, thường thường là đại hắc xà lại cắn chết Hoàng thôn nào đó nào đó, cũng không biết Hoàng thôn cư dân cũng không phải là người.

Tại tiểu người mù trong lòng, Thiên môn trấn Thập Lý Bát Hương đâu đâu cũng có người, rất là náo nhiệt.

Mà tại ngoại địa mắt người bên trong, đừng nói Thiên môn trấn, Thiên môn trấn bốn phía phương viên trăm dặm, đều không nhìn thấy một người sống!

Chẳng qua, từ khi đã trải qua Hồ Khâu thôn chi biến, Tô Vân liền bắt đầu đối với mình chỗ ở có chỗ hoài nghi. Chỉ là không có tận mắt nhìn thấy, cho nên trong lòng hắn Thiên môn trấn bốn phía cũng đều là người, cũng không phải là yêu ma quỷ quái.

"Sau bảy ngày, xà giản chỉ sợ muốn náo nhiệt. " Trong lòng của hắn thầm nghĩ.

"Nhanh đến Hồ Khâu ! " Hoa Hồ tăng thêm tốc độ, cười nói.

Tô Vân đuổi theo hắn, mau tới đến cửa thôn lúc, Hoa Hồ đột nhiên dừng bước, đề phòng nói "Có những người khác mùi! "

Tô Vân lập tức thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến, trong cơ thể Thiên Địa hồng lô chợt đốt, nguyên khí nhất thời gần như sôi trào giống như phun trào, trong lồng ngực nguyên khí phát động lên, phát ra trận trận tiếng sấm!

Sau lưng của hắn từng khối cơ bắp kéo căng, cột sống đùng đùng vang vọng, đại gân cùng trong cơ thể khí huyết phun trào, hóa thành một cái giao long.

Long văn thân xuất hiện, khí thế của hắn tăng lên tới cực hạn, tùy thời ứng đối bất trắc!

Nhưng vào lúc này, phía sau hắn truyền đến Dương Thắng âm thanh: "Khó trách có người nói hồ ly đều là chúc cẩu, cái mũi linh như vậy. Thiên môn trấn Tô Vân, ta phải gọi ngươi

một tiếng học đệ mới đối. Ta tại bảy tháng trước đó mời Thủy Kính tiên sinh dạy học tư học. ”

Hoa Hồ vội vàng hét to một tiếng, Hồ Bất Bình, Thanh Khâu Nguyệt cùng Ly Tiểu Phàm bị giật mình tỉnh giấc, lập tức theo Hồ Khâu trong thôn chạy đến, nhìn chằm chằm Dương Thắng, như lâm đại địch.

Dương Thắng không để ý lắm, cười nói: “Học đệ đánh giết Đồng Phàm, cho ta tạo thành rất lớn quấy nhiễu, nhưng nguy cơ vừa là nguy hiểm cũng là kỳ ngộ. Ngươi giết Đồng Phàm, ta liền biết ta một cái đại kỳ ngộ tới. Chỉ cần đem học đệ ngươi giao cho Đồng gia, ta không những áo cơm không lo, thậm chí có thể lên như diều gặp gió, nhảy lên trở thành người trên người! ”

Tô Vân xoay người, nói “Học ca, quan học tiên sinh cùng Thủy Kính tiên sinh, không có dạy qua ngươi đạo lý làm người ư? ”

Dương Thắng giật mình, bật cười nói: “Ngươi một cái chồn hoang dạy dỗ dã lộ, cũng xứng cùng ta đàm luận đạo lý làm người? ”

Tô Vân nghiêm mặt nói: “Ta nghe nói người sau khi chết, tính linh bất diệt, rơi vào thú trên người liền sẽ hóa thành yêu. Cho nên, yêu có thể là người. Ta lại nghe nói yêu sau khi chết tính linh bất diệt, cũng có khả năng sẽ rơi vào trên thân người. Cho nên, khoác lên da người khả năng chưa chắc là người. ”

Dương Thắng lộ ra vẻ châm chọc, trong cơ thể Hồng Lô Thiện Biến vận chuyển, thản nhiên nói: “Học đệ, ngươi tại yêu ma quỷ quái bên trong lớn lên, trải qua ăn lông ở lỗ giống như thời gian, ngươi thế mà còn dạy ta thế nào đối nhân xử thế? Thật sự là chê cười! ”

Hắn Hồng Lô Thiện Biến tại trong tích tắc liền tăng lên tới cực hạn, đi thẳng tới Hồng Lô Thiện Biến đệ lục trọng‘!

Hắn quan tưởng Ngạc Long, nguyên khí trong cơ thể bắn ra Ngạc Long lôi âm, đinh tai nhức óc!

Khí thế của hắn càng ngày càng mạnh, khí huyết càng ngày càng đậm hơn, nguyên khí cùng chảy xiết huyết dịch tại làn da mặt ngoài hình thành Ngạc Long hình xăm, ngay sau đó Ngạc Long hình xăm vậy mà rời đi thân thể của hắn, tại phía sau hắn hình thành một đầu dài đến một trượng sáu bảy Ngạc Long hư ảnh!

Cái này Ngạc Long, lắc đầu vẫy đuôi, rất sống động!

Hoa Hồ cùng cái khác ba cái tiểu hồ ly khóe mắt nhảy loạn, có chút không biết làm sao.

Dương Thắng quá cường đại, hắn Ngạc Long ngâm đã tu thành loại thứ ba thành tựu, khí huyết hiển hóa.

Phía sau hắn Ngạc Long, chính là khí huyết ngoại phóng, Ngạc Long hiển hóa!

Khi hắn ra tay lúc, phía sau hắn Ngạc Long sẽ theo hắn cùng một chỗ công kích!

Thậm chí, khí huyết hiển hóa Ngạc Long sẽ còn cùng hắn hợp thể, để hắn một chiêu một thức, uy lực gấp bội tăng trưởng!

Dương Thắng, đã không phải là bọn họ có khả năng ứng phó.

Tô Vân chậm rãi nhắm mắt lại, dò hỏi: “Học ca, ta muốn hỏi một cái, ngươi là thế nào biết Hồ Khâu thôn ? Lần trước đi theo Thủy Kính tiên sinh, chắc là ngươi lần đầu tiên tới a? Lúc đó là buổi tối, ngươi không có khả năng thấy rõ tường tự lân cận địa lý. ”

Hoa Hồ hơi giật mình, nghi ngờ nhìn nhìn Tô Vân.

Tô Vân tiếp tục nói: "Thủy Kính tiên sinh cho các ngươi về Sóc Phương, ngươi càng không khả năng biết nơi này có cái Hồ Khâu thôn. Hiện tại là ban đêm, mà ngươi nhưng có thể thoáng cái mò tới Hồ Khâu thôn nơi này. Điều này nói rõ, Thủy Kính tiên sinh để ngươi về Sóc Phương thời điểm, ngươi cũng không có đi. "

Dương Thắng cười.

"Học đệ thật sự là thông minh. Thủy Kính tiên sinh để chúng ta về trước đi, nhưng mà ta lại tại chợ quỷ bên trên gặp người quen, chính là Đồng Phàm. Nhà ta thế không hiện, không có gì địa vị, bình thường là rất khó cùng bậc này thế gia công tử gặp mặt. Cơ hội lần này hiếm thấy, ta làm sao có thể từ bỏ? "

Dương Thắng nhìn nhìn Tô Vân sau lưng Hồ Khâu thôn, cười nói: "Hơn nữa cùng Đồng Phàm đồng hành còn có cái khác thế gia công tử cùng tiểu thư, ngay sau đó ta lưu lại. "

Tô Vân hỏi: "Sau đó chuyện gì xảy ra? "

Dương Thắng thản nhiên nói: "Thế gia đại phiệt công tử tiểu thư kiến thức rộng lớn, vật gì tốt chưa thấy qua, cái gì tốt chơi không có chơi qua, ta chút bản lãnh này rất khó vào pháp nhãn của bọn họ, chỉ là cùng bọn họ chơi mà thôi. "

Hắn mỉm cười: "Thiên Thị Viên yêu ma quỷ quái khắp nơi đều có, thế gia công tử tiểu thư đều ưa thích đi săn, hơn nữa có thể mang theo hàng yêu trừ ma đại nghĩa. Ngay sau đó chúng ta tại bốn phía tìm kiếm, tìm được nơi này. "

Hoa Hồ nghẹn ngào một tiếng, nước mắt nhất thời chảy xuống.

Tô Vân nói "Học ca, ngươi gặp qua Dã Hồ tiên sinh, ngươi cũng biết Thủy Kính tiên sinh đối Dã Hồ tiên sinh rất tôn kính.

Ngươi đi tới Hồ Khâu thôn nhìn thấy Dã Hồ tiên sinh lúc, ngươi hẳn là khuyên can bọn họ. ”

“Ta cũng không có. ”

Dương Thắng lắc đầu nói: “Ta quả thực nhận ra lão hồ ly kia, nhưng mà các công tử tiểu thư chính vào cao hứng, ta mở miệng ngăn cản chẳng phải là quét bọn họ hưng? Ta làm bọn hắn vui lòng còn đến không kịp, làm sao sẽ làm ra loại này sát phong cảnh sự tình? Các công tử tiểu thư chơi được vui vẻ, mới có thể dìu dắt ta. ”

Hoa Hồ cùng ba cái tiểu hồ ly cắn chặt răng, nhìn chòng chọc vào hắn, thân thể càng kéo căng càng chặt.

“Cho nên, ta không những không thể mất hứng, còn phải phải bảo bọn họ tận hứng. ”

Dương Thắng ánh mắt lạnh lùng, từ từ tại Tô Vân cùng mấy cái tiểu hồ ly trên người đảo qua: “Như thế nào mới có thể tận hứng? Đương nhiên là cùng bọn hắn cùng nhạc, cùng một chỗ hàng yêu trừ ma, cho nên ta cũng ra tay giết mấy cái hồ yêu. ”

Hắn lạnh nhạt nói: “Học đệ, ngươi giết Đồng Phàm sau đó, mang theo một đầu hồ ly rời đi chợ quỷ, ta nhìn thấy cái kia hồ ly, liền biết ngươi sẽ tới đây. Học đệ ngươi, cũng sẽ trở thành ta hướng Đồng gia tranh công xin thưởng lễ vật! ”

Lời còn chưa dứt, hắn trong lồng ngực lôi âm ầm ầm chấn động, đinh tai nhức óc!

Dương Thắng vừa sải bước ra, khí huyết nồng đậm, như là Ngạc Long nhảy ra Đại Trạch, dữ tợn hung ác, nhào về phía Tô Vân!. Được convert bằng TTV Translate.

Chương 16 : Tựa như Thần Ma

Chương 16: tựa như Thần Ma

Chương trước trở về mục lục chương sau trở về trang sách

Tô Vân tuy là không nhìn thấy, nhưng trong đầu nhưng xuất hiện một đầu dữ tợn hung ác Ngạc Long phá vỡ đầm lầy bùn lầy, mở ra miệng lớn dính máu hướng mình cắn tới hình ảnh!

Dương Thắng đã đem Hồng Lô Thiện Biến tu luyện tới đệ lục trọng‘, đệ lục trọng‘ chân chính mạnh mẽ địa phương, nhưng thật ra là đã trải qua tu luyện trên đường rèn luyện, thân thể trở nên càng thêm cường đại, trái tim có thể cung cấp cho các vị trí cơ thể càng nhiều huyết dịch.

Đồng thời lại thêm nguyên khí dồi dào, khí huyết có thể hiển hóa.

Tô Vân trong đầu chỗ “Nhìn thấy”, thật ra thì cũng không phải là Dương Thắng thân thể, mà là Dương Thắng khí huyết mang cho hắn khí thế cảm ứng bên trên xung kích.

Bởi vì không phải hai mắt nhìn thấy, dẫn đến trong đầu hắn hình ảnh có chút trừu tượng, màu sắc sặc sỡ, giống như là hài đồng dùng non nớt bút pháp cùng phân loạn màu sắc loạn quét vẽ linh tinh đồng dạng.

Nhưng cái này cũng không hề gây trở ngại hắn rõ ràng bắt giữ Dương Thắng phương vị cùng động tác.

Ngay tại Dương Thắng động thủ đồng thời, Tô Vân sau lưng, bốn cái hồ yêu gần như là cũng trong lúc đó thoát ra, nghênh tiếp Dương Thắng!

Hoa Hồ mấy người bốn cái hồ yêu tu luyện cũng là Ngạc Long ngâm, bọn họ tuy là thời gian tu luyện ngắn ngủi, nhưng mà đạt được Tô Vân truyền thụ cho bốn đại lôi âm, bọn họ trình độ cũng là bất phàm.

Bốn cái hồ yêu tu vi còn yếu, Hoa Hồ là Hồng Lô Thiện Biến tầng thứ ba, Ly Tiểu Phàm, Hồ Bất Bình cùng Thanh Khâu Nguyệt đều là tầng thứ hai.

Bọn họ khí huyết vận chuyển, hình thành khí thế cũng phản ánh đến Tô Vân trong đầu.

Dựa vào đối khí huyết khí thế cảm ứng, hắn "Nhìn thấy" Dương Thắng Ngạc Long rõ ràng nhất, cái kia Ngạc Long trong cơ thể, trái tim vị trí có một tòa Thiên Địa hồng lô, hồng lô bên trong liệt diễm hừng hực, đó là Dương Thắng nguyên khí!

Hồng Lô Thiện Biến, lấy nguyên khí vì diễm, Dương Thắng trong lò nguyên khí đã tu luyện tới đệ lục trọng', có lục trọng lò lửa màu sắc, đỏ tía màu da cam Bạch xanh.

Tô Vân có thể rõ ràng "Nhìn thấy" Lò lửa sáu màu.

Nguyên khí vận chuyển, lò lửa cọ xát, để Dương Thắng trong lồng ngực truyền đến Ngạc Long lôi âm, mà Tô Vân nhìn thấy nhưng là Ngạc Long trên trái tim trống không mây khói va chạm cọ xát, bộc phát ra sấm sét vang dội.

Hoa Hồ cùng ba cái tiểu hồ yêu khí huyết khí thế hình thành Ngạc Long liền không có như vậy rõ ràng, Ngạc Long trái tim trừ Thiên Địa hồng lô hỏa diễm màu sắc cũng không có nhiều như vậy tầng.

Hơn nữa Dương Thắng Ngạc Long to lớn hơn, dài ngắn ước chừng hai trượng, mà Hoa Hồ cùng ba cái tiểu hồ yêu Ngạc Long chỉ có** thước.

Dương Thắng cùng bốn hồ chiến đấu tại người khác nhìn tới, là một người nghênh chiến bốn cái hồ ly, bốn hồ xê dịch nhảy tung, liên tục vật lộn. Mà tại Tô Vân "Trong mắt", nhưng là bốn cái khá nhỏ Ngạc Long vây quanh một đầu cá sấu lớn cắn xé!

Trận chiến đấu này bốn người một hồ dùng đều là Ngạc Long ngâm, cùng một loại vật lộn pháp môn, nhưng mà lẫn nhau chiêu thức cách dùng nhưng không giống nhau.

Hoa Hồ cùng ba cái tiểu hồ yêu dùng chính là truyền thống chiêu thức, một chiêu một thức rõ ràng rõ ràng.

Mặc dù bọn hắn ở tại nổi giận trạng thái, muốn đánh chết Dương Thắng vì Hồ Khâu thôn đồng bạn cùng Dã Hồ tiên sinh báo thù, nhưng mà chiêu thức của bọn hắn không chút nào không loạn.

Dương Thắng vận dụng là Ngạc Long ngâm tán thủ.

Khi hắn tán thủ thi triển đi ra lúc, Tô Vân rốt cục đổi sắc mặt.

Tại Tô Vân "Tầm mắt" Bên trong, Dương Thắng khí thế hình thành đại Ngạc Long thay đổi hoàn toàn, trở nên khó mà đoán, không thể nào đoán trước!

Dương Thắng tay phải nghênh tiếp Hồ Bất Bình Long Chiến Vu Dã một chiêu này, tay phải của hắn thi triển nhưng là Ngạc Long Xuất Uyên nửa chiêu tán thủ.

Tại Tô Vân "Tầm mắt" Bên trong, Dương Thắng tay phải hóa thành cuộn trào mãnh liệt tấn công Ngạc Long đầu lâu, mở ra miệng lớn dính máu!

Cùng lúc đó, Dương Thắng tay trái nghênh tiếp Thanh Khâu Nguyệt Thần Ngạc Bãi Vĩ một chiêu này, tay trái của hắn thi triển thì là Ngạc Long Phiên Cổn nửa chiêu, lấy tay vì bắt, phá vỡ Thanh Khâu Nguyệt chiêu pháp, chụp lại chân của nàng, đưa nàng chân cào đến máu thịt be bét.

Một bên khác, Dương Thắng tuôn ra bên ngoài cơ thể khí huyết thi triển thì là Long Chiến Vu Dã, đem Hoa Hồ Long Du Khúc Chiểu cắt đứt!

Hoa Hồ biến chiêu, nhưng mà liền bị tức máu hiển hóa biến thành Ngạc Long cắn đầu lâu, sau một khắc, cái này Ngạc Long liền sẽ thi triển ra Ngạc Long Phiên Cổn!

Mà Ly Tiểu Phàm công kích thì thuận lợi rơi vào Dương Thắng trên lưng, nhưng mà công kích của hắn cũng không có đắc thủ.

Dương Thắng phần lưng nhô lên, thi triển chính là Ngạc Long tại sống lưng tán thủ, Ly Tiểu Phàm công kích rơi vào trên lưng của hắn lúc, hắn phần lưng cơ bắp cùng đại gân nhảy lên kịch liệt, đem Ly Tiểu Phàm bắn bay!

Trong chớp nhoáng này, Tô Vân "Tầm mắt" Bên trong, Dương Thắng tựa như mọc ra bốn năm viên Ngạc Long đầu quái vật, bốn phương tám hướng xuất kích!

Sau một khắc Hồ Bất Bình bị đánh trúng ngực, hướng về phía sau gào thét bay ra, ầm một tiếng đập vào Hồ Khâu thôn, đụng ngã một mảnh phòng nhỏ.

Thanh Khâu Nguyệt bị vung lên, nặng nề ném xuống đất!

Ly Tiểu Phàm hồ ly móng vuốt từng cây uốn cong, vặn vẹo, Dương Thắng phía sau lưng đâm vào trên người hắn, đem hắn bỗng nhiên bắn đi ra.

Bốn hồ bên trong, Hoa Hồ nguyên khí thâm hậu nhất, thực lực mạnh nhất, nhưng mà tại Dương Thắng phía trước cũng

không có sức đánh một trận!

Mắt thấy hắn liền muốn bị Ngạc Long Phiên Cổn vặn gãy cái cổ, đột nhiên Tô Vân tiến lên, đồng dạng là Ngạc Long Phiên Cổn, đem hắn cứu.

Dương Thắng không thể theo Tô Vân trong tay cứu Đồng Phàm, nhưng Tô Vân lại có thể theo Dương Thắng trong tay cứu Hoa Hồ.

"Tô Vân học đệ, Ngạc Long ngâm lão sư cũng không có dạy ngươi bao lâu a? " Dương Thắng xoay người lại, cái khác ba hồ từng người ngã xuống đất, trọng thương không dậy nổi.

Tô Vân sắc mặt ngưng trọng, buông ra Hoa Hồ.

Dương Thắng thản nhiên nói: "Ta nhìn ra được ngươi lục lọi ra một ít cách dùng, nhưng mà không có danh sư hướng dẫn, chỉ dựa vào ngươi tìm kiếm, ngươi vĩnh viễn cũng không cách nào học được tinh túy. "

Tô Vân sắc mặt biến hóa, lập tức thân pháp khẽ động hóa thành Long Du Khúc Chiểu nhanh chóng lui về phía sau.

Hắn "Trong tầm mắt" Dương Thắng khí huyết hóa thành bốn khỏa đầu Ngạc Long cự kỳ quái chính hướng hắn nhào tới, tựa như Thần Ma!

"Cách dùng như thế này, Thủy Kính lão sư xác thực không có truyền qua. "

Tô Vân đầu óc xoay chuyển rất nhanh, tuy là áo lông Thủy Kính đi vội vàng, không có truyền thụ cho bọn hắn Ngạc Long ngâm tán thủ, nhưng nghiên cứu tiên trong bức tranh Thần ngạc hóa giao độ kiếp hình, để hắn đối Ngạc Long ngâm sáu đại chiêu thức lý giải thậm chí so áo lông Thủy Kính còn muốn sâu sắc!

Tại trong đầu của hắn, Ngạc Long ngâm sáu đại chiêu thức bị hắn nhanh chóng qua một lần, hóa thành sáu bức hình.

Mỗi một tranh vẽ bên trong đều có một cái Tô Vân đang không ngừng diễn luyện một chiêu kia.

Ngay sau đó rầm một tiếng, Tô Vân trong đầu tưởng tượng ra sáu bức hình lại lần nữa phân giải, mỗi một chiêu bị chia làm sáu cái tán thủ chiêu thức, cùng sở hữu ba mươi sáu tranh vẽ.

Ba mươi sáu tranh vẽ bên trong đều có một cái Tô Vân, đang không ngừng diễn luyện tán thủ, cố gắng mau chóng nắm giữ mỗi một cái tán thủ.

Tưởng tượng rất khó, nắm giữ càng khó.

Muốn trong thời gian ngắn như vậy thay đổi thói quen của mình, đánh tan sáu đại chiêu, hóa thành ba mươi sáu tán thủ, để ba mươi sáu tán thủ tùy ý tổ hợp, để tứ chi thi triển khác biệt tán thủ, đồng thời lại điều hành khí huyết thông suốt tứ chi, gần như là chuyện không có thể làm được!

Chẳng qua, Tô Vân tính linh thần thông cũng gần như là chuyện không có thể làm được, nhưng mà hắn lại một mực làm được.

Hắn hoàng chung để hắn thời thời khắc khắc đều tại tính toán khác biệt khắc độ, duy trì hoàng chung tích tắc, giây, giờ, ngày, tháng, năm khắc độ vận chuyển, hơn nữa nhất định phải làm được chính xác, không cho phép có bất kỳ sai lầm.

Đồng thời, hắn lấy hoàng chung để ước thúc hành động của mình, bảo đảm cử động của mình chuẩn xác tại chợt giây trong lúc đó, vậy thì dưỡng thành hắn đối với mình thân thể mạnh mẽ lực khống chế!

Đây cũng là hắn tại chợ quỷ bên trong đánh giết Đồng Phàm lúc, hắn Ngạc Long Phiên Cổn có thể so với Dương

Thắng nhiều ra hai vòng nguyên nhân. Đồng dạng cũng là hắn có thể theo Dương Thắng trong tay cứu Hoa Hồ nguyên nhân!

Tô Vân như Ngạc Long giống như không ngừng lùi lại, đột nhiên bành một tiếng, phía sau lưng của hắn đâm vào trên một cây đại thụ, Long Du Khúc Chiểu nhất thời bị ngăn trở.

Hai chân của hắn phảng phất trở nên không có xương cốt đồng dạng, vậy mà quấn quanh thân cây như là giao long nhẹ nhàng du lịch, cả người lập tức theo trước cây đi vòng qua phía sau cây.

Thuế biến hóa giao.

Giờ khắc này, hắn cho người cảm giác không còn là vụng về Ngạc Long, mà là linh hoạt vô cùng giao long!

Thân hình của hắn vừa mới đi vòng qua phía sau cây, Dương Thắng hai tay thi triển Ngạc Long Phiên Cổn cắn lấy thân cây bên trên, bỗng nhiên lăn mình, đại thụ bị răng rắc một tiếng xoắn đứt, gỗ vụn bay tán loạn!

Gỗ vụn bên trong, Tô Vân xoay người, đùi phải thi triển ra Thần Ngạc Bãi Vĩ tán chiêu, quét vào Dương Thắng mặt.

Đùi phải của hắn bên trên bất ngờ xuất hiện đuôi rồng hình xăm, để đùi phải của hắn như là một cái tráng kiện đuôi rồng!

Cùng lúc đó, sống lưng của hắn xương phát ra ba mươi ba tiếng chấn động, đem rơi vào trên lưng mình gỗ vụn đánh bay, bảo vệ phía sau lưng của mình.

Phía sau lưng hiện ra Ngạc Long hoa văn, Ngạc Long không ngừng chấn động thân thể, vang lên tiếng sấm nổ!

Đùi phải của hắn nặng nề quét vào Dương Thắng trên mặt đồng thời, tay trái của hắn năm ngón tay giang rộng ra, tay trái hiện ra Ngạc Long mở cái miệng rộng khí huyết hoa văn.

Tô Vân đùi phải còn chưa rơi xuống đất, tay trái cũng đã thi triển ra Ngạc Long Xuất Uyên, chụp lại Dương Thắng cổ họng!

Hắn gần như là đồng thời thi triển ba cái chiêu thức tán thủ, một cái tán thủ phòng hộ bản thân, hai cái tán thủ công kích Dương Thắng, đánh Dương Thắng một cái trở tay không kịp.

Nhưng mà, Tô Vân tâm nhưng đột nhiên trầm xuống.

Đùi phải của hắn quét vào Dương Thắng trên mặt, chỉ cảm thấy Dương Thắng đầu hơi lệch một cái, tay trái của hắn chụp lại Dương Thắng cổ họng, phát lực lúc nhưng giống như là giữ lại da cá sấu, bị cá sấu quay người lại liền tránh thoát.

Mà gỗ vụn đập ở Tô Vân trên lưng, nhưng là đau rát.

“Nguyên khí tu vi chênh lệch quá lớn. ” Tô Vân lui về phía sau, trong lòng yên lặng nói.. Được convert bằng TTV Translate.

Chương 17 : Tiên kiếm trảm yêu long

Chương 17: Tiên kiếm trảm yêu long

Luận chiêu thức tinh diệu, hắn đã không thua Dương Thắng, luận thân thể lực khống chế, hắn thậm chí còn tại Dương Thắng phía trên!

Nhưng mà, hắn cùng Dương Thắng ở giữa nhưng lại có một đạo không thể vượt qua khoảng cách, đó chính là nguyên khí tu vi.

Công kích của hắn rơi vào Dương Thắng trên người, không phá nổi Dương Thắng khí huyết hiển hóa!

"Coi như ta Hồng Lô Thiện Biến vào lúc này có thể đột phá đến tầng thứ tư, cũng không phá nổi khí huyết của hắn phòng ngự. Thân thể của hắn, tựa như là dài một tầng thật dày Ngạc Long da!"

Tô Vân lui về phía sau, tránh đi Dương Thắng công kích.

Hồng Lô Thiện Biến Dưỡng Khí thiên chia làm thượng thiên cùng hạ thiên, bản thượng vì dưỡng khí, bồi dưỡng nguyên khí, vận chuyển khí huyết, nguyên khí theo huyết dịch vận chuyển được đưa đến các vị trí cơ thể, từ từ mạnh mẽ khí lực.

Nhưng bản thượng tác dụng chủ yếu nhất, vẫn là tăng lên nguyên khí tu vi.

Nhưng Hồng Lô Thiện Biến bản hạ, Ngạc Long ngâm, chính là học để mà dùng, đem nguyên khí tu vi vận dụng đến

chém giết bên trong.

Ngạc Long ngâm loại trừ có chiến đấu chém giết tác dụng bên ngoài, còn có lớn mạnh khí lực tác dụng, đối thân thể tăng lên cực lớn.

Ngạc Long ngâm ba loại thành tựu, lôi âm, hiện hình, hiển hóa, đều là khí huyết lớn mạnh khí lực mang tới hiệu quả.

Bản hạ đối khí lực tăng lên, muốn so bản thượng nhanh hơn rất nhiều lần, tốt hơn nhiều lần.

Ngạc Long ngâm luyện thành loại thứ ba thành tựu lúc, thân thể hầu như cùng Ngạc Long da đồng dạng cứng cỏi, cho dù là đao chém đi xuống cũng chỉ là rách da bị thương nhẹ.

Tô Vân công kích không cách nào làm bị thương Dương Thắng, chính là nguyên nhân này.

Trong rừng cây nhỏ, Dương Thắng từng bước áp sát, đủ loại tán thủ liên tiếp xuất hiện.

Tô Vân không ngừng lùi lại , đồng dạng lấy tán thủ ngăn cản, Dương Thắng công kích càng lúc càng nhanh, Tô Vân tán thủ cũng càng ngày càng thuần thục. Nhưng mà bất luận chiêu thức của hắn thế nào tinh diệu, đều không thể làm bị thương Dương Thắng.

Theo Dương Thắng quyền cước bên trong truyền đến lực lượng lại càng ngày càng mạnh, buộc Tô Vân không ngừng lùi lại tới tan mất Dương Thắng lực lượng, cánh tay của hắn cùng hai chân bị chấn động đến càng ngày càng tê dại, làn da mặt ngoài đâu đâu cũng có máu ứ đọng.

“Học đệ, tư chất của ngươi quả thực vượt quá dự liệu của ta!”

Dương Thắng điên cuồng tấn công, âm thanh theo từng cơn lôi âm bên trong truyền đến: “Khó trách Thủy Kính tiên sinh

sẽ ở lại chỗ này dạy ngươi! Có thể làm cho tâm hắn cam tình nguyện tiêu hao thời gian mười ngày người, quả nhiên tư chất phi phàm, so ta còn muốn cao!"

Tô Vân đón đỡ hắn một cái tán thủ, bị chấn động đến khí huyết sôi trào, lảo đảo lui về phía sau, Dương Thắng ngay sau đó nhìn ra tiện nghi, lại là một cái tán thủ đánh trúng lồng ngực của hắn.

Tô Vân trước ngực quần áo bị xùy một tiếng xé ra, ngực da thịt lộ ra mấy đạo thật sâu vết trảo.

"Liền Thủy Kính tiên sinh cũng thưởng thức tư chất của ngươi, theo lý mà nói ta thân là ngươi học ca, cũng hẳn là ái tài thương tài." Dương Thắng hô một chân quét tới, khí huyết hóa thành Ngạc Long Bãi Vĩ.

Tô Vân sai bước né tránh, trong lòng biết hắn sau này nửa chiêu nhất định là Ngạc Long Xuất Uyên tán thủ, nhưng mà Tô Vân hai tay bủn rủn, tuy là biết rõ chiêu thức của hắn, lại không cách nào ngăn cản, bị Dương Thắng nửa thức Ngạc Long Xuất Uyên tán thủ đội lên trên đầu vai.

Tô Vân đầu vai cơ bắp nhảy lên, lại vô lực đem hắn tay bắn ra.

Dương Thắng năm ngón tay phát lực, dịch cân chuyển xương, đem hắn vai phải xương vai đánh trật khớp, đầu vai đại gân vặn vẹo, cười nói: "Chẳng qua ta đột nhiên nghĩ đến, cho ngươi sống sót, chẳng phải là nhiều thêm một cái người cạnh tranh?"

Tô Vân kêu rên một tiếng, cưỡng ép thoát khỏi hắn, bước chân nhanh chóng lùi về phía sau, như Ngạc Long lui vào vực sâu.

Dương Thắng gào thét mà đến, phảng phất cự ngạc điều khiển lấy hồng thủy tấn công tới.

Tô Vân trong lòng biết hắn cái kế tiếp công kích vẫn là Ngạc Long Bãi Vĩ, lại không có khí lực ngăn lại đòn đánh này.

"Sóc Phương thành bên trong người cạnh tranh đã đủ nhiều!" Dương Thắng trong lồng ngực nguyên khí kịch liệt chấn động, phát ra Ngạc Long lôi âm.

Quả nhiên như Tô Vân đoán, Dương Thắng thi triển vẫn là nửa chiêu Ngạc Long Bãi Vĩ, Tô Vân chỉ có thể nâng lên trật khớp vai phải đầu vai cứng rắn chống đỡ, cả người bị Dương Thắng quét bay.

Bành!

Hắn đâm vào trên một cây đại thụ, đau đớn kịch liệt theo nơi vai phải truyền đến.

Tô Vân trơn bóng ngồi trên mặt đất, cắn chặt răng, không có phát ra một tia âm thanh, khóe mắt lại đau đến có mắt nước mắt tuột ra.

Từ lúc mù về sau, hắn nếm qua đau khổ nhiều lắm, trượt chân, đụng đầu, ngã mắc lừa bên trong, bị "Người" chê cười, nhục mạ, những năm này hắn đã học được nhịn xuống đau đớn.

Hắn biết kêu ra tiếng cũng sẽ không để cho mình dễ chịu, nước mắt cũng không có nửa điểm tác dụng, sẽ chỉ dẫn tới chê cười cùng trêu đùa.

Nhưng mà lần này tổn thương quá đau.

"Thiếu một cái người cạnh tranh, ta liền nhiều một phần trèo lên trên cơ hội!"

Dương Thắng lần nữa vọt tới, đủ loại tán thủ theo hắn quyền cước bên trong bạo phát ra, khí huyết của hắn cùng khí thế tại Tô Vân cảm ứng bên trong, giống như là mọc ra bốn

năm viên đầu cùng mấy đầu đuôi Ngạc Long, mạnh mẽ, vặn vẹo, quỷ dị!

Tô Vân cưỡng ép giãy dụa đứng dậy, chính diện cái này càng thêm to lớn ma quái, nhưng mà hắn hiện tại đã không có cùng Dương Thắng đối kháng lực lượng.

"Không được giết Tiểu Vân ca!"

Tô Vân nghe được Thanh Khâu Nguyệt âm thanh, tiếp lấy nhìn thấy một đầu tiểu Ngạc Long bị Ngạc Long ma quái đánh bay.

"Tiểu Vân ca đi mau!"

Tô Vân nghe được Ly Tiểu Phàm âm thanh, tiếp đó nhìn thấy một đầu tiểu Ngạc Long xông về phía trước, lại bị cái kia Ngạc Long ma quái giẫm tại dưới chân, hộc máu không chỉ.

"Tiểu Vân, sống sót vì chúng ta cùng Hồ Khâu thôn báo thù!" Hoa Hồ âm thanh truyền đến.

Hắn lại thấy được một cái khác tiểu Ngạc Long nhào về phía Ngạc Long ma quái hai chân, lại nhìn thấy đầu thứ tư Ngạc Long úp sấp Ngạc Long ma quái trên lưng.

Hắn biết đó là Hoa Hồ cùng Hồ Bất Bình, biết là bọn họ đang liều mạng vì chính mình tranh thủ chạy trốn thời gian.

Tô Vân cảm nhận được trái tim truyền đến như tê liệt đau đớn, cảm nhận được phổi truyền đến nóng bỏng thiêu đốt cảm giác, cặp mắt của hắn đột nhiên lại axit lại trướng, nước mắt chảy xuống đến, nhưng con mắt vẫn như cũ không nhìn thấy bất kỳ vật gì.

Hắn chỉ có thể tiếp lấy khí huyết khí thế "Nhìn thấy" cái kia to lớn Ngạc Long ma quái, đem cái kia hai cái tiểu Ngạc Long đánh hộc máu, đánh vặn vẹo.

Hắn hô hô thở hổn hển, "Nhìn thấy" cái kia to lớn Ngạc Long ma quái nhún người nhảy lên, mọc ra nhiều hơn nữa đầu, mọc ra nhiều hơn nữa đuôi, hướng hắn nhào tới!

Dương Thắng Ngạc Long ngâm gần như hoàn mỹ, cường đại đến làm người tuyệt vọng!

Tô Vân cưỡng ép nhấc lên bản thân hầu như phế bỏ cánh tay phải, dùng sức vung lên, nguyên khí của hắn cùng máu tươi xung kích trật khớp cánh tay phải, cưỡng ép đem xương cốt xung kích khôi phục tại chỗ, cưỡng ép đem sai chỗ đại gân khôi phục!

Trước đó chưa từng có kịch liệt đau nhức để hắn khàn giọng la lên.

Tiếng gọi ầm ĩ phảng phất có thể để cho hắn phá tan đối tử vong sợ hãi, để trong đầu của hắn hiện ra thần ngạc độ kiếp , Tiên kiếm trảm thần ngạc cảnh tượng.

Đó là ác mộng của hắn.

Theo nỗi thống khổ của hắn tiếng gọi ầm ĩ, ác mộng bên trong Tiên kiếm lần nữa đánh tới.

"Ah ——— "

Tô Vân vung lên cánh tay phải, cánh tay phải của mình dường như cùng cái kia Tiên kiếm trùng lặp cùng một chỗ, nghênh tiếp cái kia nhiều mặt cỡ nào đuôi dữ tợn hung ác Ngạc Long ma quái!

Cánh tay phải của hắn, không có thi triển Ngạc Long ngâm bất kỳ tán thủ, chỉ là bình thường một trảm.

Cái này một chém bằng bình không có gì lạ, nhưng mà lại theo Dương Thắng Ngạc Long ngâm tán thủ ở giữa xuyên qua.

Dương Thắng chiêu thức liên tục biến hóa, lại không có thể ngăn cản một kiếm này.

“Đây là kiếm pháp?”

Dương Thắng lộ ra vẻ không hiểu: “Là Thủy Kính tiên sinh truyền cho hắn sao?”

Tô Vân bàn tay phải nhận chém ở cổ họng của hắn, Dương Thắng nghe được tạch tạch tiếng vang truyền đến, sắc mặt biến hóa.

Tô Vân lấy cánh tay phải làm kiếm, thế như phá vỡ khô, nghiền nát hắn hộ thể khí huyết, chặt đứt cổ của hắn kết xương sụn, đem thanh đới chặt đứt.

Dương Thắng lại nghe được tiếng gió gào thét, đó là hắn hầu kết hai bên động mạch chủ rạn nứt, khí huyết xung kích màng nhĩ tạo thành tiếng vang.

Hắn lại nghe được tạch tạch một tiếng, đó là Tô Vân chưởng nhận cắt phá cổ họng của hắn, chém ở hắn khối thứ tư cổ lúc phát ra âm thanh.

Hắn thứ tư cổ tại đây một kiếm lực lượng bên dưới, cùng thứ ba cổ, thứ năm cổ nối liền xương sụn, bị sinh sinh đánh gãy!

Theo Tô Vân một kiếm này lực lượng chứng thực, hắn thứ tư cổ từ sau cổ nhô lên hai tấc bốn phần.

Bành!

Thân thể của hắn đâm vào bên cạnh trên cây, cây đại thụ kia bị hắn thứ tư cổ va chạm, phía sau cây vỏ cây đột nhiên nổ tung, phảng phất bị lợi nhận cắt ra.

Đại thụ run rẩy dữ dội, phát ra rầm rầm tiếng vang, vô số lá cây nhao nhao bay xuống.

Hắn giơ tay lên che cổ họng của mình, trước mắt lại đen kịt một màu.

“Thủy Kính tiên sinh bất công, đem chiêu này phá Ngạc Long ngâm kiếm pháp truyền cho hắn…” Trong đầu hắn ý nghĩ này theo huyết dịch không lưu thông mà dần dần ảm đạm.

Dương Thắng trợn mắt lên, thi thể theo cây vô lực trượt xuống đến, ngồi dưới đất.

Chương 18 : Trong trấn trưởng bối không phải người

Chương 18: Trong trấn trưởng bối không phải người

Tô Vân thu cánh tay về, kịch liệt đau nhức để cánh tay phải của hắn mất cảm giác, cái trán gân xanh tán loạn, trong nháy mắt phủ đầy mồ hôi hột lớn chừng hạt đậu, đau đến hầu như ngất đi.

"Thắng?" Hắn tay trái nâng cánh tay phải, có chút ngỡ ngàng.

Vừa rồi cái kia trong lúc nguy cấp, hắn dựa theo Tiên kiếm chém giết thần ngạc một kiếm kia huy động cánh tay, không nghĩ tới vậy mà thật đem Dương Thắng cái này địch nhân đáng sợ chém giết.

Cái kia Tiên kiếm là hắn hai mắt mù thủ phạm, là hắn tu luyện Ngạc Long ngâm lúc ác mộng, không nghĩ tới hắn lâu nghĩ thành nhanh dưới tình huống, vậy mà cũng không biết chưa phát giác ở giữa bắt chước một kiếm này hình dáng.

Hắn cũng không nghĩ tới một kiếm này uy lực mạnh như vậy.

"Tiểu Vân ca…"

Tô Vân nghe được âm thanh, trong lòng vui mừng: "Bất Bình, ngươi còn sống?"

Hắn đang muốn đi qua, hai chân mềm nhũn, suýt nữa té ngã.

Một bên khác, Hoa Hồ kéo lấy một đầu chân gãy hướng bên này bò đến, Ly Tiểu Phàm tựa vào dưới cây, ôm mình bị cắt đứt đuôi nghẹn ngào rơi lệ.

Tô Vân lại nghe được Thanh Khâu Nguyệt tiếng ho khan, hắn cuối cùng lộ ra tươi cười, vô lực ngồi xuống.

Sáng sớm hôm sau, Tô Vân, Hoa Hồ, báo bất phàm đám người xuất hiện tại Thiên Môn trấn tiệm thuốc.

Thiên Môn trấn vẫn là trước sau như một chính là trời đầy mây, không thấy mặt trời, nhưng mà tại Thiên Môn trấn bên ngoài lại là mặt trời chói chang, rất cổ quái.

La đại nương kinh doanh trong trấn duy nhất tiệm thuốc, nàng dùng vải đem Tô Vân cánh tay phải nâng treo ở trước ngực, lại dùng ván gỗ giúp Hoa Hồ cố định chân gãy, cho hắn một cái gậy chống cầm lấy.

“Không biết đánh nhau, còn học người đánh nhau!”

La đại nương vuốt thẳng Ly Tiểu Phàm đuôi gãy, dùng một cái gậy gỗ cố định lại, đem đuôi gãy cột chắc, cười lạnh nói: “Làm sao không có đánh chết các ngươi?”

Hoa Hồ, Ly Tiểu Phàm mấy người hồ yêu một mặt hoảng sợ nhìn tôn này quỷ thần, nơm nớp lo sợ, không dám nói lời nào.

Tô Vân cười nói: “Đại nương đừng dọa hù bọn họ, chúng ta thật thiếu chút nữa bị đánh chết.”

La đại nương hừ một tiếng, tiếp tục giúp Hồ Bất Bình băng bó, đột nhiên nặng nề buộc chặt: “Không học tốt!”

Hồ Bất Bình nước mắt chảy dài, đang muốn đau kêu thành tiếng, lại bị mặt mũi hoảng sợ hồ ly bọn họ che miệng lại, đành phải ô ô mấy tiếng biểu thị kháng nghị.

Cuối cùng, thương thế của bọn hắn bị La đại nương xử lý một lần, Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, đem La đại nương kéo đến trong góc, nói nhỏ: "Đại nương, ta cảm thấy Khúc bá không phải người."

La đại nương sợ hết hồn, lặng lẽ nói: "Tiểu Vân, ngươi nói mò gì?"

Tô Vân chần chừ một chút, cũng không nói đến bản thân tại Thiên môn sau thế giới kiến thức, nói: "Ta chỉ là có sự hoài nghi này, Khúc bá khả năng đã chết. Hiện tại Khúc bá, khả năng chỉ là hắn nội tâm mà thôi."

La đại nương khúc khích cười ra tiếng: "Tiểu tử thối lại suy nghĩ lung tung. Lão Khúc có thể ăn có thể uống, có thể bật có thể nhảy, hắn làm sao có thể là quỷ? Chớ suy nghĩ lung tung. Mấy ngày nay đừng chạy tán loạn khắp nơi, miễn cho lại bị người đánh cho tàn phế."

Tô Vân lên tiếng.

Hoa Hồ chống gậy chống, Ly Tiểu Phàm cái mông chỉ thiên dựng thẳng đuôi, Hồ Bất Bình cùng Thanh Khâu Nguyệt nằm tại trên cáng cứu thương, tại Tô Vân trong trạch viện phơi nắng.

Toàn bộ Thiên Môn trấn cũng không thấy mặt trời, nhưng duy chỉ Tô Vân trong sân có ánh nắng có thể chiếu xuống tới.

Đây là Cầu Thủy Kính công lao.

Từ lúc vị này Thủy Kính tiên sinh tới về sau, cười lớn một tiếng, Thiên Môn trấn trên bầu trời mù mịt liền phá một khối, chỉ cần là ban ngày, phàm là có mặt trời, liền sẽ có ánh nắng chiếu xuống đến, vừa vặn là chiếu vào Tô Vân trạch viện bên trên.

Tô Vân ngồi ở chỗ đó, suy tư nói: "Hoa nhị ca, không biết vì sao, ta luôn cảm thấy chúng ta Thiên Môn trấn có gì đó quái

lạ.”

Bốn cái hồ ly hai mặt nhìn nhau, không biết hắn vì sao nói ra lời này.

Thiên Môn trấn, khi nào bình thường qua?

Tô Vân tiếp tục nói: “Ta hoài nghi chúng ta trấn một vị trưởng bối, khả năng không phải người.”

Bốn cái hồ ly bị sặc đến liên thanh ho khan.

Hồ Bất Bình vừa muốn mở miệng nói chuyện, bị Hoa Hồ đem gậy chống nhét vào trong miệng, nói không ra lời.

Hồ Bất Bình oan ức vô cùng, thầm nghĩ: “Tiểu Vân ca không biết, bọn họ trong trấn không phải một vị trưởng bối không phải người, mà là tất cả trưởng bối đều không phải là người…”

Tô Vân lại nói: “Chẳng qua ta cảm thấy hắn cũng không có ác ý.

Trái lại, hắn đối với ta rất tốt.”

Hắn an tĩnh lại, ngồi ở chỗ đó yên lặng mê mẩn. Khúc bá quả thực đối với hắn rất tốt, đây là một cái hòa ái lão đầu.

Bốn cái hồ yêu cũng an tâm dưỡng thương.

Hồng Lô Thiện Biến Dưỡng Khí thiên có thể cường thân kiện thể, tăng lên tốc độ khôi phục, ngay sau đó mặt trời lặn mặt trăng lên thời điểm, bọn họ liền đi hấp thu tinh hoa nhật nguyệt, tôi luyện nguyên khí.

Tô Vân trong đầu lặp đi lặp lại đều là đánh chết Dương Thắng một kiếm kia.

Một kiếm kia tuỳ tiện ở giữa liền phá đi Ngạc Long ngâm tất cả chiêu thức, tuy là đương thời Tô Vân là ở vào trong

tuyệt vọng lấy tay cánh tay làm kiếm, sử dụng ra một kiếm kia.

Nhưng mà hiện tại hắn lại không biết nên như thế nào xuất hiện lại một kiếm kia.

Tô Vân thử thôi thúc khí huyết, nhưng cánh tay phải làm bị thương thực nghiêm trọng, hắn đánh chết Dương Thắng lúc khí huyết gần như cuồng bạo, điên cuồng tràn vào trật khớp cánh tay phải, xé rách cánh tay phải gân bắp thịt da thịt, dẫn đến đâu đâu cũng có vết ứ đọng.

Hiện tại, hắn hơi thôi thúc khí huyết, liền cảm giác cánh tay phải giống như là muốn nổ tung đồng dạng.

"Chờ đến khỏi hẳn sau đó, thử lại lấy tái hiện một chiêu kia kiếm pháp."

Hắn lại suy tư phỏng đoán Ngạc Long ngâm tán thủ, nghĩ đến nổi dậy lúc liền diễn luyện mấy chiêu, mỗi lần thử nghiệm diễn luyện đều đau đến nhíu chặt mày lên.

"Lại không thành thật liền tàn phế!"

La đại nương tới cho bọn hắn thay thuốc, thấy Tô Vân còn tại dùng cánh tay trái luyện tán thủ, không khỏi lắc đầu, dặn dò bọn họ nói: "Mấy ngày gần đây không muốn ra khỏi cửa. Thiên Môn trấn lân cận tới chút người ngoài, rất hung."

"Người ngoài?" Tô Vân lộ ra vẻ cảnh giác.

Thiên Môn trấn rất ít tới người ngoài.

Hắn tại chợ quỷ bên trên đánh chết Đồng Phàm, theo Dương Thắng biểu hiện đến xem, Đồng Phàm hẳn là một cái người rất trọng yếu, chẳng lẽ cái gọi là người ngoài, là bởi vì Đồng Phàm cái chết mà tới?

La đại nương vì bọn họ kiểm tra một phen, nói: "Nghe nói là tới bắt giao long. Hình như có người rải tin tức, nói chúng ta

cái này có đầu đại xà muốn hóa thành giao long, bởi vậy đều có lẽ bắt. Các ngươi thành thành thật thật ở tại trong trấn, đừng đi tham gia náo nhiệt."

"Không phải tới tìm ta sao?"

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, thầm nghĩ: "Như vậy nhất định là tới bắt toàn thôn ăn cơm. Đầu này rắn còn mời chúng ta đi quan sát hắn hóa giao long đây."

Xà thuế biến hóa làm giao long, cơ hội khó được.

Tô Vân tại Thiên môn sau thế giới gặp gỡ tiên đồ, thấy qua Ngạc Long lột xác, hóa thành giao long tình hình, bởi vậy đối đại hắc xà lột xác hóa thành giao long hứng thú không lớn.

Hơn nữa hắn mắt không thể thấy, không nhìn thấy lột xác quá trình.

Bất quá, đối Hoa Hồ bọn họ tới nói, quan sát hóa rồng ý nghĩa phi phàm, đối bọn hắn Ngạc Long ngâm tăng lên rất lớn, tuyệt đối không thể bỏ qua!

Tô Vân an tâm dưỡng thương, tĩnh dưỡng hai ngày này, hắn Hồng Lô Thiện Biến cũng thuận lợi tu luyện tới tầng thứ tư, nguyên khí càng thêm hùng hậu.

Chờ đến hắn đầu vai thương thế tốt lên đến không sai biệt lắm, Tô Vân liền bắt đầu một lần lại một lần luyện tập tán thủ.

Đã trải qua cùng Dương Thắng một trận chiến, để hắn đối với Ngạc Long ngâm hiểu cũng càng ngày càng sâu, mấy ngày nay thương thế nặng, không cách nào luyện tập, nhưng mà đầu óc của hắn bên trong nhưng đã đem ba mươi sáu tán thủ luyện không biết bao nhiêu lần.

Ngạc Long ngâm ba mươi sáu tán thủ bí ẩn, cũng bị hắn suy nghĩ rõ ràng.

Trong đầu nghĩ rõ ràng, còn cần thân thể tới nắm giữ, bởi vậy thương thế hắn vừa vặn liền lập tức không ngừng luyện tập.

Hoa Hồ xương gãy vẫn chưa hoàn toàn tốt, chống gậy chống đứng ở một bên quan sát, chỉ thấy Tô Vân đối ba mươi sáu tán thủ nắm giữ càng ngày càng thuần thục, trong thoáng chốc tựa như hơn một cái đầu Ngạc Long ma quái, dữ tợn hung ác, bốn phương tám hướng xuất kích, rất dọa người!

"Tiểu Vân bản lĩnh, càng ngày càng mạnh." Hoa Hồ từ đáy lòng thay hắn cảm thấy vui vẻ.

Đột nhiên, chỉ nghe Ngạc Long lôi âm càng ngày càng vang, Tô Vân trong lồng ngực nguyên khí vỡ bờ, càng thêm kịch liệt, bốn loại Ngạc Long lôi âm trồng xen nhất thể.

Cái này bốn loại âm thanh dung hợp trong tích tắc, âm thanh phảng phất phát sinh thay đổi, để Tô Vân trong cơ thể nguyên khí kịch liệt cọ xát, trong lồng ngực phát ra một hồi ngâm nga.

Cái kia tiếng long ngâm như là hồng chung đại lữ, kim thạch thanh âm đan xen, trong chớp nhoáng này, Tô Vân bên ngoài thân lại có khí huyết xông ra, hóa thành Ngạc Long, mà Ngạc Long trong cơ thể lại có một đầu giao long đang cố gắng giãy dụa, ngẩng đầu hí dài, thử phá xác mà ra!

Thời khắc này Tô Vân, giống như là một cái ngay tại trải qua lột xác Ngạc Long, cố gắng bỏ đi Ngạc Long da xác, hóa giao!

Hoa Hồ suýt chút nữa cho là mình nhìn lầm, vội vàng dụi dụi con mắt: "Là Ngạc Long ngâm loại thứ ba thành tựu, hiện hình ư? Không đúng sao, Tiểu Vân rõ ràng mới vừa vặn tu thành Hồng Lô Thiện Biến tầng thứ tư, làm sao có thể làm được khí huyết hiện hình?"

Tô Vân khí huyết tràn ra bên ngoài thân, hình thành Ngạc Long hình dáng rung chuyển không ngừng, giãy dụa không ngừng, giống như là muốn độ kiếp ma quái!

Tô Vân đối với cái này không hề có cảm giác, hắn nhắm mắt lại đứng ở nơi đó.

Giờ phút này trong cơ thể hắn chuyện kỳ dị phát sinh.

Hắn tính linh thần thông, chiếc kia hoàng chung tầng thứ bảy vòng, tích tắc vòng mặt ngoài, vậy mà hiện ra từng bức Ngạc Long đồ!

Tích tắc vòng có ba trăm sáu mươi khắc độ, mỗi một biên độ Ngạc Long đồ vừa vặn chiếm cứ một cái khắc độ, tổng cộng có ba mươi sáu tranh vẽ, chiếm cứ ba mươi sáu cái khắc độ.

Theo tích tắc vòng xoay tròn, ba mươi sáu khắc độ bên trên Ngạc Long đồ cũng tự lao nhanh gào thét, vừa vặn chính là Ngạc Long ngâm ba mươi sáu tán thủ!

Tô Vân kinh ngạc không thôi.

Người khác không biết hoàng chung lai lịch, nhưng hắn lại rõ rõ ràng ràng.

Hắn còn nhỏ hai mắt mù, sầu não uất ức, một ngày lảo đảo đi tới bên ngoài trấn, ngồi tại cái cổ xiêu vẹo dưới cây liễu khóc lớn. Dưới cây Sầm bá thấy hắn đáng thương, ngay sau đó liền nói cho hắn biết thời gian khắc độ, năm, tháng, ngày, giờ, phút, giây, tích tắc.

Sầm bá nói cho hắn biết, chỉ cần trong đầu của hắn có như vậy một cái ghi chép thời gian đồng hồ, hắn coi như không có con mắt, cũng có thể giống như mọc ra con mắt đồng dạng sinh tồn được, hắn có thể nhìn thấy bốn phía tất cả, có thể cảm nhận được thế giới tốt đẹp.

Tô Vân tin là thật, ngây thơ hắn leo đến trên trấn gác chuông, từng chút từng chút vuốt ve gác chuông bên trong chuông đồng.

Hắn tưởng tượng trong óc của mình cũng có như vậy một cái đồng thau chuông lớn, cùng gác chuông bên trong chuông đồng khác biệt chính là, hắn hoàng chung chia làm bảy cái khác biệt vòng, mỗi tầng vòng có khác biệt thời gian khắc độ, khác biệt vận tốc quay.

Về sau, hắn mới biết cái này gọi quan tưởng.

Nhưng lúc ấy Tô Vân chỉ có bảy tuổi, cũng không biết những này, hắn vì sống sót, vì có thể "Nhìn thấy" bốn phía, mà không ngừng tưởng tượng hoàng chung, không ngừng làm sâu sắc hoàng chung ấn tượng.

Dần dà, trong óc của hắn liền có như vậy một cái hoàng chung.

Nhưng mà, bản thân hoàng chung khắc độ bên trong, cũng không có Ngạc Long đồ ah!

Trạch Trư: Cầu phiếu đề cử, đúng, chính là ngươi trong túi quần, hai cái tròn trịa… Không không, không phải cái kia, đem cái kia hai cái tròn trịa bỏ xuống! Là bên cạnh, đúng đúng, chính là cái này hai tiền xu.

Chương 19 : Sóc Phương thành khách tới

Chương 19: Sóc Phương thành khách tới

Tô Vân trong lòng buồn bực: "Những này Ngạc Long đồ là Ngạc Long ngâm tán thủ, nhưng mà tại sao lại xuất hiện tại ta hoàng chung khắc độ bên trên? Hơn nữa những này Ngạc Long đồ có tác dụng gì?"

Hoàng chung là dùng tới tính giờ, Ngạc Long ngâm tán thủ lại là dùng để chiến đấu cùng rèn luyện thân thể, cả hai không có chút nào liên quan.

Nhưng mà Ngạc Long ngâm tán thủ lại hóa thành lạc ấn, khắc ở hoàng chung khắc độ bên trên. Loại sự tình này, Cầu Thủy Kính cùng Dã Hồ tiên sinh chưa bao giờ nhắc tới qua.

"Chuyện ra có nguyên nhân, Ngạc Long ngâm cùng hoàng chung liên hệ đến cùng một chỗ, chứng minh giữa hai bên tất có quan hệ."

Tô Vân suy tư, thầm nghĩ: "Chỉ là loại quan hệ này, tạm thời còn chưa bị ta phát hiện."

Ngạc Long ngâm tán thủ lạc ấn tại hoàng chung phía trên, chứng minh cả hai là lệ thuộc quan hệ, Ngạc Long ngâm tán thủ lệ thuộc tại hoàng chung.

"Nói không chừng tương lai ta tu luyện mặt khác pháp môn, cũng sẽ lạc ấn tại hoàng chung bên trên. Ta là đem Ngạc Long ngâm tán thủ dung hội quán thông sau đó, hoàng chung bên trên lúc này mới xuất hiện Ngạc Long hình vẽ, hơn phân

nửa mặt khác pháp môn cũng cần tu luyện tới rất cao cấp độ, mới có thể lạc ấn tại hoàng chung bên trên.”

Hắn nghĩ tới nơi này, đột nhiên khí huyết rung chuyển một chút, cảm giác suy yếu truyền đến.

Đồng thời, Hoa Hồ nhìn thấy Tô Vân khí huyết hiển hóa Ngạc Long đột nhiên ngừng lột xác, biến mất không thấy gì nữa.

Hắn không khỏi âm thầm vì Tô Vân tiếc hận, vừa rồi Tô Vân suýt chút nữa liền làm được Ngạc Long ngâm thứ ba thành tựu, thậm chí chỉ thiếu chút nữa liền có thể để Ngạc Long lột xác trở thành giao long!

Hoa Hồ đem bản thân nhìn thấy nói cho Tô Vân, phỏng đoán nói: “Sở dĩ lột xác không thành công, vẫn là bởi vì nguyên khí của ngươi tu vi, không đủ để chống đỡ tràng này lột xác.”

Tô Vân kinh ngạc, hắn cũng không biết phát sinh những việc này, hắn chỉ là cảm giác được bản thân đột nhiên khí huyết hư không. Không nghĩ tới tại hắn “Quan sát” hoàng chung thời điểm, khí huyết của hắn cũng đang phát sinh lột xác!

“Cũng có thể là bởi vì Tiểu Vân ca đối hóa giao không hiểu nhiều nguyên nhân.”

Thanh Khâu Nguyệt nằm tại trên cáng cứu thương, nói: “Nếu như Tiểu Vân ca khí huyết hóa thành giao long, vậy thì có bốn loại thành tựu! Cho nên, toàn thôn ăn cơm lột xác, hóa thành giao long, Tiểu Vân ca bất kể như thế nào cũng cần phải đến đi một chuyến, quan sát một phen!”

Tô Vân trầm ngâm, hắn tuy là tại tiên trong bức tranh gặp qua Ngạc Long lột xác hóa thành giao long tình hình, nhưng

Ngạc Long sau một khắc liền bị đột nhiên xuất hiện Tiên kiếm chém giết.

Hơn nữa lúc ấy hắn càng chú ý chính là Ngạc Long tứ đại lôi âm cùng giao long biến hóa, đối với lột xác bản thân cũng không có quá nhiều chú ý.

Hiện tại xem ra, xà giản đại hắc xà lột xác hóa thành giao long, thật sự là hắn nhất định phải đi một chuyến.

"Ta tuy là mắt không thể thấy, nhưng mà ta chú ý chính là khí huyết bên trên biến hóa, không cần dùng con mắt đến xem. Chỉ cần bắt được toàn thôn ăn cơm theo hình rắn trạng thái diễn biến thành giao long hình dáng lúc khí huyết biến hóa, ta liền cũng có thể nắm chắc với bản thân khí huyết biến hóa." Trong lòng của hắn thầm nghĩ.

Thương thế của hắn mặc dù tốt rất nhiều, nhưng thử nghiệm xuất hiện lại một kiếm kia lúc, cánh tay phải vẫn là khó có thể chịu đựng cái kia cuồng bạo vô cùng khí huyết xung kích, Tô Vân đành phải nhẫn nại xuống, tiếp tục tu luyện Hồng Lô Thiện Biến trên dưới thiên rèn luyện thân thể.

"Chờ đến toàn thôn ăn cơm hóa thành giao long sau đó, thương thế của ta liền sẽ hoàn toàn tốt, hẳn là có thể chịu được khí huyết đánh sâu vào."

Cuối cùng, bảy ngày kỳ hạn đến, vừa vặn là mười bốn tháng chín, mặt trăng chưa toàn vẹn.

Trời còn chưa có tối, mấy con hồ ly liền khập khễnh cùng Tô Vân cùng một chỗ hướng xà giản xuất phát.

"Xà giản một mực không có động tĩnh, toàn thôn ăn cơm nói hắn ở buổi tối giờ tý lột xác độ kiếp , chúng ta đi sớm một ít, đến xà giản thượng du đi."

Tô Vân đề nghị: "Xà giản thượng du ở trên cao nhìn xuống, có thể liếc mắt một cái là rõ mồn một."

Xà giản thượng du phải đi qua Lâm Ấp thôn, bất luận là Tô Vân vẫn là Hoa Hồ ngày bình thường đều không thích đến đó. Lâm Ấp thôn cư dân nhà là xây ở trên cây, hơn nữa những cư dân này ồn ào, thường xuyên chê cười bọn họ.

Bất quá lần này đi xà giản thượng du, liền nhất định phải trải qua Lâm Ấp thôn.

Một người bốn hồ đi tới mặt trời xuống núi, cuối cùng đi tới Lâm Ấp thôn, chỉ thấy chọc trời cây cối san sát, kín không kẽ hở, ngẩng đầu nhìn tới, chỉ có thể theo lác đác khe hở nhìn thấy không trung.

Cái này Lâm Ấp thôn là tại trên sườn núi, cây cao tán cây ở giữa có to to nhỏ nhỏ nhà, từng con mặt người Bào Hào đứng tại nho nhỏ cánh cửa phía trước, nghiêng đầu nhìn bọn họ, ánh mắt quỷ dị.

"Người què —— "

Đột nhiên một đầu Bào Hào cười ha hả: "Xì xào, người què, còn có người mù, còn có hai cái nửa người người liệt cùng một cái tàn phế! Xì xào!"

Trong rừng cây nhất thời náo nhiệt lên, trên cây nhà nhao nhao bị mở ra cửa phòng, có thì đẩy ra cửa sổ, từ bên trong nhô ra từng cái lông lá xồm xàm đầu.

Những cái kia chim chóc hết sức vui mừng, nhao nhao chê cười lên: "Thiên Môn trấn tiểu người mù, xì xào, mang theo Hồ Khâu thôn tàn phế bọn họ, xì xào —— "

Tô Vân cùng Hoa Hồ đám người không nói một lời, dọc theo đường núi đi lên phía trước, bị Lâm Ấp thôn cười nhạo một đường.

Đợi bọn hắn đi tới ngoài thôn, đột nhiên Lâm Ấp thôn bên trong một mảnh ồn ào, có Bào Hào kêu lớn: "Các phụ lão hương thân, xà giản toàn thôn ăn cơm, thường xuyên gieo họa

chúng ta! Chúng ta huynh đệ tỷ muội mỗi lần theo xà giản trải qua lúc, liền sẽ để hắn hút nuốt lấy! Lần này hắn lột xác độ kiếp , số kiếp đã định, chuẩn bị kỹ càng dao nĩa búa rìu, đêm nay lấy tính mệnh của hắn!"

Tô Vân thầm nghĩ: "Toàn thôn ăn cơm kẻ thù thật không ít, hắn đêm nay hóa giao, chưa hẳn có thể thuận lợi độ kiếp ."

Vừa nghĩ tới độ kiếp , hắn liền không tự chủ được nhớ tới tiên đồ bên trong độ kiếp bị Tiên kiếm chém giết Ngạc Long, trong lòng có chút bất an.

Nhưng vào lúc này, Lâm Ấp thôn cửa thôn mấy con ngay tại ăn cỏ trâu đen xoay người liền đi, trong đó một đầu trâu đen đi tới đi tới liền giống như người đồng dạng hai cái chân sau đứng thẳng lên, la lên: "Toàn thôn ăn cơm đêm nay độ kiếp , nếu như để hắn hóa thành giao long, chúng ta đều không có ngày sống dễ chịu! Mau trở lại trong trang cầm vũ khí!"

Bên kia trâu đen la lên: "Không sai! Thừa dịp hắn bệnh đòi mạng hắn, đêm nay liền xử lý hắn!"

Hoa Hồ mấy người hồ yêu nhìn ra nghẹn họng nhìn trân trối.

Tô Vân hướng phương hướng âm thanh truyền tới cười nói: "Hình như là Ngưu gia trang mấy vị đại ca đang nói chuyện."

Hồ yêu bọn họ hai mặt nhìn nhau.

Hồ Bất Bình há to miệng, lập tức bị Hoa Hồ bọn họ che, nói không ra lời, đành phải thầm nghĩ: "Tiểu Vân ca chỉ sợ cho rằng cái này Ngưu gia trang cùng Lâm Ấp thôn thôn dân, giống như hắn đều là người…"

Thông hướng xà giản thượng du trên đường, bọn họ lại trải qua Ngạc Long đầm, chỉ nghe bên đầm truyền đến tiếng người, lại là mấy đầu nằm ở bên bờ Ngạc Long đang tán gẫu.

"… Toàn thôn ăn cơm muốn hóa giao long, người này, uống chúng ta nước rửa chân thế mà cũng muốn hóa rồng, so với chúng ta còn nhanh! Thật sự là không có thiên lý!"

"Bắt lấy hắn?" Một đầu Ngạc Long phấn khởi ngẩng đầu lên.

Mặt khác Ngạc Long giống như là sương đánh quả cà, yên ba yên ba: "Không đi. Còn muốn bò xa như vậy, ai thích đi người đó đi. Toàn thôn ăn cơm kẻ thù quá nhiều, chưa hẳn có thể sống quá đêm nay, không cần chúng ta đi gây chuyện… A, Thiên Môn trấn tiểu người mù cùng Hồ Khâu thôn đám bại hoại!"

Một đầu Ngạc Long phát hiện Tô Vân bọn họ, hưng phấn lên, đong đưa một chút đuôi, la lên: "Nhìn nơi này, người mù, nhìn nơi này! Nơi này có ăn ngon!"

Một cái khác Ngạc Long hưng phấn nói: "Các ngươi tới, chúng ta liền có ăn ngon!"

Đứng đầu Ngạc Long dùng đuôi vung hắn một cái vả miệng, tức nói: "Ngươi nói ra bọn họ còn chịu tới?"

Tô Vân lắc đầu, thầm nghĩ: "Khó trách Dã Hồ tiên sinh thường xuyên nói, Nhị Long thôn đều là một đám đầu óc không dùng được gia hỏa, lại làm biếng lại âm, hơn nữa còn ngốc. Quả là thế."

Cuối cùng, bọn họ đi tới xà giản thượng du, nơi đó là một mảnh đoạn nhai hình thành thác nước, thác nước đem đoạn nhai chia làm hai nửa, mà tại đoạn nhai bên trên thì là một mảnh khác đầm nước, lại có một mảnh thác nước theo cao hơn trên vách đá rơi xuống, đập vào trong đầm nước.

Đoạn nhai phía sau núi gọi là Táng Long lăng, truyền thuyết là rồng phần mộ, vượt qua Táng Long lăng chính là

Đọa Long cốc, tương truyền là trên trời Thần Long rơi xuống đập ra sơn cốc.

Về sau Thần Long bởi vì thương thế quá nặng chết rồi, liền bị giấu đi, liền táng tại đây tòa Táng Long lăng bên trong.

Chẳng qua đây là truyền thuyết, Tô Vân cùng Hoa Hồ đám người là không tin lắm.

Nhưng sự tình quái liền quái ở đây, Táng Long lăng lân cận thật sự có rất nhiều long chủng quái vật, nói thí dụ như toàn thôn ăn cơm, nói thí dụ như Nhị Long thôn bầy Ngạc Long.

Tô Vân cùng Hoa Hồ mấy người hồ yêu đi tới đỉnh núi, chỉ thấy ánh trăng sáng rực, chiếu lên đầm nước sóng nước lấp loáng, tỏa ra u ám không rõ không trung cùng một vòng sắp viên mãn trăng sáng.

Tô Vân ngồi tại trên đá ngầm, tinh tế cảm ứng, lập tức cảm ứng được dưới thác nước xà giản bên trong đại hắc xà khí huyết.

Xà giản bên trong, đại hắc xà uốn quanh tại trên đá ngầm, khí huyết như là một viên hình bầu dục trứng lớn.

Viên này khí huyết trứng giống như là đang hô hấp, một phồng một phục, nhấp nhô ở giữa, khí tức kéo dài. Tô Vân thử nghiệm cùng đại hắc xà cùng một chỗ hô hấp, chỉ là hắn không có dài như vậy khí tức, bị kìm nén gần chết.

"Ồ! Nơi này loại trừ toàn thôn ăn cơm khí huyết cực kỳ nồng đậm bên ngoài, còn có mấy cỗ không kém gì khí huyết của hắn khí tức!"

Tô Vân lập tức có phát giác, đại hắc xà sắp hóa thành giao long, đương nhiên là khí huyết cực kỳ nồng đậm, hóa thành giao long sau đó, nhất định thực lực tăng nhiều.

Mà trong đêm tối lại còn có mấy cỗ khí huyết khí tức so đại hắc xà không hề yếu!

Tô Vân trong lòng khiếp sợ không thôi, nói nhỏ: "Hoa nhị ca, chúng ta nơi này lại còn có so toàn thôn ăn cơm cũng không yếu nhân vật! Hơn nữa có bốn cái nhiều!"

Hoa Hồ trong lòng hơi chấn động, Thiên Môn trấn lân cận, lại có bốn cái không kém gì toàn thôn ăn cơm đại yêu?

"Bọn họ ở đâu?" Hắn liền vội vàng hỏi.

"Có ba cái ngay tại chúng ta đối diện."

Tô Vân nói: "Một cái khác, ta lờ mờ ở giữa cảm giác được, nhưng lại không biết phương hướng."

Hoa Hồ vội vàng hướng vách núi đối diện nhìn lại, quả nhiên có bốn cái thân ảnh đứng tại ánh trăng bên trong, mông lung, nhìn không rõ.

"Tiểu Vân, đối diện có bốn người, bốn người bọn họ tất cả đều là nhân loại!" Hoa Hồ hô khẽ nói.

Tô Vân cười nói: "Bọn họ đương nhiên là người, nếu không còn có thể là cái gì?"

Hoa Hồ vội vàng giải thích nói: "Ta nói là, bọn họ khác với chúng ta, bọn họ là người trong thành!"

"Người trong thành?"

Tô Vân sắc mặt ngưng trọng lên: "Chẳng lẽ là Sóc Phương thành khách tới? Nếu như là Sóc Phương thành khách tới lời nói, như vậy bọn họ chưa chắc là vì toàn thôn ăn cơm mà tới. Nói không chừng có thể là vì ta mà tới…"

Chương 20 : Bị sét đánh

Chương 20: Bị sét đánh

Thượng du sườn núi đối diện, ba nam một nữ giống như là tượng đồng dạng đứng ở nơi đó, không nhúc nhích.

“Đối diện có người.” Tóc dài xõa vai nữ tử thấp giọng nói.

Hiện tại là buổi tối, trăng sáng sao thưa, thời tiết còn tốt, nữ tử này lại chống đỡ một cái Hoa Vũ dù, rất là cổ quái.

Bên cạnh nàng người lại là một hòa thượng, khuôn mặt tròn xoe, con mắt tròn xoe, đầu tròn xoe, trên cổ mang theo một chuỗi tràng hạt, mỗi một viên tràng hạt đều có to bằng nắm tay, xoay quanh cổ của hắn tự động chuyển động, cũng không có cùng thân thể của hắn tiếp xúc.

“Tam nương, Thiên Môn trấn lân cận người, chưa hẳn liền thật sự là người.”

Hòa thượng kia mặt không hề cảm xúc, nói: “Sóc Phương thành bên trong người đều chưa chắc là người, huống chi Thiên Môn trấn cái này quỷ dị chỗ? Người đối diện bên người đi theo bốn cái hồ yêu, hắn hơn phân nửa cũng là một cái hóa hình yêu quái, cũng không phải là nhân loại.”

“Chúng ta lần này tới, là vì nhìn một chút ai to gan lớn mật, dám to gan đụng đến ta người của Đồng gia, không nghĩ tới lại gặp được độc hủy tu luyện thành giao.”

Người thứ ba tướng mạo đường đường, là một cái nho sinh, không nhanh không chậm nói: “Giao long giá trị phi phàm, độc giao long giá trị càng cao. Đầu này độc hủy hóa giao sau đó, hóa thành một đầu kịch độc hắc giao long, thu lại hộ viện,

xem như tọa kỵ, hoặc là đưa cho Đông đô quan lại quyền quý, đều rất tốt.”

Người thứ tư thì là một thiếu niên, chính là chợ quỷ bên trong cùng Đồng Phàm, Dương Thắng đám người đồng hành sĩ tử, chỉ là thị lực của hắn quá yếu, cách khe nước khoảng cách xa hơn một chút, ở dưới ánh trăng nhìn không rõ Tô Vân hình dáng, không có nhận ra hắn.

Thiếu niên sĩ tử nói: “Hiên thúc, Dương Thắng đã đi bắt tiểu tử kia, chỉ là mấy ngày nay không có tin tức, không biết có thể hay không xảy ra chuyện.”

“Dương Thắng là cái hảo thiếu niên, có thể cất nhắc.”

Cái kia nho sinh Đồng Hiên nói: “Chỉ là có chút chỉ vì cái trước mắt, rèn luyện mấy năm vẫn là có thể dùng. Đồng gia cần như vậy người, nhưng dã tâm cần áp chế một chút.”

Hắn là lão giang hồ, kiến thức rộng rãi, biết Dương Thắng sở dĩ bỏ công như vậy, có lấy lòng Đồng gia, dựa thế lên như diều gặp gió ý tứ. Chỉ là hắn cũng không có nghĩ đến, Dương Thắng đã chết.

“Mấu chốt là Thiên Môn trấn.”

Nho sinh Đồng Hiên cau mày nói: “Chúng ta mấy ngày nay vậy mà không có tìm được Thiên Môn trấn, thật sự là cổ quái.”

Hòa thượng kia nói: “Thiên Môn trấn, rất tà môn, nghe nói năm đó sự kiện kia liền Đông đô đại đế cũng bị kinh động đến…”

Hắn nhíu nhíu mày, không có nói tiếp, mấy người khác cũng giống là nhớ tới cái gì làm bọn hắn kiêng kỵ chuyện, không nói thêm gì nữa.

Phía dưới, xà giản bên trong đại hắc xà hô hấp đột nhiên trở nên dồn dập lên, chỉ thấy trên bầu trời trăng sáng ánh trăng

vậy mà tụ đến, trên không trung hình thành cỡ thùng nước tia sáng, nghiêng nghiêng chiếu hướng xà giản!

Tia sáng bị ngưng tụ, dẫn đến bốn phía trở nên ảm đạm xuống.

Chỉ thấy đạo ánh sáng kia chiếu vào uốn quanh tại trên đá ngầm đại hắc xà trên người, quầng sáng từ đại xà đầu dọc theo thân thể di động, chậm rãi di động đến phần đuôi, tiếp lấy lại từ phần đuôi di động đến đầu bộ.

Quầng sáng chỗ chiếu chỗ, liền nghe được đùng đùng tiếng vang, giống như là có đồ vật gì đó tại nổ tung.

Đại hắc xà đầu lâu, da rắn đã vỡ ra, vỡ ra vị trí, chính là Tô Vân dùng rắn chứa kiếm cắt phá địa phương.

Lúc này, đại hắc xà đã từ da rắn bên trong nhô ra thật dài mỏ miệng.

Sở dĩ gọi mỏ miệng, là bởi vì cùng Chân Long so sánh, giao long miệng vừa mảnh vừa dài, giống như là mỏ chim đồng dạng, nhưng cũng mọc đầy vô cùng sắc bén răng rồng, lộ ra rất là dữ tợn.

Đại hắc xà đỉnh đầu nho nhỏ sừng rồng cũng lộ ra ngoài, da rắn ở dưới thân thể từng chút từng chút nhúc nhích, tại cao độ ngưng tụ ánh trăng chiếu rọi xuống, đen kịt lân phiến hiện ra như kim loại màu sắc.

Tô Vân mặc dù không cách nào thấy cảnh này, lại lập tức cảm giác được đại hắc xà khí huyết biến hóa!

Nguyên bản đại hắc xà khí huyết giống như là một viên trứng lớn, giờ phút này hắn cảm thấy viên này trong trứng có sinh vật đang ngọ nguậy thân thể, tinh luyện khí huyết.

Cổ quái nhất là trứng lớn bên trong khí huyết lưu thông phương thức, đại hắc xà khí huyết tại đây viên trứng lớn mặt

ngoài, hình thành mấy cái kỳ lạ đường vân.

Tô Vân "Tầm mắt" bên trong, những hoa văn này sáng tối chập chờn, theo huyễn minh huyễn diệt, đại hắc xà khí huyết đang không ngừng tinh luyện, thăng hoa, tái đề thuần, lại thăng hoa!

Mỗi lần khí huyết tinh luyện cùng thăng hoa đều cùng với đại hắc xà hô hấp, hơi thở lúc tinh luyện, hấp khí lúc thăng hoa.

Để Tô Vân trăm mối vẫn không có cách giải chính là, đại hắc xà khí huyết trước sau không thấy giảm bớt, ngược lại có càng ngày càng mạnh xu thế, đây tuyệt đối vi phạm lẽ thường!

Khí huyết bên trong khí, chỉ là nguyên khí, huyết, chỉ là huyết dịch.

Tinh luyện thăng hoa quá trình bên trong, nguyên khí tổng sản lượng là giảm bớt, mà đại hắc xà nhưng tại tăng thêm.

"Có lẽ là hắn hấp thu tinh hoa nhật nguyệt tác dụng."

Tô Vân trong lòng suy tư: "Hồng Lô Thiện Biến bên trong cũng có hấp thu tinh hoa nhật nguyệt phương pháp, ta mỗi ngày dậy sớm hướng về phía ánh sáng mặt trời thổ nạp hô hấp, chính là hấp thu tinh hoa mặt trời . Bất quá, toàn thôn ăn cơm tốc độ hấp thu, muốn so Hồng Lô Thiện Biến nhanh hơn rất nhiều lần!"

Hắn dụng tâm ghi nhớ bản thân "Nhìn thấy" khí huyết trứng lớn bên trên đường vân, thử nghiệm lấy trong cơ thể đan lô vì lô đỉnh, lấy bản thân nguyên khí vì trứng lớn, đặt lô đỉnh phía trên.

Tô Vân thử nghiệm theo hô hấp mà để nguyên khí trứng lớn theo đó mà phập phồng, lại thử nghiệm tại nguyên khí trứng lớn bên trên kết ra những cái kia kỳ lạ đường vân, nhưng mà hắn trước sau không thể hắn pháp, luôn cảm thấy còn thiếu

ít một chút cái gì, có lẽ hẳn là đại hắc xà công pháp cực kỳ đặc thù nguyên nhân.

Lúc này, hắn đột nhiên cảm ứng được bốn phía nhiều thêm một cỗ tương đối nhỏ yếu khí huyết khí tức.

"Là thôn dân phụ cận!"

Tô Vân tinh thần chấn động: "Bọn họ chịu đủ hắn khổ, cho nên thừa dịp toàn thôn ăn cơm lột xác độ kiếp , tới lấy tính mạng hắn!"

Theo thời gian trôi qua, núi rừng bốn phía bên trong khí huyết khí tức càng ngày càng nhiều, rất nhanh Tô Vân liền cảm ứng được mấy trăm cỗ khí máu khí tức.

"Lần này muốn náo nhiệt!" Tô Vân trong lòng rất là phấn khởi.

Bên dưới khe núi, đại hắc xà đã đem trên đầu da rắn lột ra, lộ ra đầu trâu giống như to lớn đầu, hắn thân thể nhúc nhích, khí huyết trứng lớn đột nhiên trở nên vô cùng sáng rực.

Trong trứng truyền đến ông một tiếng chấn động, bốn phía rừng cây bị chấn động đến lá cây xào xạc vang vọng, xà giản nước cũng nhất thời trải rộng gợn sóng!

Trên bầu trời đột nhiên truyền đến tiếng sấm, Hoa Hồ cùng đối diện bốn người cùng với trốn ở bốn phía trong rừng cây "Thôn dân" nhao nhao ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trên bầu trời mặt trăng chẳng biết lúc nào bị tầng mây chặn lại.

Ánh trăng lại xuyên thấu tầng mây, như là từng đạo phát sáng đường, chiếu vào xà giản bên trong lột xác đại xà trên người.

Cái kia ánh trăng tia sáng cùng tầng mây cọ xát, để tầng mây nội bộ truyền đến từng cơn lôi âm, ngẫu nhiên có quang mang tự tầng mây bên trong hiện ra.

Đó là lôi quang.

Lôi quang sáng lên thời điểm, mơ hồ trong đó có thể thấy được có giao long hình dáng bóng mờ tại tầng mây bên trong bơi lội, không biết là chân thật giao long, vẫn là bóng mờ tạo thành ảo giác.

Tô Vân không nhìn thấy một màn này, nhưng mà hắn lại "Nhìn thấy" khí huyết trứng lớn bên trong một đạo khí huyết phóng lên trời, cùng bầu trời bên trong một mảnh khí huyết chi mây nối liền.

Hắn "Nhìn thấy" cảnh tượng, cùng những người khác nhìn thấy cảnh tượng hoàn toàn khác biệt!

"咙 cục cục —— "

Đại hắc xà ngẩng giao long đầu, một tiếng to rõ long ngâm truyền đến, vang vọng quần sơn!

Đại hắc xà vặn vẹo thân thể, bỗng nhiên vọt về phía trước, giãy giụa một đoạn da rắn, chỉ nghe bộp một tiếng, từ da rắn bên trong nhô ra một đầu đen kịt sáng bóng tràn đầy lực lượng cảm giác lợi trảo, thật sâu chộp vào đá ngầm bên trong.

Đầu này nửa rắn nửa giao quái vật ngẩng đầu phát ra càng thêm kiêu ngạo long ngâm, trên bầu trời tầng mây phảng phất đạt được hiệu lệnh đồng dạng, một đạo đỏ tươi ánh sáng Tòng Vân tầng bên trong bắn ra, hướng quái vật kia bổ tới!

Tạch tạch ——

Lôi quang giống như là một cái lưỡi dao bổ ra màn đêm, chiếu sáng xà giản, giờ khắc này sáng sủa như ban ngày.

Cái kia nửa rắn nửa giao quái vật bị đánh đến da tróc thịt lạn, máu me đầm đìa, núi rừng bốn phía bên trong nhất thời truyền đến một hồi tiếng hoan hô: "Tốt!"

Nho sinh Đồng Hiên thừa dịp lôi đình quang mang nhìn lại, chỉ thấy núi rừng bốn phía bên trong bầy yêu xúm xít, những cái kia yêu quái nhìn thấy giao long chịu khổ, vui vẻ dị thường.

"Thiên Môn trấn phương viên trăm dặm, không hổ là khu không người. Nơi này hoàn toàn biến thành yêu ma thế giới!" Hắn nhíu chặt lông mày.

Tô Vân cũng không có "Nhìn thấy" đỏ như máu lôi đình đánh xuống, hắn nhìn thấy khí huyết chi trong mây một đạo càng thêm tinh thuần tinh luyện khí huyết, xông về viên kia khí huyết trứng lớn!

Hắn nhìn thấy cũng không phải đại hắc xà bị đánh đến da tróc thịt lạn, mà là trong trứng giao long tại thôn phệ cỗ này khí huyết tới lần nữa cấu tạo thân thể, để cho mình lột xác, tiến hóa!

Hắn không cách nào dùng mắt thường đến xem, chỉ có thể cảm ứng khí huyết, "Nhìn thấy" cảnh tượng vậy mà hoàn toàn không giống!

"Khí huyết này quá nồng nặc, toàn thôn ăn cơm chính là dựa vào cỗ này khí huyết tới lột xác?"

Hắn có một loại bừng tỉnh hiểu ra cảm giác, từ rắn lột xác thành rồng, là từ một dạng sự sống nhảy lên đến một loại sinh mạng khác hình dáng, dựa vào tu luyện tích lũy còn chưa đủ, cần phải đến mượn thiên địa lực lượng tới để cho mình lột xác!

"Toàn thôn ăn cơm chính là đang mượn thiên địa khí huyết, giúp bản thân lột xác!"

Tô Vân không biết trên bầu trời cái kia mảnh khí huyết chi mây có phải là hay không thiên địa khí huyết, nhưng toàn thôn ăn cơm chính là dựa vào cái này tới lột xác, mượn thiên địa

lực lượng tới để cho mình nhảy lên đến một loại sinh mạng khác hình dáng, hóa thành giao long!

"Không tận mắt nhìn đến, không tự thân cảm ứng, ta còn tưởng rằng độ kiếp chính là gặp phải sét đánh, không nghĩ tới trong này lại có nhiều như vậy môn đạo!"

Tô Vân hưng phấn lên: "Ta Ngạc Long ngâm muốn hóa Ngạc Long khí huyết làm giao long khí huyết, làm được giao long biến, có hay không cũng có thể như vậy biến hóa?"

Hắn tràn đầy phấn khởi: "Ta không hiểu thế nào tụ tập thiên địa khí huyết, nhưng toàn thôn ăn cơm hiểu! Có lẽ ta có thể thử mượn hắn một điểm thiên địa khí huyết!"

Hắn lập tức lần nữa thử nghiệm ở trong người Thiên Địa hồng lô phía trên, kết ra nguyên khí trứng lớn, khống chế nguyên khí sáng tắt.

Lúc này, đạo thứ hai lôi quang từ trên bầu trời hạ xuống, hướng xà giản bên trong lột xác giao long bổ tới.

Đạo này lôi quang tại rơi vào xà giản trước đó, không biết sao, lại phân ra một đạo nho nhỏ lôi quang, tại Hoa Hồ, Hồ Bất Bình, Thanh Khâu Nguyệt cùng Ly Tiểu Phàm ánh mắt hoảng sợ bên trong, bổ vào bọn họ bên cạnh Tô Vân trên đầu.

Trạch Trư: Lâm uyên cái hiện tại có bốn cái nhân vật, mọi người nhớ tới so tâm ah, hiện nay Trạch Trư ngay tại sửa sang lại cái thứ năm nhân vật tư liệu, cái thứ năm nhân vật sắp cùng mọi người gặp mặt!

Chương 21 : Tô Vân độ kiếp

Chương 21: Tô Vân độ kiếp

Đạo này nho nhỏ lôi quang hạ xuống, nhìn như rơi vào Tô Vân đỉnh đầu, nhưng mà lôi quang lại phảng phất xuyên qua thân thể của hắn, trực tiếp rơi vào trong cơ thể hắn thiên địa hồng lô bên trên, trực tiếp đánh trúng nguyên khí của hắn biến thành khí huyết trứng lớn.

Nguyên khí của hắn biến thành khí huyết trứng lớn lập tức bị cuồng bạo khí huyết điền đầy ắp, hầu như muốn tại chỗ nổ tung!

Tuy là đạo này lôi quang chỉ là từ bổ về phía giao long lôi quang bên trong phân ra tới, bé nhỏ không đáng kể, nhưng mà tích chứa trong đó thiên địa khí huyết lại vượt qua Tô Vân giai đoạn này có khả năng dung nạp cực hạn!

Dù sao, đại hắc xà là trải qua tu luyện lão yêu quái, mà Tô Vân tuy là có Dã Hồ tiên sinh truyền thụ cho Phu Tử Dưỡng Khí thiên nội tình, nhưng chính thức tu luyện cũng chỉ có hơn một tháng thời gian.

Hắn căn cơ kém xa đại hắc xà, tùy tiện giành lấy thiên địa khí huyết, tuyệt đối sẽ bị căng bạo thể mà chết.

“Hồng Lô Thiện Biến, Tạo Hóa Vi Công!”

Ngay tại lôi quang bên trong thiên địa khí huyết sắp căng nứt khí huyết trứng lớn lúc, Tô Vân thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến bản thượng công pháp, trong cơ thể thiên địa hồng lô đột nhiên đem dư thừa thiên địa khí huyết hút vào trong lò!

Trứng lớn một phồng một xẹp, đem thiên địa khí huyết thôn nạp.

Trứng lớn mặt ngoài đường vân sáng lên, chiếu rọi ra trong trứng quăn xoắn, uốn quanh nhưng lại cường tráng, dữ tợn thân thể.

Khí huyết của hắn, ngay tại trải qua từ Ngạc Long đến giao long lột xác!

Dư thừa khí huyết, thì bị thiên địa hồng lô lấy Hồng Lô Thiện Biến Tạo Hóa Vi Công luyện hóa, chuyển biến làm bản thân khí huyết.

Thiên địa hồng lô là luyện bản thân âm dương chi khí vì nguyên khí, loại này luyện hóa quá trình, gọi là Tạo Hóa Vi Công, còn gọi là thiện biến. Bởi vậy tu luyện Hồng Lô Thiện Biến lúc, sẽ thường xuyên cảm giác được đói khát, một ngày muốn ăn sáu bảy bữa cơm.

Trong cơ thể âm dương nhị khí hóa thành nguyên khí, cần từ đồ ăn thức uống đi lên bổ sung.

Cầu Thủy Kính truyền thụ cho bọn hắn Hồng Lô Thiện Biến lúc, cũng không nói cho bọn hắn Hồng Lô Thiện Biến có thể hay không luyện hóa thiên địa tự nhiên lực lượng. Chẳng qua để Tô Vân vui mừng chính là, Hồng Lô Thiện Biến thế mà cũng có thể luyện hóa thiên địa khí huyết!

Hắn có nhận khích lệ, khẩn trương luyện hóa thiên địa khí huyết, khiến bản thân lột xác.

Nhưng ở Hoa Hồ, Ly Tiểu Phàm mấy người hồ yêu nhìn tới, lôi quang bổ vào Tô Vân trên trán, sau một khắc liền thấy Tô Vân lúc trước bị thương địa phương nổ tung, nguyên khí cùng huyết dịch xì xì tới phía ngoài bão tố!

Mấy con hồ yêu vội vàng tiến lên lấp, nhưng căn bản không chặn nổi!

Hơn nữa cái kia khí huyết nóng hổi, lại giống như là muốn sôi trào đồng dạng.

Đây là bởi vì hắn lấy Hồng Lô Thiện Biến luyện hóa thiên địa khí huyết, thân thể tạo máu tốc độ quá nhanh, nguyên khí tốc độ tăng lên quá nhanh, dẫn đến thân thể chịu không được.

Hắn cần từ từ tu luyện, tăng lên thân thể của mình cơ năng, lớn mạnh tim phổi kinh mạch da thịt, mới có thể dung nạp nhiều hơn nữa khí huyết, nếu không coi như có thể luyện hóa thiên địa khí huyết, cũng chỉ sẽ dẫn đến khí huyết trôi đi.

Vậy thì giống như thân thể yếu người ăn nhâm sâm đồng dạng, ăn được nhiều, vượt qua thân thể phạm vi chịu đựng, liền muốn chảy máu mũi, là thân thể bản thân bảo vệ thủ đoạn.

Hồ yêu bọn họ cũng không biết những này, Thanh Khâu Nguyệt gấp đến độ sắp khóc ra thành tiếng.

Cũng may Tô Vân vết thương rất nhanh liền không còn phun máu, để cho bọn họ nhiều ít thở phào một cái.

Đột nhiên, lại là một đạo lôi quang từ không trung tầng mây bên trong đánh xuống , đồng dạng cũng chia ra một đạo thật nhỏ lôi quang rơi vào Tô Vân trên người.

Tô Vân ngừng phun máu vết thương lại lần nữa phát ra xì xì âm thanh, bốn cái hồ ly vội vàng đi lấp, sau một lúc lâu, vết thương ngừng phun máu.

Hoa Hồ vừa thở phào một cái, lại là một đạo lôi quang hạ xuống, Tô Vân lại lần nữa phun máu lên.

Bốn cái hồ ly hai mặt nhìn nhau, Thanh Khâu Nguyệt cũng không khóc.

Tô Vân chảy nhiều máu như vậy, tổn thất nhiều như vậy nguyên khí, thế mà còn khí tức kéo dài, khí huyết hai vượng, quả thực có chút cổ quái.

“Tùy hắn đi.”

Hoa Hồ nói: “Chúng ta quan sát toàn thôn ăn cơm biến hóa giao long quan trọng!”

Ba đầu tiểu hồ ly nhao nhao gật đầu, không tiếp tục để ý thỉnh thoảng phun máu Tô Vân.

Đạo thứ tư lôi quang hạ xuống lúc, Thanh Khâu Nguyệt cái này nhỏ hồ ly cái còn lặng lẽ dịch thoáng cái cái mông, cách Tô Vân xa một chút, rất là ghét bỏ, sợ Tô Vân máu tươi đến bản thân xinh đẹp da lông bên trên.

Hoa Hồ, Hồ Bất Bình cùng Ly Tiểu Phàm cũng quen rồi, Hoa Hồ đối Ly Tiểu Phàm nói: “Cách hắn xa một chút, cẩn thận ông trời bổ hắn thời điểm, ngộ thương ngươi.”

Ly Tiểu Phàm rất tán thành, vội vàng cách Tô Vân xa một chút.

Lôi quang bên trong, cái kia Xà giản bên trong giao long đã lột xác hơn phân nửa, hắc giao long nửa trước thân như là hắc thiết rèn đúc mà thành, hùng cứ tại trên đá ngầm, không ngừng giãn ra thân thể, biến hóa tư thế, lấy khác biệt tư thế tiếp nhận sét đánh.

Mà hắc giao nửa người dưới thì vẫn là thân rắn, vẫn ở trong ánh chớp không ngừng lột xác, bỏ đi da rắn.

Trên bầu trời lôi đình càng ngày càng kín, bổ đến Xà giản nước trở nên đỏ tươi, đâu đâu cũng có tán loạn huyết nhục, có bị đốt trụi, có còn rất đỏ tươi.

Thậm chí, cái kia hắc giao còn bị bổ đến lộ ra bạch cốt âm u, lộ ra thương thế cực nặng!

Đây chính là xà yêu lột xác thành giao long muốn gặp kiếp nạn, hung hiểm vô cùng!

Nhưng hung hiểm không chỉ là đến từ lôi kiếp , đồng dạng đến từ bốn phía.

Ngay tại lôi quang mật độ thoáng hạ thấp lúc, đột nhiên một bên núi rừng bên trong có ánh lửa truyền đến, lại là gần một trăm chỉ chồn chồm người lên, giơ bó đuốc vọt tới Xà giản bên cạnh.

Trong đó còn có mười mấy con cao cỡ một người chồn khiêng một cái làm bằng gỗ cái bàn, cái bàn cao chừng một trượng, chia làm năm tầng, mỗi tầng trống rỗng, đều có một đầu con chồn già giống như người đồng dạng khoanh chân ngồi ở trong đó, chân trước bấm ngón tay đặt ở trên gối, nhắm mắt ngưng thần.

Những này con chồn già đã luyện ra mỗi người tính linh thần thông, là Hoàng thôn đại yêu.

Bọn họ tính linh thần thông cũng hiện lên đi ra, phần lớn là chuông, trống lúc lắc, cái trâm, tiểu bạch phiên các loại vật nhỏ.

Hô ——

Từng cái bó đuốc bị ném đi ra, xoạt xoạt xoạt cắm ở Xà giản hai bên bờ, đem Xà giản chiếu sáng sáng sủa như ban ngày.

“Toàn thôn ăn cơm, ta Hoàng thôn cùng ngươi thề không đội trời chung!”

Hoàng thôn lão thôn trưởng, cái kia con chồn già đứng tại cái bàn tầng thứ năm bên trên, dừng một chút gậy, lạnh lùng nói: “Hôm nay ngươi không chết, chính là ta chết! Xin thần thông —— “

Mặt khác bốn cái con chồn già mỗi người thôi thúc tính linh thần thông, chuông từ trong sàn gỗ bay ra, đi tới hắc giao

đỉnh đầu, khói độc sương độc dâng trào, đem hắc giao bao phủ.

Một cái khác con chồn già lay động trống lúc lắc, lay động tâm hồn người, mê tâm trí người ta, trong lúc nhất thời trong rừng cây rất nhiều định lực chưa đủ yêu quái nhất thời bị mê hoặc, tại trong rừng cây như là say rượu đồng dạng ngã trái ngã phải, cười ha ha, vừa múa vừa hát.

Còn có một đầu con chồn già quát một tiếng, thi pháp lên, nhưng thấy cái trâm bay ra, hóa thành một cái phi kiếm, đâm vào trong làn khói độc, đi chém giết hắc giao.

Năm con đại yêu thi triển thủ đoạn, mặt khác chồn thì nhao nhao xông vào Xà giản, xa xa xoay người, vểnh lên cái mông nâng lên đuôi, chỉ nghe phốc phốc vang vọng, một cỗ khói vàng từ bọn họ sau mông bay ra, xông về trong làn khói độc hắc giao.

Cái kia hắc giao ngay tại đối kháng lôi kiếp, lại muốn đối kháng sương độc cùng mặt khác tính linh thần thông, bị cỗ này khói vàng vọt tới, không nguyên cớ chóng mặt não trướng, đột nhiên nhịn không được mở ra thật dài mõm rồng, nằm ở trên đá ngầm oa oa nôn mửa lên.

—— hắn cũng không phải là trúng độc, mà là cái này cái rắm quả thực quá thối.

Chồn bọn họ mừng rỡ, nhao nhao la lên: "Toàn thôn ăn cơm trúng ta chiêu! Hiện tại vô cùng suy yếu, đồng loạt ra tay làm người này!"

Hoa Hồ dương dương đắc ý: "Toàn thôn ăn cơm cái tên này, là ta lấy!"

Trong rừng lá cây chấn động, rầm rầm một đám chim lớn bay ra, chính là Lâm Ấp thôn mặt người Bào Hào, từng cái

giương cánh tám chín thước, tại Xà giản trên không xoay quanh.

Mặt người Bào Hào bọn họ hai cái móng vuốt chụp lại cung tên, giương cung liền bắn, từng đạo mũi tên gào thét, bắn về phía Xà giản bên trong ngay tại độ kiếp hắc giao.

Trong rừng bỗng nhiên lại là tiếng chân chấn động, từng cây cây cối bị đụng ngã trái ngã phải, lại là một đám người đứng lên đại hắc man ngưu mạnh mẽ đâm tới, xông vào Xà giản bên trong.

Những này đen man ngưu yêu thân thân thể hùng tráng, da dày thịt thô, từng cái kéo lấy từng ngụm lớn trát đao, khí thế hùng hổ hướng hắc giao đánh tới!

P/S : Trát đao kiểu đao như trong Bao Thanh Thiên, cẩu đầu trảm các loại ý

Những này trát đao dài ước chừng bảy thước, rộng khoảng một tấc, dày một tấc, là nông thôn bên trong dùng để trát đứt cỏ khô cho trâu ăn nông cụ.

Thiên Môn trấn tai biến sau đó, người đều chết rồi, ngay sau đó trát đao thành ngưu yêu vũ khí.

Núi rừng bên trong lại có dê yêu, miêu yêu mấy người một đám yêu quái lao ra, giết vào Xà giản, hướng lột xác bên trong hắc giao đánh tới.

Hắc giao giận dữ.

Hắn vốn chính là xà hủy tập tính, hỉ nộ vô thường. Tô Vân bởi vì giúp hắn lột xác, mới hắn mời có thể tới quan sát, nhưng ngày thường hắn hung tính lộ ra, phàm là có dám to gan đi vào hắn lãnh địa, đều phải bị hắn hoặc là hạ độc chết, hoặc là ăn đi!

Hắn khi đói bụng, càng là muốn đi ra kiếm ăn, bởi vậy Thiên Môn trấn lân cận bị hắn đầu độc yêu quái không phải số ít.

Hắc giao xoay người, cùng xông lên quần yêu chém giết, tiếc rằng hắn đuôi bên trên da rắn chưa lột đi, hành động bất tiện, trên người mới lân phiến vừa mới tạo ra, còn chưa chắc chắn, rất nhanh liền bị quần yêu đánh mình đầy thương tích.

Lại thêm trên bầu trời sét đánh không ngừng, lôi quang rơi vào trên người hắn, chính là máu thịt be bét, rất là thê thảm.

Hoa Hồ mấy người hồ yêu nhìn hoa cả mắt, bọn họ quan sát toàn thôn ăn cơm lột xác thành giao long, tuy là cũng là thu hoạch không cạn, đối bọn hắn Ngạc Long ngâm vô cùng hữu ích, nhưng nhìn thấy toàn thôn ăn cơm bị đánh đến thê thảm như thế, cũng để cho bọn họ cảm thấy an ủi, lớn tiếng khen ngợi.

Hoa Hồ khen ngợi sau khi, nhìn Tô Vân một cái, không khỏi hơi giật mình, chỉ thấy Tô Vân đã không còn phun máu.

“Tiểu Vân không phải là máu chảy hết, đã nguội a?”

Hoa Hồ trong lòng run lên, đang muốn thăm dò Tô Vân nhiệt độ cơ thể, đột nhiên Tô Vân khí huyết trở nên vô cùng nồng đậm, trên người khí huyết hiện lên, hóa thành Ngạc Long hình xăm!

Ngạc Long hình xăm ở trên người hắn chạy, bỗng nhiên ngẩng đầu gầm thét, thoát thể bay ra, tại Tô Vân sau lưng hiện ra!

Hoa Hồ sợ hết hồn, lại thấy Tô Vân khí huyết hiển hóa Ngạc Long hình xăm phát sinh dị biến, vậy mà cũng như toàn thôn ăn cơm giống như lột xác, biến hóa thành giao!

Hơn nữa lột xác tốc độ, muốn so toàn thôn ăn cơm nhanh hơn rất nhiều lần!

Cùng lúc đó, sườn núi bờ bên kia truyền đến một tiếng kêu sợ hãi: “Chính là hắn! Hiên thúc, chính là chợ quỷ bên trong người kia!”

Hoa Hồ theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy đối diện trong bốn người cái kia sĩ tử giơ tay lên chỉ hướng Tô Vân, kêu lớn: “Chính là hắn giết Đồng Phàm học trưởng!”

Lúc này Xà giản bên trong ánh lửa sáng choang, đem Xà giản chiếu lên giống như ban ngày đồng dạng, để sườn núi hai bên bờ người đều có thể thấy rõ mặt mũi của đối phương.

Chương 22 : Nho đạo thần thông

Chương 22: Nho đạo thần thông

"Quả thật là hắn?"

Nho sĩ Đồng Hiên, dù hoa nữ tử cùng mặt tròn hòa thượng nhao nhao hướng Tô Vân nhìn lại, ba người thần thái rất là kinh ngạc: "Hắn không phải yêu vật, mà là một cái sinh hoạt tại khu không người bên trong người sống?"

Khu không người bên trong xuất hiện một người sống, hơn nữa còn là người thiếu niên, xa so với xuất hiện một đoàn yêu quái càng làm cho người ta kinh ngạc.

Lấy khu không người mức độ nguy hiểm, nhân loại tuyệt không có khả năng ở đây sinh tồn!

Sự thật cũng là như vậy, từ lúc một cái thế giới khác sự kiện sau khi phát sinh, nơi này liền biến thành khu không người, yêu ma khắp nơi.

Bọn họ tình nguyện tin tưởng Tô Vân là cái yêu quái.

Mặt tròn hòa thượng tràng hạt vây quanh cái cổ chuyển động, mi mắt buông xuống, mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm, nói: "Đồng Phàm có thể chết tại chợ quỷ quỷ thần trong tay, cũng có thể chết tại khu không người yêu ma trong tay, duy chỉ không thể chết tại trong tay của người. Chết tại trong tay của người, liền sẽ đọa Đồng gia thanh danh."

Đồng gia là Sóc Phương thế gia, điểm ấy mặt mũi là không thể mất.

Dù hoa nữ tử nói: “Cho nên bất luận hắn là lai lịch gì, đều phải trị tội.”

Hoa Hồ trong lòng khẽ động, vội vàng nhảy đến Tô Vân bên người, quát: “Tiểu Vân, mau mau tỉnh lại!”

Gần như là cũng trong lúc đó, trên bầu trời tiếng sấm mãnh liệt, lôi quang giống như là thác nước đồng dạng Tòng Vân tầng bên trong trút xuống xuống!

Mà vào lúc này, Tô Vân sau lưng khí huyết hoàn toàn hóa thành giao long, khí huyết cọ xát không khí, bộc phát ra giao long ngâm: “咙 cục cục —— “

Khí huyết của hắn giao long hô một tiếng uốn quanh tại hắn trên thân thể, giao long dáng người dong dỏng cao xoay quanh hắn thân thể xoay tròn hai vòng có thừa.

Mạnh mẽ khí huyết xung kích để hắn trong hai mắt bị Tiên kiếm kiếm quang áp súc đến cực hạn đồng tử đột nhiên xoay tròn, phóng đại!

Sáu năm qua, hắn lần thứ nhất có thị giác!

Hắn cũng không có luyện hóa Tiên kiếm kiếm quang, mà là dựa vào mạnh mẽ khí huyết xông ra Tiên kiếm kiếm quang đối đồng tử áp chế, tạm thời đạt được thị lực.

Cùng lúc đó, Xà giản bên trong hắc giao cuối cùng lột xuống phần lớn da rắn, chỉ còn lại có đuôi còn liên tiếp da rắn.

Hắn bị quần yêu đánh toàn thân cao thấp tìm không thấy một khối hoàn chỉnh địa phương, thoi thóp, phát động lên còn sót lại khí huyết, phát ra một tiếng long ngâm, Xà giản bên trong nhất thời hồng thủy tăng vọt.

Trên bầu trời, lôi quang như thác nước, ầm ầm rơi xuống, cùng đè ở hắc giao trên người.

“咙 cục cục —— “

Tiếng sấm bên trong, thật dài long ngâm truyền đến, hồng thủy tăng vọt, nhất thời mặt nước điện quang ánh lửa ầm ầm tán loạn, trong nước những cái kia ngưu yêu, dê yêu, chồn run rẩy không ngừng, tu vi thấp, tại chỗ liền bị điện giật chín, có thể nói là thương vong thảm trọng!

Xà giản như là một khe canh thịt, mùi thịt bốn phía.

Lôi quang thác nước hạ xuống lúc, đỉnh núi, Tô Vân đối diện, nho sĩ Đồng Hiên chợt quát một tiếng: "Động thủ!"

Phía sau hắn dù hoa nữ tử cùng mặt tròn hòa thượng lập tức tung người, nhảy xuống sườn núi.

Dù hoa nữ tử đem dù hoa ném ra ngoài, dù hoa bên trong có một đực một cái hai cái Tất Phương thần điểu bay ra, vỗ cánh ở giữa ánh lửa như nước thủy triều tại cánh bên dưới phun trào, nhào về phía sấm chớp rền vang Xà giản.

Mặt tròn hòa thượng trên cổ này chuỗi tràng hạt bay lên, ở trên bầu trời xoay tròn, càng lúc càng lớn, hô hô vang vọng, theo sát cái kia thần điểu sau đó.

Mỗi một viên tràng hạt đều có hai thước vuông, tràng hạt nhận màu cam, nửa trong suốt, đột nhiên mỗi một viên tràng hạt bên trong đều có ánh lửa sáng lên, từng mai từng mai trong hạt châu đều có một đầu Tất Phương thần điểu hư ảnh!

Dù hoa ở dưới hai cái Tất Phương thần điểu xông vào sấm chớp mưa bão bên trong, lợi trảo nhô ra, chụp lại hắc giao trước sau, đem đầu này giao long nắm lên.

Tràng hạt theo sát mà tới, chụp vào hắc giao trên cổ, thu nhỏ, nắm chặt.

Đồng gia hai đại cao thủ xuất kích, không phải tầm thường, hơn xa Thiên Môn trấn lân cận những cái kia dã lộ yêu quái.

Đỉnh núi, nho sĩ Đồng Hiên nhìn về phía đối diện Tô Vân.

Tô Vân khi nghe đến Hoa Hồ nói tới "Mau mau tỉnh lại" thời điểm, cũng đã đề phòng, hắn giờ phút này vừa mới đạt được thị giác, vui mừng trong lòng vừa mới xông ra, đột nhiên tại hắn "Tầm mắt" bên trong, một đường sóng máu xa xa mà đến, càng ngày càng cao, cho đến che đậy hắn phía trước "Ánh mắt" !

Tô Vân sởn tóc gáy, cái này "Ánh mắt" là khí huyết của hắn cảm ứng.

Bờ bên kia nho sĩ Đồng Hiên, thân thể không động, nhưng khí huyết động trước, lấy bản thân vô cùng cường đại khí huyết, trực tiếp che đậy hắn cảm giác!

Tô Vân mở mắt, đồng tử bên trong nhuệ khí bắn ra bốn phía, nhìn nho sĩ Đồng Hiên một cái.

Hắn mặc dù phá tan Tiên kiếm kiếm quang phong tỏa, nhưng kiếm quang còn tại, hắn trương khai nhãn mâu trong nháy mắt đó, mơ hồ trong đó còn có thể nhìn thấy hai con mắt đồng tử bên trong, đều có một cái Tiên kiếm quang ảnh trôi nổi.

"Đi!"

Tô Vân đột nhiên tung người nhảy lên, nhảy xuống sườn núi!

Bốn cái hồ yêu chần chừ thoáng cái, nhưng tại lúc này, một đầu huyết giao long từ bên dưới vách núi xoắn tới, đem bốn cái hồ yêu cùng nhau cuốn lên, rơi xuống sườn núi!

Sườn núi cao mười sáu mười bảy trượng, phía dưới chính là Xà giản.

Nơi đó đã biến thành hung hiểm vô cùng địa phương, lôi quang thác nước đánh xuống, đem Xà giản luộc sôi, không biết bao nhiêu yêu vật bị lôi quang đánh chết, bị điện quang điện giật chết, còn có bị tươi sống luộc chín.

Không có chết yêu vật tuy là bị trọng thương, nhưng cũng tại quyết tử đấu tranh.

Bên bờ, còn có năm con con chồn già thôi thúc tính linh thần thông, thẳng hướng Xà giản.

Lại thêm mặt tròn hòa thượng, dù hoa nữ tử lúc này gia nhập chiến cuộc, càng làm cho Xà giản trở thành một cái hung hiểm vô cùng địa phương!

Mà "Toàn thôn ăn cơm" biến thành hắc giao gặp phải mặt tròn hòa thượng cùng dù hoa nữ tử hai đại kình địch, càng là hung tính mãnh liệt, chỗ cổ nghịch lân xuy xuy xoay tròn, mạnh mẽ để ở mặt tròn hòa thượng tràng hạt, để tràng hạt không cách nào nắm chặt.

Hắc giao bị hai cái Tất Phương thần điểu chụp lại thân thể, thần điểu vỗ cánh, đem hắn sinh sinh kéo, đón dù hoa bay đi.

Hắc giao thân thể thon dài, dài đến ba trượng có thừa, thật dài trong thân thể đâu đâu cũng có lớn bằng ngón cái gân, lớn gân phát lực, cơ bắp kéo căng, thân thể giống như rắn vặn vẹo uốn quanh, hai cái thần điểu liền không cách nào cố định lại hắn, để hắn một trảo một cái, tại chỗ bóp nát!

Đầu này hắc giao thoát khỏi tính linh thần thông, ngẩng đầu gào thét, lúc này chính là Tô Vân mang theo bốn cái hồ yêu, từ trên vách núi nhảy xuống thời điểm.

Hắc giao ngẩng đầu lúc, khi thấy Tô Vân từ trong ngực lấy ra một cuốn dây thừng.

Nho sĩ Đồng Hiên không muốn liền như thế bỏ qua bọn họ, tung người nhảy lên, cũng nhảy xuống sườn núi, thản nhiên nói: "Đi? Các ngươi có thể đi tới chỗ nào đi?"

Ngay tại hắn vừa mới nhảy xuống sườn núi một cái chớp mắt, đột nhiên chỉ thấy một sợi dây thừng thẳng tắp phóng lên

trời, hưu một tiếng xuyên qua tầng mây, thăm dò vào không trung.

Nho sĩ Đồng Hiên ngẩn ngơ, chỉ thấy Tô Vân cùng bốn cái hồ ly ôm cái kia dây thừng, bị dây thừng mang lên bầu cao, từ trước mắt hắn bay đi, tốc độ cực nhanh.

"Thần tiên tác!"

Nho sĩ Đồng Hiên kinh ngạc vô cùng, thân thể đã hướng khe nước bên trong rơi xuống.

"Thần tiên tác đã không tính là tính linh thần thông, mà là tính linh bảo vật, loại này man hoang chi địa, tại sao có thể có thần tiên tác bảo vật như vậy? Có điều, coi như ngươi có thần tiên tác, cũng không cách nào chạy ra lòng bàn tay của ta!"

Hắn thôi thúc nội tâm, đột nhiên chỉ thấy đỉnh đầu cẩm tú văn chương phóng lên trời, từng mảnh từng mảnh văn chương chữ to như cuộn, ở trên bầu trời sắp xếp mở ra, cao chừng ba mươi trượng.

Những này văn chương đều là hắn đọc kỹ Thánh Nhân văn chương, phỏng đoán câu chữ ý nghĩa, dần dà quan tưởng mà sinh. Lại hoặc là hắn tự trị học vấn, trong lồng ngực có khe rãnh Thiên Thu, văn chương tự thành.

Nho sĩ Đồng Hiên chân đạp cái kia chói lọi văn chương, từng bước cao thăng, tốc độ cực nhanh, đuổi sát thần tiên tác mà đi.

Ba mươi trượng khoảng cách run rẩy mà tới, nho sĩ Đồng Hiên nhìn thấy thần tiên tác đuôi, thò tay chộp tới, nhưng mà lại bắt hụt.

Hắn tiếp tục cất bước thử đuổi về phía trước, nhưng dưới chân lại đạp cái không, Đồng Hiên trong lòng cảm giác nặng nề: "Gay go! Ta học vấn không đủ…"

Hắn học vấn, chỉ đủ trải cao ba mươi trượng văn chương, lại hướng bên trên đi, liền không có học vấn, một chữ cũng trải không đi ra, bởi vậy hắn chỉ là linh sĩ bên trong nho sĩ, không xưng được Đại Nho.

"Không cách nào bắt sống, như vậy chỉ có thể xoá bỏ!"

Nho sĩ Đồng Hiên cổ tay khẽ đảo, lấy ra một cây bút lông, nhấc bút nhẹ nhàng vung lên, chỉ thấy hắn tính linh thần thông bên trong một chuỗi văn tự lập loè ánh sáng gào thét bay ra, đuổi theo thần tiên tác mà đi.

Tô Vân cùng mấy con hồ ly ôm thần tiên tác, bị căn này dây thừng mang theo xông vào tầng mây, Đồng Hiên những cái kia văn tự cũng đi theo xông vào trong tầng mây.

Cái kia một chuỗi văn tự trên không trung phi nhanh phi hành, ánh sáng bắn ra bốn phía, truyền đến từng cơn hùng vĩ đọc tụng niệm thanh âm: "Nhân Văn Chi Nguyên, Triệu Tự Thái Cực, U Tán Thần Minh, Dịch Tượng Duy Tiên!"

Đợi văn tự xông vào trong mây, âm thanh liền dần dần trở nên phai nhạt, có vẻ hơi xa.

Một lát sau, Tô Vân cùng bốn cái hồ yêu cưỡi tại dây thừng bên trên, bị đông cứng đến run lẩy bẩy, dây thừng lao ra tầng mây, nâng tại mây bên trên.

"Nhìn thấy không?"

Hồ Bất Bình phấn khởi đối bọn hắn la hét: "Mây bên trong có rồng!"

Vừa rồi bọn họ từ tầng mây bên trong xuyên qua, chỉ thấy bốn phía sấm sét vang dội, thần tiên tác mang theo bọn họ đông trốn tây lóe, tránh đi từng đạo tán loạn lôi đình.

Mà nho sĩ Đồng Hiên văn tự còn tại đuổi theo bọn họ, từng cái văn tự bên trong truyền đến âm thanh vẫn như cũ hùng vĩ,

nhưng những văn tự này rất nhanh bị từng đạo lôi đình đánh nát.

Bất quá, ngay tại Tô Vân đám người sắp lao ra tầng mây lúc, thần tiên tác giống như là cảm ứng được nguy hiểm gì, vội vàng bẻ hướng.

Cưỡi tại dây thừng bên trên Tô Vân cùng bốn cái hồ ly nhất thời nhìn thấy có thanh quang lăn tăn thon dài thân thể từ thần tiên tác bên cạnh bơi qua, cái kia thân thể to lớn mà thon dài, lại mọc lấy to lớn móng vuốt, móng vuốt giẫm ở trong mây, bộc phát ra lôi đình nổ vang.

Tô Vân cùng bốn cái hồ ly đều nhìn mà trợn tròn mắt, bất quá bọn hắn không thể thấy rõ cái này quái vật khổng lồ bộ mặt thật, thần tiên tác liền dẫn bọn họ lao ra tầng mây.

"Không phải chân chính rồng."

Tô Vân lắc đầu nói: "Ta cảm ứng được, đây chẳng qua là một viên nguyên khí."

"Nguyên khí?" Bốn hồ giật mình, rất là không hiểu.

Thanh Khâu Nguyệt lại nghĩ đến một chuyện khác: "Tiểu Vân ca, con mắt của ngươi tốt?"

"Còn không có."

Tô Vân đột nhiên đứng lên, hai cái chân một trước một sau giẫm tại thần tiên tác bên trên, sắc mặt nghiêm nghị, xoay người sang chỗ khác.

Tầng mây phốc phốc nổ tung, chỉ thấy "Thần" chữ cùng "Tượng" chữ lao ra tầng mây, hai chữ này rách tung toé, ánh sáng ảm đạm, hiển nhiên cũng tại tầng mây bên trong gặp phải lôi đình tẩy lễ, chẳng qua lại bảo tồn lại.

Hai chữ bay tới, trong đó "Tượng" chữ phía trước, đột nhiên hóa thành một đầu bạch tượng, mũi dài tai to, tại phía

trước lao nhanh, mà “Thần” chữ theo sát phía sau, hô bay vọt lên, hóa thành một kim giáp Thần Nhân, giang rộng ra hai chân cưỡi tại bạch tượng phía trên.

Cái kia “Thị” chữ bên cạnh hóa thành một cây phương thiên họa kích, bị cái kia Thần Nhân quơ trong tay, thẳng đến Tô Vân mà tới!

Trạch Trư: Giá, giá! Cưỡi ta tâm yêu nhỏ người mẫu (không sai, câu này là bắt chước bạn đọc AS U thà tấu chương nói), đi cầu phiếu đề cử ~~

Chương 23 : Học vấn không đủ

Chương 23: Học vấn không đủ

Nhìn từ đằng xa, Tô Vân cùng bốn cái hồ ly như là đứng tại mây bên trên, chỗ xa hơn thì là bạch tượng chở đi Thần Nhân tại mây bên trên lao nhanh.

Tầng mây bên trong sấm sét vang dội, không ngừng có từng đạo lôi đình hướng phía dưới bổ tới.

Tiếng sấm ở trên không lôi tầng bên trong không ngừng nổ vang.

Giao Long độ kiếp đến thời khắc mấu chốt nhất, lôi đình gần như là từng cơn sóng liên tiếp, như là thủy triều tuôn hướng Xà giản.

Dưới tầng mây chính là vực sâu vạn trượng, nếu như không cẩn thận rơi xuống, tuyệt đối sẽ bị ngã đến thịt nát xương tan!

Đừng nói té xuống, liền xem như liếc mắt nhìn, cũng để cho người hãi hùng khiếp vía, cơ bắp vô lực gân cốt bủn rủn.

Hết lần này tới lần khác trên không trung cương phong lạnh thấu xương, cuồng phong gào thét cũng không phải là một mực hướng cùng một cái phương hướng thổi, nơi này gió thổi cổ quái, thường xuyên chuyển hướng, cho dù là thần tiên tác bảo vật như vậy cũng bị thổi đến gợn sóng giống như lay động.

Tô Vân nghiêng người đứng tại trên sợi dây, một tay phía trước, một tay ở phía sau, thân hình theo thần tiên tác trên dưới

lay động mà phập phồng.

Hắn nhìn không chớp mắt, tai không dự thính, đối với cái này lúc nguy hiểm tình hình làm như không thấy, đối tiếng sấm mắt điếc tai ngơ, trước sau nhìn chằm chằm Tòng Vân tầng bên trong lao ra hai cái văn tự.

Cái kia hai cái văn tự hóa thành Thần Nhân cưỡi voi đánh tới, không để cho hắn kinh ngạc nửa điểm, ngược lại là sau lưng bốn cái hồ ly lên tiếng kinh hô.

Tính linh thần thông, vốn liền rất cổ quái.

Hai chữ này trải qua tầng mây bên trong lôi đình suy yếu, đã rất là rách nát, kém xa trước đây.

Nhưng đây là tính linh thần thông!

Thành tựu tính linh thần thông rất khó, Trúc Cơ công pháp lục trùng sau đó, mới có thể đi vào Uẩn Linh cảnh giới. Uẩn Linh cảnh giới liền có thể gọi là linh sĩ, nhưng Uẩn Linh cảnh giới cũng không phải là nhất định liền có thể luyện thành tính linh thần thông, mà là lấy nguyên khí lớn mạnh nội tâm, bồi dưỡng tính linh thần thông quá trình.

Đợi tu luyện tới Nguyên Động cảnh giới, mới có thể sử dụng tính linh thần thông.

Cũng tức là nói, Tô Vân cùng nho sĩ Đồng Hiên ở giữa, khả năng chênh lệch hai cái cảnh giới!

Cầu Thủy Kính còn đã từng nói với Tô Vân, cảnh giới khác nhau, có khác biệt công pháp, không có bất kỳ cái gì một loại công pháp, có thể xuyên qua tất cả cảnh giới, cũng không có bất luận một loại nào công pháp, có thể thích hợp với tất cả cảnh giới!

Hồng Lô Thiện Biến Dưỡng Khí thiên môn công pháp này, cũng chỉ có thể dùng tại dưỡng khí cảnh giới này bên trên, đi

vào Nguyên Động cảnh giới sau đó, liền nhất định phải đổi Nguyên Động cảnh giới công pháp.

Cái này cũng liền mang ý nghĩa, khác biệt cảnh giới ở giữa thực lực chênh lệch, có thể là một đạo vĩnh viễn không cách nào vượt qua khoảng cách!

Bạch tượng mang theo Thần Nhân vọt tới phía trước hắn, phát ra ngang hí dài, tại tiếng sấm bên trong vẫn như cũ cực kỳ rõ ràng, cự tượng lao nhanh, đạp mây mà đi, lực trùng kích không gì so sánh nổi!

Cái kia Thần Nhân mặc dù thân thể cũng là rách tung toé, nhưng mà khí thế như hồng, mượn bạch tượng lực trùng kích, múa lên phương thiên họa kích hướng Tô Vân chém xuống!

Bạch tượng lực trùng kích, lại thêm Thần Nhân bản thân lực lượng, đòn đánh này tuyệt đối có thể đem Tô Vân một lần nữa bổ tới gót chân, trực tiếp chém thành hai khúc!

"Chẳng qua…"

Tô Vân trong ánh mắt tinh quang bắn ra bốn phía, đem trong hai con ngươi cái kia Tiên kiếm kiếm ảnh ép lùi lại lui, hắn khí huyết sôi trào, trong lồng ngực phát ra dày nặng long ngâm.

Khí huyết của hắn Giao Long hai cái chân trước đáp lên đầu vai của hắn, từ phía sau hắn ngẩng đầu lên sọ, cao hơn hắn khoảng hai thước, râu rồng từ hắn bên tai rủ xuống, theo gió có chút lung lay, cũng tự ngẩng đầu phát ra dày nặng long ngâm.

Giờ khắc này khí thế của hắn lớn mạnh, quần áo bên dưới giống như là có gió đang xoay tròn, phát động lên, đem hắn lồng ngực chống lên, đem hắn tay áo cùng ống quần căng tròn xoe.

"Vị này Đồng gia nho sĩ, hình như học vấn không tốt!"

Tô Vân cùng khí huyết Giao Long gần như là đồng thời xuất kích, nghênh tiếp chém xuống phương thiên họa kích, khí huyết của hắn đã từ Ngạc Long chi khí hóa thành Giao Long chi khí, Ngạc Long ngâm sáu chiêu ba mươi sáu tán thủ cũng theo đó biến hóa thành Giao Long ngâm sáu chiêu ba mươi sáu tán thủ.

Hắn vừa ra tay chính là Long Du Khúc Chiểu tán thủ, cánh tay đón chém xuống phương thiên họa kích, bàn tay đáp lên phương thiên họa kích bên trên, Long Du Khúc Chiểu tán thủ để cánh tay của hắn như giao long mềm mại, quấn ở phương thiên họa kích bên trên.

Cũng trong lúc đó, khí huyết của hắn Giao Long cũng tự quấn quanh ở phương thiên họa kích bên trên.

Một người một rồng, lấy liên tục vô cùng mềm mại tán thủ, thử đem bạch tượng cùng Thần Nhân lực lượng tan mất.

Kim giáp Thần Nhân cùng bạch tượng lực trùng kích gần như là nghiền ép giống như tuôn đi qua, cho dù là Long Du Khúc Chiểu tán thủ và khí huyết Giao Long, cũng không thể hoàn toàn đem cỗ này lực lượng kinh khủng tan mất!

Tô Vân dưới chân phát ra xuy xuy tiếng ma sát, bị Thần Nhân cùng bạch tượng lực lượng ép đến hai chân tại thần tiên tác bên trên trượt, bàn chân lập tức cảm giác được bởi vì cọ xát mà mang tới nhiệt lượng, giày bỏng đến giống như là muốn thiêu đốt!

Cái kia Thần Nhân cái này một trảm, đem hắn sinh sinh bức lui xa sáu, bảy trượng gần, dây thừng bên trên, bốn cái hồ ly vội vàng nhanh chóng chạy trốn.

Chỉ là Tô Vân lui về phía sau tốc độ quá nhanh, đem bốn cái hồ ly đụng bay ra ngoài.

“Mạng ta ngừng vậy!”

Hoa Hồ bọn họ vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên từng cái cưỡi ở dây thừng bên trên, lại là thần tiên tác đem bọn hắn tiếp lấy.

Bốn cái hồ ly vội vàng đứng lên, chỉ thấy thần tiên tác tại trên tầng mây từ từ bơi lội, hình thành xoắn ốc văn, tổng cộng có năm vòng nửa.

Bọn họ vừa vặn là rơi vào vòng ngoài, mà Tô Vân cùng bạch tượng, Thần Nhân giờ phút này ngay tại phía trong vòng.

"A, cái này Đồng gia nho sĩ, hình như học vấn không tới nơi tới chốn…"

Hoa Hồ ánh mắt sáng lên, cũng nhìn ra nho sĩ Đồng Hiên tính linh thần thông bên trong giấu giếm vấn đề, vội vàng nói: "Tiểu Nguyệt, Tiểu Phàm, Bất Bình! Chúng ta có thể giúp một tay!"

Bốn cái hồ ly lập tức dọc theo dây thừng chạy như bay, xông về bạch tượng.

Hoa Hồ quát: "Chúng ta lần này thẳng đến bên dưới ba đường! Chui vào bụng voi phía dưới, dùng Ngạc Long ngâm xé nát Đại Bạch tượng!"

Ba đầu tiểu hồ yêu nhận khích lệ lớn.

Cái kia Thần Nhân một kích không thể chém giết Tô Vân, dùng sức khều lên phương thiên họa kích, đem Tô Vân kể cả khí huyết Giao Long cùng nhau chọc trên không trung, họa kích xoay tròn, lay động, xuy xuy vang vọng, đem Tô Vân Long Du Khúc Chiểu tán thủ phá vỡ, đem khí huyết Giao Long chấn động đến giãn ra.

Hắn họa kích vũ động, đâm, chọc, quét, gọt, bổ, móc các loại chiêu thức thi triển ra, sát phạt chi khí tràn trề!

Tô Vân người trên không trung, lần nữa thi triển Long Du Khúc Chiểu tán thủ, sáu loại tán thủ không ngừng biến hóa vận dụng, phảng phất ngàn vạn chiêu đồng dạng, hoặc là quấn ở phương thiên họa kích bên trên, hoặc là kề sát ở phương thiên họa kích bên trên, lại hoặc là đứng tại họa kích bên trên.

Coi như cái kia Thần Nhân đem hắn đánh bay, nhưng cũng không cách nào đem hắn hoàn toàn vùng vẫy thoát ra khỏi, hắn tứ chi như là Giao Long đồng dạng mềm mại, bất luận tứ chi hay là thân thể những bộ vị khác, nhẹ nhàng vừa kề sát, hơi dính, vừa móc, liền lại sẽ rơi vào phương thiên họa kích bên trên.

Cùng lúc đó, khí huyết của hắn Giao Long đập xuống, bạch tượng vung mũi, Giao Long tấn công, long tượng đấu cùng một chỗ.

Cái kia Thần Nhân ngồi tại lưng voi bên trên có chút không tiện, dứt khoát đứng dậy, Tô Vân thừa dịp hắn đứng dậy trong nháy mắt trống rỗng, cũng tự lạc tại lưng voi bên trên, nghiêng người phụ cận, xông vào Thần Nhân trước người ba thước, khiến cho hắn không cách nào đem phương thiên họa kích uy lực phát huy ra.

Phương thiên họa kích chiến đấu phạm vi tại bốn thước đến hai trượng ở giữa, cầm phương thiên họa kích, địch gần bốn thước, ta lui một bước, có thể cành nhỏ trảm địch, địch lui hai trượng, ta gần một bước, có thể trúng nhận đâm địch.

Tô Vân vừa vặn là khoảng cách ba thước, vượt qua phương thiên họa kích phạm vi công kích, hắn Ngạc Long ngâm hóa thành Giao Long ngâm, ba mươi sáu tán thủ thiên biến vạn hóa, tựa như nhiều mặt nhiều đuôi nhiều trảo Giao Long Thần Ma, cuồng phong bạo vũ giống như hướng cái kia Thần Nhân công tới.

Cái kia Thần Nhân lùi lại lại lui, đột nhiên dưới chân trống không, từ lưng voi bên trên hạ xuống, hai cước một điểm, giẫm tại thần tiên tác bên trên.

Nhưng vào lúc này, bốn cái hồ yêu từ hắn dưới hông chui qua, chui vào bạch tượng cái bụng phía dưới.

Tô Vân theo sát mà tới, người giữa không trung Giao Long vẫy đuôi, đùi phải mạnh mẽ quét tới.

Cái kia Thần Nhân nghiêng đầu, nhấc ngang phương thiên họa kích liền ngăn cản, Tô Vân cái này một chân nặng nề quét vào họa kích cột bên trên, ngay sau đó người trên không trung xoay người lại là một cái Giao Long vẫy đuôi, chỉ là cái này một cái là chân trái.

Cái kia Thần Nhân đầu lâu bị cái này một chân quét đến xiêu vẹo, Tô Vân hạ xuống, tay trái thi triển Giao Long Xuất Uyên, năm ngón tay giang rộng ra hướng về phía trước nhô ra, chụp lại phương thiên họa kích cột.

Phía sau hắn tiếng long ngâm truyền đến, khí huyết Giao Long dứt bỏ bạch tượng, Giao Long Xuất Uyên một kích cắn lấy Thần Nhân đầu lâu bên trên.

"Hôm nay đem ngươi cái này thần chữ, đánh thành giáp chữ!"

Tô Vân cùng khí huyết Giao Long đồng thời phát lực, một cái đoạt đi phương thiên họa kích, bán lại liền cắm ở bạch tượng trên người, một cái thì táp tới Thần Nhân đầu lâu.

Cái kia Thần Nhân bịch một tiếng nổ tung, hóa thành một cái "Giáp" chữ.

Cùng lúc đó, bạch tượng dưới thân, bốn cái hồ yêu mỗi người thi triển Ngạc Long ngâm, đem bạch tượng bốn chân đánh gãy, bạch tượng nổ tung, biến thành một cái "Miễn" chữ.

—— bởi vì trên mông cắm một cây phương thiên họa kích, "Miễn" chữ trở nên có chút dở dở ương ương.

"Thần" "Tượng" hai chữ tích chứa thần thông bị phá, biến thành "Giáp" "Miễn" hai chữ, hai chữ quang mang dần dần tán đi, cuối cùng biến mất.

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, đang muốn nói chuyện, Hoa Hồ đã giành nói: "Đồng gia cái này nho sĩ, học vấn không được! Nhân Văn Chi Nguyên, Triệu Tự Thái Cực, U Tán Thần Minh, Dịch Tượng Duy Tiên. Lời này xuất từ 《 Văn Tâm Điêu Long 》, Dã Hồ tiên sinh nói qua!"

Tô Vân gật đầu, 《 Văn Tâm Điêu Long 》 là cựu thánh kinh điển, Dã Hồ tiên sinh nói nhiều nhất chính là cựu thánh kinh điển.

Hắn cùng Hoa Hồ đều là Dã Hồ tiên sinh học sinh, Tô Vân học được sáu năm lâu, Hoa Hồ thì trọn vẹn học được bảy năm, bởi vậy rất nhiều cựu thánh kinh điển bọn họ đều đọc thuộc làu làu.

Chẳng qua ba đầu tiểu hồ ly học thời gian hơi ngắn, cựu thánh kinh điển bọn họ học không nhiều, lúc này hướng Tô Vân cùng Hoa Hồ thỉnh giáo.

"Ý tứ của những lời này là nhân loại văn hóa từ giải thích Thái Cực mà đến, đại khái trong bóng tối nhận Thần Minh trợ giúp, Thánh Nhân ngay sau đó dùng 《 dịch 》 bên trong quẻ tượng tới giải thích Thái Cực."

Tô Vân thử nghiệm thu liễm bản thân khí huyết, hướng bọn họ giải thích nói: "Trong đó Thần Minh, chỉ là nhân loại tổ tiên, cũng không phải là người sau khi chết nội tâm hóa thành thần, cũng không phải tông giáo chỗ sùng bái thần."

Hoa Hồ nhận lấy Tô Vân lời nói, tiếp tục giải thích nói: "《 dịch 》 tượng duy trước bên trong tượng, cũng không phải

bạch tượng loại động vật này, mà là quẻ tượng. Đồng gia nho sĩ hiển nhiên là đem hai chữ này hiểu sai, trở thành Thần Minh cùng Đại Bạch tượng."

Kinh điển hiểu sai lầm, như vậy tính linh thần thông uy lực liền sẽ giảm bớt đi nhiều , đồng dạng, hắn sau này tiến cảnh cũng khó lại tiến bộ!

"Đây chính là không có một cái nào lão sư tốt kết quả."

Hoa Hồ học Dã Hồ tiên sinh giọng nói, lời nói thành khẩn nói: "Nếu như kinh điển ý nghĩa bị xuyên tạc hiểu lầm, rất có thể liền sẽ bị chậm trễ cả một đời, bởi vậy có một cái lão sư tốt rất quan trọng! Chúng ta rất may mắn, có Dã Hồ tiên sinh cùng Thủy Kính tiên sinh dạy dỗ chúng ta, đánh hạ rất tốt cơ sở."

Ba đầu tiểu hồ yêu cái hiểu cái không.

Hồ Bất Bình nghi ngờ nói: "Dã Hồ tiên sinh lợi hại như vậy, vì sao lại còn bị kẻ xấu đánh chết?"

Chương 24 : Tiểu trấn nghi ngờ

Chương 24: Tiểu trấn nghi ngờ

Hoa Hồ há to miệng, không biết nên giải thích thế nào.

Trong lòng của hắn cũng có đồng dạng nghi hoặc, nho sĩ Đồng Hiên học vấn hiển nhiên so Dã Hồ tiên sinh kém không biết bao nhiêu, nho sĩ Đồng Hiên đều có như thế bản lĩnh, huống chi Dã Hồ tiên sinh?

Nhưng mà Dã Hồ tiên sinh nhưng đã chết, Hồ Khâu thôn cũng bị giết thôn.

"Cựu thánh kinh điển, chỉ dạy học, không dạy dùng."

Một bên Tô Vân còn tại cố gắng thu liễm bản thân khí huyết, thử đem khí huyết Giao Long thu nhập trong cơ thể, nói: "Dã Hồ tiên sinh học vấn tuy cao, nhưng không hiểu cách dùng."

Hắn ngẩng đầu lên, trong mắt có u quang lấp lóe: "Hơn nữa Thủy Kính tiên sinh nói, cựu thánh tuyệt học đã lạc hậu hơn thời đại, hiện tại trong thành dạy đều là tân thánh tuyệt học. Cho nên, chúng ta nhất định phải rời đi nông thôn, nhất định phải vào thành!"

Hoa Hồ cùng ba đầu tiểu hồ ly tâm tình hơi có chút nặng nề, bọn họ là hồ yêu, đối trong thành có sợ hãi cũng có ngóng trông.

Bọn họ đối trong thành người có bản năng sợ hãi, Hồ Khâu thôn chính là bị người trong thành giết thôn, nhưng mà bọn họ

cũng tương tự có đối trong thành sinh hoạt ngóng trông.

Nếu như bọn họ những này hồ yêu không vào thành lời nói, học không đến mới nhất tuyệt học, sớm muộn cũng sẽ bị người diệt tuyệt.

Tô Vân vừa mới thu về khí huyết, đột nhiên sắc mặt biến hóa, trên người vết thương cũ lần nữa nổ tung, khí huyết từ miệng vết thương xông ra, xì xì bắn tung toé!

Khí huyết Giao Long nhập thể, trong cơ thể gia tăng cuồng bạo khí huyết liền vượt ra khỏi thân thể của hắn phạm vi chịu đựng!

Hắn có thể tu thành Giao Long ngâm loại thứ ba thành tựu, khí huyết hiển hóa, hóa thành Giao Long, là bởi vì chiếm lấy toàn thôn ăn cơm khí huyết chi mây, dùng để lớn mạnh chính mình khí huyết, dẫn đến nguyên khí của hắn cùng huyết dịch tăng lên rất nhiều.

Nhưng mà quan trọng chính là, tu vi của hắn tăng lên, thân thể lại không có theo đó mà tăng lên.

Trong cơ thể của hắn thiên địa không chứa được nhiều như vậy khí huyết, trong cơ thể thiên địa hồng lô bị căng rung động ầm ầm, như muốn nổ tung!

Dư thừa khí huyết vì tìm kiếm lối thoát, liền theo hắn vết thương cũ bị tống ra thân thể, mà theo khí huyết trôi đi, đồng tử của hắn cũng đang dần dần thu nhỏ, đồng tử sắp bị Tiên kiếm kiếm ảnh ngăn chặn!

“Khó trách Thủy Kính tiên sinh nói cho ta biết, nhất định phải đem Hồng Lô Thiện Biến tu luyện tới tầng thứ sáu, mới có thể chữa trị cặp mắt của ta.”

Tô Vân vẻ mặt buồn bã , mặc cho dư thừa khí huyết bị tống ra thân thể.

Tầm mắt của hắn cũng dần dần biến thành đen, quay về bóng tối.

“Có điều, ta đã làm được Giao Long ngâm loại thứ ba thành tựu, sau này Hồng Lô Thiện Biến tu hành sẽ chỉ càng nhanh.”

Thiếu niên ngẩng đầu lên, dưới chân tiếng sấm vang rền: “Ta rất nhanh liền sẽ tu thành Hồng Lô Thiện Biến tầng thứ sáu, chữa trị hai mắt của mình!”

Giao Long độ kiếp , đã dần dần đến hồi cuối, tiếng sấm thưa thớt, tầng mây dần dần trở nên nông cạn.

Bình minh sau đó, chỉ thấy Xà giản trên không, một sợi dây thừng lặng yên vô tức rủ xuống đến, một đầu ly miêu màu sắc tiểu hồ ly ôm đầu dây, vô thanh vô tức rơi xuống đất.

Tiểu hồ ly vừa mới vừa mới chạm đất, lập tức nhanh như chớp chạy đến núi rừng bên trong trốn, lặng lẽ quan sát xung quanh.

Sau một lúc lâu, cái này hồ yêu từ núi rừng bên trong tìm đến mấy khối làm phân trâu, đi tới một gốc dưới cây già, bới cái hố đem phân trâu vùi vào.

Làm xong tất cả những thứ này, tiểu hồ ly lại đối lão thụ rất cung kính dập đầu mấy cái, lúc này mới bò dậy, hướng về phía lão thụ xì xào bàn tán.

Gốc kia lão thụ đột nhiên lay động cành cây lá cây, thân cây bên trên mọc ra hai cái mắt mờ già cỗi, vỏ cây bên trên lộ ra một đầu miệng, ồm ồm nói: “Hồ Khâu thôn tiểu gia hỏa, đừng cào ta ngứa ngáy… Tối hôm qua đánh quá ác, Hoàng thôn lão già chết hai, mặt khác ba cái chạy trốn đi. Ngưu gia trang cũng tử thương thảm trọng, đầu trâu sừng trâu đều bị đánh gãy. Toàn thôn ăn cơm rất âm hiểm, trộm cắp hạ độc, độc chết Lâm Ấp thôn mười cái hảo thủ, còn độc chết một cái hòa

thượng. Nhưng hắn cũng bị người trong thành bắt lại, nói là muốn xem như tọa kỵ."

"Địa công, toàn thôn ăn cơm bị người trong thành bắt đi?" Tiểu hồ yêu kinh ngạc nói.

Cái này hồ yêu chính là Ly Tiểu Phàm, bởi vì nhất cơ trí, cho nên được phái tới tìm hiểu tin tức.

"Bị bắt lại, nhưng mà không có bắt đi."

Cái kia lão thụ tinh đột nhiên rùng mình một cái, đè thấp giọng nói: "Đọa Long cốc bên trong, thật chôn một con rồng! Cái kia rồng biến thành quỷ, từ Đọa Long cốc bên trong bay ra ngoài, cứu đi toàn thôn ăn cơm, hai cái người trong thành cũng bị đả thương, vội vàng thoát thân."

Ly Tiểu Phàm tìm hiểu tin tức tốt, đi ra khỏi rừng cây học chim đa đa kêu mấy tiếng, lại lôi kéo thần tiên tác.

Sau một lúc lâu, Tô Vân theo dây thừng tuột xuống, Hoa Hồ, Thanh Khâu Nguyệt cùng Hồ Bất Bình cũng đi theo trượt xuống tới.

Tô Vân đánh mấy cái hắt xì, xoa xoa cái mũi, trên trời quá lạnh, hắn không giống Hoa Hồ bọn họ mọc ra da lông, một đêm gió lạnh gào thét hầu như muốn đem hắn đông cứng.

"Đêm qua phát sinh nhiều chuyện như vậy?"

Ly Tiểu Phàm đem bản thân thám thính đến tin tức nói cho bọn hắn, Tô Vân cùng hồ yêu bọn họ kinh ngạc không thôi: "Đọa Long cốc thật sự có rồng? Biến thành quỷ rồng?"

Hồ Bất Bình hưng phấn nói: "Long quỷ cứu đi toàn thôn ăn cơm, là ý định ăn cơm ư? Thật muốn đi xem một chút!"

"Đi về trước đi ngủ." Tô Vân xoay người đi tới.

Hồ yêu bọn họ vội vàng đuổi theo hắn.

Chỉ là bọn hắn ai cũng không có chú ý đến, đỉnh núi đứng một đầu Tất Phương thần điểu, ngay tại chậm rãi sửa sang lấy bản thân bộ lông.

Tô Vân đám người trở về Thiên Môn trấn, Thiên Môn trấn vô cùng náo nhiệt, trên trấn mọi người mỗi người bận rộn, thiếu niên trên đường đi cùng dân trấn chào hỏi, chúng dân trong trấn niềm nở trả lời, bốn cái hồ ly thì cúi đầu cụp đuôi, thành thành thật thật nhìn không chớp mắt.

Thiên Môn trấn vẫn là một mảnh trời đầy mây, duy chỉ Tô Vân trạch viện có ánh mặt trời chiếu xuống.

Bọn họ ăn chút gì, nằm xuống liền ngủ, mệt mỏi một đêm, quả thực quá mệt mỏi.

Thiên Môn trấn bên ngoài một đầu hỏa điểu quanh quẩn trên không trung, sau một lúc lâu, một cái chống đỡ dù hoa nữ tử chậm rãi đi tới, cái kia Tất Phương thần điểu đột nhiên vỗ cánh bay tới, vù một tiếng quăng đến dù hoa bên trên, ánh lửa văng khắp nơi.

Tất Phương thần điểu biến mất, biến thành dù hoa bên trên hỏa điểu hình vẽ.

Dù hoa bên dưới chính là tới từ Sóc Phương thành Đồng gia nữ tử, dáng người thướt tha uyển chuyển, gót sen uyển chuyển, đi vào Thiên Môn trấn.

Thiên Môn trấn hoàn toàn như trước đây một mảnh an lành, dân trấn làm việc, Khúc bá leo đến Thiên môn bên trên, đinh đinh đang đang điêu khắc, La đại nương kinh doanh tiệm thuốc, Phương nhi tỷ đang cùng hàng xóm thiếu niên hạ giọng nói cười, trên mặt ngại ngùng.

Từ đại thúc là cái ấm sắc thuốc, có vẻ bệnh mang theo ấm sắc thuốc đi ra ngoài đổ cặn thuốc, đem cặn thuốc trải ra trên đường.

Nhạc nãi nãi ngay tại mắng nhìn trộm La đại nương Nhạc gia gia, Nhạc gia gia nghiêm chỉnh ngồi ở chỗ đó, cúi đầu hai tay đặt ở trên đầu gối không nói một lời.

Dù hoa nữ tử đi vào tiểu trấn, còn chứng kiến người chăn ngựa dùng bàn chải tại cho một con ngựa chải lông, một cái người say đứng tại góc tường hướng về phía tường đại tiểu tiện, mà khu phố đối diện trên lầu các cửa sổ mở ra, một cái dung mạo xinh đẹp cô nương đang hướng về phía kính trang điểm.

Dưới lầu có hán tử dỡ xuống cánh cửa, hẳn là vừa mới kết hôn, buôn bán mở so thường ngày chậm.

Bên đường phố còn có cửa hàng bánh bao, lồng hấp nóng hôi hổi, đầu vai phủ lấy khăn lông tiểu nhị đang bận thu xếp khách nhân, gào to tiếng không ngừng.

Dù hoa nữ tử mỉm cười đi tại khu phố trung tâm, hướng Tô Vân trạch viện đi tới.

Lúc này, trên đường phố ồn ào âm thanh đột nhiên biến mất, thời gian phảng phất hoàn toàn tĩnh lại, mọi người cùng quét quét quay đầu, ánh mắt trừng trừng nhìn chằm chằm dù hoa nữ tử, không nhúc nhích.

Cho dù là đôi kia lấy góc tường đại tiểu tiện người say, giờ phút này cũng quỷ dị nghiêng đầu lại.

Càng thêm kỳ dị là, hắn đại tiểu tiện nước tiểu thế mà cũng dừng ở trên không, cửa hàng bánh bao lồng hấp hơi nóng cũng dừng lại, Thiên môn bên trên bị Khúc bá đục ra đá vụn cũng bay ở trên không, bất động không động.

Toàn bộ Thiên Môn trấn, chỉ còn lại có dù hoa nữ tử giày gỗ giày giẫm tại tảng đá xanh bên trên phát ra tách tách tiếng.

Dù hoa nữ tử cười lạnh một tiếng, quạnh quẽ âm thanh từ dù bên dưới truyền đến: “Giả thần giả quỷ! Sóc Phương Đồng

gia, ở đây làm việc, không liên quan gì tất cả lui ra!”

Thiên Môn trấn bên trong vẫn không có bất kỳ thanh âm gì.

Dù hoa nữ tử dừng bước, dù hoa có chút nâng lên, lộ ra dưới ánh mắt nửa gương mặt, lạnh lùng nói: “Không muốn bị diệt môn…”

“Tiểu nha đầu, chẳng lẽ không có người nói qua cho ngươi, nơi này là khu không người ư? Chúng ta sớm đã bị diệt môn.”

Dù hoa nữ tử bỗng nhiên xoay người, nhìn về phía cuối con đường Thiên môn.

Thiên môn bên trên, Khúc bá lại bắt đầu chuyển động, đục lấy Thiên môn bên trên hình vẽ, đinh đinh âm thanh truyền đến.

“Thế gian này chỉ có một người có thể đối Thiên Môn trấn ra lệnh, người này, là Nguyên Sóc Bình Đế.”

Khúc bá chăm chú đục lấy Thiên môn, Thiên Môn trấn bốn phía, đột nhiên mê vụ tán đi, trên trấn tất cả nhà, lầu các, cửa hàng, dân trấn, toàn bộ tại mê vụ tán đi một khắc này tan rã!

Dù hoa nữ tử sởn tóc gáy, chỉ thấy lúc này Thiên Môn trấn, phần mộ từng tòa, cỏ hoang rậm rạp, gạch ngói vụn khắp nơi!

Chương 25 : Ngẩng đầu nhìn lên trời, không phải tội lỗi

Chương 25: Ngẩng đầu nhìn lên trời, không phải tội lỗi

Mới vừa rồi còn phồn hoa náo nhiệt Thiên Môn trấn, trong chớp mắt liền biến thành một mảnh mộ địa, dù hoa nữ tử bốn phía nhìn lại, nhưng thấy mộ hoang yên tĩnh, trừ cái đó ra còn có một tòa rách rưới Thiên môn cùng một tòa trạch viện, Tô Vân trạch viện!

Đây mới thật sự là Thiên Môn trấn!

Thiên Môn trấn, đã sớm hủy ở sáu năm trước trận kia tai nạn bên trong!

Về sau Đông đô sứ giả đến, điều tra trận kia tai nạn nguyên nhân gây ra, bọn họ vì Thiên Môn trấn tử nạn người xây từng cái phần mộ.

"Ngươi so ra kém cái kia gọi Cầu Thủy Kính."

Khúc bá âm thanh truyền đến: "Cầu Thủy Kính nhìn ra Thiên Môn trấn giả tượng, hắn cười to một tiếng phá vỡ giả tượng, để ánh nắng có thể chiếu vào. Mà ngươi, lại cái gì cũng không có nhìn ra."

Dù hoa nữ tử đứng tại mảnh này hoang vu nghĩa địa bên trong, đáy lòng quả thực run rẩy, nghe vậy quay đầu hướng toà kia môn hộ nhìn lại, chỉ thấy Thiên môn bên trên đã không có Khúc bá bóng dáng.

"Người của Đồng gia, không phải là bị dọa lớn!"

Dù hoa nữ tử vì chính mình tăng thêm lòng dũng cảm, run lên dù hoa, nhưng thấy từng con Tất Phương thần điểu từ dù bên trong bay ra, xoay quanh nàng xoay quanh bay lượn.

Nàng tiếp tục hướng Tô Vân trạch viện đi tới, hai chân có chút run rẩy, hai bên chính là Thiên Môn trấn cư dân phần mộ, từng tòa mộ hoang lặng yên im ắng, không thể không để nàng sợ hãi.

Nàng trong bóng tối đề phòng, trong lòng yên lặng nói: "Liền xem như quỷ thần, thực lực cũng không lớn bằng khi còn sống! Ta Đồng gia chính là thế gia, gia học cùng quan học đều tinh diệu cực kì…"

Cuối cùng, nàng đi tới Tô Vân trạch viện phía trước, nơi này là duy nhất có ánh nắng địa phương, cũng là duy nhất chỗ của người ở.

Dù hoa nữ tử vươn tay ra đẩy cổng tre, nhưng vào lúc này, nàng trong lúc lơ đãng nhìn thấy tay của mình vậy mà chẳng biết lúc nào máu thịt lột đi, biến thành xương trắng!

Nàng năm ngón tay bên trên liền làn da cùng móng tay cũng không có lưu lại nửa điểm, máu thịt giống như là bị bầy kiến ăn đến không còn một mảnh!

Nàng kinh hô một tiếng, vứt bỏ dù hoa, nâng lên một cái khác bàn tay, cũng là xương trắng!

Nàng xốc lên ống tay áo, cánh tay cũng là như vậy.

Nữ tử vội vàng vuốt ve mặt của mình, trên mặt máu thịt hoàn toàn không có, nàng xương ngón tay thậm chí đâm chọt hốc mắt của chính mình bên trong, mà trong hốc mắt không có cái gì!

"Địa phương quỷ quái này…"

Nàng phát ra một tiếng than khóc, đột nhiên xương trắng giai nhân rầm một tiếng nát đi, xương cốt vỡ thành bột mịn, quần áo theo đó rơi xuống đất.

Một cỗ âm phong thổi qua, xiêm y của nàng giống như là hóa thành tro tàn giấy, theo gió phiêu tán.

Nàng dù hoa, còn có trên không bay lượn Tất Phương thần điểu, cũng hóa thành điểm điểm quầng sáng biến mất không thấy gì nữa.

Theo cỗ này âm phong thổi, từng tòa mộ hoang lại biến mất, rách nát gạch ngói nhao nhao bay lên, đứt rời cây cột cùng xà nhà gây dựng lại, sụp đổ nhà dựng lại, Thiên Môn trấn từng tòa kiến trúc rực rỡ hẳn lên, trên đường phố mọi người lui tới, trải qua giống như bình thường sinh hoạt.

Cái này Bắc Hải bên cạnh tiểu trấn, hình như vẫn tồn tại như cũ tại thế gian.

Nhưng mà Bắc Hải gió từ trên mặt biển thổi qua lúc đến, Thiên Môn trấn liền giống như là trong sương mù ảo ảnh theo gió biển lay động, giống như là muốn bị cơn gió thổi đi thổi tan đồng dạng.

Thiên Môn trấn bên trong dân trấn cũng giống là người trong bức họa theo gió lay động, làm cho người ta cảm thấy vô cùng không chân thực cảm giác.

Tô Vân cùng bốn cái tiểu hồ ly đối Thiên Môn trấn phát sinh sự tình hoàn toàn không biết gì cả, bọn họ sau khi rời giường cũng đã là giữa trưa, Hoa Hồ cùng Hồ Bất Bình đi bắt mấy con gà rừng trở về, Thanh Khâu Nguyệt cùng Ly Tiểu Phàm đi Ngưu gia trang vườn rau trộm chút đồ ăn.

Những cái kia ngưu yêu ưa thích trồng rau.

Tô Vân ở nhà nấu cơm, dùng muối thô đem mấy con gà rừng hấp thành màu vàng kim, lại gỡ xuống phơi khô cá biển

kho, ngâm quả cà, hấp cơm, lại đem bọn họ trộm được rau xanh xào, một người bốn hồ ngồi xuống ăn cơm.

"Trong nhà xì dầu không còn, muốn đi chợ bên trên mua một ít."

Tô Vân vừa ăn cơm, vừa nói: "Trước mấy ngày cùng học ca đánh nhau làm thủng quần áo, cũng cần phải đến mua mấy món vải thô quần áo. Còn có nhị ca, các ngươi sau này muốn vào thành lời nói, cũng cần phải đến mua mấy món quần áo."

Trên bàn cơm Hoa Hồ không nói gì, yên lặng gặm gà hấp muối. Hồ Bất Bình lại nhịn không được, ngẩng đầu nói: "Tiểu Vân ca, vì sao nhất định phải vào thành? Không vào thành không được sao?"

"Không được."

Tô Vân sắc mặt hơi trầm xuống: "Vào thành có thể tiếp nhận tốt hơn giáo dục, học được tốt hơn công pháp."

Hồ Bất Bình khó hiểu nói: "Nhưng mà, chúng ta tại nông thôn cũng có thể sống rất khá. Nơi này có ăn có uống, có đồng bọn, chúng ta có thể ở đây sống sót. Tại sao muốn vào thành? Sau khi vào thành, chúng ta còn có thể giống như bây giờ không bị ràng buộc ư?"

Thanh Khâu Nguyệt cùng Ly Tiểu Phàm cũng không còn ăn kê, yên lặng nhìn Tô Vân.

Tô Vân bỏ xuống bát đũa, lặng im chỉ chốc lát, nói: "Tiếp đó giống như Dã Hồ tiên sinh chết như vậy đi ư? Giống như Hồ Khâu thôn như vậy, bị lặng yên vô tức xóa đi, nhưng ngay cả kẻ thù của chính mình là ai cũng không biết ư? Vẫn là nói như toàn thôn ăn cơm như vậy, trăm cay nghìn đắng tu thành Giao Long lại cũng bị người bắt đi làm thành tọa kỵ?"

Hắn nghiêm nghị nói: "Vẫn là nói các ngươi muốn cùng ta đồng dạng, vẻn vẹn bởi vì ngẩng đầu nhìn một cái không

trung, liền vì vậy mà mù đi?”

Hồ Bất Bình há to miệng, không nói thêm gì nữa.

“Ta muốn học đến nhiều thứ hơn, ta muốn nắm giữ vận mệnh của mình, ta muốn trèo lên trên, để cho mình sống được càng tốt hơn , để thân hữu sống được càng tốt hơn.”

Tô Vân mấp máy đôi môi thật mỏng: “Ta không muốn giống như Dã Hồ tiên sinh như vậy chết đi, cũng không muốn cùng Hồ Khâu thôn đồng dạng, bị người tuỳ ý dùng một cái tên tuổi liền có thể xóa đi. Ta không muốn tương lai con cháu của ta đời sau cùng ta đồng dạng qua loại cuộc sống này! Ngẩng đầu nhìn lên trời, không phải tội lỗi!”

“Ta muốn vì chính mình, vì Thiên Môn trấn, vì Dã Hồ tiên sinh cùng Hồ Khâu thôn, lấy lại công đạo, ta không muốn bình thường cả đời!”

Hắn tuy là không nhìn thấy, lại chính xác kẹp lên một khối cá biển đặt ở trong bát của mình: “Mà muốn làm được những này, liền phải đi trong thành, nhất định phải đi học, học được nhiều hơn nữa bản lĩnh, học được tốt hơn bản lĩnh!”

“Tiểu Vân nói đúng.”

Hoa Hồ bỏ xuống gặm hơn phân nửa gà hấp muối, trầm giọng nói: “Chúng ta theo ngươi cùng một chỗ vào thành. Không vào thành, làm sao vì Hồ Khâu thôn báo thù?”

Ly Tiểu Phàm gặm chân gà, ồm ồm nói: “Ta đi theo Tiểu Vân ca, Tiểu Vân ca đi đâu ta liền đi nơi đó. Đúng, các ngươi nói Đọa Long cốc bên trong thật sự có rồng ư? Biến thành quỷ rồng? Rất muốn đi xem một chút… Tiểu Vân ca nếu như đi, ta cũng đi…”

Hồ Bất Bình tròng mắt chuyển động: “Ta cũng giống vậy.”

Thanh Khâu Nguyệt nghiêm túc đối phó trước mặt mình con gà kia, dựng thẳng lên đuôi lung lay, biểu thị đồng ý.

"Như vậy, chúng ta muốn đi Táng Long lăng nhìn một chút ư?" Hồ Bất Bình hưng phấn nói.

Tô Vân suy nghĩ một chút, nói: "Vượt qua đoạn nhai phía sau núi chính là Táng Long lăng, Táng Long lăng đằng sau là Đọa Long cốc. Cái khác đều dễ nói, duy chỉ đoạn nhai căn bản leo lên không đi lên, chỉ có chim chóc mới có thể bay qua. Bất quá chúng ta có căn này dây thừng, ngược lại là có thể vượt qua đoạn nhai…"

Bốn cái hồ ly mắt sáng rực lên.

Không lâu sau đó, Tô Vân cùng bốn cái hồ ly lại trải qua Lâm Ấp thôn, Lâm Ấp thôn bởi vì Xà giản một trận chiến thương vong thảm trọng, lần này không tiếp tục đùa cợt bọn họ, không ít Bào Hào trốn ở nhà trên cây bên trong chữa thương.

Đến Lâm Ấp thôn bên ngoài, bọn họ bẻ hướng, lại đi vài dặm đường núi, lúc này mới đi tới Ngưu gia trang, xa xa liền thấy một đầu lão trâu đen cái mông chạm đất, một đầu chân trước đè lên cỏ, đưa đến trát đao bên dưới, một cái khác chân trước nâng lên trát đao, vì chính mình cắt cỏ ăn.

Ngưu gia trang bên trong, có mười mấy cửa nhà trước chống lấy cờ trắng, ngay tại làm tang, một đám dáng người uyển chuyển miêu yêu dựng rạp, nhô lên quai hàm trên đài loa kèn thổi một đêm.

Mấy con ngưu yêu tại dưới đài ồn ào, muốn nghe Bách Điểu Triều Phượng.

"Chả lẽ lại sợ ngươi? Cô nãi nãi có thể từ ngươi ra đời thổi tới cả nhà ngươi đưa tang!" Đứng đầu miêu yêu đại tỷ rất là kiên cường.

Ngưu gia trang "Người" nóng nảy rất là không tốt, lại chết nhiều như vậy ngưu yêu, mà miêu yêu nóng nảy cũng không tốt, Tô Vân cùng Hoa Hồ thức thời đi đường vòng đi qua.

"Toàn thôn ăn cơm cái tên này, thức dậy quá đúng."

Hồ Bất Bình thầm nói: "Những này miêu yêu chuyên làm toàn thôn ăn cơm buôn bán, đều có thể phát tài…"

Mọi người nghe kinh hồn bạt vía, e sợ cho cái này lắm mồm hồ ly lời nói chọc giận Ngưu gia trang cùng Mao gia truân, nhưng cũng may Ngưu gia trang loa kèn âm thanh quá vang dội, che giấu đi.

Bọn họ vòng qua Ngưu gia trang, lại đi vài dặm địa phương, lúc này mới đi tới đoạn nhai.

Đạo này đoạn nhai không phải Xà giản đoạn nhai, mà là Xà giản phía sau đạo thứ hai đoạn nhai, cực kỳ dốc, vượt qua nơi này liền có thể đi tới Táng Long lăng.

Chỉ bất quá lân cận thôn trang, chỉ có Lâm Ấp thôn thôn dân đi qua Táng Long lăng, mặt khác "Người" đều chưa từng đi qua.

Tô Vân đám người đi tới bên dưới vách núi, bốn cái hồ ly khẩn trương quan sát xung quanh, Hoa Hồ nói: "Bốn phía không người!"

Tô Vân lấy ra thần tiên tác, nắm thừng đầu hướng trời cao ném đi, dây thừng vù vù hướng trên trời chui vào.

Chương 26 : Thiên Đạo viện nghiên cứu rồng

Chương 26: Thiên Đạo viện nghiên cứu rồng

Một người bốn hồ ôm dây thừng, bị dây thừng đưa đến bầu trời, sau một lúc lâu, bọn họ rơi vào đoạn nhai bên trên, chỉ thấy đoạn nhai bên này dốc như dao, một bên khác lại là một cái nhẹ nhàng sườn núi, nước suối róc rách, từ trên sườn núi chảy xuống.

Con suối nhỏ này tại chân núi cùng mặt khác đỉnh núi chảy xuống nước suối tụ hợp, biến thành một dòng sông, từ tây sang đông, chảy về phía thung lũng.

Tô Vân chưa có tới nơi này, một cử động cũng không dám, luôn miệng nói: "Các ngươi nhìn thấy cái gì? Nhìn thấy cái gì?"

Hắn chưa từng tới bao giờ nơi này.

Đối với người mù tới nói, mỗi cái người mù trong đầu đều có một bức bản đồ, bức này bản đồ chỉ có cuộc đời mình phạm vi là được thắp sáng, địa phương khác thì là một vùng tăm tối hỗn độn.

Táng Long lăng địa thế hiểm trở, khó mà leo lên, Tô Vân là lần đầu tiên đi tới nơi này, hiện tại rõ ràng là ngày mùa thu buổi chiều, sắc trời còn sớm, mà ở trong đầu của hắn, bốn phía lại là một vùng tăm tối, tràn đầy bất ngờ.

Hắn liều mạng mở to hai mắt, nhưng cái gì cũng không nhìn thấy.

Hắn chỉ có thể cảm nhận được giống như là có hồng hoang cự thú nằm sấp tại đây phiến không biết trong bóng tối, dữ tợn, khủng bố.

Trong lòng của hắn sợ hãi, lại liền hỏi mấy lần, nhưng bốn phía nhưng không ai trả lời hắn.

Tô Vân lại hỏi mấy lần, sau một lúc lâu, Hoa Hồ cái thứ nhất lấy lại tinh thần, lẩm bẩm nói: "Tiểu Vân, chúng ta thấy được một con rồng… Nơi này thật sự có rồng!"

Nghe được thanh âm của hắn, Tô Vân tâm lúc này mới yên ổn.

Hoa Hồ tỉ mỉ miêu tả Táng Long lăng địa lý, trợ giúp Tô Vân nhanh chóng trong đầu tạo dựng ra Táng Long lăng địa lý. Mặt khác hồ yêu ở một bên lẳng lặng nghe, không có chen vào nói, nếu như Hoa Hồ có chỗ bỏ sót địa phương, Hồ Bất Bình nhịn không được sẽ bổ sung đôi câu.

Đây là nhiều năm đã thành thói quen.

Từ lúc Hoa Hồ cùng Tô Vân trở thành đồng học, Thiên Môn trấn lân cận địa lý liền phần lớn là Hoa Hồ nói cho Tô Vân nghe, tiếp đó mang theo hắn đi một lần, Tô Vân lúc này mới hiểu rõ bốn phía địa lý, không đến mức lạc đường.

Giao tình của bọn hắn tốt nhất.

Một người một hồ một cái nói một cái nghe, rất nhanh Tô Vân liền đem Táng Long lăng đại khái địa lý biết rõ ràng, trong đầu địa lý đồ có đại khái hình dáng.

Táng Long lăng bên trong thật có rồng, vừa rồi hắn cảm ứng được có hồng hoang cự thú nằm sấp trong bóng đêm, quả thực không có cảm ứng sai.

Cái này Táng Long lăng danh xứng với thực, có một con rồng táng ở đây, chẳng qua Táng Long lăng cũng nổi danh

không phó thật địa phương, bởi vì nơi này cũng không có rồng lăng mộ.

Táng Long lăng chính là một đầu thật dài sườn đất, cao hai ba trượng, dài trăm thước tả hữu, phía trên mọc đầy cây cối chông gai.

Năm đó đầu kia từ trên trời rớt xuống rồng, từ Đọa Long cốc leo đến nơi này, trọng thương không trị mà chết, cư dân phụ cận hẳn là chỉ là qua loa đem hắn vùi lấp, không có vì hắn kiến tạo lăng mộ.

Mà đã trải qua không biết bao lâu phong hoá, rồng hài cốt từ sườn đất bên trong lộ ra, nhiều ra trần trụi bên ngoài.

Đặc biệt là rồng đầu lâu, hầu như hoàn toàn lộ ở bên ngoài, rất là to lớn, thậm chí đầu lâu trong hốc mắt còn sinh trưởng lấy hai người mới có thể ôm hết cây cối.

Tuy là Táng Long lăng cây cối thành rừng, rất là rậm rạp, nhưng mà cổ quái chính là, nơi này không có chim tước thú vật, thậm chí liền côn trùng cũng không nhìn thấy một đầu!

Đi ở đây, cho người ta một loại đáy lòng kinh hoảng cảm giác, giống như là có cái gì hung ác cực kỳ hồng hoang mãnh thú tùy thời xông tới đem bản thân mở ngực mổ bụng.

"Táng Long lăng bên cạnh có nhà."

Hoa Hồ tiếp tục miêu tả Táng Long lăng phong cảnh, nói: "Nhà là gỗ đá kiến trúc, hai tòa bảy gian, ba gian một tòa tại Táng Long lăng phía đông, bốn gian một tòa tại phía Tây. Nhà cũng đã hoang phế đã lâu rồi, rất phá, đầu gỗ đều đã ăn mòn đến không sai biệt lắm. Trên núi còn có chút bia đá, bốn phía núi đều có, có chút bia đá đã ngã xuống."

"Cám ơn Hoa nhị ca."

Tô Vân trong đầu tạo dựng ra cái này bảy gian nhà hình dáng, nghiêng đầu nói: "Người ở đây một ít dấu tích đến, vì sao lại có nhà?"

Hoa Hồ cũng là có chút buồn bực: "Đừng nói ít ai lui tới, ngay cả thú dấu vết cũng không nhìn thấy. Con rồng này chỉ còn lại có xương cốt, khí thế còn hung cực kì, tại sao có thể có người lựa chọn ở chỗ này?"

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, đầu này chết rồng không thể táng tại người khác thôn trang bên cạnh, như vậy nhà chỉ có có thể là về sau xây.

Mà xây ở Táng Long lăng lân cận, loại trừ thủ lăng bên ngoài, vậy cũng chỉ có một cái khả năng.

"Có người muốn trộm ra long thi. Nhưng mà long thi quá lớn, bọn họ trong thời gian ngắn không cách nào đem long thi đào ra, cho nên ở đây kiến tạo nhà."

Tô Vân suy tư nói: "Lân cận người cùng con rồng này vô thân vô cố, đương nhiên không thể là vì hắn thủ lăng, cho nên, bọn họ chỉ có thể chính là trộm long thi mà tới."

Hồ Bất Bình lời nhanh tiếng nhanh nói: "Rồng hài cốt rõ ràng ngay ở chỗ này, bọn họ vì sao không có đánh cắp?"

"Có thể là bởi vì quá lớn nguyên nhân, bọn họ chuyển không đi. Cũng có thể là là bởi vì bọn họ đang đào móc long thi thời điểm, đột nhiên liền chết."

Hoa Hồ suy tư nói: "Dù sao địa công nói, có rồng linh bay ra cứu đi toàn thôn ăn cơm. Vậy rồng sau khi chết, hơn phân nửa hắn nội tâm còn bảo vệ thi thể của mình."

Tô Vân gật gật đầu, Hoa Hồ cái suy đoán này rất có đạo lý.

Bọn họ cẩn thận từng li từng tí đi xuống sườn núi, hướng Táng Long lăng đi tới, Tô Vân cẩn thận đi theo Hoa Hồ, bước

chân tận lực trầm ổn một ít, nói: "Chúng ta không muốn thử đào ra xương rồng, cũng không thể mang đi bất kỳ vật gì. Chúng ta chỉ đi vậy mấy gian trong phòng nhìn một chút. Ta nghe Thủy Kính tiên sinh nói, có chút cường giả nội tâm sẽ hóa thành quỷ thần, rất là hung ác. Chẳng qua quỷ đều sợ ánh nắng, ban ngày sẽ không xuất hiện. Bởi vậy trước khi mặt trời lặn, chúng ta nhất định phải rời đi!"

Bốn cái yêu hồ liếc nhau, Thanh Khâu Nguyệt cùng Ly Tiểu Phàm vội vàng đi chặn Hồ Bất Bình miệng, Hồ Bất Bình ô ô mấy tiếng, thầm nghĩ: "Thiên Môn trấn quỷ thần so rồng còn hung, liền ban ngày đều sẽ xuất hiện!"

Một người bốn hồ đi tới Táng Long lăng bên dưới, đi vào thứ nhất tòa nhà.

Tòa này nhà có bốn gian nhà, trên đất có tán loạn hài cốt cùng quần áo hủ hóa thành tro sau đó lưu lại trang sức.

Tô Vân ngồi xổm xuống tìm kiếm một phen, trầm ngâm không ngớt: "Từ hài cốt đổ rạp trạng thái đến xem, bọn họ hẳn là đột nhiên gặp gỡ không tưởng tượng được biến cố, vội vàng từ trong nhà mặt tới phía ngoài trốn. Nhưng mà đuổi giết bọn hắn đồ vật thực tế quá nhanh, bọn họ còn chưa kịp từ trong nhà trốn ra được, liền đều tự tử vong."

Hoa Hồ cũng có chỗ phát hiện: "Phần lưng của bọn hắn, xương sườn cột sống là cắt ra, tiết diện là nghiêng cắt đi, hẳn là dùng cực kỳ vũ khí sắc bén, từ sau lưng của bọn hắn cắt đi. Tổng cộng có ba cái như vậy vũ khí, đồng thời cắt đi, vết thương gần như là song song. Người này là bị cắt thành bốn đoạn…"

Tô Vân sờ một phen, nói: "Không có như vậy vũ khí, là móng vuốt cắt ra tới vết thương."

Hoa Hồ cười nói: “Tiểu Vân, một cái mọc ra vô cùng sắc bén móng vuốt lớn quái vật, làm sao có thể cùng những người này cùng lúc xuất hiện trong phòng? Mảnh này nhà mặc dù lớn, nhưng căn bản chứa không nổi bậc này quái vật khổng lồ! Trừ phi…”

“Trừ phi không có thực thể.”

Tô Vân nói: “Nội tâm không có thực thể. Nếu như là long trảo lời nói, vậy thì có khả năng.”

Hoa Hồ cau mày, nói: “Chúng ta đi trong phòng nhìn một chút!”

Để cho bọn họ chỉ cảm thấy buồn bực là, trong gian phòng đó đâu đâu cũng có án thư, trên thư án bày đặt ngổn ngang bút mực nghiên giấy, không giống như là trộm mộ gian phòng, ngược lại giống như là đọc nhiều văn thơ Đại Nho gian phòng!

Làm người ta tiếc hận là, nơi này đầu bút đều đã mục nát, giấy từ lâu hóa thành biến thành bùn nhão.

“Bọn họ không phải tới trộm long thi!”

Tô Vân đột nhiên nói: “Bọn họ là truy nguyên nguồn gốc sĩ tử!”

Hoa Hồ giật mình, cũng tỉnh ngộ lại: “Phải! Thủy Kính tiên sinh dạy cho chúng ta Ngạc Long ngâm lúc, mang theo chúng ta đi Ngạc Long đầm quan sát Ngạc Long, quan sát Ngạc Long hình dáng, tập tính, động tác, lấy Hồng Lô Thiện Biến công pháp thôi thúc bản thân nguyên khí cùng huyết dịch mô phỏng Ngạc Long, lấy bản thân ý thức quan tưởng Ngạc Long. Thủy Kính tiên sinh nói, cái này liền gọi truy nguyên nguồn gốc, thông qua quan sát thí nghiệm, nghiên cứu bản chất của sự vật, sự vật nguyên lý, từ đó thu hoạch được kiến thức.”

Mặt khác ba đầu tiểu hồ ly cũng nghe qua Thủy Kính tiên sinh giảng bài, nhất thời nhớ lại.

Thanh Khâu Nguyệt vội vàng nói: "Thủy Kính tiên sinh nói, có tài lực quan học thường thường sẽ ở học tập một loại nào đó công pháp thần thông lúc, tổ chức sĩ tử tìm kiếm được muốn quan tưởng thần thú, quan sát nghiên cứu học tập. Chẳng lẽ có sĩ tử đến đây quan sát con rồng này?"

Ly Tiểu Phàm nhìn đầy đất hài cốt, cau mày nói: "Bọn họ đến từ Sóc Phương thành? Làm sao lại chết ở chỗ này?"

Tô Vân tại một bộ hài cốt mục nát quần áo bên dưới mò tới một cái ngọc bài, trên ngọc bài có văn tự, hắn tinh tế tìm kiếm một lần, nói: "Bọn họ đến từ một cái gọi Thiên Đạo viện quan học."

Hồ yêu bọn họ tiến tới góp mặt, chỉ thấy trên ngọc bài tuy có bùn đất, thế nhưng là trắng toát, không có bị xâm nhiễm, hiển nhiên là có giá trị không nhỏ mỹ ngọc điêu khắc thành.

Ngọc bài chính diện là "Thiên Đạo viện" ba chữ, bốn phía có vân lôi đường vân, phía sau thì mài dũa nửa mở rộng sách, rất là tinh xảo.

"Sóc Phương thành có quan học tên là Thiên Đạo viện? Tên rất là đại khí."

Hoa Hồ nói: "Ngọc bài phẩm chất không sai, có lẽ có thể bán mấy cái ngũ thù tiền, nhiều tìm mấy khối! Chúng ta sau này vào thành, khẳng định cần dùng đến tiền!"

Hồ yêu bọn họ bốn phía tìm kiếm một phen, lại tìm đến mấy khối ngọc bài, cũng đều là Thiên Đạo viện ngọc bài, nhưng đều đã tàn phá, chỉ có Tô Vân tìm đến khối kia là hoàn chỉnh.

Bọn họ không có tìm được những vật khác, ngay sau đó rời đi nơi này, đi tới thứ hai tòa nhà.

Nhà kia tại đuôi rồng chỗ khác một bên, hai tòa nhà một bài một đuôi, hẳn là phụ trách quan sát con rồng này phương

vị khác nhau.

Mà đi đuôi rồng mấy trăm bước địa phương chính là một mảnh lõm đi xuống sơn cốc, Hoa Hồ gom góp đầu nhìn một chút, chỉ thấy sơn cốc hai trên vách có to lớn vết trảo!

Mỗi một đạo vết trảo đều xâm nhập vách đá đếm trễ, dài đến mấy trượng, tượng đầu đá là bị sắc bén nhất cắt qua đồng dạng, nhìn thấy mà giật mình.

Bọn họ đoán được không sai, từ trên trời rơi xuống rồng rơi vào Đọa Long cốc bên trong, dùng cuối cùng khí lực vừa giãy giụa bò sát, leo đến nơi này, tiếp đó tắt thở.

"Là cái gì để như vậy Thần Long bị thương chết ở chỗ này?" Hoa Hồ lẩm bẩm nói.

Bọn họ đi tới thứ hai tòa nhà bên ngoài, đang muốn đi vào, đột nhiên chỉ thấy một cái nam tử áo đen đối diện khập khễnh đi tới, bốn cái hồ ly cùng lên tiếng sợ hãi kêu, đều tự làm ra đề phòng tư thế.

"Rắn tiền bối."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, khom người nói: "Tiền bối mời chúng ta tối hôm qua đi vào dự lễ, bọn vãn bối quan sát rất lâu, thu hoạch tương đối khá. Đa tạ tiền bối chăm sóc."

Hoa Hồ giật nảy cả mình, nhỏ giọng nói: "Tiểu Vân, ngươi nói là hắn là toàn thôn ăn cơm? Hắn làm sao biến bộ dáng?"

Chương 27 : Dị vật giáng lâm

Chương 27: Dị vật giáng lâm

Nam tử áo đen kia liếc nhìn hắn một cái, Hoa Hồ lập tức nhìn ra đồng tử của hắn bình thường lúc là bình thường đồng tử, nhưng mà đồng tử thoáng thu nhỏ liền sẽ biến thành dựng thẳng đồng tử, hiển nhiên không phải nhân loại!

Hoa Hồ lại hướng chân của hắn chân nhìn lại, chỉ thấy nam tử áo đen què một cái chân.

Đại hắc xà lột xác thành Giao Long, bởi vì bị người ngăn cản, đuôi chỗ da rắn cũng không hoàn toàn lột ra, lúc chiến đấu lại bị người đả thương, bởi vậy hắn biến hóa thành người cũng què chân trái.

Tô Vân mắt mù, không nhìn thấy người tới, nhưng mà hắn giỏi về cảm ứng bốn phía khí huyết, hắn "Nhìn thấy" đi tới không phải người, mà là một đầu đi lại Giao Long, bởi vậy nhận ra là tối hôm qua độ kiếp hắc giao long.

Nam tử áo đen dừng bước, đứng ở nơi đó đồng tử dựng thẳng gắt gao nhìn chằm chằm Tô Vân: "Ngươi nhận ra ta? Làm sao nhận ra?"

Bốn cái hồ yêu lo sợ bất an.

Nếu như tiến hóa làm Giao Long toàn thôn ăn cơm muốn giết người, chỉ sợ bọn họ một cái cũng đừng hòng sống lấy rời đi!

Tô Vân đúng mực, nói: "Ta từ tiền bối khí huyết hình dáng, phát giác được tiền bối bản thể."

"Khí huyết hình dáng?"

Nam tử áo đen cau mày, thấp giọng nói: “Từ ta khí huyết hình dáng phát giác được bản thể của ta, ứng đối ra sao?”

Lúc này, Tô Vân cùng bốn cái tiểu hồ ly đều nghe được sột soạt âm thanh, giống như là có người ở trong bóng tối nói chuyện, nhưng mà bốn phía nhìn lại, lại không nhìn thấy bất kỳ thân ảnh!

Nam tử áo đen nhưng ngay cả gật đầu liên tục, sau một lúc lâu, nói: “Ta hiểu.”

Tô Vân trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc, nam tử áo đen kia khí huyết hình dáng vậy mà tại dần dần phát sinh thay đổi, rất nhanh liền từ Giao Long hình dáng chuyển biến làm người hình dáng!

Nam tử áo đen nói: “Ta hóa thành Giao Long, sau này liền gọi Tiêu Thúc Ngạo. Các ngươi đã từng trợ giúp qua ta, ta sẽ không ăn các ngươi. Cái nhà này bên trong không có vật gì tốt, các ngươi nhanh chóng rời đi.”

Tô Vân nói: “Giao thúc ý định rời đi nơi này?”

Nam tử áo đen Tiêu Thúc Ngạo nghiêng đầu lắng nghe, sột soạt tiếng nói chuyện lần nữa truyền đến, chính là từ Tiêu Thúc Ngạo bên người truyền đến!

Bốn cái hồ yêu sởn tóc gáy, Tiêu Thúc Ngạo bên người không có bất kỳ vật gì!

Tô Vân cảm ứng khí huyết, cũng không cảm ứng được bên cạnh hắn có bất kỳ người khí huyết!

Cái kia sột soạt âm thanh dừng lại, Tiêu Thúc Ngạo nói: “Ta ý định đi tới Sóc Phương thành. Tương lai ngươi nếu là đi Sóc Phương thành, nói không chừng chúng ta sẽ ở nơi đó gặp gỡ. Nơi này cực kỳ hung hiểm, các ngươi tại trước khi mặt trời lặn nhất định phải rời đi, nếu không liền cũng lại đi không nổi, tương lai cũng liền không cần thiết gặp lại.”

Tô Vân khom người cảm ơn: "Đa tạ giao thúc chỉ điểm."

Tiêu Thúc Ngạo cất bước rời đi, hồ yêu bọn họ đưa mắt nhìn hắn đi xa, chỉ thấy Tiêu Thúc Ngạo què lấy chân đi hơn mười trượng, đi tới một tòa bia đá phía trước, lại nghiêng đầu độc thoại.

Cái kia sột soạt âm thanh lại lần nữa truyền đến, phảng phất có người ghé vào lỗ tai hắn xì xào bàn tán, thế nhưng là không nhìn thấy bất kỳ vật gì!

"Có mấy thứ bẩn thỉu đi theo toàn thôn ăn cơm!" Hồ ly bọn họ liếc nhau.

Bức này tình hình quả thực quỷ dị, Tiêu Thúc Ngạo rõ ràng bên người không có người, nhưng hắn vẫn là thỉnh thoảng cùng "Người bên cạnh" nói chuyện.

Tiêu Thúc Ngạo đem tấm bia đá kia rút lên, vứt trên mặt đất, què lấy chân đi xa.

"Hơn phân nửa có một cái nội tâm đi theo hắn."

Tô Vân suy đoán nói: "Chẳng lẽ là cứu đi hắn cái kia long linh?"

Hoa Hồ suy tư nói: "Tối hôm qua cứu đi hắn long linh chính là đến từ nơi này, nếu như long linh đi theo hắn đi, như vậy Tiêu Thúc Ngạo vì sao còn muốn nói sau khi trời tối nơi này sẽ có nguy hiểm?"

Tô Vân cũng nghĩ không thông, nói: "Chúng ta trước kiểm tra một phen, bất kể như thế nào đều muốn trước lúc trời tối rời đi nơi này!"

Hoa Hồ dẫn đường đi tới trong phòng, chỉ thấy nơi này lại không có hài cốt, Tiêu Thúc Ngạo hắn là một cái rất yêu sạch sẽ Giao Long, tối hôm qua hắn bị trọng thương, nhưng đi tới

nơi này sau đó vẫn là đem nơi đây dọn dẹp sạch sẽ, không có nửa điểm hạt bụi.

Bọn họ có chút thất vọng, nơi này như vậy sạch sẽ, khẳng định là không có bảo vật gì, chỉ sợ liền thứ đáng giá cũng bị Tiêu Thúc Ngạo mang đi.

Thanh Khâu Nguyệt nhảy đến trên giá sách, nghiêm chỉnh ngồi ở chỗ đó ngoắt ngoắt cái đuôi, vui vẻ nói: "Trên giá sách còn có một quyển sách!"

Hoa Hồ cũng nhảy lên, đem sách trải phẳng tại trên giá sách, từng chữ đọc: "… Nguyên Phong sáu năm, có Thanh Long rơi Sóc Phương Thiên Thị Viên, Đế phái Thiên Đạo viện nghiên cứu rồng…"

Tô Vân đột nhiên nói: "Nguyên Phong sáu năm? Là so Nguyên Đế, bình Đế còn phải sớm hơn Vũ Đế thời kì! Như vậy trụy long sự kiện, hẳn là phát sinh ở một trăm năm mươi năm trước!"

Dã Hồ tiên sinh đã từng nói qua Nguyên Sóc quốc các vị đại đế niên kỉ số, chỉ là Hoa Hồ đám người đối với cái này cũng không quan tâm, không có bao nhiêu ấn tượng, Tô Vân quen thuộc mỗi ngày sau khi tan học đều muốn ôn tập bài học, bởi vậy nhớ tới rất rõ ràng.

Hoa Hồ tiếp tục thì thầm: "Thái Sơ năm đầu, mở long quan, mổ long thi, nghiên cứu hắn cơ, lý, gân, mạch, máu, dịch, tâm, vảy, mắt, râu, bờm, trảo, xương, khí các loại, ghi chép quyển mười sáu thiên… Tiểu Phàm, lục soát một chút bốn phía, nhìn một chút những này hồ sơ còn ở đó hay không!"

Mấy con tiểu hồ ly lại bốn phía tìm kiếm một phen, không thu hoạch được gì.

"Hơn phân nửa là bị toàn thôn ăn cơm cầm đi."

Ly Tiểu Phàm tiếc hận nói: “Hoặc là cùng mặt khác sách đồng dạng phong hoá.”

Hoa Hồ cũng tiếc hận không thôi, tiếp tục đọc xuống: “… Tháng giêng mười bốn, tuyết rơi, long thi đóng băng, ngay sau đó thăm dò Đọa Long cốc. Có dị vật cùng rồng cùng rơi xuống…”

Hắn đọc đến nơi đây, ngẩng đầu lên, lộ ra vẻ mờ mịt: “Dị vật?”

Tô Vân có một loại cảm giác rợn cả tóc gáy, hấp tấp nói: “Vừa mới toàn thôn ăn cơm nói, trước khi trời tối nhất định phải rời đi, nếu không hẳn phải chết! Cái này rồng từ trên trời rơi xuống, trọng thương không trị, chẳng lẽ cái này dị vật chính là giết chết Thần Long tà vật? Cái này dị vật, khẳng định sẽ ở sau khi trời tối xuất hiện! Hoa nhị ca, ngươi mang theo sách, chúng ta lập tức rời đi nơi này!”

Hoa Hồ cuốn lên sách từ trên giá sách nhảy xuống, Tô Vân cùng ba đầu tiểu hồ ly đi theo hắn đi ra ngoài phòng.

Bên ngoài, sắc trời đã tối xuống.

Mặt trời chưa lặn, nhưng nơi này là thung lũng, địa thế so bốn phía thấp rất nhiều, nắng chiều không chiếu vào được.

Cũng tức là nói, Táng Long lăng cùng Đọa Long cốc trời tối tương đối sớm, so với bọn hắn dự tính phải sớm!

Một người bốn hồ đánh liên tục mấy cái rùng mình, trong cốc này không khí dường như thoáng cái hàng rất nhiều, tháng chín trời, hô hấp lúc lại có thể nhìn thấy mũi thở bên dưới phun ra từng đạo bạch khí!

“Lạnh quá!” Hồ Bất Bình run run một chút.

Mọi người không nói một lời, nhanh chóng đường cũ trở về, đợi đi tới đầu rồng vị trí, đột nhiên Táng Long lăng chấn

động kịch liệt một chút, tiếp lấy sắc trời lấy không hề tầm thường tốc độ biến thành đen xuống, giống như là có người nào che lại ánh mắt của bọn hắn!

Hồ ly tại ban đêm có thể thấy vật, nhưng mà bóng tối này cực kỳ cổ quái, cho dù là bốn cái hồ yêu cũng không nhìn thấy đường phía trước!

"Mọi người không nên động, không nên kinh hoảng!"

Tô Vân đè thấp giọng, nói khẽ: "Đây là khí huyết đè lên. Ánh mắt của chúng ta gặp phải từ bên ngoài đến khí huyết đè lên, đồng tử bị khóa chết, bởi vậy không nhìn thấy bốn phía. Đi theo ta đi, ta nhớ được đường đi."

Mọi người trái tim phanh phanh đập mạnh, trong lỗ tai nghe được là hô hô tiếng gió, đó là bị chèn ép huyết dịch chảy qua tai đè lên màng nhĩ phát ra tiếng vang.

Táng Long lăng đột nhiên tới khí huyết đè lên, để cho bọn họ thân thể cơ năng trở nên dị thường gay go, không chỉ có thân thể giác quan thất thường, thậm chí liền thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến công pháp cũng biến thành cực kỳ khó khăn!

Hoa Hồ nắm Tô Vân vạt áo, phía sau tiểu hồ ly nắm cái đuôi của hắn, đi theo Tô Vân đi ra ngoài.

Tô Vân tuy là mắt không thể thấy, nhưng là mặc cho địa phương nào hắn chỉ cần đi qua một lần, liền có thể nhớ tới rõ rõ ràng ràng, đừng nói Táng Long lăng loại địa phương này, liền xem như Thiên môn chợ quỷ mê cung, hắn đi một lần sau đó cũng có thể tuỳ tiện đi ra.

Trong đầu của hắn, hoàng chung không ngừng xoay tròn, để hắn có thể chính xác cảm giác được phương vị của mình, bản thân làm sao đi, khi nào chuyển hướng, khi nào leo núi, khi nào tránh chướng, đều chính xác làm cho người khác khó có thể tin!

Liền tại bọn hắn lên dốc sau không bao lâu, Tô Vân đột nhiên dừng bước.

Hoa Hồ vội vàng dừng lại, phía sau tiểu hồ ly nhất thời đâm vào cái mông của hắn bên trên.

"Tiểu Vân, làm sao vậy?" Hoa Hồ thấp giọng hỏi.

"Bia đá đổ, ngăn lại con đường của ta."

Tô Vân âm thanh truyền đến: "Ta đang tính toán con đường. Khó hiểu, tấm bia đá này không phải xuất hiện ở đây…"

Bọn họ lúc đến nhìn thấy bốn bề trên sườn núi có không ít bia đá, phần lớn đều là cắm vào trong đất, có rất ít ngã xuống. Trước mặt bia đá cũng không có ngã xuống, hơn nữa xuất hiện vị trí cũng không đúng.

"Tiểu Vân ca nhanh lên một chút…"

Hồ Bất Bình mang theo tiếng khóc nức nở, run giọng nói: "Ta cảm giác được có người đang sờ ta sau gáy…"

Ly Tiểu Phàm đã khóc thành tiếng: "Ta cũng cảm thấy, ta rất sợ, nhưng là lại rất thoải mái…"

"Là ta sờ."

Thanh Khâu Nguyệt có chút xấu hổ: "Ta sợ hãi thời điểm, sờ đầu của các ngươi ta liền an tâm."

Hồ Bất Bình cùng Ly Tiểu Phàm thở phào nhẹ nhõm, Hoa Hồ cũng thở dài một hơi, cười nói: "Tiểu Nguyệt, ngươi quá tinh nghịch, đem ta cũng giật nảy mình. Ta còn tưởng rằng là ai đang sờ đầu của ta đây."

Thanh Khâu Nguyệt buồn bực nói: "Nhị ca, ta không có sờ đầu của ngươi, ta cái đầu quá thấp, với không tới."

"Không phải ngươi…"

Hoa Hồ gượng cười hai tiếng, run giọng nói: “Tiểu Vân, tìm tới phương hướng sao? Chúng ta có thể hay không nhanh lên một chút rời đi nơi này?”

Chương 28 : Lâm uyên mà đi

Chương 28: Lâm uyên mà đi

Tô Vân trong đầu hoàng chung vẫn như cũ như bình thường đồng dạng xoay tròn, mà trong đầu địa lý đồ cũng đang không ngừng biến hóa phương hướng, đột nhiên tinh thần hắn chấn động, trầm giọng nói: "Tìm được! Chúng ta tiếp tục đi!"

Đúng lúc này, trong tai của hắn một mảnh vù vù, đau đớn cảm giống như là châm đồng dạng đâm vào trong đầu của hắn!

Vù vù tiếng vang chỉ chốc lát, lúc này mới biến mất, mà cái này ngắn ngủi đau đớn đã để Tô Vân toàn thân cao thấp đều là mồ hôi lạnh, quần áo bị ướt đẫm mồ hôi.

Hắn há to miệng, lại nghe không đến thanh âm của mình!

Bốn phía chỉ có thuần túy yên tĩnh, hoàn toàn không có bất kỳ cái gì âm thanh!

"Từ Táng Long lăng bên trong truyền đến khí tức cường đại, đè lên chúng ta khí huyết, đầu tiên là tước đoạt chúng ta thị giác, hiện tại lại tước đoạt chúng ta thính giác!"

Tô Vân lấy lại bình tĩnh: "Phía dưới tước đoạt chỉ sợ chính là chúng ta xúc giác, vị giác, khứu giác cùng tri giác. Nếu như lục giác bị tước đoạt…"

Hắn bỗng nhiên cắn đứt bờ môi, trong miệng máu mang theo mùi tanh cùng vị ngọt, đau đớn nói cho hắn biết, hắn vị giác, xúc giác, khứu giác cùng tri giác đều còn tại.

"Hoa nhị ca bọn họ cảm giác được có người đang vuốt ve bọn họ sau gáy, đây là khí huyết đè lên xúc giác tạo thành ảo

giác, cũng không phải là có cái gì quỷ quái trong bóng đêm sờ chúng ta!”

Tô Vân lấy ra thần tiên tác, nhanh chóng đem Hoa Hồ trói lại, thầm nghĩ: “Ta hoàng chung tuyệt đối không có phạm sai lầm, hiện tại mặt trời chưa lặn! Chúng ta còn có thời gian có thể đi ra ngoài!”

Hoa Hồ giãy dụa một chút, Tô Vân lo lắng khoa tay múa chân một phen, Hoa Hồ lúc này mới từ bỏ giãy dụa.

Tô Vân lại đem Thanh Khâu Nguyệt trói lại, Thanh Khâu Nguyệt không có giãy dụa, nàng xúc giác đã mất đi, không cảm giác được mình bị trói lại.

Không có xúc giác, không có thính giác, không có thị giác, nàng liền mặc cho người định đoạt.

“Chúng ta sở dĩ sẽ xuất hiện bị chạm đến ảo giác, là từ Táng Long lăng bên trong xông ra khí tức đè lên thần kinh của chúng ta, bắt đầu ngăn chặn chúng ta xúc giác.”

Tô Vân cũng cảm giác được có đồ vật gì đó đang vuốt ve bản thân, hắn xúc cảm dường như càng ngày càng nhạy cảm, nhưng mà đây chỉ là xúc cảm ảo giác, hắn xúc cảm cũng đang từ từ mất đi.

Hắn cái trán toát ra nhiều hơn nữa mồ hôi lạnh, xung quanh tìm kiếm, tìm kiếm đến một kiện đồ vật, miễn cưỡng nhận ra là Ly Tiểu Phàm.

Hắn đem Ly Tiểu Phàm buộc lên, lúc này, hắn xúc giác cũng mất đi.

“Hồ Bất Bình!”

Tô Vân mở miệng gào thét, không nghe được bất kỳ thanh âm gì, hắn bốn phía tìm kiếm, lại không cảm giác được bất kỳ vật gì!

“Khí huyết! Đúng, ta còn có thể cảm nhận được Bất Bình khí huyết!”

Tô Vân liều mạng thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến, tận lực phát động lên bản thân khí huyết, tập trung cao độ cảm ứng bốn phía, cuối cùng, trong bóng tối từng cái thân ảnh xuất hiện tại hắn cảm ứng “Tầm mắt” bên trong.

Tô Vân tìm đến Hồ Bất Bình, đưa tay chộp tới, lại không cảm giác được bản thân có hay không bắt được Hồ Bất Bình.

Hắn chỉ có thể dựa vào trói kinh nghiệm, cùng với đối khí huyết cảm ứng, đem Hồ Bất Bình trói lại.

Làm xong tất cả những thứ này, hắn lại đem bốn cái hồ yêu buộc ở sau lưng của chính mình, lúc này mới tiếp tục đi đến phía trước.

“Ta đã không cảm giác được chân của mình, cũng không cảm giác được tay, trong mồm mùi máu tươi cũng càng lúc càng mờ nhạt.”

Tô Vân liếm môi một cái bên trên vết thương, hắn đã tìm không thấy bản thân cắn đứt vị trí.

Hắn vị giác, khứu giác, đã bị khí huyết đè lên đến mức hoàn toàn mất đi.

Ngũ giác mất đi, hắn cảm giác mình tựa như là một cỗ thi thể, đi lại tại thuần túy không biết bên trong.

Hắn thậm chí không biết mình là ở trên sườn núi vẫn là tại xuống dốc, cũng không biết bản thân có hay không đã đi tại bên vách núi duyên, hoặc là bản thân có hay không ngay tại đi vào ma quái trong miệng!

“Ta nhất định phải tại tri giác mất đi trước đó đi ra Táng Long lăng, nếu không tri giác mất đi, vậy thì toàn bộ xong rồi.”

Tô Vân đã không cảm giác được thân thể của mình, tri giác ngay tại từ từ mất đi, hắn chỉ có thể ở hoàng chung xoay tròn bên trong, máy móc bước ra hai chân , dựa theo bản thân trong đầu địa lý đồ, không ngừng tiến lên, trở lại đoạn nhai bên trên.

Đây là vô biên bóng tối, chỉ có trong đầu hắn hoàng chung cùng địa lý đồ còn sáng, chỉ có hắn đối Hoa Hồ mấy người hồ yêu khí tức cảm ứng, nói cho hắn biết, bọn họ còn sống.

Tô Vân tiếp tục tiến lên, qua không biết bao lâu, trong đầu hắn Hoa Hồ đám người khí huyết biến mất.

Hắn tri giác càng ngày càng nhỏ bé.

Tô Vân tiếp tục tiến lên: "Còn có thời gian, trời còn chưa có tối, mặc kệ cái kia dị vật là cái gì, trời còn sáng, nó liền không thể đi ra!"

Hắn nương tựa theo cuối cùng ý chí ý thức, tự nói với mình thân thể hắn là đi lên phía trước, hắn tuy là không cảm giác được chân của mình chân, nhưng mà tin tưởng mình thân thể sẽ tại đây loại ý thức ý chí khống chế bên dưới tiếp tục tiến lên.

Qua rất lâu, Tô Vân dừng bước lại, trong đầu hắn hoàng chung cùng địa lý đồ nói cho hắn biết, phía trước chính là vách núi!

Hắn đã đi ra Táng Long lăng!

"Vì sao?"

Tô Vân rơi vào sợ hãi bên trong, nội tâm bị to lớn sợ hãi hoàn toàn đánh đổ, hắn giống như là lại biến thành phát hiện kia mình bị nhốt tại nho nhỏ "Nhà" bên trong hài đồng: "Ta đi ra Táng Long lăng, vì sao ngũ giác vẫn là mất đi? Chẳng lẽ ta thực ra vẫn luôn không có nhúc nhích qua? Chẳng lẽ ta còn tại Táng Long lăng bên trong?"

Hắn hầu như sụp đổ, chống đỡ hắn cuối cùng ý chí ý thức tại tan rã.

Nhưng vào lúc này, Hoa Hồ đám người khí huyết xuất hiện tại hắn "Tầm mắt" bên trong.

Tô Vân giật mình, tiếp lấy hắn cảm thấy trong mồm mùi máu tươi, bờ môi đau đớn truyền đến, thân thể đang chậm rãi khôi phục cảm giác, trong tai cũng dần dần không có thuần túy yên tĩnh, hắn mơ hồ nghe được Ngưu gia trang làm tang tiếng kèn, thổi chính là Bách Điểu Triều Phượng.

Hắn cảm nhận được sau lưng trọng lượng, cảm nhận được bản thân hai chân.

Sự sợ hãi trong lòng hắn biến thành nước mắt vui mừng, từ trong hốc mắt phun ra ngoài, ấm áp nước mắt làm ướt gương mặt.

Hắn run rẩy nhô ra chân trái của chính mình, hướng về phía trước thăm dò, phía trước một mảnh trống trơn.

Nơi đó chính là vách núi, cùng hắn trong đầu địa lý đồ đồng dạng không sai!

Tô Vân đứng tại bên vách núi, mặt đầy nước mắt, lại cười ha ha.

Trên lưng hắn Hoa Hồ đám người bị hắn tiếng cười giật mình tỉnh giấc, bọn họ lục giác khôi phục, lúc này mới nhìn thấy Tô Vân đem bọn hắn trói chặt lại, sau lưng bọn hắn đứng tại bên vách núi, phía dưới chính là vực sâu.

Tiến thêm một bước về phía trước, bọn họ liền sẽ bị ngã đến thịt nát xương tan!

Bốn cái hồ yêu không dám động đậy một chút.

Đột nhiên, Tô Vân bước chân, dọc theo vách núi vực sâu biên giới tiến lên, Hoa Hồ đám người vạn phần hoảng sợ, Hồ

Bất Bình càng là phát ra tiếng rít chói tai, lần này không có người ngăn chặn miệng của hắn.

Nhưng mà Tô Vân bước chân nhưng thủy chung vững như bàn thạch, hắn cách vực sâu trước sau chỉ có một bước ngắn.

Lâm uyên mà đi, như giẫm trên đất bằng.

Trong lúc vô tình, tâm tính của hắn lại tự vững vàng một phần.

Hắn đi tới lui hai lần, lúc này mới dừng bước lại, đem cõng lên bốn cái hồ ly bỏ xuống, mở ra thần tiên tác.

Bốn cái hồ yêu thân thể bủn rủn vô lực, nằm tại bên vách núi hô hô thở hổn hển.

Nắng chiều cuối cùng một vệt hào quang vẩy xuống, rơi tới thiếu niên trên mặt, ấm áp, xua tán đi Táng Long lăng hàn ý.

Sắc trời đen, mặt trời xuống núi.

Buổi tối đến.

Táng Long lăng bên trong truyền đến du dương long ngâm, réo rắt, dài dằng dặc, thanh âm bên trong dường như cất giấu tuế nguyệt dài dằng dặc cảm giác cô độc, làm người ta chưa phát giác bi thương.

Tiếng long ngâm để cho người ta trong thoáng chốc phảng phất nhìn thấy Chân Long một mình bơi lội trong tinh không, nhảy vọt mênh mông vô tận đường đi, từ một cái tinh cầu đi tới một tinh cầu khác, tìm kiếm mình bạn đời.

Tô Vân đang muốn ném ra ngoài thần tiên tác rời đi nơi đây, nghe được long ngâm, không khỏi hơi giật mình: "Thanh âm này… Nhị ca, trong sơn cốc là rồng linh ư?"

Hoa Hồ đứng dậy, hướng trong sơn cốc nhìn lại, hoàng hôn chưa muộn, chỉ thấy có màu xanh Thần Long tản ra u ám

quang mang phi hành trên không trung, vây quanh bản thân mộ huyệt chậm chạp bay lượn, qua lại rừng cây ở giữa.

Cái kia long linh một bên phi hành, một bên ngâm nga, tựa hồ tại kể rõ nhảy vọt mênh mông tinh không cô quạnh.

"Là cái kia long quỷ."

Hoa Hồ cắn răng nói: "Vừa rồi hắn là vật này, đè lên cho chúng ta mất đi lục giác, suýt chút nữa chết tại Táng Long lăng."

"Vậy thì kì quái."

Tô Vân cau mày, sắc mặt quái dị, lẩm bẩm nói: "Nếu như long linh còn tại trong sơn cốc, như vậy toàn thôn ăn cơm Tiêu Thúc Ngạo, hắn mang đi chính là ai?"

Hoa Hồ tỉnh ngộ lại, trợn mắt lên, há hốc mồm.

Mặt khác ba đầu tiểu hồ ly đều tự bò dậy, đều từ đối phương ánh mắt bên trong nhìn ra vẻ kinh hãi.

Đúng vậy a, Tiêu Thúc Ngạo mang đi chính là ai?

Thần Long long linh còn tại trong sơn cốc, quanh quẩn một chỗ tại bản thân hài cốt bên cạnh, như vậy Tiêu Thúc Ngạo bên người cái kia sột soạt âm thanh khẳng định không phải rồng nội tâm.

Trong sơn cốc này, loại trừ Thần Long nội tâm liền chỉ có một cái khác đồ vật!

"Cùng Thần Long cùng một chỗ rơi xuống cái kia dị vật!"

Hồ Bất Bình buột miệng nói ra, la lên: "Toàn thôn ăn cơm cho là mình mang đi chính là long linh, thật tình không biết hắn mang đi chính là cái kia dị vật!"

Chương 29 : Táng Long lăng án

Chương 29: Táng Long lăng án

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị, Tiêu Thúc Ngạo quả thực là bị Thần Long linh cứu đi, nhưng mà hắn từ Táng Long lăng mang đi, liền chưa chắc là long linh.

Rất có thể là cái kia dị vật giả mạo long linh thân phận, lừa gạt Tiêu Thúc Ngạo, để Tiêu Thúc Ngạo mang theo hắn rời đi nơi này.

"Toàn thôn ăn cơm đi tới Sóc Phương thành, nói tại Sóc Phương có khả năng gặp lại. Sóc Phương là đại thành, đâu đâu cũng có người, nếu là cái này dị vật làm ác…"

Tô Vân trầm tĩnh lại: "Như vậy hắn chắc chắn phải chết."

Trong lòng hắn, Sóc Phương trong thành thậm chí có Thủy Kính tiên sinh nhân vật như vậy, đương nhiên là ghê gớm địa phương, cường giả xuất hiện lớp lớp.

Bọn họ nghỉ ngơi một chút, Tô Vân quăng lên thần tiên tác, cùng bốn cái hồ yêu cùng một chỗ theo dây thừng trượt xuống sườn núi.

Trong bóng đêm, ánh trăng đang đẹp, Tô Vân cùng bốn cái hồ yêu đi xuyên qua giữa rừng núi, đi qua Ngưu gia trang lúc, chỉ thấy trong trang đã xây dựng việc tang lễ, xếp đặt buổi tiệc.

Tô Vân chỉ nghe tiếng người huyên náo, tưởng rằng các lộ vội về chịu tang khách nhân, thật tình không biết trến yến tiệc

lại là bầy yêu xúm xít.

Có chút yêu ăn uống no nê, từ biệt chủ nhân, kề vai sát cánh hướng trở về, mùi rượu ngút trời, lại tại trên đường lớn tiếng ồn ào, ồn ào, vô cùng náo nhiệt.

Tô Vân đoàn người trên đường ngược lại không cô quạnh, Hồ Bất Bình cùng Ly Tiểu Phàm còn thừa dịp lúc ban đêm đi trộm Ngưu gia trang vườn rau.

Bất quá, làm đồng hành yêu quái nhìn thấy bọn họ đi vào Thiên Môn trấn, những cái kia uống say đám yêu quái liền không khỏi đánh cái cơ trí, chếnh choáng hoàn toàn không có, hướng về phía Thiên Môn trấn phương hướng bái hai bái, lại hoặc là mắng bên trên đôi câu, liền vội vàng rời đi.

Thiên Môn trấn tại Thiên Thị Viên khu không người đám yêu quái trong mắt, là cái tà ác tràn đầy vận đen địa phương.

Thiên Môn trấn đèn đuốc thưa thớt, hiển nhiên không ít dân trấn đã ngủ, chỉ có Tô Vân đám người trên đường đi tới kinh động tiếng chó sủa.

Bọn họ lặng lẽ trở lại trạch viện, đốt đèn dầu, Tô Vân cùng ba đầu tiểu hồ ly thu xếp cơm tối, Hoa Hồ thừa dịp ánh đèn nâng sách đêm đọc.

"Trong sách này nói, bọn họ nhìn thấy chiến đấu dấu vết lưu lại, phỏng đoán cái kia cùng rồng cùng một chỗ giáng lâm dị vật, hẳn là rồng kẻ địch. Đây là một hồi lưỡng bại câu thương đại chiến, dị vật cũng chết trong chiến đấu. Ngay sau đó, bọn họ thử nghiệm triệu hoán rồng nội tâm, ý định hỏi thăm long linh chuyện gì xảy ra."

Hoa Hồ một bên lật xem sách, một bên hướng Tô Vân đám người nói nội dung trong sách.

"Bọn họ đem rồng nội tâm triệu hoán đi ra sau đó, có cái tên là Oánh sĩ tử, đối linh có vượt mức bình thường cảm giác

lực, nàng phát giác được dị trạng. Nàng nói, bọn họ đang triệu hoán rồng nội tâm đồng thời, khả năng đem một cái khác nội tâm cũng triệu hoán tới.”

Đây là một cái kinh tâm động phách câu chuyện.

Tại Thiên Đạo viện đám sĩ tử triệu hồi ra rồng nội tâm sau đó, chuyện quỷ dị liền bắt đầu phát sinh.

Oánh khuyên bảo mọi người, cái kia nội tâm tràn đầy tà ác, có khả năng cùng rồng đồng quy vu tận là một người ma. Rồng cùng nhân ma đồng quy vu tận lúc, khả năng đem bản thân cùng nhân ma nội tâm trục xuất tới thế giới khác, nhưng mà bây giờ bị bọn họ triệu hoán tới.

Bất quá, Oánh lời nói không có mấy người tin tưởng.

Đó là trời tuyết lớn, Sóc Phương thiên khí thay đổi có chút quỷ dị, thường ngày là không có như vậy tuyết lớn, thật dày tuyết đọng phong núi, tuyết đọng có mấy xích sâu, trong vùng núi dày địa phương sâu không thấy đáy, ngăn cách bọn họ cùng ngoại giới liên hệ.

Sáng ngày thứ hai, Thiên Đạo viện đám sĩ tử phát hiện Oánh thi thể.

Lĩnh đội sĩ tử rất khẩn trương, lập tức triệu tập tất cả mọi người, liên thủ bố trí xuống Linh Tù Khốn Thiên Lung, đem long linh cùng nhân ma linh vây ở Táng Long lăng, để cho bọn họ không thể rời đi.

Nếu rơi vào tay nhân ma linh rời đi, liền sẽ tạo thành cực lớn chém giết, sinh linh đồ thán, không biết bao nhiêu người sẽ bị nhân ma thôn phệ!

Bếp lò bên cạnh, ánh đèn lúc sáng lúc tối, Tô Vân cùng ba đầu tiểu hồ ly vội vã cuống cuồng nghe Hoa Hồ kể rõ cái này một trăm năm mươi năm trước phát sinh ở ngày tuyết rơi nặng hạt câu chuyện, ba đầu tiểu hồ ly ôm mình đuôi run lẩy bẩy.

“Linh Tù Khốn Thiên Lung?”

Tô Vân đột nhiên phát ra hỏi thăm, đem ba đầu tiểu hồ ly sợ tới mức nhảy dựng lên, ôm ở cùng một chỗ núp ở trong góc tường, kinh hoàng đủ loại.

Hoa Hồ lật qua lật lại sách, nói: “Kết hợp trên dưới văn đến xem, hẳn là chúng ta sơ nhập cốc lúc nhìn thấy những bia đá kia. Lĩnh đội sĩ tử bố trí xuống Linh Tù Khốn Thiên Lung sau đó, đem đám sĩ tử triệu tập lại, mọi người tổng kết bản thân biết nhân ma đặc tính.”

Hắn tiếp tục đọc xuống.

Nhân ma nội tâm giỏi về bám thân, có thể bám vào những người khác trên người, bắt chước người khác.

Nhân ma nội tâm thực lực cũng không mạnh, nhưng nhân ma nội tâm bám thân sau đó, liền sẽ trở nên rất cường đại, hắn nhất định sẽ mang tính lựa chọn nghiên cứu có điểm yếu người, bám vào trên người hắn, khống chế hắn, cuối cùng thôn phệ hắn.

Chỉ cần tâm linh hơi xuất hiện một chút sơ hở, liền có khả năng bị nhân ma nội tâm thừa lúc vắng mà vào, đoạt xá khống chế!

Càng thêm đáng sợ là, nhân ma đoạt xá sau đó, thân thể liền giỏi về biến hóa, có khả năng sẽ biến thành bất luận người nào hình dáng!

Không chỉ có như vậy, nhân ma thậm chí có thể đem thân thể của mình biến thành vũ khí hình dáng!

Hắn thôn phệ càng nhiều người, thực lực liền càng mạnh!

Tại đây cái bị tuyết lớn phong bế trong sơn cốc, từng tràng nhân tính cùng trí tuệ quyết đấu bắt đầu.

Nguyên bản đồng học tình nghĩa thâm hậu đám sĩ tử dần dần bắt đầu lẫn nhau nghi kỵ, lẫn nhau nghi ngờ, dần dần mọi người chia làm hai phái, một phái ở tại đầu rồng chỗ, một phái ở tại đuôi rồng chỗ.

Tuyết trời thuần túy màu trắng càng làm cho người tuyệt vọng, làm tuyết sắc nhiễm phải máu tươi màu đỏ lúc, loại này tuyệt vọng liền biến thành nhân tính vặn vẹo.

Lại có người tử vong, thi thể bị người phát hiện ở tại bụng rồng địa phương, hai bên cũng hoài nghi là đối phương cách làm, nhân ma ngay tại đối phương bên trong.

Tiếp đó lại có cái thứ ba tử vong người, cái thứ tư tử vong người.

Bóng ma tử vong bao phủ toàn bộ thung lũng, cuối cùng để cho người ta sụp đổ, đầu rồng đuôi rồng hai phái gần như là đồng thời nghĩ đến một cái phương pháp, đó chính là tiêu diệt đối phương!

Bởi vì, tại xác định nhân ma không có giấu ở phía bên mình lúc, không đi quản nhân ma là đối phương bên trong người nào, chỉ cần tiêu diệt đối phương liền có thể tiêu diệt nhân ma!

Hai bên đều là ôm loại ý nghĩ này lúc, một hồi huyết chiến không thể tránh được.

Cuối cùng, đầu rồng phái này sĩ tử thu được thắng lợi, lĩnh đội sĩ tử ngay tại trong đó.

Bọn họ trở lại đầu rồng vị trí trong phòng , chờ đợi tuyết tan sau đó liền rời đi nơi đây.

Bọn họ đốt lên lửa trại, ngồi tại bên cạnh đống lửa, bầu không khí nghiêm nghị, cho tới rời đi về sau thế nào đối với ngoại giới nói nơi này phát sinh sự tình, cũng cho tới sau này nên như thế nào chăm sóc những cái kia chết đi sĩ tử cha mẹ.

Hoa Hồ lật xem thư tịch, nói: "Sau đó bọn họ về đến phòng bên trong đi ngủ. Ngày kế tiếp buổi sáng, bọn họ phát hiện có một khối Linh Tù Khốn Thiên Lung bia đá bị phá hư mất."

Tô Vân đột nhiên rùng mình một cái: "Nhân ma không có chết, còn giấu ở trong bọn họ!"

Hoa Hồ sắc mặt cổ quái, đem cuối cùng hai trang qua lại lật xem mấy lần, dường như không có xem hiểu. Sau một lúc lâu, hắn chỉnh lý tốt cuối cùng hai trang nội dung, lúc này mới tiếp tục nói tiếp.

Đám sĩ tử trở lại đầu rồng vị trí gian phòng, mọi người cũng đều rơi vào đều tự trong hoài nghi, đối với những khác bất luận người nào đều cực kỳ đề phòng.

Lúc này, lĩnh đội sĩ tử tìm được viết quyển sách này vị kia sĩ tử, đối với hắn nói, chúng ta không cách nào tìm ra trong chúng ta nhân ma, như vậy chỉ có một cái phương pháp, đó chính là giết sạch tất cả mọi người.

Hắn nói, nhân ma không cách nào dựa vào chính mình lực lượng phá hoại Linh Tù Khốn Thiên Lung, chỉ có thể mê hoặc người khác, mượn người khác tay phá hoại Linh Tù Khốn Thiên Lung. Bất luận người nào, miễn là còn sống cũng có thể trở thành bị nhân ma lợi dụng đối tượng.

Nhân ma chạy đi lời nói, tuyệt đối sẽ để thiên hạ đại loạn, không biết bao nhiêu sinh linh đồ thán.

Bọn họ chỉ có thể hi sinh chính mình, chết ở chỗ này, mới có thể người bảo lãnh ma sẽ không chạy đi.

"Như vậy, ta nên như thế nào xác định ngươi không phải nhân ma?" Viết sách vị kia sĩ tử hỏi.

Lĩnh đội sĩ tử nói: "Hàn quân, giết chết những người khác sau đó, chỉ còn lại có ngươi ta. Nếu ta là nhân ma, ta liền nhất định phải mê hoặc ngươi tới phá hoại Linh Tù Khốn Thiên

Lung, ngươi chỉ cần tự sát, liền có thể đem ta vây chết ở chỗ này. Nếu ngươi là nhân ma, ta tự sát, thì ngươi bị vây chết tại đây.”

Hắn đồng ý.

Chém giết bắt đầu.

Trước tiên động thủ người là lĩnh đội.

Cánh tay của hắn hóa thành to lớn vũ khí, cắt nát đồng bạn tứ chi. Viết sách cái kia sĩ tử hoảng sợ nhìn một màn này, nhìn lĩnh đội như là Tà Thần phụ thể đồng dạng chém giết mặt khác sĩ tử, hắn sợ hãi, hắn trốn.

“Lĩnh đội mới là nhân ma!” Hắn trong sách viết.

Đất tuyết bên trong, hắn lưu lại dấu chân, cuối cùng lĩnh đội vẫn là tìm đến hắn.

Đuôi rồng chỗ trong phòng, hắn nhìn thấy ngoài cửa sổ, lĩnh đội tay chân biến thành to lớn binh khí hình dáng, lấy một loại quỷ dị tư thế tại đất tuyết bên trong bốn chân bò sát.

“Học đệ, chỉ còn lại có ta ngươi!”

Lĩnh đội âm thanh từ bên ngoài truyền đến: “Ta vẫn là không có tìm đến nhân ma!”

Hắn trong phòng nhanh chóng vung bút, ghi chép lại lĩnh đội hình dáng, chuyện này đối với hậu nhân tới nói sẽ là một cái cực tốt người nghiên cứu ma bút ký.

“Học ca, ngươi không phải là nhân ma ư?” Hắn một bên viết, một bên hướng ngoài cửa sổ gầm thét.

“Ta cũng không phải là nhân ma, ta là đang mượn linh của rồng, cường hóa thân thể, khiến thân thể hoá rồng, tăng thực lực lên.” Ngoài cửa sổ lĩnh đội hướng bên này đi tới, đối với hắn giải thích.

Hắn hướng ngoài cửa sổ nhìn lại, quả nhiên thấy lĩnh đội tứ chi hóa thành rồng lợi trảo, thế mới biết bản thân oan uổng bản thân vị này học ca.

"Nếu học ca không phải nhân ma, như vậy nhân ma là ai?"

Hoa Hồ sắc mặt càng thêm cổ quái đọc được cuối cùng một đoạn văn: "Ý thức của ta dần dần mơ hồ, bóng tối từ trong đầu của ta tập kích mà đến, ta trong thoáng chốc phảng phất thấy được cánh tay trái của mình đang từ từ hóa thành to lớn binh khí… Ừm, không còn."

Hoa Hồ khép sách lại.

Tô Vân cùng ba đầu tiểu hồ ly đang nghe đến mê mẩn, nghe vậy không khỏi gấp: "Cái gì gọi là không còn? Cái này câu chuyện không đầu không đuôi!"

Hồ Bất Bình vò đầu bứt tai, la lên: "Đằng sau đâu? Đằng sau chuyện gì xảy ra? Hắn mới là nhân ma đúng không? Hắn cùng lĩnh đội học ca chi chiến, người nào thắng?"

Hoa Hồ bất đắc dĩ nói: "Trong sách ghi chép chỉ tới nơi này, cũng không có nói về sau chuyện gì xảy ra. Hơn nữa đây không phải là do ta viết câu chuyện, mà là phát sinh ở một trăm năm mươi năm trước ngày tuyết rơi nặng hạt một hồi chân thực phát sinh qua sự tình."

Bọn tiểu hồ ly bất mãn, nhất định muốn hắn cho cố sự này một cái chính xác giai đoạn kết thúc.

Hoa Hồ bất đắc dĩ nói: "Hắn cùng lĩnh đội học ca đồng quy vu tận…"

"Cái này giai đoạn kết thúc rất dở!"

Thanh Khâu Nguyệt nhanh chóng nói: "Nhân ma thắng, giết chết lĩnh đội học ca, nhưng mà hắn không cách nào đi ra Linh Tù Khốn Thiên Lung, cuối cùng hắn chết già ở Táng

Long lăng bên trong, cho đến toàn thôn ăn cơm đến! Cái này giai đoạn kết thúc càng tốt hơn!"

Ly Tiểu Phàm vội vàng nói: "Nhân ma chết tại lĩnh đội học ca thủ bên trong, nhưng lĩnh đội học ca tại thời khắc sống còn cũng không dám xác định bản thân có hay không bị nhân ma bám thân, cho nên lựa chọn cô độc chết già ở Táng Long lăng. Ta cảm thấy kết cục này càng tốt hơn!"

Hồ Bất Bình giơ lên móng vuốt nói: "Có lẽ lĩnh đội học ca giết chết nhân ma sau đó, rời đi Táng Long lăng! Đây mới là toàn vẹn kết quả!"

Bọn tiểu hồ ly ồn ào, đều có các kết quả.

Hoa Hồ đem sách để ở một bên, chỉ thấy Tô Vân như có điều suy nghĩ, cũng không có tham gia thảo luận, không khỏi hiếu kỳ nói: "Tiểu Vân, ngươi đang suy nghĩ gì?"

Tô Vân suy nghĩ xuất thần, đột nhiên nói: "Ta suy nghĩ, đêm hôm đó, thật sự là long linh đem toàn thôn ăn cơm cứu đi sao?"

Chương 30 : Bão tuyết chi chiến chân chính kết quả

Chương 30: Bão tuyết chi chiến chân chính kết quả

Hoa Hồ ngơ ngẩn, mặt khác bọn tiểu hồ ly còn tại ồn ào, đối đêm hôm đó ai cứu đi toàn thôn ăn cơm cũng không quan tâm.

“Có lẽ cứu đi toàn thôn ăn cơm người kia, căn bản không phải long linh.”

Tô Vân tiếp tục nói: “Có lẽ đêm hôm đó không chỉ có thôn dân phụ cận, không chỉ có trong thành tới người của Đồng gia, không chỉ có chúng ta, có lẽ còn có những người khác ẩn giấu ở lân cận.”

Hắn bưng lên đồ ăn, ngồi xuống xuống: “Đêm hôm đó ta cảm giác được có bốn cỗ mạnh mẽ khí huyết, nhưng mà đối diện chỉ có ba cỗ, một cỗ khác ẩn núp. Có lẽ mục đích của người này, chính là mượn toàn thôn ăn cơm tay, đem nhân ma thả ra ngoài.” (kỹ càng thấy Chương 19: Sóc Phương thành khách tới)

Hoa Hồ cũng ngồi xuống, nghi ngờ nói: “Thả ra nhân ma? Nhân ma là bực nào đáng sợ? Thả ra nhân ma chẳng phải là muốn sinh linh đồ thán, thiên hạ đại loạn?”

Tô Vân đem còn tại cãi lộn bọn tiểu hồ ly gọi đến, để cho bọn họ ngồi xuống ăn cơm, nói: “Có lẽ người kia mục đích đúng là vì thiên hạ đại loạn. Loạn thế xuất anh hùng, có vài người muốn làm anh hùng đây.”

Hắn duỗi ra đũa, kẹp lên đậu giác, cười nói: "Chẳng qua người này vẫn là lưu lại sơ hở. Hắn ra tay từ người của Đồng gia trong tay cứu đi toàn thôn ăn cơm lúc, dùng tính linh thần thông, là Chân Long loại thần thông. Như vậy tinh diệu thần thông, thậm chí để địa công nhận sai, cho rằng Táng Long lăng long linh bay ra."

Hoa Hồ tỉnh ngộ lại, cười nói: "Trong thiên hạ nắm giữ như vậy tinh diệu Chân Long tính linh thần thông, khẳng định không nhiều. Cái này e sợ cho thiên hạ không loạn người, sớm muộn cũng sẽ bị hắn cái này thần thông bạo lộ ra."

Tô Vân đem đậu giác để vào trong miệng, lột phần cơm, đột nhiên kinh ngạc ngồi ở chỗ đó, trong miệng đồ ăn cũng quên đi nhai.

Trên bàn cơm, ba đầu tiểu hồ ly một bên xúc cơm một bên tranh luận, thảo luận nhân ma cùng lĩnh đội học ca kết quả, rất là nhiệt liệt, Hoa Hồ thì không ngừng thúc giục bọn họ ăn cơm, bận bịu tới bận bịu đi.

Đột nhiên, Tô Vân nặng nề bỏ xuống bát đũa, trong miệng cơm cùng đậu giác đều phun tới, thất thanh nói: "Ta biết Táng Long lăng bão tuyết chi chiến kết cục!"

Ba đầu tiểu hồ ly giật nảy mình, đồng loạt nhìn tới.

Hoa Hồ cũng bị hắn giật nảy mình, Tô Vân đem trong miệng còn lại cơm cùng đậu giác cấp tốc nhai hai cái, nuốt vào trong bụng, kích động đến đứng lên, cười ha ha nói: "Chân Long tính linh thần thông! Nhị ca, là Chân Long tính linh thần thông! Quyển sách kia bên trên tờ thứ nhất, nói chính là Nguyên Phong sáu năm, có rồng rơi vào Thiên Thị Viên, Vũ Đế lệnh Thiên Đạo viện sĩ tử nghiên cứu rồng. Thiên Đạo viện sĩ tử xé ra Thần Long chi thi, bọn họ nghiên cứu, sửa sang lại ra mười sáu quyển Chân Long công pháp và thần thông."

Hắn đi tới đi lui, lấy quyền kích chưởng, nhanh chóng nói: "Vũ Đế lệnh Thiên Đạo viện sĩ tử nghiên cứu rồng, chứng minh Nguyên Sóc quốc là không có đỉnh cấp Chân Long loại công pháp và thần thông. Nếu như nếu như mà có, cấp bậc hẳn là cũng không cao, nếu không liền không phải Nguyên Sóc quốc đại đế tự thân hạ lệnh. Đại đế tự thân hạ lệnh, chứng minh coi trọng."

"Mà đêm hôm đó Chân Long thần thông để địa công nhận sai, tưởng lầm là Táng Long lăng Chân Long chi linh ra tay cứu toàn thôn ăn cơm, chứng minh xuất thủ người kia Chân Long thần thông, hầu như có thể lấy giả đánh tráo!"

"Loại thần thông này, chỉ có thể là xuất từ Thiên Đạo viện sĩ tử nghiên cứu rồng đoạt được Chân Long mười sáu quyển!"

Tô Vân càng đi càng nhanh, mạch suy nghĩ càng ngày càng rõ ràng: "Chúng ta đi Táng Long lăng nhìn qua, Thiên Đạo viện đám sĩ tử bản thảo, đã toàn bộ hủy đi, cái này mười sáu quyển Chân Long công pháp thần thông loại trừ lúc đó Thiên Đạo viện sĩ tử, người ngoài tuyệt không có khả năng học được. Bởi vậy đêm đó cứu đi toàn thôn ăn cơm, hoặc là lúc đó Thiên Đạo viện sĩ tử, hoặc là truyền nhân của hắn!"

"Mà cái này Thiên Đạo viện sĩ tử, chỉ có một cái khả năng!"

Tô Vân bỗng nhiên dừng bước, trầm giọng nói: "Lĩnh đội học ca!"

"Táng Long lăng bão tuyết chi chiến, lĩnh đội học ca cùng nhân ma chiến đấu, cuối cùng là lĩnh đội học ca thắng, giết chết bị nhân ma bám thân ghi chép người!"

"Chỉ có hắn một người sống mà đi ra Táng Long lăng!"

Hoa Hồ cùng ba đầu tiểu hồ ly nghe được nghẹn họng nhìn trân trối, ngơ ngác nhìn hắn, nói không ra lời.

Tô Vân kéo ra ghế tựa, trở lại chỗ ngồi, cầm lấy đũa bưng lên chén, thản nhiên nói: "Hắn đem nhân ma cùng long linh phong ấn tại Táng Long lăng, hắn không cách nào hướng Vũ Đế giải thích Thiên Đạo viện sĩ tử tử vong sự tình, hắn cũng không muốn đem Chân Long mười sáu quyển truyền đi, ngay sau đó hắn mai danh ẩn tích thay hình đổi dạng. Cho đến có một ngày, hắn cảm thấy bản lãnh của hắn đã đến, dã tâm của hắn có thể thực hiện, ngay sau đó hắn mượn toàn thôn ăn cơm tay, thả ra nhân ma."

Trên bàn cơm bốn cái hồ yêu đồng thời rùng mình một cái, Hoa Hồ cũng có chút hãi hùng khiếp vía, cười nói: "Tiểu Vân, ngươi nói thật là dọa người . Bất quá, ngươi đã quên một chút, Táng Long lăng bão tuyết chi chiến là phát sinh ở một trăm năm mươi năm trước sự tình, lúc đó lĩnh đội học ca hắn là cũng có hơn hai mươi tuổi. Nếu như hắn sống đến bây giờ, chẳng phải là một trăm bảy mươi tuổi?"

Hắn cười ha ha nói: "Yêu quái đều rất khó sống lâu như thế, huống chi người? Hắn dù cho còn sống, cũng là cụ già người già, chỉ có thở chỗ, chỗ nào còn có thể gây họa thiên hạ?"

Tô Vân suy nghĩ một chút, quả thực là đạo lý này.

Thanh Khâu Nguyệt cũng có chút không quá chịu phục, tranh luận nói: "Tiểu Vân ca, lĩnh đội học ca rõ ràng là người tốt! Ngươi đem hắn nghĩ đến quá xấu rồi!"

"Đúng! Tiểu Nguyệt nói đúng!"

Hồ Bất Bình cùng Ly Tiểu Phàm nhao nhao biểu thị đồng ý: "Lĩnh đội học ca anh minh thần võ, một mình chiến thắng nhân ma, nơi nào có như ngươi nói vậy kinh khủng?"

Tô Vân gắp thức ăn ăn cơm, cười nói: "Ta cũng chỉ là nghe các ngươi thảo luận đến nhiệt liệt, phỏng đoán một cái kết quả

mà thôi. Nhanh lên một chút ăn cơm! Ngày mai thật sớm lên tu luyện!"

Sáng sớm ngày thứ hai, mặt trời còn chưa bay lên, bọn họ cũng đã rời giường rửa mặt, đi tới Thiên Môn trấn bên vách núi, mặt hướng biển cả hô hấp thổ nạp , chờ đợi mặt trời mọc.

Mấy con tiểu hồ ly còn tại tranh luận Táng Long lăng bão tuyết chi chiến kết quả, Tô Vân thì tại chậm rãi thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến, thi triển Giao Long ngâm.

Hắn mỗi thi triển một thức tán thủ, theo trong cơ thể nguyên khí cùng huyết dịch vận chuyển, trong cơ thể liền truyền đến bốn loại lôi âm.

Tiến tới bốn loại lôi âm hội tụ thành một loại, hóa thành Giao Long lôi âm.

Lôi âm nhấp nhô, từ trong cơ thể của hắn hồng lô trên không mà lên, từ tim phổi chỗ nhấp nhô đến tứ chi, thông suốt tại bàn tay, bàn chân.

Lôi âm chấn động, chấn động tâm can của hắn tỳ phổi thận, đại tràng ruột non gan dạ dày bàng quang tam tiêu, thúc đẩy dạ dày nhúc nhích, lớn mạnh tim phổi, tăng lên thân thể cơ năng.

Theo từng thức tán thủ thi triển, khí huyết của hắn vận chuyển càng lúc càng nhanh, càng ngày càng kịch liệt, dần dần, theo hắn một chiêu một thức, khí huyết của hắn hiện lên ở làn da mặt ngoài, hóa thành long văn thân.

Long văn thân theo chiêu thức của hắn biến hóa mà biến hóa, chiêu thức khác biệt, long văn thân cũng khác biệt, vẻn vẹn là bàn tay, liền sẽ khi thì hóa thành long trảo hình xăm, khi thì hóa thành đầu rồng hình xăm, thậm chí là đuôi rồng hình xăm.

Ba mươi sáu Giao Long ngâm tán thủ thi triển một lần, trên người hắn liền mồ hôi bốc hơi, trong thân thể tạp chất, trong

máu mấy thứ bẩn thỉu, liền theo mồ hôi từ trong lỗ chân lông xếp hàng ra ngoài.

Tại một kích cuối cùng lúc, Tô Vân khí huyết thậm chí tràn ra bên ngoài cơ thể, nơi tay chưởng mặt ngoài hiện ra sắc bén dữ tợn long trảo hình dáng!

Theo khí huyết của hắn trở nên bằng phẳng, loại này hiển hóa dị tượng mới chậm rãi biến mất.

Hoa Hồ thấy thế, rất là hâm mộ, quát tháo ra lệnh ba đầu tiểu hồ ly lập tức tu luyện, không được cãi vã nữa.

Ba đầu tiểu hồ ly cũng vội vàng tu luyện.

Tô Vân yên tĩnh, cảm thấy tố chất thân thể tăng lên, trong cơ thể khí huyết cũng tăng lên không ít, trong lòng vô cùng bình tĩnh.

Hắn "Quan sát" Tiêu Thúc Ngạo từ rắn tiến hóa làm hắc giao, có chỗ lĩnh ngộ, để cho mình khí huyết từ Ngạc Long lột xác thành Giao Long. Từ lúc làm được Giao Long biến, thân thể tố chất của hắn tăng lên liền so trước đó nhanh hơn rất nhiều.

Hai ngày này, hắn có thể rõ ràng cảm giác được tố chất thân thể tăng lên!

Hoa Hồ, Thanh Khâu Nguyệt bọn họ quan sát Tiêu Thúc Ngạo lột xác, tiến bộ cũng là thần tốc, Ngạc Long ngâm thi triển đi ra, tựa như bốn đầu tiểu giao long, rất là hung mãnh.

Mặt trời từ dưới mặt biển bay lên, ấm áp ánh sáng chiếu sáng Tô Vân gương mặt, hắn đón mặt trời mới mọc hô hấp thổ nạp, hấp thu tinh hoa mặt trời, ở trong người hồng lô bên trong hóa thành nóng hổi nguyên khí, nguyên khí lại vận chuyển đến các vị trí cơ thể, tăng lên thân thể cơ năng.

“Chờ đến thân thể của ta tăng lên, có thể dung nạp đầy đủ khí huyết lúc, ta khí huyết hẳn là liền có thể xông ra trong mắt Tiên kiếm lạc ấn.”

Hắn lộ ra tươi cười, một ngày này, càng ngày càng gần.

Lại mấy ngày nữa, hoang tập khai thị.

Hai ngày này Tô Vân cùng bốn cái tiểu hồ ly thừa dịp mười lăm tháng chín, mười sáu Bắc Hải triều cường, đi biển bắt hải sản thu đất lồng, bắt chút hàng hải sản, chuẩn bị đến chợ bên trên đổi chút quần áo cùng vật dụng hàng ngày.

Chợ cũng không tại Thiên Môn trấn.

Thiên Môn trấn mặc dù là lân cận phạm vi hơn mười dặm lớn nhất thành trấn, nhưng cư dân phụ cận nhìn trời cửa trấn hiển nhiên có rất sâu “Thành kiến”, nếu như chợ thiết lập tại Thiên Môn trấn, là tuyệt đối không có “Thôn dân” dám to gan đi họp chợ.

Tô Vân mỗi lần họp chợ đều rất phiền phức, cần cõng hàng hải sản chạy hướng tây sáu, bảy dặm đường núi, vòng qua Mao gia truân, đi cán cân cầu, mới có thể đi tới hoang thị trấn.

Mao gia truân thôn dân chính là Ngưu gia trang làm tang lúc xin loa nhóm bên trong miêu yêu, những này yêu quái hỉ nộ vô thường, bởi vậy Tô Vân tận lực tránh đi.

Cán cân cầu thì là ở tại hai tòa vách núi ở giữa, vách núi ở giữa là trăm trượng vực sâu, ở giữa có một cái lẻ loi trơ trọi núi đá, núi đá cao hơn hai bên bờ vách núi.

Có một đạo cầu đá vừa vặn là gác ở núi đá lên, không lớn không ngắn, đúng lúc có thể đáp lên hai bên bờ trên vách đá.

Chỉ là núi đá quá cao, cầu đá một bên đè ở trên vách đá, một bên khác liền sẽ nhếch lên tới.

Bởi vậy qua cầu thời điểm, cần phải có rất nhiều người đi tới một bên đầu cầu, đám người đếm đủ rồi, liền hướng đối diện đi, đem đối diện đầu cầu đè xuống, mới có thể đi tới bờ bên kia.

Tô Vân mỗi lần qua cầu, đều muốn đứng tại cầu vừa chờ rất lâu mới có thể gom góp đủ nhân số, đương nhiên, trong lòng hắn cùng hắn cùng một chỗ hôm khác bình cầu đều là người, thật tình không biết chung quanh hắn là một đám to to nhỏ nhỏ yêu quái, chỉ có hắn một cái là người.

Người lập yêu nhóm, đặc biệt nổi bật.

Tuy là hoang thị trấn không dễ đi lắm, nhưng Tô Vân vẫn là rất tình nguyện đi đuổi hoang tập hợp.

Hoang tập hợp bên trên loại trừ có thể mua được sinh hoạt nhu yếu phẩm, dầu muối tương dấm các loại, còn có thể nghe phía bên ngoài tin đồn.

Hoang tập hợp lân cận, có thật nhiều thôn dân trong nhà có người rời đi Thiên Thị Viên đi tới trong thành mưu sinh, thường thường có thể mang đến phía ngoài tin tức, nói đến làm người ta hâm mộ thành thị sinh hoạt.

Thành thị tin đồn, để Tô Vân chỉ cảm thấy thành thị kỳ quái, là cái xa so với nông thôn càng đặc sắc càng hiểm ác càng cổ quái địa phương.

"Trong thành không phải là dễ như vậy kiếm ăn!"

Tô Vân dùng hàng hải sản thay quần áo thời điểm, bán quần áo tằm cô nương nói cho hắn biết: "Không có bản lĩnh trong thành là sống không được! Trong thành cũng không giống như hương chúng ta bên dưới như vậy có tình mùi vị!"

Bốn phía đám yêu quái nhao nhao gật đầu, có sâu đồng cảm: "Người trong thành không có nhân tình vị!"

“Tiểu Vân nếu là muốn vào thành, có thể đợi cuối năm.”

Bán xì dầu cho hắn hầu thẩm nói: “Nhà ta mấy cái thằng nhóc con trong thành làm công, cuối năm sẽ về ăn tết, ngươi có thể hỏi một chút bọn họ.”

“Còn phải biến hóa thành người, hình người dáng chó tài năng vào thành…” Bên cạnh có người nhỏ giọng nói.

“Hắn lại không cần!”

“Này ngược lại là.”

Trạch Trư: Cảm thấy đẹp mắt lời nói, đa hướng thân bằng hảo hữu tiến cử lên a, Trạch Trư cảm tạ!

Còn có, cái thứ năm quan trọng nhân vật, nhân ma, đã ra tới, mọi người nhớ tới cho người ta ma tiểu tỷ tỷ so tâm

Chương 31 : Máu nhuộm cầu Thiên Bình

Chương 31: Máu nhuộm cầu Thiên Bình

Hoang thị trấn lân cận thôn xóm thôn dân rất nhiều đều nhận ra Tô Vân, bởi vì Tô Vân thực tế quá đặc thù, cái này phương viên trăm dặm, chỉ sợ chỉ có hắn một cái là con người thực sự, không thể không dẫn tới sự chú ý của bọn họ.

Khu không người là cái yêu ma quỷ quái hoành hành địa phương, nguy hiểm nhiều hơn, trong đó không thiếu có đối Tô Vân động ý đồ xấu yêu vật.

Nhưng Thiên Môn trấn uy danh, để đám yêu vật có chỗ lo lắng do dự.

Thiên Môn trấn, là khu không người cấm kỵ một trong, tạo thành sáu năm trước một cái thế giới khác giáng lâm thủ phạm!

Những tên kia biến thành quỷ thần sau đó, cũng vẫn là khu không người cự đầu.

Khu không người hình thành cũng không phải là toàn bộ bởi vì Thiên Môn trấn, khu không người lịch sử thực ra muốn so Thiên Môn trấn xa xưa nhiều lắm, hắn hình thành giai đoạn đầu thậm chí có thể truy tố đến Thiên Thị Viên xuất hiện.

Chỉ là khu không người nguyên bản không có hiện tại như vậy lớn, Thiên Môn trấn chơi đùa ra sáu năm trước trận kia thiên ngoại thế giới giáng lâm sự kiện, đưa đến khu không người mở rộng.

Thiên Môn trấn cùng sáu năm trước thiên ngoại thế giới sự kiện, bản thân chỉ là Thiên Thị Viên quái sự một trong, Thiên Môn trấn đều chỉ là vì nghiên cứu Thiên Thị Viên quái sự mà tụ tập đến từ cả nước các nơi cao thủ.

Thiên Thị Viên mới là thần bí nhất.

Đã trải qua thiên ngoại thế giới giáng lâm sự kiện đám yêu vật, đối Thiên Môn trấn cư dân rất là kiêng kị, chẳng qua khu không người cũng có không đem Thiên Môn trấn để ở trong mắt lão yêu quái.

Cũng may đám lão yêu quái chỗ ở thường thường là khu không người khu vực trung tâm, rất ít ngày qua cửa trấn, hoang thị trấn loại địa phương này.

Hoa Hồ cùng ba đầu tiểu hồ ly đi theo Tô Vân phía sau cái mông, tại hoang thị trấn bên trên vòng tới vòng lui, khu không người mua bán đồ vật đều là dùng thanh hồng tệ.

Thanh hồng tệ xuất từ Bắc Hải bên trong thanh hồng giải trên người, loại này cua trên lưng có một vệt màu xanh cầu vồng hình dáng hình vẽ, ăn đi thanh hồng giải về sau, đem vỏ cua đập nát, liền có thể gỡ xuống một khối thanh hồng tệ.

Loại này thanh hồng tệ nghe nói là trong biển kim loại, có thể luyện chế bảo vật.

Hoang thị trấn có "Người" đặc biệt thu thập thanh hồng tệ, tin đồn chính là cầm tới trong thành bán cho người trong thành, đổi ngũ thù tiền.

Những năm này có không ít yêu vật vào thành mưu sinh, đem ngũ thù tiền cũng mang theo tới, hoang tập hợp bên trên dần dần có yêu quái dùng ngũ thù tiền giao dịch.

"Tiểu Vân, có thể cho hai ta khối thanh hồng tệ ư?"

Hoa Hồ suy nghĩ một chút, nói: "Ta muốn mua ít đồ."

Tô Vân từ sọt bên trong xách ra hai con buộc tốt con cua lớn, cái kia hai con cua nặng trình trịch, vỏ cua bên trên có một vệt xanh đỏ.

Hắn bởi vì con mắt không tiện, lại không có kiếm tiền kiếm sống, bởi vậy đành phải mấy người triều cường thời điểm tại bờ biển xuống đất lồng, dùng hàng hải sản đi chợ bên trên lấy vật đổi vật, đổi chút sinh hoạt nhu yếu phẩm.

Lân cận "Người" có rất ít sẽ đi biển bắt hải sản, bởi vì trong biển có so với bọn hắn còn kinh khủng hơn quái vật, thường xuyên sẽ lên bờ kiếm ăn.

Tô Vân hiểu rõ thủy triều, có thể tinh chuẩn tính toán thủy triều thuỷ triều xuống, lại sau đó chụp, bởi vậy mới có thể bán chút hàng hải sản sống qua ngày.

Chẳng qua thanh hồng giải rất khó cầm, loại vật này cái kìm vô cùng sắc bén, lực lớn vô cùng, có thể tuỳ tiện bẻ gãy đầu ngón tay, rất là nguy hiểm, Tô Vân chỉ có thể dùng lồng làm cạm bẫy, gặp triều cường thời điểm mới có thể bắt mấy con.

Hoa Hồ xách theo hai con thanh hồng giải đi tới hoang tập hợp một cái trước gian hàng, đem hai con thanh hồng giải đặt ở quầy hàng lên, hai con thanh hồng giải vẫn còn sống, trong miệng ba ba thở ra ngâm.

Bày quầy bán hàng chính là mi tu bạc màu lão cẩu, ăn mặc quần áo ngồi ở chỗ đó nhắm mắt ngưng thần.

"Cẩu đại gia, ta muốn học biến thân thuật." Hoa Hồ nói.

Cái kia lão cẩu mặc trên người chồn, vụng trộm mở ra một con mắt liếc Hoa Hồ liếc mắt, lại nhắm mắt lại, chậm rãi nói: "Nguyên lai là Hồ Khâu thôn oắt con. Biến thân chi thuật chính là ta yêu tộc bí mật bất truyền, nhưng mà ai bảo ta cùng Dã Hồ là cùng cha khác mẹ anh em ruột đâu? Biến thân thuật

ta đương nhiên sẽ bán cho ngươi. Tuy ta cùng Dã Hồ là cùng cha khác mẹ anh em ruột, nhưng biến thân chi thuật chính là ta yêu tộc bí mật bất truyền, cho nên tiền còn là phải thu."

Hắn nhấc lên hai con thanh hồng giải, đứng dậy, lắc lắc đuôi: "Đi theo ta."

Hoa Hồ gọi đến ba đầu tiểu hồ ly, lão cẩu cau mày, dừng bước lại: "Hoa gia lão nhị, ngươi vào thành ngược lại cũng thôi, ngươi mười bốn tuổi, nhưng bọn hắn cũng muốn vào thành? Bọn họ tuổi tác quá nhỏ!"

Hoa Hồ nói: "Cẩu đại gia, Hồ Khâu thôn chỉ còn lại có chúng ta bốn người, sau khi ta rời đi liền không có người chăm sóc bọn họ."

Cái kia lão cẩu thở dài, lắc đầu nói: "Cho nên nếu như tại nông thôn không tốt sao? Vì sao không phải vào thành tự tìm đường chết?"

Hoa Hồ lặng im phút chốc, nói: "Chúng ta muốn vì tiên sinh báo thù!"

Cái kia lão cẩu trầm mặc xuống, cất bước rời đi, nói: "Bà tử, giúp ta nhìn một chút quán! Học biến thân thuật, cần hai ba ngày thời gian, các ngươi nếu đang có chuyện, vậy liền mau chóng đi bàn giao."

Hoa Hồ vội vàng đi tìm Tô Vân, nói: "Ta cùng Tiểu Phàm bọn họ muốn lưu tại hoang thị trấn hai ba ngày thời gian, Tiểu Vân một mình ngươi trở về nhất định phải cẩn thận."

Tô Vân cười nói: "Con đường này ta qua lại không biết bao nhiêu lần, không cần lo lắng ta."

Hoa Hồ rời đi.

Tô Vân lại tại hoang tập hợp bên trên đi dạo phút chốc, không có Hoa Hồ bọn họ ở xác thực không tiện lắm, hắn

không nhìn thấy chủ quán bán ra đồ vật.

Tô Vân hào hứng mất hết, một mình đường cũ trở về, lúc này bên dưới chợ còn có chút sớm, hắn đi tới cầu Thiên Bình lúc, trên cầu không người, thiếu niên cõng sọt đi tới trên cầu, lẳng lặng đợi chờ.

Chỉ dựa vào trọng lượng của hắn không cách nào qua cầu, cần phải đến lại đến mấy cái nhân tài đi.

Chờ chỉ chốc lát, chỉ nghe một thanh âm truyền đến: "Đợi một chút! Chờ một chút! Ta cũng muốn qua cầu!"

Tô Vân nghe được tiếng bước chân chạy gần, một người tới đến trên cầu, đứng tại hắn cách đó không xa. Tô Vân trên mặt tươi cười, mỉm cười gật đầu ra hiệu, người kia nhìn thấy hắn, âm thanh mang theo kinh ngạc, nói: "Ngươi là Thiên Môn trấn cái kia tiểu ca nhi ư?"

Tô Vân hiếu kỳ nói: "Huynh đài biết ta? Ta nghe ngươi âm thanh cũng rất lạ lẫm."

Người kia hẳn là tuổi không lớn lắm, thanh âm bên trong có vừa mới biến tiếng sau đó hùng hậu, cười nói: "Ngươi bây giờ là danh nhân, người nào không biết người nào không biết? Nghe nói ngươi giết mấy cái người trong thành, lại tại Xà giản nơi đó tránh thoát trong thành nho sĩ thần thông, vô cùng lợi hại."

Tô Vân nhẹ nhàng cau mày.

"Ta đã từng xa xa thấy qua ngươi, chỉ là không có cùng ngươi tiếp xúc qua, ngươi chưa từng gặp qua ta cũng là bình thường. Ta mới từ chợ bên trên mua gánh củi trở về."

Gánh củi người nói: "Ta gọi Lý Nhạn Trận, Lý gia trang."

Lúc này, cầu bờ bên kia có người la lên: "Các ngươi đừng lề mà lề mề, nhanh lên qua cầu, ta bên này vẫn chờ qua cầu

đấy!”

Tô Vân lỗ tai giật giật: “Bờ bên kia chờ lấy qua cầu huynh đài âm thanh cũng là có chút lạ lẫm. Huynh đài, chúng ta nhân viên không đủ, không cách nào qua cầu!”

Bờ bên kia người kia tức nói: “Các ngươi đều mang theo đồ vật, một người có hai người nặng, nhanh lên tới, không muốn chậm trễ ta họp chợ!”

Lý Nhạn Trận cười nói: “Hán tử kia nói rất có lý. Thử xem a, có thể đi qua liền đi qua, không thể tới trở lại chờ lâu mấy người.”

Tô Vân đi ở phía trước, Lý Nhạn Trận thúc giục nói: “Đi nhanh chút.”

Tô Vân mỉm cười nói: “Ta là người mù, đi không nhanh. Không bằng ngươi ở phía trước mặt?”

Lý Nhạn Trận lắc đầu: “Ta gánh lấy củi, cầu như vậy hẹp, làm sao đến ngươi đằng trước đi? Đi mau đi mau.”

Tô Vân đi thẳng về phía trước, trong lúc vô tình đi tới cầu trung tâm, hắn lại đi về phía trước mấy bước, lúc này mặt cầu hơi rung nhẹ, sắp hướng bờ bên kia trầm xuống.

Tô Vân nhướng nhướng mày: “Lý huynh, trên cầu chẳng lẽ có những người khác?”

Phía trước hắn, hai cái sừng dê thân người quái nhân một cái hạ thấp xuống thân thể, cầm trong tay trường đao, một cái đứng ở phía sau, cầm kiếm thủ thế chờ đợi.

Hai cái quái nhân nín thở ngưng thần, cái trán toát ra từng giọt mồ hôi, lại không có phát ra cái gì tiếng vang, thậm chí liền hô hấp của bọn hắn cũng nhẹ đến không cách nào phát giác.

Trong tay bọn họ đao kiếm chỉ hướng Tô Vân, mũi kiếm cùng mũi đao không nhúc nhích tí nào. Tô Vân chỉ kém mấy bước khoảng cách, liền sẽ tự động đụng vào trên mũi kiếm!

"Nơi nào có người?"

Tô Vân sau lưng, gánh củi người không vui nói: "Ngươi cái này người mù, lề mà lề mề. Đi nhanh một chút!"

Cầu đối diện cũng có người la lên: "Nhanh lên một chút tới, ta còn phải qua cầu họp chợ!"

Tô Vân không thấy được là, cầu đối diện người kia cũng là sừng dê thân người quái nhân, sau lưng của hắn gánh củi người cũng là đầu sinh sừng dê!

Tô Vân trên mặt tươi cười, hướng bọn họ bồi cái không phải, nhấc chân tiếp tục chậm rãi đi về phía trước.

Gánh củi người ánh mắt lóe lên, tay phải chậm rãi từ trong đống củi rút ra một cái trường đao.

Lực lượng của hắn cực lớn, tay trái chậm rãi nâng lên củi trọng trách, thân thể khom xuống, mang củi trọng trách lặng yên vô tức đặt ở trên cầu.

Cầu Thiên Bình cầu đá rất hẹp, một bước rộng bao nhiêu, miễn cưỡng chứa đựng củi trọng trách.

Gánh củi mắt người gắt gao nhìn chằm chằm Tô Vân sau lưng, hô hấp hơi có chút gấp rút, hắn chậm rãi thẳng người lên, nhưng vào lúc này, hắn chợt thấy Tô Vân dưới làn da có Giao Long đang du động!

Hiện tại là mùa thu, Tô Vân trên người thêm mấy món quần áo, chỉ có thể từ hắn sau gáy chỗ cùng mắt cá chân chỗ nhìn thấy da của hắn.

Giao Long lợi trảo cùng đầu lâu gánh củi người sẽ không nhận sai, nhìn một đốm mà biết toàn thân báo, chỉ từ chỉ lân

phiến trảo, hắn liền có thể "Nhìn ra" lúc này Tô Vân khí huyết vận chuyển ắt phải vô cùng kịch liệt!

Một thân khí huyết, kịch liệt đến hiện hình, hóa thành Giao Long, từ hắn trái tim chảy ra, Giao Long tại làn da mặt ngoài uốn lượn bơi lội, trải rộng toàn thân, hình thành sức mạnh mẽ!

Trong khoảng thời gian ngắn, Tô Vân phổi có thể hô hấp không khí là bình thường gấp mấy lần!

Trái tim của hắn áp súc lực lượng cũng là bình thường gấp mấy lần, để huyết dịch chảy xiết tốc độ tăng lên rất nhiều!

Toàn thân của hắn hơn sáu trăm khối cơ bắp đã làm tốt chuẩn bị, mỗi một đầu bắp thịt co rút lại giãn ra, đều sẽ cung cấp cao tới gấp mấy lần sức bật!

Lực lượng của hắn nếu như bạo phát đi ra, ắt phải giống như thuốc nổ nổ đồng dạng kinh người!

"Cẩn thận!"

Gánh củi người rống to, nhưng mà hắn "Cẩn" chữ vừa vặn ra khỏi miệng, Tô Vân đã vừa sải bước ra, thân thể chỉ thiếu một chút liền cắm ở phía trước đao kiếm phía trên.

Khí cơ cảm ứng phía dưới, phía trước cái kia hai cái sừng dê quái nhân không tự chủ được bộc phát, trường đao cùng trường kiếm hướng về phía trước đâm ra!

Liền tại bọn hắn đâm ra đao kiếm đồng thời, Tô Vân đã lui về phía sau, giống như là biết trước giống như tránh đi đao kiếm, khi lui về phía sau hắn đã thi triển ra nửa chiêu Giao Long vẫy đuôi, một chân hướng về phía sau quét ra!

Bành!

Cái kia gánh củi nổ tung, ngăn cản gánh củi người ánh mắt!

“Thận!”

Gánh củi người đứng dậy đồng thời, chữ thứ hai hô lên, Tô Vân tay trái hướng về phía trước nhô ra, khí huyết xuy xuy vang vọng tràn ra bên ngoài cơ thể, nơi tay chưởng bốn phía hình thành Giao Long miệng lớn hình dáng!

Chỉ nghe đinh một tiếng, cầm đao sừng dê quái nhân trường đao bị Tô Vân tay trái chụp lại, lưỡi đao sắc bén vậy mà không thể làm bị thương hắn bàn tay chút nào.

“咙 cục cục!”

Tiếng long ngâm đột nhiên truyền đến, Tô Vân cánh tay trái xoay tròn vặn vẹo, chiếc kia trường đao đinh đinh đinh vang vọng, bị xoay thành bánh quai chèo, cái kia sừng dê quái nhân trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc, nhìn thấy bản thân cầm đao cánh tay cũng bị vặn vẹo thành bánh quai chèo!

Xương cổ tay của hắn khớp xương truyền đến thanh âm bộp bộp, da thịt xé rách, ngay sau đó cánh tay gập cơ, duỗi cơ, ngắn cơ, chỉ cơ các loại cơ bắp nhóm xoay tròn vặn vẹo, cẳng tay cũng theo đó xoay tròn, đem cỗ này xâm lấn lực lượng đưa đến cánh tay.

Tạch tạch!

Xương bả vai của hắn trật khớp, cầm đao cánh tay vặn vẹo thành trong chảo dầu cuồn cuộn bánh quai chèo, hắn thậm chí còn chứng kiến trên cánh tay mình nhảy lên kịch liệt cơ bắp, cùng với nổ tung mạch máu!

Chương 32 : Cố gắng làm cái bình thường thiếu niên

Chương 32: Cố gắng làm cái bình thường thiếu niên

Gánh củi người "Thận" chữ thốt ra, Tô Vân hướng về phía sau đá ra chân đã thu về, đồng thời tay phải đón một cái khác sừng dê quái nhân kiếm hướng về phía trước phủi nhẹ.

Hắn năm ngón tay trên không trung nhảy nhót, phảng phất biến thành từng đầu Giao Long.

Tay phải của hắn từng cái đầu ngón tay tại không gian nho nhỏ bên trong xê dịch vật lộn, thật là rất sống động, liên tục tiến công tại một cái khác sừng dê quái nhân thân kiếm bên trên, phát ra một chuỗi đinh đinh bạo kích tiếng.

Long Chiến Vu Dã!

Một chiêu này nếu như hoàn chỉnh thi triển ra, cần cả người thân thể vô cùng cân đối, tựa như Ngạc Long tại giữa đồng trống cùng một cái khác Ngạc Long chém giết, là Ngạc Long ngâm sáu cái chiêu thức bên trong thủ đoạn công kích nhiều nhất chiêu thức.

Tô Vân từ Ngạc Long ngâm bên trong tinh luyện ra ba mươi sáu tán thủ, lại đem Ngạc Long ngâm hóa thành uy lực mạnh hơn Giao Long ngâm, hắn mỗi cái đầu ngón tay thi triển vậy mà đều là Long Chiến Vu Dã tán thủ!

Tán thủ không cần thi triển hoàn chỉnh chiêu thức, cũng không cần điều động bắp thịt toàn thân, bởi vậy thi triển tốc độ càng nhanh!

Liên tục năm cái tán thủ, đánh cái kia sừng dê quái nhân kiếm trong tay rời khỏi tay.

Chiếc kia bảo kiếm đinh một tiếng cắm ở trên vách núi, lưỡi kiếm đi vào sườn núi hơn phân nửa, chuôi kiếm ong ong rung động không ngừng.

Cái kia sừng dê quái nhân bảo kiếm rời tay, gan bàn tay nổ tung, cúi đầu lấy sừng dê đánh tới.

Tô Vân hai tay chụp lại hắn sừng dê, gần như là không cần nghĩ ngợi liền bay lên không thi triển ra Giao Long Phiên Cổn!

Giao Long Phiên Cổn so Ngạc Long Phiên Cổn còn muốn hung hiểm, vận tốc quay còn muốn nhanh mạnh mẽ, cái kia sừng dê quái nhân hai chân đứng trên mặt đất, thân thể không bị khống chế theo đó xoay tròn, vòng thứ ba thời điểm, cổ của hắn bảy cái cổ cũng đã bị xoay đến tróc ra, đợi đến Tô Vân lúc rơi xuống đất, cổ của hắn đã sớm bị vặn gãy!

Tán thủ biến hóa liên tục, nhưng hoàn chỉnh chiêu thức uy lực mạnh hơn!

Tô Vân hai chân vững vàng rơi vào hẹp hẹp trên cầu đá, phía sau, gánh củi người vung vẩy trường đao đem những cái kia bị Tô Vân đá bay củi khô quét bay, hắn nhìn thấy trước mắt một màn này, trong lòng một mảnh lạnh ngắt.

Cái này ngắn ngủi một cái chớp mắt, động tác mau lẹ ở giữa, hắn hai cái huynh đệ liền một chết một bị thương, một cái bị vặn gãy cánh tay, trường đao rơi trên mặt đất, một cái bị vặn gãy cái cổ, thi thể ngay tại từ trên cầu trượt xuống.

Cuối cùng, cái kia sừng dê quái nhân thi thể vô lực rơi vào vực sâu.

Gánh củi người nổ đom đóm mắt, quát chói tai một tiếng, toàn lực thôi thúc khí huyết, trường đao mặt ngoài bất ngờ hiện ra màu đỏ thắm phong mang, đó là khí huyết của hắn từ

trong cơ thể tràn ra, tại vũ khí tăng thêm một tầng khí huyết chi nhận!

Gia trì tại trên đao, gọi là đao mang, gia trì tại kiếm bên trên, gọi là kiếm mang!

Có thể làm đến bước này, đều là tu thành loại thứ ba thành tựu người, làm được khí huyết hiển hóa!

Hắn vừa mới đem khí huyết tăng lên tới đỉnh phong, Tô Vân cũng đã cất bước đánh tới, ngắn ngủi mấy bước cho hắn Giao Long uốn quanh tại trên cầu đá, xoay tròn lấy thân thể hướng hắn nhào tới ảo giác!

Tô Vân hai chân bên trong có khí huyết tràn ra, hóa thành long trảo, long trảo theo bước chân của hắn chụp ở trên cầu, đâm vào trong cầu đá, để hắn tại trên cầu đá có thể thông suốt vô ngại!

Gánh củi người sở dĩ có Tô Vân hóa thành Giao Long uốn quanh tại trên cầu đá ảo giác, chính là bởi vì Tô Vân cũng không phải là dọc theo đường thẳng hướng hắn chạy tới, mà là khi thì đi tại cầu đá bên trái, thân thể song song tại mặt đất, khi thì đi tới cầu đá phía bên phải, lại khi thì đầu dưới chân trên đứng tại dưới cầu!

Loại này quỷ dị khó lường thân pháp, để hắn không biết Tô Vân sẽ từ hướng nào tấn công, bất đắc dĩ cầm đao lùi lại lại lui!

Nhưng vào lúc này, Tô Vân từ dưới cầu lui về phía sau, xuất hiện tại cái kia cụt tay sừng dê quái nhân sau lưng.

“Cẩn thận!”

Gánh củi người lời này vừa vặn ra khỏi miệng, cái kia cụt tay sừng dê quái nhân đã bị Tô Vân hai cái Giao Long ngâm tán thủ đánh gãy một cánh tay khác, vứt xuống cầu đá.

Dưới cầu đá truyền đến một tiếng thật dài kêu thảm, sau một lúc lâu mới truyền đến vật nặng rơi xuống đất âm thanh.

Tô Vân khom lưng nhặt lên trên cầu trường đao, bấm đốt ngón tay gảy nhẹ, đao minh réo rắt.

Thanh đao này là cụt tay sừng dê quái nhân trong tay chiếc kia, bị hắn đánh rơi trên mặt đất, trường đao bị hắn lấy Giao Long Phiên Cổn vặn vẹo thành bánh quai chèo.

Nhưng theo Tô Vân cong ngón tay búng một cái, kình lực quán thông thân đao, bị xoay thành bánh quai chèo thân đao nhất thời loạch xoạch giãn ra, khôi phục như lúc ban đầu.

Gánh củi người gầm thét, múa đao vọt tới, lạnh lùng nói: "Ngõ hẹp gặp nhau, dũng giả thắng! Cái này hẹp cầu phía trên, một tấc vuông, ngươi ta ở giữa, chỉ có một người có thể còn sống rời đi!"

Khí thế của hắn mãnh liệt, khí huyết tại sau lưng hình thành tấn công hỏa điểu hình dáng.

Bậc này liều mạng tranh đấu khí thế, có thể nói thảm liệt!

Tô Vân cầm đao lẳng lặng đứng tại đầu cầu bên trên, trong đầu không khỏi lại hiện ra chiếc kia Tiên kiếm bay tới dị tượng.

Hắn run lên trường đao trong tay, lấy đao làm kiếm, một kiếm đâm ra.

Một kiếm này từ gánh củi người dày đặc đao quang bên trong tiến quân thần tốc, không có gặp được bất kỳ ngăn cản, xùy một tiếng đâm vào gánh củi người cổ họng.

Gánh củi người đao pháp tinh xảo, nhưng căn bản không có chạm tới hắn một kiếm này chút nào, bị một kiếm này xuyên qua cổ họng, trong mắt không khỏi lộ ra vẻ ngỡ ngàng.

Đông.

Thi thể của hắn ngã xuống, đồng thời cầu đá nhẹ nhàng chấn động, đầu cầu rơi vào bờ bên kia.

Từ cầu đá hướng bờ bên kia trầm xuống, đến cầu đá rơi vào bờ bên kia, dài ngắn chẳng qua mấy lần thời gian hô hấp, cái này trong khoảng thời gian ngắn, trên cầu đánh giáp lá cà, sinh tử đã phân.

Từ Tô Vân cất bước dẫn dụ ba người chủ động công kích bại lộ thân phận, đến ba người lần lượt mất mạng, thực ra chỉ phát sinh tại cầu lên cầu rơi trong khoảng thời gian ngắn mà thôi.

"Vẫn là không có người có thể tiếp được một kiếm này…"

Tô Vân vẻ mặt buồn bã, thầm than một tiếng, xoay người rút ra trường đao, dùng sức hướng phía dưới quăng.

Trường đao cắm ở bờ bên kia cái cuối cùng sừng dê quái nhân bên chân, chuôi đao ong ong lay động.

Cái kia sừng dê quái nhân một cử động cũng không dám.

Tô Vân cất bước từ trên cầu đá đi xuống, đi tới trước mặt hắn, cùng hắn cách chiếc kia trường đao.

Thiếu niên nâng tay phải lên đặt ở cánh mũi bên dưới hít hà, có chút nhíu mày, hắn ngửi được một tia mùi máu tươi, hiển nhiên vừa rồi có máu tươi đến trên tay của mình.

Đó là một giọt máu, óng ánh, hiện ra hồng ngọc màu sắc, rơi vào trên mu bàn tay của hắn.

Tô Vân vươn tay, bắt lấy cái kia sừng dê quái nhân cổ áo hướng bên này xách xách.

Sừng dê quái nhân sắc mặt sợ hãi, không dám động đậy.

Tô Vân dùng sức tại sừng dê quái nhân trên quần áo xoa xoa tay, xóa đi vết máu trên tay, lúc này mới đem hắn buông

ra.

“Ta là người mù, ta không muốn sau khi trở về trên trấn người nhìn thấy trên người của ta có máu, bọn họ sẽ lo lắng.”

Tô Vân không nhanh không chậm nói: “Ta vẫn là cái trẻ con, ta vẫn rất cố gắng làm cái thiếu niên bình thường, thấp nhất là trong mắt người khác bình thường thiếu niên. Các ngươi là trong thành tới?”

Cái kia sừng dê quái nhân cái trán trải rộng mồ hôi lạnh, liền vội vàng gật đầu.

Hắn đột nhiên tỉnh ngộ Tô Vân không nhìn thấy, vội vàng nói: “Phải! Chúng ta đến từ Sóc Phương thành. Thực ra chúng ta cũng là xuất thân tự Thiên Thị Viên, mấy năm trước đi trong thành mưu sinh, vừa mới bắt đầu tại quan học bên trong đi học, học chút bản lĩnh…”

“Khó trách.”

Tô Vân bừng tỉnh hiểu ra: “Công pháp của các ngươi cùng chiêu thức vận dụng đều rất thô thiển, hiển nhiên là bởi vì các ngươi bỏ học quá sớm, không có đi qua danh sư chỉ đạo, không biết công cùng pháp vận dụng chi diệu. Mời các ngươi tới giết ta, là người của Đồng gia?”

Cái kia sừng dê quái nhân cười xòa nói: “Là Đồng gia.”

“Cho các ngươi bao nhiêu tiền?” Tô Vân hỏi.

“Một trăm ngũ thù tiền, là tiền đặt cọc, sau khi chuyện thành công lại cho hai trăm.”

“Lấy ra.”

Cái kia sừng dê quái nhân lấy ra một cái túi tiền, Tô Vân đón về đếm.

“Thừa.”

Hắn lấy ra mười mấy viên ngũ thù tiền, còn cho sừng dê quái nhân: "Đồng gia dùng số tiền này thu mua các ngươi giết ta, tiền thuộc về ta, đây là công đạo, không tính ta ăn cướp của các ngươi. Thừa tiền ta không muốn. Còn lại hai trăm ngũ thù tiền, ta sẽ bản thân đến nhà thăm hỏi Đồng gia, tự thân đòi hỏi."

Hắn thu hồi túi tiền, hướng Thiên Môn trấn phương hướng đi tới.

Cái kia sừng dê quái nhân ngẩn ngơ, gắt gao nắm chặt trong lòng bàn tay ngũ thù tiền, đột nhiên cao giọng nói: "Ngươi là như thế nào nhìn thấu chúng ta?"

Tô Vân bước chân không ngừng, âm thanh truyền đến: "Cầu Thiên Bình phía đông không có Lý gia trang, cũng không có họ Lý. Cầu Thiên Bình ta tới qua nhiều lần, biết cây cầu kia cần bao nhiêu người mới có thể đè xuống đầu cầu. Ta đi tới cầu trung tâm lúc liền biết trên cầu không chỉ hai người."

Thanh âm hắn xa dần: "Càng quan trọng chính là, ta nhìn đồ vật không cần con mắt. Các ngươi ẩn tàng tuy tốt, nhưng khí huyết còn tại di động, hơn nữa học chính là một loại công pháp, bởi vậy ta có thể phát giác được các ngươi, nhìn thấu các ngươi. Các ngươi sơ hở nhiều lắm."

"Sơ hở nhiều lắm?"

Sừng dê quái nhân lẩm bẩm nói: "Lúc trước, chúng ta có thể chưa hề thất thủ qua, bây giờ lại tại trong khoảng thời gian ngắn tổn thất ba cái hảo thủ… Cái này nhỏ người mù, thật là một cái người mù ư? Hắn vẫn là cái trẻ con… Quái vật! Hắn là quái vật!"

Trạch Trư: Thứ hai, ừm, lại là tham ăn thân thể của các ngươi… Phi phi, là tham ăn các ngươi phiếu phiếu thời gian.

Có phiếu đề cử đều ném cho Lâm Uyên Hành đi!

Chương 33 : Nhất định phải nghiên cứu hắn

Chương 33: Nhất định phải nghiên cứu hắn

Tô Vân trở lại Thiên Môn trấn, vào Thiên môn trước đó, hắn lại cẩn thận ngửi một cái trên người, bảo đảm không có mùi máu tươi lúc này mới đi vào trong trấn.

“Tiểu phá hài làm chuyện xấu!”

Hắn vừa mới vào thôn trấn, trên đầu liền bị đánh một cái, một quả hòn đá nhỏ từ chân hắn bên cạnh lăn đến nơi xa.

Tô Vân ngẩng đầu, lộ ra thiếu niên mới có ánh nắng ngây thơ tươi cười: “Khúc bá, ngươi vu oan ta.”

Khúc bá vẫn là giống như bình thường, leo đến Thiên môn bên trên gõ gõ đập đập, điêu khắc Thiên môn.

Lão giả này bỏ xuống rìu đục, cười nói: “Tiểu phá hài một bộ vừa mới trộm qua gà tiểu hồ ly bộ dáng, lén lén lút lút, còn nói không có làm chuyện xấu?”

Hắn ngồi tại trên giá, thản nhiên nói: “Trên người ngươi còn có mùi máu tươi, không thể gạt được ta. Đi lên, chúng ta nói chuyện!”

Tô Vân chần chừ một chút.

Thiên Môn trấn bên trong tất cả dân trấn bên trong, hắn cùng Khúc bá thân cận nhất, nhưng mà từ lúc hắn trong lúc vô tình mở ra Thiên môn nội tâm đi vào một cái thế giới khác, tại một cái thế giới khác nhìn thấy Khúc bá thi thể về sau, hắn liền vô tình hay cố ý cùng Khúc bá xa lánh một chút.

Trước kia hắn thường xuyên leo đến giàn giáo bên trên, nghe lão nhân này kể một ít cổ quái kỳ lạ câu chuyện, nói thí dụ như đêm khuya chợ quỷ, nói thí dụ như trên trời trụy long, đều là sợ tới mức hắn ban đêm ngủ không yên sự tình.

Tô Vân leo lên giàn giáo, đi tới Khúc bá bên cạnh.

"Thiên Thị Viên nơi này, là một không tầm thường địa phương."

Khúc bá ngửa mặt nằm xuống, hai tay gối lên đầu về sau, nói: "Thiên thị, là trên trời thành thị, viên là thành phố, chúng ta Thiên Thị Viên, truyền thuyết là trên trời thành thị rơi vào nhân gian. Bởi vậy nơi này cuối cùng sẽ phát sinh rất cổ quái sự tình. Tiểu phá hài, con mắt của ngươi nhanh tốt đi?"

Tô Vân cũng nằm xuống, trong tầm mắt của hắn vẫn là một vùng tăm tối, không nhìn thấy Thiên Môn trấn không trung: "Nhanh tốt. Nếu như ta toàn lực phát động lên khí huyết, có thể đem tắc nghẽn ta đồng tử đồ vật xông ra, nhưng mà chỉ có thể kiên trì thời gian rất ngắn . Bất quá, nếu là ta đem Hồng Lô Thiện Biến tu luyện tới tầng thứ sáu, cái kia Tiên kiếm bóng mờ liền cũng không còn cách nào ngăn chặn con ngươi của ta."

"Cái kia gọi Cầu Thủy Kính người, là một cái rất có tài năng người."

Khúc bá cười: "Tương lai con mắt của ngươi khỏi hẳn, nếu như nhìn thấy vật cổ quái, nhất định đừng kinh ngạc. Bởi vì nơi này là Thiên Thị Viên, trên đời này nhất cổ quái địa phương."

Tô Vân sắc mặt yên bình, yên lặng gật đầu.

Hắn tại một cái thế giới khác trên cầu đá gặp qua Khúc bá thi thể, Khúc bá sở dĩ nói như vậy, là lo lắng ánh mắt hắn khỏi

hẳn sau đó không thể nào tiếp thu được bản thân nhìn thấy chân tướng.

Khúc bá tiếp tục nói: "Thiên Thị Viên, truyền thuyết là thần tiên cư trú thành thị, nó không biết từ khi nào rơi vào nhân gian, cũng không biết tại sao rơi vào nhân gian. Có thật nhiều người thử từ nơi này tìm đến trường sinh ảo diệu, tìm đến thành tiên ảo diệu, nhưng mà đều không ngoại lệ đều rơi vào khoảng không."

Hắn ngồi dậy, xúc động mãi thôi: "Từ xưa đến nay bao nhiêu vương hầu tướng lĩnh, một đời lại một đời người, đều hóa thành cát bụi. Bọn họ đem bản thân mộ xây ở nơi này, mong đợi có thể trường sinh, cuối cùng chẳng qua là rác rưởi một cái mà thôi."

Hắn nhặt lên rìu đục, tiếp tục điêu khắc Thiên môn: "Tiểu phá hài, sáu năm trước Sầm lão đem ngươi đưa tới thời điểm, nói ngươi con mắt mù cùng chúng ta liên quan đến, Thiên Môn trấn nợ ngươi, cần phải đến đem ngươi nuôi lớn, không thể để cho ngươi chết ở bên ngoài. Sầm lão là tiền bối, chúng ta cũng đồng ý điểm này. Trước đó không lâu Sầm lão đi, con mắt của ngươi cũng nhanh hồi phục thị lực, đợi đến ánh mắt ngươi hồi phục thị lực thời điểm, chúng ta liền không còn nợ ngươi. Khi đó chính là ngươi nên rời đi thời gian."

Tô Vân giật mình: "Khúc bá…"

Khúc bá thản nhiên nói: "Trên người ngươi có sát phạt chi khí, ngươi trưởng thành. Mấy ngày nay ta nhìn thấy ngươi xử lý nguy hiểm, quả quyết dứt khoát, tâm tình của ngươi cũng đã trưởng thành. Chờ ngươi con mắt hồi phục thị lực thời điểm, ngươi chính là một cái không cần chúng ta chăm sóc người lớn, không còn là tiểu phá hài. Đi xuống đi."

Tô Vân giật mình: "Khúc bá một mực tại trong bóng tối chăm sóc lấy ta? Hắn biết ta trong mấy ngày qua gặp phải

nguy hiểm…”

Trong lòng của hắn tràn đầy cảm động, yên lặng đi xuống giàn giáo: “Thực ra ta một mực tại nhận Khúc bá ân huệ. Khúc bá tại Thiên Môn trấn bên trong chăm sóc ta, tại một cái thế giới khác, ta cũng là tại hắn di thể bên cạnh gặp được tiên hình, đạt được lớn lao kỳ ngộ, thực lực mới đột nhiên tăng mạnh. Khúc bá là người hay quỷ, lại có quan hệ thế nào đâu?”

Qua hai ngày, Tô Vân nguyên khí trong cơ thể như lò lửa thuần trắng, Hồng Lô Thiện Biến tu luyện đến tầng thứ năm.

Thân thể của hắn cơ năng cũng càng thêm mạnh mẽ, trái tim giống như là một cái thời thời khắc khắc thiêu đốt hồng lô, cung cấp cho thân thể mạnh mẽ huyết dịch, phế phủ càng là giống như một cái to lớn máy quạt gió, tùy thời có thể lấy thôi thúc hồng lô, để khí huyết dồi dào gấp mấy lần!

Thân thể của hắn cũng từng chút một cường tráng lên, cũng có thể ở trong người dung nạp nhiều hơn nữa khí huyết.

Hắn tay chân có thể khí huyết hiển hóa ra Giao Long bàn tay, không cần mượn thần tiên tác, liền có thể tại trên vách núi bước nhanh như bay.

Mỗi khi hắn thôi thúc khí huyết vận chuyển đến hai mắt lúc, hắn thậm chí có thể cảm giác được Tiên kiếm lạc ấn buông lỏng, dường như tùy thời có thể lấy bị hắn khí huyết xông ra.

Chỉ cần xông ra trong hai con ngươi Tiên kiếm lạc ấn, hắn liền có thể nhìn thấy Thiên Môn trấn chân tướng.

Tô Vân do dự mãi, còn không có làm như thế.

Hắn vẫn rất muốn chữa trị hai mắt của mình, vẫn rất muốn rời đi Thiên Môn trấn đi tới trong thành đi học, nhưng thật đến một ngày này, hắn vẫn còn do dự.

Hắn không phải là không muốn lớn lên, mà là không muốn rời đi mảnh này cố thổ, rời đi nơi này đáng yêu mọi người.

Thậm chí, hắn đối nhìn thấy Thiên Môn trấn chân tướng có chút sợ hãi cùng mâu thuẫn!

Bất quá, theo hắn tu luyện, Hồng Lô Thiện Biến tầng thứ năm tu vi nước lên thì thuyền lên, khí huyết của hắn sẽ càng ngày càng mạnh mẽ.

Chờ đến hắn hồng lô khí huyết diễn biến đến tầng thứ sáu, lò lửa hóa thành màu xanh, mặc kệ hắn có muốn hay không, hắn mạnh mẽ khí huyết đều sẽ tràn vào con mắt, để Tiên kiếm lạc ấn không cách nào ngăn chặn đồng tử của hắn!

Tiên kiếm lạc ấn cùng Thiên Môn trấn lạc ấn cũng không phải là lại bởi vậy mà biến mất, sẽ còn lưu tại đồng tử của hắn bên trong, nhưng này lúc đã không thể ảnh hưởng thị lực của hắn!

Cầu Thủy Kính là một cái phi phàm người, hắn đối Tô Vân bệnh mắt phán đoán cực kỳ chuẩn xác, không thẹn với Thiên Môn trấn cư dân đối với hắn đánh giá.

Hoa Hồ cùng ba đầu tiểu hồ ly từ hoang thị trấn trở về, Tô Vân sinh hoạt lại khôi phục lại trước kia trạng thái, mỗi ngày buổi sáng dậy sớm, đối mặt biển cả mặt trời mọc tu luyện, tiếp đó cùng hồ ly bọn họ cùng một chỗ đi săn kiếm ăn, lại đi Ngưu gia trang vườn rau trộm đồ ăn.

Ban đêm nếu như có ánh trăng, liền cùng đi thu thập mặt trăng tinh hoa.

Bọn họ ngẫu nhiên sẽ còn chạy đến Xà giản đi bắt cá, hiện tại Xà giản không có toàn thôn ăn cơm, trở nên an toàn rất nhiều, Hoàng thôn cùng Lâm Ấp thôn thôn dân cũng dám đi tới nơi này hoạt động.

Xà giản cá rất là trân quý, bởi vì tiếp cận Táng Long lăng, tin đồn có huyết mạch của rồng, ít gai mà ngon, mùi vị rất tốt, chỉ cần bên trên nồi hấp chín thêm chút hành lá, giội chút dầu nóng, liền để cho người thèm ăn nhỏ dãi món ngon.

Kỳ lạ nhất là, ăn Xà giản cá sẽ cho người cảm giác được khí huyết sôi sục, tốc độ tu luyện cũng so lúc trước nhanh hơn rất nhiều.

"Khó trách toàn thôn ăn cơm vẫn chiếm cứ ở đây, nguyên lai còn có chỗ tốt này." Hoa Hồ không ngừng hâm mộ.

Những ngày này bọn họ tốc độ tu luyện cũng biến thành rất nhanh, Hoa Hồ cũng đem Hồng Lô Thiện Biến tu luyện tới tầng thứ năm, ba đầu tiểu hồ ly tu luyện tới tầng thứ tư, hiển nhiên Xà giản bên trong cá để cho bọn họ thu hoạch không cạn.

Tô Vân cũng ngày càng tiếp cận Hồng Lô Thiện Biến tầng thứ sáu, thỉnh thoảng sẽ cảm giác được khí huyết tràn vào hai mắt lúc, mơ hồ có thể nhìn thấy một cái Tiên kiếm trên không trung xoay tròn.

Theo hắn khí huyết tăng lên, thanh kiếm tiên này liền càng ngày càng rõ ràng, trừ cái đó ra chính là Thiên Môn trấn lạc ấn, cũng trong mắt hắn.

Còn có cái kia tám tòa triều thiên khuyết, cũng dần dần trở lên rõ ràng.

Trong mắt của hắn loại trừ Thiên Môn trấn bên ngoài, còn có Bắc Hải, to lớn cột nước cao không biết bao nhiêu dặm, thô to vô cùng, xoay tròn lấy đi lên trên, thẳng tới thiên ngoại một cái thế giới khác!

Rất nhiều thuyền chạy tại sóng lớn cuộn trào mãnh liệt Bắc Hải bên trên, có thuyền thì chạy tại cột nước bên trên, tại sóng lớn ở giữa ẩn hiện, hướng một cái thế giới khác xuất phát!

Đây chính là Tô Vân tại sáu năm trước nhìn thấy cuối cùng một màn.

Táng Long lăng trong sơn cốc, Tô Vân nhắm mắt lại, một màn này lạc ấn tại đồng tử của hắn bên trong, cho dù là nhắm mắt lại cũng không cách nào xóa đi.

"Tiểu Vân ca, nhanh lên một chút tới!" Hồ Bất Bình tại phía trước kêu gọi.

Tô Vân mở mắt, đi thẳng về phía trước. Mỗi khi màn đêm buông xuống Táng Long lăng liền sẽ trở nên cực kỳ nguy hiểm, long linh sẽ xuất hiện, vây quanh bản thân hài cốt phi hành, mạnh mẽ khí huyết đè lên sẽ phong bế bọn họ ngũ giác lục giác, chết cũng không biết chết như thế nào!

Nhưng mà lúc ban ngày long linh biến mất, nơi này trở nên rất an toàn.

Tô Vân cùng bốn cái hồ yêu lúc ban ngày sẽ đến đến nơi đây ra dáng "Nghiên cứu xương rồng" .

Truy nguyên nguồn gốc, đây là tu hành chi diệu.

Năm đó "Lĩnh đội học ca" dẫn đầu Thiên Đạo viện sĩ tử đến đây nghiên cứu long thi, lĩnh ngộ ra mười sáu quyển pháp môn, bọn họ có thể tìm hiểu ra không tầm thường công pháp thần thông, Tô Vân, Hoa Hồ bọn họ tự tin cũng có thể.

Chỉ là lúc này long thi không có máu thịt, chỉ còn lại có xương cốt, cho nên bọn họ chỉ có thể tới "Nghiên cứu xương rồng".

Bọn họ đều tu luyện Ngạc Long ngâm, lại quan sát toàn thôn ăn cơm tiến hóa làm Giao Long quá trình, Tô Vân càng là đem Ngạc Long ngâm chuyển biến làm Giao Long ngâm, Hoa Hồ cũng tại thuế biến quá trình bên trong, bởi vậy nghiên cứu xương rồng đối bọn hắn cực kỳ quan trọng.

Tô Vân tại một cái thế giới khác tiên trong bức tranh đến Giao Long hình dáng thần vận, quan sát toàn thôn ăn cơm lột xác thành Giao Long, đến Giao Long khí huyết, nhưng mà rồng xương cốt, cơ bắp, vân da, kinh mạch, gân mạch, ngũ tạng lục phủ các khí quan, hắn lại không có gặp qua.

Hiện tại xương rồng bày ở trước mắt, tự nhiên không thể bỏ qua.

Tục ngữ nói mặt nạ dễ dàng tranh xương khó, thực ra khó liền khó tại người bình thường không cách nào tiếp xúc đến xương cốt, chẳng hạn như quan tưởng mãnh hổ, Ngạc Long mấy người mãnh thú thậm chí yêu vật, người bình thường chỉ có thể xa xa liếc mắt nhìn, nếu rơi vào tay mãnh thú phát hiện, hơn phân nửa khó thoát tính mạng.

Nhưng truy nguyên cần khoảng cách gần quan sát, coi tinh khí thần, coi cử chỉ, thậm chí muốn xé ra mãnh thú, tại mãnh thú còn sống dưới tình huống quan sát thân thể từng cái khí bẩn vận chuyển, lý giải hắn nguyên lý, nhìn thấu suốt hắn ảo diệu, còn muốn quan sát hắn đi lại lúc xương cốt động thái, đối với người bình thường tới nói, là căn bản không cách nào làm được sự tình.

Đối sĩ tử tới nói, cũng là nguy hiểm vô cùng, chỉ có danh sư chỉ đạo, hoặc là đại phiệt thế gia tài lực mạnh mẽ, mới có thể học được tinh túy.

Nhưng giống như Chân Long loại này trong truyền thuyết thần thoại mới có thần vật, cho dù là danh sư, thế gia đại phiệt, cũng thường thường chỉ có thể dùng pho tượng hoặc là thư hoạ tới dạy dỗ sĩ tử, căn bản không thể tìm đến một đầu Chân Long!

Tô Vân phía trước, chính là một đầu Chân Long xương rồng!

“Đem nó đào đi ra!”

Hoa Hồ đứng tại Táng Long lăng phía trước, hăng hái, dặn dò bọn tiểu hồ ly: “Đào đi ra nghiên cứu hắn!”

Trạch Trư: Hừ, đêm qua nằm mơ, mơ tới bản thân trên mông mền một cái màu xanh tròn trịa chương, tiếp đó bị người đẩy tới chợ bán thức ăn, Trạch Trư phát hiện rất nhiều người cầm phiếu đề cử đến mua ta, đây là bị nhân sủng lấy cảm giác ư? Thật hạnh phúc, hừ hừ ~~

Chương 34 : Lần nữa thấy ánh sáng

Chương 34: Lần nữa thấy ánh sáng

Đào ra Táng Long lăng xương rồng là kiện hùng vĩ công trình, đầu này Chân Long kết thúc dài đến trăm thước, hơn nữa phía trên mọc đầy cây cối bụi cây bụi chông gai, bọn họ cần từng chút một đem đất đá đào ra, dọn dẹp cỏ cây.

Tô Vân cùng bốn cái hồ yêu mặt trời mọc thì làm mặt trời lặn thì nghỉ, trước trước sau sau dùng hơn một tháng thời gian, mới đưa Táng Long lăng dọn dẹp sạch sẽ, để xương rồng hoàn toàn hiển lộ ra.

Trong thời gian này, Tô Vân thừa dịp Bắc Hải triều cường, đi ven biển đuổi đến mấy lần biển, cầm chút thanh hồng giải đổi tiền.

Tháng chín cuối tháng, gió biển trở nên có chút lạnh, đến tháng mười liền nhiệt độ giảm đột ngột, gió thu xơ xác tiêu điều. Chẳng qua Thiên Môn trấn còn không có mảy may lạnh lẽo, nơi này tới gần Táng Long lăng, Táng Long lăng lân cận có nhiều suối nước nóng, Ngạc Long đầm chính là một cái to lớn suối nước nóng, để trong này bốn mùa như mùa xuân.

Ngạc Long đầm cũng là bảo địa, nuôi sống rất nhiều Ngạc Long.

Táng Long lăng nước suối cũng là ấm áp, thu đông chi giao, liền sẽ toát ra bừng bừng hơi nóng.

Tô Vân cùng bốn cái hồ yêu đứng tại Táng Long lăng chỗ cao, cách xa quan sát thung lũng bên trong xương rồng toàn

bộ.

Tô Vân thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến, phát động lên khí huyết, cẩn thận từng li từng tí điều khiển khí huyết đi tới con mắt chỗ, đồng tử của hắn bên trong, Tiên kiếm cùng Thiên Môn trấn lạc ấn tại xoay tròn, hướng bốn phía lui đi.

Dần dần, hắn ánh mắt từ một vùng tăm tối trở nên có ánh sáng truyền đến, từ mơ hồ, dần dần trở lên rõ ràng.

Tô Vân tham lam nhìn Táng Long lăng, nhìn cái kia nằm sấp trong cốc xương rồng, nhìn một ngọn cây cọng cỏ, nhìn trước sau hai tòa nhà, hắn lại xoay đầu lại, quan sát rơi lả tả tại từng cái trên sườn núi bia đá, cuối cùng ánh mắt của hắn lại rơi ở bên người tiểu hồ ly trên người.

Hắn tuy là không kiên trì được bao lâu liền cần phong bế con mắt khôi phục nguyên khí, nhưng mà lần nữa thấy quang minh cảm giác, thật sự là quá tốt!

Tô Vân hướng xương rồng bái một cái, thẳng người lên tay giơ lên, chỉ hướng trong sơn cốc xương rồng, hăng hái, thét dài cười nói: "Nghiên cứu hắn!"

Bốn cái hồ yêu cũng hướng xương rồng bái một cái, cười ha ha, âm thanh to rõ: "Nghiên cứu hắn!"

Bọn họ trước từ xương rồng toàn bộ bắt tay vào làm, từ khác nhau góc độ quan sát xương rồng thần vận, lấy khí huyết tới bắt chước Chân Long cơ cấu.

Tô Vân thậm chí còn lấy ra thần tiên tác, leo lên đến trên không, từ quan sát góc độ tới quan sát xương rồng hướng đi cùng với long trảo phương hướng.

Sau sáu ngày, bọn họ đi tới gần, kỹ càng miêu tả rồng xương cốt cấu tạo, xương đuôi, xương đùi, xương ngón chân, phía trong xoang xương bích, xoang đầu vách trong chờ một

chút, thậm chí Tô Vân còn quan sát Chân Long cốt tủy mặt cắt, nghiên cứu hắn xương cốt kết cấu bên trong.

—— cái này cốt tủy mặt cắt hẳn là nhân ma tạo thành tổn thương, nhân ma lấy vô cùng kinh khủng lực phá hoại, đánh cho bị thương Chân Long nhiều đến mấy chục chỗ, để đầu này Chân Long trọng thương không trị!

Những ngày này, Tô Vân cùng bốn cái hồ yêu ăn uống ngủ nghỉ đều tại Táng Long lăng, hết sức chuyên chú nghiên cứu, chỉ có mặt trời nhanh xuống núi lúc, linh của rồng xuất hiện, bọn họ lúc này mới rời đi Táng Long lăng.

"Rồng xương cốt, so với chúng ta người phải nhiều ra nhiều lắm. Thân thể chỉ có hơn hai trăm khối xương, mà xương rồng nhiều đến 1,068 khối!"

Tô Vân nhìn một chút rồng dưới thân, sắc mặt đỏ lên: "Liền loại địa phương kia đều mọc lấy xương cốt, hơn nữa còn có lân phiến hình dáng gai ngược."

Gần nhất hai ngày, bọn họ gặp bình cảnh, không cách nào từ xương rồng bên trên đạt được nhiều hơn nữa kiến thức.

Đây là bọn họ tích lũy không đủ gây ra.

Tích lũy không đủ, mặc dù có hàng tỉ của cải đặt ở phía trước cũng không biết, cho dù bước vào bảo sơn cũng sẽ tay không mà về.

Xương rồng bên trong tích chứa huyền diệu huyền cơ thực tế quá nhiều, nhưng cũng thâm ảo vô cùng. Tô Vân cùng Hoa Hồ bọn họ tại dã hồ tiên sinh tường tự bên trong đi học nhiều năm, nhưng nội tình vẫn là so ra kém Thiên Đạo viện sĩ tử, bọn họ chỉ có thể từ xương rồng hình dáng cấu tạo bên trên đạt được nông cạn đồ vật, không cách nào đạt được nhiều hơn nữa ảo diệu.

Dù vậy, bọn họ Ngạc Long ngâm Giao Long ngâm cũng phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất!

Hoa Hồ trước tiên làm được từ Ngạc Long ngâm chuyển biến làm Giao Long ngâm, hắn Giao Long rất sống động, giống như đúc, tại hình dáng thần vận bên trên so Tô Vân cũng không kém bao nhiêu, hắn so Tô Vân tuy là có chỗ không đủ, nhưng có thể làm được hắn bậc này thành tựu sĩ tử nhưng cũng không nhiều.

Mặt khác ba đầu tiểu hồ ly cũng tiến bộ không nhỏ, đuổi sát Hoa Hồ.

Nguyên bản bọn họ Giao Long ngâm đều là không có bề ngoài mà không xương, hiện tại có xương cốt, Giao Long ngâm uy lực cũng tự đột nhiên tăng mạnh!

"Chân Long có nhiều như vậy xương cốt, xương cốt cùng cơ bắp liên kết, cũng tức là nói, Chân Long trong cơ thể gân mạch cùng cơ bắp, cũng là loài người năm lần nhiều!"

Tô Vân không khỏi da đầu run lên, người cùng rồng thân thể chênh lệch, không chỉ là năm lần đơn giản như vậy.

Rồng xương cốt mật độ năm lần tại người, xương cốt số lượng năm lần tại người, gân mạch năm lần tại người, cơ bắp năm lần tại người, khí tức năm lần tại người, tốc độ máu chảy năm lần tại người, những chữ số này không phải tăng theo cấp số cộng, mà là tăng theo cấp số nhân!

Hơn nữa, Tô Vân còn chưa tính toán tim gan tỳ phổi thận các loại tạng phủ chênh lệch.

Nếu như tính toán những này, người cùng rồng chênh lệch sẽ chỉ càng lớn!

"Người cùng rồng có thể rút ngắn chênh lệch địa phương, chỉ có linh hoạt đầu."

Thiếu niên trước mắt dần dần rơi vào u ám, hắn nhẹ nhàng nhắm mắt lại: "Đây là con người làm ra vạn vật linh trưởng nguyên nhân. Thân thể từng cái phương diện không bằng rồng, vậy thì thông qua nghiên cứu, để cho mình nắm giữ rồng mạnh mẽ ảo diệu, để rồng biến thành chiêu thức của mình, biến thành thần thông của mình, lớn mạnh chính mình thân thể."

Quần áo của hắn đột nhiên khẽ chấn động, tiếp lấy lồng ngực một phồng một xẹp, nhô lên tới ép xuống đi mức độ càng lúc càng lớn.

"咙 cục cục!"

"咙 cục cục! 咙 cục cục!"

Hắn trong lồng ngực truyền đến từng cơn long ngâm, chỉ thấy hắn sau lưng càng ngày càng rộng, đột nhiên mạnh mẽ kình lực xùy một tiếng đem hắn quần áo nổ tung!

Hoa Hồ chờ hồ yêu giật nảy mình, chỉ thấy Tô Vân sau lưng từng đầu cơ bắp hiện dựng thẳng văn hình dáng sắp xếp, giống như là từng cái xương sườn nghiêng cắm ở cột sống bên trên!

Phía sau lưng của hắn trở nên so bình thường chiều rộng gấp đôi, sau lưng cơ bắp đường cong cũng so bình thường nhiều hơn mấy lần, lại thêm kéo căng lên từng chiếc lớn gân, nhô lên từng cái mạch máu, để Tô Vân sau lưng hiện ra một loại bạo lực vẻ đẹp!

Vù ——

Long văn thân hiện lên, Giao Long giương nanh múa vuốt, tại trên lưng hắn chạy, từ từ giãn ra thân thể, nằm ở phía sau lưng của hắn bên trên.

Chẳng qua cùng trước kia long văn thân so sánh, lần này là đuôi rồng bàn tại bên ngoài, đầu rồng nằm ở trung tâm, lại

thêm Tô Vân eo ong vượn lưng, bên trên rộng bên dưới hẹp, tựa như một bức rồng cuộn không trung hoành đồ!

"Tiểu Vân đây là đem Chân Long xương sườn, dùng tại trên người mình!"

Hoa Hồ lập tức nhìn ra huyền cơ, Tô Vân không có mọc ra Chân Long xương sườn, mà là lấy khí huyết mô phỏng Chân Long xương sườn, để cho mình xương sườn số lượng tăng gấp đôi.

Không chỉ có như vậy, hắn còn lấy khí huyết bắt chước được nhiều hơn nữa cơ bắp, tĩnh mạch!

Hắn không có đã giải phẫu Chân Long, chỉ là lấy xương rồng tới phỏng đoán hẳn là có những này cơ bắp cùng tĩnh mạch, nhưng dù vậy, cũng để cho lực lượng của hắn tính bùng nổ tăng thêm!

Tô Vân tán đi khí huyết, thân thể lại khôi phục như thường, trên mặt thiếu niên cơ bắp run lên, Hoa Hồ vội vàng nói: "Tiểu Vân, ngươi khí huyết xóa?"

"Không phải, mất đi kiện quần áo."

Tô Vân một mặt tiếc hận, quần áo của hắn phía trước còn tốt, nhưng mà sau lưng biến thành một đầu một đầu, rất là mát mẻ.

"Ta cho mình có hai cái đi trong thành quần áo mới, nếu như hiện tại mặc vào, đi trong thành thời điểm liền không mới."

Thiếu niên đem sau lưng rách rưới vải thắt ở cùng một chỗ, nói: "Sẽ bị người trong thành chê cười."

Lạnh thấu xương gió lạnh thổi qua sơn cốc, ô ô vang vọng, như là mùa đông tiếng kèn, Tô Vân đám người đi ra Táng Long lăng thời điểm, trên trời đã nổi lên tuyết lông ngỗng.

Hoa tuyết còn chưa rơi vào Táng Long lăng, liền bị bừng bừng hơi nóng hóa thành hạt mưa hạ xuống, vẩy vào trên người bọn họ, mang theo từng tia từng tia lạnh lẽo.

Càng đi hướng ngoài, thời tiết càng rét lạnh, Tô Vân cùng Hoa Hồ đám người vội vàng trở lại Thiên Môn trấn, Tô Vân nhịn một chút, vẫn là nhịn không được, cho mình trước thời hạn đổi lại quần áo mới.

Thiên Môn trấn nhận Táng Long lăng ảnh hưởng, cũng không tuyết rơi, chỉ là mưa rơi, nhưng mà bên ngoài trấn rất nhanh liền tuyết trắng mênh mông che đậy đại địa, liền trên cây cối đều bị phủ lên hoa tuyết, một phái bao phủ trong làn áo bạc.

Sáng ngày thứ hai, Tô Vân tỉnh lại, mặc quần áo đẩy cửa ra, một cỗ gió mát đập vào mặt, xông tới trên người khô nóng.

Hoa Hồ chờ hồ yêu đều không ở nhà, Tô Vân mở ra cửa sài nhìn lại, Thiên Môn trấn trên mặt đất ướt sũng, trên bầu trời nổi lơ lửng mù mịt. Mà ở phía xa thì tuyết trắng mênh mang mênh mông, đem sơn dã che kín, cây cũng che kín, đường cũng che kín.

Bên ngoài trấn truyền đến lẩm bẩm chim hót, Tô Vân xa xa nhìn thấy trên cây đứng mấy con cao hơn nửa người chim lớn, mà dưới tàng cây cách đó không xa, mấy con hồ ly ngay tại trong đống tuyết đi săn.

Đứng đầu chính là Hoa Hồ, nghiêng đầu ngồi chồm hổm ở trong đống tuyết, thỉnh thoảng quan sát bốn phía, đột nhiên dường như thấy được tuyết rơi con mồi đang đào tuyết tiến lên, Hoa Hồ liền vụt một chút nhảy lên thật cao, đầu dưới chân trên, đổ cắm xuống tới.

Đầu của hắn thật sâu cắm vào trong đống tuyết, chỉ còn lại có một đầu cái đuôi to lộ ở bên ngoài.

Cái kia đuôi vẫn không an phận động đậy hai cái.

Hoa Hồ từ trong đống tuyết leo ra, lỗ mũi bị đụng chảy máu, hẳn là đâm vào tuyết rơi trên tảng đá, nhưng hắn trong miệng lại nhiều thêm một cái thừa dịp tuyết đi ra kiếm ăn chuột đất.

Đây là Thiên Thị Viên hồ ly bọn họ thích ăn nhất đồ ăn.

Ly Tiểu Phàm, Hồ Bất Bình cùng Thanh Khâu Nguyệt cũng tại trong đống tuyết học theo, có đôi khi vận khí tốt có thể bắt được chuột đất, có đôi khi lại đem bản thân đụng máu mũi chảy dài.

Tô Vân nhìn một màn này, trong lòng một mảnh yên lòng.

Nhưng vào lúc này, hắn đột nhiên ngơ ngẩn: "Con mắt của ta…"

Tỉnh lại sau giấc ngủ, cặp mắt của hắn hồi phục thị lực.

Trong cơ thể của hắn, hồng lô bên trong lò lửa hừng hực, lò lửa chia làm sáu tầng, tầng ngoài cùng hỏa diễm là thuần màu xanh.

Hắn Hồng Lô Thiện Biến Dưỡng Khí thiên, trong lúc vô tình tu luyện đến tầng thứ sáu.

Hắn nên đi, nên rời đi Thiên Môn trấn.

Trạch Trư: Lâm Uyên Hành khởi đầu đứng còn kém hai ngàn cất giữ đến hai mươi vạn cất giữ, còn kém hai ngàn, cầu tiến cử ah

Chương 35 : Thiên địa anh hùng

Chương 35: Thiên địa anh hùng

Tô Vân đứng bình tĩnh tại cửa sài phía trước, bên ngoài trấn, Hoa Hồ vì bắt giữ chuột đất đụng đầu đầy là u, trong đống tuyết hồ ly bọn họ xuất quỷ nhập thần, nhảy tới nhảy lui, trên cây xì xào kêu là Lâm Ấp thôn thôn dân, đang châu đầu ghé tai thảo luận có hay không muốn bắt con hồ ly tới ăn.

Tô Vân chậm rãi thu về ánh mắt, hắn thấy được Thiên Môn trấn, bản thân trước trước sau sau sinh sống gần mười bốn năm tiểu trấn, trở nên mờ đi, giống như là trong sương mù ảo ảnh, theo mùa đông gió mà run rẩy.

Hắn thấy được Thiên Môn trấn cư dân, bọn họ ở trong sương mù thân ảnh, mạnh mẽ, khó tin, lại không có thực thể.

Đùng, đùng.

Tiểu trấn bên trên vang lên Khương cổ, đó là Sóc Phương đặc thù nhạc khí.

"… Đời đời hưng vong, lại liền giống như ánh trăng tròn khuyết! Thùng thùng!"

Tô Vân lần theo âm thanh nhìn lại, ánh mắt của hắn đi qua ngay tại bán bánh bao bánh bao Trương, đi qua mua say Từ đại thúc, đi qua ngồi ở dưới mái hiên tay nắm tay chân kề chân Nhạc gia gia Nhạc nãi nãi, đi qua tân hôn yến như vậy Nhạn Phi Lĩnh vợ chồng, đi qua Phương nhi tỷ…

Những này người hắn quen, trở nên hư vô mờ mịt lên, ánh mắt của hắn đi qua bọn họ lúc, chỉ thấy thân ảnh quen thuộc tại mù mịt bên trong vặn vẹo, bành trướng, trở nên dữ tợn.

Bọn họ khuôn mặt quen thuộc, lại giống như là miếu thờ bên trong quỷ thần đồng dạng, trở nên lạ lẫm!

Bọn họ chính là từng tôn quỷ thần, sừng sững tại Thiên Môn trấn trong sương mù.

Sóc Phương người đặc thù giọng điệu từ dần dần nồng đậm trong sương mù truyền đến, mang theo đất vàng mênh mông cùng núi lớn nguy nga, kèm theo Khương cổ cùng một chỗ ngâm xướng: "Sơn nhân gia đôi án đồ thư, thùng thùng! Đương song tùng quải, mãn địa vi quyết. Thùng thùng!"

Tô Vân trong mắt nhiệt lệ xông ra, trong sương mù quỷ thần bọn họ xoay đầu lại, từng đôi mắt cho hắn lấy cảm giác quen thuộc.

Bọn họ đã sớm chết.

Thiên Môn trấn tất cả dân trấn, sớm đã chết tại sáu năm trước tràng tai biến kia bên trong.

Bọn họ ở lại chỗ này, sáng tạo ra Thiên Môn trấn giả tượng, nhưng thật ra là vì chăm sóc hắn ah!

"Hầu môn thâm hà tu thứ yết? Thùng thùng! Bạch vân tự khả di duyệt! Đáo như kim, thế sự nan thuyết!"

Tô Vân đón âm thanh nhìn lại, Khúc bá ngồi tại Thiên môn bên trên, mặt mũi nhăn nheo, mắt mờ già cỗi, Khương cổ đặt ở đầu gối của hắn đầu, lấy tay chụp trống.

Hắn giọng bên trong Sóc Phương dày nặng bao la cùng nguy nga, thoáng cái trở nên vô cùng nồng đậm lên!

"Giữa thiên địa không thấy một cái anh hùng ——, không thấy một cái hào kiệt! Thùng thùng!"

Tô Vân bị cuối cùng này hai cái trống gõ đến khí huyết sôi trào, khí huyết của hắn gần như không bị khống chế giống như bộc phát, phát ra một tiếng du dương long ngâm, cuồn cuộn khí huyết như nước thủy triều từ trong cơ thể xông ra, hóa thành huyết sắc Giao Long, xoay quanh Tô Vân thân thể quấn quanh hai vòng.

Đầu rồng từ phía sau hắn nơi vai phải hướng về phía trước nhô ra, râu rồng tung bay.

“咙 cục cục —— “

Giao Long gào thét, đối kháng tiếng trống đè lên.

“Tiểu phá hài, ngươi trưởng thành!”

Thiên môn bên trên Khúc bá cười ha ha, đứng dậy, cõng lên Khương cổ.

Thân thể của hắn nhất thời trở nên vô cùng vĩ đại, đó là một tôn nhiều cánh tay quỷ thần, là cường giả sau khi chết nội tâm!

Thiên Môn trấn trong sương mù, cái kia từng tôn quỷ thần ánh mắt rơi vào Tô Vân trên mặt, lộ ra vẻ vui mừng.

“Chúng ta sau khi chết, có đủ loại nguyện vọng, nguyện vọng chưa xong, cho nên có thiên thị giao phó. Nhưng mà chúng ta có cùng một cái nguyện vọng, đó chính là cho ngươi bình yên lớn lên.”

Khúc bá thân thể phảng phất chiến thần, càng thêm cao to, cao to lại hư ảo, mông lung, cho người ta lúc nào cũng có thể tan hợp đi gặp biến mất cảm giác.

Thiên Môn trấn phòng ốc cũng bị kéo đến rất dài rất dài, trở nên giống như là ảo ảnh trong mơ.

“Nguyện vọng này là Sầm lão cho chúng ta, Sầm lão đi, hiện tại ngươi cũng đã trưởng thành, ngươi cũng nên rời đi.”

Trong sương mù quỷ thần rối rít nói: "Ngươi đi, chúng ta liền thiếu một cái đè lên chúng ta gánh nặng, ít đi đè ở trong lòng một cái nguyện vọng. Tiểu phá hài, đi nhanh đi!"

Hô ——

Bắc Phong gào thét, Thiên Môn trấn trở nên hùng vĩ mà hư ảo, Tô Vân tay giơ lên, dường như muốn bắt bọn hắn lại, bắt lấy Thiên Môn trấn, bắt lấy lúc nhỏ trí nhớ.

Nhưng mà Thiên Môn trấn biến mất.

Thay vào đó từng mảnh từng mảnh mộ hoang, mộ phần thảo khô vàng, trên bia mộ tung tóe lấy bùn nhão, bốn phía rách nát gạch ngói vụn cho thấy nơi này vốn là một cái rất là phồn hoa náo nhiệt hương trấn.

Nơi này không có người tế tự, không có người xử lý, đám phần mộ bên trong, chỉ có một mảnh nhà tranh trạch viện, đó là Tô Vân cư trú gian phòng.

"Khúc bá, La đại nương… Các ngươi đi đâu? Các ngươi còn tại bốn phía đúng hay không…"

Tô Vân bước chân nặng nề, đi lại tại Thiên Môn trấn đám phần mộ bên trong.

Nguyên Sóc Lý tướng quân húy Hiếu Nghĩa chi mộ.

Hắn đứng tại một khối trước mộ bia, trên bia mộ văn tự để hắn rơi vào hồi ức, Lý Hiếu Nghĩa cái tên này rất lạ lẫm, nhưng hắn biết Phương nhi tỷ thầm mến thanh niên anh tuấn Mộc Tử.

Nguyên Sóc Thiên Đạo viện Từ đạo nhân chi mộ.

Hắn cũng không biết Từ đạo nhân, hắn chỉ biết là sâu rượu Từ.

Nguyên Sóc Lôi Âm các chủ chi mộ.

Hắn không biết Lôi Âm các chủ, nhưng biết trong trấn thường xuyên không biết từ chỗ nào xuất hiện hoá duyên Lại hòa thượng.

Nguyên Sóc Trương Hỏa Chúc húy Phấn Thao chi mộ.

Trương Phấn Thao là bánh bao Trương ư?

Nguyên Sóc Việt Thủy Chúc húy Tư Thành chi mộ.

Việt cách đọc cùng nhạc tương đồng, như vậy Việt Tư Thành là Nhạc nãi nãi vẫn là Nhạc gia gia?

…

Hắn trong lúc vô tình đi tới Thiên Môn trấn di chỉ mộ hàng thứ nhất, trên bia mộ khắc lấy Nguyên Sóc Khúc Thái Thường húy Tiến chi mộ chữ, cái này khúc vào Khúc Thái Thường, là Khúc bá ư?

Đất tuyết bên trong, Tô Vân hướng Khúc bá bia mộ lễ bái, tiếp đó lại đi tới La đại nương phần mộ phía trước, lễ bái một phen.

Cái này vào đông, hắn cùng Thiên Môn trấn chúng dân trong trấn từng cái bái biệt, cảm tạ bọn họ sáu, bảy năm qua dưỡng dục chăm sóc chi ân.

Hắn trở lại trong nhà tranh thu thập một phen, chủ yếu là một ít bộ đồ mới cùng những ngày này tích lũy được ngũ thù tiền, còn có Dã Hồ tiên sinh giao cho hắn mấy sách cựu thánh tuyệt học.

Hắn thu thập ổn thoả, đi ra cái này hắn trong tưởng tượng tồn tại cố hương, hắn mù sáu năm, tưởng tượng sáu năm, Thiên Môn trấn tại ảo tưởng của hắn bên trong cũng tồn tại sáu năm.

Hoa Hồ cùng ba đầu tiểu hồ ly ngồi tại đám phần mộ bên ngoài lẳng lặng chờ đợi hắn, phảng phất đã sớm biết một ngày

này sẽ tới.

Tô Vân quay đầu nhìn lại, Thiên môn còn đứng sừng sững ở chỗ đó, rách nát không chịu nổi, không người sửa chữa.

Toà kia môn hộ, là sáu năm qua Khúc bá thẳng không có sửa xong cửa.

Tô Vân thu về ánh mắt, gỡ xuống bốn cái bao quần áo nhỏ ném qua: "Hoa nhị ca, trong này là các ngươi quần áo giày, ta không biết có vừa hay không. Mặc vào đi, chúng ta đi Thiên Thị Viên dịch trạm, chuẩn bị vào thành."

Hồ yêu bọn họ nhận lấy gánh nặng, từng cái xoay người liền đâm vào tầng tuyết bên trong, tầng tuyết phía dưới nhô lên bốn cái u, sột sột soạt soạt âm thanh truyền đến.

Sau một lúc lâu, một cái tướng ngũ đoản béo mập tiểu oa nhi mặt mũi cười hì hì từ trong đống tuyết chui ra ngoài, đỉnh đầu mang mũ tai chó, mặc trên người phía trong nhung màu đỏ nhỏ áo kép, thân dưới mặc màu đỏ sậm bấc đèn nhung nhỏ quần bông, trên chân là đầu hổ giày.

Hắn từ trong đống tuyết bỗng xuất hiện, bởi vì cái đầu quá thấp, lại lần nữa rơi vào tuyết bên trong, chỉ còn lại có mũ tai chó lộ ở bên ngoài.

Tô Vân thò tay đem hắn xách đi ra, trên dưới quan sát mấy lần, nghi ngờ nói: "Tiểu Phàm? Vẫn là Bất Bình?"

"Ta là ngươi nhị ca!"

Cái kia tiểu oa nhi tức giận nói, dứt lời liền tháo cái nón xuống: "Ngươi xem, ngươi xem! Ta tóc là màu sắc!"

Tô Vân vâng vâng dạ dạ, áy náy nói: "Nhị ca, ngươi còn chưa tới ta bên hông, ta còn tưởng rằng là Bất Bình…"

"Ta trưởng thành muộn, thân thể lớn lên chắc chắn, ai cần ngươi lo!" Cái kia màu sắc tóc tiểu thí hài tức giận nói.

Tô Vân sờ lên đầu của hắn, Hoa Hồ nhe răng uy hiếp hắn, lộ ra trên dưới hai đôi răng nanh nhỏ.

Tô Vân đem hắn hướng trong đống tuyết nhấn nhấn, Hoa Hồ lại chỉ còn cái kế tiếp mũ lộ ở bên ngoài.

Ly Tiểu Phàm cùng Hồ Bất Bình cũng chui ra, so Hoa Hồ còn thấp một ít.

Hai con tiểu hồ yêu giống như là đối xứng sinh trưởng đồng dạng, mặc quần áo cũng là giống nhau như đúc, đều là vải hoa ngăn chứa áo kép, bên trong may chút giữ ấm dùng giá rẻ da lông, trên đùi mặc một đầu hơi có vẻ dài vải hoa quần bông, đỉnh đầu mang theo cùng Hoa Hồ đồng dạng mũ tai chó.

Hai con tiểu hồ yêu hai bên trái phải, một mặt nghi ngờ nhìn chằm chằm Tô Vân. 1

Tô Vân mặt không đổi sắc, bị hắn bọn họ nhìn chăm chú hồi lâu, lúc này mới nói: "Y phục của các ngươi đều là cùng một chỗ mua, giống như là giống như một chút, chẳng qua chắc lại tiện nghi. Mặc ở các ngươi hai anh em trên người, quả thực đẹp mắt…"

Hoa Hồ từ trong đống tuyết chui đầu ra, thử lấy răng nanh nhỏ: "Y phục của ta cũng là cùng một cái quầy hàng bên trên mua a?"

"Ừm, chủ quán nói mua nhiều lời nói có thể giảm giá."

Tô Vân bi phẫn nói: "Nhị ca ngươi phải biết, ta là người mù, không nhìn thấy đẹp xấu…"

Trong đống tuyết có đồ vật đẩy đẩy, một cái đầu mang màu trắng phản nhung lỗ tai thỏ mũ tiểu cô nương chui ra, cái kia mũ hai con lỗ tai thỏ còn có thể động, thỉnh thoảng đánh một chút.

Ly Tiểu Phàm cùng Hồ Bất Bình đố kị đến đỏ ngầu cả mắt, trừng trừng nhìn chằm chằm đôi kia khẽ động khẽ động lỗ tai thỏ, tiếp đó lại đồng loạt hướng Tô Vân nhìn tới.

"Nữ hài tử nhất định phải ăn mặc đáng yêu một ít."

Tô Vân mặt không đổi sắc nói: "Đây là chủ quán nói với ta."

Lỗ tai thỏ phía dưới là hai cái màu xanh đen bím tóc, từ sau đầu chải đến trước ngực.

Thanh Khâu Nguyệt phí sức từ trong đống tuyết đi ra, mặc trên người chính là thuần bạch sắc áo choàng hình dáng trường bào, bên hông buộc cái dây lưng màu đỏ, trường bào lông mượt mà rất là giữ ấm, thẳng kéo tới mắt cá chân nàng.

Nàng lòng bàn chân mang một đôi màu xanh đế gỗ bằng da phía trong nhung Thanh Hồ giày, giày trên mặt thêu lên hồ ly đầu hình vẽ.

Hoa Hồ đem bản thân từ trong đống tuyết rút ra, nhìn mình chằm chằm trên chân đầu hổ giày, lại nhìn một chút Thanh Khâu Nguyệt Thanh Hồ giày, con mắt cũng thay đổi đỏ lên: "Tiểu muội, giày của ngươi…"

"Có thể thoải mái!"

Thanh Khâu Nguyệt rất vui vẻ, quơ hai cái bím tóc, trắng như tuyết quần áo tôn lên bím tóc rất là nổi bật: "Lại đẹp mắt! Hơn nữa ngươi xem mũ bên trong lỗ tai là trống rỗng, ta có thể đem lỗ tai của mình giấu ở lỗ tai thỏ bên trong. Ta động lỗ tai thời điểm, lỗ tai thỏ cũng động…"

Hoa Hồ đỏ mắt quay đầu nhìn chằm chằm Tô Vân.

"Hoang thị trấn chủ quán chọn."

Tô Vân lúng ta lúng túng nói: "Trên người ta cũng không quá đẹp mắt, chúng ta lại không có bao nhiêu tiền… Được rồi

được rồi, chúng ta nên đi đường!”

Bốn cái băng tuyết đáng yêu tiểu yêu hài đi theo hắn một chân cấp một chân thấp dọc theo tuyết đường đi lên phía trước, đi tới đi tới liền đột nhiên thiếu một cái, mỗi khi lúc này Tô Vân liền dừng lại, vươn tay, đem rơi vào tuyết trong hố tiểu yêu hài xách đi ra.

“Nhị ca, đừng chạy tán loạn khắp nơi.” Tô Vân dặn dò.

Hoa Hồ oan ức vô cùng: “Ta không có…”

Trạch Trư: Phát sách phía trước, heo đem giữ lại bản thảo cho chủ biên thẩm bản thảo lúc, lão đại nói chương này tốt, khởi đầu đã tìm Tần xoang nghệ thuật gia phối nhạc biểu diễn, gần đây đem đem bài hát cùng cổ nhạc phối xuất ra. Mọi người có thể mong đợi một chút.

Chương 36 : Thiên Thị Viên vô tự khu vực

Chương 36: Thiên Thị Viên vô tự khu vực

Tô Vân cùng bốn cái tiểu yêu hài đi tới cái cổ xiêu vẹo dưới cây liễu.

Dưới cây liễu chỉ có tuyết chôn cô phần một tòa, cũng không có không có nhà tranh, cũng không có Sầm bá.

Tô Vân ngẩng đầu, tuyết rơi dầy khắp nơi, không trung như rửa, xanh thẳm sâu xa, trên trời cũng không có Sầm bá nói tới người đến người đi chợ.

Hắn quay đầu nhìn về phía trong đống tuyết, nhìn về phía mình toà kia nho nhỏ "Nhà", nơi đó cũng không có nhà, trong đống tuyết chỉ có một cái nho nhỏ phần mộ.

Phần mộ được mở ra, lộ ra một cái nho nhỏ quan tài, đó chính là Tô Vân lúc nhỏ trong ấn tượng nho nhỏ "Nhà" .

Lúc đó bản thân hai mắt mù, lại ở tại nhỏ hẹp vô cùng trong phòng, giãy dụa, đập cửa, tuyệt vọng la to.

Bảy tuổi thiếu niên thật cảm thấy tuyệt vọng cùng bất lực.

Ngay tại hắn sợ hãi thời khắc, hắn nghe được sột sột soạt soạt âm thanh, hắn "Cửa phòng" được mở ra. Sầm bá nắm tay của hắn, đem hắn từ "Phòng nhỏ" bên trong kéo ra tới.

Tô Vân hiện nay nhớ lại đoạn này quá khứ, trong lòng có ngàn vạn cảm xúc không biết thế nào biểu đạt, cuối cùng hắn tại trong đống tuyết hướng Sầm bá mộ hoang lễ bái một phen, đứng dậy tiếp tục tiến lên.

Hắn quay đầu lại nhìn một cái Thiên Môn trấn, cách xa nhìn thấy lẻ loi trơ trọi Thiên môn đứng sừng sững ở đó.

Trong thoáng chốc, rời nhà thiếu niên phảng phất lại nghe thấy Khúc bá cái kia lão Sóc Phương đặc thù hoang vu liêu sảng giọng điệu, cùng cái kia hơi có vẻ đơn điệu tang thương Khương cổ tiếng.

"Cho tới bây giờ, thế sự khó nói!"

Đông! Đông! Đông!

"Giữa thiên địa không thấy một cái anh hùng!"

"Không thấy một cái hào kiệt!"

Đông! Đông! Đông!

…

Tô Vân đoàn người đi qua Xà giản, đi tới Hoàng thôn.

Đại hoang mộ phần thủng trăm ngàn lỗ, chồn bọn họ đứng tại đều tự hang động trước cửa, nhìn bốn phương tám hướng, đề phòng địch nhân tập kích. Có thì chạy đến trong đống tuyết chui tới chui lui, chơi đùa chơi đùa, còn có mấy cái đi vòng qua sau cây, biến thành nam tử trẻ tuổi đi ra, lại là đang luyện tập pháp thuật.

"Hoàng thôn tiểu bại hoại bọn họ!"

Hoa Hồ hai tay làm loa, đối Hoàng thôn chồn bọn họ hô to: "Chúng ta muốn vào thành! Không đánh các ngươi! Ngày lễ ngày tết, Hoa gia gia từ trong thành trở về thời điểm lại đánh các ngươi! Đừng nhớ chúng ta "

Rầm

Trên không tràn đầy đều là bị phơi khô phân bóng cứt viên, gào thét hướng bọn họ bay tới. Hoa Hồ cười ha ha, cùng Tô Vân đám người xoay người liền chạy.

Náo nhiệt một phen sau đó, bọn họ lại trở lại Hồ Khâu thôn, Hoa Hồ nụ cười trên mặt dần dần thu lại, đi tới Hồ Khâu thôn thôn dân trước mộ, lễ bái một phen.

Tô Vân đi tới Dã Hồ tiên sinh trước mộ, nghiêm túc vô cùng tế bái vị này vỡ lòng lão sư.

Sầm bá Khúc bá La đại nương đám người đối với hắn ân tình đều rất lớn, Sầm bá có ân cứu mạng, Khúc bá La đại nương đám người có công ơn nuôi dưỡng, mà Dã Hồ tiên sinh đối Tô Vân lại là vỡ lòng, khai linh trí ân tình!

Không vì hắn trí tuệ vỡ lòng, không mở ra linh trí của hắn, hắn chính là trên núi con hoang, cùng cầm thú có gì khác?

Dã Hồ tiên sinh giống như là mở ra hắn tâm linh con mắt, để hắn học được làm rõ sai trái, để hắn học được đối nhân xử thế.

Bọn họ rời đi Hồ Khâu thôn, đi qua tường tự, Tô Vân cùng bốn cái tiểu yêu hài đi vào quét dọn một phen, dọn dẹp tro bụi, bọn họ ngồi tại đều tự trên chỗ ngồi, phảng phất còn có thể nghe được Dã Hồ tiên sinh âm thanh, phảng phất còn có thể nhìn thấy các bạn học thân ảnh.

Cầu Thiên Bình.

Tô Vân giơ tay lên, khí huyết hóa thành Giao Long bay ra, long trảo chụp lại nhếch lên đầu cầu, đem cây cầu kia kéo xuống.

Bọn họ leo lên cầu Thiên Bình, hướng bờ bên kia đi tới, trên trời một đội Bào Hào bay tới, la lên: “Tô gia tiểu thí hài muốn đi sao? Trong thành rất nguy hiểm!”

Tô Vân ngẩng đầu, hướng Lâm Ấp thôn cư dân phất phất tay.

Một cái Bào Hào hạ xuống, đáp xuống bọn họ phía trước đầu cầu, tròn trịa mặt rất là nghiêm túc, vươn ra cánh khoa tay múa chân: "Hương chúng ta bên dưới là rừng rậm, trong thành chính là rừng sắt thép, hung hiểm dị thường! Người trong thành ăn người, không nhả xương!"

Trên không Bào Hào bọn họ bay xa, lẩm bẩm tiếng kêu truyền đến, đang kêu gọi hắn.

Đầu cầu Bào Hào vẫy cánh bay đi, âm thanh từ không trung truyền đến: "Lưu lại làm yêu quái không tốt sao? Chúng ta trong mắt ngươi là yêu quái, nhưng ngươi tại chúng ta trong mắt cũng là yêu quái ah! Làm gì cần phải vào thành?"

Tô Vân cười nói: "Không muốn ngơ ngơ ngác ngác sống sót ah, mới muốn vào thành."

"Trong thành so Thiên Thị Viên hung hiểm gấp trăm lần! Xì xào, cẩn thận, xì xào!"

Đầu cầu rơi vào bờ bên kia, Tô Vân mang theo bốn cái tiểu yêu hài đi xuống. Trời tuyết lớn, Hoang tập trấn cũng vắng lạnh rất nhiều, Hoa Hồ dẫn bọn họ đi tới lão Cẩu nhà thăm hỏi, lão Cẩu vợ chồng lông tóc đều đã hoa râm, có chút vẻ già nua.

"Sớm như vậy liền vào thành a?"

Cẩu bà vì bọn họ đều tự đựng chén canh nóng, cau mày nói: "Vì sao không đợi năm sau lại vào thành? Hiện tại vào thành lời nói, không có người đồng hành, rất nguy hiểm."

Hoa Hồ nói: "Đại nương, Tiểu Vân con mắt có thể nhìn thấy, bị đưa ra Thiên Môn trấn. Thiên Thị Viên không có bao nhiêu đáng giá lưu luyến địa phương, cho nên chúng ta ý định vào thành mưu sinh, lại tìm kẻ thù báo thù."

Cẩu bà còn định nói thêm, lão Cẩu giơ tay lên tới quát: "Công yêu quái trưởng thành chính là muốn đi ra ngoài bên ngoài, lang bạt ra một phen sự nghiệp, ngươi một cái mẫu yêu

quái biết cái gì? Đi, cho ta chén canh này nhiều hơn chút bột hồ tiêu!"

Cẩu bà thở phì phì đi.

Lão Cẩu sắc mặt nghiêm túc nhìn Tô Vân, nói: "Ngươi là người, chúng ta là yêu, đến các ngươi người địa bàn, ngươi đến quan tâm tiểu Hoa bọn họ."

Tô Vân nghiêm túc gật đầu, có chút bứt rứt nâng chén uống canh.

Lão Cẩu lại nói: "Hoang tập trấn lấy Đông đô rất an toàn, nhưng Hoang tập trấn phía tây liền không nói được rồi. Ra Hoang tập trấn chạy hướng tây 35 dặm chính là Thiên Thị Viên dịch trạm, từ dịch trạm ngồi Chúc Long vào thành. Nhưng tuyết lớn chặn đường, tuyết đọng khó đi, các ngươi đoán chừng muốn trên đường qua đêm, ngày thứ hai mới có thể đến dịch trạm. Trên đường…"

Lão Cẩu khóe mắt run lên, âm thanh khàn khàn nói: "Hoang tập trấn phía tây chính là vô tự khu vực, các ngươi nhất định phải cẩn thận! Đến ban đêm, nhất định đừng ngủ ngoài trời ở bên ngoài, nhất định phải tìm tới cựu thánh miếu thờ, tại cựu thánh miếu thờ bên trong nghỉ ngơi!"

Trong mắt của hắn toát ra sợ hãi, khó mà che giấu sợ hãi: "Còn có một việc, miếu thờ bên trong lửa trại nhất định đừng dập tắt! Nhớ lấy, nhất định đừng dập tắt! Nếu như ban đêm nghe phía bên ngoài có người gọi các ngươi cũng đừng ra ngoài, nhất định đừng đi ra ngoài!"

Bộ mặt của hắn âm trầm khủng bố, gần như là dùng uy hiếp giọng nói hướng về phía Tô Vân Hoa Hồ bọn họ hạ giọng hét.

Tô Vân cùng Hoa Hồ đám người liền vội vàng gật đầu.

Lão Cẩu sắc mặt khôi phục như thường, nâng chén uống canh, nói: "Trời lạnh, uống lúc còn nóng, uống đến trên người đổ mồ hôi lại ra ngoài. Bà tử, bột hồ tiêu lấy ra chưa? Lại đi nướng mấy cái lạc mô phao thang ăn, nhiều nướng một ít, lũ ranh con trên đường làm lương khô! Lạc mô bên trong quán mấy quả trứng gà!"

Tô Vân bọn người ở tại lão Cẩu nhà hỗn no rồi cơm, ăn đến toàn thân ấm áp, lúc này mới đi ra ngoài.

Hồ Bất Bình khen: "Cẩu đại gia thật kiên cường, đem đại nương giáo huấn một câu cũng không dám nói nhiều, là chúng ta nam tử hán tấm gương!"

Hắn vừa dứt lời, liền nghe được đằng sau truyền đến nồi sắt va chạm sau đầu âm thanh, chỉ nghe Cẩu bà đè thấp giọng, thở phì phò nói: "Cho ngươi mặt mũi, cho ngươi mặt mũi có phải không? Mẫu yêu quái liền không vào thành có phải không? Liền không xông xáo có phải không? Liền không thành lập một phen sự nghiệp có phải không? Lão nương làm canh, ngươi uống lấy không đẹp ư? Còn muốn tại lão nương phía trước giả bộ kiên cường…"

Tiếp lấy chính là đầu va chạm cánh cửa âm thanh, trong đó xen lẫn lão Cẩu tiếng cầu xin tha thứ: "Bọn nhỏ còn chưa đi xa, chờ đi xa lại đánh…"

Hồ Bất Bình câm như hến, cúi đầu không dám nói lời nào, đi theo Tô Vân bọn họ hướng bên ngoài trấn đi tới.

Đất tuyết mênh mông, Hoang tập trấn bên ngoài chính là một tòa núi lớn liên tiếp một tòa núi lớn, tuyết sắc cực đẹp, mà ở trong đống tuyết đi lâu liền có vẻ hơi đơn điệu.

Tuyết rất sâu, còn chưa hóa đi, con đường đều bị dìm ngập, không cẩn thận sẽ còn rơi xuống hố tuyết lung bên trong.

Cũng may bọn họ đều có bất phàm bản lĩnh, nguyên khí tu vi cũng rất đục dày, không cần phải lo lắng gặp nguy hiểm, chỉ là đi lại tại tuyết trên đường rất là mệt mỏi, bởi vậy tốc độ đi tới không nhanh.

"Lấy cái tốc độ này, trời tối thời điểm thật chưa hẳn có thể đi tới Thiên Thị Viên dịch trạm."

Tô Vân ngẩng đầu quan sát nơi xa, tuyết hai bên đường là cống rãnh, có thể phân biệt con đường, nhưng mà nếu như không cẩn thận rơi vào trong mương, chắc chắn sẽ làm ướt quần áo, cóng đến run lẩy bẩy.

Như vậy tiến lên sáu, bảy dặm địa phương, mặt trời cũng dời đến phía tây hồi lâu trên không, tuy là có thể nhìn thấy mặt trời, nhưng này ánh nắng dường như cũng là băng băng thấm cảm lạnh ý, không cảm giác được mảy may nhiệt lượng.

Phía trước chính là một mảnh sườn núi, trên sườn núi che kín từng tòa nhà đỏ, thấp thấp, ước chừng ba bốn mươi gia đình.

Hoa Hồ nhảy lên, muốn xem cái cẩn thận, tiếc rằng cái đầu không cao, Tô Vân đem hắn ôm, đặt ở bản thân đầu vai, Hoa Hồ lúc này mới nhìn cái rõ ràng.

Chỉ thấy sườn núi nhà đỏ bên trên tuyết đọng đều đã bị người xúc đi, mà trên quan đạo tuyết đọng lại cũng bị người trống rỗng, lộ ra một đầu dài năm sáu trượng có thể chứa một chiếc xe ngựa cầu, vượt tại một dòng sông nhỏ bên trên.

"Cẩu đại gia nói trấn Tây đô là điêu dân, ta thế nào cảm giác là hắn nói người ta nói xấu?"

Hoa Hồ từ Tô Vân đầu vai nhảy xuống, cười nói: "Hơn phân nửa Cẩu đại gia ở đây thua thiệt qua."

Tô Vân mỉm cười nói: "Có thể làm cho Cẩu đại gia thua thiệt yêu, không thể không khiến chúng ta đề phòng ah."

Hoa Hồ trong lòng nghiêm nghị.

Bọn họ đi thẳng về phía trước, chỉ thấy cầu kia đầu cùng cầu đuôi đều có vượn người trong ngực ôm đao ngồi ở chỗ đó, người kia vượn thân thể cường tráng, cho dù là mùa đông tuyết lớn đầy trời, cũng chỉ xuyên qua kiện áo may-ô.

Tô Vân cách xa quan sát, chỉ thấy vượn người sau lưng so với người muốn rộng rất nhiều, cách áo may-ô có thể nhìn thấy từng khối cơ bắp, cơ bắp số lượng cũng muốn so nhiều người.

"Người nếu là mọc ra nhiều như vậy khối cơ bắp, chính là thiên phú dị bẩm. Mà vượn tộc vượn yêu vừa ra đời liền có như thế thiên phú!"

Tô Vân khen ngợi, loại thiên phú này, hâm mộ không được.

Bọn họ lại đi về phía trước mấy bước, liền thấy trên đường dựng một tấm bia đá, trên tấm bia viết Viên gia lĩnh mấy chữ.

Tô Vân liếc liếc trên núi nhà đỏ, nhướng nhướng mày: "Nhìn tới trên núi đều là vượn yêu. Thiên phú tốt như vậy…"

"Qua cầu a?"

Đầu cầu cái kia ngồi tại ghế nằm bên trong vượn yêu giương mắt liếc bọn họ một cái, cụp cánh tay nâng lên: "Mỗi người hai cái ngũ thù tiền."

Hồ Bất Bình tức nói: "Tại sao phải cho ngươi tiền?"

Cái kia vượn yêu loạng choà loạng choạng đứng lên, dãn ra cái lưng mỏi, liếc nhìn hắn một cái, lười biếng nói: "Viên gia lĩnh con đường, là thôn chúng ta trải, cầu, là thôn chúng ta dựng, tuyết, chúng ta cũng quét, thu tiền không quá phận a?"

Hồ Bất Bình còn muốn nói nữa, Tô Vân cười nói: "Không quá phận." Dứt lời lấy ra túi tiền, đếm mười cái ngũ thù tiền.

Cái kia vượn yêu thu tiền, lại nằm xuống.

Tô Vân đám người bên trên cầu, đợi đi tới bờ bên kia, bờ bên kia cũng nằm một cái vượn yêu, lười biếng nói: "Xuống cầu phí mỗi người hai cái ngũ thù tiền."

Hồ Bất Bình giận dữ: "Vừa rồi đã cho tiền, làm sao còn muốn cho?"

Cái kia vượn yêu ngồi dậy, cười hắc hắc nói: "Vừa rồi cho là lên cầu phí, hiện tại cho là xuống cầu phí."

Chương 37 : Yêu ma phong phạm

Chương 37: Yêu ma phong phạm

Cho dù Hoa Hồ từ trước tới nay thận trọng, nghe vậy cũng không nhịn được tím mặt: "Các ngươi thu một lần tiền là được, thế mà còn thu hai lần! Các ngươi đây là tìm kế!"

Cái kia viên yêu rút ra trong ngực đao, sáng loáng thiểm nhãn con ngươi, cười nói: "Các ngươi có thể không xuống cầu ah, ta cũng không phải nhất định phải thu các ngươi xuống cầu phí. Bớt nói nhiều lời, hoặc là giao tiền, hoặc là đầu vươn ra cho ta chém một đao!"

Tô Vân đám người sau lưng, thu lên cầu phí cái kia viên yêu thản nhiên nói: "Mấy vị, bọn ta từ lúc bắc cầu sửa đường thu phí qua đường sau đó, thế nhưng là không làm giết người cướp của mua bán. Không nên ép bọn ta trọng thao cựu nghiệp."

Tô Vân liếc trên sườn núi thôn trang một cái, lại nhìn một chút trước người sau người hai đầu viên yêu, nói: "Lên cầu thu phí không quá phận, xuống cầu thu phí tự nhiên cũng không quá đáng."

Hắn đi ra phía trước, từ túi tiền bên trong đếm ra mười cái ngũ thù tiền, cái kia viên yêu đoạt lấy đi, lại liếc liếc hắn túi tiền, cười nói: "Bên trong còn có rất nhiều ah. Các ngươi đây là định đi nơi đâu?"

Hồ Bất Bình nói: "Vào thành…"

Tô Vân vội vàng che miệng của hắn, cười nói: “Chúng ta đi phía trước thăm người thân.”

Hồ Bất Bình hiểu ý, sửa lời nói: “Đi phía trước thôn thăm người thân!”

“Tuyết rơi trời thăm người thân, ngược lại là hiếm lạ.”

Cái kia viên yêu ánh mắt lấp lóe, chỉ thấy Tô Vân đem tiền cái túi thả lại trong bao quần áo, nhưng từ trong bao quần áo rơi xuống mười mấy khối thanh hồng tệ.

Hoa Hồ vội vàng tiến lên, đem thanh hồng tệ nhét về trong bao quần áo.

Tô Vân mấy người đánh tốt bọc quần áo, vội vàng đi thẳng về phía trước.

Cái kia viên yêu đưa mắt nhìn bọn họ đi xa, đột nhiên nói: “Lão lục, ta sinh ý tới!”

Một bên khác viên yêu cau mày, khuyên nhủ: “Mấy cái trẻ con, chừa chút người sống đi. Viên Vũ, do bọn họ đi là được. Chờ bọn hắn trở về, còn có thể lại thu hai phần tiền.”

Cái kia Viên Vũ cười nói: “Bọn họ là vào thành! Mấy cái này tiểu quỷ, lông không có đủ liền ý định vào thành. Bọn họ tuyệt đối không cách nào sống sót đi tới dịch trạm, khẳng định sẽ chết ở nửa đường bên trên! Trên người bọn họ mang tiền cũng không ít, cùng hắn tiện nghi người khác, không bằng tiện nghi ta!”

Viên lão lục đang muốn nói chuyện, Viên Vũ đã sải bước đi.

“Trẻ con đều giết, không tích âm đức gia hỏa.” Viên lão lục lắc đầu, nhưng cũng không có đem hắn đuổi trở về.

Tô Vân cùng Hoa Hồ đám người bước nhanh đi lên phía trước, Tô Vân thấp giọng nói: “Lại đi xa một ít.”

Hoa Hồ đám người hiểu ý, một người bốn cái tiểu yêu hài nhanh chóng chạy về phía trước, chỉ thấy hai bên đường tuyết đọng rất sâu, bất tri bất giác đi tới con đường chỗ cua quẹo, đột nhiên Hoa Hồ đám người tung người nhảy lên, nhảy vào hai bên đường tuyết đọng bên trong biến mất không thấy gì nữa.

Viên Vũ cầm lấy đao một đường vượn tung khỉ nhảy, tốc độ cực nhanh, đợi đuổi tới chỗ cua quẹo, liền thấy Tô Vân đứng tại phía trước.

Thiếu niên kia đưa lưng về phía hắn, vậy mà đem trên người áo cởi xuống, thật chỉnh tề gấp lại ở một bên, lộ ra cơ bắp đường cong tốt đẹp sau lưng.

Viên Vũ kinh ngạc, cười nói: "Đứa nhỏ này thật hiểu chuyện, chẳng lẽ sợ máu dính vào trên quần áo? Như vậy cũng tốt, ta trắng đao tiến hồng đao ra, chọc thủng quần áo, dính lên máu liền không đáng giá."

Nhưng vào lúc này, hắn đột nhiên nhìn thấy Tô Vân phần lưng căng phồng lên đến, vậy mà giống như là lại mọc ra mười hai cây xương sườn, phần lưng cơ bắp nhóm vậy mà cũng giống là đột nhiên tăng gấp đôi!

Tô Vân sau lưng, từng đầu lớn gân kéo căng, hai mươi bốn đầu xương sườn cắm ở cột sống bên trên, to lớn phần lưng cơ bắp nhóm cùng cột sống liên kết, lớn gân nối liền cơ bắp cùng xương sườn.

"Thật là cường tráng!" Viên Vũ trong lòng giật mình.

Tô Vân trên người đột nhiên có Giao Long bơi lội, Giao Long đi tới sau lưng của hắn, cùng phần lưng cơ bắp tổ hợp thành rồng cuộn Thiên đồ.

Cái kia khí huyết Giao Long râu bờm bồng bềnh, từ Tô Vân sau lưng nhô đầu ra, hướng Viên Vũ há miệng rống to.

“咙 cục cục “

Hai bên đường trong rừng thông tuyết rơi bay tán loạn, đập thừng thừng rơi xuống đất.

Viên Vũ bị hắn khí huyết xung kích, nhịn không được thét dài, trong cơ thể dồi dào nguyên khí lẫn vào huyết dịch lao ra bên ngoài thân, trên người tóc dài bị đánh đến tung bay bất định!

“Trúc Cơ lục trùng? Ta cũng vậy!”

Keng keng keng!

Trường đao trong tay của hắn phát ra thanh thúy kêu to, vậy mà khó có thể chịu đựng ở hắn cuồng bạo khí huyết, bị hắn khí huyết xung kích đến càng ngày càng kịch liệt, liền giống như là mỏng tấm sắt lay động càng ngày càng nhanh, đột nhiên bị xé nứt!

Hắn cuồng bạo khí huyết tại phía sau hắn kết thành một tôn cường tráng người vượn dị tượng, người vượn kia một thân lông tóc kim quang lập lòe, răng nanh dữ tợn, bốn viên răng nanh dài đến năm sáu tấc, cái đầu so Viên Vũ cao lớn hơn hơn mấy lần.

Tiên Viên dưỡng khí thiên.

Loại công pháp này là cựu thánh kinh điển thời kỳ một loại dưỡng khí Trúc Cơ công pháp, chẳng qua cũng không có tại Sóc Phương một đời quan học bên trong thúc đẩy, mà là những châu khác quận quan học bên trong Trúc Cơ công pháp.

Khác biệt châu quận thường thường có khác biệt dưỡng khí Trúc Cơ công pháp, chẳng hạn như Sóc Phương dùng chính là Tất Phương Thần Hành dưỡng khí thiên.

Viên gia lĩnh viên yêu hắn là đến từ những châu khác quận, học được Tiên Viên dưỡng khí thiên.

Tiên Viên dưỡng khí thiên cùng mặt khác Trúc Cơ công pháp lớn nhất khác biệt ở chỗ, tu luyện môn công pháp này có thể tăng lên cốt tủy tạo huyết năng lực, tăng thêm xương cốt mật độ, cường gân kiện màng, rèn luyện thân thể mỗi một cây cơ bắp, để cho mình lực lượng được tăng lên rất cao!

Môn công pháp này bản hạ, gọi là Viên Công quyết , đồng dạng cũng có sáu chiêu, là cực kỳ bạo lực chiêu thức.

So với nhân loại, Tiên Viên dưỡng khí thiên càng thêm thích hợp viên tộc. Viên yêu tu luyện loại này Trúc Cơ công pháp, có thể nói là làm ít công to, uy lực mạnh hơn!

Viên Vũ khí huyết cuồng bạo, thân thể tại trong tích tắc vậy mà lại mọc cao khoảng một tấc, cánh tay biến lớn, hai chân biến lớn, hai mắt đỏ như máu, đột nhiên khúc ngồi xổm, tung người nhảy lên.

Tô Vân cùng hắn khoảng cách ước chừng bốn trượng, Viên Vũ tung người nhảy lên ở giữa, rơi xuống đất khoảng cách Tô Vân đã chẳng qua hơn trượng.

Đầu này bạo viên rơi xuống đất tiến lên một cái đệm bước, vai phải lùi lại, sức eo hợp nhất, sau lưng Kim Viên cùng hắn làm ra đồng dạng động tác, cũng là vai phải lùi lại sức eo hợp nhất, một quyền ầm tới!

Quyền phong gào thét vang vọng, hai bên đường tiếp tục bị tiếng gió mang theo, nghiêng nghiêng thổi lên trên trời, bay lả tả.

Tô Vân xoay người, sau lưng long đồ đi khắp toàn thân, giơ tay lên chính là Giao Long ngâm chiêu thứ nhất, Giao Long Xuất Uyên!

Toàn thân của hắn trên dưới, từng khối cơ bắp lớn gân lay động, đem lực lượng từ đại địa truyền đến hai chân, từ hai chân truyền đến cái eo, phần eo cơ bắp nhảy lên, cột sống tựa

như Giao Long bò đi, đem cỗ lực lượng này đưa đến một quyền này của hắn bên trong!

Một quyền này để thân thể của hắn nghiêng về phía trước, có khí huyết biến thành vuốt rồng đuôi rồng từ trong cơ thể hắn xông ra, vuốt rồng chụp ở trên mặt đất, bốn đầu chân rồng phát lực, để hắn một kích này lực lượng đi đến cực hạn, nghênh tiếp Viên Vũ!

Hắn Táng Long lăng nghiên cứu xương rồng sau đó, đối Giao Long ngâm lĩnh ngộ cùng hiểu đã đi đến cực cao tiêu chuẩn, lấy hình rồng trạng thái tới vận chuyển khí huyết lớn mạnh bản thân.

Đây là hắn nghiên cứu xương rồng đến nay trận chiến đầu tiên!

Hắn muốn kiểm tra một cái, bản thân những ngày này truy nguyên nguồn gốc thành quả!

Viên Vũ nắm đấm như là bình rượu, so Tô Vân nắm đấm lớn gấp mấy lần, tại trong điện quang hỏa thạch, hai người nắm đấm va chạm.

Hai bên đường tuyết đọng phảng phất gặp phải vô hình xung kích, hoa tuyết phi dương xông lên giữa không trung, Viên Vũ vẻ mặt đột biến, hắn nghe được xương tay của chính mình chấn động tiếng.

Cái này chấn động thanh thúy, là ngón giữa xương ngón tay vỡ ra lúc phát ra âm thanh, tựa như là sắc bén búa bổ tiến củi khô lúc phát ra tiếng vang.

Thanh âm này từ xương cốt bên trong truyền dẫn đến màng nhĩ của hắn bên trong, so từ không trung truyền đến lỗ tai của hắn phải nhanh rất nhiều.

Tiếp lấy chính là ngón trỏ cùng ngón áp út bắn nổ giòn vang, ngay sau đó là cổ tay hắn chỗ da thịt tan vỡ âm thanh, cỗ

này mãnh liệt lực lượng từ hắn cánh tay xương trụ cẳng tay xương cổ tay truyền lại đến cánh tay xương cánh tay, vai.

Đầu của hắn bỗng nhiên nghiêng một cái, đầu giống như là bị biến thành đại yêu trâu đực đụng qua đồng dạng, trong đầu ngơ ngơ ngác ngác.

Những lực lượng khác thì từ vai phân tán đến ba mươi ba xương sống cùng mười hai xương sườn, hắn xung kích thế nhất thời bị ngừng lại, thân thể khôi ngô hướng về phía sau ngã xuống bay ra!

Hắn còn chưa rơi xuống đất, đột nhiên chỉ thấy hai bên đường đất tuyết nổ tung, bốn cái băng tuyết đáng yêu em bé lao ra, bắt hắn lại tay chân, ở giữa không trung thi triển ra Ngạc Long Phiên Cổn cùng Giao Long Phiên Cổn!

Tạch tạch, tạch tạch!

Bốn tiếng giòn vang truyền đến, Viên Vũ nhìn thấy tứ chi của mình vặn vẹo, bị xoay thành hình méo mó, trong lòng cảm giác nặng nề: "Quanh năm đánh nhạn, bị chim tước mổ mù mắt. Ta bị mấy cái này tiểu quỷ tính kế!"

Hắn nhất thời tỉnh ngộ lại, Tô Vân lộ ra tiền bạc, chính là lợi dụng hắn tham lam dẫn hắn tới. Hắn nếu là không tham, tự nhiên vô sự, nếu là lòng tham không đáy đuổi tới muốn giết người đoạt của, vậy thì sẽ bị Tô Vân đám người diệt trừ!

Hoa Hồ đám người một chân rơi xuống đất, Viên Vũ phù phù một tiếng sau lưng chạm đất, tứ chi vặn vẹo.

"Nơi này là Viên gia lĩnh, ai dám giết ta?"

Viên Vũ quát lớn, lạnh lùng nói: "Ta Viên gia lão tổ tọa trấn lĩnh bên trong, chính là nơi đây một phương bá chủ, giết ta các ngươi ai cũng đừng hòng…"

Hô

Tô Vân đùi phải quét ngang tới, trong cái chân này kình lực sôi sục, mạch máu tràn ngập cuồng bạo khí huyết, tựa như Giao Long vẫy đuôi, mạnh mẽ quét vào trên cổ của hắn!

Viên Vũ chỗ cổ lớn gân phát ra băng băng tan vỡ tiếng, cổ vặn vẹo, bị Tô Vân cái này một chân đè lên đầu lâu hung tợn đánh tới hướng mặt đất!

Mặt đất chấn động kịch liệt.

Tô Vân thu về đùi phải, cấp tốc tại Viên Vũ trên người lật mấy lần, tìm ra một túi nhỏ ngũ thù tiền, mở ra lấy ra mười cái ngũ thù tiền.

Trong túi còn có rất nhiều tiền, hắn lại không có nhiều lấy.

"Tiểu Vân ca, hắn thu chúng ta hai mươi cái tiền!" Hồ Bất Bình sửa sang lại mũ tai chó, nhắc nhở.

"Cái kia mười cái tiền là qua cầu phí, nên cho. Hắn muốn giết chúng ta, chúng ta giết ngược lại hắn, đây là chính đạo. Giết hắn, ít chết không ít người."

Tô Vân từ Viên Vũ trong ngực lật ra một quyển thật mỏng thư tịch, cúi đầu quan sát một phen, hơi giật mình, lại đem cái kia mười cái tiền ném tại Viên Vũ trên thi thể, nói: "Quyển sách này ta muốn, mười cái tiền mua ngươi, chúng ta không ai nợ ai."

Hắn đứng dậy, bốn cái tiểu oa nhi bước nhanh đuổi theo hắn, Hoa Hồ hỏi: "Tiểu Vân, đây là sách gì, giá trị mười cái tiền? Thủy Kính tiên sinh dạy cho chúng ta mới thu một cái tiền."

"Quyển sách này gọi Tiên Viên dưỡng khí thiên."

Tô Vân vừa đi vừa mở ra, nói: "Bản thượng tâm pháp hàng phục tâm viên, điều khiển ý mã, bạo viên tọa đan điền, rất là

bất phàm. Bản hạ Viên Công quyết có viên công lục thức, chiêu thức cũng rất bất phàm."

Thanh Khâu Nguyệt run lên tai thỏ: "Cái kia cũng không đáng mười cái tiền."

Tô Vân thất vọng nói: "Hắn bị chúng ta đánh chết, nói không được giá cả. Sớm biết trước nói tốt giá cả lại đánh chết hắn."

Xem như khu không người duy nhất nhân loại, hắn xử sự phong cách cũng đã sớm nhiễm phải nơi này yêu ma quỷ quái tác phong.

Cái kia cho tiền, nhất định phải cho, một phần không thiếu, công bằng mua bán. Dù là đối phương là người chết, cũng nhất định phải cho.

Là tiền của mình, nhất định phải nắm bắt tới tay, bị cướp đi liền đoạt lại, tuyệt không khuất phục.

Không phải là của mình tiền, coi như đặt ở trước mặt hắn cũng không lấy một xu.

Nguyên tắc của hắn, chính là như vậy đơn giản rõ ràng.

Chương 38 : Văn Thánh công miếu

Chương 38: Văn Thánh công miếu

Hoa Hồ vẫn còn có chút không hiểu, nói: "Có Tiên Viên dưỡng khí thiên, nhưng mà không có tiên sinh, chúng ta cũng không học được."

Tô Vân một bên lật xem Tiên Viên dưỡng khí thiên, một bên tiếp tục đi lên phía trước, trong đầu không khỏi nhớ tới bản thân tại Thiên môn sau lưng một cái thế giới khác gặp gỡ, trong lồng ngực có một cỗ hào khí: "Vậy thì để ta làm cái này tiên sinh, đem Tiên Viên dưỡng khí thiên dạy cho các ngươi."

Mấy con tiểu hồ ly trên mặt thần sắc lo lắng.

Tiên sinh, không phải ai cũng có thể làm.

Nếu như đối công pháp hiểu phạm sai lầm, không những mình sẽ luyện sai, cũng sẽ truyền cho sĩ tử, gây họa không ít!

Bất quá, Hoa Hồ bọn họ cũng rõ ràng Tô Vân ý tứ, Viên gia lĩnh sớm muộn sẽ phát hiện Viên Vũ thi thể, khẳng định sẽ đuổi giết tới.

Biết người biết ta, bách chiến bách thắng. Hiện tại hiểu Viên gia lĩnh công pháp, lo trước khỏi hoạ!

Phía trước nói đường có tuyết đọng, rất là khó đi, Tô Vân mặc chỉnh tề, cùng Hoa Hồ đám người chuyến tuyết bước nhanh tiến lên, đi vài dặm liền bị mệt đến thở hồng hộc.

Tuyết này bao phủ cái eo, đi trên đường, căn bản không nhìn thấy Hoa Hồ, Thanh Khâu Nguyệt đám người.

Hơn nữa trên trời lại bên dưới lên tuyết tới.

Mới vừa rồi còn là sáng sủa trời, hiện tại tuyết rơi bay tán loạn, càng chết là sắc trời càng ngày càng u ám.

"Tuyết rơi, liền không cần lo lắng bị đuổi kịp."

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, lấy ra thần tiên tác hướng trên không ném đi, trong đống tuyết bốn cái tiểu oa nhi nhao nhao nhảy lên bắt lấy dây thừng, bị đưa đến trên bầu trời.

Tô Vân cũng bắt lấy dây thừng, đi tới trên không.

Thần tiên tác là kiện không tầm thường bảo vật, nhưng mà món bảo vật này dùng như thế nào mới là quan trọng, hắn chỉ suy nghĩ ra đem dây thừng để qua trên không cái này một loại cách dùng.

Cái này dây thừng có thể mang theo bọn họ đi ra một dây thừng chỗ, —— dây thừng bay đến không trung, sẽ hướng về phía trước trải rộng ra.

Dây thừng rút ngắn lúc chỉ là một cái treo cổ dây thừng, dài ngắn chẳng qua bảy thước, miễn cưỡng có thể treo ở trên cây lại dựng cái móc treo người, nhưng dài ra lúc nhưng có bảy trăm trượng. Bởi vậy một dây thừng chỗ là bảy trăm trượng khoảng cách.

Tô Vân đám người giẫm tại dây thừng bên trên, đi về phía trước ra bảy trăm trượng khoảng cách, lúc này mới bắt lấy đầu dây, theo dây thừng tuột xuống.

Không trung lạnh hơn, bọn họ bị đông cứng đến cơ hồ bắt không được dây thừng, Thanh Khâu Nguyệt suýt nữa ngã xuống, may mắn Tô Vân bắt lấy nàng.

Mọi người rơi xuống đất, Tô Vân trầm giọng nói: "Tuyết lớn mênh mông, hơn nữa còn tại bên dưới, sắc trời lại u ám,

Viên gia lĩnh viên yêu tuyệt đối tìm không thấy chúng ta dấu chân!”

Bọn họ bốc lên gió tuyết tiếp tục tiến lên, Hồ Bất Bình ngại biến thành người đi quá chậm, ngay sau đó cởi quần áo ra thu thập đến trong bao quần áo, lại biến trở về hồ ly.

Chỉ là cái này tiểu hồ yêu tại trong đống tuyết chui phút chốc, lại biến trở về tiểu yêu hài, yên lặng mặc quần áo.

Ly Tiểu Phàm nhỏ giọng hỏi thăm, Hồ Bất Bình lặng im phút chốc, lúc này mới nói: “Lạnh. Rét cái mông, rét lỗ tai.”

Hoa Hồ trêu ghẹo nói: “Đây là từ kiệm thành sang dễ, từ sang thành kiệm khó ah. Trước kia mùa đông một bộ y phục đều không mặc, hiện tại mặc vào liền khó cởi ra.”

Như vậy lại đi sáu, bảy dặm địa phương, sắc trời càng ngày càng mê man, Tô Vân cái đầu cao, xung quanh nhìn quanh, tại gió tuyết mờ tối nhìn thấy một tòa bị ép tới trầm thấp cửa nhà.

Tuyết đọng bao trùm miếu thờ, xa xa chỉ có thể nhìn thấy trắng như tuyết nóc nhà cùng xung quanh nhất sắc, cửa nhà không có tuyết đọng, còn có thể miễn cưỡng phân biệt.

Bọn họ chịu lấy gió tuyết hướng cái kia miếu thờ đi tới, đi tới trước mặt, Tô Vân ngẩng đầu nhìn quanh, tấm biển bên trên văn tự phủ tuyết, khó mà phân biệt.

Hắn há miệng thổi một hơi, tấm biển bên trên tuyết đọng bay lên, lộ ra “Văn Thánh miếu” ba chữ.

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm: “Văn Thánh miếu cung phụng chính là nho gia Thánh Nhân. Nho gia Thánh Nhân hành vi xử sự ngay thẳng thật thà, ở đây ở nhờ sẽ không có chuyện.”

Hắn đưa tay gõ cửa một cái, hồi lâu không người trả lời, ngay sau đó đẩy cửa ra đi vào.

Văn Thánh miếu viện tử không lớn, loại trừ chủ điện bên ngoài chính là đông tây hai sương (hai gian nhỏ ở hai đầu nhà gọi là sương), đông sương là người coi miếu để củi nấu cơm địa phương, tây sương khách tới ở nhờ nghỉ ngơi địa phương.

Tô Vân mang theo Hoa Hồ đám người trước đi chủ điện, chỉ thấy nơi này thờ phụng nho gia Thánh Nhân, khom người, một tay nâng quyển sách, một tay chỉ điểm trong sách văn tự, không biết là hướng người khác thỉnh giáo còn là cho người khác giảng giải trong sách văn tự.

Tô Vân tại cung cấp đàn bên dưới tìm đến hương, nhen lửa, cắm vào lư hương, mọi người đối vị này nho gia Thánh Nhân bái một cái, tiếp đó lui ra đại điện.

Hắn cùng Hoa Hồ đi đông sương ôm chút củi khô, Thanh Khâu Nguyệt, Hồ Bất Bình bọn người ở tại tây sương dọn dẹp phòng ở, nơi này không có chăn nệm, chỉ là thu thập một chút, quét dọn tro bụi mà thôi.

Tô Vân dựng thật nhỏ nhỏ bé lửa trại, đốt lửa trại, lại tại lửa trại bên trên dựng một cái giản dị cái giá đỡ, đem một cái nồi đặt ở phía trên.

Hoa Hồ ôm tới một cái tuyết lớn đoàn đặt ở trong nồi, tuyết đoàn dần dần hòa tan.

Tô Vân từ trong bao quần áo lấy ra lạc mô, tại bên lửa nướng một chút, nướng ra bột cùng trứng gà hương vị đến, phân cho mọi người.

Mọi người nguyên lành ăn, nước lại mở, mỗi người bọn họ uống chút nước, Hồ Bất Bình mở cửa đến xem bên ngoài thời tiết, chỉ thấy sắc trời đã tối, gió tuyết nhưng dần dần ngừng.

Tuyết sau không trung nhưng không bóng tối, ngược lại có thể lờ mờ nhìn thấy nơi xa.

“Đóng cửa, đóng cửa!”

Mọi người tại đằng sau thúc giục nói: “Lạnh quá! Đừng để gió lạnh đi vào!”

Hồ Bất Bình đứng ở trước cửa, quay đầu lại nói: “Bên ngoài thật náo nhiệt!”

Mọi người kinh ngạc, Tô Vân tiến lên, cách rách rưới đầu tường hướng ngoài miếu nhìn lại, chỉ thấy ngoài miếu quả nhiên sáng sủa náo nhiệt.

Lần này đi ngoài miếu gần một trăm bước, chính là một tòa tòa nhà lớn, chiếm diện tích ước chừng hơn mười mẫu, đèn đuốc sáng trưng, bên trong truyền đến đàn sáo tiếng cùng vui đùa ầm ĩ tiếng, giống như là có người ở bên trong dạ yến, uống rượu mua vui.

Cách đó không xa lại có biệt thự như cung điện đồng dạng, càng là giọng ca vui vẻ cười nói, mơ hồ trong đó có thể nhìn thấy người đến người đi, xe ngựa như rồng.

Mà ở phía xa, cái này ban ngày hoang vu vô cùng tuyết nguyên cùng núi sông ở giữa, từng tòa cung điện đại trạch, bỗng dưng vụt lên từ mặt đất, đèn đuốc sáng chói, phi thường náo nhiệt.

Còn có hầu gái công tử các loại nhân vật, thừa dịp bóng đêm đi ra thưởng tuyết, chơi tuyết, lại có thằng nhóc tại đất tuyết ném tuyết, để Tô Vân bên người hồ ly bọn họ xao động lên, liền muốn chạy đến trong đống tuyết vui chơi.

Mà ở ban ngày, căn bản không nhìn thấy loại này phong cảnh, không nhìn thấy những này phòng ốc, đến ban đêm, liền không biết từ nơi nào xông ra, lộ ra đặc biệt quỷ dị.

“Là ban ngày nhìn thấy những cái kia đại mộ.”

Tô Vân nhìn quanh một phen, suy đoán nói: “Hơn phân nửa là đến ban đêm, nội tâm đi ra chơi đùa.”

Nhưng vào lúc này, ngoài miếu truyền đến đốc đốc tiếng đập cửa, chỉ nghe có người ở ngoài miếu hỏi: "Văn Thánh công, Văn Thánh công! Có ở nhà không?"

"Chuyện gì?" Đông sương bên trong truyền đến tiếng người.

Tô Vân bên người bốn cái tiểu yêu hài lông đều nổ, Hoa Hồ run giọng nói: "Đông sương bên trong rõ ràng không có người…"

Mơ hồ trong đó liền nghe được tiếng mở cửa, chỉ nghe ngoài miếu có người đối thoại, nói: "Ta là đông lăng tới, nhà chủ nhân nói hiếm thấy tuyết sắc cảnh đẹp, xin Văn Thánh công di giá đi vào làm khách. Gia chủ nhân đã chuẩn bị tốt rượu ngon món ngon, hư tịch mà đợi. Làm phiền thông báo một tiếng."

"Đợi chút, ta đi thông bẩm một tiếng."

Tiếng bước chân truyền đến, càng ngày càng gần, từ tây sương trước đi qua, Tô Vân đám người lại không có nhìn thấy bóng người, chỉ nghe tiếng bước chân dần dần đi chủ điện.

Chủ điện truyền đến tiếng mở cửa, bên trong giống như là có người xì xào bàn tán.

Sau một lúc lâu, tiếng bước chân lại truyền tới, dần dần tiếp cận, đi cửa miếu trước.

"Thánh công nói, nhà ta khách tới ở tại tây sương đây, nếu như chủ nhân rời nhà đi dự tiệc chính là tiếp đón không được chu đáo khách nhân, có ngược lại lễ nghi. Bởi vậy đành phải từ chối, còn xin đông lăng chủ nhân thứ tội."

"Vậy nhưng tiếc. Gia chủ nhân lần này còn mời mấy vị khác Thánh công đây."

"Đều có cái nào vị Thánh công?"

“Lân cận còn có thể có cái nào mấy vị Thánh công? Chỉ là cầm kỳ thi họa mà thôi.”

“Cho ta lại đi thông bẩm.”

Lại không lâu nữa, cửa miếu trước lần nữa truyền đến tiếng người: “Làm phiền huynh đài báo cho đông lăng chủ nhân, Thánh công lập tức liền đến, chỉ có thể xin tây sương khách nhân nhiều thứ lỗi.”

“Chỉ cần nóng bất diệt, còn có thể có người dám can đảm ở Văn Thánh miếu gây rối hay sao?”

“Này ngược lại là.”

Tây sương bên trong, Tô Vân cùng bốn cái tiểu hồ yêu hai mặt nhìn nhau.

Lúc này, chủ điện đại môn mở ra, Tô Vân vội vàng che lại tây sương cửa phòng, chỉ nghe tiếng bước chân kia đi tới tây sương trước cửa, dừng lại, trong phòng một người bốn hồ tim đập rộn lên, bảo vệ lửa trại không dám động đậy.

Ngoài cửa có cái hùng hậu giọng ôn hòa truyền đến: “Khách nhân ở nhờ, chủ nhân nguyên không thể rời đi đi dự tiệc, tiếc rằng đều là bạn thân hẹn nhau, không thể không đi. Khách nhân ban đêm đừng diệt đi lửa trại, chỉ cần ngọn lửa còn tại, ta liền có thể tại ban đêm phân biệt miếu thờ phương hướng, chớp mắt có thể đến.”

Tiếng bước chân vang lên, cửa miếu chỗ truyền đến tiếng mở cửa, lại truyền tới tiếng đóng cửa.

Bên đống lửa, một người bốn hồ mắt lớn trừng mắt nhỏ, hồi lâu không nói gì.

Tô Vân nói: “Ta trên đường nghiên cứu Tiên Viên dưỡng khí thiên, đã sắp nghiên cứu triệt để, các ngươi ngủ trước, ta

lại nhìn một hồi, đợi đến nửa đêm về sáng, ai tỉnh rồi liền tới thay ta.”

Thanh Khâu Nguyệt, Ly Tiểu Phàm cùng Hồ Bất Bình mỗi người hóa thành hồ ly, ngủ ở bên cạnh đống lửa, Hoa Hồ chăm sóc bọn họ, sau một lúc lâu, ba đầu tiểu hồ yêu thiếp đi, Hoa Hồ cũng dần dần chìm vào giấc mơ.

Lửa trại ngẫu nhiên tất ba một tiếng, nổ ra một cái hoả tinh.

Tô Vân thừa dịp ánh lửa cuối cùng đem Tiên Viên dưỡng khí thiên nhìn một lần, trong lòng khẽ nhúc nhích, điều động nguyên khí, thận trọng khống chế khí huyết đi vào cặp mắt của mình bên trong.

Từ lúc hắn tu thành Hồng Lô Thiện Biến tầng thứ sáu, khí huyết liền đem ngăn chặn đồng tử Tiên kiếm cùng Thiên Môn trấn lạc ấn ép ra, nhưng bất luận là Tiên kiếm còn là Thiên Môn trấn đều chưa từng biến mất, mà là vẫn như cũ hiện lên ở trong tầm mắt của hắn!

Nếu là không cẩn thận kiểm tra, là không cách nào nhìn thấy ánh mắt hắn dị trạng. Nhưng mà tại Tô Vân nhìn tới, ánh mắt của hắn nhìn thấy, loại trừ bốn phía thế giới, còn có có phi hành Tiên kiếm, ầm ầm sóng dậy Bắc Hải, cùng với toà kia chưa hủy diệt Thiên Môn trấn!

Đương nhiên, còn có cái kia tám tòa nguy nga cao nữa là mà đứng triều thiên khuyết!

“Một cái thế giới khác, ta đến rồi!”

Tô Vân thôi thúc khí huyết, khí huyết tuôn hướng cái kia bát diện triều thiên khuyết.

Lần trước hắn không thể thấy rõ triều thiên khuyết hình dáng, cũng không có thể thấy rõ triều thiên khuyết là như thế nào mở ra Thiên môn. Lần này, hắn cuối cùng thấy rõ.

Chỉ thấy triều thiên khuyết bên trên có từng con thần thú dị thú phù điêu, khi hắn khí huyết đi tới trước mặt lúc, liền bị triều thiên khuyết bên trên phù điêu hấp thu, mà những cái kia phù điêu vậy mà tại từng chút một hóa thành thân thể máu thịt!

Tô Vân còn chưa kịp nhìn cẩn thận, bát diện triều thiên khuyết cũng đã bị kích phát!

Triều thiên khuyết bên trên đủ loại dị thú thần thú phục sinh, nhao nhao đằng không bay lên, rơi vào Thiên Môn trấn Thiên môn bên trên!

Thiên môn dị biến, ánh sáng từ phiến phiến môn hộ bên trong chảy ra, hội tụ ở trung ương trên cánh cửa.

Ông!

Tô Vân cảm giác được kỳ dị chấn động truyền đến, trước mắt trắng lóa như tuyết, đợi hắn ánh mắt dần dần khôi phục, hắn phát hiện bản thân lại lần nữa đi tới Thiên môn sau một cái thế giới khác!

Nơi xa, tiên sơn mênh mông, tiên đài trôi lơ lửng ở trong mây, thật dài cầu đá như rồng uốn lượn nhấp nhô tại trong mây.

Chương 39 : Quỷ quái

Chương 39: Quỷ quái

Thế giới kia cùng hắn lần trước lúc rời đi giống nhau như đúc, giống như là toàn bộ thế giới bị cố định tại hắn lúc rời đi một khắc này, khác biệt duy nhất chỉ sợ chính là chiếc kia đuổi giết hắn Tiên kiếm.

Tiên kiếm đã biến mất không thấy hình bóng.

Tô Vân một bên cẩn thận quan sát bốn phía, một bên nhanh chóng chuyển bước, hướng Khúc bá thi thể mà đi.

Hắn nhất định phải tại chiếc kia Tiên kiếm cảm ứng được hắn trước đó, từ Khúc bá thi thể trước bức kia tiên đồ ở bên trong lấy được vật mình muốn, sau đó rời đi nơi đây!

Thời gian của hắn cực kỳ ngắn ngủi, nhất định phải tranh phút đoạt giây, không được trì hoãn!

Hắn vội vàng đi tới Khúc bá thi thể phía trước, hướng Khúc bá khom người một bái, ngay sau đó giơ tay lên, dấu bàn tay tại bức kia sáng rực tiên đồ phía trên!

Tiên đồ bên trong nhất thời vân khai vụ quyển, nội tâm của hắn bị chiếu rọi tại đây bức tiên đồ bên trên!

Tiên đồ bên trong, ánh nắng vung vãi, chiếu rọi núi sông, đột nhiên sừng sững quần sơn đập vào mặt, chỉ thấy một Bạch Viên giữa rừng núi nhảy vọt như bay.

Bạch Viên dừng bước tại đỉnh núi, hướng về phía mặt trời hô hấp thổ nạp, đầu kia đội ánh nắng lại được hội tụ tới, hình thành một cái khoảng một tấc hỏa cầu, theo Bạch Viên hô hấp mà lên lên xuống rơi.

Cái kia Bạch Viên một bên hô hấp, một bên hoạt động gân cốt, sau lưng cơ bắp như làm bằng sắt đồng dạng, bắp thịt của hắn số lượng, so với nhân loại nhiều thêm hơn hai lần!

Hắn trên lưng gân cũng nhiều hơn mấy lần, hơn nữa càng to lớn hơn!

"Bạch Viên thân thể tuy mạnh, nhưng vẫn là so ra kém Chân Long!" Tô Vân thầm nghĩ.

Cái kia Bạch Viên thiên kiếp đột nhiên xuất hiện, cái thiên kiếp này không phải Ngạc Long hoặc là toàn thôn ăn cơm cái loại này lôi kiếp, mà là lôi hỏa, từng đoàn từng đoàn thiên hỏa từ không trung lăn xuống đến, hướng Bạch Viên đánh tới.

Sở dĩ gọi là lôi hỏa, là bởi vì hỏa cầu đi tới Bạch Viên trước mặt trực tiếp tự nổ tung, bộc phát ra nổ giống như lôi âm.

Mà lớn chừng quả đấm lôi hỏa nổ tung lên, ngọn lửa có thể quét sạch bốn phía gần mẫu phạm vi, cực kỳ kinh người!

Cái kia Bạch Viên tại đỉnh núi đối kháng lôi hỏa thiên kiếp, hắn cũng tại độ kiếp , cũng tại thuế biến, hướng Kim Viên tiến hóa!

Dáng người của hắn thân pháp, đang không bàn mà hợp Tiên Viên dưỡng khí thiên bên trong Viên Công quyết!

Tô Vân một bên nhìn Bạch Viên độ kiếp , vừa hướng so sánh Viên Công quyết, lúc trước không hiểu, tìm hiểu không thấu, tất cả bỗng nhiên quán thông, lại không trắc trở!

Đây cơ hồ tương đương với một đầu độ kiếp Bạch Viên tay nắm tay dạy hắn tu luyện như thế nào Viên Công quyết, thậm chí so Cầu Thủy Kính loại kia danh sư dạy còn muốn sâu sắc rất nhiều!

Tô Vân nhanh chóng tìm hiểu, cái kia Bạch Viên đối kháng lôi hỏa một chiêu một thức rõ ràng rõ ràng, hắn thậm chí có thể nhìn thấy Bạch Viên cơ bắp nhấp nhô vận động, lớn gân đóng mở, thậm chí khí huyết lưu thông phương thức!

Đặc biệt là khí huyết, cùng Tiên Viên dưỡng khí thiên bản thượng lẫn nhau đối chiếu, càng làm cho hắn thu hoạch rất nhiều!

Viên Công quyết sáu chiêu, chiêu thứ nhất Bạch Viên Quải Thụ, chiêu thứ hai Cổ Giản Phi Độ, chiêu thứ ba Tỉnh Trung Lao Nguyệt, chiêu thứ tư Lão Viên Bão Chung, chiêu thứ năm Cầm Tróc Tâm Viên, chiêu thứ sáu Viên Công Đạn Kiếm.

Tô Vân dùng cái này sáu chiêu cùng bản thượng tâm pháp đem đối chiếu, lại nhớ lại vừa mới nhìn thấy Bạch Viên hô hấp thổ nạp, đem ánh nắng hóa thành hỏa cầu tình hình, không khỏi bừng tỉnh hiểu ra!

Tiên Viên dưỡng khí thiên thượng hạ hai thiên, bị hắn đả thông!

"Thì ra là thế!"

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, hắn đi theo Dã Hồ tiên sinh học được sáu năm cựu thánh kinh điển, thành tựu tuy là không lớn, nhưng mà cựu thánh kinh điển sở dĩ khó học, chính là bởi vì tối nghĩa.

Hắn sáu năm qua đem cựu thánh kinh điển học được mấy lần, một mực không có tìm được tác dụng, nhưng mà tiếp xúc đến ngoại giới tân thánh tuyệt học sau đó, lại phát hiện hiểu tân thánh tuyệt học trở nên vô cùng đơn giản!

Hắn học tập Hồng Lô Thiện Biến cùng Tiên Viên dưỡng khí thiên, bắt đầu cực nhanh!

"Viên Công quyết thần diệu nhất chính là một chiêu cuối cùng này, Viên Công Đạn Kiếm! Không biết một chiêu này, có

thể hay không đối phó được chiếc kia Tiên kiếm?"

Tô Vân vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên một đạo kiếm quang xuất hiện tại tiên đồ bên trong!

Kia kiếm quang chợt lóe lên, ngay tại độ kiếp đầu kia Bạch Viên làm ra Viên Công Đạn Kiếm tư thế, đinh một tiếng đạn tại chiếc kia Tiên kiếm bên trên.

"Ngăn lại?" Tô Vân vừa mừng vừa sợ.

Sau một khắc, Bạch Viên thật chỉnh tề vỡ thành hai mảnh.

Tô Vân sởn tóc gáy, xoay người lao nhanh. Cái kia nhìn thoáng qua, Bạch Viên bị bổ ra lúc, trong cơ thể cấu tạo cũng xuất hiện tại trong đầu hắn.

"Này ngược lại là truy nguyên nguồn gốc cơ hội tốt, có thể hiểu Bạch Viên thân thể cấu tạo, lấy khí huyết mô phỏng, lớn mạnh Viên Công quyết uy lực, nhưng mà một kiếm kia quá kinh khủng!"

Hắn nhanh như điện chớp, ra sức lao nhanh, dọc theo cầu đá hướng thiên cửa mà đi!

Reng reng reng âm thanh truyền đến, đó là Tiên kiếm tại hí dài, tại phá không, hướng hắn đuổi giết mà tới!

"Cây kiếm này tốc độ, hình như so trước kia nhanh hơn!"

Tô Vân bị kiếm quang đè lên đến trước mắt không nhìn thấy bất kỳ vật gì, dứt khoát nhắm mắt lại, hắn cảm ứng được Tiên kiếm tốc độ tại tăng lên, so với một lần trước đi tới nơi này lúc càng nhanh, không khỏi tê cả da đầu.

"Giao Long ngâm chiêu thức biến hóa, lại thêm Viên Công quyết lực lượng, tuyệt đối có thể chạy thoát!"

Tô Vân thôi thúc khí huyết, hai cái bắp đùi trong nháy mắt trở nên vô cùng thô to, phảng phất bạo viên, khúc nhảy xổm

nhảy, đi nhanh như bay.

Đợi đi tới cầu gãy chỗ, thiếu niên tung người nhảy lên, người giữa không trung, từ vượn hóa thành Giao Long, xê dịch nhảy lên, nhảy vào Thiên môn!

Phía sau hắn, Tiên kiếm thoáng một cái mà qua!

Tô Vân quay về thân thể, lau một cái cái trán, cái trán đều là mồ hôi lạnh.

Lửa trại còn đang thiêu đốt, chỉ là lửa so vừa rồi nhỏ chút.

Tô Vân lại thêm chút củi đốt, ánh lửa dựa theo khuôn mặt của hắn, thiếu niên nghĩ đến vừa rồi gặp gỡ lòng còn sợ hãi.

"Viên Công Đạn Kiếm cũng không ngăn được một kiếm kia! Một kiếm kia tốc độ so với một lần trước nhanh hơn!"

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, ánh mắt yếu ớt nhìn lửa trại, không ngăn được một kiếm kia, hắn cũng chỉ có thể lén lút đi vào Thiên môn, không cách nào đi thăm dò thế giới kia đến cùng có cái gì.

Thế giới kia, nhất định cất giấu không biết bao nhiêu bí mật.

Càng quan trọng chính là, lần tiếp theo tiến vào bên trong, Tiên kiếm tốc độ lại sẽ tăng lên tới trình độ gì?

"Khúc bá thân thể ở nơi đó, loại trừ Khúc bá bên ngoài, phải chăng còn có những người khác…"

Hắn lung lay đầu, đem loại này suy nghĩ sắp xếp ra đầu óc, thầm nghĩ: "Bạch Viên tiến hóa làm Kim Viên cần độ lôi hỏa kiếp, Ngạc Long tiến hóa làm Giao Long cũng cần độ lôi kiếp. Như vậy người sẽ tiến hóa thành cái gì? Người nếu là tiến hóa đến loại hình thái đó, lại cần độ cái gì kiếp?"

Thiên Môn trấn Khúc bá bọn họ, là đang tìm kiếm người tiến hóa tiếp theo hình dáng ư?

Những trưởng bối này độ kiếp rồi ư?

Hắn suy nghĩ ngàn vạn, bảo vệ đống lửa, thỉnh thoảng châm củi.

Đúng lúc này, ngoài cửa truyền đến cười lạnh: "Văn Thánh công quả nhiên ở đây ẩn giấu ăn ngon!"

Tô Vân trong lòng giật mình, tây sương cửa bị một cỗ âm phong thổi ra, bên cạnh hắn lửa trại ngọn lửa nhất thời biến thành tiêu điều lục sắc!

Thiếu niên bị đông cứng đến nỗi ngay cả đánh mấy cái rùng mình: "Có yêu tà chi vật đi vào!"

Cái kia lửa trại ngọn lửa hướng về phía sau phiêu diêu, đột nhiên ngọn lửa xoay tròn, xanh biếc ngọn lửa bị kéo đến càng ngày càng cao, dường như muốn đem sương phòng phòng đốt.

Chỉ thấy lửa trại củi lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được đốt cháy, sắp hóa thành tro tàn!

Tô Vân mang thủ mang cước, liều mạng mang củi nóng hướng trong đống lửa ném, e sợ cho lửa trại dập tắt.

Nhưng mà mới thêm củi làm sao cũng đốt không được!

Ngọn lửa màu xanh lục kia lại giống như là không có nhiệt độ!

Từ ngoài phòng thổi tới âm phong càng ngày càng nhanh, mắt thấy lửa trại liền muốn cháy hết, đột nhiên chỉ thấy tây sương bên trong sáng rực vô cùng điện quang hiện lên, chói mắt cực kỳ.

Theo điện quang chính là tạch tạch một tiếng lôi âm, tiếp lấy lửa trại ngọn lửa khôi phục bình thường màu sắc, vừa mới

Tô Vân thêm củi tất tất ba ba thiêu đốt lên.

Hoa Hồ, Ly Tiểu Phàm đám người bị tiếng sấm giật mình tỉnh giấc, bốn phía nhìn lại, lại thấy bốn phía như thường, trong lòng buồn bực. Đột nhiên, Văn Thánh miếu trong sân có vật nặng rơi xuống đất âm thanh truyền đến.

Tô Vân đứng dậy, tiến đến bên cửa sổ, đẩy ra một đường nhỏ nhìn lại, chỉ thấy Văn Thánh miếu trong sân rơi xuống một viên như ngọn núi nhỏ đầu to, đen sì sì, không biết từ nơi nào rơi xuống.

Hoa Hồ cũng lại gần, nhìn thấy đầu lâu kia, hai người liếc nhau, đều là ngạc nhiên.

Tô Vân an ủi những cái kia tiểu hồ ly, nói: "Không sao không sao, là tuyết đem tường phía đông đè đổ."

Ba đầu tiểu hồ yêu không nghi ngờ gì, lại nhảy xuống nước tự tử ngủ say đi, Hồ Bất Bình phát ra y a y a mê sảng tiếng, tiểu hồ ly này cuốn lấy thân thể ôm mình đuôi, không biết đang làm cái gì mộng đẹp.

Tô Vân nói nhỏ: "Nhị ca, củi khô không còn, ngươi trước bảo vệ lửa, ta đi đông sương bên trong ôm điểm củi đốt tới."

"Cẩn thận!" Hoa Hồ nghiêm túc nói.

Tô Vân lặng lẽ đứng dậy kéo ra cửa phòng, đi ra ngoài, Hoa Hồ tại phía sau hắn lặng yên vô tức đóng cửa phòng.

Văn Thánh miếu trong sân, cái kia to lớn đầu đột nhiên lay động một cái, Tô Vân giật nảy mình, vội vàng dừng bước. Hoa Hồ nằm ở bên cửa sổ quan sát, thấy thế một lòng suýt nữa nhấc đến cổ họng bên trong.

Cái kia quái đầu lại động đậy một cái, lại không có động tác khác.

Tô Vân cẩn thận từng li từng tí, từ một bên đi vòng qua.

Đột nhiên, hắn trong lúc lơ đãng nhìn thấy cái này miếu tường bên ngoài có to lớn thân ảnh lay động, vội vàng ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy có cao tới hơn mười trượng cự nhân, so Văn Thánh miếu chính điện còn phải cao hơn rất nhiều, ở ngoài miếu đi tới đi lui!

Người khổng lồ kia phảng phất bị bịt kín con mắt, không nhìn thấy bốn phía, đang duỗi ra hai tay xung quanh tìm kiếm.

Tô Vân nhìn kỹ lại, trong lòng ngạc nhiên, chỉ thấy người khổng lồ kia trên cổ không có đầu!

Hắn ở ngoài miếu đi tới đi lui, giống như là tại bốn phía sờ đầu của mình!

Tô Vân càng thêm cẩn thận, lặng yên vô tức hướng đông sương đi tới, lúc này ngoài miếu thăm dò qua tới một cái đen kịt bàn tay, dọc theo miếu tường bốn phía sờ loạn.

Mắt thấy liền muốn mò tới Tô Vân, Tô Vân vội vàng mở ra đông sương cửa đi vào đông sương, lặng lẽ đem cửa phòng che lại.

Bàn tay lớn kia ở ngoài cửa lục lọi phút chốc, lại đi sờ địa phương khác, Tô Vân nhanh chóng ôm lấy một bó củi, lặng lẽ mở cửa đóng cửa, dọc theo góc tường hướng tây sương đi tới.

Lúc này, bàn tay lớn kia từ phía trước chặn lại tới, Tô Vân đằng sau cũng có một bàn tay lớn, tiền hậu giáp kích.

Tô Vân nghiến răng, đi chầm chậm đi tới viên kia đầu to bên cạnh.

Viên kia từ trên trời rớt xuống đầu to còn tại động đậy, hồng hộc vang vọng.

Hắn ngừng thở, hướng tây sương đi tới, chỉ thấy tây sương ánh lửa dần dần nhỏ yếu xuống.

Tô Vân vội vàng tăng tốc bước chân, nhưng vào lúc này, cái kia hai bàn tay to cuối cùng tìm kiếm đến trong sân, hướng về phía viên kia đầu to sờ lên, tiếp đó bắt lấy đầu to đỉnh đầu rối bời tóc, đem viên này đầu nhấc lên.

Cái kia đầu vốn là mặt hướng xuống đập ở trong sân, giờ phút này bị nâng lên, lập tức giống như là trống lúc lắc giống như khoảng chừng vung vẩy ghi nhớ, lúc này mới mở mắt ra.

Cái kia con mắt to giống bồn tắm đồng dạng, lập loè xanh biếc ánh sáng.

Tô Vân xoay người, vừa vặn cùng cái này đầu to mặt đối mặt.

Tô Vân không cần nghĩ ngợi, bàn tay đang củi khô vỗ một cái, hai cái củi khô bay ra, Tô Vân co ngón tay bắn liền, một chiêu Viên Công Đạn Kiếm, hai cái củi khô phát ra kịch liệt tiếng xé gió, chính giữa cái kia đầu to hai con mắt!

Cái kia đầu to phát ra tiếng kêu thống khổ, phía ngoài không đầu thân thể một tay mang theo đầu, một tay tại trên cổ sờ loạn, tựa hồ là đang dụi mắt, chỉ tiếc trên cổ không có đầu.

Tô Vân lập tức xông về tây sương, Hoa Hồ nhanh chóng mở cửa.

Đột nhiên, miếu thờ bên ngoài ngựa tiếng hót ồn ào, ngựa giậm chân âm thanh truyền đến.

Có người la lên: “Thúc phụ, phía trước có ánh lửa! Giết Viên Vũ mấy cái kia ranh con, nhất định ẩn thân ở nơi đó!”

Chương 40 : Bóng tối giáng lâm

Chương 40: Bóng tối giáng lâm

"Nhà dột còn gặp mưa, là Viên gia lĩnh yêu quái đuổi tới!"

Tô Vân trong lòng cảm giác nặng nề, bỏ xuống củi khô: "Chúng ta không có để lại dấu chân, nhưng mà tuyết ngừng, bọn họ lại có thể lần theo ánh lửa đuổi tới! Bên ngoài bây giờ có Viên gia lĩnh yêu quái, còn có cái này mang theo đầu lâu quỷ quái, hai cái giáp công…"

Ngựa kêu tiếng khoảng cách Văn Thánh miếu càng ngày càng gần.

Tô Vân thu thập bọc quần áo, nhanh chóng nói: "Nhị ca, đánh thức bọn họ, chúng ta lập tức rời đi!"

Hoa Hồ vội vàng đánh thức Hồ Bất Bình, Thanh Khâu Nguyệt đám người, Tô Vân đánh tốt bọc quần áo đeo trên đầu vai, tiến đến bên cửa sổ nhìn lại, chỉ thấy khổng lồ quỷ quái tráng kiện bàn tay đem đầu to xách ra viện tử, hai tay nâng đầu, đem rối bời đầu to đặt ở trên cổ.

Quỷ kia quái hai cánh tay vịn đầu khoảng chừng lung lay, tựa hồ tại tìm vị trí.

Ngoài miếu truyền đến một tiếng chửi mắng: "Nương tư tặc, lại giả bộ phản!"

Tô Vân lại nhìn thấy cái kia khổng lồ quỷ quái đem đầu của mình lấy xuống, sau gáy cùng mặt phương hướng quay ngược lại một cái, lúc này mới bỏ xuống đi, chỉ thấy quỷ kia

quái chỗ cổ giống như là mọc ra rất nhiều vung vẩy xúc tu, cùng đầu sinh trưởng cùng một chỗ.

"Ha ha, được rồi!"

Khổng lồ quỷ quái mặt mày hớn hở, từ ngoài miếu nhô xuống đầu, cúi người tiến viện tử, hướng tây sương cửa sổ phía sau Tô Vân nhìn lại.

"Vật nhỏ, rất ngon miệng bộ dạng…"

Khổng lồ quỷ quái vừa mới nói đến đây, đột nhiên bên ngoài truyền tới một thanh âm già nua: "Yêu nghiệt phương nào? Dám to gan ngăn cản ta Viên gia lĩnh làm việc? Nhận ra Viên Tam tổ sư ư?"

Ầm!

Kịch liệt chấn động truyền đến, rõ ràng là đại yêu ra tay, công kích cái kia khổng lồ quỷ quái.

Cái kia khổng lồ quỷ quái bị đau, đột nhiên nhô ra tay tới bắt lấy Văn Thánh miếu trong sân lão thụ, đem gốc kia lão thụ nhổ tận gốc, xoay tròn hướng ra phía ngoài tầng tầng lớp lớp quét tới!

Tô Vân tại bên cửa sổ nhìn thấy ngoài miếu người cùng ngựa cùng một chỗ bị quét bay đến giữa không trung, từng cây đuốc bị ném trên không trung, đi lòng vòng hạ xuống.

Hắn không khỏi sững sờ ngốc: "Làm sao bọn họ ngược lại đánh trước đi lên? Những này Viên gia lĩnh yêu quái, nóng nảy thật sự là nóng nảy."

Viên Tam tổ sư chính là Viên gia lĩnh đại yêu, một thân thực lực cực kỳ dũng mãnh, vậy mà cùng cái kia khổng lồ quỷ quái đánh đến tương xứng!

Bọn họ một cái là quỷ quái, một cái là đại yêu, điều khiển âm phong yêu khí, vừa đánh vừa đi, chỉ nghe bên ngoài đất

tuyết bên trong truyền đến cự vật va chạm tiếng vang, còn có cây cối bẻ gãy sụp đổ âm thanh, rất là kinh người!

Tô Vân lập tức đẩy ra tây sương cửa, trầm giọng nói: "Văn Thánh miếu phòng được quỷ quái, không phòng được yêu! Thừa dịp hiện tại, chúng ta đi!"

Ba đầu tiểu hồ ly hóa thành ba cái đứa bé, mỗi người đeo một cái bao quần áo nhỏ nối đuôi nhau mà ra, Hoa Hồ hóa thành đứa bé theo ở phía sau.

Mọi người đi tới bên tường, tung người nhảy lên, nhảy ra miếu tường, giẫm lên đất tuyết, nằm rạp người hướng ra phía ngoài nhanh chóng đi tới.

Đêm tuyết bên trong, dưới ánh trăng, cái kia quỷ quái cùng Viên gia lĩnh đại yêu giết vào núi rừng, giết đến rừng cây lay động không thôi.

Tô Vân cùng Hoa Hồ đám người một đường tiến lên, đột nhiên chỉ nghe có viên yêu kêu lớn: "Không tại trong miếu!"

"Góc tường có dấu chân!"

"Đuổi!"

Tô Vân trong lòng cảm giác nặng nề, thấp giọng nói: "Nhị ca, mang theo bọn họ đi trước, tìm một chỗ miếu thờ ẩn thân! Ta có thần tiên tác, ta tới cản ở phía sau! Nếu như các ngươi đợi không được ta, vậy trước tiên đi Thiên Thị Viên dịch trạm chờ ta!"

Hoa Hồ biết chuyện quá khẩn cấp, trầm giọng nói: "Ngươi phải cẩn thận." Dứt lời, mang theo ba cái tiểu em bé tăng thêm tốc độ hướng trong vùng núi đi tới.

Tô Vân quan sát bốn phía, tung người nhảy lên nhảy đến trên một cây đại thụ, như là Giao Long treo ngược tại trên cây, tùy thời mà động.

“Giao Long ngâm thân pháp đều là kề sát đất mà đi, tại sâu như vậy trong tuyết chiến đấu, có chút không thi triển được, ngược lại là Viên Công quyết tung nhảy như bay, mới là loại này thế cuộc ở dưới sát chiêu!”

Trong mắt của hắn ánh sáng lóe lên, yên lặng thôi thúc Tiên Viên dưỡng khí thiên.

Ba ba ba!

Theo khí huyết của hắn vỡ bờ, trong cơ thể của hắn từng khối xương cốt ở giữa xương sụn nhô lên, cơ bắp da thịt nhô lên, khí huyết bành trướng, thân thể cũng đi theo bành trướng, trở nên càng cường tráng hơn!

Hắn quan tưởng Bạch Viên hóa thành Kim Viên lúc trong cơ thể cấu tạo, lấy khí huyết hóa cốt, hóa gân, hóa huyết thịt, cốt nhục da thịt ở trong người bành trướng, để hắn chỉ cảm thấy trong cơ thể trong nháy mắt tràn ngập ngày bình thường khó có thể tưởng tượng lực lượng!

Tiên Viên dưỡng khí thiên ở trong cơ thể hắn cuồng bạo khí huyết kéo theo bên dưới, từ tầng thứ nhất một đường phá quan trảm tướng, tại Tô Vân khí huyết vận chuyển mấy cái đại chu thiên sau đó đi thẳng tới tầng thứ sáu!

Mà Viên Công quyết càng bị hắn trực tiếp tu thành loại thứ ba thành tựu!

Theo lý mà nói, coi như Tô Vân tu vi thâm hậu, nhưng tu luyện một môn công pháp mới, cũng cần hơn mười ngày thời gian mới có thể tăng lên tới tầng thứ sáu, mới có thể tu thành ba loại thành tựu.

Nhưng Tô Vân cũng không phải là người thường, Tiên Viên dưỡng khí thiên tâm pháp mấu chốt nhất chính là bắt tâm viên rơi xuống ý ngựa, mà hắn đọc nhiều cựu thánh kinh điển, đã sớm làm được loại này thành tựu.

Năm đó Thiên Môn trấn công án sau đó, Dã Hồ tiên sinh đem lớp học của chính mình chuyển tới tường tự, thu chút hồ ly sĩ tử nghe giảng, một cái nhỏ người mù đi tới tường tự, tựa vào dưới cửa sổ nghe lén.

Liên tiếp mấy ngày, Dã Hồ tiên sinh đều gặp được cái này nhỏ người mù, ngay sau đó liền để hắn vào nhà, ra đề kiểm tra hắn cùng mặt khác tiểu hồ ly.

Nhỏ người mù đối đáp trôi chảy, trích dẫn kinh điển, đạt được thứ nhất.

Cái kia nhỏ người mù, chính là Tô Vân.

Hắn có khác hẳn với người thường ngộ tính, hồ yêu bọn họ cũng đều cực kỳ nhạy bén, nhưng từ lúc Tô Vân đi tới tường tự bên trong sau đó, Hoa Hồ bọn họ liền không có thi lại qua đệ nhất!

Hắn đối Tiên Viên dưỡng khí thiên hiểu, không thể so Đại Nho kém, cho dù Cầu Thủy Kính tới hiểu Tiên Viên dưỡng khí thiên, cũng chưa chắc có thể so sánh hắn hiểu đến càng tốt hơn.

Hắn không đủ, là mắt không thể thấy, là không cách nào quan tưởng, là không cách nào tu luyện những cái kia kiểu đằng biến hóa chiêu thức. Nhưng mà hiện tại, tất cả những thứ này cũng không được vấn đề.

Hắn đã khôi phục thị lực, hơn nữa trong mi tâm còn có Thiên Môn trấn lạc ấn, phía trong giấu bát diện triều thiên khuyết, có thể mở ra Thiên môn đi vào một cái thế giới khác, đối mặt tiên đồ, thông qua tiên đồ, đạt được nhất trực quan quan tưởng, học được nhất tinh chuẩn chiêu thức!

Tiếng vó ngựa truyền đến, từng con viên yêu ngồi tại trên lưng ngựa, giơ bó đuốc hô to gọi nhỏ, hướng bên này đuổi theo.

Ngựa đầu đàn vọt tới sau đó, Tô Vân đột nhiên tung người từ trên cây nhảy xuống, bàn tay đè ở thứ hai con ngựa cõng lên cái kia viên yêu trên mặt!

Bạch Viên Quải Thụ!

Một kích này lực lượng thật lớn, đem cái kia viên yêu thân thể từ trên lưng ngựa mang đến bay lên.

Tô Vân đè lên đầu của hắn, cùng mặt khác một thớt song hành ngựa cõng lên viên yêu đầu mạnh mẽ đụng vào nhau, Bạch Viên Quải Thụ một kích này lực lượng cuối cùng hoàn toàn bộc phát.

Trong chớp nhoáng này, Tô Vân thậm chí có một loại ảo giác, phảng phất bản thân nắm không phải một viên đầu, mà là nắm một viên trứng gà đi đụng một viên khác trứng gà!

Hai cái trứng gà va chạm kết quả, có thể tưởng tượng được!

Hắn đè lên hai cỗ thi thể rơi xuống đất, ánh trăng sáng trong, trắng tinh đất tuyết bị bôi đỏ lên một mảnh!

"Viên Thanh, tiểu thất!"

Phía sau viên yêu phóng ngựa đuổi theo, thấy thế nổ đom đóm mắt, Tô Vân lập tức nhảy vọt mà lên, bay lên không lên ngựa, rơi vào một con ngựa cõng lên, hai chân dùng sức kẹp lấy, con ngựa vọt lên phía trước đi.

Phía trước viên yêu đã ghì ngựa, xoay đầu lại tới.

Cái kia viên yêu tung người, đứng tại trên lưng ngựa, hắn thức mở đầu vừa mới bày ra đến, Tô Vân liền lập tức nhìn ra hắn muốn thi triển chiêu thức là Cổ Giản Phi Độ.

Một chiêu này là Viên Vũ cùng Tô Vân đối lập lúc thi triển qua một chiêu, tung người nhảy lên, như vượn già từ trên cây nhảy qua cổ khe, rơi vào bờ bên kia trên cây, lấy mạnh mẽ lực

trùng kích đến tăng lên lực công kích của chính mình, lực lượng cực lớn!

Quả nhiên, phía trước cái kia viên yêu tung người nhảy lên, hướng Tô Vân vị trí con ngựa nhảy tới!

Ngay tại hắn nhảy lên trong nháy mắt, Tô Vân cũng tự tung người nhảy lên, lại là đầu dưới chân trên, thi triển ra Viên Công Đạn Kiếm một chiêu này.

Cái kia viên yêu Cổ Giản Phi Độ uy lực bộc phát, một quyền đem Tô Vân vừa rồi ngồi tuấn mã đầu đập đến vỡ nát, mà nắm đấm của hắn hạ xuống đồng thời, Tô Vân một chỉ đạn tại đỉnh đầu của hắn trên đỉnh đầu.

Ba!

Cái kia viên yêu thiên linh cái xương cốt rạn nứt, xương vỡ đâm vào đại não, không nói tiếng nào liền vừa ngã vào trong tuyết.

Tô Vân rơi xuống đất, như Linh viên tung người nhảy lên, sau lưng truyền đến vù vù mũi tên tiếng xé gió, lại là lại có hơn mười viên yêu phóng ngựa đuổi theo, giương cung liền bắn.

Tô Vân trở nên so viên yêu còn giống như là viên yêu, tại đất tuyết bên trong liên tục tránh né, đột nhiên tung người lên cây, tung bay rung động, từ một gốc trên cây nhảy đến một bụi khác trên cây, dùng chính là Cầm Tróc Tâm Viên chiêu pháp.

Mười cái viên yêu kỵ xạ không ngừng, đuổi theo Tô Vân xông vào núi rừng bên trong, Tô Vân yên lòng: "Như vậy Hoa nhị ca bọn họ liền an toàn."

Đột nhiên, trên lưng hắn trúng một tiễn, Tô Vân vội vàng thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến Dưỡng Khí thiên, khí huyết hóa thành vảy rồng, đem một tiễn này chặn lại, chỉ là còn là chậm

một ít, bị một tiễn này đâm vào máu thịt bên trong, cứ việc không sâu, nhưng cũng rất là đau đớn.

Tô Vân nhịn xuống đau, rút ra tiễn, lấy khí huyết hóa vảy rồng bao trùm ở vết thương.

Một tiễn này đã ảnh hưởng động tác của hắn cân đối, hơn nữa máu của hắn từ quần áo bên dưới chảy ra, để hắn cảm thấy trên lưng có chút không quá thoải mái.

Những cái kia viên yêu vẫn tại đuổi theo, chỉ là con ngựa tại chất đầy tuyết đọng trong rừng cây đi lại không tiện, rất nhanh liền có không ít con ngựa đạp hụt, đau chân, không thể tiến lên.

Những cái kia viên yêu vứt bỏ lập tức cây, tung nhảy liên tục, hướng hắn đuổi theo.

"Vứt bỏ ngựa sau đó, tại trên cây nhảy vọt, vũ khí mang theo không tiện, cung tên các loại cũng sẽ bị hắn bọn họ vứt bỏ. Không có vũ khí, như vậy ta có thể một trận chiến."

Tô Vân tiếp lấy ánh trăng quan sát phía trước, phía trước cây cối, cây cối cành, tất cả đều chiếu rọi tại trong con ngươi của hắn.

Trong đầu của hắn, đại hoàng chung xoay tròn, tích tắc, giây khắc độ tầng tầng tiến dần lên, ánh mắt của hắn phán đoán vật thể cùng mình vị trí, hoàng chung tính toán thời gian, thân thể theo đó mà điều chỉnh, để hắn có thể tránh dọc đường chướng ngại, không đến mức bị cành cây ngăn trở hoặc là chặn lại thân hình.

Đồng thời, thân thể của hắn cân đối đến nhất dùng ít sức trạng thái, dưới loại trạng thái này, hắn thể lực thể năng có thể đạt được trình độ lớn nhất bảo tồn, phương diện chiến đấu phía sau.

Hắn hoàng chung là tính linh thần thông, chỉ là Tô Vân hiện tại cũng không biết điểm này, hắn chỉ là đem hoàng chung đơn thuần xem như tính giờ công cụ mà thôi.

"Ta cần một cái không có ánh sáng địa phương, một cái đối ta có lợi nhất địa phương."

Ánh mắt của hắn tìm kiếm, bị những này viên yêu đuổi theo, sớm muộn hắn thể lực thể năng sẽ hao hết, khi đó liền dữ nhiều lành ít, hắn nhất định phải tốc chiến tốc thắng!

Đột nhiên, Tô Vân nhìn thấy giữa rừng núi có một tòa miếu vũ, trong lòng khẽ nhúc nhích, lập tức vọt tới.

Cái kia miếu thờ lại là mới tinh, hẳn là vừa mới xây xong không bao lâu, tuy là không lớn, nhưng ngũ tạng đều đủ.

Tô Vân mấy cái lên xuống, rơi vào cái kia miếu thờ trong sân, ngay sau đó bước nhanh vọt tới trong chính điện.

Đông đông đông!

Từng cái viên yêu tung người rơi vào trong sân, nhanh chóng xông vào chính điện. Bọn họ ánh mắt tìm khắp tứ phía, nhưng không thấy Tô Vân tung tích.

Lúc này, phía sau bọn họ truyền đến đóng cửa xoẹt zoẹt tiếng, cái kia hơn mười viên yêu vội vàng xoay người, chỉ thấy Tô Vân ngay tại đóng cửa điện.

"Viên gia lĩnh chư vị huynh đài."

Dưới ánh trăng, Tô Vân trên mặt tươi cười, ánh mắt của hắn chậm rãi đóng lại, nói khẽ: "Bóng tối giáng lâm."

Cửa điện đóng lại, trong điện nhất thời rơi vào một vùng tăm tối.

Tô Vân âm thanh từ trong bóng tối truyền đến: "Các ngươi, chuẩn bị cho tốt đối mặt bóng tối sao?"

Viên yêu bọn họ quát chói tai liên tục, bốn phía xuất kích, Tô Vân như là trong đêm tối vương, trong bóng đêm đi bộ nhàn nhã, chính xác tránh đi viên yêu bọn họ công kích.

Thiên Môn trấn thiếu niên giơ tay lên, làm ra gõ chuông hình, trong đầu của hắn hoàng chung phảng phất truyền đến một tiếng chuông vang.

Đương ——

Tính giờ bắt đầu.

Trong điện một mảnh tiếng sấm, như là Giao Long hí dài, xen lẫn đủ loại quát chói tai, gào thét, cùng với xương cốt tan vỡ tiếng vang, còn có máu tươi bắn tung toé vẩy xuống trên cửa sổ tiếng xèo xèo.

Qua rất lâu, tất cả âm thanh ngừng lại.

Cửa điện cục cục chi chi mở ra, ánh trăng chiếu vào, thân ảnh của một thiếu niên đi vào ánh trăng bên trong, đi ra đại điện.

Tô Vân ngẩng đầu, đón trăng sáng mở mắt.

Phía sau hắn, trong điện đầy đất viên yêu thi thể.

Chương 41 : Cầu Thủy Kính cùng đại nhân vật

Chương 41: Cầu Thủy Kính cùng đại nhân vật

Tây sương, Tô Vân đốt lên lửa trại, cởi sạch quần áo, dùng tuyết rửa sạch thân thể, rửa đi vết máu trên người, lại xử lý một chút trên lưng vết thương, lúc này mới mặc vào quần áo.

"Quần áo lại dính máu."

Thiếu niên cau mày, tại ánh lửa bên dưới quan sát trên quần áo vết máu: "Lại phải mua quần áo mới. Ăn mặc mang máu quần áo vào thành, sẽ bị người trong thành xem như quái vật a?"

Hắn một mực cố gắng để cho mình thoạt nhìn như là rất bình thường thiếu niên, không giống như là xuất thân tự Thiên Thị Viên khu không người thiếu niên.

Tô Vân mặc chỉnh tề, đi đem viên yêu thi thể dọn dẹp ra miếu thờ đại điện, lúc này mới trở lại bên đống lửa, thầm nghĩ: "Ban đêm không cách nào tìm kiếm Hoa nhị ca bọn họ, chỉ có đợi đến bình minh sau đó."

Hắn quả thực thiếu ngủ, tại bên đống lửa bất tri bất giác liền ngủ thiếp đi.

Qua không biết bao lâu, Tô Vân tỉnh lại, chỉ thấy lửa trại đã sắp muốn dập tắt, hắn đang muốn thêm chút củi đốt, bên ngoài nhưng truyền đến đối thoại tiếng: "… Thân là Thiên Đạo viện sĩ tử, đem nguy nan thời điểm, ngươi lại muốn đi, muốn đi du học! Người Tây học vấn có cái gì tốt? Người Tây đánh tới, cắt ta Nguyên Sóc lãnh thổ, bắt con ta dân, muốn triều đình bồi

thường, ngươi còn muốn đi Tây Dương! Ngươi là Thiên Đạo viện sĩ tử ah “

Một thanh âm khác vang lên: “Huynh trưởng, chẳng lẽ ngươi không nhìn ra được sao? Cựu thánh thời đại đã qua! Đại dương Bỉ Ngạn, chúng ta cho là những cái kia man di, quốc lực đã tại chúng ta Nguyên Sóc phía trên! Ta nhất định phải đi du học, học bản lãnh của bọn hắn!”

Tô Vân hơi giật mình: “Thanh âm này…”

“Du học học bọn họ, học người Tây học vấn? Ngươi là học nho, ngươi muốn phản bội nho học phản bội tổ tông ư?”

“Ta tây học có thể dùng được, trên bản chất vẫn là nho. Học ca, theo ta cùng đi du học, trung học vì thể, tây học vì dùng, cứu quốc gia này, kéo cao ốc sắp đổ!”

“Chỉ có lưu lại mới là cứu quốc gia này, chỉ có bảo vệ cựu thánh tuyệt học, mới có thể cứu vong đồ tồn, lưu lại Nguyên Sóc tinh khí thần, mới là cứu quốc gia này! Nếu không, dân tộc sống lưng cũng bị mất! Cầu Thủy Kính! Ngươi đứng lại đó cho ta!”

Tô Vân đứng dậy, nhìn về phía ngoài cửa sổ, dưới ánh trăng miếu thờ trong sân đứng hai cái anh tư phấn chấn thiếu niên, đó là mặt trăng điểm sáng tụ tập hình thành thân thể.

Một người trong đó tướng mạo mơ hồ đó có thể thấy được là lúc tuổi còn trẻ Cầu Thủy Kính, một người khác mày rậm mắt to, so Cầu Thủy Kính lộ ra cao to cường tráng.

Hai người đều là khí vũ hiên ngang.

Tô Vân hơi giật mình: “Nội tâm chấp niệm?”

Cái này cảnh tượng, âm thanh, cùng với trong sân cái kia hai cái anh tư phấn chấn thiếu niên, đều hẳn là toà này miếu thờ cung phụng nội tâm chấp niệm.

Tại đêm nay ánh trăng bên trong, cái này nội tâm chấp niệm bộc phát, hóa thành thời niên thiếu hắn.

Mà cùng hắn đối thoại một người khác, chính là lúc thiếu niên Cầu Thủy Kính.

"Thủy Kính tiên sinh lúc còn trẻ là Thiên Đạo viện sĩ tử?"

Tô Vân nhìn trong sân cái kia hai cái thiếu niên, bọn họ còn đang vì có hay không muốn du học đi học mà tranh chấp, thầm nghĩ: "Cái này miếu thờ chủ nhân cũng là Thiên Đạo viện. Thủy Kính tiên sinh muốn đi du học học quốc gia khác kiến thức, mà miếu thờ chủ nhân nhưng cảm thấy hẳn là bảo vệ cựu thánh tuyệt học. Bọn họ là bởi vì này mà gây ra mâu thuẫn ư?"

Nội tâm chấp niệm, đang từ từ tan rã.

"Học ca, ta phải đi đại dương Bỉ Ngạn đi học, chờ mấy chục năm, lại đến nhìn ngươi ta ai đúng ai sai đi." Thủy Kính tiên sinh âm thanh truyền đến.

Nội tâm chấp niệm tán đi, trong sân hai cái thiếu niên thân ảnh theo ánh trăng điểm điểm quầng sáng mà biến mất.

Tô Vân đẩy cửa phòng ra, đi vào trong sân, suy nghĩ xuất thần: "Tràng này để miếu thờ chủ nhân sau khi chết còn ghi nhớ đến bây giờ đối thoại, thật trọng yếu như vậy ư?"

Hắn mặc dù đọc thuộc lòng cựu thánh kinh điển, nhưng giờ khắc này nhưng phân không ra Thủy Kính tiên sinh cùng miếu thờ chủ nhân ai đúng ai sai.

"Miếu thờ chủ nhân chắc cũng là một cái đáng giá tôn kính người a? Hắn cùng Thủy Kính tiên sinh đồng dạng, đều là muốn cứu quốc gia này."

Tô Vân hoạt động một chút thân thể, chuyển đến chút tuyết, rửa sạch đại điện mặt đất, rửa đi vết máu.

Hắn tối hôm qua ở đây cùng Viên gia lĩnh một đám viên yêu huyết chiến, làm bẩn mặt đất, cảm thấy lưu lại vết bẩn là đối miếu thờ chủ nhân bất kính.

Tô Vân làm xong tất cả những thứ này, trên người đổ mồ hôi, liền ngồi tại cửa miếu bên ngoài nghỉ ngơi.

"Nhỏ người mù, ngươi biết trong miếu quỷ thần?" Một thanh âm truyền đến.

Tô Vân theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy miếu bên cạnh chính là một hộ lớn dinh thự, dinh thự trước còn có một đôi sư tử đá, một cái gầy gò lão nhân ngồi tại trên thềm đá, cười tủm tỉm hướng Tô Vân vẫy tay.

Tô Vân kinh ngạc không thôi, hắn tới đây tòa miếu thờ lúc, nhưng không có nhìn thấy miếu thờ lân cận có như vậy một tòa lớn tòa nhà!

"Tiền bối nhận ra ta?" Tô Vân hiếu kỳ nói.

Lão giả gầy gò cười nói: "Chúng ta là tại thiên thị bên trong cùng một chỗ bày quầy bán hàng, ta tại phố bên phải thứ chín mươi bảy đạo, ngươi là tại phố bên trái chín mươi hai đạo. Ta tự nhiên nhận ra ngươi, chúng ta là quán bạn, hàng xóm nhiều năm đây!"

Hắn nói đạo, chỉ là chợ quỷ đường tắt, Tô Vân quầy hàng tại từ tiến Thiên môn bắt đầu đếm thứ chín mươi hai cái ngõ hẻm đầu đường.

Tô Vân tinh thần tỉnh táo, vội vàng chạy tới.

"Người hàng xóm này, là hai tháng trước mới dọn tới."

Cái kia lão giả gầy gò cười hắc hắc nói: "Ta một vị bằng hữu cho hắn sửa cái này tòa nhà, vị bằng hữu kia gọi Cầu Thủy Kính, đi qua thiên thị, đã từng theo dõi qua ngươi. Ngày đó hắn tới đây lúc cùng ta trò chuyện một hồi. Hắn nói, trong

ngôi nhà này chính là cái Đông đô đại nhân vật, cũng là hắn bạn cũ. Hắn lần này trở về, là vì tưởng nhớ vị đại nhân vật này."

Tô Vân kinh ngạc nói: "Cái này miếu thờ là Thủy Kính tiên sinh xây?"

Lâu Ban gật đầu: "Tìm một ít yêu quái xây, hắn ra tiền. Ngươi vị lão sư này rất đáng gờm, là người đại tài, bản lĩnh sâu không lường được. Ngươi mấy tháng không có đi thiên thị, chuyện gì xảy ra?"

Tô Vân nói: "Mắt của ta nhanh chữa khỏi, cho nên liền không có lại đi."

Lâu Ban quan sát hắn, hỏi: "Ngươi ý định vào thành?"

Tô Vân gật đầu: "Đi Sóc Phương đi học. Thủy Kính tiên sinh nói, cựu thánh học vấn tụt hậu, nhất định phải vào thành cầu tân học."

Lâu Ban thản nhiên nói: "Cựu thánh học vấn, có chút là cổ lỗ sĩ, có chút thì là lịch cửu di tân, không thể bàn cãi. Ngươi biết vì sao không?"

Tô Vân lắc đầu.

Hắn đi theo Dã Hồ tiên sinh học được một bụng cựu thánh kinh điển, hiện nay nhìn tới, chỉ có hiểu Hồng Lô Thiện Biến Dưỡng Khí thiên, Tiên Viên dưỡng khí thiên những công pháp này lúc, tốc độ khá là nhanh, cũng không mặt khác chỗ đặc biệt.

"Ta cũng lưu qua dương."

Lâu Ban cười nói: "Người Tây tại học tập phương pháp cùng học để mà dùng bên trên, quả thực so với chúng ta cao minh hơn. Nhưng mà bọn họ có một chỗ so với chúng ta thấp hơn địa phương, mà nơi này, vừa vặn là cựu thánh sở trường."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, khom người nói: "Xin tiền bối chỉ giáo."

Lâu Ban đứng dậy, dãn ra cái lưng mỏi, nói: "Người Tây hỏi chư tại thần, cựu thánh hỏi chư tại người."

Tô Vân nhất thời rõ ràng hắn ý tứ.

Hỏi chư tại thần có ý tứ là hỏi mọi việc tại thần, mọi việc không quyết, liền thỉnh giáo Thần Linh, xin thần tới chỉ đạo chuyện nhân gian.

Hỏi chư tại người ý là hỏi mọi việc tại người, người tới chỉ đạo chuyện nhân gian, không có cái gọi là thần can thiệp nhân gian.

Điểm này, chính là cựu thánh chỗ khởi xướng, hỏi muôn dân không hỏi quỷ thần, kính quỷ thần nhi viễn chi.

"Cựu thánh học vấn không đủ dùng, càng nhiều là chỉ đạo ngươi tu luyện rèn luyện tâm linh. Người Tây bổ sung dùng điểm này, cho nên người Tây cường đại lên."

Lâu Ban nói: "Nguyên Sóc hiện nay đã suy yếu lâu ngày, nhưng chỉ cần học tập người Tây phương pháp, học để mà dùng, thay đổi cựu thánh chi hại, đem cựu thánh học vấn biến thành tân học, chiến thắng người Tây, ta cảm thấy khả thi. Ta cùng Cầu Thủy Kính đồng dạng, đều là tân học người."

Tô Vân nhất thời kích động lên: "Tiền bối, ngươi là tân học Thánh Nhân ư?"

"Tân học đến bây giờ, không có Thánh Nhân."

Lâu Ban lắc đầu nói: "Thấp nhất, ta chết thời điểm còn không có. Nhỏ người mù, ngươi nếu là vào thành đi học lời nói, ta muốn giao phó ngươi một việc."

Hắn xoay người đi vào bản thân dinh thự, lấy tới một cái hộp gỗ nhỏ, ngay ngắn chỉnh tề, đặt ở Tô Vân trong tay, nói:

“Ta chết thời điểm, môn hạ sĩ tử không rõ, đem cái này chìa khoá cũng chôn cùng. Ngươi cầm cái này chìa khoá, thay ta hoàn thành một việc.”

Tô Vân ước lượng đầu gỗ hộp, chỉ cảm thấy nặng trình trịch có chút rơi tay, giống như là ruột đặc, hỏi: “Tiền bối muốn cho ta hoàn thành chuyện gì?”

Lâu Ban cười nói: “Việc này đơn giản, ngươi đi Sóc Phương thành, nếu như có thời gian, liền mang theo chìa khoá đi dưới thành giúp ta nhìn một chút, ta khi còn sống giấu ở nơi đó đồ vật phải chăng còn tại. Hoàn thành chuyện này, chìa khóa của ta liền trở về ngươi.”

Tô Vân rõ ràng, đây là Thiên môn chợ quỷ quy củ, đương nhiên, trong lòng của hắn đó cũng không phải là chợ quỷ, mà là Thiên môn chợ đêm, còn gọi là thiên thị.

Thiên thị quy củ rất đơn giản, vậy chính là bắt người đồ vật, cho người hoàn thành tâm nguyện!

Nếu như không thể tại kỳ hạn phía trong hoàn thành tâm nguyện, như vậy “Bảo vật chủ nhân” liền sẽ đoạt về bảo vật!

Lúc trước Tô Vân cũng là thiên thị bán bảo người một trong, đương nhiên bảo vật của hắn cũng không phải là chân chính bảo vật, chỉ là bản thân vật bồi táng mà thôi. Mà Lâu Ban một đám quỷ thần, lại là lấy ra chân chính tính linh thần binh, hơn nữa tuyệt đối là tốt nhất tính linh thần binh!

Tô Vân thu đầu gỗ hộp, khom người nói: “Tiền bối yên tâm, mây, tất không cô phụ ủy thác!”

Lâu Ban cười nói: “Cũng không tính là gì ủy thác. Ta chỉ là gặp đến Cầu Thủy Kính thưởng thức ngươi, cho nên đi theo hắn thưởng thức ngươi, cho rằng ngươi có thể làm được mà thôi. Được rồi được rồi, trời đã nhanh sáng rồi, ngươi việc cũng mau tới, ngươi nên đi.”

“Ta việc mau tới?” Tô Vân không hiểu.

Lâu Ban chép miệng, Tô Vân quay đầu nhìn lại, chỉ thấy núi rừng bên trong cây cối lay động, loạn tuyết bay tán loạn, từng cây cây cối răng rắc răng rắc đổ rạp xuống.

“Viên Tam tổ sư!”

Tô Vân trong lòng giật mình, vội vàng lấy tới bọc quần áo, hướng Lâu Ban cung kính khom người, ngay sau đó vân vê thần tiên tác đầu dây, thần tiên tác thẳng tắp thăm dò lên trên nhập không trung!

Hắn vừa mới bắt lấy thần tiên tác, bị đưa vào trên không, chỉ nghe Lâu Ban âm thanh truyền đến: “Nhỏ người mù, ngươi cũng là linh sĩ, chưa hẳn liền so với hắn yếu, hà tất sợ hắn?”

“Ta là linh sĩ?”

Tô Vân kinh ngạc, hắn rõ ràng vừa mới tu luyện tới Trúc Cơ tầng thứ sáu, khi nào trở thành linh sĩ?

Hắn bất chấp suy nghĩ nhiều, phía dưới núi rừng bên trong Viên Tam tổ sư máu me khắp người, nghiêng người cõng một cây lớn bằng cánh tay hỗn sắt to cây gậy, nổi giận gầm lên một tiếng lao ra núi rừng, hướng thần tiên tác chộp tới!

Tô Vân nhanh chóng leo lên phía trên, bỗng nhiên co lại dây thừng, Viên Tam tổ sư tung nhảy người lên, thò tay bắt hụt, không thể không rơi xuống đất!

Cái kia lông trắng bạo viên tại trong tuyết đứng dậy, trên người khắp nơi đều là nhìn thấy mà giật mình vết thương, hiển nhiên cùng người khổng lồ kia quỷ quái một trận chiến, hắn cũng bị thương nặng.

Viên Tam tổ sư sắc mặt u ám, ngước đầu nhìn lên, chỉ thấy Tô Vân vịn cái kia dây thừng, dùng cả tay chân, chui vào trong bầu trời đêm.

“Giết ta Viên gia lĩnh nhiều như vậy thế hệ sau, ngươi tuyệt đối không cách nào sống mà đi ra Thiên Thị Viên!”

Viên Tam tổ sư hai tay đấm ngực, ngửa mặt lên trời gào thét, bên cạnh hắn trên mặt tuyết, toà kia mới xây miếu thờ phía trước, bày biện mười mấy bộ viên yêu thi thể, rõ ràng là bị Tô Vân tại trong miếu đánh chết một đám Viên gia lĩnh cao thủ!

Chương 42 : Linh sĩ Tô Vân

Chương 42: Linh sĩ Tô Vân

Tô Vân theo dây thừng từ trên trời xuống, lấy ra một khối lạc mô đặt ở trong ngực che che, đợi che đến ấm áp lúc này mới gặm. Hắn ăn hai miếng lại nắm lên một viên tuyết nhét vào trong miệng.

Viên Tam tổ sư chắc còn ở tìm kiếm tung tích của hắn, lúc này tuyệt đối không thể nhóm lửa, nhóm lửa toát ra khói, không thể nghi ngờ là cho Viên Tam tổ sư chỉ điểm phương hướng.

Thiếu niên ăn lạc mô, chỉ thấy sắc trời dần dần trở nên trắng, cái này dài dằng dặc một đêm, cuối cùng xem như đi qua.

"Viên yêu bị ta thu hút tới, Viên Tam tổ sư cũng ở phía sau truy sát ta, nhị ca bọn họ hiện tại hẳn là an toàn."

Tô Vân lại ăn miệng tuyết, chợt nghe phía sau truyền đến vật nặng giẫm tuyết đọng phát ra âm thanh, trong lòng khẽ nhúc nhích, vội vàng lần nữa ném ra ngoài thần tiên tác, bay cao lên không trung.

Hắn vừa mới vừa đi, Viên Tam tổ sư tiếp sau liền đến.

Cái này lão viên tại trên mặt tuyết ngửi một cái, ngẩng đầu rống to.

"Cái này lão viên là thế nào đuổi theo ta sao? Chẳng lẽ hắn có cái gì truy lùng thần thông?"

Tô Vân trong lòng buồn bực, hắn đối tính linh thần thông một chữ cũng không biết, chỉ là nghe người ta nói qua, cũng

không biết Viên Tam tổ sư là dùng thủ đoạn gì truy lùng đến tung tích của hắn.

Thiếu niên theo thần tiên tác càng lên càng cao, trên trời cũng càng ngày càng sáng rực, thần tiên tác lên tới cực hạn, liền một chữ trường xà giống như bằng phẳng trải tại trong mây.

Tô Vân khoanh chân ngồi trên sợi dây, lúc này hiếm thấy không có gió, không phải như vậy lạnh lẽo.

Chỉ thấy chân trời một tia kim quang vẩy đến, một vầng mặt trời vàng óng lộ ra đầu, kim quang dần dần hạ xuống, chiếu rọi tại thiếu niên trên mặt. Mà ở phía dưới, Thiên Thị Viên vẫn là một vùng tăm tối, nơi đó vẫn như cũ là buổi tối.

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, tu luyện Tiên Viên Dưỡng Khí thiên.

Tiên Viên Dưỡng Khí thiên chí cương chí dương, theo công pháp của hắn khởi động, chỉ thấy từng đạo ánh nắng tụ đến, chiếu rọi tại mi tâm của hắn, quầng sáng theo khí huyết của hắn di động mà di động, theo mi tâm đi tới người bên trong, đi tới cổ họng, vừa trầm trong đan điền.

Tô Vân hô hấp thổ nạp, cái kia quầng sáng cũng càng ngày càng sáng rực, bị hắn Tiên Viên Dưỡng Khí thiên tụ đến tia sáng cũng là càng ngày càng mạnh.

Dần dần, trước mặt hắn nhật tinh hội tụ, hóa thành một cái nho nhỏ hỏa cầu, phảng phất một vòng mặt trời nhỏ ở trước mặt hắn khi thì từ từ bay lên, khi thì từ từ trầm xuống.

"Tiên Viên Dưỡng Khí thiên hấp thu tinh hoa nhật nguyệt tốc độ, so Hồng Lô Thiện Biến Dưỡng Khí thiên càng nhanh, nhưng mà luyện đến không tinh khiết. Hồng Lô Thiện Biến Dưỡng Khí thiên luyện hóa tinh hoa nhật nguyệt tốc độ càng nhanh, hơn nữa càng thêm tinh thuần."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích: "Không biết có thể hay không đem hai loại dưỡng khí thiên sở trường kết hợp với nhau?"

Hắn thử nghiệm mượn dùng Tiên Viên Dưỡng Khí thiên tăng lên nguyên khí, lại mượn dùng Hồng Lô Thiện Biến tới luyện hóa nguyên khí, quả thực là so ngày bình thường tu luyện nhanh hơn rất nhiều.

Người khác cũng không phải chưa hề nghĩ tới tu luyện hai loại dưỡng khí thiên công pháp, nhưng mà tu luyện một môn công pháp, làm được tinh thông đều đã rất là khó khăn, huống chi hai loại cùng một chỗ tu luyện?

Lại nói, nếu như tu luyện tới Trúc Cơ lục trùng, đương nhiên là từ bỏ dưỡng khí thiên, ngược lại tu luyện Uẩn Linh cảnh giới công pháp, ai còn sẽ lại tại dưỡng khí thiên trên dưới công phu?

Tô Vân không có Uẩn Linh cảnh giới công pháp, cũng chỉ có hắn sẽ tiếp tục tu luyện dưỡng khí thiên.

Nguyên khí của hắn càng ngày càng hùng hậu, khí huyết hai vượng, cảm thấy thân thể cũng tăng lên rất nhiều, mở mắt ra nhìn lên, chỉ thấy mặt trời lên cao, Thiên Thị Viên sắc trời đã sáng choang.

"Lâu Ban tiền bối nói ta đã là linh sĩ, hà tất sợ Viên Tam tổ sư, ta rõ ràng không có tu luyện Uẩn Linh cảnh giới công pháp, hắn vì sao nói ta là linh sĩ?"

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, cẩn thận hồi ức bản thân biết liên quan tới linh sĩ tin tức.

Linh sĩ, là nội tâm mạnh mẽ chi sĩ.

Linh sĩ có tính linh thần thông, là tâm tâm niệm niệm ngưng tụ mà thành.

Tính linh thần thông, là linh sĩ chi niệm cùng khí huyết dung hợp biến thành.

Nói thí dụ như, nho sĩ tính linh thần thông thường thường là ngày thường chỗ đọc văn chương, lĩnh ngộ văn chương tinh túy, tri hành hợp nhất, vận dụng đến hằng ngày trong thực tiễn, biến thành hành vi của mình quy tắc, ngôn hành cử chỉ không vượt qua quy củ, không làm trái hành vi của mình quy tắc, văn chương liền có thể hóa thành tính linh thần thông.

Mặt khác thần thông, cũng chẳng lẽ như vậy.

Như chỗ niệm là kiến trúc, hắn tính linh thần thông tựa như gạch ngói điệp gia, rường cột chạm trổ, đấu củng tương thừa, lang yêu man hồi, diêm nha cao trác;

Như chỗ niệm là hoa cỏ, hắn thần thông tựa như hoa tươi nở rộ, từng đoá kiều diễm, hoa khoe màu đua sắc càng hơn thế gian màu sắc;

Như chỗ niệm là mãnh thú, hắn thần thông tựa như mãnh hổ dạ hành, giao long tàng uyên, Phượng dừng ngô đồng;

Như chỗ niệm là Thần Ma, hắn thần thông tựa như trong miếu tượng thần kim cương, hoặc ba đầu sáu tay, hoặc lông mày sống tam nhãn, hoặc khắp cả người ngọn lửa;

Như chỗ niệm là binh khí, hắn thần thông tựa như lưỡi dao!

"Như vậy ta nội tâm chỗ niệm chính là cái gì?"

Tô Vân nghĩ tới đây, đột nhiên trong lòng sinh ra một loại hiểu ra: "Ta tâm tâm niệm niệm, thực ra chính là ta dùng để tính giờ đại hoàng chung ah! Như vậy ta tính linh thần thông…"

Hắn đột nhiên cười lên ha hả, cười cười, thiếu niên lại ngồi tại dây thừng bên trên nghẹn ngào.

Hắn bảy tuổi thời điểm gặp gỡ Thiên Môn trấn biến cố, biến thành nhỏ người mù, nghe được Sầm bá chỉ điểm đi trong trấn tháp chuông đi sờ chuông , tiếp đó ngày đêm không ngừng tưởng tượng trong óc của mình có một cái như vậy lớn chuông đồng, khắc đầy thời gian khắc độ.

Ai biết hắn sáu, bảy năm qua tiêu phí bao nhiêu tinh lực, tiêu phí bao nhiêu thời gian, đã ăn bao nhiêu đắng?

Ai biết hắn tưởng tượng chiếc hoàng chung này lúc ra bao nhiêu lần sai, lại bởi vậy ngã sấp xuống qua bao nhiêu lần, ngã vào trong mương bao nhiêu lần?

Tô Vân ngồi tại trong mây thần tiên tác bên trên, một bên cười một bên lau nước mắt.

Sắp hết năm, qua năm, hắn liền tròn mười bốn tuổi, khi đó khoảng cách Thiên Môn trấn tai nạn chính là thời gian bảy năm.

Mù thời gian sáu, bảy năm, ăn sáu bảy năm chua xót cùng đau đớn, hắn cuối cùng có thu hoạch.

Thiếu niên đứng dậy, phát động lên khí huyết, để cho mình khí huyết đi lấp sung đại hoàng chung!

Coong!

Hắn ngẩng đầu lên, thấy được đỉnh đầu một cái to lớn hoàng chung hư ảnh, giống như là đồng thau tạo thành, tổng cộng có bảy tầng, chia làm năm, trăng, trời, lúc, chữ, giây, tích tắc, mỗi bên tầng đều có khắc độ, đều có khắc độ vận chuyển quy luật!

Theo khí huyết của hắn vận chuyển, hoàng chung càng ngày càng rõ ràng, khắc độ cũng càng ngày càng rõ ràng.

Tô Vân cất bước đi ở trên không trung, ánh mặt trời chiếu, hoàng chung ở trên người hắn lưu lại nhàn nhạt bóng mờ, giờ

khắc này, hắn cuối cùng có bản thân tính linh thần thông!

Hoàng chung tại đỉnh đầu hắn xoay tròn, tích tắc khắc độ bên trên dần dần hiện ra ba mươi sáu bức Bạch Viên lạc ấn, mỗi người đều mang tư thế.

Tích tắc khắc độ bên trên đã có ba mươi sáu bức Ngạc Long đồ, Ngạc Long đồ tại khí huyết thẩm thấu vào hình dáng dần dần phát sinh thay đổi, phảng phất Ngạc Long độ kiếp đồng dạng, biến hóa thành ba mươi sáu bức Giao Long đồ!

Lại thêm mới tăng ba mươi sáu bức Bạch Viên đồ, bảy mươi hai bức đồ vẻn vẹn chiếm cứ tích tắc khắc độ hai phần mười, cũng không đem tất cả khắc độ lấp đầy.

Kỳ dị là, theo hoàng chung tầng thấp nhất tích tắc khắc độ xoay tròn, cái này bảy mươi hai tranh vẽ bên trong Ngạc Long cùng Bạch Viên cũng đang không ngừng diễn luyện mỗi người chiêu pháp, rất sống động.

"Như vậy, tính linh thần thông đến cùng là thế nào dùng?"

Tô Vân cau mày, hắn đã đi tới đầu dây bên trên, đột nhiên tung người nhảy lên, bàn tay đáp lên đầu dây bên trên, thần tiên tác nhất thời giống như là mất đi chống đỡ, nhanh chóng hướng phía dưới rơi xuống!

"Ta chưa từng học qua Uẩn Linh cảnh giới công pháp, không biết dùng như thế nào, nhưng mà Viên Tam tổ sư hẳn phải biết. Cùng hắn đánh một trận, ta cũng đã biết!"

Tô Vân nhanh chóng rơi xuống, phía dưới, Thiên Thị Viên hùng vĩ tráng lệ, quần sơn liên miên, khắp nơi đều bị tuyết đọng bao phủ.

Tô Vân nhìn xuống dưới, núi sông đập vào mặt.

Mà tại đất tuyết bên trong, Viên Tam tổ sư sắc mặt u ám, lấy băng tuyết bao phủ miệng vết thương của mình, chậm lại

đau đớn.

Bên cạnh hắn rừng cây trên ngọn cây, sáu cái Bạch Viên đứng tại ngọn cây đỉnh cao nhất, phảng phất không có bất kỳ cái gì trọng lượng, ngẩng đầu hướng bốn phương tám hướng nhìn quanh.

Cái này sáu cái Bạch Viên mỗi người đều mang tư thế, động tác của bọn nó bộ dáng, vừa vặn là vượn cùng quyết định sáu chiêu thức mở đầu!

Nhưng vào lúc này, đột nhiên một cái Bạch Viên thấy được trên không nắm lấy dây thừng rơi xuống Tô Vân, vội vàng phát ra một tiếng thảm thiết vượn hót!

Viên Tam tổ sư tinh thần chấn động, đem tuyết xoa tiến vết thương, bỗng nhiên đứng dậy, bắt lấy đứng lại bên cây hỗn thiết bổng, khí huyết chấn động, rót vào hỗn thiết bổng bên trong.

Chỉ nghe sáu tiếng vượn hót truyền đến, cái kia sáu cái Bạch Viên từ ngọn cây nhảy xuống, bay về phía hỗn thiết bổng.

Nếu như Tô Vân ở đây, liền sẽ nhìn ra cái này sáu cái Bạch Viên bay về phía hỗn thiết bổng thân pháp, vừa vặn là Viên Công quyết cái kia sáu chiêu.

Đinh, đinh, đinh, đinh, đinh, đinh!

Sáu tiếng thanh thúy tiếng va đập truyền đến, cái kia hỗn thiết bổng đầu mút đồng thau vỏ quấn quanh chỗ, đều ra hiện ba đầu Bạch Viên lạc ấn, rất sống động, sinh động như thật.

Cái này sáu cái Bạch Viên, cùng Tô Vân hoàng chung khắc độ bên trong Ngạc Long đồ, Bạch Viên đồ đồng dạng, đều là một loại nào đó kỳ lạ khí huyết lạc ấn.

Viên Tam tổ sư nắm lên gậy sắt, cất bước lao ra, như là mũi tên hướng Tô Vân rơi xuống chỗ tiến đến!

Trong tay hắn hỗn thiết bổng, cũng không phải là chân chính gậy sắt, mà là tính linh thần thông!

Bạch Viên lạc ấn thì là hắn tại Trúc Cơ thời kì tu luyện Tiên Viên Dưỡng Khí thiên, đem đem Viên Công quyết tu luyện tới loại thứ ba thành tựu sau đó, khí huyết hóa thành tính linh thần thông bên trên lạc ấn!

Hắn mỗi lần đều có thể chính xác tìm tới Tô Vân, dựa vào là đúng là mình tính linh thần thông bên trong Viên Công quyết lạc ấn.

Tô Vân rơi xuống đất, lập tức đem thần tiên tác thu nhập trong bao quần áo.

Thiếu niên đem bọc quần áo buộc ở sau lưng, lại nắm thật chặt, yên lặng điều chỉnh khí tức.

Hắn tin tưởng Viên Tam tổ sư nhất định có thể tìm đến hắn, bản thân không cần đi tìm, chỉ cần ở lại chỗ này đợi quân địch mệt mỏi rồi tấn công là được.

Đột nhiên, đại địa nhẹ lay động, Tô Vân ngẩng đầu, chỉ thấy nơi xa một đạo ranh giới có tuyết xa nhau tuyết nguyên, hai bên tuyết lớn như sóng, hướng hai bên sắp xếp xấp!

Mà trúng ở giữa, thì là một đầu lông trắng bạo viên, cầm trong tay hỗn thiết bổng, gậy sắt lê đất, băng băng mà tới!

Tô Vân khóe mắt lay động, cái kia lông trắng bạo viên tốc độ cực nhanh, khí huyết đè lên mạnh hơn, còn chưa xông đến khí huyết đè lên liền để Tô Vân con mắt sinh ra cảm giác áp bách!

“Viên Tam tổ sư tu vi so ta mạnh hơn, khí huyết của hắn đè lên, đem con mắt ta bên trong khí huyết bức lui, để cho ta lần

nữa biến thành người mù.”

Tô Vân trong mắt tầm mắt càng ngày càng ảm đạm, đó là trong mắt của hắn khí huyết không đủ để ép ra Tiên kiếm, thế cho nên Tiên kiếm lạc ấn trở lại, sắp lần nữa chiếm cứ đồng tử của hắn!

“Nhưng tuyệt không thể!”

Tô Vân quát lớn, đỉnh đầu ánh nắng hội tụ, hóa thành một cái nho nhỏ hỏa cầu, vây quanh hoàng chung xoay tròn, chiếu sáng chuông bên trên đủ loại khắc độ!

Trong cơ thể hắn khí huyết cuồng bạo, chặn lại Viên Tam tổ sư khí huyết đè lên, ánh mắt quay về ánh sáng!

Vào đông, cảnh tuyết.

Viên Tam tổ sư nhảy lên, khí huyết tăng vọt, để toàn thân hắn trên dưới hiện ra từng sợi khối đồng cơ bắp, vô cùng cường tráng, như là một tòa Bạch Tháp!

Toàn thân hắn trên dưới vết thương toàn bộ nổ tung, khí huyết bắn tung toé, nhưng mà cánh tay kia to hỗn thiết bổng nhưng ông một tiếng quét tới!

Tô Vân cất bước xông lên, một người một vượn, ở giữa không trung ầm ầm va chạm!

Diện tích tuyết đột nhiên như là gặp phải vô hình trọng kích, mảng lớn mảng lớn tuyết đọng rơi xuống, hình thành một cái phạm vi ba bốn trượng hố to!

Trạch Trư: Lâm Uyên Hành tác phẩm đầu tư, nhỏ già thành tựu đã đã đạt thành, các ngươi chia hoa hồng tới sổ sao? Tới sổ lời nói tìm tới Trương tiến cử đi!

Chương 43 : Tuyết bay chiếu thần thông

Chương 43: Tuyết bay chiếu thần thông

Coong!

Trên không truyền đến một tiếng du dương chuông vang, Tô Vân cùng Viên Tam tổ sư va chạm trong nháy mắt, Viên Tam tổ sư cái kia một gậy bên trong cuồng bạo vô cùng lực lượng liền trực tiếp đem hắn lực lượng đè sập.

Tô Vân chỉ cho là bản thân muốn được một gậy đánh thành thịt nát, nhưng theo một tiếng này chuông vang, hắn cảm giác được bản thân không thể thừa nhận lực lượng bị hoàng chung nhanh chóng dung nạp.

Viên Tam tổ sư đòn đánh này uy lực vô cùng lớn, nhưng mà một kích này lực lượng, phần lớn đều bị hoàng chung hút đi, tương đương với hắn một gậy đập vào hoàng chung bên trên.

Dù vậy, Tô Vân cũng không cách nào chặn lại cái kia cỗ thần lực, bị một gậy quét bay!

Cái mông của hắn hướng về sau, tay cùng chân phía trước, hướng trời cao bay đi, Viên Tam tổ sư lực lượng mạnh mẽ, có thể thấy được chút ít!

Nhưng ngay tại Tô Vân bị quét bay đi ra trong nháy mắt, Viên Tam tổ sư hỗn thiết bổng đồng quấn bên trên, một cái Bạch Viên lạc ấn vậy mà từ bắp nhảy ra, một chiêu Bạch Viên Quải Thụ, chụp lại Tô Vân chân phải!

Bạch Viên Quải Thụ uy lực bộc phát, Tô Vân tư thế bay lên nhất thời biến thành hạ xuống chi thế, hắn bị mạnh mẽ đập ở trong tuyết, hoàng chung lại lần nữa phát ra coong một tiếng vang lớn!

Cái thứ nhất Bạch Viên từ cái kia hỗn thiết bổng đầu nhảy ra thời điểm, cái thứ hai Bạch Viên cũng đi theo nhảy ra, ngay tại Tô Vân từ trong tuyết bắn lên đồng thời, cái này Bạch Viên một chiêu Cổ Giản Phi Độ, nắm đấm đánh vào Tô Vân trên gương mặt.

Coong!

Hoàng chung lại phát ra một tiếng thanh thúy du dương chuông vang, Tô Vân bị đòn đánh này đánh người như là như con quay trên không trung xoay tròn bay ra!

Cái thứ hai Bạch Viên hạ xuống, con thứ ba Bạch Viên đã giết tới Tô Vân phía trên, một chiêu Tỉnh Trung Lao Nguyệt chụp lại thiếu niên cái cổ, xoay người vung lên, đập xuống!

Con thứ tư Bạch Viên tiếp lấy con thứ ba Bạch Viên thế công, một chiêu Lão Viên Bão Chung, hai tay ôm quyền, giơ cao khỏi đầu, mạnh mẽ đập ở Tô Vân trên trán.

Con thứ năm Bạch Viên đâm nghiêng bên trong xông đến, Tô Vân tại trong tuyết lăn lông lốc, bị cái kia Bạch Viên một chiêu Cầm Tróc Tâm Viên cầm xuống, chụp lấy lồng ngực của hắn hướng phía trước đẩy!

Răng rắc!

Cái kia Bạch Viên đè lên lồng ngực của hắn sinh sinh đụng gãy trong tuyết một gốc lão thụ, ngay sau đó nhảy lên, cái thứ sáu Bạch Viên xông đến, một chiêu Viên Công Đạn Kiếm, tay phải nắm quyền, tất cả lực lượng tụ tập bên phải quyền bên trong, đợi đánh tới Tô Vân phía trước lúc, tất cả khí huyết vọt tới ngón trỏ bên trong, một chỉ bắn ra!

Đương ——

Hoàng chung vang lớn, Tô Vân giống như là quần áo rách nát bổ sung búp bê, lăn lông lốc, tứ chi vô lực vung vẩy, bị đánh bay ra ngoài xa sáu, bảy trượng.

Từ hắn cùng Viên Tam tổ sư trên không trung lấy cứng chọi cứng, không địch lại Viên Tam tổ sư thần lực, đến Viên Tam tổ sư tính linh thần thông hỗn thiết bổng, hóa thành sáu cái Bạch Viên trước sau xuất kích, chỉ là một lần thời gian hô hấp mà thôi.

Nhưng Tô Vân đã chịu bảy chiêu công kích, bị đánh ra xa mười mấy trượng gần, không hề có lực hoàn thủ!

Viên Tam tổ sư tung nhảy vọt tới, tại đất tuyết bên trong nhảy lên, hô hô vung lên cái kia hỗn thiết bổng, chỉ thấy sáu cái Bạch Viên theo hắn gậy sắt đong đưa mà lần lượt bay lên, đinh đinh mấy tiếng giòn vang, lại trở lại gậy sắt đồng quấn bên trong, hóa thành Bạch Viên lạc ấn.

Viên Tam tổ sư quơ gậy hướng đất tuyết bên trong Tô Vân mạnh mẽ đập xuống, nhưng tại lúc này, nhìn như đã mất đi năng lực phòng ngự Tô Vân đột nhiên như là Giao Long lặn, tại đất tuyết bên trong chạy, phảng phất lẻn vào đầm lầy, vô thanh vô tức, lại là cực kỳ nhanh nhẹn.

"Đa tạ Viên Tam tổ sư!"

Tô Vân lui về phía sau, tại trong tuyết đi xuyên, cười nói: "Ta đã làm rõ tính linh thần thông phương pháp vận dụng!"

Viên Tam tổ sư một gậy rơi vào khoảng không, bắp lại có Bạch Viên nhảy ra, nhào về phía Tô Vân, nhưng vào lúc này, Tô Vân đỉnh đầu hoàng chung xoay tròn, tích tắc khắc độ bên trên cũng có một cái Bạch Viên nhảy ra.

Hai con Bạch Viên trên không trung gặp gỡ, chém giết!

Viên Tam tổ sư Bạch Viên thần thông dùng chính là vượn cùng quyết định chiêu thức cố định, mà Tô Vân Bạch Viên thần thông dùng lại là vượn cùng quyết định tán thủ, lấy mau đánh chậm, nửa chiêu Tỉnh Trung Lao Nguyệt, chụp lại cái kia Bạch Viên đầu lâu dùng sức uốn éo!

Viên Tam tổ sư Bạch Viên bịch một tiếng nổ tung, hóa thành một viên khí huyết tán đi.

Viên Tam tổ sư tại tu luyện vượn cùng quyết định lúc, hẳn không có đi qua Cầu Thủy Kính như vậy danh sư chỉ đạo, mà là một mình tìm kiếm tu luyện như thế nào, mới có thành tựu ngày hôm nay.

Tại ứng biến bên trên, hắn kém xa Tô Vân, căn bản không biết Viên Công quyết còn có thể chia tách vì ba mươi sáu thức tán thủ.

Viên Tam tổ sư bắp cái thứ hai Bạch Viên nhảy ra, nhưng mà Tô Vân hoàng chung cũng có cái thứ hai Bạch Viên bay ra, tốc độ muốn so Viên Tam tổ sư nhanh hơn một chút.

Hai con Bạch Viên vẫn là một cái thi triển chính là Viên Công quyết nguyên vẹn chiêu thức, một cái thi triển tán thủ trong phút chốc phân ra thắng bại, đại hoàng chung phía trong bay ra Bạch Viên đem hỗn thiết bổng bên trong bay ra Bạch Viên đánh chết.

Ngắn ngủi phút chốc, hỗn thiết bổng cùng hoàng chung bên trong đều có sáu cái Bạch Viên bay ra, vừa đối mặt phía dưới, Viên Tam tổ sư Bạch Viên lạc ấn liền toàn bộ bị xé thành từng mảnh!

Viên Tam tổ sư vung vẩy hỗn thiết bổng vọt tới, Tô Vân khí huyết lạc ấn biến thành Bạch Viên hướng Viên Tam tổ sư nhào tới, Tô Vân đồng thời khống chế cái này sáu cái Bạch Viên, thi triển sáu thức tán thủ, đâu vào đấy.

Những này khí huyết lạc ấn biến thành Bạch Viên, giống như là cùng hắn tâm thần liên kết, có thể tùy hắn tâm ý mà xuất kích.

Khó khăn là …, nhất tâm nhị dụng đã coi như là khó khăn, nhất tâm lục dụng càng là khó càng thêm khó, Tô Vân muốn đồng thời khống chế sáu cái Bạch Viên công kích cùng phối hợp, khó khăn có thể tưởng tượng được.

Viên Tam tổ sư vô cùng lợi hại, thét dài không dứt, hỗn thiết bổng mở rộng, gõ, chọc, điểm, đánh, một kích liền đem một cái Bạch Viên trực tiếp đánh thành khí huyết hình dáng.

Tô Vân lập tức cảm giác được khí huyết tu vi giảm đột ngột, trước mắt có chút biến thành màu đen, quyết định thật nhanh giơ tay lên hướng lên bầu trời một chỉ, sau lưng trong bao quần áo thần tiên tác vù vù bay ra, mang theo hắn bay lên không trung.

Viên Tam tổ sư đem tất cả Bạch Viên Giao Long toàn bộ đánh nát, hóa thành khí huyết tiêu tán, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Tô Vân linh động như vượn, vịn dây thừng leo lên trên, chui vào tầng mây, biến mất không thấy gì nữa.

Viên Tam tổ sư đang muốn đuổi theo, đột nhiên trước mắt cũng là từng cơn biến thành màu đen, lại là vừa rồi một trận chiến, hắn cùng khổng lồ quỷ quái chém giết lưu lại vết thương lại tự nổ tung, để hắn khí huyết thiệt thòi hư. Tô Vân cũng đánh nát hắn sáu cái Bạch Viên, để khí huyết của hắn đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương.

“Tiểu quỷ lòng dạ độc ác, giết ta nhiều như vậy tộc nhân, không thể liền như thế bỏ qua hắn!”

Viên Tam tổ sư ngồi xếp bằng mà ngồi, thôi thúc Tiên Viên Dưỡng Khí thiên, phun ra nuốt vào linh khí, hấp thu tinh hoa mặt trời, tạm thời ngăn chặn thương thế.

Tu luyện tới Uẩn Linh cảnh giới trở thành linh sĩ sau đó, liền cần đổi công pháp, vứt bỏ lúc đầu Trúc Cơ công pháp. Nhưng Viên Tam tổ sư thân ở nông thôn, lại là Thiên Thị Viên khu không người bậc này rừng thiêng nước độc điêu dân xuất hiện lớp lớp chỗ, tự nhiên không có người nào nguyện ý dạy dỗ hắn.

Hắn không có sau này công pháp, cũng chỉ có thể tiếp tục tu luyện Tiên Viên Dưỡng Khí thiên, thậm chí, liền tính linh thần thông đều là chính hắn lục lọi ra tới, không phải quan học bên trong chính tông tuyệt học.

Cũng chính bởi vì vậy, Tô Vân mới có thể một cái nhìn thấu hắn tính linh thần thông phương pháp sử dụng, đồng thời học lén đi dùng để đối phó hắn.

Bởi vậy, hai người đều không phải là chính tông tính linh thần thông.

Nếu như muốn tu thành chính tông tính linh thần thông, vẫn là cần đi vào quan học đi học, hơn nữa khóa sau còn muốn xin danh sư chỉ điểm, tu hành mấy năm mới có thể dung hội quán thông.

Tô Vân tại trong mây giẫm lên thần tiên tác đi nhanh, đi một dây thừng chỗ, lập tức ven dây thừng trượt xuống, một đường như Linh viên tung nhảy, ẩn hiện tại đất tuyết trong rừng, hướng Thiên Thị Viên dịch trạm nhanh chóng tiếp cận.

“Không biết nhị ca bọn họ có hay không đã đến dịch trạm?” Trong lòng của hắn yên lặng nói.

Mặt trời dần dần chuyển qua không trung, tuyết sắc chiếu đến ánh nắng đặc biệt chói mắt.

Hoa Hồ mang theo ba cái đứa bé đi tại trên mặt tuyết, tầng tuyết mặt ngoài kết một tầng băng, đạp lên giòn tan, kẽo kẹt vang vọng.

Bọn họ tối hôm qua tại ban đêm tiến lên, trong lòng thực sợ hãi, nhưng cũng may trên đường cũng không gặp được mặt khác nguy hiểm.

Bốn cái yêu hồ biến thành trẻ con từ buổi tối đi tới hiện tại, đều là vừa mệt lại buồn ngủ, cũng may trong tuyết có thỏ chuột các loại thịt rừng, có thể ăn no.

Giữa trưa, tầng tuyết bị ánh mặt trời chiếu, trở nên xốp rất nhiều, tầng tuyết bắt đầu hòa tan, thế nhưng là càng lạnh hơn.

Giày của bọn hắn bên trong đều là băng lãnh nước tuyết, cho dù bước đi đi xa cũng chưa từng ấm lên.

Buổi chiều, ánh nắng cũng mất nhiệt độ, giày bên trong lạnh hơn, bốn cái em bé che kín quần áo dọc theo tuyết đường vòng qua một mảnh đỉnh núi, cái kia đỉnh núi không biết sao, trên núi không có bất kỳ cái gì tuyết đọng, cỏ cây vẫn như cũ um tùm, chỉ là đỉnh núi trụi lủi.

Vòng qua mảnh này đỉnh núi, chỉ thấy ngói xanh tường trắng dịch trạm xuất hiện tại trước mặt bọn hắn.

Thiên Thị Viên dịch trạm bên ngoài là thật dài hành lang, chỉ che mưa, không che gió, đi lên phía trước mới nhìn đến có thể ở nhờ nhà, nhưng cũng không lớn, ước chừng có thể dung nạp hơn mười người bộ dạng.

Bốn cái em bé khó khăn hướng dịch trạm đi tới, đến dịch trạm hành lang, chỉ thấy hành lang phía dưới chính là một đầu không biết thông hướng nơi nào đường núi, ước chừng rộng năm, sáu trượng, trên đường núi không có tuyết đọng, phiến đá lát thành, mặt trên còn có to lớn trảo ấn.

Lúc này, bọn họ nghe được thanh âm quen thuộc truyền đến: “Nhị ca.”

Hoa Hồ thân thể run lên, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Tô Vân đón nắng chiều cùng cùng trong sơn cốc thổi tới gió lạnh

hướng bọn họ đi tới, trên người mang theo máu đóng băng hình thành hồng sắc vụn băng, mới đổi quần áo cũng là thủng nhiều chỗ.

Nhưng mà hắn bước đi vẫn như cũ vô cùng vững vàng, bộ pháp vẫn như cũ rất lớn, ánh mắt cũng vẫn như cũ sắc bén.

"Tiểu Vân ca còn sống!"

Thanh Khâu Nguyệt đón Tô Vân chạy tới, ôm bắp đùi của hắn khóc lớn lên, Hồ Bất Bình cùng Ly Tiểu Phàm cũng chạy tới, ôm hắn mặt khác một đầu bắp đùi, khóc ròng nói: "Chúng ta đều cho là ngươi chết rồi, trên đường ai cũng không dám nói chuyện!"

Tô Vân bàn tay đặt ở bọn họ trên mũ xoa xoa, mỉm cười nhìn hành lang ở dưới Hoa Hồ: "Nhị ca, ta thật tốt."

Hoa Hồ quay đầu lau nước mắt, cười nói: "Ta biết ngươi sẽ sống sót chạy tới. Ngươi là thủ hứa hẹn, cho dù chết cũng sẽ hóa thành nội tâm chạy đến!"

Thanh Khâu Nguyệt ba tên tiểu gia hỏa cuối cùng ổn định tâm tính, không còn gào khóc. Tô Vân khép lại lấy bọn hắn đi vào hành lang, dọc theo đường núi nhìn lại, chỉ thấy đường núi là từ một tòa trên tuyết sơn trải tới, từ xa nhìn lại, như rồng giống như mãng đường núi nằm sấp tại trên tuyết sơn, không biết kéo dài đến nơi nào.

Mà hướng đường núi một bên khác nhìn lại, đầu này đường núi nhưng từ vài toà núi lớn ở giữa xuyên qua.

Bốn cái tiểu yêu hài đã chạy đến trước mặt nhà phía trước, Tô Vân vội vàng bước nhanh chạy tới, chỉ thấy dịch trạm bên trong có mấy cái lão binh vây quanh ở cạnh đống lửa sưởi ấm, sau lưng bên tường dựa vào mấy cái một trượng sáu bảy trường thương.

Trên người bọn họ áo rất dày, bàn tay thô to, phủ đầy vết chai, mặt không biết là bị gió lạnh thổi còn là bị dùng lửa đốt, hiện ra không khỏe mạnh hồng sắc.

Tô Vân nhìn kỹ một chút, đầu thương bên trên còn mang theo vết máu.

Bọn họ trấn thủ Thiên Thị Viên dịch trạm, mỗi khi đến buổi tối, liền muốn đề phòng nguy hiểm đột kích, bởi vậy trường thương bên trên không khỏi dính máu.

"Đi Sóc Phương thành?"

Bên trong một cái lão binh ngẩng đầu lên, liếc bọn họ một cái, âm thanh hùng hậu mang theo Sóc Phương đặc thù giọng điệu: "Bốn cái nửa phiếu, một cái đầy đủ phiếu. Nửa vé mười tiền, đầy đủ phiếu hai mươi tiền. Tổng sáu mươi tiền."

Ánh mắt của hắn rơi vào Tô Vân trên người, lông mày giương lên, hiển nhiên là thấy được Tô Vân vết máu trên người.

"Thật là đắt!" Tô Vân có chút đầu váng mắt hoa, không biết là cùng Viên Tam tổ sư liều mạng tổn thương nguyên khí, còn là bị cái giá tiền này hù dọa, vội vàng lấy lại bình tĩnh.

Đây cơ hồ là bọn họ một nửa tài sản, bất quá hắn vẫn là lấy ra túi tiền, đếm ra sáu mươi ngũ thù tiền.

Thanh Khâu Nguyệt ngẩng đầu hỏi: "Bá bá, không trả tiền được không?"

Cái kia lão binh từ Tô Vân trên người thu về ánh mắt, lắc đầu nói: "Không trả tiền liền phải đi qua. Các ngươi cánh tay nhỏ chân ngắn, muốn đi nửa tháng mới có thể đi tới Sóc Phương. Hơn nữa, coi như trong các ngươi có một cái linh sĩ, cũng khẳng định không cách nào sống sót đi qua khu không người! Nhưng mà mua phiếu, ban đêm liền có thể đến Sóc Phương."

“Linh sĩ?” Hoa Hồ đám người ngơ ngẩn, quay đầu hướng Tô Vân nhìn lại.

Tô Vân khẽ mỉm cười, khí huyết vận động, đỉnh đầu đại hoàng chung chậm rãi hiện ra, giải thích nói: “Ta cũng là trước đây không lâu mới phát hiện, nguyên lai ta tại ba năm trước đây, cũng đã trở thành linh sĩ.”

Trạch Trư: Ta cũng là soi gương lúc mới phát hiện, nguyên lai heo cũng có thể đẹp trai như vậy! Ăn tết bày ra trên bàn nhất định đẹp mắt!

Chương 44 : Lục Địa Chúc Long

Chương 44: Lục Địa Chúc Long

"Ba năm trước đây cũng đã trở thành linh sĩ?" Hoa Hồ đám người nghẹn họng nhìn trân trối, không biết hắn đang nói cái gì.

Tô Vân đem tiền đưa tới, cái kia lão binh thu, cho bọn hắn năm cái ngọc phiến, trong đó bốn cái là nửa mảnh, nói: "Ở chỗ này chờ, còn có bốn phút thời gian."

Ngọc phiến rèn luyện được rất sáng, chỉ là Tô Vân không biết nên dùng như thế nào, hướng về phía ngọc phiến nhìn một chút, chỉ thấy dung mạo của mình vậy mà xuất hiện tại ngọc phiến bên trên, vội vàng nhỏ giọng nói cho Hoa Hồ.

Hoa Hồ từ khiếp sợ bên trong tỉnh táo lại, vội vàng cũng đối với ngọc phiến chiếu chiếu, chỉ thấy dung mạo của mình cũng xuất hiện tại ngọc phiến bên trên.

Mấy cái thủ dịch trạm lão binh liếc liếc bọn họ, rất là kinh ngạc, nhỏ giọng thầm thì nói: "Sắp hết năm còn vào thành, hơn nữa còn là lần thứ nhất vào thành thổ mạo, bị người bán cũng không biết…"

Dịch trạm bên trong ấm áp, Tô Vân một bên giúp mấy tiểu tử kia che che tay, một bên đem bản thân tính linh thần thông đại hoàng chung biểu hiện ra cho bọn hắn nhìn.

Thanh Khâu Nguyệt, Ly Tiểu Phàm cùng Hồ Bất Bình tay nhỏ rất nhanh liền ấm lên, khuôn mặt cũng biến thành đỏ

bừng, ba cái tiểu em bé leo đến hắn đại hoàng chung bên trên, lật tới lật lui nhìn.

Tô Vân suy đoán nói: "Ta cảm thấy khả năng vẫn là Dã Hồ tiên sinh truyền thụ cho chúng ta cựu thánh kinh điển tác dụng. Tiên sinh mặc dù không có dạy cho chúng ta bất kỳ cái gì công pháp, chỉ dạy chúng ta đọc sách, nhưng mà cựu thánh kinh điển vẫn là trong lúc vô hình ảnh hưởng đến chúng ta. Cho nên ta mới có thể tại ba năm trước đây quan tưởng thành thật, tu thành tính linh thần thông."

Hoa Hồ suy tư nói: "Lúc trước ngươi chỉ có thần thông, mà không có cách dùng, Thủy Kính tiên sinh truyền thụ cho ngươi Hồng Lô Thiện Biến Dưỡng Khí thiên, chính là đem cách dùng truyền cho ngươi."

Tô Vân gật đầu.

Hắn là may mắn, gặp hai vị đối với hắn ảnh hưởng sâu vô cùng tiên sinh, một vị dạy hắn học, một vị dạy hắn dùng.

"Nhị ca, ngươi tại dã hồ tiên sinh môn hạ tu hành so ta còn lâu, khả năng ngươi cũng tại trong lúc vô hình có bản thân tính linh thần thông."

Tô Vân nói: "Cựu thánh kinh điển, ngươi so ta biết càng nhiều."

Hoa Hồ lắc đầu nói: "Tiên sinh môn hạ lúc mỗi lần kiểm tra, đều là ngươi kiểm tra thứ nhất, ta chỉ có thể xếp ở vị trí thứ hai. Ta không có ngươi phần này thiên phú, khẳng định không có tính linh thần thông. Ta chỉ là ưa thích trong giấc mộng học thuộc lòng mà thôi."

Hắn liếc liếc Tô Vân, lặng im phút chốc, vẫn là nói ra lời trong lòng: "Tiểu Vân, thực ra ta một mực rất lo lắng ngươi."

Tô Vân lộ ra vẻ nghi hoặc.

Hoa Hồ chần chừ một cái, tiếp tục nói: "Chúng ta lo lắng ánh mắt ngươi hồi phục thị lực sau đó, nhìn thấy Thiên Môn trấn chân tướng, nhìn thấy khu không người cư dân chân tướng, lại bởi vậy sụp đổ. Ta còn sợ ngươi cảm thấy ngươi là người, chúng ta là yêu, sẽ bị chúng ta cô lập. Còn sợ ngươi bởi vậy cảm thấy cô đơn tịch mịch…"

Tô Vân cười: "Nhị ca, nói nhăng gì đấy? Các ngươi là bạn học của ta ah, ta làm sao lại cảm giác được cô quạnh cô lập?"

Hắn nhìn dịch trạm bên ngoài tuyết sơn, sắc mặt bình tĩnh nói: "Có khoảnh khắc như thế, ta quả thực có chút sợ hãi. Nghĩ đến chỉ có ta một cái là người, ta cũng cảm thấy có chút cô độc. Nhưng mà ta nhìn thấy các ngươi, ta liền bình thường trở lại. Các ngươi là bạn học của ta, tại một cái tường tự bên trong học được rất nhiều năm đồng học!"

Hắn đứng dậy, lộ ra tươi cười: "Đồng học, có thể là cha mẹ người thân bên ngoài, cùng ngươi lâu nhất người! Ta muốn thông điểm này, các ngươi là người hay là yêu, là hồ ly tinh trách vẫn là quỷ thần, có cái gì khác biệt đâu?"

Hoa Hồ yên lòng, nhìn một chút mấy cái kia lão binh, thấp giọng nói: "Tiểu Vân, ngươi cảm thấy bọn họ là người hay là yêu?"

Tô Vân nhìn về phía mấy cái kia lão binh, lắc đầu, hắn không đoán ra được.

Ầm ầm tiếng vang từ bên ngoài truyền đến, đại địa tại hơi run rẩy, một tiếng to rõ cực kỳ long ngâm chấn động đến cửa sổ rầm rầm vang vọng.

Tô Vân vội vàng nằm ở bên cửa sổ nhìn lại, nhưng thấy xa xa trên tuyết sơn, một cái đầu rồng quái vật kéo lấy thật dài thân thể, từ tuyết sơn trên quan đạo nhanh chóng bò tới!

Cái kia đầu rồng quái vật tốc độ kinh người, từ trên núi vọt tới bên này, tốc độ đang từ từ hạ xuống, nhưng vẫn như cũ rất nhanh.

Quái vật thật dài trên thân thể, vậy mà mọc ra từng tòa lầu gỗ, theo quái vật thân thể đang đong đưa. Mà những cái kia lầu gỗ bên cửa sổ, vậy mà có thể nhìn thấy từng trương hướng ra phía ngoài nhìn quanh gương mặt!

Quái vật trên người bằng gỗ trong tiểu lâu, mỗi một ở giữa đều có rất nhiều người!

"Lục Địa Chúc Long đến!" Sưởi ấm các lão binh nhao nhao đứng dậy.

Hoa Hồ cái đầu hơi lùn, tại bên cửa sổ nhón đầu ngón chân lên hướng ra phía ngoài nhìn quanh, Hồ Bất Bình ba cái thì tại phía sau hắn nhảy tới nhảy lui, thử nhìn thấy cái kia cái gọi là Lục Địa Chúc Long.

Một cái lão binh hướng Tô Vân bọn họ nói: "Có thể đi ra ngoài. Đám người xuống, các ngươi lại đến đi."

Tô Vân còn chưa kịp ra ngoài, Ly Tiểu Phàm, Hồ Bất Bình cùng Thanh Khâu Nguyệt cũng đã vượt lên trước một bước liền xông ra ngoài, Hoa Hồ tương đối thận trọng đi ở phía sau.

Chỉ thấy Ly Tiểu Phàm, Hồ Bất Bình cùng Thanh Khâu Nguyệt đứng ở bên ngoài, thân thể kéo căng, lồng ngực thẳng tắp, khẩn trương nắm chặt nắm tay nhỏ, ngửa đầu phát ra oa oa âm thanh.

"Không kiến thức bộ dạng…"

Hoa Hồ có chút khinh thường, ngẩng đầu lên đến xem hướng cái kia còn chưa dừng lại Lục Địa Chúc Long, lập tức khẩn trương đến kéo căng thân thể thẳng tắp lồng ngực, nắm chặt nắm đấm trợn mắt lên, không tự chủ được phát ra oa một tiếng thán phục.

Cái kia Lục Địa Chúc Long mặt ngoài thân thể, mọc ra giống như là đồng thau đồng dạng lân phiến, bị mài đến sáng bóng, miệng rồng thật dài thở dốc giống như là cuồng phong hướng hai bên thổi qua, đem mấy tiểu tử kia mũ suýt nữa thổi đi.

Hoa Hồ cùng ba tên tiểu gia hỏa vội vàng đồng thời đưa tay, đè lại đỉnh đầu mũ.

Tô Vân đi ra, chỉ thấy Lục Địa Chúc Long trên lưng lầu gỗ là dùng sắt thép đâm vào Chúc Long dày nặng lân phiến bên trong, bởi vậy sẽ theo Lục Địa Chúc Long thân thể rất có nhịp điệu lay động.

Chờ đến Chúc Long chậm lại, lay động tiết tấu cũng chậm xuống. Những cái kia lầu gỗ có một tầng, có hai tầng, tầng thứ hai thường thường là một cái hồi hương đình, trong đình ngồi một cái cảnh giới nam nữ.

Cái kia Lục Địa Chúc Long vuốt rồng cũng là dị thường tráng kiện, vuốt rồng hạ xuống, chụp ở quan đạo núi đá trên mặt đất, ánh lửa văng khắp nơi.

Kỳ lạ hơn đặc biệt chính là, Lục Địa Chúc Long mọc ra mấy trăm chân, liếc nhìn lại đều là chân, rất có nhịp điệu nâng lên hạ xuống, không ngừng tiến lên!

Tô Vân cũng không khỏi trợn mắt lên, ngơ ngác nhìn quái vật khổng lồ này.

Lục Địa Chúc Long trong miệng mũi phun ra thật dài khí lưu, phát ra âm u du dương gào to, tuy là âm u, nhưng đinh tai nhức óc, để cho người ta lồng ngực cũng cộng hưởng theo!

Nó phun ra khí lưu gặp được không khí lạnh, nhất thời biến thành thật dài khói trắng, giống như là mây mù đồng dạng bốn phía phiêu tán.

Tô Vân đang muốn quan sát tỉ mỉ, đột nhiên màu trắng trong mây mù, Lục Địa Chúc Long thật dài râu rồng dọc theo thân thể bay tới, ở trong sương mù lay động, rất có vẻ đẹp.

Đây là một loại Tô Vân đám người trước đây chưa từng gặp sinh vật, thân dài hai ba dặm, trên lưng có tám mươi tòa tòa lầu gỗ nho nhỏ, có thể cõng chở mấy trăm người, tải trọng hai ngàn vạn cân, trèo đèo lội suối, như giẫm trên đất bằng!

Dịch trạm bên trong, hai cái lão binh tiến lên, một cái tại quan đạo bên trái, một cái tại quan đạo bên phải, đuổi theo Chúc Long chạy về phía trước, đột nhiên đưa tay bắt lấy Chúc Long hai cái râu rồng, ra sức kéo động.

Lục Địa Chúc Long tốc độ càng ngày càng chậm, cuối cùng dừng lại.

Cái kia hai cái lão binh đem thật dài râu rồng buộc tại dịch trạm trên cây cột, mỗi người thở phào một cái.

Lại có một cái lão binh leo đến dịch trạm cạnh trên tháp nước, vứt xuống một cái không biết do quái vật gì ruột chế thành ống nước, một cái khác lão binh vội vàng kéo lấy ống nước, hướng về phía Lục Địa Chúc Long vuốt rồng xả nước.

Lục Địa Chúc Long bởi vì lặn lội đường xa, vuốt rồng cùng mặt đất cọ xát, giống như là bị nung đỏ bàn ủi, bị nước xông qua liền phát ra xì xì âm thanh, nước lạnh trực tiếp bị bốc hơi, hóa thành sương mù nồng nặc.

Mà đổi thành một bên, lại có một cái lão binh chạy vội tới nhà kho bên cạnh, đem nặng nề nhà kho cửa đẩy ra, từ bên trong lôi ra mấy cỗ trâu thi, ném tại Lục Địa Chúc Long bên miệng.

Lục Địa Chúc Long bắt đầu ăn, mở miệng nuốt vào một bộ trâu thi, sức ăn kinh người.

Buộc tốt râu rồng dịch trạm lão binh thì đi chuyển đến từng cái bồn nước lớn, đặt ở trên đường, đợi đến vuốt rồng hạ nhiệt độ về sau, liền đem nước để vào bồn nước lớn bên trong, để Lục Địa Chúc Long uống nước.

Tô Vân cùng bốn cái em bé nhìn mà trợn tròn mắt, oa oa thán phục.

Lúc này, Chúc Long trên lưng cửa phòng mở ra, từng cái thang dây bị ném xuống dưới, có người trong phòng hô: "Thiên Thị Viên đến trạm! Thiên Thị Viên đến trạm! Xuống xe nhanh!"

Tô Vân thầm nghĩ: "Lục Địa Chúc Long kéo xe, cùng trâu ngựa kéo xe không giống, trâu ngựa kéo xe, là đem xe toa đặt ở đằng sau, Lục Địa Chúc Long kéo xe, là đem xe toa đặt ở trên người."

Đang nghĩ ngợi, bên trong một cái trong phòng có mấy cái nam nữ trẻ tuổi theo thang dây đi xuống.

Mấy cái này nam nữ trẻ tuổi mặc trên người thật dày quần áo, từ quần áo cổ áo bên trong lộ ra màu trắng lông, sau lưng cõng tầng tầng lớp lớp bọc quần áo.

Bọn họ hẳn là từ trong thành trở về quê hương người trẻ tuổi, xa cách từ lâu trở về, mỗi người giãn ra thân thể, run run cái mũi, tham lam hô hấp lấy lành lạnh không khí.

Lục Địa Chúc Long trên lưng, có người thúc giục Tô Vân bọn họ lên xe, nói: "Thời tiết lạnh, không thể dù sao vẫn mở cửa, đi lên nhanh một chút!"

Tô Vân nắm lấy thang dây leo lên trên đi, ba đầu tiểu hồ yêu theo ở phía sau, Hoa Hồ tại cuối cùng.

Tô Vân leo lên toa xe, xoay người cúi người xuống, vươn tay, đem bốn cái hồ yêu một cái tiếp theo một cái xách đi lên.

Hắn đang muốn đóng cửa lại, chỉ nghe vừa rồi xuống xe một cái tuổi trẻ nam tử cười ha ha nói: "Cuối cùng về đến cố hương! Ta nhịn không được!"

Tô Vân nhìn lại, chỉ thấy nam tử trẻ tuổi kia vứt bỏ bọc quần áo, vậy mà tại trước mắt bao người nhanh chóng đem trên người quần áo cởi xuống, thân thể trần truồng la hét, xông vào trong tuyết.

Hô ——

Từ trong tuyết nhảy ra một cái đại bạch lang, tại trong tuyết lăn qua lăn lại, đột nhiên tung người nhảy lên, ba chân bốn cẳng lao nhanh.

Tô Vân nhìn mà trợn tròn mắt, nhưng trong xe những người khác nhưng phảng phất nhìn lắm thành quen, dịch trạm bên trong lão binh cũng là không cảm thấy kinh ngạc, mở ra Chúc Long râu rồng, kêu lớn: "Đi vào nhanh một chút, muốn khởi hành! Đi vào nhanh một chút!"

Tô Vân vội vàng vào nhà, đóng cửa phòng.

Lục địa Chúc Long ăn uống no đủ, mở mắt, lung lay đầu, phun ra khí tức, phát ra một tiếng to rõ hí dài.

Cái này cự vật chậm rãi bước ra hai chân, đi ra Thiên Thị Viên dịch trạm, chấn động đến mặt đất khẽ run, Chúc Long trên lưng từng dãy phòng ốc trung thừa khách bọn họ vội vàng nhao nhao ngồi ở chỗ ngồi, ổn định thân hình.

Hồ Bất Bình hưng phấn đến khuôn mặt nhỏ đỏ bừng, vội vàng hướng Tô Vân vẫy tay: "Ở đây, ở đây!"

Bọn họ ngồi tại một cái bên cửa sổ, có thể thông qua cửa sổ nhìn thấy phía ngoài phong cảnh.

Tô Vân đi qua, thân thể theo tiến lên Chúc Long đung đưa không ngừng, hắn đi tới trên chỗ ngồi, cách cửa sổ nhìn lại,

chỉ thấy dịch trạm lúc trước mấy cái trở về quê hương người trẻ tuổi đều không thấy bóng dáng, chỉ vứt xuống một đống quần áo cùng bọc quần áo.

Mà tại dịch trạm phía sau trên núi, vài thớt bạch lang ngay tại vui chơi giống như lao nhanh.

Vài thớt lang vọt tới đỉnh núi, đứng tại trong gió thỏa thích rống to. Gió lạnh thổi bạch lang bọn họ lông tóc, trong gió tung bay.

Gào rống ——

To rõ âm thanh cùng Chúc Long ngâm nga cộng hưởng, truyền đến Tô Vân trong tai, để hắn có một loại không tên mong đợi cùng thương cảm.

Những này ở trong thành thị vụ công Thiên Thị Viên yêu tộc thanh niên, bận rộn một năm sau trở lại cố hương, cuối cùng buông ra trói buộc, tại cố hương, tại Thiên Thị Viên khu không người, bọn họ lộ ra diện mục thật sự, làm càn đại hống đại khiếu, biểu đạt một năm qua này bị đè nén bản thân.

Mà bây giờ, Tô Vân cũng rời đi cố hương, đi tới thành thị.

Hắn ngồi xuống, hốc mắt có chút ẩm ướt, nhìn ngoài cửa sổ liên miên tuyết sơn, bên tai lại vang lên Khúc bá thương liêu tiếng ca.

Hắn nhìn ngoài cửa sổ, ngón tay chụp lấy mặt bàn, dùng lão Sóc Phương hạ giọng ngâm nga.

Bên ngoài tuyết lớn mênh mông, đâu đâu cũng có phần mộ, Thiên Thị Viên năm nay trời đông giá rét bên trong một mảnh trắng xóa, tìm không thấy một cái anh hùng, một cái hào kiệt, chỉ có anh hùng hào kiệt phần mộ. Còn có một cái đến từ khu không người thiếu niên ngồi người Chúc Long đuổi, từ nông thôn chạy tới trong thành.

Chương 45 : Đêm dài mục ca

Chương 45: Đêm dài Mục Ca

Toa xe lay động, Lục Địa Chúc Long thật dài râu rồng tại ngoài cửa sổ bồng bềnh, tốc độ của nó dần dần tăng lên, bước ra hai chân mang theo trên lưng hành khách, từ hai ngọn núi lớn ở giữa xuyên qua, trong cổ họng phát ra đinh tai nhức óc long ngâm.

Chúc Long tại xuyên qua khu không người, tiếng long ngâm uy hiếp tiềm ẩn tại khu không người yêu ma quỷ quái.

Có người tới kiểm tra mảnh ngọc của bọn họ, Tô Vân thế mới biết ngọc phiến hẳn là lên xe bằng chứng.

Cửa sổ xe dưới có hai hàng chỗ ngồi, mỗi sắp xếp chỗ ngồi có thể ngồi ba cái người trưởng thành, Tô Vân đối diện còn ngồi một cái tư thế hiên ngang thiếu niên, mày kiếm mắt sáng, rất là đẹp đẽ, tràn đầy tinh thần phấn chấn.

Trên người hắn quần áo cũng là cực kỳ hoa mỹ, cổ áo hai bên có Kim Phượng thêu thùa, nhẫm bên cạnh cũng có Kim Ô lái xe kéo lấy mặt trời thêu thùa.

"Những cái kia bạch lang, là Thiên Thị Viên khu không người yêu quái, biến hóa thành người, vào thành làm công."

Thiếu niên kia giống như là tại đối bọn hắn nói chuyện, lại giống là độc thoại, nói: "Mấy năm gần đây, trong thành yêu vật càng ngày càng nhiều, trị an cũng là càng ngày càng loạn. Khi nào mới có thể trừ sạch những yêu ma này?"

Tô Vân nghi ngờ nói: "Huynh đài, người có tốt xấu, yêu quái cũng có tốt xấu, vì sao muốn diệt trừ yêu quái, mà không

phải diệt trừ người xấu yêu xấu?”

Thiếu niên kia nghiêng đầu không nhìn tới hắn, cười lạnh nói: “Ngươi từ khu không người lên xe, bên người mang theo bốn cái em bé, có thể thấy được cũng là yêu quái huyễn hóa trưởng thành. Nếu như làm ác lời nói, đừng rơi vào trong tay của ta…”

Hoa Hồ nói nhỏ: “Tiểu Vân, người này khẳng định là mới từ quan học bên trong chạy đến, đầy trong đầu đều là hàng yêu trừ ma khó hiểu ý nghĩ.”

Thiếu niên kia liền vẻ mặt đỏ lên, cái trán toát ra gân xanh, trong miệng lặp đi lặp lại chính là cái kia vài câu “Hàng yêu trừ ma” “Trừ ma vệ đạo”.

Tô Vân nhìn ở trong mắt, khẽ mỉm cười.

Bên cạnh hắn, Ly Tiểu Phàm đang lè lưỡi liếm cửa sổ.

Cửa sổ là cửa sổ thủy tinh, băng lạnh ngắt lạnh, hơn nữa thông suốt, có thể nhìn thấy cảnh sắc bên ngoài.

Nông thôn đến hồ ly nơi nào thấy qua cái này? Chỉ cảm thấy liếm láp giống như là ăn kẹo đồng dạng.

Đối diện thiếu niên cuối cùng nhịn không được nói: “Đừng liếm, đó là lưu ly, không phải kẹo!”

Ly Tiểu Phàm cúi đầu, ủy khuất ngồi ở chỗ đó. Thiếu niên kia đến cùng vẫn là mềm lòng, đem hàng yêu trừ ma suy nghĩ vứt qua một bên, thành thạo trong túi lật phút chốc, tìm tới mấy khối kẹo, để lên bàn giao cho Ly Tiểu Phàm, nói: “Ăn cái này. Đây là ta từ tái ngoại Dương Thành mua cho muội muội ta mã nãi đường, có chút dính răng.”

Hoa Hồ nhỏ giọng nói: “Còn không cảm ơn ca ca?”

Ly Tiểu Phàm, Hồ Bất Bình cùng Thanh Khâu Nguyệt ba tên tiểu gia hỏa vù một cái đồng thời đứng lên, đồng thời

khom người, tất cả đồng thanh nói: “Cảm ơn ca ca!”

Thiếu niên kia vẻ mặt vừa đỏ, chân tay luống cuống, luôn miệng nói: “Ai, ai, nhanh đừng như vậy… Muội muội ta nếu là giống như các ngươi như vậy hiểu chuyện thì tốt rồi. Nha đầu kia quả thực là dằn vặt người ma vương đầu thai!”

Tô Vân, Hoa Hồ rất nhanh liền cùng thiếu niên kia quen thuộc lên, thiếu niên kia gọi Lý Mục Ca, Sóc Phương người, Sóc Phương Văn Xương học cung sĩ tử, vừa mới trở thành linh sĩ không lâu. Lần này đi tái ngoại lịch luyện, tu hành tính linh thần thông, bởi vì niên quan tới gần, cho nên liền từ tái ngoại về nhà ăn tết.

“Những cái kia bạch lang, là khu không người lang yêu, đi tái ngoại Dương Thành làm công.”

Lý Mục Ca nói: “Những năm này yêu quái biến hóa thành người vào thành chế tác, đều là rất bình thường sự tình, loại sự tình này tại Sóc Phương cũng rất nhiều. Lúc trước quan phủ còn hỏi đến, về sau cũng liền mở một con mắt nhắm một con mắt. Yêu quái chế tác, tiền công cho thấp, làm việc tựa như là liều mạng, quan phủ cũng là vui lòng thấy cảnh này, không có xua đuổi bọn họ.”

Tô Vân yên lòng, hắn đã đáp ứng lão Cẩu vợ chồng, muốn tại nhân loại trên địa bàn bảo vệ Hoa Hồ bọn họ an toàn, hắn nguyên bản lo lắng người trong thành phát hiện Hoa Hồ bọn họ là yêu quái, sẽ kêu đánh kêu giết.

Hoa Hồ đi theo hắn vào thành, nhưng thật ra là ôm quyết tâm quyết tử.

Phần này đồng học tình nghĩa, đặc biệt cảm động Tô Vân.

Sắc trời bên ngoài dần dần ảm đạm xuống, đột nhiên Chúc Long mở cái miệng rộng, trong miệng có ngọc rồng bay ra, lơ

lửng tại môi ở giữa, ngọc rồng ánh lửa như đuốc, thông suốt phía trước hơn mười dặm phảng phất ban ngày.

Tô Vân chen đến bên cửa sổ ngắm cảnh sắc, chỉ thấy Chúc Long đi lại tại dãy núi ở giữa, đã đi ra Thiên Thị Viên bão tuyết khu vực, phía trước núi lớn hình bóng lay động, rất là cao to.

Chúc Long vậy mà một đường leo lên, rất mau tới đến đỉnh núi.

Chúc Long vặn vẹo thân thể chuyển hướng thời điểm, Tô Vân có thể nhìn thấy bên cạnh toa xe.

Những xe kia toa có chút là hai tầng tòa lầu gỗ nho nhỏ, tầng cao nhất trong lương đình linh sĩ đứng ở nơi đó, trong tay xách theo một chiếc sáng vô cùng đèn, ánh đèn giống như là đâm rách bầu trời đêm cây cột, hướng bốn phía so sánh đi.

Tô Vân mượn ánh đèn nhìn lại, không khỏi khẽ ồ lên một tiếng, chỉ thấy trong bóng tối lại còn có đồ vật, trên không trung phần phật phi hành, tốc độ cực nhanh, hướng toa xe nhào tới, nhưng bị linh sĩ ánh đèn chiếu một cái, liền phần phật bay đi.

Cái kia trong bóng tối đồ vật, không biết là vật gì, Tô Vân nhìn phút chốc cũng không có phân biệt rõ ràng.

Hắn chỉ có thể nhìn thấy một ít rách nát quần áo bay trên trời, nhưng quần áo bên dưới là cái gì nhưng nhìn không rõ.

“Nơi này là lão khu không người biên giới.”

Lý Mục Ca nói: “Trên bầu trời bay là ngã sư khôi lỗi, linh sĩ sau khi chết, nội tâm nếu như bám vào bản thân chết đi trên thân thể không nguyện rời đi, liền sẽ biến thành loại này vật kỳ quái. Những cái kia y phục rách rưới, chính là bọn họ khi còn sống ăn mặc quần áo. Nghe nói, lão khu không người bên trong chết không biết bao nhiêu linh sĩ.”

Hồ Bất Bình rùng mình một cái, run giọng nói: “Như vậy quần áo phía dưới là…”

“Bộ xương.”

Lý Mục Ca nói bổ sung: “Biết bay bộ xương.”

Ba cái đứa bé ôm ở cùng một chỗ run lẩy bẩy, hoảng sợ nhìn ngoài cửa sổ.

Lý Mục Ca cười nói: “Không cần sợ. Chúc Long liễn bên trên đều sẽ có linh sĩ theo xe, những cái kia trong lương đình linh sĩ chính là chịu trách nhiệm toa xe an toàn, bọn họ đèn là tính linh thần binh, đặc biệt khắc chế ngã sư khôi lỗi.”

Hồ Bất Bình càng thêm hoảng sợ, chỉ vào ngoài cửa sổ nói: “Viên Tam tổ sư!”

Tô Vân trong lòng nhảy lên kịch liệt, vội vàng hướng ngoài cửa sổ nhìn lại, chỉ thấy một cái trượng cao Bạch Viên trần truồng đứng tại Chúc Long liễn một tòa lầu nhỏ mái nhà, cầm trong tay hỗn thiết bổng một gậy đâm đi, cây gậy xoay tròn, ba đầu Bạch Viên bay ra, đem bên cạnh lương đình đánh vỡ nát!

Cái kia trong lương đình linh sĩ xách theo đèn lồng ngay tại đối phó ngã sư khôi lỗi, đoán không kịp, bị hắn hỗn thiết bổng đâm tại ngực, bắt không được đèn lồng bay ngược mà đi, té xuống Chúc Long liễn.

Cái kia linh sĩ phát ra một tiếng kêu thê lương thảm thiết, bị từng con trong đêm tối phi hành ngã sư khôi lỗi bắt lấy, kéo vào đêm tối bầu trời đêm.

Trong xe nhất thời loạn cả một đoàn, toa phía trong hành khách một mảnh hoảng loạn, không có linh sĩ xua tán ngã sư khôi lỗi, chỉ sợ những cái kia khoác lên quần áo bộ xương liền sẽ xông vào toa xe, bọn họ đều đem táng thân tại ngã sư khôi lỗi trong miệng!

Từ Nguyên Đế mở quan học đến bây giờ đã có bốn mươi tám năm, nhưng trải qua quan học người vẫn là không nhiều, phần lớn người đều là học được biết viết văn tự, có thể trở thành linh sĩ vẫn là không nhiều.

Buồng xe này bên trong cũng nhiều là người bình thường, đối mặt loại tình hình này, trong lúc nhất thời cũng bị mất chủ ý.

"Viên Tam tổ sư vậy mà lại đuổi giết đi lên!"

Tô Vân trong lòng cảm giác nặng nề, đứng dậy, đang muốn nói chuyện, Lý Mục Ca đồng thời cũng đứng dậy, nhanh chóng nói: "Thủ xe linh sĩ chết rồi, nhất định phải có người bảo vệ đèn, nếu không tất cả mọi người sẽ bị ngã sư khôi lỗi ăn đi! Tô Vân học đệ…"

Tô Vân đi ra ngoài, trầm giọng nói: "Mục Ca học trưởng, ngươi tới thủ đèn. Cái kia bạo viên, là tới tìm ta, ta tự mình giải quyết!"

Lý Mục Ca giật mình, vội vàng đuổi theo hắn.

Tô Vân đi ra toa xe: "Nhị ca, Bất Bình, các ngươi tới bảo vệ trong xe người!"

Hoa Hồ tinh thần phấn khởi, bỏ đi phía ngoài áo, trầm giọng nói: "Tiểu Phàm, Bất Bình, Tiểu Nguyệt, các ngươi bảo vệ cái thùng xe này, ta đi cái kia không có linh sĩ thủ hộ toa xe! Nhất định không thể để cho ngã sư khôi lỗi đi vào, hiểu chưa?"

"Rõ ràng!"

Ba cái đứa bé nhao nhao bỏ đi phía ngoài áo dày váy, Hồ Bất Bình cùng Ly Tiểu Phàm canh giữ ở đầu xe đuôi xe, Thanh Khâu Nguyệt canh giữ ở trung tâm.

Lúc trước cái này ba cái tiểu yêu hồ hóa thành đứa bé băng tuyết đáng yêu, còn mang theo vài phần ngây thơ, nhưng bây giờ lại có vẻ tỉnh táo dị thường bình tĩnh.

—— hồ ly, cũng là một loại mãnh thú.

Hiện tại ba cái đứa bé đã đi vào đi săn trạng thái!

Tô Vân xoay người nhảy đến toa xe trên ban công, gió lạnh đánh tới, trần xe tiếng gió rít gào, gió lạnh theo cổ áo của hắn hướng trong cổ rót.

"Viên Tam! Ta tại nơi này!" Tô Vân kêu lớn.

Viên Tam tổ sư cầm trong tay hỗn thiết bổng, ngay tại cúi người nằm ở cửa sổ xe phía trước, hướng trong xe nhìn quanh, tìm kiếm tung tích của hắn.

Nghe được thanh âm của hắn, đầu này lão viên thân thể chấn động, quay đầu nhìn lại, chậm rãi đứng thẳng người.

Lý Mục Ca nhảy đi lên, hướng Viên Tam tổ sư nhìn lại, không khỏi chấn động trong lòng: "Cái này yêu vật hảo hảo cường tráng, rất khó đối phó!"

Viên Tam tổ sư một thân khối cơ thịt, cơ bắp số lượng so với người bình thường nhiều ra hơn hai lần, hắn xương cốt cường độ mật độ, trái tim cung cấp huyết năng lực, khí tức kéo dài mức độ, cũng vượt xa nhân loại!

Vậy thì mang ý nghĩa, hắn trời sinh liền so với nhân loại mạnh mẽ, trời sinh khí huyết liền hùng hậu cực kì, cánh tay giương càng dài, lực công kích cùng sức bật mạnh hơn, phạm vi công kích rộng hơn!

Này chủng loại hình người yêu vật, còn có cực cao trí tuệ, khó đối phó hơn!

"Tô Vân học đệ, chính ngươi cẩn thận!"

Lý Mục Ca hướng Viên Tam tổ sư bước nhanh xông tới, đột nhiên nhảy lên, từ Viên Tam tổ sư đỉnh đầu phóng qua.

Ngay tại hắn nhảy lên đồng thời, Viên Tam tổ sư dùng sức chấn động hỗn thiết bổng, ba đầu Bạch Viên bay ra, nhào về phía trên không Lý Mục Ca.

Lý Mục Ca thôi thúc khí huyết, hắn tính linh thần thông nhất thời có thể hiện ra, lại là đỉnh đầu tung bay một cây kiếm, chỗ chuôi kiếm có thật dài anh bông lúa.

Thanh kiếm kia bị tức máu rót vào sau đó mới hiện ra, Lý Mục Ca chép kiếm nơi tay, trên không trung thi triển kiếm chiêu, kiếm quang khẽ động, liền thấy chỗ mũi kiếm từng ngụm trường kiếm bay ra, thi triển ra khác biệt kiếm chiêu, nghênh tiếp cái kia ba đầu Bạch Viên!

Lý Mục Ca đem mình tâm tư đều dùng tại kiếm bên trên, bởi vậy hắn tính linh thần thông là kiếm thần thông, hắn tại Trúc Cơ cảnh giới tu luyện võ học cũng đều biến thành kiếm pháp lạc ấn, lạc ấn tại hắn tính linh thần thông bên trên.

Theo kiếm pháp của hắn thi triển, Trúc Cơ thời kỳ kiếm pháp võ học cũng sẽ theo đó thi triển đi ra, kiếm quang đâm ra, từng ngụm trường kiếm từ trong kiếm bay vọt mà ra, đủ loại kiếm pháp tùy ý, sắc bén vô cùng!

Lý Mục Ca mặc dù ngăn lại cái kia ba đầu Bạch Viên, lại bị chấn động đến cánh tay tê dại, trong lòng giật mình: “Cái này yêu vật khí huyết quá hùng hồn!”

Hắn còn chưa rơi xuống đất, một bên khác, coong một tiếng chuông vang truyền đến, Tô Vân đã thôi thúc tính linh thần thông, hoàng chung hiện lên, thân như bạo viên, đón Viên Tam tổ sư sải bước vọt tới!

Chương 46 : Thề phân sinh tử

Chương 46: Thề phân sinh tử

Lý Mục Ca rơi xuống đất, sau lưng liền truyền đến ầm ầm một tiếng vang thật lớn cùng coong một tiếng chuông vang, Tô Vân cùng Viên Tam tổ sư chính diện va chạm, hai người dưới chân lầu gỗ nhất thời kẽo kẹt vang vọng!

Lý Mục Ca nhìn thấy bên cạnh mình gào thét mà qua Bạch Viên cùng từng đầu bay lượn Giao Long, không khỏi giật mình trong lòng: "Cái này Viên Tam tổ sư là cái lực lớn vô cùng đại quái vật, cho nên, Tô Vân sĩ tử nguyên hình, cũng là một cái thể tráng như núi đại quái vật ư? Hắn là bò rừng yêu vẫn là hà mã?"

Trong lòng của hắn buồn bực, có thể cùng Bạch Viên bậc này dị thú chống lại, đương nhiên là bò rừng, hà mã bậc này trời sinh thần lực gia hỏa.

Lý Mục Ca bất chấp suy nghĩ nhiều, chỉ thấy trong bầu trời đêm từng con ngã sư khôi lỗi ăn mặc rách rưới quần áo phi hành trên không trung, vọt tới bên này.

Rách nát quần áo bên dưới, là từng cỗ bạch cốt khô lâu, tại nội tâm điều khiển trở nên dị thường dữ tợn.

Lục Địa Chúc Long còn tại tiến lên, đối với cái này phảng phất giống như không phát hiện, nó là khổng lồ sinh vật, cùng nhân loại chỉ là một loại lợi dụng lẫn nhau quan hệ, nó mang theo nhân loại đi đường, nhân loại cung cấp cho nó đồ ăn.

Ngã sư khôi lỗi đối với nó không có bất kỳ cái gì uy hiếp, nó cũng không chịu trách nhiệm nhân loại an toàn.

Trên lưng của nó tám mươi tòa tiểu lâu, chỉ có Lý Mục Ca vị trí tòa này trên tiểu lâu không có ánh đèn thủ hộ, trở thành những cái kia ngã sư khôi lỗi chỗ đột phá.

Lý Mục Ca tại lầu nhỏ trên ban công đi nhanh, nắm chặt bản thân tính linh thần thông biến thành bảo kiếm, mở rộng mình học kiếm thuật, mỗi một kiếm đâm ra, liền kèm theo từng ngụm trường kiếm từ thần thông bên trong bắn ra, trên không trung bay lượn, mỗi một chiếc trường kiếm đều sẽ thi triển ra hắn rèn luyện nhiều năm tinh diệu kiếm pháp!

Hắn trước người sau người, trái trái phải phải, trên trên dưới dưới, đâu đâu cũng có lưu quang kiếm ảnh, để hắn tựa như tám tay kiếm khách đồng dạng.

Từng cái ngã sư khôi lỗi bị hắn lấy mạnh mẽ kiếm thuật thần thông trực tiếp chém giết, kiếm pháp chi tinh diệu, chi lóa mắt, làm người ta nhìn mà than thở.

Muốn tu thành kiếm thuật thần thông cực kỳ khó khăn, cần chân thành tại kiếm, chẳng những mỗi ngày luyện kiếm, trong đầu chỗ quan tưởng cũng là kiếm, nội tâm chỗ niệm cũng là kiếm, lúc tu luyện mang theo kiếm, tắm rửa thời điểm mang theo kiếm, thậm chí lúc ngủ cũng muốn ôm kiếm ngủ.

Như vậy cả ngày lẫn đêm, chỗ niệm chân thành, sắt đá không dời, nội tâm liền sẽ đem kiếm lạc ấn hóa thành hình chiếu, chiếu rọi đến trong đầu.

Đợi cái này lạc ấn cùng bản thân nguyên khí kết hợp, liền sẽ hóa thành tính linh thần thông, có uy lực.

Lý Mục Ca chính là như vậy một cái kiếm si.

Nhưng mà, những cái kia ngã sư khôi lỗi bị hắn chém giết sau đó, rất nhanh liền sẽ bản thân gây dựng lại, lần nữa bay lên

trên không hướng hắn nhào tới.

Kiếm thuật thần thông mặc dù sắc bén, nhưng mà đối phó ngã sư khôi lỗi loại này lão khu không người sinh vật cổ quái, vẫn còn có chút khó khăn, không bằng những cái kia đèn lồng.

Lý Mục Ca cau mày, phía dưới toa xe phía trong, đã truyền đến lưu ly rách nát âm thanh cùng mọi người thét lên, hiển nhiên có ngã sư khôi lỗi đã phá cửa sổ, đi vào toa xe!

Nhưng vào lúc này, trong xe truyền đến chấn động long ngâm, cửa sổ xe đột nhiên nổ tung, chỉ thấy một đầu khí huyết Giao Long quấn quanh ở một cái ngã sư khôi lỗi trên người, dùng sức chuyển động thân khu, đem cái kia ngã sư khôi lỗi xoắn nát!

"Là cái kia mang theo mũ tai chó tiểu gia hỏa!" Lý Mục Ca thoáng yên tâm.

Trong xe, Hoa Hồ biến thành thiếu niên chỉ có người bình thường bên hông cao như vậy, nhưng tại trong xe như giao long tới lui như gió, khi thì xuất hiện tại đầu xe, khi thì xuất hiện tại đuôi xe!

Hắn lúc bên trên trước mắt, như Giao Long leo lên tại trần xe, vách xe bên trên, chạy như bay.

Trong cơ thể của hắn khí huyết vận chuyển, bộc phát ra từng tiếng sấm rền, phàm là có ngã sư khôi lỗi xông vào, còn chưa kịp đối hoảng sợ hành khách ra tay, liền lập tức bị hắn lấy Giao Long ngâm đánh chết!

Mà tại một cái khác tòa tòa lầu gỗ nho nhỏ bên trong, Hồ Bất Bình, Ly Tiểu Phàm cùng Thanh Khâu Nguyệt người cái đầu càng thêm thấp bé, nhưng mà lại càng linh hoạt, từng tiếng bi bô tiếng quát truyền đến.

"Long Du Khúc Chiểu!"

“Ngạc Long Phiên Cổn!”

“Long Chiến Vu Dã!”

…

Cái này ba tên tiểu gia hỏa mỗi lần xuất chiêu, đều muốn trung khí mười phần lớn tiếng hô quát, để trong xe hành khách chính là lo lắng cho mình sẽ bị ngã sư khôi lỗi bắt đi, lại cảm thấy rất là thú vị.

Ba cái đứa bé một chiêu một thức tràn đầy dã tính, lực lượng cũng là lớn đến lạ thường, đem những cái kia xông vào ngã sư khôi lỗi đánh vỡ nát.

Nhưng ngã sư khôi lỗi rách nát sau đó liền sẽ gây dựng lại, xông vào trong xe số lượng cũng là càng ngày càng nhiều, Hồ Bất Bình đám người càng thêm mệt mỏi, lúc này Lý Mục Ca âm thanh từ bên ngoài truyền đến: “Chịu đựng, Lục Địa Chúc Long vượt qua ngọn núi này liền rời đi lão khu không người, chỉ cần qua ngọn núi này, ngã sư khôi lỗi liền sẽ tự động lui đi! Chịu đựng!”

Lục Địa Chúc Long còn tại trèo núi, đường núi dốc, Chúc Long trên lưng lầu gỗ cũng đi theo nghiêng lên.

Lý Mục Ca trong lòng khẩn trương vô cùng, Lục Địa Chúc Long sắp đi lên đỉnh núi, ngã sư khôi lỗi thế công cũng càng ngày càng mãnh liệt, để hắn căn bản hoàn mỹ đến xem Tô Vân cùng Viên Tam tổ sư tình hình chiến đấu.

Chúc Long lên núi xuống núi, trong khoảng thời gian này cực kỳ quan trọng.

Nếu như Viên Tam tổ sư trong khoảng thời gian này đánh chết Tô Vân, liền có thể lập tức vọt tới, đem Lý Mục Ca đám người giết sạch, thậm chí giết chiếc này Chúc Long liễn bên trên tất cả mọi người!

Nếu như Tô Vân có thể tại Viên Tam tổ sư thế công sống sót xuống, Chúc Long rời đi lão khu không người, Lý Mục Ca liền có thể rảnh tay đi trợ giúp Tô Vân, vây giết Viên Tam tổ sư!

Thắng bại, thậm chí sinh tử, liền quyết định tại đây lên núi xuống núi thời gian!

Lý Mục Ca kêu rên một tiếng, cảm giác được trong cơ thể nguyên khí có chỗ suy yếu, đồng thời đối kháng nhiều như vậy khôi lỗi ngã sư, tu vi của hắn hao tổn nhanh chóng, có chút vượt qua dự tính của hắn.

Hắn mặc dù là Uẩn Linh cảnh giới linh sĩ, có Uẩn Linh cảnh giới công pháp, nhưng mà nguyên khí của hắn tu vi nhưng cũng không mạnh, không chỉ có so ra kém Viên Tam tổ sư, cũng so ra kém Tô Vân.

Viên Tam tổ sư cùng Tô Vân đều không có Uẩn Linh cảnh giới công pháp, nhưng hai người một cái được trời ưu ái, là bạo viên, trời sinh khí huyết mạnh mẽ, một cái thì là đi theo Dã Hồ tiên sinh học được sáu bảy năm cựu thánh kinh điển, không người dạy dỗ dưới tình huống ba năm luyện thành độc nhất vô nhị tính linh thần thông.

Tô Vân tại đem Hồng Lô Thiện Biến Dưỡng Khí thiên tu luyện tới tầng thứ sáu lúc, nguyên khí tu vi liền vượt qua đại đa số cùng cảnh giới sĩ tử, hắn không có thỏa mãn, lại đi tu luyện Tiên Viên Dưỡng Khí thiên, để thân thể của hắn càng thêm cường kiện, khí huyết thâm hậu như yêu ma!

Tô Vân trên lực lượng không bằng Viên Tam tổ sư, nhìn như bản lĩnh qua quít bình thường, nhưng đó là cùng Viên Tam tổ sư so sánh.

Nếu như là đổi lại Lý Mục Ca như vậy linh sĩ, lực lượng tại Viên Tam tổ sư phía trước quả thực là không đỡ nổi một đòn,

hắn khí huyết thâm hậu mức độ, cũng không có cùng Viên Tam tổ sư lực lượng chống lại.

Chỉ có yêu quái, mới có thể đối phó yêu quái.

Tô Vân chính là như vậy yêu quái!

Lầu phía trên, Tô Vân hai chân không ngừng lùi lại, bàn chân như là sắc bén vuốt rồng, chụp lại lầu gỗ mái nhà, đem Viên Tam tổ sư lực lượng tan mất.

Viên Tam tổ sư xoay chuyển hỗn thiết bổng, chỉ nghe đương đương đương đương từng tiếng nổ không dứt, Tô Vân đỉnh đầu đại hoàng chung không ngừng chấn động, hoàng chung bắn ra từng vòng từng vòng vầng sáng.

Đó là hoàng chung tan mất Viên Tam tổ sư chiêu thức lực lượng lúc bắn ra vầng sáng.

Chiếc hoàng chung này có kỳ lạ tác dụng, có thể tan mất người khác công hướng Tô Vân lực lượng, tăng thêm Tô Vân sức thừa nhận.

Tô Vân bản thân cũng không biết loại này kỳ lạ tác dụng từ đâu mà đến, hắn vừa mới có thể sử dụng tính linh thần thông lực lượng, không có đi qua quan học hệ thống dạy dỗ, đối Uẩn Linh cảnh giới cùng tính linh thần thông hầu như hoàn toàn không biết gì cả.

Theo hoàng chung xoay tròn, tích tắc khắc độ bên trên không ngừng có Giao Long, Bạch Viên bay ra.

Đồng thời khống chế sáu cái Bạch Viên hoặc là sáu đầu Giao Long, là Tô Vân cực hạn, nhưng mà lần này, Tô Vân không có một mạch khống chế sáu cái Bạch Viên hoặc là Giao Long, mà là khống chế một đầu Giao Long cùng một cái Bạch Viên.

Bởi vì, nếu như khí huyết lạc ấn biến thành Giao Long hoặc Bạch Viên bị Viên Tam tổ sư đánh nát, hắn liền sẽ khí huyết tổn hao nhiều, chiến lực giảm đột ngột, không bằng dứt khoát chỉ khống chế hai cái, đã có thể tăng cường thực lực của mình, lại có thể tăng lên năng lực ứng biến.

Mỗi một cái Bạch Viên hoặc là Giao Long, đều đại biểu cho khác biệt chiêu pháp tán thủ, khác biệt chiêu pháp tổ hợp, sẽ nhận được không tưởng tượng được hiệu quả.

Hơn nữa, hắn sẽ ở mỗi con Bạch Viên hoặc Giao Long chiêu thức sử dụng ra sau đó, liền lập tức thu về hoàng chung tích tắc khắc độ bên trong, hóa thành lạc ấn.

Đây là một cái tiết kiệm khí huyết kỹ xảo.

Hắn cùng Viên Tam tổ sư đánh một trận xong, đối tính linh thần thông lĩnh ngộ cũng càng ngày càng nhiều.

Coong!

Tô Vân đón thêm Viên Tam tổ sư một kích, bị cái kia lông trắng bạo viên một gậy quét xuống lầu.

Người khác giữa không trung, đột nhiên hai cái ngã sư khôi lỗi hai bên trái phải bay tới, rách nát quần áo bên dưới đều có hai cái xương trắng cánh tay duỗi ra!

Thiếu niên gặp nguy không loạn, đỉnh đầu hoàng chung xoay tròn, một đầu khí huyết Giao Long bay ra, trên không trung chạy vật lộn, đem cái kia hai cái ngã sư khôi lỗi đánh chết, ngay sau đó lại trở về chuông phía trong, hóa thành hoàng chung tích tắc khắc độ bên trên một cái lạc ấn.

Tô Vân dưới chân chìm xuống, thân hình rơi xuống dưới, vừa vặn là rơi vào Chúc Long nhanh chóng hướng đỉnh núi leo lên trên thân thể.

Cái kia Lục Địa Chúc Long trên thân thể bao trùm lấy mặt bàn lớn nhỏ vảy rồng, theo Chúc Long chạy, vảy rồng lẫn nhau cọ xát, tuôn ra một chuỗi lại một chuỗi hoả tinh tử.

Từ dưới chân xúc cảm, liền có thể cảm giác được ra cái này vảy rồng ở dưới cơ bắp tích chứa lực lượng là kinh khủng bực nào!

Viên Tam tổ sư bịch một tiếng hạ xuống, mấy con ngã sư khôi lỗi hướng hắn nhào tới, bị hắn hỗn thiết bổng bên trong bay ra Bạch Viên đánh vỡ nát, xương vỡ cùng áo thủng hướng dưới chân núi rơi xuống, nhưng lại trong gió hội tụ vào một chỗ.

Viên Tam tổ sư cau mày, giơ tay lên tay mò sờ lồng ngực, khổng lồ quỷ quái để lại cho hắn tổn thương lại bị vỡ, máu tươi chảy ra.

Tô Vân run lên có chút tê dại hai tay, đỉnh đầu đại hoàng chung đột nhiên có Giao Long bơi ra, uốn quanh tại đồng thau chuông lớn bên trên, lại có một đầu Bạch Viên tung người nhảy lên, chồm hổm tại chuông lớn mũi chuông bên trên, nhìn chằm chằm Viên Tam tổ sư.

“Thiếu niên, ngươi là lợi hại người.”

Viên Tam tổ sư cơ bắp kéo căng, cưỡng ép ngăn chặn vết thương, âm thanh khàn khàn nói: “Ngươi học đồ vật thật nhanh, ta rất yêu thích ngươi. Nếu là ngày bình thường ngươi đi ngang qua Viên gia lĩnh, ta sẽ mời ngươi lên núi làm khách, cùng một chỗ làm cản đường sơn đại vương.”

Tô Vân không nói một lời, thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến Dưỡng Khí thiên, lúc này, hắn phát hiện vẫn là Hồng Lô Thiện Biến Dưỡng Khí thiên có thể làm cho hắn cấp tốc bù đắp hao tổn khí huyết, Tiên Viên Dưỡng Khí thiên cương mãnh có thừa

mà lực lượng nhỏ bé không đủ, không có Hồng Lô Thiện Biến mạnh như vậy hậu kình.

Viên Tam tổ sư cũng đang cố gắng thôi thúc Tiên Viên Dưỡng Khí thiên, để cho mình khí huyết khôi phục, trầm giọng nói: "Ta Viên gia lĩnh ba mươi bảy gia đình, một trăm tám mươi miệng ăn, trong đó bốn mươi hai miệng thanh niên trai tráng, mặt khác đều là phụ nữ trẻ em già trẻ. Bốn mươi hai miệng thanh niên trai tráng, có mười bốn là chết tại trong tay của ngươi."

Tô Vân hai chân có chút khúc ngồi xổm, tùy thời chuẩn bị phát lực, khuôn mặt bình tĩnh nói: "Bọn họ truy sát ta, bị ta giết ngược lại, Thiên Thị Viên không có người khác tới giết ngươi không cho ngươi đánh trả quy củ."

"Ngươi có thể đánh trả, có thể giết bọn hắn."

Viên Tam tổ sư lạnh lùng nói: "Nhưng xem như một thôn chi chủ, ta cũng nhất định phải vì ta thôn dân báo thù. Ta không thể dưỡng thương, ta nhất định phải đêm nay diệt trừ ngươi, bởi vì tốc độ tiến bộ của ngươi quá nhanh, ta sợ ta thương thế tốt sau đó, liền cũng không tiếp tục là đối thủ của ngươi!"

Hắn đem cõi lòng của chính mình phân tích một phen, hướng Tô Vân cho thấy bản thân không chết không thôi quyết tâm, Tô Vân cũng không nhịn được đối với hắn nổi lòng tôn kính.

Đây là một cái tâm chí cứng cỏi đến làm người ta kính nể đối thủ, hắn đặt một trận chiến này nhất định giết Tô Vân quyết tâm!

Tô Vân đồng thời cũng làm ra phán đoán, vậy chính là nhất định phải trong trận chiến này, đem Viên Tam tổ sư đánh chết!

Bởi vì, nếu như hắn có bất kỳ chần chừ, đều sẽ chết tại Viên Tam tổ sư tay!

“咙 cục cục —— “

Lục Địa Chúc Long kéo dài long ngâm truyền đến, đầu này cự long cuối cùng đi tới đỉnh núi, kèm theo một tiếng này chấn động long ngâm, Tô Vân trong lồng ngực cũng vang lên thật dài long ngâm, cùng Chúc Long cộng hưởng!

Bước chân hắn xê dịch, lần thứ nhất phản thủ làm công, hướng Viên Tam tổ sư công tới!

Đêm nay, thề phân sinh tử!

Chương 47 : Ý loạn Thanh Ngư trấn

Chương 47: Ý loạn Thanh Ngư trấn

Lục Địa Chúc Long bắt đầu xuống núi, nơi này là núi chân núi phía nam, liên tục trong vòng hơn mười dặm, cùng chân núi phía bắc so sánh, chân núi phía nam đối lập nhẹ nhàng, hơn nữa từ trên núi hướng nam nhìn lại, liền có thể nhìn thấy thành trấn ánh đèn.

Chỉ cần rời đi ngọn núi này, chính là rời đi lão khu không người, cũng rời đi Thiên Thị Viên, đi vào Sóc Phương phạm vi.

Chúc Long trên lưng, đương đương tiếng chuông không ngừng truyền đến, chỉ thấy một cái thân ảnh nho nhỏ đỉnh đầu hiện ra một cái chuông lớn, đang cùng vung vẩy gậy sắt cự viên tại Chúc Long trên lưng đi nhanh, không ngừng va chạm.

Hai cái này linh sĩ một bên giao chiến, một bên di động, mỗi lần va chạm liền bộc phát ra một tiếng vang dội chuông vang.

Toa xe bên trên lương đình bên trong, lại có từng cái thủ hộ Chúc Long liễn linh sĩ vô cùng khẩn trương thôi thúc ánh đèn, chiếu rọi bóng tối bầu trời đêm, đem trên không bay nhào mà đến những cái kia yển sư khôi lỗi đẩy lùi.

Bên trong một cái toa xe bên trên, keng keng keng tiếng kiếm reo truyền đến, Lý Mục Ca dùng hết khả năng đối kháng yển sư khôi lỗi tập kích.

Phía dưới, yển sư khôi lỗi giết vào toa xe, Hoa Hồ đem hành khách bảo hộ ở phía sau, liều chết cùng từng tôn yển sư khôi lỗi chém giết.

Một cái khác trong xe, Hồ Bất Bình, Thanh Khâu Nguyệt cùng Ly Tiểu Phàm cũng đến thời khắc quan trọng nhất, bọn họ phải đối mặt yển sư khôi lỗi càng ngày càng nhiều, sắp vượt qua bọn họ mức cực hạn có thể chịu đựng.

Đương ——

Một tiếng chuông vang truyền đến, Tô Vân cùng Viên Tam tổ sư lần nữa gặp gỡ, toàn lực bộc phát, Tô Vân đỉnh đầu hoàng chung phía trên, đột nhiên tích tắc khắc độ chuyển động, từng con Bạch Viên từ chuông phía trong nhảy ra, từ bốn phương tám hướng công hướng Viên Tam tổ sư!

Viên Tam tổ sư kêu rên, những này Bạch Viên công kích bất ngờ rơi vào trên người hắn khắp nơi vết thương cũ phía trên, làm cho vết thương của hắn nổ tung!

Cùng lúc đó, Viên Tam tổ sư một gậy đâm tại Tô Vân trước ngực, tiếng chuông mãnh liệt, tan mất một gậy này lực lượng, ngay tại lúc tiếng chuông vang lên trong nháy mắt đó, Viên Tam tổ sư một cái khác nắm đấm đánh vào hỗn thiết bổng phần đuôi!

Tiếng chuông không tiếp tục vang lên, một kích này lực lượng chặt chẽ vững vàng đập ở Tô Vân ngực, Tô Vân cổ họng ngòn ngọt, cả người hướng về phía sau bay ngược mà đi.

Thân hình của hắn vừa mới bay ra về phía sau, chuông lớn xoay tròn, long ngâm chấn động không dứt, từng đầu Giao Long từ chuông bên trên bay ra, đồng thời đánh vào Viên Tam tổ sư trên người.

Một người một vượn, hai bên trái phải hướng về phía sau ngã đi, từ Chúc Long liễn bên trên rơi xuống dưới, biến mất

trong bóng đêm.

“咙 cục cục ——” Lục Địa Chúc Long gào to kéo dài, đinh tai nhức óc.

Cái này quái vật khổng lồ thật dài râu rồng giống như là băng dải giống như theo gió phiêu lãng, từ trong bóng tối bay tới, Tô Vân một tay treo ở bên trái râu rồng bên trên, khóe miệng máu chảy không ngừng.

Một cái khác râu rồng bay tới, Viên Tam tổ sư sắc mặt u ám, chồm hổm tại cái kia râu rồng bên trên, hai cái chân cùng một tay nắm lấy râu rồng, một cái tay khác gắt gao nắm chặt hỗn thiết bổng.

Lạch cạch, lạch cạch.

Trên người hắn tất cả vết thương đều nổ tung, máu từng cỗ từng cỗ chảy xuống.

Thương thế nặng như vậy, tiếp tục đánh xuống, hắn liền sẽ đoạn tuyệt sinh cơ, nhưng mà đầu này bạo viên ánh mắt lạnh lùng, không có chút nào lui bước ý định.

Tô Vân hô hô thở, khóe miệng đều là bọt máu, hắn hẳn là thương tổn tới phổi, chỉ cảm thấy trong lồng ngực nóng bỏng, thở thời điểm trong cổ họng có tiếng vang.

Hắn vừa mới vận dụng hoàng chung bảy mươi hai cái lạc ấn, hiện tại khí huyết thiếu hư, tiếp tục đánh xuống, chiêu thức của hắn uy lực nhất định giảm nhiều.

Lục Địa Chúc Long thật dài râu rồng trong gió bồng bềnh, giống như là trong nước bơi lội đại mãng xà, ngay tại hai cái râu rồng sắp tụ hợp trong nháy mắt, Viên Tam tổ sư tung người nhảy lên, đong đưa hỗn thiết bổng hướng Tô Vân đập xuống!

Tô Vân hướng về phía trước rung động, thân hình trên không trung xẹt qua một cái đường cong, từ dưới lên trên đi tới Viên Tam tổ sư sau lưng.

Viên Tam tổ sư nhưng phảng phất đã sớm ngờ tới hắn sẽ có chiêu này, không có xoay người, mà là hỗn thiết bổng hướng về phía sau quét tới, nhắm thẳng vào Tô Vân đầu lâu!

Cũng trong lúc đó, hỗn thiết bổng hai đầu đồng đai gào thét xoay tròn, sáu cái Bạch Viên từ đồng đai bên trong nhảy ra!

Hắn đã nhìn ra Tô Vân đại hoàng chung sơ hở.

Đại hoàng chung phòng ngự quả thực rất mạnh, đại khái có thể tan mất hắn hai phần ba lực lượng, để Tô Vân chỉ tiếp nhận một phần ba lực trùng kích, nhưng mà chiếc hoàng chung này tá lực cần quá trình, cần thời gian.

Mà thời gian này, chính là đại hoàng chung cái thứ bảy khắc độ, tích tắc khắc độ vận chuyển một vòng cần thời gian, một giây.

Cũng tức là nói, chỉ cần tại một giây thời điểm liên tục công kích cùng một cái vị trí, đại hoàng chung liền sẽ không kịp tan mất lần công kích thứ hai, công kích này, sẽ toàn bộ để Tô Vân tiếp nhận!

Lần này, Viên Tam tổ sư vì Tô Vân chuẩn bị không phải hai lần công kích, mà là bảy lần công kích!

Hắn muốn đem thiếu niên này sinh sinh đánh thành bùn nhão!

Coong!

Hắn đòn thứ nhất đã rơi vào Tô Vân trên người, hoàng chung truyền đến một tiếng vang thật lớn, chuông lớn mặt ngoài chấn động, tầng thứ bảy khắc độ tại xoay tròn, ba trăm

sáu mươi cái khắc độ rất nhanh liền chuyển động gần một trăm cái nhiều.

Viên Tam tổ sư xoay đầu lại, lộ ra răng nanh, hung ác vô cùng.

Hắn kích thứ hai kích thứ ba kích thứ tư kích thứ năm kích thứ sáu kích thứ bảy, sẽ ở tích tắc khắc độ còn chưa hoàn thành còn lại hơn hai trăm cái khắc độ lúc, toàn bộ rơi vào Tô Vân trên người!

Hắn kích thứ hai sẽ trực tiếp nghiền nát thiếu niên này cổ họng xương sụn, đem hắn bảy cái cổ đánh nát thành mảnh vụn.

Kích thứ ba sẽ đánh nát xương sọ của thiếu niên này, đem hắn thiên linh cái đánh nát, đại não đánh thành bột nhão.

Kích thứ tư sẽ dỡ xuống hắn một cánh tay!

Kích thứ năm…

Viên Tam tổ sư tại quay đầu thời điểm, trong đầu còn chưa hoàn toàn tưởng tượng ra bản thân cái này bảy kích rơi vào Tô Vân trên người tạo thành hiệu quả, tích tắc giây biến hóa trong nháy mắt, hắn thấy được Tô Vân khí huyết vỡ bờ, nghe được thiếu niên huyết dịch tại trong mạch máu chảy xiết phát ra sóng biển vỗ bờ giống như tiếng vang!

Hắn nhìn thấy Tô Vân nguyên khí bởi vì vận chuyển quá nặng mãnh liệt, trực tiếp đem hắn cánh tay phải tất cả quần áo xé thành từng mảnh!

Hắn còn chứng kiến Tô Vân cánh tay đột nhiên trở nên vô cùng thô to, dưới làn da thô to mạch máu thình thịch nhảy lên, hắn nhìn thấy Tô Vân chưởng phong trở nên vô cùng sắc bén.

Thiếu niên tiếp nhận hắn một kích chi lực, thân thể tại vặn vẹo xoay tròn, xoay tròn thời điểm, thiếu niên cánh tay phải từ

dưới lên trên vung lên.

Cái kia giống như là một chiêu kiếm thuật.

Viên Tam tổ sư nhìn thấy Tô Vân cánh tay cắt ra sáu cái Bạch Viên, trực tiếp đem cái kia sáu cái Bạch Viên cắt thành hai nửa, đánh thành khí huyết trạng thái, nhìn thấy Tô Vân bàn tay gần như là không trở ngại chút nào cắt ra bản thân tính linh thần thông hỗn thiết bổng.

Hỗn thiết bổng bị bằng phẳng phân hai nửa, mặt cắt vô cùng sắc bén.

Hắn lại nhìn thấy Tô Vân bàn tay từ dưới lên trên từ sườn trái của chính mình bên dưới xẹt qua, từ vai phải của chính mình vạch ra, chưởng phong chỗ kiếm mang bay ra trong nháy mắt, hắn thấy được bản thân nóng bỏng máu bị kiếm mang bốc hơi, biến thành màu đỏ sương mù.

Viên Tam tổ sư nửa người trên bay lên, ở giữa không trung khen: "Tốt kiếm thuật! Viên Tam tâm phục khẩu phục, chết cũng không tiếc!"

Nửa người dưới của hắn rơi vào một cái râu rồng bên trên, đứng đó một lúc lâu, lúc này mới mất đi lực lượng, linh hoạt vượn chân bắt không được râu rồng, ngã xuống tới.

Tô Vân hạ xuống, suýt nữa từ trơn bóng trên vảy rồng té xuống, vội vàng đưa tay chụp lại lầu gỗ chống đỡ vật liệu thép, lúc này mới không có bị ném xuống Chúc Long liễn.

Viên Tam tổ sư nửa bộ thi thể từ bên cạnh hắn trượt xuống, rơi vào bóng tối núi rừng bên trong.

Tô Vân vẻ mặt buồn bã, cái này Viên Tam tổ sư tuy là muốn lấy tính mạng hắn, nhưng mà hắn đối Viên Tam tổ sư không hận nổi.

Giữa hai người sở dĩ không chết không thôi, chỉ là từ trên cầu thu nhiều mười cái tiền mà lên.

“Viên gia lĩnh làm lộ bá, cướp bóc, mưu tài hại mệnh, cho dù không gặp được ta, cũng sẽ gặp được những người khác, sớm muộn sẽ có một ngày này.” Trong lòng của hắn yên lặng nói.

Trên bầu trời từng con yển sư khôi lỗi gào thét, hướng hắn nhào tới.

Tô Vân thở dài , chờ đợi tử vong giáng lâm, hắn đã không có khí lực chống cự.

Lúc này, Lục Địa Chúc Long hơi dừng lại một chút, cuối cùng đi tới dưới chân núi, những cái kia yển sư khôi lỗi phần phật bay đi.

“Ha…”

Tô Vân cười một tiếng, bỗng nhiên lại cười lên ha hả, cười cười lại kịch liệt ho khan, nôn liên tiếp mấy ngụm máu, khí tức uể oải suy sụp.

“Tiểu Vân! Tiểu Vân! Ngươi ở đâu?” Hoa Hồ âm thanh truyền đến.

“Tô Vân sư đệ, nghe được đáp lại một tiếng!”

“Tiểu Vân ca, đã an toàn! Ngươi ở đâu?”

Tô Vân lên tiếng: “Ta tại nơi này…” Nhưng mà thanh âm của hắn quá khàn khàn, tại trong tiếng gió truyền không xa.

“Ta tại nơi này.”

Tô Vân thở dốc một hơi, lại lặp lại một câu: “Ta tại nơi này.”

Một cái khác tòa lầu gỗ nho nhỏ trên đình đài có ánh đèn so sánh đến, chiếu vào trên người hắn, tiếp lấy Chúc Long liễn

mặt khác lầu ánh đèn cũng nhao nhao so sánh đến, Tô Vân giật mình, lộ ra tươi cười.

Hắn lần thứ nhất cảm thấy người lạ cho ấm áp.

Chúc Long trên lưng, Hoa Hồ, Lý Mục Ca đám người lần theo ánh đèn bước nhanh chạy tới, sau một lúc lâu, cơ hồ bị đông cứng Tô Vân bị dìu đến trong tiểu lâu, có người lạ cởi quần áo ra, đem hắn bao lấy. Còn có người đun nước nóng, để hắn ôm gốm sứ ly ấm tay.

Lý Mục Ca mang theo thuốc trị thương, trong uống ngoài thoa đều có.

Tô Vân trong lòng ấm áp.

Trong xe dần dần an tĩnh lại, Tô Vân điều động còn sót lại nguyên khí, thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến Dưỡng Khí thiên chữa thương, để nguyên khí thôi thúc thuốc trị thương dược lực, môn công pháp này đối với cường tráng tạng phủ rất có bổ ích.

Ngoài cửa sổ một vùng tăm tối, đồng ruộng bên trên có điểm điểm ánh sáng, chiếu rọi ra một tòa không lớn thành trấn.

Lý Mục Ca nói: "Đó là Thanh Ngư trấn."

Tô Vân hơi giật mình, chẳng biết tại sao, cái tên này để hắn cảm thấy có chút quen thuộc.

Hoa Hồ hiếu kỳ nói: "Nơi này cách biển xa như vậy, vì sao gọi Thanh Ngư trấn?"

"Tin đồn người nơi này, là sáu, bảy năm trước từ Thiên Thị Viên bên trong mang đi ra, bọn họ nguyên bản chính là Bắc Hải ngư dân."

Lý Mục Ca nói: "Sau đó, nơi đó phát sinh tai nạn, biến thành khu không người, chỉ có những này dời đi ra người may mắn còn sống sót."

Tô Vân lung lay đầu, trong ý nghĩ vang lên ong ong, Thanh Ngư trấn cái tên này để hắn cảm thấy có chút quen thuộc, thế nhưng là không biết vì sao hắn suy nghĩ tai nạn chuyện lúc trước lúc, trong ý nghĩ liền trống rỗng.

Trí nhớ của hắn giống như là thiếu hụt một khối lớn, tai nạn trí nhớ lúc trước, hoàn toàn biến mất!

Hắn càng suy nghĩ, đầu liền càng đau, vù vù tiếng liền càng vang!

Sắc mặt của hắn nhất thời trở nên vàng như nến, nhịn không được che lỗ tai. Hoa Hồ Lý Mục Ca đám người vội vàng đối với hắn nói chuyện, nói là cái gì hắn cũng không có nghe rõ.

Sau một lúc lâu, vù vù tiếng cuối cùng biến mất.

Tô Vân thất thần hô hô thở hổn hển, đối Hoa Hồ đám người khoát tay áo: "Ta không sao, có thể là thương thế tái phát."

Ngoài cửa sổ, Thanh Ngư trấn đã thoáng một cái đã qua.

"Thanh Ngư trấn…"

Trong lòng của hắn yên lặng yên lặng nói: "Nơi này, ta nhất định phải đi nhìn một chút!"

Chúc Long chạy như bay, mặc dù là buổi tối, nhưng dọc đường phong cảnh lại làm cho Tô Vân cùng Hoa Hồ bọn họ tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Dọc đường có núi lớn, chân núi đèn đuốc sáng trưng, người đến người đi rất là náo nhiệt. Tô Vân hỏi thăm Lý Mục Ca, được cho biết nơi đó là khu mỏ.

"Còn có chút địa phương là hầm lò xưởng."

Lý Mục Ca nói: “Khu mỏ thu kim ngân đồng sắt khoáng thạch, kiếp tro xưởng đào lòng đất kiếp tro, tinh luyện kim loại xưởng đốt kiếp tro luyện hóa khoáng thạch, hầm lò xưởng đốt kiếp tro luyện gạch ngói đồ sứ. Trừ cái đó ra, còn có tạo lưu ly lưu ly xưởng, luyện thép xưởng luyện thép, tế luyện tế luyện xưởng. Mà những này xưởng, đều cần dùng đến kiếp tro.”

Hoa Hồ hiếu kỳ nói: “Cái gì gọi là kiếp tro?”

“Chính là lòng đất than đá. Vũ Đế thời điểm, Sóc Phương bên này có linh sĩ đào đất ngàn thước, phát hiện lòng đất có than đá, có thể nhen lửa, một khối nhỏ liền có thể thiêu đốt một đêm.”

Lý Mục Ca nói: “Vũ Đế sai người dò xét than đá nguồn gốc, có thánh phật nói, đây là cái trước thời đại kiếp tro. Cái trước thời đại, cũng có người, có vật, có hoa cỏ cây cối, không biết làm sao liền bạo phát đại kiếp, bị chôn ở lòng đất.”

Chương 48 : Chúng ta nếp sống không tốt

Chương 48: Chúng ta nếp sống không tốt

P/S : Sửa chút kiếp tro thành tro tàn nhé. Mn cho luôn ý kiến đọc cái nào dễ hơn để đổi.

Toa xe lay động, Lý Mục Ca ổn định thân thể, dừng một chút, tiếp tục nói: "Dần dà, cái này cái trước thời đại hoa cỏ cây cối liền biến thành có thể nhen lửa tro tàn. Những này hầm lò xưởng tinh luyện kim loại xưởng chính là dùng tro tàn xem như nhiên liệu, luyện hóa khoáng thạch tới tạo vật."

Tô Vân dò hỏi: "Hoa cỏ cây cối hóa thành tro tàn, như vậy cái trước thời đại người đâu? Bọn họ hóa thành cái gì?"

Lý Mục Ca chần chừ một cái, lắc đầu nói: "Vậy thì không biết."

Phía trước dần dần sáng lên, Tô Vân cách cửa sổ nhìn quanh, chỉ thấy bầu trời xa xăm bên trong có một tầng lại một tầng ánh sáng, những ánh sáng kia nổi bồng bềnh giữa không trung, trên dưới sắp xếp, rất là chỉnh tề.

Kỳ lạ hơn đặc biệt chính là, loại này ánh sáng cũng không phải là một hàng, mà là tính ra hàng trăm!

"Mục Ca học ca , bên kia ánh sáng là cái gì?" Tô Vân dò hỏi.

Lý Mục Ca có chút xấu hổ, nói: "Nếu như không khách khí, vẫn là gọi ta sư ca a, ta gọi các ngươi sư đệ. Học ca học

đệ, là người Đông đô cách gọi, tại Sóc Phương đều là xưng sư ca sư đệ.”

Học ca học đệ cái này cách gọi, Tô Vân, Hoa Hồ cũng là từ Táng Long lăng trong sách xưa nhìn tới, cũng không biết Sóc Phương quy củ.

“Táng Long lăng cổ thư, là Thiên Đạo viện sĩ tử viết, chẳng lẽ Thiên Đạo viện không phải Sóc Phương quan học, mà là Đông đô quan học?” Tô Vân thầm nghĩ trong lòng.

Lý Mục Ca hướng ngoài cửa sổ liếc qua, cười nói: “Đó là lầu.”

“Lầu?”

Tô Vân cùng Hoa Hồ bọn người ngây dại, thất thanh nói: “Cao như vậy lầu?”

Những ánh sáng kia nếu như là trong lầu ánh sáng lời nói, chẳng phải là nói tầng cao nhất lầu muốn tại đám mây bên trong?

Trên đời há có cao như vậy lầu?

Phải biết Thiên Môn trấn kiến trúc cao nhất, Thiên môn, cao cũng chỉ mấy trượng mà thôi. Thế gian há có xây đến trong áng mây lầu?

Lý Mục Ca hiếu kỳ nói: “Các ngươi chưa từng gặp qua lầu?”

Tô Vân cùng bốn cái em bé cùng một chỗ lắc đầu, Hồ Bất Bình nói: “Nông thôn nhưng không có cao như vậy lầu!”

“Từ lúc Lâu Ban Lâu Thánh Nhân tạo lầu đến nay, cái này lầu vũ liền càng ngày càng cao. Lúc trước lầu, nhiều nhất cao trăm thước, hiện tại lầu, ngàn thước vạn thước cũng có thể tạo được đi ra!”

Lý Mục Ca nói: "Trước kia tạo lầu, dùng chính là gỗ, gánh tốt gỗ sinh trưởng trăm ngàn năm, chặt cây xuống làm cây cột, cũng chính là cao mấy trượng, gánh chịu mấy tầng lầu mà thôi. Lại hướng lên tạo lầu, gỗ không chịu nổi, bởi vậy cung điện cũng chính là mấy tầng lầu, hoặc là dứt khoát một tầng đại điện. Hiện tại tạo lầu, dùng chính là luyện khí thủ đoạn, đem luyện khí thủ đoạn dùng tại tạo trên lầu, đây là Lâu Ban Lâu Thánh Nhân mở đường."

"Lâu Ban Lâu Thánh Nhân?"

Hoa Hồ cùng Ly Tiểu Phàm đám người lộ ra sùng bái vẻ mặt: "Người này tạo lầu thành Thánh!"

Tô Vân giật mình, hắn đêm qua tại đại nhân vật miếu thờ ngoại tình đến quỷ thần, cũng gọi Lâu Ban.

Hơn nữa, cái kia Lâu Ban còn biết Cầu Thủy Kính, nói hắn cùng Cầu Thủy Kính đồng dạng cũng là tân học người, đồng thời Lâu Ban đưa cho Tô Vân một khối mới hộp gỗ, nói là chìa khoá, muốn Tô Vân cầm hộp gỗ đi Sóc Phương thành lòng đất xem hắn giấu đồ vật phải chăng còn tại.

Cái này Lâu Ban, cùng Lý Mục Ca nói tới cái kia đem luyện khí thủ đoạn dùng tại tạo trên lầu Lâu Ban Lâu Thánh Nhân, có phải là hay không cùng một người?

"Sẽ không như thế xảo a?" Tô Vân thầm nghĩ.

"Lâu Ban cũng không thành Thánh, Đông đô đại đế cũng không phong hắn làm Thánh Nhân, chỉ là phong hắn làm thiên sư, sau khi chết có Lâu thiên sư miếu cung phụng hắn."

Lý Mục Ca nói: "Lúc trước Thánh Nhân là học vấn cao, truyền bá rộng, môn sinh khắp thiên hạ, hắn học vấn là học thuyết nổi tiếng, như Nho Thích Đạo, cho nên được tôn là Thánh Nhân. Về sau Nguyên Sóc hoàng đế liền nhịn không được, muốn bản thân phong thần phong thánh, ngay sau đó

Thánh Nhân liền từ từ biến thành hoàng đế phong. Chẳng qua tại dân gian, Lâu Ban được gọi là Lâu Thánh Nhân."

Quan không phong thần dân phong thần, quan không phong thánh dân phong thánh, Nguyên Sóc tình huống làm người ta tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Tô Vân trong lòng thản nhiên: "Lâu Ban thân hữu cũng không biết, sau khi hắn chết đã bị người tôn làm Thánh Nhân. Chờ trở về quê hương gặp được hắn thời điểm, nhất định phải nói cho hắn biết tin tức này!"

"Vân sư đệ gặp qua tính linh thần binh ư? Tính linh thần binh là dùng đặc thù kim loại cùng tài liệu, lấy tế luyện phương pháp, cùng tính linh thần thông dung hợp lại cùng nhau, đi qua thiên chuy bách luyện, rèn luyện thành binh."

Lý Mục Ca nói: "Tính linh thần binh cứng cỏi dị thường, không thể phá vỡ. Chúng ta những này linh sĩ có thể tuỳ tiện bóp nát núi đá, uốn cong sắt thép, nhưng lại không cách nào phá hủy tính linh thần binh. Lâu Ban đem luyện chế tính linh thần binh kỹ xảo, dung nhập vào xây nhà bên trong. Hắn đời này, chính là đem nhà xem như linh binh tới luyện! Cho nên Nguyên Sóc lầu, cũng là bền vững không thể phá vỡ, càng xây càng cao! Ta nghe nói tại Đông đô, đã có hai ba ngàn trượng cao ốc, thật là cùng thần tiên ở chung!"

Tô Vân, Hoa Hồ đám người tâm trí hướng về, hận không thể lập tức đi xem một chút.

"Lâu Thánh Nhân dùng luyện chế linh binh phương pháp tạo lầu, bản lĩnh đại thành sau đó, cái thứ nhất tạo chính là chúng ta Sóc Phương thành."

Lý Mục Ca thản nhiên nói: "Hắn tại Sóc Phương nổi danh sau đó, mới được đại đế triệu đến Đông đô, đi cho Đông đô tạo thành. Hắn là đem tạo lầu, làm thành cùng Nho Thích Đạo

đồng dạng học thuyết nổi tiếng người, hiện tại chúng ta Văn Xương học cung liền có kiến trúc học cái môn này khóa, cùng nho học đánh đồng!”

Tô Vân nghe đến mê mẩn, Lục Địa Chúc Long tốc độ cũng dần dần chậm lại.

Đầu này Chúc Long đã mang theo bọn họ đi tới Sóc Phương, cất bước đi vào trong thành thị, Chúc Long cõng mang theo tám mươi cái tòa lầu gỗ nho nhỏ, trong mộc lâu các hành khách đã bắt đầu thu thập hành trang, chuẩn bị một chút xe.

Hoa Hồ đẩy ra cửa sổ hướng ra phía ngoài nhìn quanh, chỉ thấy bên ngoài xa hoa truỵ lạc, bốn phía treo hoa đăng, giăng đèn kết hoa.

Tô Vân cũng nhân cơ hội hướng ra phía ngoài nhìn lại, nhưng thấy cái thành phố này sương đêm mịt mờ, từng tòa cao vút trong mây lầu vũ đứng sừng sững ở trong thành thị.

Hắn quan sát gần nhất lầu vũ, chỉ thấy cái này cao ốc mỗi một tầng đều giống như một tòa cung điện, mỗi một tầng bên ngoài đều là truyền thống lầu vũ cung điện đấu củng nhận phương, có thật dài mái hiên, mái hiên như phi dực, như yến đuôi.

Lục Địa Chúc Long thổ tức, sương trắng sát mặt đất bốn phía dũng mãnh lao tới, đầu này Chúc Long càng ngày càng chậm, nhưng mà đã đi tới cái kia tòa cao ốc phía trước.

Tô Vân nửa người nhô ra cửa sổ, tiếp tục quan sát, chỉ thấy lầu đó vũ mỗi một tầng cung điện trên mái hiên đều có tiên nhân chỉ đường các loại sống lưng thú tượng đá.

Hắn nhìn lên, cái này cao ốc là lầu bát giác, không biết có bao nhiêu cái gian phòng, tổng cộng có sáu mươi bốn tầng, mỗi tầng cao khoảng một trượng ba bốn, độ cao chỉ sợ có tám

chín mươi trượng, so bình thường dãy núi còn phải cao hơn rất nhiều.

Tầng cao nhất thì là cung điện đỉnh điện giống như kiến trúc, hồi hương trọng lâu, giống như hoàng cung đại điện đồng dạng, phía trên đèn đuốc sáng trưng!

Tiếp đó tòa thứ hai cao ốc xuất hiện ở trước mặt của hắn, so vừa rồi toà kia lầu còn cao hơn!

Tòa thứ ba lầu vũ xuất hiện, lại so tòa thứ hai cao hơn rất nhiều.

Từng tòa cao ốc nhà cao cửa rộng thẳng vào trời cao, đèn đuốc ánh sáng thắp sáng đám mây, để đám mây cũng biến thành hoa khoe màu đua sắc lên.

Kỳ lạ hơn đặc biệt chính là, những này cao ốc nhà cao cửa rộng ở giữa, lại còn có không trung phi kiều liên kết, Tô Vân ngẩng đầu nhìn thấy có người đi đường đi tại cái kia cao vào trong mây phi kiều phía trên, như đồng hành đi ở trên trời chi thành bên trong.

"Những này trên nhà cao tầng phi kiều bốn phương thông suốt, thậm chí có thể song song đi bốn năm cỗ xe ngựa, ở tại người ở phía trên thậm chí có thể cả một đời đều không xuống!" Lý Mục Ca cười nói.

Hồ Bất Bình, Ly Tiểu Phàm cùng Thanh Khâu Nguyệt ba cái tiểu yêu hài cũng nhô đầu ra, trợn to mắt, phát ra oa oa tiếng thán phục.

Thành hàng thành hàng cao vút trong mây lầu vũ đập vào tầm mắt của bọn họ, lầu vũ lập loè các loại ánh sáng, phi kiều như là chạc cây, Sóc Phương thành bức này cảnh tượng thật như sắt thép chế tạo rừng rậm, lầu vũ chính là trong rừng rậm cây cối, mà bốn phương thông suốt con đường chính là cây cối bộ rễ.

“Lâm Ấp thôn Bào Hào đã từng đối với chúng ta nói, trong thành tựa như là rừng sắt thép, quả là thế.”

Tô Vân tựa vào trên cửa sổ xe lẳng lặng nhìn ngoài cửa sổ, thầm nghĩ: “Bào Hào nói trong thành so Thiên Thị Viên hung hiểm gấp trăm lần, người trong thành ăn người không nhả xương, có phải là thật hay không lời nói?”

Bên cạnh, Lý Mục Ca cười nói: “Tô Vân sư đệ, Hoa Hồ sư đệ, các ngươi nếu là đi học, sao không đi ta Văn Xương học cung? Ta Văn Xương học cung tại Sóc Phương thành cũng là xếp hạng khá cao quan học. Mùa này, chính là vẫy chào bên dưới năm mới nhập học sĩ tử thời điểm, chỉ cần thông qua được khảo hạch, liền có thể nhập học.”

Tô Vân có chút động lòng, đang muốn cảm ơn, Hoa Hồ nói: “Văn Xương học cung xếp hạng khá cao, như vậy ai xếp hàng thứ nhất?”

Lý Mục Ca vẻ mặt có chút khó coi, phẫn nộ nói: “Đương nhiên là Sóc Phương học cung xếp hàng thứ nhất… Chẳng qua ta Văn Xương học cung quả thực rất lợi hại! Năm ngoái ta Văn Xương học cung tại Sóc Phương quan học bên trong vượt trên Mạch Hạ học cung, xếp ở vị trí thứ ba!”

Tô Vân cùng Hoa Hồ liếc nhau, thầm nghĩ: “Nhìn tới Văn Xương học cung hình như cũng không có gì đặc biệt, trước kia hẳn là đều sắp xếp không đến thứ ba, trùng hợp mới có thể leo đến vị thứ ba.”

Lý Mục Ca nhìn ra bọn hắn ý nghĩ, vẻ mặt đỏ lên, gấp đến độ lắp bắp, tranh luận nói: “Luận thành tích ta Văn Xương học cung cũng không so với bọn hắn kém! Chúng ta chỉ là trường học nếp sống không tốt, chậm trễ! Thật, chúng ta nếp sống không tốt, nhưng thành tích rất tốt! Kiểm tra chúng ta Văn Xương học cung, các ngươi chắc chắn sẽ không hối hận!”

…

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, chỉ cảm thấy thương thế tốt hơn nhiều, hiển nhiên Sóc Phương thành thuốc trị thương đối phó bậc này đau đớn rất là có ích.

Chỉ là cánh tay phải của hắn vẫn là nóng rát, không thấy tốt hơn.

Hắn lấy cánh tay phải cưỡng ép thi triển Tiên kiếm chém giết Bạch Viên một chiêu kia, đem Viên Tam tổ sư chém giết, trong nháy mắt đó, khí huyết kinh khủng lực trùng kích hầu như đem hắn cánh tay phải cơ bắp nghiền nát!

Dù là có Sóc Phương linh dược, không có hơn mười ngày đều tốt không được!

Lục Địa Chúc Long cuối cùng đã tới Sóc Phương dịch trạm, cái này Sóc Phương dịch trạm liền so Thiên Thị Viên dịch trạm lớn hơn rất nhiều lần, từng đầu quan đạo bốn phương thông suốt, thông hướng khác biệt thành thị.

Lục Địa Chúc Long vào trạm thời điểm, Tô Vân đám người lại nhìn thấy mặt khác mấy chiếc Chúc Long liễn phong trần mệt mỏi từ nơi khác chạy đến, cũng đi vào dịch trạm.

Mấy đầu to lớn Chúc Long phát ra dày nặng long ngâm, lẫn nhau chào hỏi. Có linh sĩ lấy nước, tách ra Chúc Long trên người nhiệt lượng, còn có người dắt tới dê bò, cung cấp Chúc Long ăn vào.

Các hành khách bắt đầu xuống xe, dịch trạm thượng nhân chảy như thoi đưa, Tô Vân cùng Hoa Hồ nắm ba đầu tiểu hồ ly tay xuyên qua đám người, đứng tại dịch trạm cửa ra vào, nhìn cái này to lớn mà phồn hoa vô cùng Sóc Phương thành, trong lúc nhất thời trong đầu một mảnh ngỡ ngàng, không biết mình nên đi nơi nào đi.

Sóc Phương thành mùa đông này, lại có bên dưới lên tuyết tới, hoa tuyết to như lông ngỗng, bay bổng, rơi vào trong cổ áo một mảnh lạnh ngắt.

Lý Mục Ca cõng thật to bọc quần áo, lại xách theo mấy cái bọc quần áo, khó khăn xuyên qua đám người, cười nói: "Lão đệ, mấy vị lão đệ, các ngươi nếu là không có chỗ đặt chân, liền đi ta nơi đó, ta tại trong thành thuê nhà! Ngày mai, ta mang các ngươi đi Văn Xương học cung thử một chút, thử thời vận, nói không chừng liền có thể thi đậu ta Văn Xương học cung! Chúng ta Văn Xương học cung rất khó kiểm tra, thật, không lừa các ngươi, loại trừ nếp sống hơi kém, chúng ta vẫn là trường tốt!"

Hoa Hồ mặt lộ vẻ khó khăn, ngẩng đầu nhìn về phía Tô Vân, thấp giọng nói: "Tiểu Vân, ngươi nhìn…"

Tô Vân đè thấp giọng, nói: "Chúng ta không có chỗ ở, trước hết đi chỗ của hắn đặt chân. Ngày mai cùng hắn đi Văn Xương học cung nhìn một chút, nếu là thấy tình thế không ổn, chúng ta xoay người liền đi, kiên quyết không thể nhảy vào hố phân!"

Hoa Hồ cùng một đám tiểu hồ ly liên tục gật đầu, Hồ Bất Bình nói nhỏ: "Nghe Mục Ca ca ca ý tứ, Văn Xương học cung hẳn là một cái hố phân lớn…"

Lý Mục Ca thấy bọn họ đồng ý, hưng phấn đến mang theo bọn họ đi ra ngoài, cười nói: "Chỗ ta ở tai kiếp bụi xưởng bên cạnh, tuy là ầm ĩ điểm, nhưng mà thắng ở giá cả tiện nghi, các ngươi trước đem liền ở một đêm. Sáng mai, chúng ta liền đi học cung!"

Hoa Hồ hiếu kỳ nói: "Sư ca vì sao không cùng người nhà ở tại cùng một chỗ?"

Lý Mục Ca vẻ mặt không được tự nhiên: “Ta trưởng thành, ta muốn bản thân lang bạt ra một phen sự nghiệp. Lưu tại trong nhà, còn không đủ cha ta sắc mặt. Ta muốn chứng minh, ta không thể so hắn kém!”

Trạch Trư: Niên hội kết thúc, về nhà đi! Tro tàn, là cổ nhân đối than đá một loại xưng hô, Hán Vũ Đế lúc, có người đào được than đá, không biết là vật gì, Vũ Đế ngay sau đó tìm đến Tây Vực tăng nhân hỏi thăm, tăng nhân nói, thứ này gọi tro tàn, là cái trước thời đại người cùng vật biến thành.

Chương 49 : Tro tàn quái

Chương 49: Tro tàn quái

Sóc Phương cái thành phố này, lầu vũ thành rừng, thường xuyên có mấy chục tòa lầu vũ nhét chung một chỗ, hình thành lầu vũ quần thể.

Lầu vũ quần thể cùng quần thể ở giữa, có từng tòa nhà máy, có rất nhiều đốt lưu ly, có rất nhiều tinh luyện kim loại khoáng vật, cũng có chế tạo, tế luyện, khác biệt nhà máy có khác biệt phân công.

Tro tàn xưởng nằm ở Sóc Phương thành biên giới, lân cận cũng có từng tòa nhà cao tầng, nghe Lý Mục Ca nói, những này lầu vũ gọi là Hựu lầu.

Hựu : vườn nuôi thú; vườn thú; vườn nuôi động vật/ câu nệ; hạn chế; ràng buộc

“Hựu lầu là trong thành người nghèo chỗ ở.”

Lý Mục Ca đeo lấy bao phục đi về phía trước, nói: “Câu nệ có ý tứ là nuôi nhốt động vật vườn, Hựu lầu chính là tầng thấp nhất người sinh sống địa phương. Nơi này nhà cũ, phá, nhỏ, còn chen lấn vô cùng. Ở chỗ này đều là giống như ta nghèo gia hỏa, có chút là trong trường học sĩ tử, có chút là từ nông thôn vào thành mưu sinh.”

Hắn dừng một chút, chần chừ một cái, vẫn là nói: “Vào thành yêu quái, cũng rất nhiều đều trốn ở chỗ này. Vân sư đệ, ngươi là yêu quái gì?”

“Ta thật không phải là yêu quái.” Tô Vân bất đắc dĩ nói.

“Ngươi là yêu quái cũng không có gì quan trọng, ta đều nhìn ra rồi, ngươi hơn phân nửa là bò rừng yêu. Thực ra ta Văn Xương học cung cũng có chút sư đệ là yêu quái. Nhưng mà mặt khác học cung thì không được, bọn họ phần lớn là lão học cứu, đối yêu quái kêu đánh kêu giết.”

Lý Mục Ca đi ở phía trước, chỉ thấy tuyết này càng rơi xuống càng lớn, để Sóc Phương thành lộ ra sương mù mịt mờ.

“Ta tại trong thành gặp qua rất nhiều lần yêu quái, ta bên cạnh ở cái kia tiểu ca người một nhà, hình như đều là yêu quái… Khó hiểu, làm sao như vậy lớn tuyết?”

Lý Mục Ca ngẩng đầu nhìn trời, kinh ngạc nói: “Sóc Phương thành mùa này nhưng không có như vậy lớn tuyết. Tràng này tuyết tới cổ quái.”

Hắn lắc đầu.

Hoa Hồ đột nhiên nói: “Tiểu Vân, một trăm năm mươi năm trước nhân ma lúc xuất thế, cũng là thiên tướng tuyết lớn, tuyết lớn ngập núi.”

Tô Vân trong lòng nghiêm nghị.

Căn cứ Táng Long lăng trong sách xưa ghi chép, Thiên Đạo viện sĩ tử nghiên cứu rồng, đi vào Táng Long lăng triệu hoán long linh lúc, cũng là đột nhiên trời giáng tuyết lớn, tuyết lớn ngập núi để cho bọn họ không cách nào rời đi.

“Nhân ma từ Táng Long lăng sau khi đi ra, Thiên Thị Viên cũng là trời giáng tuyết lớn, hiện tại đến phiên Sóc Phương thành.”

Tô Vân ngẩng đầu nhìn trời, nhưng thấy hoa tuyết càng lúc càng lớn, mỗi một phiến hoa tuyết đều có to bằng bàn tay, đập thừng đập thừng hướng xuống phiêu: “Nhìn tới toàn thôn ăn cơm, hẳn là đến Sóc Phương thành. Còn có Thiên Đạo viện lĩnh đội học ca, hắn hẳn là cũng tại Sóc Phương trong thành a?

Cái này một trăm năm mươi năm qua, hắn thay hình đổi dạng, nhưng mà bản lãnh của hắn phi phàm giấu đều không trốn được. Hắn nếu là lưu tại Sóc Phương, một trăm năm mươi năm sau ngày hôm nay, hắn hẳn là trong thành lớn nhất quyền quý a?"

Đương nhiên, năm đó lĩnh đội học ca đi ra Thiên Thị Viên về sau, cũng có khả năng không có lưu tại Sóc Phương.

"Vân sư đệ, Hoa sư đệ, các ngươi nhìn, phía trước chính là tro tàn xưởng." Lý Mục Ca chỉ hướng phía trước, cười nói.

Tô Vân đè xuống trong lòng suy tư, hướng ngón tay hắn phương hướng nhìn lại.

Hắn đối cái gọi là tro tàn xưởng cũng rất tò mò.

Tại Lý Mục Ca trong miệng, Sóc Phương là một tòa xây dựng ở tro tàn phía trên thành thị, tro tàn xưởng đối Sóc Phương cống hiến không thể đo lường!

Phía trước, quan đạo bên cạnh chính là một chỗ rất lớn nhà xưởng, chiếm diện tích ước chừng hơn ngàn mẫu, cái kia nhà xưởng là xây ở trên đất bằng, lưng tựa một ngọn núi, trong xưởng là chút bằng phẳng nhà, không có cao ốc.

Mà ngọn núi kia không lớn, đã bị đào một nửa, trên vách núi đá có mấy cái cao tới mấy trượng cửa động.

Trong xưởng đèn đuốc sáng trưng, cửa chính có một ít vận chuyển tro tàn xe bò từ bên cạnh bọn họ chạy qua, loại xe này chạy tại vết bánh xe bên trong, tải trọng kinh người, nho nhỏ một xe tro tàn liền nặng đến mấy ngàn cân, xe bị ép tới kẽo kẹt kẽo kẹt vang vọng!

Mỗi chiếc xe chở quáng đều có một đầu trâu bò ở phía trước kéo xe, đằng sau còn có công nhân đẩy, rất là mệt mỏi.

Tô Vân hướng trên xe nhìn lại, chỉ thấy tro tàn cũng không phải là tro tàn, mà là từng khối tảng đá lớn, tuyết lớn đầy trời, tro tàn bị bịt kín một tầng màu trắng, nhưng vẫn là đó có thể thấy được tro tàn là màu đen, hiện ra hắc kim giống như ánh sáng lộng lẫy.

Chính là loại này vật kỳ quái, chống đỡ lên Sóc Phương thành?

Tô Vân trong lòng tò mò.

Móc tro tàn công nhân tại đây mùa đông bên trong trần trụi bắp tay, trên người dính đầy tro tàn hạt bụi, bị nhuộm đến đen nhánh, tuyết rơi tại trên người của bọn hắn liền bị hòa tan, cùng mồ hôi cùng một chỗ từ trên người chảy xuống.

Mồ hôi máu lẫn vào bụi đen, lướt qua địa phương liền sẽ lộ ra bọn họ làn da nhan sắc ban đầu.

"Những này tro tàn là khai thác đi ra, trực tiếp đưa đến từng cái hầm lò xưởng."

Lý Mục Ca nói nhỏ: "Nơi này có vài người là đến từ Sóc Phương nông thôn, có vài người thì là đến từ Thiên Thị Viên khu không người yêu quái, trong thành không chỗ mưu sinh, chỉ có thể làm chút việc khổ cực. Tro tàn xưởng việc vừa mệt vừa bẩn vừa khổ, còn có nguy hiểm đến tính mạng, người trong thành là không nguyện ý làm."

Tô Vân cùng Hoa Hồ đám người dừng bước nhìn quanh, Tô Vân trong lòng yên lặng nói: "Trước kia nghe thôn bên cạnh người nói, con của mình nào đó nào đó trong thành vụ công, kiếm lời rất nhiều tiền, thời gian trải qua thế nào thế nào tốt. Nghĩ đến đều là những này yêu quái, đang gạt cha mẹ của mình, không muốn để cho cha mẹ lo lắng mà thôi."

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên tro tàn trong xưởng truyền đến từng cơn tiếng ồn ào, chỉ nghe có người la

lên: “Tro tàn bên trong có quái vật lao ra ngoài!”

Quặng mỏ bên trong, không biết bao nhiêu đen như mực công nhân vội vội vàng vàng tới phía ngoài chạy, tiếng la khóc liên tục, có người ngã sấp xuống, liền ngay cả lăn lẫn bò chạy, nhưng mà lại bị người đạp rất nhiều chân, liền không nhúc nhích, không biết sống hay chết.

Mà mấy cái kia ngay tại đẩy xe chở quáng công nhân cũng là lấy làm kinh hãi, vội vàng bỏ qua xe chở quáng, ba chân bốn cẳng liền chạy, la lên: “Tro tàn quái ăn người rồi!”

“Tro tàn quái?”

Tô Vân nhìn quanh, chỉ thấy quặng mỏ bên trong cái kia nửa toà núi một cái quặng mỏ cửa động đột nhiên một tiếng ầm vang nổ tung, đá vụn bay loạn, một cái cùng tro tàn không sai biệt lắm màu sắc quái vật đột nhiên bay ra, sát mặt đất phi hành, bỗng nhiên nắm lên một người rơi vào một cỗ xe chở quáng bên trên.

Cái kia xe chở quáng lay động, trên xe truyền đến nhai tiếng, dưới xe có máu tươi cuồn cuộn chảy ra.

Rất nhanh, cái kia xe chở quáng bên trên lại có đen kịt quái vật hô bay lên, rơi vào phía trước kéo xe trâu bò trên người, tiếp lấy hô một tiếng, trâu bò kể cả xe chở quáng cùng một chỗ bị kéo lên không trung!

“Khí lực thật là lớn!” Tô Vân sắc mặt biến hóa, ngẩng đầu hướng trên không nhìn lại, chỉ thấy không trung đen kịt một màu, căn bản không nhìn thấy quái vật kia ở nơi nào.

Xe chở quáng từ không trung hạ xuống, ầm ầm rơi xuống đất, tro tàn tán lạn đến chỗ nào đều là.

Trên trời truyền đến trâu tiếng kêu, tiếp đó liền có mưa máu rơi xuống, sau một khắc, một bộ máu đầm đìa xương trâu dựng đập ở xe chở quáng cách đó không xa.

Tô Vân sắc mặt biến hóa, chỉ thấy được chỗ đều là chạy trốn thợ mỏ, ngay tại hướng quặng mỏ chỗ cửa lớn vọt tới.

Trong đám người thỉnh thoảng có thảm thiết tiếng kêu truyền đến, không ngừng có nhân viên múa dậm chân bay lên trên không, hiển nhiên là bị quái vật chộp tới, trên không trung liền bị ăn sạch!

Quái vật kia cùng tro tàn đồng dạng đen, có bóng đêm che chở, căn bản không nhìn thấy quái vật ở nơi nào!

Lý Mục Ca cũng thay đổi vẻ mặt, vội vàng vứt xuống to to nhỏ nhỏ bọc quần áo, hướng trong xưởng xông tới, la lên: "Tro tàn quái lại xuất hiện? Vân, Hoa sư đệ, các ngươi ở lại chỗ này, quái vật kia rất là nguy hiểm!"

Tô Vân nhắm mắt lại, đột nhiên cảm ứng được một đoàn khí huyết ở trên bầu trời phi hành, đang hướng bọn họ bên này nhào tới!

Bọn họ đang hướng về phía đại môn, mà mỏ trong xưởng công nhân chính như như thủy triều hướng bên này vọt tới!

Hiển nhiên, quái vật mục đích, chính là ngăn ở chỗ cửa lớn, làm cho tất cả mọi người đều không thể chạy ra tro tàn xưởng, đều biến thành nó lương thực!

Tô Vân khóe mắt nhảy lên, trầm giọng nói: "Nhị ca, mang Tiểu Phàm bọn họ đi trước, đi Hựu lầu chờ ta cùng Mục Ca sư ca."

Hoa Hồ nghe vậy, lập tức lôi kéo Thanh Khâu Nguyệt, đem tiểu nha đầu ném lên cưỡi tại trên cổ mình, một tay lôi kéo Hồ Bất Bình, một tay lôi kéo Ly Tiểu Phàm hướng Hựu lầu xông tới.

Tô Vân nhắm mắt lại, đối mặt phảng phất như thủy triều vọt tới đám người.

Trong đám người có vài người đã tại chạy trốn trên đường bắt đầu biến hóa hình thể, có heo mặt thân người, có không an phận, có đầu sói thân người, có đầu sinh sừng dê, chủng loại phong phú, vượt qua đám người ba chân bốn cẳng lao nhanh.

Bọn họ bốn phía thợ mỏ vậy mà đối với cái này không cảm thấy kinh ngạc, hiển nhiên sớm biết cùng bọn hắn cùng một chỗ chế tác đồng bọn thân phận.

Tại Tô Vân khí huyết cảm ứng bên trong, trên bầu trời vọt tới bên này tro tàn quái, hắn khí huyết phảng phất một cái bánh xe, ở giữa có cái đốm nhỏ, giống như là bánh xe trục, trục cùng bánh xe ở giữa có nan hoa liên kết.

Chỉ dựa vào khí huyết, không cách nào phân biệt ra tro tàn quái cụ thể hình dáng, khí huyết cảm ứng chỉ có thể đánh giá ra tro tàn kỳ quặc máu hình dáng, rất dễ dàng phạm sai lầm.

Nhưng mà tro tàn quái cùng bầu trời tăm tối nhất sắc, mắt thường không cách nào quan sát, chỉ có cảm ứng khí huyết mới có thể phân biệt phương vị của nó!

Cái kia tro tàn quái từ không trung hướng bọn họ đánh tới, Tô Vân khí huyết cảm ứng bên trong, có thể "Nhìn thấy" tro tàn quái rơi xuống, giống như là muốn đập ở trên mặt đất đồng dạng, thế nhưng là không có rơi xuống đất, mà là sát mặt đất gào thét bay tới!

"Nó có cánh, nhưng cánh bên trong không còn khí máu chảy thông, bởi vậy cánh chưa từng xuất hiện tại ta khí huyết cảm ứng bên trong." Tô Vân tại như điện quang hỏa thạch liền có phán đoán.

Lúc này, Lý Mục Ca đã xông vào mỏ trong xưởng, hắn hiển nhiên không hiểu thế nào cảm ứng khí huyết, mà tro tàn quái lại là màu đen, bởi vậy hắn không có phát giác được tro tàn quái thực ra đã đi tới tro tàn xưởng cửa ra vào!

Hiện tại bốn phía rối loạn, tiếng người huyên náo ồn ào, Tô Vân cũng không cách nào thông báo hắn.

Ầm!

Một tiếng vang thật lớn truyền đến, cái kia tro tàn quái đâm vào mỏ ngoài cửa đậu xe chở quáng lên, chở đầy tro tàn xe chở quáng bị đụng lăn lông lốc vọt tới bên này.

Tô Vân đối mặt cái kia nhấp nhô xe chở quáng, không ngừng lùi lại, xe chở quáng bên trong tro tàn đã sớm vung chỗ nào đều là, khói bụi tràn ngập, để hắn ánh mắt bị ngăn trở.

Hắn dứt khoát nhắm mắt lại, thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến, khí huyết thoáng cái tăng lên tới cực hạn, phần lưng cơ bắp nhô lên, đem lực lượng cũng tăng lên tới cực hạn!

Hắn đột nhiên ngừng lại bước chân, xoay người một chân hướng về phía sau đá ra.

Giao Long vẫy đuôi!

Xe chở quáng phát ra coong một tiếng tiếng vang, tại chỗ dừng lại, khói bụi nổi lên bốn phía.

Mỏ xưởng chỗ cửa lớn tiếng kêu sợ hãi truyền đến, tiếng người huyên náo, loạn cả một đoàn.

Khói bụi dần dần tán đi, Tô Vân mở mắt, nhìn thấy tràn ngập trong sương khói đứng một bóng người cao to, chính là cái kia tro tàn quái.

Tro tàn quái hình dáng giống như người, cũng có hai tay cùng hai chân, nhưng thân thể càng cao hơn lớn, hơn nữa mọc ra giương cánh mấy trượng cánh, cánh phảng phất dơi, là màng thịt hình.

Hai chân của hắn phảng phất ưng móng vuốt, sắc bén dị thường, nhưng đây cũng không phải là là nhất cổ quái, cổ quái nhất là ngực của hắn xương lại là sinh trưởng ở phía ngoài!

Càng cổ quái chính là, bộ ngực hắn xương cốt phân bố, giống như là bánh xe!

Giống như Tô Vân khí huyết cảm ứng nhìn thấy, tro tàn quái chỗ ngực xương cốt dầy đặc nhất, giống như bánh xe trục, mà xương sườn thì giống như là bánh xe nan hoa, cùng trục liên kết, nan hoa vươn hướng bốn phương tám hướng.

Loại này kỳ dị cấu tạo, hắn chưa bao giờ thấy qua!

"Tại ta khí huyết cảm ứng bên trong, nó xương cốt bên trong tích chứa khí huyết nồng nặc nhất. Chẳng lẽ nói, nó xương cốt là trống rỗng? Máu của nó là từ xương cốt bên trong chảy xuôi?"

Tô Vân kinh ngạc vô cùng: "Nông thôn nhưng không có loại quái vật này! Lâm Ấp thôn Bào Hào nói không sai, thành thị rừng sắt thép quả thực so nông thôn cây cối rừng rậm nguy hiểm nhiều, nơi này ăn người quái vật so nông thôn còn nhiều hơn!"

Quái vật kia xoay người, hướng hắn nhìn tới, trong mắt một mảnh xám trắng, không nhìn thấy đồng tử.

Trạch Trư: Về đến nhà, an tâm gõ chữ đi ~~

Chương 50 : Chưa từng nhìn lầm

Chương 50: Chưa từng nhìn lầm

Tro tàn quái ngăn ở mỏ trước cửa, tuôn hướng mỏ cửa mọi người mặc kệ là người vẫn là yêu, đều bị dọa đến gào khóc liên tục, xoay người lại hướng mỏ trong xưởng chạy tới.

Người phía sau nhưng không nhìn thấy tro tàn quái, còn tại hướng phía trước chen, trong lúc nhất thời người chen người người giẫm người.

Lý Mục Ca bị chen trong đám người, bị bầy người mang theo, hắn cố gắng muốn đi ngoài xưởng hướng, chỉ là hắn nếu là sử dụng tu vi, liền sẽ làm bị thương đám người xung quanh.

Lý Mục Ca lo lắng vô cùng: "Tô Vân sư đệ thương thế còn chưa lành!"

Mà tại mỏ trước cửa, hình người tro tàn quái hai tay thon dài quá gối, mười ngón tay như là lợi trảo, lại giống là sắc bén cốt nhận.

"Thật là cao to…"

Tô Vân ngẩng đầu, nhìn phía trước quái vật khổng lồ, kiếp này bụi quái quả thực là hình người, nhưng mà muốn so người bình thường cao hơn gấp hai ba lần, ở trên cao nhìn xuống rất có uy hiếp cảm giác.

Nó không chỉ là ngực xương cốt lộ ra ngoài, sau lưng đồng dạng có xương cốt, so ngực xương cốt còn muốn kỳ lạ.

Sau lưng nó xương cốt cũng hiện bánh xe phóng xạ hình, so xương sườn lớn, mọc ra bên ngoài cơ thể, mỗi một cây gai xương vô cùng sắc bén, như mâu đồng dạng.

Nó giống như là không có lớn bất kỳ cơ bắp, chỉ có thô ráp làn da cùng dưới làn da xương cốt, hơn nữa xương cốt cấu tạo cực kỳ quái dị, cùng người cùng mặt khác động vật yêu vật hoàn toàn khác biệt.

"Nó xương cốt cùng ta muốn không giống, xương cốt bên trong không chỉ có máu, còn có nội tạng của hắn cùng cơ bắp chắc cũng là sinh trưởng tại trong xương tủy hoặc là bị xương cốt bao trùm. Nói cách khác, có xương cốt bảo vệ, nội tạng của hắn rất khó bị thương."

Tô Vân thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến Dưỡng Khí thiên, khí huyết vận chuyển, đại hoàng chung tại hắn chậm rãi hiện ra, hoàng chung từng cái khắc độ đâu vào đấy vận chuyển, thiếu niên áp chế không nổi phấn khởi: "Thật muốn bắt lại thứ này, nghiên cứu đỡ hắn!"

Khí huyết của hắn ở trong người vận chuyển lúc, liền cảm giác được cánh tay phải cực kỳ đau đớn, đó là cùng Viên Tam tổ sư một trận chiến lưu lại tổn thương.

Hắn lấy tiên đồ bên trong Tiên kiếm chém Bạch Viên kiếm chiêu, đánh chết Viên Tam tổ sư, một kiếm kia bên trong bộc phát khí huyết quá mạnh, khí huyết xung kích, cho hắn cánh tay phải tạo thành gánh nặng cực lớn, để cánh tay phải của hắn trong hơn mười ngày cũng đừng nghĩ khôi phục.

Không cách nào sử dụng cánh tay phải, Tô Vân tình hình liền cực kỳ hung hiểm.

Nhân hình nọ tro tàn quái hiện tại hứng thú với hắn, hiển nhiên muốn vượt qua đối những cái kia thợ mỏ hứng thú, sợ rằng sẽ trước đối phó hắn!

“Ta rất muốn biết, xương cốt của nó cứng đến bao nhiêu.”

Tô Vân chân trái giẫm tại ngã trên mặt đất chiếc kia xe chở quáng tay lái trên tay, tay trái bắt lấy một cái khác tay lái tay, dùng sức xé ra.

Cái kia xe chở quáng chính là sắt thép chỗ tạo, cho dù bị cướp bụi quái đụng một cái, lại bị Tô Vân đá một chân, vẫn còn có thể duy trì nguyên trạng.

Tô Vân dùng sức xé ra liền đem chiếc này xe chở quáng xé ra, tay lái tay cùng thân xe mối hàn cùng một chỗ, vừa vặn hình thành một cái tam giác đầu đại đao.

Tô Vân kéo đao đi thẳng về phía trước, khí huyết của hắn vận chuyển, một thân cơ bắp từ dưới làn da hiện ra, xương rồng vượn cơ, vượn đọc eo ong. Nếu như không vận chuyển khí huyết, hắn liền vẫn là ban đầu văn tĩnh bộ dáng, nhưng mà vận chuyển khí huyết sau đó, tựa như bạo viên đứng ở sông, mãnh hổ ra lồng giam!

Đỉnh đầu của hắn, đại hoàng chung tích tắc khắc độ lên, một cái Giao Long lạc ấn đột nhiên thực thể hóa, hóa thành khí huyết Giao Long chậm rãi từ khắc độ trung du ra, càng lúc càng lớn, nằm ở trên chuông đồng.

Một bên khác Bạch Viên lạc ấn bên trong, một cái lạc ấn bên trong Bạch Viên tung người nhảy lên, nhảy đến Tô Vân phía trước, song quyền điên cuồng đập bộ ngực, gõ đến giống như tiếng sấm, hướng cái kia tro tàn quái la hét.

Đột nhiên, tro tàn quái tung người nhảy lên, giương cánh bay lên trên không, đột nhiên cúi người hướng phía dưới, kề sát đất vọt tới!

Bành!

Bạch Viên nổ tung, hóa thành một đoàn khí huyết, trực tiếp bị kiếp này bụi quái xoá bỏ!

“Thật nhanh!”

Tô Vân giật mình trong lòng, đỉnh đầu hoàng chung phía trên Giao Long bay ra, Giao Long ngâm nga, đón tro tàn quái xông tới.

Cùng lúc đó, bước chân hắn xê dịch, như là một đầu Giao Long tại đại giang bên trong thuận dòng ngao du, cho người ta một loại khó mà hình dung linh động cảm giác.

Thân thể của hắn ngửa ra sau, bơi lội tư thế là đầu rồng ở phía sau đuôi rồng phía trước, lại là nghịch dùng Long Du Khúc Chiểu một chiêu này, linh động bên trong lại làm cho người ta cảm thấy vô cùng hoang đường cảm giác.

Nhưng mà tốc độ của hắn nhưng lại cực nhanh, đi sau mà tới trước, tai kiếp bụi quái đụng nát khí huyết của hắn Giao Long đồng thời, từ tro tàn quái cánh thịt bên dưới xông qua!

Xùy!

Trong tay hắn xe chở quáng đại đao từ cánh thịt bên dưới xẹt qua, Tô Vân bị chấn động đến cánh tay trái tê dại, đột nhiên răng rắc một tiếng, cánh tay trái của hắn bị xé rách đến sinh sinh trật khớp.

Tô Vân bắt không được xe chở quáng đại đao, không tự chủ được buông ra, tro tàn quái cánh mang theo chiếc kia xe chở quáng đại đao gào thét bay qua, xông vào trong bầu trời đêm.

Tô Vân tay trái trùng trùng điệp điệp vỗ một cái mặt đất, trật khớp cánh tay trái trở lại xương vị lên, cái vỗ này đánh, để thân hình của hắn từ dưới đất lật lên.

Sau một khắc, hắn cảm ứng được cái kia tro tàn quái bánh xe hình dáng khí huyết ở trên bầu trời bẻ ngược, thẳng đến hắn mà đến, chỉ là phi hành tư thế có chút không yên, hẳn là một

đao kia để nó cánh thịt thủng một phần, lúc phi hành không có từ lúc trước a tự nhiên.

Tô Vân người trên không trung, chưa rơi xuống đất, tro tàn quái đã đến phía trước hắn.

Thân hình của hắn sắp hạ xuống, nhưng vào lúc này hoàng chung bên trong một đầu Giao Long bơi ra, tự động đệm ở dưới chân của hắn.

Tô Vân dưới chân phát lực, tung người nhảy lên, từ tro tàn quái phía trên phóng qua, thầm nghĩ trong lòng: "Này ngược lại là tính linh thần thông một loại mới cách dùng… Không đúng! Ta hẳn là đã sớm nghĩ đến tính linh thần thông có cách dùng như thế này! Lúc trước Xà giản lúc, Đồng gia nho sĩ liền chân đạp văn tự, giết tới không trung chuẩn bị bắt ta! Nguyên lý là tương thông!"

Trong lòng của hắn đột nhiên có một loại hiểu ra: Trói buộc mình không phải đem bản thân kéo về mặt đất lực hút, mà là đầu óc của mình!

Đại não không đủ linh quang, dẫn đến bất kỳ lợi hại thần thông, lợi hại công pháp, cũng có thể không dùng được. Nhưng đầu đủ linh quang, cho dù không có những vật này cũng có khả năng đánh giết cường địch.

Tro tàn quái phi hành không tiện, đột nhiên hai cánh thu lại, bỗng nhiên dừng lại, cánh thịt bên trên cắm chiếc kia xe chở quáng đại đao nhất thời tróc ra, xoay người lợi trảo như đao, hướng Tô Vân quét tới.

Tô Vân xoay người, trên chuông đồng có Bạch Viên nhảy ra, bắt hắn lại hai chân hướng lên quăng lên, né tránh đòn đánh này.

Tro tàn quái chuyển bước, tốc độ cực nhanh, công kích càng làm cho mắt người hoa hỗn loạn, trên không đâu đâu

cũng có xuy xuy cốt nhận tiếng xé gió.

Nhưng mà Tô Vân vây quanh hắn nội tâm hoàng chung di động, hoàng chung bên trong không ngừng có Giao Long bơi ra, Bạch Viên nhảy ra, để hắn có thể trên không trung mượn lực, nhiều lần tránh đi tro tàn quái công kích.

Tro tàn quái đột nhiên lệ khiếu, sau lưng bánh xe hình dáng cốt mâu bên trong có một cái cốt mâu tróc ra, bị nó nắm trong tay, xùy một tiếng hướng Tô Vân đâm tới!

Đòn đánh này vượt quá Tô Vân đoán trước, để hắn còn chưa kịp phản ứng, cốt mâu cũng đã đi tới mi tâm của hắn!

"Cánh tay trái xuất kiếm mà nói, ta cánh tay trái cũng sẽ phế bỏ!"

Tô Vân nghiến răng, liền muốn thôi thúc kiếm thuật, nhưng vào lúc này, một đạo hào quang đột nhiên tới chiếu rọi tai kiếp bụi quái trên người, cái kia tro tàn quái như gặp phải trọng kích, phát ra tiếng kêu chói tai, bất chấp đi giết Tô Vân, vỗ cánh liền đi.

Cánh của nó bị Tô Vân gây thương tích, phi hành mệt mỏi, loạng choà loạng choạng bay lên, biến mất trong bóng đêm.

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, lần theo ánh sáng nhìn lại, chỉ thấy mấy cái đầu trọc tăng nhân mỗi người tay trái mang theo tràng hạt, dựng tại trước ngực, từ Hựu lầu phương hướng cất bước đi tới.

Trước mặt bọn hắn đều có ánh sáng hội tụ biến thành gương sáng, kính quang phảng phất giấu ở trong gương, chứa mà không thả, rất là kỳ lạ.

"Tính linh thần thông? Bọn họ là phật môn linh sĩ?"

Tô Vân nhìn quanh, trên bầu trời lại tro tàn quái lần nữa nhào tới, thẳng đến mấy cái kia trẻ tuổi tăng nhân mà đi,

nhưng mà cái kia vài lần kính ánh sáng chiếu một cái, tro tàn quái liền ngã bay mà đi, trên người bốc khói, tiếng kêu thảm thiết đau đớn không dứt bên tai.

Cái loại này ánh sáng, hẳn là cũng không phải là bình thường ánh sáng, có chút tương tự Chúc Long liễn khắc chế yển sư khôi lỗi ánh sáng.

Cái kia tro tàn quái bị đánh đến liên tục lui về phía sau, rất nhanh liền lùi về quặng mỏ phía trước, mấy cái kia tăng nhân trước mặt gương sáng cùng một chỗ bộc phát ánh sáng, đem tro tàn quái đóng ở quặng mỏ bên ngoài trên vách đá.

Tro tàn quái khuôn mặt vặn vẹo, kêu thảm, dần dần hóa đá, biến thành trên vách đá một tôn dữ tợn hung ác tượng đá.

Tô Vân đứng tại tro tàn ngoài xưởng xa xa nhìn tới, chỉ thấy quặng mỏ bên ngoài trên vách đá loại trừ cái này tượng đá bên ngoài còn có mặt khác mười cái tượng đá, hiển nhiên đào ra tro tàn quái bạo động loại chuyện này phát sinh không chỉ một lần.

"Khó trách gọi tro tàn quái, nguyên lai là tảng đá biến thành, cũng không phải là thân thể máu thịt."

Hắn đi ra phía trước, nhặt lên chiếc kia xe chở quáng đại đao, lại thấy xe chở quáng đại đao đã quyển nhận, cuốn lên nhận bên trong có đồ vật.

Tô Vân đem đồ vật bên trong nghiêng đổ ra đến, không khỏi khẽ ồ lên một tiếng, chỉ thấy cái kia quyển nhận bên trong đổ ra chính là một ít nhỏ vụn tro tàn, mà trên lưỡi đao còn có một chút dầu đen.

"Chẳng lẽ tro tàn quái máu là loại này dầu đen, mà thịt của hắn là loại này tro tàn?"

Tô Vân quay đầu, hướng tro tàn trong xưởng đã hóa thành tượng đá tro tàn quái nhìn lại, thầm nghĩ: "Loại quái vật này,

thật hẳn là hảo hảo nghiên cứu hắn đỡ. Đáng tiếc, bị mấy cái kia đại sư đánh thành tượng đá.”

Hắn đem những cái kia tro tàn bọc lại, muốn nghiên cứu một chút rốt cuộc là thứ gì.

Nơi xa, mấy cái kia tăng nhân dừng bước lại, cùng Lý Mục Ca nói cái gì, bên trong một cái tăng nhân hướng bên này bước nhanh đi tới.

Cái kia tăng nhân mi thanh mục tú rất là tuấn lãng, nhìn thấy Tô Vân thế mà còn trẻ như vậy, cũng là hơi giật mình, làm lễ chào hỏi nói: “Tiểu tăng vừa mới nhìn cư sĩ thân thủ bất phàm, dùng chiêu pháp phảng phất là Đông đô chiêu pháp, chẳng lẽ là từ Đông đô tới?”

Ánh mắt của hắn sắc bén, rơi vào Tô Vân trong tay xe chở quáng trên đại đao, đợi nhìn thấy trên đao có dầu đen cùng tro tàn, không khỏi đồng tử thu nhỏ lại: “Hắn đả thương tro tàn quái?”

Lúc này, Tô Vân sau lưng trong bao quần áo, mấy kiện đồ vật tuột xuống, lại là Tô Vân vừa rồi cùng tro tàn quái chém giết lúc, bọc quần áo bị cướp bụi quái xé rách.

Tô Vân vội vàng xoay người lại nhặt, cái kia tăng nhân ánh mắt rơi vào trong đó một khối ngọc nhãn hiệu lên, không khỏi sắc mặt đại biến, thấp giọng nói: “Thiên Đạo viện! Tiểu tăng đoán được không sai, cư sĩ quả nhiên là Đông đô khách tới! Hồng Lô Thiện Biến, Tạo Hóa Vi Công, Thiên Đạo viện công pháp quả nhiên tuấn cực kỳ!”

Tô Vân có chút quái lạ, bản thân làm sao lại thành Đông đô khách tới?

Hắn nhìn thấy cái kia tăng nhân ánh mắt rơi vào trong tay mình Thiên Đạo viện lệnh bài bên trên, mới chợt hiểu ra, trong lòng biết cái này tăng nhân hiểu lầm, hắn đang muốn giải

thích, cái kia tăng nhân đã vội vã hướng mấy cái khác tăng nhân đi tới.

Trẻ tuổi tăng nhân cùng mấy cái khác tăng nhân thì thầm với nhau nói vài câu, mấy cái kia tăng nhân không ngừng hướng Tô Vân nhìn bên này đến, Lý Mục Ca thì tại bên cạnh vò đầu, không biết cùng bọn hắn nói cái gì.

Bất quá, Lý Mục Ca hiển nhiên là biết mấy cái kia tăng nhân, hơn nữa đối mấy cái này tăng nhân rất là tôn kính.

Tô Vân hướng Hựu lầu đi tới, thầm nghĩ: "Trước tiên tìm đến nhị ca bọn họ lại nói."

Lý Mục Ca bên người, mấy cái kia tăng nhân lại là sắc mặt đại biến, trẻ tuổi tăng nhân thấp giọng nói: "Đại đế sứ giả từ Đông đô mà đến, chẳng lẽ là vì điều tra tro tàn quái? Tro tàn quái chưa đến nỗi muốn kinh động đại đế… Thượng sứ nhập Sóc Phương, không thể coi thường ah…"

Hắn tăng nhân sắc mặt nghiêm nghị, cũng có một loại gió thổi báo giông bão sắp đến, mây đen ép thành thành muốn phá vỡ cảm giác.

Đông đô Thiên Đạo viện, thiên hạ đệ nhất học viện, tại Nguyên Sóc quốc vị trí còn tại Thái Học viện phía trên, Thiên Đạo viện sĩ tử đều là từ Nguyên Sóc cả nước các nơi tuyển chọn mà đến tài năng xuất chúng nhất nhân vật!

Càng thêm quan trọng chính là, Thiên Đạo viện là trực tiếp nghe theo Nguyên Sóc đại đế điều khiển, quả thực chính là hoàng đế khâm sai!

Lý Mục Ca nhịn không được nói: "Tô Vân học đệ rõ ràng là từ Thiên Thị Viên khu không người tới, hắn hơn phân nửa là bò rừng thành yêu hoặc là hà mã thành yêu, khí lực lớn cực kì, thế nào lại là Thiên Đạo viện sĩ tử? Hắn càng không khả năng

là Đông đô đại đế sứ giả! Mấy vị lão sư, các ngươi nhận lầm a?"

"Trên người hắn không có nửa điểm yêu khí, dùng công pháp càng là Thiên Đạo viện Trúc Cơ công pháp, Hồng Lô Thiện Biến Dưỡng Khí thiên!"

Trẻ tuổi tăng nhân lắc đầu nói: "Hắn nếu là phụng đại đế lệnh nhập Sóc Phương, đương nhiên là muốn thay hình đổi dạng cho mình một cái thân phận mới làm che chở, Thiên Thị Viên khu không người yêu quái, không thể nghi ngờ là một cái cực tốt thân phận. Mục Ca, tin tưởng lão sư ánh mắt, lão sư nhìn người, xưa nay sẽ không nhìn lầm!"

Lý Mục Ca cứng họng, nói không ra lời.

Trẻ tuổi tăng nhân ánh mắt lần theo Tô Vân rời đi phương hướng, thản nhiên nói: "Tro tàn quái chuyện, còn không đến mức để đại đế tự thân phái Thiên Đạo viện sĩ tử đến đây. Sóc Phương trong thành vấn đề càng nhiều!"

Hắn sắc mặt nghiêm nghị, lẩm bẩm nói: "Nhìn tới Sóc Phương thành, muốn phát sinh chấn động lớn…"

Chương 51 : Bị lai lịch của mình dọa chết

Chương 51: bị lai lịch của mình dọa chết

Tô Vân tìm đến Hoa Hồ đám người, qua không lâu, Lý Mục Ca tìm tới, cái này thiếu niên linh sĩ lúc trước còn rất là thân thiện, hiện tại thế mà trở nên có chút xa lạ cùng cẩn thận, rất là khách khí mời bọn họ lên lầu.

Tô Vân cùng Hoa Hồ trong lòng buồn bực, không biết hắn làm sao lại biến thành như vậy.

"Có phải hay không bị nhân ma bám thân ? "

Hoa Hồ hướng Tô Vân nói nhỏ: "Toàn thôn ăn cơm hẳn là cũng đến trong thành. "

Tô Vân trong lòng nghiêm nghị: "Nhị ca đừng nói mò. Nơi này là Sóc Phương thành bên ngoài, toàn thôn ăn cơm muốn đi cũng là đi vòng trong, người nơi đâu càng nhiều. "

Hoa Hồ nhỏ giọng nói: "Chúng ta vừa mới tiến thành, Sóc Phương liền tuyết rơi, nói không chừng nhân ma một mực tại chúng ta bên người. "

Tô Vân trong lòng cũng kinh hoảng, cũng may mấy cái kia tăng nhân cũng đi tới, sắc mặt hiền lành hướng về phía bọn hắn mỉm cười.

Tô Vân báo lại lấy mỉm cười, mấy cái tăng nhân cũng đi vào Hựu lầu bên trong, hiển nhiên cũng ở chỗ này. Lý Mục Ca nhỏ giọng nói: "Mấy vị này đại sư, là chúng ta Văn Xương học cung tiên sinh. "

Tô Vân kinh ngạc: “Văn Xương học cung là chùa miếu? ”

Lý Mục Ca lắc đầu: “Nho Thích Đạo là học thuyết nổi tiếng, trên cơ bản mỗi cái học cùng hiệu đều có. ”

Hựu lầu rất là rách nát, bên trong tam giáo cửu lưu người đều có, lên lầu trên đường Tô Vân bọn họ liền tại chật hẹp trong hành lang gặp mấy cái đạo nhân cùng nho sĩ, còn có mấy người tướng mạo hung ác, thoạt nhìn liền không giống như là người tốt.

Thậm chí bọn họ còn gặp được một cái thợ mỏ, là cái báo đầu yêu quái, hắn là vừa rồi thừa dịp loạn trốn vào nơi này, bởi vì bị kinh sợ dọa, quên mình bị dọa ra nguyên hình, trốn ở trong góc run lẩy bẩy.

Tô Vân đi vào Lý Mục Ca gian phòng, Lý Mục Ca từ cái bàn bên trên cái hộp nhỏ bên trong lấy ra một khối nhỏ kiếp tro, chỉ có to bằng móng tay, nhen lửa đặt ở chụp đèn bên trong.

Chỉ thấy cái kia kiếp tro tại chụp đèn bên trong chậm rãi trôi nổi lên, ánh sáng chói mắt, đem gian phòng chiếu sáng.

“Cái này một khối nhỏ kiếp tro, liền có thể chiếu sáng cả đêm, đến sáng ngày thứ hai cháy hết liền sẽ hóa thành tro tàn rơi xuống. ”

Lý Mục Ca có chút xấu hổ, nói “Ở chỗ này thuận tiện nhất địa phương, chính là kiếp tro không tốn tiền, không có liền đi kiếp tro xưởng ven đường nhặt một ít trở về. ”

Tô Vân tấm tắc lấy làm kỳ lạ, hắn cũng nhặt được chút kiếp tro, là kiếp tro quái huyết nhục biến thành, chỉ là hình dáng thượng hạng giống như cùng Lý Mục Ca nhặt được kiếp tro cũng không giống nhau.

Hắn lấy ra kiếp tro quái máu thịt biến thành kiếp tro, thận trọng nặn ra một khối nhỏ, đem mặt khác thu lại, cùng Lý Mục

Ca kiếp tro so sánh.

Chỉ thấy kiếp tro quái máu thịt biến thành kiếp tro là hình thoi, trên dưới nhọn, giống như là bóng tối tinh thể.

Mà Lý Mục Ca nhặt được kiếp tro thì không có loại này đặc tính.

Lý Mục Ca cũng là thiếu niên, có tò mò thiên tính, lại gần nói "Ta cũng là lần thứ nhất thấy kiếp tro quái biến thành kiếp tro. Nếu không, chúng ta trực tiếp chọn đốt một khối, nhìn một chút có bao nhiêu sáng? "

Tô Vân gật đầu.

Lý Mục Ca lấy tới Hỏa Chủng, tiến đến khối kia hình thoi kiếp tro trước.

Ầm!

Hựu lầu chấn động kịch liệt, tầng thứ chín một cái phòng ánh lửa mãnh liệt, cửa sổ thủy tinh cả bạn học linh cùng nhau bay ra, cả lầu đạo tất cả môn hộ bị khí lãng mạnh mẽ đẩy ra!

Không lâu sau đó, Lý Mục Ca cùng Tô Vân, Hoa Hồ, Thanh Khâu Nguyệt đám người đứng tại Hựu lầu ở dưới quan đạo bên cạnh, trên mặt đen một khối trắng một khối, tóc cũng bị cháy rụi, trên người cõng bản thân to to nhỏ nhỏ gánh nặng.

Đột nhiên, trên lầu lại có một bao quần áo ném xuống rồi, đập ở bọn họ bên chân.

"Văn Xương học cung ranh con, không nên để cho lão tử gặp lại ngươi! "

Hựu lầu chủ nhân nửa người nhô ra cửa sổ, hướng bọn hắn chửi ầm lên: "Cho người khác mướn là muốn tiền, cho thuê các ngươi là muốn mạng, các ngươi cút bóng ăn kiếp tro đi đi! "

Lại qua phút chốc, mấy cái kia tăng nhân cũng cõng bao quần áo nhỏ từ trên lầu đi xuống, cái kia Hựu lầu chủ nhân cùng theo, áy náy nói: “Mấy vị đại sư, thực sự xấu hổ, không tiện cho thuê các ngươi……Lầu bên trong còn có ai là Văn Xương học cung ? Đều cho ta xéo đi! Mấy vị đại sư, mời tới bên này! ”

Mấy cái kia tăng nhân mặt tối sầm lại đi tới Tô Vân, Lý Mục Ca đám người bên người, Hoa Hồ cúi đầu nhìn mũi chân mình, Lý Mục Ca cũng cúi đầu nhìn mũi chân mình, Tô Vân mặt mũi hồn dương quang nhưng lại mù tịt không biết tươi cười.

Tuyết, càng rơi xuống càng lớn, rất nhanh trên thân mọi người đều hạ thấp một tầng hoa tuyết.

Đứng đầu tăng nhân sắc mặt ôn hòa nói: “Mục ca sĩ tử, chúng ta tại truy nguyên nguồn gốc con đường bên trên thường xuyên sẽ phát sinh một ít bất ngờ, không nên bị bất ngờ dao động đạo tâm, phải dũng cảm đối mặt bất ngờ. Ngươi trước đi học cung ở tạm một đêm, ngày mai hoặc là đi về nhà ở, hoặc là lại thuê một gian phòng. ”

Lý Mục Ca đồng ý.

Sau một lúc lâu, trên quan đạo một đầu cự thú đung đưa đi tới, cái kia cự thú vác trên lưng lấy một tòa tầng hai tòa lầu gỗ nho nhỏ, trên lầu còn có ánh đèn.

Lý Mục Ca vẫy tay, cự thú dừng lại, tòa lầu gỗ nho nhỏ kẽo kẹt kẽo kẹt vang vọng, hai tầng trong tiểu lâu thế mà đều có người, tại dưới ánh đèn bóng người lay động.

Tầng thứ hai lầu nhỏ cửa sổ thủy tinh mở ra, nhô ra một cái rối bời đầu, mang theo một cái vò rượu, mùi rượu ngút trời, hỏi: “Vào thành ư? Lên xe. Người lớn hai cái tiền, em bé một cái tiền. ”

Lý Mục Ca trước một bước leo đi lên, Tô Vân cùng Hoa Hồ mang theo ba cái tiểu hài theo ở phía sau, mấy cái tăng nhân tại cuối cùng.

Chiếc này thú niện tầng thứ nhất đã ngồi đầy người, không có đặt chân địa phương, mấy người theo chất gỗ cầu thang trèo lên trên, tầng thứ hai cũng có mấy cái tướng mạo hung ác trung niên hán tử đang uống rượu.

Mấy cái tăng nhân cũng đi đến tầng thứ hai, đứng đầu tăng nhân gõ gõ cửa sổ xe, nói "Chúng ta đi Văn Xương học cung. "

"Văn Xương học cung? "

Cái kia mang theo vò rượu xa phu lấy làm kinh hãi, chếnh choáng hoàn toàn không có, vội vàng đem vò rượu để ở một bên, ngồi nghiêm chỉnh.

Mấy cái đang uống rượu trung niên hán tử liền vội vàng đứng lên, không nói một lời đi xuống tầng thứ hai, từ trên lầu nhảy xuống, không dám lưu tại thú niện bên trên.

Lầu dưới hành khách cũng nhao nhao la lên: "Ta đến chỗ rồi, dừng xe! Nhanh dừng xe! "

Thời gian qua một lát, trên xe liền chỉ còn lại có Tô Vân đám người.

Phu xe kia nơm nớp lo sợ, muốn nhảy xuống xe chạy trốn, nhưng lại không dám, đành phải run lên dây cương, cự thú phát ra ò một tiếng không cam lòng kêu to, cất bước hướng trong thành đi tới.

Tô Vân cùng Hoa Hồ liếc nhau, trong lòng đều sinh ra cảm giác không ổn: "Lý Mục Ca nói Văn Xương học cung bầu không khí không tốt, nhìn tới không chỉ bầu không khí không tốt đơn giản như vậy. "

Mấy cái tăng nhân quay cửa xe lên, trong tiểu lâu nhất thời trở nên vô cùng yên tĩnh, cùng ngoại giới ngăn cách.

Tô Vân hướng ra phía ngoài nhìn lại, chỉ thấy cao ốc càng ngày càng nhiều, vân kiều cũng càng ngày càng nhiều, có lâu vũ quá cao, bên cạnh còn có đám mây trôi lơ lửng ở lâu vũ bên hông.

Lại có vân kiều Tòng Vân ở giữa nhô ra, người đi đường đi tại trên cầu, mạn bộ vân đoan.

Cái thành phố này ban đêm không một chút nào bóng tối, khắp nơi đều có chút đốt kiếp tro đèn treo ở lâu vũ nội ngoại, hai bên đường, chiếu lên thành thị giống như ban ngày.

Những người đi đường thừa dịp bóng đêm cùng tuyết sắc đi ra du ngoạn, đường phố cũng là buôn bán phồn thịnh, tựa như một tòa không đêm chi thành, để cho người ta hoa mắt.

Trên đường thú niện cũng nhiều lên, có chút đang phi nước đại, có chút tốc độ cũng rất chậm, thú niện cõng lên lầu nhỏ, lầu trên lầu dưới đều có kiếp tro đèn chiếu sáng, trong lầu phần lớn là nam nữ trẻ tuổi, uống rượu mua vui, hoan ca tiếu ngữ.

Tô Vân bọn họ chiếc này thú niện trong tiểu lâu lại an tĩnh dị thường, tuy là mùa đông, phu xe kia lại toàn thân là đổ mồ hôi, vô cùng khẩn trương điều khiển cự thú đi lại tại trên quan đạo, hướng Văn Xương học cung đi tới.

Tô Vân đối diện, trẻ tuổi tăng nhân ánh mắt dịu dàng, mỉm cười nói: “Tiểu tăng Đồ Minh. Thượng sứ từ Đông đô chạy đến, chỉ sợ còn chưa xuống chân địa phương a? ”

“Lại gọi ta thượng sứ? ” Tô Vân giật mình.

Đồ Minh hòa thượng sắc mặt nghiêm túc lên: “Thượng sứ không cần lo lắng. Chúng ta là Văn Xương học cung Thích Già Viện tăng nhân, cũng là trong lúc vô tình biết được thượng

sứ thân phận. Thượng sứ vâng mệnh đi tới Sóc Phương, nhất định là thân mang trọng trách, Đồ Minh không dám hỏi thăm, nhưng xin thượng sứ cho ta Văn Xương học cung một cái vì đại đế cống hiến cơ hội! ”

Hồ Bất Bình lời nhanh tiếng nhanh nói “Hòa thượng, ngươi hiểu lầm, chúng ta cũng không phải là cái gì thượng sứ, chúng ta là nông thôn đến, vào thành đi học ! ”

Đồ Minh hòa thượng khẽ mỉm cười, một bộ ta đều hiểu bộ dạng, nói “Thượng sứ có thể hay không xin ra Thiên Đạo lệnh nhìn qua? ”

Tô Vân liếc liếc một bên Lý Mục Ca, Lý Mục Ca mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm, không nói một lời.

Tô Vân cau mày, từ trong bao quần áo lấy ra Thiên Đạo viện lệnh bài, nói “Đại sư nhất định là hiểu lầm, chúng ta thật sự là đi cầu học, không phải cái gì thượng sứ. ”

Đồ Minh hòa thượng nhận lấy đi, mấy cái tăng nhân cùng một chỗ đưa đầu tới, lặp đi lặp lại kiểm tra thực hư, sau một lúc lâu, mấy cái kia tăng nhân sắc mặt ngưng trọng gật gật đầu.

“Không sai, là Thiên Đạo lệnh. ”

Đồ Minh hòa thượng đứng dậy, hai tay nâng lệnh bài, rất cung kính đưa đến Tô Vân phía trước, trầm giọng nói: “Thượng sứ xin cầm lấy. ”

Tô Vân nhận lấy lệnh bài, lệnh bài này là bọn họ tại Táng Long lăng bên trong từ những cái kia chết đi Thiên Đạo viện sĩ tử hài cốt bên trên tìm kiếm đến, tổng cộng tìm được bốn khối rưỡi.

Bọn họ cảm thấy ngọc chất không sai, nguyên bản định cầm tới trong thành bán đi, đổi lấy tiền phụ cấp chi tiêu, chẳng

qua từ Đồ Minh hòa thượng biểu hiện nhìn tới, cái này Thiên Đạo viện lệnh bài hẳn là không thể coi thường.

“Mấy vị đại sư, chúng ta là từ Thiên Thị Viên khu không người tới nông dân, cũng là cơ duyên xảo hợp gặp được kiếp tro quái loại chuyện này, cái này Thiên Đạo lệnh, cũng là chúng ta trong lúc vô tình nhặt được. ”

Tô Vân đàng hoàng nói: “Chúng ta cùng thiên đạo viện cũng không liên quan. ”

Đồ Minh hòa thượng cười ha ha một tiếng, cùng mấy cái kia tăng nhân liếc nhau, tất cả đồng thanh nói: “Thượng sứ yên tâm, chúng ta đều hiểu, chắc chắn sẽ không tiết lộ phong thanh! ”

Thiên Thị Viên khu không người bên trong không có người, đây là tất cả mọi người biết đến sự tình.

Thiên Đạo viện Thiên Đạo lệnh, càng là không thể bị người tùy tiện nhặt được!

Mà kiếp tro quái bạo động, tự nhiên cũng không phải cơ duyên xảo hợp liền có thể gặp được!

Tô Vân nói như vậy, ngược lại để cho bọn họ càng thêm hết lòng tin theo, Tô Vân mấy người chính là phụng Nguyên Sóc quốc đại đế lệnh, tới Sóc Phương ngầm hỏi Thiên Đạo viện sĩ tử!

Mấy cái tăng nhân hưng phấn lên: “Sóc Phương, có vụ án lớn! ”

Đồ Minh hòa thượng lời nói xoay chuyển, ân cần nói: “Mấy vị là từ nông thôn đi cầu học, bây giờ còn chưa có nhập học thôi? ”

Hoa Hồ rụt đầu một cái, thật thà nói “Chúng ta vừa mới tiến thành, còn không có đi tìm trường học……”

Mấy cái tăng nhân đồng thời cười: “Là, vừa mới tiến thành, đương nhiên là không có nhập học. Thượng sứ còn không có nhập học, muốn đi chúng ta Văn Xương học cung, ta Văn Xương học cung tự nhiên chào đón cực kỳ. Nguyên bản có nhập học khảo hạch, cũng không cần thi lại. ”

“Còn là kiểm tra một chút còn tốt! ” Hồ Bất Bình vội vàng nói.

Mấy cái tiểu hồ ly liên tục gật đầu, thầm nghĩ: “Ngộ nhỡ cái này Văn Xương học cung là cái đại hố phân đây? Chúng ta là vào thành đi học, không phải là tới rơi vào trong hầm phân tắm rửa ! ”

Đồ Minh hòa thượng bất đắc dĩ, đành phải nói: “Cũng được. Vậy thì kiểm tra một chút, đi cái đi ngang qua sân khấu. ”

Hoa Hồ càng thêm khẳng định Văn Xương học cung không phải địa phương tốt gì, mặt lộ vẻ khó khăn nói “Mấy vị đại sư, chúng ta là nông thôn đến, tại Sóc Phương thành không có thân phận, nhập học chỉ sợ có chút khó khăn……”

Đồ Minh hòa thượng cười nói: “Việc này đơn giản. Chúng ta không có chỗ đặt chân, trước đi Văn Xương học cung ngủ một đêm, buổi sáng ngày mai, năm vị thân phận liền sẽ an bài đến thỏa đáng, không có chút nào sơ hở! ”

Tô Vân cùng Hoa Hồ liếc nhau, trong lòng cũng có một loại cảm giác không ổn: “Văn Xương học cung quả nhiên là Sóc Phương thành trường học kém nhất, chiêu không đến sĩ tử, quyết tâm muốn lưu lại chúng ta! ”

Thanh Khâu Nguyệt tức giận đến nước mắt bất tranh khí chảy xuống, nức nở nói: “Thi không đậu lời nói, chúng ta kiên quyết không lên trường học các ngươi! ”

Đồ Minh hòa thượng đám người thở phào nhẹ nhõm, nghiêm nghị nói: “Thượng sứ yên tâm……”

Tô Vân cũng có chút nhức đầu, giải thích nói: “Đại sư, chúng ta không phải lên khiến. ”

Đồ Minh nghiêm nghị, nhìn chung quanh một tuần, trầm giọng nói: “Chư vị đều hiểu sao? Từ nơi này đi xuống sau đó, liền không có Đông đô tới thượng sứ! ”

“Rõ ràng! ” Mấy cái tăng nhân tất cả đồng thanh nói.

Một cái tăng nhân chần chừ một cái, thấp giọng nói: “Sư ca, người phu xe này có muốn hay không diệt khẩu? ”

Trạch Trư:ai lại nói tới tấm bản đồ, ta đem hắn diệt khẩu, ngươi để cho ta tranh cái bóng ta đều tranh không tròn! Ta tranh không đi ra kiếp tro quái, cũng sẽ không tranh xe chở quáng! Ta khuê nữ học vẽ tranh, nhưng nàng mới bảy tuổi, sẽ không tranh tranh minh hoạ. Quỳ, cầu bỏ qua!

Đúng, bốn cái hồ ly cùng toàn thôn ăn cơm, đã tìm người vẽ ra tới, có muốn nhìn sao?. Được convert bằng TTV Translate.

Chương 52 : Lên nhầm thuyền giặc

Chương 52: Lên nhầm thuyền giặc

Tô Vân, Hoa Hồ cùng mấy cái tiểu hồ ly sởn tóc gáy, hận không thể chạy trối chết: "Cái này Văn Xương học cung, quả nhiên không phải thiện nhân trường học!"

Đồ Minh hòa thượng mở ra cửa sổ xe hướng ra phía ngoài liếc mắt nhìn, chỉ thấy phu xe kia còn tại điều khiển cự thú chạy về phía trước đường, ngay sau đó quay cửa xe lên, lắc đầu nói: "Hắn nếu là nghe được chúng ta đối thoại, khẳng định sẽ chạy trốn. Hắn không có chạy trốn, chứng minh cửa sổ cách âm, hắn không có nghe thấy lời của chúng ta."

Cái này trẻ tuổi tăng nhân cười ra tiếng: "Mọi người không cần khẩn trương. Chúng ta là Văn Xương học cung lão sư, tiên sinh, cũng không phải cướp bóc giết người phóng hỏa đạo tặc! Làm gương sáng cho người khác, làm gương sáng cho người khác! Ha ha ha ha!"

Mấy cái kia tăng nhân vội vàng sửa sang lại dung nhan, dáng vẻ trang nghiêm.

Tô Vân, Hoa Hồ đám người trong lòng âm thầm kêu khổ: "Chúng ta hình như lên phải thuyền giặc…"

Hoa Hồ lặng lẽ nhìn về phía ngoài cửa sổ, chỉ thấy bọn họ chẳng biết lúc nào đi lại tại vân kiều lên, bên ngoài tuyết lớn đầy trời, thú đuổi đi lại tại vân kiều lên, lầu nhỏ vẫy một cái vẫy một cái, kẽo kẹt vang vọng, dường như lúc nào cũng có thể từ trên cao rơi xuống dưới.

Vân kiều cao hơn, bọn họ đi tại mây mù lượn lờ trên trời, lúc này nhảy xe chạy trốn mà nói, khẳng định lại được ngã thành bùn nhão.

"Trốn không thoát, đành phải đi Văn Xương học cung nhìn một chút."

Tô Vân cũng đang quan sát ngoài cửa sổ, trong lòng sinh ra một tia rảnh rỗi ưu sầu: "Chỉ mong cái này Văn Xương học cung không nên quá nát, nếu không ta liền có lỗi với Dã Hồ tiên sinh cùng lão Cẩu vợ chồng giao phó…"

Hắn có chút sầu lo, xem như Dã Hồ tiên sinh môn sinh, hắn cần phải đến chăm sóc tốt những này đồng môn đồng học, lão Cẩu vợ chồng lại đối hắn nói Sóc Phương là nhân loại địa bàn, hắn xem như người, cần phải đến chăm sóc tốt Hoa Hồ bọn họ.

"Đúng rồi, còn có một chuyện."

Đồ Minh hòa thượng từ trong túi áo lấy ra hai cái đồng trinh cái túi, một cái giao cho Lý Mục Ca, một cái giao cho Tô Vân, cười nói: "Đây là tối hôm qua hai vị sĩ tử hỗ trợ ứng phó tro tàn quái bạo động, tro tàn xưởng xưởng đốc cho hai vị tạ lễ."

Lý Mục Ca mở ra túi tiền, vừa mừng vừa sợ: "Một khối thanh hồng tệ! Xưởng đốc thật sự là ra tay xa xỉ, so ta tại tái ngoại Dương thành lịch luyện kiếm còn nhiều hơn!"

Đồ Minh hòa thượng cười nói: "Các ngươi giúp hắn ứng phó tro tàn quái bạo động, cứu tính ra hàng trăm thợ mỏ, hắn tiết kiệm được không biết bao nhiêu tiền. Mấy khối thanh hồng tệ đối với hắn mà nói cũng chỉ là nhỏ nhặt mà thôi."

Một cái tăng nhân cười lạnh nói: "Chúng ta ra sức giúp hắn phẳng tro tàn quái bạo động, cứu nhiều như vậy thợ mỏ, người

này thế mà còn muốn vắt chày ra nước, vẫn là chúng ta vơ vét hồi lâu đồ con rùa mới chịu bỏ tiền!"

Đồ Minh hòa thượng ho khan một tiếng nói: "Sư đệ, chúng ta là tu phật, tiền bạc là vật ngoài thân. Huống chi chúng ta không phải đã vơ vét tới tiền ư? Tại sao có thể mắng người ta?"

Cái kia tăng nhân vội vàng chắp tay trước ngực: "Đồ con rùa còn muốn dùng Đồng gia ép chúng ta, a di đà phật!"

Hoa Hồ mở ra Tô Vân cái kia phần túi tiền, thất vọng nói: "Mới năm khối thanh hồng tệ, thật sự là hẹp hòi."

Tại Thiên Thị Viên thanh hồng tệ cũng không đáng giá, là Bắc Hải thanh hồng giải trên người mọc ra tiền, trước kia bọn họ đều là mang theo cua đi chợ mua đồ.

Lần này Tô Vân bọn họ bởi vì muốn vào thành, còn tích lũy chút ngũ thù tiền cùng thanh hồng tệ, ngũ thù tiền có một hai trăm viên, thanh hồng tệ cũng có gần một trăm khối.

"Không keo kiệt."

Lý Mục Ca mặt mày hớn hở nói: "Thanh hồng tệ là luyện chế tính linh thần binh bảo vật, cái nào linh sĩ không muốn sưu tập đến đầy đủ thanh hồng tệ, luyện chế bản thân linh binh? Một khối thanh hồng tệ, giá trị ngàn viên ngũ thù tiền đây, giá cả so vàng."

"Ngàn viên ngũ thù tiền? Giá cả so vàng?"

Tô Vân cùng bốn cái hồ yêu ngây người, trong bao quần áo của bọn họ có gần một trăm khối thanh hồng tệ, chẳng phải là giá trị mười vạn tiền?

Khó trách Viên gia lĩnh Viên Vũ nhất định muốn giết bọn hắn, nguyên lai thanh hồng tệ như vậy đáng giá!

Nhưng mà bọn họ đảo mắt lại nghĩ tới tại Hoang tập trấn lấy vật đổi vật bán đi những cái kia thanh hồng tệ, không khỏi che trái tim, một hồi đau lòng: "Thiên Thị Viên những cái kia trời đánh gian thương, không có chút nào thành thật chất phác…"

Hoa Hồ trong lòng càng đau: "Cẩu đại gia cũng là gian thương, biến thân chi thuật muốn hai ta khối thanh hồng tệ! Thiệt thòi ta còn coi hắn là thành thân đại gia!"

"Vừa mới đại sư nói xưởng đốc dùng Đồng gia tới dọa các ngươi, cái này Đồng gia, là Sóc Phương Đồng gia?"

Tô Vân thu lại ý nghĩ, mặt mỉm cười, dò hỏi: "Tro tàn xưởng là Đồng gia sản nghiệp?"

Đồ Minh hòa thượng trong lòng nghiêm nghị, thử dò xét nói: "Thượng sứ lần này là tới điều tra Đồng gia?"

Tô Vân từ chối cho ý kiến.

Trong xe lần nữa an tĩnh lại, Đồ Minh hòa thượng cái trán toát ra mồ hôi lạnh, cùng mặt khác tăng nhân liếc nhau, không nói thêm gì nữa.

Ngoài cửa sổ xa hoa truỵ lạc, cao ốc như mây, xe tới xe đi, qua lại như thoi đưa, thú đuổi đi qua một tòa lại một tòa vân kiều cùng cao ốc, cuối cùng đi tới Văn Xương học cung.

Tô Vân hướng ra phía ngoài nhìn lại, trong lòng hơi chấn động: "Đây chính là Sóc Phương thành quan học bên trong xếp hạng thấp Văn Xương học cung?"

Hoa Hồ, Thanh Khâu Nguyệt, Hồ Bất Bình cùng Ly Tiểu Phàm nằm ở bên cửa sổ tới phía ngoài nhìn, trong miệng phát ra oa oa tiếng thán phục, chính là con mắt cũng kích động đến sáng lấp lánh.

Đồ Minh hòa thượng thấy thế, trong lòng thầm khen: "Khó trách bọn hắn lại được đại đế phái tới tra án, nhìn bọn họ giả bộ nông dân, giả bộ nhiều giống như! Nhưng mà điều tra Đồng gia, chỉ sợ hung hiểm trùng trùng điệp điệp ah, nói không chừng sẽ còn đem ta Văn Xương học cung lôi xuống nước…"

Hắn sắc mặt thần sắc lo lắng, lo lắng: "Ta vốn cho là Đông đô tới thượng sứ tra không phải cái gì đại án, nhưng mà dính dáng đến Đồng gia… Trách ta ngu dốt! Đại đế phái ra Thiên Đạo viện sĩ tử tới tra án, thế nào lại là vụ án nhỏ? Nhất định là có thể làm cho Sóc Phương chấn động lớn đại án trọng án! Chỉ là ta Văn Xương học cung xen lẫn tại triều đình cùng địa phương thế lực ở giữa…"

Văn Xương học cung đến.

Toà này học cung là xây ở trong thành trên một ngọn núi, từng tòa điện ngọc quỳnh lâu bao quanh ngọn núi này, so núi thấp hơn mười trượng.

Những cái kia lầu vũ là ngói lưu ly, chiếu rọi trong bóng đêm tro tàn phát ra ánh sáng, như là phỉ thúy, vân kiều cũng đều treo tro tàn đèn, vân kiều từ mái nhà dọc theo người ra ngoài, như là trên không băng dải, trải ra trong học cung từng tòa cổ xưa cung điện kiến trúc trước.

Cung điện đống tuyết, bị tối nay tuyết sắc nhuộm đến một mảnh trắng xóa, cũng may ánh đèn sáng tỏ, còn có thể nhìn thấy trên đường có người tại quét dọn, còn có chút sĩ tử lưu tại học cung, thừa dịp cảnh tuyết du ngoạn.

Tô Vân còn chứng kiến trên núi có hồ nước, sóng biếc nhộn nhạo, không có bị tuyết bao phủ, hồ nước bốn phía khắp nơi đều có tro tàn đèn chiếu sáng, tại tuyết trắng mênh mang bên trong như một khối đá quý màu xanh lục, phụ trợ toàn bộ học cung, để học cung lộ ra khí vũ phi phàm!

Trên mặt hồ còn có một người bị cởi hết, treo ngược ở trên mặt nước, dưới mặt nước có cá lớn miệng đầy răng nhọn hướng bên trên nhảy, thử ăn người, đem người kia sợ tới mức run tới run đi.

"Xếp hạng phía trước học cung, có hay không càng thêm khí thế?" Hoa Hồ lẩm bẩm nói.

Đồ Minh hòa thượng cười nói: "Tại Sóc Phương, ta Văn Xương học cung là một người duy nhất chịu thu nông thôn sĩ tử, cũng chịu thu yêu quái sĩ tử quan học. Còn trường học có hay không khí thế, thật trọng yếu như vậy sao?"

Tô Vân ánh mắt từ trên mặt hồ người kia trên người dời đi, trong lòng có sâu cảm xúc, nói: "Hữu giáo vô loại, đây là Thánh Nhân cử chỉ."

Đồ Minh hòa thượng chắp tay trước ngực nói: "Biết dễ đi khó. Văn Xương học cung chính là bởi vì như vậy, cho nên tại quan học bên trong xếp hạng một mực không thể đi lên."

Tô Vân cùng Hoa Hồ liếc nhau, Hoa Hồ thấp giọng nói: "Tiểu Vân, Văn Xương học cung cũng không giống như vậy kinh khủng."

Tô Vân lại liếc liếc bị treo ở trên mặt hồ người kia, có chút chần chờ, nói nhỏ: "Nếu như quả thật là cái trường tốt, như vậy liền ở đây đi học, nếu như không được, vậy thì kiểm tra kém chút, nhanh chóng thoát thân."

Hoa Hồ gật đầu.

Thú đuổi mang theo bọn họ, dọc theo vân kiều một đường đi tới giữa sườn núi học cung một chỗ lầu vũ trước dừng lại, mọi người xuống xe, Đồ Minh hòa thượng phân phó nói: "Đồ Ngạn sư đệ, ngươi mang theo bọn họ trước ở lại, hết thảy chờ đến ngày mai lại nói."

Một cái tăng nhân đồng ý.

Đồ Minh hòa thượng vội vàng rời đi.

Tô Vân đám người theo cái kia tăng nhân tiến lâu, cái kia tăng nhân an bài tốt gian phòng, nói: "Ta lấy nhà ăn đưa tới chút nước sạch mì sợi, trước đem liền ăn một ít."

Mọi người cực khổ một ngày, lại đói lại buồn ngủ vừa mệt, đặc biệt là Tô Vân, từ tối hôm qua đến bây giờ một mực chưa kịp nghỉ ngơi.

Hắn đầu tiên là trải qua Thiên Thị Viên đêm tuyết rừng rậm đuổi giết, lại tại đại nhân vật miếu thờ bên trong diệt trừ Viên gia lĩnh hơn mười cái viên yêu, lại trải qua Viên Tam tổ sư đuổi giết, tại Chúc Long liễn bên trên cùng Viên Tam tổ sư liều chết đánh cược một lần.

Đi tới trong thành về sau, hắn lại đã trải qua tro tàn quái bạo loạn, cùng với tro tàn nổ một chuyện, những sự tình này để hắn quả thực không có khí lực.

Nếm qua nước sạch mì sợi sau đó, mọi người nằm xuống liền ngủ, mỗi người đi vào giấc mơ.

Văn Xương học cung, Văn Xương Đế Quân điện.

Đồ Minh hòa thượng chắp tay trước ngực, một mực cung kính đi theo một cái sau lưng lão giả, lão giả kia thân mang bị giặt tới trắng bệch vải thô đạo bào, trên đầu kéo cái cong vẹo búi tóc, ngay tại cho Văn Xương Đế Quân dâng hương.

"Thiên Đạo viện sĩ tử, là thật sao?" Lão giả kia đối Văn Xương Đế Quân bái một cái, đứng dậy hướng ngoài điện đi tới.

Đồ Minh hòa thượng vội vàng đuổi theo hắn: "Thiên Đạo viện Thiên Đạo lệnh, ai có thể làm giả? Thiên Đạo lệnh là Thiên Đạo viện sĩ tử thân phận biểu tượng, theo Thiên Đạo viện tốt nghiệp , lệnh bài liền sẽ bị thu hồi đi. Trên người hắn lệnh bài, quả thực là Thiên Đạo lệnh, ta sẽ không nhận sai!"

Lão giả nhấc chân, cất bước vượt qua ngưỡng cửa, giày cỏ rơi xuống đất, lắc đầu nói: "Chỉ có Thiên Đạo lệnh cũng chưa chắc chính là Thiên Đạo viện sĩ tử. Nếu là có Thiên Đạo viện sĩ tử chết ở bên ngoài, Thiên Đạo lệnh bị người nhặt đến, cũng có thể giả mạo Thiên Đạo viện sĩ tử."

Đồ Minh hòa thượng đóng lại Đế Quân điện đại môn, nói: "Công pháp của hắn ta gặp qua, dùng chính là Hồng Lô Thiện Biến, đây chính là Thiên Đạo viện sĩ tử Trúc Cơ công pháp. Môn công pháp này, dù sao cũng nên không tạo được giả a?"

Lão giả ánh mắt hướng Sóc Phương thành trung tâm phương hướng nhìn tới, lạnh nhạt nói: "Hồng Lô Thiện Biến, đã lưu truyền đến Sóc Phương. Nghe nói trong thành tới vị Đông đô tiên sinh, dạy một ít sĩ tộc sĩ tử tu hành, học vấn cực cao. Hắn dạy chính là Hồng Lô Thiện Biến. Có tin đồn nói vị này Đông đô tới tiên sinh, cũng là Thiên Đạo viện người."

Đồ Minh hòa thượng lộ ra vẻ ngỡ ngàng, khó hiểu nói: "Thiên Đạo viện đã phái vị tiên sinh này, vì sao lại phái tới mặt khác thượng sứ?"

"Hơn phân nửa là một cái ở ngoài sáng, một cái ở trong tối."

Lão giả kia thu về ánh mắt, hướng Tô Vân bọn họ nghỉ lại cái kia tòa nhà đi tới, thản nhiên nói: "Thủ tọa, ngươi nói là ngươi gặp phải cái kia trẻ tuổi thượng sứ, hắn muốn tra là Sóc Phương Đồng gia?"

Đồ Minh hòa thượng gật đầu, đè thấp giọng nói: "Hắn cố ý cùng kiếm đạo viện sĩ tử Lý Mục Ca đáp lên quan hệ, đi tới tro tàn xưởng lân cận Hựu lầu, hắn vừa tới, tro tàn xưởng liền bạo phát một lần tro tàn quái bạo động, vừa vặn bị hắn gặp được. Nơi nào có trùng hợp như vậy sự tình?"

Lão giả mày nhíu lại thành chữ Xuyên: "Tiếp đó hắn lại cố ý đem Thiên Đạo lệnh lộ ra, cho ngươi nhìn thấy Thiên Đạo lệnh?"

Đồ Minh hòa thượng ngẩn ngơ, không tự chủ được dừng bước lại: "Hắn là cùng tro tàn quái chém giết, bị phá vỡ bọc quần áo, Thiên Đạo lệnh rơi ra, ta mắt sắc…"

Hắn nói đến đây, không khỏi sắc mặt kịch biến, vội vàng bước nhanh đuổi theo lão giả, thất thanh nói: "Phó xạ có ý tứ là, Thiên Đạo lệnh là hắn cố ý để cho ta nhìn thấy?"

Lão giả kia lông mày mở rộng, cười lạnh nói: "Nếu là đại đế sứ giả, Thiên Đạo viện nhân vật hung ác, bụng dạ tự nhiên sâu đáng sợ! Hắn kết bạn Lý Mục Ca, lại đi Hựu lầu, chính là muốn cùng ngươi đi chung đường, mượn Văn Xương học cung lực lượng đến hoạt động điều tra Đồng gia. Hắn nếu là không muốn để cho ngươi thấy Thiên Đạo lệnh, ngươi có thể nhìn thấy?"

Đồ Minh hòa thượng ngây ra như phỗng, đột nhiên thất thanh nói: "Hắn thoạt nhìn mới mười ba mười bốn tuổi bộ dạng, làm sao có thể như vậy đa mưu túc trí?"

Lão giả kia lắc đầu nói: "Thiên Đạo viện bên trong là ai? Vậy cũng là như yêu nghiệt nhân vật! Có thể bị đại đế tuyển chọn phái ra tra án, càng là yêu nghiệt trong yêu nghiệt! Năm đó… Khà khà!"

Đồ Minh hòa thượng hai mắt thất thần, lẩm bẩm nói: "Tiếp đó ta thấy hắn là thiếu niên, cảm thấy không phải là cái gì vụ án lớn, muốn mượn hắn đường này trèo lên Thiên Đạo viện…"

"Cho nên ngươi liền trúng kế, không thể không lên hắn thuyền giặc!"

Lão giả kia chắp hai tay sau lưng, giống như cười mà không phải cười nói: “Ngươi cái này lão giang hồ, tự cho là bụng dạ thâm trầm, nhưng tại trong lúc bất tri bất giác bị hắn bảo hộ, đâm lao phải theo lao.”

Chương 53 : Trong lúc ngủ mơ dễ giết người

Chương 53: Trong lúc ngủ mơ dễ giết người

Đồ Minh hòa thượng hồn bay phách lạc, qua rất lâu lúc này mới thở dài, uể oải nói: "Ta tưởng rằng ta cho rằng, không nghĩ tới là hắn để cho ta cho rằng. Ta thấy hắn tướng mạo thuần lương, không nghĩ tới lại là cái lão hồ ly, là ta tính sai. Phó xạ, chúng ta bây giờ nên thế nào?"

Lão giả kia trong mắt tinh quang lóe lên, đi tới Tô Vân bọn họ nghỉ lại dưới lầu, nói: "Thiên Đạo viện, đều là kẻ gian! Mặc kệ mục đích của hắn là cái gì, ta đều phải trước đi nhìn một chút hắn là có hay không chính là Thiên Đạo viện khách tới. Hơn nữa, coi như hắn thật sự là Thiên Đạo viện khách tới, đại đế sứ giả, cũng chưa chắc có thể thi được ta Văn Xương học cung."

Hắn khẽ mỉm cười, bản lĩnh một đám, một bức vô lại điệu bộ: "Không phải ta Văn Xương học cung không nguyện ý giúp hắn tra án, mà là hắn thi không đậu Văn Xương học cung, không liên quan gì đến chúng ta."

Đồ Minh hòa thượng khen: "Phó xạ ý kiến hay!"

Hai người đi vào trong lầu, tòa nhà này là nghỉ lại thầy trò cư trú Thần Tú lâu, ngày bình thường nghỉ lại ở đây rất nhiều người, nhưng cũng không ít thầy trò tại bên ngoài học cung cư trú.

"Đồ Minh, mở thiên nhãn, nhìn Linh giới!" Lão giả kia thấp giọng nói.

Đồ Minh hòa thượng gật đầu, lấy ra một mảnh đôi mắt hình dáng ngọc chất lá cây kề sát ở mi tâm, ngọc lá dần dần biến mất đến dưới làn da của hắn.

Sau một lúc lâu, mi tâm của hắn hé, một con mắt tử xuất hiện tại mi tâm, trở mình nhấp nhô hai cái, tựa hồ tại thích ứng bốn phía tia sáng.

Mà lão giả kia lại không có dùng loại này kỳ dị ngọc chất lá cây, mà là mi tâm trực tiếp hé, lộ ra một con mắt.

Hai người đi tại Thần Tú lâu hành lang bên trong, hai bên là thầy trò bọn họ căn phòng.

Hai người bọn họ hướng những này căn phòng nhìn lại, bức tường phảng phất không tồn tại nữa, bọn họ cách tường liền có thể nhìn thấy những này thầy trò nội tâm vị trí thời không, rõ mồn một trước mắt.

Thiên nhãn không nhìn thấy thân thể, chỉ có thể nhìn thấy nội tâm.

Nội tâm tại lúc ban ngày lại được bản thân từng cái suy nghĩ vây khốn quấy nhiễu, nhưng đã đến ban đêm, những ý niệm này biến mất, bởi vậy nội tâm trong giấc mộng thuần túy nhất mạnh mẽ.

Nội tâm khó mà nhìn thấy, đây là bởi vì mỗi người nội tâm đều là ẩn thân tại mỗi người Linh giới bên trong, cái này Linh giới là giấu ở mỗi người trong thân thể, chính là hư ảo mờ ảo, nhưng lại chân thực tồn tại.

Linh giới sẽ theo nội tâm tăng cường mà mở rộng, nội tâm càng mạnh người, Linh giới cũng liền càng lớn.

Chẳng qua đến ban đêm, mọi người rơi vào trong mộng cảnh, Linh giới liền sẽ theo nội tâm mà hiện ra, trong mộng cảnh chuyện phát sinh, nhưng thật ra là Linh giới bên trong chuyện phát sinh.

Rất nhiều người cho rằng giấc mơ chỉ là giấc mơ, chỉ là ngày có chút suy nghĩ đêm có chỗ giấc mơ mà thôi, nhưng căn bản không hề nghĩ rằng thực ra tại Linh giới bên trong giấc mơ của bọn họ đều là thật sự tồn tại.

Đồ Minh hòa thượng đi theo lão giả kia sau lưng, hướng hai bên căn phòng nhìn lại, tìm kiếm Tô Vân đám người gian phòng.

Chỉ thấy Văn Xương học cung thầy trò nội tâm hiện ra, làm mỗi người mộng cảnh, có người tại vang vang đọc sách, có người trong mộng luyện kiếm, có người ngao du Thái Hư, có người ngồi tại Kim Phật bên dưới quan tưởng, có người ngồi tại lò bên cạnh luyện đan.

Lão giả kia cùng Đồ Minh hòa thượng âm thầm gật đầu, Đồ Minh khen: "Từ bọn họ ban đêm nội tâm bài học đến xem, những tiểu tử này ngược lại cũng khắc khổ dụng công."

Lão giả liếc nhìn hắn một cái, cười lạnh nói: "Các ngươi những này ở ngoại trú gia hỏa đâu? Có hay không mỗi lúc trời tối hoa thiên tửu địa lêu lổng, quên đi bài học?"

Đồ Minh kêu oan nói: "Phó xạ, ta là hòa thượng, lễ phật! Làm sao lại lêu lổng?"

Lão giả hừ một tiếng, đi qua học cung nho sĩ căn phòng lúc, không khỏi liên tục gật đầu, chỉ thấy học cung nho học linh sĩ Linh giới bên trong đều là sáng chói văn chương, chữ chữ đều là nhả ánh sáng, thật là đầy bụng kinh luân!

Lão giả lộ ra tươi cười, đột nhiên lại đổi sắc mặt, tức giận đến toàn thân run rẩy.

Chỉ thấy có một cái nho sĩ Linh giới bên trong, chướng khí mù mịt, khói báo động cuồn cuộn, từng trang từng trang sách văn chương đen như mực chậu, văn chương khói đen bốc lên,

trong khói đen còn có nam nữ trần truồng ở bên trong bị phiên hồng lãng, phiên vân lộng vũ!

"Đây là cái nào linh sĩ đọc văn chương?"

Lão giả tức giận lên đầu, quát mắng: "Đọc đến tà môn ma đạo bên trong đi! Ngày mai bắt hắn cho lão tử đưa đến tro tàn xưởng đi đào quáng!"

Đồ Minh nhìn một chút, nói: "Hình như là chúng ta nho học viện lão sư, Linh Nhạc tiên sinh Linh giới. Phó xạ, muốn đem Linh Nhạc tiên sinh đưa đến tro tàn xưởng đào quáng ư?"

"Ờ, nguyên lai là Linh Nhạc tiên sinh, vậy thì không sao."

Lão giả vuốt vuốt râu, tiếp tục tiến lên: "Tùy hắn đi thôi."

Đồ Minh hòa thượng dở khóc dở cười, đi ra phía trước: "Phó xạ, bên ngoài chơi truyền chúng ta Văn Xương học cung nếp sống không tốt, cùng Linh Nhạc tiên sinh thoát không ra liên quan…"

Lão giả lườm hắn một cái: "Văn Xương học cung nếp sống không tốt cùng Linh Nhạc tiên sinh liên quan đến ư? Văn Xương học cung nếp sống không tốt, là chúng ta tất cả mọi người nếp sống cũng không tốt gây nên! Là chúng ta cố ý đem cái này nồi chụp ở Linh Nhạc tiên sinh trên lưng, ngươi đem hắn đuổi đi, người ngoài chẳng phải sẽ biết chân tướng sao? Đến thời điểm ai đến cõng cái này miệng nồi?"

Đồ Minh hòa thượng vẻ mặt tươi cười, khen: "Phó xạ anh minh!"

Cuối cùng, bọn họ tìm đến Tô Vân đám người căn phòng, lão giả nhìn lại, khen: "Kiếm khí treo cao, kiếm quang thấu triệt, kiếm tâm thuần nhất, không còn hắn niệm, Lý Mục Ca là một cái hạt giống tốt."

Lý Mục Ca đã ngủ, hắn Linh giới bên trong, nội tâm ở dưới, linh kiếm ở trên, theo nội tâm mà tấn công, thi triển đủ loại kiếm chiêu.

Cho dù là trong lúc ngủ mơ, hắn cũng không quên mất luyện kiếm.

Lão giả cùng Đồ Minh hòa thượng đi tới một cái khác căn phòng phía trước, nhìn vào bên trong.

Nơi này là Ly Tiểu Phàm Hồ Bất Bình hai cái đứa bé ngủ gian phòng, hai cái tiểu hồ yêu Linh giới nối liền cùng nhau, hai bên liên hệ, hai cái tiểu gia hỏa nội tâm cũng là hình người, là hai cái bốn năm tuổi trần truồng em bé, ngay tại đồng cỏ bao la bên trong vui đùa.

Bọn họ tuổi tác còn nhỏ, chưa lựa chọn ra bản thân phương hướng, không có hình thành tính linh thần thông.

Lại hướng đi về trước là Thanh Khâu Nguyệt nhà, Thanh Khâu Nguyệt cũng không có hình thành bản thân tính linh thần thông, Linh giới bên trong nội tâm là cái tiểu nữ hài nhi, cùng Thanh Khâu Nguyệt biến thành nữ oa oa giống nhau như đúc.

Cái kế tiếp căn phòng Linh giới bên trong, chỉ thấy người thấp nhỏ thiếu niên nâng một cuốn sách, ngay tại đọc sách, đỉnh đầu từng cái văn tự nhảy ra, tạo thành văn chương, văn tự hào quang sáng trong, giống như ánh trăng sáng, không có nửa điểm dơ bẩn.

Lão giả không khỏi dừng bước lại, khen: "Đọc đến sách hay! Thiếu niên này, chính là ngươi nói Thiên Đạo viện thượng sứ ư?"

Đồ Minh hòa thượng lắc đầu, nói: "Đây là thượng sứ bên người một cái tiểu yêu, thực lực coi như không tệ, thiên tư cũng là cực kỳ xuất chúng."

Lão giả gật gật đầu, khen: "Hắn tu được nho đạo thần thông. Bên người tiểu yêu còn như vậy, nhìn tới quả thực có thể là Thiên Đạo viện sĩ tử."

Hắn vừa mới nói đến đây, đột nhiên sắc mặt biến hóa, thấp giọng nói: "Có yểm ma!"

Vừa dứt lời, chỉ thấy Hoa Hồ Linh giới lắc lư một cái, một cái hình người bóng tối sinh vật xông vào Hoa Hồ Linh giới.

Cái kia sinh vật trên người bốc lên giống như là khói mù lại giống là ngọn lửa bóng tối vật chất, xâm nhiễm Hoa Hồ mộng cảnh, để Hoa Hồ mộng cảnh rất nhanh hóa thành ác mộng!

Nằm ở trên giường Hoa Hồ nhất thời cảm thấy bị vật vô hình ngăn chặn, thân thể không thể động đậy, muốn hô to, nhưng không phát ra thanh âm nào!

Cái kia yểm ma từ từ bay lên, ý định thôn phệ Linh giới những cái kia văn tự.

Những cái kia văn tự, chính là Hoa Hồ đi theo Dã Hồ tiên sinh khổ đọc nhiều năm luyện thành tính linh thần thông!

"Yểm ma làm sao lại chạy đến trong học cung?"

Đồ Minh hòa thượng đang muốn ra tay cứu viện, lại bị lão giả kia đè lại, Đồ Minh hòa thượng không rõ ý nghĩa, đột nhiên một cái hoàng chung đánh tới, đem yểm ma đụng vỡ nát!

Đồ Minh hòa thượng vội vàng lần theo hoàng chung tới phương hướng nhìn lại, lại thấy Tô Vân nội tâm phát lực băng băng mà tới, tung người nhảy lên, xông vào Hoa Hồ Linh giới.

Tô Vân trong phòng, một cái khác Linh giới mở ra, cái này Linh giới muốn so Hoa Hồ Linh giới lớn hơn rất nhiều lần!

Kỳ lạ hơn đặc biệt chính là, cái này Linh giới cùng Hoa Hồ Linh giới vậy mà chẳng biết lúc nào nối liền cùng nhau!

“Bọn họ Linh giới tương thông?” Đồ Minh kinh ngạc vô cùng.

Tô Vân nội tâm đỉnh đầu hoàng chung, khí thế hung hăng giết vào Hoa Hồ trong mơ, hoàng chung chấn động, hướng cái kia yểm ma thống hạ sát thủ!

Yểm ma bị chấn nát thành bóng tối ngọn lửa, nhưng lại lần nữa tụ tập, hình thể nhỏ rất nhiều, đột nhiên tung người nhảy lên từ Hoa Hồ trong mộng cảnh nhảy ra ngoài, chui vào bên cạnh Thanh Khâu Nguyệt Linh giới mộng cảnh bên trong.

“Cực kỳ gần gũi, hai bên không có đề phòng người, nội tâm có thể đi vào hai bên mộng cảnh.”

Lão giả kia thản nhiên nói: “Cái này yểm ma là có linh sĩ tu luyện ma đạo thần thông, ý định chiếm lấy người khác thần thông, tăng lên thực lực của mình, không nghĩ tới nhưng đá đến đá cứng.”

Hai người nhìn lại, chỉ thấy Tô Vân nội tâm đỉnh đầu hoàng chung, lại cũng giết vào Thanh Khâu Nguyệt mộng cảnh, đem yểm ma lần nữa đánh vỡ nát.

Đồ Minh hòa thượng dại ra.

Tô Vân nội tâm cùng cái kia yểm ma một cái đuổi một cái trốn, yểm ma từ từng cái trong lúc ngủ mơ người Linh giới trong mộng cảnh tránh được, Tô Vân nội tâm cũng đuổi theo nó đi qua những người này mộng cảnh.

Ngay tại yểm ma chạy trốn tới Hồ Bất Bình trong mộng cảnh lúc, Tô Vân nội tâm cuối cùng đuổi theo, đem cái kia yểm ma chụp vào hoàng chung bên trong, sinh sinh chấn thành bột mịn.

Tô Vân nội tâm đánh chết cái kia yểm ma, lại đường cũ trở về, dọc đường sờ lên sợ hãi không thôi Hồ Bất Bình, Ly Tiểu

Phàm cùng Thanh Khâu Nguyệt đầu, dùng lời nhỏ nhẹ an ủi bọn họ.

Hắn lại đi tới Hoa Hồ Linh giới, cùng Hoa Hồ nội tâm dường như nói mấy câu, nhưng nói là cái gì, liền không phải người ngoài có khả năng biết được, chỉ sợ là bọn họ trong mơ mê sảng.

Tô Vân nội tâm lại trở về bản thân Linh giới, tự mình tu luyện, đỉnh đầu hoàng chung không nhanh không chậm xoay tròn.

Lão giả cùng Đồ Minh hòa thượng tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

"Vị này Thiên Đạo viện sĩ tử thật phi phàm, trong mộng còn bảo vệ bọn họ."

Đồ Minh hòa thượng cười nói: "Giống như gà mái hộ gà con đồng dạng, tận chức tận trách."

Đột nhiên, lầu dưới một cái trong phòng nhỏ truyền đến bịch một tiếng vang, giống như là có cái gì vật nặng ngã xuống đất.

Đồ Minh trong lòng giật mình, lão giả kia thản nhiên nói: "Cái kia tu luyện yểm ma linh sĩ, đem bản thân nội tâm biến thành yểm ma. Yểm ma chết rồi, hắn tự nhiên cũng tắt thở."

Đồ Minh nhanh chóng xuống lầu, sau một lúc lâu vội vàng trở về, thấp giọng nói: "Là chúng ta học cung sĩ tử!"

"Chết chưa hết tội."

Lão giả kia lại hướng Tô Vân trong phòng liếc mắt nhìn, thu về ánh mắt, hắn mi tâm thiên nhãn chậm rãi khép kín, mi mắt đóng lại sau đó, một điểm dấu vết cũng không có lưu lại, tức giận nói: "Cái này tu luyện yểm ma linh sĩ, không dám đi thôn phệ những người khác tính linh thần thông, nhìn thấy

người mới tới, tự cho là dễ ức hiếp, ngay sau đó xuống tay với bọn họ, không nghĩ tới đá đến đá cứng!"

Hắn xoay người đi tới: "Khà khà, Thiên Đạo viện tiểu tử thối vừa tới đến ta Văn Xương học cung, liền trong giấc mộng giết ta học cung một cái linh sĩ. Uy phong thật to! Thủ tọa, ngươi thừa dịp ban đêm đem cái kia linh sĩ thi thể an bài một chút, xử lý ổn thoả."

Cái kia mi thanh mục tú hòa thượng mặt mỉm cười, khom người nói: "Phó xạ yên tâm, cũng không phải là lần đầu tiên, tiểu tăng nhất định an bài đến thỏa đáng."

Trạch Trư: Toàn thôn ăn cơm, Hoa Hồ, Thanh Khâu Nguyệt, Ly Tiểu Phàm cùng Hồ Bất Bình, Trạch Trư hoa mấy ngàn đồng bạc mời người vẽ ra tới, đều đã đặt ở công chúng nick Wechat bên trên, lục soát công chúng số Trạch Trư, đêm nay mười điểm đổi mới, liền có thể nhìn thấy nha.

Chương 54 : Thiếu niên bình thường

Chương 54: Thiếu niên bình thường

Sáng sớm ngày thứ hai, Tô Vân dậy thật sớm, đi tới Thần Tú lâu bên ngoài hoạt động gân cốt, cánh tay phải vẫn là đau rát.

Hai ngày này hắn cuối cùng ngủ ngon giấc, chỉ cảm thấy thể xác tinh thần thoải mái. Hắn hướng ra phía ngoài nhìn lại, chỉ thấy sau một đêm, bão tuyết đã ngừng, lưu lại bao phủ trong làn áo bạc học cung.

Trên đường có đầu đội vải xanh mũ đạo sĩ quét dọn mặt đường, còn có người cõng sọt nhặt trên đường phân và nước tiểu.

Sau đó không lâu, Hoa Hồ đám người rời giường, Thanh Khâu Nguyệt chợt hô hô nói: "Tối hôm qua ta làm cái rất cổ quái giấc mơ, mơ thấy Tiểu Vân ca đội chiếc kia đại hoàng chung xông vào trong giấc mộng của ta đến, đuổi giết một cái đen như mực quái vật."

Bọn tiểu hồ ly kinh ngạc, nhao nhao la lên: "Ta cũng làm cái này giấc mơ!"

"Ta cũng vậy!"

"Tiểu Vân ca còn sờ đầu của ta, để cho ta yên tâm ngủ!"

"Nhị ca, ngươi có hay không làm cái này giấc mơ?"

Tô Vân áp sát tới, nghe bọn hắn nói đến tối hôm qua mộng cảnh, không khỏi kinh ngạc vô cùng, nói: "Ta làm giấc mơ

cũng là giống nhau như đúc!”

Lý Mục Ca từ trong lầu đi ra, không ngừng trở về nhìn quanh, sắc mặt cổ quái nói: “Tối hôm qua, chúng ta dưới lầu chết cái linh sĩ, nói là tẩu hỏa nhập ma chết, người này nói không có liền không có…”

Lúc này, một cỗ thú đuổi lái tới, cái kia cự thú đi tới Thần Tú trước lầu dừng lại, tầng thứ hai lâu cửa sổ mở ra, Đồ Minh hòa thượng nhô đầu ra, cười nói: “Đi lên, ta đã chuẩn bị tốt đồ ăn!”

Hồ Bất Bình đám người reo hò một tiếng, vội vàng lên xe.

Lý Mục Ca không có lên xe, nói: “Ta còn cần về nhà một chuyến, đi gặp muội muội ta. Rất lâu chưa từng thấy đến nàng.”

Tô Vân hữu tâm muốn hỏi hắn Văn Xương học cung nếp sống không tốt chỉ là phương diện nào, nhưng không tốt nói rõ, đành phải phất tay từ biệt, nói: “Sư ca trên đường cẩn thận.”

Lý Mục Ca rời đi.

Tô Vân cái cuối cùng lên xe, chỉ thấy trên xe lầu hai đã bày một bàn đồ ăn, đều là ăn chay.

Cự thú bước chân, thú đuổi mang theo bọn họ tại trong học cung dạo chơi, Đồ Minh hòa thượng ngồi ở một bên, hướng mọi người giới thiệu thú đuổi lai lịch.

Tô Vân cũng ngồi xuống cùng ăn, nghe đến mê mẩn.

Gánh vác lầu gỗ cự thú gọi là Phụ Sơn, bốn chân mà ít lông, trên người rất nhẵn bóng, tứ chi ngồi lúc giống như là một đầu lớn hà mã, nhưng mà trong mồm nhưng mọc ra nhú răng nanh, cái đầu cũng so hà mã lớn hơn rất nhiều, phía sau cái mông còn mọc ra từ lớn thành nhỏ đuôi.

Phụ Sơn không phải là yêu, cũng không phải tinh quái, không có nội tâm nương tựa, ngu ngơ, thế nhưng là lực lớn vô cùng, hơn nữa da dày thịt béo.

Loại này yêu thú không có bao nhiêu trí tuệ, lại không có bao nhiêu cảm giác đau, nguyên bản được mọi người nuôi dưỡng dùng để ăn vào. Về sau đánh trận, mọi người lại tại Phụ Sơn trên lưng xây lầu quan sát, xem như di động lầu quan sát, linh sĩ tại lầu quan sát bên trên cảnh giới.

Thời kỳ hòa bình, thành thị càng lúc càng lớn, mọi người liền lại động tâm tư, đem phòng nhỏ che ở Phụ Sơn trên lưng, xem như xe đuổi. Sóc Phương trong thành chạy phần lớn là loại xe này đuổi.

Tối hôm qua bọn họ bị đưa ra Hựu lầu, ngồi chính là loại này Phụ Sơn đuổi.

Đồ Minh hòa thượng lời nói xoay chuyển, mỉm cười nói: "Thượng sứ, tối hôm qua tiểu tăng cùng phó xạ trao đổi, phó xạ rất dễ nói chuyện, nói với ta, ta Văn Xương học cung có thể phối hợp thêm sứ. Thượng sứ ăn ở, tìm hiểu tin tức, cho ta mượn Văn Xương học cung giấu diếm thân phận, ta Văn Xương học cung tất cả có thể thỏa mãn. Nhưng mà có một cái điều kiện."

Tô Vân ánh mắt rơi vào hắn dựng thẳng lên trên ngón tay, nói: "Phó xạ có điều kiện gì?"

Đồ Minh hòa thượng lung lay cái kia ngón tay, trầm giọng nói: "Phó xạ yêu cầu thượng sứ lần này nhập học đại khảo bên trong, tài nghệ trấn áp quần hùng, nhất định phải kiểm tra đến hạng nhất! Thượng sứ tại đại khảo trung khảo thứ nhất, tiếp đó ghi danh ta Văn Xương học cung, tăng lên Văn Xương học cung danh vọng, vượt trên Sóc Phương học cung, Mạch Hạ học cung cùng Cửu Nguyên học cung danh tiếng!"

Tô Vân suy nghĩ một chút, nói: "Ta cánh tay phải thương thế chưa lành, muốn cầm đến thứ nhất, chỉ sợ có chút khó khăn."

Đồ Minh hòa thượng trong lòng khẽ động: "Tối hôm qua hắn là tại bị thương dưới tình huống, cùng tro tàn quái chém giết, còn đem tro tàn quái đả thương? Không hổ là Thiên Đạo viện yêu nghiệt! Nếu như cánh tay phải của hắn khôi phục, thực lực mạnh bao nhiêu?"

"Thượng sứ yên tâm, điểm ấy thương thế không làm khó được Văn Xương học cung."

Đồ Minh hòa thượng lấy lại bình tĩnh, cười nói: "Ta lập tức mời học cung bác sĩ giỏi nhất, trong vòng hai ngày, đảm bảo thượng sứ cánh tay phải thương thế khỏi hẳn!"

Tô Vân để đũa xuống, nói: "Ta đối Sóc Phương quan học công pháp hoàn toàn không biết gì cả, cần học."

"Có thể!"

Đồ Minh hòa thượng quả quyết nói: "Thanh Miêu viện Nhàn Vân đạo trưởng, chính là truyền thụ quan học công pháp Tất Phương Thần Hành dưỡng khí thiên tốt nhất lão sư, ta lập tức an bài hắn tới vì thượng sứ giảng bài!"

Tô Vân gật gật đầu.

Đồ Minh hòa thượng tung người nhảy xuống Phụ Sơn đuổi, bước nhanh đi.

Tô Vân tay trái cầm lấy đũa, tiếp tục cùng ăn.

Hoa Hồ nhìn chung quanh, thấp giọng nói: "Tiểu Vân, chúng ta mau chạy đi! Thừa dịp hiện tại không có người phát hiện, chúng ta có thể chạy ra Văn Xương học cung!"

Tô Vân buồn bực: "Vì sao phải trốn?"

Hoa Hồ nghiến răng, đè thấp giọng nói: “Chúng ta không phải lên khiến, đi thăm dò vụ án gì? Làm sao điều tra? Từ nơi nào điều tra? Tra được lại có thể thế nào? Đem bản án giao cho ai? Nếu là bị phát hiện thân phận chân thật, nên như thế nào thu tràng? Còn có, Sóc Phương thành ba vạn sĩ tử đại khảo, chúng ta thật có thể cầm đệ nhất ư? Thủy Kính tiên sinh chỉ dạy chúng ta mười ngày, mười ngày ah!”

Tô Vân kẹp lên một khối đậu phụ, thản nhiên nói: “Nhị ca, chúng ta đến từ Thiên Thị Viên, đến từ khu không người. Ngươi không có phát hiện ư? Mặt khác tường tự trường học sĩ tử đều có thân phận, duy chỉ khu không người là không có thân phận. Không có thân phận, liền không có cách nào tại Sóc Phương đi học. Nếu như muốn để Bất Bình Tiểu Phàm Tiểu Nguyệt bọn họ đi học, chúng ta nhất định phải giả mạo Thiên Đạo viện sĩ tử thân phận.”

Hoa Hồ lặng im phút chốc, khàn giọng nói: “Trừ cái đó ra, không còn cách nào khác sao?”

“Không còn cách nào khác!”

Tô Vân nhìn về phía ngoài cửa sổ, chỉ thấy đêm qua bị treo ở trên mặt hồ người kia bị một đầu dài hơn một trượng mọc đầy răng nhọn cá lớn cắn, cá lớn không hé miệng, cắn người kia ở trên mặt hồ nhảy tới nhảy lui. Mà tại bên bờ còn có cái lão sư ngay tại thu cần câu, đem người kia và cá lớn cùng một chỗ hướng trên bờ kéo.

Người kia thế mà không có chết, ngay tại giận mắng thu cột lão sư.

Tô Vân thu về ánh mắt, trầm giọng nói: “Chúng ta tại Sóc Phương không có bất kỳ cái gì dựa vào, chỉ có thể giả mạo Thiên Đạo viện sĩ tử tên tuổi, chỉ có thể giả mạo hoàng đế khâm sai tên tuổi! Có thể giấu diếm một ngày, chúng ta liền có

thể nhiều học một ngày, có thể giấu diếm một tháng, chúng ta liền có thể nhiều học một tháng! Tính thế nào cũng là kiếm!"

Hoa Hồ vành mắt đỏ lên, cổ họng khàn khàn: "Cái kia phó xạ, muốn ngươi đánh bại ba vạn sĩ tử cầm hạng nhất, ngươi…"

"Ba vạn sĩ tử lại có thể thế nào?"

Tô Vân miệng lớn xúc cơm, dùng sức nhai vài hớp, hầu kết nhấp nhô, mạnh mẽ nuốt xuống, hung ác nói: "Cái này thứ nhất, ta chắc chắn phải có được! Đừng nói ba vạn sĩ tử, coi như ba vạn đầu rồng, ta đều đánh chết!"

Sóc Phương trong thành.

Nơi này có Sóc Phương thành cao nhất lâu, phồn hoa nhất khu phố, người giàu có nhất, cường đại nhất thế gia.

Những này lầu vũ tầng cao nhất, cách mặt đất có cao ngàn trượng, có lưu ly dựng mà thành mái vòm, bên trên có lá vàng lạc ấn mà thành nhật nguyệt tinh thần, chu thiên khắc độ, phía dưới có xây hòn non bộ, hồ nước, rừng rậm, cầu nhỏ nước chảy, cùng với cung điện, gần như thần tiên, như là tiên cảnh.

Nơi này gọi là Thần Tiên cư, ý tứ chính là Thần Tiên cư chỗ ở.

"Thủy Kính tiên sinh, lần này đại khảo, tiên sinh sĩ tử hẳn là có thể cầm xuống không sai thứ tự a?"

Thần Tiên cư Thiên Dương trong cung, Cầu Thủy Kính ngồi trên mặt đất, bên cạnh một vị quần áo chất phác tự nhiên lão giả vuốt râu cười nói: "Tiên sinh đi tới Sóc Phương đã có một năm, nên khảo nghiệm tiên sinh thành quả."

Cầu Thủy Kính uống rượu, thản nhiên nói: "Nếu là không có gì bất ngờ xảy ra, ba vạn sĩ tử đại khảo, hai mươi tên trong vòng toàn bộ đều là ta dạy sĩ tử."

Lão giả kia cười ha ha: "Thủy Kính tiên sinh hào khí. Không hổ là Thiên Đạo viện Đế sư! Không biết tiên sinh nói tới bất ngờ là chỉ…"

Cầu Thủy Kính nhìn về phía ngoài cửa sổ, ánh mắt thâm trầm: "Cái ngoài ý muốn này, chỉ là Thiên Đạo viện sĩ tử như vậy kỳ tài. Nếu như Sóc Phương có loại này kỳ tài, hắn sẽ đi vào hai mươi người đứng đầu. Nếu là có danh sư dạy dỗ, hắn nổi danh liệt đệ nhất."

Lão giả kia thở phào nhẹ nhõm, cười nói: "Tại Sóc Phương muốn tìm đến Thiên Đạo viện sĩ tử như vậy kỳ tài, gần như là chuyện không thể nào, muốn tìm đến tiên sinh như vậy danh sư, càng không khả năng! Chúng ta Sóc Phương, dù sao vẫn là cái vắng vẻ địa phương nhỏ ah, tìm không được Thủy Kính tiên sinh như vậy đại long."

Hắn đứng dậy, đi tới bên cửa sổ, quan sát toàn thành: "Lần này đại khảo, hai mươi người đứng đầu sĩ tử, đều ghi danh ta Mạch Hạ học cung! Mạch Hạ học cung danh vọng liền sẽ một lần đè xuống Sóc Phương học cung, để Sóc Phương học cung không gượng dậy nổi! Còn Cửu Nguyên học cung, cho ta mạch bên dưới xách giày cũng không xứng!"

Cầu Thủy Kính đi tới bên cạnh hắn: "Điền phó xạ đừng quên, còn có một cái Văn Xương học cung."

"Văn Xương học cung?"

Điền phó xạ cười ha ha nói: "Đừng nói hai mươi người đứng đầu, liền xem như kiểm tra đến một trăm người đứng đầu, có cái thành tích này, ai còn sẽ ghi danh Văn Xương học cung? Những năm gần đây, Văn Xương học cung là nhặt ve chai. Duy nhất đáng giá cẩn thận, là Thánh Nhân gia đình."

Ánh mắt của hắn hướng nơi xa nhìn lại: "Sóc Phương thành duy nhất Thánh Nhân, nhà hắn sĩ tử, hẳn là cũng sẽ tham

gia lần này đại khảo a?"

Cầu Thủy Kính cũng hướng nơi đó nhìn tới, nơi đó không có lầu vũ, mà là một mảnh cổ xưa mà thấp bé cung điện.

"Thánh Nhân…"

Cầu Thủy Kính ánh mắt lấp loé không yên: "Là vị kia ư? Hắn muốn thành Thánh? Ai phong?"

Phụ Sơn đuổi còn tại hướng trên núi đi, đi tới chỗ giữa sườn núi tại ven đường dừng lại, chỉ thấy Đồ Minh hòa thượng cùng một vị khác xách theo hòm gỗ y sư leo lên lầu gỗ.

Sau một lúc lâu, Tô Vân trên cánh tay phải cắm đầy độ lớn không đồng nhất châm bạc, so sợi tóc còn nhỏ hơn châm bạc lại là trống rỗng, người y sư kia dùng châm bạc thận trọng đem hắn trong cánh tay phải máu bầm dẫn xuất.

Tô Vân nhất thời cảm thấy cánh tay phải thoải mái rất nhiều.

Vị kia Đổng y sư đổi một bộ châm bạc, lại theo những cái kia trống rỗng châm bạc đưa một ít nấu xong dược trấp đi vào Tô Vân trong cánh tay phải.

Như vậy trị liệu nửa canh giờ, Đổng y sư thu châm bạc, thả lại bản thân hòm gỗ, sắc mặt hòa ái cười nói: "Cũng may là da thịt tổn thương, nếu là nội tâm bị thương, chính là dược thạch không thể đến địa phương, vậy thì khó trị càng."

Tô Vân hoạt động một chút gân cốt, đau đớn quả nhiên không còn, loại thương thế này liên tục cửa trấn La đại nương đều phải trị liệu mới có thể chữa khỏi, mà Văn Xương học cung vị này bề ngoài xấu xí Đổng y sư, thế mà thuốc đến bệnh trừ!

Chẳng lẽ Đổng y sư so La đại nương y thuật còn cao minh hơn?

Đổng y sư ánh mắt lấp lóe, nói: "Ngốc tử, xuống nói chuyện."

Đồ Minh hòa thượng đi theo hắn cùng một chỗ xuống tòa lầu gỗ nho nhỏ, nghi hoặc nhìn hắn. Đổng y sư giống như cười mà không phải cười nói: "Thiếu niên này lai lịch gì?"

Đồ Minh hòa thượng cười nói: "Không có gì lai lịch. Chính là bình thường thiếu niên mà thôi."

Đổng y sư cười lạnh: "Thiếu niên bình thường? Có thể đem bản thân bị thương thành như vậy thiếu niên bình thường, trên đời này chỉ sợ chỉ có cái này một cái!"

Đồ Minh hòa thượng giật nảy mình: "Thương thế của hắn là bản thân tạo thành?"

Đổng y sư gật đầu: "Thương thế của hắn, phải nói là bản thân khí huyết xung kích tạo thành. Hắn đang thi triển một chiêu cực kỳ đáng sợ chiêu thức lúc, vô cùng nồng đậm khí huyết thoáng cái xung kích đến cánh tay phải của hắn bên trong, vượt ra khỏi cánh tay phải của hắn phạm vi chịu đựng, cái kia khí huyết quá nồng nặc, thế cho nên bắp thịt của hắn, dây chằng, da thịt, xương sụn, nhỏ bé mạch máu, bị xé nứt không biết bao nhiêu!"

Đồ Minh hòa thượng trợn mắt lên, khó có thể tin nhìn hắn.

Hắn có thể tưởng tượng Tô Vân thi triển một chiêu kia lúc, khí huyết vận chuyển khủng bố cỡ nào, một chiêu kia uy lực có bao nhiêu đáng sợ!

"Ta kiểm tra hắn thân thể, thân thể của hắn có thể nói tại cùng cảnh giới sĩ tử bên trong mạnh nhất đám người kia, thân thể của hắn có thể dung nạp mãnh liệt hơn khí huyết xung kích, thế nhưng là không chịu nổi một chiêu kia lực lượng."

Đổng y sư trầm giọng nói: "Thế gian có cái gì chiêu pháp lực bộc phát, có thể khủng bố đến loại trình độ này? Nếu như

là đổi lại ngươi ta như vậy linh sĩ tới thi triển, sức bật chỉ sợ gấp trăm lần tăng thêm! Ta thậm chí nghi ngờ đây không phải là nhân gian pháp môn! Cho nên, ta hỏi ngươi thiếu niên này đến cùng là lai lịch gì."

Đồ Minh hòa thượng đè xuống trong lòng khiếp sợ, khẽ mỉm cười, nói: "Hắn chỉ là chúng ta Văn Xương học cung thiếu niên bình thường mà thôi."

"Thiếu niên bình thường?"

Đổng y sư cười lạnh một tiếng, xoay người rời đi: "Hắn nếu là thiếu niên bình thường, như vậy ngươi cũng là bình thường hòa thượng!"

Đồ Minh đưa mắt nhìn hắn đi xa, lại trở về Phụ Sơn đuổi, hướng Tô Vân cười nói: "Chúng ta đi Thanh Miêu viện học tập Tất Phương Thần Hành dưỡng khí thiên."

Tô Vân nhìn về phía ngoài cửa sổ, chỉ thấy Đổng y sư giận dữ đi lên phía trước, hỏi: "Đại sư, vị này Đổng y sư là lai lịch gì?"

Đồ Minh hòa thượng mỉm cười nói: "Một cái bình thường y sư mà thôi."

Chương 55 : Một chút xíu chênh lệch

Chương 55: Một chút xíu chênh lệch

Thanh Miêu viện.

Cự thú Phụ Sơn tứ chi cong ngồi xổm, ngồi quỳ chân trên mặt đất, Tô Vân đám người từ trên lầu đi xuống, Đồ Minh hòa thượng nói: "Thanh Miêu viện là Trúc Cơ kỳ sĩ tử chỗ học tập, nơi này cung điện chính là lớp học, trước trước sau sau có mười bốn ngôi đại điện."

Hiện tại là đại khảo tiền kì, Thanh Miêu viện đã không còn giảng bài, đám sĩ tử đều đang vì đại khảo làm chuẩn bị.

Tô Vân, Hoa Hồ đám người đi qua, nhìn thấy Dược điện, Truy Nguyên điện, đàn điện, cờ điện, tranh điện, luật điện các loại đại điện, khác biệt đại điện dạy dỗ chương trình học cũng khác biệt.

"Phải học nhiều thứ như vậy?" Mấy con tiểu hồ ly vẻ mặt có chút khó coi.

Tô Vân trong lòng cũng lén lút tự nhủ, Thanh Miêu viện sĩ tử phải học mười bốn môn học, không khỏi cũng quá là nhiều chút.

Những tòa đại điện này có câu đối treo ở môn hộ hai bên, trong đó Truy Nguyên điện câu đối rất có ý tứ.

"Tế thôi vật lý tu hành nhạc, hà dụng phù vinh bán thử thân?"

Tô Vân đọc một lần, có sâu đồng cảm, nói: "Truy nguyên chính là tế thôi vật lý, nghiên cứu sự vật nguyên lý quy tắc. Câu nói này nói là truy nguyên nguồn gốc, nghiên cứu sự vật nguyên lý quy tắc, là vui vẻ sự tình, không nên bị công danh lợi lộc ngăn trở bước chân tiến tới."

Lúc này, một thanh âm truyền đến: "Sự vật nguyên lý quy tắc, chính là vật lý, cũng tức là ta đạo gia nói tới đạo."

Tô Vân theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một cái áo xám đạo nhân cất bước đi tới, đi tới Truy Nguyên điện phía trước, quan sát bọn họ một phen, nói: "Ngốc tử, ngươi vừa mới tới nói với ta có mấy cái sĩ tử muốn học thêm, chính là bọn họ?"

Đồ Minh cười nói: "Vị này là Nhàn Vân đạo nhân, Thanh Miêu viện thủ tọa tây tịch tiên sinh."

Nhàn Vân đạo nhân mở ra Truy Nguyên điện cửa điện, xin mọi người đi vào, Hoa Hồ hiếu kỳ nói: "Nhàn Vân tiên sinh, Thanh Miêu viện sĩ tử vì sao phải học nhiều như vậy chương trình học?"

"Thanh Miêu viện có mười bốn môn khóa, thoạt nhìn rất nhiều, nhưng mà đến Linh Quang viện, liền chỉ còn lại có tám môn khóa. Đợi đến Thích Già viện, Nho Học viện, Đạo Học viện, liền chỉ có hai ba môn khóa. Đây là vì sao? Chọn hắn tốt mà học chi."

Nhàn Vân đạo nhân đi tới đại điện chính vị bên trên ngồi xuống xuống, thản nhiên nói: "Cao đẳng học cung học viện, dạy dỗ sĩ tử làm đều là phép trừ, không có làm toán cộng. Làm toán cộng, đều là ngu ngốc. Chúng ta Văn Xương học cung trước cho nhập học sĩ tử rất nhiều lựa chọn, quan sát sĩ tử tư chất, am hiểu cái nào một môn, đối cái nào một môn càng có hứng thú, lại đi xâm nhập học tập nghiên cứu, như vậy mới có thể có thành tựu. Càng học càng nhiều, sẽ chỉ dạy hư học sinh, là ngu ngốc đạo lý."

Rõ ràng là rất sâu lý luận không thực tế, hắn nói cũng rất là rõ ràng dễ hiểu, để Tô Vân, Hoa Hồ khâm phục không thôi.

Trong điện có bồ đoàn, Tô Vân đám người ngồi xuống xuống.

"Các ngươi đều học qua Tất Phương Thần Hành dưỡng khí thiên a?" Nhàn Vân đạo nhân hỏi.

Tô Vân, Hoa Hồ mấy người năm người cùng một chỗ lắc đầu.

Nhàn Vân đạo nhân sắc mặt không vui, nói: "Hai ngày thời gian, dạy năm cái không có chút nào cơ sở người, còn muốn bảo đảm bọn họ học được Tất Phương Thần Hành dưỡng khí thiên! Ai có bản lãnh này? Ngốc tử, công việc này ta tiếp không đến, ngươi mời cao minh khác!"

Hắn đang muốn rời đi, lại thấy một cái quần áo bị giặt đến bạc màu lão giả chắp tay sau lưng, cất bước đi vào, tại hàng cuối cùng bồ đoàn bên trên ngồi xuống.

Nhàn Vân đạo nhân liền vội vàng khom người: "Gặp qua tả phó xạ."

Lão giả kia khẽ vuốt cằm, nói: "Nhàn Vân, bắt đầu dạy đi."

Nhàn Vân đạo nhân nhức đầu, đành phải trở lại Truy Nguyên điện, lấy tới năm sách sách phân phát cho Tô Vân Hoa Hồ năm người, nói: "Đây là Tất Phương Thần Hành dưỡng khí thiên bản thượng, là hành công chi pháp. Các ngươi trước nhìn một lần."

Tô Vân đám người mở ra bản thượng, từng câu từng chữ.

Nhàn Vân đạo nhân đi tới lão giả kia bên người, kêu khổ nói: "Phó xạ, ngày hôm nay có thể để cho bọn họ đem bản thượng tâm pháp biết rõ ràng, chính là tài trí hơn người! Hai

ngày dạy cho bọn hắn Tất Phương Thần Hành thiên, tha thứ ta không có năng lực!"

"Ngươi biết bọn họ là lai lịch gì ư?" Lão giả kia hỏi.

Nhàn Vân đạo nhân lắc đầu, nói: "Từ quần áo đến xem, hẳn là nông thôn đến thiếu niên bình thường, hơn nữa là lần đầu vào thành."

Đồ Minh hòa thượng thở dài: "Đạo sĩ, ngươi cũng bị lừa gạt đến. Ngươi cho rằng chính là nhân gia cho ngươi tưởng là, mà không phải ngươi tưởng là."

Nhàn Vân đạo nhân ngỡ ngàng: "Bọn họ không phải nông thôn đến thiếu niên bình thường?"

Lúc này, đằng sau truyền đến Tô Vân đám người âm thanh, Nhàn Vân đạo nhân vội vàng quay đầu, chỉ thấy Tô Vân đám người đã nhìn xong bản thượng, ngay tại thảo luận cái này bản thượng nội dung.

"Sĩ tử tự học, còn đến mức nào? Thật sự là không sợ chết , bất kỳ cái gì một chữ nếu là hiểu sai, cũng có thể tẩu hỏa nhập ma! Đây rõ ràng chính là nông thôn thiếu niên bình thường không biết trời cao đất rộng không biết sống chết bộ dạng!"

Nhàn Vân nghĩ tới đây, đang muốn tiến lên ngăn cản, nhưng mà nghe Tô Vân, Hoa Hồ hai người giảng giải nội dung, nhưng chữ như châu ngọc tinh luyện vô cùng, hơn nữa từ nông tới sâu, đem Tất Phương Thần Hành thiên bản thượng phân tích đến gần như hoàn mỹ!

Thậm chí, có chút giảng giải là liền Nhàn Vân đạo nhân đều chưa từng nghĩ tới địa phương, lại bị Tô Vân cùng Hoa Hồ nói ra!

Nhàn Vân nghẹn họng nhìn trân trối, hắn lại không biết, Tô Vân cùng Hoa Hồ tại dã hồ tiên sinh dạy dỗ bên dưới, tối

nghĩa khó hiểu cựu thánh tuyệt học thuộc làu, thậm chí nói rõ cựu thánh ý nghĩ sâu xa.

Đối bọn hắn tới nói, Tất Phương Thần Hành dưỡng khí thiên bản thượng, so cựu thánh tuyệt học đơn giản quá nhiều, bọn họ vẻn vẹn đọc qua một lần cũng đã nắm chắc đến ý tứ trong đó.

Sở dĩ phải nói hiểu, vẫn là hai người lo lắng Thanh Khâu Nguyệt đám người học vấn không đủ, hiểu có sai lầm.

Nhàn Vân yên tĩnh chút nghe Tô Vân cùng Hoa Hồ giảng giải một lần, trở lại lão giả kia bên người, nghi ngờ nói: "Tả phó xạ, mấy người này là lai lịch gì?"

Đồ Minh cười nói: "Thiếu niên bình thường."

Nhàn Vân hung dữ lườm hắn một cái.

Lão giả kia nói: "Nhàn Vân, một cái linh sĩ nếu như lúc trước chưa hề học qua Tất Phương Thần Hành thiên, như vậy hắn cần bao lâu mới có thể học được môn tâm pháp này, đem luyện đến tầng thứ sáu?"

Nhàn Vân suy tư nói: "Nếu như là linh sĩ mà nói, hiểu Tất Phương Thần Hành tâm pháp ý nghĩa, bảo đảm không có bất kỳ cái gì sai lầm, cần hai ba ngày thời gian. Linh sĩ nguyên khí hùng hậu, có bản thân nguyên khí xem như cơ sở, tu luyện tới tầng thứ sáu cần bốn năm ngày thời gian."

Lão giả nhẹ nhàng gật đầu, lại nói: "Như vậy, bản hạ bao lâu mới có thể học được?"

Nhàn Vân nói: "Bản hạ liền khó khăn. Tất Phương Thần Hành thiên bản hạ, Tất Phương biến, cần quan sát Tất Phương, phỏng đoán Tất Phương thần điểu tinh, khí, thần, thái, quan tưởng Tất Phương, làm được giống như đúc. Cho dù có người chỉ điểm, linh sĩ muốn tu thành Tất Phương biến thấp nhất cũng cần một tháng thời gian."

Lão giả ánh mắt lấp lóe: "Nếu như không phải bình thường linh sĩ, mà là thiên tài đâu?"

Nhàn Vân ngẩn ngơ, không hiểu ý nghĩa, thử dò xét nói: "Phó xạ xin chỉ rõ."

Lão giả nói: "Năm đó, ta còn trẻ thời điểm, tâm cao khí ngạo, một lòng muốn thi vào Thiên Đạo viện. Năm năm, năm lần, ta nhiều lần đều bị đào thải bị loại. Cuối cùng giám khảo nói cho ta biết, ta cái gì cũng tốt, nhưng muốn vào Thiên Đạo viện lời nói vẫn là kém một chút, để cho ta không cần trở lại. Ta hỏi cái kia giám khảo kém bao nhiêu, hắn rất hòa ái nhìn ta…"

Da mặt của hắn lay động càng thêm kịch liệt, thở dốc một hơi, tiếp tục nói: "Hắn nói, một chút xíu. Ta đến bây giờ cũng không biết, trong miệng hắn một chút xíu đến cùng là bao nhiêu."

Nhàn Vân đạo nhân vẫn còn có chút không biết rõ, chuyện này cùng Tô Vân đám người có quan hệ gì.

Đúng lúc này, Tô Vân trong cơ thể truyền đến tiếng thứ nhất phượng minh!

Đó là nguyên khí tại Tô Vân trong cơ thể kịch liệt vận chuyển, cọ xát, hình thành kịch liệt tiếng vang!

Nhàn Vân đạo nhân sắc mặt biến hóa, vội vàng xoay người nhìn lại, ngay tại hắn quay đầu trong nháy mắt, tiếng thứ hai hạc kêu truyền đến.

"Tất Phương Thần Hành dưỡng khí thiên tâm pháp, tu luyện tới tầng thứ hai lúc, khí huyết vận chuyển kịch liệt, sẽ kích động tiếng hót, gọi là phượng minh!"

Nhàn Vân đạo nhân trong đầu suy nghĩ ngàn vạn, một phát vọt tới: "Nhưng mà, Tất Phương Thần Hành tâm pháp, sở trường không ở chỗ khí huyết, môn công pháp này khí huyết

vận chuyển tốc độ không đủ để phát ra loại thứ hai tiếng hót. Hắn là thế nào luyện được tiếng thứ hai phượng minh?"

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, Tô Vân trong cơ thể truyền đến loại thứ ba âm thanh, loại thanh âm này phảng phất phượng minh tại ngô đồng, hạc kêu tại cửu thiên, Truy Nguyên điện phía trong tràn ngập phượng minh hạc kêu, ngay sau đó liền hóa thành một loại âm thanh.

Cái loại này kêu to kỳ dị vô cùng, giống như là từ thiên ngoại truyền đến, cho người cảm giác chính là, kinh không!

Hí dài kinh không, bày ra vạn dặm mây, để trời xanh không mây, có thể thấy được thiên ngoại!

Nhàn Vân đạo nhân kinh ngạc ngưng kết ở trên mặt, ngơ ngác đứng ở nơi đó.

Mà tại phía sau hắn, lão giả kia thở dài, thấp giọng nói: "Một chút xíu, đây là ta cùng Thiên Đạo viện sĩ tử chênh lệch cái kia một chút xíu…"

Hắn phấn khởi tinh thần, cười lạnh nói: "Có điều, đổi lại năm đó ta lúc còn trẻ, ta hơn phân nửa cũng có thể làm được! Cái này cũng không có thể để cho ta tâm phục!"

Nhàn Vân đạo nhân nghe nói như thế, trong lòng giật mình, thất thanh nói: "Tả phó xạ, bọn họ là đến từ Thiên Đạo viện sĩ tử?"

Lão giả kia hai mắt trợn tròn, nhìn trừng trừng lấy Tô Vân đám người: "Ta nhất định phải nhìn một chút, Thiên Đạo viện sĩ tử so với ta mạnh hơn một chút xíu, để cho ta tâm phục khẩu phục một chút xíu, đến cùng là cái nào một chút xíu! Nhàn Vân, truyền thụ cho bọn hắn bản hạ!"

Nhàn Vân đạo nhân lấy lại bình tĩnh, đi tới đường tiền ngồi xếp bằng mà ngồi, trong cơ thể từng con một chân Tất Phương

thần điểu bay ra, đó là khí huyết của hắn biến thành, tại trong đại điện nhẹ nhàng bay lượn, mỗi người đều mang tư thế.

Trong điện là một gốc đồng thụ, ngàn cành trăm chạc, những cái kia Tất Phương thần điểu hoặc là ở trước mặt mọi người bay lượn, hoặc là vây quanh đồng thụ phi hành, lại hoặc là dừng sát ở trên cây, cũng có hai hai thành đôi, hay là tấn công chém giết.

Đây là hắn lấy bản thân nguyên khí hiển hóa, hóa thành Tất Phương Thần Hành thiên bản hạ Tất Phương biến thành đủ loại chiêu thức, trực tiếp biểu hiện ra cho Tô Vân đám người nhìn.

Loại này dạy học chỗ tốt là, lấy nhất trực quan phương thức dạy dỗ sĩ tử, để sĩ tử tại học được chiêu thức đồng thời, lại có thể quan sát Tất Phương thần điểu động tác, hình dáng, tập tính các loại chi tiết, đám sĩ tử học tập tốc độ liền khá là nhanh.

Đương nhiên, nhập môn dễ dàng tinh thông khó.

Muốn học được tinh diệu, liền cần tiêu phí nhiều thời gian hơn, thậm chí một năm như một ngày quan tưởng, làm sâu sắc đối Tất Phương ấn tượng, tu thành ba loại thành tựu, mới xem như luyện thành.

Nhàn Vân đạo nhân, Đồ Minh hòa thượng cùng lão giả kia đều khẩn trương nhìn chằm chằm Tô Vân nhất cử nhất động, nhìn hắn tu luyện như thế nào Tất Phương biến sáu chiêu.

Nhàn Vân đạo nhân cũng nhìn ra rồi, cái kia gọi "Hoa Hộc" hẳn không phải là Thiên Đạo viện sĩ tử, "Hoa Hộc" lực lĩnh ngộ tuy là rất mạnh, nhưng mà Trúc Cơ chỉ tu luyện đến tầng thứ năm, hẳn là nguyên khí tích lũy chưa đủ nguyên nhân.

Nhưng điểm này, đã đủ để cho Nhàn Vân đạo nhân khẳng định, "Hoa Hộc" không phải Thiên Đạo viện sĩ tử.

Bởi vì Thiên Đạo viện sĩ tử, tuyệt không có khả năng xuất hiện nguyên khí không đủ tình huống!

Chương 56 : Nông thôn đến sĩ tử không phải người

Chương 56: Nông thôn đến sĩ tử không phải người

Thời gian từng giờ trôi qua, đột nhiên Tô Vân nhắm mắt lại, không còn quan sát đồng thụ bên trên Tất Phương.

Mà Hoa Hồ, Thanh Khâu Nguyệt mấy người bốn cái đứa bé thì đi tới, tại Truy Nguyên điện đi tới đi lui, từ khác nhau góc độ quan sát Tất Phương.

Bọn họ đi theo Cầu Thủy Kính tu hành hơn mười ngày, Cầu Thủy Kính mặc dù không có dạy bọn họ quá nhiều đồ vật, nhưng nói cho bọn họ học tập cùng truy nguyên bí quyết.

“Cái này bốn cái tiểu gia hỏa thiên phú cũng không yếu ah!”

Nhàn Vân đạo nhân, Đồ Minh hòa thượng cùng lão giả kia cũng là kinh ngạc không thôi, Hoa Hồ, Ly Tiểu Phàm bốn cái đứa bé chỉ là bị Tô Vân phong mang che đậy, nhưng mà nếu như so sánh mặt khác sĩ tử liền có thể phát hiện, cái này bốn cái đứa bé bất luận tư chất vẫn là ngộ tính, đều là nhất lưu tiêu chuẩn!

Trong đó, Hoa Hồ thậm chí đã tu luyện tới linh sĩ cấp độ, nhưng mà chính hắn nhưng lại không biết, không cách nào sử dụng linh sĩ lực lượng.

“Bọn họ là được khai linh trí, thực ra bản thân tư chất ngộ tính cũng không có cao như vậy.”

Lão giả kia dù sao vẫn là kiến thức rộng rãi, nói: "Có người truyền thụ cho bọn hắn cựu thánh tuyệt học, ngày đêm tẩy luyện, để cho bọn họ tại bất tri bất giác ở giữa tư chất ngộ tính trở nên tuyệt hảo."

Đồ Minh hòa thượng kinh ngạc nói: "Phó xạ, cựu thánh tuyệt học còn có loại hiệu quả này?"

Lão giả kia gật đầu, ngay sau đó lại lắc đầu nói: "Nhưng không có tác dụng gì. Cựu thánh tuyệt học thấy hiệu quả quá chậm, phải bị đào thải."

Lúc này, Tô Vân đột nhiên mở mắt, đứng dậy, nói: "Ta học xong. Nhị ca, các ngươi đều tới, ta dạy cho các ngươi."

Nhàn Vân, Đồ Minh cùng lão giả kia trong lòng rung mạnh, nghẹn họng nhìn trân trối: "Nhanh như vậy đi học xong rồi? Điều đó không có khả năng! Liền xem như Thiên Đạo viện sĩ tử, cũng tuyệt không có khả năng trong thời gian ngắn như vậy, học xong Tất Phương biến sáu chiêu!"

Hoa Hồ, Thanh Khâu Nguyệt, Ly Tiểu Phàm cùng Hồ Bất Bình tụ tại Tô Vân bên người, mỗi người ngồi trên mặt đất, ngẩng đầu nhìn Tô Vân, cẩn thận nghe giảng. Hiển nhiên, bọn họ cũng không phải là lần thứ nhất làm như thế.

Nhàn Vân, Đồ Minh cùng lão giả kia thậm chí có thể tưởng tượng được đi ra, Tô Vân nhất định là thường xuyên dạy dỗ bốn người này!

"Tất Phương biến có ba đại tinh yếu." Tô Vân dựng thẳng lên ba ngón tay.

Nhàn Vân đạo nhân lộ ra vẻ ngỡ ngàng, lẩm bẩm nói: "Không phải chỉ có hai đại tinh yếu ư?"

"Hợp kích, tam đề, lục vũ biến!"

Tô Vân không nhanh không chậm nói: “Hợp kích là Tất Phương biến đệ nhất tinh yếu. Tất Phương biến chiêu thức có thể đơn độc thi triển, nhưng càng quan trọng hơn là, đây là một môn hợp kích kỹ năng, cần hai người liên thủ thi triển. Hai người lẫn nhau hiểu rõ, tâm ý tương thông, như vậy thi triển Tất Phương biến uy lực liền sẽ tăng gấp bội!”

Đồ Minh nhìn về phía Nhàn Vân, thấp giọng hỏi: “Đạo sĩ, là đạo lý này ư?”

Nhàn Vân đạo nhân mê man lắc đầu: “Ta không biết còn có hợp kích cái này tinh yếu, hơn nữa Tất Phương biến chỉ có nhất đề mới đúng…”

Đồ Minh ngạc nhiên.

Nhàn Vân đạo nhân chịu trách nhiệm dạy Thanh Miêu viện, ngày bình thường chính là truyền thụ đám sĩ tử tu luyện như thế nào Tất Phương Thần Hành dưỡng khí thiên, liền hắn cũng không biết Tất Phương biến có ba đại tinh yếu, Tô Vân cái này ngắn ngủi phút chốc liền có thể lục lọi ra đến, Thiên Đạo viện sĩ tử tư chất, đều là như vậy nghịch thiên ư?

“Thứ hai tinh yếu chính là tam đề, tam đề là nhất đề phượng minh, nhị đề hạc lệ, tam đề kinh không.”

Tô Vân tiếp tục nói: “Lục vũ biến thì là Tất Phương biến sáu chiêu tinh hoa, một chiêu một vũ biến! Các ngươi để ý!”

Hắn vừa mới nói đến đây, đột nhiên đứng dậy, điều động nguyên khí, thôi thúc Tất Phương Thần Hành dưỡng khí thiên, đồng thời thân hình di động, như hạc bay lên không, thi triển ra Tất Phương Thần Hành chiêu thứ nhất, Dạ Phiến Hàng Đô Hỏa!

Thân hình của hắn nhanh nhẹn, rất có vẻ đẹp, phảng phất nhẹ nhàng phi hành thần điểu, chấn động mang theo ngọn lửa

cánh chim, ở trong màn đêm bay đến phần lớn đều, tại cao ốc nhà cao cửa rộng ở giữa xuyên qua.

Đồng thời, trong cơ thể của hắn khí huyết kịch liệt vận chuyển, phát sinh lần thứ nhất vũ biến!

Vũ biến đến từ nguyên khí của hắn, theo nguyên khí trở nên rực cháy, Tất Phương thần điểu lông vũ hóa thành hồng sắc!

Lần thứ hai vũ biến theo đó mà đến, từ hồng sắc hóa thành màu cam!

Cùng lúc đó, Tô Vân nguyên khí trong cơ thể kịch liệt cọ xát, truyền đến tiếng thứ nhất thanh thúy du dương phượng minh!

Chiêu thức của hắn cũng theo đó biến hóa thành chiêu thứ hai, Hối Họa Thu Liệt Diễm.

Một chiêu này là phóng hỏa Hàng đô sau đó hối hận, chiêu thức tinh túy ở chỗ "Thu" cái chữ này bên trên.

Tại Tô Vân chiêu thức bên trong, "Thu" chữ tinh túy bị biểu đạt đến mức vô cùng nhuần nhuyễn!

Tô Vân nguyên khí trong cơ thể cọ xát càng thêm kịch liệt, bộc phát ra tiếng thứ hai tiếng hót, như là hạc lệ cửu thiên!

Nguyên khí của hắn phát sinh lần thứ ba vũ biến, từ màu cam hóa thành màu vàng, lần thứ tư vũ biến theo sát phía sau, từ màu vàng hóa thành màu trắng!

Chiêu thức của hắn cũng theo đó biến hóa thành chiêu thứ ba, chiêu thứ tư, Tất Phương Hạc Nhất Túc, Phiên Phiên Hí Khinh Chu, hai chiêu một mạch mà thành!

Tô Vân nguyên khí đệ ngũ biến đệ lục biến bạo phát ra, theo chiêu thứ năm Đan Hà Tế Nhật đi cùng với chiêu thứ sáu Trường Không Triển Xích Cách thi triển, nguyên khí của hắn

đột phá, trực tiếp tu thành Tất Phương biến ba loại thành tựu, Tất Phương hiển hóa, hiện lên ở phía sau hắn!

Cái này Tất Phương thần điểu, hoa lệ vô cùng, như hỏa diễm tạo thành, đang thiêu đốt hừng hực, hiển lộ hết thần điểu tư thế!

Nhàn Vân đạo nhân quan tưởng mà sinh Tất Phương thần điểu, cùng hắn cái này thần điểu so sánh, cho người cảm giác chính là phàm điểu, mảy may tìm không thấy một tia thần điểu ý vị, có thể nói là ảm đạm phai mờ.

Đợi đến Tất Phương biến loại thứ ba thành tựu hiển hóa tu thành, Tô Vân nguyên khí cũng theo đó đi tới vũ biến đệ lục biến!

Hai cánh tay hắn chấn động, nguyên khí trong cơ thể nồng đậm vô cùng, sau lưng nồng đậm khí huyết hình thành Tất Phương thần điểu vỗ cánh mà lên, vũ sinh lục sắc, rực rỡ vô cùng!

Đồng thời, thứ ba tiếng hót kinh không vang lên, phảng phất một đạo thanh tuyến từ người tai trái xuyên qua đến tai phải, để cho người ta trong đầu tất cả tư duy thoáng cái bị bài không!

Lão giả kia nhìn đến đây, không khỏi hồn bay phách lạc, lẩm bẩm nói: "Một chút xíu ah, đây là Thiên Đạo viện giám khảo nói tới một chút xíu chênh lệch ah, ta bây giờ xem như rõ ràng một chút có bao nhiêu chênh lệch…"

Nhàn Vân đạo nhân cũng là nhìn ra hồn vía lên mây, Tô Vân thi triển ra sáu chiêu Tất Phương biến, so với hắn truyền thụ cho mặt khác sĩ tử còn tốt hơn!

Thậm chí so với hắn luyện còn tốt hơn, còn muốn chuẩn mực!

Thời gian ngắn như vậy, Tô Vân chẳng những đem Tất Phương Thần Hành dưỡng khí thiên bản thượng bản hạ toàn bộ nắm giữ, thậm chí "Từ không sinh có", bỗng dưng lĩnh ngộ ra Tất Phương Thần Hành dưỡng khí thiên bên trong không có đồ vật tới!

Tất Phương Thần Hành dưỡng khí thiên bên trong có lục vũ biến, nhưng mà cũng không có vũ sinh lục sắc, chỉ là đơn nhất màu sắc.

Mà Tô Vân khí huyết hiển hóa về sau, xuất hiện lại là vũ sinh lục sắc dị tượng, cũng không phải là bỗng dưng lĩnh ngộ ra tới?

Tất Phương Thần Hành bên trong có phượng minh, nhưng mà không có hạc lệ, cũng không có kinh không, Tô Vân Tất Phương Thần Hành dưỡng khí thiên bên trong nhưng nhiều thêm hạc lệ cùng kinh không hai loại tiếng hót!

Người khác không biết điều này có ý nghĩa gì, nhưng Nhàn Vân đạo nhân là Thanh Miêu viện thủ tọa tây tịch tiên sinh, ngày bình thường dạy chính là Tất Phương Thần Hành dưỡng khí thiên, hắn tự nhiên biết loại này tăng lên chỗ tốt!

Nhiều ra hai loại tiếng hót, mang ý nghĩa Tất Phương Thần Hành dưỡng khí thiên nguyên khí cùng huyết dịch vận chuyển kịch liệt mức độ, là phượng minh lúc gấp ba!

Gấp ba khí huyết vận chuyển, mang ý nghĩa tương đồng công pháp, chiêu thức uy lực sẽ có kinh người tăng lên!

Không chỉ có như vậy, lúc tu luyện khí huyết vận chuyển tốc độ là ngày thường gấp ba, như vậy tốc độ tu luyện cũng sẽ có lấy kinh người tăng lên, tu vi gia tăng càng nhanh!

Hơn nữa, nguyên lai Tất Phương Thần Hành bên trong còn không có hợp kích, nhưng Tô Vân lại còn nói Tất Phương Thần Hành là hợp kích kỹ năng!

Nếu là thật sự như thế, Tất Phương Thần Hành dưỡng khí thiên cấp bậc, chỉ sợ có thể bỗng dưng tăng lên một cái cấp bậc!

Có thể nói, Tô Vân trực tiếp lật đổ hắn vốn có trong ấn tượng Tất Phương Thần Hành dưỡng khí thiên!

Loại này lật đổ, đối Nhàn Vân đạo nhân rung động lớn, có thể tưởng tượng được!

"Năm đó Thiên Đạo viện giám khảo nói ta kém một chút, chắc là vì xem xét ta lòng tự trọng."

Lão giả kia khó chịu hừ một tiếng, hướng Đồ Minh nói: "Ta rốt cuộc hiểu rõ Thiên Đạo viện sĩ tử chuẩn mực. Cái khác sĩ tử là dựa theo công pháp, dần dần từng bước học, Thiên Đạo viện sĩ tử, là học lúc đầu công pháp, tiếp đó cho ngươi sáng tạo ra công pháp mới, so với ban đầu công pháp còn tốt hơn cái chủng loại kia."

Đồ Minh hòa thượng cũng là bị kinh hãi, có chút khó có thể tin, lẩm bẩm nói: "Thiên Đạo viện sĩ tử, tài hoa đều là kinh người như thế?"

"Cả nước, một năm chỉ có thể lấy ra mười, hai mươi người, có đôi khi còn chỉ có thể lấy ra hai ba người."

Lão giả kia thản nhiên nói: "Bọn họ đều là thiên phú dị bẩm mà gần như yêu nghiệt gia hỏa, có đủ loại nhìn như không thể nào thiên phú, các ngươi chưa bao giờ gặp người như thế, nhưng mà ta gặp được, hơn nữa hắn vẫn là chúng ta Sóc Phương người. Tên kia, khà khà…"

Hắn đang muốn đứng dậy, lại thấy Tô Vân đang thi triển Tất Phương biến chiêu thứ sáu Trường Không Triển Xích Cách sau đó, nhưng lại chưa ngừng.

Lão giả khẽ ồ lên một tiếng, chỉ thấy Tô Vân đang thi triển Tất Phương biến tán thủ.

Tất Phương biến sáu chiêu, bị hắn phá giải, phân ba mươi sáu thức tán thủ.

Tô Vân lúc thi triển, cho người cảm giác tựa như một cái nhiều mặt nhiều cánh thần điểu, bay lượn tới lui, tung hoành tấn công, lợi trảo mỏ dài, thần dực phi vũ, đều có thể giết địch!

Lão giả kia trợn mắt lên, lẩm bẩm nói: "Không phải người…"

Nhàn Vân đạo nhân cũng ngẩn người, lẩm bẩm nói: "Biến thái…"

Giờ phút này Tô Vân biểu hiện, thật có thể nói là không phải người biến thái!

Mặc dù có lúc trước nguyên khí tu vi làm nguồn gốc, một lần nữa tu luyện Tất Phương Thần Hành dưỡng khí thiên, cũng cần hơn mười ngày mới có thể tu luyện tới tầng thứ sáu, Tô Vân không những một bài giảng thời gian liền tu luyện tới tầng thứ sáu, thậm chí đem Tất Phương biến sáu chiêu hoàn toàn nắm giữ.

Mà bây giờ, hắn vậy mà đem Tất Phương biến sáu chiêu phá giải thành ba mươi sáu tán thủ, tại hắn tính linh thần thông đại hoàng chung khắc độ bên trong, mỗi một thức tán thủ đều tựa như thiên chuy bách luyện đao tước búa bổ, dùng ê-ke một phân một hào đo đạc đi ra đồng dạng chuẩn xác!

Đây chính là hoàng chung tác dụng, tích tắc giây cấp chính xác, so Nhàn Vân đạo nhân còn muốn chuẩn mực, tìm không ra bất kỳ tật xấu gì!

Ba mươi thức tán thủ rất nhanh thi triển một lần, Tô Vân lúc này mới mở mắt, phun ra một ngụm trọc khí, hướng nhìn ngây người Hoa Hồ nói: "Nhị ca, Dạ Phiến Hàng Đô Hỏa!"

"Còn có?" Nhàn Vân, Đồ Minh cùng lão giả kia tất cả đồng thanh nói.

Hoa Hồ không cần nghĩ ngợi, thi triển ra Dạ Phiến Hàng Đô Hỏa một chiêu này!

Ngay tại Hoa Hồ thi triển Tất Phương biến chiêu thứ nhất đồng thời, Tô Vân mũi chân điểm một cái, nhanh nhẹn đến, hai người một lớn một nhỏ, như là một lớn một nhỏ hai cái Tất Phương chập lại cánh mà bay, ngự hỏa mà đi, tại đại đô thị nhà cao tầng ở giữa xuyên qua bay lượn!

Bọn họ thi triển chiêu thức đều là Dạ Phiến Hàng Đô Hỏa một chiêu này, nhưng mà tương đồng chiêu thức từ bọn họ thi triển đi ra, vậy mà mỗi người đều mang khác biệt vẻ đẹp, phối hợp lại thiên y vô phùng!

Đồ Minh hòa thượng cùng lão giả kia thất thần nhìn một màn này, Nhàn Vân đạo nhân càng là nghẹn họng nhìn trân trối, hồn bay phách lạc nói: “Nên như vậy, nên như vậy…”

Chương 57 : Không đáp ứng liền diệt khẩu

Chương 57: không đáp ứng liền diệt khẩu

Tô Vân cùng Hoa Hồ đổi lại chiêu thứ hai, Hối Họa Thu Liệt Diễm, đồng dạng cũng là hai người hợp kích, để một chiêu này uy lực bạo tăng!

Chiêu thứ ba Tất Phương Hạc Nhất Túc, chiêu thứ tư Phiên Phiên Hí Khinh Chu, chiêu thứ năm Đan Hà Tế Nhật Hành, tại hai người phối hợp xuống lần lượt thi triển đi ra.

Đợi đến Tô Vân cùng Hoa Hồ thi triển ra chiêu thứ sáu Trường Không Triển Xích Cách lúc, Hoa Hồ nguyên khí trong cơ thể bị Tô Vân khí huyết kéo, không tự chủ được kịch liệt chấn động, đầu tiên là phát ra tiếng phượng hót, tiếp lấy nguyên khí vận chuyển cùng huyết dịch vận chuyển tốc độ tăng gấp bội, bắn ra loại thứ hai hí dài, hạc lệ cửu thiên!

Khí huyết của hắn lần nữa tăng lên, loại thứ ba tiếng hót tại trong lồng ngực vang lên, kinh không!

Hoa Hồ khí huyết chấn động, khí huyết không tự chủ được từ bên ngoài thân xông ra, tại sau lưng hóa thành đốt lửa thần điểu vỗ cánh mà lên!

“Ta……”

Hoa Hồ có chút ngỡ ngàng, ngẩng đầu nhìn lên đỉnh đầu bay lượn thần điểu Tất Phương, lẩm bẩm nói: “Ta làm được loại thứ ba thành tựu? Ta tu thành Trúc Cơ tầng thứ sáu ? ”

Hắn đột nhiên kích động lên, tán đi khí huyết Tất Phương, xoay người thi triển Giao Long ngâm, long ngâm truyền đến, khí huyết của hắn như Giao Long uốn quanh thân thể!

Hoa Hồ hành động, trong thoáng chốc giống như hai con giao long chơi đùa, đánh giết, hung ác dị thường!

Hắn trải qua toàn thôn ăn cơm độ kiếp, cũng từ Ngạc Long ngâm tiến hóa làm Giao Long ngâm, giờ phút này lại được Tô Vân khí huyết kéo, giúp hắn một tay, nhất thời có thể đột phá!

Hoa Hồ đem Giao Long ngâm sáu chiêu thi triển một lần, vừa mừng vừa sợ.

Tất Phương biến tuy là tinh diệu, nhưng từ uy lực đi lên nói còn là Giao Long ngâm uy lực mạnh hơn, hắn chậm chạp không có tu luyện tới Hồng Lô Thiện Biến tầng thứ sáu, cũng không có luyện thành Ngạc Long ngâm loại thứ ba thành tựu.

"Chẳng lẽ đây là Thiên Đạo viện chung cực thiên phú ư? "

Lão giả kia tả phó xạ hai mắt vô thần, lần đầu cảm giác được cái gì gọi là không cách nào với tới.

Đời này của hắn vô cùng hiếu thắng, cho dù năm lần thi Thiên Đạo viện đều bị quét xuống dưới, nhưng mà hắn lại không tức giận chút nào, cuối cùng có đại thành tựu, Văn Xương học cung phó xạ, chỉ là hắn đời này thành tựu một góc của băng sơn mà thôi.

Đời này của hắn, đối thiên đạo viện chưa hề phục qua, tự nhận là bản thân chắc chắn sẽ không so Thiên Đạo viện sĩ tử kém.

Nhưng mà lần này, quả thực bị đả kích đến.

Tô Vân biểu hiện, là hắn cả đời đều khó có khả năng làm được, bất kể như thế nào cố gắng đều khó có khả năng làm được.

Đây mới là hắn cảm giác được vô lực nguyên nhân.

Nhàn Vân đạo nhân cũng là như vậy, chỉ là đối với hắn tiến công không có lớn như vậy mà thôi, thành tựu của hắn không bằng tả phó xạ, chấp niệm cũng không có tả phó xạ sâu như vậy.

—— nếu như tả phó xạ chết, khẳng định sẽ xuất hiện tại Thiên môn chợ quỷ bên trên, bày ra bản thân khi còn sống bảo vật, đối đi vào chợ quỷ tầm bảo người đi đường đưa ra chiến thắng Thiên Đạo viện sĩ tử chấp niệm.

Còn nếu là Nhàn Vân chết, liền không có loại yêu cầu này, đây chính là hai người khác nhau.

Nhàn Vân đạo nhân khom người, hổ thẹn nói: "Phó xạ, ta học vấn không đủ, thẹn là thầy người, hôm nay hướng phó xạ xin nghỉ. "

Lão giả kia tả phó xạ cười nói: "Thiên Đạo viện đệ tử, ta cũng dạy không đi xuống, Nhàn Vân không nên tự trách xấu hổ. Có dạng gì sĩ tử, liền có cái gì bộ dáng lão sư, ngươi xem như bình thường sĩ tử lão sư, còn là tẫn chức tẫn trách. "

Nhàn Vân đạo nhân nghe hắn nói như vậy, trong lòng rất không thoải mái, nhưng cũng biết hắn nói là tình hình thực tế.

Từ xưa đến nay, đa số dưới tình huống đều là lão sư lựa chọn sĩ tử, lão sư dạy cái gì, sĩ tử học cái gì. Nhưng rất nhiều người đều không để ý đến sĩ tử cũng muốn lựa chọn lão sư.

Sĩ tử thiên phú quá cao, bình thường lão sư là dạy không đến, bản thân trong lồng ngực điểm này học vấn rất nhanh liền sẽ bị móc sạch, tiếp tục dạy chính là dạy hư học sinh, chậm trễ gia đình thời gian.

Bởi vậy, thiên phú cao sĩ tử, cũng cần thiên phú cao lão sư.

Nhàn Vân đạo nhân cảm thấy mình không dạy được Tô Vân, chỉ là hắn cũng không biết, Tô Vân thiên phú tuy là cao, nhưng cũng không có cao đến bọn họ tưởng tượng cái chủng loại kia mức độ.

Tô Vân có thể trong thời gian ngắn ngủi như thế, học được Tất Phương biến, đồng thời tìm hiểu ra hợp kích, tam đề, lục vũ biến cái này ba đại tinh yếu, dựa vào là trong mắt của hắn bát diện triều thiên khuyết lạc ấn.

Triều thiên khuyết lạc ấn mở ra Thiên môn, để hắn nội tâm có thể đi vào một cái thế giới khác, tìm đọc tiên hình.

Mà tiên trong bức tranh chính là hai con Tất Phương tại phong lôi kiếp bên trong độ thiên kiếp tình hình!

Tô Vân tại quan sát cái kia hai con Tất Phương độ kiếp thi triển chiêu thức, chính là Tất Phương thay đổi sáu chiêu, lại nhìn thấy hai con Tất Phương hợp lực đối kháng phong lôi kiếp, nghe được tiếng hót, quan sát được Tất Phương sáu loại vũ biến, hắn lĩnh ngộ tự nhiên muốn vượt xa Nhàn Vân đạo nhân.

Nhàn Vân đạo nhân mặc dù là Thanh Miêu viện thủ tọa tây tịch tiên sinh, nhưng mà hắn cũng chưa từng thấy qua chân chính Tất Phương thần điểu, càng chưa tận mắt thấy Tất Phương độ kiếp tình hình.

Hắn sở học, thực ra cũng là khá cao người đi đường truyền lại, không bằng Tô Vân là đương nhiên.

Chỉ là lần này đi vào Thiên môn sau một cái thế giới khác, Tô Vân lo lắng cũng càng ngày càng mạnh.

Không có nằm ngoài sự dự liệu của hắn, cái kia hai con độ kiếp Tất Phương thần điểu cũng táng thân tại Tiên kiếm phía dưới, không có thể ngăn ở Tiên kiếm một kích, chết oan chết uổng.

Hơn nữa lần này, Tiên kiếm lần theo khí của hắn máy mà tới, tốc độ so với một lần trước càng nhanh, hắn đang nhảy nhập Thiên môn trong nháy mắt đó, thậm chí cảm giác được Tiên kiếm kiếm khí suýt chút nữa đem bản thân đâm xuyên!

Đi vào một cái thế giới khác số lần càng nhiều, Tiên kiếm uy lực càng mạnh, tốc độ càng nhanh.

Tô Vân tinh thông tính toán, hắn tính ra một cái kết quả, đó chính là mình nếu là thực lực tu vi không có lớn tiến bộ, lần tiếp theo đi vào một cái thế giới khác, tuyệt đối sẽ chết tại Tiên kiếm phía dưới!

Đây là hắn lớn nhất nguy cơ!

Chẳng qua, vì lực áp Sóc Phương ba vạn sĩ tử, đoạt được đệ nhất, hắn nhất định phải lợi dụng tiên hình tu thành Tất Phương Thần Hành dưỡng khí thiên!

Còn lần tiếp theo có thể hay không chạy ra Tiên kiếm đuổi giết, hắn tạm thời không làm suy nghĩ.

Lão giả kia đứng dậy, thẳng đi ra đại điện, Đồ Minh hòa thượng cùng Nhàn Vân đạo nhân vội vàng đuổi theo, ba người tại Truy Nguyên điện bên ngoài dừng lại, lão giả kia nói: “Ta lúc trước luôn luôn nghi ngờ bọn họ, nghi ngờ bọn họ không phải Thiên Đạo viện sĩ tử, nghi ngờ bọn họ không giống như là Đông đô đại đế sứ giả, bởi vậy mới có nhiều lần thăm dò. Hiện nay, không cho phép ta không tin. ”

Nhàn Vân đạo nhân trong đầu nổ vang, vội vàng xoay người muốn đi.

Hắn nghe được Đông đô đại đế sứ giả, liền cảm giác có mấy phần không ổn, bởi vậy không có ý định đặt chân việc này.

Đồ Minh hòa thượng liền vội vàng kéo hắn, cười nói: “Ngươi đều biết, còn muốn thoát thân? Đạo sĩ, cùng ta cùng

tiến lên thuyền giặc thôi! ”

Nhàn Vân đạo nhân không ngừng kêu khổ, nói “Đông đô đại đế sứ giả tới Sóc Phương tra án, khẳng định là kinh thiên đại án, ta lo lắng ta mạng nhỏ khó đảm bảo! ”

Lão giả cười tủm tỉm sờ lấy bản thân nhẵn ngọc, Đồ Minh hòa thượng mặt mũi tươi cười, kích thích tràng hạt, Nhàn Vân rùng mình một cái, hai người này cười đến vui vẻ như vậy, nghiễm nhiên một bộ tùy thời giết người diệt khẩu bộ dạng.

Nhàn Vân đạo nhân lại biết, mình nếu là không đồng ý, hai người này tuyệt đối sẽ giết người diệt khẩu, —— dù sao, Văn Xương học cung bầu không khí rất xấu, đem bản thân học cung Thanh Miêu viện thủ tọa diệt khẩu, dường như cũng nói qua được.

Nhàn Vân đạo nhân vội vàng nói: “Ta đi theo các ngươi chính là. Cái này thượng sứ là lai lịch gì? ”

Đồ Minh hòa thượng nói Tô Vân đợi người tới trải qua, Nhàn Vân đạo nhân lặng im phút chốc, đè thấp giọng nói “Ngốc tử nói Thiên Đạo viện sĩ tử phụng đại đế mệnh lệnh tới ta Sóc Phương tra án, Sóc Phương thành tất có một hồi động đất, ta cũng rất tán thành. Chỉ là không biết, tràng này động đất là phát sinh ở trong quan trường, còn là trong thương trường. Ta Văn Xương học cung nếu như dính dáng quá sâu, có thể hay không bị liên luỵ? Phó xạ……”

Lão giả kia thản nhiên nói: “Hắn phụng đại đế lệnh tới Sóc Phương tra án, chúng ta hỏi đến không được, cũng không cần hỏi đến, chỉ để ý phối hợp chính là. Không cần quản nó cái gì động đất, chấn động đến tốt đẹp đến đâu hung ác, khà khà, còn có thể chấn động đến đổ ta Sóc Phương trái buông nham Văn Xương học cung? Thiên đại chuyện, ta thay các ngươi khiêng! ”

Nhàn Vân cùng Đồ Minh tinh thần đại chấn, Văn Xương học cung đương gia, lão cái muôi bằng hồ lô tử, học cung lão sư thủ lĩnh, đây chính là Sóc Phương một vùng có sắc thái truyền kỳ nhân vật!

Hắn đã nói như vậy, như vậy liền không cần phải lo lắng Văn Xương học cung cùng bọn hắn tính mạng tương lai!

Lão giả kia Tả Nham Tùng mắt già bên trong tinh quang bắn ra bốn phía, đột nhiên bắt đầu cười hắc hắc: "Ta lại cảm thấy, ta Văn Xương học cung nhặt được cái đại bảo. "

Nhàn Vân cùng Đồ Minh đều không để ý lắm, đây rõ ràng là khó có thể tưởng tượng hung hiểm.

"Mấy năm này triều đình một mực nói muốn thay đổi quan học Trúc Cơ công pháp, một mực nói đem năm mươi sáu châu ba trăm sáu mươi quận huyện Trúc Cơ công pháp thống nhất, nhưng thủy chung chưa thay đổi. Người khác không thay đổi, chúng ta Văn Xương học cung trước thay đổi! "

Lão giả kia Tả Nham Tùng nắm chặt nắm đấm, cười lạnh nói: "Thiên Đạo viện Hồng Lô Thiện Biến dưỡng khí thiên, còn có cái này thay đổi sau Tất Phương Thần Hành dưỡng khí thiên, ta đều muốn! Các ngươi nói, chúng ta sĩ tử học được Hồng Lô Thiện Biến cùng Tất Phương Thần Hành, cái gì chó má Sóc Phương học cung, cái gì Mạch Hạ, Cửu Nguyên, bọn họ học cung phó xạ, đều phải cho lão tử quỳ xuống liếm chân của lão tử! "

Nhàn Vân, Đồ Minh hai mặt nhìn nhau.

"Còn có lần này nhập học đại khảo, ba vạn sĩ tử bên trong người thứ nhất, dự thi lại là ta Văn Xương học cung! "

Tả Nham Tùng càng nói càng là phấn khởi, tựa như thật nhìn thấy ba đại học cung phó xạ kinh ngạc kinh ngạc biểu lộ: "Ba cái kia lão già lão nương môn, nhất định giật mình cũng

giật mình chết, còn muốn không thể không thổi phồng lão tử vài câu! ”

Đồ Minh hòa thượng ho khan một tiếng, ngắt lời mộng đẹp của hắn, nói “Phó xạ, thượng sứ có nguyện ý hay không truyền cho chúng ta Văn Xương học cung, còn khó nói. ”

Tả Nham Tùng giống như cười mà không phải cười nói “Cho nên còn cần hai vị nhiều vất vả, mặt dày mày dạn một ít, quấn lấy hắn, cọ xát lấy hắn, xin hắn truyền cho chúng ta. Hiện tại nhập học đại khảo sắp đến, đám sĩ tử nhiều đã nghỉ, các ngươi không cần giảng bài, vậy thì nhiều giúp hắn làm việc, người đi đường chung quy có mềm lòng thời điểm đi. ”

Nhàn Vân, Đồ Minh mặt lộ vẻ khó khăn.

Tả Nham Tùng cười hì hì chuyển động bản thân nhẫn ngọc, một bộ muốn giết người diệt khẩu bộ dạng, Nhàn Vân cùng Đồ Minh đành phải gật đầu.

Tả Nham Tùng cười ha ha, hai tay chắp sau lưng rời đi.

Nhàn Vân đạo nhân cùng Đồ Minh hòa thượng đưa mắt nhìn hắn đi xa, Đồ Minh thở dài: “Dã hạc, hiện tại ngươi biết chúng ta Văn Xương học cung bầu không khí, là thế nào trở nên xấu đi? ”

Nhàn Vân đạo nhân gật đầu, thở dài: “Thượng bất chính hạ tắc loạn, huống chi chúng ta Văn Xương học cung từ nền đất liền bắt đầu lệch. Chúng ta Văn Xương học cung, duy nhất ngay thẳng, duy nhất sạch sẽ, chỉ sợ chính là để dùng cho chúng ta cõng nồi Linh Nhạc tiên sinh. ”

Đồ Minh hòa thượng nhớ tới trong mộng cảnh văn chương chướng khí mù mịt, không biết đọc chính là cái gì dâm từ uế khúc Linh Nhạc tiên sinh, không khỏi thở dài: “Cũng chỉ có hắn là cái ngay thẳng người đi đường. Chúng ta tại gặp được phó xạ trước đó cũng đã lệch. ”

Hai người nhớ tới Năm đó, thổn thức không thôi.

Truy Nguyên điện bên trong, Tô Vân trong lòng thình thịch đập loạn, không biết mình biểu hiện có hay không qua ải, thầm nghĩ: "Thiên Đạo viện sĩ tử hẳn là sẽ học được càng nhanh a? Chẳng qua ta dù sao không phải Thiên Đạo viện sĩ tử, nhanh nhất cũng chỉ có thể đến một bước này, chỉ mong chênh lệch sẽ không quá lớn……"

Hắn có chút lo được lo mất, bản thân hẳn là biểu hiện được càng tốt hơn một chút mới đối, đáng tiếc năng lực của mình chỉ có thể đến một bước này.

Cũng may Nhàn Vân đạo nhân cùng Đồ Minh hòa thượng trở lại Truy Nguyên điện sau đó, không nói gì thêm, Tô Vân yên lòng, có nhận khích lệ: "Nhìn tới bọn họ không có bao nhiêu nghi ngờ. Lần sau ta muốn biểu hiện được tốt hơn! "

Hai ngày này, Tô Vân một mực tại dụng tâm dạy dỗ Hoa Hồ cùng Thanh Khâu Nguyệt, Hồ Bất Bình, Ly Tiểu Phàm, loại trừ dạy dỗ bọn họ Tất Phương Thần Hành dưỡng khí thiên bên ngoài, còn đem Tiên Viên dưỡng khí thiên cũng cùng nhau truyền thụ cho bọn họ.

Cơ sở Trúc Cơ công pháp, cũng không phải là học được càng nhiều càng tốt, chẳng qua cái này ba loại công pháp đều có khác biệt thiên về, cùng một chỗ tu hành có thể suy luận.

Hồng Lô Thiện Biến mạnh hơn khí huyết cùng chiêu pháp, Tiên Viên dưỡng khí thiên mạnh hơn tôi luyện thân thể, Tất Phương Thần Hành mạnh hơn thân pháp cùng phối hợp.

Tô Vân thậm chí cảm thấy đến, nếu như có thể đem Hồng Lô Thiện Biến tâm pháp sửa lại, để tâm pháp dung nạp ba loại võ học, như vậy liền có thể hoàn mỹ nắm giữ ba loại tâm pháp, không cần tại cái khác tâm pháp trên dưới công phu!

Trạch Trư:ừm, không biết nên nói cái gì, liền cho mọi người chúc mừng năm mới a, sau đó lại cầu cái phiếu, khà khà. Nhàn Vân, Đồ Minh, Lý Mục Ca nhân vật ra ngoài rồi, mọi người nhớ tới cho bọn hắn thêm chút nhân khí a!. Được convert bằng TTV Translate.

Chương 58 : Biệt hiệu: Toàn thôn ăn cơm

Chương 58: Biệt hiệu: Toàn thôn ăn cơm

“Có hay không như vậy một loại Trúc Cơ tâm pháp, có thể bao quát mặt khác đủ loại Trúc Cơ tâm pháp?”

Tô Vân một bên giám sát Hoa Hồ, Thanh Khâu Nguyệt đám người tu luyện, một bên ý nghĩ linh hoạt: “Chỉ cần tu luyện loại này tâm pháp, bất luận là Giao Long ngâm vẫn là Viên Công quyết, hoặc là Tất Phương biến, lại hoặc là mặt khác võ học, đều có thể ung dung tu luyện!”

Hắn sửa chữa bốn người động tác, để bốn người chiêu thức dần dần chuẩn mực, lại thả suy nghĩ của mình: “Loại này tâm pháp bao dung tính quá mạnh mà nói, chỉ sợ liền không có thiên về, ngược lại không có một cái nào sở trường. Cho nên, nhất định phải lựa chọn một cái sở trường làm chỗ đột phá, cái này sở trường, có thể tu bổ mặt khác thiếu khuyết, để thiếu khuyết ngày càng dài ra, đuổi theo sở trường chưa đến nỗi tụt hậu…”

Nhàn Vân đạo nhân cùng Đồ Minh hòa thượng đứng ở một bên quan sát, càng xem càng là khiếp sợ.

Tô Vân chiêu thức động tác, chuẩn xác đến đáng sợ, so với bọn hắn bất kỳ người nào làm đều phải chuẩn mực, không có một phân một hào sai lầm, giống như là đi qua chính xác đo đạc đồng dạng!

Nếu như là lần một lần hai như vậy tinh chuẩn ngược lại cũng thôi, mấu chốt là Tô Vân chiêu thức nhiều lần đều như

vậy tinh chuẩn, chưa từng sinh ra một lần sai lầm!

"Hắn là thế nào luyện ra được?"

Hai người có chút ngỡ ngàng: "Đây là Thiên Đạo viện sĩ tử thiên phú kinh khủng ư?"

Bọn họ lại là hiểu lầm Tô Vân.

Tô Vân dựa vào là cũng không phải là thiên phú, đương nhiên thiên phú cũng có tác dụng, nhưng tác dụng càng lớn là hoàng chung, cùng với hắn từ hai mắt mù một khắc này nuôi thành thời gian quan.

Thời gian của hắn xem để hắn chính xác ghi chép cùng tính toán bốn phía tất cả, bao quát bản thân cử chỉ động tác, từ đó làm ra phán đoán.

Mà hoàng chung thì để hắn ghi chép cùng tính toán, chính xác đến giây cùng tích tắc hai cái này thời gian đơn vị!

Chiêu thức của hắn cũng không phải là hoàn mỹ đến tìm không thấy bất kỳ tật xấu gì, nếu như có người có thể chú ý đến ba trăm sáu mươi phần một trong giây động tác chi tiết, liền có thể nhìn ra Tô Vân chiêu thức tại tích tắc thời gian này khắc độ bên trên, bắt đầu xuất hiện nhỏ bé sơ hở.

Trước mắt hắn còn không có phương pháp để cho mình chiêu thức làm được càng chính xác hơn mức độ.

Nhưng mà hạng người bình thường, ai có thể nhìn ra tích tắc thời gian này khắc độ bên trên sơ hở?

Trong lúc vô tình, hai ngày thời gian đi qua, ba đầu tiểu hồ ly cứ việc rất cố gắng, nhưng cũng không thể học được Tiên Viên Dưỡng Khí thiên, ngược lại là Sóc Phương quan học Tất Phương Thần Hành Dưỡng Khí thiên, bọn họ đều luyện đến bảy tám phần.

Hồ Bất Bình, Ly Tiểu Phàm cùng Thanh Khâu Nguyệt đều đi theo Dã Hồ tiên sinh học được hai ba năm, có hai ba năm cựu thánh tuyệt học nội tình, cất bước nhanh chóng.

So với mặt khác sĩ tử, bọn họ học đã rất nhanh.

Ngược lại là Hoa Hồ bởi vì tu luyện cựu thánh tuyệt học thời gian so Tô Vân còn lâu, bất luận là Tất Phương Thần Hành Dưỡng Khí thiên vẫn là Tiên Viên Dưỡng Khí thiên, hắn đều đã tu thành, tiến cảnh nhanh chóng để cho người đỏ mắt không thôi.

Nhàn Vân đạo nhân cùng Đồ Minh hòa thượng hai ngày này một mực tại ghi chép Tô Vân truyền thụ mọi người tình hình, thử đem mới Tất Phương Thần Hành Dưỡng Khí thiên sửa sang lại, nhưng mà hai người lại phát hiện Tô Vân truyền thụ cho Tiên Viên Dưỡng Khí thiên, thế mà cũng vậy dị thường tinh diệu!

"Ngốc tử, Tiên Viên Dưỡng Khí thiên cũng rất có triển vọng ah!"

Nhàn Vân đạo nhân hai mắt sáng lên: "Có muốn hay không cũng cùng một chỗ ghi chép?"

Đồ Minh trọc đầu đại: "Tiên Viên Dưỡng Khí thiên là Nguyên Châu Trúc Cơ công pháp, chúng ta Sóc Phương vốn không am hiểu, nếu như học được lại phải cho đám sĩ tử tăng thêm gánh nặng…"

Nhàn Vân cười nói: "Chúng ta chỉ để ý ghi chép, còn có cần hay không, để Tả phó xạ quyết định là được."

Đồ Minh gật đầu: "Tả phó xạ chỉ sợ muốn đau đầu thế nào chọn lựa. Khà khà…"

Bọn họ có thể ghi chép lại chiêu thức tinh túy, nhưng mà không cách nào ghi chép cụ thể quan tưởng, đối với Tất

Phương cùng Bạch Viên quan tưởng, nhất định phải từ Tô Vân tự thân truyền thụ.

Bởi vậy bọn họ còn cần xin Tô Vân tự thân vẽ Tất Phương hình, Bạch Viên hình cùng Giao Long hình.

Hơn nữa, cho dù Tô Vân chịu truyền thụ, cái kia cũng muốn so tận mắt thấy tự thân lâm trận quan sát phải kém hơn rất nhiều. Tô Vân chính là tận mắt thấy tự thân quan sát Ngạc Long, Bạch Viên cùng Tất Phương độ kiếp , công pháp thành tựu mới có thể cao như thế.

Sáng sớm, Tô Vân, Hoa Hồ đám người ngồi tại Phụ Sơn liễn bên trong, Phụ Sơn thú bước ra hai chân, không nhanh không chậm dốc lòng cầu học ngoài cung đi tới. Phụ Sơn liễn lầu hai, đã bày xong đồ ăn, Nhàn Vân đạo nhân, Đồ Minh hòa thượng cười tủm tỉm nhìn bọn họ.

“Ăn từ từ, cách trường thi còn xa.”

Đồ Minh cười nói: “Ăn uống no đủ, mới có khí lực lớn kiểm tra. Hôm nay, các ngươi muốn vất vả lắm đây!”

Nhàn Vân đạo nhân mỉm cười nói: “Dù sao muốn đánh ba vạn người, không ăn nhiều một ít, sợ ngươi đánh một hồi liền không còn khí lực.”

Đánh ba vạn người là một câu trò cười, bất quá lần này đại khảo nhất định phải ăn uống no đủ, nếu không thật sự có có thể sẽ bởi vì thể lực tiêu hao quá lớn mà bị đào thải.

Phụ Sơn liễn đi đến cầu mây, càng đi càng cao, đi ra Văn Xương học cung, thẳng đến trong thành mà đi.

Cầu mây phía trên, từng chiếc thú liễn từ khác nhau lầu vũ bên trong đi tới, những cái kia thú liễn cũng không phải là đều là Phụ Sơn thú, lưng thú bên trên tiểu lâu có là một tầng, có là hai tầng.

Trong căn lầu hoặc nhiều hoặc ít đều có mười mấy hai mươi vị sĩ tử.

Tô Vân hướng Sóc Phương thành trên không nhìn lại, nhưng thấy cầu mây trăm đầu, ngàn đầu, đáp lên từng tòa quỳnh lâu ngọc vũ ở giữa, những này trên đường, đủ loại thú liễn cõng tiểu lâu, trong lầu gánh chịu lấy Sóc Phương sĩ tử, hướng cùng một cái phương hướng xuất phát.

Cầu mây tuy cao, nhưng giống như là tung bay ở trên không sợi tơ, thú liễn mặc dù lớn, nhưng phảng phất là đi tại sợi tơ bên trên kiến.

"Thật là đồ sộ…" Tô Vân đám người cách xa nhìn một màn này, tâm thần bị rung động thật sâu.

Bọn họ Phụ Sơn liễn cũng đi vào trong dòng xe cộ, trở thành một thành viên trong đó.

Một ngày này, chính là Sóc Phương quan học nhập học đại khảo, mặc kệ ngươi là đến từ trong thành vẫn là nông thôn, tại nhập học đại khảo phía trước đều là bình đẳng, đều phải đi qua đại khảo, mới có thể đi vào từng cái học cung học tập cao thâm hơn tuyệt học!

Đây cũng là gia đình nghèo khổ sĩ tử cực kỳ xem trọng một cơ hội, bởi vì đây là cá chép nhảy long môn cơ hội, có khả năng sẽ cải biến gia đình nghèo khổ hài tử cả đời vận mệnh cơ hội!

Đột nhiên, Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, cách cửa sổ xe, nhìn về phía đối diện cầu mây bên trên một cỗ thú liễn cõng lên tiểu lâu mái nhà, chỉ thấy nơi đó một cái thân mặc hắc y nam tử đứng chắp tay.

Tô Vân mắt trái khóe mắt nhảy lên một chút, trầm giọng nói: "Nhị ca, nhìn bên kia!"

Hoa Hồ tiến đến bên cửa sổ nhìn lại, lông tơ nổ lên, mũ tai chó đều chi lăng lên: "Toàn thôn ăn cơm!"

Nam tử áo đen kia chính là toàn thôn ăn cơm Tiêu Thúc Ngạo, không biết sao đứng tại xe liễn mái nhà, tay áo đón gió phiêu bày.

Đồ Minh hòa thượng cùng Nhàn Vân đạo nhân thấy bọn họ sắc mặt nghiêm nghị, vội vàng tiến đến bên cửa sổ, lại thấy nam tử áo đen kia dường như cảm ứng được ánh mắt của bọn hắn, đột nhiên tung người nhảy lên biến mất không còn tăm tích.

"Thượng sứ, người kia là ai?"

Đồ Minh hòa thượng sắc mặt nghiêm nghị: "Người này thân pháp cổ quái, thực lực cực cao!"

Tô Vân trầm giọng nói: "Đại sư, đạo trưởng, đoạn thời gian gần nhất Sóc Phương trong thành có cái gì rất lạ lùng án mạng? Chết rất nhiều người cái loại này."

Đồ Minh hòa thượng cùng Nhàn Vân đạo nhân liếc nhau, Nhàn Vân đạo nhân lấy tới giấy bút, nhanh chóng viết một phong thư, đẩy ra cửa sổ, đỉnh đầu của hắn đột nhiên có một con dã hạc bay ra, lại là hắn tính linh thần thông biến thành dã hạc, ngậm lấy lá thư này vỗ cánh mà đi.

"Ta xin quan phủ Vũ Thần bộ tra một chút gần nhất bản án."

Nhàn Vân đạo nhân thử dò xét nói: "Thượng sứ, vừa rồi cái kia biệt hiệu toàn thôn ăn cơm nam tử áo đen, chẳng lẽ cùng thượng sứ muốn tra bản án liên quan đến? Vụ án này biệt hiệu, có hay không chính là toàn thôn ăn cơm?"

Tô Vân từ chối cho ý kiến, nói: "Toàn thôn ăn cơm là một đầu độc hủy biến thành Giao Long, sau lưng có một cái nhân vật hết sức đáng sợ, có thể là người ma, sẽ cho Sóc Phương

thành tạo thành rất lớn thương vong. Chẳng qua toàn thôn ăn cơm cùng nhân ma, chỉ là phía sau màn hắc thủ quân cờ mà thôi. Ta có khả năng nói ra tin tức, chỉ có bấy nhiêu."

Đồ Minh hòa thượng cùng Nhàn Vân đạo nhân sắc mặt kịch biến, vội vàng mỗi người nâng bút viết thư, mồ hôi lạnh trên trán cuồn cuộn chảy xuống.

Nhàn Vân nhanh chóng nói: "Nhân ma không thể coi thường! Ngươi viết cho Tả phó xạ, xin Tả phó xạ lập tức tới đại khảo trường thi! Ta viết cho Vũ Thần bộ, để hắn lập tức điều động tất cả sai dịch, truy xét nam tử áo đen tung tích!"

Đồ Minh hòa thượng mồ hôi như mưa, âm thanh khàn khàn nói: "Cho Sóc Phương thành tạo thành rất lớn thương vong, chắc chắn lần này đại khảo chính là nhân ma mục tiêu! Nhất định phải xin phó xạ cùng mặt khác học cung phó xạ thảo luận, tạm dừng lần này đại khảo!"

Hai người mỗi người thi triển thần thông, Nhàn Vân vẫn là một con dã hạc hàm tin bay đi, Đồ Minh hòa thượng tính linh thần thông là một mặt gương sáng, trong gương có một con cổ rắn chim bằng bay ra.

Hai người tại trong căn lầu đứng ngồi không yên, lo lắng đi tới đi lui, đột nhiên Nhàn Vân đạo nhân đẩy ra cửa sổ xe, tung người nhảy lên mà đi.

"Đạo sĩ , chờ một chút tiểu tăng!" Đồ Minh hòa thượng cũng vội vàng nhảy ra cửa sổ, hai người biến mất không thấy gì nữa.

Tô Vân cùng Hoa Hồ liếc nhau, bọn họ sớm đã từ Táng Long lăng cổ thư bên trong nhìn thấy nhân ma đáng sợ, Thiên Đạo viện nghiên cứu rồng sĩ tử, hầu như toàn quân bị diệt!

Nhưng mà đáng sợ hơn chính là nhân tâm!

Nếu như quả thật như Tô Vân đoán như vậy, toàn thôn ăn cơm là bị lĩnh đội học ca hoặc là đệ tử truyền nhân cứu, như vậy phía sau màn hắc thủ chính là tu luyện Chân Long mười sáu thiên lĩnh đội học ca!

Lĩnh đội học ca công pháp đại thành, có đối phó nhân ma thủ đoạn, hắn mượn toàn thôn ăn cơm tay thả ra nhân ma, nhân ma tàn sát Sóc Phương, tạo thành náo động lớn, mà hắn ra tay giết rơi nhân ma, tăng lên bản thân danh vọng.

Thế nào tăng thêm danh vọng?

Vậy phải xem nhân ma kích thích sự phẫn nộ của dân chúng có bao lớn!

Đối tham gia đại khảo sĩ tử ra tay, không thể nghi ngờ là tốt nhất con đường!

"Chỉ mong Tả phó xạ có thể thuyết phục mặt khác học cung phó xạ, trì hoãn đại khảo." Tô Vân thầm nghĩ.

Trên bầu trời, hai đạo cầu mây hợp dòng, cũng vì một đạo, vừa mới toàn thôn ăn cơm Tiêu Thúc Ngạo đứng chiếc kia thú liễn đi tới Tô Vân đám người ngồi Phụ Sơn liễn bên cạnh, hai chiếc xe ngang hàng mà đi.

Cái kia thú liễn không giống bình thường, là một con cự điểu chở đi tầng hai tòa lầu gỗ nho nhỏ, so mặt khác thú liễn muốn linh động, tốc độ cũng càng nhanh.

Tô Vân quan sát cái kia cự điểu, tấm tắc lấy làm kỳ lạ, Nguyên Sóc quốc đất rộng của nhiều, khắp nơi đều có kỳ quái giống loài. Cái kia cự điểu hai chân thô to, móng vuốt sắc bén, không sai biệt lắm có bốn tầng lâu cao như vậy, trên người nó mọc ra thật dài lông vũ, trên cánh cũng có dày đặc lông vũ, không biết có thể hay không phi hành.

Xa phu ngồi tại cự điểu chở đi lầu gỗ tầng thứ hai trên ban công, hai tay nắm lấy buộc tại chim trên cổ dây cương.

“Như vậy lớn chim, hẳn là không bay lên được a?” Tô Vân thầm nghĩ trong lòng.

Hắn lơ đãng thoáng nhìn, chỉ thấy chiếc kia thú liễn lầu hai bên cửa sổ ngồi một cái điềm tĩnh tóc dài nữ hài.

Cô bé kia ngay tại vụng trộm nhìn hắn, thấy hắn nhìn qua vội vàng quay đầu.

Tô Vân nhìn thật kỹ, chỉ thấy cô bé kia bên cạnh dựa vào cửa sổ, thân mang màu đen rộng thùng thình đai lưng quần áo, tay áo rất rộng, để tay tại phía trước trên mặt bàn, quần áo màu đen bên trong lại thêu lên cánh hoa trình hình thoi hoa xem như tô điểm.

Nàng tết lấy hai cái tóc đuôi ngựa, hai bên trái phải, buông xuống đầu vai, mặt trứng ngỗng, bị tóc đuôi ngựa phụ trợ lộ ra tròn trịa.

Cái mũi của nàng rất cao, nếu như có chút ngẩng đầu lên, có thể đem một cái bút lông đặt ở chóp mũi mà sẽ không rớt xuống.

Song đuôi ngựa nữ hài tròng mắt chuyển một chút, lại trộm nhìn về phía này.

Tô Vân thu về ánh mắt, nhìn không chớp mắt.

Đối diện Hoa Hồ thì trừng trừng nhìn chằm chằm hắn, giống như cười mà không phải cười: “Tiểu Vân, cẩn thận cô nương kia là nhân ma!”

Chương 59 : Tóc buộc hai bên cô nương

Chương 59: Tóc buộc hai bên cô nương

“Ta cũng có cái này nghi ngờ.”

Tô Vân môi không động, âm thanh nhưng rõ ràng truyền đến, nói: “Nhân ma nói không chừng đã từ toàn thôn ăn cơm trên người rời đi. Ngươi nhìn cô nương kia, dưới lầu có rất nhiều người, trên lầu cũng chỉ có một mình nàng. Hơn nữa, vừa rồi toàn thôn ăn cơm chính là đứng tại chiếc xe kia đỉnh lầu!”

Hoa Hồ ngẩn ngơ.

Hắn nguyên bản trêu đùa Tô Vân xuân tâm nảy sinh nhìn lén cô nương xinh đẹp, lại không nghĩ rằng Tô Vân thế mà thật đang hoài nghi cô bé kia là nhân ma!

Hắn hướng chiếc kia điểu liễn trông được đi, quả nhiên chỉ thấy hạ tầng kín người hết chỗ, mà lên tầng chỉ có cái kia tóc buộc hai bên nữ hài một người!

“Chẳng lẽ cô bé này thật sự là nhân ma?” Hoa Hồ vội vàng thu về ánh mắt, không còn dám nhìn.

Hiện tại liền hắn cũng có chút hoài nghi.

Ly Tiểu Phàm, Hồ Bất Bình cùng Thanh Khâu Nguyệt lại đem mặt chen đến một cái trong cửa sổ, đến xem “Xinh đẹp tiểu tỷ tỷ” .

Cái kia tóc buộc hai bên nữ hài vẫn luôn rất yên tĩnh, đột nhiên quay mặt sang hướng bọn họ thè lưỡi, lại làm bộ điềm

đạm nho nhã lên, đùa bỡn trên bàn đàn hương.

Thanh Khâu Nguyệt quay đầu, nhìn một chút Tô Vân, lại nhìn một chút Hoa Hồ, chỉ thấy Hoa Hồ còn tại vươn người, cái đầu quá thấp, ngay sau đó lại nhìn một chút Tô Vân, gặm đầu ngón tay nói: "Tiểu Vân ca, ta muốn nàng làm chị dâu của ta!"

"Nguyệt nhi muội muội nói hay lắm!"

Ly Tiểu Phàm cùng Hồ Bất Bình nhận khích lệ lớn: "Tiểu muội đối ca quá tốt rồi! Chờ ta trưởng thành, liền đem nàng lấy về làm chị dâu ngươi!"

Tô Vân liếc trộm cô bé kia vài lần, không có phát giác được chỗ quái dị, thầm nghĩ: "Chẳng lẽ ta có chút chim sợ cành cong? Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, tại một cái khép kín không gian, không chết đến cuối cùng hai người, hầu như không cách nào phát giác ai mới là chân chính nhân ma. Nhân ma ngụy trang quá mạnh, cho dù là bị ký sinh người cũng không biết!"

Một trăm năm mươi năm trước tuyết lớn ngập núi, Táng Long lăng chính là một cái khép kín không gian, ai cũng đi ra không được.

Mà bây giờ, bọn họ thân ở Sóc Phương thành, Sóc Phương thành tự nhiên không thể nào là khép kín không gian.

"Ta bị nhân ma sợ tới mức có chút tâm ma."

Tô Vân đột nhiên nghĩ đến quan trọng: "Chiếc xe kia lầu dưới những người kia chẳng lẽ so ta còn cao minh, nhận ra nàng là nhân ma, bởi vậy không dám lên lầu? Chưa chắc a? Là ta sợ bóng sợ gió."

Hắn trầm tĩnh lại.

Phụ Sơn liễn đi tới Sóc Phương trong thành, từng tòa cao ốc san sát, diêm nha cao trác, ngói xanh như lá.

Từng đầu cự thú cõng tiểu lâu, theo hình vòng cầu mây đi xuống dưới, chỉ thấy từng đạo cầu mây đi tới nơi này tại lầu vũ ở giữa hội tụ đến cùng một chỗ, từng sợi từng đạo cầu mây hình thành xoắn ốc đường vân một cái đại bình đài.

Bình đài cũng không phải là hoàn toàn lơ lửng giữa trời, phía dưới còn có to lớn đồng trụ chống đỡ.

Đồng trụ cũng là vận dụng Lâu Ban luyện khí pháp luyện chế mà thành, rất là vững chắc, tiếp nhận khổng lồ như thế trọng lượng vẫn như cũ vững như bàn thạch.

Rất nhiều cự thú dừng bước, từng tòa trong căn lầu sĩ tử đứng dậy, đi xuống thú liễn, mà những cái kia trống rỗng thú liễn thì từ xa phu đuổi lấy đi xuống bình đài.

Tô Vân ngồi Phụ Sơn liễn cũng dừng bước lại, các thiếu niên từ trên lầu đi xuống. Tô Vân hướng bên cạnh nhìn lại, chỉ thấy bên cạnh điểu liễn cũng ngừng lại, tầng thứ nhất người nhao nhao nhảy ra, yên tĩnh chút đợi chờ trên lầu tóc buộc hai bên nữ hài xuống.

"Nguyên lai là thế gia tiểu thư, dưới lầu những người kia là tùy tùng của nàng, là cùng đi bảo vệ nàng." Tô Vân bỏ xuống phòng bị.

Sóc Phương thành lân cận Thiên Thị Viên, lại tới gần tái ngoại, bởi vậy cũng là trọng địa, nơi này địa linh nhân kiệt, thế gia tự nhiên cũng là số lượng không ít.

"Lúc trước ta giết Đồng Phàm sau đó, cùng Dương Thắng chạm mặt, Dương Thắng nói Thiên môn chợ quỷ sau khi kết thúc, hắn bồi tiếp thế gia công tử tiểu thư tại khu không người đi săn, giết Hồ Khâu thôn."

Tô Vân hướng bốn phía nhìn lại, trong lòng yên lặng nói: "Nơi này hẳn là có không ít đến từ thế gia công tử tiểu thư ư? Không biết có hay không đêm đó ở đây nhân vật?"

Hắn sắc mặt yên bình: "Ta đến bây giờ còn nhớ thanh âm của bọn họ."

Đồng Phàm chỉ là ngày đó ở đây một trong những nhân vật, lúc ấy hẳn là còn có mặt khác thế gia công tử tiểu thư, khả năng sẽ còn có linh sĩ tùy tùng, thậm chí nói không chừng sẽ còn thế gia trưởng bối loại hình nhân vật tọa trấn.

Lần kia Thiên môn chợ quỷ, Sóc Phương thành thế gia đại phiệt đều rất xem trọng, hẳn là sẽ phái cao thủ đi tới, nhưng không ngờ bị Cầu Thủy Kính nhanh chân đến trước.

Mà lần thứ hai Thiên môn chợ quỷ, hẳn là Đồng Phàm đám người trộm cắp đi ra vui đùa, lại không nghĩ rằng gặp được Tô Vân trả thù, bởi vậy mất mạng.

"Tiểu Vân, ta nhìn thấy Thủy Kính tiên sinh bên người sĩ tử!"

Hoa Hồ tới gần Tô Vân, nói nhỏ: "Chính ở đằng kia quy liễn bên trên!"

Tô Vân nhìn lại, chỉ thấy một cỗ quy liễn đi tới, cái kia quy liễn là xây ở một con cự quy trên lưng, cự quy tứ chi tráng kiện như trụ, cái đuôi dài như đại mãng, đầu giống như đục, miệng như mỏ ưng, đi trên đường vậy mà rất nhanh!

Mai rùa lầu hai cũng có một thiếu niên ngồi một mình ở nơi đó, phía trước đốt hương, nhắm mắt nghỉ ngơi, dưới lầu cũng có thật nhiều linh sĩ tùy tùng.

"Thủy Kính tiên sinh một cái khác học sinh." Tô Vân thật sâu liếc hắn một cái.

Lúc đó Tô Vân vẫn là một cái tiểu người mù, không nhìn thấy Thủy Kính tiên sinh bên người sĩ tử bộ dáng.

Ly Tiểu Phàm gác chân nhọn nhìn lại, nói: "Hắn hẳn là coi như chúng ta sư ca a? Đông đô Thiên Đạo viện cách gọi, phải gọi học ca."

"Dương Thắng cũng là chúng ta học ca. Đồ sát Hồ Khâu thôn người liền có Dương Thắng, ta đánh chết hắn, dùng bàn tay chém đứt hắn phần cổ mạch máu và khí quản."

Tô Vân sắc mặt bình tĩnh nói: "Thủy Kính tiên sinh là tư học tiên sinh, cũng không phải là quan học lão sư, tư học tiên sinh không chịu trách nhiệm dạy học sinh nhân phẩm tu dưỡng, chỉ phụ trách dạy công pháp tuyệt học. Thủy Kính tiên sinh học sinh, cùng chúng ta không có bất cứ quan hệ nào."

Hoa Hồ đồng ý, nói: "Tư học tiên sinh chỉ phụ trách dạy công pháp tuyệt học, không chịu trách nhiệm dạy thế nào đối nhân xử thế. Dã Hồ tiên sinh chính là quan học tiên sinh, mặc dù không có triều đình cho danh phận, nhưng mà hắn dạy cho chúng ta thế nào đối nhân xử thế."

Hồ Bất Bình, Ly Tiểu Phàm đám người nhao nhao gật đầu, có sâu đồng cảm.

Nhiều hơn nữa xa liễn đi tới.

Lâu Ban khai sáng luyện khí pháp, đem luyện khí dùng tại kiến trúc bên trên, phảng phất thoáng cái đem mọi người sức sáng tạo cùng thành thị sức sống thả ra ngoài, trong thành có đủ loại cao ốc nhà cao cửa rộng không nói, thậm chí liền những xe này liễn cũng là vô cùng kỳ quặc.

Phụ Sơn liễn là bình thường nhất xa liễn, khắp nơi có thể thấy được, bần hàn gia đình sĩ tử cũng là ngồi loại này xa liễn đi đại khảo.

Loại trừ phổ biến Phụ Sơn liễn bên ngoài, còn có đủ loại dị thú thú liễn, chủng loại phong phú, lưng thú bên trên tiểu lâu cũng trang trí đến tráng lệ, vậy thì khảo nghiệm tài lực.

Thú liễn bên ngoài còn có điểu liễn, quy liễn, Tô Vân thậm chí còn chứng kiến Giao Long liễn, hẳn là mãng hóa giao, cũng không phải là toàn thôn ăn cơm như vậy rắn độc hóa thành Giao Long, hình thể bên trên muốn so toàn thôn ăn cơm lớn hơn nhiều, tráng kiện rất nhiều, bởi vậy mới có thể gánh vác tiểu lâu.

Trên bình đài sĩ tử càng ngày càng nhiều, con em thế gia là số ít, phần lớn sĩ tử đều là dân thường cùng dân nghèo.

Tô Vân quan sát bốn phía, đột nhiên ánh mắt dừng lại ở trên bầu trời, chỉ thấy trên bầu trời nổi lơ lửng một cuốn cuộn tranh.

Cái kia cuộn tranh trôi lơ lửng ở lầu vũ ở giữa, đông tây hướng đi, ước chừng có hơn mười thước dài ngắn.

"Tính linh thần thông? Vẫn là tính linh thần binh?"

Tô Vân ngay tại suy tư, đột nhiên bên tai truyền tới một dễ nghe âm thanh: "Đó là Thập Cẩm Tú Đồ một trong Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ."

Tô Vân theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy cái kia tóc buộc hai bên nữ hài chẳng biết lúc nào đi tới bên cạnh bọn họ, cũng đang quan sát trên bầu trời cái kia cuộn tranh.

Thanh Khâu Nguyệt đang nắm cô bé này tay hỏi lung tung này kia: "Trúc Tiên tỷ tỷ, cái gì là Thập Cẩm Tú Đồ?"

Hồ Bất Bình cùng Ly Tiểu Phàm cảm kích nước mắt sắp chảy xuống: "Thanh Khâu tiểu muội đối ta thật tốt, cho ta sáng tạo cơ hội!"

Tóc buộc hai bên nữ hài âm thanh rất nhỏ bé, nói: "Nghe nói mấy chục năm trước có một vị rất lợi hại linh sĩ, hoàn thành Thiên môn chợ quỷ quỷ thần ủy thác, đạt được Thập Cẩm Tú Đồ, không biết xuất phát từ duyên cớ gì, bản thân không muốn, mà là đưa cho Sóc Phương quan học. Thập Cẩm Tú Đồ chia làm Đàn Hương Ngự Cảnh, Thiên Lâm Thượng Cảnh, Phương Viên Thự Cảnh, Hành Vân Thiên Cảnh, Thiên Lâu Tú Cảnh, Hoa Đăng Lệ Cảnh, Phượng Tê Việt Cảnh, Long Bàn Sơn Cảnh, Điền Viên Phong Cảnh cùng Tắc Ngoại Mạc Cảnh."

Hoa Hồ nghe đến mê mẩn, dò hỏi: "Thập Cẩm Tú Đồ có tác dụng gì?"

Tóc buộc hai bên nữ hài thu về ánh mắt, kinh ngạc nói: "Các ngươi không biết Thập Cẩm Tú Đồ tác dụng?"

Hoa Hồ lắc đầu.

Tóc buộc hai bên cô bé nói: "Thập Cẩm Tú Đồ mỗi một tranh vẽ đều tự thành một Linh giới, bên trong thiên địa tự đủ, sơn thủy hoa cỏ cây cối đều có thể tồn tại ở trong đó."

Tô Vân trong lòng hơi động, thấp giọng nói: "Nho gia thần thông!"

Tóc buộc hai bên nữ hài hướng hắn nhìn tới, nghi ngờ nói: "Nho gia thần thông?"

Tô Vân nói: "Thiên địa tự mãn cùng nho gia cựu thánh nói tới ta tính tự mãn không mượn ngoại cầu có chút giống nhau, bởi vậy ta suy đoán Thập Cẩm Tú Đồ có thể là nho gia thần thông luyện chế mà thành."

"Ta tính tự mãn, không mượn ngoại cầu?"

Tóc buộc hai bên nữ hài hạ giọng lặp đi lặp lại niệm mấy lần, nói: "Ta chưa học qua những thứ này. Chẳng qua Thập Cẩm Tú Đồ chủ nhân quả thực là nho gia cựu thánh, nghe nói

là đời thứ mười một Thánh Nhân, được tôn là Văn Thánh Công."

Tô Vân Hoa Hồ đám người trong lòng khẽ nhúc nhích, bọn họ tới Sóc Phương lúc đi qua Văn Thánh miếu.

"Thập Cẩm Tú Đồ là mười cái Linh giới, nhiều lần nhập học đại khảo, đều là tại trong bức tranh tiến hành. Mười bức hình, mười cái Linh giới, mỗi cái Linh giới có thể dung nạp ba ngàn sĩ tử, tuyển chọn lên liền có thể tiết kiệm rất nhiều thời gian."

Tóc buộc hai bên cô bé nói: "Các ngươi không biết Thập Cẩm Tú Đồ, rất thua thiệt. Ta tại đại khảo trước đó, còn tốn mấy ngày thời gian đi ghi nhớ Thập Cẩm Tú Đồ địa hình địa vật."

Tô Vân cười nói: "Ngươi là gia đình giàu có, trong nhà có tài nguyên, có thể trước thời hạn biết Thập Cẩm Tú Đồ địa lý. Nhưng cũng không phải là tất cả mọi người là ngươi dạng này gia đình giàu có."

Tóc buộc hai bên nữ hài không hiểu.

Hồ Bất Bình nhịn không được nói: "Trúc Tiên tỷ, Tiểu Vân ca có ý tứ là nói, chúng ta nghèo!"

Hoa Hồ cười nói: "Không chỉ là nghèo. Còn có bởi vì nghèo, nhận được tin tức con đường thiếu, tin tức bế tắc. Bởi vậy, gia đình nghèo khổ sĩ tử, lấy được cơ hội so nhà giàu sang sĩ tử ít rất nhiều."

Tô Vân ngước đầu nhìn lên cái kia quyển Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ, mỉm cười nói: "Cho nên gia đình nghèo khổ sĩ tử, không thể bỏ qua bất kỳ một cái nào cơ hội, bằng không khi nào mới có thể trở nên nổi bật?"

Đột nhiên, trong lòng hắn hơi chấn động, vội vàng nói: "Trúc Tiên cô nương, vừa rồi ngươi nói chúng ta tại Thập Cẩm

Tú Đồ bên trong đại khảo? Ba ngàn sĩ tử một bức tranh?"

Tóc buộc hai bên nữ hài gật đầu: "Thập Cẩm Tú Đồ chính là mười cái khác biệt trường thi, từ mười cái trường thi bên trong chọn lựa ra tài năng xuất chúng nhất đệ tử. Nghe nói tại Linh giới giao thủ, chỉ cần nguy hiểm đến tính mạng liền sẽ bị đưa ra Linh giới. Đợi đến nhân số chỉ còn lại có hai mươi người lúc, Thập Cẩm Tú Đồ trùng lặp, cái này hai mươi người liền sẽ xuất hiện tại một chỗ, tuyển chọn ra xuất sắc nhất cái kia."

Tô Vân mặt trầm như nước.

Khép kín không gian, tạo thành!

Thập Cẩm Tú Đồ mỗi một tranh vẽ, đều là một cái khép kín không gian!

Đây chính là nhân ma đùa bỡn nhân tâm, tùy ý chém giết tuyệt hảo chiến trường!

Lần này nhập học đại khảo, hơi không cẩn thận liền sẽ máu chảy thành sông!

"Không biết Văn Xương học cung Tả phó xạ, có thể hay không ngăn cản lần này đại khảo?" Trong lòng của hắn thầm nghĩ.

Đúng lúc này, chỉ nghe có người hoảng sợ nói: "Thánh Nhân đệ tử đến rồi!"

"Thánh Nhân đệ tử?"

Tô Vân trong lòng hơi chấn động: "Có Thánh Nhân đệ tử, chẳng lẽ nói Sóc Phương trong thành có một vị còn sống Thánh Nhân?"

Chương 60 : Có liên quan gì tới ngươi?

Chương 60: Có liên quan gì tới ngươi?

Mảnh này bình đài bên trên, rất nhiều sĩ tử nhao nhao ngẩng đầu, hướng cùng một cái phương hướng nhìn lại, chỉ thấy nơi đó một đầu già nua lôi kéo bằng gỗ xe bò, xe bò phát ra kẽo kẹt kẽo kẹt tiếng vang, hướng bên này đi tới.

Cái kia xe bò chậm rãi, chạy chậm chạp, xa phu là cái gầy khọm lão nhân, tối tăm mờ mịt quần áo, trên mặt đều là nếp nhăn, trên tay cũng đều là nếp nhăn.

Trong xe, có lẽ chính là Thánh Nhân đệ tử.

Ở đây sĩ tử ngẩng đầu quan sát, trong mắt loại trừ tôn sùng hay là sùng bái. Chỉ nghe có người nghị luận: "Thánh công tử như vậy mộc mạc, trâu già kéo xe nát, không nỡ lòng bỏ mua xe mới, thậm chí liền ngồi Phụ Sơn liễn đều cảm thấy xa xỉ."

"So sánh hắn, chúng ta thật sự là quá xa hoa lãng phí. Thánh công tử dùng mặc dù là cũ nát đồ vật, nhưng khí chất phong hoa, lại làm cho ta tự ti mặc cảm."

"Nghe nói Thánh Nhân công càng tiết kiệm, còn ăn cơm thừa đây. Ngươi nhìn cái này xe bò…"

…

Hồ Bất Bình vò đầu, có chút khó hiểu nói: "Thánh Nhân đệ tử vì sao dùng xe bò? Vì sao không thể xuống đi? Trâu không mệt mỏi sao? Xe này quá phá, trâu kéo loại này xe nát, lên dốc

cao so xe mới mệt mỏi, xuống dốc đứng càng là muốn trâu mạng già! Vì sao không có người đau lòng lão ngưu?"

Trong lúc nhất thời, trên bình đài nhã tước im ắng, từng đôi mắt đồng loạt hướng Hồ Bất Bình nhìn tới.

Hồ Bất Bình giật nảy mình, vội vàng nói: "Có Phụ Sơn liễn không ngồi, vì sao muốn ngồi xe bò, mệt chết một con trâu già, đủ ngồi mấy lần Phụ Sơn đuổi a? Ta nói đến chẳng lẽ không đúng sao?"

Hoa Hồ, Thanh Khâu Nguyệt cùng Ly Tiểu Phàm âm thầm kêu khổ, Hồ Bất Bình chính là cái có cái gì nói cái gì thẳng tính, lúc trước Tô Vân con mắt còn chưa tốt lúc, bọn họ liền luôn luôn lo lắng cái này tiểu hồ ly sẽ nói lỡ miệng, bởi vậy mỗi lần đều muốn đi chặn miệng của hắn.

Tô Vân con mắt tốt sau đó, bọn họ liền thả lỏng cảnh giác, không hề nghĩ tới Sóc Phương thành, còn là bị Hồ Bất Bình phá miệng đâm sọt.

Cái kia xe bò xa phu cũng hướng hắn nhìn tới, Tô Vân đi lên trước một bước, chặn lại cái kia lão xa phu ánh mắt, thản nhiên nói: "Thánh Nhân đệ tử đừng trách, đệ đệ ta là miệng còn hôi sữa, không giữ mồm giữ miệng, còn xin thứ tội."

Lúc này, toa xe từ bên trong mở ra, một cái bạch bào chấm đất thiếu niên cúi đầu đi ra toa xe, nói: "Làm sao lại trách tội đâu? Cái này vốn là lỗi của ta. Chu bá là ta hàng xóm, ở tại bên cạnh, nghe nói ta muốn tham gia đại khảo, liền đêm tối rời giường, muốn dùng xe bò tiễn ta. Ta cũng là không rõ, không đành lòng từ chối lão nhân gia, lúc này mới lên xe. Nhưng không nghĩ lại bởi vậy mệt đến lão nhân, càng không nghĩ lại bởi vậy mệt đến lão ngưu."

Hắn thẳng người lên, hoàn mỹ khuôn mặt để ở đây thiếu nữ nín thở, trong đầu trống rỗng, bên tai chỉ có tiếng tim mình

đập.

Cho dù là nam tử, đối với hắn cũng không sinh được lòng ghen tị, trái lại nội tâm một mảnh ôn hoà.

Cái kia áo trắng như tuyết nam tử đi tới kéo xe lão ngưu bên cạnh, khẽ vuốt đầu trâu, hôn trâu cái trán, nức nở nói: "Ngươi bị liên lụy."

Cái kia lão ngưu đầu gối trước quỳ xuống, vậy mà đối với hắn nước mắt chảy xuống.

Bốn phía sĩ tử cảm động không tên, một thiếu nữ rơi lệ nói: "Trâu rơi lệ, vì Thánh công tử từ bi rơi lệ!"

Nàng đột nhiên lại tức giận đến toàn thân run rẩy, quay đầu chỉ trích Hồ Bất Bình: "Liền trâu súc sinh như vậy đều biết rơi lệ, biết cảm ơn, biết đồng cảm, ngươi liền súc sinh cũng không bằng!"

Bốn phía nhất thời truyền đến mồm năm miệng mười tiếng chỉ trích, đều là chỉ trích Hồ Bất Bình, khen ngợi Thánh công tử từ bi.

Hồ Bất Bình ngẩn ngơ, muốn biện giải cho mình, âm thanh nhưng căn bản không có những người kia vang dội, cũng căn bản không có người nghe hắn.

Lúc này, nam tử áo trắng đứng dậy, lắc đầu nói: "Chư vị xin đừng nên chỉ trích hắn, hắn dù sao tuổi nhỏ."

"Thánh công tử thật sự là hiền lành!" Lại có người cao giọng tụng đức.

Bốn phía lại là một mảnh tụng đức ý kiến.

Hồ Bất Bình ngỡ ngàng, nhìn một chút những này nằm ở một loại không thể nói lý trạng thái mọi người, trong lòng có chút sợ hãi, giật giật Tô Vân góc áo, mang theo tiếng khóc nức

nở nói: “Tiểu Vân ca, ta thật sai lầm rồi sao? Trong thành thật đáng sợ, chúng ta về nông thôn đi…”

“Ngươi không có sai, chúng ta cũng không cần trở về.”

Tô Vân âm thanh truyền đến, ngữ điệu ôn hoà, nói: “Nói lời thật người bị gạt bỏ trở về, mua danh cầu lợi người đại hành kỳ xương, thế gian không có đạo lý như vậy.”

Hoa Hồ khẽ nhíu mày, hắn từ Tô Vân ngữ điệu lọt tai ra mãnh liệt phẫn nộ, có chút không rõ Tô Vân phẫn nộ từ đâu mà tới.

Hắn ngẩng đầu lên, nhìn thấy Tô Vân vẫn là đứng tại Hồ Bất Bình phía trước, mặt hướng cũ nát xe bò phương hướng, không nhúc nhích.

Hoa Hồ ngẩn ngơ, chỉ thấy Tô Vân hai mắt trắng lóa như tuyết, đều là bạch nhãn nhân, không có mắt đen đồng tử!

Hoa Hồ trong lòng giật mình, lập tức biết đây là có người lấy vô cùng cường đại khí huyết, áp bức Tô Vân, để trong ánh mắt của hắn khí huyết chảy ngược!

Cái này đưa đến Tô Vân “Bệnh mắt” tái phát, biến trở về người mù!

Nhưng đây cũng không phải là là nhằm vào Tô Vân, mà là nhằm vào Hồ Bất Bình!

Hồ Bất Bình nói ra nói thật thời điểm, có người nhằm vào Hồ Bất Bình phát động khí huyết trấn áp thế công, Tô Vân cảm thấy được điểm này, cho nên hoành thân ngăn tại Hồ Bất Bình phía trước!

Hắn từ bạch y Thánh công tử xuống xe liền một mực ngăn tại nơi này, chứng minh nhằm vào Hồ Bất Bình khí huyết áp bức vẫn luôn tại!

Tô Vân phẫn nộ, chính là bắt nguồn ở đây.

Hạ thủ người kia duy trì liên tục lâu như vậy khí huyết áp bức, là muốn đem Hồ Bất Bình trong đầu khí huyết ép ra đại não, để hắn biến thành một kẻ ngu ngốc!

Hồ Bất Bình chỉ nói là ra nói thật, có như vậy lớn tội lỗi ư?

Hoa Hồ hướng Tô Vân đối diện nhìn lại, bạch y Thánh công tử đã không tại nơi đó, nơi đó chỉ có lái xe Chu bá, tuổi già sức yếu, giống như là một cái bình thường nông thôn lão nhân.

"Thánh công tử hàng xóm, chỉ sợ là một cái linh sĩ, hơn nữa là linh sĩ bên trong cao thủ, bằng không không thể áp chế lại Tiểu Vân!"

Hoa Hồ sợ hãi, nhớ tới Lâm Ấp thôn Bào Hào lời nói: "Người trong thành ăn người, không nhả xương!"

Chu bá điều khiển xe bò, chậm rãi rời đi, Tô Vân đồng tử dần dần xuất hiện, dần dần khôi phục.

Hoa Hồ lo lắng nói: "Tiểu Vân, ngươi…"

"Không sao."

Tô Vân khoát tay áo, ánh mắt rơi vào vị kia bạch y Thánh công tử trên người, thấp giọng nói: "Người này, thanh danh của hắn chính là mạng của hắn! Động đến hắn thanh danh, hắn liền dám muốn mạng của ngươi! Thánh Nhân đệ tử như vậy, như vậy Thánh Nhân đâu?"

Hắn có chút nghĩ mà sợ, trong lòng càng nhiều hơn chính là phẫn nộ.

Vừa rồi nếu như không có hắn ngăn tại Hồ Bất Bình phía trước, trong khoảng thời gian này, Hồ Bất Bình đại não một mực nằm ở thiếu máu trạng thái, khẳng định sẽ não tử vong, cho dù không chết cũng sẽ biến thành một kẻ ngu ngốc!

“Thánh Nhân đệ tử thanh danh…” Tô Vân hừ một tiếng, bước chân, hướng bạch y Thánh công tử đi tới.

“Tiểu Vân!”

Hoa Hồ nhìn ra tâm ý của hắn, vội vàng bắt hắn lại tay, thấp giọng nói: “Đó là Thánh Nhân đệ tử! Thánh Nhân tại Sóc Phương thành quyền thế ngập trời, Thánh công tử cũng được đám sĩ tử kính yêu, ngươi động đến hắn, quần tình xúc động phẫn nộ, những này sĩ tử sẽ đem ngươi đánh chết!”

Tô Vân bàn tay như là giao long bơi lội, từ trong bàn tay hắn thoát ra, đi về phía bạch y Thánh công tử đi tới: “Nhị ca, ta cũng không phải già nua lẩm cẩm lão đầu tử, muốn nhiều như vậy tính toán làm cái gì? Thiên Thị Viên thiếu niên, khi nào sợ qua những này? Không thể động, ta hết lần này tới lần khác muốn động một chút!”

“Ngươi!” Hoa Hồ nghiến răng.

Tóc buộc hai bên nữ hài hai mắt vụt sáng lên, tò mò nhìn cái này thấp bé em bé, nói: “Nhị ca…”

Nàng có chút xấu hổ, nói: “Ta thấy bọn họ đều gọi ngươi nhị ca, cho nên cũng gọi ngươi nhị ca đi. Nhị ca, vừa rồi cái kia Tiểu Vân muốn làm gì, ngươi tức giận như vậy?”

Hoa Hồ tức nói: “Hắn muốn đi đánh người!”

“Đánh ai?” Tóc buộc hai bên nữ hài phấn khởi mà hỏi, hướng Tô Vân bên kia nhìn quanh.

Đám người đem bạch y Thánh công tử bao vây, đâu đâu cũng có kích động gương mặt, tâng bốc âm thanh, rất nhiều sĩ tử lấy có thể gặp hắn một lần làm vinh, lấy có thể cùng hắn nói một câu làm vinh.

Bạch y Thánh công tử đều mỉm cười đối mặt, kiên nhẫn mười phần, không có nửa điểm không vui.

Tô Vân đẩy ra đám người, thẳng đi tới bạch y Thánh công tử phía trước, cuốn lấy tay áo.

Bạch y Thánh công tử giật mình, cười nói: "Huynh đài?"

Bành!

Tô Vân nắm đấm mạnh mẽ rơi vào mặt trái của hắn bên trên, lực lượng bộc phát, Viên Công quyết thức thứ nhất, Bạch Viên Quải Thụ!

Bạch y Thánh công tử thân thể giống như là bị một cỗ hướng lên lực lượng đánh ra đám người, xoay tròn lấy hướng về phía sau bay đi, cả người trên không trung quay người mười mấy vòng, lúc này mới mạnh mẽ rơi xuống đất.

Tô Vân thu về nắm đấm, tại kinh ngạc sĩ tử đám người bên trong đột nhiên hai chân ngồi xổm, tung người nhảy lên nhảy đến giữa không trung.

Sau một khắc, hắn rơi vào bạch y Thánh công tử trước người, hai chân lúc rơi xuống đất phát ra bịch một tiếng vang lớn.

Bạch y Thánh công tử cái cổ có chút nghiêng, hai tay chống loạng choà loạng choạng bò người lên, hắn vừa mới đứng vững một khắc này, Tô Vân đã nâng đầu gối mạnh mẽ đụng vào hắn trên bụng.

Giao Long ngâm, Giao Long Xuất Uyên tán thủ, bị hắn lấy đầu gối làm vũ khí, thi triển đi ra lực lượng cực kỳ cương mãnh bá đạo.

"Ngươi…"

Bạch y Thánh công tử giận dữ, đang muốn thôi thúc khí huyết phản kích, đột nhiên hai chân mềm nhũn, phù phù quỳ trên mặt đất, hai tay chống địa phương, oa oa nôn mửa lên,

chật vật không chịu nổi, lại không vừa rồi áo trắng như tuyết công tử hình ảnh.

“Thánh Nhân đệ tử, không gì hơn cái này.”

Tô Vân xoay người lại, đối diện liền thấy mấy trăm sĩ tử đứng ở trước mặt mình, sắc mặt vô cùng phẫn nộ.

“Ngươi vì sao đánh lén Thánh công tử?” Một cái nữ hài khuôn mặt vặn vẹo, lớn tiếng quát hỏi.

“Hắn làm bẩn Thánh công tử quần áo!” Có người âm thanh la lên.

“Hắn đem Thánh công tử mặt đánh sưng lên!” Có người khóc.

“Thánh công tử nôn!”

…

Đột nhiên, Tô Vân quần áo bị bản thân cuồng bạo khí huyết xông đến nhô lên, mở miệng quát lớn: “Tất cả im miệng cho ta!”

Bốn đại lôi âm dung hợp biến thành tiếng long ngâm cùng hạc kinh không âm thanh xen lẫn trong cùng một chỗ, giống như là từ trên trời đánh tới, áp chế toàn trường tất cả mọi người âm thanh, để cho người ta đầu óc trống rỗng, nhất thời lặng ngắt như tờ, không người lại nói tiếp.

Tô Vân ánh mắt quét một vòng, âm thanh lạnh lùng nói: “Có bản lĩnh bảo vệ nhà ngươi chủ nhân, liền tại Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ bên trong đánh chết ta, không năng lực liền không muốn giống như tiểu tước tử đồng dạng ríu ra ríu rít, tăng thêm chán ghét!”

Hắn đang muốn từ trong đám người xuyên qua, đột nhiên sau lưng truyền đến bạch y Thánh công tử âm thanh: “Huynh đài đứng lại!”

Tô Vân dừng bước lại, nghiêng đầu.

Bạch y Thánh công tử xóa đi khóe miệng mấy thứ bẩn thỉu, thở dốc một hơi: "Ngươi yên tâm, ta sẽ không giống ngươi đánh lén ta như vậy đánh lén ngươi, ta sẽ cho ngươi công bằng quyết đấu cơ hội, tại Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ bên trong cùng ngươi phân cao thấp. Ta không biết ngươi vì sao đánh lén ta, vì sao làm nhục ta, nhưng ta không thể để cho sư môn chịu nhục!"

"Hừ." Tô Vân cười nhạo, nhấc chân lên đẩy ra đám người.

Có một thiếu niên sĩ tử thẳng tắp thân thể che ở trước người hắn, ánh mắt phun lửa, mạnh mẽ nhìn hắn chằm chằm, lạnh lùng nói: "Thánh công tử đang cùng ngươi nói chuyện đây…"

Tô Vân bàn tay gẩy ra, đè ở thiếu niên sĩ tử trên mặt, đem thiếu niên kia sĩ tử ép tới ném xuống đất.

Thiếu niên kia trùng trùng điệp điệp cắm xuống đất, giày bay lên giữa không trung.

Tô Vân từ bên cạnh hắn đi qua, thản nhiên nói: "Ta đánh hắn, có liên quan gì tới ngươi?"

Vừa rồi ngăn chặn lửa giận đám người nhất thời lại quần tình phun trào, từng cái sĩ tử nhanh chóng nhào tới: "Thiệu quân sĩ tử bị thương, ngươi không thể đi!"

Tô Vân bước chân không ngừng, hoàng chung hiện lên, tiếng chuông vang lên, từng con Bạch Viên nhảy ra, Linh viên ba mươi sáu tán thủ bốn phương tám hướng công tới, vọt tới sĩ tử nhất thời ngã đầy đất, kêu rên khắp nơi.

Tô Vân cất bước từ người ngã xuống trong đám đi qua, khóe miệng giật giật: "Ta đánh bọn họ, cùng các ngươi có liên can gì?"

Trạch Trư: Lại đến thứ hai? Trạch Trư thở dài, đem hai cái chân cuộn lên, mặc vào đặc chế quần, nằm ở ván trượt trên xe, nhìn như vậy lên hai cái chân đều giống như đứt. Trạch Trư một tay cầm lên bát vỡ, một tay chống đất ròng rọc, ăn xin ánh mắt nhìn lui tới người đọc đại gia, khóe miệng của hắn giật giật: Đại gia xin thương xót, phiếu… Ngay sau đó các đại gia liền thống thống khoái khoái ném phiếu đề cử!

Chương 61 : Hổ vào bầy dê

Chương 61: Hổ vào bầy dê

Mặt khác sĩ tử không có xông về phía trước, thấy hắn đi tới, trong lòng sợ sệt, một bên lui một bên tiếng mắng chửi không dứt bên tai.

Tô Vân không khỏi tức giận, giơ tay lên từ bên người nắm lên một cái sĩ tử cổ áo, kéo đến bên người, lại không có nhìn cái kia sĩ tử mặt, mà là mắt nhìn phía trước mặt đất.

Đây là hắn mắt mù lúc thói quen động tác.

Nhưng mà đối với những người khác tới nói, đây rõ ràng chính là không coi ai ra gì, coi trời bằng vung!

"Vừa mới Hoa nhị ca nói, ta đánh Thánh công tử, các ngươi những này sĩ tử quần tình xúc động phẫn nộ, sẽ vây quanh đánh chết ta. Ta không tin, bằng các ngươi đám phế vật này?"

Tô Vân buông tay ra, bàn tay đè ở thiếu niên kia sĩ tử trên mặt, đem hắn đẩy đến một bên, nói: "Sĩ tử không bái Thần Ma, các ngươi lại đem Thánh công tử xem như thần, thứ cho ta vô lễ: Chư vị sư ca sư tỷ, các ngươi cho các ngươi phụ mẫu cùng dạy dỗ các ngươi tiên sinh mất mặt."

Cái kia sĩ tử bị hắn đẩy đến lảo đảo, vừa thẹn vừa giận, khàn giọng nói: "Có bản lĩnh…"

Tô Vân ánh mắt di động, rơi vào trên mặt của hắn.

Cái kia sĩ tử ánh mắt cùng hắn ánh mắt tiếp xúc, trong đầu đột nhiên trống rỗng, thân thể không bị khống chế run rẩy lên, phảng phất nhìn thấy sau một khắc bản thân liền sẽ bị Tô Vân

vặn gãy cái cổ, thi thể giống như là giống như chó chết nằm trên mặt đất!

"Hắn giết qua người!" Cái kia sĩ tử trong đầu Tô Vân bóng mờ càng lúc càng lớn, cuối cùng nhịn không được bại liệt trên mặt đất, không thể đứng dậy.

"Một đám phế vật."

Tô Vân từ trong đám người đi qua, hắn giống như là trong rừng tới mãnh hổ, đi lại tại bầy dê bên trong thân thể giãn ra nhẹ nhàng, tìm kiếm mình con mồi, đều đều nói: "Thánh công tử, ngươi muốn tại Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ bên trong báo thù lời nói, cứ tới tìm ta. Ta chờ ngươi."

Bạch y Thánh công tử sờ lấy má trái của mình, sắc mặt bình tĩnh nói: "Ta nhất định sẽ."

"Vậy là tốt rồi."

Tô Vân trong đám người đi ra, quay đầu nhìn tới liếc đám kia sĩ tử liếc mắt: "Còn có các ngươi cũng giống như vậy. Các ngươi muốn ở chỗ này động thủ, cứ việc động thủ. Nếu là không có can đảm mà nói, đến Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ bên trong, đại khái có thể tới tìm ta, mặc kệ bao nhiêu người, ta tiếp nhận."

Trong đám người một mảnh bi phẫn, có nữ hài oan ức đến khóc ra thành tiếng.

Tô Vân trở lại Hoa Hồ đám người bên người, tóc buộc hai bên nữ hài con mắt lóe sáng óng ánh, phấn khởi có chút nhảy nhót, nói: "Ta biết ngươi là ai! Ngươi là Tô Vân, ca ta tại Chúc Long liễn bên trên gặp phải cái kia Tô Vân!"

Tô Vân kinh ngạc không thôi, thử dò xét nói: "Trúc Tiên cô nương, chẳng lẽ là Lý Mục Ca sư ca muội muội?"

Tóc buộc hai bên nữ hài hưng phấn đến liên tục gật đầu: "Hôm qua ca ta về nhà, khiêu chiến cha ta, bị giáo huấn một trận sau đó liền đối với ta nói đến hắn từ Dương thành trở về trải qua, liền nói đến ngươi! Nói ngươi chân thực nhiệt tình, dũng chém viên yêu linh sĩ, lực áp tro tàn quái, có thể lợi hại, ta chưa bao giờ thấy qua ca ta như vậy khâm phục một người!"

Tô Vân sắc mặt đỏ lên, trong lòng có chút xấu hổ, hắn không biết Lý Mục Ca đối với hắn đánh giá vậy mà cao như vậy, vội vàng nói: "Ta đánh không lại tro tàn quái, kém chút liền chết tại quái vật kia trong tay."

Lý Trúc Tiên đung đưa tóc đuôi ngựa, hưng phấn nói: "Ta hiện tại cũng khâm phục ngươi! Ca ta đã sớm nhìn Thánh công tử Bạch Nguyệt Lâu khó chịu, nói hắn là học tập Thánh Nhân, giả vờ giả vịt, muốn đánh hắn. Nhưng cha ta đánh không lại Thánh Nhân, ca ta cũng không dám đánh Thánh công tử."

Tô Vân ánh mắt hướng Thánh công tử nhìn lại, trầm giọng nói: "Bạch Nguyệt Lâu quả thực rất mạnh. Ta vừa mới tuy không có ra toàn lực, nhưng mà hắn cũng không bị bao nhiêu tổn thương, rất có thể gánh đánh . Bất quá, hắn hẳn là đánh không lại Mục Ca sư ca, hắn không phải linh sĩ."

"Thế nhưng là cha ta đánh không lại Thánh Nhân ah!"

Lý Trúc Tiên ngẩng đầu, hồn nhiên cười nói: "Ca ta đánh Thánh công tử, Thánh Nhân sẽ không đi tìm ca ta phiền phức, nhưng mà sẽ đi đánh ta cha. Cho nên ca ta không dám tìm Thánh công tử phiền phức."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích: "Trúc Tiên cô nương, ngươi có thể hay không nói rõ chi tiết nói chuyện vị này Sóc Phương thành Thánh Nhân?"

Bình đài bốn phía lầu vũ phía trên, chính là từng tòa cao ốc Thần Tiên cư, Thần Tiên cư bên trong tụ tập Sóc Phương bốn đại học cung phó xạ cùng tây tịch tiên sinh, mỗi người hướng phía dưới nhìn quanh.

"Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ phía dưới chuyện gì xảy ra?" Thần Tiên cư bên trong, bốn đại học cung phó xạ, tây tịch tiên sinh chú ý tới trên bình đài bạo động.

Cửu Nguyên học cung phó xạ là nữ tử, dung mạo xinh đẹp, thoạt nhìn chỉ có hai mươi, ba mươi năm tuổi, trên đầu chỉ cắm một cái trâm phượng, treo lấy năm viên hạt châu, không có mặt khác trang trí, nhưng mà khí tràng nhưng rất mạnh mẽ.

Cái kia trâm phượng nữ tử nghiêng đầu hỏi thăm cách đó không xa sĩ tử, trâm phượng thùy châu tại bên tai nàng hơi rung nhẹ, nói: "Đi thăm dò chuyện gì xảy ra."

Sau một lúc lâu, cái kia sĩ tử tới báo, nói: "Có người đánh lén Thánh Nhân đệ tử, đem Thánh Nhân đệ tử đánh quỳ xuống đất nôn."

Lời vừa nói ra, Thần Tiên cư bên trong tất cả xôn xao.

Trâm phượng nữ tử kinh ngạc nói: "Ai làm? Liền Thánh Nhân đệ tử cũng dám đánh, như vậy to gan lớn mật, là muốn tạo phản ư?"

Mặt khác học cung tây tịch tiên sinh, phó xạ cũng là nghị luận ầm ĩ.

Mạch Hạ học cung Điền phó xạ Điền Vô Kỵ lặng lẽ nhìn về phía Thủy Kính tiên sinh, thầm nghĩ: "Chẳng lẽ là Thủy Kính tiên sinh mấy cái kia sĩ tử làm? Cũng chỉ có bọn họ có thực lực này a? Thủy Kính tiên sinh dạy sĩ tử ngược lại là lớn mật, liền đánh Thánh Nhân đệ tử cũng làm được. Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, Thánh Nhân đệ tử nổi tiếng bên ngoài,

rất là vang dội, ta còn tưởng rằng rất lợi hại, làm sao như vậy kinh khủng?"

Nhưng mà Thánh Nhân lợi hại, hắn nhưng rõ rõ ràng ràng.

Sóc Phương thành bên trong vị này Thánh Nhân, là còn không tính chân chính Thánh Nhân, hắn lần trước ra tay lúc, thực lực cách Nguyên Sóc quốc bốn đại thần thoại còn cách một đoạn, hơn nữa Đông đô đại đế còn chưa phong hắn làm Thánh.

Nhưng mà danh vọng của hắn cực cao, tại dân gian đã có người tôn làm Thánh, xây sinh từ, hơn nữa những năm gần đây ý kiến càng ngày càng cao.

Một thân thực lực, càng là sâu không lường được, những năm này Nguyên Sóc quốc bốn đại thần thoại ẩn cư tị thế, Thánh Nhân tên tuổi liền càng vang lên.

Thậm chí có người suy đoán, tu vi của hắn thực lực đã đến bốn đại thần thoại mức độ, nói không chừng có chỗ vượt qua!

Hơn nữa, vị này Thánh Nhân cũng không bài xích tân học, hắn một bên tìm hiểu cựu thánh kinh điển, muốn vì cựu thánh kế tuyệt học, một bên tu luyện tân học, kiêm dung cùng nắm.

Nhưng mà, loại tồn tại này đệ tử, làm sao lại bị mặt khác sĩ tử đánh nôn?

"Chư vị!"

Mọi người ngay tại thảo luận, Văn Xương học cung phó xạ Tả Tùng Nham vỗ bàn đứng dậy, cao giọng nói: "Chư vị! Nên làm ra quyết định a? Độc Long vào thành, nhân ma hiện thân, trời giáng tuyết lớn, nhân ma tiềm phục tại sĩ tử bên trong, hiện tại đại khảo đối với những này nhập học sĩ tử tới nói nguy hiểm vô cùng! Sóc Phương nên lập tức ngừng đại khảo!"

Thần Tiên cư bên trong nhất thời hoàn toàn yên tĩnh, không có người nói chuyện.

Nhân ma quả thực can hệ trọng đại, rất có thể sẽ tạo thành cực lớn náo động.

Nhưng mà, nhập học đại khảo cũng rất quan trọng.

Sau một lúc lâu, Mạch Hạ học cung phó xạ Điền Vô Kỵ là cái thân thể cường tráng cao to lão giả, chuyển động ngón cái bên trên nhẫn ngọc, âm thanh như là lôi âm, chấn động đến song cửa sổ rầm rầm vang vọng: "Tả phó xạ, ngươi từ đầu đến cuối không có nói qua tin tức này ngươi là từ chỗ nào có được. Tin tức của ngươi nguồn gốc nếu có lầm mà nói, tùy tiện ngừng nhập học đại khảo, ai đảm đương nổi?"

Tả Tùng Nham cau mày, hắn không thể nói ra nguồn tin tức.

Tô Vân là Thiên Đạo viện sĩ tử, phụng đại đế lệnh tới Sóc Phương phá án, nhân ma án chỉ là một trong số đó. Đằng sau chỉ sợ còn có càng lớn bản án!

Hắn quyết không thể bại lộ Tô Vân thân phận!

Bại lộ Tô Vân, cũng không thể tăng thêm nhân ma giáng lâm sức thuyết phục, ngược lại rút dây động rừng, để Tô Vân rơi vào nguy hiểm không nói, sẽ còn để Đông đô đại đế kế hoạch công lao đổ biển.

Đông đô đại đế cũng chắc chắn sẽ không bỏ qua hắn!

Cái kia trâm phượng nữ tử là Cửu Nguyên học cung phó xạ, tên là văn Lệ Phương, nói: "Tả phó xạ nếu là không bỏ ra nổi chứng cứ đến, chỉ dựa vào một câu trời giáng tuyết lớn, khẳng định không cách nào phục chúng."

Mặt khác học cung tây tịch tiên sinh nhao nhao gật đầu, có người nói: "Sóc Phương hàng năm đều sẽ tuyết rơi, so tràng

này tuyết càng lớn cũng không phải không có, không thể bởi vì tràng này tuyết liền nói nhân ma xuất thế.”

Tả Tùng Nham phun ra một ngụm trọc khí, trầm giọng nói: “Ta còn có một cái chứng cứ. Bắt lấy Độc Long toàn thôn ăn cơm! Chỉ cần bắt được hắn, liền có thể biết có người hay không ma! Ta đã lệnh ta học cung Thích Già viện thủ tọa cùng Thanh Miêu viện thủ tọa đi vào bắt, nhưng mà toàn thôn ăn cơm dù sao cũng là một đầu Độc Long, thực lực cường đại, Sóc Phương thành như vậy lớn địa phương muốn tìm được hắn…”

Thần Tiên cư bên trong, các đại học cung phó xạ cùng tây tịch tiên sinh sắc mặt cổ quái, đột nhiên một thanh âm làm càn cười ha hả, chấn động đến mọi người tại đây lỗ tai vang lên ong ong: “Độc Long toàn thôn ăn cơm? Đây là nông thôn thằng nhóc tử lấy tên ư? Thật sự là ngây thơ!”

Tả Tùng Nham sắc mặt u ám, nói chuyện người này là Sóc Phương thành quan học đứng đầu Sóc Phương học cung phó xạ, Đồng Khánh Vân.

Các đại học cung phó xạ rất nhiều đều là lão đầu tử, chỉ có số ít học cung phó xạ như Cửu Nguyên học cung văn Lệ Phương tuổi không lớn lắm, mà Sóc Phương thành quan học khôi thủ Sóc Phương học cung phó xạ Đồng Khánh Vân, cũng là một cái ba bốn mươi tuổi người trẻ tuổi.

—— so sánh mặt khác quan học phó xạ tới nói, bọn họ đều xem như người trẻ tuổi.

Đồng Khánh Vân mặt hướng Thần Tiên cư trên đường Tiên Cư đồ, đưa lưng về phía bọn họ, nói gần nói xa không có cho Tả Tùng Nham lưu nhiệm mặt mũi nào, cười nói: “Tả Tùng Nham, loại lời này ngươi cũng tin? Ngươi thật tin tưởng có Độc Long tên là toàn thôn ăn cơm? Ngươi lão hồ đồ rồi!”

Hắn quay mặt lại, nụ cười trên mặt đột nhiên biến mất, quát lớn: "Ngươi sắp điên, bản thân đi chơi, đừng cản ta bọn họ cùng một chỗ cùng ngươi chơi! Nhập học đại khảo, nhất định phải tiến hành!"

Tả Tùng Nham liếc nhìn hắn một cái, lạnh lùng nói: "Nếu như xảy ra chuyện, người nào chịu chứ?"

Đồng Khánh Vân cắt đứt lời nói của hắn: "Nếu như sợ hãi xảy ra chuyện liền không đi làm, như vậy chuyện gì cũng đừng hòng làm thành! Tả phó xạ, ngươi là tiền bối, nói câu không xuôi tai mà nói, ngươi chính là bởi vì loại này sợ đầu sợ đuôi xử sự phong cách, mới đưa đến ngươi Văn Xương học cung thanh danh bại hoại!"

Mạch Hạ học cung phó xạ Điền Vô Kỵ vuốt râu cười nói: "Tả phó xạ, lần này đại khảo, Văn Xương học cung vẫn là chọn một chút chúng ta không muốn sĩ tử, thành thành thật thật làm Sóc Phương bốn đại học cung thứ tư a."

Đồng Khánh Vân xoay người, sắc mặt uy nghiêm quét nhìn một vòng: "Nhập học đại khảo bắt đầu, tế cẩm tú đồ!"

"Các ngươi!"

Tả Tùng Nham đập bàn, đột nhiên giận dữ: "Ta Văn Xương học cung tây tịch tiên sinh, ai cũng không được tế cẩm tú đồ!"

Văn Xương học cung tây tịch tiên sinh nhao nhao đứng dậy, có hơn trăm người, đứng ở sau lưng hắn, không nói một lời.

Đồng Khánh Vân cười lạnh: "Tế linh binh Thập Cẩm Tú Đồ, đã sớm không cần ngươi Văn Xương học cung."

Hắn phất phất tay, Thần Tiên cư bên trong mặt khác tây tịch tiên sinh nhao nhao đứng lên, đội ngũ chỉnh tề, mỗi người khí huyết xông ra, rót vào Thập Cẩm Tú Đồ!

Phía dưới lầu vũ ở giữa trên bình đài, Tô Vân cùng tóc buộc hai bên nữ hài tiếp tục đàm luận Thánh Nhân lai lịch.

Lý Trúc Tiên hai tay chắp sau lưng, đung đưa nửa người trên, tóc đuôi ngựa bay tới bay lui, cười nói: "Thánh Nhân là dân gian phong. Thánh Nhân tại Đông đô, đến dân gian kính yêu, ngay sau đó rất nhiều người tôn hắn làm Thánh. Tân Đế đăng cơ lúc rất không thích vị này Thánh Nhân, liền thay đổi chức, để Thánh Nhân trở về quê hương. Mấy năm này Thánh Nhân tại Sóc Phương tu tâm dưỡng tính, không hỏi thế sự."

"Vị này Thánh Nhân, sẽ là lĩnh đội học ca ư?" Tô Vân thầm nghĩ trong lòng.

Chương 62 : Bởi vì quá thật thà mà bị đánh chết

Chương 62: Bởi vì quá thành thật mà bị đánh chết

“Thánh Nhân đến từ Đông đô thế gia, nghe nói là một môn tam thánh, là Thánh Nhân thế gia!”

Lý Trúc Tiên sờ lấy Thanh Khâu Nguyệt đầu, hướng trong miệng nàng nhét vào một cục kẹo, nói đến Sóc Phương Thánh Nhân lai lịch, trong lời nói tràn đầy hâm mộ, nói: “Ta Lý gia tại Sóc Phương cũng là thế gia, nhưng mà cùng Thánh Nhân so sánh, chính là gà rừng cùng Phượng Hoàng so sánh, thực sự chênh lệch quá nhiều.”

“Một môn tam thánh?” Tô Vân cùng Hoa Hồ liếc nhau, trong lòng không khỏi ngạc nhiên.

Trên đời này lại có thể có người có thể làm được một môn tam thánh!

Tô Vân hỏi: “Trúc Tiên cô nương, một môn tam thánh, ba vị này Thánh Nhân đều có cái gì học vấn?”

Lý Trúc Tiên lắc đầu nói: “Vậy thì không biết. Ba vị này Thánh Nhân bên trong trước hai vị, là Đông đô đại đế phong Thánh.”

Tô Vân bật cười: “Nguyên lai là hoàng đế phong! Cái này Thánh Nhân tên tuổi, hẳn là không đáng giá?”

Lý Trúc Tiên ngẩn ngơ, khiêm tốn thỉnh giáo: “Tiểu Vân ca, làm sao nói vậy?”

Tô Vân nghiêm mặt nói: "Ta cho rằng Thánh Nhân là nhất định phải sáng tạo một môn học thuyết nổi tiếng, hắn học thuyết nổi tiếng có thể ảnh hưởng đến hàng ngàn vạn người, để thế nhân tại hắn học vấn bên trong đi học tiến bộ, đạt được lớn lao bổ ích. Đây mới là Thánh Nhân. Không nghĩ tới, chỉ là hoàng đế thuận miệng phong!"

Hắn lắc đầu, thất vọng vô cùng: "Dưới cái thanh danh vang dội, thực ra khó xứng. Khó trách Thánh Nhân đệ tử Thánh công tử không đỡ nổi một đòn."

Lý Trúc Tiên vội vàng nói: "Đừng nói như vậy! Ngươi nếu là trước mặt người khác cũng như vậy lời nói điên cuồng, sẽ bị người coi là dị loại, thậm chí nói không chừng sẽ chọc cho tới đại họa!"

Tô Vân buồn bực cười nói: "Rõ ràng là đúng, làm sao lại biến thành lời nói điên cuồng?"

Lý Trúc Tiên thầm nghĩ: "Người này tâm tính bên trong, có một loại khó nói lên lời dã tính! Hắn cho rằng là đúng, cho dù thế nhân đều nói là sai, hắn cũng sẽ không đổi."

Nàng tỉ mỉ quan sát Tô Vân, thầm nghĩ trong lòng: "Tuổi của hắn tuy là cùng ta phảng phất, nhưng khí phách nhưng cho người ta một loại dị thường cao lớn cảm giác, hình như sẽ không bị khuất phục đồng dạng."

Nàng lấy lại bình tĩnh, tiếp tục nói: "Sóc Phương Thánh Nhân, tân học cựu học hắn đều học qua, hơn nữa làm được dung hội quán thông, thực lực sâu không lường được. Đệ tử của hắn Thánh công tử Bạch Nguyệt Lâu, cũng không có tại Sóc Phương quan học đi học, mà là đi theo Thánh Nhân tư học. Thánh Nhân đem sở học cựu thánh tuyệt học cùng tân học dung hội quán thông sau đó, khai sáng một môn Trúc Cơ công pháp, gọi là Nhật Nguyệt Điệp Bích Dưỡng Khí thiên. Nghe nói môn công pháp này quan tưởng nhật nguyệt, công,

pháp hợp nhất, cùng chúng ta ngày bình thường tu luyện Tất Phương Thần Hành Dưỡng Khí thiên quan tưởng Tất Phương khác biệt. Thánh công tử tu luyện chính là môn công pháp này."

"Quan tưởng nhật nguyệt, công, pháp hợp nhất?"

Tô Vân có chút thay đổi sắc mặt, không tự chủ được hướng công tử áo trắng nhìn lại, thầm nghĩ: "Môn này Dưỡng Khí thiên pháp môn tu luyện quả thực có chút không giống bình thường, rất có học vấn."

Lý Trúc Tiên biết tin tức không nhiều, nhưng từ nàng nói ra tin tức, Tô Vân liền có thể tưởng tượng được ra môn này Nhật Nguyệt Điệp Bích Dưỡng Khí thiên mạnh mẽ.

Tất Phương Thần Hành Dưỡng Khí thiên, Tiên Viên Dưỡng Khí thiên, cùng với Hồng Lô Thiện Biến Dưỡng Khí thiên, cái này ba môn Trúc Cơ công pháp, công là công, pháp là pháp, đều chưa từng làm được công, pháp hợp nhất.

Mà Nhật Nguyệt Điệp Bích Dưỡng Khí thiên, rất có thể chiêu thức cùng tâm pháp nhất thể, chiêu thức chính là tâm pháp, tâm pháp chính là chiêu thức, không cần phân thượng hạ hai thiên!

Không nói những cái khác, chỉ từ lý niệm tới nói, Nhật Nguyệt Điệp Bích Dưỡng Khí thiên cũng đã vượt qua Thiên Đạo viện Hồng Lô Thiện Biến rất nhiều!

"Vị này Thánh Nhân, quả thực có chút bản lĩnh, cũng không phải là mua danh cầu lợi."

Tô Vân thầm nghĩ: "Nhưng mà so với Lâu Ban Than Hữu cống hiến, hắn còn kém xa. Lâu Ban Than Hữu khai sáng luyện khí pháp, khắp nơi có thể thấy được, hơn nữa trở thành học cung tài liệu giảng dạy, Sóc Phương Thánh Nhân khai sáng công pháp chỉ có Thánh công tử một người học tập,

không thể tạo phúc thiên hạ, coi như cho dù tốt cũng không đủ xưng Thánh."

Đối với Thánh công tử thực lực, hắn cũng không để ở trong lòng.

"Từ vừa rồi Thánh công tử bị ngươi đánh nôn biểu hiện đến xem, hắn hơn phân nửa không có tu luyện ra nội tâm."

Lý Trúc Tiên nói nhỏ: "Nếu như tu luyện ra nội tâm, thực lực của hắn không biết có bao nhiêu đáng sợ. Ngươi tu thành nội tâm đi?"

Tô Vân gật đầu.

Lý Trúc Tiên hâm mộ vô cùng, nói: "Vậy ngươi phải cẩn thận. Phàm là tu thành nội tâm, đến Thập Cẩm Tú Đồ bên trong đều sẽ bị phong ấn Linh giới, một điểm lực lượng đều không thể sử dụng, chỉ có thể sử dụng Trúc Cơ cảnh giới lực lượng."

Tô Vân không hiểu chút nào, buồn bực nói: "Ta tu vi cao, là bởi vì ta học vấn cao, ta học vấn cao, là bởi vì ta đã nhạy bén, lại cố gắng. Mặt khác sĩ tử không có ta tu vi cao, cũng không có ta học vấn cao, vừa ngu lại lười. Học cung tuyển chọn không phải nhạy bén cố gắng học vấn cao tu vi cao người sao? Vì sao cần phải muốn ta xem xét những người yếu này, phong ấn ta lực lượng cùng bọn hắn đánh?"

Hồ Bất Bình lên tiếng khụ khụ cười nói: "Tiểu Vân ca, ngươi sớm muộn cũng sẽ bởi vì quá thành thật mà bị người đánh chết tươi, phơi thây đầu phố."

Lý Trúc Tiên cũng có một loại hận không thể đánh nằm bẹp Tô Vân xúc động, thật vất vả mới đè xuống tức giận.

Tô Vân khó hiểu nói: "Chẳng lẽ không phải như vậy ư? Học cung không muốn thu nhận ta như vậy người thông minh?"

Lý Trúc Tiên hận đến nghiến răng, tức nói: "Không phải ai đều có thể tại ngươi cái tuổi này tu thành tính linh thần thông! Không để ý tới ngươi!"

Sau một lúc lâu, nàng lại không nhịn được nói: "Ngươi tu vi cao, nhưng đã đến Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ bên trong ngươi liền sẽ bị áp chế lại cảnh giới, đến lúc đó, đừng nói Thánh công tử, những sĩ tử kia cũng có thể đem ngươi đánh chết tươi!"

Hoa Hồ, Thanh Khâu Nguyệt, Ly Tiểu Phàm cùng Hồ Bất Bình cùng một chỗ vỗ tay, la lên: "Trúc Tiên cô nương nhiều hơn nói ngọt đôi câu, tốt nhất bọn họ có thể đem Tiểu Vân ca đánh chết!"

Lý Trúc Tiên dở khóc dở cười.

Nàng không biết, tại Hoa Hồ trong lòng bọn họ, nếu như là ở tại Uẩn Linh cảnh giới này bên trên, Tô Vân có thể sẽ thua, nhưng nếu như tất cả mọi người ở tại Trúc Cơ cảnh giới này bên trên, Tô Vân căn bản không thể thua!

Bởi vì, bọn họ là Cầu Thủy Kính dạy dỗ đi ra!

Lúc này, trên bầu trời cái kia quyển Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ từ từ giãn ra.

Trên đài đám sĩ tử nhao nhao ngẩng đầu nhìn lên, Tô Vân cũng tinh tế quan sát, chỉ thấy Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ đang từ từ trở nên càng lúc càng lớn, dần dần đem bình đài trên không bao phủ.

Đó là một bức sơn thủy đồ, trong bức tranh là thanh thiên bạch nhật, ánh nắng tươi đẹp, ánh mặt trời đè lên màu xanh nhạt, hồ nước chiếu đến bên hồ núi, hồ nước yên bình không thấy bất kỳ gợn sóng nào, lại tỏa ra ánh mặt trời.

Quả thật là Thiên Lâm Thượng Cảnh!

Ngay tại Tô Vân quan sát Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ cái này ngắn ngủi phút chốc, bức tranh này đã lớn đến có thể bao phủ toàn bộ bình đài, trong bức tranh sơn thủy không trung, chẳng biết lúc nào vậy mà trở nên lập thể lên.

Bức tranh này, lại giống như là thật có một khoảng trời bao phủ tại sơn thủy phía trên, hồ nước treo ngược, lục địa trôi nổi, đỉnh núi hướng phía dưới, không trung tại bè phái phía dưới!

"Đây là giấu vào Linh giới tính linh thần binh?"

Tô Vân có chút vẻ mặt hốt hoảng, như thế nào tồn tại cường đại, luyện thành bảo vật như vậy? Lại là người nào khi lấy được Thập Cẩm Tú Đồ sau đó, cam lòng đem bảo vật như vậy tặng người?

Cái này tặng bảo cùng người người, nên có bao lớn lòng dạ cùng khí lượng?

"Có điều, vì sao Văn Xương học cung Tả phó xạ không có ngăn cản đại khảo?"

Tô Vân ngẩng đầu lên hướng từng tòa lầu vũ tầng cao nhất đại điện nhìn lại, nơi đó là Thần Tiên cư.

Tại khí huyết của hắn cảm ứng bên trong, Thần Tiên cư bên trong có một cỗ vô cùng cường đại khí huyết, hình thành khác biệt dị tượng, có lầu vũ, chung đỉnh, thần linh, bảo tháp, bảo thụ những vật này, hẳn là các đại học cung thủ lĩnh vị trí phương hướng.

Để trong lòng của hắn không hiểu là, nhân ma tin tức cũng đã truyền đạt ra đi, như vậy trong lúc này mấu chốt nhất chính là tìm kiếm Toàn Thôn Ăn Cơm tung tích, tìm tới nhân ma!

Vì để tránh cho thương vong, sĩ tử nhập học đại khảo nhất định phải đẩy sau!

"Thế nhưng là, vì sao bọn họ sẽ tế lên Thập Cẩm Tú Đồ?"

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên trước mắt một mảnh mây trắng bay qua, Tô Vân giật mình trong lòng, hắn lại trong lúc vô tình hướng Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ bên trong tung bay đi!

Hắn vội vàng hướng bốn phía nhìn lại, chỉ thấy vừa mới trên bình đài từng cái sĩ tử vậy mà đều bị cái kia Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ dẫn dắt, bay về phía lơ lửng trên trời cao bức hình kia!

Trên không trung, Tô Vân hướng địa phương khác nhìn lại, chỉ thấy Sóc Phương thành từng cái lầu vũ quần thể, đều là lơ lửng một cuốn to lớn tranh vẽ, chính là Thập Cẩm Tú Đồ bên trong mặt khác chín bức tranh!

Chín bức tranh, chín tòa lơ lửng giữa trời lục địa, tạo thành một cái vòng, Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ ở tại trung ương vị trí, bị chín đồ bao vây.

Mỗi một tranh vẽ bên dưới đều có lấy ngàn mà tính sĩ tử, bị Thập Cẩm Tú Đồ lực lượng dẫn dắt, trôi hướng trong bức tranh.

Sóc Phương ba vạn tham gia nhập học đại khảo sĩ tử, sắp đi vào Cẩm Tú đồ bên trong.

Tô Vân còn chưa đi vào Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ, liền lập tức cảm giác được bản thân Linh giới bị một cỗ lực lượng cưỡng ép đóng lại!

Trong lòng của hắn khẽ nhúc nhích: "Linh giới, chính là nội tâm cư trú thế giới. Nói như vậy, trong cơ thể của chúng ta đều có giấu một cái thế giới, nội tâm ở tại nơi đó, đợi đến thân thể tử vong, thế giới sụp đổ, nội tâm không có nghỉ lại chi địa liền sẽ chạy đi ra. Như vậy cái này Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ, có thể khép kín ta Linh giới, là bởi vì Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ chính là một cái Linh giới nguyên nhân ư?"

Hắn suy đoán phong ấn Linh giới nguyên lý, hẳn là một cái tiểu Linh giới đi vào một cái to lớn Linh giới bên trong lúc, bị ép tới phong bế, để linh sĩ không cách nào sử dụng tính linh thần thông, bởi vậy sinh ra tu vi bị phong ấn cảm giác.

Nhưng loại này phong ấn cũng không phải là chân chính phong ấn, chỉ cần rời đi Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ, hoặc là bản thân tính linh thần thông có thể đột phá áp chế, liền có thể thi triển ra tính linh thần thông.

Đúng lúc này, Tô Vân đột nhiên nghe được một tiếng kéo dài long ngâm: "咙 cục cục —— "

Hắn theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một tòa lầu vũ phía trên, một đầu màu đen Giao Long chạy, như giẫm trên đất bằng, đang cùng một cái hòa thượng một đạo nhân chém giết, từ một cái tầng lầu giết tới một cái khác tầng lầu!

Cái kia màu đen Giao Long toàn thân là độc, sương độc hiện màu vàng, vây quanh toàn thân, để cho người ta tuỳ tiện không dám đến gần.

Mà hoàng vụ bên trong lại có một cái trường kiếm bay ra bay vào, chính là dùng Toàn Thôn Ăn Cơm Tiêu Thúc Ngạo răng độc luyện chế mà thành xà hàm kiếm!

Cùng Tiêu Thúc Ngạo chiến đấu là Đồ Minh hòa thượng, Nhàn Vân đạo nhân, hai người này thực lực cực cao, là Văn Xương học cung hai học viện lớn thủ tọa, ra tay cử trọng nhược khinh, nhưng không giống như là chặn đánh giết Tiêu Thúc Ngạo, ngược lại giống như là muốn đem Tiêu Thúc Ngạo bức đến bên này.

Lúc trước Tiêu Thúc Ngạo vừa mới lột xác thành giao, liền đối đầu khu không người một đám cao thủ vây công, lại đối giao Đồng gia tới ba đại linh sĩ, để khu không người rất nhiều

thôn trang thương vong thảm trọng, Đồng gia ba đại linh sĩ cũng đã chết một cái tổn thương hai cái.

Khi đó, Tiêu Thúc Ngạo nằm ở vừa mới sau khi độ kiếp khí huyết thiếu hụt trạng thái, mà bây giờ thực lực của hắn vậy mà tăng lên rất nhiều, cùng Đồ Minh, Nhàn Vân đánh có tới có về.

Tô Vân nhìn liếc qua một chút, đột nhiên giật mình, hắn mơ hồ nhìn thấy Tiêu Thúc Ngạo biến thành hắc giao long đỉnh đầu, hai cái sừng rồng ở giữa, đứng một cái mái tóc tung bay thiếu nữ!

Hắn rơi vào Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ bên trong, chân đạp thực địa, lần nữa ngẩng đầu nhìn lại, trên không đã bị mây khói che chắn, không cách nào nhìn thấy Tiêu Thúc Ngạo cùng thiếu nữ kia tung tích.

"Nhân ma đã bám thân sao?" Trong lòng hắn thình thịch đập loạn.

Trạch Trư: Ứng Dã Hồ tiên sinh fans yêu cầu, tăng lên Dã Hồ tiên sinh cái này một góc sắc, các ngươi yêu cầu, các ngươi đến vì Dã Hồ tiên sinh chịu trách nhiệm so tâm a ~~

Chương 63 : Đồng học thiếu niên biệt, gặp nhau tóc mai nhuộm sương

Chương 63: Đồng học thiếu niên biệt, gặp nhau tóc mai nhuộm sương

"Trong thành thật có một đầu Độc Giao Long!"

Thần Tiên cư bên trong, bốn đại học cung tây tịch tiên sinh nhao nhao kêu lên, hướng ngoài cửa sổ nhìn lại, bọn họ lại không có nhìn thấy Độc Long trên đầu thiếu nữ.

Thiếu nữ kia, giống như là chưa từng tồn tại!

Có người thất thanh nói: "Độc Giao Long xuất hiện, chẳng lẽ Tả phó xạ tin tức là thật?"

"Không thể! Giao Long là bực nào lợi hại thần thú, Độc Giao Long càng là ngàn năm một thuở dị chủng, làm sao lấy Toàn Thôn Ăn Cơm loại này cổ quái tên?"

"Trực tiếp gọi hắn một tiếng chẳng phải sẽ biết ư?"

Có tây tịch tiên sinh đẩy ra song cửa sổ, phi thân ra ngoài, đứng tại mái hiên nhà trên đài, cao giọng nói: "Toàn Thôn Ăn Cơm —— "

Đang cùng Đồ Minh hòa thượng, Nhàn Vân đạo nhân chém giết Độc Giao Long bức lui hai người, một cái vang dội rõ ràng âm thanh như là kinh lôi, tại Thần Tiên cư trước nổ tung: "Người nào kêu gọi bản tọa nhũ danh?"

Cái kia lôi âm chấn động đến Thần Tiên cư gần một trăm cái cửa sổ run rẩy dữ dội, song cửa sổ mở rộng, rầm rầm vang vọng, sóng khí vậy mà xông thẳng lại!

Mấy cái tây tịch tiên sinh giơ tay lên đặt tại trên cửa sổ, chỉ thấy song cửa sổ bên trên đủ loại kỳ dị đường vân hiện ra, dần dần sáng rực, Thần Tiên cư lay động nhất thời ngừng.

—— Sóc Phương thành lầu vũ, vốn là chính là dựa theo tính linh thần binh quy định kiến tạo, nghe nói nếu như khí huyết đầy đủ thâm hậu, thậm chí có thể đem lầu vũ xem như linh binh tế lên.

"Xem ra là chúng ta hiểu lầm Tả phó xạ, vậy mà thật có Giao Long tên là Toàn Thôn Ăn Cơm!" Mái hiên nhà trên đài cái kia tây tịch tiên sinh cười nói.

Tiếng nói của hắn chưa rơi, đột nhiên một đạo kiếm quang bay tới, thẳng đến hắn đánh tới.

Cái kia tây tịch tiên sinh bản lĩnh phi phàm, lập tức nhún người nhảy lên, tránh đi kiếm quang, chỉ thấy kia kiếm quang chỗ đến, mái hiên nhà đài ầm ầm nổ tung, loạn thạch bay tán loạn.

"Liền Sóc Phương lầu vũ cũng có thể nổ tung, một kiếm này uy lực kinh người!" Cái kia tây tịch tiên sinh trong lòng giật mình.

Hắn còn chưa kịp thở phào một cái, đột nhiên kiếm quang từ khói bụi bên trong bay ra, như thiểm điện đâm tới. Hắn vội vàng thôi thúc tính linh thần thông, sau lưng xuất hiện một cái lò luyện đan, đan lô bên trong ánh lửa gào thét xông ra, xoay quanh toàn thân hình thành một cái dày nặng liệt hỏa che trở!

Kia kiếm quang xùy một tiếng xuyên thủng liệt hỏa che trở, nhưng bị liệt hỏa che trở ngăn cản một chút, tốc độ trở nên chậm, cái kia tây tịch tiên sinh nghiêng người tránh thoát, lại

bị thương tổn tới vai làn da, thầm nghĩ: "Điểm ấy vết thương nhỏ… Có độc!"

Hắn lập tức cảm giác được nửa người mất đi tri giác, cũng lại không khống chế được khí huyết cùng thần thông, không nói tiếng nào ngã đi xuống.

Thần Tiên cư bên trong có tây tịch tiên sinh lao ra, đem vị kia tây tịch tiên sinh tiếp lấy, chỉ thấy cái kia tây tịch tiên sinh đã vẻ mặt đen nhánh, thoi thóp, không khỏi thất thanh nói: "Thật mạnh độc! Mau mời y sư tới!"

Một bên khác, đều có mấy cái tây tịch tiên sinh mở ra song cửa sổ, nhảy lên mà ra, chân đạp lâu mái hiên nhà bên cạnh, dùng sức tung người nhảy lên, rơi vào Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ phía sau, hướng cái kia Độc Giao Long xông tới.

Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ lúc này đã đem cái này bình đài ba ngàn sĩ tử đưa vào trong bức tranh, bức tranh này như là một mặt hướng xuống lục địa, từ từ bay lên.

Mấy cái kia tây tịch tiên sinh tại lục địa phía sau chạy, tốc độ cực nhanh.

Đột nhiên tiếng kiếm rít từ phía sau bọn họ truyền đến, mấy cái kia tây tịch tiên sinh vội vàng quay đầu, chỉ thấy đạo kiếm quang kia lại là một cái trống rỗng cốt kiếm.

Bởi vì càng nhẹ nguyên nhân, cốt kiếm tốc độ phi hành muốn so đồng dạng tính linh thần binh nhanh hơn rất nhiều lần, không khí từ đó trống không kiếm trong cơ thể xuyên qua, liền phát ra tiếng gào chát chúa.

Mấy cái kia tây tịch tiên sinh lưu lại hai người đối phó cốt kiếm, hai người khác tiếp tục xông về độc giao.

Lưu lại hai người mỗi người thôi thúc tính linh thần thông, một cái hẳn là nho sĩ, trước người hiện ra một cuốn kim thư, kim thư vù một tiếng mở rộng, cái kia nho sĩ lấy ra một cây

dài hai thước ngắn đại kim bút, kim bút vung lên, chỉ thấy vàng óng ánh văn tự cùng nhau xông ra.

Những cái kia văn tự hóa thành kim qua thiết mã, trên không trung lao nhanh, tụng niệm thanh âm mãnh liệt, hóa thành xe ngựa ồn ào, sát khí doanh tiêu, đón cốt kiếm mà đi!

Một cái khác tây tịch tiên sinh sau lưng gạch ngói cùng bay, cột nhà dựng lên, đình đài lầu các nhanh chóng hình thành, một tòa bảo lâu từ không trung nghiêng nghiêng rơi xuống dưới, chuẩn bị trấn áp cốt kiếm!

Bọn họ hai vị tây tịch tiên sinh bản lĩnh đều là phi phàm, nhưng mà cốt kiếm tốc độ quá nhanh, tại bọn họ thần thông chưa hoàn toàn bộc phát thời điểm liền gào thét mà qua, tránh đi hai người thần thông!

"Gay go!"

Hai người ngừng biết không ổn, đồng thời xoay người mà lên.

Cái kia nho sĩ như là lăng yến bay qua, mở rộng áo bào tay áo lớn, tại Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ bên trên bay lượn mà qua, ngay sau đó trúng kiếm, kêu rên một tiếng liền ngã xuống đất, tại đồ bên trên trượt hơn mười trượng mới miễn cưỡng dừng lại.

Một cái khác tây tịch tiên sinh xoay người mà lên trong nháy mắt, toàn thân gạch ngói cùng bay, hình thành một cái kín không kẽ hở lồng giam, đem bản thân trói ở bên trong.

Cái kia cốt kiếm đinh một tiếng đánh vào lồng giam bên trên, không thể đâm xuyên lồng giam, kiếm quang nhẹ nhàng đi vòng một vòng, gào thét bay đi.

Cái kia tây tịch tiên sinh thở phào nhẹ nhõm, tán đi lồng giam.

Hắn vừa mới thu về thần thông bên trong khí huyết, đột nhiên sắc mặt đại biến: "Khí huyết bên trong có độc!"

Sắc mặt của hắn nhất thời trở nên đen nhánh, không nói tiếng nào ngửa mặt ngã xuống.

Thần thông là lấy khí huyết tới thôi thúc, vừa mới cốt kiếm đâm vào hắn lồng giam thần thông bên trên, cốt kiếm bên trong độc cũng rơi vào lồng giam thần thông bên trên, hắn thu về thần thông bên trong khí huyết, chính là đem độc thu nhập trong cơ thể mình, không trúng độc mới là lạ!

Ngay tại cái này tây tịch tiên sinh ngã xuống đất trong nháy mắt, ánh mắt của hắn dư quang thoáng nhìn phía trước cái kia hai cái tây tịch tiên sinh cũng tại trong kiếm quang mỗi người trúng chiêu ngã xuống.

Thần Tiên cư bên trong tất cả xôn xao, mọi người nhao nhao đi tới bên cửa sổ, cái này ngắn ngủi phút chốc, liền có năm vị tây tịch tiên sinh ngã xuống, độc kia giao quả nhiên có để toàn thôn ăn cơm thực lực!

Chỉ là, Đồ Minh hòa thượng cùng Nhàn Vân đạo nhân thực lực cũng làm người ta giật mình, hai người bọn họ tại Sóc Phương thành trong học cung thanh danh không hiện, cũng không phải là nổi tiếng lâu đời cao thủ.

Nhưng hai người này lại có thể ép ra độc kia giao, cùng độc giao chiến đấu đến bây giờ, thoạt nhìn vẫn như cũ ung dung, giống như là xuất công không xuất lực bộ dạng. Trái lại mặt khác danh khí so với bọn hắn lớn hơn nhiều tây tịch tiên sinh, đối mặt độc giao kiếm lại không có lực lượng chống lại.

Có thể thấy được hai người này thực lực muốn so thanh danh của bọn hắn lớn rất nhiều lần.

"Ta gặp qua đầu này Giao Long!"

Sóc Phương học cung phó xạ Đồng Khánh Vân bên người, một cái nho sĩ thấp giọng nói: "Phó xạ, đầu này Độc Giao Long, chính là ta tại Thiên Thị Viên khu không người bên trong gặp phải đầu kia! Đầu kia Giao Long, cũng bị khu không người yêu quái gọi Toàn Thôn Ăn Cơm. Chẳng qua là lúc đó thực lực của hắn, còn lâu mới có được hiện tại mạnh như vậy."

Cái kia nho sĩ chính là đã từng lấy văn tự hóa thành thần thông, đuổi giết Tô Vân Đồng Hiên.

Đồng Khánh Vân cau mày, nhìn về phía ngoài cửa sổ, chỉ thấy cái kia màu đen độc giao tại cốt kiếm bay ra thời điểm, bị Đồ Minh hòa thượng cùng Nhàn Vân đạo nhân đè lên đánh, cốt kiếm bay trở về, Đồ Minh cùng Nhàn Vân thế mà ba chân bốn cẳng liền chạy, không tiếp tục để ý đầu này độc giao.

"Hai người này lai lịch khả nghi…" Đồng Khánh Vân thầm nghĩ.

"Toàn Thôn Ăn Cơm thực lực, tăng lên không chỉ gấp mười lần!"

Nho sĩ Đồng Hiên tiếp tục nói: "Thực lực của hắn tăng lên nhanh như vậy, chẳng lẽ hắn bị nhân ma đoạt xá?"

Đồng Khánh Vân ánh mắt lóe lên, thấp giọng nói: "Cũng không phải là như vậy. Hắn hẳn là đạt được nhân ma chỉ điểm, tu vi đại tăng. Nhân ma lúc này còn không có đoạt xá. Nhân ma cần một hồi hiến tế, chết càng nhiều người, nhân ma thực lực càng mạnh. Nhìn tới, Sóc Phương trong thành thật có nhân ma, hơn nữa liền tại phụ cận…"

Đột nhiên, Văn Xương học cung phó xạ Tả Tùng Nham cao giọng nói: "Chư vị, hiện tại ngừng đại khảo còn kịp! Để tất cả tây tịch tiên sinh, lập tức ngừng tế đồ!"

Văn Lập Phương cùng Điền Vô Kỵ có chút chần chờ.

Đồng Khánh Vân hừ lạnh một tiếng, đứng dậy, cho người ta một loại cảm giác áp bách mạnh mẽ: "Chỉ là nhân ma, cũng muốn tại Sóc Phương làm càn? Tả Tùng Nham, ngươi quá bảo thủ. Hiện tại ngừng đại khảo, sẽ chỉ rút dây động rừng, bị nhân ma trốn vào trong thành. Trong thành người nhiều không kể xiết? Như vậy chỉ sẽ tạo thành càng lớn phá hoại! Trái lại, nếu như nhân ma đi vào Thập Cẩm Tú Đồ bên trong, ngược lại dễ dàng tìm kiếm!"

Rất nhiều học cung phó xạ nhao nhao gật đầu.

Nhân ma nếu như rời đi nơi này, bám thân đến thành thị địa phương khác trên thân người, vậy liền như mò kim đáy biển không chỗ có thể tìm ra.

Đồng Khánh Vân nhìn chung quanh một vòng, trầm giọng nói: "Đem nhân ma ở lại chỗ này, lưu tại mười bức Cẩm Tú đồ bên trong, đối với chúng ta tới nói là bắt rùa trong hũ, dễ như trở bàn tay! Chư vị, các ngươi đi bắt giữ cái này Toàn Thôn Ăn Cơm, những người khác tỉ mỉ chú ý Cẩm Tú đồ bên trong biến cố."

Từng cái tây tịch tiên sinh nhao nhao tung nhảy như bay, hướng độc giao Tiêu Thúc Ngạo đánh tới.

Tả Tùng Nham nhíu chặt lông mày, lúc này, Cầu Thủy Kính đứng dậy đi tới phía sau hắn.

Tả Tùng Nham sớm đã nhận ra hắn, không tự chủ được thân thể kéo căng, thản nhiên nói: "Đông đô Thiên Đạo viện Đế sư Cầu Thủy Kính, Thủy Kính tiên sinh, hoặc là ta phải gọi ngươi học ca mới đúng. Ta đã già đi, mà ngươi nhưng có thuật trú nhan, vẫn là còn trẻ như vậy, không hề già đi dấu hiệu."

Cầu Thủy Kính chầm chậm nói: "Tả Tùng Nham, ta không phải ngươi học ca. Năm đó ngươi ta cùng đi kiểm tra Thiên Đạo viện, ta ngày thứ hai liền được báo tin thi đậu, mà ngươi

thi năm năm còn không có thi đậu. Ngươi ta không phải cùng trường đồng học, không cần xưng học ca học đệ."

Tả Tùng Nham tóc trắng lay động, không biết là tức giận đến hay là bị gió thổi, nghiến răng nghiến lợi nói: "Lão tử là nghe nói ngươi rời đi Nguyên Sóc du học nước khác, ngay sau đó lão tử liền không thi, lão tử cũng đi du học, bằng không lấy lão tử tư chất cũng có thể thi được! Ngươi nói làm người tức hay không? Ngươi phí tâm phí sức kiểm tra Thiên Đạo viện, vì chính là du học, lão tử không cần kiểm tra Thiên Đạo viện, cũng như cũ đi du học!"

Cầu Thủy Kính không có chút nào bị hắn tức giận đến, mỉm cười nói: "Ta nghe nói chuyện này. Ta du học lúc, đi chính là người sắc mục tốt nhất học cung, tại từng cái học cung ở giữa du học, học tập người sắc mục tốt nhất kiến thức, Đông đô đại đế chịu trách nhiệm dọc theo con đường này tất cả chi tiêu. Ngươi du học lúc, hình như là một bên cho người khác rửa chén bát một bên đi học."

P/S : Người sắc mục là những người thống trị thời Nguyên gọi các dân tộc ở Tây Vực

Tả Tùng Nham dựng râu trừng mắt.

"Nhưng mà ta rất bội phục ngươi."

Cầu Thủy Kính nói lên từ đáy lòng: "Ngươi thiên tư thiên phú cũng không bằng ta, nhưng mà ngươi lấy chuyên cần bù vụng về, thành tựu không dưới ta."

Tả Tùng Nham giật mình, đột nhiên có một loại thoải mái cảm xúc từ nội tâm bên trong thả ra ngoài, cười nói: "Có thể nghe được Cầu Thủy Kính một câu khâm phục, ta không uổng công đời này."

Bọn họ năm đó đều là Sóc Phương sĩ tử, thường xuyên một cái đệ nhất một cái thứ hai, đương nhiên, Cầu Thủy Kính đệ

nhất, Tả Tùng Nham thứ hai.

Tả Tùng Nham đối Cầu Thủy Kính từ trước đến nay không phục, một lòng muốn vượt qua hắn, cầm một lần đệ nhất, từ trong miệng hắn nghe được một câu khâm phục.

Bởi vậy Cầu Thủy Kính đi Đông đô tham gia Thiên Đạo viện đại khảo, Tả Tùng Nham cũng đi, Cầu Thủy Kính thi đậu Thiên Đạo viện, hắn nhưng liên tiếp thi năm năm cũng không có thể thi đậu.

Thiên Đạo viện cũng đã thành hắn cả đời chấp niệm, thế cho nên cho đến ngày nay cũng chưa từng hoàn toàn kết cái này chấp niệm.

Nhưng Cầu Thủy Kính một câu bội phục lời nói, để hắn chấp niệm biến mất, chỉ cảm thấy tâm cảnh trống trải, đạo tâm sáng rực.

"Thủy Kính, ngươi đối nhân ma thấy thế nào?" Tả Tùng Nham hỏi.

"Cái này nhân ma thực lực trước mắt cũng không mạnh, nhưng mà càng thêm khó giải quyết. Nó hẳn không phải là một cái vừa mới ra đời nhân ma, mà là tồn tại đã lâu, nó có trí khôn, cố tình bày nghi trận, ý đồ dùng Toàn Thôn Ăn Cơm ngăn trở chúng ta."

Cầu Thủy Kính ánh mắt rơi vào đang cùng rất nhiều tây tịch tiên sinh chém giết Giao Long Tiêu Thúc Ngạo trên người, chỉ thấy Tiêu Thúc Ngạo đã giết tới Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ bên trên, Giao Long chạy như bay, đồng thời đối kháng hơn mười vị tây tịch tiên sinh, không hề rơi xuống hạ phong một chút nào.

Tả Tùng Nham sắc mặt đại biến: "Ý của ngươi là…"

Cầu Thủy Kính cúi đầu nhìn về phía phía dưới Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ, ánh mắt lấp lóe: "Nó biết mình cần chém

giết, cần nhiều hơn nữa máu tới cô đọng thân thể, bởi vậy nó cần nhấc lên một hồi náo động lớn đến tăng lên thực lực của mình. Chẳng qua trước đó, nó cần một thân thể."

"Mục đích của nó, là chọn lựa ra một bộ mạnh nhất thân thể, có tiềm lực nhất thân thể, để cho mình trùng sinh."

Cầu Thủy Kính trong mắt có không rõ ý nghĩa ánh sáng lấp lóe, nói khẽ: "Đánh bại ba vạn sĩ tử, mạnh nhất người kia, chính là mục tiêu của nó. Nó sau khi trùng sinh, mới có thể tiến hành chém giết, để cho mình trở nên càng ngày càng mạnh."

"Ba vạn sĩ tử bên trong đệ nhất nhân?" Tả Tùng Nham sắc mặt nghiêm nghị, trong đầu không khỏi hiện ra Tô Vân khuôn mặt.

Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ.

Tô Vân đứng tại bên hồ, thu về ngước nhìn ánh mắt.

Ở trước mặt hắn, trên trăm vị sĩ tử ngăn chặn hắn tất cả đường đi, chỉ còn lại có sau lưng Thiên lâm hồ.

"Ta cũng có bị phong ấn tu vi cảnh giới, không thể không cùng những này thấp ta một cảnh giới sĩ tử giao thủ một ngày."

Tô Vân có chút bất đắc dĩ: "Làm sao để cho bọn họ biết khó mà lui? Được rồi, vẫn là trực tiếp đánh chết bọn họ a."

P/S : Đậu má phong cách ma giáo Diệp Thiếu Bảo vl

Chương 64 : Một cái có thể đánh đều không có

Chương 64: Một cái có thể đánh đều không có

Thiên Lâm hồ bên cạnh, Tô Vân điều động nguyên khí, hắn đã không cách nào cảm ứng được bản thân hoàng chung, khí huyết cũng không bằng lúc trước mạnh mẽ.

Nhưng mà hắn đối diện với mấy cái này sĩ tử, nhuệ khí không giảm chút nào!

Từ lúc hắn tại Táng Long lăng đã trải qua lục giác tước đoạt, tới vực sâu mà đi sau đó, hắn liền có người khác khó có thể tưởng tượng tự tin.

"Ngươi đả thương Thánh công tử, còn làm nhục chúng ta!"

Cái kia tên là Thiệu Quân sĩ tử vượt qua đám người ra, đi lên phía trước, cười lạnh nói: "Lúc trước ngươi tại trên bình đài nói lời, hiện tại cho ta lặp lại một lần!"

Tô Vân bước chân khẽ động, như giao long di động, sau một khắc liền xuất hiện ở trước mặt hắn, bàn tay đặt tại mặt trái của hắn bên trên, một chiêu Bạch Viên Quải Thụ, chỉ nghe bịch một tiếng vang lớn, Thiệu Quân sĩ tử đầu cùng nửa người bị hắn theo như đến ngã xuống tại lòng đất, chỉ còn lại có hai chân ở bên ngoài!

Tô Vân chậm rãi thẳng người lên, vỗ tay một cái bên trên tro bụi, thản nhiên nói: "Ta đánh ngươi, có liên quan gì tới ngươi?"

Thiệu Quân sĩ tử thân thể trở thành nhạt, chỉ nghe bịch một tiếng, Thiệu Quân liền đột nhiên biến mất không còn tăm tích, cổ quái chính là Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ mặt đất cũng khôi phục như lúc ban đầu, cũng chưa từng xuất hiện hố to.

Tô Vân kinh ngạc vô cùng: "Đây là Thập Cẩm Tú Đồ tác dụng ư? Ta còn lo lắng không cẩn thận đánh chết người, đánh chết quá nhiều sẽ bị các đại học cung xoá tên! Có Thập Cẩm Tú Đồ bảo vệ, ta còn có cái gì lo lắng do dự?"

Tiếng cười của hắn để ở đây tất cả sĩ tử sởn tóc gáy: "Từ lúc cùng Viên Tam tổ sư đánh một trận xong liền vào thành, luôn luôn lo lắng sẽ lỡ tay đánh chết người, ta rất lâu không có thẳng thắn xuất thủ!"

"咙 cục cục —— "

Tô Vân khí huyết chấn động, bỗng nhiên sau lưng hiện ra mọc ra ba cái đầu Giao Long, Giao Long biến đổi, lại hóa thành ba đầu sáu tay Kim Viên, ngay sau đó Kim Viên hai tay chấn động, hóa thành ngọn lửa rừng rực Tất Phương xoay quanh hắn bay lượn, tốc độ như điện!

Tô Vân cười ha ha, thân hình như là Giao Long Xuất Uyên, lại giống là Giao Long Phiên Cổn, người xoay tròn lấy hướng bọn họ nhào tới.

Rất nhiều sĩ tử mỗi người chuẩn bị, nhao nhao thôi thúc Tất Phương Thần Hành Dưỡng Khí thiên, thi triển ra sở trường tuyệt học Tất Phương biến, chuẩn bị ở giữa không trung liền đem hắn đánh chết.

Đột nhiên, Tô Vân dưới thân thần điểu Tất Phương bay tới, đệm ở dưới chân của hắn, Tô Vân giẫm tại bản thân khí huyết biến thành Tất Phương thần điểu trên lưng, nhảy lên bay lên không.

Phía dưới rất nhiều sĩ tử nhao nhao ngẩng đầu nhìn lại, trên không chính là Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ mặt trời, ánh nắng chói mắt!

Rất nhiều sĩ tử nhịn không được nhắm mắt lại, có chút sĩ tử cưỡng ép mở mắt ra, nhưng bị ánh nắng gây thương tích, trong tầm mắt có một cái quầng sáng.

"Không cần phải để ý đến hắn ở đâu, cùng một chỗ hướng trời cao tấn công!" Không biết ai hét lớn một tiếng.

Tất cả sĩ tử nhao nhao thi triển ra Tất Phương biến, đồng thời hướng lên công tới.

Nhưng mà, Tô Vân lại không có rơi xuống, mà là tại bọn họ chiêu thứ nhất vừa mới sau đó, lúc này mới ầm ầm rơi xuống đất, kèm theo Tô Vân rơi xuống đất chính là một đầu khí huyết Kim Viên, chiều cao hơn trượng, đem bốn phía sĩ tử đập bay!

Tô Vân thì là đứng tại Kim Viên dày rộng trên lưng, tung người nhảy lên ở giữa không trung đuổi theo một cái bị đập bay sĩ tử, một chiêu Bạch Viên Quải Thụ, chụp lại cái kia sĩ tử đầu, đánh tới hướng bên cạnh một cái khác sĩ tử đầu!

Cái kia hai cái sĩ tử đầu lâu đụng nhau trong nháy mắt, đột nhiên bành bành hai tiếng, từ Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ bên trong biến mất.

Tô Vân thân hình chưa hạ xuống, trong cơ thể công pháp đã từ Tiên Viên Dưỡng Khí thiên hóa thành Hồng Lô Thiện Biến Dưỡng Khí thiên, lồng ngực long ngâm chấn động, lôi âm cuồn cuộn, sau lưng Kim Viên hóa thành một cỗ khí huyết ùa đến mà đến, còn chưa đi tới trước người hắn liền hóa thành một đầu ngang nhiên lớn rống Giao Long.

Cái kia khí huyết Giao Long dài đến hai ba trượng, tại mặt đất xê dịch biến hóa, hướng bốn phía sĩ tử thống hạ sát thủ.

Tô Vân rơi vào đầu rồng phía trên, Giao Long ngâm ba mươi sáu tán thủ thi triển đi ra, để cái kia khí huyết Giao Long tựa như dài bốn năm cái đầu, mười cái vuốt rồng Ma Long!

Giao Long thân pháp mở rộng, xông vào đám người, chỉ nghe từng tiếng vật nặng đánh thân thể nổ không dứt, từng cái sĩ tử bị nhấc lên đến bay lên giữa không trung.

Tô Vân khí huyết bỗng nhiên thu lại, từ Hồng Lô Thiện Biến Dưỡng Khí thiên hóa thành Tất Phương Thần Hành Dưỡng Khí thiên, sau lưng khí huyết xông ra hóa thành Tất Phương thần điểu xông lên trên không.

Bành! Bành! Bành!

Trên bầu trời từng cái sĩ tử hóa thành từng đoàn từng đoàn mây khói tiêu tán, lại là nhận trí mạng uy hiếp bị Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ đưa tiễn.

Tô Vân thân hình xoay tròn xông về mặt khác sĩ tử, hai tay như cánh, một chiêu Trường Không Triển Xích Cách, khí huyết hóa thành từng đạo Tất Phương hỏa vũ, từ trong cơ thể bay ra.

Chính diện hắn một cái sĩ tử không kịp né tránh, chỉ nghe xuy xuy xuy âm thanh không dứt, trong chớp mắt cái kia sĩ tử khuôn mặt bên trên liền cắm đầy hỏa vũ, hỏa vũ cháy hừng hực.

Cái kia sĩ tử bịch một tiếng biến mất.

Tô Vân vung tay mà lên, hai tay như Tất Phương thần điểu hỏa dực, hỏa dực như song đao, trên không trung lăn lông lốc, hai miếng hỏa dực đao xuy xuy xuy hướng phía dưới chém tới!

Tất Phương biến chiêu thứ năm, Đan Hà Tế Nhật Hành!

Phía dưới hai cái sĩ tử cũng tự hướng về phía sau trở mình đi, thi triển ra Đan Hà Tế Nhật Hành một chiêu này cùng Tô Vân đối kháng, nhưng ngạc nhiên phát hiện bọn họ khí huyết tu vi muốn so đối phương kém một đoạn dài, bọn họ hỏa dực song đao căn bản với không tới Tô Vân, mà Tô Vân hỏa dực song đao đã bổ vào trên người bọn họ!

Cái kia hai cái sĩ tử thân trúng mười mấy đao, tâm phục khẩu phục hóa thành mây khói tán đi: "Hắn Đan Hà Tế Nhật Hành so với chúng ta xuất đao tốc độ muốn nhanh hơn rất nhiều lần, hơn nữa khí huyết biến thành đao mang, cũng so với chúng ta đao mang dài nhiều gấp đôi!"

Tô Vân còn chưa rơi xuống đất, công pháp lại tự đổi lại Tiên Viên Dưỡng Khí thiên, sau lưng kim sắc bạo viên từ từ đứng dậy, nâng lên cánh tay phải gảy ngón tay một cái, đánh tới một cái sĩ tử chiêu pháp còn chưa thi triển đi ra liền gặp cái kia chỉ lực biến thành phong mang đi tới mi tâm!

"Tại Trúc Cơ cảnh giới này bên trên, ta còn chưa từng gặp có ai mạnh hơn ta."

Tô Vân nghiêng người, ung dung tránh đi một cái khác sĩ tử Tất Phương biến chiêu thứ ba Tất Phương Hạc Nhất Túc, giơ tay lên chính là Tất Phương biến tán thủ, đem cái kia sĩ tử đánh chết.

Trong mắt hắn, những này quan học sĩ tử đều giống như không có mặc quần áo đứng trước mặt của hắn.

Bọn họ thức mở đầu chưa thi triển đi ra, hắn cũng đã biết bọn họ muốn thi triển cái gì động tác, từ đó hoặc là phá giải đánh giết, hoặc là ung dung tránh đi.

Những này quan học sĩ tử, không có Cầu Thủy Kính như vậy danh sư chỉ điểm, không biết thế nào đem cứng nhắc chiêu thức phân giải làm từng cái linh hoạt tán thủ.

Bọn họ giữa bạn học chung lớp tranh tài còn có thể, nhìn không ra hai bên cao thấp, nhưng mà gặp được Tô Vân loại này sắp tán tay luyện đến lạc ấn tại tính linh thần thông bên trong nhân vật, liền lập tức phân cao thấp.

Lập tức phân cao thấp kết quả chỉ có một cái, chính là tử vong!

Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ phía dưới trên bình đài, Thiệu Quân sĩ tử xuất hiện, Tô Vân một kích kia lực lượng thực sự quá mạnh, đem hắn đánh vào lòng đất, để hắn ngạt thở.

May mắn Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ chính là hiếm thấy tính linh thần binh, lúc này mới bảo vệ hắn tính mạng, nhưng này loại vô lực kháng cự sợ hãi, vẫn là áp bức cho hắn không thở nổi.

Có tây tịch tiên sinh vội vàng chạy tới, lại thấy thần sắc hắn dại ra sợ hãi, lại không có bị thương, lúc này mới yên lòng lại.

Thiệu Quân sĩ tử hô hô thở hổn hển, ánh mắt bên trong tràn đầy hoảng sợ.

Bình đài bốn phía, từng cái tây tịch tiên sinh phảng phất đối với cái này sớm thành thói quen, ngay tại ngẩng đầu nhìn quanh, ghi chép Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ bên trong từng cái sĩ tử chiến tích, không có người liếc hắn một cái.

Vù.

Lại là một đạo hào quang từ Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ bên trong động chiếu xuống, ánh sáng bên trong một người xuất hiện, cũng là tại sắp tử vong lúc bị đưa ra Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ, cái kia sĩ tử cũng như Thiệu Quân sĩ tử đồng dạng, trợn mắt lên, trong mắt tràn đầy sợ hãi.

Cái kia tây tịch tiên sinh đi tới trước mặt, ở trước mặt hắn lung lay đầu ngón tay, lắc đầu nói: "Lại là một cái bị tử vong dọa sợ."

Hắn vừa dứt lời, đột nhiên trên bình đài từng đạo ánh sáng lập loè, liên tiếp, rất nhiều rơi vào hôn mê sĩ tử không ngừng xuất hiện!

Cái kia tây tịch tiên sinh cũng không khỏi nhìn mà trợn tròn mắt, chỉ thấy có người xuất hiện lúc che mặt, hoảng sợ la hét, có đưa tay loạn vung múa tung, có quỳ xuống đất khóc lớn, thậm chí có người thẳng tắp ngã trên mặt đất, miệng sùi bọt mép ngất đi!

Vù! Vù! Vù!

Trên bình đài không ngừng có sĩ tử xuất hiện, đều là tại sắp chết trạng thái bị Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ đưa ra, không biết Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ bên trong chuyện gì xảy ra, đưa đến rất nhiều sĩ tử tập trung tử vong, bị đào thải ra đồ!

"Tên kia, là nhân ma ư?" Một cái ghi chép chiến tích tây tịch tiên sinh cái trán toát ra mồ hôi lạnh, ngẩng đầu nhìn Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ, lẩm bẩm nói.

Ánh mắt của hắn chỗ nhìn tới chỗ, là núi, hồ, bầu trời tam thể nhất sắc cảnh đẹp, mà ở bên hồ, Tô Vân khi thì như là mọc ra nhiều mặt Giao Long, khi thì phảng phất ba đầu sáu tay bạo viên, khi thì lại giống là thân mang liệt hỏa Tất Phương, hướng bốn phía sĩ tử thống hạ sát thủ!

Đồng thời, khí huyết của hắn hiển hóa, hóa thành Giao Long, Tất Phương cùng bạo viên, cùng hắn bản thân chiêu thức cùng phối hợp, tinh diệu khó tả.

Vây công Tô Vân sĩ tử có gần một trăm người, nhưng ở bên hồ một trận chiến, không ngừng có người ngã xuống, hầu như khó tìm địch!

Có thể tiếp được Tô Vân một chiêu sĩ tử, đều là phượng mao lân giác!

Mặc dù có người có thể đón lấy hắn một chiêu, cũng không tiếp nổi chiêu thứ hai!

Chiêu thức của hắn hoàn mỹ đến tìm không ra bất kỳ sơ hở mức độ, chính xác đến cho dù là các đại học cung giảng bài tây tịch tiên sinh cũng không cách nào với tới mức độ!

Không chỉ có như vậy, hắn mỗi một chiêu mỗi một thức vận dụng lực lượng và khí huyết đều vừa đúng, nhiều một phần thì cương, thiếu một phân thì nhu. Đây chính là lúc trước Cầu Thủy Kính lần thứ nhất nhìn thấy Tô Vân đại hoàng chung lúc, dự đoán qua cảnh tượng!

Lúc đó Cầu Thủy Kính dự đoán Tô Vân trong lúc chiến đấu, nhất định mỗi một chiêu mỗi một thức đều vô cùng chính xác, sẽ không lãng phí nửa điểm thể lực!

Mà bây giờ, Tô Vân liền hoàn mỹ đem Cầu Thủy Kính dự đoán biến thành sự thật, thế cho nên cho quan sát đánh giá tây tịch tiên sinh lấy nhân ma ảo giác!

Cái cuối cùng sĩ tử thét lên, hốt hoảng chạy trốn, Tô Vân tung người nhảy lên, người giữa không trung, hai tay ôm quyền mạnh mẽ đập xuống!

Vượn cùng quyết định chiêu thứ tư, Lão Viên Bão Chung!

Cái kia sĩ tử cái eo rơi vào lòng đất, còn chưa bị hắn đập giết, trực tiếp tự biến mất không thấy gì nữa.

Tô Vân rơi xuống đất, hướng về phía trước núi rừng đi tới, phía sau hắn truyền đến bịch một tiếng, một con tóc vàng bạo viên từ không trung rơi xuống đất, chấn động đến mặt đất lay động không ngừng.

Phía sau hắn, bên hồ tất cả khôi phục như lúc ban đầu, gần một trăm vị sĩ tử, toàn bộ bị hắn đánh chết, đưa ra Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ đi nghỉ ngơi.

“Sóc Phương thành sĩ tử, một cái có thể đánh đều không có!”

Tô Vân chiến ý ngập trời, ngẩng đầu nhìn về phía đỉnh núi: “Không biết Thánh công tử ở đâu? Ta muốn dùng nắm đấm, nghiên cứu một chút hắn Nhật Nguyệt Điệp Bích Dưỡng Khí thiên! Còn có cái kia nhân ma, đã đi vào trong bức tranh hay chưa? Vẫn là đi trên núi nhìn một chút, trên núi thấy được xa…”

Bên hồ đỉnh núi, hơn mười sĩ tử vây quanh một cái quần áo lộng lẫy thiếu niên cách xa hướng Tô Vân nhìn tới, cái kia lộng lẫy thiếu niên bỗng nhiên vỗ tay, cười nói: “Thật là phách lối khí diễm! Hắn vừa mới giết gần một trăm người, giữ thành khí thế, muốn đến khiêu chiến ta!”

Bên trong một cái sĩ tử thấp giọng nói: “Diệp Lạc công tử, tiểu tử này rất mạnh! Mạnh có chút không hợp thói thường! Nhưng mà hắn không biết đại khảo quy tắc, không tự tiêu hao bản thân khí huyết tại đây chút kẻ yếu trên người. Hắn hiện tại, chính là suy yếu nhất thời kì…”

Lá rụng công tử cười ha ha, lộ ra một đôi răng nanh nhỏ: “Cho nên bản công tử liền lưu tại đỉnh núi, đợi quân địch mệt mỏi rồi tấn công, nhặt hắn cái này lỗ hổng!”

Chương 65 : Dã cực kỳ

Chương 65: Dã cực kỳ

Sóc Phương Diệp gia cũng là một cái thế gia, Sóc Phương thành lưu ly xưởng phần lớn là nhà bọn hắn sản nghiệp.

Diệp Lạc công tử bên người sĩ tử cũng là đến đây tham gia đại khảo, chẳng qua lại là Diệp gia an bài đi vào, vì hắn lần này đại khảo hộ giá hộ tống cùng trải đường.

Nhập học đại khảo tuy là nhìn như công bằng công chính, nhưng kỳ thật bên trong có thật nhiều sơ hở có thể chui.

Những này sĩ tử chịu trách nhiệm bảo vệ Diệp Lạc, gặp được mặt khác sĩ tử, liền đem những sĩ tử kia đánh cái gần chết, để lại cho Diệp Lạc đào thải đối phương. Bọn họ có thể tại Thập Cẩm Tú Đồ bên trong bảo đảm Diệp Lạc lấy được đầy đủ thành tích, nếu như Diệp Lạc thành tích không đủ, như vậy bọn họ chính là Diệp Lạc thành tích.

Diệp Lạc giết bọn hắn, cũng có thể lấy được đầy đủ thành tích thi đậu tốt nhất học cung.

Diệp Lạc bên người đám sĩ tử nhìn hướng về trên núi đi tới Tô Vân, ánh mắt nóng bỏng: "Đây tuyệt đối là một cái lớn lỗ hổng, chúng ta chỉ cần nhặt được cái này lỗ hổng, liền có thể vững vàng thi đậu Sóc Phương học cung!"

Nhặt chỗ tốt là nhập học đại khảo bên trong thường xuyên phát sinh sự tình, chẳng hạn như hai người cao thủ quyết đấu, lưỡng bại câu thương, liền có khả năng bị người nhặt chỗ tốt.

Tô Vân ở bên hồ một trận chiến đào thải gần một trăm người, thành nỏ mạnh hết đà, tuyệt đối là một cái khó có thể

tưởng tượng lớn lỗ hổng!

Diệp Lạc công tử hưng phấn nói: "Tiểu tử này dã cực kì, sau đó các ngươi nhất định phải mạnh mẽ đánh, đem hắn hai cái chân đánh què, lại đánh gãy hai cái cánh tay! Bằng không bản công tử cũng không dám cận thân giết hắn."

Chúng sĩ tử nhao nhao cười nói: "Công tử cứ việc yên tâm, loại chuyện này chúng ta làm nhiều rồi."

Đột nhiên, bọn họ tha thiết ánh mắt trở nên dại ra.

Chỉ thấy giữa sườn núi, Tô Vân nhảy vọt như bay, tốc độ cực nhanh, ngay tại hướng bọn họ bên này chạy đến.

Trên bầu trời nắng gắt thắng lửa, Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ bên trong mặt trời tia sáng, hướng Tô Vân đỉnh đầu hội tụ, tại hắn phía trên hình thành hồng ánh nắng kỳ quan!

Cái kia vành nho nhỏ mặt trời đỏ càng ngày càng sáng rực, xoay quanh Tô Vân xoay tròn mấy vòng, đột nhiên Tô Vân sau lưng tóc vàng bạo viên há miệng, đem cái kia vành mặt trời đỏ nuốt vào cơ thể.

Tóc vàng bạo viên biến mất, hóa thành nồng đậm khí huyết, khí huyết bên trong long ngâm không dứt, một đầu Giao Long cất bước đi ra, râu bờm bồng bềnh, đi theo Tô Vân bước chân, hướng bọn họ bên này đi tới.

Tô Vân thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến, Tạo Hóa Vi Công, trong cơ thể lôi âm không ngừng, giống như long ngâm, tại ngắn ngủi phút chốc liền đem mặt trời đỏ luyện hóa, khí huyết nhất thời tăng lên điên cuồng, tiêu hao khí huyết rất nhanh khôi phục, tăng lên tới trạng thái đỉnh phong!

Diệp Lạc công tử bên người đám sĩ tử sắc mặt tái nhợt, một người run giọng nói: "Công tử, chúng ta hình như nhặt không được cái này lỗ hổng, vẫn là chạy nhanh đi…"

Diệp Lạc công tử vẻ mặt trắng bệch, nhanh chóng nói: "Tốc độ của hắn quá nhanh! Các ngươi trốn được, ta nhưng trốn không được! Chư vị đồng học, cha ta giao cho các ngươi nhiều tiền như vậy, các ngươi nên lấy ra chút thành ý!"

Hắn thôi thúc Tất Phương biến chiêu thức, hướng những sĩ tử kia thống hạ sát thủ, quát: "Không nên động! Giết các ngươi, có những này chiến tích, coi như bị hắn giết, ta cũng có thể thi đậu Sóc Phương học cung!"

Hắn đang muốn đánh giết cái thứ nhất sĩ tử, đột nhiên một đạo hỏa quang đánh tới, chỉ nghe xoạt xoạt xoạt một chuỗi kêu nhỏ, Diệp Lạc công tử phần lưng liền cắm đầy sắc bén Tất Phương hỏa vũ.

Diệp Lạc công tử xoay đầu lại, tức nói: "Ai làm tổn thương ta…"

Hắn vừa mới quay đầu, liền nhìn thấy Tô Vân cách xa phất tay.

Xoạt xoạt xoạt, Diệp Lạc công tử trên mặt cắm đầy Tất Phương hỏa vũ, cắm vào đầy ắp, hầu như nhét không xuống một cây châm.

Tất Phương hỏa vũ thành đám thành bụi, hỏa vũ bên dưới miễn cưỡng truyền đến Diệp Lạc công tử âm thanh: "Lão tử hơn phân nửa muốn kiểm tra không điểm, nhà ta lão tử có thể đánh chết lão tử, nãi nãi ngươi chân…"

Những sĩ tử kia ánh mắt đờ đẫn, ngơ ngác nhìn Diệp Lạc công tử trở nên trong suốt, biến mất.

Tô Vân cất bước đi tới, sắc mặt hiền lành dò hỏi: "Chư vị sư ca, sư tỷ, các ngươi nhìn thấy Thánh công tử ư?"

Đám sĩ tử si ngốc ngây ngốc lắc đầu.

Tô Vân giật mình, vẫn lễ phép gật gật đầu: "Cám ơn."

Đám sĩ tử nhìn hắn rời đi, có người lấy lại tinh thần, lẩm bẩm nói: "Diệp gia tiền, thật khó kiếm…"

Lại có người tỉnh táo lại, nghi ngờ nói: "Chúng ta cũng là tham gia đại khảo sĩ tử, hắn vì sao không có giết chúng ta?"

Đúng lúc này, Tô Vân lại đi trở về, trên mặt mang lễ phép tính mỉm cười, nói: "Chư vị sư ca sư tỷ, các ngươi yếu như vậy, ta nguyên bản không có đối với các ngươi hạ thủ hứng thú, tiếc rằng ta đột nhiên nhớ tới, có người muốn cầu ta tại tràng này đại khảo bên trong nhất định phải cầm đệ nhất. Cho nên…"

Hắn áy náy nói: "Xin lỗi chư vị."

Sau một lúc lâu, những này sĩ tử ủ rũ cúi đầu xuất hiện tại trên bình đài, liếc nhau, yên lặng không nói.

Chênh lệch quá xa, bọn họ đối mặt Tô Vân, hầu như không có chống lại lực lượng liền bị đối phương xoá bỏ.

Ầm!

Đột nhiên một tiếng vang thật lớn truyền đến, trên bình đài sĩ tử nhao nhao theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy nơi xa một đầu Giao Long lăn lông lốc từ Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ trên không giáng xuống, đập ở một bên lầu vũ mái hiên nhà trên đài.

Cái kia Giao Long thân thể khổng lồ tại mái hiên nhà trên đài trượt, đem màu đỏ thắm ngói lưu ly đụng bốn phía bay loạn.

Lại là bịch một tiếng vang thật lớn truyền đến, cái kia màu đen Giao Long đụng vào lầu vũ ly hôn lên, đem ly hôn đụng vỡ nát, cuối cùng ngừng lại trượt chi thế.

Cái kia Giao Long cố gắng bò dậy, tại ngói lưu ly bên trên lao nhanh như bay, đột nhiên tung người nhảy lên, hướng một

tòa khác cao ốc nhảy tới, lực bộc phát đánh cho kinh người.

Nhưng vào lúc này, lại gặp một hai chục cái các đại học cung tây tịch tiên sinh tại lầu vũ tầng lầu gặp nhảy vọt như bay, nhanh chóng chạy đến.

Xông lên phía trước nhất một vị tây tịch tiên sinh một bên lao nhanh, một bên đưa tay trái ra, nhưng thấy hắn thần thông bay ra, hóa thành vô số gạch ngói đá xà nhà, tại phía trước phần phật đắp lên, trong khoảnh khắc hóa thành một cây cầu , kết nối hai tòa lầu cao mái hiên nhà đài.

Phía sau hắn, cái kia một hai chục vị tây tịch tiên sinh lập tức xông lên cầu nối, cầu nối không ngừng hướng về phía trước kéo dài, những cái kia tây tịch tiên sinh một bên lao nhanh một bên chuẩn bị thần thông.

Trong đó một vị tây tịch tiên sinh tu luyện chính là phật gia thần thông, sau lưng đột nhiên kim quang sáng chói, nhảy ra một tôn nửa người đại phật, nhô ra kim quang lập lòe bàn tay lớn hướng giữa không trung nhảy hướng đối diện Giao Long chộp tới.

Cái kia hắc giao long thân thể vặn vẹo, hóa thành một cái nam tử áo đen, cầm trong tay cốt kiếm, xoạt xoạt xoạt mấy kiếm, đem đại phật bàn tay chém vỡ nát!

Lại có một tây tịch tiên sinh tại trên cầu một bên phi nhanh, một bên thi triển thần thông, sau lưng có một thiên huyết sắc văn chương phóng lên trời, đằng đằng sát khí, đột nhiên cái kia mấy ngàn chữ hồng văn hóa làm thiên quân vạn mã từ trên không đập xuống!

Thiên quân vạn mã rong ruổi sát phạt, thẳng đến Giao Long biến thành nam tử áo đen mà đi.

Nam tử áo đen kia ném ra ngoài cốt kiếm, cốt kiếm trên không trung phát ra vù vù tiếng xé gió, xuyên thấu thiên quân

vạn mã, giết đến những cái kia văn tự biến thành tướng sĩ người ngã ngựa đổ.

Nhưng này nam tử áo đen nhưng thân hình không yên, vọt tới đối diện cao ốc.

Thân hình của hắn lại tự hóa thành Độc Giao Long, tứ chi bốn phía đong đưa, vồ liên tục mang bò, liên tục trượt xuống mười mấy tầng lầu, phá hủy không biết bao nhiêu lâu mái hiên nhà, lúc này mới ổn định thân hình.

Hơn mười vị tây tịch tiên sinh từ không trung cầu nối xông lên đến lầu đối diện vũ, mỗi người nhảy vọt như bay, từ từng tầng từng tầng mái hiên nhà trên đài nhảy xuống, động tác mau lẹ, nhanh nhẹn vô cùng.

Mà cái kia hắc giao long thì chui vào lầu vũ bên trong, biến mất bóng dáng.

Cái kia hơn mười vị tây tịch tiên sinh cũng xông vào lầu vũ bên trong, chỉ nghe từng tiếng sợ hãi kêu truyền đến, lầu vũ bên trong gà bay chó chạy náo nhiệt vô cùng.

Đứng tại trên bình đài, mơ hồ trong đó có thể nhìn thấy có Giao Long tại thật dài trong hành lang đi xuyên, cùng những cái kia đuổi theo tây tịch tiên sinh đấu pháp, cực kỳ hung hiểm.

Bậc này chật hẹp chi địa, những cái kia tây tịch tiên sinh khó mà vây công, không ngừng có người trúng chiêu ngã xuống.

Đột nhiên, chỉ nghe nơi xa truyền đến một tiếng hét dài, nhanh chóng hướng bên này tiếp cận.

"Vũ Thần Thông ở đây, yêu long còn không bị bắt?"

Trên bình đài đám sĩ tử theo tiếng kêu nhìn lại, không khỏi kích động vô cùng: "Sóc Phương Vũ Thần bộ xuất thủ!"

Đối diện trong tầng lầu, chỉ thấy một cái cao lớn cường tráng nam tử đứng tại mái hiên nhà trên đài, hướng về phía đối diện tầng lầu khom người một bái.

Vù ——

Phía sau hắn từng đạo xiềng xích gào thét bay ra, đó là hắn thần thông, sáng bóng xiềng xích trên không trung đi xuyên, bành bành bành xuyên thủng lầu đối diện vũ cửa sổ, tại trong hành lang linh động như rắn, khóa lại đầu kia Giao Long!

Sóc Phương Vũ Thần bộ vừa ra tay, liền triển lộ ra mạnh mẽ bản lĩnh, bắt độc giao, dẫn tới một mảnh tiếng than thở.

Cái kia Vũ Thần bộ bắt lấy xiềng xích, dùng sức đánh về, từ từ đem đầu kia Độc Giao Long lôi ra cao ốc.

Cùng lúc đó, Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ bên dưới, một vị tây tịch tiên sinh nhanh chóng đi tới Thần Tiên cư, hướng bốn đại học cung phó xạ báo cáo, nói: "Thiên Lâm Thượng Cảnh, phát hiện có người nghi tự nhân ma! Ba chữ thời gian, tru 132 sĩ tử!"

Hắn mở rộng một bức tranh, nhân vật trong bức họa đương nhiên đó là Tô Vân.

Cái kia tây tịch tiên sinh nói: "Vị này sĩ tử tên là Tô Vân, Thiên Thị Viên Lâm Bình hương nhân, tại Lâm Bình tường tự bên trong đi học, quan phủ bên kia hồi âm, lai lịch người này không sai."

Tả Tùng Nham nghe được Tô Vân tên, không khỏi lộ ra một vệt tươi cười: "Không hổ là Thiên Đạo viện sĩ tử, quả thực rất lợi hại, cái thứ nhất bị người xem như nhân ma! Thân phận của hắn, Đồ Minh hòa thượng cũng làm thiên y vô phùng."

Hắn liếc Cầu Thủy Kính liếc mắt, lại thấy Cầu Thủy Kính có chút nhíu mày, hiển nhiên biết Tô Vân.

Tả Tùng Nham vuốt vuốt hoa râm râu, trong lòng rất là vui vẻ: "Nhìn tới ta vị này cố nhân cũng không biết, đại đế phái hắn cái này minh sứ đến đây kiểm tra Sóc Phương sau đó, còn phái tới một cái ám sứ. Hắn càng không nghĩ đến, cái này ám sứ, thế mà chỉ là Tô Vân cái này mao đầu tiểu tử!"

Trong lòng của hắn có chút tự đắc, cảm thấy lại thắng Cầu Thủy Kính một điểm: "Đừng nói hắn, đổi lại là ta cũng không nghĩ ra. Nhưng may mắn ta nghĩ đến!"

Từ lúc Cầu Thủy Kính chủ động tới tìm hắn sau đó, Tả Tùng Nham liền không đem nhân ma để ở trong lòng, hắn tin tưởng lấy Cầu Thủy Kính thực lực cùng trí tuệ, tuyệt đối có thể nhẹ nhõm giải quyết nhân ma.

Bọn họ là đấu gần nửa đời Sóc Phương đồng học, Tả Tùng Nham chưa hề thắng qua, bởi vậy hắn đối Cầu Thủy Kính lòng tin, hầu như có thể so sánh Hoa Hồ đối Tô Vân lòng tin!

Hắn tin tưởng Cầu Thủy Kính có thể tuỳ tiện giải quyết đi nhân ma án!

"Ha ha, Sóc Phương quả nhiên là có vụ án lớn, tro tàn quái án, Toàn Thôn Ăn Cơm án, nhân ma án, lần lượt bỗng xuất hiện, nhìn tới Sóc Phương nước so ta biết còn muốn sâu rất nhiều!"

Tả Tùng Nham lại liếc Cầu Thủy Kính liếc mắt, thầm nghĩ: "Bọn họ hai cái thượng sứ một cái ở ngoài sáng một cái ở trong tối, ở trong tối Tô Vân dẫn ra nhân ma, ở ngoài sáng Thủy Kính, diệt trừ nhân ma, tìm ra phía sau màn hắc thủ, phối hợp lại quả nhiên là thiên y vô phùng. Đại đế thật sự là thủ đoạn cao cường!"

Cầu Thủy Kính hồn nhiên không biết trong óc của hắn đã nhấc lên sóng to gió lớn, thầm nghĩ: "Tô Vân? Khu không người Tô Vân? Đúng, theo thời gian mà tính, cặp mắt của hắn

hẳn là khỏi hẳn. Chỉ là, trong thời gian ngắn như vậy hắn hẳn không có thực lực mạnh như vậy mới đúng.”

Cầu Thủy Kính mặc dù có thông thiên thủ đoạn, cũng không có ngờ tới Tả Tùng Nham vị này cố nhân, đã vì Tô Vân an bài lên Thiên Đạo viện sĩ tử cùng đại đế ám sứ thân phận.

Hắn cũng không có ngờ tới, Tô Vân trong mắt trải qua lại là như vậy kỳ lạ.

Lúc này, lại có người tới báo: “Tắc Ngoại Mạc Cảnh, phát hiện có người nghi tự nhân ma! Sĩ tử Dương lạnh, bốn chữ thời gian giết bốn mươi tám sĩ tử.”

“Hoa Đăng Lệ Cảnh, phát hiện có người nghi tự nhân ma! Sĩ tử Ngọc Như Thị, bốn chữ thời gian giết năm mươi hai sĩ tử.”

“Thiên Lâu Tú Cảnh, phát hiện có người nghi tự nhân ma! Sĩ tử Ngô Đồng, bốn chữ thời gian giết một trăm sáu mươi sáu sĩ tử!”

…

Thập Cẩm Tú Đồ bên dưới ghi chép tây tịch tiên sinh, mỗi người có chỗ phát hiện, hầu như mỗi một tranh vẽ bên trong đều có một hai cái nổi bật thiếu niên cường giả, hơn xa mặt khác sĩ tử!

Những này sĩ tử đều là bị trọng điểm giám sát đối tượng, nhân ma nếu như muốn lựa chọn một cái bám thân đối tượng, khẳng định là từ trong những người này chọn lựa một cái người mạnh nhất!

Chương 66 : Tốt nhất đồng học

Chương 66: Tốt nhất đồng học

P/S : Đính chính lại một chút phần thời gian trên hoàng chung của con hàng Tô Vân,

Trước kia lão Trư để là hốt : tích tắc, miễu : giây sau đó đến tự.Đầu tiên ta nghĩ lão nhầm lẫn nên auto sửa sang phút.

Nhưng mới vừa rồi có người mách cho.

Tự là đơn vị 1/12 giờ, tức là một tự bằng 5'. Vậy sau này sẽ chuyển lại thành tự còn các chương cũ ta sẽ sửa lại sau.

Cầu Thủy Kính lẳng lặng nghe từng cái Cẩm Tú đồ truyền đến báo cáo, những này Cẩm Tú đồ bên trong mạnh nhất sĩ tử, phần lớn đều là hắn một năm qua này dạy dỗ đệ tử.

Tuy là vẻn vẹn thời gian một năm, nhưng những này sĩ tử cùng Sóc Phương bản địa tường tự trong trường học sĩ tử so sánh, bất luận thực lực tu vi vẫn là ứng biến, đều không thể so sánh nổi, có thể nói là hùng ưng cùng gà con khác nhau.

Đệ tử của hắn, đương nhiên sẽ đạt được loại này thành tích.

Chỉ là những này báo cáo bên trong lại có người không phải đệ tử của hắn, vậy thì để hắn có chút buồn bực.

"Loại trừ Tô Vân bên ngoài, còn có một cái gọi Ngô Đồng sĩ tử, là lai lịch gì?" Hắn trầm ngâm nói.

Một bên Tả Tùng Nham thì hoàn toàn yên lòng, Thập Cẩm Tú Đồ bên trong từng cái nghi tự nhân ma sĩ tử đều bị chọn

lựa ra, Toàn Thôn Ăn Cơm Tiêu Thúc Ngạo lại bị Vũ Thần bộ bắt, tình hình một mảnh tốt đẹp.

Lần này nhân ma chi loạn, nói không chừng liền có thể như vậy ngừng lại, nhân ma án cũng có thể kết án.

Đột nhiên, bên ngoài truyền đến tiếng ồn ào, hỗn loạn tưng bừng, Thần Tiên cư bên trong bốn đại học cung phó xạ nhao nhao nhìn lại.

Vừa rồi không ít người bị Tiêu Thúc Ngạo gây thương tích, có y sư đang vì người bị thương chẩn bệnh. Ngay tại vừa rồi, đột nhiên có một cái người bị thương bạo khởi giết người, liên sát mấy vị y sư, mặt khác tây tịch tiên sinh kịp phản ứng, liên thủ đem hắn đánh chết.

Chuyện này quỷ dị liền quỷ dị tại, cái này bạo khởi đả thương người tây tịch tiên sinh tại trước khi chết đột nhiên thân thể khổng lồ hóa, hóa thành tráng lệ binh khí, thu hoạch mạng người như lấy đồ trong túi!

Thần Tiên cư bên trong, Tả Tùng Nham tay chân lạnh ngắt, lẩm bẩm nói: "Nhân ma, không tại Thập Cẩm Tú Đồ bên trong…"

Cầu Thủy Kính đứng ở bên cạnh hắn, không nhanh không chậm nói: "Nhân ma bắt đầu thử nghiệm hấp thu cường giả máu, xem như bản thân phục sinh tế phẩm. Đây chỉ là đợt thứ nhất hiến tế, còn có đợt thứ hai hiến tế. Ba đợt hiến tế sau đó, nó liền sẽ nhập thân vào ký chủ trên người, từ từ, thay đổi một cách vô tri vô giác thay đổi ký chủ."

"Còn có hai lần hiến tế?"

Tả Tùng Nham trong lòng giật mình, đang muốn cảnh cáo mọi người, đột nhiên bên ngoài lại truyền tới tiếng ồn ào, lại có một người chẳng biết tại sao phát điên, hướng mặt khác tây tịch tiên sinh thống hạ sát thủ!

“Còn có cuối cùng một đợt hiến tế.” Cầu Thủy Kính thản nhiên nói.

Tả Tùng Nham trong lòng khẩn trương, vội vàng lao ra Thần Tiên cư, chỉ thấy Thần Tiên cư bên ngoài, Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ phía sau, hơn mười vị tây tịch tiên sinh đứng ở nơi đó, không nhúc nhích, mồ hôi lạnh trên trán cuồn cuộn.

Trong bọn hắn ương, một vị tây tịch tiên sinh đứng ở nơi đó, tứ chi đã hóa thành to lớn binh khí, như là một cái hình người bọ ngựa!

Vị này tây tịch tiên sinh bốn phía khói đen cuồn cuộn, khói đen kề sát đất, huyễn hóa làm đủ loại dữ tợn hình vẽ.

“Giết nó, liền sẽ có đợt thứ ba hiến tế.”

Cầu Thủy Kính đi tới Tả Tùng Nham sau lưng, hạ giọng chỉ điểm: “Chính xác không thể giết nó, chỉ có đưa nó vây ở cái này trong thân thể, mới có hàng phục đánh giết nó khả năng.”

Tả Tùng Nham đang muốn ra tay trấn áp vị kia bị nhân ma bám thân tây tịch tiên sinh, đột nhiên một đạo hỏa quang bay tới, đem cái kia tây tịch tiên sinh đốt thành tro bụi!

Cầu Thủy Kính thấy thế, không khỏi thở dài: “Ký chủ đã chết, đợt thứ ba hiến tế sắp bắt đầu.”

Tả Tùng Nham lên cơn giận dữ, xoay người lại, ánh mắt như lửa, nhìn về phía Sóc Phương học cung phó xạ Đồng Khánh Vân.

Đồng Khánh Vân đối với hắn làm như không thấy, tán đi thần thông, nhanh chân đi ra Thần Tiên cư, lạnh lùng nói: “Nhân ma đã chết! Các ngươi cứ việc yên tâm làm việc, Sóc Phương trong thành có ta, liền xem như Thiên Vương lão tử cũng đừng hòng nhấc lên náo động!”

Tây tịch các ngài tiếng hoan hô truyền đến.

Tả Tùng Nham chán nản nhìn một màn này, coi như hắn đánh chết Đồng Khánh Vân cũng là chuyện vô bổ, hiện tại duy nhất có thể làm, chính là bắt lấy nhân ma đợt thứ ba hiến tế cơ hội!

Cầu Thủy Kính nhắc nhở: "Tùng Nham, nhân ma đã đi vào Thập Cẩm Tú Đồ, sắp sửa phục sinh."

Tả Tùng Nham giật mình: "Ngươi không phải nói còn có đợt thứ ba hiến tế ư?"

"Nhân ma phục sinh quá trình, chính là đợt thứ ba hiến tế."

Cầu Thủy Kính xoay người đi tới, nói: "Tùng Nham, các ngươi chuẩn bị sẵn sàng đi. Nhân ma đã chuẩn bị xong, đợt thứ ba hiến tế sẽ phát sinh tại Thập Cẩm Tú Đồ bên trong. Mạnh nhất cái kia sĩ tử, tất nhiên sẽ trở thành nhân ma chiếm đoạt đối tượng. Thập Cẩm Tú Đồ, nếu như không áp chế được nhân ma lực lượng, như vậy trận chiến cuối cùng bên trong, sẽ xuất hiện tử vong chân chính!"

Tả Tùng Nham trong lòng chìm xuống, Tô Vân, là có hi vọng nhất đoạt được đệ nhất cái kia sĩ tử, hắn nếu như thật đánh bại những người khác đoạt được đệ nhất, như vậy hắn sẽ trở thành nhân ma!

Hắn cùng Tô Vân nói điều kiện chính là Tô Vân cầm tới ba vạn sĩ tử bên trong đệ nhất, ghi danh Văn Xương học cung, đề chấn Văn Xương học cung danh khí, mà hắn thì bảo vệ Tô Vân, vì Tô Vân che giấu thân phận, ủng hộ Tô Vân tại Sóc Phương thành phá án.

Hiện tại nan đề ở chỗ, Tô Vân cầm tới đệ nhất, liền sẽ chắc chắn phải chết!

"Thập Cẩm Tú Đồ như vậy dị bảo, thật không áp chế được nhân ma lực lượng ư?" Hắn sắc mặt nghiêm nghị.

Một bên khác, Điền Vô Kỵ nhìn thấy Cầu Thủy Kính cùng Tả Tùng Nham chuyện trò vui vẻ, không khỏi đứng ngồi không yên, Cầu Thủy Kính đi tới, Điền Vô Kỵ vội vàng nghênh tiếp, thấp giọng nói: "Thủy Kính tiên sinh nhận ra Tả Tùng Nham?"

"Còn nhỏ Sóc Phương lúc bạn học cũ, hắn là cái kẻ nguy hiểm, bởi vậy ta cùng hắn đi không phải rất gần."

Cầu Thủy Kính nói: "Điền phó xạ, cái này tên là Ngô Đồng sĩ tử lai lịch, giúp ta tra một chút."

Điền Vô Kỵ lập tức dặn dò một vị tây tịch tiên sinh đi tới quan phủ, thẩm tra Ngô Đồng lai lịch, cười nói: "Thủy Kính tiên sinh quá nghiêm túc. Coi như mười hạng đầu bên trong có hai cái không phải tiên sinh đệ tử, cũng không có cái gì ghê gớm…"

"Không!"

Cầu Thủy Kính quả quyết nói: "Chỉ có một cái không phải đệ tử của ta, người này chính là Ngô Đồng. Khó hiểu liền khó hiểu tại đây một điểm, cái này gọi Ngô Đồng đến cùng là ai, lại có thể cùng ta đệ tử ngang hàng?"

Điền Vô Kỵ giật nảy mình, thất thanh nói: "Cái kia gọi Tô Vân, cũng là tiên sinh đệ tử?"

"Tính nửa cái. Ta dạy hắn mười ngày."

Cầu Thủy Kính sắc mặt bình tĩnh nói: "Hắn chính là ta nói cái chủng loại kia, có thể đi vào Thiên Đạo viện thiên tài."

Điền Vô Kỵ vừa mừng vừa sợ, cười nói: "Người này, cũng phải đi vào ta Mạch Hạ học cung mới phải!"

Cầu Thủy Kính lắc đầu, từ chối cho ý kiến, thầm nghĩ: "Hiện tại đã quyết ra mười vị mạnh nhất sĩ tử, thời gian còn lại

sẽ quyết ra mặt khác mười vị. Không biết là có hay không sẽ xuất hiện biến cố gì…”

Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ.

Sĩ tử số lượng không ngừng giảm bớt, có người lựa chọn trốn, không cùng những người khác va chạm, sống tạm bợ đến cuối cùng. Có người thì lựa chọn có lợi địa hình, ôm cây đợi thỏ , chờ đợi người khác tìm tới cửa tự tìm đường chết.

Còn có người kéo bè kết phái, cùng mặt khác sĩ tử đạt được thoả thuận, cùng nhau xuất kích săn giết mặt khác sĩ tử. Cũng có ảnh hình người Tô Vân đồng dạng, chủ động xuất kích, lấy cứng chọi cứng.

Hoa Hồ lựa chọn là một đầu an ổn đường đi, một bên tìm kiếm Thanh Khâu Nguyệt, Ly Tiểu Phàm cùng Hồ Bất Bình tung tích, một bên cùng gặp nhau sĩ tử quyết đấu, hắn tìm tới Thanh Khâu Nguyệt về sau, đã liên tục đào thải rơi hơn hai mươi vị sĩ tử.

Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ bên trong người số ít dần, rất khó đụng phải lạc đàn sĩ tử.

Hoa Hồ cùng Thanh Khâu Nguyệt lại tìm đến mấy cái sĩ tử, mấy cái kia sĩ tử kết minh bốn phía săn giết mặt khác sĩ tử, Hoa Hồ cùng Thanh Khâu Nguyệt cũng là mất một phen công phu, không thể không thi triển ra Giao Long biến lúc này mới đem mấy người này đánh chết.

Trên người hắn có vài chỗ nông tổn thương, nhưng mà hắn lại không có lập tức xử lý vết thương, mà là vẫn như cũ làm ra phòng ngự tư thế, cẩn thận quan sát bốn phía.

“Ngươi như vậy đề phòng, lại biết Hồng Lô Thiện Biến, như vậy ngươi cũng là Thủy Kính tiên sinh đệ tử?”

Trong rừng truyền đến một tiếng cười khẽ, một vị thiếu niên áo tím đi tới.

Hoa Hồ xoay người, đem Thanh Khâu Nguyệt bảo hộ ở sau lưng, ngẩng đầu nhìn về phía thiếu niên kia, hơi giật mình. Hắn gặp qua thiếu niên này, ban đầu ở khu không người tường tự bên trong, lần thứ nhất gặp được Thủy Kính tiên sinh lúc, thiếu niên này ngay tại trong đó.

"Ta nhưng không nhớ Thủy Kính tiên sinh có dạy qua ngươi."

Thiếu niên mặc áo tím kia dừng bước lại, nói: "Ta quan sát các ngươi một đoạn thời gian, tu vi của ngươi thực lực rất mạnh, Hồng Lô Thiện Biến cũng được ngươi luyện được cực kỳ thuần thục, nhưng mà Hồng Lô Thiện Biến bản hạ, ngươi luyện được có chút giống thật mà là giả."

Hoa Hồ để Thanh Khâu Nguyệt thoáng lui về phía sau, nói: "Ta đi theo Thủy Kính tiên sinh học được mười ngày, mười ngày sau tiên sinh liền rời đi. Dạy ta bản hạ, là bạn học ta. Hắn dạy, cũng không so Thủy Kính tiên sinh kém."

Thiếu niên mặc áo tím kia ngơ ngác, bật cười nói: "Nguyên lai là Dã Hồ thiền!"

Hắn lắc đầu, khí huyết nở rộ, tại sau lưng hóa thành Ngạc Long, trầm giọng nói: "Không thể so Thủy Kính tiên sinh dạy kém loại lời này, vẫn là không cần nói. Mạch Hạ học cung Điển phó xạ chọn lựa hai mươi vị sĩ tử, đưa đến Thủy Kính tiên sinh môn hạ tu luyện, muốn là tại đây trận nhập học đại khảo bên trong rút đến thứ nhất. Rất hiển nhiên, ngươi không ở tại bên trong!"

Hoa Hồ hai vai hơi trầm xuống, khí huyết khẽ động, long ngâm chấn động, có tướng mạo cùng Toàn Thôn Ăn Cơm Tiêu Thúc Ngạo giống nhau như đúc Giao Long từ trong cơ thể hắn bơi ra, vây quanh hắn uốn quanh hai vòng, đầu rồng cao hơn Hoa Hồ đỉnh đầu, vuốt rồng cùng Hoa Hồ hai tay trùng lặp.

Long ngâm đồng thời vang lên, hai người gần như đồng thời vọt lên phía trước!

Thiếu niên mặc áo tím kia vừa ra tay, Hoa Hồ liền nhìn ra rất nhiều bản thân chưa lĩnh ngộ được tinh diệu, Hồng Lô Thiện Biến cùng Ngạc Long ngâm nhất định phải đi qua danh sư dạy dỗ, mới có thể đem bên trong uy lực phát huy đến cực hạn.

Mà Ngạc Long ngâm mấu chốt nhất chính là truy nguyên.

Hiển nhiên, Cầu Thủy Kính dạy càng thêm cẩn thận, đã mang theo những này sĩ tử giải phẫu Ngạc Long, tìm hiểu Ngạc Long trong cơ thể cấu tạo, để quan tưởng Ngạc Long làm được tỉ mỉ Nhập Vi, đem Ngạc Long ngâm mạnh mẽ phát huy đến cực hạn!

Đồng dạng là Ngạc Long ngâm, Cầu Thủy Kính dạy quả thực thực càng tốt hơn!

"Chẳng qua!"

Hai người va chạm, sau lưng Ngạc Long cùng Giao Long tấn công chém giết, đồng thời hai người mỗi người tán thủ bộc phát, hai người bọn họ một kẻ thân thể cao lớn, một kẻ thân thể thấp bé, ngắn ngủi phút chốc ba mươi sáu tay thi triển đi ra, không giữ lại chút nào nở rộ sát ý cùng dã tính!

Chỉ nghe xương cốt gãy âm thanh truyền đến, lốp bốp vang vọng, hai người xa nhau!

Thiếu niên mặc áo tím kia phù phù một tiếng quỳ trên mặt đất, thân thể dần dần trở thành nhạt.

Hoa Hồ xóa đi máu trên khóe miệng, lộ ra bốn viên răng nanh nhỏ: "Chẳng qua bạn học ta dạy được mạnh hơn!"

Thiếu niên mặc áo tím kia lộ ra vẻ ngỡ ngàng: "Thế nhưng là các ngươi học được không thuần khiết…"

Thân thể của hắn tiêu tán.

“Bạn học ta dạy, chính là càng tốt hơn!” Hoa Hồ cứng rắn cái cổ đạo, đột nhiên oa một tiếng nôn một ngụm máu.

Thanh Khâu Nguyệt vội vàng tới đỡ lấy hắn, Hoa Hồ khoát tay áo, nói: “Ta có thể đi. Ngươi nếu là vịn ta, mặt khác sĩ tử thấy được liền sẽ đi lên lấy chúng ta tính mạng.”

Hắn ưỡn ngực, tiếp tục tiến lên tìm kiếm Tô Vân, Ly Tiểu Phàm cùng Hồ Bất Bình tung tích.

Bọn họ lại gặp phải mấy vị sĩ tử, Hoa Hồ cùng Thanh Khâu Nguyệt liên thủ đem đối phương đánh chết, lại qua không lâu, bọn họ cuối cùng gặp Hồ Bất Bình cùng Ly Tiểu Phàm, cái này hai cái tiểu hồ ly biến thành đứa bé đi theo Tô Vân bên người, hẳn là Tô Vân tìm đến bọn họ.

Hoa Hồ yên lòng, hướng Tô Vân bọn họ đi tới, đột nhiên hắn giật mình, chỉ thấy Thánh công tử Bạch Nguyệt Lâu, xuất hiện tại Tô Vân phía trước.

Bạch Nguyệt Lâu khẽ mỉm cười, cách xa làm lễ chào hỏi: “Không nghĩ tới nhanh như vậy liền gặp mặt. Ta cho là chúng ta sẽ ở một khắc cuối cùng mới biết gặp nhau, phân cao thấp.”

“Cùng tiến lên,thịt hắn!” Hồ Bất Bình ồn ào nói.

Tô Vân đi thẳng về phía trước, trầm giọng nói: “Nhị ca, Thánh công tử là tới tìm ta, ngươi tới chiếu cố Tiểu Phàm bọn họ…”

“Tiểu Vân!”

Tô Vân dừng bước quay đầu, lộ ra vẻ nghi hoặc, cổ tay của hắn bị Hoa Hồ bắt lấy, cào đến rất dùng sức. Hoa Hồ ngẩng đầu, thấp giọng nói: “Tiểu Vân, chúng ta công không có sơ hở, nhưng chúng ta pháp quả thực có sơ hở. Một trận chiến này, để cho ta tới trước.”

Khóe miệng của hắn lại có máu chảy xuống dưới, Hoa Hồ xóa đi máu trên khóe miệng, cười nói: "Ta cùng Thủy Kính tiên sinh đệ tử giao thủ, đã bị thương, kiên trì không đến cuối cùng. Ngươi nhất định phải cầm tới đệ nhất, không thể yếu đi Thiên Đạo viện sĩ tử tên tuổi, ngươi không thể thua! Vẫn là ta tới trước, thăm dò chút Nhật Nguyệt Điệp Bích Dưỡng Khí thiên ngọn nguồn."

Tô Vân đang muốn nói chuyện, Hoa Hồ tay càng dùng sức, van xin nói: "Thật có sơ hở ah Tiểu Vân, tương đồng cảnh giới ngươi thật không có nắm chắc tất thắng! Để cho ta tới trước, thăm dò ra hắn Nhật Nguyệt Điệp Bích chiêu thức! Ngươi nhất định phải thắng, nhất định phải mang theo Tiểu Phàm bọn họ thi đậu Văn Xương học cung! Bọn họ không có ngươi mạnh như vậy!"

Tô Vân lặng im, gật đầu nói: "Nhị ca, cám ơn ngươi."

Hoa Hồ buông ra cổ tay của hắn, hướng Thánh công tử Bạch Nguyệt Lâu đi tới, cười nói: "Chúng ta là tốt nhất đồng học, nói cái gì cảm ơn?"

Trạch Trư: Các ngươi có phải hay không đều là thứ hai tặng phiếu đề cử mặt khác sáu ngày đều không quăng ah, nước mắt chạy, mỗi ngày đều muốn quăng ah, đau lòng đi. 7Dạ cũng đau lòng quá đi :((((((

Chương 67 : Ngươi quá yếu

Chương 67: Ngươi quá yếu

Thánh công tử Bạch Nguyệt Lâu mặt mang lễ tiết tính mỉm cười, nhìn Hoa Hồ hướng mình đi tới, Hoa Hồ đứng lại bước chân, khom người nói: "Sĩ tử Hoa Hộc, xin Thánh công tử vui lòng chỉ giáo."

Thánh công tử Bạch Nguyệt Lâu đáp lễ, nói: "So sánh đồng bạn của ngươi, các hạ nho nhã lễ độ, có quân tử phong thái. Chỉ là, nếu như mấy vị không có nắm chắc tất thắng, vì sao không liên thủ vây công ta đây?"

"Nông thôn sĩ tử, cũng có khí tiết."

Hoa Hồ thẳng người lên, nghiêm nghị nói: "Bạn học ta cũng không phải là không có nắm chắc thắng ngươi, mà là thắng ngươi trả ra đại giới quá lớn, đối mặt chiến đấu phía sau liền sẽ lực có không bằng. Hắn chưa từng thấy qua Thánh Nhân Nhật Nguyệt Điệp Bích Dưỡng Khí thiên, ta đến xò xét một phen, để hắn nghiên cứu một ô ngươi Nhật Nguyệt Điệp Bích, mới có thể có lưu lại dư lực đối phó phía sau kẻ địch."

Bạch Nguyệt Lâu liếc Tô Vân liếc mắt, cười nói: "Các hạ muốn so hắn thuận mắt rất nhiều. Hắn chính là một cái nông thôn mọi rợ, mà các hạ thì là quân tử, nho sĩ, khiến người như tắm gió xuân."

Hoa Hồ nói: "Ngươi sai. Của bạn học ta học vấn còn tại trên ta, nếu không phải vị kia Chu bá bởi vì thanh danh của ngươi mà đối với ta đệ đệ hạ độc thủ, bạn học ta cũng sẽ không bởi vậy tức giận trước mặt mọi người làm nhục thanh danh của ngươi."

“Chu bá?”

Bạch Nguyệt Lâu kinh ngạc, thoáng suy tư một chút, nói: “Ta hiểu, chuyện này sai tại ta, cũng khó trách ta sẽ bị đánh. Ta đối với ngươi đồng môn đã không có tức giận, chỉ có tranh tài chi tâm. Mời!”

Hoa Hồ trong cơ thể truyền đến lôi âm, Hồng Lô Thiện Biến thôi thúc đến cực hạn, giơ tay lên nói: “Mời!”

Bạch Nguyệt Lâu thân thể hơi chấn động, khí huyết xông ra, chung quanh hắn nhất thời trở nên sáng lên, chỉ thấy một thân trong mi tâm, một vòng thiêu đốt lên mặt trời chói chang ung dung bay ra, tỏa ra ánh sáng nóng rực!

Cái này vành khí huyết biến thành mặt trời chói chang bay ra đồng thời, sau gáy của hắn ra một vòng trăng sáng bay ra, phát ra lạnh lùng ánh sáng yếu ớt.

Nhật nguyệt lấy một loại kỳ dị quy luật xoay quanh hắn xoay tròn, rèn luyện thân thể của hắn, tăng lên tu vi của hắn, đồng thời nhật nguyệt vận chuyển, không bàn mà hợp âm dương, hiển nhiên Nhật Nguyệt Điệp Bích chiêu pháp cũng cùng cái này nhật nguyệt vận chuyển liên quan đến!

Nhật Nguyệt Điệp Bích, là hiện nay đã biết duy nhất một loại công cùng pháp nhất thể Trúc Cơ công pháp!

Đột nhiên, cách đó không xa Tô Vân khoanh chân ngồi xuống, trầm giọng nói: “Ngồi xuống!”

Rầm!

Ly Tiểu Phàm, Hồ Bất Bình cùng Thanh Khâu Nguyệt ở bên cạnh hắn ngồi xếp bằng, Tô Vân thấp giọng quát nói: “Cùng một chỗ nghiên cứu hắn!”

Ba cái đứa bé tức giận trợn mắt lên, nhìn chằm chằm Bạch Nguyệt Lâu, chuẩn bị ghi chép ghi nhớ hắn tất cả chiêu thức

ảo diệu.

Một bên khác, Hoa Hồ dưới chân khẽ động, như là như mũi tên rời cung vọt tới.

Công pháp của hắn là Hồng Lô Thiện Biến, nhưng tại chuyển bước đồng thời hóa thành Tiên Viên Dưỡng Khí thiên, người như Linh viên nhảy vọt, cất bước bay lên không, ở giữa không trung hai tay chấn động, thi triển ra Tất Phương Thần Hành Dưỡng Khí thiên bên trong Tất Phương biến thân pháp, Dạ Phiến Hàng Đô Hỏa!

Hắn xung kích chi thế nhất thời hóa thành nghiêng xuống bên dưới đâm xuyên chi thế, tốc độ đại tăng, từ không trung thẳng đến Bạch Nguyệt Lâu mà đi!

Bạch Nguyệt Lâu lùi lại một bước, khí huyết theo Hoa Hồ chiêu thức biến hóa mà biến hóa, thời gian nháy mắt hắn đã hai độ thay đổi khí huyết.

Loại biến hóa này là nhật nguyệt chi hành, Âm Dương biến hóa, để khí thế của hắn khí tức trong nháy mắt từ cương liệt như lửa hóa thành mềm mại như nước.

Không ngờ Hoa Hồ tại sắp giết tới trước mặt hắn lúc, công pháp lại biến, hóa thành Long Đằng chi thế, Giao Long Xuất Uyên, bàn tay khẽ bóp, như nộ long giống như vọt tới!

Bạch Nguyệt Lâu khí tức theo đó mà biến, giơ tay lên trăng sáng phía trước, mặt trời ở phía sau, âm cùng dương lần nữa biến đổi, nghênh tiếp Hoa Hồ đòn đánh này!

Giao Long Xuất Uyên một chiêu này, Hoa Hồ khí huyết biến thành Giao Long theo tay phải của hắn cắn trăng sáng, phảng phất rồng hí kịch châu, lực lượng khổng lồ áp bức đến Bạch Nguyệt Lâu lui về phía sau hơn mười bước, lúc này mới chặn lại.

Bạch Nguyệt Lâu vận chuyển khí huyết, tay trái mặt trời đẩy về phía trước ra, Hoa Hồ xoay người mà lên, hai tay như cánh, khí huyết như đao, người giữa không trung chuyển động, xuy xuy xuy liên tục không biết bao nhiêu đao bổ vào cái kia vành mặt trời bên trên!

Tất Phương biến chiêu thứ năm, Đan Hà Tế Nhật Hành.

Hắn học được Tất Phương biến sáu chiêu mới miễn cưỡng hai ngày thời gian, nhưng hai ngày này là Tô Vân mang theo hắn tu hành, hai người thường xuyên thi triển hợp kích kỹ năng, có thể nói Tô Vân tay nắm tay dạy cho hắn.

Tất Phương biến sáu chiêu, ở trong tay của hắn thi triển đi ra, uy lực so với cái kia chìm đắm môn công pháp này sĩ tử còn muốn lớn hơn rất nhiều lần, hơn nữa chiêu thức biến hóa càng thêm hoàn mỹ!

Bạch Nguyệt Lâu sắc mặt như thường, lại lui về phía sau một bước, chiêu pháp biến đổi, Nhật Nguyệt Lệ Thiên, theo bàn tay của hắn mà múa lên, xoay quanh hắn vận chuyển, đem Hoa Hồ thế công ngăn lại, lại có mấy phần thần thông thần vận, uy lực kinh người!

Hoa Hồ hướng hắn ra tay, ép hắn thi triển ra Nhật Nguyệt Điệp Bích Dưỡng Khí thiên tuyệt học, để Tô Vân đám người có quan sát hắn chiêu pháp cơ hội, nhưng mà đồng thời, hắn cũng có thể từ Hoa Hồ trên người dòm ngó Tô Vân chỗ tinh thông tuyệt học!

Hơn nữa hắn có thể tại phá chiêu phá chiêu trên đường, không ngừng xác minh, bởi vậy cũng không vội tại đánh bại Hoa Hồ.

Tô Vân yên lặng ngồi ở chỗ đó, nhìn không chớp mắt, nhìn chằm chằm Bạch Nguyệt Lâu động tác, cảm ứng Bạch Nguyệt Lâu khí huyết vận chuyển.

Hắn đi vào Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ bên trong, cứ việc bị phong ấn Linh giới, nhưng mà sáu, bảy năm qua thói quen tính quan tưởng vẫn còn, trong đầu của hắn từ đầu đến cuối đều có một cái không ngừng tính giờ chuông , mặc kệ chiếc chuông này có hay không là hắn tính linh thần thông.

Đây là thời gian của hắn xem, sẽ không theo Linh giới bị phong ấn mà phong ấn.

Tại trong tầm mắt của hắn, Bạch Nguyệt Lâu mọi cử động bị chia làm liên tiếp hình ảnh, mỗi một giây, có ba trăm sáu mươi cái hình ảnh, tất cả hình ảnh nối liền cùng nhau, chính là Bạch Nguyệt Lâu thi triển Nhật Nguyệt Điệp Bích chiêu thức!

Mỗi một cái hình ảnh thời gian sử dụng, vừa vặn là một cái tích tắc thời gian.

Hắn lấy bản thân thời gian quan, đến phân giải Nhật Nguyệt Điệp Bích chiêu thức tất cả chi tiết!

"Nhật Nguyệt Điệp Bích Dưỡng Khí thiên là công, pháp nhất thể, công là võ công, pháp là tâm pháp. Võ công chiêu thức cùng tâm pháp nếu là nhất thể, như vậy từ Thánh công tử Bạch Nguyệt Lâu chiêu thức bên trong, tìm kiếm được Nhật Nguyệt Điệp Bích tâm pháp quỹ tích vận hành!"

Tô Vân ánh mắt lom lom nhìn một chút, thầm nghĩ: "Trong thời gian ngắn như vậy, ta có thể tìm kiếm ra công pháp của hắn sơ hở, nhưng mà muốn suy luận ra Nhật Nguyệt Điệp Bích công pháp, vậy thì có chút khó khăn. Trừ phi mượn một cái thế giới khác tiên đồ…"

Bạch Nguyệt Lâu cùng Hoa Hồ giao chiến, tốc độ cực nhanh, trong khoảnh khắc chính là hơn mười chiêu đi qua, Hoa Hồ cùng Bạch Nguyệt Lâu thi triển đều là tán thủ, từ tán thủ bên trong suy luận ra hoàn chỉnh chiêu thức cực kỳ khó khăn, mà từ chiêu thức bên trong nghịch suy trút giận máu vận

hành công pháp, càng là hầu như không cách nào làm được sự tình.

Tiên đồ có thể suy luận xuất chiêu thức, chẳng hạn như Tất Phương biến chiêu thức, tiên đồ sẽ thông qua hai cái Tất Phương khi độ kiếp cảnh tượng tới bày ra.

Nhưng mà tiên đồ phải chăng có thể suy luận ra tâm pháp, Tô Vân liền không thể nào biết được.

Hơn nữa mượn tiên đồ, sẽ có cực lớn hung hiểm.

Theo Tô Vân sử dụng tiên đồ số lần gia tăng, Tiên kiếm uy lực cùng tốc độ cũng càng lúc càng nhanh, tại thực lực tu vi không có tăng lên trên diện rộng trước đó, lần nữa đi vào tiên đồ chỉ sợ chính là muốn chết hành vi!

Đặc biệt là, hắn hiện tại Linh giới bị Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ phong ấn, tu vi bị phong ấn hơn phân nửa dưới tình huống, càng là tự tìm đường chết.

"Đã như vậy, trước suy luận ra chiêu thức của hắn, từ chiêu thức bên trong tìm kiếm sơ hở!"

Tô Vân đứng dậy, chuyển bước, từ khác nhau phương hướng quan sát Thánh công tử Bạch Nguyệt Lâu. Đầu óc của hắn trở nên vô cùng phát triển, trong đầu cái kia từng bức tích tắc khắc độ hình ảnh bên trong Bạch Nguyệt Lâu nhất thời sống lại, mỗi một tranh vẽ bên trong Bạch Nguyệt Lâu đều đang thi triển Nhật Nguyệt Điệp Bích, đem những chiêu thức này ảo diệu bày ra!

"Nhật Nguyệt Điệp Bích, âm dương biến hóa, cùng Hồng Lô Thiện Biến bên trong Âm Dương Thiện Biến có chút giống nhau, Âm Dương Thiện Biến Tạo Hóa Vi Công, chính là biến hóa âm dương tăng cao tu vi pháp lực phương pháp . Bất quá, Hồng Lô Thiện Biến không có tương ứng chiêu thức, mà là lấy Ngạc Long ngâm tới xem như môn tâm pháp này cách dùng."

Tô Vân đột nhiên có một loại hiểu ra, Thiên Đạo viện Trúc Cơ công pháp Hồng Lô Thiện Biến, sở dĩ lựa chọn Ngạc Long ngâm vì cách dùng, chính là bởi vì Ngạc Long loại này loài rồng sinh vật rất dễ dàng tìm tới ah!

Bởi vì dễ dàng tìm tới, cho nên thuận tiện đệ tử đi truy nguyên, tìm hiểu Ngạc Long thân thể nhỏ bé cấu tạo, ngay sau đó quan tưởng ra Ngạc Long mới có thể mạnh hơn!

Chẳng qua cũng bởi vì loại này lựa chọn, đưa đến Ngạc Long ngâm chiêu thức cũng không thể hoàn mỹ đem Hồng Lô Thiện Biến tâm pháp uy lực hoàn toàn phát huy ra.

Mà Nhật Nguyệt Điệp Bích Dưỡng Khí thiên tâm pháp cùng Hồng Lô Thiện Biến có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, môn tâm pháp này chỗ cường đại ngay tại ở, tâm pháp cùng chiêu thức là hoàn mỹ thống nhất!

Tô Vân sắc mặt cổ quái: "Càng thêm quan trọng chính là, loại chiêu thức này chỉ sợ cùng Hồng Lô Thiện Biến cũng có thể hoàn mỹ phù hợp. Nếu như lấy Hồng Lô Thiện Biến tâm pháp tới thôi thúc Nhật Nguyệt Điệp Bích chiêu thức…"

Nhật Nguyệt Điệp Bích cũng có sáu chiêu, theo thứ tự là Nhật Nguyệt Lệ Thiên, Âm Dương Thiện Biến, Ô Phi Thỏ Tẩu, Hòa Quang Đồng Trần, Khí Quán Nhật Nguyệt, Nhật Nguyệt Điệp Bích.

Tô Vân thông qua phân tích Bạch Nguyệt Lâu động tác chi tiết, nhanh chóng đem Nhật Nguyệt Điệp Bích sáu chiêu suy luận đi ra.

"Nhị ca, ta nghiên cứu xong rồi!" Tô Vân bỗng nhiên ngẩng đầu, cao giọng nói.

Hoa Hồ tinh thần đại chấn, cười ha ha một tiếng, lại khó kiên trì, bị Bạch Nguyệt Lâu một chiêu Khí Quán Nhật Nguyệt

đánh trúng ngực, thân thể ở giữa không trung trở nên trong suốt, biến mất.

Lúc trước hắn thừa thế xông lên, thử cướp công, lấy mãnh liệt thế công đè sập Thánh công tử Bạch Nguyệt Lâu, nhưng mà cái này một đợt thế công cũng không cho Bạch Nguyệt Lâu tạo thành tổn thương, ngược lại làm cho thương thế của hắn bộc phát.

Hắn có thể kiên trì đến bây giờ, tất cả dựa vào trong lồng ngực một cỗ khí cưỡng ép chống đỡ, vì chính là để Tô Vân có đầy đủ thời gian nghiên cứu ra Nhật Nguyệt Điệp Bích ảo diệu.

Tô Vân cũng là lo lắng thương thế của hắn càng thêm tổn thương, cho nên tại tìm hiểu ra Nhật Nguyệt Điệp Bích sáu chiêu sau đó lập tức mở miệng, để Hoa Hồ yên tâm, miễn cho thương thế hắn tăng thêm.

Bạch Nguyệt Lâu đánh bại Hoa Hồ, xoay người hướng Tô Vân nhìn lại, mỉm cười nói: "Ta cũng không có trực tiếp lấy thủ đoạn mạnh nhất tới đào thải hắn, trái lại, ta thông qua cùng hắn đối chiến, hướng ngươi bày ra Nhật Nguyệt Điệp Bích chiêu thức cùng sự cường đại của ta."

Tô Vân hoạt động gân cốt, đi ra phía trước, nói: "Ngươi cũng thẳng thông qua cùng nhị ca giao thủ, quan sát ta chỗ tinh thông chiêu thức."

Bạch Nguyệt Lâu chắp hai tay sau lưng, nhìn về phía Tô Vân sau lưng nơi xa, hắn là nhớ tới bản thân Thánh Nhân lão sư, không tự chủ được lộ ra sùng bái vẻ mặt, nói: "Ta bái sư Thánh Nhân sau đó, Thánh Nhân cũng không có lập tức truyền thụ cho ta Nhật Nguyệt Điệp Bích Dưỡng Khí thiên, mà là muốn ta theo hắn cùng một chỗ đọc cựu thánh kinh điển. Ta đọc bốn năm, Thánh Nhân lúc này mới truyền thụ cho ta Nhật Nguyệt Điệp Bích. Ta bắt đầu tu luyện sau đó, mới phát xuống

nguyên bản hẳn là cực kỳ khó khăn Nhật Nguyệt Điệp Bích Dưỡng Khí thiên, vậy mà trở nên đơn giản như vậy.”

Hắn di động ánh mắt, rơi vào Tô Vân trên người, đột nhiên bước chân di động, như là thỏ đi quạ bay, thân pháp vô cùng nhanh chóng quỷ dị, trong chớp mắt liền tới đến Tô Vân sau lưng, quát: “Từ đó về sau, ta liền phát hiện có cơ sở này, bất kỳ cái nào Trúc Cơ chiêu pháp, ta nhìn một lần liền có thể học được!”

Hắn khí huyết bộc phát, thi triển rõ ràng là Giao Long ngâm, khí huyết hóa thành Giao Long, quấn quanh Tô Vân.

Ngay tại hắn động thủ cũng trong lúc đó, Tô Vân hai tay xê dịch một điểm, tay trái là mặt trời tay phải là trăng, tay phải nâng trăng xuyên qua Bạch Nguyệt Lâu Giao Long ngâm chiêu pháp, khắc ở Bạch Nguyệt Lâu ngực!

Tay trái của hắn nâng mặt trời, đón Bạch Nguyệt Lâu khí huyết Giao Long đầu rồng đánh tới, cái kia khí huyết Giao Long đầu rồng nổ tung, bị sinh sinh đánh thành một đoàn khí huyết tiêu tán.

“Ngươi quá yếu!”

Tô Vân đạp bước, dựa vào vai, vai phải đầu vai đụng vào Bạch Nguyệt Lâu ngực, đầu vai chỗ truyền đến một tiếng long ngâm, một chiêu này rõ ràng là Giao Long Xuất Uyên, chỉ là lấy đầu vai vì tay thi triển đi ra!

Bạch Nguyệt Lâu đã trúng hắn một cái Âm Dương Thiện Biến, tay phải nâng trăng đáp lên ngực của hắn khung xương bên trên, đánh gãy kiếm xông xương, để xương ngực thể cùng xương sườn liên kết vị trí màng xương bị tổn thương, xương sụn tróc ra.

Giờ phút này, Tô Vân vai phải va chạm, bộ ngực hắn nhất thời sụp đổ, mười hai cây xương sườn không cách nào xương

ngực thể nối liền.

Hắn ngừng biết không ổn, đang muốn lui về phía sau, bên tai truyền đến Tô Vân âm thanh: "Ngươi dùng bốn năm học Cổ Thánh kinh điển, nhưng ta chỉ dùng thời gian ba năm, liền mượn dùng Cổ Thánh kinh điển luyện thành tính linh thần thông. Ngươi so ta kém quá nhiều, ai cho ngươi dũng khí ở trước mặt ta thi triển ta chiêu pháp?"

Bạch Nguyệt Lâu nhìn thấy Tô Vân thi triển ra Nhật Nguyệt Điệp Bích chiêu thứ sáu, liền xem như bản thân thi triển một chiêu này cũng chỉ như vậy.

Ầm!

Hắn bị Nhật Nguyệt Điệp Bích treo ở trên bầu trời, bộ ngực hắn xương sườn gãy, Nhật Nguyệt Điệp Bích phía trong giấu lục trùng lực lượng xung kích đến trong cơ thể của hắn, để hắn từng cái xương sườn đâm về trái tim!

Nhưng vào lúc này, thân thể của hắn giảm đi, từ Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ bên trong biến mất, Tô Vân âm thanh truyền đến: "Ta nhị ca nói nghiên cứu ngươi, là thật nghiên cứu ngươi. Ta Nhật Nguyệt Điệp Bích , so ngươi dùng càng tốt hơn…"

Bạch Nguyệt Lâu biến mất.

Trạch Trư: Thân thể máy đánh chữ Tô Vân Tô Cách nghiên cứu giới hạn a, đứng lại, ta muốn nghiên cứu một ô ngươi túi quần, đúng, chính là cái kia… Phiếu đề cử!

Chương 68 : Xếp hạng thứ tư

Chương 68: Xếp hạng thứ tư

Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ bên dưới, Bạch Nguyệt Lâu thân hình xuất hiện, sắc mặt vàng như nến, xương sườn cùng xương ngực thể tróc ra là cực kỳ thương nặng, hắn một cử động cũng không dám.

Kịch liệt đau nhức truyền đến, lại để cho hắn đau đớn khó nhịn.

Hơi không cẩn thận, xương sườn của hắn liền sẽ tróc ra, khi đó lồng ngực liền chỉ còn lại có cột sống gánh lấy. Lại có vô ý, nói không chừng liền ngũ tạng lục phủ đều không có nương tựa, thẳng sụp đổ sụp đổ rơi xuống!

Quá mạnh.

Trong lòng của hắn yên lặng nói.

Tô Vân thông qua hắn cùng Hoa Hồ một trận chiến, học hắn Nhật Nguyệt Điệp Bích sáu chiêu, chuyển tay dùng để đối phó hắn, một kích cuối cùng suýt nữa đem hắn đánh chết, may mắn Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ tại một khắc cuối cùng đem hắn cứu đi.

Một vị y sư đi tới, tra ra vết thương trên người hắn, không khỏi sắc mặt biến hóa: "Thánh công tử cũng bị người đào thải? Người nào có thủ đoạn như vậy? Chẳng lẽ có người không có bị áp chế cảnh giới, thi triển ra linh sĩ tu vi?"

Bạch Nguyệt Lâu đau đến cái trán đều là mồ hôi lạnh, âm thanh khàn giọng: "Ta gặp một cái người cực kỳ đáng sợ."

Người y sư kia vội vàng chữa trị cho hắn, trong lòng nghi ngờ không thôi.

Cách đó không xa, Hoa Hồ trên người nhiều chỗ bị thương, bị băng bó giống cái bánh chưng, cười nói: "Thánh công tử, ngươi bị đào thải tốc độ, so ta tưởng tượng bên trong phải nhanh một chút. Bạn học ta bản lĩnh thế nào?"

Bạch Nguyệt Lâu nhịn xuống đau đớn, để người y sư kia vì chính mình nối xương, khàn giọng nói: "Ta vốn cho là hắn lúc trước dùng Uẩn Linh cảnh giới tu vi đánh lén ta, tại tương đồng cảnh giới, ta hẳn là có thể đánh bại hắn, đem cái này làm nhục trả lại hắn. Không nghĩ tới, ta vẫn là thua."

Hoa Hồ cười nói: "Ngươi dùng Giao Long ngâm đối phó hắn?"

Bạch Nguyệt Lâu ngơ ngác: "Làm sao ngươi biết?"

Hoa Hồ dương dương đắc ý: "Ngươi có tranh cường háo thắng chi tâm, theo ta chỗ này học được một chiêu hai thức Giao Long ngâm, liền khẳng định muốn khoe khoang một phen, tiến công lòng tin của hắn. Nhưng mà ngươi chưa hề nghĩ tới, ngay cả ta Giao Long ngâm, đều là hắn dạy! Ngươi từ trên người ta học Giao Long ngâm, lại đi đối phó hắn, khó trách bị bại so ta phỏng đoán bên trong nhanh hơn!"

Bạch Nguyệt Lâu cứng họng.

Hoa Hồ khập khễnh đi tới, thản nhiên nói: "Coi như ngươi học được Giao Long ngâm, cũng không nên thi triển đi ra. Ở trước mặt hắn, Giao Long ngâm đâu đâu cũng có sơ hở."

Hắn không tự chủ được nhớ tới Tô Vân tại Hồ Khâu thôn một trận chiến, chém giết Cầu Thủy Kính đệ tử Dương Thắng tình hình.

Khi đó Tô Vân chỉ là Trúc Cơ tầng thứ ba, mà Dương Thắng đã là Trúc Cơ lục trùng viên mãn, Dương Thắng bị Tô

Vân lấy tay làm kiếm phá vỡ Ngạc Long ngâm tất cả chiêu pháp, kém chút bị chặt đứt cái cổ!

Mà ở phía sau đến, Hoa Hồ cùng mặt khác ba cái tiểu hồ ly cùng Tô Vân đối luyện thời điểm, mỗi lần thi triển Ngạc Long ngâm đều sẽ bị Tô Vân tuỳ tiện phá vỡ.

Bạch Nguyệt Lâu nếu như là sử dụng Nhật Nguyệt Điệp Bích chiêu pháp đối kháng Tô Vân, khẳng định sẽ kiên trì lâu hơn một chút, thậm chí nói không chừng có thể để cho Tô Vân bị thương.

Nhưng hắn ôm khoe khoang tâm thái, dùng Giao Long ngâm đi đối phó Tô Vân, khẳng định "Chết" đến vô cùng lanh lẹ!

Bạch Nguyệt Lâu thở dài, thấp giọng nói: "Thánh Nhân dạy ta không kiêu không ngạo, thận trọng mà đi, ta đều là quên."

Hoa Hồ nói: "Thiếu niên tâm tính, nên như vậy. Ngươi nếu như già dặn thận trọng như ta đại gia, ngược lại mất đi thiếu niên nên có nhuệ khí."

Bạch Nguyệt Lâu nổi lòng tôn kính: "Xin hỏi Hoa huynh đại gia là vị nào cao nhân tiền bối?"

"Ta đại gia họ Cẩu, ngày bình thường tại nông thôn làm một ít vốn nhỏ buôn bán. Ngươi nếu là muốn gặp hắn, chờ ta trở về quê hương thay ngươi giới thiệu."

"Đa tạ Hoa huynh!"

…

Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ bên trong, Tô Vân trên cơ bản không còn ra tay, mà là chỉ điểm Ly Tiểu Phàm Hồ Bất Bình cùng Thanh Khâu Nguyệt ba người tu hành, gặp được mặt khác sĩ tử, liền chỉ điểm bọn họ thế nào chiến đấu.

Ba tên tiểu gia hỏa lúc trước bởi vì có Tô Vân cùng Hoa Hồ chiếu cố, tuy là cố gắng tu hành, nhưng thái độ trước sau không đứng đắn.

Cho đến lần này đại khảo, Hoa Hồ vì Tô Vân chiến thắng Thánh công tử Bạch Nguyệt Lâu, vì ba người bọn họ thi đậu Văn Xương học cung, mà "Oanh liệt chịu chết" cùng Thánh công tử một trận chiến, này mới khiến ba tên tiểu gia hỏa nghiêm chỉnh học tập tâm thái.

Dọc theo con đường này, Thanh Khâu Nguyệt, Ly Tiểu Phàm cùng Hồ Bất Bình học được rất nhanh, trước sau đi vào Trúc Cơ tầng thứ năm, so với mặt khác sĩ tử cũng là không kém.

Đặc biệt là Tất Phương biến hợp kích kỹ năng, ba người luyện lô hỏa thuần thanh, vì vậy mà đánh bại không ít sĩ tử, được một ít thành tích, chỉ là không biết có thể hay không thi đậu Văn Xương học cung.

Lúc đến buổi chiều, mặt trời ngã về tây, Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ bên trong sĩ tử càng ngày càng ít, Tô Vân mang theo ba cái đứa bé đi rất lâu cũng không có gặp được sĩ tử.

Đột nhiên, Thanh Khâu Nguyệt ba người thân thể dần dần trở thành nhạt, từ từ biến mất.

Tô Vân dừng bước lại, bốn phía nhìn lại, chỉ thấy hắn lại trở lại bên hồ, thầm nghĩ: "Trận đầu đại khảo kết thúc, mỗi tấm Cẩm Tú đồ bên trong đều sẽ chọn lựa hai người, chuẩn bị trận thứ hai đại khảo. Như vậy Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ bên trong trừ ta ra, một người khác là ai?"

Hắn đang nghĩ ngợi, chợt nghe trên mặt hồ một cái quen thuộc giọng nữ truyền đến: "Ta lưu lại? Ta thế mà lưu lại! Ca,

ngươi không phải nói ta tuyệt đối thi không đậu ư? Em gái ngươi thế mà thi được hai mươi người đứng đầu!"

Tô Vân kinh ngạc, hướng trong hồ nhìn lại, chỉ thấy Lý Trúc Tiên đứng tại trong hồ trên đảo nhỏ, ngay tại vui vẻ giật nảy mình, hồn nhiên không có lúc trước điềm tĩnh bộ dáng.

"Tiểu Vân ca!"

Tóc buộc hai bên nữ hài xa xa nhìn thấy bên bờ Tô Vân, hưng phấn đến hướng hắn vẫy chào: "Một người khác là ngươi sao? Ta cũng thi vào hai mươi người đứng đầu, có tư cách đến Sóc Phương học cung!"

Tô Vân hướng nàng vẫy chào, cao giọng hỏi: "Trúc Tiên cô nương, ngươi làm sao vượt qua?"

Lý Trúc Tiên lui về phía sau hai bước, bỗng nhiên tăng tốc hướng trong hồ nước xông tới, mắt thấy nàng liền muốn rơi vào trong hồ, cô bé này thi triển Tất Phương biến, như là một cái thiêu đốt liệt hỏa Tất Phương thần điểu, khí huyết hiển hóa, hóa thành cánh chim, ở trên mặt hồ vỗ cánh đi nhanh, kéo lấy thật dài sóng lửa, thỉnh thoảng hai chân lướt nước, thoáng mượn lực!

Nàng vậy mà một đường lưu lại từng chuỗi gợn sóng, từ trên mặt hồ nhanh chóng vọt tới, hai cái tóc đuôi ngựa tại sau lưng bị kéo đến thẳng tắp.

Sau một khắc, nàng vọt tới bên bờ, tại Tô Vân phía trước dừng lại, mãnh liệt sóng lửa đập vào mặt.

Lý Trúc Tiên quần áo mở ra thu lại, sóng lửa biến mất, thanh tú động lòng người đứng tại Tô Vân trước mặt, khuôn mặt đỏ bừng, lồng ngực kịch liệt nhấp nhô, thoáng thở đều đặn khí tức lúc này mới bình phục lại.

"Tất Phương biến còn có thể như vậy dùng?"

Tô Vân kinh ngạc, đang muốn thử nghiệm một phen, Lý Trúc Tiên vội vàng ngăn cản hắn, nói: "Ta thân thể nhẹ, cho nên có thể thoáng lướt nước liền có thể ở trên mặt nước đi nhanh, thân thể ngươi nặng nhiều, khẳng định sẽ rơi vào trong nước! Ca ta trước kia liền rớt xuống trong nước không biết bao nhiêu lần!"

Tô Vân kiềm chế xuống thử nghiệm xúc động, hiếu kỳ nói: "Lý Mục Ca sư ca cũng sẽ rớt xuống trong nước?"

"Thường xuyên rơi vào."

Lý Trúc Tiên không khỏi đắc ý: "Ngay tại vừa rồi, có mấy cái sĩ tử truy sát ta, cũng thử nghiệm từ mặt hồ bay qua, kết quả là rớt xuống trong hồ chết đuối! Khó hiểu, Thánh công tử đây? Theo lý mà nói, hắn là hắn là hai mươi người đứng đầu…"

"Hắn bị ta đào thải."

Tô Vân thản nhiên nói: "Nhưng hắn thực ra rất mạnh, đáng tiếc dùng sai chiêu pháp, ta liền đem hắn đánh chết."

Lý Trúc Tiên giống như như nhìn quái vật nhìn hắn, sau một lúc lâu, thử dò xét nói: "Ngươi đánh chết bao nhiêu sĩ tử?"

"Ước chừng ba bốn trăm đi."

Tô Vân cũng có chút không dám khẳng định: "Ta không có đếm kỹ."

Lý Trúc Tiên giật nảy mình, thất thanh nói: "Ta mới ba mươi bốn cái, trong đó còn có mấy cái là rơi vào trong hồ, ta nhân cơ hội lấy khí huyết hóa thành Phi Vũ đem bọn hắn đâm chết."

"Nếu như nhị ca không cùng Thánh công tử liều mạng cái kia một hồi, như vậy nhị ca có lẽ sẽ là trước hai mươi bên

trong một người khác đi.” Tô Vân trong lòng yên lặng nói.

Hoa Hồ loại trừ cùng Thánh công tử Bạch Nguyệt Lâu liều mạng một hồi bên ngoài, trước đó hắn còn cùng Cầu Thủy Kính một cái khác đệ tử huyết chiến một hồi, đem đối phương đào thải, thiếu niên mặc áo tím kia cũng là một cái nhân vật hung ác.

Lý Trúc Tiên phấn khởi đi tới đi lui, nói: “Cha ta mua Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ địa lý đồ, vẫn hữu dụng, ta đánh qua mấy trận sau đó, khí huyết không đủ, liền lập tức trốn vào trong hồ trên đảo nhỏ, chờ nghỉ ngơi tốt sau đó lại đi ra tiếp tục đánh. Xem như đụng đại vận, vậy mà đi vào trước hai mươi, lần thi này bên trên Sóc Phương học cung là mười phần chắc chín, có thể cùng Tiểu Vân ca bạn học.”

Tô Vân lắc đầu: “Ta muốn ghi danh Văn Xương học cung.”

Tóc buộc hai bên nữ hài trợn mắt lên, một mặt giật mình nhìn hắn, ăn một chút nói: “Văn Xương học cung? Ngươi có thành tích này, vì sao muốn thi Văn Xương học cung?”

Tô Vân khó hiểu nói: “Văn Xương học cung không phải rất tốt ư? Xếp hạng trước bốn học cung, lão sư đều rất tốt.”

“Sóc Phương tổng cộng bốn cái học cung, Văn Xương học cung đương nhiên xếp hạng trước bốn!”

Lý Trúc Tiên tức nói: “Ngươi bị ca ta lừa a? Khẳng định là ca ta lừa ngươi, trở về ta giúp ngươi đánh hắn! Ca ta lúc trước cùng ta cha giận dỗi, vừa giận dỗi liền dự thi Văn Xương học cung, cha ta tức giận đến muốn cùng hắn đoạn tuyệt quan hệ, mộ tổ tiên nhà ta đều ừng ực ừng ực bốc lên khói đen, cha ta nói tổ tông tức giận đến kém chút liền từ trong quan tài nhảy ra, hắn thật vất vả mới đem vách quan tài ngăn chặn…”

Tô Vân vẻ mặt đờ đẫn đứng ở nơi đó, hồi lâu chưa có lấy lại tinh thần tới.

"… Về sau ca ta tu thành linh sĩ, mỗi lần về nhà đều sẽ cùng ta cha đánh một trận, tuy là mỗi lần đều là bị đánh, nhưng cha ta trong âm thầm nói với ta, ca ta học được cũng không tệ."

Tô Vân chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, trong đầu nổ vang: "Sóc Phương tổng cộng bốn cái học cung, bốn cái học cung xếp hạng thứ tư… Ta làm sao hướng lão Cẩu vợ chồng cùng chết đi Dã Hồ tiên sinh khai báo… Tổng cộng bốn cái học cung, ta tuyển kém nhất cái kia, thẹn với Dã Hồ tiên sinh…"

"… Văn Xương học cung nhưng phàm là có chút điểm số sĩ tử, đều có thể thi đậu, nếu như là không có điểm số, đương nhiên là khẳng định thi không đậu. Không đi qua nơi đó đi học đều là nông dân, hơn nữa đều là giống ta ca như vậy bại hoại."

Nữ hài cuối cùng nói xong, ngẩng đầu nhìn lên trời, lộ ra kỳ quái chi sắc, nói: "Tiểu Vân ca, trận thứ hai đại khảo là Thập Cẩm Tú Đồ mười cái Linh giới trùng lặp cùng một chỗ, hóa thành một cái chiến trường, quyết ra hai mươi người đứng đầu thứ tự. Chẳng qua trước kia đều là để sĩ tử nghỉ ngơi một đoạn thời gian, thiên tài thứ hai tiến hành hai mươi người đứng đầu quyết đấu. Lần này vì sao kéo lâu như vậy?"

Tô Vân còn không có lấy lại tinh thần, mờ mịt nói: "Cái gì?"

Lý Trúc Tiên hiếm thấy sắc mặt nghiêm nghị, nhếch lên chân nằm ở hắn bên tai nói: "Ta nghi ngờ, bên ngoài xảy ra chuyện!"

Tô Vân lỗ tai bị nàng hô hấp thổi đến ngứa ngáy, lúc này mới lấy lại tinh thần, trong lòng nghiêm nghị: "Chẳng lẽ là nhân ma xuất hiện?"

Thần Tiên cư bên trong, bốn đại học cung phó xạ nhìn lần này đại khảo trước hai mươi sĩ tử danh sách, mỗi người cau mày.

Tả Tùng Nham đến cùng vẫn là hiền lành, không nhịn được, đem nhân ma bám thân hiến tế đợt thứ ba nói cho bọn họ, Thần Tiên cư trung khí phân vô cùng ngột ngạt.

Năm nay xếp hạng trước hai mươi sĩ tử, có nhiều người siêu quần bạt tụy, nhưng mà nhân ma vô cùng có khả năng đã ẩn giấu ở cái này hai mươi người bên trong, hiện tại trên danh sách tùy ý một người, đều có trở thành nhân ma khả năng.

"Nhân ma nhất định giấu ở hai mươi người bên trong, cái này hai mươi người bên trong mười chín người, là nhân ma đợt thứ ba huyết tế tế phẩm, cuối cùng chỉ có một người có thể tiếp tục sống sót. Người này, chính là nhân ma bản thể."

Đồng Khánh Vân nhìn một chút mọi người, trầm giọng nói: "Được nhiều như vậy tế phẩm, nhân ma sẽ cực kỳ cường đại, rất khó ứng phó."

Điền Vô Kỵ nhíu chặt lông mày, nói: "Cái này hai mươi người nhất định phải chết ư? Như thế nào mới có thể bảo vệ bọn họ?"

Hai mươi người bên trong, có mười bảy vị sĩ tử là hắn bỏ tiền phái đi đi theo Cầu Thủy Kính tu hành, nếu như những này sĩ tử chết rồi, hắn mất cả chì lẫn chài coi như bỏ qua, chỉ sợ Mạch Hạ học cung vẫn là chỉ có thể ở bốn đại trong học cung xếp hạng thứ hai, không cách nào leo đến Sóc Phương học cung đằng trước đi!

Đây là hắn không cách nào nhịn được sự tình!

"Có hai cái phương pháp."

Văn Lập Phương đột nhiên nói: "Biện pháp thứ nhất là xin Thánh Nhân đến, để Thánh Nhân đi vào Thập Cẩm Tú Đồ.

Thánh Nhân tại trong bức tranh tru ma!”

Mọi người mỗi người cau mày, Điền Vô Kỵ quả quyết nói: “Không thể! Thánh Nhân đi vào trong bức tranh, hắn Linh giới bị phong, lấy Trúc Cơ cảnh giới tu vi đi đối kháng nhân ma, chỉ là tự tìm đường chết! Văn phó xạ, ngươi muốn cho Thánh Nhân chết ư?”

Đồng Khánh Vân trầm giọng nói: “Càng có khả năng chính là, Thánh Nhân Linh giới quá mạnh, trực tiếp đem Thập Cẩm Tú Đồ xé nát, để nhân ma trốn ra được. Cái chủ ý này không thể được, biện pháp thứ hai đây?”

Những người khác gật đầu tán thành.

Thánh Nhân thực lực gần nhau Nguyên Sóc quốc bốn đại thần thoại, không có linh binh có thể phong ấn tu vi của hắn.

Văn Lập Phương tiếp tục nói: “Biện pháp thứ hai, là mời ra vị kia bỏ đi Thập Cẩm Tú Đồ lão tiền bối, chỉ có hắn có thể sử dụng Thập Cẩm Tú Đồ tất cả lực lượng, tới trấn áp nhân ma!”

“Bỏ đi ra Thập Cẩm Tú Đồ vị tiền bối kia, cũng không lưu lại họ tên.”

Điền Vô Kỵ lắc đầu nói: “Chúng ta căn bản không biết là ai bỏ đi. Nói thật, tốt như vậy tính linh thần binh, đổi lại là ta tuyệt đối không nỡ lòng bỏ bỏ đi đi ra, giữ lại bản thân dùng không tốt sao? Trừ phi ta sắp chết mới có thể bỏ đi ra ngoài. Cho nên…”

Hắn không có nói tiếp, nhưng những người khác cũng đều rõ ràng, năm mươi năm trước vị kia bỏ đi ra Thập Cẩm Tú Đồ tiền bối, hơn phân nửa là đã chết, thậm chí khả năng không có hậu nhân.

Văn Lập Phương mặt mang sát khí, tóc mai trâm phượng rủ xuống trân châu hơi rung nhẹ, thấp giọng nói: “Không mời được Thánh Nhân, vị kia bỏ đi đồ tiền bối lại đã qua đời, như

vậy chỉ có khép kín Thập Cẩm Tú Đồ, đem cái kia hai mươi vị sĩ tử tươi sống chết đói ở bên trong, để cho bọn họ cùng nhân ma cùng một chỗ chôn cùng. Chỉ chết hai mươi cái sĩ tử, tổn thất thấp nhất!"

Cầu Thủy Kính nhìn một chút Tả Tùng Nham, không nói gì.

Chương 69 : Thiếu niên hiệp khí

Chương 69: Thiếu niên hiệp khí

Người khác không biết quyên ra Thập Cẩm Tú Đồ người là ai, Cầu Thủy Kính lại biết, hắn cũng biết quyên ra Thập Cẩm Tú Đồ người kia, căn bản không phải cái gì cái gọi là cao nhân tiền bối, năm đó người kia cùng hắn đồng dạng đều là thiếu niên, càng không có chết.

"Năm đó ta cùng Tùng Nham còn trẻ vô tri, xông vào Thiên Thị Viên Thiên môn chợ quỷ, xâm nhập chợ quỷ hơn mười dặm. Tùng Nham hiếu thắng, cùng ta đánh cược, hắn tiếp nhận một vị cổ đại Đại Thánh linh binh cùng giao phó."

Cầu Thủy Kính nhớ lại chuyện cũ, khi đó bọn họ đồng học thiếu niên, hăng hái, chỉ điểm giang sơn phóng khoáng tự do, có một bầu nhiệt huyết, chỗ nào giống bây giờ không có nhuệ khí cùng hùng tâm?

Lúc đó Tả Tùng Nham cùng hắn đều tiếp nhận cổ đại tiên hiền giao phó, Tả Tùng Nham lấy được chính là Đại Thánh linh binh, Thập Cẩm Tú Đồ!

Hai người đón lấy giao phó sau đó, mỗi người thử nghiệm hoàn thành tiên hiền giao phó, bằng không nghênh đón bọn họ chính là tiên hiền anh linh thu hồi. Nếu như không cách nào hoàn thành giao phó, đương nhiên là kết cục chắc chắn phải chết.

Cầu Thủy Kính hoàn thành tiên hiền giao phó, không nghĩ tới Tả Tùng Nham thế mà cũng hoàn thành, trở thành Thập

Cẩm Tú Đồ chủ nhân mới.

Nhưng mà để Cầu Thủy Kính tuyệt đối không ngờ tới là, Tả Tùng Nham đảo mắt liền đem Thập Cẩm Tú Đồ quyên cho Sóc Phương quan phủ!

Tả Tùng Nham có một loại trời sinh hiệp đạo tình hoài, loại này tình cảm mãnh liệt đến để Cầu Thủy Kính cảm thấy mình vị bạn học này có chút ngây thơ mức độ.

Đối với khi đó Tả Tùng Nham tới nói, Thập Cẩm Tú Đồ loại này Đại Thánh linh binh tầm quan trọng có thể tưởng tượng được, nhưng hắn nói, Nguyên Đế cải cách giáo dục, xây dựng quan học, tuy là tốt, nhưng mà cần phải có một hồi đối hàn môn sĩ tử tới nói cũng đối lập công bằng công đạo nhập học đại khảo, Thập Cẩm Tú Đồ không thể nghi ngờ là tốt nhất trường thi.

Cho nên, hắn mới có thể đem Thập Cẩm Tú Đồ quyên cho quan phủ.

Hơn nữa hắn hoàn hư cấu thành ra một vị lão tiền bối, lấy vị này không nguyện nói ra họ tên lão tiền bối danh nghĩa, đem Đại Thánh linh binh Thập Cẩm Tú Đồ quyên cho quan phủ.

Đồng thời, Tả Tùng Nham lại thông tri khi đó Sóc Phương, mạch bên dưới cùng Cửu Nguyên ba đại quan học phó xạ, để quan phủ không dám tham ô, giấu bên dưới Thập Cẩm Tú Đồ.

Về sau, Sóc Phương quan phủ cùng ba đại học cung phó xạ mỗi lần nhắc tới vị kia lão tiền bối, đều lễ độ cung kính, mà hắn thì tại một bên mừng thầm.

Từ đó về sau, Sóc Phương thành mới có một hồi dù sao khá là công bằng sĩ tử nhập học đại khảo.

Cầu Thủy Kính biết trong này nguyên nhân.

Tả Tùng Nham xuất thân bần hàn, biết rõ gia đình nghèo khổ nuôi một cái sĩ tử khó khăn, cũng biết gia đình nghèo khổ sĩ tử tại lúc trước đại khảo bên trong phải đối mặt đủ loại bất công, cho nên hắn mới có thể việc nghĩa chẳng từ nan, không lưu luyến Thập Cẩm Tú Đồ bảo vật như vậy.

Cũng là nguyên nhân này, hắn tại du học sau đó trở lại Sóc Phương, dùng chính mình quan hệ xây dựng cái thứ tư quan học, Văn Xương học cung.

Văn Xương học cung, cung phụng chính là vị kia Đại Thánh, Văn Thánh Công Văn Xương Đế Quân.

Nhưng mà hiện tại…

Cầu Thủy Kính đưa tay, ngăn chặn muốn đứng lên Tả Tùng Nham, thấp giọng nói: "Tùng Nham, ngươi hẳn là có thể nhìn ra được! Có người lợi dụng nhân ma bố cục, muốn ép ra Sóc Phương trong thành đối với hắn có uy hiếp nhân vật. Ngươi nhảy ra ngoài nói ngươi chính là Thập Cẩm Tú Đồ chủ nhân, ngươi liền nguy hiểm!"

Tả Tùng Nham chần chừ một chút, yên lặng đẩy hắn ra tay: "Có hai mươi vị sĩ tử sẽ bởi vậy mất mạng, mạng của ta, không thể so bọn họ trân quý hơn."

Cầu Thủy Kính cái trán toát ra gân xanh, đè thấp giọng: "Người kia có thể thả ra một cái không biết sống bao nhiêu năm nhân ma tới gây họa thiên hạ, thực lực nhất định không thể coi thường, hắn nếu là đối ngươi ra tay, ngươi có thể trốn được minh thương, trốn được ám tiễn ư?"

Tả Tùng Nham ánh mắt kiên định, vẫn như cũ đứng lên.

Nhưng vào lúc này, Cầu Thủy Kính đột nhiên đứng dậy, cất cao giọng nói: "Chư vị, thực không dám giấu giếm, Thập Cẩm Tú Đồ là năm đó ta giao cho quan phủ."

Hắn lời vừa nói ra, ánh mắt mọi người cũng không khỏi tự chủ chuyển dời đến trên người hắn, mọi người lộ ra vẻ kinh ngạc.

Tả Tùng Nham cũng khó có thể tin nhìn hắn, nói: "Thủy Kính…"

Cầu Thủy Kính giơ tay lên ngừng lại hắn, thản nhiên nói: "Tại hạ Cầu Thủy Kính, năm mươi năm trước, ta là Sóc Phương sĩ tử, về sau thi vào Thiên Đạo viện. Tại Sóc Phương lúc, ta được đến Thập Cẩm Tú Đồ, bởi vì tự nghĩ không có thực lực sẽ để cho bảo vật bị che mờ, cho nên quyên cho quan phủ, nâng đỡ giáo dục. Cái này Thập Cẩm Tú Đồ ta có thể khống chế, tới áp chế nhân ma, để cho người ta ma không cách nào hoàn thành đợt thứ ba huyết tế thuận lợi phục sinh."

Tả Tùng Nham há to miệng, nhưng không có lên tiếng.

Đồng Khánh Vân đứng dậy, nghi ngờ nói: "Ngươi nói ngươi là vị kia quyên đồ tiền bối, ngươi có gì chứng cứ rõ ràng?"

Cầu Thủy Kính liếc nhìn hắn một cái, thản nhiên nói: "Ta chính là Thiên Đạo viện trước Đế sư Cầu Thủy Kính, đại đế lão sư, không cần giả mạo? Lúc ấy Tả Tùng Nham là bạn học ta, hắn có thể làm chứng. Đồng phó xạ nếu không tin mà nói, còn có thể hỏi Mạch Hạ học cung Điền phó xạ, hắn cũng có thể làm chứng."

Đồng Khánh Vân nhìn về phía Điền Vô Kỵ, Điền Vô Kỵ chỉ cảm thấy quái lạ, nhắm mắt nói: "Năm đó thật là Thủy Kính tiên sinh quyên đồ, ta là biết chuyện này, hắn không cầu danh lợi, lòng dạ rộng lớn. Ta giúp hắn dấu diếm năm mươi năm, giấu diếm cho ta thật khổ…"

Đồng Khánh Vân cau mày.

Cầu Thủy Kính thản nhiên nói: “Hoặc là Đồng phó xạ cũng có thể viết thư hỏi ngươi Đồng gia ở kinh thành lão thần tiên. Cho dù là hắn gặp được ta, cũng phải một mực cung kính xưng một tiếng tiên sinh, hoàng đế cũng phải xưng ta một tiếng lão sư, ngươi tính là gì, dám to gan nghi ngờ ta?”

Đồng Khánh Vân vội vàng khom người: “Tiền bối, can hệ trọng đại, ta không thể không cẩn thận làm việc, miễn cho thả ra nhân ma.”

Hắn thẳng người lên: “Đã Thủy Kính tiền bối lộ diện, như vậy thì xin Thủy Kính tiền bối ra tay, trấn áp trong bức tranh nhân ma.”

Cầu Thủy Kính đi ra ngoài: “Điền Vô Kỵ là ta bạn cũ, Tả Tùng Nham là bạn học ta, ta cần bọn họ tới hộ pháp. Những người khác, tất cả dựa vào sau, không thể tiếp cận.”

Điền Vô Kỵ giật mình, nhắm mắt đi theo hắn.

Tả Tùng Nham cũng đi theo.

Ba người đi tới Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ bên trên, Cầu Thủy Kính nhìn về phía Tả Tùng Nham, cười nói: “Tùng Nham, còn nhớ khi còn bé chúng ta chơi chủ xa cùng phó xa trò chơi ư?”

Tả Tùng Nham gật đầu.

Cầu Thủy Kính cười nói: “Như vậy liền mời các ngươi hai người làm hộ pháp cho ta, sinh tử của ta an nguy, giao tất cả cho hai vị.”

Cầu Thủy Kính tại Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ bên trên ngồi xếp bằng mà ngồi, nội tâm hiện lên, thần thông tế ra, nhất thời trên bầu trời một mặt gương sáng treo cao, phạm vi vài mẫu, trên dưới thông suốt.

Cái kia mặt gương sáng bên trên tiếp nhật nguyệt tinh thần ánh mặt trời, vạn dặm ánh sáng mênh mông cuồn cuộn tụ đến, phía dưới thì huyền quang động chiếu, chiếu rọi tại Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ lên.

Hình ảnh này, làm cho cả Sóc Phương thành tất cả mọi người có thể nhìn ra rõ rõ ràng ràng, thật có thể nói là là nối liền đất trời buông xuống đẹp thiên tượng, rung động nhân tâm!

"Hai vị, công pháp của ta bên trên tiếp nhật nguyệt tinh thần, đến buổi tối, mặt trời biến mất, chính là ta thực lực tu vi thời khắc yếu đuối nhất."

Cầu Thủy Kính nhắm mắt lại, cất cao giọng nói: "Mong rằng hai vị làm hộ pháp cho ta lúc, nhất định phải nhớ lấy điểm này."

"Thủy Kính tiên sinh làm sao đem công pháp của mình tai hại cũng nói đi ra?" Điền Vô Kỵ kềm chế trong lòng nghi hoặc, cùng Tả Tùng Nham cùng một chỗ gật đầu tán thành.

Cầu Thủy Kính trầm giọng nói: "Ta muốn khép lại mười bức Cẩm Tú đồ!"

Hắn vừa mới nói xong, mặt khác chín bức Cẩm Tú đồ lập tức bay lên không, từ mặt khác lâu nhóm ở giữa bay lên, hướng bên này bay tới.

Thập Cẩm Tú Đồ, chính là mười toà to lớn lục địa, mỗi người chứa đựng một cái Linh giới, bay tới lúc thật là để cho người ta hoa mắt thần dao.

Nhưng gặp cái này mười bức Cẩm Tú đồ lần lượt dung hợp, rất nhanh, mười bức đồ, mười khối lục địa, mười cái Linh giới, hòa làm một thể!

Mặt trời ngả về tây, ánh nắng hiện ra ý lạnh chiếu rọi tại Sóc Phương thành tuyết đọng bên trên, rạng rỡ chói mắt.

Thần Tiên cư bốn phía, Đồng Khánh Vân, Văn Lập Phương cùng một đám các đại học cung tây tịch tiên sinh hướng Cầu Thủy Kính nhìn lại, mỗi người lo sợ bất an.

Đồng Khánh Vân ánh mắt lấp lóe, thấp giọng nói: "Văn phó xạ, ngươi đối vị này Thủy Kính tiền bối thấy thế nào?"

Văn Lập Phương nói nhỏ: "Ta cảm thấy có chút kỳ lạ. Cái này Thủy Kính tiền bối thẳng ở tại Thần Tiên cư bên trong, cùng Điền phó xạ qua lại rất thân. Ta nghe nói hắn đi tới Sóc Phương đã có một năm, nếu như hắn cùng Tả phó xạ là đồng học, vì sao một năm qua này chưa hề đi tìm Tả phó xạ?"

Đồng Khánh Vân nói: "Trước Đế sư Cầu Thủy Kính người này, ta cũng biết. Nhà ta tại Đông đô lão thần tiên gửi thư nói cho ta biết, hắn là cái phái cấp tiến, tại Đông đô trên triều đình đấu tranh thất bại, bị giáng chức quan. Lão thần tiên nói cho ta biết, muốn chú ý hắn, không muốn sinh ra cái gì yêu thiêu thân."

"Yêu thiêu thân?"

Văn Lập Phương nhíu mày, đột nhiên rùng mình một cái: "Nhân ma, có phải hay không là hắn làm ra?"

Đồng Khánh Vân đồng tử chợt co lại.

Văn Lập Phương nói: "Hắn không đến, không có nhân ma, hắn tới mới một năm, Sóc Phương liền xuất hiện Độc Giao Long cùng nhân ma. Cái này không thể không để cho người ta nghi ngờ…"

"Đừng nói nữa!" Đồng Khánh Vân giơ tay lên ngừng lại nàng.

Văn Lập Phương nhịn không được nói: "Ta không thể không nói! Ngươi muốn, nếu như hắn tại sáu mươi năm trước lưu lại Thập Cẩm Tú Đồ, lại tại cái này thời kỳ mấu chốt thả ra nhân ma, hắn lại khống chế Thập Cẩm Tú Đồ tới để cho người

ta ma thuận lợi xuất thế, gây họa thiên hạ, người nào có thể địch? Đồng phó xạ, vẫn là xin Thánh Nhân tới tọa trấn đi!”

Đồng Khánh Vân khóe mắt nhảy lên kịch liệt.

Cùng lúc đó, Thập Cẩm Tú Đồ hợp nhất hoàn thành.

Thập Cẩm Tú Đồ bên trong, Tô Vân kinh ngạc quan sát bốn phía, chỉ thấy bên cạnh bọn họ nhật nguyệt tinh thần cùng núi sông địa lý vậy mà tại nhanh chóng phát sinh thay đổi!

Cái kia bên hồ chẳng biết lúc nào nhiều thêm từng mảnh từng mảnh đàn hương rừng, cây cối như từng đoá Thanh Vân, trên mặt hồ nhiều thêm cầu dài, đem hồ nước xa nhau, như là Thái Cực.

Trong hồ đảo mọc ra ngói xanh tường trắng, đem hòn đảo quây lại, ngay ngắn chỉnh tề, cung điện trùng trùng điệp điệp, cung đình thật sâu.

Trên bầu trời mây tụ mây tạnh, mây cuốn mây bay, có rồng cuộn núi lớn, đứng sừng sững ở xa xa đỉnh mây, có cao ốc đứng ở đỉnh mây đỉnh núi, cầu dài ngọa sóng, tự trong hồ mà lên, kéo dài rất nhiều bên trong cùng trong mây cao ốc liên kết.

Lại có đèn hoa kết hoa, treo ở cầu mây hai bên, ra vào tại trong mây mù.

Mơ hồ có thể thấy được giữa rừng núi có điền viên náo nhiệt, còn có một gốc cao lớn cây ngô đồng đứng sừng sững ở điền viên bên ngoài, trên cây có to lớn tổ chim, tổ chim bên trong lại có cung điện.

Mà ở trên bầu trời cùng Phượng sào cung điện liên kết địa phương, còn có một vùng biển thành phố thận lâu, là một mảnh đại mạc hoàng sa dị tượng, cái kia phiến ảo ảnh trên không lại vẫn mang theo một vòng nhàn nhạt trăng tàn.

Thập Cẩm Tú Đồ hòa làm một thể, màu sắc trở nên vô cùng phong phú, tựa như một cái thế giới chân thật, làm người ta phân không ra cái gì gọi là hư, cái gì gọi là thực!

Mà trong hồ Phương Viên Thự Cảnh bên trong, một cô gái cùng một thiếu niên xuất hiện tại cung điện hai đầu, cách xa hướng ra phía ngoài nhìn quanh.

Đàn hương trong rừng, có một cái nhanh trí lão luyện thiếu niên sĩ tử đi ra khỏi rừng cây, cầm trong tay một cái đàn mộc chẻ thành kiếm gỗ, trong rừng cây còn có một cái sĩ tử thi triển Ngạc Long ngâm rút lên một gốc đàn hương thụ, chặt đứt sợi rễ cùng tán cây, khiêng cây đi tới.

Đầu cầu, đám mây, rồng cuộn trên núi, thiên lâu bên trong, điền viên bên trong, Ngô Đồng đầu cành, thậm chí liền giữa bầu trời kia ảo ảnh đại mạc bên trong, cũng xuất hiện từng cái sĩ tử thân ảnh.

Ba vạn sĩ tử bên trong chọn lựa đi ra hai mươi vị mạnh nhất sĩ tử, toàn bộ hiện thân!

Chương 70 : Tà bên trong tà khí

Chương 70: Tà bên trong tà khí

Tô Vân ánh mắt đảo qua Thập Cẩm Tú Đồ cơ đẹp tráng lệ phong cảnh, loại này Linh giới để tâm hắn bỏ thần di, thậm chí liền khí huyết cũng dường như trở nên dị thường hoạt bát lên.

"Ba vạn sĩ tử bên trong chọn lựa đi ra hai mươi vị tối cường giả!"

Hắn liếc liếc bên người tóc buộc hai bên bím tóc thiếu nữ, thầm nghĩ: "Mười chín vị tối cường giả! Đánh chết trong đó mười tám vị, chính là ta mạnh nhất một cái kia! Tả phó xạ giao phó, ta liền coi như là hoàn thành, Tiểu Phàm Nguyệt nhi cùng Bất Bình bọn họ, đều có thể an an tâm tâm đi học đọc sách!"

Tuy là Sóc Phương thành chỉ có bốn đại học cung, tuy là Văn Xương học cung tại bốn đại trong học cung xếp hạng thứ tư, nhưng mà có cái đi học địa phương, có cái chịu tiếp nhận bọn tiểu hồ ly địa phương, dù sao cũng so không có muốn tốt rất nhiều.

Tô Vân tuy muốn lựa chọn một cái tốt hơn học cung đi học, nhưng trước mắt Văn Xương học cung còn là bọn hắn tối ưu lựa chọn.

Bọn họ đến từ Thiên Thị Viên khu không người, không có thân phận, Đồ Minh hòa thượng cùng Tả phó xạ Tả Tùng Nham đám người vì bọn họ ngụy tạo thân phận, mặt khác học

cung không thể làm loại chuyện này, chỉ có Văn Xương học cung mới biết.

"Hơn nữa bọn họ nghĩ lầm ta là Đông đô đại đế phái tới tra án thượng sứ, cứ việc ta liền Đông đô ở phương hướng nào, Đông đô đại đế là ai cũng không biết. Nhưng mà chỉ cần bọn họ tin tưởng, như vậy ta liền sẽ làm tốt cái này thượng sứ khâm sai!"

Tô Vân mỉm cười, bước chân đi đến trong hồ cầu dài, khí huyết của hắn khẽ động, sau lưng Giao Long hiển hóa, theo hắn tại mặt cầu đi lại hai bước, đột nhiên tung người nhảy lên nhảy vào trong hồ, lật lên rất nhỏ bọt sóng.

Mà trong hồ Phương Viên Thự Cảnh bên trong, một nam một nữ kia hai vị sĩ tử liếc nhau, cũng mỗi người đi ra phía ngoài tới.

Hai người này sau lưng mỗi người hiện ra nồng đậm khí huyết, hóa thành hai cái Ngạc Long.

Bọn họ là Cầu Thủy Kính dốc lòng dạy dỗ sĩ tử!

Lý Trúc Tiên vội vàng tung nhảy như bay, xông lên cầu nổi, đuổi theo Tô Vân, phấn khởi nắm chặt nắm tay nhỏ: "Đây là hai mươi cường chi chiến uy phong ư? Hiện nay ta cũng là hai mươi cường, ca ta tên kia trước kia đều là hướng ta khoác lác hắn tham gia qua hai mươi cường chiến…"

Rầm ——

Đầu kia khí huyết Giao Long trước một bước từ trong nước nhảy ra, đi tới trong hồ trên đảo nhỏ, Giao Long lay động đầu lâu, lay động thân thể, đem trên người nước chấn động rớt xuống.

Tô Vân cùng Lý Trúc Tiên thoáng rơi ở phía sau, nhưng cũng tới đến hòn đảo bên trên, vừa vặn tránh thoát Giao Long chấn động rớt xuống hồ nước.

Lý Trúc Tiên quan sát một màn này, trong lòng có lĩnh ngộ: "Đây là ca ca nói tới quan tưởng bên trong hình thần vẹn toàn. Tuy là biết rõ cái này Giao Long là quan tưởng đi ra, lấy khí huyết hiển hóa mà thành, nhưng ở Tiểu Vân ca trong lòng lại là thật có như vậy một đầu Giao Long."

Ngộ tính của nàng cũng là cực cao, như có điều suy nghĩ nói: "Muốn bản thân quan tưởng đi đến loại trình độ này, liền cần cẩn thận quan sát, bắt giữ Giao Long hình dáng chỗ rất nhỏ đồng thời, cũng phải bắt giữ Giao Long thần thái chỗ rất nhỏ."

Tô Vân đã bước vào Phương Viên Thự Cảnh trong trang viên, sải bước đi thẳng về phía trước, mà cái kia Giao Long thì là leo tường mà qua, vuốt rồng chụp lại mặt tường, vượt lên tường cao, thật dài thân thể tại đầu tường đi mấy trượng xa gần, lúc này mới nhảy lên nhảy xuống.

Lý Trúc Tiên đang muốn đi vào Phương Viên Thự Cảnh, đột nhiên thự cảnh bên trong long ngâm truyền đến, kịch liệt khí huyết rung chuyển để thiếu nữ mí mắt nhảy loạn, từ Phương Viên Thự Cảnh bên trong truyền đến khí huyết quá dồi dào, áp bức đến mắt của nàng bộ thần kinh, dẫn đến cơ bắp nhảy lên.

Nàng cảm ứng được ba cỗ cực kỳ cường đại khí huyết!

Sóc Phương bất luận trong thành vẫn là hương dã, phần lớn sĩ tử tu luyện đều là Tất Phương Thần Hành Dưỡng Khí thiên, môn này Trúc Cơ công pháp mạnh hơn chiêu thức đa dạng cùng linh động, nhưng mà đang giận máu bên trên trình độ cũng không cao.

Đồng dạng tu luyện tới tầng thứ sáu, tu luyện Hồng Lô Thiện Biến sĩ tử, hắn khí huyết muốn so tu luyện Tất Phương Thần Hành sĩ tử thâm hậu hơn mấy lần.

Bởi vậy Lý Trúc Tiên mới có thể cảm nhận được không hề tầm thường cảm giác áp bách, bởi vì khí huyết tu vi chênh lệch quá lớn.

Ầm!

Phương Viên Thự Cảnh bên trong truyền đến rung động dữ dội, Lý Trúc Tiên lo lắng Tô Vân bị hai người vây công, đang muốn xông đi vào, đột nhiên vội vàng đứng lại.

Một đầu dữ tợn hung ác Giao Long hai cái chân trước bắt lấy khung cửa, hướng về phía nàng há miệng gầm thét, tiếng long ngâm chấn động, để thiếu nữ quần áo cùng mái tóc hướng về phía sau phiêu diêu, trước mắt một vùng tăm tối, không nhìn thấy đồ vật.

Lý Trúc Tiên trong lòng thình thịch đập loạn, lúc này Tô Vân giọng ôn hòa truyền đến: "Trúc Tiên, ngươi đi quá gần, ta tưởng rằng ngoại địch quấy nhiễu, cho nên phản ứng có hơi quá khích."

Lý Trúc Tiên trong mắt có khí huyết, ánh mắt khôi phục, Tô Vân đã từ bên người nàng đi qua, đi ra Phương Viên Thự Cảnh.

Nàng vội vàng thò đầu hướng Phương Viên Thự Cảnh bên trong nhìn quanh, nhưng không có hai vị kia sĩ tử tung tích.

Phương Viên Thự Cảnh bên trong chỉ có chiến đấu dấu vết lưu lại, có hai gốc cây cối ngã xuống, mặt đất còn nhiều hơn ra một cái hố to, trừ cái đó ra có một tòa cung điện trên vách tường nhiều ra một người tính ấn ký, sâu đến nửa thước.

Trước cung điện đồng trụ bên trên còn có rồng cuộn qua dấu vết, loại trừ rồng cuộn dấu vết bên ngoài còn có nắm đấm lưu lại quyền ấn cùng Giao Long vết trảo, phảng phất lúc ấy có Giao Long đem một người siết tại trên cây cột, một người

khác nắm đấm đánh đầu của đối phương, đánh trật sau đó dấu vết lưu lại.

Lý Trúc Tiên thè lưỡi: "Có lẽ không có đánh trật, mà là sắp đem cái kia sĩ tử đầu đánh xuyên qua thời điểm, Cẩm Tú đồ đem cái kia sĩ tử cứu đi."

Nàng vội vàng lao ra Phương Viên Thự Cảnh, chỉ thấy Tô Vân đã bước lên cầu nổi, chính là dọc theo tại lấy cầu nổi hướng lên bầu trời bên trong một cái khác cảnh.

Mục tiêu của hắn là chỗ tiếp theo trên không cầu nổi bên trên Hoa Đăng Lệ Cảnh.

Bên cạnh hắn khí huyết Giao Long biến mất, thay vào đó chính là một đầu Kim Viên, tay trèo cầu nổi, tại dưới cầu nhảy vọt mà đi.

Lý Trúc Tiên đuổi theo Tô Vân, thấp giọng nói: "Vừa rồi cái kia hai cái xếp hạng trước hai mươi sĩ tử, bị ngươi mấy chiêu liền đưa tiễn?"

Tô Vân gật đầu: "Bọn họ nên tính là ta sư ca, chúng ta đều từng tại một cái tiên sinh môn hạ đi học qua. Bọn họ chiêu pháp vẫn là dựa theo tiên sinh dạy như vậy, không có biến hóa. Hơn nữa công pháp của bọn họ tu luyện ít đi mấy loại tinh yếu, không có luyện đến nơi đến chốn, có thể ở dưới tay ta đi qua hai ba chiêu, đã coi như là ghê gớm."

Lúc này, phía dưới đàn hương rừng cùng trong rừng rậm điền viên bên trong chiến đấu đã kết thúc, hai cái sĩ tử một trước một sau đi tới bên hồ, ven cầu mà lên.

Lý Trúc Tiên nhìn về phía trước, chỉ thấy mây mù lượn lờ bên trong đèn hoa điểm điểm, nơi đó cũng có cao thủ quyết đấu bộc phát ra lôi âm, cực kỳ vang dội.

Đột nhiên, một người khoa tay múa chân từ trên bầu trời rớt xuống, sắp bị ngã thành bùn nhão lúc thân thể trong suốt,

biến mất không thấy gì nữa.

Lý Trúc Tiên cau mày, nhìn phía sau, lại nhìn một chút phía trước.

Bọn họ trước sau đều có sĩ tử, đem bọn hắn kẹp ở trung ương.

"Không sao."

Tô Vân sắc mặt bình tĩnh nói: "Bọn họ đều là ta sư ca. Giết người khác không dám nói mười phần chắc chín, nhưng giết sư ca ta là thành thạo nhất."

Hắn đi ra phía trước, đi tới mây mù lượn lờ cầu dài bên trên, nơi này cầu dài bị sương mù bao phủ, không nhìn thấy mặt cầu, chỉ có từng ngọn đèn lồng cho thấy phía dưới là mặt cầu.

Bất quá, nếu như có người giở trò xấu, cố ý di chuyển đèn lồng vị trí, như vậy chiếu theo đèn lồng để phán đoán vị trí khẳng định là chắc chắn phải chết.

Tô Vân đi lại tại trong mây mù, trong mây mù truyền đến từng cơn ầm ầm lôi âm.

Lý Trúc Tiên khẩn trương đến có chút run rẩy, đột nhiên, trên không một cỗ gió thổi tới, đem mây khói thổi đến càng đậm.

Lý Trúc Tiên vội vàng dừng bước, chỉ thấy Tô Vân đã biến mất tại mây dày bên trong, nàng quay đầu nhìn lại, cũng đâu đâu cũng có trắng trắng mây mù, căn bản không nhìn thấy trên không cầu dài!

Trong mây mù đèn lồng, giống như là từng cái hiện ra hồng quang con mắt, con mắt đằng sau phảng phất có cự thú há mồm ra, đang lẳng lặng chờ đợi lấy nàng tự chui đầu vào lưới.

Trong mây mù truyền đến vượn hót, xung kích sương mù, mơ hồ trong đó Lý Trúc Tiên phảng phất nhìn thấy có Ngạc Long ở trong sương mù cuồn cuộn, Thanh Thanh trơn bóng thân thể từ nàng cách đó không xa bơi qua, Ngạc Long trên lưng là một đầu kim sắc bạo viên, đè lại miệng rồng, ngay tại hành hung.

Đón lấy, xương cốt gãy giòn vang truyền đến, tiếp đó tất cả âm thanh ngừng lại.

Đột nhiên, một đạo sóng lửa từ thiếu nữ bên người chạy như bay mà qua, nghiễm nhiên là một cái Tất Phương thần điểu ngự hỏa mà đi, tốc độ cực nhanh.

Lý Trúc Tiên đứng ở nơi đó một cử động cũng không dám, chỉ nghe phía dưới truyền đến ầm ầm lôi âm, Tất Phương kinh không giống như hót vang xuyên qua trong đầu của nàng, để nàng trong đầu trống rỗng.

Lúc này, Tô Vân âm thanh truyền đến: "Trúc Tiên, đã giải quyết. Chúng ta tiếp tục hướng phía trước."

Lý Trúc Tiên rõ ràng nghe được Tô Vân âm thanh, nhưng không nhìn thấy bóng dáng của hắn, đột nhiên tỉnh ngộ lại: "Hắn tại dưới cầu!"

Lý Trúc Tiên cả gan đi thẳng về phía trước, nàng đi lại tại trên cầu, mà Tô Vân thì tại dưới cầu đi lại, hai người một cái đầu trên chân dưới một cái đầu dưới chân trên, gần như là đồng thời cất bước, đặt chân, tiếng bước chân cũng trùng lặp cùng một chỗ.

Lý Trúc Tiên khẩn trương đến trong lòng bàn tay đều là mồ hôi lạnh, tiếp tục tiến lên, đột nhiên nàng nhìn thấy phía trước một cái sĩ tử không biết từ đâu mà đến, vừa ra tay chính là ba mươi sáu tán thủ, như là mọc ra nhiều mặt nhiều trảo Ngạc Long ma quái, hung ác vô cùng!

Nhưng vào lúc này, dưới cầu một đầu bạo viên nhảy lên, ôm lấy cái kia sĩ tử liền hướng dưới cầu tung đi.

“Ah ——” dưới cầu truyền đến kéo dài tiếng kêu thảm thiết.

Lý Trúc Tiên mồ hôi lạnh trên trán chảy, ráng chống đỡ lấy đi ra mây mù khu, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy cầu dài đi tới Phượng Tê Việt Cảnh Phượng sào trước.

Mây mù tán đi.

Thập Cẩm Tú Đồ bên trong cái này gốc cây ngô đồng cao khó tin, cây thân cành như là từng đầu thô to con đường, cầu dài liền xuyên qua tại tán cây ở giữa, tại cành cây bên trong xuyên qua.

Phượng sào ở tại tán cây bên trong, sào bên trong có cung điện, Tô Vân từ dưới cầu đi tới trên cầu, lại một lần đi tới Lý Trúc Tiên phía trước.

Lý Trúc Tiên thoáng yên tâm, quay đầu nhìn lại, nhưng gặp cây ngô đồng cao tới một hai trăm trượng, nhìn xuống dưới, mặt hồ cũng lộ ra nhỏ bé lên.

Mà tại Phượng sào bên cạnh, còn có một đạo cầu vồng, là thất thải cầu vồng, một mặt đáp lên Phượng sào biên giới, một mặt thì kết nối lấy ảo ảnh.

Cái kia phiến ảo ảnh chính là Thập Cẩm Tú Đồ bên trong Tắc Ngoại Mạc Cảnh đồ!

Thông qua đạo này cầu cầu vồng có thể đi vào Tắc Ngoại Mạc Cảnh, mà muốn đi vào Long Bàn Sơn Cảnh, thì cần muốn từ Tắc Ngoại Mạc Cảnh tung người nhảy lên, nhảy đến rồng cuộn trên núi.

Tại rồng cuộn trên núi một tòa lầu cao cao chót vót trời cao.

Tô Vân cùng Lý Trúc Tiên đến từ Thiên Lâm Thượng Cảnh, đi qua Phương Viên Thự Cảnh, Hành Vân Thiên Cảnh, Hoa Đăng Lệ Cảnh các vùng, lại có mấy tương lai tự Điền Viên Phong Cảnh, Đàn Hương Ngự Cảnh sĩ tử đi theo phía sau bọn họ, cũng bị Tô Vân diệt trừ.

Hiện tại, liền chỉ còn lại có trước mắt Phượng Tê Việt Cảnh, Tắc Ngoại Mạc Cảnh, Long Bàn Sơn Cảnh cùng Thiên Lâu Tú Cảnh.

Tô Vân tại Phượng Tê Việt Cảnh Phượng Hoàng trong cung đi một vòng, lắc đầu nói: "Bên trong không có người."

Lý Trúc Tiên đi theo hắn nhảy lên cầu cầu vồng, cây cầu kia là do màu sắc tạo thành, đi ở phía trên mềm nhũn, làm người ta tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Trên thực tế cầu vồng khẳng định là không thể đi ở phía trên, chẳng qua nơi này là Thập Cẩm Tú Đồ hình thành Linh giới, người mộng cảnh chính là phát sinh ở Linh giới bên trong sự tình, bởi vậy đi tại cầu cầu vồng cũng liền không ly kỳ.

Hai người đi qua cầu cầu vồng, đi vào đại mạc, phía trước cồn cát liên tục, mặt trời đỏ ngả về tây, treo ở cồn cát trên không.

Tô Vân dừng bước lại, vê lên một tia cát, như có điều suy nghĩ.

"Trúc Tiên, ngươi có hay không thử qua lấy khí huyết tới khống chế cát?" Hắn đột nhiên nói.

Lý Trúc Tiên hơi giật mình: "Lấy khí huyết tới khống chế cát?"

Tô Vân đứng dậy, khí huyết hóa thành Giao Long, cát vàng cũng bị cuốn vào trong đó, viên viên cát vàng cùng khí huyết Giao Long dung hợp, hóa thành một đầu màu vàng Giao Long!

Lý Trúc Tiên tiến lên quan sát, dùng tay dùng sức chọc chọc, từng hạt tại khí huyết ảnh hưởng lơ lửng cát mịn theo ngón tay của nàng hướng vào phía trong co đi, ngay sau đó lại bắn trở về.

Lý Trúc Tiên kinh ngạc nói: "Hình như so thuần túy khí huyết muốn chắc chắn một ít! Thuần túy khí huyết, tuy là lực công kích rất mạnh, nhưng rất dễ dàng bị đánh nát."

Tô Vân gật đầu, có chút phấn khởi: "Dùng cát vàng hoặc là dòng nước, hẳn là đều có gia cố khí huyết hiển hóa hiệu quả. Chẳng qua tiêu hao khí huyết cũng so bình thường nhiều ra một ít, với ta mà nói còn có thể tiếp nhận."

Lý Trúc Tiên thí nghiệm một chút, nàng không có tu luyện Hồng Lô Thiện Biến, không có Tô Vân mạnh mẽ như vậy khí huyết, bởi vậy cảm giác được bản thân khí huyết tu vi tiêu hao rất nhanh.

"Cái này chẳng phải tương đương với nửa cái tính linh thần binh ư?"

Cô bé này đột nhiên ngây dại, vỗ tay lớn một cái, đem Tô Vân giật nảy mình, hưng phấn nói: "Tiểu Vân ca, tính linh thần binh là căn cứ tính linh thần thông, dùng đủ loại luyện bảo tài liệu luyện chế mà thành. Lợi dụng cát vàng, tương đương với có nửa cái tính linh thần binh!"

Thiếu nữ kích động đến đi tới đi lui: "Hoặc là cũng có thể dự trữ một ít ngâm độc cát loại hình đồ vật, cùng người giao thủ thời điểm dùng đến, đánh không chết đối thủ cũng có thể hạ độc chết đối thủ! Đúng rồi, còn có thể phóng hỏa!"

Ánh mắt của nàng sáng lấp lánh: "Khí huyết cùng ngọn lửa xen lẫn trong cùng một chỗ, tăng lên chiêu pháp uy lực! Còn có còn có, còn có thể đem thanh hồng tệ mài thành lưỡi dao

xen lẫn trong cát vàng bên trong, để cho người ta khó lòng phòng bị!”

Nàng càng nói càng phấn khởi, đều là chút ám chiêu độc chiêu, hơn nữa càng ngày càng hạ lưu.

Tô Vân nháy mắt mấy cái, thầm nghĩ: “Mục Ca muội muội, hình như có chút tà bên trong tà khí…”

Đột nhiên, phía sau hai người cát vàng bắt đầu chuyển động, một đầu cát vàng tạo thành Ngạc Long trong sa mạc lặn, hướng bọn họ tiếp cận.

“咙 cục cục —— “

Lôi âm náo động, Ngạc Long nhảy lên!

Chương 71 : Cô nương, ngươi không lạnh sao?

Chương 71: Cô nương, ngươi không lạnh sao?

Cái này Ngạc Long từ cát vàng bên trong nhảy lên đồng thời, Tô Vân sau lưng cát vàng Giao Long bỗng nhiên đâm vào trong sa mạc.

Cái kia Ngạc Long cắn vào Lý Trúc Tiên bỗng nhiên lăn mình, cũng trong lúc đó, Lý Trúc Tiên sau lưng hơn mười bước xa gần, cát vàng lòng đất một người phá đất mà lên, tránh né từ đại mạc bên dưới đi xuyên mà đến cát vàng Giao Long!

Lý Trúc Tiên phản ứng nhanh chóng, lập tức lui về phía sau tránh né, nhưng mà dưới chân đột nhiên chìm xuống, giống như là bị thứ gì ngăn trở.

Nàng vội vàng cúi đầu nhìn lại, lại là Tô Vân giẫm lên nàng mép váy, nàng đang muốn giãy giụa, lại bị cái kia cát vàng Ngạc Long cắn vào thân thể lao ra trượng bên ngoài.

Cái kia cát vàng Ngạc Long trên không trung liền quay cuồng lên, Lý Trúc Tiên thân thể lập tức trở nên mờ nhạt, sắp bị đưa ra Cẩm Tú đồ.

"Tô Vân, ngươi giở trò xấu hại ta!" Lý Trúc Tiên hướng Tô Vân hổn hển hét.

Một bên khác, Tô Vân một chân dẫm ở Lý Trúc Tiên mép váy đồng thời, nâng lên cánh tay phải, khí huyết rót vào cánh tay phải, toàn bộ cánh tay nhất thời bắp thịt cuồn cuộn, như Cầu Long uốn quanh tại dưới da thịt.

Đầu ngón tay hắn một tia cát vàng, cong ngón tay búng một cái.

Viên Công quyết chiêu thứ sáu, Viên Công Đạn Kiếm!

Hưu ——

Một tiếng sắc bén tiếng xé gió truyền đến, cái kia trốn vào cát vàng đại mạc bên trong sĩ tử vừa mới nhảy lên, người giữa không trung đã không tránh kịp, đệ nhất viên cát vàng đánh vào mi tâm của hắn lúc, thân thể của hắn cũng đã bắt đầu trở nên giảm đi.

Tô Vân phảng phất đã sớm ngờ tới hắn trốn ở nơi đó, sẽ từ nơi đó nhảy lên, cũng coi như ra hắn nhảy lên thời gian, bấm đốt ngón tay bắn ra cái kia một đạo cát vàng tạo thành kiếm khí, vừa vặn là hắn không chỗ mượn lực không cách nào tránh né thời điểm.

Cũng trong lúc đó, Lý Trúc Tiên hướng hắn rống lên một cổ họng, cũng đi theo biến mất.

"Nhìn tới, Lý Trúc Tiên không phải nhân ma."

Tô Vân nắm lên một ít cát vàng bỏ vào trong túi, thầm nghĩ: "Nếu như cô nương này là nhân ma mà nói, như vậy nàng sẽ ngăn lại đòn đánh này. Nàng ở lại chỗ này quá nguy hiểm, cũng nên rời đi."

Hắn đối Lý Trúc Tiên trước sau có chỗ nghi ngờ.

Trốn ở đại mạc bên trong cái kia sĩ tử tuy là có thể giấu giếm được ánh mắt của hắn, nhưng không giấu giếm được khí huyết của hắn cảm ứng, Tô Vân cố ý trong sa mạc dừng lại, chính là vì cho cái kia sĩ tử ra tay đánh lén Lý Trúc Tiên cơ hội.

Dù sao Lý Trúc Tiên là Lý Mục Ca muội muội, Tô Vân trực tiếp ra tay đào thải nàng, không cách nào hướng Lý Mục

Ca khai báo, cho nên mượn cái kia sĩ tử tay là biện pháp tốt nhất.

Đã có thể nghiệm chứng Lý Trúc Tiên có phải là hay không nhân ma, lại có thể không dùng phá hoại hắn cùng Lý Mục Ca ở giữa hữu nghị.

Tô Vân rất trân quý cùng Lý Mục Ca hữu nghị, Lý Mục Ca để hắn cảm nhận được trong thành người lạ ấm áp.

Hơn nữa, con đường phía trước khả năng nguy hiểm vô cùng, về tình về lý, Tô Vân đều không hy vọng Lý Trúc Tiên tiếp tục đi theo bản thân.

Bởi vì Thập Cẩm Tú Đồ bên trong, chỉ còn lại có phía trước Thiên Lâu Tú Cảnh bên trong người cuối cùng!

Tại Tô Vân khí huyết cảm ứng bên trong, người kia khí huyết như là buổi sáng từ trong bóng tối bay lên mặt trời mới mọc đồng dạng, vô cùng nồng đậm!

Còn mặt khác sĩ tử, đều đã táng thân tại tay của người kia bên dưới!

"Tình huống hiện tại, như một trăm năm mươi năm trước Táng Long lăng."

Tô Vân bước chân, hướng đại mạc biên giới đi tới, chờ đi tới ảo ảnh biên giới, đột nhiên tung người nhảy lên, từ đám mây nhảy xuống.

"Một trăm năm mươi năm trước Táng Long lăng tuyết lớn ngập núi, Thiên Đạo viện sĩ tử thi thể bị băng tuyết che giấu, chỉ còn lại có lĩnh đội học ca cùng Hàn quân còn sống sót. Chỉ còn lại có hai người bọn họ lúc, nhân ma cuối cùng lộ ra bộ mặt thật. Mà bây giờ, Linh giới bên trong chỉ còn lại có hai người chúng ta!"

Phía dưới, một tòa tráng lệ cao ốc đập vào mi mắt, cao ốc đứng sừng sững ở rồng cuộn trên núi, lầu dưới rồng cuộn núi cùng mây mù tề cao!

"Cho nên, nhân ma hẳn là muốn hiện thân! Hoặc là ta, hoặc là ngươi!"

Cuồng phong đập vào mặt, Tô Vân từ từng đoá từng đoá tầng mây bên trong xuyên qua, cự ly này tòa lầu cao càng ngày càng gần.

Toà kia cao ốc, chính là Thập Cẩm Tú Đồ bên trong Thiên Lâu Tú Cảnh!

Hô ——

Tô Vân đột nhiên thôi thúc Tất Phương biến, thi triển Dạ Phiến Hàng Đô Hỏa một chiêu này, phía sau hắn hai tấm to lớn cánh chim mở ra, cánh chim màu đỏ thắm giống như là như hỏa diễm, đón đập vào mặt cuồng phong!

Cùng lúc đó, hắn một cỗ khác khí huyết hóa thành Tất Phương thần điểu, lợi trảo bắt hắn lại thân thể, cố gắng lấy khí huyết vỗ cánh, chậm lại tốc độ.

Không lại hắn hạ xuống chi thế vẫn là quá nhanh, áp lực cường đại trực tiếp để Tất Phương khí huyết cánh chim trở nên rách tung toé, lấy cái tốc độ này rơi xuống, khẳng định sẽ bị rơi thịt nát xương tan!

Tô Vân thôi thúc khí huyết, trong cơ thể truyền đến từng tiếng Tất Phương tiếng hót, từ phượng minh hạc lệ, đi thẳng tới kinh không, khí huyết lấy cuồng bạo tốc độ vận chuyển!

Đột nhiên chỉ nghe ầm một tiếng, phía sau hắn một đôi Tất Phương cánh chim vậy mà thiêu đốt lên, ngọn lửa nóng bỏng làm nóng không khí, để cánh thăng lực mạnh hơn!

Nhưng mà thăng lực đầy đủ, nhưng cánh cường độ còn chưa đủ cứng cỏi, không đủ để gánh chịu thân thể của hắn.

Tất Phương thần điểu cùng phía sau hắn hai cánh đều bị cuồng phong thổi đến rách tung toé, sắp bẻ gãy!

Đúng lúc này Tô Vân trong túi cát vàng bay ra, cùng hắn khí huyết dung hợp, tại hỏa diễm bên trong hóa thành cánh bên trong xương cốt, nhất thời cánh chim trở nên cứng cỏi vô cùng, mạnh mẽ đem hắn hạ xuống chi thế chậm lại xuống!

Tô Vân cố gắng bắt chước Tất Phương, chấn động cánh chim, cuối cùng rơi vào thiên lâu đỉnh lầu, nhưng hắn xung kích chi thế vẫn là rất nhanh, thân hình ngăn không được dọc theo lâu mái hiên nhà trượt xuống dưới!

Hắn gặp nguy không loạn, rào một tiếng mở rộng một đôi Tất Phương cánh chim, ánh lửa rừng rực, đồng thời dưới chân phát lực, từng khối ngói xanh ba ba nổ tung, bị hắn dẫm đến vỡ nát, cuối cùng tại trượt đến lâu mái hiên nhà biên giới lúc lúc này mới ngừng lại thân hình.

Dưới chân của hắn hướng về phía trước nửa bước, liền sẽ rớt xuống trăm trượng lầu vũ, mà Tô Vân nhưng phảng phất không nhìn thấy một màn này, không thấy chút nào kinh hoảng.

Phía sau hắn Tất Phương hỏa dực thu thập, hoàn nguyên thành khí huyết, thu nhập trong cơ thể.

Hắn Tất Phương cánh chim còn đang thiêu đốt, hoàn nguyên thành khí huyết lúc một ánh lửa tại phía sau hắn nổ tung, ngọn lửa biến mất.

Tô Vân mở bàn tay, Tất Phương cánh chim bên trong cát vàng rơi vào trong tay, vẫn như cũ bị hắn đặt ở trong túi.

“Nếu như tìm đến chân chính thần điểu Tất Phương, tìm hiểu hắn xương cốt cấu tạo cùng thân thể kỹ càng cấu tạo, lấy

khí huyết hiển hóa, hẳn là có thể để người ta hóa thành cánh chim bay lên.” Tô Vân trong lòng yên lặng nói.

Hắn lần này thí nghiệm tuy là nguy hiểm, nhưng để hắn nhìn ra truy nguyên tầm quan trọng.

Cho dù là Tất Phương Thần Hành Dưỡng Khí thiên, cũng có càng lớn tiềm lực chờ đợi khai quật, cũng không có bị hoàn toàn khai phá đi ra.

Mà những công pháp khác, như Tiên Viên Dưỡng Khí thiên, có thể nghiên cứu vượt qua kiếp Kim Viên, tăng lên công pháp uy lực. Hồng Lô Thiện Biến Dưỡng Khí thiên, nếu như có thể nghiên cứu Chân Long, liền có thể luyện thành Chân Long ngâm, uy lực tự nhiên không thể so sánh nổi!

Lại như Thánh công tử Nhật Nguyệt Điệp Bích Dưỡng Khí thiên, nếu như có thể đi tới trên mặt trời trên mặt trăng, kỹ càng nghiên cứu một chút mặt trời mặt trăng, như vậy đối môn công pháp này uy lực tăng lên, nên thế nào to lớn?

Đương nhiên, hắn cũng chỉ là suy nghĩ một chút mà thôi.

Tô Vân hướng về phía trước bước ra một bước, thân hình rơi xuống dưới, nhưng chỉ rơi xuống một trượng khoảng cách, phía sau hắn khí huyết hóa thành Giao Long nhô ra lợi trảo, chụp lại lầu vũ tầng cao nhất mặt đất.

Râu rồng tung bay, Tô Vân mũi chân đặt lên râu rồng bên trên, nhẹ nhàng mượn lực, nhẹ nhàng rơi vào tầng cao nhất trên mặt đất, trước mặt hắn là một tòa cung điện kiến trúc.

Toà này thiên lâu cao trăm trượng, cùng hiện nay thời đại lầu vũ bố cục có mấy phần giống nhau, mỗi một tầng lầu đều là một tầng cung điện, lầu vũ chính là do tầng tầng cung điện điệp gia tạo thành.

Tại đời thứ mười một nho gia Thánh Nhân thời kì, còn không có cao như vậy lâu, cho nên loại này lâu chỉ có thể tồn

tại Văn Thánh Công trong mộng cảnh.

Mà Thập Cẩm Tú Đồ, chính là gánh chịu Văn Thánh Công mộng cảnh Linh giới, luyện chế mà thành tính linh thần binh.

Tô Vân đi tại thiên lâu bên trong, trong lòng có chút cảm xúc, Thập Cẩm Tú Đồ là cựu thánh một trong Văn Thánh Công đối tương lai mặc sức tưởng tượng, hắn đi tại Văn Thánh Công trong mộng cảnh, thấy được hiện tại thành trấn mô hình, không thể không làm người ta thổn thức.

Cựu thánh đối tương lai mặc sức tưởng tượng, tại hôm nay đã thực hiện.

Đột nhiên, tai của hắn bờ truyền đến sột soạt âm thanh, Tô Vân trong lòng kinh hoàng, da đầu run lên, sởn tóc gáy, hầu như nhịn không được muốn xoay người chạy trốn!

Cái này sột soạt âm thanh, đúng là hắn lần thứ nhất đi Táng Long lăng gặp được Toàn Thôn Ăn Cơm lúc nghe được cái kia thanh âm kỳ quái!

Sột soạt âm thanh xuất hiện, cho thấy tại đây tòa thiên lâu bên trong không phải sĩ tử, mà là nhân ma!

Hắn tuyệt không có khả năng chiến thắng sinh vật cường đại!

"Nhân ma!"

"Bên ngoài có nhiều như vậy cao thủ, vì sao nhân ma còn dám xuất hiện?"

"Không đúng, không đúng! Thật sự là nhân ma ư? Nhân ma những nơi đi qua một mảnh tàn sát, nhưng mà lần này đại khảo cũng không có máu chảy thành sông!"

"Chẳng lẽ là ta ngũ giác lục giác bị che đậy? Thực ra ta tại đại khảo bên trong đánh bại sĩ tử đều đã chết rồi, thực ra ta dưới chân máu chảy thành sông trên tay dính đầy máu tươi?"

Tô Vân trong lòng không tự chủ được sinh ra sợ hãi, vội vàng điều động bản thân khí huyết, lớn mạnh chính mình giác quan đi cảm ứng bốn phía thế giới,

Hắn thậm chí nhắm mắt lại lấy khí huyết tới cảm ứng xung quanh, nhưng mà tất cả cùng bình thường cũng không khác biệt gì.

Nhân ma tại nhỏ yếu thời kì am hiểu nhất chính là ngụy trang, chính là mê hoặc nhân tâm, chính là khều lên chém giết, thậm chí bị ký sinh người cũng không biết mình đã bị ký sinh, cho đến ý thức bị triệt để thay thế.

Tô Vân trước sau kiểm tra không ra thay đổi, lấy lại bình tĩnh, nhắm mắt tiếp tục đi lên phía trước.

Hắn còn có cơ hội.

Cho dù là nhân ma, tương đồng cảnh giới bên dưới cũng chưa chắc có thể phá vỡ một kiếm kia!

Tiên kiếm vừa ra, đánh đâu thắng đó, không thể có đối thủ!

Sột soạt âm thanh dần dần trở lên rõ ràng, càng ngày càng rõ ràng, cuối cùng biến thành một thiếu nữ giống như thanh âm êm ái: "Thiên Môn trấn nhỏ người mù, ngươi đã đến… Tới… Tới…"

Tiếng vang tại hắn bên tai truyền vang, giống như là lá rụng, từ bên tai của hắn bay tới trong đầu, lại từ trong óc bay tới trong lòng, từ từ dưới đáy lòng lắng đọng.

Tô Vân không hề bị lay động, đi vào cung đình, trước mắt là từng đạo lụa mỏng màn, tung bay theo gió.

Thiếu niên bước chân trầm ổn, giơ tay lên đẩy ra lụa mỏng màn, không ngừng tiến lên, hành lang bên trong thanh đăng treo trên vách tường, chiếu sáng con đường, lại hướng đi về trước, chính là thâm cung chính đường.

Tô Vân đi vào chính đường, ngẩng đầu liền gặp một cái thiếu nữ áo đỏ nghiêng nghiêng nằm tại cung điện trên bảo tọa, tay phải nắm quyền tới lấy cái cằm, nghiêng đầu hướng hắn nhìn tới.

Thiếu nữ kia thật dài ống tay áo trải trên mặt đất, đỏ tươi như máu.

"Ta gọi Ngô Đồng."

Thiếu nữ kia hai chân bên trên có màu bạc vòng đeo chân, vòng đeo chân bên trên các mang theo ba cái chuông vàng nhỏ, mỗi cái chuông có trứng chim cút lớn nhỏ.

"Chờ ngươi đã lâu rồi."

Nàng chân phải nâng lên, nhẹ nhàng đặt ở trên mặt đất, trên chân không có giày, năm cái trắng như tuyết ngón chân nhếch lên, nhẹ nhàng đặt ở trên mặt đất.

Chân của nàng được không giống như là trong suốt đồng dạng, phảng phất dương chi bạch ngọc điêu khắc thành, nếu như nhìn kỹ, thậm chí có thể nhìn thấy nhỏ bé mạch máu.

"Giữa mùa đông, Ngô Đồng cô nương ngươi không lạnh sao?" Tô Vân cười nói, trên mặt theo thói quen mang theo rực rỡ ánh nắng nhưng lại mê man vô tri tươi cười.

Đây là không nhìn thấy đồ vật nhỏ người mù tươi cười, dùng để che giấu bản thân bất lực cùng sợ hãi.

Hắn tự nhiên nhận ra cô gái này.

Cái này thiếu nữ áo đỏ, chính là hắn bị đưa vào Thiên Lâm Thượng Cảnh đồ thời điểm, nhìn thoáng qua, nhìn thấy Toàn Thôn Ăn Cơm Tiêu Thúc Ngạo đỉnh đầu thiếu nữ kia!

Hắn trong lúc vô tình thoáng nhìn thiếu nữ kia, lại không nghĩ rằng tại cuối cùng trong quyết đấu, gặp được cô gái này!

“Không lạnh.”

Trên bảo tọa nữ hài hai cái chân bỏ xuống, đứng dậy, hướng hắn đi tới, nói khẽ: “Thân thể của ta, vốn là chính là lạnh.”

Nàng theo thói quen vừa mới tay nắm địa phương, trắng như tuyết trắng mịn ngón chân rơi trên mặt đất, nhẹ nhàng nắm lấy mặt đất, bàn chân mới có thể hoàn toàn.

Tô Vân từ hai chân của nàng bên trên dời đi ánh mắt của mình, lung lay đầu.

Theo cô bé này tiếp cận, khí huyết áp bức càng ngày càng mạnh, trước mắt của hắn Thiên Môn trấn lạc ấn lại lần nữa xuất hiện, Bắc Hải cột nước, không trung một cái thế giới khác, cùng với chiếc kia kéo lấy thật dài ánh sáng Tiên kiếm!

Một màn này lại chiếm cứ tầm mắt của hắn, Tiên kiếm lạc ấn, lần nữa ngăn chặn đồng tử của hắn.

Hắn lại biến thành người mù, không nhìn thấy bốn phía sự vật.

Chương 72 : Kiếm chống Ngô Đồng

Chương 72: Kiếm chống Ngô Đồng

Như hắn đoán, tại Cẩm Tú đồ bên trong chỉ còn lại có hai người thời điểm, nhân ma hiện thân.

Nhưng vượt quá hắn dự liệu là, dù là đồng dạng bị giam cầm ở Trúc Cơ cảnh giới bên trên, hắn cùng nhân ma chênh lệch vẫn còn vô cùng to lớn!

Nhân ma chưa động thủ, chỉ là khí huyết áp bức, liền để cặp mắt của hắn lần nữa mù!

Cái kia cô bé áo đỏ Ngô Đồng kéo lấy thật dài quần áo, xoay quanh Tô Vân đi lại, thanh âm êm dịu: "Ngươi là ta rời đi Táng Long lăng lúc gặp phải cái thứ nhất nhân loại ký sinh vật. Ta ý định ký sinh ở trên người của ngươi, nhưng nhìn đến có rất nhiều quỷ thần đứng tại trong mây mù nhìn ta chằm chằm, ta từ bỏ."

Tô Vân lặng lẽ nhấc chân, dẫm ở nàng kéo trên mặt đất mép váy, cười nói: "Đó là ta Thiên Môn trấn bên trong tiền bối. Bọn họ tại ta mù thời điểm sẽ xuất hiện bảo vệ ta."

"Khi đó sẽ, nhưng bây giờ sẽ không. Ngươi đã không có bọn họ bảo vệ."

Ngô Đồng buồn bã nói: "Bất quá khi đó ta bởi vậy buông tha ngươi, sau đó vào thành ký sinh tại cô nương này trên người."

Tô Vân cảm nhận được lòng bàn chân truyền đến khẽ động, lông mày nhíu lại, hung hãn ra tay!

Hắn vừa ra tay chính là Hồng Lô Thiện Biến cùng Nhật Nguyệt Điệp Bích hai loại công pháp kết hợp, tâm pháp hắn dùng chính là Hồng Lô Thiện Biến, mà võ công thì là Nhật Nguyệt Điệp Bích!

Hắn thi triển là Nhật Nguyệt Điệp Bích chiêu thứ sáu.

Chiêu thứ sáu tên liền gọi Nhật Nguyệt Điệp Bích, cái gọi là Nhật Nguyệt Điệp Bích, ý là mặt trời cùng mặt trăng giống như hai khối ngọc bích đồng dạng chồng lên nhau, chỉ là nguyệt thực cùng nhật thực hai loại thiên tượng.

Nhật Nguyệt Điệp Bích công pháp tay trái là dương tay phải là âm, tay trái chỉ nhật tay phải chỉ nguyệt, làm Nhật Nguyệt Điệp Bích lúc tay trái phía trước chính là nhật thực, lấy âm làm chủ, tay phải phía trước chính là nguyệt thực, lấy dương làm chủ.

Tô Vân một tay khí huyết hóa thành mặt trời một vòng, một tay khí huyết hóa thành trăng sáng một vòng, hai tay như tiễn xuyên vòng tròn, chân đạp thiếu nữ kia Ngô Đồng thật dài váy, ép lên đi vào, hai tay liền xuyên, mỗi một kích lực lượng đánh trên không trung đều bộc phát ra bành bịch tiếng vang!

Nhưng mà, hắn một lòng càng ngày càng nặng, bất luận hắn làm sao công kích, hắn cũng không từng đụng phải nữ tử kia một phân một hào!

Hắn cho dù giẫm lên đối phương quần áo, cũng giống là trước sau cùng nữ tử kia kém lấy một khoảng cách.

Tô Vân ngừng tấn công, tận lực nhớ lại bản thân đi vào mảnh này chính đường lúc nhìn thấy cảnh tượng, trong đầu hình thành một bức không gian địa lý đồ.

Bình thường địa lý đồ là mặt phẳng, mà hắn vẫn là người mù lúc nuôi thành vẽ địa lý đồ thói quen, trong đầu hắn địa lý đồ lại là lập thể.

"Ta tại đi tới Sóc Phương sau đó, nghĩ thông suốt một ít chuyện."

Ngô Đồng âm thanh truyền đến, chợt trái chợt phải, tích tắc trước tích tắc về sau, lơ lửng không cố định, thanh âm kia bên trong giống như là không có bất kỳ cái gì tình cảm: "Ta nghĩ thông suốt chuyện này, là vì sao ta có thể từ Táng Long lăng bên trong trốn ra được."

Tô Vân giật mình, lộ ra vẻ suy tư, mặt giãn ra cười nói: "Như vậy, ngươi nghĩ thông suốt?"

"Ta nghĩ thông suốt."

Ngô Đồng âm thanh giống như là từ đáy lòng của hắn truyền đến, nàng giống như là giấu ở Tô Vân trong lồng ngực, tại hắn trong lồng ngực phát ra êm tai lại không có tình cảm âm thanh: "Có người cần ta tới làm thiên hạ loạn lạc, làm ra náo động, mà hắn tới diệt trừ ta, đạt được danh lợi cùng danh vọng. Hắn muốn dùng cái này để hoàn thành một hồi thay trời đổi đất đại nghiệp."

Tô Vân giẫm lên quần áo của nàng chuyển bước, hỏi: "Người này là ai, ngươi cũng nghĩ thông?"

Ngô Đồng váy giống như là có thể không ngừng sinh trưởng đồng dạng, Tô Vân giẫm lên thiếu nữ này váy, trước sau tìm không được thiếu nữ này ở nơi nào.

Theo lý mà nói, nếu như Ngô Đồng váy thật dài như vậy mà nói, tuỳ tiện liền có thể phủ kín toàn bộ cung điện, để cung điện trên mặt đất đâu đâu cũng có váy đỏ!

"Váy của nàng tại sinh trưởng!" Tô Vân thầm nghĩ.

Lúc này, Tô Vân cảm giác được bản thân tại há miệng, bản thân đang phát ra thiếu nữ Ngô Đồng âm thanh!

Hắn nghe được bản thân đang nói: "Nghĩ thông suốt. Người kia, đương nhiên là một trăm năm mươi năm trước người kia. Hắn giống như là Chân Long đồng dạng, nổi bật, hơn người, hắn cũng giống Chân Long đồng dạng có thể lớn có thể nhỏ, có thể ẩn có thể hiện, có thể ngao du cửu thiên, cũng có thể lẻn vào vực sâu ẩn tàng dấu vết hoạt động."

Tô Vân sởn tóc gáy, Ngô Đồng nữ tử kia phảng phất cùng hắn thân thể dung hợp lại cùng nhau, có thể khống chế cử động của hắn đồng dạng.

Hắn rốt cuộc biết, một trăm năm mươi năm trước Táng Long lăng Thiên Đạo viện sĩ tử, vì sao không tiếc tất cả mọi người chết tại Táng Long lăng, cũng không dám rời đi.

Bởi vì mang theo cái này nhân ma rời đi, chỉ sợ thế giới bên ngoài căn bản là không có cách chống cự nhân ma tàn phá!

Cho nên bọn họ ôm thề sống chết quyết tâm, nhất định phải đem nhân ma lưu tại Táng Long lăng!

"Mọi người đều nói nhân ma là đáng sợ nhất."

Thiếu nữ kia Ngô Đồng giống như là từ trên người hắn rời đi, âm thanh từ thân thể của hắn bên trái hướng lên phương hướng truyền đến, phảng phất nổi bồng bềnh giữa không trung: "Nhưng mà nhân tâm mới là đáng sợ nhất. Nhân ma, không phải là nhân tâm âm u biến thành ma ư? Mà có vài người, trời sinh chính là nhân ma. Một trăm năm mươi năm trước giết chết ta, còn sống rời đi Táng Long lăng người kia, hắn xem như xác minh ta cái quan điểm này."

Tô Vân cười ha ha, cố giả bộ trấn định, nói: "Ngươi đã nghĩ thông suốt, như vậy vì sao còn muốn tham gia lần này đại

khảo, gây ra hỗn loạn?”

Cặp mắt của hắn vẫn như cũ không nhìn thấy đồ vật, chỉ có thể bằng khí huyết cảm ứng được một đoàn cái bóng mơ hồ, xoay quanh bản thân, ở trên đỉnh đầu không bay tới bay lui, giống như là trong chùa miếu phi thiên thần nữ.

“Hắn dẫn dụ ta làm ra chém giết, ta cũng đang tìm kiếm cơ hội dẫn dụ hắn lộ ra chân dung.”

Thiếu nữ Ngô Đồng âm thanh lơ lửng không cố định, cười rất là vui vẻ: “Hắn trốn, ở trong bóng tối, tìm không thấy hắn chân thân, ta tự nhiên không làm gì được hắn. Nhưng mà hắn dẫn dụ ta làm ra chém giết, ta chưa chắc không thể mượn cơ hội này dẫn dụ hắn hiện thân.”

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, vậy mà đối với người ma sinh ra vẻ khâm phục, nói: “Cho nên ngươi khi tiến vào Sóc Phương sau đó, cũng đã hoàn thành chuyển sinh, ngươi căn bản không cần mượn lần này đại khảo, lựa chọn mạnh nhất kẻ ký sinh, đúng hay không?”

“Ta chuyển sinh cần ba lần huyết tế, huyết tế quy mô càng lớn, ta chuyển sinh sau thực lực càng mạnh. Người kia cho là ta tất nhiên sẽ mượn lần này sĩ tử đại khảo tới gây ra hỗn loạn chuyển sinh. Nhưng mà hắn không ngờ rằng, ta tại sau khi vào thành cũng đã hoàn thành chuyển sinh.”

Thiếu nữ Ngô Đồng giống như là từ không trung đi tới mặt đất, nắm Tô Vân tay, Tô Vân cảm giác được bàn tay của nàng lạnh ngắt, giống như là tay của người chết.

Nữ hài kéo cánh tay của hắn tiến lên, dựa vào ở trên người hắn, nói khẽ: “Ta biết hắn chuẩn bị lợi dụng ta, cho nên ta căn bản không có đi làm ra đồ sát, ta lựa chọn ổn thỏa nhất một con đường. Ta tại tới Sóc Phương trên đường, cũng đã hoàn

thành ba lần huyết tế, vào thành sau đó trực tiếp chuyển sinh, từ từ trưởng thành. Ta tại chờ đợi hắn lộ ra sơ hở."

Nàng lôi kéo Tô Vân hướng về phía trước chạy, quay người trở lại nhìn Tô Vân, giống như là người yêu nắm tình lang tay, cười nói: "Hắn là cỡ nào giảo hoạt một người. Hắn nhất định sẽ ẩn tàng rất khá. Ta cố ý để độc giao ở bên ngoài thu hút bọn hắn lực chú ý, ta lại tại bên ngoài chế tạo hai trận rối loạn, vì chính là cho hắn cái này cơ hội lộ mặt. Đáng thương độc giao, đến bây giờ còn tưởng rằng ta là Thần Long!"

Tô Vân thân bất do kỷ đi theo nàng tiến lên, không từ cái rùng mình, cười ha ha nói: "Ngươi thật là một cái đứa bé lanh lợi, ta phát hiện ta dần dần thích ngươi."

"Đúng đây này!" Thiếu nữ Ngô Đồng đầu tựa vào trên vai của hắn, thân mật cọ xát.

Tô Vân bị nàng chà xát giống là xù lông hồ ly, từng chiếc lông tơ dựng thẳng, ráng chống đỡ lấy cười nói: "Hắn bại lộ sau đó, ngươi liền biết mình đối thủ là người nào, mà khi đó ngươi nhưng ẩn giấu ở chỗ tối, công thủ thay đổi, vẻ mặt của hắn chắc chắn đặc sắc cực kỳ!"

Thiếu nữ Ngô Đồng dừng bước lại, vui vẻ đến hai tay ôm lấy cổ của hắn, giống như là được ban thưởng người yêu, thân mật vô cùng: "Hắn chắc chắn nghĩ không ra ta cũng đang đợi tính toán hắn! Hiện tại, trời bên ngoài hẳn là sắp tối rồi a? Ngươi ta ở giữa, còn có một trận chiến đây!"

Tô Vân hai tay ôm lấy bờ eo của nàng, cười nói: "Ta đột nhiên nhớ tới, ta chỉ ăn một bữa cơm, cơm trưa còn không có ăn. Ngươi có đói bụng không? Nếu không ăn trước ít đồ?"

Thiếu nữ Ngô Đồng cười ha hả nói: "Ăn cái gì? Nơi này là Linh giới, có thể có cái gì ăn?"

“Ăn ta một kích!”

Tô Vân cười ha ha, khép lại nàng vào lòng, không nói lời gì thi triển ra Lão Viên Bão Chung, hướng phía dưới trùng trùng điệp điệp ngừng đi!

Nếu là bình thường sĩ tử, ăn hắn đòn đánh này, toàn thân xương cốt đều sẽ bị đánh tan, nhưng mà trong ngực hắn thiếu nữ lại đột nhiên ở giữa biến mất, để hắn một kích này lực lượng hoàn toàn rơi vào khoảng không.

Tô Vân trong lòng cảm giác nặng nề, cười nói: “Ngô Đồng, ngươi dùng khí huyết áp chế ta ngũ giác lục giác, cho ta tạo thành ảo giác? Như vậy ngươi chân thân ở đâu?”

“Ta một mực nằm tại trên bảo tọa, chưa hề động tới thân thể.”

Tô Vân bỗng nhiên nghiêng người, mặt hướng bảo tọa phương hướng, cái trán toát ra mồ hôi lạnh.

Trên bảo tọa, thiếu nữ áo đỏ chậm rãi đứng dậy, từ đầu đến cuối, nàng đều chưa từng động tới, mà là lấy bản thân khí huyết áp bức Tô Vân khí huyết, cho hắn tạo thành đủ loại ảo giác!

Mà lần này, nàng quyết định động thủ.

“Ta còn có một cái nghi vấn.”

Tô Vân lộ ra mù tịt không biết mỉm cười, hỏi: “Ngươi vì sao muốn nói cho ta biết những này? Ta nếu là chết rồi, ngươi chính là người mạnh nhất, người bên ngoài khẳng định sẽ nghi ngờ ngươi là nhân ma! Mà ngươi nếu là bỏ qua ta, liền không sợ ta sống rời đi nơi này sau đó, đem ngươi sự tình nói ra?”

“Tô lang, ngươi nghĩ gì thế?”

Thiếu nữ Ngô Đồng khúc khích cười ra tiếng, nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt của hắn, vì hắn lau đi mồ hôi trán, giọng

nói nhẹ nhàng nói: “Bọn họ sẽ không tin ngươi, bởi vì ta sẽ phân ra một phần ký sinh ngươi, thôn phệ ngươi nội tâm. Ngươi chính là nhân ma, ngươi đào thải ta, trở thành duy nhất người thắng trận. Hơn nữa…”

Đúng lúc này, Tô Vân trong cơ thể truyền đến kịch liệt lôi âm, nguyên khí gần như nổ giống như tăng lên, tràn vào cánh tay phải của hắn bên trong!

“咙 cục cục —— “

Hắn trong lồng ngực lôi âm hóa thành nộ long trường rống, khí huyết lấy vô cùng kinh khủng tốc độ tràn vào cánh tay phải, Tô Vân xoay người, xuất kiếm!

Ngay tại hắn xuất kiếm trong tích tắc, hắn lần nữa mất đi đối thiếu nữ kia Ngô Đồng cảm ứng.

“Hơn nữa, ngươi chính là nhân ma, ngươi sẽ ra ngoài sau đó đại khai sát giới.”

Thiếu nữ áo đỏ Ngô Đồng, xuất hiện tại hắn “Tầm mắt” bên trong, thiếu nữ kia một thân đỏ thẫm, đi lại tại Thiên Môn trấn lạc ấn bên trong, ngẩng đầu nhìn trên bầu trời Tiên kiếm, lại hướng hắn cười cười: “Hắn giết ngươi, liền sẽ cho là ta chết rồi, thả lỏng cảnh giác. Từ đây địch sáng ta tối, hắn liền rơi vào trong lòng bàn tay của ta.”

Tô Vân nghiến răng, nguyên khí tràn vào hai con ngươi bên trong, bát diện triều thiên khuyết được nguyên khí thoải mái, lập tức trở nên sáng lên.

“Có thể hay không sống, ở đây một lần!”

Tô Vân gần như điên cuồng, liều mạng thôi thúc cái kia bát diện triều thiên khuyết lạc ấn: “Ta ngược lại muốn xem xem, Thập Cẩm Tú Đồ có thể hay không đối kháng khôi phục Thiên môn, phong ấn ta nội tâm!”

Bát diện triều thiên khuyết bên trong vô số thần thú hình vẽ phục sinh, bay về phía Thiên môn, Thiên môn khôi phục, một cỗ khó có thể tưởng tượng lực hút truyền đến, dẫn dắt Tô Vân nội tâm, thử đem hắn nội tâm kéo vào một cái thế giới khác!

Cũng trong lúc đó, Thập Cẩm Tú Đồ trấn áp Tô Vân Linh giới, để Tô Vân Linh giới duy trì khép kín trạng thái, mà hắn nội tâm, chính là ở tại bản thân Linh giới bên trong.

Thiên môn lực lượng, cùng Thập Cẩm Tú Đồ lực lượng, tại thời khắc này đột nhiên va chạm!

Tô Vân bên tai truyền đến một tiếng chuông vang!

Đó là quen thuộc hoàng chung chuông vang!

Khí huyết của hắn gần như cuồng bạo giống như tăng lên, đó là tính linh thần thông bên trong tích chứa khí huyết cùng hắn bản thân khí huyết liên kết, dung hợp một chỗ, để hắn quay về Uẩn Linh cảnh giới!

Tô Vân trong hai mắt, bất luận Tiên kiếm vẫn là Thiên Môn trấn, hoặc là sóng lớn cuộn trào mãnh liệt Bắc Hải cùng thiên ngoại thế giới, đồng thời xoay tròn, hướng bốn phía biến mất.

Ánh mắt của hắn hồi phục thị lực, ngũ giác lục giác toàn bộ khôi phục, chính đường phong cảnh lần nữa xuất hiện trong mắt hắn, thiếu nữ áo đỏ kia cũng xuất hiện tại trong tầm mắt của hắn.

Tô Vân gầm thét, nghiêng người lấy cánh tay làm kiếm, xuất kiếm, kiếm chống Ngô Đồng!

Chương 73 : Tiên kiếm chém nhân ma

Chương 73: Tiên kiếm chém nhân ma

Cũng trong lúc đó, tọa trấn tại Thập Cẩm Tú Đồ bên trên Cầu Thủy Kính, Điền Vô Kỵ cùng Tả Tùng Nham bất ngờ phát hiện, Cẩm Tú đồ đột nhiên kịch liệt di động, giống như là có một cỗ đáng sợ vô cùng lực lượng tại đột phá Cẩm Tú đồ áp chế!

Thần Tiên cư bên trong, Đồng Khánh Vân, Văn Lập Phương cùng một đám các đại học cung tây tịch tiên sinh vội vàng đi tới bên cửa sổ, chỉ thấy Cẩm Tú đồ lay động, thậm chí để bốn phía lầu vũ cũng đi theo đong đưa, suýt nữa đụng vào trên không cái kia từng đạo cầu mây!

Mọi người kinh hoảng không thôi, lúc này mười bức Cẩm Tú đồ đã dung hợp quy nhất, biến thành một bức tranh, lại có Cầu Thủy Kính như vậy tuyệt đỉnh cao thủ tự thân trấn áp, lại vẫn không trấn áp được!

Lúc này sắc trời đã tối, cầu mây bên trên có linh sĩ nhen lửa tro tàn, thắp sáng đèn sáng, vì con đường chiếu sáng.

Lầu vũ bên trong cũng có từng cái gian phòng sáng lên ánh đèn, Sóc Phương thành hiện ra minh châu giống như ánh sáng.

Thập Cẩm Tú Đồ chấn động gây nên chấn động, để từng ngọn đèn sáng bành bành nổ tung, rất nhanh lầu vũ cùng con đường đều là một mảnh đen kịt!

“Nhân ma quả thật tại trong bức tranh!” Thần Tiên cư bên trong mọi người kinh hô lên.

Có người lẩm bẩm nói: "Đế sư khống chế Văn Thánh Công Đại Thánh linh binh, lại còn không trấn áp được, như vậy mệt mỏi, nhân ma thật mạnh mẽ như vậy ư?"

Cẩm Tú đồ trên không, kính quang như trụ động chiếu xuống, bị đánh đến phiêu diêu không chắc, mà ở ngoài sáng kính phía trên, vô số ngôi sao ánh sáng từ trong vũ trụ động chiếu xuống, tại trong gương hội tụ.

Lúc này, Cầu Thủy Kính bị xung kích đến thân hình không yên, loạng choà loạng choạng.

Văn Lập Phương thấy thế, lòng nóng như lửa đốt, cắn răng nói: "Đồng phó xạ, nhân ma tại trong bức tranh, đến bây giờ ngươi còn nhìn không ra cái này Cầu Thủy Kính, đến cùng là muốn trấn áp nhân ma còn là phải giúp nhân ma phục sinh? Hắn là đang trợ giúp nhân ma giáng lâm! Phó xạ, đợi không được!"

Đồng Khánh Vân chần chừ, bỗng nhiên nghiến răng, lạnh lùng nói: "Văn phó xạ, ngươi ta đồng loạt ra tay, nhất thiết phải ngăn cản hắn, ngăn cản nhân ma giáng sinh!"

Hai người lao ra Thần Tiên cư, mỗi người tế lên tính linh thần binh!

Đồng Khánh Vân chính là Văn Xương học cung phó xạ, Đồng gia bản thân cũng là Sóc Phương thành đại thế gia, hắn tính linh thần binh đương nhiên là trọng bảo một cái.

Cái kia thần binh bay ra, chính là một cái ba chân hình tròn lò luyện đan, dày nặng vô cùng.

Đan lô có bốn cái phong nhãn, phong nhãn bên trong điêu khắc lấy Tất Phương hình vẽ, theo trong lò đan hỏa nhiệt độ tăng lên, cái kia bốn cái Tất Phương dường như sống lại đồng dạng, tại phong nhãn bên trong vỗ cánh ngao du!

Đồng gia cùng Sóc Phương thành một đời Trúc Cơ công pháp Tất Phương Thần Hành Dưỡng Khí thiên rất nhiều nguồn gốc, môn công pháp này nhưng thật ra là Đồng gia gia truyền công pháp, năm đó Nguyên Đế thúc đẩy quan học, Đồng gia lão thần tiên liền đem nhà mình công pháp đưa ra ngoài, truyền thụ cho Sóc Phương một đời quan học.

Sóc Phương vô số sĩ tử, có thể nói đều là nhận Đồng gia ân tình.

Mà Đồng gia tính linh thần binh, cũng là mang theo Tất Phương hình vẽ, Đồng gia rất nhiều linh sĩ, cũng đều là quan tưởng Tất Phương, có không ít linh sĩ chế tạo linh binh cũng có nhiều Tất Phương hình vẽ.

Một bên khác, Văn Lập Phương cũng đem tính linh thần binh tế lên, nàng tính linh thần binh chính là một cái kỳ lạ gương đồng, gương đồng cấu tạo cực kỳ phức tạp, bị nàng nhẹ nhàng kéo một phát, cái kia gương đồng giống như là cắt giấy đồng dạng, vậy mà boong boong boong trước sau phân ra vô số cái phương diện.

Gương đồng lại cùng cắt giấy khác biệt, mỗi cái phương diện ở giữa lẫn nhau hướng phương hướng khác nhau vận chuyển, trung tâm phương diện càng ngày càng sáng rực.

Văn Lập Phương là Cửu Nguyên học cung phó xạ, Văn gia cũng là đại gia tộc, cứ việc so ra kém Đồng gia, nhưng cũng là đời đời tương truyền thế gia, nội tình thâm hậu.

Nàng tính linh thần binh cũng là cực kỳ cường đại, chỉ là cũng không phải là Văn gia bảo vật, mà là Cửu Nguyên học cung trấn cung chi bảo.

Văn gia không giống Đồng gia có bối cảnh khủng bố như vậy, bởi vậy nàng không cách nào giống như Đồng Khánh Vân

như vậy tiện tay lấy ra một cái trọng bảo, đành phải sử dụng Cửu Nguyên học cung trấn cung chi bảo.

Cửu Nguyên học cung quanh năm tại bốn đại trong học cung đứng hàng thứ ba, có đôi khi còn có thể dồn xuống Mạch Hạ học cung xếp tới vị thứ hai, hắn trấn cung chi bảo tự nhiên không thể coi thường!

Buổi tối, chính là Cầu Thủy Kính "Suy yếu nhất" thời điểm, hơn nữa Cầu Thủy Kính ngay tại "Toàn tâm toàn ý" thôi thúc Cẩm Tú đồ lực lượng đối kháng nhân ma, đối mặt bọn hắn cái này hai đại cường giả tập kích, kết quả tự nhiên có thể tưởng tượng được!

"Đồng phó xạ, Văn phó xạ, các ngươi làm cái gì?"

Mạch Hạ học cung phó xạ Điền Vô Kỵ thấy thế, không khỏi giận dữ, quát chói tai một tiếng: "Thiên Lôi chiếu!"

Ầm!

Trên bầu trời một đoàn ánh sáng nổ tung, trên bầu trời lôi đình xen lẫn, ánh sáng như là thác nước hạ xuống, xoay quanh Cẩm Tú đồ hình thành một cái to lớn lồng.

Nhưng sau một khắc, Điền Vô Kỵ thần thông liền bị hai người phá vỡ.

Điền Vô Kỵ bay lên trời, nghênh tiếp Đồng Khánh Vân cùng Văn Lập Phương.

"Điền lão đầu mau tránh ra!"

Đồng Khánh Vân giận dữ, toàn lực thôi thúc đan lô, đan lô bên trong thần điểu kêu to, lửa cháy hừng hực tự trong đó bay ra, hóa thành dài đến mấy chục trượng sóng lửa.

Hô!

Bốn cái Tất Phương thần điểu tại sóng lửa đầu mút vỗ cánh phi hành, vòng qua Điền Vô Kỵ, hướng ngồi ngay ngắn không động Cầu Thủy Kính xông tới.

Cùng lúc đó, Văn Lập Phương thôi thúc cái kia mặt cổ quái gương đồng, dốc hết có khả năng thôi thúc gương đồng uy năng, hướng Cầu Thủy Kính đánh tới!

Nhưng vào lúc này, trong bóng tối đột nhiên truyền đến cười to một tiếng: "Hai vị phó xạ, cám ơn!"

Văn Lập Phương cùng Đồng Khánh Vân sắc mặt biến hóa, chỉ thấy Thập Cẩm Tú Đồ bốn phía, từng tòa lầu vũ tầng cao nhất, chẳng biết lúc nào xuất hiện từng cái sừng sững trong bóng đêm thân ảnh, dữ tợn mà mạnh mẽ, giống như quỷ mị!

Giờ phút này chút thân ảnh vậy mà đồng thời hướng Cầu Thủy Kính nhào tới, cho dù là Điền Vô Kỵ Thiên Lôi chiếu thần thông còn sót lại ánh sáng, cũng không cách nào soi sáng ra thân ảnh của bọn hắn nhào bột mì mắt!

"Thiên Thị Viên lão khu không người yêu ma!"

Đồng Khánh Vân cùng Văn Lập Phương sắc mặt đại biến, Văn Lập Phương thất thanh nói: "Những này khu không người lão quái vật, làm sao lại để mắt tới Cầu Thủy Kính? Gay go! Không kịp thu lực!"

Bọn họ tính linh thần binh uy lực đã bộc phát, căn bản không kịp thu lực.

Thẳng đến lúc này, bọn họ mới tỉnh táo lại, đây là một hồi nhằm vào Thập Cẩm Tú Đồ chủ nhân cái bẫy.

Cục này mục đích, không phải là vì phóng thích nhân ma, để cho người ta ma phục sinh, cũng không phải tại Sóc Phương thành tạo thành náo động lớn, mà là trọng thương thậm chí giết chết Thập Cẩm Tú Đồ chủ nhân, để Sóc Phương thành thiếu một cái chiến lực mạnh mẽ nhất!

Không có cái này chiến lực, liền không người có thể hàng phục nhân ma, không người có thể đối kháng náo động, Thiên Thị Viên khu không người cũng có thể vì vậy mà mở rộng, những cái kia bị trấn áp yêu ma quỷ quái, liền có thể gióng trống khua chiêng tấn công Sóc Phương!

Chỉ tiếc, bọn họ tỉnh ngộ trễ một chút.

Đột nhiên, Cầu Thủy Kính vươn người đứng dậy, trên bầu trời cái kia mặt thanh thế to lớn ngay tại tiếp đón ánh mặt trời duy trì Thập Cẩm Tú Đồ gương sáng, đột nhiên ông một tiếng động chiếu xuống, gương sáng rầm rầm phi hành, xoay quanh Cầu Thủy Kính gào thét xoay tròn.

Trong chớp nhoáng này, bốn phương tám hướng bóng tối bị ánh sáng thông suốt, Cầu Thủy Kính bên người phảng phất dựng vô số khối thông suốt kính, khúc xạ bốn phương tám hướng tất cả ẩn tàng ẩn nấp thân ảnh, đem mỗi người gương mặt chiếu sáng!

Không chỉ có như vậy, hắn mặt kính thể hiện ra mỗi người thần thông, thể hiện ra mỗi một cái tính linh thần binh ngay tại nở rộ uy lực uy năng.

Cầu Thủy Kính giơ tay lên, lòng bàn tay xuất hiện từng mặt hình tròn như nước màn đồng dạng gương sáng, nghênh tiếp đạo thứ nhất thần thông.

Cái kia thần thông chính là đan lô bên trong Tất Phương thần điểu, gào thét vọt tới, đụng vào gương sáng bên trong, phát ra bịch một tiếng nhẹ vang lên, giống như là cục đá rơi vào yên bình mặt hồ phát ra âm thanh.

Cái kia Tất Phương ngay sau đó hóa thành trong gương hỏa điểu, vỗ cánh, nhưng không nhúc nhích, phảng phất bất động tại trong gương.

Cầu Thủy Kính bàn tay di động, trên không lần lượt xuất hiện từng mặt hình tròn màn nước giống như gương sáng, trước trước sau sau, trái trái phải phải, một mặt lại một mặt màn nước giống như mặt kính trải rộng ra, nghênh tiếp từng chiêu thần thông từng ngụm linh binh.

Hòn đá nhỏ đập vào mặt hồ thùng thùng âm thanh cũng liền thành một đường, vang lên không ngừng.

Vù.

Cầu Thủy Kính run lên ống tay áo, hai tay chắp sau lưng, tất cả thần thông cùng linh binh, toàn bộ biến mất trống không, chỉ còn lại có từng mặt nổi bồng bềnh giữa không trung Thủy Kính.

Hắn từ xế chiều liền bắt đầu tiếp đón ánh mặt trời tụ lực, vì cái gì chính là giờ khắc này!

Bốn phía đang nhào về phía Cầu Thủy Kính những cái kia khu không người yêu ma không khỏi sắc mặt đại biến, trong đó một đầu lão yêu la lên: "Hắn không phải Cẩm Tú đồ chủ nhân! Đi mau —— "

Cầu Thủy Kính bốn phía treo cao gương sáng bên trong, những cái kia bị định trụ thần thông cùng linh binh đột nhiên uy lực bộc phát, từ trong gương bắn nhanh mà đi!

Đồng Khánh Vân vội vàng kêu lớn: "Thủy Kính tiên sinh, ta cũng không phải là cố ý…"

Ầm!

Hắn trúng liền hơn mười đạo thần thông, bay ngược mà đi.

Mà bốn phía trúng chiêu Thiên Thị Viên yêu ma quỷ quái càng là không biết bao nhiêu, có đại yêu tại chỗ nổ tung, có trực tiếp hồn phi phách tán, trên bầu trời chân cụt tay đứt như mưa hạ xuống, mặt khác yêu ma quỷ quái mỗi người bị

thương, nhao nhao trốn xa, tại từng tòa cao ốc cùng từng đạo cầu mây ở giữa nhảy nhót lung tung, nhanh chóng bỏ chạy.

Những cái kia yêu ma rất là mạnh mẽ, bằng không cũng không dám đi vào Thiên Thị Viên, nhưng mà đối mặt Cầu Thủy Kính, bọn họ vẫn còn phải kém hơn quá nhiều, trúng chiêu sau đó liền biết nếu như không trốn, chắc chắn phải chết.

"Phóng thích nhân ma người kia lầm trúng phó xa, nhưng ta lầm trúng phó xa, cũng không đem người kia chân thân dẫn tới."

Cầu Thủy Kính sắc mặt chìm xuống, ống tay áo lắc một cái vác tại sau lưng, cất giọng nói: "Tất cả tây tịch nghe lệnh, truy kích giặc cùng đường, tận lực bắt sống! Nhất định phải sống, nhất định phải tra ra những yêu ma này sau lưng là ai tại sai khiến!"

Thần Tiên cư bên trong, các đại học cung tây tịch tiên sinh nghe vậy, nhao nhao tung người mà đi, đuổi giết những cái kia lẻn vào trong bóng tối yêu ma.

"Thủy Kính tiên sinh…"

Đồng Khánh Vân che ngực, khóe miệng mang máu, lảo đảo đi tới, âm thanh khàn giọng nói: "Tiên sinh vì sao nói thẳng ra muốn bắt người sống? Nếu là những yêu ma này sau lưng có người làm chủ, nghe nói như thế, há lại cho bọn họ sống sót trở về?"

Cầu Thủy Kính chắp hai tay sau lưng, đối mặt Đồng Khánh Vân, ánh mắt rơi vào trên mặt của hắn, thản nhiên nói: "Đồng hiền chất, ta sở dĩ nói như vậy, chính là vì để phía sau màn người kia ra tay, giết chết những yêu ma này."

Đồng Khánh Vân kinh ngạc vô cùng, ngẩng đầu nhìn hắn: "Xin tiên sinh chỉ giáo."

Cầu Thủy Kính sau lưng bàn tay lòng bàn tay hướng lên, trong lòng bàn tay xuất hiện một mặt gương sáng, không nhanh không chậm xoay tròn, thần thông nội uẩn, giấu giếm sát cơ, thản nhiên nói: "Những yêu ma này chạy trốn phương hướng không giống nhau, phía sau màn người kia muốn diệt trừ bọn họ, liền cần điều động thế lực của mình. Chỉ cần hắn điều động thế lực, sẽ bị bại lộ bản thân."

Đột nhiên, Sóc Phương thành trong màn đêm, từng tiếng kịch liệt tiếng còi truyền đến, Vũ Thần bộ âm thanh lộ ra dị thường to rõ: "Tất cả sai dịch nghe lệnh, bắt yêu ma, không thể buông đi một cái! Thành phòng! Điều động thành phòng!"

Đồng Khánh Vân sắc mặt đại biến, lộ ra vẻ không thể tin được, thất thanh nói: "Vũ Thần bộ! Chẳng lẽ là hắn?"

Cầu Thủy Kính nhìn chằm chằm hắn, chậm rãi tán đi sau lưng gương sáng thần thông, tiếp tục nói: "Chỉ là Vũ Thần bộ còn chưa xứng làm cái này chủ sử sau màn, chỉ là một cái tiểu lâu la mà thôi. Coi như chủ sử sau màn có thể giết chết tất cả yêu ma, lão khu không người bên trong còn có càng thêm xa xưa ma quái. Khi đó, những lão quái vật này liền sẽ bởi vì những yêu ma này cái chết mà bán đi hắn."

Hắn xoay người, nhìn xa Sóc Phương Thánh Nhân ở sơn trang, mỉm cười nói: "Như vậy, hắn liền không chỗ có thể ẩn nấp."

Cẩm Tú đồ bên trong, tiếng chuông vang lên, Tô Vân lấy tay làm kiếm, dốc hết có khả năng, chém về phía Ngô Đồng!

Một kiếm này, là Tiên kiếm chém yêu long một kiếm kia, vô địch một kiếm, chưa có người có thể tìm ra sơ hở một kiếm, tuyệt không có khả năng lỡ tay một kiếm!

Xùy!

Kiếm mang như máu, chiếu sáng Thiên Lâu Tú Cảnh, đi tới Ngô Đồng bụng dưới!

Coong!

Lại là một tiếng chuông vang, Tô Vân lộ ra kinh ngạc vô cùng vẻ mặt, khó có thể tin nhìn bàn tay của mình.

Hắn một kiếm này, bị ngăn lại.

Thiếu nữ Ngô Đồng, đem hắn một kiếm này ngăn lại!

Ngay tại Ngô Đồng chặn lại một kiếm này đồng thời, thiếu nữ khóe miệng đột nhiên bắt đầu chảy máu, máu tươi ừng ực ừng ực tới phía ngoài tuôn.

Nàng ngũ tạng lục phủ bắt đầu bị tổn thương, bị mạnh mẽ kiếm khí ăn mòn, sắp tử vong.

"Tốt kiếm thuật!"

Thiếu nữ Ngô Đồng lộ ra một vệt quỷ dị mỉm cười, thân hình dần dần trở thành nhạt: "Ngươi nên làm gì hướng ra phía ngoài người giải thích, ngươi không phải nhân ma?"

Nàng nằm ở sắp chết trạng thái, thân hình biến mất, bị đưa ra Cẩm Tú đồ.

Tô Vân ngơ ngác đứng ở nơi đó, đột nhiên tán đi cánh tay phải khí huyết, lảo đảo đi ra phía trước, đặt mông ngồi tại Thiên Lâu Tú Cảnh trên bảo tọa.

Cánh tay trái của hắn khuỷu tay đáp lên trên lan can, tay trái chống đỡ cái trán, cánh tay phải vô lực buông xuống một bên, rơi vào buồn rầu bên trong.

Đúng vậy a, hiện tại, hắn nên như thế nào giải thích bản thân không phải nhân ma?

Chương 74 : Trường sinh ảo diệu (Bổ sung)

Chương 74: Trường sinh ảo diệu (thứ hai cầu tiến cử)

Cẩm Tú đồ ở dưới trên bình đài, mấy cái tây tịch kinh hoảng la lên: "Mau tới cứu người!"

Thiếu nữ Ngô Đồng bị đưa ra Cẩm Tú đồ, ngũ tạng lục phủ đều ở rạn nứt biên giới, trong miệng không ngừng có máu xông ra.

Cái này tại nhiều lần đại khảo bên trong là chưa từng chuyện từng phát sinh qua, tại Cẩm Tú đồ bên trong bị thương, nhiều nhất là da thịt phía trên, không thể nhận trí mạng tổn thương.

Thập Cẩm Tú Đồ có thể bảo hộ sĩ tử không nhận vết thương trí mạng, nhưng mà cái cô nương này nhưng tại Cẩm Tú đồ bên trong chịu vết thương trí mạng, chẳng lẽ nói có sĩ tử nào có thể đối kháng được Thập Cẩm Tú Đồ áp chế hay sao?

Từng vị tây tịch tiên sinh ngẩng đầu lên, ngước nhìn Thập Cẩm Tú Đồ, ánh mắt lấp lóe: "Trong bức tranh còn lại cái kia cái cuối cùng sĩ tử, chỉ sợ chính là phục sinh nhân ma!"

"Bảy ngày trước đó, ta vẫn là Thiên Môn trấn thiếu niên, bên cạnh ta có bốn cái hồ ly, bọn họ là bạn học ta."

Tô Vân tựa vào Thiên Lâu Tú Cảnh cao tầng nhất trên bảo tọa, nhìn về phía ngoài cửa, ngoài cửa có lấy hành lang dài dằng dặc, cuối hành lang là cung điện cửa, ngoài cửa là bích tỉ giống như không trung.

“Khi đó ta duy nhất phiền lòng sự tình, chính là trong trấn có một vị ta tôn trọng lão nhân khả năng không phải người.”

Hắn đứng dậy, đi ra ngoài, trong lòng nổi lên rảnh rỗi ưu sầu: “Vừa mới qua đi bảy ngày thời gian, ta làm sao liền bị cuốn vào những chuyện kỳ quái này bên trong?”

Hắn bước đi tập tễnh xuyên qua hành lang, đi tới trước cửa cung, hai tay đáp lên trên lan can.

Trước mắt thế giới vẫn như cũ tươi đẹp mỹ lệ, ảo ảnh biến thành đại mạc treo ở trên trời, bên cạnh chính là cao vào mây trời cây ngô đồng, cầu dài như hồng, xuyên qua tầng mây uốn lượn mà xuống, ngọa sóng trên hồ.

Linh giới bên trong thời gian phảng phất không di động đồng dạng, vĩnh viễn cố định tại thời khắc này, không có phiền não, không có ưu sầu.

“Nông thôn hài tử vào thành đi học đọc sách, vì sao khó như vậy?”

Tô Vân thở dài, di chuyển một chút cánh tay phải, cánh tay phải của hắn đau rát.

Cánh tay phải lại phế.

Hắn nói thầm lấy phàn nàn một câu: “Ta chỉ là muốn vào thành, cùng nhị ca muốn cùng đệ đệ muội muội cùng nhau đi học mà thôi…”

Đột nhiên, trên bầu trời xuất hiện lão giả Tả Tùng Nham gương mặt, con mắt thật to giống như là trên bầu trời nhiều thêm hai vầng mặt trời, trở mình chuyển động một vòng, cuối cùng tìm đến Tô Vân thân ảnh.

“Tả phó xạ, ta như ngươi mong muốn, đánh bại ba vạn sĩ tử cùng nhân ma, cầm tới đệ nhất.” Tô Vân sắc mặt không chú ý, ngẩng đầu nói.

Hô ——

Tả Tùng Nham gương mặt ở trên bầu trời di động, bày ra những đám mây trên trời, thậm chí đem mặt trời chen đến một bên.

Khuôn mặt kia buông xuống xuống, trôi lơ lửng ở Tô Vân trước mặt, so thiên lâu còn muốn to lớn, khí nhả như gió, khí thở dài như sấm: "Đánh bại nhân ma? Ngươi nói ngươi đánh bại nhân ma?"

"Thiên Lâu Tú Cảnh trên mặt đất, có máu của nàng dấu vết."

Tô Vân ngước đầu nhìn lên cái kia to lớn gương mặt, trầm ổn như cũ vô cùng, nói: "Ngươi có thể kiểm tra thực hư."

Tả Tùng Nham mắt trái đột nhiên bùm một tiếng từ trong hốc mắt nhảy ra, rơi xuống đất mọc ra hai cái chân chân, cất bước hướng Thiên Lâu Tú Cảnh bên trong đi tới, con mắt đằng sau còn có thật dài thần kinh thị giác cùng thẳng cơ nghiêng cơ.

"Có vết máu cũng không thể đại biểu cái gì."

Cái kia mọc ra hai chân con mắt một bên đi vào trong, vừa nói: "Ta vừa mới cảm giác được có cỗ lực lượng đáng sợ đột phá Thập Cẩm Tú Đồ trấn áp, vậy hiển nhiên không phải ngươi có khả năng thi triển ra lực lượng! Nếu như ngươi chính là nhân ma, như vậy chính là ngươi đột phá Thập Cẩm Tú Đồ trấn áp, đả thương sĩ tử Ngô Đồng!"

Lời tuy nói như thế, hắn vẫn là đi vào trong điện, thu thập một chút máu dạng.

Tô Vân mặt không đổi sắc, nói: "Là ta bản thân lực lượng, đột phá Thập Cẩm Tú Đồ áp chế, đánh cho bị thương nhân ma. Nhân ma, chính là xếp hạng thứ hai sĩ tử Ngô Đồng."

Cứ việc trước mắt một màn này cực kỳ hoang đường lạ lùng, nhưng hắn lại thấy có trách hay không.

Nơi này là Cẩm Tú đồ nội bộ Linh giới, Linh giới bên trong phát sinh bất cứ chuyện gì đều là khả năng, dù sao nơi này là mộng cảnh, nội tâm ở chi địa.

Cái kia con mắt đi trở về, tung người nhảy lên, nhảy quay mắt vành mắt bên trong, tả hữu cọ xát, tìm cái tư thế thoải mái, lúc này mới tại trong hốc mắt cắm rễ.

Trên bầu trời Tả Tùng Nham nháy mắt ra hiệu, sau một lúc lâu mới khôi phục bình thường, cười lạnh nói: "Thượng sứ, ý của ngươi là nói, ngươi bản thân lực lượng, còn tại Thập Cẩm Tú Đồ phía trên? Vừa mới là ngươi cưỡng ép đột phá Thập Cẩm Tú Đồ áp chế, đả thương nhân ma Ngô Đồng?"

Tô Vân gật đầu bất đắc dĩ, thử dò xét nói: "Ta nói như vậy, có phải là không có người tin tưởng?"

"Ngay cả ta đều không tin!"

Tả Tùng Nham tung bay ở trên bầu trời mặt mo nhíu chặt lông mày: "Cho dù ta biết ngươi là Thiên Đạo viện sĩ tử, lại biết ngươi là đại đế phái tới sứ giả, ta cũng không thể nào tin nổi ngươi có thể chiến thắng nhân ma, càng không tin ngươi có thể đột phá Thập Cẩm Tú Đồ áp chế."

Tô Vân lặng im phút chốc, nói: "Ngươi không tin, những người khác càng sẽ không tin."

Tả Tùng Nham gật đầu: "Không sai."

Tô Vân thở dài, điều động khí huyết, tràn vào hai mắt, kích phát bát diện triều thiên khuyết, nhất thời Thiên môn lần nữa mở ra.

Ầm ——

Thập Cẩm Tú Đồ bên trong Linh giới nhất thời đất rung núi chuyển, cùng Thiên môn lực lượng xung đột lẫn nhau đụng, làm cho cả trong bức tranh Linh giới lung lay sắp đổ, dường như lúc nào cũng có thể hủy diệt!

Tô Vân tán đi nguyên khí, Thiên môn đóng lại, cỗ này kinh khủng xung kích lúc này mới từ từ ngừng.

Tả Tùng Nham sắc mặt đại biến, nhìn Tô Vân trong mắt có chút kính sợ: "Tiền bối thọ bao nhiêu?"

Tô Vân kinh ngạc.

Tả Tùng Nham nghiêm nghị nói: "Không nghĩ tới tiền bối là cùng Cầu Thủy Kính tiểu tử kia đồng dạng có thuật trú nhan, để cho ta tưởng lầm là thiếu niên, không nghĩ tới lại là Thiên Đạo viện lão quái… Lão tiền bối! Khó trách có thể chiến thắng nhân ma! Tiền bối bình tĩnh đừng nóng, cho ta suy nghĩ cái chủ ý."

Tô Vân vội vàng nói: "Phó xạ, ngươi hiểu lầm! Phó xạ, phó xạ ——, chạy thật nhanh!"

Cẩm Tú đồ bên trên, Tả Tùng Nham mơ màng tỉnh lại, vội vàng đi tới Cầu Thủy Kính bên người, Cầu Thủy Kính một bộ người lạ đừng gần bộ dáng, để Đồng Khánh Vân đám người không dám phụ cận chuyện trò.

Tả Tùng Nham không nghĩ ngợi nhiều được, thấp giọng nói: "Thủy Kính, trong bức tranh Tô Vân, là các ngươi Thiên Đạo viện vị tiền bối nào?"

Cầu Thủy Kính kinh ngạc, quay đầu nhìn về phía hắn, lộ ra vẻ không hiểu.

"Ngươi không dùng giấu diếm ta, ha ha!"

Tả Tùng Nham cười lạnh nói: "Các ngươi là Đông đô đại đế sứ giả, khâm sai, tới ta Sóc Phương điều tra cẩn thận, ngươi

ở ngoài sáng, Tô Vân ở trong tối! Cái kia Tô Vân tiền bối, khẳng định là Thiên Đạo viện lão quái vật, một thân thực lực tu vi cực kỳ khủng bố, cho dù là Văn Thánh Công tính linh thần binh đều không áp chế được…"

Cầu Thủy Kính nhíu lông mày, giơ tay lên nói: "Ngươi trước chờ một hồi, ta suy nghĩ có chút loạn, cho ta vuốt vuốt qua."

Tả Tùng Nham nhẫn nại tính tình đi tới đi lui, Cầu Thủy Kính sau một lúc lâu mới sửa sang lại ra nguyên nhân hậu quả, thử dò xét nói: "Ta là hoàng đế phái đến Sóc Phương khâm sai, ta tại sáng? Tô Vân là hoàng đế phái đi Sóc Phương giúp đỡ ta ám sứ, ở trong tối?"

Tả Tùng Nham cười lạnh: "Giả bộ, ngươi giả bộ!"

Cầu Thủy Kính lấy lại bình tĩnh, nói: "Ngươi mới vừa nói, Tô Vân đột phá Văn Thánh Công Thập Cẩm Tú Đồ trấn áp, bởi vậy ngươi gọi hắn là tiền bối, cảm thấy hắn là so với hai chúng ta còn cổ lão hơn quái vật?"

Tả Tùng Nham trong lòng hơi hồi hộp một chút, có một loại cảm giác không ổn.

Cầu Thủy Kính nói: "Hắn không phải. Hắn là ta dạy."

Tả Tùng Nham kêu rên một tiếng, nguyên bản liền không cao thân thể nhất thời thấp một đoạn dài: "Nguy rồi, vai vế thoáng cái mất hai bối!"

Cầu Thủy Kính lộ ra một tia nụ cười nhàn nhạt, ngay sau đó bị hắn ẩn núp, thản nhiên nói: "Ngươi không cần coi ta là thành ngươi tiền bối tiền bối, ta sẽ không chiếm ngươi cái này tiện nghi."

Tả Tùng Nham dựng râu trừng mắt, cắn răng nói: "Ngươi đã tại chiếm! Không nói cái này, Tô Vân đến cùng là chuyện gì xảy ra?"

“Trong mắt của hắn có đồ vật.”

Cầu Thủy Kính chần chừ một chút, vẫn là nói ra tình hình thực tế: “Trong mắt của hắn đồ vật rất quan trọng, quan hệ đến trường sinh một bước cuối cùng. Năm đó Bình Đế sai người đi tới Thiên Thị Viên Thiên Môn trấn, vì chính là nghiên cứu vật này.”

Tả Tùng Nham đánh cái cơ trí, âm thanh khàn khàn nói: “Chính là cỗ lực lượng này, để Thập Cẩm Tú Đồ bậc này Thánh Nhân chi bảo cũng áp chế không nổi, nhân ma cũng không cách nào chiếm đoạt hắn?”

Cầu Thủy Kính gật gật đầu: “Ngươi hẳn phải biết bảy năm trước Thiên Môn trấn trận kia kịch biến. Tô Vân trong mắt, chính là Thiên Môn trấn thành quả nghiên cứu.”

Tả Tùng Nham sắc mặt nghiêm nghị, phun ra một ngụm trọc khí, lẩm bẩm nói: “Trường sinh ảo diệu, giấu tại trong mắt của hắn… Thiên Đạo viện đều là thứ gì quái vật…”

Cầu Thủy Kính ánh mắt kỳ dị, lại không có chỉ ra sai lầm của hắn.

“Hiện tại duy nhất nan đề chính là, làm sao rửa đi trên người hắn nhân ma hiềm nghi.”

Cầu Thủy Kính nói: “Hiện tại hầu như tất cả mọi người cho là hắn là nhân ma, vị kia nhân ma tiểu cô nương rất hiểu điều khiển nhân tâm.”

Tả Tùng Nham thở phào nhẹ nhõm, cười nói: “Chuyện này có khó khăn gì? Ngươi là quyên ra Thập Cẩm Tú Đồ vị tiền bối kia, lại là đời trước đế sư, đại đế lão sư, vừa mới ngươi lại đối đầu lão khu không người phản loạn, đã bình định một hồi đại kiếp. Hiện tại ngươi danh vọng, chỉ cần khều lên dư luận, thêm chút trợ giúp, chỉ sợ có thể cùng Sóc Phương Thánh

Nhân đánh đồng! Ngươi nói Tô Vân không phải nhân ma, ai dám nghi ngờ?"

Cầu Thủy Kính bừng tỉnh hiểu ra, đây chính là nhân tâm ủng hộ hay phản đối!

Hiện tại hắn danh vọng, thậm chí có thể một lời định người sinh tử!

Tô Vân lưu tại thiên lâu bên trong, yên tĩnh chút đợi chờ, hắn vẫn luôn rất có kiên nhẫn.

Qua rất lâu, chung quanh hắn không trung dần dần trở nên bóng tối, Tô Vân định thần nhìn lại, chỉ thấy bản thân lại rơi vào trên bình đài, bốn phía cũng đều là sĩ tử.

—— bình thường sĩ tử đối với người ma một chuyện hoàn toàn không biết gì cả, chỉ biết là lão khu không người yêu ma quỷ quái đột kích, toàn thành lùng bắt sự tình.

"Cái này ba vạn sĩ tử căn bản không có ý thức được, bọn họ vượt qua cỡ nào nguy hiểm một đêm."

Tô Vân nhìn khắp bốn phía, thầm nghĩ: "Có đôi khi vô tri cũng là một niềm hạnh phúc. Bọn họ thật hạnh phúc."

Hắn vốn cho là mình sẽ bị người trùng trùng điệp điệp vặn hỏi, nhưng mà không ngờ tới lại là tới mấy cái tự xưng là Văn Xương học cung, Cửu Nguyên học cung cùng Mạch Hạ học cung thủ tọa tây tịch tiên sinh, tới khuyên nói Tô Vân ghi danh bọn họ học cung.

"Đi ra đi ra!"

Đồ Minh hòa thượng cùng Nhàn Vân đạo nhân đi lên phía trước, Nhàn Vân đạo nhân ngang ngược đem mấy vị kia thủ tọa tây tịch tiên sinh đẩy tới một bên.

Đồ Minh hòa thượng vẻ mặt ôn hoà, dáng vẻ trang nghiêm, chắp tay trước ngực hỏi thăm, chân thành nói: "Tiểu thí chủ thi

đệ nhất, thật đáng mừng, chúng ta Văn Xương học cung chính là bốn đại học cung chi khôi thủ, tiểu thí chủ có hay không muốn tới ta Văn Xương học cung?"

Mặt khác ba đại học cung thủ tọa tây tịch tiên sinh cười lạnh không thôi, chờ lấy làm trò cười.

"Tốt!"

Tô Vân vui mừng quá đỗi, cất cao giọng nói: "Nghe qua Văn Xương học cung kế thừa Văn Xương Đế Quân y bát, giáo thư dục nhân, khuyên người hướng thiện, bồi dưỡng trụ cột nước nhà, chính là thiên hạ quan học chi tấm gương. Hôm nay sĩ tử Tô Vân, có thể đến Văn Xương học cung ưu ái, đủ để vinh quang cửa nhà!"

Trên bình đài tất cả xôn xao.

Ba vạn sĩ tử thì thầm với nhau, lần này đại khảo đệ nhất sĩ tử, lại muốn ghi danh Văn Xương học cung?

Các đại học cung tây tịch tiên sinh càng là kinh ngạc, ngay sau đó hóa thành phẫn nộ: "Văn Xương học cung thật không biết xấu hổ, hướng trên mặt mình thiếp vàng, lừa gạt sĩ tử!"

Lúc này có mấy vị tiên sinh liền muốn tiến lên, cùng Nhàn Vân Đồ Minh lý luận.

Lúc này, Thánh công tử Bạch Nguyệt Lâu đi tới, khom người nói: "Đồ Minh đại sư, ta cũng muốn bái nhập Văn Xương học cung đi học, kính xin tác thành."

Bốn phía lại là tất cả xôn xao, mấy cái kia học cung thủ tọa tây tịch suýt nữa ngất đi, Văn Xương học cung khi nào thành bánh trái thơm ngon?

Liền Thánh Nhân đệ tử vậy mà cũng muốn đi Văn Xương học cung đi học!

Lý Trúc Tiên xâm nhập đám người, hung tợn trừng Tô Vân liếc mắt, hướng Nhàn Vân đạo nhân nói: "Đạo trưởng, ta cũng muốn ghi danh Văn Xương học cung!"

Trên bình đài nhất thời náo lật trời, la hét ầm ĩ tiếng một mảnh.

Thánh công tử Bạch Nguyệt Lâu tự nhiên không cần nâng, Sóc Phương Lý gia Lý Trúc Tiên lại là đứng hàng trước hai mươi sĩ tử, Lý gia là bản địa thế gia, biết rõ Văn Xương học cung nội tình, thế mà cũng phải ghi danh Văn Xương học cung!

"Nghe nói Lý gia đại công tử Lý Mục Ca, dự thi cũng là Văn Xương học cung. Chẳng lẽ cái này Văn Xương học cung không phải xếp tại bốn đại học cung thứ tư, mà là đệ nhất?" Có sĩ tử nghị luận.

Thiếu nữ Ngô Đồng nằm tại trên cáng cứu thương, bị người mang tới, hơi thở mong manh nói: "Đạo trưởng, đại sư, học sinh cũng muốn bái nhập Văn Xương học cung."

Bốn phía càng là ồn ào náo động, liền lần này đại khảo hạng hai, cũng muốn ghi danh Văn Xương học cung? Văn Xương học cung là muốn lên trời hay sao?

Đúng lúc này, Diệp Lạc công tử xâm nhập đám người, la lên: "Ta cũng muốn ghi danh Văn Xương học cung!"

Mọi người vốn là tại xôn xao, nghe vậy đột nhiên an tĩnh lại, vô số đôi mắt nhao nhao rơi vào Diệp Lạc công tử trên người.

Đón lấy, mọi người dời đi ánh mắt, tiếp tục xôn xao, thảo luận xôn xao.

Trạch Trư: Lâm Uyên Hành bên trên tam giang đề cử, hơn nữa lại là thứ hai, lại đến ta tham ăn các ngươi thân… Phi phi là tham ăn các ngươi phiếu đề cử thời gian! Cầu phiếu đề cử! !

Chương 75 : Sóc Phương thứ tư, cả nước trước ba

Chương 75: Sóc Phương thứ tư, cả nước trước ba

Tô Vân đề phòng liếc liếc Thánh công tử Bạch Nguyệt Lâu cùng thiếu nữ Ngô Đồng.

Hai người này đều không phải là đèn đã cạn dầu, một cái là muốn học Thánh Nhân ngụy quân tử, một cái là nhân ma phục sinh, nếu như trở thành Văn Xương học cung sĩ tử, còn không chọc cho Văn Xương học cung gà chó không yên?

Lý Trúc Tiên thì tại hung tợn nhìn chằm chằm hắn, hiển nhiên còn nhớ hắn giẫm bản thân mép váy, làm hại mình bị người đánh chết sự tình.

Tô Vân cảm giác được ánh mắt của nàng, quay đầu hướng thiếu nữ đáp lại mỉm cười thân thiện, thầm nghĩ: "Trúc Tiên cô nương có Lý Mục Ca chiếu cố, hẳn không có bao lớn nguy hiểm."

"Cười cũng vô dụng!"

Lý Trúc Tiên hừ một tiếng, mặt vặn qua một bên, thầm nghĩ: "Ta tức giận không dễ dỗ!"

"Tốt!"

Đồ Minh hòa thượng cười tủm tỉm nói: "Bốn vị có thể trở thành Văn Xương học cung sĩ tử, là Văn Xương học cung may mắn."

Diệp Lạc công tử ho khan một tiếng: "Đại sư, không phải bốn vị, là năm vị, ta cũng ghi danh Văn Xương học cung!"

Đồ Minh hòa thượng có chút không quá vui lòng, Diệp Lạc công tử phàm là thi một điểm, hắn cũng sẽ không từ chối, dù sao Văn Xương học cung chỉ có thể ở mặt khác học cung đằng sau tuyển chọn sĩ tử, có thể thi một điểm hai điểm sĩ tử thế là tốt rồi.

Nhưng mấu chốt là vị này Diệp Lạc công tử một điểm không có!

Hơn nữa bên cạnh hắn còn có mười mấy hai mươi vị bị thu mua sĩ tử giúp thi, thế mà còn có thể thi thành như vậy!

Nhàn Vân đạo nhân ha ha cười nói: "Văn Xương học cung hữu giáo vô loại, miễn bàn ngươi là ai, đều có thể đi cầu học. Lại nói, Diệp gia mở Lưu Ly xưởng, đặc biệt có tiền, nếu là quyên cho chúng ta một tòa lầu…"

Diệp Lạc công tử nhận khích lệ lớn, nói: "Ta cùng đại khảo xếp hàng thứ nhất, thứ hai, thứ ba sĩ tử đồng học, cùng Thánh Nhân đệ tử đồng học, về nhà lần này, cha không những sẽ không đánh chết ta, ngược lại sẽ cực kì ca ngợi ta! Quyên một tòa lầu dễ nói!"

Đồ Minh hòa thượng mơ hồ sầu muộn, nói nhỏ: "Đạo sĩ, nhân ma cùng Thánh Nhân đệ tử đều đi vào, chúng ta Văn Xương học cung áp chế được ư?"

"Chúng ta tự nhiên không áp chế được, nhưng lão biều đám áp chế được."

Nhàn Vân đạo nhân vẻ mặt tươi cười, thấp giọng nói: "Giao cho phó xạ đau đầu đi."

Văn Xương học cung đại lộ danh tiếng, tự nhiên gây nên một phen náo động, trên bình đài phi thường náo nhiệt. Bốn đại học cung tại Thần Tiên cư bày xuống tiệc rượu, xin những này sĩ tử ăn cơm tối.

Tô Vân tìm đến Hoa Hồ đám người, lúc này mới yên lòng lại, mấy người bụng đói kêu vang, ăn vài thứ nhét đầy cái bao tử.

Tiệc rượu kết thúc, bọn họ đang định rời đi, Tô Vân đột nhiên bên tai truyền tới một thanh âm quen thuộc: "Vân, Hồ, không cần vội vã rời đi, chúng ta trước nói chuyện một chút."

Tô Vân, Hoa Hồ đám người vừa mừng vừa sợ, vội vàng xoay người: "Tiên sinh!"

Cầu Thủy Kính lại không có bao nhiêu ngạc nhiên, vẻ mặt vẫn như cũ như thường, nói: "Nơi này không phải nói chuyện địa phương, chúng ta tìm một chiếc xe, từ từ nói chuyện."

Tô Vân đồng ý, ôm lấy Thanh Khâu Nguyệt, đem bé gái đặt ở bản thân đầu vai, tay trái nắm Ly Tiểu Phàm tay phải nắm Hồ Bất Bình, bước nhanh đuổi theo hắn, Hoa Hồ cũng bước nhanh đuổi theo.

Trên bình đài sĩ tử số lượng quá nhiều, bọn họ thật vất vả xuyên qua đám người, đi tới cầu mây bên trên, chỉ thấy được chỗ đều là chờ xe sĩ tử, còn có chút tây tịch tiên sinh cùng sai dịch duy trì trật tự.

Có người cao giọng nói: "Thiên Thị Viên lão khu không người yêu ma quấy nhiễu trong thành, mọi người không cần vội vã rời đi, đám người nhiều cùng đi! Còn có, nhất định phải có tiên sinh hoặc là sai dịch tọa trấn mới có thể đi!"

Tô Vân đám người đi theo Cầu Thủy Kính chờ giây lát, còn không có đợi đến Phụ Sơn liễn, lúc này một cái cự điểu chở đi tầng hai tiểu lâu đi tới, Lý Trúc Tiên trên lầu đẩy ra cửa sổ, hai tay chống cằm, hướng bọn họ cười nói: "Muốn đi lên ư? Chúng ta thiếu hụt một vị lão sư tọa trấn."

Thiếu nữ này bực bội tới cũng nhanh, tiêu cũng nhanh, đã sớm không tức giận.

Tô Vân đám người đi qua, Cầu Thủy Kính trước một bước đi tới lầu hai, chỉ thấy lầu hai so nhất lâu còn tinh xảo hơn rất nhiều, kim lũ ngân sai, noãn ngọc ôn hương.

"Ngươi bốn cái đi xuống, ta cùng bọn hắn nói chuyện." Cầu Thủy Kính hướng Lý Trúc Tiên, Thanh Khâu Nguyệt đám người nói.

"Ai!"

Lý Trúc Tiên ngoan ngoãn lên tiếng, xoay người xuống lầu, đợi đến dưới lầu, nàng lúc này mới tỉnh ngộ lại: "Không đúng! Đây là xe của ta, làm sao đem ta đuổi ra?"

Cầu Thủy Kính khí huyết khẽ động, hình thành một cái tròn trịa lồng, đem lầu hai khép kín, quan sát trước mặt Tô Vân cùng Hoa Hồ, lộ ra vẻ tươi cười: "Từ biệt gần nửa năm, các ngươi đều rất tốt. Thanh Khâu Nguyệt Ly Tiểu Phàm thành tích của bọn hắn cũng đều rất tốt, ta sau khi đi các ngươi có thể tu luyện tới loại trình độ này, vượt quá dự liệu của ta."

Hoa Hồ đáy lòng từ đáy lòng cảm ơn, khom người nói: "Tiên sinh có phương pháp giáo dục."

Cầu Thủy Kính lắc đầu: "Ta cũng không có dạy dỗ các ngươi cái gì. Các ngươi cho ta tiền, ta dạy các ngươi mười ngày, có cái gì thành tựu cũng đều là các ngươi, không liên quan gì đến ta."

Tô Vân nhớ tới cái kia một cái ngũ thù tiền, trong lòng ấm áp: "Lão sư…"

Cầu Thủy Kính giơ tay lên, ngừng lại hắn, nói: "Ta không phải là của các ngươi lão sư, Dã Hồ tiên sinh mới xứng đáng lão sư cái tên này, ta không gánh nổi. Vân, Tả Tùng Nham là thế nào nghĩ lầm các ngươi là Thiên Đạo viện sĩ tử cùng đại đế sứ giả?"

Tô Vân đem chuyện này nguyên nhân hậu quả nói một phen, lại lấy ra bản thân tại Táng Long lăng lấy được mấy khối Thiên Đạo viện lệnh bài, nói: "Hắn hiểu lầm, hẳn là do cái này mấy khối lệnh bài mà lên, cái này mấy khối lệnh bài là đến từ Táng Long lăng."

Cầu Thủy Kính nghe được nghẹn họng nhìn trân trối, qua nửa ngày lúc này mới phun ra một ngụm trọc khí, dở khóc dở cười: "Tùng Nham người này, nhạy bén quá mức. Chẳng qua cái này hiểu lầm đối với ngươi mà nói chính là chuyện tốt cũng là chuyện xấu, chính ngươi cẩn thận."

Tô Vân thận trọng nói: "Ý của tiên sinh là?"

"Ngươi giả mạo thượng sứ, tình hình rất hung hiểm, Sóc Phương trong thành có rất nhiều người không hy vọng hoàng đế khâm sai sống mà đi ra Sóc Phương."

Cầu Thủy Kính lật xem Tô Vân lấy được cái kia mấy khối Thiên Đạo viện lệnh bài, nói: "Vừa rồi ta mở miệng tại bốn đại học cung phó xạ cùng tây tịch phía trước bảo vệ ngươi, nói ngươi cũng không phải là nhân ma. Nhưng ta là Đông đô đại đế lão sư, lại từng tại Thiên Đạo viện nhậm chức, ta bảo toàn ngươi, sẽ để cho người hữu tâm nghi ngờ thân phận của ngươi. Rất nhanh liền sẽ có người thăm dò ngươi, thậm chí lấy tính mạng ngươi."

Tô Vân giật mình trong lòng, thử dò xét nói: "Nhưng ta cũng không phải là chân chính thượng sứ. Chân chính thượng sứ, sẽ hay không bảo vệ ta?"

Cầu Thủy Kính mỉm cười nói: "Ngươi không cần nhìn ta, ta cũng không phải thượng sứ. Sóc Phương thành có hay không có thượng sứ, thượng sứ là ai, ta hoàn toàn không biết."

Hai người mắt lớn trừng mắt nhỏ.

Cầu Thủy Kính tiếp tục nói: "Văn Xương học cung cũng rất nguy hiểm. Cái này học cung rồng rắn lẫn lộn, bên trong lão sư lai lịch đều rất cổ quái, ngươi cần phải đến cẩn thận, có chút không giống thiện nhân. Hàng năm, Văn Xương học cung đều sẽ chết rất nhiều sĩ tử. Một điểm nữa, cẩn thận Tả Tùng Nham."

"Cẩn thận Tả phó xạ?"

Tô Vân cùng Hoa Hồ liếc nhau, không khỏi kinh ngạc. Hoa Hồ hỏi: "Ta nhìn Tả phó xạ là cái người rất tốt, vì sao tiên sinh bảo chúng ta cẩn thận hắn?"

"Tả Tùng Nham làm người quái đản, xử sự cực đoan, ta cùng hắn khi còn bé cùng một chỗ đi học, đối với hắn hiểu rõ."

Cầu Thủy Kính tiếp tục quan sát cái này vài lần Thiên Đạo lệnh, lông mày nhưng nhíu lại, nói: "Hắn tựa như là trong biển băng sơn, lộ ở trên mặt nước chỉ có một thành, chín thành giấu ở dưới nước. Hiện tại hắn lộ ở bên ngoài thân phận là Văn Xương học cung phó xạ, hắn giấu ở dưới nước thân phận, chỉ sợ không cách nào tưởng tượng!"

Hắn lấy bản thân khí huyết thử nghiệm chữa trị Thiên Đạo lệnh, âm thanh âm u: "Ta vị bạn học cũ này, là cái cực kỳ đáng sợ người cực kỳ nguy hiểm. Hắn tuy là không phải người xấu, nhưng mà hắn lý niệm hắn khát vọng, vô cùng mãnh liệt, cùng hắn đi gần, ta sợ sẽ liên lụy các ngươi."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, hắn đối Tả Tùng Nham quả thực không hiểu nhiều.

Chẳng qua có thể điều khiển được trong học cung những cái kia "Không phải thiện nhân" lão sư, Tả Tùng Nham cũng không giống như nhìn từ bề ngoài đơn giản như vậy.

Hoa Hồ nghe được hãi hùng khiếp vía, dò hỏi: "Tiên sinh, Văn Xương học cung như vậy hung hiểm, chúng ta có thể hay

không chuyển tới mặt khác học cung đi học?"

Cầu Thủy Kính tiếp tục chữa trị Thiên Đạo lệnh, khó hiểu nói: "Sóc Phương tốt nhất học cung, chính là Văn Xương học cung, vì sao muốn chuyển trường?"

Hoa Hồ cứng họng, ăn một chút nói: "Sóc Phương chỉ có bốn cái học cung, Văn Xương xếp hạng thứ tư, hơn nữa tiên sinh mới vừa nói Văn Xương học cung nguy hiểm…"

"Trường học có hay không tốt, không phải nhìn xếp hạng cao thấp, mà là nhìn học đồ vật có hữu dụng hay không. Sóc Phương, Mạch Hạ, Cửu Nguyên ba cái học cung xếp hạng tuy cao, nhưng bọn hắn chỉ là trên sách đồ vật dạy thật tốt, sách bên ngoài đồ vật dạy không được."

Cầu Thủy Kính dừng tay, nói: "Bọn họ sĩ tử đi ra học cung sau thoạt nhìn rất lợi hại, nhưng đều là hư. Không động thủ còn tốt, vừa giao thủ đều là đồ ăn hại. Văn Xương học cung không giống, trên sách đồ vật dạy đến cũng coi như có thể, nhưng sách bên ngoài đồ vật dạy đến càng tốt hơn."

Hắn lời nói thành khẩn nói: "Văn Xương học cung tuy là thoạt nhìn quê mùa cực kì, học đồ vật cũng lộn xộn cực kì, chẳng biết lúc nào liền sẽ chết trong trường học, nhưng mà học được đồ vật là thật. Tính mạng tương bác lúc, Văn Xương học cung sĩ tử còn sống sót cơ hội lớn hơn nhiều. Trong mắt của ta, Sóc Phương học cung tại Nguyên Sóc chỉ có thể sắp xếp thứ tư, nhưng ở Nguyên Sóc cả nước, Văn Xương có thể đứng hàng trước ba."

Tô Vân cùng Hoa Hồ liếc nhau, Cầu Thủy Kính tuy nói là tại khen Văn Xương học cung, nhưng này câu "Chẳng biết lúc nào liền sẽ chết trong trường học", vẫn để cho trong lòng bọn họ kinh hoảng.

“Thiên Đạo viện sĩ tử lệnh bài, gọi là Thiên Đạo lệnh, mỗi một mặt Thiên Đạo lệnh đều là linh khí, không phải linh binh.”

Cầu Thủy Kính đem cái kia mấy khối lệnh bài trả lại cho Tô Vân, gật một cái trong đó một khối ngọc bài, nói: “Cái này mấy khối Thiên Đạo lệnh nhiều đã tàn phá, ta sửa một chút, chỉ sửa tốt một khối. Ngươi có thể thử nghiệm in dấu lên bản thân khí huyết, đồ vật bên trong chính ngươi trước nhìn, nếu như xem không hiểu có thể tới tìm ta.”

Hắn khẽ mỉm cười: “Ta ở tại trong thành Thiên Phương lầu Thần Tiên cư, dạy dỗ sĩ tử là thu tiền, nửa canh giờ một cái thanh hồng tệ.”

“Tiên sinh rất đắt!” Tô Vân cùng Hoa Hồ giật nảy mình.

Hoa Hồ thầm nói: “Lão sư còn không bằng đi cướp…”

Cầu Thủy Kính mỉm cười: “Cướp tới tiền quá chậm. Ta chỉ thu hai mươi cái sĩ tử, một bài giảng chỉ dạy nửa canh giờ, kiếm tiền so ăn cướp nhanh hơn.”

Hoa Hồ kêu rên một tiếng.

Tô Vân nhận lấy lệnh bài, trong lòng buồn bực: “Lệnh bài này bên trong có đồ vật? Là cái gì?”

Cầu Thủy Kính thật sâu liếc hắn một cái, thâm ý sâu sắc nói: “Vân, tuổi của ngươi còn nhỏ, vốn nên nên chăm chú đọc sách, không phải bị dính dáng đến những này chuyện nguy hiểm bên trong. Nhưng mà nếu ngươi bị liên luỵ vào, như vậy thì thật tốt làm Đông đô đại đế khâm sai, không muốn gây nên Văn Xương học cung nghi ngờ.”

Tô Vân nghiêm nghị, đứng lên nói: “Xin tiên sinh chỉ điểm!”

Cầu Thủy Kính đứng dậy, đẩy ra cửa sổ xe, thản nhiên nói: "Xem như thượng sứ, nên tra bản án, ngươi liền đi kiểm tra. Ngươi không kiểm tra, Tả Tùng Nham lão hồ ly này liền sẽ nghi ngờ lai lịch của ngươi. Hắn nếu là biết ngươi không phải thượng sứ, liền sẽ không bảo vệ ngươi, nhưng những người khác không biết, cho nên những người kia vẫn là sẽ giết ngươi."

Tô Vân trong lòng căng thẳng.

Gió lạnh thổi tới, nơi xa truyền đến từng tiếng kịch liệt tiếng còi cùng thần thông bắn ra ánh sáng, thậm chí còn có thể nhìn thấy ánh lửa, đó là Sóc Phương thành các cao thủ đang đuổi đánh lão khu không người ma quái.

Cầu Thủy Kính cười nói: "Mà ngươi tra xét, chân chính thượng sứ cũng sẽ bảo vệ ngươi."

Tô Vân thử dò xét nói: "Tiên sinh, như vậy ta nên từ nơi nào tra được?"

Cầu Thủy Kính kín đáo đưa cho hắn một cuồn giấy Trương: "Ngươi mới vừa vào thành lúc gặp được tro tàn quái, như vậy đương nhiên là từ tro tàn quái bắt đầu tra được."

Hắn càng cửa sổ mà ra, Tô Vân giật nảy mình, vội vàng vọt tới bên cửa sổ, chỉ thấy điểu liễn đi lại tại cầu mây phía trên, cầu mây như là lơ lửng giữa không trung sợi tơ, Cầu Thủy Kính đã biến mất không thấy gì nữa, không biết tung tích.

Hoa Hồ thất vọng nói: "Quyển kia ghi chép nhân ma bí mật cổ thư, quên cho tiên sinh nhìn một chút. Đúng rồi lần sau đi thỉnh giáo hắn lúc, nói lại quyển sách kia, hắn nếu là muốn nhìn, vậy thì thu tiền hắn!"

Tô Vân đóng lại cửa sổ, trở về bên cạnh bàn ngồi xuống, mở rộng cái kia cuộn giấy Trương, tiếp lấy tro tàn đèn ánh

sáng nhìn lại, chỉ thấy trang giấy này bên trên vẽ là tro tàn xưởng lòng đất tro tàn mạch khoáng hướng đi đồ.

Trong lòng của hắn khẽ nhúc nhích, cái này tro tàn mạch khoáng địa lý đồ, rất giống một tòa thành thị hình dáng, bốn phương thông suốt!

"Tro tàn mạch khoáng là trong lòng đất, nói cách khác, tại Sóc Phương thành lòng đất, có một tòa bị tro tàn chôn xuống thành thị!"

Tô Vân bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía ngoài cửa sổ bóng tối: "Tòa thành thị kia, là cái trước thế giới hủy diệt dấu vết lưu lại. Trong này ẩn giấu đi bí mật gì? Thủy Kính tiên sinh vì sao để cho ta từ nơi này tra được?"

Bên cạnh hắn, Hoa Hồ nghĩ thì là một chuyện khác, nói: "Tiên sinh nói Tả phó xạ là cái người cực kỳ nguy hiểm, không giống nhìn từ bề ngoài đơn giản như vậy, như vậy hắn đến cùng là cái dạng gì người?"

Hai người liếc nhau, sắc mặt nghiêm nghị.

Lúc này thùng thùng tiếng đập cửa truyền đến, Lý Trúc Tiên dưới lầu la lên: "Nhị ca, chúng ta có thể lên tới sao?"

Tô Vân xua tay, Hoa Hồ vội vàng nói: "Trúc Tiên cô nương đợi thêm phút chốc."

Lý Trúc Tiên bất đắc dĩ, đành phải lại cùng các tùy tùng chen ở phía dưới trong xe.

Tô Vân lấy ra khối kia nguyên vẹn không hao tổn Thiên Đạo lệnh, nháy mắt mấy cái, cười nói: "Nhị ca, tiên sinh nói lệnh bài là linh khí, có giấu đồ vật. Ngươi cảm thấy, lệnh bài này bên trong có cái gì?"

Chương 76 : Ta có một tòa Thiên Đạo viện

Chương 76: Ta có một tòa Thiên Đạo viện

Hoa Hồ đối Thiên Đạo lệnh cũng là rất là tò mò, nói: "Vừa mới tiên sinh nói thứ này là linh khí, Tiểu Vân, linh khí cùng linh binh khác nhau ở chỗ nào ư?"

Tô Vân thử nghiệm khống chế bản thân khí huyết, thận trọng chảy vào Thiên Đạo lệnh bên trong, nói: "Ta cũng không biết. Chẳng qua ta suy đoán, linh binh hẳn là do thần thông hình dáng luyện chế mà thành bảo vật, như vậy linh khí hẳn là không căn cứ thần thông hình dáng luyện chế mà thành, có đặc thù tác dụng bảo vật đi."

Hoa Hồ cẩn thận suy nghĩ một chút, quả thực là đạo lý này.

Nếu như Tô Vân muốn luyện chế một cái thuộc về mình linh binh, như vậy hắn liền cần chiếu theo đại hoàng chung hình dáng tới luyện chế, hắn linh binh nhất định vô cùng phức tạp!

Mà sinh hoạt hàng ngày bên trong, một số thời khắc cũng không cần linh binh phức tạp như vậy vũ khí, lúc này liền cần phải có lấy đủ loại cổ quái kỳ lạ công năng linh khí.

Tô Vân khí huyết dần dần xâm nhập Thiên Đạo lệnh, lấy bản thân khí huyết tẩm bổ thoải mái khối ngọc này chất lệnh bài.

Thiên Đạo lệnh cái trước chủ nhân đã chết một trăm năm mươi năm lâu, khối này lệnh bài sớm đã không có lạc ấn, biến

thành vật vô chủ, Cầu Thủy Kính đưa nó chữa trị, nhưng cũng không có lạc ấn bản thân khí huyết.

Tô Vân thử nghiệm lạc ấn khí huyết, phát hiện tuỳ tiện ở giữa liền có thể đem bản thân khí huyết lạc ấn ở phía trên.

Ngay tại lúc hắn thôi thúc khí huyết, ý định kiểm tra Thiên Đạo lệnh công dụng lúc, đột nhiên hắn ánh mắt không tự chủ được hoán đổi đến nội tâm trong tầm mắt!

Tô Vân kinh ngạc vô cùng, hắn ngẩng đầu lên, nhìn thấy bản thân tính linh thần thông đại hoàng chung đang trôi lơ lửng ở đỉnh đầu của mình, mà ở trước mặt mình, Thiên Đạo lệnh trở nên lớn gấp trăm ngàn lần, hóa thành một cánh cửa hai ba người cao, nổi bồng bềnh giữa không trung!

"Thiên Đạo lệnh tại sao lại hóa thành loại này hình dáng? Chẳng lẽ nói Thiên Đạo lệnh nhưng thật ra là tòa cửa?"

Tô Vân chuyển bước, tới tới lui lui quan sát, chỉ thấy Thiên Đạo lệnh hình thành cửa cùng thiên đạo khiến gần như giống nhau, đây là một tòa trắng toát cửa, trên đầu cửa viết Thiên Đạo viện ba chữ, khung cửa bốn phía lạc ấn lấy vân lôi đường vân.

Tô Vân chuyển tới cánh cửa này phía sau, quả nhiên thấy một cuốn nửa mở rộng thư tịch hình vẽ.

"Thiên Đạo lệnh chỉ là tòa cửa ư?"

Hắn không khỏi có chút thất vọng, dùng sức đẩy đi, cái kia phiến ngọc chất đại môn một tiếng kẽo kẹt hướng hai bên xa nhau, Tô Vân dưới chân đột nhiên xuất hiện màu trắng ngọc chất thềm đá, phần phật hướng nơi xa trải đi.

Một gốc cây cối bỗng dưng bên trong xuất hiện, tiếp lấy cây xanh thành hàng, cỏ xanh thành bóng râm, xuất hiện tại thềm đá hai bên, một mảnh tráng lệ thiên địa liền như thế xuất hiện ở trước mặt của hắn!

Tô Vân không khỏi kinh ngạc, lui về phía sau một bước, thò đầu hướng ra phía ngoài nhìn quanh, bên ngoài vẫn như cũ là bản thân Linh giới, cũng không có con đường này, cũng không có mảnh này kỳ dị thiên địa.

"Đây là… Trong cửa có một mảnh Linh giới!"

Hắn rút về thân thể, đi lại tại đây phiến Linh giới bên trong, lại thấy từng mảnh từng mảnh học cung học điện bỗng dưng bên trong hiện ra đến, rất nhiều sĩ tử, lão sư không biết từ nơi nào xuất hiện, đi lại tại đây phiến kỳ huyễn trong học cung.

Tô Vân kinh ngạc đi lên phía trước, có hai người từ bên cạnh hắn đi qua, tiếng nghị luận truyền vào trong tai của hắn: "Hàn Yên tiên sinh, ta cảm thấy Đại Thiên Tinh Nguyên Động công cũng không hoàn mỹ, còn có thể sửa lại, làm từ nội tâm Nguyên Động nơi này bắt đầu, có thể để cho đan nguyên vận chuyển càng nhanh…"

Tô Vân quay đầu, lại thấy cái kia hai cái nội tâm dần dần đi xa dần, thảo luận cực kỳ là nhiệt liệt.

"Tân học bên trong Hồn Thiên luận ta lần nữa tính toán một phen, tìm ra mấy chỗ sai lầm, đi qua sửa đổi Hồn Thiên luận có thể dùng tới xác định Thiên Thị Viên quần tinh vị trí, tra được Thiên Thị Viên nơi này căn nguyên." Lại có mấy người từ bên cạnh hắn đi qua, vừa đi vừa nói chuyện.

Tô Vân vẻ mặt kinh ngạc, trên đường sĩ tử nói đồ vật hắn căn bản nghe không hiểu, hắn nhìn về phía trên bãi cỏ, nơi đó có mấy vị sĩ tử ngay tại tranh tài công pháp thần thông, thần thông uy lực để ánh mắt hắn đăm đăm.

"Nơi này là nơi nào… Thiên Đạo lệnh, Thiên Đạo lệnh… Nơi này không phải là… Không thể!"

Hắn một đường đi tới phía trước học cung, học cung cực kỳ to lớn, khí thế to lớn, đi lại ở đây, có một loại trang nghiêm

trang nghiêm cảm giác.

Nơi này sĩ tử trước khi đi vội vàng, đều có các sự tình, Tô Vân quan sát xung quanh, không biết bản thân thân ở nơi nào.

Hắn đi tới một chỗ pho tượng phía trước, ngẩng đầu nhìn lại, không khỏi ngơ ngẩn, đó là Cầu Thủy Kính tượng, so Cầu Thủy Kính người thật còn cao lớn hơn rất nhiều.

"Thủy Kính tiên sinh…"

Lúc này, hắn lại nhìn thấy rất nhiều tượng, bọn họ có nam có nữ, vừa già lại thiếu, bị người cung cấp tại đại điện hai bên.

Tô Vân một đường nhìn lại, đột nhiên có người tại sau lưng cười nói: "Ngươi là mới tới?"

Tô Vân quay đầu, chỉ thấy một cái mười ba mười bốn tuổi mặt tròn thiếu niên chẳng biết lúc nào đi tới phía sau mình, thiếu niên kia so với hắn thấp một nửa, mặc trên người màu đỏ thẫm quần áo, áo bào rộng tay áo lớn, có long văn thêu hoa hình vẽ, chỉ là vẻ mặt có vẻ bệnh, thoạt nhìn cũng không khỏe mạnh.

Tô Vân gật đầu, nói: "Ta ngày đầu tiên tới. Ngươi là thế nào biết?"

"Không phải mới nhập học, ai sẽ ở đây nhìn những này tượng?"

Cái kia bệnh thiếu niên hiếu kỳ nói: "Ai khảo hạch ngươi?"

Tô Vân có chút chột dạ, nói: "Thủy Kính tiên sinh."

"Thủy Kính tiên sinh? Nguyên lai là Cầu Thủy Kính."

Bệnh thiếu niên thở dốc một hơi, nghi ngờ nói: "Hắn dạy không tốt, không phải là bị cách chức, về nhà sao? Làm sao còn có quyền lợi tuyển chọn sĩ tử… Ngươi không biết những này pho tượng là ai?"

Tô Vân trong lòng càng hư, lắc đầu nói: "Đầu ta một lần đến, chưa quen cuộc sống nơi đây…"

Bệnh thiếu niên cười nói: "Như vậy ngươi không biết ta là ai?"

Tô Vân nháy mắt mấy cái, sửa sang lại quần áo khom người làm lễ chào hỏi: "Tại hạ Sóc Phương Tô Vân, xin hỏi các hạ là?"

"Ta là Định Đào Đế Bình…"

Cái kia bệnh thiếu niên con ngươi đảo một vòng, đáp lễ cười nói: "Ngươi gọi ta Đế Bình là được."

"Đệ bình? Còn có người họ đệ cái họ này?"

Tô Vân kinh ngạc, lại không có hỏi nhiều, khiêm tốn thỉnh giáo nói: "Đế Bình… Bình huynh đệ, xin hỏi những này pho tượng đều là ai?"

"Bọn họ là Thiên Đạo viện các đời đế sư."

Bệnh thiếu niên Đế Bình chắp hai tay sau lưng, làm ra vẻ nói: "Thiên Đạo viện các đời đế sư chịu trách nhiệm dạy dỗ Thiên Đạo viện sĩ tử, mỗi người đều có vô biên bản lĩnh cùng kiến thức. Cầu Thủy Kính bởi vì đắc tội hiện nay đại đế, đại đế nói hắn dạy kém, ngày ngày chỉnh một chút hư đầu ba não đồ vô dụng, liền đem hắn cách chức, đuổi về nhà. Ngươi cái này sĩ tử lai lịch có chút không quá chính tông, Cầu Thủy Kính không có chức quan…"

Đột nhiên hắn kịch liệt ho khan, Tô Vân vội vàng giúp hắn đập vỗ một cái sau lưng, bệnh thiếu niên Đế Bình khoát tay nói: "Không cần, ta đây là nội tâm bên trên nguồn bệnh."

Đột nhiên, một bên trong đại điện truyền đến tiếng đọc sách, Tô Vân nghe qua, hơi giật mình.

“Thả phù thiên địa làm lô này, Tạo Hóa Vi Công; âm dương làm than này, vạn vật làm đồng…”

Hắn hướng trong điện nhìn lại, lại là một vị tiên sinh ngay tại cho hai cái thiếu niên sĩ tử giảng giải Hồng Lô Thiện Biến môn này Trúc Cơ công pháp.

“Hồng Lô Thiện Biến Dưỡng Khí thiên, là Thiên Đạo viện Trúc Cơ công pháp, vị tiên sinh kia ở đây dạy dỗ sĩ tử tu luyện Thiên Đạo viện Trúc Cơ công pháp, như vậy nơi này là…”

Tô Vân quan sát bốn phía, lộ ra vẻ không thể tin được, trong đầu một thanh âm nổ vang, qua lại lăn mình: “Thiên Đạo viện! Nơi này là Thiên Đạo viện! Ta giờ phút này thân ở Thiên Đạo viện bên trong!”

Hắn cuối cùng xác định mình rốt cuộc thân ở nơi nào.

Hắn hiện tại, chính là tại Thiên Đạo viện bên trong!

Thiên Đạo viện cái này chí cao vô thượng quan học học phủ, cũng không có xây dựng ở Nguyên Sóc quốc quốc đô thành Đông đô bên trong, cũng không có xây dựng ở trong thế giới hiện thực bất kỳ chỗ nào!

Nó không có thực thể, không có bất kỳ cái gì chân thực học cung học viện, bởi vì, nó là mở ra một chỗ Linh giới, xây dựng ở chỗ này Linh giới bên trong!

Bất luận Thiên Đạo viện sĩ tử thân ở chỗ nào, đều có thể thông qua Thiên Đạo lệnh đi vào Thiên Đạo viện, cùng mặt khác sĩ tử giao lưu hai bên tâm đắc!

“Tô Vân sĩ tử, ngươi còn đứng đó làm gì?”

Bệnh thiếu niên Đế Bình vẻ mặt không vui, nói: “Ta hỏi ngươi lời nói đây! Ngươi cái này sĩ tử, như vậy vô lễ một chút.”

Tô Vân lấy lại tinh thần, đè xuống trong lòng khiếp sợ, cười nói: "Là ta không đúng, thất thần, Bình huynh đệ mới vừa nói cái gì?"

Đế Bình nghe được hắn còn gọi là bản thân vì Bình huynh đệ, liền không khỏi mặt mày hớn hở, rất là vui vẻ: "Ngươi đến từ Sóc Phương, Sóc Phương có cái gọi Thiên Thị Viên địa phương ngươi biết không?"

Tô Vân càng thêm chột dạ, nháy mắt mấy cái nói: "Nghe qua nơi này."

Đế Bình tinh thần tỉnh táo, nói: "Thiên Thị Viên có một nơi gọi khu không người, nơi đó rất là thần bí."

Tô Vân trong lòng càng không yên, cho là hắn nhìn ra lai lịch của mình, đang muốn chạy đi, Đế Bình nhưng bắt hắn lại tay, thấp giọng nói: "Khu không người có một nơi gọi Thiên Môn trấn, nơi đó đã từng phát sinh qua một hồi biến cố…"

Tô Vân trong lòng thình thịch đập loạn, cho là hắn đoán được lai lịch của mình, vội vàng cảm ứng Thiên Đạo lệnh, thu về Thiên Đạo lệnh bên trong khí huyết!

Hắn khí huyết thu về trong tích tắc, đột nhiên thân thể của hắn nhanh chóng lui về phía sau, tốc độ cực nhanh.

Hô ——

Thân hình của hắn tại trong tích tắc lui ra Thiên Đạo viện cửa, xuất hiện tại bản thân Linh giới bên trong, mà Thiên Đạo lệnh hình thành cánh cửa kia ầm ầm đóng cửa!

Đế Bình đưa tay đi bắt, nhưng bắt hụt, bật cười nói: "Chạy nhanh như vậy làm cái gì? Tiểu tử này, nghe được ta nói đến Thiên Môn trấn liền chạy, khẳng định cất giấu chút bí mật. Hắn là Cầu Thủy Kính chiêu vào Thiên Đạo viện, Cầu Thủy Kính bị ta đi đày đến Sóc Phương, chắc chắn sẽ đi điều tra

Thiên Thị Viên, chẳng lẽ tiểu tử này cùng Thiên Thị Viên liên quan đến? Thú vị, hắn thế mà không nhận biết trẫm…"

Lúc này, một cái văn thần từ trong góc một đường chạy chậm đi tới trước mặt, khom người nói: "Bệ hạ, thần có lời muốn nói."

Đế Bình cau mày, nói: "Lục Thái Thường, đừng gọi ta bệ hạ! Cũng là bởi vì các ngươi bệ hạ bệ hạ gọi tới gọi đi, làm hại không người nào dám nói chuyện cùng ta! Trẫm muốn tìm cái có thể tri kỷ bằng hữu cũng không tìm tới!"

Cái kia văn thần hiển nhiên sớm đã thành thói quen hắn phàn nàn, thẳng nói: "Bệ hạ phải chăng còn nhớ tới bảy năm trước Thiên Môn trấn kịch biến?"

Đế Bình nhướng nhướng mày, mặt tròn nhỏ bên trên tràn đầy sát khí, sắc mặt không nhanh nói: "Tự nhiên nhớ tới. Vừa mới ta cùng cái kia sĩ tử chuyện phiếm, bị hắn gọi lên đoạn này chuyện xưa, đang muốn cùng hắn đàm luận việc này. Trẫm nhớ tới, năm đó trẫm phái ngươi đi vào chủ sự việc này, ngươi đi làm đập."

"Bệ hạ, trận kia kịch biến sau đó, thần dẫn đầu Nam viện đi vào điều tra, phát hiện Thiên Môn trấn Khúc Thái Thường bọn người đã tử vong, thân thể không biết tung tích, chỉ còn lại có nội tâm."

Cái kia văn thần Lục Thái Thường đi theo Đế Bình sau lưng, trầm giọng nói: "Thiên Môn trấn chỉ có một bộ thân thể, là cái hài đồng, hẳn là lân cận thôn trang, bị liên lụy, không còn khí tức. Thần sai người tạo y quan trủng, an táng Khúc Thái Thường chư vị, cũng vì đứa bé kia tạo mộ phần."

Đế Bình đi ra học cung, như có điều suy nghĩ nói: "Về sau ngươi hướng trẫm báo cáo, nói đứa bé kia có chút cổ quái, những cường giả khác đều không có thân thể, chỉ có hắn có

thân thể. Chỉ là trẫm khi đó lo lắng triều thiên khuyết tung tích, không có phản ứng việc này. Ngươi bây giờ nhắc lại chuyện này…"

Lục Thái Thường nhắm mắt theo đuôi, nói: "Khúc Thái Thường bọn họ tạo bát diện triều thiên khuyết, cái này bát diện triều thiên khuyết có thể đả thông Tiên giới, nguyên bản bát diện triều thiên khuyết tại Thiên Môn trấn, nhưng mà kịch biến sau đó liền không cánh mà bay. Những năm này thần vẫn chưa quên việc này, còn tại điều tra triều thiên khuyết tung tích."

Đế Bình dừng bước, khó hiểu nói: "Lục Thái Thường, ngươi đến cùng muốn nói cái gì?"

Lục Thái Thường dừng bước: "Bệ hạ, thần không có tìm được cái kia bát diện triều thiên khuyết, nhưng mà vừa rồi, thần nhìn thấy bị thần an táng hài đồng kia."

Đế Bình thân thể hơi chấn động, ánh mắt sắc bén hướng hắn quét tới, đột nhiên lại bắt đầu phát bệnh, từng ngụm từng ngụm thở, giống như là không thể thở nổi đồng dạng.

Sau một lúc lâu, hắn mới khôi phục tới, âm thanh khàn khàn nói: "Ngươi thấy được một cái chết tại bảy năm trước người? Hắn ở đâu?"

"Chính là vừa rồi cùng bệ hạ nói chuyện thiếu niên kia!"

Đế Bình hít một hơi lãnh khí, đứng ở nơi đó rất lâu không nói gì.

Sóc Phương, cầu mây, Phượng liễn, tiểu lâu loạng choà loạng choạng, tro tàn đèn tỏa ra hào quang sáng tỏ, chiếu sáng tòa này không lớn gian phòng.

Tô Vân mở mắt, chỉ thấy Thiên Đạo lệnh trôi lơ lửng ở trên lòng bàn tay của mình, đột nhiên rơi xuống.

Hoa Hồ liền vội vàng hỏi: “Tiểu Vân, Thiên Đạo lệnh bên trong có cái gì?”

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, vừa rồi Thiên Đạo viện trải qua còn giống như là mộng cảnh đồng dạng, để hắn cảm thấy có chút không quá chân thực, sau một lúc lâu, Tô Vân nói: “Nhị ca, nếu như ta nói Thiên Đạo lệnh bên trong có một tòa Thiên Đạo viện, ngươi tin không?”

Hoa Hồ trong đầu ầm ầm, ăn một chút nói: “Ngươi lặp lại lần nữa, Thiên Đạo lệnh bên trong có cái gì?”

“Có một tòa Thiên Đạo viện!”

Trạch Trư: Có đoán được ư? Đoán được tới báo cáo!

Mặt khác bắt chước một chút Lâm Uyên Hành giới thiệu vắn tắt, tới cái tiết mục ngắn: Trạch Trư làm sao cũng không có nghĩ đến, hắn không cầu phiếu đề cử thời điểm, các ngươi một tấm cũng không biết cho hắn! Hắn càng không nghĩ đến, cầu phiếu đề cử, các ngươi cũng không cho… 5555, đau lòng đi.

Chương 77 : Hai thế giới

Chương 77: Hai thế giới

Tô Vân đem bản thân tại Thiên Đạo lệnh bên trong trải qua nói một lần, suy đoán nói: "Thiên Đạo lệnh cũng không phải là thật sự có một tòa Thiên Đạo viện, mà là mỗi một khối Thiên Đạo lệnh đều là đi vào Thiên Đạo viện cửa. Chân chính Thiên Đạo viện nhưng thật ra là xây dựng ở một tòa kỳ dị Linh giới bên trong, Thiên Đạo viện sĩ tử đều là lấy nội tâm hình dáng tiến vào bên trong đi học."

"Thiên Đạo viện? Chờ một chút, để cho ta tỉnh táo một chút!"

Hoa Hồ kích động đến đi tới đi lui, lại mở ra cửa sổ xe đem đầu dò được bên ngoài, mạnh mẽ thổi một hồi gió lạnh, lúc này mới tỉnh táo lại.

Tô Vân yên tĩnh chút chờ đợi.

Hoa Hồ đóng lại cửa sổ ngồi xuống, thử dò xét nói: "Tiểu Vân, ý của ngươi là, ngươi thông qua Thiên Đạo lệnh, có thể dùng nội tâm hình dáng, tùy thời tùy chỗ đi vào Thiên Đạo viện?"

Tô Vân mỉm cười gật đầu.

Hoa Hồ đè thấp lấy giọng reo hò một tiếng: "Vậy chúng ta chẳng lẽ có thể học được Thiên Đạo viện công pháp? Chúng ta còn cần đi Văn Xương học cung đi học ư?"

Tô Vân suy tư nói: "Nhưng ta cũng không phải là Thiên Đạo viện đệ tử, khối này Thiên Đạo lệnh cũng không phải ta, rất dễ dàng xảy ra vấn đề. Vừa mới ta mới vừa đi vào không

bao lâu, liền bị một cái gọi Đệ Bình người phát hiện, đành phải trốn ra được.”

“Đệ Bình? Còn có cổ quái như vậy họ?”

Hoa Hồ buồn cười, bật cười nói: “Ai sẽ họ Đệ? Người này tổ tông sợ là kẻ hèn nhát, gặp người liền nói ta là đệ đệ ngươi là ca ca, đừng đánh ta, ngay sau đó dần dà liền họ Đệ.”

Tô Vân cũng không nhịn được cười ra tiếng, vừa rồi nghiêm nghị vẻ mặt không cánh mà bay, cười nói: “Cái này gọi Đệ Bình, tuy là tên sợ cực kì, nhưng người cũng rất lợi hại, liếc mắt liền nhìn ra ta là tới tự Thiên Thị Viên khu không người, còn nói ra Thiên Môn trấn. Ta bị giật nảy mình, lo lắng hắn đoán ra ta Thiên Đạo lệnh là nhặt được, cho nên đành phải trước trốn thoát.”

Hoa Hồ hỏi: “Tuổi tác hắn bao lớn?”

“Thoạt nhìn không lớn, so ta cái đầu còn muốn thấp một ít.”

Hoa Hồ yên lòng, hung ác nói: “Loại này tiểu thí hài, đánh hắn một trận hắn cũng không dám ăn nói linh tinh! Ngươi lần sau lại đi vào, mạnh mẽ đánh một trận, đem hắn đánh thành thật! Tiểu Vân, ngươi đừng quên, ngươi là ba vạn sĩ tử bên trong đệ nhất nhân!”

Tô Vân khổ sở nói: “Hắn giống như là ngã bệnh, không tốt đánh hắn. Lần sau ta trước thăm dò chút hắn ngọn nguồn, xem hắn đều biết thứ gì. Nếu như hắn quấn lấy ta không thả…”

Hoa Hồ cười nói: “Vậy thì đánh cho hắn cùng mặt đất đồng dạng bình, khiến người khác như kỳ danh!”

Hắn lại hưng phấn lên: “Có Thiên Đạo viện dạy công pháp, ai còn đi Văn Xương học cung? Tiểu Vân, ngươi nhất định phải đem Thiên Đạo viện công pháp móc sạch, để chúng ta cũng có thể học được Thiên Đạo viện công pháp!”

Tô Vân cười ha ha, một người một hồ thoả thuê mãn nguyện.

Đột nhiên, bên ngoài một hồi ồn ào, chiếc này phượng liễn nghiêng lên, chim lớn trên lưng tiểu lâu phát ra kẽo kẹt tiếng vang, trong lầu mọi người dừng chân không được, hướng cùng một cái phương hướng đi vòng quanh, nhét chung một chỗ.

Tô Vân vội vàng thôi thúc khí huyết, hai chân khí huyết hóa thành hai cái vuốt rồng, chụp lại lầu mặt, đi tới bên cửa sổ hướng ra phía ngoài nhìn lại. Chỉ thấy trong bóng đêm một tôn cao tới hơn mười trượng yêu ma vung vẩy cự phủ, cùng một vị thân thể cường tráng cao lớn linh sĩ quyết đấu.

Hai người kia giờ phút này đang giết tới cầu mây phía trên, tại trên cầu giao chiến, Thiên Thị Viên lão khu không người yêu ma kia khoác trên người lấy rách rưới áo choàng, chiêu pháp quái dị, đại phủ khẽ động chính là vô số búa ảnh bay tán loạn.

Cùng hắn quyết đấu cao lớn linh sĩ đỉnh đầu thì là một tấm cổ cầm, cổ cầm không người tự đạn, âm luật như gợn sóng tập kích, từng cơn sóng liên tiếp, một làn sóng xây qua một làn sóng.

Hai người này tại cầu mây bên trên quyết đấu gây nên trên cầu rối loạn, lại thêm hai người bọn họ thực lực cực mạnh, đánh cho cầu mây trên không trung loạng choà loạng choạng, trên cầu xa liễn rất khó ổn định.

Không ít thú liễn ngay tại quay đầu, vòng trở lại, lại cùng tiến lên thú liễn xung đột, ngăn ở trên cầu, tiến thối không được.

Yêu ma kia giết đến nổi dậy, đột nhiên đối trên cầu xa liễn ra tay, từng chiếc thú liễn bị nhấc lên lên trên trời, thú liễn bên trong hành khách thét lên liên tục.

“Quay đầu, nhanh quay đầu!” Phượng liễn dưới lầu truyền đến một vị Lý gia hộ vệ âm thanh.

Phượng liễn xa phu vội vàng ghìm lại dây cương, để chim lớn quay đầu xe, Tô Vân cùng Hoa Hồ đứng ở trên lầu, hướng về phía sau cửa sổ nhìn lại, chỉ thấy nhiều hơn nữa thú liễn cùng hành khách bị rải lên trên không, khoa tay múa chân, giống như bên dưới như sủi cảo hướng phía dưới bóng tối trong thành thị đập đi.

Hoa Hồ thấp giọng nói: “Trong thành này, so nông thôn nguy hiểm nhiều, nông thôn xưa nay chưa từng xảy ra qua loại chuyện này…”

Tô Vân còn chưa kịp nói chuyện, cùng yêu ma kia đối chiến cao lớn linh sĩ tức giận, cầm âm mãnh liệt, hướng yêu ma thống hạ sát thủ!

Ngay tại cầm âm vang lên trong tích tắc, Tô Vân đỉnh đầu đột nhiên truyền đến coong một tiếng tiếng vang, đại hoàng chung không tự chủ được hiện ra, hắn dừng chân không được, bị một cỗ lực lượng vô hình áp bức, hai chân đè lên lầu mặt hướng sau trượt!

Lầu tiệm mì lấy ván gỗ bị hắn đè gãy không biết bao nhiêu cái, ván gỗ nghiền nát, gỗ vụn bay loạn!

Hoa Hồ kinh hãi nhìn một màn này, chỉ thấy Tô Vân bị cái kia cỗ lực lượng đáng sợ áp bức đến đụng vào tiểu lâu trên vách tường, gắt gao kề sát ở nơi đó, không thể động đậy.

Hữu hình vô chất đại hoàng chung nâng tại Tô Vân đỉnh đầu, một nửa tại trong lâu, một nửa ở bên ngoài nhà.

Vừa rồi chính là chiếc chuông này, để Tô Vân tránh thoát một kiếp, bằng không cỗ này lực lượng đáng sợ khẳng định sẽ muốn hắn tính mạng!

Boong boong boong!

Cầm âm lần nữa vang lên, cầm âm mỗi vang một lần, tiếng chuông liền đi theo vang một lần, liên tục ba tiếng cầm âm, tiếng chuông cũng liền thêm chấn động ba lần, cuối cùng, tiểu lâu bị Tô Vân đụng ầm ầm nổ tung!

"Cái kia cầm âm nhìn như là nhằm vào đầu kia yêu ma, thực ra là đối Tiểu Vân ra tay!"

Hoa Hồ trong lòng giật mình, vội vàng tung người từ tiểu lâu lỗ thủng bên trong xuyên qua, chỉ thấy phu xe kia cũng bị đánh bay, hướng dưới cầu ngã đi, chỉ sợ số kiếp đã định!

Tô Vân càng bị cầm âm đánh cho bay về phía bóng tối bầu trời đêm, trên không truyền đến từng tiếng chuông vang, đương đương không dứt, càng ngày càng xa, hiển nhiên cái kia cao lớn linh sĩ còn tại đối Tô Vân thống hạ sát thủ!

Phượng liễn không có phu xe điều khiển, chim lớn giống như là không có đầu ruồi đồng dạng chạy loạn, cầu mây ở trên đều là xa liễn, phượng liễn như vậy chạy rất dễ dàng ngã xuống cầu mây.

"Nhị ca, bảo vệ tốt đệ đệ muội muội!" Tô Vân âm thanh từ trong bóng tối truyền đến, theo tiếng chuông càng ngày càng xa.

Hoa Hồ vội vàng đi tới xa phu trên chỗ ngồi, hai tay bắt lấy dây cương, tận lực khống chế đầu này không khống chế được cự điểu, thầm nghĩ: "Điều khiển thú liễn rất đơn giản, tai trái là kêu, tai phải là ngừng, run dây thừng xuất phát, run hai cái tăng tốc, kéo mạnh là dừng! Ta có thể làm, ta có thể làm…"

Hắn chưa hề học qua thế nào điều khiển thú liễn, nhưng xưa nay cẩn thận, quan sát qua thú liễn khởi ngừng, tổng kết ra một bộ quy luật, nhưng đây là hắn lần thứ nhất điều khiển thú liễn, vẫn là không khỏi luống cuống tay chân.

Cũng may Hoa Hồ thông minh dị thường, rất nhanh liền quen thuộc điều khiển kỹ xảo, điều khiển cự điểu hướng phía lúc đầu lao nhanh, dọc đường tránh né mặt khác thú liễn, một đường bão táp, mạo hiểm vô cùng.

Cự điểu trên lưng tầng hai tiểu lâu theo cự điểu lao nhanh mà không ngừng rạn nứt, đặc biệt là bị Tô Vân đánh vỡ địa phương, đầu gỗ bốn phía bay tứ tung, trong lầu chịu trách nhiệm bảo vệ Lý Trúc Tiên tùy tùng nhao nhao đi tới lầu hai cảnh giới.

Nhưng gặp phía sau, cái kia cao lớn linh sĩ cùng cái kia khổng lồ yêu ma còn tại chém giết, nhưng tiếng đàn lại đột nhiên ngừng lại.

Tô Vân bị cầm âm đánh ra cầu mây trăm trượng xa gần, cầm âm ngừng, hắn nhất thời rơi xuống dưới!

"Tại Thập Cẩm Tú Đồ bên trong, ta từ ảo ảnh nhảy hướng Thiên Lâu Tú Cảnh, dùng chính là Trúc Cơ tu vi. Bây giờ không có Cẩm Tú đồ trấn áp, càng ngã không chết ta!"

Tô Vân tại bầu trời tăm tối bên trong trực tiếp cất bước, đỉnh đầu của hắn hoàng chung tích tắc khắc độ Tất Phương lạc ấn nhất thời sống lại, một cái Tất Phương bay ra, vỗ cánh đi tới dưới chân của hắn.

Hắn bước chân, từng bước đạp ở trên bầu trời, một cái lại một cái Tất Phương từ chuông phía trong bay ra, lần lượt đệm ở dưới chân của hắn, đệm một lúc sau, Tất Phương liền sẽ lần nữa trở lại hoàng chung bên trong, hóa thành khí huyết.

Hắn khí huyết biến thành Tất Phương thần điểu khó có thể chịu đựng trọng lượng của hắn, Tô Vân nghiêng nghiêng hướng phía dưới đi tới, tốc độ không nhanh, không cần lo lắng ngã chết.

Hoàng chung không nhanh không chậm xoay tròn, Tô Vân đi ở trên không bên trong, nhìn xa trong đêm tối Sóc Phương thành, nhưng gặp trong thành đèn đuốc vẫn như cũ sáng rực, chỉ là đèn đuốc bên trong nhiều thêm rất nhiều không giống ánh sáng.

Đó là trong thành linh sĩ cùng sai dịch đang đuổi bắt khu không người yêu ma, dẫn đốt ánh lửa.

Một đêm này Sóc Phương thành, nhất định là rung chuyển mà dài dằng dặc một đêm, khắp nơi đều có chiến đấu bộc phát.

"Thủy Kính tiên sinh nói có người sẽ đến giết ta, không nghĩ tới nhanh như vậy liền tới!"

Đột nhiên, cầm âm lần nữa truyền đến, Tô Vân đỉnh đầu hoàng chung lại phát ra coong một tiếng tiếng vang!

Tại cầm âm bên trong, hoàng chung tích tắc khắc độ bên trong bay ra Tất Phương nhất thời bị tiếng đàn đánh giết, hóa thành một đoàn khí huyết tiêu tán!

Tô Vân lập tức tu vi bị tổn thương, thân thể lại khó ổn định, hướng phía dưới ngã đi!

"Cái này linh sĩ, quả thực là nhằm vào ta mà tới!"

Tô Vân ở giữa không trung xoay người, hướng tiếng đàn truyền đến chỗ nhìn lại, chỉ thấy cái kia linh sĩ cùng yêu ma kia tại lầu vũ ở giữa tung nhảy như bay, hướng phía dưới đuổi theo.

Cái kia linh sĩ cùng cái kia cự phủ yêu ma còn tại chiến đấu, tình hình chiến đấu cực kỳ quyết liệt, loại trừ bọn họ bên ngoài, còn có từng cái linh sĩ ở phía sau đuổi theo.

Cái kia cao lớn linh sĩ đỉnh đầu, cổ cầm đàn tấu càng ngày càng nhanh, tiếng đàn càng ngày càng rõ ràng, áp bức đến hoàng chung đương đương không ngừng chấn động, đem hắn

thần thông uy lực triệt tiêu, nhưng mà Tô Vân lại bị hắn thần thông ngăn chặn, lấy tốc độ nhanh hơn rơi xuống dưới!

Lấy cái tốc độ này đập xuống, khẳng định chắc chắn phải chết!

"Ta sau khi vào thành không có tội lỗi người nào, chỉ có lần này nhập học đại khảo, ta đánh bại rất nhiều sĩ tử đoạt được đệ nhất . Bất quá, Thủy Kính tiên sinh nói, có người bởi vậy hoài nghi ta, sẽ đến thăm dò ta, thậm chí lấy tính mạng của ta! Những này linh sĩ mục tiêu, cũng đều là ta!"

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, đột nhiên đầu dưới chân trên, thôi thúc Tất Phương Thần Hành, khí huyết bộc phát, phía sau hắn một đôi Tất Phương cánh chim hô một tiếng mở ra, đón cuồng phong giãn ra vỗ cánh!

Tại Cẩm Tú đồ bên trong, hắn bị áp chế tại Trúc Cơ cảnh giới, khí huyết khó có thể chịu đựng rơi xuống lúc áp lực thật lớn, nhưng đã đến bên ngoài, tu vi của hắn là Uẩn Linh cảnh giới, khí huyết càng thêm cường đại!

Cuồng bạo khí huyết xung kích, vậy mà tại cánh chim bốn phía hình thành một vòng ánh lửa, tăng thêm mấy phần sức nổi!

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích: "Nguyên khí biến thành hỏa diễm, để Tất Phương biến uy lực mạnh hơn, nếu như có thể mượn ngoại lực đây? Nếu như dùng tro tàn tới giúp tăng hỏa diễm đây?"

Đột nhiên cầm âm vang dội keng keng, đem hắn khí huyết hai cánh đập vụn, Tô Vân người trên không trung, tung người nhảy lên, hoàng chung bên trong bay ra mấy con Linh viên, cánh tay trên không trung bắc cầu, để hắn trên không trung bước nhanh chạy.

Cầm âm lần nữa truyền đến, nhưng mà Tô Vân đã rơi vào một đạo cầu mây mái nhà cong bên trên.

Mái nhà cong bên trên là thật dày tuyết đọng, Tô Vân rơi vào phía trên, hai chân trượt, cày mở đầy trời tuyết đọng, ngay sau đó tuyết đọng bị hắn cuồng bạo khí huyết hòa tan, hình thành mưa phùn bay xuống.

Tô Vân lần nữa thôi thúc Tất Phương Thần Hành Dưỡng Khí thiên, từ mái nhà cong bên trên nhảy lên, Tất Phương thần dực mở ra, điều khiển lấy liệt hỏa xông vào trong mưa phùn.

Phía sau hắn, cầu mây mái nhà cong bị cầm âm ép tới một tiếng ầm vang sụp đổ!

Tô Vân tại trong mưa phùn vỗ cánh hướng phía dưới lướt đi, Tất Phương thần dực bên trên hỏa diễm gặp được nước mưa, phát ra xì xì tiếng vang, lưu lại trắng phau phau sương mù.

Hắn cách mặt đất đã rất gần, đột nhiên cầm âm lần nữa chấn động, Tô Vân sau lưng hai cánh nghiền nát, thiếu niên hai đầu gối ngồi xổm, ầm ầm rơi xuống đất.

Đỉnh đầu của hắn, cầm âm tiếng chói tai bức thiết truyền đến, Tô Vân bước chân di động, như là trong nước Giao Long lặn, trong chớp mắt liền tới đến mấy trượng bên ngoài.

Phía sau hắn, khu phố mặt đất boong boong boong hé, như là bị vô hình đại đao bổ ra!

Trên không truyền đến hừ lạnh một tiếng, cái kia cao lớn linh sĩ áp bức lấy cái kia cầm búa yêu ma, bịch một tiếng rơi xuống đất, cái kia cao lớn linh sĩ giơ tay lên gảy một cái dây đàn, cầm búa yêu ma nhất thời đầu người rơi xuống đất.

Đồng thời, Tô Vân phía trên truyền đến ngói xanh di động âm thanh, từng cái linh sĩ tại lầu vũ ở giữa nhảy lên, đi tới trên đường phố, đứng tại từng tòa lầu vũ tầng thứ hai trên mái hiên.

Tô Vân dừng bước, bình tĩnh quan sát địa hình chung quanh, tìm kiếm thoát thân con đường.

Nơi này là Sóc Phương thành tầng thấp nhất, Sóc Phương thành tầng cao nhất là nhà cao tầng, ánh đèn sáng tỏ giống như ban ngày, cầu mây lên xe tới xe đi, phi thường náo nhiệt. Ở tại tầng cao nhất mọi người rất ít đi xuống, đi mặt đất nhìn một chút.

Mà tới được thành thị tầng thấp nhất mặt đất, khu phố âm u, mặt đất ẩm ướt, lạnh lẽo, mặt đường ở trên đều là thú liễn phân và nước tiểu, trong không khí hiện ra một cỗ mùi thối.

Cũng may là mùa đông, con đường đóng băng, mùi thối cũng không nồng đậm.

Trên đường phố tro tàn đèn dùng chính là thấp kém tro tàn, chứa rất nhiều tạp chất, u ám không rõ, cũng không sáng rực, hai bên cửa hàng trong cửa sổ hiện ra màu đỏ sậm ánh sáng, dùng tro tàn hẳn là cũng không tốt.

Mấy cái miêu yêu hóa thành mèo bài thân người mặt người nữ nhân, đứng tại bên đường cửa hàng Lưu Ly bích giữa đài, từ từ uốn éo người, dung mạo không nghiêm túc, duỗi ra nho nhỏ đầu lưỡi liếm láp ngón tay, sau lưng đuôi giống như rắn uốn qua uốn lại, làm ra xinh đẹp mê người tư thế.

Trên đường phố có chút người đi đường, đem bản thân che phủ cực kỳ chặt chẽ, chỉ có trong lỗ mũi bốc lên khói trắng, cúi đầu tại góc đường đi lại, bước chân rất nhanh, dù là Tô Vân bị người đuổi giết, động tĩnh cực lớn, không có người hướng bên này nhìn.

Có rất ít người dám đi tại trên đường phố.

Xa xa trên mặt đất còn có từ cầu mây bên trên ngã xuống khỏi tới mấy chiếc thú liễn, còn có hơn mười cỗ hành khách

thi thể, có mấy cái quần áo tả tơi người ngay tại thi thể một bên tìm kiếm tài vật.

Cái này Sóc Phương thành tầng trên ngăn nắp vô cùng, càng lên cao liền càng là xa hoa, tầng cao nhất thậm chí là Thần Tiên cư, nhưng đã đến tầng thấp nhất, lại giống như là hai thế giới!

Chương 78 : Tro tàn thần dực

Chương 78: Tro tàn thần dực

Từ khu phố trong hẻm nhỏ thổi tới gió rét yên tĩnh thấu xương, hơn nữa là sát mặt đất thổi, để cho người ta chỉ cảm thấy cổ chân giống như là bị đao cắt đồng dạng.

Đột nhiên, trên không truyền đến một tiếng hét thảm, có người từ không trung rơi xuống, đập ở hai bên lầu trên mái hiên, bành bành vang vọng, qua không lâu lúc này mới rơi trên mặt đất, không còn khí tức.

"Mặt đường lại dơ bẩn." Tô Vân nghe được cách đó không xa trong cửa hàng có người nói.

"Buổi sáng ngày mai sẽ có người dọn dẹp."

Tô Vân có một loại hoang đường lạ lùng cảm giác, sinh hoạt tại đồng dạng một cái thành thị bên trong, vẻn vẹn sinh hoạt độ cao chênh lệch hơn mười trượng, chính là hai thế giới!

Sóc Phương giàu nghèo chênh lệch lớn, khiến hắn chỉ cảm thấy khó tin.

Không lại hắn không kịp nghĩ nhiều, cái kia cao lớn linh sĩ hướng hắn đi tới, từng bước tới gần.

Tô Vân hai tay quơ vào tay áo bọc, tay áo bọc bên trong có một đầu dây thừng cùng một gói tro tàn.

Bên trái tay áo bọc bên trong dây thừng là thần tiên tác, bên phải tay áo bọc bên trong tro tàn thì là đến từ cái kia tro tàn quái.

Hắn tay trái lặng lẽ dùng sức, nghiền nát hai hạt như hạt đậu nành tro tàn.

Trong lòng hắn thình thịch đập loạn, nhất định phải cẩn thận từng li từng tí, bởi vì hắn còn nhớ đêm hôm đó cùng Lý Mục Ca cùng một chỗ nhen lửa tro tàn cảnh tượng!

Hơi không cẩn thận lời nói, hắn tay áo trong túi tất cả tro tàn đều sẽ nổ tung lên!

Tinh tế tro tàn theo khí huyết của hắn, từ trong tay áo chậm rãi chảy ra, trôi lơ lửng ở phía sau hắn. Bởi vì sắc trời u ám, tro tàn lại cùng khí huyết tương dung, bởi vậy khó mà phân biệt.

"Không hổ là lần này đại khảo đệ nhất nhân. Tuổi còn nhỏ liền tránh thoát ta cầm âm đánh giết, có như thế công lực, quả thực hiếm thấy."

Cái kia cao lớn linh sĩ cảm khái nói: "Ta vâng mệnh tới diệt trừ ngươi, đầu kia đến từ lão khu không người yêu ma chỉ là che chở ta giết ngươi ngụy trang, không nghĩ tới ta liền hắn đều giết, lại không có thể giết chết ngươi. Ta vốn là muốn đem cái chết của ngươi, ngụy trang thành một hồi bất ngờ, hiện tại ngươi để cho ta khó xử lý."

Tô Vân cười nói: "Ngươi cũng rất không tồi. Ngươi là Uẩn Linh cảnh giới? Ngươi cầm âm rất đặc biệt, tại âm luật bên trên ngươi hẳn là chìm đắm rất lâu a? Chỉ có thật tình yêu thích cầm luật yêu thích âm nhạc người, mới có thể tu thành loại này tính linh thần thông. Toàn bộ Sóc Phương thành, giống như ngươi linh sĩ, hẳn là có thể đếm được trên đầu ngón tay, muốn tra ra ngươi là ai không một chút nào phiền phức."

Cái kia cao lớn linh sĩ trong lòng căng thẳng.

Tô Vân mỉm cười nói: "Ta nếu là chết ở chỗ này, Văn Xương học cung chỉ cần tới đây lân cận hỏi một chút, lại tra

được trên đầu của ngươi, đoán chừng chỉ cần nửa ngày thời gian. Vào lúc ban đêm, ngươi đầu người liền sẽ bị cắt bỏ đặt ở ta bị giết hại địa phương, tế điện ta."

Cái kia cao lớn linh sĩ cười ha ha, hướng hai bên cửa hàng nhìn lướt qua: "Đường phố này đi đâu có người?"

Tiếng nói của hắn vừa ra, hai bên đường phố truyền đến bành bịch tiếng đóng cửa, những cửa hàng kia nhao nhao đóng chặt cửa nẻo, cho dù là trong cửa hàng ánh đèn cũng bị người dập tắt.

Một gian cửa hàng bên trong truyền đến tiểu hài tử tiếng khóc, ngay sau đó biến thành bị bịt lại miệng mũi tiếng ô ô.

Mà người đi trên đường phố cũng hoặc là vội vàng rời đi, hoặc là trốn ở vừa bẩn vừa đen trong hẻm nhỏ, không người nào dám thò đầu ra.

"Còn có người sao?"

Cái kia cao lớn linh sĩ chắp hai tay sau lưng hướng hắn đi tới, lộ ra vẻ châm chọc, âm thanh tại trống rỗng đường đi bên trong quanh quẩn: "Sóc Phương tầng thấp nhất người, đều là nông thôn tới làm công, bọn họ trong thành căn bản không có thân phận. Ngươi chết ở chỗ này, quan phủ tới kiểm tra, bọn họ không có một cái nào dám đối quan phủ tố cáo, bởi vì bọn hắn chỉ cần thò đầu ra, liền sẽ bị đuổi về nhà!"

Hắn cười lạnh nói: "Coi như bọn họ chết trong thành, cũng là chết tại rãnh nước bẩn bên trong chó! Đây là Sóc Phương tầng thấp nhất thế giới thế đạo!"

Tô Vân chậm rãi lui về phía sau, đột nhiên sau lưng khu phố cạnh lầu hai, một cái linh sĩ tung người rơi xuống đất, công pháp vận chuyển, chỉ nghe tranh một tiếng, phía sau hắn một vòng Viên Nguyệt loan đao hiện ra, như vành, đường kính

bảy thước, tỏa ra ánh trăng giống như ánh sáng, lạnh lùng yếu ớt.

Tô Vân thật dài hấp khí, phát động lên khí huyết, mặt hướng cái kia cao lớn linh sĩ, lại đột nhiên nhanh chóng lui về phía sau, thẳng đến viên kia nguyệt loan đao linh sĩ mà đi!

Cái kia linh sĩ thôi thúc loan đao, loan đao kề sát đất vọt tới, tốc độ cực nhanh, nhưng loan đao xoay tròn tốc độ cũng rất chậm, gần cùng chậm tương phản để cho người ta khó mà phán định tốc độ kia!

Mắt thấy loan đao liền muốn đem Tô Vân cắt, đột nhiên Tô Vân bay lên trời, từ loan đao trên không vượt qua.

"Ngây thơ!"

Cái kia linh sĩ khẽ cười một tiếng, loan đao chấn động, ông một tiếng chia rẽ, xuất hiện bảy thanh loan đao hướng trên không Tô Vân đồng thời chém tới!

Tô Vân đầu dưới chân trên, chân trên không là đại hoàng chung, hoàng chung tích tắc khắc độ xoay tròn, một cái Linh viên nhảy ra, bắt lấy Tô Vân chân đem hắn quăng lên.

Cái kia bảy thanh Viên Nguyệt loan đao boong boong boong trên không trung liên trảm, hiện lên một mảnh ánh trăng giống như hào quang, lại bỗng nhiên khép lại, Viên Nguyệt loan đao ánh sáng chiếu một cái, ánh sáng bên trong từng con Tất Phương thần điểu bay ra, nhào về phía Tô Vân.

Mà vào lúc này, Tô Vân đã rơi vào hoàng chung phía trên, ngồi xổm tung người nhảy lên, nhảy giữa không trung.

Cái kia mấy con Tất Phương thần điểu gào thét đuổi theo, Tô Vân đột nhiên thi triển ra Tất Phương biến chiêu thứ năm, Đan Hà Tế Nhật Hành, Tất Phương hai cánh mở rộng, hai cánh như đao, phi hành xoay tròn, hai miếng vô cùng sắc bén

vũ nhận xoay tròn khuấy động, xuy xuy xuy, đem đuổi giết mà đến Tất Phương thần điểu quấy đến vỡ nát!

"Ngươi chưa từng học qua Uẩn Linh cảnh giới công pháp!"

Cái kia loan đao linh sĩ nhìn thấy hắn một chiêu này, không khỏi bật cười: "Chưa từng học qua Uẩn Linh cảnh giới công pháp, dù là ngươi là Uẩn Linh cảnh giới, cùng ta cũng tương đương với kém một cảnh giới!"

Cảnh giới khác nhau có khác biệt công pháp, Tô Vân là Uẩn Linh cảnh giới, nhưng mà công pháp vẫn là Trúc Cơ cảnh giới công pháp, căn bản là không có cách đem Uẩn Linh cảnh giới thực lực phát huy ra.

Vậy thì tương đương với hai cái người trưởng thành khai chiến, một cái cầm trong tay vô cùng sắc bén bảo kiếm, một cái khác cầm trong tay que gỗ, uy lực tự nhiên không thể so sánh nổi.

Cái kia loan đao linh sĩ thôi thúc Viên Nguyệt loan đao từ Tô Vân sau lưng đánh tới, đao quang boong boong chia rẽ, phảng phất có bảy người trùng lặp cùng một chỗ thi triển bảy loại khác biệt chiêu thức đồng dạng.

Mà cái kia bảy thanh Viên Nguyệt loan đao bên trong lại đều có bảy cái Tất Phương thần điểu bay ra, đem loan đao đốt đến đỏ thẫm!

Không có tu luyện qua Uẩn Linh cảnh giới công pháp, căn bản là không có cách ngăn cản như vậy chói lọi công kích, đòn đánh này đủ để đem Tô Vân chém thành muôn mảnh!

Nhưng vào lúc này, Tô Vân sau lưng Tất Phương cánh chim cọ xát mặt đất, một đạo hỏa quang xùy một tiếng đem hắn cánh chim nhen lửa!

Ông ——

Rừng rực liệt hỏa nhanh chóng lan ra đến khác một bên cánh chim phía trên, ánh lửa sáng rực cực kỳ, so với cái kia tro tàn đèn tản ra ánh sáng còn muốn nóng bỏng, rừng rực liệt hỏa đem Tô Vân Tất Phương thần dực bảy tầng màu sắc phụ trợ vô cùng tươi đẹp!

Trong chớp nhoáng này, bốn phía linh sĩ trong thoáng chốc thậm chí nhìn thấy Tô Vân sau lưng Tất Phương thần dực hóa thành chân chính cánh chim, từng cái lông vũ, lông vũ bên trên vũ cành nhỏ, đều vô cùng rõ ràng, hiện ra như kim loại ánh sáng lộng lẫy!

"Không được!"

Cái kia cao lớn linh sĩ sắc mặt đại biến, đang muốn ra tay cứu, Tô Vân vỗ cánh một kích, bảy thanh Viên Nguyệt loan đao, bốn mươi chín con Tất Phương thần điểu, toàn bộ bị đánh thành hai nửa!

Mà Tô Vân phía trước cái kia loan đao linh sĩ từ mi tâm đến dưới hông, xuất hiện một đạo vết nứt màu đỏ, ánh mắt lộ ra vẻ sợ hãi.

Vừa mới Tô Vân cánh trái ngăn cản hắn thần thông, một chiêu đem hắn thần thông bổ ra, cánh phải làm đao, tự bên dưới hướng lên vung lên, từ hắn dưới hông trêu chọc đến đỉnh đầu!

"Lương Phong sĩ tử!"

Hai bên đường phố lầu trên mái hiên, từng cái linh sĩ nổ đom đóm mắt, có nữ tử rơi lệ, kêu gọi nói: "Lương Phong, ngươi còn tốt chứ?"

Cái kia loan đao linh sĩ cả người đều đặn chia thành hai nửa, chết oan chết uổng.

"Các ngươi là sĩ tử?"

Tô Vân giật mình trong lòng, thất thanh nói: "Sóc Phương chỉ có bốn đại học cung, các ngươi là cái nào học cung?"

Cái kia cao lớn linh sĩ sắc mặt u ám, lạnh lùng nói: "Giết hắn!"

Lầu trên mái hiên từng vị linh sĩ nhanh chóng chuyển bước, đánh bọc sườn mà đến, Tô Vân bất chấp suy nghĩ nhiều, lập tức miệt mài xông về phía trước.

Phía sau hắn, Tất Phương thần dực càng ngày càng sáng lên, hào quang bảy màu lập loè, tro tàn quái máu tươi biến thành tro tàn bị dẫn đốt, cùng hắn khí huyết tương dung, để hắn cảm giác được một cỗ lực lượng cuồng bạo vọt tới!

Cỗ lực lượng này mạnh như thế, thậm chí để hắn nửa chiêu Trường Không Triển Xích Cách uy lực, vượt qua cái kia tên là Lương Phong loan đao linh sĩ thần thông, trực tiếp đem Lương Phong chém giết!

Tô Vân vốn cho là tăng thêm tro tàn sau đó, chiêu pháp uy lực tương đương với nửa cái linh binh, hẳn là có thể cùng linh sĩ thần thông chống lại, lại không nghĩ rằng uy lực vậy mà như thế lớn!

Tro tàn bên trong lực lượng là một loại cực kỳ cổ xưa nguyên khí, vô cùng cuồng bạo, đem hắn tu vi trực tiếp tăng lên gấp mấy lần, cho dù là cánh tay phải dường như cũng chẳng phải đau.

"Cái này tro tàn, rốt cuộc là thứ gì?"

Đột nhiên, dưới chân hắn lảo đảo một cái, bị vấp một chút, chỉ thấy bốn phía vô số gạch ngói cột nhà tung bay, nhanh chóng hình thành một tòa cao ốc!

Tô Vân vội vàng vỗ cánh, bước chân ở trên vách tường liền giẫm, hướng lên nhảy xuống, thử tại cao ốc khép kín trước đó nhảy ra loại thần thông này.

Nhưng đã tới không kịp.

Hắn vừa mới vọt tới đỉnh lầu, liền gặp lầu vũ đã gần đến khép kín, tiếp lấy một bức lại một bức tường tại lầu vũ bên trong hình thành, từ bốn phương tám hướng hướng hắn ép mà tới!

Loại thần thông này, chính là Lâu Ban Lâu Thánh Nhân khai sáng kiến trúc chi học, kiến trúc trở thành học thuyết nổi tiếng sau đó, rường cột chạm trổ, đều có thể trở thành thần thông.

Bốn mặt tường càng ngày càng gần, đồng thời Tô Vân dưới chân cùng đỉnh đầu cũng có hai bức tường ép tới.

Thi triển Lâu Ban thần thông cái kia linh sĩ nhún người nhảy lên, hai cước rơi vào bản thân thần thông hình thành lầu vũ phía trên, toàn lực thôi thúc khí huyết, quát: "Cho ngươi vì Lương Phong sĩ tử chôn cùng!"

Phía dưới, xuy xuy xuy âm thanh truyền đến, Tất Phương thần dực hình thành ánh đao bảy màu từ cái kia hầu như ruột đặc lầu vũ bên trong dần hiện ra đến, trên dưới trái phải xoay tròn cắt chém, trong chớp mắt liền đem tòa này cao ốc cắt đến chia năm xẻ bảy!

Cái kia linh sĩ ngạc nhiên, vội vàng nhún người nhảy lên, bàn tay nhưng hướng phía dưới nhấn tới, một tòa tháp cao đột nhiên xuất hiện, đáy tháp xoay tròn, hướng Tô Vân trấn áp tới!

Tô Vân giơ cánh tay vung lên, cánh chim tăng vọt, tháp cao còn chưa hình thành liền bị bổ ra, mà cái kia linh sĩ cái cổ nóng lên, liền thấy mình bay lên, mà hắn nhìn thấy thân thể của mình nhưng tại rơi xuống dưới.

Tô Vân bước nhanh hướng về phía trước, đột nhiên từng cái linh sĩ từ bên trên hạ xuống, ngăn chặn con đường phía trước.

Đỉnh đầu của hắn một tôn Phật Đà tọa trấn hoa sen bảo tọa bên trong ầm ầm đè xuống, đồng thời bốn phương tám hướng từng đạo thần thông hướng hắn công tới, để cho người ta hoa mắt!

Tô Vân thân hình xoay tròn, cánh chim như nước thủy triều, hướng bốn phương tám hướng công tới, chỉ nghe boong boong boong không ngừng bên tai, những cái kia linh sĩ thần thông lại bị hắn toàn bộ ngăn lại!

Tô Vân không khỏi vừa mừng vừa sợ, tung người bay lên không, nhảy dựng cao hai trượng, tại lầu trên mái hiên mũi chân điểm một cái, Tất Phương thần dực mở rộng, liền muốn vỗ cánh bay đi.

Lấy hắn hiện tại khí huyết, lại thêm tro tàn mang tới lực lượng cường đại, hắn tin tưởng mình tuyệt đối có thể lăng không bay qua, đem những này sĩ tử xa xa dứt bỏ!

Ngay tại hắn vỗ cánh trong nháy mắt, tiếng đàn mãnh liệt, đỉnh đầu hắn truyền đến làm một thân tiếng vang, hoàng chung chấn động, Tô Vân bị một cỗ lực lượng khổng lồ nghiền ép, ầm ầm đụng vào bên đường lầu vũ lầu hai trên vách tường, bị cái kia cao lớn linh sĩ cầm âm thần thông gắt gao ngăn chặn.

Tô Vân gầm thét một tiếng, cổ động khí huyết, đang muốn thoát thân, đột nhiên lại là rầm rĩ cắt lẫn lộn cầm âm truyền đến, ầm ầm đè ở trên người hắn, để cả người hắn kể cả Tất Phương thần dực cùng một chỗ rơi vào trong vách tường.

Cái kia cao lớn linh sĩ kích động dây đàn, lại là một tiếng cầm âm truyền đến, Tô Vân cổ họng ngòn ngọt, thân hình từ trong vách tường bắn ra, theo lầu mái hiên nhà lăn xuống tới.

Lạch cạch.

Tô Vân đập xuống đất, loạng choà loạng choạng đứng lên, xóa đi máu trên khóe miệng.

Cái kia cao lớn linh sĩ ba tiếng đàn vang, đem hắn trọng thương, phía sau hắn nhiễm phải tro tàn Tất Phương thần dực cũng bị chấn động đến vỡ nát!

"Ngươi không có đoán sai, chúng ta là sĩ tử."

Cái kia cao lớn linh sĩ đi tới, cười lạnh nói: "Hai năm trước ta tham gia đại khảo, thi đệ nhất. Tô Vân sĩ tử, ngươi ta ở giữa chỉ thua kém thời gian hai năm, nhưng ngươi ta chênh lệch, giống hay không khác biệt một trời một vực?"

Tô Vân nhếch miệng cười nói: "Thời gian hai năm, ngươi mới tu luyện đến một bước này? Cho ta hai tháng, ta liền có thể đem ngươi đánh chết tươi."

Chương 79 : Trượng nghĩa mỗi đa đồ cẩu bối

Chương 79: Trượng nghĩa mỗi đa đồ cẩu bối

Cái kia cao lớn linh sĩ cười ha ha, trên mặt nhưng không có chút nào tươi cười: "Khó trách có người nghi ngờ ngươi sư tòng Cầu Thủy Kính, thậm chí nghi ngờ ngươi là Thiên Đạo viện sĩ tử. Ngươi dũng khí rất đủ, nhưng mà thực lực vẫn còn kém xa lắm."

Đột nhiên một vị nữ sĩ tử vọt tới, lạnh lùng nói: "Hắn giết hai vị sư ca, vì sư ca báo thù!"

Nữ tử kia khí huyết phun trào, thần thông bộc phát, bàn tay đẩy về phía trước đi, sau lưng bất ngờ hình thành một tôn sáu tay Thần Nhân, cao tới trượng sáu, mọc ra ba viên đầu, mỗi cái đầu con mắt thứ ba!

Cái kia Thần Nhân chính là thần thông của nàng, theo bàn tay của nàng, cái kia Thần Nhân ba đầu cánh tay phải cùng một chỗ vung quyền hướng Tô Vân đập đi!

Tô Vân tay trái vừa lật, lòng bàn tay ánh sáng sáng lên, đó là một vòng khí huyết biến thành mặt trời!

Nhật Nguyệt Điệp Bích Dưỡng Khí thiên, Sóc Phương Thánh Nhân khai sáng Trúc Cơ tuyệt học.

Tô Vân sử dụng chính là Nhật Nguyệt Điệp Bích chiêu thứ nhất, Nhật Nguyệt Lệ Thiên, chỉ là hắn vụng trộm tăng thêm một điểm tro tàn.

"Không được!"

Cái kia cao lớn linh sĩ nhìn thấy Tô Vân lòng bàn tay ánh sáng, không khỏi sắc mặt kịch biến, vội vàng thôi thúc thần thông, tiếng đàn mãnh liệt, đem Tô Vân đánh cho hướng về phía sau bay ngược mà đi, mạnh mẽ đụng vào khu phố một gian cửa hàng trên vách tường!

Mà Tô Vân tại trúng chiêu đồng thời, Nhật Nguyệt Lệ Thiên chiêu thức nhưng đã đưa ra, cái kia vành khí huyết biến thành mặt trời nghênh tiếp tay của cô gái kia chưởng cùng Thần Nhân ba đầu nắm đấm, ầm ầm va chạm!

Nữ tử kia hoảng sợ nhìn thấy bản thân năm ngón tay nổ tung, lực lượng kinh khủng tập kích mà đến, để cho mình cánh tay không ngừng tan rã, từng khối cơ bắp bị xé nứt, đứt đoạn gân bị cái kia cỗ lực lượng đáng sợ bắn lên, hướng về phía sau ối chao vọt tới.

Cỗ lực lượng này đưa nàng trên cánh tay huyết nhục xé ra, để nàng nhìn thấy bản thân xương trắng, nhìn thấy xương trắng tại lực lượng kia nghiền ép bên dưới hóa thành bột mịn.

Bành!

Nàng cùng nàng sau lưng Thần Nhân thần thông cùng một chỗ bắn lên, đụng vào phố đối diện trên vách tường, bị khảm tại trong vách tường, ánh mắt tan rã, khóe miệng cuồn cuộn chảy máu, gục đầu, liền không còn khí tức.

Tô Vân đòn đánh này căn bản không phải bình thường linh sĩ có thể thi triển ra lực lượng, mà là mang theo tro tàn lực lượng, để hắn đòn đánh này bộc phát ra so tính linh thần thông còn cường đại hơn uy lực!

Nếu không phải cái kia cao lớn linh sĩ ra tay đúng lúc, nữ tử kia chỉ sợ liền thi thể cũng không cách nào bảo tồn lại, sẽ bị Tô Vân một chiêu này Nhật Nguyệt Lệ Thiên trực tiếp đánh cho vỡ nát!

Gió lạnh từ trên đường phố thổi qua, bốn phía từng cái linh sĩ từ hai bên đường phố lầu trên mái hiên nhảy xuống, yên lặng nhìn trên đường phố ba bộ thi thể, lặng im im ắng.

Bọn họ chém giết cái kia đến từ lão khu không người khổng lồ yêu ma, cũng không có thương vong một người, nhưng mà gặp được cái này rõ ràng thoạt nhìn rất yếu, hơn nữa tổn thương một cánh tay linh sĩ người mới học, lại bị đối phương giết chết ba người!

"Khụ khụ!"

Tô Vân từ trên vách tường giãy giụa xuống, kịch liệt ho khan, hữu khí vô lực cười nói: "Hai năm trước nhập học đại khảo đệ nhất nhân, không gì hơn cái này. Nhiều như vậy chiêu thần thông ngươi cũng chưa giết chết ta, nhìn tới hai năm này ngươi không có học được thứ gì ah."

Cái kia cao lớn linh sĩ hừ một tiếng, mắt lộ ra hung quang, đỉnh đầu một tấm cổ cầm hiện ra.

Lúc này, đột nhiên bên cạnh bích bên cửa truyền tới một kinh ngạc vô cùng nữ hài âm thanh: "Tiểu Vân! Thật sự là ngươi!"

Cao lớn linh sĩ dừng bước, hướng một bên nhìn lại, lại là Lưu Ly bích bên cửa mặt miêu yêu đang nói chuyện.

Tô Vân xóa đi máu trên khóe miệng, hướng Lưu Ly bích cửa sổ nhìn lại. Mèo kia yêu cách cửa sổ quan sát hắn, vừa mừng vừa sợ, cười nói: "Thật là ngươi! Ngươi lớn như vậy?"

Tô Vân chỉ cảm thấy thanh âm này có chút quen thuộc, dường như là khi còn bé nghe qua, cố gắng nghĩ lại, cuối cùng nhớ ra rồi, nhếch miệng cười nói: "Ngươi là Mao gia truân Mao nhị tỷ. Ta lần trước đi Hoang tập trấn họp chợ, bá phụ nói ngươi trong thành chế tác."

Lưu Ly bích cửa sổ bên trong, miêu yêu xấu hổ nói: "Ngươi trở về quê hương thời điểm, không muốn cùng bọn họ nói ta làm cái gì. Ta làm công không tốt, ta lừa bọn họ nói ta tại trong thành dệt vải xưởng chế tác, ngươi nói ra ngoài ta liền không mặt mũi đối nhân xử thế…"

Cao lớn linh sĩ cười lạnh nói: "Ngươi không cần lo lắng, hắn sống không quá đêm nay, tự nhiên không cách nào trở về quê hương."

Mèo kia yêu đẩy ra bích cửa sổ, hướng hai bên cửa chặt che đậy cửa hàng kêu một tiếng: "Đây là Tiểu Vân, Thiên Môn trấn Tiểu Vân! Chúng ta đồng hương! Các ngươi đi ra ah! Đều đi ra ah!"

Cao lớn linh sĩ đằng đằng sát khí, ánh mắt sắc bén vô cùng, hướng hai bên đường phố quét tới, quát: "Tiện dân tìm đường chết ư?"

"Tiểu Vân là chúng ta đồng hương ah!"

Cái kia miêu yêu vẫn là có chỗ không cam lòng, lớn tiếng nói: "Trước sau thôn hàng xóm! Hắn từ nhỏ đã một người, là Thiên Môn trấn dòng độc đinh ah! Hắn cũng bị người đánh chết, các ngươi còn không ra ư?"

Cao lớn linh sĩ nhìn Mao nhị tỷ mắt lộ ra sát cơ, thản nhiên nói: "Ai dám?"

Mao nhị tỷ kém chút khóc ra thành tiếng, nức nở nói: "Tiểu Vân thi đậu Văn Xương học cung, thi đệ nhất đây, chúng ta Thiên Thị Viên cái thứ nhất trong thành thi đệ nhất! Hắn một ngày học đều không có bên trên đây! Hắn là chúng ta đồng hương ah, hắn không phải chết ở chỗ này ah ——— "

Lúc này, trên đường phố truyền đến một tiếng kẽo kẹt tiếng mở cửa, một cái uống đến say khướt hắc tháp giống như trâu đen yêu loạng choà loạng choạng đi ra, trên vai khoác lên rách

nát áo khoác, đứng tại Mao nhị tỷ bên người, ồm ồm nói: "Trẻ con liền nên đi học. Nhân tâm đều là nhục trường, có Ngưu gia trang tiểu nhị không? Đi ra ah!"

Cao lớn linh sĩ hừ một tiếng, đang muốn nói chuyện, đột nhiên, kẽo kẹt kẽo kẹt tiếng mở cửa truyền đến, một gian đóng chặt cửa tiệm mở ra, từ cửa hàng bên trong đi ra tới mặt khác hai cái mình người đầu trâu ngưu yêu.

Trên đường phố bị dập tắt tro tàn đèn lại một cái tiếp theo một cái phát sáng lên, từng nhà cửa hàng nhen lửa đèn, trong ngọn đèn, lần lượt Thiên Thị Viên yêu quái đẩy ra cửa tiệm, yên lặng đi ra.

Âm u trong hẻm nhỏ truyền đến sột sột soạt soạt âm thanh, có mấy cái trốn ở trong góc người cũng đi ra.

Bọn họ đều là đến từ khu không người yêu quái, bị Sóc Phương thành phồn hoa thu hút, đi tới trong thành làm công làm việc vặt, xử lí lấy thấp kém nhất công việc, cầm ít ỏi nhất tiền công, mỗi ngày hướng năm muộn chín chế tác, ăn chính là rẻ nhất đồ ăn, ở là nhất nhỏ hẹp gian phòng, có người còn ngủ ở trên đường cái.

Bọn họ là Sóc Phương trong thành người bình thường nhất, nhất không thấy được người, sinh hoạt tại Sóc Phương thành tầng thấp nhất dơ bẩn trên đường phố, cùng tầng trên sinh hoạt người hầu như không hề có quen biết gì.

Bọn họ dù cho chết tại Sóc Phương thành, cũng không có người sẽ biết, loại trừ thân hữu, không có người sẽ quan tâm bọn hắn sống chết.

Thế nhưng là bọn họ còn ôm trong lòng ước muốn, muốn tích lũy tiền đem con của mình đưa đến quan học bên trong đọc sách, đi học, muốn cho con của mình thoát khỏi bản thân

ngày qua ngày lặp lại lao động vận mệnh, muốn cho con của mình có thể ở tại thành thị tầng trên.

Nơi đó có sáng rực gian phòng, có ánh nắng, có ấm áp, có càng rộng lớn hơn tương lai.

Vào ngày thường bên trong, bọn họ đi qua bên cạnh ngươi, ngươi biết cảm thấy bọn họ vô cùng mất cảm giác, giống như là từng cỗ xác chết di động.

Nhưng mà hiện tại, yên tĩnh trên đường phố, lần lần lượt lượt đi ra một hai trăm người, yên lặng đứng ở nơi đó, trong tay chộp lấy đủ loại vũ khí, đều là dao phay ghế đẩu gậy sắt loại hình đồ vật.

Bọn họ cũng không phải là linh sĩ, chiến lực cũng không cao.

Bọn họ chỉ là tại nông thôn đi theo cha mẹ của mình trưởng bối học được một chút phương diện tu luyện kiến thức, hoặc là tại thôn trang tường tự bên trong đi theo yêu quái tiên sinh học một chút thô thiển võ học, biết một điểm biến hóa.

Đồng hương tình nghĩa, còn có đối đầu học khát vọng, để cho bọn họ đứng dậy.

Một cái lão yêu quái run rẩy nói: "Sĩ tử lão gia xin thương xót, nông thôn đi ra một cái sĩ tử không dễ dàng, xin thương xót…"

Đột nhiên, cái kia cao lớn linh sĩ cười ha ha: "Trượng nghĩa mỗi nhiều giết chó thế hệ, trên sách nói quả nhiên không sai. Trong phố xá không có văn hóa nông dân, quả nhiên đều là chút nhiệt huyết xông lên đầu trượng nghĩa gia hỏa, đáng tiếc ngu xuẩn cực kì, sẽ chỉ tìm cái chết vô nghĩa."

Tô Vân vành mắt đỏ lên, hốc mắt một mảnh ấm áp, lớn tiếng nói: "Các vị ca ca tỷ tỷ, thúc thúc bá bá, các ngươi trở về

đi. Ta không sao, thật không có việc gì, các ngươi nhanh lên một chút trở về đi!"

Đường phố không có người động đậy.

Cái kia Ngưu gia trang người đầu trâu thân ngưu yêu đè thấp lấy giọng nói: "Tiểu Vân, chúng ta ở đây, không người nào dám động tới ngươi! Ngươi yên tâm!"

Boong boong!

Tiếng đàn vang lên, cái kia ngưu yêu đột nhiên bay ngược mà đi, đụng vào trên vách tường, nghiêng đầu một cái chết oan chết uổng!

Trên đường phố đám yêu quái phát ra sợ hãi gầm nhẹ tiếng, có chút bạo động.

Cái kia cao lớn linh sĩ cười lạnh nói: "Còn không đi ư?"

Trên đường phố những cái kia thoạt nhìn mất cảm giác đám yêu quái không có người lui về phía sau, vẫn như cũ gắt gao bắt lấy vũ khí trong tay.

Tô Vân trong hốc mắt nhiệt lệ lại khó nhịn xuống, thoáng cái bừng lên, chỉ cảm thấy trong lồng ngực nóng hầm hập máu từng cỗ từng cỗ lật lên trên.

Hắn chỉ là khu không người bên trong duy nhất nhân loại, cũng không phải là những này yêu quái đồng loại, vì hắn mà bỏ mạng, đáng giá không?

Những này yêu quái ngày bình thường không có gạt bỏ qua hắn, không đem hắn xem như dị loại, để hắn có một cái coi như bình thường lúc nhỏ, đối với hắn mà nói đã là lớn lao ân tình.

Hiện tại, còn muốn vì hắn mất mạng ư?

"Trở về đi…" Hắn nghẹn ngào nói.

Cái kia cao lớn linh sĩ hừ một tiếng, thản nhiên nói: "Bọn họ ai cũng không trở về được. Bọn họ là ngươi hương thân hương lý, có tình thân tại, coi như bọn họ muốn trở về xem như chẳng có chuyện gì phát sinh cũng là không thể nào. Nếu là bọn họ đem ngươi chết trong tay ta sự tình nói ra, Văn Xương học cung khẳng định sẽ diệt trừ ta. Bởi vậy…"

Hắn hướng đứng tại trên đường phố linh sĩ hạ lệnh: "Chư vị sư đệ, nhổ cỏ tận gốc! Trên con đường này tất cả yêu quái, tất cả diệt trừ, không giữ lại ai! Thi thể đưa đến địa hỏa trong ao, không nên để lại bên dưới dấu vết!"

Trên đường phố rất nhiều linh sĩ nhao nhao khẽ quát một tiếng, mỗi người tính linh thần thông hiện ra, có là đao thương kiếm kích loại hình binh khí, có là thần thú thần điểu, có là chung đỉnh lầu tháp chờ đồ vật, từng cái tỏa ra nồng đậm khí huyết áp bức!

Tô Vân nghiến răng, những này khu không người đám yêu quái căn bản không phải bọn hắn đối thủ, hắn cũng không muốn bản thân những này đồng hương bởi vì chính mình mà bỏ mạng!

Thế nhưng là, hắn lại có thể làm cái gì?

Lấy thực lực của hắn bây giờ, căn bản không phải cái kia cao lớn linh sĩ đối thủ, không những bản thân sẽ chết, thậm chí còn có thể liên lụy bản thân những này đồng hương!

Hắn nắm chặt nắm đấm, nắm đấm bên trong là mấy viên tro tàn!

Hắn tăng lên điên cuồng khí huyết, phía sau hắn, khí huyết hình thành Giao Long vặn vẹo, biến hình, nhưng mà hắn biết mình lực lượng căn bản không đủ để thay đổi tất cả những thứ này!

Hắn không cách nào cứu mình, càng không cách nào cứu khu không người đồng hương!

Cái kia cao lớn linh sĩ giơ bàn tay lên, trên đường phố từng vị linh sĩ tính linh thần thông bắt đầu vận chuyển, có một vị linh sĩ thần thông đã bộc phát, vượt lên trước một bước hướng những cái kia khu không người yêu quái đánh tới!

Ngay tại cái kia linh sĩ động thủ trong tích tắc, một đạo tiễn quang phóng tới, xuyên qua lồng ngực của hắn!

Đạo kia tiễn quang uy lực kinh người, vậy mà đem cái kia linh sĩ nhảy lên thân hình cho đóng trở về, đem hắn đóng đinh tại lầu dưới mái hiên!

Mặt khác sĩ tử sởn tóc gáy, không còn dám động.

Cao lớn linh sĩ đột nhiên xoay người, lạnh lùng nói: "Ai?"

Bóng tối trên đường phố truyền đến tách tách tiếng bước chân, đó là giày gỗ giẫm trên mặt đất phát ra âm thanh, chỉ thấy xa xa đèn đường mờ tối ánh sáng bên dưới, một cái bóng từ từ đi tới.

"Sóc Phương thành năm tầng lầu trở lên, về người giàu có cùng hoàng đế quản."

Một cái để Tô Vân cảm thấy có chút quen thuộc âm thanh truyền đến, truyền vào trong tai của mọi người: "Năm tầng lầu trở xuống, người giàu có cùng hoàng đế chỉ cần đưa tay, liền sẽ bị chặt rơi. Duỗi mấy đầu tay, chém mấy đầu tay. Sóc Phương học cung rừng rõ ràng thịnh sĩ tử, thế giới ngầm quy củ, ngươi hiểu không?"

Chương 80 : Bằng lòng không có văn hoá, không làm người thượng lưu

Chương 80: Bằng lòng không có văn hoá, không làm người thượng lưu

“Thanh âm này…” Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, một hòn đá cuối cùng rơi xuống đất.

Ánh mắt của hắn rơi vào cái kia cao lớn linh sĩ trên người, trong lòng yên lặng nói: “Sóc Phương học cung sĩ tử, Lâm Thanh Thịnh, hai năm trước đại khảo đệ nhất nhân…”

Cái kia cao lớn linh sĩ sắc mặt biến hóa, hướng đạo kia đi tới cái bóng nhìn lại, cẩn thận nói: “Là vị tiền bối nào nói chuyện? Tại hạ quả thực là Sóc Phương học cung Lâm Thanh Thịnh, cũng là Sóc Phương Lâm gia Lâm Thanh Thịnh, thờ Vũ Thần bộ lệnh điều tra Sóc Phương thành làm loạn yêu ma.”

“Ta đương nhiên biết Sóc Phương Lâm gia. Nếu như không phải là bởi vì ngươi đến từ Sóc Phương Lâm gia, ngươi bây giờ đã là một cỗ thi thể.”

Hình bóng kia dần dần tiếp cận, lại là một cái bụng phệ nam tử trung niên, tròn trịa mặt, cười tủm tỉm con mắt, mập mạp tay, trong tay mang theo cái hòm gỗ, giống như là một cái bình thường y sư.

“Hiện tại trong thành rất loạn, đâu đâu cũng có yêu ma gây chuyện, Sóc Phương học cung sĩ tử thế mà thừa dịp xông loạn đến cùng tầng đường phố lạm sát kẻ vô tội, ước chừng các

ngươi chết ở chỗ này, cũng chỉ là bị người xem như yêu ma giết chết.” Mặt tròn y sư híp mắt cười nói.

Người y sư này chính là Tô Vân đi vào Sóc Phương học cung ngày thứ hai, Đồ Minh hòa thượng mời đến chữa trị cho hắn cánh tay cái kia “Bình thường y sư”, Đổng y sư.

Đổng y sư bề ngoài xấu xí, nhưng mà y thuật nhưng tinh xảo cực kì, Tô Vân cánh tay bị tổn thương, Thiên Môn trấn La đại nương trị liệu đều cần thời gian mười ngày mới có thể chữa trị, nhưng hắn chỉ cần nửa canh giờ!

Cái kia cao lớn linh sĩ Lâm Thanh Thịnh đồng tử chợt co lại, càng thêm cẩn thận, mỉm cười nói: “Chúng ta những này sĩ tử là ngày nghỉ lúc tại Vũ Thần bộ dưới trướng làm việc, kiếm chút tiền tiền, thờ Vũ Thần bộ lệnh đuổi giết lão khu không người yêu ma, cũng là vì Sóc Phương thành an toàn muốn.”

Hắn cười nói: “Tiền bối mời xem, đường phố này bên trên khắp nơi yêu ma, bởi vậy ta nghi ngờ bọn họ đến từ lão khu không người, cho nên mới có xung đột…”

“Ở đâu ra yêu ma?”

Đổng y sư kinh ngạc nói: “Trên con đường này rõ ràng đều là người, thế nào yêu quái?”

Lâm Thanh Thịnh hướng bốn phía nhìn lại, trong lòng hơi chấn động, chỉ thấy vừa rồi trên đường phố cái kia gần một trăm cái khu không người yêu quái giờ phút này thế mà đều hóa thành người hình dáng, một bức thật thà bộ dạng!

Bên cạnh hắn một cái linh sĩ lấy ra cái còi đặt ở bên miệng, đang muốn thổi lên, Lâm Thanh Thịnh cong ngón tay búng một cái đem cái kia cái còi đánh cho vỡ nát, mỉm cười nói: “Tiền bối, đây là cái hiểu lầm. Chúng ta cũng bởi vì tràng này hiểu lầm chết ba cái sĩ tử, đều là Sóc Phương học cung tinh nhuệ sĩ tử, Đồng phó xạ nơi đó khẳng định không thể thiếu

trách cứ. Không bằng như vậy, chúng ta mang theo yêu quái cùng sĩ tử thi thể trở về báo cáo kết quả, việc này coi như nhận lấy. Tiền bối ý như thế nào?"

Hắn cái trán toát ra rậm rạp mồ hôi lạnh.

Cái kia cái còi là quan phủ đặc chế linh khí, chỉ cần dùng khí huyết thổi, liền sẽ vang vọng hơn mười dặm, lân cận quan phủ sai dịch liền sẽ nghe tiếng nhanh chóng đến đây!

Nhưng mà trước đó, bọn họ chỉ sợ cũng phải chết ở nơi này!

Cái này béo y sư sâu không lường được, hơn nữa hắn cũng không phải là một người đến đây, còn có một cái am hiểu bắn tên linh sĩ ẩn giấu ở chỗ tối.

Cho nên Lâm Thanh Thịnh không dám để cho cái kia linh sĩ thổi lên cái còi, thổi lên, liền lại không cứu vãn chỗ trống.

Đổng y sư cũng không nguyện ý cá chết lưới rách, hắn tuy có thể giết chết Lâm Thanh Thịnh các loại một đám sĩ tử, nhưng mà quan phủ người tới vậy thì không cách nào thu tràng.

Nếu như Lâm Thanh Thịnh các loại sĩ tử đều chết ở chỗ này, chẳng những quan phủ tức giận, Sóc Phương học cung cũng sẽ tại dưới cơn thịnh nộ huyết tẩy Sóc Phương tầng thấp nhất tất cả yêu quái!

Đến lúc đó, Sóc Phương tầng thấp nhất chỉ sợ máu chảy thành sông!

Đổng y sư phất tay nói: "Thi thể các ngươi mang đi."

Lâm Thanh Thịnh thở phào nhẹ nhõm, sai người đem cái kia ba vị linh sĩ thi thể cầm xuống, mấy cái linh sĩ lại đi đem cái kia bị Lâm Thanh Thịnh chém đầu yêu ma đẩy ra ngoài.

Hai cái linh sĩ hướng Tô Vân bên người ngưu yêu thi thể đi tới, Tô Vân âm thanh khàn khàn nói: "Không nên động hắn."

Lâm Thanh Thịnh lông mày giương lên, phân phó nói: "Cỗ thi thể này lưu lại."

Cái kia hai cái linh sĩ lui ra phía sau.

Lâm Thanh Thịnh nhìn một chút Tô Vân, vẻ mặt tươi cười, nói khẽ: "Chúc mừng Tô Vân sư đệ đại khảo đệ nhất, thi vào Văn Xương học cung. Sư đệ tại Thập Cẩm Tú Đồ bên trong một trận chiến, nổi tiếng Sóc Phương, tương lai định không phải vật trong ao. Là huynh hơn tuổi cũng bằng thừa mấy tuổi, có câu vẫn phải nói nói chuyện."

Tô Vân vẻ mặt lạnh lùng: "Sư ca mời nói."

Lâm Thanh Thịnh mỉm cười nói: "Một cái trưởng thành cao tầng nhân vật, trong mắt là không có kẻ thù truyền kiếp. Ta cũng là vâng mệnh làm việc, lúc này mới có chỗ đắc tội, đây là giải quyết việc chung, cũng không có ân oán cá nhân ân cừu ở bên trong. Sư đệ, ngươi hiểu ý của ta không?"

Tô Vân hờ hững nói: "Xin sư ca chỉ rõ."

Lâm Thanh Thịnh khẽ nhíu mày, nhẫn nại tính tình nói: "Ngươi ta ở giữa cũng không có ân oán, chỉ có công chuyện xung đột, nhưng mà đêm nay sau đó, việc công giải quyết, ngươi ta nói không chừng còn có cơ hội hợp tác, còn có nâng cốc nói chuyện vui vẻ đàm luận phong hoa tuyết nguyệt cơ hội. Đây mới là trưởng thành cao tầng nhân vật việc. Ngươi cho rằng đâu?"

"Cút." Tô Vân mặt không hề cảm xúc.

Lâm Thanh Thịnh sắc mặt phát lạnh, xoay người đi tới, cười lạnh nói: "Nông thôn mọi rợ, ngây thơ vô tri!"

"Hai tháng."

Sau lưng của hắn truyền đến Tô Vân âm thanh, Lâm Thanh Thịnh dừng bước, quay đầu nhìn lại.

Tô Vân giơ lên hai ngón tay, âm thanh khàn giọng, nhưng lại như thương sấm, tại đây tầng thấp nhất thế giới dơ bẩn trên đường phố qua lại nhấp nhô: "Ta nói qua hai tháng, ta liền có thể vượt qua ngươi hai năm thành tựu!"

Lâm Thanh Thịnh cười ha ha một tiếng, lắc đầu, hướng mặt khác linh sĩ nói: "Một cái nói giấc mơ si nhân. Đi thôi."

Tô Vân âm thanh tại phía sau hắn truyền đến, nổ vang: "Hai tháng sau đó, Sóc Phương học cung cửa ra vào, ngươi ta một trận chiến, ta đánh chết ngươi vì ta đồng hương báo thù."

Lâm Thanh Thịnh cũng không nhịn được tức giận: "Nhà quê, không biết điều! Tốt, hai tháng sau, học cung trước cửa, phân cao thấp, cũng phân sinh tử! Hừ!"

Hắn vung tay áo rời đi.

Một đám người các loại nhanh chóng đi xa, Tô Vân cổ họng ngòn ngọt, một ngụm máu tươi từ trong phổi bừng lên.

"Thương thế của ngươi đến tim phổi, còn cưỡng ép quyết tâm nói, để cho mình thương thế càng nặng."

Đổng y sư xách theo tiểu mộc đầu cái rương đi lên phía trước, trên dưới quan sát Tô Vân, tựa như quan sát một cái bảo tàng, cười tủm tỉm nói: "Ngươi cái này bình thường sĩ tử ngang tàng giống thớt không cách nào thuần phục ngựa, ta rất thích ngươi cá tính. Chẳng qua ngươi làm sai, ngươi hẳn là đáp ứng hắn."

Hắn lấy ra một bộ châm bạc, vì Tô Vân dẫn xuất tim phổi chỗ máu bầm.

Tô Vân cuối cùng thoải mái một chút, âm thanh khàn giọng nói: "Tiên sinh, ta có phải hay không quá trẻ con? Ta hẳn là

đáp ứng hắn, cùng hắn biến chiến tranh thành tơ lụa, ngày sau dễ nói chuyện ư?"

Đổng y sư dốc lòng chẩn bệnh, nói: "Theo lý mà nói, một cái trưởng thành cao tầng thế giới nhân vật, quả thực hẳn là giống như hắn nói như vậy, không thù dai, thấp nhất cũng phải làm tốt mặt ngoài huynh đệ. Nhưng mà, ngươi nếu là đáp ứng hắn, ta liền sẽ không vì ngươi chữa trị, ta sẽ xoay người liền đi."

Hắn cười nói: "Ta coi trọng không phải khôn khéo lõi đời, trên thế giới này khôn khéo lõi đời người thực sự rất rất nhiều. Trái lại, giống như ngươi có nguyên tắc có kiên trì nông thôn dã nhân, liền quá ít quá ít. Ta đã từng tưởng tượng ngươi đồng dạng."

Hắn dẫn xuất Tô Vân trong cơ thể máu bầm, khẽ nhíu mày, đứng lên nói: "Ngươi dùng tro tàn thứ này tăng lên ngươi khí huyết? Mạch máu của ngươi cùng khí tạng bị đánh đến tàn phá, thương thế có chút khó giải quyết… Ta tại trên con đường này có một nhà tiệm thuốc, đến đó vì ngươi tinh tế chẩn bệnh."

Tô Vân đồng ý, lại nhìn một chút trên đất ngưu yêu thi thể, trong lòng một hồi buồn bã.

Hắn lật qua lật lại trên người, lấy ra trên người tất cả thanh hồng tệ, giao cho Mao nhị tỷ, thấp giọng nói: "Nhị tỷ, giúp ta đem chút tiền ấy giao cho hắn người nhà. Còn có, hai tháng sau, xin nhị tỷ mang theo người nhà của hắn đi Sóc Phương học cung cửa ra vào, nhìn kẻ thù bị xử tử."

Mao nhị tỷ yên lặng nhận lấy tiền bạc, có chút nhát gan, thấp giọng nói: "Tiểu Vân, sau khi trở về đừng nói ta tại trong thành làm cái gì…"

Tô Vân gật đầu, đi theo Đổng y sư hướng đi góc đường một nhà tiệm thuốc.

"Hạnh Lâm y sư, nhất định phải trị tốt hắn!" Mao nhị tỷ lớn tiếng nói.

Tô Vân ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy tiệm thuốc kia tấm biển bên trên viết Hạnh Lâm tiệm bán thuốc mấy chữ, đi vào chính là một cỗ nồng đậm dược liệu mùi thơm nức mũi mà tới.

Đổng y sư cong ngón tay búng một cái, tiệm bán thuốc tro tàn đèn sáng lên, hắn đi vào trong quầy, một bên bốc thuốc vừa nói: "Tả phó xạ là cái keo kiệt lão đầu, dựa vào hắn cho ta điểm này bổng lộc chỉ có thể miễn cưỡng sống tạm, cho nên ta liền tại giữa đường mở một nhà tiệm bán thuốc phụ cấp chi phí trong nhà. Trên con đường này người, cơ bản đều biết ta."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, nơi này tuyệt đối không phải một cái thư thái địa phương, cao tầng thế giới xa liễn phân và nước tiểu rơi vào đầy đường, đến mùa hè chỉ sợ liền giống như là ở tại hố phân bên cạnh.

Hơn nữa, nơi này cũng không phải dễ dàng kiếm tiền địa phương, ở nơi này đều là chút khổ, làm lao động người nghèo khổ.

Vì những người này chữa bệnh, chỉ sợ không kiếm được tiền gì, ngược lại muốn hướng bên trong lấy lại tiền.

Lấy Đổng y sư y thuật, tuyệt đối có thể tại Sóc Phương cao tầng thế giới khai hỏa danh khí, nắm giữ bạc triệu gia sản cũng không phải là việc khó, thậm chí nói không chừng có thể ở vào Thần Tiên cư loại địa phương kia đi!

Thế nhưng là hắn nhưng ở lại chỗ này.

Vị này Văn Xương học cung bình thường y sư, có không bình thường chỗ.

“Còn có một việc, chính là ở chỗ này đặc biệt thuận tiện.”

Đổng y sư nắm chắc dược liệu, đặt ở trong hòm thuốc, mập mạp bàn tay tại một cái tủ thuốc bên trên nhẹ nhàng đẩy một cái, trùng trùng điệp điệp cửa kẽo kẹt chuyển động, lộ ra phía sau mật thất.

Đổng y sư mỉm cười nói: “Đi theo ta.”

Tô Vân đi vào quầy hàng, đi theo hắn đi vào cái này tiệm bán thuốc mật thất, chỉ thấy mật thất này rất là sáng rực, có thật dài hành lang, hành lang hai bên là cửa sổ thủy tinh.

Nơi này cách mỗi mấy bước liền có một chiếc tro tàn đèn, đem cửa sổ thủy tinh phía trong đồ vật chiếu lên thông suốt.

Chỉ thấy cửa sổ phía trong là từng cái đại não thái mỏng, cắt đến vô cùng mỏng manh, bị hai mảnh Lưu Ly kẹp vào nhau, có thể nhìn thấy đại não cẩn thận nhất cấu tạo!

“Ngươi biết đại não có thể cắt thành nhiều ít phiến ư?”

Đổng y sư mặt mang nụ cười quỷ dị, hai con mắt híp lại thành một đường nhỏ, không đợi Tô Vân trả lời, hắn trực tiếp tự nói: “Bảy ngàn phiến. Ta được đến cái này đại não, đem nó cắt thành trọn vẹn bảy ngàn phiến, phong ấn tại Lưu Ly bên trong, để hắn bất hủ, nghiên cứu hắn cấu tạo. Ha ha, chỉ có giải phẫu, mới là truy nguyên nguồn gốc cực hạn, mặt khác cái gì nho đạo phật, đều là con mẹ nó dị đoan tà thuyết!”

Tô Vân quan sát, chỉ thấy cái này hành lang bên trong treo đầy to to nhỏ nhỏ đại não thái mỏng, hẳn là thật có bảy ngàn phiến nhiều!

“Không cần sợ, đây không phải là đại não của con người.”

Đổng y sư đi ở phía trước đi, nói: “Ta tại du học thời điểm, cũng đã đem người não nghiên cứu xong rồi. Khi đó chúng ta đi đào mộ phần, đào ra những cái kia vừa chôn cất người

chết… Những này đại não, là lão khu không người một cái lão ma đại não, phía trước là thần kinh của hắn, bị ta cho lột ra tới."

Tô Vân đi ra phía trước, nhìn thấy rễ cây giống như thần kinh hệ thống, tráng kiện thần kinh kết nối lấy vô số rễ cây giống như thần kinh, thành đám thành bụi, những này thần kinh kết hợp với nhau, liền giống như là một cái mọc ra bốn cái cánh tay quái vật!

"Khu không người lão ma… Đến cùng là quái vật gì?" Tô Vân lẩm bẩm nói.

"Là lão khu không người."

Đổng y sư sửa chữa hắn nói: "Mới khu không người cùng lão khu không người không so được, lão khu không người bên trong đều là chút đáng sợ cực kỳ lão quái vật, có chút thậm chí là theo Thiên Thị Viên cùng một chỗ từ thiên ngoại rơi xuống, không phải chúng ta thế giới này giống loài. Phía trước chính là trái tim của hắn."

Tô Vân đột nhiên mắt tối sầm lại, vội vàng thôi thúc khí huyết, lúc này mới khôi phục thị lực.

Bên tai của hắn truyền đến thùng thùng tiếng tim đập, mạnh mẽ mà đáng sợ khí huyết áp bức để hắn có chút thở dốc khó khăn.

Đó là một bộ trái tim mạch máu hệ thống, thô to mạch máu từ trái tim bên trong dọc theo người ra ngoài , kết nối lấy vô số giống như lông tơ đồng dạng nhỏ bé mạch máu, thậm chí có thể từ những này mạch máu trong hệ thống nhìn thấy tay chân cổ phế phủ các nơi thân thể cấu tạo!

"Đây là một cái hình người quái vật!" Tô Vân ngạc nhiên.

Quái vật kia trái tim thế mà còn tại nhảy lên, huyết dịch còn tại tuần hoàn bên trong!

“Cái quái vật này lúc còn sống nhất định cực kỳ cường đại, cực kỳ đáng sợ… Không đúng, hắn hẳn là còn chưa có chết!”

Tô Vân trong lòng thình thịch đập loạn, không được trở về nhìn về phía cái kia trái tim.

Cuối cùng, bọn họ đi tới mật thất chỗ sâu nhất, nơi này là xây ở tòa nhà này vũ trung tâm nhất mật thất, chiếm diện tích ước chừng bốn năm mẫu, có nhiều hơn nữa cửa sổ thủy tinh, cất giấu càng nhiều khó tin đồ vật.

Tô Vân nhìn hoa cả mắt, nơi này cất giữ có rất nhiều là yêu ma quỷ quái tứ chi, cùng với thân thể của bọn hắn nhỏ bé cấu tạo, hắn thậm chí còn chứng kiến một cái yển sư khôi lỗi khung xương!

“Ngươi thật giống như không sợ những vật này.”

Đổng y sư kinh ngạc nói: “Ngươi cũng không sợ ta. Thật sự là cổ quái, toàn bộ Văn Xương học cung loại trừ lão biểu bả tử liền không có không sợ ta Đổng Hạnh Lâm, mặt khác sĩ tử nghe được tên của ta, dọa đi tiểu không phải số ít.”

Tô Vân cười nói: “Nội Kinh có nói: Như phu tám thước chi sĩ, da thịt ở đây, bên ngoài có thể đo lường cắt theo mà có được, hắn chết có thể giải mổ mà nhìn tới.”

Đổng y sư vừa mừng vừa sợ, đi theo tụng niệm nói: “Hắn tạng chi cứng giòn, phủ chi lớn nhỏ, cốc chi nhiều ít, mạch chi dài ngắn, huyết chi thanh trọc, khí chi nhiều ít, mười hai kinh chi nhiều máu thiếu khí, cùng hắn thiếu máu nhiều khí, cùng khí đều là nhiều huyết khí, đều có toàn cục!”

Tô Vân nghiêm mặt nói: “Hoàng đế nội kinh, là giải phẫu học chi căn nguyên. Giải phẫu là cựu thánh học thuyết nổi tiếng chi chuyên gia! Ta nhìn thấy tiên sinh học thuyết nổi tiếng trình độ tinh thâm, nhìn thấy chính là đại đạo, là cựu thánh Hoàng Đế lớn lao đạo lý, ta vì sao muốn sợ?”

Đổng y sư cười ha ha: “Nói hay lắm, nói hay lắm! Ta nguyên bản định đem ngươi giải phẫu nghiên cứu một chút, hiện tại nghe ngươi vừa nói như vậy, ta cũng có chút không nỡ lòng bỏ!”

Trạch Trư: Học y đám sĩ tử tới cất giữ a, tìm tới phiếu á! Chương này kém chút bốn ngàn chữ, móng heo đều muốn tàn phế, nước mắt chạy ~~~

Chương 81 : Lão, gian, cự, hoạt

Chương 81: Lão, gian, cự, hoạt

Hắn lời vừa nói ra, Tô Vân thật bị sợ hết hồn, kém chút chạy trối chết.

Đổng y sư cười nói: "Ta cũng là học cựu thánh kinh điển lập nghiệp, chỉ là về sau du học. Không cần sợ, ta nếu là nghiên cứu ngươi, Tả phó xạ có thể đem ta cho nghiên cứu. Ta nghi ngờ ngươi không phải thế giới này giống loài, chỉ lấy ngươi một điểm máu…"

Hắn lấy tới một cái châm bạc, cắm ở Tô Vân cổ tay mạch máu chỗ, châm bạc cửa khẩu có huyết dịch chảy ra.

"Ngươi vừa mới nói giải phẫu là học thuyết nổi tiếng, câu nói này đúng, cũng không đúng."

Đổng y sư tiếp hai bình máu, còn ý định đón thêm mấy bình, gặp Tô Vân có chút gánh không được, lúc này mới lưu luyến không rời dừng tay, nói: "Ngươi bị thương, liền ít lấy một chút. Giải phẫu học cũng không phải là học thuyết nổi tiếng, thấp nhất lúc trước không phải. Hiện tại có phải là hay không, rất khó nói."

Tô Vân có chút choáng đầu, nói: "Đây là vì sao?"

"Hoàng đế nội kinh tuy là cựu thánh kinh điển, nhưng mà nho học, phật học nhưng đối với cái này có chỗ mâu thuẫn, nói cái gì thân thể tóc da thuộc về cha mẹ, nói cái gì thân thể là bao da thối, không cho chúng ta y sư giải phẫu thi thể, tìm kiếm thân thể ảo diệu, tìm kiếm tổn thương bệnh ngọn nguồn.

Dần dà, dân chúng xem chúng ta những này giải phẫu thi thể y sư là yêu ma.”

Đổng y sư chán nản nói: “Về sau, chúng ta cựu thánh kinh điển bị người sắc mục học được, người sắc mục thông qua giải phẫu tới truy nguyên, hội học thuật lại nắm giữ nhiều hơn nữa thân thể ảo diệu, nghèo nghiên cứu sự vật chân lý. Hắc hắc, rõ ràng mấy ngàn năm trước cũng đã khai sáng giải phẫu truy nguyên, lại bởi vì bảo thủ, làm chúng ta học y ngược lại muốn đi du học, cùng người sắc mục đi học. Lúc trước người sắc mục là chúng ta đồ đệ!”

Hắn lắc đầu, trong lòng có rất nhiều cảm xúc cùng bất đắc dĩ.

Tô Vân chần chừ một chút, nói: “Tiên sinh, tro tàn cho ta tạo thành tổn thương…”

Đổng y sư giật mình, cười nói: “Dược liệu ta đã cho ngươi mở xong , bên kia có một cái nồi lớn, là ta ngày bình thường sắc thuốc. Ngươi để Tiểu Dao chuẩn bị cho ngươi chút nước, đem dược liệu ngâm vào đi, bản thân cởi hết ngâm mình ở bên trong. Tiếp đó ngươi thôi thúc Tất Phương Thần Hành Dưỡng Khí thiên, bản thân đem dược thủy đun, đợi đến buổi sáng ngày mai, thương thế liền hẳn là khỏi hẳn.”

Tô Vân trợn mắt lên, cứng họng: “Tiên sinh không phải nói thương thế của ta có chút khó giải quyết ư?”

“Lấy máu có chút khó giải quyết, thương thế đồng dạng. Cơ thể ngươi không đủ mạnh, không chịu nổi tro tàn lực lượng, hơn nữa ngươi dùng tro tàn có chút cổ quái, cùng mặt khác tro tàn khác biệt, nhưng mà thương thế không có quá đáng lo.”

Đổng y sư trong cái hòm thuốc lấy ra dược liệu giao cho hắn, phất tay nói: “Vừa mới những cái kia yêu quái liều chết

bảo vệ ngươi, ta nếu là lấy máu của ngươi, bọn họ còn đánh không chết ta? Đi! Đi! Không muốn chậm trễ ta nghiên cứu máu của ngươi!"

Tô Vân hướng góc tường nhìn lại, quả nhiên thấy một cái cao cỡ một người đồng đen nồi lớn, hắn đi cà nhắc hướng nồi đồng bên trong nhìn lại, bên trong sạch sẽ không có nửa giọt nước.

"Người nào là Tiểu Dao?" Thiếu niên nhìn bốn phía.

Nhưng vào lúc này, uốn quanh tại trên cây cột một đầu Ly Long đột nhiên sống lại, đầu lâu rủ xuống, thật dài râu rồng tại Tô Vân phía trước lay động, trong miệng truyền đến thiếu nữ nhu nhu âm thanh: "Ta là Tiểu Dao. Sư đệ chờ một chút, ta làm phép gọi đến nước sạch."

Tô Vân sợ hết hồn, chỉ thấy cái này Ly Long toàn thân trắng như tuyết, vảy màu bạc bên trên thỉnh thoảng sẽ phản xạ từng chút một nhỏ bé cầu vồng bảy sắc, thân thể của nàng hai bên đều có một đạo sợi bạc xuyên qua thân thể, vuốt rồng sắc bén, chụp ở đồng trụ bên trên.

Đây là một đầu còn nhỏ hình dáng Ly Long, hẳn là do ngân cá chép tu luyện hóa rồng, có thiếu nữ mềm mại thanh tuyến, so Toàn Thôn Ăn Cơm Tiêu Thúc Ngạo cái loại này độc giao dịu dàng rất nhiều.

Ly Long Tiểu Dao làm phép, chỉ thấy nước chảy từ trước đến nay, trên không xuất hiện một đạo không có rễ nước suối, rót vào đồng đen nồi lớn bên trong.

Tô Vân đem dược liệu đưa vào nồi lớn bên trong, rất nhanh, nồi lớn liền rót hơn phân nửa nước.

Tô Vân cởi quần áo, cái kia Ly Long Tiểu Dao vội vàng chuyển tới đồng trụ đằng sau, sợ e sợ nói: "Ta là nữ hài, ta không nhìn ngươi…"

Tô Vân cởi đến không còn một mảnh, nhảy vào nồi lớn bên trong, thôi thúc Tất Phương Thần Hành Dưỡng Khí thiên, lấy bản thân rực cháy nguyên khí nấu chín dược liệu, rất nhanh cái này một nồi đồng dược thủy liền bốc lên nồng đậm bạch khí.

Dược liệu dược lực nấu chín đi ra, thông qua da thịt của hắn thâm nhập trong cơ thể, Tô Vân nhất thời cảm giác được khí huyết trở nên hoạt bát lên, thân thể tóc da bắt đầu bản thân chữa trị, trong lòng không khỏi thầm khen: "Đổng y sư thật sự là diệu thủ hồi xuân!"

Cái kia Ly Long Tiểu Dao nghe được nước đun lên lúc phát ra âm thanh, lúc này mới từ cây cột bên trong vòng qua đến, khen: "Nguyên khí của ngươi thật thuần."

Tô Vân hiếu kỳ nói: "Tiền bối là Đổng tiên sinh bạn bè?"

Cái kia Ly Long Tiểu Dao vội vàng nói: "Ta không phải tiền bối, ta cũng là Văn Xương học cung sĩ tử, thừa dịp nghỉ ở đây làm việc ngoài giờ, vì tiên sinh trợ thủ, kiếm chút tiền phụ cấp chi phí trong nhà."

Nàng có chút xấu hổ, nhăn nhó nói: "Nhà ta rất nghèo…"

"Đừng tin nàng."

Đổng y sư âm thanh truyền đến, nói: "Nàng là khu không người Hồi Long hà bên trong thế gia, ở tại lòng sông, trong nhà là có nhiều kim ngân tài bảo. Ngươi nếu là có thể cưới nàng, ngươi nửa đời sau liền không cần phấn đấu."

Tô Vân kinh ngạc nói: "Tỷ tỷ cũng là khu không người? Ta cũng tới tự khu không người!"

Ly Long Tiểu Dao vừa mừng vừa sợ, cười nói: "Đệ đệ ngươi đến từ chỗ nào?"

"Khu không người Thiên Môn trấn!" .

Ly Long Tiểu Dao nguyên bản còn tại phấn khởi gặp được đồng hương, nghe được khu không người Thiên Môn trấn cái này sáu cái chữ, không khỏi biến sắc, đem Tô Vân bỏ ở nơi đó, không còn cùng hắn nói chuyện.

Sau một lúc lâu, đầu này Ly Long lại chạy tới trợ giúp Đổng y sư thử máu.

Đổng y sư hiếu kỳ nói: "Làm sao không để ý tới hắn? Rất tốt một nam hài tử, kết làm đạo lữ đối với ngươi mà nói có rất lớn bổ ích. Ngươi tuổi tác cũng đến lập gia đình thời điểm."

"Thiên Môn trấn."

Ly Long Tiểu Dao rụt đầu một cái, thấp giọng nói: "Thiên Môn trấn bên trong đều là lợi hại cực kỳ quỷ thần, không dám trêu chọc. Nếu như tương lai ngộ nhỡ chia tay, đại nhân nhà ta đánh không lại hắn nhà đại nhân."

Đổng y sư trở về nhìn một chút ngâm mình ở nồi đồng bên trong Tô Vân, chỉ thấy Tô Vân lại vây khốn vừa mệt, lại thêm dược lực phát tác, thiếu niên đã tựa vào nồi lớn một bên ngủ thiếp đi.

Cứ việc ngủ thiếp đi, hắn vẫn còn đang thúc giục động Tất Phương Thần Hành tâm pháp, nồi lớn bên trong dược thủy còn tại ừng ực ừng ực bốc hơi nóng.

"Máu của hắn là người bình thường máu, không có dị chủng huyết thống."

Đổng y sư cau mày, thấp giọng nói: "Vậy thì kì quái. Hắn đến cùng là lai lịch gì, vì sao có thể thôi thúc mạnh mẽ như vậy khí huyết? Thật muốn đem hắn cắt thành phiến nghiên cứu, đáng tiếc lão biểu bả tử nơi đó không cách nào dặn dò…"

Sóc Phương thành một đêm này, lộ ra cực kỳ dài lâu.

Tô Vân trên đường gặp được chặn giết thời điểm, chính vào Sóc Phương thành loạn nhất thời điểm, trong thành bất luận là bốn đại học cung vẫn là các lộ thế gia cường hào, đều là cao thủ ra hết, bao vây chặn đánh, thử đem quấy nhiễu Sóc Phương thành yêu ma chém giết.

Cao tầng thế giới ánh lửa nổi lên bốn phía, chiến đấu không ngừng, Tả Tùng Nham một mực đi theo Tô Vân xa liễn sau đó, Tô Vân bị tập kích lúc, hắn nhìn ở trong mắt, cũng không có làm giúp đỡ, mà là nhìn Tô Vân gặp nạn.

Tô Vân tại trên đường phố bị vây nhốt, bị trọng thương, hắn cũng tương tự không có ra tay, mà là quan sát Lâm Thanh Thịnh đám người.

Chờ đến Đổng y sư ra mặt, Tô Vân an toàn sau đó, hắn lúc này mới rời đi.

Tả Tùng Nham rời đi tầng thấp nhất khu phố sau đó, dạo bước tại Sóc Phương từng cái thành thị quần thể ở giữa, quan sát từng tràng chiến đấu, nhưng lại chưa từng ra tay.

Tất cả trong chiến đấu, Sóc Phương thành huyện úy Vũ Thần Thông làm cho người ta chú ý nhất.

Nhưng Tả Tùng Nham chú ý Vũ Thần Thông, cũng không phải là bởi vì Vũ Thần Thông thực lực cường đại, mà là thử từ công pháp của hắn thần thông bên trong tìm kiếm ra sau lưng của hắn người kia cái bóng.

Nhưng mà khiến hắn thất vọng là, hắn không có toại nguyện, Vũ Thần Thông công pháp thần thông chính là giám ngục chi học, lấy khóa khảo chém giết làm chủ, bắt đánh chết hung phạm, không có chút nào người kia cái bóng.

“Tràng này nhân ma chi loạn, sau lưng có người trợ giúp, có thể điều động Thiên Thị Viên lão khu không người yêu ma

quỷ quái, hơn nữa đại quy mô như vậy, chỉ có một người mới có thể làm đến."

Tả Tùng Nham thấp giọng nói: "Người này, đã từng lẻ loi một mình đi tới lão khu không người, trấn áp nơi đó yêu ma quỷ quái. Hắn có năng lực trấn áp bọn họ, tự nhiên cũng có năng lực để cho bọn họ vì chính mình làm việc."

Lẻ loi một mình trấn áp lão khu không người, chính là Sóc Phương trong thành vị kia Thánh Nhân!

Năm đó lão khu không người làm loạn, nguy hại đến Sóc Phương một đời bách tính an toàn, vị kia Thánh Nhân vừa mới bị giáng chức quan, trở lại Sóc Phương tĩnh dưỡng, gặp bách tính gặp nguy hiểm, ngay sau đó một mình giết vào lão khu không người, cùng lão khu không người các lộ yêu ma thậm chí đáng sợ hơn tồn tại ra tay đánh nhau, chiến đấu năm ngày năm đêm, dốc hết sức trấn áp lão khu không người, từ đây lại không náo động.

Thánh Nhân cũng là bởi vì tên này âm thanh lan truyền lớn, tại Sóc Phương thành đã không người xưng hô tên của hắn họ, chỉ lấy Thánh Nhân tới xưng hô hắn, thậm chí liền đệ tử của hắn đều được gọi là Thánh công tử.

Chỉ là, Tả Tùng Nham chờ tới bây giờ, vị này Thánh Nhân đến bây giờ còn chưa lộ diện, còn chưa ra tay, dường như tất cả những thứ này đều không liên quan đến mình, để hắn có chút không chắc.

Thực ra, ở ngoài sáng mắt người trong mắt, hắn đã bại lộ chính mình là cái kia quyên ra Thập Cẩm Tú Đồ tiền bối.

Bởi vậy, thừa dịp hắn tu vi chưa khôi phục, tối nay diệt trừ hắn là lựa chọn tốt nhất!

Nhưng mà Tả Tùng Nham trong thành lêu lổng lâu như vậy cũng không thấy có người ra tay, để hắn đối với mình suy

đoán sinh ra nghi ngờ.

"Đế sư Thủy Kính, ngươi ở lâu triều đình cao, đã không biết cái gì mới là thế tục, cái gì mới là giang hồ."

Tả Tùng Nham đột nhiên cảm khái nói: "Ngươi trở lại Sóc Phương sau đó, cũng là cao cư tại Thần Tiên cư bên trong, chưa có tới Sóc Phương tầng thấp nhất thế giới. Đêm nay kiến thức, ngươi có gì cảm nhận?"

Phía sau hắn trong bóng tối, Cầu Thủy Kính yên lặng đi ra, nhìn trong màn đêm Sóc Phương thành, sắc mặt bình tĩnh nói: "Tô Vân chạy trốn tới Sóc Phương tầng thấp nhất thế giới, tầng thấp nhất thế giới cảnh tượng quả thực sợ đến ta. Tại Đông đô, không nhìn thấy yêu nhân hỗn hợp cảnh tượng, cũng không nhìn thấy tầng thấp nhất người sinh sống khó khăn. Ta lần đầu nhìn thấy hương dã bên trong nhiều như vậy yêu ma, thậm chí còn có hàng yêu trừ ma suy nghĩ."

Hắn một mực đi theo Tả Tùng Nham cùng Tô Vân đám người, hắn cũng đang chờ đợi vị kia Thánh Nhân ra tay.

Tả Tùng Nham cười lạnh nói: "Đông đô không nhìn thấy, là bởi vì ngươi đứng được quá cao, triều đình phía trên quan lại quyền quý cùng hoàng đế, cái nào có thể nhìn thấy tầng thấp nhất?"

Cầu Thủy Kính khẽ nhíu mày.

Tả Tùng Nham xoay người lại, nhìn thẳng vào bản thân vị bạn học cũ này, trong lời nói không thiếu công tâm chi thuật, hùng hổ dọa người: "Đến Sóc Phương sau đó ngươi liền hẳn là nhìn thấy a? Thế nhưng là ngươi đến Sóc Phương sau đó, liền cao cư Thần Tiên cư bên trong, không xuống tầng thấp nhất, căn bản không biết rõ tầng khó khăn. Tối nay nhìn thấy, có hay không cho ngươi có chỗ đổi mới?"

Cầu Thủy Kính thở dài, nói: "Tả Tùng Nham, đây là ngươi tạo phản lý do?"

Tả Tùng Nham trầm mặc xuống.

Cầu Thủy Kính tiếp tục nói: "Ngươi là Thập Cẩm Tú Đồ chủ nhân, bất luận ai tới chưởng khống Thập Cẩm Tú Đồ, ngươi cũng là cái này mười bức đồ chủ nhân. Trong bức tranh phát sinh tất cả chuyện ngươi cũng rõ rõ ràng ràng. Nhân ma vào đồ một khắc này, ngươi liền biết ai là nhân ma. Nhưng mà ngươi chậm chạp không có động thủ tru sát nhân ma, mà là đưa nàng từ Tô Vân dưới kiếm cứu đi. Bạn học cũ, ngươi buông tha nàng mục đích, không phải là vì để thiên hạ đại loạn ư? Ngươi cùng phóng thích nhân ma khều lên náo động người kia, có gì khác biệt?"

"Ha ha…"

Tả Tùng Nham mặt mũi già nua lay động một chút, đột nhiên cười lên ha hả: "Thủy Kính, ngươi tới Sóc Phương, là tới kiểm tra ta sao?"

Cầu Thủy Kính thản nhiên nói: "Người kia thả ra nhân ma, là vì tăng lên bản thân danh vọng, lấy Đông đô đại đế mà thay vào. Mà ngươi bỏ qua nhân ma, là vì tạo phản Đông đô đại đế ."

"Thế đạo này, không phải tạo phản ư?"

Tả Tùng Nham tóc trắng xung quan, nhanh chân đi đến Cầu Thủy Kính phía trước, hắn cái đầu thấp, Cầu Thủy Kính cái đầu cao, hắn cần ngưỡng mộ Cầu Thủy Kính, nhưng khí thế bên trên nhưng giống như đỉnh thiên lập địa cự nhân: "Thủy Kính, Sóc Phương tầng thấp nhất, ngươi cũng thấy đấy! Không tuyệt vọng ư? Thế giới này, ngươi không muốn đập nát nó?"

"Sau đó thì sao?"

Cầu Thủy Kính hỏi ngược lại: "Ngươi đập nát sau đó, tái tạo một cái thế giới mới, còn không phải cùng thế giới này đồng dạng, bị thế gia đại phiệt khống chế, không có nửa điểm thay đổi? Muốn tạo phản? Đầu tiên ngươi muốn có diệt trừ thế giới hiện tại u ác tính, xây một cái tốt hơn thế giới phương pháp, mà không phải đơn thuần đập nát hắn! Nếu như không có, ngươi vẫn là cho ta thành thật một chút!"

Tả Tùng Nham hung tợn nhìn chằm chằm hắn, Cầu Thủy Kính không nhường chút nào.

Đột nhiên, Tả Tùng Nham lui về phía sau một bước, cười ha ha nói: "Thủy Kính, ngươi chẳng lẽ thật cho là ta muốn tạo phản a? Ta là Văn Xương học cung phó xạ, làm sao có thể tạo phản?"

Cầu Thủy Kính nhìn hắn, sau một lúc lâu cũng lộ ra tươi cười: "Tùng Nham, ngươi sẽ không thật cho là ta là đại đế phái tới xét xử ngươi khâm sai a? Ta chỉ là bị cách chức sơn dã tán nhân."

Hai người nhìn nhau cười một tiếng.

"Người kia đã lão lại gian, lại cự lại hoạt, có lẽ là sẽ không xuất hiện."

"Có lẽ là."

Chương 82 : Hắn có chỗ dựa

Chương 82: hắn có chỗ dựa

Tô Vân tỉnh lại sau giấc ngủ, chỉ cảm thấy trên người đau đớn không cánh mà bay, liền vội vàng đứng lên, một bên truyền đến Ly Long Tiểu Dao ôn nhu âm thanh: "Vân sư đệ, y phục của ngươi ta giặt rồi, sử dụng pháp thuật rút khô nước, đã khô, liền đặt ở nồi đồng bên cạnh. "

Tô Vân nhìn quanh tìm kiếm, chỉ thấy Ly Long Tiểu Dao lại trốn ở cây cột đằng sau, xấu hổ tại nhìn hắn mặc quần áo.

Tô Vân vội vàng mặc vào quần áo, chải cả một phen, Ly Long Tiểu Dao từ đồng trụ sau đi ra, hóa thành một cái váy trắng cô nương, đủ tóc mái, tóc dài xõa vai, váy trắng bên trên có Ly Long vảy màu bạc hình dáng tô điểm, chân mang một đôi tất trắng.

Nơi này rất là ấm áp, bởi vậy nàng mặc không nhiều.

"Đây là lông mao lợn bàn chải lông, phía trên là ta dùng trúc muối chế biến dược cao, ngươi dùng nó đánh răng súc miệng. "

Ly Long Tiểu Dao đưa qua một cái bàn chải cùng chén sứ, nói "Tiên sinh đã tại tiệm bán thuốc chuẩn bị tốt bữa sáng, rửa mặt xong, chúng ta liền đi ăn điểm tâm. "

Tô Vân đã sớm cảm thấy bụng đói kêu vang, gật đầu tán thành, dùng lông mao lợn chổi lông quét răng, chỉ cảm thấy mồm miệng tươi mát, vui vẻ nói: "Cái này tốt. Học tỷ có thể hay không cho ta một ít? "

Ly Long Tiểu Dao rất là vui vẻ, mặc vào giày, nói "Ta làm rất nhiều, ngươi nếu là ưa thích, ta đưa ngươi một vại nhỏ chính là. "

Tô Vân cảm ơn, hai người đi ra ngoài, không bao lâu đi tới tiệm bán thuốc, Đổng y sư đã đem cánh cửa phá hủy, đối phó thành một cái bàn, phía trên thả chút sữa đậu nành bánh bao thức ăn các loại đồ vật.

Đổng y sư thoáng nhìn bọn họ, vẫy vẫy tay, Tô Vân cùng Ly Long Tiểu Dao tiến lên ngồi xuống.

"Ngươi đem tiền trên người đều cho người khác, trên người khẳng định không có tiền. Sau khi ăn xong, ngươi đi tìm ngươi đồng bọn xin ít tiền, đem dược phí thanh toán. "

Đổng y sư suy nghĩ một chút, nói "Còn có, sáng nay tiền cơm cũng thanh toán, coi như ngươi mời ta ăn cơm. "

Tô Vân đồng ý, nói "Ta nhị ca nơi đó còn có chút tiền. "

Đổng y sư hướng Ly Long Tiểu Dao nói "Ngươi đi theo hắn cùng một chỗ về học cung, đem tiền lấy được. "

Ly Long Tiểu Dao do dự nói: "Tiểu Vân cũng là học cung sĩ tử, hơn nữa thi đệ nhất, vì học cung tăng thể diện……"

Đổng y sư nói "Chữa bệnh cứu người nhất định phải thu tiền, không thể có ngoại lệ. Mọi người gặp ngươi không lấy tiền, liền sẽ yêu cầu ngươi vì bọn họ chẩn bệnh cũng không lấy tiền, tiến tới yêu cầu mặt khác y sư cũng không lấy tiền, nếu không liền muốn lấy đạo đức tới nhục mạ bọn họ. Dần dà, liền không có người đi đường học y, mọi người có bệnh cũng không có người trị liệu. Chúng ta học y, quy định thứ nhất chính là, đừng nghĩ đến làm Thánh Nhân, Thánh Nhân chỉ sẽ hỏng việc, đem đang yên đang lành mọi người nuôi thành điêu dân. "

Ly Long Tiểu Dao đồng ý.

Tô Vân cũng như có điều suy nghĩ.

“Còn có, tối hôm qua ngươi dùng để tăng lên bản thân khí huyết uy lực tro tàn rất cổ quái, cùng bình thường tro tàn khác biệt. ”

Đổng y sư con mắt híp thành hai cái khe hở, nói “Từ nơi nào có được? ”

Tô Vân không có giấu diếm, nói “Tro tàn quái trên người, hẳn là tro tàn quái huyết nhục biến thành. ”

“Tro tàn quái? ”

Đổng y sư hưng phấn lên, mắt nhỏ mở ra, giống như là đao Bình thường sắc bén: “Ngươi nếu là có thể mang cho ta một cái sống tro tàn quái, sau này ngươi tất cả tổn thương, ta toàn bao, không thu vài xu! Ngươi nếu là có thể mang cho ta hai con, ta còn có thể trả tiền cho ngươi! ”

Tô Vân cũng không nhịn được hưng phấn lên: “Tốt! Một lời đã định! ”

Đổng y sư lau miệng, đứng dậy, nói “Còn có, ngươi đêm qua cậy mạnh, đáp ứng người ta hai tháng sau muốn tại Sóc Phương học cung trước cửa đánh chết người ta, chuyện này đừng quên. Ta lân cận hương thân hương lý đều biết chuyện này, vừa mới ta đi mua cơm, bọn họ nói đến thời điểm muốn đi nhìn một chút. ”

Tô Vân trong lòng run lên: “Làm phiền tiên sinh nói cho bọn hắn một tiếng, ta định không nuốt lời! Nói hai tháng đánh chết hắn, liền hai tháng đánh chết hắn! Nhiều ra dù là Một ngày một canh giờ một giây, đều coi như ta thua! ”

Đổng y sư cười hắc hắc nói: “Đừng nói mạnh miệng. Người ta cũng là nhập học đại khảo người thứ nhất, hơn nữa sớm ngươi hai năm nhập học, đã sớm tu thành linh sĩ. ”

Tô Vân không nói thêm gì nữa, miệng lớn ăn bánh bao, uống sữa đậu nành, chỉ cảm thấy toàn thân tràn đầy muốn đánh chết Lâm Thanh Thịnh sĩ tử nhiệt tình.

Ăn nghỉ cơm sáng, hắn cùng Ly Long Tiểu Dao đi ra Hạnh Lâm tiệm bán thuốc, tại Sóc Phương thành tầng thấp nhất trong hẻm nhỏ chui tới chui lui.

Sóc Phương tầng thấp nhất địa lý phức tạp, đường tắt phần đông, cũng may Tô Vân giỏi về trí nhớ, bất kỳ địa phương nào phàm là đi qua một lần cũng sẽ không quên, cho dù là Thiên môn chợ quỷ hắn cũng là xe nhẹ đường quen.

Hắn còn là lần đầu đi tới Sóc Phương tầng thấp nhất, không khỏi quan sát xung quanh, chỉ thấy Sóc Phương tầng thấp nhất khu phố cứ việc không như trên mới thế giới phồn hoa, phần lớn là người nghèo khổ ở lại đây, thế nhưng là có một loại nồng đậm mộc mạc sinh hoạt khí tức. Đông lạnh buổi sáng còn vô cùng lạnh lẽo, góc đường ngõ hẻm bên cạnh liền thật nhiều dậy sớm tầng thấp nhất người đi đường, đủ loại quán nhỏ bày ra, bánh rán trái cây bánh bao dầu cháo quẩy, súp cay sữa đậu nành, bốc lên bừng bừng hơi nóng.

Những này quán nhỏ tận lực tránh đi khu phố, giấu ở từng tòa lâu vũ dưới mái hiên, trên đường phố sạch sẽ rất nhiều, hẳn là trời còn chưa sáng thời điểm liền có người đi đường đến đây quét dọn đường phố.

Sóc Phương tầng thấp nhất thế giới, thỉnh thoảng sẽ đi qua một hai chiếc xe liễn, thường thường là lão niên Phụ Sơn thú, Phụ Sơn lưng thú bên trên lầu gỗ cũng là rách tung toé, mà điều khiển xe liễn xa phu cũng thường thường là quần áo rách nát lão nhân. Ly Long Tiểu Dao mang theo Tô Vân từ từng tòa đại lâu dưới mái hiên xuyên qua, bên đường còn có mấy chén tro tàn đèn không có dập tắt, chẳng qua đèn bên trong tro tàn

đã thiêu đốt đến không sai biệt lắm, không có bao nhiêu ánh sáng.

“Học tỷ tên gọi là gì? ” Tô Vân ôm một cái nhỏ ấm sắc thuốc, bên trong đựng là đánh răng dược cao, đi theo cái này váy trắng nữ hài, dò hỏi.

“Quên nói cho ngươi biết, ta gọi Trì Tiểu Dao, so ngươi sớm mấy năm thi vào Văn Xương học cung, là ngươi học tỷ. ”

Ly Long Tiểu Dao bước chân nhẹ nhàng, váy tại sau lưng tung bay ah tung bay, quay đầu cười nói: “Ta là học y linh sĩ, lớn ngươi ba năm. Đổng y sư gọi Hạnh Lâm, người khác đều gọi hắn Hạnh Lâm tiên sinh, hắn nhưng thật ra là cái người rất tốt, không một chút nào hẹp hòi. ”

Cô gái này, tươi đẹp ánh nắng, để Tô Vân trên mặt cũng không nhịn được nhiều ra mấy phần tươi cười. Thiếu niên cười nói: “Hạnh Lâm tiên sinh tự nhiên không keo kiệt. Hắn nếu là muốn phát tài, chỉ sợ sớm đã phú khả địch quốc. ” Lúc này, một chiếc xe liễn ở bên cạnh họ dừng lại, xe liễn lầu hai cửa sổ mở ra, bên trong có thiếu nữ áo đỏ cười nói: “Nguyên lai là Tô Vân học ca, còn có một vị xinh đẹp học tỷ. Các ngươi ý định đi Văn Xương học cung ư? Ta cũng là đi học cung, vừa vặn tiện đường. ”

Tô Vân giật mình trong lòng, có chút không quá muốn lên xe, nhưng Trì Tiểu Dao nhưng đã bò lên, cười nói: “Sư đệ đi lên, dựng cái đi nhờ xe! ”

Tô Vân bất đắc dĩ, nhắm mắt lên xe, đi theo Trì Tiểu Dao đi tới lầu hai.

Trì Tiểu Dao ngồi xuống, nhìn đối diện thiếu nữ áo đỏ, không khỏi kinh tán nói “Muội muội thật xinh đẹp! Tiểu Vân sư đệ, ngươi từ chỗ nào biết xinh đẹp như vậy tiểu sư muội? ”

Tô Vân hừ một tiếng, ngồi tại bên cạnh nàng, cái mông đi vào trong oán giận oán giận, đem Trì Tiểu Dao chen đến bên trong.

Trì Tiểu Dao ủy khuất bĩu môi.

Tô Vân nhìn đối diện thiếu nữ áo đỏ, thản nhiên nói: "Thương lành? Tốt rất nhanh. Đại khảo lúc ta còn tưởng rằng ngươi sẽ chết ở bên ngoài. "

"Ngươi cũng là ah. "

Thiếu nữ áo đỏ kia khúc khích cười nói: "Ta còn tưởng rằng học ca sẽ bị người đi đường xem như nhân ma, trước mặt mọi người đánh chết đây. Theo lý mà nói, ngươi đêm qua nên bị người đi đường đánh chết đi, không nghĩ tới ngươi thế mà nhảy nhót tưng bừng, hơn nữa bên người còn mang theo một cái xinh đẹp tỷ tỷ. Chỗ nào rẽ ? "

Tô Vân hờ hững nói: "Đa tạ Ngô Đồng sĩ tử quan tâm, ta bối cảnh lớn, chỗ dựa cứng rắn, không chết được. "

Thiếu nữ áo đỏ kia chính là sĩ tử Ngô Đồng, nghe vậy trong lòng nghiêm nghị, tròng mắt chuyển động, ánh mắt rơi vào Trì Tiểu Dao trên người, trong mắt hiện ra tia sáng kỳ dị, nói "Học ca, vị sư tỷ này ngươi không giới thiệu một chút không? "

Trì Tiểu Dao nháy mắt mấy cái, tò mò quan sát hai người bọn hắn, nghe vậy nhỏ giọng nói: "Ta gọi Trì Tiểu Dao. Sư đệ, nàng là ai? "

Tô Vân mỉm cười nói: "Ngô Đồng, đại khảo bên trong xếp hạng thứ hai nữ nhân, bại tướng dưới tay ta. Ta suýt chút nữa liền đánh chết nàng, đáng tiếc. "

Tâm hắn có không cam lòng hừ một tiếng.

Ngô Đồng ánh mắt lã chã, Trì Tiểu Dao không khỏi đau lòng lên.

Cái này gọi Ngô Đồng thiếu nữ dường như có một loại kỳ lạ mị lực, thậm chí để nàng cái này chép hóa rồng Ly Long cũng theo tâm tình của nàng mà sinh ra trên tâm cảnh chấn động.

Tô Vân không chút nào không bị ảnh hưởng, thản nhiên nói: "Ngô Đồng, nhìn tới ngươi từ lĩnh đội học ca nơi đó học được quen thuộc còn không có từ bỏ, tại Sóc Phương, chúng ta không gọi học ca, chúng ta gọi sư ca. Ngươi kêu nữa ta học ca, cẩn thận sẽ bị người đi đường nhận ra. "

Ngô Đồng lại bắt đầu vui vẻ: "Sư ca quan tâm ta? "

Tô Vân lắc đầu: "Cũng không phải là quan tâm ngươi. Ngươi chết, liền sẽ gieo họa những người khác, chết càng nhiều người. Ngươi sống sót, ngược lại lại càng dễ đối phó. Bởi vậy từ một điểm này tới nói, ta vẫn là hi vọng ngươi sống sót. "

Ngô Đồng đang muốn nói chuyện, Tô Vân đã trước thời hạn nói ra lời trong lòng, đều đều nói "Ta tại Thập Cẩm Tú Đồ bên trong có thể giết chết ngươi, ra đến bên ngoài, ta vẫn là có thể xử lý ngươi. Lại thêm ta còn trẻ, ta học tập tốc độ rất nhanh, ngươi sẽ chỉ ở cái mông ta đằng sau cùng chạy. "

Ngô Đồng trên mặt tươi cười, nói "Còn có đây này? "

Tô Vân nghiêm mặt nói: "Còn có, ngươi chạy đến Văn Xương học cung đi học, cách ta rất gần, ta có thể tùy thời tùy chỗ giết chết ngươi. "

Ngô Đồng nụ cười trên mặt càng đậm, cười tủm tỉm nói: "Như vậy ngươi có biết hay không, đêm qua ta tại làm cái gì? "

Tô Vân lắc đầu, nhưng vào lúc này, nơi thang lầu truyền đến tiếng bước chân, một cái nam tử áo đen đi vào lầu nhỏ

tầng thứ hai, đi tới Ngô Đồng sau lưng, nhìn thật sâu Tô Vân một cái.

Tô Vân đồng tử chợt co lại: "Toàn Thôn Ăn Cơm! "

Trong lòng hắn nhảy lên kịch liệt, nam tử mặc áo đen kia chính là Toàn Thôn Ăn Cơm Tiêu Thúc Ngạo!

"Ta tối hôm qua thừa dịp Sóc Phương phủ nha dốc toàn bộ lực lượng lúc, cướp sạch Sóc Phương lao ngục, thả đi tất cả ác nhân. "

Ngô Đồng khúc khích cười nói: "Tiếp đó cứu ra hắn. Tô Vân sĩ tử, ta có Tiêu Thúc Ngạo bảo vệ, tại đây chiếc xe bên trên diệt trừ ngươi cũng không khó a? "

Đột nhiên, Tô Vân bên người một mực trầm mê ở Ngô Đồng mỹ mạo Trì Tiểu Dao khẽ quát một tiếng, bị Tiêu Thúc Ngạo khí huyết chỗ kích, lắc mình biến hoá hóa thành một đầu màu trắng bạc Ly Long, thân thể đem Tô Vân sau lưng toa xe nhét đầy.

Ly Long Trì Tiểu Dao lợi trảo chụp lại cửa sổ xe, đằng đằng sát khí, đỉnh đầu hiện ra hơi cong một tiễn, tiễn đã lên dây cung, lạnh lùng nói: "Ngươi là rắn hóa giao? "

Tiêu Thúc Ngạo bị nàng khí huyết kích động, cũng thân bất do kỷ hiện ra nguyên hình, hóa thành một đầu độc giao, đem Ngô Đồng sau lưng toa xe nhét đầy, rắn chứa kiếm hiện ra, âm thanh trầm giọng nói: "Chép hóa rồng? Ngươi cũng là xuất thân tự Thiên Thị Viên? "

Hai cái long chủng đều không phải là thuần túy long huyết, đều tự đều là tu luyện thành rồng giao hình dáng, nhưng khí huyết vô cùng nồng đậm, đối đầu gay gắt, hai bên đều không nguyện rơi vào thế yếu!

"Tô Vân sĩ tử quả nhiên thủ đoạn hơn người. "

Ngô Đồng trong lòng đối với hắn càng thêm kiêng kị, từ đáy lòng thở dài nói: "Ta mang đến độc giao, không nghĩ tới ngươi thế mà cũng mang đến một đầu Ly Long bảo vệ ngươi. Tâm cơ của ngươi thâm trầm, giống như thắng nhân ma, so lĩnh đội học ca mạnh hơn một bậc! Ta hiện tại có chút sợ ngươi. "

Tô Vân khẽ mỉm cười, một mặt cao thâm khó dò, nhưng trong lòng âm thầm nghĩ mà sợ: "Nếu là Tiểu Dao học tỷ không có theo ta cùng đi lấy tiền, ta hơn phân nửa muốn hỏng việc……"

Tiêu Thúc Ngạo thực lực quá mạnh, bình thường linh sĩ căn bản không phải đối thủ của hắn, cho dù là mỗi bên đại học cung tiên sinh, cũng rất khó trong tay hắn đi qua mấy chiêu!

May mắn, Ly Long Trì Tiểu Dao cũng là Long tộc, có thể trấn trụ hắn.

"Nhưng nếu như thật động thủ, Tiểu Dao học tỷ chưa chắc là đối thủ của hắn……"

Trên mặt hắn tươi cười không thay đổi, trong lòng yên lặng nói: "Nhân ma nếu là thật sự muốn động thủ, ta cùng học tỷ cũng phải chết ở nơi này. "

Ngô Đồng đổ không chắc sâu cạn của hắn, Tô Vân cho nàng rung động thực sự quá nhiều.

Gần như bây giờ, rồng giao giằng co. Lại như tối hôm qua, Tô Vân vậy mà nổ tung Thập Cẩm Tú Đồ trấn áp, lấy Uẩn Linh cảnh giới thi triển ra cái kia kinh thế Một kiếm, đưa nàng trọng thương!

Một kiếm kia, nàng đến bây giờ còn lòng còn sợ hãi.

Càng làm cho nàng cảm thấy Tô Vân sâu không lường được chính là, Tô Vân đoạt được đại khảo đệ nhất sau, thế mà không ai nghi ngờ hắn là nhân ma!

Cái này cỡ nào lớn bối cảnh cùng chỗ dựa?

Để cho nàng kiêng kỵ còn là bảy năm trước Thiên Môn trấn kịch biến, khi đó, nàng cùng Thiên Môn trấn là hàng xóm, nàng chứng kiến Thiên Môn trấn hủy diệt.

Nhưng mà, Tô Vân lại vẫn còn tồn tại.

Hơn nữa đến Sóc Phương thành, lại có người đi đường bảo kê hắn!

Tô Vân chỗ dựa, cái kia đáng sợ đến bực nào, cỡ nào khủng bố?

Trạch Trư:giao thừa trừ cũ, hàng tháng bình yên. Nguyện nước hưng thịnh dân phú, quốc thái dân an! ! !. Được convert bằng TTV Translate.

Chương 83 : Đánh chết ngươi, tùy thời tùy chỗ

Chương 83: Đánh chết ngươi, tùy thời tùy chỗ

Ngô Đồng đột nhiên khúc khích cười một tiếng, áo đỏ tươi đẹp, hình người vũ mị, để ngưng trọng bầu không khí thoáng cái tiêu tán không ít.

Tô Vân nghiêng đầu cười nói: "Là hiếm thấy nhất giai nhân nở nụ cười, nghiêng nước nghiêng thành nghiêng nhân tâm. Tiểu Dao học tỷ, không cần khẩn trương, Tiêu thúc là hàng xóm của chúng ta. Tiêu thúc, vị này là Trì Tiểu Dao, ở tại khu không người Hồi Long hà."

Tiêu Thúc Ngạo thân thể nhúc nhích, lại hóa thành khuôn mặt lạnh lùng nam tử áo đen, khom người nói: "Có nhiều đắc tội."

Ly Long Trì Tiểu Dao cũng thu về Ly Long hình dáng, hóa thành thiếu nữ áo trắng, ôn nhu sợ hãi nói: "Không dám. Chúng ta tuy là hàng xóm, nhưng khoảng cách tương đối xa, chưa đi lại qua, bởi vậy ta có chút khẩn trương."

Tô Vân đứng dậy, mời nàng trở lại chỗ ngồi ngồi xuống.

Tiêu Thúc Ngạo thì ngồi tại một bên khác.

Bốn người đều có tâm sự.

Xa liễn trong lúc vô tình đi tới Văn Xương học cung ngoài sơn môn, Tô Vân vẫn là lần đầu từ sơn môn đi vào học cung, hắn lần trước lúc đến là ngồi Phụ Sơn đuổi Tòng Vân trên cầu thừa dịp lúc ban đêm nhập học cung, không có đi sơn môn.

Lần này không có đi cầu mây, mà là từ mặt đất trên đường phố đi lại, bởi vậy phải đi qua sơn môn.

Xa liễn tại ngoài sơn môn dừng lại, bốn người trước sau xuống xe, đúng lúc này, một cái dịu dàng âm thanh truyền đến: "Tô Vân sĩ tử bình an."

Tô Vân xoay người, liền nhìn thấy Thánh công tử Bạch Nguyệt Lâu cùng cái kia Chu bá từ một cỗ xe đuổi qua xuống, cái kia Chu bá ánh mắt rơi vào Tô Vân trên người, sắc mặt phát lạnh.

Tô Vân đi ra phía trước, dò hỏi: "Thánh công tử lần này không có ngồi xe bò tới?"

Thánh công tử Bạch Nguyệt Lâu hổ thẹn nói: "Đi qua lần trước dạy dỗ, tiểu đệ mới biết bản thân sai, cho nên không còn dám ngồi xe bò đến đây."

Tô Vân ồ một tiếng, nhiều hứng thú nói: "Thánh công tử sai ở nơi nào?"

Thánh công tử Bạch Nguyệt Lâu nói: "Không kiêu không ngạo, nói cẩn thận làm cẩn thận, một ngày ba tỉnh thân ta…"

"Sai."

Tô Vân đứng tại trước người hắn, ánh mắt lại rơi tại phía sau hắn Chu bá trên người, nói: "Ngươi tại trước mặt người khác làm sai nhiều ít chuyện ta không hỏi tới, nhưng ngươi ở trước mặt ta nhất định phải làm một cái thật là tốt chuyện: Quản tốt nhà ngươi lão cẩu. Nhà ngươi lão cẩu trêu chọc ta, ta liền đánh ngươi, lão cẩu lại trêu chọc ta, ta liền đánh chết ngươi. Dù sao…"

Hắn lạnh như băng nói: "Chúng ta học cung tập tục không tốt. Ta muốn đánh chết ngươi, tùy thời tùy chỗ."

Thánh công tử Bạch Nguyệt Lâu mặt mang tươi cười, tròng mắt loạn chuyển, cười nhẹ nói: "Ngươi so với ta mạnh hơn ở trên cảnh giới, nhưng ta cũng sắp tu luyện tới Uẩn Linh cảnh giới, đến lúc đó, ta tu luyện Thánh Nhân công pháp, lại tu luyện Sóc Phương quan học. Ai cao ai thấp, cũng còn chưa biết."

Hắn mỉm cười nói: "Ngươi đối ta làm nhục, ta toàn bộ hoàn trả."

"Cho nên, làm cái người thật không thoải mái ư? Cần gì làm ngụy quân tử?"

Tô Vân cười ha ha một tiếng, chung quanh liếc mắt, nghi ngờ nói: "Ngày hôm nay học cung trước cửa làm sao nhiều người như vậy?"

Trì Tiểu Dao quan sát xung quanh, kinh ngạc nói: "Hôm nay là dự thi thời gian, trước kia nhưng không có nhiều người như vậy!"

Học cung trước sơn môn đã đậu đầy xa liễn, từ xa liễn bên trên xuống tới rõ ràng là từng cái tham gia hôm qua đại khảo sĩ tử, những người này, vậy mà đều là tới ghi danh Văn Xương học cung!

Tô Vân hỏi thăm một chút, mới biết đại khảo ngày thứ hai báo danh chọn trường học. Trước kia đại khảo đều là hai ngày, chẳng qua hôm qua xảy ra ngoài ý muốn, ngày đầu tiên liền đã thi xong, cho nên tham khảo đám sĩ tử liền nhao nhao đi tới mỗi người ngưỡng mộ trong lòng học cung báo danh.

Tô Vân tìm khắp tứ phía, chỉ thấy Hoa Hồ, Thanh Khâu Nguyệt đám người giờ phút này đang cùng Lý Trúc Tiên đám người cùng một chỗ, Lý Mục Ca cũng ở bên cạnh, hẳn là cùng muội muội tới báo danh. Hắn lúc này mới yên lòng lại, đi ra phía trước.

Lý Mục Ca đang cùng Lý Trúc Tiên nói chuyện, thấp giọng nói: "Cha còn không biết ngươi ghi danh Văn Xương học cung, nếu là biết, có thể đánh chết ta!"

Lý Trúc Tiên liên tục gật đầu, cười ha hả nói: "Cha khẳng định tưởng rằng ngươi mê hoặc ta, để cho ta thi Văn Xương học cung, cho nên sẽ không đánh ta, sẽ chỉ đánh ngươi."

"Ngươi ghi danh Văn Xương học cung, mộ tổ liền không phải bốc lên khói đen, mà là mộ tổ bên trên tung bay một đóa mây đen, phía dưới còn lôi kéo khói."

Lý Mục Ca lo lắng nói: "Lão tổ tông hơn phân nửa cũng muốn từ trong quan tài nhảy ra, không biết cha lần này có thể hay không áp chế được. Hơn phân nửa không áp chế được…"

Lý Trúc Tiên quơ hai cái tóc đuôi ngựa, khúc khích cười nói: "Không phải hơn phân nửa không áp chế được, là khẳng định không áp chế được. Lão tổ tông là bực nào lợi hại… Tô Vân sư ca đến rồi!"

Nàng hưng phấn đến liên tục hướng Tô Vân vẫy chào.

Lý Mục Ca đứng tại bên người nàng, nói nhỏ: "Tô Vân sư đệ tuyệt đối là cái ngưu yêu, hoặc là hà mã. Yêu quái đuôi không dễ dàng hóa thành thân thể vị trí, bởi vậy rất khó biến hóa. Chỉ cần kiểm tra cái mông của hắn, liền biết hắn có phải hay không yêu quái…"

Lý Trúc Tiên con mắt lóe sáng óng ánh, hưng phấn nói: "Ca, hắn đến rồi! Ta đi kiểm tra cái mông của hắn!"

Lý Mục Ca sợ hết hồn, vội vàng bắt lấy nàng: "Trước mặt mọi người, nam nữ thụ thụ bất thân!"

"Chờ lúc không có người liền có thể trao nhận thân thiết."

Lý Trúc Tiên hạ giọng cười nói: "Chúng ta lúc không có người lại sờ hắn!"

Lý Mục Ca vô cùng đau đầu, đem nàng giáo huấn một lần, Tô Vân đi tới, hai huynh muội lúc này mới chuyển đổi chủ đề.

Mấy con tiểu hồ ly tiến ra đón, Tô Vân khom người xuống hai cánh tay khép lại lấy mấy cái này nhỏ bé, hỏi kỹ, lại là tối hôm qua quá loạn, Lý Trúc Tiên lo lắng Văn Xương học cung quá xa, ngay sau đó đi Lý gia, tại Lý gia dừng một đêm.

"Lý gia nhà thật lớn!"

Ly Tiểu Phàm mệt mỏi khoa tay múa chân một chút: "Như vậy lớn!"

Hoa Hồ nói nhỏ: "Lý gia tại lầu cao nhất, cách mặt đất có ba bốn trăm trượng, có lưu ly màn mái vòm, bốn phía cũng đều là các loại lưu ly, có trong suốt có mờ đục, có thể điều tiết nhiệt độ, một năm bốn mùa như mùa xuân. Đứng ở nơi đó, có thể nhìn thấy toàn thành."

Thanh Khâu Nguyệt thấp giọng nói: "Mái vòm bên dưới chính là cung điện lầu các, còn có hòn non bộ suối nước nóng vườn hoa cầu nhỏ cùng hồ nước. Ở bên trong cần phải đến ngồi thú liễn đi ăn cơm."

Hồ Bất Bình lẩm bẩm nói: "Nếu là cưới Trúc Tiên, ta liền có thể không cần phấn đấu…"

Ly Tiểu Phàm lòng có đồng cảm, liên tục gật đầu, hai cái tiểu hồ ly đầu bên trong tràn đầy ảo tưởng không thực tế.

Tô Vân cũng không có ngờ tới Lý gia gia sản vậy mà như vậy lớn, chẳng qua Lý Mục Ca lại quả thực nghèo, mỗi một văn tiền đều là bản thân kiếm, chỉ có trên người quần áo hoa mỹ vô cùng.

Tô Vân hướng Hoa Hồ lấy được một chút tiền, —— bọn họ tới Sóc Phương trước thành, Tô Vân tại mỗi người trên người đều có chừng hai mươi khối thanh hồng tệ dự phòng.

Hắn đem tiền giao cho Trì Tiểu Dao, Trì Tiểu Dao nhìn thấy là một khối thanh hồng tệ, sợ hết hồn, vội vàng nói: "Đây là đồng tiền lớn, ta không có tiền lẻ!"

Tô Vân quay đầu nhìn về phía Hoa Hồ, Hoa Hồ nhỏ giọng nói: "Chúng ta không có tiền lẻ, chỉ còn lại có thanh hồng tệ."

Tô Vân cười nói: "Học tỷ tối hôm qua một tiễn bắn giết Sóc Phương học cung sĩ tử, cứu ta tính mạng, ta còn không có cảm ơn học tỷ."

Trì Tiểu Dao liếc nhìn hắn một cái, cười nói: "Cứu người ta không lấy tiền. Không bằng như vậy, ta mời ngươi ăn cơm tốt."

Thanh Khâu Nguyệt đầu thăm dò qua đến, con mắt lóe sáng óng ánh: "Còn có ta! Mang theo ta cùng một chỗ ăn!"

Hồ Bất Bình cùng Ly Tiểu Phàm cũng chen tới: "Còn có chúng ta!"

Hoa Hồ cũng muốn chen tới, tiếc rằng lớn tuổi mấy tuổi, có chút thận trọng, đành phải từ từ thân thể đi tới ba tên tiểu gia hỏa bên người, biểu thị bản thân tồn tại.

—— nếu là mời ăn cơm lời nói, tốt nhất mang theo bản thân.

Ghi danh rất đơn giản, chính là tại sơn môn chỗ đăng ký trong danh sách, có hay không có thể thi đậu thì cần muốn trở về chờ đợi tin tức. Trước kia Văn Xương học cung là không người nào nguyện ý thi, phàm là có chút thành tích, chỉ cần báo danh đều có thể thi được.

Nhưng mà năm nay có chút khác biệt, ghi danh Văn Xương học cung sĩ tử so với trước nhiều năm sáu bảy lần, có hay không có thể thi đậu Văn Xương học cung rất là khó nói!

“Nếu như thi không đậu Văn Xương, vậy thì đành phải đi thi Cửu Nguyên hoặc là Sóc Phương.”

Có sĩ tử hạ giọng thảo luận, nói: “Lại nói năm ngoái, Sóc Phương học cung vẫn là xếp hàng thứ nhất, năm nay nghe nói liền xếp tới thứ ba, bị Văn Xương cùng Mạch Hạ đè ép danh tiếng.”

“Nghe nói Mạch Hạ cũng rất lợi hại, xếp hạng trước hai mươi sĩ tử, có mười bảy cái là thi Mạch Hạ học cung. Bởi vậy Mạch Hạ là năm nay công nhận đệ nhất!”

…

Đồ Minh hòa thượng cười tủm tỉm nhìn một màn này, hướng Tả Tùng Nham nói: “Phó xạ cái này hơn hai mươi năm vẫn muốn lớn mạnh học cung, khổ mà không thể, không nghĩ tới lần này thế mà như vậy xong rồi. Tô Vân thượng sứ năng lượng, thật sự là quá lớn!”

Tả Tùng Nham gật đầu, vuốt vuốt râu có chút tự đắc: “Đó là ánh mắt của ta tốt, đương nhiên tiểu tử này cũng có chút năng lượng.”

Đồ Minh hòa thượng mỉm cười chắp tay trước ngực: “Là cực kỳ cực.”

“Ngươi ánh mắt cũng không tệ, vì ta Văn Xương học cung nhặt được cái bảo, lương tháng cho ngươi thêm tiền!”

Tả Tùng Nham cười ha ha, ánh mắt từ Tô Vân trên người dời đi, rơi vào Ngô Đồng sĩ tử trên người, lại nhìn một chút Thánh công tử Bạch Nguyệt Lâu, nói: “Tuy là trường học của chúng ta bên trong có đủ loại người điên, có ngụy quân tử, còn có giết người không chớp mắt nhân ma, nhưng chúng ta trường học vẫn như cũ là trường tốt. Nhân ma cùng ngụy quân tử đều phải để lại lấy, không muốn diệt trừ, ta có tác dụng lớn.”

Đồ Minh hòa thượng ánh mắt lấp lóe, cười nói: "Tiểu tăng rõ ràng."

Tô Vân đám người đăng ký xong xuôi, bọn họ là trực tiếp thi đậu, bởi vậy mỗi người lĩnh khối biểu tượng Văn Xương học cung sĩ tử thân phận ngọc bài.

Ngọc bài này cũng là một loại linh khí, nhưng mà công dụng cùng thiên đạo viện ngọc bài không giống, khí huyết tràn vào trong đó, kích phát ngọc bài công hiệu, liền có thể nhìn thấy từng cuốn thư tịch xuất hiện tại bản thân Linh giới bên trong, trôi lơ lửng ở bản thân nội tâm phía trước.

Những sách vở này phân loại, viết "Truy nguyên" "Dược lý" "Đàn" "Giải phẫu" "Nho" "Thích" "Kiến trúc" các loại chữ, chủng loại phong phú.

Tô Vân thử nghiệm để cho mình nội tâm vung tay một cái, liền thấy dược lý thư tịch phần phật lật qua lật lại lên, bàn tay hắn dừng lại, trang sách cũng đi theo dừng lại, bàn tay hắn lật về phía trước, thư tịch cũng đi theo lật về phía trước, về sau trở mình, thư tịch cũng đi theo về sau trở mình.

Tô Vân giơ tay lên, chỉ thấy thư tịch bên trong văn tự từ trong sách bay ra, bày ra ở trước mặt hắn trong không khí.

Trong sách còn có hình vẽ, dược lý thư tịch bên trong là hoa cỏ cây cối, cũng có thể từ trong sách bay ra, nổi bồng bềnh giữa không trung, thậm chí có thể từ khác nhau góc độ quan sát.

Còn truy nguyên sách, vậy thì càng thần kỳ, trong sách thậm chí miêu tả đủ loại thần thú, tượng thần, có thể đem những thần thú này, tượng thần từ trong sách lựa đi ra, đặt ở trên không quan sát.

Khi đi học, trong điện giảng bài lão sư trên đài giảng giải, phía dưới sĩ tử nghe giảng lúc liền có thể để nội tâm đọc giảng

bài thư tịch, học tập phía trên nội dung, dễ dàng hơn, lại càng dễ.

Đương nhiên, cùng thiên đạo lệnh so sánh, Văn Xương học cung lệnh bài vẫn là kém một chút.

Thiên Đạo lệnh là một tòa đi vào Thiên Đạo viện cửa, mà Văn Xương lệnh tương đương với một cái cỡ nhỏ thư viện.

"Có thể đi học, thật tốt."

Tô Vân trong lòng có chút chua xót, tại nông thôn đi học, chỗ nào có thể nhìn thấy những này? Hiện nay, hắn cuối cùng cũng có thể mò tới những vật này.

"Nếu là Văn Xương lệnh lớn hơn một chút thì tốt rồi, bỏ xuống nhiều hơn nữa thư tịch."

Trong lòng của hắn khẽ nhúc nhích: "Không biết Thiên Đạo viện bên trong là có phải có cũng có cất giữ thư tịch địa phương? Nếu như nếu như mà có, như vậy liền có thể trực tiếp đi Thiên Đạo viện học tập, không cần học tập Văn Xương học cung bài học."

Lúc này, Đồ Minh hòa thượng đi tới, hỏi: "Tô sĩ tử, muốn nội trú ư?"

Lý Mục Ca vội vàng hướng Tô Vân xua tay, ra hiệu hắn không nên đáp ứng.

Đồ Minh hòa thượng liếc nhìn hắn một cái, cười tủm tỉm nói: "Mục Ca, ngươi thuê đến phòng ốc ư? Nếu là không có thuê đến, không bằng nội trú đi."

Lý Mục Ca sắc mặt xám ngoét, vội vàng lôi kéo Lý Trúc Tiên xoay người liền đi.

Lý Trúc Tiên khó hiểu nói: "Ca, vì sao không trọ ở trường?"

Lý Mục Ca nói nhỏ: “Trong học cung nguy hiểm, không để ý liền sẽ chết đi!”

Đồ Minh hòa thượng thở dài, nói: “Không có phúc khí gia hỏa. Tiểu Dao, ngươi có muốn hay không nội trú? Học cung để trống một tòa tốt nhà.”

Trì Tiểu Dao rùng mình một cái, xoay người liền đi.

Tô Vân trong lòng có chút run rẩy, đang muốn từ chối, Đồ Minh hòa thượng cười nói: “Tô sĩ tử nếu là ở ngoại trú, học cung liền không tiện chăm sóc.”

Tô Vân đành phải đáp ứng, nói: “Làm phiền đại sư. Chúng ta khi nào nội trú?”

Đồ Minh hòa thượng giơ tay lên, một cỗ thú liễn chạy tới, dừng ở trước mặt bọn hắn, cười nói: “Hiện tại.”

Tô Vân leo lên thú liễn, Hoa Hồ, Thanh Khâu Nguyệt mấy người cũng nhao nhao lên xe.

Đồ Minh hòa thượng cười nói: “Tô sĩ tử, chúng ta đi tầng hai nói chuyện.”

Tô Vân đám người đi theo hắn đi tới tầng thứ hai, chỉ thấy thú liễn tiến lên, dốc lòng cầu học trong cung đi tới.

Đồ Minh hòa thượng thần thần bí bí, nghiêng người hỏi: “Phó xạ để cho ta tới hỏi thượng sứ, thượng sứ đêm nay muốn hành động ư?”

Tô Vân nhắm mắt nói: “Hành động!”

“Là kiểm tra vụ án lớn ư?”

Đồ Minh hòa thượng kích động không thôi, xoa tay nói: “Phàm là có dùng đến tiểu tăng địa phương, thượng sứ cứ mở miệng! Tiểu tăng giết người phóng hỏa, không chối từ!”

Tô Vân không khỏi nghi ngờ: “Đồ Minh đại sư thật sự là hòa thượng ư? Ta cái này giả thượng sứ tra án, hắn so ta còn kích động. Hơn nữa không phải là xông pha khói lửa không chối từ ư?”

Chương 84 : Ta muốn phi thăng

Chương 84: ta muốn phi thăng

Chương trước trở về mục lục chương sau trở về trang sách

Thú liễn hướng học cung chỗ sâu chạy tới, Tô Vân trong lòng một mảnh tình cảnh bi thảm, thầm nghĩ: “Thủy Kính tiên sinh nói, ta là bởi vì tro tàn quái án bị Tả phó xạ bọn họ tưởng lầm là Đông đô tới thượng sứ, để cho ta từ tro tàn xưởng tra được. Nói cách khác, Đồ Minh, Tả phó xạ cùng Thủy Kính tiên sinh, đều cho rằng tro tàn xưởng có vấn đề. ”

Ánh mắt của hắn lấp lóe, nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Ngoài cửa sổ là Văn Xương học cung hồ nước, mặt nước phía trên treo một cái mình trần nam tử, có một vị học cung lão sư bộ dáng nhân ngay tại điều chỉnh cần câu, định dùng nam tử kia câu cá.

Phía dưới bầy cá đã không kịp chờ đợi nhảy ra mặt nước.

Bên hồ còn có chút mới vừa vào học sĩ tử ở một bên quan sát, cái kia học cung lão sư nói: “Thi rớt sĩ tử, chính là cái này hạ tràng! ”

Tô Vân thu về ánh mắt, thầm nghĩ: “Bọn họ đều sẽ cho là tro tàn xưởng có vấn đề, như vậy Đồng gia tro tàn xưởng, xem ra là thật sự có vấn đề. Tốt, ta một ngày làm hòa thượng đánh chuông đủ một ngày, vậy thì tra một chút Đồng gia tro tàn xưởng! ”

Đối với Đồng gia, hắn không có bao nhiêu hảo cảm, dù sao tối hôm qua ám sát hắn Lâm Thanh Thịnh các sĩ tử chính là đến từ Sóc Phương học cung, mà Sóc Phương học cung phó xạ Đồng Khánh Vân cũng là đến từ Đồng gia!

Tô Vân thậm chí nghi ngờ là Đồng Khánh Vân muốn diệt trừ hắn cái này "Thiên Đạo viện thượng sứ" !

Nếu là tro tàn xưởng có vấn đề, như vậy Đồng Khánh Vân cũng có vấn đề.

Thú liễn đi tới giữa sườn núi trước một mảnh lâu vũ, Tô Vân ngồi trên xe nhìn lại, chỉ thấy mảnh này kiến trúc bán lâu, sườn dốc, bán điền viên.

Cái kia lâu vũ là xây dựa lưng vào núi, gọt đi nửa khối sườn núi, đem sườn núi chia làm hai tầng, lâu vũ tầng thứ hai xây ở sườn núi tầng thứ hai bên trên, sườn núi tầng thứ hai có vài mẫu vườn hoa.

Từ hắn cái góc độ này nhìn lại, có thể nhìn thấy có nước suối như tinh tế thác nước từ trên vách đá chảy xuống, tụ hợp vào vườn hoa hồ cá bên trong.

Hồ cá bên trên có một đạo cầu nhỏ, hồ cá bốn phía là hoa cỏ cây cối, nước tại dưới cầu chảy xuôi.

Mà tại lầu một có hai ba mẫu đồng ruộng, cày cực kỳ mảnh, không có khối lớn đất, tới gần lầu một trồng một ít hoa cỏ, bởi vì tuyết rơi nguyên nhân, đã khô héo.

Thú liễn ngừng lại, Tô Vân cùng Hoa Hồ đám người xuống xe, đi vào mảnh này lâu vũ bên trong, chỉ thấy trong lâu là cung điện giống như phòng khách, lại cao lại rộng rãi.

Bất luận cửa sổ, còn là cây cột bức tường, đều đại bàng rồng tranh Phượng, phòng khách cùng thư phòng đầy đủ mọi thứ, bút mực nghiên giấy bình phong bích hoạ, phòng đàn nhà bếp, cái gì cần có đều có.

Cho dù là treo trên tường tro tàn đèn, cũng so địa phương khác tro tàn đèn càng thêm tinh xảo, điêu khắc thành long hí châu hoặc là phượng hàm châu hình dáng, đã có thể chiếu sáng, cũng có thể xem như trang trí tô điểm sơn thủy cư.

Thanh Khâu Nguyệt, Hồ Bất Bình cùng Ly Tiểu Phàm tại sơn thủy cư bên trong chạy tán loạn khắp nơi, chọn lựa gian phòng, Hoa Hồ cũng vọt tới, Tô Vân nghe được lầu trên lầu dưới truyền đến từng tiếng vui vẻ thét lên.

Tô Vân đi tới lầu hai, đẩy ra cửa sau nhìn lại, trong lầu vườn hoa cùng phía sau núi đập vào mi mắt, sơn tuyền trút xuống, rót vào trong vườn hồ nước.

Nước hồ tràn ra, hóa thành một đạo tinh tế sông nhỏ, thiếu niên xuyên qua rừng cây đi tới trên cầu, chỉ thấy dưới cầu có cá sáu bảy đuôi, hoặc hồng hoặc trắng, bơi qua bơi lại.

"Đại sư, tòa này nhà hẳn không phải là sĩ tử ở chỗ a? " Tô Vân quan sát sơn thủy cư, quay đầu cười nói.

Đồ Minh hòa thượng cất bước đi tới, nói "Nơi này gọi sơn thủy cư, quả thực không phải sĩ tử chỗ ở, mà là Tả phó xạ một chỗ tòa nhà. Hắn tòa nhà nhiều, các ngươi cứ việc ở chỗ này. Dù sao……"

Hắn lộ ra nụ cười ý vị thâm trường: "Thượng sứ ban đêm đi thăm dò án, ra ra vào vào, không tiện ở tại Thần Tú lầu. Nơi đó nhiều người phức tạp. "

Tô Vân bị hắn cười đến sợ hãi trong lòng.

Đồ Minh hòa thượng cáo lui, nói "Sĩ tử khai giảng, phải chờ tới năm sau, chẳng qua ở lại trường sĩ tử có mấy chục hơn trăm người. Nơi này ăn uống chi phí, đầy đủ mọi thứ, thượng sứ không cần ưu phiền. Nếu là có cần, cứ việc nói cho ta biết. "

Tô Vân cảm ơn, đứng dậy đưa tiễn.

Hắn trở lại sơn thủy cư, Thanh Khâu Nguyệt một cơn gió chạy đến trước mặt hắn, khẩn trương tay nhỏ nắm chặt để ở trước ngực, khom người hai cái chân giẫm tới giẫm đi, năn nỉ nói: "Tiểu Vân ca, ta có thể biến trở về hồ ly vui chơi ư? "

Hồ Bất Bình, Ly Tiểu Phàm cũng chạy tới, ôm tay nhỏ ngửa đầu, năn nỉ giống như nhìn Tô Vân.

Tô Vân bất đắc dĩ, gật gật đầu: "Liền một hồi. "

Ba đầu tiểu yêu hài reo hò một tiếng, lập tức biến trở về ba đầu hồ ly, đem quần áo vứt qua một bên, tại sơn thủy cư bên trong một bên thét lên một bên làm càn chạy tới chạy lui.

"Nhị ca cũng có thể biến trở về hồ ly vung sẽ vui vẻ. " Tô Vân hướng Hoa Hồ đạo.

Hoa Hồ hừ một tiếng, ngẩng đầu lên: "Ta cũng không phải trẻ con, còn vui chơi? Ta so ngươi còn lớn hơn một tuổi đây! "

Sau một lúc lâu, Hoa Hồ thấy bọn họ ba cái chơi được thực sự quá khùng, trong cơ thể mình dã tính cũng rục rà rục rịch, nhịn không được nói: "Ta liền chơi một lát! " Dứt lời cũng thay đổi về hồ ly, hô to gọi nhỏ đi.

Tô Vân thở phào một hơi, ngồi xuống, bên tai truyền đến bọn tiểu hồ ly tiếng ồn ào, trong lòng của hắn sóng lớn nổi lên.

"Hiện tại ta phải đối mặt nguy hiểm thực sự nhiều lắm. Tương đồng cảnh giới, ta không phải nhân ma Ngô Đồng đối thủ, ta có thể đánh bại nàng dựa vào là ta cao hơn nàng một cảnh giới, đồng thời thi triển Tiên kiếm trảm yêu long một chiêu kia kiếm thuật! Nếu như ma nữ tu luyện tới Uẩn Linh cảnh giới, giết ta dễ như trở bàn tay! Nàng tuyệt đối sẽ báo thù này! "

"Một cái khác uy hiếp chính là Thánh công tử Bạch Nguyệt Lâu. Tuy là không bằng nhân ma uy hiếp lớn, nhưng mà hắn đi vào Uẩn Linh sau đó, Sóc Phương Thánh Nhân thân truyền

hắn Uẩn Linh công pháp, ta nếu là không có có thể cùng Thánh Nhân công pháp xê xích không nhiều công pháp, đoán chừng muốn thua ở trong tay của hắn! ” “Còn có chính là Lâm Thanh Thịnh! Dù sao cũng là hai năm trước đại khảo người thứ nhất, thực lực phi phàm, tại âm luật chi đạo bên trên trình độ cực cao! Hai tháng sau trận chiến kia, ta nhất định phải làm ra thập toàn chuẩn bị, nếu không hậu quả khó mà lường được! ”

“Còn có Thiên môn sau thế giới kia, chiếc kia Tiên kiếm còn đang chờ ta. Nếu là không thể để cho thực lực của ta có tăng lên trên diện rộng, chỉ sợ lại đi vào liền chắc chắn phải chết! ”

“Lại thêm, hiện tại để mắt tới người của ta không phải số ít, muốn diệt trừ ta nhân càng nhiều. Dù sao đã có nhân suy đoán ta là Đông đô đại đế phái tới thượng sứ. ”

“Hơn nữa ta còn muốn đi thăm dò tro tàn quái án! ”

Tô Vân sinh ra một loại mãnh liệt cảm giác cấp bách, ma nữ Ngô Đồng chuyển sinh, không có lựa chọn trắng trợn chém giết tăng thực lực lên con đường, nàng chuyển sinh sau đó hẳn là cần dần dần từng bước tu luyện.

Nhưng mà nàng dù sao cũng là nhân ma, thủ đoạn rất nhiều, hơn nữa một trăm năm mươi năm trước nàng liền có thể cùng Chân Long đồng quy vu tận!

Tư chất của nàng ngộ tính cực cao, đối Tô Vân uy hiếp lớn nhất!

“Nhất định phải nhanh tăng cao tu vi, tăng thực lực lên! Đúng, Thiên Đạo viện, ta đi học Thiên Đạo viện Uẩn Linh cảnh giới công pháp! ”

Vừa nghĩ đến đây, Tô Vân lúc này điều động khí huyết thôi thúc Thiên Đạo lệnh.

Hắn Linh giới bên trong, Tô Vân nội tâm đi tới Thiên Đạo viện môn hộ trước, hai tay dùng sức đẩy ra cái kia thần thánh cung điện môn hộ, sải bước đi đi vào.

“Chỉ mong lần này sẽ không lại gặp được cái kia tên là Đệ Bình sĩ tử. ”

Tô Vân đi vào Thiên Đạo viện, bốn phía phong cảnh từ không tới có, từng tòa cung điện bỗng dưng hiện lên, Thiên Đạo viện sĩ tử cũng giống là hư không bên trong đi ra Bình thường, đập vào mí mắt của hắn.

“Sóc Phương Tô Vân! ”

Tô Vân nghe được thanh âm này, trong lòng nói thầm một tiếng gay go, hắn theo tiếng nhìn lại, quả nhiên “Đệ Bình” Cái kia có vẻ bệnh thiếu niên đang đứng tại cách đó không xa một tòa khuyết môn bên dưới.

“Tô Vân sĩ tử, lại gặp mặt! ” Đế Bình phấn khởi hướng hắn vẫy tay.

Tô Vân nhắm mắt đi ra phía trước, Đế Bình cười nói: “Ta liền biết ngươi sẽ trở về, cho nên chờ ở chỗ này. ”

Tô Vân liếc mắt nhìn hai phía, xung quanh không người, thầm nghĩ: “Nếu như hắn lại nói bậy, vậy thì mạnh mẽ đánh hắn một trận……”

Đế Bình ngẩng đầu nhìn toà kia khuyết môn, cười nói: “Thiên Đạo viện chính là Nguyên Sóc lớn nhất Thánh địa, cũng là mạnh nhất Thánh địa, nơi này tụ tập toàn bộ Nguyên Sóc thông minh nhất một nhóm người, có đủ loại thiên phú. Tô Vân sĩ tử, ngươi làm cảm động Cầu Thủy Kính thiên phú là cái gì? ”

Tô Vân hơi giật mình, lắc đầu nói: “Thủy Kính tiên sinh chưa nói qua, ta cũng không biết. ”

Đế Bình kinh ngạc liếc hắn một cái, nói "Cầu Thủy Kính từ trước đến nay thanh cao lại tự cho mình cực cao, đối với những khác nhân nhìn không thuận mắt, cho là những người khác so với chính mình ngu xuẩn, hắn là thông minh nhất cái kia. Ngươi có thể thu được công nhận của hắn đi vào Thiên Đạo viện, khẳng định có chỗ hơn người. "

Hắn lại ngẩng đầu nhìn về phía toà kia khuyết môn, nói "Ngươi nhìn cái này một mặt khuyết, ngươi có thể thấy cái gì? "

Tô Vân ngước nhìn toà kia khuyết môn, chỉ thấy cái này khuyết môn cùng hắn trong mắt bát diện triều thiên khuyết có chút tương tự, nhưng mà phía trên phù điêu khác biệt.

Trong mắt của hắn bát diện triều thiên khuyết lạc ấn, trong đó phù điêu sinh động như thật, chứa đựng tinh thần, mà mặt này khuyết môn bên trên phù điêu lại thiếu hụt thần vận, điêu khắc đến cũng không hoàn mỹ.

Hơn nữa, mặt này triều thiên khuyết phù điêu thần thú chủng loại cũng không giống nhau lắm.

Trong lòng của hắn nghi hoặc, lại không có nói ra.

Đế Bình giơ tay lên che miệng lại kịch liệt ho khan, sau một lúc lâu mới bình phục lại, nói "Năm đó hoàng đế phái ra Nguyên Sóc mạnh nhất danh túc, đi tới Thiên Thị Viên nghiên cứu Thiên môn chợ quỷ, những này danh túc đem bọn hắn sở nghiên cứu đến đưa đến Thiên Đạo viện. Về sau, những người này ở đây Thiên Môn trấn chế tạo ra bát diện triều thiên khuyết. Đáng tiếc, Thiên Môn trấn bị hủy, chân chính triều thiên khuyết đã biến mất. "

Tô Vân nghi ngờ nói: "Như vậy mặt này triều thiên khuyết là chuyện gì xảy ra? "

"Phảng phất. "

Đế Bình thở dài, nói "Thiên Đạo viện đem bọn hắn đưa tới sở nghiên cứu đến sửa sang lại một phen, mô phỏng đi ra rất nhiều triều thiên khuyết, đây là trong đó một mặt. Có tin đồn nói trong này ghi lại trường sinh bí ẩn, đáng tiếc bát diện triều thiên khuyết bị người đánh cắp đi……"

Tô Vân trong lòng thình thịch đập loạn.

Triều thiên khuyết không biết tung tích, nhưng hắn trong ánh mắt có triều thiên khuyết lạc ấn!

Cái này gọi Đệ Bình nhân, dường như biết lai lịch của hắn, dường như biết hắn đến từ Thiên Thị Viên khu không người, bởi vậy mới có thể hướng hắn nhắc lên triều thiên khuyết lai lịch!

"Sáu năm qua Thiên Đạo viện sĩ tử nghiên cứu triều thiên khuyết, khai sáng rất nhiều phi phàm công pháp. "

Đế Bình sắc mặt trắng bệch, thở hổn hển nói: "Nhưng mà những công pháp này hoặc nhiều hoặc ít đều có sơ hở, đều tồn tại tai hại, không có người nào có thể làm được công pháp đại nhất thống. Ta chính là bởi vì thử nghiệm đem những công pháp này đại nhất thống, kết quả tu được một thân tổn thương bệnh. "

Tô Vân khó hiểu nói: "Nếu biết không tốt, cái kia cần gì tu luyện tiếp nữa? "

"Bởi vì có thể trường sinh. "

Đế Bình làm ra vẻ nói "Ngươi còn trẻ, không rõ những vật này. Như vậy, ta tới hỏi ngươi, một cái bần hàn gia đình muốn bồi dưỡng một cái sĩ tử, hàn môn sĩ tử muốn lên như diều gặp gió, vinh quang cửa nhà, cùng con cháu thế gia Đệ Bình lên bình tọa, cái này cần bao nhiêu năm? "

Tô Vân hơi giật mình, suy tư phút chốc, nói "Cần hai mươi, ba mươi năm. "

“Sai. ”

Đế Bình cười lạnh: “Thấp nhất cần ba thế hệ. Đời thứ nhất sĩ tử liều mạng trèo lên trên, dù là hắn leo đến địa vị cực cao tình trạng, dù là hắn quyền khuynh thiên hạ, hắn đều không phải là thế gia. Ở thế gia đại phiệt phía trước, hắn còn là thấp nhân một đầu. Chỉ có hắn dòng dõi có thể kế thừa nhà của hắn nghiệp, làm được gia sản không ngã, cháu của hắn mới có tư cách cùng con cháu thế gia Đệ Bình lên bình tọa. Cho nên, cần ba thế hệ, ba thế hệ nhất định phải có năng lực có thành tựu. ”

Tô Vân trầm mặc xuống, hắn cũng muốn trèo lên trên, hắn cũng có dã tâm.

Nhưng mà muốn từ hắn cái giai tầng này nhảy đến cái kế tiếp tầng lớp, thực sự quá khó khăn.

Đế Bình tiếp tục nói: “Một cái hàn môn sĩ tử trở thành thế gia, gian nan như vậy, hầu như không có chút nào hi vọng, tương đương với một lần phi thăng! Muốn thành tiên, trường sinh bất lão đồng thọ cùng trời đất, càng thêm khó khăn! Đối với đã đạp ở thế giới này đỉnh cao tồn tại tới nói, đây cũng là một lần tăng lên! ”

Hắn kịch liệt ho khan, ánh mắt bên trong lại khác thường hồ bình thường hào quang bắn ra tới: “Ta muốn vĩnh viễn sống sót! Cho dù là một tơ một hào hi vọng, ta đều muốn bắt lấy! ”

Hắn bỗng nhiên xoay người lại, nhìn chằm chằm Tô Vân: “Tô Vân sĩ tử, ngươi muốn trường sinh ư? ”

Tô Vân ngỡ ngàng.

Đế Bình bắt hắn lại hai vai, có chút điên cuồng nói “Từ triều thiên khuyết bên trong sửa sang lại công pháp, ngay tại Văn Uyên trong các! Ngươi chỉ cần đi Văn Uyên các, liền có thể đạt được những công pháp này! ”

Tô Vân giãy giụa hắn, lắc đầu nói: “Ta chỉ là muốn tới học tập một môn Uẩn Linh cảnh giới công pháp mà thôi, cái gì trường sinh, không liên quan gì đến ta. ”

“Văn Uyên các chính ở đằng kia! ”

Đế Bình giơ tay lên chỉ hướng phải phía trước, cười ha ha nói: “Ngươi sẽ nhìn, ngươi nhất định sẽ nhìn ! ”

Tô Vân bước nhanh đi ra, thầm nghĩ: “Cái này Đệ Bình, sợ không phải người điên! Ngươi đem bản thân luyện đến điên rồi, ta sẽ còn đến xem những cái kia tàn khuyết không đầy đủ công pháp? ”

Văn Uyên các là một tòa năm tầng lầu các, lầu một quản lý Văn Uyên các thủ tàng sử là vị lão giả tóc trắng, hướng Tô Vân nói “Mặt ngươi lẫn nhau lạ lẫm, là lần đầu tới? Văn Uyên trong các có sách quái, tên là Oánh Oánh, ngươi kêu gọi một tiếng, nàng liền sẽ hiện thân, giúp ngươi tìm đến tàng thư. Muốn nhìn sách gì, hỏi nàng là được. ”

Tô Vân kinh ngạc không thôi, dò hỏi: “Sách cũng có thể biến thành yêu quái? ”

“Sách có thể thành quái, không thể thành yêu. ”

Cái kia thủ tàng sử cũng là học rộng hiểu nhiều, nói “Nội tâm bám vào trên thân động vật là yêu, bám vào thực vật trên người là tinh, bám vào không có sinh mệnh đồ vật bên trên chính là quái. Có chút linh sĩ khi còn sống thích đọc sách, sau khi chết nội tâm bất diệt liền nương tựa đến trong sách, hóa thành sách quái. Oánh Oánh khi còn sống là một cái thích đọc sách nữ hài, sau khi chết liền hóa thành sách quái. ”

Tô Vân cảm ơn, đi vào tàng thư các tầng thứ nhất, kêu gọi nói “Oánh Oánh! ”

“Tới rồi! ”

Phía sau hắn trên giá sách truyền đến bịch một tiếng, Tô Vân vội vàng nhìn lại, chỉ thấy một bản dày nặng thư tịch đột nhiên hóa thành một hồi khói đặc, khói đặc tán đi, thư tịch biến mất, một cái chỉ có sách cao nữ hài tử tung bay ở giá sách ở giữa, tại từng dãy thư tịch trước bay tới bay lui.

Nữ hài phiêu tán tóc, trên người quần áo giống như là Nghê Thường không ngừng biến hóa màu sắc, xoay quanh Tô Vân bay mấy vòng, bỗng nhiên dừng lại ngồi tại Tô Vân đầu vai, tay phải nâng cằm lên, nhìn Tô Vân bên cạnh bộ mặt, nhiều hứng thú nói: “Ngươi muốn nhìn sách gì? ”

Trạch Trư:chúc mừng năm mới, bốn ngàn chữ đại chương dâng lên!. Được convert bằng TTV Translate.

Chương 85 : Thiên cung mười hai thiên

Chương 85: Thiên cung mười hai thiên

"Ta…"

Tô Vân há to miệng, muốn nói bản thân muốn nhìn Uẩn Linh cảnh giới công pháp, nhưng lời đến khóe miệng nhưng quỷ thần xui khiến nói: "Ta muốn nhìn một chút liên quan tới triều thiên khuyết công pháp."

Cô bé kia lại bay lên, tại giá sách bên trong xuyên qua, tốc độ rất nhanh, tốc độ nói cũng rất nhanh, nhanh chóng nói: "Liên quan tới triều thiên khuyết công pháp? Đây chính là cái ít lưu ý, đối với Thiên Đạo viện sĩ tử tới nói, triều thiên khuyết công pháp là cấm kỵ, có rất ít người sẽ tu luyện!"

Tô Vân vội vàng chạy đuổi theo, sách quái Oánh Oánh bay ở phía trước, tiện tay gẩy ra, từng quyển từng quyển thư tịch từ trên giá sách tự động tróc ra, bay đến trong ngực của hắn.

Rất nhanh, Tô Vân trong ngực liền có thật dày một chồng thư tịch, ước chừng hơn mười bản, mỗi một bản đều có một hai tấc dày!

"Đủ rồi! Không dùng đến nhiều như vậy!" Tô Vân vội vàng la lên.

Cô bé kia dừng lại, rơi vào trong ngực hắn thư tịch bên trên, ngẩng đầu quan sát hắn.

Tô Vân sắc mặt đỏ lên, dời đi ánh mắt, bốn phía liếc mắt nhìn, chỉ thấy tầng thứ nhất này lầu sĩ tử không nhiều, ngay

sau đó ôm sách đi tới trước bàn sách.

Cô bé kia ha ha nở nụ cười.

Tô Vân cầm lấy một quyển sách, cô bé kia vội vàng bay lên, biến mất không thấy gì nữa.

Tô Vân xốc lên quyển sách kia, lại thấy nữ hài nằm tại trong sách, chậm rãi ngồi dậy, xinh đẹp vũ mị, hạ giọng ngâm nói: "Trong sách tự có hoàng kim ốc, trong sách tự có Nhan Như Ngọc. Đồng học, ngươi muốn cái nào?"

Tô Vân hai tay đem nàng nâng lên đến, để ở một bên, bất đắc dĩ nói: "Ta muốn ngươi ở tại một bên, ta muốn nhìn sách, ta là tới học tập."

"Nhìn tới ngươi là một cái ưa thích hồng tụ thiêm hương người."

Sách quái nữ hài bay đến một bên, vì hắn đốt một cái đàn hương, sau đó trở về hắn đối diện, ngồi nghiêm chỉnh, không biết từ chỗ nào lấy tới một tấm nho nhỏ đàn, gảy lên.

Đàn hương để cho người ta tập trung tinh thần, cầm âm khiến tâm linh người ta yên tĩnh, Tô Vân nghe đàn, nội tâm hoàng chung xoay chuyển rất nhanh, đọc nhanh như gió đọc, trong sách chữ nghĩa thế mà vô cùng rõ ràng.

Hắn lấy hoàng chung khắc độ tới ghi nhớ nội dung trong sách, tưởng tượng mỗi một cái khắc độ là một cái bảo tàng nghiên cứu, nội dung trong sách liền giấu ở lần lượt bảo tàng ngăn chứa bên trong.

Làm hoàng chung chuyển động lúc, trong sách văn tự nội dung liền từ những này ngăn chứa bên trong bay ra ngoài, bởi vậy trí nhớ của hắn tốc độ rất nhanh, tuy là không phải đã gặp qua là không quên được, nhưng nếu như thêm vào hắn mạnh mẽ năng lực phân tích, cũng trên cơ bản có thể làm được nhìn qua một lần liền học được bảy tám phần.

Nếu như nhìn nhiều mấy lần lời nói, hắn hoàn toàn có thể đem nội dung trong sách ghi nhớ xuống!

Hắn nhìn quyển sách đầu tiên gọi là 《 triều thiên khuyết quyển một Ứng Long cảm ứng thiên 》 , trong sách văn tự hình vẽ nhảy ra, ở trước mặt hắn sắp xếp mở ra. Trong đó văn tự là tâm pháp, gọi là Ứng Long cảm ứng thiên.

Mà hình vẽ thì là Thiên Đạo viện sĩ tử nghiên cứu triều thiên khuyết lúc, lấy được Ứng Long đồ.

Thiên Đạo viện sĩ tử không thể bảo là không lợi hại, Khúc bá bọn họ giao cho Thiên Đạo viện chỉ là bọn hắn nghiên cứu Thiên môn cùng chợ quỷ lấy được nguyên thủy tư liệu, Thiên Đạo viện sĩ tử cũng không có nhìn thấy chân chính Ứng Long.

Nhưng bọn hắn nhưng từ những này nguyên thủy trong tư liệu tìm hiểu ra một loại cảm ứng được hư không bên trong Ứng Long phương pháp, từ đó đi đến truy nguyên Ứng Long mục đích.

Tô Vân bên tai truyền đến tiếng đàn, không nhanh không chậm, mà hắn thì quan sát đủ loại Ứng Long hình vẽ.

Hình vẽ bên trong Ứng Long, chính là Thiên Đạo viện sĩ tử cảm ứng mà ra Ứng Long hình dáng.

“Khó hiểu, đây chỉ là một môn Trúc Cơ công pháp mà thôi.”

Tô Vân đem cái này một quyển 《 Ứng Long cảm ứng thiên 》 nhìn một lần, tìm hiểu một lần, khẽ nhíu mày, Ứng Long cảm ứng thiên quả thực là hiếm có tuyệt học, nhưng mà cùng Hồng Lô Thiện Biến, Tất Phương Thần Hành, Tiên Viên Dưỡng Khí thiên các loại công pháp cũng không có kéo ra bao lớn chênh lệch.

Ứng Long cảm ứng thiên kỳ diệu nhất địa phương liền ở chỗ, nó có thể cảm ứng được hư không bên trong Ứng Long,

từ đó truy nguyên Ứng Long.

Cũng phải một loại mới lạ pháp môn tu luyện.

"Cảm ứng hư không bên trong Ứng Long, quả thực rất kỳ lạ, nhưng cũng bởi vì là cảm ứng, cho nên lấy được Ứng Long hình vẽ khá là mơ hồ, có thật nhiều lỗ hổng."

Tô Vân nhắm mắt lại, cẩn thận "Quan sát" trong mắt mình bát diện triều thiên khuyết, cuối cùng ở bên trái một triều thiên khuyết bên trên tìm kiếm được Ứng Long hình vẽ.

Triều thiên khuyết bên trên Ứng Long phù điêu, muốn so Ứng Long cảm ứng thiên bên trong Ứng Long đồ phức tạp rất nhiều, kỹ càng rất nhiều, càng có thần vận!

"Không biết ta có thể hay không khống chế khí huyết, chỉ làm cho trong mắt ta triều thiên khuyết bên trên cái này Ứng Long sống lại?"

Trong lòng của hắn khẽ nhúc nhích, thận trọng khống chế khí huyết, để cho mình bộ phận này khí huyết chảy vào trong mắt, chậm rãi chạy vào trái một triều thiên khuyết, chậm rãi chảy về phía Ứng Long phù điêu!

Trong lòng hắn thình thịch đập loạn, nhưng cưỡng ép áp chế trái tim nhảy lên, miễn cho ảnh hưởng đến bản thân lực khống chế.

Cuối cùng, hắn cái này một tia khí huyết chạm đến Ứng Long phù điêu, nhất thời một cỗ lực hấp dẫn truyền đến, cái kia Ứng Long phù điêu như là nuốt chửng cầu vồng, không ngừng hấp thu khí huyết của hắn!

Trái một triều thiên khuyết bên trên, cái kia Ứng Long giống như là được Tạo Hoá lực lượng, từ tượng đá dần dần biến thành thân thể máu thịt, tiếp lấy động đậy thân thể, sống lại!

“咙 cục cục —— “

Dày nặng tiếng long ngâm truyền đến, Ứng Long tung người nhảy lên, cánh chim mở rộng, vỗ cánh bay về phía Thiên môn.

Tô Vân “Ánh mắt” đi theo, chỉ thấy Ứng Long rơi vào Thiên môn bên trên, một thân khí huyết từ trong cơ thể xông ra, lạc ấn Thiên môn.

Ứng Long lạc ấn khí huyết quá trình, để Tô Vân thể xác tinh thần chấn động mạnh, có một loại không tên xúc động!

Hắn không hiểu được thế nào thiết kế công pháp, Thiên Đạo viện sĩ tử thiết kế Ứng Long cảm ứng thiên, hắn có thể học được, đồng thời có thể tu luyện, nhưng mà vì sao muốn như vậy quan tưởng, vì sao muốn như vậy cảm ứng, vì sao như vậy tu luyện có thể tăng cao tu vi, có thể cảm ứng Ứng Long, hắn liền không biết gì cả.

Nhưng mà hắn khi nhìn đến Ứng Long lấy bản thân khí huyết lạc ấn Thiên môn thời điểm, hắn đột nhiên liền hiểu vì sao Thiên Đạo viện sĩ tử như vậy thiết kế Ứng Long cảm ứng thiên!

Hắn không những rõ ràng, thậm chí còn nhìn ra Thiên Đạo viện sĩ tử thiết kế Ứng Long cảm ứng thiên đủ loại chỗ thiếu sót!

Bởi vì, Ứng Long khí huyết chảy vào Thiên môn hình vẽ, chính là một bức hoàn chỉnh cảm ứng đồ!

Sau một lúc lâu, Ứng Long trong cơ thể khí huyết chảy xong, lại trở lại trái một triều thiên khuyết bên trên hóa thành phù điêu.

Tô Vân lần nữa thôi thúc khí huyết, một lần lại một lần quan sát, phối hợp Ứng Long cảm ứng thiên, không ngừng sửa chữa Ứng Long cảm ứng thiên bên trong chỗ thiếu sót.

Qua không biết bao lâu, hắn cuối cùng thay đổi không thể thay đổi, lúc này mới mở mắt ra.

Ánh mắt hắn mở ra lúc sợ hết hồn, chỉ thấy sách quái Oánh Oánh chẳng biết lúc nào bay đến trước mặt hắn, cô bé này nằm ở trên không, vểnh lên hai chân, hai tay nâng cằm lên, đang tò mò quan sát hắn.

Tô Vân khuôn mặt đỏ bừng.

Sách quái Oánh Oánh ha ha nở nụ cười: "Ta lần thứ nhất nhìn thấy biết xấu hổ con trai! Ngươi quá thú vị!"

Nàng lật người đến, ngửa mặt hướng lên, tại Tô Vân bên người bay tới bay lui, chuyển mấy vòng, lại rơi xuống, tại Tô Vân trên bờ vai nằm xuống, nói: "Ngươi là trong hai năm qua một người duy nhất đến xem triều thiên khuyết công pháp, hơn nữa ngươi xem sau đó, thế mà còn muốn tu luyện loại công pháp này. Ta chưa bao giờ thấy qua to gan lớn mật như ngươi."

Tô Vân hiếu kỳ nói: "Những công pháp này vì sao không thể tu luyện?"

Sách quái Oánh Oánh từ hắn đầu vai bò dậy, dựa vào lỗ tai của hắn nói: "Triều thiên khuyết công pháp quá thâm ảo huyền diệu, sẽ đem người luyện chết. Thiên Đạo viện bên trong, đã luyện chết mười cái sĩ tử! Về sau liền biến thành cấm kỵ! Từ triều thiên khuyết lĩnh ngộ ra công pháp bên trong, chỉ có một loại không có luyện chết người, chính là Hồng Lô Thiện Biến."

Tô Vân kinh ngạc vô cùng: "Hồng Lô Thiện Biến cũng là triều thiên khuyết công pháp một trong?"

Sách quái Oánh Oánh gật đầu, ngồi trên đầu vai của hắn quơ chân, nói: "Hồng Lô Thiện Biến là đời trước đế sư từ triều thiên khuyết công pháp bên trong sửa sang lại đại nhất thống

công pháp, xem như dễ hiểu nhất một loại. Hắn cũng là lướt qua liền thôi, chưa đi sâu, nghĩ đến cũng là lo lắng lại bởi vậy chết đi. Hắn thấy môn công pháp này rất mạnh, hơn nữa không có chỗ sơ suất, lúc này mới truyền cho Thiên Đạo viện sĩ tử xem như Trúc Cơ công pháp."

Tô Vân thử dò xét nói: "Xin hỏi Thiên Đạo viện đời trước đế sư là…"

"Cầu Thủy Kính ah, ngươi không biết?"

Sách quái Oánh Oánh sắc mặt cổ quái quan sát hắn, nói: "Hắn là triều đình thái thường, Thiên Đạo viện tây tịch đứng đầu, lại là hoàng đế lão sư, sau khi chết là muốn được phong làm thiên sư. Đáng tiếc bị cách chức, sau khi chết chính là dân đen một cái, cô hồn dã quỷ. Thế hệ này đế sư gọi là Lục Hạo, Lục thái thường."

"Thủy Kính tiên sinh!"

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, đối Cầu Thủy Kính sùng bái lại nhiều một điểm.

Hắn khép lại 《 triều thiên khuyết quyển một Ứng Long cảm ứng thiên 》, mở ra một quyển sách khác, chỉ thấy quyển sách này tên là 《 triều thiên khuyết quyển hai Khai Minh cảm ứng thiên 》.

Hắn mở ra cuốn thứ ba sách, quyển sách này tên là 《 triều thiên khuyết quyển 3 Đào Ngột cảm ứng thiên 》.

Tô Vân cau mày, một quyển một quyển lật xem, cái này mười hai quyển sách đều là triều thiên khuyết phân ra tới cảm ứng thiên, theo thứ tự là Thao Thiết, Cùng Kỳ, Huyền Vũ, Kỳ Lân, Kim Hống, Trọng Minh, Tất Phương, Quỳ Long, Hải Trãi, Bạch Trạch, cùng với vừa rồi Tô Vân chỗ nhìn Ứng Long cùng khai sáng!

Cái này mười hai loại thần thú, chính là Thiên Đạo viện sĩ tử từ bọn họ lấy được trong tư liệu sửa sang lại mười hai loại công pháp!

Nhưng mà, cái này mười hai loại công pháp đều là tàn khuyết không đầy đủ công pháp!

Nếu như có người thử từ đó lĩnh ngộ ra đại nhất thống công pháp, liền sẽ vì vậy mà luyện đến tẩu hỏa nhập ma, thậm chí tuổi thọ tổn hao nhiều, nói không chừng còn biết tử vong!

"Hơn nữa, coi như cái này mười hai loại công pháp là toàn bộ cũng không hề có tác dụng."

Tô Vân lắc đầu, thầm nghĩ: "Mười hai loại công pháp, mười hai loại thần thánh, chỉ là bát diện triều thiên khuyết bên trong một mặt mà thôi. Bát diện triều thiên khuyết bên trên tổng cộng có chín mươi sáu loại thần thánh."

Hắn quan sát qua trong mắt triều thiên khuyết lạc ấn, loại trừ thần thú bên ngoài, còn có đủ loại Thần Nhân hình dáng phù điêu, vô cùng kỳ quặc, đa dạng.

Hắn nhịn quyết tâm đến, một cuốn lại một cuốn tinh tế phỏng đoán, tìm hiểu cái này mười hai loại công pháp ảo diệu, khá là khác nhau.

Nếu như chỉ là từng cái học tập, Tô Vân chỉ sợ phải hao phí bốn năm ngày thời gian, mới có thể đem những công pháp này ghi nhớ xuống.

Nhưng nếu như là đối so học tập, như vậy Tô Vân đoán chừng bản thân dùng thời gian một ngày, liền có thể đem mười hai loại công pháp tất cả ghi nhớ, đồng thời tìm hiểu thấu đáo!

Đây là bởi vì, cái này mười hai loại công pháp đều là cùng một loại , đồng dạng thuộc về Trúc Cơ công pháp, tại người khác nhìn tới không có cái gì chỗ tương đồng, nhưng ở Tô Vân nhìn tới, căn bản nguyên lý lại là giống nhau như đúc, đều

là quan sát một loại nào đó thần thánh tới để cho mình Trúc Cơ!

Chỉ cần thông một thứ, liền có thể thông hắn mười hai!

Hắn mất ăn mất ngủ, tại Văn Uyên trong các miệt mài khổ học, không biết qua bao lâu, Tô Vân ngẩng đầu lên, khép lại cuối cùng một cuốn sách.

Trong khoảng thời gian này, hắn không chỉ có đem cái này mười hai quyển sách tất cả ghi nhớ, đồng thời cùng mình trong đôi mắt triều thiên khuyết bên trên phù điêu lẫn nhau so với, sửa lại mười hai loại công pháp sai lầm chỗ!

Sách quái Oánh Oánh đang ngẩn người, nằm ở một quyển sách bên trên lăn, thấy hắn tỉnh lại, không khỏi giật mình nói: "Mười hai quyển sách, ngươi cũng nhìn xong?"

Tô Vân buồn bực nói: "Thiên Đạo viện sĩ tử, không đều nên như vậy ư?"

Sách quái Oánh Oánh lắc đầu nói: "Triều thiên khuyết công pháp không phải là như vậy! Triều thiên khuyết công pháp quá tối nghĩa, ta đem nơi này tất cả sách đều nhìn xong, liền không có nhìn qua như vậy tối nghĩa công pháp!"

Tô Vân nghi ngờ nói: "Chẳng lẽ Thiên Đạo viện sĩ tử cũng có thông minh cùng ngu xuẩn phân chia, mà ta chính là trong đó khá là thông minh cái chủng loại kia?"

Sách quái Oánh Oánh lườm hắn một cái, đả kích hắn nói: "Người khác là nhìn xong liền biết, ngươi nhìn xong, ngươi biết ư?"

"Đây là tự nhiên."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, hỏi: "Vừa rồi ngươi nói ngươi nhìn xong tất cả sách?"

Sách quái Oánh Oánh rất là tự tin: "Thuộc làu!"

Tô Vân nháy mắt mấy cái, cười nói: "Nhà ta có một quyển sách, ngươi có muốn hay không đi xem một chút?"

Trong lòng của hắn phanh phanh nhảy loạn, nếu có thể đem tiểu cô nương này lừa gạt đến sơn thủy cư lời nói, như vậy hắn cũng không cần lén lút chui vào Thiên Đạo viện lo lắng bị người nhìn thấu!

"Ngươi muốn bắt cóc ta?" Sách quái Oánh Oánh cười tủm tỉm nhìn hắn.

Tô Vân vẻ mặt nhảy một chút trở nên đỏ rừng rực, chân tay luống cuống.

Sách quái Oánh Oánh cười khanh khách phát ra tới: "Muốn bắt cóc ta Thiên Đạo viện sĩ tử có thể nhiều, nói lời cùng ngươi cũng là đồng dạng đồng dạng!"

Tô Vân vẻ mặt càng đỏ, thành thành thật thật đem những này thư tịch thả lại chỗ cũ.

Sách quái Oánh Oánh kinh ngạc nhìn hắn, nàng đem những này sách rút ra thời điểm tốc độ cực nhanh, người thường căn bản phân biệt không ra cái này mười mấy bản thư tịch là từ đâu bay ra ngoài, nhưng mà Tô Vân nhưng nhớ tới rõ rõ ràng ràng, mỗi một quyển sách đều thả không kém chút nào!

"Chẳng lẽ hắn thật đem cái kia mười hai quyển sách ghi xuống? Người này không phải đang khoác lác!"

Sách quái Oánh Oánh thầm nghĩ trong lòng: "Nếu như hắn không phải khoác lác lời nói, như vậy hắn mới vừa nói hắn học được cái này mười hai loại công pháp…"

Nàng vội vàng lắc đầu, trên đời căn bản không thể có như thế tư chất cùng ngộ tính người!

Nàng lại không biết Tô Vân đã từng là cái nhỏ người mù, Thiên Môn trấn sơn hà địa lý, thậm chí một ngọn cây cọng cỏ,

một gạch một đá, hắn đều toàn bộ nhớ tới!

Tô Vân tại Thiên Thị Viên khu không người, nhiều nhất là cái sinh hoạt tại yêu quái đám bên trong quái hài tử, nhưng mà rời đi Thiên Thị Viên khu không người sau đó, thông minh tài trí của hắn mới dần dần triển lộ ra.

Mà Cầu Thủy Kính lần đầu tiên nhìn thấy hắn tính linh thần thông lúc, liền phát giác được thiếu niên này có kinh người ngộ tính!

Chương 86 : Đại nhất thống công pháp

Chương 86: Đại nhất thống công pháp

“Oánh Oánh là cái thú vị cô nương, đáng tiếc không cách nào bắt cóc.”

Tô Vân đi ra Văn Uyên các, trong lòng rất là tiếc hận, nếu là có thể bắt cóc sách quái Oánh Oánh, liền tương đương với đem Thiên Đạo viện tất cả tàng thư đóng gói mang đi.

Đáng tiếc, cô bé này rất thông minh.

Đương nhiên, cũng có thể là bị lừa gạt số lần nhiều lắm.

Văn Uyên các bên ngoài, bệnh thiếu niên Đế Bình đứng ở nơi đó yên tĩnh chút đợi chờ, nhìn thấy hắn đi ra Văn Uyên các, không khỏi lộ ra tươi cười, nói: “Tô Vân sĩ tử nhanh như vậy liền từ Văn Uyên các đi ra, chắc chắn là có thu hoạch a?”

Tô Vân đối với hắn rất là cảnh giác, mỉm cười nói: “Nhưng nếu không có thu hoạch, như vậy nơi này liền không xứng được gọi là Thiên Đạo viện. Đệ Bình huynh đệ, ta còn có việc, cáo từ.”

Hắn hướng thiên đạo viện đại môn đi tới, lần này hắn muốn thử một lần từ đại môn ra ngoài, có hay không có thể trực tiếp trở lại bản thân Linh giới.

Trực tiếp thu về Thiên Đạo lệnh khí huyết, tuy có thể trở lại bản thân Linh giới, nhưng mà đột nhiên cảnh tượng biến ảo sẽ cho người có một loại nôn mửa cảm giác, rất không thoải mái.

Bệnh thiếu niên Đế Bình đuổi theo hắn, cùng hắn đồng hành, cười nói: "Ta từ trong mắt ngươi thấy được kiệt ngạo, thấy được dã tính. Ngươi cùng Thiên Đạo viện mặt khác sĩ tử khác biệt, ngươi giống như là một cái từ rừng rậm nguyên thủy bên trong đi ra tới mãnh thú. Ngươi bước đi tư thế cẩn thận từng li từng tí, ngươi thị giác, thính giác, khứu giác, xúc giác, tri giác, vị giác ở tại tùy thời cảm giác ngoại giới nhất cử nhất động bên trên, ngươi giống như là một đầu tùy thời lộ ra nanh vuốt mãnh thú!"

Tô Vân lắc đầu nói: "Đệ Bình huynh đệ, ngươi nhìn người chưa hẳn chuẩn. Ta từ trước tới nay đối xử mọi người ôn hoà, chưa từng đả thương người."

Bệnh thiếu niên Đế Bình trong giọng nói cũng có một loại bệnh trạng cuồng nhiệt, cười nói: "Sai, ta nhìn người cực chuẩn! Tầm mắt của ngươi cực cao, bởi vì ngươi đối với mình lòng tin cực lớn! Ngươi đi vào Văn Uyên các sau đó, tất nhiên sẽ đi tìm triều thiên khuyết công pháp! Như vậy, ngươi học chính là Ứng Long cảm ứng thiên a?"

Tô Vân do dự một chút, gật gật đầu.

Đế Bình cười ha ha: "Trách không được Cầu Thủy Kính sẽ để cho ngươi đi vào Thiên Đạo viện! Thiên Đạo viện đã rất lâu không có ngươi dạng này tràn đầy đấu chí sĩ tử! Chẳng qua chỉ dựa vào Ứng Long cảm ứng thiên còn chưa đủ lấy làm được đại nhất thống, ngươi còn cần mặt khác mười một loại công pháp, ngươi hẳn là lưu lại, hảo hảo học tập, mà không phải bây giờ rời đi."

Trong mắt của hắn lập loè tia sáng kỳ dị, trên mặt hiện ra bệnh trạng đỏ tươi: "Ngươi biết cái gì gọi là đại nhất thống ư? Ngươi biết làm sao làm được đại nhất thống ư?"

Tô Vân dừng bước lại, thử dò xét nói: "Chẳng lẽ là dùng một loại công pháp, đem tất cả cảnh giới thống nhất, liền gọi

là đại nhất thống?"

"Sai! Cảnh giới khác nhau nên dùng khác biệt công pháp, đây là bởi vì khác biệt cảnh giới thiên về tu luyện phương hướng khác biệt, tu luyện cơ sở cũng khác biệt, một môn công pháp bao gồm tất cả cảnh giới, chỉ là hy vọng hão huyền, uổng phí công phu!"

Đế Bình có một loại làm người chấn động cả hồn phách khí phách, cất cao giọng nói: "Cái gọi là đại nhất thống, nhưng thật ra là một môn tâm pháp, thống nhất một cảnh giới. Mà loại này tại Trúc Cơ cảnh giới đại nhất thống công pháp, chính là ngươi tu luyện Hồng Lô Thiện Biến!"

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích: "Đệ Bình huynh đệ có thể hay không kỹ càng nói chuyện một chút?"

Hai người như mặt khác dạo bước tại Thiên Đạo viện sĩ tử đồng dạng, giao lưu tâm đắc, chỉ là Tô Vân lại không có chú ý tới Thiên Đạo viện mặt khác sĩ tử, tiên sinh gặp được bọn họ, đều trốn tránh không kịp, không dám tới gần.

Đế Bình cười nói: "Cầu Thủy Kính khai sáng Hồng Lô Thiện Biến, nó mục đích chính là vì đem triều thiên khuyết mười hai loại công pháp nhất thống, biến thành một loại công pháp!"

Tô Vân có chút khó có thể tin nhìn hắn, thất thanh nói: "Ý của ngươi là, Hồng Lô Thiện Biến có thể kiêm dung mười hai loại cảm ứng thiên?"

"Không phải kiêm dung, mà là dung hợp, dung nạp!"

Đế Bình ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời phương xa, thản nhiên nói: "Hắn khai sáng ra Hồng Lô Thiện Biến sau đó, có sĩ tử bắt đầu tu luyện, lấy bản thân vì hồng lô, lạc ấn mười hai thần thú, nhưng mà không một người thành công, cuối cùng chết mười bảy cái Thiên Đạo viện sĩ tử. Cựu thánh có câu,

sáng sớm nghe đạo, buổi chiều chết cũng được. Vì đạo mà chết, là chết có ý nghĩa. Đáng tiếc, Cầu Thủy Kính kêu dừng lần này thí nghiệm."

Tô Vân cau mày, thật sâu cảm giác được lần này thí nghiệm hung hiểm cùng khủng bố!

Thiên Đạo viện sĩ tử, mỗi cái đều là tài trí hơn người tài hoa xuất chúng thiên tài, Nguyên Sóc quốc một năm mới có thể chọn lựa ra mười mấy hai mươi cái, dạng này thiên tài, thế mà bởi vì tràng này thí nghiệm chết mười bảy vị nhiều!

Đế Bình tiếp tục nói: "Cầu Thủy Kính không dám tiếp tục thí nghiệm, bởi vậy chỉ làm một thiên Ngạc Long ngâm tới lừa gạt người, bỗng dưng lãng phí Thiên Đạo viện sĩ tử thiên phú."

Ánh mắt của hắn rơi vào Tô Vân trên người, nói: "Nhưng mà hắn thế mà tại Sóc Phương đem ngươi thu nhập Thiên Đạo viện, đồng thời cho ngươi đi vào nơi này, ta cảm thấy hắn đối ngươi khả năng ôm lấy một chút mong đợi."

Tô Vân cau mày, Thủy Kính tiên sinh thật đối với hắn ôm lấy loại này mong đợi ư?

Đêm qua, Cầu Thủy Kính sửa tốt một khối Thiên Đạo lệnh, đem Thiên Đạo lệnh giao cho hắn, nói cho hắn biết Thiên Đạo lệnh bên trong có đồ vật, để Tô Vân tại không hiểu thời điểm liền đi Thiên Phương lầu Thần Tiên cư tìm hắn.

Chẳng lẽ hắn đã sớm ngờ tới Tô Vân đi vào Thiên Đạo viện về sau, sẽ ở Văn Uyên trong các lựa chọn triều thiên khuyết công pháp?

"Có lẽ là."

Tô Vân trong lòng yên lặng nói: "Thủy Kính tiên sinh đã từng nói, trong mắt ta có đồ vật. Hắn biết trong mắt ta Thiên Môn trấn lạc ấn cùng Tiên kiếm lạc ấn, cũng biết bát diện triều

thiên khuyết sự tình. Chẳng lẽ hắn cảm thấy, ta có thể tu thành cái này đại nhất thống công pháp?"

"Tô Vân sĩ tử, Hồng Lô Thiện Biến, lạc ấn mười hai thần thánh, cái này mười hai thần thánh là lạc ấn tại hồng lô vách lò bên trên."

Đế Bình đưa Tô Vân đi tới Thiên Đạo viện trước cổng chính, mỉm cười nói: "Tô Vân sĩ tử, đợi đến ngươi hồng lô bên trên xuất hiện Ứng Long lạc ấn, ngươi liền có thể quay lại Thiên Đạo viện, học tập loại thứ hai triều thiên khuyết công pháp."

Tô Vân khom người cảm ơn.

Đế Bình phất tay đưa tiễn, cười nói: "Ta chờ ngươi trở lại học tập Khai Minh cảm ứng thiên."

Tô Vân kéo ra cửa, đi ra ngoài, thầm nghĩ: "Trở về? Mới là lạ! Ta mười hai thiên đều đã học được, tuyệt đối sẽ không trở lại!"

Đế Bình đối mặt với Thiên Đạo viện cửa, hạ giọng cười nói: "Cầu Thủy Kính, ngươi đối triều thiên khuyết đại nhất thống công pháp giữ gìn cực kì, không nguyện ý dùng sĩ tử làm thí nghiệm, nhưng mà đối triều chính ngươi nhưng cấp tiến cực kì. Ngươi bảo trẫm như thế nào mới có thể chứa đựng ngươi? Có điều, ngươi ngược lại là cho trẫm đưa tới một cái hạt giống tốt…"

Tô Vân mở mắt ra, chỉ thấy bên ngoài sắc trời đã tối, hắn buổi sáng nhập học sau đó liền đi vào Thiên Đạo viện đi học, mất ăn mất ngủ, lúc này mới cảm thấy bụng đói kêu vang.

Hắn có chút sợ hãi: "Nếu là ở Thiên Đạo viện bên trong quên thời gian trôi qua, như vậy thân thể của ta rất có thể sẽ bị chết đói!"

Tô Vân vội vàng đứng dậy, hướng sơn thủy cư nhà bếp đi tới, thầm nghĩ: "Đệ Bình tuy là đối ta không sai, nhưng người này giống như là có rất nhiều bí mật, cho người ta một loại khó mà tới gần cảm giác. Hắn đến cùng là địch hay bạn?"

Đế Bình vô cùng tự kiêu, thần bí khó lường, lại có chút điên cuồng lúc, cái này hai lần tiếp xúc, để Tô Vân cảm giác được Đế Bình là cái rất khó tiếp xúc người, cho nên hắn cũng không nói cho Đế Bình hắn đã đem mười hai môn triều thiên khuyết công pháp toàn bộ nắm giữ.

Hắn cảm thấy mình đối mặt người này, nhất định phải có chỗ giữ lại.

Sơn thủy cư trong phòng bếp truyền đến vui cười tiếng, Tô Vân đi qua nhìn lên, chỉ thấy Trì Tiểu Dao cùng Thanh Khâu Nguyệt đám người đang nấu ăn nấu cơm, đã làm tốt gần nửa bàn đồ ăn.

Nhìn thấy Tô Vân tới, Trì Tiểu Dao tại tạp dề bên trên xoa xoa tay, cười nói: "Vừa mới thấy ngươi chăm chỉ, liền không có đánh thức ngươi, ta tại chợ bán thức ăn mua chút đồ ăn, tại ngươi nơi này làm, cơm hộp làm là mời ngươi. Sư đệ ngồi trước, một hồi liền tốt."

Tô Vân ý định đi hỗ trợ, lại bị Trì Tiểu Dao đẩy đi ra: "Ngươi hỗ trợ chỉ là thêm phiền phức, còn không bằng Nguyệt nhi giúp ta."

Tô Vân đành phải chờ ở bên ngoài lấy, qua không lâu, Trì Tiểu Dao làm tốt một bàn đồ ăn, đem tạp dề lấy xuống, cười nói: "Ta mời khách, nhưng mà chén dĩa các ngươi rửa."

Tô Vân nhìn một bàn mười cái đồ ăn, có lạnh có nóng, có món mặn có món chay, có canh có nấu, còn có hấp đun xào nướng rán quay, không khỏi vừa mừng vừa sợ, liên tục gật đầu, cười nói: "Học tỷ tay nghề tốt!"

Trì Tiểu Dao cũng là có chút đắc ý, cười nói: "Trước chớ khen, nhìn có ăn ngon hay không lại nói."

Chúng nhân ngồi xuống, bữa cơm này ăn đến bọn họ khen không dứt miệng, đợi đến ăn uống no đủ, Hồ Bất Bình cùng Ly Tiểu Phàm hai cái tiểu hồ ly liền thay đổi lề lối, ý định vứt bỏ Lý Trúc Tiên, thay đổi cưới Tiểu Dao học tỷ.

Tô Vân thu thập chén dĩa, Trì Tiểu Dao tới hỗ trợ, hai người một bên cọ rửa vừa nói chuyện.

"Học tỷ ngày hôm nay không có đi Hạnh Lâm tiệm bán thuốc hỗ trợ?" Tô Vân hiếu kỳ nói.

"Tiệm bán thuốc chỉ có tan tầm thời điểm buôn bán nhiều, lúc này là không có buôn bán."

Trì Tiểu Dao cười nói: "Đến ban đêm, bên đường phố đều là người, ừm, còn có yêu, khi đó mới có buôn bán. Khi đó người cùng yêu căn bản không che giấu, quang minh chính đại dạo phố… Ta nên về rồi, sau đó liền muốn bắt đầu bận rộn."

Tô Vân liền vội vàng đứng lên đưa tiễn, nói: "Học tỷ nếu là ban ngày không có chuyện gì làm lời nói, ta cũng có cái việc. Học tỷ có thể hay không tới làm tư học tiên sinh?"

Trì Tiểu Dao giật mình, không hiểu nhìn hắn.

Tô Vân mặt mang vẻ xấu hổ, nói nhỏ: "Chúng ta vừa ra Thiên Thị Viên, vừa vào thành liền đúng lúc gặp đại khảo, thi đậu Văn Xương, nhưng mà tại Thiên Thị Viên lúc chúng ta không có trải qua một ngày quan học. Trong trường học dạy đồ vật chúng ta đều không rõ…"

Trì Tiểu Dao dở khóc dở cười: "Không rõ ngươi liền thi đệ nhất?"

Tô Vân khiêm tốn nói: "Ta chỉ là đánh nhau lợi hại một chút…"

Trì Tiểu Dao cau mày nói: “Ta lo lắng ta học vấn không đủ, không dạy được các ngươi. Chẳng qua cho các ngươi tẩm bổ chút cơ sở, nên vấn đề không lớn.”

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm: “Tiểu Dao học tỷ bao nhiêu tiền một ngày? Ta lần trước hỏi vị tiên sinh, hắn ra giá nửa canh giờ một khối thanh hồng tệ.”

Trì Tiểu Dao sợ hết hồn, thất thanh nói: “Cái này tiên sinh không phải đoạt tiền ư? Hắn bắt nạt chúng ta nông dân!”

“Không phải là ư?” Tô Vân cùng chung mối thù, đối Cầu Thủy Kính rất có ý kiến.

Trì Tiểu Dao khúc khích cười nói: “Mời ta làm tư học tiên sinh lời nói, một ngày ba canh giờ, ta thu… Ừm, ta thu một trăm tiền!”

Tô Vân giơ tay lên cười nói: “Một lời đã định!”

Trì Tiểu Dao giơ tay lên, cùng hắn vỗ tay một cái chưởng, cười nói: “Một lời đã định! Ta ban đêm soạn bài, ngày mai liền tới làm các ngươi tư học tiên sinh!”

Nàng hứng thú bừng bừng rời đi.

Hoa Hồ ló đầu vào, nói nhỏ: “Ngươi buổi sáng lại đi Thiên Đạo viện?”

Tô Vân gật đầu, Hoa Hồ phấn khởi không tên, tiến vào trong phòng bếp: “Có hay không đánh cái kia gọi Đệ Bình nhãi con?”

Tô Vân chần chừ một chút, còn không có đem triều thiên khuyết sự tình nói cho hắn biết, nói: “Cái kia gọi Đệ Bình rất là cổ quái, ta cũng không biết hắn là địch hay bạn, không lại hắn chỉ điểm ta đi Văn Uyên các, ta tại nơi đó học được một bộ mười hai môn Trúc Cơ cảnh giới công pháp, cần phải đến

tu luyện một chút. Ta còn phát hiện, Hồng Lô Thiện Biến hình như không có đơn giản như vậy…"

Hắn nhíu mày, nói: "Nhị ca, chờ ta tu luyện được, nếu là không có ra sai lầm lại truyền thụ cho ngươi. Còn có, các ngươi ban đêm lật một cái Văn Xương lệnh bên trong thư tịch, ngày mai Tiểu Dao học tỷ muốn tới giảng bài."

Hoa Hồ từ trước đến nay đối với hắn nói gì nghe nấy, gật đầu tán thành, nói: "Ngươi đây?"

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, nói: "Ta muốn đi ra ngoài phá án. Ta đáp ứng Đồ Minh hòa thượng, nhất định phải đi ra ngoài tra một chút tro tàn quái án!"

Hoa Hồ sợ hết hồn: "Ngươi không mệt mỏi sao?"

"Không mệt."

Tô Vân cũng cảm giác có chút khó hiểu, hắn lấy nội tâm hình dáng tại Thiên Đạo viện học tập một ngày, tìm hiểu mười hai môn cực kỳ phức tạp công pháp, thế mà không hề có một chút nào cảm giác bị mệt mỏi.

Có lẽ hắn tại Thiên Đạo viện học tập trong lúc đó, thân thể nhưng tại ngủ, được phong phú nghỉ ngơi.

Hoa Hồ đành phải nói: "Chờ Bất Bình bọn họ ngủ thiếp đi ngươi lại ra ngoài. Bọn họ nếu là biết ngươi đi thăm dò án, khẳng định hưng phấn đến ngủ không yên, la hét ầm ĩ lấy muốn đi chung với ngươi."

Tô Vân gật đầu.

Đến giờ Hợi, ba tên tiểu gia hỏa cuối cùng chịu đi ngủ, Thanh Khâu Nguyệt ngủ ở một cái phòng, Ly Tiểu Phàm cùng Hồ Bất Bình ngủ ở một cái phòng.

Tô Vân cho Hồ Bất Bình nhét tốt chăn mền, dập tắt tro tàn đèn ý định rời đi, lúc này Hồ Bất Bình thấp giọng nói: "Tiểu

Vân ca, ngươi sẽ sẽ không bỏ rơi chúng ta a?”

Tô Vân hơi giật mình, quay đầu, cười nói: “Vì sao nói như vậy?”

Hồ Bất Bình núp ở trong chăn, đè thấp giọng, chán nản nói: “Chúng ta là yêu quái, Tiểu Vân ca là người, ngươi một đường bảo vệ chúng ta, đến trong thành lại quyết đấu sinh tử, cuối cùng đem chúng ta đưa đến trong trường học. Ta sợ hãi Tiểu Vân ca thấy chúng ta có địa phương có thể đi học đọc sách, có một ngày sẽ bỏ rơi chúng ta…”

Một cái giường khác bên trên, Ly Tiểu Phàm từ trong chăn chui ra đầu đến, nháy đen láy con mắt nhìn Tô Vân, nhỏ giọng nói: “Trong thành đều là người, Tiểu Vân ca hẳn là sẽ cùng người cùng một chỗ, mà chúng ta là yêu quái…”

Tô Vân mỉm cười nói: “Ta sẽ không bỏ rơi các ngươi, trong lòng ta các ngươi đều là thân nhân của ta. Nhanh lên một chút ngủ đi.”

Hai cái tiểu hồ ly ừ một tiếng, hướng trong chăn hơi co lại.

Tô Vân đem tro tàn đèn đặt ở bên ngoài, ngồi tại hai người bọn họ cái giường ở giữa, sờ lấy đầu của bọn hắn, đợi đến hai cái tiểu hồ ly ngủ say sau đó, hắn lúc này mới rời đi.

Trạch Trư: Từ châu có ba cái chẩn đoán chính xác bệnh nhân, hù chết hù chết, không đi ra thăm người thân

Chương 87 : Đêm tối thăm dò xưởng tro tàn

Chương 87: đêm tối thăm dò tro tàn xưởng

Buổi tối Sóc Phương thành dị thường mỹ lệ, cao ốc nhà cao cửa rộng, đèn đuốc như ban ngày, cho dù là cầu mây bên trên cũng treo từng ngọn tro tàn đèn, vì trên cầu người đi đường và xe liễn chiếu sáng.

Tô Vân lại đi lại tại Sóc Phương thành tầng thấp nhất, nơi này âm u, lạnh lẽo, ánh đèn cũng u ám không rõ.

Chẳng qua thật như Trì Tiểu Dao nói tới, lúc này Sóc Phương thành tầng thấp nhất ngược lại là náo nhiệt nhất thời điểm, tầng thấp nhất dân chúng một ngày mệt nhọc, vào lúc này tỏa ra kinh người sức sống, hai bên đường phố đủ loại tiểu thương đều có, chỉ là không người nào dám tới đến đường phố, chỉ dám trốn đến lầu dưới mái hiên.

—— bởi vì ai cũng không biết cầu mây bên trên sẽ rơi xuống thứ gì.

Sóc Phương thành tầng trên cũng không an toàn, có đôi khi sẽ rơi xuống người, có đôi khi thậm chí liền thú liễn đều sẽ ngã xuống.

Tô Vân một bên bước nhanh đi lại tại trong phố xá, một bên thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến dưỡng khí thiên, thử nghiệm đem Ứng Long cảm ứng thiên gia nhập môn công pháp này bên trong.

Trong phố xá rất là ầm ỹ, người đến người đi, thiếu niên lại như vào chỗ không người, đi lại tại đám người hồng lưu bên

trong, vậy mà không có chạm đến bất luận người nào.

Tô Vân trước kia chú trọng tại tu luyện Hồng Lô Thiện Biến bên trong Tạo Hóa Vi Công, luyện hóa thiên địa âm dương chi khí vì bản thân khí huyết.

Mà bây giờ đạt được mười hai môn triều thiên khuyết công pháp, hắn độc Hồng Lô Thiện Biến liền nhiều một tầng lĩnh ngộ.

Vạn vật biến hóa này, cố vô hưu tức.

Oát chảy mà dời này, hoặc đẩy mà còn.

Hình khí chuyển thêm này, biến hóa mà thiện.

Vật mục vô tận này, Hồ có thể thắng nói!

Đây là Hồng Lô Thiện Biến dưỡng khí thiên bên trong liên quan tới thiện biến luận thuật, là ý nói vạn vật biến hóa, vĩnh viễn không ngừng, biến hóa vận chuyển, lặp đi lặp lại vô định. Hình cùng khí lẫn nhau ở giữa lẫn nhau chuyển, thêm, biến, dời, thuế, hóa, tinh vi sâu xa, không có cuối cùng.

Tô Vân lúc trước đối với cái này hiểu không sâu, bây giờ được mười hai môn triều thiên khuyết công pháp, đột nhiên liền dung hội quán thông!

Hắn lấy bản thân vì hồng lô, trong lồng ngực phảng phất cất giấu dung nạp khí huyết luyện hóa âm dương hồng lô, khí huyết của hắn tại hồng lô phía trên hình khí thay đổi, đan dệt ra Ứng Long hình dáng!

Hình cùng khí ở giữa thay đổi chia làm chuyển, thêm, biến, dời, thuế, hóa sáu loại, theo hắn quan tưởng càng ngày càng tinh diệu nhỏ bé, hắn chỗ quan tưởng Ứng Long cũng càng thêm giống như đúc.

Đúng lúc này, hắn cảm ứng được mình cùng hư không bên trong một cái vĩ đại sinh vật xây dựng một loại nào đó kỳ lạ

liên hệ.

Ứng Long!

“Trên đời này thật sự có Ứng Long loại này thần linh ư? Còn là nói, Ứng Long cùng Toàn Thôn Ăn Cơm khi độ kiếp trong tầng mây rồng đồng dạng, đều là thiên địa nguyên khí? ”

Tô Vân rung động không tên, hắn nội tâm phảng phất có thể nhìn thấy cái kia Ứng Long, hư không bên trong Ứng Long vĩ đại vô song, uy nghiêm thần thánh, so mặt trời còn muốn to lớn, chấn động hai cánh, bơi lội tại bao la bát ngát hư không bên trong, hiển lộ hết cổ xưa.

Hắn thậm chí có thể cảm ứng được Ứng Long long ngâm, cảm ứng được cái kia cổ xưa mà hùng vĩ tư duy chấn động!

Theo hắn công pháp vận chuyển, hắn đối Ứng Long cảm ứng càng ngày càng rõ ràng.

Một cỗ mạnh mẽ Ứng Long nguyên khí từ hư không bên trong vọt tới, lớn mạnh thể phách của hắn, tăng lên khí huyết của hắn, để thân thể của hắn không ngừng tăng cường, khí huyết càng thêm tinh thuần.

Theo hắn đối Ứng Long hình dáng tạo dựng đến càng rõ ràng, đối hư không bên trong Ứng Long cảm ứng liền càng rõ ràng, vọt tới Ứng Long nguyên khí liền càng mạnh!

Tu vi của hắn tốc độ tăng lên cũng liền càng nhanh!

Tô Vân mặc dù đã tu thành Trúc Cơ lục trùng, nhưng trải qua mấy ngày nay hắn vẫn là chuyên cần không ngừng, mỗi ngày đều muốn khổ tu Hồng Lô Thiện Biến, nhưng mà hắn tiến cảnh đã đến Trúc Cơ cảnh giới này bình cảnh, cho dù chuyên cần khổ luyện, tu vi cũng không có bao nhiêu tăng lên.

Nhưng mà hắn đem Ứng Long cảm ứng thiên dung nhập vào Hồng Lô Thiện Biến bên trong sau, tu vi vậy mà lần nữa

có kinh người tăng lên!

“Ta chỗ cảm ứng Ứng Long, cũng không phải là chân chính Ứng Long. ”

Tô Vân đối hư không bên trong Ứng Long cảm ứng được càng ngày càng rõ ràng, rõ ràng đến hắn thậm chí có thể quan sát được Ứng Long mỗi một chỗ chi tiết, bởi vậy hắn kết luận, cái này Ứng Long chỉ là một viên thiên địa nguyên khí, cũng không phải là chân chính Ứng Long!

Bởi vì, cái này Ứng Long hình dáng thần vận, cùng hắn quan tưởng Ứng Long giống nhau như đúc!

Hắn quan tưởng chính là triều thiên khuyết bên trên phù điêu Ứng Long, khẳng định cùng chân chính Ứng Long có chênh lệch chút ít kém, bởi vậy Tô Vân kết luận bản thân cảm ứng được Ứng Long chỉ là tồn tại ở trên thế giới một loại nguyên khí!

Lúc trước Toàn Thôn Ăn Cơm hóa thành Giao Long khi độ kiếp, Tô Vân cùng Hoa Hồ đám người vì tránh né nho sĩ Đồng Hiên đuổi giết xông vào trong lôi vân, tại trong lôi vân thấy được rồng.

Hoa Hồ đám người tưởng rằng Chân Long, nhưng Tô Vân lại “Nhìn ra” Tầng mây kia bên trong rồng là một loại hình rồng nguyên khí ngưng tụ mà thành.

“Thiên địa nguyên khí biến thành rồng, cùng thiên địa nguyên khí biến thành Ứng Long. Toàn Thôn Ăn Cơm khi độ kiếp xuất hiện thiên địa nguyên khí biến thành rồng, ta tu luyện Ứng Long cảm ứng thiên cũng xuất hiện thiên địa nguyên khí biến thành Ứng Long, trong này tựa hồ có chút liên hệ……”

Tô Vân suy tư, mối liên hệ này đến cùng là cái gì?

Hắn vắt trán suy nghĩ không hiểu.

Dần dần, Tô Vân "Nhìn thấy" Trong cơ thể mình hồng lô trên vách hiện ra một đạo Ứng Long lạc ấn, trong lòng âm thầm kinh dị: "Chẳng lẽ đây là Đệ Bình nói tới công pháp lạc ấn? "

Đế Bình trong miệng, mười hai môn triều thiên khuyết công pháp sẽ hóa thành mười hai loại lạc ấn, khắc ở hồng lô phía trên, thôi thúc công pháp lúc, khi đó mười hai môn công pháp liền sẽ hòa làm một thể!

Tô Vân trầm ngâm phút chốc, lại đổi loại thứ hai cảm ứng thiên, Khai Minh cảm ứng thiên.

Hắn ở trong người hồng lô phía trên quan tưởng Khai Minh thần thú, lấy bản thân khí huyết bổ sung hoàn thiện, rất nhanh Khai Minh thần thú cũng bị hắn tạo nên đi ra.

Khai Minh thần thú tạo nên đi ra trong nháy mắt, Tô Vân lập tức cảm ứng được hắn cùng từ nơi sâu xa một cái tồn tại cổ xưa mà cường đại xây dựng liên hệ!

Khai Minh thần thú, tư duy mênh mông sâu xa, phảng phất có thể nhìn thấu suốt tất cả!

Đợi đến Tô Vân đem Khai Minh cảm ứng thiên tu luyện tới lạc ấn tại hồng lô trên vách lúc, hắn lại vô cùng rõ ràng "Nhìn thấy" Khai Minh thần thú!

Cái này Khai Minh thần thú cùng hắn quan tưởng Khai Minh thần thú giống nhau như đúc, hiển nhiên cũng là một loại thiên địa nguyên khí!

Tô Vân lại bắt đầu thử nghiệm Thao Thiết cảm ứng thiên, Thao Thiết cảm ứng thiên cũng là như vậy, cảm ứng được Thao Thiết cũng không phải là chân chính thần thú, mà là một viên thiên địa nguyên khí!

Hắn lại thử nghiệm Cùng Kỳ cảm ứng thiên, cũng là như vậy.

Tô Vân cau mày, đúng lúc này hắn phát hiện mình đã tại bất tri bất giác ở giữa đi tới tro tàn ngoài xưởng, trong cơ thể của hắn hồng lô bốn vách bên trên cũng nhiều thêm bốn đại thần thánh hình vẽ.

Hắn lại thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến lúc, lập tức cùng bốn đại thần Thánh Nguyên khí xây dựng cảm ứng!

Tô Vân tâm thần rung động, đây là Đế Bình nói tới đại nhất thống!

Đại nhất thống công pháp, rốt cuộc mạnh cỡ nào? Có thể tại tương đồng cảnh giới cùng nhân ma so sánh ư?

Tro tàn ngoài xưởng, thợ mỏ vẫn tại vất vả lao động, đem tro tàn khai thác đi ra, đưa đến lưu ly xưởng tinh luyện kim loại xưởng các vùng, mặc dù là buổi tối, nơi này cũng đâu đâu cũng có ánh sáng, tro tàn đèn treo ở chỗ cao chiếu sáng.

Lúc trước tro tàn quái bạo động, bởi vì chết rất nhiều người, quan phủ tới điều tra, đem tro tàn xưởng xảy ra chuyện cái kia quặng mỏ niêm phong lại. Ngay sau đó tro tàn xưởng lại mở mới một cái quặng mỏ.

Tô Vân cách xa nhìn quanh, trong lòng khẽ nhúc nhích, hắn thấy được rất nhiều quần áo trang phục rất thống nhất sĩ tử tại tro tàn xưởng bên trong quanh quẩn một chỗ.

“Chẳng lẽ là lần trước tro tàn quái náo động, Đồng gia tổn thất rất lớn, cho nên phái tới một ít sĩ tử trấn thủ? ” Trong lòng của hắn thầm nghĩ.

Chỉ là hắn cũng không biết tro tàn quái chỉ là một mặt nguyên nhân, một phương diện khác nguyên nhân là Đồ Minh hòa thượng đẳng một đám Văn Xương học cung lão sư, vơ vét tro tàn xưởng xưởng đốc, Đồng gia bởi vậy kinh sợ, nói cho Đồng Khánh Vân.

Ngay sau đó Đồng Khánh Vân liền phái tới rất nhiều học cung sĩ tử trấn thủ nơi này, miễn cho lại gây thêm rắc rối.

Giờ phút này, mấy cái sĩ tử ngay tại xưởng bên trong tuần tra, đi qua cái kia bị phong bế quặng mỏ, đột nhiên bên trong truyền đến khủng bố âm trầm gào to, mấy cái sĩ tử không khỏi đánh liên tục mấy cái rùng mình, vội vàng cách cái kia quặng mỏ xa một chút.

Bọn họ vừa mới rời đi, chỉ thấy trên bầu trời một cái dây thừng dài rủ xuống, Tô Vân theo thần tiên tác trượt xuống, thu hồi dây thừng đi vào trong hầm mỏ.

Tô Vân cũng không nghe được cái kia rống lên một tiếng, thầm nghĩ: “Sống ngày nào hay ngày ấy, ta cứ việc đi vào quặng mỏ đi một vòng, tiếp tục tu luyện triều thiên khuyết công pháp, chờ đến nửa đêm về sáng trời mau sáng liền trở về. Nếu như Đồ Minh hòa thượng tới hỏi, liền nói kẻ địch giảo hoạt, tạm thời chưa tra được cái gì. ”

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên phía trước truyền đến âm trầm gào to, Tô Vân không từ cái giật mình, lặng lẽ tiến lên, sau một lúc lâu lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, dở khóc dở cười.

Chỉ thấy cái này quặng mỏ khúc quanh đậu một cỗ xe chở quáng, xe chở quáng trước còn buộc lấy con trâu, cái kia trâu đói đến phát hoảng, ngay sau đó phát ra tiếng kêu.

Nhưng mà âm thanh đi qua quặng mỏ phóng đại cùng vặn vẹo, liền lộ ra dị thường âm trầm quỷ dị.

Tô Vân đem con trâu kia dây thừng mở ra, vỗ vỗ mông trâu đùi, để trâu hướng quặng mỏ lối vào đi tới. Cái kia xe chở quáng tay lái tay chỗ còn mang theo một chiếc tro tàn đèn, chỉ là đã tắt.

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, đem tro tàn đèn gỡ xuống, từ xe chở quáng bên trong lấy tới một khối tro tàn, nhen lửa nhét vào đèn bên trong, bóng tối quặng mỏ dần dần sáng lên.

Tô Vân cởi xuống phía ngoài quần áo che tại trên đèn, chỉ để lại một cái khe, ánh đèn từ khe hở bên trong chiếu xạ đi ra, vừa vặn có thể chiếu sáng con đường phía trước, lại không đến mức bởi vì quá sáng rực cũng bại lộ Tô Vân.

Tô Vân xách theo đèn tiếp tục thâm nhập sâu, lại bắt đầu tu luyện Huyền Vũ cảm ứng thiên, thầm nghĩ: "Đêm nay vô sự, ta hơn phân nửa liền có thể đem mười hai thiên tu xong, đến lúc đó liền có thể biết đại nhất thống công pháp có bao nhiêu lợi hại. "

Phía trước lại truyền tới gào to, Tô Vân không để ý lắm: "Hơn phân nửa lại là một con trâu……"

Hắn quan tưởng Huyền Vũ, hoàn thiện trong cơ thể hồng lô phía trên khí huyết Huyền Vũ, thử nghiệm cùng thiên địa ở giữa ly khai Huyền Vũ nguyên khí xây dựng cảm ứng, đúng lúc này, Tô Vân nghe được vật nặng ngã xuống đất tiếng vang.

"Có người! "

Hắn nhất thời cảnh giác lên, lập tức chặt đứt cùng Huyền Vũ nguyên khí cảm ứng, dùng quần áo che lại ánh đèn, thận trọng đi thẳng về phía trước.

Qua không lâu, hắn phát hiện một bộ trâu thi.

Con trâu kia chắc cũng là tại tro tàn quái náo động lúc bị vây ở chỗ này, mà giờ khắc này trâu không biết là bị thứ gì giết chết!

"Không phải tro tàn quái. Tro tàn quái sẽ ăn đi trâu, mà sẽ không lưu lại thi thể. "

Tô Vân cau mày, cẩn thận dùng ánh đèn chiếu chiếu, chỉ thấy con trâu kia trên trán có một cái không lớn lỗ thủng.

Chính là trên trán tổn thương, muốn đầu này trâu tính mạng!

"Trong hầm mỏ không chỉ một mình ta! "

Tô Vân không còn phân tâm, đột nhiên thôi thúc Giao Long ngâm, hai chân như là long trảo, dọc theo quặng mỏ bức tường đi tới quặng mỏ đỉnh, dọc theo đỉnh động đi vào bên trong.

"Người kia liền trâu cũng giết, chứng minh cẩn thận vô cùng, tùy thời tùy chỗ giết người diệt khẩu. Nếu như tập kích ta, chắc chắn sẽ cho là ta đi ở phía dưới, từ đó cho ta đánh chết đối thủ cơ hội! "

Vượt quá hắn dự liệu là, đoạn đường này đi tới thế mà bình an vô sự, Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị, càng như vậy, hắn liền càng là lo lắng.

"Từ ta đi qua con đường đến xem, ta hiện tại cũng đã đi tới Sóc Phương cái thứ nhất lâu vũ quần thể, mà ở trong đó, vừa vặn là Thủy Kính tiên sinh giao cho ta tấm kia trong lòng đất lý hình biên giới thành thị. "

Hắn đi thẳng về phía trước, đột nhiên phía trước xuất hiện một mảnh đoạn nhai, thật dài cầu gỗ ngổn ngang lộn xộn gác ở vách núi cheo leo cùng cột đá phía trên, hướng đoạn nhai dưới giường đi.

Mà tại đây đoạn ngắn nhai phía trên, to lớn đồng trụ thẳng tắp đứng sừng sững, một cái tiếp lấy một cái, thành đàn thành đám!

Những này đồng trụ, đâm về bên dưới vách núi mới bóng tối bên trong lòng đất!

Phía dưới bóng tối trên mặt đất, từng ngọn tro tàn đèn lập loè hào quang nhỏ yếu, treo ở một cái lòng đất thành thị bốn phía, thợ mỏ cuốc sắt đào mỏ lúc phát ra tiếng va đập rất là thanh thúy, từng đầu Man Ngưu lôi kéo xe chở quáng, nhanh như chớp chạy tại triệt trên đường, phía sau thợ mỏ ra sức đẩy xe chở quáng, tận lực leo lên.

Tô Vân nhìn xuống dưới, nhưng thấy toà kia bị chôn sâu ở tro tàn bên trong thành thị, đã bị khai thác ra đại khái hình dáng.

Mà từ trên không đâm xuống tới đồng trụ, rõ ràng là từng kiện từng kiện to lớn linh binh, là những cái kia đâm vào trong mây xanh lâu vũ định lầu thần châm!

Sóc Phương có bao nhiêu tòa lâu vũ, liền có bao nhiêu rễ đồng trụ, những này đồng trụ thành đám thành đàn, đối ứng chính là Sóc Phương từng cái lâu vũ quần thể!

“Những cái kia đồng trụ hạ xuống phương hướng, vừa vặn là tro tàn thành. Đồng trụ hình như là đang trấn áp trong thành thứ gì……”

Tô Vân đột nhiên tỉnh ngộ lại: “Sóc Phương thành là Lâu Ban Than Hữu chế tạo, hắn chế tạo Sóc Phương mục đích thực ra không phải vẻn vẹn vì cho người ta ở, còn có chính là mong đợi mượn Sóc Phương thành lực lượng, tới trấn áp tro tàn trong thành đồ vật! ”

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên hắn tay áo trong túi một cái hộp gỗ nhỏ nhúc nhích một cái.. Được convert bằng TTV Translate.

Chương 88 : Biến dị linh binh (thứ hai cầu phiếu)

Chương 88: Biến dị linh binh (thứ hai cầu phiếu)

Tô Vân tay trái quơ vào ống tay áo, tay phải của hắn tay áo trong túi có giấu hai cái đồ vật, một cái là tro tàn quái huyết nhục biến thành tro tàn, một kiện khác chính là Lâu Ban giao cho hắn khối kia gỗ hộp!

Lâu Ban cùng Tô Vân cùng một chỗ tại Thiên Thị Viên Thiên môn chợ quỷ bên trong bày quầy bán hàng, cái này gỗ hộp từ sau khi hắn chết đến bây giờ liền không có bán đi qua, không người dám vì hắn hoàn thành sau khi chết nguyện vọng.

Tô Vân chuẩn bị rời đi Thiên Thị Viên vào thành, tại đại nhân vật miếu ngẫu nhiên gặp Lâu Ban, Lâu Ban liền đem gỗ hộp kín đáo đưa cho hắn.

Lâu Ban không nói gì thêm, chỉ là nói cho hắn biết gỗ hộp là một thanh chìa khoá, để Tô Vân đi Sóc Phương dưới thành, xem hắn khi còn sống giấu đồ vật phải chăng còn tại.

Tô Vân một mực mang theo trong người gỗ hộp, coi như trân bảo, cùng thần tiên tác đồng dạng trân quý.

Cái này gỗ hộp một mực không có dị trạng, giống như là cái ruột đặc gỗ, nhưng mà hiện tại, gỗ hộp đột nhiên liền xao động lên!

"Lâu Ban Than Hữu nói tới dưới thành, không phải chỉ cổng lầu hoặc là tường thành, mà là Sóc Phương thành lòng đất!"

Tô Vân nắm chặt đầu gỗ kia hộp, bàn tay bị chấn động đến có chút tê dại, toàn bộ cánh tay phải cũng bị chấn tê, vội vàng đem gỗ hộp từ tay áo trong túi lấy ra.

Chỉ thấy đầu gỗ kia hộp vang lên ong ong, hầu như không cách nào bắt lấy.

Rất nhanh, Tô Vân liền chú ý đến hộp cũng không phải là đang chấn động, mà là cái này hộp là do vô số cái mắt thường hầu như không cách nào thấy rõ khối vuông nhỏ tạo thành.

Giờ phút này không biết duyên cớ gì, những này khối vuông nhỏ đang không ngừng bản thân gây dựng lại, dựng lại, để hộp hình dáng do phía trong ra ngoài phát sinh thay đổi!

Chính là bởi vì tạo thành hộp khối vuông nhỏ là do nội bộ bắt đầu thay đổi, dẫn đến cho rằng hộp đang chấn động, mà bây giờ hộp thay đổi ra ngoài vây, lúc này mới bị hắn phát hiện manh mối!

Gỗ hộp tại trong chớp mắt, liền hóa thành một cái ba thước kiếm gỗ, Tô Vân nắm chặt kiếm gỗ chuôi kiếm, thân kiếm tại dựng lại, đột nhiên ông một tiếng nhẹ vang lên, mũi kiếm bắn lên.

Nhưng vào lúc này, một tiếng gào thét từ xa mà đến gần, tốc độ cực nhanh, Tô Vân giật mình trong lòng: "Xà hàm kiếm! Vừa rồi giết chết con trâu kia chính là Toàn Thôn Ăn Cơm xà hàm kiếm!"

Thanh âm kia chính là xà hàm kiếm âm thanh, hẳn là theo tiếng mà đến, nghe được âm thanh liền tự động truy kích.

Vừa rồi gỗ hộp chấn động phát ra tiếng vang có chút lớn, dẫn đến xà hàm kiếm truy lùng tới!

Tô Vân không cần nghĩ ngợi, đón cái kia tiếng rít một kiếm vung tới, tại vung ra một kiếm này thời điểm hắn mới hối hận: "Nguy rồi! Xà hàm kiếm vô cùng sắc bén, thanh kiếm kia là

Toàn Thôn Ăn Cơm luyện ra dùng để cắt ra da mình để lột xác! Ta cái này kiếm gỗ chỉ sợ…”

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, kiếm gỗ cùng xà hàm kiếm đã va chạm, chỉ nghe xùy một tiếng vang nhỏ, Tô Vân cảm giác được trong tay kiếm gỗ có chút chìm xuống, ngay sau đó khôi phục như thường.

Hưu ——

Một cái trắng như tuyết kiếm gãy từ Tô Vân bên tai bay qua, Tô Vân vội vàng nghiêng người, cái kia kiếm gãy mũi kiếm đoát một tiếng bắn vào vách đá bên trong.

Một bên khác, một cái kiếm gãy ô ô bay đi.

Tô Vân nghi ngờ không thôi, nâng lên kiếm gỗ nhìn lại, chỉ thấy kiếm gỗ lông tóc không tổn hao gì, hắn nhìn về phía trước, nhưng thấy cái kia kiếm gãy chính là xà hàm kiếm, bị chém đứt một nửa, lúc phi hành tư thế có chút không yên, phát ra âm thanh cũng lớn hơn.

Dưới vách núi, cột đá như rừng, rừng đá bên trong một cái đạo nhân áo đen há miệng, cái kia kiếm gãy bay vào trong miệng của hắn, biến thành một viên đứt rời răng.

Đạo nhân áo đen chính là Toàn Thôn Ăn Cơm Tiêu Thúc Ngạo, khẽ nhíu mày, nói: “Gặp được cao thủ, chặt đứt kiếm của ta.”

Bên cạnh hắn truyền đến tiếng cười khẽ: “Thúc Ngạo, ta truyền thụ cho ngươi Chân Long mười sáu thiên, cùng ngươi cực kỳ phù hợp, thực lực của ngươi tại Sóc Phương đã gần đến xem như nhất lưu tiêu chuẩn, Sóc Phương thành có thể chặt đứt kiếm của ngươi người không nhiều.”

Nói chuyện người kia chính là thiếu nữ Ngô Đồng, vẫn như cũ là quần áo màu đỏ, đi lại tại khắp nơi màu đen lòng đất lộ ra cực kỳ bắt mắt.

Tiêu Thúc Ngạo cau mày nói: "Nhưng mà người này nhưng cắt đứt kiếm của ta."

"Ngươi cảm nhận được nguyên khí đối kháng sao?" Thiếu nữ Ngô Đồng hỏi.

Tiêu Thúc Ngạo lắc đầu.

"Đây chính là."

Thiếu nữ Ngô Đồng cười nói: "Không có cảm giác được nguyên khí đối kháng, giải thích đối phương linh binh cực kỳ sắc bén, cũng không phải là tu vi tại ngươi phía trên, không cần lo lắng. Ngươi dùng ta dạy cho ngươi Long Nha thiên, lại luyện một cái Long Nha kiếm, liền sẽ không bị người này bảo vật chỗ chặt đứt."

Tiêu Thúc Ngạo đồng ý, nhắm mắt theo đuôi đi theo nàng, trong miệng mũi khí huyết mờ mịt phun trào, lại là nhổ xuống một chiếc răng ngậm vào trong miệng, luyện chế Long Nha kiếm.

"Cây kiếm này, thật sự là gỗ làm?" Tô Vân kinh ngạc giơ lên kiếm gỗ, muốn mượn tro tàn đèn quan sát, nhưng lại e sợ cho bại lộ bản thân.

"Gỗ hộp chắc chắn là bởi vì đi tới nơi này, bị nơi này lực lượng nào đó chỗ kích phát, hóa thành kiếm gỗ hình dáng."

Tô Vân nhẹ nhàng vuốt ve kiếm gỗ, xúc cảm dịu dàng, không giống như là kim thiết chi vật, nhưng mà gỗ rất khó rèn đúc đến như vậy nhẵn nhụi, có lẽ là Lâu Ban dùng dị chủng tài liệu duyên cớ.

Kiếm gỗ liền thành một khối, mảy may cảm giác không ra là do vô số cái mắt thường không thể nhận ra cảm giác khối vuông nhỏ ghép lại mà thành, rèn đúc kỹ nghiệp chi tinh chi diệu, làm người ta nhìn mà than thở.

“Gỗ hộp biến thành kiếm, là bởi vì chìa khoá là kiếm hình dáng, vẫn là nói bởi vì ta tâm tâm niệm niệm chính là chiếc kia Thiên môn sau Tiên kiếm nguyên nhân?”

Tô Vân phân tích nội tâm của mình, trải qua thời gian dài, hắn lo lắng nhất trước sau là chiếc kia Tiên kiếm, lo lắng cho mình lần sau đi vào một cái thế giới khác liền sẽ bị Tiên kiếm giành lấy tính mạng.

Rất có thể là ý nghĩ của mình trong lúc vô hình ảnh hưởng đến khối gỗ nhỏ, hắn nhất định phải bài trừ loại khả năng này.

“Nếu như ta tâm tâm niệm niệm chính là ta đại hoàng chung đâu?”

Hắn vứt bỏ tạp niệm, không suy nghĩ thêm nữa Tiên kiếm, mà là quan tưởng đại hoàng chung.

Đột nhiên, trong tay hắn lại truyền tới ong ong ong chấn động tiếng, sau một lúc lâu, kiếm gỗ biến mất, thay vào đó chính là một cái hoàng chung, bảy tầng hoàng chung khắc độ đang không ngừng xoay tròn, hoàng chung nội bộ thậm chí còn có tỉ mỉ bánh răng tại chuyển động!

Tô Vân nhìn chằm chằm chiếc hoàng chung này, sau một lúc lâu, thấp giọng nói: “Bánh răng khắc độ cũng không vô cùng chính xác, tích tắc khắc độ chuyển động một năm, sẽ sai số một giây thời gian. Nhìn tới Lâu Ban Than Hữu loại này khắc độ phương pháp, cũng không hoàn toàn chính xác.”

Hắn tại học cựu thánh kinh điển lúc, Dã Hồ tiên sinh nói qua cựu thánh bên trong thế nào cắt tròn, tính toán số Pi. Lâu Ban dùng phương pháp tương tự, cũng là cắt tròn pháp, những cái kia nhỏ bé đến gần như không thể quan sát khối gỗ nhỏ, chính là cắt tròn pháp thể hiện.

Nếu như cắt tròn pháp có thể vô tận phân chia tỉ mỉ đi xuống, khối gỗ nhỏ vô cùng bé, như vậy đối thời gian tính

toán liền sẽ càng ngày càng chính xác, nhưng vĩnh viễn cũng sẽ không tính toán ra thời gian chính xác, chắc chắn sẽ có điểm sai số.

"Đúng rồi, khối gỗ nhỏ biến thành hoàng chung, ngược lại là rất kỳ quái." Tô Vân gãi đầu một cái, có chút hậu tri hậu giác.

Loại biến hóa này tương tự Thiên môn sau trong thế giới kia tiên đồ, sẽ theo tâm ý của người khác mà phát sinh thay đổi, vậy thì phi thường kỳ diệu.

Tô Vân tâm niệm vừa động: "Không biết khối gỗ biến thành hoàng chung, có thể hay không cùng ta hoàng chung dung hợp? Nếu như có thể hoàn mỹ dung hợp, chẳng phải là nói ta liền có bản thân tính linh thần binh?"

Đỉnh đầu của hắn, tính linh thần thông đại hoàng chung không nhanh không chậm hiện ra, so Tô Vân trong tay tiểu mộc chung càng lớn hơn gấp mười gấp trăm lần.

Hơn nữa, đại hoàng chung tích tắc khắc độ nổi lên hiện ra giao, vượn, Tất Phương, Nhật Nguyệt lạc ấn, tiểu mộc chung bên trên thì không có những này lạc ấn.

Tô Vân đang suy nghĩ như thế nào mới có thể để cả hai tương dung, lại thấy tính linh thần thông đại hoàng chung theo tâm ý của hắn từ từ thu nhỏ, dần dần cùng tiểu mộc chung đồng dạng lớn.

Trong lòng hắn thình thịch đập loạn, vội vàng áp chế tâm tình kích động, thận trọng để hai cái chuông trùng lặp.

Đại hoàng chung là tính linh thần thông, hữu hình vô chất, có thể cùng khí huyết tương hợp cho thấy kinh người uy lực.

Mà đại hoàng chung cùng tiểu mộc chung tương hợp sau đó, tiểu mộc chung mặt ngoài tích tắc khắc độ bên trên vậy mà

cũng lập tức nhiều ra giao, vượn, Tất Phương, Nhật Nguyệt hình vẽ lạc ấn!

Tô Vân thôi thúc khí huyết, cùng Chung tướng cho, nhưng thấy mộc chuông trở nên vàng óng ánh, chuông bên trên tích tắc khắc độ đủ loại lạc ấn tựa như sống lại đồng dạng, có mỗi người khác biệt thần thái!

"Cái này không phải là ta linh binh ư? Cứ việc khắc độ vận chuyển không quá chính xác, nhưng cũng miễn cưỡng có thể dùng!"

Tô Vân vừa mừng vừa sợ, lấy lại bình tĩnh, thấp giọng nói: "Lâu Ban Than Hữu phần nhân tình này, có chút quá nặng."

Lâu Ban giao cho hắn cái này khối gỗ một mực bị hắn chỗ xem nhẹ, hắn cảm thấy khối gỗ nhỏ chỉ là một cái chìa khoá, tác dụng so ra kém thần tiên tác.

Hắn quý trọng quán bạn ở giữa hữu nghị, lúc này mới đón lấy khối gỗ nhỏ, giúp Lâu Ban hoàn thành nguyện vọng, tại nội tâm của hắn bên trong, không có chút nào chiếm Lâu Ban tiện nghi hoặc là được một cái bảo vật ý nghĩ.

Cho tới bây giờ, hắn mới phát hiện khối gỗ nhỏ trân quý cùng bất phàm.

Tuy sĩ tử tại quan học bên trong học được công pháp đều là giống nhau, nhưng mà cũng giống như Tô Vân như vậy dị loại, tu luyện nhiều loại khác biệt công pháp.

Những này sĩ tử linh binh rất khó luyện chế, bọn họ nắm giữ công pháp nhiều, tư duy đa dạng, khó mà bị truyền thống công pháp trói buộc.

Bọn họ linh binh tự nhiên cũng càng khó luyện chế.

Mà Lâu Ban cái này mở đường, tương đương với biến dị linh binh, lấy tỉ mỉ Nhập Vi mô hình khối xem như cơ sở cấu

kiện, tổ hợp thành khác biệt linh binh hình dáng, cứ việc tại độ chuẩn xác bên trên không cách nào đi đến cực hạn hoàn mỹ, nhưng đối với Tô Vân nhiều như vậy tu sĩ tử tới nói đã đủ rồi!

Tô Vân bước chân, đột nhiên một bước đạp không, từ trên vách đá hướng phía dưới rơi xuống, rơi xuống hơn mười trượng, trong tay hắn tiểu Kim chuông đột nhiên xoay tròn phân giải, hóa thành một đôi Tất Phương thần dực xuất hiện ở phía sau hắn, Tô Vân đón Phong Chấn cánh, nhất phi trùng thiên!

Toàn Thôn Ăn Cơm Tiêu Thúc Ngạo cùng thiếu nữ Ngô Đồng đã đi tới lòng đất tro tàn thành biên giới, bốn phía lui tới đều là bận rộn thợ mỏ, còn có linh sĩ trấn thủ, cực kỳ nghiêm ngặt, nhưng mà những người này đối Tiêu Thúc Ngạo cùng thiếu nữ Ngô Đồng nhưng làm như không thấy, phảng phất không nhìn thấy bọn họ đồng dạng.

Nhân ma giỏi về đùa bỡn nhân tâm, làm ra huyễn cảnh, cho dù là từ những này thợ mỏ cùng linh sĩ bên người đi qua, bọn họ cũng hoàn toàn không biết gì cả.

Đột nhiên, Tiêu Thúc Ngạo lông mày giật giật, ngẩng đầu hướng lên không nhìn lại, chỉ thấy lòng đất tro tàn trên thành mới là một vùng tăm tối, loại trừ từ Sóc Phương thành cắm rễ xuống đồng trụ bên ngoài, không nhìn thấy những vật khác.

Sóc Phương thành, giống như là chọc trời cự mộc, mà những này đồng trụ, liền giống như là chọc trời cự mộc sợi rễ, cắm rễ tai kiếp bụi thành bên trong.

Khung cảnh này rung động, lời nói khó mà hình dung!

“Thúc Ngạo, đuổi theo ta.”

Thiếu nữ Ngô Đồng trở về, cười nói: “Cách ta quá xa, bọn họ liền sẽ phát hiện ngươi.”

Tiêu Thúc Ngạo lấy lại bình tĩnh, vội vàng đuổi theo nàng, nói: "Lòng đất lại có như vậy thành thị, tro tàn xưởng nhìn tới không chỉ là tro tàn xưởng đơn giản như vậy, ta nhìn tro tàn xưởng xưởng đốc, càng giống là muốn đem toà này tro tàn thành đào ra!"

Thiếu nữ Ngô Đồng cười tủm tỉm nói: "Đây là người không biết không sợ. Những này nhân loại ngu xuẩn cho là mình có thể chưởng khống tất cả, nhưng lại không biết, kiếp này bụi thành lực lượng căn bản không phải bọn họ có thể nắm giữ. Đây là cái trước thế giới hủy diệt lúc kiếp hỏa lưu lại tro tàn, là cái trước thế giới linh sĩ dùng bọn họ khí huyết biến thành bụi!"

Nàng điềm nhiên nói: "Cái này tro tàn bên trong ẩn giấu đi chưa cháy hết tro tàn, hơi không cẩn thận, tro tàn liền sẽ phục nhiên, kiếp hỏa sẽ đem cái này thế giới dẫn đốt, để Sóc Phương thành, thậm chí toàn bộ thế giới đều hóa thành tro tàn! Mà tro tàn bên trong sinh vật, chính là tro tàn quái!"

Tiêu Thúc Ngạo không khỏi rùng mình một cái, nói: "Cho nên, ta cùng tiền bối cùng một chỗ ngăn lại bọn họ, quyết không thể để cho bọn họ tùy ý làm bậy!"

Thiếu nữ Ngô Đồng lộ ra nụ cười nhàn nhạt: "Ngăn cản bọn họ? Ha ha…"

Trạch Trư: Lại đến thứ hai, các ngươi thành thật nằm ở trên giường vì quốc gia làm cống hiến, cũng đừng có đi ra ngoài cũng đừng công tác, Trạch Trư cùng những tác giả khác sẽ cố gắng gõ chữ đổi mới, cho các ngươi nằm ở trên giường làm cống hiến lúc đó có điểm việc vui có thể làm, lại tiện thể quăng điểm phiếu phiếu cái gì, ngươi liền nói có đẹp hay không a

Chương 89 : Lòng đất tro tàn thành

Chương 89: Lòng đất tro tàn thành

Tro tàn thành trên không, một đạo dây thừng thẳng tắp nổi bồng bềnh giữa không trung, chữ Nhất kéo ra, Tô Vân đứng tại dây thừng bên trên, cùng tận thị lực, hướng phía dưới tro tàn thành nhìn lại.

Tro tàn thành rất lớn một phần đều bị vùi lấp tại tro tàn hòn đá bên trong, toà này lòng đất thành thị diện tích, vừa vặn cùng Sóc Phương thành diện tích tương đương!

Bát ngát như thế thành thị lại bị chôn ở hắc thạch bên trong, làm người ta quả thực rung động.

Tro tàn xưởng thợ mỏ khai thác, đều là dọc theo tường thành khai thác, tìm kiếm được cửa thành, một đường thu vào thành.

Tro tàn thành ngoại thành tường đã bị khai thác xong xuôi, đó là bóng tối nghiêng mặt tường, lạnh như băng, giống như là kim loại đen luyện chế mà thành, tường thành mặt ngoài có to lớn hình tròn ấn ký, cùng tro tàn quái phúc vành hình dáng thân thể có chút giống nhau, không biết là tro tàn quái chỗ sùng bái đồ đằng vẫn là trận pháp hoặc là phù văn.

“Cái trước thời đại văn minh, dấu vết lưu lại, có một loại khác tráng lệ.” Tô Vân thầm nghĩ.

Hắn hướng Sóc Phương lầu vũ rủ xuống đồng trụ quần thể nhìn lại, nơi đó là tro tàn thành trong thành, Sóc Phương thành có nhiều đến ba mươi sáu cái lầu vũ quần thể, nắm giữ ở trong

thành thế gia đại phiệt cùng quan phủ cùng với bốn đại học cung trong tay.

Những này lầu vũ quần thể rủ xuống đồng trụ quần thể, vừa vặn là rơi vào tro tàn thành cực kỳ quan trọng địa phương, bởi vì nơi đó là tro tàn trong thành từng tòa cổ xưa bóng tối cung điện!

Tro tàn thành tổng cộng có ba mươi sáu tòa cung điện quần thể, đều bị đồng trụ quần thể trấn áp, đều không ngoại lệ!

"Lâu Ban Than Hữu quả thực là đang trấn áp thứ gì ! Bất quá, Lâu Ban Than Hữu nói khối gỗ nhỏ là một thanh chìa khoá, đây là ý gì? Nếu là chìa khoá, như vậy nhất định phải có khóa mới đúng. Khóa ở đâu?"

Tô Vân quan sát tỉ mỉ tro tàn thành bố cục, tinh tế tìm kiếm, chỉ thấy tro tàn trong thành tro tàn phần lớn đều không có khai thác, thợ mỏ khai thác chủ yếu là ngoại thành cùng nội thành từng đầu khu phố, những này khu phố bài bố rất có quy tắc!

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, những này khu phố thông hướng trong thành từng cái cung điện, tựa như cùng tro tàn quái thân thể cấu tạo đồng dạng, hình thành xe phúc hình dáng đường vân!

Từ trên không nhìn xuống, tro tàn thành thành thị bố cục, vừa vặn giống như là ba mươi sáu cái to to nhỏ nhỏ bánh xe, khu phố chính là nan hoa.

Thợ mỏ khai thác mục tiêu rất chuẩn xác, chính là tro tàn trong thành ba mươi sáu tòa cung điện!

"Mà trong thành ba mươi sáu tòa cung điện, chắc cũng là từng cái nan hoa, những này nan hoa là thông hướng cùng một nơi. Mà nơi này, có khả năng chính là Lâu Ban Than Hữu nói tới khóa!"

Tô Vân tinh tế quan sát, nếu như đem ba mươi sáu tòa cung điện liên tuyến lời nói, như vậy tất cả đường cong giao cho một điểm!

Ánh mắt của hắn hướng trong thành một tòa tro tàn sơn nhìn lại, đem ba mươi sáu tòa tro tàn cung điện hình thành tròn xem như bánh xe, hai bên liên kết xem như nan hoa, điểm trung tâm chính là toà này tro tàn sơn!

Nhưng vào lúc này, Tô Vân nhìn thấy đã có một đầu tro tàn thành khu phố bị khai thác đi ra, mà con đường này, chính là thông hướng tro tàn sơn!

Tro tàn trong thành tro tàn, đầy đủ Sóc Phương dùng mấy trăm năm, Đồng gia xây dựng tro tàn xưởng hoàn toàn không cần phải khai quật nội thành tro tàn, vẻn vẹn ngoại thành tro tàn đều đầy đủ trăm năm chi phí!

Sở dĩ hướng trong thành khai thác, hiển nhiên là có mưu đồ khác!

“Cũng tức là nói, người của Đồng gia rất sớm trước đó liền phát hiện tro tàn thành ba mươi sáu cung điện bí mật, bọn họ đã tại khai thác toà này tro tàn sơn, thử khai quật huyền bí trong đó!”

Tô Vân đột nhiên đồng tử chợt co lại, chỉ thấy toà này tro tàn trong thành loại trừ bình thường xe chở quáng bên ngoài, thế mà còn có Phụ Sơn thú!

Trong thành mười cái thợ mỏ dùng ròng rọc thép dây thừng treo lên một cái đá lớn màu đen, Phụ Sơn thú trên lưng lại có dùng bát to độ lớn cọc gỗ chế tạo thành đại khung, trói chặt chẽ vững vàng, đại mộc khung bên trong cũng có bốn năm cái thợ mỏ, đem cái kia hắc thạch kéo qua, đặt ở Phụ Sơn thú trên lưng.

Những cái kia hắc thạch từ xa nhìn lại, liền giống như là từng cái thoa khắp nước sơn đen quan tài!

"Chẳng lẽ là cả khối tro tàn? Không đúng…"

Tô Vân cách xa nhìn quanh, nhưng thấy Phụ Sơn lưng thú cõng lấy hắc thạch bước chân, hướng tro tàn ngoài thành đi tới. Cái kia Phụ Sơn thú trên lưng, thế mà còn có một cái linh sĩ đứng ở nơi đó!

Tô Vân sở dĩ cho là hắn là linh sĩ, là bởi vì người này đem bản thân tính linh thần thông bày ra, đó là một tôn hình tròn thần lô, có ba cái chân, bốn cái phong nhãn, phong nhãn bên trong có Tất Phương thần điểu đang vỗ cánh bay lượn.

Lúc này đã có mấy con Phụ Sơn thú đi ra tro tàn thành, mỗi một đầu Phụ Sơn thú trên lưng đều có một vị linh sĩ, giám sát Phụ Sơn thú, rất là cẩn thận.

Cổ quái chính là, những này Phụ Sơn thú cũng không phải là hướng tro tàn xưởng mặt khác quặng mỏ đi tới, mà là hướng đi một phương hướng khác!

Tô Vân trong lòng buồn bực, tro tàn xưởng quặng mỏ cửa vào tự nhiên đều là cùng một chỗ, không thể có mặt khác cửa vào, mà Đồng gia tro tàn xưởng, hết lần này tới lần khác liền có mặt khác cửa vào!

Những này Phụ Sơn thú, hiển nhiên là đào lấy tro tàn sau đó, từ một cái khác quặng mỏ vụng trộm vận đến địa phương khác!

"Có điều, tro tàn xưởng là Đồng gia sản nghiệp, bọn họ khai thác tro tàn mỏ vì sao còn muốn như vậy lén lén lút lút?"

Tô Vân đối tro tàn xưởng càng thêm tò mò, rõ ràng là nhà mình đồ vật, vì sao còn phải tốn phí đại tài lực, lén lút vận đến địa phương khác đi, sợ bị người biết?

Những cái kia màu đen cự thạch, đến cùng phải hay không tro tàn mỏ?

Nhưng vào lúc này, đột nhiên một đầu Phụ Sơn thú dưới chân lảo đảo một cái, có lẽ là giẫm trượt, ngã lệch trên mặt đất, trên lưng khung gỗ bên trong hắc thạch nhất thời tuột xuống, đập xuống đất!

Màu đen cự thạch vỡ ra, bị ném thành hai nửa, cự thạch bên trong, một cái tro tàn quái lăn đi ra!

Tô Vân ngẩn ngơ, cự thạch kia không phải cái gì tảng đá, thế mà thật sự là thạch quan!

Mai táng tro tàn quái thạch quan!

Nhưng mà vượt quá hắn dự liệu là, cái kia tro tàn quái "Thi thể" đột nhiên nhúc nhích một chút, tiếp lấy liền loạng choà loạng choạng đứng lên, sau lưng cánh chim hô một tiếng mở ra, liền muốn vỗ cánh bay lên!

Ngay tại hắn vỗ cánh trong tích tắc, vừa rồi đứng tại lưng thú bên trên cái kia Đồng gia linh sĩ đã kịp phản ứng, Tất Phương thần lô móc ngược xuống, đem cái kia tro tàn quái chụp ở thần trong lò.

Cái kia tro tàn quái tại thần trong lò trái xông phải đụng, thử thoát thân, chỉ tiếc cái kia linh sĩ thực lực cũng là không thể coi thường, trước sau vững vàng áp chế hắn.

Lại có mấy cái linh sĩ chạy tới, kêu lớn: "Chịu đựng, không muốn thả đi hắn! Bằng không Văn Xương học cung con lừa trọc lại muốn nhân cơ hội tới vơ vét!"

Mấy cái kia linh sĩ cũng là Đồng gia linh sĩ, nhưng là tu phật, từng đạo phật quang thần thông đánh vào cái kia Tất Phương thần lô bên trong.

Tô Vân nhìn phút chốc, chỉ thấy Tất Phương thần lô tán đi, trong lò cái kia tro tàn quái đã biến thành một tôn tượng đá, không có sinh cơ.

Hắn đứng tại chỗ cao nghe qua, chỉ nghe mấy cái kia linh sĩ nghị luận: "Đáng tiếc, chết một cái tro tàn quái, hơn phân nửa lại muốn bị trách phạt."

"Loại này tro tàn quái cái gì còn không sợ, chính là sợ phật môn thần thông, chiếu một cái liền chết."

…

Tô Vân khẽ nhíu mày, nắm lên thần tiên tác dùng sức lắc một cái, thần tiên tác lập tức nhanh chóng rút ngắn.

Tô Vân nhất thời rơi xuống dưới, người thiếu niên giữa không trung, khí huyết thôi thúc kim sắc tiểu mộc chung, tiểu mộc chung phần phật hóa thành một đôi Tất Phương thần dực, cắm ở sau lưng của hắn, hắn phát động lên khí huyết, tràn vào hai cánh bên trong, vỗ cánh bay đi.

Phía dưới mấy cái kia linh sĩ nghe được cánh chim vỗ tiếng gió, nhao nhao ngẩng đầu nhìn lại, nhưng cái gì cũng không thấy.

Tô Vân bay vào trong thành, dùng mộc chuông hóa thành cánh chim, duy trì phi hành tư thế, tương đương với một mực khởi động linh binh, cực kỳ tiêu hao nguyên khí.

Dùng linh binh tới phi hành, nguyên khí tiêu hao cực nhanh, hắn cũng có chút không chịu đựng nổi, tiếp tục tiêu hao đi xuống, hắn đoán chừng bản thân tại bay lượn tới mặt đất lúc, nguyên khí liền sẽ tiêu hao đến bảy tám phần.

Hắn thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến, trong cơ thể khí huyết vận chuyển, hồng lô trên vách bốn đại thần thánh nhất thời trở lên rõ ràng, cùng hư không bên trong bốn đại thần thánh nguyên khí liên kết, lẫn nhau giao cảm.

Tô Vân lập tức phát giác được bốn đại thần thánh nguyên khí như là bị tơ nhện dẫn dắt, hóa thành tia nước nhỏ không ngừng chảy vào trong cơ thể mình hồng lô, chuyển hóa làm nguyên khí của mình!

Như vậy, khí huyết hao tổn tốc độ liền có thể tiếp nhận.

Ngay tại hắn thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến Dưỡng Khí thiên, cảm ứng bốn đại thần thánh dẫn dắt bốn đại nguyên khí thời điểm, trong thành mười mấy cây to lớn đồng trụ vây quanh một ngôi đại điện bên trong, mười cái linh sĩ bao quanh một vị trung niên hơi có vẻ phúc hậu nam tử, giám sát thợ mỏ đem từng khối hắc thạch quan lôi ra đại điện.

Đột nhiên, cái kia phúc hậu nam tử trung niên kinh dị một tiếng, đi ra đại điện ngẩng đầu hướng trời cao nhìn lại.

"La nhị gia, làm sao vậy?" Nho sĩ Đồng Hiên đi theo ra ngoài, dò hỏi.

Trung niên nam tử kia Đồng Khánh La ngẩng đầu nhìn lên, nói: "Ta cảm ứng được trên không khác thường loại nguyên khí di động, rất là mãnh liệt. Cổ quái, chẳng lẽ có người trà trộn vào tới?"

Hắn đang muốn hạ lệnh tìm kiếm khách không mời mà đến, đột nhiên chỉ nghe tro tàn trong thành một mảnh ồn ào, có Đồng gia linh sĩ kêu lớn: "Không tốt, tro tàn quái đi ra!"

Đồng Khánh La sắc mặt biến hóa, trầm giọng nói: "Quả nhiên có khách không mời mà đến! Tất cả mọi người, lập tức tìm kiếm cho ta, giết chết không cần luận tội!"

Trong đại điện, từng cái linh sĩ lao ra, đón cái kia tiếng ồn ào mà đi.

Lúc này, Tô Vân lại đem thần tiên tác trải tại trên không, đứng tại dây thừng bên trên, trên không trung mượn trong thành tro tàn đèn ánh sáng thấy được rõ ràng.

Chỉ thấy thiếu nữ áo đỏ Ngô Đồng cùng Toàn Thôn Ăn Cơm Tiêu Thúc Ngạo giờ phút này đã đi vào trong thành, tro tàn trong thành thợ mỏ cùng linh sĩ, phảng phất không nhìn thấy bọn họ đồng dạng, hoảng hốt lo sợ, chạy tứ tán.

Tiêu Thúc Ngạo trước người bay ra một cái cốt kiếm, trên không trung gào thét phi hành, đem từng đầu Phụ Sơn lưng thú bên trên hắc thạch quan đâm xuyên!

Những cái kia hắc thạch quan bị đâm xuyên sau đó, trong quan tài tro tàn quái hút tới không khí, liền lập tức sống lại, chấn vỡ hắc thạch quan, đại khai sát giới, bốn phía bắt thợ mỏ cùng linh sĩ thôn phệ!

Cho dù là Đồng gia linh sĩ, đối mặt tro tàn quái không để ý cũng sẽ gặp nạn!

Cũng may Đồng gia đối tro tàn thành cực kỳ coi trọng, trong thành loại trừ Đồng gia linh sĩ bên ngoài, còn có Sóc Phương học cung nương tựa Đồng gia sĩ tử, từ trong thành từng tòa trong đại điện xông ra, ra tay trấn áp tràng này náo động.

Tiêu Thúc Ngạo thả ra tro tàn quái càng ngày càng nhiều, để trong thành hoàn toàn đại loạn, thợ mỏ nhanh chóng chạy trốn, còn có thì dứt khoát trốn ở trong thành xó xỉnh bên trong không dám đi ra.

Tô Vân cau mày, những cái kia tro tàn quái thỉnh thoảng bay lên, nắm lên người hoặc là trâu bay đến trên không, trên không trung liền ăn đi cả người máu thịt!

Đột nhiên, một cái tro tàn quái ăn một con trâu sau đó, thoáng nhìn đứng tại dây thừng bên trên Tô Vân, lập tức vỗ cánh vọt tới, tốc độ cực nhanh!

Tô Vân không cần nghĩ ngợi, kim sắc tiểu mộc chung phần phật tán đi, hóa thành sau lưng của hắn một đôi vàng óng ánh

cánh chim, đón cái kia tro tàn quái, trực tiếp thi triển ra Trường Không Triển Xích Cách!

Theo hắn chiêu pháp thôi thúc, chỉ nghe hô một tiếng, trên không nhất thời ánh lửa vô cùng sáng rực, chỉ thấy Tô Vân hai cánh phảng phất thật biến thành Tất Phương thần dực, hiện ra rừng rực thần hỏa!

Theo khí huyết của hắn vận chuyển, hai cánh của hắn từng cái Hỏa Vũ giống như là sống lại đồng dạng, phảng phất lợi kiếm tạo thành răng cưa, xoay tròn tiến lên, cùng cái kia tro tàn quái ầm ầm va chạm!

Xùy ——

Cái kia tro tàn quái bị hắn cánh chim sinh sinh bổ ra, máu đen vẩy xuống, trên không trung hình thành từng hạt óng ánh tro tàn!

Tô Vân vội vàng chuyển đổi công pháp, tán đi Tất Phương thần dực, miễn cho chạm đến những này tro tàn.

Những này tro tàn không hề tầm thường, hơi có đụng vào liền sẽ nổ tung, cực kỳ mãnh liệt!

Mà phía dưới càng là tro tàn mạch khoáng, không thiếu có to lớn khu mỏ, nếu là bị nhen lửa, tro tàn thiêu đốt, chỉ sợ toàn bộ Sóc Phương thành đều đem hóa thành biển lửa!

"Loại này tro tàn có tác dụng lớn!"

Tô Vân thôi thúc khí huyết, khí huyết đột nhiên hóa thành một đầu dài hai trượng ngắn Thao Thiết, thật dài hút một cái, đem cái kia tro tàn quái vẩy ra tất cả khí huyết hút vào trong miệng.

Những cái kia máu đen gặp được không khí liền hóa thành từng hạt tro tàn, đinh đinh đang đang rơi vào cùng một chỗ, chứa đầy khí huyết Thao Thiết bọng má.

Cùng lúc đó, Tất Phương thần dực hoàn nguyên thành kim sắc tiểu mộc chung, rơi vào Tô Vân trong tay, đúng lúc này, Tô Vân đột nhiên nghe được tiếng kiếm reo, không cần nghĩ ngợi tiểu mộc chung hóa thành một cái kiếm gỗ, vung kiếm hướng tiếng kiếm reo bổ tới!

Tiếng kiếm reo biến mất.

Tro tàn trong thành, Toàn Thôn Ăn Cơm Tiêu Thúc Ngạo mặt không hề cảm xúc thu về bản thân Long Nha kiếm, chỉ thấy Long Nha kiếm chỉ còn lại có một nửa.

"Người kia lại đem ta Long Nha kiếm chém đứt." Tiêu Thúc Ngạo khóe mắt run lên, nói.

"Vậy thì đừng chọc hắn."

Thiếu nữ Ngô Đồng đối với hắn cái này đầu óc bảo thủ cũng có chút bất đắc dĩ, nói: "Người kia có thể cùng ngươi địch nổi, đương nhiên là cái cao thủ đáng sợ. Hắn cũng là tới quấy rối, cùng chúng ta mục tiêu nhất trí, cần gì trêu chọc hắn?"

Chương 90 : Thật giả thượng sứ vừa gặp nhau

Chương 90: Thật giả thượng sứ vừa gặp nhau

Tô Vân vừa mới đem Tiêu Thúc Ngạo Long Nha kiếm chặt đứt, đột nhiên từng đạo thần thông từ phía dưới đánh tới, để hắn nhất thời luống cuống tay chân.

"Ta bị người của Đồng gia phát hiện! Lưu tại trên không, lại sẽ trở thành tro tàn quái mục tiêu, mục tiêu công kích!"

Hắn quyết định thật nhanh, nắm lên thần tiên tác, thần tiên tác lập tức lùi về, Tô Vân quăng lên tiểu mộc chung, tiểu mộc chung xoay tròn, từng tầng từng tầng khắc độ hướng ra phía ngoài thư giãn mở ra, ngay sau đó hóa thành ba mươi sáu luân nhật nguyệt, xoay quanh hắn trên dưới tung bay, vận chuyển, đem những cái kia công tới thần thông từng cái đánh nát!

Hắn thi triển là võ học, cũng không phải là thần thông, đối mặt linh sĩ thần thông có chút trứng chọi đá, nhưng có gỗ hộp gia trì, vậy mà trở nên cường đại dị thường!

"Thánh Nhân đệ tử?"

Trong thành kêu lên một mảnh, nhận ra Nhật Nguyệt Điệp Bích Dưỡng Khí thiên: "Hắn là Bạch Nguyệt Lâu! Bạch Nguyệt Lâu tới đây, chẳng lẽ là Thánh Nhân ý định kiểm tra ta Đồng gia?"

Tô Vân nhân cơ hội rơi vào trong thành, tại một tòa tro tàn trên núi trượt mấy chục bước, tung người rơi vào một đầu khai hoang đi ra trên đường dài.

Phía sau hắn, tiểu mộc chung bay tới, ba mươi sáu vầng mặt trời cùng ba mươi sáu vầng trăng theo sát phía sau, hóa thành ba mươi sáu cái khắc độ, dung nhập vào tiểu mộc chung tích tắc khắc độ bên trong.

Tô Vân giơ bàn tay lên, tiểu mộc chung hóa thành khối gỗ vuông, rơi vào trong tay của hắn, ngay sau đó khối gỗ nhỏ phân giải thành vô số mắt thường khó mà phát hiện phương trần, dọc theo cánh tay của hắn sau lưng chảy tới, hóa thành một đầu nho nhỏ kim giao long cuộn tại trên người hắn.

Hắn tán đi khí huyết Thao Thiết, tro tàn quái máu biến thành tro tàn nhất thời rơi xuống đất, xếp thành một đống.

Tô Vân nắm lên mấy cái tro tàn, đem bản thân tay áo bọc chứa đầy, lại duỗi ra hai tay, tại tro tàn bên trên lau hai cái, bôi tại trên mặt mình.

Khu phố trong bóng tối, từng cái thợ mỏ trốn ở nơi đó, không nhúc nhích.

Tiêu Thúc Ngạo vì cái gì chỉ là phân tán Đồng gia linh sĩ lực chú ý, thả ra tro tàn quái cũng không quá nhiều, đã có Đồng gia linh sĩ cùng Sóc Phương học cung sĩ tử canh giữ ở quặng mỏ chỗ, đối mặt tro tàn quái chạy đi, dẫn tới phiền toái không cần thiết.

Tro tàn thành bên trong đại loạn, thiếu nữ Ngô Đồng cùng Tiêu Thúc Ngạo thì bước nhanh hướng trong thành toà kia tro tàn sơn đi tới.

Tiêu Thúc Ngạo lại luyện một cái Long Nha kiếm, bay sát mặt đất tới bay đi, lặng lẽ đâm trúng Đồng gia linh sĩ, đả thương người, nhưng không nguy hiểm đến tính mạng.

Hắn sở dĩ làm như thế, vì để mặt khác Đồng gia linh sĩ lưu lại chiếu cố người bị thương, người bị thương càng nhiều, Đồng gia chiến lực liền càng ít.

“Người tới là Thánh Nhân đệ tử? Chẳng lẽ là Bạch Nguyệt Lâu?”

Đồng gia nhị gia Đồng Khánh La nghe được truyền báo, không khỏi sắc mặt đại biến: “Bạch Nguyệt Lâu không có thực lực này, hơn phân nửa là Thánh Nhân đệ tử khác! Mục đích của bọn hắn không phải tro tàn quái, mà là tro tàn sơn bên trong trọng bảo! Lưu lại một phần người đối phó tro tàn quái, đám người khác, lập tức theo ta đi tro tàn sơn trung ương đại điện!”

Rất nhiều linh sĩ cùng Sóc Phương học cung sĩ tử nhao nhao đuổi theo hắn, hướng tro tàn sơn tiến đến.

Đồng Khánh La sắc mặt tái xanh, cười lạnh nói: “Muốn đoạt ta Đồng gia bảo bối, cũng quá khinh thường Đồng gia! Đừng nói Thánh Nhân đệ tử, coi như Thánh Nhân tới, cũng đừng hòng cướp đi ta Đồng gia trọng bảo!”

Tô Vân đi tới trung ương đường lớn, con đường này là tro tàn xưởng thợ mỏ mở ra tới một đầu thông hướng tro tàn sơn khu phố, tại khu phố một chỗ khác chính là tro tàn sơn, một phía này thì là từng cái to lớn đồng trụ, đồng trụ trung ương chính là một tòa cổ xưa cung điện.

Cung điện kia đã gần đến bị tro tàn chôn giấu, nhuộm thành màu đen.

Tô Vân còn chưa tiếp cận, liền cảm nhận được một cỗ kinh khủng sóng nhiệt từ toà này trước thế giới trong cung điện truyền đến, trong điện mơ hồ có thể nhìn thấy ánh lửa.

Một thanh âm từ phía sau hắn truyền đến, thản nhiên nói: “Đó là tro tàn, trước thế giới hủy diệt, chưa cháy hết nguyên khí tro tàn.”

Tô Vân xoay đầu lại, chỉ thấy một cái trung niên thợ mỏ khiêng cuốc sắt đi tới, vừa đi, vừa nói: “Cái trước thế giới vượt

kiếp, thế giới kia khẳng định cũng có vô cùng cường đại linh sĩ, nguyên khí mạnh mẽ, tu vi thâm hậu, bọn họ gặp nạn thời điểm, da thịt đốt sạch, khí huyết lắng đọng, liền sẽ hóa thành tro tàn."

Tô Vân hé mắt, trên dưới quan sát vị này trung niên thợ mỏ.

Thợ mỏ rất nhiều đều là nông thôn yêu quái, có rất ít người trong thành, người trung niên này thợ mỏ nhìn không ra cùng mặt khác thợ mỏ khác nhau ở chỗ nào, nhưng ăn nói bất phàm, gây nên hắn đề phòng.

"Ta quan sát qua toà này tro tàn thành bên trong đủ loại pho tượng tượng cùng điêu khắc, bởi vậy đối đầu cái thế giới văn minh có hiểu biết. Bọn họ là xương cốt bên ngoài sinh trưởng sinh linh, tương tự côn trùng, vỏ ngoài cứng rắn, nội tạng tại xương cốt bên trong."

Cái kia trung niên thợ mỏ nhìn trong đại điện kiếp hỏa, buồn bã nói: "Trong bọn họ cũng có dị thường tồn tại cường đại, địa vị tương đương với thần, thống trị thời đại kia thế nhân. Bọn họ thần liền ở tại như vậy cung điện bên trong, ta suy đoán hạo kiếp tới thời điểm, bọn họ mượn những cung điện này tới chống cự kiếp nạn."

Cái kia trung niên thợ mỏ đi tới Tô Vân bên người, nói: "Thế giới hủy diệt, có chút trước thế giới thần liền thừa dịp thế giới hóa thành tro tàn trống rỗng, bản thân phong ấn, để cho mình tro tàn hóa, rơi vào giả chết bên trong. Cho đến ngày nay, tro tàn vẫn tại thiêu đốt, lại không có thể đem bọn họ thiêu chết, giải thích bọn họ mạnh đến mức đáng sợ."

Tô Vân hiếu kỳ nói: "Như vậy Đồng gia vì sao muốn đem bọn hắn đào ra?"

Cái kia trung niên thợ mỏ không có trả lời hắn, tiếp tục nói: "Nếu như mở ra cái này cánh cửa, kiếp hỏa liền sẽ dập tắt làm lạnh, ngưng kết xuống. Trước thế giới thần liền sẽ bị phong ấn ở tro tàn bên trong, chỉ cần không gặp được không khí liền không cần lo lắng. Nhưng chỉ cần gặp được không khí, bọn họ liền sẽ phục sinh, bắt đầu ăn người, giành lấy máu thịt! Giống như vậy một ngôi đại điện bên trong, có trên trăm tôn thần!"

Tô Vân rùng mình một cái.

"Mỏ xưởng phát sinh qua hơn mười lần tro tàn quái bạo động, phần lớn đều là trò đùa trẻ con, chết mấy cái thợ mỏ. Tro tàn quái bởi vì ăn ít người, thực lực tương đương tại Uẩn Linh, Nguyên Động cảnh giới linh sĩ. Chỉ có một lần, bị cái kia tro tàn quái chạy trốn tới trong thành, đại khai sát giới, ăn không ít người. Một lần kia…"

Cái kia thợ mỏ mặt không hề cảm xúc, nói: "Tro tàn quái thực lực đạt đến bốn đại học cung phó xạ chiến lực! Bốn đại học cung phó xạ là Thiên Tượng cảnh giới, Quỷ Thần giống như chiến lực!"

Tô Vân nhịn không được, trầm giọng nói: "Huynh đài biết nhiều như vậy người khác chỗ không biết bí mật, khẳng định không phải phổ thông thợ mỏ! Ngươi là người phương nào?"

Cái kia thợ mỏ thở dài, xoay người lại: "Người mang Thiên Đạo lệnh Văn Xương sĩ tử, tự nhiên cũng không phải phổ thông sĩ tử, ta đương nhiên cũng không thể nào là phổ thông thợ mỏ."

Tô Vân trống ngực đột nhiên nhanh vỗ một cái: "Ngươi đến cùng là ai?"

Cái kia trung niên thợ mỏ khóe miệng lộ ra vẻ tươi cười: "Ta không biết rõ, đại đế vì sao tại phái ta đến đây sau đó, còn phải lại phái tới một cái ám sứ?"

Tô Vân trống ngực đột nhiên tăng tốc, huyết dịch từ mạch máu tuôn hướng cái cổ, hướng trong đầu tuôn ra!

Cái này bề ngoài bình thường trung niên thợ mỏ, là Đông đô đại đế khâm sai, chân chính thượng sứ!

Hắn cái này tên giả mạo, cuối cùng gặp chính chủ!

"Chẳng qua ngươi quá nóng nảy. Ngươi tại đoạt đến đại khảo đệ nhất sau đó, cùng Cầu Thủy Kính rất thân cận, Cầu Thủy Kính từ Đông đô đến, hắn lại là Thiên Đạo viện trước đế sư, ngươi tiếp cận hắn khẳng định sẽ bị người nghi ngờ thân phận của ngươi."

Cái kia trung niên thợ mỏ nói: "Huống chi, Cầu Thủy Kính là bị đại đế cách chức, ngươi tiếp cận Cầu Thủy Kính có thể nói là một chiêu nét bút hỏng, đã gây nên người khác nghi ngờ, lại đắc tội đại đế!"

Tô Vân tận lực để cho mình trấn định lại, miễn cho lộ ra sơ hở, dù sao hắn còn muốn dựa vào dùng thân phận trong thành đi học.

"Nhưng mà khi ta nghĩ rõ ràng trong này môn đạo về sau, ta mới phát hiện tâm cơ của ngươi chi thâm trầm đáng sợ."

Cái kia trung niên thợ mỏ lời nói xoay chuyển, lộ ra vẻ khâm phục, nói: "Ngươi làm như thế, ngược lại rửa đi bản thân hiềm nghi, bởi vì thật Đông đô thượng sứ chắc chắn sẽ không làm như vậy! Ngươi ngược lại vì họa được phúc, tránh đi Nguyên Động cảnh giới linh sĩ thậm chí Thiên Tượng cảnh giới cự đầu diệt sát. Ngươi quả nhiên cáo già!"

Tô Vân ngỡ ngàng, bản thân mới vừa rồi còn là trước điểm bại lộ, hiện tại tại sao lại cáo già?

"Thật sự là hắn là cáo già, bụng dạ sâu không lường được."

Thiếu nữ Ngô Đồng âm thanh truyền đến, Tô Vân cùng cái kia trung niên thợ mỏ quay đầu nhìn lại, chỉ thấy thiếu nữ Ngô Đồng cùng Tiêu Thúc Ngạo một trước một sau đi tới.

"Ta đối với cái này sớm có trải nghiệm. Hắn loại trừ bụng dạ cực sâu bên ngoài, bối cảnh của hắn cũng lớn đến đáng sợ, chỗ dựa rất cứng!"

Thiếu nữ Ngô Đồng liếc cái kia trung niên thợ mỏ liếc mắt, dường như có thể nhìn thấu suốt một thân bộ mặt thật, thản nhiên nói: "So sánh hắn, ngươi liền kém rất nhiều. Ngươi pháp thuật ở trước mặt ta như đom đóm chi quang, còn muốn che giấu mình bản thể?"

Tô Vân trong lòng kinh ngạc: "Cái này thượng sứ không phải dùng thân thể của mình đến đây? Như vậy cái này thợ mỏ là…"

Thiếu nữ Ngô Đồng ngước đầu nhìn lên, khuôn mặt lạnh lùng, trong giọng nói không mang theo bất cứ tia cảm tình nào, nói khẽ: "Ngươi giờ phút này ngay tại đỉnh đầu chúng ta. Bản thể của ngươi, ngay tại Sóc Phương trong thành, ngươi cùng cái này thợ mỏ vuông góc, ngươi dùng ngươi pháp thuật khống chế nhất cử nhất động của hắn, thậm chí nói chuyện hành động!"

Tô Vân giật mình trong lòng, loại pháp thuật này, rất là hiếm thấy.

Có lẽ hiện tại, cái kia thượng sứ khẳng định là đi tại Sóc Phương trên đường phố, cùng người trung niên này thợ mỏ làm ra tương đồng động tác, nói ra tương đồng. Cái này tại người khác nhìn tới, chắc chắn cực kỳ cổ quái!

Loại pháp thuật này cùng thiếu nữ Ngô Đồng pháp thuật so sánh, quả thực là tiểu vu gặp đại vu. Thiếu nữ Ngô Đồng

khống chế người khác, không để lại dấu vết, mà hắn vẫn còn có dấu vết.

Nếu như thật muốn kiểm tra hắn, liền có thể lợi dụng cái này manh mối, tra được thân phận chân chính của hắn!

Cái kia thợ mỏ khóe mắt nhảy lên, nhìn chằm chằm thiếu nữ Ngô Đồng liếc mắt, không nói thêm gì nữa.

Hắn e sợ cho bản thân lại nói mấy câu, cái này gọi là Ngô Đồng nữ tử liền sẽ đoán ra lai lịch của hắn!

Thân phận của hắn bại lộ lời nói, liền sẽ chắc chắn phải chết, hắn nhưng không có Tô Vân lớn như vậy bối cảnh cùng chỗ dựa!

Thiếu nữ Ngô Đồng lại liếc Tô Vân liếc mắt, hỏi: "Ta có thể che đậy tất cả mọi người, để cho bọn họ không cách nào nhìn thấy ta chân dung. Ngươi là thế nào nhìn thấy ta chân dung?"

Tô Vân có chút không hiểu, hỏi trung niên thợ mỏ, nói: "Trong mắt ngươi nàng là cái dạng gì?"

Cái kia trung niên thợ mỏ tận lực không nói nhiều một chữ, nói: "Béo, thấp, đen, tráng!"

Tô Vân nhíu chặt lông mày, tiếp tục hỏi: "Trong mắt ngươi tên còn lại là bộ dáng gì?"

Hắn nói người kia là Toàn Thôn Ăn Cơm Tiêu Thúc Ngạo.

Cái kia trung niên thợ mỏ nói: "Xấu, gầy, áp chế, nghèo."

Tô Vân như có điều suy nghĩ, hắn nhìn thấy cùng cái kia trung niên thợ mỏ hoàn toàn không giống, hắn nhìn thấy chính là thiếu nữ Ngô Đồng cùng Tiêu Thúc Ngạo vốn là bộ dáng, thiếu nữ Ngô Đồng chưa ảnh hưởng đến ánh mắt của hắn.

Hơn nữa, đại khảo ngày ấy, Tô Vân đã từng trong lúc vô tình thoáng nhìn thiếu nữ Ngô Đồng người mặc áo đỏ, đứng tại Giao Long đỉnh đầu.

Thiếu nữ Ngô Đồng có thể ảnh hưởng tất cả mọi người, duy chỉ không có lừa gạt ánh mắt của hắn!

"Chẳng lẽ là bởi vì trong mắt ta Tiên kiếm lạc ấn nguyên nhân? Vẫn là nói là bát diện triều thiên khuyết nguyên nhân?" Hắn có chút không hiểu.

Thiếu nữ Ngô Đồng lại liếc hắn một cái, đối với hắn rất là kiêng kị, nàng rất ít ăn thiệt thòi, nhưng lĩnh đội học ca để nàng bị thiệt thòi, bị phong ấn ở Táng Long lăng bên trong.

Nàng lần thứ hai thua thiệt chính là ngã xuống tại Tô Vân trong tay, cơ hồ bị Tô Vân một kiếm đánh chết.

Nếu không phải trước mắt nguy cấp, nàng bị Tả Tùng Nham đưa ra Thập Cẩm Tú Đồ, như vậy nàng liền sẽ chết tại Tô Vân trong tay!

Tô Vân lại giống như là có thể ngờ tới nhất cử nhất động của nàng đồng dạng, lúc trước tại thú liễn bên trên Tô Vân liền mời đến một cái khác Long tộc thiếu nữ Trì Tiểu Dao cùng Tiêu Thúc Ngạo đối đầu gay gắt, không để cho nàng dám đối Tô Vân ra tay.

Hiện tại, Tô Vân vậy mà trước nàng một bước đi tới nơi này, giống như là sớm đã ở chỗ này chờ đợi nàng đến!

Hơn nữa, Tô Vân bên người lại còn có một cái cao thâm khó dò thượng sứ!

Càng đáng sợ chính là, nàng phát hiện Tô Vân có thể nhìn thấu nàng bản thể!

Từng bước cờ, đâu vào đấy, để nàng sởn tóc gáy, có một loại bị Tô Vân bóp gắt gao làm sao cũng nhảy không ra lòng

bàn tay của hắn cảm giác.

"Có điều, ta sắp đi vào Uẩn Linh cảnh giới. Đi vào Uẩn Linh cảnh, hắn liền không phải là đối thủ của ta, ta không cần mượn Tiêu Thúc Ngạo tay, một mình liền có thể diệt trừ hắn!"

Trong nội tâm nàng thầm nghĩ: "Đáng sợ như vậy một người, nhất định phải sớm diệt trừ, bằng không trưởng thành…"

Nàng rùng mình một cái, không khỏi nhớ lại một cái khác gương mặt, một cái để nàng người này ma cũng cảm giác được kẻ đáng sợ.

Trung niên thợ mỏ lặng lẽ quan sát Tô Vân liếc mắt, trong lòng nghiêm nghị: "Đại đế bảo ta điều tra Sóc Phương, ta những ngày này một mực không có thành quả, đại đế không có cho ta biết liền lại phái tới một cái thượng sứ, chẳng lẽ là hoài nghi ta trung thành? Chẳng lẽ đại đế cho là, cái này Thiên Đạo viện người mới có thể đấu qua được ta?"

Chương 91 : Cùng ma đánh cược

Chương 91: Cùng ma đánh cược

Thiếu nữ Ngô Đồng cùng cái kia trung niên thợ mỏ đối Tô Vân đề phòng phi thường, Tô Vân nhưng hồn nhiên không có thân là phía sau màn đại hắc thủ giác ngộ, hắn chỉ là không thể không giả mạo thượng sứ, nếu không phải Đồ Minh hòa thượng "Uy hiếp", hắn mới sẽ không đêm tối thăm dò tro tàn xưởng tới "Tra án" .

Hắn ngay cả mình muốn kiểm tra vụ án gì cũng không biết!

Hắn càng chưa nghĩ tới, mình sẽ ở nơi này gặp được nhân ma Ngô Đồng cùng chân chính thượng sứ.

Tất cả những thứ này đối với thiếu nữ Ngô Đồng cùng thợ mỏ thượng sứ tới nói là sớm có mưu tính trước, đối Tô Vân tới nói thật thuần túy là trùng hợp.

Hắn chỉ là lần đầu vào thành nông thôn thiếu niên, nhiều nhất là nhiều đầu óc một chút, làm sao có thể có sâu như vậy bụng dạ?

"Trong bốn người ta yếu nhất, nhưng hình như bọn họ đều cho rằng ta mạnh nhất, âm nhất, xấu nhất, để cho bọn họ kiêng kị."

Hắn có chút đau đầu: "Ta chỉ là muốn tại Sóc Phương dừng chân, để nhị ca cùng đệ đệ muội muội đi học mà thôi…"

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, vẫn còn có chút chột dạ, cứng rắn chống đỡ lấy tâm tính, không cho tâm tính sụp đổ, sâu xa khó

hiểu mà hỏi: "Như vậy thượng sứ trong khoảng thời gian này còn tra được cái gì?"

Cái kia trung niên thợ mỏ liếc thiếu nữ Ngô Đồng cùng Tiêu Thúc Ngạo liếc mắt, Tô Vân nhắm mắt nói: "Nơi này không có người ngoài, cho dù có cũng trốn không thoát lòng bàn tay của ta, ngươi cứ việc nói."

Thiếu nữ Ngô Đồng rất là vũ mị liếc nhìn hắn một cái, thẹn thùng khôn xiết, cười hì hì nói: "Nhân gia trốn không thoát lòng bàn tay của ngươi?"

Tô Vân vững như Cẩu đại gia, mắt điếc tai ngơ.

Cái kia trung niên thợ mỏ nói: "Đồng gia thử tìm kiếm được toà này lòng đất tro tàn thành bên trong phong ấn tại tro tàn bên trong Thần Vương, bọn họ tính ra Thần Vương vị trí tro tàn sơn, không ngờ thợ mỏ tại tro tàn sơn bên trong, đào được hiện nay thời đại kiến trúc!"

Tô Vân vẫn như cũ là sâu xa khó hiểu vẻ mặt, thiếu nữ Ngô Đồng thì là một mặt ngỡ ngàng, tro tàn là cái trước thế giới tro tàn, tro tàn bên trong tại sao có thể có hiện nay thời đại kiến trúc?

Hiện nay thời đại kiến trúc, làm sao có thể xuất hiện tại tro tàn bên trong?

Một bên Tiêu Thúc Ngạo mặt tối sầm lại nhìn chằm chằm Tô Vân, trong miệng răng độc luyện mới Long Nha kiếm tại khí huyết bên trong phun ra nuốt vào, tựa hồ đối với những vật khác không có bất kỳ cái gì hứng thú, chỉ đối Tô Vân có hứng thú.

"Đó là vô cùng cổ quái kiến trúc."

Trung niên thợ mỏ dọc theo đầu này trung ương đường lớn hướng tro tàn sơn đi tới, nói: "Ta chưa bao giờ thấy qua kiến trúc như vậy. Đồng gia từ lúc đào được nơi đó sau đó, đã chết

mười mấy cái linh sĩ, thậm chí không thiếu có Nguyên Động, Ly Uyên cảnh giới đại sĩ, cũng không có thể đem kiến trúc này mở ra!"

Tô Vân vẫn như cũ là cao thâm khó dò thần thái, trong lòng nhưng lén lút tự nhủ: "Nguyên Động cảnh giới ta biết, Ly Uyên cảnh giới là cảnh giới gì? Còn có vừa rồi hắn nói Thiên Tượng cảnh giới lại là cái nào cảnh giới?"

Hắn vừa mới vào quan học, còn nhỏ vẫn là cùng Dã Hồ tiên sinh đi học, chưa hề có người nói với hắn cảnh giới thế nào phân chia.

Hắn không hiểu ra sao, nhưng lại không tiện hỏi nhiều.

Dù sao Thiên Đạo viện sĩ tử, hơn nữa còn là đại đế khâm sai, làm sao có thể liền cảnh giới là thế nào sắp xếp cũng không biết?

"Đồng gia nguyên bản liền ba mươi sáu điện đều không thể mở ra, bất quá lần này quan học nghỉ, bọn họ từ Tây đô Thái Học viện mời tới Thái Học viện dạy dỗ kiến trúc tây tịch!"

Cái kia trung niên thợ mỏ trầm giọng nói: "Vị kia tây tịch tiên sinh tin đồn là Lâu Ban Lâu thiên sư đồ tôn, trình độ cực cao, đi tới nơi này sau đó liền phá giải ba mươi sáu điện, mở ra ba mươi sáu điện phong ấn! Hiện tại, người này ngay tại vì Đồng gia mở ra tro tàn trong núi trung ương đại điện, trung ương trong đại điện vô cùng có khả năng có một tôn bị phong ấn tro tàn Thần Vương! Chính là ở nơi đó, phát hiện toà kia đương đại kiến trúc."

Trung ương đường lớn cuối cùng, chính là toà kia nguy nga tro tàn sơn.

Tro tàn xưởng thợ mỏ đã khai thác đến núi lớn nội bộ, đi vài bước núi đá khu vực, liền thấy mặt đất trở nên bằng phẳng

lên, lại là thợ mỏ khai quật ra thành trung tâm cung điện bên ngoài con đường.

Hơn nữa càng đi bên trong, liền càng là bằng phẳng.

Đột nhiên, phía trước sáng tỏ thông suốt, rộng lớn vô cùng, ước chừng gần một trăm mẫu đất, rất nhiều thợ mỏ ngay tại nơi này lấy rìu đục điêu khắc tro tàn, bọn họ gõ xuống từng khối tro tàn, dần dần đem từng khối khổng lồ hắc thạch điêu khắc chỉnh tề, như là từng cái màu đen quan tài.

Nơi này, lại có trăm ngàn cái tro tàn quái, bị phong ấn ở tro tàn bên trong, như là đứng lại trong sân rộng trăm ngàn miệng đen kịt thạch quan!

Hình ảnh này, cho dù là Tô Vân cũng có chút không rét mà run!

"Những này tro tàn quái… Đồng gia đào ra những này tro tàn quái, đến cùng muốn làm cái gì?"

Tô Vân nhịn không được hỏi: "Đã tro tàn quái nguy hiểm như thế, như vậy vì sao Đồng gia còn muốn dọn dẹp đi ra? Bọn họ lại là đem những này tro tàn quái vận chuyển về nơi nào?"

Cái kia trung niên thợ mỏ lắc đầu nói: "Đồng gia gần nhất mới bắt đầu vận chuyển tro tàn quái hắc quan, vận chuyển ở đâu ta cũng không biết."

Tô Vân nhìn cái kia từng tôn cao lớn nguy nga tro tàn quái, trong lòng không khỏi có chút sợ hãi, nếu như những này tro tàn quái được phóng thích đi ra, toàn bộ tro tàn xưởng thoáng cái liền sẽ bị huyết tẩy không còn!

Nếu như tro tàn quái xông vào trong thành, càng là sẽ tạo thành lớn lao sát kiếp!

Hắn rùng mình một cái, thấp giọng nói: "Đồng gia, đến cùng muốn làm cái gì? Đồ Minh đại sư lúc trước ở tại tro tàn xưởng lân cận, chẳng lẽ nói hắn cũng có chỗ phát giác?"

Bên cạnh hắn, thiếu nữ Ngô Đồng lặng lẽ quan sát những này ở tại trong phong ấn tro tàn quái, ánh mắt lấp lóe, khóe miệng cong lên một đạo nhỏ bé mức độ, hình thành thiếu nữ mê người cười yếu ớt.

Chẳng qua ở trong mắt những người khác, nàng vẫn như cũ là cái mập lùn đen tráng nam thợ mỏ, mảy may nhìn không ra là cái yểu điệu thiếu nữ áo đỏ.

Tô Vân thoáng nhìn nụ cười của nàng, trong lòng căng thẳng, thấp giọng nói: "Ngươi dám làm càn, thì đừng trách ta không nói đồng học tình cảm!"

Thiếu nữ Ngô Đồng khúc khích cười nói: "Làm càn? Tô Vân sĩ tử, ngươi cảm thấy ta cần làm càn ư? Có người đào ra những này tro tàn quái mục đích là cái gì? Chỉ là vì bày ra tới xem được không?"

Nàng cười lạnh nói: "Ta lần này tới, quả thực muốn đem những này tro tàn quái thả ra đại khai sát giới, làm ra rung chuyển rối loạn, hấp thu vô số sinh linh tử vong oán niệm cùng lực lượng, ta liền sẽ nhanh chóng trưởng thành! Nhưng mà hiện tại xem ra, hình như không cần ta động thủ."

Tô Vân giật mình, nhìn cái kia từng cái hắc quan.

Thiếu nữ Ngô Đồng âm thanh tại hắn bên tai vang lên: "Các ngươi đem nhân ma tưởng tượng được quá ác. Mọi người chỉ là ưa thích đem chuyện xấu chồng chất tại nhân ma trên đầu, mà thực ra nhân ma chân chính đã làm chuyện xấu cũng không có bao nhiêu. Những cái kia chém giết thực ra chỉ là mọi người dã tâm chế tạo ra, nhân ma mừng hưởng hắn thành đồng thời, mang tiếng xấu mà thôi."

Tô Vân thật sâu liếc nhìn nàng một cái: "Ta sẽ không bị ngươi mê hoặc."

Thiếu nữ Ngô Đồng cười nhạo một tiếng: "Như vậy Tô sĩ tử, ta muốn cùng ngươi đánh một cái cược."

Tô Vân cau mày nói: "Đánh cược gì?"

"Ta và ngươi cược, ta không làm bất cứ chuyện gì, không mê hoặc bất luận người nào, trong vòng nửa năm, Sóc Phương tất có náo động lớn, đại hạo kiếp, có người so ta cái này nhân ma làm càng lớn!"

Thiếu nữ Ngô Đồng âm thanh hiện ra lành lạnh hàn ý, cùng nàng áo đỏ mang tới nhiệt liệt cùng ấm áp hoàn toàn khác biệt, lạnh như băng nói: "Có người đem sẽ mượn cơ hội lần này, mượn vô số người hài cốt, để cho mình vang danh thiên hạ, đoạt được vô thượng danh vọng uy danh, tiến quân Đông đô đoạt Đế! Tô sĩ tử, có muốn hay không cùng ta cái này tội ác tày trời nhân ma, đánh cược một lần nhân tính thiện ác?"

Tô Vân nắm chặt nắm đấm, thấp giọng nói: "Tiền đánh cược là cái gì?"

Thiếu nữ Ngô Đồng ánh mắt lấp lóe, nói: "Tiền đặt cược chính là, nếu như ta thắng, ngươi nợ ta một cái mạng, ta nếu là rơi vào trong tay của ngươi, ngươi không thể giết ta."

Tô Vân buồn bực, đây là yêu cầu gì?

Cái này tiền đặt cược rõ ràng là thiếu nữ Ngô Đồng cho là, bản thân có suy yếu tại Tô Vân trong tay khả năng, thậm chí có thể sẽ chết tại Tô Vân trong tay, cho nên nhờ vào đó tiền đặt cược cầu hắn tha mạng!

Nhưng mà lần trước tại Thập Cẩm Tú Đồ bên trong, Tô Vân cùng thiếu nữ Ngô Đồng giao thủ qua một lần, trận chiến kia cho hắn rất lớn bóng mờ, lúc đó cái loại này cảm giác bất lực vẫn như cũ để hắn không rét mà run.

Hiện tại nghe thiếu nữ Ngô Đồng ý tứ, tâm lý của nàng bóng mờ dường như cũng không nhỏ!

Hình như cái này nhân ma đối với hắn có chút sợ sệt, không dám cùng hắn chính diện giao phong.

"Nữ nhân này cho ta tạo thành cực lớn bóng ma tâm lý, buộc ta chuyên cần khổ luyện, thử luyện thành đại nhất thống công pháp. Không nghĩ tới, ta bị nàng dọa cho phát sợ, nàng cũng bị ta dọa cho phát sợ."

Tô Vân có một loại hoang đường vô cùng cảm giác, bị thiếu nữ Ngô Đồng đả kích đến lòng tin lập tức nhanh chóng khôi phục, thầm nghĩ: "Nguyên lai ở trong lòng, ta lại là mạnh mẽ như vậy."

"Tốt, ta cùng ngươi cược."

Tô Vân tinh thần phấn chấn, cho dù mặt mũi tro tàn cũng không che giấu được, nói: "Chẳng qua cái này tiền đánh cược là lẫn nhau, nếu như ta thắng, tương lai ta nếu là rơi vào trong tay của ngươi, ngươi cũng không thể giết ta."

Thiếu nữ Ngô Đồng cũng là hơi giật mình: "Hắn vì sao muốn mượn cơ hội này, cầu ta tha mạng? Chẳng lẽ nói hắn cho là ta cùng hắn kỳ phùng địch thủ, hắn không có niềm tin tuyệt đối vượt qua ta?"

Trong nội tâm nàng có chút vui vẻ: "Lần này đánh cược thắng thua có thời gian nửa năm, trong vòng nửa năm hắn sẽ không lại xuống tay với ta. Nửa năm sau ta Uẩn Linh cảnh giới chỉ sợ đã tu luyện tới tầng thứ năm thậm chí tầng thứ sáu mức độ, lại thêm Sóc Phương tất có náo động, càng là lớn mạnh thực lực của ta! Dù là hắn có một chiêu kia đáng sợ kiếm thuật, ta muốn giết chết hắn cũng là dễ như trở bàn tay! Chẳng qua…"

Nàng tâm thần lại có chút hoảng loạn: "Có điều, hắn rộng lượng như vậy từ bỏ thời gian nửa năm, chẳng lẽ là bởi vì hắn có đầy đủ lòng tin, cho là ta nửa năm qua này không cách nào đuổi theo hắn ư? Hắn thật mạnh mẽ như vậy ư?"

Nàng không khỏi hồi tưởng lại Tô Vân một kiếm kia, cái kia vô cùng kinh khủng một kiếm, để nàng tại trong cơn ác mộng tỉnh lại một kiếm!

Nàng chân thực mục đích, nhưng thật ra là vì kéo dài nửa năm này thời gian.

Tô Vân cho nàng áp lực thực sự quá lớn, chẳng qua cho dù Tô Vân đáp ứng cho nàng thời gian nửa năm, nàng cũng không có đầy đủ lòng tin phá giải Tô Vân một kiếm kia.

Tô Vân nhưng lại không biết nàng nghĩ đến nhiều như vậy, hắn chỉ là đơn thuần muốn bảo vệ nửa năm bình yên mà thôi.

"Tô sĩ tử, đã chúng ta trong vòng nửa năm không phải kẻ địch, như vậy có lẽ có thể làm cái bằng hữu."

Thiếu nữ Ngô Đồng cẩn thận diễn đạt, miễn cho chọc giận hắn, để lại cho hắn không tốt cách nhìn, châm từ rót câu nói: "Xem như bằng hữu, ta muốn khuyên bảo ngươi một việc: Vô luận như thế nào cược đều tốt, tuyệt đối không nên cược nhân tính. Bằng không, ngươi sẽ thua rất thảm!"

Tô Vân hơi giật mình, thật sâu liếc nhìn nàng một cái.

Toàn Thôn Ăn Cơm Tiêu Thúc Ngạo thì là toàn bộ hành trình buồn bực, thầm nghĩ: "Ngô Đồng tiền bối tại sao lại đối tiểu tử này khách khí như thế? Chính là tiểu tử này hai lần ba phen chặt đứt kiếm của ta, không cần khách khí với hắn, trực tiếp chọc hắn một cái xuyên tim là được!"

Trong lòng hắn, thiếu nữ Ngô Đồng chính là Chân Long, bất luận dù ai cũng không cách nào thay đổi cái nhìn của hắn.

Bởi vì Ngô Đồng truyền thụ cho hắn, là thật sự rõ ràng 《Chân Long mười sáu thiên》, tuyệt đối không có giả tạo!

Đúng lúc này, có người cao giọng nói: "Nhanh lên một chút chế tác! Đem những này hắc quan trong đêm chứa lên xe chở đi! Đều cho ta cẩn thận một chút!"

Tô Vân trong lòng giật mình.

Thiếu nữ Ngô Đồng thản nhiên nói: "Có lẽ căn bản không cần chờ thời gian nửa năm, ngươi ta liền có thể phân ra đánh cược thắng thua."

Tô Vân lẩm bẩm nói: "Nhân tính, thật chẳng lẽ không đỡ nổi một đòn…"

Thiếu nữ Ngô Đồng cười nhạo một tiếng, đi thẳng về phía trước: "Nhân tính khi nào cứng chắc qua? Điểm này, ta tốt nhất thế cũng đã biết. Chỉ có ngươi dạng này mao đầu tiểu tử còn tin tưởng vững chắc nhân tính. Những người này làm ra chém giết, còn biết đẩy tới trên đầu của ta, đối với người ngoài bày tỏ là ta mặc cho tro tàn quái đồ sát dân chúng, cầm ta đầu đi tế cờ!"

Tiêu Thúc Ngạo vội vàng đuổi theo nàng.

Cái kia trung niên thợ mỏ thấp giọng nói: "Ta chỉ có thể đem ngươi đến nơi này, phía trước đi sâu tro tàn sơn nội bộ, ta không cách nào khống chế người này tiến vào bên trong. Ta đi điều tra tro tàn quái bị mang đến nơi nào, chính ngươi cẩn thận làm việc, không muốn liên lụy đến ta!"

Tô Vân yên lặng gật đầu.

Cái kia thợ mỏ đột nhiên tinh khí thần biến đổi, mờ mịt gãi đầu một cái, quan sát bốn phía, hồn nhiên không biết bản thân tại sao lại ở đây.

Sóc Phương thành thượng sứ dùng chính là một loại khống chế tinh thần pháp thuật, khống chế nhất cử nhất động của hắn mỗi tiếng nói cử động, thượng sứ không còn khống chế, cái kia thợ mỏ liền sẽ tỉnh lại.

Tô Vân cất bước đuổi theo Ngô Đồng cùng Tiêu Thúc Ngạo, trở về nhìn về phía trên quảng trường ngay tại chứa lên xe cái kia từng cái to lớn hắc quan, trong lòng yên lặng nói: "Nhân tính, chống lại khảo nghiệm hay không…"

Chương 92 : Đại Thánh linh binh

Chương 92: Đại Thánh linh binh

Ngọn núi nội bộ, tro tàn đèn ánh sáng đem nơi này chiếu sáng giống như ban ngày đồng dạng, Tô Vân cùng Ngô Đồng, Tiêu Thúc Ngạo xa xa liền nhìn thấy một bức hùng vĩ tường xuất hiện tại bọn họ phía trước, có mười mấy cái linh sĩ cùng tây tịch tiên sinh trang phục người đứng tại dưới tường.

Tường cao hơn ba mươi trượng, dưới tường người lộ ra cực kỳ nhỏ bé.

Chính là bức tường này, ngăn chặn người nhà họ Đồng đường đi.

"Bức tường này đằng sau, hẳn là ba mươi sáu phúc luân chỗ đối ứng trung ương đại điện, là toà này tro tàn thành người thống trị chí cao chỗ ở!"

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, suy tư nói: "Cũng tức là nói, trong điện có một vị cái gọi là thượng cổ Thần Vương!"

Người nhà họ Đồng mục đích, chính là vì đào ra tôn này thượng cổ Thần Vương, đem hắn bỏ vào trong quan tài vận chuyển về nơi khác, đáng tiếc ở đây gặp được Lâu Ban phong ấn.

Lấy Sóc Phương học cung tại kiến trúc học thượng nội tình, bọn họ không cách nào phá giải Lâu Ban phong ấn, cho nên thừa dịp nghỉ đông mời tới Tây đô Thái Học viện lão sư.

Tô Vân bốn phía nhìn lại, chỉ thấy còn có một chút thợ mỏ chính là dọc theo tại lấy tường bốn phía gõ gõ đập đập, thử đem bức tường bốn phía tro tàn dọn dẹp đi ra, tìm kiếm phải chăng còn có mặt khác con đường.

Bức tường này bốn phía đã bị hắn bọn họ thanh ra tới rất lớn một phần không gian, lộ ra mặt khác bức tường.

Nói là tường, thực ra càng giống là cái vuông vắn hộp!

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, gỗ hộp biến thành Giao Long ở trên người hắn di động thoáng cái, cái này chặn vuông vức tường, cùng Lâu Ban cho hắn gỗ hộp đồng dạng, chẳng lẽ nói gỗ hộp chính là bức tường này chìa khoá?

Thiếu nữ Ngô Đồng mang theo Tiêu Thúc Ngạo cùng Tô Vân đi ra phía trước, tiến đến trong đám người, Tô Vân kinh ngạc không thôi, cái này nhân ma thiếu nữ thật có chút bản lĩnh.

Bất luận Đồng gia vẫn là Sóc Phương học cung, hoặc là vị kia Tây đô tới tiên sinh, đều là cực kỳ lợi hại cao thủ, nhưng mà thiếu nữ Ngô Đồng mang theo Tô Vân cùng Tiêu Thúc Ngạo chui vào trong đám người, những cao thủ này vậy mà giống như là không có phát hiện bọn họ!

"Các ngươi đang làm cái gì?" Thiếu nữ áo đỏ tràn đầy phấn khởi hỏi bên cạnh một vị Đồng gia linh sĩ.

Tô Vân âm thầm thay nàng bóp một cái mồ hôi lạnh, nhưng mà cái kia Đồng gia linh sĩ nhưng giống như là gặp người quen biết cũ, không có nửa điểm đề phòng, thấp giọng nói: "Bức tường này đằng sau có bảo vật, chúng ta tại phá giải bức tường này."

Ngô Đồng còn chờ hỏi lại, đột nhiên Đồng Khánh La ánh mắt âm u tĩnh mịch quét tới, vội vàng im miệng.

Tô Vân bị hắn sáng như tuyết ánh mắt đảo qua, trước mắt trắng lóa như tuyết, hầu như không nhìn thấy bất kỳ vật gì, trong lòng không khỏi xiết chặt, nhưng kỳ quái là, Đồng Khánh La cứ việc ánh mắt sắc bén vô cùng, nhưng phảng phất không nhìn thấy bọn họ đồng dạng, lại thu hồi ánh mắt.

Tô Vân không khỏi kinh ngạc, nhìn về phía thiếu nữ Ngô Đồng, thầm nghĩ: "Cái này nhân ma cô nương, thật hắn là thật tốt nghiên cứu một chút. Chẳng qua nếu như ta nói muốn nghiên cứu nàng, nàng hơn phân nửa muốn cùng ta liều mạng…"

Cái kia hơn mười vị Sóc Phương học cung tây tịch tiên sinh đang đứng tại đây bức tường phía trước, có đang thương thảo đối sách, có thì tại thử nghiệm thôi thúc tính linh thần thông khắc chế bức tường này.

Chỉ thấy bên trong một cái tây tịch tiên sinh hướng bức tường đi tới, trầm giọng nói: "Họa Bích tiên sinh, bức tường này là có người dùng kiến trúc chi học chế tạo tính linh thần binh, dùng để phong ấn toàn bộ đại điện. Có người trước chúng ta một bước đào được nơi này, lo lắng chúng ta đi vào trong điện, cho nên bố trí xuống phong ấn!"

Đỉnh đầu của hắn, đủ loại gạch ngói trùng điệp bay ra, đương đương hướng bức tường kia đánh tới, lấy bản thân thần thông hình thành gạch ngói tới thay thế bức tường kia gạch ngói.

"Ta lấy thay thế pháp tới phá giải người này lưu lại tính linh thần binh, có thể tiến vào bên trong!"

Vị kia tây tịch tiên sinh hiển nhiên là Sóc Phương học cung tiên sinh, rất là tự tin, đối vị kia Tây đô tới Thái Học viện Họa Bích tiên sinh có chút không phục, muốn đang vẽ bích tiên sinh phía trước bày ra bản lãnh của mình, cười ha ha nói: "Sóc Phương chính là Lâu Ban Lâu thiên sư quê quán, Sóc Phương

kiến trúc thần thông, cũng không yếu hơn Tây đô Thái Học viện! Họa Bích tiên sinh, ngươi nhìn ta thủ đoạn thế nào?"

Hắn tận lực tiến lên, bản thân thần thông thay thế đi gạch ngói càng ngày càng nhiều, chỉ thấy bức tường kia tường vậy mà tại hắn thần thông bên dưới chậm rãi lui về phía sau.

Tô Vân ngưng mắt quan sát, chỉ thấy bức tường kia kỳ lạ trong vách tường gạch đá đang không ngừng bản thân thay đổi thứ tự cùng hình dáng, đấu củng biến hóa, trụ phường biến hóa, dực chuyên biến hóa, cực kỳ phức tạp.

Loại biến hóa này là kiến trúc hình dáng bên trên biến hóa, từ phi chuyên hóa thành miệng giếng phường, từ lệnh củng hóa thành luân phiên đấu, từ đầu cột hóa thành giác xà nhà.

Cái này khảo nghiệm là kiến trúc thần thông, cùng với không gian thay thế, không gian khả năng tính toán.

Không chỉ có như vậy, những biến hóa kia bên trong chuyên, củng, đấu, phường từng cái tỏa ra làm người sợ hãi chấn động, hiển nhiên đều là linh binh hình dáng, ở tại sắp uy năng bộc phát biên giới!

Tô Vân đối với cái này một chữ cũng không biết, trong lòng chỉ có kính sợ.

Vị kia tây tịch tiên sinh bản lĩnh bất phàm, một bên tính toán, một bên tiến lên, dùng bản thân khí huyết biến thành gạch đá thay đổi chuyên củng đấu phường hình dáng, để bức tường này hóa thành linh binh không cách nào nở rộ uy lực.

Theo hắn tiến lên, chỉ thấy bức tường kia tường biến hóa càng nhanh, càng thêm kịch liệt, đã không đơn thuần là đấu củng biến hóa, dần dần từ một bức tường hóa thành một tòa nhà, một ngôi đại điện, một đạo hành lang.

Bất luận nhà vẫn là đại điện, hành lang, giếng trời, thuyền hoa, đều là linh binh hình dáng, biến hóa càng ngày càng phức

tạp, linh binh uy lực cũng là càng ngày càng cường đại!

Vị kia tây tịch tiên sinh nhất định phải tại trong điện quang hỏa thạch tìm kiếm được chỗ sơ hở, thay thế đi gạch đá, buộc bức tường này biến thành linh binh không cách nào phát huy ra uy lực.

Bức tường tiếp tục biến hóa, hắn liền có thể tại biến hóa trong nháy mắt tiến lên, không ngừng đi vào bị phong ấn đại điện.

Cái kia tây tịch nhưng cũng lợi hại, không hổ là Sóc Phương học cung lão sư, đi bảy bước, đi vào hành lang bên trong, lúc này mới trí tuệ cùng tuyệt, la lên: "Ta học vấn không đủ! Ai tới thay ta?"

Hắn vừa dứt lời, mặt khác tây tịch còn chưa kịp giúp đỡ, liền tăng trưởng hành lang bên trong ánh sáng bắn ra, một tiếng nổ vang, cái kia tây tịch máu thịt vỡ vụn, chỉ còn lại có một bộ xương trắng đứng tại dưới hiên.

Gạch ngói tầng tầng lớp lớp hướng về phía trước trải đến, trong khoảnh khắc liền đem bộ bạch cốt kia bao phủ.

Bức tường lại đẩy về trước mặt mọi người.

Bức tường kia tường phía trước, Sóc Phương học cung phần đông tây tịch tiên sinh sắc mặt nghiêm nghị, đột nhiên một vị nam tử trung niên cười lạnh nói: "Sóc Phương học cung tây tịch, thế mà còn có mặt mũi nói Lâu Ban Lâu thiên sư là Sóc Phương người, nhưng ngay cả bức tường này là Lâu thiên sư tính linh thần binh cũng nhìn không ra, thật sự là làm trò hề cho thiên hạ, chết chưa hết tội!"

Những cái kia Sóc Phương học cung tây tịch tiên sinh bi phẫn không tên, bọn họ đều là trong học cung dạy dỗ kiến trúc môn này tân học, Lâu Ban lại là Sóc Phương người, lại không

nghĩ rằng bị bức tường này ngăn lại đường, còn muốn bị cái này Tây đô tới Họa Bích tiên sinh liên tục đùa cợt.

Từ lúc bị bức tường này vây khốn đến nay, Sóc Phương học cung đã liên tục hao tổn hơn mười vị tinh thông kiến trúc tân học sĩ tử, còn có ba vị tây tịch cũng táng thân tại trong vách tường.

Đồng Khánh La ho khan một tiếng, trầm giọng nói: "Họa Bích tiên sinh, bức tường này là Lâu thiên sư tính linh thần binh?"

Vị kia Họa Bích tiên sinh là cái tướng mạo phong lưu trung niên nhân, mắt như trăng sao, rất là tuấn lãng, nói: "Bảo vật này tên là Trần Mạc Thiên Không, là Lâu thiên sư tính linh thần binh. Năm đó Lâu thiên sư chôn cất lúc, vẫn là chúng ta Thái Học viện tiền bối đem hắn đưa đến Thiên Thị Viên an táng, lúc ấy không có phát hiện món bảo vật này."

"Trần Mạc Thiên Không?"

Sóc Phương học cung tây tịch các ngài vừa mừng vừa sợ, nhìn về phía bức tường này, lộ ra tham lam vẻ khát vọng.

Tu luyện kiến trúc kiến trúc chi học linh sĩ, không có không biết Trần Mạc Thiên Không.

Rất nhiều kiến trúc linh sĩ cả đời nguyện vọng lớn nhất, chính là tận mắt nhìn đến Lâu Ban Lâu Thánh Nhân Đại Thánh linh binh, Trần Mạc Thiên Không!

Tin đồn cái này Đại Thánh linh binh vô thường hình, vô thường trạng thái, tựa như trên không cát bụi, bị gió thổi qua hình thành thiên mạc!

Trần Mạc Thiên Không bởi vậy đặt tên.

Còn có tin đồn nói, cái này Đại Thánh linh binh có thể biến hóa thành đủ loại kiến trúc, lầu vũ tháp chuông cung điện bảo

cung những vật này, thần diệu khó lường, mỗi một loại bảo vật đều nắm giữ khác biệt uy năng.

Nó thậm chí có thể hình thành một mảnh kiến trúc, để cho người ta ở bên trong đó, kiến trúc này bên trong cái gì cần có đều có, tất cả đều có thể để kiến trúc tự mình hoàn thành, có thể nói là cơm tới há miệng áo đến thì đưa tay.

Nó cũng có thể là thế gian kinh khủng nhất lao ngục, đáng sợ nhất lồng giam, nhất không thể phá vỡ cứ điểm, cường đại nhất công thành lợi khí!

Lâu Ban chưa bị Đông đô đại đế phong thánh, lấy thiên sư quy định chôn cất, nhưng hắn linh binh Trần Mạc Thiên Không, lại là công nhận Đại Thánh linh binh!

Lúc trước, bọn họ ai cũng không có hướng Trần Mạc Thiên Không bên trên muốn, dù sao đó là trong truyền thuyết Thánh Nhân linh binh, Thánh Nhân sau khi chết khẳng định sẽ bị thế gia cất giữ, làm sao có thể bị chôn ở tro tàn trong núi?

Đồng Khánh La sắc mặt biến hóa: "Đại Thánh linh binh! Nếu như có thể có được bảo vật này, ta tại gia tộc bên trong địa vị…"

Vị kia Họa Bích tiên sinh nho nhã đẹp đẽ, thản nhiên nói: "Chúng ta Thái Học viện cùng Lâu Ban thiên sư nguồn gốc rất sâu, năm đó Lâu thiên sư thờ Nguyên Đế lệnh, chế tạo thành Đông đô, xây xong sau đó, Nguyên Đế liền đem kinh thành từ Tây đô dời đến Đông đô. Lúc ấy đi theo thiên sư xây dựng Đông đô sĩ tử, về sau đều trở thành một đời mọi người, mà Lâu Ban lúc ấy dạy dỗ những này sĩ tử học đường, cũng đã thành kiến trúc học chí cao Thánh địa, đây cũng chính là Thái Học viện bên trong kiến trúc viện. Kiến trúc một đạo, tự Thái Học viện lúc đầu, truyền khắp cả nước, lúc này mới trở thành một đại hiển học."

Hắn liếc rất nhiều Sóc Phương học cung tây tịch liếc mắt, nói: "Lâu thiên sư mặc dù là Sóc Phương người, nhưng kiến trúc kiến trúc chi đạo, cùng các ngươi Sóc Phương không liên quan."

Những cái kia tây tịch tiên sinh xấu hổ không thôi.

Đồng Khánh La nói: "Họa Bích tiên sinh, cái này Trần Mạc Thiên Không nên như thế nào thu?"

"Thu?"

Cái kia Họa Bích tiên sinh cười nói: "Đại Thánh linh binh, Đồng gia cũng dám muốn? Đây là Lâu thiên sư bảo vật, đương nhiên là muốn lên giao nộp quốc khố sung công. Hoàng đế nói cho ai liền cho ai."

Đồng Khánh La trong mắt lóe lên một vệt hung quang, Họa Bích tiên sinh lại không có chú ý tới, thẳng nói: "Trần Mạc Thiên Không là dùng Lâu thiên sư mười hai chân pháp luyện chế mà thành, mười hai chân pháp là mười hai loại cơ sở kiến trúc kiến trúc chi đạo, cũng là phương pháp luyện khí. Lâu thiên sư mặc dù là kiến trúc kiến trúc bên trên Thánh Nhân, nhưng mà tại luyện khí bên trên hắn cũng là đương thời đại tông sư!"

Tô Vân hiếu kỳ nói: "Cái gì là Lâu thiên sư mười hai chân pháp?"

Mọi người nhao nhao hướng hắn nhìn tới, Tô Vân sợ hết hồn, lại thấy mọi người vẻ mặt trở nên hoảng hốt, nhao nhao dời đi ánh mắt.

Họa Bích tiên sinh tiếp tục nói: "Mười hai chân pháp liền ghi lại ở quan học kiến trúc tài liệu giảng dạy bên trong, gọi là Lâu Ban sách, ngươi cái này sĩ tử, khẳng định khi đi học không có nghiêm túc nghe giảng!"

Tô Vân vội vàng lấy khí huyết thôi thúc Văn Xương học cung Văn Xương lệnh, hắn Linh giới bên trong, nội tâm phía trước hiện ra đủ loại thư tịch, hắn nội tâm nhẹ nhàng phất tay, kiến trúc học Lâu Ban sách liền rầm rầm lật qua lật lại lên, phía trên quả nhiên có Lâu thiên sư mười hai chân pháp!

Tô Vân trong lòng xấu hổ, những sách này, thật sự là hắn không có nhìn qua.

Hắn lại không có nghĩ tới, hắn vừa mới nhập học, còn chưa chính thức nhập học, tự nhiên không thể học qua.

Hắn tinh tế kiểm tra Lâu Ban trong sách ghi lại mười hai chân pháp, chỉ nghe Họa Bích tiên sinh tiếp tục nói: "Mười hai chân pháp chia làm tài, độ, đấu, củng, thừa, lương, trụ, cử, chiết, lực, phong, luyện. Cái này mười hai phương pháp tạo thành Trần Mạc Thiên Không. Tài, là kiến trúc kiến trúc chi vật liệu!"

Bàn tay hắn kề sát ở phương trước mặt vuông vức đang bức tường kia trên tường, chỉ thấy bức tường lui về phía sau, từng khối gạch vuông từ trong vách tường lộ ra đi ra, Họa Bích tiên sinh rút ra một viên gạch, nói: "Khối này gạch là do vô số nhỏ bé nhất hình lập phương tạo thành, mắt thường hầu như không cách nào nhìn thấy, bởi vậy được gọi là trần."

Trong tay hắn gạch vuông đột nhiên vỡ đi, hóa thành nhỏ bé hạt cát chảy về phía bức tường.

Họa Bích tiên sinh bàn tay mở ra, bên trong cất giấu một hạt bụi nhỏ, nói: "Độ, là đo lường, xác định kiến trúc cơ sở nhất tài liệu rất nhỏ số. Ta đem Trần Mạc Thiên Không rất nhỏ số phóng đại cho các ngươi nhìn!"

Hắn một cái tay khác nâng lên, bàn tay nắm quyền, đột nhiên năm ngón tay giang rộng ra, chỉ thấy hắn nâng lên bàn tay kia trên không, một cái nho nhỏ hình lập phương đột nhiên

biến lớn lên, tại hắn trên lòng bàn tay mới không ngừng xoay tròn!

Mọi người không khỏi ngạc nhiên, ánh mắt bên trong tràn đầy đối Trần Mạc Thiên Không kính sợ.

"Mười hai chân pháp bên trong tài liệu cùng đo lường, là chính yếu nhất!"

Họa Bích tiên sinh nói: "Biết hắn tài liệu, mới biết hắn hạn mức cao nhất! Biết hắn đo lường, mới biết hắn đại khí! Mặt khác, đấu, củng, thừa, lương, trụ, cử, chiết, lực, phong, luyện, đều là kỹ xảo."

Tô Vân lòng có sở ngộ, được lợi không cạn, kích động đến liên tục gật đầu.

Tiêu Thúc Ngạo sắc mặt cổ quái liếc hắn hai mắt, hướng bên cạnh đi một bước, xấu hổ với hắn cái này không có học vấn linh sĩ làm bạn.

Họa Bích tiên sinh đi về phía bức tường kia đi tới, trầm giọng nói: "Đi theo ta!"

Mọi người nhao nhao đuổi theo hắn, Đồng Khánh La ánh mắt lấp lóe, nói: "Đồng Hiên, ngươi lưu lại trấn thủ. Đêm nay không yên ổn, có người chui vào trong thành làm loạn."

Nho sĩ Đồng Hiên trong lòng có chút không cam lòng, nhưng cũng đành phải đồng ý.

Họa Bích tiên sinh một bên phá bích, hướng trong tường đi tới, một bên kỹ càng giảng giải Lâu thiên sư mười hai chân pháp.

Tô Vân kích động không thôi, một bên lật xem Lâu Ban sách, vừa hướng so sánh Họa Bích tiên sinh thủ pháp, học tập mười hai chân pháp quả nhiên tiến cảnh thần tốc!

Họa Bích tiên sinh cũng là một cái kiến trúc kiến trúc mọi người, hắn phá giải Trần Mạc Thiên Không thủ pháp cùng Lâu Ban sách xác minh lẫn nhau, để Tô Vân được lợi rất nhiều.

Mọi người đi sâu bức tường hơn mười bước, chỉ thấy trong tường bốn phía kiến trúc không ngừng biến hóa, từ tường hóa thành nhà, từ nhà hóa thành đại điện, từ đại điện hóa thành hành lang, từ hành lang hóa thành phi kiều, từ phi kiều hóa thành thuyền hoa.

Họa Bích tiên sinh mang theo bọn họ xuyên qua, ngắn ngủi phút chốc, lại giống như là tại trong tường đi cách xa mấy dặm gần!

Đột nhiên, bọn họ xuất hiện tại một tòa ngay ngắn chỉnh tề đại điện bên trong, đại điện không có vật khác, chỉ có không trung chỗ có một cái khung trang trí.

Đồng Tú Thanh cùng rất nhiều Đồng gia linh sĩ cùng Sóc Phương học cung tây tịch tiên sinh cũng theo tới, nhìn thấy Họa Bích tiên sinh thần thông xuất thần nhập hóa, trong lòng khâm phục không thôi.

Thiếu nữ Ngô Đồng cũng âm thầm gật đầu: “Cái này gọi Họa Bích đại sĩ, quả thực có chút bản lĩnh…”

Nàng vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên khung trang trí bên trong một đạo hào quang bắn ra, đánh vào Họa Bích tiên sinh đỉnh đầu, Họa Bích tiên sinh đầu tại chỗ bốc hơi, chết oan chết uổng, chỉ để lại một mặt kinh hãi mọi người!

Trạch Trư: Chư vị, ổn định, nếu như lại, không nên đi ra ngoài, dâng lên bốn ngàn chữ đại chương! Còn có còn có, nhớ tới cho Lâm Uyên Hành bỏ phiếu, cho lần sờ tiểu tỷ tỷ điểm khen ~

Chương 93 : Nhân tính lập lòe

Chương 93: Nhân tính lập lòe

Tô Vân ngay tại lật xem Lâu Ban sách, đối chiếu Họa Bích tiên sinh thần thông, lại thấy Họa Bích tiên sinh thi thể không đầu loạng choà loạng choạng, nhào tới trên mặt đất.

"Hắn nương tư tặc…" Tô Vân khép sách lại, nông thôn thiếu niên không chịu được tuôn ra một câu chửi bậy.

Họa Bích tiên sinh thi thể ngã xuống đất lúc phát ra tiếng vang đem mọi người giật mình tỉnh giấc, một vị Đồng gia linh sĩ giọng the thé nói: "Họa Bích tiên sinh chết rồi, ai mang bọn ta ra ngoài?"

Một cái khác Đồng gia linh sĩ gào khóc: "Chúng ta cũng phải chết ở nơi này!"

Thiếu nữ Ngô Đồng giận dữ, trở tay chính là một bàn tay vỗ trên mặt của hắn, lớn tiếng quát tháo: "Im miệng! Không muốn khóc sướt mướt cho lão nương thêm phiền phức!"

Cái kia Đồng gia linh sĩ bị nàng quạt một bạt tai, ngừng khóc gáy, bụm mặt nói: "Tiền bối dạy phải."

Hắn căn bản không biết thiếu nữ Ngô Đồng là ai, cũng không biết là ai đem nàng mời tới, chỉ biết là người này có thể tin cậy.

Còn những người khác đối với thiếu nữ Ngô Đồng ấn tượng cũng là như vậy, còn thiếu nữ Ngô Đồng lớn lên là cái

dạng gì, là nam hay là nữ, liền không người nào biết, bọn họ chỉ biết là có như vậy cái lấy người có thể tin cậy.

Đây mới là nhân ma Ngô Đồng chỗ đáng sợ, cho ngươi căn bản không biết đi nghi ngờ nàng.

"Tiền bối nói đúng!"

Đồng Khánh La vị này đại cao thủ cũng trong lúc vô tình bị Ngô Đồng mê hoặc, hét to một tiếng, trấn trụ toàn trường, trầm giọng nói: "Chư vị, các ngươi đều là tinh tu Lâu Ban sách linh sĩ, tiên sinh! Họa Bích tiên sinh biết, các ngươi cũng toàn bộ đều biết! Họa Bích tiên sinh có thể làm được, các ngươi cũng có thể làm được! Bây giờ không phải là khóc sướt mướt thời điểm, giữ vững tinh thần đến, phá giải cái này Trần Mạc Thiên Không!"

Một cái linh sĩ run giọng nói: "Họa Bích tiên sinh chết rồi…"

"Chờ một chút!"

Một vị tây tịch tiên sinh cất cao giọng nói: "Các ngươi phát hiện ư? Tòa đại điện này khung trang trí tại đánh giết Họa Bích tiên sinh sau đó, cũng không hề biến hóa, Đại Thánh linh binh uy lực cũng chưa từng thôi thúc, cái này khiến ta nhớ tới một việc!"

Mọi người an tĩnh lại, nhao nhao hướng hắn nhìn lại.

Đồng Khánh La khích lệ nói: "Tông tiên sinh nói tiếp!"

Vị kia tông tiên sinh tiếp tục nói: "Ta nghĩ đến hiến tế. Tại người cổ đại bọn họ chế tạo thành mới lúc, đều phải giết chết tù binh, nô lệ hoặc là tử tù, chôn ở dưới thành, tiếp đó tại trên thi thể xây thành trì. Cái này gọi hiến tế. Lâu thiên sư Trần Mạc Thiên Không chính là Đại Thánh linh binh, bản lãnh của chúng ta khó địch nổi Họa Bích tiên sinh, tự nhiên khó mà phá

giải Đại Thánh linh binh. Bởi vậy muốn đi ra Trần Mạc Thiên Không, biện pháp đơn giản nhất chính là hiến tế!"

Hắn sắc mặt lành lạnh, nhìn chung quanh một vòng: "Đây cũng là biện pháp duy nhất! Trần Mạc Thiên Không mỗi biến hóa một lần, chúng ta hiến tế một người, dùng máu của hắn để Trần Mạc Thiên Không biến hóa mà thành linh binh sẽ không bộc phát."

Đồng Khánh La cùng ánh mắt của mọi người dần dần sáng lên.

Vị kia tông tiên sinh đếm, nói: "Chúng ta bây giờ có bốn mươi sáu người, nói cách khác, chúng ta có thể chống nổi Trần Mạc Thiên Không bốn mươi lăm lần biến hóa. Bốn mươi lăm lần biến hóa sau đó, nếu như người cuối cùng vẫn không thể nào đi ra Trần Mạc Thiên Không, như vậy liền sẽ toàn quân bị diệt."

Một vị khác Sóc Phương học cung tây tịch tiên sinh nói: "Ta vừa rồi tính toán qua, Họa Bích tiên sinh mang theo chúng ta đi vào tường bên trong, cùng đã trải qua hai mươi ba lần biến hóa. Chúng ta chỉ cần đi trở về, hiến tế hai mươi hai người, liền có thể sống mà đi ra Trần Mạc Thiên Không!"

Đồng Khánh La khóe mắt run lên, âm thanh khàn giọng nói: "Nếu như chúng ta tiếp tục tiến lên đâu?"

Mấy vị kia Sóc Phương học cung tây tịch tiên sinh lắc đầu nói: "Vậy thì không biết cần trải qua mấy lần biến hóa. Có khả năng bước tiếp theo liền có thể đi ra Trần Mạc Thiên Không, đi vào thượng cổ đại điện, cũng có khả năng chúng ta bị chết chỉ còn lại có một người, cũng không có đi ra ngoài…"

Mọi người trầm mặc xuống, không có người nói chuyện.

Đi trở về, hiến tế hai mươi hai người.

Hiến tế cái này hai mươi hai người là ai?

Ai cam tâm tình nguyện đứng ra hiến tế bản thân?

Chỉ sợ ở đây không người nào nguyện ý đứng ra hi sinh chính mình!

Còn đi về phía trước vẫn là hướng về phía sau đi, ngược lại không có trọng yếu như vậy.

Tô Vân quan sát người chung quanh, trong lòng yên lặng nói: "Đây cũng là một cái Táng Long lăng án, tuyết lớn ngập núi, nhân tính chém giết lẫn nhau, nhân ma tại trong âm u sinh trưởng… Thế nhưng là, lần này nhân ma ngay tại bên cạnh ta, căn bản không có đi mê hoặc những người này, vì sao sẽ còn xuất hiện chuyện như vậy?"

Đột nhiên, Đồng Khánh La vẻ mặt tươi cười, nhìn chung quanh một vòng, cười ha ha nói: "Ở đây có chúng ta Đồng gia linh sĩ, cũng có học cung tiên sinh, còn có mời tới ba vị tiền bối."

Trí nhớ của hắn đã bị thiếu nữ Ngô Đồng bóp méo, chỉ coi Tô Vân ba người là mời tới tiền bối.

"Như vậy chúng ta lợi dụng thực lực làm chủ, thực lực mạnh nhất, hữu dụng nhất người, bảo lưu lại đến, thực lực yếu, vô dụng, trước hiến tế ra ngoài."

Đồng Khánh La nụ cười trên mặt càng nhiều, hầu như giống như là nở rộ hoa đồng dạng gạt ra, cười tủm tỉm nói: "Giáo kiến trúc kiến trúc tây tịch tiên sinh hữu dụng nhất, tự nhiên muốn lưu lại, ba vị tiền bối cũng hữu dụng, cũng muốn lưu lại. Như vậy thì trước từ chúng ta Đồng gia linh sĩ bắt đầu hiến tế…"

Đồng gia cái kia hai mươi mấy vị linh sĩ bi phẫn muốn chết, một cái Đồng gia linh sĩ cao giọng nói: "Nhị gia, chúng ta là người một nhà ah! Chúng ta hẳn là đoàn kết lại, dùng học cung tiên sinh huyết tế…"

Đồng Khánh La một tay nhô ra, bắt hắn lại cái cổ, mặt mang thanh khí, điềm nhiên nói: "Im miệng! Ngươi ồn ào, liền lấy trước ngươi hiến tế!"

Hắn đem cái kia linh sĩ ném xuống đất, trong lời nói đằng đằng sát khí, lạnh lùng nói: "Các ngươi có học cung tiên sinh hữu dụng sao? Các ngươi có thể phá giải Trần Mạc Thiên Không ư? Không thể lời nói, liền câm miệng cho ta!"

Một vị Đồng gia linh sĩ phụ hoạ theo đuôi nói: "Nhị gia nói đúng! Các ngươi đều cho ta nghe nhị gia! Các ngươi càng hẳn là lo lắng, các ngươi có thể hay không xếp tới cuối cùng!"

Mặt khác Đồng gia linh sĩ nhao nhao đập Đồng Khánh La mông ngựa, đối với những khác đồng tộc bên trong người nhưng tràn đầy căm thù cùng không tín nhiệm.

Thiếu nữ Ngô Đồng hướng Tô Vân nói: "Ngươi cảm thấy Đồng Khánh La là ý định đi ra ngoài, vẫn là có ý định đi vào trong?"

Tô Vân không chút nghĩ ngợi nói: "Đương nhiên là đi ra ngoài. Đi ra ngoài chết hai mươi hai người liền có thể đi ra ngoài, còn có một nửa người sống sót. Đi vào trong, thì là cầm tất cả mọi người mệnh đi mạo hiểm!"

"Sai. Hắn sẽ đi vào trong."

Thiếu nữ Ngô Đồng lộ ra tươi cười, trong tươi cười giấu đầy mỉa mai, nói khẽ: "Hắn đi ra ngoài, liền muốn mang trên lưng hai mươi hai vị Đồng gia linh sĩ cái chết tội danh, sau khi ra ngoài thân bại danh liệt. Nhưng mà đi vào trong, nếu như có thể đi tới thượng cổ đại điện, được Lâu Thánh Nhân Đại Thánh linh binh, chết bao nhiêu người đều là đáng giá. Hắn sau khi ra ngoài, người khác sẽ còn khen hắn anh minh thần võ."

Tô Vân kinh ngạc nói: "Những này cùng tộc nhân tính mạng…"

Thiếu nữ Ngô Đồng đột nhiên cao giọng hỏi: "Nhị đương gia, chúng ta hiện tại hẳn là đi ra ngoài, hay là phải đi vào trong?"

Đồng Khánh La ha ha cười nói: "Đương nhiên là đi vào trong."

Tô Vân trong đầu ầm ầm.

"Ha ha, một trăm năm mươi năm trước Táng Long lăng, ta liền gặp qua đồng dạng một màn."

Thiếu nữ Ngô Đồng liếc nhìn hắn một cái, hạ giọng cười nói: "Kẻ này tâm địa, so nhân ma thế nào? Ta tuy là nhân ma, nhưng ta không đối người một nhà ra tay. Tiêu Thúc Ngạo bị bắt, ta còn tự thân giết hướng lao ngục, đem hắn cứu đi ra."

Nàng không có nói tiếp, nhưng Tô Vân rõ ràng nàng ý tứ.

Đồng Khánh La cách làm, còn không bằng nhân ma!

Nhân ma không đối đồng bạn ra tay, mà hắn nhưng ước gì tất cả đồng bạn đều chết ở chỗ này, không người nào biết hắn hành động, mà hắn lại có thể giẫm lên đồng bạn thi thể, được Đại Thánh linh binh, vì chính mình dương danh lập vạn!

Thiếu nữ Ngô Đồng âm thanh tại hắn bên tai vang lên, nhẹ nhàng nhu nhu, tràn đầy mị hoặc: "Nhỏ người mù, sẽ có một ngày, ngươi sẽ đối cái này thế đạo thất vọng, cùng ta đồng dạng biến thành nhân ma."

Tô Vân trước mắt hiện ra Thiên Môn trấn, Bắc Hải, cột nước, thiên ngoại thế giới, còn có Tiên kiếm.

Thiếu nữ Ngô Đồng áo đỏ như lửa, bày khắp Thiên Môn trấn nửa cái không trung, nàng giống như là chiếm cứ trong lòng của hắn ma, hướng hắn nhẹ giọng mê hoặc: "Tuổi thơ của

ngươi tràn đầy bi kịch, phần lớn là cực khổ dằn vặt, vì sao còn muốn mang trong lòng hiền lành, vì sao không cùng ta cùng một chỗ sa đọa? Sa đọa, chưa chắc đã không phải là phi thăng."

"Bởi vì…"

Tô Vân ngẩng đầu lên, nhìn lên bầu trời bên trong thiếu nữ, áo đỏ như hà, trải nửa bầu trời, nông thôn thiếu niên lộ ra một tia rực rỡ ánh nắng tươi cười: "Bởi vì có người đem ta từ bóng tối trong phần mộ kéo ra đến, dạy ta như thế nào tại trong bóng tối sống sót. Cũng bởi vì Dã Hồ tinh quái bọn họ không có bởi vì ta là người mà kỳ thị ta, ngược lại dạy ta học chữ."

"Cũng bởi vì Thiên Thị Viên yêu ma quỷ quái không bởi vì ta là người mù mà bắt nạt ta, ngược lại làm cho ta làm quen rất nhiều bằng hữu, thật lòng bằng hữu cùng một cái dưới cửa sổ đồng học. Cũng bởi vì có vài người cho dù sớm đã tử vong, cho dù làm quỷ, cũng trong bóng tối bảo vệ ta."

"Càng bởi vì có người trong bóng đêm mở ra cho ta một cánh cửa sổ, để ánh nắng có thể chiếu xuống tới!"

"Ta được đến nhiều như vậy chiếu cố, vì sao muốn giống như ngươi hóa thân thành ma?"

Tô Vân nụ cười trên mặt đột nhiên biến mất, sắc mặt lạnh lùng, nội tâm quát lớn: "Ngô Đồng, từ trong mắt của ta cút ra ngoài!"

Thiếu nữ Ngô Đồng cười nhạo một tiếng, áo đỏ cuốn một cái, từ trong mắt của hắn biến mất, âm thanh ung dung truyền đến: "Nói hay lắm! Chẳng qua ngươi ta ở giữa nửa năm cá cược, ngươi vẫn thua định!"

Tô Vân hừ một tiếng, nhưng trong lòng có chút bất an.

Trong mắt của hắn phát sinh sự tình, người ngoài hoàn toàn không biết gì cả, căn bản không biết thiếu nữ Ngô Đồng khủng

bố như thế.

Đồng Khánh La cùng những cái kia vị tây tịch tiên sinh đã bắt đầu động thủ, trong đó một vị tây tịch tiên sinh lấy bản thân tính linh thần thông xúc động tòa đại điện này khung trang trí, nhưng thấy cả tòa đại điện lập tức phát sinh thay đổi, kiến trúc chấn động kịch liệt, hình dáng nhanh chóng biến hóa!

Mọi người thừa dịp hình dáng chưa xác định thời điểm hướng về phía trước tiến đến, đợi đến Trần Mạc Thiên Không biến hóa ngừng, đó là một cái mới tính linh thần binh hình dáng, như là một tòa tháp cao.

Mọi người đứng tại tháp bên dưới, chỉ thấy tháp cao tầng tầng sáng lên, sắp nở rộ uy năng đem bọn hắn đánh giết!

Tông tiên sinh quát: "Nhị gia, huyết tế!"

Đồng Khánh La không nói lời gì liền đem vừa rồi cùng hắn tranh cãi cái kia Đồng gia linh sĩ đánh giết, cái kia linh sĩ một thân máu tươi bị giội về thân tháp!

Cái kia tháp cao bị máu tươi thoải mái, từng tầng từng tầng đã được thắp sáng thân tháp dần dần ảm đạm xuống, tông tiên sinh mừng rỡ, cười ha ha nói: "Có ích! Có ích!"

Đồng Khánh La mừng rỡ, cười ha ha nói: "Quả nhiên có ích! Ta Đồng gia linh sĩ, chết có ý nghĩa!"

Một vị Đồng gia linh sĩ vỗ tay cười nói: "Vẫn là nhị gia anh minh!"

Mọi người tiếng cười cười nói nói, nhưng không ai đi chú ý cái kia thi thể trên đất.

Tô Vân cau mày, cất bước hướng tháp cao đi tới, bước chân hắn vừa động, liền bị Đồng Khánh La đám người phát hiện, vội vàng nói: "Tiền bối chậm đã!"

Tô Vân trên người Giao Long lưu chuyển, hóa thành vô số cát bụi chảy vào lòng bàn tay phải của hắn, hóa thành một khối gỗ hộp.

Tô Vân nhẹ nhàng đẩy một cái, gỗ hộp cùng thân tháp dung hợp, trước mặt hắn, mộc tháp lập tức phát sinh biến hóa, xuất hiện một cánh cửa.

Hắn đi vào trong cánh cửa, phía sau mọi người nhao nhao vọt tới, thử xông vào cửa, lại thấy cánh cửa kia đã khép lại.

Thiếu nữ Ngô Đồng trong lòng nghiêm nghị: "Hắn giống như là cùng Trần Mạc Thiên Không dung hợp! Đúng, vừa rồi cái kia hộp gỗ nhỏ, chắc chắn là cái hộp kia tác dụng! Cái hộp kia, là mở ra Trần Mạc Thiên Không chìa khoá!"

Trong nội tâm nàng đối Tô Vân càng thêm kiêng kị: "Kẻ này đa mưu túc trí, tâm cơ sâu không lường được, thực sự thật là đáng sợ, so lĩnh đội học ca còn muốn đáng sợ! Ta thế mà còn muốn lôi kéo hắn!"

Nàng người này ma thậm chí đều có chút không rét mà run: "Hắn vẫn luôn mang theo chìa khoá, vẫn luôn tại thờ ơ xem chúng ta từng bước một hướng đi tuyệt cảnh, mà hắn thì tại âm u trong góc lộ ra nụ cười dữ tợn!"

"Hắn so ta còn giống như nhân ma!"

Nàng đột nhiên nhớ tới Thiên Môn trấn kịch biến vào cái ngày đó, Tiên kiếm đánh úp về phía Thiên Môn trấn một màn kia, không từ cái rùng mình: "Như vậy nhiều Quỷ Thần giống như tồn tại cường đại đều đã chết, thân thể hoàn toàn không có, vì sao hắn còn sống? Chẳng lẽ nói hắn đã chết, hắn nội tâm bám vào thi thể của mình bên trên, hắn thực ra cũng là nhân ma?"

Trạch Trư: Có chút muốn quan tâm, mũi lấp, ngứa, đang liều mạng uống nước.

Chương 94 : Kiếp hỏa động nhiên, thế giới đều hỏng

Chương 94: Kiếp hỏa động nhiên, thế giới đều hỏng

Trần Mạc Thiên Không trung tâm, một đám bụi trần lay động, từ vuông vức trong vách tường xông ra, mây bụi bên trong, Tô Vân bước chân đi ra.

Phía sau hắn mây bụi đi theo hắn hướng về phía trước di động, tại lòng bàn tay của hắn bên trong hóa thành một cái nhỏ khối gỗ vuông.

Tô Vân thu hồi khối gỗ, ngẩng đầu nhìn lại, thấy được cái trước thế giới lưu lại tro tàn đại điện!

Hắn giờ phút này liền thân ở toà này Thần Vương Đại Điện bên trong, giữa đại điện bị người mở ra đến, hai bên chất đầy tro tàn, rừng rực kiếp hỏa vẫn tại thiêu đốt, đem tro tàn đốt đến như là dung nham!

Trong đại điện được mở mang ra con đường hai bên, như là dung nham giống như tro tàn bên trong, mơ hồ trong đó có thể nhìn thấy từng cái dữ tợn kinh khủng quái vật đứng sừng sững ở tro tàn bên trong, thừa nhận kiếp hỏa dày vò.

Đó là từng tôn như là tượng đá giống như sừng sững tại đồng trụ cạnh hai hàng tro tàn quái!

Những này tro tàn quái so Tô Vân lần thứ nhất gặp phải cái kia tro tàn quái càng cao hơn lớn, xương cốt bên ngoài sinh trưởng, trải rộng toàn thân, máu thịt giấu ở xương phía trong.

Bọn họ trước ngực xương cốt như là bánh xe, sau lưng xương cốt giống như là vẽ ra mặt trời, mọc ra thật dài gai xương.

Trong tay bọn họ nắm từng cán so với bọn hắn còn dài hơn mâu, mũi nhọn lại là lưỡi đao, có hơi uốn lượn độ cong.

Những này tro tàn quái giống như là ở tại sâu ngủ bên trong, không có bất cứ động tĩnh gì.

Trong không khí tràn ngập một cỗ tóc bị đốt trụi mùi, rất là khó ngửi.

Sóng lửa nhiệt độ cực cao, đập vào mặt, Tô Vân thậm chí có thể cảm giác được đó là sa đoạ thiên địa nguyên khí bị nhen lửa tản ra năng lượng!

"Nếu như nói tro tàn thành là cái trước thế giới thần linh ở chi địa, như vậy tòa đại điện này, liền hẳn là Thần Vương ở chi địa!" Hắn đi lại tại hỏa diễm rừng rực tro tàn phía trước, quan sát hai bên, tro tàn bên trong từng tôn tro tàn quái có một loại khác trang nghiêm túc mục, Tô Vân thấp giọng nói: "Kiếp hỏa động nhiên, thế giới đều hỏng, quả thật như vậy. Những này tro tàn quái nếu rơi vào tay người từ tro tàn bên trong thả ra ngoài, thực lực của bọn hắn khôi phục lại đỉnh phong sau đó, sẽ có mạnh cỡ nào? Có thể cùng Thiên Tượng cảnh giới tồn tại so sánh ư?"

Hắn đối cảnh giới không hiểu rõ lắm, cũng không biết Thiên Tượng cảnh giới rốt cuộc mạnh cỡ nào.

Tô Vân đi lại tại hai hàng tro tàn quái trung ương, trong lòng không khỏi có chút không yên, những này tro tàn quái bị phong ấn ở dày nặng thiên địa nguyên khí tro tàn bên trong, vẫn tại tiếp nhận kiếp hỏa.

Không biết bọn họ có chết hay không chết.

“Lâu Ban Than Hữu giao cho ta cái chìa khóa này, nó mục đích là để cho ta tới nhìn một chút những này bị trấn áp tro tàn quái phải chăng còn có ở đây không?”

Tô Vân đi lại trong đại điện, đột nhiên đồng tử thu nhỏ lại, chỉ thấy đại điện trên không cát mịn như chảy, cuồn cuộn mà đến, vây quanh một khối to lớn tro tàn điên cuồng xoay tròn!

Khối kia tro tàn bên trong ánh lửa rừng rực, mơ hồ có thể nhìn thấy một tôn hình thể vô cùng to lớn tro tàn quái!

Trong lòng hắn chấn động mạnh: “Đây mới thật sự là tro tàn Thần Vương!”

Tro tàn cùng kiếp hỏa bên trong tro tàn quái thực sự cao lớn, uy nghiêm, mượn kiếp hỏa ánh sáng, Tô Vân có thể miễn cưỡng nhìn thấy kiếp này tro tàn quái cũng không phải là đứng tại tro tàn bên trong, mà là ngồi ngay ngắn tại chỗ đó, trong tay nắm cao lớn quyền trượng, sau lưng chỗ ngồi cũng cùng chúng khác biệt, có xe phúc hình dáng bốn mặt kéo dài sắc bén gai xương!

Hắn ngồi ở chỗ đó, thậm chí so vừa rồi Tô Vân nhìn thấy tro tàn quái còn phải cao hơn rất nhiều, Tô Vân dự tính tính toán một chút, tôn này tro tàn Thần Vương nếu như đứng dậy, chỉ sợ cùng hắn tại Thiên Thị Viên Văn Thánh miếu gặp phải cái kia khổng lồ quỷ quái không sai biệt lắm, có mười trượng trở lại cao!

“Lâu Ban Than Hữu muốn ta đến xem, chính là cái này tro tàn Thần Vương! Hắn lo lắng tôn này tro tàn Thần Vương sẽ từ hắn trấn áp xuống chạy trốn!”

Tô Vân ngước nhìn tôn này tro tàn Thần Vương, tâm thần rung động, cảm nhận được không gì so sánh nổi cảm giác áp bách!

Trước thế giới Thần Vương, lực lượng chỉ sợ là Thánh Nhân như vậy tồn tại!

Từ ngoài điện chảy tới cát mịn, chính là Trần Mạc Thiên Không cái này Đại Thánh linh binh một phần.

Trần Mạc Thiên Không cát mịn cũng không phải là thử ma diệt tro tàn hoặc là dập tắt kiếp hỏa, mà là tại bên ngoài không ngừng làm hao mòn cái kia tro tàn Thần Vương lực lượng, để kiếp hỏa lại càng dễ đem hắn luyện chết.

Nhưng mà cường đại như thế tồn tại, làm sao có thể liền như thế tử vong?

Tô Vân đột nhiên có một loại hoảng sợ cảm giác, tiếp lấy chính là bịch một tiếng chấn động, để hắn kêu rên một tiếng, thân bất do kỷ bay ngược mà đi, bay ra xa sáu, bảy trượng lúc này mới rơi xuống đất!

Hắn lộ ra vẻ kinh ngạc, đem hắn đẩy lui chính là tiếng tim đập, từ cái kia tro tàn phong ấn trên bảo tọa truyền đến tiếng tim đập!

Tro tàn Thần Vương nhịp tim!

Tôn này tro tàn Thần Vương nhịp tim rất chậm, khả năng mấy ngày thời gian mới có thể nhảy lên thoáng cái, nhưng hắn trống ngực thoáng cái nhấc lên chấn động, vậy mà có thể đem Tô Vân dạng này linh sĩ đánh bay ra ngoài, có thể tưởng tượng được thực lực của hắn là bực nào kinh người!

Nhưng mà này còn là hắn bị phong ấn dưới tình huống, nếu như hắn hấp thu đủ nhiều khí huyết, hắn thực lực chỉ sợ càng là có long trời lở đất tăng lên!

"Toàn bộ Sóc Phương thành người, đều không đủ hắn giết!"

Tô Vân cái trán toát ra mồ hôi lạnh, đột nhiên nghĩ đến quan trọng: "Nhân ma Ngô Đồng lần này tới mục đích, chỉ sợ sẽ là vì thả ra tôn này tro tàn Thần Vương, để hắn làm ra chém giết, mà nàng thì có thể nhân cơ hội tăng thực lực lên! Nàng là mượn chúng sinh ma tính đến tăng lên thực lực!"

Hắn cuối cùng nghĩ ra nhân ma vì sao mỗi lần xuất hiện đều muốn làm ra chém giết, làm ra chém giết có lẽ cũng không phải là nhân ma mục đích, nhấc lên rung chuyển bên trong mọi người khủng hoảng cùng bạo loạn, nhân tính không có hóa thành ma tính, chỉ sợ mới là nhân ma mục đích!

Nhân ma, có thể là dựa vào chúng sinh ma tính tới cấp tốc tăng thực lực lên!

Từ lúc gặp được thiếu nữ Ngô Đồng đến nay, Tô Vân liền phát hiện hành vi của nàng cử chỉ rất là quái dị, thoạt nhìn không giống như là trong truyền thuyết như vậy tội ác tày trời.

Cho tới bây giờ, hắn mới hiểu được nhân ma xử sự phong cách!

Nhưng vào lúc này, Tô Vân đột nhiên nghe được răng rắc một tiếng vang nhỏ, hắn vội vàng theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy vừa rồi cái kia âm thanh trống ngực, vậy mà đem một tôn tro tàn quái thần đem bên ngoài thân tro tàn bị phá vỡ một đường!

Kiếp hỏa từ khối kia tro tàn trong vết nứt tiết lộ ra ngoài, ngọn lửa lấp lóe.

"Nguy rồi!"

Tô Vân da đầu run lên, đột nhiên lại là răng rắc một tiếng, khối kia tro tàn vỡ ra khe hở càng lớn.

Trong lòng hắn nhảy dựng, không cần nghĩ ngợi lấy ra gỗ hộp, gỗ hộp nhanh chóng hóa thành một cái kiếm gỗ.

Tô Vân thò tay đem kiếm gỗ nắm trong tay, hơi nhún chân nhảy lên, bay lên trời!

“咙 cục cục —— “

Long ngâm từ hắn trong lồng ngực vang lên, nguyên khí của hắn tại trong tích tắc lấy vô cùng kinh khủng tốc độ vận chuyển, kéo theo thân thể huyết dịch tại trong mạch máu chảy xiết, thẳng đến cánh tay phải của hắn tay phải, cùng với trong tay kiếm gỗ mà đi!

Trong cơ thể của hắn, thân thể như là thiên địa, trong trời đất giấu hồng lô một cái, hồng lô bốn vách hiện ra Ứng Long, Khai Minh, Thao Thiết, Cùng Kỳ bốn đại thần thánh!

Nguyên khí tại đây bốn đại thần thánh hình vẽ bên trong tuôn trào không ngừng, cùng hư không bên trong thiên địa bốn loại nguyên khí xây dựng cảm ứng.

Tô Vân thậm chí cảm giác được phía sau mình dường như hiện ra bốn đại thần thánh hư ảnh, để khí huyết của hắn trở nên càng thêm cuồng bạo, khí huyết chảy xiết tốc độ càng nhanh!

Hắn vung lên kiếm gỗ, từ dưới lên trên, chém vào khối kia tro tàn khe hở!

Trong chớp nhoáng này, Tô Vân thậm chí nghe được bản thân khí huyết chảy xiết quá nhanh, truyền đến dâng trào tiếng vang, thậm chí cảm giác được cánh tay phải của mình đầu vai cơ bắp bởi vì khí huyết vọt tới quá nhanh mà thoáng cái bành trướng gấp mấy lần!

Hắn còn cảm giác được bản thân cánh tay huyết mạch đang nhanh chóng biến lớn, cánh tay cơ bắp nhanh chóng bành trướng, trở nên vô cùng tráng kiện!

Hắn cuồng bạo khí huyết thậm chí đâm rách tất cả nhỏ bé mạch máu, từ từng cái trong lỗ chân lông thẩm thấu ra.

“Từ lúc tu luyện đại nhất thống công pháp, thân thể của ta, hình như trở nên mạnh hơn!”

Trong đầu hắn đột nhiên toát ra một ý nghĩ như vậy, lúc trước hắn thi triển một chiêu này lúc, cánh tay nhỏ bé mạch máu sẽ nổ tung, để toàn bộ cánh tay máu thịt be bét, cơ bắp gân bắp thịt đều sẽ bị xé rách.

Mà bây giờ, khí huyết của hắn vận chuyển so lúc trước càng thêm cuồng bạo, thậm chí cuồng bạo gấp mấy lần, nhưng mà cánh tay phải gánh nặng lại không có lấy trước như vậy lớn.

“Chẳng lẽ là đại nhất thống công pháp tác dụng?”

Làm cỗ này khí huyết truyền lại đến Tô Vân trong tay kiếm gỗ bên trong lúc, kiếm gỗ mặt ngoài vô số cái nhỏ bé vô cùng khối lập phương mặt ngoài, từng cái kỳ dị đường vân sáng lên, để kiếm gỗ trở nên kim quang lập lòe, mặt ngoài hiện ra sắc bén vô song kiếm mang!

Một kiếm kia cắt vào tro tàn, như là mổ tại đậu phụ bên trên, như vào không có gì!

Nhưng vào lúc này, chỉ nghe một tiếng ầm vang, khối kia tro tàn nổ tung, bị phong ấn ở tro tàn bên trong tro tàn quái thân nhuộm cháy hừng hực kiếp hỏa, phá bụi mà ra!

Cái kia tro tàn quái đối đâm vào bản thân bụng tạng kiếm gỗ mặc kệ không hỏi, trong tay loan đao quyền trượng trực tiếp hướng Tô Vân đầu lâu chém xuống!

Cái này một trượng đao đánh xuống, còn chưa đi tới Tô Vân đỉnh đầu, Tô Vân liền cảm giác được trong đầu tất cả khí huyết bị áp bức đến chảy ngược, trong đầu trống rỗng!

Đây chính là trước thế giới thần thực lực!

Dù là những này tro tàn quái bị chôn ở tro tàn bên trong không biết bao nhiêu năm, bị cướp hỏa phần đốt không biết bao nhiêu năm, thực lực của bọn hắn vẫn như cũ vượt xa Tô Vân dạng này linh sĩ!

Chỉ dựa vào khí tức áp bức, hắn liền đủ để đem Tô Vân đè chết, chớ nói chi là trong tay hắn còn có tạo dáng kỳ dị trượng đao!

Tô Vân căn bản không kịp ngăn cản một đao này, chỉ có thể dốc hết có khả năng thôi thúc kiếm gỗ, thi triển ra Tiên kiếm chém yêu rồng một chiêu kia, nhưng liền xem như hắn dùng một chiêu này đem cái kia đại kiếp bụi quái chém giết, bản thân cũng sẽ bị cướp bụi quái đánh chết!

Bành!

Như bên trong bại thay đổi giống như âm thanh truyền đến, cái kia lớn tro tàn quái trượng đao chém ở một mảnh không trọn vẹn hình bán cầu màn lớn phía trên!

Tô Vân trong đầu khí huyết lần nữa vọt tới, ánh mắt khôi phục, chỉ thấy Trần Mạc Thiên Không hình thành mặt tường bay ra một đạo màn cát, ngăn tại đỉnh đầu của hắn.

Cái kia đại kiếp bụi quái đòn đánh này lực lượng cương mãnh vô cùng, đao phong bổ vào màn cát bên trên lúc, một cỗ mắt thường có thể thấy được khí lưu hiện hình cái vòng hướng bốn phương tám hướng bắn tung tóe, khí lưu đụng vào đại điện trên cây cột, phát ra vù vù tiếng vang, phảng phất vô cùng sắc bén đao chém ngang tại trên cây cột!

Tô Vân kiếm quang đem cái kia lớn tro tàn quái xé ra, nhưng mà cái kia tro tàn quái vẫn còn còn sống, vỗ cánh lui về phía sau, từ kiếp hỏa bên trong xuyên qua, biến mất tại đây tòa Thần điện âm u bên trong.

Tô Vân vẫn chưa hết sợ hãi, cẩn thận nắm chặt kiếm gỗ, dò xét bốn phía bóng tối.

Lúc này, hắn đột nhiên sinh ra một loại vô cùng cảm giác kỳ diệu.

Loại cảm giác này đến từ chưởng khống.

Hắn cảm giác được bản thân đột nhiên có thể chưởng khống bốn phía đại điện bức tường, cũng tức là Lâu Ban Đại Thánh linh binh, Trần Mạc Thiên Không!

Vừa rồi hắn đang toàn lực thôi thúc trong tay kiếm gỗ thời điểm, hắn cảm ứng được toàn bộ Trần Mạc Thiên Không, cảm ứng được Trần Mạc Thiên Không hình dáng, thậm chí cảm ứng được Trần Mạc Thiên Không cái này Đại Thánh linh binh bên trong mỗi một viên cát bụi biến hóa!

Hắn Linh giới bên trong, bản thân nội tâm phía trước, phảng phất xuất hiện vô số cát bụi hư ảnh, hắn nội tâm có thể khống chế những này cát bụi làm ra tùy ý biến hóa!

Thậm chí, tại hắn Linh giới bên trong, Trần Mạc Thiên Không hư ảnh hoàn toàn hiện ra đến, hắn có thể nhìn thấy Trần Mạc Thiên Không nội bộ biến hóa, nhìn thấy bị vây ở Trần Mạc Thiên Không bên trong Đồng Khánh La, thiếu nữ Ngô Đồng, Toàn Thôn Ăn Cơm đám người!

Hắn cảm thấy, hắn thậm chí có thể nắm giữ những người này sinh tử!

Loại này kỳ diệu cảnh tượng, như rơi mộng cảnh!

Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, Linh giới vốn chính là mộng cảnh phát sinh địa phương, linh sĩ lợi dụng Linh giới tới chưởng khống linh binh, đương nhiên là đương nhiên.

Hiện tại, Tô Vân rốt cuộc minh bạch vì sao Lâu Ban nói cái này gỗ hộp là chìa khóa.

Hắn hiện tại nắm chặt cái này viên "Chìa khoá", cảm giác tựa như là mở ra toàn bộ bảo khố, trong bảo khố tất cả bảo tàng đã xuất hiện ở trước mặt của hắn!

Hơn nữa cái này viên "Chìa khoá" thiên biến vạn hóa, có thể hóa thành khác biệt linh binh hình dáng, quả thực là huyền diệu vô cùng.

Đột nhiên, cánh chim chấn động âm thanh truyền đến, Tô Vân vội vàng nhìn lại, ánh mắt lại bị kiếp hỏa chặn lại, không cách nào nhìn thấy hỏa diễm sau đồ vật.

Sau một khắc, cánh chim chấn động âm thanh từ phía sau hắn truyền đến, Tô Vân xoay người, nhưng mà cánh chim chấn động âm thanh nhưng từ đỉnh đầu hắn truyền đến, hắn lập tức nhanh chóng lui về phía sau, ngẩng đầu nhìn lên trên.

Hắn lui về phía sau tốc độ cực nhanh, nhưng mà hắn lại không có nhìn thấy, cái kia đại kiếp bụi quái vô thanh vô tức xuất hiện ở phía sau hắn, tay chống trượng đao, trắng như tuyết con mắt chỉ có lớn chừng hạt đậu đồng tử nhìn chòng chọc vào hắn, chờ lấy hắn tự động đưa tới cửa.

Tô Vân ngẩng đầu hướng bên trên nhìn, tròng mắt lại không có động, mà là nhìn chằm chằm đối diện bức tường, trên mặt tường kiếp hỏa lay động chiếu rọi ra chính hắn cái bóng cùng một cái khác cao lớn vô cùng cái bóng.

Cái kia cao lớn cái bóng vung lên trượng đao, hướng cái bóng của hắn chém xuống!

Bành!

Tô Vân cái bóng phía sau đột nhiên nhiều ra một đóa mây cát, đem một đao này chặn lại, cùng lúc đó, Tô Vân tay phải xuyên qua cánh tay trái chỗ ngoặt, một chiêu Hòa Quang Đồng Trần thi triển đi ra!

Nhưng gặp mây cát hóa thành một vòng mặt trời, đem cái kia cao lớn cái bóng đánh cho bay lên giữa không trung, mạnh mẽ đụng vào ngôi thần điện này không trung!

Tô Vân chiêu thức biến đổi, từ Hòa Quang Đồng Trần hóa thành Nhật Nguyệt Điệp Bích Dưỡng Khí thiên Ô Phi Thỏ Tẩu, nhưng gặp từng vầng trăng sáng cùng mặt trời từ Trần Mạc Thiên Không biến thành trong vách tường bay ra, bành bành bành đánh vào không trung chỗ cái kia tro tàn quái trên người!

Tô Vân thu chiêu thức, chỉ thấy cái kia tro tàn quái từ phía trên gánh rơi xuống, lạch cạch một tiếng ném tại trước mặt hắn, trượng đao ném ở một bên.

Cái kia đại kiếp bụi quái hai tay chống địa phương, giãy dụa đứng dậy, đột nhiên mây cát hóa thành một đầu như ngọn núi nhỏ Kim Viên từ trên trời giáng xuống, một quyền đập ở trên đầu của hắn, đem hắn đầu lâu đập đến rơi vào lòng đất!

Trạch Trư: Gửi cho bạn bè Tân Ý một bản Huyền Huyễn sách mới 《 ta là thần thoại sáng thế chủ 》, giới thiệu vắn tắt: Mới đầu yến thà chỉ muốn theo như sáo lộ kích hoạt một cái hệ thống, nhưng kết quả nhưng sáng tạo ra từng cái thần thoại, Bạch Xà truyện, Thiến Nữ U Hồn, Phong Thần bảng, Tây du…

Chương 95 : Sa đọa thành ma

Chương 95: sa đọa thành ma

Bành! Bành! Bành!

Cái kia Kim Viên một quyền lại một quyền đập xuống, đập đến toàn bộ đại điện đều đang run rẩy, cuối cùng, tro tàn quái lớn không động đậy được nữa.

Chỉ thấy cái này tro tàn quái lớn bị đập đến nửa người đều ngã xuống dưới đất, nửa người trên xương cốt đứt đoạn, máu đen ùng ục ùng ục tới phía ngoài tuôn ra, rất nhanh hóa thành từng hạt tro tàn chất thành một đống.

Tô Vân thẳng người lên, trước mặt hắn khổng lồ Kim Viên cũng theo hắn mà thẳng người lên, cùng hắn động tác giống nhau như đúc.

Vừa rồi chính là Tô Vân khống chế đầu này cát bụi biến thành khổng lồ Kim Viên, đem tro tàn quái lớn tươi sống đập chết!

“Trần Mạc Thiên Không thật sự là mạnh mẽ! ”

Tô Vân thán phục, nhẹ nhàng nâng tay, chỉ thấy khổng lồ Kim Viên hóa thành cát bụi, cát bụi bên trong một bàn tay lớn bay ra, đem cái này tro tàn quái lớn thi thể kéo.

Đột nhiên, hắn cánh tay phải có chút vô lực, rủ xuống.

Vừa rồi sử dụng Tiên kiếm trảm yêu long một chiêu kia, cánh tay phải không cách nào hoàn toàn tiếp nhận cái kia đùi lực trùng kích, còn là thương tổn tới huyết mạch cùng cơ bắp.

Chẳng qua so sánh tu luyện đại nhất thống công pháp trước đó, thân thể của hắn đã tráng kiện rất nhiều!

Tô Vân tin tưởng, chỉ cần mình tu thành mười hai loại cảm ứng thiên, cùng Hồng Lô Thiện Biến dung hợp, mình tuyệt đối có thể không có chút nào trì trệ phát huy ra Tiên kiếm trảm yêu long một chiêu này toàn bộ uy lực, đồng thời sẽ không đả thương đến thân thể!

"Đáng tiếc, cái này tro tàn quái lớn bị ta đánh chết, nếu không cũng có thể đưa cho Đổng y sư, xem như ta về sau ở hắn nơi đó trị thương dược phí. " Tô Vân âm thầm tiếc hận.

Trần Mạc Thiên Không uy lực vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn, vừa rồi hắn dùng Tiên kiếm trảm yêu long cũng không có thể đem cái này tro tàn quái lớn chém giết, nhưng mà lợi dụng Trần Mạc Thiên Không, gần như là không uổng phí cái gì lực liền đem cái này tro tàn quái đánh chết.

Đây chỉ là Trần Mạc Thiên Không một phần nhỏ uy lực mà thôi.

Hắn bị vướng bởi tu vi của mình, không cách nào đem Trần Mạc Thiên Không uy lực phát huy ra, chỉ có thể điều động một phần Trần Mạc Thiên Không.

Hắn có thể cảm giác được ra, Trần Mạc Thiên Không uy lực tuyệt không phải chỉ là lấy cát bụi hóa thành đủ loại hình dáng tăng lên chiêu pháp uy lực đơn giản như vậy, món bảo vật này chân chính uy năng, chỉ sợ vượt quá tưởng tượng!

Bởi vì, ngay tại vừa rồi hắn cùng tro tàn quái lớn chiến đấu thời điểm, hắn phát giác được suy nghĩ của mình xúc giác phảng phất tại nhanh chóng hướng bốn phương tám hướng kéo dài, cùng lầu ba mươi sáu vũ quần thể phía dưới đồng trụ liên hệ với nhau!

Một khắc này, hắn thậm chí cảm giác được bản thân xúc giác đang điên cuồng sinh trưởng, cùng những cái kia đồng trụ liên kết, đồng thời thông qua đồng trụ liên tiếp đến từng tòa cao ốc nhà cao cửa rộng bên trong!

Hắn thậm chí cảm giác được toàn bộ thành thị phảng phất biến thành của hắn linh binh, hắn thậm chí có thể chưởng khống toàn bộ Sóc Phương thành lâu vũ, toàn bộ Sóc Phương thành cầu mây!

"Sóc Phương thành, nhưng thật ra là bị Lâu Ban Than Hữu luyện thành cả một cái linh binh, cái này linh binh vô cùng khó tin, mỗi một tòa lâu vũ cao ốc đều là từng cái độc lập cá thể, mỗi một đạo cầu mây cũng đều là từng cái độc lập cá thể. "

Tô Vân nhìn trong tay cát bụi dần dần hóa thành một cái nhỏ mới khối gỗ, thầm nghĩ: "Trong tay của ta cái này nhỏ mới khối gỗ, chính là mở ra Đại Thánh linh binh Trần Mạc Thiên Không chìa khoá, mà Trần Mạc Thiên Không có thể nối liền Sóc Phương thành tất cả cá thể, đem Sóc Phương thành hóa thành một cái lớn lao linh binh, trấn áp lòng đất tro tàn thành! " Hắn phun ra một ngụm trọc khí: "Nhưng mà, ai có như thế pháp lực khổng lồ, có thể thôi thúc toàn bộ Sóc Phương thành? Đem một tòa trong mây lâu vũ xem như linh binh, chỉ sợ đều có thể mệt chết Tả phó xạ nhân vật như vậy. "

Hắn lắc đầu, Lâu Ban đem toàn bộ Sóc Phương thành thống nhất thành một cái linh binh, nhưng trên đời căn bản không thể có người nắm giữ như vậy mạnh mẽ pháp lực, đem trọn tòa thành tế lên!

"Cho nên, muốn nhìn đến toàn bộ Sóc Phương thành biến thành một cái khổng lồ linh binh, bộc phát tất cả uy lực uy năng, chỉ sợ là không thể nào. "

Tô Vân không khỏi ngẩn người mê mẩn, nếu như thật có một người như vậy, đem toàn bộ Sóc Phương thành ba mươi sáu tòa lâu vũ quần thể tất cả kiến trúc uy lực uy năng, tất cả kích phát, đem Sóc Phương thành lòng đất từng cái khổng lồ đồng trụ uy lực uy năng tất cả kích phát, thật là là bực nào tráng lệ một màn?

"Không thể có pháp lực như vậy mạnh mẽ người……"

Tô Vân lắc đầu, thấp giọng nói: "Chẳng qua Lâu Ban Than Hữu ngươi cứ việc yên tâm, ta nhất định sẽ giúp ngươi tìm kiếm được một người như vậy! "

Lâu Ban lưu lại Trần Mạc Thiên Không mục đích, là tìm kiếm một cái truyền nhân trấn áp lòng đất tro tàn thành, trấn áp kiếp hỏa cùng tro tàn quái. Hắn tìm lâu không có kết quả, bởi vì Cầu Thủy Kính nguyên nhân, ngay sau đó cũng lựa chọn Tô Vân, đem mở ra Trần Mạc Thiên Không "Chìa khoá" Giao cho Tô Vân.

Nhưng Tô Vân cảm thấy, bản thân cũng không phải là thí sinh tốt nhất.

Hiện tại hắn bản thân khó đảm bảo, ngay tiếp theo nhị ca Hoa Hồ bọn họ tại Sóc Phương đi học đều nơm nớp lo sợ như giẫm trên băng mỏng, huống chi gánh vác trấn áp tro tàn thành trọng trách này?

"Mà thôi, ta rời khỏi nơi này trước, đem tro tàn quái lớn thi thể đưa đến Đồng y sư nơi đó, có thể bán bao nhiêu tiền liền bán bao nhiêu……Nguy rồi! "

Tô Vân đột nhiên sắc mặt biến hóa, hắn Linh giới trung tính linh lúc này mới chú ý tới, Đồng Khánh La, thiếu nữ Ngô Đồng đám người, vậy mà đã đi tới Trần Mạc Thiên Không biên giới!

Hắn vừa rồi hết sức chăm chú đối phó tro tàn quái, hồn nhiên không có chú ý đến mấy người này!

Đồng Khánh La cùng thiếu nữ Ngô Đồng đám người một đường huyết tế, đã đem Đồng gia linh sĩ cùng mấy cái Sóc Phương học cung tây tịch tiên sinh cũng cho đánh giết hiến tế!

Nguyên bản thêm vào Tô Vân, bọn họ tổng cộng bốn mươi sáu người, hiện tại chỉ còn lại có Đồng Khánh La, thiếu nữ Ngô Đồng, Toàn Thôn Ăn Cơm cùng Tông tiên sinh bốn người.

Những người khác, đều đã bị hắn bọn họ huyết tế cho Trần Mạc Thiên Không!

"Bọn họ phía trước tiến một bước, liền sẽ đi vào toà này thượng cổ Thần điện! "

Tô Vân vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên Trần Mạc Thiên Không hình thành bức tường tựa như trong lòng của hắn suy nghĩ như vậy, nội ngoại điên đảo, nội ngoại đổi một lần!

Tô Vân ngẩn ngơ, thở dài nói: "Thật sự là một chuyện bảo bối tốt nhi. "

Hắn cất bước đi ra ngoài, tro tàn quái thi thể thì bị cát bụi bao vây lại, đưa vào trong vách tường.

Tô Vân mới vừa đi ra bức tường kia tường, lại thấy bức tường lay động một cái, Đồng Khánh La bốn người trước sau từ tường bên trong đi ra, đột nhiên Đồng Khánh La sau lưng liệt diễm rừng rực, một cỗ hồng hoang như cự thú khủng bố khí tức phun ra ngoài, khiếp sợ mọi người!

Tô Vân còn chưa bao giờ thấy qua bá đạo như vậy khí tức, nhưng thấy Đồng Khánh La sau lưng liệt hỏa bên trong một cái tráng kiện vô cùng vuốt chim nhô ra, bắt lấy vị kia Tông tiên sinh!

Tông tiên sinh vừa sợ vừa giận, quát chói tai một tiếng, nguyên linh từ Linh giới bên trong hiện ra, không nói lời gì liền muốn thôi thúc thần thông!

Nhưng tại lúc này, Đồng Khánh La sau lưng liệt hỏa bên trong thất thải lộng lẫy lông vũ ùa đến tới phía ngoài sinh trưởng, một cái khổng lồ Tất Phương nhô đầu ra, thật dài mỏ chim hướng phía dưới một mổ, đem Tông tiên sinh nguyên linh kể cả thần thông cùng một chỗ mổ đến vỡ nát!

Tông tiên sinh cũng bị cái kia khổng lồ vuốt chim bóp tai mắt mũi miệng chảy máu không ngừng, âm thanh khàn giọng nói "La nhị gia, ngươi làm cái gì vậy……"

Đồng Khánh La sắc mặt dữ tợn, cười lạnh nói: "Tông tiên sinh, ta không hiến tế ngươi, còn có thể hiến tế hai vị tiền bối phải không? Muốn trách, thì trách đến bây giờ đều không có đi ra cái này chặn tường đổ! "

Tông tiên sinh xương cốt đùng đùng vang vọng, bị khổng lồ Tất Phương vuốt chim sinh sinh bóp gãy, cuối cùng phun ra cuối cùng một hơi: "Mẹ ngươi, đã đi ra……"

Hắn dứt lời, ngẹo đầu liền không còn khí tức.

Đồng Khánh La ngẩn ngơ, lúc này mới nhớ tới quan sát bốn phía, bọn họ đích xác không phải thân ở trong vách tường, ngược lại là đi tới phía ngoài ngoài điện trên quảng trường!

Bọn họ không có như dự liệu như vậy đi vào bốn mặt tường bên trong đại điện, ngược lại đi ra!

Đồng Khánh La vội vàng buông tay, cười theo nói "Tông tiên sinh, là ta sai rồi, mong rằng tiên sinh chớ trách. Tông tiên sinh, Tông tiên sinh……"

Tông tiên sinh thi thể lăn xuống trên mặt đất, không động đậy được nữa.

Tô Vân lặng yên vô tức đi tới thiếu nữ Ngô Đồng sau lưng, thấy thế không khỏi giật mình trong lòng.

Đồng Khánh La sau lưng cái kia Tất Phương thần điểu cho hắn một loại vô cùng hung hãn cảm giác, căn bản không giống như là nhân gian phàm chim!

Tô Vân gặp qua chân chính Tất Phương, tại Thiên môn sau thế giới, tiên mưu toan bên trong, hắn đã từng nhìn thấy qua hai con Tất Phương thần điểu sát cánh bay lượn, đối kháng thiên kiếp!

Tiên trong bức tranh thần điểu Tất Phương, cùng Đồng Khánh La sau lưng thần điểu Tất Phương, hầu như giống nhau như đúc!

Thậm chí Tô Vân chỗ quan tưởng thần điểu Tất Phương, chưa chắc có Đồng Khánh La thần thông chỗ diễn hóa thần điểu Tất Phương tinh tế, hiển nhiên, Đồng gia có người từng thấy chân chính Tất Phương!

Đột nhiên, thiếu nữ Ngô Đồng thấp giọng nói: "Đồng gia nghiên cứu qua chân chính Tất Phương thần điểu. "

Tô Vân trong lòng nghiêm nghị, hạ giọng đồng ý.

Toàn Thôn Ăn Cơm Tiêu Thúc Ngạo lúc này mới chú ý tới hắn đến, sợ chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người.

"Nhị đương gia, chúng ta đi ra tới, không có tìm đến tro tàn Thần Vương, cũng không có đạt được Đại Thánh linh binh. "

Thiếu nữ Ngô Đồng đột nhiên lên tiếng nói: "Nhị đương gia lại giết hai mươi hai vị Đồng gia thế hệ sau, hai mươi hai vị Đồng gia trăm cay nghìn đắng bồi dưỡng ra linh sĩ. "

Thanh âm của nàng mềm mại, cho người ta một loại an ủi tâm linh cảm giác, phảng phất là lẻn vào trong lòng của ngươi, đối ngươi nội tâm đối ngươi tư tưởng nói chuyện.

Tô Vân trong lòng nhất thời sinh ra một cỗ cảm giác không ổn.

Đồng Khánh La sắc mặt hôi bại, phảng phất thoáng cái già yếu xuống, lẩm bẩm nói: "Tiền bối, ta làm cái gì? Ta nên làm cái gì……"

Thiếu nữ Ngô Đồng tiếp tục nói: "Loại trừ những này Đồng gia linh sĩ, còn có mười tám vị Sóc Phương học cung tây tịch tiên sinh, bọn họ đều là Sóc Phương học cung dạy kiến trúc kiến trúc, những này tây tịch tất cả chết ở chỗ này, mới vừa rồi còn có nhiều như vậy thợ mỏ trơ mắt nhìn ngươi giết chết Tông tiên sinh. "

Đồng Khánh La trong mắt tràn đầy âm u tĩnh mịch sát khí, ánh mắt hướng trên quảng trường những cái kia đang đem hắc thạch quan hướng Phụ Sơn lưng thú bên trên vận thợ mỏ quét tới, cười hắc hắc nói: "Tiền bối, ta làm cái gì? "

Lúc trước hắn chỉ là thấp thỏm lo âu hỏi thăm, mà lần này tuy là vẫn như cũ là đang hỏi, nhưng hắn nhưng trong lòng phảng phất đã có phương pháp.

Thiếu nữ Ngô Đồng vẫn không trả lời hắn, mà là tiếp tục trình bày lợi hại, ôn nhu nói: "Họa bích tiên sinh cũng là chết ở chỗ này, cái chết của hắn tuy là không có quan hệ gì với ngươi, nhưng mà Thái Học viện sẽ đem hắn trách tội tại trên đầu của ngươi. Ngươi đại huynh Đồng Khánh Vân, hắn căn bản không biết vì ngươi tẩy thoát tội danh, bởi vì hắn tẩy thoát không được. Vì không để cho ngươi liên lụy Đồng gia, hắn chỉ có nhịn đau giết ngươi. "

"Ha ha ha ha! "

Đồng Khánh La đột nhiên cười ha hả, sắp bị điên rồi, âm thanh thảm thiết: "Ta vì Đồng gia làm qua bao nhiêu chuyện

xấu, đã làm bao nhiêu không muốn người biết hoạt động, đại huynh sao lại giết ta? Đại huynh sẽ không giết ta! ”

Sắc mặt của hắn đột nhiên âm trầm xuống, khuôn mặt dữ tợn khủng bố, tự nhủ: “Không sai, đại huynh sẽ giết ta, hắn nhất định sẽ giết ta diệt khẩu, hắn là như vậy người……”

Tô Vân nhìn thấy hắn bộ biểu tình này, không từ cái rùng mình, thấp giọng nói: “Ngô Đồng, đừng nói nữa. ”

Thiếu nữ Ngô Đồng nhẹ giọng cười nói: “Ta cũng không có mê hoặc hắn, ngươi cũng nghe đến, ta cũng không nói đến một câu mê hoặc lời nói của hắn. Ta chỉ là nói cho hắn biết lợi cùng hại, còn thế nào chọn lựa, tại chính hắn. ”

Tô Vân nhíu mày.

Thiếu nữ Ngô Đồng quả thực cũng không nói đến bất kỳ một câu mê hoặc nhân tâm lời nói!

Nhưng đây mới là đáng sợ nhất, bởi vì Đồng Khánh La càng lúc càng giống là một cái bị ma tính ma tâm khống chế ma đầu!

“Nhưng mà chuyện này còn có cứu vãn chỗ trống, hắc hắc hắc……”

Đồng Khánh La khuôn mặt càng ngày càng vặn vẹo, đột nhiên chỉ nghe một tiếng ầm vang tiếng vang, phía sau hắn nguyên khí phun ra ngoài, hóa thành rừng rực Tất Phương thần hỏa!

Cái kia Tất Phương thần hỏa chứa đựng thất sắc, nguyên bản rực rỡ vô cùng, nhưng mà giờ phút này thần hỏa nhưng tại lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được biến thành đen!

“Chỉ cần ta giết nơi này tất cả người, thả ra tất cả tro tàn quái! ”

Đồng Khánh La cất tiếng cười to, âm thanh đinh tai nhức óc, tiếng cười thảm thiết, tươi cười vặn vẹo: “Liền có thể đem những này Đồng gia linh sĩ cùng tây tịch tiên sinh chết, đẩy tới tro tàn quái trên đầu! Ha ha, khi đó liền không người nào biết bọn họ là chết trong tay ta ! ”

Phía sau hắn nguyên khí biến thành Tất Phương thần hỏa bên trong, cẩm tú đoàn đám lông vũ từ hỏa diễm bên trong xông ra, hóa thành giương cánh hơn mười trượng quái vật khổng lồ, thần điểu Tất Phương!

Thần điểu Tất Phương một thân lông vũ hoa lệ vô cùng, mà giờ khắc này Tất Phương nhưng tại biến thành đen, trở nên cùng tro tàn đồng dạng đen, cùng Đồng Khánh La sau lưng ma hỏa đồng dạng đen!

To lớn Tất Phương thần điểu vỗ cánh hí dài, hô một tiếng cánh chim màu đen mở ra, dưới cánh chim trải rộng ma hỏa.

Đồng Khánh La cả người dường như bóp méo lên, phảng phất biến thành nhân ma, phấn khởi nhìn trên quảng trường những cái kia thợ mỏ, Phụ Sơn thú cùng Đồng gia linh sĩ: “Giết sạch bọn họ! ”

Hô——

Bóng tối Tất Phương vỗ cánh bay ra, thẳng hướng quảng trường.

Trên quảng trường nhất thời hỗn loạn tưng bừng, nho sĩ Đồng Hiên lạnh lùng nói: “Nhị gia điên rồi! Chạy mau! Chạy mau ah——”

Trạch Trư:nếu như cảm thấy trong khoảng thời gian này không có sách nhưng nhìn, mọi người còn có thể nhìn một chút trên mặt ta bản《 Mục Thần Ký》, tốt nhất bản《 Nhân Đạo Chí Tôn》, viết đều rất tốt a.

Thông báo tiếp ba chuyện, trưa mai hai chương liên tục đổi mới, xế chiều ngày mai trực tiếp, buổi trưa thông báo trực tiếp thời gian, trời tối ngày mai24 đốt dựng~~. Được convert bằng TTV Translate.

Chương 96 : Kiếm gãy tro tàn sơn

Chương 96: Kiếm gãy tro tàn sơn

Cái kia trên quảng trường từng đầu Phụ Sơn thú dọc theo bị khai hoang đi ra con đường lao nhanh, từng cái thợ mỏ cũng nhao nhao hiện ra nguyên hình, biến thành từng con yêu quái, một bên gào khóc, một bên điên cuồng bỏ chạy!

Trên không bóng tối Tất Phương vỗ cánh đánh tới, lại không phải thẳng hướng bọn họ, mà là nắm lên Phụ Sơn lưng thú bên trên từng khối to lớn màu đen thạch quan, đem thạch quan bắt được trên không, ném xuống rồi!

Bành bành bành!

Từng cái hắc thạch quan đập xuống đất, thạch quan vỡ ra, trong thạch quan bị phong ấn tro tàn quái hô hấp đến không khí, từng cái nhanh chóng thức tỉnh.

Bành bịch tiếng vang không ngừng truyền đến, thạch quan lần lượt nổ tung, tro tàn quái phá quan mà ra, vỗ cánh bay lên trên không, đối những cái kia chạy trốn thợ mỏ, Đồng gia linh sĩ ra tay.

Thỉnh thoảng có người bị bắt lại, khoa tay múa chân bay lên trên không, bị gặm nuốt một thân máu thịt, mang máu khung xương bị ném xuống!

Thậm chí liền Phụ Sơn thú bậc này to lớn cự thú cũng thường thường bị ba năm cái tro tàn quái nắm lên, đưa vào trên không, không bao lâu liền bị ăn sạch!

Đồng Khánh La cười ha ha, điên cuồng thôi thúc bóng tối Tất Phương hướng trên quảng trường mặt khác hắc quan chộp tới, phá hoại những này thạch quan, thả ra nhiều hơn nữa tro tàn quái.

"Giết chết tất cả người biết chuyện, ta liền vẫn là đại huynh coi trọng nhị đương gia, ta liền vẫn là Đồng gia La nhị gia!"

Đồng Khánh La như là một cái ma vương, ma tính càng ngày càng nặng, càng ngày càng điên cuồng, âm thanh thảm thiết nhưng tràn đầy thoải mái: "Cái gọi là vết nhơ, chỉ cần không có người biết, liền không tính vết nhơ!"

Tô Vân đứng tại thiếu nữ Ngô Đồng sau lưng, trầm giọng nói: "Ngô Đồng, ngươi kiến thức rộng rãi, ngươi chắc chắn biết như thế nào mới có thể giết chết hắn, đúng hay không?"

Thiếu nữ Ngô Đồng thân thể cứng nhắc, cảm nhận được Tô Vân trong cơ thể truyền đến sát ý, hiển nhiên, nàng nếu là không nói ra thế nào giết chết Đồng Khánh La, như vậy Tô Vân nhất định sẽ xuống tay với nàng, đưa nàng diệt trừ!

Tô Vân đến từ Thiên Thị Viên khu không người, là tại yêu quái đám lý trưởng lớn, tuyệt đối sẽ không ngồi nhìn những này thợ mỏ yêu quái bị cướp bụi quái đồ sát không còn!

Nhưng mà Tô Vân nếu như đi giết tro tàn quái, như vậy Đồng Khánh La nhất định sẽ hướng hắn ra tay, cho nên Tô Vân phải giải quyết nguy cơ lần này, trước hết diệt trừ Đồng Khánh La.

Thiếu nữ Ngô Đồng khúc khích cười ra tiếng, thản nhiên nói: "Tô sĩ tử, ngươi có biết hay không, ta vì sao một mực mang theo Tiêu Thúc Ngạo? Thực lực của ta tuy là không mạnh, nhưng mà Tiêu Thúc Ngạo thực lực nhưng rất mạnh!"

Tiêu Thúc Ngạo đứng tại Tô Vân sau lưng, Long Nha kiếm nắm trong tay, chỉ vào Tô Vân sau gáy, thản nhiên nói: "Ngươi

động nàng, ngươi chết.”

“Tiêu thúc, chúng ta là đồng hương!”

Tô Vân cắn răng nói: “Những này yêu quái, cũng là chúng ta đồng hương!”

Tiêu Thúc Ngạo mặt không hề cảm xúc.

Đột nhiên, phía sau hắn bức tường kia tường bên trong có cát bụi xông ra, hóa thành một bàn tay lớn đem hắn nắm lại!

Tiêu Thúc Ngạo vừa sợ vừa giận, vội vàng lấy khí huyết thôi thúc Long Nha kiếm, Long Nha kiếm gào thét bay ra, hướng Tô Vân đâm tới, Tô Vân trong tay cát bụi di động hóa thành một cái kiếm gỗ, giơ tay lên vung lên.

Coong!

Long Nha kiếm gãy, rơi xuống đất.

“Tiểu tử thối lại đánh gãy ta kiếm!”

Tiêu Thúc Ngạo tức giận vô cùng, bỗng nhiên hóa thành Độc Giao Long, mở ra miệng lớn dính máu, trong miệng ít đi mấy viên răng rồng, xung quanh lọt gió, tức giận nói: “Chờ trở về quê hương sau đó xem ta như thế nào thu thập ngươi!”

“Tiêu thúc, chuyện này không có quan hệ gì với ngươi.”

Tô Vân khống chế Trần Mạc Thiên Không, thản nhiên nói: “Ngô Đồng, ngươi ta ở giữa lại không ngăn cản, ta một kiếm kia uy lực lại thêm trong tay kiếm gỗ, có hay không có thể đưa ngươi chém giết?”

Thiếu nữ Ngô Đồng cười nói: “Ngươi nhưng không giết được Đồng Khánh La như vậy Thiên Tượng cảnh giới đại cao thủ. Thiên Tượng cảnh giới cùng Uẩn Linh cảnh giới ở giữa, cách nhau lấy Nguyên Động, Ly Uyên cảnh giới, cho dù ngươi

thôi thúc Trần Mạc Thiên Không, ngươi có khả năng thúc giục uy lực cũng là có hạn."

Tô Vân chậm rãi thôi thúc khí huyết, trong cơ thể khí huyết bắt đầu cuồng bạo, thiếu nữ Ngô Đồng cảm nhận được hắn lạnh thấu xương sát ý, lúc này mới nói: "Nhưng mà Đồng Khánh La đã rơi vào điên cuồng bên trong, tâm cảnh của hắn xuất hiện cực lớn sơ hở, kiếp hỏa chính là nhằm vào tan vỡ tâm cảnh tạo ra phá huỷ chi hỏa."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, sau lưng bức tường đột nhiên hướng hai bên xa nhau, lộ ra màu đỏ sậm cổ xưa Thần điện.

Thiếu nữ Ngô Đồng không quay đầu lại, cười ha hả nói: "Ta cảm nhận được thượng cổ Thần Vương khí tức. Trong này quả nhiên trấn áp một vị Thần Vương, ha ha, ngươi dùng thần vương trên người kiếp hỏa nhen lửa tro tàn, vẩy vào Đồng Khánh La trên người, đừng nói hắn là Thiên Tượng cảnh giới, liền xem như Chinh Thánh cảnh giới, cũng khó thoát khỏi cái chết!"

Tô Vân quyết định thật nhanh, trong tay áo tro tàn bay ra, bị hắn nghiền nát thành bụi phấn.

Hắn khống chế Trần Mạc Thiên Không một phần cát bụi mang theo lấy tro tàn bột phấn bay về phía Đồng Khánh La. Đồng Khánh La lúc này đã rơi vào trong điên cuồng, sau lưng ma hỏa bên trong một cái lại một cái bóng tối Tất Phương vỗ cánh bay ra, đem từng cái hắc quan đập nát, hắn hồn nhiên không có chú ý tới mình trên người đã dính tro tàn.

Những này tro tàn là Tô Vân chém giết đại kiếp bụi quái sau đó lấy được tro tàn, rơi vào hắn ma hỏa bên trong, lập tức bị nhen lửa, nhưng là ngọn lửa màu đen.

Cổ quái chính là, tro tàn bị bình thường hỏa diễm nhen lửa lúc lại khiến người ta cảm thấy nguyên khí tu vi tăng lên điên cuồng, nhưng mà bị cướp lửa nhen lửa lúc, lại là một phen khác cảnh tượng.

Đồng Khánh La thân bị ma hỏa rừng rực, xông thẳng lên mới tro tàn sơn, đối trong núi trên quảng trường tất cả mọi người đại khai sát giới, nhưng vào lúc này, Tô Vân đã khống chế cát bụi đem tro tàn Thần Vương trên người kiếp hỏa dẫn tới!

Cái kia kiếp hỏa một đường theo tro tàn không ngừng thiêu đốt, đốt đến tro tàn xuy xuy vang vọng, rất mau tới đến Đồng Khánh La sau lưng!

Vù ——

Đồng Khánh La đột nhiên kêu thảm một tiếng, trên người tro tàn nhất thời bị nhen lửa, tro tàn thiêu đốt, nguyên khí của hắn cũng đi theo thiêu đốt, ngay sau đó cỗ này kiếp hỏa thoáng cái đun đến hắn Linh giới bên trong, đun đến hắn nguyên linh trên người!

Đồng Khánh La toát ra tai mắt mũi miệng bên trong kinh khủng kiếp hỏa, cả người như là trong suốt đồng dạng, trên quảng trường lao nhanh.

Tô Vân nhìn một màn này, trong lòng cũng không khỏi ngạc nhiên.

Hắn đã từng mượn tro tàn thiêu đốt lúc tản ra mạnh mẽ nguyên khí trợ giúp bản thân chiến đấu, nhưng không nghĩ qua tro tàn bị cướp lửa nhen lửa lúc lại sẽ là khủng bố như thế!

Đồng Khánh La dạng này Thiên Tượng cảnh giới đại cao thủ, lại bị đốt đến tiếng kêu rên liên hồi, không có chút nào sức chống cự!

Mấy hơi thở sau đó, Đồng Khánh La cuối cùng không chạy trốn nữa, phù phù ngã xuống đất, hóa thành một đống thiêu đốt lên tinh thể màu đen, rõ ràng là một đống tro tàn!

Mà những cái kia đánh giết mọi người, rơi vỡ hắc thạch quan Tất Phương ma chim, đã sớm tại Đồng Khánh La bị cướp lửa nhen lửa lúc trực tiếp tự sụp đổ, biến mất không thấy gì nữa.

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, lập tức điều khiển Trần Mạc Thiên Không, tại hắn nguyên khí điều khiển bên dưới, chỉ thấy Trần Mạc Thiên Không biến thành trong vách tường từng đầu thần thú giết ra, Ứng Long, Tất Phương, Khai Minh, Cùng Kỳ, Thao Thiết, còn có từng đầu Giao Long.

Tất Phương cùng Ứng Long trên không trung chém giết tro tàn quái, Khai Minh, Cùng Kỳ, Thao Thiết thì tại mặt đất đánh giết tro tàn quái.

Lấy Tô Vân thực lực bản thân, đối phó một hai con vừa mới khôi phục tro tàn quái còn mà thôi, đối phó mấy trăm con tro tàn quái, vậy thì không thể nào.

Nhưng mà đứng tại Trần Mạc Thiên Không biến thành bức tường phía trước, khống chế lấy Trần Mạc Thiên Không cái này Đại Thánh linh binh lực lượng, hắn đồng thời đối kháng cái kia mấy trăm con tro tàn quái ti không chút nào tại lời nói bên dưới!

Không chỉ có như vậy, hắn còn có dư lực khống chế nhiều hơn nữa cát bụi, đánh giết những cái kia hướng bọn họ vọt tới tro tàn quái.

Những này tro tàn quái chỉ là tiểu kiếp bụi quái, cũng không phải là trong thần điện đại kiếp bụi quái, nếu như là đại kiếp bụi quái, dù chỉ là một cái, đều cần toàn bộ tinh thần đối mặt, bằng không lúc nào cũng có thể lật thuyền trong mương.

Rất nhanh, tro tàn trong núi tro tàn quái liền bị hắn nhao nhao đánh chết, nhưng vẫn là có không ít tro tàn quái chạy ra ngọn núi này, xông vào tro tàn thành.

Đêm nay, nhất định là tro tàn xưởng không an ổn một đêm.

Tô Vân tán đi cát bụi, buông ra Tiêu Thúc Ngạo, đi ra ngoài, trầm giọng nói: "Ngô Đồng, Tiêu thúc, các ngươi mau rời khỏi nơi này. Ta muốn mai táng cái thông đạo này!"

Thiếu nữ Ngô Đồng bước nhanh đuổi theo hắn, cười nói: "Ngươi đem thông đạo chôn xuống lại có thể thế nào? Người của Đồng gia vẫn là sẽ đào ra. Ngươi cúi không được trong lòng người ham muốn. Kiếp này lửa, cuối cùng vẫn là sẽ đem thế gian nhen lửa!"

Tô Vân chưa trả lời, cấp tốc từ trong thông đạo đi ra, trên đường đi phía sau hắn cuồng sa cuồn cuộn, như là ngập trời thủy triều không ngừng xông về phía trước động, hóa thành đủ loại thần thú hình dáng, đem những cái kia chấn kinh bị thương thợ mỏ cuốn lên, đưa đến bên ngoài.

Cuối cùng, bọn họ đi ra đầu này trong núi thông đạo, Tô Vân tay trái cầm kiếm, trong tay kiếm gỗ bị hắn cuồng bạo nguyên khí rót vào trong đó, vô số thật nhỏ khối gỗ bị nguyên khí kích phát, hai bên ở giữa đụng vào nhau trở nên càng thêm chặt chẽ!

Kiếm gỗ vang dội keng keng, phát ra một cỗ kỳ dị kiếm rít!

Cùng lúc đó, trong núi Trần Mạc Thiên Không biến thành trong vách tường, cát bụi nổi lên bốn phía, tạo thành một cái to lớn bảo kiếm, bảo kiếm một mặt tại trong vách tường, một chỗ khác thì theo thông đạo đi tới Tô Vân trước mặt!

"Họ Tô!"

Thiếu nữ Ngô Đồng nghiến răng, hổn hển nói: "Ngươi!"

Nàng vừa mới nói ra cái này "Ngươi" chữ, Tô Vân trong tay trái kiếm gỗ đã lên, cũng trong lúc đó, Trần Mạc Thiên Không biến thành cự kiếm cũng đang làm ra tương đồng động tác!

Tô Vân vung kiếm, đong đưa, từ dưới lên trên, thi triển ra một chiêu kia kiếm pháp!

Trong truyền thuyết Tiên giới, trường sinh thế giới bên trong kiếm pháp!

Một kiếm này từ dưới lên trên vung lên, theo Tô Vân thân thể xoay tròn, kiếm quang cũng tại bay lên trên đường xoay quanh Tô Vân dạo qua một vòng!

Răng rắc!

Răng rắc!

Từng tiếng thiên băng địa liệt giống như tiếng vang truyền đến, thiếu nữ Ngô Đồng cùng Toàn Thôn Ăn Cơm Tiêu Thúc Ngạo ngơ ngác nhìn một màn kia, vô cùng tráng lệ một màn!

Chỉ thấy Trần Mạc Thiên Không biến thành cự kiếm từ trong lòng núi nhô ra, một đường cắt chém, vậy mà từ vùng núi thông đạo, vây quanh ngọn núi từ đến bên trên, cắt một lần!

Kia kiếm quang từ kiếm trong cơ thể thẩm thấu ra, kiếm mang chói lọi thế, thậm chí đem lòng đất này tro tàn thành chiếu lên sáng như tuyết!

Tô Vân thu kiếm, tay trái khẽ run, thân thể của hắn cường độ vẫn là khó có thể chịu đựng Tiên kiếm chém yêu rồng một chiêu này khí huyết xung kích.

Ngọn núi bên trong kiếm quang cũng tự tán đi, vô số cát bụi nhao nhao trở lại cái kia bốn mặt tường bên trong, vẫn như

cũ trấn áp Thượng Cổ thời đại Thần điện cùng trong điện tro tàn Thần Vương.

"Họ Tô, ngươi vĩnh viễn cũng đừng đánh giá thấp mọi người tham lam cùng nhân tâm ma tính!"

Thiếu nữ Ngô Đồng nghiến răng, xoay người đi tới: "Thúc Ngạo, chúng ta đi!"

Tiêu Thúc Ngạo vội vàng đuổi theo nàng, chỉ nghe một tiếng ầm vang tiếng vang truyền đến, toà kia tro tàn sơn đột nhiên hướng phía dưới rơi xuống, vô số núi đá đem thông đạo điền đầy ắp!

Tro bụi đập vào mặt, đem Tô Vân cùng thiếu nữ Ngô Đồng, Tiêu Thúc Ngạo đám người bao phủ.

Chờ đến tro bụi dần dần tán đi, Tô Vân bốn phía nhìn lại, chỉ thấy thiếu nữ Ngô Đồng cùng Tiêu Thúc Ngạo đã không thấy tung tích.

Hắn yên lòng, trong tay kiếm gỗ hóa thành một cái nhỏ mới hộp gỗ bay vào hắn trong tay áo, tro tàn trong thành vẫn như cũ hỗn loạn tưng bừng, tro tàn xưởng thợ mỏ đang chạy trối chết, còn có không ít tro tàn quái ở giữa không trung bay tới bay lui, tìm kiếm người sống.

Trong thành còn có không ít linh sĩ, loại trừ Đồng gia linh sĩ bên ngoài, còn có đến từ Sóc Phương học cung sĩ tử, đi vào nơi này bình loạn.

Nhưng mà tro tàn quái đã ăn không ít người cùng Phụ Sơn thú, thực lực càng ngày càng mạnh, thực lực cao nhất, đã có thể so sánh Nguyên Động cảnh giới linh sĩ!

Lấy Đồng gia cùng Sóc Phương học cung thực lực, ngừng lại tràng này náo động không thành vấn đề, nhưng mà chịu trách nhiệm trấn thủ nơi đây Sóc Phương học cung sĩ tử thực lực đều không phải là quá cao, thực lực chân chính cao minh

linh sĩ đa số bị Đồng Khánh La giết chết tại bốn mặt tường bên trong!

Tô Vân trong lòng cảm giác nặng nề: "Nếu rơi vào tay những này tro tàn quái vọt tới bên ngoài, tại Sóc Phương trong thành đại khai sát giới…"

"A di đà phật —— "

Đột nhiên, Tô Vân nghe được một cái thanh âm quen thuộc từ một chỗ trong hầm mỏ truyền đến, chính là Đồ Minh hòa thượng tiếng cười: "Phát tài, lần này chúng ta Thích Già viện phát tài! Chuyện này, Đồng gia không có tích tụ như núi thanh hồng tệ, tuyệt đối giải quyết không được! A di đà phật, chúng ta con mẹ nó phát tài! Chư vị sư đệ, theo ta giết sạch bọn họ, thiện tai thiện tai!"

Một đám Văn Xương học cung Thích Già viện tăng nhân nối đuôi nhau xông ra quặng mỏ, phật quang đại phóng, hướng tro tàn quái thống hạ sát thủ!

"Đồ Minh đại sư tới ngược lại đúng dịp cực kỳ! Chẳng lẽ hắn một mực đi theo cái mông ta đằng sau, chờ lấy lần này cơ hội phát tài?"

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, nháy mắt mấy cái: "Hoặc là nói, hắn là cái kia ngụy trang thành thợ mỏ đại đế thượng sứ? Có khả năng này! Chờ trở về gặp được hắn, nhất định phải thăm dò một chút!"

Hắn quăng lên thần tiên tác, bay lên trên không, tại thần tiên tác bên trên đi nhanh, ánh mắt lấp lóe: "Như vậy, Đồng gia đến cùng đem cất giấu tro tàn quái hắc thạch quan vận chuyển về nơi nào? Đồng gia lại có cái mục đích gì?"

Nơi xa, một đạo phật quang so sánh đến, chiếu vào Tô Vân đi nhanh thân hình bên trên.

Đồ Minh hòa thượng ngước nhìn trên không Tô Vân, mặt mang tươi cười, dáng vẻ trang nghiêm, thấp giọng nói: "Không hổ là lão biều bả tử nhìn trúng nhân vật, làm việc thực sự quá trôi chảy. Lão biều bả tử để cho ta kiểm tra tro tàn xưởng, ta tra xét nửa năm đều không có tra ra đầu mối, mà hắn nửa cái ban đêm, liền đem tro tàn xưởng nhổ tận gốc…"

Hắn thở một hơi dài nhẹ nhõm, nhìn về phía tro tàn thành, thấp giọng nói: "Gây ra chuyện lớn như vậy, hiện tại Đồng gia không cách nào lại khống chế tro tàn xưởng."

Chương 97 : Cái gì gọi là đại khí?

Chương 97: Cái gì gọi là đại khí?

Thần tiên tác bên trên, Tô Vân tung người nhảy xuống, nắm đầu dây thân hình nhanh chóng hướng phía dưới rơi xuống, đột nhiên hắn lắc một cái thần tiên tác, chỉ thấy thần tiên tác lần nữa bày ra trên không trung.

Hắn rơi vào thần tiên tác bên trên, tiếp tục đi nhanh.

Như vậy liên tục, không bao lâu hắn liền từ tro tàn thành trong thành đi tới ngoài thành.

Tô Vân dừng lại, đứng tại trên không bốn phía quan sát, lòng đất tro tàn thành cực kỳ to lớn, hầu như cùng Sóc Phương thành diện tích tương đương, hắn đứng tại chỗ cao tìm kiếm rất lâu, lúc này mới tìm đến những cái kia vận chuyển hắc thạch quan Phụ Sơn thú.

Giờ phút này đã có không ít Phụ Sơn thú đã rời đi tro tàn thành, từ lòng đất một con đường khác rời đi.

"Nghe vị kia thượng sứ ý tứ, Đồng gia là gần nhất mới bắt đầu vận chuyển tro tàn quái, tối hôm qua toàn thành bắt giết lão khu không người yêu ma, hôm qua khẳng định không có vận chuyển. Tro tàn ngoài xưởng đã có mười mấy tôn tro tàn quái thạch đại bàng, điều này nói rõ Đồng gia đã vận chuyển hơn mười lần tro tàn quái, mỗi lần đều sẽ có mấy con tro tàn quái chạy đi, tạo thành náo động."

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, trên không trung chân đạp thần tiên tác phi nhanh, đi theo cái kia mấy con Phụ Sơn thú.

Phía dưới cái kia mấy con Phụ Sơn lưng thú bên trên không có linh sĩ tọa trấn, có mấy cái linh sĩ đang cùng tro tàn quái chém giết, không rảnh bận tâm lưng thú bên trên hắc thạch quan.

"Lần trước Đồng gia vận chuyển tro tàn quái, hẳn là ta vừa mới tiến thành vào cái ngày đó ban đêm, có một cái tro tàn quái từ quặng mỏ chạy ra. Đồ Minh đại sư cũng liền tại lần kia vơ vét Đồng gia mấy khối thanh hồng tệ."

Tô Vân theo thần tiên tác từ Phụ Sơn thú phía trên đi qua, thầm nghĩ: "Như vậy nói cách khác, Đồng gia là tại gần nhất một hai tháng mới bắt đầu vận chuyển tro tàn quái. Gần nhất một hai tháng…"

Hắn sắc mặt có chút nghiêm nghị, nhân ma cũng là trong khoảng thời gian này bị người từ Táng Long lăng thả ra, hơn nữa càng thêm kỳ dị chính là, người kia là giả Toàn Thôn Ăn Cơm Tiêu Thúc Ngạo tay tới phóng thích nhân ma.

Người kia đầu tiên dùng Chân Long loại thần thông cứu đi Tiêu Thúc Ngạo, đem Tiêu Thúc Ngạo đưa đến Táng Long lăng, nhân ma nhân cơ hội mê hoặc Tiêu Thúc Ngạo, để Tiêu Thúc Ngạo cho rằng nhân ma chính là long linh.

Nhân ma như vậy bám vào Tiêu Thúc Ngạo trên người, chỉ điểm Tiêu Thúc Ngạo phá giải Linh Tù Khốn Thiên Lung, sau đó chính là nhân ma vào thành!

Nói cách khác, phóng thích nhân ma cùng Đồng gia chở đi hắc thạch quan, hai chuyện này gần như là đồng thời tiến hành!

"Chẳng lẽ Đồng gia cùng lĩnh đội học ca liên quan đến? Thế nhưng là đại khảo đêm đó, Đồng gia biểu hiện rất bình thường… Sóc Phương thành nước, thật đen, thật hỗn, hơn nữa sâu rất!"

Tô Vân rùng mình một cái, hắn phát hiện, bản thân thế mà bắt đầu đối vụ án này có hứng thú! Đây là một cái nguy hiểm tín hiệu!

Phía dưới, cầu gỗ xoay quanh, dần dần càng lên càng cao, Phụ Sơn thú chở đi từng khối hắc thạch quan leo về phía trước.

Cái kia cầu gỗ hai bên có phát ra u ám ánh sáng tro tàn đèn, mỗi một chén tro tàn đèn đều là hướng về bên ngoài một nửa bị chặn lại, hướng về mặt cầu một nửa có ám quang soi sáng ra.

Hơn nữa trên cầu cũng bị người thoa khắp tro tàn phấn, toàn bộ cầu đều là u ám vô cùng, hiển nhiên là đi qua thiết kế tỉ mỉ, không cẩn thận quan sát, căn bản nhìn không ra nơi này có một đạo cầu gỗ.

Phụ Sơn thú chính là dọc theo đạo này cầu gỗ không ngừng hướng lên, ước chừng đi lên sáu mươi trượng, Tô Vân cuối cùng thấy được cái kia ẩn tàng quặng mỏ.

Cái này quặng mỏ bên ngoài có một mảnh lồi ra tảng đá lớn, như là mái hiên nhà đài, vừa vặn đem quặng mỏ chặn lại, lại thêm cầu gỗ thoa khắp tro tàn, từ nơi này đi căn bản không lo bị người phát hiện!

Phụ Sơn thú đi tới trong hầm mỏ, Tô Vân cũng lặng yên rơi vào trong đó một đầu Phụ Sơn thú trên lưng, đứng tại hắc thạch quan bên trên, Phụ Sơn thú mang theo hắn dọc theo quặng mỏ đi ra ngoài.

Đầu này Phụ Sơn thú không có đi bao xa, đột nhiên chỉ nghe một tiếng ầm vang tiếng vang, phía sau quặng mỏ đổ sụp.

"Hẳn là vừa rồi mấy cái kia Đồng gia linh sĩ dùng thần thông đem quặng mỏ đánh sập, che lại dấu vết. Có lẽ đạo kia

thoa khắp tro tàn cầu gỗ, cũng sẽ bị hắn bọn họ phá đi.”

Tô Vân suy tư nói: “Đi qua một đêm này rối loạn, Đồng gia đã không thể bảo vệ tro tàn xưởng, sau này cũng không cách nào tới phía ngoài vận chuyển tro tàn quái, tro tàn xưởng chắc chắn sẽ bị quan phủ cùng trong thành đại thế gia thế lực lớn khống chế.”

Trong hầm mỏ, cách mỗi mấy chục bước chính là một chiếc tro tàn đèn, mỗi đi mấy chục bước Phụ Sơn thú liền sẽ chuyển một lần chỗ ngoặt, địa thế cực kỳ phức tạp.

Tô Vân trong đầu hiện ra Cầu Thủy Kính giao cho hắn tấm kia tro tàn thành địa lý đồ, cùng Phụ Sơn thú trải qua quặng mỏ lẫn nhau đối chiếu, tính toán Phụ Sơn thú đi qua lộ tuyến.

“Thủy Kính tiên sinh hẳn không có tới qua nơi này, như vậy hắn là thế nào được rõ ràng như thế tro tàn thành địa lý đồ?”

Trong đầu hắn đột nhiên toát ra một cái ý niệm như vậy, lòng hiếu kỳ liền không cách nào ngăn chặn: “Nói như vậy, cái kia thượng sứ hoặc là Thủy Kính tiên sinh, hoặc là đi tìm Thủy Kính tiên sinh, đem địa lý đồ cho hắn một phần. Nói cách khác, Thủy Kính tiên sinh khẳng định là biết thượng sứ!”

Lúc này, đột nhiên phía sau hắn một thanh âm truyền đến: “Ngươi là người phương nào?”

Tô Vân trong lòng khẽ động, xoay người lại, chỉ thấy một cái nho sĩ tung người nhảy lên, nhảy đến bên kia Phụ Sơn thú trên lưng.

Vừa rồi hắn là người này lấy thần thông ầm sập quặng mỏ, ẩn tàng Đồng gia trộm vận hắc thạch quan dấu vết!

Tô Vân mặt mũi thật thà cười nói: “Ta là khai thác tro tàn…”

“Khai thác tro tàn?”

Cái kia trung niên nho sĩ cười lạnh một tiếng, nói: “Mấy tháng trước, ngươi tại Thiên Thị Viên khu không người khai thác tro tàn ư? Ngươi cho rằng lau tốn khuôn mặt, liền có thể giấu giếm được ta? Ngươi trên mặt tro tàn, bị ngươi lau mồ hôi lúc lau sạch!”

Tô Vân giơ tay lên sờ sờ gương mặt, trên mặt quả nhiên không có bao nhiêu tro tàn.

Hắn vừa rồi thôi thúc Trần Mạc Thiên Không chặt đứt tro tàn sơn, dùng sức quá độ, quả thực dùng ống tay áo lau mồ hôi.

“Ngươi không nhớ ta? Ta tên là Đồng Hiên, Đồng Phàm là cháu của ta.”

Nho sĩ Đồng Hiên sau lưng văn tự bay lượn, từng cái văn tự to như bàn, tụng niệm thanh âm dần dần vang lên, niệm tụng thanh âm bên trong Đồng Hiên âm thanh truyền đến: “Thiên Thị Viên khu không người hành trình, ta Đồng gia ba người, đều là đi bắt ngươi, không nghĩ tới bởi vậy hao tổn hai người. Hiện tại ngươi thấy thần thông của ta, có hay không nghĩ tới?”

Tô Vân nhìn thấy phía sau hắn văn tự, ánh mắt rơi vào “Thần” chữ cùng “Voi” chữ bên trên, không khỏi hai mắt tỏa sáng, cười nói: “Toàn Thôn Ăn Cơm khi độ kiếp, là ngươi dùng nho học thần thông truy sát ta! Ta nhớ được ngươi, ngươi là Đồng gia học vấn chưa đủ!”

Cái kia trung niên nho sĩ chính là Đồng Hiên, nghe vậy sắc mặt trầm xuống, hừ lạnh một tiếng, đối học vấn không đủ cái tên hiệu này rất là không vui.

Đồng Khánh La đi vào Trần Mạc Thiên Không phía trước, mệnh hắn hộ tống hắc thạch quan, bởi vậy hắn tránh thoát một

kiếp, không nghĩ tới nhưng tại nơi này gặp được Tô Vân.

Tiêu Thúc Ngạo khi độ kiếp, Tô Vân tại thác nước bên này, nho sĩ Đồng Hiên tại thác nước bên kia, ánh trăng u ám, hai người đều không có thấy rõ bộ dáng của đối phương.

Lôi kiếp mãnh liệt nhất thời điểm, lôi quang đem khe núi chiếu sáng sáng sủa như ban ngày, khi đó Tô Vân ngay tại chiếm lấy thiên địa nguyên khí dùng nguyên khí của mình lột xác, cũng không thấy rõ Đồng Hiên, nhưng Đồng Hiên nhưng mượn lôi quang thấy rõ khuôn mặt của hắn!

Mặc dù là nhìn thoáng qua, chẳng qua lần nữa gặp được Tô Vân, hắn vẫn là đem Tô Vân nhận ra được.

Chỉ là Tô Vân đối với hắn ấn tượng nhưng tập trung ở hắn học vấn không đủ bên trên, hơn nữa không chỉ có là Tô Vân, Hoa Hồ, Ly Tiểu Phàm, Thanh Khâu Nguyệt cùng Hồ Bất Bình đều biết hắn học vấn chưa đủ!

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, khối gỗ nhỏ từ trong tay áo phân ra, chậm rãi chia rẽ, hình thành một cái kim sắc tiểu hoàng chung.

Hắn cẩn thận đề phòng, tuy là nho sĩ Đồng Hiên học vấn không đủ, nhưng mà nho gia thần thông cực kỳ kinh diễm, làm người ta nhìn mà than thở!

Nho sĩ Đồng Hiên sau lưng văn chương là nho gia Đại Thánh 《 Văn Tâm Điêu Long 》, hắn văn hoa đẹp vô cùng, văn chương chứa đựng cực sâu ảo diệu, chỉ là nho sĩ Đồng Hiên học vấn không đủ, không có lĩnh ngộ được nhà.

Nhưng 《 Văn Tâm Điêu Long 》 biến thành thần thông, tuyệt đối không thể coi thường!

Phụ Sơn thú bắt đầu đi lên đi, phía trước dần dần rộng lớn, có to lớn đồng trụ từ phía sau mà đến, đập vào mí mắt của hắn.

Đó là Sóc Phương cổng lầu vũ định lâu thần châm, cũng là Lâu Ban dùng để trấn áp tro tàn thành linh binh.

Cái này một đội Phụ Sơn thú đâu vào đấy từ mấy cây đồng trụ ở giữa đi qua, chỉ thấy đồng trụ bên trên âm khắc lấy rất nhiều kỳ dị đường vân.

"Lần trước ta muốn bắt độc giao, bị ngươi chạy trốn ra ngoài. Lần này…"

Nho sĩ Đồng Hiên đằng đằng sát khí, đột nhiên sau lưng văn tự hóa thành hồng chung đại lữ giống như tiếng vang, tại Tô Vân bên tai nổ tung!

"Thao thiên khúc nhi hậu hiểu thanh, quan thiên kiếm nhi hậu thức khí!"

Một nhóm văn tự từ phía sau hắn bay ra, nhanh chóng đi tới Tô Vân phía trước, trong lúc đó cầm âm vang lên, kiếm quang hiện ra!

Tô Vân vội vàng bay lên không hướng về phía sau nhảy tới, chỉ thấy từng đạo sáng như tuyết kiếm quang xuy xuy phá không, đâm vào hắn dừng chân chi địa, hắn khí huyết hiển hóa, hóa thành vuốt rồng, bắt lấy mỏ bích phi nhanh, nhưng gặp từng cái phi kiếm đánh tới, lần lượt cắm ở phía sau hắn, đi sâu mỏ trong vách!

Những này phi kiếm chính là nho học thần thông biến thành, một kích không trúng liền rất nhanh biến mất.

Nhưng mà kiếm quang thực sự quá nhiều, để Tô Vân cùng tại ứng phó, ngay tại hắn không ngừng dọc theo quặng mỏ thông đạo không ngừng lùi lại thời điểm, tiếng đàn đột nhiên trở nên phi thường quyến cuồng, liên tiếp cầm âm đánh vào Tô Vân trên người, đem hắn bộ pháp xáo trộn!

Đương đương đương đương ——

Tô Vân đỉnh đầu, tiểu hoàng chung không ngừng vang lên, đinh tai nhức óc, chỉ thấy Tô Vân bịch một tiếng mạnh mẽ đụng vào một cái đồng trụ bên trên, trên người tro tàn phân tán bốn phía, tựa như một mảnh khói đen.

Mấy con Phụ Sơn thú từ cái kia bên người đi qua, mắt nhỏ liếc liếc hắn, đột nhiên xuy xuy xuy liên tiếp kiếm quang bắn nhanh mà đến, trong chớp mắt Tô Vân liền bị ngàn kiếm xuyên thân, phảng phất một cái mọc đầy gai nhọn to lớn nhím biển, treo ở đồng trụ bên trên!

Mà Tô Vân đỉnh đầu, tiểu hoàng chung đương đương đương vang lên không ngừng!

Cái kia mấy con Phụ Sơn thú sợ hết hồn, vội vàng chạy trốn.

Nho sĩ Đồng Hiên đứng tại một cái Phụ Sơn lưng thú đi lên đến đồng trụ phía trước, cười lạnh một tiếng, thản nhiên nói: "Ngươi tu thành Uẩn Linh cảnh giới, nhưng mà căn bản không biết cái gì gọi là Uẩn Linh. Bao hàm hai tầng ý tứ, tầng thứ nhất ý là uẩn long uẩn tích, tầng thứ hai ý là khí uẩn. Ngươi không có Uẩn Linh cảnh giới, lại không biết Uẩn Linh là ý gì, trong tay ta một chiêu liền chết, cũng là chết có ý nghĩa."

Hắn hừ một tiếng, sắc mặt u ám: "Kém cỏi hạng người, dám nói ta học vấn chưa đủ!"

"Đồng Hiên sư ca, uẩn long uẩn tích ta biết, là chứa đựng tích lũy ý tứ, nhưng cái này khí uẩn, ta liền có chút không quá rõ ràng."

Từng cái dưới phi kiếm, Tô Vân âm thanh truyền đến: "Xin mời giáo cái gì gọi là khí uẩn?"

Nho sĩ Đồng Hiên giật mình, vội vàng nhìn kỹ, chỉ thấy cái kia từng cái phi kiếm lại là lơ lửng tại Tô Vân trước người, cũng không đem hắn đâm xuyên!

Tô Vân giơ tay lên, hoàng chung xoay tròn, từng cái phi kiếm lốp bốp phá huỷ, hóa thành một cỗ khí huyết tiêu tán.

Tô Vân từ trên tường trượt xuống, nhanh chóng lui về phía sau, rất mau đuổi theo bên trên một cái Phụ Sơn thú, tung người nhảy lên đi tới Phụ Sơn thú trên lưng, cùng Đồng Hiên cách xa đối lập, thẹn nói: "Ta không có trải qua quan học, không biết Uẩn Linh cảnh giới bí quyết, bởi vậy đành phải hướng ngươi thỉnh giáo."

Phía sau, nho sĩ Đồng Hiên tâm niệm khẽ động, sau lưng một cái văn tự đánh vào Phụ Sơn thú trên lưng, dưới chân hắn cái này Phụ Sơn thú bị đau, phát lực lao nhanh.

Đồng Hiên trong mắt tinh quang chợt lóe, vù một tiếng mở rộng quạt xếp, quạt xếp tung bay, xoay tròn lấy bay lên.

"Cái gọi là khí uẩn, chỉ là linh sĩ đo lường, độ lượng!"

Cái kia quạt xếp là trống không mặt quạt, không có một cái nào văn tự, nhưng gặp Đồng Hiên sau lưng hoa lệ văn chương bên trong liên tiếp văn tự bay tới, lạc ấn tại mặt quạt bên trên, mặt quạt nhất thời xuất hiện từng nhóm văn tự!

"Khí uẩn chỉ là ngươi lòng dạ chi uẩn, ngươi lòng dạ đo lường, độ lượng có bao lớn, thần thông của ngươi mới có bao lớn!"

Nho sĩ Đồng Hiên cất bước đánh tới, mặt quạt bên trong "Long đồ dâng thể quy sách hiện mạo" chữ bát hào quang tỏa sáng, đột nhiên hóa thành long mã gánh vác Hà Đồ từ hình ảnh bên trong nhảy lên mà ra, ngựa kêu long ngâm, rả rích 咙咙, thẳng đến Tô Vân mà đi!

Cái kia mặt quạt bên trong lại là một con rồng quy lao ra, mai rùa đột nhiên dựng lên, mai rùa nổi lên hiện ra càn khôn Lạc Thư, Lạc Thư dựng lên, hướng về phía trước gào thét mà đi.

Đồng Hiên ánh mắt lành lạnh, tung người nhảy lên, từng dãy văn tự xuất hiện tại dưới chân hắn, Đồng Hiên trên không trung phi nhanh theo sát long đồ quy sách sau đó, trầm giọng nói: "Mà thế gian lớn nhất lòng dạ độ lượng, chính là nho, nạp vũ trụ vào tình cảm, Tàng gia quốc trong lòng!"

"Đáng tiếc ngươi học lệch!"

Tô Vân chỉ vào hắn cười ha ha: "Lần trước ta liền nhìn thấy, ngươi đem Thánh Nhân kinh điển hoàn toàn giải sai, rắm chó không kêu!"

Đồng Hiên sắc mặt tái xanh, đột nhiên thôi thúc khí huyết, thần thông bộc phát.

Tô Vân thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến, khí huyết nhất thời cuồng bạo, song chưởng liên hoàn xen kẽ, từng bước tiến công, chỉ thấy đỉnh đầu hắn tiểu hoàng chung bên trong ba mươi sáu biên độ nhật nguyệt lạc ấn lần lượt hiện lên, Nhật Nguyệt Điệp Bích, hướng ra phía ngoài dũng mãnh lao tới, ngăn cản long đồ quy sách!

"Ngươi miệng đầy nhân nghĩa đạo đức, hành động chính là nam đạo nữ xướng, tận làm chuyện xấu!"

Tô Vân quát: "Cho nên ngươi học vấn không đủ, không làm được nói chuyện hành động như một, thế nào tâm sự ngực chi khí?"

Ầm!

Ba mươi sáu luân mặt trời cùng trăng sáng ầm ầm nghiền nát, long đồ quy sách đụng vào Tô Vân trên người, đương đương hai tiếng chuông vang truyền đến, Tô Vân bay lên cao cao.

Đồng Hiên từ long đồ quy lời bạt bước ra một bước, sau lưng văn tự buông xuống đẹp, một phát vọt tới, xoay quanh trên không Tô Vân bao quanh bay lượn!

Chỉ nghe đương đương đương nổ không dứt, Tô Vân hướng về phía sau bắn ra càng xa, đợi đến cái này một đợt công kích sau đó, thiếu niên rơi vào phía trước nhất một đầu lao nhanh bên trong Phụ Sơn thú trên lưng.

Phụ Sơn thú lao nhanh mở ra, đột nhiên một tiếng ầm vang đem phía trước cửa sắt đụng đổ, xông vào trên đường phố.

Đằng sau một đám Phụ Sơn thú đi theo đầu này Phụ Sơn thú xông ra, tại trên đường phố lao nhanh!

Hiện tại đã là nửa đêm về sáng, trăng sáng sao thưa, trên đường phố không có tung tích con người, chỉ có cái này bảy cái cự thú lưng đeo hắc thạch quan mạnh mẽ đâm tới!

Đầu thú trên lưng, Tô Vân xóa đi máu trên khóe miệng, đột nhiên cổ họng ngòn ngọt, lại là một ngụm máu xông ra.

Hai cánh tay của hắn thương thế một mực chưa khỏi, không cách nào đem bản thân chiến lực phát huy đến cực hạn, nhưng cho dù phát huy đến cực hạn, chỉ sợ cũng không cách nào ngăn cản thần thông.

Đồng Hiên cách mấy con cự thú cùng hắn cách xa nhìn nhau, âm thanh nhưng rõ ràng truyền vào trong tai của hắn: "Ta học vấn không đủ? Đánh chết ngươi cần thiết học vấn, có hay không đầy đủ?"

Tô Vân loạng choà loạng choạng đứng lên, chân chính đối mặt thần thông thời điểm , bất kỳ cái gì võ học đều dùng không xuất lực lượng, loại này cảm giác tuyệt vọng một lần lại một lần xông lên trong lòng của hắn.

"Cho tới nay, ta đều có một loại thật sâu phức cảm tự ti." Tô Vân phun ra máu trên khóe miệng đờm, cười nhạo một tiếng.

Cự thú lao nhanh, tại đầu phố chuyển hướng, tốc độ kinh người, hắn nhưng vững vàng đứng ở nơi đó, xùy một tiếng kéo

xuống một đầu vạt áo.

Hắn giống như là tại đối Đồng Hiên nói, lại giống là độc thoại: "Ta một mực sợ bản thân lần nữa biến thành một cái người mù, sợ hãi người khác gọi ta nhỏ người mù, Tô người mù, ta một mực cố gắng mở to hai mắt, hắc hắc, nhưng ta một mực cố ý coi nhẹ một sự thật. Vậy chính là…"

Hắn đem đầu kia vạt áo che tại trên ánh mắt, hai tay ở sau gáy chỗ trùng trùng điệp điệp buộc lại một chút.

Buổi tối, Sóc Phương gió lạnh thổi qua.

Đầu kia vạt áo như là băng dải ghé vào lỗ tai hắn nhẹ nhàng vỗ hai má của hắn.

"Vậy chính là, mắt mù trạng thái ta, mới là mạnh nhất ta!"

Tô Vân duỗi ra một bàn tay, mỉm cười nói: "Đến, ta cho ngươi mở mang kiến thức một chút cái gì gọi là đại khí, cho ngươi thêm lên đường!"

Trạch Trư: Ngày hôm nay tám ngàn chữ đã đổi mới! Đêm nay sáng sớm 0 giờ vào VIP, vào VIP sẽ trực tiếp đổi mới hai chương, hơn tám nghìn chữ. Buổi trưa ban đêm cũng đều có đổi mới!

Chương cảm nghĩ : Viết tại 《 Lâm Uyên Hành 》 vào VIP trước đó

Năm heo qua đi, năm chuột lại tới.

Ta không biết, các ngươi có phải hay không vẫn yêu ta, kể từ khi biết năm heo qua đi sau đó, ta một mực lo sợ, lo lắng bạn đọc sẽ tàn nhẫn đem Trạch Trư biến thành cơm tất niên bên trên heo nướng hoặc là mổ heo ăn.

Trạch Trư đã không trẻ, hắn là một cái chạy bốn lão nam nhân, thịt của hắn không bằng mới heo xinh đẹp, thịt của hắn bên trong tràn đầy cứng, dai cùng hôi.

Hắn là một cái đánh chữ có chút chậm rãi lão Trư, suy nghĩ của hắn có chút theo không kịp lúc còn trẻ, tốc độ tay cũng không bằng lúc trước.

Vai của hắn xung quanh cùng xương cổ đều có chút chứng viêm, bởi vì thời gian dài nằm ở trước máy vi tính gõ chữ, xương cổ còn có chút biến hình.

Hắn là một đầu trung niên lão Trư.

Bởi vì lo lắng cho mình thân thể gánh không được, hắn bỏ thuốc lá .

Hắn muốn dùng nhất linh quang đại não đi chuẩn bị sách mới, chuẩn bị 《 Lâm Uyên Hành 》 .

Dã tâm của hắn còn rất lớn, hắn tin tưởng dã tâm có bao lớn thành tựu liền có bao lớn (xuất từ 《 Đế Tôn 》), hắn chuẩn bị tại 《 Lâm Uyên Hành 》 bên trong viết một cái

chưa hề có người viết qua Huyền Huyễn thế giới (không sai, liền muốn làm như vậy, lão tử không muốn sống nhờ thành tích trong quá khứ).

Tại đây cái Huyền Huyễn thế giới bên trong, cổ điển Trung Quốc chưa kinh nghiệm chiến tranh nha phiến, cổ điển Trung Quốc văn hóa chưa kinh nghiệm từ bên ngoài đến văn hóa quấy nhiễu, Trạch Trư xưng quốc gia này vì Nguyên Sóc.

Nguyên Sóc, lấy tự triều Hán Hán Vũ Đế niên kỉ người, lấy Nguyên Sóc tới rõ ràng cái này cổ điển quốc gia.

Tại đây cái Huyền Huyễn thế giới bên trong tràn đầy đủ loại thần thông bất khả tư nghị, đủ loại khó tin linh khí linh binh. Nhưng chủ yếu hơn chính là, sức sản xuất quyết định thế giới này hình thái xã hội, kinh tế hình dáng, chính trị hình dáng, ngay sau đó, tại luyện khí vận dụng đến lầu vũ kiến tạo bên trên sau đó, tại cổ đại phong kiến thời đại không tưởng tượng nổi nhà cao tầng liền có thể vụt lên từ mặt đất!

Hơn nữa, loại này lầu vũ kiến trúc không giống hiện tại cao ốc thẳng từ trên xuống dưới, Nguyên Sóc lầu vũ là cổ điển, như núi Dương Lâu, như Hoàng Hạc lâu, như Đằng Vương các.

Nó có cung điện hùng vĩ tinh xảo, có điêu long họa phượng lối suy nghĩ, có đương đại kiến trúc không có đấu củng tương thừa, có trụ phường, có chuyên dực, có sống lưng thú, có cưỡi hạc tiên nhân.

Nó không phải kiến trúc kiểu tây phương, nhưng lại có thể vụt lên từ mặt đất cao vào mây trời, cùng thần tiên ở chung!

Nó có cầu mây vây quanh, mọi người đi lại tại đám mây, lưng đeo từng tòa tiểu lâu cự thú cũng đi ở trong mây cầu nối bên trên, mọi người ngồi tại trong căn lầu, có thể nhìn thấy trên trời phong cảnh.

Cây cầu kia cũng không phải là cầu vượt.

Cầu nối như là cổ điển kiến trúc bên trong hành lang, phảng phất Tô Hàng vùng sông nước gác ở yên bình trên mặt nước cầu, phía trên có rộng rãi mái hiên, che gió che mưa, xe kéo thông suốt hắn xuống.

Nó nhất định cũng là phù hợp cơ học, phù hợp thẩm mỹ.

Cái này tưởng tượng thế giới thành thị, cũng là hiển lộ hết cổ điển văn hóa vẻ đẹp.

Trạch Trư trong tưởng tượng thế giới này, nó ngay tại gặp gỡ ngoại địch quấy nhiễu, từ bên ngoài đến văn hóa quấy nhiễu, nó ngay tại kinh nghiệm một hồi lột xác, nó có bản thân bệnh dữ, có không thể cắt đứt mục nát.

Nó nội bộ tầng lớp đã cố hóa, người bình thường đường thăng thiên trở nên cực kỳ xa vời, tựa như là linh sĩ muốn trở thành tiên nhân đồng dạng xa vời.

Vào lúc này, nó nội bộ, có người bảo thủ, ngoan cố không tan, có người thử nghiệm thay đổi, có người cấp tiến, cũng có âm mưu gia bí mật mưu đồ bất trắc sự tình.

Cũng là vào lúc này, một vị từ Đông đô tới tinh thần sa sút giáo viên dạy học Cầu Thủy Kính, đi tới Thiên Thị Viên khu không người, gặp một cái tại hồ ly trong giảng đường nghe giảng bài nhỏ người mù, Tô Vân.

Lúc này, liên quan tới thế giới này màn che kéo ra.

“Đương ——— “

Tô Vân đỉnh đầu tiếng chuông vang lên, chúng ta Lâm Uyên Hành chuyện cũ bắt đầu, kèm theo nhân vật chính tới Thâm Uyên mà đi.

Nhưng mà, heo, nó nghĩ rất tốt; heo, nó đầu óc quá ngốc.

Trạch Trư tại truyền lên Lâm Uyên Hành chương thứ nhất thời điểm, đã có ba bốn mươi chương giữ lại bản thảo, đi qua cái này nửa tháng không ngừng cố gắng, cuối cùng, hắn chỉ còn lại có sáu chương giữ lại bản thảo!

Không sai, sáu chương!

Trong lúc này, hắn xóa qua không dưới mười lần giữ lại bản thảo, đại bút đại bút xóa bỏ, đối với mình ý nghĩ tình huống không hài lòng, đối với mình văn tự diễn đạt không hài lòng, chăm chỉ không ngừng sửa chữa, cố hòng đã tốt muốn tốt hơn.

Thế nhưng là hắn quá ngu ngốc, hắn đã đến trung niên đầu cũng không quá linh hoạt, hắn có đôi khi sẽ mất ngủ đến nửa đêm về sáng, đột nhiên linh quang chợt lóe nghĩ đến một cái mỹ diệu tình huống, ngay sau đó đêm đông bên trong khoác lên quần áo lặng lẽ bật máy tính lên, một viết viết đến bình minh;

Hắn có đôi khi sẽ không giúp ngồi trước máy vi tính, gắt gao níu lấy bản thân số lượng không nhiều tóc;

Hắn có đôi khi năm sáu ngày không cạo râu, mặt mũi tiều tụy;

Hắn có đôi khi bởi vì bị đánh gãy mạch suy nghĩ mà đối nàng dâu nổi giận;

Hắn càng nhiều thời điểm tự bế, tắt điện thoại di động âm thanh không muốn chú ý bất luận người nào chào hỏi, hắn trở nên chán ghét Wechat cùng QQ;

Hắn có đôi khi nơm nớp lo sợ, lo lắng cho mình trong hội năm ngã nhào, nằm tại Qidian trên đường cái bị kẻ đến sau giẫm qua, thi thể còn co lại co lại;

Có đôi khi hắn sẽ còn liều mạng tìm kiếm người đọc nhắn lại, thử hiểu rõ người đọc ý nghĩ;

Hắn có đôi khi cảm thấy mình già thật rồi, thật sự là trung niên lão Trư, hoài nghi mình sáng tác năng lực.

Thương yêu.

Cái này nửa tháng, ta là như vậy đi tới, ta chính là dạng này Trạch Trư.

Lâm Uyên Hành, ta muốn viết khá hơn, ta muốn viết càng sâu, ta muốn vượt qua bản thân, ta muốn thoát khỏi lúc trước ảnh hưởng của mình.

Ta nghĩ quá nhiều.

Về sau, ta nghĩ thông suốt.

Ta có thể vượt qua bản thân, nhưng ta không cần phải thoát khỏi lúc trước bản thân.

Trung niên trước kia ta là ta, hiện tại ta cũng là ta.

Ta hẳn là phía trước ta trên cơ sở đột phá, vượt qua, mà không phải cắt đứt.

Đột nhiên nhớ tới Qidian niên hội lúc, có một hồi truyền thông phỏng vấn trực tiếp, người chủ trì hỏi ta, ngươi muốn đem Lâm Uyên Hành viết thành sách gì?

Ta nghĩ nghĩ trả lời, ta muốn viết một bản Huyền Huyễn chiếu vào thực tế tiểu thuyết, muốn viết một bản thực tế chiếu vào Huyền Huyễn tiểu thuyết.

Tại đây trong quyển sách, ngươi có thể tìm được cổ đại, tìm tới trong lịch sử chí sĩ đầy lòng nhân ái, tìm tới hiện tại, tìm tới trung ngoại, tìm tới ngươi ta.

Nó là ảo tưởng, nó cũng có thực tế.

Đúng vậy, heo năm qua đi, các ngươi vẫn yêu ta sao?

Ta vẫn yêu lấy các ngươi, vẫn yêu lấy sáng tác.

Heo đã trung niên, rụng tóc, lo lắng, nhưng này tâm chưa thay đổi!

Yêu quý sáng tác tâm, chưa hề thay đổi qua!

Lâm Uyên Hành, chính là Tô Vân một hồi tới Thâm Uyên, dạo bước mà xa du lịch, cũng là Trạch Trư một hồi Lâm Uyên Hành!

Đêm nay, hai mươi bốn điểm, Lâm Uyên Hành vào VIP vào V.

Trạch Trư nó đầu óc ngốc, chẳng qua thời gian, ngày hôm nay sáng sớm sẽ đổi mới hai chương tám ngàn dư chữ, số một buổi trưa cùng ban đêm đều có một chương đổi mới, cung kính chờ đợi đại giá của ngài! !

Vào VIP ban đầu, nguyệt phiếu đối sách mới rất quan trọng, mong rằng các đạo hữu dừng bước, người duy trì đến trung niên nhưng không phục Trạch Trư.

Vào VIP, tấn công! ! !

A lợi cấp! ! ! ! ! ! !

Ps: Bốn điểm trực tiếp, đừng quên ah!

Chương 98 : Văn Tâm Điêu Long (vào VIP cầu nguyệt phiếu cầu đặt mua!)

Chương 98: Văn Tâm Điêu Long (vào VIP cầu nguyệt phiếu cầu đặt mua!)

Nho sĩ Đồng Hiên cười lạnh một tiếng, sau lưng vô số văn tự hướng về phía trước trải đi, hắn cất bước đi tại văn tự phía trên, từng cái văn tự bay vọt lên, hóa thành kim qua thiết mã, đằng đằng sát khí, xông về Tô Vân!

Hắn đạo thứ nhất thần thông đã trước hắn một bước, công Tô Vân phía trước!

Tô Vân thức mở đầu hóa thành Giao Long ngâm thức mở đầu, đối kháng chính diện Đồng Hiên thần thông!

Lần này, hắn muốn làm đến một cái thần thoại, dùng võ học chống lại thần thông thần thoại!

Đồng Hiên đạo thứ nhất thần thông là kiếm, Thiên Kiếm Quan Thiên Kiếm Nhi Hậu Thức Khí, một chiêu này thần thông mấu chốt nhất thực ra cũng không phải là kiếm, mà là khí. Nhưng Đồng Hiên căn bản không có đi đến thức khí tiêu chuẩn, nếu như đi đến thức khí tiêu chuẩn, không cần ngàn kiếm, một kiếm là đủ.

Tô Vân đỉnh đầu, tiểu hoàng chung đột nhiên phát ra coong một tiếng chuông vang.

Làm

Tiếng chuông du dương quanh quẩn tại yên tĩnh trên đường phố, loại trừ tiếng chuông, liền chỉ có cái này một đội Phụ Sơn thú đang phi nước đại!

Tiếng chuông vang lên trong chớp mắt kia, tính giờ bắt đầu.

Tô Vân đỉnh đầu, tiểu hoàng chung giây tích tắc khắc độ đâu vào đấy chuyển động, kèm theo chuyển động, cảm giác của hắn trở nên kỳ diệu lên, hắn cảm giác bên trong thời gian, giống như là biến thành một đoạn lại một đoạn không ngừng tiến dần lên khắc độ.

Từ phía sau hắn thổi tới gió trở nên giống như là một đoạn một đoạn một đoạn, Phụ Sơn chân thú chân mỗi một lần nâng lên hạ xuống, hắn cơ bắp biến hóa, giống như là không ngừng tại dừng lại bên trong tiến lên, hai bên khu phố, giống như là từng chút từng chút hướng về phía sau kéo dài.

Hắn không dùng con mắt đến xem bốn phía, mà là dùng thời gian vì thước, đo đạc bốn phía biến hóa.

Đối với một cái người mù tới nói, thời gian là có thước đo.

Người mù cần lấy thời gian vì thước đo, đi tính toán bốn phía tất cả biến hóa, Tô Vân tính linh thần thông đại hoàng chung chính là gặp phải tình huống như thế này mới tu luyện đi ra.

Mà bây giờ, Tô Vân bịt kín hai mắt của mình, quay về mắt mù trạng thái, liền đem loại tình hình này xuất hiện lại đi ra!

Nho sĩ Đồng Hiên quá mạnh, thần thông biến hóa đa đoan, hắn cần bản thân lấy toàn thịnh trạng thái đi cùng Đồng Hiên quyết đấu!

Ở phía trước của hắn, nho sĩ Đồng Hiên nho học thần thông tại hắn cảm ứng bên trong bắt đầu biến hóa.

Hắn chủ tu Nho Thánh chi học 《 Văn Tâm Điêu Long 》, 《 Văn Tâm Điêu Long 》 khúc dạo đầu chính là giải thích cảnh giới của thánh nhân, Nguyên Đạo cảnh giới.

Thiên thứ hai trình bày Á Thánh cảnh giới, Chinh Thánh cảnh giới!

Còn mặt khác như Thiên Tượng, Ly Uyên, Nguyên Động các loại cảnh giới, cũng nhiều bao nhiêu ít đều có trình bày.

Chỉ là 《 Văn Tâm Điêu Long 》 tuy là Thánh Nhân kinh điển, nhưng mà nho sĩ Đồng Hiên lại không phải Thánh Nhân, hắn thần thông chiếu rọi tại Tô Vân cảm ứng bên trong, giống như là lần lượt bị lấy ra hình ảnh, trên không trung đứt quãng hình thành liên tiếp khí huyết hình ảnh hướng Tô Vân vọt tới.

Bất kỳ thần thông, đều cần khí huyết mới có thể thôi thúc, thiên biến vạn hóa khó rời kỳ tông, Tô Vân chỉ cần cảm ứng khí huyết, liền có thể phân biệt ra được hắn thần thông.

Đồng Hiên văn tự biến thành thần thông, mỗi một cái động tác, mỗi một cái biến hóa, tại Tô Vân cảm ứng bên trong đều trở nên để lại dấu vết, trở nên rõ ràng tại "Mắt" .

Đây mới là Tô Vân cường đại nhất trạng thái!

Thời gian, đối với hắn mà nói giống như là biến thành có thể chạm đến có thể cảm giác thước đo, hắn dùng cái này thước đo đi cân nhắc người khác, cân nhắc người khác thần thông.

Mà cái này thước đo cực kỳ nhỏ đơn vị là tích tắc, ba trăm sáu mươi phần có một giây thời gian!

Lấy cái này thước đo làm đơn vị, đi "Quan sát" nho sĩ Đồng Hiên tất cả thần thông biến hóa, thấy rõ, dù là nho sĩ Đồng Hiên thần thông huyền diệu phức tạp, mỗi một cái văn tự đều có thể hóa thành khác biệt thần thông hình dáng, mỗi một câu đều có thể tạo thành liên tiếp đả kích phương thức!

Tô Vân thậm chí có thể suy tính ra Đồng Hiên thần thông trong tương lai ba tích tắc thậm chí thời gian dài hơn biến hóa!

Đây là thần thông xu thế, xu thế biến hóa không thể nhanh như vậy, không cách nào vượt qua tích tắc thời gian này khắc độ cảm ứng.

Nếu như Đồng Hiên thần thông tốc độ cùng biến hóa tốc độ có thể vượt qua tích tắc cái này thời gian khắc độ, như vậy Tô Vân liền "Nhìn" không được hắn thần thông bất kỳ chi tiết, chỉ có thể ngoan ngoãn chờ chết.

Đáng tiếc là, Đồng Hiên cũng không làm được một bước kia.

Tại hắn "Mắt" bên trong, phía trước bay tới trăm ngàn miệng khí huyết chi kiếm mỗi một thanh kiếm quỹ tích vận hành, biến hóa phương thức, đều vô cùng rõ ràng.

Ngay tại những này khí huyết chi kiếm sắp đâm trúng hắn trong nháy mắt, long ngâm chấn động, một đầu Giao Long từ Tô Vân sau lưng bước chân, đi tới trước người, từ dưới lên trên xoay quanh Tô Vân cuộn lại.

Đinh đinh đinh đinh!

Di động vảy rồng cùng bay tới kiếm quang đụng nhau đụng, mỗi một chiếc vảy rồng đều vừa đúng chặn lại một cái phi kiếm mũi kiếm, triệt tiêu kiếm thế sau đó vảy rồng liền lập tức ép xuống, đem trong kiếm truyền đến lực lượng tan mất.

Ngàn kiếm bị vảy rồng kích động, phương hướng quay ngược lại, ngược lại hướng về phía sau bắn nhanh mà đi!

Giao Long ngâm loại này võ học lực lượng điều động, bị Tô Vân vận dụng đến cực hạn, lại có một loại thần hồ kỳ kỹ cảm giác!

Kỹ xảo vận dụng đến cực hạn, chưa chắc đã không phải là một loại thần thông!

Đồng Hiên chân đạp văn tự mà đến, văn tự không ngừng hướng về phía trước trải đi, để hắn đi trên không trung như giẫm trên đất bằng. Cùng lúc đó từng cái văn tự từ phía sau hắn bay lên, vượt qua hắn hóa thành thiên quân vạn mã, kỵ binh kim qua, Thần Ma cùng múa, Thiên Tượng bay loạn, đủ loại thần thú, Thánh Nhân, cùng vọt tới, gào thét hướng lưng thú bên trên Tô Vân xông tới!

Bức này cảnh tượng, tựa như Thần Ma hỗn chiến chiến trường đồng dạng.

Nhưng mà hắn cái này một đợt công kích, đang nghênh tiếp bản thân ngàn kiếm!

Nhất thời trên không đâu đâu cũng có thần thông nổ tung, hóa thành một cỗ khí huyết tiêu tán, Đồng Hiên thần thông quả thực mênh mông cuồn cuộn như là thiên quân vạn mã, thoạt nhìn phi thường náo nhiệt, nhưng đi qua bản thân ngàn kiếm thần thông va chạm, liền lập tức hiện ra miệng cọp gan thỏ sự thật!

Hắn thần thông bất luận một loại nào kéo ra đến, đều có chút kinh diễm, nhưng mà tổ hợp lại với nhau, chính là chia rẽ!

Đồng Hiên vội vàng thôi thúc quạt xếp, chỉ thấy quạt xếp trên không trung trái phải chuyển động, đem phía dưới từng đạo thần thông thu hồi, những cái kia thần thông rơi vào mặt quạt bên trong trực tiếp tự hóa thành từng cái văn tự.

Tay hắn bận bịu chân loạn, thần thông bị phá, liền sẽ hóa thành khí huyết tiêu tán, khí huyết này là tu vi của hắn, tiêu tán một điểm tu vi liền ít đi một phần, nếu như thần thông đều bị

đánh phá, đâu chỉ tại tu vi hao hết, hạ tràng tự nhiên có thể tưởng tượng được!

Ngay tại hắn bề bộn nhiều việc thu thần thông thời điểm, Tô Vân cất bước vọt tới, rơi vào Đồng Hiên trải rộng ra văn tự bên trên, đỉnh đầu hoàng chung chấn động, chỉ thấy tích tắc khắc độ cái trước cái lạc ấn bay ra, hóa thành từng tôn cao lớn Kim Viên xông vào chiến trường!

"Đồng Hiên, ngươi đối Thánh Nhân tuyệt học lĩnh ngộ đến giống thật mà là giả, vẫn để cho ta tới chỉ điểm ngươi!"

Tô Vân che hai mắt, chân đạp Đồng Hiên văn tự, tiến lên lui về phía sau, trái chống phải ngăn, không ngừng xuất kích, đồng thời ba mươi sáu Kim Viên bốn phương tám hướng công tới, đem từng cái thần thông đánh vỡ!

"Nội tâm dung tượng, văn chương áo phủ! Câu nói này không phải nói đem nội tâm đặt ở thợ rèn trong lò nóng chảy, mà là lấy tượng tâm lấy hồng lô tới bồi dưỡng nội tâm, lớn mạnh nội tâm!"

Tô Vân nghiêng người, tránh đi một cái xoay tròn bay tới thợ rèn lò luyện, giơ tay lên một kích, bịch một tiếng đem cái kia lò luyện đánh nổ, trầm giọng nói: "Giám huyền nhật nguyệt, từ phú sơn hải. Giám, không phải gương sáng, mà là giải thích!"

Một mặt gương sáng bị hoàng chung coong một tiếng chấn vỡ, Đồng Hiên kêu rên một tiếng, khí huyết giảm đột ngột.

"Văn năng tông kinh, thể hữu lục nghệ. Ngươi lục nghệ hoàn toàn hiểu sai lầm, ngươi lục nghệ, không thành thần thông!"

"Ngươi bát âm không thông, văn chương khó thành!"

…

Bành bành bành từng tiếng nổ không dứt bên tai, Tô Vân thẳng giết tới Đồng Hiên trước người, dùng võ học chiêu pháp, cùng Đồng Hiên chém giết gần người, Đồng Hiên trước người sau người đủ loại văn tự tung bay, khoảng cách gần thi triển thần thông, không ngừng hướng hắn công tới!

Tại khoảng cách gần như thế, thần thông uy lực bộc phát kinh người, nhưng mà rất nhiều rõ ràng thoạt nhìn có thể công kích đến Tô Vân thần thông, bị hắn nhẹ nhàng nghiêng người liền có thể tránh thoát, lại hoặc là bị hắn đánh tại thần thông chỗ bạc nhược, trực tiếp nổ tung!

Chém giết gần người, Tô Vân chưa từng xuất hiện bất kỳ sai lầm nào, không có bất kỳ cái gì mặt xấu tư duy quấy nhiễu được tâm trí của hắn, mỗi một cái phán đoán đều chính xác vô cùng, để cho mình không rơi vào tử cục, để cho mình có đầy đủ đường lui.

Hắn mỗi một chiêu mỗi một thức, nhiều một phần lực thì tốt quá hoá dở, thiếu một phân lực lại có chỗ không bằng, đều là vừa đúng đem Đồng Hiên thần thông phá vỡ.

Đồng Hiên càng đánh càng sợ, 《 Văn Tâm Điêu Long 》 tổng cộng có năm mươi thiên, hắn tài trí có hạn, không có thể đem năm mươi thiên tìm hiểu thấu đáo, chỉ luyện thành trong đó hai mươi thiên.

Đây là tại có rất nhiều hiểu lầm cùng phỏng đoán trên cơ sở, mới luyện thành hai mươi thiên.

Luyện thành hai mươi thiên, thực ra tại nho học linh sĩ bên trong đã coi như là ghê gớm, bởi vì nho học cựu thánh kinh điển, rất nhiều đều cần nghiền ngẫm từng chữ một, liên hệ trên dưới văn mới có thể giải thích ý nghĩa.

Không chỉ có như vậy, nếu như văn bên trong xuất hiện "Trận nhật nguyệt gió thần" mấy chữ, còn cần tự mình đi quan

sát trận pháp, quan tưởng nhật nguyệt, đi trong miếu quan tưởng Thần Chỉ pho tượng, đi trên không cảm ngộ phong khí di động.

Bởi vậy, muốn đem cựu thánh kinh điển tìm hiểu thấu đáo có lẽ cần một vị danh sư chỉ đạo, chẳng hạn như Tô Vân Hoa Hồ liền lĩnh ngộ đến cực kỳ thấu triệt, là bởi vì bọn họ có Dã Hồ tiên sinh vì bọn họ đánh hạ nền móng vững chắc.

Mà muốn đem cựu thánh kinh điển biến thành thần thông, vậy liền muốn trả giá không biết bao nhiêu cố gắng, không chỉ cần có siêu cường ngộ tính cùng tư chất, cũng cần nhất định cơ duyên.

Nói thí dụ như văn chương bên trong có long phượng bậc này thần thú, vậy thì không chỗ có thể truy nguyên.

Đồng Hiên luyện thành cái này hai mươi thiên, tại đây ngắn ngủi phút chốc tiếp xúc, liền bị Tô Vân đánh thành hai mươi thiên tàn thiên, từ nghĩa không thông, văn chương không được!

Tu vi của hắn càng là vì vậy mà không ngừng hạ thấp, khí huyết không ngừng bị đánh bạo hóa đi.

Đột nhiên, Đồng Hiên dưới chân trượt đi, một chân đạp không, hắn văn chương còn thừa số lượng từ không nhiều, ngắn ngủi phút chốc chiến đấu, cũng đã để dưới chân hắn không còn văn tự.

Nhưng vào lúc này, phía sau Phụ Sơn thú chạy tới, Đồng Hiên nắm lên quạt xếp, dùng sức vung lên, mượn vung lên chi lực rơi vào Phụ Sơn đầu thú gánh.

Cũng trong lúc đó Tô Vân đỉnh đầu tiểu hoàng chung xoay tròn, Tất Phương bay ra, rơi vào Tô Vân dưới chân, mang theo hắn rơi vào Phụ Sơn đầu thú gánh.

Đầu này Phụ Sơn thú cuồng chạy, đi theo phía trước đầu thú một đường dọc theo khu phố mạnh mẽ đâm tới, sắp tới phố dài cuối cùng.

Đầu thú tại phía trước nhanh chóng rẽ, to lớn móng giẫm trên mặt đất, trượt sáu bảy trượng, trên mặt đất ầm ầm một áng lửa.

Phía sau mấy con Phụ Sơn thú cũng đi theo nhanh chóng rẽ, một đường phi nhanh!

Cuối cùng đầu kia Phụ Sơn thú đỉnh đầu, Tô Vân, Đồng Hiên hai người tại Phụ Sơn thú trên đầu khối này một tấc vuông chém giết, thật có thể nói là là cực kỳ nguy hiểm!

"Sai! Đăng cao chi chỉ ngươi vẫn là hiểu sai!"

"Câu nói này cũng sai! Thiên địa định vị, tự biến quần thần, thần là tổ tông, là Viêm Hoàng Nghiêu Thuấn, không phải trong miếu tượng gỗ tượng đất!"

…

Đột nhiên, Đồng Hiên ngực trúng vẫy, bị Nhật Nguyệt Điệp Bích đánh vào vòng phòng ngự, Tô Vân kình lực phun một cái, Đồng Hiên xương cốt truyền đến từng tiếng chấn động, mạnh mẽ khí huyết đem một kích này lực lượng tan mất.

Hắn tuy là tan mất Tô Vân đòn đánh này, nhưng mà nhưng trong lòng hoảng sợ không thôi.

Tô Vân công phá hắn thần thông phòng ngự, mang ý nghĩa hắn đã không thể tại thần thông bên trên áp chế Tô Vân, nếu như Tô Vân lại phá vỡ hắn mặt khác thần thông, như vậy Tô Vân liền có khả năng đem hắn đánh chết!

Đồng Hiên vội vàng nhún người nhảy lên, bước chân trên không trung liền giẫm, từng cái văn tự rơi vào dưới chân hắn, để hắn đuổi lên trước một đầu Phụ Sơn thú.

Mà liền tại hắn rơi vào đầu kia Phụ Sơn thú trên lưng đồng thời, Tô Vân cũng theo nhau mà tới, thế công như là cuồng phong bạo vũ, đánh cho hắn càng thêm hoảng loạn.

"Kỳ u linh dĩ thủ giám, chỉ cửu thiên dĩ vi chính! Cửu thiên, ngươi cũng hiểu sai!"

"Sai, sai! Không hí hoạt kê, đức âm đại phôi, bị ngươi xuyên tạc!"

…

Đồng Hiên trúng liền mấy chiêu, trên người hoa phục ầm một tiếng bị Tô Vân võ học chiêu thức Dạ Phiến Hàng Đô Hỏa liên hoàn cắt phá, kém chút bị cắt ra cái bụng.

Trong lòng của hắn vừa sợ vừa giận, đây là Tất Phương Thần Hành Dưỡng Khí thiên chiêu thức, mà Tất Phương Thần Hành Dưỡng Khí thiên là hắn Đồng gia truyền cho quan học công pháp cơ bản!

Hắn vậy mà suýt nữa bị loại này thô thiển võ học thương tổn tới!

Nhưng hắn trong lòng càng nhiều hơn chính là sợ hãi, là bất an, hắn thần thông bị phá quá nhiều, tu vi hàng đến quá nhanh, đã không cách nào tại Tô Vân công kích đến bảo toàn bản thân.

Đáng sợ hơn chính là, Tô Vân cho đến nay vẫn như cũ che hai mắt, sau gáy vạt áo biến thành băng dải đón gió bồng bềnh.

Đồng Hiên điên cuồng bỏ chạy, liều mạng nhận Tô Vân hai đạo võ học công kích, từ lưng thú bên trên nhảy đến khu phố cạnh lầu hai lâu trên mái hiên, nhưng mà sau một khắc, Tô Vân khí huyết biến thành Giao Long gào thét bay ra, ba mươi sáu con giao long rơi vào lâu trên mái hiên, ở phía sau cùng truy mạnh mẽ đuổi!

Đồng Hiên quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Tô Vân đứng tại giữa đường lao nhanh Phụ Sơn lưng thú bên trên, mà phía sau mình, đủ loại Giao Long xê dịch, đột nhiên hóa thành từng con Tất Phương trên dưới tung bay, hướng hắn công tới!

Đồng Hiên ngăn cản mấy chiêu, đột nhiên chỉ nghe Tô Vân âm thanh lạnh lùng nói: "Ngươi từ không diễn ý, văn không thành thiên, cho ta xuống!"

Ầm!

Hắn trúng liền hơn mười chiêu, cuối cùng bị từng đầu Kim Viên tung người nhảy lên liên hoàn đá vào ngực, đem hắn mạnh mẽ đá rơi dưới lầu.

Đồng Hiên xoay người nhảy lên, đối diện liền gặp được Tô Vân bàn tay, hắn ngạc nhiên phát hiện bản thân chính là rơi vào Tô Vân vị trí đầu kia Phụ Sơn thú trên lưng.

"Tả vật đồ mạo, úy tự điêu họa. Điêu họa, điêu họa, không phải một từ, mà là điêu khắc vẽ tranh!"

Đồng Hiên tại trong khoảnh khắc trúng liền hơn mười chiêu, trong miệng liên tục hộc máu, khí huyết của hắn tu vi lại khó tan mất Tô Vân công kích, đột nhiên bị đánh đến hô bay lên, Đồng Hiên vội vàng thôi thúc còn sót lại thần thông, cưỡng ép rơi vào phía trước lưng thú bên trên.

Hai tay của hắn bắt lấy dây cương, đang muốn điều khiển Phụ Sơn thú chạy trốn, nhưng mà Tô Vân chân đạp Giao Long đuổi theo, rơi vào phía sau hắn.

Đồng Hiên vội vàng từ bỏ dây cương, cắn chặt răng, xoay người lại liều mạng.

Mấy chiêu phía dưới, Đồng Hiên bị đánh đến bay ngược mà đi, rơi vào phía trước lưng thú bên trên.

Trong khoảng thời gian ngắn chém giết, bốn con phố, hai người một đường giết tới đầu thú lưng thú bên trên, Đồng Hiên thương thế càng ngày càng nặng.

"Ngươi thần không thần, quỷ không quỷ, rồng không rồng, phượng không phượng, trận không trận hình, văn không văn lý! Đồng Hiên, ngươi nói cho ta biết, ngươi thế nào dùng ngươi văn tâm tới điêu long?"

Kèm theo Tô Vân một tiếng quát lớn, Đồng Hiên lại một lần ngã xuống, giãy dụa đứng dậy, lại không có thể lại đứng lên.

"Ta rất buồn bực."

Tô Vân cất bước đi tới trước mặt hắn, chậm rãi mở ra che mắt vạt áo, ánh mắt rơi vào trên người hắn, sắc mặt nghiêm túc nói: "Ngươi quốc học, là cái nào học cung dạy?"

Đồng Hiên oa một tiếng hộc máu, miễn cưỡng xóa đi vết máu ở khóe miệng, âm thanh khàn giọng: "Sóc Phương học cung…"

"May mắn ta không có ghi danh Sóc Phương học cung."

Tô Vân thở phào một hơi, đem cái kia một đoạn vạt áo thu nhập bản thân túi áo bên trong, nói: "Đồng Hiên nho sĩ, ta chỉ điểm ngươi một thiên này 《 Văn Tâm Điêu Long 》, đã phí miệng lưỡi cũng tốn sức, cái này lớp thu ngươi một khối thanh hồng tệ, không coi là nhiều a?"

Đồng Hiên ngẩn ngơ, khó có thể tin nói: "Ngươi không giết ta?"

Tô Vân cau mày: "Một khối thanh hồng tệ nhiều hay không?"

Đồng Hiên trong lòng khó nén mừng rỡ: "Hắn chắc chắn là lo lắng giết ta, sẽ gặp phải ta Đồng gia trả thù! Đúng, ta Đồng

gia chính là Sóc Phương đệ nhất đại thế gia, đừng nói tại Sóc Phương, liền xem như tại Đông đô cũng ăn sâu bén rễ, hắn chẳng qua là nông thôn đứa nhà quê, làm sao dám giết ta?"

Hắn vội vàng ở trên người tìm kiếm, cuối cùng túi tiền, cười nói: "Đều cho ngươi! Ngươi yên tâm, ta cũng là người hiểu chuyện, chuyện tối nay, ta liền không truy cứu, ngươi cầm tiền ăn ngon uống sướng…"

Tô Vân mở ra túi tiền, chỉ lấy một khối thanh hồng tệ, đem túi tiền để qua trên người hắn, lắc đầu nói: "Ta người này nguyên tắc là công bằng mua bán, ta cái này một bài giảng nói cũng không so Thủy Kính tiên sinh càng tốt hơn. Thủy Kính tiên sinh một bài giảng thu một khối thanh hồng tệ, bởi vậy ta cũng chỉ có thể thu ngươi một khối thanh hồng tệ."

Đồng Hiên nắm túi tiền, loạng choà loạng choạng đứng dậy, cười nói: "Ngươi cái nguyên tắc này rất tốt…"

Xùy.

Một cái kiếm gỗ đâm vào bộ ngực của hắn, đâm xuyên trái tim của hắn.

Đồng Hiên ngẩn ngơ, theo kiếm gỗ thấy được Tô Vân tay, lại ngẩng đầu nhìn đến Tô Vân khuôn mặt.

"Đồng Hiên nho sĩ, dạy ngươi thu tiền thiên kinh địa nghĩa, giết ngươi cũng là như vậy."

Tô Vân rút ra kiếm gỗ, kiếm gỗ nhanh chóng hóa thành một cái khối gỗ nhỏ, bay vào hắn trong tay áo.

Đồng Hiên thi thể lung lay, từ lưng thú bên trên rơi xuống dưới.

"Đây là hai chuyện khác nhau." Tô Vân sắc mặt bình tĩnh nói.

Sau một lúc lâu, cái này yên bình nông thôn thiếu niên lại kích động lên, gắt gao nắm lại cái kia một khối thanh hồng tệ: "Kiếm tiền! Ta cuối cùng kiếm tiền, hơn nữa là dựa vào bản thân học vấn kiếm được tiền! Khối này thanh hồng tệ thơm quá! So Đồ Minh đại sư vơ vét tới năm khối thanh hồng tệ thơm nhiều!"

Hắn kích động đến có chút run rẩy: "Hơn nữa ta rất nhanh liền có thể kiếm được món tiền thứ hai…"

Trạch Trư: Canh thứ nhất, gần năm ngàn chữ đại chương, cầu nguyệt phiếu!

Chương 99 : Một đực một cái (vào V canh thứ hai, cầu nguyệt phiếu đặt mua ~)

Chương 99: Một đực một cái (vào V canh thứ hai, cầu nguyệt phiếu đặt mua ~)

Lúc này Sóc Phương thành hoàn toàn yên tĩnh, trên đường phố có rất ít người đi đường, chẳng qua tại nhà cao tầng chỗ cao, có đêm thủ thủ hộ, lấy thần thông chiếu sáng, so sánh hướng bốn phương tám hướng.

Những cái kia đêm thủ đứng tại lầu vũ bên ngoài trong lầu các, bọn họ thường thường là linh sĩ, là nhà giàu sang mời đến đề phòng kẻ trộm. Đặc biệt là gần nhất, Sóc Phương thành lao ngục bị cướp, thả ra không ít vô cùng hung ác chi đồ.

Đương nhiên, cao ốc nhà cao cửa rộng năm tầng trở xuống, là người nghèo địa phương, không có đêm thủ, cũng không cần đêm thủ.

Trên không đâu đâu cũng có cầu mây, qua lại từng cái lầu vũ ở giữa, cho dù là đêm dài như vậy, cũng còn có xe kéo chạy tại cầu mây phía trên. Nhưng ở Sóc Phương thành tầng thấp nhất thế giới, đã là trời tối vắng người.

Hạnh Lâm tiệm bán thuốc, đốc đốc tiếng đập cửa truyền đến.

Quá rồi rất lâu, Đổng y sư khoác lên quần áo, lẹt xẹt lấy bằng gỗ đế giày đi tới, ở sau cửa đề phòng mà hỏi thăm: “Cái nào?”

Tô Vân âm thanh từ bên ngoài truyền đến: "Đổng y sư, ngươi muốn tro tàn quái hay không?"

Đổng y sư mừng rỡ, vội vàng mở cửa then cài, cười nói: "Muốn, ta đương nhiên muốn! Ngươi nhanh như vậy liền lấy được?"

"Ngươi muốn mấy cái?" Tô Vân ở ngoài cửa hỏi.

"Ngươi có bao nhiêu ta muốn bao nhiêu!"

Đổng y sư đem cánh cửa tháo xuống, để ở một bên, tròn vo đầu nhô ra đến, trái phải nhìn quanh một chút, không khỏi ngạc nhiên, hối hận bản thân đáp ứng quá nhanh.

Chỉ thấy Hạnh Lâm tiệm bán thuốc bên ngoài xếp thành một hàng một đội Phụ Sơn thú, những này Phụ Sơn thú toàn thân trên dưới vô cùng bẩn, thoa màu đen tro tàn, đứng tại trên đường phố rất khó nhìn rõ.

Mà tại đây chút Phụ Sơn lưng thú bên trên, có then trói mà thành sọt gỗ lớn, sọt gỗ bên trong là từng cái quan tài hình dạng màu đen tro tàn đá.

Những cái kia tro tàn đá phi thường to lớn, mỗi một tảng đá chỉ sợ có hơn vạn cân, gõ xuống tới đơn thuần bán tro tàn, chỉ sợ đều muốn một số tiền lớn!

"Những này trong thạch quan chính là hoặc là tro tàn quái."

Tô Vân cười tủm tỉm nói: "Là ở tại ngủ đông bên trong tro tàn quái, chạm đến không khí liền sẽ thức tỉnh. Ta đưa ngươi một đầu, mặt khác sáu đầu bán cho ngươi. Tiên sinh ngươi nhìn cái này tiền, còn có ta sau này tất cả tổn thương…"

Đổng y sư đếm, da đầu run lên, nơi này tổng cộng có bảy con Phụ Sơn thú, mỗi đầu Phụ Sơn thú bên trên đều có một cái

hắc thạch quan, coi như Tô Vân đưa một đầu cho hắn, chỉ sợ bản thân cũng muốn táng gia bại sản!

Đột nhiên, chỉ nghe chỗ cao một cái dày nặng trầm muộn âm thanh truyền đến: "Hạnh Lâm, nhận lấy đi, tiền ta sẽ cho ngươi, công bằng mua bán, không muốn thiếu hắn. Những cái kia Phụ Sơn thú cũng muốn xử lý tốt, không nên để lại bên dưới dấu vết gì. Đường phố còn có bộ thi thể, cũng muốn xử lý thích đáng."

Đổng y sư trong lòng nghiêm túc, khom người nói: "Vâng, lão biều bả tử."

Tô Vân kinh ngạc ngẩng đầu lên, hướng chỗ cao quan sát, chỉ thấy trên không trăng sáng một vòng, ánh trăng từ nhà cao tầng ở giữa hạ xuống, hiếm thấy chiếu vào trên đường phố.

"Tả phó xạ đứng cao như vậy làm cái gì?"

Tô Vân không nhìn thấy người nói chuyện, khó hiểu nói: "Đổng y sư, ngươi vì sao gọi Tả phó xạ lão biều bả tử? Tả phó xạ không phải họ Tả ư?"

Đổng y sư sợ hết hồn, vội vàng nói: "Ngươi nói bậy bạ gì đó? Lão biều bả tử là lão biều bả tử, Tả phó xạ là Tả phó xạ, căn bản không phải cùng là một người!"

Tô Vân buồn bực, thầm nghĩ: "Ta này đôi lỗ tai là nhất nhạy bén, rõ tiếng người âm tuyệt không có khả năng phạm sai lầm! Thanh âm mới rồi tuy là ngụy trang rất khá, nhưng rõ ràng là Tả phó xạ âm thanh, ta tuyệt không có khả năng nhận sai!"

Lời tuy như vậy, hắn nhưng thức thời không có nói ra, cười nói: "Không phải liền không phải. Đổng y sư, ta lại bị thương, ngươi nhìn…"

"Là cũng không phải!"

Đổng y sư ý tứ sâu xa liếc nhìn hắn một cái, nói: "Có một số việc ngươi không nên biết, cũng đừng có biết. Ngươi trước tiến đến!"

Tô Vân đi vào tiệm bán thuốc, Đổng y sư lập tức đóng lại tiệm bán thuốc môn, Tô Vân vội vàng nói: "Những cái kia tro tàn quái còn ở bên ngoài…"

"Không có việc gì. Sẽ có người thu thập."

Đổng y sư bắt lấy dược liệu, mở ra mật thất, ở phía trước dẫn đường, khuôn mặt tại dưới ánh đèn sáng tối chập chờn, nói: "Tô sĩ tử, ngươi là nông thôn đến, ta cũng là nông thôn đến, có một số việc ta nhất định phải nói cho ngươi. Thế giới này không giống ngươi thấy mặt ngoài đơn giản như vậy. Đặc biệt là Sóc Phương tầng thấp nhất thế giới, càng là một đầu thoạt nhìn rất trong veo sông, thực ra là sâu không lường được sông. Cái này trong nước, chết đuối không biết bao nhiêu người!"

Tô Vân tỉnh tỉnh mê mê, cúi đầu đồng ý.

Tòa nhà này vũ nội bộ chính là hắn lần trước tới địa phương, Đổng y sư ở đây làm đủ loại tại người bình thường nhìn tới cực kỳ bi thảm diệt tuyệt nhân tính thí nghiệm, chẳng qua tại Tô Vân nhìn tới đây cũng là truy nguyên nguồn gốc.

Trì Tiểu Dao lúc này vẫn như cũ hóa thành Ly Long uốn quanh tại đồng trụ bên trên, nhắm mắt ngủ say.

Đổng y sư liền gọi mấy tiếng, đây mới gọi là tỉnh nàng.

Cái kia trắng như tuyết Ly Long lung lay đầu, mở ra lim dim mắt buồn ngủ, lúc này mới nhìn thấy Tô Vân, vội vàng đi vòng qua đồng trụ về sau, thẹn nói: "Sư đệ ngươi làm sao lúc này tới? Ta còn đang ngủ đây! Ngươi chờ một hồi, ta thay đổi y phục, rửa một cái khuôn mặt…"

Đổng y sư thúc giục nói: "Nhanh lên một chút, ngươi sư đệ lại bị thương!"

"Nhanh như vậy liền lại bị thương?"

Trì Tiểu Dao nhô đầu ra, đã biến thành thiếu nữ, tóc mai tán loạn, trên dưới quan sát Tô Vân, khó hiểu nói: "Không phải hôm qua mới chữa khỏi ư? Sư đệ chờ một lát, ta trước rửa cái mặt."

Nàng tại đồng trụ sau sột sột soạt soạt, quá rồi không lâu cuối cùng thu thập chỉnh tề, lại chải xuống răng, lúc này mới nhẹ nhàng thoải mái xuất hiện tại Tô Vân phía trước.

Tô Vân đem bản thân dùng để che mặt vạt áo từ trong túi lấy ra, nói: "Học tỷ, ta đêm nay đi làm mua bán, đem bản thân làm bị thương."

"Mua bán?"

Trì Tiểu Dao quan sát hắn, ánh mắt lóe lên: "Tro tàn xưởng mua bán? Ngươi vơ vét tro tàn xưởng?"

"Cái gì vơ vét? Là ăn cướp tro tàn xưởng!" Đổng y sư tức giận nói.

Tô Vân chần chừ một chút, lắc đầu nói: "Khả năng còn muốn càng hỏng bét một chút… Học tỷ, ngươi đem cái này vải giúp ta xử lý một chút, ta dùng cái này che qua mắt, lo lắng ném tại đường phố sẽ bị người hữu tâm nhặt được."

Trì Tiểu Dao thu đầu kia vạt áo, đỉnh đầu xuất hiện một tia nước, sóng nước chớp lên một cái, đem vải mang đi, nói: "Trên người ngươi quần áo cũng muốn đổi một chút, đều là bẩn quần áo, cũng đều thủng. Chờ chữa khỏi tổn thương, ngươi ngày mai trước không muốn đi, ta cùng ngươi đi mua mấy bộ quần áo."

Đổng y sư đem thuốc để ở một bên, để Tô Vân nằm xuống, lấy tới châm bạc ý định vì hắn châm cứu một phen, trừ bỏ máu đen, nhưng mà châm bạc đâm xuống, nhưng cong lên.

"A?"

Đổng y sư kinh ngạc, lấy nguyên khí thôi thúc châm bạc, châm bạc đâm vào Tô Vân trên da thịt, chỉ thấy da thịt lõm bên dưới lại không có bị đâm xuyên.

Hắn dần dần gia tăng nguyên khí, châm bạc lộ ra phong mang, nhưng Tô Vân da thịt còn không có bị đâm phá.

Đổng y sư lại khẽ ồ lên một tiếng, lại thêm mấy phần nguyên khí, Tô Vân da thịt cuối cùng bị hắn đâm rách. Đổng y sư sắc mặt nghiêm nghị, hữu ý vô ý nói: "Tô sĩ tử, ngươi tu luyện chính là công pháp gì?"

Tô Vân đàng hoàng nói: "Hồng Lô Thiện Biến Dưỡng Khí thiên."

Đổng y sư nhíu lông mày: "Không có tu luyện Uẩn Linh cảnh giới công pháp?"

"Còn không có."

"Ngươi ăn linh đan diệu dược gì?"

Tô Vân lắc đầu: "Chưa nếm qua."

Đổng y sư mập mạp gương mặt bên trên con mắt híp lại thành một đường nhỏ, cười tủm tỉm nói: "Ngươi tổ tiên là nơi nào tới?"

Tô Vân càng thêm ngỡ ngàng.

Đổng y sư lặng lẽ lấy ra một cái khá to châm bạc, đâm vào Tô Vân cánh tay lấy máu, dưới ngân châm bày đặt một cái cao nửa thước lưu ly bình.

Thả hai bình máu về sau, Tô Vân choáng váng nặng nề, Đổng y sư lúc này mới thu tay lại, đem bình máu lặng lẽ đưa cho Trì Tiểu Dao, Trì Tiểu Dao hiểu ý, vội vàng giấu đi, miễn cho bị Tô Vân phát hiện.

Đổng y sư lúc này mới tiếp tục, giúp Tô Vân trừ bỏ máu bầm, lại đem thuốc chữa thương thông qua châm bạc độ vào Tô Vân trong cơ thể.

Trì Tiểu Dao chuẩn bị tốt nước, Tô Vân cởi sạch quần áo nằm vào nồi đồng bên trong, bản thân thôi thúc Tất Phương Thần Hành Dưỡng Khí thiên làm nóng nồi lớn, rất mau đưa cái này một nồi đồng dược thủy đun lên.

Trì Tiểu Dao lặng lẽ đi tới Đổng y sư bên người, thấp giọng nói: "Tiên sinh, lần trước không phải lấy ra hai bình lớn máu ư? Vì sao lần này lại lấy hai bình lớn?"

"Hắn khí huyết vượng, không chết được, chẳng mấy chốc sẽ bù lại."

Đổng y sư mắt nhỏ bên trong ánh mắt như là phong mang, lấp loé không yên: "Thân thể của hắn quá kì quái, vừa rồi ngân châm của ta kém chút không có đâm xuyên da của hắn! Hôm qua không phải là như vậy! Một ngày thời gian không thấy, thân thể của hắn cường độ liền toàn bộ phương diện tăng lên, bất luận lực lượng vẫn là tốc độ hoặc là làn da độ mềm và dai, đều tăng lên gấp bội! Hắn hiện tại da, so tê giác da còn muốn dẻo dai gấp mấy lần, nhanh so ra mà vượt ngươi vảy rồng!"

Trì Tiểu Dao sợ hết hồn.

Đổng y sư kiểm tra Tô Vân huyết dịch, nói: "Một ngày không thấy, thân thể rèn luyện hàng ngày liền tăng lên gấp mấy lần, loại này kinh khủng tiến cảnh, để cho ta nghi ngờ hắn không phải phàm nhân!"

Trì Tiểu Dao nháy mắt mấy cái: "Lão sư ý là?"

“Ta nghi ngờ hắn là khách đến từ thiên ngoại!”

Đổng y sư sắc mặt nghiêm túc: “Ta sớm đã có sự hoài nghi này! Hắn có một chiêu không phải nhân gian chiêu pháp, để khí huyết vận chuyển tốc độ đại quy mô tăng lên, đây cũng là hắn thường xuyên bị thương nguyên nhân. Bởi vì hắn thân thể căn bản không chịu nổi khủng bố như thế khí huyết vận chuyển phương thức. Nhưng mà nếu như đổi lại mặt khác cùng hắn không sai biệt lắm tu vi sĩ tử, cánh tay sớm đã bị cỗ này cuồng bạo khí huyết nổ vỡ vụn. Mà hắn mỗi lần tìm ta chữa bệnh, cánh tay cũng đều là tốt lành.”

Trì Tiểu Dao liếc Tô Vân liếc mắt, chỉ thấy Tô Vân tại nồi lớn bên trong ngồi ngay ngắn lên, không biết tại tu luyện công pháp gì, ngay sau đó thấp giọng nói: “Tiên sinh, sư đệ rất giống người ah.”

“Chưa hẳn. Nói không chừng hắn là Tiên giới khách tới. Phải biết bảy năm trước, tin đồn Thiên Thị Viên trên không có người đả thông Tiên giới, nói không chừng liền sẽ có cái gì nhóc con từ Tiên giới lẻn đi vào.”

…

Đổng y sư cũng không từ Tô Vân huyết dịch bên trong kiểm tra ra cái gì dị trạng, không khỏi nhíu chặt lông mày, đột nhiên, bên ngoài truyền đến từng cơn tiếng ồn ào. Đổng y sư cùng Trì Tiểu Dao đi ra ngoài, đi tới trong tiệm hướng ra phía ngoài nhìn quanh, chỉ thấy từng chiếc hoa lệ bảo liễn vậy mà từ tầng thấp nhất thế giới trên đường phố chạy qua.

Còn Tô Vân mang tới những cái kia Phụ Sơn thú cùng tro tàn quái, thì đã sớm bị người dời đi, không có để lại bất cứ dấu vết gì.

Đổng y sư cùng Trì Tiểu Dao kinh ngạc không thôi: “Cái phương hướng này… Phải đi tro tàn xưởng!”

Rất nhiều hoa lệ bảo liễn chạy qua sau đó, trên đường phố khôi phục lại bình tĩnh, nhưng mà nhà cao tầng ở giữa nhưng cũng không yên bình.

Một đêm này, nhất định là Tô Vân đi tới Sóc Phương thành sau không yên bình đêm thứ hai.

Lòng đất tro tàn thành.

Sóc Phương thành quan phủ Sóc Phương hầu bản thân chính là Sóc Phương thành đại thế gia, năm đó Lý gia tiên tổ chính là trấn thủ biên ải tướng quân, đánh hạ Sóc Phương, độc thủ nơi đây ba mươi năm, một mình đối kháng tái ngoại hùng binh, đánh ra Thần Tướng Lý danh hào, một mực kiên trì đến Nguyên Sóc lớn Đế Bình định quốc nội ba mươi năm náo động, lúc này mới phái binh tới viện binh.

Cho đến nay, Lý gia tiên tổ di thể cũng chưa chôn cất, hắn hắc thiết quan tài đứng lại Sóc Phương thành cao nhất lầu vũ phía trên, trấn thủ Sóc Phương, trấn áp tái ngoại dị động.

Lần này, Sóc Phương hầu bị kinh động, tự mình đến đến tro tàn xưởng.

Mà loại trừ Sóc Phương hầu bên ngoài, Sóc Phương thành mỗi bên đại thế gia gia chủ cũng toàn bộ đi tới lòng đất tro tàn thành, loại trừ bọn họ bên ngoài, chính là bốn đại học cung thủ lĩnh, cũng toàn bộ có mặt.

Bốn đại học cung tuy là không phải thế gia đại phiệt, nhưng mang theo phó xạ chi danh, lại là quan học thủ lĩnh, tự nhiên cũng địa vị phi phàm.

Tả Tùng Nham thong dong đến muộn, Đồ Minh hòa thượng vội vàng nghênh tiếp, thuận theo cười nói: “Phó xạ, thượng sứ cái này một án làm thế nào?”

Tả Tùng Nham khóe mắt lay động: “Làm quá tốt rồi. Tốt quá mức.”

Đồ Minh hòa thượng không hiểu chút nào: "Phó xạ, tiểu tăng tới kiểm tra tro tàn xưởng, tra xét thời gian dài như vậy cũng không có thể điều tra ra đầu mối gì, Tô thượng sứ đến tra án, một đêm liền đem tro tàn thành run lên cái lộn chổng vó lên trời! Hiện tại Đồng gia Đồng phó xạ, chỉ sợ muốn bi phẫn muốn chết."

Tả Tùng Nham hướng Đồng Khánh Vân nhìn lại, chỉ thấy Đồng Khánh Vân đang cùng Sóc Phương hầu, Vũ Thần bộ đám người nói chuyện, Đồng Khánh Vân đối Sóc Phương hầu lễ độ cung kính, trên mặt không có nửa điểm bi phẫn muốn chết thần thái.

"Cũng là bởi vì hắn run lên cái lộn chổng vó lên trời, cho nên mới là tốt quá mức."

Tả Tùng Nham dở khóc dở cười: "Ta cũng không biết hắn là tới tra án, vẫn là tới phạm án! Ngươi biết không? Đồng gia nhị đương gia chết!"

Đồ Minh hòa thượng sợ tới mức đánh liên tục mấy cái run rẩy, ha ha nói: "Phó xạ, ngươi đừng dọa ta…"

"Ta dọa ngươi làm gì?"

Tả Tùng Nham đè thấp giọng: "Đồng Khánh La chết tại tro tàn xưởng, Đồng gia còn chết hơn hai mươi vị linh sĩ, Sóc Phương học cung chết gần hai mươi vị tiên sinh, ngay cả Tây đô Thái Học viện, cũng có một vị tiên sinh táng thân tại đây tro tàn trong thành! Trừ cái đó ra, ta còn chứng kiến hắn tại trên đường phố xử lý Đồng gia Đồng Hiên!"

Đồ Minh hòa thượng sắc mặt xám ngoét, nơm nớp lo sợ, như muốn chạy trốn.

Hắn hiện tại có chút nghĩ mà sợ, Tô Vân tới "Phạm án" lúc, hắn cùng Văn Xương học cung Thích Già viện các tăng nhân liền ẩn thân tại tro tàn ngoài xưởng , chờ đợi tro tàn xưởng xảy

ra chuyện liền tràn vào quặng mỏ, lấy cứu viện làm tên nhân cơ hội dò xét lòng đất tro tàn thành bí mật.

Cho đến Tả Tùng Nham nói ra chết nhiều như vậy đại nhân vật, hắn mới biết hung hiểm.

"Hắn khẳng định là tới phạm án!"

Tả Tùng Nham lo lắng, lẩm bẩm nói: "Hắn còn cùng nhân ma lố lăng câu kết làm bậy, ta nghi ngờ nhân ma một đực một cái, hắn chính là một cái khác công nhân ma…"

Trạch Trư: Canh thứ hai tới rồi, hai chương nhanh chín ngàn chữ, cầu nguyệt phiếu trợ giúp!

Chương 100 : Rung cây dọa khỉ

Chương 100: Rung cây dọa khỉ

Lúc này, Sóc Phương hầu kêu: "Tả phó xạ, đừng lén lén lút lút ở sau lưng nói người nói xấu, đến bên này. Đồng phó xạ nói ra suy nghĩ của mình."

Tả Tùng Nham đi qua, cười nói: "Hầu gia, ta ngay tại hỏi ta Văn Xương học cung thủ tọa, biết được hắn tại đây cơn náo động bên trong liều mình quên chết lập xuống công lao hiển hách, trong lòng cảm xúc, ngay tại ca ngợi hắn vài câu."

Sóc Phương hầu liếc nhìn hắn một cái, nhớ tới bản thân một đôi nhi nữ giống như là bị người hạ cổ đồng dạng, thế nào cũng phải muốn ghi danh Văn Xương học cung, liền càng xem ông lão này càng là sinh chán ghét, đều đều nói: "Tả phó xạ, các ngươi học cung Đồ Minh đại sư là lập công lớn, lần này nếu không phải hắn đúng lúc cứu viện, tro tàn quái chạy đi chỉ sợ sẽ gây nên lớn lao tai kiếp."

Tả Tùng Nham đồng ý, nói: "Đồ Minh thủ tọa Bồ Tát lòng dạ, lần trước tro tàn quái náo động, chết không ít người, cũng là Đồ Minh tại lân cận, nghe tin xông lại hỗ trợ trấn áp."

"Tro tàn xưởng mỗi lần có chuyện, Đồ Minh đại sư cùng Văn Xương học cung tiên sinh đều trùng hợp tại lân cận, có chút làm người ta không hiểu."

Cửu Nguyên học cung Văn Lệ Phương phó xạ cười nói: "Văn Xương học cung cách nơi này tương đối xa, Đồ Minh

đại sư vì sao mỗi lần luôn có thể trùng hợp xuất hiện tại lân cận?"

Tả Tùng Nham trở về hướng Đồ Minh vẫy chào: "Đồ Minh, tới, ngươi vì sao mỗi lần luôn có thể trùng hợp xuất hiện tại lân cận?"

Đồ Minh hòa thượng tiến lên, chắp tay trước ngực, đúng mực nói: "Tiểu tăng điều tra tro tàn quái, tháng gần nhất, tro tàn quái liên tục làm loạn mười bảy lần, mỗi một lần đều thương vong thảm trọng, lúc trước cũng không từng có tro tàn quái làm loạn. Bởi vậy tiểu tăng suy đoán Sóc Phương thành lòng đất khả năng xảy ra vấn đề, lo lắng bốn phía dân chúng an nguy, ngay sau đó mỗi ngày thủ tại chỗ này."

Đồng Khánh Vân động dung nói: "Đại sư từ bi, khiến người khâm phục."

Hắn xoay đầu lại, hướng Sóc Phương hầu khom người nói: "Tro tàn xưởng nhiều lần sinh loạn, là ta Đồng gia quản lý bất lực, Đồng gia lần này vì hộ mỏ, thương vong thảm trọng, hao tổn rất nhiều linh sĩ, càng hao tổn gần hai mươi vị học cung lão sư, tiên sinh, thậm chí liền Tây đô Thái Học viện Họa Bích tiên sinh cũng chôn vùi ở đây! Ta Đồng gia không còn dám trấn thủ lòng đất, kính xin hầu gia cùng mỗi bên đại thế gia, học cung có thể phái tới tinh nhuệ linh sĩ, trấn thủ nơi đây. Đồng gia nguyện ý đem tro tàn xưởng thu hoạch, phân hưởng lợi nhuận đi ra."

Sóc Phương hầu cảm động không thôi, hai tay nâng hắn đôi khuỷu tay, thở dài: "Đồng phó xạ mau mau đứng dậy. Tro tàn quái náo động, Đồng gia tinh trung vì Sóc Phương liều mình lấy nghĩa, chết trận nhiều như vậy linh sĩ, liền Đồng Khánh La sư đệ cũng …"

Ánh mắt hắn ửng hồng, thở dài, tiếp tục nói: "Sóc Phương học cung tiên sinh hào hiệp chịu chết, sục sôi oanh liệt! Đồng

gia cùng Sóc Phương học cung, vì Sóc Phương thành gánh chịu quá nhiều!"

Đồng Khánh Vân thuận thế đứng dậy, bên mặt đến một bên, nghẹn ngào rơi lệ.

Sóc Phương hầu càng thêm cảm động, xúc động nói: "Cái này tro tàn thành gánh nặng, không thể do Đồng gia một mình gánh chịu! Chúng ta Sóc Phương tất cả thế gia, tất cả quan viên, tất cả học cung, đều muốn gánh chịu, vì Đồng gia san sẻ giải nạn, không thể chỉ để Đồng gia dâng hiến!"

Hắn mãnh liệt phân trần: "Mỗi bên đại thế gia, mỗi bên đại học cung, đều muốn phái ra mười cái linh sĩ đến, trấn thủ tro tàn thành, không thể để cho Đồng gia linh sĩ hy sinh một cách vô ích!"

Sóc Phương thành mỗi bên đại thế gia gia chủ hiểu ý, nhao nhao hùa theo đồng ý, nói: "Lúc trước Đồng gia cống hiến quá nhiều, chúng ta không biết, hiện tại biết, liền không thể để cho Đồng gia tiếp tục như vậy dâng hiến."

Sóc Phương hầu thở dài: "Chính là có Đồng gia thế gia như vậy, Nguyên Sóc mới có thể như vậy lớn mạnh, mới có thể quốc thái dân an, quốc vận hưng thịnh. Đồng phó xạ yên tâm, cái này tro tàn xưởng sản xuất, vẫn là các ngươi Đồng gia, chúng ta sẽ không cần."

Đồng Khánh Vân sắc mặt không thay đổi, cúi đầu nói: "Không dám. Hầu gia, lòng đất tro tàn thành là Nguyên Sóc, là Sóc Phương, Đồng gia đã chiếm cứ mấy chục năm, không dám tiếp tục chiếm cứ tiếp? Ta Đồng gia nguyện đem tro tàn xưởng thu hoạch ba thành phân ra tới…"

Sóc Phương hầu nghiêm mặt nói: "Đồng phó xạ nhanh đừng như vậy, chúng ta không thể nhận!"

Đồng Khánh Vân chần chừ một chút, nói: "Tro tàn thành chính là thiên tài địa bảo, người có đức chiếm lấy, ta Đồng gia đức vận đã không đủ để trấn áp tro tàn thành. Đồng gia nguyện ý lấy ra năm thành thu hoạch, phân cho mỗi bên đại thế gia, mỗi bên đại học cung, làm giáo dục, đề chấn dân sinh!"

Sóc Phương hầu thở dài: "Đồng phó xạ quá khách khí, đã phó xạ một mảnh lòng tốt, vì dân sinh giáo dục, vậy chúng ta cũng đành phải cố hết sức nhận. Chư vị gia chủ, chư vị phó xạ, các ngươi ý như thế nào?"

Mọi người nhao nhao hạ thấp người nói: "Hầu gia thánh minh!"

…

"Một đám thổ phỉ, giống như là nghe thấy mùi máu cá mập, đi lên liền cắn!"

Tả Tùng Nham từ tro tàn xưởng đi ra sau đó, vẫn còn có chút ý khó bình: "Lần này rõ ràng là ta Văn Xương học cung ra sức lớn nhất, những cái kia thế gia đại phiệt cùng học cung, cái rắm đều không có ra một cái, liền chờ mong chạy tới, đem chúng ta cái kia một phần cho phân mỏng!"

Đồ Minh hòa thượng đuổi theo hắn, cười nói: "Phó xạ, học cung có thể kiếm nhiều như vậy, đã ngoài ý muốn. Nhưng nếu không có hầu gia cùng nhiều như vậy thế gia đại phiệt tới đè lên, Đồng phó xạ chịu xuất huyết nhiều?"

"Điều này cũng đúng."

Tả Tùng Nham cười ha ha, tán thưởng nói: "Lần này hòa thượng ngươi công lao hàng đầu."

Đồ Minh hòa thượng cười nói: "Lần này thượng sứ công lao hàng đầu, tiểu tăng chỉ là chân chạy mà thôi."

Tả Tùng Nham nhớ tới Tô Vân, lại nghĩ tới Đồng gia, Sóc Phương học cung chết những cao thủ kia, cùng với khủng bố như thế tro tàn quái bạo loạn, còn có cái kia chết oan Họa Bích tiên sinh, liền không khỏi đau cả đầu.

"Người này, đến cùng là tới tra án, vẫn là tới gây án?"

Hắn cảm giác được trong đầu có gân tại đánh đánh đau, đầu tựa hồ cũng càng lớn hơn ba vòng: "Mấu chốt nhất là, ta còn vờ ngớ ngẩn đem hắn mời vào học cung, còn to tiếng không biết thẹn muốn cho hắn lật tẩy, giữ thể diện. Khung cảnh này, sớm muộn cũng có một ngày lão tử sẽ không chịu được nữa!"

Tô Vân lần thứ nhất đi ra tra án, liền chết một mảng lớn linh sĩ cùng tây tịch tiên sinh, thậm chí liền Đồng Khánh La bậc này Thiên Tượng cảnh giới đại cao thủ đều đã chết, còn liên lụy một cái Tây đô tới Họa Bích tiên sinh, không thể không để Tả Tùng Nham cảm giác được áp lực.

Ai biết Tô Vân lần sau đi ra ngoài tra án, sẽ chết bao nhiêu người?

Văn Xương học cung, thật có thể vì hắn giữ được cái này ngọn nguồn?

Tả Tùng Nham không từ cái rùng mình, ngộ nhỡ ngày nào đó che không được đâu?

"Không được, nhất định phải đi gõ một cái hắn!"

Đồng phủ, Thần Tiên cư.

Sóc Phương Đồng gia có thể nói là cực kỳ to lớn thế gia, Đồng phủ chỉ là cái kia vài chục tòa cao ốc hình thành lầu vũ quần thể, những này lầu vũ đều thuộc Vu Đồng phủ. Mà Thần Tiên cư thì là xây ở những này cao trăm trượng trên lầu.

Đồng Khánh Vân sắc mặt u ám, nhìn trong bóng đêm Sóc Phương, thấp giọng nói: "Đến cùng là ai làm? Dám ở cái này trong lúc mấu chốt đụng đến ta Đồng gia?"

Hắn xoay người lại: "Vũ huyện úy, Đồng gia nguyên khí tổn hao nhiều, chỉ có thể điều động lực lượng của ngươi, đi tầng thấp nhất thế giới tra một chút."

"Lão sư yên tâm, ta quản lý Sóc Phương tất cả sai dịch, phá hoại tro tàn xưởng người kia vô luận như thế nào làm, đều sẽ lưu lại dấu vết để lại." Vũ Thần Thông lui về phía sau hai bước, lẻn vào bóng tối bên trong.

Đồng Khánh Vân nhìn về phía nơi xa, nơi đó là Thánh Nhân ở chi địa.

Ánh mắt của hắn yếu ớt, không biết suy nghĩ cái gì.

Hạnh Lâm tiệm bán thuốc trong mật thất, Tô Vân ngồi tại nồi đồng bên trong, một bên nghỉ ngơi, một bên thôi thúc Huyền Vũ cảm ứng thiên, dần dần hắn cảm ứng được Huyền Vũ nguyên khí, trong cơ thể thiên địa hồng lô bên trên cũng nhiều thêm Huyền Vũ hình dáng lạc ấn.

Tô Vân híp mắt, yên tĩnh chút dụng công, quan tưởng đối với hắn mà nói cũng là một hồi độ sâu ngủ, để hắn thân cùng tâm đều chiếm được nghỉ ngơi.

Qua không biết bao lâu, hắn lại đổi lại Kỳ Lân cảm ứng thiên.

Đằng đẵng một đêm trôi qua, đợi đến Trì Tiểu Dao đánh thức hắn lúc, Tô Vân đã đem mặt khác cảm ứng thiên luyện một lần.

"Sư đệ, ăn điểm tâm!"

Tô Vân vội vàng mặc xong quần áo, Trì Tiểu Dao đợi đến hắn mặc chỉnh tề, lúc này mới đi vào đem nồi lớn bên trong

dược liệu cùng dược thủy xử lý sạch, nói: "Ngươi tối hôm qua cực khổ một đêm, dưỡng thương thời điểm lại tại làm bài tập, bởi vậy lần này tiên sinh mua nhiều chút cơm sáng. Ngươi trước đi ăn, ta lập tức đi qua."

Tô Vân cười nói: "Ta đợi học tỷ."

Trì Tiểu Dao nằm ở nồi lớn bên cạnh, gọi đến nước sạch đem nồi lớn dọn dẹp một lần, Tô Vân từ phía sau nàng nhìn lại, chỉ cảm thấy cô bé này thật là đẹp mắt, dáng vẻ duyên dáng, đường cong ưu mỹ.

Trì Tiểu Dao trở về, thấy hắn ngay tại nhìn bản thân, sắc mặt đỏ lên, thầm nghĩ: "Sư đệ cái gì cũng tốt, đáng tiếc chính là Thiên Môn trấn, xuất thân không tốt…"

Nàng mặc vào giày, hai người cùng đi ra, chỉ thấy Đổng y sư mua có tới mười, hai mươi người lượng cơm cơm sáng, nói: "Tô sĩ tử, ngươi ăn nhiều một chút. Ta no rồi, các ngươi ăn trước. Đúng rồi Tô sĩ tử, bữa này ngươi mời ta, sau đó đem tiền cơm kết."

Tô Vân sợ hết hồn, thầm nghĩ: "Nhiều như vậy đồ ăn, ai có thể ăn hết? Chẳng lẽ học tỷ khẩu vị như vậy lớn?"

Bụng hắn xì xào vang vọng, vội vàng ngồi xuống dùng cơm.

Đổng y sư sờ lên không có râu mép cái cằm, mắt nhỏ híp thành hai cái khe hở, thầm nghĩ: "Đêm qua, phía sau hắn dị tượng liên tục, hiển nhiên là tại tu luyện cái gì kỳ công. Từ hắn ăn bao nhiêu, liền có thể nhìn ra hắn tối hôm qua tiến cảnh tu vi có bao nhiêu…"

Trì Tiểu Dao dưới trướng, lại thấy Tô Vân đã ở một bên ăn như hổ đói, thiếu nữ rất là điềm đạm nho nhã, ngụm nhỏ ngụm nhỏ ăn bản thân cái kia phần cơm sáng.

Qua không lâu, Tô Vân liền gần tới hai mươi người lượng cơm cơm sáng quét sạch trống không, chỉ cảm thấy vẫn còn có chút đói.

Trì Tiểu Dao sớm đã nhìn ra ngây người, thầm nghĩ: "Sư đệ là đầu rồng ư? Ăn nhiều như vậy? Nếu như là rồng lời nói, vậy thì môn đăng hộ đối…"

Đổng y sư mắt nhỏ bên trong tinh quang lóe lên, hướng nàng bĩu môi nói: "Hắn tối hôm qua làm bài tập quá lâu, thân thể thiếu hư, lại đi mua mười người phần cơm sáng cho hắn tẩm bổ chút, nhiều chút thịt."

Trì Tiểu Dao vội vàng đi.

Tô Vân trong lòng có chút lo sợ, nói: "Đổng tiên sinh, ta ăn quá nhiều?"

"Ngươi nếu là không ăn, liền sẽ chết đói."

Đổng y sư dời đầu băng ghế ngồi ở bên cạnh hắn, mở ra hòm gỗ lấy ra châm bạc, chậm rãi nói: "Phú quý con cháu làm bài tập, đều muốn chuẩn bị tốt thượng đẳng đồ ăn thức uống, chất lượng càng cao càng tốt, bởi vì khí huyết tu vi tăng lên càng nhanh, thể năng tiêu hao càng nhanh. Nếu là không ăn uống, thậm chí có khả năng sẽ đói đến ngất đi."

Tô Vân sợ hết hồn.

Đổng y sư dùng châm bạc tại Tô Vân trên da chọc chọc, châm bạc dần dần biến cong, nói: "Tu vi tăng lên có hai con đường, một là từ thiên địa ở giữa mượn nguyên khí, đoạt thiên địa tạo hóa, một là từ trong cơ thể mình hấp thu năng lượng, đoạt bản thân chất dinh dưỡng. Ngươi tối hôm qua làm bài tập, ta nhìn thấy phía sau ngươi hiện ra cổ quái hư ảnh, thiên địa nguyên khí gần như thành hình, là ngươi hấp thu thiên địa nguyên khí hình thành dị tượng. Công pháp của ngươi rất lợi

hại, có thể để cho thiên địa nguyên khí thành hình công pháp, căn bản không phải Trúc Cơ, Uẩn Linh cảnh giới công pháp!"

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, nhớ tới Đế Bình nói tới đại nhất thống công pháp.

"Chẳng qua cổ quái chính là, công pháp của ngươi có chút không đúng, ngươi dẫn tới thiên địa nguyên khí cũng không thỏa mãn tu vi của ngươi tăng lên, dẫn đến ngươi bản thân thể năng cũng đang nhanh chóng tiêu hao, cho nên ngươi cần tẩm bổ chút."

Đổng y sư tăng lớn cường độ, lấy khí huyết gia trì châm bạc, sau một lúc lâu, châm bạc cuối cùng đâm rách Tô Vân làn da.

Hắn không khỏi thay đổi sắc mặt, lần này hắn sử dụng nguyên khí, so tối hôm qua tăng lên gấp hai!

Nói cách khác, Tô Vân trong một đêm, tu vi tăng lên gần như gấp hai!

"Vấn đề của ngươi xuất hiện ở công pháp bên trên."

Đổng y sư đè xuống trong lòng rung động, thuận tay lấy tới một cái bình nhỏ lấy máu, trầm giọng nói: "Công pháp của ngươi tinh dũng tiến mạnh, cực kỳ bá đạo, nhưng mà cũng không hoàn mỹ. Dẫn đến lúc tu luyện thiên địa nguyên khí không thể thỏa mãn nhu cầu của ngươi, cứ thế mãi tu luyện, tất nhiên sẽ làm bị thương ngươi căn cơ, để ngươi thân thể rơi vào bệnh trạng. Thời gian càng lâu, bệnh trạng càng sâu!"

Tô Vân nhớ tới Đế Bình bộ dáng, thầm nghĩ: "Đế Bình đều là có vẻ bệnh, không ngừng ho khan, chẳng lẽ nói hắn cũng là tu luyện đại nhất thống công pháp đem bản thân làm bệnh trạng?"

"Đổng tiên sinh, có thể ăn bù ư?" Hắn hỏi.

Đổng y sư lần này lấy một chút máu liền thu tay lại, lắc đầu nói: "Ăn bù cũng không thể hoàn toàn bù lại. Trong thân thể ngươi tiêu hao hết một vài thứ gì đó, là trong đồ ăn không có, có chút là cái trong thai mang đi ra, đạo gia gọi là tinh nguyên, tính mạng. Bởi vậy, như ngươi loại này công pháp tốt nhất ít luyện, sẽ tổn hại tính mạng, cẩn thận khó giữ được cái mạng nhỏ này."

Tô Vân sợ hãi, đột nhiên tỉnh ngộ lại, nói: "Đổng tiên sinh, ta môn công pháp này còn tại sửa chữa, chờ ta thay đổi tốt ngươi nhìn lại một chút phải chăng còn có tai hại."

Đổng y sư đem cái kia một bình nhỏ máu thu lại: "Ngươi có thể tùy thời tới tìm ta."

Trì Tiểu Dao mua được cơm sáng, Tô Vân lại đem mười người này phần cơm sáng ăn hết, trong lòng có chút sợ hãi: "Ta tu luyện một đêm, thân thể liền thiếu đến loại trình độ này. May mắn Đổng y sư phát hiện phải kịp thời, bằng không hậu quả khó mà lường được! Ta nhất định phải đi một chuyến Thiên môn sau thế giới, phải đi…"

Hắn cứ việc đối Thiên môn sau thế giới rất là sợ hãi, nhưng lần này bất kể như thế nào cũng nhất định phải mạo hiểm một lần, đi vào thế giới kia kiểm tra tiên đồ, hoàn thiện đại nhất thống công pháp!

Tại không có hoàn thiện trước đó, hắn tuyệt đối không thể lại tu luyện môn công pháp này, càng không thể đem môn công pháp này truyền thụ cho Hoa Hồ, Thanh Khâu Nguyệt bọn họ!

"Đế Bình cũng là bởi vì đại nhất thống công pháp mới một thân tổn thương bệnh, ta tuyệt đối không thể bước hắn theo gót!"

Cơm sáng sau đó, Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao đi tại bên đường phố, thiếu nữ này lôi kéo hắn phấn khởi đi đi dạo tầng thấp nhất thế giới cửa hàng mua quần áo, mặc dù là cho Tô Vân mua quần áo, nhưng cô bé này hào hứng nhưng so Tô Vân còn cao hơn, lôi kéo hắn đi lang thang.

Cuối cùng, Tô Vân ôm tích tụ như núi quần áo, lảo đảo đi theo phía sau nàng.

Trong này không chỉ có quần áo của hắn, còn có Hoa Hồ, Thanh Khâu Nguyệt đám người quần áo, hơn nữa mỗi người đều có ba năm bộ nhiều.

Đúng lúc này, một cỗ Phụ Sơn liễn dừng ở ven đường, Tả Tùng Nham đẩy ra cửa sổ xe, nói: "Hai vị sĩ tử là về học cung ư? Lên xe, ta chở các ngươi đoạn đường."

"Cám ơn phó xạ!"

Trì Tiểu Dao mừng rỡ, bò lên xe, Tô Vân ở phía sau mệt mỏi nâng quần áo, loạng choạng lên xe.

Tả Tùng Nham ánh mắt lấp lóe, thầm nghĩ: "Vị này thượng sứ thoạt nhìn như là cái thật thà thiếu niên bình thường, nhưng rất khó ứng phó. Lần này nhất định phải rung cây dọa khỉ…"

Tô Vân để quần áo xuống, hướng Tả Tùng Nham làm lễ chào hỏi: "Sĩ tử Tô Vân, gặp qua lão biểu bả tử."

Tả Tùng Nham trong lòng nhảy lên kịch liệt hai cái, kêu rên một tiếng, tựa như sau gáy bị người trùng trùng điệp điệp đánh một gậy.

"Ta bị hắn rung cây dọa khỉ!"

Lão giả trong lòng sợ hãi: "Đi lên liền cho ta một hạ mã uy, thật là lợi hại mưu tính!"

Chương 101 : Tân tấn tài chủ (Canh [4])

Chương 101: Tân tấn tài chủ (Canh [4])

Phụ Sơn liễn bên trên, Tả Tùng Nham nhìn chằm chằm Tô Vân, Tô Vân thì là ngồi đàng hoàng tại đối diện, Trì Tiểu Dao biết điều không nói gì.

Sau một lúc lâu, thiếu nữ này chạy tới dưới lầu.

Tả Tùng Nham khí thế phi phàm, uy áp cái thế, Tô Vân nhưng nhẹ như mây gió, trời sập cũng không sợ hãi. Kẹp ở một già một trẻ này ở giữa, để nàng cảm giác áp lực, như là đứng tại hai đại cao thủ tuyệt thế ở giữa.

Nàng nhưng lại không biết, Tô Vân lúc trước con mắt không nhìn thấy, về sau con mắt chữa khỏi, nhưng cũng dưỡng thành mắt mù thói quen. Cho dù Tả Tùng Nham thế nào uy nghiêm, thế nào khí phách, hắn cũng mặt không hề cảm xúc coi như không nhìn thấy.

“Tiểu nha đầu không tệ.”

Tả Tùng Nham đóng lại tầng thứ hai tiểu lâu cửa, lại lấy nguyên khí phong tỏa tầng thứ hai lâu, lúc này mới trở lại Tô Vân phía trước dưới trướng, thản nhiên nói: “Tô thượng sứ, ngươi cũng biết thứ gì?”

Tô Vân lắc đầu: “Ta cái gì cũng không biết.”

Hắn xác thực cái gì cũng không biết, hắn chỉ là nghe được Đổng y sư nói một tiếng lão biều bả tử, lại nghe ra nói chuyện

người kia là Tả Tùng Nham ngụy trang qua âm thanh, cho nên mới biết lão biều bả tử là Tả Tùng Nham.

Còn lão biều bả tử là làm cái gì, vì sao xưng Tả Tùng Nham vì lão biều bả tử, Tô Vân liền không biết gì cả.

Tả Tùng Nham nhìn chòng chọc vào hắn, sau một lúc lâu phun ra một ngụm trọc khí, muốn gõ lời nói của hắn cũng không thể nào nói đến.

Hiển nhiên, Tô Vân đã đoán ra thân phận của hắn, nhưng mà lại gây khó dễ lấy thân phận của hắn cũng không chỉ ra, mà là xem như cùng hắn cò kè mặc cả tiền vốn.

Tả Tùng Nham đã sớm biết Tô Vân rất lợi hại, chỉ là không nghĩ tới lợi hại như vậy!

Hiện tại hắn rốt cuộc hiểu rõ vì sao Đồ Minh hòa thượng, Nhàn Vân đạo nhân đối mặt Tô Vân lúc cái chủng loại kia bất đắc dĩ, hắn cũng có một loại lên phải thuyền giặc không cách nào xuống thuyền cảm giác.

"Khó trách đại đế chọn ngươi làm thượng sứ."

Tả Tùng Nham thở dài, nhìn về phía ngoài cửa sổ, nói: "Thượng sứ điều tra tro tàn quái án sau đó, cái kế tiếp bản án là cái gì? Có thể hay không trước thời hạn thông báo lão hủ một tiếng?"

Tô Vân trong mắt không chú ý tiêu tán, đồng tử tụ tập lại, hiển nhiên là muốn đến cái gì, nói: "Tro tàn quái án vẫn chưa hết, Đồng gia chở đi rất nhiều hắc thạch quan, những này thạch quan vận chuyển về nơi nào, Đồng gia muốn làm gì, những này còn không có điều tra ra. Lại thêm nhân ma xuất hiện, cùng với hiện nay Sóc Phương quỷ dị thời cuộc, để cho ta tin tưởng, Sóc Phương nước sâu không lường được, bên trong có giấu cá lớn!"

Tả Tùng Nham cuối cùng yên tâm, Tô Vân tạm thời sẽ không điều tra hắn.

"Thượng sứ chuẩn bị điều tra bao sâu?" Tả Tùng Nham thử dò xét nói.

Tô Vân chần chừ một chút, thử dò xét nói: "Nếu không, trước thăm dò một chút ngọn nguồn?"

Tả Tùng Nham nghiêng người sang đến, cau mày nói: "Quá sâu a? Dò quá sâu, ta sợ ta che không được, sẽ làm bị thương đến thượng sứ."

Tô Vân học theo, cũng nghiêng người sang đến, hỏi: "Tả phó xạ cho rằng bao sâu là vừa?"

Tả Tùng Nham cũng không chắc ranh giới cuối cùng của hắn, đành phải trước nói ra điểm mấu chốt của mình, nói: "Tối hôm qua thượng sứ dò được độ sâu là được, lại sâu lời nói, ta cùng Văn Xương học cung liền che không được."

Tô Vân không chắc tối hôm qua chiều sâu đến cùng là bao sâu, tiếp tục thử dò xét nói: "Là Đồng Khánh La cái kia chiều sâu, vẫn là tro tàn quái cái kia chiều sâu?"

Tả Tùng Nham da đầu run lên, tim gan có chút run rẩy: "Đồng Khánh La cái kia chiều sâu? Là mỗi lần tra án, phải chết một cái Thiên Tượng cảnh giới đại cao thủ a? Tro tàn quái chiều sâu, là quét sạch tro tàn thành loại kia cấp độ a?"

"Nếu không, lại nông một chút?" Tả Tùng Nham thử dò xét nói.

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm: "Vậy thì nông một chút."

Tả Tùng Nham như trút được gánh nặng, mặt giãn ra cười nói: "Thượng sứ chiếu cố lão hủ, phần ân tình này, ghi nhớ trong lòng. Tối hôm qua sáu miệng hắc thạch quan thù lao, đã đặt ở Sơn Thủy cư, thượng sứ lúc trở về kiểm lại một chút."

Phụ Sơn liễn dừng lại, Tô Vân nhìn về phía ngoài cửa sổ, chỉ thấy bọn họ đã đi tới Văn Xương học cung.

Tả Tùng Nham đứng lên nói: "Ta trước xuống xe, để xa phu đưa các ngươi đi Sơn Thủy cư. Đúng rồi."

Hắn dừng bước lại, nói: "Thượng sứ có thể hay không đem Hồng Lô Thiện Biến cùng Tất Phương Thần Hành, truyền thụ cho ta Văn Xương học cung? Cũng coi là tạo phúc ta Văn Xương học cung sĩ tử."

Tô Vân nghiêm nghị nói: "Chỉ là công pháp, nếu như có ích tại sĩ tử, ta nhất định không tiếc rẻ! Huống chi, ta Tất Phương Thần Hành vẫn là từ trong học cung học được."

Tả Tùng Nham giật mình, không ngờ rằng hắn như thế hào phóng, suy nghĩ phút chốc, cười nói: "Ta để Nhàn Vân, Đồ Minh đi theo thượng sứ tu hành một đoạn thời gian, học hội hai loại công pháp. Hai người bọn họ còn muốn quấy rầy thượng sứ mấy ngày."

Tô Vân đưa mắt nhìn hắn xuống xe, đột nhiên nghĩ tới một chuyện, nói: "Phó xạ, tro tàn án cùng nhân ma án, nhưng thật ra là một cái bản án."

Tả Tùng Nham thân thể chấn động mạnh, chậm rãi gật đầu, nói: "Thượng sứ chịu nói cho ta biết chuyện này, là không có xem ta coi như người ngoài. Như vậy ta cũng nói cho thượng sứ một việc, có người tại điều tra ngươi."

Tô Vân tâm thần hơi chấn động: "Có người điều tra ta?"

Tả Tùng Nham thản nhiên nói: "Ngươi ta ở giữa thoả thuận vẫn còn, ngươi cứ việc yên tâm, không có thế giới ngầm lão biều bả tử giải quyết không được sự tình. Tại Sóc Phương thành, liền xem như Đông đô đại đế tới, cũng muốn giống như rắn đồng dạng cho lão biều bả tử ngoan ngoãn nằm sấp tốt!"

Phụ Sơn liễn lại tự lên đường đi tới trong học cung Sơn Thủy cư, Trì Tiểu Dao đi tới, cười nói: "Sư đệ, ngươi cùng Tả phó xạ rất quen thuộc ư?"

Tô Vân lắc đầu, trong lòng yên lặng nói: "Tới trong thành đi học thực sự quá khó khăn, đều là muốn bị bức ép lấy tra án. Tả phó xạ yêu cầu ta điều tra tối hôm qua cái loại này độ sâu bản án, thế này sao lại là đi học? Rõ ràng là đem đầu cài ở trên đai lưng, lúc nào cũng có thể mất mạng!"

Thiếu niên nhìn về phía ngoài cửa sổ, trong lòng dâng lên mấy sợi rảnh rỗi ưu sầu: "May mắn ta cơ trí, nắm lấy tro tàn quái án không thả. Hắn còn buộc ta, ta mới đem nhân ma án kéo đi vào. Chỉ là không biết có thể kéo kéo dài bao lâu thời gian…"

Tả Tùng Nham đưa mắt nhìn Phụ Sơn liễn đi xa, hướng đi tới Đồ Minh hòa thượng nói: "Là cái lão giang hồ ah. Anh hùng xuất thiếu niên, không hổ là Thiên Đạo viện đi ra, nói chuyện làm việc kín kẽ không một lỗ hổng. Hắn rắp tâm cực cao, ta nguyên bản định gõ hắn, lại bị hắn liền gõ mang đánh. Thế hệ này người trẻ tuổi, không thể khinh thường."

Đồ Minh hòa thượng dò hỏi: "Phó xạ, thượng sứ nói thế nào?"

"Hắn phát hiện ta tại thế giới ngầm thân phận, tiên hạ thủ vi cường, dùng cái này gõ ta, tiếp đó lại cho ta táo ngọt, nói sẽ không điều tra mặt khác bản án, để cho ta giải sầu."

Tả Tùng Nham cất bước hướng trên núi đi tới, áo bào xám, giày vải, một vẻ tiêu sái, không khỏi đắc ý nói: "Nhưng ta cũng cảnh cáo hắn, ta là lão biều bả tử, hắn giống rắn đồng dạng nằm sấp. Hắn rất biết điều, lúc đó biểu lộ rất kinh ngạc."

Đồ Minh hòa thượng khen ngợi liên tục.

Tả Tùng Nham mặt mang thần sắc lo lắng, nói: "Nhưng mà, hắn muốn tiếp tục đào sâu tro tàn mỏ vụ án này."

Đồ Minh hòa thượng rùng mình một cái, thất thanh nói: "Đây là muốn đem Đồng gia vào chỗ chết bức! Đối Đồng gia ép quá ác lời nói, Đồng gia sẽ liều mạng! Chẳng lẽ nói, đại đế ý định đối Đồng gia lão thần tiên hạ thủ?"

Tả Tùng Nham nhẹ nhàng gật đầu: "Thượng sứ điều tra Đồng gia, chứng minh chúng ta hoài nghi không sai: Đồng gia quả thực có vấn đề. Ta vừa mới cùng thượng sứ nói, để hắn thả nông một chút, đừng đào đến quá sâu. Hắn tốt xấu cho ta một chút mặt mũi, đáp ứng. Hơn nữa, hắn thậm chí tra được chúng ta tra không được địa phương."

Hắn nhìn phương xa, phun ra một ngụm trọc khí, lắc đầu: "Hắn nói, nhân ma án cùng tro tàn án, là một cái bản án."

Đồ Minh hòa thượng ngẩn ngơ, qua nửa ngày giờ mới hiểu được hai cái này bản án ở giữa liên hệ, khen: "Cao minh!"

Tả Tùng Nham nói: "Người trẻ tuổi kia, lợi hại! Đồ Minh, ngươi cùng Nhàn Vân đi gặp hắn, ta đã đã nói với hắn, cho các ngươi đem hắn Hồng Lô Thiện Biến cùng Tất Phương Thần Hành chép lại."

Phụ Sơn liễn đem Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao đưa đến Sơn Thủy cư, hai người xuống xe đi vào sơn thủy cảnh, liền gặp Hoa Hồ cùng ba cái đứa bé ngay tại đếm tiền.

Sơn Thủy cư bên trong chất đống một đống thanh hồng tệ, số lượng rất nhiều, có lẽ, đây chính là Tả Tùng Nham nói tới thù lao!

Tô Vân cũng bị sợ hết hồn, hắn biết tro tàn quái đáng giá, nhưng tuyệt đối không ngờ rằng giá trị nhiều tiền như vậy!

"Chủ yếu là sống tro tàn quái đắt."

Trì Tiểu Dao nói: “Tro tàn quái hầu như chưa hề bắt được **, hơn nữa đơn thuần tro tàn cũng đã có giá trị không nhỏ. Học cung không dùng đến nhiều như vậy tro tàn quái, chắc chắn sẽ bán cho mặt khác học cung kiếm một món hời. Tả phó xạ không bao giờ làm thua thiệt mua bán.”

Nàng đối tiền bạc ngược lại không làm sao coi trọng.

Dù sao Hồi Long hà là thông hướng Bắc Hải, thanh hồng giải thường thường tụ tập tại cửa sông chỗ, Hồi Long hà Trì gia cái gì đều thiếu, chính là không thiếu tiền.

Hoa Hồ ngược lại là đối với cái này rất là coi trọng, nói: “Tiểu Dao học tỷ, chúng ta nơi này có ba ngàn viên thanh hồng tệ, phải có thể luyện chế một cái linh binh đi?”

Trì Tiểu Dao lắc đầu nói: “Còn thiếu rất nhiều. Nếu như linh binh là dễ dàng như vậy luyện thành, như vậy linh sĩ tiện nhân tay một cái. Muốn luyện chế linh binh, thanh hồng tệ là thích hợp nhất, đối khí huyết hao tổn khá nhỏ. Chẳng qua thấp nhất cần hơn vạn viên thanh hồng tệ mới có thể chế tạo ra một cái linh binh, bởi vậy được gọi là tính linh thần binh, cái này thần chữ, nhưng thật ra là hiếm có, tốn nhiều tiền ý tứ.”

Tô Vân cùng Hoa Hồ giật nảy mình, hơn vạn khối thanh hồng tệ mới có thể luyện chế một cái tính linh thần binh?

Cái này chẳng phải là nói, phần lớn linh sĩ cả đời khả năng đều không có thuộc về mình linh binh?

“Bình thường thế gia cũng không có mấy cái linh binh, phần lớn linh sĩ đều là một bên tu luyện, một bên kiếm tiền tích lũy tiền, đợi đến tu luyện tới Ly Uyên, Thiên Tượng cảnh giới, tiền cũng tích lũy đến không sai biệt lắm, liền có thể luyện chế thuộc về mình linh binh.”

Trì Tiểu Dao cười nói: “Nhưng mấy người có thể luyện đến Ly Uyên Thiên Tượng cảnh giới? Sĩ tử có thể trở thành linh sĩ,

đều là có đại nghị lực người, có thể tu thành Nguyên Động, càng là ít ỏi, có thể tu thành Ly Uyên Thiên Tượng, đã ít lại càng ít. Toàn bộ Sóc Phương thành, bên ngoài chỉ có ba mươi Thiên Tượng cảnh giới đại cao thủ, đêm qua còn chết một cái."

Tô Vân nhớ tới Đồng Khánh La, thầm nghĩ: "Thiên Tượng cảnh giới quả thực bất phàm, cái kia Đồng Khánh La là cái nhân vật lợi hại . Bất quá, Đồng Hiên hình như có một thanh quạt xếp, chẳng lẽ cái kia quạt xếp không phải linh binh?"

Hắn đem nghi ngờ của mình hỏi ra, Trì Tiểu Dao còn chưa kịp trả lời, chỉ nghe Nhàn Vân đạo nhân âm thanh từ bên ngoài truyền đến, nói: "Linh sĩ cũng không đủ của cải luyện chế linh binh, liền sẽ mưu lợi, trước lấy linh khí thay thế. Linh khí cũng chia làm nhiều loại, có linh khí cũng có thể dùng để chiến đấu."

Tô Vân tiến ra đón, đem Nhàn Vân đạo nhân cùng Đồ Minh hòa thượng mời tiến đến.

Đồ Minh hòa thượng nói: "Luyện chế linh khí đơn giản, rất nhiều sĩ tử tại tu thành linh sĩ sau đó, bản thân liền có thể tại trong học cung học hội luyện chế. Nhưng mà luyện chế linh binh vậy thì khó khăn, dính dáng đến mọi phương diện rất nhiều, cần phải có học tinh luyện kim loại linh sĩ, còn cần có học thuật số linh sĩ, học lạc ấn, học tế luyện, học rèn luyện… Vẻn vẹn xin những này linh sĩ, tiêu phí tiền bạc đều có thể tạo một cái linh binh!"

Nhàn Vân đạo nhân cười nói: "Bởi vậy linh binh là thế gia chi vật."

Đồ Minh hòa thượng thở dài: "Thiên môn chợ quỷ bên trong ngược lại là có linh binh, hơn nữa từng cái uy năng mạnh mẽ , đáng tiếc…"

Nhàn Vân đạo nhân cũng thở dài, đối Thiên môn chợ quỷ linh binh rất là trong lòng ngứa ngáy, cũng không dám đi lấy.

"Bình thường linh sĩ, dùng linh khí là được, những năm này linh khí vang dội, sinh ra không ít cổ quái kỳ lạ đồ chơi."

Nhàn Vân lấy ra một mảnh ngọc chất lá cây: "Cái này gọi thiên nhãn, cũng là linh khí. Có thể kề sát ở người mi tâm, hóa thành một con mắt, dùng bảo vật này có thể nhìn thấu hư ảo, thậm chí trực tiếp nhìn thấy nhìn bằng mắt thường không được đồ vật. Đi ra ngoài đi lại, chuẩn bị vật này. Một khối thanh hồng tệ một cái."

Tô Vân cực kỳ tâm động, đang định mua mấy cái, Trì Tiểu Dao lặng lẽ kéo hắn một cái ống tay áo, thấp giọng nói: "Một khối thanh hồng tệ có thể mua mười cái!"

Nhàn Vân đạo nhân khẩn trương, vội vàng nói: "Trì gia tỷ tỷ! Đây là Đạo gia từng khai quang, cùng phổ thông thiên nhãn không giống! Ta cái này thiên nhãn là đạo môn thiên nhãn, nhìn người nội tâm, phá người trận pháp, nhìn thấu yêu tà, thậm chí quan sát Nhập Vi, đều là dễ như trở bàn tay!"

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, dò hỏi: "Là đạo trưởng tự thân luyện?"

Nhàn Vân đạo nhân liên tục gật đầu.

Tô Vân suy nghĩ một chút, nói: "Một khối thanh hồng tệ hai cái thiên nhãn, ta muốn sáu mươi."

Nhàn Vân đạo nhân mừng rỡ, vội vàng từ tay áo trong túi lấy ra một cái túi vải, cười nói: "Quả nhiên tân tấn tài chủ, tài đại khí thô! Tốt, ta liền thua thiệt một chút, dù sao cũng không có bán đi qua. Sáu mươi viên thiên nhãn, coi như ngươi ba mươi thanh hồng tệ!"

Tô Vân hướng Hoa Hồ nói: "Nhị ca, cho đạo trưởng ba mươi thanh hồng tệ."

Hoa Hồ lên tiếng, đếm ba mươi viên thanh hồng tệ cho hắn.

Nhàn Vân đạo nhân vội vàng nhận lấy tiền, đếm sáu mươi phiến ngọc diệp, cười nói: "Các ngươi dùng qua sau đó, đảm bảo nói tốt. Những người khác thiên nhãn đều là linh sĩ luyện, nhưng đây là chính ta luyện! Ta dù sao cũng là… Cảnh giới mọi người!"

Hắn hoàn chỉnh đi qua, cũng không có nói cảnh giới của mình.

Đồ Minh hòa thượng thấy hắn một chút được nhiều tiền như vậy, hâm mộ vô cùng. Tô Vân hỏi: "Đại sư cũng biết luyện chế thiên nhãn ư?"

Đồ Minh hòa thượng nhất thời tinh thần tỉnh táo, lấy ra một cái túi tiền, cười nói: "Ta luyện thiên nhãn là phật môn thiên nhãn, cũng là từng khai quang, để cho người ta tâm não thông minh, còn có phật quang sau đầu che chở, chư tà bất xâm! Sĩ tử nếu là muốn mua lời nói, cũng cho ngươi đồng dạng giá tiền!"

Tô Vân hướng Hoa Hồ ném cái ánh mắt, Hoa Hồ hiểu ý, lấy tới ba mươi viên thanh hồng tệ đưa cho Đồ Minh hòa thượng.

Đồ Minh mừng rỡ, vội vàng cho hắn sáu mươi phiến ngọc diệp.

Tô Vân từ hai loại ngọc lá cây mỗi bên lấy ra mười mảnh, giao cho Trì Tiểu Dao, nói: "Đưa cho sư tỷ đi học dùng."

Trì Tiểu Dao giật mình: "Đi học dùng?"

Tô Vân tay trái một mảnh đạo môn ngọc diệp, tay phải một mảnh phật môn ngọc diệp, kề sát ở bản thân trái phải lông mày phía trên, chỉ thấy cái kia hai mảnh ngọc diệp dần dần biến mất biến mất.

Sau một khắc, hắn hai cái lông mày phía trên, đều tự có mi mắt hướng hai bên xa nhau, lộ ra hai con mắt, trở mình nhấp nhô mấy lần, lúc này mới tập trung tầm mắt.

Đặc biệt là cái kia phật môn thiên nhãn, thật sự có dị tượng, để Tô Vân sau gáy nhiều ra một vòng nhàn nhạt phật quang.

Chỉ là lông mày bên trên mọc ra mắt, hơn nữa là dựng thẳng lên tới con mắt, rất là cổ quái.

Tô Vân Linh giới bên trong, hắn nội tâm lật xem Văn Xương học cung thư tịch, bốn mắt đảo qua, quả nhiên như Nhàn Vân, Đồ Minh lời nói, một mắt tứ hạnh, bất luận là trí nhớ vẫn là lực lĩnh ngộ đều tăng lên rất nhiều!

"Dùng thiên nhãn học tập?"

Trì Tiểu Dao, Nhàn Vân cùng Đồ Minh không khỏi kinh ngạc, đây là thiên nhãn linh khí được sáng tạo ra sau đó, lần thứ nhất có người dùng thiên nhãn tới học tập!

Hoa Hồ, Thanh Khâu Nguyệt, Ly Tiểu Phàm cùng Hồ Bất Bình cũng đều tự lấy tới hai loại ngọc diệp, học theo, kề sát ở đều tự lông mày phía trên, bọn họ cũng đều tự lại mọc ra hai con mắt.

Tô Vân bốn con mắt từ Hoa Hồ, Thanh Khâu Nguyệt bọn người trên thân đảo qua, trầm giọng nói: "Dùng cái này học tập càng nhanh! Tranh thủ mười ngày, đem tất cả chương trình học bù xong!"

"Ừm!" Bốn cái tiểu hồ ly cùng một chỗ trọng trọng gật đầu.

Tô Vân lo lắng: "Tả phó xạ quá nhanh trí, hỏa nhãn kim tinh đồng dạng, ở trước mặt hắn chẳng biết lúc nào thân phận của ta liền sẽ bại lộ bị hắn vạch trần, bây giờ có thể nhiều học một chút là một chút…"

Trạch Trư: Bốn canh! Ngày hôm nay một vạn bảy ngàn chữ đã đổi mới! Cầu nguyệt phiếu, đặt mua

Chương 102 : Một ngày trọng thương một lần (canh thứ nhất)

Chương 102: Một ngày trọng thương một lần (canh thứ nhất)

Trì Tiểu Dao chần chừ một chút, cũng lấy tới Tô Vân đưa ngọc diệp, kề sát ở lông mày của chính mình phía trên.

Hai cái thiên nhãn lần lượt mở ra, nàng nhất thời kinh ngạc phát hiện, mình đích thật trở nên tai mắt thông minh, đầu óc xoay chuyển càng nhanh, thậm chí ngay cả mình tính linh thần thông vận chuyển, cũng biến thành tinh tế tỉ mỉ!

"Hai loại ngọc diệp, so đường phố bán muốn tốt rất rất nhiều!"

Nàng không khỏi kinh ngạc, mặt khác linh sĩ chế tạo thiên nhãn ngọc diệp nàng cũng mua qua không ít, đều là truy nguyên lúc muốn dùng, công hiệu đều không khác mấy.

Mà Nhàn Vân cùng Đồ Minh hai vị Văn Xương học cung thủ tọa luyện chế thiên nhãn ngọc diệp, vậy mà nhiều thêm đạo môn cùng phật môn đủ loại thần thông bất khả tư nghị!

Đem thiên nhãn dùng tại học tập bên trên, quả thực có thể học được càng nhanh, học được càng nhiều, lĩnh ngộ đến càng sâu!

"Tô sư đệ đầu óc thật linh hoạt, lại có thể nghĩ đến như vậy dùng! Cùng hắn sinh em bé nhất định thông minh! Ừm, ta nếu là cùng hắn sinh em bé, nhất định phải gọi Tô Vân Dao, đợi

đến Tô Vân Dao sáu tuổi thời điểm… Các loại Vân Dao kết hôn thời điểm… Không được, suy nghĩ của ta xoay quá nhanh!”

Nàng vội vàng ngừng suy nghĩ lung tung, lập tức bắt đầu giảng bài. Hoa Hồ, Ly Tiểu Phàm mấy người cũng là vừa mừng vừa sợ, Trì Tiểu Dao bất luận nói cái gì, bọn họ đều có thể tuỳ tiện ghi nhớ xuống, Trì Tiểu Dao bất luận quan tưởng cái gì, bọn họ đều có thể quan sát được bất kỳ chi tiết!

Thiên nhãn để cho bọn họ quan sát được đồ vật so bình thường càng nhiều, lĩnh ngộ đồ vật so bình thường càng sâu, lại đối chiếu Văn Xương học cung thư tịch, tìm hiểu đến càng nhanh!

Nhàn Vân cùng Đồ Minh liếc nhau, đều có đăm chiêu.

Bọn họ cũng không có nghĩ tới thiên nhãn có thể như vậy dùng, như vậy, sĩ tử bất luận lĩnh ngộ vẫn là học tập, đều tiến cảnh thần tốc, giảm bớt không ít thời gian.

Nhưng mà, cái này cũng cần tài lực cường đại, dù sao không phải mỗi người đều có thể giống như Tô Vân như vậy, trực tiếp lấy ra sáu mươi đồng thanh hồng tệ. Cũng không phải mỗi một vị luyện chế thiên nhãn linh sĩ, đều có Nhàn Vân cùng Đồ Minh dạng này trình độ cùng tu vi.

Trì Tiểu Dao giảng được cổ họng phát khô, rốt cục cũng ngừng lại, lúc này nàng mới hoảng sợ phát hiện, bản thân cái này một bài giảng lại đem bản thân am hiểu nhất 《 dược lý 》 nói hơn phân nửa!

Phải biết, đây chính là nửa năm mới có thể học xong chương trình học!

Đương nhiên, nửa năm qua này còn có mặt khác mười ba môn khóa cần học.

Chẳng qua thời gian ngắn như vậy giảng xong nhiều như vậy chương trình học, hơn nữa Tô Vân, Hoa Hồ đám người vậy mà học được xuống, không những học được xuống, hơn nữa ghi nhớ, hiểu, lĩnh ngộ thậm chí nắm giữ, đây mới là làm người ta khiếp sợ không gì sánh nổi!

Một người hai người nắm giữ bậc này thông minh tài trí ngược lại cũng thôi, làm sao có thể thoáng cái có năm người đều nắm giữ bậc này thông minh tài trí?

Đáng sợ hơn chính là, Trì Tiểu Dao cảm thấy mình dường như cũng nắm giữ thông minh như vậy tài trí!

Bởi vì nàng phát hiện bản thân đang giảng bài quá trình bên trong, vậy mà từ những này sớm đã học qua trong khóa học lĩnh ngộ ra mới đồ vật, mới giải thích!

"Hai loại thiên nhãn, quả thực giá trị số tiền này, thậm chí có thể nói là bán rẻ!" Trì Tiểu Dao khen ngợi.

Buổi trưa lúc nghỉ ngơi, Tô Vân không có nghỉ ngơi, mà là cùng Nhàn Vân Đồ Minh hai người giảng giải hắn thay đổi Hồng Lô Thiện Biến cùng Tất Phương Thần Hành, lại lấy khí huyết hóa thành Giao Long cùng Tất Phương , mặc cho hai người quan sát chi tiết.

Đến xuống buổi trưa, Trì Tiểu Dao đem 《 dược lý 》 giảng xong, lại bắt đầu nói 《 giải phẫu 》. Đến sập tối tan học, 《 giải phẫu 》 cũng nói gần nửa.

Trì Tiểu Dao cùng Tô Vân đám người trên trán hai cái thiên nhãn vẫn còn, vẫn không có biến mất, Trì Tiểu Dao tấm tắc lấy làm kỳ lạ, thầm nghĩ: "Trước kia mua thiên nhãn ngọc diệp, chỉ có thể duy trì nửa ngày thời gian. Hai vị lão sư luyện chế thiên nhãn công hiệu lại có thể duy trì dài như vậy, liền xem như một đồng thanh hồng tệ một cái, cũng là kiếm lợi lớn."

Nhàn Vân cùng Đồ Minh hai người cũng chưa từng rời đi Sơn Thủy cư, hai người vẫn luôn tại sửa sang lại Hồng Lô Thiện Biến cùng Tất Phương Thần Hành, gặp được nghi vấn trực tiếp tự hỏi Tô Vân, Tô Vân cũng biết đều đáp.

Chỉ là bọn hắn sửa sang lại sau đó, phát hiện đơn thuần luận chiêu pháp lời nói, Tất Phương biến so Giao Long ngâm cũng là không kém, nhưng mà so tâm pháp lời nói, Tất Phương Thần Hành so Hồng Lô Thiện Biến thành kém rất rất nhiều.

Bọn họ càng học môn công pháp này, liền càng là cảm thấy thâm ảo.

Càng đáng sợ chính là, Tô Vân vậy mà bắt đầu dạy bọn họ Tạo Hoá chi thuật!

Tạo Hoá chi thuật là Nguyên Động cảnh giới Ly Uyên cảnh giới mới có thể tiếp xúc đến đồ vật!

Loại trừ Tạo Hoá chi thuật bên ngoài, còn có hình khí chuyển tục, biến hóa mà thiện, vậy thì càng cao thâm hơn phức tạp, dính dáng đến hình khí biến hóa đủ loại hình dáng, cùng với ngũ hành tương sinh, cho dù là Thiên Tượng cảnh giới đại cao thủ cũng chưa chắc có thể sờ hoàn toàn rõ ràng!

Càng kỳ quái hơn chính là, Tô Vân nhưng cảm thấy đây là chuyện đương nhiên, Hoa Hồ cũng là cảm thấy nên như vậy, cho dù là Hồ Bất Bình, Thanh Khâu Nguyệt cùng Ly Tiểu Phàm, cũng cảm thấy bọn họ có chút ngạc nhiên.

Trúc Cơ cảnh giới học những này, không phải nên sao?

Nhàn Vân đạo nhân là Thanh Miêu viện thủ tọa tây tịch, Đồ Minh hòa thượng là Thích Già viện thủ tọa tây tịch, hai người đều có lai lịch, tu vi sâu không lường được, nhưng mà cho dù là bọn họ, cũng cảm thấy Hồng Lô Thiện Biến có chút

quá khó, không phải Trúc Cơ cảnh giới sĩ tử có thể học được đồ vật.

Tô Vân năm người nhưng có thể học được, quả thực làm người ta khiếp sợ.

Chỉ là bọn hắn không có nghĩ tới là, Tô Vân năm người sở dĩ có thể học được, chủ yếu vẫn là dạy dỗ bọn họ chính là Cầu Thủy Kính, đế sư Cầu Thủy Kính!

Cầu Thủy Kính không chỉ dạy cho Tô Vân năm người, còn dạy học mặt khác hai mươi cái sĩ tử!

Hơn nữa Cầu Thủy Kính sáng tạo Hồng Lô Thiện Biến môn công pháp này, căn bản không phải dùng để Trúc Cơ, mà là dùng để làm đại nhất thống, là dùng để trường sinh công pháp!

Một ngày này học tập, Tô Vân cũng là thu hoạch tương đối khá, học được tại nông thôn tường tự trung học không được kiến thức.

Hệ thống học tập đối với hiện tại hắn tới nói có lợi thật lớn, lúc trước hắn chỉ là sở trường tại cựu thánh tuyệt học, tầm mắt khá hẹp, mà học tập 《 dược lý 》, 《 giải phẫu 》 các loại học vấn, để hắn tầm mắt trở nên càng thêm rộng lớn.

Bởi vì cái gọi là nó sơn chi thạch có thể công ngọc, lại cái gọi là suy luận, có đôi khi thật cần từ mặt khác nhìn như không cùng xuất hiện học vấn bên trong hấp thu kiến thức, mới có thể giải quyết quấy nhiễu bản thân nan đề.

Bóng đêm dần dần sâu, Tô Vân yên tĩnh xuống, tựa vào lưng ghế bên trên, nhắm mắt nghỉ ngơi.

Hắn thôi thúc trong mắt bát diện triều thiên khuyết, Thiên môn mở ra, Tô Vân nội tâm lay động, lần nữa xuất hiện tại Thiên môn sau cái kia kỳ dị thế giới bên trong.

Cổ quái chính là, hắn nội tâm cái trán thế mà cũng mọc ra hai cái con mắt, chính là hai cái kia thiên nhãn!

Nhàn Vân cùng Đồ Minh tu vi quả thực mạnh mẽ, luyện chế thiên nhãn cũng cực kỳ kéo dài, hiện tại cũng không có biến mất.

Tô Vân nhanh chóng hướng về phía trước, rất mau tới đến Khúc bá thi thể phía trước, bàn tay đặt ở tiên đồ bên trên.

Tiên đồ bên trong nội dung đang nhanh chóng biến hóa, hóa thành Ứng Long đồ!

"Thật có Ứng Long loại sinh vật này!"

Tô Vân bốn con mắt lập tức quan sát trong bức tranh Ứng Long!

Hắn nhất định phải giành giật từng giây, tích tắc giây cũng không thể lãng phí, nhất định phải tại Tiên kiếm đến trước đó, tận khả năng hoàn thiện quan tưởng Ứng Long!

Tiên đồ bên trong, Ứng Long ngay tại đối kháng thiên kiếp, Tô Vân tuy là sớm thành thói quen, nhưng trong lòng vẫn là không khỏi có chút buồn bực: "Vì sao tiên đồ chỗ chiếu thần thánh, mỗi cái đều là tại độ kiếp ? Cái này tiên đồ đến cùng là dùng tới làm cái gì?"

Hắn bất chấp suy nghĩ nhiều, tỉ mỉ kiểm tra tiên đồ bên trong Ứng Long mọi phương diện, nắm giữ hai cái thiên nhãn, đỡ tốn thời gian công sức, quan sát càng tỉ mỉ, quan tưởng càng sâu.

Tô Vân thậm chí một bên quan sát một bên sửa chữa Ứng Long cảm ứng thiên!

Cuối cùng, một đạo kiếm quang đánh tới, tiên đồ bên trong Ứng Long ứng kiếm mà nứt!

Tô Vân nhân cơ hội này, quan sát Ứng Long trong cơ thể cấu tạo, đem Ứng Long vỡ ra một màn kia đập vào trong đầu, xoay người ba chân bốn cẳng bão táp mà đi!

“Tiên kiếm, ngươi đuổi không kịp ta ——— “

Tô Vân một đường bão táp, tung người nhảy lên nhảy vào Thiên môn!

Nông thôn thiếu niên mở mắt ra, trong lòng thình thịch đập loạn, đứng lên đi hai vòng, đi xem một chút Ly Tiểu Phàm Hồ Bất Bình Thanh Khâu Nguyệt các tiểu hồ ly có hay không đã ngủ.

Chỉ thấy ba cái tiểu hồ ly chạy đến trong một cái phòng, trên giường giẫm lên Hoa Hồ lưng nhảy tới nhảy lui, hô to gọi nhỏ.

Tô Vân quát tháo đôi câu, để cho bọn họ đi ngủ, lại đem Hoa Hồ cũng dạy dỗ một trận, bốn cái tiểu gia hỏa lúc này mới ngoan ngoãn trở về phòng đi ngủ.

Tô Vân tâm cảnh bình phục lại, lúc này mới trở lại trước bàn cơm, thầm nghĩ: “Tiên kiếm đã rời đi a? Lần này ta muốn đi kiểm tra Khai Minh thú!”

Hắn lần nữa lẻn vào một cái thế giới khác, quả nhiên Tiên kiếm không biết tung tích. Tô Vân lập tức hứng thú bừng bừng hướng tiên đồ chạy đi, còn chưa đi tới trước mặt, bàn tay cũng đã nhô ra.

Lại không lâu nữa, tiên đồ bên trong Khai Minh thú bị một kiếm chém thành hai khúc, Tô Vân xoay người ba chân bốn cẳng lao nhanh.

Trong phòng ngủ, Ly Tiểu Phàm cùng Hồ Bất Bình nguyên bản ngủ ở trên hai giường lớn, giờ phút này nhưng lăn đến trên đất, Ly Tiểu Phàm đang níu lấy Hồ Bất Bình cổ áo, nắm đấm

hướng đối phương trên mặt giáng xuống, đánh mấy quyền liền bị Hồ Bất Bình móc đũng quần, nắm lại chỗ yếu hại của hắn.

Ly Tiểu Phàm gào gào thét lên, tiếp đó hai cái tiểu hồ ly liền bị Tô Vân mang theo lỗ tai tách ra.

Tô Vân mặt âm trầm, đem bọn hắn nhét về mỗi người chăn, quát tháo đôi câu, để cho bọn họ trước khi ngủ làm bài tập. Hai cái tiểu yêu quái lúc này mới ngoan xuống.

Tô Vân trở lại trước bàn cơm, lần nữa đi vào Thiên môn sau thế giới, thẳng đến tiên đồ, quan sát Đào Ngột.

Sau một lúc lâu, thiếu niên lao nhanh mà về, cười ha ha nói: "Tiên kiếm, ngươi đuổi không kịp ta, ta tu vi đại tăng!"

Thanh Khâu Nguyệt trong phòng ngủ, trong lúc ngủ mơ bé gái đem chăn mền đạp qua một bên, ngã chổng vó ngủ thiếp đi, Tô Vân lặng lẽ vì nàng đắp kín mền.

Thiên môn sau thế giới, Tô Vân tràn đầy phấn khởi xông về phía trước: "Lần này hoàn thiện Thao Thiết!"

Một lát sau, thiếu niên bão táp mà quay về: "Tiên kiếm vẫn là đuổi không kịp ta!"

Hoa Hồ làm xong bài học, đang tắm, Tô Vân đẩy cửa nhìn lại, liền đóng lại cửa: "Nhị ca hình như cao hơn chút…"

…

"Tiên kiếm vẫn là đuổi không kịp ta! Ha ha ha ha!"

Tô Vân đi tới Sơn Thủy cư lầu hai trên đình đài, mượn học cung ven đường ánh đèn nhìn lại, chỉ thấy mấy cái học cung tiên sinh ngay tại kéo một cỗ thi thể.

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, lúc này một cái trụi lủi đầu xuất hiện tại hắn bên cửa sổ, thấp giọng nói: "Tô sĩ tử yên tâm, giám sát ngươi nhãn tuyến, đã bị xử lý xong!"

Tô Vân ngỡ ngàng: “Đồ Minh đại sư, đây là…”

…

“Chính là đuổi không kịp ta!”

…

Cuối cùng, Tô Vân quan sát đến thứ mười hai thần thánh Hải Trãi, ba chân bốn cẳng lao nhanh, cười ha ha nói: “Tiên kiếm chỉ có thể ở cái mông ta đằng sau hít…”

Xùy!

Một đạo kiếm quang hiện lên, Tô Vân nội tâm quay về bản thân Linh giới bên trong.

Thiếu niên sờ lên cái mông của mình, chỉ thấy trên mông nhiều một đạo kiếm thương.

Tô Vân đứng dậy, lại thấy thân thể của mình phía sau cái mông cũng vỡ ra một đạo lỗ hổng lớn, sâu hầu như thấy xương.

Máu tươi rất mau đưa toàn bộ ống quần nhuộm đỏ.

Hoa Hồ tắm xong khoác lên quần áo đi ra, nhìn thấy Tô Vân một cái chân đỏ, kinh ngạc nói: “Tiểu Vân, ngươi làm sao bị thương?”

Không lâu sau đó, Tô Vân nằm ở Đổng y sư Hạnh Lâm tiệm bán thuốc trên giường bệnh, Đổng y sư vì hắn khâu vết thương, liếc mắt nhìn hắn, chỉ thấy Tô Vân nằm ở chỗ này không nhúc nhích, dường như bị đả kích.

Trì Tiểu Dao dùng châm bạc tại hắn trắng mịn trên mông đâm đâm một cái, Tô Vân bờ mông tử nhúc nhích một chút, nhưng mà người vẫn là không nhúc nhích.

“Buổi chiều ta rời đi thời điểm vẫn là tốt lành, làm sao ban đêm liền bị thương?” Trì Tiểu Dao có chút không hiểu.

“Da.”

Đổng y sư nói: “Tiểu Dao, đem dây cắt.”

Trì Tiểu Dao đem khâu lại dây cắt đứt, hướng Hoa Hồ nói: “Hắn là nội tâm bị thương, liên lụy thân thể. Để hắn hiện tại nơi này dưỡng một đêm, buổi sáng ngày mai lại trở về. Mấy ngày nay, ngươi để hắn thành thật học tập, đừng chạy tán loạn khắp nơi. Ta tuy miễn phí trị liệu, nhưng một ngày trọng thương một lần, ta dược liệu cửa hàng này sớm muộn muốn lỗ vốn đóng cửa!”

Hoa Hồ cũng là buồn bực: “Tiểu Vân không có chạy tán loạn khắp nơi, hắn yên lành trong nhà, ta làm xong bài học đi tắm rửa một cái, tiếp đó hắn cái mông liền trúng một kiếm! Tiểu Vân, ngươi nói có đúng hay không như vậy?”

Tô Vân dùng gối che mặt, không nói một lời.

Hoa Hồ nói: “Tiên sinh, học tỷ, các ngươi nhiều hơn chiếu cố hắn, ta còn cần trở về, trong nhà còn có ba cái hài tử.”

Trì Tiểu Dao đem hắn đưa ra cửa, chờ hắn ngồi lên xe lúc này mới yên tâm trở về, chỉ thấy Tô Vân vẫn như cũ nằm ở trên giường bệnh, cái mông lộ ở bên ngoài.

Trì Tiểu Dao liền vội vàng tiến lên, giúp hắn nhấc nhấc quần, lại thấy Tô Vân không có phản ứng, ngay sau đó tại hắn một cái khác bờ mông bên trên vỗ một cái, chỉ thấy cái kia nửa cái bờ mông như là đậu hũ đàn hồi nảy hai cái.

Trì Tiểu Dao cười nhẹ một tiếng: “Thú vị…”

Tô Vân hừ một tiếng, Hồi Long hà tiểu Ly Long chạy trối chết, trong lòng thình thịch đập loạn: “Sư đệ không có ngủ, ta còn tưởng rằng ngủ thiếp đi đâu!”

Trạch Trư: Nguyệt phiếu giải tỏa còn kém hai ngàn bốn trăm nguyệt phiếu, giải tỏa sau có thể vì Lâm Uyên Hành gia

nhập một kỳ chuyên đề, kính xin mọi người nguyệt phiếu ủng hộ một đợt!

Chương 103 : Đổng y sư cùng Dục thiên tướng

Chương 103: Đổng y sư cùng Dục thiên tướng

Văn Xương trong học cung, Tả Tùng Nham sắc mặt trầm xuống: "Tô sĩ tử là thế nào bị thương? Ta nói qua cho các ngươi, cho các ngươi diệt trừ Vũ Thần bộ xếp vào đi vào cọc ngầm, vì sao hắn sẽ còn bị thương?"

Đồ Minh hòa thượng cũng là buồn bực, thận trọng nói: "Cọc ngầm quả thực bị chúng ta diệt trừ, thi thể cũng xếp lên xe, lập tức liền sẽ xử lý sạch. Chúng ta cũng không biết thượng sứ làm sao lại cái mông trúng một kiếm…"

"Kẻ địch giảo hoạt ah!"

Tả Tùng Nham hướng Văn Xương Đế Quân bái một bái, cho Văn Xương Đế Quân dâng hương, thở dài: "Chúng ta ngàn phòng vạn phòng, không nghĩ tới vẫn là sơ sót. Đồ Minh, chúng ta đáp ứng nhân gia, muốn bảo vệ hắn an toàn, hắn nhưng tại chúng ta trong học cung bị tập kích, ta cái này mặt mo đặt ở nơi nào? Hắn đi trị thương, có người đi theo ư?"

Đồ Minh hòa thượng nói: "Đạo sĩ đi theo."

Tả Tùng Nham yên lòng: "Có đạo sĩ đi theo liền tốt. Khó hiểu, Vũ Thần bộ là thế nào tra được Tô Vân trên đầu?"

Đồ Minh hòa thượng suy nghĩ một chút, nói: "Phó xạ, chúng ta đêm nay diệt trừ người, khả năng chưa chắc là Vũ Thần bộ người. Ta vừa mới đã kiểm tra thi thể, bọn họ không phải quan phủ sai dịch."

Tả Tùng Nham sắc mặt nghiêm nghị: "Nói như vậy, còn có cỗ thứ hai thế lực tại điều tra Tô Vân."

"Nguy rồi!"

Đồ Minh sắc mặt biến hóa, vội vàng nói: "Đạo sĩ có thể đối mặt Vũ Thần bộ, nhưng mà nếu như nhiều một thế lực lời nói, đạo sĩ liền nguy hiểm! Ta mau chóng đi qua!"

Tả Tùng Nham lắc đầu nói: "Không cần. Tô Vân tại Hạnh Lâm tiệm bán thuốc trị liệu thương thế, có Đổng y sư tại, không có quá đáng lo. Hắn có thể là trong học cung trừ ta ra, thực lực cao nhất người."

Đồ Minh hòa thượng giật mình, thấp giọng hỏi: "Phó xạ, xin hỏi Đổng y sư đến cùng là trên đường vị cao thủ kia?"

Tả Tùng Nham liếc nhìn hắn một cái: "Hòa thượng, ta nếu như nói với ngươi ra lai lịch của hắn, như vậy cũng sẽ đối người khác nói ra lai lịch của ngươi, ngươi sẽ còn yên tâm ta sao?"

Đồ Minh hòa thượng nghiêm nghị, lắc đầu nói: "Lão biều bả tử uy chấn Nguyên Sóc, dựa vào là chính là uy tín, trên đường bằng hữu cũng biết lão biều bả tử nghĩa bạc vân thiên, là tiểu tăng nhiều chuyện."

Lòng đất.

Vũ Thần Thông đi tới Tô Vân dựa vào qua cây cột phía trước, cẩn thận quan sát phía trên lưu lại tro tàn dấu vết, Tô Vân lần thứ nhất đối mặt Đồng Hiên công kích, bị ngàn kiếm tới thể, may mắn được tiểu hoàng chung bảo vệ, nhưng hắn cũng bị đụng tựa vào trên cây cột.

Vũ Thần Thông trầm ngâm phút chốc, mỉm cười nói: "Tu vi Uẩn Linh cảnh giới."

Hắn ung dung đi ra ngoài, một đường kiểm tra trên đường phố Phụ Sơn thú lưu lại đủ ngấn. Phụ Sơn thú cực nặng, đang phi nước đại dưới tình huống mặt đường phiến đá không thể thừa nhận trọng lượng của bọn nó, bị sinh sinh giẫm nứt!

Vũ Thần Thông tại trên đường phố quanh đi quẩn lại, đi qua mấy con phố, đột nhiên khẽ mỉm cười, nhún người nhảy lên, rơi vào bên đường lầu vũ lầu một trên mái hiên, chỉ thấy nơi này có Đồng Hiên giẫm nát mấy khối ngói lưu ly.

Hắn lại từ lâu trên mái hiên nhảy xuống, hai tay chắp sau lưng khom lưng, như là đại khuyển nằm ở góc đường một đường ngửi ngửi ngửi một cái, ngẩng đầu cười nói: "Nơi này tro tàn, quét quét qua."

Mấy cái sai dịch từ lầu một chỗ tối nhảy xuống, lập tức dùng bút lông tại góc đường quét dọn, quả nhiên quét ra một chút thật nhỏ màu đen cát bụi, chính là tro tàn.

Vũ Thần Thông bước chân đi thẳng về phía trước, thản nhiên nói: "Tối hôm qua có gió, gió từ phía tây thổi đến, đem Phụ Sơn thú trên người tro tàn thổi rơi, thổi tới khu phố phía đông. Chỉ cần dọc theo cái phố này quét xuống đi, liền có thể biết cái kia bảy con Phụ Sơn thú tung tích."

Hắn tại phía trước ung dung đi lại, đằng sau sai dịch không ngừng quét dọn.

Đến khu phố chỗ cua quẹo, chỉ thấy gần một trăm cái sai dịch đã xuất hiện tại đông Tây Nhai trên đường, tìm kiếm tro tàn.

"Đại nhân, tro tàn đến nơi đây liền không có!" Mấy cái sai dịch ngẩng đầu lên, bên đường một đồng tấm biển, tấm biển sơn viết "Hạnh Lâm tiệm bán thuốc" chữ.

Vũ Thần Thông phất tay, tất cả sai dịch tung người hướng về phía sau nhảy tới, thân thể dán tại hai bên đường phố từng

gian cửa hàng trước cửa, phàm là trong cửa hàng có người lên kiểm tra, những này sai dịch liền gõ gõ bọn họ, hạ giọng nói một câu: "Quan phủ làm việc."

Cửa hàng bên trong tự nhiên là không có động tĩnh.

Vũ Thần Thông cất bước, hướng Hạnh Lâm tiệm bán thuốc đi tới, phía sau hắn thần thông thư giãn, từng đầu xiềng xích như là Độc Long đại mãng chậm rãi ngẩng đầu lên.

Hắn đang muốn cường công Hạnh Lâm tiệm bán thuốc, đột nhiên cảm ứng được cái gì, dừng bước lại xoay người lại.

Nửa đêm về sáng Sóc Phương thành hoàn toàn yên tĩnh, chỉ có mờ tối tro tàn đèn ánh đèn.

Góc đường, một đạo nhân chậm rãi đi ra, tay phải cầm phất trần, khoác lên tay trái chỗ khuỷu tay.

Đạo nhân kia bước đi thời điểm tư thế cực kỳ nghiêm chỉnh, chân trái chân phải chuẩn xác vô cùng đi lại tại một đường thẳng bên trên, áo bào rộng tay áo lớn, tại lạnh thấu xương trong gió lạnh trở nên phồng, giống như là ôm lấy gió tiến lên!

Vù!

Phất trần ngàn vạn phất trần tơ phóng lên trời, từng chiếc phất trần tơ thẳng tới ba mươi năm mươi trượng cao, bị trên nhà cao tầng ánh đèn chiếu một cái, từng chiếc trắng sáng như tuyết!

Cũng trong lúc đó, đạo nhân kia sau lưng đột nhiên có vô biên ánh sáng bắn ra, đem khu phố chiếu sáng, nhưng thấy ánh sáng bên trong to lớn bạch hạc chậm rãi giương cánh, lại bỗng nhiên thu lại, hóa thành một tôn cao lớn vô cùng đầu chim thân người quỷ thần!

“Sóc Phương thành có ba mươi vị Thiên Tượng cảnh giới cao thủ, tối hôm qua chết một vị, còn có hai mươi chín vị.”

Vũ Thần Thông ngước nhìn tôn này đầu chim thân người quỷ thần, thản nhiên nói: “Những người này ta đều biết, chỉ là không biết khi nào lại nhiều thêm một vị?”

Phía sau hắn đột nhiên có quang mang xông ra, ánh sáng bên trong hắn nội tâm chỗ tu thành nguyên linh hiện lên, hóa thành Bệ Ngạn, đầu hổ sừng rồng râu rồng, lại tự hai chân đứng lên, hóa thành Bệ Ngạn Thần Nhân, vô số xiềng xích xoay quanh toàn thân xoay tròn.

Vũ Thần Thông đứng tại Bệ Ngạn Thần Nhân bên dưới cười lạnh: “Ta cũng là quen biết đã lâu, ta cũng là cái này hai mươi chín người một trong. Ta vẫn cho là chúng ta là bằng hữu, ta cũng không muốn ra tay với ngươi.”

Đạo nhân kia chính là Nhàn Vân, lấy cực kỳ cổ quái bộ pháp đi tới, mỉm cười nói: “Vũ Thần bộ, nơi này là tầng thấp nhất, tầng thấp nhất có tầng thấp nhất quy củ. Ngươi đến xuống tầng năm, liền không phải huyện úy, cần phải đến dựa theo tầng thấp nhất thế giới quy củ tới.”

Phía sau hắn tôn này đầu chim thân người quỷ thần đột nhiên động một cái, nắm lên phất trần, ngàn vạn phất trần tơ như kiếm xoạt xoạt xoạt hướng Vũ Thần Thông đâm tới!

Hai bên đường phố, những cái kia quan phủ sai dịch đang muốn ra tay, đột nhiên từng cái màu trắng bạc sáng như tuyết phất trần loạch xoạch từ bọn họ cái cổ bên cạnh đâm qua, đâm vào cái kia từng gian cửa hàng trên cửa.

Cái kia phất trần tơ thoạt nhìn là tơ, nhưng thực ra là từng mảnh từng mảnh vô cùng mềm mại kiếm!

Tất cả sai dịch không dám động đậy, chỉ còn dư Vũ Thần Thông đối mặt đòn đánh này!

Ầm

Trên đường phố như là bỗng dưng nổ một tiếng sét, hai đại Thiên Tượng cảnh giới tồn tại va chạm, Vũ Thần Thông hướng về phía sau bay ngược mà đi, vô số xiềng xích ầm ầm tại trên đường phố tung bay, quấn chặt lấy từng cái cột đèn, đem lực lượng kinh khủng kia tan mất.

Hắn tu luyện chính là giám ngục loại thần thông, lại am hiểu cận chiến, khoảng cách gần đánh chết hung đồ, nhưng mà cùng Nhàn Vân đạo nhân phen này va chạm, hắn nhất thời chỉ cảm thấy cuồng bạo vô cùng lực lượng nghiền ép lên đến, để hắn khó mà chống lại!

"Nhàn Vân cùng Toàn Thôn Ăn Cơm động thủ lúc, nhưng không có biểu hiện ra mạnh như vậy chiến lực!"

Hai người vừa đánh vừa lui, Vũ Thần Thông hết lần này tới lần khác suýt nữa bị Nhàn Vân ép ra trên đất tầng năm, chỉ có thể khổ sở chống đỡ.

Hai người bọn họ rời đi con đường này, hai bên đường phố sai dịch lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, đang muốn rời đi nơi đây, đột nhiên chỉ thấy trên đường phố một chiếc tro tàn đèn ảm đạm xuống.

Từng cái sai dịch nhao nhao hướng nơi đó nhìn lại, chỉ thấy tro tàn dưới đèn có một cái còng lưng thân ảnh, đang tập tễnh hướng bên này đi tới.

Thân ảnh kia mỗi khi đi qua một chiếc đèn, cái kia ngọn đèn liền sẽ dần dần biến tối, phảng phất đèn đuốc bên trong tích chứa năng lượng bị quái vật gì hút ăn đi đồng dạng.

Không chỉ có như vậy, cái kia còng lưng thân ảnh đi qua địa phương, bên cạnh sai dịch cũng đột nhiên che cổ họng, đau khổ ngã xuống đất, run rẩy hai cái liền không nhúc nhích!

Từ sai dịch che cổ họng đến ngã xuống đất tử vong, vậy mà không có người nào phát ra âm thanh!

Mặt khác sai dịch thấy thế, từng cái nhao nhao lui ra phía sau, đột nhiên tung người nhảy lên nhảy đến lầu hai, đều tự thi triển thủ đoạn hướng trên lầu nhảy xuống, nhanh chóng rời đi trên đất năm tầng lầu phạm vi.

Tro tàn đèn còn tại không ngừng dập tắt, cuối cùng cái kia còng lưng thân ảnh đi tới Hạnh Lâm tiệm bán thuốc trước.

Kẽo kẹt, Hạnh Lâm tiệm bán thuốc cửa mở ra.

Bụng phệ Đổng y sư mang theo hòm gỗ nhỏ, từ trong cửa đi ra.

"Sống sót không tốt sao? Vì sao muốn đi ra lão khu không người?" Đổng y sư thản nhiên nói.

"Ha ha! Có người mời ta xuống núi, tới bắt một người!"

Cái kia còng lưng thân ảnh ngẩng đầu lên, lộ ra một tấm vô cùng già khuôn mặt, giống như là do vô số nếp nhăn chất thành một đống hình thành khuôn mặt, hầu như tìm không thấy con mắt mũi cùng miệng: "Hắn đối với người này vô cùng có hứng thú!"

Cái này kỳ lạ lão giả sau lưng, là thật dài bóng tối, giống như là cái bóng, lại giống là to lớn vô cùng thân thể, mà lão giả kia, giống như là trên người một cái nho nhỏ xúc giác!

Trên đường phố tro tàn đèn, hoàn toàn dập tắt, cả con đường rơi vào bóng tối.

Tại đây trong bóng tối, một cỗ thanh đạm đến như có như không hương hoa thổi tới, đột nhiên trên đường phố truyền đến một tiếng già kêu lên: "Ngươi cũng là lão khu không người, ta biết ngươi! Ngươi là Đổng Thiên…"

Ánh sáng như tuyết thoáng hiện, chiếu sáng khu phố, ngay sau đó ảm đạm xuống.

Tô Vân cái mông vẫn là đau rát, chỉ có thể nằm sấp, nhưng vẫn là chú ý tới quang mang này, giống như là đao quang.

Hắn đang muốn ngẩng đầu lên, lại thấy tiệm bán thuốc cửa bị đẩy ra, Đổng y sư xách theo hòm gỗ trở về, đóng lại cửa.

Tô Vân chú ý tới cánh tay phải của hắn, máu me đầm đìa, loại thương thế này rất giống Tô Vân thi triển Tiên kiếm trảm yêu long một chiêu này lúc, cánh tay bởi vì không chịu nổi khí huyết xung kích mà hình thành tổn thương!

"Đổng tiên sinh…"

"Không sao."

Đổng y sư bỏ xuống hòm gỗ, thản nhiên nói: "Có thể là vị cố nhân. Hắn lưu lại một cánh tay sau đó, liền biết khó mà lui."

Tô Vân lặng im phút chốc, thử dò xét nói: "Tiên sinh cũng là đến từ Thiên Thị Viên?"

Đổng y sư nguyên bản định vào mật thất, nghe vậy dừng bước lại: "Không sai, ta cũng là đến từ Thiên Thị Viên. Chẳng qua tộc nhân của ta chỉ còn lại có một mình ta, bởi vậy ta rời đi Thiên Thị Viên tìm kiếm đồng loại của ta."

"Tiên sinh đã tìm được chưa?" Tô Vân hỏi.

Tro tàn dưới đèn, Đổng y sư khuôn mặt giấu ở ánh đèn chiếu không tới trong bóng tối: "Hiện nay không có. Ta cho là ngươi là, nhưng ta hiện nay còn không có nhìn ra. Ngươi có lẽ phải, cũng có lẽ không phải. Sớm nghỉ ngơi một chút đi."

Tô Vân đồng ý, thầm nghĩ: "Đổng y sư có một chiêu đao pháp, cùng một chiêu kia kiếm pháp có chút tương tự. Như vậy hắn là đến từ một cái thế giới khác ư?"

Nhưng vào lúc này, đột nhiên tiếng long ngâm truyền đến, Tô Vân giật mình, chống lên thân thể, hướng ngoài cửa sổ nhìn lại, nhưng thấy trên đường phố một đầu Thần Long bay lượn xoay quanh Nhàn Vân đạo nhân trên dưới chém giết, linh động cực kỳ, Nhàn Vân đạo nhân bị bức phải lùi lại lại lui!

Cái kia Chân Long chính là thần thông, thần diệu vô biên, rất sống động, tựa như chân chính Thần Long giáng thế!

Tô Vân trong đầu ầm ầm: "Chân Long mười sáu thiên…"

Vũ Thần Thông tung nhảy liên tục, bay lên trời, nhảy ra trên đất tầng năm, đứng tại tầng thứ sáu bên trên nhìn xuống Nhàn Vân đạo nhân, cười ha ha nói: "Nhàn Vân, ta là tới tra án, không phải tới cùng ngươi phân sinh tử. Đã đạo trưởng tử thủ tầng thấp nhất thế giới quy củ, như vậy Vũ mỗ chỉ có thể tránh lui. Để cho ta kỳ quái là, ngươi vị này đại cao thủ, tại sao lại ẩn giấu ở Sóc Phương loại địa phương nhỏ này? Ta đối với ngươi lai lịch rất ngạc nhiên… Chúng ta đi!"

Từng cái sai dịch đi theo hắn gào thét mà đi.

Tô Vân tận lực ngẩng đầu, chỉ là đã không nhìn thấy Vũ Thần Thông bóng dáng.

"Chân Long mười sáu thiên! Là Chân Long mười sáu thiên!"

Tô Vân nằm ở trên giường bệnh, trong đầu nhấc lên sóng to gió lớn: "Lĩnh đội học ca truyền nhân, xuất hiện! Toàn Thôn Ăn Cơm khi độ kiếp, lấy Chân Long thần thông cứu đi Toàn Thôn Ăn Cơm, đem Toàn Thôn Ăn Cơm ném vào Táng Long lăng, chính là hắn!"

Hắn rất lâu khó mà yên bình, trong đầu suy nghĩ ngàn vạn, lúc này, Nhàn Vân đạo nhân đi tới bên đường, tại Tô Vân giường bệnh cạnh bên tường ngồi xuống.

Tô Vân nghe phía bên ngoài truyền đến Nhàn Vân đạo nhân âm thanh: "Ta như vậy cao thủ tại sao lại ẩn giấu ở Sóc Phương? Vũ Thần Thông, ngươi dạng này cao thủ lại tại sao lại ẩn tàng ở đây?"

Tô Vân nghe vào trong tai, trong lòng khẽ giật mình, Vũ Thần Thông quả thực là một cái nhân vật cực kỳ đáng sợ!

Nhàn Vân đạo nhân tựa vào Hạnh Lâm tiệm bán thuốc dưới mái hiên, không bao lâu truyền đến ngủ say âm thanh.

Tô Vân một là ngủ không được, dứt khoát lặng lẽ thôi thúc thay đổi sau Hồng Lô Thiện Biến.

Đại nhất thống công pháp vận chuyển, chỉ thấy thiên địa nguyên khí tại tiệm bán thuốc bên trong lặng yên hội tụ, tại phía sau hắn dần dần thành hình, hóa thành Ứng Long, Khai Minh, Đào Ngột các loại thần thánh hư ảnh.

Đổng y sư bề bộn nhiều việc giải phẫu tro tàn quái, trong lúc đó ngẫu nhiên đi qua giường bệnh, ánh mắt rơi vào cái kia mười hai thần thánh hư ảnh bên trên, thầm nghĩ: "So với hôm qua buổi tối nguyên khí càng thêm dồi dào đầy đủ. Cái kia một chiêu kiếm thuật giống như là tiên thuật, như vậy hắn sẽ là đồng loại của ta ư?"

Trì Tiểu Dao nhô đầu ra: "Lão sư, tro tàn quái lại thức dậy! Chúng ta mới mở ra một nửa, hắn liền thức dậy!"

Đổng y sư vội vàng đi qua.

Sáng sớm ngày thứ hai, Tô Vân rời giường, rửa mặt một phen, chỉ cảm thấy cái mông vẫn còn có chút đau.

Đổng y sư ngay tại phá cánh cửa, liếc nhìn hắn một cái, Tô Vân cười nói: "Ngày hôm nay cơm sáng ta mời."

Tiệm bán thuốc cánh cửa bị tháo ra, Tô Vân thò đầu hướng ra phía ngoài nhìn quanh, đột nhiên giật mình, chỉ thấy trên

đường phố có một đầu to lớn cánh tay, đồ vật hướng đi nằm ngang ở nơi đó, ước chừng dài mười mấy trượng ngắn, chiếm cứ nửa cái khu phố!

Cánh tay kia cực kỳ tráng kiện, phía trên phủ đầy vòng xoáy hình dáng đường vân, tràn đầy lực lượng cảm giác!

Cổ quái chính là, cánh tay kia đầu ngón tay đường vân thế mà giống như là nếp nhăn, hình thành một người khuôn mặt hình dạng, có lẽ cánh tay này chủ nhân, hắn xúc giác nhất định kinh người nhạy cảm!

Bên cạnh có chút sớm lên tầng thấp nhất mọi người, có người đánh bạo tiến lên, xốc lên đầu ngón tay bên trên nếp nhăn, kinh ngạc nói: "Cái này tay bên trên mọc mắt!"

Có người thấp giọng nói: "Hình như là lão khu không người Dục thiên tướng. Ta ngồi Chúc Long liễn rời đi Thiên Thị Viên thời điểm đi qua lão khu không người, gặp Dục thiên tướng, tay của hắn chính là như vậy. Hắn là lão khu không người cổ xưa nhất cự đầu một trong…"

Tô Vân nghe vào trong tai, nhìn một chút bên người cái này bề ngoài xấu xí béo y sư, thầm nghĩ: "Lão khu không người Dục thiên tướng? Đêm qua, Đổng y sư đao quang chặt đứt vị này Dục thiên tướng tay. Như vậy Đổng y sư là lai lịch gì? Hắn vì sao tại Văn Xương học cung dạy người y thuật?"

Trạch Trư: Còn kém hai ngàn nguyệt phiếu, khẩn cầu hỏa lực trợ giúp

Chương 104 : Sư đệ, muốn nhập hội ư?

Chương 104: Sư đệ, muốn nhập hội ư?

Cơm sáng sau đó, Đổng y sư từ Tô Vân trên người rút máu, nói: "Tô sĩ tử, ngươi tối hôm qua lúc tu luyện, ta kiểm tra ngươi dẫn dắt thiên địa nguyên khí tốc độ, tuy là vẫn không thể cùng tu vi tốc độ tăng lên cân bằng, nhưng nguy hại không có lúc trước lớn như vậy. Ngươi trước tiên có thể tu luyện một đoạn thời gian, mỗi ngày tới rút… Ừm, kiểm tra một lần."

Hắn đem bình máu giao cho Trì Tiểu Dao, vị này mập y sư ôn hòa cười nói: "Quan sát hơn mười ngày, liền có thể biết bộ công pháp này đối ngươi có hay không tổn thương."

Tô Vân cảm ơn.

Trì Tiểu Dao nói nhỏ: "Lão sư, chúng ta tiệm bán thuốc nhanh chất đầy hắn bình máu, không có nhiều bình."

"Lúc trước rút máu đổ đi." Mập y sư cười tủm tỉm hướng Tô Vân gật đầu, hướng Trì Tiểu Dao nói nhỏ.

Ăn nghỉ cơm sáng, Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao đi ra tiệm bán thuốc, chỉ thấy trên đường phố đang có người thử đem bàn tay lớn kia kéo đi, Tô Vân đi tới trước mặt, chỉ thấy cái kia quái thủ năm cái bên trên đều tự mọc ra con mắt.

Mà tại ven đường còn có mấy cỗ đã khô quắt thi thể, nhìn trang phục hẳn là quan phủ sai dịch, giống như là bị rút khô lượng nước, khô quắt.

“Vũ Thần Thông cùng lão khu không người Dục thiên tướng, vì sao muốn xuống tay với ta?” Tô Vân suy tư.

“Sư đệ, nhanh lên một chút!” Trì Tiểu Dao hướng hắn vẫy chào.

Tô Vân bước nhanh đuổi theo thiếu nữ, hỏi: “Học tỷ, lão biều bả tử là có ý gì?”

Trì Tiểu Dao nói: “Thổ phỉ cường đạo tổng minh chủ, liền gọi là lão biều bả tử. Trộm cướp ăn cướp gọi là thiêm thủy, lão biều bả tử có ý tứ là nói người này là chưởng muôi, tất cả trộm cướp cướp tới của cải hắn đều có thể múc thứ nhất gáo nước, phân phần thứ nhất tang vật, gọi là bơm nước. Lão biều bả tử cũng có thể múc nước phân cho mặt khác thổ phỉ, cho mặt khác thổ phỉ chia của. Có thể làm lão biều bả tử người, giang hồ địa vị nhất định phải vô cùng cao!”

Tô Vân giật mình: “Nói như vậy, Tả phó xạ là Sóc Phương tất cả thổ phỉ tổng minh chủ? Không đúng, nhìn Đổng y sư thái độ đối với hắn, hắn không phải chỉ là Sóc Phương lão biều bả tử.”

Hắn hít vào một hơi thật dài, mắt sáng ngời: “Tả phó xạ là hắn tầng thứ nhất thân phận, Thập Cẩm Tú Đồ chủ nhân là hắn tầng thứ hai thân phận, như vậy lão biều bả tử là hắn tầng thứ ba thân phận. Thủy Kính tiên sinh nói Tả phó xạ như là trên biển băng sơn, chín thành giấu ở dưới nước, Tả phó xạ phải còn có mặt khác thân phận!”

Trì Tiểu Dao đi tới một nhà cửa hàng phía trước, gõ cửa một cái, hướng chủ quán kia nói: “Ta cần một cỗ phượng liễn, ra khỏi thành, thuê một ngày.”

Chủ quán kia mở ra đại môn, nói: “Một ngày một trăm tiền, tự chuẩn bị đồ ăn thức uống.”

Trì Tiểu Dao trả tiền, hướng Tô Vân nói: “Sư đệ, tiền này coi như ngươi, trở về trả ta.”

Tô Vân gật đầu.

Chủ quán kia thu tiền, cười nói: “Khách quan chờ một lát, cho ta chuẩn bị một chút.”

Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao ở trước cửa chờ đợi, lại thấy chủ quán kia thân thể lay động, đột nhiên biến hóa, lông vũ bay lả tả từ trong cơ thể chui ra, trong khoảnh khắc hóa thành một cái màu xanh chim lớn!

Cái kia chim lớn cực kỳ cao lớn, có tới ba tầng lầu cao như vậy, chỉ là đã già, trên cổ lông vũ tróc ra rất nhiều, trên người còn mang theo nồng đậm yêu khí, hiển nhiên là một đầu tuổi già chim yêu.

Thanh điểu thôi thúc pháp lực, vận chuyển một tòa rách rưới lầu gỗ đặt ở trên lưng, la lên: “Khách quan, một trăm tiền là tiền công, còn muốn muốn quản một ngày cơm!”

Tô Vân nhìn ra nghẹn họng nhìn trân trối, đột nhiên tỉnh ngộ lại, dò hỏi: “Học tỷ, chúng ta thuê phượng liễn làm cái gì?”

“Chúng ta Văn Xương học cung sĩ tử, học tập bài học sau đó, đều muốn đi bên ngoài lịch luyện lang bạt, có thể còn sống trở về sĩ tử mới có thể tiến một bước học tập.”

Trì Tiểu Dao thấy hắn sắc mặt biến hóa, khúc khích cười nói: “Ta là dọa ngươi, phần lớn sĩ tử đều có thể còn sống trở về, chỉ có số ít chết ở bên ngoài.”

“Số ít chết ở bên ngoài…” Tô Vân vẫn là sợ hết hồn.

Cái kia lão thanh điểu gục đầu xuống đến, to lớn đầu cúi ở bên cạnh hắn, cười nói: “Ngươi không biết Văn Xương học cung quy củ? Văn Xương học cung lão sư, chỉ phụ trách đem

học sinh sống sót mang đi ra ngoài, chưa từng chịu trách nhiệm sống sót mang về."

Trì Tiểu Dao quát tháo một tiếng, cái kia thanh điểu cảm nhận được long uy, vội vàng im miệng.

Hai người lên xe, Tô Vân cái mông vẫn còn có chút đau, muốn tìm chỗ ngồi ngồi xuống, lại thấy nhỏ phá lâu bên trong không có chỗ ngồi, chỉ có một đống rơm rạ.

Cái kia rơm rạ bên trong còn có mấy con khá nhỏ thanh điểu, cao cỡ một người, cũng là một đám tiểu yêu quái, ở trên cao nhìn xuống nhìn bọn họ, hẳn là thanh điểu hài tử.

Trì Tiểu Dao oán giận nói: "Một trăm tiền một ngày đắt, người này muốn chúng ta bao ăn, thế mà còn mang theo ba đứa hài tử." Lời tuy như vậy, nàng vẫn là dừng lại, trên đường mua thật nhiều thịt phân cho cái này mấy con chim non.

Lão thanh điểu đi vài bước, đột nhiên hai cánh chấn động, vậy mà vỗ cánh mà lên, mang theo bọn họ bay lên không trung. Tô Vân ngẩn ngơ, vội vàng nhìn xuống dưới, chỉ thấy bọn họ càng lên càng cao, ngay tại hướng Văn Xương học cung mà đi!

"Lý Trúc Tiên phượng liễn cũng không biết bay, cái này phượng liễn vậy mà có thể bay lên!" Hắn kinh ngạc không thôi.

Cứ việc cái này thanh điểu rất già, cứ việc tiểu lâu rất phá, bên trong còn có ba cái chim nhỏ, nhưng mà vẻn vẹn có thể bay lên đầu này, liền vượt qua Lý Trúc Tiên phượng liễn!

Trì Tiểu Dao nói: "Lý gia phượng liễn cũng có thể bay, chẳng qua cái kia chim còn vị thành niên. Cái kia chim hót Thiên Phượng, rất là hiếm có, sau khi trưởng thành giương cánh như mây, nghe nói có thể mang trên lưng một tòa cung

điện, ngày đi nghìn dặm, so chúng ta mướn được tốt hơn nhiều.”

Lão thanh điểu mang theo bọn họ bay vào Văn Xương học cung, tại Sơn Thủy cư trước xoay quanh mấy vòng, tiếp đó từ từ rơi xuống đất, trầm ổn vô cùng, không có nửa điểm nghiêng ngả.

Tô Vân đi vào Sơn Thủy cư, gọi đến Hoa Hồ đám người.

Lão thanh điểu cõng tiểu lâu chạy hai bước, lúc này mới vỗ cánh mà lên, xông lên trời cao.

Trì Tiểu Dao thừa dịp đường đi thời gian tại trong căn lầu giảng bài, đem chương trình học hôm nay nói một lần, lâu bên trong mấy con nhỏ thanh điểu cũng đi theo nghe giảng bài, rất là nghiêm túc.

Đến chỗ cần đến, lão thanh điểu xoay quanh hạ xuống, hầu như không cảm giác được bất kỳ nghiêng ngả, mọi người từ liễn bên trên đi xuống, chỉ thấy bọn họ thân ở một vùng núi bên ngoài, cái kia trong núi không ngừng truyền đến lôi âm, trên bầu trời sét đánh như mưa.

“Nơi này là Lôi Kích cốc, xem như bốn đại học cung thí luyện một chỗ.”

Trì Tiểu Dao ở phía trước dẫn đường, nói: “Lôi Kích cốc là Sóc Phương thành bên ngoài một chỗ bảo địa, tin đồn có một vị cao nhân nhìn ra nơi này có một chỗ bảo khoáng, gọi là Viêm Long kim tinh, chính là Viêm Long từng tại nơi này ngủ say lưu lại bảo địa. Vị cao nhân kia ngay sau đó ở đây bố trí xuống đủ loại trận pháp, luyện một cái cực kỳ lợi hại tính linh thần binh. Đến bây giờ, cái này miệng tính linh thần binh đã luyện hơn 150 năm.”

Hoa Hồ hướng nơi đó nhìn lại, chỉ thấy bảo quang bắn ra bốn phía, xông thẳng lên trời, khó hiểu nói: “Hơn 150 năm,

như vậy vị cao nhân kia cũng đã chết rồi, tính linh thần binh là vật vô chủ, vì sao không có người lấy đi cái này tính linh thần binh?"

"Vật vô chủ?"

Trì Tiểu Dao khúc khích cười nói: "Hoa sư đệ, ngươi quá đơn thuần! Cái này Lôi Kích cốc bên trong tính linh thần binh không phải là vật vô chủ, trái lại, loại này thoạt nhìn như là vật vô chủ bảo tàng, đều là từng cái hố to!"

Hoa Hồ không hiểu.

"Những thiên tài địa bảo này, thường thường đều là thế gia tổ tông chọn trúng, bọn họ quây lại, bố trí xuống đủ loại phong ấn đủ loại cấm chế, cơ quan trùng trùng điệp điệp, vì đem mượn thiên tài địa bảo luyện chế linh binh, lưu cho mình hậu nhân."

Trì Tiểu Dao cười nói: "Những này bảo địa nguy hiểm trùng trùng điệp điệp, bên trong dựng dục uy lực mạnh mẽ linh binh. Đợi đến bảo tàng đào được lúc, bảo quang ngút trời, có thật nhiều sĩ tử linh sĩ liền sẽ tham cái này thiên tài địa bảo, đến đây thu bảo, nhưng thường thường liền biến thành tế phẩm."

"Tế phẩm?"

Tô Vân cũng có chút không hiểu, hỏi: "Cái gì gọi là tế phẩm?"

Trì Tiểu Dao ở phía trước dẫn đường, nói: "Đương nhiên là hiến tế đồ vật. Bậc này thượng thừa linh binh, là cần huyết tế tới khai quang, đến đây tầm bảo người liền sẽ trở thành bị huyết tế tế phẩm, bị đủ loại cơ quan đủ loại phong ấn cấm chế giết chết, giúp linh binh tăng lên uy năng. Thế gia hậu nhân liền có thể không trở ngại chút nào xông vào cấm chế trong

phong ấn, không có bất kỳ cái gì nguy hiểm liền có thể được bảo vật trong đó.”

Tô Vân cùng mấy con tiểu hồ ly đều ngây dại.

“Thiên tài địa bảo không phải dễ cầm như vậy, ngươi tính toán cầm thiên tài địa bảo, người khác thì tính toán cầm ngươi đầu người tế bảo.”

Trì Tiểu Dao nói: “Con em thế gia được linh binh, còn muốn nói là vận khí của mình cùng phúc đức, thực ra chính là nhà mình tiên tổ lưu lại. Xấu nhất là, những này bảo địa đều có mười dặm dư một quy củ.”

Thanh Khâu Nguyệt dò hỏi: “Tiểu Dao tỷ, cái gì gọi là mười dặm dư một?”

Trì Tiểu Dao giải thích nói: “Mười dặm dư một là nói, những này bảo địa sẽ luyện chế hai cái linh binh, một cái quý giá nhất, chiếm chín thành bảo địa năng lượng, lưu cho mình đời sau, một cái hoặc là một đống hơi kém, chỉ có thể hấp thu chiếm cứ bảo địa một thành năng lượng, là cho đến đây tầm bảo người. Cho nên gọi là mười dặm dư một, mỹ danh hắn viết phúc phận mọi người.”

Tô Vân rùng mình một cái, thấp giọng nói: “Thật ác độc. Sợ người khác không đến tầm bảo, cho nên dùng một cái khá kém chất lượng bảo vật tới thu hút người mất mạng.”

Trì Tiểu Dao nói: “Nhưng bần hàn gia đình sĩ tử nếu có cơ hội này lời nói, còn là phải đi liều một phen.”

Ly Tiểu Phàm ngẩng đầu hỏi: “Tiểu Dao tỷ, chẳng lẽ không có chân chính bảo địa ư?”

“Sóc Phương bốn phía, có bảo địa hai mươi bảy chỗ, khắp nơi đều là nơi có chủ, tập trung ở thế gia trong tay. Đừng nói Sóc Phương, liền xem như toàn bộ Nguyên Sóc quốc, bảo địa

ba ngàn, mỗi bên đại bảo địa đều bị thế gia bọn họ ôm hết rồi. Nguyên Sóc hoàng đế, chính là lớn nhất địa chủ!"

Trì Tiểu Dao nói: "Chẳng qua cái này Lôi Kích cốc bảo địa là nơi vô chủ, không phải Sóc Phương thế gia bảo địa. Khối bảo địa này phải đã từng có chủ, đoán chừng cái kia thế gia khả năng bởi vì chiến tranh hoặc là nguyên nhân khác diệt tuyệt, cho nên rất nhiều sĩ tử đều tới đây lịch luyện, ý định tìm đến một chút bảo vật. Ta lần thứ nhất lịch luyện lúc, cũng là tới đây."

Tô Vân lặng im, bảo địa ba ngàn, toàn bộ ở thế gia tay.

Thế gia chiếm cứ như vậy lớn tài nguyên, còn muốn lưu lại cạm bẫy chờ đợi bần hàn gia đình sĩ tử chủ động nhảy vào đi, vì bọn họ bảo vật hiến tế.

Hắn ngẩng đầu nhìn về phía Lôi Kích cốc, trong lòng yên lặng nói: "Nguyên Sóc đại đế là lớn nhất địa chủ, người nghèo nhưng không mảnh đất cắm dùi. Ha ha, cái này Nguyên Sóc, đại khái là không lành được."

"Cho nên cần lão biều bả tử, ăn cướp những thế gia này của cải."

Trì Tiểu Dao giống như là có thể nhìn ra ý nghĩ của hắn, thấp giọng nói: "Tô sư đệ muốn nhập hội ư?"

Tô Vân sởn tóc gáy, quay đầu hướng nàng nhìn lại. Hoa Hồ, Ly Tiểu Phàm mấy người cũng nhao nhao xù lông, bất quá bọn hắn cũng không biết lão biều bả tử sự tình, chủ yếu là nhìn thấy Tô Vân xù lông, bọn họ cũng theo thói quen xù lông.

Tô Vân trong lòng giật mình, nói: "Học tỷ ngươi…"

Trì Tiểu Dao cười khúc khích, thản nhiên nói: "Ta là đùa giỡn, Hồi Long hà Trì gia cũng là thế gia, ta làm sao có thể làm thổ phỉ? Đây không phải là ăn cướp nhà mình ư?"

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, Trì Tiểu Dao thấp giọng nói: "Đổng đường chủ rất yêu thích ngươi, ngươi nếu là nhập hội, ta có thể đem khu không người hương chủ vị trí nhường cho ngươi. Dù sao, ngươi cũng là đến từ khu không người."

Tô Vân nháy mắt mấy cái, không chắc nàng là thật hay giả, Trì Tiểu Dao cũng nháy mắt mấy cái, mỉm cười không nói. —— nàng hiển nhiên cũng không biết Tô Vân thượng sứ thân phận, bởi vậy tự chủ trương kéo Tô Vân nhập hội.

Đột nhiên, Hoa Hồ đánh vỡ giữa hai người trầm lắng, dò hỏi: "Như vậy sĩ tử tới đây tầm bảo, có thể tìm được đến ư?"

"Lôi Kích cốc bảo địa khá là nhân từ, cấm chế chỉ thương người, không lấy người tính mạng."

Trì Tiểu Dao thay đổi chủ đề, cười nói: "Hơn nữa, vì thu hút người đến, Lôi Kích cốc bảo địa cũng không có đem Viêm Long kim tinh hoàn toàn chiếm làm của riêng, thường xuyên có người ở đây tìm đến một hai khối nghiền nát Viêm Long kim tinh, cũng có thể bán không ít tiền. Hiện tại nghỉ, tới đây tầm bảo sĩ tử khẳng định có không ít… Khó hiểu, hôm nay sét đánh, vì sao như vậy dày đặc?"

Nàng ngẩng đầu nhìn lên, nghi ngờ nói: "Trước kia đều là cách một hồi mới có một hồi sét đánh, chúng ta tới đến nơi đây trong khoảng thời gian ngắn, sét đánh liền có hơn trăm lần."

Tô Vân ngước đầu nhìn lên, mặc dù là trời đông giá rét mùa đông, nhưng trên trời nhưng có một đóa lôi vân, sấm sét ở trong đó không ngừng nổi lên, lôi đình một đạo tiếp lấy một đạo, hướng trong sơn cốc nơi nào đó bổ tới!

Hồ Bất Bình dò hỏi: "Học tỷ, Lôi Kích cốc bảo vật, có hay không có khả năng sắp xuất thế?"

“Nào có trùng hợp như vậy sự tình?” Trì Tiểu Dao nói xong, không khỏi sắc mặt biến hóa.

Chỉ thấy trong sơn cốc một cỗ nồng đậm bảo quang xông thẳng lên trời, chiếu rọi tại cái kia đóa lôi vân bên trên!

Đúng lúc này, Tô Vân đột nhiên hỏi: “Học tỷ, ngươi thật xác định Lôi Kích cốc thiên tài địa bảo là vật vô chủ ư?”

Trì Tiểu Dao hơi giật mình, nói: “Lôi Kích cốc không phải Sóc Phương thành thế gia bảo địa, sớm đã có tin tức truyền tới, cái này bảo địa chủ nhân đã diệt tộc.”

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị: “Như vậy Sóc Phương Lâm gia, tại sao lại xuất hiện ở đây?”

Trạch Trư: Thông báo một chút, sáng sớm không có đổi mới, khôi phục bình thường đổi mới tốc độ.

Chương 105 : Chiêu hắc tiên sinh

Chương 105: Chiêu hắc tiên sinh

Lôi đình hạ xuống địa phương cách đó không xa, đã tụ tập rất nhiều sĩ tử, người người nhốn nháo, hiển nhiên đều là bị Lôi Kích cốc dị tượng thu hút tới, ý định tầm bảo bần hàn gia đình sĩ tử.

Những này sĩ tử bên trong, có một vị Tô Vân rất quen thuộc, đến từ Sóc Phương Lâm gia Lâm Thanh Thịnh!

Loại trừ Lâm Thanh Thịnh bên ngoài, còn có một chút linh sĩ, hẳn là Lâm gia con cháu.

Sóc Phương Lâm gia, cũng là một đại thế gia!

Theo lý mà nói, con em thế gia là sẽ không xuất hiện tại cái khác thế gia bảo địa bên trong, cho dù là nơi vô chủ.

Quân tử không đứng ở dưới bức tường sắp đổ, đi vào nhà khác bảo địa, tùy thời có khả năng trở thành nhà khác bảo vật tế phẩm, nhưng mà Lâm Thanh Thịnh đám người nhưng xuất hiện ở đây, cho nên không thể không gây nên Tô Vân nghi ngờ.

“Học tỷ, có khả năng hay không, Lôi Kích cốc bảo vật khả năng cần rất nhiều người tính mạng tới hiến tế, mới có thể hoàn thành cái này linh binh. Cho nên nắm giữ Lôi Kích cốc bảo địa thế gia mới có thể cố ý thả ra tin tức, nói Lôi Kích cốc nhất mạch đã chết hết, dẫn dụ nhiều hơn nữa sĩ tử mất mạng.”

Tô Vân dõi mắt nhìn về nơi xa, nhìn tụ tập tại Lôi Kích cốc bên trong phần đông sĩ tử, nói khẽ: "Mà thế gia này, thực ra chính là Sóc Phương Lâm gia."

Trì Tiểu Dao lắc đầu liên tục: "Không đúng không đúng, quản lý Lôi Kích cốc chỗ này bảo địa thế gia đã diệt tuyệt, là rất nhiều năm trước cũng đã truyền ra tin tức. Nếu như là giả, vì sao mặt khác thế gia không có vạch trần…"

Thanh âm của nàng càng ngày càng thấp, có chút không dám khẳng định.

Lâm Thanh Thịnh chính là hai năm trước đại khảo đệ nhất người, Lâm gia tương lai thậm chí cũng có thể rơi vào trong lòng bàn tay của hắn, hắn xuất hiện ở đây tuyệt đối không đơn giản!

Chẳng lẽ, Lôi Kích cốc thật sự là Lâm gia bố trí cục diện?

"Tiến lên nhìn một chút liền biết."

Trì Tiểu Dao sắc mặt nghiêm nghị, nói: "Ta đi một chuyến nơi đó, Tô sư đệ, Hoa sư đệ, các ngươi lưu lại để ý ba vị sư đệ sư muội. Lần lịch lãm này đã không phải là phổ thông lịch luyện, có khả năng sẽ có liều mạng tranh đấu!"

Nàng tư thế hiên ngang, cất bước đi thẳng về phía trước, cắn răng nói: "Không thể để cho những thế gia này làm càn!"

Nhưng vào lúc này, trên bầu trời trong lôi vân một đạo thiểm điện tại hướng phía dưới đánh cho trên đường, đột nhiên chệch hướng Lôi Kích cốc, hướng cốc bên ngoài bổ tới.

Răng rắc!

Lôi đình rơi vào ngoài sơn cốc, phát ra long trời lở đất tiếng vang.

Tô Vân, Hoa Hồ đám người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy cốc bên ngoài khói đen cuồn cuộn, mọi người ngẩng đầu nhìn lại,

nhưng thấy bầu trời bên trong lôi vân giống như là bị thứ gì thu hút, không còn bổ về phía trong cốc trọng bảo, ngược lại một đạo lại một đạo lôi đình bổ về phía cốc bên ngoài, không biết cốc bên ngoài chuyện gì xảy ra!

Cốc bên ngoài khói đen càng ngày càng đậm hơn.

Trì Tiểu Dao vội vàng nói: "Mấy vị sư đệ, có cái gì tà vật tới, so cái kia Lôi Kích cốc trọng bảo còn kinh khủng hơn! Nhanh lên một chút tới!"

Tô Vân cùng Hoa Hồ vội vàng mang theo ba cái đứa bé xông tới, Trì Tiểu Dao nhìn lên bầu trời bên trong lôi đình không ngừng tới phía ngoài bổ, không khỏi nghi ngờ không thôi, lẩm bẩm nói: "Đây là cái gì tà ma chạy ra ngoài ư?"

Cốc bên ngoài, khói đen cuồn cuộn mà đến, không ngừng xông về phía trước động, trên bầu trời lôi vân vốn là Lôi Kích cốc dị bảo xuất thế hình thành kiếp vân, giờ phút này lại bị cái kia trong khói đen "Tà ma" thu hút, một đạo tiếp lấy một tia chớp chém vào trong khói đen!

Tô Vân, Trì Tiểu Dao cùng Hoa Hồ đều tự che chở một cái tiểu hồ yêu, nhanh chóng lùi về Lôi Kích cốc khe lớn trước.

Lôi Kích cốc địa thế hiểm trở, trong cốc có một đạo rộng nửa dặm dài bốn năm dặm khe hở, giống như là sơn cốc vỡ ra miệng.

Đạo này khe hở, chính là Viêm Long kim tinh mạch khoáng, tin đồn đại địa bị đánh rách tả tơi, có Viêm Long điều khiển hỏa hoạn, từ lòng đất bay ra, mọi người đi vào trong vết nứt, nhìn thấy trên vách đá đâu đâu cũng có chiếu lấp lánh kim tinh!

Về sau Lôi Kích cốc bị người phong tỏa, bố trí xuống đủ loại phong ấn cấm chế, dùng để luyện bảo, dần dần nơi này trở nên ít ai lui tới.

Khe hở phía trước, rất nhiều sĩ tử cũng bị cốc bên ngoài khói đen dị tượng kinh động, hoảng hốt lo sợ, nhao nhao đi vào đạo này trong cái khe tránh né.

Chỉ thấy cái kia khói đen càng ngày càng tới gần, trong khói đen gào khóc thảm thiết, thảm liệt phi thường, mà trên bầu trời lôi đình càng mau, sấm sét một đạo một đạo bổ vào trong khói đen, không biết bên trong là cái gì ma quái.

Tô Vân, Hoa Hồ cùng Trì Tiểu Dao lui về phía sau, đằng sau chính là khe lớn, bọn họ đã không chỗ có thể lui.

Tô Vân hướng về phía sau nhìn lại, chỉ thấy thẳng tắp hướng phía dưới trong vực sâu, mơ hồ có thể nhìn thấy từng đạo thạch lương ngổn ngang lộn xộn nối liền vực sâu hai bên bờ. Không ít sĩ tử đều tự thi triển võ học hoặc là thần thông hướng phía dưới nhảy vọt mà đi, thậm chí có không ít người đã đi tại cái kia to lớn thạch lương bên trên!

Cho dù là Lâm gia cái kia hơn mười vị linh sĩ, giờ phút này cũng bị khói đen ép không thể không đi vào cái này trong vực sâu tránh né.

Lúc này, khói đen dần dần trở thành nhạt, trên bầu trời lôi vân cũng không còn bị khói đen thu hút, giống như là đối trong khói đen ma quái không có hứng thú, từng đạo lôi đình từ không trung trong lôi vân bổ xuống dưới, từ ngổn ngang lộn xộn vực sâu thạch lương ở giữa xuyên qua.

Tiếng sấm trong lòng đất nổ tung, cực kỳ trầm lắng, không biết những này lôi đình đánh vào trên thứ gì.

Mỗi một lần sét đánh sau đó, đều có thể nhìn thấy diễm hồng sắc ánh sáng từ lòng đất xông đi lên, ông một tiếng như là triều cường, xông lên không trung, chiếu rọi lôi vân!

Lôi đình hạ xuống lúc, chiếu sáng trong vực sâu rất nhiều sĩ tử thân ảnh, thạch lương bên trên thân ảnh lộ ra cực kỳ nhỏ

bé, cái bóng lại bị nhanh chóng kéo dài.

Tô Vân nhìn liếc qua một chút, đi vào vực sâu sĩ tử chỉ sợ có ba năm trăm vị nhiều.

Nếu như là thế gia bảo địa, khẳng định không cách nào thu hút đến như vậy nhiều sĩ tử, nhưng Lôi Kích cốc là nơi vô chủ, tất cả mọi người muốn lấy được Lôi Kích cốc bảo vật, bởi vậy nhân số rất nhiều.

Bất chấp lúc trước, rất nhiều người đều tại quan sát, cũng không dám đi vào vực sâu tầm bảo, nhưng mà cái kia từ cốc bên ngoài đánh tới khói đen quả thực đáng sợ, để cho bọn họ không thể không đi vào trong vực sâu.

Tô Vân quay đầu, lại thấy đem bọn hắn bức đến nơi này khói đen càng thêm phai nhạt, nhưng mà càng ngày càng gần, vẫn như cũ cực kì khủng bố.

“Tô sư đệ, chúng ta cũng đi xuống!” Trì Tiểu Dao khẩn trương vô cùng, kêu một tiếng.

Nàng trước một bước, hai chân hóa thành vuốt rồng, bắt lấy trên vách đá núi đá hướng trong vực sâu mà đi, thầm nghĩ: “Tô sư đệ trên mông tổn thương còn không có hoàn toàn tốt, không biết có thể hay không theo tới?”

Nàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Tô Vân trực tiếp lấy khí huyết hóa thành Giao Long, đứng tại Giao Long trên lưng, Giao Long mang theo hắn hướng vực sâu mà đi.

Hoa Hồ, Ly Tiểu Phàm đám người đi theo hắn , đồng dạng cũng là giẫm lên Giao Long, rất là ung dung.

Trì Tiểu Dao yên lòng, qua không lâu, bọn họ đi tới đạo thứ nhất thạch lương bên trên, nhìn xuống dưới, còn không thấy đáy.

Mọi người ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy cái kia khói đen đã đi tới khe lớn phía trên, cuồn cuộn khói đen đem dài tới bốn, năm dặm rộng chừng nửa dặm trái phải khe lớn hoàn toàn phong tỏa!

Răng rắc!

Khe lớn bị ngăn chặn, trên bầu trời lôi đình nhất thời trở nên cực kỳ dữ dằn, mấy chục đạo lôi đình bổ vào trong khói đen, chỉ nghe trong khói đen truyền đến ai nha một tiếng, một cái nho sĩ khoa tay múa chân từ trong khói đen rớt xuống.

Lạch cạch!

Mấy con tiểu hồ ly trong lòng giật mình, vội vàng trốn đến Tô Vân, Hoa Hồ cùng Trì Tiểu Dao sau lưng, chỉ thấy bọn họ phía trước thạch lương bên trên, cái kia nho sĩ hình chữ đại nằm ở chỗ này.

Răng rắc! Răng rắc!

Từng đạo lôi đình từ trên không đánh xuống, đánh vào cái kia nho sĩ trên ót, lại thấy cái kia nho sĩ tứ chi run rẩy không thôi.

Sau một lúc lâu, lôi đình phảng phất phát tiết xong lửa giận, vòng qua cái kia nho sĩ cùng thạch lương, bổ về phía phía dưới vực sâu.

“Cái kia trong khói đen yêu ma, hình như là người.”

Tô Vân kinh ngạc không thôi, Ly Tiểu Phàm nhặt lên một khối đá, ném tại cái kia nho sĩ trên mông, cái kia nho sĩ đột nhiên giơ tay lên gãi gãi cái mông.

Mọi người ngạc nhiên: “Còn sống!”

Trì Tiểu Dao sắc mặt biến hóa, thấp giọng nói: “Chờ một chút, người này hình như là chúng ta học cung… Thật sự là

hắn, Linh Nhạc tiên sinh! Đi mau đi mau, nếu ngươi không đi liền tới đã không kịp!"

Nàng lời còn chưa dứt, lại thấy cái kia nho sĩ loạng choà loạng choạng đứng lên.

Trì Tiểu Dao nhìn cái kia nho sĩ, ánh mắt lộ ra vẻ sợ hãi, không ngừng lui về phía sau, thúc giục nói: "Sư đệ, chúng ta nhanh lên một chút rời đi nơi này, Nho Học viện Linh Nhạc tiên sinh, trời sinh chính là bị sét đánh, cách hắn quá gần sẽ bị sét đánh…"

Tô Vân, Hoa Hồ mang theo tiểu hồ yêu bọn họ vội vàng đuổi theo nàng, Trì Tiểu Dao không còn dám đi thạch lương, dứt khoát từ trên vách đá đi lại.

Tô Vân từ xa nhìn lại, chỉ thấy Văn Xương học cung Linh Nhạc tiên sinh đã đứng dậy, nâng đỡ bị lôi đình bổ nghiêng mũ, ngay sau đó lại có một tia chớp đánh xuống, chính giữa sau đầu, đem hắn mũ bổ đến lệch.

Cái kia Linh Nhạc tiên sinh đột nhiên trở về, hướng Tô Vân bọn họ nhếch miệng nở nụ cười: "Nguyên lai là Thái y viện Tiểu Dao."

Trì Tiểu Dao kinh hô một tiếng, suýt nữa từ trên vách đá té xuống, mang theo tiếng khóc nức nở nói: "Lão sư, ngươi rời chúng ta xa một chút! Chúng ta nơi này còn có hài tử!"

Nàng ôm chặt lấy Thanh Khâu Nguyệt, xem như cây cỏ cứu mạng.

Tô Vân buồn bực, không biết Trì Tiểu Dao vì sao như vậy sợ Linh Nhạc tiên sinh.

Cái kia Linh Nhạc tiên sinh bước ra bước chân, dưới chân nhất thời khói đen cuồn cuộn, vô số văn tự tại trong khói đen bay tới bay lui, Tô Vân cùng Hoa Hồ lúc này mới sợ hết hồn.

Cái khác nho sĩ đều là văn chương tự nhiên, nho gia thần thông vừa ra liền truyền đến lang lãng tụng đọc thanh âm, mà hắn văn chương vừa ra, liền quỷ khóc thần gào, tiêu điều vô cùng.

Linh Nhạc tiên sinh đi lại tại trên mây đen, khói đen bốn phương tám hướng tràn ngập, cùng nhau đi tới, khói đen càng ngày càng đậm, đã đem vị này nho sĩ bao phủ hơn phân nửa, chỉ còn lại có đầu lộ ở bên ngoài.

Lúc này, cho dù trên bầu trời lôi đình cũng không bổ về phía vực sâu, mà là hướng về phía đầu của hắn một hồi cuồng bổ!

Ngắn ngủi phút chốc, hắn liền bị đánh mấy chục đạo Thiên Lôi, nhưng như cũ lông tóc không tổn hao gì, chỉ là nho sĩ mũ bên trong tóc có chút bốc khói, không biết là hắn nho gia thần thông, hay là bị cháy rụi.

"Còn có mấy vị là tân tấn sĩ tử."

Linh Nhạc tiên sinh tại cách bọn họ vài chục trượng chỗ dừng lại, sắc mặt ôn hoà, cười nói: "Ngươi gọi là Hoa Hộc đúng hay không? Ngươi nho học thần thông đã có chút thành tựu, sau khi tựu trường, ngươi chính là ta môn hạ sĩ tử."

Ánh mắt của hắn lưu chuyển, rơi vào mặt khác ba cái tiểu hồ yêu trên mặt, cười tủm tỉm nói: "Còn có Bất Bình, Khâu Nguyệt cùng Tiểu Phàm, các ngươi có hay không cũng muốn học nho?"

Ba cái tiểu hồ yêu một mặt hoảng sợ nhìn hắn, chỉ thấy văn chương biến thành khói đen đã bao phủ đến miệng của hắn, đi tới dưới mũi.

Ba cái tiểu hồ yêu lắc đầu liên tục.

"Còn có lần này đại khảo xếp hàng thứ nhất Tô sĩ tử."

Linh Nhạc tiên sinh cười tủm tỉm nói: "Tô sĩ tử có hứng thú hay không tới ta Nho Học viện?"

Tô Vân khom người làm lễ chào hỏi, nói: "Sĩ tử bái kiến Linh Nhạc tiên sinh. Ta còn chưa từng suy nghĩ muốn vào cái nào học viện, tiên sinh có hay không có đề nghị… Đau!"

Trì Tiểu Dao vươn tay tại hắn cái mông miệng vết thương nhéo một cái, đánh gãy hắn, đánh bạo run giọng nói: "Linh Nhạc lão sư, chúng ta nơi này còn có ba đứa hài tử, ngươi vẫn là đi nhanh một chút đi…"

Linh Nhạc tiên sinh thở dài, nghiêm mặt nói: "Thế nhân nhiều nhục ta báng ta hiểu lầm ta, không biết ta đầy người chính khí, cho dù liền học cung sĩ tử cũng không hiểu ta."

Hắn loạng choà loạng choạng, đi lại tại mây đen bên trong, hướng phía dưới trong vực sâu mà đi.

Tô Vân, Hoa Hồ đám người nhìn xuống dưới, chỉ thấy mây đen càng ngày càng đậm, dần dần đem đạo này khe lớn nhét đầy.

Ầm!

Mấy chục đạo lôi đình cùng hạ xuống, đánh trúng trong khói đen cuồn cuộn Linh Nhạc tiên sinh sau đầu.

"Ai nha!"

Khói đen tán đi, Tô Vân nhìn quanh, chỉ thấy Linh Nhạc tiên sinh hình chữ đại nằm ở phía dưới hơn mười trượng sâu thạch lương bên trên, từng đạo lôi đình như thật dài giận kiếm, không ngừng đâm vào trên gáy của hắn, tựa như vừa rồi một màn kia.

Mà tại chỗ xa hơn, mặt khác sĩ tử nhao nhao chạy trối chết, như tránh ôn thần.

Hoa Hồ lẩm bẩm nói: “Người này đến tạo bao lớn nghiệt, mới có thể như vậy bị ông trời ghi hận?”

Tô Vân cũng có chút kinh hồn bạt vía, nói nhỏ: “Tiểu Dao học tỷ, chúng ta còn muốn đi xuống ư?”

Trì Tiểu Dao nhưng thật dài thở phào nhẹ nhõm, cười nói: “Tự nhiên đi xuống! Linh Nhạc tiên sinh tới, chẳng những chúng ta an toàn, mặt khác tới đây lịch luyện sĩ tử cũng đều an toàn!”

Tô Vân không hiểu chút nào, cái này Linh Nhạc tiên sinh rõ ràng là làm nhiều việc ác thiên lý bất dung người, vì sao hắn tới, ngược lại an toàn?

Trì Tiểu Dao trước một bước đi thẳng về phía trước, giải thích nói: “Linh Nhạc tiên sinh tuy là thanh danh hỗn loạn, Văn Xương học cung chuyện xấu, tin đồn hơn phân nửa đều là hắn làm ra, nhưng mà hắn người này có chỗ tốt, chính là chiêu hắc.”

“Chiêu hắc?”

“Chiêu hắc có ý tứ là, tất cả chuyện xấu đều sẽ quái lạ tìm tới hắn, hắn tựa như một gốc đi lại thi hương ma dụ hoa, chuyện xấu tựa như ruồi. Chỉ cần Linh Nhạc tiên sinh vừa xuất hiện, tất cả vận rủi liền đều hướng hắn bay đi, những người khác cũng liền an toàn.”

Trì Tiểu Dao chăm chú khuyên bảo bọn họ, nói: “Nhưng mà cùng Linh Nhạc tiên sinh rất thân cận lời nói, vậy thì sẽ bị hắn liên lụy, thậm chí chết cũng không biết chết như thế nào, quái lạ liền bị hắn khắc chết rồi.”

Trạch Trư: Thứ hai đến, đọc sách bằng hữu nhớ tới tới Qidian tặng phiếu đề cử ah! Lâm Uyên Hành cách nguyệt phiếu năm ngàn còn kém một ngàn năm trăm phiếu, khẩn cầu mọi người nguyệt phiếu trợ giúp! !

Chương 106 : Kiêu căng khó thuần, như thần như ma

Chương 106: Kiêu căng khó thuần, như thần như ma

Tô Vân đám người dọc theo vách đá đi xuống dưới, xa xa chỉ thấy Linh Nhạc tiên sinh bị đánh tán khói đen lại tự ngưng tụ, bên trong truyền đến gào khóc thảm thiết giống như tiếng đọc sách.

Đến từ Sóc Phương các nơi linh sĩ đối với hắn trốn tránh không kịp, bốn phía chạy trốn, hiển nhiên rất nhiều người đều nghe nói qua Linh Nhạc tiên sinh uy danh.

"Linh Nhạc, ngươi không được qua đây! Chúng ta tuy là có khúc mắc, nhưng ta tội không đáng chết…" Phía dưới đột nhiên truyền đến một tiếng kêu sợ hãi, tiếp lấy một đạo lôi quang đánh xuống, có người trúng một tia chớp, té xuống vực sâu.

Có người khóc kể lể: "Lão sư, lão sư, ngươi làm sao vậy? Văn Xương học cung Linh Nhạc, nhà ta lão sư chỉ là tại nông thôn bình nhà khác mộ tổ chiếm mấy mẫu đất mà thôi, ngươi tại sao muốn hại chết hắn?"

"Văn Xương học cung Linh Nhạc lại giết người!"

…

Tô Vân ngẩng đầu nhìn quanh một phen, đột nhiên hỏi: "Học tỷ, trước kia bảo địa uẩn dưỡng linh binh, linh binh khi xuất hiện trên đời, cũng có lôi vân ư?"

Trì Tiểu Dao ở phía trước dẫn đường, một đường đi sâu vực sâu, suy tư nói: "Trước kia từng có những chuyện tương tự, cổ tịch bên trên có nhiều ghi chép, uy lực to lớn linh binh hấp thu thiên địa linh khí linh khí, hấp thu bảo địa lực lượng, khi xuất hiện trên đời liền muốn kinh nghiệm lôi kiếp tẩy lễ. Đương nhiên, bậc này linh binh trên cơ bản đều thuộc về trấn tộc bảo vật."

Lần này Lôi Kích cốc liền thuộc về trấn tộc chi bảo cấp bậc linh binh!

Như vậy quy định trọng bảo xuất thế, mặt khác thế gia đều không có phái người đến đây, duy chỉ Lâm gia phái người đến đây, điều này nói rõ, mặt khác thế gia cũng biết Lôi Kích cốc trọng bảo là Sóc Phương Lâm gia, bởi vậy tuyệt không tham dự, miễn cho đắc tội Lâm gia!

Tô Vân ngửa đầu, sắc mặt cổ quái nói: "Học tỷ, như vậy trước kia xuất thế linh binh, lôi vân sẽ đi vào bảo địa ư?"

Trì Tiểu Dao buồn bực, cười nói: "Sư đệ, ngươi tại sao có thể có cổ quái như vậy vấn đề? Ta còn chưa từng nghe nói qua lôi vân có thể đi vào bảo địa…"

Nàng quay đầu nhìn lại, vẻ mặt dại ra, chỉ thấy vốn nên nên trôi lơ lửng ở trên bầu trời lôi vân, vậy mà chẳng biết lúc nào cũng xâm nhập khe lớn bên trong, ngay tại không ngừng hạ thấp!

Cái kia lôi vân vô cùng kinh khủng, trong mây sấm sét tán loạn, không ngừng có sấm sét từ trong lôi vân bắn ra, chiếu sáng cả khe lớn!

Trì Tiểu Dao da đầu run lên, lẩm bẩm nói: "Linh Nhạc tiên sinh tu vi lại có kinh người tăng lên, cái này vận rủi phạm vi bao phủ càng lúc càng rộng… Đi! Đi mau!"

Tô Vân đám người vội vã hướng phía dưới đi tới, vòng qua từng đạo thạch lương.

Rất nhanh, mặt khác sĩ tử cũng phát hiện lôi vân hạ xuống tình hình, từng cái vội vàng hướng vực sâu chỗ càng sâu bỏ chạy.

Phía sau bọn họ sét đánh như mưa, lôi vân càng ngày càng dày nặng, lôi đình càng ngày càng thô to, rất là đáng sợ!

Lúc trước, lôi vân chỉ bị dưới vực sâu sắp trưởng thành linh binh thu hút, hiện tại lại bị Linh Nhạc tiên sinh thu hút, hai cái thu hút lôi vân "Dị bảo", dẫn đến lôi vân không ngừng hướng phía dưới hạ xuống!

Tô Vân, Hoa Hồ cùng Trì Tiểu Dao bảo hộ lấy ba cái tiểu hồ yêu, một đường đi xuống dưới, chỉ thấy Linh Nhạc tiên sinh đi tại phía trước, khói đen cuồn cuộn, sôi trào hướng về phía trước đuổi.

Mặt khác sĩ tử gặp được hắn, nhao nhao áp sát vào trên vách đá, sợ hãi vô cùng , mặc cho hắn từ bên cạnh mình đi qua.

Linh Nhạc tiên sinh dường như cũng biết bản thân "Chiêu hắc", tận lực khống chế tu vi của mình, bốn phía khói đen thoáng ít một chút, nhưng vẫn là cực kỳ nồng đậm, thỉnh thoảng gọi đến một tia chớp.

Sau một lúc lâu, khói đen co rút lại thành một đoàn mây đen che ở Linh Nhạc tiên sinh đỉnh đầu.

Phía sau sĩ tử bị lôi vân vội vàng, muốn đi trước xông, phía trước lại có Linh Nhạc tiên sinh, đành phải cố nén xông tới xúc động.

Linh Nhạc tiên sinh tốc độ không chậm, nhưng đằng sau lôi vân đuổi đến càng nhanh, mọi người một đường lao nhanh, hận không thể trực tiếp nhảy đi xuống.

Đột nhiên, phía trước một cô gái âm thanh truyền đến: "Linh Nhạc, ta Lâm gia không phải ngươi có thể trêu chọc, đừng cho Văn Xương học cung rước lấy phiền phức. Ngươi cho ta cút về Văn Xương học cung!"

Linh Nhạc tiên sinh cười nói: "Nguyên lai là Tố Y. Tố Y, nghe nói ngươi mua mới áo yếm, để cho ta nhìn một chút…"

"Im miệng!"

Tiếng đàn từ trong vực sâu vang lên, Tô Vân từ xa nhìn lại, chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy một tòa núi cao hiện ra ánh sáng, đầu trên có thác nước trút xuống, thác nước như là dây đàn, vang dội keng keng, hẳn là cái kia gọi là Tố Y nữ tử thần thông.

Nữ tử kia đối Linh Nhạc tiên sinh thống hạ sát thủ, hai người một đường chém giết, tốc độ cực nhanh, thẳng đến vực sâu chỗ sâu.

Mà phía sau, lôi vân tốc độ cũng đột nhiên tăng tốc, một đường nhanh như chớp, sấm sét vang dội, đuổi tại phía sau mọi người, từng đạo lôi đình không muốn sống đồng dạng trút xuống xuống.

Phần đông sĩ tử điên cuồng hướng phía dưới lao nhanh, tránh né cái kia lôi vân, trong lòng âm thầm chửi mắng Linh Nhạc tiên sinh.

Cuối cùng, mọi người bình yên đi tới vực sâu dưới đáy, chân đạp thực địa, lập tức ba chân bốn cẳng lao nhanh.

Tô Vân ôm lấy Ly Tiểu Phàm cùng Hồ Bất Bình, Trì Tiểu Dao ôm Thanh Khâu Nguyệt, cũng đang ra sức lao nhanh, Hoa Hồ theo ở phía sau.

Tô Vân trong lúc lơ đãng ngẩng đầu nhìn lại, cái này vực sâu dưới đáy cực kỳ rộng lớn, phía trước còn có cực lớn không gian, từng cái thạch nhũ treo ngược tại đỉnh động, thạch nhũ

bên trên mang theo rất nhiều lớn bằng cánh tay tinh thể, trong bóng đêm chiếu sáng rạng rỡ!

"Những này tinh thể, chẳng lẽ là Viêm Long kim tinh?"

Cổ quái chính là, tất cả thạch nhũ đều là hướng về cùng một cái phương hướng.

Đột nhiên, một tia chớp từ bên ngoài bay tới, từ mọi người đỉnh đầu bay qua, đánh vào Viêm Long kim tinh bên trên.

Tô Vân tại trong lúc vội vàng ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy vô số Viêm Long kim tinh nhất thời hào quang tỏa sáng, đếm không hết điện quang tại kim tinh ở giữa nhảy nhót, tiến tới đem từng cái thạch nhũ thắp sáng!

Ông!

Từng đạo ánh sáng bắn ra, tất cả ánh sáng hội tụ vào một chỗ, đụng vào cùng một nơi.

Quang mang va chạm địa phương nhất thời trở nên vô cùng sáng rực, chiếu sáng cả lòng đất vực sâu, nhưng thấy hết mang đánh trúng địa phương là một mặt khảm tại trên vách đá màu đồng cổ cửa.

Toà kia trên cánh cửa có lít nha lít nhít văn vẽ, đủ loại cổ quái hình vẽ, có phi cầm tẩu thú, cũng có nhật nguyệt tinh thần.

Cửa trước là đen kịt một màu trong động vực sâu, không có bất kỳ cái gì ánh sáng, chỉ có gió đen gào thét, sâu không lường được.

Mà Linh Nhạc tiên sinh cùng một cô gái khác ngay tại cái kia trên vực sâu không chém giết, đột nhiên hai người bị một cơn gió lớn cuốn qua, thân bất do kỷ rơi xuống trong vực sâu.

Tô Vân bên người, một cái Lâm gia linh sĩ thấy thế, không khỏi hô to một tiếng: "Tam di!"

Tô Vân giật mình, nhìn chằm chằm cái kia Lâm gia linh sĩ liếc mắt.

Đột nhiên, phía sau bọn họ lôi vân đi theo Linh Nhạc tiên sinh cùng Lâm Tố Y, hô một tiếng từ mọi người đỉnh đầu bay qua, một đường sấm sét đan xen, cuộn tại trên vực sâu không.

Lôi vân răng rắc răng rắc vang vọng, từng đạo lôi đình trút xuống, một nửa bổ về phía phía dưới vực sâu, một nửa bổ về phía đỉnh động Viêm Long kim tinh.

Tính ra hàng trăm sĩ tử nhao nhao dừng bước, đứng tại đạo kia vách đá trước.

Tô Vân bỏ xuống Hồ Bất Bình cùng Ly Tiểu Phàm, đẩy ra cản đường mọi người chen lên đi vào, đi tới cái kia Lâm gia linh sĩ trước người, sắc mặt hiền lành dò hỏi: "Vị sư ca này, mùng bảy tháng tám, các hạ có hay không đi qua Thiên Thị Viên?"

Cái kia Lâm gia linh sĩ nhìn một chút hắn, cảm thấy có chút quen thuộc, nói: "Ta là đi qua Thiên Thị Viên, ngươi là?"

Tô Vân sắc mặt càng thêm ôn hoà, mỉm cười nói: "Ngươi biết Dương Thắng cùng Đồng Phàm ư?"

"Dương Thắng? Đồng Phàm?"

Cái kia Lâm gia sĩ tử suy nghĩ một chút, nói: "Đồng Phàm ta biết, Dương Thắng có phải hay không cái kia rất cao lớn sĩ tử, hắn rất am hiểu lấy lòng người khác, còn mang theo chúng ta đi đi săn. Ta đối với hắn có chút ấn tượng."

Tô Vân nụ cười trên mặt càng đậm, nói: "Như vậy sư huynh, lúc ấy cùng các ngươi cùng một chỗ đi săn còn có ai?"

"Còn có… Chờ một chút, ngươi thật rất quen mặt!"

Cái kia Lâm gia sĩ tử trên dưới quan sát hắn, đột nhiên nghĩ tới, thất thanh nói: "Ta nhớ được ngươi, ngươi là Thiên Thị

Viên chợ quỷ bên trong đứa nhỏ! Ta đi qua ngươi quầy hàng!”

Lúc này, trong đám người một mảnh ồn ào, có người kêu lớn: “Trong vực sâu có bia đá hiện ra!”

“Trên tấm bia đá có văn tự!”

Mọi người nhao nhao hướng phía trước chen, muốn nhìn từ trong vực sâu nổi lên bia đá, Hoa Hồ cùng Trì Tiểu Dao cũng tại chạy về phía trước đi, Trì Tiểu Dao nói nhỏ: “Tấm bia đá này là có chú ý, thường thường muốn viết lấy nào đó nào đó là bảo vật này người hữu duyên. Thực ra cái này nào đó nào đó thường thường chính là mình đời sau.”

Hoa Hồ nghi ngờ nói: “Cách mấy trăm năm, làm sao biết đời sau của mình tên gì?”

Trì Tiểu Dao khúc khích cười nói: “Ngốc ah, lưu lại di thư viết lên một cái tên, để đời sau lấy cái tên này chẳng phải có thể ư? A, Tô sư đệ đi đâu?”

“Thanh Dật đi nơi nào?”

Vực sâu bên cạnh, rất nhiều Lâm gia sĩ tử cũng đang tìm người, trong đám người tìm tới tìm lui, Lâm Thanh Thịnh cái trán toát ra mồ hôi lạnh, thấp giọng quát nói: “Mau tìm đến Thanh Dật! Hắn là lần này mở ra bảo khố chìa khoá! Cái này bảo khố không có hắn, mở không ra!”

Lâm gia đám sĩ tử trong đám người không ngừng tìm kiếm, chỉ là nơi này sĩ tử phần đông, lại thêm sấm sét vang dội, không dễ tìm.

Mà bởi vì trong vực sâu một khối to lớn bia đá ngay tại từ từ bay lên, phần đông sĩ tử lại tại hướng phía trước chen, thử nhìn thấy trên tấm bia văn tự, bởi vậy càng khó tìm hơn đến người.

Đột nhiên, có người kêu lớn: "Trên tấm bia đá viết, Thanh Dật mà mở! Thanh Dật mà ra, những lời này là có ý tứ gì?"

Lại có người suy đoán nói: "Điều này nói rõ là tiền bối tiên hiền tính tới có một cái có phúc người, gọi Thanh Dật, hắn tới, bảo khố đại môn liền có thể mở ra!"

"Thanh Dật, ai tên Thanh Dật?"

Tính ra hàng trăm sĩ tử nhao nhao bốn phía hỏi, cao giọng nói: "Gọi Thanh Dật sĩ tử, mau tới mở ra cái này tòa môn!"

Nhưng vào lúc này, Lâm Thanh Thịnh đột nhiên thấy được Lâm Thanh Dật, cũng nhìn thấy đứng tại Lâm Thanh Dật trước mặt Tô Vân.

"Ầm ầm!"

Lôi âm đại bạo, sấm sét vang dội, cái kia huyền tại vực sâu trước trong lôi vân vậy mà bắt đầu bắt đầu mưa, từng đạo lôi đình theo nước mưa ầm ầm hướng xuống bổ, kinh người vô cùng.

Ngay tại cái này tiếng sấm vang lên trong nháy mắt, Tô Vân hướng Lâm Thanh Dật nói: "Dương Thắng cùng Đồng Phàm bảo ta đưa ngươi đi xuống cùng bọn họ."

Lâm Thanh Dật trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Thanh Dật —— "

Lâm Thanh Thịnh da đầu run lên, thôi thúc khí huyết, đỉnh đầu tính linh thần thông hiện lên, một tấm cổ cầm, Lâm Thanh Thịnh gảy hồ cầm nơi tay liền muốn đàn tấu, đột nhiên lại là một tiếng ầm vang lôi âm đại bạo.

Lâm Thanh Thịnh nhìn thấy Tô Vân sau lưng hiện ra mười hai Thần Ma khủng bố hư ảnh, dữ tợn, hung ác, tàn bạo!

Sấm chớp mưa bão âm thanh bên trong, Tô Vân nghiền ép lấy Lâm Thanh Dật thân thể bay lên, giữa không trung lôi quang phát tiết, lôi âm ồn ào náo động.

Vực sâu một bên tính ra hàng trăm sĩ tử đang tìm tên là "Thanh Dật" sĩ tử, liền thấy một thiếu niên nghiền ép lấy Lâm gia Lâm Thanh Dật thân thể, ở trong ánh chớp vượt qua vực sâu, mạnh mẽ đụng vào toà kia từ trong vực sâu bay lên trên tấm bia đá!

Lâm Thanh Dật toàn thân xương cốt vỡ vụn, đầu lâu lệch qua một bên, bị Tô Vân đem thi thể treo ở toà kia có khắc "Thanh Dật mà mở" trên tấm bia đá.

Máu tươi, đem bia đá nhuộm đến đỏ tươi!

Phía trên, mưa rào xối xả.

Tô Vân đứng tại lôi vân phía dưới, trong mưa to, thiếu niên ngẩng đầu, ánh mắt bên trong tràn đầy kiệt ngạo.

"Thanh Dật mà ra… Đi mở!"

Hắn một chân bay ra, Lâm Thanh Dật thi thể bay lên, đụng vào đối diện toà kia màu đồng cổ cửa phía trên!

Màu đồng cổ cửa cục cục chi chi vang vọng, từ từ mở ra.

Trạch Trư: Heo năm qua đi, các ngươi quả nhiên không thích Trạch Trư, ô ô, lệ rơi cầu phiếu ~~

Chương 107 : Cõng nồi chi nhất đại tông sư

Chương 107: Cõng nồi chi nhất đại tông sư

Mưa lớn tầm tã, hướng trong động vực sâu trút xuống.

Tô Vân một chân đá bay Lâm Thanh Dật, đột nhiên đỉnh đầu không tự chủ được hiện ra một cái đại hoàng chung, tiếng chuông coong một tiếng vang lên, hiện ra đủ loại khắc độ cùng lạc ấn, đem đánh tới lực lượng tan mất.

Lâm Thanh Thịnh một đường lao nhanh, hắn tính linh thần thông biến thành cổ cầm trước người tung bay, Lâm Thanh Thịnh hai tay mười ngón tay như bay, cầm âm mãnh liệt, một mạch hướng Tô Vân đánh tới!

Tô Vân đỉnh đầu hoàng chung chấn động không dứt, cả người bị chấn động đến bay ngược mà lên, hướng toà kia màu đỏ thắm cửa đánh tới.

Cùng lúc đó, Lâm Thanh Thịnh đạp bước, mấy bước ở giữa đi tới trên vực sâu, tại trên vực sâu không lao nhanh, hai tay vung lên, cổ cầm bay lên.

Lâm Thanh Thịnh quát to một tiếng, tay phải hướng về phía trước đánh ra, tại đỉnh đầu hắn cuốn không nghỉ cổ cầm nhất thời chấn động lên, ngũ âm mười hai luật điên cuồng biến hóa!

Tiếng đàn biến hóa kịch liệt như thế, nhất thời đột phá đại hoàng chung phòng ngự!

Đại hoàng chung có thể chống lại một tích tắc thời gian biến hóa, nếu như chiêu thức biến hóa thời gian so tích tắc còn ngắn, như vậy đại hoàng chung chỉ có thể chống đỡ được đòn thứ nhất, không ngăn được đòn thứ hai.

Lâm Thanh Thịnh điên cuồng lên, tiếng đàn liên tục, âm thanh cùng âm thanh ở giữa khoảng cách, thậm chí không đến một tích tắc thời gian!

Hắn lần trước phụng Vũ Thần Thông lệnh, chặn giết Tô Vân, nhưng mà khi đó hắn cũng không thi triển toàn lực, chỉ là thử nghiệm dao mổ trâu, liền đem Tô Vân đánh cho trọng thương.

Chẳng qua lần này, hắn vừa lên tới liền sử dụng tất cả lực lượng!

Tô Vân thân thể chấn động mạnh, cầm âm bên trong chỉ nghe bành bành bành từng tiếng vang trầm truyền đến, như trung bại cách, đem hắn đánh cho lảo đảo lui về phía sau.

Đột nhiên cầm âm bộc phát, tào thiết tạp đạn, Tô Vân bay lên cao cao, một tiếng ầm vang đụng vào chu môn sau Long sào bên trong.

Lâm Thanh Thịnh trong lòng cảm giác nặng nề, hắn cái này liên tiếp công kích, quả thực phá vỡ Tô Vân hoàng chung thần thông phòng ngự, nhưng mà tiếng đàn rơi vào Tô Vân trên người, lại không có thể đánh phá thân thể của hắn phòng ngự!

Vừa mới cái kia liên tiếp công kích, thoạt nhìn để cho người ta hoa mắt, nhưng không có một kích để Tô Vân bị thương, thậm chí liền hắn làn da cũng không có cắt ra!

“Mấy ngày thời gian, hắn thần thông cùng tu vi tăng lên tới loại trình độ này? Ta không tin!”

Lâm Thanh Thịnh giết vào chu môn sau Long sào, chiêu pháp đột nhiên trở nên phi thường cương mãnh, tiếng đàn thanh thúy, thường thường là hai tiếng ba tiếng chồng lên nhau, vì chính là để Tô Vân đại hoàng chung không cách nào chặn lại tiếng thứ hai cùng tiếng thứ ba cầm âm công kích!

Phía sau, Lâm gia sĩ tử nhao nhao nhún người nhảy lên, hoặc là thi triển thần thông, hoặc là thi triển võ học, nhảy vọt liên tục, hướng cửa đối diện hộ tiến đến.

Bất quá, Lâm gia sĩ tử tuy nhiều, nhưng mặt khác sĩ tử càng nhiều, cũng nhao nhao nhảy lên, thử vượt qua vực sâu.

Toà này trong vực sâu nguyên bản có lưu lại vô số phong ấn cùng cấm chế, dùng để giết chết những cái kia dám to gan ham muốn Lâm gia tài phú người.

Trừ cái đó ra, phong ấn cùng cấm chế còn có một cái tác dụng, vậy chính là huyết tế.

Phàm là có người thử đi vào cửa, liền cần phải đến đi qua đạo này vực sâu, từ trên vực sâu không đi qua liền sẽ xúc động cấm chế cùng phong ấn, chết oan chết uổng!

Lâm gia tiên tổ lợi dụng chính là trong lòng người tham lam, để hoàn thành luyện bảo một bước cuối cùng, huyết tế.

Nhưng làm người ta tuyệt đối không nghĩ tới chính là, Linh Nhạc tiên sinh quái thai này đến, chọc giận Lâm gia Lâm Tố Y, hai đại cao thủ chém giết, lăn vào vực sâu, xúc động không biết bao nhiêu phong cấm.

Hai người này đều là Sóc Phương thành cường giả, một cái là Lâm gia nhị đương gia, nắm giữ Lâm gia thực quyền, một cái là bị người coi là cái đinh trong mắt làm thế nào cũng không giết chết Linh Nhạc tiên sinh.

Những cái kia phong ấn cùng cấm chế rất khó giết chết bọn họ, lại bị bọn họ phá hủy không ít.

Càng làm cho người ta không nghĩ tới chính là, Linh Nhạc tiên sinh chiêu hắc, vận rủi cuồn cuộn, lại đem cái kia đóa hàng kiếp linh binh lôi vân cũng cho gọi đến, cái kia lôi vân hướng về phía trong vực sâu phong ấn cùng cấm chế một bữa cuồng bổ cuồng gọt, đem phong ấn cùng cấm chế hủy hơn phân nửa.

Lâm gia tiên tổ phong ấn cấm chế bị xúc động, toà kia có khắc "Thanh Dật mà mở" bia đá mới có thể bởi vậy hiện ra.

Bất quá, dựa theo Lâm gia tiên tổ thiết kế, tấm bia đá này sẽ không như thế sớm từ trong vực sâu bay lên, mà là phải chờ tới huyết tế sau đó, Lâm gia trọng bảo được đầy đủ máu tươi thoải mái, uy lực trưởng thành viên mãn, bia đá mới có thể bay lên.

Đến lúc đó, Lâm Thanh Dật mở ra cửa bảo tàng hộ, được trọng bảo, người khác liền sẽ nói, Lâm gia tích đức mới có bậc này phúc khí, nhân gia có tiền có thế chuyện đương nhiên, nhân gia là thế gia chuyện đương nhiên, lại được tên, lại được lợi.

Lâm gia con cháu đi ra ngoài, trên mặt cũng hào quang, trong lúc vô hình hơn người một bậc.

—— tiếc rằng hết lần này tới lần khác ra Linh Nhạc tiên sinh biến số này!

Lại tiếc rằng Tô Vân trước mặt mọi người đem Lâm Thanh Dật đánh chết, dùng Lâm Thanh Dật thi thể đi mở cửa!

Lần này trên mặt hào quang không còn, danh cùng lợi cũng đều không rồi!

Trong đó cảm thụ, chỉ có người của Lâm gia mới có thể nếm ra ngọt bùi cay đắng.

Lâm Thanh Dật máu bôi trên cửa, trước cửa trong vực sâu tất cả phong ấn cùng cấm chế liền từng người tiêu tán, bằng

không, trong vực sâu phong ấn cùng cấm chế bộc phát, không biết phải chết bao nhiêu người. Nhưng mà hiện tại, vượt qua vực sâu trở nên không nguy hiểm như vậy.

Đột nhiên, cái kia đóa treo cao tại vực sâu trên không lôi vân lại là một đạo thiểm điện bổ vào đỉnh động thạch nhũ bên trên, ngàn vạn thạch nhũ từng đạo ánh sáng vọt tới, hội tụ vào một chỗ, đánh vào chu môn sau Long sào bên trong.

Lâm Thanh Thịnh cùng Tô Vân vừa mới giết tới bên trong cửa, còn chưa thấy rõ trong cửa cảnh tượng, liền nghe được một tiếng ầm vang tiếng vang, trước mắt trắng lóa như tuyết, để cho hai người đồng thời nhắm mắt lại.

Lâm Thanh Thịnh không loạn chút nào, cổ cầm bên trên từng cái dây đàn bay ra, đứng lại bốn phía, mượn tiếng đàn chấn động giải thích rõ phương hướng, thầm nghĩ: "Lúc này ta cùng hắn ai cũng không nhìn thấy, nhưng thần thông của ta có thể nghe âm thanh mà biết vị trí…"

Đúng lúc này, hắn cảm giác được Tô Vân tập kích!

Tô Vân chuẩn xác vô cùng tránh đi hắn tất cả tiếng đàn thần thông, xâm nhập vào trước người hắn, Lâm Thanh Thịnh đã cảm nhận được Tô Vân cuồng bạo khí huyết phun trào lúc mang tới cảm giác áp bách!

Hắn dựa vào tiếng đàn biện vị, không cần nghĩ ngợi, giơ tay lên liền ngăn cản, đem Tô Vân công tới một chưởng này chặn lại.

Hai người bàn tay va chạm, Lâm Thanh Thịnh lập tức cảm ứng được Tô Vân khí huyết tại dưới da thịt vận chuyển, giống như là từng đầu Giao Long từng đầu đại mãng ngay tại hắn dưới da thịt lao nhanh, hướng mình vọt tới!

Loại này khí huyết, loại này thân thể, bộc phát ra lực lượng, nhất định cực kì khủng bố!

“Tu vi của ta lực bộc phát không bằng hắn…”

Hắn liều mạng tăng lên khí huyết, đột nhiên chỉ nghe 咙 cục cục một tiếng long ngâm, Tô Vân đỉnh đầu đại hoàng chung phía trên, ba mươi sáu con giao long cùng xông ra, hướng về phía Lâm Thanh Thịnh điên cuồng xông tới!

Lâm Thanh Thịnh tay phải năm ngón tay vặn vẹo, đó là Tô Vân khí huyết phá tan lực lượng của hắn, tràn vào hắn năm ngón tay bên trong biểu hiện!

Đỉnh đầu của hắn cổ cầm điên cuồng chấn động, đem từng đầu Giao Long chặt đứt, nhưng vẫn là có hơn mười con giao long đột phá đàn của hắn âm thanh phòng ngự, đánh vào trên người hắn.

Cái kia hơn mười con giao long là võ học Giao Long ngâm khí huyết hình dáng, tương đương với Lâm Thanh Thịnh trúng liền Tô Vân hơn mười chiêu tán thủ công kích, đánh cho hắn khí huyết sôi trào, cả người hướng về phía sau bay ngược mà đi.

Lâm Thanh Thịnh bịch một tiếng kề sát ở trên vách tường, trượt xuống, trong lòng của hắn có chút sợ hãi, lập tức mở mắt.

Lôi đình tạo thành ánh sáng đã tán đi, hai người cách xa nhau hơn mười bước, nhìn chằm chằm hai bên.

“Không thể!”

Lâm Thanh Thịnh hai tay chắp sau lưng, khí định thần nhàn, vẻ mặt không thay đổi, nhưng tay phải lại không ngừng run rẩy, cánh tay phải cũng đang run rẩy.

Chỉ thấy một cỗ dị chủng khí huyết tựa như Giao Long tại hắn trong cánh tay phải chạy, phá hoại cánh tay phải của hắn máu thịt xương cốt, cánh tay của hắn phảng phất bị đại mãng kéo chặt lấy lúc nào cũng có thể sẽ bị xoắn đứt!

“Không thể, mới ba ngày thời gian, tu vi của hắn liền có thể tăng lên tới một bước này!”

Lâm Thanh Thịnh đỉnh đầu cổ cầm dựng lên, dây đàn chấn động, một chuỗi cầm âm đánh tại cánh tay phải của hắn bên trên, trong cánh tay phải dị chủng khí huyết nhất thời bị đánh tan.

Hắn thôi thúc khí huyết, đem dị chủng khí huyết ép ra bàn tay, chỉ thấy hắn năm ngón tay đầu ngón tay từng người chảy ra một giọt máu tươi, cánh tay phải cùng tay phải lúc này mới ngừng lay động.

Rầm ——

Như thủy triều âm thanh truyền đến, càng ngày càng vang, đinh tai nhức óc, giống như là cửa sông nộ trào đón nước sông hướng bên trên tuôn, kinh người vô cùng!

Tô Vân cùng Lâm Thanh Thịnh vẫn như cũ gắt gao nhìn chằm chằm hai bên, không dám nhìn tới thanh âm kia nguồn gốc.

Lúc này, cái thứ nhất Lâm gia sĩ tử vượt qua vực sâu, đi tới chu môn bên trong, trên mặt lộ ra vẻ kinh hãi, vội vàng xoay người, lớn tiếng la lên: “Đừng đi vào —— “

Hắn phía sau, từng cái Lâm gia sĩ tử ngay tại nhảy đến, thử xông vào trong cửa, mà mặt khác mấy trăm sĩ tử cũng tại từng người thi triển thủ đoạn, mưu đồ xông vào toà này chu môn.

Ầm ——

Như thủy triều âm thanh cuối cùng xông ra, Tô Vân cùng Lâm Thanh Thịnh tụ hợp ánh mắt đột nhiên bị vô số linh khí hình thành hồng lưu bao phủ!

Đếm không hết linh khí từ chu môn sau trong đại điện xông ra, trên không trung hình thành một cỗ phun trào triều

dâng, từ Tô Vân cùng Lâm Thanh Thịnh ở giữa gào thét mà qua, ép hai người không thể không gắt gao tựa vào trên vách tường, tránh đi cỗ này linh khí hồng lưu!

Những cái kia linh khí chính là Viêm Long kim tinh mạch khoáng hình thành đủ loại bảo vật, vô cùng kỳ quặc, tư thế khác nhau, có ấu long, phượng hoàng con, chim bay, bôn ngưu, bầy ong, cá chuồn, hoa cỏ, cây cối, rất nhiều đủ loại, lập loè các loại ánh sáng, xông về ngoài cửa.

Mới vừa vào cửa cái kia Lâm gia linh sĩ thấy thế, không cần nghĩ ngợi, xoay người hướng ra phía ngoài nhảy xuống, thử tránh đi cỗ này hồng lưu.

Nhưng mà hắn vừa mới nhảy lên, liền đụng vào xông tới Lâm gia linh sĩ trên người, hai người trong khoảnh khắc liền bị linh khí hồng lưu bao phủ!

Cái kia linh khí hồng lưu bên trong từng cái kỳ lạ linh khí từng người nở rộ ánh sáng, uy lực bộc phát, đem hai người xé thành từng mảnh!

Mặt khác Lâm gia sĩ tử cũng ngăn không được thân hình, đụng vào, trong lúc nhất thời huyết nhục văng tung tóe.

Phía sau cái kia tính ra hàng trăm sĩ tử cũng tại từng người thi triển thần thông hoặc là võ học, mưu đồ vượt qua đạo này vực sâu, không ít người thần thông hoặc võ học bị vọt tới linh khí đánh gãy, khoa tay múa chân hướng dưới vực sâu rơi xuống, vội vàng từng người tự cứu.

Nhưng cỗ này linh khí triều dâng hình thành xung kích thực sự quá lớn, dẫn đến không ít người ngã thương, thậm chí có người trên mông cắm một cái linh khí, cái kia linh khí còn tại không ngừng vỗ vội cánh chấn động, đột nhiên bay lên, lại là một cái mỏ dài quái điểu, mỏ chim so thân thể còn dài hơn.

Đợi đến mọi người từng người ổn định thân hình, chỉ thấy từ toà kia cửa bên trong xông ra linh khí tại lôi vân phía dưới hội tụ, gào thét xoay tròn, hình thành một cái phạm vi ba mươi trượng vòng tròn.

Vòng tròn bên trong, tính ra hàng trăm linh khí phi hành va chạm, cực kỳ tráng lệ.

Hoa Hồ cùng Trì Tiểu Dao tìm tới ba cái tiểu hồ ly, ngẩng đầu lên nhìn một màn này, Trì Tiểu Dao buồn bực, khó hiểu nói: "Mười dặm dư một, chỗ này bảo địa hẳn là chỉ có một phần mười bảo vật bị luyện thành linh khí, những bảo vật khác đều hẳn là luyện thành linh binh mới đúng. Làm sao lại thoáng cái hình thành mấy trăm miệng linh khí?"

Dưới chân bọn hắn trong vực sâu, rất nhiều sĩ tử ngay tại ra sức trèo lên trên.

Hoa Hồ nghi ngờ nói: "Tiểu Dao học tỷ, không đúng sao?"

"Đương nhiên không đúng!"

Trì Tiểu Dao sắc mặt ngưng trọng nói: "Lôi Kích cốc trừ phi là một chỗ đặc biệt to lớn bảo địa, mới có thể có nhiều như vậy linh khí. Nhưng Lôi Kích cốc chỉ là một cái vứt bỏ Long sào, tại bảo địa bên trong cũng không tính lớn. Lâm gia cần luyện chế một cái trấn tộc chi bảo, không thể hào phóng như vậy, đem bảo địa bên trong nhiều như vậy bảo tàng luyện thành linh khí, phân cho đến đây tầm bảo sĩ tử. Hiện tại xem ra, chỗ này bảo địa chỉ sợ hai thành bảo vật đều bị luyện thành linh khí."

Nàng vừa dứt lời, đột nhiên lại là một cỗ linh khí triều dâng, từ chu môn sau Long sào bên trong xông ra!

Lần này xông ra linh khí, số lượng cũng là cực kỳ kinh người, nhiều đến mấy trăm!

Những linh khí này cùng lúc trước một nhóm kia linh khí hội tụ đến cùng một chỗ, hình thành một vòng xoáy khổng lồ, vòng xoáy bên trong linh khí còn tại thành hình bên trong, biến thành đủ loại thần dị chi vật, tại đây cỗ trong cuồng triều lao nhanh.

Mà tại vòng xoáy phía trên, thì là dày nặng vô cùng lôi vân, lôi đình vẫn như cũ răng rắc răng rắc hướng bên trên trống không đỉnh động bổ tới, từng đạo ánh sáng từ thạch nhũ bên trên bắn ra, động chiếu chu môn sau Long sào.

Mỗi một đợt sét đánh sau đó, liền ít ỏi lấy trăm mà tính linh khí lao ra, để linh khí hình thành triều dâng càng thêm tráng lệ.

"Ta đã biết!"

Trì Tiểu Dao trong lòng giật mình, thất thanh nói: "Ta biết nguyên nhân!"

Sắc mặt nàng nghiêm nghị: "Lâm gia cái này miệng linh binh, bởi vì thiếu hụt huyết tế, hơn nữa bị người đánh gãy, trước thời hạn mở ra Long sào, dẫn đến cái này bảo vật không có hoàn thành thành hình!"

Hoa Hồ nháy mắt mấy cái: "Học tỷ có ý tứ là?"

Trì Tiểu Dao phun ra một ngụm trọc khí, nhìn về phía phía trên càng lúc càng lớn linh khí vòng xoáy, trầm giọng nói: "Lâm gia luyện chế một trăm năm mươi năm trấn tộc chi bảo, phân giải!"

Sắc mặt nàng nghiêm nghị: "Trấn tộc chi bảo chưa hình thành, liền bị người phá hoại, tan rã thành từng cái linh khí, cái này cừu oán, lớn."

Nàng mặt mang thần sắc lo lắng, thấp giọng nói: "Cái này nồi nấu, Linh Nhạc tiên sinh có thể cõng nổi ư?"

Trạch Trư: Sinh nhật cầu nguyệt phiếu, còn kém một ngàn nguyệt phiếu năm ngàn phiếu.

Chương 108 : Chu Tước Bàn Long

Chương 108: Chu Tước Bàn Long

Long sào bên trong, Tô Vân cùng Lâm Thanh Thịnh gắt gao kề sát ở trên vách tường, động cũng không dám động một chút, miễn cho bị linh khí triều dâng làm bị thương bản thân.

Linh khí uy lực cực kỳ đáng sợ, những linh khí này càng là hấp thu sét đánh cùng Viêm Long kim tinh năng lượng, biến thành đủ loại dị thú dị vật hình dáng nổi khùng.

Tuy hai người bọn họ đều là linh sĩ, nhưng mà đối mặt tính ra hàng trăm nổi khùng linh khí, chỉ sợ kiên trì không đến một hơi thở thời gian liền sẽ bị xé nát!

Tô Vân nhân cơ hội quan sát bốn phía.

Hắn bị đánh vào Long sào bên trong, còn chưa kịp quan sát bốn phía địa lý, chỉ thấy hai người bọn họ giờ phút này đang ở tại Long sào lối vào chỗ, tương đối bằng phẳng.

Tới phía trước liền đột nhiên trở nên lởm chởm lên, vô số so với người còn lớn hơn Viêm Long kim tinh, phảng phất từng cái sáu cạnh cự kiếm, ngổn ngang lộn xộn cắm đầy tất cả địa phương!

Cái này Long sào giống như là một cái to lớn trứng rồng, Viêm Long kim tinh chính là hắn vỏ trứng, kim tinh chỉ phương hướng chính là trứng rồng trung tâm.

“Chẳng lẽ nơi này không phải Long sào, mà là một viên trứng rồng?”

Tô Vân thầm nghĩ: "Tiểu Dao học tỷ nói, một trăm năm mươi năm trước có người nhìn thấy có Viêm Long từ nơi này bay ra, chẳng lẽ đầu kia bay đi Viêm Long nhưng thật ra là đầu mới vừa từ trứng rồng bên trong hủ hóa ấu long?"

Long sào trung tâm có một cái tráng kiện vô cùng Viêm tinh thạch trụ, toàn thân thông suốt, chỉ là lúc này Viêm tinh thạch trụ bị người chặt đứt, trên dưới hai cái cột đá ở giữa cách xa nhau cao ba trượng.

Một cái to lớn bốn chân đỉnh huyền phù tại bị chặt đứt Viêm tinh thạch trụ ở giữa, lôi vân sét đánh sau đó, liền thấy vô số ánh sáng tại từng cái thô to Viêm tinh bên trong lưu chuyển nhảy lên, cuối cùng rót vào cái kia bốn chân phương đỉnh bên trong, tăng lên cái này bốn chân phương đỉnh uy năng.

Tô Vân quan sát cái này ngắn ngủi phút chốc, liền thấy phương đỉnh bên trong có trâu ngựa dị thú hí lên nhảy ra, giẫm lên không khí tới phía ngoài lao nhanh, chính là đi ra ngoài những cái kia linh khí biến thành.

"Linh khí lại có thể hóa thành những vật này, ngược lại cũng cổ quái." Tô Vân kinh ngạc vô cùng.

Chẳng qua linh khí quả thực cổ quái, như thiên nhãn, là một viên có thể nhìn thấy Linh giới cùng nội tâm tròng mắt.

Nếu như Tô Vân luyện chế linh khí của mình, chắc chắn sẽ luyện thành có thể hóa thành Giao Long linh khí, hoặc là hóa thành Tất Phương ngọc bội.

Linh khí chủng loại, rất nhiều đều là cùng mình tu hành qua công pháp liên quan đến, cùng mình thần thông quan hệ ngược lại không có lớn như vậy.

Lâm Thanh Thịnh cũng tại nhân cơ hội quan sát bốn phía, hắn cũng biết có mười dặm dư một thuyết pháp, bởi vậy nhìn

thấy đợt thứ nhất linh khí triều dâng lúc, không một chút nào kinh ngạc, chỉ là oán trách tổ tông phân cho người ngoài có chút nhiều.

Nhưng mà đợt thứ hai linh khí, giống như nước thủy triều từ chiếc kia bốn chân bên trong chiếc đỉnh lớn xông ra lúc, hắn liền cảm giác được có chút không đúng lắm.

"Lão tổ tông nhà ta không thể hào phóng như vậy…"

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên Long sào bên trong đất rung núi chuyển, từng cái thô to Viêm tinh từ đỉnh động nhao nhao rơi xuống, giáng xuống, rơi vỡ nát.

Viêm Long kim tinh cũng là cực kỳ bảo vật trân quý, rất là cứng rắn, có thể dùng tới luyện chế linh khí, nhưng mà cái này Long sào bên trong Viêm tinh, đã bị hấp thu hơn phân nửa năng lượng, đụng một cái liền vỡ.

Lâm Thanh Thịnh thấy cảnh này, khóe mắt nhảy lên kịch liệt một chút, trong lòng bỗng nhiên chợt lạnh: "Xong rồi, cái này linh khí triều dâng không phải mười dặm dư một, mà là lão tổ tông luyện chế chiếc kia linh khí tại phân giải!"

Đợt thứ hai linh khí triều dâng đến lúc, hắn đã thấy chiếc kia bốn chân đại đỉnh nắp đỉnh trở nên mỏng rất nhiều!

Không chỉ có như vậy, hắn thậm chí nhìn thấy miệng đỉnh chỗ xuất hiện lỗ thủng!

Tô Vân cũng chú ý tới bốn chân phương đỉnh biến hóa, chỉ thấy có một đầu đồng đen Quỳ Long mượn lôi đình uy lực hồi phục lại, ngay tại rón rén từ trên đỉnh rút ra bản thân chân, lặng lẽ nhảy vào trong đỉnh, chuẩn bị mượn đợt tiếp theo lôi đình lực trùng kích tới phía ngoài chạy.

Cái kia đồng đen Quỳ Long trên mũi còn có một cái đồng đen vòng, là Ly Long hình dáng khoen mũi, giờ phút này đồng

đen Ly Long vòng cũng vụng trộm duỗi người ra, hóa thành Thanh Long Ly Long tuột xuống.

Nó thân thể, muốn so Quỳ Long nhỏ đi rất nhiều.

Trên vách đỉnh, mặt khác rất nhiều đủ loại đồng đen dị thú cũng nhao nhao chạy xuống.

"Long sào chấn động kịch liệt, điều này nói rõ Lâm gia tiên tổ ở đây làm nghiêm mật sắp đặt, chỉ cần lấy đi bốn chân phương đỉnh, nơi này liền sẽ đổ sụp!"

Tô Vân ánh mắt rơi vào chiếc kia trên chiếc đỉnh lớn, thầm nghĩ: "Lôi Kích cốc hai đại vực sâu, đều sẽ bị mai táng, mà ở trong đó tất cả không kịp chạy đi sĩ tử đều sẽ bị đập chết ở đây! Thật ác độc!"

Hiện tại cái đỉnh này không có luyện thành, ngay tại bản thân tan rã, chờ tan rã xong xuôi, chính là Long sào đổ sụp thời điểm!

Đợt thứ hai linh khí triều dâng đi qua, Tô Vân quyết định thật nhanh, thừa này thời cơ tới phía ngoài xông vào, không ngờ tiếng đàn vang lên, Lâm Thanh Thịnh đánh tới, hai người tại chu môn sau ngắn ngủi va chạm giao chiến, ngay sau đó đợt thứ ba linh khí triều dâng bộc phát!

Hai người đành phải lần nữa gắt gao kề sát ở trên vách tường, tránh né linh khí triều dâng.

Lần này, hai người thân ở vị trí đổi, Tô Vân kề sát ở bên trái trên tường, Lâm Thanh Thịnh kề sát ở bên phải trên tường.

Long sào chấn động càng thêm kịch liệt, nhiều hơn nữa Viêm tinh từ bên trên đập xuống đến, từng chiếc như kiếm, hơn nữa tróc ra càng ngày càng nhiều!

Tô Vân cái trán toát ra mồ hôi lạnh, Lâm Thanh Thịnh cũng là mồ hôi đầm đìa, hai người đều nhìn ra hung hiểm.

Bọn họ cách linh khí triều dâng nhìn nhau, lại từ trong mắt đối phương nhìn ra sát ý.

Ngay tại cái này một đợt linh khí triều dâng còn chưa ngừng lại, cuối cùng một cái linh khí hóa thành long mã hùng hục chạy qua lúc, Tô Vân cùng Lâm Thanh Thịnh cách con long mã này hình dáng linh khí gần như đồng thời ra tay!

Hai người một bên công hướng đối phương, một bên đồng thời hướng cái kia chỉ có cao hai thước long mã chộp tới.

Cái kia long mã cực kỳ nhỏ bé, nhưng mà tính tình cũng rất là đáng sợ, đột nhiên hí lên một tiếng, một chân một cái, Tô Vân cùng Lâm Thanh Thịnh kêu rên một tiếng bay ngược mà đi, mạnh mẽ đụng vào trên vách tường, hầu như không thở nổi.

Cái kia long mã hướng về phía hai người khinh bỉ phun ra cái phát ra tiếng phì phì trong mũi, vẫy vẫy đuôi, tách tách mà đi.

Tô Vân cùng Lâm Thanh Thịnh chờ cái kia long mã đi xa, lúc này mới dám lại độ ra tay, nhưng vào lúc này thứ tư cỗ linh khí triều dâng gào thét đánh tới, hai người đồng thời nương tựa bức tường, chỉ là lần này bọn họ tránh né tại cùng một bên cạnh trên vách tường, đầu lâu từng người hướng bên đối phương.

Lâm Thanh Thịnh lông mày hất lên, đột nhiên cầm âm chấn động, tiếng đàn liền xếp, hướng Tô Vân công tới.

Cũng trong lúc đó, Tô Vân bàn tay trùng trùng điệp điệp đập vào trên vách tường, khí huyết bộc phát!

Hai người gần như là đồng thời động thủ, Tô Vân bị Lâm Thanh Thịnh phá vỡ hộ thể hoàng chung, liên tiếp cầm âm đem hắn từ bức tường một bên đẩy ra, rơi xuống linh khí trong cuồng triều!

Một bên khác trong vách tường từng đầu Giao Long từ tường bên trong xông ra, đem Lâm Thanh Thịnh đánh vào linh khí triều dâng!

Hai người vừa mới rơi vào linh khí trong cuồng triều, liền bị từng kiện từng kiện linh khí biến thành dị thú, dị vật giẫm lên, va chạm, hai nhân khẩu nhả máu tươi, tại trong cuồng triều lăn lông lốc, chân không chấm đất hướng cửa bên ngoài bay đi.

Tô Vân đỉnh đầu, đại hoàng chung còn tự nhiên đem vang lên không ngừng, Lâm Thanh Thịnh đỉnh đầu cũng là cầm âm không dứt.

Chu môn bên ngoài, lôi vân đã ngừng mưa xuống, nhưng lôi vân vẫn như cũ chưa tán, đột nhiên một đạo lôi quang đánh trúng hơn ngàn cái linh khí xoay tròn hình thành vòng xoáy trung tâm!

Vực sâu bên bờ, rất nhiều sĩ tử đều đang nhìn lấm lét, chỉ thấy vòng xoáy trung tâm bắn ra một đạo diễm hồng sắc ánh sáng.

Cái kia diễm hồng sắc ánh sáng bên trong có một cái linh khí, từ Chu Tước hình dáng bị đánh về linh khí hình dáng, tại hồng quang bên trong từ từ bay lên.

Linh khí bay lên tốc độ không tính đặc biệt nhanh, vực sâu một bên đám sĩ tử nhao nhao ra tay, thử bắt lấy trong vầng hào quang linh khí, trong đó không thiếu có linh sĩ.

Trì Tiểu Dao nhìn quanh, chỉ thấy linh khí là một cái kim sắc vòng tròn, phía sau có Viêm Long văn khắc, bao quanh giương cánh mà bay Chu Tước, ở giữa là viên Chu Tước đầu chim Bàn Long tay cầm, hẳn là do Viêm Long kim tinh luyện chế mà thành.

Vòng tròn chuyển tới mặt tốt, mặt tốt là gương sáng, sáng rực có thể giám người.

Mặt này Chu Tước Bàn Long kính tại liễm diễm hồng quang bên trong xoay tròn, mặt kính không ngừng thôn phệ hồng quang.

Những sĩ tử kia công kích còn chưa đi tới trước mặt, liền thấy cái kia gương sáng bên trong hào quang tỏa sáng, kính quang chỗ chiếu chỗ, mọi người bất luận võ học vẫn là thần thông nhao nhao phá huỷ!

Cái kia cái gương uy lực rất là kinh người, một đường thông suốt, càng lên càng cao, rất mau tới đến lôi vân phía dưới.

Sĩ tử bên trong có rất nhiều linh sĩ cũng lại không kềm chế được, nhao nhao ra tay, đủ loại kỳ kỳ quái quái thần thông bay ra.

Có một vị trẻ tuổi linh sĩ trên không trung bắc cầu, theo cầu nối đi tới gương sáng bên cạnh, giơ tay lên liền hướng gương sáng chộp tới. Mắt thấy giành được, đột nhiên mạnh mẽ sĩ tung người nhảy lên, rơi vào người đạo trưởng kia trên cầu, giẫm lên một cầu đường lao nhanh, dùng sức nhảy lên, cầu dài bị giẫm sập, trẻ tuổi linh sĩ nhất thời rơi xuống.

Mà cái kia lực sĩ nhưng sắp sáng kính bắt lấy, ngay tại vui vẻ, đột nhiên mấy đầu dây leo trên không trung xuyên qua, như là Độc Long đại mãng, đem hắn trói gô.

Một cái áo xanh thiếu nữ chân đạp dây leo, nhanh chóng chạy đến, từ cái kia lực sĩ trong tay cướp đi Chu Tước Bàn Long kính.

Đột nhiên, tất cả liễm diễm hồng quang vù một tiếng bị hút vào trong gương, gương sáng chấn động càng thêm kịch liệt,

thiếu nữ kia không nắm vững Chu Tước Bàn Long kính, gương sáng rời tay bay đi.

Thiếu nữ kia rơi xuống dưới, vội vàng thôi thúc thần thông, một đạo dây leo bay ra khoác lên vực sâu bên cạnh.

Trì Tiểu Dao thầm nghĩ: "Dây leo loại thần thông, là Thần Nông thị nhất mạch học thuyết nổi tiếng ư? Chẳng qua đây là một loại rất cổ xưa cựu thánh tuyệt học, hiện nay có rất ít người đi học."

Đột nhiên, bên người nàng ba cái tiểu hồ yêu tung người nhảy lên, từng người quan tưởng Giao Long, ba cái đứa bé một đường chân đạp Giao Long, lần nữa nhảy lên, trên không trung không ngừng tiếp sức, hướng Chu Tước Bàn Long kính đuổi theo.

Ba cái đứa bé sắp đuổi theo gương sáng, nhưng khí lực cũng hao hết, Thanh Khâu Nguyệt vội vàng kêu một tiếng: "Nhị ca!"

Hoa Hồ đem trên đầu mũ tai chó hướng phía dưới dùng sức giật giật, nhún người nhảy lên, từ không trung từng đầu khí huyết Giao Long trên lưng nhanh chóng phóng qua, đi tới Thanh Khâu Nguyệt đỉnh đầu.

Thanh Khâu Nguyệt giơ tay lên hướng bên trên nâng lên một chút, đem hắn thật cao nâng lên.

Hoa Hồ người giữa không trung, liên tục quan tưởng Giao Long, chân đạp từng đầu Giao Long, đuổi theo Chu Tước Bàn Long kính.

Hồ Bất Bình đám người lực lượng đã hao hết, ngay tại rơi xuống dưới, mắt thấy liền muốn rơi vào trong vực sâu.

Trì Tiểu Dao khẩn trương: "Mấy cái này tiểu gia hỏa, quá không cho người bớt lo!"

Nàng đang muốn xuất thủ cứu giúp, lại thấy ba cái tiểu hồ yêu trên không trung liên thủ, từng người thi triển Tất Phương Thần Hành Dưỡng Khí thiên bên trong Tất Phương biến, hai hai liên thủ, hiện ra Tất Phương thần dực, hướng bên này bay lượn.

Thanh Khâu Nguyệt ở tại Hồ Bất Bình cùng Ly Tiểu Phàm ở giữa, khi thì cùng Hồ Bất Bình liên thủ thi triển Dạ Phiến Hàng Đô Hỏa, khi thì cùng Ly Tiểu Phàm liên thủ thi triển Phiên Phiên Hí Khinh Chu.

Tất Phương biến vốn là chính là hợp kích kỹ năng, bọn họ mặc dù là ba người phối hợp, vẫn như cũ hoàn mỹ.

Trì Tiểu Dao thầm khen một tiếng, yên lòng.

Trên bầu trời, Hoa Hồ biến thành thiếu niên liên tục thi triển Giao Long ngâm ba mươi sáu tán thủ, chờ ba mươi sáu tán thủ hao hết thời điểm, tiền đồ không đường, mà hắn cách cái kia gương sáng chỉ có vài thước!

Đột nhiên, hắn thân bị có hoa lệ văn chương trải ra, mỗi một cái văn tự hào quang rực rỡ, thần thánh phi phàm.

Hoa Hồ chân đạp văn tự nhảy lên, cuối cùng tại thời khắc sống còn đem cái kia gương sáng ôm vào trong ngực.

Cái kia mặt gương sáng ước chừng một thước, lại cực kỳ nặng nề, tại trong ngực hắn nhảy nhót lung tung, vậy mà mang theo hắn loạng choà loạng choạng xông về phía trên lôi vân.

Trì Tiểu Dao vội vàng cao giọng nói: “Hoa sư đệ, lạc ấn thần thông! Đem ngươi thần thông lạc ấn trong gương!”

Hoa Hồ hai tay gắt gao bắt lấy gương sáng, không dám buông tay, bị gương sáng mang theo trên không trung nhảy tới nhảy lui, còn có chút ngỡ ngàng: “Lạc ấn thần thông? Ta không biết…”

Lúc này, Linh Nhạc tiên sinh âm thanh vậy mà tại trong đầu hắn vang lên: "Ngươi dưới chân văn chương, chính là nội tâm chiếu rọi mà hình thành thần thông. Khống chế ngươi khí huyết chảy vào những cái kia văn tự, liền có thể phát huy ra thần thông uy lực. Ngươi chỉ cần đem thần thông lạc ấn trong gương, liền có thể thu phục cái này linh khí."

Hoa Hồ tỉnh ngộ, vội vàng để cho mình khí huyết cùng văn tự tương dung, tràn vào gương sáng bên trong.

Hắn cách chiếm cứ ở trên không lôi vân càng ngày càng gần, chỉ thấy trong lôi vân lôi đình đan xen, vô cùng kinh khủng, mơ hồ trong đó có thể nhìn thấy một cái đại đỉnh, ngay ngắn chỉnh tề, vững vàng nằm ở tại tầng mây bên trong, một cỗ cái thế thần uy đập vào mặt, ép tới hắn thở không nổi.

Nhưng vào lúc này, khí huyết của hắn thần thông cuối cùng lạc ấn ở ngoài sáng trong gương.

Cái kia mặt gương sáng truyền đến thăng lực cuối cùng tiêu tán, hắn ôm gương sáng từ trên cao rơi xuống, lại thấy lại có một cái linh khí từ bên cạnh hắn bay qua, bay vào lôi vân.

Cái kia linh khí đụng vào trên chiếc đỉnh lớn, ngay sau đó bị trong mây đại đỉnh hấp thu, hóa thành đỉnh một phần, trong lôi vân đại đỉnh uy lực dường như càng ngày càng mạnh.

Linh Nhạc tiên sinh âm thanh lại lần nữa truyền đến: "Nội tâm dung tượng, văn chương áo phủ. Sư điệt, câu nói này bên trong giấu giếm cựu thánh tuyệt học bên trong tế luyện chi pháp, ngươi có thể dùng nó tế luyện ngươi lấy được linh khí."

"Sư điệt?"

Hoa Hồ ngẩn ngơ: "Linh Nhạc tiên sinh gọi ta sư điệt, như vậy… Hắn cùng Dã Hồ tiên sinh là đồng môn sư huynh đệ!"

Trong đầu hắn nổ vang, giống như là bị lôi đình đánh trúng đồng dạng, đủ loại suy nghĩ bay loạn: "Linh Nhạc tiên sinh rốt

cuộc là ai? Không đúng, phải nói Dã Hồ tiên sinh rốt cuộc là ai, tại sao lại cùng Linh Nhạc tiên sinh dạng này đại cao thủ đồng môn?”

Chương 109 : Gần đèn thì sáng, gần mực thì đen

Chương 109: Gần đèn thì sáng, gần mực thì đen

Hoa Hồ lần đầu đối Dã Hồ tiên sinh sinh ra cảm giác xa lạ, vị kia dạy dỗ hắn tám năm, nắm lấy thước dạy học chăm chú dạy bọn họ đọc sách Dã Hồ tiên sinh, trở nên có mấy phần thần bí.

"Đáng tiếc, Dã Hồ tiên sinh đã chết…" Hoa Hồ buồn bã.

Trải qua Linh Nhạc tiên sinh nhắc nhở, hắn lập tức liền phát hiện nội tâm dung tượng văn chương áo phủ câu nói này ảo diệu, câu nói này Dã Hồ tiên sinh đã từng giảng giải qua, văn tự ý nghĩa tinh thâm, nhưng mà Hoa Hồ chưa hề hướng tế luyện bên trên nghĩ.

Hắn lập tức thử nghiệm lấy bản thân nội tâm tới thôi thúc khí huyết, dung luyện văn tự, nhất thời chỉ cảm thấy khí huyết của hắn cùng Chu Tước Bàn Long kính liên kết, tâm ý tương thông.

Mà hắn Linh giới bên trong, lập tức nhiều thêm một cái nhẹ nhàng bay lượn Chu Tước, một đầu thật nhỏ Viêm Long cuộn tại Chu Tước trên lưng, cùng Chu Tước cộng sinh, rất là kỳ dị.

Đây là linh khí Chu Tước Bàn Long kính tại Linh giới bên trong biến thành hình dáng!

Hoa Hồ thử nghiệm lấy pháp lực thôi thúc Chu Tước Bàn Long kính, chỉ nghe vù một tiếng, phía sau hắn hai tấm thiêu

đốt hỏa dực hô một tiếng mở ra, vỗ cánh mà lên, tốc độ phi hành cực nhanh, để hắn trở tay không kịp.

Bành!

Hoa Hồ đụng vào trên vách đá, đụng choáng đầu hoa mắt, ngửa mặt hướng về phía sau ngã xuống, rơi vào vực sâu.

Trong vực sâu ánh lửa chợt lóe, hắn lại vỗ cánh bay lên, xông lên vực sâu!

Được linh khí, không có ba năm ngày đừng hòng tế luyện thuần thục, nhưng mà hắn được Linh Nhạc tiên sinh chỉ điểm, rất nhanh liền tế luyện như ý, thôi thúc Chu Tước Bàn Long kính thuận buồm xuôi gió!

Hoa Hồ trong lòng vừa mừng vừa sợ, nhưng nghi hoặc cũng càng ngày càng nhiều: "Dã Hồ tiên sinh cùng Linh Nhạc tiên sinh nếu là đồng môn, như vậy Dã Hồ tiên sinh bản lĩnh nhất định cực cao, không thể so với Linh Nhạc tiên sinh kém, vì sao ngày đó hắn sẽ còn chết…"

Hồ Khâu thôn bị giết thôn ngày ấy, Tô Vân không ở tại chỗ, Hoa Hồ tại, may mắn mang theo Ly Tiểu Phàm đám người trốn được tính mạng.

Đối ngày đó phát sinh sự tình, hắn ghi nhớ sâu hơn, nhưng mà theo hắn đối Dã Hồ tiên sinh hiểu rõ tăng nhiều, hắn càng là cảm thấy ngày đó phát sinh sự tình có chút không đúng.

Hắn hướng vực sâu bên bờ vỗ cánh bay đi cũng trong lúc đó, Tô Vân cùng Lâm Thanh Thịnh cũng bị một đám linh khí đánh cho lăn lông lốc, từ chu môn bên trong bay ra, sắp bị cuốn vào linh khí vòng xoáy bên trong!

Hai người vẫn như cũ còn sống, mượn lực đối kháng linh khí triều dâng, thử từ cỗ này hồng lưu bên trong chạy trốn.

“Nếu như bị cuốn vào linh khí vòng xoáy bên trong, chỉ sợ số kiếp đã định, khẳng định sẽ chết ở nơi đó!”

Tô Vân cùng Lâm Thanh Thịnh trong lòng đồng thời bay lên ý nghĩ này, Tô Vân không cần nghĩ ngợi, trong tay áo một đạo thần tiên tác bay ra, đem hắn mang ra vùng đất nguy hiểm này.

Tại Long sào bên trong không cách nào tế ra thần tiên tác, chẳng qua ra đến bên ngoài liền có thể đem món bảo vật này tế ra.

Ngay tại Tô Vân bay lên trời trong nháy mắt, Lâm Thanh Thịnh trong tay áo cũng có một đạo dây thừng vàng bay ra, Lâm Thanh Thịnh bắt lấy căn này dây thừng vàng, gần như là cùng Tô Vân đồng thời bay lên không, tránh đi phía dưới linh khí hồng lưu!

Hai người trèo tại dây thừng bên trên, đồng thời phát hiện đối phương, Lâm Thanh Thịnh không nói lời gì thôi thúc cầm âm, cầm âm như vô hình chi đao, liên tục chém tới!

Tô Vân hai chân liên kích, từng đạo Tất Phương hỏa dực bay ra, chém về phía Lâm Thanh Thịnh thần tiên tác.

Xuy xuy xuy!

Một chuỗi tiếng vang truyền đến, Lâm Thanh Thịnh trèo ở cái kia thần tiên tác bị chém đứt, dây thừng bị Tất Phương nhen lửa, nhất thời hướng vòng xoáy bên trong rơi xuống!

Hắn ngẩng đầu nhìn lại, Tô Vân thần tiên tác nhưng lông tóc không tổn hao gì, thậm chí lắc liên tiếp cũng chưa từng lay động một chút.

“Hắn thần tiên tác không phải linh khí?”

Lâm Thanh Thịnh ngẩn ngơ, ngay sau đó thôi thúc thần thông, cầm âm vang lên đồng thời, hắn sải bước bước ra.

Trong không khí, cầm âm hình thành vô hình lưỡi đao, Lâm Thanh Thịnh bước chân vừa đúng rơi vào trên lưỡi đao, đem hắn thân thể nâng lên.

Bước chân hắn di động, tiếng đàn vang lên không ngừng, trên không trung như giẫm trên đất bằng, vậy mà không có rơi xuống dưới.

Bậc này mạnh mẽ thần thông năng lực khống chế, vượt qua Đồng Hiên như vậy nho sĩ nhiều vô kể!

Ầm!

Lại là một tia chớp đánh trúng xoáy nước lớn trung tâm, từng cái linh khí bị kích phát, bay lên, hướng trong lôi vân bay đi, cùng trong mây đại đỉnh tương dung.

Trong lôi vân bốn chân phương đỉnh càng thêm chân thực, cho dù là vực sâu một bên rất nhiều sĩ tử, cũng có thể mượn lôi quang nhìn thấy cái kia trong lôi vân đại đỉnh bóng mờ.

Hình ảnh này, quỷ dị không nói lên lời.

Tô Vân nắm chặt thần tiên tác nhẹ nhàng lắc một cái, thần tiên tác chữ Nhất bày ra, thân hình của hắn rơi vào thần tiên tác bên trên, con mắt nhìn qua thoáng nhìn trong lôi vân bốn chân phương đỉnh, trong lòng hơi chấn động.

“Lâm gia lão tổ luyện chế cái này miệng linh binh, chẳng lẽ muốn mượn lôi kiếp phục sinh?”

Lôi kiếp là thiên địa nguyên khí, chính là một hồi rèn luyện, cũng là một lần lớn lao kỳ ngộ. Tô Vân tự mình trải qua Toàn Thôn Ăn Cơm độ kiếp , đối với cái này thấm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ.

“Tràng này lôi kiếp, tương đương với Lâm gia linh binh thiên địa nguyên khí, Lâm gia linh binh tan rã, nhưng nếu như tại trong lôi vân chiếu theo đại đỉnh nguyên khí hư ảnh, đem

tất cả linh khí tụ tập lại, mượn lôi vân cướp uy, món bảo vật này chắc là có thể bản thân chữa trị! Chẳng qua…”

Tô Vân ánh mắt rơi vào thần tiên tác bên ngoài chạy Lâm Thanh Thịnh trên người, thầm nghĩ: “Chỉ sợ rất nhiều người phải chết a?”

Lâm Thanh Thịnh thân bị tiếng đàn không dứt, vẫn tại tìm kiếm xuất kích thời cơ.

“Lâm Thanh Thịnh, ngươi không phải nói một cái trưởng thành người thượng đẳng, trong mắt là không có kẻ thù truyền kiếp sao? Ngươi ta ở giữa cũng vô tư người ân oán ở bên trong, ta đánh chết đệ đệ ngươi cũng là giải quyết việc chung, ngươi sao không làm cái trưởng thành người thượng đẳng?”

Tô Vân bước chân, tại thần tiên tác bên trên hướng hắn đến gần, không nhanh không chậm nói: “Cho nên chết không phải ngươi thân hữu, hơn nữa ngươi vẫn là người hành hung thời điểm, ngươi có thể nói loại lời này. Nhưng chết là ngươi thân hữu, ngươi là người bị hại lúc, ngươi giả dối một mặt liền bạo lộ ra.”

Lâm Thanh Thịnh ánh mắt lạnh lùng, không nói một lời.

“Ngươi trong thành sờ soạng lần mò, học chính là người thượng đẳng hành vi xử sự, khắp nơi che giấu ngươi ý tưởng chân thật, có chút nói láo nói đến nhiều liền chính ngươi đều tin.”

Tô Vân lộ ra vẻ châm chọc: “Nhưng ta là nông dân, nông dân chú ý có thù báo thù, có ân đền ơn. Các ngươi người trong thành quy củ chỉ là trói buộc quy củ của các ngươi, với ta mà nói cái rắm cũng không bằng. Lâm Thanh Thịnh, ta có thể làm được tri hành hợp nhất, mà ngươi nhưng không làm được! Đây là ta so với ngươi còn mạnh hơn địa phương!”

Ầm!

Từng đạo lôi đình kèm theo hắn, trút xuống, đánh trúng vòng xoáy trung tâm!

Từng cái linh khí từ Tô Vân cùng Lâm Thanh Thịnh bên cạnh bay lên, hướng tầng mây bên trong chiếc kia đại đỉnh hư ảnh bay đi!

Lâm Thanh Thịnh khóe mắt nhảy loạn, đứng ở chỗ này cực kỳ hung hiểm, tùy thời có khả năng bị lôi đình đánh trúng.

Hơn nữa Long sào bên trong từng cái linh khí còn tại bay ra, hiện tại đã là thứ bảy sóng linh khí triều dâng, Lâm gia luyện chế chiếc kia đại đỉnh, cũng nhanh hoàn toàn giải thể.

Lòng đất này không gian khoảng cách đổ sụp, chỉ sợ đã không xa!

Hắn đột nhiên xoay người liền đi, lạnh lùng nói: "Tô Vân, hai tháng sau, Sóc Phương học cung trước cửa, nhất quyết sinh tử!"

"Ngươi sợ?" Tô Vân âm thanh từ phía sau hắn truyền đến.

Lâm Thanh Thịnh mắt điếc tai ngơ, tăng tốc bước chân.

Đột nhiên, Tô Vân chân đạp thần tiên tác cùng hắn ngang hàng, thản nhiên nói: "Ta ba ngày thời gian, tu luyện tới một bước này, pháp lực bên trên cùng ngươi ngang hàng. Thời gian mười ngày, ta liền có thể đánh chết tươi ngươi. Chẳng qua ta phải đợi hai tháng này, bởi vì ta đáp ứng ta đồng hương, muốn làm lấy bọn hắn mặt đánh chết ngươi."

Lâm Thanh Thịnh cố nén cùng hắn huyết chiến đến cùng xúc động, nhanh chóng đi tới vực sâu bên bờ, cao giọng quát: "Tất cả Lâm gia con cháu nghe lệnh, theo ta cùng rời đi nơi đây!"

Tô Vân cũng thẳng rơi xuống đất, cao giọng quát: "Nơi này muốn đổ sụp, các ngươi còn không đi ư? Muốn trở thành tế

phẩm ư?”

Bên bờ mấy trăm sĩ tử chần chừ, nhưng vào lúc này, xuống núi trong cơ thể truyền đến băng băng gãy tiếng, lại giống là đáy biển truyền đến sóng thần đồng dạng, âm thanh để cho người ta da đầu run lên, toàn thân run rẩy!

“Thật muốn sạt lở!” Có người kêu lớn.

Đột nhiên, vòng xoáy phía dưới trong vực sâu truyền đến cười ha ha, chỉ nghe Linh Nhạc tiên sinh âm thanh từ trong vực sâu truyền đến: “Tố Y, ta vì ngươi làm một câu thơ, ngươi lại nghe tới. 《 vịnh áo yếm 》 : Cẩm tú hai đóa hoa, da thịt trắng như hà.”

Linh Nhạc tiên sinh toàn thân khói đen cuồn cuộn, từ trong vực sâu từ từ bay lên, trong tay nắm lấy một đầu thêu lên uyên ương áo yếm, mặt mũi bầm dập, nhưng dương dương đắc ý, thét dài ngâm nói: “Không biết xuân trong trướng, người nào kiếm hương mầm? Bài thơ này đưa ngươi, Tố Y, cái yếm của ngươi, ta liền thu!”

Trong vực sâu truyền đến Lâm gia nhị đương gia Lâm Tố Y nổi giận quát, đột nhiên, một tòa núi cao tự vực sâu dưới đáy vụt lên từ mặt đất, thác nước tuyết bay, mỹ phụ nhân Lâm Tố Y trôi lơ lửng ở trước thác nước mới, quần áo xốc xếch, hai tay bọc ngực, hai chân liên hoàn đá vào.

Chỉ thấy cái kia thác nước lớn bay lên, từng đạo sáng như tuyết ngấn nước bốn phương tám hướng như là mạng nhện nối liền tại trên vách đá dựng đứng, mỹ phụ nhân Lâm Tố Y đứng tại từng cái ngấn nước bên trên, dưới chân di động, chấn động đến đất rung núi chuyển cầm âm vang lên!

Vừa rồi, lòng đất ngọn núi nổ tung âm thanh để cho người ta da đầu run lên toàn thân run rẩy, mà nước này tiếng đàn

càng ác hơn, để những cái kia tu vi hơi thấp một chút sĩ tử trực tiếp hộc máu!

Mỹ phụ nhân Lâm Tố Y cầm âm cũng không phải là nhằm vào những sĩ tử kia, Linh Nhạc tiên sinh đứng mũi chịu sào, vô số đạo công kích gần như là đồng thời đánh vào Linh Nhạc tiên sinh trên người, đem hắn chung quanh cuồn cuộn khói đen đánh tan!

Cầm âm sát phạt, vang dội keng keng, hiển lộ hết sát khí, Linh Nhạc tiên sinh bị đánh đến một đường lăn lộn hướng bên trên thổi, một tiếng ầm vang đụng vào linh khí hình thành xoáy nước lớn bên trong.

Lại là một tiếng ầm vang tiếng vang, Long sào sụp đổ, ngay sau đó lòng đất ngọn núi bắt đầu đổ sụp.

Tô Vân, Hoa Hồ cùng Trì Tiểu Dao từng người chịu trách nhiệm một cái tiểu hồ ly, hướng ra phía ngoài lao nhanh.

Chỉ nghe sau lưng truyền đến Linh Nhạc tiên sinh tiếng cười to: "Ha ha ha! Thánh Nhân môn hộ ba ngàn giáo, lão tử lòng dạ trăm vạn binh! Trận trận trận!"

Tô Vân trở về nhìn tới, nhưng thấy Linh Nhạc tiên sinh văn tự văn chương đột nhiên hóa thành vô số tôn hắc giáp Thần Nhân, đem cái kia vòng xoáy bên trong tất cả linh khí nhao nhao nắm trong tay, trận liệt chỉnh tề, sát khí ngập trời, vậy mà đem phía trên lôi vân mạnh mẽ tách ra!

Trong lôi vân thiên địa nguyên khí hình thành bốn chân đại đỉnh, nhất thời sụp đổ, không còn tồn tại!

Lâm Tố Y nổ đom đóm mắt, cầm âm quyết liệt đến cực hạn, lấy hết tất cả lực lượng thôi thúc tính linh thần thông!

Hoa Hồ cũng quay đầu nhìn lại, xa xa nhìn thấy Linh Nhạc tiên sinh nho học thần thông, đột nhiên nói: "Tiểu Vân, ta

muốn bái nhập Nho Học viện Linh Nhạc tiên sinh môn hạ đi học.”

Trì Tiểu Dao vội vàng nói: “Hoa sư đệ, ngươi bái nhập Linh Nhạc tiên sinh môn hạ, rất có thể sẽ bị hắn liên lụy, chẳng biết lúc nào liền sẽ bị sét đánh chết!”

Tô Vân cũng nghi ngờ nhìn một chút Hoa Hồ, Hoa Hồ ánh mắt kiên định.

Lòng đất loạn thạch rơi xuống, mọi người phát lực tới phía ngoài lao nhanh, Tô Vân đột nhiên thôi thúc khí huyết, hoàng chung hiện lên, ba mươi sáu Bạch Viên từ hắn hoàng chung khắc độ phía trong nhảy lên mà ra, đem một chút bị thương sĩ tử cõng lên, nhảy vọt như bay, mang theo những này người bị thương đuổi ra ngoài đi.

“Linh Nhạc tiên sinh quả thực là có đại bản lĩnh người.”

Tô Vân nhất tâm đa dụng, khống chế khí huyết Bạch Viên cứu người, nói: “Nhị ca đã ý định bái nhập bọn họ bên dưới, nhất định là đi qua nghĩ sâu tính kỹ, ta sẽ không khuyên can ngươi.”

Hoa Hồ lộ ra tươi cười: “Ngươi bây giờ khả năng không hiểu, nhưng về sau sẽ hiểu ta.”

Hắn cũng thôi thúc võ học, hóa thành từng đầu khí huyết Giao Long đi cứu người. Trì Tiểu Dao cũng tự thi triển thần thông, trợ giúp những cái kia bị thương sĩ tử trốn đi lòng đất.

Bọn họ một đường leo lên, cuối cùng trong lòng đất đại đổ sụp đuổi theo bọn họ trước đó, lao ra khe lớn.

Mọi người hướng Lôi Kích cốc bên ngoài xông tới, đằng sau đại địa không ngừng rơi vào vực sâu, thành phiến liên miên núi đá rơi vào lòng đất, cực kỳ đáng sợ!

Đợi đến đám sĩ tử lao ra Lôi Kích cốc, chỉ nghe răng rắc một tiếng vang thật lớn, mọi người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Lôi Kích cốc quần sơn đột nhiên đổ sụp hơn phân nửa!

"Linh Nhạc tiên sinh đã chết rồi sao?"

Đột nhiên trong đám người bộc phát ra một mảnh reo hò: "Cái kia tai tinh muốn khắc chúng ta, bị chúng ta khắc chết!"

Đúng lúc này, sụp đổ khu một tiếng ầm vang nổ tung, núi đá bay loạn, vô số linh khí suối phun đồng dạng tới phía ngoài tuôn, bốn phương tám hướng hạ xuống!

Những cái kia linh khí rơi xuống đất hóa thành từng con kỳ lạ dị thú, dị vật, trâu ngựa heo dê, long phượng Kỳ Lân, chim thú trùng cá, hoa cỏ cây cối cái gì cần có đều có.

Những này kỳ lạ dị thú dị vật có độn địa, có loạng choà loạng choạng bay lên trên không, có trốn vào núi rừng, để đám sĩ tử bị hoa mắt.

Lúc này, có người tỉnh ngộ lại, la lên: "Linh khí… Vô chủ linh khí!"

Đám sĩ tử nhao nhao hướng những cái kia chạy tới chạy lui linh khí đuổi theo, Trì Tiểu Dao cũng là chưa bao giờ thấy qua một màn này, vội vàng mang theo Thanh Khâu Nguyệt đám người phấn khởi bắt giữ những linh khí này.

Sụp đổ khu đại trong hố sâu, Linh Nhạc tiên sinh mặt mày xám xịt bò lên đi ra, ngồi chung một chỗ trên tảng đá hô hô thở hổn hển, cách xa nhìn những cái kia thử hàng phục linh khí sĩ tử, lộ ra mệt mỏi tươi cười.

Hoa Hồ ngẩng đầu, nhìn Tô Vân.

Tô Vân gật gật đầu, mỉm cười nói: "Nhị ca, ra bùn lắng mà không nhiễm, trạc thanh liên mà không yêu. Ngươi nho học, sẽ trở nên khói đen cuồn cuộn ư?"

Hoa Hồ hướng đi Linh Nhạc tiên sinh, trở về hướng hắn phất tay, tươi cười rực rỡ: “Tuyệt đối sẽ không!”

Tô Vân Dao nhìn, chỉ thấy Hoa Hồ đi tới Linh Nhạc tiên sinh bên người.

Sau một lúc lâu, Hoa Hồ chung quanh văn tự hiện lên, dần dần một cỗ khói đen từ hắn Linh giới bên trong xông ra.

Chương 110 : Tiết tháo hoàn toàn không có

Chương 110: Tiết tháo hoàn toàn không có

“Nhị ca thất thủ đến thật nhanh, tiết tháo hoàn toàn không có.”

Tô Vân Dao nhìn một phen, lắc đầu nói: “Chỉ mong hắn sẽ không học Linh Nhạc tiên sinh đi trộm áo yếm, học viết cái gì dâm từ lãng khúc, bại hoại Dã Hồ tiên sinh thanh danh.”

Hắn rất khó tưởng tượng, trung hậu lão thành Hoa Hồ đi theo Linh Nhạc tiên sinh há miệng ngâm thơ cảnh tượng.

Nơi xa, Thanh Khâu Nguyệt, Ly Tiểu Phàm cùng Hồ Bất Bình từng người thi triển thủ đoạn, thử bắt giữ những cái kia linh khí, Trì Tiểu Dao ở một bên giám sát chỉ điểm, thỉnh thoảng ra tay giúp đỡ.

Nhưng ba cái tiểu hồ yêu trưởng thành rất nhanh, nàng giúp một tay thời điểm rất ít.

Tô Vân nhìn một màn này, nội tâm bình thản, trong lòng thản nhiên: “Đêm hôm đó, Bất Bình hỏi ta có thể hay không rời đi bọn họ, ta nói không biết. Nhưng mà hiện tại ngược lại là ta lo lắng bọn họ sẽ rời đi ta, bọn họ cuối cùng là phải trưởng thành…”

Hắn rất vui mừng, chăm sóc Hoa Hồ, chăm sóc ba cái tiểu hồ yêu, là hắn đối lão Cẩu vợ chồng hứa hẹn, cũng là đối Dã Hồ tiên sinh ân tình báo đáp.

Nhưng nhiều hơn nữa, là bởi vì hắn sớm đã đem Hoa Hồ đem ba cái tiểu hồ yêu xem như thân nhân của mình, người nhà của mình.

Nhìn thấy Ly Tiểu Phàm Thanh Khâu Nguyệt đám người có thể sớm tự lập, có thể tìm kiếm được phương hướng của mình cùng con đường, trong lòng của hắn đã có mất mát cũng có mừng rỡ.

Hắn liếc nhìn bốn phía, mấy trăm sĩ tử ngay tại bốn phía tìm kiếm linh khí, hàng phục linh khí sĩ tử cũng không phải số ít, có người kích động không thôi, có người bởi vì có linh khí của mình nghẹn ngào rơi lệ.

"Những này bần hàn gia đình sĩ tử, vì được một cái linh khí, không tiếc tính mạng cũng muốn xông vào một lần Lôi Kích cốc. Trong bọn họ, có vài người biết rõ đây là Lâm gia cạm bẫy, biết rõ bản thân có thể sẽ trở thành tế phẩm, nhưng cũng muốn đến đây. Bọn họ vì cái gì không phải linh khí, mà là được linh khí sau tăng lên thực lực của mình, để cho mình có thể có được nhiều hơn nữa cơ hội."

Tô Vân trở về, nhìn một chút cùng Hoa Hồ nói chuyện Linh Nhạc tiên sinh trên người, thầm nghĩ: "Linh Nhạc tiên sinh là một cái vô cùng đặc biệt người, vận rủi quấn thân, thế nhưng là lòng có nhân từ đại thiện, cho bọn hắn cơ hội này."

Từ vừa mới bắt đầu, Linh Nhạc tiên sinh mục đích chính là phá hoại Lâm gia lần này huyết tế cùng thu bảo.

Hắn lấy bản thân đặc tính, dẫn lôi vân đi vào vực sâu, lại đùa Lâm Tố Y, cùng Lâm Tố Y đại chiến, mượn cơ hội phá hoại Lâm gia lão tổ lưu lại phong ấn cùng cấm chế.

Bất quá, hắn hẳn là chỉ là dựa vào một bầu nhiệt huyết mà đến, không có kín đáo kế hoạch.

Tô Vân trong lúc vô tình đánh chết Lâm Thanh Dật, dẫn đến Lâm gia lão tổ luyện bảo trước thời hạn kết thúc, bốn chân phương đỉnh bị phá hư, bù đắp hắn sơ hở.

Khi đó Linh Nhạc tiên sinh mới bắt đầu mượn cơ hội phá hoại lôi tầng giữa bầu trời địa nguyên khí biến thành bốn chân phương đỉnh, để Lâm gia bảo vật liền khôi phục cơ hội cũng không có!

Đồng thời, Linh Nhạc tiên sinh cũng là một cái cực hào phóng người, hắn rõ ràng có thể đem mấy ngàn linh khí nắm giữ nơi tay, nhưng cố ý thả ra, tác thành tới nơi đây lịch luyện nghèo khổ sĩ tử.

Hắn rõ ràng là một cái có tiếng xấu người, lưng đeo tiếng xấu, nhưng làm đại thiện sự tình.

"Tô sĩ tử!"

Linh Nhạc tiên sinh hướng bên này đi tới, tận lực khống chế lực lượng của mình, đem cuồn cuộn khói đen thu nhập bản thân Linh giới, miễn cho vì Tô Vân gọi đến vận rủi, nhưng vẫn là không thể hoàn toàn thu thập, dẫn đến đỉnh đầu một đóa mây đen.

Hoa Hồ đi theo phía sau hắn, đỉnh đầu cũng có mây đen một đóa, chỉ là nhỏ chút.

Linh Nhạc tiên sinh toàn thân trên dưới một cỗ bất cần đời mùi vị, hồn nhiên không có Đại Nho phong phạm, cười nói: "Lần này đại khảo đệ nhất nhân, có hay không muốn vào ta Nho Học viện?"

Tô Vân làm lễ chào hỏi: "Tiên sinh nâng đỡ. Chỉ là ta tính linh thần thông đã thành, Nho Học viện không quá thích hợp ta."

So sánh Linh Nhạc tiên sinh, hắn ngược lại có một loại nho nhã phong phạm, đây là đi theo Dã Hồ tiên sinh đọc sách học

được, chỉ có tính nết của hắn lúc bộc phát, mới hiển lộ hết kiệt ngạo.

Mà Linh Nhạc tiên sinh thì hiển nhiên giống như là đầu phố vô lại mặc vào Đại Nho quần áo, không có nửa điểm nghiêm chỉnh bộ dáng.

Linh Nhạc tiên sinh giữa mùa đông vung quạt xếp, bước chữ bát bước, vừa đi vừa nói chuyện, cười nói: "Cũng đúng. Công pháp của ngươi cổ quái, ta nhìn không thấu, thần thông của ngươi càng là cổ quái. Ta làm việc nhìn như không có quy củ, nhưng thực ra mọi cử động tại quy củ bên trong, ngươi nhìn như cứng nhắc, tuân theo đủ loại quy củ, nhưng kỳ thật nhất không tuân quy củ, muốn đem tất cả quy củ đánh cho vỡ nát."

Tô Vân cẩn thận suy nghĩ một chút, hai người bọn hắn quả thực là dạng này người.

"Nhị ca, ngươi làm sao lại đen?" Tô Vân vẫn là không nhịn được, hạ giọng hỏi Hoa Hồ.

Hoa Hồ rất là xấu hổ, nói nhỏ: "Hắn hỏi ta trong bụng có mực nước ư? Để hắn nhìn một chút. Tiếp đó ta liền đen."

Tô Vân kinh ngạc.

"Một trăm năm mươi năm trước, Thiên Thị Viên rồng ngã xuống, khi đó trời giáng tuyết lớn, toàn bộ Sóc Phương cũng đều là băng thiên tuyết địa, chịu tuyết tai họa, dân chúng lầm than, dân đói có nhiều chết đói, ven đường đều là thi thể."

Linh Nhạc tiên sinh ngẩng đầu lên, nhìn lên bầu trời suy nghĩ xuất thần, nói: "Ta lật xem Sóc Phương chí lúc, đọc được khi đó Nguyên Đế được tuyết tai họa tin tức, ngay sau đó mệnh khâm sai áp giải lương thảo tiền bạc, đến đây cứu trợ thiên tai. Chẳng qua Sóc Phương chí bên trong không có ghi lại là, vị này cứu trợ thiên tai khâm sai, thay hình đổi dạng, đổi

họ Lâm, ngay tại lúc này Lâm gia tổ tông. Cũng là hắn vào lúc đó phát hiện Lôi Kích cốc bảo tàng, định dùng Lôi Kích cốc luyện bảo."

Tô Vân hơi giật mình, không biết hắn vì sao tự nói với mình những này, suy tư phút chốc, hỏi: "Linh Nhạc tiên sinh, Lâm gia cứu trợ thiên tai, thành quả thế nào?"

"Bách tính trôi dạt khắp nơi, dịch tử lẫn nhau ăn."

Linh Nhạc tiên sinh hời hợt nói một câu, nói: "Ngươi nhìn cái này mấy ngàn miệng linh khí, phần lớn đều là màu vàng xanh nhạt, thực ra đó cũng không phải là đồng đen, mà là thanh hồng tệ rèn đúc mà thành. Muốn luyện thành nhiều linh khí như vậy, mượn bảo địa luyện thành một tôn bốn chân đại đỉnh, xem như trấn tộc chi bảo, ngươi cảm thấy cần bao nhiêu thanh hồng tệ? Cứu trợ thiên tai tiền, ngay ở chỗ này."

Tô Vân dừng bước lại, yên lặng không nói.

Linh Nhạc tiên sinh đem Lâm Tố Y áo yếm đặt ở cánh mũi bên dưới ngửi một cái, nói: "Lâm gia từ Lâm khâm sai cái kia một đời lên, trải qua đời thứ ba, cuối cùng thành thế gia, có bảo địa, còn muốn một cái trấn tộc chi bảo. Nơi nào có chuyện tiện nghi như vậy? Loại trừ Lâm gia, còn có Chu gia, Lục gia, Văn gia, Điền gia, Vũ gia, Đồng gia, không đều là từ lần kia tuyết tai họa ở bên trong lấy được chỗ tốt, về sau trở thành thế gia sao?"

Hắn hướng nơi xa đi tới, thản nhiên nói: "Có một số việc, bọn họ hậu nhân không nhớ, nhưng mà có người giúp bọn hắn nhớ tới. Hoa Hồ, đi!"

Hoa Hồ hướng Tô Vân phất phất tay, Tô Vân mỉm cười phất tay, trong lòng yên lặng nói: "Có chút thế gia, chiếm cứ tốt nhất tài nguyên, có quyền, có tiền, đã ăn người, lại nghĩ đến lợi, lại muốn danh vọng, hơn nữa còn nghĩ đến đòi lấy."

“Có vài người, lưng đeo tiếng xấu, thế nhân hiểu lầm, vẫn còn chăm chỉ không ngừng, không cầu báo lại, làm bẩn nhất sống, nguy hiểm nhất sống, cõng nhất hắc nồi. Người với người, thật sự là không giống!”

Hắn hướng Trì Tiểu Dao, Thanh Khâu Nguyệt bọn họ đi tới, thầm nghĩ: “Một trăm năm mươi năm trước, Lâm gia tiên tổ là khâm sai, đến đây cứu trợ thiên tai, mà trận kia tuyết tai họa lại là do lĩnh đội học ca đám người triệu hoán long linh lúc, đem nhân ma nội tâm cũng triệu hoán tới gây nên.”

Đầu óc của hắn xoay chuyển càng lúc càng nhanh, thầm nghĩ: “Nhân ma Ngô Đồng cùng Chân Long đại chiến rơi xuống tại Đọa Long cốc, lĩnh đội học ca cùng một đám Thiên Đạo viện sĩ tử phụng Nguyên Đế mệnh đến đây nghiên cứu rồng, chỉ còn lại có lĩnh đội học ca sống sót, đem nhân ma cùng long linh phong ấn tại Táng Long lăng. Lâm gia tiên tổ tới Sóc Phương cứu trợ thiên tai, phát hiện Viêm Long từ lòng đất bay ra, ngay sau đó tham ô cứu trợ thiên tai tiền bạc chế tạo Lôi Kích cốc bảo địa, thử luyện thành trấn tộc chi bảo.”

“Linh Nhạc tiên sinh nói, Sóc Phương thế gia, Chu, Lục, Văn, Điền, Vũ, Đồng các thế gia, cũng đều là bắt nguồn từ một trăm năm mươi năm trước!”

“Một trăm năm mươi năm trước, lĩnh đội học ca phong ấn nhân ma cùng long linh sau đó, đi ra Thiên Thị Viên, hắn trạm thứ nhất hẳn là Sóc Phương!”

“Trong này nhất định có liên hệ gì, cực kỳ quan trọng liên hệ! Hắn cùng Lâm, Chu, Lục, Văn, Điền, Vũ, Đồng cái này bảy đại thế gia nhất định tồn tại cái gì liên hệ, thậm chí có khả năng hắn chính là một cái nào đó thế gia lão tổ!”

Tô Vân ánh mắt bỗng nhiên trở nên vô cùng sáng rực, mở cờ trong bụng: “Tả phó xạ hỏi lúc, ta nói cho hắn biết, tro tàn án, nhân ma án cùng tràng này Lôi Kích cốc án, đều là cùng

một cái bản án, lấy cớ này có hay không có thể lừa gạt? Có hay không có thể kéo dài thêm một đoạn thời gian?"

Hắn càng nghĩ càng là vui vẻ: "Tả phó xạ nếu như còn không hài lòng, bảo ta điều tra mặt khác bản án, ta liền nói cho hắn biết, tuyết tai họa án, Đọa Long cốc án cùng Táng Long lăng án, cùng nhân ma án, tro tàn án, Lôi Kích cốc án, cũng đều là cùng một cái bản án. Như vậy, thỏa thỏa có thể kéo dài thời gian nửa năm! Tả phó xạ nhất định không lời nào để nói!"

Hắn vẻ mặt tươi cười, đi tới Trì Tiểu Dao, Thanh Khâu Nguyệt đám người bên người, hỏi: "Tiểu Phàm, Bất Bình, các ngươi được linh khí ư?"

Ba cái tiểu hồ yêu phấn khởi không tên, lập tức hướng hắn khoe khoang bọn họ thu hoạch linh binh.

Ly Tiểu Phàm được một khối Long Tương ngọc bội, là long mã hình dạng ngọc bội, chẳng qua Tô Vân nhìn cái này Long Tương ngọc bội, luôn cảm thấy cái này Long Tương chính là cái kia đem bản thân bị đá ngoan ngoãn kề sát ở trên tường đầu kia long mã.

Hồ Bất Bình lấy được một cái xanh đỏ long văn nuốt cây kiếm, vác tại sau lưng còn cao hơn hắn, bước đi lúc hơi nhanh một chút liền sẽ đem bản thân vấp ngã.

Thanh Khâu Nguyệt lấy được là Ly Long ngậm đuôi vòng tay, đeo ở cổ tay, rất là tinh xảo.

Trì Tiểu Dao lại không có đi bắt giữ linh khí, Tô Vân hỏi, Trì Tiểu Dao lắc đầu nói: "Nhà ta không thiếu thanh hồng tệ, luyện chế linh binh tiền cũng có. Căn cứ từ mình cần chế tạo linh khí, mới là tốt nhất linh khí."

Tô Vân trong lòng nhất thời bị nghèo khó cảm chiếm hết.

"Tô sư đệ, ngươi vì sao không thu hoạch một hai kiện linh khí?" Trì Tiểu Dao cũng có chút buồn bực.

Tô Vân tung tung hộp gỗ nhỏ, cười nói: "Bởi vì ta có tốt hơn."

Gỗ hộp hóa thành vô số cát bụi đầu ngón tay hắn di động, hóa thành một đầu nho nhỏ Giao Long, nằm ở trên vai của hắn, rất sống động.

Trì Tiểu Dao rất là hâm mộ, lại có chút tự ti, thầm nghĩ: "Thiên Môn trấn thật có tiền, nhà ta cùng nhà hắn không phải môn đăng hộ đối, nhà ta quá nghèo…"

Sắc trời sắp muộn, Lôi Kích cốc lân cận nhân số không thấy chút nào giảm bớt, ngược lại lại càng ngày càng nhiều xu thế, không ít sĩ tử đốt đèn đuốc bốn phía tầm bảo, càng nhiều sĩ tử từ khá xa địa phương chạy đến.

Tô Vân, Trì Tiểu Dao đám người thì rời đi Lôi Kích cốc, đi tới cái kia phượng liễn phía trước, đầu kia lão điểu yêu đem phá lâu để ở một bên, đang dạy ba cái chim non đọc sách viết chữ.

Thấy bọn họ tới, cái kia lão điểu yêu vội vàng đứng dậy, hiện ra nguyên hình, đem ba cái chim non liễn vào phá lâu bên trong, cõng lên phá lâu, nói: "Mấy vị sĩ tử, vừa mới ta tại chờ các ngươi thời điểm, bắt được một cái linh khí, có thể để lại cho hài tử nhà ta làm bảo vật gia truyền."

"Chúc mừng chúc mừng!" Tô Vân cười nói.

Cái kia lão điểu rất là vui vẻ, nói: "Liền nhìn bọn họ ba cái ai có thể hiếu học, liền truyền cho ai. Đúng rồi, Lôi Kích cốc bốn phía núi, làm sao đều sập?"

Trì Tiểu Dao nói: "Linh Nhạc tiên sinh chơi sập."

"Thì ra là thế, khó trách giống như heo ăn qua đồng dạng."

Cái kia lão điểu chạy hai bước, vỗ cánh bay lên trời, hướng Sóc Phương thành bay đi.

Tô Vân nhìn xuống dưới, chỉ thấy phía dưới Lôi Kích cốc quả nhiên giống như là heo ủi qua đồng dạng, bốn phía núi sông rách tung toé, đại địa cấp một khối thấp một khối, mấp mô.

Liền tại bọn hắn rời đi không lâu sau, Lôi Kích cốc hãm đi xuống trong hố lớn đá vụn bay loạn, đột nhiên bịch một tiếng vang thật lớn, một cô gái phá đất mà lên, chính là Lâm gia nhị đương gia Lâm Tố Y!

Áo nàng không ngay ngắn, lập tức thôi thúc thần thông, lấy đạo pháp hóa thành dòng nước che lại thân thể.

"Linh Nhạc! Ta Lâm gia cùng ngươi không để yên!" Nàng liên tục hộc máu, hai tay che ngực, nghiêng mình rời đi.

Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao trước quay về Hạnh Lâm tiệm bán thuốc, Đổng y sư vì Tô Vân kiểm tra thay thuốc, lại rút một bình máu, Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao mang theo Thanh Khâu Nguyệt bọn họ đi đường phố ăn cơm, ăn đến lũ tiểu gia hỏa cái bụng tròn xoe, lúc này mới trở về Văn Xương học cung.

Đến học cung về sau, trời cũng đã khuya lắm rồi, bọn họ còn chưa trở lại Sơn Thủy cư, Tô Vân liền nhìn thấy Nhàn Vân đạo nhân cùng Đồ Minh hòa thượng đứng tại ven đường tro tàn dưới đèn, xa xa hướng về phía bọn hắn vẫy chào.

"Tô sĩ tử, Tả phó xạ cho mời!" Đồ Minh hòa thượng cười tủm tỉm nói.

Tô Vân trong lòng khẽ động: "Chơi sập Lôi Kích cốc quần sơn một chuyện, không thể trách tội tại trên đầu ta a? Mặc dù rất giống là ta chơi sập, nhưng sớm muộn cũng là muốn sập…"

Hắn để Thanh Khâu Nguyệt, Ly Tiểu Phàm cùng Hồ Bất Bình về núi trước nước cư, nhắm mắt đi theo Nhàn Vân cùng

Đồ Minh hướng Văn Xương điện đi tới.

Tô Vân đi tới Văn Xương điện lúc, Tả Tùng Nham ngay tại cho Văn Xương Đế Quân dâng hương, rất là kính cẩn.

Văn Xương điện cung phụng chính là Văn Xương Đế Quân, vị này Đế Quân Tô Vân tại khu không người bên trong gặp qua, là cái nâng sách lão giả.

Tả Tùng Nham lui về phía sau một bước, hướng về phía Văn Xương Đế Quân bái một cái, nói: "Nhàn Vân, Đồ Minh, các ngươi đi ngoài cửa bảo vệ, không nên để cho người đi vào."

Chương 111 : Tay trái cầm sách, tay phải cầm đao

Chương 111: Tay trái cầm sách, tay phải cầm đao

Nhàn Vân đạo nhân Đồ Minh hòa thượng lên tiếng đồng ý, đi tới ngoài điện, như là hai tôn thần giữ cửa hai bên trái phải, đứng lại đại điện hai bên.

Văn Xương điện bên trong chỉ còn lại có Tô Vân cùng Tả Tùng Nham hai người.

"Tô sĩ tử đến cho Đế Quân cắm nén nhang đi." Tả Tùng Nham đốt một cây hương, đưa tới.

Tô Vân nhận lấy hương khói, tiến lên cung kính bái một cái, cắm vào lư hương.

Đột nhiên lư hương bên trong từng cái hương khói phát ra vù vù âm thanh, từ lư hương bên trong bay ra, đốt đốt đốt bắn tại đại điện trên xà ngang!

Tả Tùng Nham ngước nhìn cắm ở trên xà ngang cái kia thanh hương khói, lại cúi đầu nhìn một chút lư hương, chỉ thấy bản thân trước dâng hương khói đều tại, duy chỉ Tô Vân bên trên dâng hương khói một cái không rơi, toàn bộ cắm ở trên xà nhà.

Tô Vân thẹn thùng, giải thích nói: "Phó xạ, ta có thể giải thích. Ta đã từng ban đêm được che chở tại Văn Thánh Công lão nhân gia ông ta trong miếu, lão nhân gia ông ta nói phải bảo vệ ta, nhưng đi ra ngoài uống rượu, thế cho nên ta kém chút bị quỷ quái ăn đi, cho nên tâm hắn có áy náy, không nguyện nhận ta hương khói."

“Càng có thể là cho là thượng sứ có nhục văn nhã.”

Tả Tùng Nham thâm ý sâu sắc liếc nhìn hắn một cái, nói: “Chúng ta nơi này là Văn Xương học cung, cúng chính là Văn Xương Đế Quân, Đế Quân không nguyện nhận ngươi hương khói, có thể thấy được ngươi cùng chúng ta Văn Xương học cung vô duyên. Sĩ tử có muốn hay không suy tính một chút mặt khác học cung?”

Tô Vân trong lòng căng thẳng, ho khan một tiếng, nhắc nhở: “Phó xạ, ta là thượng sứ, vâng mệnh đến đây.”

Tả Tùng Nham khóe mắt nhảy lên, chuyển động ngón cái nhẫn ngọc, giống như cười mà không phải cười nói: “Chúng ta Văn Xương miếu nhỏ, dung không được đại thần.”

Tô Vân nhìn hắn nhẫn ngọc, không biết nhẫn ngọc tượng trưng cho lão biều bả tử thân phận, càng không biết chuyển động nhẫn ngọc chính là lão biều bả tử tức giận muốn giết người.

“Phó xạ, nhân ma án, tro tàn quái án, cùng với vừa mới phát sinh Lôi Kích cốc án, thực ra đều là cùng một cái bản án.” Tô Vân nói ra sớm đã nghĩ kỹ lời giải thích.

Tả Tùng Nham kém chút đem nhẫn ngọc bóp nát, thất thanh nói: “Lại là cùng một cái bản án?”

“Không sai, tất cả những thứ này thực ra muốn từ một trăm năm mươi năm trước nói đến.”

Tô Vân khí định thần nhàn, từ tuyết tai họa án bắt đầu nói đến, nói đến Đọa Long cốc án, Táng Long lăng án, lại từ một trăm năm mươi năm nói đến hiện tại nhân ma án, tro tàn quái án cùng Lôi Kích cốc án.

“Phó xạ, ngươi bây giờ hẳn phải biết ta vì sao muốn điều tra Lôi Kích cốc đi?”

Tô Vân ý tứ sâu xa nói: "Ta điều tra Lôi Kích cốc, thực ra chính là tại điều tra Lâm gia, chính là tại điều tra nhân ma án cùng tro tàn quái án."

Tả Tùng Nham xiết chặt nắm đấm, một quyền đem Văn Xương điện đồng trụ đánh ra một cái lỗ thủng lớn, sắc mặt biến ảo không ngừng nói: "Đây là ngươi đem Lôi Kích cốc sáu bảy ngọn núi đều chìm vào lòng đất lý do?"

Tô Vân có chút chột dạ nói: "Phó xạ, cái này thực ra đều là Linh Nhạc tiên sinh gây nên…"

"Linh Nhạc tiên sinh đều nói với ta!"

Tả Tùng Nham đau lòng nhức óc, giơ ngón tay lên lấy hắn, ngón tay nhưng tại run rẩy: "Lúc trước chúng ta hướng Linh Nhạc tiên sinh trên đầu chụp nồi đen, hắn đều cam tâm tình nguyện, duy chỉ lần này, hắn nói cái này nồi hắn không cõng!"

"Ngươi đi tới liền đem Lâm gia tiểu quỷ đánh chết, lại chơi đem Lâm gia luyện một trăm năm mươi năm trấn tộc chi bảo cho chơi phế, ngươi đem Lâm gia đắc tội đến sít sao, ta không có cách nào cho ngươi lật tẩy!"

Tả Tùng Nham tức nói: "Ngươi đánh chết Lâm Tố Y, đều đắc tội không đến loại trình độ này! Ngươi còn học được hướng Linh Nhạc tiên sinh trên đầu chụp nồi đen! Trước kia đều là chúng ta mới có thể chụp Linh Nhạc tiên sinh nồi đen!"

Tô Vân cứng họng, đang muốn giải thích một chút, Tả Tùng Nham tức nói: "Ngươi còn san bằng sáu bảy ngọn núi!"

Tô Vân lúng ta lúng túng nói: "Những cái kia đỉnh núi, chỉ sập một nửa, không tính san bằng. Hơn nữa coi như ta không chơi phế Lâm gia trấn tộc chi bảo, những cái kia đỉnh núi cũng sẽ sập…"

Bành!

Tả Tùng Nham tức đến nổ phổi, một quyền đem Văn Xương điện bức tường đánh ra cái lỗ thủng lớn, đứng tại ngoài điện Đồ Minh hòa thượng vội vàng nghiêng đi đầu, lòng còn sợ hãi: "Nguy hiểm thật, kém chút liền đem tiểu tăng đầu đánh nổ…"

Trong điện truyền đến Tả Tùng Nham lửa giận ngập trời âm thanh: "Ngươi còn không biết xấu hổ nói! Ngươi chuyện này, Tả phó xạ hắn giải quyết không được, bọc không được, ngươi mời cao minh khác che chở ngươi đi, chúng ta Văn Xương học cung miếu nhỏ, không bảo vệ được ngươi tôn đại thần này!"

Đồ Minh cùng Nhàn Vân hai mặt nhìn nhau.

Trong điện, Tô Vân thử dò xét nói: "Tả phó xạ che không được, lão biều bả tử có thể bọc được ư?"

Tả Tùng Nham chỉ cảm thấy bị hắn nắm đến nhược điểm, hừ lạnh một tiếng, thản nhiên nói: "Nguyên Sóc tây bắc mười bảy châu, một trăm linh tám quận, gọi chung sóc bắc, sóc bắc lão biều bả tử, tự nhiên bọc được, cũng bọc nổi."

Văn Xương ngoài điện Đồ Minh cùng Nhàn Vân trong lòng nghiêm nghị: "Lão biều bả tử cùng thượng sứ ngả bài! Lão biều bả tử không hổ là tung hoành mười bảy châu một trăm linh tám quận lục lâm khôi thủ, dám cùng đại đế khâm sai bàn điều kiện, uy hiếp đại đế khâm sai, truyền đi nhất định lại là chúng ta sóc Bắc Giang trên hồ một đoạn giai thoại!"

Trong điện, Tô Vân quả thực thở phào nhẹ nhõm, thầm nghĩ: "Tả phó xạ trấn được liền tốt."

Tả Tùng Nham đều đều nói: "Chỉ là thượng sứ, lão biều bả tử vì sao muốn giúp ngươi trấn trụ Lâm gia phản công?"

Tô Vân trầm ngâm phút chốc, nghiêm mặt nói: "Bởi vì cái này một án, liên luỵ cực lớn, có khả năng sẽ dẫn tới Sóc

Phương đại biến cục, có thể sẽ đem Lâm, Chu, Lục, Văn, Điền, Vũ, Đồng cái này bảy đại thế gia đều dính dáng trong đó, làm tốt án này, liền có thể đem bảy đại thế gia tận diệt, có thể cứu vô số Sóc Phương người, cũng có thể cứu vô số Nguyên Sóc người!"

Tả Tùng Nham nói ra lời nói mới rồi, vốn là uy hiếp Tô Vân, để Tô Vân làm ra nhượng bộ, hoặc là hứa hẹn cho hắn chỗ tốt gì, lại không có nghĩ đến Tô Vân lại nói lên loại những lời này.

Văn Xương ngoài điện, Đồ Minh cùng Nhàn Vân trong lòng đều là trầm xuống, yên lặng nói: "Tô Vân thượng sứ đem lão biều bả tử tính cách ăn đến quá lộ, hắn nói ra lời này, lão biều bả tử liền không cách nào cự tuyệt."

Bọn họ biết trái nham buông đã lâu, biết cái này dáng người có chút thấp bé tính cách của ông lão, khó chơi, mềm không được cứng không xong, hơn nữa xử sự cực kỳ khôn khéo Chu nói.

Nhưng mà, dạng này Tả Tùng Nham nhưng lại có vô cùng ngây thơ mộc mạc một mặt, chỉ cần là vì Sóc Phương tầng thấp nhất người tốt, vì Nguyên Sóc tầng thấp nhất người tốt, bất luận làm cái gì hắn đều cam tâm tình nguyện, bất luận có bao nhiêu nguy hiểm hắn cũng dám đi đối mặt!

Bởi vậy, lần này Tô Vân nói không chỉ có muốn điều tra Lâm gia, còn muốn điều tra mặt khác lục đại thế gia, Tả Tùng Nham không những sẽ không cự tuyệt hắn, thậm chí nhất định sẽ đáp ứng toàn lực bảo vệ hắn!

Quả nhiên, Văn Xương trong điện truyền đến Tả Tùng Nham âm thanh: "Tô thượng sứ, ngươi xác nhận phải làm như vậy?"

Tô Vân gật đầu.

“Được.”

Tả Tùng Nham âm thanh yên bình vô cùng, nhưng lại dày nặng, phảng phất đè lên một tòa núi lớn, nói ra phân lượng cực nặng, âm thanh như lôi đình tại Văn Xương trong điện nhấp nhô: “Nguyên Sóc tây bắc mười bảy châu, một trăm linh tám quận, tất cả đỉnh núi, ủng hộ thượng sứ, vì thượng sứ hộ giá hộ tống!”

Đồ Minh cùng Nhàn Vân trong lòng giật mình, người khác không biết câu nói này trọng lượng, mà bọn họ lại biết câu nói này trọng lượng đến cùng lớn đến bao nhiêu.

Đây là sóc bắc mười bảy châu một trăm linh tám quận thế giới ngầm tổng minh chủ hứa hẹn, đại biểu cho sóc bắc tất cả thế giới ngầm hào kiệt làm ra hứa hẹn!

Cái này hứa hẹn, so Đông đô đại đế thánh chỉ còn muốn có ích!

Có thể nói, Tả Tùng Nham lời vừa nói ra, sóc bắc mười bảy châu một trăm linh tám quận tất cả hào kiệt, đều muốn cầm tính mạng đi bảo vệ Tô Vân!

Tô Vân lại không biết câu này hứa hẹn nặng bao nhiêu, khom người cảm ơn, cáo từ nói: “Sắc trời đã tối, phó xạ sớm chút nghỉ ngơi.”

Hắn đi ra Văn Xương điện, đột nhiên sau lưng truyền đến Tả Tùng Nham âm thanh: “Tô thượng sứ!”

Tô Vân trở về, chỉ thấy Tả Tùng Nham tóc trắng xoá, không có vừa rồi bá đạo lăng lệ thần thái, ngược lại hiển lộ hết tang thương vẻ già nua.

Sau một lúc lâu, Tả Tùng Nham mới nói ra một câu: “Tô thượng sứ, đừng phụ lòng Sóc Phương người ah.”

Tô Vân giật mình, đột nhiên cảm nhận được vừa rồi hắn lời nói bên trong phân lượng, có một loại không tên trách nhiệm xông lên đầu.

"Vân, có thể phụ lòng Nguyên Sóc đại đế, nhưng chắc chắn sẽ không phụ lòng Sóc Phương phụ lão!" Tô Vân xá dài tới đất, đứng dậy rời đi.

Tả Tùng Nham đưa mắt nhìn hắn đi xa, đợi đến Tô Vân biến mất ở trong màn đêm, lúc này mới thu về ánh mắt, gỡ xuống bản thân nhẫn ngọc, nói: "Nhàn Vân, tốc độ ngươi nhanh nhất, làm phiền ngươi mang theo ta ban chỉ, đi mặt khác mười sáu châu đi một chuyến."

Nhàn Vân đạo nhân khom người, duỗi ra hai tay nhận lấy nhẫn ngọc, trầm giọng nói: "Nhàn Vân, nhận lệnh!"

Hắn xoay người rời đi, thân hình nhảy lên, nhảy vào trên không, đột nhiên hóa thành một cái bạch điểu vỗ cánh mà đi.

Đồ Minh hòa thượng tiến lên, sắc mặt ngưng trọng nói: "Lão biều bả tử, Tô thượng sứ tuy là cùng chúng ta xu hướng hợp nhau, ta cũng rất yêu thích hắn quyết đoán, nhưng hắn dù sao cũng là Đông đô đại đế phái tới khâm sai thượng sứ, cùng chúng ta không phải người cùng một đường ah. Chúng ta là thổ phỉ, là cường đạo, dùng thân gia tính mạng đi trợ giúp khâm sai…"

Hắn bật cười nói: "Quan phủ không đi giúp, ngược lại chúng ta những này đạo phỉ đi giúp, trên đời không có đạo lý này!"

"Chúng ta chỉ giúp đúng, miễn bàn thân phận của hắn."

Tả Tùng Nham lộ ra tươi cười, nói: "Vì Sóc Phương phụ lão, đáng giá. Hơn nữa nếu như Tả phó xạ cùng lão biều bả tử đều che không được, như vậy còn có mạnh hơn lai lịch càng lớn tới giữ được!"

Đồ Minh hòa thượng trong lòng hơi chấn động.

Tả Tùng Nham ngẩng đầu nhìn Văn Xương Đế Quân pho tượng, không nhanh không chậm: "Văn Xương Đế Quân tay trái cầm sách, tay phải là gì là trống không? Thực ra Đế Quân tay phải chống một cái Thanh Long yển nguyệt đại đao. Chúng ta bái Văn Xương Đế Quân, đều là vừa đi học, một bên chém người."

Hắn thản nhiên nói: "Đồ Minh, thả ra trong tay Phật kinh, chuẩn bị nhắc đao!"

Lâm Tố Y trở lại Lâm gia, báo cho Lâm gia gia chủ Lôi Kích cốc một chuyện, bực tức nói: "Đại huynh, Văn Xương học cung khinh người quá đáng, việc này không thể chịu để yên!"

"Đương nhiên không thể chịu để yên."

Đương đại Lâm gia gia chủ tên là Lâm Trí Viễn, rất nho nhã hiền hoà, chính là Sóc Phương nổi danh Đại Nho, đảm nhiệm Sóc Phương châu thừa, Sóc Phương sự vụ lớn nhỏ đều muốn trải qua tay của hắn, nói: "Vừa rồi rõ ràng thịnh trở về, đã hướng ta nói việc này. Chuyện này, thực ra so ngươi thấy càng thêm phức tạp. Trong này còn có một cái gọi Tô Vân sĩ tử ở trong đó làm mưa làm gió."

Lâm Tố Y giật mình: "Tô Vân?"

Nàng cứ việc chủ trì Lôi Kích cốc thu bảo một chuyện, nhưng mà đối Tô Vân lại không có ấn tượng, phần lớn thời gian nàng đều bị Linh Nhạc tiên sinh ngăn chặn.

"Tô Vân chính là lần này nhập học đại khảo đệ nhất nhân."

Lâm Trí Viễn nói: "Rất nhiều người nghi ngờ hắn là nhân ma. Mỗi bên đại thế gia đều đang điều tra hắn, Đồng gia cũng đang điều tra hắn, thậm chí liền khu không người cũng có tin

tức nói, khu không người bên trong một ít lão quái đối với hắn rất có hứng thú."

Lâm Tố Y càng thêm kinh ngạc.

Lâm Trí Viễn đi tới bên cửa sổ, nhìn yên tĩnh Sóc Phương thành bóng đêm, nói: "Ta cũng phái người đi thăm dò qua hắn đáy. Lai lịch của hắn hoàn mỹ đến tìm không thấy bất kỳ một chút kẽ hở, quê hương nơi nào, trong nhà có ai, ở đâu đọc tường tự, đồng học có ai, tìm không thấy một tia khuyết điểm."

Lâm Tố Y nói: "Càng như vậy, liền càng là có vấn đề."

Lâm Trí Viễn gật đầu: "Không sai. Người khác nghi ngờ hắn là nhân ma thời điểm, chúng ta bảy đại thế gia ngược lại nghi ngờ hắn không phải nhân ma. Hắn là nhân ma không đáng sợ, không phải nhân ma mới đáng sợ."

Lâm Tố Y ngây dại.

"Chúng ta nghi ngờ, hắn là từ Đông đô tới khâm sai."

Lâm Trí Viễn lời không làm cho người ta kinh ngạc thì đến chết cũng không thôi, đều đều nói: "Hắn cùng trước thái thường Cầu Thủy Kính đi quá gần, thậm chí có thể là Cầu Thủy Kính đệ tử. Hơn nữa tại người khác nghi ngờ hắn là nhân ma lúc, là Cầu Thủy Kính bảo vệ hắn."

Lâm Tố Y ánh mắt sáng lên: "Cho nên, hắn cùng Cầu Thủy Kính đồng dạng, có thể là đại đế phái tới khâm sai!"

Lâm Trí Viễn gật đầu, ánh mắt yếu ớt như trong đêm ánh nến: "Đại đế tính cách cổ quái, muốn vừa ra làm vừa ra, hắn những năm này trầm mê ở trường sinh, chúng ta những thế gia này thời gian mới tốt qua một chút. Sao nguyên liệu an ổn một chút năm, hắn lại bắt đầu chơi đùa, phái tới khâm sai thượng sứ. Hắc hắc, có chút cũ thế gia chịu nổi điều tra, nhưng mà Lâm gia chúng ta không chịu nổi ah."

Lâm Tố Y trong lòng nghiêm nghị, nhớ tới Lâm gia rất nhiều bí mật. Không điều tra, Lâm gia ngăn nắp mỹ lệ, danh môn vọng tộc, tra một cái, hồng thủy ngập qua nhà xí cũng so Lâm gia sạch sẽ một chút.

Lâm Trí Viễn hai tay nằm ở trên lan can, nói: "Sóc Phương bảy đại thế gia, cũng đều điều tra không được. Cho nên…"

Lâm Tố Y nghi ngờ nói: "Cho nên?"

"Cho nên thượng sứ có thể sống tới Sóc Phương, nhưng tuyệt đối không thể còn sống rời đi Sóc Phương."

Lâm Trí Viễn sắc mặt yên bình, nhưng ánh mắt lành lạnh: "Văn Xương học cung phòng ngự nghiêm ngặt, lại có Tả phó xạ lão quái vật kia tại, động đến hắn không được. Nhưng mà chỉ cần hắn rời đi Văn Xương học cung, liền chắc chắn phải chết!"

Trạch Trư: Biết chư vị lúc này không có nguyệt phiếu, cầu phiếu đề cử không quá phận a?

Chương 112 : Phục sát, phản sát

Chương 112: Phục sát, phản sát

Một đêm này, Sóc Phương yên bình.

Nhưng Sóc Bắc trừ Sóc Phương bên ngoài mười sáu châu một trăm linh tám quận huyện cũng không yên bình, theo tin tức truyền ra, từng cái trên giang hồ thanh danh hiển hách cao thủ thừa dịp lúc ban đêm hướng Sóc Phương tiến đến.

Bọn họ có đi bộ, nhanh như điện chớp, có ngồi Chúc Long liễn, Phụ Sơn liễn, có thì ngồi phượng liễn từ không trung đi đường, đêm vào Sóc Phương.

Tả Tùng Nham một đêm không ngủ, đợi đến sắc trời sắp sáng, chỉ thấy Nhàn Vân đạo nhân phong trần mệt mỏi đi tới, trên người vẫn mang theo sương lạnh, hướng hắn khom người, dâng lên nhẫn ngọc.

Tả Tùng Nham nhận lấy nhẫn ngọc, ban chỉ lạnh giá, lúc này mới yên lòng lại, trầm giọng nói: "Cường long có thể ép địa đầu xà, chỉ cần rồng đủ mạnh, đủ tráng, đừng nói đối phương là địa đầu xà, coi như đối phương là bảy đầu rồng, chúng ta cũng như cũ có thể mãnh long quá giang!"

Sáng sớm, Tô Vân sớm rời giường, trên mông kiếm thương đã khỏi hẳn, cho dù diễn luyện võ học chiêu pháp, cũng không cảm giác được bất kỳ đau đớn.

Đạo này kiếm thương là hắn nội tâm bị Tiên kiếm đâm rách cái mông, dẫn đến thân thể đồng dạng vị trí cũng đi theo bị thương, cực kỳ cổ quái.

Lần này Đổng y sư trị thương cho hắn, lấy trị liệu nội tâm làm chủ, trị liệu thân thể vết thương làm phụ, thấy hiệu quả rất nhanh.

"Đổng y sư quả thật là thần y thánh thủ. Bất quá hắn cái gì cũng tốt, chính là cũng không có việc gì liền rút ta máu, hắn cũng không phải bán máu đậu phụ…"

Tô Vân lòng tràn đầy vui vẻ: "Đã thương lành, ngày hôm nay liền không đi tiệm bán thuốc, tiết kiệm một chút máu."

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, lại thấy Trì Tiểu Dao mang theo một chút cơm sáng thật sớm chạy tới.

"Biết các ngươi chưa ăn cơm, cho nên ta trước thời hạn tới."

Vị kia dịu dàng cô nương bỏ xuống cơm sáng, lấy ra châm bạc, cười nói: "Tiên sinh nói ngươi ngày hôm nay không cần đi, bảo ta thay hắn lấy máu."

Tô Vân kêu rên một tiếng, theo thói quen duỗi ra cánh tay, thầm nghĩ: "Đổng y sư cho ta trị thương không lấy tiền, chẳng lẽ là dựa vào bán ta máu bù lại?"

Cơm sáng sau đó, Trì Tiểu Dao dạy dỗ 《 nhạc lý 》 khóa, đối với nhạc lý Tô Vân không có chút nào hứng thú, hắn đi theo Dã Hồ tiên sinh học qua 《 nhạc lý 》, Trì Tiểu Dao dạy đều là cơ sở chương trình học, đối với hắn không có bổ ích.

"Ta đại nhất thống công pháp còn có sơ hở, cũng không hoàn mỹ, Thủy Kính tiên sinh là Hồng Lô Thiện Biến người khai sáng, mục đích của hắn cũng là sáng tạo ra đại nhất thống công pháp, hôm nay rảnh rỗi, không cần tra án, vừa vặn có thể hướng hắn thỉnh giáo."

Tô Vân rời đi Sơn Thủy cư, hướng học cung sơn môn đi tới, chỉ thấy niên vị dần dần nồng, Văn Xương học cung bên trong sĩ tử càng thêm ít, rất nhiều đều đã rời đi về nhà ăn tết.

Trong thành thỉnh thoảng truyền đến tiếng pháo nổ, trong không khí còn có một cỗ mùi khói thuốc súng.

Đối với ăn tết, hắn thực ra cũng không lạ lẫm.

Ánh mắt hắn còn chưa tốt thời điểm, ngày lễ ngày tết, Thiên Môn trấn đều muốn tổ chức rất náo nhiệt khánh điển, Tô Vân xem như nhỏ nhất dân trấn cũng tham dự trong đó, thời điểm đó đồ ăn ăn cực kỳ ngon.

"Năm nay không cách nào trở về." Trong lòng của hắn buồn bã.

Bất tri bất giác Tô Vân đi tới học cung trước sơn môn, một cỗ Phụ Sơn liễn đậu ở chỗ đó, hắn leo lên xe kéo, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm nói: "Tô Vân sĩ tử!"

Tô Vân dừng bước lại, theo tiếng nhìn lại, một cái khác chiếc Phụ Sơn liễn ở trước sơn môn dừng lại, một vị áo trắng như tuyết công tử từ trên xe chậm rãi đi xuống, chính là Thánh công tử Bạch Nguyệt Lâu, hướng hắn khom người làm lễ chào hỏi.

Tô Vân đứng tại tiểu lâu trước cửa, khom người đáp lễ: "Bạch Nguyệt Lâu sĩ tử."

Thánh công tử Bạch Nguyệt Lâu mặt mang tươi cười, ấm áp như ngày xuân, nhẹ nhàng giống như quân tử, nhưng trong mắt lại tựa hồ như có hỏa diễm thiêu đốt: "Tô Vân sĩ tử, từ lần trước bại một lần, ta rút kinh nghiệm xương máu, những ngày này đi theo Thánh Nhân đi học nghiên cứu học vấn, ta cuối cùng tu thành tính linh thần thông!"

Tô Vân gật gật đầu: "Chúc mừng." Dứt lời, đẩy cửa xe ra.

Thánh công tử Bạch Nguyệt Lâu vội vàng tiến lên: "Dừng bước! Tô Vân sĩ tử, ta tu thành tính linh thần thông sau đó, liền lập tức chạy tới tìm ngươi, ngươi hẳn là rõ ràng ta tới tìm ngươi nguyên nhân!"

Tô Vân ngồi xuống xuống, hướng xa phu nói: "Đi Thiên Phương lâu Thần Tiên cư."

Bạch Nguyệt Lâu vội vàng leo đến trên xe, ngồi đối diện hắn, ánh mắt chân thành nói: "Cho ta một cơ hội."

Tô Vân có chút không hiểu: "Thánh công tử, ngươi vừa mới tu thành tính linh thần thông, không phải là đối thủ của ta. Cần gì tự xin nhục?"

Phụ Sơn liễn lên đường, cất bước đi đến cầu mây, Bạch Nguyệt Lâu chân thành vô cùng nói: "Từ lúc ngươi đánh bại ta sau đó, ta chỉ cảm thấy nhân sinh của mình liền có mục tiêu. Lúc trước ta ngơ ngơ ngác ngác, hành vi cử chỉ đều là bắt chước ta sư, ta chỉ cảm thấy đây là mục tiêu của ta. Cho đến bị ngươi đánh hai lần, ta đột nhiên phát hiện lúc trước ta sống đến không giống như là ta."

Tô Vân càng thêm không hiểu, hắn hai lần hành hung Bạch Nguyệt Lâu, đánh cho đều vô cùng hung ác, không chỉ có đánh cho hung ác, còn đem Bạch Nguyệt Lâu Thánh công tử thanh danh cho chà đạp.

Hiện tại đi theo Bạch Nguyệt Lâu thiếu nam thiếu nữ đã không có nhiều như vậy.

Theo lý mà nói Bạch Nguyệt Lâu hẳn là đối với hắn hận thấu xương, nhưng mà hắn nhưng không cảm giác được vị này Thánh công tử hận ý, ngược lại cảm giác được Bạch Nguyệt Lâu giống như là đối với mình có như vậy một chút kính ý.

Tô Vân lắc đầu, thành khẩn nói: "Ngươi không phải là đối thủ của ta. Thánh công tử, lúc trước như vậy, hôm nay như vậy, sau này cũng là như vậy. Ngươi ta ở giữa cũng không tiếp tục đấu cần thiết."

Bạch Nguyệt Lâu nhìn bản thân hai tay mười ngón tay, mười ngón tay của hắn thanh tú thon dài, giống như cười mà

không phải cười nói: "Ta học được Thánh Nhân truyền lại Uẩn Linh cảnh giới công pháp, Tô huynh, Thánh Nhân công pháp so sở học của ngươi thế nào?"

Tô Vân nhìn về phía ngoài cửa sổ, Phụ Sơn liễn đã càng đi càng cao, phảng phất đi lại tại đám mây.

"Thánh công tử, ngươi biết tu vi chênh lệch mang ý nghĩa như thế nào ư?" Tô Vân nhìn ngoài cửa sổ mây trắng, chầm chậm nói.

Bạch Nguyệt Lâu tăng lên điên cuồng bản thân khí huyết, đột nhiên sau đầu hiện ra vạn dặm giang sơn, một vòng mặt trời đỏ, mỉm cười nói: "Mang ý nghĩa như thế nào?"

Đó là hắn tính linh thần thông!

Hắn tu thành tính linh thần thông, loại trừ mặt trời đỏ mới lên bên ngoài, còn có một vòng trăng sáng trắng bệch, sắp ảm đạm.

Tô Vân vẫn như cũ nhìn ngoài cửa sổ, thản nhiên nói: "Mang ý nghĩa ngươi ở trước mặt ta, một chiêu cũng không phát ra được."

Lời nói của hắn còn chưa nói xong, Bạch Nguyệt Lâu sau đầu mặt trời đỏ đột nhiên dập tắt, mặt trăng nghiền nát, vạn dặm giang sơn đổ sụp, như là tận thế giáng lâm!

Bạch Nguyệt Lâu không nói tiếng nào nằm ở trước mặt bàn bên trên, đã hôn mê.

"Đây là chênh lệch."

Tô Vân sắc mặt bình thản, nói: "Thánh Nhân truyền thụ cho ngươi Uẩn Linh cảnh giới công pháp quả thực lợi hại, ngươi cũng thật phi phàm, ta còn chưa từng tiếp xúc đến Uẩn Linh cảnh giới công pháp thần thông, nếu như động thủ, ngươi chiêu pháp thần thông chiếm ưu thế. Nhưng mà ta chỉ dựa vào

khí huyết áp bức, liền có thể để ngươi không có chút nào sức chống cự.”

Đột nhiên, ba ba tiếng vỗ tay từ Phụ Sơn liễn trên lầu truyền tới, chỉ nghe một thanh âm khen: “Nói được thật hay.”

Tô Vân thu về ánh mắt, hướng nơi thang lầu nhìn lại, chỉ thấy mấy cái sai dịch đi xuống, hai cái đi tới phía sau mình, hai cái lưu tại phía trước, còn có một người đẩy cửa xe ra, tung người nhảy đến trần xe.

Một vị dáng người cường tráng, tướng mạo anh tuấn sang sảng nam tử từ trên lầu đi xuống, đem hôn mê bất tỉnh Bạch Nguyệt Lâu hướng bên cạnh chen một chút, ngồi tại Tô Vân đối diện, hai tay chống cằm nhìn Tô Vân, một đôi mắt hổ bên trong lập loè sáng tối chập chờn ánh sáng.

Tô Vân sắc mặt không thay đổi, hỏi: “Vũ thần bộ?”

“Tô sĩ tử có thể gọi ta Vũ Thần Thông, ta là Vũ huyện úy, được người xưng làm thần bộ chỉ là nâng đỡ, thực ra có thật nhiều bản án ta xử lý không được.”

Vũ Thần Thông thẳng người lên, khoát tay áo, chỉ nghe “Ba” một tiếng, một cái sai dịch đem một chồng thật dày văn thư đặt ở trên bàn nhỏ.

Hắn tiện tay mở ra phía trên nhất văn thư, cười nói: “Tô tiểu hữu tuổi tác tuy nhỏ, nhưng chảy xuyên gây án số lần nhưng không ít. Vào thành sau đó đệ nhất án chính là đại án trọng án, Tô tiểu hữu có thể tại Thập Cẩm Tú Đồ bên trong gây án, suýt nữa giết sĩ tử Ngô Đồng, quả thực ghê gớm.”

Tô Vân khẽ mỉm cười.

Vũ Thần Thông đem đệ nhất án văn thư hồ sơ để ở một bên, khen: “Ngươi phạm phải thứ hai án, tro tàn quái án, vậy thì càng khó lường. Tro tàn thành bên trong, Đồng gia con cháu cùng Sóc Phương học cung sĩ tử, thương vong hơn sáu

mươi người, thợ mỏ số thương vong mười người, Đồng Khánh La mất mạng, Đồng Hiên bị người giết chết tại Tuyên Khánh lâu ở dưới khu phố bên trên, Đồng gia hàng hóa bị cướp."

Tô Vân dời đi ánh mắt, nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Vũ Thần Thông lại mở ra thứ ba án, nói: "Hôm qua, ngươi lại phạm án, tại Lôi Kích cốc trước mặt mọi người tàn sát sĩ tử Lâm Thanh Dật, lại thử nổ nát lòng đất động phủ, đem tất cả mọi người mai táng. Ngươi vào thành sáu ngày, đại án án mạng ba kiện…"

Hắn thở dài: "Ngươi hành vi phạm tội, so với cái kia lão quái vật lão ma đầu còn muốn làm người ta phẫn nộ. Ngươi là bó tay chịu trói theo ta đi một lần, còn là phải dựa vào địa thế hiểm trở ngoan cố chống lại?"

Tô Vân nhìn ngoài cửa sổ mây trắng, sắc mặt bình tĩnh nói: "Vũ thần bộ, Vũ gia cũng coi là Sóc Phương đại thế gia a? Không biết ngươi năm đó ở đâu cái học cung đi học?"

Vũ Thần Thông khép lại hồ sơ, nói: "Ta tại Sóc Phương học cung đi học."

Tô Vân vẫn là nhìn ngoài cửa sổ, nói: "Vũ thần bộ lớn bao nhiêu?"

Vũ Thần Thông cười nói: "Qua tuổi bốn mươi."

Hắn theo Tô Vân ánh mắt nhìn, đột nhiên giật mình trong lòng, chỉ thấy Tô Vân một mực nhìn lấy cái kia trong đám mây trắng, đột nhiên có đao quang thoáng hiện, lạnh thấu xương như sương trắng, ở trong mây toán loạn!

Tầng mây kia bên trong, bất ngờ có đại cao thủ tại giao chiến!

Tô Vân âm thanh truyền đến: "Mùng bảy tháng tám, Vũ thần bộ có hay không tại Thiên Thị Viên?"

Vũ Thần Thông trong lòng hơi chấn động, chỉ nghe Tô Vân tiếp tục nói: "Mùng bảy tháng tám, Thiên Thị Viên thiên môn mở, chợ quỷ hiện, nếu như Vũ thần bộ khi đó tại Thiên Thị Viên lời nói, có lẽ là sẽ không bỏ qua."

Vũ Thần Thông nhìn thấy tầng mây bên trong có bóng người toán loạn, mấy cái quần áo cổ quái người ẩn giấu ở trong đám mây trắng, mơ hồ có âm luật truyền đến, phảng phất tiếng đàn.

"Lâm gia cao thủ! Là Lâm gia trả thù!"

Vũ Thần Thông trong lòng nhảy lên kịch liệt một chút, nhưng vào lúc này, tiếng đàn đột nhiên đánh gãy đi, cái kia trắng tinh tầng mây bên trong đột nhiên xuất hiện một vệt huyết quang, tiếp lấy lại là một vệt huyết quang!

Từng đạo huyết quang trong khoảnh khắc sắp cái kia phiến mây trắng nhuộm đỏ, giống như là hoa trắng mọc ra màu đỏ nhụy hoa, rất là diễm lệ.

Vũ Thần Thông trong lòng cảm giác nặng nề, Lâm gia phái tới ám sát Tô Vân cao thủ, toàn bộ tử vong!

Nguyên Động, Ly Uyên cảnh giới linh sĩ, được gọi là đại sĩ, chẳng hạn như hai cái này cảnh giới nho, được gọi là Đại Nho, cùng nho sĩ phân chia ra tới.

Đại sĩ, là mỗi một cái thế gia trụ cột vững vàng!

Một mạch chết nhiều như vậy đại sĩ, đối với Lâm gia tới nói tuyệt đối là cái trầm trọng đả kích!

"Thiên môn chợ quỷ kết thúc về sau, Vũ thần bộ hẳn là cũng không có đi a?"

Tô Vân thu về ánh mắt, nhìn Vũ Thần Thông, hỏi: "Vũ thần bộ tại Thiên Thị Viên dừng lại mấy ngày, có hay không từng đi săn qua? Có hay không hàng yêu trừ ma qua?"

Vũ Thần Thông liếc nhìn hắn một cái, ánh mắt lại bị tình hình bên ngoài hấp dẫn.

Tầng mây kia bên trong, có một cái gầy gò lão giả chống đỡ dù che mưa đạp không mà đến, mấy bước ở giữa liền tới đến cầu mây bên trên, che dù cùng Phụ Sơn liễn đồng hành.

"Bắc Mạc biều bả tử, Địch Thu Sơn!"

Vũ Thần Thông lấy lại bình tĩnh, Bắc Mạc là Sóc Bắc châu quận, nơi đó thế giới ngầm biều bả tử chính là cái này lão giả gầy gò, quanh năm mang theo một cái dù che mưa!

"Vũ thần bộ sau đó đi tới Thiên Môn trấn lân cận a?"

Tô Vân sắc mặt bình tĩnh nói: "Ngươi là thần bộ, làm việc cẩn thận, làm việc trước đó nhất định sẽ thận trọng dò xét bốn phía, làm được không có sơ hở nào."

Vũ Thần Thông hừ một tiếng, đột nhiên nhìn thấy hai tòa cao ốc nhà cao cửa rộng ở giữa, mấy cái thật nhỏ thân ảnh động tác mau lẹ, ngay tại chém giết.

Cái loại này giao chiến, cực kỳ hung ác, là chiêu chiêu đòn công kích trí mạng, cuồng dã, nham hiểm, không lưu tay, không giống như là học cung hoặc là trên quan trường có thể nhìn thấy thủ đoạn!

Đột nhiên, trên không từng đạo huyết quang hiện ra, trong đó mấy người từ không trung rơi xuống.

Mà sống sót tới người kia thì trời cao nhảy lên, tung người nhảy đến cầu mây bên trên, rơi vào Phụ Sơn liễn bên phải.

Đó là một cái đầu mang mũ rộng vành nữ tử, trắng đen xen kẽ quần áo, sau lưng băng dải cũng là hai màu đen trắng.

"Lục Đường quận biều bả tử, Giang Hải Đường!" Vũ Thần Thông nắm chặt nắm đấm.

Đột nhiên cầu mây bên trên một tiếng ầm vang tiếng vang, chiến đấu đột nhiên bộc phát, một tôn cự nhân như là Ma Thần từ trên cầu dựng lên, ầm ầm một quyền, đem một cỗ Phụ Sơn liễn đánh cho tan rã!

Cái kia Phụ Sơn liễn bên trong mấy cái cao thủ thoát ra, rõ ràng là bảy đại thế gia bên trong Chu gia đại sĩ!

Người khổng lồ kia lực lớn vô cùng, mấy chiêu ở giữa liền đem Chu gia đại sĩ đánh chết, sải bước đi tới Tô Vân vị trí Phụ Sơn liễn bên cạnh, không nói một lời, đi theo Phụ Sơn liễn tiến lên!

Vũ Thần Thông bàn tay run rẩy một chút: "Âm sơn quận biều bả tử!"

Bành!

Dưới cầu lại có chiến đấu bộc phát, đến từ Văn gia đại sĩ tại dưới cầu chuẩn bị phục kích, lại gặp phải một cái khác cao thủ phục sát!

Cao thủ kia đánh chết Văn gia đại sĩ, cũng thẳng đi tới Tô Vân vị trí Phụ Sơn liễn bên cạnh, cùng Phụ Sơn liễn đồng hành.

Vũ Thần Thông nhìn thấy nơi xa một hồi lại một trận chiến đấu lặng yên vô tức bộc phát, Sóc Bắc mỗi bên châu mỗi bên quận thế giới ngầm biều bả tử xuất hiện tại bọn họ vị trí Phụ Sơn liễn bên cạnh, như là hộ tống chiếc này Phụ Sơn liễn tiến lên!

"Như vậy."

Tô Vân thản nhiên nói: "Vũ thần bộ tại Thiên Môn trấn lân cận giẫm qua điểm sau đó, có hay không tại Toàn Thôn Ăn Cơm lúc độ kiếp, từ Đồng Hiên trong tay cứu hắn, đem hắn đưa vào Táng Long lăng?"

Trạch Trư: Bình luận sách hoạt động lại bắt đầu, các huynh đệ nhớ tới tới Qidian tham gia bình luận sách hoạt động a ~~

Chương 113 : Dùng tiền xin đánh

Chương 113: Dùng tiền xin đánh

Phụ Sơn liễn vẫn tại hướng Thiên Phương lâu phương hướng chạy, nhưng mà đây không tính là lộ trình quá xa, đối Vũ thần bộ cùng mặt khác sai dịch tới nói, lại có vẻ cực kỳ dài dằng dặc.

Không ngừng có đến từ Sóc Bắc mười bảy châu một trăm linh tám quận thế giới ngầm cường giả đến đây, không nói một lời, bảo vệ chiếc này xa liễn tiến lên.

Bọn họ có cao có thấp có béo có gầy, có lão có ấu, có thanh niên trai tráng cũng có thiếu niên, có thiếu nữ, phụ nhân, cũng có thiếu niên, đại hán.

Mà những người này, đều không ngoại lệ, đều khắp nơi châu quận quan phủ bảng truy nã bên trên, tên tuổi lẫy lừng!

Có thể nói, mỗi một người bọn hắn, đều chưởng quản một thành hoặc là một quận huyện tầng thấp nhất thế giới, chẳng những thực lực cường đại, thế lực cũng là cực kỳ kinh người!

“Vấn đề của ta hỏi xong, đến Vũ thần bộ trả lời.” Tô Vân lẳng lặng nhìn Vũ thần bộ , chờ hắn trả lời.

Vũ thần bộ đột nhiên cười ha ha: “Ta gặp qua ngươi, ta biết ngươi không phải nhân ma, nhưng cũng không phải Đông đô đại đế phái tới đặc sứ. Ngươi chỉ là Thiên Môn trấn bên trong mao đầu tiểu tử, ta lần thứ nhất nhìn thấy ngươi thời điểm, ngươi vẫn là cái người mù. Không nghĩ tới ngắn ngủi thời gian

mấy tháng, ngươi liền chạy đến trong thành tới giả thần giả quỷ!”

Hắn sang sảng bề ngoài bên dưới cất giấu nhanh trí, châm chọc nói: “Cho nên ta tại Sóc Phương thành nhìn thấy ngươi thời điểm, có một loại vô cùng hoang đường cảm giác, không nghĩ tới thằng nhóc lừa đảo này, lừa gạt đến trong thành tới. Ngươi có thể lừa qua người khác, không lừa được ta! Ngươi thẩm vấn ta?”

Tô Vân mỉm cười nhìn hắn, chờ hắn nói xong, mới nói: “Ta có phải hay không khâm sai, ngươi nói không tính, hoàng đế nói tính. Nhưng Vũ thần bộ sống hay chết, ngươi nói không tính, hoàng đế nói cũng không tính. Ta nói mới tính!”

Hắn khẽ cười một tiếng: “Vũ thần bộ, thông báo một chút ngươi tại Thiên Thị Viên hành động, ngươi có thể sống rời đi.”

Vũ Thần Thông hừ một tiếng, đột nhiên từng đầu xiềng xích bắn ra, ba ba mấy tiếng, đem theo hắn đến đây cái kia năm vị sai dịch đầu lâu xuyên thủng!

Tô Vân khóe mắt nhảy lên.

Vũ Thần Thông phun ra một ngụm trọc khí, trầm giọng nói: “Là ta bại. Không nghĩ tới ngươi thế mà có thể điều động nhiều như vậy thế giới ngầm biều bả tử trợ trận . Bất quá, ngươi đừng quên, ngươi dù sao không phải thật sự khâm sai.”

Hắn đánh chết cái kia năm vị đi theo hắn sai dịch, là lo lắng cho mình bị Tô Vân thẩm vấn chuyện này lan truyền ra ngoài.

Nếu như truyền đi, bản thân chắc chắn phải chết!

“Ba.”

Tô Vân dựng thẳng lên ba cái đầu ngón tay, từ từ cong lên trong đó một cái, chậm rãi nói: “Hai.”

Vũ Thần Thông cắn răng nói: "Ta nói. Có người mời ta ra tay nghĩ cách cứu viện Toàn Thôn Ăn Cơm, đem hắn đưa đến Táng Long lăng. Còn đưa đến Táng Long lăng sau đó chuyện gì xảy ra, ta hoàn toàn không biết gì cả!"

Tô Vân lạnh lùng nhìn hắn, qua rất lâu, mới nói: "Ngươi cũng đã biết, chỉ cần ta ra lệnh một tiếng, ngươi lập tức thịt nát xương tan?"

Vũ Thần Thông cười ha ha: "Tô sĩ tử, ngươi quá xem thường Vũ mỗ. Ta trước khi chết, thấp nhất có thể kéo ngươi đệm lưng, ta có cần phải lừa ngươi ư?"

Tô Vân trầm ngâm phút chốc, nói: "Như vậy, ai mời ngươi ra tay nghĩ cách cứu viện Toàn Thôn Ăn Cơm?"

"Đồng phó xạ Đồng Khánh Vân."

Vũ Thần Thông nói ra cái tên này, quả thực để Tô Vân ngơ ngẩn, hắn cho rằng sẽ là Sóc Phương Thánh Nhân, lại không nghĩ rằng lại là Đồng Khánh Vân, Sóc Phương học cung Đồng phó xạ.

"Đồng phó xạ là lão sư ta, truyền thụ cho ta cứu Toàn Thôn Ăn Cơm pháp môn."

Vũ Thần Thông nói: "Lần này cũng là Đồng phó xạ mời ta ra tay, đến hoạt động điều tra ngươi. Chỉ là không nghĩ tới, ngươi cái này đến từ nông thôn mù mắt tiểu đồng, thế mà chơi được như vậy lớn."

Hắn lộ ra vẻ châm chọc: "Hôm nay ta xem như bại, nhưng ta rất muốn nhìn một chút ngươi sau này kết cuộc như thế nào!"

Tô Vân thật sâu liếc hắn một cái: "Vũ thần bộ liền khẳng định như vậy, ta chỉ là một cái nông thôn mù mắt tiểu đồng?"

Vũ Thần Thông giật mình, nông thôn đến mù mắt tiểu đồng, thật có thể tại vừa vào thành sau liền khuấy động Sóc Phương phong vân ư? Thật có thể điều động Sóc Bắc mười bảy châu một trăm linh tám quận huyện biều bả tử ư?

Đừng nói nông thôn đến tiểu đồng, liền xem như Sóc Phương trên danh nghĩa chủ nhân Sóc Phương hầu, cũng không có năng lượng lớn như vậy!

"Ta còn có một vấn đề cuối cùng."

Tô Vân nói: "Trả lời vấn đề này sau đó, ngươi liền có thể đi."

Vũ Thần Thông tinh thần đại chấn, Tô Vân mặc dù là cái mười ba mười bốn tuổi thiếu niên, thế nhưng là cho người ta một loại lớn lao cảm giác áp bách, loại này cảm giác áp bách, hắn chỉ ở Đồng Khánh Vân, Tả Tùng Nham, Sóc Phương hầu bọn người trên thân trải nghiệm qua!

Hắn thậm chí có một loại như hổ ở bên cảm giác!

Cùng Tô Vân cùng ở một phòng càng lâu, loại này cảm giác áp bách liền càng mạnh.

Rõ ràng chỉ là bình thường một thiếu niên, không biết nơi nào tới như vậy lớn khí thế!

"Mùng bảy tháng tám, mùng tám tháng tám, Vũ thần bộ ở đâu?" Tô Vân hỏi.

Vũ Thần Thông cái trán toát ra mồ hôi hột lớn chừng hạt đậu, vấn đề này chỉ cần trả lời tốt, để Tô Vân thoả mãn, hắn liền có thể sống sót. Nhưng tương tự chính là, chỉ cần Tô Vân không hài lòng, hắn liền sẽ bị lặng yên không tiếng động "Xử lý đi" !

"Mùng bảy tháng tám, mùng tám, ta vâng mệnh chạy tới Vũ Nguyên quận, bắt đạo phỉ Hồ Phi Nhi, cũng không tại Sóc

Phương, cũng không có tại Thiên Thị Viên, có Vũ Nguyên quận thông quan văn điệp tại, thượng sứ cứ việc đi thăm dò."

Vũ Thần Thông thận trọng nói: "Ta là tại Đồng Phàm án sau khi phát sinh, phụng Đồng Khánh Vân lệnh tới Thiên Thị Viên. Đồng Phàm cũng không phải là Đồng gia nhân vật trọng yếu, chỉ là vợ bé con thứ, ta không phải đi điều tra Đồng Phàm nguyên nhân cái chết, Đồng Phàm chết còn không có cần thiết kinh động ta. Ta là vâng mệnh đi nghĩ cách cứu viện một đầu lột xác độc hủy, cái này độc hủy, bị các ngươi dân bản xứ gọi là Toàn Thôn Ăn Cơm."

Tô Vân khóe mắt nhảy lên, âm thanh có chút khàn giọng: "Ngươi là Sóc Phương đường đường huyện úy, Đồng Khánh Vân có thể điều động ngươi? Hơn nữa, Đồng gia đã phái ra ba người đi Thiên Thị Viên, ba người bọn họ ý định tại Xà giản bắt giữ Toàn Thôn Ăn Cơm, vì sao lại muốn phái ngươi đi cứu Toàn Thôn Ăn Cơm?"

Vũ Thần Thông đắng chát nở nụ cười, nói: "Đồng gia lão thần tiên là Đông đô đại quan, địa vị cực cao, Đồng Khánh Vân tự nhiên có thể điều động ta. Còn Đồng gia bắt Toàn Thôn Ăn Cơm, vì sao Đồng gia lại phái ta đi cứu Toàn Thôn Ăn Cơm, ta cũng không thể nào biết được. Đồng Khánh Vân muốn ta đi làm việc này, ta dùng ba ngày thời gian điều nghiên địa hình, đem bốn phía địa lý tuần tra một lần, lúc này mới động thủ."

Hắn lấy lại bình tĩnh, nói: "Thực ra ta điều nghiên địa hình hay không cũng không đáng kể, từ đầu đến cuối Đồng Khánh Vân đều đang chỉ điểm nhất cử nhất động của ta."

"Đồng Khánh Vân…" Tô Vân trở nên trầm mặc.

Phụ Sơn liễn từ một đạo cầu mây lái ra, đi vào một đạo khác cầu mây, ngoài xe cường giả càng ngày càng nhiều, vây

quanh chiếc này xe kéo, mênh mông cuồn cuộn, để bốn phía không có người nào xe kéo dám to gan phụ cận.

"Ngươi hẳn là vui mừng, ngươi không có đi vào Táng Long lăng, bằng không ngươi chính là nhân ma Vũ Thần Thông."

Tô Vân phất phất tay, ra hiệu hắn có thể rời đi: "Đồng Khánh Vân để ngươi sống sót có ích, ta để ngươi sống sót cũng có ích."

Vũ Thần Thông tâm thần chấn động mạnh, nhân ma Vũ Thần Thông? Tô Vân câu nói này rốt cuộc là ý gì? Chẳng lẽ…

Hắn đứng dậy, đang muốn rời đi, Tô Vân đều đều nói: "Năm bộ thi thể ngươi mang đi, ta sẽ không giúp ngươi xử lý."

Vũ Thần Thông thôi thúc tính linh thần thông, từng đạo xiềng xích bắn ra, đem trong lâu bốn cỗ thi thể cuốn lên, lại phi thân ra cửa sổ, đem đỉnh lầu cỗ thi thể kia cuốn lên, tung người nhảy lên, nhảy xuống xe kéo.

Quanh người hắn vô số xiềng xích dây dưa, hóa thành một chiếc kén lớn, đem bản thân cùng thi thể giấu ở kén bên trong, màu bạc kén lớn gào thét hướng tầng thấp nhất thế giới rơi xuống.

Vũ Thần Thông đang nhảy ra Tô Vân xe kéo một khắc này, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Tô Vân Phụ Sơn liễn bốn phía, từng cái thân ảnh như quỷ mị lấp lóe, đến từ mỗi bên đại châu quận biều bả tử nhao nhao biến mất không thấy gì nữa.

Trong lòng của hắn nghiêm nghị: "Thiếu niên này, thật sự là vững đến đáng sợ! Đúng rồi, xa phu, còn có xa phu!"

Phụ Sơn liễn bên trong phát sinh nhiều chuyện như vậy, xa phu trước sau rất trầm ổn tiếp tục đi đường, không thấy chút nào kinh hoảng, hiển nhiên cái này xa phu cũng không phải là phổ thông xa phu!

Vũ Thần Thông trong lòng mơ hồ có chút nghĩ mà sợ, hắn cùng cái kia năm cái sai dịch chui vào trong xe, ôm cây đợi thỏ, không nghĩ tới đã sớm rơi vào Tô Vân tính toán bên trong, trở thành đưa tới cửa cá trong chậu!

Hô!

Hắn rơi vào Sóc Phương thành tầng thấp nhất, đột nhiên xiềng xích như đại mãng mở ra thân thể giống như xoay tròn mở ra, đợi đến Vũ Thần Thông rơi xuống đất, cái kia năm bộ thi thể đã bị hắn lấy như điện quang hỏa thạch tốc độ giấu vào Sóc Phương thành trong đường cống ngầm.

Vũ Thần Thông vội vàng rời đi.

"Đúng, còn có xa phu."

Phụ Sơn liễn bên trong, Tô Vân cũng tỉnh ngộ lại: "Xa phu chắc cũng là lão biểu bả tử người. Tả phó xạ an bài đến thật sự là kín kẽ không một lỗ hổng!"

Trong lòng của hắn khen ngợi, nhìn về phía ngoài cửa sổ, vừa mới có đội ngũ thật dài trước trước sau sau bao bọc chung quanh Phụ Sơn liễn, nhưng bây giờ đã không nhìn thấy những người kia.

Chẳng qua Tô Vân biết, Tả Tùng Nham vị này lão biểu bả tử an bài người, nhất định còn theo chiếc xe này, bảo vệ an nguy của hắn.

Lúc này, Bạch Nguyệt Lâu ngáp một cái tỉnh lại, mê man đồ vật nhìn quanh liếc mắt, giật mình nói: "Ta làm sao ngủ thiếp đi?"

"Ta vừa mới lấy khí huyết tu vi áp chế ngươi khí huyết, để ngươi đại não thiếu máu, tạm thời rơi vào hôn mê."

Tô Vân giải thích nói: "Ngươi ngủ mê mệt bao lâu, quyết định bởi tại ta muốn để ngươi ngủ bao lâu. Thánh công tử, đây

là ngươi ta chênh lệch về cảnh giới."

Bạch Nguyệt Lâu trong lòng giật mình, thất thanh nói: "Ta ngủ bao lâu?"

"Vừa ngủ một lát."

Tô Vân vừa mới nói xong lời này, Phụ Sơn liễn dừng lại, phu xe âm thanh truyền đến: "Thiên Phương lâu Thần Tiên cư đến."

"Đến Thiên Phương lâu?"

Bạch Nguyệt Lâu thất thanh nói: "Thiên Phương lâu khoảng cách học cung sơn môn, có bốn mươi dặm địa phương, ta ngủ bốn mươi dặm địa?"

Tô Vân đứng dậy, đi xuống xe kéo, Bạch Nguyệt Lâu vội vàng đuổi theo hắn, lúc này mới chú ý tới trong tiểu lâu lại có bốn bãi vũng máu, trong lòng không khỏi ngạc nhiên!

Hắn đi xuống xe, lại thấy phu xe kia mang theo thùng nước, thùng nước một bên mang theo khăn lau, ngay tại tầng cao nhất lau vết máu!

Bạch Nguyệt Lâu càng thêm ngạc nhiên: "Ta ngủ mê mệt trong lúc đó, đến cùng chuyện gì xảy ra?"

Tô Vân đi vào Thiên Phương lâu Thần Tiên cư, sau khi thông báo, có hầu gái dẫn dắt bọn họ đi vào Thần Tiên cư bên trong. Bạch Nguyệt Lâu quan sát bốn phía, không khỏi khen ngợi liên tục.

Tô Vân hỏi: "Công tử là Thánh Nhân đệ tử, chưa từng đi Thần Tiên cư ư?"

Bạch Nguyệt Lâu cười nói: "Thánh Nhân ở chi địa cực kỳ đơn giản, không như thế nhã trí."

Cầu Thủy Kính ở Thần Tiên cư tựa như tiên cảnh, khắp nơi trang nhã, cầm đài, bồn mực, nghiên mực, đồng hạc đế đèn, ẩn chứa rất sâu nho đạo văn hóa, lại có chút địa phương mang theo một ít dị vực phong tình, hiển nhiên là Cầu Thủy Kính bản thân bố trí.

Mảnh này Thần Tiên cư chiếm diện tích hơn hai mươi mẫu, mặc dù là ở trên trời, nhưng lại như là mặt đất đồng dạng, có sơn thủy chảy thương, khúc kính tĩnh mịch.

Đương nhiên, nơi này còn kém rất rất xa Lý Trúc Tiên nhà Thần Tiên cư xa hoa.

Lý gia Thần Tiên cư Tô Vân cũng không có đi qua, nhưng chỉ nghe Hoa Hồ Thanh Khâu Nguyệt đám người miêu tả, liền có thể tưởng tượng nơi đó là bực nào tráng lệ.

Bạch Nguyệt Lâu theo sát Tô Vân bước chân, thấp giọng nói: "Tô huynh, ta ngủ mê mệt trong lúc đó, đến cùng chuyện gì xảy ra?"

Tô Vân không đáp.

Bạch Nguyệt Lâu lại nói: "Nếu ngươi không nói, như vậy , có thể hay không cho ta một lần quyết đấu cơ hội?"

Tô Vân bất đắc dĩ, nói: "Ta lần này đi ra ngoài là gặp được trên tu hành nan đề, tới thỉnh giáo nan đề, không phải tới đánh người."

Bạch Nguyệt Lâu dù là tốt tính, cũng không nhịn được có chút tức giận: "Tô huynh, ngươi ta tranh tài một hồi, có thể lãng phí ngươi bao nhiêu thời gian?"

Tô Vân lắc đầu nói: "Ta lại không thể đánh chết ngươi, cùng ngươi tranh tài chính là trì hoãn thời gian của ta. Ta không làm mua bán lỗ vốn."

“Ta xài tiền mua, được chưa?” Bạch Nguyệt Lâu tức giận nói.

Đang khi nói chuyện, hai người tới trong hoa viên, chỉ thấy Cầu Thủy Kính dạy dỗ một chút sĩ tử lĩnh ngộ tính linh thần thông, những sĩ tử kia cũng đều là đại phú đại quý nhân gia sĩ tử, trong đó có mấy người vẫn là Tô Vân người quen, bọn họ đồng dạng tu luyện Hồng Lô Thiện Biến, nhưng tại đại khảo lúc bị Tô Vân đào thải ra khỏi Thập Cẩm Tú Đồ.

Tô Vân bốn phía quan sát, chỉ thấy những này sĩ tử đỉnh đầu hiện ra từng cái kỳ diệu Linh giới, tựa như trong mộng cảnh thế giới khác, vô cùng kỳ quặc, những sĩ tử kia nội tâm, ngay tại những này Linh giới bên trong tu luyện, quan tưởng, sáng tạo thần thông của mình.

Có mấy cái sĩ tử đã sắp muốn cô đọng thành tính linh thần thông, tư chất rất là bất phàm!

Tô Vân lại còn nhìn thấy Lý Trúc Tiên cùng Lý Mục Ca thân ảnh!

Cầu Thủy Kính đứng ở một bên, thỉnh thoảng đi vào bọn họ Linh giới, chỉ ra chỗ sai bọn họ trên tu hành sai lầm.

Bạch Nguyệt Lâu thấy thế, thấp giọng nói: “Không hổ là đế sư, tu sĩ tử quả nhiên lợi hại!”

Cầu Thủy Kính nhìn thấy bọn họ, hướng bọn họ vẫy chào.

Tô Vân bước nhanh đi qua, Bạch Nguyệt Lâu muốn theo tới, lại phát hiện bản thân khoảng cách hai người trước sau có hơn mười trượng xa, không thể tới gần người.

Cầu Thủy Kính đi ở phía trước, sắc mặt không chú ý, dẫn dắt lấy Tô Vân đi tới trong hoa viên cầu nổi bên trên, dừng bước thưởng thức trong nước cá bơi, nói: “Vân, ngươi tìm đến ta, là tích lũy đủ tiền sao?”

Tô Vân lắc đầu nói: “Không phải. Mà là ta trong tu hành gặp nan đề, không phải tiên sinh không thể giải.”

Cầu Thủy Kính quay sang nhìn hắn, càng xem càng là yêu thích, cười nói: “Ngươi cho tới bây giờ mới gặp được nan đề, quả thực vượt quá dự liệu của ta. Ta cho là ngươi khi tiến vào Thiên Đạo viện sau không bao lâu, liền sẽ đến đây tìm ta. Một khối thanh hồng tệ.”

Hắn xòe tay ra.

Tô Vân chần chừ một chút, lấy ra mười khối thanh hồng tệ đặt ở trong tay hắn: “Thủy Kính tiên sinh, đệ tử vấn đề này, có thể phải đắt một chút.”

Cầu Thủy Kính cười ha ha một tiếng, đem chín khối thanh hồng tệ trả lại hắn, chỉ nhận lấy một khối, lạnh nhạt nói: “Trong mắt ngươi giá trị mười khối thanh hồng tệ vấn đề, trong mắt ta chỉ trị giá một khối thanh hồng tệ.”

Tô Vân lộ ra vẻ khâm phục, lúc này đem bản thân tìm hiểu đại nhất thống công pháp tu thành mười hai thần thánh lạc ấn, Đổng y sư nói sẽ có tổn hại tính mạng việc này nói một phen, nói: “Tiên sinh, ta đã nhất thống mười hai thần thánh, nhưng thế nào càng đi về phía trước, ta liền không biết gì cả. Xin tiên sinh dạy ta.”

Cầu Thủy Kính vẻ mặt dại ra, sau một lúc lâu mới hồi phục tinh thần lại, thật sâu liếc hắn một cái: “Đem vừa rồi cái kia chín khối thanh hồng tệ lấy ra.”

Tô Vân lấy ra thanh hồng tệ.

Cầu Thủy Kính lấy tới đặt ở bản thân trong túi, hỏi: “Còn nữa không?”

Tô Vân tìm kiếm túi tiền: “Ta chỗ này còn có ba khối…”

Cầu Thủy Kính đem còn lại ba khối cũng cầm đi, suy nghĩ một chút, nói: “Còn nữa không?”

Tô Vân chần chừ một chút: “Tiên sinh chờ một chút.”

Hắn xoay người lại đến Bạch Nguyệt Lâu phía trước, nói: “Thánh công tử, ta đánh ngươi một trận… Ừm, tranh tài một hồi, ngươi có thể cho ta bao nhiêu tiền?”

Chương 114 : Bái sư Thủy Kính

Chương 114: Bái sư Thủy Kính

Bạch Nguyệt Lâu thấy hắn cuối cùng nguyện ý cùng mình luận bàn, không khỏi mừng rỡ, vội vàng ở trên người tìm kiếm, tìm tới ba khối thanh hồng tệ cùng mấy chục viên ngũ thù tiền.

Tô Vân đón về, đem ngũ thù tiền trả cho hắn: "Hôm nay ta còn có việc, không thể cùng ngươi tranh tài. Ngươi chọn một cái ngày lành đẹp trời, ngươi ta nhất quyết thư hùng!"

Bạch Nguyệt Lâu vui vô cùng, xá dài tới đất nói: "Ngươi ta quyết đấu, tự nhiên cẩn thận đối xử."

Tô Vân mang theo ba khối thanh hồng tệ trở về Cầu Thủy Kính bên người, Cầu Thủy Kính thu tiền, nói: "Qua loa đủ. Thiên Đạo viện Văn Uyên các bên trong tàng thư, ngươi từ lầu một nhìn đến lầu bảy, mỗi lâu nhìn một trăm sách, nhìn xong bảy trăm sách sách, vấn đề của ngươi giải quyết dễ dàng."

Tô Vân ngơ ngác: "Đơn giản như vậy?"

"Nói đến đơn giản, thực ra rất khó."

Cầu Thủy Kính nhìn trong nước hồ cá bơi, nói: "Truy nguyên đồng dạng đồ vật, cùng là một người, khác biệt tầm mắt, khác biệt tu vi, khác biệt tâm cảnh, lấy được cảm ngộ khác biệt. Học càng nhiều, lĩnh ngộ càng nhiều, mới có thể truy nguyên càng nhiều. Ngươi đại nhất thống công pháp cũng không hoàn mỹ, là bởi vì truy nguyên lúc trọng điểm không ở

chỗ vật, mà ở chỗ ngươi, ngươi chính là chứa nước ly, ngươi có bao lớn độ lượng, mới có thể chứa bao nhiêu nước."

Tô Vân ngẩn ngơ: "Đây là khí uẩn?"

Hắn cuối cùng lĩnh ngộ cái gì gọi là Uẩn Linh cảnh giới khí uẩn là vật gì!

Khí uẩn bên trong khí, thực ra chính là linh sĩ bản thân, chính là lòng dạ, cũng là tích lũy, càng là nội tình!

Khí uẩn là có thể từng chút từng chút lớn mạnh, có thể trưởng thành, để cho mình dung nạp càng nhiều!

Tô Vân giết Đồng Hiên vào cái ngày đó ban đêm, Đồng Hiên cũng đã nói khí uẩn, nhưng Đồng Hiên không thể nói ra đồ vật, không có lĩnh ngộ đồ vật, bị Cầu Thủy Kính thật đơn giản nói ra!

"Ta thu ngươi nhiều như vậy thanh hồng tệ, nhưng chỉ nói vô cùng đơn giản vài câu, ngươi khẳng định không phục, nói ta công phu sư tử ngoạm."

Cầu Thủy Kính mỉm cười nói: "Ngươi thi triển ra ngươi đại nhất thống công pháp, ta lại chỉ điểm ngươi Uẩn Linh cảnh giới tu luyện như thế nào."

Tô Vân tinh thần đại chấn, lập tức thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến, nhất thời thiên địa nguyên khí cuồn cuộn mà đến, tại phía sau hắn hình thành mười hai thần thánh như có như không hư ảnh!

Cầu Thủy Kính nhìn cái này mười hai thần thánh hư ảnh, nụ cười trên mặt càng ngày càng đậm, đột nhiên cất tiếng cười to.

Thanh âm của hắn to rõ nhưng không điếc tai, âm thanh hùng hậu mà dịu dàng, có thể từ tiếng cười của hắn lọt tai ra trong lòng của hắn vô tận vui sướng.

Đó là một loại nghĩ đạo trông mong đạo sau đó thấy đạo vui sướng, là đạo của mình được nghiệm chứng sau vui sướng!

Rất lâu, tiếng cười của hắn mới từ từ dừng lại.

"Ngươi tại Thiên Đạo viện bên trong có hay không gặp được một cái bệnh thiếu niên?" Cầu Thủy Kính hỏi.

Tô Vân không cần nghĩ ngợi, bật thốt lên: "Đệ Bình!"

"Không sai, chính là Đế Bình. Hắn dẫn dụ ngươi đến xem triều thiên khuyết loại công pháp, bởi vì hắn biết, ta cũng tại Sóc Phương."

Cầu Thủy Kính khẽ mỉm cười: "Hắn một mực không có cam lòng. Hắn muốn trường sinh, muốn ép khô ta tài trí trợ hắn trường sinh! Nhưng hắn lại vô cùng chán ghét ta, không muốn lại nhìn thấy ta. Cho nên, hắn mượn ngươi tay, tới bảo ta thay hắn hoàn thiện đại nhất thống công pháp! Bởi vậy, hắn dẫn dụ ngươi đến xem triều thiên khuyết công pháp!"

Tô Vân đối bọn hắn ở giữa ân oán hoàn toàn không biết gì cả, chỉ có thể yên tĩnh chút nghe.

Cầu Thủy Kính cười lạnh nói: "Hắn là ta dạy qua yêu nghiệt nhất đệ tử, cũng là nhất tự kiêu đệ tử, tự kiêu đến ngông cuồng tự đại mức độ! Tô Vân, ta có thể truyền thụ cho ngươi chân chính Hồng Lô Thiện Biến, nhưng mà ta muốn ngươi vì ta làm một chuyện!"

"Chân chính Hồng Lô Thiện Biến?"

Tô Vân giật mình trong lòng, chẳng lẽ hắn hiện tại tu luyện cũng không phải là chân chính Hồng Lô Thiện Biến?

Hắn lấy lại bình tĩnh, khom người nói: "Tiên sinh dặn dò."

"Đánh bại Đế Bình!"

Cầu Thủy Kính gằn từng chữ: "Đem hắn kiêu ngạo, cho ta giẫm tại dưới chân, lại vặn một chút, vặn đến vỡ nát! Ngươi, có thể làm được sao?"

Tô Vân suy nghĩ một chút, thử dò xét nói: "Như vậy ta sau này tới thỉnh giáo tiên sinh, tiên sinh còn thu tiền ư?"

Cầu Thủy Kính ánh mắt lấp lóe: "Ngươi đáp ứng, tựa như Đế Bình đồng dạng, là ta thân truyền đệ tử, ta không thu ngươi tiền."

"Việc này dễ làm."

Tô Vân nội tâm thản nhiên mà yên bình: "Lão sư, loại chuyện này giao cho ta chính là, đánh sư ca ta là chuyên gia."

Cầu Thủy Kính xoay người nhìn hắn: "Ngươi không sợ Đế Bình?"

Tô Vân đón Cầu Thủy Kính ánh mắt: "Vì sao phải sợ?"

Cầu Thủy Kính từ trong ánh mắt của hắn thấy được ẩn giấu ở hắn ánh mắt bên trong cuồng dã, đánh vỡ tất cả trói buộc dã tính, Thiên Vương lão tử cũng không cách nào để hắn khuất phục dã tính!

"Vân, còn nhớ ta dạy cho ngươi Hồng Lô Thiện Biến sao?"

Cầu Thủy Kính cởi xuống giày để ở một bên, đem chân bỏ vào trong nước hồ, nói: "Hồng Lô Thiện Biến, Tạo Hóa Vi Công, lấy bản thân là thiên địa, nội uẩn hồng lô, kích phát Tạo Hoá tiềm năng, luyện âm dương cho rằng than lửa, luyện thể nội thiên địa vạn vật cho rằng đồng."

Hắn cúi đầu nhìn cá bơi bơi lại, gặm chân của mình, thản nhiên nói: "Ngươi có hay không nghĩ tới, Linh giới cũng là một phương thiên địa, cũng có thể làm hồng lô?"

Tô Vân cũng cởi xuống giày, vừa mới đem chân đặt ở trong ao, nghe vậy không khỏi tâm thần chấn động mạnh.

Linh giới là thiên địa, diễn hóa hồng lô?

“Linh giới chính là một phương kỳ diệu thiên địa, tự nhiên cũng có thể hóa thành hồng lô một tòa. Cái gọi là Uẩn Linh, chính là tại đây tòa Linh giới hồng lô bên trong uẩn dưỡng lớn mạnh ngươi nội tâm, cùng với ngươi tính linh thần thông, hoàn thành thiện biến.”

Cầu Thủy Kính nhìn trong ao con cá, ánh mắt lấp lóe: “Ngươi nội tâm cũng là một thể thống nhất, nội tâm trong cơ thể có hay không cũng có một phương thiên địa? Có hay không cũng có thể làm làm hồng lô một tòa, tu luyện Hồng Lô Thiện Biến?”

Tô Vân trong đầu ầm ầm, đột nhiên tỉnh ngộ lại: “Như vậy tu luyện nội tâm trong cơ thể một phương thiên địa, chính là Nguyên Động cảnh giới?”

Cầu Thủy Kính nói: “Linh sĩ tu luyện, từ ngoài vào trong, tu luyện tới Nguyên Động cảnh giới, nguyên khí liền sẽ hóa thành Đan Nguyên. Ngươi khoảng cách cảnh giới này còn xa.”

Tô Vân chỉ cảm thấy có cá tại ăn chân của mình, ngay sau đó giật giật ngón chân đem con cá dọa đi, suy tư nói: “Lão sư lúc trước nói qua, cảnh giới khác nhau, có khác biệt công pháp, vì sao Hồng Lô Thiện Biến có thể vận dụng đến mặt khác cảnh giới bên trong?”

Cầu Thủy Kính ánh mắt sâu xa, trở về liếc Bạch Nguyệt Lâu liếc mắt: “Sóc Phương Thánh Nhân muốn khai sáng một môn công pháp nhất thể công pháp, hắn muốn dựa vào cái này thành Thánh, công pháp của hắn công chính là pháp, pháp chính là công. Nhưng ta lại muốn đi ngược lại con đường cũ, ta khai sáng ra một loại đại nhất thống công pháp, có thể vận dụng đến từng cái cảnh giới bên trong. Nó không cần cái gì công, tất cả công pháp lấy ra liền có thể dùng.”

Tô Vân nghe được hắn trong lời nói tranh tài ý vị, hiển nhiên Cầu Thủy Kính đối Sóc Phương Thánh Nhân có chút không phục, hơn phân nửa là giữa hai người có cái gì ân oán xích mích.

Chẳng qua Cầu Thủy Kính nói tới Hồng Lô Thiện Biến không cần công, những công pháp khác lấy ra liền có thể dùng, này cũng xác minh "Đệ Bình".

"Đệ Bình đã từng nói, Thủy Kính tiên sinh khai sáng Hồng Lô Thiện Biến sau đó, bởi vì môn này đại nhất thống công pháp chết rất nhiều Thiên Đạo viện sĩ tử, hắn kêu dừng thí nghiệm, tuỳ ý tuyển Ngạc Long ngâm xem như Hồng Lô Thiện Biến nguyên bộ võ học." Tô Vân thầm nghĩ.

Cầu Thủy Kính nói: "Cho nên ta Hồng Lô Thiện Biến, trực tiếp lấy ra Ngạc Long ngâm liền có thể dùng, lấy ra triều thiên khuyết công pháp cũng có thể dùng, lấy ra Sóc Phương Thánh Nhân Nhật Nguyệt Điệp Bích vẫn là có thể dùng."

Hắn tự kiêu vô cùng, cùng Tô Vân trong ấn tượng "Đệ Bình" đồng dạng tự kiêu, nói: "Hồng Lô Thiện Biến cũng không phải là hoàn chỉnh đại nhất thống công pháp. Hoàn chỉnh đại nhất thống công pháp, cần thêm vào triều thiên khuyết công pháp, bước đầu tiên, liền cần mười hai loại triều thiên khuyết công pháp. Nhưng mà vẻn vẹn một bước này nhưng làm khó tất cả mọi người, cho đến ngươi xuất hiện."

Hắn nhìn Tô Vân, trong ánh mắt tràn đầy kỳ vọng: "Bảy năm trước, có người cướp đi bát diện triều thiên khuyết, nhưng này người cũng vô ngã Hồng Lô Thiện Biến sau này công pháp. Mà ngươi không giống, ngươi không chỉ có nắm giữ bát diện triều thiên khuyết lạc ấn, ngươi còn có thể học được ta Hồng Lô Thiện Biến!"

Hắn lấy nguyên khí phong ấn bốn phía, giảng giải Uẩn Linh cảnh giới Hồng Lô Thiện Biến tâm pháp, tại người khác

nhìn tới hắn tại há miệng nói chuyện, thế nhưng là không nghe được nói là cái gì, nhưng Tô Vân lại có thể nghe được rõ rõ ràng ràng.

Cầu Thủy Kính giảng giải đến cực kỳ tỉ mỉ, Hồng Lô Thiện Biến Uẩn Linh cảnh giới tâm pháp, cùng Trúc Cơ cảnh giới tâm pháp so sánh, thay đổi không lớn, lớn nhất thay đổi là dẫn dắt thiên địa linh khí con đường có thay đổi, cần đem thiên địa linh khí kéo vào Linh giới bên trong luyện hóa.

"Uẩn Linh cảnh giới Hồng Lô Thiện Biến, chia làm nội lô, ngoại lô. Ngoại lô là thân thể của ngươi, nội lô là ngươi Linh giới, luyện thành nội lô, ngoại lô là quan trọng, cần chủng hỏa."

Cầu Thủy Kính đem Uẩn Linh cảnh giới tâm pháp cảnh giới một lần, nói: "Dùng ngoại lô luyện thành mồi lửa, rất quan trọng. Luyện thành mồi lửa, cần mười hai thần thánh, ngươi đã tu thành. Ngươi củng cố một chút, liền có thể luyện thành mồi lửa. Đợi đến ngươi luyện thành mồi lửa, chủng hỏa Linh giới, đem Linh giới hóa thành hồng lô, ta sẽ dạy ngươi bước tiếp theo tu luyện như thế nào."

Tô Vân đồng ý, nói: "Lão sư, ta này tới còn có một việc."

Hắn từ tay áo trong túi lấy ra Hoa Hồ tại Táng Long lăng tìm đến quyển cổ thư kia, giao cho Cầu Thủy Kính, Cầu Thủy Kính ngồi xuống, lật xem vài trang sắc mặt dần dần nghiêm nghị.

Tô Vân đợi đến hắn nhìn xong, lúc này mới từ một trăm năm mươi năm trước tuyết tai họa nói đến, nói đến 《 Chân Long mười sáu thiên 》, nói đến Lâm, Chu, Lục, Văn, Điền, Vũ, Đồng bảy đại thế gia căn nguyên, còn nói đến bản thân ngay tại tra mấy cái bản án.

Cầu Thủy Kính yên tĩnh chút nghe, không nói một lời.

Tô Vân run lên trên chân nước, nói: "Ta nhập học đại khảo thời điểm, gặp được nhân ma Ngô Đồng, nàng nói cho ta biết nàng cũng tại bố cục , chờ đợi lĩnh đội học ca xuất hiện, bại lộ sơ hở. Nhưng mà, nàng cũng không có chờ đến lĩnh đội học ca."

Cầu Thủy Kính nói: "Ta cùng Tả Tùng Nham cũng đang chờ đợi phía sau màn hắc thủ xuất hiện, nhưng chúng ta chỉ chờ đến Vũ Thần Thông."

Tô Vân đứng dậy, thử dò xét nói: "Như vậy lão sư, có khả năng hay không đại khảo chỉ là một cái bẫy?"

Cầu Thủy Kính nhíu lông mày: "Nói tiếp."

Tô Vân tiếp tục nói: "Lần này đại khảo, lão sư cùng Tả phó xạ chờ đợi thả ra nhân ma hắc thủ bản thân bại lộ, nhân ma Ngô Đồng cũng đang chờ đợi lĩnh đội học ca bại lộ. Nhưng kỳ thật tất cả những thứ này đều tại lĩnh đội học ca trong dự liệu, hắn cùng bảy đại thế gia là nhất thể."

"Văn gia, Cửu Nguyên học cung Văn phó xạ Văn Lập Phương; Điền gia, Mạch Hạ học cung Điền phó xạ Điền Vô Kỵ; Đồng gia, Sóc Phương học cung Đồng phó xạ Đồng Khánh Vân. Lâm gia nắm giữ Sóc Phương nội chính, Vũ gia Vũ Thần Thông là huyện úy, tùy thời có thể lấy đem kẻ địch bắt lại. Chu Lục hai nhà ta không hiểu rõ, tạm thời không nói."

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, nói: "Nhập học đại khảo, nhân ma làm loạn, nhấc lên động tĩnh quá lớn, nhưng mà nhân ma Ngô Đồng căn bản không có ra tay, chỉ dựa vào Toàn Thôn Ăn Cơm không nổi lên được động tĩnh lớn như vậy. Ta nghi ngờ có người trong bóng tối trợ giúp, mà trợ giúp người mục đích, có phải là dẫn ra lão sư, dẫn ra Tả phó xạ, dẫn ra Sóc Phương hầu, thậm chí dẫn ra Sóc Phương Thánh Nhân?"

Cầu Thủy Kính đứng dậy, cau mày.

Tô Vân nói ra suy đoán của mình: "Làm ra tất cả những thứ này, thực ra chính là Đồng Khánh Vân đứng đầu bảy đại thế gia. Bọn họ tại dẫn xà xuất động, bọn họ muốn nhìn một chút, địch nhân của mình đến cùng là ai."

Cầu Thủy Kính thở dài, nói: "Ngươi đã tra được sâu như vậy sao?"

Tô Vân cười nói: "Xin lão sư chỉ giáo."

Cầu Thủy Kính ánh mắt phức tạp nhìn hắn, sau một lúc lâu, nói: "Vân, ngươi không phải chân chính khâm sai, điều tra nhiều như vậy, có ích lợi gì?"

Tô Vân ngẩn ngơ.

"Ngươi có thể nói cho hoàng đế ư? Ngươi có thể diệt trừ bảy đại thế gia ư? Ngươi có thể ngăn cản bọn họ tiếp tục ức hiếp bách tính, vẫn có thể đem bọn hắn ràng buộc cái này pháp? Lại hoặc là ngươi có thể thay trời hành đạo?"

Cầu Thủy Kính lắc đầu nói: "Ngươi ở trên đây dụng công quá nhiều, nhưng mà ngươi cái gì cũng không làm được."

"Thế nhưng là lão sư, ngươi biết khâm sai ah!"

Tô Vân ngỡ ngàng: "Ngươi có thể để cho khâm sai nói cho hoàng đế…"

"Ngươi cùng Tả Tùng Nham đồng dạng đơn thuần, ngây thơ!"

Cầu Thủy Kính có chút tức giận, khiển trách: "Hoàng đế lo lắng chưa bao giờ là ăn hối lộ trái pháp luật, chưa bao giờ là xem mạng người như cỏ rác, hoàng đế lo lắng chính là tạo phản! Tạo phản ah! Hắn phái tới khâm sai, không phải điều tra bảy đại thế gia, không phải điều tra nhân ma, mà là điều tra Tả Tùng Nham, điều tra Sóc Phương Thánh Nhân, điều tra ta, điều tra bát diện triều thiên khuyết!"

Tô Vân ngẩn ở tại chỗ.

Cầu Thủy Kính cười ha ha, một bên cười một bên lắc đầu: "Đây là ta trở lại Sóc Phương sau đó, cũng không nguyện cùng Tả Tùng Nham bạn cũ gặp nhau nguyên nhân! Hắc hắc, đây là hoàng quyền…"

Tô Vân lặng im rất lâu, nói: "Lão sư, ta đáp ứng Tả phó xạ, tuyệt không phụ lòng Sóc Phương phụ lão."

Cầu Thủy Kính cũng trở nên trầm mặc, qua rất lâu vừa rồi không nhanh không chậm nói: "Đánh bại Đế Bình, ta để ngươi trở thành hoàng đế khâm sai."

Hắn gằn từng chữ: "Cho ta mạnh mẽ đánh hắn, để hắn nếm đến thất bại cùng nhục nhã!"

Chương 115 : Sóc Phương một áo vải

Chương 115: Sóc Phương một áo vải

Tô Vân trong lòng đấu chí bừng bừng mà lên, hắn cũng không phải là Thiên Đạo viện sĩ tử, mà là dựa vào một khối nhặt được Thiên Đạo lệnh, chui vào Thiên Đạo viện đi học.

Nhưng mà hiện tại, hắn nhưng sinh ra một cỗ đấu chí, cùng chân chính Thiên Đạo viện sĩ tử phân cao thấp, đánh bại Đệ Bình!

Tô Vân khom người: "Lão sư, ta đi về trước tìm hiểu Uẩn Linh cảnh giới công pháp, nếu là gặp được không hiểu chỗ, lại đến thỉnh giáo lão sư."

Cầu Thủy Kính giống như cười mà không phải cười nói: "Ngươi không ở lại nơi này học tập? Ngươi nhìn bên ngoài những sĩ tử kia, bọn họ cũng không phải là đệ tử của ta, mà là dùng tiền xin ta chỉ điểm bọn họ tu hành, bọn họ ở lại chỗ này thời gian so ngươi cái này đệ tử còn muốn dài."

Tô Vân nghiêm mặt nói: "Ta bái sư, là bởi vì ta học vấn không đủ, kinh nghiệm không đủ, tại bí quyết chỗ cần lão sư chỉ điểm một hai. Ta nếu là khắp nơi cần lão sư chỉ điểm, lão sư cũng sẽ không thu ta làm đệ tử."

Cầu Thủy Kính cười ha ha, phất phất tay.

Tô Vân rời đi, Bạch Nguyệt Lâu vội vàng đuổi theo, la lên: "Tô sĩ tử , chờ ta một chút!"

Đột nhiên, Cầu Thủy Kính âm thanh truyền đến: "Bạch Nguyệt Lâu, ngươi không tại ta chỗ này đi học ư?"

Bạch Nguyệt Lâu vừa mừng vừa sợ, vội vàng dừng bước, khom người nói: "Ta sư thường xuyên nhắc tới thái thường, Tiểu Lâu nếu là có thể được thái thường chỉ điểm, không lắm vinh hạnh!"

Cầu Thủy Kính kinh ngạc nói: "Sóc Phương Thánh Nhân cũng biết Cầu mỗ?"

Bạch Nguyệt Lâu kính cẩn nói: "Ta sư nói Cầu thái thường không phải phàm nhân, có tầm nhìn lớn, đáng tiếc đại đế không phải minh quân, không thể trọng dụng Cầu thái thường."

Cầu Thủy Kính yên lặng gật đầu, mỉm cười nói: "Ngươi có thể tới ta chỗ này nghe giảng, ta chỉ điểm ngươi tu hành."

Hắn ý tứ sâu xa nói: "Chỉ dựa vào Sóc Phương Thánh Nhân truyền thụ cho ngươi công pháp, là không cách nào đánh bại Tô Vân. Ngươi mang tiền ư?"

Bạch Nguyệt Lâu xấu hổ không thôi: "Trên người của ta còn sót lại một chút tiền đều bị Tô sĩ tử muốn đi, còn thừa lại mười mấy cái ngũ thù tiền…"

Cầu Thủy Kính cười nói: "Cho ta một viên, xem như ngươi học phí."

Tô Vân đi tới Thiên Phương lâu Thần Tiên cư bên ngoài, đang muốn lên xe, lại thấy một cái khác chiếc Phụ Sơn liễn lái tới, tại Thần Tiên cư trước cửa dừng lại.

Một bộ áo đỏ khăn lửa, đập vào mặt, Tô Vân nâng tay lên, hồng sa lướt nhẹ qua mặt mà qua, lúc này nhìn thấy Phụ Sơn liễn cửa xe ra một cái thon dài chân ngọc nhẹ nhàng nhô ra, năm cái ngón chân giống như là bạch ngọc điêu khắc, lẫn nhau

tựa sát, dựa vào nhau, nhẹ nhàng rơi vào xe bậc thang bên trên.

Hồng sa di động, che kín Tô Vân tầm mắt.

Đợi đến hồng sa từ trước mắt hắn di chuyển, thiếu nữ Ngô Đồng đã đi xuống Phụ Sơn liễn, hướng sau lưng nam tử áo đen nói: "Thúc Ngạo, ngươi đưa lên bái thiếp, ta cùng Tô lang nói chuyện phiếm phút chốc."

Tiêu Thúc Ngạo đồng ý, đi vào Thần Tiên cư.

"Nữ ma đầu lại muốn làm cái gì? Chẳng lẽ muốn cám dỗ Thủy Kính tiên sinh?" Tô Vân trong lòng buồn bực.

Thiếu nữ Ngô Đồng chân trần chậm rãi đi tới, tư thế thướt tha, giống như là nhìn ra ý nghĩ của hắn, cười tủm tỉm nói: "Tiểu nữ tử gia cảnh tương đối khá, bởi vậy muốn mời Thủy Kính tiên sinh làm tư học tiên sinh, cũng không phải là muốn cám dỗ tiên sinh."

Tô Vân ngạc nhiên.

Nhân ma đến tìm Cầu Thủy Kính đi học, chẳng lẽ liền không sợ Cầu Thủy Kính đem nàng hàng yêu trừ ma?

"Nhìn thấy Tô sĩ tử, nhân gia trong lòng cũng là vui vẻ đến vô cùng."

Thiếu nữ Ngô Đồng tiến tới góp mặt, khẽ cười nói: "Nhân gia lần trước thua ở tay ngươi, kém chút bị ngươi mở ngực mổ bụng, ngay sau đó rút kinh nghiệm xương máu, chuyên cần khổ luyện. Trời có mắt rồi, nhân gia cuối cùng tu thành Uẩn Linh!"

Tô Vân đáp lại mỉm cười, để bày tỏ thiện ý: "Ngô Đồng sĩ tử tốc độ tu luyện thật nhanh! Chúc mừng, chúc mừng!"

"Không phải là ư?"

Thiếu nữ Ngô Đồng mừng rỡ vô cùng, đi tới bên cạnh hắn, hai tay giương nhẹ ôm lấy cổ của hắn, cười ha hả nói: "Nhân gia đều là lo lắng Tô sĩ tử một kiếm kia, mỗi lần nhớ tới đều là đêm không thể say giấc, ác mộng liên tục. Cũng may mấy ngày nay Sóc Phương thành đủ loạn, lòng người bàng hoàng, trước có tro tàn thành chi loạn, sau có Lôi Kích cốc rung chuyển, ngay tại vừa rồi nhân gia tới đây trên đường, lại có một hồi huyết tinh chém giết."

Nàng khí nhả chi lan, đọng ở Tô Vân trước ngực e lệ nói: "Nhân gia cảm ứng được Sóc Phương trong thành ma tính đang lặng lẽ sinh trưởng, càng ngày càng kinh khủng, càng ngày càng cường đại, trong lòng không lắm vui vẻ."

Tô Vân thôi thúc khí huyết, thiếu nữ trước mắt Ngô Đồng đột nhiên giống như là một đóa hồng hà tiêu tán, không thấy hình bóng, mà chân chính thiếu nữ Ngô Đồng thì còn tại tại chỗ, chưa động đậy, càng chưa đối với hắn có bất kỳ vuốt ve an ủi động tác.

"Tô lang bản lĩnh càng ngày càng cao."

Đột nhiên, thiếu nữ áo đỏ xuất hiện tại Tô Vân trong mắt, tại Thiên Môn trấn lạc ấn bên trong hành tẩu, ngước đầu nhìn lên Tiên kiếm, thản nhiên nói: "Tô lang ah Tô lang, ngươi nói thiếp thân tu luyện tới Uẩn Linh cảnh giới sau đó, có thể hay không chặn lại ngươi một kiếm này?"

Tô Vân đang muốn đưa nàng đuổi đi ra, đột nhiên thiếu nữ Ngô Đồng hiếm thấy nghiêm mặt nói: "Ngươi cảm nhận được Sóc Phương thành ma tính sao?"

Tô Vân không hiểu, lắc đầu nói: "Ta cũng không phải nhân ma, làm sao có thể cảm nhận được trong lòng người ma tính?"

Thiếu nữ Ngô Đồng cẩn thận quan sát hắn, đột nhiên xì xì cười nói: "Đừng khẳng định như vậy. Ngươi chẳng qua là

cũng không phải là thuần chủng nhân ma, không cảm giác được cái kia dâng trào sinh sôi ma tính mà thôi. Nhưng ta cảm nhận được. Ta thấy được tương lai, nhìn thấy Sóc Phương thành đang nổi lên một hồi lớn lao tai nạn, một hồi làm cho lòng người rung chuyển tai nạn!"

"Thuần chủng nhân ma?"

Tô Vân càng thêm ngỡ ngàng, không biết nhân ma đang miên man suy nghĩ cái gì. Nhân ma còn có thuần không thuần chủng câu chuyện?

"Không sai. Giống ta là sau khi chết nương tựa người khác trên người, hóa thành nhân ma là thuần chủng nhân ma. Nếu như là sau khi chết bám vào thi thể của mình bên trên không rời đi, vậy liền không phải thuần chủng nhân ma."

Thiếu nữ Ngô Đồng áo đỏ bồng bềnh, dần dần bao phủ nửa cái Thiên Môn trấn, chầm chậm nói: "Mà ngươi chính là dạng này nửa ma. Ngươi huyết thống so ta thấp, nhất định thần phục với ta, nghe ta điều khiển."

Tô Vân bật cười, thử dò xét nói: "Ngươi vừa mới nói Sóc Phương thành ma tính sinh trưởng, có một hồi tai nạn sắp đến, nhưng có chứng cứ?"

"Ta cảm nhận được ma tính ở trong thành sinh trưởng, cái này ma tính mang ý nghĩa có người giống như Đồng Khánh La đồng dạng, ngay tại trầm luân hóa thành ma đầu, hơn nữa không phải một người, mà là một nhóm người!"

Thiếu nữ Ngô Đồng đi tới một mặt triều thiên khuyết in dấu xuống, ngẩng đầu ngước nhìn lạc ấn, nói: "Sóc Phương ma tính càng ngày càng nghiêm trọng, như là nhen lửa lòng đất tro tàn thành đồng dạng, nghiệp hỏa rừng rực, có làm cho cả Sóc Phương rơi vào biển lửa xu thế. Nhưng mà để cho ta lấy ra chứng cứ, ta không bỏ ra nổi."

Tô Vân hừ lạnh một tiếng, thôi thúc khí huyết, đưa nàng đuổi đi, miễn cho nàng thấy rõ triều thiên khuyết bên trên nội dung.

Hắn tầm mắt khôi phục, lại thấy thiếu nữ Ngô Đồng đã đi vào Thần Tiên cư bên trong, âm thanh truyền đến: "Tô lang, ngươi hành vi chẳng qua là biện pháp không triệt để, để tràng này tai nạn trì hoãn mấy ngày mà thôi. Ngươi ngăn cản không được trong lòng người ma, ngươi ta cá cược, ngươi nhất định thua."

Nàng quay mặt lại, hướng Tô Vân tự nhiên cười nói.

Tô Vân nhất thời chỉ cảm thấy bản thân giống như là một mình đứng ở thiên địa trung tâm, áo đỏ khăn lửa, hồng sa xen kẽ đan xen, xoay quanh bản thân bồng bềnh.

Đầy trời rực rỡ, đột nhiên từ Tô Vân đỉnh đầu lướt qua, thiếu nữ Ngô Đồng âm thanh xa dần: "Tô lang, qua sang năm ta sẽ tìm ngươi, khiêu chiến ngươi, khiêu chiến một kiếm kia!"

"Muốn khiêu chiến ta?"

Thiếu nữ Ngô Đồng đã đi vào Thần Tiên cư bên trong, đột nhiên trong đầu truyền đến Tô Vân âm thanh, để nữ tử này không khỏi sợ hết hồn.

Chỉ thấy Tô Vân thân ảnh càng ngày càng rõ ràng, đối diện cất bước, hướng nàng đi tới.

Thiếu nữ Ngô Đồng trong lòng nhảy lên kịch liệt một chút, lại thấy Tô Vân giống như là ác mộng đồng dạng đi tới, khoảng cách nàng càng gần liền càng là to lớn, cuối cùng hóa thành một tôn đỉnh thiên lập địa cần nàng ngước nhìn cự nhân!

"Muốn khiêu chiến ta cũng không phải không thể, một lần ba khối thanh hồng tệ!"

Tô Vân thân ảnh đột nhiên tán đi, biến mất không còn tăm tích.

Thiếu nữ Ngô Đồng ngẩn ngơ, hạ giọng cười nói: "Học nhanh như vậy? Không hổ là bán nhân ma, ngươi nhất định trở thành người theo đuổi của ta."

Vừa rồi Tô Vân, chẳng qua là chân chính Tô Vân lấy mạnh mẽ khí huyết cho nàng tạo thành ảo giác, trên thực tế Tô Vân cũng không có tại Thần Tiên cư bên trong.

Lúc trước, thiếu nữ Ngô Đồng lấy bản thân khí huyết cho Tô Vân tạo thành đủ loại ảo giác, Tô Vân cũng lấy đạo của người trả lại cho người.

Phụ Sơn liễn bên trên, Tô Vân thu về khí huyết, thở phào nhẹ nhõm, thầm nghĩ: "Ta tu luyện đại nhất thống công pháp sau đó, cuối cùng có thể cùng nhân ma Ngô Đồng duỗi một chút chân . Bất quá, Thủy Kính tiên sinh vì sao không có đuổi đi nàng?"

Hắn sắc mặt cổ quái, Cầu Thủy Kính chẳng những không có đuổi đi Ngô Đồng, ngược lại để nàng đi vào Thần Tiên cư, rõ ràng là nói Ngô Đồng giao tiền sau đó liền có thể đi nghe giảng!

"Lão sư thiếu tiền như vậy ư?"

Tô Vân nháy mắt mấy cái, thầm nghĩ: "Thu Bạch Nguyệt Lâu ngược lại cũng thôi, liền nhân ma cũng thu, không biết hắn là thế nào nghĩ."

Phụ Sơn liễn chạy đến tiếp theo tòa nhà vũ giao nhau giao lộ, một vị lão giả đón xe, cười nói: "Lão hủ ý định đi Văn Xương học cung, có hay không tiện đường?"

Tô Vân đẩy ra cửa sổ xe nhìn lại, chỉ thấy lão giả kia một thân màu đen áo vải, giặt đến rất là sạch sẽ, hoa râm tóc cũng chải từng chiếc chỉnh tề không hề loạn lên chút nào.

Tô Vân để xa phu dừng xe, lão giả kia tinh thần phấn chấn, mấy bước lên xe, cười nói: "Làm phiền." Dứt lời tại Tô Vân đối diện ngồi xuống.

Tô Vân lần nữa quan sát lão giả này, chỉ thấy cắt móng tay cực kỳ là chỉnh tề, râu đã trải qua tĩnh tâm sắp xếp, trên cằm râu còn cần một cái thật nhỏ màu xám dây thừng buộc lại lên, miễn cho tán loạn.

Trên đầu của hắn có một cái trâm gỗ đào, không biết dùng bao lâu, bị mài đến bóng loáng sáng bóng, nhưng lại chất phác đến không có mặt khác xinh đẹp màu sắc.

Hắn quần áo trang phục, hoàn toàn tìm không ra bất kỳ tật xấu gì.

Lão giả kia hướng hắn khẽ mỉm cười, nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Xe kéo lần nữa lên đường.

"Bên kia lầu vũ chính là Chu gia lâu. Chu gia là làm linh khí lập nghiệp, giỏi về tạo đao thương kiếm kích búa rìu câu xiên các loại linh khí. Thời kỳ chiến tranh, Chu gia tạo công thành lợi khí."

Lão giả kia nhìn về phía xa xa lầu vũ, cười nói: "Chu gia lâu, tầng cao nhất Thần Tiên cư bên trong bày đặt một tòa xe nỏ, gọi là Lạc Nhật thần nỏ, là một cái linh binh, cần hai vị Thiên Tượng cảnh giới đại cao thủ mới có thể cho xe nỏ lên dây cung."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, hướng ngoài cửa sổ nhìn lại, quả nhiên thấy một mảnh lầu vũ quần thể, trong đó có cực kỳ xa hoa Thần Tiên cư, chẳng qua là không biết Chu gia xe nỏ đặt ở cái nào một tòa Thần Tiên cư bên trong.

"Lạc Nhật thần nỏ bên trên cung tên, dài năm trượng sáu, một mũi tên, cần dùng năm ngàn thanh hồng tệ mới có thể

luyện ra, hơn nữa đây là tài liệu tiền, không phải tiền công.”

Lão giả kia thuộc như lòng bàn tay, nói: “Nếu như tính toán tạo cung tên tiêu phí nhân tạo, tế luyện giá thành, tro tàn lò luyện các loại, một mũi tên tám ngàn thanh hồng tệ là ít nhất. Cho dù là Chu gia dạng này đại thế gia, cũng tạo không ra bao nhiêu cái cung tên tới. Giờ phút này.”

Hắn khẽ mỉm cười, nói: “Chu gia gia chủ đang kéo ra xe nỏ , lên toàn cơ, toàn cơ giống như là sao Bắc đẩu muôi, hắn nắm chặt toàn cơ, tùy thời chuẩn bị bắn. Mà bên cạnh hắn, có Chu gia vô số cường giả, trong đó một nửa người đem bản thân Đan Nguyên rót vào cung tên bên trong, một nửa khác người đem bản thân luyện thành Đan Nguyên, rót vào Lạc Nhật thần nỏ bên trong.”

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị, nói: “Lão trượng, chẳng lẽ Chu gia xe nỏ, giờ phút này đang chỉ hướng nơi này?”

Lão giả kia vẻ mặt tươi cười, gật gật đầu.

Tô Vân tròng mắt loạn chuyển, lão giả này đến cùng là ai, tại sao lại đón xe lên xe, nói cho hắn biết những sự tình này?

“Lão trượng biết lão biều bả tử ư?” Tô Vân thử dò xét nói.

Lão giả kia cười nói: “Tự nhiên biết. Tiểu ca xin hướng cái kia tòa nhà nhìn.”

Tô Vân theo ánh mắt của hắn nhìn về phía một cái khác tòa lầu vũ quần thể, bên tai truyền đến thanh âm của lão giả kia: “Bên kia lầu vũ là Lâm gia lâu. Lâm gia có chức quan, cũng có sản nghiệp. Làm quan chú ý nhã, Lâm gia gia chủ là Đại Nho, khá là chú trọng cổ, hắn giờ khắc này ở dâng hương đánh đàn. Ngươi nghe.”

Tô Vân lắng nghe, nhưng cái gì cũng không có nghe được.

Lão giả kia nhưng phảng phất say mê trong đó, ngón tay nhẹ nhàng gõ mặt bàn, có kỳ lạ âm luật, cười nói: "Hắn giờ phút này một thân bạch bào, càng hơn tơ liễu phiêu tuyết, đàn tấu chính là tướng quân lệnh, dùng thất huyền cầm, âm thanh cổ sơ. Cái này bài nhạc hay, gảy đến mãnh liệt nhất lúc, sát phạt bỗng lên, liền muốn giết người, liền muốn đầu người rơi xuống đất!"

Hắn không còn gõ mặt bàn, mà là dựng thẳng lên một đầu ngón tay, nói: "Đạo này cầu, sẽ bị một cái đàn tơ cắt ra, lưng đeo lầu nhỏ Phụ Sơn liễn sẽ vỡ thành hai mảnh, người trên xe cũng là như vậy. Tiếng đàn, tự nhiên mang theo sát khí, Lâm gia gia chủ, sát khí càng đậm!"

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị, ánh mắt rơi vào cái kia mấy tòa lầu vũ Thần Tiên cư bên trong.

Hắn lão giả đối diện lại nói: "Ngươi lại nhìn bên kia lầu vũ quần thể, khoảng cách nơi đây hai mươi dặm. Lúc này, Văn gia gia chủ Văn Lập Phương đã tắm gội thay quần áo, đem Cửu Nguyên học cung trấn cung chi bảo Đại Hoang đồng kính tế lên. Cái này kính quang đánh ra hai mươi dặm địa phương, đem chiếc xe này hoả táng thành tro, không thành vấn đề."

"Ngươi lại nhìn bên kia. Nơi đó có Vũ gia gia chủ giờ phút này cũng đang thúc giục trấn tộc chi bảo, tùy thời lấy tính mạng ngươi."

"Bên kia lầu vũ Thần Tiên cư bên trong Lục gia gia chủ Lục Văn Định đang đứng tại bên cửa sổ, hắn được gọi là thần nhãn Lục, ba cái thần nhãn có thể lên nhìn dưới chín tầng trời xem cửu tuyền. Giờ phút này, hắn đang theo dõi nơi này. Mặt của ta hướng cửa sổ xe một bên thăm dò chút, hắn liền sẽ nhìn thấy khuôn mặt của ta."

Lão giả kia đem mặt tiến đến cửa sổ xe bên cạnh, cười nói: "Tiếp đó, Lục gia thần nhãn Lục liền sẽ kêu dừng lần hành

động này.”

Lục gia Thần Tiên cư bên trong, Lục gia gia chủ Lục văn định trong mi tâm một vòng mắt dọc mở ra, trong mắt thần quang tứ xạ, đang cách mấy chục dặm nhìn về phía cầu mây bên trên Tô Vân vị trí Phụ Sơn liễn!

Lúc này, lão giả kia đang đem mặt dò được bên cửa sổ, cùng Tô Vân nói cười.

Lục văn định sắc mặt đại biến, lạnh lùng nói: “Thu tay lại! Lập tức báo cho tất cả mọi người thu tay lại!”

P/S : Cảm ơn 2 lão Nguyễn Hữu Lâm và Tống Tri tri ân nheeeeeeeé.

Trạch Trư: Lâm Uyên Hành trang sách mới tăng Đổng y sư, Trì Tiểu Dao, cùng với có nhận mọi người yêu thích thích xem sách Linh Nhạc tiên sinh, mọi người nhớ tới cho nhân vật so tâm, gia tăng tinh diệu giá trị, có thể cho nhân vật cầm tới toàn bộ đứng lóe màn hình cơ hội! Mỗi ngày có thể cho mười cái nhân vật so tâm!

Chương 116 : Sóc Phương Thánh Nhân

Chương 116: Sóc Phương Thánh Nhân

Chương trước trở về mục lục chương sau trở về trang sách

Lục gia Thần Tiên cư trên không, đột nhiên có pháo hoa nổ tung, từng đoàn từng đoàn pháo hoa xông lên trời cao, lúc này chính là thanh thiên bạch nhật, pháo hoa màu sắc cũng không sáng rực.

Hiện tại là ăn tết trước lúc, khắp nơi đều có pháo trúc tiếng, bởi vậy Lục gia thả pháo hoa cũng không kỳ quái.

Nhưng Chu gia lâu vũ bên trong, Chu gia gia chủ cách xa trông thấy cái kia pháo hoa, lại là sắc mặt đột biến, vội vàng quát: "Tán đi thần thông! "

Phía sau hắn, từng vị Chu gia đại cao thủ nhao nhao thu về bản thân Đan Nguyên cùng thần thông, đều tự nghi ngờ không thôi.

Lạc Nhật thần nỏ tản ra kinh người rung động đang chậm rãi ngừng lại, cung tên vừa mới vô cùng sáng rực, giờ phút này cũng đang chậm rãi trở nên ảm đạm xuống. Vẻn vẹn là thôi thúc Lạc Nhật thần nỏ, đối Chu gia cao thủ tới nói đều tương đương với ác chiến một trận, vô cùng mỏi mệt.

Chu gia gia chủ lại đột nhiên kêu dừng, để mọi người tại đây không hiểu chút nào.

Một bên khác, Cửu Nguyên học cung phó xạ Văn Lập Phương nhìn thấy trên không pháo hoa, cũng lập tức rút về

nguyên khí của mình, phía sau của nàng, phân liệt thành trước sau mấy chục mặt Đại Hoang Đồng Kính cũng tự trùng lặp, khôi phục thành một thể thống nhất.

Văn Lập Phương nghi ngờ không thôi, phất tay áo đứng dậy, bước nhanh đi tới bên cửa sổ, nhìn xa cầu mây phương hướng, thấp giọng nói: "Lão gia hỏa kia, cuối cùng ngồi không yên? Này ngược lại là vượt quá dự liệu của ta! "

Lâm gia Thần Tiên cư bên trong, Lâm gia gia chủ Lâm Trí Viễn một bộ áo trắng như tuyết, dâng hương đánh đàn, một khúc tướng quân lệnh đang muốn gảy đến mãnh liệt sát phạt nổi lên bốn phía thời điểm, đột nhiên chú ý tới pháo hoa, không khỏi sắc mặt đại biến, vội vàng hai tay nằm ở dây đàn bên trên, đem sắp bộc phát thần thông mạnh mẽ áp chế lại.

Lâm Trí Viễn kêu rên một tiếng, bị chấn động đến khí huyết sôi trào.

Cũng trong lúc đó, Vũ gia, Đồng gia, Điền gia cũng đều tự ngừng công kích, không có động tĩnh.

Những thế gia này chúa tể, gần như là cũng trong lúc đó đi tới bên cửa sổ nhìn xa cầu mây, trong lòng đồng thời bay lên tương đồng suy nghĩ.

"Người kia, cuối cùng là tới! "

……

Phụ Sơn liễn lầu một, Tô Vân chú ý tới cái kia từng đạo xông lên không trung pháo hoa, pháo hoa vang sau, tất cả lại không động tĩnh.

Hắn chờ đợi phút chốc, trong thành cũng không có dư thừa dị tượng phát sinh, đối với Sóc Phương thành tới nói, đây chỉ là một lại bình thường chẳng qua Một ngày. Tô Vân nhìn về phía những cái kia thế gia phương hướng, cũng không có nhìn ra bất kỳ đầu mối nào.

Hắn thu về ánh mắt, tò mò nhìn cái kia bề ngoài xấu xí lão giả, thận trọng nói: "Xin hỏi tiền bối đến cùng là người phương nào? "

Lão giả kia hai tay đặt lên bàn, nhìn bàn tay của mình.

Tô Vân trong lòng hơi chấn động, hắn đã có đáp án: "Bạch Nguyệt Lâu cũng ở trước mặt ta làm ra qua tương đồng động tác! "

Hắn tuy là luôn luôn là mắt mù thần thái, nhưng mà cái kia quan sát chi tiết hắn chưa hề hạ xuống. Bạch Nguyệt Lâu có cái này nho nhỏ thói quen, chẳng qua lấy Tô Vân đối Bạch Nguyệt Lâu hiểu rõ, hắn cái thói quen này hẳn là học tập những người khác có được.

"Ta họ Tiết, tên Thanh Phủ. "

Lão giả kia mỉm cười nói: "Chỉ dựa vào lão biều bả tử dưới trướng thế lực, không cách nào ngăn cản bảy đại thế gia phản công, bởi vậy nhất định phải lão biều bả tử cùng Cầu thái thường tự thân ra tay. Nhưng cho dù lão biều bả tử cùng Cầu thái thường tự thân ra tay, cũng khó đảm bảo thương vong thảm trọng, cho nên vì biểu hiện thành ý, cũng vì để cái này năm khá hơn một chút, ta lựa chọn lộ diện. "

Tô Vân tâm thần chấn động, hít vào một hơi thật dài, đứng dậy cầm vãn bối lễ: "Sĩ tử Tô Vân, bái kiến Sóc Phương Thánh Nhân! "

"Không cần đa lễ. "

Lão giả kia chính là Sóc Phương Thánh Nhân, cười nói: "Mời ngồi. Cầu thái thường cùng lão biều bả tử biết ngươi gặp nạn, cũng biết bảy đại thế gia tất nhiên sẽ nhân cơ hội này buộc bọn họ hai người ra tay, nếu không liền muốn vứt bỏ ngươi. Ta nếu là không ra mặt, chỉ sợ liền sẽ ít đi ba cái đồng minh. "

Hắn ngắn ngủi hai câu nói, trình bày lợi và hại, đem bản thân ra mặt cứu Tô Vân nguyên nhân nói rõ rõ ràng ràng, bỏ đi Tô Vân trong lòng tất cả nghi ngờ.

Lão giả kia tiếp tục nói: "Cầu thái thường cũng là người biết chuyện, để cho ta đệ tử đi vào đạo trường của hắn. Bạch Nguyệt Lâu chỉ cần đi vào hắn Thần Tiên cư, chính là đối ta cho thấy thái độ của hắn, hắn có thể cho ta, có thể cùng ta hợp tác. Bởi vậy ta cũng mượn hoa hiến phật, chủ động tới gặp ngươi. "

Tô Vân không khỏi có một loại cảm giác kỳ diệu, cùng ông lão này nói chuyện, ngươi vĩnh viễn cũng không cần hỏi thăm, hắn phảng phất có thể trước thời hạn biết tâm ý của ngươi, trả lời vấn đề của ngươi.

Sóc Phương Thánh Nhân, chính là như vậy một cái kỳ diệu người.

Sóc Phương Thánh Nhân Tiết Thanh Phủ nói "Nhân ma chi loạn, để hắn cùng lão biều bả tử nghi kỵ ta, hoài nghi ta, nhưng đợi đến sĩ tử xác minh Lôi Kích Cốc án sau đó, lấy hai người bọn họ trí tuệ liền biết từ nhân ma án bắt đầu, đây chính là một cái nhằm vào chúng ta ba người cục. "

Tô Vân trong điện quang hỏa thạch nghĩ ra quan trọng, lập tức nói: "Ta hiểu! Nhân ma án, bảy đại thế gia mục đích, cũng không phải là thật muốn tạo ra chém giết, mà là muốn mượn nhân ma tới dẫn ra Thập Cẩm Tú Đồ chủ nhân, dẫn ra Cầu Thủy Kính, dẫn ra Sóc Phương Thánh Nhân. Bọn họ mượn các ngươi hai bên ở giữa nghi kỵ cùng nghi ngờ, cho các ngươi tự giết lẫn nhau, tam bại câu thương! " Tiết Thanh Phủ trên mặt tươi cười, nói "Nhân ma án, điểm mấu chốt không ở chỗ nhân ma, mà là tại nhập học đại khảo lúc. Đại khảo lúc, bọn họ cố ý cho các ngươi hoài nghi ta, nghi ngờ là ta thả ra

nhân ma, làm loạn chúng sinh, giành lấy danh vọng. Trên thực tế, Cầu thái thường cùng lão biều bả tử quả thực hoài nghi ta. ”

Tô Vân kích động đến đứng dậy, tại trong xe đi tới đi lui, nói “Đêm đó rất loạn, trong thành đâu đâu cũng có yêu ma quỷ quái, ngay cả ta cũng gặp phải phục sát. Nếu như Thánh Nhân xuất hiện, nếu là bị người hữu tâm dẫn dụ, nói không chừng liền sẽ cùng Thủy Kính tiên sinh bọn họ phát sinh xung đột. ”

Tiết Thanh Phủ mỉm cười nói: “Cho nên ta cả đêm không có động thủ. Bị người ca tụng là Thánh Nhân, có trách nhiệm tại, nhất định phải xuất thủ, nhưng mà ta không thể ra tay. ”

Tô Vân rất tán thành.

“Nói chuyện cùng ngươi rất thư thái. ”

Tiết Thanh Phủ cười nói: “Tiểu Lâu liền không có ngươi như vậy cơ trí, ta có đôi khi không thể không phải nhiều giải thích vài câu. Nhưng mà nói chuyện cùng ngươi, ta rất thả lỏng. ”

Tô Vân có sâu đồng cảm, nói “Đại khái, người thông minh ở giữa nói chuyện đều là như vậy. ”

Tiết Thanh Phủ nói “Ta này tới còn có mục đích thứ hai, ngươi biết là cái gì không? ”

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, nói “Thủy Kính tiên sinh đem Thánh công tử lưu tại Thần Tiên cư, khẳng định là chỉ điểm hắn tu hành, hắn thông qua hành động này hướng Thánh Nhân cho thấy, hắn nguyện ý cùng Thánh Nhân liên thủ. Thánh Nhân leo lên xe của ta, để tỏ lòng không chiếm hắn tiện nghi, cũng sẽ chỉ điểm ta tu hành. ”

Tiết Thanh Phủ suy nghĩ xuất thần, đột nhiên thở dài: “Nếu là ngươi là đồ đệ của ta thì tốt rồi. Đáng tiếc, Năm đó ta nhặt được em bé là Tiểu Lâu. Hắn rất nhiều nơi cũng không bằng ngươi, duy nhất so ngươi địa phương tốt, đại khái chính là hắn

gây chuyện năng lực cũng không bằng ngươi. Đây là đáng giá nhất vui mừng chuyện. ”

Tô Vân phẫn nộ không nói.

“Chẳng qua ngươi đoán được cũng không hoàn toàn đối. ”

Tiết Thanh Phủ cười nói: “Ta còn Cầu thái thường nhân tình là đương nhiên, cũng không phải là mục đích. Mục đích của ta là, ta muốn biết rõ ràng đợt thứ hai điều tra thế lực của ngươi, đến cùng là ai. ”

“Cỗ thứ hai thế lực? ”

Tô Vân ngơ ngẩn, hắn đột nhiên nhớ tới hắn cái mông bị thương vào cái ngày đó ban đêm, người khác nằm ở tiệm bán thuốc trên giường bệnh, bên ngoài phát sinh hai trận chiến đấu, một hồi là Nhàn Vân đạo nhân giao đấu Vũ Thần Thông, một cái khác tràng là Đổng y sư giao đấu lão khu không người dục thiên tướng!

Dục thiên tướng bàn tay lớn bị Đổng y sư chặt đứt, chiếm cứ nửa cái khu phố, cho hắn ấn tượng rất sâu!

“Chẳng lẽ điều tra ta cỗ thứ hai thế lực, là đến từ Thiên Thị Viên lão khu không người? ” Trong lòng của hắn thầm nghĩ.

Tiết Thanh Phủ nói “Ta đã từng một mình xông vào lão khu không người, cùng nơi đó yêu ma cùng thần thánh từng có giao thủ cùng giao dịch, theo lý mà nói bọn họ sẽ không quấy nhiễu Sóc Phương. Mà bọn họ hết lần này tới lần khác làm, hơn nữa còn đến hoạt động điều tra ngươi. Cho nên ta mục đích thứ hai chính là……”

Hắn nhìn Tô Vân, trên mặt tươi cười, lộ ra vẻ cổ vũ.

Tô Vân đành phải theo hắn ý tứ, nói “Thánh Nhân mục đích thứ hai, chính là mang theo ta cùng đi Thiên Thị Viên lão khu không người. Chẳng qua, lão biểu bả tử sẽ không cho

phép ngươi mang theo ta đi lão khu không người. Hắn đối Thánh Nhân cũng không yên tâm. ”

Tiết Thanh Phủ thản nhiên nói: “Không kiềm được hắn. Tô sĩ tử lên xe lúc cùng nhân ma lẫn nhau trêu đùa, đại khái là không có đi chú ý xa phu có hay không đổi người a? ”

Tô Vân giật mình, vội vàng hướng cuối thùng xe cửa sổ nhỏ đi tới.

Hắn quay kiếng xe xuống, thấy được Chu bá.

Cái kia lần đầu gặp mặt liền đối với Hồ Bất Bình ra tay độc ác Chu bá!

Tô Vân quay cửa xe lên, trở lại trên chỗ ngồi, nói “Thánh Nhân tất nhiên sẽ bảo đảm an toàn của ta. ”

Tiết Thanh Phủ cười nói: “Ta không dám hứa chắc. ”

Tô Vân trong lòng khẽ động.

Tiết Thanh Phủ cười nói: “Chúng ta trước đi Sóc Phương thành dịch trạm, từ Sóc Phương thành dịch trạm đón xe đi tới Thiên Thị Viên. Thời gian còn sớm, Tô sĩ tử cố gắng tu hành, nói không chừng đến Thiên Thị Viên lão khu không người còn có ác chiến. ”

Tô Vân kêu rên một tiếng, thầm nghĩ: “Đây là ta đi tới trong thành ngày thứ bảy, ta đã xử lý ba trận đại án, chẳng lẽ ngày hôm nay cũng không thể nghỉ ngơi, muốn đi làm trận thứ tư đại án? ”

Văn Xương học cung, Văn Xương điện.

“Tú thành Đan Cô Thành, gặp qua lão biều bả tử! ”

Tô Vân Phụ Sơn liễn xa phu lúc này đã đi tới Văn Xương học cung, hướng Tả Tùng Nham khom người nói: “Ta gặp

được Thánh Nhân, nói đằng sau sẽ có Đồng Khánh La như vậy tồn tại ra tay, để cho ta trước thời hạn trở về. ”

Tả Tùng Nham sắc mặt biến hóa: “Lão gia hỏa kia cũng ý định xuất thủ? Bất quá hắn mặt mũi lớn, thanh danh vang, nói không chừng không cần ra tay, liền có thể giải quyết việc này. ”

Hắn phun ra một ngụm trọc khí, cười nói: “Có Sóc Phương Thánh Nhân tại, ta gối cao không lo, không cần lo lắng tiểu tử kia lại bốn phía chạy trốn gây án……Ừm, tra án. ”

Xa phu Đan Cô Thành nói “Thánh Nhân đã từng nói ra một câu, hắn muốn mượn thượng sứ mấy ngày đi thăm viếng lão khu không người, còn xin lão biều bả tử không cần lo lắng. ”

Tả Tùng Nham sắc mặt đại biến, đi tới đi lui, lo lắng: “Chỉ mong đừng lại gây ra chuyện gì tới, lão biều bả tử hắn che không được……”

Phụ Sơn liễn bên trong, Tô Vân lẳng lặng mà ngồi ở nơi đó, đối bên người Thánh Nhân làm như không thấy, cẩn thận cảm ngộ Hồng Lô Thiện Biến Uẩn Linh cảnh giới tâm pháp.

Cầu Thủy Kính khai sáng Hồng Lô Thiện Biến quả thực bác đại tinh thâm, ẩn chứa khó tin ảo diệu, kỳ lạ nhất chính là dùng mồi lửa tại Linh giới chủng hỏa, nhen lửa Linh giới hồng lô!

Hắn chưa hề nghĩ tới, Cầu Thủy Kính lại có thể dùng loại biện pháp này, đem hai cái không chút nào muốn làm cảnh giới liên hệ tới!

Bởi vì từ hai cái này cảnh giới muốn tu luyện đồ vật đến xem, quả thực tìm không thấy bất cứ liên hệ gì.

Trúc Cơ cảnh giới tu luyện chính là võ học, là thân thể, tăng lên nguyên khí. Mà Uẩn Linh cảnh giới lại là tu luyện thần thông, tu luyện nội tâm.

Cầu Thủy Kính vĩ đại địa phương ở chỗ, hắn tìm được hai cái cảnh giới liên hệ, thông qua một loại công pháp, đem hai cái này cảnh giới nối liền cùng nhau, không còn lẫn nhau cắt đứt!

Qua rất lâu, Tô Vân mới chậm rãi thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến, mười hai thần Thánh Thiên địa nguyên khí nhất thời vọt tới, tại phía sau hắn hiện ra mười hai thần thánh hư ảnh.

Cùng lúc đó, trong cơ thể của hắn hồng lô vách lò bên trên, Ứng Long, Khai Minh, Đào Ngột, Thao Thiết mười nhị thần Thánh lạc ấn hiện ra, tại vách lò bên trên chạy nhảy lên vui đùa, hình dáng không đồng nhất.

Dần dần, lạc ấn từ vách lò bên trên bay ra, hướng trong lò hội tụ.

Khí huyết của hắn như là thiêu đốt lò lửa, không ngừng hướng mười hai thần thánh dũng mãnh lao tới, cùng cái này mười hai loại lạc ấn dung hợp!

Cái kia mười hai thần thánh lạc ấn cũng càng ngày càng gần, nhưng mà trước sau không cách nào giống như Cầu Thủy Kính truyền thụ cho công pháp của hắn nói như vậy, dung hợp lại cùng nhau hóa thành mồi lửa.

Cầu Thủy Kính mặc dù là người khai sáng, nhưng hắn bản thân cũng chưa từng tu luyện qua loại công pháp này.

Hồng Lô Thiện Biến chủng hỏa Linh giới mồi lửa, dựa theo loại phương pháp này là có hay không có thể luyện thành, hắn chỉ là làm ra loại này phỏng đoán, cảm thấy như vậy luyện có khả năng nhất luyện thành.

Mà bây giờ Tô Vân lại phát hiện, bản thân rơi vào đâm lao phải theo lao tình trạng, khí huyết của hắn hầu như đã toàn bộ điều động, nhưng mà vẫn như cũ không cách nào để cho mười hai thần thánh lạc ấn dung hợp hóa thành mồi lửa!

Trái lại, dung hợp nhiều như vậy khí huyết lạc ấn, ngược lại có nổ tung lên xu thế!

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị, từ từ trầm tĩnh lại, mười hai thần thánh lạc ấn từ từ phân ra, hắn không dám thả lỏng đến quá nhanh, nếu như quá nhanh, trong cơ thể hồng lô chỉ sợ đều sẽ bị căng nổ tung!

"Cầu thái thường dạy ngươi? " Đối diện Thánh Nhân Tiết Thanh Phủ cười hỏi.

Tô Vân đem khí huyết tản ra, lúc này mới gật gật đầu.

Tiết Thanh Phủ khẽ mỉm cười, nói "Là cao minh hơn ta như vậy một chút, nhưng cũng có rất lớn sơ hở, không có cao minh hơn ta bao nhiêu. "

Tô Vân nghe ra hắn lời nói bên trong một cái khác tầng ý tứ, thử dò xét nói: "Thánh Nhân cùng Thủy Kính tiên sinh có khúc mắc? "

"Không tính đụng chạm. "

Tiết Thanh Phủ nói "Đại đế kế vị lúc, Cầu thái thường nói ta lộng quyền, khống chế triều chính, ngay sau đó đại đế liền đem ta cách chức, liễn về Sóc Phương. "

Tô Vân chần chừ một cái, hỏi: "Như vậy, Thánh Nhân lộng quyền sao? "

"Lộng. "

Tiết Thanh Phủ rất sảng khoái cười nói: "Đại đế tuổi còn trẻ, liền biểu hiện ra một đời hôn quân tính chất đặc biệt, ta không thể không khống chế triều chính. "

Trạch Trư:cái này không khoa học ah, Trì Tiểu Dao fans so Linh Nhạc tiên sinh còn nhiều hơn. Mỗi ngày có thể so tâm mười cái nhân vật a, cầu mưa lộ đều dính.. Được convert bằng TTV Translate.

Chương 117 : Linh giới chủng hỏa

Chương 117: Linh giới chủng hỏa

Tô Vân cuối cùng hiểu rõ Cầu Thủy Kính cùng Tiết Thanh Phủ ân oán căn nguyên, thầm nghĩ: "Thủy Kính tiên sinh đẩy ngã Tiết Thánh Nhân sau đó, từ từ cũng thân cư cao vị, trở thành đế sư Cầu thái thường. Nhưng hắn chính kiến cấp tiến, không được đại đế ưa thích, về sau cũng rơi vào cùng Tiết Thánh Nhân kết quả giống nhau, bị đuổi về Sóc Phương."

Cầu Thủy Kính cùng Tiết Thanh Phủ đều là Sóc Phương người, cũng đều là không được như ý người, nhưng bọn hắn nhưng không hợp nhau, Cầu Thủy Kính đến bây giờ còn cho là Tiết Thanh Phủ thử nắm giữ triều đình đại quyền, ý đồ soán vị, bởi vậy đối với hắn nhiều lần có nghi kỵ.

Phụ Sơn liễn tại Sóc Phương dịch trạm trước dừng lại, Chu bá đi vào mua vé, sau một lúc lâu, Tô Vân cùng Tiết Thanh Phủ leo lên đi tới tái ngoại Dương thành Chúc Long liễn.

Lục Địa Chúc Long hí dài, chân bước ra, hướng ngoài thành chạy đi.

Hiện tại tới gần tết, không ít người mang theo hành lý đồ vật trở về nông thôn, Tô Vân cùng Tiết Thanh Phủ ngồi trong xe cũng đâu đâu cũng có người, hai người bị chen lấn giống như là hai cái cá ướp muối, kề sát ở bên cửa sổ.

Tô Vân hồn nhiên không nghĩ tới, bản thân lại có thể sẽ cùng Sóc Phương Thánh Nhân cùng một chỗ chen tại về quê đám người bên trong, đối diện Sóc Phương Thánh Nhân bị

chen lấn khuôn mặt kề sát ở trên cửa sổ, tay chống đỡ bệ cửa sổ, cho hắn một loại hoang đường lại cảm giác thân cận.

"Ta vừa mới thấy ngươi công pháp thử nhen lửa mồi lửa, nhưng có chút đâm lao phải theo lao!"

Tiết Thanh Phủ Tiết Thánh Nhân lớn tiếng đối với hắn hô: "Điều này nói rõ, công pháp bên trên có chút không hoàn mỹ địa phương!"

Trong xe nhiều người, hơn nữa ầm ỹ, Tô Vân cũng đành phải đem đầu tiến tới, lúc này mới nghe rõ hắn, lớn tiếng nói: "Thủy Kính tiên sinh nói ta tu vi không đủ, cho nên không cách nào nhen lửa mồi lửa, muốn ta tu luyện một đoạn thời gian nữa!"

"Hắn học vấn chưa đủ!"

Tiết Thanh Phủ lớn cổ họng nói: "Ta tại Thiên Đạo viện có đệ tử, đem hắn khai sáng Hồng Lô Thiện Biến cho ta nhìn, quả thực rất tốt, nhưng ở Âm Dương Thiện Biến bên trên v học vấn không tới nơi tới chốn. Ta đem Trúc Cơ tâm pháp hơi sửa đổi một chút, truyền cho ngươi, ngươi lại tu luyện một chút thử nhìn một chút!"

Tô Vân bị bầy người chen lấn không thể động đậy, đầu tiến đến trước mặt lắng nghe, Tiết Thanh Phủ đem chỗ sửa đổi Hồng Lô Thiện Biến nói một lần, nói: "Chính ngươi lĩnh ngộ!"

Tô Vân rất nhanh tại ồn ào trong đám người yên tĩnh xuống, tìm hiểu kỹ càng Tiết Thanh Phủ sửa chữa địa phương.

Tiết Thanh Phủ sửa đổi địa phương rất ít, chỉ ở hình khí chuyển tục bên trên thêm chút sửa đổi, trong này có sáu loại hình cùng khí biến hóa, chuyển, tục, biến, thiên, thuế, hóa.

Tiết Thanh Phủ nghĩa rộng vì "Dịch", đem hình khí biến hóa sáu loại hình dáng thống nhất lại.

Tô Vân ngẩn ngơ, Cầu Thủy Kính phân quá rời rạc, Tiết Thanh Phủ lấy dịch tới thống nhất, chẳng những đem sáu loại hình khí biến hóa thống nhất, cũng để cho hắn đột nhiên nhìn thấy mười hai thần thánh thống nhất!

"Thì ra là thế, thì ra là thế!"

Hắn bừng tỉnh hiểu ra, kìm lòng không được thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến, nhất thời hư không bên trong thiên địa nguyên khí cuồn cuộn mà đến, tại phía sau hắn trong xe hình thành mười hai thần thánh hư ảnh.

Trong xe hành khách nhao nhao quan sát, kinh thán không thôi.

Cái này mười hai thần thánh là thiên địa nguyên khí biến thành, không có chân thực thân thể, có thể từ thân thể bọn họ phía trong xuyên qua, nhưng kỳ lạ chính là, bọn họ còn có thể đụng chạm đến Ứng Long, Khai Minh các loại thần thánh.

Tô Vân trong cơ thể thiên địa hồng lô bên trên cũng hiện ra mười hai thần thánh, bỗng nhiên từ hồng lô bên trong nhảy ra, kèm theo lò lửa hướng trung tâm hội tụ, dần dần dung hợp.

Tô Vân thôi thúc thay đổi sau Hồng Lô Thiện Biến tâm pháp, chỉ thấy Ứng Long, Khai Minh, Đào Ngột, Thao Thiết, Cùng Kỳ, Huyền Vũ, Kỳ Lân, Kim Hống, Trọng Minh, Tất Phương, Quỳ Long, Hải Trãi lần lượt hai bên dung hợp, mà bản thân khí huyết cũng tại dung hợp bên trong không ngừng cao độ ngưng tụ!

Dần dần, thiên địa hồng lô bên trong một đóa ánh nến nổi bồng bềnh giữa không trung, lẳng lặng thiêu đốt.

Mà tại Tô Vân bên ngoài cơ thể, Ứng Long, Huyền Vũ, Hải Trãi các loại mười hai thần thánh nguyên khí hình thành hư ảnh vẫn như cũ cùng Tô Vân liên kết, liên tục không ngừng

cung cấp cho hắn thiên địa nguyên khí, chống đỡ lấy đóa này ánh nến.

Tô Vân thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến Uẩn Linh cảnh giới công pháp, nhất thời ánh nến bay lên, ngọn lửa nhỏ bay vào Linh giới!

Ầm!

Tô Vân trong đầu phảng phất truyền đến khai thiên tích địa giống như tiếng vang, nhưng mà lỗ tai nhưng không nghe thấy cỗ này tiếng vang. Hắn Linh giới kèm theo một tiếng này tiếng vang mà biến hóa, Linh giới thiên địa như là một tôn hồng lô, cháy hừng hực!

Tô Vân lập tức cảm nhận được theo Uẩn Linh cảnh giới công pháp vận chuyển, bản thân nội tâm bắt đầu tăng lên!

Không chỉ có như vậy, hắn cảm giác được bản thân tính linh thần thông đại hoàng chung uy lực cũng đang không ngừng tăng thêm bên trong!

Trúc Cơ công pháp tăng lên là tố chất thân thể cùng nguyên khí tu vi, mà Uẩn Linh cảnh giới công pháp tăng lên thì là nội tâm cùng tính linh thần thông!

Hắn cảm nhận được bản thân nội tâm cùng thần thông đang không ngừng lớn mạnh, nội tâm một người tinh khí thần, là người sở niệm tụ tập vật, mà thần thông thì là nội tâm chiếu rọi!

Linh giới ví dụ như một cái mặt kính, Linh giới bên trong nội tâm liền ví dụ như trong gương người.

Người sở học, sở ngộ, sở niệm, hóa thành tri hành hợp nhất kiến thức, thật sâu lạc ấn tại nội tâm tinh thần bên trong, tại Linh giới bên trong, nội tâm đem những này kiến thức chiếu rọi tại Linh giới trên bầu trời, liền sẽ hóa thành có khó tin uy lực thần thông!

Bởi vậy, làm ngươi tu luyện Uẩn Linh cảnh giới công pháp, tăng lên bản thân nội tâm lúc, thần thông uy lực cũng đang không ngừng tăng thêm.

Tô Vân trong lòng không suy nghĩ bất cứ chuyện gì khác, không ngừng tu hành, đợi đến hắn từ trong nhập định tỉnh lại lúc, chỉ thấy Chúc Long liễn bên trên hành khách đã ít đi rất nhiều, hơn phân nửa là ở trên đường xuống xe.

Trên xe có không ít chỗ trống, Tiết Thanh Phủ chẳng biết lúc nào đã ngồi xuống, đang dùng cái lược nhỏ tinh tế dựng thẳng chòm râu của mình.

Tô Vân ngồi xuống, Tiết Thanh Phủ dùng dây đỏ nhỏ đem chải chỉnh tề râu buộc lên đến, nói: "Tại đây loại ồn ào chi địa ngươi cũng có thể bình tĩnh lại tu luyện, ngươi tâm cảnh tu vi có chút nằm ngoài dự đoán của ta."

Tô Vân cảm ơn, nói: "Nếu là không có Tiết Thánh Nhân chỉ điểm, ta cũng không thể nhanh như vậy tu luyện tới…"

Tiết Thanh Phủ khoát tay nói: "Ta dạy cho ngươi, là bởi vì Cầu thái thường dạy Bạch Nguyệt Lâu, ta nợ hắn một cái nhân tình, cho nên phải trả hắn một cái nhân tình. Ta cùng hắn có thù, hắn kính ta một cái nhân tình, ta trả cho hắn một cái nhân tình, tương lai nên lúc báo thù mới có thể coi là rõ ràng."

Tô Vân ngạc nhiên: "Thánh Nhân đều là chú ý như thế ư?"

"Chúng ta lập tức đến Thiên Thị Viên."

Tiết Thanh Phủ đứng dậy, nói: "Chúc Long lên núi, chính là lão khu không người phạm vi, ngươi đi theo ta, chúng ta đi tiếp kiến chiếm cứ ở đây Thần Vương."

"Thần Vương?"

Tô Vân một bụng nghi hoặc, lại thấy Tiết Thanh Phủ đi tới Chúc Long liễn cửa phía trước, đẩy ra cửa, gió lạnh gào thét đi

ra, Tiết Thanh Phủ tung người nhảy ra ngoài.

Tô Vân vội vàng đi tới ngoài cửa, đóng cửa xe, đi theo tung người nhảy ra.

Lục Địa Chúc Long phát ra 咙 lẩm bẩm hí dài, giống như là đang cảnh cáo Thiên Thị Viên yêu ma quỷ quái, chạy vào Thiên Thị Viên chỗ sâu.

Tô Vân từ Lục Địa Chúc Long trên lưng nhảy ra trước đó, rõ ràng còn là sắc trời sáng choang, có ánh nắng chiếu xuống xuống, nhưng từ Chúc Long trên lưng nhảy ra lúc, liền thấy đọng ở trên bầu trời mặt trời lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được hướng phía tây chìm.

Thân hình của hắn rơi xuống, mặt trời cũng tại lặn về phía tây, đợi đến chân hắn an tâm địa, liền thấy mặt trời chìm vào tây sơn, sắc trời đột nhiên âm u xuống.

Tô Vân thôi thúc Giao Long ngâm, khí huyết hóa thành Giao Long, Giao Long ở trên vùng núi chạy mấy bước dừng lại, tan mất lúc rơi xuống đất lực trùng kích.

Lúc này, Tiết Thanh Phủ đi tới, vượt qua hắn đi thẳng về phía trước: "Ngươi vừa rồi nhìn thấy cảnh tượng, nhưng thật ra là chúng ta bước vào một cái thế giới khác lúc nhìn thấy dị tượng."

Tô Vân trợn mắt lên: "Một cái thế giới khác?"

"Thiên Thị Viên chính là một cái thế giới khác."

Tiết Thanh Phủ cước bộ không nhanh, nhưng tốc độ rất nhanh, Súc Địa Thành Thốn, cần Tô Vân thôi thúc khí huyết Giao Long lao nhanh, mới có thể đuổi được hắn.

Tiết Thanh Phủ nói: "Thiên Thị Viên lai lịch quá cổ xưa, tin đồn là từ thiên ngoại rơi xuống, là dị vực thế giới một góc. Bởi vì nó là từ Thiên Thị Viên tinh vực phương hướng rơi vào

Nguyên Sóc, bởi vậy được gọi là Thiên Thị Viên. Đi vào Thiên Thị Viên sau đó, thời không liền sẽ nghiêng ra nhất định góc độ."

Tô Vân càng thêm ngỡ ngàng, thời không nghiêng?

"Thiên Đạo viện sĩ tử đã từng tới đây đo đạc qua, Thiên Thị Viên thời không nghiêng góc độ vì bốn mươi lăm độ."

Tiết Thanh Phủ nói: "Nếu như ngươi là buổi tối từ Thiên Thị Viên đi ra, sẽ cảm giác được một đêm này đặc biệt dài dằng dặc. Nếu như là ngươi buổi tối đi vào Thiên Thị Viên, ngươi sẽ cảm giác được một đêm này đặc biệt ngắn."

Tô Vân suy nghĩ một chút, hắn rời đi Thiên Thị Viên lúc chính là buổi tối, đêm hôm đó quả thực rất là dài dằng dặc, loại trừ đã trải qua Viên Tam tổ sư cướp xe, còn đã trải qua tro tàn quái náo động, Hựu lầu nổ các loại sự kiện.

"Như vậy, nếu như là sinh hoạt tại Thiên Thị Viên bên trong mọi người đâu? Bọn họ sẽ có biến hóa gì?" Tô Vân hỏi.

Tiết Thanh Phủ dừng bước lại, quan sát một tấm bia đá, nói: "Biến hóa cụ thể còn không rõ ràng lắm… Lão khu không người lại phát triển không ít."

Tô Vân hướng bia đá nhìn lại, chỉ thấy trên tấm bia đá khắc lấy chữ là "Thiên Thị Viên giới" chữ, có điều, bọn họ đã đi vào Thiên Thị Viên có một khoảng cách.

"Cũng tức là nói, Thiên Thị Viên vẫn luôn tại sinh trưởng bên trong, chiếm cứ diện tích càng lúc càng lớn."

Tô Vân có chút không hiểu, Thiên Thị Viên sinh trưởng địa phương là từ đâu mà đến, cũng không thể bỗng dưng lớn lên a?

"Ngươi biết ta lần này đi vào Thiên Thị Viên, vì sao phải mang theo ngươi sao?" Tiết Thanh Phủ đột nhiên hỏi.

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, nói: "Bởi vì Tiết Thánh Nhân muốn dẫn ra cái kia truy xét ta, thậm chí thử bắt được thế lực của ta."

Tiết Thanh Phủ cười nói: "Hiện tại, hắn tới."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, đúng lúc này, một đoàn lôi hỏa đột nhiên xông vào không trung, xuất hiện tại mờ tối thiên địa bên trong, đập vào một mảnh quần sơn.

Đoàn kia lôi hỏa không ngừng phun trào, ngay sau đó chỉ thấy Thiên Thị Viên từng tòa núi lớn bóng mờ dường như vặn vẹo, biến hình, một tôn ẩn giấu ở trong âm u cự nhân chậm rãi đứng lên, bàn tay lớn duỗi ra, cách xa hướng bọn họ bắt đến.

Tiết Thanh Phủ sừng sững không động, đột nhiên sau đầu một vòng hỏa hồng mặt trời nhảy ra, càng lên càng cao, càng lúc càng lớn, đêm tối đột nhiên lui đi, hóa thành ban ngày!

Chụp vào bọn họ bàn tay lớn bị ánh mặt trời chiếu sáng, năm ngón tay phát ra tiếng rít chói tai tiếng, la lên: "Tiết Thánh Nhân ——"

Tô Vân nhìn lại, chỉ thấy bàn tay to kia bốn phía vô số yển sư khôi lỗi bay lượn, phảng phất ký sinh tại bàn tay lớn bên trên dơi, mà bàn tay to kia trên đầu ngón tay mọc ra từng bức to lớn gương mặt, chính là những này gương mặt cảm thấy ánh nắng chói mắt, rít gào lên âm thanh!

"Dục thiên tướng! Đây là bị Đổng y sư chém đứt một đầu cánh tay Dục thiên tướng!"

Tô Vân quan sát người khổng lồ kia, thầm nghĩ: "Chính là hắn tại Sóc Phương trong thành theo dõi ta, muốn bắt ta."

Người khổng lồ kia chính là Dục thiên tướng, trên người treo đầy vô số yển sư khôi lỗi, yển sư khôi lỗi thân mang rách nát áo bào, bị ánh nắng chiếu một cái liền phần phật bay lên, lộ ra quần áo ở dưới xương trắng.

Dục thiên tướng chỉ còn lại có một cánh tay, vội vàng giơ tay lên che mắt, la lên: "Tiết Thánh Nhân, ngươi một lòng muốn bảo vệ tiểu tử này, chính là muốn đắc tội lão thần tiên!"

"Lão thần tiên? Đồng gia lão thần tiên không phải tại Đông đô ư?"

Tiết Thanh Phủ sắc mặt biến hóa, vội vàng xoay người: "Trúng kế! Mau trở lại Sóc Phương thành!"

Chương 118 : Tiên thuật

Chương 118: Tiên thuật

Tiết Thanh Phủ tiếng nói vừa ra, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm cười nói: "Tiết Thánh Nhân nếu đã tới, cần gì phải nóng lòng trở về?"

Tiết Thanh Phủ sắc mặt nghiêm nghị, xoay người sang chỗ khác, thấp giọng nói: "Tô sĩ tử, lão thần tiên đến, còn nhớ ta tại trên xe là thế nào nói cho ngươi ư?"

Tô Vân xoay người lại, nói: "Thánh Nhân nói không dám hứa chắc an toàn của ta."

Tiết Thanh Phủ mắt nhìn phía trước, cười nói: "Ta có thể nói cho ngươi, những lời này là thật. Đối mặt Đồng gia lão thần tiên, ta thật chưa hẳn có thể bảo vệ ngươi chu toàn. Ngươi cần chuẩn bị sẵn sàng."

Tô Vân trong lòng hơi trầm xuống, chỉ thấy Thiên Thị Viên núi sông địa lý chẳng biết lúc nào phát sinh thay đổi, đã không còn là bọn họ lúc đến nhìn thấy núi sông hướng đi.

Hắn hiện tại hoàn toàn tìm không thấy lúc đến đường!

Hắn cường đại nhất chính là trí nhớ, thậm chí có thể nói là ghi lại!

Nhưng mà núi sông địa lý thay đổi, để trí nhớ của hắn hoàn toàn vô dụng.

Một cái mập lùn lão giả đang cất bước hướng bọn họ đi tới, lão giả kia áo bào rộng tay áo lớn, mày trắng tóc trắng, một thân bạch bào, chính là trên chân giày cũng là màu trắng.

Sau đầu của hắn có kỳ dị vầng sáng, trong vầng sáng có hai cái Tất Phương vẫy vùng, sát cánh mà bay.

Trên người hắn phảng phất tỏa ra thánh khiết bạch quang, cho người ta một loại tiên khí bồng bềnh cảm giác, phảng phất từ trong tranh đi xuống lão thần tiên!

Tô Vân quan sát Đồng gia vị này lão thần tiên, hắn cũng từng nghe nói Đồng gia có như vậy một vị trong truyền thuyết lão thần tiên, vị này lão thần tiên ở tại Đông đô, địa vị phi phàm, cho dù là Đông đô đại đế đối với hắn đều vô cùng tôn trọng.

Không nghĩ tới, Đồng gia lão thần tiên vậy mà tại lúc sau tết lặng yên không tiếng động trở lại Sóc Phương!

Tiết Thanh Phủ khom người nói: "Bái kiến Đồng tiền bối. Ta vẫn là trẻ nhỏ lúc, tổ phụ Thánh Nhân vẫn còn, lão thần tiên chính là hôm nay bộ dáng, về sau cha ta trở thành Thánh Nhân, lão thần tiên vẫn là như vậy. Đợi đến ta tuổi gần bảy mươi, lão thần tiên vẫn như cũ dung mạo không thay đổi. Đồng tiền bối thật sự là trường sinh vĩnh thọ lão thần tiên, khó trách đại đế đối ngươi coi trọng như thế."

Tô Vân trong lòng hơi chấn động: "Đồng gia lão thần tiên, ngao chết Tiết gia hai vị Thánh Nhân? Đây chẳng phải là nói, hắn thấp nhất cũng có hơn một trăm tuổi? Chẳng lẽ nói…"

Đầu hắn da tóc tê dại: "Hắn mới là một trăm năm mươi năm trước lĩnh đội học ca?"

Hắn cùng Hoa Hồ có cái suy đoán, vậy chính là lĩnh đội học ca được 《 Chân Long mười sáu thiên 》 sau đó, đem mười sáu thiên luyện thành, thế cho nên tuổi thọ rõ ràng kéo dài, sống đến nay!

Nếu như Đồng gia lão thần tiên là lĩnh đội học ca, như vậy ngao chết Tiết gia hai vị Thánh Nhân chỉ sợ cũng không thành

vấn đề!

Cái kia lão giả áo bào trắng cười ha ha, âm thanh vang dội, không chút nào trông có vẻ già trạng thái, thản nhiên nói: "Lão hủ nói không chừng còn có thể lại ngao chết một vị Thánh Nhân. Tiết Thanh Phủ, ngươi không nên tới."

Tiết Thanh Phủ vẻ mặt tươi cười, ánh mắt nhìn chằm chằm Đồng lão thần tiên, hướng Tô Vân nói: "Đi. Càng nhanh càng tốt!"

Tô Vân không cần nghĩ ngợi, lập tức hướng Dục thiên tướng phương hướng xông tới, thân pháp của hắn giống như du long, bỗng nhiên lại hóa thành linh viên, đột nhiên lại vỗ cánh mà đi.

Ầm!

Phía sau hắn, vô cùng mãnh liệt chấn động truyền đến, Tô Vân nhìn thấy cái bóng của mình giờ khắc này trở nên vô cùng rõ ràng, vô cùng tối tăm, lại trong nháy mắt bị kéo đến rất dài!

Hắn lập tức như như linh viên vọt lên phía trước, trốn ở một tảng đá lớn phía sau, ba động khủng bố đánh tới, giống như là núi lửa bộc phát đồng dạng, hỏa diễm và sóng khí như bẻ cành khô, tấn công tới, đem bốn phía nhen lửa.

Đợi đến cái này một đợt xung kích sau đó, Tô Vân lập tức nhảy ra, ở trong biển lửa hai tay chấn động, sau lưng vô số hỏa vũ tung bay, giương cánh xông vào biển lửa.

Đột nhiên biển lửa vỡ ra, Tô Vân cánh chim quấn thân vù vù xoay tròn, từ trong biển lửa lao ra.

Hắn còn chưa rơi xuống đất, liền thấy cái kia cao tới mấy chục trượng cự nhân Dục thiên tướng thân thể khom xuống, thò tay bắt đến.

Người khổng lồ kia không phải yêu ma quỷ quái, cũng không phải là loài người, phảng phất trời sinh liền như thế cao lớn, trên cánh tay của hắn mọc đầy kỳ dị xoắn ốc văn, hẳn là theo Thiên Thị Viên cùng một chỗ rơi xuống thiên ngoại chủng tộc đời sau.

Dục thiên tướng thực lực cường đại vô cùng, bàn tay ước chừng nửa mẫu đất, từ bên trên hạ xuống lúc, để Tô Vân hầu như không có trốn cơ hội!

Ngay tại hắn sắp bắt lấy Tô Vân thời điểm, đột nhiên Dục thiên tướng kêu rên một tiếng, thân hình bay lên cao cao, đập vào trong dãy núi.

Tô Vân trong lòng biết là Tiết Thanh Phủ ra tay, ngay sau đó miệt mài tiếp tục chạy như điên.

Đột nhiên, có kinh khủng kình lực từ thân thể của hắn hai bên sượt qua người, chỉ thấy đại địa răng rắc răng rắc vỡ ra, xuất hiện hai đạo vực sâu.

Tô Vân nhảy vọt như bay, vượt qua trong đó một đạo vực sâu, thôi thúc trong tay áo thần tiên tác, hưu một tiếng, thần tiên tác mang theo hắn xông lên không trung.

Ngay tại hắn từ núi rừng bên trong bay lên một khắc này, một đạo vô hình chấn động kề sát đất đánh tới, chỉ thấy từng mảnh từng mảnh núi rừng cây cối bị bằng phẳng chặt đứt, nhao nhao bay lên không trung.

Tô Vân người giữa không trung, một cỗ đáng sợ bão táp đánh tới, đem hắn thổi đến lăn lông lốc hướng Thiên Thị Viên lão khu không người chỗ sâu xông tới.

Hắn đưa tay bắt lấy thần tiên tác, đem thần tiên tác thu về, đồng thời trong tay áo gỗ hộp như là cát chảy giống như bay ra, cùng Tất Phương biến kết hợp, hóa thành một đôi Tất Phương thần dực, tại cuồng bạo trong gió lốc vỗ cánh mà đi.

Bốn phía không khí kịch liệt chấn động, sấm sét vang dội, trên không đâu đâu cũng có vòng xoáy bão táp, đó là hai đại cao thủ thần thông va chạm, hình thành đáng sợ dị tượng!

Tô Vân tận lực ổn định thân hình, hoàng chung tại đỉnh đầu xoay tròn, hắn bất kỳ động tác gì đều vô cùng chính xác, tránh đi trên không nguy hiểm, không có lãng phí bất kỳ thể lực thể năng.

Hắn thậm chí còn có thừa lực quay đầu hướng phía sau nhìn lại, chỉ thấy Đồng gia lão thần tiên bay ở trên không, hai cái thần điểu Tất Phương theo trái phải, tấn công Tiết Thanh Phủ!

"Đó là chân chính Tất Phương… Không đúng!"

Tô Vân thu về ánh mắt, hướng phía dưới xông tới, thầm nghĩ: "Đó là Tất Phương thi thể, bị hắn luyện thành linh binh. Vị này lão thần tiên là từ đâu lấy được chân chính Tất Phương? Loại này thần thánh, hẳn là cùng Chân Long đồng dạng hiếm thấy a?"

Tất Phương Thần Hành Dưỡng Khí thiên, chính là Đồng gia quyên đi ra, giao cho Sóc Phương mỗi bên đại học cung Trúc Cơ công pháp, hiển nhiên tại Nguyên Đế thời đại, Đồng gia cũng đã được Tất Phương thần điểu.

"Nếu như lão thần tiên chính là lĩnh đội học ca, nói không chừng hắn thật có thể đánh chết Tất Phương thần điểu."

Tô Vân lao xuống, trốn ở một tòa khu không người đỉnh núi đằng sau, tránh đi bão táp, đột nhiên chỉ nghe răng rắc một tiếng vang thật lớn, hắn ngẩng đầu nhìn lại, liền thấy đỉnh đầu đỉnh núi đột nhiên bằng phẳng bay ra, bay đến vài dặm có hơn lúc này mới rơi xuống đất.

"Không thích hợp ở lâu!"

Hắn lập tức xông về trước ra, đột nhiên dưới chân từng đầu Giao Long hiện lên, mang theo hắn trèo đèo lội suối, thầm nghĩ: "Nếu như Đồng lão thần tiên là lĩnh đội học ca, như vậy Tiết Thánh Nhân không phải là đối thủ của hắn. Lĩnh đội học ca nắm giữ Chân Long thần thông, có thể nói đem bản thân luyện như là Chân Long đồng dạng, lại thêm thấp nhất một trăm năm mươi năm tu vi, có thể nói là bốn đại thần thoại cấp độ tồn tại."

Không trung đột nhiên trở nên vô cùng tối tăm, tiếp lấy hai đạo sáng rực vô cùng ánh sáng đâm rách tối tăm, như là ánh sáng cùng liệt hỏa hình thành lợi kiếm, cắt ra đại địa.

Tô Vân tâm thần rung động, vội vàng tránh né.

"Đồng lão thần tiên, ta muốn biết ngươi vì sao nhất định v muốn lấy được Tô tiểu ca đây?" Tiết Thanh Phủ âm thanh từ trên bầu trời truyền đến.

Ánh lửa biến mất, Tô Vân ngẩng đầu nhìn tới, chỉ thấy trên bầu trời xuất hiện một vòng trăng sáng, một vòng mặt trời, hai cái Tất Phương thần điểu một cái bị vây quanh tại trăng sáng bên trong, một cái bị vây quanh tại mặt trời bên trong, Tiết Thanh Phủ thân ảnh đứng tại nhật nguyệt ở giữa.

"Bởi vì tiên thuật."

Đồng gia lão thần tiên đột nhiên thôi thúc thần thông, hai cái Tất Phương thần điểu cánh chim tung bay, mạnh mẽ cắt ra Tiết Thanh Phủ thần thông phong ấn, Tất Phương ngao du, vô số lông vũ từ cánh bên trong bay ra, từng chiếc như là trượng hai dài ngắn đại kiếm, xoay quanh Tiết Thanh Phủ trên dưới tung bay!

"Bởi vì hắn trên người có tiên thuật!"

Đồng gia lão thần tiên tự thân giết vào trong kiếm trận, chủ trì kiếm trận, âm thanh xa xa truyền đến: "Đồng Khánh Vân

báo lên tại ta, nói hắn phá vỡ Thập Cẩm Tú Đồ áp chế, thi triển ra Uẩn Linh cảnh giới pháp lực, trọng thương nhân ma. Chỉ có tiên thuật, mới có thể đột phá Đại Thánh linh binh áp chế!"

Tô Vân miệt mài lao nhanh, bốn phía từng cái thiêu đốt lên rừng rực thần hỏa Tất Phương lông vũ, như là đại kiếm, tại núi sông bên trong gào thét đi xuyên, để hắn không thể không cẩn thận cẩn thận.

Đột nhiên một cái Tất Phương lông thần hướng hắn chém tới, Tô Vân không cần nghĩ ngợi vỗ cánh xoay người, trên không dạo qua một vòng, sau lưng hai cánh hóa thành một cái kiếm gỗ, một kiếm vung tới!

Tiên kiếm trảm yêu long!

Xùy

Cái kia Tất Phương thần điểu lông vũ, bị hắn một kiếm bổ ra, từ thân thể của hắn hai bên bay qua, Tô Vân rơi xuống đất, bước chân lảo đảo lui về phía sau, tan mất đòn đánh này bên trong giấu giếm lực lượng.

Mà cái kia bị hắn bổ ra Tất Phương lông thần thì thẳng bay lên, đi tới trên không Đồng gia lão thần tiên trước người.

Đồng gia lão thần tiên vẫn như cũ điên cuồng hướng Tiết Thanh Phủ công tới, cười nói: "Đây là một cái Uẩn Linh cảnh giới người có thể làm được sự tình ư?"

Tiết Thanh Phủ ánh mắt rơi vào cái kia Tất Phương lông thần bên trên, trong lòng nghiêm nghị, thản nhiên nói: "Tiên thuật chẳng qua là một cái truyền thuyết."

"Tiết Thánh Nhân, ngươi ở tại Thiên Thị Viên bên cạnh nhiều năm như vậy, ngươi đem biết, tiên thuật cũng không phải là truyền thuyết."

Hai người trên không trung tranh chấp, âm thanh vẫn là liên tục không ngừng truyền vào Tô Vân trong tai: "Ngươi lần trước đi vào lão khu không người, từ Thần Vương trong tay gặp qua tiên thuật a? Ngươi những năm này không nỡ lòng bỏ rời đi Sóc Phương, vì cái gì không phải Thiên Thị Viên tiên thuật?"

Trên bầu trời lôi âm từng cơn, Tiết Thanh Phủ âm thanh truyền đến: "Ta tuy là yêu thích tiên thuật, nhưng mà ta biết, trên đời này không có thân thể của con người có thể chịu được tiên thuật uy lực. Cho dù là lão khu không người Thần Vương cũng không được!"

Tô Vân một đường phi nhanh, đột nhiên trên bầu trời truyền đến một tiếng long trời lở đất tiếng vang, đem hắn khí huyết chấn động đến tán loạn, nhịn không được cổ họng một cỗ máu tươi xông ra.

Đáng sợ hơn bão táp tấn công tới, đem hắn cuốn lên, trong cuồng phong loạn thạch bay tán loạn, như ngọn núi lớn tảng đá tại trong gió lốc đánh tới đánh tới!

Tô Vân cưỡng ép nuốt xuống tràn vào cổ họng máu, chợt quát một tiếng, sau lưng hiện ra mười hai Thần Ma, đỉnh đầu hoàng chung không ngừng phát ra chấn động tiếng, đem đập tới núi đá những vật này tất cả chấn vỡ!

Trung tâm phong bạo, Tiết Thanh Phủ cùng Đồng lão thần tiên đồng thời rơi xuống đất, Tiết Thanh Phủ mỉm cười nói: "Lão thần tiên vì tiên thuật rời đi Đông đô trở về Sóc Phương, ngược lại cũng nói còn nghe được, nhưng mà Đồng gia tư vận tro tàn quái vì chuyện gì? Tổng sẽ không cũng là vì tiên thuật a?"

Đồng lão thần tiên kêu rên một tiếng, không nói gì.

Tiết Thanh Phủ lui về phía sau, thản nhiên nói: "Thương thế của ngươi quá nặng, thế cho nên ngươi ngay cả nói chuyện cũng không dám. Nhìn tới, vẫn là ta cái này hậu bối cao hơn một bậc."

Hắn nhanh chóng đi xa.

Đồng lão thần tiên đứng ở nơi đó, sau một lúc lâu mới trấn áp lại thương thế, phun ra một ngụm máu tươi, ha ha cười nói: "Ta vì chậm một hơi mà không có nói chuyện, ngươi lại vì cậy mạnh mà ráng chống đỡ nói lời nói. Thương thế của ngươi sẽ càng nặng."

Hắn tay áo lớn bồng bềnh, hướng về phía trước không nhanh không chậm tiến đến: "Huống chi, lần này không chỉ có ta muốn được tiên thuật, Thần Vương cũng muốn."

Bão táp ngừng lại, Tô Vân lảo đảo rơi xuống đất, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy hắn đi tới Thiên Thị Viên bên trong rách nát khắp chốn thành trì di tích bên trong, nơi này đâu đâu cũng có kiến trúc cổ đại di tích, đổ nát thê lương, cung đình suy tàn, im ắng kể rõ đi qua lịch sử.

Từng tôn cao lớn tượng đá ngổn ngang lộn xộn đổ rạp tại đây mảnh di tích bên trong, Tô Vân bốn phía quan sát, trên bầu trời không có hai đại cường giả chiến đấu tạo thành dị tượng, để hắn thoáng thở phào nhẹ nhõm.

"Tiết Thánh Nhân được người tôn làm Thánh Nhân, không dựa cả vào thanh danh của hắn tốt, thực lực chắc cũng là nguyên nhân một trong. Hắn sẽ không có chuyện."

Tô Vân đi thẳng về phía trước, lại không có chú ý tới, hắn đi qua một tôn đổ rạp trên mặt đất tượng đá lúc, cái kia tượng đá đột nhiên mở mắt ra, tượng đá con mắt cũng không phải là tảng đá, mà là có máu có thịt!

Hắn đi sâu khu di tích này, chỉ thấy tượng đá cũng càng ngày càng nhiều, phần lớn tượng đá đều là thiếu cánh tay thiếu chân, từ bộ dáng nhìn, rất giống là miếu thờ bên trong cung phụng những thần thánh kia tượng.

"Vì sao những này tượng tụ tập bên trong ở đây?" Tô Vân trong lòng buồn bực.

Hắn thế mà tại đây chút tượng thần bên trong thấy được miếu thờ bên trong cung phụng Bồ Tát la hán, còn có đạo gia một chút thần tiên!

Chẳng qua là hắn không có chú ý tới chính là, hắn cùng nhau đi tới, những tượng thần kia nhao nhao mở mắt ra, đảo quanh chuyển động!

Thậm chí có chút tượng thần lặng lẽ xoay người lại!

Tô Vân giống như là cảm thấy được cái gì, bỗng nhiên trở về, tất cả tượng đá đều bất động không động, giống như là vẫn tại hóa đá trạng thái bên trong.

Tô Vân nghi ngờ quan sát một phen, không có phát hiện phi thường, quay đầu, tiếp tục tiến lên, đột nhiên lại bỗng nhiên trở về hướng về phía sau nhìn lại!

Đám kia tượng đá rón rén đi theo phía sau hắn, bị hắn đột nhiên quay đầu nhìn lại, không khỏi sợ tới mức phát ra tiếng rít chói tai!

Tô Vân cũng bị sợ tới mức rít gào lên, từng sợi tóc dựng thẳng đến thẳng tắp!

Lúc này, Tô Vân sau lưng một pho tượng đá nâng lên một cái so Tô Vân đầu còn lớn hơn đầu ngón tay, chọc chọc Tô Vân đầu vai: "Đừng kêu, tiểu hữu, còn nhớ ta không? Chúng ta cùng một chỗ tại chợ quỷ bày qua quán đấy!"

Chương 119 : Không người đúc kim thân (thứ hai cầu phiếu!)

Chương 119: Không người đúc kim thân (thứ hai cầu phiếu!)

Tô Vân dọc theo con đường này tránh né Tiết Thánh Nhân cùng Đồng lão thần tiên hai đại cao thủ thần thông dư âm, thần kinh khẩn trương cao độ, lại bị những này tượng đá sợ hết hồn, khó tránh khỏi có chút phản ứng quá độ.

Những cái kia tượng đá cũng là bị hắn sợ tới mức ôm ở cùng một chỗ, run lẩy bẩy.

Cũng may Tô Vân sau lưng cự nhân tượng đá đúng lúc ngăn lại bọn họ, hai bên lúc này mới ngừng thét lên, Tô Vân vẫn chưa hết sợ hãi, trở về ngước nhìn, chỉ thấy người khổng lồ này tượng đá cầm trong tay cái cày, giống như là một cái nông phu.

Hắn mặc dù không có gặp qua người khổng lồ này tượng đá, thế nhưng là nghe qua tượng đá âm thanh, kinh ngạc nói: "Ta nghe qua tiền bối âm thanh. Ta đi qua ngươi quầy hàng lúc, ngươi còn hướng ta chào hỏi đây!"

Người khổng lồ kia tượng đá rất là vui vẻ, khoát tay áo, để mặt khác cụt tay cụt chân tượng đá đừng gom góp đến gần như vậy.

Những cái kia cụt tay cụt chân tượng đá nghe được Tô Vân tại cùng bọn hắn nói chuyện phiếm, liền từ Tô Vân sau lưng

tiến đến Tô Vân cái cổ bên cạnh, từng cái đem đầu kề sát ở Tô Vân bên cạnh lắng nghe.

"Ngươi là phố trái chín mươi hai đạo, ta là phố trái một trăm linh một nói."

Người khổng lồ kia tượng đá chống cái cày, mặt mày hớn hở, âm thanh vang dội nói: "Ngươi rất nhiều thời gian không có đi trải sạp bán hàng, các ông bạn già đều rất nhớ ngươi. Xảy ra chuyện gì ư?"

Tô Vân cười nói: "Con mắt ta tốt. Lần trước vào chợ quỷ chính là hướng chư vị từ biệt."

Cự nhân tượng đá thân thể kẽo kẹt kẽo kẹt vang vọng, khom người xuống, đi tới trước mặt hắn, quan sát tỉ mỉ ánh mắt của hắn, không khỏi vui vẻ nói: "Quả thật tốt! Thật tốt, thật tốt!"

Tô Vân trong lòng tràn đầy cảm động, hắn lúc trước mắt mù lúc tại Thiên môn chợ quỷ bày quầy bán hàng, từ đầu đến cuối cũng không biết chỉ có bản thân là người, mặt khác quán bạn đều là quỷ thần.

Nhưng mà, những này quán bạn cũng không có vì vậy bắt nạt hắn, ngược lại rất là hòa thuận, đối với hắn rất là chăm sóc.

Càng thêm quan trọng chính là, bọn họ tại Thiên Thị Viên gặp lại về sau, cũng là như vậy.

"Tiểu ca nhi làm sao chạy đến lão khu không người bên trong tới?" Người khổng lồ kia tượng đá buồn bực nói.

Tô Vân đem mình cùng Tiết Thánh Nhân đi vào lão khu không người, dò xét vì sao có người điều tra mình, lại gặp phải Đồng gia lão thần tiên phục kích một chuyện nói một lần, nói: "Lão khu không người Thần Vương muốn bắt ta, nói là vì cái gì tiên thuật."

“Thần Vương muốn bắt ngươi?”

Người khổng lồ kia tượng đá sắc mặt biến hóa, ngập ngừng nói: “Nếu như là khi còn sống, ta còn có thể cùng Thần Vương bẻ chút cổ tay duỗi một chút chân, nhưng bây giờ ta kim thân chưa thành, đánh không lại hắn.”

Nhưng vào lúc này, trên bầu trời đột nhiên truyền đến ầm ầm tiếng vang, Tô Vân ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trên bầu trời có quang mang sáng lên, sáng chói vô cùng, sắp tối không chiếu sáng đám mây biến thành ráng mây trắng.

“Thần Vương xuất thủ!”

Cái kia cự nhân tượng đá nhanh chóng nói: “Tiết Thánh Nhân có thể tự vệ, lần trước hắn giết vào lão khu không người, huyết chiến năm ngày năm đêm, đánh cho Thần Vương hộc máu, chư thần thần phục, không thể không cùng hắn ký kết thành xuống ước hẹn. Nhưng lần này có lão thần tiên trợ trận, Tiết Thánh Nhân chỉ sợ ốc còn không mang nổi mình ốc. Thần Vương dưới trướng thiên tướng phần đông, rất nhanh liền sẽ đến nơi này. Vân tiểu ca, ta trước hộ tống ngươi rời đi nơi đây!”

Hắn cứng nhắc vươn tay đến, để Tô Vân nhảy đến trên bàn tay của hắn, Tô Vân lúc này mới chú ý tới bàn tay của hắn lại là máu thịt sắc, chỗ khớp nối cũng là máu thịt sắc.

Mặt khác tượng đá, bất luận Bồ Tát la hán vẫn là từng tôn Thần Chỉ hình dáng tượng đá, cũng thường thường đều là như vậy.

“Nơi này là lão khu không người, địa thế cực kỳ phức tạp, ngươi nếu là đi loạn lời nói, một trăm năm đều đừng hòng đi ra ngoài.”

Người khổng lồ kia tượng đá đem hắn đặt ở bản thân đầu vai, chống cái cày tiến lên, nói: “Đặc biệt là đến ban đêm, lão

khu không người địa lý liền sẽ phát sinh biến hóa.”

Tô Vân nhìn một chút đi theo phía sau bọn họ những cái kia tượng đá, nghi ngờ nói: “Tiền bối, các ngươi vì sao là tượng đá trạng thái?”

“Chúng ta là Nguyên Sóc dân chúng phong Thần Chỉ.”

Người khổng lồ kia tượng đá nói: “Chúng ta khi còn sống làm nhiều việc thiện, đến dân chúng sùng bái, ngay sau đó sau khi chết phong thần. Dân chúng cho chúng ta xây miếu, tạo kim thân, cung phụng chúng ta. Mà chúng ta nội tâm bám vào chúng ta tượng thần bên trên, hưởng dụng hương khói cùng tế tự, thỉnh thoảng nội tâm hiển linh, trợ giúp dân chúng, như vậy đến nay, liền có thể mượn dân chúng tưởng niệm tới rèn đúc kim thân, lấy Thần Chỉ hình dáng sống sót.”

Tô Vân lẳng lặng nghe, hắn chưa hề ngờ tới nội tâm thế mà còn có loại tu luyện này phương thức.

Cự nhân tượng đá nói tới phong thần, hẳn là dân chúng bởi vì một ít linh sĩ làm chuyện tốt việc thiện, dân chúng cảm ơn, bởi vậy coi hắn là thành Thần đồng dạng cung phụng.

“Trăm ngàn năm qua, được phong thần nội tâm nhiều vô số kể, có được phong làm Bồ Tát, có được phong làm la hán, có là thổ địa thành hoàng. Nhưng cũng có rất nhiều nội tâm bị quên đi, không có người nhớ tới bọn họ, bọn họ miếu thờ cũng rách nát, tượng thần cũng không trọn vẹn.”

Cự nhân tượng đá bất kể đêm ngày đi đường, sau lưng vô số không trọn vẹn tượng đá đi theo, ồm ồm nói: “Đem bảo vệ dân chúng thần bị thế nhân hoàn toàn quên thời điểm, liền sẽ bị lưu đày tới lão khu không người bên trong. Ngươi vừa mới nhìn thấy những cái kia di tích, chính là bọn họ miếu thờ.”

Tô Vân trở về, chỉ thấy những này tượng đá không thể nói chuyện, đều là cụt tay thiếu chân, có chút kim thân đã được

tạo nên ra gần nửa, thế nhưng là bởi vì bị người lãng quên mà không cách nào luyện thành kim thân.

Bọn họ bị vứt bỏ ở cái thế giới này âm nhất ám trong góc, mà cái góc này, chính là lão khu không người.

"Cho nên ta tại chợ quỷ bày quầy bán hàng, bán ta tính linh thần binh, muốn cầu một cái Vạn Thần điện, cung phụng những này bị lãng quên thần linh."

Người khổng lồ kia tượng đá chán nản nói: "Chẳng qua ta chờ một ngàn sáu trăm năm, vẫn không có người nào trợ giúp ta."

Hắn có chút ngỡ ngàng, thấp giọng nói: "Chúng ta khi còn sống làm thiện, sau khi chết cũng nhiều có việc thiện, chẳng lẽ không nên được ghi nhớ ư? Ta chỉ là muốn dùng của ta bảo vật, cho bọn hắn đổi một cái bày đặt thân thể bọn họ địa phương…"

Tô Vân thu về ánh mắt, trong lòng yên lặng nói: "Vạn Thần điện…"

Đột nhiên, trên bầu trời tiếng sấm vang rền, cách nơi này càng ngày càng gần.

Tô Vân mí mắt nhảy loạn, đó là một loại kỳ lạ cảm giác áp bách, lão khu không người Thần Vương hiển nhiên có một loại kỳ lạ chiêu pháp, có thể giống như hắn Tiên kiếm trảm yêu long một chiêu kia đồng dạng, tăng lên trên diện rộng chiến lực của mình!

Cho dù cách xa như vậy, Tô Vân cũng cảm nhận được bản thân khí huyết gặp phải trấn áp.

Trái lại, hắn không cảm giác được Tiết Thánh Nhân khí huyết áp bức, hiển nhiên giờ khắc này Thần Vương bộc phát chiến lực so Tiết Thánh Nhân còn muốn mạnh!

“Tiết Thánh Nhân chỉ sợ có chút hung hiểm!”

Tô Vân có chút nôn nóng, rất muốn một mình rời đi, miễn cho liên luỵ đến những này tượng đá, chẳng qua là hắn đối lão khu không người quả thực không quen, một mình rời đi, hắn thật không biết mình sẽ chạy đến nơi nào.

“Thần Vương cũng không phải là chúng ta thế giới này sinh vật, hắn có thể là đến từ một cái thế giới khác, dưới trướng có tám đại thiên tướng.”

Cự nhân tượng đá âm thanh chấn động, nói: “Cái này tám đại Thần Tướng thực lực cũng đều không thể coi thường, mỗi một cái đều là nhân vật hung ác. Ta nghe nói vị này Thần Vương vương vị lai lịch bất chính, là soán vị tới…”

“Ầm!”

Phía trước đại địa nổ tung, ngay sau đó dãy núi di động, từng dãy núi sông giống như là tự động lui về phía sau đồng dạng, hướng hai bên lui đi.

Cự nhân tượng đá sắc mặt nghiêm nghị, nói: “Có thiên tướng tới.”

Chỉ thấy quần sơn mở ra, một tôn vô cùng thân ảnh cao lớn cầm trong tay roi dài, xua đuổi quần sơn, giống như là xua đuổi gia súc đồng dạng, thần tiên đánh đến trên ngọn núi, đỉnh núi trực tiếp tự lui đi.

“Phụng thiên tướng!”

Cự nhân tượng đá sắc mặt nghiêm nghị, nói nhỏ: “Thực lực của ta chỉ so với Phụng thiên tướng cao hơn như vậy một chút, sau đó đánh nhau liền không lo được ngươi. Vân tiểu ca, ta vì ngươi mở một con đường, giúp ngươi rời đi lão khu không người.”

Tô Vân nói: “Tiền bối chi ân, suốt đời không quên. Xin hỏi tiền bối tên họ?”

“Lý Lục Hải là được.”

Cự nhân tượng đá lắc một cái đầu vai, Tô Vân bị bắn lên bay đến giữa không trung, lại thấy người khổng lồ kia tượng đá trong tay cái cày bay ra, hướng về phía trước chèo đi, chỉ thấy lão khu không người đại địa nhất thời vỡ ra, xuất hiện một đạo sông lớn, nước sông cuồn cuộn, bọt sóng dâng trào.

Tô Vân hướng phía dưới hạ xuống, đang rơi vào một đóa bọt sóng bên trên.

Cái kia đóa bọt sóng đem hắn thân hình nâng lên, đợi đến bọt sóng tán đi, thứ hai đóa bọt sóng lại lên, như là bước chân, đem Tô Vân không ngừng hướng về phía trước đưa đi!

Mà đạo kia sông lớn hai bên bờ, Tô Vân thấy được từng dãy chạy bên trong tượng đá, lấy người khổng lồ kia tượng đá đứng đầu, gào thét tiến lên, vọt tới phía trước hắn, thẳng đến Phụng thiên tướng mà đi!

“Lý Lục Hải, các ngươi sinh hoạt tại Thần Vương trên lãnh địa, còn dám không thần?”

Cái kia Phụng thiên tướng vung lên roi quất tới, đồng thời một cái tay khác hướng Tô Vân chộp tới, âm thanh vang dội: “Sớm muộn đập nát các ngươi kim thân!”

Hô ——

Tiếng gió lên, sóng tuôn ra gấp, trên mặt sông một đóa sóng lớn mang theo Tô Vân bay lên giữa không trung, từ Phụng thiên tướng giữa ngón tay xuyên qua.

Sóng lớn rơi vào trong sông, như là cự nhân vô hình bước chân, nâng Tô Vân gào thét tiến lên.

Tô Vân trở về nhìn tới, chỉ thấy bóng đêm u ám không rõ, đã không nhìn thấy cự nhân tượng đá Lý Lục Hải đám người thân ảnh.

Mà tại hắn phía trước, lão khu không người đại địa không ngừng hướng về phía trước vỡ ra, nước sông lao nhanh, mang theo hắn hướng chỗ xa hơn xông tới.

Trên bầu trời răng rắc một tiếng vang thật lớn, một đạo lôi quang đánh xuống, rơi xuống đất hóa thành một tôn cao vút trong mây cự nhân, người khổng lồ kia thò tay hướng trên mặt sông Tô Vân chộp tới, âm thanh lôi động, nhấp nhô không ngừng: "Biết Lôi thiên tướng ư?"

Bàn tay của hắn còn chưa đi tới trên mặt sông, đột nhiên kêu rên một tiếng, lăn lông lốc bay ra, đập vào bóng đêm chỗ sâu, âm thanh thảm thiết: "Tiết Thánh Nhân!"

Tô Vân vội vàng hướng bên bờ nhìn lại, chỉ thấy Tiết Thanh Phủ bước nhanh đuổi theo, lão giả này nguyên bản quần áo trang phục vô cùng tinh tế, giờ phút này lại có vẻ vô cùng nhếch nhác, bước chân có chút lảo đảo.

Tô Vân đang muốn kêu gọi hắn, đột nhiên hồng quang chợt nổi lên, hai cái Tất Phương thần điểu vỗ cánh đuổi theo, Đồng lão thần tiên đứng tại một cái Tất Phương đầu chim bên trên, trên người cũng là nhiều chỗ bị thương, nhiều lộ ra chật vật.

Tiết Thanh Phủ dừng bước, ngạnh hám Đồng lão thần tiên, Tô Vân dưới chân trường hà còn tại không ngừng hướng về phía trước lan ra, rất mau nhìn không đến hai người.

"Đồng lão thần tiên, chỉ đến như thế!" Tô Vân nghe được nơi xa truyền đến Tiết Thanh Phủ tiếng cười.

Qua không lâu, Tiết Thanh Phủ lần nữa đuổi theo tới, trên cằm buộc lên dây đỏ nhỏ cũng biến mất không thấy, râu mép bên trên dính lấy vết máu, tóc cũng tán loạn.

Đúng vào lúc này, trên bầu trời lôi âm từng cơn, một tôn kỳ dị Thần Nhân từ trên trời đi tới, hắn giống như là tồn tại ở miếu thờ bên trong Thần Chỉ tượng thần, có mấy đầu cánh tay, sau đầu ánh sáng như là hỏa diễm.

Tiết Thanh Phủ cười ha ha nói: "Thần Vương, ngươi ta ở giữa ước định, tựa như giấy lộn đồng dạng ư?"

Tôn này Thần Vương không nói lời gì liền hướng Tiết Thanh Phủ đánh tới, Tiết Thanh Phủ nghênh chiến, hai người rất nhanh liền bị Tô Vân dưới chân không ngừng kéo dài sông lớn dứt bỏ.

Lại qua một đoạn thời gian, Tiết Thanh Phủ lần nữa đuổi theo Tô Vân, cười ha ha, âm thanh hào hùng: "Thần Vương cũng chỉ như vậy. Dù là ngươi tiên thuật cũng không đả thương được ta chút nào!"

Đột nhiên, Thần Vương suy yếu âm thanh truyền đến: "Tiết lão nhi là nỏ mạnh hết đà, trúng hai ta lần tiên thuật, lại bị lão thần tiên hai lần trọng thương, hiện nay đã sắp chết, chẳng qua ráng chống đỡ một hơi mà thôi. Truyền ta hiệu lệnh, không nên để cho hắn còn sống đi ra không người cấm khu!"

Tiết Thanh Phủ cười ha ha, tung người hướng Tô Vân nhảy tới.

Hắn nhảy đến mặt sông một nửa khoảng cách, kém chút rơi xuống trong nước, miễn cưỡng xách theo một hơi lúc này mới rơi vào Tô Vân bên người bọt sóng bên trên.

Thanh âm của hắn vẫn như cũ hùng hậu, thản nhiên nói: "Lần trước lão hủ một mình trấn áp lão khu không người Thần Vương Yêu Vương năm ngày năm đêm, cái gì chiến trận chưa từng gặp qua? Ai không có bị lão hủ đánh qua? Yêu Vương, ngươi nói phải không?"

Đột nhiên, trong bóng tối truyền đến một tiếng thâm trầm tiếng cười: "Tiết Thánh Nhân, ngươi ra vẻ bản thân bị trọng thương, dẫn dụ ta mắc lừa, nhân cơ hội muốn hại chết ta. Ta mới sẽ không bị ngươi lừa, ha ha ha…"

Tiếng cười càng ngày càng xa, quỷ mị đồng dạng đi xa.

Tiết Thanh Phủ thở phào nhẹ nhõm, hướng Tô Vân cười nói: "Ta hiện tại một thân tu vi hao tổn chín thành, gặp phải Thần Vương cùng lão thần tiên trọng thương, nếu như lại thêm lão khu không người Yêu Vương, chắc chắn phải chết. May mắn lão yêu vương từ trước tới nay đa nghi, bị ta đem hắn dọa đi."

Hắn hướng Tô Vân nháy mắt mấy cái, Tô Vân không hiểu ý nghĩa.

Đột nhiên Tiết Thanh Phủ ngửa mặt ngã xuống, Tô Vân vội vàng đỡ lấy hắn, lại thấy Tiết Thanh Phủ hơi thở mong manh, thân thể run rẩy hai cái, đột nhiên hai chân giẫm một cái, đi đời nhà ma.

Tô Vân ngẩn ngơ, không khỏi buồn từ tâm đến, đột nhiên Tiết Thanh Phủ mở mắt ra, lại thẳng tắp đứng lên, xoa cằm râu, kinh ngạc nói: "Lão yêu vương đi thật?"

"Không có!"

Đột nhiên lão yêu vương âm thanh truyền đến, gào thét đi xa, nổi giận mắng: "Lão tử liền biết Tiết Thánh Nhân là cái lão tiện phôi, chờ lấy ám toán lão tử!"

Tiết Thanh Phủ cười ha ha.

Tô Vân cũng thở phào nhẹ nhõm, cười theo hai tiếng, cười nói: "Tiết Thánh Nhân giả bộ thật giống, ngay cả ta đều bị hù dọa."

Tiết Thanh Phủ vuốt râu dương dương đắc ý.

Chỉ thấy cự nhân tượng đá lấy linh binh vạch ra sông lớn đi tới cuối cùng, phía trước chính là một vách núi, hai người bị sóng lớn đưa đến sông lớn cuối cùng, hướng sườn núi đánh tới.

Tô Vân vội vàng tung người nhảy lên, nhảy đến trên sườn núi, cười nói: "Thánh Nhân, lần này chúng ta có thể…"

Đùng xào xào.

Tiết Thanh Phủ bị đạo kia sóng lớn thẳng tắp đập vào trên vách đá, hình chữ đại khắc ở trong vách núi, sóng lớn lui đi, lại là một đạo sóng lớn đánh tới, đánh vào vị này lão Thánh Nhân trên mông, dâng trào vang vọng.

Trạch Trư: Sóng sau đùng xào xào một tiếng đem Trạch Trư đập vào trên bờ cát, lại là một đạo bọt sóng vỗ Trạch Trư cái mông, một lần lại một lần… Lâm Uyên Hành đều lập tại tăng thêm, nguyệt phiếu xếp hạng nhưng từng bước một rơi xuống, kính xin các vị bạn đọc trợ giúp! Cảm tạ ~ thứ hai a, phiếu đề cử cũng cầu một chút a!

Chương 120 : Không phải mãnh long chẳng qua sông

Chương 120: Không phải mãnh long chẳng qua sông

Tô Vân sợ hết hồn, vội vàng nhảy xuống sườn núi.

Tiết Thanh Phủ thẳng tắp hướng về phía sau ngã xuống, lại bị một đạo sóng lớn nâng lên hướng vách đá đánh tới.

Tô Vân giơ tay lên vung lên, khí huyết hóa rồng, một đạo Giao Long bay ra, đem vị này lão Thánh Nhân cuốn lên.

Khí huyết Giao Long đuôi quấn quanh lấy Tiết Thanh Phủ thân thể, bốn chân nhanh chóng leo lên, mang theo Tiết Thanh Phủ đi tới đỉnh núi.

Tô Vân cũng leo lên sườn núi, sờ lên Tiết Thanh Phủ hơi thở, phát hiện khí tức vẫn còn tồn tại, trống ngực cũng vẫn còn, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, thầm nghĩ: "Tiết Thánh Nhân mới vừa rồi còn tốt lành…"

Đột nhiên, Tiết Thanh Phủ nắm lấy cổ tay của hắn, miễn cưỡng mở mắt ra liếc nhìn hắn một cái, hơi thở mong manh nói: "Ngươi… Ngươi vì sao không có mang theo ta cùng một chỗ nhảy tới…"

Tô Vân thấy hắn tỉnh lại, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, căn cứ Trì Tiểu Dao tại dược lý trên lớp dạy hắn một điểm kiến thức y học, vì Tiết Thanh Phủ qua loa chẩn bệnh một chút, nói: "Tiền bối mới vừa rồi còn cười cười nói nói, giả chết dọa lùi lão yêu vương, ta còn tưởng rằng tiền bối thương thế cũng không lo ngại…"

Tiết Thanh Phủ chỉ còn lại có một hơi điếu mệnh, khóe miệng máu cuồn cuộn chảy ra ngoài, uể oải nói: "Ta không phải hướng ngươi nháy mắt sao?"

Tô Vân lấy bản thân khí huyết niêm phong lại Tiết Thanh Phủ ngoại thương, hướng hắn nháy mắt mấy cái, ở trên người hắn tìm kiếm.

Tiết Thanh Phủ thương thế thực sự quá nặng, không thể động đậy, âm thanh khàn giọng nói: "Ngươi làm cái gì?"

Tô Vân tiếp tục tìm kiếm hắn tay áo bọc, nói: "Tiền bối, ta không phải mới vừa nháy mắt nói cho ngươi sao?"

Tiết Thanh Phủ giận dữ: "Ta làm sao biết ngươi nháy mắt là có ý gì… Khụ khụ!"

"Cho nên, ta cũng không biết tiền bối chớp mắt là có ý gì."

Tô Vân tìm đến hắn cái lược nhỏ, vì hắn sắp xếp trên cằm râu, Tiết Thanh Phủ tay áo trong túi còn có mặt khác dây xám nhỏ, Tô Vân lấy tới một cái, buộc lại hắn râu.

Hắn đỡ lên lão giả, để Tiết Thanh Phủ ngồi dậy, lại vì hắn sắp xếp tóc, lần nữa cuộn lại.

Tiết Thanh Phủ không cách nào động đậy, chỉ có thể mặc cho hắn đùa bỡn.

Tô Vân đem hắn ăn mặc một phen, lại sửa sang lại áo của hắn, trước sau dò xét một phen.

Tiết Thanh Phủ trấn áp lại thương thế, không còn phun máu, thấy hắn xoay quanh bản thân đi tới đi lui, khó hiểu nói: "Ngươi đến cùng muốn làm cái gì?"

"Rửa mặt một phen, để tiền bối thoạt nhìn sinh động như thật, trấn trụ lão khu không người mặt khác thiên tướng."

Tô Vân ân cần nói: "Tiền bối còn có thể đứng lên ư?"

“Cái gì gọi là sinh động như thật?”

Tiết Thanh Phủ vừa mới trấn trụ nội thương suýt nữa tái phát, dựng râu trợn mắt nói: “Sau khi chết mới là sinh động như thật! Hơn nữa thương thế của ta nếu như bộc phát, khẳng định là bị Đồng lão thần tiên cùng Thần Vương còn sót lại thần thông xé thành tan rã, lấy tay nghề của ngươi ghép lại thi thể, tuyệt đối không làm được sinh động như thật!”

Tô Vân hỏi: “Tiền bối trung khí rất đủ, còn có thể đi động ư?”

Tiết Thanh Phủ lắc đầu: “Ta thương thế quá nặng, cần điều động tất cả tu vi tới trấn trụ nội thương. Nếu như đi lại lời nói, thương thế tái phát chỉ sợ liền muốn ta nửa cái mạng.”

“Như vậy tiền bối không nên động, ta tới động.”

Tô Vân thôi thúc khí huyết, khí huyết hiển hóa, hóa thành một đầu Bạch Viên cất bước đi tới, cùng Tiết Thanh Phủ thân thể tương dung. Hắn khống chế Bạch Viên đứng dậy, Tiết Thanh Phủ cũng thân bất do kỷ, đi theo thân tới.

Bạch Viên giơ tay lên, Tiết Thanh Phủ cũng đi theo giơ tay lên.

Bạch Viên đá chân, Tiết Thanh Phủ cũng đi theo đá chân.

Bạch Viên một đầu ngón tay cắm vào lỗ mũi, Tiết Thanh Phủ cũng đi theo gảy mũi.

Tô Vân nhìn thấy vị này Thánh Nhân đã bị tức đến phẫn nộ, vội vàng để khí huyết Bạch Viên nghiêm chỉnh một chút, nói: “Như vậy khống chế tiền bối cùng ta đồng hành, liền có thể dọa lùi lão khu không người một chút sinh vật khủng bố.”

Tiết Thanh Phủ nói: “Đồng lão thần tiên cùng Thần Vương bị ta trọng thương, bọn họ thương thế cùng ta không sai biệt lắm, không còn dám đánh tới. Lão yêu vương bị ta dọa đi,

cũng không dám lại đến. Tám đại thiên tướng khẳng định sẽ đến, ngươi khống chế thân thể của ta có thể dọa lùi bọn họ, nhưng mà bọn họ tất nhiên sẽ không ngừng thăm dò, hơi không cẩn thận, lộ ra sơ hở, ngươi ta đều sẽ táng thân tại đây."

Tô Vân ánh mắt lóe lên, nói: "Bọn họ không dám tự thân thăm dò, cho dù thăm dò cũng là phái tới một chút tiểu lâu la."

Tiết Thanh Phủ nói: "Tiểu lâu la thực lực cũng muốn so ngươi cao hơn rất nhiều. Ngươi ngăn cản không nổi, bọn họ liền sẽ thăm dò ra ta miệng cọp gan thỏ, không đỡ nổi một đòn."

Tô Vân khẽ mỉm cười, bước chân đi thẳng về phía trước: "Chỉ cần đi ra lão khu không người, chúng ta liền có thể sống sót trở về!"

Tiết Thanh Phủ cũng đi theo bước chân, tay áo lớn bồng bềnh, không nói ra được Tiêu Sái, chỉ là có chút thời điểm còn có chút khỉ trạng thái.

Tô Vân tu luyện Viên Công quyết, vốn là chính là bắt chước Bạch Viên độ kiếp lúc này mới luyện thành, sâu Bạch Viên thần thái tam muội, quen thuộc tạm thời không đổi được, bởi vậy khó tránh khỏi đem Tiết Thanh Phủ cũng mang đến có chút khỉ trạng thái.

Bất quá hắn thêm chút chú ý, Tiết Thanh Phủ liền càng lúc càng giống Tiết Thanh Phủ, cử chỉ thần thái đều cùng Tiết Thanh Phủ đồng dạng.

"Ngươi quan sát cực kỳ là cẩn thận."

Tiết Thanh Phủ thôi thúc Đan Nguyên chữa thương , mặc cho hắn điều khiển thân thể của mình đi đường, nói: "Giống như ngươi cái tuổi này, có rất ít ngươi như vậy tỉ mỉ người, ngươi nhất định nếm qua rất nhiều khó có thể tưởng tượng

khổ, cho nên mới nuôi thành loại này tỉ mỉ quan sát quen thuộc.”

Tô Vân khống chế thân thể của hắn càng ngày càng nhẹ nhàng, cười nói: “Tiền bối vì sao nói như vậy?”

“Ta nhìn ra được nhất cử nhất động của ngươi tràn đầy cẩn thận, ngươi mỗi một khối cơ bắp, mỗi một cây đại gân, thời thời khắc khắc đều ở luân phiên giãn ra thít chặt quá trình bên trong, không có bất kỳ cái gì một khắc nằm ở hoàn toàn thả lỏng trạng thái.”

Tiết Thanh Phủ phỏng đoán nói: “Điều này nói rõ ngươi một mực ở tại cảm giác bốn phía trạng thái bên trong, dùng hết có khả năng từ bốn phía hấp thu tất cả chi tiết, ta chỉ ở thích khách cùng người mù trên người gặp qua loại này đặc chất. Ngươi quan sát ta lại quan sát đến như vậy tỉ mỉ, ta cảm thấy ngươi lúc trước là một cái người mù.”

Tô Vân không có trả lời.

“Ta còn cảm thấy, ngươi có thể là một người sinh hoạt, không có người chăm sóc ngươi đồ ăn thức uống sinh hoạt thường ngày, cho nên ngươi nếm qua rất nhiều khổ, người thường khó có thể tưởng tượng khổ.”

Tiết Thanh Phủ ánh mắt lấp lóe, nói: “Ngươi nếm qua mỗi một loại khổ, đều biến thành ngươi sinh tồn ưu thế. Ngươi ở tại thành thị trong đám người, cũng không thể hiển lộ ra sự cường đại của ngươi, làm ngươi một mình xuất hiện tại dã ngoại lúc, ngươi như là dã thú tâm cảnh liền sẽ bị kích hoạt.”

Tô Vân bật cười nói: “Tiền bối sai, vẫn là có rất nhiều người trợ giúp ta, bọn họ giúp đỡ ta Thánh Nhân khả năng không cách nào tưởng tượng. Ta chẳng qua là một cái bình thường thiếu niên, không phải dã thú, cũng không phải quái thai.”

Tiết Thanh Phủ buồn bã nói: “Ngươi lo lắng người khác sẽ xem ngươi là quái thai? Lúc trước ta cũng là. Ta đều là bởi vì chính mình quá thông minh, mà lộ ra cùng người chung quanh không hợp nhau. Bọn họ đố kị ta, gạt bỏ ta, thậm chí kết hội đánh ta. Ta một lần lấy bản thân là quái thai mà sỉ nhục, thẳng đến về sau ta mới phát hiện ta cũng không phải là quái thai, mà là người chung quanh quá ngu…”

Tiết Thanh Phủ đột nhiên miệng đóng chặt, lại là Tô Vân lấy bản thân khí huyết khống chế Bạch Viên, Bạch Viên im miệng, hắn cũng theo sát mà im miệng.

Bốn phía một mảnh u ám, lão khu không người đêm, lạ thường yên tĩnh, không nghe được bất kỳ thanh âm gì.

Loại này yên tĩnh, đem Tô Vân không tự chủ rơi vào đi săn trạng thái.

Tiết Thanh Phủ lộ ra vẻ tán thưởng, giống như Tô Vân dạng này người, quả thực rất ít gặp.

Bọn họ là dọc theo sông lớn chỉ phương hướng tiến lên, cự nhân tượng đá Lý Lục Hải chỉ phương hướng cũng là bên này , dựa theo cái phương hướng này tiếp tục đi, nhất định có thể đi ra lão khu không người.

Bất quá, cái này đường xá chú định không bình thản.

Bọn họ đi tại núi rừng bên trong, mơ hồ có thể nhìn thấy khu rừng này trên cây cối mang theo từng cái túi vải, Tô Vân cẩn thận từng li từng tí tiến lên, tránh đi những này mang theo túi vải cây cối, đỉnh đầu của hắn, hoàng chung từ từ hiện ra.

Hắn đi qua chỗ, từng cái túi vải lặng yên không tiếng động xoay tròn, từng tầng từng tầng túi vải mở ra, lộ ra bạch cốt âm u.

Đó là từng con yển sư khôi lỗi, treo ngược tại những này trên cây.

Tô Vân tiếp tục tiến lên, nhìn không chớp mắt, nhưng mà trong tay áo gỗ hộp lại bắt đầu ong ong chấn động.

Cái thứ nhất yển sư khôi lỗi đột nhiên vô thanh vô tức giãn ra áo bào, lặng yên bay lên, tiếp lấy Tô Vân cùng Tiết Thanh Phủ sau lưng rừng rậm, một cái lại một cái yển sư mở rộng rách rưới áo bào, bay lên không trung.

Tô Vân khóe mắt nhảy lên, nhưng như cũ đi lên phía trước, bước chân vô cùng trầm ổn.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên thành đàn liên miên yển sư khôi lỗi bay tới, rách rưới áo bào tiếp theo chỉ chỉ xương trắng bàn tay lớn nhô ra, hướng Tô Vân chộp tới!

"Coong!"

Hoàng chung chấn động, rất nhiều yển sư khôi lỗi lốp bốp nghiền nát, hoàng chung bên trong ba mươi sáu Giao Long bay ra, đem cái kia phía sau nhiều hơn nữa yển sư khôi lỗi xé thành từng mảnh.

Hoàng chung xoay tròn, Giao Long quay về thân chuông, hoàng chung đương đương chấn động, cái kia ba mươi sáu Giao Long hóa thành ba mươi sáu cái ấn ký, khắc ở hoàng chung tầng thấp nhất từng cái khắc độ bên trong.

Mặt khác khắc độ bên trong, lại có từng con Bạch Viên nhảy ra, đem nhiều hơn nữa yển sư khôi lỗi đánh nát!

Đột nhiên toàn bộ trong rừng tất cả treo ngược yển sư khôi lỗi bay lên, như là màu đen cuồng phong từ bốn phương tám hướng bay tới, mà mới vừa rồi bị Tô Vân thần thông đánh nát yển sư khôi lỗi cũng lần nữa gây dựng lại thân thể, lần nữa bay lên trên không!

Tô Vân chợt quát một tiếng, sau lưng đột nhiên hiện ra mười hai vị Thần Ma, đại hoàng chung uy lực nhất thời tăng vọt, đem bốn phía yển sư khôi lỗi nhao nhao chấn vỡ!

Những cái kia yển sư khôi lỗi nghiền nát sau đó, nhưng lại lần nữa ngưng tụ, từ dưới đất bay lên, Tiết Thanh Phủ đột nhiên nói: "Nhật Nguyệt Điệp Bích, sáu chiêu Quy Nhất, chính là thần thông."

Tô Vân trong đầu nổ vang, trong đầu không tự giác hiện ra Nhật Nguyệt Điệp Bích Dưỡng Khí thiên sáu chiêu võ học, cái kia sáu chiêu võ học bị hắn phân giải làm ba mươi sáu tán thủ, lúc này ba mươi sáu tán thủ hình ảnh từ trong đầu chợt lóe lên, ngay sau đó quay về sáu chiêu!

Ngay sau đó, trong đầu hắn sáu chiêu trùng lặp cùng một chỗ.

Hắn bỏ võ công chiêu thức, trong đầu Nhật Nguyệt Điệp Bích sáu chiêu chỉ còn lại có khí huyết đồ.

Hắn có một loại cảm giác thông thoáng sáng sủa, thét dài cười nói: "Nguyên lai đây chính là thần thông ——— "

"Coong ——— "

Tiếng chuông vang lên, hoàng chung bên ngoài, một vòng mặt trời một vòng trăng sáng xoay quanh hoàng chung xoay tròn, nhưng thấy một cỗ mắt thường có thể thấy được sóng xung kích đem nửa cái núi rừng yển sư khôi lỗi chấn động đến vỡ nát!

Tô Vân tung người nhảy lên, bay lên trời, bàn tay bắt lấy đại hoàng chung mũi chuông, miệng chuông hướng phía dưới, đột nhiên thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến, Linh giới hồng lô cũng bị nhen lửa!

Khí huyết của hắn nhất thời cuồng bạo, thần thông uy lực cũng tự từ từ tăng vọt!

Lại là một tiếng chuông vang, thành phiến liên miên núi rừng đổ rạp, từng con yển sư khôi lỗi bị khủng bố sóng xung

kích nhấc lên, bay ngược mà đi, tại bị hướng bay trên đường, liền không ngừng tan rã!

Tô Vân rơi xuống đất, cất bước xông về phía trước, phía sau hắn, Tiết Thanh Phủ đi theo hắn, buồn bực nói: "Tô sĩ tử, chẳng lẽ Cầu thái thường không có dạy qua ngươi thần thông ư? Ta nhìn ngươi rõ ràng tu luyện đến Uẩn Linh cảnh giới, nhưng một chiêu thần thông cũng không biết."

Tô Vân lắc đầu, nói: "Lão sư không có dạy qua."

Tiết Thanh Phủ sắc mặt biến hóa: "Ta cái kia ngốc đồ đệ đi theo Cầu thái thường đi học, không biết có thể học được thứ gì. Ta cùng hắn trao đổi đệ tử, hình như có chút thua thiệt…"

Phía sau, yển sư khôi lỗi lần nữa ngưng tụ, bốn phía phi hành, lại tìm không đến hai người.

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, đúng lúc này, chỉ nghe một thanh âm cười nói: "Tiết Thánh Nhân một mực không có ra tay, nhất định là thương thế rất nặng a? Ngươi bị lão thần tiên cùng Thần Vương trọng thương, thoạt nhìn sinh động như thật, trên thực tế là nỏ mạnh hết đà."

"Nguyên lai là Bảo thiên tướng."

Tiết Thanh Phủ ha ha cười nói: "Bảo thiên tướng, ngươi nếu biết ta bị thương, sao không ra tay?"

Tô Vân nhìn về phía trước, nhưng thấy phía trước một mảnh bảo quang chiếu rọi núi rừng, một tòa bảo tự cao tới gần một trăm trượng, chiếm diện tích mấy trăm mẫu, bảo tự bên trong thờ phụng một tôn bụng phệ thiên tướng, ngồi ngay ngắn tại chỗ đó, mọc ra gần một trăm cánh tay, mỗi cánh tay đều nắm lấy một cái linh binh, uy phong lẫm liệt!

Hắn chỉ là ngồi tại bảo tự bên trong, liền suýt chút nữa đầu đỉnh đến bảo tự nóc nhà!

Mà chung quanh hắn, còn có từng cái mọc ra mấy đầu cánh tay kỳ dị linh sĩ, có đầu chim thân người, có đầu thú thân người, đều mọc có nhiều cánh tay nhiều mắt, không phải nhân tộc, giống yêu ma, lại không giống yêu ma.

Tô Vân bước đi lên đi vào, Tiết Thanh Phủ nhắm mắt cười nói: "Bảo thiên tướng, hôm nay lão hủ liền từ ngươi cái này bảo tự bên trong đi qua, ta ngược lại muốn xem xem ngươi là có hay không dám động một chút."

Tô Vân đi vào bảo tự bên trong, cái kia Bảo thiên tướng ngồi ngay ngắn không động, ánh mắt nhìn chòng chọc vào Tô Vân cùng Tiết Thanh Phủ, tuy là tay cầm Bách Bảo, cũng không dám động đậy một chút.

Bảo tự phía trong, Bảo thiên tướng một cái đệ tử vừa mới chuyển bước ý định hướng Tiết Thanh Phủ ra tay, đột nhiên Tô Vân thân hình chợt lóe, đi tới người kia trước mặt, tay nâng chuông rơi, coong một tiếng tiếng vang, đệ tử kia bị đánh đến máu chảy đầu rơi, mất mạng tại chỗ!

Tô Vân ánh mắt hung ác, bốn phía quét tới, không người dám nhìn thẳng vào mắt hắn.

Tô Vân run lên máu trên tay, mang theo Tiết Thanh Phủ nhanh chân đi ra bảo tự.

Trạch Trư: Kêu gọi phiếu đề cử, kêu gọi nguyệt phiếu ~~

Chương 121 : Tiên thuật, Tiên thể

Chương 121: Tiên thuật, Tiên thể

Bảo thiên tướng sắc mặt hung ác, nhìn chòng chọc vào Tiết Thanh Phủ cùng Tô Vân, khí thế của hắn càng ngày càng mạnh, trong tay linh binh cũng tỏa ra càng ngày càng kinh khủng chấn động!

Da mặt của hắn đang run lên bần bật, cánh tay cũng đang run rẩy, trong nội tâm có một loại mãnh liệt cảm xúc đang chấn động, tại mê hoặc tự mình ra tay trực tiếp đánh chết Tô Vân, đánh chết Tiết Thanh Phủ!

Nhưng mà, hắn từ đầu đến cuối không có xuất kích.

Hắn sợ hãi bản thân nếu như đối Tô Vân cùng Tiết Thanh Phủ ra tay, liền sẽ bị Tiết Thanh Phủ xử lý.

Tô Vân dám to gan trước mặt mọi người đánh chết đệ tử của hắn, hắn cũng không dám phản kháng. Bởi vì, Tiết Thanh Phủ lần đầu tiên xông vào lão khu không người, cho hắn rung động cùng áp lực thực sự quá lớn.

Khi đó, Tiết Thanh Phủ lẻ loi một mình, trấn áp lão khu không người năm ngày năm đêm, bất luận là tám đại thiên tướng vẫn là Thần Vương, hoặc là lão Yêu Vương mấy người một đám yêu ma quỷ quái, không một là địch thủ của hắn!

Tung hoành lão khu không người, cái nào không có bị hắn đánh qua?

Dù là hiện tại hắn là nỏ mạnh hết đà, nhưng chỉ cần có một hơi tại, chỉ cần còn có thể đứng được thẳng, đi đến động, Bảo thiên tướng liền không dám động đậy.

Tô Vân dám lớn lối như vậy, dám ngay ở mặt của hắn đánh chết đệ tử của hắn, không thể nghi ngờ là hướng hắn cho thấy Tiết Thanh Phủ coi như bị thương, thương thế cũng không nặng lắm, đủ để đem Bảo thiên tướng đánh chết.

Bằng không, Tô Vân có thể có lá gan này tại hắn bảo tự bên trong, ngay trước hắn cùng chúng đệ tử mặt đánh chết đệ tử của hắn?

"Sư tôn…"

Bảo thiên tướng dưới trướng đệ tử trơ mắt nhìn Tô Vân cùng Tiết Thanh Phủ một trước một sau đi ra bảo tự, nhao nhao hướng Bảo thiên tướng nhìn lại, lộ ra vẻ không cam lòng.

Trong đó một vị đầu chim thân người đệ tử lạnh lùng nói: "Sư tôn lấn yếu sợ mạnh , mặc cho bọn họ đánh chết sư đệ liền cái rắm cũng không dám thả một cái, có nhục thiên tướng chi danh!"

Bảo thiên tướng đột nhiên giận dữ, một cánh tay đập xuống, đem đệ tử kia đập đến thịt nát xương tan, lạnh lùng nói: "Ta sự tình cũng cho phép ngươi xen vào?"

Đệ tử khác vừa sợ vừa giận, nhao nhao xông ra bảo tự, bên trong một cái đệ tử la lên: "Sư tôn đối ngoại vâng vâng dạ dạ, bị người khi dễ về đến trong nhà, đối nội nhưng động một chút lại đánh chết người một nhà, đi theo loại lão sư này, không có chết tại trong tay địch nhân, ngược lại sẽ bị hắn đánh chết! Không làm đệ tử của hắn!"

"Cái kia Tiết Thánh Nhân rõ ràng bị trọng thương, Bảo thiên tướng bọc mủ một cái, không dám động đến hắn, chúng

ta đi giết hắn hướng Thần Vương tranh công xin thưởng, tự mình làm thiên tướng!"

Bảo thiên tướng giận không nhịn nổi, ở phía sau chửi rủa không dứt.

Đợi đến các đệ tử đều rời xa bảo tự, Bảo thiên tướng trên mặt sắc mặt giận dữ đột nhiên hoàn toàn biến mất, cười hắc hắc nói: "Tại ta bảo tự bên trong ra tay thăm dò Tiết Thánh Nhân, nếu như Tiết Thánh Nhân thương thế không nặng, chết người là ta. Nhưng mà các ngươi mưu phản môn hạ của ta, ra tay thăm dò, sống chết của các ngươi liền cùng ta không quan hệ. Mà ta cũng có thể biết Tiết Thánh Nhân thương thế đến cùng thế nào rồi, hắc hắc hắc…"

Hắn mập to lớn thân hình đột nhiên không ngừng thu nhỏ, rất nhanh hóa thành khoảng một tấc tới cao, mọc ra trăm đầu cánh tay người lùn nhỏ, nắm lấy trên trăm miệng linh khí, hai cái nhỏ chân ngắn bước ra, chạy vào trong bóng tối, truy lùng những đệ tử kia.

Một bên khác, Tô Vân đánh chết đệ tử kia sau đó, mang theo Tiết Thanh Phủ đi ra bảo tự, đối đãi sau khi đi xa, lập tức tăng tốc bước chân.

Tiết Thanh Phủ thúc giục nói: "Lại chạy nhanh lên một chút! Mau hơn chút nữa!"

Hai người một đường phi nhanh, nhanh như điện chớp, Tô Vân phân biệt phương hướng, chỉ thấy bốn phía sắc trời càng ngày càng u ám, khó mà phân biệt phương hướng. Hơn nữa đối với hắn mà nói, lão khu không người là cái địa phương hoàn toàn xa lạ, tại trong đêm đi lại, càng là như vậy.

Đột nhiên, lỗ tai hắn giật giật.

Tô Vân vội vàng dừng lại, nằm rạp trên mặt đất, lỗ tai kề sát đất lắng nghe.

Phía sau của hắn, Tiết Thanh Phủ bởi vì bị khí huyết của hắn Bạch Viên khống chế, cũng thân bất do kỷ nằm rạp trên mặt đất, nghiêng tai lắng nghe.

"Lục Địa Chúc Long âm thanh!"

Tô Vân lộ ra nét mừng, hưng phấn nói: "Là Lục Địa Chúc Long âm thanh! Cách nơi này nhiều nhất mười dặm! Tiền bối, đuổi theo Lục Địa Chúc Long, chúng ta liền có thể đến Thiên Thị Viên dịch trạm! Nơi đó có lão binh thủ hộ dịch trạm!"

Hắn giữ vững tinh thần, lần theo Lục Địa Chúc Long giẫm tại dịch đạo bên trên phát ra chấn động, nhanh chóng tiến đến.

Tiết Thanh Phủ cùng hắn kề vai mà đi, giống như là cảm ứng được cái gì, đột nhiên hỏi: "Tô sĩ tử, nghe nói ngươi sau khi vào thành liền đụng phải vụ án lớn, đúng lúc gặp tro tàn quái làm loạn, tro tàn quái bị đánh thành tượng đá?"

Tiếng nói của hắn còn chưa hạ xuống, Tô Vân xoay người mà lên, đầu dưới chân trên hướng lên bầu trời nhảy lên.

Đại hoàng chung huyền tại hai người đỉnh đầu, Tô Vân nhảy lên lúc vượt qua đại hoàng chung, đi tới hoàng chung phía trên, một tay bắt lấy mũi chuông, đem cái này miệng đại hoàng chung nhấc lên hai trượng có thừa.

Trong bóng tối, một cái đầu thú thân người mọc ra bốn cái cánh tay quái nhân đánh tới, nhưng chỉ thấy Tô Vân một người, không khỏi khẽ giật mình, nhưng vào lúc này đỉnh đầu hắn Tô Vân đè lên chuông lớn hạ xuống!

Nhật Nguyệt Điệp Bích thần thông uy lực bộc phát, Nhật Nguyệt Lệ Thiên, Âm Dương Thiện Biến, Ô Phi Thỏ Tẩu, Hòa Quang Đồng Trần, Khí Quán Nhật Nguyệt cùng Nhật Nguyệt Điệp Bích sáu chiêu võ học tích chứa khí huyết biến hóa giờ phút này hòa làm một thể, sáu chiêu võ học ý cảnh tương dung, âm dương tụ hợp, mượn đại hoàng chung thi triển đi ra.

Chỉ nghe một tiếng chuông vang, chuông lớn mặt ngoài hiện ra hai cái to lớn nhật nguyệt lạc ấn, oanh kích xuống.

Quái nhân kia chính là Bảo thiên tướng đệ tử, trở tay không kịp, bị Tô Vân một chiêu đánh giết.

Tô Vân rơi xuống đất, mang theo Tiết Thanh Phủ liền đi, tăng tốc bước chân, nói: "Là Đồ Minh đại sư đem tro tàn quái luyện chết."

Nơi xa đột nhiên truyền tới một cái tiếng kêu sợ hãi: "Ở bên kia! Bọn họ ở bên kia!"

Tiết Thanh Phủ lại nói: "Ngươi vào thành đụng phải cái thứ hai bản án chính là nhân ma án a? Nghe nói chết rất nhiều tây tịch tiên sinh."

Tô Vân trong tay áo gỗ hộp bay ra, hóa thành một cái Tất Phương thần điểu, vỗ cánh rơi vào trên một cây đại thụ, nói: "Lúc ấy ta tại Cẩm Tú đồ bên trong, không biết chuyện bên ngoài, nghe nói là bị nhân ma bám thân giết chết."

Tiết Thanh Phủ hữu ý vô ý nói: "Tro tàn thành án cùng ngươi có liên quan a? Nghe nói chết không ít người, Đồng gia nhị đương gia, Thái Học viện Họa Bích tiên sinh, đều đã chết."

Bọn họ vọt ra gần dặm khoảng cách, Tất Phương thần điểu cách bọn họ càng ngày càng xa, nhưng vào lúc này, đột nhiên phía sau truyền đến tiếng xé gió, một người ở trong trời đêm vỗ cánh đuổi theo, xa xa liền thôi thúc thần thông, vô số lợi kiếm từ không trung bắn nhanh mà tới!

"Chư vị sư huynh đệ, Tiết Thánh Nhân ở đây!"

Đột nhiên, trên bầu trời hồng quang chợt lóe, Tô Vân lưu lại Tất Phương thần điểu lặng yên không một tiếng động bay lên, từ người kia sau lưng mặc não mà qua!

Tất Phương thần điểu bay trở về, vỗ cánh ở giữa vọt tới Tô Vân bên người, cánh chim thu lại, hóa thành một cái nho nhỏ gỗ hộp rơi vào Tô Vân trong tay.

Tô Vân bắt lấy Tiết Thanh Phủ tay, trong tay áo một đạo thần tiên tác bắn ra, đem hai người mang đến bay vào không trung.

Thần tiên tác chữ Nhất trải rộng ra, hai người chân đạp dây thừng nhanh chóng tiến lên, Tiết Thanh Phủ nói nhỏ: "Còn có Lôi Kích cốc hình như ngươi cũng tại a? Nghe nói Lôi Kích cốc Lâm gia luyện hơn 150 năm trấn tộc chi bảo, bị hoàn toàn hủy đi."

Tô Vân mang theo hắn chạy bảy trăm trượng xa gần, cuối cùng nhìn thấy Chúc Long liễn bên trên phát ra ánh sáng, hắn lại theo Chúc Long liễn tiến lên phương hướng, thấy được Thiên Thị Viên dịch trạm ánh đèn!

Tô Vân không khỏi trong lòng vui mừng, nói: "Tiền bối đến cùng muốn nói cái gì?"

Hắn tung người nhảy xuống, bắt lấy đầu dây lắc một cái, đem thần tiên tác thu về tay áo.

Hai người nhất thời từ không trung rơi xuống, hoàng chung xoay tròn, không ngừng có Tất Phương từ chuông phía trong bay ra, lần lượt rơi vào hai người dưới chân, hai người trên không trung đi lại, thẳng đến Thiên Thị Viên dịch trạm mà đi.

Tiết Thanh Phủ bị hắn khống chế trên không trung chạy, bản thân nhưng không tốn sức chút nào, dẫn dắt từng bước nói: "Ngươi có cảm giác hay không đến, việc này bên trong tro tàn quái, tây tịch tiên sinh, Họa Bích tiên sinh, Đồng Khánh La cùng Lâm gia trấn tộc chi bảo, nguyên bản đều tốt bưng quả nhiên, ngươi đã đến sau bọn họ liền quái lạ bị khắc chết rồi?"

Hắn thở dài, tiêu điều nói: “Ta cảm thấy ta khả năng cũng sống không quá đêm nay…”

Tô Vân cười nói: “Tiền bối quá lo lắng. Ngươi là Thánh Nhân, liền xem như Linh Nhạc tiên sinh cũng khắc không chết ngươi, huống chi ta?”

“Ngươi không cần quá khiêm tốn. Uy lực của ngươi tuyệt đối tại Linh Nhạc tiên sinh phía trên…”

Nhưng vào lúc này, trên không một đạo hỏa luân xoay tròn, rõ ràng là một loại kỳ diệu linh khí, hướng hai người bay tới, cái kia linh khí một bên phi hành, một bên chấn động, chia rẽ!

Hỏa luân một phân thành hai, hai phân thành bốn, bốn phân thành tám, vù vù vang vọng, hướng đầu của bọn hắn bộ đi!

Tô Vân người trên không trung xê dịch biến hóa, tránh đi từng đạo hỏa luân, cái kia hỏa luân loại trừ có liệt hỏa bên ngoài, bên trong lại còn có răng cưa đang điên cuồng xoay tròn, hiển nhiên vỏ chăn đến đầu sau đó, răng cưa chuyển động, liền sẽ đem cái cổ cưa đứt!

Đầu thân phân chia sau đó, chỉ sợ sẽ còn bị hoả táng thành tro!

Tô Vân liên tục tránh đi hơn mười đạo hỏa luân, trong đầu hiện ra Viên Công quyết ba mươi sáu tán thủ hình ảnh, hắn tại trong khoảng điện quang hỏa thạch đem Viên Công quyết sáu chiêu võ học chiêu thức loại bỏ, chỉ lưu lại khí huyết vận chuyển hình ảnh.

Hình ảnh trùng lặp, Tô Vân ánh mắt sáng lên, thôi thúc hoàng chung, hoàng chung mặt ngoài ba mươi sáu Viên Công quyết lạc ấn trùng lặp cùng một chỗ, coong một tiếng tiếng vang, thần thông từ hoàng chung phía trong bộc phát!

Xoay quanh hắn xoay tròn từng đạo hỏa luân phảng phất bị đồng thời đánh trúng, đập thừng thừng từ không trung rơi

xuống dưới.

Những cái kia hỏa luân lại ngay sau đó bay lên, hướng cùng một cái phương hướng bay đi, chỉ nghe trong bầu trời đêm một thanh âm truyền đến: "Hảo thần thông, đáng tiếc."

Tô Vân không lo được đến xem hỏa luân chủ nhân là ai, thầm nghĩ: "Gay go! Ta vừa rồi quan tưởng Viên Công quyết hình ảnh, quên khống chế Tiết Thánh Nhân thân thể!"

Hắn vội vàng nhìn xuống dưới, chỉ thấy hơn mười đạo hỏa luân chụp vào Tiết Thanh Phủ trên cổ, xì xì xoay tròn, răng cưa điên cuồng xoay quanh cổ của hắn cắt động, ánh lửa văng khắp nơi.

Cái kia hỏa luân mặc dù là linh khí, nhưng Thánh Nhân thân thể không thể coi thường, cái này linh khí vậy mà không cách nào đem hắn cái cổ chặt đứt.

Tiết Thanh Phủ hai tay chộp lấy tay áo bọc, đầu dưới chân trên, rơi xuống dưới, một mặt sinh không thể yêu.

Tô Vân tâm niệm khẽ động, thần tiên tác bay ra, đuổi theo Tiết Thanh Phủ, buộc lại hai chân của hắn.

Tô Vân dùng sức lắc một cái thần tiên tác, thần tiên tác ở giữa không trung chữ Nhất trải rộng ra, Thánh Nhân Tiết Thanh Phủ bị treo ngược tại ràng buộc bên dưới, trên cổ hơn mười đạo hỏa luân cháy hừng hực, còn tại không ngừng xoay tròn cắt chém, thử đem hắn cái cổ chặt đứt.

Tô Vân trong tay áo gỗ hộp bay ra, ong ong chấn động, hóa thành một cái kiếm gỗ. Hắn quơ kiếm nơi tay, dọc theo dây thừng chạy như bay, chạy về dây thừng một chỗ khác, ý định cứu Tiết Thanh Phủ.

Đột nhiên, thần tiên tác có chút trầm xuống, một cái nắm lấy hỏa luân hai chân mọc ra ưng trảo thiếu niên rơi vào dây thừng bên trên, ưng trảo vững vàng bắt lấy thần tiên tác, trầm

giọng nói: "Tiểu quỷ, đừng chống cự, ngươi căn bản không thể nào là Nguyên Động cảnh giới đối thủ!"

Tô Vân không nói một lời, rút kiếm dọc theo dây thừng một đường lao nhanh.

Đối diện thiếu niên kia hai tay khoanh ôm ở trước ngực, khẽ quát một tiếng, phát động lên khí huyết, thôi thúc hỏa luân, hỏa luân boong boong chia rẽ, trên dưới trái phải đan xen, từ bốn phương tám hướng hướng treo ngược tại dây thừng ở dưới Tiết Thanh Phủ chém tới.

Cùng lúc đó, phía sau hắn Linh giới hiện lên, nội tâm thật cao đứng tại Linh giới bên trong, nội tâm như là một tôn toả ra kim quang Thần Chỉ, mọc ra hai cánh.

Cái kia Linh giới bên trong Thần Chỉ hai cánh mở rộng, kim quang lập lòe, hai cánh bên trên lông vũ như là màu bạc xếp đao, xếp đao hô hô mở ra, điên cuồng tăng vọt, như là màu bạc Cuồng Đao hồng lưu, hướng Tô Vân đánh tới!

Tô Vân làm như không thấy, thẳng vọt tới, nhưng thấy cái kia từng đạo cánh chim xếp đao sắp tới bên cạnh hắn, liền có từng tiếng chuông vang truyền đến, bị hắn đại hoàng chung đánh văng ra.

Tiếng chuông một đường vang lên không ngừng, Tô Vân bước chân cũng là không ngừng, xông đến thiếu niên kia trước người xa năm trượng gần, cuối cùng không cách nào tiến lên.

Thiếu niên kia là Nguyên Động cảnh giới, Nguyên Động cảnh giới pháp lực cực mạnh, khí huyết dồi dào, không những bắt đầu tu luyện Linh giới, thậm chí liền nội tâm đều chiếm được lớn lao tăng lên!

Tính linh thần thông uy lực, càng là không gì so sánh nổi!

"Ngươi có thể vọt tới trước mặt ta năm trượng, đã ghê gớm, đáng tiếc."

Thiếu niên kia khẽ mỉm cười, đang muốn thống hạ sát thủ, đột nhiên, hắn chói tai kiếm rít từ Cuồng Đao hồng lưu bên trong truyền đến.

Đại hoàng chung bên dưới, Tô Vân mũi kiếm hướng phía dưới, hất kiếm, xoay người.

Thiếu niên kia sắc mặt biến hóa, vô số cánh chim xếp đao đưa ngang trước người, đồng thời giương tay vồ một cái, mấy chục hỏa luân quay về nhất thể.

Kiếm quang lấp lóe, đã tại đây ngắn ngủi phút chốc cắt ra vô số cánh chim xếp đao , mặc cho nguyên khí của hắn làm sao mạnh mẽ, cũng khó ngăn cản một kiếm này phong mang!

Thiếu niên kia nắm lên hỏa luân đón kiếm quang ngăn trở.

Xùy!

Tô Vân kiếm quang trong tay phong mang dài đến sáu bảy trượng, một kiếm không có chút nào trì trệ, bổ ra Cuồng Đao hồng lưu, chặt đứt linh khí hỏa luân, đem thiếu niên kia Linh giới, nội tâm, liền người mang linh khí, cùng một chỗ chém thành hai đoạn!

Bị đọng ở thần tiên tác ở dưới Tiết Thanh Phủ khóe mắt nhảy lên: "Tiên thuật! Không đúng, không chỉ tiên thuật, còn có Tiên thể! Thân thể của hắn có thể chịu đựng lấy tiên thuật xung kích!"

Trạch Trư: Lâm Uyên Hành có mấy vị phối âm rất lợi hại người đọc, ví dụ như cho người ta ma phối âm tiểu tỷ tỷ, cho Cầu Thủy Kính phối âm đại thúc, còn có tác dụng Trump phối âm , vân vân, mọi người có thể nghe một chút, vô cùng có ý tứ! Lại kêu gọi phiếu phiếu ~~

Chương 122 : Lại gặp bạn bán hàng

Chương 122: Lại gặp bạn bán hàng

Thiếu niên kia thi thể từ dây thừng bên trên rơi xuống dưới, Tô Vân cánh tay phải đại gân liên tục nhảy lên, có chút căng đau, cơ bắp cơ màng có một loại xé rách cảm giác.

Tiên kiếm trảm yêu long một chiêu này hắn đã dùng qua hai lần, đều là dùng cánh tay phải thi triển đi ra. Mặc dù hắn tu luyện đại nhất thống công pháp, tố chất thân thể được kinh khủng tăng lên, nhưng liên tục sử dụng một chiêu này vẫn là không nhỏ gánh nặng.

Hắn bước nhanh đi tới đầu dây, chỉ thấy Tiết Thanh Phủ hai chân bị trói rất là cường tráng, treo ngược tại dây thừng bên trên.

Thiếu niên kia tử vong, hỏa luân cũng tự ngừng xoay tròn, có mấy đạo hỏa luân rớt xuống, nhưng còn có bảy tám cái hỏa luân đọng ở Tiết Thanh Phủ trên cổ.

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, vội vàng đem Tiết Thanh Phủ hai chân mở ra, đem lão nhân nhấc lên đặt ở dây thừng bên trên, Bạch Viên vào ở thân thể của hắn, khống chế thân thể của hắn.

Cái kia mấy đạo hỏa luân Tô Vân cũng không có địa phương thả, đành phải mất đi.

“Tiền bối bị sợ hãi.”

Tô Vân tại trong tay áo tìm kiếm, lấy ra một cái tro tàn, cẩn thận từng li từng tí nghiền nát, nhanh chóng nói: "Tiền bối yên tâm, ta nhất định có thể mang theo ngươi còn sống rời đi nơi đây!"

Tiết Thanh Phủ thản nhiên nói: "Ngươi ta lúc đến, ta cho ngươi biết ta chưa hẳn có thể bảo đảm an toàn của ngươi, mà lại nói hai lần. Vì sao ngươi nói nhất định mang theo ta sống rời đi?"

Tô Vân nguyên khí khẽ động, đem tro tàn cuốn lên, tại sau lưng hình thành hai tấm to lớn cánh chim màu đen, cười nói: "Tiền bối là vì cứu ta mới bản thân bị trọng thương, bằng không lấy bản lĩnh của ngươi muốn đi còn không phải dễ như trở bàn tay? Đã tiền bối như vậy vì ta, như vậy ta tự nhiên cũng làm liều mình cứu giúp!"

Hô ——

Phía sau hắn màu đen Tất Phương thần dực đột nhiên thiêu đốt, Tô Vân nhất thời chỉ cảm thấy cuồng bạo nguyên khí cuồn cuộn mà đến, để cho mình tu vi liên tục tăng lên, rất nhanh nguyên khí tu vi tăng lên gấp mấy lần!

Tô Vân dùng tro tàn không phải phổ thông tro tàn, mà là tro tàn quái huyết dịch biến thành, hơn nữa còn không phải phổ thông tro tàn quái, mà là tro tàn thành thần điện bên trong thủ hộ tro tàn Thần Vương tro tàn quái huyết dịch!

Loại này tro tàn hóa thành nguyên khí càng thêm mạnh mẽ, càng thêm dữ dằn!

Tiết Thanh Phủ hé mắt, ánh mắt rơi vào Tô Vân trên người, cảm nhận được cái kia cuồng bạo nguyên khí tại Tô Vân trong cơ thể cùng sau lưng cánh bên trong chấn động.

Loại này nguyên khí dữ dằn mức độ, đổi lại bất kỳ cái nào một cái Uẩn Linh cảnh giới linh sĩ đều sẽ bị xé rách thân thể,

tại chỗ nổ tung, hóa thành một đoàn sương máu!

"Uẩn Linh cảnh giới, có thể tiếp nhận tiên thuật xung kích, còn có thể tiếp nhận dữ dằn như vậy nguyên khí xung kích, đây chính là Tiên thể đi?"

Tiết Thanh Phủ trong lòng yên lặng nói: "Thần Vương cùng lão thần tiên muốn tìm đến hắn nguyên nhân, chủ yếu là muốn lấy được hắn tu thành Tiên thể phương pháp."

Tô Vân bắt lấy thần tiên tác nhẹ nhàng lắc một cái, đem Tiết Thanh Phủ trói chặt chẽ vững vàng, ngay sau đó vỗ cánh mà lên, cõng lão giả này từ không trung hướng dịch trạm phương hướng bay đi.

Tiết Thanh Phủ bị hắn trói thành một cái khoai lang, bên người khắp nơi là thiêu đốt tro tàn, giống như là nằm tại hỏa diễm phía trên, thầm nghĩ: "Hắn Tiên thể hẳn là tu luyện mà đến, hiện nay trên đời tại Uẩn Linh cảnh giới có hắn cường hoành như vậy thân thể, chỉ có hắn một cái, tìm không ra người thứ hai. Mà khai sáng môn công pháp này, chính là Cầu thái thường…"

Trên không Tô Vân tốc độ càng lúc càng nhanh, khoảng cách Thiên Thị Viên dịch trạm càng ngày càng gần.

"Cầu thái thường quả nhiên vẫn là sâu không lường được, không hổ là ta đời thứ hai người kế nhiệm." Tiết Thanh Phủ thầm nghĩ.

Phía sau, một cỗ khí tức cường đại đuổi theo, Tiết Thanh Phủ thở dài, nói: "Tô sĩ tử, đem ta ném xuống a, bỏ lại ta, ngươi còn có cơ hội chạy trốn."

Tô Vân không nói một lời, hai cánh chấn động càng lúc càng nhanh, thẳng đến Thiên Thị Viên dịch trạm mà đi!

Phía dưới, Chúc Long hí dài, Chúc Long trên lưng từng tòa Tiểu Lâu ánh đèn chiếu rọi, điểm xuyết lấy hoang vu lão khu

không người.

"Ta sở dĩ mang ngươi tới lão khu không người, thực ra có mục đích khác."

Tiết Thanh Phủ nhìn thấy phía sau lão khu không người cường giả đang nhanh chóng tiếp cận, trong lòng cảm giác nặng nề, nhưng cười nói: "Có thể nói là ta đem ngươi đưa đến cái này hiểm địa, làm hại ngươi rơi vào hiểm cảnh, ngươi bỏ rơi ta, ta cũng sẽ không trách ngươi."

Tô Vân trong tay áo nhiều hơn nữa tro tàn bay ra, bị hắn trực tiếp nghiền nát, hai cánh ánh sáng càng thêm sáng rực, Tất Phương cắt ra bầu trời đêm, lưu lại thật dài đuôi lửa.

Tiết Thanh Phủ thấy hắn tâm ý đã quyết, thở dài, nói: "Ngươi chưa từng đi Thiên Thị Viên dịch trạm a? Ngươi đến nơi đó, sẽ thất vọng…"

Cuối cùng, Tô Vân khoảng cách Thiên Thị Viên dịch trạm càng ngày càng gần, xa xa chỉ thấy dịch trạm đèn đuốc sáng trưng, to lớn dầu hỏa hố đang thiêu đốt, chiếu sáng bốn phía thung lũng.

Tô Vân nguyên bản nhìn thấy dịch trạm lão binh, giờ phút này đang đứng tại dịch trạm phía sau đỉnh núi, cầm trong tay cao vài trượng súng đại kích, điên cuồng chém giết.

Mà tại toà kia không dính vào bất kỳ băng tuyết dưới ngọn núi mới, vô số yêu ma ùa đến hướng trên núi xông tới, lít nha lít nhít, trong đêm tối giống như là côn trùng!

Mà những cái kia dịch trạm lão binh tại dầu hỏa hố hỏa diễm chiếu rọi xuống, một thân cơ bắp sáng bóng, coi chừng dịch trạm cùng những cái kia yêu ma huyết chiến, hầu như không có cơ hội thở dốc!

Đây là Tô Vân chưa từng người khu đi tới nơi này sau đó, nhìn thấy dịch trạm lão binh trường thương bên trên dính máu

nguyên nhân!

Những này dịch trạm lão binh, mỗi một muộn đều sẽ đối mặt giống như nước thủy triều vọt tới yêu ma, bọn họ cầm trong tay trường thương, thủ hộ mảnh này nhân tộc tại Thiên Thị Viên cuối cùng lãnh địa, bảo vệ dịch trạm!

Tô Vân vỗ cánh mà lên, từ đỉnh núi bay lượn mà qua.

Hắn nguyên bản định mượn những này dịch trạm lão binh lực lượng chống cự lão khu không người cường giả, nhưng nhìn đến mấy vị kia dịch trạm lão binh tình hình, liền lập tức bỏ đi ý nghĩ này.

Thiên Thị Viên dịch trạm nếu là bị chiếm đóng, Nguyên Sóc liền mất đi cùng Thiên Thị Viên liên hệ, Thiên Thị Viên vào thành vụ công yêu tộc, cũng mất đi đi tới đi lui khả năng.

Ngay tại hắn từ đỉnh núi bay qua sau đó, đằng sau truy binh đánh tới, cũng đi theo bay qua đỉnh núi, nhưng vào lúc này mấy cái trường thương vạch phá bầu trời, đem mấy cái kia từ đỉnh núi bay qua lão khu không người linh sĩ đâm chết.

Mặt khác truy binh thấy thế, vội vàng vòng qua mảnh này đỉnh núi.

"Hình như là trước mấy ngày từ chúng ta chỗ này ngồi xe vào thành thiếu niên." Một cái lão binh rút thương, hướng phía dưới yêu ma chống đi, nói.

"Là hắn."

Một cái khác lão binh nói: "Hắn thế mà không có chết ở trong thành. Trong thành, so nơi này nguy hiểm nhiều."

Mặt khác lão binh cười ha ha nói: "Chúng ta ở đây lịch luyện nhiều năm như vậy, luyện đến một thân bản lĩnh cũng không dám trở về ah."

Tô Vân sau lưng Tất Phương thần dực đang nhanh chóng rút lại, hỏa diễm càng ngày càng ảm đạm, thiếu niên lập tức hướng tay áo trong túi chộp tới, nhưng bắt hụt.

Tay áo bọc không gian có hạn, hắn lần này đi ra cũng không thả bao nhiêu tro tàn.

Tốc độ của hắn dần dần chậm lại, dần dần hướng phía dưới hạ xuống.

Đối đãi đi tới trên mặt đất không hơn trượng chỗ cao, Tô Vân hai cánh bỗng nhiên thu lại, khí huyết tán đi, sau lưng đầy trời ánh lửa.

Hắn đem Tiết Thanh Phủ bỏ xuống, chỉ thấy Thiên Thị Viên tuyết đọng chưa hoàn toàn hóa đi, trên mặt đất có nhiều chỗ đã kết ra thật dày tầng băng, đem cây cối rễ cây đông cứng băng bên trong.

Tiết Thanh Phủ thở dài, nói: "Bọn họ đã đuổi theo tới. Tô sĩ tử, ngươi bây giờ muốn đi cũng đi không nổi."

Tô Vân mở ra thần tiên tác, đem thần tiên tác thu nhập trong tay áo, đi thẳng về phía trước.

Tiết Thanh Phủ bị hắn khống chế, nhắm mắt theo đuôi đi theo hắn.

Trên bầu trời từng đạo ánh sáng hiện lên, đột nhiên trong đó một tia sáng rơi xuống đất, rơi vào Tô Vân phía trước, lại là cái chim dực thú bài nam tử, cười nói: "Nguyên lai ở đây."

Hắn một đạo lông vũ bay lên không, trên không trung nổ tung, ánh sáng chói mắt.

Cái kia mấy đạo ánh sáng nhìn thấy lĩnh vực phát ra ánh sáng, nhao nhao quay trở lại, rơi xuống đất hóa thành từng cái sườn sinh cánh chim quái nhân, đem Tô Vân vây quanh.

“Lần này nếu là giết Tiết Thánh Nhân, phần này công lao lớn bao nhiêu?”

Đứng đầu cánh chim đầu thú nam tử cười nói: “Thần Vương vui mừng, không chắc để chúng ta tới làm thiên tướng!”

Tô Vân nắm lên Tiết Thanh Phủ ngăn tại trước người, cẩn thận liếc nhìn bốn phía, thận trọng nói: “Tiết Thánh Nhân chỉ có một cái, các ngươi ai lãnh công trạng này cực khổ?”

Tiết Thanh Phủ nói nhỏ: “Tô sĩ tử, ngươi đem ta đặt ở phía trước làm cái gì?”

Hắn có một loại không tốt lắm cảm giác.

“Ngươi muốn khiêu khích chúng ta?”

Cái kia cánh chim đầu thú nam tử nghẹn ngào cười nói: “Ngươi có biết hay không, ta là bọn họ đại sư huynh, tu vi của ta tối cao, bản lĩnh mạnh nhất! Ta những sư đệ này căn bản không biết cùng ta tranh công lao này!”

Những người khác sắc mặt biến hóa, từng người ngập ngừng.

Cái kia cánh chim đầu thú nam tử cười nói: “Hơn nữa ta lãnh công trạng này cực khổ, được phong làm thiên tướng sau đó, liền sẽ phong thưởng ta những sư đệ này, cho bọn hắn nhiều hơn của cải, thật to lãnh địa, mỹ nữ như mây, rượu ngon như biển!”

Những người khác lúc này mới từng người yên lòng.

Tô Vân một lòng nhưng càng ngày càng nặng.

Cái kia cánh chim đầu thú nam tử cười nói: “Chư vị sư đệ, đồng loạt ra tay, đoạt được công lao này!”

Mọi người cùng lên tiếng quát, từng người thôi thúc tính linh thần thông, đồng thời hướng Tô Vân công tới!

Tô Vân không cần nghĩ ngợi nhấc lên Tiết Thanh Phủ liền ngăn cản, tốc độ của hắn cực nhanh, trước trước sau sau trái trái phải phải, nắm lấy Tiết Thanh Phủ chặn lại những cái kia thần thông!

Tiết Thanh Phủ trên người trúng liền hơn mười đạo thần thông, tức giận vô cùng mà cười: "Ta liền biết…"

Mọi người ở đây công hướng Tô Vân đồng thời, cái kia cánh chim đầu thú nam tử thân thể lay động, hiện ra ba bốn mươi cánh tay, giơ tay chính là từng cái phi kiếm bắn ra, thừa dịp mọi người không sẵn sàng, từng đạo kiếm quang từ những cái kia lão khu không người linh sĩ ngực hoặc là trong mi tâm xuyên qua!

"Chư vị sư đệ, ta đột nhiên nhớ tới, ta vẫn là luyến tiếc những cái kia lãnh địa, mỹ nữ và rượu ngon."

Cái kia cánh chim đầu thú nam tử cánh tay lay động, mấy chục cánh tay thu về, chỉ còn lại có bốn cánh tay, sắc mặt đau thương, nghẹn ngào rơi lệ nói: "Chư vị sư đệ, các ngươi nhất định rõ ràng sư huynh dụng tâm lương khổ, đúng hay không? Các ngươi phải hiểu ta à —— hắc hắc ha ha ha!"

Phù phù, phù phù.

Từng cỗ thi thể lần lượt ngã xuống, Tô Vân y phục thở mạnh, hai tay bị mọi người thần thông chấn động đến hầu như gãy, những này linh sĩ có là Uẩn Linh cảnh giới có là Nguyên Động cảnh giới, không ít người tu vi tại phía xa trên hắn.

Mặc dù có Tiết Thanh Phủ ngăn tại phía trước, hắn cũng bị chấn động đến ngũ tạng lục phủ hầu như sai chỗ.

Càng làm cho hắn đề phòng chính là trước mắt cái này cánh chim đầu thú nam tử, không chỉ có lòng dạ độc ác, càng

là Bảo thiên tướng tất cả đệ tử bên trong thực lực tu vi cao nhất cái kia.

Tiết Thanh Phủ cái cằm râu bị vừa rồi nào đó một vị linh sĩ thần thông nhen lửa, còn đang thiêu đốt, Tô Vân một bên sắc mặt ngưng trọng nhìn chằm chằm cái kia cánh chim đầu thú nam tử, một bên lặng lẽ đưa tay đem hắn râu mép bên trên hỏa diễm bóp tắt.

"Để nó đốt!"

Tiết Thanh Phủ tức giận đến dựng râu trừng mắt: "Ta tự nhận là tuy là còn chưa xứng gọi Thánh Nhân, nhưng cũng tốt xấu là có công đức, hôm nay thế mà bị ngươi nhấc lên tới lui ngăn cản người khác thần thông, Cầu Thủy Kính đệ tử, chính là như vậy đối xử…"

"Tiền bối, thân thể ngươi cường tráng, bình thường thần thông căn bản không đả thương được ngươi chút nào."

Tô Vân nghiêm mặt nói: "Cho nên khi trước tình hình dưới, lấy tiền bối thân thể đi ngăn cản những người khác thần thông, là sự chọn lựa tốt nhất. Hơn nữa tiền bối, ta cũng bị thương. Khóe miệng ta chảy máu, bị ta cắn nát. Ta vừa rồi giơ ngươi thời điểm, còn thương tổn tới móng tay, ngươi nhìn, ta móng tay rách ra."

Tiết Thanh Phủ sắc mặt càng ngày càng xanh, Tô Vân vội vàng nói: "Ta còn bị nội thương, nội thương rất nghiêm trọng."

Tiết Thanh Phủ hừ một tiếng, đè thấp giọng nói: "Người này thực lực rất mạnh, ngươi không phải là đối thủ, sau đó ngươi giơ lên ta nghênh tiếp công kích của hắn, ta ôm hắn, ngươi ở phía sau nhân cơ hội một kiếm đâm vào trong cơ thể ta, đem hắn đâm chết…"

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, nhìn chằm chằm cánh chim đầu thú nam tử, thấp giọng nói: "Tiền bối, ta cũng đang có này ý định."

Tiết Thanh Phủ ngẩn ngơ, một lòng càng ngày càng lạnh, lẩm bẩm nói: "Cầu thái thường thu cái đệ tử giỏi ah, đệ tử giỏi ah…"

Giờ khắc này, hắn vô cùng nhớ nhung Bạch Nguyệt Lâu.

Tô Vân xách theo hắn, chậm rãi chuyển bước, cái kia cánh chim đầu thú nam tử đang muốn bạo khởi, đột nhiên vang lên tiếng gió, chỉ nghe hô một tiếng, một cái búa nhỏ bay tới, chém thẳng tại cái kia cánh chim đầu thú nam tử cái trán.

Cái kia cánh chim đầu thú nam tử ngẩn ngơ, ngửa mặt ngã xuống đất, đi đời nhà ma.

Tô Vân cùng Tiết Thanh Phủ cùng một chỗ ngây dại, hướng cái kia búa bay tới chỗ nhìn lại, lại thấy một cái dài hơn thước ngắn người lùn nhỏ trên người mọc đầy dài dài ngắn ngắn cánh tay, bước đi tập tễnh từ trong rừng chạy tới, cười hắc hắc không ngừng.

Tô Vân nghi hoặc: "Tiểu gia hỏa này, có chút giống Bảo thiên tướng. Chẳng lẽ là Bảo thiên tướng con trai…"

"Hắn chính là Bảo thiên tướng!"

Tiết Thanh Phủ thở thật dài một cái, chán nản nói: "Lần này toàn bộ xong rồi."

Bảo thiên tướng một đường khẽ hát, chạy đến bị bản thân chém chết đại đệ tử thi thể trước mặt, thò tay đem búa nhỏ từ hắn trên trán gỡ xuống, cười hắc hắc nói: "Tiết Thánh Nhân nhìn tới thật sự là không được."

Hắn xoay người lại, mặt hướng hung ác, tiếp lấy cả người lốp bốp nổ, liên tiếp tăng vọt, rất nhanh hóa thành cao tới dài

chừng mười trượng đầy bách cánh tay cự nhân, trong tay nắm lấy đủ loại linh binh, cười gằn nói: "Còn có tiểu nhi kia, ngươi ngược lại là ở trước mặt ta phách lối nữa một lần ah!"

Hắn vừa dứt lời, chỉ thấy tiếng xe ngựa tiếng động lớn, chuông tiếng vang lên, giòn tan êm tai, lại có tia trúc thanh âm truyền đến, thiếu nữ cùng với tiếng đàn làm bài hát.

Bảo thiên tướng bỗng nhiên quay đầu nhìn lại, chỉ thấy long mã mở đường, Phượng Hoàng ngao du, một đội xe kéo hướng bên này lái tới.

Hoa cái bên dưới bảo quang mờ mịt, ngồi một tôn Đế Hoàng bộ dáng nam tử, có giai nhân làm bạn, đàn tấu dây đàn.

"Bảo thiên tướng, vị kia là Đông lăng chủ nhân tại Thiên môn chợ quỷ bạn bán hàng, làm phiền lễ kính thì cái." Một cái cung nữ đi tới trước đoàn xe, âm thanh réo rắt nói.

Bảo thiên tướng khóe mắt nhảy lên: "Đông lăng chủ nhân bạn bán hàng? Cái gì bạn bán hàng?"

Chương 123 : Đông lăng chủ nhân (cầu đặt mua nguyệt phiếu)

Chương 123: Đông lăng chủ nhân (cầu đặt mua nguyệt phiếu)

"Đông lăng chủ nhân?"

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, hướng xe kia bên trong Đế Hoàng nhìn lại, hắn nghe nói qua vị này Đông lăng chủ nhân.

Vài ngày trước hắn cùng Hoa Hồ đám người rời đi Thiên Môn trấn đi vào Thiên Thị Viên vô tự khu vực, buổi tối lúc tại Văn Thánh miếu ở nhờ, Văn Thánh Công chính là bị Đông lăng chủ nhân mời đi làm khách. Đêm đó, Tô Vân đám người gặp gỡ khổng lồ quỷ quái cùng Viên Tam tổ sư tập kích, bởi vậy ngẫu nhiên gặp Lâu Ban.

"Đông lăng chủ nhân có thể thỉnh cầu Văn Thánh Công Văn Xương Đế Quân, nhất định không thể coi thường, hắn lúc còn sống nhất định cũng không phải là hạng người vô danh, như vậy hắn là ai?"

Tô Vân thầm nghĩ: "Cùng ta cùng một chỗ bày quầy bán hàng, loại trừ Lâu Ban Đông lăng chủ nhân bên ngoài, cũng còn có ai?"

Bảo thiên tướng cùng Tiết Thanh Phủ thì là sắc mặt đại biến.

Tiết Thanh Phủ sắc mặt biến ảo không ngừng, hiển nhiên là biết Đông lăng chủ nhân, nhưng hắn tựa hồ đối với Đông lăng chủ nhân cực kỳ kiêng kị, có chút không nguyện tiếp cận.

Đột nhiên, Bảo thiên tướng cười ha ha, âm thanh vang dội: "Đông lăng chủ nhân lại có thể thế nào? Các ngươi Thiên Thị Viên khu không người là từ chúng ta khu không người chi mạch, từ chúng ta nơi này phân đi ra. Thần Vương thấy các ngươi đáng thương, lúc này mới không cùng các ngươi suy tính. Chúng ta hai đại Thánh địa, từ trước tới nay nước giếng không phạm nước sông, ngươi đem ta Bảo thiên tướng chả lẽ lại sợ ngươi?"

Bảo thiên tướng xoay người liền đi, cười to nói: "Lão tử từ trước tới nay không sợ trời không sợ đất, nhưng bởi vì nước giếng không phạm nước sông, ta đã đi tới địa bàn của các ngươi, đương nhiên là ta đuối lý. Cáo từ, cáo từ!"

Dứt lời, hắn thân thể càng ngày càng nhỏ, hóa thành một cái khoảng một tấc cao tiểu nhân nhi, tay ngắn bắt lấy bản thân rất nhiều linh binh, nhỏ chân ngắn bước ra, nhanh như chớp chạy không thấy hình bóng.

Cái kia cung nữ cười lạnh nói: "Coi như ngươi đi nhanh."

Nàng đi tới Tô Vân bên người, ôn nhu nói: "Tiểu hữu, chủ nhân nhà ta cho mời."

Tô Vân khom người nói: "Làm phiền tỷ tỷ dẫn đường."

Cái kia cung nữ phía trước, hướng xa liễn đi tới, Tô Vân theo ở phía sau, Tiết Thanh Phủ lạnh lùng nói: "Ngươi đi đi, ta không đi. Ta tình nguyện chết ở chỗ này cũng không đi Đông lăng…"

Bảo thiên tướng đột nhiên từ trong rừng cây chui ra ngoài, thò đầu ra la lên: "Tiết Thánh Nhân, ngươi lời ấy thật chứ? Thánh Nhân miệng vàng lời ngọc, cũng không thể gạt ta!"

Tô Vân lấy khí huyết hóa vượn, khống chế Tiết Thanh Phủ đi thẳng về phía trước, Tiết Thanh Phủ giãy dụa không được, la lên: "Chí sĩ không uống Đạo Tuyền chi thủy! Ta tình nguyện chết ở bên ngoài…"

Tô Vân lấy khí huyết niêm phong lại miệng của hắn, lúc này mới thanh tịnh một chút.

Đông lăng chủ nhân xe kéo thanh thế to lớn, đội xe có tới mười tám chiếc xe kéo, long phượng vì giá, còn có mặt khác đủ loại thần thú.

Tô Vân quan sát, lúc này mới phát hiện những thần thú này cũng không phải là chân chính thần thú, mà là lăng mộ trước lăng thú, tảng đá điêu khắc thành, bày ở thông hướng lăng mộ con đường hai bên, dùng để thủ hộ lăng mộ.

Khu không người vô tự khu vực mỗi khi đến buổi tối, liền sẽ trở nên phi thường náo nhiệt, chẳng những trong phần mộ quỷ thần muốn đi ra náo nhiệt, chính là canh gác lăng mộ lăng thú cũng sẽ sống lại, nhảy nhót tưng bừng.

Bọn họ đối đãi đi tới Đông lăng chủ nhân xe kéo phía trước, Tô Vân leo lên xe kéo, Tiết Thanh Phủ vẫn là không nguyện lên xe, Tô Vân cưỡng ép khống chế trên thân thể của hắn xe.

Tiết Thanh Phủ khép kín ngũ giác, nhắm mắt lại, không nhìn tới Đông lăng chủ nhân.

Tô Vân đành phải do hắn, hướng đối diện nhìn lại, chỉ thấy Đông lăng chủ nhân ngồi tại lụa mỏng màn trướng về sau, nhìn không rõ khuôn mặt, chỉ có thể nhìn thấy là một cái đầu mang Đế quan thân mang hắc bào nam tử, tư thế nghiêm chỉnh, rất có uy nghiêm.

Tô Vân khom người cảm ơn, nói: "Đa tạ Đông lăng chủ nhân cứu."

Màn trướng hậu truyện tới nam tử kia thanh âm hùng hậu, cười nói: "Lần trước ngươi ở nhờ Văn Thánh miếu, lại gặp phải hiểm cảnh, Văn Thánh Công liền oán trách ta không đáng thiết yến, suýt nữa hại tính mệnh của ngươi. Hôm nay ta đi tuần đang gặp ngươi gặp nạn, ngược lại cũng xem như lấy. Mời ngồi."

Tô Vân lần nữa cảm ơn, ngồi xuống xuống, trong lòng buồn bực nói: "Nhìn Đông lăng chủ nhân phô trương, giống như là một tôn qua đời Đế Hoàng phô trương. Chẳng lẽ hắn là một vị nào đó Nguyên Sóc đại đế?"

Màn trướng về sau, Đông lăng chủ nhân nói: "Ta tướng mạo hung ác, không tiện gặp người, còn xin tiểu hữu thứ lỗi. Tiểu hữu tại sao lại lưu lạc tới này?"

Xa giá xuất phát, hướng Thiên Thị Viên chỗ sâu chạy tới.

Tô Vân đem bản thân đi vào lão khu không người kinh nghiệm nói một phen, nói: "May mắn có Đông lăng chủ nhân cứu, bằng không ta cùng Tiết Thánh Nhân tính mạng khó đảm bảo."

"Thì ra là thế."

Đông lăng chủ nhân cười nói: "Các ngươi có thương tích trong người, Bảo thiên tướng cũng đang chờ ngươi bọn họ lạc đàn, không bằng trước đi nhà ta lại một đoạn thời gian, chữa khỏi vết thương lại nói."

Tô Vân mừng rỡ, vội vàng cảm ơn.

Xa giá một đường hướng Thiên Thị Viên chỗ sâu tiến lên, đàn sáo âm thanh lại lên, có cung nữ vừa múa vừa hát, thân thể uyển chuyển, giọng hát động lòng người.

Trên xe hai người chuyện trò vui vẻ, nói chút tại Thiên môn chợ quỷ bày quầy bán hàng kinh nghiệm, Đông lăng chủ nhân cực kỳ phong nhã, để Tô Vân càng thêm khẳng định, hắn

khi còn sống hơn phân nửa là một vị Đế Hoàng, sau khi chết táng tại Thiên Thị Viên.

Đối đãi đi tới Đông lăng phía trước, xa giá dần dần chậm, Tô Vân trên xe nhìn lại, chỉ thấy trăng sáng sao thưa, ngân nguyệt như câu, vô cùng sáng rực. Dưới ánh trăng, phía trước đại trạch càng lộ vẻ khí phách, cung điện trùng trùng điệp điệp, Chu trong tường đỉnh núi liền có mấy tòa.

Xa giá theo thứ tự từ cửa chính lái vào, Tô Vân một đường nhìn lại, chỉ thấy cầu dài nằm sóng, hòn non bộ dòng nước, vắng vẻ rối rắm. Mỗi chuyển một chỗ ngoặt nhi liền sẽ nhìn thấy một ngôi đại điện, hoặc là một ngôi lầu vũ, hoặc là một đài thủy tạ, hay là đình các, để cho người ta hoa mắt!

Đông lăng chủ nhân cười nói: "Ta nơi này, bị cầu dài chia cắt, có năm mươi sáu cái đại cảnh, bố cục cùng Nguyên Sóc quốc năm mươi sáu châu tương đồng. Năm mươi sáu đại cảnh bên trong, lại có ba trăm sáu mươi tiểu cảnh, bố cục cùng Nguyên Sóc quốc ba trăm sáu mươi quận huyện đồng dạng. Hai vị khách nhân ở chỗ này dưỡng thương, khó chịu thời điểm có thể đi trong vườn vui đùa."

Tô Vân cảm ơn, trong lòng ngạc nhiên, cho dù là Sóc Phương hầu Lý gia, cũng không có thủ bút lớn như vậy!

Mà cái này chỉ là lăng mộ!

Đông lăng chủ nhân mệnh tôi tớ an bài hai người ở lại, nói: "Hai vị khách nhân là người sống, không thể dùng quỷ thần đồ ăn, các ngươi đi lân cận thôn trang, mời mấy cái đầu bếp nữ chịu trách nhiệm hai vị khách nhân ăn uống."

Cái kia tôi tớ đồng ý, hóa thành khói đen đi.

Đông lăng chủ nhân cười nói: "Hai vị khách nhân trước tạm ở lại, ta còn có chức trách trong người, muốn đi loanh quanh Thiên Thị Viên, miễn cho đạo phỉ sinh loạn."

Tô Vân cảm ơn.

Đợi đến Đông lăng chủ nhân rời đi, Tô Vân lúc này mới thu về khí huyết Bạch Viên, Tiết Thanh Phủ đạt được tự do, lập tức đi ra ngoài, tiếc rằng thương thế quá nặng, đi hai bước liền phù phù rơi xuống đất, còn tại cố gắng tới phía ngoài bò.

Tô Vân đem hắn kéo về, Tiết Thanh Phủ giận dữ: "Cổ đại chí sĩ, tình nguyện chết khát cũng không uống Đạo Tuyền chi thủy, hôm nay ta Tiết Thanh Phủ cho dù chết ở bên ngoài, cũng tuyệt không tại đạo tặc chi mộ bên trong kéo dài hơi tàn! Thả ta ra ngoài!"

Hắn lại ra bên ngoài bò, Tô Vân chờ hắn bò lên gần nửa canh giờ, lúc này mới đi ra ngoài, chỉ thấy Tiết Thanh Phủ đã leo ra ngoài hơn một dặm đất, nhưng mà còn không có leo ra Đông lăng, khoảng cách Đông lăng cửa vào còn có một cái ngọn núi cùng hơn mười dặm.

Tô Vân đem hắn kéo về đi, Tiết Thanh Phủ tức giận đến khóc lớn, khóc phút chốc, cuối cùng cam chịu số phận.

"Đông lăng chủ nhân là ai?" Tô Vân kiểm tra thương thế của hắn, hỏi.

Tiết Thanh Phủ sắc mặt u ám, không nói một lời, Tô Vân lần nữa hỏi, Tiết Thanh Phủ lúc này mới nói: "Đông lăng chủ nhân họ Liễu, tên Triển Thác, chính là đạo tặc chi tổ, bốn phía đốt giết cướp bóc. Mấy ngàn năm trước, hắn ý đồ trộm đại đế chi vị, tung hoành Nguyên Sóc, lại không người có thể ngăn cản, sau khi hắn chết chính là chôn ở Đông lăng. Lão tặc này, lại là thọ hết chết già!"

Tô Vân kinh ngạc, cười nói: "Còn có bậc này người tài giỏi?"

Tiết Thanh Phủ tức giận đến run rẩy: "Người tài giỏi?"

Tô Vân cười nói: “Tiền bối, nếu như người người có cơm ăn có áo mặc, dân vì sao muốn phản? Dân tạo phản còn không phải bởi vì sống không nổi? Đông lăng chủ nhân khi đó tạo phản, cũng là thuận theo dân tâm, thiên tử bất nhân, phế thiên tử mà thay vào, không phải là thiên đạo ư?”

“Ngụy biện tà chỗ!” Tiết Thanh Phủ nghiêng đầu đi, không tiếp tục để ý hắn.

Tô Vân cười nói: “Ta thấy Văn Thánh Công đối với hắn cũng rất là tôn kính, nghe nói đi dự tiệc còn có Họa Thánh, Cầm Thánh, Kỳ Thánh mấy người tiên hiền, tiền bối tuy là có Thánh Nhân danh hào, nhưng cống hiến cũng không như bọn họ a? Mấy vị này Thánh Nhân còn cam nguyện đi vào Đông lăng đi dự tiệc, tiền bối cũng liền đừng tính toán chi li. Ai là chính thống, có trọng yếu như vậy sao?”

Tiết Thanh Phủ sắc mặt hơi chậm, xoay đầu lại, nghiêm mặt nói: “Tô sĩ tử, nguyện tương lai ngươi, còn có thể nói chuyện như vậy.”

Tô Vân không rõ hắn vì sao nói như vậy, cũng không có nghiên cứu kỹ.

“Đông lăng chủ nhân quả thực có chỗ hơn người, ta nghe nói hắn tại Thiên Thị Viên làm Quỷ Đế, chung quanh đây đều thuộc về hắn quản lý.”

Tiết Thánh Nhân thở dài, nói: “Lân cận qua đời Đại Thánh rất nhiều, ở lại chỗ này quả thực không cần phải lo lắng tám đại thiên tướng. Ta nếu như chết rồi, biến thành quỷ thần, hơn phân nửa cũng là không thể không được che chở tại hắn che chở cho.”

Hai người tại Đông lăng ở lại, Tiết Thanh Phủ được tôn là Thánh Nhân, học vấn thông thiên, y thuật cũng có chút tinh

xảo, qua hai ba ngày, liền có thể đi động, nội thương không còn nguy hiểm cho tính mạng.

Chẳng qua là y thuật của hắn nhưng không đủ để hoàn toàn chữa trị thương thế của hắn, nếu là cưỡng ép trị liệu, tất nhiên sẽ lưu lại cực lớn tai hoạ ngầm.

Tô Vân thương thế ngược lại là rất nhẹ, hai ngày sau liền khỏi hẳn, trên móng tay tổn thương cũng đã sớm tốt, bởi vậy tính toán có hay không đem Tiết Thanh Phủ đưa đến Đổng y sư nơi đó trị liệu.

Đông lăng chủ nhân ban đêm liền sẽ đi ra ngoài đi loanh quanh Thiên Thị Viên, ban ngày lúc, liền trở lại đại điện quan tài bên trong nghỉ ngơi, bởi vậy Tô Vân đành phải thừa dịp hắn đêm tuần trước đó hướng hắn chào từ giã.

"Hai vị quý khách muốn đi, ta không tiện lẫn nhau lưu, dù sao sinh tử tương cách, ở lâu một chỗ nhất định bị hư hỏng hai vị dương khí."

Đông lăng chủ nhân cười nói: "Ta chức trách trong người, đến ban đêm liền muốn đi loanh quanh, miễn cho sinh loạn, không thể tự thân đưa hai vị. Như vậy, ta để Long Tương đưa hai vị về Sóc Phương thành."

Một cái tôi tớ tiến lên, từ trên xe kéo cởi xuống một thớt nửa rồng nửa ngựa quái thú, nắm đi tới Tô Vân trước mặt.

Tô Vân đã từng bị Long Tương hình dáng linh khí một chân đá bay, đối Long Tương còn có bóng mờ, Đông lăng chủ nhân cười nói: "Hai vị đến trong thành, liền có thể đem Long Tương buông ra, nó tự nhiên sẽ trở lại ta chỗ này."

Tô Vân cảm ơn, đỡ lấy Tiết Thanh Phủ tiễn hắn cưỡi lên Long Tương, Đông lăng chủ nhân cười nói: "Tiết Thánh Nhân chờ một chút, ta cùng Tô tiểu hữu nói chuyện phiếm phút chốc."

Tiết Thanh Phủ hướng đông lăng chủ nhân nhẹ nhàng gật đầu, để bày tỏ lòng biết ơn.

Tô Vân leo lên Đông lăng chủ nhân xe kéo, tại đối diện ngồi xuống.

Đông lăng chủ nhân xa giá tiến lên, đi tới lăng mộ bên ngoài, cùng Tiết Thanh Phủ khoảng cách xa một chút, mới nói: "Tô tiểu hữu đối Tiết Thánh Nhân hiểu rõ không?"

Tô Vân hơi giật mình, nói rõ sự thật: "Ta cùng vị này Thánh Nhân biết vừa đầy ba ngày."

Đông lăng chủ nhân nói: "Ta xem người này diện mạo, nhìn thấy một tòa đại thành, trong thành cung điện thật sâu, ngàn đường vạn đạo, sâu không lường được. Những này con đường tĩnh mịch, mỗi một con đường bên trong cất giấu một khuôn mặt. Hắn chân chính gương mặt, giấu ở chủ điện chỗ sâu nhất. Hắn lộ ở trước mặt ngươi, cũng không phải là hắn người thật."

Tô Vân kinh ngạc ngẩng đầu lên, chỉ thấy Đông lăng chủ nhân ngồi tại màn trướng sau đó, không nhìn thấy biểu lộ.

"Sâu không lường được, có vô số cái khuôn mặt, ngươi biết loại này diện mạo, sẽ xuất hiện tại người nào trên người ư?"

Đông lăng chủ nhân không đợi hắn trả lời, trực tiếp tự nói: "Loại này diện mạo, ta từng gặp. Mỗi khi ta soi gương lúc, nhìn thấy mình trong kính, chính là loại này diện mạo."

Tô Vân trong lòng giật mình, yên lặng đứng dậy.

Đông lăng chủ nhân mệnh xa giá dừng lại, nói: "Ngươi ta là bạn bán hàng, ta mới khuyên bảo ngươi. Nếu là người khác, ta sẽ không nói. Nhớ lấy, cẩn thận."

Tô Vân khom người, xá dài tới đất.

Đông lăng chủ nhân tại màn trướng sau đáp lễ, Tô Vân thẳng người lên, đi xuống xe kéo.

Đông lăng chủ nhân đội xe hướng trong bóng tối chạy tới, phía sau, Tiết Thanh Phủ cưỡi Long Tương đi tới, hỏi: "Tô sĩ tử, Đông lăng chủ nhân muốn nói với ngươi thứ gì?"

"Chỉ là phong hoa tuyết nguyệt, mỹ nữ giai nhân."

Tô Vân xoay người đi tới Long Tương trên lưng, cười nói: "Còn nói một chút Thiên môn chợ quỷ chuyện cũ, còn nói lên người nhà của ta, để cho ta thường về thăm nhà một chút."

Tiết Thanh Phủ cười nói: "Đúng, ta còn không biết Tô sĩ tử người nhà ra sao lai lịch đây."

Tô Vân khẽ mỉm cười, ngẩng đầu nhìn lên trời, lại yếu ớt thở dài.

Tiết Thanh Phủ cũng hướng trên trời nhìn lại, ánh mắt lấp lóe.

Đột nhiên Tô Vân dùng sức vỗ một cái Long Tương cái mông, cười nói: "Ngày khác lại nói! Chúng ta về thành trước bên trong, vì Thánh Nhân trị liệu thương thế!"

Cái kia Long Tương thân dài mấy trượng, như là như mũi tên rời cung thoát ra, trèo đèo lội suối, nhanh như điện chớp, thẳng đến Sóc Phương mà đi.

Chương 124 : Tiên gia huyết mạch

Chương 124: Tiên gia huyết mạch

Long Tương tốc độ nhanh chóng, có chút vượt qua Tô Vân dự tính, cái này Long Tương cất bước ban đầu tốc độ cũng đã vượt qua Tô Vân nhanh nhất thân pháp, đợi đến nó vọt ra trăm trượng khoảng cách lúc, Tô Vân đột nhiên chỉ cảm thấy bản thân giống như là đụng vào một bức tường bên trên!

Đó là trước người hắn không khí hình thành tường!

Long Tương tốc độ quá nhanh, dẫn đến trước mặt hắn không khí không kịp tản ra, bị tích tụ cùng một chỗ, không khí giống như là biến thành thực thể, vô cùng nặng nề, ép tới hắn hầu như hộc máu.

Đột nhiên, hắn bên tai truyền đến một tiếng ầm vang lôi âm, trước mặt tường không khí phá vỡ, áp lực nhất thời giảm nhiều.

Tô Vân lung lay đầu, ngẩng đầu nhìn lại, lại là hắn tính linh thần thông đại hoàng chung tự động hiện ra, huyền tại đỉnh đầu của hắn, chuông lớn từ từ chuyển động, từng cái vòng tròn tầng tầng tiến dần lên, đâu vào đấy.

Cái này miệng đại hoàng chung chuyển động, để không khí theo chuông hướng về phía sau chảy tới, phát ra trận trận tiếng gào.

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, quay đầu nhìn lại, lại thấy phía sau một đoàn trắng như tuyết mây khói từ từ tản ra, đó là Long

Tương tốc độ đột phá một loại nào đó cực hạn hình thành dấu vết.

Nhưng vào lúc này, Tô Vân đột nhiên nhìn thấy một cái người lùn nhỏ từ trong rừng lao ra, chân lao nhanh hướng bên này đuổi theo, chính là Bảo thiên tướng.

Bảo thiên tướng một bên lao nhanh, thân thể một bên bành trướng, đợi đến hắn hình thể hóa thành cự nhân, Long Tương đã đem hắn xa xa dứt bỏ. —— tốc độ của hắn căn bản là không có cách cùng Long Tương so sánh.

Cái kia Long Tương toàn thân vảy rồng, mọc ra vuốt rồng, thân hình mạnh mẽ như rồng, chạy như tuấn mã, tốc độ cực nhanh!

Tô Vân nháy mắt mấy cái, thầm nghĩ: "Vị này Bảo thiên tướng thế mà chờ ở bên ngoài ba ngày, kiên nhẫn nhưng cũng đủ vô cùng. Đáng tiếc, hắn mập chút, bước chân quá chậm…"

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên chỉ thấy một cái to lớn tính linh thần binh gào thét xoay tròn, từ phía sau trên bầu trời hướng bên này đánh tới!

Cái kia linh binh xung quanh có màu sắc sặc sỡ không ngừng biến hóa màu sắc tinh thể, không biết là cái gì hình dáng, lại có thể đuổi theo Long Tương bước chân, có thể thấy được Bảo thiên tướng lực lượng mạnh mẽ đến đâu!

Tô Vân trong lòng lạnh cả người, không ngờ Long Tương đột nhiên rẽ!

Tại nhanh như vậy tốc độ xuống, gần như không có khả năng rẽ bẻ hướng, mà con long mã này vậy mà tha một cái ngoặt lớn!

"Ầm!"

Cái kia linh binh rơi xuống đất, bốn phía núi đá nổ tung, vô số núi đá trên không trung tan rã, bị rực rỡ tinh thể cắt đến vỡ nát.

Long Tương mang theo Tô Vân cùng Tiết Thanh Phủ vừa vặn là từ cái này linh binh uy năng bên ngoài lao nhanh mà qua, Tô Vân thậm chí thấy được nổi bồng bềnh giữa không trung không ngừng biến hóa hình thể tinh thể, phảng phất khoát tay liền có thể mò tới.

Long Tương lao nhanh đi qua, đột nhiên trên không lại có miếng thứ hai linh binh theo nhau mà tới, Long Tương lần nữa bẻ hướng.

"Ầm!"

"Ầm!" "Ầm!"

Từng cái linh binh rơi xuống từ trên không, đem Long Tương ép không ngừng rẽ bẻ hướng, Tô Vân một lòng dần dần trầm xuống, chỉ thấy Long Tương lại bị ép quay đầu trở về chạy tới.

Bảo thiên tướng đứng ở nơi đó, không ngừng tế lên từng cái linh binh đánh đến, dương dương đắc ý nhìn bọn họ.

"Bảo thiên tướng, ta bảo ngươi lễ kính ta bạn bán hàng, ngươi không có nghe hiểu ư?"

Bảo thiên tướng sắc mặt đại biến, nghe tiếng nhìn lại, lại thấy không trung đột nhiên âm u xuống, trên bầu trời một cái núi nhỏ lớn nhỏ nắm đấm hạ xuống, Bảo thiên tướng vội vàng thôi thúc bách cánh tay, lay động tất cả linh binh, hướng nắm đấm kia đánh tới, lạnh lùng nói: "Đông lăng chủ nhân, ta đã cho ngươi mặt mũi, bỏ qua bọn họ ba ngày thời gian, ngươi đừng khinh người quá…"

"Ầm!"

Một đoàn mây hình nấm từ từ bay lên, Long Tương vội vàng dừng lại, nằm rạp trên mặt đất, Tô Vân cùng Tiết Thanh Phủ vội vàng nằm ở Long Tương trên lưng, một cơn lốc gào thét mà qua, trong gió tràn ngập rừng rực liệt hỏa.

Đợi đến cỗ này gió lốc sau đó, Tô Vân cùng Tiết Thanh Phủ đứng dậy, cái kia Long Tương cũng bò dậy, mấy bước ở giữa đi tới Bảo thiên tướng đứng chi địa, Tô Vân nhìn xuống dưới, chỉ thấy nơi đó đã biến thành một cái hố to.

Bảo thiên tướng ngã chổng vó nằm tại đáy hố, trợn mắt lên vô thần nhìn lên bầu trời, trong miệng răng đánh gãy đến vô số, trong tay linh binh xung quanh rơi lả tả, đông một cái tây một cái, ném đến chỗ nào đều là.

Trên bầu trời, lại có một đoàn mây khói hóa thành nắm đấm, sắp đập xuống tới.

Bảo thiên tướng vội vàng thân thể thu nhỏ, hóa thành thước tiểu học cao đẳng hình người, xoay người quỳ xuống đất, trăm đầu cánh tay trước người chắp tay trước ngực, thân thể bái phục xuống, xin tha nói: "Bệ hạ đừng gọi nữa, ta nhận thua!"

Trên bầu trời mây khói tán đi.

Bảo thiên tướng vội vàng bò dậy, lao ra hố to gào thét mà đi, chỉ thấy trong hố lớn cái kia trên trăm kiện linh binh từ trong hố bay lên, đi theo hắn gào thét mà đi.

Tô Vân hâm mộ vô cùng: "Bảo thiên tướng thật có tiền."

Hắn ngẩng đầu nhìn tới, chỉ thấy trên bầu trời mây khói tản ra ánh sáng, Đông lăng chủ nhân xa liễn mây khói bên trong, hiển nhiên vừa rồi chính là Đông lăng chủ nhân ra tay.

Tô Vân Dao xa khom người thi lễ, mây khói bên trong bảo liễn bên trong, Đông lăng chủ nhân cách màn trướng hạ thấp người đáp lễ, đàn sáo âm thanh từ trong tầng mây truyền đến, tựa hồ tại đáp lời.

Long Tương lần nữa lên đường, hướng Sóc Phương thành chạy đi.

Bọn họ đi qua Thiên Thị Viên dịch trạm, chỉ thấy buổi tối dịch trạm vẫn là vô cùng náo nhiệt, không biết bao nhiêu yêu ma trùng hướng dịch trạm.

Mà mấy cái kia lão binh mình trần, thân như tinh thiết đồng đỏ chế tạo, cơ bắp đao gọt búa bổ đồng dạng, đứng tại đỉnh núi cao điểm, chặn lại đếm không hết yêu ma xung kích, thủ hộ dịch trạm.

Cũng không lâu lắm, Long Tương đuổi theo chạy đến Sóc Phương Lục Địa Chúc Long, Chúc Long liễn bên trên, từng tòa lầu vũ tầng cao nhất, linh sĩ bọn họ từng người thi triển thần thông, đẩy lùi đến từ lão khu không người yển sư khôi lỗi tập kích.

Lục Địa Chúc Long râu rồng dài đến trăm trượng, tại trong gió đêm bồng bềnh.

Long Tương vượt qua Lục Địa Chúc Long, một đường bão táp mà đi, đợi đến Long Tương mang theo bọn họ lao ra Thiên Thị Viên, Tô Vân ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một vòng nắng chiều đọng ở phương tây trên bầu trời.

Mà tại Thiên Thị Viên bên trong, đã là đêm tối.

"Thiên Thị Viên thời không, quả nhiên bị lệch ba canh giờ."

Tô Vân nhìn một chút bản thân đại hoàng chung, hướng Tiết Thanh Phủ nói: "Tiền bối, Thiên Thị Viên hẳn là có vặn vẹo thời không tác dụng."

"Đâu chỉ vặn vẹo thời không?"

Tiết Thanh Phủ cười nói: "Càng quan hệ đến trường sinh ảo diệu đây. Tin đồn nếu là có thể mở ra Thiên Thị Viên bí ẩn,

trở thành tiên nhân trường sinh bất lão cũng không thành vấn đề!"

Tô Vân hiếu kỳ nói: "Tiền bối đối Thiên Thị Viên nhất định biết chút ít cái gì, đúng hay không?"

Tiết Thanh Phủ ánh mắt lấp lóe, cười nói: "Ta chỉ biết là Thiên Thị Viên bên trong mai táng bí mật, liền xem như dùng cả một đời đi khai quật, cũng khai quật không hết."

Long Tương một đường phi nhanh, tại mặt trời xuống núi trước cuối cùng đi tới Sóc Phương, tại Long Tương ở trong thành lao nhanh, Sóc Phương trên đường tro tàn đèn bị nhen lửa thời điểm, bọn họ đi tới Hạnh Lâm tiệm bán thuốc.

Tô Vân tung người nhảy xuống, đỡ lấy Tiết Thanh Phủ từ trên lưng ngựa xuống, lại đem Long Tương buộc tại cột đèn bên trên, nói: "Đổng y sư là Văn Xương học cung y sư, thủ đoạn cực cao, nhất định có thể chữa trị Thánh Nhân bệnh."

Tiết Thanh Phủ sang sảng cười nói: "Ta tuổi tác đã cao, cùng lão thần tiên, Thần Vương tranh chấp, đem bọn hắn đánh cho trọng thương, coi như không thể hoàn toàn chữa trị, ta cũng không có cái gì tiếc nuối. Cái kia Long Tương, ngươi làm sao buộc đi lên? Đông lăng chủ nhân không phải bảo ngươi đem nó trả về ư?"

Tô Vân mặt không đổi sắc nói: "Ta sợ nó không nhận ra đường trở về. Ngày khác ta đi Thiên Thị Viên lúc, nhất định tự thân đưa tới cửa, lúc này mới yên tâm."

Tiết Thanh Phủ theo hắn đi vào tiệm bán thuốc, cười ha ha nói: "Con ngựa này, ngươi không giữ được!"

Tô Vân cười không nói.

Tiệm bán thuốc bên trong, Đổng y sư vì Tiết Thanh Phủ chẩn bệnh một phen, nói: "Thánh Nhân đã từng du học qua a?

Ta nhìn ngươi tự cứu lúc dùng y thuật, có thật nhiều người sắc mục thủ đoạn.”

Tiết Thanh Phủ nói: “Trước kia du học qua. Ta có thể là sớm nhất một nhóm kia du học người.”

Đổng y sư dùng châm bạc vì hắn lấy máu, đem bình máu để ở một bên, nói: “Thì ra là thế. Ta từng nghe qua Thánh Nhân không ít sự tích, chẳng qua là không biết Thánh Nhân còn đã từng đi qua hải ngoại.”

Tiết Thanh Phủ ánh mắt rơi vào cái kia bình máu bên trên, nói: “Nhớ quốc gia nguy nan, không thể không đi.”

Trì Tiểu Dao tiến lên, đem bình máu lấy đi, hướng Tô Vân nói nhỏ: “Ngươi mất tích ba ngày, đi đâu? Khóa cũng không lên, nhà cũng không trở về, trong nhà người tiểu yêu tinh bọn họ lo lắng gần chết, nhất định muốn giữ ta lại tới qua đêm, bọn họ mới dám ngủ!”

“Ta theo Tiết Thánh Nhân đi một chuyến Thiên Thị Viên, thăm viếng Thần Vương cùng Đồng gia lão thần tiên.”

Tô Vân buồn bực nói: “Hoa nhị ca đâu? Hắn chưa có về nhà?”

“Bị Linh Nhạc tiên sinh mang đi, không học tốt, nghe nói còn đi dạo chơi thanh lâu.”

Trì Tiểu Dao gắt một cái, nói: “Linh Nhạc tiên sinh dạy hắn, nói cái gì thực sắc tính dã, kết quả đến thanh lâu ngày đầu tiên liền bị sét đánh. Giữa mùa đông, một đạo sét rơi xuống, đem mái nhà đều đánh xuyên qua. Vẫn là thanh lâu người đưa đến nơi này tới chữa trị, vừa chữa tốt liền bị Linh Nhạc tiên sinh đón đi.”

Tô Vân ngẩn ngơ, tưởng tượng thật thà thành thật Hoa nhị ca đi theo Linh Nhạc tiên sinh dạo chơi thanh lâu bị sét đánh cảnh tượng, liền không khỏi đau cả đầu.

Trì Tiểu Dao lấy tới châm bạc, lại nói: "Ngươi trốn ba ngày khóa, ban đêm ta đi Sơn Thủy cư, cho ngươi bổ Sung một chút khóa."

Tô Vân gật đầu, duỗi ra cánh tay.

Trì Tiểu Dao dùng châm bạc lấy máu, đâm một chút, lại không có thể đâm xuyên, không khỏi khẽ ồ lên một tiếng, khen: "Sư đệ, thân thể của ngươi đã cùng ta không sai biệt lắm, tiến bộ thật nhanh."

Nàng phát động lên khí huyết, rót vào châm bạc, cuối cùng đâm vào Tô Vân làn da.

Trì Tiểu Dao lấy một bình nhỏ máu, xoay người đi cầm Tiết Thanh Phủ bình máu, đột nhiên khẽ ồ lên một tiếng, nói nhỏ: "Sư đệ, mau nhìn."

Tô Vân nhìn lại, chỉ thấy chứa đựng Tiết Thanh Phủ bình máu giờ phút này trở nên nóng hổi, bên trong huyết dịch ừng ực ừng ực sôi trào lên!

Ngắn ngủi phút chốc, cái kia một bình nhỏ huyết dịch liền bị đốt rụi hơn phân nửa!

Tô Vân quay đầu nhìn về phía Tiết Thanh Phủ, Tiết Thanh Phủ hồn nhiên không phát hiện, đang cùng Đổng y sư cười cười nói nói, trong lòng yên lặng nói: "Cùng Đông lăng chủ nhân có đồng dạng bụng dạ, Đông lăng chủ nhân là cướp đoạt chính quyền đạo tặc, xưng Đế tồn tại, như vậy ngươi đây Tiết Thánh Nhân?"

"Nghe nói lão khu không người Thần Vương lai lịch bất chính, hắn cũng không phải là Thiên Thị Viên chân chính chúa tể. Thiên Thị Viên chân chính chúa tể, là có Tiên gia huyết mạch người."

Tiết Thanh Phủ ánh mắt dịu dàng, cười nói: "Nghe nói Tiên gia huyết mạch cái này một nhánh người thừa kế, là cùng theo

Thiên Thị Viên cùng một chỗ rơi vào thế giới này, bọn họ mạch này người được gọi là Tiên thể, bọn họ là có thể điều khiển tiên thuật người. Đổng y sư có hay không gặp qua dạng này người?"

Đổng y sư lắc đầu nói: "Chưa từng thấy qua. Thánh Nhân gặp qua sao?"

Tiết Thanh Phủ lắc đầu nói: "Ta cũng chưa từng gặp qua. Nhưng tiên thuật ta gặp qua. Thần Vương từng tại trước mặt ta thi triển qua tiên thuật, hắn thi triển tiên thuật sau đó, cánh tay liền sẽ nổ tung, người cũng sẽ bởi vậy trọng thương."

Tiết Thanh Phủ tiếp tục chữa trị cho hắn, con mắt híp lại, kinh ngạc nói: "Lại có việc này? Như vậy Thần Vương chẳng phải là không cách nào sử dụng tiên thuật?"

"Hắn có một loại pháp môn, có thể để cho tứ chi cấp tốc sinh trưởng, nhưng cực kỳ hao tổn nguyên khí."

Tiết Thanh Phủ chầm chậm nói: "Năm đó ta trấn áp lão khu không người, cùng hắn đại chiến một trận, ta tiếp nhận hắn tiên thuật, khiến cho hắn không thể không chịu thua. Hắn nói cho ta biết, hắn Thần Vương chi vị là từ cái cuối cùng Tiên thể trong tay đoạt tới. Người kia là cái hài đồng, hắn từ hài đồng kia trong tay lừa gạt tiên thuật, đoạt hắn Thần Vương chi vị."

Đổng y sư mở ra bản thân bốc thuốc mang theo hòm gỗ, để tay tại trong rương, híp mắt lộ ra tươi cười, nói: "Thánh Nhân nói với ta chuyện này để làm gì?"

Tiết Thanh Phủ thấp giọng nói: "Bởi vì, ta phát hiện cái kia nắm giữ Tiên thể hài đồng."

Đổng y sư nắm chặt trong rương linh binh, mu bàn tay văng lên gân xanh, thản nhiên nói: "Tiết Thánh Nhân cho rằng, hài đồng kia là ai?"

“Chính là hắn.” Tiết Thanh Phủ hướng Tô Vân chép miệng.

Đổng y sư giật mình, bỏ xuống linh binh, lấy tới mấy cây ngân châm, nói: “Thánh Nhân nằm tốt.”

Hắn thông qua châm bạc đem thuốc đưa vào Tiết Thanh Phủ trong cơ thể, nói: “Thánh Nhân đi về trước nghỉ ngơi, thương thế của ngươi muốn trừ tận gốc, cần bốn năm ngày thời gian, sau này xế chiều mỗi ngày tới một chuyến. Đúng rồi, Thánh Nhân hẳn là sẽ không nợ ta tiền thuốc a?”

Tiết Thanh Phủ đứng dậy, hoạt động thân thể, khen: “Thật sự là thần y, thủ đoạn này không phải tầm thường. Đổng y sư yên tâm, ta ngày mai lúc đến mang đến tiền thuốc.” Dứt lời, phiêu nhiên mà đi.

Trì Tiểu Dao đem đã đốt cạn bình máu đưa cho Đổng y sư, Đổng y sư khóe mắt nhảy lên, con mắt lại theo thói quen híp lại, nói: “Đón lấy tiên thuật? Thế gian này không thể có người có thể đón lấy tiên thuật, Thánh Nhân cũng không được, trừ phi…”

Tô Vân nháy mắt mấy cái, âm thanh hạ thấp, bắt chước thanh âm của hắn: “Trừ phi cái gì?”

“Trừ phi hắn cũng biết tiên thuật…”

Đổng y sư đột nhiên tỉnh ngộ lại, lườm hắn một cái, phất phất tay, nói: “Ngươi về sớm một chút! Ít đến dính líu việc này.”

Trì Tiểu Dao vội vàng nói: “Tiên sinh, sư đệ mấy ngày nay trốn học, ta đi cho hắn học thêm!”

Đổng y sư phất phất tay.

Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao phấn khởi đi ra ngoài, Tô Vân cười nói: “Học tỷ, ta được một con ngựa, có thể nhanh, táp

như sao băng! Ngươi đi lên, chúng ta trong thành hóng gió một chút, lại đi Văn Xương học cung!”

Trạch Trư: Không có nguyệt phiếu, tới tấm phiếu đề cử thôi, ta lái xe dẫn ngươi đi hóng mát a ~~

Chương 125 : Ngươi sâu không lường được ngươi biết không?

Chương 125: Ngươi sâu không lường được ngươi biết không?

"Ngựa của ta đâu?"

Tiệm bán thuốc phía trước, Tô Vân một mặt mê man, chỉ thấy hắn cài ở đây Long Tương không cánh mà bay, loại trừ Long Tương bên ngoài, buộc ngựa cột đèn cũng không thấy.

Cột đèn là bị một cỗ cực lớn lực lượng nhổ tận gốc, lòng đất tảng đá đều bị nhổ đi ra.

Lúc này có người đi lên phía trước, nói: "Tô sĩ tử, ngựa của ngươi đem cột đèn mang đi, nể tình sĩ tử là vi phạm lần đầu, đem cột đèn tiền bổ sung liền có thể."

Tô Vân mặt tối sầm lại, sờ lên tay áo bọc, xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch, tiền của hắn đều cho Cầu Thủy Kính. Cũng may Trì Tiểu Dao nhìn ra hắn tình trạng quẫn bách, vội vàng đem cột đèn tiền thanh toán.

Long Tương mang theo cột đèn trở về Thiên Thị Viên, Tô Vân không cách nào mang theo học tỷ hóng mát, đành phải cùng Trì Tiểu Dao cùng một chỗ đi bộ về Sóc Phương học cung.

Trên đường Trì Tiểu Dao cùng hắn giảng bài, ôn nhu thì thầm, Tô Vân thỉnh thoảng lấy nội tâm lật xem thư tịch, lẫn nhau đối chiếu, học được rất nhanh, gặp được không hiểu chỗ,

Trì Tiểu Dao thêm chút giải thích, Tô Vân liền hiểu rõ tại ngực.

Hai người trong lúc vô tình đi tới Văn Xương học cung, vừa đi vừa tiếp tục thảo luận, đột nhiên một cỗ Phụ Sơn liễn tại phía trước dừng lại, Tả Tùng Nham đẩy ra cửa sổ xe, nhô đầu ra, ha ha cười nói: "Tô sĩ tử, Trì sĩ tử, lên xe đến, ta chở các ngươi đoạn đường!"

Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao vội vàng lên xe, Tả Tùng Nham cười tủm tỉm nói: "Trì sĩ tử trước đi lầu dưới, ta có lời cùng Tô sĩ tử nói."

Trì Tiểu Dao oan ức không thôi, đành phải xuống lầu một người ngồi.

Tô Vân ngồi tại Tả Tùng Nham đối diện, Tả Tùng Nham mỉm cười nói: "Nghe nói thượng sứ cùng Thánh Nhân kết bạn đồng hành, đi lão khu không người tra án. Không biết một chuyến này, lão khu không người chết mấy cái thiên tướng hoặc là Yêu Thần a?"

Trong lòng của hắn có chút sảng khoái, thầm nghĩ: "Trước kia vị này thượng sứ chọc ra sọt, đều là ta tới ôm lấy, suýt chút nữa liền để lão biều bả tử che không được, không thể không mời ra mười bảy châu một trăm linh tám quận biều bả tử trợ trận, có thể nói là mất đi mặt mũi. Mà lần này, cuối cùng đến phiên Thánh Nhân tới lật tẩy!"

Hắn rất muốn nhìn vừa nhìn Sóc Phương Thánh Nhân Tiết Thanh Phủ ăn quả đắng bộ dạng.

Tô Vân cẩn thận từng li từng tí, nói: "Lần này đi lão khu không người tra án, lão khu không người thiên tướng cùng Yêu Thần một cái không chết."

Tả Tùng Nham ngẩn ngơ, thử dò xét nói: "Là Thần Vương chết rồi, vẫn là Yêu Vương chết rồi?"

“Cũng đều còn sống, Thần Vương bị trọng thương.”

Tô Vân chần chừ một chút, nói: “Tiết Thánh Nhân suýt chút nữa chết đi.”

“Ầm ầm!”

Trong tiểu lâu truyền đến kịch liệt khí huyết chấn động, lại là Tả Tùng Nham khí huyết không ổn định, trong cơ thể khí huyết di động một chút.

Tô Vân cũng bị chấn động đến khí huyết phun trào không ngừng, giống như sóng lớn dâng trào. Hắn vội vàng ổn định khí huyết, chỉ thấy trên mặt bàn đâu đâu cũng có rậm rạp vô cùng vết rách, lại nhìn một chút cửa sổ, trên cửa sổ cũng đều là chặt chẽ vết rách.

“Tả phó xạ tu vi thật hùng hậu!” Tô Vân thầm khen.

Tả Tùng Nham thật dài hấp khí, cuối cùng đè xuống tâm thần rung động, dò hỏi: “Sóc Phương Thánh Nhân cùng đi với ngươi tra án, suýt chút nữa chết rồi? Thánh Nhân cũng che không được?”

Tô Vân thận trọng nói: “Thánh Nhân bị trọng thương, suýt chút nữa khó giữ được tính mạng. Ta đem hắn đưa đến Đổng y sư nơi đó chữa trị, Đổng y sư nói nếu quan sát trị liệu mấy ngày mới có thể khỏi hẳn, hiện tại tu vi hẳn là còn thừa lại một hai thành.”

Tả Tùng Nham không từ cái rùng mình, vẻ mặt biến ảo không ngừng: “Liền Thánh Nhân đều suýt chút nữa hao tổn, Tô sĩ tử uy lực thật không nhỏ. Các ngươi tra đến cùng là vụ án gì?”

Tô Vân nói rõ sự thật: “Đồng gia lão thần tiên đã tới, cùng lão khu không người Thần Vương liên thủ, ám toán ta cùng Tiết Thánh Nhân. Ta liều mạng cứu giúp, mời đến vài bằng hữu giúp một tay, lúc này mới chạy thoát.”

“Ngươi cứu viện Tiết Thánh Nhân, còn mời tới bằng hữu giúp một tay?”

Tả Tùng Nham nghi hoặc, thử dò xét nói: “Thượng sứ tại khu không người có bằng hữu?”

Tô Vân lại chần chừ một chút, gật gật đầu, thành thành thật thật thừa nhận: “Phó xạ, thực không dám giấu giếm, ta tại Thiên Thị Viên cũng có một chút nho nhỏ thế lực…”

Tả Tùng Nham vuốt vuốt râu, thật sâu liếc hắn một cái: “Thượng sứ, ngươi sâu không lường được ngươi biết không?”

Tô Vân ngạc nhiên: “Phó xạ sao lại nói lời ấy?”

Tả Tùng Nham cười lạnh nói: “Sóc Phương Thánh Nhân Tiết Thanh Phủ, chính là Sóc Phương đệ nhất cao thủ, đặt ở Sóc Phương cả nước đến xem, chiến lực của hắn cũng có thể vững vàng đứng hàng trước mười! Hắn cùng ngươi cùng xuất hành phá án, hắn suýt chút nữa chết rồi, hiện tại còn thân chịu trọng thương, mà ngươi nhưng tốt lành, đánh rắm không có. Ngươi chẳng qua là Uẩn Linh cảnh giới, hắn lại là Chinh Thánh cảnh giới, thậm chí nói không chừng Nguyên Đạo cảnh giới! Ngươi không phải sâu không lường được, ai còn có thể xứng với câu này khen ngợi?”

Tô Vân oan ức vô cùng, giải thích: “Là bằng hữu của ta lợi hại…”

Tả Tùng Nham sắc mặt ngưng trọng nói: “Đồng lão thần tiên đã tới, như vậy sự tình liền hung hiểm nhiều. Đồng gia lão thần tiên tại Đông đô trong triều đình giống như thường thanh thụ, ăn sâu bén rễ trường thịnh không suy. Lão nhi này trong triều đã trải qua Nguyên Đế, Ai Đế cùng Bình Đế ba triều đại đế, trước sau sừng sững không ngã. Văn Xương học cung chính là hắn xây, không ít quan lại quyền quý chính là xuất

thân tự Văn Xương học cung, thấy hắn mặt, đều muốn xưng một tiếng lão sư."

Tô Vân nhướng nhướng mày, dò hỏi: "Lão thần tiên mục đích, là cái gì?"

Tả Tùng Nham cười lạnh nói: "Thần tiên làm lâu, muốn đổi đổi hương vị làm hoàng đế. Hắn tại triều chính thế lực cành lá rậm rạp, có lẽ, hắn chính là cái kia lĩnh đội học ca. Mà bảy đại thế gia cũng muốn mượn cơ hội này, tiến thêm một bước, trở thành hoàng thân quốc thích!"

Tô Vân mi mắt buông xuống, nhẹ giọng hỏi: "Như vậy, Thánh Nhân muốn làm cái gì?"

Tả Tùng Nham thật sâu liếc hắn một cái: "Hắn muốn trở thành Thánh, chân chính Thánh Nhân. Dân gian phong thánh không được, cần phải đến hoàng đế tự thân phong hắn làm Thánh. Đã hắn có cái này tưởng niệm, liền có thể cùng hắn liên thủ ứng đối Sóc Phương thời cuộc. Thượng sứ, lão thần tiên xuất hiện, ta muốn đích thân đi gặp Thủy Kính, sớm làm chuẩn bị!"

Tô Vân đứng dậy, cáo từ xuống lầu.

Trì Tiểu Dao vội vàng cùng hắn cùng một chỗ xuống xe liễn, thấp giọng nói: "Tòa này lầu nhỏ bể nát."

Nàng lời còn chưa dứt, đột nhiên một tiếng ầm vang tiếng vang, Phụ Sơn lưng thú bên trên lầu nhỏ vỡ thành bột mịn, mảnh gỗ vụn khói bụi tràn ngập, đợi đến khói bụi tán đi, Tô Vân nhìn thấy Tả Tùng Nham vẫn như cũ ngồi ngay ngắn tại chỗ đó, dưới mông chiếc ghế vẫn còn ở đó.

Nhưng mà một cơn gió thổi tới, Tả Tùng Nham dưới mông ghế tựa liền hóa thành mảnh gỗ vụn bị gió thổi đi.

Trì Tiểu Dao nói nhỏ: "Tả phó xạ hình như bị cái gì dọa cho phát sợ, cổ quái, thứ gì có thể đem Tả phó xạ sợ đến như

vậy?”

Tô Vân không đáp, cùng thiếu nữ cùng một chỗ đi thẳng về phía trước, phía trước Sơn Thủy cư ngay trước mắt. Tô Vân đột nhiên hỏi: “Tiểu Dao học tỷ, ngươi cảm thấy ta sâu không lường được ư?”

Trì Tiểu Dao xì xì cười nói: “Ngươi a? Ngươi là nhà các ngươi trong đó đơn thuần nhất cái kia, ở đâu ra bụng dạ? Liền xem như Thanh Khâu Nguyệt tiểu nha đầu kia, bụng dạ đều so ngươi sâu!”

Tô Vân thở dài, trong lòng yên lặng nói: “Vì sao giống như Tả phó xạ dạng này người, đều đem ta tưởng tượng đến như vậy nham hiểm giảo hoạt?”

Sau đó mấy ngày, Tô Vân cuối cùng an ổn xuống, Tả Tùng Nham không còn ép hắn tra án, hắn có thể ổn định lại tâm thần đi học. Trì Tiểu Dao mấy ngày nay nghỉ lại tại Sơn Thủy cư bên trong, thừa dịp ban đêm vì hắn học thêm, Tô Vân cuối cùng đuổi theo Thanh Khâu Nguyệt đám người tiến độ.

Ba mươi tết hôm nay, Trì Tiểu Dao cuối cùng đem mười bốn môn học trao xong, trong đó nho học khóa, đạo học khóa cùng thích học khóa cái này ba môn chương trình học nàng cũng nói, chẳng qua là cái này ba môn thuộc về cựu thánh tuyệt học, luận kiến thức, liền xem như nhỏ tuổi nhất Thanh Khâu Nguyệt, hắn học vấn cũng đủ để làm Trì Tiểu Dao lão sư.

Bởi vậy, ngược lại là Tô Vân làm tiên sinh, cho nàng bù đắp cái này ba môn khóa.

Mặt khác bài học, như thiên văn địa lý cái này chương trình học tương đối đơn giản, chỉ cần ghi nhớ, rất là nhẹ nhõm. Khó khăn nhất vẫn là thuật số, thuật số vốn là xuất từ thắt nút dây để ghi nhớ tính toán, về sau đạo gia phát dương quang đại, rồi

đến về sau người sắc mục học vấn vượt qua Nguyên Sóc, Văn Xương học cung thuật số có người sắc mục học vấn cái bóng.

Người sắc mục thuật số quá lộn xộn, Văn Xương học cung tiến hành đơn giản hoá, lấy phù văn để thay thế người sắc mục thuật số từ ngữ, dễ dàng hơn học tập hiểu.

Mấy ngày ngắn ngủi thời gian, Tô Vân cùng mấy cái tiểu hồ yêu đã nắm giữ cơ bản sĩ tử mấy năm mới có thể nắm giữ nội dung.

Nhưng mà tiêu phí tiền bạc, cũng là mặt khác sĩ tử mấy năm mới có thể xài hết một khoản con số!

Mời Trì Tiểu Dao làm tư học tiên sinh cũng không đắt lắm, nhưng mỗi người hai mươi viên thiên nhãn, nhưng tương đương với ngắn ngủi mười ngày tiêu hết mười khối thanh hồng tệ!

Phải biết có chút linh sĩ nửa năm cũng chưa chắc có thể kiếm được một khối thanh hồng tệ.

Cơm tất niên sau đó, Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao tại trong học cung dạo bước, chỉ thấy trong học cung có chút ở lại trường có nam có nữ kết bạn mà đi, ngay tại thưởng thức pháo hoa.

Đó là linh sĩ bọn họ dùng thần thông của mình ở giữa không trung chế tạo ra rực rỡ cảnh tượng, từng đạo thần thông ở trên bầu trời nổ tung, hoa khoe màu đua sắc, đủ mọi màu sắc, chiếu sáng bầu trời đêm.

Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao dừng bước nhìn quanh, chỉ thấy bầu trời đêm rực rỡ, Trì Tiểu Dao thấp giọng nói: "Năm nay năm trước, đủ loại sự kiện liên tiếp phát sinh, thiên tai nhân họa không ngừng, nhân họa càng lớn, để Sóc Phương lòng người bàng hoàng. Ngày hôm nay, mới cuối cùng có chút tết mùi vị."

Hai người tại trong học cung chậm rãi đi tới, chỉ thấy trong học cung pháo hoa bay lên, Sóc Phương thành địa phương khác cũng có linh sĩ thần thông không ngừng bay lên, ở trên bầu trời nổ tung, chiếu sáng bóng đêm, xua tán tối tăm.

Trên bầu trời còn có đủ loại rực rỡ hình vẽ, có rực rỡ văn chương trải tại trên không, chữ chữ nở rộ ánh sáng, đột nhiên hóa thành sáng rực sơn thủy, trên trời khu phố, nho gia Thánh Nhân đi lại ở trong đó.

Lại có Phật Đà hiện lên, chùa miếu san sát, to to nhỏ nhỏ chư phật nổi bồng bềnh giữa không trung;

Lại có đạo gia tiên nhân cưỡi hạc mà đến, to to nhỏ nhỏ động thiên từ không trung hiện lên;

Lại có âm luật tự trên không vang lên, sáo trúc, ống tiêu, đàn Không, cổ cầm, đàn tranh, trống to, kèn lệnh các loại nhạc khí trên không trung tấu vang động người giai điệu;

Còn có người dùng thần thông ở trên bầu trời xây dựng kiến trúc, cầu dài nằm sóng, lầu vũ cung điện, thuỷ lợi giao thông.

Còn có cái kia lâu thuyền thuyền hoa, chạy ở trên trời thần thông trường hà bên trong; kỳ hoa dị thảo, trên không trung phun nhả thơm ngát; có trường long bơi lội, chạy tại lóa mắt thần thông ở giữa; có Phượng Hoàng bay lượn, vỗ cánh tại núi rừng phía trên.

Còn có cái kia trong biển mới có cá lớn, ở trên trời bơi lội, trong thần thoại mới có thần thú, trên không trung đi lại.

Trong tranh mới có tiên nhân, trong truyền thuyết điềm lành, mỗi bên đại hiển học tổ sư, phảng phất đều lấy thần thông hình thức sống lại, xuất hiện tại Sóc Phương niên kỉ đêm bên trên.

Tô Vân đột nhiên nghe được Thanh Khâu Nguyệt tiếng kêu, theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy Thanh Khâu Nguyệt, Ly Tiểu Phàm cùng Hồ Bất Bình không có lưu tại Sơn Thủy cư, mà là thừa dịp đêm giao thừa chạy ra vui đùa, mấy cái tiểu yêu hồ nhảy nhảy nhót nhót, oa oa thán phục.

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, đỉnh đầu tính linh thần thông đại hoàng chung hiện ra, coong một tiếng chuông vang, chỉ thấy hoàng chung phía trong từng đầu Giao Long bơi ra, chạy nhanh, vọt tới mấy cái kia đang xem pháo hoa nhìn thần thông tiểu yêu hồ bên người.

Đầu lâu giao long chắp tay, đem bọn hắn ủi đến lưng rồng bên trên, từng đầu Giao Long nhảy vọt lên cao như bay, mang theo bọn họ càng lên càng cao.

Thanh Khâu Nguyệt, Ly Tiểu Phàm cùng Hồ Bất Bình bắt lấy sừng rồng, sợ hãi kêu liên tục, đột nhiên lại cười khanh khách lên, chỉ thấy bọn họ đã đi tới trên không, bên người đâu đâu cũng có nở rộ thần thông.

Hồ Bất Bình đánh bạo đứng lên, đột nhiên tung người nhảy ra, đứng tại một đầu đi qua Tỳ Hưu trên lưng, hướng Thanh Khâu Nguyệt cùng Ly Tiểu Phàm phấn khởi vẫy chào.

Thanh Khâu Nguyệt cùng Ly Tiểu Phàm cũng từ Giao Long trên lưng nhảy ra ngoài, giẫm lên liên tiếp bay qua văn tự, trên không trung chạy, xông vào một mảnh cầu dài bên trên.

Cầu dài tản ra ánh sáng, hai cái tiểu hồ ly cúi người dưới cầu nhìn lại, chỉ thấy tỏa ra ánh đèn thuyền hoa từ dưới cầu chạy qua.

Hai cái tiểu yêu hồ vừa mới nhảy xuống cầu, còn chưa rơi vào thuyền hoa bên trên, liền gặp Tỳ Hưu bay tới, Tỳ Hưu trên

lưng Hồ Bất Bình bắt lấy hai người, dọc theo trường hà hướng xa xa trong thành chạy đi.

Nơi đó, thần thông càng nhiều, ở trên bầu trời hình thành một tòa khác trên trời thành thị.

Tô Vân tức nói: "Mấy cái này tiểu gia hỏa, thật không khiến người ta bớt lo!"

Đột nhiên, Trì Tiểu Dao bắt hắn lại tay, lôi kéo hắn hướng về phía trước chạy tới, cười nói: "Sư đệ, chúng ta cũng đi đêm giao thừa diễu hành!"

Tô Vân giật mình, chỉ thấy phía trước học tỷ quần áo tung bay, rong chơi trên mặt của hắn, Trì Tiểu Dao trở về, tựa như một năm này mùa đông âm lãnh đi qua, tươi cười như cảnh xuân tại thiếu nữ trên mặt dần dần trở nên quyến rũ, đem hắn tâm tình cũng chiếu rọi tươi đẹp mấy phần.

Tô Vân đi theo nàng hướng về phía trước chạy tới, Trì Tiểu Dao nhẹ nhàng tung nhảy, dưới chân giẫm lên từng nhánh mũi tên, càng lên càng cao. Tô Vân đỉnh đầu hoàng chung từ từ chuyển động, thỉnh thoảng bay ra một cái Tất Phương, cũng đệm lên bước chân của hai người.

Bọn họ bay cao lên trên không, tại thần thông hình thành trên trời đường đi bên trong đi lại, đi gặp cái kia từng tôn đại phật hư ảnh, đi gặp cổ đại Thánh Nhân, đi tiếp kiến thần tiên.

Thiếu niên thiếu nữ đứng tại to lớn Côn trên lưng trên không trung bơi lội, sau lưng sông lớn dâng trào, chảy tại giang sơn ở giữa, lại hoặc là đứng tại thuyền hoa đầu thuyền, chỉ điểm lấy trên bờ phong cảnh, sau lưng đèn lồng treo trên cao.

Bọn họ đang bay tới bay đi nhạc khí bên trong hành tẩu, lắng nghe mỹ diệu động lòng người giai điệu, bên người có Phượng Hoàng bạn bay, uyên ương ngao du.

Chỉ thấy trên trời người đi đường dần dần nhiều, rất nhiều trẻ tuổi linh sĩ cũng kết bạn ở trên trời chạy, tiếng cười cười nói nói từ trên trời truyền đến.

Sóc Phương tết đêm, không nói ra được náo nhiệt.

Bọn họ vui đùa đến nửa đêm về sáng, cho đến trên trời thần thông dần dần ít, lúc này mới dọc theo một mảnh rực rỡ văn chương từ không trung đi xuống, đi tới cầu mây bên trên.

Hai người đi tại cầu mây bên trên, chỉ thấy còn có người đi đường lưu luyến quên về, có thiếu niên nam nữ ngồi tại cầu dài bên trên lẫn nhau tựa vai, chờ đợi lấy nhìn năm mới mặt trời mọc.

Một đêm này, Tô Vân thấy được ngàn vạn kỳ diệu thần thông cùng thành thị phồn hoa.

Trạch Trư: Mới viêm phổi tình hình bệnh dịch cả nước ca bệnh qua năm vạn người, Hồ Bắc có bốn vạn tám, Trạch Trư cũng là này rất lo lắng, một tháng đáy thời điểm, lấy cá nhân danh nghĩa quyên cho Vũ Hán từ thiện tổng hội một vạn đồng.

Heo không phải làm mấy lần trực tiếp ư? Bạn đọc tại trực tiếp bên trong thưởng một ngàn sáu. Xấu hổ, xử lý trực tiếp chẳng qua là cảm thấy đây là cùng người đọc giao lưu trực tiếp nhất con đường, không nghĩ tới còn có khen thưởng. Số tiền kia Trạch Trư coi như thành từ thiện, lấy Lâm Uyên Hành bạn đọc danh nghĩa, lại quyên cho Vũ Hán từ thiện tổng hội.

Tại Vũ Hán từ thiện kiểu gì cũng sẽ công chúng số, kiểu mới viêm phổi phòng khống chế, thu chi rõ ràng chi tiết bên trong, lục soát Lâm Uyên Hành, liền có thể nhìn thấy số tiền kia.

Đương nhiên, Trạch Trư công chúng số, cũng nhân cơ hội chú ý một chút chứ ~~

Chương 126 : Phía ngoài huynh đệ

Chương 126: Phía ngoài huynh đệ

Thiên Đạo viện Văn Uyên các bên trong, một cái tóc dài phất phới chỉ có quyển sách cao thiếu nữ nằm ở một bản sách thật dày bên trên, vểnh lên hai chân, nâng cằm lên, tò mò nhìn Tô Vân.

Tô Vân toàn thân tâm vùi đầu vào đọc bên trong, hắn đọc chính là 《 Uẩn Linh tạp dụng luận 》, viết quyển sách này người chính là Tiết Thanh Phủ Tiết Thánh Nhân.

Tiết Thanh Phủ bị giáng chức về Sóc Phương trước đó, là Thiên Đạo viện thái thường, đế sư, hoàng đế trước mặt quý nhân, hắn học vấn tự nhiên cực cao.

Đây là Tô Vân ngày hôm nay nhìn quyển sách đầu tiên, nhìn ra rất là cẩn thận. Tiết Thanh Phủ tại 《 Uẩn Linh tạp dụng luận 》 bên trong cũng không có nói đủ loại thần thông, mà là từ mọi phương diện trình bày thần thông đủ loại tác dụng công dụng, cùng với phương pháp sử dụng, vận dụng kỹ xảo.

Đàn hương lượn lờ, Tô Vân nhìn hồi lâu, cười nói: "Oánh Oánh, gảy một khúc a?"

Thiếu nữ kia vui vẻ lên tiếng, không biết từ chỗ nào lấy tới một tấm nho nhỏ cổ cầm, nằm ngang ở trên gối, nghiêng đầu đàn tấu.

Tô Vân bên tai tiếng đàn ung dung, tư duy cũng so ngày bình thường càng thêm phát triển, dốc lòng đọc, dụng tâm trí

nhớ tiếp thu nội dung trong sách.

Qua rất lâu, hắn đem 《 Uẩn Linh tạp dụng luận 》 nhìn xong, lại lấy tới một quyển sách, lại là Khúc thái thường Khúc Tiến viết 《 Thiên Nhân cảm ứng luận 》 .

"Khúc thái thường, chính là Thiên Môn trấn Khúc bá."

Tô Vân nhớ tới đều là leo đến Thiên môn bên trên điêu khắc Khúc bá, trong lòng yên lặng nói: "Khúc bá là tại Tiết Thánh Nhân bị trục xuất sau đó, trở thành đế sư, thái thường, tiếp đó được phái đến Thiên Thị Viên nghiên cứu Thiên môn chợ quỷ. Phái hắn đi Thiên Môn trấn đại đế, chính là Đông đô đại đế, một cái mơ ước lấy trường sinh lão già họm hẹm…"

《 Thiên Nhân cảm ứng luận 》 bên trong nói là Khúc thái thường phát hiện, nói thiên địa nguyên khí hữu chất hữu hình, có thể chia làm đủ loại thần thánh, mà những này Tô Vân cũng có phát hiện, ví dụ như Ứng Long nguyên khí, Khai Minh nguyên khí các loại.

Khúc thái thường giảng được càng sâu, đối với hắn rất có gợi ý, mở rộng tầm mắt. Hắn thậm chí cảm thấy đến Cầu Thủy Kính khai sáng Hồng Lô Thiện Biến, là xây dựng ở 《 Thiên Nhân cảm ứng luận 》 cơ sở phía trên công pháp!

"Khó trách Thủy Kính tiên sinh nói, ta đem Văn Uyên các mỗi một tầng thư tịch nhìn một trăm sách, liền có thể đem giải đáp ta nan đề."

Cầu Thủy Kính là Khúc bá sau đó đế sư, thái thường, chẳng qua Văn Uyên các cũng không có hắn tác phẩm.

Tô Vân nhìn xong cái này hai quyển sách, nhắm mắt lại củng cố một chút bản thân sở học, đứng dậy tại Văn Uyên trong các đi lại nghỉ ngơi, sách quái Oánh Oánh lập tức nhẹ nhàng bay lên, rơi vào đầu vai của hắn.

Hôm nay là tết mùng hai, cho dù là hoàng đế cũng muốn trong cung đi lại, cho thái hậu chúc tết, còn muốn triều hội văn võ đại thần, những người khác càng là như vậy. Bởi vậy Văn Uyên trong các loại trừ bọn họ bên ngoài, liền chỉ có một cái thủ tàng sử.

Đột nhiên, sách quái Oánh Oánh bay đến trên trán của hắn ngồi xuống, hai cái chân rủ xuống, lắc qua lắc lại, Tô Vân giương mắt liền có thể thấy nàng váy, thầm nghĩ: "Nếu là có thể đem Oánh Oánh bắt cóc…"

"Tô sĩ tử ngày hôm nay có chút tâm sự." Sách quái Oánh Oánh nói.

"Không sai. Ta suy nghĩ như thế nào mới có thể chiến thắng một cái Thiên Đạo viện sĩ tử."

Tô Vân ngập ngừng một chút, nói rõ sự thật, nói: "Thiên Đạo viện sĩ tử đều là kỳ tài ngút trời, bất luận tư chất vẫn là ngộ tính đều là thiên hạ ít có, ta thiên phú không đủ cao, hơn nữa nhập môn thời gian ngắn, ta không biết như thế nào mới có thể đánh bại một cường giả như vậy. Bởi vậy trong lòng buồn phiền."

Oánh Oánh đứng lên, từ hắn trên trán một đường đi xuống dưới, đi tới mũi của hắn bên trên, xoay người cúi người, nhìn hắn hai mắt, hiếu kỳ nói: "Ngươi khí huyết tu vi, cường độ thân thể, đã coi như là Uẩn Linh cảnh giới sĩ tử bên trong tài năng xuất chúng, chẳng qua là tại thần thông ứng biến bên trên còn có không đủ. Ngươi lần này tới, lựa chọn thư tịch cũng đều là Uẩn Linh cảnh giới cơ sở học vấn, chứng minh ngươi ý thức được điểm này, ngay tại bổ túc."

Tô Vân gật đầu.

Oánh Oánh khom người, cái đầu nhỏ gom góp đến gần hơn, nói: "Nhưng mà ngươi vẫn không có lòng tin, bởi vì

ngươi chưa hề cùng Thiên Đạo viện sĩ tử giao thủ qua. Ngươi không biết bọn họ mạnh bao nhiêu, cũng không biết bọn họ am hiểu cái gì."

Tô Vân gật đầu lần nữa.

"Nhưng mà ta biết ah."

Oánh Oánh xì xì cười nói: "Ta biết mỗi một cái Thiên Đạo viện sĩ tử sở học, bọn họ tới đây nhìn qua mỗi một quyển sách ta đều nhớ. Nhưng phàm là Thiên Đạo viện sĩ tử, bọn họ sở học sở ngộ, ta đều có thể phỏng đoán đến bảy tám phần! Thiên Đạo viện sĩ tử, mỗi một người đều có hắn đặc biệt độc đáo tuyệt học, chỉ cần biết bọn họ sở học sở ngộ, đối phó bọn hắn liền không còn phiền phức!"

Tô Vân ánh mắt sáng lên, nói: "Oánh Oánh, ngươi biết làm sao đối phó Đệ Bình ư?"

"Đế Bình?"

Sách quái Oánh Oánh ngẩn ngơ, vội vàng liếc xa xa thủ tàng sử liếc mắt, thấp giọng nói: "Ngươi muốn khiêu chiến Đế Bình?"

Tô Vân lắc đầu nói: "Không phải khiêu chiến Đệ Bình, mà là hành hung Đệ Bình."

Hắn giơ bàn tay lên, trùng trùng điệp điệp nắm chặt, năm ngón tay rung động đùng đùng: "Ta muốn đem Đế Bình đánh ngã trên mặt đất, đem hắn tôn nghiêm cùng vinh quang giẫm tại dưới chân, lại dùng lực vặn một chút, vặn đến vỡ nát!"

Sách quái Oánh Oánh hưng phấn đến có chút run rẩy, âm thanh cũng có chút run rẩy: "Giẫm tại dưới chân lại vặn một chút? Còn muốn vặn đến vỡ nát? Ngươi thật dám làm như thế? Ngươi không sợ ư?"

Tô Vân cười nói: "Ta có sợ gì ư?"

Sách quái Oánh Oánh hưng phấn đến nắm chặt nắm tay nhỏ, xoay quanh đầu của hắn ong ong bay tới bay lui, đem Tô Vân xoay chuyển choáng đầu hoa mắt, hưng phấn nói: "Đánh bại Đế Bình? Lần này muốn náo nhiệt, ha ha… Chẳng qua không tốt lắm làm đây! Đế Bình có ba cái lão sư, cái thứ nhất chính là Tiết thái thường, thứ hai là Khúc thái thường, cái thứ ba là Cầu thái thường, ba người bọn hắn am hiểu tuyệt học cũng không giống nhau…"

Tô Vân sợ hết hồn, thất thanh nói: "Tiết Thánh Nhân cũng dạy qua hắn?"

Sách quái Oánh Oánh rơi vào vai trái của hắn bên trên, một tay nắm bản thân cằm thon thon, đi tới đi lui, suy tư nói: "Đế Bình gần như là một cái không có chút nào điểm yếu người. Hắn còn tại trong bụng mẹ mẹ hắn liền phục dùng thiên hạ kỳ trân dị thảo, vì hắn bồi bản cố nguyên, cao tăng làm phép, đạo sĩ cầu phúc, Đại Nho khen ngợi chính khí, vì hắn tẩy cân phạt tủy. Đợi đến hắn xuất thế sau đó, càng là do Thánh Nhân vì hắn mở ra trí tuệ, hắn nào chỉ là ngậm lấy chìa khóa vàng ra đời?"

Tô Vân cũng sợ hết hồn, lẩm bẩm nói: "Bao nhiêu tài nguyên chồng chất tại trên người hắn, còn có thể đem hắn chồng chất nhiễm bệnh ấm ức?"

Oánh Oánh liếc nhìn hắn một cái, tức giận nói: "Hắn mới không phải bệnh ấm ức, hắn tráng cực kì, hắn cơ, lý, gân, mạch, máu, dịch, tâm, phổi, mắt, xương, khí, thần, trí, lực các loại, đều là tu luyện tới cùng thế hệ bên trong mạnh nhất tiêu chuẩn! Nếu như dựa theo những phương diện này tới cho điểm, hắn bất kỳ một cái nào phương diện đều là tuyệt đối max điểm! Nếu không phải hắn ham muốn trường sinh, cũng không đến mức tiêu hao bản thân bản nguyên…"

Tô Vân nghe được nàng nói đến cơ, lý, gân, mạch, máu, dịch, tâm, phổi, mắt, xương, khí, thần những phương diện này, không khỏi trong lòng khẽ nhúc nhích, nói: "Chân Long mười sáu thiên?"

"Cái gì mười sáu thiên?" Oánh Oánh đột nhiên trở nên có chút ngu ngốc, ánh mắt vô hồn nói.

"Ta nói là Chân Long mười sáu thiên."

Tô Vân không có chú ý tới nàng dị trạng, giải thích nói: "Chân Long mười sáu thiên là ta tại quyển kia ngươi chưa nhìn qua thư tịch bên trên nhìn thấy, nói là một trăm năm mươi năm trước Thiên Đạo viện sĩ tử nghiên cứu rồng, cho ra Chân Long mười sáu thiên…"

Oánh Oánh hai mắt vô thần, lung lay đầu, có chút đứng không vững bước chân.

Tô Vân lẩm bẩm nói: "Chân Long mười sáu thiên chia làm cơ, lý, gân, mạch, máu, dịch, tâm, vảy, mắt, cần, bờm, trảo, xương, khí các loại, cùng ngươi vừa mới nói tới cơ, lý, gân, mạch, máu, dịch, tâm, phổi, mắt các phương diện rất là giống nhau, bởi vậy ta đột nhiên nhớ tới quyển sách này."

Oánh Oánh loạng choà loạng choạng, cố gắng mở to hai mắt, trong mắt bắn ra một mảnh thần thái, ngay sau đó thần thái ảm đạm, bị một cỗ hắc khí đem thần thái trong mắt che lại.

"Nhà ta thật có như vậy một quyển sách, Oánh Oánh có muốn hay không đến xem…"

Tô Vân vừa mới nói đến đây, lại thấy Oánh Oánh không nói tiếng nào từ trên bả vai hắn bại đi xuống, Tô Vân trong lòng giật mình, vội vàng đi đón.

"Đầu đau quá…"

Sách quái Oánh Oánh nói thầm một câu, giương mắt liếc mắt nhìn hắn, chậm rãi ngã ở trong lòng bàn tay của hắn, biến thành một quyển sách.

Tô Vân giật mình, từ sách quái Oánh Oánh trong mắt nhìn thấy nồng đậm hắc khí: "Phong ấn? Có đồ vật gì đó đem Oánh Oánh trí nhớ phong ấn! Không đúng, không đúng, loại này phong ấn hẳn là có phát động điều kiện, chỉ cần nói lên một cái nào đó chữ từ, liền sẽ phát động phong ấn!"

Hắn đi tới đi lui, thầm nghĩ: "Tình trạng của nàng hẳn là bị người phong ấn, chỉ cần nghe được Chân Long mười sáu thiên cái từ này phong ấn liền sẽ khởi động, để nàng hôn mê. Nàng loại trạng thái này, hình như cùng ta ngày đó nghe được Thanh Ngư trấn lúc…"

Tô Vân vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên trời đất quay cuồng, đau đầu muốn nứt, phù phù một tiếng quỳ trên mặt đất, trong đại não trống rỗng.

Hắn giống như là rời đi nước cá, trợn mắt lên từng ngụm từng ngụm thở hổn hển.

Qua rất lâu, Tô Vân mới thanh tỉnh lại, chậm rãi đứng dậy, một thân mồ hôi lạnh.

"Ta cùng Oánh Oánh đồng dạng, cũng bị người phong ấn một phần trí nhớ!"

Trong đầu hắn ầm ầm, cổ họng khô giống như là cát: "Ta không phải quên đi bảy tuổi trí nhớ lúc trước, mà là có người phong ấn ta bảy tuổi trí nhớ lúc trước!"

Tô Vân đi tới đi lui, vẻ mặt biến ảo không ngừng: "Đến cùng là ai phong ấn ta? Là ai phong ấn Oánh Oánh? Chân Long mười sáu thiên ý nghĩa ta biết, dính dáng đến lĩnh đội học ca, nhưng mà Thanh…"

Hắn không còn dám nghĩ, e sợ cho bản thân lần nữa rơi vào cái loại này bệnh trạng bên trong.

"Nếu là phong ấn, nhất định có biện pháp đột phá phong ấn!"

Tô Vân vỗ vỗ mặt của mình, hoạt động một chút khí huyết, để cho mình sắc mặt khôi phục như lúc ban đầu, lặng lẽ đem Oánh Oánh hóa thành quyển sách kia nhét vào trong ngực.

Hắn điềm nhiên như không có việc gì, tiến lên đem 《 Uẩn Linh tạp dụng luận 》 cùng 《 Thiên Nhân cảm ứng luận 》 nhét về Văn Uyên các giá sách, xoay người hướng Văn Uyên các đi ra ngoài.

Thủ tàng sử là cái lão giả tóc trắng, canh giữ ở sau quầy, ngồi tại trên ghế nằm ngủ gật, cũng không ngẩng đầu lên nói: "Sĩ tử, Văn Uyên trong các sách cấm chỉ mang đi."

"Đệ tử rõ ràng." Tô Vân mặt mang tươi cười, đi ra Văn Uyên các.

Bước chân của hắn dần dần tăng tốc, hướng thiên đạo viện cửa đi tới, trống ngực dường như muốn dần dần không khống chế được, từ từ trở nên càng lúc càng nhanh.

Tô Vân cưỡng ép áp chế lại trống ngực, vẻ mặt tươi cười, không dám quay đầu nhìn lại cái kia thủ tàng sử có hay không đuổi theo.

Thiên Đạo viện cửa càng ngày càng gần, Tô Vân bước chân cũng càng lúc càng nhanh, đúng lúc này, đột nhiên phía sau hắn một cái thanh âm quen thuộc truyền đến: "Tô Vân huynh đệ! Tết mùng hai, ngươi liền tới đi học, thật sự là cần mẫn."

Tô Vân trùng trùng điệp điệp nắm quyền, cắn chặt răng, quay mặt lại. Trong chớp mắt một khắc này, trên mặt hắn lại

phủ lên tươi cười: “Nguyên lai là Đệ Bình huynh đệ. Tết mùng hai, ngươi cũng tới đi học đây.”

“Sai, ta là trong lúc cấp bách dành thời gian tới Thiên Đạo viện, nhìn một chút có thể hay không đợi đến ngươi.”

Đế Bình một bức bệnh thiếu niên bộ dáng, chắp hai tay sau lưng chậm rãi đi tới, gắt gao nhìn chằm chằm hắn, nói: “Ta rất muốn biết trải qua mấy ngày nay ngươi tu luyện triều thiên khuyết công pháp tiến cảnh. Ta càng muốn biết là, Cầu Thủy Kính nhìn thấy ngươi tu luyện triều thiên khuyết công pháp sau đó phản ứng.”

Tô Vân cười ha ha nói: “Đệ Bình huynh đệ, Thủy Kính tiên sinh có thể có phản ứng gì?”

Đế Bình thản nhiên nói: “Cầu Thủy Kính biết được ngươi tu luyện đại nhất thống công pháp sau đó, khẳng định sẽ cảm thấy lo lắng, hắn sẽ không ngồi nhìn ngươi dẫm vào những cái kia tử vong sĩ tử vết xe đổ. Hắn nhất định sẽ dùng hết khả năng, bù đắp đại nhất thống công pháp! Ta chính là như vậy lợi dụng ngươi, để Cầu Thủy Kính vì ta làm việc! Vân huynh đệ, không biết ta đoán đúng hay không?”

Tô Vân lắc đầu cười nói: “Bình huynh đệ, ngươi đoán không một chút nào đúng. Ta tu luyện đại nhất thống công pháp, sao lại cần thỉnh giáo Thủy Kính tiên sinh? Chỉ dựa vào chính ta trí tuệ, liền đủ để đem đại nhất thống công pháp sơ hở bù đắp.”

Hắn khẽ mỉm cười: “Trí tuệ con người trời sinh liền có chia cao thấp, trùng hợp, trí tuệ của ta không nhiều không ít, so Bình huynh đệ cao như vậy một chút. Ngươi làm sao lợi dụng ta?”

“Thật sao, Vân huynh đệ?” Đế Bình mỉm cười nói.

“Đúng vậy a, Bình huynh đệ.” Tô Vân vẻ mặt tươi cười.

Hai người ánh mắt gặp gỡ, từng người dịch ra. Đế Bình ha ha cười nói: “Ngươi là người thứ nhất dám nói với ta như vậy lời nói người, ta chính là tức giận, đồng thời trong lòng lại có chút mong đợi. Loại này bắt nạt lên mặt cảm nhận, rất lâu chưa từng có.”

Tô Vân cảm nhận được trong ngực quyển sách động đậy một chút, giật mình trong lòng: “Oánh Oánh muốn tỉnh! Nếu như nàng lúc này tỉnh lại, từ ta trong ngực thò đầu ra lời nói, liền sẽ bị người bắt tang vật…”

Hắn giãn ra thân thể, sang sảng cười nói: “Bình huynh đệ, ta muốn hướng ngươi khiêu chiến! Ngươi ta tại Thiên Đạo viện, lấy đại nhất thống công pháp, phân cao thấp, xác minh hai bên ai cao ai thấp!”

Trạch Trư: Tiến cử quyển sách, 《 ta là linh quán Quán trưởng 》, rất không tệ sách!

Chương 127 : Mở ra Oánh Oánh quyển sách này

Chương 127: Mở ra Oánh Oánh quyển sách này

“Lấy đại nhất thống công pháp phân cao thấp? Ngươi mới tu luyện mấy ngày? Dám to gan khiêu chiến ta!”

Đế Bình chắp hai tay sau lưng, thản nhiên nói: “Ngươi có tư cách này a?”

Hắn vừa dứt lời, Tô Vân thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến, sau lưng đột nhiên nguyên khí kịch liệt rung chuyển, Ứng Long chạy theo rong chơi thiên địa nguyên khí bên trong đi tới, cái kia cỗ nồng đậm sát khí giống như là vô số Thần Ma chiến trường, thi thể chất đống như núi, mà cái này Ứng Long chính là giẫm lên những thi thể này từ biển máu núi thây bên trong đi tới!

Ứng Long giết Xi Vưu cùng Khoa Phụ, chính là Thần Ma bên trong đệ nhất chiến thần!

Đế Bình ngước đầu nhìn lên, chỉ thấy cái kia Ứng Long hình thần có, rất sống động, tựa như vài ngàn năm trước trước hết giết Xi Vưu lại giết Khoa Phụ chiến thần lần nữa giáng lâm!

“咙 cục cục —— “

Ứng Long rống to, cái kia sát khí ngập trời hòa lẫn sóng khí, để Đế Bình da mặt như gợn sóng lay động không ngừng!

“Đây là Cầu Thủy Kính vì ngươi bù đắp đại nhất thống công pháp?”

Đế Bình ánh mắt cuồng nhiệt, cười ha ha: "Chẳng qua chỉ dựa vào Ứng Long còn chưa đủ, còn chưa đủ lấy khiêu chiến ta!"

Tô Vân hướng hắn đi ra bước đầu tiên, sau lưng nguyên khí rung chuyển càng thêm kịch liệt, Khai Minh thú từ cuộn trào mãnh liệt nguyên khí bên trong đi ra, đây là một tôn thủ hộ trong truyền thuyết tiên cảnh thần thánh, chư tà bất xâm!

Tô Vân tiếp tục hướng hắn tới gần, từng bước một, sau lưng nguyên khí không ngừng rung chuyển, Đào Ngột, Thao Thiết, Cùng Kỳ, Huyền Vũ, Kỳ Lân các loại Thần Ma từng cái đi ra.

Ứng Long, Khai Minh, Huyền Vũ còn có thể xem như thần thánh, chỉ là có chút dữ tợn hung ác, nhưng Đào Ngột, Thao Thiết, Cùng Kỳ cũng chỉ có thể nói là Ma Thần!

So nhân ma còn muốn tàn bạo Ma Thần!

Mười hai bước sau đó, mười hai Thần Ma hiện lên ở Tô Vân sau lưng, để khí tức của hắn tăng lên điên cuồng, nhảy lên tới cực điểm.

Tô Vân đứng tại Đế Bình phía trước, khuôn mặt hầu như kề sát ở trên mặt của hắn, chóp mũi đè ở chóp mũi của hắn bên trên, trầm giọng nói: "Hiện tại đủ chưa? Bình huynh đệ?"

Đế Bình lui về phía sau một bước, tránh đi phong mang của hắn, ánh mắt cuồng nhiệt, vẻ mặt càng lộ vẻ bệnh trạng, quan sát những này Thần Ma hư ảnh, lẩm bẩm nói: "Không sai biệt lắm, không sai biệt lắm… Cầu Thủy Kính quả nhiên là cái kỳ tài, một năm này tại Sóc Phương, thật sự là hắn làm ra không ít đồ tốt. Vân huynh đệ, ngươi làm rất tốt…"

Hắn nhìn Tô Vân sau lưng mười hai Thần Ma, giống như là nhìn bảo vật của mình, hận không thể lập tức liền đem cái này mười hai Thần Ma bỏ vào trong túi.

Đột nhiên, Tô Vân tiến lên trước một bước, lần nữa cùng Đế Bình khuôn mặt kề khuôn mặt, chóp mũi gánh lấy chóp mũi, gằn từng chữ: "Bình huynh đệ, ta hỏi ngươi đủ chưa?"

Đế Bình bị hắn triệt để chọc giận, một bầu nhiệt huyết xông lên khuôn mặt, lại xông lên đầu, tràn vào trong đại não, hận không thể lập tức liền đem hắn đánh chết tươi.

Ngay tại hắn không kềm chế được thời điểm, Tô Vân đột nhiên tán đi mười hai Thần Ma hư ảnh, tránh né mũi nhọn, dịch ra khí tức của hắn xung kích.

Đế Bình một cỗ khí thế vồ hụt, trong lòng khẽ giật mình.

"Đệ Bình, ở trước mặt ta ngươi chính là cái đệ đệ!"

Tô Vân xoay người hướng Thiên Đạo viện cửa đi tới, cười ha ha nói: "Trong khoảng thời gian này ngươi thật tốt tu luyện, ngoan ngoãn chờ ta, nửa tháng sau đó, ngươi ta ngay ở chỗ này, ngay trước tất cả Thiên Đạo viện sĩ tử trước mặt, phân cao thấp!"

Hắn dùng sức đẩy ra Thiên Đạo viện cửa, quay đầu cười nói: "Ghi nhớ, là dùng đại nhất thống công pháp phân cao thấp! Ta mới vừa tiến vào Uẩn Linh cảnh giới, ngươi xem đó mà làm!"

Đế Bình đè xuống trong lòng kinh sợ, đang muốn nói chuyện, Tô Vân đã chạy ra Thiên Đạo viện.

"Dã tiểu tử, dám to gan trêu đùa ta?"

Đế Bình tỉnh ngộ lại, không khỏi tức giận, đuổi về phía trước, lại thấy Tô Vân đã đóng lại Thiên Đạo viện cửa, lúc này mới dừng bước lại.

Hắn tức giận không yên tĩnh, đi lại hai bước, đột nhiên lại nở nụ cười: "Nếu là phân cao thấp, vì sao còn có nhiều như vậy điều kiện hạn chế? Nhìn tới ngươi lòng tin không đủ ah.

Nếu như ngươi có chiến thắng lòng tin của ta, liền sẽ không áp đặt nhiều như vậy điều kiện cho ta . Bất quá, ngươi để trẫm thấy được đại nhất thống hi vọng, hi vọng thành tiên, trẫm có thể khoan dung ngươi…"

Đột nhiên, Văn Uyên các thủ tàng sử vội vội vàng vàng chạy đến, la lên: "Trộm! Nhanh bắt trộm! Đừng thả đi cái kia sĩ tử… Bệ hạ!"

Hắn vội vàng quỳ mọp xuống.

Đế Bình liếc nhìn hắn một cái, phất tay nói: "Đứng lên mà nói. Vì sao hốt hoảng như vậy?"

"Vừa rồi cái kia sĩ tử đến xem sách, trộm đi Văn Uyên các thư tịch!"

Thủ tàng sử vội vàng nói: "Văn Uyên các sách, không được cho bên ngoài mượn, cho dù là bệ hạ cũng cần phải đến đi vào Văn Uyên các mới có thể xem. Tiểu tử này vậy mà đánh cắp ta Văn Uyên các tàng thư!"

Đế Bình nghi ngờ nói: "Hắn đánh cắp sách gì?"

"Về bệ hạ, hắn trộm đi sách quái Oánh Oánh. Oánh Oánh là giúp đám sĩ tử tìm sách sách quái, lần trước bệ hạ tới đọc sách, chính là Oánh Oánh giúp một tay tìm. Sách quái Oánh Oánh đã lưu tại chúng ta Văn Uyên các hơn 150 năm…"

Đế Bình có chút ấn tượng, khoát tay áo, lơ đễnh nói: "Chẳng qua là một cái sách quái mà thôi, còn như vậy kinh hoảng? Bị hắn trộm liền trộm, ngươi lại tìm một cái sách quái là được. Hắn là của trẫm, đừng quấy nhiễu đến hắn, hiểu chưa?"

Thủ tàng sử ngẩn ngơ, Đế Bình đẩy ra Thiên Đạo viện cửa, nói: "Chuyện này không được làm ầm lên, qua mấy ngày hắn trở lại Thiên Đạo viện, ngươi cũng đừng nhắc lại nữa chuyện này. Bằng không, trẫm chém đầu ngươi!"

Thủ tàng sử xưng phải, ngẩng đầu nhìn lại, Đế Bình đã rời đi Thiên Đạo viện.

"Cuối cùng trốn ra được!"

Tô Vân Linh giới bên trong, Thiên Đạo viện cửa mở ra, Tô Vân nội tâm từ trong môn phái đi ra, lập tức xoay người đóng lại cửa.

"Đệ Bình sư huynh quá thông minh, thực lực lại cao, còn có một loại đáng sợ phong thái. Hắn cho ta áp lực quá lớn, thậm chí so Tả phó xạ cho ta áp lực còn lớn hơn. Không hổ là ta sư huynh." Hắn thầm khen một tiếng.

Tuy hắn rất khẩn trương, nhưng tạo thành hắn khẩn trương nguyên nhân cũng không phải là đến từ Đế Bình.

Đế Bình khí phách khí thế quả thực so Tả Tùng Nham mạnh hơn, cho hắn tạo thành rất lớn áp lực, nhưng mà Tô Vân luôn luôn là mắt mù, làm bộ không nhìn thấy là được.

Từ Văn Uyên các trộm đi sách quái Oánh Oánh mới là để Tô Vân vội vã cuống cuồng sự tình, để hắn cảm giác áp lực, e sợ cho bị người bắt lại.

Tô Vân đem trong ngực thư tịch lấy ra, chỉ thấy cái kia thư tịch đột nhiên rầm rầm lật qua lật lại một chút, tiếp lấy khôi phục lại bình tĩnh, tiếp đó lại rầm rầm lật qua lật lại hai trang, có lẽ là sách quái Oánh Oánh còn đang trong giấc mộng.

Cái kia trang sách lật qua lật lại lúc, mơ hồ có thể nhìn thấy từng bức đáng sợ hình ảnh, hơn phân nửa Oánh Oánh đang làm cái gì ác mộng.

"Như vậy, Oánh Oánh đến cùng phải hay không gặp phong ấn?"

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, thầm nghĩ: "Đã nàng là quyển sách, như vậy từ trong sách nội dung bắt tay vào làm, nói

không chừng có thể tìm được nàng là bị phương pháp gì phong ấn."

Hắn vươn tay, lặng lẽ xốc lên trang sách, nhìn thật kỹ, chỉ thấy Oánh Oánh mỗi một trang sách bên trong đều không có văn tự, mà là từng bức hình ảnh, lại hoặc là quyển sách khác cảnh tượng.

Đột nhiên, Tô Vân giật mình, chỉ thấy Oánh Oánh trong quyển sách này có vài trang là trống rỗng, đã không có văn tự cũng không có hình ảnh.

Hắn cẩn thận lật xem, chỉ thấy mấy tờ này trong sách giống như là có chút văn tự, đợi đến hắn nhìn kỹ lúc nhưng lại đột nhiên biến mất, cũng không thể thấy được rõ ràng.

"Đến cùng là dùng pháp thuật gì phong ấn trí nhớ của nàng? Chỉ có phát động phong ấn tình huống bên dưới, mới có thể nhìn thấy phong ấn đến cùng là cái gì…"

Tô Vân bàn tay chạm đến trang sách, lặng lẽ sử dụng một điểm khí huyết tu vi, đột nhiên chỉ thấy trang sách bên trên có hắc khí hiện lên, hình thành một cái phù văn ấn ký!

"Quả thực là phong ấn pháp môn!"

Tô Vân đang muốn tinh tế kiểm tra, đột nhiên quyển sách trên tay phát ra bịch một tiếng, hóa thành một cái tung bay tóc thiếu nữ, nằm ngang tại trong ngực của hắn.

Thiếu nữ kia chỉ có dựng lên tới quyển sách cao, trên người quần áo như nghê thường, chính là sách quái Oánh Oánh.

Oánh Oánh nháy mắt, nhìn Tô Vân tay.

Tô Vân tay vốn là tại lật ra trang sách, giờ phút này sách biến thành người, ngay sau đó tay của hắn liền biến thành nhấc lên nữ hài váy.

Oánh Oánh lại nháy mắt mấy cái, ngẩng đầu nhìn Tô Vân khuôn mặt.

Tô Vân vẻ mặt đỏ bừng, thử dò xét nói: "Nếu như ta nói, ta chỉ là muốn nhìn một chút ngươi quyển sách bên trong có cái gì nội dung, mà không phải muốn thừa dịp ngươi hôn mê xốc lên váy của ngươi, ngươi tin hay không?"

"Ta tin."

Oánh Oánh đem váy từ trong tay hắn rút ra, che mình chân, sợ hãi nói: "Ngươi nói cái gì ta đều tin. Chỉ cần ngươi có thể thả ta…"

Tô Vân cái trán đều là mồ hôi lạnh, vội vàng nói: "Ngươi hiểu lầm, ta có thể giải thích!"

"Ngươi thừa dịp ta ngủ, đem ta từ Thiên Đạo viện bên trong trộm ra, tiếp đó nhấc lên ta váy, cũng có thể giải thích?"

…

Sau một lúc lâu, Tô Vân cuối cùng để nàng tin tưởng mình bị phong ấn một phần trí nhớ, cái này sách quái hóa thành thiếu nữ lại mặt buồn rười rượi, trên người quần áo cũng như nghê hồng đi theo tâm tình của nàng biến hóa màu sắc, trở nên có mấy phần u buồn, khó hiểu nói: "Vì sao có người phong ấn ta trí nhớ?"

"Như vậy Oánh Oánh, ngươi nhớ tới ngươi khi còn sống trí nhớ ư?" Tô Vân hỏi.

Sách quái là nội tâm bám vào trong sách vở hóa thành tinh quái, Tô Vân từ thủ tàng sử nơi đó biết được sách quái Oánh Oánh khi còn sống là cái thích đọc sách người, bởi vậy sau khi chết bám vào thư tịch bên trên.

Hắn đối Oánh Oánh khi còn sống chỉ hiểu rõ nhiều như vậy.

Oánh Oánh cố gắng nhớ lại, nói: “Ta khi còn sống đặc biệt thích đọc sách, về sau ta chết đi, liền bám vào trên sách…”

Tô Vân hỏi tới: “Sau đó thì sao? Ngươi khi còn sống thích xem sách, ngươi cũng nhìn qua sách gì? Trong nhà người có người nào? Ngươi khi còn sống tên gì?”

Oánh Oánh một mặt ngỡ ngàng, cố gắng nghĩ lại rất lâu, kinh ngạc nói: “Ta khi còn sống đặc biệt thích đọc sách, về sau ta chết đi, liền bám vào trên sách… Tô sĩ tử, ta thật bị người phong ấn!”

Tô Vân cố gắng nhớ lại tự xem đi đến phù văn ấn ký, đem phù văn ấn ký vẽ ra, hỏi: “Ngươi đối cái này phù văn ấn ký, có hay không có ấn tượng?”

Oánh Oánh nằm ở bên tay hắn quan sát cái kia kỳ dị phù văn ấn ký, sau một lúc lâu, nói: “Đây là một loại ma đạo thần thông, tên là Yếm Thắng, có thể dùng Linh Tê thần thông có thể phá giải. Linh Tê có thể phân ba định thủy thông linh, tâm hữu linh tê nhất điểm thông, dùng để loại bỏ về mặt tâm linh phong ấn đơn giản nhất.”

Tô Vân tinh thần đại chấn, vội vàng nói: “Như thế nào mới có thể tu thành thần giao cách cảm, phá giải phong ấn?”

Oánh Oánh suy nghĩ một chút, nói: “Thiên Đạo viện bên trong tuy là có Linh Tê loại công pháp, nhưng ngươi không có chỗ đi tìm Linh Tê. Ta đã bị phong ấn một trăm năm mươi năm, có thể là bởi vì ta kiếp trước không tốt lắm, không muốn nhớ lại lên kiếp trước đi. Tô sĩ tử, chúng ta chỉ là gặp qua hai lần mặt, ngươi không cần vì ta phí tâm…”

Tô Vân phun ra một ngụm trọc khí, trầm giọng nói: “Ta cũng không phải là hoàn toàn là vì ngươi , đồng dạng cũng là vì chính ta. Ta cũng bị phong ấn một phần trí nhớ. Thanh Ngư trấn.”

Hắn cố gắng nhớ lại Thanh Ngư trấn, đột nhiên, Oánh Oánh nhìn thấy bọn họ vị trí Linh giới lập tức mây đen tiêu điều, một cỗ khói đen mờ mịt, rất mau đem Tô Vân Linh giới ô nhiễm!

Bức này cảnh tượng giống như là ác mộng tập kích, nhưng lại tìm không được ngọn nguồn, không nhìn thấy ác mộng!

Sách quái Oánh Oánh chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy từng cái kỳ dị ấn ký!

Tô Vân phù phù ngã xuống đất.

Qua rất lâu, Tô Vân tỉnh táo lại, chỉ thấy sách quái Oánh Oánh nằm ở bên cạnh mình, ngay tại chăm chú vẽ lấy cái gì.

Hắn đứng dậy nhìn lại, lại thấy sách quái Oánh Oánh vẽ là từng cái kỳ dị phù văn ấn ký, những phù văn này ấn ký cùng Tô Vân từ Oánh Oánh trong quyển sách này nhìn thấy ấn ký cũng không tương đồng.

"Tô sĩ tử, ngươi phong ấn cùng phong ấn của ta không giống nhau lắm."

Oánh Oánh nghiêng chân, chăm chú vẽ tranh, nói: "Ta dùng chính là cổ đại ma đạo bên trong Yếm Thắng pháp, dùng Linh Tê thần thông có thể phá giải. Ngươi liền muốn phức tạp rất nhiều lần… Ngươi biết cái gì là phù văn ư?"

Nàng không đợi Tô Vân trả lời, trực tiếp tự nói: "Phù văn, là thần thông lạc ấn tại một cái mặt phẳng bên trên, hình thành hình vẽ. Bởi vì có chút giống văn tự, cho nên gọi là phù văn. Phong ấn trí nhớ của ngươi phù văn, biến hóa chi phức tạp chỉ sợ là phong ấn ta trí nhớ ma đạo thần thông hơn trăm lần!"

Tô Vân hướng trên mặt đất nhìn lại, chỉ thấy từng cái phù văn thành nhóm thành hàng, lít nha lít nhít, bày khắp hắn Linh giới mặt đất!

Sách quái Oánh Oánh vỗ tay một cái, bay lên, rơi vào đầu vai của hắn, dưới trướng, nhìn bản thân vẽ ra những cái kia phù văn ấn ký, nói: "Trên người ngươi ẩn tàng bí mật, so trên người của ta ẩn tàng bí mật, phải lớn hơn nhiều! Có người không hy vọng ngươi nhớ tới tuổi thơ của ngươi đây."

Tô Vân nhìn cái kia đạt được nhiều đáng sợ phù văn ấn ký, ánh mắt lấp lóe, đột nhiên cười nói: "Oánh Oánh, trong trí nhớ của ngươi ẩn tàng bí mật cũng không nhỏ. Dính dáng đến một trăm năm mươi năm trước Thiên Đạo viện nghiên cứu long án, dính dáng đến lĩnh đội học ca!"

Oánh Oánh nghiêng đầu nhìn hắn bên cạnh bộ mặt, đột nhiên nói: "Ngươi không phải nói ngươi có một bản ta chưa đã học qua sách ư? Lấy ra để cho ta nhìn một chút."

Trạch Trư: Chúc tất cả mọi người có thể mở ra người yêu quyển sách này, nhìn một chút tên của mình có hay không viết ở bên trong. Valentine, hạnh phúc ~~

Chương 128 : Một thành phần thắng

Chương 128: Một thành phần thắng

Tô Vân hơi lúng túng một chút, sách quái Oánh Oánh lúc trước một mực sống ở Thiên Đạo viện bên trong, Thiên Đạo viện bản thân là một chỗ Linh giới, mà bây giờ Oánh Oánh thì tại hắn Linh giới bên trong, cũng không có đi vào thế giới chân thật.

Muốn nhìn quyển kia cổ tịch, hoặc là Oánh Oánh rời đi Linh giới, hoặc là Tô Vân đem quyển sách kia cầm tới Linh giới bên trong tới.

Chẳng qua là, Oánh Oánh rời đi Linh giới, sẽ hay không có hung hiểm?

Nếu như có hung hiểm lời nói, như vậy như thế nào mới có thể đem thế giới hiện thực đồ vật cầm tới Linh giới bên trong tới?

"Oánh Oánh, ngươi có thể rời đi Linh giới ư?" Tô Vân hỏi.

"Ta là quái, nắm giữ thân thể, đương nhiên có thể ra ngoài."

Oánh Oánh ngồi trên vai của hắn, sắc mặt cổ quái nhìn hắn: "Ngươi bắt cóc ta, không phải muốn kim ốc tàng kiều, đem ta cất giấu sao? Ngươi cam lòng thả ta ra ngoài?"

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị nói: "Ngươi hiểu lầm. Ta cũng không phải là bắt cóc ngươi, mà là đem ngươi từ Thiên Đạo viện áp bức bên dưới giải cứu ra. Hơn nữa, ta còn muốn

giúp ngươi giải trừ phong ấn, ta sẽ không hạn chế tự do của ngươi.”

Oánh Oánh suy nghĩ một chút, nói: “Đồng dạng một việc, bị ngươi đổi một loại thuyết pháp, hình như liền biến thành chuyện tốt…”

Tô Vân nghiêm mặt nói: “Ta từ nhỏ đi theo Dã Hồ tiên sinh đi học, học được một bụng học vấn, tự nhiên không thể mang trong lòng ý đồ xấu.”

“Hồ ly dạy dỗ ngay thẳng tiểu tử? Làm sao có chút là lạ?”

Oánh Oánh ngẩng đầu nhìn lên, cười nói: “Ta đứng tại ngươi chuông bên trên, chờ ngươi lấy khí huyết thôi thúc chiếc chuông lớn kia, để chuông lớn từ Linh giới bên trong đi ra, ta liền có thể đi ra ngoài.”

Tô Vân giật mình, hắn chưa hề nghĩ tới tính linh thần thông có thể mang theo những vật khác ra vào Linh giới.

Hoàng chung là hắn tính linh thần thông, có thể tùy hắn tâm ý ra vào Linh giới, tính linh thần thông, cũng liền tương đương với ra vào Linh giới thông đạo!

Đột nhiên, hắn tỉnh ngộ lại, hỏi: “Như vậy phải chăng có thể đem thế giới chân thật bên trong đồ vật, thông qua tính linh thần thông đưa đến Linh giới bên trong tới?”

Oánh Oánh cười nói: “Đương nhiên có thể.”

Tô Vân vẻ mặt dại ra, đột nhiên nhớ tới những cái kia bị hắn vứt bỏ linh khí, cảm giác có một loại không tên đau lòng: “Những cái kia treo ở Tiết Thánh Nhân trên cổ hỏa luân, vừa nhìn liền rất quý giá, nếu như cầm tới trong thành đổi tiền…”

Hoàng chung xoay tròn, từ Linh giới bên trong hiện ra, Oánh Oánh đi theo đại hoàng chung cùng một chỗ từ Linh giới bên trong bay ra.

Cô gái này tại Linh giới bên trong có thể tùy ý phi hành, nhưng mà đi tới thế giới chân thật liền không cách nào tùy ý bay loạn, thận trọng từ chuông lớn bên trên trượt xuống đến, một bên quan sát bốn phía, một bên gấp giấy.

Sau một lúc lâu, Tô Vân kinh ngạc thấy nàng sau lưng mọc ra hai tấm giấy làm cánh, chớp chớp bay lên, hẳn là dùng bản thân nàng "Thân thể", quyển sách giấy làm ra cánh.

Nơi này là Văn Xương học cung Sơn Thủy cư, nữ hài xoay quanh Sơn Thủy cư bay một tuần, quen thuộc môi trường, chỉ nghe từng tiếng sợ hãi kêu truyền đến, sau một lúc lâu liền thấy Oánh Oánh bay tới, đi theo phía sau Thanh Khâu Nguyệt, Hồ Bất Bình cùng Ly Tiểu Phàm đám người.

Tô Vân lấy tới Hoa Hồ tại Táng Long lăng tìm đến cổ tịch, nói: "Oánh Oánh, chính là quyển sách này. Bất Bình, Tiểu Phàm, Khâu Nguyệt, gọi Oánh Oánh lão sư."

Ba cái tiểu yêu hồ vội vàng đứng chỉnh tề, tất cả đồng thanh nói: "Oánh Oánh lão sư."

Sách quái Oánh Oánh rơi vào trong sách vở, từng câu từng chữ đọc đi, Tô Vân vội vàng che kín "Chân Long mười sáu thiên" chữ, miễn cho nàng nhìn thấy cái này một chuỗi chữ lại xúc động phong ấn.

Oánh Oánh đem một quyển này đọc sách xong, suy nghĩ xuất thần, đột nhiên nói: "Trong sách sự tình, thật sự là rung động lòng người, chẳng qua ta thế nào cảm giác có chút quen thuộc, giống như là trải qua trong đó một ít chuyện. Chẳng qua là mỗi lần muốn nhớ tới tới thời điểm, trong đầu đột nhiên liền trống rỗng…"

Hồ Bất Bình kinh ngạc nhìn nàng, đột nhiên giống như là như là thấy quỷ, chỉ về phía nàng la lên: "Ngươi là Oánh! Ngươi là trong sách nói cái kia Oánh sĩ tử!"

Thanh Khâu Nguyệt cùng Ly Tiểu Phàm cũng ngây dại, vội vàng tiến lên lật sách, Ly Tiểu Phàm nhanh chóng nói: "Trong sách có một đoạn nói là, có một cái gọi là Oánh sĩ tử đối nội tâm loại hình đồ vật có vượt mức bình thường cảm giác lực, nàng phát giác được nhân ma nội tâm cùng long linh cùng một chỗ bị hắn bọn họ triệu hoán đi ra!"

Hai người nhanh chóng tìm tới trong sách cái kia một đoạn văn, chỉ cho sách quái Oánh Oánh nhìn.

Oánh Oánh đọc âm nặng cái kia đoạn chuyện cũ, chỉ cảm thấy có chút hoang đường.

Thanh Khâu Nguyệt rất là nghiêm túc nói: "Oánh Oánh tỷ, ngươi nói ra câu nói này vào lúc ban đêm liền chết! Bị nhân ma xử lý! Ngươi là Thiên Đạo viện nghiên cứu rồng sĩ tử bên trong, cái thứ nhất chết đi!"

Oánh Oánh ngẩng đầu, xì xì cười nói: "Làm sao có thể? Nàng gọi Oánh, ta tên là Oánh Oánh, không giống…"

Ly Tiểu Phàm sắc mặt nghiêm túc nói: "Ta đã biết! Nàng là ba cái Oánh, ngươi là hai cái Oánh, chứng minh ngươi mất đi một cái mạng! Cho ngươi lấy cái tên này người, nhất định biết ngươi chết qua một lần!"

Sách quái Oánh Oánh dở khóc dở cười, Thanh Khâu Nguyệt đi tới đi lui, đột nhiên thâm ý sâu sắc nói: "Mà người này, nhất định chính là lĩnh đội học ca! Chỉ có hắn từ Táng Long lăng sống sót đi ra, hắn nhất định là lại một lần trở lại Thiên Đạo viện! Thậm chí nói không chừng hắn thay hình đổi dạng, lâu dài tiềm phục tại Thiên Đạo viện bên trong!"

Ly Tiểu Phàm cũng vây quanh nàng đi lại, phỏng đoán nói: "Thời điểm đó hắn còn không có xấu như vậy, không có như vậy vặn vẹo, hắn nhớ tới đồng môn chi tình, đem ngươi đưa đến trong sách, bảo ngươi trở thành sách quái."

Hồ Bất Bình cũng tại vòng quanh Oánh Oánh đi tới đi lui, tiếp lời nói: "Nhưng mà hắn cũng không muốn ngươi bại lộ thân phận của hắn, cho nên hắn đem ngươi đoạn này trí nhớ phong ấn! Từ đó về sau, ngươi liền không phải Thiên Đạo viện Oánh sĩ tử, ngươi chẳng qua là một cái Thiên Đạo viện bên trong sách quái!"

Oánh Oánh tranh luận nói: "Đây chỉ là các ngươi mong muốn đơn phương suy đoán!"

"Như vậy Oánh Oánh, ngươi biết ai cho ngươi lấy Oánh Oánh cái tên này ư?" Hồ Bất Bình hỏi.

Oánh Oánh ngây dại, nàng không biết là ai cho mình lấy tên, chỉ biết mình gọi Oánh Oánh, người khác cũng là lấy sách quái Oánh Oánh tới gọi là nàng.

"Có lẽ, lĩnh đội học ca phong ấn Oánh Oánh trí nhớ, còn có một cái khác tầng nguyên nhân."

Tô Vân đột nhiên nói: "Tiểu Phàm, các ngươi biết là cái gì không?"

Thanh Khâu Nguyệt, Ly Tiểu Phàm cùng Hồ Bất Bình tất cả đồng thanh nói: "Chân Long mười sáu thiên!"

Oánh Oánh nghe được cái từ này không khỏi đau đầu muốn nứt, loạng choà loạng choạng, suýt nữa hôn mê. Tô Vân vội vàng ngừng lại mấy cái tiểu hồ ly, đem nguyên ủy sự tình nói một phen.

Oánh Oánh nghỉ ngơi phút chốc, cuối cùng tỉnh táo lại, lẩm bẩm nói: "Cái gì kia mười sáu thiên, thật sự có trọng yếu như vậy?"

"Trên đời này chỉ có ba người nắm giữ mười sáu thiên, lĩnh đội học ca là thứ nhất, một cái khác chính là nhân ma Ngô Đồng, còn có một cái, chính là Oánh Oánh."

Tô Vân suy tư nói: "Mười sáu thiên có thể là cấp cao nhất tuyệt học, thậm chí có thể là lĩnh đội học ca sống hơn một trăm bảy mươi tuổi nguyên nhân. Oánh, muốn biết ngươi là có hay không là Thiên Đạo viện Oánh sĩ tử, biện pháp đơn giản nhất, chính là phá vỡ ngươi trong trí nhớ phong ấn!"

Sách quái Oánh Oánh lấy lại bình tĩnh, nói: "Thiên Đạo viện Văn Uyên trong các, có một thiên công pháp gọi là Linh Tê Tị Trần Thông Huyền công, là một loại có thể thông linh công pháp, tu luyện môn công pháp này, đối bất kỳ linh đều có một loại mạnh mẽ cảm giác lực. Nó người khai sáng là…"

Nàng lặng im phút chốc, khàn giọng nói: "Oánh."

Tô Vân giật mình, Oánh khai sáng Linh Tê Tị Trần Thông Huyền công, mà một trăm năm mươi năm sau, lại muốn dùng môn công pháp này tới phá giải sách quái Oánh Oánh trí nhớ phong ấn, đây thật là một cái trùng hợp ư?

"Chẳng lẽ sĩ tử Oánh cảm giác lực cường đại đến loại trình độ này, càng hợp đoán được tương lai của mình?" Hắn bật cười lắc đầu.

Oánh Oánh chán nản nói: "Ta mặc dù biết môn này Linh Tê Tị Trần Thông Huyền công, nhưng mà cũng không có chỗ có thể nghiên cứu Linh Tê loại này thông linh thần thú. Linh Tê có thể thông linh, loại này thần thú là hiếm thấy nhất, bọn chúng tùy thời có thể lấy lẻn vào chúng sinh Linh giới bên trong, ẩn núp lên. Ta xem qua rất nhiều trong sách có ghi chép, rất nhiều sĩ tử đều thử tìm đến loại này thần thú, có người thậm chí tìm kiếm mấy chục năm cũng không từng tìm tới."

"Còn có loại này thần thú?"

Tô Vân trầm ngâm phút chốc, ngẩng đầu lên nói: "Ta có thể dẫn ngươi đi thấy chân chính Linh Tê, chẳng qua ta cần trong khoảng thời gian này cấp tốc tăng thực lực lên. Cái chỗ

nào quá hung hiểm, nếu như thực lực của ta không có tiến bộ lời nói, tùy tiện xông vào nơi đó sẽ chỉ mất mạng."

Hắn không khỏi nhớ tới bản thân trên mông bên trong một kiếm kia, liền lòng còn sợ hãi.

Tiên kiếm uy lực càng ngày càng mạnh, hắn càng thêm không có nắm chắc tránh đi một kiếm kia.

Oánh Oánh ánh mắt sáng lên: "Cái này rất đơn giản! Tu vi của ngươi đến, thân thể cũng cơ bản đến, không đủ chỉ là không có đi qua hệ thống học tập, không có nắm giữ Uẩn Linh cảnh giới kiến thức, không có hoàn toàn tiếp thu thần thông. Mà hết thảy này, ta rất nhanh liền có thể giúp ngươi bù đắp!"

Tô Vân hít vào một hơi thật dài: "Ta còn muốn đánh bại Đệ Bình!"

Oánh Oánh tràn đầy tự tin, cười nói: "Bất luận người nào cũng không dám nói có thể đánh bại Đế Bình, nhưng bản cô nương cũng không phải là người! Đế Bình sư tòng Tiết Thanh Phủ, Khúc Tiến cùng Cầu Thủy Kính, bọn họ ba vị công pháp thần thông, ta chỗ này đều có! Duy nhất không có chính là Đế Bình gia truyền công pháp, năm ngự hỗn nguyên công . Bất quá, ta phát giác được ngươi đại nhất thống công pháp cực kỳ lợi hại, sẽ chỉ so năm ngự hỗn nguyên công mạnh hơn, sẽ không yếu hơn!"

Tô Vân đè xuống trong lòng kích động: "Nửa tháng sau đó, ta đánh bại Đệ Bình!"

Oánh Oánh sợ hết hồn: "Nửa tháng?"

Tô Vân trong lòng khẽ động, thận trọng thử dò xét nói: "Tương đồng cảnh giới quyết đấu, nửa tháng cũng không làm được ư?"

Oánh Oánh nghiến răng, cánh chớp lấy bay tới bay lui, mặt buồn rười rượi, suy tư nói: "Nửa tháng, đi đến Đế Bình cái loại

này không có chút nào điểm yếu mức độ, rất khó, rất khó… Văn Uyên trong các đủ loại công pháp thần thông tựa hồ cũng không được, không cách nào cùng Đế Bình thần thông chống lại…"

Nàng đột nhiên ngẩng đầu, sắc mặt nghiêm túc nói: "Ngươi tu luyện tới Uẩn Linh cảnh giới cái nào một tầng động thiên?"

Tô Vân ngẩn ngơ, chột dạ nói: "Uẩn Linh cảnh giới đều có cái gì động thiên?"

Oánh Oánh cũng ngây dại: "Ngươi không biết Uẩn Linh cảnh giới có lục trùng động thiên?"

Tô Vân lắc đầu, nói: "Thủy Kính tiên sinh truyền thụ cho ta Uẩn Linh cảnh giới công pháp lúc, cũng không nói cho ta biết Uẩn Linh cảnh giới chia làm sáu đại động thiên."

"Cầu Thủy Kính cũng quá không chịu trách nhiệm, khó trách sẽ bị cách chức."

Oánh Oánh nói: "Uẩn Linh cảnh giới chia làm lục trùng động thiên, tầng thứ nhất động thiên, Thanh Hư trời, tầng thứ hai không minh trời, tầng thứ ba Thái Huyền Thiên, tầng thứ tư huyền cực trời, tầng thứ năm chín thất trời, tầng thứ sáu Ngọc Thanh Thiên. Ngươi bây giờ thế yếu ở chỗ, ngươi hứa hẹn nửa tháng sau đó đánh bại Đế Bình, nhưng Đế Bình hoàn toàn có thể trực tiếp dùng thứ sáu động thiên Ngọc Thanh Thiên tu vi áp chế ngươi! Lấy Uẩn Linh cảnh giới mạnh nhất tu vi, đem ngươi trấn áp, bảo ngươi bất kỳ thần thông đều không hề có tác dụng!"

"Cho nên, ngươi nhất định phải tại đây nửa tháng thời gian phía trong, đả thông sáu đại động thiên!"

"Cái này sáu đại động thiên đối ứng là sáu loại chất lượng nguyên khí."

“Ví dụ như ngươi tu luyện Ứng Long cảm ứng thiên, thực ra chẳng qua là giữa thiên địa hư không ở giữa ly khai Ứng Long nguyên khí, nhưng mà đả thông đệ nhất động thiên sau đó, Ứng Long nguyên khí bất luận chất vẫn là lượng, đều có kinh người tăng lên!”

“Càng thêm quan trọng chính là, ngươi nội tâm có thể tại đệ nhất động thiên Thanh Hư động thiên bên trong tu luyện, tốc độ tu luyện đại tăng!”

“Muốn có phần thắng, liền nhất định phải tại đây trong vòng một tháng rưỡi, để ngươi nội tâm tọa trấn tại thứ sáu động thiên bên trong!”

“Nhưng đây chỉ là nắm giữ một thành phần thắng!”

Trạch Trư: Hôm nay là Valentine, liền không trực tiếp trả lời người đọc đặt câu hỏi, mọi người bồi tiếp người yêu a, Trạch Trư cũng sớm một chút đi cùng phu nhân ~~

Chương 129 : Một chiêu tiên nhân

Chương 129: Một chiêu tiên nhân

Tô Vân nghe được da đầu run lên: "Mở ra sáu đại động thiên, vẫn chỉ là một thành phần thắng?"

"Không sai. Cái này một thành phần thắng đến từ tu vi, ngươi tu luyện tới thứ sáu động thiên, đại nhất thống công pháp so với hắn đại nhất thống công pháp càng hoàn mỹ hơn, tu vi so với hắn Uẩn Linh cảnh giới tu vi mạnh hơn, mới có một thành phần thắng."

Oánh Oánh nhanh chóng nói: "Muốn làm được mười thành phần thắng, ngươi cần tại cơ, lý, gân, mạch, huyết, dịch, tâm, phổi, mắt, xương, khí, thần, trí, lực các loại các phương các diện vượt qua hắn! Nhưng ở nửa tháng thời gian phía trong, ngươi căn bản là không có cách làm được."

Sau lưng nàng giấy chất cánh đập động, xoay quanh Tô Vân bay tới bay lui, tốc độ nói nhanh đến mức giống như ngã hạt đậu: "Tu vi vượt qua hắn, mang ý nghĩa ngươi khí, huyết, thần cái này ba cái phương diện vượt qua hắn. Có cái này ba điểm vượt qua, ngươi liền có ưu thế của mình!"

"Nếu như ngươi có thể tại nửa tháng thời gian bên trong tu luyện đến thứ sáu động thiên, như vậy liền có thể tiếp tục tích lũy lớn mạnh chính mình ưu thế, đem ưu thế làm thành trường đao!"

"Đao, mạnh liền mạnh tại chỉ có một bên khai nhận, vừa nhanh vừa mạnh, đi bổ ra Đế Bình thập toàn thập mỹ!"

Nàng cánh vỗ, dừng ở Tô Vân phía trước, hai tay ôm lấy mặt của hắn, sắc mặt nghiêm túc nói: "Cho nên cái này nửa tháng thời gian, ta sẽ dùng hết khả năng huấn luyện ngươi, để ngươi nắm giữ đại nhất thống công pháp cơ sở thần thông, để ngươi cấp tốc tu thành thứ sáu động thiên!"

"Sáu đại động thiên, tầng tầng tiến dần lên, dần dần từng bước tu luyện, tu thành sáu đại động thiên thấp nhất cũng cần phải đến tiêu phí thời gian ba năm năm. Cho nên, mở ra trước đệ nhất động thiên, tích lũy một phen, lại trực tiếp vượt cấp, mở ra thứ sáu động thiên!"

"Ngươi chỉ luyện hai đại động thiên, mặt khác bốn cái động thiên đều là leo lên thứ sáu động thiên bậc thang, đều không quan trọng!"

Tô Vân nghe được nghẹn họng nhìn trân trối, xanh, báo, hồ ba người cũng là ngây người, Thanh Khâu Nguyệt hai mắt sáng lên, chọc chọc Ly Tiểu Phàm: "Đây là cái đại tài nữ, tài hoa tuyệt đại, ta muốn nàng làm chị dâu ta!"

Hồ Bất Bình cùng Ly Tiểu Phàm tâm thần đều say, liên tục gật đầu: "Tiểu muội, ngươi yên tâm đi! Giao cho ca ca!"

Oánh Oánh hai tay dùng sức, đem Tô Vân quai hàm bóp bĩu môi lên, theo dõi hắn con mắt, dữ dằn nói: "Ta muốn ngươi trong khoảng thời gian này chỉ luyện từ mười hai cơ sở thần thông bên trong chọn lựa ra một chiêu thần thông, không đi tu luyện mặt khác thần thông, trước tiên đem một chiêu này luyện xong! Muốn làm, liền làm một chiêu tiên, một chiêu tiên nhân!"

"Mặc kệ Đế Bình là chiêu thức gì, ngươi chỉ dùng một chiêu này, tới tới đi đi chỉ có một chiêu này, đem ngươi vượt qua pháp lực của hắn phát huy ra, đánh bại hắn!"

“Đế Bình có ba cái lão sư, cái này ba cái lão sư bên trong Cầu Thủy Kính cùng Tiết Thanh Phủ đều tại Sóc Phương, muốn chiến thắng Đế Bình, trước chiến thắng Cầu Thủy Kính cùng Tiết Thanh Phủ, dùng hai người bọn họ tới luyện tập!”

“Khúc Tiến chết rồi, vậy liền không đi quản hắn, trước tiên đem hai cái này đế sư xử lý lại nói!”

“Cho nên, ngươi tại khiêu chiến Đế Bình trước đó, tương đồng cảnh giới đánh bại hai người bọn họ! Mang đánh bại hai vị đế sư khí thế, khiêu chiến Đế Bình!”

“Đánh bại Đế Bình sau đó, ngươi lại nghĩ mọi cách đem mặt khác chỗ thiếu sót bù đắp.”

Oánh Oánh nói một hơi, Tô Vân nghe được hai mắt sáng lên, liên tục gật đầu.

Trải qua nàng vừa nói như vậy, hắn rốt cuộc tìm được tu luyện phương hướng!

Sau đó mấy ngày, Oánh Oánh liền một mực ở tại Tô Vân Linh giới bên trong, xoay quanh hắn nội tâm bay tới bay lui, chỉ điểm hắn làm sao làm được đem mười hai Thần Ma lạc ấn tại bản thân Linh giới hồng lô bên trên.

Tô Vân lần trước đi Thiên Phương lâu Thần Tiên cư lúc, nhìn thấy Cầu Thủy Kính chỉ điểm mặt khác linh sĩ tu hành, cũng là để cho bọn họ bày ra Linh giới, Cầu Thủy Kính đứng tại Linh giới bên ngoài, chỉ ra chỗ sai thiếu sót của bọn hắn.

Mà Oánh Oánh lại là trực tiếp đi vào Tô Vân Linh giới bên trong, chi tiết không sót chỉ ra Tô Vân không đủ, để Tô Vân tiến hành sửa lại, so đứng tại Linh giới bên ngoài chỉ ra chỗ sai còn tinh tế hơn không biết bao nhiêu.

Tô Vân thôi thúc Uẩn Linh cảnh giới đại nhất thống công pháp, nhất thời sau lưng hiện lên mười hai Thần Ma hư ảnh,

càng thêm cao lớn, càng thêm chân thực, mà hắn Linh giới bên trong , đồng dạng cũng hiện ra mười hai Thần Ma hư ảnh.

Cái này mười hai Thần Ma hư ảnh chính là hồng lô lạc ấn, từ hư không bên trong liên tục không ngừng dẫn dắt tới mười hai loại thiên địa nguyên khí, trợ tăng hồng lô lực lượng, để Tô Vân tu vi không ngừng tăng lên!

Lạc ấn mười hai Thần Ma tại hồng lô bốn vách bên trên chẳng qua là bước đầu tiên.

Bước thứ hai, là thông qua nội tâm chiếu rọi, đem mười hai Thần Ma lạc ấn tại đại hoàng chung bên trên.

Làm được cái này hai bước, Uẩn Linh cảnh giới căn cơ liền coi như là trầm ổn, mới có thể thôi thúc bản thân tính linh thần thông, đi đánh bay Linh giới bên trong cái thứ nhất động thiên, Thanh Hư thiên.

Thanh Hư động thiên mở ra, nội tâm tọa trấn tại Thanh Hư động thiên bên trong, tại động thiên bên trong tu luyện, như vậy mới xem như chân chính đi vào Uẩn Linh cảnh giới.

Một ngày lại một ngày thời gian trôi qua, cuối cùng, sĩ tử khai giảng ngày tới gần, dần dần có thật nhiều sĩ tử đuổi tới Văn Xương học cung, để học cung trở nên náo nhiệt rất nhiều.

Văn Xương học cung sĩ tử phần đông, chẳng qua là có không ít sĩ tử tại trong khi nghỉ đông lịch luyện, không có thể sống lấy trở về.

Còn có một chút tây tịch tiên sinh cũng không có thể còn sống trở về, đương nhiên, đây đối với Văn Xương học cung tới nói cũng không phải là hiếm lạ chuyện.

Sau khi tựu trường, tân sinh nhập học, Thanh Khâu Nguyệt, Hồ Bất Bình, Ly Tiểu Phàm đều đi Linh Quang viện đi học, bồi dưỡng từng người tính linh thần thông. Tô Vân đã có tính linh thần thông, chẳng qua là hắn tính linh thần thông

không giống bình thường, không thuộc về Nho Thích Đạo, cũng không thuộc về kiến trúc, y học, thuật số, thiên văn các loại ngành học, hắn cũng không biết bản thân nên đi vào cái gì học viện đi học.

Cuối cùng, Tả Tùng Nham sai người đến đây thông báo hắn, hắn bị Văn Xương học cung Truy Nguyên viện thu nhận.

Khai giảng hôm nay, Tô Vân đi tới Văn Xương học cung Truy Nguyên viện, chỉ thấy Truy Nguyên viện là một mảnh ngói xanh gạch đỏ nhà, chẳng qua là cực kỳ rách nát, đâu đâu cũng có thần thông lưu lại hố to, đổ nát thê lương.

Tô Vân ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Truy Nguyên viện cây cối có rất nhiều đều bẻ gãy, trong đó một gốc trên cây còn đứng lấy vài con quạ đen, nhìn thấy hắn nhìn tới, oác oác kêu hai tiếng, tựa hồ là đang chờ đợi ăn thi thể.

Truy Nguyên viện bên trong trống rỗng, không có sĩ tử, cũng không có tây tịch tiên sinh, lớn như vậy Truy Nguyên viện bên trong chỉ có hắn một người.

Tô Vân buồn bực, đi tới ngoài viện, ngẩng đầu quan sát cửa nhà, quả thực là Truy Nguyên viện.

Sau một lúc lâu, cái thứ hai sĩ tử chạy đến, chính là thiếu nữ Ngô Đồng, bên người còn mang theo Toàn Thôn Ăn Cơm Tiêu Thúc Ngạo. Thiếu nữ một thân đại hồng y váy, trái phải quan sát, không nhìn thấy những người khác, ngay sau đó hướng Tiêu Thúc Ngạo ném cái ánh mắt.

Tiêu Thúc Ngạo lập tức bốn phía chạy, tìm kiếm, lại trở lại Ngô Đồng bên người: "Không có mai phục."

Lúc này, cái thứ ba sĩ tử chạy đến, cũng là Tô Vân người quen, Thánh công tử Bạch Nguyệt Lâu.

"Truy Nguyên viện chỉ có một cái thủ tọa tây tịch, không có mặt khác tây tịch tiên sinh."

Bạch Nguyệt Lâu đi tới trong viện, hướng Tô Vân nói: "Nghe nói vị này thủ tọa tây tịch năm trước đi tái ngoại truy nguyên, chết ở trong sa mạc, Tả phó xạ còn chưa tìm được mới Truy Nguyên viện thủ tọa, ngay sau đó liền không có người ghi danh Truy Nguyên viện."

"Bị chết thật tốt, tránh khỏi ta tự mình động thủ."

Thiếu nữ Ngô Đồng cười nói: "Ta chẳng qua là muốn mượn Văn Xương học cung tới ẩn thân, tìm một cái địa phương an toàn, lẳng lặng chờ kịch biến. Cái gọi là lão sư, sẽ chỉ vướng chân vướng tay."

Bạch Nguyệt Lâu động dung nói: "Nguyên lai là đại khảo bên trong xếp hạng thứ hai Ngô Đồng cô nương. Nghe nói cô nương thua ở xếp hàng thứ nhất Tô Vân sĩ tử trong tay, suýt chút nữa chết đi."

Thiếu nữ Ngô Đồng liếc nhìn hắn một cái: "Ta nhận ra ngươi, Thánh Nhân đệ tử. Nghe nói ngươi gặp được Tô sĩ tử, bởi vậy không có thứ tự. Ba người chúng ta ở tại cùng một học viện, là Tả lão đầu an bài a?"

Tô Vân ngẩng đầu nhìn trên cây quạ đen, thản nhiên nói: "Có lẽ Tả phó xạ không yên lòng các ngươi, cho nên đem các ngươi an bài đến Truy Nguyên viện, lại đem ta dẫn dụ đến áp chế các ngươi."

Thiếu nữ Ngô Đồng lại cười nói: "Ta lại cảm thấy là Tả lão đầu nuôi cổ, đem ba đầu đại độc trùng ném tại cổ chậu bên trong, chém giết lẫn nhau, nhìn bọn họ ai có thể sống sót ra ngoài."

Bạch Nguyệt Lâu nhìn một chút Ngô Đồng, lại nhìn một chút Tô Vân, thản nhiên nói: "Ta đi theo Thủy Kính tiên sinh học được một chút đồ vật, mấy ngày nay ngay tại củng cố, chờ

ta củng cố hoàn thành, lại đến hướng Tô sĩ tử đòi lại thứ tự của mình."

Tô Vân cười ha ha, đúng vào lúc này, một cái tóc đuôi ngựa thiếu nữ nhảy nhảy nhót nhót xông vào Truy Nguyên viện, liếc mắt nhìn hai phía, phấn khởi hướng Tô Vân vẫy chào.

"Tô sĩ tử, ta nghe nói ngươi thi vào Truy Nguyên viện, ngay sau đó ta cũng ghi danh!"

Lý Trúc Tiên hưng phấn nói: "A, còn có Ngô Đồng tỷ tỷ, còn có Thánh công tử, các ngươi cũng dự thi Truy Nguyên viện? Nhìn tới lựa chọn của ta không sai! Truy Nguyên viện lão sư đâu? Tại sao không có lão sư? Mặt khác sĩ tử đâu?"

Nàng lời còn chưa dứt, đột nhiên chỉ nghe bên ngoài lại truyền tới một thanh âm: "Lần này ghi danh Văn Xương học cung, cuối cùng cho ta nhặt chỗ tốt, thế mà được tuyển… Ơ, đại khảo xếp hàng thứ nhất Tô sĩ tử, thứ hai Ngô Đồng Ngô Đồng, còn có thứ ba Trúc Tiên cô nương, còn có Thánh công tử!"

Diệp Lạc công tử xông vào Truy Nguyên viện, nhìn thấy mọi người, không khỏi hai mắt rơi lệ, ngẩng đầu nhìn trời: "Ta Diệp gia mộ tổ, thật sự là bốc lên khói xanh! Trời có mắt rồi, may mắn lão Diệp gia tổ tông tích đức, may mắn cha ta cho Văn Xương học cung đóng tòa nhà, để cho ta cái này một điểm không có thi đến, cùng những cao nhân này một cái học viện, để cho ta nhặt cái chỗ tốt to!"

…

Văn Xương điện, Tả Tùng Nham bái một cái Văn Xương Đế Quân, thở phào một hơi, vì Đế Quân dâng hương, nói: "Đem những này đau đầu nhi cùng bại hoại an bài tại một cái học viện bên trong, coi như bọn họ lật trời, cũng nhiều nhất

gieo họa Truy Nguyên viện. Đế Quân phù hộ, Văn Xương học cung Văn Xương võ thắng, đệ tử nhất định cho Đế Quân tạo kim thân…"

Hắn đi ra Văn Xương điện, nhìn xa Truy Nguyên viện, trong lòng buồn bực nói: "Nhắc tới cũng kỳ, Tô thượng sứ rất lâu không có tra án… Phi phi, đại cát đại lợi!"

Tả Tùng Nham nghĩ tới đây, không khỏi sắc mặt biến hóa: "Hắn lâu như vậy không có động tĩnh, không phải là tại kìm nén cái gì vô cùng bạo tay a? Khai giảng ngày đầu tiên, không nên nghĩ những này đại may mắn sự tình! Lão tẩu vô kỵ, đại cát đại lợi, Đế Quân phù hộ!"

Sóc Phương thành Thánh Nhân cư, Tiết Thanh Phủ Tiết Thánh Nhân thương thế đi qua Đổng y sư trị liệu, cũng sớm khỏi hẳn, giờ phút này vị cũng tại buồn bực: "Ta cùng Cầu Thủy Kính đổi đệ tử, hắn giáo Bạch Nguyệt Lâu, ta dạy Tô Vân. Chẳng qua là cái này Tô Vân vì sao một mực không có tới ta cái này Thánh Nhân cư? Chẳng lẽ là chờ ta tự mình đi dạy hắn hay sao?"

Hắn ngập ngừng không thôi, thầm nghĩ: "Ta nếu là chạy đến Văn Xương học cung đi dạy hắn, chính là trúng Tả Tùng Nham lão tặc gian kế, bỗng dưng lớn mạnh Văn Xương học cung thanh danh. Nhưng nếu là không đi, Cầu Thủy Kính nhất định xem thường ta…"

Thần Tiên cư bên trong, Cầu Thủy Kính cũng tại buồn bực.

"Tô Vân đến cùng làm trò gì? Nhiều ngày như vậy đi qua, hắn còn không có tìm hiểu được Uẩn Linh cảnh giới đại nhất thống công pháp? Hắn nên mang theo nghi vấn, hướng ta thỉnh giáo a?"

Cũng trong lúc đó, Truy Nguyên viện bên trong, Tô Vân thản nhiên nói: "Chúng ta Truy Nguyên viện không có lão sư,

nhưng hẳn là có một vị lập quy củ đại sư huynh a? Ta tiến cử hiền tài để ta làm cái này đại sư huynh, các ngươi ý như thế nào?”

Chương 130 : Đại sư huynh chi chiến

Chương 130: Đại sư huynh chi chiến

"Lập quy củ đại sư huynh?"

Thiếu nữ Ngô Đồng xì xì cười nói: "Tô sĩ tử muốn trở thành đại sư huynh, cho chúng ta lập quy củ?"

Tô Vân vội vàng xua tay: "Không không, mọi người không nên hiểu lầm, ta chẳng qua là cảm thấy chúng ta Truy Nguyên viện không có lão sư, bởi vậy cần một cái có thể đại biểu ta Truy Nguyên viện sĩ tử đi ra. Cái này sĩ tử, nhất định là chúng ta Truy Nguyên viện mạnh nhất người kia. Chẳng qua là chư vị còn chưa đủ mạnh, đành phải ta cố hết sức làm đại sư huynh này."

Bạch Nguyệt Lâu vẻ mặt tươi cười: "Chẳng lẽ Tô sĩ tử khẳng định như vậy, ngươi là chúng ta trong năm người mạnh nhất người kia? Có lẽ những ngày này ta hấp thu hai đại đế sư sở trường, thực lực tu vi tại ngươi phía trên đây."

Diệp Lạc công tử liên tục gật đầu, đột nhiên phát ra hai cái linh khí, cười nói: "Tô sĩ tử, lần trước đại khảo bên trong ngươi tuy là nhặt chỗ tốt ta một cái, nhưng chưa chắc là chúng ta bên trong mạnh nhất cái kia! Ta trước đó không lâu dùng tiền tiêu vặt mua được rất nhiều linh khí, chính là Lôi Kích cốc sinh ra bảo vật! Dựa vào những linh khí này, ta cũng có thể vấn đỉnh đại sư huynh chi vị a?"

Lý Trúc Tiên trong mắt lập loè ý nghĩa không rõ ánh sáng, cười nói: "Không quy củ không thành phương viên, ta cảm

thấy chúng ta Truy Nguyên viện quả thực cần chọn lựa một vị đại sư tỷ, đến đem cho các ngươi lập thoáng cái quy củ. Trùng hợp ta những ngày này chuyên cần khổ luyện, lại xin danh sư dạy dỗ, cuối cùng tu thành Uẩn Linh cảnh! Cho nên…"

Thiếu nữ Ngô Đồng hướng Tiêu Thúc Ngạo thấp giọng nói: "Thúc Ngạo, lần này ngươi không nên nhúng tay, chỉ để ý nhìn."

Tiêu Thúc Ngạo gật đầu, lui ra Truy Nguyên viện, đứng ở ngoài cửa.

Tô Vân cười nói: "Cho nên?"

Diệp Lạc công tử chợt quát một tiếng, hướng về phía sau nhảy xuống, quát: "Cho nên nhìn vào thực lực!"

Bành!

Hắn đụng vỡ sau lưng một tòa cửa đại điện hộ, bay lên trời, nhảy đến trên xà ngang, như là ly miêu giống như tại trên xà ngang chạy, mấy cái lóe rơi, co đầu rút cổ tại đỉnh điện trong góc, trong lòng thình thịch đập loạn: "Trước cho bọn họ đánh cái một mất một còn, đợi đến bọn họ không đánh nổi, ta tại nhảy đi xuống nhặt chỗ tốt…"

Nhưng vào lúc này, Lý Trúc Tiên đột nhiên thét dài một tiếng, khí huyết xung kích, lên đỉnh đầu hiện lên một cái dài đến hơn trượng mạch đao, lưỡi đao thẳng tắp, hai bên khai phong, hầu như không có đường cong, như là một cái tay cầm cùng mũi nhọn cùng dáng dấp đại kiếm.

Nàng trong tay áo lại có cát bay bay ra, đó là thanh hồng tệ đánh nát mài thành cát.

Cát bay cùng mạch đao tương dung, ngưng tụ thành thực thể, tương đương với nửa cái linh binh nửa cái linh khí.

Lý Trúc Tiên quát một tiếng, tư thế hiên ngang, thôi thúc Lý gia tuyệt học gia truyền, nhất thời sát phạt chi khí tràn ngập Truy Nguyên viện, tựa như thoáng cái đem mọi người kéo đến gió thu đìu hiu sóng lớn dâng lên sa trường bên trong!

Nàng thần thông khẽ động, nhất thời đếm không hết đao quang kiếm ảnh bắn ra, đồng thời hướng Tô Vân, Bạch Nguyệt Lâu cùng thiếu nữ Ngô Đồng công tới!

Chỉ nghe boong boong boong tiếng vang không dứt bên tai, chỉ thấy trên mặt đất xuất hiện từng đạo sâu đến hai ba tấc vết đao, tiếp lấy bức tường vỡ ra, hai bên trên đại điện cũng xuất hiện từng đạo dài đến hơn trượng vết đao.

Một cánh cửa sổ rầm một tiếng bay lên, đập vào trong điện phủ, trốn ở đại điện đỉnh điện trong góc Diệp Lạc công tử cái trán đều là mồ hôi lạnh, đột nhiên lại là một đạo sắc bén đao quang bay qua, đem hậu điện đại môn bổ ra!

"Sóc Phương Hầu gia đại tiểu thư, so với nhà của hắn lão gia tử còn hung!"

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, Truy Nguyên viện trong sân quạ đen réo lên không ngừng, chỉ nghe răng rắc một tiếng, một gốc hai người ôm hết đại thụ bị Lý Trúc Tiên một đao chặt đứt!

Mấy chục con quạ đen rầm rầm bay lên, vây quanh Truy Nguyên viện xoay quanh.

Ngoài viện Tiêu Thúc Ngạo thấy thế, há miệng hút vào, hai ba con quạ đen bị hắn hút đến, Tiêu Thúc Ngạo miệng lớn nhai, đem cái kia vài con quạ đen nuốt vào trong bụng.

Đột nhiên, Truy Nguyên viện bên trong một tiếng ngâm nga truyền đến: "Nhật Nguyệt Đấu Chuyển Động Trung Thiên!"

Một mảnh ánh sáng từ không trung vẩy xuống, đó là Thiên Ngoại Thiên dị tượng, phảng phất trong động nhìn trời, bầu trời chỗ có nhật nguyệt lẫn nhau xoay quanh chuyển động.

"Trúc Tiên cô nương, nơi này là Truy Nguyên viện, ngươi đánh hỏng nơi này, chúng ta đi đâu lên lớp?"

Thánh công tử Bạch Nguyệt Lâu phát động lên khí huyết, thôi thúc thần thông, bên người nhật nguyệt vây quanh, Âm Dương biến hóa, đem Lý Trúc Tiên công kích toàn bộ chặn lại, cười nói: "Trúc Tiên cô nương, những ngày này ngươi tại Thủy Kính tiên sinh môn hạ học tập như thế nào mới có thể luyện thành tính linh thần thông, nhưng ta đi theo Thủy Kính tiên sinh học tập lại là Âm Dương Thiện Biến chi thuật! Ta đã tu thành tầng thứ nhất động thiên!"

Hai người vừa mới giao chiến, Lý Trúc Tiên lập tức cảm giác được tu vi bên trên không đủ, bị Bạch Nguyệt Lâu Nhật Nguyệt Đấu Chuyển Động Trung Thiên thần thông đem mạch đao thần thông định trụ.

Mạch đao bành bành chuyển động, bị xoắn đến vỡ nát!

Mạch đao nghiền nát trong tích tắc, Lý Trúc Tiên cũng bị chấn động đến kêu rên, bay ngược mà đi, bịch một tiếng đụng vào trên vách tường, đem bức tường kia đụng ra cái hình người lỗ lớn.

Cũng trong lúc đó, từ mạch đao bên trong bay ra mấy chục con Tất Phương, vỗ cánh hướng Bạch Nguyệt Lâu nhào tới.

"Trúc Tiên cô nương, võ học liền thôi đi?"

Bạch Nguyệt Lâu khẽ mỉm cười, hai tay liền lật, đem cái kia mấy chục con Tất Phương đánh nát. Nhưng mà ngoài dự liệu của hắn là, những này Tất Phương bị hắn đánh vỡ lúc, có mấy hạt hạt cát đâm rách da của hắn.

Lý Trúc Tiên ngã xuống đất không dậy nổi.

Bạch Nguyệt Lâu hướng Tô Vân nhìn lại, lại thấy Tô Vân cũng tại hướng hắn nhìn tới, lộ ra "Động viên" mỉm cười, Bạch Nguyệt Lâu khẽ mỉm cười, thầm nghĩ: "Lão sư nói cho ta biết, không màng lợi danh, định rõ chí hướng, yên tĩnh trí viễn. Ta nếu là bị hắn tràn đầy công nhận ánh mắt rung chuyển tâm linh, liền thẹn là Thánh Nhân đệ tử!"

"Thánh công tử, ngươi trúng độc." Tô Vân mặt mũi thiện ý đối với hắn cười nói.

Bạch Nguyệt Lâu giật mình: "Trúng độc? Cái gì trúng độc?"

Hắn đột nhiên chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, phù phù ngã xuống đất, trong lòng ngỡ ngàng: "Vừa rồi những cái kia cát sỏi bên trong có độc! Thế nhưng là, Lý Trúc Tiên là Sóc Phương Hầu gia thiên kim tiểu thư, làm sao có thể hạ độc…"

Lý Trúc Tiên loạng choạng đi tới, hưng phấn nói: "Ta cuối cùng quang minh chính đại thắng một lần! Hơn nữa thắng là Thánh công tử!"

Nàng vội vàng tiến lên, cho ăn Bạch Nguyệt Lâu uống vào giải dược.

Tô Vân khen: "Thánh công tử không hổ là Thánh Nhân đệ tử, tu vi hùng hậu."

"Đáng tiếc ứng biến kém một chút."

Thiếu nữ Ngô Đồng theo dõi hắn, cười nói: "Hắn ứng biến không đủ, cho nên trúng độc. Nhưng mà ngươi so với hắn khó chơi nhiều… Cổ quái, trên người ngươi có một loại để cho ta khí tức quen thuộc. Cỗ khí tức này, giống như là đến từ ngươi Linh giới bên trong, có một cái trong tay ta chết qua một lần người quen…"

Tô Vân cười ha ha, vừa sải bước ra, thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến, nhất thời khí tức trở nên vô cùng cuồng dã bá đạo,

thậm chí có một loại tàn bạo khí tức!

Văn Xương điện phía trước, Tả Tùng Nham cách xa nhìn về phía Truy Nguyên viện, lúc này Nhàn Vân đạo nhân cùng Đồ Minh hòa thượng chạy đến, hướng hắn làm lễ chào hỏi.

"Các ngươi đến sớm như vậy?" Tả Tùng Nham kinh ngạc nói.

"Phó xạ cũng không phải không biết, khai giảng lại không cần giảng bài, chẳng qua là đem nhập học sĩ tử gom lại cùng một chỗ dạy bảo vài câu động viên vài câu mà thôi."

Đồ Minh hòa thượng cười nói: "Mặt khác, có mặt khác tiên sinh an bài, không cần chúng ta thủ tọa phí tâm."

Nhàn Vân đạo nhân nhìn xa Truy Nguyên viện, nói: "Nghe nói Truy Nguyên viện thủ tọa tây tịch nhìn hoa như bị chiếm đóng ở trong sa mạc, phó xạ có biết đến cùng là chuyện gì xảy ra?"

Tả Tùng Nham sắc mặt có chút âm lãnh, nói: "Mạng ta hắn đi thăm dò tro tàn quái án, hắn một đường tra được tái ngoại đại mạc, ở nơi đó bị người ta tóm lấy. Ta được đến tin tức, đi tái ngoại nghĩ cách cứu viện, nhưng mà lại tìm được thi thể của hắn."

Nhàn Vân đạo nhân cùng Đồ Minh hòa thượng liếc nhau, sắc mặt nghiêm nghị.

Có thể giết Truy Nguyên viện thủ tọa tây tịch người, nhất định không thể coi thường.

Tả Tùng Nham tiếp tục nói: "Có người biết ta tại điều tra tro tàn quái án, cố ý đem hắn dẫn tới đại mạc, xuống tay với hắn. Hắn trước kia tại sóc nam phạm qua chuyện, bị quan phủ truy nã, tìm ta cho hắn cái đất dung thân…"

Hắn vành mắt ửng hồng, quay đầu đi chỗ khác, chờ giây lát, mới nói: "Các ngươi cũng cần cẩn thận, có vài người đã bắt đầu đối với chúng ta Văn Xương học cung hạ thủ. Nhìn hoa như chẳng qua là cái thứ nhất, trong khoảng thời gian này, tốt nhất đừng ở tại bên ngoài học cung."

Đồ Minh hòa thượng cùng Nhàn Vân đạo nhân gật đầu tán thành.

Tả Tùng Nham phun ra một ngụm trọc khí, nói: "Lão Cố đi sau đó, ta đem chúng ta học cung mấy cái đau đầu cùng bại hoại an bài đến Truy Nguyên viện, cũng coi là vì học cung trừ hại. Truy Nguyên viện, liền như thế trước vứt bỏ lấy, do bọn họ gieo họa."

Nhàn Vân đạo nhân cười nói: "Nhìn hoa như gieo họa nhiều năm như vậy, cũng không thể đem Truy Nguyên viện phá hủy, mấy người bọn hắn tiểu gia hỏa có thể làm ra…"

Hắn còn chưa nói chuyện, đột nhiên chỉ nghe từng tiếng sấm rền giống như long ngâm truyền đến, mọi người vội vàng nhìn lại, chỉ thấy Truy Nguyên viện bên trong từng đầu Thần Long cuồn cuộn, những nơi đi qua, phòng ngói đều là bay!

Những cái kia Thần Long kích thước không lớn, chẳng qua là có dài ba trượng ngắn, nhưng mà lại hành động nhanh nhẹn vô cùng, trên dưới tung bay, tấn công chém giết, hung ác dị thường!

Một thiếu nữ áo đỏ khăn lửa, chân đạp Thần Long, trên không trung xê dịch, từ Truy Nguyên viện bên trong từ từ bay lên, dáng người không nói ra được uyển chuyển động lòng người.

Đột nhiên lại là một tiếng long ngâm truyền đến, Truy Nguyên viện một ngôi đại điện đỉnh điện bị hất bay, Ứng Long

giương cánh bay lên, cùng Ứng Long cùng một chỗ bay lên còn có một thiếu niên, đỉnh đầu hoàng chung!

Thiếu niên kia vừa mới bay lên, đại điện đỉnh điện lại tự lốp bốp bạo liệt, mặt khác mười một loại Thần Ma nổ tung đại điện.

Thiếu niên kia thiếu nữ bước chân như bay, rất nhanh va chạm đến cùng một chỗ, nhưng nghe một tiếng tiếng chuông du dương truyền đến, thiếu nữ kia hướng về phía sau ngã xuống bay đi.

Thiếu niên đuổi tới đằng trước, Ứng Long giơ vuốt, chụp lại thiếu nữ kia đầu, mạnh mẽ hướng mặt đất đập xuống!

Cho dù là cách khoảng cách xa như vậy, Tả Tùng Nham, Nhàn Vân cùng Đồ Minh cũng giống như có thể cảm nhận được thiếu nữ Ngô Đồng đầu đụng vào trên mặt đất lúc phát ra chấn động.

Cái kia thoáng cái, nhất định vô cùng hung ác!

Tô Vân rơi ở phía sau một bước, ngay tại thiếu nữ Ngô Đồng đập ở trên mặt đất trong nháy mắt đó, hắn một quyền lại một quyền hướng phía dưới đánh tới, bất luận là Nhật Nguyệt Điệp Bích thần thông, vẫn là Tất Phương Thần Hành thần thông, lại hoặc là Giao Long thần thông, vượn công thần thông, cùng đánh xuống!

Truy Nguyên viện bị chấn động đến song cửa sổ rầm rầm run rẩy, cây cối lay động, quạ đen bay loạn.

Đột nhiên, thiếu nữ Ngô Đồng ống tay áo vung lên, hồng sa đầy trời, che kín thiếu niên tầm mắt, từng đầu Chân Long tại hồng sa bổ nhào xuống giết mà tới.

Tô Vân nhưng nhắm mắt lại, hoàng chung xoay tròn, sau lưng mười hai Thần Ma theo thân hình của hắn đan xen, bốn phía xuất kích, đem Ngô Đồng thế công chặn lại!

“Ma vực động thiên, mở!”

Ngô Đồng nhân cơ hội vỗ một cái mặt đất, từ trong hố bay lên, đỉnh đầu đột nhiên xuất hiện hai đại động thiên, một cỗ hắc ám ma khí từ cái kia hai cái động thiên bên trong tràn ra, nồng đậm cực kỳ.

“Phó xạ, muốn nhúng tay ư?”

Nhàn Vân đạo nhân vội vàng nói: “Nhân ma đã tu luyện tới Uẩn Linh, mở hai cái động thiên, tốc độ tu luyện thực sự quá nhanh. Nếu như giữ lại nàng…”

Tả Tùng Nham lắc đầu, sắc mặt không hề bận tâm: “Ta đã cùng Cầu Thủy Kính, Tiết Thanh Phủ thương nghị xong, cùng nhân ma liên thủ. Ai cũng không được đối nhân ma ra tay.”

Nhàn Vân cùng Đồ Minh trong lòng nghiêm nghị: “Sóc Phương thế cuộc đã nguy hiểm đến muốn cùng nhân ma liên thủ đối kháng trình độ ư?”

Tả Tùng Nham mặt buồn rười rượi, thấp giọng nói: “Ta chỉ là không có nghĩ đến, thượng sứ cùng nhân ma vừa chạm mặt, liền muốn đem Truy Nguyên viện phá hủy…”

Đồ Minh nói: “Thượng sứ ghét ác như cừu…”

Chẳng qua là câu nói này nói ra khỏi miệng, liền chính hắn đều không tin.

Chương 131 : Tốt, Truy Nguyên viện không còn

Chương 131: Tốt, Truy Nguyên viện không còn

Ngô Đồng tốc độ tu luyện quả thực nhanh đến mức kinh người, đại khảo lúc nàng còn không phải linh sĩ, chẳng qua là Trúc Cơ cảnh giới, nhưng mà hiện tại, nàng đã tu thành Uẩn Linh thứ hai động thiên!

Đáng sợ nhất không phải tốc độ tu luyện của nàng, đáng sợ là dẫn đến nàng tu vi tăng lên nguyên nhân!

Sóc Phương thành trong lòng người giấu giếm ma tính đang rung chuyển, sinh trưởng, càng ngày càng đáng sợ, đây mới là hung hiểm nhất địa phương!

Ngô Đồng tu vi tăng vọt, chẳng qua là bởi vì nàng đang hấp thu Sóc Phương thành ma tính, mọi người trong lòng ma tính càng nhiều, càng khủng bố hơn, tu vi của nàng tăng lên càng nhanh!

Lần trước Tô Vân đi thăm hỏi Cầu Thủy Kính, lúc rời đi đúng lúc gặp thiếu nữ Ngô Đồng cũng tới xin Cầu Thủy Kính chỉ điểm tu hành, cũng là vào lúc đó, Cầu Thủy Kính, Tả Tùng Nham cùng Tiết Thanh Phủ xác định nhất định phải cùng Ngô Đồng liên thủ, ứng đối thế cục trước mắt.

Ngô Đồng cũng là vào lúc đó cùng bọn hắn đàm luận tốt điều kiện.

Nhân ma, nguyên bản trong lòng bọn họ tà ác nhất tồn tại, nhưng mà bọn họ vì ứng đối trong lòng người ác, không thể

không cùng nhân ma liên thủ, thật là một cái lớn lao châm chọc.

"Tô sĩ tử, nàng còn không có sử dụng ra toàn lực."

Tô Vân Linh giới bên trong, sách quái Oánh Oánh quan sát thiếu nữ Ngô Đồng nhất cử nhất động, phân tích công pháp của nàng thần thông, một bên chỉ điểm Tô Vân trong lúc chiến đấu thần thông vận dụng kỹ xảo, nói: "Nàng là dùng Chân Long thần thông cũng không phải là trạng thái mạnh nhất, mà là mười sáu thiên bên trong ngộ ra rải rác thần thông, nàng thân thể pháp lực chân thực tiêu chuẩn, khả năng không thể so ngươi kém bao nhiêu."

Tô Vân bay lên trời, rơi vào Truy Nguyên viện một gốc đại thụ che trời trên tán cây, hai chân đứng tại hai mảnh trên lá cây, thân hình theo cành lá nhấp nhô mà nhấp nhô.

Một bên khác, thiếu nữ Ngô Đồng rơi vào Truy Nguyên viện một ngôi đại điện bên trên, cung điện kia đã bị phá ra một cái cửa sổ mái nhà.

Hai người cách xa nhau hơn mười trượng.

"Nhân ma lợi hại nhất vẫn là nàng bản thân."

Linh giới bên trong, Oánh Oánh tiếp tục nói: "Thân thể của nàng có thể hóa thành kỳ dị vũ khí, có thể nói, thân thể của nàng tùy ý một cái vị trí đều có thể hóa thành linh binh, gia tăng chiến lực của nàng. Ngươi hẳn phải biết linh binh uy lực, dù là nàng hiện tại chẳng qua là Uẩn Linh thứ hai động thiên cảnh giới, không phát huy được linh binh mấy phần uy năng, nhưng này uy lực cũng không phải ngươi có khả năng chống cự."

Tô Vân nội tâm cùng nàng đối thoại, nói: "Ta có gỗ hộp, sử dụng linh binh lời nói, ta chưa chắc sẽ so với nàng yếu đi."

“Nếu là nàng đem mười sáu thiên chỉnh hợp quy nhất, hóa thành một loại thần thông, lại thông qua thân thể của nàng biến thành linh binh tới thi triển đâu?”

Oánh Oánh nhắc nhở: “Nói như vậy, uy lực liền cực kì khủng bố! Hơn nữa nàng năm đó đánh chết Chân Long, nhất định nắm giữ càng cường đại hơn tuyệt học, thậm chí vượt qua mười sáu thiên, có thể là có thể cùng tiên thuật ngang hàng ma đạo tuyệt học!”

Tô Vân trong lòng căng thẳng, đồng thời lại có chút mong đợi: “Nói như vậy, nhân ma Ngô Đồng có hay không có thể tiếp được Tiên kiếm?”

Trải qua thời gian dài, Tô Vân lo lắng nhất chính là Thiên môn sau một cái thế giới khác bên trong Tiên kiếm, có Tiên kiếm ngăn cản, hắn trước sau không thể như ý nguyện mượn tiên đồ tới tu luyện.

Tiên kiếm uy lực càng ngày càng mạnh, để hắn càng ngày càng lo lắng cho mình lần tiếp theo đi vào Thiên môn sẽ chết tại dưới kiếm.

Nếu như nhân ma Ngô Đồng có thể tiếp được Tiên kiếm, đối với hắn mà nói ngược lại là một cái chuyện thật tốt!

Vậy liền mang ý nghĩa Tiên kiếm không còn vô địch!

Chỉ có biết Tiên kiếm không còn vô địch, hắn mới có lòng tin đối kháng Tiên kiếm!

“Ngươi có thể mượn nàng mang cho ngươi áp lực, giúp ngươi mở ra đệ nhất động thiên, mở ra đệ nhất động thiên sau đó, ngươi đại nhất thống công pháp chỗ cường đại liền có thể triển lộ ra, vậy chính là tương đồng cảnh giới tiên nhân giống như pháp lực!”

Oánh Oánh tại hắn Linh giới bên trong phi hành liền không cần mượn cánh, vây quanh hắn nội tâm bay tới bay lui, nói:

“Khi đó đối kháng nhân ma, liền có phần thắng! Chẳng qua coi như ngươi có thể chiến thắng nhân ma, cũng chưa chắc có thể trở thành đại sư huynh, ngươi còn muốn cẩn thận một người. Diệp Lạc công tử một mực tại tìm cơ hội , chờ đợi hai người các ngươi bại câu thương, hắn liền đi lên nhặt chỗ tốt, làm Đại sư huynh của các ngươi.”

“Thực lực của hắn không cao, vì sao muốn cẩn thận hắn?” Tô Vân không hiểu.

“Thực lực của hắn cực cao, khả năng còn tại ngươi cùng nhân ma phía trên.”

Oánh Oánh rơi vào trên đầu vai của hắn, nói: “Ta tại Văn Uyên trong các gặp qua hắn đến đây mượn sách.”

“Tại Văn Uyên trong các gặp qua hắn?”

Tô Vân trong đầu ầm ầm: “Diệp Lạc công tử là Thiên Đạo viện sĩ tử? Hắn nếu là Thiên Đạo viện sĩ tử lời nói, như vậy hắn là…”

Ngay tại hắn tâm thần chấn động trong nháy mắt, thiếu nữ Ngô Đồng cuối cùng tìm kiếm được cơ hội, khanh khách một tiếng, đột nhiên tung người nhảy lên nghiêng người phụ cận, thần thông bộc phát!

Nàng nhún người nhảy lên trong nháy mắt, khí tức đột nhiên phát sinh biến hóa.

Lúc trước khí tức của nàng mờ ảo, làm cho không người nào có thể bắt lấy phương vị của nàng, mà bây giờ khí tức của nàng đột nhiên cái kia trở nên dữ dằn lên, phảng phất trong cơ thể cất giấu một đầu Chân Long!

Tô Vân lại giống là trở lại Táng Long lăng, thị giác thính giác khứu giác xúc giác chờ lục giác bị lần lượt tước đoạt!

Thiếu nữ Ngô Đồng thi triển Chân Long thần thông, hợp Chân Long mười sáu thiên vì một thiên, cuối cùng muốn thi triển nhất thống mười sáu thiên ảo diệu thần thông, cái này thần thông chưa hoàn toàn thi triển đi ra, liền đem Tô Vân khí huyết ép tới lùi về hồng lô, hướng Linh giới bên trong tháo chạy!

"Thừa dịp cỗ này áp lực, mở ra động thiên!" Oánh Oánh vội vàng quát.

Linh giới bên trong, Tô Vân nội tâm đem Hồng Lô Thiện Biến thôi thúc đến cực hạn, Linh giới hồng lô bên trong khí huyết rừng rực phảng phất giống như thánh hỏa, hồng lô liệt diễm đốt cháy, rèn đúc nội tâm.

Mà tại Linh giới hồng lô bốn vách, mười hai Thần Ma lạc ấn khôi phục, từ hồng lô bốn vách thượng du ra, bay lên không trung, đem bản thân tất cả lực lượng nở rộ!

Hồng lô phía trên Linh giới không trung, nhất thời Ứng Long Thao Thiết Đào Ngột chờ mười hai Thần Ma đánh vỡ, đánh ra một mảnh động thiên!

Toà này động thiên mở ra, Tô Vân nội tâm lập tức bay lên, bay vào động thiên bên trong!

Khí huyết của hắn vì đó tăng vọt, Linh giới hồng lô ầm ầm chấn động, không ngừng hướng ra phía ngoài mở rộng mở rộng, trong khoảnh khắc Linh giới liền lớn gấp mấy lần!

Khí huyết của hắn lập tức trả lại thân thể, trong khoảnh khắc đem Ngô Đồng Chân Long thần thông mang tới áp bức xua tán, lục giác khôi phục!

Thiếu nữ Ngô Đồng đòn đánh này đã đi tới trước người hắn, thiếu nữ kia sau lưng hiện ra Chân Long uốn quanh dị tượng, thần thánh, uy vũ, dữ tợn, to lớn thân rồng xoay quanh nàng tầng tầng uốn quanh!

Cái kia Chân Long cũng không phải là kim sắc Thần Long, mà là Hắc Long, phảng phất rơi vào ma đạo, kiện thân thể dữ tợn, tràn đầy nổ giống như ngập trời Thần Ma lực lượng!

Ngô Đồng một thân áo đỏ, Hắc Long thì đen nhánh như hắc thiết, cho người ta thị giác vô cùng lớn lực trùng kích.

Thiếu nữ Ngô Đồng giơ tay, tay vì vuốt rồng, dùng sức vung lên, Hắc Long cũng theo đó nâng lên vuốt rồng dùng sức vung lên!

Tô Vân mặc dù đã phá tan khí tức của nàng áp chế, nhưng mất tiên cơ, không kịp phá giải một chiêu này, bị vuốt rồng đánh trúng.

"Bành!"

Thân hình hắn như con quay xoay tròn, đem đại thụ kia tán cây quấy đến vỡ nát, cả người xoay tròn lấy bay về phía Truy Nguyên viện một hàng phòng ốc, chỉ nghe bành bành bành từng tiếng tiếng vang truyền đến, Tô Vân đem từng tòa nhà đụng tường đổ phòng sập!

Cùng lúc đó, thiếu nữ Ngô Đồng bay người lên, chân đạp trên không từng mảnh từng mảnh nát gạch ngói vỡ, ánh mắt sắc bén như điện, một chưởng đánh ra!

Trên người nàng quấn quanh lấy Hắc Long nhất thời bay ra, hướng phía dưới đánh tới, đem nóc nhà xuyên thủng!

"Ầm!"

Cái kia trong phòng truyền đến kịch liệt chấn động, nhà bốn phía cửa sổ bành bành nổ tung, lưu ly nghiền nát, xung quanh ối chao bắn nhanh!

Lý Trúc Tiên cùng vừa thức tỉnh Bạch Nguyệt Lâu vội vàng từng người thôi thúc thần thông cùng thân pháp, tránh né

những cái kia nghiền nát lưu ly, lại thấy lưu ly bên trong còn có song cửa sổ cây gỗ cùng bốn phía gạch ngói!

Thiếu nữ Ngô Đồng một kích sau đó lại là một kích, trên người lần nữa hiện ra một đầu Hắc Long, từ bên ngoài thân hiện lên, từ trong cơ thể uốn lượn bơi ra, kèm theo nàng đòn đánh này mà bắn ra uy lực kinh khủng, đánh vào trong phòng!

Cái kia nhà bốn mặt bức tường phát ra răng rắc răng rắc nổ, xuất hiện từng đạo nhìn thấy mà giật mình vết rách!

"Ầm!"

Thiếu nữ Ngô Đồng một kích lại một kích đánh xuống, một đầu lại một đầu Hắc Long đánh vào trong phòng, cuối cùng cái kia tòa nhà không chịu nổi thần thông của nàng xung kích, bốn mặt bức tường hướng nhà bốn phía ngã xuống!

Lý Trúc Tiên cùng Bạch Nguyệt Lâu nhìn ra con mắt đăm đăm, vội vàng lui về phía sau tránh đi thần thông xung kích dư âm cùng sụp đổ bức tường, Lý Trúc Tiên lẩm bẩm nói: "Đổi lại là ta, chiêu thứ nhất liền bị đánh chết, vẫn là để nàng làm đại sư tỷ a…"

Bạch Nguyệt Lâu sắc mặt cũng có chút khó coi, thầm nghĩ: "Đổi lại là ta, cũng sẽ bị đập thành thịt nát…"

Tràn ngập trong bụi mù, cái kia trong phòng xuất hiện một cái vuốt rồng hình dạng đại hố sâu, sâu đến hơn trượng, Tô Vân hình chữ đại nằm ở đáy hố, thật sâu khảm trong lòng đất.

Thiếu nữ Ngô Đồng chân đạp trên không bay qua gạch vỡ ngói nát, đi tới một cái khác tòa không có ngã xuống nhà nóc nhà, ánh mắt hướng đáy hố nhìn lại, đột nhiên giật mình.

Chỉ thấy cái kia vuốt rồng hình dạng trong hố lớn không có Tô Vân bóng dáng, chỉ còn lại có một cái hình người ấn ký!

Hình người ấn ký bên cạnh, còn có một đôi rất sâu dấu chân!

"Gay go!"

Thiếu nữ Ngô Đồng vội vàng ngẩng đầu, nhìn thấy giữa không trung một cái nho nhỏ thân ảnh, lúc này Tô Vân tung người nhảy lên, thân hình phá không bộc phát ra tiếng nổ mới truyền vào lỗ tai của nàng!

"Tô sĩ tử, ngươi bây giờ động thiên đã mở, nắm giữ tương đồng cảnh giới tiên nhân giống như pháp lực."

Linh giới bên trong, sách quái Oánh Oánh quan sát hắn tính linh thần thông, kiểm tra đại hoàng chung bên trên tất cả lạc ấn, lắc đầu nói: "Ngươi hiện nay tu thành tất cả võ học thần thông, đều không đủ để đem ngươi pháp lực bên trên ưu thế phát huy đến cực hạn. Bất luận là Nhật Nguyệt Điệp Bích vẫn là Giao Long ngâm, đều không được. Mà Ứng Long, Thao Thiết các loại Thần Ma lạc ấn, ngươi nghiên cứu chiều sâu, kém xa nhân ma lấy được mười sáu thiên chiều sâu. Ngươi chuẩn bị dùng cái gì thần thông phát huy pháp lực của mình ưu thế?"

Nàng quả thực làm khó.

Oánh Oánh chính là Thiên Đạo viện Văn Uyên các sách quái, cái này một trăm năm mươi năm qua gặp qua lấy ngàn mà tính Thiên Đạo viện thiên tài, biết những thiên tài này tu luyện cái gì thần thông, cũng thông qua đủ loại thư tịch tìm hiểu đến Nguyên Sóc đỉnh cao nhất thần thông cùng công pháp.

Nhưng mà Tô Vân nhưng cùng những cái kia Thiên Đạo viện sĩ tử khác biệt.

Thiên Đạo viện sĩ tử đều có sở trường phương hướng, tại ở một phương diện khác có thiên phú kinh người.

Mà Tô Vân ngay từ đầu tu luyện chính là Ngạc Long ngâm, Nhật Nguyệt Điệp Bích, Viên Công quyết, Tất Phương biến cái này võ học, từ võ học bên trong lĩnh ngộ ra thần thông. Hắn vừa học từ triều thiên khuyết bên trong lĩnh ngộ ra mười hai loại cảm ứng thiên, lĩnh ngộ ra Ứng Long, Khai Minh chờ thần thông, tất cả lạc ấn tại bản thân trên vách chuông.

Những này thần thông cực kỳ phức tạp, thế nhưng là không có truy nguyên đến cực hạn, không đạt tới Thiên Đạo viện sĩ tử cái chủng loại kia độ cao.

Ví dụ như Thiên Đạo viện sĩ tử nghiên cứu rồng, từ mười sáu cái phương diện, đem rồng nghiên cứu đến cực hạn, Tô Vân thần thông, không có loại này độ sâu truy nguyên.

Đây là để Oánh Oánh cảm giác được làm khó địa phương.

Không có độ sâu truy nguyên nguồn gốc, liền không cách nào đem Tô Vân thiếu niên kia tiên nhân giống như pháp lực, hoàn toàn phát huy ra!

Tô Vân thân hình bay lên đến chỗ cao nhất, bắt đầu hạ xuống.

"Oánh Oánh, ngươi thấy những này thần thông, thực ra đều là ta chân chính thần thông bên trên từng cái lạc ấn."

Linh giới bên trong, Tô Vân nội tâm âm thanh truyền đến: "Mà ta chân chính thần thông, thực ra chỉ có một cái. Mặt khác tất cả thần thông, đều chỉ là ta chân chính thần thông tạo thành bộ phận!"

Oánh Oánh ngay tại quan sát đại hoàng chung, đột nhiên Tô Vân khí huyết vọt tới, rót vào đại hoàng chung bên trong.

Oánh Oánh ngẩn ngơ, chỉ thấy cái này đại hoàng chung một tầng lại một tầng khắc độ bắt đầu trở lên rõ ràng, đủ loại thần thông lạc ấn phảng phất tại lạc ấn bên trong sống lại.

Đại hoàng chung tại âm vang vang vọng, hướng ra phía ngoài bành trướng, càng lúc càng lớn, càng ngày càng cao.

Oánh Oánh ngẩng đầu, chỉ thấy cái này miệng đại hoàng chung xoay tròn lấy từ Tô Vân Linh giới bên trong bay ra.

"Đây là…" Nàng trong lòng chấn động.

Truy Nguyên viện nóc phòng, Ngô Đồng ngẩng đầu lên, thấy được giữa không trung chiếc kia hoàng chung, chỉ thấy Giao Long, Bạch Viên, Nhật Nguyệt, Tất Phương tại trên vách chuông hiện lên, lại có Ứng Long, Khai Minh, Cùng Kỳ các loại mười hai Thần Ma hiện lên ở chuông đồng vách trong.

Mà tại chuông phía trong, vô số bánh răng lẫn nhau cắn chụp, đan xen, lấy vô cùng chặt chẽ tinh vi phương thức vận chuyển!

"Tô sĩ tử, ngươi chẳng qua là nửa ma, đừng hòng dẫm lên trên đầu ta đi!"

Thiếu nữ Ngô Đồng quát một tiếng, khí huyết tăng lên tới cực hạn, cắn chặt răng, cười lạnh nói: "Ngươi nhất định chịu thua!"

Truy Nguyên viện bên ngoài, Toàn Thôn Ăn Cơm Tiêu Thúc Ngạo cũng ngẩng đầu lên đến, nhìn chiếc kia hạ thấp đại hoàng chung, trong lòng có chút chần chừ: "Ngô Đồng tiền bối nói không muốn ta giúp một tay, nàng có thể đón lấy ư?"

Cũng trong lúc đó, Văn Xương học cung mỗi bên đại học viện sĩ tử đều nghe được tiếng chuông, tưởng rằng tiếng chuông tan học, nhao nhao đi ra lớp học, ngẩng đầu liền nhìn thấy cái kia ngay tại nhanh chóng rớt xuống, mỗi bên tầng không ngừng xoay tròn đại hoàng chung, không khỏi vẻ mặt dại ra.

"Hình như là Truy Nguyên viện… Truy Nguyên viện đang làm cái gì?" Một vị tây tịch tiên sinh mê mang nói.

Có người từ Truy Nguyên viện đi ngang qua, biết trong đó ngọn nguồn, nói: "Nghe nói là Truy Nguyên viện tân tấn sĩ tử, không ai phục ai, tại tranh đoạt đại sư huynh vị trí."

Cái kia tây tịch tiên sinh càng thêm ngỡ ngàng: "Truy Nguyên viện liền lão sư đều không có, tranh đoạt đại sư huynh vị trí có ích lợi gì…"

"Coong!"

Tô Vân bàn tay nắm lấy đại hoàng chung mũi chuông, một tiếng vang dội tiếng chuông, đánh vào Truy Nguyên viện, tiếng chuông vang vọng Văn Xương học cung.

Cái kia tây tịch tiên sinh càng thêm ngỡ ngàng, hướng về hai bên phải trái sĩ tử nói: "Tốt, hiện tại liền Truy Nguyên viện cũng không có, còn tranh cái gì đại sư huynh…"

Trạch Trư: Trong trăng a, cầu nguyệt phiếu! ! Đồng học, gửi qua nguyệt phiếu tới trò chuyện chút, các ngươi trong nhà là thế nào cắt tóc a?

Trò chuyện một đồng tiền. Ta có cái cắt tóc tông đơ, bản thân đẩy thành đầu trọc, các ngươi đâu?

Chương 132 : Truy Nguyên viện Tô đại sư huynh

Chương 132: Truy Nguyên viện Tô đại sư huynh

Truy Nguyên viện bên ngoài, kèm theo vang dội tiếng chuông du dương, một cỗ sóng khí tấn công tới, Truy Nguyên viện bức tường nhất thời tan vỡ, gạch ngói cùng bay.

Thậm chí có một đoạn bức tường hướng ra phía ngoài bằng phẳng na di hơn mười bước, lúc này mới ngã xuống.

Cái kia hồng chung kinh khủng lực trùng kích hầu như đem Truy Nguyên viện dặm trồng đại thụ lá cây phá hủy đến không còn một mảnh, vài con quạ đen cũng bị cuồng bạo sóng khí hướng bay, không biết tung tích.

Lý Trúc Tiên cùng Bạch Nguyệt Lâu ổn định bước chân, chống cự dư âm xung kích, lại thấy Truy Nguyên viện vài toà đại điện ngói lưu ly bị hất bay. Trong đó một ngôi đại điện bên trong, Diệp Lạc công tử hai tay từng người nắm lấy một cái linh khí, linh khí treo ở trên xà ngang, cả người như là gió lốc bên trong trên phiến lá bên dưới lay động.

Thiếu nữ Ngô Đồng đứng mũi chịu sào, nàng sớm tại Tô Vân thôi thúc đại hoàng chung hạ xuống thời điểm, cũng đã làm xong mười phần chuẩn bị, khí huyết ma hóa, hình thành Ma Long thần thông đón đại hoàng chung xông tới.

Nhưng mà, Ma Long còn chưa đi tới đại hoàng chung bên dưới, liền thấy vảy rồng nghiền nát, sừng rồng gãy, da rồng bị xé ra, máu thịt bốc hơi, ngũ tạng lục phủ vỡ vụn, chỉ còn lại có xương rồng.

Ngay sau đó xương rồng cũng tại tiếng chuông bên trong phá huỷ!

Đây mới thật sự là Chân Long thần thông, giống như là chân thực tồn tại Thần Long đồng dạng, thiếu nữ Ngô Đồng thần thông có thể làm đến bước này, cho thấy phi phàm trình độ.

Chỉ tiếc nàng phục sinh muộn, tại 《 Chân Long mười sáu thiên 》 bên trên chìm đắm thời gian quá ngắn, Chân Long mười sáu thiên uy lực không cách nào hoàn toàn phát huy ra, bằng không cũng sẽ không tại Tô Vân đòn đánh này phía trước dễ dàng sụp đổ.

Ngô Đồng hai tay giơ cao, trong cơ thể lại có Ma Long uốn lượn bơi ra, trợ giúp nàng nâng lên đại hoàng chung.

"Coong!"

Hoàng chung uy lực, thiếu nữ Ngô Đồng dưới chân nhà tất cả đều nghiền nát, đại địa đột nhiên rơi xuống đi xuống, nàng thân thể quấn quanh đầu kia Ma Long cũng đang không ngừng tan rã.

Ngô Đồng rơi xuống đất, hai chân đâm vào lòng đất, cắn chặt răng, gắt gao chống đỡ, lấy bản thân pháp lực tới tu bổ Hắc Long thần thông, duy trì thần thông không diệt.

Tiếng chuông xung kích mặt đất, lực phản chấn để Tô Vân thân hình hướng lên bắn lên, Tô Vân đầu dưới chân trên, bàn tay lần nữa hướng phía dưới đại hoàng chung mũi chuông đè xuống.

Thiếu nữ Ngô Đồng thở phào nhẹ nhõm, toàn thân hồng sa tràn ngập, thầm nghĩ: "Ta có thể phản kích!"

Tô Vân Linh giới bên trong, sách quái Oánh Oánh nhắc nhở: "Ngươi hoàng chung thần thông phạm vi bao phủ quá

rộng, có thể thu nhỏ một chút, uy lực càng thêm tập trung, uy năng đương nhiên mạnh hơn."

Thiếu nữ Ngô Đồng đang muốn phản kích, đột nhiên chỉ thấy đại hoàng chung xoay tròn thu nhỏ, miệng chuông chỉ có hai ba trượng phạm vi, không khỏi tê cả da đầu, vội vàng quát chói tai một tiếng, hăng hái tất cả lực lượng, điên cuồng thôi thúc Ma Long thần thông.

"Coong!"

Càng khủng bố hơn uy năng xung kích mà xuống, thiếu nữ Ngô Đồng vây quanh toàn thân Ma Long nhanh chóng tan rã, máu thịt hoàn toàn không có.

Ngô Đồng hai chân thật sâu rơi vào lòng đất, bốn phía mặt đất còn tại không ngừng rơi xuống, áp lực kinh khủng để nàng hai chân hoàn toàn rơi vào lòng đất, không tới lắc mình.

Nàng không lo được những này, điên cuồng thôi thúc thần thông, tu bổ nghiền nát Ma Long, dùng hết khả năng duy trì thần thông không phá.

Một kích này lực lượng so vừa rồi càng thêm tập trung, thần thông đối bốn phía lực trùng kích kém xa đòn thứ nhất, Lý Trúc Tiên cùng Bạch Nguyệt Lâu chẳng qua là cảm giác được một cỗ Đại Phong thổi qua.

Treo ở trên đại điện Diệp Lạc công tử cũng chỉ là bị gió thổi đến lắc lắc thân thể, không giống mới vừa rồi bị gió lốc thổi đến giống như lá rụng giống như run rẩy dữ dội.

Lúc này, Tô Vân bị lực phản chấn xung kích, thân hình lần nữa bắn lên, lại là một chưởng hướng đại hoàng chung vỗ tới!

"Tô sĩ tử, chiếc hoàng chung này hay là quá lớn, khó địch nổi Đế Bình, còn cần thu nhỏ!" Sách quái Oánh Oánh tiếp tục nói.

Ngô Đồng đỉnh đầu, đại hoàng chung tiếp tục xoay tròn, miệng chuông chỉ còn lại có một trượng hai ba.

Thiếu nữ Ngô Đồng ngẩng đầu, sắc mặt đại biến, tiếng chuông vang lên.

Nàng toàn thân uốn quanh Ma Long nhất thời bị đánh tan, thiếu nữ Ngô Đồng kêu rên một tiếng, bị đòn đánh này đánh đến tai mắt mũi miệng không ngừng chảy máu, thân thể cũng lần nữa rơi xuống.

Nàng bốn phía đại địa đi theo rơi xuống, thậm chí nàng còn chứng kiến đại địa rạn nứt, mặt đất nghiền nát, tại tiếng chuông bên trong bay lên, phá huỷ cảnh tượng!

Nàng cảm giác được bản thân khí huyết bị áp chế, hai mắt biến thành màu đen, mắt không thể thấy, trong tai nổ vang, tai không thể nghe, não không thể nghĩ, mũi không thể ngửi, miệng không thể phát ra tiếng!

Mà lần này, Tô Vân thần thông lan đến bốn phía phạm vi càng nhỏ hơn, Lý Trúc Tiên đám người chỉ cảm thấy mặt đất chấn động, bão cát không nổi.

Bạch Nguyệt Lâu cùng Diệp Lạc công tử sắc mặt nghiêm nghị, ý thức được một kích này đáng sợ.

"Còn chưa đủ, cần phải đến thu nhỏ đến tám thước."

Tô Vân Linh giới bên trong, sách quái Oánh Oánh quan sát Tô Vân thần thông, nói: "Thu nhỏ đến tám thước, mới có thể đem pháp lực của ngươi cùng thần thông phát huy đến cực hạn. Muốn đi đến uy lực bên trên thập toàn thập mỹ, còn phải đến thí nghiệm rất nhiều lần, nhìn một chút đến cùng là tám thước bao nhiêu tấc."

Nàng ý tứ là Tô Vân hoàng chung nhất định phải có chiều rộng, dung nạp hắn mạnh mẽ khí huyết, nhưng cùng lúc lại

phải đem uy lực tập trung, từ đó hình thành một loại hoàn mỹ cân bằng.

Thần thông cũng không phải là càng lớn càng tốt, lớn, mang ý nghĩa uy lực phân tán.

Cũng không phải là càng nhỏ càng tốt. Nhỏ, mang ý nghĩa có thể dung nạp khí huyết không nhiều.

Hai người này cân bằng, cần mỗi một cái linh sĩ bản thân đi nắm chắc. Theo linh sĩ tu vi tăng lên, cân bằng cũng tại biến hóa, bởi vậy cần linh sĩ bản thân đi điều chỉnh.

Tô Vân tâm niệm khẽ động, đại hoàng chung lần nữa thu nhỏ, bàn tay hạ xuống.

Thiếu nữ Ngô Đồng nhìn thấy đại hoàng chung lần nữa thu nhỏ, không khỏi mắt lộ ra hung quang, hai tay của nàng lập tức bắt đầu biến hóa, hóa thành vũ khí: "Muốn ta chết? Nằm mơ!"

Nhưng vào lúc này, đột nhiên đỉnh đầu nàng hoàng chung chẳng những không có bộc phát uy lực, ngược lại tại từ từ bay lên.

Thiếu nữ Ngô Đồng giật mình, Tô Vân bàn tay chẳng qua là tại hoàng chung bên trên nhẹ nhàng mượn lực, cũng không đem hoàng chung lực lượng lần nữa thôi phát.

Hoàng chung lên tới Tô Vân đỉnh đầu, Ngô Đồng vội vàng tán đi hai tay biến hóa vũ khí, khôi phục như thường.

Tô Vân hướng nàng xòe tay ra, mỉm cười nói: "Sư muội?"

Thiếu nữ Ngô Đồng chỉ còn lại có một viên đầu trên mặt đất, mặt khác thân thể đều dưới đất, nghe vậy không khỏi hơi giật mình, theo dõi hắn tay.

Tô Vân mặt mang ôn hoà mỉm cười, bàn tay không nổi, nói: "Sư muội?"

Thiếu nữ Ngô Đồng nghiến răng, từ dưới đất xòe tay ra, nắm chặt Tô Vân tay, xì xì cười nói: "Đa tạ sư ca chỉ giáo. Ngày khác tiểu muội lại đến lĩnh giáo!"

Tô Vân dùng sức, giống như là rút củ cải đồng dạng, đem nàng từ dưới đất rút ra, cười nói: "Tùy thời chào đón. Sư muội, nên đưa tiền."

Thiếu nữ Ngô Đồng ngẩn ngơ: "Tiền gì?"

Tô Vân lộ ra ánh mắt khích lệ: "Ngươi suy nghĩ lại một chút! Thiên Phương lâu, Thần Tiên cư, chúng ta chạm mặt, ta là thế nào nói cho ngươi?"

"Khiêu chiến ngươi, muốn thu ba khối thanh hồng tệ đúng không?"

Ngô Đồng vẻ mặt tối sầm lại, hướng tay áo trong túi sờ soạng, nhưng sờ cái không, cắn răng nói: "Chuyện này ta nhớ được, chẳng qua ta hiện tại không có tiền. Tiền của ta bị Cầu Thủy Kính hố đi! Có thể hay không thư thả mấy ngày…"

Giọng nói của nàng càng ngày càng thấp, trong lòng oan ức vô cùng.

Nhân ma là bực nào uy phong khí phách?

Mọi người từ trước đến nay là đàm ma biến sắc, nghe ma biến sắc, nhân ma chưa từng có qua bị người hành hung còn muốn cho người ta tiền oan ức?

Đáng hận hơn chính là, tiền của nàng bị Cầu Thủy Kính hố đến không còn một mảnh.

Lần trước nàng đi vào Cầu Thủy Kính Thần Tiên cư, nói qua chính sự sau đó không có lập tức rời đi, mà là lưu lại nghe Cầu Thủy Kính giảng bài. Cái này vừa nghe không thể coi thường, thiếu nữ Ngô Đồng liền trầm mê trong đó, Cầu Thủy Kính chỉ điểm chỉ đạo nàng tu hành, để nàng mê mẩn.

Cầu Thủy Kính đắt cỡ nào?

Nàng những ngày này đều tại Cầu Thủy Kính nơi đó nghe giảng bài, đương nhiên là xài tiền như nước.

Đương nhiên Cầu Thủy Kính dạy nàng đều là thật màu là hai, nàng hấp thu Cầu Thủy Kính truyền thụ nàng những kiến thức này, có thể cấp tốc hấp thu Chân Long mười sáu thiên, hòa làm một thể, tu thành hoàn chỉnh Chân Long thần thông, đối nàng chỗ tốt cực lớn.

Nhưng cũng bởi vì như thế, bạc triệu gia tài, tiêu xài trống không, dù là nhân ma cũng nghèo đến lách cách vang, chỉ có mặt mũi không còn lớp vải lót.

Đến bây giờ, nàng thậm chí ngay cả ba khối thanh hồng tệ cũng không lấy ra tới.

Đương nhiên, bị Tô Vân đánh một trận còn muốn đưa tiền, đây là nhân ma một cái khác trận vô cùng nhục nhã.

Tô Vân ha ha cười nói: "Ngô Đồng sư muội không cần phải gấp trả tiền, chúng ta dù sao đều là Truy Nguyên viện sĩ tử, ngươi muốn chạy cũng chạy không đến đi đâu."

Hắn hào hứng hướng Bạch Nguyệt Lâu nhìn lại, nghiêm mặt nói: "Thánh công tử, ngươi độc giải sao? Giữa chúng ta còn có một hồi đây!"

Bạch Nguyệt Lâu ngọc thụ lâm phong, sắc mặt dịu dàng, thản nhiên nói: "Ta độc đương nhiên giải, chỉ là tiểu độc, há có thể làm được gì Thánh Nhân tuyệt học? Có điều, ngươi ta một trận chiến việc quan hệ sư môn ta danh dự, ta không thể không dâng hương tắm gội, lựa chọn một cái ngày lành đẹp trời, lại đi tranh tài!"

Tô Vân cau mày nói: "Nói đơn giản điểm."

Bạch Nguyệt Lâu khom người nói: "Đại sư huynh."

Tô Vân gật gật đầu, nói: "Ngươi chuẩn bị cho tốt thời điểm, cũng nhớ tới chuẩn bị cho tốt ba khối thanh hồng tệ. Không có tiền, ta không cùng ngươi tranh tài. Chẳng qua nếu như ngươi chọc giận ta, ta miễn phí đánh ngươi."

Bạch Nguyệt Lâu khom người, mặt mang tươi cười, càng thêm kính cẩn, trong mắt nhưng có quang mang lấp lóe.

Tô Vân đi tới Lý Trúc Tiên phía trước, Lý Trúc Tiên khẩn trương nắm lấy hai cái bím tóc, đề phòng nói: "Ngươi cùng ta ca là bạn."

"Xem ở Mục Ca trên mặt mũi, ta có thể chỉ lấy ngươi một khối…"

"Sư ca!"

Tô Vân gật gật đầu, đột nhiên chỉ nghe ai nha một tiếng, vật nặng rơi xuống đất âm thanh truyền đến, lại là Diệp Lạc công tử từ trên xà ngang ngã xuống.

"Diệp Lạc công tử, là sư ca, hay là ba khối thanh hồng tệ?" Tô Vân hỏi.

Diệp Lạc công tử vội vàng tiến lên, lấy ra ba khối thanh hồng tệ, cười nói: "Đương nhiên là sư ca. Nhưng tiền cũng là muốn cho. Sư ca cất kỹ!"

Tô Vân nhận lấy cái kia ba khối thanh hồng tệ, cười ha ha nói: "Ngày hôm nay, là chúng ta Truy Nguyên viện mở đường đi học ngày đầu tiên, các sĩ tử vui vẻ hòa thuận…"

"Ầm!"

Phía sau hắn, một ngôi đại điện không chịu nổi gánh nặng, tan rã, đổ sụp thành một đoàn, nhất thời khói bụi tràn ngập.

Một gốc trụi lủi đại thụ bị tường đổ đập trúng, đại thụ nghiêng nghiêng ngã lệch ở một bên, rễ cây đều bị lật tung đi ra.

Tô Vân trở về nhìn một cái, tiếp tục nói: "Vui vẻ hòa thuận, hòa thuận chung sống, thân mật hỗ trợ. Thủ tọa tây tịch còn không có đến, liền do ta tạm thay tiên sinh chức trách, mọi người muốn đúng hạn lên lớp, tan học."

Mọi người hai mặt nhìn nhau, cái này Truy Nguyên viện còn có địa phương lên lớp ư? Hơn nữa, liền lão sư cũng không có một cái, ai tới lên lớp?

Lại nói, bọn họ những người này kiêu căng khó thuần, thành thật nhất Lý Trúc Tiên cũng là một cái hỗn thế ma vương, một bụng độc chiêu nữ hài, ai dám tới lên lớp?

Tô Vân ho khan một tiếng, nói: "Ngày hôm nay, liền nói đến nơi đây, các bạn học tan học."

Truy Nguyên viện bên ngoài, Toàn Thôn Ăn Cơm Tiêu Thúc Ngạo đi tới, Lý Mục Ca cũng ở một bên, vội vàng hướng Lý Trúc Tiên đi tới, lo lắng nói: "Muội muội, ngươi không sao chứ?"

Lý Trúc Tiên dương dương đắc ý, cười nói: "Chịu một chút vết thương nhỏ, chẳng qua ta đánh bại Thánh công tử!"

Lý Mục Ca vội vàng hướng Bạch Nguyệt Lâu nói: "Thánh công tử, ngươi không sao chứ?"

Tô Vân nhìn cảnh hoang tàn khắp nơi Truy Nguyên viện, trong lòng xúc động mãi thôi, thầm nghĩ: "Lần này, Tả phó xạ bất kể như thế nào đều muốn cảm ơn ta. Hắn chỉ sợ còn không biết Truy Nguyên viện tới nhiều như vậy hỗn thế ma vương, nhân ma, Diệp Lạc, Thánh công tử, Lý Trúc Tiên, cái nào đều không phải là đèn đã cạn dầu! Hơn nữa, Truy Nguyên viện liền cái lão sư đều không có!"

Trong lòng của hắn có chút tự đắc: "May mắn có ta, có thể trấn được những yêu ma quỷ quái này! Nhân tình này, Tả phó xạ hơn phân nửa muốn cảm động đến rơi nước mắt."

Diệp Lạc công tử đi ra ngoài, Tô Vân đột nhiên cười nói: "Diệp Lạc công tử dừng bước."

Diệp Lạc công tử vội vàng dừng bước, Tô Vân đi qua, cười nói: "Công tử, mượn bước nói chuyện."

Diệp Lạc công tử thụ sủng nhược kinh, bước nhanh đuổi theo hắn, cười nói: "Đại sư huynh, có cái gì chiếu cố? Nếu như có dùng đến lấy địa phương, cứ việc nói?"

Tô Vân trở về nhìn một chút Truy Nguyên viện, chỉ thấy mọi người không theo tới.

Diệp Lạc công tử hiểu lầm hắn ý tứ, ngập ngừng nói: "Xây dựng lại Truy Nguyên viện a? Cha ta vừa mới cho Văn Xương học cung góp tòa nhà, nếu như lại quyên một tòa Truy Nguyên viện, hơn phân nửa muốn mắng ta… Chẳng qua nếu là đại sư huynh mở miệng…"

"Ngươi hiểu lầm."

Tô Vân tung tung trong tay ba khối thanh hồng tệ, thản nhiên nói: "Ta phải gọi sư huynh của ngươi mới đúng. Diệp Lạc sư huynh, Thiên Đạo viện sĩ tử, Đông đô Đại Đế ủy nhiệm khâm sai thượng sứ!"

Diệp Lạc công tử cúi xuống thân thể đột nhiên cứng đờ, lông mày chớp chớp.

"Người khác đều cho rằng thượng sứ là từ Đông đô tới, nhưng mà Thiên Đạo viện sĩ tử nhưng không cần ở tại Đông đô, Thiên Đạo viện sĩ tử có thể tại thiên hạ bất kỳ ngóc ngách nào, đi vào Thiên Đạo viện!"

Tô Vân ánh mắt rơi vào trên người hắn, mỉm cười nói: "Diệp Lạc công tử, tro tàn thành đầu kia trên đường phố, ngươi ta trò chuyện vui vẻ. Nếu như ta đoán không sai lời nói, khi đó ngươi hẳn là đứng tại Diệp gia Thần Tiên cư bên trong, khống chế trung niên thợ mỏ nói chuyện cùng ta a?"

Diệp Lạc công tử thẳng người lên, đột nhiên phong mang tất lộ, lại không hoàn khố công tử bộ dáng!

“Ta nghĩ không thông, ta lợi hại như vậy, vì sao bệ hạ còn muốn phái cái thứ hai thượng sứ?”

Chương 133 : Vô địch não bổ (thứ hai cầu phiếu)

Chương 133: Vô địch não bổ (thứ hai cầu phiếu)

“Cho đến ta nhìn thấy ngươi những ngày này hành động, tiếp đó ta liền lại nghĩ thông suốt.”

Diệp Lạc công tử từ đáy lòng thở dài nói: “Tâm cơ của ngươi thực sự thật là đáng sợ, quá kinh khủng.”

Tô Vân ngỡ ngàng, không biết hắn vì sao nói như vậy.

“Bệ hạ thật sự là thánh minh! Hắn lựa chọn ngươi xem như cái thứ hai thượng sứ, thật sự là quyết định vô cùng anh minh!”

Hai người kề vai mà đi, Diệp Lạc công tử nói: “Diệp gia là lão thế gia, lai lịch xa xưa, không thể so Lâm, Chu, Lục, Văn, Điền, Vũ, Đồng dạng này tân quý thế gia. Tân quý thế gia dã tâm bừng bừng, lão thế gia thì trải qua sóng to gió lớn, muốn trầm ổn rất nhiều, bệ hạ tín nhiệm hơn lão thế gia. Ta từ nhỏ thông minh, mười hai tuổi liền thi vào Thiên Đạo viện, mà những người khác ở ta nơi này cái tuổi tác còn tại đọc tường tự.”

Hắn có chút tự ngạo, nói: “Ta Diệp gia có tốt nhất tư học lão sư, có tốt nhất điều kiện, ta loại trừ có thể học được tường tự bên trong giáo đồ vật, còn có thể học được tường tự bên trong không dạy đồ vật! Ta tại mười một tuổi thì cũng đã giúp ta phụ thân xử lý lưu ly xưởng buôn bán, để hắn lưu ly xưởng chuyển thua thiệt vì doanh. Ta nhìn người chung quanh, thậm chí có thể liếc mắt nhìn ra bọn hắn ý nghĩ, đây là người thông

minh cùng người bình thường khác nhau! Cho đến ta gặp ngươi!"

Hắn nhìn chằm chằm Tô Vân liếc mắt, thở dài: "Ta lần đầu tiên gặp được ngươi thời điểm, cảm thấy ngươi chính là cái ngu ngốc. Ngươi biết rõ Cầu Thủy Kính đắc tội bệ hạ, hết lần này tới lần khác còn cùng hắn rất thân cận, đắc tội bệ hạ, lại bại lộ bản thân. Về sau ta nghĩ thông cái này ngược lại là ngươi tự vệ kế sách. Khi đó ta còn tưởng rằng ngươi chỉ đến như thế, ta cũng có thể làm được. Nhưng khi ngươi nhổ tro tàn xưởng, đại phá tro tàn thành về sau, ta liền đối với ngươi có mấy phần khâm phục."

Tô Vân nháy mắt mấy cái, muốn khiêm tốn vài câu, lại không biết nên nói như thế nào lên.

"Ngươi đại phá tro tàn thành, để Đồng gia đổi công làm thủ, ăn thiệt thòi lớn, bại lộ đi ra, lại để cho hắn thế gia đến phân cắt Đồng gia tro tàn xưởng lợi ích, Đồng gia tại tro tàn thành mọi cử động bại lộ tại mỗi bên đại thế gia ngay dưới mắt. Đây chính là ngươi chỗ cao minh!"

Diệp Lạc công tử dựng thẳng lên một cái ngón tay cái, khen: "Ta tự hỏi mưu trí thâm trầm, dò rất nhiều bí mật, nhưng ta biết càng nhiều, càng không dám động. Duy ngươi quyết đoán, một phen thần hồ kỳ kỹ thao tác, làm ta trợn mắt phía sau, chỉ có thán phục!"

Tô Vân suy nghĩ một chút, bản thân đêm tối thăm dò tro tàn thành lúc, hình như chưa hề nghĩ tới nhiều như vậy.

"Lúc ấy, Đồ Minh đại sư thăm dò ta có hay không muốn đi tra án, ta không thể làm gì khác hơn là nhắm mắt đi một chuyến tro tàn xưởng, ta cũng không biết sẽ phát sinh nhiều chuyện như vậy… Chẳng qua lời nói này đi ra, đoán chừng Diệp Lạc cũng không chịu tin tưởng."

Diệp Lạc công tử tiếp tục nói: "Ngươi đại phá tro tàn thành sau đó, lại phá Lâm gia Lôi Kích cốc, đem bản thân đẩy tới đầu gió đỉnh sóng địa phương, trở thành Sóc Phương bảy đại thế gia mục tiêu công kích! Đây cũng là một cái vô cùng ngu xuẩn xem như!"

Hắn hừ lạnh một tiếng, sắc mặt lành lạnh: "Thân là thượng sứ, trên người chịu đại đế mật lệnh, đệ nhất sự việc cần giải quyết không phải phá án, mà là bảo toàn bản thân! Nhưng mà ngươi vì phá án, nhưng dũng cảm quên mình hung hãn không sợ chết, để cho ta vì ngươi khẩn trương đồng thời, vừa tối hận ngươi ngu xuẩn. Nhưng mà cho đến lão biểu bả tử ra tay…"

Hắn đột nhiên trở nên có mấy phần hồn bay phách lạc, lẩm bẩm nói: "Ta lúc này mới xem hiểu ngươi xem như bên trong tích chứa ý nghĩ sâu xa, ta mới biết ta và ngươi có bao nhiêu chênh lệch…"

Tô Vân nhịn không được nói: "Diệp Lạc công tử, thực ra ta a, cũng không có…"

"Ngươi không cần giải thích! Ngươi thao tác, ta có thể nhìn hiểu!"

Diệp Lạc công tử giơ tay lên, ngừng lại hắn, cười ngạo nghễ, tự kiêu vô cùng: "Ta nếu như xem không hiểu ngươi thao tác, vậy liền thẹn là Thiên Đạo viện sĩ tử, thẹn là Diệp gia thế hệ này người thừa kế, thẹn với liệt tổ liệt tông! Tất cả những thứ này, thực ra đều muốn từ ngươi vừa mới vào thành, ngẫu nhiên gặp Sóc Phương Hầu gia Lý công tử Lý Mục Ca nói đến! Đương nhiên, đó căn bản không phải ngẫu nhiên gặp, mà là sớm có mưu tính trước!"

Tô Vân càng thêm kinh ngạc.

"Ngươi không chỉ có cùng Sóc Phương hầu dắt lên đường, hơn nữa mượn tro tàn quái náo động cùng Đồ Minh đại sư dắt

lên đường, nhờ vào đó liên lạc với lão biều bả tử!"

"Ngươi không phải trực tiếp bên ngoài đi quan trường con đường này, mà là ám độ trần thương, cùng lão biều bả tử nói gộp lại sau đó, tam giáo cửu lưu, Sóc Bắc mười bảy châu một trăm linh tám quận lục lâm cao thủ giang hồ mênh mông, đều nghe ngươi điều khiển! Ngươi tại người khác trong lúc bất tri bất giác, cũng đã có được thế giới ngầm khổng lồ nhất thế lực xem như hậu thuẫn!"

"Bảy đại thế gia ra tay với ngươi, ngươi cũng nhân cơ hội hướng ngươi tiềm ẩn đồng minh bày ra thực lực của ngươi cùng thế lực! Cầu mây một trận chiến, ngươi cánh chim đã thành, để ngươi tiềm ẩn đồng minh động tâm, cảm thấy có thể cùng ngươi liên thủ!"

"Cho nên, ngươi lấy bản thân làm môi giới, đem Cầu Thủy Kính, lão biều bả tử cùng không thể xuất thủ Tiết Thánh Nhân tổ hợp lại với nhau, hình thành một cái đồng minh! Ba người bọn họ, không thể tạo thành một cái đồng minh, nhưng mà bởi vì ngươi xuất hiện, bọn họ cuối cùng liên thủ!"

Tô Vân ngẩn ngơ, cái này từ đâu giải thích?

"Đến lão khu không người, Tiết Thánh Nhân bị thương, ngươi cõng về Tiết Thánh Nhân, vì hắn tìm kiếm hỏi thăm lương y. Tiết Thánh Nhân liền cùng lão biều bả tử có liên quan! Lục lâm lão biều bả tử làm sao có thể cùng danh khắp thiên hạ Thánh Nhân liên thủ, nhưng chính là bởi vì ngươi hành động này, để không thể trở thành có thể!"

"Đến tận đây, ngươi lông cánh đầy đủ, đại thế đã thành, có thể cùng bảy đại thế gia địa vị ngang nhau!"

Diệp Lạc công tử cười nhạt một tiếng, ngạo nghễ nói: "Tô thượng sứ, ta đoán đúng hay không?"

Hắn không đợi Tô Vân trả lời, đột nhiên trở nên suy sụp tinh thần vô cùng, thất lạc nói: "Chẳng qua ngươi làm ra tất cả những thứ này sau đó, ta chẳng qua là sau đó phân tích, mới hiểu được ngươi vì sao muốn làm như thế. Ta và ngươi chênh lệch, thực sự quá lớn, ta chỉ có thể sau đó xem hiểu, tại trước đó, ta căn bản nghĩ không ra ngươi muốn làm gì…"

Tô Vân đột nhiên trong lòng một mảnh thản nhiên, thầm nghĩ: "Diệp Lạc công tử người thông minh này sống được thật mệt, suy nghĩ nhiều quá."

Diệp Lạc công tử tựa như bị đấu bại gà trống, hai mắt vô thần, nói: "Ta tra xét lâu như vậy, chỉ có thấy được hung hiểm, chỉ có thấy được bản thân hơi động đậy, liền có thể có thể thịt nát xương tan, liền có thể có thể để cho Diệp gia cũng thịt nát xương tan. Ngươi quá thần kỳ, ngươi đem những lực lượng khác tổ hợp lên, hình thành đối kháng bảy đại thế gia lực lượng. Ta không bằng ngươi…"

Tô Vân vỗ vỗ bờ vai của hắn, muốn nói chút gì đó lời an ủi, lại nói không đi ra.

Diệp Lạc công tử nói: "Ngươi còn đem Sóc Phương Hầu gia tiểu thư Lý Trúc Tiên cũng kéo vào ngươi Truy Nguyên viện, một chiêu này… Một chiêu này…"

Hắn lắc đầu: "Thần hồ kỳ kỹ! Thần hồ kỳ kỹ ah ——— "

Tô Vân triệt để không lời nào để nói.

"Nhưng mà, ta vẫn như cũ không phục ngươi!"

Diệp Lạc công tử đột nhiên tinh thần đại chấn, khí vũ hiên ngang, thản nhiên nói: "Ngươi coi như đa trí gần giống yêu quái, trí quan thiên hạ, ta cũng không phục ngươi. Bởi vì loại trừ trí tuệ mưu lược bên ngoài, còn có một chỗ ngươi ta không có tỷ thí qua. Vậy chính là võ lực!"

“Cho nên, ngươi cho ta ba khối thanh hồng tệ, nhưng thật ra là vì khiêu chiến ta?” Tô Vân lại tung tung trong tay ba khối thanh hồng tệ, giống như cười mà không phải cười nói.

Diệp Lạc công tử xoay người lại, cùng hắn mặt đối mặt, mặt mỉm cười nói: “Phàm là dựa bản lĩnh thật sự thi vào Thiên Đạo viện, cái nào không phải thiên hạ ít có thiên tài? Ta đương nhiên cũng là tâm cao khí ngạo! Ta trí tuệ mưu lược không bằng ngươi, nhưng ta còn có thể tại cái khác địa phương vượt qua ngươi!”

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, nhớ tới Đế Bình, hỏi: “Đều là Thiên Đạo viện sĩ tử, hai bên ở giữa tranh tài một phen, cũng là chuyện thường xảy ra. Đúng hay không?”

Diệp Lạc công tử nghiêm mặt nói: “Xác thực như vậy.”

“Như vậy, ngươi so Đệ Bình thế nào?”

Tô Vân sắc mặt lạnh nhạt hỏi: “Xem như Thiên Đạo viện sĩ tử, ta chuẩn bị khiêu chiến Đệ Bình.”

Diệp Lạc công tử sắc mặt đại biến, ha ha nói: “Ngươi khiêu chiến Đế Bình? Ngươi dám khiêu chiến Đế…”

Hắn hầu như nói không ra lời, giờ khắc này, hắn cảm giác được vô cùng cường đại áp lực, một mạch hướng hắn đè xuống, đem hắn ép tới khó mà thở dốc!

“Cao thủ! Người này là cao thủ!”

Hắn cái trán toát ra mồ hôi lạnh, mồ hôi càng lúc càng lớn: “Tuyệt đỉnh đạo tâm chiến cao thủ!”

Đế Bình chính là Bình Đế, chính là Đông đô đại đế, Nguyên Sóc hoàng đế, đây là Thiên Đạo viện tất cả sĩ tử cùng tây tịch cũng biết sự tình, xem như Thiên Đạo viện sĩ tử Tô Vân đương nhiên không thể không biết!

Nhưng mà tại biết dưới tình huống, hắn thế mà còn dám khiêu chiến Đế Bình, đồng thời phong khinh vân đạm nói ra, phần này cường đại đạo tâm quả thực có thể nói vô địch!

Diệp Lạc công tử nhớ tới ngồi tại đại đế trên bảo tọa Đế Bình, nhất thời áp lực cuồn cuộn mà tới.

Đừng nói Thiên Đạo viện sĩ tử, liền xem như Chinh Thánh cảnh giới tồn tại, đứng tại đại đế phía trước cũng có một loại đáng sợ cảm giác áp bách!

Loại này cảm giác áp bách không phải đến từ thực lực, mà là đến từ một quốc gia!

Nguyên Sóc quốc đại đế, sau lưng có mấy vạn vạn dân chúng, đến hàng vạn mà tính linh sĩ, có đếm không hết đại quân!

Những lực lượng này, đều muốn thần phục một người, thần phục với đại đế!

Khiêu chiến loại tồn tại này, cần phải có vô địch đạo tâm!

Diệp Lạc công tử thân thể run rẩy, trong đầu tưởng tượng bản thân đứng tại Đế Bình phía trước, hướng hắn phát động khiêu chiến tình cảnh, nhất thời thân thể lay động mức độ càng lớn.

Hắn không làm được!

Trên người hắn mồ hôi càng ngày càng nhiều, càng thêm khó mà thở dốc, Đế Bình gương mặt ở trước mặt hắn càng lúc càng lớn, dáng người càng ngày càng vĩ đại, như là đỉnh thiên lập địa Thần Chỉ, để hắn không có nửa điểm lòng phản kháng.

Tô Vân buồn bực, nghi hoặc nhìn hắn.

Đột nhiên, Diệp Lạc công tử phù phù quỳ trên mặt đất, hai tay chống đất, hô hô thở hổn hển, ánh mắt tan rã, giống như là đã trải qua một hồi sinh tử đại chiến đồng dạng.

“Diệp Lạc công tử chẳng lẽ mắc có bệnh nặng? Tựa như Đệ Bình như vậy, cũng là ma bệnh?” Tô Vân trong lòng mơ hồ sinh ra mấy phần đồng cảm, hắn đã từng cũng là người mù.

Cùng bệnh người đương nhiên lẫn nhau thương yêu.

Hắn vừa rồi hỏi Diệp Lạc công tử, thực ra chỉ là muốn nói, nếu như Diệp Lạc bản lĩnh cùng “Đệ Bình” không sai biệt nhiều, mình có thể tại khiêu chiến “Đệ Bình” trước đó, trước cùng hắn tranh tài một phen, kiểm tra “Đệ Bình” sâu cạn.

Chẳng qua là chẳng biết tại sao, Diệp Lạc công tử giống như là đột nhiên phát bệnh đồng dạng.

“Ta…”

Diệp Lạc công tử thân thể gần như vặn vẹo, lấy một loại quỷ dị tư thế loạng choà loạng choạng đứng lên, một thân mồ hôi làm ướt mùa đông quần áo, bỗng nhiên ngẩng đầu, ngưỡng mộ Tô Vân!

“Ta! Nhất định có thể chiến thắng trong lòng vô địch Đế Bình!”

Diệp Lạc công tử hai mắt đỏ thẫm, hiển nhiên tại nội tâm trong chiến trường, hắn đã thua, hắn không thể đánh tan sợ hãi trong lòng hướng Đế Bình ra tay.

Nhưng mà, ý chí chiến đấu của hắn nhưng đi lên.

Dù sao cũng là Thiên Đạo viện thiên tài, hắn tại ngắn ngủi phút chốc tiện ý biết đến hạn chế bản thân, để cho mình không dám hướng Đế Bình xuất thủ nguyên nhân!

Đó là vô thượng hoàng quyền, như là cường đại nhất Thần Chỉ đồng dạng hoàng quyền!

Diệp Lạc công tử trong mắt, Đế Bình cái bóng cùng trước mặt Tô Vân trùng lặp cùng một chỗ, vô thượng hoàng quyền

dày nặng như đại địa, nguy nga như thương thiên, Tô Vân chính là đỉnh thiên lập địa Thần Chỉ, đem hắn ngăn chặn!

"Ta…"

Diệp Lạc công tử âm thanh khàn khàn, miệng sùi bọt mép, thân thể run rẩy, tựa hồ tại lấy hết dũng khí.

"Tô sĩ tử!"

Hắn gần như như dã thú gào thét đi ra: "Ta muốn hướng ngươi khiêu chiến!"

Lời vừa nói ra, hắn tâm linh bên trên đột nhiên một mảnh nhẹ nhõm, có một loại đại triệt đại ngộ, phảng phất giống như phi thăng tiên cảnh cảm giác.

Diệp Lạc công tử ngẩng đầu lên, nước mắt chảy dài, ướt gương mặt, lẩm bẩm nói: "Ta nói ra, ta cuối cùng nói ra… Ta không phải không được! Ta làm, ta thật đi!"

Tô Vân vỗ vỗ đầu vai của hắn, động viên nói: "Ta cũng từng có một đoạn ngăn trở kỳ, không cần tự ti. Ngươi biết đi ra. Diệp Lạc công tử, ngươi cảm thấy ta vừa rồi cho ngươi lên cái này lớp, giá trị bao nhiêu tiền?"

Diệp Lạc công tử giơ tay lên, lau đi nước mắt trên mặt, dứt khoát nói: "Vô giá! Vì biểu hiện thành ý, Truy Nguyên viện, ta Diệp gia sửa!"

Tô Vân hớn hở nói: "Như vậy, ta chờ ngươi tới khiêu chiến ta. Còn có, nhớ tới đúng giờ lên lớp."

Diệp Lạc công tử gật đầu, bước nhanh mà rời đi.

Tô Vân vui mừng nhìn hắn đi xa bóng lưng, trong lòng yên lặng nói: "Lại thêm một cái đưa tiền khách hàng cũ…"

Trong lòng của hắn rất là vui vẻ: "Hắn khiêu chiến một lần không được, khẳng định sẽ còn có lần thứ hai, lần thứ ba…

Như vậy góp gió thành bão, tiền của ta cũng liền từ từ nhiều. Huống chi, còn không chỉ hắn một cái khách hàng cũ.”

Tô Vân trở về nhìn về phía Thánh công tử Bạch Nguyệt Lâu, thiếu nữ Ngô Đồng: “Còn có bọn họ! Đều là ta khách hàng cũ!”

Trạch Trư: Lại đến thứ hai, Truy Nguyên viện nhu cầu cấp bách phiếu đề cử cùng nguyệt phiếu, đến, để cho ta nghiên cứu một chút các ngươi yếm! !

Chương 134 : Thiên kiếp bí ẩn

Chương 134: Thiên kiếp bí ẩn

"Vừa rồi ta cảm giác được Diệp Lạc công tử đột nhiên tâm ma đại tăng, suýt chút nữa đạo tâm sụp đổ, tiếp đó lại đột nhiên ở giữa tâm ma tán đi, tâm cảnh tu vi ngược lại bởi vậy tăng lên không ít."

Thiếu nữ Ngô Đồng đi tới Tô Vân bên người, nhìn xa Diệp Lạc công tử đi xa bóng lưng, khó hiểu nói: "Một người đạo tâm làm sao lại đột nhiên sa đọa thành ma, lại đột nhiên thăng hoa đến cực hạn? Người đạo tâm sụp đổ sau đó, sẽ chỉ sụp đổ tan rã, không gượng dậy nổi…"

Loại tình hình này nàng gặp được quá nhiều, ví dụ như tro tàn trong thành Đồng Khánh La, từng bước từng bước sa đọa thành ma.

Giống như Diệp Lạc công tử như vậy, từ sa đọa bên trong thăng hoa đến càng thật cao hơn độ, rất là hiếm thấy.

Tô Vân trong mắt tràn đầy thiện ý nhìn nàng, như là nhìn di động thanh hồng giải, trên người mọc đầy thanh hồng tệ, thản nhiên nói: "Ta cho hắn học một khóa, hắn liền đại triệt đại ngộ, nói muốn bỏ tiền giúp chúng ta tu Truy Nguyên viện. Ngô Đồng, nếu là ta cho ngươi cũng tới bài học, nói không chừng ngươi liền không còn là nhân ma."

Thiếu nữ Ngô Đồng lườm hắn một cái, phong tình vạn chủng.

Tô Vân bị ánh mắt của nàng đảo qua, nhất thời đất trời bốn phía biến mất, trong mắt chỉ còn lại có Ngô Đồng một người, thiếu nữ kia sau lưng hồng sa giống như là từng đầu cầu vồng, bày khắp không trung.

"Đại sư huynh không nên đắc ý hí hửng, ta cũng không phải là thật bại bởi ngươi, ta chân chính bản lĩnh chưa sử dụng."

Thiếu nữ Ngô Đồng để trần bàn chân, giẫm lên đầy trời hồng sa cất bước hướng hắn đi tới, buồn bã nói: "Ngươi bây giờ, chẳng qua là có thể đỡ được ta bình thường một kích mà thôi."

Tô Vân nhớ tới Táng Long lăng, hắn cùng Hoa Hồ đám người đào ra Chân Long hài cốt thì nhìn thấy những cái kia vết thương, trong lòng nghiêm nghị.

Hắn khí huyết vận chuyển, đột phá thiếu nữ Ngô Đồng cho mình tạo thành ảo giác, đầy trời hồng sa cùng thiếu nữ Ngô Đồng toàn bộ biến mất, chỉ thấy Ngô Đồng đứng tại bên cạnh hắn cách đó không xa.

"Ngươi có thể tay không đánh chết Chân Long, ta đương nhiên bội phục vô cùng. Nhưng ta đánh bại ngươi vận dụng thần thông, mới là ta chân chính thần thông, cũng là ta bình thường một kích mà thôi."

Tô Vân nhắc nhở: "Ngươi biết, ta mạnh nhất vẫn là kiếm thuật."

Thiếu nữ Ngô Đồng trong lòng nghiêm nghị, nhớ tới cái kia một kiếm, hừ một tiếng, đột nhiên lại hiếu kỳ nói: "Giấu ở ngươi Linh giới bên trong đến cùng là ai? Cho ta một loại rất quen thuộc cảm giác, nhất định là đi qua chết trong tay ta nhân vật."

Tô Vân không đáp, nói: "Ngươi từ từ suy nghĩ. Đúng rồi, nhớ tới trả tiền."

Thiếu nữ Ngô Đồng đưa mắt nhìn hắn đi xa, hận đến mài răng, đột nhiên xì xì cười nói: "Chết trong tay ta, hiển nhiên là đấu không lại ta. Không cần lo lắng."

Tô Vân Linh giới bên trong, sách quái Oánh Oánh ngồi tại đại hoàng chung bên trên, quan sát đánh giá hoàng chung bên trên đủ loại lạc ấn, nói: "Tô sĩ tử, không thể xem thường, coi thường Truy Nguyên viện người."

Tô Vân nội tâm gật đầu: "Ngươi yên tâm, ta sẽ không khinh thường nhân ma. Có thể một mình đánh chết Chân Long tồn tại, chỉ sợ so Nguyên Đạo cảnh giới Thánh Nhân còn muốn mạnh, cho dù chết qua một lần, cũng không thể coi thường!"

"Ta nói không chỉ là nhân ma. Còn có Diệp Lạc."

Sách quái Oánh Oánh chui vào hoàng chung nội bộ, nói: "Hắn nhập học Thiên Đạo viện so ngươi sớm, có thể xem như Sóc Phương một mình chống đỡ một phương khâm sai, đương nhiên có chỗ độc đáo riêng, hắn có thể dùng ngươi khiêu chiến hai vị đế sư bàn đạp. Loại trừ Diệp Lạc bên ngoài, Bạch Nguyệt Lâu ngươi cũng nhất định phải cùng hắn có một trận chiến! Hắn là ngươi tìm hiểu hai đại đế sư môi giới."

Tô Vân cũng đi theo nàng chui vào hoàng chung nội bộ, cái này hoàng chung nội bộ cấu tạo hắn đương nhiên rất là quen thuộc, từng cái bánh răng đều là đi qua hắn tỉnh tâm cơ cấu, mới để cho hoàng chung bảy đại thời gian khắc độ vận chuyển lại không hề loạn lên chút nào.

Sách quái Oánh Oánh nhìn ra không phải bánh răng cơ cấu, mà là nội bộ trên vách chuông lạc ấn.

Hoàng chung bên trên lạc ấn chia làm nội ngoại hai tầng, tầng ngoài là Giao Long ngâm, Nhật Nguyệt Điệp Bích các loại võ học ba mươi sáu tán thủ, mà tầng bên trong lạc ấn thì là Ứng Long, Thao Thiết các loại cảm ứng thiên hình thành hình vẽ.

"Ngươi kỹ xảo chiến đấu cũng muốn so Đế Bình kém rất nhiều. Ngươi nắm giữ Uẩn Linh cảnh giới thần thông sau đó, kinh nghiệm chiến đấu quá ít, Đế Bình thì là đi qua huyết tinh tuyển chọn, từ thế gia nội bộ quật khởi nhân vật thiên tài!"

Sách quái Oánh Oánh không biết từ nơi nào lấy tới một quyển sách, đi tại bánh răng ở giữa, vừa quan sát, một bên ở trong sách tô tô vẽ vẽ, nói: "Kinh nghiệm chiến đấu quá ít, liền sẽ dẫn đến ngươi vô cùng có khả năng xuất hiện ngươi không biết sơ hở. Cho nên, ngươi cần chiến đấu! Cần trong chiến đấu đo đạc ra hoàng chung tốt nhất kích thước!"

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, lòng tin tràn đầy nói: "Cái này, ta có biện pháp giải quyết! Ta hiện tại thừa thãi nhất, chỉ sợ chính là liều mạng tranh đấu."

Hắn dốc lòng cầu học ngoài cung đi tới, nội tâm cùng sách quái Oánh Oánh tiếp tục đàm luận.

Sách quái Oánh Oánh mang theo quyển sách đi tới bên ngoài, trôi lơ lửng ở hoàng chung phía trước, nói: "Còn có, ngươi công cùng pháp một mực không được hệ thống, hoàng chung bên trên tích tắc khắc độ còn có rất nhiều trống chỗ. Ta sẽ giúp ngươi sửa sang một chút ngươi hoàng chung bên trên thần thông cơ cấu cùng võ học cơ cấu, tiếp đó từ Văn Uyên các Trúc Cơ công pháp bên trong, tìm kiếm ra thích hợp nhất ngươi sáu loại cơ sở võ học."

"Cái này sáu loại cơ sở võ học, có thể lấp đầy ngươi hoàng chung tích tắc khắc độ, để ngươi cơ sở hoàn mỹ. Cơ sở hoàn

mỹ, ngươi căn cơ liền sẽ càng thêm dày hơn tầng, nội tình càng sâu."

Oánh Oánh khép sách lại, sắc mặt nghiêm túc hỏi: "Cái này sáu loại cơ sở võ học, ta muốn ngươi tại một ngày thời gian bên trong hoàn toàn tu thành, làm được lạc ấn hoàng chung mức độ! Ngươi có thể làm được ư?"

Tô Vân gật đầu: "Không thành vấn đề!"

Sách quái Oánh Oánh lại nói: "Ngươi vừa rồi đối nhân ma nói, hoàng chung chẳng qua là ngươi bình thường một kích, ngươi mạnh nhất là kiếm thuật. Ta muốn thấy kiếm thuật của ngươi."

Tô Vân sắc mặt đỏ bừng, lúng ta lúng túng nói: "Ta là lừa nàng, kiếm thuật này thực ra không phải thần thông của ta…"

Sách quái Oánh Oánh nói: "Học được liền là của ngươi. Ta cần tận mắt nhìn một chút ngươi chiêu này kiếm thuật."

Tô Vân nghiến răng, ngồi tại hoàng chung bên trên, đem bản thân học được Tiên kiếm trảm yêu long nguyên nhân hậu quả đại khái nói một phen, nói: "Ta sở dĩ có thể học được chiêu này kiếm thuật, là bởi vì ta tại học được Hồng Lô Thiện Biến, gặp được Tiên kiếm chém giết Giao Long, trong đầu nghĩ trước sau là chém giết Giao Long một kiếm kia. Ta làm không biết bao nhiêu ác mộng, mơ tới bản thân phảng phất hóa thành Giao Long, chết tại dưới kiếm."

Hắn biến mất Thiên môn sau thế giới cùng tiên đồ, sách quái Oánh Oánh cũng không hỏi tới, dù sao mỗi người đều có bí mật của mình.

Nàng chỉ coi làm chuyện cũ tới nghe.

Tô Vân lại nói: "Ta học được Tiên Viên Dưỡng Khí thiên sau đó, cũng mơ tới bản thân hóa thành yêu viên, tại khi độ kiếp bị Tiên kiếm giết chết. Ta còn mơ thấy bản thân hóa thành

Tất Phương, hóa thành Ứng Long, hóa thành Thao Thiết, hóa thành Cùng Kỳ. Nhưng bất luận hóa thành cái gì, đều không thể tránh đi một kiếm này. Dần dà, ta liền học được một chiêu này kiếm thuật, đồng thời…"

Tô Vân sắc mặt cổ quái, gãi đầu một cái: "Đồng thời, ta hình như càng ngày càng tinh thông một chiêu này. Đây đại khái là bệnh lâu thành y đi."

"Nhưng mà ngươi đang thi triển một chiêu này lúc, vẫn cảm thấy có một ngày ngươi sẽ tự thân đối mặt cây kiếm này, ngươi trốn không thoát một chiêu này, cũng sẽ giống như Tiên Viên, Giao Long chết như vậy tại dưới kiếm. Đúng hay không?" Sách quái Oánh Oánh hỏi.

Tô Vân liên tục gật đầu. Sách quái Oánh Oánh đứng tại hoàng chung bên trên, xoay quanh hắn đi tới đi lui, nói: "Giấc mơ của ngươi có thể cũng không phải là giấc mơ, ngươi có thể mơ tới thiên kiếp. Văn Uyên các bên trong có một phần rất cổ xưa thư tịch, ghi chép rất xem thêm lên khó tin sự tình."

Nàng dừng bước lại, nghiêm nghị nói: "Thuật dị ghi chép bên trong liền viết đến như vậy một cái chuyện cũ, thời kỳ Thượng Cổ, thế giới phá huỷ sau đó, có yêu long tu luyện tới cảnh giới cực cao, đột nhiên thiên tướng đại kiếp. Thiên kiếp bên trong xuất hiện một cái Tiên kiếm, đem yêu long tru sát."

Tô Vân ngơ ngác, cái này cùng hắn tại tiên đồ trông được đến cảnh tượng hầu như giống nhau như đúc!

"Bổ sung ghi chép bên trong cũng có tương tự chuyện cũ, nói là bổ sung ghi chép tác giả tại bên trong ngọn tiên sơn gặp được một cái tổ chim, tổ chim bên trong có một vị thiền sư, rất là nho nhã, ăn nói phi phàm. Người thiền sư kia đối tác giả nói, hắn là Phượng Hoàng, hôm nay muốn niết bàn phi thăng, đi vào Tiên giới thành tiên. Tác giả ngay sau đó ở một bên quan sát. Nhưng mà thiền sư tại niết bàn thời điểm, đột nhiên

Thiên Lôi mãnh liệt, lôi quang bên trong có một cái Tiên kiếm từ trên trời giáng xuống!"

Sách quái Oánh Oánh sắc mặt ngưng trọng nói: "Tác giả nhìn thấy, người thiền sư kia ở trong ánh chớp hóa thành Thất Thải Phượng Hoàng vỗ cánh mà lên, tấn công Tiên kiếm, chiến ba cái hiệp, Phượng Hoàng đã chết tại dưới kiếm. Tiên kiếm bỏ chạy, mờ mịt không có dấu vết vô tung."

Sắc mặt nàng càng thêm nghiêm túc, đột nhiên bay đến Tô Vân nội tâm phía trước, nâng Tô Vân khuôn mặt, nghiêm nghị nói: "Ta nghi ngờ ngươi là yêu quái, hoặc là cái gì thần thú! Tương lai ngươi cũng sẽ gặp gỡ thiên kiếp, gặp được chiếc kia Tiên kiếm!"

Tô Vân bật cười, vẫy chào ngăn lại một cỗ Phụ Sơn liễn, hướng xa phu nói: "Đi Cửu Nguyên học cung đi một chút."

Phụ Sơn liễn lên đường.

"Ngươi đừng cười, ta rất nghiêm túc!"

Sách quái Oánh Oánh tức nói: "Nhân loại tu hành, là không có thiên kiếp, chỉ có yêu quái hoặc là thần thú tu hành mới có thể gặp được thiên kiếp. Ngươi mơ tới việc này, nhất định là bởi vì ngươi là yêu quái hoặc là thần thú, chẳng qua là chính ngươi không biết mà thôi!"

Tô Vân nội tâm cười nói: "Ta nghe người khác xưng ta một chiêu này kiếm thuật vì tiên thuật, lại là giải thích thế nào? Có thể dùng tới đối phó Đệ Bình ư?"

"Đương nhiên!"

Oánh Oánh nói: "Đại nhất thống công pháp mục đích, chính là bắt chước tiên pháp, mưu cầu đi đến tiên nhân giống như tu vi cùng thần thông. Nếu như ngươi thật sự có thể thi triển tiên thuật, đương nhiên là tốt nhất . Bất quá, ta còn cần

xem ngươi tiên thuật chất lượng! Ngươi khi nào sử dụng ra một chiêu này, để cho ta nhìn một chút?"

"Nhanh" Tô Vân nhìn ngoài cửa sổ, mỉm cười nói.

Tả Tùng Nham nhìn xa, chỉ thấy Tô Vân leo lên một cỗ Phụ Sơn liễn, dốc lòng cầu học ngoài cung chạy tới, không khỏi sắc mặt biến hóa, vội vàng nói: "Đồ Minh, Nhàn Vân! Nhanh! Mau qua tới hỏi một chút! Tiểu tử này muốn đi nơi nào?"

Đồ Minh hòa thượng cùng Nhàn Vân đạo nhân đang muốn phi thân đi vào chặn đường Phụ Sơn liễn, Tả Tùng Nham đã nhịn không được, vừa sải bước ra!

"Ầm ầm!"

Trên bầu trời bộc phát ra một tiếng sấm rền, một cơn gió lớn thổi qua, Tả Tùng Nham biến mất không còn tăm tích!

Nhàn Vân cùng Đồ Minh ngẩn ở tại chỗ: "Lão biều bả tử, cuối cùng ngồi không yên!"

Đồ Minh trong mắt sát cơ bắn ra bốn phía, thấp giọng nói: "Nhàn Vân, gọi người!"

Nhàn Vân đạo nhân vỗ cánh mà lên, ở giữa không trung hóa thành một con bạch hạc vù một tiếng đi xa.

Tả Tùng Nham lửa giận ngập trời, xông về Phụ Sơn liễn, cắn chặt răng, thầm nghĩ: "Tiểu tử thối, Sóc Phương thành bên trong sóng ngầm phun trào, bảy đại thế gia đã bố trí xuống thiên la địa võng, nhằm vào chúng ta! Truy Nguyên viện thủ tọa đã bị người dụ ra để giết, chết tại tái ngoại đại mạc bên trong! Ngươi còn ý định làm cái gì?"

"Không đúng!"

Hắn đột nhiên dừng bước, vẻ mặt biến ảo không ngừng: "Thượng sứ không có đơn giản như vậy! Hắn mỗi một cái

động tác đều thâm ý sâu sắc! Hắn chắc chắn sẽ không hành sự lỗ mãng! Hắn rốt cuộc muốn làm gì…”

Phụ Sơn đuổi bên trong, Tô Vân thản nhiên nói: “Cửu Nguyên học cung là Văn gia sản nghiệp, ta ý định đi tiếp kiến thoáng cái Văn gia. Có lẽ, Văn gia kẻ muốn giết ta không phải số ít. Bảy đại thế gia thăm hỏi một lần, kinh nghiệm chiến đấu hẳn là liền có thể cùng Đệ Bình so sánh đi?”

Trạch Trư: Phiếu phiếu thật là ít, đau lòng! 7 Dạ cũng đau lòng :(

Chương 135 : Học vấn giao lưu

Chương 135: Học vấn giao lưu

Phụ Sơn liễn lầu hai, Oánh Oánh theo đại hoàng chung từ Tô Vân Linh giới bên trong bay ra, dè dặt rơi xuống đất.

Chỉ có quyển sách cao nữ hài cho mình xếp lại cánh, đập động cánh tại trong xe phi hành, toa xe là tầng hai lầu nhỏ, nàng bay lên bay xuống, rất là phấn khởi.

Nàng chết tại một trăm năm mươi năm trước, thời điểm đó Nguyên Sóc còn không có như vậy phát triển, không nhìn thấy Phụ Sơn liễn, Chúc Long liễn dạng này chiếc xe, cũng không nhìn thấy ngoài cửa sổ cao ốc nhà cao cửa rộng.

Trên bầu trời cầu mây giống như là thần tiên cung điện hành lang, trên cầu có mái nhà cong che gió che mưa, chiếc xe tại mái nhà cong chuyến về chạy, còn có người đi đường dạo bước trên cầu.

Oánh Oánh tràn đầy phấn khởi quan sát ngoài cửa sổ cảnh tượng, nói: "Tại Văn Uyên các quyển sách bên trong, có thể thấy được không đến những thứ này."

Tô Vân cười nói: "Đọc vạn quyển sách, đi vạn dặm đường. Nếu như chỉ trầm mê ở trên giấy thế giới, không để ý đến thế giới hiện thực, đọc sách bao nhiêu đều mất đi hứng thú."

Oánh Oánh bay tới bay lui, quan sát xung quanh , bất kỳ cái gì đồ vật đều chỉ cảm giác mới mẻ, đột nhiên, nàng nằm ở cửa sau bên trên, kinh ngạc nói: "Tô sĩ tử, ngươi mau đến xem! Nhanh lên một chút!"

Tô Vân đứng dậy đi tới bên người nàng, hướng sau xe nhìn lại.

Chỉ thấy bọn họ chiếc này Phụ Sơn liễn phía sau đã không có mặt khác chiếc xe, người thấp nhỏ Tả Tùng Nham bước đi trầm ổn, một thân xám trắng áo bào đi theo Phụ Sơn liễn phía sau.

Phụ Sơn liễn tốc độ tuy là rất nhanh, nhưng Tả Tùng Nham nhưng thủy chung có thể theo kịp, kỳ quái là hắn bước đi không nhanh không chậm, tốc độ nhưng cùng Phụ Sơn liễn tương xứng.

Lầu vũ, cầu mây ở giữa, không ngừng có từng cái thân ảnh nhảy vọt như bay, chạy về đằng này. Rất nhanh, một cái giống như núi cự nhân nhảy đến trên cầu, đi tới Tả Tùng Nham sau lưng.

Trên bầu trời có lệnh kỳ tung bay, cờ phần phật vang vọng, đón gió phi hành.

Cái kia cờ hướng phía dưới bay nhanh mà đi, rơi xuống đất hóa thành một cái cao gầy đạo nhân, một thân huyền hắc đạo bào, cũng đi theo Tả Tùng Nham sau lưng.

Lại có năm cái nho sĩ trang phục nam nữ không biết từ nơi nào chạy đến, vượt qua cầu mây lan can, đi tới Tả Tùng Nham sau lưng.

Tô Vân cùng Oánh Oánh lại thấy được Đồ Minh hòa thượng, Nhàn Vân đạo nhân cũng đi tới, còn có xách theo cái hòm thuốc Đổng y sư cùng Văn Xương học cung mỗi bên đại học viện thủ tọa tây tịch, trường bào áo dài, hào hoa phong nhã, gia nhập vào trong đội ngũ.

Tả Tùng Nham người đứng phía sau càng ngày càng nhiều, tình cảnh càng lúc càng lớn, để Tô Vân cũng không nhịn được vì đó động dung.

Nhưng vào lúc này, Phụ Sơn liễn chạy đến đầu này cầu mây trên không giao lộ, phía trước lại có hai cái giao nhau cầu mây tụ hợp vào đạo này cầu.

Phụ Sơn liễn chạy qua cửa ngã ba về sau, Tô Vân nhìn thấy từ cái kia hai đạo trên cầu đều có hơn mười vị người mặc áo đen gia nhập vào Tả Tùng Nham sau lưng trong đội ngũ, những hắc y nhân kia có nam có nữ, trẻ có già có, chặn đầy cầu nối làn xe.

Lại là một cái trên không cửa ngã ba, lại có mười mấy cái nam nữ già trẻ hội tụ đi vào.

Hơn nữa, tại đội ngũ phía sau cùng hai bên, còn có người liên tục không ngừng chạy đến, gia nhập vào trong đội nhóm, để chi đội ngũ này càng thêm lớn mạnh!

Có nhân thủ bên trên nắm lấy dùng vải quấn quanh lấy binh khí dài, có người thì bên hông bội đao, hoặc là cõng hộp kiếm, còn có người Linh giới nở rộ, thần thông trên không trung bay lượn, rực rỡ phi phàm.

Tất cả mọi người không nói một lời, đi theo Tả Tùng Nham, mà Tả Tùng Nham thì đi theo Tô Vân chiếc xe này, thẳng đến bảy đại thế gia bên trong Văn gia chưởng quản Cửu Nguyên học cung mà đi!

Sóc Phương thành từng cái lầu vũ ở giữa tiếng còi liên tiếp, không ngừng vang lên, đó là quan phủ sai dịch tiếng còi.

Bảy đại thế gia Vũ gia nắm giữ huyện úy chức vụ, tất cả sai dịch nghe theo Vũ Thần Thông điều khiển, mà Tả Tùng Nham sau lưng những người này, rõ ràng là Sóc Bắc mỗi bên châu quận tên đầu sỏ, trên bảng nhân vật nổi danh, không thể không để cho bọn họ vì đó khẩn trương!

Vũ Thần Thông nghe tin nhanh chóng chạy đến, xa xa đứng tại một tòa lầu vũ phía trên, cách xa nhìn một màn này,

giơ tay lên lạnh lùng nói: "Truyền mệnh lệnh của ta, không được hành động thiếu suy nghĩ!"

Cùng lúc đó, Sóc Phương trong thành linh sĩ chạy, đem tin tức này đưa đến trong thành mỗi bên đại thế gia mỗi bên thế lực lớn trong tai, trong lúc nhất thời trong thành phi thường náo nhiệt.

Diệp Lạc công tử vừa mới trở lại Diệp gia, liền lập tức được tuyến báo, không khỏi kinh ngạc vô cùng: "Hắn có xuất thủ? Lần này hắn muốn làm gì?"

Hắn đi tới đi lui, phân tích Tô Vân một chiêu này cờ mục đích, càng là phân tích liền càng là đau đầu, lẩm bẩm nói: "Trí tuệ của ngươi tuyệt không có khả năng vượt qua ta nhiều như vậy, nếu như ta liền ngươi cờ đều xem không hiểu, lại thế nào có mặt mũi khiêu chiến ngươi? Ta nhất định có thể thấy được mục đích của ngươi!"

Sóc Phương Lý gia, Sóc Phương hầu tiếp vào tin tức thì ngay tại hắc thiết quan bên cạnh, cho Lý gia lão tổ dâng hương, cái này miệng khổng lồ hắc thiết quan bị đứng lại Sóc Phương thành kiến trúc cao nhất bên trên, bên cạnh chày lấy một cái tính linh thần binh, mạch đao.

Hắc quan đối mặt phương hướng, chính là tái ngoại.

"Tả Tùng Nham muốn làm gì?" Sóc Phương hầu nghiêng đầu hỏi.

Bên cạnh hắn, một người trung niên nam tử khom người nói: "Nghe nói Văn Xương học cung Truy Nguyên viện thủ tọa Cố Hoa Như, bị người dẫn tới tái ngoại ám sát, Tả Tùng Nham chính là Sóc Bắc truyền kỳ, Cố Hoa Như cái chết hắn chắc chắn sẽ không chịu để yên. Lần này, hắn chắc chắn sẽ bởi vì Cố Hoa Như cái chết mà gây rối loạn."

Sóc Phương hầu ngẩng đầu, nhìn hắc quan phía trên mây đen, ánh mắt lấp lóe: "Ta một đôi nhi nữ đều tại Văn Xương học cung đi học, thế cho nên lão tổ tông quan tài đều bốc lên khói đen, oán trách ta hố nhi nữ . Bất quá, ta cảm thấy lựa chọn của ta là đúng. Nguyên Tĩnh, chuẩn bị cho tốt, nếu là làm lớn chuyện lời nói, liền chuẩn bị sử dụng quân bảo vệ thành!"

Trung niên nam tử kia Lý Nguyên Tĩnh khom người đồng ý.

Thiên Phương lâu Thần Tiên cư, Cầu Thủy Kính đi tới bên cửa sổ, nhìn xuống dưới, chỉ thấy Tô Vân Phụ Sơn liễn đã chạy đến Thiên Phương lâu bên cạnh, phía sau là Tả Tùng Nham cùng đen nghịt đám người.

"Tùng Nham cũng là hài đồng tính cách, bồi tiếp hắn chơi. Có nên hay không nói cho hắn, Tô Vân cũng không phải là chân chính thượng sứ?"

Cầu Thủy Kính chần chừ thoáng cái, lắc đầu, lộ ra tươi cười: "Như vậy càng thú vị. Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, Tô Vân càng lúc càng giống là thượng sứ, nếu như Đế Bình là cái minh quân, lần sau gặp được hắn thì liền hắn là cho hắn thượng sứ cái này danh phận cùng quyền chức! Đáng tiếc…"

Mà tại Sóc Phương Thánh Nhân ở giữa, Tiết Thanh Phủ Tiết Thánh Nhân cũng nhận được tin tức thông báo, không khỏi nhíu mày, ngẩng đầu nhìn về phía trên bầu trời cầu mây: "Bốn đại học cung khai giảng ngày đầu tiên, còn muốn ồn ào ra động tĩnh lớn như vậy?"

Hắn trầm ngâm phút chốc, thấp giọng nói: "Chẳng qua nếu là đồng minh, cũng nên ủng hộ một chút. Lão La, chuẩn bị xe."

Một bên khác, Đồng gia Thần Tiên cư bên trong, chỉ nghe một thanh âm nói: "Lão thần tiên đến!"

Đồng lão thần tiên tại Đồng gia mọi người vây quanh xuống đến Đồng Khánh Vân bên người, phất phất tay, để mọi người tán đi.

Đồng lão thần tiên nhìn xuống dưới, chỉ thấy Tô Vân xe tại phía trước, phía sau thì là Tả Tùng Nham suất lĩnh Sóc Bắc một đám cao thủ, không khỏi cười lạnh một tiếng, thản nhiên nói: "Thật là lớn chiến trận. Khánh Vân…"

Đồng Khánh Vân liếc nhìn hắn một cái: "Như thế nào cùng ta nói chuyện?"

Đồng lão thần tiên vội vàng khom người, cười xòa: "Lão thần tiên, đệ tử sai."

Đồng Khánh Vân bề ngoài nho nhã hiền hoà, chẳng qua là khoảng ba mươi năm tuổi, mà lão thần tiên nhưng thoạt nhìn như là hơn một trăm tuổi người, đạo cốt tiên phong, phong cách xuất trần.

Chẳng qua là để cho người ta không nghĩ tới người, lão thần tiên ngược lại gọi Đồng Khánh Vân vì lão thần tiên!

"Đứng lên mà nói đi."

Đồng Khánh Vân nói: "Ngươi cùng Thần Vương liên thủ, vậy mà không thể lưu lại Tiết Thánh Nhân, khiến ta thất vọng."

Đồng lão thần tiên thận trọng nói: "Lão thần tiên, ngươi có chỗ không biết, nguyên bản Tiết Thánh Nhân chắc chắn phải chết, tiếc rằng cái kia họ Tô sĩ tử thế mà tại Thiên Thị Viên bên trong có rất lớn thế lực. Hắn thỉnh động Lý Lục Hải, Lý Lục Hải là trị thủy thuỷ lợi Thánh Nhân, nước sôi đường trợ hắn trốn hướng mới khu không người. Hắn lại thỉnh động

Đông lăng chủ nhân, Đông lăng chủ nhân che chở hắn, ngay sau đó Tiết Thánh Nhân liền…”

Đồng Khánh Vân khoát tay áo, ánh mắt rơi vào phía trước Phụ Sơn liễn bên trên, nói: “Là ta xem thường hắn. Hắn một cái người xứ khác, liền xem như cầm đại đế thủ dụ, đi tới Sóc Phương cũng phải giống như sâu bọ đồng dạng nằm sấp tốt! Không nghĩ tới hắn nhưng mọi việc đều thuận lợi, châu liên bích hợp, đem lão biểu bả tử, Thánh Nhân cái này hai cỗ không thể liên thủ thế lực liên hợp lại, thậm chí còn lôi kéo được Sóc Phương hầu! Kẻ này đa mưu túc trí, bụng dạ cực sâu, thế mà cùng ta đánh cờ mấy tay còn không rơi vào thế hạ phong! Thiếu niên anh hùng ah ——— “

Hắn cảm xúc một phen, tiếp tục nói: “Đông đô thế nào rồi?”

Đồng lão thần tiên nói: “Đông đô những năm này kinh doanh rất khá, Sóc Phương học cung sĩ tử sau khi vào kinh, xếp vào đến các nơi làm quan. Những năm này trong quân cũng sắp xếp không ít, nắm giữ địa phương bên trên một phần quân quyền. Lại thêm ta tại trong triều cũng không ít thân tín, nếu như lão thần tiên muốn khởi sự lời nói, nhất định nhất hô bách ứng.”

Đồng Khánh Vân đầu ngón tay nhẹ nhàng gõ lan can, ánh mắt lấp lóe, nói: “Lại thêm tái ngoại cùng lòng đất lực lượng, có lẽ đầy đủ…”

Đồng lão thần tiên càng thêm cung kính, khom người nói: “Cầu lão thần tiên nể tình ta lập công cực khổ phân thượng, truyền ta 《 Long Tâm thiên 》! Mấy năm này tại Đông đô, ta cảm giác được tim cơ năng đang giảm xuống, chúng ta tuy là chưa già, nhưng mà tim nhưng không được như xưa. Trái tim của ta tại già yếu, đoán chừng không dùng đến mấy năm, cầu lão thần tiên truyền ta…”

Đồng Khánh Vân thản nhiên nói: "Ngươi đã được gân, mạch, xương, khí, huyết, dịch, tạng, phủ tám thiên, ta để ngươi sống lâu thời gian mấy chục năm, ngươi còn không vừa lòng? Chẳng qua ngươi yên tâm, lần này ngươi lại dựng đại công, ta đem 《 Chân Long mười bốn thiên 》 toàn bộ truyền cho ngươi, cũng không phải không thể."

Đồng lão thần tiên cảm động đến rơi nước mắt, nói: "Lần này Tô thượng sứ…"

"Yên lặng xem biến đổi."

Đồng Khánh Vân nói: "Ta ngược lại muốn xem xem, hắn còn ý định làm cái gì!"

Ánh mắt của hắn rơi vào Tô Vân ngồi Phụ Sơn liễn bên trên, ánh mắt sâu xa, thấp giọng nói: "Bình Đế, ngươi cho rằng ngươi phái tới sứ giả có thể cùng ta đấu ư? Trước mặt hắn mấy bước cờ đi mặc dù không tệ, nhưng há có thể đấu qua được ta? Liền xem như ngươi, ha ha…"

Cửu Nguyên học cung.

Trong học cung tây tịch chào tiên sinh đã nhận được tin tức, như lâm đại địch, vội vàng báo cho phó xạ Văn Lập Phương. Văn Lập Phương lập tức lấy tới trấn cung chi bảo Đại Hoang gương đồng, nói: "Nhanh đi báo lên quan phủ! Xin Sóc Phương hầu phái người đến đây! Còn có, nói cho rừng, Chu, Lục, Điền, Vũ, Đồng các loại thế gia!"

Nàng sắp đặt ổn thoả, không thèm để ý khóa, lập tức điểm đủ học cung tây tịch và Văn gia một đám cao thủ, chạy tới Cửu Nguyên học cung sơn môn.

Không lâu sau đó, Phụ Sơn liễn thong dong đến muộn, tại Cửu Nguyên học cung trước sơn môn dừng lại.

Trong xe, Tô Vân thanh toán tiền xe, chỉ nghe một tiếng kẽo kẹt cửa xe mở ra, Tô Vân cúi đầu đi ra toa xe, chậm rãi

xuống lầu.

Phu xe kia đợi đến hắn đi xuống xe, vội vàng hất một cái dây cương, Phụ Sơn thú phảng phất thoát cương ngựa hoang đồng dạng vọt lên phía trước đi, trốn đi Cửu Nguyên học cung.

Phu xe kia điên cuồng lay động dây cương, trong lòng âm thầm thất vọng: "Sớm biết Văn Xương học cung buôn bán không dễ làm, giống như là đầm rồng hang hổ, không nghĩ được khó như vậy làm…"

Đoạn đường này đi tới, áp lực của hắn lớn có thể tưởng tượng được.

Cửu Nguyên học cung trước sơn môn, Tô Vân ngẩng đầu hướng sơn môn nhìn lại, chỉ thấy hai hàng Cửu Nguyên học cung tây tịch tiên sinh đứng tại học cung sơn môn hai bên, Văn Lập Phương cùng Văn gia một đám cao thủ đứng ở phía sau, như lâm đại địch.

Loại trừ bọn họ bên ngoài, còn có không ít Cửu Nguyên sĩ tử đứng ở phía sau quan sát.

Tô Vân đi ra phía trước, cười cười.

Văn Lập Phương đỉnh đầu Đại Hoang gương đồng treo cao, nhìn thấu cất bước đi tới Tả Tùng Nham đám người, ngay sau đó ánh mắt di động, đi tới Tô Vân trên người, mỹ phụ nhân kia da mặt run lên, lộ ra vẻ tươi cười: "Tô sĩ tử phô trương thật lớn. Sĩ tử đại khảo thứ nhất, thật đáng mừng, lần này lại mang theo nhiều người như vậy hung thần ác sát xông đến Cửu Nguyên, chẳng lẽ là ý định phá hủy ta Cửu Nguyên hay sao?"

Tô Vân khom người, lễ độ cung kính nói: "Văn phó xạ đây là nói đến chuyện này? Đệ tử này đến, là nghe qua Cửu Nguyên học cung đại danh, đến đây hướng Cửu Nguyên học cung lĩnh giáo học vấn."

Hắn thẳng người lên, nói: "Sĩ tử Tô Vân bất tài, muốn đại biểu Văn Xương học cung, cùng Cửu Nguyên học cung các viện linh sĩ lĩnh giáo học vấn, giao lưu hai đại học cung học vấn, xác minh cao thấp. Văn phó xạ, chẳng lẽ không hoan nghênh phải không?"

Văn Lập Phương da mặt lại lay động mấy lần, ánh mắt rơi vào Tả Tùng Nham trên người, giống như cười mà không phải cười nói: "Chỉ là tới giao lưu, cần tình cảnh lớn như vậy?"

Tô Vân cười nói: "Khai giảng ngày đầu tiên, nhiều người chút. Văn phó xạ nếu là không chào đón chúng ta đi vào Cửu Nguyên học cung lời nói, vậy liền tại ngoài sơn môn lĩnh giáo. Nếu là hoan nghênh lời nói, vậy liền đi vào Cửu Nguyên học cung các viện lĩnh giáo."

Văn Lập Phương vẻ mặt tươi cười, cười ha ha nói: "Tả phó xạ cùng Tô sĩ tử đường xa mà đến, lĩnh giáo học vấn, ta Cửu Nguyên học cung đương nhiên chào đón! Mời ——— "

Tả Tùng Nham cũng là giật mình, liếc mắt nhìn hai phía, Đồ Minh hòa thượng cùng Nhàn Vân đạo nhân cũng là một mặt ngỡ ngàng, Đồ Minh nói: "Phó xạ, thượng sứ đây là phá chán Văn Xương học cung, muốn tới phá Cửu Nguyên học cung ư? Văn phó xạ lại dám để hắn đi mỗi bên đại học viện khiêu chiến…"

Trạch Trư: Trạch Trư lần trước trực tiếp liên quan tới Lâm Uyên Hành vấn đáp, đã phát tại công chúng số bên trên, lục soát công chúng số Trạch Trư, tăng thêm chú ý, liền có thể thấy được!

Chương 136 : Thứ chín kiếm trận

Chương 136: Thứ chín kiếm trận

Cửu Nguyên học cung khai giảng ngày đầu tiên, lúc này sĩ tử còn chưa tan trường, nhưng đã có không ít sĩ tử rời đi giảng bài cung điện, nhao nhao hướng ra phía ngoài nhìn quanh, bầu không khí một mảnh xơ xác tiêu điều.

Cửu Nguyên học cung kiếm đạo viện bên ngoài, một cái linh sĩ đột nhiên nói: "Đến rồi! Đến rồi!"

Mặt khác linh sĩ xôn xao, vội vàng trở lại kiếm đạo viện.

Tô Vân tại Văn Xương học cung Truy Nguyên viện đại chiến tin tức cũng không truyền đến Cửu Nguyên, bởi vậy Cửu Nguyên học cung sĩ tử cứ việc thần sắc nghiêm túc, lại không có bao nhiêu áp lực.

Bọn họ đều là tu thành kiếm thuật thần thông linh sĩ, tự tin thực lực phi phàm, từng cái đều là thiên chi kiêu tử.

Tô Vân cùng Văn Lập Phương, Tả Tùng Nham kề vai mà đi, khoảng cách kiếm đạo viện càng ngày càng gần.

Văn Lập Phương ánh mắt lấp lóe, nói: "Tả phó xạ, ngươi ta đều là bốn đại học cung, làm sao đến mức đi tới một bước này?"

Tả Tùng Nham bước chân, quan sát Cửu Nguyên học cung phong cảnh, cảm khái nói: "Lão hủ cũng không biết tại sao lại đi tới một bước này. Có lẽ là nhân tâm dục hác nan bình, đã

làm được thế gia, gia tài cùng quyền thế đời đời truyền thừa, chung quy lại muốn tiến thêm một bước."

Văn Lập Phương ánh mắt lấp lóe, cười nói: "Chẳng lẽ lão biều bả tử không phải nghĩ như vậy?"

"Văn phó xạ đại khái không biết lão biều bả tử lai lịch a?"

Tả Tùng Nham nói: "Một trăm năm mươi năm trước, tuyết tai họa bộc phát, có một nhóm bách tính sống không nổi, chạy trốn tới Thiên Thị Viên, cùng trong rừng rậm yêu ma quỷ quái giành ăn. Bọn họ đem sưu tập tới đồ ăn tập hợp một chỗ, đề cử công bằng nhất người kia tới chưởng muôi, phân đồ ăn cho mọi người. Sóc Bắc lão biều bả tử đời thứ nhất là chết đói, hắn đem đồ ăn phân cho mọi người, bản thân không có đồ ăn, tươi sống chết đói."

Tô Vân đi tại phía trước, nghe vậy bất tri giác chậm lại bước chân.

Hắn nghe qua Trì Tiểu Dao nói qua lão biều bả tử ý nghĩa, thế nhưng là không biết lão biều bả tử lai lịch.

"Đời thứ hai lão biều bả tử là vì tìm đồ ăn, cùng lão khu không người yêu ma đại chiến, chết trận. Đời thứ ba lão biều bả tử là phân cho những người khác đồ ăn chết đói, đời thứ tư cũng là chết đói. Mà mặt khác chết trận chết đói biều bả tử, càng nhiều!"

Tả Tùng Nham nhìn trên chân giày vải, lại ngẩng đầu nhìn về phía phía trước, nói: "Tuyết tai họa sau đó hai năm, Sóc Bắc mới chậm rãi có sức sống. Nhóm này chạy nạn người có lựa chọn lưu lại kinh doanh, càng nhiều người thì đi ra Thiên Thị Viên về sau, trở lại Sóc Bắc mười bảy châu một trăm linh tám quận. Lưu lại cái đám kia người xây dựng lúc sau Thiên Môn trấn, đi ra nhóm người kia thì đem Lục Lâm cùng biều bả tử gọi là tiếp tục kéo dài. Bởi vì bọn hắn sống mà đi ra Lục

Lâm, phát hiện bọn họ trở thành không có đất người, thổ địa đều bị các ngươi bảy đại thế gia thôn tính."

Hắn liếc Văn Lập Phương liếc mắt, cười nói: "Sóc Đông Xích Mi, Sóc Bắc Lục Lâm, đều có lão biểu bả tử. Nếu không phải sống không nổi, ai nguyện ý đi Lục Lâm, ai nguyện ý nhuộm Xích Mi?"

Tô Vân trong lòng có tiếp xúc động, yên lặng nói: "Táng Long lăng án, bảy đại thế gia quật khởi, Lục Lâm biểu bả tử, còn có Thiên Môn trấn, tất cả những thứ này, đều là từ một trăm năm mươi năm trước bắt đầu. Tất cả những thứ này ngọn nguồn, chỉ sợ đều là nguồn gốc từ nhân ma cùng Chân Long trận chiến kia. Nhân ma cùng Chân Long, vì sao bộc phát một trận sinh tử?"

Hắn có chút không hiểu.

Nhân ma cùng Chân Long cũng đều là nhân vật mạnh nhất, chưa đến nỗi vừa thấy mặt liền muốn phân sinh tử a?

Là nguyên nhân gì dẫn đến bọn họ đồng quy vu tận?

Cuối cùng, Tô Vân dừng ở kiếm đạo viện bên ngoài, Cửu Nguyên học cung kiếm đạo viện khí thế phi phàm, nơi cửa ra vào có một mảnh rừng kiếm, trên đất cùng trên núi đá cắm đầy đủ loại bảo kiếm.

Kiếm đạo viện mỗi bên đại trước cung điện, rất nhiều sĩ tử đứng ở nơi đó, lẳng lặng đợi chờ.

Kiếm đạo viện cung điện muốn so Văn Xương học cung cung điện khí thế rất nhiều, hiển nhiên Cửu Nguyên học cung so Văn Xương học cung càng có tiền hơn.

Cái này cũng khó trách, Văn Xương học cung sĩ tử đều là nông thôn nghèo ha ha khổ cáp cáp xuất thân, học phí lại thấp, muốn đem học cung xây đến càng đại khí hơn cũng là rất không có khả năng.

Văn Lập Phương cười nói: "Tô sĩ tử, chúng ta kiếm đạo viện có cái quy củ, vào viện trước từ trong rừng kiếm đi một lần."

Tô Vân nhìn rừng kiếm, trăm ngàn cây kiếm hiển lộ hết phong mang, bốn phía núi đá cùng trên cây cối, cũng nhiều có vết kiếm.

Văn Lập Phương nhắc nhở: "Đây là một tòa kiếm trận. Sau khi tiến vào, liền sẽ phát động kiếm trận, quần kiếm bay lên tấn công, ta kiếm đạo viện sĩ tử chính là ở đây rèn luyện kiếm tâm. Những này bảo kiếm, cũng tại trên dưới trăm năm rèn luyện bên trong hóa thành linh khí, uy lực phi phàm. Nếu như có thể thông qua rừng kiếm khảo nghiệm, trên cơ bản đều có thể tu thành kiếm đạo thần thông."

Lúc này, sách quái Oánh Oánh âm thanh từ Tô Vân Linh giới bên trong truyền đến, nói: "Tô sĩ tử, ngươi sắp tu thành kiếm đạo thần thông, có thể thử một lần."

Tô Vân kinh ngạc: "Ta sắp tu thành kiếm đạo thần thông? Ta làm sao không biết?"

"Ngươi quan tưởng chiếc kia Tiên kiếm, quan tưởng đến quá sâu."

Sách quái Oánh Oánh tại hắn Linh giới bay tới bay lui, đột nhiên đi tới trên bầu trời, hướng về phía nơi nào đó thổi một ngụm.

Chỉ thấy sương mù từ trong miệng nàng bay ra, đột nhiên, sương mù trên không trung bị một cái vật vô hình phân hai nửa.

Oánh Oánh nói: "Người khác là nhớ lâu thành bệnh, ngươi là bệnh lâu thành y. Chẳng qua là ngươi quan tưởng kiếm phong mang chưa lộ, còn không đủ hỏa hầu, vừa vặn có thể mượn dùng Cửu Nguyên học cung rừng kiếm rèn luyện một

phen, nói không chừng liền có thể để kiếm đạo thần thông thành hình.”

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, đi ra phía trước.

“Ngươi cũng không có cái gọi là kiếm tâm, ngươi có thể quan tưởng ra kiếm đạo thần thông, là bởi vì trong lòng ngươi sợ hãi.”

Sách quái Oánh Oánh âm thanh truyền đến, nói: “Sợ hãi để ngươi một lần lại một lần bắt chước Tiên kiếm, dần dà, ngươi nắm giữ kiếm đạo thần thông cũng đã vượt qua mặt khác sĩ tử. Ngươi đi vào rừng kiếm sau muốn làm chính là, vượt qua sợ hãi trong lòng, đừng nghĩ đến Tiên kiếm là tới giết bản thân, mà là coi nó là thành kiếm của ngươi!”

Tô Vân hít vào một hơi thật dài, đi vào rừng kiếm, nhất thời kiếm trận bị xúc động, từng cái kiếm khí tại mặt đất hoặc là núi đá ở giữa chấn động không ngớt.

Đột nhiên một đạo kiếm quang phóng lên trời, vù, từng chiêu kiếm chiêu từ trong kiếm quang kia bắn ra, hướng Tô Vân đánh tới!

Tô Vân giơ tay lên, trên cánh tay mọc ra dày nặng vảy rồng, vồ vào kiếm quang bên trong.

Chỉ nghe đinh đinh đinh tiếng vang không dứt, những cái kia kiếm quang đâm vào trên cánh tay của hắn trên lân phiến, bị nhao nhao bắn ra.

Kiếm quang biến mất, Tô Vân bàn tay bắt lấy thanh kiếm kia khí, nắm chặt chuôi kiếm.

Hắn tay trái bấm đốt ngón tay đạn tại trên mũi kiếm, chỉ nghe ông một tiếng, từng đạo kiếm quang từ cây kiếm này khí bên trong bay ra, đánh vào mấy trượng bên ngoài lúc này mới biến mất.

Tô Vân nhắm mắt lại, trước mắt xuất hiện Bắc Hải, Thiên Môn trấn, to lớn cột nước, thiên ngoại một cái thế giới khác, cùng với cái kia lơ lửng trên trời cao Tiên kiếm.

"Kiếm của ta, đó là kiếm của ta…" Trong lòng của hắn yên lặng nói.

Kiếm đạo viện rất nhiều sĩ tử thấy hắn cất bước đi vào rừng kiếm, một chiêu liền bắt lấy một cây kiếm khí, không khỏi thay đổi sắc mặt, thì thầm với nhau nghị luận ầm ĩ.

"Văn sư huynh, vị này Tô sĩ tử vừa rồi thủ đoạn kia bản lĩnh thế nào?"

Bị hỏi "Văn sư huynh" là Văn Lập Phương chi tử, gọi là Văn Tu Thao. Văn Lập Phương là Văn gia gia chủ, không có lấy chồng, sinh hạ một con đi theo Văn gia họ, chẳng qua là Văn Tu Thao có phụ thân là ai, vậy liền không thể nào biết được.

Văn Tu Thao thông minh hơn người, tại kiếm thuật bên trên có phi phàm trình độ, chính là Cửu Nguyên học cung kiếm đạo viện đại sư huynh, nghe vậy nói: "Khí huyết mạnh mẽ, nhưng mà kiếm thuật một chữ cũng không biết. Hắn không có kiếm thuật cơ sở, vừa rồi thủ đoạn kia thoạt nhìn rất đáng sợ, nhưng mà hoàn toàn không có kiếm thuật căn cơ, khí huyết của hắn quá hùng hồn…"

Hắn vừa mới nói đến đây, đột nhiên trong rừng kiếm hầu như tất cả kiếm khí gào thét bay lên, hình thành một cái kiếm trận khổng lồ, xoay quanh Tô Vân phi hành!

Văn Tu Thao trong lòng hơi chấn động: "Tầng thứ chín kiếm trận, trực tiếp khởi động!"

Kiếm đạo viện kiếm trận chia làm chín tầng, xem người tới thực lực cao thấp, kiếm trận sẽ tự động uy lực biến hóa.

Tầng thứ nhất chẳng qua là nhằm vào vừa mới nảy sinh ra kiếm tâm Trúc Cơ sĩ tử, tầng thứ hai là thức tỉnh kiếm tâm linh sĩ, sau đó mấy tầng chính là kiếm đạo thần thông tu luyện tới động thiên số tầng tới quyết định.

Đến tầng thứ chín, chính là nhằm vào có thành tựu kiếm thuật thần thông cao thủ!

Từ Cửu Nguyên học cung xây dựng đến nay, đi vào rừng kiếm có thể trực tiếp phát động tầng thứ chín kiếm thuật cao thủ, tổng cộng có mười bốn người, mỗi người đều tại Cửu Nguyên học cung lưu lại tên họ cùng từng người kiếm thuật lạc ấn, trở thành về sau kiếm đạo linh sĩ truyền tụng nhân vật!

Văn Tu Thao cũng là một trong số đó!

Hắn sắp tu luyện tới Nguyên Động cảnh giới, lại quá một năm liền sắp rời đi Văn Xương học cung, đi vào Thái Học viện đi học, học tập cấp độ càng sâu kiếm thuật.

Mà Tô Vân bước vào kiếm trận, liền trực tiếp phát động kiếm trận tầng thứ chín!

Trong lúc nhất thời tiếng kiếm reo chấn động không ngừng, từng cái kiếm khí xoay quanh Tô Vân bay lượn, mỗi một thanh kiếm khí chấn động một lần, liền sẽ bắn ra sáu loại khác biệt kiếm chiêu, tựa như sáu cái kiếm thuật cao thủ cầm kiếm hướng Tô Vân công tới!

Tô Vân vội vàng vung kiếm ngăn cản, nhưng mà hắn căn bản không có học qua bất kỳ kiếm thuật.

Tại kiếm đạo viện tất cả sĩ tử trong mắt, hắn chính là một cái cầm kiếm lúc nào cũng có thể đem bản thân cắt tổn thương người, kiếm thuật của hắn hoàn toàn không có kết cấu đáng nói, buồn cười kinh khủng.

Kiếm trong tay hắn khí không ngăn được bất kỳ kiếm khí công kích, tại ngắn ngủi trong nháy mắt, trên người thế thì

không biết bao nhiêu kiếm.

Cũng may khí huyết của hắn thực sự mạnh mẽ, đại hoàng chung vừa ra, tiếng chuông vang lên không ngừng, vậy mà đem kiếm thứ chín trận phần lớn công kích ngăn lại!

Nhưng vẫn là có phi kiếm xuyên qua hoàng chung phòng ngự, đâm về Tô Vân.

Cũng may Tô Vân tuy là kiếm thuật một chữ cũng không biết, nhưng những công pháp khác lại là cực kỳ lợi hại, trên người hiện ra từng mảnh từng mảnh vảy rồng, đem những này phi kiếm ngăn lại.

Văn Lập Phương nhìn thấy trong kiếm trận Tô Vân, trong lòng khẽ nhúc nhích, gọi đến một vị tây tịch, hạ giọng dặn dò vài câu.

Cái kia tây tịch vội vàng rời đi, sau một lúc lâu vòng qua kiếm trận, đi tới kiếm đạo trong nội viện, hướng Văn Tu Thao thấp giọng nói: "Phó xạ nói, Tô sĩ tử thần thông có sơ hở, hai đạo công kích ở giữa khoảng cách vượt qua một tích tắc, liền có thể phá vỡ hắn thần thông phòng ngự."

Văn Tu Thao ánh mắt sáng lên.

"Ngươi hoàng chung thần thông có sơ hở."

Oánh Oánh quan sát một phen, nói: "Là một tích tắc ở giữa sơ hở, cái này sơ hở cực kỳ hung hiểm, nếu như không thể xóa đi, ngươi tuyệt không có khả năng là Đế Bình đối thủ . Bất quá, việc cấp bách là thức tỉnh kiếm tâm."

Tô Vân bắt lấy kiếm trong tay khí, điên cuồng đong đưa, nhưng mà vẫn là vụng về vô cùng, không ngăn được công phá hoàng chung phòng ngự kiếm khí.

Oánh Oánh ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Linh giới bên trong, từng đạo kiếm quang hiện ra, vây quanh chiếc kia kiếm

vô hình va chạm, giao kích!

Trên không tiếng kiếm reo không ngừng.

Chẳng qua là Tô Vân thanh kiếm kia còn không có hiện ra.

Tô Vân chiêu pháp vụng về, nhưng mà Linh giới bên trong xuất hiện từng đạo kiếm quang, nhưng cho thấy hắn đã đem những này kiếm khí bên trong tích chứa chiêu thức lĩnh ngộ, bởi vậy Linh giới bên trong mới có nhiều như vậy kiếm quang xoay quanh chiếc kia kiếm vô hình giao kích va chạm.

Bậc này thiên phú, quả thực kinh người!

Oánh Oánh phi thân đi tới Tô Vân nội tâm bên cạnh, ghé vào lỗ tai hắn trầm giọng nói: "Sợ hãi! Hạn chế ngươi vẫn là ngươi đối Tiên kiếm sợ hãi! Đem ngươi trong lòng tất cả sợ hãi, tất cả biến thành ngươi đối Tiên kiếm nắm giữ! Nó đâm về ngươi quỹ tích, đâm về ngươi thời điểm chiêu pháp, trong kiếm tích chứa tiên ý, tích chứa tiên cảnh, tất cả đều là của ngươi!"

"Ngươi có thể không cần sợ hãi cây kiếm này!"

"Ngươi có thể nắm giữ cây kiếm này!"

"Để ngươi trong lòng kiếm, ra khỏi vỏ!"

Tiếng nói của nàng vừa ra, đột nhiên Linh giới trên bầu trời, một đạo hào quang sáng lên, trở nên vô cùng sáng rực, vô cùng chói mắt!

Oánh Oánh miễn cưỡng chặn lại trước mắt ánh sáng, híp mắt nhìn lại, chỉ thấy một cái Tiên kiếm thân kiếm từ từ hiện ra, hiện ra thân kiếm càng ngày càng nhiều, kiếm quang liền bộc phát sáng rực!

Trên bầu trời, cái kia từng đạo kiếm quang bắt đầu ở cây kiếm này bắn ra bốn phía kiếm khí bên dưới tan rã.

Cùng lúc đó, trong kiếm trận, Tô Vân thét dài, kiếm trong tay khí đột nhiên tăng vọt, một cỗ ngập trời kiếm ý tím mặt mà ra.

Tô Vân hất kiếm, xoay người, quét ngang, kiếm ý thông suốt, xuyên qua kiếm khí!

Tiên kiếm trảm yêu long một chiêu này trong tay hắn trở nên vô cùng trôi chảy, lúc trước là Tiên kiếm tại điều khiển hắn, để cánh tay của hắn khó có thể chịu đựng.

Mà bây giờ, thì là hắn tại điều khiển Tiên kiếm!

"Ầm!"

Trong rừng kiếm trăm ngàn cây kiếm khí nhao nhao tan vỡ, tại tùy ý hoành hành kiếm quang nghiền nát.

Tô Vân bỗng nhiên mở ra hai con ngươi, thỏa thích tùy ý kiếm trong tay khí, kiếm trận sụp đổ, tan rã, vô số mảnh vỡ đoát đoát đoát bốn phía bay đi, xuyên qua kiếm đạo viện bức tường cùng đại điện!

Đột nhiên, kiếm quang bỗng nhiên thu lại, Tô Vân chống kiếm mà đứng.

Trong mắt của hắn, Tiên kiếm lạc ấn bất ngờ hoàn toàn biến mất, chỉ còn lại có Thiên Môn trấn, Bắc Hải cùng thiên ngoại thế giới!

Chương 137 : Chân Long thần thông

Chương 137: Chân Long thần thông

Trên không, từng khối kiếm khí mảnh vỡ giống như là như hạt mưa hạ xuống, đập xuống đất phát ra kim loại thanh thúy tiếng va đập, Tô Vân đứng tại mảnh này kiếm khí mảnh vỡ trong mưa to giống như cười mà không phải cười, như khóc mà không phải khóc.

Những cái kia kiếm khí mảnh vỡ rơi vào chung quanh hắn, bị hoàng chung nhẹ nhàng bắn ra.

Văn Lập Phương sắc mặt biến hóa, hướng Tả Tùng Nham nói: "Tả phó xạ, vị này Tô sĩ tử hình như là đầu một ngày nhập học a? Hắn còn chưa kịp học tập các ngươi Văn Xương học cung quan học, bản lãnh này tuấn cực kì, không biết là từ nơi nào học được?"

Tả Tùng Nham cười ha ha, tay vuốt râu, sâu xa khó hiểu, thầm nghĩ: "Ta làm sao biết?"

Tô Vân ngẩng đầu nhìn trời, khóe mắt có hai hàng nước mắt trượt xuống.

Trải qua thời gian dài, Tiên kiếm lạc ấn trước sau là tâm bệnh của hắn, mà Tiên kiếm chém giết đủ loại thần thánh tình cảnh, càng làm cho tâm bệnh của hắn càng ngày càng nặng căn nguyên.

Cho đến tận này, hắn tại tiên đồ bên trong nhìn thấy chết tại Tiên kiếm phía dưới thần thánh, có Giao Long, Kim Viên, Tất Phương, Ứng Long, Thao Thiết, Khai Minh, Đào Ngột, Cùng

Kỳ, Huyền Vũ, Kỳ Lân, Kim Hống, Trọng Minh, Tất Phương, Quỳ Long, Hải Trãi!

Mười lăm loại thần thánh, hầu như bao gồm hắn công pháp mọi phương diện, chỉ có hắn từ Bạch Nguyệt Lâu trên người học được Nhật Nguyệt Điệp Bích không ở tại bên trong!

Mà ánh mắt của hắn cũng cùng Tiên kiếm giáng lâm liên quan đến, hắn bảy tuổi năm đó chỉ là ngẩng đầu nhìn liếc mắt, con mắt vốn nhờ này mù mất!

Mặc dù hắn từng dùng Tiên kiếm trảm yêu long đối phó cường địch, nhưng ở trong lòng của hắn, Tiên kiếm mới là bản thân địch nhân lớn nhất!

Mà bây giờ, hắn cuối cùng khắc phục bản thân đối Tiên kiếm sợ hãi, cuối cùng nắm giữ sợ hãi trong lòng, để sợ hãi biến thành kiếm trong tay của chính mình!

Trong mắt của hắn Tiên kiếm lạc ấn, cũng cuối cùng bởi vậy tiêu tán!

Hắn Linh giới bên trong, Oánh Oánh ngẩng đầu nhìn huyền phù tại Linh giới trên không Tiên kiếm, rất là vui mừng, khen: "Ngươi cuối cùng nắm giữ kiếm thuật thần thông."

Tô Vân chính là kích động lại là yên bình, thấp giọng nói: "Thời gian bảy năm, ta hôm nay mới tính nắm giữ kiếm thuật thần thông. Chẳng qua là không biết vì sao, cái gì là kiếm thuật, ta hết lần này tới lần khác không nói ra được…"

Oánh Oánh đi tới Tiên kiếm bên trên, tại kiếm bên trên đi lại, nói: "Trên đời này là có nhiều miệng lưỡi lưu loát, nói đến đạo lý rõ ràng, động thủ nhưng cái gì cũng sai người. Nếu như ngươi có thể nói ra đến, kiếm thuật của ngươi phẩm giai liền sẽ đi nhất phẩm, không nói ra được mới kiếm thuật tam muội."

Tô Vân suy nghĩ một chút, chỉ cảm thấy rất nhiều đạo lý, khen: "Oánh Oánh, trí nhớ của ngươi phong ấn bị phá ra sau

đó, đã thức tỉnh trí nhớ kiếp trước, ngươi nhất định sẽ nhất phi trùng thiên. Ta đã không dám tưởng tượng ngươi sau này thành tựu.”

Sách quái Oánh Oánh giật mình, nghĩ đến bản thân trí nhớ kiếp trước, liền có một loại âm thầm sợ hãi.

Kiếp trước đối với nàng mà nói là một mảnh không biết, giống như là một cái đen kịt nhà, ai cũng không biết trong phòng có cái gì, đến cùng là tốt là xấu . Bất quá, bất luận tốt xấu, nàng đều nhất định phải đối mặt!

Cửu Nguyên học cung kiếm đạo viện bên trong tất cả xôn xao, rất nhiều sĩ tử nhao nhao tiến lên, kiểm tra trong rừng kiếm kiếm khí, chỉ thấy trăm ngàn cây kiếm khí hầu như hoàn toàn đứt rời, chỉ còn lại có Tô Vân trong tay nắm thanh kiếm kia khí tốt đẹp!

Rừng kiếm cùng ẩn giấu ở nơi này kiếm trận, có thể nói triệt để báo hỏng!

Nơi này kiếm khí tuy so ra kém chân chính kiếm khí, chẳng qua là kiếm trận một phần, uy lực khá là đơn nhất, nhưng là kiếm đạo viện bảo địa.

Muốn lại luyện thành một tòa rừng kiếm, chỉ sợ cần một cái khác trên dưới trăm năm.

Văn Tu Thao ánh mắt rơi vào Tô Vân trên người, khẽ nhíu mày, hắn còn không có từ Tô Vân trên người nhìn thấy nửa điểm kiếm thuật trình độ!

Liền xem như Tô Vân vừa rồi lấy vô song kiếm thuật phá vỡ rừng kiếm thứ chín kiếm trận, hắn cũng không có nhìn ra bất kỳ kiếm thuật trình độ tới!

Trong mắt hắn, Tô Vân vẫn như cũ là đối kiếm thuật một chữ cũng không biết thường dân.

Nhưng mà, vì sao Tô Vân vừa rồi một kiếm kia uy lực khủng bố như thế, thậm chí có thể phá hủy rừng kiếm?

Đây là hắn không nghĩ ra địa phương.

"Hắn hẳn là chỉ tu luyện qua một chiêu kiếm thuật, nhưng chính là một chiêu kia kiếm thuật, uy lực mạnh đáng sợ, đủ để cho rừng kiếm cho là hắn xứng đáng thứ chín kiếm trận."

Văn Tu Thao ánh mắt tha thiết nhìn Tô Vân: "Một cái không thông kiếm thuật người học hội một chiêu này, có thể phá hủy thứ chín kiếm trận, phá hủy rừng kiếm! Nếu như đổi thành ta học hội một chiêu này, uy lực nên sẽ có nhiều khủng bố?"

Tô Vân buông ra kiếm khí chuôi kiếm, cất bước đi thẳng về phía trước, cất cao giọng nói: "Văn Xương học cung Truy Nguyên viện đại sư huynh, đến đây tiếp kiến Cửu Nguyên học cung kiếm đạo viện chư vị sĩ tử!"

Bốn phía Cửu Nguyên học cung kiếm đạo viện sĩ tử ánh mắt rơi vào trên người hắn, từng người bước chân, đi theo phía sau hắn, muốn khiêu chiến hắn, nhưng lại không dám ra tay.

Tô Vân đi qua Văn Tu Thao, Văn Tu Thao chần chừ thoáng cái, nắm chặt nắm đấm, ngay sau đó nắm đấm buông ra, do dự.

Hắn rất muốn khiêu chiến Tô Vân, đánh bại Tô Vân, nhưng mà Tô Vân một kiếm kia uy lực để hắn có chút sợ hãi.

Tô Vân thẳng cất bước hướng về phía trước, hướng đi kiếm đạo viện trung tâm đại điện, cất bước leo lên bậc thang đi tới điện phía trước.

Tô Vân ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy kiếm đạo viện chính điện trên cây cột mang theo một bộ từng cặp.

“Tới như lôi đình thu tức giận; thôi như giang hải ngưng thanh quang. Cái này nói là kiếm khí a? Nói thật tốt. Đi kiếm như lôi đình, có lôi đình chi thế, nhưng không tiếng sấm nổ, thu kiếm giống như là dưới ánh trăng giang hải, sóng nước lấp loáng.”

Tô Vân khen ngợi liên tục, xoay người lại, nhìn phía sau cùng đi rất nhiều kiếm đạo viện sĩ tử, khom người làm lễ chào hỏi, nói: “Chư vị sĩ tử, ta đi tới kiếm đạo viện, không thể thi triển kiếm thuật tại chư vị phía trước múa rìu qua mắt thợ, cho nên hôm nay chỉ có thể lấy thần thông tới lĩnh giáo các vị kiếm thuật.”

Hắn nhìn chung quanh một vòng, mỉm cười nói: “Chư vị, chẳng lẽ muốn bị ta ức hiếp đến trên đầu, cũng không dám phản kháng ta sao?”

Phía dưới, kiếm đạo viện sĩ tử nhất thời cảm giác được một cỗ nhiệt huyết hướng bên trên tuôn, loại này cảm giác nhục nhã cơ hồ khiến bọn họ không kềm chế được!

Một cái kiếm đạo viện linh sĩ một cái bước dài xông lên chính điện, không nói lời gì rút kiếm, cao giọng nói: “Ta…”

“Coong ——— “

Tiếng chuông vang lên, cái kia linh sĩ kiếm chiêu chưa đưa ra, cả người hướng về phía sau bay ngược mà đi, bịch một tiếng đụng vào đối diện đại điện nóc nhà.

Tô Vân áy náy nói: “Quên nói cho chư vị, ta đã tu thành đệ nhất động thiên, Thanh Hư động thiên, tu vi có thể có chút cao.”

Hắn vừa dứt lời, kiếm đạo viện chính điện phía dưới, từng cái linh sĩ quát lớn, nhưng thấy to to nhỏ nhỏ động thiên hiện ra, có một cái, có hai cái, còn có ba bốn, bốn năm cái động thiên!

Chỉ có được một cái động thiên, đều là số ít!

Thậm chí, liền tu thành sáu đại động thiên người, đều so chỉ tu thành một cái động thiên muốn nhiều!

Tô Vân nhìn xuống dưới, chỉ thấy kiếm đạo viện rất nhiều sĩ tử đằng đằng sát khí, những này linh sĩ nội tâm tọa trấn tại mỗi bên đại động thiên bên trong, cực kỳ tráng lệ.

"Trong bọn họ phần lớn người, không phải vừa mới thi vào Cửu Nguyên học cung sĩ tử a? Cổ quái, chúng ta Truy Nguyên viện vì sao không có trước mấy giới sĩ tử?"

Tô Vân trong lòng không hiểu chút nào, giọng nói như chuông đồng, hỏi: "Các ngươi động thiên so ta nhiều, vì sao tu vi vẫn yếu như thế?"

"Nói khoác không biết ngượng!"

Chính điện phía dưới, các sĩ tử lòng đầy căm phẫn, đột nhiên một cái tu thành sáu đại động thiên linh sĩ tiến lên, trầm giọng nói: "Ta Điền Thư Phóng đến đây lĩnh giáo!"

Coong!

Kiếm quang sáng lên, Điền Thư Phóng trước người sau người đâu đâu cũng có kiếm quang, từng đạo kiếm quang mũi kiếm nhẹ nhàng lắc một cái, liền có từng cái phi kiếm bắn ra, tựa như có mấy trăm người cầm kiếm, thi triển ra kiếm chiêu, từ bốn phương tám hướng hướng Tô Vân công tới!

Kiếm thuật của hắn thần thông tinh diệu vô cùng, dưới đài nhất thời truyền đến một mảnh reo hò, nhưng vào lúc này, chỉ thấy Tô Vân giơ tay lên đem hoàng chung lấy xuống, cánh tay phải một vòng, chuông lớn xoay tròn.

"Coong!"

Tất cả phi kiếm nghiền nát, thậm chí liền bốn phía không khí cũng chấn động kịch liệt thoáng cái, Điền Thư Phóng tại

kinh khủng thần thông bên trong bay ngược mà đi.

Mọi người dưới đài nhao nhao trở về, chỉ thấy cái kia tiếng chuông xung kích chỗ, đối diện đại điện cửa nghiền nát, hậu điện bức tường tan rã, Điền Thư Phóng bay qua cung điện kia, một tiếng ầm vang treo ở một tòa khác đại điện bức tường núi, toàn thân cao thấp cắm đầy nghiền nát kiếm quang.

Kiếm quang tán đi, lưu lại một cái cái lỗ máu.

Lập tức có sĩ tử chạy tới, đem Điền Thư Phóng từ trong vách tường móc đi ra, thăm dò thoáng cái hơi thở, trở về vừa mừng vừa sợ nói: "Điền sư huynh còn hơi thở! Mau mời viện y học sĩ tử tới cứu người!"

Chính điện kiếm đài bên dưới, kiếm đạo viện đám sĩ tử lại quay đầu trở lại đi, nhìn trên đài Tô Vân.

Tô Vân khẽ nhíu mày, hắn Linh giới bên trong, Oánh Oánh cũng tại cau mày, tại Tô Vân đệ nhất động thiên bên trong xoay quanh hắn nội tâm bay tới bay lui, nói: "Không được, không được! Mấy cái này sĩ tử quá yếu, căn bản là không có cách chỉnh lý thần thông của ngươi lớn nhỏ. Thực lực của bọn hắn cần phải đến mạnh hơn một chút, mới thuận tiện chỉnh lý!"

Tô Vân cau mày, hướng phía dưới kiếm đạo viện sĩ tử nói: "Chư vị, các ngươi yếu như vậy ư?"

Hai vị tu thành thứ sáu động thiên sĩ tử phẫn uất không chịu nổi, tung người nhảy lên, lạnh lùng nói: "Văn Xương học cung bại hoại, chết!"

Bọn họ gần như là đồng thời nhảy lên, đợi nhìn thấy đối phương lúc, mới biết phá hư quy củ. Tô Vân là tới khiêu chiến, nếu là truyền ra hai người vây công Tô Vân, khẳng định mất đi Cửu Nguyên học cung mặt mũi, nhưng lúc này hai người đều đã nhảy ra, muốn lui về đã tới không kịp.

Hai vị kia linh sĩ trong mắt quang mang lóe lên, đồng thời xuất chiêu, kiếm đầy trời, thầm nghĩ: "Một là đi ra, dứt khoát làm bộ không biết, đồng thời xuất chiêu. Chỉ cần chiến thắng Văn Xương học cung vô lại, liền thoái thác không nhìn thấy đối phương!"

"Coong!" "Coong!"

Hai tiếng vang dội vô cùng chuông vang sau đó, dưới đài đám sĩ tử trở về, chỉ thấy hai vị kia sư huynh tại tiếng chuông bên trong bay ngược mà đi, hai cỗ tiếng chuông đem tòa thứ hai đại điện đánh xuyên, hai vị kia linh sĩ một trước một sau đụng vào tòa thứ ba đại điện trên vách tường, bị từng cái khí huyết biến thành kiếm gãy đâm xuyên, treo ở nơi đó.

"Vẫn không được."

Oánh Oánh ngồi tại Tô Vân nội tâm đầu vai, quơ bàn chân nói: "Bọn họ quá yếu, đừng nói tăng lên ngươi kỹ xảo chiến đấu, ngay cả ngươi hoàng chung thần thông đều khó mà hoàn thiện."

Tô Vân đi tới trước đài, nhìn xuống phía dưới kiếm đạo viện sĩ tử, thất vọng nói: "Chư vị, các ngươi kiếm đạo viện không có mạnh hơn sư huynh ư? Cửu Nguyên học cung kiếm đạo viện, chẳng lẽ có tiếng không có miếng ư?"

Hắn lắc đầu, chuẩn bị một chút đài.

"Đại sư huynh!"

Rất nhiều sĩ tử nhao nhao hướng Văn Tu Thao nhìn lại, Văn Tu Thao chần chừ thoáng cái, chậm rãi tiến lên, Tô Vân dừng bước lại, lộ ra vẻ chờ mong: "Ngươi là Cửu Nguyên học cung kiếm đạo viện đại sư huynh?"

Văn Tu Thao trầm giọng nói: "Không sai. Chính là ta Văn…"

Hắn còn chưa kịp giới thiệu bản thân, Tô Vân lỗ tai giật giật, sắc mặt biến hóa, sắc mặt ôn hoà nói: "Năm ngoái mùng bảy tháng tám, Văn sư huynh đi Thiên môn chợ quỷ đúng hay không?"

Văn Tu Thao giật mình, nói: "Ta đi qua Thiên môn chợ quỷ, ngươi…"

Tô Vân từ trong tay áo lấy ra một nén hương, thôi thúc khí huyết hóa thành hỏa diễm, nhen lửa, hướng về phía không trung bái một cái, cắm ở dưới chân trên thềm đá, sắc mặt càng thêm ôn hoà, nói: "Đêm hôm đó ta cũng tại Thiên môn chợ quỷ bên trong, ta có thể gặp qua ngươi. Không biết đêm đó cùng ngươi cùng một chỗ đi tới chợ quỷ, đều có ai?"

Hắn lấy ra một nén hương nhen lửa, đưa đến Văn Tu Thao phía trước.

Tả Tùng Nham cùng Văn Lập Phương đứng tại kiếm đạo viện bên ngoài, nghe vậy đột nhiên trong lòng căng thẳng: "Thượng sứ quả nhiên là tới tra án! Chẳng qua là năm ngoái mùng bảy tháng tám Thiên môn chợ quỷ, cùng hiện nay bản án có gì liên quan liên kết?"

Văn Tu Thao đem hương ném ở một bên, nói: "Lần kia là mẫu thân của ta Văn phó xạ dẫn đầu mấy đại thế gia sĩ tử đi vào Thiên môn chợ quỷ lịch luyện, nhìn một chút có hay không có thể được đến một chút bảo vật… Ngươi đến cùng là người phương nào? Ngươi khi đó cũng tại Thiên môn chợ quỷ bên trong?"

"Văn phó xạ dẫn đầu mấy đại thế gia sĩ tử, đi vào chợ quỷ?"

Tô Vân xoay đầu lại, hướng kiếm đạo viện bên ngoài Văn Lập Phương nhìn lại, trên mặt tươi cười, nói: "Ngày thứ hai, Dương Thắng liền tìm được các ngươi, đúng hay không?"

Văn Lập Phương ánh mắt vừa vặn quét tới, cùng hắn ánh mắt tụ hợp, phụ nhân này hơi hơi nhíu mày, trong đầu từng cái hình ảnh hiện lên, trong lòng đột nhiên vừa loạn: "Ta hình như lúc trước gặp qua hắn… Hắn gương mặt này, có chút quen thuộc! Chờ một chút , chờ một chút, ta nhất định đã gặp qua hắn ở nơi nào…"

Văn Tu Thao nói: "Ngươi biết Dương Thắng? Đó là cái rất thú vị người, đáng tiếc rất lâu chưa từng gặp qua hắn."

Tô Vân đột nhiên cao giọng nói: "Văn phó xạ, ta không sử dụng kiếm thuật, chỉ dùng thần thông, cùng Văn sư huynh đánh cược một hồi. Văn sư huynh nếu là có thể thắng ta, ta đem kiếm thuật của ta dạy cho Văn gia. Ý của ngươi như nào?"

Văn Tu Thao ánh mắt sáng lên, trầm giọng nói: "Ngươi lời ấy thật chứ?"

Tô Vân ánh mắt vẫn như cũ rơi vào Văn Lập Phương trên người, âm thanh trở nên vô cùng lạnh lùng: "Thật . Bất quá, ngươi dùng Văn Xương học cung kiếm thuật thần thông khẳng định không thắng được ta, trừ phi ngươi dùng Chân Long thần thông."

Văn Tu Thao trong lòng giật mình: "Làm sao ngươi biết ta Văn gia có Chân Long thần thông?"

Tô Vân trong mắt tràn đầy sát khí, ánh mắt từ Văn Lập Phương trên người dời đi, rơi vào trên người hắn.

Chương 138 : Đánh giết

Chương 138: Đánh giết

"Hắn làm sao biết ta Đồng gia có Chân Long thần thông?"

Văn Tu Thao trong lòng kinh ngạc, nhìn thật sâu Tô Vân liếc mắt, nói: "Tô sĩ tử, ngươi thua liền đem một chiêu kia kiếm thuật truyền cho ta, nếu như ta thua rồi đâu? Ta cần thua ngươi cái gì?"

Tô Vân hờ hững nói: "Công đạo."

"Công đạo?"

Văn Tu Thao ngạc nhiên, bật cười nói: "Ta làm sao đem công đạo thua ngươi?"

Hắn có thể cảm giác được cái này tên là Tô Vân sĩ tử có chút không đúng, Chân Long thần thông là Văn gia bí mật bất truyền, thậm chí rất ít ở trước mặt người ngoài thi triển.

Văn gia có một cái tử quy định, vậy chính là không đến sống chết trước mắt, cắt không thể thi triển Chân Long thần thông!

Hơn nữa, chỉ có Văn gia hạch tâm con cháu mới biết Văn gia có 《 Chân Long mười ba thiên 》, tử bằng mẫu quý, Văn Tu Thao bởi vì mẫu thân duyên cớ, có thể tiếp xúc đến cái này mười ba thiên.

Hắn còn nhớ hắn đi vào Văn gia Thần Tiên cư, thấy được Văn gia lão thần tiên, tại lão thần tiên chăm chú nhìn xuống mở ra cái kia mười ba thiên bảo quyển tình hình.

Văn gia lão thần tiên chỉ cho hắn ba ngày thời gian tham khảo cái này mười ba thiên, hắn dùng ba ngày thời gian, từ cái này mười ba thiên bên trong tìm hiểu ra bản thân Chân Long kiếm thuật!

Hắn tại Cửu Nguyên học cung kiếm đạo viện xếp hạng nguyên bản không cao, nhưng tìm hiểu kiếm thuật sau đó, thực lực tu vi đột nhiên tăng mạnh, nhảy lên trở thành kiếm đạo viện đại sư huynh!

《 Chân Long mười ba thiên 》 như vậy che giấu, căn bản không thể bị ngoại nhân biết, Tô Vân lại một mực biết, còn nói tiền đánh cược là công đạo, cái này không giống như là hai đại học cung giao lưu, ngược lại giống như là tới trả thù!

Văn Tu Thao trong lòng âm thầm đề phòng, nhưng ở nội tâm của hắn bên trong, quả thực khát vọng được Tô Vân một chiêu kia kiếm thuật.

Bởi vì, hắn mơ hồ cảm thấy Tô Vân một kiếm kia thành tựu, còn tại hắn tìm hiểu ra Chân Long kiếm thuật phía trên!

"Tốt, ta liền dùng công đạo, cược ngươi một chiêu kia kiếm thuật!"

Văn Tu Thao khí huyết vận chuyển, đột nhiên đỉnh đầu một cái trường kiếm bay ra, tiếp lấy cái này miệng trường kiếm vậy mà tại trên không bơi lội, mọc ra vảy rồng!

Từng mảnh từng mảnh vảy rồng từ kiếm bên trên mọc ra thời điểm, ở đây tất cả mọi người vậy mà đều có thể mơ hồ cảm giác được một cỗ Thần Long khí tức!

Càng quỷ dị hơn chính là, chiếc kia mọc đầy vảy rồng kiếm, hắn chuôi kiếm hóa thành miệng rồng, kiếm ngạc như vuốt rồng, thân kiếm như rồng sống lưng, mũi kiếm như đuôi rồng!

Hơn nữa, cây kiếm này càng lúc càng lớn, càng ngày càng dài, như Thần Long giống như trên không trung bơi lội, bắn ra từng cơn tiếng long ngâm!

Đột nhiên, cái này miệng kỳ lạ hình rồng kiếm nhẹ nhàng chấn động, liền thấy mười mấy đạo Thần Long kiếm khí bay ra, đầy trời tán loạn, thi triển ra khác biệt kiếm chiêu!

Kiếm đạo viện đám sĩ tử nhìn mà trợn tròn mắt, loại kiếm thuật này có thể nói là thần hồ kỳ kỹ, làm bọn hắn nhìn mà than thở.

Tất cả mọi người biết Văn Tu Thao là kiếm đạo viện đại sư huynh, nhưng tất cả mọi người không biết, hắn thế mà còn có như vậy tinh diệu Thần Long kiếm thuật!

Thậm chí liền kiếm đạo viện tây tịch tiên sinh, cũng không nhịn được thán phục không dứt.

"Lão biều bả tử, bậc này thần dị kiếm thuật rất là hiếm thấy."

Tả Tùng Nham bên người, một vị hình dung cao cổ cõng một cây kiếm hộp gầy đạo nhân sắc mặt nghiêm nghị, thấp giọng nói: "Ta chưa bao giờ thấy qua như vậy tinh diệu kiếm thuật, cái này Văn gia thiếu niên tại chiêu thức bên trên còn có chỗ thiếu sót, nhưng ở kiếm thuật bên trên đã có tông sư khí thế!"

Tả Tùng Nham thản nhiên nói: "Không cần vì Tô sĩ tử lo lắng. Ngươi cũng nhìn thấy kiếm thuật của hắn, so Văn gia Chân Long kiếm thuật thế nào?"

Cái kia gầy đạo nhân lắc đầu nói: "Nhìn không hiểu."

Tả Tùng Nham ngẩn ngơ, thấp giọng nói: "Kiếm đạo nhân, liền ngươi cũng xem không hiểu?"

Cái kia gầy đạo nhân nói: “Hoàn toàn nhìn không hiểu. Kiếm thuật của ta là phàm trần chi kiếm, mà kiếm của hắn là kiếm bên trong tiên thuật, không thể so sánh nổi.”

Tả Tùng Nham hít vào một ngụm khí lạnh, nhìn về phía Tô Vân, thầm nghĩ: “Khó trách Đế Bình lại phái hắn đến đây. Đế Bình không giống ta tưởng tượng bên trong như vậy mê muội, thấp nhất vẫn là biết dân tâm chỗ hướng, phái tới Tô Vân khâm sai xét xử bảy đại thế gia.”

Ánh mắt của hắn lại rơi vào Văn Lập Phương trên người, hé mắt: “Văn gia vì sao cũng có Chân Long thần thông? Vậy thì kì quái…”

Tô Vân đã từng cùng hắn thông qua tin tức, nhắc đến qua một trăm năm mươi năm trước Táng Long lăng án cùng lĩnh đội học ca, cũng nói tới qua 《 Chân Long mười sáu thiên 》.

Những ngày này, Tả Tùng Nham một mực tại suy tư đến cùng ai mới là lĩnh đội học ca, hắn nghi ngờ đến Đồng gia lão thần tiên trên đầu, nhưng mà Văn gia cũng có Chân Long mười sáu thiên, vậy thì nằm ngoài sự dự liệu của hắn.

Nhưng vào lúc này, Văn Tu Thao khí thế nổi lên tới cực điểm, đột nhiên chợt quát một tiếng: “Tô sĩ tử, cẩn thận!”

Chỉ nghe long ngâm kiếm rít, kiếm lưu quang, như du long, Văn Tu Thao thôi thúc thần thông hướng Tô Vân chém tới!

Kiếm đạo viện chủ điện trên kiếm đài, từng đầu du long kiếm quang thi triển ra từng chiêu tinh diệu vô cùng kiếm chiêu, Văn Tu Thao kiếm pháp chiêu thức khiến kiếm đạo viện đám sĩ tử nhìn mà than thở.

Loại này thần diệu kiếm thuật, bọn họ chưa bao giờ thấy qua!

Văn Tu Thao trong mắt tinh quang lóe lên, tận lực thôi thúc kiếm thuật thần thông, thầm nghĩ: “Hắn thần thông sơ hở tại

tích tắc ở giữa, ba trăm sáu mươi phần một trong giây vì một tích tắc, ta đòn thứ nhất cùng đòn thứ hai thời gian khoảng cách, nhất định phải ngắn tại một tích tắc…"

Đột nhiên, Tô Vân giương tay vồ một cái, đem đại hoàng chung mũi chuông nắm trong tay, hoàng chung từng tầng từng tầng khắc độ xoay tròn, thu nhỏ, trong chớp mắt thu nhỏ đến miệng chuông tám thước phạm vi!

Văn Tu Thao vội vàng ở giữa, chỉ thấy chuông trên vách trong hiện ra đủ loại Thần Ma hình vẽ, ngay sau đó chuông lớn gào thét xoay tròn, miệng chuông đón hắn bay tới.

"Hắn thử cùng ta lấy thương đổi thương?"

Văn Tu Thao vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên Tô Vân khí tức đột nhiên thay đổi, Hồng Lô Thiện Biến đại nhất thống công pháp bộc phát, thân thể hồng lô nhen lửa, Linh giới hồng lô nhen lửa, nội tâm tại động thiên bên trong rèn đúc!

Hắn bên ngoài cơ thể, hiện ra mười hai Thần Ma, gia trì thân thể của hắn!

"Ầm!"

Tô Vân tiến về phía trước một bước bước ra, bởi vì dưới chân bộc phát ra lực lượng thực sự quá lớn, trên kiếm đài phiến đá bị hắn sinh sinh giẫm nát, sau một khắc, hắn đi tới bay về phía Văn Tu Thao đại hoàng chung về sau, hai tay trùng trùng điệp điệp đẩy tại đại hoàng chung bên trên!

Phía sau hắn, mười hai Thần Ma hư ảnh đồng thời đẩy về phía trước đi, thiên địa nguyên khí rung chuyển không ngừng, cùng tràn vào chuông phía trong!

Cho dù là cùng nhân ma Ngô Đồng một trận chiến, hắn cũng chưa từng như bây giờ giống như dốc hết có khả năng, sử dụng tất cả tu vi!

“Coong!”

Chiếc kia đại hoàng chung phía trong lít nha lít nhít bánh răng chuyển động, miệng chuông bắn ra cùng nhau mắt thường có thể thấy được khí vòng, bay về phía trước ra, không khí giống như là gợn sóng đồng dạng run rẩy dữ dội!

Văn Tu Thao đứng ở nơi đó, phía trước từng đầu du long kiếm quang chém về phía hoàng chung, ngay sau đó đang giận vòng cùng tiếng chuông bên trong nghiền nát.

Tiếng chuông cùng khí vòng xung kích đến trước mặt hắn, Văn Tu Thao trong đầu đột nhiên trống rỗng, khí vòng từ thân thể của hắn bốn phía xuyên qua, hắn một thân khí huyết đột nhiên bị đánh ra bên ngoài cơ thể!

Phía sau hắn, xuất hiện một cái ở tại khí vòng bên trong máu đầm đìa Văn Tu Thao, theo rung động dữ dội hướng về phía sau bay ngược mà đi!

“Thao nhi!” Văn Lập Phương kêu lên một tiếng, vội vàng thôi thúc Đại Hoang gương đồng.

Đại Hoang gương đồng boong boong xoay tròn, chia rẽ, uy năng tràn ngập!

Tả Tùng Nham trong mắt lóe lên cùng nhau hung quang, đột nhiên bàn tay trùng trùng điệp điệp vỗ một cái, đặt tại ngay tại mở rộng Đại Hoang gương đồng bên trên.

Cái kia gương đồng ngay tại chia rẽ, bị hắn ấn xuống một cái, lập tức vù vù xoay tròn, lùi về, lại biến trở về một mặt to lớn gương đồng.

Văn Lập Phương bị chấn động đến khí huyết di động, ống tay áo vung vẩy, che kín Tả Tùng Nham tầm mắt, tay áo tiếp theo bàn tay ấn hướng Tả Tùng Nham khuôn mặt.

Tả Tùng Nham đột nhiên phát lực, đụng vào trong ngực của nàng, đưa nàng đụng bay ngược mà đi!

Văn Lập Phương người giữa không trung, sau lưng đột nhiên hiện ra từng tòa động thiên, động thiên sau một đạo Thiên Uyên xuất hiện, ly châu tự đại uyên bên trong bay lên, ở giữa không trung nổ tung, hóa thành nàng đỉnh thiên lập địa nội tâm, đứng sừng sững giữa không trung!

Nhưng vào lúc này, Tô Vân quát lớn, hai tay thu về, thân thể nghiêng về phía sau, đột nhiên lại là hai tay trùng trùng điệp điệp đẩy một cái, sau lưng mười hai Thần Ma tề động, đẩy về phía trước đi!

"Coong!"

Tiếng chuông vang lên, Văn Tu Thao thân thể bị đạo thứ hai khí vòng mang theo, hướng về phía sau bay đi, vừa mới bay khỏi chủ điện kiếm đài ba bốn trượng, đột nhiên bộp một tiếng nổ tung.

Mà đạo thứ nhất khí vòng đã xuyên qua kiếm đạo viện tòa thứ hai đại điện, từ đại điện lỗ thủng bên trong bay qua, tiếp lấy lại xuyên qua tòa thứ ba đại điện lỗ thủng.

Tòa thứ tư đại điện đang giận vòng cùng tiếng chuông trùng kích vào nổ tung, sau đó là tòa thứ năm, thứ sáu tòa.

Đợi đi tới thứ bảy ngôi đại điện lúc, tiếng chuông uy lực cuối cùng tán loạn, mà đạo kia khí vòng thì mang theo Văn Tu Thao một thân khí huyết, bộp một tiếng lạc ấn tại thứ bảy ngôi đại điện trên cánh cửa!

Lúc này, chính vào Văn Lập Phương cùng Tả Tùng Nham so chiêu, Văn Lập Phương trên không trung hiển hóa Ly Uyên Thiên Tượng, chuẩn bị cùng Tả Tùng Nham nhất quyết sinh tử.

"Đại sư huynh!"

Kiếm đài bên dưới, kiếm đạo viện sĩ tử từng tiếng kêu lên truyền đến, giữa không trung, Văn Lập Phương kinh ngạc nói: "Thao nhi!"

Tả Tùng Nham nói thầm một tiếng không ổn, lập tức nói: "Hòa thượng, đạo sĩ, y sư! Chuẩn bị cầm vũ khí!"

Đồ Minh hòa thượng, Nhàn Vân đạo nhân, Đổng y sư các loại Văn Xương học cung mỗi bên viện thủ tọa như lâm đại địch, lập tức đem từng người linh binh hoặc là thần thông thôi phát.

Mà Sóc Bắc Lục Lâm biểu bả tử cũng nhao nhao thôi thúc khí huyết, điều động thần thông!

Một bên khác, Cửu Nguyên học cung rất nhiều tây tịch và Văn gia rất nhiều cao thủ cũng nhao nhao gầm thét, đằng đằng sát khí, trong lúc nhất thời Cửu Nguyên học cung trên không đủ loại dị tượng liên tiếp xuất hiện, tráng lệ muôn vẻ!

Giờ khắc này, Tô Vân trong lòng trở nên vô cùng yên tĩnh.

Mặc dù hắn trong lồng ngực còn có sát ý ngập trời, nhưng mà hắn lại làm cho nội tâm của mình duy trì tại tỉnh táo nhất tiêu chuẩn, tựa như là hắn đại hoàng chung đâu vào đấy vận chuyển, ghi chép băng lãnh thời gian.

Hắn đi tới kiếm đài trước thềm đá, chỉ thấy trên thềm đá cắm cái kia nén hương còn đang thiêu đốt.

Tô Vân ngồi xổm xuống, yên lặng tế điện, ngoại giới ồn ào dường như không có quan hệ gì với hắn.

"Thần thông của ngươi còn cần điều chỉnh."

Bên tai của hắn truyền đến Oánh Oánh âm thanh, nói: "Ngươi lần thứ hai thôi thúc thần thông lúc, điều chỉnh đến còn chưa đủ hoàn mỹ, lớn khoảng một tấc…"

Tô Vân bốn phía, kiếm đạo viện sĩ tử nhao nhao thôi thúc thần thông, xoay quanh hắn chuyển động, nhưng không người dám to gan tiến lên.

"Dã Hồ tiên sinh, cái chết của ngươi, thực ra đã rõ ràng."

Tô Vân cúi đầu xuống nhìn thiêu đốt cái kia nén hương, trong lòng yên lặng nói: "Mùng bảy tháng tám, Văn Lập Phương suất lĩnh lấy mấy đại thế gia sĩ tử đi vào Thiên Thị Viên, thiên môn mở, chợ quỷ hiện, bọn họ đi vào chợ quỷ bên trong. Cái này nhìn như là một hồi rất bình thường lịch luyện…"

Văn Lập Phương là Cửu Nguyên học cung phó xạ, mang theo mấy cái giao tình còn tốt con em thế gia đi ra ngoài lịch luyện, cũng là chuyện thường xảy ra.

Những người này loại trừ Văn Lập Phương bên ngoài, còn có con của nàng Văn Tu Thao, Đồng gia nhân tài mới xuất hiện Đồng Phàm, Lâm gia Lâm Thanh Dật, có lẽ còn có mấy người khác, chẳng qua là cụ thể là ai Tô Vân liền không thể nào biết được.

Tô Vân tinh thần chán nản, thấp giọng nói: "Văn Lập Phương mục đích của chuyến này, thực ra không phải Thiên môn chợ quỷ, mà là Táng Long lăng, còn có Toàn Thôn Ăn Cơm. Nàng đi Hồ Khâu thôn, chỉ là bởi vì đám người bọn họ gặp Dương Thắng."

Văn Lập Phương chẳng qua là tới thăm dò chút đường, kiểm tra Táng Long lăng bên trong là có hay không có nhân ma chi linh, nàng không phải lĩnh đội học ca, nàng không dám xác định Táng Long lăng thật sự có nhân ma.

Nàng nghiệm chứng điểm này về sau, liền dẫn dẫn các sĩ tử rời đi Thiên Thị Viên, trở về Sóc Phương.

Mà trong thời gian này phát sinh một chuyện khác.

Lúc đó Dương Thắng cũng đi theo Cầu Thủy Kính đi tới Thiên môn chợ quỷ, Cầu Thủy Kính bởi vì muốn theo dõi Tô Vân, cho nên để môn hạ sĩ tử trước về Sóc Phương, nhưng Dương Thắng nhưng lưu lại, cùng Văn Lập Phương dắt lên đường.

Buổi sáng hôm đó, Dương Thắng mang theo bọn họ đi đi săn, đi tới Hồ Khâu thôn.

Văn gia gia chủ, Cửu Nguyên học cung phó xạ, đương nhiên có thể tuỳ tiện chém giết Dã Hồ tiên sinh!

Huống chi, Văn gia còn nắm giữ Chân Long thần thông!

Chương 139 : Bảy vị lão thần tiên

Chương 139: Bảy vị lão thần tiên

Tô Vân ngẩng đầu lên, nhìn trên không thôi thúc Đại Hoang đồng kính Văn Lập Phương.

Văn Lập Phương, hẳn là sát hại Dã Hồ tiên sinh hung thủ!

Giờ phút này Văn Lập Phương ánh mắt rơi vào trên người hắn, hai mắt như lửa, nhưng lại chậm chạp không dám thôi thúc Đại Hoang đồng kính bắn giết Tô Vân!

Nàng cảm ứng được Tả Tùng Nham khí tức đã đem nàng phong tỏa, nàng nếu là động thủ, tại Đại Hoang đồng kính uy năng bộc phát trong nháy mắt, vừa vặn là bản thân phòng ngự buông lỏng nhất trong nháy mắt. Cái này ngắn ngủi trong nháy mắt, Tả Tùng Nham đã đủ để lấy nàng tính mạng!

Nàng tên đã trên dây, cũng không dám động, chỉ có thể duy trì Đại Hoang đồng kính uy lực tăng lên tới cực hạn nhưng chứa mà không phát trạng thái, cực kỳ tiêu hao tu vi!

Tô Vân thu về ánh mắt, trong lòng yên lặng nói: "Cùng ta phỏng đoán đồng dạng, bảy đại thế gia bắt nguồn từ một trăm năm mươi năm trước, bọn họ đều cùng lĩnh đội học ca có chỗ liên quan. Văn gia nắm giữ Chân Long công pháp, mặt khác thế gia hơn phân nửa cũng có! Chẳng qua là, bảy đại thế gia bên trong cái nào thế gia mới là lĩnh đội học ca khai sáng thế gia? Lĩnh đội học ca là ai?"

Hắn đi xuống kiếm đài, hướng kiếm đạo viện đi ra ngoài, thầm nghĩ: "Nhân ma Ngô Đồng cùng Oánh Oánh, có lẽ là gặp

qua lĩnh đội học ca bộ mặt thật cuối cùng hai người. Đáng tiếc lĩnh đội học ca khẳng định thay hình đổi dạng, không còn dùng lúc đầu khuôn mặt.”

Kiếm đài bên dưới, Cửu Nguyên học cung kiếm đạo viện đám sĩ tử kích động, thế nhưng là không người dám can đảm ra tay.

Tô Vân từ trong đám người xuyên qua, đi ra kiếm đạo viện, cất cao giọng nói: “Văn phó xạ, kiếm đạo viện ta đã khiêu chiến qua, chỉ đến như thế. Ta muốn lại đi Nho Học viện lĩnh giáo một phen.”

Văn Lập Phương hừ lạnh một tiếng, Đại Hoang đồng kính vang dội keng keng, rộng nhất một mặt gương đồng có tới bốn trượng sáu bảy, mặt khác gương đồng to to nhỏ nhỏ, mỗi người đều mang khủng bố uy năng, trong gương ánh sáng phảng phất nhất rực cháy Thái Dương, lúc nào cũng có thể bạo phát đi ra!

Nàng hầu như khó mà kiềm chế, đột nhiên một tiếng nói già nua cười ha ha nói: “Lập Phương đừng hành động thiếu suy nghĩ, tung hoành Sóc Bắc mười bảy châu lão biều bả tử, không chỉ là phân gáo nước đơn giản như vậy. Ngươi không phải là đối thủ.”

Văn Lập Phương rơi xuống từ trên không, khom người nói: “Lão tổ.”

Tô Vân đi tới Tả Tùng Nham bên người, Tả Tùng Nham khóe mắt nhảy lên, thân thể kéo căng, hướng thanh âm kia tới chỗ nhìn tới, vẻ mặt biến ảo không ngừng thấp giọng nói: “Văn gia lão già không thể còn sống! Người này so ta thái gia gia còn già hơn, mà ta cũng có thể làm thái gia gia!”

Tô Vân nói nhỏ: “Tả phó xạ, Đồng gia lão thần tiên sống sót, Văn gia lão thần tiên liền không thể còn sống không? Nói

không chừng, mặt khác thế gia như Lâm, Chu, Lục, Điền, Vũ, cũng đều có lão thần tiên tồn tại.”

Tả Tùng Nham tâm thần chấn động mạnh, thật sâu liếc hắn một cái, đè thấp giọng nói: “Thượng sứ nếu như muốn tra án, làm phiền trước thời hạn thông báo một tiếng, đừng tự chủ trương.”

Tô Vân thẹn thùng, nói: “Phó xạ, lần này không tính là tra án…”

“Ngươi còn muốn gạt ta?”

Tả Tùng Nham khí khổ, cất bước đi thẳng về phía trước, âm thanh lạnh lùng nói: “Đồ Minh, ngươi tới vạch trần hắn, ta đi nghênh đón Văn gia lão quỷ!”

Hắn cười ha ha, cất cao giọng nói: “Văn lão, nghe nói ngươi đã sớm hai chân giẫm một cái cưỡi hạc mà đi, có người nói tại chợ quỷ đụng phải ngươi bày quầy bán hàng ăn xin đây. Không nghĩ tới ngươi càng già càng dẻo dai, chân đạp một nửa lại thu về!”

Một người có mái tóc hoa râm lão giả tại một đám Văn gia cao thủ vây quanh bên dưới đi tới, nhìn bộ dáng thế mà so Tả Tùng Nham còn trẻ rất nhiều tuổi, cười ha ha nói: “Tùng Nham ngươi cái ranh con, năm đó ngươi chính là tại ta Cửu Nguyên học cung đi học đọc sách, lão phu còn sờ qua đầu của ngươi khen đem ngươi thông minh đây!”

Tả Tùng Nham tiếng cười càng thêm sang sảng: “Văn lão già mà không chết, quả thực khiến vãn bối hâm mộ. Vãn bối năm đó cùng Thủy Kính tên vương bát đản kia cùng một chỗ đi Đông đô đại khảo, về sau du học trở lại Sóc Phương mấy chục năm. Cái này qua mấy thập niên, Văn lão thế mà cùng Thủy Kính tên vương bát đản kia đồng dạng trẻ tuổi, hai người

các ngươi cũng đều là thuộc vương bát, mị lực không giảm năm đó!”

Hai người đối diện tiến tới cùng nhau, Tả Tùng Nham không nói lời gì, phù phù quỳ xuống đất, ập xuống một bái.

Chỉ nghe một tiếng ầm vang tiếng vang, Văn gia lão thần tiên bên người một đám Văn gia cao thủ từng cái kêu rên một tiếng, khoa tay múa chân bốn phương tám hướng bay đi.

Cửu Nguyên học cung rất nhiều cung điện ầm ầm chấn động, cây cối thành phiến thành phiến đổ rạp.

Văn gia lão thần tiên thân thể chấn động mạnh, áo bào tung bay, cất bước tiến lên, hai tay đỡ lấy Tả Tùng Nham đôi khuỷu tay, cười ha ha nói: “Tùng Nham vẫn là giống như khi còn bé đồng dạng tinh nghịch!”

“Răng rắc —— “

Tả Tùng Nham sau lưng vùng núi vỡ ra, xuất hiện một đạo khe nứt to lớn.

Tả Tùng Nham thuận thế đứng dậy, ôm lấy Văn gia lão thần tiên, Văn gia lão thần tiên cũng nhân dịp ôm lấy hắn.

Chỉ nghe hai người một thân xương già rắc rắc vang vọng, hai người khuôn mặt đều có chút dữ tợn, mà bọn họ bốn phía, đại địa bành bành nổ tung, mặt đất xuất hiện một đạo lại một đạo vết nứt, vết nứt càng ngày càng rộng, càng lúc càng lớn, thành phiến liên miên rừng cây hướng trong vết nứt rơi xuống.

Văn lão thần tiên cùng Tả Tùng Nham trên mặt mang tươi cười, luyến tiếc đem hai bên buông ra, chẳng qua là tươi cười treo ở trên mặt lộ ra càng thêm dữ tợn.

“Tùng Nham, thân thể ngươi khỏe mạnh, năm đó ngươi vẫn là cái gà con!”

“Văn lão, ngươi nhập liệm trang quan trang một nửa liền không nguyện ý đi vào, sao có thể thành đâu? Học sinh trên người chịu sư ân, cần phải đến tự tay đem lão phó xạ đặt vào mới xứng đáng lão sư ân đức!”

“Ngươi tiến bộ, đi làm mười bảy châu lão biều bả tử!”

“Không bằng lão phó xạ, núp ở vương bát vỏ bọc bên trong cười nhìn xuân thu!”

…

Tô Vân nhìn quanh, hướng Đồ Minh hòa thượng nói: “Tả phó xạ cùng Văn gia lão thần tiên là thầy trò quan hệ? Tả phó xạ thoạt nhìn so Văn lão thần tiên còn muốn lớn tuổi hơn nhiều.”

Đồ Minh hòa thượng ha ha cười nói: “Thượng sứ chớ nên nhìn trái phải mà nói hắn. Ngươi lần này đi ra tra án, đều bị Tả phó xạ nhìn thấu! Ngươi gióng trống khua chiêng, chỉ là để thế gia Văn gia lần nữa bại lộ, đem Văn gia lão thần tiên dẫn ra.”

Tô Vân ngạc nhiên, vội vàng nói: “Mục đích của ta, thực ra chẳng qua là đến tìm người đánh nhau mà thôi, đại sư có phải là hay không cả nghĩ quá rồi?”

Đồ Minh hòa thượng chắp tay trước ngực, mỉm cười nói: “Tiểu tăng trên giang hồ có cái pháp danh, tên là Đa Tâm thiền sư, không khác, là bằng hữu trên giang hồ nâng đỡ, nói tiểu tăng tâm so người khác nhiều một khiếu, thông minh hơn người. Thượng sứ, tất cả mọi người là người thông minh, ngươi lại nguỵ biện, chính là sỉ nhục tiểu tăng.”

Tô Vân lặng im, thở dài.

Đúng lúc này, đột nhiên một tiếng già cười to truyền đến: “Văn Chính Thanh, ngươi thật sự già, liền lão biều bả tử cũng không ngăn được. Cẩn thận bị họ Tả tiểu gia hỏa chơi đùa thật nhập liệm trang quan!”

Văn lão thần tiên chợt quát một tiếng, đột nhiên thân thể lay động, Thần Long quấn thân, đấm ra một quyền!

Tả Tùng Nham sau lưng đột nhiên quần tinh sáng chói, tinh đấu liên kết, tựa như một vùng vũ trụ tinh không, giơ tay lên đón đỡ một quyền này.

Nhưng thấy Thần Long xông vào tinh không, va chạm không ngừng, không biết thắng bại thế nào.

Văn lão thần tiên Văn Chính Thanh cùng Tả Tùng Nham từng người lui về phía sau mấy bước, Văn lão thần tiên khen: "Thật sự là anh hùng xuất thiếu niên, đáng tiếc, Tùng Nham ngươi tuy là trẻ tuổi, nhưng liền muốn nhanh chết già rồi."

Tả Tùng Nham sắc mặt nghiêm nghị, thật sự là hắn lộ ra so Văn Chính Thanh già rất nhiều.

Ánh mắt của hắn hướng một cái khác thanh âm già nua tới chỗ nhìn lại, chỉ thấy bảy đại thế gia bên trong Lâm gia gia chủ Lâm Trí Viễn áo trắng như tuyết, cùng một đám Lâm gia cao thủ vây quanh một vị lão giả đi tới, lão giả kia sau lưng núi sông như dây đàn, thần thông sâu không lường được.

"Lâm gia lão tổ tông, lão thần tiên, Lâm Cao Nghĩa, đã sớm hẳn là chết đi nhân vật!"

Tả Tùng Nham trong đầu vang lên ong ong, Lâm Cao Nghĩa, Văn Chính Thanh, một cái là Sóc Phương Lâm gia người khai sáng, một cái là Sóc Phương Văn gia người khai sáng, một trăm năm mươi năm trước bọn họ tại tuyết tai bên trong khai sáng lớn lao gia sản, trở thành cự đầu.

Nhưng mà, bọn họ đã sớm hẳn là chết đi!

Đột nhiên, lại là cười to một tiếng truyền đến: "Lâm Cao Nghĩa, Văn Chính Thanh, hai người các ngươi xương già còn sống, chúng ta mấy cái thế nhưng là rất lâu chưa đi lại!"

Tả Tùng Nham phun ra một ngụm trọc khí, sắc mặt vô cùng nghiêm nghị: "Lục gia người sáng lập, Lục Trung Lưu, lại là một cái đã sớm nên chôn dưới đất lão già!"

Lục Trung Lưu, một trăm năm mươi năm trước tuyết tai bên trong, hắn nhân cơ hội thu mua thổ địa, trở thành Sóc Bắc lớn nhất địa chủ!

Tả Tùng Nham híp mắt nhìn lại, chỉ thấy Lục Trung Lưu tại một đám Lục gia cao thủ vây quanh xuống đến Cửu Nguyên học cung, cùng Lâm Cao Nghĩa, Văn Chính Thanh cười cười nói nói.

Đột nhiên, chỉ nghe một thanh âm thản nhiên nói: "Sóc Phương Tiết Thanh Phủ, đến đây tiếp kiến hai vị lão thần tiên!"

Tả Tùng Nham cuối cùng thở phào nhẹ nhõm, hắn một mình đối mặt ba đại thế gia người sáng lập, áp lực cực lớn.

Văn Xương học cung thủ tọa tây tịch cùng các nơi biểu bả tử thực lực cực cao, đối mặt Văn gia, Lâm gia, Lục gia cùng Cửu Nguyên học cung một đám cao thủ tuy là không uổng, nhưng chỉ sợ cũng phải có nhiều thương vong.

Sóc Phương Thánh Nhân Tiết Thanh Phủ đến, để hắn áp lực giảm nhiều.

Lục Trung Lưu ha ha cười nói: "Nguyên lai là Sóc Phương Thánh Nhân. Lại nói Tiết gia đời thứ ba Thánh Nhân, đời thứ nhất Thánh Nhân ở trước mặt ta cũng là khom người tự xưng vãn bối."

Một chiếc xe liễn lái vào Cửu Nguyên học cung, lái xe Chu bá ngừng lại Phụ Sơn thú, Tiết Thánh Nhân Tiết Thanh Phủ từ trên xe đi xuống, rất cung kính hướng ba vị lão thần tiên làm lễ chào hỏi, nói: "Có thể nhìn thấy ba vị lão thần tiên, là Thanh Phủ vinh hạnh."

Đúng lúc này, Đồng lão thần tiên tiếng cười truyền đến: "Thanh Phủ ah, nghe nói ngươi quãng thời gian trước bị thương, không biết thương thế có hay không tốt?"

Tiết Thanh Phủ mặt mang tươi cười, xoay người lại, liền thấy Đồng lão thần tiên tay áo lớn bồng bềnh, một vẻ tiên phong đạo cốt hướng bên này đi tới, Đồng Khánh Vân nhắm mắt theo đuôi, đi theo phía sau hắn.

"Hôm nay là ngọn gió nào?"

Cầu Thủy Kính âm thanh truyền đến, chầm chậm nói: "Đem các vị chôn dưới đất lão thần tiên, đều từ trong phần mộ thổi đi ra."

Tả Tùng Nham nhìn thấy Cầu Thủy Kính cất bước đi tới, còn chưa kịp thở phào một cái, lại nghe được cười to một tiếng: "Mấy người các ngươi lão già, còn nhớ Vũ Nguyên Đô ư?"

"Vũ Nguyên Đô, ngươi cam lòng xuất quan?"

Một thanh âm khác truyền đến, cười nói: " Vũ gia lão tổ, hẳn là còn nhận ra Chu Oản Hương a?"

…

Ngắn ngủi phút chốc, Vũ gia, Chu gia cùng Điền gia lão tổ tông vậy mà giống như là đã hẹn đồng dạng, tại bốn đại học cung khai giảng ngày đầu tiên, xuất hiện tại Cửu Nguyên học cung bên trong.

Cầu Thủy Kính, Tiết Thanh Phủ cùng Tả Tùng Nham đứng sóng vai, Tả Tùng Nham cái đầu thấp nhất, đứng tại trung ương, sắc mặt ngưng trọng nói: "Cái này bảy cái lão quỷ đều là tại hẳn là chết đi nhân vật, thế nhưng là còn sống. Nhìn tới lĩnh đội học ca đem 《 Chân Long mười sáu thiên 》 truyền cho bọn họ, cho nên để cho bọn họ có thể sống đến bây giờ.

Ba người chúng ta chỉ sợ không phải bọn hắn đối thủ, muốn nằm tại chỗ này."

Tiết Thanh Phủ mỉm cười nói: "Bảy vị lão thần tiên còn sống, ngoài ý liệu, nhưng cũng hợp tình hợp lý. Thượng sứ không hổ là thượng sứ, lần này đem bọn hắn dẫn ra, tránh khỏi chúng ta lại đoán tới đoán đi, nghi ngờ hai bên. Cầu thái thường, ngươi thu cái đệ tử giỏi."

Cầu Thủy Kính thản nhiên nói: "Nhưng mà thế cuộc cũng bởi vậy rõ ràng lên, hiện tại chỉ có nhìn Sóc Phương hầu đứng tại phía bên kia."

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên chỉ nghe Sóc Phương hầu âm thanh truyền đến, cất cao giọng nói: "Bảy vị lão tiền bối nguyên lai đều còn tại nhân gian, đây thật là một cái đại hỉ sự. Bảy vị tiền bối đều sống thành lão thần tiên, tiểu hầu đem tấu lên bệ hạ, khắp nơi ăn mừng!"

Bên ngoài truyền đến rầm rầm hành quân tiếng, Sóc Phương hầu dẫn đầu quân bảo vệ thành lấy ngàn mà tính tướng sĩ tràn vào Cửu Nguyên học cung, đủ loại trong quân thần binh lợi khí chồng chất tại đằng trước, các tướng sĩ một thân Minh Quang khải, cầm trong tay linh khí, đằng đằng sát khí.

Đứng đầu tướng sĩ thì đẩy tới một cỗ xe ngựa, có ba đầu Phụ Sơn thú lôi kéo, chỉ thấy cái kia xe ngựa bên trên bày đặt một cái cao lớn hắc thiết quan, bên cạnh ghim một cái mạch đao.

Sóc Phương hầu vẻ mặt nụ cười đi tới, cười nói: "Tiểu hầu tuyệt đối nghĩ không ra chư vị lão thần tiên thật sự là thọ, vậy mà có thể sống đến bây giờ. May mắn hiện tại cũng không muộn. Bệ hạ mệnh tiểu hầu trấn thủ Sóc Phương, điều động Sóc Bắc đại quân, chống cự ngoại địch, nếu là có bảy vị lão thần tiên giúp đỡ, vậy ta Lý gia liền có thể gối cao không lo."

Hắn lời tuy như vậy, nhưng đi tới Tả Tùng Nham, Cầu Thủy Kính cùng Tiết Thanh Phủ đám người bên người, hướng ba người làm lễ chào hỏi, lại hướng Tô Vân Dao xa gật đầu ra hiệu.

Tô Vân bên người, Đồ Minh hòa thượng há to mồm, trên tay một chuỗi phật châu rầm rầm chuyển động không ngừng, sau một lúc lâu lúc này mới lẩm bẩm nói: "Thượng sứ, tiểu tăng lúc này mới phát giác, là tiểu tăng đem ngươi nghĩ nông. Mưu kế của ngươi so tiểu tăng nghĩ đến còn muốn sâu nhiều a ____ "

"Tùy các ngươi nghĩ như thế nào đi." Tô Vân khó chịu hừ một tiếng, ủy khuất quay đầu đi chỗ khác.

Chương 140 : Càng hiếm thấy hơn là phần này khiêm tốn

Chương 140: Càng hiếm thấy hơn là phần này khiêm tốn

“Ta khâm phục thượng sứ nhất, chính là khiêm tốn.”

Đồ Minh hòa thượng quan sát thế cục bây giờ, tinh thần phấn chấn, khen ngợi không dứt, nói: “Lần này thượng sứ làm hay nhất, không phải dẫn ra bảy cái lão bất tử, đem bảy đại thế gia nội tình thoáng cái kéo ra đến, hay nhất chính là đem Sóc Phương hầu dẫn ra!”

Tô Vân Linh giới bên trong, sách quái Oánh Oánh khó hiểu nói: “Tô sĩ tử, chúng ta tới đây không phải là vì đánh nhau, tìm kiếm được tốt nhất thần thông lớn nhỏ ư? Làm sao biến thành mưu kế của ngươi? Hơn nữa nghe hòa thượng này ý tứ, cái này mưu kế rất đáng gờm bộ dạng…”

Tô Vân nội tâm kêu rên một tiếng: “Ta cũng không biết vì sao biến thành cái dạng này.”

Đồ Minh hòa thượng mặt mày hớn hở, khen không dứt miệng, thấp giọng nói: “Bảy đại thế gia là ý định phản, nhưng mà bọn họ không có chuẩn bị sẵn sàng! Thượng sứ mưu kế diệu liền diệu tại Sóc Phương hầu! Sóc Phương hầu ra mặt, đại biểu là Đông đô đại đế, bảy đại thế gia lão bất tử nếu là dám động thủ, chính là tạo phản! Nhưng mà bọn họ không có chuẩn bị cho tốt, hiện tại tạo phản, chỉ có một con đường chết!”

Hắn bỗng nhiên lấy quyền kích chưởng, khen: "Bởi vậy, bảy cái lão bất tử chỉ có thể ngoan ngoãn nuốt xuống cơn giận này! Bởi vì cái gọi là: Cảm giác tới đặt bút lơ đãng, thần diệu độc đáo từng li từng tí xóc! Chiêu này, kỳ diệu tới đỉnh cao, tuyệt không thể tả!"

Tô Vân bị hắn thổi phồng đến mức vẻ mặt đỏ bừng, lúng ta lúng túng nói: "Đại sư quá khen, quá khen. Thực ra ta đi không nghĩ nhiều như vậy…"

"Càng hiếm thấy hơn là phần này khiêm tốn!" Đồ Minh hòa thượng thở dài nói.

Tô Vân đành phải im miệng, thành thành thật thật nghe hắn tiếp tục khen ngợi bản thân, thầm nghĩ: "Đa Tâm thiền sư cái tên này, không phải chỉ là hư danh."

Lúc này, Cửu Nguyên học cung náo nhiệt hơn, Sóc Phương có thật nhiều lão thế gia, như Diệp Lạc công tử vị trí Diệp gia, cùng với quản lý Sóc Bắc binh tào (chiến sự) Phương gia, quản lý Sóc Bắc kim tào (tài chính) Lưu gia, cũng đóng quân tại Cửu Nguyên bên ngoài học cung, đằng đằng sát khí.

Mấy cái này thế gia cũng đều có một chiếc xe liễn, trên xe kéo dựng một cái hắc thiết quan, hắc quan bên cạnh bày đặt linh binh, đều là trong quân sử dụng linh binh, như trường thương trường đao loại hình vũ khí.

Diệp gia, Phương gia, Lưu gia các uy tín lâu năm thế gia sở dĩ sẽ đến, chính là bởi vì mấy cái này thế gia tiên tổ đi theo Sóc Phương hầu Lý gia tiên tổ.

Năm đó Lý gia tiên tổ đối kháng tái ngoại quấy nhiễu, trấn thủ Sóc Phương ba mươi năm, theo hắn binh sĩ thương vong hầu như không còn. Mà trong đó sống sót, liền có Diệp, Phương, Lưu các thế gia tiên tổ.

Về sau luận công ban thưởng, cái này mấy nhà cũng đi theo lên như diều gặp gió, trở thành Sóc Phương một vùng thế gia.

Bọn họ cùng tuyết tai bên trong quật khởi bảy đại thế gia khác biệt, bọn họ huy hoàng là tổ tông dùng mệnh đổi lấy, trở thành thế gia sau đó cũng một mực rất là khiêm tốn, kém xa bảy đại thế gia hiển hách.

Diệp Lạc công tử đứng tại Diệp gia gia chủ bên cạnh, nhìn xa Cửu Nguyên trong học cung động tĩnh, thầm nghĩ: "Tô Vân, ta cuối cùng thấy rõ ngươi thao tác. Chỉ tiếc, ta vẫn là đợi đến ngươi làm ra tất cả những thứ này, mới nhìn ra mục đích của ngươi. Ta so ngươi vẫn là kém một bậc ah…"

Trong lòng của hắn chua xót, yên lặng nói: "Trước mắt hai bên đều là đâm lao phải theo lao , bất kỳ người nào cũng không tìm tới một cái lối thoát, rốt cuộc muốn làm thế nào, mới có thể tránh cho lưỡng bại câu thương đồng quy vu tận hạ tràng? Ngươi hẳn là cũng suy nghĩ vấn đề này a?"

Cục diện bây giờ, để Diệp Lạc công tử cũng cảm giác được cực kỳ khó giải quyết.

Bảy đại thế gia còn chưa kịp chuẩn bị cho tốt, bị Tô Vân ép có phải hay không không bại lộ, mất đi đánh bất ngờ công lúc bất ngờ tiên cơ.

Nhưng mà Sóc Phương hầu, quân bảo vệ thành cùng với Diệp gia các thế gia , đồng dạng cũng không có chuẩn bị cho tốt cùng bảy đại thế gia đoạn tuyệt!

Huống chi, bảy đại thế gia tuy là có mưu phản chi ý, nhưng vô mưu trái lại thực, xem như Sóc Phương hầu, bất kể như thế nào cũng không thể trực tiếp thống hạ sát thủ, bằng không coi như tiêu diệt bảy đại thế gia, kết quả là thu được về tính nợ cũng sẽ bản thân khó đảm bảo.

Hơn nữa, Diệp Lạc thân là khâm sai thượng sứ, phụng Đế Bình lệnh lưu tại Sóc Phương, thực ra không phải điều tra bảy đại thế gia, mà là điều tra Tiết Thánh Nhân, Cầu Thủy Kính cùng Lục Lâm lão biều bả tử!

Thậm chí hắn còn được đến một cái mệnh lệnh, vậy chính là giám sát Sóc Phương hầu!

Hắn căn bản không có kịp làm tốt đối phó bảy đại thế gia chuẩn bị, hắn sở dĩ sẽ điều tra tro tàn xưởng điều tra Đồng gia, nhưng thật ra là bởi vì lão biều bả tử Tả Tùng Nham bộ hạ tướng tài đắc lực Đồ Minh hòa thượng điều tra tro tàn xưởng, bởi vậy để hắn đối tro tàn xưởng thấy hứng thú.

Cái này vừa điều tra, mới biết không thể coi thường.

Nhưng mà, hắn đã tới không kịp đem bảy đại thế gia điều tra một lần, càng không khả năng làm tốt thích đáng sắp đặt.

“Tô Vân, ngươi sẽ làm thế nào?”

Diệp Lạc công tử nhìn về phía Cửu Nguyên học cung, trong lòng yên lặng nói: “Chỉ cần ngươi có thể giải quyết cái này một nguy cục, ta liền đối với ngươi tâm phục, đương nhiên ngoài miệng vẫn như cũ không phục.”

Cửu Nguyên trong học cung, tất cả mọi người là đâm lao phải theo lao, bầu không khí càng ngày càng nghiêm nghị. Cái này cục diện bế tắc nếu như không hóa giải, tiếp tục kéo xuống, khẳng định sẽ xảy ra chuyện!

Kéo đến thời gian càng lâu, bảy đại thế gia người liền càng sợ hãi, có thể sẽ tùy thời xung kích canh giữ ở phía ngoài quân bảo vệ thành.

Xung kích quân bảo vệ thành, chính là tạo phản, đã xảy ra là không thể ngăn cản!

Đồng dạng, Sóc Bắc một vùng lính biên phòng hơn phân nửa cũng sẽ nghe tiếng điều động, nếu như lính biên phòng lái vào Sóc Phương, vậy thì càng thêm hung hiểm!

Hai bên đều không có chuẩn bị sẵn sàng, thế mà cũng đều không có bậc thang để xuống!

Sóc Phương hầu cùng mấy vị lão thần tiên cười ha ha, chuyện trò vui vẻ, nhưng mà cái trán đều là mồ hôi lạnh cuồn cuộn, miễn cưỡng vui cười.

Đột nhiên, Tô Vân cất cao giọng nói: "Sĩ tử Tô Vân, lần này đến đây là cùng Cửu Nguyên học cung sĩ tử giao lưu sở học, đến thiên chi may mắn gặp được bảy đại thế gia tiền bối. Nghe nói bảy đại thế gia tại một trăm năm mươi năm trước được Chân Long công pháp, bởi vậy Vân cả gan, muốn hướng bảy đại thế gia lĩnh giáo thần thông."

Hắn vừa mới nói xong, nhất thời ánh mắt mọi người đều rơi vào trên người hắn.

Đứng ở bên cạnh hắn Đồ Minh trọc đầu da tóc đay, mồ hôi lạnh trên trán cuồn cuộn, chỉ cảm thấy vô biên áp lực đánh tới, không khỏi liền lùi lại mấy bước, tránh đi tầm mắt mọi người.

"Những cường giả này bên trong, chỉ sợ tu vi đều là Chinh Thánh cường giả!"

Đồ Minh hòa thượng hô hô truyền hai cái thở mạnh, lấy lại bình tĩnh, nhìn về phía Tô Vân, trong lòng không khỏi khâm phục vô cùng: "Tô sĩ tử không hổ là gặp qua đại đế tồn tại, Thiên Đạo viện quái vật, đối diện với mấy cái này lão quái vật căn bản không uổng!"

Tô Vân trong mắt một mảnh ngỡ ngàng, dường như hoàn toàn không có cảm giác được tầm mắt của mọi người, tiếp tục nói: "Chân Long công pháp có mười sáu thiên, một trăm năm mươi năm, bảy đại thế gia hẳn là cũng tìm hiểu thấu đáo đi?"

“Mười sáu thiên?”

Tiếng nói của hắn vừa ra, cái kia bảy đại thế gia bảy vị lão thần tiên từng người sắc mặt đại biến, Đồng gia lão thần tiên thất thanh nói: “Không phải mười bốn thiên ư?”

Ánh mắt của hắn chuyển động, rơi vào Đồng Khánh Vân trên người, lộ ra vẻ nghi hoặc.

Lúc này, Văn gia lão thần tiên thất thanh nói: “Không đúng, rõ ràng là mười ba thiên mới đúng!”

“Sai, là mười bốn thiên!”

“Ta Chu gia vì sao là mười hai thiên?”

…

Bảy vị lão thần tiên cãi đi cãi lại, túi bụi, đối hai bên tràn đầy không tín nhiệm ánh mắt, Sóc Phương hầu ánh mắt sáng lên, thầm nghĩ: “Vị này Tô sĩ tử quả thực bất phàm, một câu liền để cho bọn họ hai bên nghi kỵ hoài nghi!”

Tả Tùng Nham cũng là thầm khen: “Đế Bình tiểu tử này ánh mắt thật sự quá tốt rồi, không giống như là cái hôn quân, thế mà có thể chọn lựa xuất sắc như vậy thượng sứ!”

Tiết Thanh Phủ ánh mắt lấp lóe, thầm nghĩ: “Bụng dạ sâu không lường được ah…”

Tô Vân thì là cau mày, đột nhiên giơ tay lên chấn động đại hoàng chung, chỉ nghe tiếng chuông vang vọng Cửu Nguyên học cung, cái kia bảy vị lão thần tiên cãi lộn lúc này mới ngừng lại.

“Nguyên lai chư vị tiền bối không biết Chân Long công pháp có mười sáu thiên, là ta nhiều chuyện.”

Tô Vân âm thanh vang dội, như là hồng chung, cất cao giọng nói: “Vân, khiêu chiến bảy đại thế gia, tất cả Uẩn Linh

cảnh giới linh sĩ! Kỹ nghiệp giao lưu, miễn bàn sinh tử. Từ mai, Vân từng cái thăm hỏi bảy đại thế gia Thần Tiên cư, một là tiếp kiến chư vị tiền bối, hai là khiêu chiến mỗi bên đại thế gia Uẩn Linh cảnh giới sĩ tử. Xin hỏi bảy vị tiền bối có hay không chào đón?"

Hắn lời vừa nói ra, hai bên giương cung bạt kiếm thế cuộc đột nhiên giảm bớt xuống, bọn họ đều cần thời gian, mà Tô Vân khiêu chiến bảy đại thế gia linh sĩ, vừa vặn đưa cho hai bên thời gian, cũng cho bọn họ một cái xuống thang cơ hội.

Đồng Khánh Vân nói: "Lão thần tiên, ở nơi nào mất đồ vật, như vậy liền muốn ở nơi nào tìm trở về. Văn gia con cháu thù, bảy đại thế gia mặt mũi, tự nhiên muốn báo thù mới có thể tìm về."

Đồng lão thần tiên hiểu ý, hướng mọi người nói: "Khánh Vân nói có lý. Chư vị lão huynh đệ, nhân gia muốn nhìn chúng ta Chân Long thần thông, như vậy thừa dịp còn có thời gian, dạy dỗ mấy cái sĩ tử, miễn cho bị người khác chê cười."

Chu Oản Hương, Vũ Nguyên Đô, Lục Trung Lưu đám người nhao nhao gật đầu tán thành, nói: "Bảy đại thế gia có vinh cùng vinh có nhục cùng nhục, không thể bị người khi dễ đến cùng đi lên."

Văn gia lão thần tiên Văn Chính Thanh ha ha cười nói: "Tô sĩ tử, ngươi nói miễn bàn sinh tử, là cái gì ý tứ?"

Tô Vân nghiêm nghị nói: "Ý tứ chính là nói, tranh tài bên trong, ta đánh chết bảy đại con em thế gia, hoặc là bị bảy đại con em thế gia đánh chết, đều không truy cứu kết quả."

Lâm gia lão thần tiên Lâm Cao Nghĩa thâm ý sâu sắc nói: "Tô sĩ tử từ Đông đô đi tới Sóc Phương sau đó, liền đủ loại sự kiện không ngừng, có lẽ trước mắt chính là một cái trả Sóc Phương thanh tịnh cơ hội."

Tô Vân mỉm cười nói: "Chư vị tiền bối, ta cho các ngươi cơ hội này, đừng cầm không được mới là."

Bảy vị lão thần tiên trong lòng nghiêm nghị, nghe ra hắn trong lời nói ý uy hiếp.

"Hắn hiện tại còn chưa bại lộ thượng sứ thân phận, bởi vậy có thể mượn công bằng giao đấu lỡ tay đánh chết hắn tới thoái thác trách nhiệm, nhưng nếu như hắn bại lộ bản thân là Đông đô đại đế khâm sai đại thần, như vậy ai dám giết hắn chính là tạo phản! Lần tỷ đấu này, quả thực là xử lý hắn cơ hội tốt nhất!"

Đồng lão thần tiên đám người cùng Sóc Phương hầu hàn huyên một phen, nhao nhao cáo từ, Sóc Phương hầu, Tiết Thanh Phủ, Cầu Thủy Kính cũng hướng Văn Lập Phương chào từ giã, mọi người khách khí, đi ra Cửu Nguyên học cung thì còn lẫn nhau chắp tay thi lễ tạm biệt.

Văn Lập Phương và Văn gia lão thần tiên Văn Chính Thanh ân cần mời ở lại, một đường đưa tiễn, tại mọi người luôn miệng nói mời về sau đó, còn đứng ở chỗ cao phất tay đưa tiễn, ân cần chi ý có thể thấy được chút ít.

Tô Vân cùng Tả Tùng Nham đi ở phía sau, đột nhiên Văn Chính Thanh cười nói: "Tô sĩ tử dừng bước."

Tô Vân dừng bước lại, Văn Chính Thanh liếc Tả Tùng Nham liếc mắt, cười nói: "Tùng Nham ranh con, ngươi ta tốt xấu xem như từng có thầy trò tình nghĩa, ngươi yên tâm, ta chưa đến nỗi hiện tại liền động thủ. Tô sĩ tử, không biết muốn ngươi cuối cùng một cái tới ta Văn gia, cần xài bao nhiêu tiền?"

Tô Vân hơi giật mình, rõ ràng hắn ý tứ.

Ngày mai chính là Tô Vân khiêu chiến bảy đại thế gia ngày đầu tiên, bất luận Tô Vân ngày đầu tiên đi đâu một nhà, cái kia

một nhà sĩ tử đều có chút chuẩn bị không kịp. Dù sao một ngày thời gian quá ngắn, có thể từ Chân Long công pháp bên trong học đến đồ vật có hạn.

Tô Vân cuối cùng khiêu chiến thế gia, học tập Chân Long công pháp thời gian dài nhất, đối cái kia con em thế gia có lợi nhất!

Bởi vậy đây là một cái đầu cơ kiếm lợi đòi hỏi nhiều cơ hội!

Tô Vân nhìn về phía Tả Tùng Nham, nghiêm mặt nói: "Vân một mực nhận được lão biều bả tử chăm sóc, bất luận bao nhiêu tiền, cho lão biều bả tử là được."

Tả Tùng Nham con mắt nhất thời sáng lên, cười ha ha.

Văn Chính Thanh thì là sắc mặt tái nhợt, cười hắc hắc nói: "Không hổ là hoàng đế nhìn trúng nhân vật, hắc hắc, quả nhiên là lão giang hồ ah."

Tô Vân đem cò kè mặc cả cơ hội nhường cho Tả Tùng Nham đầu này lão hồ ly, rõ ràng là muốn mượn cơ hội mạnh mẽ làm thịt Văn gia một khoản!

Chẳng qua là Tô Vân nhưng không nghĩ nhiều như vậy, hắn chỉ là bởi vì làm phiền Tả Tùng Nham vì chính mình hộ giá hộ tống, cảm thấy áy náy, muốn mượn cơ hội đền bù Tả Tùng Nham mà thôi.

Hắn mặc dù là đi theo Dã Hồ tiên sinh học tập, bên người cũng đều là hồ yêu, nhưng nội tâm có hắn đơn thuần một mặt.

Hắn chẳng qua là giống như là một chiếc gương, người thông minh đứng tại hắn cái gương này phía trước, nhìn thấy hắn, nhưng thật ra là mình trong gương.

Bởi vậy, Đồ Minh cảm thấy hắn nhiều đầu óc, Tả Tùng Nham cảm thấy hắn đa mưu túc trí, Tiết Thanh Phủ nói hắn

bụng dạ cực sâu, Văn Chính Thanh nói hắn là lão giang hồ.

Tô Vân đi ra Cửu Nguyên học cung, ngẩng đầu chỉ thấy sắc trời đã tối, ngay sau đó ý định cản một cỗ Phụ Sơn liễn trước về Văn Xương học cung.

Nhưng tại lúc này, chỉ thấy một cỗ mập mập Giao Long liễn lái tới, cái kia Giao Long liễn là cự mãng hóa thành Giao Long, mập mạp mà to lớn, vác trên lưng lấy một tòa lầu nhỏ.

Diệp Lạc công tử đứng tại trên tiểu lâu, hai tay vịn cửa sổ xe ngửa mặt nhìn lên bầu trời, một bên rơi lệ một bên ngâm nói: "Đã sinh Lạc, sao sinh Vân? Đã sinh Lạc, sao sống Vân ah —— "

Hắn lau đi nước mắt, nghẹn ngào hai tiếng, vẫy nói: "Đại sư huynh, sư đệ ta tiễn ngươi đoạn đường a."

Chương 141 : Diệp Lạc, ngươi thổ huyết

Chương 141: Diệp Lạc, ngươi thổ huyết

“Không nghĩ tới Diệp Lạc công tử cũng có nhiều ưu sầu thiện cảm một mặt.”

Tô Vân leo lên Giao Long liễn, nhịn không được nhiều quan sát gánh vác bảo liễn béo rồng vài lần. Cái kia mãng hóa Giao Long linh tính không đủ, thoạt nhìn có chút cứng đơ, không bằng Toàn Thôn Ăn Cơm Tiêu Thúc Ngạo thận trọng, cũng không bằng Trì Tiểu Dao học tỷ linh động.

Diệp Lạc công tử che lại cửa phòng, mời hắn ngồi xuống, nghiêm mặt nói: “Không phải đa sầu đa cảm, mà là biểu lộ cảm xúc. Đại sư huynh hành động, ta nhìn mà than thở. Ngươi ta là tri âm! Đương nhiên, ta kém một chút như vậy, chẳng qua cũng chính là một chút mà thôi, vẫn là có thể được cho tri âm a?”

Hắn có chút chột dạ, duỗi ra hai ngón tay tại Tô Vân phía trước bóp bóp, biểu thị chênh lệch là một tí tẹo như thế.

Tô Vân khóe miệng giật giật, không biết nên nói cái gì.

Diệp Lạc công tử thấy hắn không có phản bác, cho mình lưu lại điểm mặt mũi, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, nói: “Ngươi để thế cuộc thoáng cái trở nên sáng tỏ lên, lại đem bảy đại thế gia tầm mắt thu hút đến trên người của ngươi, cho chúng ta xê dịch, bố trí thời cơ, để chúng ta có thể nhằm vào bảy đại thế gia ra tay! Đại sư huynh, đây là ngươi làm ta khâm phục nhất địa phương!”

Hắn đứng dậy, tinh thần phấn chấn: "Chúng ta đầu tiên muốn làm, chính là xin Sóc Phương hầu liên hệ Sóc Bắc mặt khác mười sáu châu, cái này mười sáu châu có bảy đại thế gia con cháu bị xếp vào đi vào, từ bỏ bảy đại thế gia tất cả con cháu tất cả có thực quyền công chức! Lâm gia nắm giữ Sóc Phương nội chính, cách! Vũ gia nắm giữ Sóc Phương tặc tào, cách! Lục gia nắm giữ hộ tào, cách! Văn gia nắm giữ Sóc Phương quyết tào, cách!"

Hắn hăng hái, trong miệng lóe ra liên tiếp "Cách" chữ, nói: "Mà bảy đại con em thế gia trong quân đội chức vụ, cũng cần cách! Trong lúc này, muốn có giải quyết dứt khoát quyết tâm! Trừ cái đó ra, chính là biên cương cứ điểm, nhất định phải nhìn chằm chằm lính biên phòng, tái ngoại có thể có biến!"

Diệp Lạc công tử tuy là thoạt nhìn hoàn khố, kém cỏi, nhưng đầu óc linh quang vô cùng, nhanh chóng nói: "Văn Xương học cung Truy Nguyên viện thủ tọa Cố Hoa Như chết tại tái ngoại, Truy Nguyên viện sĩ tử cũng cùng hắn cùng một chỗ chết trận, chứng minh bảy đại thế gia bắt đầu đối với chúng ta ra tay. Hơn nữa bọn họ tuyệt đối cùng tái ngoại có thông đồng!"

"Bảy đại thế gia đối với chúng ta ra tay, không dám công khai, chỉ có thể đi ngầm, ngầm xoa xoa ra tay. Nhưng chúng ta có Sóc Phương hầu tại, có thể trực tiếp cách bọn họ chức, trước tước đoạt hắn quyền!"

"Trừ cái đó ra, vẫn còn trong triều! Bảy đại thế gia xếp vào trong triều thế lực, cũng cần cùng nhau trừ bỏ!"

"Không chỉ có trong triều, không cầm quyền vẫn còn bảy đại thế gia thế lực, cũng muốn cùng nhau trừ bỏ!"

"Ta báo lên bệ hạ, bệ hạ sẽ xử lý việc này! Triều chính chung phát lực, bảy đại thế gia nanh vuốt, liền sẽ bị cùng nhau gạt bỏ!"

Diệp Lạc công tử càng thêm kích động, đi tới đi lui, bỗng nhiên lấy quyền kích chưởng: "Như vậy, có thể đem náo động thu nhỏ tại Sóc Phương nơi này, bởi vậy nguy hiểm nhất vẫn là Sóc Phương! Triều đình trợ giúp, thấp nhất cũng cần ngồi Chúc Long mấy ngày mới có thể tới Sóc Phương. Cho nên vậy thì cần chúng ta đối kháng bảy đại thế gia. Bảy đại thế gia thực lực cùng thế lực, vẫn là không thể coi thường."

Tô Vân đánh gãy suy nghĩ của hắn, nói: "Loại trừ những này bên ngoài, vẫn còn lão khu không người, ngươi như thế nào giải quyết?"

Diệp Lạc công tử trong lòng hơi chấn động, lão khu không người có lão Yêu Vương cùng Thần Vương, đều có cực kỳ thế lực khổng lồ, nếu như bọn họ tại bảy đại thế gia gây rối loạn thời điểm cũng đánh vào Sóc Phương, vậy liền nguy hiểm.

Tô Vân tiếp tục nói: "Đồng gia dời đi tro tàn quái, nhất định không phải bắn tên không đích, những này tro tàn quái hiện nay đến cùng ở đâu? Đồng gia có hay không cùng tro tàn quái có cái gì thoả thuận?"

Diệp Lạc công tử chân mày nhíu chặt hơn, tro tàn quái thực lực cực kỳ đáng sợ, những sinh vật này là cái trước thế giới cường giả, chết cũng không hàng, tùy thời chuẩn bị phục sinh trở lại.

Đồng gia đem tro tàn quái đụng vào hắc thạch trong quan tài chở đi, khẳng định có cái gì động tác lớn!

Tô Vân lại nói: "Lại có một điểm, chính là lĩnh đội học ca, đây là để cho ta lo lắng người. Vũ Đế mệnh Thiên Đạo viện sĩ tử nghiên cứu rồng, vị này từ một trăm năm mươi năm trước sống đến bây giờ lĩnh đội học ca, thần long thấy đầu mà không thấy đuôi, đến bây giờ không biết tung tích dấu vết. Hắn nếu là hiện thân, ngươi ứng phó như thế nào?"

Diệp Lạc công tử cái trán toát ra từng khỏa mồ hôi, Tô Vân ba cái vấn đề, đánh thẳng đạo tâm của hắn!

Lúc trước tại Truy Nguyên viện lúc, Tô Vân liền dùng một câu ta khiêu chiến Đế Bình, đánh hắn đạo tâm hầu như tan rã, Diệp Lạc dùng hết khả năng mới vượt qua đối hoàng quyền sợ hãi cùng kính sợ, đạo tâm được không ít tăng lên.

Mà bây giờ, Tô Vân cái này ba cái vấn đề nhắm thẳng vào năng lực làm việc của hắn, cũng là đánh thẳng đạo tâm của hắn!

Hắn nếu là nghĩ không ra đối sách, đó chính là ba hoa chích choè, khoe khoang miệng lưỡi!

Hắn cái trán mồ hôi càng lúc càng lớn, rất nhanh mồ hôi cuồn cuộn chảy xuống.

"Đại sư huynh không hổ là đại sư huynh!"

Diệp Lạc công tử gắt gao nhìn chằm chằm Tô Vân, âm thanh khàn khàn nói: "Ta cùng tuyệt trí tuệ cũng nghĩ không ra đối sách, xin đại sư huynh dạy ta!"

Tô Vân nhìn về phía ngoài cửa sổ, chỉ thấy tro tàn đèn đã sáng lên, phía trước chính là Văn Xương học cung, đứng lên nói: "Ta chẳng qua là cảm thấy, ta khiêu chiến bảy đại thế gia trong thời gian này, các ngươi làm chuyện có chút quá ít. Còn các ngươi làm cái gì, ta cũng không biết. Văn Xương đến, ta đi xuống trước ăn cơm nghỉ ngơi. Sư đệ, ngươi cũng sớm chút trở về nghỉ ngơi."

Giao Long liễn dừng ở sơn môn chỗ, Tô Vân đi xuống bảo liễn, bước nhanh hướng Sơn Thủy cư đi tới, thầm nghĩ: "Tiểu Dao học tỷ phải làm tốt cơm tối a?"

Giao Long liễn bên trong, Diệp Lạc công tử hồn bay phách lạc, lẩm bẩm nói: "Ta làm sao ngủ được, ta làm sao có thể ngủ… Ngươi dùng cái này ba cái nan đề tới suy nghĩ ta, nhìn

một chút ta có hay không có tư cách làm ngươi tri âm, ta nhất định có thể giải quyết…”

Hắn khổ sở suy nghĩ, sắc mặt càng ngày càng trắng xám, càng ngày càng cảm thấy cái này ba cái vấn đề khó giải.

Một đêm này chú định không ngủ.

Ngủ không được loại trừ Diệp Lạc công tử bên ngoài, vẫn còn bảy đại thế gia gia chủ, bọn họ lão tổ tông đã hạ lệnh, muốn bọn họ từ trong gia tộc linh sĩ bên trong chọn lựa ra mấy cái tài năng xuất chúng nhất nhân vật đến, đưa đến mấy vị lão tổ tông phía trước, nghiên cứu Chân Long công pháp.

Đây là trong ngày thường hiếm thấy gặp gỡ!

Trước kia chỉ có hạch tâm con cháu khi tiến vào lão tổ tông bế quan chi địa, mới biết Chân Long công pháp, mới biết lão tổ tông cũng không chết, có thể gặp mặt lão tổ tông, có thể nhìn thấy Chân Long công pháp, là bọn họ cả đời vinh quang.

Nhưng mà đêm nay, bảy đại thế gia thủ lĩnh cũng biết, chọn lựa tới học tập Chân Long công pháp linh sĩ có thể hạ tràng chưa chắc sẽ tốt.

Chân Long công pháp tuy mạnh mẽ, nhưng mà Tô Vân thực lực tu vi cực cao, thời gian lại quá ngắn, ngày mai Tô Vân liền sẽ lựa chọn một cái thế gia đến nhà khiêu chiến, đây là một trận sinh tử, thực lực hơi yếu một phút, liền sẽ bị đánh chết tươi!

Chỉ có ngày thứ năm ngày thứ sáu ngày thứ bảy khiêu chiến thế gia, mới có khá lớn phần thắng. Phía trước bốn ngày, bị Tô Vân khiêu chiến thế gia, rất có thể sẽ trở thành Tô Vân chuông bên dưới vong hồn!

Đương nhiên, nếu như là lúc trước học qua Chân Long công pháp hạch tâm con cháu, vậy liền coi là chuyện khác.

“Hàn Yên, ngươi đã tu luyện tới Nguyên Động cảnh giới, xác nhận phải làm như vậy?”

Lục gia Thần Tiên cư bên trong, Lục gia gia chủ Lục Giang Thiên sắc mặt nghiêm nghị, nhìn con của mình. Lục Hàn Yên sắc mặt không chú ý, quỳ lạy trên mặt đất, nói: “Phụ thân, con em Lục gia, hiếm có tư chất tại trên ta người, Tô Vân nếu là Thiên Đạo viện sĩ tử, miễn bàn tu vi, chỉ luận thực lực tất có chỗ độc đáo. Bởi vậy hài nhi phế bỏ Nguyên Động cảnh giới, giữ lại Uẩn Linh cảnh giới, cùng hắn một trận chiến vẫn còn sáu bảy phần phần thắng. Bằng không để trong tộc các huynh đệ khác đám tỷ tỷ xuất chiến, đều là tự tìm đường chết!”

Lục Giang Thiên thở dài, biết lời của con trai mình quả thực là Lục gia lựa chọn tốt nhất.

Lục Hàn Yên phế bỏ Nguyên Động cảnh giới, nhưng hắn Uẩn Linh cảnh giới còn ở tại thứ sáu động thiên đỉnh phong, Tô Vân chẳng qua là đệ nhất động thiên, tại tu vi cảnh giới bên trên liền muốn so Lục Hàn Yên thấp rất nhiều.

Lại thêm Lục Hàn Yên là Lục gia hạch tâm con cháu, mấy năm trước liền bái kiến Lục gia lão thần tiên Lục Trung Lưu, học được Chân Long công pháp, tuy là tìm hiểu thời gian không dài, nhưng hắn tương đồng cảnh giới thực lực tu vi quả thực vượt xa cùng thế hệ.

Bởi vậy, Lục Hàn Yên xuất chiến, phần thắng có sáu bảy phân.

“Tốt!”

Lục Giang Thiên nghiến răng, giơ tay lên chấn động, Lục Hàn Yên sau lưng nhất thời sáu đại động thiên hiện lên, cái này sáu đại động thiên không giống bình thường, là động bên trong động, trời bên trong trời, một tòa động thiên phủ lấy một

tòa khác động thiên, mỗi tòa động thiên bên trong đều có Chân Long đang du động!

Lục Hàn Yên nội tâm tọa trấn tại thứ sáu động thiên bên trong, trong cơ thể một viên minh châu dần dần sáng lên.

Nguyên Động cảnh giới chủ yếu nhất thành tựu là luyện thành Đan Nguyên, do trong cơ thể linh đan chiếu rọi ra tính linh thần thông, càng thêm thông suốt, uy lực càng thêm cường đại.

Lục Giang Thiên cong ngón tay búng một cái, Lục Hàn Yên trăm cay nghìn đắng luyện thành Đan Nguyên nghiền nát!

Lục Hàn Yên kêu rên một tiếng, khóe miệng chảy máu.

Lục Giang Thiên đem hắn nội tâm cùng động thiên đưa về Linh giới, dìu lên con của mình, nức nở nói: "Hàn Yên, ngươi vì Lục gia làm, Lục gia sẽ không quên! Chờ lão tổ tông từ Đồng gia trở về, liền lập tức để ngươi tìm hiểu hoàn chỉnh Chân Long công pháp!"

Cùng lúc đó, mặt khác thế gia như Lâm, Chu, Văn, Điền, Vũ, Đồng, cũng đều là một đêm muộn đêm không ngủ.

Mỗi bên đại thế gia có tuyển chọn linh sĩ, có cũng như Lục Hàn Yên đồng dạng, đem tu vi phế đến Uẩn Linh cảnh giới, có thì tuyển chọn ra tử sĩ, trước hết để cho tử sĩ khiêu chiến Tô Vân, cuối cùng lại phái ra thực lực mạnh nhất Uẩn Linh cảnh giới linh sĩ, chém giết Tô Vân!

Nhưng mà tất cả gia chủ trong lòng đều có chút cục, vậy chính là bảy vị lão tổ tông giờ phút này còn tụ tại Đồng gia.

Người khác không biết bảy vị lão tổ tại Đồng gia làm cái gì, nhưng mà thân là gia chủ, bọn họ lại biết nơi này nội tình.

Vậy chính là, Chân Long công pháp có mười sáu thiên!

Đồng gia Thần Tiên cư.

Bảy vị lão thần tiên hoặc là đạo cốt tiên phong, hoặc là tướng mạo thanh tú, trong đó Chu gia lão thần tiên Chu Oản Hương càng là thoạt nhìn phảng phất hai mươi, ba mươi tuổi xinh đẹp phụ nhân, không có nửa điểm vẻ già nua!

"Chuyện này là cổ quái nhất chính là, Chân Long công pháp tại sao lại lưu truyền ra đi!"

Đồng lão thần tiên sắc mặt u ám, nhìn chung quanh một vòng, âm thanh khàn giọng nói: "Tại sao lại có Chân Long mười sáu thiên? Đến cùng là nơi nào xảy ra vấn đề?"

Mặt khác thế gia lão thần tiên lặng im.

Đột nhiên, Văn Chính Thanh cười lạnh nói: "Ngươi không nói gì tư cách, để Đồng Khánh Vân đi ra nói chuyện!"

Đồng Khánh Vân từ trong âm u cất bước đi ra, thản nhiên nói: "Đồ đệ của ta vấn đề, cũng là vấn đề của ta. Ta muốn biết, vì sao ta Đồng gia chỉ có Chân Long mười bốn thiên?"

Vũ Nguyên Đô cười ha ha nói: "Vấn đề chỗ nào? Đương nhiên là năm đó ra vấn đề! Năm đó chúng ta tách ra đi gặp người kia, mỗi người đều từ chỗ của hắn được Chân Long công pháp."

Hắn liếc mọi người liếc mắt, cười lạnh nói: "Các ngươi của mình mình quý, giấu đi tu luyện, e sợ cho bị người nhìn thấy, lại không biết bị người đùa bỡn!"

Mấy vị lão thần tiên sắc mặt biến ảo không ngừng.

Đồng Khánh Vân nói: "Ta Đồng gia lấy được là cơ, lý, gân, máu, tâm, tạng, bụng, vảy, mắt, râu, bờm, trảo, xương, khí cái này mười bốn thiên. Các ngươi lấy được là cái nào mấy thiên?"

"Ta Lục gia lấy được cũng là cái này mười bốn thiên!"

"Ta Chu gia lấy được ít đi cốt khí hai thiên!"

“Ta Lâm gia ít đi gân cốt hai thiên!”

…

Mọi người từng người đối chiếu, sắc mặt nghiêm nghị, cho dù là bảy đại thế gia Chân Long công pháp cùng tiến tới, cũng còn thiếu thiếu lạng thiên, mà cái này hai thiên đến cùng là cái gì, có ích lợi gì, bọn họ thì hoàn toàn không biết gì cả.

“Nhưng mà có người biết 《 Chân Long mười sáu thiên 》.”

Đồng Khánh Vân ánh mắt lấp lóe, nói: “Vị này Đông đô tới Tô thượng sứ, hắn nếu biết 《 Chân Long mười sáu thiên 》, nói không chừng cũng biết chúng ta thiếu hụt chính là cái nào hai thiên, thậm chí nói không chừng, hắn sẽ đưa đến trong tay chúng ta.”

Mấy vị lão thần tiên đều có đăm chiêu.

Tô Vân trở lại Sơn Thủy cư, ngược lại là ăn ngon uống sướng ngủ ngon, sắp ngủ trước còn phụ đạo ba cái tiểu hồ yêu ngày mai chương trình học, sáng ngày thứ hai lại bị Trì Tiểu Dao rút chút máu.

Cơm sáng sau đó, Tô Vân đem ba tên tiểu gia hỏa đưa ra môn, đưa mắt nhìn bọn họ đi học, thầm nghĩ: “Tả phó xạ hơn phân nửa đã đi Văn gia lão thần tiên nói tốt điều kiện, trước không đi Tô gia, như vậy hôm nay từ chỗ nào cái thế gia bắt đầu khiêu chiến…”

Đúng lúc này, chỉ thấy một con chim lớn lưng đeo hai tầng lầu nhỏ đi tới, chính là Lý gia phượng liễn. Phượng liễn lầu hai, Lý Trúc Tiên đẩy ra cửa sổ, nửa người nhô ra đến, hai cái đuôi ngựa từ trước ngực rủ xuống, thiếu nữ kích động đến hướng hắn phất tay!

Tô Vân nhìn lại, chỉ thấy thiếu nữ Ngô Đồng, Thánh công tử Bạch Nguyệt Lâu cũng tại lâu bên trong.

“Ta không phải cho các ngươi đi Truy Nguyên viện lên lớp a?”

Tô Vân không hiểu, nói: “Các ngươi làm sao chạy tới nơi này?”

Lý Trúc Tiên hưng phấn nói: “Truy Nguyên viện ngay tại sửa lại, nơi nào có chỗ đặt chân? Đương nhiên là đại sư huynh ở nơi nào lên lớp, chúng ta những này làm sư muội sư đệ cũng muốn ở nơi nào lên lớp!”

Tô Vân giải thích nói: “Ta phải đi mỗi bên đại thế gia đánh nhau.”

“Chúng ta cũng vậy!” Lý Trúc Tiên so với hắn còn muốn phấn khởi.

Tô Vân mặt tối sầm lại leo lên phượng liễn, bên người ngồi hung hãn tàn bạo nhân ma, vẻ mặt tươi cười ngụy quân tử, cùng một bụng ý nghĩ xấu tóc buộc hai bên cô nương, thầm nghĩ: “Truy Nguyên viện trừ ta ra, liền không có một cái nào người bình thường, Diệp Lạc công tử cũng thế. Ước chừng Tả phó xạ mục đích, là để cho ta cái này người bình thường trấn trụ bọn họ a?”

Phượng liễn nghiêng ngả, dốc lòng cầu học ngoài cung đi tới, đối đãi đi tới học cung sơn môn chỗ, chỉ thấy Diệp Lạc công tử Giao Long liễn còn đậu ở chỗ đó.

Giao Long liễn cửa sổ kẽo kẹt mở ra, Diệp Lạc công tử bẩn thỉu, hai mắt đỏ như máu, khí huyết khô bại, uể oải nói: “Đại sư huynh, ta nghĩ một đêm, vẫn là không nghĩ rõ ràng…”

Lý Trúc Tiên sợ hết hồn: “Diệp Lạc, ngươi thổ huyết!”

“Nôn hai cái…” Diệp Lạc công tử hơi thở mong manh nói.

Trạch Trư: Lâm Uyên Hành trang sách, tăng lên bốn cái mới nhân vật, lĩnh đội học ca, sách quái Oánh Oánh, Diệp Lạc

công tử, Thánh Nhân Tiết Thanh Phủ, mọi người nhớ tới cho mới nhân vật so ái tâm a ~~

Chương 142 : Đưa chuông

Chương 142: Đưa chuông

Giao Long liễn bên trên, Diệp Lạc công tử chính khâm mà ngồi, thần thái nghiêm nghị.

Tô Vân ngồi đối diện hắn, quan sát tỉ mỉ Diệp Lạc, chỉ thấy hắn khí tức khô bại, nếu như không giải đáp ba cái kia vấn đề, chỉ sợ hắn thật lại bởi vậy hộc máu mà chết.

"Ngươi có tiền ư?" Tô Vân suy nghĩ một chút, hỏi.

Diệp Lạc công tử hiển nhiên đã sớm quen thuộc Cầu Thủy Kính nhất mạch tác phong, thuần thục lấy ra túi tiền, nói: "Cái này ba cái vấn đề bao nhiêu tiền?"

Tô Vân lại nghĩ đến nghĩ, cảm thấy mình nếu như tương tự Thủy Kính tiên sinh như vậy thu tiền, hơn phân nửa quá hố, vì vậy nói: "Sư đệ là làm ăn thiên tài, ngươi cảm thấy vấn đề này giá trị bao nhiêu tiền, cho bao nhiêu tiền là được."

Diệp Lạc công tử ngẩn ngơ, đau lòng nói: "Đại sư huynh, ngươi quá hố! Thủy Kính tiên sinh trả lời vấn đề, tốt xấu vẫn là tiện nghi, ngươi ngược lại tốt, trực tiếp công phu sư tử ngoạm."

Tô Vân nhớ lại Cầu Thủy Kính giải đáp qua vấn đề, lúc này mới chợt hiểu.

Cầu Thủy Kính trả lời vấn đề của hắn, quả thực không thể dùng tiền bạc để cân nhắc. Đồng dạng đạo lý, hắn trả lời Diệp Lạc công tử vấn đề, cũng không thể dùng tiền bạc để cân nhắc. Nếu như dùng tiền bạc cân nhắc, chỉ sợ Diệp gia muốn táng gia bại sản!

“Sư đệ cho ta một khối thanh hồng tệ là được.” Tô Vân cười nói.

Diệp Lạc công tử thở phào nhẹ nhõm, lấy ra một khối thanh hồng tệ, đẩy đi qua.

Tô Vân nhận lấy khối này thanh hồng tệ, nói: “Cái này ba cái vấn đề, trong đó lão khu không người Thần Vương Yêu Vương, vấn đề này Tiết Thánh Nhân có thể giải. Tiết Thánh Nhân đã từng giải quyết qua một lần, đương nhiên có thể giải quyết lần thứ hai.”

Diệp Lạc công tử giật mình, tinh tế suy tư, ngẩng đầu lên nói: “Ta nghĩ không ra Tiết Thánh Nhân dùng cái gì phương pháp có thể để cho Thần Vương cùng Yêu Vương không ra tay.”

“Không cần ngươi nghĩ, Tiết Thánh Nhân tới nghĩ là được.”

Tô Vân có chút không hiểu, nói: “Đã Tiết Thánh Nhân có thể giải quyết, ngươi liều mạng suy nghĩ hắn cách giải quyết lại có cái tác dụng gì? Một vấn đề khác là lĩnh đội học ca, đối với lĩnh đội học ca, nhân ma so với chúng ta ghi nhớ đến càng sâu.”

Diệp Lạc công tử trong lòng hơi chấn động, nhìn về phía cùng Giao Long liễn ngang hàng phượng liễn, thiếu nữ áo đỏ Ngô Đồng lẳng lặng mà ngồi ở nơi đó, Lý Trúc Tiên cùng Bạch Nguyệt Lâu thì hướng về phía không khí cười cười nói nói, hiển nhiên là tại cùng nhân ma Ngô Đồng tán gẫu.

Hình ảnh này làm người ta sởn tóc gáy.

“Nếu như lĩnh đội học ca xuất hiện, nhân ma lại so với ai cũng để tâm.”

Tô Vân nói: “Ngươi nhìn nàng vẫn như cũ ung dung, giải thích nàng có đối phó lĩnh đội học ca nắm chắc. Sư đệ, đem

vấn đề giao cho có năng lực giải quyết người, bản thân không cần phải nghĩ quá nhiều, tăng thêm phiền não."

Diệp Lạc công tử ánh mắt rơi vào thiếu nữ Ngô Đồng trên người, đột nhiên Ngô Đồng hướng hắn nhìn tới, hắn vội vàng thu về ánh mắt, trầm giọng nói: "Như vậy vẫn còn vấn đề thứ nhất, tro tàn quái! Tro tàn quái như thế nào giải quyết? Đồng gia chở đi tro tàn quái, những này tro tàn quái nếu như được thả ra, thôn phệ sinh linh, chỉ sợ có thể so với Thiên Tượng cảnh giới đại cao thủ. Khổng lồ như thế một nhóm cao thủ, ứng đối ra sao?"

Tô Vân khẽ mỉm cười, nhìn về phía ngoài cửa sổ, thản nhiên nói: "Sư đệ, Sóc Phương thành là ai xây?"

"Sóc Phương thành quá xa xưa, sớm tại mấy ngàn năm trước cũng đã tồn tại, là chống cự ngoại địch quấy nhiễu cứ điểm. Về sau Lâu Ban Lâu thiên sư công pháp đại thành, dẫn đầu môn nhân tại nơi này xây dựng một tòa thành mới…"

Diệp Lạc công tử nói đến đây, trong đầu phảng phất truyền đến một tiếng ầm vang Lôi Minh, thất thanh nói: "Ta đã biết! Ý của ngươi là chỉ Lâu Ban thiên sư lưu lại thần bí truyền thừa Thông Thiên các! Đúng! Ta làm sao quên đi bọn họ?"

Hắn đứng dậy, kích động đến đi tới đi lui, luôn miệng nói: "Đúng vậy a, ta nguyên hẳn là nghĩ tới! Sóc Phương thành là Lâu Ban thiên sư xây tòa thứ nhất thành thị, năm đó đi theo hắn cùng một chỗ xây dựng Sóc Phương thành môn nhân, đều là kiến trúc học thuyết nổi tiếng bên trên đại tông sư! Nghe nói bọn họ bởi vì không cam lòng Lâu Ban thiên sư không có phong thánh, ngay sau đó thành lập Thông Thiên các!"

Tô Vân ngạc nhiên, hắn nghĩ cùng Diệp Lạc công tử nghĩ hoàn toàn không giống.

Hắn nghĩ tới chẳng qua là có thể lợi dụng Lâu Ban lưu lại Đại Thánh linh binh, tới điều khiển Sóc Phương thành cái này miệng khổng lồ linh binh, đối kháng tro tàn quái. Diệp Lạc công tử nói thì hoàn toàn là một chuyện khác!

"Thông Thiên các cực kỳ bí ẩn!"

Diệp Lạc công tử phấn khởi không tên, nói: "Người ở bên trong thần long thấy đầu mà không thấy đuôi, nghe nói gia nhập Thông Thiên các người đều có cực cao trí lực, thậm chí không thiếu có Thiên Đạo viện sĩ tử! Vẫn còn tin đồn còn nói, bọn họ không có cái gọi là giáo lí, chỉ có lý niệm, cái này lý niệm chính là lấy bản thân tài trí, đem cầu xây đến trên trời đi, xây đến trong truyền thuyết Tiên giới đi, bởi vậy gọi là Thông Thiên các!"

Hắn trùng trùng điệp điệp vỗ tay: "Thông Thiên các đồ đằng là một cái gỗ hộp hình vẽ. Thông Thiên các cao thủ chắc chắn sẽ không ngồi nhìn tro tàn quái bộc phát, bởi vì Lâu Ban thiên sư kiến tạo Sóc Phương thành mục đích, chính là vì trấn áp lại lòng đất tro tàn thành!"

Tô Vân mặt không đổi sắc, nhưng trong lòng thì cực kỳ khiếp sợ: "Thông Thiên các? Một đám hứng thú với kiếm kiến trúc đại sĩ? Những người này thật sẽ ở tro tàn quái bạo loạn thì xuất hiện ư?"

Hắn không biết Diệp Lạc công tử nguồn tin tức chân thực tính có bao nhiêu, có điều, trong lòng hắn bản thân đã nhận lấy Lâu Ban giao phó gỗ hộp, như vậy liền cần phải đến hoàn thành Lâu Ban nguyện vọng!

"Bọn họ đồ đằng là gỗ hộp hình vẽ, chẳng lẽ chính là ta trong tay cái kia gỗ hộp?"

Tô Vân hai tay quơ tay áo, sờ lên tay áo trong túi gỗ hộp, trong lòng có chút nghi hoặc.

“Lâu Ban bạn bán hàng chính miệng nói với ta, là đệ tử của hắn đem gỗ hộp cùng hắn táng cùng một chỗ, những này Thông Thiên các cao thủ đã lấy gỗ hộp vì đồ đằng, vì sao còn muốn đem gỗ hộp mai táng?”

Hắn có chút không hiểu, trong lòng yên lặng nói: “Bọn họ hẳn phải biết gỗ hộp là mở ra Trần Mạc Thiên Không chìa khoá, mà Trần Mạc Thiên Không thì là khống chế Sóc Phương thành chìa khoá. Loại bảo vật này, vì sao muốn đưa vào trong mộ? Làm hại Lâu Ban bạn bán hàng bày quầy bán hàng mấy chục năm cũng không thể đưa ra ngoài…”

Diệp Lạc công tử cười ha ha: “Ta có thể gối cao không lo!”

Tô Vân đang muốn xuống xe, đột nhiên chỉ thấy trên bầu trời một cái bạch hạc bay tới, cái kia bạch hạc nhanh chóng rơi xuống, đi tới Giao Long liễn trên không hóa thành một cái áo bào rộng tay áo lớn đạo nhân, đạo bào hóng mát, từ từ rơi vào ngoài cửa sổ, đứng tại trên không cùng Giao Long liễn đồng hành.

“Nhàn Vân đạo trưởng.” Tô Vân trong xe làm lễ chào hỏi.

Nhàn Vân đạo nhân run một cái phất trần, tưng tửng, trên không trung đáp lễ, đưa qua một trang giấy, nói: “Sĩ tử, đây là phó xạ định ra bảy đại thế gia khiêu chiến thứ tự bề ngoài. Mời sĩ tử xem qua.”

Tô Vân nhận lấy nhìn lại, chỉ thấy xếp ở vị trí thứ nhất chính là Lục gia, vị thứ hai là Đồng gia, sau đó theo thứ tự là Lâm gia, Vũ gia, Văn gia, Chu gia cùng Điền gia.

Tô Vân kinh ngạc, nghi ngờ nói: “Văn gia vì sao không phải xếp tại vị cuối cùng?”

Nhàn Vân đạo nhân nói: “Phó xạ biết ngươi sẽ có câu hỏi này, bởi vậy để cho ta nói cho sĩ tử, Chu gia, Điền gia, cho quá nhiều. Văn gia cho tuy là cũng không ít, nhưng không bằng

Chu Điền hai nhà cho nhiều, cho nên chỉ có thể xếp tại thứ năm. Mặt khác Đồng gia, Lâm gia, Vũ gia, là nhìn cho tiền bao nhiêu xếp hạng.”

Tô Vân nói: “Cái này Lục gia…”

Nhàn Vân đạo nhân nói: “Lục gia không đưa tiền.”

Tô Vân gật đầu: “Vậy hôm nay liền đi Lục gia.”

Nhàn Vân đạo nhân nói: “Lão biểu bả tử đã đi trước một bước, đi tới Lục gia vì sĩ tử trợ uy.”

Lúc này, Lục gia Thần Tiên cư bên ngoài, Tả Tùng Nham một thân hôi bại đạo bào, chân đạp giày vải, tinh thần phấn chấn, hai tay chắp sau lưng đi tới Thần Tiên cư trước.

Phía sau hắn, mười bảy châu một trăm linh tám quận biểu bả tử yên lặng đứng ở nơi đó, không nhúc nhích, không nói một lời.

Mây đen ép thành thành muốn phá vỡ, khí thế kia để từ trên xuống dưới nhà họ Lục một mảnh sợ hãi.

Sau một lúc lâu, Lục Trung Lưu, Lục Giang Thiên cười ha ha, đem người đến đây đón tiếp, Tả Tùng Nham cười nói: “Hôm nay ta Văn Xương học cung Tô Vân sĩ tử đến đây khiêu chiến Lục gia, bởi vậy ta cũng đến đây quan chiến, Trung Lưu tiền bối không thấy lạ a?”

Lục Trung Lưu cười nói: “Nếu không phải Tả hiền chất giải thích mục đích đến, ta còn tưởng rằng ngươi muốn san bằng ta Lục gia đây. Hiền chất mời ——— “

Mặt khác thế gia lúc này cũng nhận được tin tức, từng vị gia chủ dẫn đầu đệ tử đến đây, tên là quan chiến, thực ra là đến xem Tô Vân thần thông, từ đó tìm kiếm sơ hở.

Tả Tùng Nham bốn phía quan sát, chỉ thấy cái này lục đại thế gia sĩ tử đều là rồng phượng trong loài người, thanh niên

tài tuấn, đứng tại Thần Tiên cư bên trong là một nhân tài, không nói ra được phong lưu.

Bọn họ tại Sóc Phương thành thế hệ trẻ tuổi bên trong tiếng hô cực cao, thực lực bất phàm, Tả Tùng Nham thậm chí nhìn thấy Đồng gia con cháu lại là thi vào Thái Học viện Đồng Thu Vũ.

"Hiện nay Tây đô Thái Học viện đã khai giảng, Đồng Thu Vũ lại không có đi học, giải thích Đồng gia phản ý quả thực rất nặng. Năm nay hơn nửa năm, Đồng gia tất phản!" Tả Tùng Nham trong lòng yên lặng nói.

Xem lá rụng mà biết thu, Đồng Thu Vũ không có đi Thái Học viện đi học chuyện nhỏ này, có thể thấy được rất nhiều thứ.

Ngay tại Tả Tùng Nham tọa trấn Lục gia Thần Tiên cư lúc, Thánh Nhân ở giữa Tiết Thanh Phủ cũng tự lặng yên lên đường, hướng Thiên Thị Viên lão khu không người mà đi.

Cũng trong lúc đó, quân bảo vệ thành bên trong dịch đưa linh sĩ mang theo Sóc Phương hầu thư, một nhánh dịch đưa linh sĩ đội ngũ có mười người, ra khỏi thành sau đó liền từng người tản ra, có đi dịch trạm dịch đạo, có ngồi Chúc Long liễn, vẫn còn trực tiếp đi hoang dã, hướng lân cận châu quận tiến đến.

Cái này một nhánh dịch đưa linh sĩ ra khỏi thành sau đó, lại có một nhánh thập nhân đội dịch đưa linh sĩ ra khỏi thành truyền tin, từng cơn sóng liên tiếp.

Cùng lúc đó, bảy đại thế gia đều có linh sĩ ở hạch tâm con cháu suất lĩnh dưới nhanh chóng ra khỏi thành, cũng là có đi dịch trạm mua vé leo lên Chúc Long liễn, có đi dịch đạo đi xa, có xông vào hoang dã.

Thành bên trong, Tô Vân khiêu chiến bảy đại thế gia, huyên náo dư luận xôn xao, mà ngoài thành chiến đấu tuy là vô thanh vô tức, nhưng càng thêm rung động nhân tâm.

Trên đồng hoang, dịch đạo bên trong, Chúc Long liễn bên trên, từng tràng bắt đầu quyết chiến!

Mà tại Thiên Thị Viên vô tự khu vực, Lâu thiên sư trong miếu, có mười cái già trẻ không đồng nhất quái nhân đến đây dâng hương, một người trong đó tại thiên sư miếu Lâu Ban pho tượng trước trên mặt đất vẽ lên một cái gỗ hộp hình vẽ.

"Lão sư, ngươi báo mộng cho chúng ta, kêu gọi chúng ta đến đây."

Những này quái nhân hướng về phía Lâu thiên sư pho tượng lễ bái một phen, một người cầm đầu thấp giọng nói: "Lão sư, chúng ta đã đến, còn xin lão sư hiển linh!"

Hắn vừa dứt lời, đột nhiên Lâu Ban pho tượng sống lại, một thân kim quang lập lòe, hiển nhiên là sau khi chết đúc thành kim thân, cười nói: "Ta tìm được Trần Mạc Thiên Không truyền nhân. Mà các ngươi…"

Những cái kia quái nhân nhao nhao ngẩng đầu lên đến, lộ ra vừa mừng vừa sợ khó có thể tin vẻ mặt.

"Mà các ngươi, cũng tìm được Thông Thiên các đời sau các chủ!" Lâu Ban cười ha ha nói.

Sóc Phương thành Lục gia Thần Tiên cư, đột nhiên một cái bạch hạc vỗ cánh bay tới, trong miệng ngậm lấy một ngụm đại hoàng chung, tiếng chuông đương đương vang vọng.

Bạch hạc vỗ vội cánh rơi xuống đất, hóa thành Nhàn Vân đạo nhân, la lên: "Ai là Lục gia người khiêu chiến? Tô sĩ tử lệnh ta đến đây đưa chuông!"

Từ trên xuống dưới nhà họ Lục một mảnh tức giận, nhao nhao quát tháo.

Lục Hàn Yên đứng dậy, trầm giọng nói: "Chính là ta…"

Lúc này, Tô Vân từ Thần Tiên cư bên ngoài đi tới, nâng tay phải lên, hoàng chung đột nhiên xoay tròn, miệng chuông hướng về Lục Hàn Yên.

"Coong —— "

Miệng chuông phía trước, Thần Tiên cư tất cả hủy hết, cuồng bạo tiếng chuông tấn công tới, nghiền ép tại Lục Hàn Yên trên người.

Tô Vân cất bước tiến lên, sau lưng hiện ra mười hai Thần Ma, trong cơ thể hồng lô, Linh giới hồng lô, Linh giới động thiên, toàn bộ thôi thúc, lần nữa thôi thúc hoàng chung.

"Coong!"

Hoàng chung điều chỉnh lớn nhỏ, Linh giới bên trong, Oánh Oánh không ngừng tính toán, nhanh chóng nói: "Lại nhỏ một hào!"

"Coong!"

Lục Hàn Yên đụng vào Thần Tiên cư màn trên cửa, lưu ly nghiền nát, lại là một tiếng chuông vang, Lục Hàn Yên bị đánh ra Thần Tiên cư!

Tô Vân thân hình đuổi theo hoàng chung, bàn tay đè ở hoàng chung phía trên, hoàng chung uy lực tăng lên tới cực hạn, đuổi theo giữa không trung Lục Hàn Yên, đụng vào trên người hắn!

Trên bầu trời nổ tung một đạo huyết hoa.

Lục Hàn Yên một thân thần thông, một thân bản lĩnh, căn bản không kịp thi triển, như vậy thịt nát xương tan!

Oánh Oánh nói: “Hoàng chung uy lực, trên cơ bản đi đến hoàn mỹ trạng thái.”

Tô Vân xoay người, hoàng chung gào thét chuyển động, từ từ màn ngoài cửa sổ bay vào Thần Tiên cư, đi tới đỉnh đầu của hắn.

Tô Vân hướng Lục Trung Lưu, Lục Giang Thiên hạ thấp người làm lễ chào hỏi: “Hai vị tiền bối, đắc tội.”

Lý Trúc Tiên, thiếu nữ Ngô Đồng, Thánh công tử Bạch Nguyệt Lâu cùng Diệp Lạc công tử vừa mới xông tới, liền chỉ thấy nát vụn màn cửa sổ.

“Nhà kế tiếp.” Tô Vân cất bước đi ra ngoài, thản nhiên nói.

Chương 143 : Thiên Đình Thần Chiếu

Chương 143: Thiên Đình Thần Chiếu

Lục gia Thần Tiên cư bên trong hoàn toàn yên tĩnh, chỉ có lưu ly màn cửa sổ vỡ vụn rớt xuống lúc phát ra giòn vang.

Bởi vì quá an tĩnh , bất kỳ cái gì âm thanh đều lộ ra chói tai, cho nên Thần Tiên cư bên trong cũng liền càng thêm an tĩnh.

Tả Tùng Nham nguyên bản đang bồi Lục Trung Lưu, Lục Giang Thiên uống trà, giờ phút này chén trà vừa mới bưng lên đến, uống cũng không được, thả cũng không xong, trong lòng âm thầm kêu khổ: "Không phải một ngày khiêu chiến một nhà sao? Ý tứ này, là ý định một ngày khiêu chiến bảy nhà? Những cái kia thế gia tiền ta đều thu…"

Những cái kia đến đây quan sát Tô Vân thần thông sáu đại thế gia sĩ tử cũng đều từng người cau mày, từ Nhàn Vân đạo nhân hàm chuông mà đến, đến Tô Vân đánh giết Lục Hàn Yên, chỉ ở trong nháy mắt, bọn hắn căn bản không kịp tinh tế quan sát Tô Vân thần thông vận chuyển tình hình.

Không kịp quan sát, liền không có bất kỳ cái gì ý nghĩa!

"Vì Hàn Yên báo thù!" Một cái Lục gia linh sĩ đứng dậy, bực tức nói.

Từ trên xuống dưới nhà họ Lục bất luận linh sĩ vẫn là đại sĩ đều là đằng đằng sát khí, nhưng vào lúc này, Tả Tùng Nham mang tới người cũng nhao nhao tiến lên trước một bước, hai bên giương cung bạt kiếm, hết sức căng thẳng!

Lục Giang Thiên đang muốn đứng dậy, trở mặt giết người, lại bị Lục Trung Lưu đặt tại trên bờ vai, liền không cách nào đứng lên.

Lục Trung Lưu thản nhiên nói: "Giang Thiên, ta Lục gia thua không nổi ư? Ngươi chết một đứa con trai, lại sinh một cái là được."

Lục Giang Thiên nghiến răng, nặng nề ngồi xuống.

Lục Trung Lưu vẻ mặt tươi cười, ha ha cười nói: "Tả phó xạ ghê gớm ah, chính là Văn Xương học cung phó xạ, lại là Sóc Bắc lão biều bả tử, quan trường ngươi chiếm một phần, Lục Lâm cũng đã chiếm một phần."

Tả Tùng Nham cười nói: "Đều là trên đường bằng hữu nâng đỡ."

Hai người ánh mắt đan xen, nhìn chằm chằm ánh mắt của đối phương, bầu không khí trở nên ngưng trọng dị thường.

Lục Trung Lưu chậm chạp không dám động thủ, Tả Tùng Nham là Văn Xương học cung phó xạ, cùng Điền Vô Kỵ, Văn Lập Phương, Đồng Khánh Vân nổi danh, phía ngoài thực lực chính là Thiên Tượng cảnh giới tiêu chuẩn.

Nhưng mà lão biều bả tử không giống.

Sóc Bắc lão biều bả tử, là mười bảy châu một trăm linh tám quận truyền kỳ, Bình Đế cùng với Ai Đế đều đã từng sai người đến đây diệt cướp, còn mệnh Chinh Thánh cảnh giới cường giả tới khiêu chiến.

Nổi danh nhất chính là Ai Đế thời kì, Đông đô ba đại Chinh Thánh vào Sóc Bắc, khiêu chiến lão biều bả tử, ba người chết trận hai vị, tàn phế một vị.

Lục Trung Lưu không dám động nguyên nhân, chính là ở đây, hắn không biết những năm này đi qua, xem như lão biều

bả tử Tả Tùng Nham đến cùng tiến bộ bao nhiêu.

Đột nhiên, thiếu nữ Ngô Đồng cười nói: "Đại sư huynh, cần gì lại hướng mặt khác các nhà? Mặt khác thế gia sĩ tử, không phải ở đây ư?"

Nàng e sợ cho thiên hạ không loạn, cười tủm tỉm nói: "Đồng gia Đồng Thu Vũ, Lâm gia Lâm Thanh Thịnh, Chu gia Chu Tỉ Đài, Văn gia Văn Chiêu Chi, Vũ gia Vũ Thắng, Điền gia Điền Anh, sáu đại thế gia khiêu chiến ngươi sĩ tử tập hợp ở đây, cần gì lại đi nhà bọn hắn tìm kiếm bọn hắn?"

Nàng mỗi nói ra một cái tên người, cái kia sĩ tử liền không khỏi trong lòng giật mình: "Nàng làm sao biết ta? Làm sao biết nhà ta là phái ta tới khiêu chiến Tô Vân?"

Từng đôi mắt nhao nhao hướng thiếu nữ Ngô Đồng nhìn lại, ánh mắt rơi vào trên người nàng, lại không tự chủ được trượt ra.

Mỗi người nhìn ra đều không phải là nàng bản thể, có nhìn về phía bên trái nàng, có nhìn về phía bên phải, có tầm mắt rơi vào phía trên, có rơi vào phía dưới.

Vậy mà không ai tầm mắt có thể tập trung đến trên người nàng!

Thiếu nữ Ngô Đồng khẽ mỉm cười, đột nhiên trong lòng run lên, cảm nhận được vài đôi ánh mắt từ một bên dời đi, thấy được nàng!

Nàng lần theo cái này vài đôi ánh mắt nhìn, đầu tiên nhìn thấy Tô Vân, thứ hai chính là Tả Tùng Nham, lần nữa chính là Lục Trung Lưu!

Ba người bọn họ nhìn thấu nàng ngụy trang!

Còn những người khác, cho dù là Lục gia gia chủ Lục Giang Thiên dạng này Thiên Tượng cảnh giới đại cao thủ,

cũng không nhìn thấy nàng bản thể.

Loại trừ Tô Vân, Tả Tùng Nham cùng Lục lão thần tiên Lục Trung Lưu ba người bên ngoài, tất cả những người khác "Nhìn thấy" thiếu nữ Ngô Đồng, trong lòng đều sẽ sinh ra đồng dạng suy nghĩ.

"Nguyên lai là hắn (nàng)."

Bọn hắn nghiễm nhiên rất quen thuộc Ngô Đồng bộ dạng, nhưng mà trên thực tế bọn hắn ai cũng không nhận ra Ngô Đồng.

Bọn hắn chẳng qua là trí nhớ bị bóp méo, thậm chí bọn hắn nhìn thấy Ngô Đồng bộ dáng, cũng là trong nội tâm người quen thuộc nhất bộ dáng hỗn hợp thể, mỗi người nhìn thấy đều không giống nhau.

Chỉ cần bọn hắn dời đi ánh mắt, bọn hắn liền sẽ ngay sau đó quên bản thân nhìn thấy Ngô Đồng bộ dáng.

Cho đến bọn hắn lần nữa "Nhìn thấy" Ngô Đồng, mới có thể lần nữa cảm thấy đây là bản thân quen thuộc nhất tin cậy nhất người.

Nhân ma, chính là cổ quái như vậy.

Tô Vân dừng bước lại, ánh mắt hướng Đồng Thu Vũ đám người nhìn lại, sắc mặt ôn hòa nói: "Nếu là thăm hỏi bảy đại thế gia, đương nhiên là tại chư vị trong nhà thăm hỏi, há có thể quấy nhiễu Lục gia?"

Hắn hướng Lục Giang Thiên hạ thấp người, lấy ra một khối thanh hồng tệ để dưới đất, nói: "Ta trước dâng lên tế lễ, không quấy rầy Lục gia làm tang."

Lục Giang Thiên gắt gao xiết chặt nắm đấm.

Tô Vân đi ra ngoài, thiếu nữ Ngô Đồng, Lý Trúc Tiên đám người đành phải đuổi theo đi vào, rời đi Lục gia.

Tả Tùng Nham cũng tự đứng dậy, đem người chạy tới Đồng gia, thầm nghĩ: "Tiểu tử này đoán chừng muốn một ngày đánh bảy nhà, ngày mai lại đánh bảy nhà!"

Hắn cắn chặt răng: "Lão biểu bả tử gánh không nổi!"

Đồng Thu Vũ, Chu Tỉ Đài đám người sắc mặt nghiêm nghị, cũng nhao nhao rời đi Lục gia Thần Tiên cư, thẳng đến Đồng gia mà đi.

"Đồng gia tiểu ca nhi, dừng bước."

Đồng Thu Vũ nghe vậy vội vàng dừng bước, Lục Trung Lưu đi tới, cùng hắn đồng hành, nói: "Ta đưa ngươi về Đồng gia. Những nhà khác tiểu ca nhi tiểu thư nhi cũng đều lên ngồi xe ta."

Đồng Thu Vũ, Lâm Thanh Thịnh, Chu Tỉ Đài, Văn Chiêu Chi, Vũ Thắng cùng Điền Anh nhao nhao leo lên Đồng gia Huyền Vũ liễn. Cái kia Huyền Vũ liễn tuy có thần thú Huyền Vũ danh hào, nhưng cõng bảo liễn lại là một đầu đại quy yêu, lấy chậm cùng vững mà nổi tiếng.

Lục lão thần tiên Lục Trung Lưu ngồi tại bảo liễn bên trong, hướng sáu người nói: "Ta chiếc xe này rất chậm, có thể vì các ngươi kéo dài một đoạn thời gian. Các ngươi là các đại thế gia tuyển ra con cháu, tư chất ngộ tính đều là bất phàm, hẳn là cũng đều gặp Chân Long công pháp các thiên."

Lâm Thanh Thịnh khom người nói: "Lão thần tiên, ta đã thấy chẳng qua là từng trang từng trang sách tán loạn truy nguyên chí, cũng không phải là công pháp."

Năm người khác nhao nhao gật đầu.

Điền Anh nói: "Ta Điền gia truyền lại cũng là mười mấy thiên truy nguyên chí, là có người đem truy nguyên Chân Long quá trình ghi chép xuống."

Văn Chiêu Chi nói: "Nhà ta lão thần tiên truyền thụ cho ta thời điểm, liền để cho ta quan sát truy nguyên chí, từ bên trong lĩnh ngộ thần thông!"

Lục Trung Lưu nói: "Đó là trước đó. Trước đó cho các ngươi bản thân tìm hiểu, các ngươi từ bên trong lĩnh ngộ ra đồ vật chính là đồ vật của mình. Nhưng mà hiện tại không hề tầm thường. Cái kia Tô Vân là Thiên Đạo viện sĩ tử, Thiên Đạo viện sĩ tử đều là yêu nghiệt, các ngươi vẻn vẹn mấy ngày tìm hiểu, đừng hòng chiến thắng hắn. Bởi vậy có một đầu đường tắt."

Sáu người tinh thần đại chấn.

Lục Trung Lưu nói: "Hắn thần thông có một cái điểm yếu, vậy chính là hai đạo công kích khoảng cách thời gian ít hơn so với một tích tắc, liền sẽ phá vỡ chuông lớn phòng ngự."

Lâm Thanh Thịnh trầm giọng nói: "Ta cùng hắn giao thủ qua, hắn thần thông phòng ngự quả thực có cái này một cái chớp mắt sơ hở."

Lục Trung Lưu kinh ngạc liếc nhìn hắn một cái, nói: "Có thể nhìn ra sơ hở của hắn, Lâm gia tiểu ca nhi tư chất bất phàm."

Vũ Thắng nói: "Lâm huynh là hai năm trước nhập học đại khảo đệ nhất nhân. Năm đó ta xếp tại thứ hai, rơi ở phía sau Lâm huynh hai điểm."

Lục Trung Lưu cười nói: "Cùng hắn giao thủ qua, vậy liền càng khó hơn, phần thắng liền lại cao một phần."

Tinh thần hắn phấn khởi, nói: "Cùng hắn giao thủ, nhất định không nên để cho hắn chiếm cứ tiên cơ, các ngươi trước tiên công kích, trước hai tay thần thông khoái công, đánh vỡ phòng ngự của hắn! Mà ta từ Chân Long công pháp long lân thiên bên trong tìm hiểu ra một môn nhanh nhất thần thông,

gọi là Long Lân Chiếu! Ta đem môn thần thông này truyền thụ cho các ngươi, các ngươi hoạt học hóa dụng, chỉ cần một mảnh long lân, liền có thể đem hắn chém ngang lưng!"

Hắn quan tưởng ra long lân, tại Huyền Vũ liễn bên trên tinh tế dạy dỗ sáu người.

Phía trước chính là Diệp Lạc công tử Giao Long liễn, vừa mập vừa béo Giao Long bụng phệ, không nhanh không chậm chuyển bước.

Tô Vân ngồi tại Giao Long liễn bên trong, nhắm mắt nghỉ ngơi, hắn Linh giới bên trong Oánh Oánh xoay quanh hắn nội tâm bay tới bay lui, nói: "Ngươi giải quyết thần thông lớn nhỏ vấn đề, hiện tại bắt đầu giải quyết thần thông uy lực vấn đề. Ta từ Thiên Đạo viện Văn Uyên trong các chọn lựa sáu loại tốt nhất Trúc Cơ công pháp, bù đắp thần thông của ngươi tầng thấp nhất lạc ấn."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, dò hỏi: "Cái nào mấy loại công pháp?"

"Thiên thứ nhất Sồ Phượng Hoàn Các Dưỡng Khí thiên."

Oánh Oánh bàn tay nhẹ nhàng vung lên, nhất thời lấy ngàn mà tính văn tự cùng hình vẽ xuất hiện tại Tô Vân nội tâm trước mặt, văn tự ánh sáng lập lòe, hình vẽ thì là Phượng Hoàng cùng Ngô Đồng các, Phượng Hoàng đang bay, Ngô Đồng các cũng đang không ngừng biến hóa.

"Một thiên này là Thiên Đạo viện đời trước Trúc Cơ Dưỡng Khí thiên, giỏi về khi còn nhỏ Trúc Cơ."

Oánh Oánh nói: "Sồ Phượng Hoàn Các có lục trùng, chiêu thức cũng có sáu chiêu, gọi là Phượng Hoàn Trùng Lâu Các, sáu chiêu võ học luyện đến lĩnh ngộ ra ba đại tinh diệu, mới xem như đem môn công pháp này luyện thành."

Nàng nhẹ nhàng phất tay, lại có không biết bao nhiêu văn tự hình vẽ bay ra, nói: "Thiên thứ hai là Long Kỳ Lân Bàn Không Dưỡng Khí thiên, một thiên này là Cầu Thủy Kính Cầu thái thường cái kia một thế hệ Trúc Cơ Dưỡng Khí thiên, mạnh tại hấp thu thanh minh nguyên khí."

"Thiên thứ ba là Dạ Lang Khiếu Nguyệt Dưỡng Khí thiên, cần ban đêm tu luyện, khai thác mặt trăng chi hoa. Môn này là tái ngoại Trúc Cơ công pháp, được Thiên Đạo viện bảo tồn lại, cũng có chỗ độc đáo riêng. Thiên thứ tư là hải ngoại Trúc Cơ công pháp, Cầu Thủy Kính du học lúc học được, gọi là Thiên Đình Thần Chiếu Dẫn Đạo thiên, được Thiên Đạo viện thu nhận. Thiên thứ năm là ma đạo Trúc Cơ công pháp, là Khúc Tiến Khúc thái thường thời kì thu nhận một loại công pháp ma đạo…"

Nàng đem tự mình lựa chọn sáu môn Trúc Cơ công pháp nói một lần, sáu loại khác biệt công pháp, có đến từ tái ngoại, có đến từ hải ngoại, có là chính đạo, có là ma đạo.

Sách quái Oánh Oánh nói: "Công pháp quan tưởng, chia làm thú cùng rồng hai loại, Kỳ Lân thuộc về thú, chim cầm cùng Long Chúc tại rồng. Lại thêm chính đạo cùng ma đạo, tái ngoại cùng hải ngoại, ngươi căn cơ có thể tính là vững chắc."

Tô Vân nội tâm tinh tế quan sát, tìm hiểu, hắn Hồng Lô Thiện Biến có thể trực tiếp thôi thúc những này võ học, nhưng mà hắn lại không có làm như thế, mà là đem sáu loại Trúc Cơ công pháp đều tìm hiểu kỹ càng một lần, hiểu ra hàm nghĩa trong đó.

Trong này, Thiên Đình Thần Chiếu Dẫn Đạo thiên là cổ quái khác loại nhất, cùng Nguyên Sóc công pháp một trời một vực.

Nguyên Sóc công pháp thường thường đều là Dưỡng Khí thiên, hấp thu thiên địa nguyên khí, lớn mạnh bản thân nguyên

khí.

Mà đại dương đối diện ngoại quốc tu luyện Thiên Đình Thần Chiếu Dẫn Đạo thiên, thì là quan tưởng Thiên Đình, Thiên Đình chỗ đứng vô số Thần Chỉ, Thần Chỉ thần quang chiếu rọi, rơi vào mi tâm của mình.

Tu luyện giả luyện hóa thần quang, hóa thành bản thân tu vi.

Dần dà, trong mi tâm có Thiên Đình lạc ấn!

Loại công pháp này hiếm thấy cực kỳ!

"Hải ngoại công pháp thần thông, hiện nay phát triển đến một bước nào?"

Tô Vân mê mẩn, thầm nghĩ: "Thủy Kính tiên sinh, Tả phó xạ thậm chí Lâu Ban bạn bán hàng đều đã từng vượt qua đại dương đi hải ngoại du học, nơi đó công pháp thần thông, thật so Nguyên Sóc mạnh hơn sao?"

Chương 144 : Ma tính khó bình

Chương 144: Ma tính khó bình

“Nguyên Sóc Trúc Cơ công pháp gọi là Dưỡng Khí thiên, mà hải ngoại dị quốc Thiên Đình Thần Chiếu lại gọi làm Dẫn Đạo thiên, giữa hai bên ý vị có chút khác biệt.”

Tô Vân so sánh hai địa phương công pháp chỗ khác biệt, thầm nghĩ: “Lâu Ban bạn bán hàng đã từng nói với ta phương đông Nguyên Sóc cùng hải ngoại dị quốc khác biệt, hắn nói hải ngoại dị quốc vấn chư vu thần, mà Nguyên Sóc vấn chư vu nhân. Cái này tại công pháp bên trên cũng có thể hiện.”

Thiên Đình Thần Chiếu tuy là lấy quan tưởng làm chủ, nhưng chủ yếu quan tưởng Thiên Đình Thần Chỉ, có chút tương tự Thần Chỉ tôn sùng.

Mà Nguyên Sóc công pháp càng nhiều hơn chính là người bên trong bắt tay vào làm, ví dụ như Hồng Lô Thiện Biến, ví dụ như Nhật Nguyệt Điệp Bích, đều là luyện thiên địa linh khí cho mình dùng. Mà trong đó võ học thì là truy nguyên một chút thần thú hoặc là hiện tượng tự nhiên, từ đó đi đến tăng lên võ lực hiệu quả.

“Ta vẻn vẹn so sánh Trúc Cơ công pháp, đối với hải ngoại dị quốc mặt khác cảnh giới công pháp am hiểu đến không sâu, vẫn là đừng mang theo thành kiến thì tốt hơn.”

Tô Vân suy nghĩ một chút, hỏi: “Oánh Oánh, ngươi đối hải ngoại dị quốc hiểu rõ không?”

“Ta lúc trước chưa rời đi Thiên Đạo viện, đối hải ngoại quốc gia hiểu rõ đều là đến từ Văn Uyên các tàng thư.”

Oánh Oánh ngồi tại đầu vai của hắn, hai tay chống cằm, nói: “Nghe nói hải ngoại vẫn là mông muội thời kì, Nguyên Sóc cũng đã cực kỳ phát triển, có một triều đại đế sai người tạo thuyền viễn chinh hải ngoại, chỉ thấy hải ngoại chi dân còn tự ăn lông ở lỗ. Đại đế bởi vậy hào hứng mất hết, không có chinh phục nơi đó ham muốn. Về sau, có linh sĩ nhiều lần vượt qua đại dương đi tới nơi đó, còn viết 《 hải quốc chí 》 《 hải ngoại kỳ văn lục » 《 dị quốc thi 》 《 hải thác đồ 》 《 hải quái đồ 》 các loại sách. Nguyên Sóc lời nói lưu truyền đến nơi đó, từ từ hải ngoại các quốc gia nói lời cũng đều là Nguyên Sóc ngữ.”

Tô Vân mê mẩn, nghĩ đến thời kỳ đó, rất nhiều linh sĩ viễn độ biển cả và đại dương, đổ bộ dị vực, khảo sát núi sông địa lý, phong thổ, truyền thụ Nguyên Sóc văn hóa tình hình.

Đó là tại thăm dò không biết thổ địa, nhất định sẽ phát hiện rất nhiều cổ quái kỳ lạ khó tin sự tình.

“Về sau, hải ngoại dị quốc văn minh dần dần lên, phái tới rất nhiều Khiển Sóc sứ đến đây học tập Nguyên Sóc văn hóa, đem Nguyên Sóc pháp môn tu luyện truyền đến hải ngoại. Bởi vì muốn vượt qua đại dương, trên biển có nhiều sóng gió cùng yêu ma quỷ quái cùng với khó tin chi hiện tượng, bởi vậy có nhiều người chết.”

Oánh Oánh xòe bàn tay ra, hướng phía dưới đè ép ép, chỉ thấy vây quanh Tô Vân bay lượn Thiên Đình Thần Chiếu Dẫn Đạo thiên văn tự hình vẽ bị áp súc thành một quyển sách, trôi lơ lửng ở Tô Vân phía trước.

“Hải ngoại dị quốc du học đến Nguyên Sóc, du học đọc sách, tại dị quốc là một cỗ phong trào, nghe nói những cái kia quốc gia đem Nguyên Sóc nói thành thiên triều thượng quốc.”

Nàng đem mặt khác năm loại công pháp cũng đều áp súc thành từng quyển từng quyển sách, nói: "Cho đến bốn mươi bảy năm trước, tất cả thay đổi. Ta là nhìn Cầu Thủy Kính lớn lên, hắn đi vào Thiên Đạo viện, đi vào Văn Uyên các lựa chọn quyển sách đầu tiên, ta đều nhớ. Có một ngày hắn đi vào Văn Uyên các, lại không có chọn sách, mà là hướng ta từ biệt."

Oánh Oánh suy nghĩ xuất thần.

Khi đó Cầu Thủy Kính không còn có thiên chi kiêu tử hăng hái, ngược lại ý chí tinh thần sa sút, hắn rất bị đả kích, nhưng lại giống như là hạ quyết tâm.

Hắn đối Oánh Oánh nói, hắn muốn đi hải ngoại đi học, vượt qua đại dương, đi đối diện dị quốc học tập nơi đó công pháp thần thông, học tập người sắc mục sở trường.

Hắn nói cho Oánh Oánh, hải ngoại dị quốc người sắc mục, bọn hắn thần thông uy lực đã vượt qua Nguyên Sóc, bọn hắn bất luận là linh binh vẫn là giao thông, đều tại phía xa Nguyên Sóc phía trên.

Bọn hắn từ trên biển mà đến, to lớn lâu thuyền tiến quân thần tốc, phá vỡ Nguyên Sóc hải cảng, cướp đoạt Nguyên Sóc của cải.

Bọn hắn dùng linh binh đánh giết Nguyên Sóc con dân, đánh bại Nguyên Sóc cao thủ, đem cái này đế quốc cổ xưa tôn nghiêm giẫm tại dưới chân.

Bọn hắn võ lực, hình thành đối Nguyên Sóc nghiền ép chi thế, bọn hắn học vấn được gọi là tân học, đối Nguyên Sóc cựu thánh học vấn cũng hình thành nghiền ép chi thế!

Loại này dẫn đầu, gần như là toàn diện dẫn đầu!

Cho nên, hắn muốn đi du học, đi học tập đại dương bờ bên kia bị Nguyên Sóc đã từng coi là dã man nhân bản lĩnh, hắn phải học tập đối phương trở nên mạnh mẽ phương pháp, tiếp

đó truyền thụ cho Nguyên Sóc người, thay đổi Nguyên Sóc tích nhược hiện trạng.

"Về sau, Cầu Thủy Kính từ hải ngoại trở về, nhưng mà ta không có gặp được hắn. Qua mấy chục năm, ta gặp lại hắn lúc, hắn đã là Thiên Đạo viện Cầu thái thường."

Oánh Oánh nói: "Ta hỏi hắn có hay không thực hiện hắn khát vọng, hắn vẫn lắc đầu một cái."

Tô Vân cùng nàng đều trở nên trầm mặc, không nói thêm gì nữa.

Đột nhiên, Oánh Oánh phấn khởi tinh thần, cuốn lên một quyển sách đập Tô Vân nội tâm cái trán, tức giận nói: "Đều tại ngươi ngắt lời! Nhanh lên một chút, nhanh lên một chút, tu luyện cái này sáu môn công pháp, đem ngươi tính linh thần thông bù đắp!"

Tô Vân vội vàng ổn định lại tâm thần dụng công tu luyện, chẳng qua là ngẫu nhiên ở giữa sẽ còn nhớ tới Cầu Thủy Kính sự tình.

Cầu Thủy Kính dùng đời này trân quý nhất thời gian đi thử thay đổi Nguyên Sóc, cứu lại Nguyên Sóc, có thể cuối cùng vẫn là thất bại, để Tô Vân không khỏi nhớ lại lần đầu gặp Cầu Thủy Kính lúc, cái kia mang theo u buồn thanh âm khàn khàn.

"Lão sư không thể thực hiện hắn khát vọng, như vậy con đường của hắn, có phải là hay không sai? Tả phó xạ con đường, lại là cái gì đâu? Hai người bọn họ đến cùng ai đúng ai sai?"

Hắn lại nghĩ tới bản thân tại đại nhân vật miếu gặp phải chấp niệm hiển hóa, đại nhân vật cùng lúc thiếu niên Cầu Thủy Kính đều là Thiên Đạo viện sĩ tử, giữa bọn hắn cái kia đoạn đối thoại, cho hắn ấn tượng thật sâu.

"Không được thất thần!"

Oánh Oánh lại cuốn lên một quyển sách, gõ gõ trán của hắn: "Bằng không ngươi hôm nay không thể học được cái này sáu bộ công pháp!"

Giao Long liễn chạy đến Đồng gia, Tả Tùng Nham đã sớm tại Đồng gia Thần Tiên cư bên trong đợi chờ, cùng Đồng lão thần tiên cùng Đồng Khánh Vân khách sáo hàn huyên, Tô Vân hướng Đồng lão thần tiên cùng Đồng Khánh Vân làm lễ chào hỏi, ngồi ở một bên lẳng lặng đợi chờ.

Đồng lão thần tiên cùng Tả Tùng Nham cười cười nói nói, Đồng Khánh Vân thì dường như cam chịu thấp Tả Tùng Nham một cái vai vế, hướng Tô Vân nói: "Nghe nói Tô tiểu hữu có một chiêu tiên thuật, lần này có thể hay không thấy một lần?"

"Đây là Đồng đại đương gia phái Đồng Thu Vũ xuất chiến nguyên nhân?"

Thiếu nữ Ngô Đồng hiếu kỳ nói: "Đồng đại đương gia muốn nhìn một chiêu này tiên thuật, bởi vậy phái ra Đồng gia mạnh nhất sĩ tử, phải ép ra đại sư huynh một chiêu này tiên thuật."

Đồng Khánh Vân ánh mắt rơi vào trên người nàng, thiếu nữ Ngô Đồng trong lòng giật mình, Đồng Khánh Vân ánh mắt trực tiếp tìm đến nàng, không chần chờ chút nào, hiển nhiên thực lực tu vi chỉ sợ còn tại Đồng lão thần tiên phía trên!

Mà nàng muốn nhìn Đồng Khánh Vân nội tâm, nhưng cái gì cũng không nhìn thấy!

Nhân ma có thể nhìn thấy một người trong nội tâm ma tính, thiếu nữ Ngô Đồng không nhìn thấy Đồng Khánh Vân ma tính, cũng phải kỳ quặc quái gở. Phải biết, liền xem như Cầu Thủy Kính, nàng cũng có thể nhìn ra mấy phần ma tính đến, chẳng qua là Cầu Thủy Kính ma tính xuất hiện rất là ngắn ngủi, xuất hiện sau đó liền sẽ bị hắn ma diệt.

“Đồng Khánh Vân không thể hoàn toàn không có ma tính!”

Thiếu nữ Ngô Đồng tiếp tục cảm giác, Đồng Khánh Vân nội tâm phảng phất một mảnh thánh khiết thổ địa, không có nửa điểm vết bẩn.

Đồng Khánh Vân nói: “Tiểu cô nương, không thể nói lung tung được…”

Hắn chữ thứ nhất nói ra khỏi miệng, thiếu nữ Ngô Đồng không khỏi kinh ngạc đến sững sờ, chỉ thấy Đồng Khánh Vân cái kia nhìn như thuần khiết nội tâm đột nhiên trở nên vô cùng hắc ám, một tấm vặn vẹo khuôn mặt dữ tợn xuất hiện trong bóng đêm, gương mặt phía sau là vô số dữ tợn kinh khủng Ma Thần, phảng phất phật môn nói tới địa ngục!

“Người này ngày thường ẩn tàng rất khá, nhưng mà vừa nói liền đem nội tâm ma phát ra!”

Thiếu nữ Ngô Đồng hưng phấn đến có chút run rẩy: “Vẻn vẹn là đi tới nơi này, tu vi của ta đều rất nhiều tăng thêm!”

Nhưng vào lúc này, đột nhiên một tiếng long ngâm truyền đến, Tô Vân đỉnh đầu không tự chủ được hiện ra mở miệng hoàng chung, bắn ra một tiếng chuông vang.

“Coong!”

Hoàng chung chấn động, nhưng thấy từng mảnh từng mảnh lá chắn lớn nhỏ long lân mỏng manh vô cùng, từ Thần Tiên cư bên ngoài bay tới, xoay quanh Tô Vân nhanh chóng chuyển động, đại hoàng chung xoay tròn, tiếng chuông chấn động.

Đột nhiên tiếng chuông ảm câm xuống, rõ ràng là long lân số lượng quá nhiều, một lần công phá hoàng chung phòng ngự!

Hưu hưu hưu!

Liên tiếp tiếng xé gió truyền đến, ngồi ở chỗ đó Tô Vân trong khoảnh khắc bị đại thuẫn giống như long lân cắm đầy toàn thân!

Đồng Thu Vũ phấn khởi dị thường, nhảy lên như bay, tiếp tục thôi thúc thần thông, chỉ thấy lại có mấy mười mặt long lân bay tới, ở giữa không trung dựng lên, như là mấy chục mặt gương sáng!

Cổ quái chính là, cái kia từng mặt gương sáng trung ương đều có một cái kỳ dị long nhãn.

Long nhãn mở ra.

"Ầm!"

Gương sáng bên trong thần quang nở rộ, chiếu rọi tại Tô Vân trên người, kịch liệt chấn động truyền đến, Tô Vân liền người đợi long lân cùng đại hoàng chung bị đánh cho bay lên cao cao, treo ở Thần Tiên cư màn trên cửa.

"Đắc thủ!" Thiếu nữ Ngô Đồng phấn khởi la hét.

Đột nhiên, từng mảnh từng mảnh long lân bay lên, chỉ thấy long lân phía dưới Tô Vân gần như là lông tóc không thương, chỉ có quần áo bị cắt phá.

Đồng Thu Vũ sắc mặt đại biến, lại thấy long lân từng mảnh rạn nứt, hóa thành nguyên khí tiêu tán.

Màn trên cửa, Tô Vân nhún người nhảy lên, trên không trung một cái đệm bước đi tới Đồng Thu Vũ phía trước, hai tay hướng về phía trước nặng nề đẩy ra, hoàng chung điên cuồng xoay tròn, đẩy về phía trước đi!

Đồng Thu Vũ điên cuồng thôi thúc khí huyết, dùng hết có khả năng, nở rộ thần thông cùng hắn lấy cứng chọi cứng, nhưng mà Tô Vân một chiêu này thần thông bên trong cuồng bạo pháp lực trực tiếp nghiền ép lên tới!

Đồng Thu Vũ nhìn thấy bản thân còn chưa thành hình thần thông trực tiếp sụp đổ, ngay sau đó hai tay mười ngón tay vặn vẹo, xương ngón tay xương cổ tay đùng đùng gãy, cẳng tay cũng đùng đùng hướng về phía sau xếp đi!

Hắn bị cái kia kinh khủng lực trùng kích xung kích đến hô một tiếng bay lên, hình chữ đại kề sát ở một gốc đồng trụ bên trên.

Tô Vân thu tay lại, Đồng Thu Vũ lạch cạch rơi xuống đất.

Tô Vân lấy ra một khối thanh hồng tệ, hai tay nâng, rất cung kính đặt ở Đồng Khánh Vân phía trước, nói: "Đồng phó xạ muốn nhìn ta tiên thuật, hôm nay không tiện. Phó xạ nhà làm tang sự, học sinh không tiện quấy rầy, ngày khác đi."

Đồng Khánh Vân mặt mang tươi cười nhìn hắn, Đồng Thu Vũ sống hay chết, hắn từ đầu đến cuối đều không có đến xem liếc mắt.

"Đây là có thể chịu đựng lấy tiên thuật xung kích Tiên thể ư?" Đồng Khánh Vân quan sát Tô Vân, vẻ mặt ôn hoà hỏi.

Thiếu nữ Ngô Đồng kích động không thôi, ở trong mắt nàng, Đồng Khánh Vân trong lòng ma tính càng ngày càng nặng, cuối cùng Đồng Khánh Vân thân hình phảng phất một tôn đầu đội Đế quan ma vương, ngồi tại đại đế trên bảo tọa, vô số Thần Ma quỳ sát dưới chân hắn!

"Dục vọng của hắn, hoàn toàn bóp méo hắn! Quyền thế, trường sinh, để hắn so nhân ma càng giống là nhân ma!"

Thiếu nữ Ngô Đồng Linh giới bên trong đột nhiên thứ hai động thiên mở ra, để nàng càng thêm phấn khởi: "Ta nếu là có thể lưu tại Đồng Khánh Vân bên người, tu vi của ta nhất định đột nhiên tăng mạnh, tại mấy ngày ngắn ngủi liền có thể tu luyện tới Nguyên Động cảnh giới! Đáng tiếc ah, hắn quá nguy hiểm!"

Chính là Đồng Khánh Vân trong lòng ma tính bộc phát ngắn ngủi phút chốc, thiếu nữ Ngô Đồng liền mượn cơ hội này một lần tu luyện tới thứ hai động thiên, thực lực tu vi tăng lên nhanh chóng, quả thực không thể tưởng tượng!

Tô Vân lắc đầu nói: "Đồng phó xạ cả nghĩ quá rồi. Trên đời này không tồn tại Tiên thể, cũng không có trường sinh bất lão người. Liền xem như đại đế, liền xem như Thánh Nhân, còn không phải khó thoát khỏi cái chết?"

Hắn đi ra ngoài.

Đồng Khánh Vân âm thanh tại phía sau hắn truyền đến, cười nói: "Trên đời này có Tiên thể, bởi vì trên đời này có Tiên giới, cũng có Tiên giới khách tới! Năm đó Thiên Thị Viên, có một cái tin đồn có thể trường sinh bất tử người trốn thoát, hắn chính là Thần Vương chi tử! Trên người hắn mang theo trường sinh bí ẩn!"

Tô Vân mắt điếc tai ngơ, đi ra Đồng gia.

Lý Trúc Tiên, Diệp Lạc công tử cùng Bạch Nguyệt Lâu đuổi theo Tô Vân, Lý Trúc Tiên trở về, ngoắc nói: "Ngô Đồng, đi!"

Thiếu nữ Ngô Đồng lưu luyến không rời đuổi theo bọn hắn, thầm nghĩ: "Đáng tiếc cái này ma quật…"

Thiên Thị Viên, lão khu không người, Thần Vương điện.

Tiết Thanh Phủ Tiết Thánh Nhân lẳng lặng ngồi ở chỗ đó, đối diện chính là toàn thân bao phủ tại rực rỡ thần quang bên trong Thần Vương, cùng với toàn thân trên dưới đều chụp vào yêu khí bên trong lão Yêu Vương.

Mà Thần Vương điện như là một cái triều đình, tám đại thiên tướng cùng mặt khác Yêu Vương từng người nguy tọa, khuôn mặt hung ác.

“Tiết Thánh Nhân, ngươi một mình đến đây, còn muốn còn sống rời đi hay sao?”

Lão Yêu Vương bỗng nhiên quát: “Hôm nay không thể so lúc trước, nói cho ngươi, Chu gia lão thần tiên cũng tới!”

Hắn vừa dứt lời, chỉ thấy Chu gia lão thần tiên Chu Oản Hương phong tình vạn chủng từ Thần Vương điện hậu điện đi ra, nữ tử này tuy là ít nhất hơn một trăm bảy mươi tuổi, nhưng lại như hai mươi, ba mươi tuổi mỹ phụ nhân đồng dạng, có khác một loại mê người phong lưu.

“Tiết Thanh Phủ, ngươi hôm nay có hay không bị chết tâm phục khẩu phục?”

Chu Oản Hương che miệng cười nói: “Ngươi cho rằng không ai có thể ngờ tới ngươi sẽ tới đây, thuyết phục Thần Vương cùng lão Yêu Vương? Chỉ cần ngờ tới ngươi chiều hướng, giết ngươi liền không khó.”

Tiết Thanh Phủ thở dài, buồn bã nói: “Chu gia, ta cũng là ý tứ này ah.”

Hắn lấy ra một khối ngọc bội, để lên bàn, đẩy về phía trước đi.

Lão khu không người Thần Vương cùng lão Yêu Vương ánh mắt đồng thời rơi vào khối ngọc bội này bên trên, chỉ thấy ngọc bội như là một cánh cửa, phía trên khắc lấy một cuốn nửa mở rộng sách.

“Thần Vương, lão Yêu Vương, nên thực hiện lời hứa của các ngươi đi?”

Tiết Thanh Phủ thu lệnh bài, đứng người lên đi ra ngoài, nói: “Tiễn nàng lên đường.”

Chương 145 : Thông Thiên các chủ

Chương 145: Thông Thiên các chủ

“Thiên Đạo lệnh…”

Lão khu không người Thần Vương cùng lão Yêu Vương sắc mặt nghiêm nghị, vừa rồi Tiết Thanh Phủ lấy ra lệnh bài kia chính là Thiên Đạo viện Thiên Đạo lệnh.

Khối kia Thiên Đạo lệnh cùng mặt khác Thiên Đạo lệnh cũng không khác biệt, nhưng đối bọn hắn tới nói, trong đó ý nghĩa quả thực như sấm sét giữa trời quang!

Tiết Thanh Phủ đi ra Thần Vương điện, cửa điện tại phía sau hắn ầm ầm đóng cửa.

Chu Oản Hương tiếng kinh hô truyền đến: “Thần Vương, lão Yêu Vương, các ngươi làm cái gì vậy? Chúng ta từng có minh ước… Các ngươi chẳng lẽ không sợ ta bảy đại thế gia…”

“Các ngươi đấu không lại hắn!”

Thần Vương điện bên trong truyền đến kịch liệt chấn động, không chỉ có Thần Vương cùng lão Yêu Vương điều động, thiên tướng cùng một đám Yêu Vương cũng nhao nhao động thủ, một trận chiến này kết quả đã chú định.

Sau một lúc lâu, Thần Vương cửa điện hộ mở ra, Thần Vương đằng đằng sát khí đi ra, đem Chu Oản Hương đầu lâu ném tại Tiết Thanh Phủ dưới chân.

Tiết Thanh Phủ gật gật đầu, cất bước đi xa, nói: "Ngươi muốn tìm cái kia Tiên thể, ta đã tìm đến. Hắn tại Sóc Phương thành làm y sư."

Thần Vương khom người.

Tiết Thanh Phủ đi bộ đến Thiên Thị Viên dịch trạm, sắc trời đã tối, cuối cùng một tốp Chúc Long liễn sắp tới, dịch trạm lão binh đã đang chuẩn bị lấy đối kháng yêu ma tập kích.

Tiết Thanh Phủ nhìn xa, chỉ thấy dưới bóng đêm Thiên Thị Viên trở nên dị thường rực rỡ, điện ngọc quỳnh lâu vụt lên từ mặt đất, từng tòa cổ xưa đại mộ biến thành hoa lệ phòng ốc, quỷ thần tìm thân thăm bạn.

Đông lăng chủ nhân xa giá chạy ở trên trời, hai người cách không cách xa đối mặt, Tiết Thanh Phủ hạ thấp người làm lễ chào hỏi.

Đông lăng chủ nhân mở ra màn trướng, nhẹ nhàng gật đầu đáp lễ, xa giá rời xa.

Đông lăng chủ nhân nhìn Thiên Thị Viên hắc ám, thấp giọng nói: "Ta nhìn thấy hắn như là mê cung giống như bụng dạ chỗ sâu nhất, có một khuôn mặt chậm rãi từ mặt khác ngàn vạn gương mặt bên trong hiện ra, càng ngày càng rõ ràng… Khó hiểu, Tô tiểu ca nhi vì sao còn không có đem nhà ta Long Tương trả lại?"

Hắn có chút buồn bực, tiếp tục đi loanh quanh đi.

Thiên Thị Viên đến buổi tối, mà Sóc Phương vẫn là buổi chiều, Tô Vân bái phỏng qua Đồng gia sau đó, lại đi thăm hỏi Lâm gia, tại Lâm gia hắn gặp đối thủ.

Lâm gia Lâm Thanh Thịnh cũng không khiêu chiến hắn, Lâm gia gia chủ Lâm Trí Viễn không biết từ nơi nào chọn tới một chút sĩ tử, thậm chí có thể căn bản không phải Lâm gia

con cháu, an bài bọn hắn khiêu chiến Tô Vân, kéo dài thời gian.

Lâm Thanh Thịnh căn bản chưa lộ diện, mà là giấu ở trong mật thất cùng Lâm gia lão thần tiên Lâm Cao Nghĩa khổ tu Chân Long công pháp.

Lý Trúc Tiên thay thế Tô Vân ra tay, rất là phấn khởi đem những sĩ tử kia dạy dỗ một lần.

Tô Vân rời đi Lâm gia, lại đi Vũ gia , đồng dạng cũng không biết từ nơi nào chọn lựa tới sĩ tử, Vũ Thắng căn bản không xuất chiến, có lẽ là lợi dụng những này sĩ tử kéo dài thời gian, núp trong bóng tối học tập Chân Long công pháp.

Tô Vân leo lên Diệp Lạc công tử Giao Long liễn, chỉ thấy Diệp Lạc công tử đã ngủ, ngay sau đó để xa phu đem Diệp Lạc công tử đưa về Diệp gia, bản thân thì leo lên Lý Trúc Tiên phượng liễn.

“Bảy đại thế gia học thông minh, những người khác như Chu Tỉ Đài, Văn Chiêu Chi, Điền Anh đám người chỉ sợ cũng là làm đồng dạng an bài.”

Tô Vân hướng Lý Trúc Tiên nói: “Sắc trời sắp muộn, chúng ta vẫn là trước về Văn Xương học cung, đợi đến bọn hắn chuẩn bị ổn thoả sau đó, tự nhiên sẽ tới khiêu chiến ta.”

Phượng liễn tốc độ nhanh, cái kia chim lớn là một đầu Thiên Phượng, còn sẽ không phi hành, chỉ có thể ở trên mặt đất chạy như bay.

Bảo liễn bên trong, thiếu nữ Ngô Đồng ánh mắt lấp lóe, nói: “Muốn cho bảy đại thế gia khiêu chiến ngươi, thực ra rất đơn giản, ta có thể khống chế bọn hắn ma tính, chỉ cần ngươi thần phục ta… A?”

Sắc mặt nàng khẽ biến, hướng ra phía ngoài nhìn lại, chỉ thấy bọn hắn vị trí cầu mây đột nhiên cắt ra, cầu mây ở trên

bầu trời na di, thẳng đến một tòa lầu cao mà đi!

Lý Trúc Tiên cùng Bạch Nguyệt Lâu cũng chú ý tới một màn này, vội vàng nằm ở trên cửa sổ xe hướng ra phía ngoài nhìn quanh, mắt thấy bọn hắn liền muốn đụng vào cái kia tòa lầu vũ bên trên, đột nhiên lầu vũ từ trung gian vỡ ra!

Phượng liễn bên trong bốn người ngạc nhiên, mà một mực tại trong bóng tối bảo vệ cùng theo dõi chiếc này bảo liễn người cũng là ngạc nhiên, không biết chuyện gì xảy ra!

Sóc Bắc các lộ biểu bả tử, cùng với bảy đại thế gia cao thủ, nhao nhao từ chỗ tối vọt ra đến, hướng đạo kia đột nhiên đứt rời cầu mây đuổi theo.

Ngay tại lúc bọn hắn sắp đuổi theo đạo này cầu mây đồng thời, đột nhiên chỉ thấy cái kia tòa vỡ ra cao ốc đem cầu mây nuốt mất!

Một người trong đó đã đuổi vào trên cầu, đi vào vỡ ra lầu vũ bên trong, nhưng thấy cả lầu vũ phảng phất sống lại đồng dạng, lầu vũ nội bộ không gian răng rắc răng rắc biến hóa gây dựng lại, để hắn vội vàng từ trên cầu nhảy ra, tại từng cái trong phòng tránh né, căn bản không kịp đi tìm Tô Vân đám người vị trí phượng liễn được đưa đến nơi đó.

Mà tại phượng liễn bên trên, Thiên Phượng cõng lầu nhỏ dọc theo đầu này quỷ dị cầu lao nhanh, chỉ thấy cầu mây không ngừng kéo dài, đi xuống dưới.

Mọi người nửa người nhô ra cửa sổ xe, nhìn lên, chỉ thấy tòa này cao vút trong mây lầu vũ nội bộ tại vặn vẹo xoay tròn, tựa như khép lại miệng, răng rắc răng rắc không ngừng khép kín!

Mà phía dưới, tòa này lầu vũ nội bộ đình đài lầu các không ngừng phân giải, gây dựng lại, kết cấu phát sinh biến hóa, lộ ra nội bộ không gian, cầu mây kề sát ở trống rỗng bốn vách bên

trên, trong vách tường không ngừng có mới cầu mây nhô ra, để cho bọn họ dọc theo lầu vũ nội bộ không ngừng hướng phía dưới chạy đi.

Tô Vân tính toán một chút khoảng cách, không bao lâu nữa, phượng liễn liền sẽ chạy vội tới mặt đất, bất quá hắn nhìn xuống dưới, chỉ thấy tòa này lầu vũ dưới đất còn có kiến trúc, cầu mây vẫn là không ngừng xuất hiện!

"Tòa lâu vũ này phía dưới, chính là lòng đất tro tàn thành, tro tàn sơn vị trí!"

Tô Vân vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên phảng phất nhìn thấy một bức tường nhô ra trên đình đài, phảng phất có một người đứng ở nơi đó, hướng bọn hắn vị trí phượng liễn cách xa vẫy chào.

Hắn còn chưa kịp phản ứng tới, liền thấy Bạch Nguyệt Lâu, Ngô Đồng cùng Lý Trúc Tiên thân bất do kỷ từ trong xe bay ra, Lý Trúc Tiên tiếng kêu truyền đến: "Xe của ta —— "

Thiên Phượng còn tại hướng về phía trước lao nhanh, đột nhiên chiếc này bảo liễn bay lên, cùng Thiên Phượng thoát ly, đầu này chim non vội vàng dừng bước, lợi trảo tại cầu mây bên trên trượt ra một chuỗi ánh lửa, cuối cùng dừng lại.

Nó vẫn là còn nhỏ, không có năng lực phi hành, trơ mắt nhìn bản thân lầu nhỏ, hướng phía dưới rơi xuống, gấp đến độ nhảy tưng, lại không thể bay qua.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên chỉ thấy tòa này lầu vũ bên trong có gỗ cùng sắt thép bay tới, tại toà kia lầu nhỏ hai bên quấn ra hai tấm cánh khổng lồ, cánh chấn động, gào thét phi hành.

Cái kia tòa tiểu lâu tựa như chim lớn, mang theo lâu bên trong Tô Vân xoay quanh hạ thấp.

Thiên Phượng kêu hai tiếng, đột nhiên nghe được Lý Trúc Tiên kêu gọi, vội vàng dọc theo cầu mây hướng Lý Trúc Tiên đám người chạy đi.

Lý Trúc Tiên, Ngô Đồng cùng Bạch Nguyệt Lâu bị treo ở một mảnh trên vách đá, trước sau đều không có con đường, đợi đến Thiên Phượng chạy tới, con chim lớn này đang định nhảy qua đi, đột nhiên đại lâu nội bộ âm vang vang vọng, không gian gây dựng lại, đợi đến gây dựng lại xong xuôi, chỉ thấy bọn hắn đã đi tới tòa này lầu vũ bên ngoài.

Thiên Phượng đi theo đám bọn hắn đi tới lâu bên ngoài, không hiểu kêu hai tiếng.

Bên ngoài ngựa xe như nước, người đến người đi, dường như không có người chú ý tới tòa này lầu vũ biến hóa.

Mọi người vẻ mặt dại ra.

"Đại sư huynh đi nơi nào?"

Lầu vũ nội bộ, mọc ra cánh lầu nhỏ tựa như chim lớn, vỗ cánh phi hành, đột nhiên từ lầu vũ nội bộ bay ra, hai cánh giãn ra, tiếng gió rít gào, đi tới trong lòng đất trống không không gian phía trên.

Lầu nhỏ giương cánh, tại Sóc Phương thành lòng đất từng cái to lớn vô cùng đồng trụ ở giữa bay lượn, tựa như phi hành tại to lớn trong rừng.

Tô Vân lại nhìn thấy một cái người kỳ lạ, đứng tại trong đó một cái đồng trụ bên trên, cái kia đồng trụ bên trên lại có cầu thang, chẳng qua là cây cột quá lớn, mắt thường khó mà phát giác.

Lầu nhỏ quái điểu còn tại mang theo hắn tiếp tục phi hành, hướng phía dưới tro tàn sơn bay đi, Tô Vân lại nhìn thấy mấy cái quái nhân đứng tại mặt khác mấy cây đồng trụ bên trên, đang đánh giá hắn.

Hắn đứng tại trong tiểu lâu, tiếng gió rít gào, cuồng phong rót vào trong lâu, mà lầu nhỏ hai bên, có thể nhìn thấy cơ quan tinh vi mộc thiết tạo dựng, ổ trục bánh răng, không ngừng chuyển động.

Mà ổ trục bánh răng nổi lên hiện ra từng cái kỳ dị phù văn, lúc bày ra lúc diệt.

"Lâu Ban tạo mộc điểu, từng bay trên trời ba ngày ba đêm mà không rơi xuống đất."

Sách quái Oánh Oánh từ hắn Linh giới bên trong đi ra, vỗ giấy làm cánh bay lên, hiếu kỳ quan sát ngoài cửa sổ, nói: "Ngươi nhìn những này cơ quan, là dùng phù văn thúc giục, mỗi một cái phù văn đều là thần thông áp súc đến mặt phẳng hình thành."

Tô Vân đang muốn nói chuyện, đột nhiên nhìn thấy lầu nhỏ một tấm cánh bên trên chẳng biết lúc nào nhiều ra một người, hướng hắn nhìn tới.

Hô ——

Lầu nhỏ quái điểu vẫy cánh, tốc độ chậm lại, đáp xuống tro tàn trên núi, mà người kia vậy mà xuất hiện tại trong tiểu lâu, tại Tô Vân phía trước ngồi xuống.

Tô Vân ngồi xuống, nhìn chăm chú trước mặt nam tử này, chỉ thấy người này thân mang lam bào, cõng một cái sách sọt, sách sọt bên trong bày đặt một chút quăn xoắn giấy, như là cuộn tranh.

Hắn giống như là năm sáu mươi năm tuổi, hai tay thì phủ đầy vết chai, khuôn mặt phơi gió phơi nắng, tràn đầy khe rãnh nếp nhăn, được bảo dưỡng cũng không tốt, hẳn là thường xuyên bên ngoài lao lực.

Đôi mắt của hắn sắc bén, phảng phất đao thương, có thể đâm vào nhân tâm!

Hắn duỗi ra ngón tay, ở trên bàn vẽ ra một cái ấn ký, Tô Vân nhìn lại, chỉ thấy hắn vẽ ra một cái hình lập phương ấn ký.

"Xin hỏi các hạ có phải là hay không Thông Thiên các người?" Tô Vân chần chừ thoáng cái, hỏi.

Hán tử kia nhếch miệng mà cười, phát ra "Ô ô" tiếng cười.

Tô Vân giật mình, lúc này mới nhìn ra trong miệng của hắn không có đầu lưỡi, đầu lưỡi hắn là bị người lấy lợi nhận cắt đứt.

"Các chủ đừng trách, đại sư huynh bởi vì cho Ai Đế tạo hoàng lăng, hoàng lăng tạo thành sau đó, Ai Đế lo lắng hắn sẽ nói hoàng lăng sắp đặt, cho nên đem hắn đầu lưỡi cắt."

Tô Vân theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một thiếu niên đứng tại lầu nhỏ bên ngoài trên đỉnh núi.

Thiếu niên kia xoay người, hướng lầu nhỏ đi tới, nói: "Năm đó Lâu sư tạo Đông đô, đại sư huynh đám người xem như Lâu sư đệ tử thanh danh hiển hách, Ai Đế mệnh bọn hắn tạo hoàng lăng, đem các sư huynh giết một nhóm, sống sót sư huynh sư tỷ cũng không nhiều. Lâu sư khai sáng tuyệt học cũng bởi vậy thất truyền không ít."

Hắn hướng Tô Vân đi tới, lấy ra một tấm lệnh bài, lại là Thiên Đạo lệnh, nói: "Ta tại Thiên Đạo viện đọc sách, ba năm trước đây được chọn vào Thông Thiên các. Lần này Lâu sư thấy triệu, nói là chọn lựa các chủ, chúng ta từ các nơi đuổi tới Thiên Thị Viên, bái kiến Lâu sư sau đó, liền đến đây gặp ngươi. Các chủ tín vật ở đâu?"

Tô Vân lấy ra hộp gỗ nhỏ, nghi ngờ nói: "Các hạ nói là cái này đồ vật? Có điều, ta cũng không phải là các ngươi các chủ, Lâu Ban bạn bán hàng chẳng qua là để cho ta cầm cái hộp này,

giúp hắn nhìn một chút hắn trấn áp ở đây đồ vật phải chăng còn tại.”

Thiếu niên kia cùng hán tử kia nhìn thấy hộp, sắc mặt biến hóa, từng người khom người.

Tô Vân vội vàng nói: “Các vị, ta không phải là của các ngươi các chủ, đối với kiến trúc chi đạo, ta một chữ cũng không biết, các ngươi tuyển cái khác cao minh…”

“Thông Thiên các cũng không phải là tu luyện kiến trúc chi đạo. Kiến trúc chẳng qua là Lâu sư truyền lại.”

Thiếu niên kia đứng lên nói: “Lâu sư chưa nói với ngươi sao? Lâu sư cũng không phải là Thông Thiên các người khai sáng, hắn cũng là người thừa kế, Thông Thiên các các chủ truyền đến hắn thế hệ này, đã là ba mươi lăm đời. Ngươi là đời thứ ba mươi sáu.”

Tô Vân ngẩn ngơ, cái này cùng Diệp Lạc lấy được liên quan tới Thông Thiên các tin tức có chút không giống!

Chương 146 : Khai hoang thời kì

Chương 146: Khai hoang thời kì

Diệp Lạc công tử nói cho hắn biết, Thông Thiên các là Lâu Ban sau khi chết, Lâu Ban đệ tử xây dựng một cái thần bí tông phái, bọn hắn cầu là để Lâu Ban sau khi chết truy phong Thánh Nhân.

Diệp Lạc công tử còn nói Thông Thiên các có một cái lý niệm, hình như là đem cầu nối xây đến bầu trời, xây đến Tiên giới đi.

Lúc đó Diệp Lạc công tử tạm thời nói chuyện, Tô Vân cũng là tạm thời vừa nghe, không có để ở trong lòng.

Không nghĩ tới, Thông Thiên trong các người thế mà thật tìm tới cửa, hơn nữa thế mà gọi hắn là các chủ!

Hắn chẳng qua là từ Lâu Ban trong tay nhận lấy một cái hộp, trợ giúp Lâu Ban hoàn thành một cọc nguyện vọng mà thôi, các chủ bắt đầu nói từ đâu?

Tô Vân đem hộp gỗ giao cho cái kia người câm đại sư huynh, cười nói: “Lâu Ban là ta bạn bán hàng, ta giúp hắn làm việc chuyện đương nhiên, không cầu cái gì báo lại. Đã cái này hộp gỗ là các ngươi Thông Thiên các chủ mới có thể sử dụng đồ vật, như vậy hôm nay liền trả lại cho Thông Thiên các, các ngươi khác chọn một vị các chủ a.”

Thiếu niên kia giật mình, thất thanh nói: “Ngươi không muốn chìa khoá? Ngươi có biết cái này chìa khoá liên quan lớn bao nhiêu?”

Tô Vân lắc đầu, cười nói: “Vốn là liền không phải ta đồ vật, ta chẳng qua là xuất phát từ giúp đỡ mới đón lấy, cái này chìa khoá đã đối với các ngươi cực kỳ quan trọng, như vậy các ngươi thu về là được.”

Người câm đại sư huynh nâng hộp gỗ, có chút không biết làm sao.

Thiếu niên kia nhìn hộp gỗ, vẻ mặt biến ảo không ngừng, muốn đi lấy, nhưng lại không dám, ha ha cười nói: “Các đời Đại Thánh Hiền Sư chìa khoá, ngươi thế mà không muốn, ta…”

Hắn run rẩy xòe tay ra, muốn bắt lấy cái kia hộp gỗ, ngón tay sắp chạm đến hộp lúc nhưng lại đột nhiên rụt trở về.

Tô Vân kinh ngạc, lại không có để ở trong lòng, cười nói: “Đã hộp đã đưa cho các ngươi Thông Thiên các, như vậy trách nhiệm của ta cũng liền giao phó đi ra ngoài. Còn làm phiền các vị đưa ta về Văn Xương học cung, đúng rồi.”

Hắn nhớ ra một chuyện, vội vàng nói: “Sóc Phương Đồng gia đào đi một phần tro tàn quái, những này tro tàn quái lúc nào cũng có thể giết trở lại đến, cứu bọn họ Thần Vương…”

Đột nhiên, thiếu niên kia giống như là quyết định, cắn răng một cái bắt lấy hộp gỗ, nhét về Tô Vân trong tay, trầm giọng nói: “Đã Lâu sư đã chọn lựa xuống một đời các chủ, như vậy ngươi chính là các chủ, chỉ có ngươi nhân đức không đủ, hoặc là tử vong, mới có thể chọn các chủ khác!”

Tô Vân kinh ngạc.

Hắn đầu vai Oánh Oánh nói nhỏ: “Tô sĩ tử, ta cảm thấy cái này chìa khoá có thể không phải vật gì tốt, hoặc là chìa khoá cực kỳ nguy hiểm, hoặc là Thông Thiên các chủ vị trí cực kỳ nguy hiểm.”

Tô Vân trong lòng đề phòng.

Thiếu niên kia ánh mắt rơi vào Oánh Oánh trên người, kinh ngạc nói: "Nguyên lai là Oánh Oánh cô nương. Oánh Oánh cô nương khi nào rời đi Văn Uyên các, rời đi Thiên Đạo viện?"

Hắn lời tuy nói như thế, nhưng hướng cái kia người câm đại sư huynh nói nhỏ: "Đại sư huynh, nàng là Thiên Đạo viện sách quái, chúng ta Thông Thiên các sự tình không thể truyền ra ngoài, đợi chút nữa diệt khẩu."

Cái kia người câm đại sư huynh liền vội vàng gật đầu.

Sách quái Oánh Oánh tức nói: "Bộ Thu Dung, ta đều nghe được! Ngươi đi vào Văn Uyên các ta còn giúp ngươi tìm sách đây!"

"Oánh Oánh cô nương, ta là nói đùa." Thiếu niên kia Bộ Thu Dung dứt lời, hướng người câm đại sư huynh ném cái ánh mắt, đưa tay lặng lẽ tại trên cổ mình quét một cái.

Sách quái Oánh Oánh từ Tô Vân trên bờ vai đứng lên, nắm chặt nắm đấm, tức giận nói: "Bộ Thu Dung, ta đều thấy được!"

Cái kia thiếu niên Bộ Thu Dung làm ra mời tư thế, Tô Vân đi ra lầu nhỏ, Bộ Thu Dung tại phía trước dẫn đường, chỉ thấy tro tàn sơn nội bộ chẳng biết lúc nào nhiều thêm một con đường, thông hướng tro tàn sơn nội bộ.

Lần trước tro tàn thành náo động, Tô Vân lấy hộp gỗ điều khiển Trần Mạc Thiên Không, điều động Đại Thánh linh binh uy năng, đem tro tàn sơn chặt đứt, vùi lấp ngọn núi nội bộ tro tàn quái Thần Vương điện.

Không nghĩ tới, ngọn núi nhanh như vậy liền lại bị đả thông.

Thiếu niên kia tại phía trước đi lại, rõ ràng là đi trên không trung, chỉ thấy không ngừng có thềm đá bay tới, xuất hiện dưới chân hắn.

Tô Vân đuổi theo hắn, chỉ thấy thềm đá theo bước chân của hắn bay tới, hắn dời đi bước chân sau đó liền sẽ tán đi, lại đặt chân liền lại lần nữa xuất hiện.

Sách quái Oánh Oánh đứng tại Tô Vân đầu vai, khoanh tay cười lạnh nói: "Kiến trúc chi học, chỉ đến như thế."

Tô Vân cười cười, đem nàng nâng lên, đặt ở trên không.

Oánh Oánh trên không trung chạy trốn, tiếng cười truyền đến, dưới chân của nàng cũng không ngừng có nho nhỏ thềm đá hiện lên, bất luận nàng chạy đến nơi nào, thềm đá liền sẽ xuất hiện ở nơi đó, trước sau nâng nàng bước đi, không để cho nàng rơi xuống.

"Các chủ đại khái còn không biết Thông Thiên các lai lịch."

Thiếu niên Bộ Thu Dung nói: "Thông Thiên các xây ở khai hoang thời kì, Nguyên Sóc đại địa bên trên văn minh vừa mới ra đời và phát triển, thành bang xuất hiện, còn chưa từng thống nhất, thậm chí còn không có Nguyên Sóc đại đế. Khi đó, phát sinh một việc, các chủ có biết là chuyện gì?"

Tô Vân lắc đầu.

Thiếu niên Bộ Thu Dung nói: "Khi đó thiên ngoại có một phiến thiên địa, rơi vào Nguyên Sóc, cũng chính là hiện tại Thiên Thị Viên."

Tô Vân giật mình trong lòng, Thông Thiên các lai lịch cùng Thiên Thị Viên liên quan đến?

Thiếu niên Bộ Thu Dung nói: "Mảnh này Thiên Ngoại Thiên bởi vì đến từ Thiên Thị Viên tinh vực phương hướng, bởi vậy được gọi là Thiên Thị Viên. Loại trừ nguyên nhân này ra, nghe nói lúc đó mọi người còn chứng kiến một loại khác kỳ dị cảnh tượng."

Sách quái Oánh Oánh đối với cái này cũng là biết không nhiều, vội vàng dừng bước, chấn động giấy cánh bay lên, rơi vào Tô Vân đầu vai, không biết từ chỗ nào lấy tới một cây bút cùng một quyển sách, tô tô vẽ vẽ, nghiêm túc ghi lại.

"Những người kia thấy được thiên ngoại có khác một phen thiên địa, rơi xuống Thiên Thị Viên, là trong thế giới kia một mảnh thành thị, cho nên mọi người gọi là Thiên Thị Viên. Thiên Thị Viên có ý tứ là nói, trên trời thành thị."

Thiếu niên Bộ Thu Dung nói: "Mà cái kia thiên ngoại thế giới, có người xưng là Tiên giới. Chỉ tiếc, Tiên giới xuất hiện thời gian rất ngắn, thế giới này hiện ra ngay sau đó biến mất. Lúc ấy có không ít cường giả thử xông vào Tiên giới, những người này biến mất không còn tăm tích, những người sau này tại Thiên Thị Viên chợ quỷ bên trong, thấy được những người này nội tâm."

Tô Vân đột nhiên có một loại cảm giác rợn cả tóc gáy, hướng hướng Tiên giới mọi người biến mất, lại nhìn thấy bọn hắn lúc đã là chợ quỷ bên trong quỷ thần, ít nhiều có chút để cho người ta run rẩy.

"Lúc ấy thông minh nhất linh sĩ, bọn hắn gây dựng Thông Thiên các, thử tìm kiếm ra Tiên giới bí ẩn, bởi vậy gọi là Thông Thiên. Về sau…"

Bọn hắn đi tới tro tàn sơn nội bộ, chỉ thấy ngọn núi nội bộ treo từng ngọn tro tàn đèn, mười cái áo bào bảo kê khuôn mặt quái nhân đứng tại bức tường kia tường phía trước, lẳng lặng đợi chờ, cái bóng bị ánh đèn kéo đến rất dài.

Thiếu niên Bộ Thu Dung cất bước đi thẳng về phía trước, nói: "Về sau, Nguyên Sóc nhất thống, có một triều Nguyên Sóc đại đế viễn chinh hải ngoại, thấy hải ngoại Man Hoang, hải ngoại người ở tại hang động cùng trên cây, liền hào hứng mất hết, vòng trở lại. Nhưng mà Thông Thiên các linh sĩ

nhưng cũng theo quân đội đến hải ngoại, bọn hắn phát hiện lòng đất chỗ thứ nhất tro tàn thành."

"Hải ngoại cũng có tro tàn thành?" Tô Vân trong lòng giật mình.

Người câm đại sư huynh đã đi tới bức tường kia mặt tường phía trước, nhếch miệng mà cười, hướng Tô Vân bọn hắn vẫy chào.

"Thông Thiên các phát hiện chỗ kia tro tàn thành sau đó, thử nghiệm tìm kiếm đưa ra bên trong bí ẩn, không cẩn thận kinh động đến lòng đất tro tàn quái, ngay sau đó bị hắn bọn họ phát hiện nhiều bí mật hơn."

Thiếu niên Bộ Thu Dung đứng tại Trần Mạc Thiên Không phía trước, dừng bước lại, nói: "Muốn biết bí mật này lời nói, chỉ có trở thành Thông Thiên các chủ."

Người câm đại sư huynh mong đợi nhìn Tô Vân, mà Tô Vân sau lưng, những cái kia khuôn mặt bị bao phủ tại áo bào ở dưới quái nhân ánh mắt cũng rơi vào Tô Vân trên người.

Oánh Oánh ngừng ghi lại, đứng dậy, nằm ở Tô Vân bên tai nói nhỏ: "Hắn nói ra nhiều như vậy, chính là vì cám dỗ ngươi đáp ứng trở thành Thông Thiên các chủ. Nếu như trở thành Thông Thiên các chủ có chỗ tốt gì lời nói, bọn hắn căn bản sẽ không đem chìa khoá cùng Lâu Ban chôn cùng, càng sẽ không chờ nhiều năm như vậy mới chọn lựa các chủ."

Tô Vân ho khan một tiếng, thử dò xét nói: "Lâu Ban bạn bán hàng cũng đã qua đời rất nhiều năm a? Vì sao những năm gần đây, Thông Thiên các không có chọn một vị các chủ?"

"Tuyển."

Thiếu niên Bộ Thu Dung thở dài, nói: "Lâu sư qua đời sau đó, chúng ta đem chìa khoá chôn cất, liền tại Nguyên Sóc các nơi tuyển chọn thông minh nhất thiếu niên, đưa đến Thiên

môn chợ quỷ. Nhưng những người này đều không phù hợp. Năm thứ nhất, chúng ta đưa đến chợ quỷ bên trong bốn mươi hai người thiếu niên. Cái này bốn mươi hai người, có mười sáu vị đến từ Nguyên Sóc Thiên Đạo viện, mặt khác hai mươi bảy vị, có là đến từ dân gian, có là đến từ hải ngoại."

Lúc này, một thanh âm khác truyền đến, buồn bã nói: "Muốn trở thành các chủ, cần phải đến đi qua các đời các chủ khảo nghiệm. Ta Thông Thiên các các đời các chủ đều là tài trí thông thiên hạng người, các đời các chủ khảo nghiệm không thể coi thường, bởi vậy Thiên Đạo viện sĩ tử không thể vào các đời các chủ pháp nhãn lấy chuyện đương nhiên."

Tô Vân hướng người kia nhìn lại, ghi nhớ người này âm thanh.

Thiếu niên Bộ Thu Dung tiếp tục nói: "Tuyển chọn Thông Thiên các chủ, đương nhiên là thà thiếu không ẩu. Mười năm sau, Thông Thiên các lại tuyển chọn một nhóm thiếu niên thiên tài đưa đến chợ quỷ, nhưng mà…"

Tô Vân cau mày, thử dò xét nói: "Nhưng mà lại không một nhân tuyển bên trong?"

Thiếu niên Bộ Thu Dung cau mày, lắc đầu nói: "Không phải. Thông Thiên các chọn ra mới các chủ. Thế hệ này các chủ tài hoa tuyệt đại, trí tuệ hơn người, thậm chí so các đời các chủ đều muốn xuất sắc! Nhưng mà hải ngoại dị quốc tiến đánh Nguyên Sóc, thiếu niên các chủ tham chiến, chết trận…"

Trần Mạc Thiên Không bên ngoài, Thông Thiên các tất cả mọi người trở nên trầm mặc.

Thiếu niên Bộ Thu Dung nói: "Lần trước tuyển chọn là tại mười năm trước, lại đưa một nhóm thiên tài đi vào chợ quỷ. Nhưng mà không ai có thể giống đời trước các chủ như vậy, có tuyệt đại chi tư. Từ khi đó đến bây giờ, Thông Thiên các liền

không có chọn lựa mới các chủ. Cho đến năm trước, chúng ta lại cho Lâu sư dâng hương lúc, Lâu sư nói, hắn chọn lựa một vị mới các chủ."

Sách quái Oánh Oánh nằm ở Tô Vân bên tai, nhỏ giọng hỏi: "Ngươi thông qua được cái kia đồ bỏ các chủ đại khảo sao?"

Tô Vân lắc đầu, thấp giọng nói: "Không có."

Sách quái Oánh Oánh buồn bực: "Như vậy vì sao Lâu Ban sẽ nói ngươi là hắn chọn lựa mới các chủ? Lúc trước các chủ nếu là không nhận, làm sao bây giờ?"

"Lâu sư nói, ngươi là tất cả các chủ đều chọn qua."

Bộ Thu Dung nhìn Tô Vân, trầm giọng nói: "Chợ quỷ bên trong, tất cả các chủ đều khảo nghiệm qua ngươi, đều đối ngươi rất hài lòng. Mà Lâu sư là cái cuối cùng gật đầu."

Tô Vân trong lòng giật mình, nhớ tới Thiên môn chợ quỷ bên trong những cái kia bạn bán hàng.

Chẳng lẽ nói, trong đó có không ít bạn bán hàng, chính là Thông Thiên các các chủ?

Thế nhưng là, khảo nghiệm của bọn hắn từ đâu mà tới?

Khi đó bản thân chẳng qua là một cái tiểu người mù, sáu năm như một ngày, không ngừng theo thần tiên tác leo lên chợ quỷ, tại chợ quỷ bên trong bày quầy bán hàng, khao khát lần nữa thấy ánh sáng cơ hội.

Tô Vân chưa từng nhớ tới bản thân trải qua cái gì khảo nghiệm.

"Ta không phải là của các ngươi các chủ."

Tô Vân đem hộp gỗ đặt ở Trần Mạc Thiên Không phía trước, lắc đầu nói: "Ta chẳng qua là cùng các đời các chủ trở

thành bằng hữu, cùng một chỗ bày quầy bán hàng mà thôi. Các ngươi hẳn là chọn lựa tốt hơn các chủ, ta không cho rằng ta có cái này tư chất, có cái này thiên phú.”

Hắn lui về phía sau mấy bước, xoay người đi ra ngoài.

“Ngươi không đáp ứng, toàn bộ Sóc Phương đều sẽ biến thành tro tàn!” Bộ Thu Dung tại phía sau hắn hô.

Chương 147 : Thông Thiên các đệ nhất tay chân

Chương 147: Thông Thiên các đệ nhất tay chân

Tô Vân dừng bước lại.

Bộ Thu Dung cao giọng nói: "Tro tàn quái phục sinh, đến đây cứu bọn họ Thần Vương, thiêu huỷ thế giới trước kiếp hỏa liền sẽ kéo dài, Sóc Phương thành liền sẽ hóa thành một cái biển lửa! Ngươi đi hải ngoại nhìn một chút, đã thiêu đốt kiếp hỏa chi thành không phải số ít!"

Tô Vân xoay người lại, khó hiểu nói: "Ta chẳng qua là một cái Uẩn Linh cảnh giới nho nhỏ linh sĩ, thế nào cứu Sóc Phương? Chư vị, các ngươi đều là đại nhân vật, chẳng lẽ các ngươi liền không cách nào cứu Sóc Phương ư? Các ngươi nắm giữ cái hộp này, nắm giữ Trần Mạc Thiên Không, trấn áp tro tàn quái, đối với các ngươi tới nói không phải rất đơn giản sự tình ư?"

"Chỉ có các chủ mới có thể nắm giữ Trần Mạc Thiên Không! Không thông qua các đời các chủ khảo hạch, dù ai cũng không cách nào nắm giữ chìa khoá!"

Bộ Thu Dung lớn tiếng nói: "Nắm giữ chìa khoá, mới có thể nắm giữ các đời các chủ linh binh, trấn áp tro tàn thành! Nắm giữ chìa khoá, không phải nắm giữ năng lực, mà là nắm giữ trách nhiệm! Chúng ta không gánh nổi."

Hắn quay đầu nhìn về phía mọi người ở đây, nói: "Câm đại sư huynh là xây lầu, tạo mộ cũng được, Ai Đế giữ lại hắn, cho Nguyên Sóc tạo rất nhiều thành mới. Nhị sư huynh là nghiên

cứu thiên văn địa lý, người khác nói hắn là xem phong thủy lập nghiệp, nhưng nhị sư huynh tại thiên văn trên địa lý trình độ có thể nói độc bộ thiên hạ! Tam sư huynh…"

Một cái mũ rộng vành nam tử cất bước tiến lên, âm thanh trầm giọng nói: "Ta là tạo binh khí. Nguyên Sóc tốt nhất linh binh, đều là xuất từ tay ta. Ta mạch này, đã từng cho đại đế làm ra vượt biển chinh phục hải ngoại lâu thuyền! Lão tứ, ngươi tới nói ngươi là làm cái gì."

Lại có một cái áo choàng áo choàng nữ tử tiến lên, ôn nhu nói: "Ta là thiết kế phù văn. Các đời Thánh Nhân Đại Thánh linh binh, thường thường đều là ta mạch này giúp đỡ thiết kế đi ra. Lão ngũ."

Lại có một thanh niên tiến lên, vừa nói cổ họng cũng có chút run rẩy: "Ta, ta là…"

Bộ Thu Dung thay hắn nói: "Ngũ sư huynh đã có hơn mười năm không có nói chuyện qua, hắn không giỏi cùng người giao lưu. Ngũ sư huynh là tinh luyện kim loại tài liệu, hắn mạch này phát hiện mới vật liệu luyện khí, Trần Mạc Thiên Không dùng tài liệu chính là bọn hắn mạch này phát hiện."

Đây là, một cái khác hắc sa che mặt nữ tử tiến lên một bước, nói: "Ta mạch này là làm thuỷ lợi, là tiên thánh Lý Lục Hải nhất mạch. Nguyên Sóc quốc phần lớn thuỷ lợi giao thông, đều là chúng ta mạch này làm ra."

Lại có trên một người phía trước, âm thanh hùng hậu nói: "Ta mạch này là y học, nghiên cứu những người khác, thỉnh thoảng cũng cung cấp những người khác nghiên cứu."

Tô Vân giật mình trong lòng, nhìn chằm chằm cái kia dáng người cân xứng nam tử liếc mắt: "Đổng y sư? Hắn là Đổng y sư! Hắn liền dáng người cũng thay đổi, nhưng đây là thanh âm của hắn tuyệt đối không sai!"

“Ta mạch này truy nguyên, đi sâu nghiên cứu vật lý.”

“Ta mạch này là thiên tượng khí tượng, có người nói chúng ta là thuật sĩ, hô phong hoán vũ.”

“Chúng ta mạch này chịu trách nhiệm nghiên cứu nội tâm ảo diệu, câu thông triệu hoán thế giới khác linh.”

“Ta mạch này là khảo cổ, trong lòng đất tìm kiếm di tích thời thượng cổ…”

…

Từng cái quái nhân từng người tiến lên, mỗi bên báo môn hộ.

Chờ đến bọn hắn đem từng người môn hộ báo một lần, Bộ Thu Dung tiến lên phía trước nói: “Ta mạch này chịu trách nhiệm Thông Thiên các chi tiêu, cũng tức là kiếm tiền. Ta mạch này quản lý Thông Thiên các của cải. Không có tiền, Thông Thiên các căn bản là không có cách tồn tại. Loại trừ chúng ta bên ngoài, Thông Thiên các còn có mặt khác chi mạch, bởi vì khoảng cách quá xa, không cách nào chạy đến.”

Câm đại sư huynh hai tay ở trước ngực khoa tay múa chân một cái, Bộ Thu Dung nói: “Đại sư huynh nói là, hải ngoại cũng có Thông Thiên các chi mạch. Những năm gần đây, Nguyên Sóc suy yếu, hải ngoại chi mạch muốn thành lập cái thứ hai Thông Thiên các, từ người ngoại quốc bên trong tuyển ra một cái các chủ. Nếu nói như thế, Thông Thiên các mấy ngàn năm truyền thừa, liền sẽ sa sút. Thậm chí, toàn bộ Thông Thiên các đều sẽ trở thành hải ngoại quấy nhiễu Nguyên Sóc vũ khí!”

Câm đại sư huynh liên tục gật đầu.

Bộ Thu Dung nhặt lên hộp gỗ, trầm giọng nói: “Các chủ, ngươi hẳn là nhìn ra rồi, chúng ta tuy là ai cũng có sở trường riêng, nhưng mà chúng ta cũng không phải là đặc biệt tu hành

chiến đấu pháp môn. Hơn nữa bởi vì tu hành quá một lòng, dẫn đến chúng ta tại cái khác lĩnh vực có thể nói là trống rỗng. Chúng ta có thể mở ra trên đời nan giải nhất bí ẩn, có thể loại bỏ khó khăn nhất phong cấm, nhưng mà đại phương hướng, chúng ta cần phải có người tới chỉ đạo."

Hắn nâng hộp gỗ, khom người nói: "Gặp được chân chính liều mạng tranh đấu, chúng ta thật không được. Đối mặt hoàng quyền áp bức, chúng ta cũng không được. Cho nên, Thông Thiên các các chủ, nhất định là trong chúng ta võ lực mạnh nhất cái kia, cũng là lớn nhất trí tuệ cái kia, có thể chỉ cho chúng ta phương hướng người, có thể vì chúng ta tiếp nhận quyền thế áp bức, có thể bảo hộ chúng ta an tâm làm nghiên cứu. Thông Thiên các chủ, cũng không phải là cái gì cao cao tại thượng chức vụ, thực ra chẳng qua là bảo vệ chúng ta người kia…"

Trần Mạc Thiên Không biến thành cái kia bức tường phía trước, mọi người trở nên trầm mặc.

Bọn hắn quả thực là cường đại đến đáng sợ người, nhưng cũng là cần có nhất người bảo vệ, hoàng quyền có thể đem câm đại sư huynh đầu lưỡi, đem Lâu Ban nhất mạch giết hơn phân nửa, tranh đấu có thể để cho Đổng y sư thay hình đổi dạng, không dám dùng khuôn mặt thật của mình gặp người.

Tô Vân còn chứng kiến mấy người rõ ràng có tàn tật, còn có người trên mặt xăm chữ.

Lâu Ban sau khi chết, hiển nhiên Thông Thiên các tất cả mọi người thời gian cũng không quá dễ chịu.

Tô Vân chần chừ một cái, hướng Bộ Thu Dung đi tới, đầu vai của hắn, Oánh Oánh nhắc nhở: "Tô sĩ tử, không có chỗ tốt! Cầm chìa khóa, chỉ có trách nhiệm! Ngươi giúp bọn hắn đánh nhau, giúp bọn hắn giải quyết nan đề, giúp bọn hắn xử lý phiền phức, giúp bọn hắn tạo cái gì Thông Thiên các!"

Lúc này, một thanh âm nói: "Oánh tiền bối, ngươi cũng là chúng ta nội tâm mạch này."

Oánh Oánh ngẩn ngơ, không nói thêm gì nữa.

Tô Vân nhận lấy hộp gỗ, cười nói: "Ta đã từng đã đáp ứng Tả phó xạ, nhất định sẽ không phụ lòng Sóc Phương bách tính. Nếu như ta không cách nào trở thành hoàng đế phái tới thượng sứ, như vậy ta cần phải có bảo vệ Sóc Phương bách tính năng lực."

Hắn nắm hộp gỗ, mỉm cười nói: "Bộ Thu Dung, nếu như các ngươi có nhân tuyển tốt hơn, để hắn đến chỗ của ta lấy đi chìa khoá."

Câm đại sư huynh lộ ra tươi cười, bước nhanh đến phía trước, lôi kéo Tô Vân tay đi tới Trần Mạc Thiên Không biến thành bức tường kia tường phía trước, đem Tô Vân tay cùng hộp gỗ cùng một chỗ khắc ở trên tường.

Hộp gỗ lún vào trong vách tường, Tô Vân bàn tay bao phủ ở trên vách tường, câm đại sư huynh lấy vô cùng to lớn nguyên khí chống đỡ lấy Tô Vân nội tâm, bức tường kia tường nhất thời như là gợn sóng giống như lay động!

Tô Vân lập tức cảm giác được bản thân nội tâm xúc giác trong nháy mắt nhanh chóng hướng ra phía ngoài kéo dài, nội tâm là một người tinh thần tụ tập thể, tinh thần của hắn xúc giác dọc theo Sóc Phương thành lòng đất, bốn phương tám hướng trải đi!

Hắn phát giác được tinh thần của mình cùng từng cái thô to vô cùng đồng trụ liên kết, dọc theo đồng trụ hướng lên mà đi, trong lòng đất từng đầu đường ống bên trong chảy xiết.

Cái kia hẳn là là Sóc Phương thành tòa thành thị này nền đất!

Ngay sau đó tinh thần của hắn thế gian tất cả nhạc khí trong cùng một lúc vang lên, tụ hợp cộng hưởng, tinh thần dọc theo từng tòa lầu vũ bay lên, xuyên qua từng đạo cầu nối, thông qua từng đầu đại lộ!

Toàn bộ Sóc Phương thành, giống như là đột nhiên cùng hắn nội tâm cộng hưởng cộng sinh, loại cảm giác này quả thực kỳ diệu!

Sóc Phương thành giống như là đã có được sinh mạng, nắm giữ biến hóa khả năng, hắn thậm chí cảm giác được toàn bộ Sóc Phương thành chính là bản thân tứ chi một phần!

"Chìa khoá, là mở ra tất cả các chủ tính linh thần binh chìa khoá, bởi vậy đời sau các chủ, nhất định phải được tất cả các chủ công nhận."

Bộ Thu Dung khom người, nói: "Các chủ, không thể thay thế."

Thân hình hắn lui về phía sau, những người khác cũng lui về phía sau, rất nhanh, từng cái biến mất trong bóng đêm.

Tô Vân cảm giác được tinh thần của mình càng lúc càng rộng, Sóc Phương thành là một cái to lớn linh binh, cũng tại hắn "Tầm mắt" bên trong trở nên càng ngày càng tỉ mỉ, càng ngày càng tinh tế.

Câm đại sư huynh lấy bản thân mạnh mẽ khí huyết, mang theo hắn đi quen thuộc Sóc Phương thành cái này vô cùng to lớn tính linh thần binh, để tinh thần của hắn lạc ấn tại Sóc Phương thành mỗi một cái phù văn ấn ký bên trong!

Hắn có thể nhìn thấy Sóc Phương thành nhỏ bé cấu tạo, hắn nội tâm tinh thần có thể dung nhập vào thành thị lầu vũ bên trong ẩn giấu nhỏ bé nhất phù văn bên trong, đem phù văn bên trong giấu giếm thần thông kích phát.

Hắn cũng có thể khống chế trên đường phố mỗi một cây cột đèn, khống chế tro tàn đèn sáng tắt.

Nếu như hắn nội tâm cùng nguyên khí đủ cường đại, hắn thậm chí cảm thấy được bản thân có thể khống chế cầu mây chiều hướng, khống chế cao ốc nhà cao cửa rộng hình dáng!

Tô Vân tinh thần toả ra càng lúc càng rộng, đột nhiên, hắn giật mình, hắn nội tâm tinh thần đi tới Sóc Phương thành biên giới, "Nhìn thấy" một cái cột đèn bị kẹt tại một tòa cầu nối lan can bên trên.

Mà tại dưới cầu, kéo lấy một tôn Long Tương tượng đá.

"Con ngựa này…"

Hắn còn chưa kịp cẩn thận kiểm tra, đột nhiên câm đại sư huynh thu về pháp lực, Tô Vân nội tâm tinh thần nhất thời giống như nước thủy triều lùi về, cái loại này chưởng khống Sóc Phương thành cảm giác rất nhanh tiêu tán.

Câm đại sư huynh nhếch miệng cười cười, giơ lên một cái gỗ bảng hiệu, trên bảng hiệu viết "Ngày khác gặp lại" chữ.

Tô Vân đang muốn nói chuyện, câm đại sư huynh xoay người biến mất trong bóng đêm.

Sách quái Oánh Oánh ngồi trên vai của hắn, tay nâng cái cằm, mặt mũi cau có, buồn rầu không vui.

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, hỏi một phen, sách quái Oánh Oánh không nói lời nào, trên trán hiện ra một cái "Ưu sầu" chữ.

Tô Vân biết nàng suy nghĩ Oánh sĩ tử sự tình, thầm nghĩ: "Oánh Oánh nghe nói Oánh sĩ tử cũng là Thông Thiên các người, đoán chừng là đối với mình kiếp trước có chút sợ hãi… Khó hiểu, con Long mã kia là chuyện gì xảy ra?"

Tâm hắn đọc khẽ động, bước chân rời đi lòng đất tro tàn sơn, chỉ thấy dưới chân hắn từng đạo bậc thang tự động xuất hiện, Tô Vân từng bước cao thăng, rất nhanh từ tro tàn trong ngọn núi đi tới đỉnh núi.

Tòa lầu gỗ nho nhỏ còn tại đỉnh núi, Tô Vân đi vào lầu nhỏ tầng hai, thôi thúc khí huyết, đột nhiên tòa lầu gỗ nho nhỏ chấn động hai cánh, mộc thiết tạo thành cánh chim dùng sức đập động, lầu gỗ vỗ cánh mà lên, bay lên trên đi.

Oánh Oánh vẫn là không muốn nói chuyện, ngồi tại Tô Vân đối diện nhìn ngoài cửa sổ, trên trán có hiện ra một cái "Soái" chữ.

Tô Vân cười ha ha.

Phía dưới tro tàn thành, ngay tại khai thác tro tàn thợ mỏ nghe được đen sì trên bầu trời truyền đến tiếng cười, không khỏi đánh liên tục mấy cái rùng mình.

Tòa lầu gỗ nho nhỏ càng bay càng cao, đi tới lòng đất bầu trời, Tô Vân nội tâm đứng tại Linh giới bên trong phất tay, Sóc Phương thành lòng đất kiến trúc hùng vĩ tự động vỡ ra.

Lầu gỗ vỗ cánh phi hành, một đường hướng lên, đi vào một ngôi lầu vũ bên trong.

Đại lâu nội bộ, từng cái gian phòng tựa như từng cái khối mô hình, đang lặng lẽ vô tức di động phương hướng, gây dựng lại dựng lại, rường cột chạm trổ, nhanh chóng thay đổi.

Mà người trong lầu hầu như khó mà phát giác loại biến hóa này, đợi đến tòa lầu gỗ nho nhỏ vỗ cánh từ lâu bên trong bay ra, cái kia tòa nhà vũ tất cả khôi phục như lúc ban đầu.

Mặt trời chiều ngả về tây, Lý Trúc Tiên, thiếu nữ Ngô Đồng cùng Bạch Nguyệt Lâu đi lại tại Sóc Phương thành thị tầng thấp nhất, hướng Văn Xương học cung đi tới, chim lớn Thiên Phượng thì ba ba đi theo phía sau bọn họ, không ngừng

quay đầu dò xét mình sau lưng, trên lưng không có lầu nhỏ, để nó đặc biệt không dễ chịu.

"Đại sư huynh liền như thế bị người bắt đi, nếu không chọn lại một cái đại sư huynh?" Bạch Nguyệt Lâu ánh mắt lấp lóe, mỉm cười nói.

Thiếu nữ Ngô Đồng xì xì cười nói: "Ngươi còn muốn làm đại sư huynh? Chúng ta trong năm người, chỉ sợ ngươi là hạng chót cái kia, liền Trúc Tiên đều có thể giết chết ngươi."

Đột nhiên, chim lớn Thiên Phượng vui vẻ kêu hai tiếng, bước chân bước ra, từ mọi người đỉnh đầu chạy ra ngoài, tại trên đường phố mạnh mẽ đâm tới, đem lui tới xe kéo đụng hỗn loạn tưng bừng.

"Ta chim!"

Lý Trúc Tiên vội vàng đuổi theo, tức nói: "Ngu xuẩn chim, ngốc chim! Nhanh lên một chút trở về!"

Lúc này, mấy người đều nhìn mà trợn tròn mắt, chỉ thấy Thiên Phượng chạy phương hướng, một tòa tòa lầu gỗ nho nhỏ mọc ra một đôi cánh, ngay tại đập động cánh chim phi hành ở trên bầu trời.

Tiểu lâu kia như là một cái to lớn gỗ ưng, càng bay càng thấp, cuối cùng sắp sửa hạ xuống, Thiên Phượng vội vàng chạy đến phía dưới chờ lấy, chỉ thấy lầu gỗ rơi vào trên lưng của nó.

Thiên Phượng thở phào một hơi, một mặt thỏa mãn bộ dáng.

Đột nhiên, lầu gỗ hai cánh rầm rầm vang vọng, mộc thiết ổ trục bánh răng gào thét bay ra, xông vào đường đi bên trong, cả kinh mọi người một mảnh sợ hãi kêu, rất nhanh biến mất không thấy gì nữa.

Tòa lầu gỗ nho nhỏ bên trên, Tô Vân đẩy ra cửa sổ xe, hướng đuổi theo mấy người cười nói: "Muốn chở các ngươi đoạn đường ư?"

Mặt trời cuối cùng xuống núi, Sóc Phương thành trên đường phố tro tàn đèn bị từng cái nhen lửa, thành thị trong góc, một tòa vứt bỏ cầu đá bên trên kẹp lấy một cái cột đèn, cột đèn bên trên buộc lấy dây cương, mà dây cương bên dưới buộc lấy một tôn Long Tương tượng đá.

Chờ đến mặt trời xuống núi, cái kia Long Tương tượng đá đột nhiên trở nên tươi sống lên, vuốt rồng quào loạn, đuôi ngựa loạn quét, thử trên không trung chạy trốn, nhưng mà nhảy nhót hồi lâu, cũng không có thể tránh thoát.

Qua rất lâu, con long mã này ngừng đấu tranh, cam chịu số phận treo ở nơi đó.

Một đêm trôi qua, mặt trời sắp bay lên, Long Tương lộ ra vẻ kinh hãi, ra sức đấu tranh, vẫn không thể nào giãy giụa.

Tia nắng đầu tiên chiếu rọi tới, chiếu hướng gầm cầu, chỉ thấy một cái dây cương bên trên mang theo một tôn hoảng sợ Long Tương tượng đá, giương nanh múa vuốt, không nhúc nhích.

Chương 148 : Thánh Nhân gia trộm mã tặc

Chương 148: Thánh Nhân gia trộm mã tặc

Sáng sớm ngày thứ hai, Tô Vân đem Thanh Khâu Nguyệt, Hồ Bất Bình cùng Ly Tiểu Phàm đưa đi đi học, đi tới Truy Nguyên viện, chỉ thấy Truy Nguyên viện còn tại sửa chữa, rất nhiều kiến trúc công nhân bận bịu tới bận bịu đi, xây dựng lại Văn Xương học cung Truy Nguyên viện.

Tô Vân dụi dụi con mắt, trợn mắt lên nhìn ngay tại bận rộn một cái đốc công, lại dụi dụi con mắt, lúc này mới xác nhận bản thân không có nhìn lầm.

Chỉ thấy cái kia đốc công là cái thật thà hán tử, thân thể tráng kiện, cõng một cái gùi sách, gùi sách bày đặt một đống cuốn lại bản vẽ, chính là Thông Thiên các câm đại sư huynh!

Tô Vân hoàn toàn không nghĩ tới, lại có thể sẽ ở đây đụng phải hắn!

Câm đại sư huynh quay đầu nhìn thấy hắn, nhếch miệng cười cười, rất là chất phác.

Tô Vân mỉm cười đáp lễ, thầm nghĩ: "Diệp Lạc công tử có thể đem hắn mời đến, thật sự là bản lĩnh. Hắn xây dựng Truy Nguyên viện, đại khái sẽ không lại bị các sĩ tử hủy đi… Đúng rồi, cái kia Long Tương đến cùng bị treo ở chỗ nào?"

Hắn tối hôm qua mượn câm đại sư huynh pháp lực, đem của mình tinh thần lạc ấn tại Sóc Phương tất cả có thể lạc ấn địa phương, phát hiện bị treo ở dưới cầu Long Tương.

Đầu kia Long Tương là lăng thú, ban ngày thì lăng mộ trước tượng đá thạch thú, ban đêm liền sẽ sống lại cho Đông lăng chủ nhân kéo xe, cước lực cực nhanh.

Tô Vân vốn cho là Long Tương trở lại Thiên Thị Viên Đông lăng chủ nhân bên người, không nghĩ tới đầu này Long Tương bị treo ở dưới cầu. Có lẽ nó kéo lấy cột đèn, đang bay vọt một tòa cầu nối lúc, cột đèn bị cầu nối bên trên lan can kẹt lại, không cách nào thoát thân.

"Đó là một cây cầu, trên mặt đất cầu, phía dưới hẳn là một con sông." Tô Vân phỏng đoán nói.

Đêm qua câm đại sư huynh lấy hùng hậu vô cùng tu vi đẩy tinh thần của hắn, kéo dài đến toàn thành, tinh thần của hắn toả ra đến quá rộng, tinh thần không tập trung, cũng không đủ thời gian đi ghi nhớ Sóc Phương thành địa lý.

Hắn chỉ có thể "Nhìn thấy" Sóc Phương thành cái này linh binh, linh binh bên trong sự vật, hắn liền không cách nào "Nhìn thấy", nhưng mà có thể làm ra hợp lý phỏng đoán.

"Long Tương bị treo ở dưới cầu lâu như vậy, cũng không có người phát hiện, chứng minh nơi đó rất là vắng vẻ. Nơi đó hẳn là một đầu khô cạn đường sông, muốn tìm được lòng sông này không khó."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, hướng Oánh Oánh hỏi: "Văn Uyên các bên trong, có hay không có liên quan với Sóc Phương thành địa lý?"

Oánh Oánh nhẹ nhàng phất tay, chỉ thấy một mảnh địa lý đồ tự trên không vụt lên từ mặt đất, nói: "Đây là Lâu Ban hiến cho hoàng đế địa lý đồ."

Nàng là sách quái, bất luận thiên văn địa lý vẫn là mặt khác tất cả kiến thức, có thể nói là đã gặp qua là không quên được,

tùy thời có thể lấy đem bản thân nhìn qua sách xuất hiện lại xuất hiện.

Tô Vân thầm khen một tiếng, tinh tế quan sát địa lý đồ, thầm nghĩ: "Lâu Ban bạn bán hàng cho hoàng đế địa lý đồ không được đầy đủ, chỉ cho một nửa, lòng đất địa lý không có cho hoàng đế, hơn nữa không đủ rất nhiều chi tiết."

Hắn đột nhiên giật mình, nghĩ đến một cái đã thú vị lại đáng sợ sự tình!

"Đông đô hoàng thành, cũng là Lâu Ban bạn bán hàng cùng đệ tử của hắn kiến tạo, có thể hay không Đông đô hoàng thành cũng bị luyện thành một cái vô cùng to lớn linh binh? Nếu như là một cái linh binh lời nói, Đông đô đại đế có biết hay không?"

Trong lòng của hắn kích động không thôi, hận không thể lập tức bay đến Đông đô.

"Sau này có cơ hội, nhất định phải đi Đông đô nhìn một chút!"

Tô Vân bình tĩnh lại, tại Sóc Phương địa lý đồ biên giới tìm kiếm, đột nhiên ánh mắt sáng lên, tìm đến một đầu từ Sóc Phương thành biên giới chảy qua dòng sông.

Con sông này tên gọi là Hoán hà, chiều dài vẻn vẹn hơn mười dặm, cũng không phải rất rộng, hẳn là rất nhanh liền có thể tìm kiếm một lần.

Hắn nhắm mắt lại, nhớ lại bản thân tối hôm qua tinh thần lạc ấn, lại đối chiếu địa lý đồ, chỉ thấy hắn Linh giới bên trong, Sóc Phương thành địa lý chậm rãi hiện lên, một cầu một đường, lầu một một hạ, đều vô cùng rõ ràng.

Oánh Oánh tại Linh giới bên trong Sóc Phương thành trên không phi hành, đối chiếu bản thân địa lý đồ, tìm kiếm sai lầm, chỉ điểm đi ra.

Sau một lúc lâu, Tô Vân mở mắt, chỉ vào một nơi, khó hiểu nói: "Oánh Oánh, nơi này vì sao là trống không địa phương?"

Oánh Oánh rơi vào hắn Linh giới địa lý đồ bên trong, tinh tế quan sát so với, chỉ thấy bất luận là Tô Vân tinh thần lạc ấn vẫn là Lâu Ban hiến cho triều đình địa lý đồ bên trong, đều có đồng dạng một khối trống không khu vực!

"Nơi này hẳn là Thánh Nhân cư, là một mảnh phòng ở cũ. Lâu Ban tạo thành thời điểm, là Tiết gia đời thứ hai Thánh Nhân ở lại đây, Lâu Ban không nhúc nhích qua nơi này."

Oánh Oánh phỏng đoán nói: "Đời thứ hai Sóc Phương Thánh Nhân chính là Ai Đế thời kỳ cường giả, Tiết gia quyền thế ngút trời. Lâu Ban sau khi chết mới được phong làm thiên sư, năm đó quyền thế so đời thứ hai Thánh Nhân kém quá nhiều, tạo thành thời điểm, hắn căn bản không dám động Thánh Nhân cư."

Tô Vân quan sát địa lý đồ, chỉ thấy Thánh Nhân cư khoảng cách Hoán hà không xa, nói: "Hôm nay trước đi Hoán hà một chuyến, lại đi Thánh Nhân cư thăm hỏi Tiết Thánh Nhân."

Oánh Oánh khó hiểu nói: "Không đi khiêu chiến mặt khác thế gia ư? Ngày hôm nay còn muốn đi khiêu chiến Văn gia, Chu gia cùng Điền gia."

"Không đi chỗ đó mấy cái thế gia. Mấy cái này thế gia gian xảo vô cùng, mua chuộc một chút sĩ tử tới ứng phó ta, hoàn toàn không so đo mặt mũi."

Tô Vân nhớ tới cái kia thớt Long Tương trong lòng liền một hồi hừng hực, cười nói: "Bọn hắn tu hành Chân Long thần thông, cần đầy đủ thời gian, đợi đến bọn hắn cảm thấy có cái này thực lực giết chết ta, tự nhiên sẽ tới khiêu chiến ta. Khi đó, ta lại đánh chết bọn hắn. Hôm nay, chúng ta đi làm chuyện của chúng ta!"

“Ngươi đừng quên, ngươi còn có sáu môn công pháp không có học xong.”

Oánh Oánh vội vàng nhắc nhở: “Ta đem sáu môn công pháp truyền cho ngươi, khoảng cách mười hai giờ đã rất gần.”

Tô Vân đột nhiên thôi thúc Sồ Phượng Hoàn Các Dưỡng Khí thiên, trong cơ thể truyền đến từng cơn phượng minh, thân hình như là sồ phượng phi hành, phượng về Ngô Đồng các, hắn từ chiêu thứ nhất thi triển đến chiêu thứ sáu lúc, Sồ Phượng Hoàn Các Dưỡng Khí thiên liền bị hắn sinh sinh tăng lên tới tầng thứ sáu cảnh giới!

Hắn Linh giới bên trong, Oánh Oánh cẩn thận quan sát hắn nội tâm, chỉ thấy Tô Vân nội tâm cũng cùng hắn chân thân đồng dạng thi triển Sồ Phượng Hoàn Các sáu chiêu, hơn nữa cái này sáu chiêu võ học, hiển nhiên đã tìm hiểu ra Sồ Phượng Hoàn Các ba đại tinh yếu, thầm nghĩ: “Hắn học được cũng nhanh.”

Tô Vân thân hình di động, từ Sồ Phượng Hoàn Các trực tiếp hóa thành Long Kỳ Lân Bàn Không Dưỡng Khí thiên, môn công pháp này cần quan tưởng Long Kỳ Lân, Tô Vân truy nguyên qua chân chính rồng cùng Kỳ Lân, đương nhiên thuận buồm xuôi gió.

Ngắn ngủi phút chốc, hắn liền đem năm loại Dưỡng Khí thiên thi triển một lần.

Tô Vân thu chiêu, cất bước hướng Truy Nguyên viện đi ra ngoài, Oánh Oánh vội vàng nói: “Còn có thiên thứ sáu đây! Thiên Đình Thần Chiếu Dẫn Đạo thiên, ngươi không có tu thành…”

Tiếng nói của nàng vừa ra, đột nhiên bên tai ở giữa truyền đến từng cơn Thần Chỉ tụng niệm thanh âm, chỉ thấy một mảng thần quang xuyên thủng Linh giới, vương xuống tới.

Oánh Oánh ngẩng đầu, chỉ thấy Linh giới không trung mở rộng, một mảnh kim quang lập lòe Thiên Đình xuất hiện thiên ngoại, phảng phất ở tại một cái khác thời không bên trong.

Thiên Đình bên trong, chư thần thần thánh trang nghiêm, sừng sững tại đám mây.

Thần quang rơi vào Tô Vân nội tâm trên người, lớn mạnh hắn nội tâm, thoải mái thân thể của hắn.

Oánh Oánh trong lòng giật mình, vội vàng hướng đại hoàng chung nhìn lại, chỉ thấy cái kia đại hoàng chung tích tắc khắc độ bên trên, từng cái hình vẽ lạc ấn nhao nhao hiện lên, tích tắc khắc độ ba trăm sáu mươi lạc ấn, rất nhanh bị lấp đầy!

Nàng hướng Tô Vân đưa ra một ngày thời gian tu thành sáu loại Trúc Cơ công pháp, nguyên bản có khó khăn Tô Vân ý tứ ở trong đó, không nghĩ tới Tô Vân thế mà thật tại một ngày thời gian bên trong, đem cái này sáu đại công pháp tìm hiểu ra tới!

"Cầu Thủy Kính không có nhường, hắn tư chất ngộ tính, quả thực có thể đi vào Thiên Đạo viện."

Oánh Oánh thầm khen một tiếng, thầm nghĩ: "Chẳng qua là khiêu chiến Đế Bình, chỉ sợ còn có chút không đủ. Đế Bình, quá đáng sợ…"

Tô Vân mướn một cỗ Phụ Sơn liễn, hướng Hoán hà chạy tới.

Đối đãi Phụ Sơn liễn đi tới Hoán hà, Tô Vân quay kiếng xe xuống hướng ra phía ngoài nhìn lại, chỉ thấy đầu này Hoán hà chất đầy đủ loại tạp vật, hẳn là xây thành trì thời kì vứt phế liệu, thậm chí còn có thể nhìn thấy gia đình giàu có sư tử đá loại hình đồ vật bị ném ở đây.

Như Tô Vân đoán, trong sông sớm đã không còn nước.

Phụ Sơn liễn dọc theo đường sông hướng thượng du chạy tới, cùng nhau đi tới, Tô Vân tìm đến hai ba cây cầu xà nhà, không có tìm đến bị treo ở dưới cầu Long Tương tượng đá.

Đối đãi đi tới Thánh Nhân cư phía sau, Tô Vân nhìn thấy bị treo ở dưới cầu Long Tương tượng đá.

Thánh Nhân cư bên cạnh có mấy hộ tạp viện, trong đó một hộ tạp trong viện đi ra một cái lão giả, nhìn thấy trên xe Tô Vân hơi giật mình.

Tô Vân mặt mang tươi cười, hướng lão giả kia gật đầu ra hiệu: "Nguyên lai là Chu bá. Chu bá lúc buổi tối, có hay không nghe được âm thanh kỳ lạ?"

Lão giả kia chính là đã từng xe bò mang theo Thánh công tử Bạch Nguyệt Lâu tham gia đại khảo Chu bá, nghe vậy lắc đầu, âm thanh khô khốc như là ưng kiêu: "Chưa đã nghe qua."

Tô Vân cảm ơn.

Chu bá xoay người rời đi.

Tô Vân tung người nhảy xuống Phụ Sơn liễn, đi tới trên cầu, chỉ thấy cột đèn bên trên buộc lấy dây cương cũng không phải là lúc đầu dây cương, không khỏi nhíu mày.

"Cái này dây cương là Đông lăng chủ nhân dùng để buộc ngựa, bị người đổi, chẳng lẽ là Thánh Nhân làm?"

Hắn nhẹ nhàng lắc đầu, Tiết Thanh Phủ Tiết Thánh Nhân còn không đến mức cướp đi Đông lăng chủ nhân ngựa.

Tô Vân quan sát bốn phía, chân mày nhíu chặt hơn, Long Tương chỗ đi con đường, cũng không phải là về Thiên Thị Viên con đường, hiển nhiên đêm hôm đó Long Tương kể cả cột đèn cùng một chỗ biến mất, cũng không phải là Long Tương nhổ đi cột đèn, mang theo cột đèn về Thiên Thị Viên, mà là bị người bắt đi!

Tô Vân xoay đầu lại, lại nhìn một chút Thánh Nhân cư bên cạnh cái kia mấy tòa tạp viện, tạp viện bên trong, Chu bá ngay tại bận bổ củi.

Tô Vân thầm nghĩ: "Ngày ấy, ta liều chết cứu Tiết Thánh Nhân, mang theo bị thương Thánh Nhân thừa dịp lúc ban đêm đuổi tới Sóc Phương, hướng Đổng y sư cầu cứu. Ta đem Thánh Nhân đặt ở Hạnh Lâm tiệm bán thuốc sau đó, liền ý định cùng Tiểu Dao học tỷ cùng một chỗ cưỡi ngựa hóng mát, nhưng mà sau khi ra cửa Long Tương liền không thấy. Cái này chứng minh cái gì…"

"Chứng minh cái gì?" Tô Vân Linh giới bên trong, Oánh Oánh tiến đến hắn nội tâm bên tai nhỏ giọng hỏi.

Tô Vân sợ hết hồn, Oánh Oánh cười khanh khách nói: "Đầu óc ngươi bên trong suy nghĩ gì, của ngươi nội tâm liền sẽ thay ngươi nói ra đến, cho nên, điều này nói rõ cái gì?"

"Điều này nói rõ Long Tương bị trộm, có hai tầng ý tứ."

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, nói: "Đêm hôm đó ta đến Hạnh Lâm tiệm bán thuốc lúc, Thánh Nhân gia Chu bá cũng đến Hạnh Lâm tiệm bán thuốc. Chỉ có như vậy, hắn có thể đánh cắp ta Long… Ừm, Đông lăng chủ nhân Long Tương."

Oánh Oánh suy nghĩ một chút, nói: "Tầng thứ hai ý tứ đây?"

"Hắn một mực đi theo chúng ta."

Tô Vân sắc mặt vô cùng yên bình, nói: "Hắn từ ta cùng Tiết Thánh Nhân rời đi Sóc Phương, đi tới Thiên Thị Viên lúc, liền một mực tại đi theo chúng ta. Tiết Thánh Nhân bị Đồng lão thần tiên tập kích, bị Thần Vương mai phục, hắn cũng đi theo chúng ta. Chúng ta chạy trốn tới vô tự khu vực, bị Đông lăng chủ nhân cứu lúc, hắn cũng đi theo chúng ta."

Oánh Oánh buồn bực nói: “Hắn nếu là Tiết Thánh Nhân người hầu, vì sao nhìn thấy Tiết Thánh Nhân gặp nạn ngược lại không có xuất thủ cứu giúp? Hắn hẳn là có thực lực này a?”

Tô Vân dùng sức, đem hóa đá Long Tương từ dưới cầu xách lên, trong lòng yên lặng nói: “Đây chính là ta cũng muốn biết.”

Hắn cởi xuống Long Tương bộ anh bên trên dây cương, đem cái này tượng đá đặt ở Phụ Sơn lưng thú bên trên, hướng xa phu nói: “Xin hỏi huynh trưởng là cái nào đường khẩu biều bả tử?”

Phu xe kia một mặt thật thà, cười nói: “Tô sĩ tử, tại hạ là Hà Sáo đường khẩu.”

Tô Vân gật gật đầu, nói: “Làm phiền biều bả tử đem con ngựa này đưa đến lão biều bả tử trong nhà, nói cho lão biều bả tử nhất định phải đem ngựa buộc tốt, tốt nhất có thể giấu ở một ngôi đại điện bên trong, dùng tốt nhất linh khí buộc tại trên cây cột. Nhớ lấy, nhớ lấy.”

Phu xe kia gật đầu, lái xe rời đi.

Tô Vân đưa mắt nhìn hắn đi xa, ánh mắt lấp lóe, hướng Chu bá vị trí tạp viện đi tới.

Oánh Oánh vội vàng nói: “Tô Vân sĩ tử, người này dám trộm Đông lăng chủ nhân ngựa, nhất định cực kỳ nguy hiểm, tốt nhất đừng tiếp cận! Hắn trộm ngựa, khẳng định không thể gạt được Tiết Thánh Nhân, Tiết Thánh Nhân đã đều không có ngăn cản, có thể thấy được bọn hắn quan hệ cũng không đơn giản!”

Tô Vân đi ra phía trước, chỉ thấy Chu bá nắm chặt đao bổ củi đốn củi tay gân xanh văng lên, theo Tô Vân tiếp cận, bàn tay kia bên trên gân xanh liền văng lên càng cao, gân xanh liền càng to!

Hiển nhiên, Tô Vân tới gần, để hắn rất không thoải mái, lúc nào cũng có thể nhịn không được bạo khởi đả thương người!

Tô Vân càng ngày càng gần, ngay tại Chu bá dường như muốn nhịn không được thời điểm, bên cạnh Thánh Nhân ở giữa truyền đến kẽo kẹt tiếng mở cửa, chỉ nghe Tiết Thanh Phủ âm thanh truyền đến, cười nói: "Nguyên lai là Tô sĩ tử, ngươi cuối cùng cam lòng tới bái phỏng ta! Mau tới đây!"

Tô Vân bước chân bẻ hướng, hướng Thánh Nhân cư đi tới.

Phía sau hắn, Chu bá cánh tay đã hiện đầy mạch máu cùng gân xanh, lão giả này chậm rãi trầm tĩnh lại, trên cánh tay mạch máu cùng gân xanh cũng dần dần biến mất.

Chương 149 : Thánh Nhân mặt nạ

Chương 149: Thánh Nhân mặt nạ

Tô Vân đi theo Tiết Thanh Phủ đi vào Thánh Nhân cư, Thánh Nhân cư còn dừng lại tại hơn một trăm năm trước thời đại, bằng gỗ đình đài lầu tạ, gian phòng không nhiều, vườn hoa hành lang không ít, so sánh Thần Tiên cư tới nói cũng không tính rất lớn, cũng rất là nhã trí.

Thánh Nhân cư bên trong người không nhiều, phần lớn là Tiết gia nhân hòa một chút người hầu.

Tô Vân đi theo Tiết Thanh Phủ tại dưới hiên đi lại, cách mỗi mấy bước liền có thể nhìn thấy treo trên tường một bộ mặt nạ, cái kia mặt nạ vẽ là người gương mặt.

Tô Vân dừng bước quan sát, chỉ thấy những này mặt nạ manh mối đều rất tinh xảo, giống như là chân chính mặt người đồng dạng, nhẹ nhàng chạm đến, thế mà còn có co dãn.

Tiết Thanh Phủ chậm lại bước chân, cười nói: “Ta không sao thời điểm, liền ưa thích làm một chút vật như vậy. Người ah, lớn tuổi, liền không thích giao hữu, cũng không thích bốn phía đi lại, cho nên đến tìm một chút mình thích sự tình tới làm.”

Tô Vân đi thẳng về phía trước, quan sát trên hành lang mang theo mặt nạ, những này mặt nạ rất sống động, làm ra khác biệt biểu lộ, có hiền lành, có ôn hoà, có lộ ra ngượng ngùng tươi cười, có ánh mắt hung ác nham hiểm, có cười gian, có dữ tợn, có u ám, có hồn nhiên.

Hắn đi theo Tiết Thanh Phủ cùng nhau đi tới, thấy được mấy chục tấm gương mặt, vậy mà không có một cái nào là lặp lại!

“Tô sĩ tử, ngươi xoay người thời điểm, mặt nạ đang len lén nhìn ngươi.” Oánh Oánh nói nhỏ.

Tô Vân bỗng nhiên xoay người, lại thấy những cái kia mặt nạ còn êm đẹp treo trên tường.

Hắn quay đầu, đột nhiên lại lần nữa xoay người, chỉ thấy những cái kia mặt nạ vẫn là treo ở nơi đó, cũng không có cái gì dị trạng.

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, nguyên khí ngưng tụ một vệt kiếm quang.

Hắn nhìn về phía như gương giống như kiếm quang, kiếm quang khúc xạ sau lưng cảnh tượng, chỉ thấy ngay tại hắn xoay đầu lại sau đó, hành lang bên trên tất cả bị treo trên tường mặt nạ, hai tròng mắt đều bắt đầu chuyển động!

Những này trên tường con mắt vụng trộm hướng hắn liếc tới!

Tô Vân quay đầu, trên tường mặt nạ lại nhao nhao quay lại con mắt!

Tô Vân đã cảm thấy thú vị, lại có chút sợ hãi trong lòng, thầm nghĩ: “Chẳng lẽ những này mặt nạ bị Tiết Thánh Nhân làm thành linh khí? Thế mà còn có thể di động con mắt.”

Tiết Thanh Phủ dẫn dắt lấy hắn đi tới thủy tạ bên cạnh, ngồi trên mặt đất, nói: “Ta cho rằng Tô sĩ tử năm trước liền sẽ đến chỗ của ta, Cầu thái thường truyền thụ Tiểu Lâu công pháp thần thông, ta lại không có dạy dỗ qua ngươi, trong lòng thực sự hổ thẹn.”

Nước này tạ chuyển xuống lấy tạo dáng kỳ lạ dây đàn, dòng nước đi qua dây đàn, liền phát ra tiếng đàn, dòng nước tốc độ khác biệt, tiếng đàn cũng là cao thấp nhấp nhô.

Tô Vân nghe cầm âm, quan sát thủy tạ, chỉ thấy thủy tạ bức tường trên vách tường cũng có một bộ mặt nạ, cười nói: "Tiền bối hiểu lầm, ta đi ngang qua nơi này, nhớ tới chưa thăm hỏi tiền bối, bởi vậy vội vàng đến đây."

Bộ kia khuôn mặt là một tấm khuôn mặt ông lão, lão nhân kia trên mặt có một loại nhìn thấu thế gian siêu thoát, lại lộ ra bất cần đời.

Có hầu gái tiến lên pha trà, Tô Vân vội vàng thu về ánh mắt, ngồi nghiêm chỉnh.

Nước trà đặt ở trước mặt hắn, Tô Vân cúi đầu nhìn nước trà, hơi giật mình, chỉ thấy nước trà tỏa ra bộ kia lão nhân mặt nạ, lão nhân kia mặt nạ tròng mắt cũng đang lặng lẽ chuyển động, hướng ngồi ở phía dưới hắn vụng trộm nhìn lại.

"Ngươi là đến tìm ngựa?"

Tiết Thanh Phủ cười ha ha nói: "Cái kia thớt Long Tương ta cũng không có nhìn thấy. Chẳng qua là lúc buổi tối nghe được dưới cầu có đồ vật gì đó. Nếu như ngươi đi dưới cầu tìm xem, nói không chừng có thể tìm tới thứ gì."

Tô Vân nháy mắt mấy cái, thử dò xét nói: "Long Tương làm sao lại chạy đến dưới cầu?"

Tiết Thanh Phủ ánh mắt lóe lên, nói: "Có thể là bị người cưỡi đi, không cẩn thận chạy đến dưới cầu bị treo ở nơi đó đi. Ta mới từ Thiên Thị Viên trở về, đối với chuyện này cũng không rõ lắm."

Tô Vân sắc mặt nghiêm lại, hỏi: "Tiết Thánh Nhân, xin hỏi Chu bá là ai?"

Tiết Thanh Phủ mỉm cười nói: “Hoàng đế niệm tình ta lớn tuổi, phái một chút thị vệ bảo vệ ta, dần dà, bọn hắn liền trở thành ta chỗ này hàng xóm láng giềng.”

Tô Vân nhất thời tỉnh ngộ, Đông đô đại đế không yên lòng Tiết Thanh Phủ, ngay sau đó phái tới Chu bá những người này, tên là bảo vệ, thật là giám sát.

“Ta này tới còn có một chuyện.”

Tô Vân cân nhắc phút chốc, nói: “Ta có một cái yêu cầu quá đáng, muốn mời Thánh Nhân chỉ điểm ta trên tu hành không đủ.”

Tiết Thanh Phủ ồ một tiếng, đặt chén trà xuống, Tô Vân thông qua chén trà mặt nước nhìn thấy bản thân phía trên bộ kia mặt nạ trở nên khuôn mặt u ám, nhìn chòng chọc vào hắn, tựa hồ có chút oán hận.

“Ý của ngươi là ngươi muốn khiêu chiến ta, nhìn một chút ngươi trong khoảng thời gian này tiến cảnh tu vi phải chăng còn có cái nào chỗ thiếu sót, nhờ vào đó bù đắp. Đúng hay không?”

Tiết Thanh Phủ vẻ mặt ôn hoà nói: “Ta phải cùng ngươi nghĩ thông suốt cảnh giới giao thủ, mới có thể để cho ngươi thấy chênh lệch ở đâu.”

Tô Vân ánh mắt từ trên chén trà thu về, nghiêm mặt nói: “Nếu như Thánh Nhân không nguyện ý lời nói, quên đi, ta đi khiêu chiến Thủy Kính tiên sinh.”

“Làm sao lại thế?”

Tiết Thanh Phủ cười ha ha nói: “Cầu Thủy Kính chịu chỉ điểm Tiểu Lâu, ta đương nhiên không thể rơi ở phía sau, bằng không còn muốn bị hắn xem thường. Ta cùng hắn đấu nhiều năm như vậy, nếu như đối với chuyện này bị hắn xem thường, vậy liền quá thất bại . Bất quá, ta không cách nào tự phong tu

vi, chỉ có thông qua nội tâm cùng ngươi quyết đấu, mới có thể khắc chế thân thể bên trên đối ngươi áp chế.”

Hắn nâng ly trà lên ra hiệu, Tô Vân cũng liền bận bịu nâng ly trà lên uống trà.

Chờ đến Tô Vân đặt chén trà xuống, chỉ thấy ngồi đối diện hắn Tiết Thanh Phủ biến mất không thấy gì nữa.

Tô Vân kinh ngạc, ngẩng đầu lên đánh giá chung quanh, Thánh Nhân ở giữa những người khác cũng đều biến mất không còn tăm tích, hắn đứng dậy, bước nhanh đi ra thủy tạ, chỉ thấy toàn bộ Thánh Nhân cư chẳng biết lúc nào chỉ còn lại có hắn một người!

“Tiết tiền bối!” Tô Vân hô to một tiếng, không có người trả lời hắn.

“Oánh Oánh!”

Sách quái Oánh Oánh cũng không có bất kỳ đáp lại nào!

Đúng lúc này, phía sau hắn hành lang trên vách tường cái kia = một bộ mặt nạ đột nhiên giống như là sống lại đồng dạng, mặt mày hớn hở, sau mặt nạ mặt mọc ra một bộ thân thể, từ trên tường chảy xuống.

Người đeo mặt nạ nằm rạp trên mặt đất, tứ chi chống đất, lấy cổ quái tư thế đứng lên, đột nhiên bước chân khẽ động, sau một khắc liền tới đến Tô Vân trước người.

Tô Vân phía trước Nhật Nguyệt luân phiên thiện biến, mặt trời lên mặt trăng lặn, mặt trăng lên mặt trời lặn, gào thét xoay chuyển.

“Ầm!”

Hắn trở tay không kịp, bị Nhật Nguyệt Điệp Bích thần thông đánh vào trên người, Tô Vân thân hình bay ra về phía sau, đỉnh đầu của hắn hoàng chung xoay tròn, vách chuông

dày nặng vô cùng, chuyển động thời điểm, nghiền nát mặt trời mang theo lửa cháy hừng hực xoay quanh thân chuông di động!

Hỏa diễm bên trong lại là một vòng mặt trời bay ra, hóa thành Kim Ô, song trảo chụp ở hoàng chung mũi chuông bên trên, vỗ cánh mà lên, vậy mà đem cái này miệng chuông lớn xách lên.

"Ngươi là Tiết tiền bối? Hiện tại chúng ta tại của ngươi Linh giới bên trong?"

Tô Vân hướng hành lang bên ngoài hạ xuống, lật bàn tay một cái, miệng chuông hướng lên, một tiếng chuông vang hướng cái kia Kim Ô chấn vỡ.

Cái kia mặt nạ quái nhân không nói một lời, hai tay hướng về phía trước tấn công, sau lưng một vòng trăng sáng bay lên, trăng sáng bên trong ngồi một tôn sáu mắt kim thiềm, sáu cái quái nhãn bên trong từng đạo ánh sáng bắn ra, chém về phía Tô Vân!

Tô Vân đỉnh đầu hoàng chung móc ngược xuống, đem cái này từng đạo công kích chặn lại.

Cái kia mặt nạ quái nhân bàn tay biến hóa, hóa thành Kim Ô hai cánh, xuy xuy liên trảm, tốc độ cực nhanh, sau một khắc liền phá vỡ hoàng chung phòng ngự, Kim Ô nghiêng người giết vào hoàng chung bên trong.

Tô Vân chuyển bước, hai người chém giết gần người, mới vừa chiến đấu hai chiêu, một tiếng chuông vang từ đỉnh đầu truyền đến, cái kia mặt nạ quái nhân ngẩng đầu, mặt nạ trên mặt lộ ra vẻ kinh hãi, chỉ thấy đại hoàng chung trên vách trong hiện ra mười hai thần thú, rất sống động, tại chuông vách trong chạy!

Tiếng chuông chính là Ứng Long, Trọng Minh chờ mười hai thần thông liên hợp cùng một chỗ bộc phát ra uy năng, mặt nạ quái nhân thân ở chuông lớn phía dưới, tiếng chuông xung kích, tương đương với Tô Vân một kích toàn lực đánh vào gáy của hắn bên trên!

"Đùng!"

Cái kia mặt nạ quái nhân nổ tung, bị đánh cho vỡ nát, chỉ còn lại có một bộ mặt nạ lạch cạch rơi xuống đất, nhấp nhô hai vòng.

Tô Vân đưa tay đi nhặt mặt nạ, lại thấy cái kia mặt nạ chi chi kêu quái dị, phía dưới sinh ra rất nhiều chân, ba chân bốn cẳng liền chạy, không biết chạy đi nơi nào.

"Tiết tiền bối?"

Tô Vân cao giọng hỏi: "Nơi này là của ngươi Linh giới ư?"

Hắn từ hành lang bước nhanh đi thẳng về phía trước, chỉ thấy trên tường mặt nạ nhìn thấy hắn tới, nhao nhao quay mặt đi, đợi hắn chạy tới, lại vụng trộm gò má liếc hắn, tựa hồ có chút sợ hắn.

Tô Vân cau mày, bước nhanh vọt ra Tiết Thanh Phủ Thánh Nhân cư, hướng ra phía ngoài nhìn lại, chỉ thấy lại là một mảnh Thánh Nhân cư, hắn giờ phút này thân ở một cái khác Thánh Nhân cư thủy tạ bên trong!

Chẳng qua để hắn thoáng yên tâm là, mảnh này Thánh Nhân ở giữa có người, rất nhiều Thánh Nhân ở giữa người hầu ngay tại lao lực.

Tô Vân đi ra phía trước, ngăn lại một cái hầu gái, cười nói: "Xin hỏi Tiết…"

Thị nữ kia ngẩng đầu lên, lộ ra một tấm mặt nạ mặt, Tô Vân trong lòng giật mình, lại thấy mặt khác người hầu phần

phật bay lên, hóa thành một gương mặt mặt nạ kề sát ở trên tường, những cái kia mặt nạ xì xào bàn tán, cười hắc hắc nói: "Bị hắn phát hiện!"

Cái kia mặt nạ hầu gái đột nhiên quát một tiếng, hướng hắn công tới, không còn là Nhật Nguyệt Điệp Bích thần thông, mà là một loại khác thần thông, từng cái kiếm quang xếp thành một hàng, xoay quanh Tô Vân trên dưới tung bay, kiếm quang sau một khắc phá vỡ Tô Vân hoàng chung phòng ngự!

"Thần thông của ta, quả thực sơ hở rất lớn, thoáng cái liền bị bắt lại!"

Tô Vân thân hình lấp lóe, tránh đi kiếm quang, cái kia mặt nạ hầu gái kiếm quang như là Phượng Hoàng giương cánh, cực kỳ rực rỡ, công kích dày đặc càng làm cho người không kịp nhìn.

Nàng phất tay chính là từng đạo kiếm quang, lợi kiếm tựa như từ trong cơ thể bay ra, khiến người ta khó mà phòng bị.

Tô Vân trước người sau người Giao Long bay lượn, tấn công những cái kia chém tới kiếm quang, tiếng chuông không ngừng vang lên, bị bức phải liên tiếp lui về phía sau.

Thị nữ kia đuổi theo hắn giết vào hành lang, hai người thần thông đánh cho hành lang không ngừng nổ tung, trên tường những cái kia mặt nạ thì là mặt mang vui mừng, nhìn bọn hắn một đường phá hoại.

Tô Vân lăn lông lốc, đột nhiên đánh tan hành lang đỉnh mái hiên, tung người nhảy lên, thần thông bộc phát, đấm tới một quyền!

Đỉnh đầu hắn hoàng chung rầm phân giải, sau một khắc hoàng chung tại hắn đánh ra trước nắm đấm mới gây dựng lại, Coong một tiếng vang thật lớn, cái kia mặt nạ hầu gái kể cả vô số kiếm quang cùng một chỗ phá huỷ.

Hầu gái mặt nạ trên mặt còn chưa rơi xuống đất, liền mọc ra hai tấm trắng tinh cánh, vỗ cánh bay đi.

Tô Vân rơi vào một tòa trên phòng ốc mới, kinh ngạc nhìn hai tay của mình.

Vừa rồi cái kia một kích là cùng cái kia mặt nạ hầu gái học, cái kia mặt nạ hầu gái thần thông là phát ra từ trong cơ thể, chiêu thức công ra, thần thông bộc phát.

Hắn học qua tới sau đó, phát hiện loại thần thông này công kích càng cường đại hơn!

"Tiết Thánh Nhân đang mượn lần này giao thủ, truyền thụ cho ta thần thông vận dụng chi diệu! Đúng, đây là 《 Uẩn Linh tạp dụng luận 》 bên trong, thần thông vận dụng kỹ xảo!"

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, 《 Uẩn Linh tạp dụng luận 》 chính là Tiết Thanh Phủ viết!

Tô Vân tuy là học qua, nhưng những ngày này chiến đấu, hắn đều là lấy hoàng chung đánh giết đối thủ, chưa hề thí nghiệm qua trên sách kỹ xảo chiến đấu.

"Tuy là không biết Thánh Nhân mưu đồ, nhưng hắn hẳn không có ác ý."

Tô Vân thầm nghĩ: "Thật sự là hắn không muốn bị Thủy Kính tiên sinh làm hạ thấp đi."

—— —— mấy ngày nay quên cầu phiếu phiếu, các đạo hữu, đừng quên đem phiếu phiếu đầu cho Lâm Uyên Hành ah ~

Chương 150 : Thánh Nhân bản thể

Chương 150: Thánh Nhân bản thể

Từng trương mặt nạ ở trên tường cũng không an phận, lắc qua lắc lại, liếc trộm Tô Vân, đợi đến Tô Vân không chú ý thời điểm, liền sẽ có mặt nạ từ trên tường xuống, hóa thành hình người.

Những này mặt nạ quái nhân giống như là trong mộng cảnh Yểm, khác biệt mặt nạ nắm giữ khác biệt thần thông, nắm giữ khác biệt tính cách, thường xuyên sẽ giết Tô Vân một cái trở tay không kịp.

Mỗi người bọn họ đều người mang tuyệt kỹ, để Tô Vân luống cuống tay chân, chẳng qua dần dần, hắn bắt đầu từ những này quái nhân trên người học được nhiều hơn nữa kỹ xảo chiến đấu.

Thời gian từng chút từng chút đi qua, Tô Vân trước trước sau sau đã trải qua trên trăm cuộc chiến đấu, còn không có tìm kiếm đến Thánh Nhân cư cuối cùng.

Trong lòng của hắn mơ hồ có chút bất an: "Nơi này là Tiết Thánh Nhân Linh giới, ta nội tâm có thể chống đỡ thời gian dài như vậy, nhưng thân thể của ta không cách nào kiên trì thời gian dài như vậy!"

Hắn vẫn như cũ bình tĩnh vô cùng, hoàng chung không chỉ có tính giờ, hắn còn có thể lợi dụng hoàng chung ghi nhớ bản thân đi qua con đường.

Hắn đã từ hơn một trăm tòa Thánh Nhân ở giữa xuyên qua, mỗi tòa Thánh Nhân cư tuy là thoạt nhìn giống nhau như đúc, nhưng mà hắn vẫn là có thể nhìn ra nhỏ bé khác biệt.

Đây là bởi vì mỗi tòa Thánh Nhân ở giữa chỉ có một cái chủ nhân, chỉ có một cái mang theo mặt nạ Tiết Thanh Phủ, mặt khác mặt nạ đều không thể trở thành Tiết Thanh Phủ.

"Một người tinh lực có hạn, không thể học được quá nhiều thần thông. Thánh Nhân cư bên trong một cái mặt nạ đại biểu Tiết Thanh Phủ một cái tính cách cùng một môn thần thông, hắn thần thông không thể vô cùng vô tận, khẳng định sẽ có bị ta đánh xong thời điểm!"

Chỉ cần mê cung có cuối cùng, hắn liền có thể đi ra ngoài!

Chân chính Thánh Nhân cư, thủy tạ đường phía trước, Tô Vân ngồi tại Tiết Thanh Phủ đối diện, còn duy trì tay cầm chén trà tư thế.

Tiết Thanh Phủ xem sách quái Oánh Oánh, mặt mang tươi cười: "Oánh Oánh còn nhớ ta không?"

Oánh Oánh vỗ giấy làm cánh, xoay quanh Tô Vân bay tới bay lui, nói: "Đương nhiên nhớ tới, ngươi là Tiết thái thường, Tiết đế sư, Cầu thái thường, Khúc thái thường trước đó chính là ngươi chịu trách nhiệm xử lý Thiên Đạo viện. Ngươi đem Tô sĩ tử nội tâm cùng Linh giới lấy tới đi nơi nào?"

"Ta đem hắn Linh giới cùng ta Linh giới ghép lại đến cùng một chỗ, cho nên ngươi sẽ từ hắn Linh giới bên trong rơi xuống đi ra."

Tiết Thanh Phủ mặt mang tươi cười nhìn nàng, nói: "Ngươi không phải một mực ở tại Thiên Đạo viện Văn Uyên các bên trong ư? Vì sao chạy ra ngoài?"

Oánh Oánh bay đến Tô Vân phía trước, duỗi ra hai cánh tay, mệt mỏi mở ra Tô Vân con mắt, hướng bên trong nhìn một

chút, nói: "Tô sĩ tử đem ta lừa gạt đi ra. Hắn nói nhà hắn có một bản ta chưa hề nhìn qua sách, ta liền cùng hắn đi ra."

Tiết Thanh Phủ bật cười nói: "Ngươi ah, chính là quá đơn thuần. Oánh Oánh, ngươi còn nhớ ngươi kiếp trước ư?"

Oánh Oánh suy nghĩ một chút, nói: "Ta khi còn sống đặc biệt thích đọc sách, về sau ta chết đi, liền bám vào trên sách. Tiết thái thường, ngươi đem hắn na di đến bản thân Linh giới bên trong, duy trì liên tục thời gian quá lâu, có thể hay không xảy ra chuyện?"

Tiết Thanh Phủ cười nói: "Làm sao lại xảy ra chuyện? Tu vi của hắn tại Uẩn Linh cảnh giới linh sĩ bên trong, đã tính không tồi, coi như không ăn không uống, cũng có thể kiên trì chừng mười ngày thời gian. Ta vây khốn hắn chừng mười ngày, vượt qua hắn ở bên ngoài cùng người giao thủ trăm ngàn lần!"

Hắn đứng dậy, chắp hai tay sau lưng, ngạo nghễ nói: "Cầu Thủy Kính trước dạy ta đệ tử, biểu đạt thiện ý, ta nếu là không đem nhân tình này trả lại, vẫn xứng gọi Thánh Nhân ư?"

Đột nhiên, con ngươi của hắn thu nhỏ lại, tiến lên một bước, từ Tô Vân sau lưng nhặt lên một sợi dây thừng.

Oánh Oánh trong lòng căng thẳng, vội vàng nói: "Là của Tô sĩ tử, từ hắn Linh giới bên trong rơi ra ngoài!"

Tiết Thanh Phủ nhặt lên thần tiên tác, ánh mắt lấp lóe, cười nói: "Mặc dù là một cái ghê gớm bảo vật, nhưng ta còn không đến mức tham hắn. Sợi dây này, treo cổ qua một vị Thánh Nhân. Đây là Sầm Thánh đồ vật…"

Hắn nhìn một chút Tô Vân, vây quanh Tô Vân đi lại hai bước, lại nghiêng đầu nhìn một chút Tô Vân, nghi ngờ nói: "Sầm Thánh đồ vật, làm sao lại ở trên người hắn? Trên người hắn bảo vật, có phần quá nhiều…"

Hắn nhặt lên một khối Thiên Đạo lệnh, Văn Xương lệnh, lại nhặt lên một khối hộp gỗ.

Oánh Oánh trong lòng căng thẳng, chỉ thấy Tiết Thanh Phủ tìm kiếm một phen, hiển nhiên chưa hộp gỗ, ngay sau đó đem mấy kiện bảo vật này đặt ở Tô Vân trong tay, cười nói: "Tô sĩ tử thật sự là vận khí tốt, nhiều cao thủ như vậy coi trọng hắn. Cái này hộp là Lâu Ban thiên sư lưu cho hắn a? Lâu Ban là có thể phong thánh, đáng tiếc hoàng đế không phong. Oánh Oánh, ngươi biết hắn vì sao muốn khiêu chiến ta sao?"

Oánh Oánh thở phào nhẹ nhõm, nói: "Nghe hắn nói là Cầu thái thường muốn thu hắn làm đệ tử, xem như điều kiện, hắn nhất định phải chiến thắng Đế Bình."

Tiết Thanh Phủ sắc mặt biến hóa, thất thanh nói: "Chiến thắng Đế Bình? Hắn biết Đế Bình là ai chăng? Dám to gan ra này đại ngôn!"

Oánh Oánh oán giận nói: "Ngươi nhỏ giọng một chút! Ta quan sát mấy ngày, phát hiện hắn thật không biết Đế Bình là ai! Hắn không biết Đế Bình là ai, nhưng mà biết Đế Bình rất mạnh, khả năng tại tương đồng cảnh giới sẽ vượt qua ngươi cùng Cầu thái thường, cho nên ý định chọn trước chiến các ngươi."

Tiết Thanh Phủ ngẩn ngơ, đột nhiên cười ha ha: "Ta hiểu, ta hiểu!"

Hắn lại ngồi xuống, đưa tay bưng trà, chén trà nhưng đã rỗng.

Oánh Oánh nắm lấy ấm trà bay lên, vì hắn châm trà, nói: "Tiết thái thường rõ ràng cái gì?"

"Rõ ràng Cầu Thủy Kính hành động."

Tiết Thanh Phủ nâng ly trà lên, đặt ở bên môi ngửi một cái, chầm chậm nói: "Cầu Thủy Kính không hổ có Cầu lão hồ ly bí

danh, mục đích của hắn là để Tô sĩ tử đánh bại Đế Bình, Đế Bình bị thua, liền biết hắn đã hoàn thiện đại nhất thống công pháp. Ngươi đoán, Đế Bình biết hắn hoàn thiện đại nhất thống công pháp về sau, muốn làm chuyện thứ nhất là cái gì?"

Oánh Oánh không hiểu lắc đầu.

"Đế Bình muốn làm chuyện thứ nhất, chính là đem Cầu Thủy Kính triệu hồi Đông đô, phong hắn thật to quan, đem hắn lưu tại Đông đô cho mình nghiên cứu trường sinh chi pháp!"

Tiết Thanh Phủ uống trà, mỉm cười nói: "Cầu Thủy Kính bởi vì chính kiến bị trong triều đình văn võ đại thần công kích, xử lý đến trong giang hồ, nhưng hắn làm sao có thể tuỳ tiện nhận thua? Hắn muốn trở về, hơn nữa là muốn đại đế cúi đầu hướng hắn nhận sai, mời hắn trở về! Hắn chính kiến, cũng sẽ lại không ngăn cản! Đáng tiếc…"

Oánh Oánh nghe được nghẹn họng nhìn trân trối, hoàn toàn không biết trong này lại có nhiều như vậy từng sợi từng đạo, hỏi: "Đáng tiếc cái gì?"

Tiết Thanh Phủ đặt chén trà xuống, thản nhiên nói: "Đáng tiếc bệ hạ không hỏi bá tính hỏi trường sinh. Cầu Thủy Kính là cái người tài giỏi, nhưng đại đế tại vị một ngày, hắn một bầu nhiệt huyết cuối cùng vẫn là không có đất dụng võ."

Hắn thở ra thật dài giọng điệu, nói: "Có điều, mượn trường sinh chi pháp tới dẫn dụ đại đế, quả thực là ý kiến hay. Chẳng qua là muốn hại khổ ta cùng Tả phó xạ."

Hắn bỗng nhiên đập bàn, cười lạnh nói: "Tô sĩ tử chiến thắng Đế Bình ngày, chính là hắn Cầu Thủy Kính Cầu thái thường về Đông đô, quan phục nguyên chức, thậm chí lại cao hơn thăng một bước ngày lành tháng tốt! Còn bảy đại thế gia chi loạn, cùng hắn Cầu thái thường có liên can gì?"

Oánh Oánh không dám nói lời nào.

“Muốn giữ lại hắn cũng đơn giản.”

Tiết Thanh Phủ nhìn ngoài cửa sổ, thấp giọng nói: “Chỉ cần để Tô sĩ tử không cách nào vượt qua Đế Bình…”

Oánh Oánh ngẩng đầu nhìn hắn, vội vàng nói: “Ngươi là Thánh Nhân, ngươi không thể làm loạn!”

Tiết Thanh Phủ ánh mắt thâm trầm, âm thanh có chút khàn khàn tang thương: “Oánh, ta tuy có Thánh Nhân tên tuổi, nhưng cái này Thánh Nhân trước sau là giả. Thật Thánh Nhân, là hoàng đế phong. Ta cũng cần một phần thiên đại công lao, để đại đế không thể không triệu ta về Đông đô, không thể không phong ta làm Thánh Nhân…”

Oánh Oánh giật mình, thầm nghĩ: “Hắn gọi ta Oánh, mà không phải Oánh Oánh.”

“Có điều, ngươi nói đúng, ta quả thực không thể xen vào Tô sĩ tử. Cầu Thủy Kính cùng ta công bằng cạnh tranh, ta cùng hắn đều có về Đông đô mưu lược, ta nếu là bởi vậy hỏng hắn mưu lược, hắn cũng sẽ phá hoại kế hoạch của ta. Hắn cũng là có hi vọng thành Thánh nhân vật, nếu là đạo hữu…”

Tiết Thanh Phủ khẽ mỉm cười, nói: “Ta cho ngươi cơ hội này.”

Trong lòng của hắn yên lặng nói: “Ta Linh giới bên trong cất giấu chân chính ta, Tô sĩ tử, ngươi nếu như có thể tìm đến chân chính ta, không mang mặt nạ ta. Miễn bàn ngươi có thể hay không chiến thắng ta, ngươi cũng đem rất nhiều tiến cảnh!”

Thời gian từng chút từng chút đi qua, bất tri bất giác đi tới ban đêm, Tô Vân vẫn như cũ chưa tỉnh lại. Người hầu đi lên nhen lửa thanh đăng, Tiết Thánh Nhân phất tay, nói: “Khách không ăn đồ ăn, lấy do ta viết sách mới tới.”

Người hầu kia xưng phải, lấy tới một quyển sách. Tiết Thanh Phủ đẩy tới Oánh Oánh phía trước, nói: "Sợ ngươi đói bụng, ăn trước chút sách lót dạ một chút. Tô sĩ tử còn có mấy ngày mới có thể đi ra ngoài."

Văn Xương học cung Thích Già viện, đột nhiên một ngôi đại điện bên trong truyền đến một tiếng ầm vang tiếng vang, đại điện chấn động kịch liệt, bên trong truyền đến kinh khủng tiếng vang, giống như là có cái gì quái vật tại va chạm đại điện.

Các tăng nhân nhao nhao khoác lên áo bào đi ra quan sát, chỉ thấy bên trong cung điện kia long ngâm ngựa kêu, khàn giọng gào to không ngừng, giống như là có Chân Long cùng Thần Mã trong điện chém giết.

Đồ Minh hòa thượng đẩy ra chúng tăng, chen lên đi vào, hỏi: "Điện này bên trong làm sao vậy?"

Một cái tăng nhân nói: "Sư huynh, hôm nay có người đưa đến học cung một thớt tượng đá ngựa, nói là Tô sĩ tử sai người đưa đến học cung, để Tả phó xạ giúp đỡ nhìn. Tả phó xạ không rảnh, liền ném đến chúng ta Thích Già viện bên trong tới, nói con ngựa này muốn tìm cái cường tráng địa phương giam giữ, còn muốn buộc lên."

Đồ Minh hòa thượng nghe được trong điện tiếng vang, sắc mặt biến hóa, thất thanh nói: "Hơn phân nửa là Thiên Thị Viên lăng thú! Trời đánh, thứ này nhốt vào Già Lam điện bên trong sao có thể thành? Kinh động đến Già Lam tôn giả, tôn giả giáng lâm, sẽ đem con ngựa kia đánh chết!"

Hắn vội vàng mở ra cửa điện, xông vào, chỉ thấy một thớt toàn thân long lân đầu ngựa thân rồng đuôi ngựa quái vật, lợi trảo chụp lấy Già Lam tôn giả kim thân pho tượng đầu, đem kim thân đẩy ngã, giẫm tại dưới chân, trong miệng mũi phun lửa, đằng đằng sát khí.

Đồ Minh hòa thượng ngạc nhiên: "Tôn giả tại sao không có giáng lâm…"

Tâm hắn biết không ổn, đang muốn chạy trốn, đột nhiên cái kia thớt xông đến trước mặt, Đồ Minh hòa thượng đang muốn ngăn cản, bị cái kia Long Tương một trảo chụp lại đầu, giẫm trên mặt đất, vội vàng hướng mặt khác tăng nhân la lên: "Nhanh đi mời phó xạ! Đóng cửa, đóng cửa, không muốn để nó đi ra ngoài!"

Chúng tăng vội vàng đóng cửa lại.

Long Tương giận hí một tiếng, vung trảo đem Đồ Minh vứt qua một bên, xông đến trước cửa, cách khe cửa tới phía ngoài ngắm.

Đồ Minh hòa thượng đụng vào Già Lam tôn giả kim thân tượng bên trên, trợn mắt lên phun ra đầu lưỡi giả chết, lại thấy cái kia Già Lam tôn giả tượng đột nhiên nháy mắt mấy cái.

Đồ Minh sợ hết hồn, suýt nữa kêu thành tiếng.

Cái kia kim thân tượng vội vàng dùng một cái so Đồ Minh đầu còn to ngón tay ngăn chặn miệng của hắn, Đồ Minh mệt mỏi đem căn này ngón tay đẩy ra, đè thấp giọng nói: "Tôn giả, chúng ta Thích Già viện là đạo trường của ngươi, ta còn tưởng rằng ngươi không biết việc này, không nghĩ tới ngươi đã sớm giáng lâm! Ngươi bị cái này lăng thú đến bặt nạt tới, còn không dám đánh trả?"

"Đánh không lại."

Cái kia Già Lam tôn giả kim thân tượng kêu khổ nói: "Hơn nữa cũng không dám đánh trả! Súc sinh này là Đông lăng chủ nhân tọa kỵ, trước mấy ngày Đông lăng chủ nhân còn nói hắn Long Tương chạy mất, không nghĩ tới bị người giấu ở chỗ này. Đánh nhà hắn ngựa, hắn còn không phá hủy ta miếu?"

Cái kia Long Tương giống như là nghe được âm thanh, bỗng nhiên xoay đầu lại, hung tợn theo dõi bọn họ.

Đồ Minh cùng cái kia kim thân tượng vội vàng giả chết, Đồ Minh khuôn mặt dữ tợn, đầu lưỡi bên ngoài nhả, lại thấy cái kia kim thân tượng cũng đem đầu lưỡi phun ra, thầm nghĩ: "Ngươi là tượng, ngươi giả bộ được giống y như thật làm cái gì… Phó xạ, phó xạ, mau tới cứu mạng…"

Cái kia Long Tương hung dữ đi tới, tại bên cạnh hai người ngửi một cái, không có ngửi ra cái gì, lúc này mới xoay người sang chỗ khác.

Đồ Minh thở phào nhẹ nhõm, đột nhiên cái kia Long Tương đặt mông ngồi tại kim thân tượng bên trên, hai cái đùi ngựa nhếch lên đến, khoác lên trên người hắn, hai cái trước đùi ngựa hướng về phía sau khoác lên kim thân tượng cái cổ cùng trên bụng, lung lay chân bắt chéo.

Đồ Minh âm thầm kêu khổ, lại thấy cái kia Long Tương ngựa miệng vểnh lên, nhàn nhã huýt sáo.

"Phó xạ không ở nhà!"

Bên ngoài các tăng nhân âm thanh truyền đến, la lên: "Sư huynh, Nhàn Vân đạo nhân nói, phó xạ chạy tới giám sát Tiết Thánh Nhân, bảo vệ Tô sĩ tử đi. Đạo nhân nói, ngươi nhịn một chút, nhẫn đến bình minh liền đi qua."

Ngày thứ hai.

Các tăng nhân mở ra Già Lam điện, phí sức từ hóa đá Long Tương vuốt rồng đem Đồ Minh chụp đi ra, Đồ Minh một thân đau buốt nhức, tức giận nói: "Đem con ngựa này đưa đến Đế Quân điện bên trong đi! Chúng ta Thích Già viện, phục vụ không nổi!"

Bảy ngày sau đó, Oánh Oánh đem Tiết Thanh Phủ trong nhà tàng thư đều nhìn một lần, Tô Vân còn không có đi ra Tiết

Thanh Phủ Linh giới.

Mấy cái hầu gái lo lắng Tô Vân đói đến quá lâu sẽ tổn hại sức khỏe, ngay sau đó nấu canh cho hắn ăn uống vào.

Oánh Oánh lo lắng không thôi, tại trên bàn trà đi tới đi lui, Tiết Thanh Phủ một mực không ăn không uống, nhắm mắt nghỉ ngơi. Oánh Oánh nhịn không được bay lên, đi tới trước mặt hắn, xốc lên hắn một con mắt da, hỏi: "Tô sĩ tử đi đến chỗ nào?"

Tiết Thanh Phủ mỉm cười nói: "Hắn đã đi tới ta Linh giới biên giới, sắp đi ra…"

Hắn vừa mới nói đến đây, đột nhiên sắc mặt biến hóa, trầm giọng nói: "Hắn lại đi trở về!"

Tiết Thanh Phủ Linh giới bên trong, Tô Vân đã đi qua hơn tám trăm tòa Thánh Nhân cư, cùng hơn tám trăm vị mang theo khác biệt mặt nạ Tiết Thanh Phủ giao thủ qua, lĩnh giáo hơn tám trăm loại khác biệt thần thông!

Hắn đẩy ra cuối cùng một cánh cửa, ngoài cửa chính là bản thân Linh giới, Tô Vân nhưng đóng cửa lại, xoay người đi trở về.

"Những này Thánh Nhân ở giữa treo lơ lửng mặt nạ số lượng đều là cố định, có 1,068 loại mặt nạ, ta còn kém một chút. Hơn nữa…"

Hắn nhắm mắt lại, đi bộ nhàn nhã giống như đi tại mê cung đồng dạng Thánh Nhân ở giữa, thấp giọng nói: "Cái này Thánh Nhân cư bên trong ẩn giấu đi chân chính Tiết Thanh Phủ. Chỉ có cùng hắn giao thủ qua, mới tính chuyến đi này không tệ!"

"Thật to gan!"

Tiết Thanh Phủ khen ngợi một tiếng, hướng Oánh Oánh nói: “Hắn đi tìm ta nội tâm bản thể!”

Chương 151 : Vận dụng chi diệu, tồn hồ nhất tâm

Chương 151: Vận dụng chi diệu, tồn hồ nhất tâm

Ngày thứ mười, Tô Vân xông qua 1,065 tòa Thánh Nhân cư, gặp phải 1,065 vị mang theo mặt nạ Tiết Thanh Phủ, thấy được Thánh Nhân thiên biến vạn hóa thần thông.

Này mười ngày đối với hắn mà nói quá trọng yếu.

Mang theo khác biệt mặt nạ Tiết Thanh Phủ, phảng phất nắm giữ thế nhân tất cả tính cách, có ngay thẳng, có nham hiểm, có thật thà, có giảo hoạt, có sảng khoái, có gian trá, có tâm như trẻ sơ sinh, có đa nghi, có nhân từ, có tàn bạo.

Khác biệt mặt nạ nắm giữ khác biệt tính cách, khác biệt phương thức hành động, thần thông cũng không giống nhau.

Cùng tính cách khác nhau Tiết Thanh Phủ giao thủ, để kinh nghiệm chiến đấu của hắn cũng là nhanh chóng tăng lên.

Mười ngày, hơn một ngàn trận chiến đấu, hầu như không có lúc nghỉ ngơi, để Tô Vân có một loại dường như đã có mấy đời cảm giác!

Hắn ở tại một loại hậu tích trong quá trình, hắn cảm giác được bản thân tích lũy giống như là một tòa núi lửa lớn, đủ loại kinh nghiệm chiến đấu kỹ xảo chiến đấu phảng phất núi lửa bên trong dung nham, càng ngày càng nóng càng ngày càng cuộn trào mãnh liệt, lúc nào cũng có thể đột phá thật mỏng vỏ trái đất, kèm theo một tiếng thiên băng địa liệt tiếng vang dâng lên mà ra!

Mà bây giờ, dường như dù sao cũng kém hơn chút ý tứ.

Tô Vân đẩy ra thứ một ngàn lẻ sáu mươi sáu tòa Thánh Nhân cư môn hộ, toà này Thánh Nhân cư bên trong không có mang theo mặt khác mặt nạ, chỉ có một vị mặt mũi hiền lành lão giả ngồi tại thủy tạ đường tiền, một bên phẩm trà, một bên lẳng lặng lắng nghe dòng nước kích động dây đàn phát ra cầm âm.

Hắn là Tiết Thanh Phủ diện mục thật sự, không có mang theo mặt nạ, nhìn thấy Tô Vân lộ ra tươi cười.

"Tô sĩ tử, đến, ngồi bên này một hồi, ngươi ta lại giao thủ." Tiết Thanh Phủ nội tâm cười nói.

Tô Vân đi ra phía trước, đi tới hắn đối diện, ngồi trên mặt đất.

Tiết Thanh Phủ nội tâm trên dưới quan sát hắn, chỉ điểm: "Ngươi trải qua 1,065 chiến, cần lắng đọng một chút. Ngươi không cần lo lắng cơ thể ngươi, những ngày này có hầu gái chế biến đủ loại thuốc bổ, cho ngươi ăn ăn vào. Những này thuốc bổ có thể duy trì trong cơ thể ngươi lượng nước, chất dinh dưỡng, duy trì thân thể của ngươi cơ năng. Hơn nữa không cần lo lắng trong cơ thể có phế vật, sẽ không sinh ra đại tiểu tiện chi cần."

Tô Vân không nói một lời, gắt gao ngậm miệng lại.

Tiết Thanh Phủ tiếp tục nói: "Ta cũng tinh thông dược lý, vì ngươi điều chế một chút dược vật, trên người ngươi thương thế cũng được chữa trị."

Nội tâm bị thương, thân thể liền sẽ bị thương, Tiết Thanh Phủ sắp xếp người trị liệu thân thể của hắn bên trên vết thương, đối với hắn cẩn thận.

Tô Vân cuối cùng yên lòng, nhắm mắt lại.

Hắn không dám nói lời nào, nếu như nói chuyện lời nói liền sẽ để cho mình tinh thần không tập trung, suy nghĩ không tinh khiết.

Hắn hiện tại quả thực cần thời gian tới lắng đọng một chút, nghe được Tiết Thanh Phủ lời nói, hắn lúc này mới có thể yên lòng.

Nội tâm, là một người tinh thần tập trung thể.

Tinh thần ý chí được gọi là nội tâm, mạnh mẽ linh sĩ sau khi chết, nội tâm bất diệt, nhưng thật ra là tinh thần bất diệt, cho nên thông suốt như Cầu Thủy Kính một mực nói trên đời không có quỷ thần, đều là người bản thân dọa bản thân.

Tô Vân nội tâm, cũng là hắn người tinh thần ý chí, giờ phút này hắn nội tâm bên trong nhiều thêm này mười ngày kinh nghiệm chiến đấu cùng kỹ xảo, uyên bác, nhưng mà lộn xộn kinh khủng, mười phần ảnh hưởng chiến lực của hắn.

Đợi đến Tô Vân đem bản thân này mười ngày thu hoạch sửa sang lại một lần, thực lực tu vi lại có không nhỏ tăng lên, đỉnh đầu hoàng chung không nhanh không chậm chuyển động, khí tức trầm ổn.

Tiết Thanh Phủ ngồi đối diện hắn, lộ ra vẻ vui mừng, nói: "Tô sĩ tử, ta sẽ dạy ngươi cái cuối cùng kỹ xảo chiến đấu. Cái kỹ xảo này, chính là nội tâm chiến đấu chi diệu."

Đột nhiên, thủy tạ nổ tung, một tòa cực lớn động thiên hiện ra, đó là Tiết Thanh Phủ Thanh Hư động thiên!

Lão giả kia sừng sững tại Thanh Hư động thiên bên trong, thiên địa nguyên khí cuồn cuộn mà đến, gia trì thân thể của hắn, trầm giọng nói: "Uẩn Linh cảnh giới linh sĩ, nhìn như là nội tâm thần thông quyết đấu, thực ra là nội tâm quyết đấu!"

Hắn động thiên xung quanh, đột nhiên hiện ra ngàn vạn tính linh thần thông hư ảnh, dần dần ngưng tụ!

“Có chút linh sĩ, cả một đời đều không có tìm hiểu ra cái gì gọi là thần thông.”

Tiết Thanh Phủ phất tay, Tam Túc Kim Ô vỗ cánh bay tới, lợi trảo hướng Tô Vân chộp tới, thế công vô cùng mãnh liệt, Tô Vân đỉnh đầu hoàng chung xoay tròn, đem Kim Ô ngăn lại.

Nhưng hắn cũng được lực lượng khổng lồ chấn động đến bay ngược mà đi, bành bành đụng từng bức bức tường nổ tung!

“Cái gì gọi là thần thông? Nhưng thật ra là kiến thức của ngươi lạc ấn!”

Tiết Thanh Phủ ở trên cao nhìn xuống, cất bước đi tới, sau lưng chính là mạnh mẽ động thiên, ống tay áo của hắn nhẹ nhàng phất một cái, cuộn rồng bơi phượng các loại thần thông từ bên cạnh hắn đập xuống, hướng Tô Vân công tới.

Đại hoàng chung đương đương vang vọng, Tô Vân trái chống phải ngăn, tại thế công của hắn bên dưới không ngừng lùi lại, đột nhiên chợt quát một tiếng, bản thân động thiên mở rộng!

Hắn động thiên bên trong, Ứng Long Thao Thiết chờ mười hai Thần Ma hiện lên, tại động thiên bên trong du tẩu, thiên địa nguyên khí nhất thời cuồng bạo!

Tô Vân tu vi liên tục tăng lên, mà ở Tiết Thanh Phủ thế công bên dưới vẫn là liên tục bại lui!

“Nội tâm là tinh thần, kiến thức lạc ấn tại tinh thần bên trong, thể hiện ra đến, chính là thần thông. Ngươi nhìn như lợi dụng thần thông chiến đấu, nhưng thật ra là lợi dụng kiến thức của ngươi chiến đấu!”

Tiết Thanh Phủ đi lại ở trên bầu trời, đi bộ nhàn nhã, tiện tay tùy ý, đủ loại thần thông thiên biến vạn hóa, hướng Tô Vân công tới, để hắn không kịp nhìn!

“Học kiến thức càng nhiều, thực lực liền càng cao! Tìm hiểu biết được biết càng sâu, nội tình liền càng sâu!”

Tiết Thanh Phủ đủ loại thần thông hạ bút thành văn, đem Tô Vân đánh cho không ngừng lùi lại, thản nhiên nói: “Có người sở trường một môn, lấy được đại thành tựu, cũng có người bác học, tuy là không chuyên, nhưng mà dung hội quán thông mà tự thành một trường phái riêng!”

“Ầm!”

Tô Vân ngăn cản không kịp, bị mấy chục đạo thần thông đánh trúng, bay lên cao cao, hắn hoàng chung lại bị đánh cho thủng trăm ngàn lỗ, rách tung toé.

Mấy chục đạo thần thông từ hoàng chung phá vỡ chỗ xông vào hắn thân bị, đánh vào trên người hắn, đem Tô Vân đánh vào một mảnh Thánh Nhân cư bên trong, đập sập một mảnh đại điện.

Tiết Thanh Phủ bàn tay hướng phía dưới ép đi, nhưng thấy lại là mấy chục đạo thần thông đánh vào cái kia phiến đại điện, đem đại điện chấn động đến vỡ nát!

“Tô sĩ tử, ngươi bây giờ vấn đề là, ngươi cho rằng ngươi đang dùng thần thông chiến đấu, ngươi chưa hề điều động bản thân nội tâm. Chỉ có ngươi ý thức được ngươi nhưng thật ra là đang dùng nội tâm chiến đấu, ngươi mới có thể đem thực lực của mình phát huy đến cực hạn!”

Tiết Thanh Phủ động thiên bốn phía, thần thông không dứt, không ngừng hướng Tô Vân đánh tới, đại điện cơ hồ bị san bằng, khói bụi tràn ngập.

Hắn động thiên phạm vi bao phủ càng lúc càng lớn, càng lúc càng rộng.

Thần thông xuất từ động thiên bên trong, nguyên khí hầu như vừa mới bị hắn luyện hóa, liền hóa thành từng đạo thần

thông bay ra!

Hắn thần thông biến hóa nhanh chóng, quả thực khó tin!

"Ngươi lĩnh ngộ ra kiến thức của mình có thể lạc ấn nội tâm, nội tâm mới là chiến đấu bản thể, khi đó, thần thông của ngươi biến hóa mới có thể đi đến vận dụng chi diệu, tồn hồ nhất tâm. Tâm linh thông suốt, thì không gì không làm được!"

Đột nhiên, tiếng chuông vang lên, đem Tiết Thanh Phủ động thiên bên trong bay ra từng đạo thần thông chấn vỡ.

Tràn ngập trong bụi mù, Tô Vân gánh lấy một cái rách rưới hoàng chung bước chân nhanh chóng di động, tránh đi Tiết Thanh Phủ công kích.

Hắn động thiên tựa như mở miệng to lớn hoàng chung, tuy là đồng dạng là Thanh Hư động thiên, nhưng hắn cùng Tiết Thanh Phủ Thanh Hư động thiên nhưng không giống, thậm chí có một loại thần thông hóa thành động thiên cảm giác.

Tiết Thanh Phủ khẽ mỉm cười, bàn tay hướng phía dưới xây đi,

Hắn động thiên bên trong thần thông gần như là thoáng cái toàn bộ xông ra, Tô Vân hoàng chung ầm ầm nghiền nát, bị đánh đến như là người bù nhìn lăn lông lốc, đánh vỡ từng tòa Thánh Nhân cư!

Những cái kia Thánh Nhân cư trên vách tường, từng trương treo trên tường mặt nạ lộ ra vẻ kích động, nhao nhao chuyển qua tròng mắt đến xem Tô Vân bị hành hung cảnh tượng.

"Ngươi vẫn là không làm được sao?"

Tiết Thanh Phủ bước chân di động, động thiên tùy hắn di động, một đạo lại một đạo thần thông từ động thiên bên trong bay ra, đuổi theo Tô Vân, không ngừng đánh vào trên người hắn!

Tô Vân căn bản không có rơi xuống đất cơ hội, bị hắn đoạn đường này nghiền ép, đụng xuyên một bức lại một bức tường, một tòa lại một tòa điện.

Những cái kia Thánh Nhân cư trên vách tường, Thánh Nhân mặt nạ nhao nhao mọc ra thân thể, từ trên tường chảy xuống, lén lén lút lút đi theo Tiết Thanh Phủ động thiên sau đó.

Mặt nạ lộ ra vẻ kích động, vui vẻ chạy, bám theo Tiết Thanh Phủ.

"Đánh thật hay…"

"Đánh đến quá tốt rồi!"

"Đánh chết hắn ah ——— "

Người đeo mặt nạ bọn họ mặt mày hớn hở, nhỏ giọng thảo luận: "Ha ha, nếu là có thể đánh chết hắn…"

Tiết Thanh Phủ thế công đột nhiên hơi dừng lại một chút, nguyên khí có chút không đủ, hắn động thiên đã đạt đến cực hạn, liên tục không ngừng thiên địa nguyên khí vọt tới, tại động thiên bên trong hóa thành tu vi của hắn.

Nhưng mà tu vi bổ sung tốc độ, theo không kịp thần thông thi triển lúc hao tổn tốc độ, dẫn đến hắn thần thông công kích sáp trệ ngắn như vậy tạm một cái chớp mắt.

"Bành!"

Tô Vân đụng vào một bức tường lên, đúng lúc là mặt hướng bức tường, cả người nghiêng nghiêng hình chữ đại khảm tại trong vách tường.

Phía sau hắn, động thiên xoay tròn, tựa như mở miệng chuông lớn, đột nhiên tiếng chuông ầm ầm chấn động, đem bức tường kia tường chấn động đến vỡ nát.

Ngoài tường, chính là một mảnh Linh giới, bên trong trống trơn, chỉ có Thiên Đạo lệnh biến thành môn hộ cùng Văn Xương lệnh biến thành vài cuốn sách.

Tô Vân rơi xuống đất, xoay người lại, nhìn về phía Tiết Thanh Phủ, lộ ra vẻ khâm phục.

Hắn dùng thời gian mười ngày, mới giết tới Tiết Thanh Phủ Linh giới trung ương, tìm đến Tiết Thanh Phủ nội tâm.

Nhưng cái này ngắn ngủi phút chốc, Tiết Thanh Phủ liền đem hắn giết tới Linh giới biên giới, hầu như đem hắn đưa về bản thân Linh giới bên trong!

"Thánh Nhân làm ta mười ngày lão sư, xin nhận ta một bái!" Tô Vân khom người bái xuống.

Tiết Thanh Phủ một bên khôi phục tu vi, một bên thản nhiên tiếp nhận, cười nói: "Tu vi của ngươi thật sự là hùng hậu, không hổ là…"

Hắn cẩu thả quá khứ, cười nói: "Ta đưa ngươi đến Linh giới biên giới, ngươi trở lại bản thân Linh giới, liền có thể trở lại trong cơ thể của mình. Của ngươi đệ tử lễ, ta liền không cự tuyệt, cũng không uổng công ta dụng tâm dạy dỗ ngươi một hồi."

Tô Vân lắc đầu, nói: "Ta còn không thể trở về. Ta không có thói quen bị đánh không hoàn thủ, cho dù là Thánh Nhân. Ta cần phải đến đánh lại."

Tiết Thanh Phủ giật mình.

Tô Vân đột nhiên bạo khởi, một cái bước dài vọt tới, hai người động thiên ầm ầm va chạm!

Tiết Thanh Phủ khí huyết di động, vừa mới ngưng tụ lại thần thông liền bị tách ra!

Hắn nói không sai, thần thông là kiến thức lạc ấn tại nội tâm bên trong biểu hiện, là nội tâm lạc ấn, là tinh thần ngưng tụ. Nhưng mà tính linh thần thông còn cần khí huyết mới có thể ngưng tụ mà thành!

Tô Vân thần thông đơn giản, không bằng hắn thiên biến vạn hóa, nhưng mà thắng ở khí huyết mạnh mẽ!

Đồng dạng là đệ nhất động thiên, Tô Vân khí huyết đối với hắn quả thực có nghiền ép chi thế!

Không chỉ có như vậy, Tiết Thanh Phủ còn cảm thấy Tô Vân đang tiếp thụ hắn dạy dỗ, không còn là để thần thông chiến đấu, mà là để nội tâm chiến đấu, hậu quả của việc làm như vậy, chính là Tô Vân thần thông tốc độ phản ứng, tăng lên gấp mấy lần!

"Coong!"

Tô Vân hướng hắn đấm ra một quyền, Tiết Thanh Phủ giơ tay lên ngạnh phong, hai người động thiên chấn động, Tiết Thanh Phủ bay ngược mà đi!

Tô Vân một quyền lại đấm tới một quyền, động thiên như là hồng chung, đương đương vang vọng, một cỗ lại một cỗ thần thông uy năng trực tiếp đánh vào Tiết Thanh Phủ động thiên bên trong, đem hắn thần thông đánh tan, đem hắn động thiên đánh cho tan rã!

Tô Vân thần thông uy lực nghiền ép lấy hắn không ngừng hướng về phía sau bay đi!

"Bành —— "

Tiết Thanh Phủ cái mông rơi xuống đất, ngã chổng vó rơi vào trong nước, vội vàng xoay người đứng lên, bốn phía nhìn lại, chỉ thấy bản thân trở lại bản thân nơi ở thủy tạ bên trong.

Cái kia thủy tạ tại hắn nở rộ động thiên lúc, bị động thiên chen lấn nổ tung, hiện tại hắn bị Tô Vân thừa thế xông lên đánh về nơi ở của mình, rơi xuống thủy tạ, thế cho nên làm hại hắn rơi vào trong nước.

Tiết Thanh Phủ đứng dậy, chỉ thấy hắn cùng Tô Vân ở giữa cách mấy trăm tòa Thần Tiên cư, mà những này Thần Tiên cư, bị Tô Vân thần thông sinh sinh đánh bay một con đường!

Cái thông đạo này ở giữa, mặt khác mang theo mặt nạ quái nhân giấu ở sau tường, tay lột lấy tường, không ngừng thò đầu nhìn quanh, có là nhìn về phía Tô Vân, có là nhìn về phía Tiết Thanh Phủ.

"Tô sĩ tử, ngươi thắng, có thể đi ra ngoài."

Tiết Thanh Phủ mặt mang tươi cười, cách xa phất tay, cao giọng nói: "Ngươi đã làm được vận dụng chi diệu, tồn hồ nhất tâm! Ta lại không có thể dạy ngươi đồ vật!"

"Đa tạ Thánh Nhân chỉ điểm! Thánh Nhân ân tình, Vân, cả đời không quên!"

Tô Vân tán đi động thiên, lần nữa khom người cầm đệ tử lễ, xoay người nhảy vào bản thân Linh giới bên trong.

Hai tòa Linh giới ầm ầm chấn động, chậm rãi chia lìa.

Tiết Thanh Phủ mặt mang tươi cười, cách xa phất tay, cho đến không nhìn thấy Tô Vân, lúc này mới xoay người lại.

Hắn giơ tay lên, sờ lên mặt của mình, nụ cười trên mặt thu lại.

Răng rắc.

Tiết Thanh Phủ trên mặt lộ ra một cái khe, mặt khác mặt nạ quái nhân ở bức tường sau trốn trốn tránh tránh, một mặt hoảng sợ nhìn hắn.

“Thật sự là một cái không sai tiểu bằng hữu, học được rất nhanh, rất có năm đó ta linh động.”

Tiết Thanh Phủ đem mặt mình hái xuống, treo trên vách tường.

Trạch Trư: Cuối tháng a, cầu nguyệt phiếu! Tháng này hình như chỉ có hai mươi chín số a ~

Chương 152 : Trên nước đánh chết

Chương 152: Trên nước đánh chết

Tô Vân tỉnh lại, mở mắt, chỉ thấy bản thân vẫn như cũ ngồi tại thủy tạ đường phía trước, Tiết Thanh Phủ cũng không tại đối diện, sách quái Oánh Oánh thì tại vội vã cuống cuồng nhìn bản thân, nhìn thấy hắn tỉnh lại, không khỏi phát ra một tiếng reo hò.

Tô Vân thử đứng dậy, chân tê dại, đứng không dậy nổi.

Oánh Oánh vội vàng để hắn nằm xuống, cô bé này bay lên phía trước, ân cần cho hắn đập chân, trợ hắn hoạt động huyết mạch, nói: "Ngươi ở đây ngồi mười ngày, tuy là có người cho ngươi ăn ăn uống, nhưng mà thân thể lâu như vậy không sống động, khó đảm bảo có chút không dễ chịu."

Tô Vân từ từ thôi thúc khí huyết, khí huyết nơi tay chân bên trong lưu thông, lúc này mới tốt một chút.

Tô Vân đứng dậy, hoạt động một chút, tay chân vẫn còn có chút vô lực, hỏi: "Tiết Thánh Nhân đâu?"

"Mới vừa rồi còn ở đây."

Oánh Oánh nói: "Nói ngươi sắp thức dậy, liền đi ra."

Tô Vân tiếc hận nói: "Không thể tự thân cám ơn một cái hắn. Thủy Kính tiên sinh nói kiến thức có giá, lần này Tiết Thánh Nhân dạy dỗ ta quá nhiều kiến thức, ta không biết nên bồi thường giao bao nhiêu tiền tiền."

Hắn giơ bàn tay lên, nâng lên Oánh Oánh, trong lòng khẽ nhúc nhích, hoàng chung hiện lên một góc, đem Oánh Oánh đưa vào bản thân Linh giới bên trong.

Tô Vân hướng Thánh Nhân cư đi ra ngoài, trên đường đi Tiết Thanh Phủ đều không có hiện thân gặp nhau, đối đãi đi ra Thánh Nhân cư, hắn quay đầu nhìn một chút mảnh này phong cách cổ dinh thự, thầm nghĩ: "Thánh Nhân cư bên trong tổng cộng có 1,068 bộ mặt nạ, ta gặp được 1,065 cái mặt nạ, tiếp đó liền tìm được Tiết Thánh Nhân, như vậy…"

Hắn khẽ nhíu mày.

"Như vậy cái gì?" Oánh Oánh nằm ở hắn nội tâm gương mặt phía trước, tò mò hỏi.

Tô Vân dọc theo khu phố sải bước đi thẳng về phía trước, hai bên đường là một chút thấp bé nhà, những này phòng ốc cũng tận lộ ra cổ điển, bên trong cư trú cái này một chút kỳ kỳ quái quái người, trong đó liền có Chu bá.

Chu bá chẳng qua là nơi này quái nhân một trong.

Tô Vân hướng mảnh này ngoài trấn nhỏ đi tới, thầm nghĩ nói lời, hắn nội tâm thay hắn nói ra: "Như vậy mặt khác hai bộ mặt nạ, vì sao chưa từng xuất hiện? Tiết Thánh Nhân mặt khác hai bộ mặt nạ lại là cái gì bộ dáng?"

Hắn nhìn về phía Thánh Nhân cư bốn phía, mảnh này phong cách cổ thành trấn rất là bình thản, người đi đường, phơi nắng lão nhân, ven đường ăn cỏ lão ngưu, cực kỳ giống khói lửa nhân gian, nhưng cho hắn một loại cảm giác không chân thật.

"Tiết Thanh Phủ, thật sự là chân chính hắn ư? Tiết Thanh Phủ, có hay không chẳng qua là hắn một bộ mặt nạ?" Tô Vân thầm nghĩ.

Oánh Oánh tại hắn Linh giới bên trong bay tới bay đi, kiểm tra hắn thần thông, cười nói: "Miễn bàn Tiết Thanh Phủ chân chính khuôn mặt là cái gì, hắn này mười ngày đối ngươi coi như không tệ. Thần thông của ngươi càng thêm hoàn mỹ, hơn nữa của ngươi động thiên kết cấu cũng phát sinh một chút biến hóa kỳ diệu."

Nàng tràn đầy phấn khởi, bay vào Tô Vân động thiên, chỉ thấy toà này động thiên giống như là hoàng chung vách trong, có thể nhìn thấy mùa đông tầng bên trong có mười hai Thần Ma lạc ấn, mà tại động thiên tầng ngoài lại có lấy từng tầng từng tầng khắc độ.

Trong này nguyên khí dồi dào, thiên địa nguyên khí liên tục không ngừng vọt tới, Tô Vân nội tâm chìm đắm trong đó, tiến bộ rất nhanh!

"Lấy cái tốc độ này tu luyện, nửa tháng nữa, ngươi có thể thử một chút mở ra thứ sáu động thiên!"

Oánh Oánh vui vẻ nói: "Nói không chừng ngươi có thể trước thời hạn tu luyện tới thứ sáu động thiên, khiêu chiến Tiết Thánh Nhân, so khiêu chiến bảy đại thế gia linh sĩ tiến bộ càng lớn!"

Tô Vân đi tới trong tòa thành này tiểu trấn một cây cầu lên, qua đạo này cầu, phía trước chính là Sóc Phương thành cao ốc nhà cao cửa rộng, phồn hoa vô cùng, mà bên này cầu thì là hiển lộ hết cổ sơ.

Một vị thân mang áo bào màu xám thiếu niên đứng tại cầu vòm trung ương, sừng sững tại trên cầu nhìn dưới cầu, dưới cầu có dòng nước, rất là trong veo, có thể nhìn thấy mấy đuôi rảnh rỗi cá thản nhiên bày biện đuôi, tại dưới cầu bơi lội.

Tô Vân nhớ tới một cái khác sông, nơi đó đã khô cạn, chất đầy tạp vật.

Cái kia áo xám thiếu niên đỉnh đầu cũng có dòng nước róc rách, chỉ thấy đỉnh đầu hắn có một mảnh núi sông, trong núi dòng suối nhỏ chảy nhỏ giọt chảy xuôi, từ trên núi chảy xuống hội tụ vào một chỗ, hóa thành một bộ thác nước từ nhai nghiêng về phía trước cuồn cuộn mà xuống.

Hắn tính linh thần thông phảng phất một cuốn tranh sơn thủy, treo ở trên bầu trời, theo gió phiêu lãng, hiển lộ hết tình thơ ý hoạ.

Tô Vân đi đến cầu nối, thậm chí nghe được chim chóc tiếng kêu to từ một thân thần thông bên trong truyền đến, như vậy giống như đúc, làm người ta nhìn mà than thở.

Hắn từ một bên đi qua, sắp cùng cái kia áo xám thiếu niên dịch thân quá khứ lúc, chỉ nghe thiếu niên kia âm thanh truyền đến: "Văn gia, Văn Chiêu Chi."

Tô Vân dừng bước.

Cái kia áo xám thiếu niên thu về nhìn về phía dưới cầu ánh mắt, xoay đầu lại, trầm giọng nói: "Văn gia, Văn Chiêu Chi, mời Tô sĩ tử chỉ giáo!"

Tô Vân xoay người, nhìn chằm chằm cái này áo xám thiếu niên liếc mắt, nói: "Văn gia lão thần tiên giá tiền rất lớn, mua ta cái cuối cùng khiêu chiến Văn gia. Chuyện này ngươi hẳn phải biết a?"

Áo xám thiếu niên Văn Chiêu Chi gật đầu.

Tô Vân nói: "Tại ngươi phía trước còn có Lâm, Vũ, Điền, Chu bốn nhà, ngươi không cần nóng lòng nhất thời."

"Bởi vì, bọn hắn cũng tới." Văn Chiêu Chi lạnh lùng nói.

Tô Vân hơi giật mình, hướng cầu một chỗ khác nhìn lại, chỉ thấy cầu vòm bờ bên kia, một tòa cao ốc bóng mờ bên

dưới, Điền gia Điền Anh, Vũ gia Vũ Thắng, Chu gia Chu Tỉ Đài, Lâm gia Lâm Thanh Thịnh cất bước đi ra bóng mờ.

Tô Vân khẽ cười một tiếng, Văn Chiêu Chi quát lớn, trên núi cao hướng rơi thác nước đột nhiên nâng lên, hóa thành cuồn cuộn hồng thủy hướng Tô Vân xông tới!

“咙 cục cục —— “

Cái kia dòng nước bắn ra kinh người gào to, từng đầu thủy long từ thác nước bên trong lao ra, giương nanh múa vuốt, bành bành bành, xung kích tại cầu vòm bên trên!

Tô Vân tại hắn đòn đánh này hạ xuống trước đó, tung người nhảy lên, nhảy ra cầu vòm.

Văn Chiêu Chi đỉnh đầu hiện ra sáu đại động thiên, nội tâm đứng tại động thiên bên trong, điên cuồng thôi thúc thần thông, đột nhiên lòng sông này bên trong hồng thủy tràn ngập, tại Văn Chiêu Chi thần thông điều khiển bên dưới như là hồng thủy tràn lan, trút xuống, mang theo kinh khủng uy năng!

Phốc phốc phốc!

Mặt nước nổ tung, từng đầu thủy long dời sông lấp biển, từ dưới lên trên hướng Tô Vân xông tới!

Tô Vân người giữa không trung, còn chưa làm ra ứng đối, liền thấy đỉnh đầu một tòa núi lớn trấn áp xuống!

“Ầm!”

Trên mặt sông truyền đến long trời lở đất tiếng vang, bất luận là phía dưới thủy long, vẫn là phía trên núi lớn, toàn bộ đánh vào Tô Vân trên người!

Trên không núi đá nghiền nát, bốn phía bay loạn, thủy long xung kích, bọt nước văng khắp nơi, một cỗ gió lốc gào thét, bốn phía quét tới.

“Ta những ngày này một mực đi theo lão tổ tông chuyên cần khổ luyện, vì chính là vì ta Văn gia tranh một hơi!”

Văn Chiêu Chi đứng ở trên mặt nước, hồng thủy cuộn trào mãnh liệt, từ dưới chân hắn chảy qua, một đạo lại một đạo thủy long không ngừng vạch nước lao ra, cười lạnh nói: “Người trẻ tuổi, ngươi quá kích động rồi, căn bản không biết thế gia nội tình là sao mà khủng bố! Ngươi bắt nạt Văn gia, không thể như vậy chịu để yên! Cần phải đến để mạng lại đổi!”

Đột nhiên, chỉ nghe bịch một tiếng tiếng vang, Tô Vân hai chân rơi vào trên mặt nước, vậy mà giống như là lông tóc không tổn hao gì.

Đỉnh đầu hắn một tòa như là chuông lớn đồng dạng động thiên từ từ chuyển động, mơ hồ có thể thấy được Tô Vân nội tâm tọa trấn trong đó, chuông lớn động thiên chuyển động thời điểm, chung quanh hắn từng đầu thủy long bành bành nổ tung.

Văn Chiêu Chi sắc mặt đại biến, đột nhiên dưới chân từng sợi thủy long bay lượn, mang theo hắn tại đường sông bên trên lao nhanh, hướng hạ du mà đi, cùng lúc đó, hắn thần thông không dứt, nhao nhao hướng Tô Vân công tới!

Tô Vân đỉnh đầu động thiên xoay tròn, bất luận là thủy long vẫn là dãy núi, còn chưa tiếp cận liền tất cả nghiền nát.

“Tô sĩ tử, ngươi khiêu chiến ta bảy đại thế gia linh sĩ, nhưng không có nói qua là một chọi một khiêu chiến!”

Vũ Thắng, Chu Tỉ Đài, Điền Anh cùng Lâm Thanh Thịnh cũng tại trên bờ sông lao nhanh, Lâm Thanh Thịnh giơ tay lên vung lên, trong nước sông từng cái dây đàn hiện lên, Lâm Thanh Thịnh một bên lao nhanh, một bên điên cuồng kích động dây đàn, tiếng đàn bên trong vậy mà vang lên dày nặng

long ngâm, từng đạo vô hình lợi khí phá không, hướng Tô Vân đánh tới!

Chu Tỉ Đài sau lưng từng mặt cờ bay lên, bỗng nhiên lay động, cờ bay lên không, chín mặt trên cờ lớn thêu lên Toan Nghê, Tù Ngưu, Bá Hạ chờ thần thú, lại là Long Sinh Cửu Tử, nhao nhao từ bên trong bay ra, thẳng hướng Tô Vân!

Vũ Thắng chợt quát một tiếng, sau lưng đột nhiên hiện ra một cái trống lớn, trống to mặt trống lại là Quỳ Long da rồng, trống bên trên tao rõ ràng là từng khỏa Quỳ Long đầu.

Vũ Thắng dẫm chân xuống, cầm trong tay đại chùy, một chùy đập vào trống bên trên!

Đông.

Mặt sông nổ tung, Tô Vân bị đánh đến lấy càng nhanh chóng hơn độ hướng hạ du xông tới, trên không chính là Lâm Thanh Thịnh cầm âm biến thành vô hình binh khí, như là vô hình long lân, hưu hưu hưu từ Tô Vân trên người xẹt qua!

Cũng trong lúc đó, thủy long từ dưới lên trên cuốn lên, đem Tô Vân kéo chặt lấy, để hắn không cách nào động đậy.

Vũ Thắng bỗng nhiên tung người nhảy lên, nhảy đến giữa không trung, sau lưng hiện ra sáu đại động thiên, thôi thúc trong tay đại chùy, hướng Tô Vân ầm ầm đập xuống!

Một bên khác, Điền Anh tung người nhảy lên, đầu dưới chân trên từ lòng sông này trên không phóng qua, trong tay nàng một cây cung lớn xuất hiện, thân cung bên trên lít nha lít nhít long lân nhanh chóng mọc ra!

Đại cung hai đầu hóa thành miệng rồng, trong miệng phun ra một cái gân rồng luyện thành dây cung.

Điền Anh lấy cung tên vì thần thông, chân ở trên đầu ở dưới, liền bắt đầu giương cung bắn, từng đạo tiễn quang nhắm

thẳng vào Tô Vân Linh giới bên trong động thiên vù vù mà đi!

Nàng Thần xạ cùng mặt khác am hiểu cung tên thần thông người khác biệt, Điền gia Thần xạ được gọi là sợ bóng sợ gió, còn gọi là ném đá giấu tay, chuyên bắn nội tâm, có thể ám tiễn bắn vào Linh giới, đem người nội tâm bắn giết, khiến người ta khó mà phòng bị.

Bọn hắn năm người gần như đồng thời ra tay, năm người thực lực so mười ngày trước tiến bộ không thể bảo là không lớn, thậm chí có thể nói là thần tốc!

Này mười ngày đến, mỗi bên đại thế gia lão tổ tông, lão thần tiên tự thân hiện thân chỉ điểm bọn hắn Chân Long công pháp, giảng giải trong đó nghi vấn khó xử lý, thậm chí tự thân truyền thụ cho bọn hắn thần thông, chỉ ra chỗ sai sai lầm của bọn hắn!

Bọn hắn thời gian mười ngày, liền vượt qua trước kia nửa năm khổ tu!

Hoàn toàn có thể nói, này mười ngày trải qua, vượt qua bọn hắn trước đó tất cả sở học sở ngộ, thế cho nên bọn hắn lần này xuất quan, trực tiếp tự đến đây chặn đường Tô Vân, rửa sạch thế gia sỉ nhục!

"Ầm!"

Nước sông cuồn cuộn trên không, kịch liệt thần thông nổ truyền đến, bọn hắn năm người thần thông tốc độ khác biệt, đến Tô Vân bên người trước sau không đồng nhất, chỉ nghe nổ một tiếng tiếp lấy một tiếng.

Đợi đến Điền Anh rồng tiễn phóng tới, bắn vào Tô Vân Linh giới, đột nhiên chỉ nghe "Coong" một tiếng chuông vang, tiễn quang nhao nhao nghiền nát!

Điền Anh trong lòng giật mình, thân hình rơi vào đường sông bờ bên kia, nàng một bên tiếp tục hướng phía trước phi

nhanh lao nhanh, một bên hướng trong sông nhìn lại, không khỏi đồng tử chợt co lại!

Chỉ thấy Tô Vân người giữa không trung, quần áo trên người lông tóc không tổn hao gì, động thiên cũng không bị phá vỡ, nội tâm cũng không có nửa điểm tổn thương!

Thậm chí ngay cả công kích tốc độ nhanh nhất Lâm Thanh Thịnh, cũng không có thể phá vỡ hắn hoàng chung phòng ngự, —— sơ hở của hắn, dường như cũng không tồn tại!

Ngay tại Điền Anh nhìn tới trong nháy mắt, Tô Vân một quyền đánh phía vung chùy hướng hắn đập đi Vũ Thắng, Điền Anh trơ mắt nhìn thấy Vũ Thắng phía trước Quỳ Long trống nổ tung, mà tại Quỳ Long trống phía sau Vũ Thắng cũng đột nhiên cả người nổ tung, giống như là bị cái gì lực lượng kinh khủng căng nứt!

Phía dưới, trường hà lao nhanh, tốc độ càng lúc càng nhanh, đột nhiên toàn bộ sông lớn hóa thành nộ long, dòng nước hóa thành tứ chi, tại Văn Chiêu Chi thôi thúc bên dưới, sông lớn như rồng, mở ra miệng lớn dính máu hướng Tô Vân cắn xuống!

Tô Vân ở giữa không trung nhấc chân, nặng nề quét tới, lại là Coong một tiếng chuông vang, sông lớn biến thành đầu rồng nổ tung!

Văn Chiêu Chi hộc máu, rơi xuống trong nước, ngay sau đó cố gắng thôi thúc một đầu thủy long đem bản thân gánh chịu.

Đầu kia thủy long mang theo hắn nhảy lên liên tục, nhảy đến hắn thần thông bên trên.

Đó là một bức tranh sơn thủy, hồng thủy cuộn trào mãnh liệt từ trong tranh chảy ra, Văn Chiêu Chi bị thủy long mang theo leo đến đỉnh núi, hướng ra phía ngoài nhìn lại, chỉ thấy

Chu Tỉ Đài Long Sinh Cửu Tử kỳ lần lượt sụp đổ, chỉ còn lại có chín cái cột cờ.

Cột cờ đoát đoát bắn ra, đem Chu Tỉ Đài xuyên ngực, mang theo cái kia Chu gia thiếu niên thi thể vượt sông bay qua, đóng ở trên mặt đất.

Văn Chiêu Chi trong lòng giật mình, vội vàng lấy ra bản thân lấy được linh binh, lại là một cây bút vẽ, cái này bút vẽ chính là hắn trước đây không lâu từ Lôi Kích cốc lấy được bảo vật.

Văn Chiêu Chi cầm trong tay bút vẽ, đại bút như chuyên đang muốn vẽ tranh, đột nhiên Tô Vân một quyền đánh vào trong tranh, cái kia tiếng chuông chấn động mà đến, trong tranh sơn thủy vỡ vụn, Văn Chiêu Chi một thân xương cốt đứt đoạn, thi thể từ vỡ trong tranh ngã xuống!

Bờ bên kia, Điền Anh một bên chạy, một bên nhanh chóng hướng Tô Vân vọt tới, nhưng vào lúc này, nàng đột nhiên nhìn thấy Tô Vân động thiên xoay tròn, mang theo Tô Vân nội tâm gào thét mà tới.

"Không đúng, ta cùng hắn Linh giới khi nào tương thông?"

Điền Anh vừa mới nghĩ đến nơi đây, Tô Vân nội tâm đã giết vào nàng Linh giới, đưa nàng nội tâm đánh giết.

Điền Anh nhất thời ngã xuống đất, bị quán tính mang theo lăn lông lốc hướng về phía trước té xuống hơn mười trượng, đụng vào một gốc lớn trên cây liễu lúc này mới dừng lại.

Tiếng đàn âm vang, đằng đằng sát khí, từng đạo thần thông tuyệt tại Tô Vân trên người, Tô Vân đón tiếng đàn đi lại, từ trên mặt sông đi tới bên bờ, nhìn còn tại cố gắng đánh đàn Lâm Thanh Thịnh.

"Ngươi ta ước hẹn, còn có mười bốn ngày."

Tô Vân từ Lâm Thanh Thịnh bên người đi qua, thản nhiên nói: “Ta nói qua, hai tháng lấy tính mạng ngươi, nhiều một ngày, ít một ngày, đều coi như ta thua. Lâm sĩ tử, trân quý cái này mười bốn ngày.”

Chương 153 : Ngựa lại mất

Chương 153: Ngựa lại mất

Bên kia bờ sông thành bên trong cổ trấn, Chu bá đám người ánh mắt kỳ dị, nhìn Tô Vân lanh lẹ vô cùng đánh chết Văn Chiêu Chi năm người, đi vào thành bên trong.

"Đây là Tiên thể ư?" Chu bá hỏi.

"Không phải Tiên thể, hơn hẳn Tiên thể ah."

Bên cạnh trà trang bên trong người hầu trà giống như là có thể nghe được hắn, thấp giọng nói: "Đây là Cầu thái thường muốn làm được chuyện, đem một cái người bình thường thân thể, luyện đến cùng Tiên thể đồng dạng. Tiên thể, tiên thuật, cũng không bằng dạng này công pháp…"

Bên đường ăn cỏ lão ngưu trong miệng còn ngậm cỏ, quên nuốt, ngẩng đầu nhìn Tô Vân rời đi phương hướng, lẩm bẩm nói: "Bệ hạ muốn lấy được, chính là dạng này tiên pháp a? Dựa theo hắn như vậy tu luyện, sẽ trường sinh ư?"

Hiệu ăn bên trong xóc muôi đầu bếp ánh mắt lấp lóe: "Nếu như Cầu thái thường sáng chế tiên pháp, có thể trường sinh, như vậy…"

Đúng lúc này, Tiết Thanh Phủ đi ra Thánh Nhân cư, trong cổ trấn tất cả mọi người vội vàng đổi một bộ mặt mày tươi tắn, hướng Tiết Thanh Phủ ân cần chào hỏi.

Tiết Thanh Phủ từng cái mỉm cười đáp lễ, không có bởi vì những người này địa vị thấp kém mà coi thường bọn hắn, cổ trấn bên trên tiếng cười cười nói nói, tràn đầy khoái hoạt không khí.

Chu bá chuẩn bị xe, ý định buộc lên lão ngưu, hỏi: "Lão gia là ý định đi ra ngoài ư?"

Tiết Thanh Phủ cười nói: "Những ngày này Tả phó xạ một mực không yên lòng để Tô Vân lưu tại ta chỗ này, cho nên theo dõi ta mười ngày, ánh mắt của hắn sắc bén, để cho ta toàn thân không dễ chịu, cho nên ra ngoài đi một chút. Không cần cài xe bò, ta dọc theo sông đi dạo."

Chu bá nắm lão ngưu đuổi theo hắn, nói: "Tô sĩ tử công phu thật tài giỏi."

"Đây là đương nhiên."

Tiết Thanh Phủ mỉm cười nói: "Cầu Thủy Kính khai sáng tiên pháp, nói không chừng lần này có thể thành công, để cho người ta trường sinh như tiên nhân. Nói đến khó hiểu, năm đó Khúc thái thường bọn hắn đi nghiên cứu Thiên môn, mở ra Tiên giới, đã chết tại trong đại kiếp, hoàng đế sai người đi lấy ghi lại mở ra Tiên giới biện pháp triều thiên khuyết, nghe nói một mực không có tìm được. Chẳng lẽ cái này triều thiên khuyết là rơi vào Cầu…"

Hắn nhíu nhíu mày, không có nói tiếp, cười nói: "Là ta đa tâm ư? Khi đó Cầu thái thường cũng không tại Thiên Thị Viên."

Chu bá cùng lão ngưu cúi đầu, không nói thêm gì nữa.

Tiết Thanh Phủ nhìn bên kia bờ sông, ánh mắt lấp lóe, thấp giọng nói: "Đó là tám mặt có thể làm cho người mở ra Tiên giới triều thiên khuyết ah, ghi lại Khúc thái thường các loại Nguyên Sóc cao cấp nhất cao thủ, nghiên cứu ra được trường sinh chi bí. Đáng tiếc, làm sao lại mất tích đây… Đúng rồi lão Chu, các ngươi đi theo ta bao lâu?"

Chu bá đang muốn nói chuyện, đột nhiên nhìn thấy một cái thấp bé chắc nịch lão giả chắp hai tay sau lưng đi tới, liền vội

vàng khom người rút lui.

Tả Tùng Nham liếc Chu bá cùng cái kia lão ngưu liếc mắt, cười nói: "Thánh Nhân gia người hầu cùng trâu, đều là nhất đẳng cao thủ, làm người ta hâm mộ."

Tiết Thanh Phủ thở dài: "Lão biều bả tử nếu là hâm mộ lời nói, có thể đến ta trong phủ ở vài ngày."

Tả Tùng Nham lắc đầu nói: "Ta không đi. Ta nếu là đi, ta phía dưới mọc ra mấy sợi lông, Đông đô đại đế cũng biết rõ rõ ràng ràng."

Tiết Thanh Phủ cười khổ, nói: "Cũng không đến mức biết được rõ ràng như vậy, những thị nữ kia sẽ không leo đến ngươi trên giường cho ngươi đếm lông…"

Tả Tùng Nham sắc mặt quái dị, thử dò xét nói: "Không có bò qua?"

Tiết Thanh Phủ chần chừ một chút, thành thật trả lời: "Bò qua, nhưng lão hủ lo lắng thanh danh bị hao tổn, đuổi đi xuống. Bằng không, ngược lại thật sự là có khả năng bị đếm rõ."

Tả Tùng Nham cười ha ha, tiếng cười trên mặt sông quanh quẩn.

Tiết Thanh Phủ mặt mang tươi cười, chờ hắn tiếng cười hạ xuống, lúc này mới nói: "Cầu Thủy Kính khả năng chưa chắc sẽ cùng chúng ta cùng đi đến cuối cùng, hắn rất có thể sẽ bị đại đế trước thời hạn triệu hồi Đông đô, quan phục nguyên chức."

Tả Tùng Nham cau mày: "Hoàng đế triệu đi hắn, dựa vào chúng ta cùng Sóc Phương hầu, căn bản không ngăn được bảy đại thế gia phản công. Cái này khẩn cấp giây phút, bất kể như thế nào đều không thể triệu hồi Cầu Thủy Kính! Đông đô đại đế, không phải hôn quân!"

Tiết Thanh Phủ cười nói: "Đông đô đại đế có phải hay không hôn quân, qua mấy ngày liền biết. Tả phó xạ, ngươi ta muốn đánh cược một lần ư?"

Tả Tùng Nham thật dài hấp khí, trầm giọng nói: "Ngươi muốn làm sao cược?"

…

Sóc Phương Lâm gia.

Lâm Thanh Thịnh hồn bay phách lạc trở về Lâm gia, ngơ ngác ngồi ở chỗ đó, không nhúc nhích, trong hai con ngươi không có một chút sinh cơ.

Lâm Trí Viễn cau mày, trong lòng bất an, vội vàng tìm đến Lâm lão thần tiên Lâm Cao Nghĩa, nói: "Thịnh nhi cùng họ Tô khâm sai từng có ước chiến, sau mười bốn ngày tại Sóc Phương học cung trước cửa, nhất quyết sinh tử! Trước mắt Thịnh nhi trong mắt hứng thú trên đời hoàn toàn không có, đều là tuyệt vọng, ta lo lắng hắn lại bởi vậy tu vi tổn hao nhiều, nửa tháng sau quyết chiến, càng là không có phần thắng! Kính xin lão tổ tông chỉ điểm bến mê!"

Lâm Cao Nghĩa tới gặp Lâm Thanh Thịnh, ha ha cười nói: "Thịnh nhi, nguy cơ, chính là nguy hiểm cũng là cơ hội. Ngươi chỉ thấy bản thân tương đồng cảnh giới không phải là đối thủ của hắn, nhưng mà ngươi không nhìn thấy hắn mới là đệ nhất động thiên, mà ngươi đã tu luyện tới thứ sáu động thiên. Ngươi chỉ cần tại đây mười bốn ngày bên trong lại tiến lên trước một bước, tu luyện tới Nguyên Động cảnh giới, hắn cùng của ngươi chênh lệch chính là rãnh trời, xa không thể chạm, cho dù kỳ tài ngút trời cũng muốn nuốt hận tại đàn của ngươi bên dưới!"

Lâm Thanh Thịnh tròng mắt giật giật, khôi phục một tia thần thái: "Lão tổ tông, ta có thể tại trong vòng mười bốn ngày

tu luyện tới Nguyên Động cảnh giới ư?"

"Không thể."

Lâm Cao Nghĩa quả quyết nói: "Ngươi đi vào Uẩn Linh cảnh giới mới thời gian hai năm, tu luyện tới thứ sáu động thiên cũng là trước đó không lâu sự tình, muốn tại trong vòng mười bốn ngày một lần đột phá, tu luyện tới Nguyên Động cảnh giới, hầu như không có khả năng!"

Lâm Thanh Thịnh sắc mặt thoáng cái hôi bại xuống, phun phun ra ngụm máu tươi.

Lâm Cao Nghĩa khẽ vuốt phía sau lưng của hắn, cười nói: "Nhưng mà trên đời này không có tuyệt đối sự tình. Tro tàn chính là cái trước thế giới nguyên khí biến thành, có thể tăng lên trên diện rộng nguyên khí của ngươi. Ngươi nếu là dùng tro tàn tới tu luyện, lại thêm Chân Long công pháp, ngươi liền có thể tại đây ngắn ngủi mười bốn ngày, tu luyện tới Nguyên Động cảnh giới!"

Lâm Thanh Thịnh nhớ tới Tô Vân đã từng nhen lửa tro tàn đến tăng lên tu vi của mình, trong lòng lại không khỏi đốt lên một tia hi vọng.

Lâm lão thần tiên Lâm Cao Nghĩa ánh mắt lấp lóe, nói: "Đồng Khánh Vân là ta bạn cũ, hắn sớm đã cùng tro tàn quái đạt được thoả thuận, ngươi theo ta đi Đồng gia, cái này mười bốn ngày sẽ có tro tàn quái tự thân chỉ điểm ngươi thế nào lợi dụng tro tàn tu luyện."

Lâm Thanh Thịnh vừa mừng vừa sợ, hướng Lâm Cao Nghĩa liên tục dập đầu.

Lâm Cao Nghĩa mang theo hắn đi tới Đồng gia Thần Tiên cư, Đồng Khánh Vân sai người mang theo Lâm Thanh Thịnh đi tới Thần Tiên cư bên trong một gian mật thất, mật thất

mang theo một chiếc gương, Đồng Khánh Vân ra hiệu Lâm Thanh Thịnh đi vào trong gương.

Lâm Thanh Thịnh trong lòng lo sợ bất an, đi vào kính, lại phát hiện nơi này là một mảnh Linh giới, bên trong cực kỳ rộng lớn, Linh giới bên trong rất nhiều linh sĩ đang cùng theo một tôn thân thể cường tráng tro tàn quái tu luyện, học tập thế nào dùng tro tàn tăng lên pháp lực!

Cái kia tro tàn quái một thân gân cốt như là xe phúc, sau lưng mọc ra hai cánh, hình dung cổ quái.

Lâm Thanh Thịnh ngẩn ngơ, chỉ thấy những cái kia linh sĩ trong đó không ít người rõ ràng là đến từ bảy đại thế gia sĩ tử!

Loại trừ bảy đại thế gia sĩ tử, hắn còn chứng kiến vài chỗ bên trên trong quân tướng sĩ!

Những người này đi theo cái kia tro tàn quái tu luyện, thân thể vậy mà mơ hồ phát sinh biến hóa, xương cốt lộ ra ngoài, tướng mạo cũng càng ngày càng quỷ dị!

"Dù sao cũng so chết tại họ Tô trong tay muốn tốt!" Lâm Thanh Thịnh nghiến răng, gia nhập trong đám người, đi theo cái kia tro tàn quái tu hành.

Thần Tiên cư bên trong, Đồng Khánh Vân cùng Lâm Cao Nghĩa ngồi ngay ngắn, Đồng lão thần tiên đứng ở một bên phục vụ.

Lâm Cao Nghĩa thở dài: "Để Thịnh nhi trở thành tử sĩ, ta cũng không muốn. Đáng tiếc hắn đi theo tro tàn quái tu luyện, hấp thu tro tàn lực lượng sau đó, không bao lâu nữa liền sẽ trở nên không phải người không phải quỷ."

Đồng Khánh Vân cười nói: "Nhưng hắn thực lực cũng sẽ bởi vậy đại tăng."

Hắn đứng dậy, thản nhiên nói: "Nếu như có thể dùng Lâm gia binh sĩ một cái mạng, đổi đi Tô thượng sứ một cái mạng, tính thế nào cũng là máu kiếm không lỗ."

Lâm Cao Nghĩa cười ha ha: "Không sai, máu kiếm không lỗ! Lâm Cao Nghĩa cùng Tô thượng sứ một trận chiến, nhìn như để Tô thượng sứ trì hoãn thời gian, nhưng trên thực tế là chúng ta đang trì hoãn thời gian!"

Hắn đứng dậy, lạnh lùng nói: "Hắn cho rằng có thể tính tính đến chúng ta, lại không nghĩ rằng chúng ta tá kiếp bụi quái tới đồng hóa nhiều hơn nữa linh sĩ, đồng thời trên thảo nguyên còn có nhiều hơn nữa tro tàn quái, tạo thành đại quân chạy đến!"

Đồng Khánh Vân ánh mắt lấp lóe, nói: "Không nên coi thường Tô thượng sứ, người này cáo già, có cùng tuổi tác không hợp trưởng thành cùng gian trá."

Lâm Cao Nghĩa cười nói: "Nhưng mà chúng ta đây? Chúng ta so với hắn sống lâu một trăm năm mươi năm, hắn làm sao có thể tính toán qua chúng ta? Khánh Vân, ngươi suy nghĩ một chút, một trăm năm mươi năm trước chúng ta là thế nào làm?"

Hắn cười ha hả, dương dương đắc ý.

Đồng Khánh Vân mặt mang tươi cười, cười nói: "Một trăm năm mươi năm trước, chúng ta thực sự làm xinh đẹp. Sau này, chúng ta sẽ còn làm đẹp hơn! Thiên hạ này, cuối cùng rồi sẽ thuộc về chúng ta!"

Văn Xương học cung.

Tô Vân trở lại Truy Nguyên viện, chỉ thấy Truy Nguyên viện đã sửa hơn phân nửa, còn thừa lại cuối cùng một ngôi đại điện chưa hoàn thành, câm đại sư huynh cùng những cái kia kiến trúc linh sĩ không biết tung tích.

Diệp Lạc công tử, Lý Trúc Tiên, Bạch Nguyệt Lâu cùng Ngô Đồng đều tại Truy Nguyên viện, mọi người mỗi bên học mỗi bên, không liên quan tới nhau.

Bạch Nguyệt Lâu sư tòng Tiết Thanh Phủ, thường xuyên đi Cầu Thủy Kính nơi đó nghe giảng, Ngô Đồng là nhân ma, vừa có tiền cũng đi Cầu Thủy Kính nơi đó nghe giảng, Lý Trúc Tiên cùng Diệp Lạc công tử càng là thế gia truyền nhân, cũng thường xuyên đi Cầu Thủy Kính nơi đó nghe giảng.

Đặc biệt là Diệp Lạc công tử, bởi vì là đại đế phái tới thượng sứ, một bên muốn theo dõi Cầu Thủy Kính, một bên lại muốn hướng về Cầu Thủy Kính thỉnh giáo, bởi vậy chạy đặc biệt chuyên cần.

Cầu Thủy Kính thậm chí một lần nghi ngờ, đến cùng Tô Vân là đệ tử của mình, hay là bọn hắn là đệ tử của mình. Cầu Thủy Kính Thần Tiên cư Tô Vân chỉ đi qua một lần, mà Văn Xương học cung Truy Nguyên viện bốn người gần như là ngày ngày đi.

"Văn Xương Đế Quân điện bị một con ngựa phá hủy, đốc công mang người đi sửa Văn Xương Đế Quân điện."

Diệp Lạc công tử hướng Tô Vân nói: "Nghe nói là trước mấy ngày ban đêm, Văn Xương Đế Quân hiển linh, Đế Quân kim thân cưỡi một thớt Long Tương ban đêm đi ra ngoài, nhàn du Sóc Phương. Đế Quân cưỡi Long Tương mấy lần, trời tối đi ra ngoài, trước khi trời sáng trở về, đem cái kia ngựa buộc trong điện. Về sau cái kia ngựa không vui, thừa dịp Đế Quân đêm hôm đó không có hiển linh, liền đem Đế Quân điện phá hủy."

Tô Vân ngạc nhiên, trong lòng ngập ngừng: "Con ngựa này tính tình mãnh liệt, hơn nữa chỉ có ban đêm mới có thể cưỡi ra ngoài, nếu không, mang theo Tiểu Dao học tỷ bọc qua gió, liền đưa trở về a…"

Diệp Lạc công tử tiếp tục nói: "… Tiếp đó hôm qua, Văn Xương Đế Quân lại cưỡi ngựa ra ngoài, Đế Quân cùng ngựa đều mất đi."

Tô Vân còn đang suy nghĩ lấy có muốn hay không đem Long Tương đưa về Đông lăng, nghe vậy không khỏi sững sờ: "Đế Quân cùng ngựa đều mất đi?"

Diệp Lạc công tử gật đầu, nói: "Đồ Minh đại sư cùng Nhàn Vân đạo nhân còn đang tìm đây."

Chương 154 : Hắc quan Lý tướng quân

Chương 154: Hắc quan Lý tướng quân

Tô Vân sợ hết hồn, Long Tương mất đi ngược lại cũng thôi, Văn Xương Đế Quân là Văn Xương học cung cung phụng Thần Chỉ, hắn như mất rồi, vậy liền có chút khó giải quyết!

Văn Xương Đế Quân còn gọi là Văn Thánh Công, cùng Tô Vân cũng coi như có chút nguồn gốc, Tô Vân rời đi Thiên Thị Viên lúc từng tại Văn Thánh trong miếu ở nhờ.

Nhưng Văn Xương Đế Quân cùng Tả Tùng Nham nguồn gốc càng sâu!

Tả Tùng Nham thời niên thiếu đi tới Thiên môn chợ quỷ, hoàn thành Văn Thánh Công giao phó, Văn Thánh Công đem bản thân Đại Thánh linh binh tặng cho hắn!

Tả Tùng Nham về sau từ hải ngoại trở về, nhìn thấy Sóc Phương bần hàn con cháu đi học khó khăn, ngay sau đó xây dựng quan học Văn Xương học cung, cung phụng Văn Xương Đế Quân, mong đợi có thể làm cho Sóc Phương bần hàn gia đình sĩ tử đều có thể đi vào Văn Xương học cung đi học.

Tả Tùng Nham tại Văn Xương trong học cung vì Đế Quân kiến tạo đại điện, vì Đế Quân lập kim thân, cũng là một loại tinh thần lý niệm bên trên truyền thừa.

Tô Vân cau mày, suy tư nói: “Lần trước Long Tương là bị treo ở dưới cầu, lần này nếu là Long Tương chở đi Đế Quân, cũng bị treo ở nơi nào…”

Hắn vội vàng lắc đầu, không dám tưởng tượng bộ này tình cảnh.

Long Tương là hắn để cho người ta đưa tới, đầu này lăng thú gây ra như vậy lớn tai vạ, cùng hắn bao nhiêu cũng có chút liên quan.

"Thập Cẩm Tú Đồ là Văn Xương Đế Quân Đại Thánh linh binh, chẳng lẽ hắn đi tìm bản thân Đại Thánh linh binh?"

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, hỏi Diệp Lạc công tử, nói: "Sư đệ có biết Thập Cẩm Tú Đồ ở nơi nào?"

"Loại bảo vật này, đương nhiên là Sóc Phương hầu thu, chỉ có tại đại khảo thời điểm mới có thể mời đi ra."

Diệp Lạc công tử nói: "Bất quá lần này đại khảo, nghe nói là Cầu thái thường Thập Cẩm Tú Đồ chủ nhân, Mạch Hạ học cung Điền Vô Kỵ Điền phó xạ cùng Cầu thái thường là bạn thâm giao, cho nên Cầu thái thường liền đem bảo vật này đặt ở Mạch Hạ học cung. Ý của ngươi là nói, Đế Quân có thể là đi tìm cái này Cẩm Tú đồ?"

Tô Vân giật mình trong lòng, Điền gia là Sóc Phương bảy đại thế gia một trong, lúc trước Điền Vô Kỵ đối Cầu Thủy Kính nói Thập Cẩm Tú Đồ đặt ở Mạch Hạ học cung, đoán chừng liền có chiếm lấy bộ này Đại Thánh linh binh ý tứ.

Văn Xương Đế Quân kim thân mất tích, khẳng định cùng chuyện này liên quan đến!

Đúng lúc này, Nhàn Vân đạo nhân vội vàng chạy đến, đem Long Tương tượng đá vứt xuống, xoay người liền đi, Tô Vân kêu gọi đôi câu, đạo nhân kia không ngừng lại, la lên: "Ta chỉ tìm đến con ngựa này, nhưng mà không có tìm được Đế Quân, lại đi tìm một chút!"

Tô Vân bước nhanh đuổi về phía trước, chỉ thấy Nhàn Vân đạo nhân đã hóa thành bạch hạc vỗ cánh bay đi, biến mất tại

trong mây, không thấy tăm hơi.

"Đạo trưởng đi quá nhanh, còn chưa kịp nói ở nơi nào tìm đến tôn này Long Tương…"

Tô Vân cau mày, tiến lên quan sát Long Tương, nhưng thấy tôn này tượng đá giương nanh múa vuốt, tướng mạo hung ác, thầm nghĩ: "Long Tương giống như là trong chiến đấu đúng lúc gặp mặt trời mọc, bị ánh mặt trời chiếu sáng sau mới hóa thành tượng đá. Như vậy nói cách khác, Đế Quân không phải là không muốn trở về, mà là bị người ngăn trở, thậm chí có khả năng gặp hung hiểm!"

Hắn nghĩ tới nơi này, đem Long Tương trên người dây cương đổi thành thần tiên tác, lại đem thần tiên tác buộc tại trên cây cột, rời đi Truy Nguyên điện.

Lý Trúc Tiên nhìn hắn đem một tôn tượng đá cài lên, tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Thiếu nữ Ngô Đồng ánh mắt lấp lóe, nhìn Tô Vân rời đi thân ảnh, như có điều suy nghĩ.

Tô Vân trở lại Sơn Thủy cư, chỉ thấy Hoa Hồ còn chưa trở về, không khỏi cau mày, thầm nghĩ: "Nhị ca đi theo Linh Nhạc tiên sinh du lịch lâu như vậy, cũng nên trở lại đi?"

Hắn đổi thân quần áo, đốt tốt đồ ăn, đợi đến buổi chiều, Trì Tiểu Dao mang theo Thanh Khâu Nguyệt đám người trở lại Sơn Thủy cư, ba cái tiểu hồ yêu hơn mười ngày không có nhìn thấy hắn, không khỏi vừa mừng vừa sợ, vui cười liên tục.

Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao, Thanh Khâu Nguyệt đám người ngồi xuống cùng một chỗ ăn cơm tối, nói chuyện phiếm đôi câu, Trì Tiểu Dao nói: "Gần nhất trong thành không yên ổn, có vài người giống như là muốn đối Đổng y sư bất lợi, Đổng y sư đóng bản thân tiệm bán thuốc, ta ban đêm không có chỗ đi, chỉ có thể ở tạm tại sư đệ trong nhà."

Tô Vân cầu còn không được, cười nói: "Có học tỷ tại, tất nhiên là tốt nhất."

Trì Tiểu Dao vẻ mặt ửng hồng, nói khẽ: "Chúng ta không môn đăng hộ đối…"

Tô Vân hưng phấn nói: "Tiểu Dao học tỷ, ta tìm về con ngựa kia, đêm nay học tỷ nếu là không có việc gì, không bằng ta mang ngươi ra ngoài đi một chút?"

Trì Tiểu Dao trong lòng có nai vàng ngơ ngác, đụng vang ầm ầm, không áp chế được, đầu óc mê muội đi theo hắn đi ra phía ngoài.

Hai người thừa dịp bóng đêm chạy tới Truy Nguyên điện, Truy Nguyên điện đã khóa cửa, tuần tra ban đêm tây tịch tiên sinh đi tới, đột nhiên thôi thúc thần thông, một tia sáng chiếu tới, quát: "Ai? Lén lén lút lút, đi ra!"

Trì Tiểu Dao vội vàng lôi kéo Tô Vân trốn vào trong bụi cỏ, cái kia tuần tra ban đêm tây tịch tìm kiếm khắp nơi một phen, không có tìm được người, cười lạnh nói: "Cẩu nam nữ!" Dứt lời, chửi toét miệng đi.

"Hắn làm sao mắng người?" Tô Vân giận dữ.

Trì Tiểu Dao vội vàng nói: "Ngựa của ngươi đâu?"

"Ngay tại Truy Nguyên viện bên trong, ta cài đi lên, lần này chạy không được."

Tô Vân lôi kéo nàng, nhảy vào Truy Nguyên viện, bước nhanh đi tới Long Tương phía trước, chỉ thấy một đầu đầu ngựa thân rồng quái vật núp ở nơi đó, một thân long lân, chân sinh vuốt rồng, tràn ngập hung lệ chi khí!

Trì Tiểu Dao bị dọa đến toàn thân run rẩy, cái kia Long Tương trên người tán phát ra khí tức đối nàng có một loại cực kì khủng bố cảm giác áp bách, đó là trong Long tộc mạnh mẽ

chủng tộc đối cấp thấp chủng tộc huyết mạch áp bức, để nàng suýt nữa nhịn không được hiện ra nguyên hình!

Cái kia Long Tương lợi trảo chụp lấy mặt đất, vạch ra từng đạo hoả tinh, chậm rãi cất bước từ trong bóng tối đi ra, hướng nàng tới gần.

Trì Tiểu Dao vội vàng trốn đến Tô Vân sau lưng, Tô Vân cười nói: "Học tỷ đừng sợ. Nó rất ngoan ngoãn!"

Hắn lôi kéo Trì Tiểu Dao, xoay người rơi vào Long Tương trên lưng.

Cái kia Long Tương nhe răng, bộc lộ bộ mặt hung ác, đột nhiên Tô Vân giật giây cương một cái, thần tiên tác nhất thời ông một tiếng nhẹ vang lên, hiện ra vô số lít nha lít nhít văn tự ký hiệu, xoay quanh dây thừng bay lượn.

Long Tương khí thế hung ác nhất thời bị trấn áp xuống, ngoan ngoãn, Tô Vân trong lòng kinh ngạc, không hiểu nhìn một chút thần tiên tác, lúc trước cái này thần tiên tác nhưng không có loại biến hóa này.

Đột nhiên, Oánh Oánh âm thanh truyền đến: "Là Tiết Thánh Nhân tại ngươi đi vào Linh giới khiêu chiến lúc, đem căn này dây thừng bên trong phong ấn trừ bỏ."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, đỉnh đầu hoàng chung hiện lên, Oánh Oánh từ chuông bên trên trượt xuống đến, rơi vào đầu vai của hắn.

Trì Tiểu Dao kinh ngạc nhìn cái này chỉ có quyển sách cao bé gái, Oánh Oánh cũng quan sát nàng một phen, nói: "Ngươi là Ly Long? Cá chép hóa rồng a? Công pháp của ngươi hình như có chút không đúng, ta chỗ này có một cuốn 《 Ly Long Ly Uyên biến 》, khả năng càng thích hợp ngươi."

Tô Vân cười nói: "Học tỷ, Oánh Oánh, các ngươi ngồi vững. Long Tương, Văn Xương Đế Quân đi nơi nào?"

Hắn vừa dứt lời, đột nhiên Long Tương nhẹ nhàng vừa tung người, trên không trung vượt ngang mấy chục trượng, bước chân vô thanh vô tức rơi vào Truy Nguyên viện bên ngoài.

Trì Tiểu Dao cùng Oánh Oánh giật nảy mình.

Chỉ thấy Long Tương cự thú bước chân, mạnh mẽ thân hình giãn ra, mấy bước ở giữa, kình phong đập vào mặt, Oánh Oánh bị cuồng bạo kình phong thổi đến từ Tô Vân trên bờ vai bay lên, hóa thành một quyển sách, trang sách phần phật bay lượn.

Trì Tiểu Dao ngồi tại Tô Vân đằng sau, vội vàng đem quyển sách này tiếp lấy, Oánh Oánh tại trong ngực nàng lại biến trở về quyển sách cao thiếu nữ, lòng còn sợ hãi, vội vàng hướng trong ngực nàng né tránh.

Tô Vân vội vàng nói: "Long Tương, chậm một chút!"

Long Tương chậm lại bước chân, mang theo bọn hắn gào thét mà đi.

Ngay tại Long Tương bước nhanh rời đi Văn Xương học cung đồng thời, một đầu hắc giao tại Văn Xương học cung lầu vũ ở giữa toán loạn, thiếu nữ Ngô Đồng đứng tại đầu rồng phía trên, nói khẽ: "Thúc Ngạo, đuổi theo bọn hắn."

Tiêu Thúc Ngạo hiện ra hắc giao chân thân, một đường phi nhanh, ra sức hướng Long Tương tiến đến, chẳng qua là hắn cứ việc tu vi mạnh mẽ, nhưng mà muốn đuổi theo con rồng kia cất cao nhưng vẫn là có chút mệt mỏi.

"Không thể bị tiền bối xem thường!" Tiêu Thúc Ngạo cắn răng kiên trì.

Liền tại bọn hắn lao ra Văn Xương học cung, Tả Tùng Nham một thân áo bào xám, cất bước đi ra học cung, sau lưng

một mảnh đen kịt đều là người, Đồ Minh hòa thượng cùng Nhàn Vân đạo nhân đi ở phía trước.

"Đuổi theo bọn hắn!" Tả Tùng Nham trầm giọng nói.

Long Tương nhanh như điện chớp, vượt qua nhà cao tầng, thậm chí có thể nhẹ nhàng như thường đi lại tại cầu mây phía sau, như giẫm trên đất bằng, để Trì Tiểu Dao vừa mừng vừa sợ, lưng rồng bên trên tiếng cười cười nói nói không ngừng.

Thiếu nữ Ngô Đồng xa xa đi theo Long Tương, không khỏi nhíu chặt lông mày, thầm nghĩ: "Hắn không phải đi tìm Văn Xương Đế Quân? Không đúng, tiểu tử này nhất cử nhất động, đều thâm ý sâu sắc, không thể chỉ là vì mang theo tiểu mẫu long hóng mát mà thôi…"

Tả Tùng Nham cũng là nhíu chặt lông mày, bọn hắn đi theo Tô Vân một đường bốn phía chạy loạn, Tô Vân căn bản không giống như là đi tìm Văn Xương Đế Quân bộ dạng.

Long Tương trên lưng, Tô Vân cũng có chút buồn bực: "Đầu này ngốc long mã làm sao chạy loạn? Chờ một chút…"

Hắn đột nhiên tỉnh ngộ lại, Long Tương cũng không phải là chạy loạn, mà là dọc theo Văn Xương Đế Quân đi qua con đường chạy, có lẽ là Văn Xương Đế Quân đã từng cưỡi nó trở lại chốn cũ, du lịch Sóc Phương khắp nơi.

Tô Vân hỏi nó chính là Văn Xương Đế Quân đi nơi nào, thế là nó liền dẫn Tô Vân đám người đi Văn Xương Đế Quân đi qua địa phương.

Đột nhiên, Long Tương dọc theo một tòa cao ốc một đường lao nhanh, đi tới Sóc Phương thành kiến trúc cao nhất, chạy tại một mảnh lưu ly màn lớn lên, bước nhanh vọt tới Sóc Phương hầu Thần Tiên cư phía trên mái vòm chỗ.

Tô Vân ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Sóc Phương Hầu gia phía trên một mảnh mây đen áp đỉnh, trong mây đen sấm chớp

không ngừng, từng đạo sét hạ xuống, bổ vào Thần Tiên cư trung tâm một cái hắc thiết quan bên trên.

Chiếc kia hắc thiết quan bị xích sắt khóa lại, rầm rầm vang vọng.

Đột nhiên, hắc thiết trong quan tài một cái dày nặng mà tràn đầy ma tính âm thanh truyền đến, như là trong đêm tối ma vương: "Tiểu hữu, ngươi con ngựa này có chút quen thuộc."

Thiếu nữ Ngô Đồng giật mình trong lòng, vội vàng để Tiêu Thúc Ngạo ngừng lại bước chân, thấp giọng nói: "Sóc Phương hầu Lý gia hắc thiết quan bên trong, nhốt một con bán ma!"

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, từ Long Tương trên lưng nhảy xuống, khom người nói: "Tiền bối. Vãn bối này tới là vì Văn Xương Đế Quân tung tích mà tới."

Chiếc kia hắc thiết quan đột nhiên xích sắt đứt đi, một cỗ khói đen tràn ngập, từ trong quan tài xông ra, mây đen bên trong, một tôn toàn thân thiết giáp tướng quân khuôn mặt vặn vẹo, tại ma khí bên trong đấu tranh.

"Văn Thánh Công chính là ta khi còn sống hảo hữu, hắn mượn kim thân đến đây thăm viếng ta, nói là muốn lấy Đại Thánh linh binh vì ta tạm thời trấn áp ma tính."

Tướng quân kia một thân thi khí, nồng đậm vô cùng, khàn giọng nói: "Sóc Phương thành bên trong ma tính ngày càng sinh trưởng, để cho ta tu vi cũng tại tăng thêm, ma tính càng ngày càng khó lấy áp chế, mang đến hậu quả đáng sợ!"

Trong hắc khí, hắn một thân thi lông đang điên cuồng sinh trưởng, như là vô số xúc tu tại trong khói đen vung vẩy: "Ta lôi kiếp sắp đến, không hóa đi ma tính, ta hẳn phải chết tại lôi kiếp phía dưới! Chỉ có hắn nho đạo Hạo Nhiên Chính Khí, mới có thể áp chế ta ma tính!"

Tô Vân giật mình trong lòng, vội vàng nói: "Văn Xương Đế Quân đi đâu một bên?"

Tướng quân kia giơ tay lên hướng nơi xa một chỉ, Tô Vân khom người cảm ơn, nhấc nhấc dây cương, Long Tương mang theo bọn hắn nhanh chóng rời đi.

Tô Vân vừa mới vừa đi, thiếu nữ Ngô Đồng tiếp sau liền đến.

"Ngươi là Sóc Phương hầu Lý gia lão tổ tông?"

Thiếu nữ Ngô Đồng hiếu kỳ quan sát vị tướng quân kia, nháy mắt mấy cái, cười nói: "Người khác đều nói ngươi huyết chiến tái ngoại dị tộc, giữ gìn Sóc Phương ba mươi năm, cuối cùng Đông đô đại đế bình định quốc nội chi loạn, mới phái binh tới viện binh."

Hắc khí kia bên trong Lý tướng quân không đáp.

"Không nghĩ tới, sự thật không phải như vậy."

Thiếu nữ Ngô Đồng xì xì cười nói: "Sự thật hẳn là ngươi đã sớm chết trận, ngươi cùng bộ hạ của ngươi chết trong chiến trường, chỉ là các ngươi nội tâm bám vào thi thể của mình bên trên rất lâu không đi, đem bản thân biến thành bán ma. Các ngươi dùng bán ma sức mạnh mạnh mẽ, bảo vệ Sóc Phương thành."

Trong hắc khí Lý tướng quân liếc nàng một cái, nói: "Không có sai. Chúng ta là như thế này hóa thành bán ma. Như vậy ngươi đây, tiền bối? Ngươi là bởi vì gì hóa thành nhân ma?"

Thiếu nữ Ngô Đồng không đáp.

"Ta cùng bộ hạ lo lắng cho mình sau khi chết, sẽ nguy hại Sóc Phương, lại lo lắng tái ngoại dị tộc sẽ trở lại, tập kích Sóc

Phương, ngay sau đó chế tạo huyền thiết hắc quan, phong ấn chúng ta, nhưng không dưới táng."

Trong hắc khí Lý tướng quân nói: "Cái này mấy trăm năm qua, chúng ta đứng tại Sóc Phương cao nhất địa phương, chứng kiến vô số lịch sử. Trong đó một trăm năm mươi năm trước Thần Long từ trên trời giáng xuống, cùng nhân ma đại chiến, rơi vào Thiên Thị Viên, chúng ta cũng nhìn thấy."

Thiếu nữ Ngô Đồng hừ lạnh một tiếng: "Thấy được, không được nói, bằng không lôi kiếp so ngươi tưởng tượng phải sớm một chút. Các ngươi chẳng qua là bán ma, đừng chọc đến ta!"

Nàng dẫm chân xuống, Tiêu Thúc Ngạo biến thành hắc giao thân thể bơi lội, mang theo hắn xông vào trong bóng đêm.

Chương 155 : Phong cảnh thế nào

Chương 155: Phong cảnh thế nào

"Mảnh đất này mặc dù nhiều tai họa nhiều khó khăn, nhưng cũng nhiều có nghĩa sĩ, vứt bỏ sinh mệnh của mình, quên tử vong của mình, cho nên mới có thể dân tộc tồn thế lâu dài, số mệnh kéo dài không dứt."

Tả Tùng Nham dẫn đầu mọi người xa xa treo ở Tô Vân cùng Ngô Đồng đằng sau, hắn cũng nhìn thấy trong hắc khí Lý tướng quân, cách xa khom người làm lễ chào hỏi, thấp giọng nói: "Chúng ta cùng bảy đại thế gia đánh cờ đã bắt đầu."

Đồ Minh hòa thượng cùng Nhàn Vân đạo nhân trong lòng nghiêm nghị, cẩn thận lắng nghe hắn, không dám có bất kỳ buông lỏng.

"Bảy đại thế gia đã bắt đầu đối với chúng ta động thủ! Lý tướng quân mấy người thế gia lão tổ là bán ma, bọn hắn bị Sóc Phương thành bên trong ngày càng tăng trưởng ma tính quấy nhiễu, nếu như không thể hóa giải, có khả năng sẽ không khống chế được, ma tính quá trớn mà đại khai sát giới!"

Tả Tùng Nham nhìn xa ngồi tại Long Tương trên lưng Tô Vân, Trì Tiểu Dao, trầm giọng nói: "Coi như Lý tướng quân đám người đám người có thể áp chế trong lòng ma tính, cũng sẽ bởi vì không khống chế được tu vi tăng lên mà dẫn phát thiên kiếp."

Nhàn Vân đạo nhân cau mày nói: "Bất luận Lý tướng quân mấy người bán ma đại khai sát giới vẫn là gặp gỡ thiên kiếp,

đối với chúng ta tới nói đều là tổn thất khổng lồ. Thậm chí có khả năng lại bởi vậy mà bại chết…"

"Không sai. Tô thượng sứ nhìn ra điểm này, bởi vậy đem Long Tương đưa đến Văn Xương Đế Quân điện, mời Đế Quân thu hồi Thập Cẩm Tú Đồ, mượn cuồn cuộn chính khí tới luyện hóa ma tính."

Tả Tùng Nham trong lòng khâm phục chi ý tự nhiên sinh ra, thấp giọng nói: "Đế Quân không biết tung tích, hắn bất đắc dĩ đành phải tự thân xuất chiến, thật sự là nghĩa bạc vân thiên! Sóc Phương nội thành tranh đấu, càng ngày càng hung hiểm."

Hắn sắc mặt phức tạp, thở dài: "Chúng ta mắc nợ hắn quá nhiều."

Đồ Minh hòa thượng nghi ngờ nói: "Hắn vì sao còn muốn mang theo nhân ma?"

"Đây chính là hắn chỗ cao minh. Các ngươi đi mặt khác thế gia, nhìn một chút những cái kia thế gia lão tổ ma tính có hay không khó mà ngăn chặn!"

Tả Tùng Nham tay áo lớn bồng bềnh, phất phất tay, phía sau hắn, từng cái thân ảnh nhanh chóng tán đi, biến mất trong bóng đêm.

Hắn đi thẳng về phía trước, không nhanh không chậm nói: "Nhân ma là hắn hậu chiêu. Nếu như không cách nào cứu trở về Văn Xương Đế Quân, như vậy chỉ có mời nhân ma ra tay, hấp thu Lý tướng quân mấy người bán ma trên người ma tính. Nhưng đây là hạ hạ sách. Nhân ma hấp thu bọn hắn ma tính, liền sẽ càng ngày càng mạnh, càng ngày càng khó lấy chưởng khống."

Đồ Minh cùng Nhàn Vân vẫn như cũ đi theo phía sau hắn.

Tả Tùng Nham lộ ra vẻ tán thưởng, khen: "Đây chính là ta cùng Thủy Kính, Tiết Thánh Nhân sở dĩ lưu lại nhân ma, cùng

nhân ma liên thủ nguyên nhân. Ba người chúng ta cũng không từng từng nói với hắn nhân ma tác dụng, mà hắn vậy mà cùng chúng ta không mưu mà hợp, tuổi còn nhỏ liền có như thế trí tuệ, khiến người khâm phục."

Ba người đi theo Tô Vân, thiếu nữ Ngô Đồng, đi tới Mạch Hạ học cung trước sơn môn.

Tô Vân cùng thiếu nữ Ngô Đồng đã một trước một sau, xông vào Mạch Hạ học cung sơn môn.

Tả Tùng Nham nhìn phía trước sơn môn, khẽ nhíu mày, phất phất tay.

Đồ Minh cùng Nhàn Vân hai bên trái phải, biến mất không thấy gì nữa.

Tả Tùng Nham từ trong ngực lấy ra một khối Tiểu Hương khăn, che tại trên mặt, chỉ miễn cưỡng che lại mũi, chắp hai tay sau lưng ung dung đi vào Mạch Hạ học cung.

Mạch Hạ học cung cùng mặt khác học cung điểm khác biệt lớn nhất chỗ ở chỗ, toà này học cung có mười mấy tòa xây ở trên núi cao ốc, mỗi tòa cao ốc tổng cộng có một trăm ba mươi dư tầng, mỗi một tầng đều là một tòa cung điện!

Từng tòa khí thế to lớn cung điện điệp gia, hóa thành trong mây kiến trúc.

Mà cái này mười mấy tòa lầu vũ lại thông qua từng đạo cầu mây liên hệ với nhau, các sĩ tử chính là tại đây chút trong cung điện đi học, đi lại tại đám mây, qua lại điện ngọc quỳnh lâu ở giữa, bất luận học tập vẫn là ăn ngủ, đều có thể trên lầu không cần xuống.

Thậm chí các sĩ tử trên lầu còn có thể tu luyện đủ loại thần thông, căn bản không cần lo lắng thần thông sẽ tổn thương những này lầu vũ.

Hiện tại mặc dù là buổi tối, nhưng Mạch Hạ học cung vẫn như cũ đèn đuốc sáng trưng.

Tả Tùng Nham nhìn về phía trước, chỉ thấy Tô Vân ngồi tại Long Tương trên lưng, những nơi đi qua, từng ngọn tro tàn đèn đột nhiên dập tắt.

Tô Vân đi tới nơi nào, tro tàn đèn liền diệt đến nơi nào.

Tả Tùng Nham trong lòng giật mình, đi tới một chiếc tro tàn đèn phía trước, đang muốn kiểm tra tro tàn đèn vì sao dập tắt, lại thấy Tô Vân đi tới Mạch Hạ học cung đệ nhất tòa nhà vũ, cả tòa cao ốc, không biết bao nhiêu tro tàn đèn, đột nhiên đồng thời rơi vào hắc ám bên trong!

Có vị sĩ tử đi tiểu đêm, thấy thế sợ tới mức cuốn rúc vào góc tường, run lẩy bẩy.

Tô Vân đi qua thứ hai tòa cao ốc, cái kia tòa nhà vũ tất cả ánh đèn cũng đột nhiên dập tắt.

Tả Tùng Nham thầm khen một tiếng: "Không hổ là hoàng đế lão nhi sứ giả, so lão tử còn muốn khí phách! Chẳng qua những này lầu vũ bên trong có mấy tòa nhà vũ là thế gia Điền gia, ngươi sẽ không muốn một mình xông Điền gia a?"

Thiếu nữ Ngô Đồng đứng tại đầu rồng bên trên, Tiêu Thúc Ngạo thật dài râu rồng tung bay, đột nhiên há mồm phun một cái, một đạo kiếm quang vô thanh vô tức bắn ra, đem tòa này cao ốc đêm thủ linh sĩ bắn giết.

Tiêu Thúc Ngạo cõng Ngô Đồng bay lên không, lợi trảo nhô ra, bắt lấy đêm đó thủ linh sĩ thi thể, thận trọng đặt ở đại điện trong góc.

Thiếu nữ Ngô Đồng từ đầu rồng bên trên phiêu nhiên đi xuống, mấy bước xuyên qua lâu bên trong đại điện đi tới đối diện, chỉ thấy Tô Vân từ Long Tương trên lưng đứng dậy, đứng tại Long Tương đỉnh đầu.

Mà cái kia Long Tương đã đi tới thế gia Điền gia lầu vũ phía trước!

Điền gia, đêm thủ linh sĩ đứng tại từng tòa trên đài cao, cảnh giác nhìn về phía trước không ngừng đè xuống hắc ám, vội vàng thổi tiếng còi.

Bọn hắn thần thông là từng mặt kính, kính quang chiếu rọi, hướng trong bóng tối quét tới.

Chẳng qua là lúc này, Tô Vân đã đi tới trước lầu, tay phải nâng lên, trong lòng bàn tay nổi lơ lửng một cái nho nhỏ hộp gỗ.

Long Tương tung người nhảy lên, nhảy đến Điền gia lầu hai đại điện bên ngoài, cái kia trong điện có linh sĩ bị kinh động, nhao nhao phóng ra ngoài.

Trì Tiểu Dao vội vàng đứng lên, đang muốn thôi thúc thần thông, đột nhiên tòa đại điện này bức tường chấn động, răng rắc răng rắc gây dựng lại, những cái kia Điền gia linh sĩ đang phóng ra ngoài, có dưới chân đột nhiên lơ lửng giữa trời, rơi xuống dưới, có bị hai mặt bức tường chen ở trung ương!

Có người vừa mới xuống giường, lại phát hiện gian phòng của mình không có cửa phòng, cũng không có cửa sổ, biến thành để cho người ta tuyệt vọng sáu bức tường!

Trì Tiểu Dao ngơ ngác nhìn một màn này, chỉ thấy tòa lầu này bên trong cung điện, giống như là biến thành vô số ngay ngắn chỉnh tề linh khí, đang không ngừng bản thân tổ hợp, vọt tới Điền gia linh sĩ có bị đột nhiên xông ra xà ngang đụng bay, có bị nhiều hơn tường đè ở phía dưới, có bị đấu củng dẫn dắt ra, có bị gian phòng vây khốn!

Có dọc theo hành lang hướng bọn hắn đuổi theo, nhưng cách bọn họ càng ngày càng xa.

Trì Tiểu Dao ngơ ngác nhìn một màn này, không biết đến cùng chuyện gì xảy ra.

Lúc này, Oánh Oánh tại thiếu nữ bên tai nói nhỏ: "Ngươi nhìn Tô sĩ tử gỗ trong tay hộp."

Trì Tiểu Dao nghe tiếng vội vàng hướng Tô Vân tay phải nhìn lại, chỉ thấy Tô Vân trong lòng bàn tay, một cái hình lập phương hộp trôi nổi lên, giống như là do vô số ngay ngắn chỉnh tề cát bụi tạo thành.

Giờ phút này những cái kia cát bụi từ hộp gỗ bên trong bay ra, hóa thành đủ loại hình dáng, mà những này hình dáng, cùng tòa này lầu vũ nội bộ không gian biến hóa thế mà giống nhau như đúc!

"Đây là…" Trì Tiểu Dao sợ ngây người.

"Đây là Đại Thánh linh binh."

Oánh Oánh nói: "Chính xác nói, hắn là Đại Thánh linh binh hạch tâm. Dùng vật này, có thể khống chế tòa này lầu vũ, để lầu vũ theo linh binh biến hóa mà biến hóa. Tiết Thánh Nhân đã từng đã kiểm tra món bảo vật này, nhưng mà hắn không nhận biết bảo vật này."

Nàng có chút đắc ý, ngồi tại Trì Tiểu Dao đầu vai, quơ hai chân của mình, cười nói: "Ta cũng không có nói cho hắn biết!"

Trong lúc nói chuyện, Long Tương mang theo bọn hắn leo về phía trước mười mấy tầng lầu.

Long Tương dưới chân không ngừng có mới cầu thang xuất hiện, phía trên lầu vũ cũng đang không ngừng xoay tròn biến hóa, phía trên tầng lầu vọt tới Điền gia linh sĩ còn chưa tiếp cận bọn hắn, liền bị bóp méo biến hóa lầu vũ không biết mang đến nơi nào đi.

Mà tại bọn hắn phía sau, truy kích mà đến Điền gia linh sĩ đuổi theo đuổi theo, liền phát hiện phía trước không có con đường.

Bọn hắn quen thuộc Điền gia giống như là biến thành một cái to lớn mê cung, lạ lẫm vô cùng, bọn hắn tại từng cái gian phòng cùng hành lang bên trong xuyên qua, để cho bọn họ tuyệt vọng là căn bản tìm không thấy cuối cùng.

Nếu như có người trải qua Tiết Thanh Phủ Linh giới khảo nghiệm, liền sẽ phát hiện mê cung này cùng Tiết Thanh Phủ Thánh Nhân cư mê cung giống nhau như đúc!

Đáng tiếc, không có người cùng Tô Vân từng có đồng dạng trải qua.

Thiếu nữ Ngô Đồng đứng tại đầu rồng phía trên, Tiêu Thúc Ngạo mang theo hắn cũng xông vào tòa lâu vũ này bên trong, đột nhiên liền lạc mất phương hướng.

Tiêu Thúc Ngạo biến thành Giao Long tại trong hành lang phi nhanh lao nhanh, nhưng mà tòa này cao tới hơn bốn trăm trượng lầu vũ nội bộ không gian đang không ngừng luân phiên biến hóa, giống như là không có bất kỳ cái gì quy luật!

Cái này không chỉ có là cùng một cái trong tầng lầu không gian tại biến hóa, thậm chí trên dưới tầng lầu không gian cũng đang không ngừng luân phiên, lầu vũ không ngừng bản thân thay đổi.

Bọn hắn hướng lên đuổi, đuổi hồi lâu, lại phát hiện bản thân vẫn là tại lầu một.

“Thúc Ngạo, lao ra, từ lâu bên ngoài đi!” Thiếu nữ Ngô Đồng nhìn thấy một cánh cửa, vội vàng quát.

Tiêu Thúc Ngạo phóng ra ngoài, lại thấy phía trước mười cái Điền gia linh sĩ cũng đang hướng ra bên ngoài hướng,

nhưng mà còn chưa đi tới cánh cửa kia phía trước, môn hộ liền đã ầm ầm khép kín.

Điền gia linh sĩ dùng sức đẩy cửa ra, phía sau cửa lại là một bức tường, bức tường kia tường còn tại răng rắc răng rắc di động.

Bành!

Mặt tường đột nhiên nổ tung, Tả Tùng Nham trên mặt che lại Tiểu Hương khăn, nhìn một chút kinh ngạc đến ngây người mọi người, cau mày nói: "Nơi này cũng không cách nào ra ngoài."

Hắn xoay người một quyền đem mới xuất hiện bức tường đánh tan, hướng ra phía ngoài xông vào, mọi người vội vàng đuổi theo hắn, bên trong một cái Điền gia linh sĩ nhìn một chút Tả Tùng Nham, thử dò xét nói: "Ngươi là… Văn Xương học cung Tả phó xạ?"

Tả Tùng Nham hừ lạnh một tiếng: "Cái gì Tả phó xạ? Ta không phải!"

Cái kia linh sĩ còn đối đãi nói chuyện, đột nhiên Tiêu Thúc Ngạo vuốt rồng nhô ra, chụp lại cái kia linh sĩ đầu đem hắn giẫm tại dưới chân, lạnh lùng nói: "Không thấy nhân gia che mặt ư?"

Cái kia linh sĩ bị hắn dẫm đến ngất đi.

Tả Tùng Nham một đường phá vỡ bức tường, mặc kệ trong lâu không gian thế nào biến hóa, trước sau cúi đầu hướng cùng một cái phương hướng xông tới.

Long Tương mang theo Tô Vân không ngừng leo về phía trước, Tô Vân tay nâng khối gỗ, khối gỗ không ngừng biến hóa, thiếu niên trong lòng nghiêm nghị, thấp giọng nói: "Tiểu Dao học tỷ, ta gặp được đối thủ, người này cực kỳ hung ác, ta căn bản giữ không nổi hắn!"

Trì Tiểu Dao trong lòng nghiêm nghị, vội vàng nói: "Có bao nhiêu lợi hại?"

"So ta đã thấy bất luận người nào đều lợi hại!"

Tô Vân đột nhiên thở phào nhẹ nhõm, trầm giọng nói: "Hắn tuy là phá quan rất nhanh, nhưng mà chúng ta cũng sắp tìm đến Đế Quân!"

Phía trước đột nhiên chấn động, Trì Tiểu Dao kinh hãi nhìn thấy toàn bộ Điền gia Thần Tiên cư móc ngược xuống, Điền gia một đám cao thủ đằng đằng sát khí tụ tại Thần Tiên cư bên trong, tùy thời chuẩn bị ứng đối bất trắc, nhưng không ngờ lại xuất hiện bậc này biến cố.

Thần Tiên cư treo ngược, những cái kia Điền gia cao thủ nhao nhao hướng phía dưới rơi xuống, mọi người dù sao bản lĩnh phi phàm, phản ánh tốc độ cực nhanh, lập tức thi triển thần thông, nhưng mà Thần Tiên cư biến hóa càng nhanh!

Thần Tiên cư trong chớp mắt hoàn toàn thay đổi, cả tòa lầu vũ giống như là sống lại đồng dạng, thiên biến vạn hóa, rất nhanh tất cả mọi người không biết mình rốt cuộc ở nơi nào!

Điền Vô Kỵ vội vàng xông về Thập Cẩm Tú Đồ, lại thấy bản thân khoảng cách Cẩm Tú đồ càng ngày càng xa, hành lang phi kiều, không ngừng hiện lên.

Mơ hồ ở giữa, hắn nhìn thấy Long Tương mang theo một nam một nữ hai cái thiếu niên đi tới treo lơ lửng Thập Cẩm Tú Đồ bức tường trước.

"Triều đình Tô thượng sứ!" Điền Vô Kỵ trong lòng giật mình, lại nhìn đi, cũng đã không thấy hai người kia bóng dáng.

Tô Vân đem Thập Cẩm Tú Đồ cuốn xuống đến, thu nhập bản thân Linh giới, cùng Trì Tiểu Dao cùng rời đi, thiếu niên cười nói: "Học tỷ, đêm nay phong cảnh thế nào?"

Chương 156 : Tả Tùng Nham chiến lực

Chương 156: Tả Tùng Nham chiến lực

Long Tương mang theo bọn hắn vội vã đi, phía sau cái kia tòa lầu vũ đột nhiên tất cả biến hóa ngừng, tiếp lấy lầu vũ biến hóa bắt đầu không ngừng lùi lại, thử khôi phục thành bộ dáng lúc trước.

"Ầm!"

Một tiếng vang thật lớn truyền đến, mặt tường nổ tung, Tả Tùng Nham mang theo Ngô Đồng cùng với Điền gia mọi người lao ra cái kia tòa quái lâu.

Mọi người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy tòa này lầu vũ phảng phất quái dị khối lập phương còn tại không ngừng bản thân tổ hợp, nhưng cổ quái chính là cao ốc tầng thứ nhất đã khôi phục.

Sau đó là tầng thứ hai tầng thứ ba tầng thứ tư, cũng không lâu lắm, liền thấy Thần Tiên cư từ trong đại lâu bay lên, rơi vào tầng cao nhất bên trên.

Chẳng qua là tòa này cao ốc bị Tả Tùng Nham bậc này đại cao thủ lấy thô bạo pháp lực thần thông phá hoại, rất nhiều bộ kiện bị đánh nát, gây dựng lại lầu vũ đông thiếu một khối, tây thiếu một khối, đâu đâu cũng có phá vỡ lỗ lớn.

Nơi xa, Long Tương trên lưng, Tô Vân quay đầu liếc mắt nhìn, hắn cũng muốn đem tòa này lâu khôi phục, nhưng mà hắn cũng không có ngờ tới Tả Tùng Nham thực lực như vậy thô bạo, ngắn ngủi liền đem tòa này cao ốc phá thành như vậy, đành phải thầm nghĩ: "Tùy nó a… Khó hiểu, vừa rồi cái kia

đánh vỡ cao ốc phong cấm chính là ai? Chẳng lẽ là Điền gia lão thần tiên? Vậy mà một đường đem phong cấm đánh xuyên qua!"

Trong lòng của hắn không khỏi khen ngợi: "Tu luyện Chân Long công pháp sống một hai trăm năm lão tiền bối, thật sự là cao minh."

Hắn vừa mới lấy hộp gỗ thôi thúc cao ốc, cao ốc biến hóa, thậm chí liền Điền Vô Kỵ đều bị phong ấn, trong lúc nhất thời không cách nào chạy trốn.

Nhưng mà Tả Tùng Nham nhưng lấy lực phá cấm, bất luận cái gì phong ấn, tất cả một quyền đánh nát, bậc này bản lĩnh quả thực khiến Tô Vân thán phục.

Chẳng qua là Tô Vân nhưng lại không biết, xuất thủ cũng không phải là Điền gia lão thần tiên, mà là Tả Tùng Nham.

Lầu vũ bên dưới, Tả Tùng Nham xoay người liền đi, thầm nghĩ: "Thập Cẩm Tú Đồ đã bị Tô thượng sứ cướp đi, nơi đây không thích hợp ở lâu. Điền Vô Kỵ lão tiểu tử kia tuy là thực lực tu vi không bằng ta, nhưng hắn Điền gia lão thần tiên Điền Không Nguyệt lại là cái lợi hại cực kỳ nhân vật…"

Đột nhiên, Thần Tiên cư màn cửa sổ nổ tung, Điền Vô Kỵ tung người lao ra, lửa giận ngập trời, ở trên cao nhìn xuống nhìn xuống dưới, đối Ngô Đồng cùng Tiêu Thúc Ngạo biến thành Giao Long làm như không thấy, ánh mắt rơi vào Tả Tùng Nham trên người.

"Bành!"

Thần Tiên cư bên trong kịch liệt chấn động truyền đến, đó là một cái to lớn linh binh đang thức tỉnh bắn ra chấn động, để Thần Tiên cư màn cửa sổ bắt đầu đùng đùng nghiền nát, lưu ly mảnh vỡ nổi giữa không trung, cực kỳ rung động.

Cái kia khổng lồ linh binh là một cây đại thương, vừa mới xuất hiện, nhất thời gây nên thiên tượng dị biến, chỉ thấy trên bầu trời lôi điện đan xen, từng đạo lôi đình răng rắc răng rắc hướng cái kia cột đại thương mũi thương bổ tới!

Tả Tùng Nham dừng bước, xoay người, ngước đầu nhìn lên trên bầu trời Điền Vô Kỵ cùng cái kia cột đại thương, trầm giọng nói: "Ngô Đồng, các ngươi đi trước, đuổi theo Tô sĩ tử, ta một lát sau liền đến."

Thiếu nữ Ngô Đồng đứng tại Giao Long trên lưng, nghe vậy khẽ quát một tiếng: "Thúc Ngạo!"

Cái kia Giao Long nhảy vọt như bay, toàn lực chạy, hướng Long Tương đuổi theo.

Điền Vô Kỵ sừng sững ở trên bầu trời, sau lưng thiên tượng càng thêm kịch liệt, chỉ thấy từng tòa động thiên từ phía sau hắn hiện lên, động thiên sau là một đạo sâu không lường được đại uyên.

Sáng rực vô cùng ánh sáng từ đại uyên bên trong từ từ bay lên, đó là một viên Ly Uyên minh châu, hiện ra thần thánh ánh sáng.

Đột nhiên, ly châu phía trong to lớn thiên tượng nội tâm bay lên không, cao tới mấy chục trượng, như thần như ma, mạnh mẽ vô song, thò tay hướng cái kia cột đại thương chộp tới.

Đại thương chấn động, đột nhiên thân súng boong boong phân giải, hướng bốn phía tách ra, bành trướng gấp mấy lần to, tách ra thân thương như là từng cái to lớn khóa chụp, khóa chụp vách trong hiện ra lít nha lít nhít phù văn.

Những cái kia phù văn bị lôi đình kích phát, trở nên vô cùng sáng rực, năng lượng kinh khủng tại thân thương ở giữa tán loạn!

Điền Vô Kỵ nội tâm bắt lấy cái này trấn tộc thần thương, chợt quát một tiếng, thương ra như rồng, nhất thời trên trời dưới đất đâu đâu cũng có lóa mắt cực kỳ ánh sáng!

Thần thương mang theo hào quang đẹp mắt, đi tới Tả Tùng Nham phía trước, Tả Tùng Nham giơ tay lên, quần áo nhẹ nhàng tung bay một chút, phong khinh vân đạm một quyền nghênh tiếp.

"Ầm!"

Bốn phía từng tòa nhà cao tầng chấn động, lòng đất truyền đến bành bịch tiếng vang, mặt đất nhao nhao nổ tung, trong vết nứt khí lưu xuy xuy vang vọng hướng lên bầu trời phun đi, giống như là lòng đất có cái gì quái vật tại phun ra trọc khí!

Điền gia một đám linh sĩ cùng Mạch Hạ học cung tây tịch tiên sinh nhao nhao hướng Tả Tùng Nham ra tay, từng đạo thần thông bay ra, đột nhiên bị một quyền này nhấc lên phong ba chấn động, ngàn vạn thần thông nhao nhao phá huỷ!

Một đám linh sĩ cùng tây tịch tiên sinh kêu rên, bị cỗ này thần thông cùng tính linh thần binh giao chiến dư âm xung kích, khoa tay múa chân, bốn phương tám hướng bay đi.

Mọi người có miễn cưỡng rơi xuống đất, có bị treo ở trên cây, có đụng vào lầu vũ bên trên, đụng nát song cửa sổ.

Điền Vô Kỵ kêu rên một tiếng, đột nhiên thật dài hấp khí, phía sau hắn thiên tượng nội tâm hướng về phía trước bước ra một bước, cùng Điền Vô Kỵ thân thể tương dung.

Điền Vô Kỵ thân thể nhất thời liên tiếp tăng vọt, thân thể càng lúc càng lớn, trong khoảnh khắc hóa thành mấy chục trượng cự nhân, như là một tôn Thần Ma, thôi thúc tính linh thần binh, lại là một thương đâm tới!

Một thương này uy lực uy năng, so vừa rồi càng thêm cường đại, thần thương uy lực bốn phía trút xuống!

Tả Tùng Nham đấm ra một quyền, lại là một tiếng ầm vang tiếng vang, vừa mới rơi xuống đất mọi người lần nữa bay lên, từng cái trong miệng chảy máu, bay ngược mà đi.

Điền Vô Kỵ hai tay run rẩy, cầm không được tính linh thần binh, lảo đảo lùi lại, vội vàng ngừng lại thần thương, thần thương cắm ở Thần Tiên cư bên trên, lúc này mới ngừng lại thân hình.

Hắn hung dữ nhìn chằm chằm Tả Tùng Nham, đột nhiên lạnh lùng nói: "Ngươi không phải Tả Tùng Nham Tả phó xạ."

Tả Tùng Nham gật đầu nói: "Ta không phải. Tả Tùng Nham Tả phó xạ tấm lòng rộng mở, nghĩa bạc vân thiên, chính là nhất đẳng hào kiệt. Mà ta người không nhận ra, ta che mặt."

Điền Vô Kỵ nghiến răng, cao giọng nói: "Nói hay lắm! Điền mỗ lo lắng học cung sĩ tử cùng Điền gia con cháu bị thương, cam nguyện nhận thua. Ngươi đi —— "

Tả Tùng Nham chắp tay, xoay người rời đi, thầm nghĩ: "Khó hiểu, động tĩnh lớn như vậy, theo lý thuyết Điền lão thần tiên Điền Không Nguyệt hẳn là xuất hiện, tại sao không có hiện thân? Chẳng lẽ nói…"

Sắc mặt hắn đại biến, vội vàng thân hình dừng lại, bay lên trời, trên không trung khẽ quát một tiếng: "Nhàn Vân!"

Trong bầu trời đêm, một con to lớn bạch hạc vỗ cánh bay tới, Tả Tùng Nham rơi vào lưng hạc bên trên, nhanh chóng nói: "Điền lão thần tiên trốn ở Thập Cẩm Tú Đồ bên trong, mau đuổi theo Tô thượng sứ!"

Điền Vô Kỵ chống đại thương, đưa mắt nhìn hắn đi xa, sau một lúc lâu, lúc này mới thu nhỏ thân hình, trở lại Thần Tiên cư bên trong.

Lầu vũ phía trong Điền gia con cháu nhao nhao xông tới, ân cần nói: "Gia chủ…"

Điền Vô Kỵ phất tay, để cho bọn họ lui ra phía sau, nhẹ nhàng trấn an cái kia cột nội tâm thần thương, thần thương có linh, không ngừng chấn động, dần dần thu về dị tượng, khôi phục thành một cây bình thường đại thương.

Điền Vô Kỵ hai tay nâng đại thương, đặt ở bàn bên trên, lui về phía sau mấy bước, cùng một đám Điền gia con cháu quỳ xuống lạy, hướng về phía đại thương lễ bái, lấy bản thân khí huyết tế luyện một phen.

Điền Vô Kỵ đứng dậy, phất tay nói: "Các ngươi đi xuống trước, ta cùng Thánh vật nói chuyện một chút."

Điền gia con cháu nhao nhao lui ra.

Điền Vô Kỵ chờ bọn hắn tất cả rời đi, cuối cùng nhịn không được, vẻ mặt trở nên vàng như nến, quỳ xuống đất oa oa hộc máu, cơ hồ đem tim gan phun ra, suýt chút nữa ngất đi.

"Tả lão đầu, không hổ là Sóc Bắc lão biều bả tử, khó trách có truyền thuyết, nói hoàng đế phái tới không biết bao nhiêu cao thủ tới giết ngươi, lại đều không thành công. Là ta khinh thường ngươi…"

Sau một lúc lâu, Điền Vô Kỵ mới thở phào được một hơi, cái mông ngay tại chỗ tựa vào trên cây cột, hai mắt thất thần, thấp giọng nói: "Tả lão đầu là tới lấy Thập Cẩm Tú Đồ. Chẳng qua là hắn không ngờ rằng, lão thần tiên liền trốn ở trong bức tranh. Khà khà…"

"Những ngày này lão thần tiên không chỉ là thử luyện hóa Thập Cẩm Tú Đồ, hơn nữa thậm chí định đem Văn Thánh Công nội tâm cũng cùng một chỗ luyện hóa. Hắn đi lấy đồ, ắt gặp lão thần tiên đánh giết!"

Hắn đấu tranh đứng dậy, chẳng qua là thực sự vô lực, lại đành phải ngồi xuống, thầm nghĩ: "Cái kia Tô Vân Tô thượng sứ, đến cùng là chuyện gì xảy ra? Hắn vì sao có thể gây ra

động tĩnh lớn như vậy? Cái này đại đế đặc sứ, chẳng lẽ giống như ta bên ngoài thô kệch bên trong tinh tế? Ta liền Cầu Thủy Kính đều có thể lừa qua, hắn cùng ta cũng là một loại người…"

"Có điều, hắn cũng muốn chết rồi, lão thần tiên sẽ không bỏ qua cơ hội này!"

Tô Vân mang theo Thập Cẩm Tú Đồ nhanh như điện chớp, một đường chạy tới Sóc Phương hầu Lý phủ, đối đãi Long Tương mang theo bọn hắn đi tới Lý phủ Thần Tiên cư, chỉ thấy Thần Tiên cư trên không lôi điện đan xen, từng đạo lôi đình hướng hắc thiết quan bổ tới.

Không chỉ có Lý phủ là như thế này, mặt khác thế gia như Diệp gia, Lữ gia, Bành gia mấy người cổ xưa thế gia, cũng đều có lôi vân bao phủ, lôi đình không ngừng hướng mấy cái này thế gia đánh xuống.

Đó là Sóc Phương thành bên trong ma tính quá mạnh, kích động những thế gia này tiên tổ.

Mấy cái này cổ xưa thế gia tiên tổ đều là đi theo Lý tướng quân trấn thủ biên ải tướng sĩ, năm đó Nguyên Sóc nội loạn, dị tộc quấy nhiễu, Sóc Phương biến thành cô thành, Lý tướng quân dẫn đầu biên ải tướng sĩ giữ gìn cô thành ba mươi năm, chết trận sa trường sau đó hóa thành bán ma vẫn như cũ chém giết, bảo vệ Sóc Phương thành cùng Sóc Phương bách tính.

Chiến sự ngừng lại về sau, bọn hắn chấp niệm không tiêu tan, từng người vào quan bản thân phong ấn, nhưng mà bị Sóc Phương thành ma tính kích phát, vô cùng có khả năng bị ma tính khống chế, lại triệu lai thiên kiếp.

Lúc này, Sóc Bắc mỗi bên châu quận biểu bả tử cũng nhao nhao đuổi tới những thế gia này, Diệp gia, Lữ gia, Bành gia mấy người thế gia huyền thiết hắc quan đã không cách nào

trấn áp được trong quan tài lão tổ, những này bán ma hung tính quá trớn, thử phá vỡ phong ấn, đại khai sát giới!

Tả Tùng Nham lệnh mỗi bên châu quận biều bả tử này đến, liền để cho bọn hắn đi trợ giúp mấy cái này thế gia trấn áp những này bán ma.

Đột nhiên, chỉ nghe một tiếng ầm vang tiếng vang, Bành gia huyền thiết hắc quan đột nhiên ở trong ánh chớp nổ tung, cái kia bán ma nhún người nhảy lên, thò tay chụp vào bản thân linh binh, liền muốn đại khai sát giới!

Bành gia gia chủ cùng một đám biều bả tử nhao nhao tiến lên, đồng thời thôi thúc pháp lực, vận chuyển thần thông, đem Bành gia lão tổ tông vây khốn.

Mọi người toàn lực trấn áp, nhưng Bành gia lão tổ hung tính cùng lực lượng càng ngày càng mạnh, đặc biệt là Thiên Lôi không ngừng hạ xuống, bổ vào cái kia bán ma đỉnh đầu, để bán ma hung tính mãnh liệt, mọi người hầu như không trấn áp được.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên Thiên Lôi bẻ hướng, từng đạo lôi đình sét vậy mà sinh sinh ở trên bầu trời cong một chút, răng rắc răng rắc bổ vào một địa phương khác!

Không chỉ có Bành gia mọi người và một đám biều bả tử ngây dại, ngay cả cái kia bán ma cũng không nhịn được ngẩn ngơ, không biết tại sao lại phát sinh loại biến cố này.

Chỉ thấy lôi quang bên trong, một đoàn khói đen cuồn cuộn, trong khói đen Linh Nhạc tiên sinh chỉ lộ ra cái đầu, mang theo nho sĩ cao quan, sắc mặt ôn hoà nói: “Thiên Lôi là nhất tà tính, cái này lão tặc thiên tốt xấu chẳng phân biệt được, tuỳ tiện bổ, thường xuyên người xấu một cái không có đánh chết, người tốt đánh chết một đống. Đến, cùng ta cùng một chỗ chửi, lão tặc thiên!”

Một cái khác đoàn trong mây đen, Hoa Hồ lộ ra cái đầu, nhìn một chút bị đánh đến bể đầu chảy máu Linh Nhạc tiên sinh, lúng ta lúng túng nói: “Lão sư, lần sau đi, lần sau nhất định…”

Răng rắc!

Một tia chớp bổ vào gáy của hắn bên trên, Hoa Hồ nhất thời bị đánh đến cháy đen, trong miệng mũi khói đen cuồn cuộn, không khỏi tức giận lên đầu, ngẩng đầu hướng về phía không trung la lên: “Lão tặc thiên ——“

Chương 157 : Mà ngươi, không thể làm gì

Chương 157: Mà ngươi, không thể làm gì

Ầm ầm tiếng sấm không ngừng hướng Linh Nhạc tiên sinh cùng Hoa Hồ bổ tới, để Bành gia mọi người và Bành gia lão tổ nhìn mà trợn tròn mắt.

Chỉ nghe trong lôi kiếp Linh Nhạc tiên sinh la lên: "… Chúng ta giúp người khác độ kiếp , tới luyện chúng ta nho đạo hạo nhiên chính khí, đây là vô lượng công đức!"

"Đúng! Vô lương công đức!" Hoa Hồ bị đánh đến hoa mắt váng đầu, la lên.

Bành gia lão tổ thoáng khôi phục một chút lý trí, trong lòng buồn bực, lẩm bẩm nói: "Ta cả đời này thấy qua vô số ăn cướp, nhưng tranh giành độ kiếp , ta vẫn là lần đầu thấy…"

Sóc Phương Bành gia bên này có Linh Nhạc tiên sinh dẫn dắt lôi kiếp, Bành gia lão tổ thoáng an phận một chút, nhưng cũng chỉ là kéo dài thời gian.

Lôi kiếp không bổ Bành gia lão tổ, cũng không thể ngăn cản tôn này bán ma theo Sóc Phương thành ma tính sinh trưởng mà càng ngày càng mạnh, hắn sớm muộn vẫn là sẽ bị ma tính khống chế!

Một bên khác Lữ gia, tình huống cũng biến thành vô cùng gay go, nhưng thấy Lữ gia Thần Tiên cư phía trên ma khí âm u, di động không thôi, tựa như một mảnh đi qua chém giết sau chiến trường.

Lữ gia linh sĩ không phải số ít, giờ phút này đứng tại mảnh này ma khí chiến trường bên trong, khẩn trương vô cùng.

Bọn hắn bốn phía ma khí chiến trường bên trong tràn ngập đủ loại cực đoan mặt xấu cảm xúc, chém giết, chiếm đoạt, xâm phạm, giết hại, dằn vặt, hủy diệt, bọn hắn đứng tại mảnh này ma khí chiến trường bên trong, nội tâm cũng theo đó vặn vẹo.

Bọn hắn nhìn thấy trước mắt, đâu đâu cũng có thi thể, đó là từ huyền thiết hắc quan bên trong tản ra ma tính cho bọn hắn tạo thành kỳ dị ảo giác.

"Không nên động! Chẳng qua là ảo giác!"

Lữ gia gia chủ đứng tại phía trước, khẩn trương đến cái trán phủ đầy mồ hôi, thôi thúc pháp lực, tràn vào từng đạo xiềng xích bên trong, xiềng xích như là đại mãng đem huyền thiết hắc quan khóa đến càng ngày càng chặt, cao giọng nói: "Lão tổ tông, ngươi chẳng qua là bị ma tính ảnh hưởng tới! Chúng ta là huyết mạch của ngươi, hậu nhân của ngươi, còn xin lão tổ tông thu lại ma tính!"

Chiếc kia huyền thiết hắc quan bên trong truyền tới một thanh âm già nua, khàn giọng nói: "Thiên Ứng, ta áp chế không nổi ma tính, các ngươi đi mau! Nhanh lên một chút rời đi nơi này —— "

"Lữ gia không thể đi!"

Lữ gia gia chủ cái trán mồ hôi càng nhiều, cùng mặt khác Lữ gia linh sĩ cùng một chỗ vận chuyển pháp lực, dốc hết có khả năng thôi thúc xiềng xích, khóa kín hắc quan, lạnh lùng nói: "Lão tổ tông nếu là bị ma tính chỗ chiếm đoạt, hóa thành ma vương, như vậy chúng ta Lữ gia cũng chỉ có thể vung chết chống cự! Lão tổ tông muốn giết, liền trước hết giết con cháu của mình, miễn cho tàn sát Sóc Phương bách tính!"

"Đã các ngươi nói như vậy…"

Hắc quan bên trong cái kia Lữ gia lão tổ âm thanh đột nhiên trở nên vô cùng lạnh lùng: "Như vậy ta liền thành toàn các ngươi!"

"Ầm!"

Huyền thiết hắc quan cùng xiềng xích nổ tung, vô số thi lông từ ma khí thẩm thấu ra, bay múa đầy trời, thi lông trung tâm là một cái đen kịt thân ảnh.

Từng cái Lữ gia linh sĩ đột nhiên áp chế không nổi ma tính cùng trong lòng sợ hãi, rít gào lên, hướng bốn phía đồng bạn ra tay, trong lúc nhất thời Lữ gia Thần Tiên cư máu chảy thành sông!

Đột nhiên, một tiếng phật hiệu truyền đến, Đồ Minh hòa thượng khiêng Thích Già viện Già Lam tôn giả tượng thần nhảy vọt như bay, chạy tới, hô một tiếng đem tượng thần ném ra.

Cái kia Già Lam tôn giả tượng thần đi tới Lữ gia lão tổ đỉnh đầu, nội tâm giáng lâm, trấn áp mà xuống, không ngờ vừa mới giao chiến, hắn liền bỗng cảm giác không địch lại, la lên: "Hòa thượng, ta không phải là đối thủ của hắn!"

"Không phải còn có ta sao?"

Đồ Minh toàn thân phật quang đại phóng, sau lưng trùng trùng điệp điệp vầng sáng bắn ra, trong vầng sáng ngồi từng tôn đại phật, trầm giọng nói: "Tôn giả, cùng một chỗ trấn trụ hắn ma tính! Chỉ cần thoáng áp chế hắn ma tính, để hắn khôi phục lý trí là được!"

Lữ gia lão tổ ma tính bị hai vị phật môn cao thủ trấn trụ gần nửa, nhất thời khôi phục lý trí, nhìn thấy Lữ gia linh sĩ thương vong thảm trọng, không khỏi trong lòng thống khổ.

Đỉnh đầu hắn thiên kiếp đã thành, vị lão tổ này đứng tại lôi vân phía dưới, hướng Sóc Phương thành mặt khác thế gia

phương hướng nhìn lại, chỉ thấy Diệp gia các loại cổ xưa thế gia cũng là lôi vân dày nặng, loạn tượng rậm rạp.

Rất nhiều cao thủ nổi bồng bềnh giữa không trung, thử trấn áp không khống chế được thế gia lão tổ tông.

"Chúng ta muốn bảo vệ Sóc Phương, che chở bách tính, không nghĩ tới nhưng có nguy hại đến Sóc Phương bách tính một ngày này!" Lữ gia lão tổ thở dài.

Bảy đại thế gia bên trong thì là hoàn toàn yên tĩnh, Đồng Khánh Vân, Đồng lão thần tiên đứng tại Thần Tiên cư bên trong, nhìn xa một màn này.

Đồng lão thần tiên khó mà áp chế trong lòng kích động, ánh mắt lóe lên: "Lão thần tiên, hiện tại là thời cơ tốt nhất, chỉ cần điều động, chúng ta liền có thể một lần đem Sóc Phương Lý gia, Bành gia, Diệp gia các loại chướng ngại vật tất cả diệt trừ! Còn xin lão thần tiên hạ lệnh!"

Đồng Khánh Vân lộ ra tươi cười, thản nhiên nói: "Gấp cái gì? Hiện tại chạy tới, không phải đưa tới cửa, cùng những lão bất tử này xung đột ư? Tùy những lão bất tử này bản thân nhập ma, đại khai sát giới, đem bọn hắn giết chết được tổn thương khắp nơi, chẳng phải là tốt hơn?"

Đồng lão thần tiên giật mình, vội vàng nói: "Nếu là bọn họ trấn áp lại những lão bất tử này trên người ma tính, chúng ta chẳng phải là thất bại trong gang tấc?"

Đồng Khánh Vân lắc đầu, nói: "Trấn nhất thời mà thôi. Liền xem như Văn Thánh Công ra tay trấn áp bọn hắn ma tính, cũng chỉ là giải quyết nhất thời nguy cơ."

Ánh mắt của hắn lành lạnh, nhìn về phía Sóc Phương Lý gia, mỉm cười nói: "Huống chi, Văn Thánh Công đã trước bị Điền Không Nguyệt giải quyết, không có Văn Thánh Công, ai có thể trấn áp bọn hắn ma tính?"

“Sóc Phương thành lại bởi vì những thế gia này lão tổ tông mà đại loạn, thương vong thảm trọng, Sóc Phương hầu cùng mấy đại thế gia sẽ bị hủy bởi tối nay, thậm chí liền lão biểu bả tử cùng Lục Lâm tất cả biểu bả tử, cũng sẽ bởi vậy thương vong thảm trọng!”

Đồng Khánh Vân nói khẽ: “Địch nhân của chúng ta, liền như thế thoáng cái tổn hại tám chín thành lực lượng, mà chúng ta không cần tốn nhiều sức.”

Đúng lúc này, đột nhiên Sóc Phương thành trên không, mười mặt Cẩm Tú đồ trải rộng ra!

Đàn Hương Ngự Cảnh, Thiên Lâm Thượng Cảnh, Phương Viên Thự Cảnh, Hành Vân Thiên Cảnh các loại mười bức Cẩm Tú đồ tản ra kỳ lạ ánh sáng, nhưng mà cái này mười bức đồ nhưng chưa từng đem bản thân nên có uy lực tỏa ra!

Cái này mười bức Cẩm Tú đồ đang nhanh chóng di động, hướng Sóc Phương hầu Lý gia tiến đến.

Đồng Khánh Vân ngẩn ngơ, thất thanh nói: “Chuyện gì xảy ra? Thập Cẩm Tú Đồ không phải tại Điền gia ư? Điền Vô Kỵ làm sao làm việc?”

Đồng lão thần tiên cũng hoàn toàn không ngờ rằng lại sẽ xuất hiện loại biến cố này, vội vàng gọi Đồng gia linh sĩ đi tìm hiểu tin tức, lúc này, Điền Vô Kỵ đã phái tới linh sĩ đến đây thông báo tin tức, nói: “Tả phó xạ cùng Tô thượng sứ liên thủ, ban đêm xông vào Điền gia, đem Thập Cẩm Tú Đồ đánh cắp!”

Đồng lão thần tiên sắc mặt đại biến, liền vội vàng đem cái này tin tức mới nói cho Đồng Khánh Vân.

Đồng Khánh Vân bất an đi tới đi lui, đột nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía Thập Cẩm Tú Đồ, lẩm bẩm nói: “Cái kia Tô thượng sứ, thật như vậy khó giải quyết ư? Vì sao người này có thể nhiều lần phá giải mưu kế của chúng ta? Đế Bình, ngươi ở

lâu Đông đô, thế mà còn có thể chưởng khống Sóc Phương, ngươi rất đáng gờm, ghê gớm. .. Bất quá, coi như ngươi có thể tìm đến Tô thượng sứ dạng này người tài giỏi, cũng đấu không lại ta!"

Hắn hai con ngươi đột nhiên trở nên vô cùng sắc bén, cười ha ha, tinh thần phấn chấn: "Tốt! Đế Bình, ta liền cùng ngươi phái tới vị này Tô thượng sứ đấu trí đấu dũng! Nhìn một chút đến cùng ai càng cao hơn một bậc!"

Đồng Khánh Vân đẩy ra cửa sổ, cất bước đi ra Thần Tiên cư, truyền lệnh nói: "Thông báo mặt khác thế gia, lập tức đi tới Sóc Phương Hầu gia!"

Đồng lão thần tiên vội vàng hạ lệnh, thông báo mặt khác thế gia.

Đồng Khánh Vân bước chân hướng Sóc Phương hầu Lý gia đi tới, thấp giọng nói: "Tô thượng sứ, ta lúc trước chưa từng đem ngươi trở thành đối thủ, nhưng mà hiện tại… A?"

Hắn khẽ ồ lên một tiếng, nhìn thấy phía trước dưới ánh trăng, Cầu Thủy Kính chắp hai tay sau lưng sừng sững ở trong ánh trăng.

Đồng Khánh Vân khóe mắt nhảy lên, ngẩng đầu hướng không trung nhìn lại, giống như cười mà không phải cười nói: "Thủy Kính tiên sinh, hôm nay là hai mươi chín tháng một, trên trời từ đâu tới mặt trăng?"

Cầu Thủy Kính xoay người lại, ngẩng đầu ngắm trăng, thản nhiên nói: "Trong lòng ta có trăng sáng, trên trời liền có trăng sáng. Đồng đương gia, ngươi nhìn ta cái này vầng trăng sáng, có hay không sẽ chiếu ngươi cống rãnh?"

Đồng Khánh Vân giật mình trong lòng, nói thầm một tiếng lợi hại.

“Tô thượng sứ thật phi phàm, đã tính tới ta bước tiếp theo, cho nên mời Cầu Thủy Kính tới ngăn cản ta. Cầu Thủy Kính có chuẩn bị mà đến, bất quá hắn thật có thể ngăn cản được ta sao?”

Khí thế của hắn càng ngày càng mạnh, đột nhiên hư không bên trong tiếng long ngâm không ngừng, chỉ thấy một bộ xương rồng trên không trung chậm rãi xuất hiện, tiếp đó mọc ra tim gan tỳ phổi thận, mọc ra mạch máu, máu thịt, da thịt, tiếp đó vảy rồng tạo ra, vuốt rồng, lông bờm, long nhãn các loại từng cái hiện lên.

“Thủy Kính tiên sinh nói đùa, ta đầu này cống rãnh cũng không phải bình thường cống rãnh, mà là lạch trời.”

Đồng Khánh Vân khẽ mỉm cười, thản nhiên nói: “Nói không chừng có thể đem ngươi cũng mai táng đi vào lạch trời!”

Cầu Thủy Kính khóe mắt nhảy lên, nhìn trên không trung bơi lội Chân Long, đây mới thật sự là Chân Long thần thông, để hắn dạng này cường giả cũng thật sâu cảm giác được áp lực!

Cũng trong lúc đó, mặt khác thế gia nhận được tin tức, những thế gia này lão thần tiên nhao nhao điều động, hướng Sóc Phương Lý gia tiến đến.

Đồng Khánh Vân nắm chắc thắng lợi trong tay, chưa phát giác lộ ra tươi cười: “Tô thượng sứ nhất định không ngờ rằng, Điền Không Nguyệt trốn ở Cẩm Tú đồ bên trong a? Ngươi là đấu không lại ta…”

“Ngươi đang chờ Điền Không Nguyệt chém giết Tô Vân, đánh lén Tả Tùng Nham ư?”

Cầu Thủy Kính phảng phất xem thấu ý nghĩ của hắn, thản nhiên nói: “Tả Tùng Nham được Thập Cẩm Tú Đồ, vì phòng

ngừa các ngươi đối Thập Cẩm Tú Đồ động tay chân, hắn ngay sau đó liền tại Thập Cẩm Tú Đồ bên trong động vô số tay chân. Ngươi không cần lo lắng Điền Không Nguyệt, hắn đi vào Thập Cẩm Tú Đồ, cũng đừng mơ tưởng đi ra, uy hiếp không được bất luận người nào.”

Long Tương mang theo Tô Vân đám người một đường phi nhanh, Tô Vân vừa mới đem Thập Cẩm Tú Đồ mở rộng, liền thấy những này Cẩm Tú đồ đột nhiên trên không trung trải rộng ra, đi theo đám bọn hắn gào thét tiến lên.

“Chẳng lẽ là Tả phó xạ đem Cẩm Tú đồ tế lên tới?” Tô Vân quay đầu, lại không có nhìn thấy Tả Tùng Nham, trong lòng buồn bực.

Thập Cẩm Tú Đồ bên trong, sơn thủy hiện lên, chẳng qua là cái này Thập Cẩm Tú Đồ dùng như thế nào, hắn nhưng hoàn toàn không biết gì cả.

Phía trước, Sóc Phương hầu cùng một đám Lý gia cao thủ cùng biều bả tử đã toàn lực hành động, liều mạng trấn áp không khống chế được lão Hầu gia Lý tướng quân, đem Lý gia Thần Tiên cư đánh cho vỡ nát.

Hai bên tại bị san bằng Thần Tiên cư di tích bên trên chém giết, chiến đấu cực kỳ thảm liệt.

Long Tương còn tại hướng Sóc Phương hầu Lý gia chạy đi, Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao, sách quái Oánh Oánh quan sát Thập Cẩm Tú Đồ, Trì Tiểu Dao mắt sắc, đột nhiên nói: “Cẩm Tú đồ bên trong có người!”

Tô Vân theo tay nàng chỉ phương hướng nhìn lại, chỉ thấy Cẩm Tú đồ bên trong quả nhiên có hai người, một cái chính là Tô Vân đã từng thấy qua Văn Thánh Công Văn Xương Đế Quân, một cái khác thì là Điền gia lão thần tiên, Điền Không Nguyệt!

Văn Thánh Công hóa thành tượng đá, mà Điền Không Nguyệt ngồi tại tượng đá bên cạnh, thần thông hóa thành một tòa Thần Long tráo, mười mấy đầu Thần Long phần đuôi liên kết, móc ngược xuống, đem Văn Xương Đế Quân chụp ở phía dưới.

Văn Xương Đế Quân tuy có kim thân cùng Đại Thánh nội tâm, nhưng chỉ có thể rơi vào bị luyện hóa tình trạng, có chút bị động.

"Ha ha ha ha!"

Điền Không Nguyệt tiếng cười từ trong bức tranh truyền đến, âm thanh vang dội: "Tô thượng sứ, ta luyện hóa Văn Thánh Công, đem hắn luyện thành Cẩm Tú đồ bên trong Thánh Linh, món bảo vật này liền trở về ta tất cả. Mà ngươi, không thể làm gì!"

Hắn thản nhiên nói: "Tả Tùng Nham tại Cẩm Tú đồ bên trong động nhiều như vậy tay chân, cho là ta nhìn không ra, lại không nghĩ rằng ta đã đem hắn lưu lại phong cấm toàn bộ phá vỡ, bố trí cạm bẫy, vây khốn Văn Thánh Công! Món bảo vật này, từ đây rơi vào tay ta!"

"Văn Thánh Công bị trấn áp."

Sách quái Oánh Oánh chép miệng, nói: "Các ngươi nhìn, trong bức tranh có Linh Tù Khốn Thiên Lung trận pháp."

Tô Vân lập tức chú ý tới đầy khắp núi đồi bia đá, những bia đá này trải rộng tại Cẩm Tú đồ bên trong, vừa vặn hợp thành Linh Tù Khốn Thiên Lung đại trận, đặc biệt trấn áp nội tâm!

"Khó trách Văn Thánh Công không cách nào phản kháng. Linh Tù Khốn Thiên Lung liền Thần Long cùng nhân ma linh đều có thể vây khốn, huống chi Thánh Nhân?"

Tô Vân nghĩ tới đây, đột nhiên giật giây cương một cái, Long Tương xông vào Linh Tù Khốn Thiên Lung bên trong.

Sách quái Oánh Oánh kinh hô một tiếng, nội tâm bị trấn áp, biến trở về một quyển sách, mà cái kia Long Tương cũng đột nhiên hóa đá, hướng về phía trước trượt ra mấy chục trượng, lăn lông lốc.

Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao rơi xuống đất, Trì Tiểu Dao vội vàng giơ tay lên, đem rầm rầm đón gió bay lượn quyển sách bắt lấy.

Tô Vân đi ra phía trước, đi tới một tấm bia đá phía trước, đem tấm bia đá kia lung lay.

Nơi xa, Điền Không Nguyệt sắc mặt đại biến, vội vàng kêu lên: "Tiểu tử thối, ngươi làm cái gì?"

Tô Vân giơ tay lên, đem bia đá nhấc lên. Trì Tiểu Dao quyển sách trên tay, lập tức bịch một tiếng hóa thành thiếu nữ, mà Long Tương còn tại trượt bên trong lại lập tức khôi phục thân thể.

Điền Không Nguyệt sắc mặt kịch biến, hướng Thần Long tráo trông được đi, chỉ thấy Văn Xương Đế Quân tượng đá ngay tại nhanh chóng khôi phục thành thân thể máu thịt!

"Xong rồi…" Điền Không Nguyệt kêu khổ, lập tức bay lên trời, hướng lên trời bên ngoài bay đi.

"Bành!"

Mặt của hắn kề sát ở trên bầu trời, giống như là kề sát ở một chiếc gương bên trên, căn bản là không có cách ra ngoài.

"Tả Tùng Nham ngươi đại gia, tại trong bức tranh động nhiều như vậy tay chân!"

Trạch Trư: Cuối tháng ngày cuối cùng a, cầu nguyệt phiếu! !

Chương 158 : Đao của ta tới

Chương 158: Đao của ta tới

"Có điều, giữ không nổi ta!"

Điền Không Nguyệt thét dài, phát động lên pháp lực đang muốn phá vỡ Tả Tùng Nham phong cấm, đột nhiên một bàn tay bắt đến, bắt hắn lại hai chân, đem hắn mạnh mẽ đập xuống đất!

Bành bành bành!

Từng khối bia đá bay đến trên không, nhao nhao nổ tung, Điền Không Nguyệt trong lòng cảm giác nặng nề, chậm rãi đứng lên, thấy được Văn Thánh Công.

Lúc trước Điền Vô Kỵ từ Cầu Thủy Kính nơi đó "Mượn" tới Thập Cẩm Tú Đồ về sau, Điền Không Nguyệt liền một mực thử luyện hóa bộ này Đại Thánh linh binh.

Hắn phát hiện Thập Cẩm Tú Đồ bên trong tồn tại đếm không hết phong cấm, ngay sau đó trong khoảng thời gian này một mực thử nghiệm phá giải phong ấn, cho đến Văn Xương Đế Quân cũng tức là Văn Thánh Công tìm tới trước mấy ngày, hắn mới đưa những này phong cấm hoàn toàn phá vỡ.

Chẳng qua là khiến hắn không nghĩ tới chính là, phong cấm số lượng nhiều đến ra ngoài người khác đoán trước!

Hắn càng không có nghĩ tới chính là, hắn thật vất vả bày ra Linh Tù Khốn Thiên Lung, thế mà bị Tô Vân tuỳ tiện phá giải.

Hắn Linh Tù Khốn Thiên Lung là đến từ Táng Long lăng, môn này trận pháp quả thực vô cùng phức tạp, hắn học được rất lâu, lúc này mới đem Linh Tù Khốn Thiên Lung học được.

Linh Tù Khốn Thiên Lung tác dụng lớn nhất là vây khốn linh.

Lĩnh đội học ca mấy người Thiên Đạo viện sĩ tử tại Táng Long lăng bố trí xuống cái trận thế này, dùng để vây khốn nhân ma cùng long linh, nhưng mà Linh Tù Khốn Thiên Lung có một cái lớn nhất tai hại.

Vậy chính là giữ không nổi có sinh mệnh thực thể.

Linh không cách nào phá giải Linh Tù Khốn Thiên Lung, nhưng có sinh mệnh thực thể có thể tuỳ tiện phá giải linh, chỉ cần nhổ bia đá, liền có thể phá trận.

Ngô Đồng đi ra Táng Long lăng, chính là lợi dụng Toàn Thôn Ăn Cơm Tiêu Thúc Ngạo tới phá vỡ Linh Tù Khốn Thiên Lung.

Tô Vân "Gặp qua" Tiêu Thúc Ngạo phá trận, bởi vậy vừa lên tới liền trực tiếp nhổ một tấm bia đá, đem toà này thoạt nhìn lợi hại cực kỳ trận pháp phá vỡ.

Văn Thánh Công lấy pháp lực trực tiếp đem mặt khác trận pháp nghiền nát, sắc mặt âm trầm nhìn Điền Không Nguyệt, Điền Không Nguyệt chậm rãi đứng dậy, vỗ tới bụi bặm trên người, thản nhiên nói: "Văn Thánh Công? Cái kia lại có thể thế nào? Ngươi là Văn Thánh, cũng không phải là võ thánh, liền xem như thân ở ngươi Đại Thánh linh binh bên trong, ta cũng không sợ chút nào."

Hắn cười ngạo nghễ: "Ta tu luyện Chân Long công pháp, thân thể trường sinh, so cái gọi là Thánh Nhân mạnh mẽ quá nhiều."

Văn Thánh Công trên mặt hiện ra một vệt nộ khí, ngay sau đó nộ khí tiêu tán, hướng Tô Vân, Trì Tiểu Dao đám người nói: "Mấy vị tiểu hữu, ta đưa các ngươi rời đi Cẩm Tú đồ."

Ống tay áo của hắn cuốn một cái, Tô Vân đám người nhất thời trời đất quay cuồng, sau một khắc, liền ra Thập Cẩm Tú Đồ.

Văn Thánh Công cũng ra Cẩm Tú đồ, khẽ ngoắc một cái, Thập Cẩm Tú Đồ trùng lặp, hòa làm một thể.

Trong bức tranh, Điền Không Nguyệt cười ha ha: "Ngươi đồ không làm gì được ta!"

Từng tiếng long ngâm từ trong bức tranh truyền đến, chỉ thấy Điền Không Nguyệt toàn thân hiện ra từng đầu Chân Long, Cẩm Tú đồ bên trên cũng nhất thời hiện ra Chân Long, trắng trợn phá hoại cái này Đại Thánh linh binh.

Tô Vân nhìn một chút bên người Văn Thánh Công, tôn này Văn Thánh Công giờ phút này nhập chủ Văn Xương Đế Quân kim thân, lộ ra tao nhã, không giống Văn Thánh miếu bên trong pho tượng lộ ra có mấy phần vẻ già nua.

Đây là một tôn trẻ tuổi Văn Thánh Công, mang theo vài phần khí phách, thò tay hướng hư không bên trong chộp tới, quát khẽ nói: "Đao của ta tới!"

Tô Vân trong lòng giật mình, vội vàng hướng bàn tay hắn nhìn lại, lại không có nhìn thấy có cái gì đao bay tới.

Văn Thánh Công không có bắt được đao, xoay người ngồi xuống tại Long Tương trên lưng, trầm giọng nói: "Ta cỗ này kim thân chưa thành, bị tặc tử ám toán, kim thân không bằng lúc trước, không kiên trì được bao lâu. Chúng ta trước đi gặp hầu gia, trợ hắn trấn áp ma tính!"

Hắn kim thân rất là cao lớn, cưỡi tại Long Tương bậc này cự thú trên người vừa vặn, không giống Tô Vân, Trì Tiểu Dao bọn hắn, chỉ có thể đứng tại Long Tương trên lưng.

Long Tương mang theo bọn hắn phi nhanh, Tô Vân hướng Cẩm Tú đồ trông được đi, chỉ thấy Điền Không Nguyệt đang

điên cuồng phá hoại Cẩm Tú đồ, chẳng qua Cẩm Tú đồ theo phá theo tụ, để hắn trước sau không cách nào chạy trốn.

Tô Vân còn có thể nhẫn nại, Trì Tiểu Dao nhưng nhịn không được, hỏi: "Thánh công, đao của ngươi đâu?"

Văn Thánh Công quay đầu nhìn một chút nàng, ôn hòa cười nói: "Đao quá xa, để nó lại bay một hồi."

Trì Tiểu Dao thè lưỡi, thầm nghĩ: "Thánh công hơn phân nửa là đang nói đùa…"

Thiên Thị Viên, không người cấm khu, Văn Thánh miếu.

Toà này Thánh Nhân miếu lòng đất đột nhiên truyền đến một tiếng ầm vang chấn động, đại địa vỡ ra, một đạo đao quang phóng lên trời, ánh sáng bay thẳng thiên ngoại tinh tú đấu ngưu ở giữa.

Trong ánh đao, một cái tính linh thần binh thành hình, như là Thanh Long tại một vòng trăng tròn phi hành, cắt ra Thiên Thị Viên khu không người trên không, ánh sáng thẳng đến Sóc Phương thành mà tới.

Long Tương mang theo bọn hắn xông về Sóc Phương hầu Lý gia, xa xa chỉ thấy Lý gia trên không lôi đình đan xen, không ngừng hướng cùng một cái phương hướng bổ tới, mà nơi đó, Lý tướng quân ma tính quá trớn, hướng Sóc Phương hầu đám người thống hạ sát thủ!

"Tô sĩ tử…" Oánh Oánh nhẹ giọng kêu gọi nói.

Tô Vân thu về ánh mắt, Oánh Oánh rơi vào đầu vai của hắn, giơ tay lên chỉ chỉ Văn Thánh Công kim thân, nói khẽ: "Ngươi nhìn."

Tô Vân nhìn lại, chỉ thấy Văn Thánh Công tôn này kim thân bắt đầu tan rã, từng chút một hóa thành bụi bặm.

Tả Tùng Nham mở trường Văn Xương học cung, loại trừ để bần hàn con cháu có cái đọc sách đi học địa phương bên ngoài, còn có một cái mục đích, chính là vì Văn Thánh Công tạo nên kim thân, để vị này thánh hiền tinh thần có thể sống tới, lấy kim thân tướng mạo trở thành được người tôn kính Thần Chỉ, đi lại trên thế gian.

Tôn này kim thân đã luyện mấy chục năm, nhưng mà Văn Thánh Công bị Điền Không Nguyệt vây khốn những ngày gần đây, Điền Không Nguyệt đã đem hắn tôn này phá hủy, thậm chí chỉ sợ liền Văn Thánh Công nội tâm cũng bị luyện hóa rất nhiều, thực lực tu vi kém xa trước đây.

Tô Vân cau mày, trong lòng mơ hồ có chút bất an.

Chỉ thấy Văn Thánh Công kim thân tan rã tốc độ dần dần tăng tốc, lấy hiện tại tan rã tốc độ, chỉ sợ Văn Thánh Công không kiên trì được bao lâu thời gian.

"Ta thiện dưỡng ta hạo nhiên chi khí!"

Văn Thánh Công cách xa một chỉ, Cẩm Tú đồ đón gió phần phật, gào thét bay tới đằng trước, cái này Đại Thánh linh binh uy năng dần dần hiển lộ, uy lực càng ngày càng mạnh, thử mượn Hạo Nhiên Chính Khí, trấn áp Sóc Phương thành ma tính, giải cứu Lý tướng quân đám người.

Nhưng mà Cẩm Tú đồ bên trong, Điền Không Nguyệt phát động lên chân nguyên, hóa thành Chân Long, không ngừng phá hoại cái này Đại Thánh linh binh uy lực, để linh binh hạo nhiên chi khí không cách nào toàn bộ phát huy ra.

Văn Thánh Công đột nhiên bay lên không nhảy lên, hướng Cẩm Tú đồ đuổi theo, thân hình của hắn nhảy lên trong nháy mắt, Tô Vân đám người nhìn thấy trên bầu trời một đạo màu xanh hình rồng đao quang đuổi theo Văn Thánh Công!

“Làm tức giận vậy, chí đại chí cương! Lấy thẳng dưỡng mà vô hại, thì nhét giữa thiên địa!”

Văn Thánh Công ở giữa không trung bắt đao, trên không trung cất bước, vung đao chém vào Cẩm Tú đồ!

Cẩm Tú đồ bên trong, đao quang hiện ra, từng đầu Chân Long bị chém đầu, máu nhuộm thêu đồ.

Huyết quang chợt nổi lên, đột nhiên Điền Không Nguyệt đầu rơi xuống đất.

Văn Thánh Công thu đao thế, rơi xuống dưới, rơi vào một tòa lầu vũ đỉnh trên đình đài.

Tôn này thần thánh ngừng đao, chống thanh long yển nguyệt đao, cách không thôi thúc Cẩm Tú đồ, Hạo Nhiên Chính Khí từ trong bức tranh mạnh mẽ mà phát, đem Lý tướng quân ma tính trấn áp!

Lý tướng quân trên người ma tính tiêu tán, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trên bầu trời lôi kiếp đã tiêu tán.

Văn Thánh Công tiếp tục thôi thúc Cẩm Tú đồ, Cẩm Tú đồ như là trên không di động lục địa, hướng mặt khác thế gia bay đi.

Tô Vân đứng tại Long Tương trên lưng nhanh chóng chạy đến, lại thấy Văn Thánh Công sau lưng ánh sáng điểm điểm, phiêu tán trên không trung, hắn kim thân đang nhanh chóng phong hoá.

Long Tương dừng lại, đứng tại cái kia tòa lầu vũ Thần Tiên cư bên trên, chỉ thấy trong đình đài, Văn Thánh Công thân hình tiêu tán hơn phân nửa.

“Tiền bối —— “

Tô Vân há miệng, đột nhiên một cái nhu nhu bàn tay nắm chặt tay của hắn, Tô Vân nhìn lại, lại là Trì Tiểu Dao tay.

Trì Tiểu Dao lắc đầu: "Văn Thánh Công nguyên bản chính là xá thân thủ nghĩa người. Sư đệ, không cần thuyết phục hắn."

Oánh Oánh gật đầu nói: "Văn Thánh Công chỉ cần nội tâm vẫn còn, liền vẫn như cũ có thể vì hắn tái tạo kim thân. Hắn dù sao cũng là chân chính Thánh Nhân, không phải hoàng đế phong, cũng không phải dân chúng phong, tương lai nhất định có thể tái tạo kim thân."

"Thế nhưng là…"

Tô Vân có chút ngỡ ngàng, nhìn thấy xa xa đi tới Tả Tùng Nham, chỉ thấy Tả Tùng Nham tóc trắng phơ, đứng ở đằng xa không có tiếp cận. Tô Vân thấp giọng nói: "Thế nhưng là, Tả phó xạ đã già ah."

Nguyện ý dùng một đời thời gian vì xá thân thủ nghĩa Văn Thánh Công lập kim thân Tả Tùng Nham, đã già.

Tả Tùng Nham không có mặt khác bốn mươi năm thời gian.

Tả Tùng Nham lo lắng chính là, nếu như hắn chết, sẽ còn có người nhớ tới cho Văn Thánh Công tạo kim thân ư?

Tô Vân đột nhiên có chút hiểu Tả Tùng Nham, trong lòng yên lặng nói: "Hắn xây dựng Văn Xương học cung, có lẽ là muốn đem Văn Xương Đế Quân tinh thần truyền xuống tiếp. Hắn lo lắng cho mình không còn sau đó, không có người tế tự Văn Xương Đế Quân, cho nên hắn xây trường học muốn mệnh danh là Văn Xương học cung! Hắn muốn cho mỗi một cái sĩ tử, đều biết Văn Xương Đế Quân!"

Văn Thánh Công hoàn toàn tán loạn, chỉ còn lại có nội tâm.

Hắn nội tâm bị một cỗ kỳ dị lực lượng dẫn dắt, hướng Thiên Thị Viên bay đi, hắn một bên nắm chặt thanh long yển nguyệt đao, chuôi đao cắm vào Thần Tiên cư, cùng Thiên Thị Viên lực lượng gắt gao đối kháng, một bên vẫn đang cố gắng

điều khiển Cẩm Tú đồ, thử đem mặt khác tướng quân ma tính trấn áp.

"Lão sư mời đi đi."

Tả Tùng Nham hướng Văn Thánh Công nội tâm khom người: "Học sinh nhất định cố gắng vận dụng Cẩm Tú đồ, trấn trụ Sóc Phương thành bên trong ma tính!"

Văn Thánh Công nghe vậy, rút lên thanh long yển nguyệt đao, lộ ra tươi cười.

Tô Vân bên người, Long Tương đột nhiên phát lực chạy đi, Văn Thánh Công nội tâm xách theo đao, rơi vào Long Tương trên lưng, Long Tương tung người nhảy lên, nhảy vào trong bầu trời đêm.

Một tiếng lôi âm truyền đến, Long Tương mang theo Văn Thánh Công gào thét mà đi.

Tô Vân phất phất tay, thất vọng mất mát, Oánh Oánh đứng tại bên tai hắn, cười nói: "Ngươi mất đi thớt hảo mã! Có hay không cảm thấy đáng tiếc?"

Tô Vân lắc đầu nói: "Ta chẳng qua là cảm niệm tiên thánh tiên hiền tình cảm khí phách, cho nên nhìn thấy tiên hiền rời đi, trong lòng có điều mất rơi. Ta đã cưỡi qua ngựa mang theo học tỷ hóng mát qua, tâm nguyện đã xong, há lại sẽ ham mê Long Tương cước lực, luyến tiếc nó?"

Oánh Oánh liếc liếc Trì Tiểu Dao, nói nhỏ: "Ngươi học tỷ cũng là đầu rồng, ngươi để nàng biến trở về nguyên hình, ngươi cưỡi học tỷ, chạy không thể so Long Tương chậm bao nhiêu!"

Tô Vân vẻ mặt đỏ bừng, có chút ngại ngùng: "Cái này, không tốt lắm đâu… Học tỷ sẽ không đáp ứng…"

Oánh Oánh mê hoặc nói: “Không thử một chút làm sao biết học tỷ sẽ không đáp ứng?”

Tô Vân đang muốn lấy hết dũng khí, đột nhiên Tả Tùng Nham âm thanh truyền đến: “Tô thượng sứ, ngươi cảm thấy đêm nay sẽ là quyết chiến ư?”

Tô Vân vội vàng bỏ đi trong lòng thay đổi ý nghĩ, đi ra phía trước, kinh ngạc nói: “Phó xạ, đêm nay có cái gì quyết chiến?”

Tả Tùng Nham thôi thúc Cẩm Tú đồ, nghe vậy cười ha ha: “Không hổ là đa mưu túc trí Tô thượng sứ, đúng như những gì ta nghĩ! Đêm nay Lý tướng quân mấy người bán ma ma tính bị trấn áp, thiên kiếp vừa đi, liền chắc chắn sẽ không có quyết chiến!”

Tô Vân ngỡ ngàng: “Ta nói cái gì?”

Trạch Trư: Tháng hai cuối cùng mấy tiếng, cầu nguyệt phiếu! ! !

Chương 159 : Đi vào trung tâm quyền lực (cầu nguyệt phiếu!)

Chương 159: Đi vào trung tâm quyền lực (cầu nguyệt phiếu!)

Tả Tùng Nham dùng hết khả năng, thôi thúc Đại Thánh linh binh Thập Cẩm Tú Đồ, Tô Vân xa xa nhìn đến, chỉ thấy Thập Cẩm Tú Đồ hợp lại làm một, dẫn tới tràn đầy giữa thiên địa hạo nhiên chi khí, đem từng cái thế gia lão tổ tông ma tính trấn áp.

Bất quá, đây chỉ là trấn trụ những này bán ma ma tính, tạm hoãn khẩn cấp, cũng không trừ tận gốc.

Đến lúc cuối cùng một đóa lôi vân tán đi, Tả Tùng Nham bay lên trời, đứng tại Cẩm Tú đồ bên trên, quát: "Tô thượng sứ, đi lên!"

Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao vội vàng nhảy lên Cẩm Tú đồ, chỉ thấy Cẩm Tú đồ lăng không phi hành, thẳng đến Lâm gia mà đi.

Lâm gia lão tổ Lâm Cao Nghĩa được Đồng gia đưa tin, đang chuẩn bị đi tới Sóc Phương hầu Lý gia, nhìn thấy Cẩm Tú đồ bay tới, vội vàng trở về Lâm gia.

Không ngờ Cẩm Tú đồ chẳng qua là bay đến Lâm gia lân cận trực tiếp tự bẻ hướng, ngược lại đi Văn gia.

Văn gia lão tổ Văn Chính Thanh vội vàng chạy về, cũng là vồ hụt, Tả Tùng Nham điều khiển Cẩm Tú đồ vứt bỏ Văn gia,

chạy về phía Vũ gia.

Như vậy mấy cái thế gia đi một lượt, các đại thế gia lão thần tiên vì bảo vệ nhà mình, nhao nhao vòng trở lại.

Đợi đến Cẩm Tú đồ dừng ở Chu gia bên ngoài lúc, Chu gia lão thần tiên Chu Oản Hương cũng chưa đi đi ra, Tả Tùng Nham cười lạnh nói: "Chu tiền bối chẳng lẽ khinh thường ta?"

Lúc này, chỉ thấy một vị khoảng ba mươi tuổi phụ nhân vội vàng chạy đến, xì xì cười nói: "Nguyên lai là lão biểu bả tử, khó trách uy phong như vậy."

Tả Tùng Nham nhìn thấy Chu Oản Hương, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, cười ha ha nói: "Chu tiền bối tựa như thiếu phụ, xinh đẹp động lòng người, ta thấy mà yêu. Nếu như lão tử trẻ tuổi hai mươi tuổi, đoạt ngươi đi làm áp trại phu nhân!"

Chu Oản Hương hừ lạnh một tiếng, tức giận nói: "Tiểu nhi tìm đường chết!"

Tả Tùng Nham cười ha ha, Cẩm Tú đồ mang theo Tô Vân đám người hốt hoảng chạy trốn, Chu Oản Hương không có đuổi theo.

Tô Vân sắc mặt cổ quái, thấp giọng nói: "Cái này Chu Oản Hương, có chút không đúng…"

Tả Tùng Nham dương dương đắc ý, cười nói: "Tự nhiên không đúng. Cái này bà nương đừng nói làm bà ngươi, coi như làm bà nội ta bà nội đều thừa sức, lão tử tự nhiên không thể đoạt nàng làm áp trại phu nhân! Nàng thấp nhất một trăm tám mươi tuổi!"

Trì Tiểu Dao sợ tới mức thẳng le lưỡi.

Tô Vân lắc đầu nói: "Ta nói là Chu Oản Hương âm thanh có chút không đúng, thanh âm của nàng tuy là cùng Chu Oản

Hương âm thanh rất giống, nhưng tuyệt không phải Chu Oản Hương âm thanh. Thanh âm của nàng ta ở đâu nghe qua…”

Tả Tùng Nham giật mình, bật cười nói: “Ngươi thật giống như chỉ ở Cửu Nguyên học cung gặp qua Chu lão quái a? Ngươi chỉ gặp qua nàng một lần, liền có thể ghi nhớ thanh âm của nàng?”

Tô Vân vẻ mặt lạnh nhạt nói: “Ta lúc trước là người mù, chỉ có thể dựa vào âm thanh tới nhận thức, bởi vậy qua tai không quên. Chu Oản Hương âm thanh…”

Hắn cau mày suy tư, đột nhiên ngẩng đầu lên nói: “Ta nhớ ra rồi! Là lão khu không người lão Yêu Vương! Là lão Yêu Vương âm thanh!”

Tô Vân đột nhiên ngẩn ngơ, ngơ ngác nói: “Khó hiểu, Chu Oản Hương trong miệng, làm sao phát ra lão Yêu Vương âm thanh?”

Đột nhiên, cánh chim tiếng xé gió truyền đến, chỉ thấy một con chim lớn chấn động hai cánh, từ phía dưới bay lên, cùng Cẩm Tú đồ cân bằng.

Lý Mục Ca mấy người Lý gia con cháu đứng tại trên lưng chim, khom người nói: “Tả phó xạ, Tô thượng sứ, hầu gia cho mời!”

Tô Vân quan sát, chỉ thấy cái kia chim lớn cùng Thiên Phượng rất giống, nhưng so Thiên Phượng lớn gấp mấy lần, giương cánh như mây.

Kỳ lạ hơn đặc biệt chính là, cái này chim lớn trên lưng chim lắp đặt rất nhiều linh khí, như xe nỏ, thang mây, giáp thuẫn, tới hướng, hào xe những vật này, Lý gia con cháu hơn trăm người đứng tại trên lưng chim, từng người bảo vệ linh khí, tựa như một nhánh nghiêm chỉnh huấn luyện quân đội!

Hiển nhiên, đêm nay Lý gia cũng không thái bình, Sóc Phương hầu thậm chí làm dự tính xấu nhất.

Tả Tùng Nham vuốt cằm nói: "Các ngươi cứ việc đi làm việc, ta cùng Tô thượng sứ tự sẽ đi vào gặp hầu gia."

Chim lớn tại đây Lý Mục Ca đám người vỗ cánh mà đi, đi thông báo những người khác.

Tả Tùng Nham nhìn một chút Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao, cười nói: "Thượng sứ thân phận không cần phải che giấu, các ngươi cũng theo ta đi gặp Sóc Phương hầu."

Trì Tiểu Dao có chút mê man: "Thượng sứ? Đi gặp Sóc Phương hầu? Chẳng lẽ Tô sư đệ là Đông đô đại đế phái tới khâm sai? Thế nhưng là, Tô sư đệ không phải Thiên Môn trấn sao?"

Tả Tùng Nham đi tới Tô Vân bên người, nghiêng đầu nói nhỏ: "Ngươi mới vừa nói, Chu Oản Hương trong miệng phát ra là lão Yêu Vương âm thanh, đây là có chuyện gì?"

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, đem mình cùng Tiết Thanh Phủ xông lão khu không người, gặp gỡ mai phục một chuyện nói, nói: "Tiết Thánh Nhân dọa đi lão Yêu Vương, ta đối với hắn ấn tượng rất là sâu sắc, thanh âm của hắn ta sẽ không nhận sai."

Tả Tùng Nham cau mày, đột nhiên nói: "Trước đó không lâu, Tiết Thánh Nhân đi một chuyến lão khu không người."

Tô Vân giật mình trong lòng, Tả Tùng Nham tiếp tục nói: "Hắn bình yên trở về, không có bất kỳ cái gì tổn thương."

Tô Vân trong lòng lại là giật mình.

Tả Tùng Nham lộ ra tươi cười, nhìn càng ngày càng gần Sóc Phương hầu Lý gia, nói khẽ: "Ngươi tại Thánh Nhân cư đi

học mấy ngày nay, ta nhìn chằm chằm vào hắn, hắn có năm lần động sát ý."

Tô Vân lông mày giương nhẹ một chút.

Tả Tùng Nham âm thanh càng ngày càng thấp, tiếp tục nói: "Lần đầu tiên là ngươi nói muốn khiêu chiến hắn lúc, ta cảm nhận được sát ý của hắn nhảy lên mà qua, ngay sau đó ta cách không nhìn hắn một cái."

Tô Vân khóe mắt run lên, lúc này hắn nhìn thấy Sóc Phương hầu Lý gia Thần Tiên cư phế tích bên trên, Tiết Thanh Phủ đang cùng bán ma Lý tướng quân nói chuyện.

Cẩm Tú đồ khoảng cách Thần Tiên cư gần hơn.

"Hắn lần thứ hai đối ngươi động sát ý, là ngươi Linh giới bên trong bảo vật rơi xuống lúc đi ra, hắn thấy được trên người ngươi những cái kia bảo vật, không tự chủ đối ngươi động một tia sát ý. Ta ngay sau đó lại nhìn hắn liếc mắt."

Tô Vân thấy được Thần Tiên cư bên trong, mặt khác thế gia bán ma tướng quân cùng gia chủ, cùng với các châu quận biều bả tử.

Tả Tùng Nham tiếp tục nói: "Hắn lần thứ ba động sát ý là ngày cuối cùng, ngươi khiêu chiến hắn thời điểm, hắn có một tia mãnh liệt sát ý. Ngay sau đó ta lần thứ ba liếc hắn một cái."

Tô Vân nắm chặt nắm đấm, khom người cảm ơn.

Tả Tùng Nham đỡ lấy hắn, cười nói: "Ta từ trên người ngươi thấy được ta thời niên thiếu cái bóng, bảo vệ ngươi, chính là bảo vệ thiếu niên ta, không cần cám ơn ta? Huống chi, đây chỉ là một cái nhấc tay."

Tô Vân nghiêm mặt nói: "Lão biều bả tử làm việc không làm trái bản tâm, không quên sơ tâm, đối lão biều bả tử tới nói

là một cái nhấc tay, với ta mà nói nhưng quan hệ tính mạng của ta.”

Tả Tùng Nham cười ha ha, cất bước đi xuống Cẩm Tú đồ.

Sách quái Oánh Oánh vội vàng bay lên, rơi vào vị này kích cỡ thấp bé lão giả đầu vai, hiếu kỳ nói: “Ngươi không phải mới vừa nói có năm lần sát ý ư? Ngươi vì sao chỉ nói ba lần?”

Tả Tùng Nham mỉm cười, hướng nghênh đón Sóc Phương hầu làm lễ chào hỏi, truyền âm nói: “Hắn lần thứ tư động sát ý, là lần đầu tiên nhìn thấy ngươi lúc.”

Sách quái Oánh Oánh ngẩn ngơ.

“Nhưng mà ngươi ứng đối rất tốt, một câu cũng không có nói sai. Nếu như nói sai một câu, ngươi đã là bản chết sách.”

Tả Tùng Nham cùng Sóc Phương hầu kề vai sát cánh, cười cười nói nói, nhưng mà âm thanh nhưng tại sách quái Oánh Oánh trong đầu vang lên: “Ngươi cái tiểu nha đầu này, cơ trí cổ quái, cũng là gạt người hảo thủ.”

Sách quái Oánh Oánh hừ một tiếng, đối với hắn lời nói từ chối cho ý kiến, tiếp tục truy vấn nói: “Lần thứ năm đâu?”

Tả Tùng Nham cười ha ha, hướng Tiết Thanh Phủ khom người làm lễ chào hỏi, một bên cùng Tiết Thanh Phủ nói chuyện, một bên âm thanh tại Oánh Oánh trong đầu vang lên: “Lần thứ năm, là bởi vì ta liếc hắn bồn lần, hắn đối ta động sát ý.”

Oánh Oánh đập động giấy chất cánh, phần phật bay lên, hướng Tô Vân bay đi.

Tô Vân đi xuống Cẩm Tú đồ, đi vào Sóc Phương hầu Lý gia Thần Tiên cư phế tích.

Chỉ nghe có người cười nói: “Triều đình Tô thượng sứ đến rồi!”

Sóc Phương hầu người mặc quan phục, tiến lên đón tiếp, cười nói: "Tô thượng sứ bày mưu nghĩ kế, quyết thắng ngàn dặm, làm cho bọn ta đầu rạp xuống đất. Nhanh! Mau mời thượng tọa!"

Tô Vân đi theo hắn đi thẳng về phía trước, hai bên là từng vị vẻ mặt tươi cười đại nhân vật, có các đại thế gia thủ lĩnh, thủ lĩnh, có Sóc Phương trong quân tướng lĩnh, còn có Sóc Bắc các nơi Lục Lâm biều bả tử, thậm chí còn có Diệp Lạc công tử vị này chân chính thượng sứ!

Ánh mắt của mọi người rơi vào trên người hắn, cười chào hỏi.

Tô Vân chứa ý cười đúng, tại đây chút cường giả thủ lĩnh trong ánh mắt đi theo Sóc Phương hầu, hướng đi chỗ ngồi của mình.

Chỗ ngồi của hắn bên cạnh, chính là Tiết Thánh Nhân, Tả Tùng Nham cùng Cầu Thủy Kính, lại bên cạnh mới đến phiên các đại thế gia bán ma tướng quân, Sóc Phương hầu cùng mặt khác thế gia chủ nhân ngồi tại hai bên cùng theo, sau đó mới có thể đến phiên các nơi biều bả tử cùng trong quân tướng lĩnh.

Tô Vân đi tới chỗ ngồi của mình, bốn phía truyền đến tiếng than thở, ánh mắt của mọi người tập trung ở trên người hắn, nói sự tích của hắn, lời tán dương không dứt bên tai.

Đối với những người này tới nói, Tô Vân quả thực là một cái truyền kỳ!

Nguyên bản, Sóc Phương ven thành vốn không khả năng xuất hiện giương cung bạt kiếm tình huống, bảy đại thế gia càng sẽ không bại lộ thân phận.

Bảy đại thế gia ẩn tàng cực sâu, cầm giữ Sóc Phương thành nội chính kinh tế cùng với một phần quân bị, lại thêm bảy vị

lão thần tiên, tro tàn quái, cùng với tái ngoại dị tộc lực lượng, chỉ cần chuẩn bị ổn thoả, liền có thể trong một đêm trừ bỏ Tiết Thánh Nhân Sóc Phương Hầu lão biều bả tử nhóm thế lực!

Thậm chí, bọn hắn khả năng không cần động thủ, liền có thể để Tiết Thánh Nhân, Sóc Phương hầu cùng lão biều bả tử lẫn nhau nghi kỵ nghi ngờ, đồng quy vu tận!

Đến lúc đó, lực lượng của bọn hắn tiến quân thần tốc, giành lấy Sóc Phương dễ như trở bàn tay, giành lấy Sóc Bắc mười bảy châu một trăm linh tám quận huyện cũng là thế như chẻ tre!

Chỉ cần đến thời cơ thích hợp, Nguyên Sóc một phần tư cương vực, liền sẽ rơi vào trong tay của bọn hắn!

Bảy đại thế gia con cháu, Sóc Phương học cung, Cửu Nguyên học cung cùng Mạch Hạ học cung đi ra sĩ tử, tại Nguyên Sóc các nơi không thiếu có chửa chức vị cao người, nhao nhao hưởng ứng, để bảy đại thế gia thế thậm chí có thể vượt trên Đông đô triều đình!

Nếu là làm được bậc này thế cuộc, vào, có thể chiếm đoạt Đông đô, lui, có thể cùng Đông đô chia đều thiên hạ.

Nhưng mà, bảy đại thế gia bại lộ đến quá sớm.

Bọn hắn bại lộ, là tùy một thiếu niên mang theo bốn cái hồ ly đi ra Thiên Thị Viên khu không người, vào thành đi học mà gây nên.

Tô Vân một người, khuấy động Sóc Phương phong vân, thậm chí thay đổi Sóc Phương vận mệnh!

Sự xuất hiện của hắn, để cái thành phố này thế cuộc, từ hỗn độn trở nên rõ ràng, để đấu tranh từ không lạnh không nóng trở nên cổ quái.

Hiện tại, xã này bên dưới thiếu niên cất bước đi tới, cắt vào đến Sóc Phương thành quyền lực đấu tranh vòng xoáy trung tâm, tụ tập tất cả cường giả ánh mắt.

Đi tại mọi người trong ánh mắt Tô Vân, chỉ cảm thấy bản thân giống như là đi tại vách núi cheo leo biên giới, hơi không cẩn thận, lúc nào cũng có thể ngã xuống vực sâu vạn trượng.

Hắn lần đầu cảm giác được tình cảnh của mình như vậy hung hiểm.

"Ta chẳng qua là đi cầu học, vì nhị ca cùng Tiểu Nguyệt Bất Bình Tiểu Phàm bọn hắn, cầu một cái có thể lên học địa phương…" Trong lòng của hắn yên lặng nói.

Hắn nhắm mắt lại, tại bên vách núi đi lại, bước đi trầm ổn.

Tâm cảnh của hắn tuy là như giẫm trên băng mỏng, ngôn hành cử chỉ lại có một loại tự tại ung dung, như giẫm trên đất bằng.

Đối đãi đi tới chỗ ngồi phía trước, Tô Vân mở mắt, cười hướng Tiết Thanh Phủ, Cầu Thủy Kính, Tả Tùng Nham đám người làm lễ chào hỏi, ngồi xuống tại chỗ ngồi bên trên, một loại làm người ta say mê khí phách từ trên người hắn phát ra.

"Chư vị quá khen." Tô Vân mở miệng, âm thanh trong veo.

Trạch Trư: Ba tháng ngày đầu tiên, vì Lâm Uyên Hành cầu nguyệt phiếu, cầu phiếu đề cử!

ThấtDạ : Ca cũng cầu phiếu a~

Chương 160 : Cái chết của lĩnh đội học ca

Chương 160: Cái chết của lĩnh đội học ca

Tô Vân bên tai truyền đến tâng bốc cùng khen ngợi, tán dương hắn hành động tối nay là bực nào anh minh, nông thôn thiếu niên chưa bao giờ từng gặp phải loại chuyện này.

Người ở chỗ này, cái nào không phải cao cao tại thượng người thống trị? Bọn họ dưới tay có không biết bao nhiêu người vì bọn họ cống hiến, linh sĩ nghe theo bọn họ điều khiển, ngàn vạn của cải tùy bọn họ điều động.

Làm dạng này người tâng bốc khen ngợi ngươi thời điểm, ai còn có thể duy trì bình thường tâm tính? Ai còn có thể bảo đảm tâm cảnh của mình không bị ảnh hưởng?

Dưới loại tình huống này làm ra phán đoán, có hay không đầy đủ bình tĩnh?

Tô Vân mặt mang tươi cười, nhưng đối mọi người tâng bốc cùng khen ngợi mắt điếc tai ngơ, cũng không làm bất kỳ đáp lại nào.

Hắn giống như là một cái người điếc, một cái người mù, một cái câm, yên lặng cố thủ lấy bản tâm.

Đột nhiên, bán ma Lý tướng quân đi tới, Tô Vân liền vội vàng đứng lên, nói: “Lão tướng quân.”

Hắn đi vào nơi này sau đó lần đầu tiên mở miệng, chủ yếu là bởi vì bán ma Lý tướng quân quả thực đáng kính, bọn họ thế hệ này người, có thể là kém nhất tư tâm người.

Lý tướng quân nói cám ơn: "Nếu không phải thượng sứ dũng cảm quên mình, nghĩ cách cứu viện Văn Xương Đế Quân, chúng ta đã tạo thành lớn lao sát nghiệt, bị thiên kiếp hóa thành tro tàn, muôn lần chết cũng khó có thể chuộc tội."

Tô Vân khom người nói: "Cơ duyên xảo hợp mà thôi, huống chi là việc nằm trong phận sự. Lão tướng quân không cần như vậy."

"Tô thượng sứ khiêm tốn."

Lý tướng quân thẳng người lên, trầm giọng nói: "Văn Xương Đế Quân tuy là trợ giúp chúng ta trấn áp ma tính, nhưng chỉ là tạm hoãn khẩn cấp. Hạo nhiên chính khí, lại có thể tại Sóc Phương thành ma tính bên dưới kiên trì bao lâu? Chúng ta lưu tại Sóc Phương một ngày, Sóc Phương liền nguy hiểm một ngày. Kế sách hiện nay, chỉ có chúng ta rời đi Sóc Phương, mới có thể bảo toàn Sóc Phương."

Mọi người tại đây từng người cau mày, nhưng cũng biết bọn họ nhất định phải rời đi Sóc Phương thành, bằng không Sóc Phương tất nhiên sẽ rơi vào hiểm cảnh!

Sóc Phương thành bên trong nhân tâm di động, trong lòng người ma tính sinh trưởng, dung dưỡng Lý tướng quân những này bán ma lực lượng , đồng dạng cũng mang đến lớn lao hung hiểm.

Nếu là mấy vị này lão tổ lại không khống chế được một lần, chỉ sợ không cần bảy đại thế gia ra tay, chỉ bằng vào bọn họ mấy vị nhân ma, liền đủ để đem Sóc Phương thành dỡ xuống hơn phân nửa!

Bọn họ một phương này thế lực, ắt phải tổn hao nhiều, đã chết tại nội đấu bên trong, lại không lực ngăn cản bảy đại thế gia!

Thậm chí, nói không chừng bọn họ còn biết bởi vậy cõng phản tặc tiếng xấu, bị bảy đại thế gia trở thành thương!

Nhưng mà, mấy vị bán ma lão tổ rời đi về sau, bọn họ một phương này thực lực tổn thất lớn, đối mặt bảy đại thế gia chỉ sợ liền có chút lực bất tòng tâm.

"Đồng Khánh Vân là cao thủ."

Đột nhiên, Tiết Thanh Phủ thở dài, đánh vỡ lặng im, nói: "Người này làm mưa làm gió, đem Sóc Phương thành khuấy động, làm cho lòng người bên trong sinh sôi ma tính, tan rã chúng ta đồng minh. Chiêu này, cực kỳ cao minh. Cầu thái thường, ngươi cùng người này giao thủ, thắng bại thế nào?"

Cầu Thủy Kính nói: "Thực lực tu vi cực cao, sâu không lường được. Chẳng qua là hắn là thế nào để ma tính sinh trưởng, để cho ta hơi nghi hoặc một chút."

Tiết Thanh Phủ nghiêng người hỏi: "Nếu là không có mấy vị lão tổ, chúng ta có phải là hay không bảy đại thế gia đối thủ?"

Cầu Thủy Kính lặng im phút chốc, nói: "Phần thắng rất thấp. Nhưng lưu lại các vị tiền bối, phần thắng hoàn toàn không có."

Tiết Thanh Phủ cau mày.

"Mấy vị lão tổ là bán ma, cùng hắn ở lại chỗ này ma tính quá trớn, không bằng trước hướng tái ngoại, đem dị tộc ngăn cản tại biên ải bên ngoài."

Cầu Thủy Kính âm thanh bình thản, nhưng rõ ràng truyền đến trong tai của mọi người: "Nếu như chư vị lão tổ có thể đem đại quân dị tộc ngăn chặn tại biên ải bên ngoài, như vậy chúng ta liền ít đi hai mặt thụ địch khả năng, có thể chuyên tâm đối kháng bảy đại thế gia. Bằng không, dị tộc đến đánh,

hai mặt thụ địch, lại thêm mấy vị lão tổ lúc nào cũng có thể ma hóa, chúng ta không có nửa điểm phần thắng!"

Lý tướng quân cười nói: "Thủy Kính tiên sinh nhìn thấu triệt. Hầu gia, ngươi tới nói cho bọn hắn ngươi hôm qua lấy được tin tức."

Mọi người hướng Sóc Phương hầu nhìn lại, Sóc Phương hầu bất đắc dĩ, đành phải đứng dậy, khàn giọng nói: "Ta hôm qua nhận được tin tức, tái ngoại dị tộc quân đội đã bắt đầu hướng biên tái rút, bọn họ Khả Hãn dẫn linh sĩ năm vạn người, suất quân thân chinh. Từ hôm qua lên, đã không có Dương thành thông hướng Sóc Phương Chúc Long liễn."

Tất cả mọi người trong lòng bỗng nhiên trầm xuống.

"Khả Hãn giữ lại mười hai đầu Chúc Long, mười hai đầu Chúc Long, mỗi đầu Chúc Long có thể cực hạn vận binh ba ngàn người."

Sóc Phương hầu nói: "Chỉ cần một ngày thời gian, Khả Hãn đại quân liền có thể vượt qua trùng trùng điệp điệp nơi hiểm yếu, vượt qua Thiên Thị Viên, đánh đổ dọc đường cứ điểm, đi tới Sóc Phương!"

Lý tướng quân đột nhiên đứng dậy, cười ha ha nói: "Chúng ta đều là sớm đã tử vong người, nếu như lần này đi còn có thể cho Sóc Phương lưu lại điểm hi vọng, như vậy chúng ta cam nguyện đi tới!"

Lữ gia, Bành gia, Diệp gia mấy người thế gia bán ma lão tổ cũng nhao nhao đứng dậy, cười nói: "Chính là đạo lý này. Cùng chúng ta hóa thành ma vương, đồ sát Sóc Phương bách tính, không bằng chết trận trong chiến trường."

"Năm đó, chúng ta giết đến dị tộc sợ hãi, cho dù là sau khi chết cũng hóa thành ma, giết đến bọn họ thây nằm mấy vạn, ba trăm năm không dám bước vào Sóc Bắc!"

Lý tướng quân rút lên bản thân nội tâm thần thương, cười ha ha nói: "Chiến giáp khoác thân, thi không chôn cất, binh không vào kho, không phải là vì một ngày này ư?"

Mấy vị kia bán ma lão tổ cũng nhao nhao rút lên bản thân linh binh, khom người nói: "Tuyền đài bộ hạ cũ, chờ đợi tướng quân điều khiển!"

Sóc Phương hầu quỳ xuống lạy, nức nở nói: "Cung tiễn lão tổ!"

Lý gia, Diệp gia, Bành gia mấy người con em thế gia nhao nhao quỳ lạy: "Cung tiễn lão tổ!"

"Đứng lên đi. Không cần làm thiếp nhi nữ tư thế."

Lý tướng quân xoay người, rách rưới áo choàng đón gió tung bay: "Chúng ta vốn là chính là đã sớm nên chết người, hướng lên trời trộm mạng, mới sống lâu mấy trăm tuổi. Hiện nay, là nên đem cái này tính mạng trả lại cho ông trời! Tô thượng sứ!"

Ánh mắt của hắn rơi vào Tô Vân trên người, một thân ma khí rung chuyển, cười nói: "Tô thượng sứ có thể hay không tiễn chúng ta đoạn đường?"

Tô Vân hơi giật mình, nói: "Đệ tử bản lĩnh thấp, chỉ sợ theo không kịp mấy vị tướng quân bước chân."

"Không sao."

Bán ma Lý tướng quân cười nói: "Chúng ta vừa đi vừa nói chuyện."

Quanh người hắn ma khí cuồn cuộn, thân hình bay lên không, Tô Vân nhất thời chỉ cảm thấy thân thể nhẹ bẫng, không tự chủ được đứng tại ma khí phía trên.

Lý tướng quân bước chân, ma khí như mây, nâng lên Tô Vân theo sát

Mấy vị kia bán ma lão tổ bay lên không, theo sát phía sau, Sóc Phương hầu đám người ngẩng đầu nhìn tới, chỉ thấy Tô Vân cùng Lý tướng quân đám người biến mất ở trong màn đêm.

Sách quái Oánh Oánh từ Tô Vân trên bờ vai lặng lẽ ngẩng đầu lên, quan sát cái này mấy tôn bán ma, chỉ thấy Lý tướng quân đám người thân thể giống như là sắt thép đúc khuôn đồng dạng, hiển lộ hết dữ tợn.

Trên người bọn họ có kỳ lạ đường vân, không biết là đao kiếm tạo thành vết thương vẫn là ma đạo phù văn lạc ấn.

"Bọn họ tại điểm cuối của sinh mệnh, đem bản thân hiến tặng cho ma đạo, đổi lấy lực lượng đáng sợ."

Sách quái Oánh Oánh thầm nghĩ: "Những này bán ma cũng phải đáng giá ghi chép lại. Bọn họ là như thế nào tại hóa thành bán ma sau vẫn như cũ duy trì lý trí, điểm này cũng đáng giá nghiên cứu."

Đột nhiên, bán ma Lý tướng quân nói: "Tô tiểu hữu là đến từ Thiên Môn trấn a?"

Tô Vân giật mình, bán ma Lý tướng quân cười nói: "Ta biết ngươi không phải thượng sứ. Chúng ta mặc dù là người chết, nhưng mà thường xuyên chú ý Thiên Thị Viên, quan sát nơi đó động tĩnh. Thiên Thị Viên cái này mấy trăm năm qua biến hóa, chưa hề giấu diếm được ánh mắt của chúng ta."

Tô Vân thản nhiên, cười nói: "Ta quả thực không phải thượng sứ, ta đến từ Thiên Môn trấn. Ta cũng không biết chuyện gì xảy ra, ta từ Thiên Thị Viên đi ra sau đó, liền mơ mơ hồ hồ trở thành thượng sứ."

Bán ma Lý tướng quân mỉm cười nói: "Có lẽ, cũng không phải là hoàng đế lựa chọn ngươi trở thành thượng sứ, nhưng nhất định là Sóc Phương thời cuộc, lựa chọn ngươi."

Tô Vân suy nghĩ một chút, hắn nói như vậy thật có mấy phần đạo lý.

Sóc Phương thành cuồn cuộn sóng ngầm, ma tính sinh trưởng, nhân ma đến, từng cái thế lực lẫn nhau nghi kỵ, Tô Vân lúc này lỗ mãng xông vào Sóc Phương, quả thực dễ dàng bị người hiểu lầm.

"Nếu là thời cuộc lựa chọn ngươi, như vậy ngươi chính là thượng sứ."

Bán ma Lý tướng quân trên người thi khí cùng ma khí xen lẫn trong cùng một chỗ, cho người ta một loại cảm giác vô cùng không thoải mái, nói: "Sóc Phương thành cần một vị có thành tựu có đảm đương thượng sứ, lão Diệp gia Diệp Lạc lén lén lút lút, không có đảm đương, bởi vậy hắn không được."

Một bên Diệp gia lão tướng quân cười ra tiếng, nói: "Tiểu tử kia chỉ muốn nhặt chỗ tốt, không có dũng khí, ta đều không nhìn nổi."

Mặt khác bán ma lão tổ cười ha ha.

Bán ma Lý tướng quân nói: "Đã Sóc Phương lựa chọn thượng sứ, như vậy thượng sứ nhất định không muốn phụ lòng Sóc Phương!"

Tô Vân nghiêm nghị.

Bán ma Lý tướng quân ngẩng đầu nhìn về phía phía trước, ánh mắt như là quỷ hỏa yếu ớt, nói: "Chúng ta đứng tại Sóc Phương thành chỗ cao nhất, theo dõi bốn phía động tĩnh, cái này mấy trăm năm qua biến hóa rất nhiều đều không thể gạt được chúng ta. Ta còn nhớ, một trăm năm mươi năm trước…"

Hắn giống như là lâm vào cổ xưa nhớ lại, phủ bụi trí nhớ tại từng chút một trở nên tiên hoạt.

Tuyết lớn đầy trời, đó là một hồi đáng sợ tuyết tai, đâu đâu cũng có băng thiên tuyết địa, tuyết lớn ép đến cây cối, đè sập nhà, đáng sợ hơn chính là tuyết tai tạo thành nạn đói.

Bán ma Lý tướng quân đám người tuy là thấy được những này, nhưng bất lực, bọn họ là bán ma, không thể bỗng dưng biến ra lương thực tới.

Lý gia, Diệp gia mấy người thế gia cũng có chết đói người, khi đó Sóc Phương hầu thậm chí mang theo vợ con chạy nạn chạy nạn, bốn phía tìm đồ ăn, đem bán ma Lý tướng quân quan tài bỏ ở nhà.

Bán ma Lý tướng quân bị khóa ở huyền thiết trong quan tài, hắn thấy được rất nhiều cổ quái sự tình, tràng này tuyết tai bên trong chết đói người khắp nơi đều có, nhưng lại có bảy người đại phú đại quý, hồng quang đầy mặt.

"Bảy người này, về sau chính là bảy đại thế gia lão thần tiên."

Lý tướng quân dừng bước lại, trong mắt quỷ hỏa nhảy lên, nói: "Bọn họ vơ vét ruộng tốt, mua bán nô lệ, Lâm gia càng là dùng cứu trợ thiên tai lương thực đi mua. Có một ngày, bọn họ gặp một cái từ Thiên Thị Viên đi ra vết thương chồng chất thiếu niên…"

Thiếu niên kia mình đầy thương tích, té xỉu ở ven đường. Có người cởi xuống quần áo của hắn đổi tiền, trên người hắn có một tấm lệnh bài đưa tới Đồng Khánh Vân chú ý.

"Nhưng mà chuyện này dính dáng quá lớn, để hắn không dám ra tay, ngay sau đó hắn tìm được sáu người khác."

Bán ma Lý tướng quân nói: "Khi đó, Đồng Khánh Vân chiếm lấy chính là ta Lý gia phủ đệ. Bọn họ ở trước mặt ta, đem thiếu niên này treo lên, xuyên thủng hắn xương bả vai,

phế bỏ tu vi của hắn, vây khốn hắn nội tâm, đủ loại dằn vặt hắn."

"Thiếu niên kia rất nhanh liền bị giày vò đến không thành hình người. Ta nghe được bọn họ đang nói một việc…"

Bán ma Lý tướng quân nói: "Bọn họ nói là gây nên tràng này tuyết tai nguyên nhân, nhân ma cùng Chân Long trận đại chiến kia. Đồng Khánh Vân nói, hắn là Vũ Đế phái tới sứ giả, vì chính là giám sát Thiên Đạo viện sĩ tử nghiên cứu rồng. Bọn họ trong bảy người, còn có một người khác cũng là Vũ Đế sứ giả."

Tô Vân trong lòng chấn động, rõ ràng hắn muốn nói gì.

Sách quái Oánh Oánh cũng kích động nắm chặt bản thân mép váy, đem bản thân trang sách đều nhăn nheo.

"Đồng Khánh Vân nói, bọn họ có thể từ trên người thiếu niên này, được nghiên cứu rồng bí ẩn, chiếm thành của mình. Bọn họ có thể vì vậy mà trường sinh. Bảy người này nhiều xấu ah —— "

Bán ma Lý tướng quân chầm chậm nói: "Bọn họ đều muốn một mình được nghiên cứu rồng bí ẩn, lại sợ bị người mật báo, bởi vậy bảy người ăn uống ngủ nghỉ ngủ đều muốn cùng một chỗ. Nhưng mà Đồng Khánh Vân vẫn là bắt được cơ hội, vụng trộm chạy ra ngoài, một mình đi gặp thiếu niên kia."

Hắn cười nói: "Ta nhìn thấy Đồng Khánh Vân chạy ra ngoài sau đó, người thứ hai cũng chạy tới, mọi người mỗi người đều có mục đích riêng phải đạt được, từng người đều từ cái kia thoi thóp thiếu niên trong miệng, được vật mình muốn. Bọn họ quyết định xử tử thiếu niên này, độc hưởng bí mật này."

Tô Vân giật mình trong lòng, thất thanh nói: "Bọn họ muốn giết chết lĩnh đội học ca?"

Bán ma Lý tướng quân kinh ngạc, nói: “Ngươi gọi thiếu niên kia lĩnh đội học ca? Cũng đúng, thật sự là hắn là Thiên Đạo viện nghiên cứu rồng lĩnh đội sĩ tử. Bất quá bọn hắn không có giết chết lĩnh đội học ca, bọn họ đi gặp thiếu niên kia lúc, phát hiện hắn đã chết.”

Tô Vân trong đầu ầm ầm, trong lòng chính là kích động lại là thất lạc.

Lĩnh đội học ca chết rồi?

Cái kia đấu chết nhân ma, cầm tù nhân ma chi linh cùng long linh trí giả, liền như thế chết tại bảy cái không có danh tiếng gì tiểu lâu la trong tay?

Trên đời còn có như vậy không thể tưởng tượng kỳ quái sự tình ư?

“Bọn họ bảy người đem thi thể cởi xuống, liền tại bọn hắn thảo luận xử lý như thế nào thi thể thời điểm, thi thể không hiểu không thấy.” Bán ma Lý tướng quân nói.

—— —— liền tại bọn hắn đem Trạch Trư cởi xuống, thương lượng làm sao đồ ăn thịt heo thời điểm, Trạch Trư nói: Cầu nguyệt phiếu ~~~

Chương 161 : Triều thiên khuyết tung tích

Chương 161: Triều thiên khuyết tung tích

“Lĩnh đội học ca thi thể không thấy?”

Tô Vân ngây dại, đột nhiên tỉnh ngộ lại: “Tiền bối, lĩnh đội học ca thi thể là thế nào không thấy, hẳn là không thể gạt được ngươi đi?”

“Ngoài dự đoán liền ngoài dự đoán tại đây một chút, ta cũng không nhìn thấy thi thể là như thế nào biến mất.”

Bán ma Lý tướng quân nhìn về phía Thiên Thị Viên, Sóc Phương thành vẫn là đêm tối, nhưng Thiên Thị Viên đã mặt trời cao chiếu, loại này tươi đẹp cảnh tượng rất là mê người.

Bọn họ giờ phút này thân ở Sóc Phương thành biên giới, phía trước là một tòa khu mỏ, phía sau là liên miên lầu vũ.

Lý tướng quân mang theo Tô Vân đáp xuống khu mỏ đỉnh núi, chỉ thấy thợ mỏ còn chưa bắt đầu hôm nay lao động.

“Ta bị chứa ở quan tài bên trong, phong ấn vẫn còn, tuy là có thể cảm giác được bên ngoài, nhưng mà cũng không thể nhìn thật cẩn thận. Ta chỉ cảm thấy thiếu niên kia khí tức hoàn toàn không có, không có nửa điểm sinh cơ, biến thành một bộ thi thể lạnh băng.”

Bán ma Lý tướng quân lặng im phút chốc, nói: “Chẳng qua tại hắn biến thành thi thể trước đó còn phát sinh một việc. Thiếu niên kia tại trước khi chết trầm luân, từ nội tâm của hắn bên trong tản ra ma tính rất là dày nặng, phảng phất hóa thành

một cái tràn đầy oán hận vực sâu, thôn phệ tất cả, ta thậm chí cảm giác được trên người ta ma tính cũng bị hắn hút đi.”

Tô Vân trong lòng hơi chấn động.

“Tại trận kia tuyết tai bên trong, ta nhìn thấy từng cái người trầm luân, nhìn thấy nhân tính vặn vẹo càng hơn nhân ma, nhìn thấy người có thể xấu tới trình độ nào.”

Lý tướng quân nói: “Ta đến bây giờ cũng không biết, hắn đến cùng là chết thật vẫn là giả chết. Thi thể của hắn biến mất, bảy đại thế gia lão thần tiên vì thế ồn ào rất lâu, cuối cùng không giải quyết được gì. Nếu như hắn còn sống, ta nghĩ, hắn hẳn là so bảy đại thế gia lão thần tiên càng thêm đáng sợ.”

Tô Vân không khỏi rùng mình một cái.

Lĩnh đội học ca chiến thắng nhân ma, nhốt nhân ma chi linh cùng long linh, lẻ loi một mình xuyên qua nạn đói trải rộng Thiên Thị Viên cùng Sóc Phương, trên đường nhất định đã trải qua không biết bao nhiêu nguy hiểm, bằng không sẽ không mình đầy thương tích.

Hắn đi tới Sóc Phương thành, ngay tại hắn cho là mình có thể thở phào một cái thời điểm, hắn ngã xuống tại Đồng Khánh Vân, Lâm Cao Nghĩa, Vũ Nguyên Đô đám người trong tay.

Bảy người này, hắn bậc này thiên kiêu ngày bình thường liền nhìn đều chẳng muốn liếc mắt nhìn, không nghĩ tới bản thân lại rơi trong tay bọn hắn, bị đủ loại dằn vặt.

Lĩnh đội học ca có thể cùng nhân ma đấu trí đấu dũng, trải qua nhân ma cám dỗ cũng không đọa lạc, cuối cùng chiến thắng mặt khác Thiên Đạo viện sĩ tử, trí tuệ của hắn đăng phong tạo cực.

Nhưng mà hắn nhưng xem thường nhân tính hiểm ác, ngã xuống tại Sóc Phương.

Nhân ma không thể để cho hắn trầm luân, nhưng mà Đồng Khánh Vân đám người lại làm cho hắn biến thành ma.

“Tuyết tai sau đó, chúng ta Lý gia Diệp gia mấy người chạy nạn người cũng quay về rồi, cổ xưa thế gia suy yếu, mới thế gia quật khởi. Theo Vũ Đế băng hà, Thiên Thị Viên Đọa Long cốc một án liền không có người truy xét, bảy đại thế gia cũng bởi vậy tẩy trắng.”

Bán ma Lý tướng quân nói: “Về sau, Tiết gia tại Sóc Phương quật khởi, từ Nguyên Đế, Ai Đế đến Bình Đế, Tiết gia một môn tam thánh, giúp đỡ ba triều đại đế. Tiết gia hiển hách một thời, trải qua hơn một trăm năm mà không suy.”

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích: “Lý tướng quân vì sao hướng ta nhắc đến Tiết gia?”

“Tiết gia quật khởi để cho ta một lần nghi ngờ thiếu niên kia cũng chưa chết.”

Bán ma Lý tướng quân nhìn một chút bầu trời, phương đông trắng bệch, mặt khác bán ma tướng quân đều đã lên đường, đi tới Thiên Thị Viên, Lý tướng quân chần chừ một chút, nói: “Ta đã từng vì thế giám sát qua Tiết gia, nhưng mà Tiết gia Thánh Nhân không có chút nào thiếu niên kia cái bóng. Về sau Tiết Thanh Phủ quật khởi, ta lại động nghi ngờ chi tâm.”

Tô Vân ngẩng đầu nhìn tôn này cao lớn bán ma, lộ ra vẻ không hiểu.

Lý tướng quân nói: “Một môn ba Thánh Nhân, cái này thực sự quá bất hợp lí, đời thứ nhất Thánh Nhân xuất sắc ngược lại cũng thôi, đời thứ hai cũng là Thánh Nhân, có lẽ cũng chỉ là trùng hợp, nhưng mà đời thứ ba cũng là Thánh Nhân, đây là quỷ dị, chính là khó tin.”

Tô Vân rơi vào suy nghĩ.

Lý tướng quân nói không sai.

Người bình thường nhìn Tiết gia, chẳng qua là hâm mộ thế gia này huyết thống tốt, con cháu thông minh, giáo dục tốt.

Nhưng mà nếu như suy nghĩ kỹ càng, vậy thì có chút khó tin.

"Tiết gia là một cái đại thế gia, Thánh Nhân cư chẳng qua là Tiết gia tổ trạch. Thế gia này đi qua đời thứ ba phát triển, tuyệt đối so với bảy đại thế gia còn muốn to lớn. Càng thêm quan trọng chính là, đời thứ ba Thánh Nhân đều là Thiên Đạo viện thái thường, hắn có bao nhiêu môn sinh đệ tử?"

Lý tướng quân vỗ vỗ Tô Vân đầu vai, sải bước hướng Thiên Thị Viên đi tới, âm thanh xa xa truyền đến: "Sóc Phương thời cuộc lựa chọn ngươi vì thượng sứ, thượng sứ không muốn phụ lòng Sóc Phương."

Tô Vân đưa mắt nhìn hắn đi xa, chỉ thấy phương đông mặt trời mọc.

Sách quái Oánh Oánh nói: "Ta biết có rất nhiều giả chết phương pháp, lĩnh đội học ca chưa hẳn thật đã chết rồi. Hắn có thể là dùng bí pháp giả chết, tiếp đó chạy trốn. Thiên Đạo viện bên trong có rất nhiều dạng này công pháp thần thông. .. Bất quá, Tiết Thánh Nhân cùng lĩnh đội học ca liên quan đến ư?"

Nàng đứng tại Tô Vân trên bờ vai, trong mồm ngậm lấy một mảnh thẻ kẹp sách, nhìn bay lên mặt trời, lẩm bẩm nói: "Ba triều Thánh Nhân, đã trải qua ba triều đại đế, tổ chức Thiên Đạo viện hơn một trăm năm. Nếu như hắn vung cánh tay hô lên, chậc chậc, uy hiếp lực so bảy đại thế gia lớn hơn."

Ánh nắng vẩy xuống, Tô Vân cảm nhận được ánh nắng bên trong xuân ý, trong lòng vô cùng bình tĩnh, cười nói: "Oánh Oánh, ngươi suy nghĩ nhiều như vậy làm gì?"

Sách quái Oánh Oánh tức giận, bay lên dùng thẻ kẹp sách vỗ vào trán của hắn, thở phì phò nói: "Nếu là ta suy đoán là thật, như vậy Tiết Thánh Nhân liền muốn tạo phản, ý đồ lật đổ Đông đô đại đế thay vào đó!"

Tô Vân không hiểu: "Có gì không thể?"

Sách quái Oánh Oánh ngẩn ngơ.

"Đại đế không phải nhà của ngươi, ngươi quản làm đại đế chính là ai? Coi như Tiết Thánh Nhân là lĩnh đội học ca, muốn lật đổ hoàng đế tự mình làm hoàng đế, đối với chúng ta tới nói chẳng qua là đổi một đời hoàng đế mà thôi."

Tô Vân nói ra nghi ngờ trong lòng, nói: "Đông đô đại đế không có năng lực, đổi một đời có năng lực, đương nhiên là càng tốt hơn. Dù sao cũng so không có năng lực hoàng đế một mực nằm ở chỗ này tốt a?"

Sách quái Oánh Oánh tức giận đến lắp bắp: "Ngươi, ngươi đây là tạo phản… Ngươi không trung quân…"

Tô Vân cười nói: "Chúng ta nông thôn, chưa từng có hoàng đế. Chúng ta nông dân, cần gì tìm cho mình cái hoàng đế? Vẫn phải quỳ hắn bái hắn, vẫn phải hiến lương thực nộp thuế gì gì đó."

Hắn xoay đầu lại, nhìn thấy cách đó không xa lầu vũ đỉnh, váy đỏ trên không trung tung bay, thiếu nữ Ngô Đồng đứng tại một đầu màu đen Giao Long đỉnh đầu, ánh mắt phức tạp, không biết suy nghĩ cái gì.

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, tung người nhảy lên, đỉnh đầu hoàng chung hiện lên, từng con Tất Phương thần điểu từ chuông phía ngoài bay ra, rơi vào dưới chân của hắn.

Tô Vân trên không trung đi bộ, hướng đi Ngô Đồng, cười nói: "Sư muội tới bao lâu?"

“Ta vẫn luôn tại.” Thiếu nữ Ngô Đồng sắc mặt không chú ý, nhưng trong mắt nhưng hình như có hỏa diễm đang thiêu đốt, như là ánh nến khi thì nhảy lên một chút.

Tô Vân rơi vào hắc giao trên lưng, hướng hắc giao đầu đi tới, muốn nhìn rõ thiếu nữ này trong đôi mắt là có hay không có hỏa diễm.

Đột nhiên Tiêu Thúc Ngạo phát ra một tiếng long ngâm, bỗng nhiên hóa thành cao gầy nam tử áo đen, nắm lấy Tô Vân cổ áo, đem thiếu niên xách lên, tức giận nói: “Ngươi dám cưỡi ta?”

Tô Vân bị siết đến không thở nổi: “Ta chẳng qua là đứng tại trên người ngươi, hơn nữa Ngô Đồng cũng đứng tại trên người ngươi…”

“Ngươi còn muốn cưỡi đầu của ta?” Tiêu Thúc Ngạo sắc mặt hung ác, ánh mắt không tốt nói.

Sách quái Oánh Oánh cố gắng đẩy ra đầu ngón tay của hắn, tức nói: “Nhân ma cưỡi đến, Tô sĩ tử liền cưỡi không thể? Tô sĩ tử, ta không cưỡi hắn, ta đi cưỡi Tiểu Dao học tỷ!”

Ngô Đồng thản nhiên nói: “Thúc Ngạo, buông hắn xuống đi.”

Tiêu Thúc Ngạo đối nàng nói gì nghe nấy, hừ một tiếng, đem Tô Vân bỏ xuống.

Tô Vân xoa xoa cái cổ, cười nói: “Toàn thôn… Tiêu thúc tiến cảnh tu vi rất nhanh ah, ta tu luyện tới hiện tại còn theo không kịp.”

“Hắn tu luyện chính là Chân Long mười sáu thiên, tiến cảnh đương nhiên rất nhanh.”

Thiếu nữ Ngô Đồng phong hoa tuyệt đại, thản nhiên nói: “Chân Long mười sáu thiên không chỉ có thể để hắn tu vi đại

tăng, thậm chí còn có thể để cho tuổi thọ của hắn trở nên vô cùng dài. Đại sư huynh, đầu nhập vào ta, ta cũng có thể để ngươi trường sinh.”

Tô Vân cười ha ha, lắc đầu hướng Văn Xương học cung phương hướng đi tới, thản nhiên nói: “Ngô Đồng, ngươi chẳng qua là bại tướng dưới tay ta, cũng xứng để cho ta đầu nhập vào ngươi? Chờ ngươi có thể đánh bại ta thời điểm rồi nói sau!”

Thiếu nữ Ngô Đồng hừ một tiếng, vung tay áo phất một cái, ngồi tại lầu vũ biên giới, nhìn hắn bóng lưng, không biết suy nghĩ cái gì.

Tiêu Thúc Ngạo đứng ở sau lưng nàng, nhìn Tô Vân, thấp giọng nói: “Tiền bối nếu là không ưa tiểu tử này, không bằng ta ra tay, một kiếm đâm hắn!”

Thiếu nữ Ngô Đồng lắc đầu, nói: “Hiện tại, Sóc Phương thành bên trong đã không có người dám to gan quang minh chính đại động đến hắn. Ai động đến hắn, ai liền phải chết!”

Tô Vân trên không trung đi lại, đi ra vài dặm chi địa, cái trán toát ra từng khỏa mồ hôi, thấp giọng nói: “Oánh Oánh, nhân ma đang nhìn ta sao?”

Sách quái Oánh Oánh quay đầu nhìn lại, nói: “Vẫn còn nhìn.”

Tô Vân tiếp tục tiến lên, mồ hôi lạnh trên trán càng ngày càng nhiều.

Sách quái Oánh Oánh nói: “Trên không trung đi lại rất tiêu hao pháp lực, ngươi khí huyết còn có thể kiên trì được ư? Nếu là không kiên trì nổi, vậy liền mất điểm mặt mũi.”

Tô Vân cắn chặt răng, không nói một lời, liều mạng thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến, tận lực bổ sung tu vi, lại nhiều đi ba năm dặm, âm thanh khàn giọng nói: “Vẫn còn nhìn ta ư?”

Sách quái Oánh Oánh quay đầu nhìn quanh, nói: "Vẫn còn nhìn!"

"Cái này nữ nhân chết tiệt, không hổ là nhân ma, nhất định phải nhìn ta xấu mặt!"

Tô Vân nghiến răng, cuối cùng nhìn thấy phía trước một đầu cầu mây.

Hắn phát động lên chút sức lực cuối cùng, tiếp tục tiến lên, cuối cùng tại pháp lực hao hết trước đó đi tới cầu mây bên trên.

Tô Vân vịn cầu mây hành lang bên trên cây cột, hai chân run rẩy, hô hô thở.

Lúc này, thiếu nữ Ngô Đồng âm thanh truyền đến: "Đại sư huynh, khổ cực như vậy làm cái gì? Vừa mới ngươi nói chờ ta có thể đánh bại ngươi thời điểm lại nói, ta suy nghĩ một chút, tốt a."

Tô Vân sắc mặt tái xanh, chỉ thấy hắc giao rơi vào cầu mây bên trên, thiếu nữ Ngô Đồng đứng tại đầu rồng, quần áo phất phới, cười nói: "Đại sư huynh, ta khiêu chiến ngươi!"

Tô Vân kêu rên một tiếng, thiếu nữ Ngô Đồng đột nhiên khanh khách một tiếng, từ đầu rồng bên trên nhảy xuống, đi tới bên cạnh hắn: "Ngươi ah, điểm yếu quá nhiều, trong mắt ta ngươi về mặt tâm linh đâu đâu cũng có sơ hở. Ngươi vì bản thân mặt mũi, trên không trung đi lại, đem tu vi tiêu hao sạch sẽ, liền cho ta khiêu chiến ngươi cơ hội. Ngươi cảm thấy, Tiết Thanh Phủ sẽ là người kia ư?"

Nàng đột nhiên thay đổi chuyện, để Tô Vân cũng giật mình.

"Làm quan hưởng lộc vua, ở chùa ăn lộc Phật."

Thiếu nữ Ngô Đồng đi tới phía sau hắn, dừng bước lại, nghiêng đầu nói: "Ngươi có hay không nghĩ tới, Thiên Môn trấn bát diện triều thiên khuyết đến cùng rơi vào trong tay ai? Có người, lưu tại Sóc Phương cái này vùng đất xa xôi, có hay không chính là vì bát diện triều thiên khuyết? Bát diện triều thiên khuyết, chắc còn ở Sóc Phương a? Còn có…"

Thanh âm của nàng trở nên lành lạnh, mang theo từng tia từng tia hàn ý: "Hoàng đế, quan tâm nhất là bảy đại thế gia tạo phản ư? Hắn quan tâm hơn hẳn là triều thiên khuyết a? Hắn có hay không cũng đang ngó chừng Sóc Phương , chờ đợi bát diện triều thiên khuyết xuất hiện?"

Tô Vân xoay người, thiếu nữ Ngô Đồng tung người nhảy lên, hắc giao chạy tới, nhảy đến trên không, đầu vừa vặn rơi vào dưới chân của nàng: "Đại sư huynh, ngươi suy tính được quá phiến diện, đối với tình người hiểu rõ cũng quá phiến diện!"

Thiếu nữ áo đỏ kia chân đạp hắc giao, ào ào đi xa, biến mất không thấy gì nữa.

Tô Vân đồng tử chợt co lại, cúi đầu nghĩ đến rất lâu.

"Đúng, ta một mực quên một việc. Ta nắm giữ bát diện triều thiên khuyết lạc ấn, mà có người có khả năng nắm giữ chân chính bát diện triều thiên khuyết."

Tô Vân ngẩng đầu lên, nếu như thật có một người như vậy lời nói, người kia, ắt phải cũng có thể giống cái kia dạng, đi vào Thiên môn sau thế giới!

Nói cách khác, rất có thể có người cũng đã gặp một cái thế giới khác tiên đồ, thậm chí người kia cũng đang lợi dụng tiên đồ tới sửa bù công pháp!

"Nói không chừng, công pháp của hắn càng thêm hoàn mỹ! Thậm chí nói không chừng, ta lần sau đi vào Thiên môn sau

thế giới, liền sẽ gặp được người kia!”

Sóc Phương thành nước, rất sâu, rất đục.

Đột nhiên, Oánh Oánh nháy mắt mấy cái, thấp giọng nói: “Tô sĩ tử, ngươi lúc trước nghĩ là lĩnh đội học ca nhiễu loạn Sóc Phương, về sau phát hiện thực ra cũng không phải là lĩnh đội học ca, mà là bảy đại thế gia. Như vậy lần này, ngươi là có hay không lại là cả nghĩ quá rồi đâu? Nếu như không phải một người, mà là một nhóm người cướp đi triều thiên khuyết đâu?”

Tô Vân ngẩn ngơ, đột nhiên tỉnh ngộ lại, bật cười nói: “Ta hiểu! Cái này có lẽ lại là một hồi lĩnh đội học ca án! Oánh Oánh, ta nghĩ ta biết triều thiên khuyết ở nơi nào.”

—— —— thứ hai cầu phiếu phiếu ah, phiếu đề cử, nguyệt phiếu, nhanh lên một chút đập tới a ~~

Chương 162 : Vận mệnh của ta, ta tới nắm giữ

Chương 162: Vận mệnh của ta, ta tới nắm giữ

Sách quái Oánh Oánh đi theo xoay tròn hoàng chung, đi tới hắn Linh giới bên trong, cuối cùng có thể tùy tâm sở dục phi hành, nghi ngờ nói: "Lại là một hồi lĩnh đội học ca án?"

Tô Vân nội tâm tại Linh giới bên trong đi tới đi lui, hắn Linh giới cũng theo hắn ý nghĩ biến hóa mà biến hóa, giống như là đèn kéo quân giống như, đủ loại cắt giấy giống như nhân vật tại hắn Linh giới xuất hiện, hoá trang lên sân khấu.

Sách quái Oánh Oánh thấy được Đồng Khánh Vân, Lâm Cao Nghĩa mấy người người giấy xuất hiện, bọn họ liên thủ treo lên một cái khác người giấy, cái kia người giấy không có mặt, trên mặt viết lĩnh đội học ca chữ.

"Đồng Khánh Vân đám người từ lĩnh đội học ca nơi đó biết được nhân ma, biết được long linh, cho nên bọn họ tại lông cánh đầy đủ sau động xưng Đế ý tứ."

Đồng Khánh Vân người giấy trên đầu nhiều hơn đỉnh đầu Đế quan, ngồi tại cái mảnh giấy trên bảo tọa cười ha ha, Lâm Cao Nghĩa, Văn Chính Thanh đám người thì đứng tại chung quanh hắn, ngẩng đầu làm cười ha ha hình.

"Cho nên bọn họ thả ra nhân ma, lợi dụng nhân ma tới dẫn dắt Thủy Kính tiên sinh, Tả phó xạ, Sóc Phương hầu cùng Tiết Thánh Nhân đám người tầm mắt, để cho bọn họ lẫn nhau nghi kỵ, tự giết lẫn nhau."

Tô Vân Linh giới bên trong có thêm Cầu Thủy Kính, Tả Tùng Nham, Sóc Phương hầu cùng Tiết Thanh Phủ đám người người giấy, tay cầm mảnh giấy đao kiếm, đánh tới đánh lui.

Tô Vân tiếp tục nói: "Ta đi vào Sóc Phương, mang đến lĩnh đội học ca tin tức. Nhưng mà trên thực tế, Sóc Phương thành bên trong loại trừ bảy đại thế gia lão thần tiên bên ngoài, không có ai biết trong này còn có cái lĩnh đội học ca. Là ta lừa dối bọn họ, để Thủy Kính tiên sinh đám người cho rằng chuyện này là lĩnh đội học ca bố cục."

Một cỗ Chúc Long liễn giấy xuất hiện, Tô Vân người giấy ngồi tại Chúc Long liễn tiến bộ vào Sóc Phương, Chúc Long miệng mũi phun khói, phát ra 咙 lẩm bẩm tiếng kêu.

"Nhưng mà về sau ta lại vạch trần bảy đại thế gia đều có lão thần tiên sự thật, ngay sau đó mới đưa vụ án này phá vỡ, để cho địch nhân từ chỗ tối đi ra."

Ngay tại tự giết lẫn nhau Cầu Thủy Kính, Sóc Phương hầu, Tiết Thanh Phủ, Tả Tùng Nham mấy người người giấy lập tức dừng tay không đánh, ngược lại cùng Đồng Khánh Vân, Văn Chính Thanh đánh nhau.

"Đây là ta vào trước là chủ, tưởng rằng lĩnh đội học ca bố cục, cho nên vừa mới bắt đầu không có hoài nghi đến bảy đại thế gia trên đầu nguyên nhân."

Tô Vân nháy mắt mấy cái nói: "Như vậy, nếu như bát diện triều thiên khuyết không phải một người cướp đi, mà là một nhóm người cướp đi đây này?"

Ngay tại chém giết lẫn nhau người giấy bọn họ đột nhiên dừng tay, đồng loạt hướng cùng một cái phương hướng nhìn lại.

Sách quái Oánh Oánh cũng liền gấp hướng nơi đó nhìn lại, chỉ thấy Tô Vân Linh giới bên trong đột nhiên một đám mây

bay tới, trên đó viết cái "Ta là mây" chữ.

Mây phía dưới chính là một cái mảnh giấy làm thành thôn trấn, bên ngoài trấn có một chiếc cổng trời, trong trấn có tám tòa cắt giấy triều thiên khuyết.

"Để chúng ta trở lại tám năm trước, ta sáu tuổi năm đó."

Tô Vân đi tới bên người mọi người, nhẹ nhàng phất tay, nói: "Thủy Kính tiên sinh không ở nơi này, cho nên đem hắn loại bỏ ra ngoài."

Cầu Thủy Kính người giấy xoay người, hai tay lau nước mắt, ba chân bốn cẳng chạy ra.

"Nhưng mà Tả phó xạ, Tiết Thánh Nhân, bảy đại thế gia lão thần tiên, hẳn là đều tại. Lần này Khúc bá bọn họ mở ra Thiên môn, đem một cái thế giới khác triệu hoán tới, động tĩnh thực sự quá lớn, tuyệt đối có thể kinh động toàn bộ Sóc Phương!"

Tô Vân nhanh chóng nói: "Cho nên, những người này đều sẽ đi tới Thiên Thị Viên, đi tới Thiên Môn trấn. Lần này Thiên môn mở ra, một cái thế giới khác xuất hiện, kéo dài thời gian không dài, cho nên Đông đô đại đế nhìn như sẽ không phái người đến đây. Nhưng mà, Đồng Khánh Vân cùng bảy đại thế gia một vị khác lão thần tiên là Vũ Đế phái tới giám sát lĩnh đội học ca đám người nghiên cứu rồng, từ chuyện này đến xem, hoàng đế đồng dạng sẽ phái ra hai đội nhân mã."

Giữa sân nhất thời có nhiều chỗ một cái không có khuôn mặt người giấy, trên đó viết "Thượng sứ" chữ.

"Còn có, Thiên Thị Viên lão khu không người Thần Vương, lão Yêu Vương hẳn là cũng tại."

Giữa sân lại thêm ra Thần Vương lão Yêu Vương người giấy, bởi vì Tô Vân chưa từng gặp qua lão Yêu Vương bộ mặt

thật, cho nên lão Yêu Vương người giấy mang theo một lá cờ, lá cờ bên trên viết "Ta là lão Yêu Vương" chữ.

Tô Vân nhìn lên trời môn trấn, nói: "Khúc bá bọn họ còn tại lúc, những người này không dám tùy tiện ra tay. Nhưng mà kịch biến sau khi phát sinh, Khúc bá bọn họ bị Tiên kiếm giết chết, liền cho những người này cơ hội."

Oánh Oánh nhìn thấy Thiên Môn trấn bốn phía bay tới rất nhiều mảnh giấy làm hồng thủy, hồng thủy bên trong, Cầu Thủy Kính người giấy giơ hồng thủy ngập trời bảng hiệu trong nước đấu tranh.

Thiên Môn trấn bên trong thì không có hồng thủy, chỉ có Tô Vân người giấy một mình nằm tại trong trấn.

"Nhưng mà bọn họ không thể lộ ra chân dung, lộ ra chân dung, coi như cướp được triều thiên khuyết cũng sẽ bị hoàng đế tra được, cho nên bọn họ đều là che mặt."

Hồng thủy bên trong, Tả phó xạ, Tiết Thánh Nhân, bảy đại thế gia lão thần tiên, Sóc Phương hầu, lão Yêu Vương, Thần Vương cùng với hoàng đế thượng sứ đám người nhao nhao che mặt, lại lốp bốp đánh lên.

Cầu Thủy Kính người giấy ở bên cạnh phối âm, nói: "Lốp bốp! Lốp bốp!"

Oánh Oánh lại nhìn một chút, Tô Vân người giấy còn nằm ở nơi đó, không nhúc nhích.

"Trong trận chiến đấu này, bọn họ đều đạt được ước muốn, cũng đều không có đạt được ước muốn."

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, nói: "Bọn họ đều đạt được ước muốn, là bởi vì bọn họ đều chiếm được triều thiên khuyết. Bọn họ đều không có đạt được ước muốn, là bởi vì bọn họ ai cũng không có đạt được hoàn chỉnh triều thiên khuyết."

Thiên Môn trấn, Tả Tùng Nham, Tiết Thanh Phủ, Sóc Phương hầu, vô danh "Thượng sứ" đám người từng người ôm một tòa triều thiên khuyết về nhà, bảy đại thế gia lão thần tiên liên thủ cướp được còn lại ba tòa triều thiên khuyết, Thần Vương cùng lão Yêu Vương thì cướp được cuối cùng triều thiên khuyết.

"Lúc này, tất cả mọi người được chỗ tốt, đều luyến tiếc đem cái này chỗ tốt giao ra, giao cho tại phía xa Đông đô đại đế."

Tô Vân nhìn cái kia vô danh "Thượng sứ", hỏi: "Ngươi dám đem triều thiên khuyết giao cho triều đình ư?"

Cái kia vô danh "Thượng sứ" bỏ xuống triều thiên khuyết, Cầu Thủy Kính người giấy vội vàng chạy tới, giơ lên một cái thẻ bài, trên bảng hiệu viết: "Ta không dám. Ta giao ra, bọn họ sẽ giết chết ta. Hơn nữa, ta cũng muốn thành tiên."

Oánh Oánh nhìn về phía Đồng Khánh Vân người giấy, Đồng Khánh Vân cũng bỏ xuống triều thiên khuyết, ngẩng đầu hướng thiếu nữ nhìn tới.

Cầu Thủy Kính người giấy vội vàng chạy tới, trong tay trên bảng hiệu viết: "Ta muốn làm hoàng đế, khẳng định không thể giao ra!"

Oánh Oánh vừa nhìn về phía Tiết Thanh Phủ, Tiết Thanh Phủ người giấy lộ ra tươi cười, Cầu Thủy Kính tại hắn một bên giơ lên bảng hiệu: "Ta nghi tự lĩnh đội học ca, ta khẳng định không thể giao ra."

Sách quái Oánh Oánh vừa nhìn về phía Sóc Phương hầu, Cầu Thủy Kính giơ bảng: "Ta cùng hoàng đế không phải bản gia, khác họ phong hầu, khó mà lâu dài, ta giao ra triều thiên khuyết hoàng đế cũng sẽ không cho ta nhiều hơn nữa chỗ tốt, không bằng lưu tại Sóc Phương làm thổ hoàng đế."

Oánh Oánh vội vàng hướng Tả Tùng Nham nhìn lại, cười nói: "Lão biều bả tử là hào kiệt, hẳn không có nhiều như vậy tâm địa gian giảo!"

Cầu Thủy Kính đã đi tới Tả Tùng Nham bên người, giơ lên bảng hiệu, trên bảng hiệu viết: "Hoàng đế tính là cái gì? Cũng xứng để lão tử giao ra triều thiên khuyết?"

Oánh Oánh vừa nhìn về phía Thần Vương cùng lão Yêu Vương, Cầu Thủy Kính người giấy ngay tại ra roi thúc ngựa hướng Thiên Thị Viên lão khu không người tiến đến, Oánh Oánh liền vội vàng khoát tay nói: "Không cần đi, ta đã biết. Thiên Thị Viên không về hoàng đế quản, bọn họ tự xưng Thần Vương cùng Yêu Vương, lão tử lớn nhất trời thứ hai, hoàng đế đối bọn hắn tới nói chẳng phải là cái gì."

Cầu Thủy Kính người giấy mỉm cười gật đầu, một bộ trẻ nhỏ dễ dạy bộ dạng.

Oánh Oánh bay lên, dùng thẻ kẹp sách đùng đùng vỗ vào Tô Vân đầu, tức nói: "Ngươi đây là biểu tình gì?"

Tô Vân vội vàng nói: "Thủy Kính tiên sinh chính là bộ biểu tình này, ta chẳng qua là học hắn mà thôi!"

Oánh Oánh thu tay lại, ánh mắt lấp lóe, nói: "Nói cách khác, những lão hồ ly này đem bát diện triều thiên khuyết chia đều. Bọn họ tuy là lúc ấy đều che mặt, nhưng hai bên đều biết đối phương là ai, hai bên ngầm hiểu lẫn nhau, không hề đề cập tới việc này."

Tô Vân cười nói: "Đồng Khánh Vân mấy người bảy vị lão thần tiên từng người đi gặp lĩnh đội học ca, từng người đều học được Chân Long công pháp, cùng chuyện này là có phải có chút giống nhau? Cho nên, ta gọi là một cái khác lĩnh đội học ca án."

Oánh Oánh đứng tại trên vai của hắn, vịn lỗ tai của hắn, nói: "Đây chỉ là ngươi một lời tình nguyện ý nghĩ! Ngươi không có bất kỳ chứng cớ nào!"

"Có."

Tô Vân sắc mặt yên bình, thản nhiên nói: "Đông đô đại đế hành động, nghiệm chứng ta ý nghĩ."

Oánh Oánh ngẩn ngơ, vội vàng khiêm tốn thỉnh giáo: "Đông đô đại đế cái gì xem như?"

"Nhàn Vân đạo trưởng cùng Đồ Minh đại sư từng theo ta đề cập qua một việc, nói Đông đô đại đế định đem Thiên Đạo viện Trúc Cơ công pháp phát triển đến cả nước mỗi bên châu mỗi bên quận mỗi bên huyện, nhưng mà chậm chạp không có phát triển, trì hoãn mấy năm."

Tô Vân không nhanh không chậm nói: "Lão biều bả tử cũng đã nói việc này, về sau để Nhàn Vân, Đồ Minh tới theo ta học tập Thiên Đạo viện Trúc Cơ công pháp, Hồng Lô Thiện Biến Dưỡng Khí thiên. Nhàn Vân, Đồ Minh học được rất lâu mới học được."

Oánh Oánh cười nói: "Nếu như thiên phú không đủ cao lời nói, Hồng Lô Thiện Biến Dưỡng Khí thiên quả thực phải học rất lâu. Bởi vì môn công pháp này là Thủy Kính tiên sinh khai sáng đại nhất thống công pháp, vận dụng đến rất nhiều Trúc Cơ thời kì căn bản không học được kiến thức, bên trong không chỉ có Ngũ Hành biến hóa Âm Dương biến hóa, còn có Tạo Hoá chi thuật, dung luyện chi thuật."

"Vấn đề nằm ở chỗ nơi này."

Tô Vân khẽ mỉm cười, nói: "Hoàng đế hẳn phải biết môn công pháp này rất khó, vì sao còn muốn phát triển đến cả nước? Loại trừ ta như vậy sĩ tử có thể trong khoảng thời gian

ngắn nhẹ nhõm học được, còn có bao nhiêu sĩ tử có thể nhẹ nhõm học được?"

Sách quái Oánh Oánh ngơ ngẩn.

"Đại đế mục đích cũng không phải là đem môn công pháp này phát triển đến cả nước, mà là phát triển đến Sóc Phương, hắn muốn dẫn ra cướp đi bát diện triều thiên khuyết người tự lòi đuôi."

Tô Vân thản nhiên nói: "Hắn sở dĩ không có phát triển, là bởi vì hắn đã tìm được biện pháp tốt hơn. Hắn đem Thủy Kính tiên sinh cách chức, đuổi đến Sóc Phương. Thủy Kính tiên sinh là Hồng Lô Thiện Biến người khai sáng, tự nhiên sẽ đem môn công pháp này truyền đi."

Sách quái Oánh Oánh nhìn về phía Cầu Thủy Kính người giấy, người giấy giơ lên một cái thẻ bài: "Ta là công cụ người."

"Tả phó xạ vì sao nhất định phải được Hồng Lô Thiện Biến? Là bởi vì thật sự là hắn có triều thiên khuyết, hắn có thể bù đắp Hồng Lô Thiện Biến Trúc Cơ cảnh giới công pháp."

Tô Vân khom người xuống, hỏi Điền gia lão thần tiên, bị Văn Thánh Công một đao chém giết Điền Không Nguyệt, nói: "Ta tới Sóc Phương trước đó, Mạch Hạ học cung phó xạ Điền Vô Kỵ, mướn Thủy Kính tiên sinh vì tư giáo tiên sinh, để Thủy Kính tiên sinh dạy dỗ hơn hai mươi vị sĩ tử, nói là muốn giúp Mạch Hạ học cung đoạt được bốn đại học cung đệ nhất tên tuổi. Như vậy, Điền Vô Kỵ là ngươi gợi ý a?"

Cầu Thủy Kính người giấy chạy vội tới Điền Không Nguyệt bên người, giơ bảng nói: "Hắn đã chết, ta thay hắn trả lời."

Người giấy đổi lại bảng hiệu: "Phải! Chúng ta cũng cần đại nhất thống công pháp! Hơn nữa, chúng ta có ba tòa triều thiên

khuyết!”

Sách quái Oánh Oánh dở khóc dở cười, biết đây đều là Tô Vân tại tự hỏi tự trả lời.

Bất quá, những bí mật này bị yết kỳ xuất lúc đến, để nàng có một loại không tên cảm giác chấn động!

Trong này manh mối quá nhiều, sự kiện quá nhiều, muốn đem chuyện này kiện móc nối đến cùng một chỗ, rất không dễ dàng!

Đặc biệt là Tô Vân người trong cuộc này, xem như kinh nghiệm bản thân người, muốn từ những sự tình này kiện bên trong nhảy ra ngoài, đã rất là khó khăn, muốn xem mặc chân tướng, càng là khó càng thêm khó!

Thậm chí, Tô Vân có thể nói là số ít mấy người bị mơ mơ màng màng người, liền xem như Tả Tùng Nham, cũng sẽ không nói cho hắn biết bản thân có một tòa triều thiên khuyết.

Nhưng mà Tô Vân nhưng có thể từ trong dấu vết, tìm ra chân tướng.

Phần này thiên phú, phần này sức quan sát, để Oánh Oánh cũng là cực kỳ khâm phục.

Chẳng qua là…

Sách quái Oánh Oánh nghi ngờ nói: “Chẳng qua là, Tô Vân vì sao còn nằm tại Thiên Môn trấn bên trong?”

Nàng chỉ là Tô Vân người giấy, cái kia người giấy cho đến nay còn lẻ loi trơ trọi nằm tại Thiên Môn trấn bên trong, không nhúc nhích.

Tô Vân thần sắc ảm đạm, mi mắt rủ xuống, nói khẽ: “Vào lúc ấy, hắn hôn mê, những đại nhân vật này đều coi hắn là thành một cỗ thi thể, không có người nhìn thấy hắn. Coi như

nhìn thấy hắn, cũng không có người đi quan tâm hắn sống hay chết.”

Oánh Oánh nhìn một chút người giấy, lại nhìn một chút Tô Vân.

Tô Vân đột nhiên mặt giãn ra cười nói: “Nói lâu như vậy, trong lúc bất tri bất giác chúng ta sắp trở lại Sóc Phương học cung. Oánh Oánh, buổi sáng ngươi muốn ăn cái gì?”

“Sách!”

Oánh Oánh nhảy đến hắn hoàng chung bên trên, đi theo hoàng chung bay ra, nhìn bên ngoài náo nhiệt lên khu phố, vui vẻ cười nói: “Chưa từng có nhìn qua sách!”

Buổi sáng Sóc Phương tầng thấp nhất thế giới khu phố, lồng bánh bao lồng súp cay dầu cháo quẩy, nóng hôi hổi, để khu phố hiện ra khói trắng, đem Oánh Oánh cùng Tô Vân suy nghĩ thoáng cái kéo về đến nhân gian.

Tô Vân nội tâm nhìn một chút bản thân người giấy, phất phất tay, tất cả tiêu tán.

“Ta sẽ không để cho chuyện giống vậy, lại một lần nữa tại trên người của ta phát sinh! Ta muốn…”

Tô Vân nhìn buổi sáng có chút âm u nhưng lại rất là náo nhiệt khu phố, nhìn lui tới lao lực mọi người, trên mặt tươi cười, ánh mắt nhưng càng ngày càng kiên nghị, sắc bén.

“Ta muốn nắm giữ chính ta vận mệnh!”

Trạch Trư: Ta muốn nắm giữ các ngươi nguyệt phiếu, phiếu đề cử, tất cả đầu cho Lâm Uyên Hành!

Chương 163 : Thứ sáu động thiên cùng thứ bảy Linh giới

Chương 163: Thứ sáu động thiên cùng thứ bảy Linh giới

Đã trải qua bán ma chi loạn, Sóc Phương thành hiếm thấy bình tĩnh mấy ngày, Tô Vân thời gian cũng biến thành đơn giản.

Hắn mỗi ngày đúng hạn đi Truy Nguyên viện "Lên lớp", giám sát Truy Nguyên viện một đám đau đầu, buổi trưa về Sơn Thủy cư, cùng Trì Tiểu Dao cùng một chỗ nấu đồ ăn nấu cơm. —— nếu là không muốn làm cơm, bọn họ liền sẽ mang theo ba cái tiểu hồ yêu ra ngoài ăn cơm.

Buổi chiều, Tô Vân còn muốn đi Truy Nguyên viện "Lên lớp", tiếp tục giám sát một đám đau đầu, tối về nấu đồ ăn nấu cơm, sau buổi cơm tối cùng Trì Tiểu Dao cùng một chỗ cọ nồi rửa chén, lừa Thanh Khâu Nguyệt, Ly Tiểu Phàm cùng Hồ Bất Bình đi ngủ.

Trì Tiểu Dao còn muốn cùng hắn cùng một chỗ tại Sơn Thủy cư trong phòng tu luyện tu luyện một đoạn thời gian, sách quái Oánh Oánh chỉ điểm nàng thế nào tu hành 《 Ly Long Ly Uyên biến 》 , sau đó hai người mới có thể nói chuyện ngủ ngon, trở về phòng của mình nghỉ ngơi.

Buổi tối trong mộng cảnh, Tô Vân rơi vào trạng thái ngủ say, tinh thần tinh thuần, nội tâm lớn mạnh, hắn Linh giới cùng Thanh Khâu Nguyệt, Ly Tiểu Phàm cùng Hồ Bất Bình Linh giới liên kết.

Sách quái Oánh Oánh sẽ ở mấy cái này Linh giới chạy vừa tới chạy tới, cùng Tô Vân nội tâm cùng một chỗ giám sát ba tên tiểu gia hỏa tu luyện.

Chẳng qua là Tô Vân Linh giới còn không thể cùng Trì Tiểu Dao Linh giới liên kết, giữa hai người còn không có thân mật đến có thể Linh giới liên hệ tình trạng.

Loại cuộc sống này trải qua đơn giản mà tăng cường, thiếu nữ Ngô Đồng thậm chí còn kiếm lời ít tiền, đem nợ Tô Vân tiền trả.

Bạch Nguyệt Lâu cũng đang nỗ lực tích lũy tiền, mấy người tích lũy đủ tiền, liền ý định khiêu chiến Tô Vân.

Còn Lý Trúc Tiên thì là trong bọn họ thứ hai nhân vật có tiền, hầu như mỗi ngày đều phải tốn ba khối thanh hồng tệ khiêu chiến Tô Vân, Tô Vân thu tiền, nhưng cũng chăm chú chỉ điểm nàng tu hành.

Hơn nữa, Lý Trúc Tiên còn có tiền đi Cầu Thủy Kính nơi đó đi học, thậm chí còn có tiền mang theo nhà mình bất tranh khí ca ca Lý Mục Ca.

Lý Trúc Tiên tiến cảnh tu vi có thể nói thần tốc, để Truy Nguyên viện những người khác không ngừng hâm mộ.

Đương nhiên Tô Vân tiến cảnh cực nhanh, bởi vậy mới có thể chỉ điểm Lý Trúc Tiên, mà hắn tu hành tiến cảnh sở dĩ nhanh như vậy, thì là đến từ Oánh Oánh chỉ điểm.

Oánh Oánh bởi vì là Văn Uyên các sách quái, Văn Uyên trong các tất cả tàng thư nàng đều thuộc nằm lòng, thuộc làu, chỉ điểm Tô Vân dễ như trở bàn tay, Tô Vân tại cùng Lý Trúc Tiên lúc giao thủ, phát hiện Lý Trúc Tiên sơ hở, chỉ điểm nàng tự nhiên cũng là thuận buồm xuôi gió, để Lý Trúc Tiên tiến cảnh thần tốc.

Bất quá, Tô Vân tiến bộ mặc dù nhanh, nhưng ở Truy Nguyên viện trong mọi người hắn cũng không phải là nhanh nhất cái kia.

Nhanh nhất vẫn là thiếu nữ Ngô Đồng.

Ngô Đồng hiện nay đã mở ra sáu đại động thiên, gần như là hai ba ngày liền mở ra một tòa động thiên, tiến cảnh tu vi nhanh chóng, để Tô Vân áp lực tăng gấp bội.

Những người khác không cách nào nhìn thấy Ngô Đồng bản thể, cũng không cách nào thấy nàng lúc tu luyện dị tượng, chỉ có Tô Vân có thể nhìn thấy nữ tử này lúc tu luyện, sáu tòa đen nhánh động thiên trôi lơ lửng ở Truy Nguyên viện trên không!

Cái kia sáu tòa động thiên một mảnh đen kịt, vặn vẹo xoay tròn, giống như là có vô số ma đầu tại động thiên bên trong phi hành, dữ tợn, khủng bố, tà ác, nhưng lại sâu xa!

Tô Vân thậm chí quan sát được Ngô Đồng nội tâm.

Nàng nội tâm trên người có Ma Long quấn quanh, Ma Long băng lãnh như sắt, làm Tô Vân tại nhìn thấu nó lúc, Ma Long âm trầm ánh mắt cũng đang nhìn chăm chú Tô Vân.

"Thật sự là đáng sợ nữ nhân."

Tô Vân trong lòng yên lặng nói: "Bán ma Lý tướng quân đám người rời đi Sóc Phương sau đó, nhân ma Ngô Đồng bắt đầu nhanh chóng hấp thu Sóc Phương ma tính, không có bán ma cùng nàng tranh đoạt ma tính, bởi vậy tu vi của nàng tốc độ tăng lên càng lúc càng nhanh."

Sách quái Oánh Oánh suy đoán nói: "Đây là Lý tướng quân đám người nhập ma gặp nạn đêm đó, nhân ma Ngô Đồng không có ra tay, trợ giúp Lý tướng quân đám người hóa giải ma tính nguyên nhân."

Cô bé này lúc không có chuyện gì làm, cuối cùng sẽ trốn đến hắn Linh giới bên trong, nghe lén tiếng lòng của hắn.

Bất quá, Oánh Oánh thông minh hơn người, luôn có thể phát hiện người thường phát hiện không đến địa phương, đối Tô Vân có trợ giúp rất lớn.

"Lại tích lũy mấy ngày, ngươi liền có thể thử nghiệm trực tiếp mở ra thứ sáu động thiên."

Oánh Oánh kiểm tra Tô Vân tu vi cùng nội tâm cường độ, rất là thoả mãn, nói: "Động thiên chia làm Thanh Hư, Không Minh, Thái Huyền, Huyền Cực, Cửu Thất cùng Ngọc Thanh, cái này sáu đại động thiên là tiền bối tiên hiền từ vô số lần trong tu luyện, suy nghĩ ra Linh giới sáu động thiên."

Nàng không biết từ nơi nào lật ra một quyển sách, nhẹ nhàng mở ra sách, chỉ thấy vô số văn tự hình vẽ từ trong sách bay lên.

Tô Vân nội tâm ngẩng đầu nhìn quanh, chỉ thấy những văn tự này nói là cựu thánh phát hiện Linh giới sáu động thiên trải qua, mà hình vẽ thì là cựu thánh đang mở ra Linh giới sáu động thiên lúc dị tượng.

Tô Vân kiểm tra những dị tượng này, phát hiện những văn tự này hình vẽ bên trong, Cổ Thánh Linh giới chia làm nhiều tầng, đệ nhất động thiên Thanh Hư thiên nằm ở tầng thứ nhất Linh giới, mà động thiên thì là cắm rễ tại tầng thứ hai Linh giới bên trong.

Thứ hai động thiên Không Minh thiên là cấp độ càng sâu động thiên, nằm ở tầng thứ hai Linh giới bên trong, thế nhưng là cắm rễ tại tầng thứ ba Linh giới bên trong.

Cứ thế mà suy ra.

Đến thứ sáu động thiên Ngọc Thanh động thiên, toà này động thiên nằm ở tầng thứ sáu Linh giới.

Tô Vân từng chút một tinh tế kiểm tra, nhìn ra càng nhiều, lĩnh ngộ liền càng là rõ ràng.

Động thiên, giống như là một con đường, thông hướng cái kế tiếp Linh giới thông đạo.

Động thiên bên trong sở dĩ thiên địa nguyên khí càng dồi dào, tốc độ tu luyện càng nhanh, thực ra cũng không phải là động thiên tác dụng, mà là Linh giới tác dụng.

Mà mở ra động thiên, trên thực tế tương đương với trước thời hạn đem tiếp theo tầng Linh giới mở ra, tuy là mở ra chính là một con đường, nhưng có thể để nội tâm đạt được tăng lên cực lớn, thực lực tu vi đều sẽ bởi vậy nhanh chóng tăng thêm.

Tô Vân nhìn xong tất cả văn tự hình vẽ, dừng lại tại thứ sáu động thiên Ngọc Thanh động thiên dị tượng phía trước, trầm ngâm phút chốc, nói: "Oánh Oánh, trước mặt động thiên đều là cắm rễ ở dưới một tầng Linh giới bên trong, hấp thu cái kia Linh giới thiên địa nguyên khí. Như vậy, Ngọc Thanh động thiên là cắm rễ ở đâu cái Linh giới bên trong?"

Oánh Oánh lộ ra vẻ tán thưởng, khích lệ nói: "Tiếp tục hỏi tiếp."

Tô Vân xoay quanh Ngọc Thanh động thiên đi lại, nghi ngờ trong lòng càng đậm, nói: "Nếu như thứ sáu động thiên Ngọc Thanh động thiên hấp thu thiên địa nguyên khí càng nhanh, hấp thu nguyên khí càng nhiều, chứng minh tại tầng thứ sáu Linh giới bên ngoài còn có một tầng Linh giới. Như vậy vì sao cựu thánh tiên hiền, không có mở ra cái này tầng thứ bảy Linh giới?"

Oánh Oánh vỗ cánh bay lên, cười nói: "Phần lớn người, chẳng qua là cầu hắn dĩ nhiên, không cầu chuyện gì xảy ra. Đối mặt cựu thánh tiên hiền truyền xuống kiến thức, thường

thường đều là biết, mà không nghĩ nữa vì sao. Chỉ có số ít người mới có thể tìm tòi nguyên cớ. Thiên Đạo viện bên trong sĩ tử, rất nhiều đều tại tìm tòi nguyên cớ, tích lũy xuống không ít kiến thức."

Nàng bay lên trong tích tắc, một bản lại một quyển sách từ nàng cánh bên dưới bay ra, từng quyển từng quyển thư tịch ánh sáng nở rộ, văn tự hình vẽ từ trong sách phun ra ngoài!

Rất nhanh, Tô Vân Linh giới liền bị đếm không hết văn tự hình vẽ tràn đầy.

Đếm không hết âm thanh truyền đến, đâu đâu cũng có câu nghi vấn, rõ ràng là Thiên Đạo viện các đời sĩ tử khi tu luyện tới Uẩn Linh cảnh mở ra thứ sáu động thiên sau đó, đều phát hiện vấn đề này, bọn họ cũng bắt đầu thử nghiệm phát hiện phải chăng còn có thứ bảy động thiên.

Tô Vân dạo bước tại đồ văn trong hải dương, một bản lại một quyển sách đọc đi.

Thiên Đạo viện sĩ tử tại đây cái cảnh giới lúc, thử nghiệm tìm kiếm thứ bảy động thiên, nhưng bọn hắn phần lớn người đều thất bại trầm sa, không có phát hiện thứ bảy động thiên tung tích.

Những nghi vấn này câu, chính là bọn họ gặp phải từng cái nan đề.

Bất quá, Tô Vân rất nhanh phát hiện, có chút sĩ tử ở trong quá trình này có khác một chút kỳ diệu phát hiện.

Bọn họ xâm nhập tìm kiếm thứ bảy động thiên lúc, phát hiện đủ loại kỳ diệu hiện tượng, ví dụ như mở ra thứ sáu động thiên sau sẽ có một loại hồng hấp hiện tượng, tầng thứ sáu Linh giới bên trong bao hàm thiên địa linh khí sẽ trong lúc vô hình biến nhiều một chút.

Còn sẽ xuất hiện mở rộng hiện tượng.

Tầng thứ sáu Linh giới sẽ lần nữa mở rộng, trở nên so trước kia rộng hơn.

Trừ cái đó ra, còn có nội tâm bên trên một chút kỳ diệu hiện tượng, ví dụ như nội tâm càng thêm thuần túy, chiếu rọi thần thông càng thêm rõ ràng, uy lực càng lớn mạnh hơn các loại.

Chỉ là bọn hắn phát hiện dị tượng tuy nhiều, cũng ý thức được khẳng định có tầng thứ bảy Linh giới, nhưng người nào cũng không cách nào tìm đến cái này một tầng Linh giới, càng không cách nào đem tầng thứ bảy Linh giới mở ra.

"Bọn họ xưng chi thứ bảy Linh giới, rất nhiều người thử nghiệm mở ra nhiều hơn nữa thứ sáu động thiên, đem thứ bảy Linh giới tìm ra."

Oánh Oánh bay ở Tô Vân xung quanh, nhẹ nhàng thổi giọng điệu, Tô Vân xem qua đồ văn nhao nhao co rút lại, hóa thành từng quyển từng quyển thư tịch hạ xuống, nói: "Trong này liền bao quát Tiết thái thường, Cầu thái thường, Khúc thái thường đám người."

Nàng lưu lại cuối cùng vài cuốn sách đồ văn, nói: "Đây chính là bọn họ lưu lại ghi chép."

Tô Vân ngẩng đầu nhìn lại, rung động trong lòng không tên.

Chỉ thấy Tiết Thanh Phủ, Khúc Tiến cùng Cầu Thủy Kính ba vị Thiên Đạo viện thủ lĩnh, lựa chọn đều là cùng một cái đường, vậy chính là tận khả năng nhiều mở ra thứ sáu động thiên!

Bọn họ tu luyện con đường cùng những người khác khác biệt, những người khác đem sáu đại động thiên mở ra một lần là được.

Mà bọn họ tại mở ra thứ sáu động thiên sau đó, tiếp tục mở ra thứ sáu động thiên, một mực chạy đến bản thân không cách nào tiếp tục mở ra thì ngưng!

Trong này, Khúc Tiến Khúc thái thường mở ra động thiên số lượng nhiều nhất, có nhiều đến bốn mươi sáu loại thứ sáu động thiên!

Cầu Thủy Kính mở ra thứ sáu động thiên số lượng cũng không ít, nhiều đến bốn mươi ba loại.

Tiết Thanh Phủ mở ra thứ sáu động thiên số lượng ít nhất, nhưng cũng nhiều đạt ba mươi lăm loại!

Ba vị này thái thường lưu lại đồ văn bên trong, tràn đầy đủ loại kỳ dị ký hiệu, đủ loại tính toán công thức tính toán, cực kỳ phức tạp, thâm ảo tối nghĩa.

Bọn họ dùng những này tính toán tới xác định khác biệt thứ sáu động thiên phương hướng, tiếp đó đánh bay thứ sáu động thiên.

Trong đó, thậm chí có thật nhiều phù văn, tính toán công thức, công thức tính toán, là bọn họ lâm thời sáng tạo ra, căn bản không có công bố tại nhiều!

Vậy thì càng thêm khó hiểu.

“Cũng may bọn họ tính toán thời điểm, ta đều ở đây.”

Sách quái Oánh Oánh cười nói: “Ba người bọn họ tại cựu thánh tuyệt học cùng tân học ở giữa đều có bất phàm trình độ, là cựu học tập đại thành giả, cũng là đi học qua tân học thuật. Ta đem bọn hắn phù văn công thức chuyển đổi một cái, ngươi lại nhìn, liền có thể nhìn hiểu.”

Nàng nhẹ nhàng phất tay, Tô Vân phía trước, Cầu Thủy Kính, Tiết Thanh Phủ cùng Khúc Tiến đủ loại phù văn, công

thức nhất thời trở lên rõ ràng, không còn tối tăm khó hiểu như vậy.

"Mở ra thứ sáu động thiên, cần vô cùng phức tạp tính toán, bọn họ tại cựu học cùng tân học trên cơ sở, trước sau tính ra tới thứ sáu động thiên phương hướng."

Sách quái Oánh Oánh phất tay, giả lập ra những này thứ sáu động thiên, nói: "Ta phát hiện, bọn họ tổng cộng tính toán ra bảy mươi hai loại khác biệt động thiên phương hướng. Nếu như đem cái này bảy mươi hai loại thứ sáu động thiên nối liền cùng nhau, ngươi biết phát hiện…"

Tô Vân ngẩng đầu, thấy được Oánh Oánh hiển hóa ra bảy mươi hai toà động thiên, những này động thiên, không có toàn bộ phân bố tại thứ sáu Linh giới, thậm chí xuất hiện tại thứ năm Linh giới, thứ tư Linh giới!

Tô Vân thậm chí còn chứng kiến thứ nhất Linh giới bên trong cũng có một tòa thứ sáu động thiên!

Oánh Oánh vận chuyển pháp lực, đem những này động thiên móc nối, nhưng mà liên tuyến lộn xộn kinh khủng, căn bản không có bất kỳ quy luật.

Oánh Oánh thở dốc một hơi, nói: "Ngươi sẽ phát hiện, thứ bảy Linh giới, căn bản không tại một cái trên mặt phẳng! Thứ bảy Linh giới, nhưng thật ra là một cái mảnh vỡ!"

Tô Vân nhìn trước mắt một màn này, trong lòng rung động không tên.

"Thứ bảy Linh giới, thực ra nghiền nát thành bảy mươi hai khối, cho nên bọn họ tính toán thời điểm, sẽ tính ra kết quả khác nhau."

Sách quái Oánh Oánh chỉ vào đệ nhất Linh giới bên trong thứ sáu động thiên, nói: "Cho nên, ngươi có khả năng trực tiếp mở ra thứ sáu động thiên!"

Trạch Trư: Các bạn đọc đừng quên bỏ phiếu a ~

Chương 164 : Tiên nhân một kích (cầu nguyệt phiếu đặt mua)

Chương 164: Tiên nhân một kích (cầu nguyệt phiếu đặt mua)

Tô Vân ngước nhìn, chỉ thấy trên không bảy mươi hai cái Ngọc Thanh động thiên có lớn có nhỏ, những này động thiên từ tầng tầng Linh giới bên trong xuyên qua, cùng thứ bảy Linh giới mảnh vỡ liên kết.

"Như vậy…"

Tô Vân đột nhiên hỏi: "Nếu như có người đem bảy mươi hai động thiên đều mở ra, tìm kiếm được thứ bảy Linh giới bảy mươi hai cái mảnh vỡ, có hay không có thể đem bảy mươi hai mảnh vỡ ghép lại lên, hóa thành một thể thống nhất?"

Sách quái Oánh Oánh suy nghĩ một chút: "Quả thực có khả năng này, chẳng qua chỗ khó không ở chỗ thế nào đem bảy mươi hai mảnh vỡ ghép thành một thể thống nhất, mà là ở thế nào mở ra bảy mươi hai cái động thiên."

Nàng giải thích nói: "Nếu như có thể không ngừng mở ra động thiên, như vậy Tiết, Khúc, Cầu ba vị thái thường đều có hợp nhất bảy mươi hai mảnh vỡ thực lực, lấy trí tuệ của bọn hắn, cũng có thể tính toán ra mặt khác động thiên vị trí. Nhưng mà bọn họ vì sao không có tính toán đi xuống ? Bởi vì, lực lượng không đủ."

Nàng bay lên, chỉ vào đệ nhất Linh giới bên trong động thiên, nói: "Nếu như đây là ngươi tính toán ra cái thứ nhất mảnh vỡ đối ứng Ngọc Thanh động thiên, chúng ta đem mở nó ra cần có thấp nhất lực lượng, thiết lập vì một. Như vậy, ngươi mở ra cái thứ hai động thiên, cần thiết lực lượng liền là hai. Thứ ba động thiên cần thiết lực lượng liền là ba, thứ tư động thiên cần thiết lực lượng vì bốn, theo thứ tự tăng lên. Đợi đến ngươi mở ra thứ bảy mươi hai động thiên lúc, ngươi mở ra Ngọc Thanh động thiên cần có lực lượng, chính là đệ nhất động thiên cần thiết lực lượng bảy mươi hai lần!"

Tô Vân trong lòng hơi chấn động.

"Ngươi có thể làm được pháp lực của ngươi, là mặt khác tu thành Uẩn Linh cảnh giới thứ sáu động thiên linh sĩ bảy mươi hai lần ư? Tuyệt không có khả năng này!"

Oánh Oánh nói: "Mỗi nhiều mở ra một cái Ngọc Thanh động thiên, đối ngươi tu vi tăng lên có hạn. Tiết, Khúc, Cầu ba vị thái thường, bọn họ thiên tư quả thực thiên hạ ít có, nhưng cho dù là bọn họ, cũng nhiều nhất chỉ thử nghiệm đến bốn mươi sáu loại."

Nàng gõ gõ Tô Vân cái trán, lời nói thành khẩn nói: "Ngươi trước không nên nghĩ nhiều như vậy, ngươi bây giờ mục tiêu là trực tiếp mở ra thứ sáu động thiên, đánh bại có Thiên Đạo viện quái thai danh xưng Cầu Thủy Kính!"

"Thiên Đạo viện quái thai?" Tô Vân ngạc nhiên.

Oánh Oánh gật đầu: "Năm đó Cầu Thủy Kính thi vào Thiên Đạo viện, khi đó thái thường là Tiết thái thường, đối với hắn cực kỳ kỳ vọng, cho là hắn là đương đại thiên tư đệ nhất. Cầu Thủy Kính quả thực không phụ kỳ vọng của hắn, tại đủ loại tranh tài bên trong đều vượt trên mặt khác sĩ tử, thậm chí là so với hắn nhập học sớm rất nhiều năm sĩ tử! Thiên Đạo viện quái thai tên tuổi, cũng là từ khi đó truyền đi."

Nàng bay lên, đem bản thân sửa sang lại ra phù văn cùng công thức đè ép ép, biến thành một quyển sách, nói: "Tương đồng cảnh giới, đánh bại Tiết thái thường chẳng qua là bước đầu tiên. Bước tiếp theo, ngươi cần tại mở ra thứ sáu động thiên sau đó, đánh bại Cầu thái thường Cầu Thủy Kính! Ngươi cần so với hắn còn muốn quái thai!"

Tô Vân phấn khởi tinh thần, mở ra quyển sách này, tinh tế nghiên cứu.

Những phù văn này cùng công thức là Oánh Oánh hấp thu Tiết, Khúc, Cầu ba vị thái thường mở ra động thiên ghi chép, hỗn hợp đến cùng một chỗ, để ba người phù văn tối nghĩa cùng công thức trở nên phổ thông dễ hiểu.

Dù vậy, quyển sách này đối Tô Vân tới nói cũng là cực kỳ tối nghĩa khó học.

Phù văn, là thần thông mặt phẳng hóa.

Dùng Oánh Oánh lời nói tới nói, đem thần thông đập bẹp, chính là phù văn!

Công thức, chính là dùng phù văn tạo thành công thức.

Khác biệt phù văn, đại biểu khác biệt thần thông.

Thần thông cần không ngừng quan tưởng, không ngừng rèn luyện, mới có thể thông qua nội tâm chiếu rọi đi ra, bởi vậy gọi là tính linh thần thông. Phù văn muốn so thần thông càng thêm đơn giản, càng thêm dễ học, lại càng dễ nắm giữ, phù văn chỉ cần quan tưởng, dung hợp khí huyết là đủ.

Nắm giữ khác biệt phù văn đối Tô Vân tới nói là một cái khiêu chiến.

Văn Xương học cung mỗi cái học viện linh sĩ, trên cơ bản đều đã bắt đầu học tập phù văn phương diện này kiến thức, chỉ có Truy Nguyên viện bên trong đều là quái vật, không có lão

sư, bởi vậy Tô Vân chỉ có thể thông qua Oánh Oánh tới học tập.

Oánh Oánh là Thiên Đạo viện sách quái, tuy là bác học không ai bằng, nhưng nàng chỗ có được kiến thức đều vô cùng thâm ảo, không phải nhập môn người có khả năng học tập đồ vật.

Cũng may Tô Vân mặc dù là lần đầu trải qua phù văn nhập môn người, nhưng thông minh, hiếu học, không biết liền hỏi, bởi vậy học được cũng không chậm.

Oánh Oánh một mực giám sát Tô Vân tiến cảnh, nhưng mà đợi bốn ngày, Tô Vân còn không có bất kỳ động tĩnh.

"Tô sĩ tử sẽ không tới bây giờ còn chưa có học được a?"

Oánh Oánh không khỏi nghi ngờ: "Hắn dùng thời gian dài như vậy, còn không có tính ra cái thứ nhất Ngọc Thanh động thiên phương hướng? Chẳng lẽ ta hiểu lầm hắn, thực ra hắn là cái ngụy trang thành người thông minh ngu ngốc?"

Mấy ngày nay, nàng chỉ thấy Tô Vân đang vùi đầu khổ đọc, tô tô vẽ vẽ, tính toán cái gì, nhưng mà Tô Vân chậm chạp không có mở ra cái thứ nhất Ngọc Thanh động thiên, để nàng có chút không chắc Tô Vân tiến độ.

"Khiêu chiến thời gian Đế Bình thời gian sắp đến, chỉ còn lại có hai ngày thời gian."

Oánh Oánh có chút lo lắng, đi tới đi lui: "Hai ngày thời gian bên trong, hắn nhất định phải mở ra tòa thứ nhất Ngọc Thanh động thiên! Bằng không, hắn căn bản không thể nào là Đế Bình đối thủ!"

Để nàng hàm răng ngứa ngáy chính là, Tô Vân tô tô vẽ vẽ thời điểm còn tại trốn tránh nàng, lén lén lút lút, e sợ cho bị nàng phát hiện.

Làm nàng tại Tô Vân Linh giới bên trong lúc, Tô Vân liền tại ngoại giới tô tô vẽ vẽ, làm nàng đi tới ngoại giới lúc, Tô Vân liền tại Linh giới bên trong tô tô vẽ vẽ.

“Tiểu tử thối, theo ta chơi trốn tìm, bịt mắt trốn tìm!”

Oánh Oánh lòng ngứa ngáy khó nhịn, cuối cùng nhịn không được, tại Tô Vân đưa nàng từ Linh giới bên trong thả ra trong tích tắc, nghiêng mình lần nữa đi vào Tô Vân Linh giới bên trong.

“Ta ngược lại muốn xem xem ngươi đang vẽ thứ gì!”

Oánh Oánh vội vàng đoạt lấy Tô Vân nội tâm trong tay giấy bút, khí thế hung hăng quát: “Không được tới!”

Tô Vân nội tâm vội vàng tới cướp, lại bị cái này quyển sách lớn nhỏ nha đầu dùng bút điểm tại mi tâm, lại bị nàng hét một tiếng, đành phải là lạ đứng ở nơi đó.

Oánh Oánh một mặt nghiêm túc, lật lên Tô Vân viết vẽ giấy, trên mặt biểu lộ dần dần sẽ nghiêm trị túc biến thành kinh ngạc, hơn nữa càng ngày càng kinh ngạc.

Chỉ thấy Tô Vân cái này bốn ngày thời gian trên giấy tô tô vẽ vẽ đều là các đại Ngọc Thanh động thiên hình vẽ, lấy phù văn bổ sung đến những này hình vẽ bên trong, bày ra đủ loại số liệu!

Oánh Oánh nhanh chóng lật qua lật lại, chỉ thấy Tô Vân không những tính toán ra tòa thứ nhất Ngọc Thanh động thiên phương hướng, thậm chí còn tính toán ra đằng sau sáu mươi mốt tòa Ngọc Thanh động thiên phương hướng!

Nếu như cho Tô Vân lấy thời gian, hắn chỉ sợ có thể đem bảy mươi hai toà Ngọc Thanh động thiên tính toán một lần!

Tuy Oánh Oánh giản hóa phù văn cùng công thức, nhưng mà tại ngắn như vậy thời gian bên trong biết rõ ràng tất cả phù

văn cùng công thức, dựa vào sức một người tính toán ra sáu mươi hai tòa Ngọc Thanh động thiên, phần này tài trí, vẫn là không khỏi để Oánh Oánh khiếp sợ không thôi.

"Ngươi tính ra nhiều như vậy Ngọc Thanh động thiên làm cái gì?"

Oánh Oánh đè xuống trong lòng rung động, thản nhiên nói: "Coi như ngươi toàn bộ tính ra đến, ngươi cũng không cách nào mở ra cái này a nhiều. Cần gì lãng phí thời gian? Ngu dốt!"

Tô Vân xấu hổ cúi đầu xuống, giải thích nói: "Ta chẳng qua là cảm thấy, Thủy Kính tiên sinh mở ra bốn mươi ba tòa Ngọc Thanh động thiên, ta nếu như không cách nào mở ra lời nói, rất khó tại tương đồng cảnh giới pháp lực vượt qua hắn…"

Oánh Oánh thấy hắn xấu hổ, lòng dạ mềm nhũn, không đành lòng lại đả kích hắn, cười nói: "Tốt, không nói ngươi ngu dốt, ngươi là đại thông minh được rồi? Ngươi cùng Đế Bình một trận chiến, gần trong gang tấc, ngươi càng sớm mở ra Ngọc Thanh động thiên, tu vi tốc độ tăng lên càng nhanh, nội tâm càng mạnh, phần thắng liền càng cao. Ta lo lắng ngươi đang tính toán bên trên tiêu phí quá nhiều thời gian, chậm trễ tiến cảnh tu vi."

Tô Vân từ trong tay nàng lấy tới giấy bút, cười nói: "Lại cho ta nửa ngày thời gian, để cho ta tính toán xong còn lại mười cái động thiên. Bắt đầu từ ngày mai, ta liền toàn tâm toàn ý mở ra động thiên, khiêu chiến ta sư Thủy Kính tiên sinh!"

Oánh Oánh bất đắc dĩ, đành phải không quấy rầy hắn.

Tô Vân một mực tính toán đến ban đêm, lúc này mới để bút xuống, ăn cơm, rửa mặt, chìm vào giấc ngủ.

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, Tô Vân rời giường, rửa mặt, làm cơm sáng, kêu một cỗ Phụ Sơn liễn, Trì Tiểu Dao cũng ngồi tại Phụ Sơn đuổi qua. Đối đãi đi tới học cung trước sơn môn, Đổng y sư cũng đi tới, ngăn lại xe, nhảy đến trên xe.

Tô Vân ngồi một mình ở Phụ Sơn liễn lầu hai, nhắm mắt lại, Oánh Oánh thì bay ra hắn Linh giới, hướng ra phía ngoài nhìn quanh, chỉ thấy bọn họ chiếc này Phụ Sơn liễn phía sau, một cỗ lại một cỗ Phụ Sơn liễn từ học cung đường rẽ chỗ lái ra.

Những cái kia Phụ Sơn liễn ngồi lấy rất nhiều tướng mạo thanh kỳ người, hẳn là Sóc Bắc các châu quận biểu bả tử, trên xe có người đứng dậy, kéo xuống màn cửa.

Loại trừ những này biểu bả tử bên ngoài, còn có Văn Xương học cung rất nhiều sĩ tử, tây tịch, cũng chen tại từng chiếc Phụ Sơn liễn bên trong, đi theo đám bọn hắn xa giá hướng bên ngoài học cung đi.

Oánh Oánh nhìn thấy trước trước sau sau hơn ba mươi chiếc Phụ Sơn liễn, đội ngũ chỉnh tề, chiếm đoạt con đường.

Đối đãi chạy đến cầu mây bên trên, chỉ thấy lại có mấy chục chiếc Phụ Sơn liễn hội tụ đến trong đội xe, những cái kia Phụ Sơn liễn trong tiểu lâu gạt ra từng cái nửa người nửa yêu quái nhân, lại là Thiên Thị Viên vào thành vụ công yêu quái, chật ních hơn bốn mươi chiếc xe.

Oánh Oánh có chút ngỡ ngàng: "Chẳng lẽ Thủy Kính tiên sinh như vậy bị người hận? Lại có nhiều người như vậy muốn nhìn hắn bị đánh…"

Nàng bay đến lầu dưới, hỏi Trì Tiểu Dao. Lầu dưới Trì Tiểu Dao cùng Đổng y sư ngồi tại bên cửa sổ, Trì Tiểu Dao ôn nhu nói: "Ta lần đầu tiên nhìn thấy Tô sư đệ lúc, hắn gặp gỡ Lâm Thanh Thịnh cùng một đám Sóc Phương học cung sĩ tử

đuổi giết. Bởi vì hắn đến từ Thiên Thị Viên, Thiên Thị Viên yêu quái liền đứng ra bảo vệ hắn, có một đầu ngưu yêu bởi vì bảo vệ hắn mà chết. Bởi vậy Tô sư đệ cùng Lâm Thanh Thịnh ước định, hôm nay nhất quyết sinh tử.”

Oánh Oánh nằm ở trên cửa sổ, nhìn về phía mặt khác xe kéo, chỉ thấy một chiếc xe liễn bên trong có mấy người là miêu yêu, cũng nằm ở cửa sổ xe một bên hướng nơi này nhìn quanh.

Đổng y sư không nhanh không chậm nói: “Tô sĩ tử nói, hắn hi vọng trên đường phố tất cả hương thân đều có thể đi quan chiến, nhìn hắn vì đồng hương báo thù. Cho nên, chúng ta người trên đường phố đều tới.”

Oánh Oánh nhìn một màn này, trong lòng đột nhiên bay lên bừng bừng hơi nóng.

Cỗ này tức giận, loại này thế, để nàng đột nhiên cảm thấy có một loại lực lượng vô danh tràn vào nội tâm!

Đội xe đi theo đám bọn hắn, để cỗ này tức giận, cỗ này thế càng ngày càng mạnh, càng ngày càng lớn mạnh!

Oánh Oánh bay trở về tầng thứ hai lâu, chỉ thấy Tô Vân vẫn như cũ ngồi ở chỗ đó, giống như là rơi vào trạng thái ngủ say bên trong, nhưng mà Oánh Oánh biết, lúc này Tô Vân duy trì nội tâm tinh khiết nhất trạng thái, gạt bỏ tất cả tạp niệm!

Đợi đến hắn cuối cùng tạp niệm biến mất, hắn liền sẽ định vị Ngọc Hư động thiên, đem động thiên mở ra!

Đúng lúc này, Oánh Oánh đột nhiên cảm nhận được Tô Vân Linh giới bên trong truyền đến một cỗ thần thông rung động, tuy là nhẹ, nhưng lại vô cùng rõ ràng!

“Hắn Ngọc Hư động thiên mở ư?”

Oánh Oánh vừa mới nghĩ đến nơi đây, cỗ thứ hai rung động truyền đến, tiếp theo là cỗ thứ ba, thứ tư cỗ!

Lúc này, bảy đại thế gia bên trong Lâm gia, gia chủ Lâm Trí Viễn mang theo Lâm gia một đám cao thủ nối đuôi nhau mà ra, leo lên từng chiếc thú liễn, những này bảo liễn bên trong có một cỗ kỳ lạ nhất, phía trên là cũi tù, từng cái huyền thiết bổng chế tạo thành.

Cũi tù bên trong truyền đến từng cơn tiếng gào thét, Lâm Thanh Thịnh ngồi trong xe, hô hô thở hổn hển.

Hắn sớm đã không thấy lúc trước anh tuấn cao lớn bộ dáng, hắn hiện tại căn bản không thể gọi là người, trên người hắn xương cốt lộ ra ngoài, sau lưng mọc ra từng cái sắc bén cực kỳ gai xương, đỉnh đầu mọc sừng, răng nanh lộ ra ngoài, hai chân như lợi trảo.

Tại phía sau hắn, mọc ra màng xương giống như cánh thịt.

Trên người hắn, còn có đen kịt Hắc Long quấn quanh.

Đầu kia Hắc Long đột nhiên thân thể thẳng băng, bị Lâm Thanh Thịnh từ trong cơ thể xé rách ra từng đầu gân rồng!

Lâm Thanh Thịnh rút ra gân rồng, kéo căng thẳng tắp, đem đầu này Hắc Long chế tạo thành một tấm thất huyền cổ cầm!

Lâm Thanh Thịnh đánh đàn, sát khí boong boong, bốn phía lồng giam tan rã!

Lâm Thanh Thịnh tóc dài phất phới, khuôn mặt dữ tợn, trong cổ họng phát ra gào thét, ánh mắt như điện, hướng một phương hướng khác cầu mây nhìn lại!

Cái kia cầu mây bên trên, Tô Vân ngồi Phụ Sơn liễn lái tới, chỉ thấy Tô Vân ngồi tại lầu hai bên trong, nhắm mắt nghỉ ngơi.

Lâm Thanh Thịnh gào thét liên tục, toàn thân ma khí như quần long, tại trước người hắn sau lưng xuyên qua không chắc.

Lâm Trí Viễn cảm nhận được con của mình hầu như khó mà kềm chế sát ý, vội vàng cao giọng nói: "Thịnh nhi! Nhẫn nại! Đến Sóc Phương học cung trước tại giết hắn!"

Lâm Thanh Thịnh lý trí vẫn còn, áp chế gắt gao trong lòng sát ý, nhìn chằm chằm Tô Vân.

Lâm Trí Viễn đứng dậy, hướng Tả Tùng Nham cách xa làm lễ chào hỏi, nói: "Tả phó xạ."

Tả Tùng Nham hừ lạnh một tiếng, liếc liếc Lâm Thanh Thịnh, lạnh lùng nói: "Lâm gia đã hạ lưu đến loại trình độ này ư? Thậm chí không tiếc đem con của mình biến thành tro tàn quái! Lâm đương gia, ngươi thật là ác độc tâm ah."

"Thủ thắng chi đạo, đương nhiên là dùng bất cứ thủ đoạn nào."

Lâm Trí Viễn khẽ mỉm cười, thản nhiên nói: "Chỉ cần ta Thịnh nhi sống sót, vậy chính là người thắng, có chỗ hi sinh cũng đáng."

Tả Tùng Nham sắc mặt âm trầm, Đồ Minh hòa thượng nói nhỏ: "Phó xạ, Lâm Thanh Thịnh đã không thể xem như người a? Thực lực của hắn bây giờ, rốt cuộc mạnh cỡ nào?"

"Không biết."

Tả Tùng Nham nghiến răng, thấp giọng nói: "Có điều, nhất định phải nhìn một chút Lâm Thanh Thịnh thực lực mạnh bao nhiêu. Ta nghi ngờ, Lâm Thanh Thịnh cũng không phải là một người duy nhất hóa thành tro tàn quái nhân vật. Những ngày này, Sóc Phương thành ma tính sinh trưởng nhanh chóng, nhất định có liên quan với đó. Ta nói đúng hay không, Ngô Đồng sĩ tử?"

Thiếu nữ Ngô Đồng cùng bọn hắn cùng xe, nhẹ nhàng gật đầu nói: "Lão biều bả tử minh giám. Bảy đại thế gia, cùng Lâm Thanh Thịnh giống nhau ma tính người, tổng cộng có một ngàn sáu trăm vị. Còn thực lực thế nào, liền không phải ta có khả năng biết."

Tả Tùng Nham sắc mặt trầm xuống, nói: "Từ Lâm Thanh Thịnh cùng Tô Vân giao thủ, liền có thể nhìn ra thực lực của hắn cao thấp, chúng ta liền sẽ có chỗ chuẩn bị. Hiện tại Lâm Thanh Thịnh, đã là Nguyên Động cảnh giới linh sĩ…"

Hắn mơ hồ có chút bất an, Lâm Thanh Thịnh hóa thành tro tàn quái, tăng lên tới Nguyên Động cảnh giới, Tô Vân cứ việc thiên tư bất phàm, nhưng mà có thể thăm dò ra Lâm Thanh Thịnh cực hạn ư?

Không thăm dò ra Lâm Thanh Thịnh cực hạn, ai cũng không biết bảy đại thế gia chuẩn bị tro tàn quái đại quân cũng nhiều mạnh!

Cuối cùng, hai đội xe kéo chạy đến Sóc Phương học cung trước sơn môn, khoảng cách sơn môn càng ngày càng gần.

Lâm Thanh Thịnh ma tính càng nặng, tiếng gào thét càng ngày càng vang, toàn thân ma khí như rồng xuyên qua, càng ngày càng dày đặc.

Sóc Phương học cung sơn môn chỗ, học cung đệ tử trăm ngàn người, đều đang ngẩng đầu mà đợi, chờ lấy cuộc tỷ thí này!

Thậm chí liền Đồng Khánh Vân Đồng phó xạ cũng tự thân có mặt, bảy đại thế gia bên trong mặt khác thế gia, cũng nhiều có tới chỗ này. Bảy đại thế gia, cũng muốn biết linh sĩ hóa thành tro tàn quái sau đó, thực lực tăng lên tới đáy lớn đến bao nhiêu.

Cuối cùng, Tô Vân xe kéo dừng lại, mang Lâm Thanh Thịnh xe kéo cũng ngừng lại.

Tô Vân đi tới trước cửa xe, mở cửa xe.

Lâm Thanh Thịnh nổi giận gầm lên một tiếng, bỗng nhiên đứng lên, chưa xuống xe, trực tiếp thôi thúc thần thông, nhưng thấy toàn thân ma khí hóa thành Ma Long hí dài, dài rống, kèm theo đàn của hắn âm thanh gào thét dâng trào, hướng mở cửa xe Tô Vân xông tới!

Tô Vân ngẩng đầu, đón cái kia như bài sơn đảo hải thần thông đấm ra một quyền.

"Coong!"

Tiếng chuông du dương vang lên, tiếng chuông vang lên đồng thời, phía sau hắn cái thứ nhất động thiên xoay tròn lấy hiện lên.

Tiếp theo là cái thứ hai động thiên, cái thứ ba động thiên!

Trong nháy mắt, phía sau hắn hiện ra bốn mươi lăm tòa động thiên, to to nhỏ nhỏ động thiên xen vào nhau tinh tế, cuồng bạo thiên địa nguyên khí vọt tới, tại thiên địa lư đồng bên trong hóa thành Tô Vân cuồng bạo khí huyết!

Tiếng chuông từ một quyền này của hắn bên trong đánh ra, đại hoàng chung tại hắn trước nắm đấm mới hiện lên, miệng chuông hướng về Lâm Thanh Thịnh, uy lực mênh mông cuồn cuộn, để quần long tan rã!

Một quyền này uy năng xung kích chỗ, Lâm Thanh Thịnh máu thịt vỡ nát, tan rã, thân thể nổ tung, chỉ còn lại có một cái đầu lâu bị nổ bay đến trên bầu trời.

Tô Vân xoay người, đóng cửa xe, gõ gõ cửa sổ xe, hướng xa phu nói: "Đi Thiên Phương lâu Thần Tiên cư, khiêu chiến ta sư Thủy Kính tiên sinh."

Trạch Trư: Không sai biệt lắm 4500 chữ, cầu nguyệt phiếu, cầu tiến cử, cầu lan truyền! ! !

Chương 165 : Không bình thường mây

Chương 165: Không bình thường mây

Phụ Sơn liễn quay ngược lại phương hướng, mà trong đội xe tất cả mọi người còn chưa lấy lại tinh thần.

Lâm gia cùng Văn Xương học cung đội xe lúc này ngăn chặn lúc đến con đường, trên xe trên mặt tất cả mọi người tươi cười còn chưa biến mất.

Bọn họ đang chuẩn bị hướng mặt khác sĩ tử phê bình Lâm Thanh Thịnh cùng Tô Vân công pháp thần thông, nhưng mà lời mới vừa nói phân nửa, Lâm Thanh Thịnh liền chết rồi, để cho bọn họ đều có chút trở tay không kịp, không biết câu nói kế tiếp nên nói cái gì mới có thể vãn hồi tình cảnh.

Đột nhiên, Tả Tùng Nham thở dài nói: "Tô thượng sứ quả nhiên lợi hại!"

Văn Xương học cung mặt khác tây tịch tiên sinh cùng thủ tọa bọn họ nhất thời tỉnh ngộ lại, nhao nhao tán dương: "Thượng sứ lợi hại!"

Lời vừa nói ra, liền tại cái khác sĩ tử phía trước, đem bản thân xấu mặt sự tình nhẹ nhàng bỏ qua.

Tả Tùng Nham tuy là hóa giải xấu hổ, nhưng trong lòng còn thực xấu hổ: "Tên tiểu tử thúi này, một chiêu liền đánh chết Lâm Thanh Thịnh, để cho ta căn bản không thể nào phỏng đoán linh sĩ biến thành tro tàn quái sau đó thực lực tăng lên mức độ. Ngươi liền không thể khiêm tốn một chút, từng chút từng chút thăm dò ra bản lãnh của hắn?"

Bạch Nguyệt Lâu đám người tròng mắt sắp trừng đi ra: "Nhiều như vậy động thiên là chuyện gì xảy ra?"

Hơn bốn mươi động thiên, một mạch mở ra, quả thực rung động, quả thực tráng lệ!

Nhưng mà Uẩn Linh cảnh giới linh sĩ chỉ có sáu cái động thiên, đây là mọi người đều biết sự tình, nơi đó có người một mạch mở ra hơn bốn mươi động thiên?

Hơn nữa, là làm sao mở?

Bọn họ còn muốn cướp đoạt Truy Nguyên viện đại sư huynh vị trí, hiện tại xem ra, cái này còn thế nào cướp?

"Ta cũng có thể cướp về đại sư tỷ vị trí, nhưng mà cái này hơn bốn mươi động thiên ta ngược lại thật ra chưa từng học qua."

Thiếu nữ Ngô Đồng ánh mắt lấp lóe, thầm nghĩ: "Ta bị nhốt hơn 150 năm, nhìn tới thế gian công pháp thần thông phát triển, cùng ta năm đó đã có khác biệt cực lớn. Nhiều loại động thiên mở ra phương pháp, là theo chân hắn nhỏ sách quái, truyền thụ cho hắn a? Cái này nhỏ sách quái, rất quen thuộc, rất quen thuộc…"

Oánh Oánh phần lớn thời gian đều là ở tại Tô Vân Linh giới bên trong, nhưng thỉnh thoảng cũng sẽ chạy đến, Ngô Đồng đã sớm cảm ứng được Tô Vân Linh giới bên trong cất giấu bản thân một cái người quen, tự nhiên gấp đôi chú ý.

Chẳng qua là Oánh Oánh hiện tại tướng mạo biến đổi lớn, cùng kiếp trước cũng không giống nhau, nàng nhất thời trong chốc lát không thể nhận ra.

Hơn nữa Tô Vân thoạt nhìn làm việc tùy tiện, thực ra cẩn thận, Oánh Oánh chưa từng có lạc đàn qua, Ngô Đồng không hề đơn độc đối mặt Oánh Oánh cơ hội.

Tô Vân xe kéo lái tới, Lâm gia đội xe không nhúc nhích, vẫn như cũ cản ở trên đường.

Từ trên xuống dưới nhà họ Lâm, cao thủ nhiều như mây, nhao nhao hướng Lâm Trí Viễn nhìn lại, bi phẫn muốn chết, chỉ đợi Lâm Trí Viễn hạ lệnh, liền cùng nhau tiến lên đem Tô Vân đánh giết.

Lâm Trí Viễn nắm chặt nắm đấm, sắc mặt càng ngày càng âm trầm, nhìn đối diện lái tới Phụ Sơn liễn, lại nhìn một chút cùng Lâm gia xe kéo ngang hàng Văn Xương học cung xe kéo.

Văn Xương học cung xe kéo loại trừ tây tịch tiên sinh cùng sĩ tử xe kéo bên ngoài, mặt khác xe kéo đều kéo lên màn cửa, không cần nhìn cũng biết, bên trong mai phục Sóc Bắc mười bảy châu một trăm linh tám quận huyện biều bả tử!

Hắn nếu là hạ lệnh hướng Tô Vân ra tay, sau một khắc, Lâm gia liền sẽ bị những này thổ phỉ nhổ tận gốc, giết không còn một mống!

Huống chi, Tả Tùng Nham giờ phút này ngay tại nghiến răng nghiến lợi theo dõi hắn!

Hắn cái trán toát ra mồ hôi lạnh, mồ hôi lạnh càng ngày càng nhiều.

Tả Tùng Nham khuôn mặt dữ tợn, rất là khó coi, để hắn có chút sởn tóc gáy: “Hắn muốn nhân cơ hội đem ta Lâm gia diệt trừ!”

Chẳng qua là , mặc cho hắn thần thông quảng đại, cũng tuyệt đối nghĩ không ra Tả Tùng Nham suy nghĩ.

Tả Tùng Nham liếc liếc Lâm Thanh Thịnh, lại liếc liếc Tô Vân ngồi Phụ Sơn liễn, thầm nghĩ: “Thượng sứ một chiêu đánh chết Lâm Thanh Thịnh, ta còn phải đến cho hắn vạch mặt, nâng đỡ. Người này, mỗi lần đều gây ra động tĩnh lớn

như vậy. Không biết Lâm Trí Viễn có thể hay không nhịn không được ra tay, hắn nếu là ra tay lời nói, liên hệ tới vừa phát động toàn thân, chỉ sợ bảy đại thế gia đều ngồi không yên…”

Hắn nghĩ tới làm khó chỗ, không khỏi khuôn mặt dữ tợn một chút, thế cho nên gây nên Lâm Trí Viễn hiểu lầm.

Hắn lo lắng Lâm Trí Viễn sẽ không để ý tới ra tay, thật tình không biết Lâm Trí Viễn cũng đang lo lắng hắn hướng Lâm gia ra tay.

Bảy đại thế gia cùng lão biểu bả tử, Sóc Phương hầu, hai bên cũng đều chưa từng chuẩn bị cho tốt quyết chiến, lúc này động thủ đối với song phương đều rất là bất lợi.

Bảy đại thế gia cần thời gian dưỡng tro tàn quái, để tro tàn quái lớn mạnh, khôi phục thực lực. Một bên khác, trên thảo nguyên dị tộc Khả Hãn đại quân bị bán ma chặn đường chém giết, đánh bại những này bán ma cũng cần thời gian.

Sóc Phương hầu một phương này cũng cần thời gian, thông báo hoàng đế, điều động Sóc Bắc mặt khác các châu quận quân mã.

Mà Đông đô đại đế cũng cần thời gian, đi trừ bỏ bảy đại thế gia cánh chim.

Bọn họ đều không có chuẩn bị cho tốt vào lúc này không chết không thôi.

Nhưng mà, hết lần này tới lần khác Tô Vân giống như là giơ đuốc cầm gậy xông vào tro tàn xưởng, dùng bó đuốc bên này đâm một chút , bên kia chọc một chút, làm hại hai bên đều giương cung bạt kiếm, khẩn trương đến muốn chết muốn sống.

Tô Vân từ nông thôn vào thành những ngày gần đây, bảy đại thế gia cùng Tả Tùng Nham đám người liền chưa hề ngủ qua mấy ngày tốt cảm giác!

Hết lần này tới lần khác Tô Vân còn thỉnh thoảng cầm bó đuốc bốn phía chọc một chút, dường như hoàn toàn không biết một cái đốm lửa nhỏ cũng có thể dẫn nổ toàn bộ Sóc Phương thành!

Tại bạo tạc bên trong, Tô Vân cái này nhóm lửa người, khẳng định sẽ bị nổ thịt nát xương tan.

"Nhưng mà tiểu tử thúi này còn tại bốn phía nhóm lửa…" Tả phó xạ nghiến răng nghiến lợi, càng thêm khuôn mặt dữ tợn.

Lâm Trí Viễn đánh liên tục mấy người rùng mình, liếc liếc Tả Tùng Nham, lại liếc liếc càng ngày càng gần Tô Vân, đột nhiên đứng dậy, cao giọng nói: "Con ta Lâm Thanh Thịnh, cùng Tô sĩ tử công bằng một trận chiến, tài nghệ không bằng người, suy yếu bỏ mình, tuy bại nhưng vinh! Tô sĩ tử thắng quang minh lỗi lạc, Lâm gia trên dưới, đều tâm phục khẩu phục!"

Hắn mặt mày méo mó, lạnh lùng nói: "Người tới! Cho Tô sĩ tử nhường đường!"

Từ trên xuống dưới nhà họ Lâm đều ngạc nhiên, nhưng gia chủ không thể không nghe, từng chiếc xe kéo nhao nhao nhường ra một con đường, Lâm gia một đám cao thủ nắm chặt nắm đấm, trơ mắt nhìn Tô Vân Phụ Sơn liễn từ bên cạnh bọn họ chạy qua.

Tả Tùng Nham cũng là vô cùng kinh ngạc: "Lần này, không cần ta tới vạch mặt?"

Phụ Sơn liễn đi tới Lâm Trí Viễn xe kéo phía trước, dừng lại, Tô Vân đẩy ra cửa sổ xe, hướng Lâm Trí Viễn khom người nói: "Lâm gia chủ, nén bi thương." Dứt lời, hắn lấy ra một khối thanh hồng tệ, lấy nguyên khí nâng lên, nhẹ nhàng đặt ở Lâm gia trên xe kéo.

Lâm Trí Viễn nhận lấy cái này viên thanh hồng tệ, khóe mắt run lên, âm thanh có chút run rẩy, cũng rất là trấn tĩnh, thản nhiên nói: "Ta chết đi một đứa con trai, có thể lại sinh một cái."

Tô Vân đang muốn đóng lại cửa sổ, nghe vậy kinh ngạc nói: "Cùng ta có quan hệ gì đâu?"

Lâm Trí Viễn trong tay thanh hồng tệ vặn vẹo.

Tô Vân ngồi xuống, lạnh lùng nói: "Ta giết lệnh lang, mà ngươi, không thể làm gì, chỉ có thể lựa chọn lại sinh một cái. Nhưng tất cả những thứ này, cùng ta có quan hệ gì đâu? Lên đường."

Phụ Sơn liễn lên đường, hướng lên trời mới lâu chạy tới.

Lâm Trí Viễn trong tay thanh hồng tệ bị bóp thành một viên, thậm chí bắt đầu nóng chảy, hóa thành tương dịch rơi vào trên mặt bàn, đem bằng gỗ bàn nhen lửa.

Lâm Trí Viễn bàn tay che ở hỏa diễm bên trên, cắn chặt răng, trong lòng yên lặng nói: "Thịnh nhi bị chết tốt, chết có ý nghĩa! Hắn đánh với ngươi một trận, vì chúng ta trì hoãn thời gian nửa tháng!"

"Có nửa tháng này thời gian, tro tàn quái liền có thể khôi phục lại khi còn sống thực lực, ta bảy đại thế gia phần thắng liền tăng lên rất nhiều!"

Hắn gương mặt càng thêm vặn vẹo, dữ tợn, đem đối diện Tả Tùng Nham sợ hết hồn.

"Ta bảy đại thế gia khởi sự thời điểm, chính là giờ chết của ngươi! Ta sẽ không để cho ngươi cứ như vậy dễ dàng tử vong, ta sẽ để ngươi cảm nhận được cái gì gọi là sống không bằng chết!"

Phụ Sơn liễn bên trong, sách quái Oánh Oánh nằm ở cửa sau bên trên, hướng Lâm Trí Viễn đám người nhìn lại, chỉ thấy Lâm Trí Viễn diện mục dữ tợn dần dần lại khôi phục như thường, trở nên bình tĩnh trở lại, không khỏi buồn bực nói: "Tô sĩ tử, làm sao ngươi biết ngươi giết con của hắn, hắn có thể nhẫn nại xuống?"

"Bởi vì hắn là người thông minh."

Tô Vân thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến, từ bốn mươi lăm cái động thiên bên trong liên tục không ngừng hấp thu thiên địa nguyên khí, dùng thiên địa đồng lô luyện hóa, hóa thành bản thân khí huyết, tăng cao tu vi, vì mở ra tiếp theo động thiên làm chuẩn bị.

"Người thông minh, kiểu gì cũng sẽ tìm đến đủ loại lý do để an ủi bản thân, vì mình thất bại tìm đến đủ nhiều lý do."

Tô Vân nhắm mắt lại, tầm mắt rơi vào một vùng tăm tối, phảng phất phía trước hắn chính là một mảnh vách núi cheo leo, lúc nào cũng có thể sẽ rơi thịt nát xương tan, nhưng hắn nhưng như cũ ung dung, nói khẽ: "Đặc biệt là Lâm Trí Viễn thông minh như vậy người, đầu linh hoạt, hắn vì mình thất bại tìm tới lý do tốc độ, so những người khác càng nhanh."

Hắn điều động khí huyết, lớn mạnh chính mình nội tâm, đồng thời nội tâm tại Linh giới động thiên bên trong lạc ấn đủ loại phù văn, tìm kiếm cái kế tiếp động thiên phương hướng, tiếp tục nói: "Hắn dạng này người thượng đẳng, người thông minh sẽ tự mình tự an ủi mình, đồng thời rất nhanh yên tâm thoải mái quên cừu hận. Cho nên, ta không có một chút nguy hiểm."

Oánh Oánh thè lưỡi, thu về ánh mắt, xoay đầu lại cười nói: "Bọn họ theo tới rồi. Chẳng lẽ là ý định giám sát ngươi đi đánh Cầu thái thường Cầu Thủy Kính?"

Tô Vân quay đầu nhìn lại, chỉ thấy lúc trước đi theo xe của hắn liễn đi tới Văn Xương học cung đội xe, giờ phút này thế mà đều theo ở phía sau, mênh mông cuồn cuộn hướng Thiên Phương lâu mà đi.

Hắn xoay đầu lại, tu vi càng thêm lớn mạnh, ánh mắt lóe lên: "Lão sư, ta tới tìm ngươi. Tại bái ngươi làm thầy trước đó, ta trước đánh bại ngươi!"

Thiên Phương lâu Thần Tiên cư, Cầu Thủy Kính mang chén trà đứng tại màn phía trước cửa sổ, nhìn càng ngày càng gần đội xe, ánh mắt rơi vào Tô Vân trên xe kéo.

Hắn mi tâm vỡ ra, lộ ra mi tâm con mắt thứ ba, thiên nhãn.

Hắn thiên nhãn nhanh như chớp nhấp nhô, nhìn thấy chiếc kia xe kéo trên không, bốn mươi sáu động thiên hiện lên, phun ra nuốt vào thiên địa nguyên khí, hóa thành Tô Vân khí huyết.

Mà cái kia từng tòa động thiên, lại là từng cái hoàng chung hình dáng, đang không ngừng xoay tròn, bên ngoài chuông nội lô, đem thiên địa nguyên khí luyện hóa, hiệu suất cực cao!

"Đệ tử của ta, còn chưa bái sư, tương đồng cảnh giới chiến lực liền không kém hơn ta. Một cái Thanh Hư động thiên, bốn mươi lăm cái Ngọc Thanh động thiên, ừm, bốn mươi sáu cái…"

Cầu Thủy Kính nhướng mày, cái này trong khoảng thời gian ngắn, Tô Vân lại mở ra một tòa động thiên, để động thiên số lượng đi đến bốn mươi bảy cái, chỉ bất quá trong đó có một tòa động thiên là Thanh Hư động thiên.

"Căn cứ Thiên Đạo viện bên trong ghi chép, Khúc Tiến Khúc thái thường là bốn mươi sáu cái Ngọc Thanh động thiên, Tiết Thanh Phủ Tiết thái thường có ba mươi lăm Ngọc Thanh động thiên. Nhưng đây chỉ là ghi chép. Trên thực tế có bao nhiêu, vậy liền không được biết rồi."

Cầu Thủy Kính thấp giọng nói: "Ta cái này đệ tử đem Oánh Oánh lừa gạt đi ra, cũng coi là bản lĩnh, khó trách có thể không cần tới thỉnh giáo ta, cũng có thể tu luyện tới loại trình độ này . Bất quá, muốn đến đánh lão sư, ngươi còn kém chút hỏa hầu…"

Đột nhiên, hắn thiên nhãn trở mình nhấp nhô một chút, dời đi ánh mắt.

Thiên nhãn ánh mắt, cùng hắn hai mắt ánh mắt cũng không nhất trí, cặp mắt của hắn còn tại nhìn Tô Vân, mà hắn thiên nhãn thì nhìn về phía Sóc Phương thành bên trong Thánh Nhân cư!

Thánh Nhân cư trên không, mây khói trôi nổi, một đóa khánh vân dừng ở Thánh Nhân cư trên bầu trời, không nhúc nhích.

Mặc cho không trung gió lớn ào ạt, cái kia đóa khánh vân trước sau vững như bàn thạch, mây khói không có tán đi nửa điểm.

Hiển nhiên, đây không phải là một đóa bình thường mây.

Tầng mây trung tâm, một cái to lớn tròng mắt trôi lơ lửng ở nơi đó, đột nhiên trở mình nhấp nhô một chút, từ Tô Vân trên người thu về ánh mắt, đón Cầu Thủy Kính thiên nhãn nhìn lại.

Hai cái cổ quái con mắt đối mặt, từng người thu tầm mắt lại.

Thánh Nhân cư bên trong, Tiết Thanh Phủ lòng bàn tay, trong lòng bàn tay một cái vỡ ra mi mắt chậm rãi khép kín, trên bầu trời quái nhãn cũng tự chậm rãi biến mất.

"Cầu thái thường vẫn là không yên lòng ta à."

Tiết Thanh Phủ lắc đầu, giống như cười mà không phải cười, tự nhủ: "Nhưng mà hắn không biết, ta đem hắn đệ tử dạy

dỗ đến khủng bố đến mức nào!”

Hắn đứng dậy, chắp hai tay sau lưng đi tới trước cửa sổ, ngửa mặt nhìn lên bầu trời: “Ta dốc lòng truyền thụ cho hắn cường đại nhất kỹ xảo chiến đấu, nhất định sẽ làm cho ngươi giật nảy cả mình. Không chỉ có để ngươi giật nảy cả mình, cũng sẽ để hoàng đế giật nảy cả mình!”

“Sách quái Oánh Oánh không thể dạy hắn, ta hết thảy dạy! Ngươi không kịp dạy hắn, ta cũng dạy!”

Tiết Thanh Phủ nhịn không được cười ha ha, thản nhiên nói: “Sóc Phương thành bên trong tiên pháp, sẽ bởi vậy bại lộ tại hoàng đế trước mặt, cũng sẽ bởi vậy bại lộ ở trước mặt người đời!”

“Thủy Kính, đệ tử của ta, khi đó ngươi liền sẽ ý thức được, Đế Bình, thật sự là không có thuốc chữa hôn quân!”

Chương 166 : Lão sư, chỉ như thế?

Chương 166: Lão sư, chỉ như thế?

Phụ Sơn liễn tiến lên đến Thiên Phương lâu Thần Tiên cư bên ngoài, Tô Vân đi xuống bảo liễn, đi vào Thần Tiên cư.

Trì Tiểu Dao cùng Đổng y sư cũng đi xuống, chỉ là bọn hắn muốn tiến vào Thần Tiên cư lúc, lại bị Thần Tiên cư hầu gái ngăn lại.

"Lão gia dặn dò, loại trừ Tô sĩ tử, những người khác không thể tiến vào."

Thần Tiên cư bên ngoài, từng chiếc thú liễn dừng lại, Tả Tùng Nham đi xuống, hấp tấp đi vào trong xông vào, cao giọng nói: "Thủy Kính, dựa chúng ta giao tình nhiều năm, ta biết ngươi nhất định sẽ không cự tuyệt ta!"

"Ngăn lại hắn." Cầu Thủy Kính âm thanh truyền đến.

Thị nữ kia vội vàng hoành thân ngăn tại Tả Tùng Nham phía trước, áy náy nói: "Tả phó xạ thứ lỗi."

Tả Tùng Nham còn muốn lại hướng bên trong xông, chỉ nghe Cầu Thủy Kính âm thanh tại Thần Tiên cư bên trong vang lên, đều đều nói: "Tả Tùng Nham, ta và ngươi giao tình cũng không có ngươi tưởng tượng tốt như vậy, ngươi ta chẳng qua là tại Sóc Phương đồng học hai năm. Thời gian khác, đều là ngươi tại đi theo bước chân của ta mà thôi."

Tả Tùng Nham giận dữ, tại Thần Tiên cư bên ngoài giậm chân mắng to.

Mặt khác trên xe kéo mọi người nhao nhao xuống xe, nhưng cũng không thể đi vào toà này Thần Tiên cư, đành phải chờ ở bên ngoài lấy.

Sóc Phương hầu lái xe chạy đến, xuống xe hỏi: "Phó xạ, ngươi cũng không cách nào đi vào quan chiến?"

Tả Tùng Nham lắc đầu nói: "Không thể. Thủy Kính người này trân trọng mặt mũi, sợ bị Tô sĩ tử đánh bại, mất đi mặt mũi, cho nên quyết tâm không chịu để cho chúng ta đi vào."

Sóc Phương hầu ngẩng đầu quan sát, chẳng qua là Thần Tiên cư rất lớn, căn bản không nhìn thấy bên trong phát sinh cái gì.

Thần Tiên cư bên trong, sách quái Oánh Oánh từ Tô Vân Linh giới bên trong bay ra, vẫy lấy giấy chất cánh bay đến Cầu Thủy Kính trước người, cười nói: "Cầu thái thường còn nhớ ta không?"

"Đương nhiên nhớ tới, Oánh Oánh tiền bối."

Cầu Thủy Kính xòe bàn tay ra, Oánh Oánh rơi vào lòng bàn tay của hắn, Cầu Thủy Kính cười nói: "Ngươi ta phân biệt chỉ bất quá một năm mà thôi. Thủy Kính cả đời này tốt đẹp nhất thời gian, chính là đi theo Oánh Oánh tiền bối cùng nhau đi học thời gian. Năm đó ta rời đi Thiên Đạo viện đi tới hải ngoại du học lúc, đã từng đối tiền bối nói, hải ngoại có không biết bao nhiêu tiền bối không có nhìn qua sách, muốn cho ngươi cùng ta cùng đi hải ngoại, tiền bối nhưng cự tuyệt. Làm sao lần này sẽ cùng theo Tô sĩ tử rời đi Thiên Đạo viện?"

Hắn liếc Tô Vân liếc mắt, cười nói: "Hắn tàng thư, hẳn không có ta nhiều a?"

Oánh Oánh xì xì cười nói: "Năm đó ngươi một bộ muốn bắt cóc ta bộ dạng, ta đương nhiên không thể cùng ngươi cùng rời đi Thiên Đạo viện. Ta lần này rời đi Thiên Đạo viện, cũng

không phải là tự nguyện, mà là bị hắn làm hôn mê, lại bị hắn giấu ở trong ngực trộm ra!"

Cầu Thủy Kính ngẩn ngơ, thất thanh nói: "Lại còn có loại này đơn giản phương pháp?"

Hắn thất vọng không thôi, hối hận không có sớm một chút đem Oánh Oánh làm mê muội trộm đi.

Oánh Oánh lườm hắn một cái, để sau lưng lấy hai tay, tại trong lòng bàn tay của hắn đá bước chân, đi tới đi lui, cười hì hì nói: "Cầu thái thường, đệ tử của ngươi, ta thay ngươi dạy rất tốt đây. Trước đó không lâu, hắn đánh Tiết thái thường, hiện tại, hắn tới đánh ngươi."

Nàng dương dương đắc ý: "Hai đại thái thường, đều thua ở Tô sĩ tử trong tay, trên mặt ta cũng có hào quang!"

Cầu Thủy Kính mỉm cười nói: "Có thể hay không đánh bại ta, còn chưa nhất định đây. Tiết Thánh Nhân bản lĩnh tuy là cao minh, nhưng so ta vẫn là kém rất nhiều, bản lãnh của hắn đa số đã quá hạn. Tô sĩ tử coi như có thể đánh bại hắn, chưa hẳn có thể trong tay ta đi qua một chiêu."

Tô Vân khẽ mỉm cười: "Lão sư tự tin lúc bộ dạng, cùng Tiết Thánh Nhân đồng dạng. Đệ tử còn nhớ, đệ tử đem Tiết Thánh Nhân nội tâm đánh vào thủy tạ bên trong, vẻ mặt của hắn là bực nào đặc sắc."

Cầu Thủy Kính cùng hắn ánh mắt giao hội, hai người đều không có nhượng bộ.

Sau một lúc lâu, Cầu Thủy Kính cười nói: "Ta từ trong ánh mắt của ngươi lại thấy được giống như dã thú dã tính, cái loại này không cam lòng, bất khuất, ẩn giấu ở ngươi ôn hòa bề ngoài phía dưới. Ngươi mạnh dạn đi đầu thuần chất, đây cũng là ngươi có thể tại Sóc Phương phiên vân phúc vũ nguyên nhân."

Hắn không khỏi cảm khái nói: "Nếu như ta là ngươi cái tuổi này, đối mặt Sóc Phương bậc này hiểm ác chi địa, chỉ sợ sớm đã bản thân đem bản thân hù ngã."

Tô Vân khom người nói: "Lão sư, ta ngày mai khiêu chiến Đệ Bình, xin lão sư chỉ điểm."

Cầu Thủy Kính nói: "Ngươi khiêu chiến Đế Bình, là vì bái ta làm thầy, cho nên, ngươi muốn đem ta đem Tiết Thánh Nhân cũng làm thành đá đặt chân?"

"Vâng."

Tô Vân thẳng người lên, nghiêm nghị nói: "Nhưng cũng không phải là chỉ có nguyên nhân này. Một nguyên nhân khác là, ta muốn trở thành chân chính thượng sứ, ta không muốn phụ lòng Sóc Phương bách tính!"

Cầu Thủy Kính cười ha ha, âm thanh chấn động đến Thần Tiên cư lưu ly màn cửa sổ rầm rầm vang vọng, phất tay áo nói: "Cái này Sóc Phương thành, không có mấy người là thật tâm thực lòng vì Sóc Phương bách tính suy nghĩ!"

Ống tay áo của hắn phất qua, đột nhiên Tô Vân nhìn thấy bản thân nhanh chóng lui về phía sau, bịch một tiếng đụng vào một mặt lưu ly màn trên cửa.

Màn này cửa sổ không nhúc nhích tí nào, cũng không hư hại, mà Tô Vân nhưng cảm giác được bản thân đột nhiên đi vào màn cửa sổ bên trong!

Cổ quái chính là, hắn giống như là đột nhiên nắm giữ mấy trăm cái thị giác, có thể từ bốn phương tám hướng khác biệt góc độ nhìn thấy Thần Tiên cư!

Lúc này, hắn đột nhiên chú ý tới, cũng không phải là bản thân nhiều thêm mấy trăm thị giác, mà là Thần Tiên cư mỗi một mặt màn cửa sổ bên trong, đều có một cái Tô Vân!

Tô Vân trong lòng giật mình, vội vàng hướng bốn phía mặt khác màn cửa sổ nhìn lại, chỉ thấy Cầu Thủy Kính xuất hiện tại từng cái lưu ly màn cửa sổ bên trong!

Oánh Oánh vẫy cánh, vội vàng hướng từng mặt màn cửa sổ hô: "Tô sĩ tử, muốn không chịu thua kém ah, không muốn bại bởi hắn!"

Tô Vân phát động lên khí huyết, sau lưng bốn mươi bảy cái động thiên hiện lên, to to nhỏ nhỏ động thiên hiện lên ở từng cái màn cửa sổ phía trong trong thế giới.

Mờ mịt mấy trăm mặt màn cửa sổ bên trong Tô Vân âm thanh đồng thời truyền đến, lẩm bẩm nói: "Đây là có chuyện gì?"

Oánh Oánh lớn tiếng nói: "Đây là Cầu thái thường thần thông, đem những này màn cửa sổ hóa thành từng cái độc lập mặt kính Linh giới!"

Tiếng nói của nàng chưa hạ, mấy trăm mặt màn cửa sổ bên trong Cầu Thủy Kính đột nhiên đồng thời ra tay!

Cầu Thủy Kính vừa ra tay, liền thấy nhiều động thiên nhao nhao hiện lên, so Tô Vân động thiên số lượng tuyệt đối không ít!

Càng làm cho người ta kinh hãi là, cái này mấy trăm mặt màn cửa sổ bên trong mấy trăm Cầu Thủy Kính, sử dụng chiêu thức vậy mà hoàn toàn khác biệt, không có bất kỳ cái gì lặp lại!

Hắn vừa ra tay chính là ba bốn trăm loại khác biệt thần thông, có cựu thánh tuyệt học, cũng có tân học thần thông, từ nho, thích , đạo, đến kiến trúc vẽ tranh âm luật, thậm chí còn có hải ngoại dị tộc thần thông, để cho người ta hoa mắt!

Nếu như là quan tưởng mà thành thần thú, tại Cầu Thủy Kính thi triển bên dưới, nhất định là giống như đúc, sinh động

như thật;

Nếu như là âm luật, cái kia nhất định như Bách Điểu Triều Phượng, Cao Sơn Lưu Thủy, ý cảnh sâu xa;

Nếu như là thư hoạ, cái kia nhất định là huy sái tự nhiên, vẽ như chân thực;

Nếu như là đao kiếm, cái kia hẳn là sa trường chinh chiến, đao quang kiếm ảnh;

Mỗi một loại thần thông, hắn đều vận dụng đến làm cho người hầu như tìm không ra khuyết điểm, bậc này uyên bác học vấn, cho người ta một loại cực kỳ yêu nghiệt cảm giác!

Tô Vân thậm chí cảm thấy đến, Cầu Thủy Kính muốn so Tiết Thanh Phủ càng khó ứng phó!

Nếu như là đơn nhất thần thông, hắn còn có thể ứng đối, nhưng mà cái này ba bốn trăm loại thần thông đồng thời vọt tới, đối với hắn mà nói giống như là đồng thời từ khác nhau góc độ khác biệt duy độ tuôn hướng hắn, suy nghĩ của hắn căn bản theo không kịp những này thần thông biến hóa!

"Bành!" "Bành!" "Bành!" "Bành!"

Từng mặt màn cửa sổ bên trong, Tô Vân gần như là đồng thời trúng chiêu, đáng sợ là, Cầu Thủy Kính thần thông chiêu thức cùng những người khác khác biệt, hắn mỗi một loại thần thông đều chính xác phá vỡ Tô Vân hộ thể đại hoàng chung, đánh trúng thân thể của hắn!

Từ xưa tới nay chưa từng có ai có thể trực tiếp phá giải hắn hoàng chung phòng ngự, đều là gián tiếp phá giải, cần phải đến ra tay trước ra một chiêu thần thông buộc hoàng chung hiện ra, hoàng chung ngăn lại đạo thứ nhất thần thông lúc, sẽ có một tích tắc thời gian khoảng cách, tại đây cái một tích tắc khoảng cách bên trong, đạo thứ hai thần thông liền có thể đánh trúng Tô Vân.

Đã từng có không ít người dùng loại biện pháp này, làm bị thương Tô Vân.

Nhưng mà, cái này sơ hở đã bị Tô Vân xóa đi, biến thành một cái bẫy, nếu như có người còn lấy này tới phá giải Tô Vân thần thông phòng ngự lời nói, tuyệt đối sẽ bị ăn phải cái thiệt thòi lớn!

Chẳng qua là lần này, ba bốn trăm mặt trong gương Linh giới bên trong Cầu Thủy Kính, vậy mà đều không có phát động hắn hoàng chung phòng ngự, trực tiếp công kích đến thân thể của hắn!

Đây là Tô Vân chưa từng có gặp qua sự tình!

"Thần thông của ta, không thể tồn tại ba bốn trăm loại sơ hở a?" Tô Vân trong lòng ngỡ ngàng, mất mác mãnh liệt xông lên đầu.

Từng cái mặt kính Linh giới bên trong, ba bốn trăm cái Tô Vân ngã xuống bay ra, Cầu Thủy Kính tiến thêm một bước, lại là mấy trăm loại khác biệt thần thông công ra!

Tô Vân người giữa không trung, căn bản vô lực ngăn cản, chỉ nghe từng tiếng tiếng va đập từ từng cái màn sau cửa sổ Linh giới bên trong truyền đến, Tô Vân đập xuống trên mặt đất, lăn lông lốc.

Cầu Thủy Kính trên không trung, đủ loại thần thông bắn ra, đại địa chấn động, đủ loại thần thông đem Tô Vân bao phủ!

Oánh Oánh lo lắng vô cùng, liên thanh la lên: "Tô sĩ tử, ngươi không cần phải để ý đến hắn chiêu thức gì, ngươi chỉ dùng ngươi thuần thục nhất một chiêu kia đánh hắn! Đem hắn đánh chết!"

"Đồ đệ tốt, ngươi mang đến y sư?" Cái kia mấy trăm Cầu Thủy Kính đồng thời cười hỏi.

“Ầm!” “Ầm!” “Ầm!”

Lại là vô số thần thông xông vào trong bụi mù, đánh vào Tô Vân trên người, đem hắn từ trong bụi mù đánh ra.

Cái kia mấy trăm Cầu Thủy Kính đi bộ nhàn nhã, hắn thần thông trình độ đã đi đến mức tùy tâm sở dục, tiến cảnh tu vi gần như Nguyên Đạo Thánh Nhân, giơ tay nhấc chân không khỏi là thần thông.

Chỉ nghe bịch một tiếng, tất cả lưu ly Linh giới bên trong Tô Vân đột nhiên tất cả kề sát ở lưu ly màn trên cửa, một đạo lại một đạo thần thông từ phía sau ầm đến, địa thủy phong hỏa phun trào không ngừng, đủ loại thần thông biến hóa không dứt, đánh cho một cái kia cái Linh giới lay động không ngừng.

Oánh Oánh gắt gao bắt lấy bản thân váy, khẩn trương vô cùng, hoàn toàn quên bản thân váy chính là trang sách, trong lúc vô tình lại nhăn nheo vài trang sách.

Cuối cùng, thần thông tiêu tán, Cầu Thủy Kính âm thanh truyền đến, thản nhiên nói: “Đồ đệ tốt, ngươi có thể rời đi Thần Tiên cư, đi tìm y sư chữa thương.”

Bị đè ở màn trên cửa Tô Vân cục cục chi chi tuột xuống, rơi trên mặt đất, đột nhiên ngẩng đầu, lộ ra tươi cười: “Lão sư, chỉ như thế?”

Hắn loạng choà loạng choạng đứng dậy, thân thể lay động, xương cốt lốp bốp vang vọng.

Cầu Thủy Kính đồng tử chợt co lại, dừng bước lại, trên dưới quan sát Tô Vân, sắc mặt biến hóa: “Tiên thể, từ phía trong ra ngoài, đều là Tiên thể! Ta Hồng Lô Thiện Biến, thêm vào hoàn chỉnh bát diện triều thiên khuyết, sáng tạo ra một cái dạng gì quái thai?”

“Lão sư, thần thông của ngươi, chỉ như thế chút uy lực?”

Tô Vân lay động thân thể, trên người không có nửa điểm vết thương, cười ha ha nói: “Nhìn tới, lão sư chính ngươi khai sáng Hồng Lô Thiện Biến, chính ngươi cũng không biết ah! Không bằng…”

Hắn tung người nhảy lên, đấm ra một quyền!

“Coong!”

Vang dội tiếng chuông vang lên, Tô Vân tiếng cười truyền đến: “Không bằng học sinh tới dạy lão sư một chút a!”

Trạch Trư: Cầu nguyệt phiếu, cầu tiến cử ~~~

Chương 167 : Ngũ Ngự Hỗn Nguyên công

Chương 167: Ngũ Ngự Hỗn Nguyên công

Mấy trăm màn cửa sổ sau Linh giới bên trong, mấy trăm Cầu Thủy Kính đồng thời giơ tay lên phong ngăn cản, hắn sử dụng khác biệt thần thông, tới phá giải Tô Vân một chiêu này.

Chiêu thức của hắn, thập toàn thập mỹ, liền xem như để bốn đại học cung tất cả tây tịch tiên sinh tới soi khuyết điểm, cũng nhảy không ra nửa điểm khuyết điểm!

Đáng sợ hơn chính là, hắn dùng ba trăm sáu mươi loại thần thông tới phá giải Tô Vân đại hoàng chung, ba trăm sáu mươi cái mặt kính Linh giới bên trong, mỗi một loại thần thông đều chính xác nghênh tiếp đại hoàng chung, từ khác nhau góc độ tới phá giải đại hoàng chung!

Bậc này học thức, bậc này tầm mắt, thiên hạ ít có!

Nhưng mà…

Tô Vân căn bản không tránh không né, mặc kệ hắn dùng cái gì thần thông phá giải bản thân hoàng chung, mặc kệ đối phương dùng bao nhiêu tư thế cùng chủng loại, hắn thẳng một quyền đập tới!

Cầu Thủy Kính mặc dù phá giải Tô Vân thần thông, nhưng một quyền này còn sót lại uy năng vẫn còn, vẫn như cũ đại thế dồi dào!

Hai người gần như đồng thời trúng chiêu!

Oánh Oánh ngẩng đầu, thân hình xoay tròn, khẩn trương nhìn ba trăm sáu mươi cái lưu ly màn cửa sổ, chỉ thấy ba trăm sáu mươi cái mặt kính Linh giới bên trong, Cầu Thủy Kính cùng Tô Vân đồng thời hướng về phía sau bay ngược mà đi!

Tô Vân bay ra về phía sau mấy bước, liền ngay sau đó ổn định thân hình, dẫm chân xuống, lập tức nhanh chóng tiến lên, hướng Cầu Thủy Kính công tới!

"Làm rất khá!"

Oánh Oánh bỗng nhiên nắm quyền, trùng trùng điệp điệp một đập, khen: "Không nên cùng hắn liều chiêu thức biến hóa! Cùng hắn đấu thần thông liều biến hóa, ngươi đấu không lại hắn, trên đời này có thể tại thần thông biến hóa bên trên vượt qua hắn không có mấy cái! Ngươi chỉ để ý gia tăng pháp lực, gia tăng lực lượng! Dốc sức đánh chết hắn!"

Tô Vân đuổi theo bay ngược mà đi Cầu Thủy Kính, sau lưng thậm chí xuất hiện liên tiếp huyễn ảnh, tốc độ nhanh chóng, để Cầu Thủy Kính cũng không kịp phản ứng!

Đây là đi đến tiên pháp cấp độ Hồng Lô Thiện Biến, tu luyện ra hoàn mỹ thân thể!

Tô Vân thân thể có thể dung nạp nhiều hơn nữa pháp lực, nắm giữ lực lượng mạnh hơn, kinh khủng hơn lực phòng ngự, thân thể chạy, tốc độ nhanh đến khó có thể tưởng tượng!

Cầu Thủy Kính gặp nguy không loạn, ba trăm sáu mươi trong mặt gương Cầu Thủy Kính từng người thi triển khác biệt thần thông, vẫn như cũ đem Tô Vân thần thông phá giải.

"Coong!"

Tiếng chuông vang lên, Cầu Thủy Kính kêu rên một tiếng, thật sự là hắn phá giải hoàng chung thần thông, nhưng mà Tô Vân một kích này tàn uy vẫn là cực kỳ mạnh mẽ, để hắn lấy càng nhanh chóng hơn độ bay ngược mà đi.

Nhưng vào lúc này, Cầu Thủy Kính sau lưng lần lượt động thiên hiện ra, to to nhỏ nhỏ động thiên, số lượng càng ngày càng nhiều, thiên địa nguyên khí không ngừng bị dẫn dắt mà đến, để pháp lực của hắn liên tiếp tăng vọt!

Nguyên bản hắn động thiên số lượng chỉ so với Tô Vân ít mấy cái, mà bây giờ, hắn phát giác được Tô Vân tại pháp lực bên trên đối với mình có nghiền ép tính ưu thế, cho nên không thể không tăng lên động thiên số lượng!

Thứ bảy Linh giới động thiên tuy là rất khó tính toán ra phương vị chính xác, liền tính toán tính ra phương hướng cũng khó có thể mở ra, nhưng mà đối với hắn bậc này thiên tư trác tuyệt người mà nói, phương pháp dù sao cũng so khó khăn nhiều.

Trên đời này có thể làm cho hắn không cách nào giải quyết khó khăn, thực sự quá ít.

Hắn lúc trước nằm ở ẩn giấu thực lực cần thiết, bởi vậy không lộ ra trước mắt người đời, mà bây giờ đối mặt Tô Vân mạnh mẽ Tiên thể, hắn không thể không mở ra càng nhiều động thiên tới ứng đối.

"Tiểu tử này mạnh liền mạnh tại pháp lực quá hùng hồn, dẫn đến hắn thần thông uy lực cũng đi theo nước lên thì thuyền lên, ta coi như có thể phá giải hắn thần thông, cũng không cách nào đem hắn thần thông uy lực hoàn toàn tan mất."

Cầu Thủy Kính tại Tô Vân thế công bên dưới không ngừng lùi lại, sau lưng động thiên số lượng không ngừng gia tăng, từng tòa động thiên lần lượt mở ra, thiên địa nguyên khí liên tục không ngừng vọt tới, hóa thành khí huyết của hắn!

Mặc dù là lui về phía sau, hắn vẫn như cũ không hề loạn lên chút nào, không chút nào lộ bại tướng, thậm chí nhiều lần

phản thủ làm công!

Cầu Thủy Kính trong mắt tinh quang lóe lên: "Nhưng ta nếu là mở ra bảy mươi hai động thiên đâu? Pháp lực của ta, phải chăng có thể địch nổi Uẩn Linh cảnh giới Tiên thể?"

Hắn thân, thứ bảy Linh giới bảy mươi hai động thiên toàn bộ triển khai, cuồng bạo thiên địa nguyên khí tại to to nhỏ nhỏ động thiên bên trong phun trào!

Oánh Oánh thấy cảnh này, không khỏi mở lớn miệng nhỏ, Cầu Thủy Kính những cái kia động thiên không chỉ là ở tại sau lưng, mà là trước người sau người trên trên dưới dưới trái trái phải phải khắp nơi đều có!

Nhiều như vậy động thiên, bố cục cực kỳ rối loạn, không chỉ có không tại cùng một cái phương diện, thậm chí không tại cùng một cái chiều không gian, cần đi vào mặt khác phương diện Linh giới đi mở ra.

Nhưng sau một khắc, những này động thiên phương hướng cùng chiều không gian liền đang di động, biến hóa, hướng cùng một cái phương diện di động!

Oánh Oánh tỉnh ngộ lại: "Không hổ là đế sư, Cầu thái thường đã bắt đầu thử nghiệm đem thứ bảy Linh giới ghép đi lên! Hắn nếu như làm đến bước này, hắn tại Uẩn Linh cảnh giới pháp lực chỉ sợ sẽ tăng lên tới người khác không cách nào với tới tình trạng!"

Bảy mươi hai động thiên di động đến Cầu Thủy Kính sau lưng, hình thành một cái to lớn hình cung mặt, to to nhỏ nhỏ động thiên xoay tròn, chỉ tiếc cũng không khép lại.

Cầu Thủy Kính tu vi phi tăng, khí huyết tăng vọt, phát động lên pháp lực, dốc hết bảy mươi hai động thiên lực lượng, nghênh tiếp Tô Vân thần thông!

Hắn muốn chính diện chống lại, không còn tránh né, không còn phá giải Tô Vân thần thông, mà là đường đường chính chính lấy pháp lực cùng thần thông uy lực tới nghiền ép Tô Vân!

"Ầm!"

Hai người quyền chưởng tương giao, thần thông va chạm, chuông lớn chấn động, hai người sau lưng từng tòa động thiên điên cuồng xoay tròn, Cầu Thủy Kính trên mặt da mặt bị lực lượng cuồng bạo nghiền ép đến nhíu chung một chỗ, trong lòng chợt cảm thấy không ổn.

"Ầm!" "Ầm!" "Ầm!"

Từng cái trong mặt gương, ba trăm sáu mươi cái Cầu Thủy Kính tại lực lượng cuồng bạo bên trong bay lên, khó mà chống lại Tô Vân lực lượng.

Sau một khắc, Tô Vân nắm đấm thu về, thay vào đó chính là khuỷu tay, khuỷu tay đánh Cầu Thủy Kính mặt, Cầu Thủy Kính người giữa không trung, tay phải nâng lên chặn lại má trái.

"Coong!"

Ba trăm sáu mươi cái trong mặt gương đồng thời truyền đến tiếng chuông, Cầu Thủy Kính bị một cỗ lực lượng khổng lồ nghiền ép lấy trên không trung chuyển hướng, bịch một tiếng đụng vào màn trên cửa, bị lực lượng cuồng bạo xung kích, gắt gao kề sát ở cửa sổ thủy tinh hộ bên trên không thể động đậy.

Oánh Oánh kích động không thôi: "Đánh thật hay!"

Nhưng tại lúc này, Cầu Thủy Kính hai tay kề sát ở màn trên cửa, từng cái kỳ dị khí huyết phù văn từ lòng bàn tay của hắn chảy ra, trong phút chốc liền tại màn trên cửa lạc ấn vô số khí huyết phù văn.

Oánh Oánh trong lòng giật mình, nàng có thể nhìn hiểu những phù văn này, những phù văn này đại biểu thần thông không thể gạt được nàng, nhưng mà Tô Vân kiến thức còn không có thâm hậu đến loại trình độ này.

Tại đây nhìn liếc qua một chút ở giữa, Tô Vân tuyệt không có khả năng biết Cầu Thủy Kính những phù văn này bên trong ảo diệu.

"Cầu thái thường sử dụng phù văn trận liệt, đây cũng không phải là đơn nhất thần thông, mà là thuộc về thần thông pháp trận! Đây là Cầu thái thường độc nhất vô nhị tuyệt học, trong truyền thuyết bản lĩnh!"

Nàng vừa mới nghĩ đến nơi đây, chỉ thấy màn trên cửa khí huyết phù văn trở nên sáng lên, đột nhiên Cầu Thủy Kính sau lưng phù văn trận liệt tổ hợp, hiện ra một tôn thân thể nguy nga đế hoàng, khí thế ngập trời, tựa như một tay che trời đại đế!

Vị đại đế này sau lưng đủ loại dị tượng hiện lên, Long Phượng ngao du, hình thành kỳ dị vòng tròn!

Oánh Oánh ngẩn ngơ, đột nhiên màn trên cửa phù văn biến mất, lại có mới phù văn chảy ra, phù văn trận liệt nhanh chóng tổ hợp hoàn thành!

Thứ hai tôn đế hoàng hiện ra, cùng tôn thứ nhất đế hoàng khuôn mặt khác biệt, nhưng mà có khác một phen phong cách, tay nâng cửu đỉnh.

Vị thứ ba đế hoàng hiện ra, dung mạo cao cổ, gánh vác trời xanh, trên trời nhật nguyệt đều hiện!

Sau đó là thứ tư tôn đế hoàng, tôn này đế hoàng tay áo lớn hóng mát, sau lưng Thần Long uốn quanh!

Thứ năm tôn đế hoàng cũng tự hiện ra, tay nâng bảo thư, chiến thiên đấu địa!

Ngũ đế vừa ra, nhật nguyệt thương thiên, bảo thư Thần Long, cửu đỉnh Long Phượng, đồng thời hướng về phía trước đánh ra, nghênh tiếp Tô Vân thần thông!

Kịch liệt rung chuyển tại từng cái mặt kính Linh giới bên trong vang lên, nhất thời ba trăm sáu mươi mặt màn cửa sổ bên trên hiện ra từng đạo vết rách!

Lúc trước, Tô Vân thần thông lấy nghiền ép tính ưu thế đem Cầu Thủy Kính đánh bay, như bẻ cành khô giống như phá vỡ hắn tất cả thần thông, nhưng mà Cầu Thủy Kính sau lưng ngũ đế hiện lên, nhất thời đem thế cuộc đảo ngược!

"Ngũ Ngự Hỗn Nguyên công! Đại đế gia tuyệt học!"

Oánh Oánh trong lòng rung động không tên, Cầu Thủy Kính thi triển, chính là Đông đô đại đế cái này to lớn thế gia có tuyệt học tối cao, bí mật bất truyền, Ngũ Ngự Hỗn Nguyên công!

Chỉ bất quá, Cầu Thủy Kính là lấy phù văn trận liệt phương thức, đem Ngũ Ngự Hỗn Nguyên công mô phỏng đi ra, cũng không phải là chân chính Ngũ Ngự Hỗn Nguyên công.

Môn công pháp này bên trong ngũ ngự, nhưng thật ra là Nguyên Sóc trong lịch sử cường đại nhất năm vị đại đế, cái này năm vị đại đế hoặc là mở ra giang sơn, hoặc là cứu lại đế quốc tại nguy nan, hoặc là để đế quốc trung hưng, hoặc là chống lại ngoại địch xâm nhục, đều có hắn bất phàm công tích.

Bọn họ ai cũng có sở trường riêng, chiến lực cũng cực kỳ bất phàm, đều có khác biệt công pháp lưu truyền.

Mà ngũ ngự Hỗn Nguyên ý tứ, là đem cái này năm vị đại đế công pháp hòa làm một thể, dung hội quán thông, diễn biến thành một loại công pháp, bởi vậy gọi là Hỗn Nguyên.

Ngũ Ngự Hỗn Nguyên công xem như hoàng đế gia bí mật bất truyền, mỗi một cảnh giới đều là từ năm loại đại đế công pháp dung hợp lại cùng nhau, không chỉ có cực kỳ khảo nghiệm tu luyện giả thiên phú cùng ngộ tính, còn đối tu luyện giả vốn liếng có cực lớn khảo nghiệm.

Bởi vì tu luyện môn công pháp này, cần truy nguyên đế hoàng gia cửu đỉnh, bảo thư, Thần Long thung, Long Phượng hoàn, Nhật Nguyệt Thái Cực đồ các loại bảo vật, những bảo vật này là ngũ đế lưu lại tính linh thần binh.

Những người khác coi như được Ngũ Ngự Hỗn Nguyên công công pháp, không có cái này năm loại bảo vật cũng không cách nào luyện thành.

Hơn nữa, tại tu hành trên đường, bởi vì đối với thiên địa nguyên khí nhu cầu quá lớn, tu luyện giả còn cần không ngừng ăn đủ loại kỳ trân dị thảo, đủ loại linh đan diệu dược.

Thậm chí cần mấy trăm dược sư cả ngày lẫn đêm luyện chế linh đan, để tu luyện giả dùng, để tránh tu luyện giả bởi vì thiên địa nguyên khí cung ứng không đủ mà thân thể khô bại tử vong.

Đế hoàng gia có tư cách tu luyện môn công pháp này người cũng không nhiều, cần từ nơi này thiên hạ đệ nhất thế gia tất cả thiếu niên thiếu nữ bên trong chọn lựa ra tư chất xuất sắc nhất nhân vật, chọn lựa ra mười người.

Nếu như người tu luyện quá nhiều, tiêu hao của cải cho dù là đế hoàng gia cũng không chịu đựng nổi.

Mười người này tu luyện Ngũ Ngự Hỗn Nguyên công, có thể sống sót, nhiều nhất ba năm cái.

Cuối cùng này ba năm người tiến tới cuối cùng đào thải chiến, chỉ có người thắng sau cùng mới có thể kế thừa hoàng

vị, mà mặt khác bị đào thải, thường thường lấy tử vong thu tràng.

Coi như không chết, cũng sẽ bị phế đi tu vi pháp lực, thậm chí phong ấn trí nhớ, tránh đến phương pháp tu luyện tiết ra ngoài.

Để Oánh Oánh khiếp sợ là, Cầu Thủy Kính xem như đế sư, vậy mà tại trong lúc vô tình đem Ngũ Ngự Hỗn Nguyên công lục lọi đi ra, đồng thời lấy phù văn trận liệt bắt chước đến bảy tám phần!

"Đây là chém đầu tội lớn, Cầu thái thường cũng quá to gan lớn mật!"

Nàng vừa mới nghĩ đến nơi đây, chỉ thấy Cầu Thủy Kính mô phỏng Ngũ Ngự Hỗn Nguyên công, cùng Tô Vân đối kháng chính diện, hai người cận thân đoản đả, đủ loại thần thông tại gang tấc ở giữa bộc phát!

Hắn lúc trước không cách nào cùng Tô Vân pháp lực chống lại, nhưng mà mô phỏng Ngũ Ngự Hỗn Nguyên công sau đó, tại pháp lực bên trên vậy mà so Tô Vân không hề yếu.

Thế công của hắn đại khai đại hợp, sau lưng ngũ đế hư ảnh tựa như là hắn nhiều thêm mười đầu cánh tay, ngũ đế tính linh thần binh không ngừng đánh ra.

Tô Vân chiêu pháp biến hóa, tuy là đều là hoàng chung thần thông, thế nhưng là có thể từ thân thể bất kỳ một cái nào vị trí phát ra, có thể công có thể thủ, uy lực to lớn.

Oánh Oánh sắc mặt nghiêm nghị, trong lòng càng căng thẳng hơn, chỉ thấy Thần Tiên cư từng khối màn trên cửa vết rách càng ngày càng nhiều, màn sau cửa sổ từng cái mặt kính Linh giới cũng tại phá huỷ bên trong.

Tô Vân cùng Cầu Thủy Kính thần thông uy lực quá lớn, đã để những này mặt kính Linh giới không chịu nổi!

Nếu như những này Linh giới nghiền nát, biến mất, Linh giới bên trong Cầu Thủy Kính còn không có quá đáng lo, hắn dù sao cũng là hiện nay trên đời nhân vật mạnh nhất một trong, nhưng Tô Vân khẳng định sẽ gặp phải trọng thương, thậm chí nói không chừng nội tâm đều sẽ bị xoá bỏ!

Đột nhiên, Tô Vân giết đến hưng khởi, nguyên khí cuồng bạo, xoay người, kiếm quang chợt nổi lên, một đạo kiếm quang từ dưới lên trên!

Cầu Thủy Kính thôi thúc Ngũ Ngự Hỗn Nguyên công, ngũ đế tính linh thần binh đều xuất hiện, hướng một kiếm này ngăn trở, chỉ nghe xuy xuy năm tiếng giòn vang, ngũ đế linh binh theo tiếng vỡ ra!

Cầu Thủy Kính sắc mặt biến hóa, vội vàng giơ tay lên ngăn cản, đủ loại thần thông đều xuất hiện.

Nhưng mà, hắn nhưng ngăn cản cái không.

Kiếm quang như điện, đi tới cổ của hắn phía trước, bỗng nhiên dừng lại.

Cầu Thủy Kính thậm chí cảm giác được trên cổ của mình có một cỗ vô cùng sắc bén kiếm khí cắt qua, để cho mình cái cổ xuất hiện một đạo vết máu!

Cầu Thủy Kính hơi giật mình, trên mặt lộ ra vẻ tươi cười.

Rầm!

Thần Tiên cư bên trong, ba trăm sáu mươi mặt màn cửa sổ đột nhiên đồng thời nghiền nát, bể nát lưu ly như mưa, từ không trung rơi xuống.

Chương 168 : Thứ bảy Linh giới nghiền nát bí ẩn

Chương 168: Thứ bảy Linh giới nghiền nát bí ẩn

"Kết thúc?"

Thần Tiên cư bên ngoài, Tả Tùng Nham, Sóc Phương hầu đám người nhao nhao đứng dậy, hướng Thần Tiên cư bên trong nhìn quanh.

Lưu ly màn cửa sổ đột nhiên toàn bộ nghiền nát, để tất cả mọi người là trong lòng giật mình, vừa mới bọn họ ở bên ngoài căn bản không có cảm nhận được bất kỳ thần thông chấn động, cũng không có nghe được bất kỳ động tĩnh!

Chỉ có màn cửa sổ nghiền nát trong tích tắc, bọn họ cảm nhận được một cỗ vô cùng sắc bén phong mang!

Cái kia cỗ phong mang không giống nhân gian khí tượng, Sóc Phương hầu bên người, Lý Mục Ca trong lòng khẽ nhúc nhích, thấp giọng nói: "Đúng kiếm khí thần thông!"

Những người khác nghe vậy, ngược lại là không có cảm thấy cái gì, chỉ có Đổng y sư, Ngô Đồng cùng Tả Tùng Nham cực kỳ kích thích.

Bọn họ cũng đều biết Tô Vân có một chiêu như vậy kiếm thuật.

Thần Tiên cư bên trong, Oánh Oánh khẩn trương vô cùng, tại lưu ly mưa bên dưới bay tới bay lui, trốn đông trốn tây, nếu như những này nghiền nát lưu ly rơi vào trên người nàng, khẳng định đưa nàng cái này sách nhỏ quái cắt thành mảnh vỡ.

Chẳng qua là nàng lo lắng cũng không phải là bản thân, mà là Tô Vân.

Mặt kính Linh giới nghiền nát, Tô Vân sợ rằng sẽ bị nghiền nát Linh giới trực tiếp xé thành mảnh nhỏ, tuyệt đối không may mắn còn sống sót khả năng!

Nhưng vào lúc này, rơi xuống lưu ly mưa đột nhiên dừng lại trên không trung, thời gian phảng phất bất động đồng dạng.

Cầu Thủy Kính cùng Tô Vân đột nhiên xuất hiện tại Thần Tiên cư bên trong, Tô Vân vội vàng nhào về phía trước, đem Oánh Oánh ôm vào trong ngực.

Rầm!

Lưu ly mưa đổ bên dưới, Tô Vân đỉnh đầu đại hoàng chung hiện lên, đem những này lưu ly mảnh vỡ chặn lại.

Oánh Oánh vẫn chưa hết sợ hãi, từ Tô Vân trong ngực bay ra ngoài, đem bản thân trên trên dưới dưới sờ một lần, lại muốn đi sờ Tô Vân.

Tô Vân vội vàng nói: "Oánh Oánh, không cần sờ, ta không sao."

Cầu Thủy Kính ngẩng đầu nhìn lên, nhưng gặp Thần Tiên cư lưu ly mái vòm cùng màn cửa sổ hoàn toàn nghiền nát, chỉ còn lại có dàn khung, bốn phía thoáng gió.

"Một trăm thanh hồng tệ." Hắn hướng Tô Vân nói.

Tô Vân thành thành thật thật lấy tiền, nói: "Lão sư, ta năm trước bán tro tàn quái kiếm lời một khoản, coi như có chút thân gia. Lần này khiêu chiến lão sư, đệ tử cũng là chuẩn bị cho tốt tiền bạc. Chẳng qua một trận chiến này, ta có thể thu lão sư một chút học phí a?"

Oánh Oánh bay đến phía sau hắn, vén lên quần áo của hắn, kiểm tra trên người hắn có hay không có thương tích.

Tô Vân vội vàng nhấc nhấc quần, con mắt lóe sáng óng ánh, nhìn Cầu Thủy Kính.

Cầu Thủy Kính từ trong tay hắn nhận lấy túi tiền, ước lượng, giống như cười mà không phải cười nói: "Ngươi cảm thấy ngươi một trận chiến này bên trong dạy ta cái gì? Là lực lớn đè chết người, vẫn là tới tới đi đi cũng chỉ một chiêu đại lực thần thông?"

Tô Vân sắc mặt đỏ lên, lại giật giật quần, Oánh Oánh ngay tại phía sau hắn lôi kéo hắn quần đi vào trong nhìn.

Cầu Thủy Kính suy nghĩ một chút, lấy ra một viên ngũ thù tiền ném đến trong ngực hắn, nói: "Ngươi cũng dạy ta một chút. Ta chỉ lo phòng ngươi chuông, không có đề phòng ngươi thế mà còn có một chiêu khác uy lực mạnh hơn thần thông. Ta xem như từ trên người ngươi học được ít đồ, giá trị một cái tiền."

Tô Vân kích động không thôi, thận trọng đem viên kia ngũ thù tiền đặt ở hoàng chung bên trên, từ hoàng chung đưa vào bản thân Linh giới bên trong trân tàng lên.

Có thể làm cho Cầu Thủy Kính loại tồn tại này thừa nhận, cùng hắn giao thủ có thể học được đồ vật, chuyện này với hắn tới nói bản thân liền là một cái lớn lao vinh quang!

"Oánh Oánh, ta thật không có bị thương! Oánh Oánh…" Tô Vân vội vàng ôm chặt lồng ngực, xin tha nói.

Oánh Oánh đành phải từ bỏ, nói: "Ta đi ngươi Linh giới bên trong nhìn một chút, nói không chừng ngươi nội tâm bị thương nữa nha!"

Tô Vân không cho nàng đi vào bản thân Linh giới, Oánh Oánh đành phải thôi.

"Đế Bình chiến lực, khả năng so ta lấy phù văn trận liệt mô phỏng ra chiến lực còn muốn mạnh một chút."

Cầu Thủy Kính trầm ngâm phút chốc, nói: "Hắn là một cái vô cùng thông minh người, hắn Ngũ Ngự Hỗn Nguyên công thực ra hẳn là gọi là Lục Ngự Hỗn Nguyên công. Công pháp của hắn kết hợp ta Hồng Lô Thiện Biến, cùng với triều thiên khuyết tàn thiên, luyện thành đại nhất thống. Tại pháp lực bên trên, tương đồng cảnh giới ta không bằng ngươi. Nhưng mà so sánh với hắn, ngươi chưa hẳn chiếm tốt."

Tô Vân trong lòng nghiêm nghị.

Cầu Thủy Kính tiếp tục nói: "Nhưng mà, ngươi cũng không mở ra tất cả thứ bảy Linh giới động thiên, cho nên ngươi còn có cơ hội tại ngày cuối cùng đột phá, đem mặt khác động thiên toàn bộ mở ra, tại pháp lực bên trên vượt qua hắn!"

Tô Vân cau mày, lắc đầu nói: "Lão sư, ta thử qua, lấy ta hiện tại pháp lực, chỉ có thể mở ra thứ bốn mươi sáu động thiên."

Mở ra nhiều hơn nữa động thiên, cần lực lượng càng ngày càng mạnh, mở ra thứ bốn mươi sáu động thiên đã là cực hạn của hắn.

Hắn tại đi Sóc Phương học cung trên đường, thừa thế xông lên mở ra bốn mươi lăm cái động thiên, cái này bốn mươi lăm động thiên đều cực kỳ dễ dàng. Hắn thần thông mạnh, công kích mạnh, thậm chí có thể một mạch đánh xuyên lục trùng Linh giới, trực tiếp đả thông thứ bảy Linh giới!

Nhưng mà, tại tới Thiên Phương lâu Thần Tiên cư trên đường, hắn nhưng chỉ mở ra thứ bốn mươi sáu động thiên, hắn thử rất nhiều phương pháp, trước sau không thể mở ra thứ bốn mươi bảy động thiên.

Cầu Thủy Kính khẽ mỉm cười, chỉ điểm nói: "Như vậy ngươi cảm thấy, ta mở ra bảy mươi hai động thiên, có hay

không mang ý nghĩa Uẩn Linh cảnh giới pháp lực của ta vượt xa cho ngươi?"

Tô Vân giật mình, tỉnh ngộ lại: "Đúng! Tương đồng cảnh giới, lão sư pháp lực so ta kém rất nhiều, điều này nói rõ mở ra mặt khác động thiên, nhất định có kỹ xảo, cũng không phải là man lực liền có thể mở ra!"

"Pháp lực kém rất nhiều…"

Cầu Thủy Kính nghe vậy, trong lòng có chút khó chịu, nhưng không tính toán với hắn, dù sao Tô Vân nói là lời nói thật, nói: "Cái này thật có phương pháp. Ngươi còn không có đánh bại Đế Bình, cho nên còn không phải đệ tử của ta, cho nên, dạy ngươi là muốn thu tiền. Ngươi mới vừa nói ngươi bán tro tàn quái, có không ít tiền?"

Tô Vân chần chừ một chút, thận trọng nói: "Hiện nay cũng còn thừa không nhiều lắm. Đệ tử trong nhà còn có ba cái đứa nhỏ cần chăm sóc, còn có nhị ca chưa thành thân…"

…

"Mở ra càng nhiều động thiên, cần pháp lực mạnh mẽ, nhưng mà ta tính toán qua, liền xem như tu thành thần tiên giống như tiêu chuẩn, cũng không thể đem bảy mươi hai động thiên toàn bộ mở ra. Bởi vì đằng sau vài toà động thiên cần pháp lực thực sự quá nhiều!"

Cầu Thủy Kính con mắt vô cùng sáng rực, nói: "Về sau ta du học hải ngoại, đi tới Đông Ngu, tại Đông Ngu ta gặp một môn công pháp, gọi là Chu Thiên Trần Liệt quan tưởng thiên. Nguyên Sóc cũng có chu thiên tinh tú tinh đấu loại hình pháp thuật, nhưng Đông Ngu quốc môn công pháp này cùng ta Nguyên Sóc công pháp khác biệt ở chỗ, chu thiên trưng bày phương hướng khác biệt."

Hắn tinh tế kể rõ, Nguyên Sóc chu thiên tinh tú tinh đấu, là lấy mọi người chỗ thế giới vì trung tâm vũ trụ, tính toán chu thiên tinh tú tinh đấu tại trong vũ trụ vị trí.

Mà hải ngoại Đông Ngu các loại man di chi quốc linh sĩ phát hiện bọn họ chỗ thế giới cũng không phải là trung tâm vũ trụ, mặt trời mới là trung tâm vũ trụ.

Ngay sau đó những này linh sĩ lấy thái dương làm trung tâm, lần nữa tính toán chu thiên tinh tú tinh đấu phương hướng, sửa chữa truyền thống nhận thức bên trong rất nhiều sai lầm.

"Ta học được Chu Thiên Trần Liệt quan tưởng thiên sau đó, đột nhiên ý thức được bản thân nhận thức điểm mù."

Cầu Thủy Kính nhìn Tô Vân cùng Oánh Oánh liếc mắt, mỉm cười nói: "Các ngươi biết cái này điểm mù là cái gì không?"

Oánh Oánh cũng nghe được mê mẩn, liền vội vàng hỏi: "Là cái gì?"

Cầu Thủy Kính lắc đầu nói: "Oánh Oánh, không nên hỏi, muốn suy nghĩ. Chỉ muốn biết đáp án, là đọc sách chết, học vẹt, không phải là của mình kiến thức."

Tô Vân linh quang chợt lóe, cười nói: "Ta đã biết."

Oánh Oánh suy nghĩ một chút, cười nói: "Ta cũng biết. Đáp án thực ra rất đơn giản, không nên đem bản thân nội tâm, xem như thứ bảy Linh giới bảy mươi hai mảnh vỡ trung tâm."

Tô Vân gật đầu nói: "Đem mình làm trung tâm, đến xem bảy mươi hai động thiên, liền không ở cùng một cái phương diện bên trên. Chẳng qua nếu như tìm đến thứ bảy Linh giới trung tâm, liền có thể đem bảy mươi hai động thiên thống nhất lại, mức độ lớn nhất lợi dụng bảy mươi hai động thiên mang cho bản thân thiên địa nguyên khí."

Cầu Thủy Kính cười nói: "Đây là ta có thể mở ra bảy mươi hai động thiên nguyên nhân. Ta nghĩ thông điểm này, liền học tập hải ngoại người sắc mục chu thiên trưng bày, cùng với phương pháp tính toán, cuối cùng bị ta tính toán ra bảy mươi hai động thiên trung tâm."

Hắn đang muốn nói chuyện, Tô Vân đem trên người mang theo tất cả thanh hồng tệ đều lấy ra ngoài, đẩy tới trước mặt hắn: "Lão sư, xin nói tính toán chi pháp!"

Cầu Thủy Kính rất bình tĩnh đem tiền thu đến tay áo bọc bên trong, đem bản thân kết hợp chu thiên trưng bày mà khai sáng ra động thiên trưng bày tính toán chi pháp nói ra, Oánh Oánh lập tức lấy tới giấy bút, nằm ở trong sách vở nhanh chóng ghi chép, thầm nghĩ: "Cầu thái thường kiếm tiền quá nhanh, nếu như ta đem ta biết kiến thức đều bán đi, ta chẳng phải là muốn biến thành cái đại phú bà?"

Cầu Thủy Kính đem động thiên trưng bày chi pháp nói một lần, nói: "Ngươi từ từ tìm hiểu, không hiểu, hỏi ta. Không có tiền trước tiên có thể thiếu."

Tô Vân chăm chú suy nghĩ, Oánh Oánh chui vào hắn Linh giới, cùng hắn nội tâm cùng một chỗ tô tô vẽ vẽ, không ngừng tính toán.

Cầu Thủy Kính nhìn hai người liếc mắt, trong lòng thầm khen: "Nguyên lai là Oánh Oánh đang dạy hắn, khó trách hắn lâu như vậy cũng không tới tìm ta. Oánh Oánh dạy, quả thực còn lại ta rất nhiều thời gian."

Hắn đang muốn đứng dậy đi gặp Tả Tùng Nham đám người, đột nhiên Tô Vân mở mắt, cười nói: "Ta nghĩ rõ ràng!"

Tô Vân nhảy dựng lên, ha ha cười nói: "Ta nghĩ hiểu bảy mươi hai động thiên điểm trung tâm rốt cuộc là thế nào một chuyện!"

Cầu Thủy Kính sắc mặt biến hóa, vội vàng dừng bước, xoay người lại, hấp tấp nói: "Ngươi biết bảy mươi hai động thiên điểm trung tâm hình thành nguyên nhân?"

Tô Vân lộ ra tươi cười, xòe tay ra.

Cầu Thủy Kính hừ một tiếng, lấy ra tay áo trong túi một túi tiền, chính là Tô Vân vừa rồi giao cho hắn cái kia túi thanh hồng tệ.

Tô Vân thu thanh hồng tệ, cười nói: "Cái này điểm trung tâm, nhưng thật ra là thứ bảy Linh giới phát sinh nghiền nát cái điểm kia! Có một cỗ cường đại lực lượng, đánh vào cái điểm này, đưa đến thứ bảy Linh giới nghiền nát! Cũng tức là nói…"

Cầu Thủy Kính giật mình, lặp lại lời nói của hắn: "Cũng tức là nói?"

Tô Vân liếc hắn một cái, Cầu Thủy Kính lại từ tay áo trong túi lấy ra một cái túi tiền.

Oánh Oánh nhịn không được nhắc nhở hắn nói: "Cầu thái thường, ngươi mới vừa nói qua, không nên hỏi, muốn suy nghĩ! Ngươi làm sao một mực hỏi? Ngươi thật vất vả mới kiếm được tiền, đều phải bị ngươi đưa trở về! Hỏi lại đi xuống, thậm chí nói không chừng liền sửa chữa Thần Tiên cư tiền đều muốn bản thân ra!"

Cầu Thủy Kính sắc mặt đỏ lên, nói thầm một tiếng xấu hổ.

Hắn năm đó du học hải ngoại, đối thứ bảy Linh giới cùng bảy mươi hai động thiên suy nghĩ rất nhiều, thăm dò rất nhiều, bỏ ra vô số tâm huyết, nhưng vẫn là lưu lại mấy cái không cách nào giải quyết nan đề.

Tô Vân mới vừa nói, chính là giải quyết mấy cái này nan đề mạch suy nghĩ, bởi vậy hắn khó tránh khỏi có chút thất lễ.

“Cũng tức là nói, thứ bảy Linh giới cùng mặt khác mấy tầng Linh giới khác biệt, cái này thứ bảy Linh giới, là có thực thể.”

Tô Vân thu túi tiền này, đem bản thân phỏng đoán nói thẳng ra, nói: “Ta nghi ngờ mặt khác sáu tầng Linh giới, thực ra đều là thứ bảy Linh giới đã từng hình chiếu. Cũng tức là nói, chúng ta dùng động thiên dẫn dắt tới thiên địa nguyên khí, thực ra đều là đến từ thứ bảy Linh giới.”

Hắn tập trung tinh thần, đột nhiên, Tô Vân Linh giới hiện ra.

Tô Vân nội tâm cùng thân thể nhất thể, tại Linh giới bên trong đi tới đi lui, tiện tay vung tới, chỉ thấy Linh giới trên bầu trời nhất thời nhiều hơn bảy mươi hai động thiên mô phỏng hư ảnh.

Tô Vân dùng Cầu Thủy Kính truyền thụ cho phù văn tính toán pháp môn, không ngừng tính toán, thôi diễn bảy mươi hai động thiên trung tâm.

“Nếu như chúng ta đem bảy mươi hai động thiên trung tâm, tiến hành sửa đổi, xem như vũ trụ trung tâm, phối hợp lão sư mới vừa nói chu thiên trưng bày tính toán pháp. Lấy chu thiên trưng bày tính toán pháp tới tính toán chu thiên tinh tú tinh đấu…”

Trong miệng hắn lẩm bẩm không ngừng, đem bảy mươi hai động thiên cùng trung tâm liên kết, lại quan tưởng ra chu thiên tinh đấu, lấy tính toán ra phương hướng tới bày đặt chư thiên tinh đấu.

Qua rất lâu, Tô Vân vỗ tay một cái, cười nói: “Nếu mặt trời không phải trung tâm vũ trụ, thứ bảy Linh giới mới là trung tâm vũ trụ lời nói, như vậy chu thiên hẳn là như vậy trưng bày. Chúng ta hẳn là tại đây phiến tinh đồ bên trong chỗ nào đâu?”

Hắn tràn đầy phấn khởi quan sát bản thân nhóm ra tinh đồ, ý đồ tìm kiếm ra thế giới của bọn hắn phương hướng, chẳng qua là hắn cũng không học qua phương diện này kiến thức.

Đột nhiên, một cái thô ráp ngón tay đưa qua đến, chỉ vào tinh đồ bên trong một vị trí, trầm giọng nói: "Chúng ta ở đây."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, vội vàng nhìn lại, lại là Tả Tùng Nham chẳng biết lúc nào đi tới hắn Linh giới bên trong, sắc mặt ngưng trọng theo dõi hắn lần nữa thiết kế tinh đồ.

Tả Tùng Nham thu tay lại chỉ, đột nhiên Đổng y sư đi lên phía trước, chỉ vào Tả Tùng Nham chỉ vị trí, nói: "Như vậy nơi này là Thiên Thị Viên, bảy mươi hai động thiên một phần. Đúng hay không?"

Hắn nhìn về phía Tô Vân, ánh mắt tha thiết: "Ngươi cũng là từ nơi này tới, cho nên ngươi có thể vẽ ra bức này tinh đồ, đúng hay không?"

Tô Vân có chút ngỡ ngàng.

Đột nhiên Sóc Phương hầu âm thanh truyền đến, âm thanh khàn giọng nói: "Thiên Thị Viên đọa rồng, đầu kia Chân Long, là từ tinh đồ Thiên Đống, cũng chính là Đại Giác tinh rơi xuống. Tô thượng sứ, đúng hay không?"

—— —— cầu đặt mua, cầu nguyệt phiếu ah, tới khởi đầu gửi tấm vé a?

Chương 169 : Không cách nào dập tắt kiếp hỏa

Chương 169: Không cách nào dập tắt kiếp hỏa

Tô Vân nghênh tiếp Sóc Phương hầu ánh mắt, vị này Sóc Phương người có quyền thế nhất trong mắt một mảnh hừng hực, cấp thiết muốn muốn biết rõ đáp án.

"Ta không biết." Tô Vân lắc đầu, tâm niệm khẽ động, Linh giới quay về trong cơ thể của hắn, đi ra ngoài.

Đổng y sư vội vàng tiến lên, nói: "Tô sĩ tử, ngươi…"

Tô Vân lắc đầu nói: "Đổng y sư, ngươi hiểu lầm, ta và ngươi thật không giống!"

Tả Tùng Nham ngăn tại trước mặt hắn, thử dò xét nói: "Cái này thiên ngoại chuyện, thượng sứ, ngươi là thế nào biết?"

Tô Vân vòng qua hắn, bất đắc dĩ nói: "Phó xạ, ngươi lại cả nghĩ quá rồi! Ít nghĩ một chút, ngươi sẽ nhẹ nhõm rất nhiều!"

Diệp Lạc công tử đi lên phía trước: "Cái này bảy mươi hai động thiên bí ẩn, đại sư huynh là thế nào biết?"

Tô Vân giận dữ, không biết nên đáp lại ra sao bọn họ.

Hắn chẳng qua là linh quang hiện ra, cảm thấy có thể như vậy tính toán, sẽ cho ra kết quả khác nhau, hắn tính ra thứ bảy Linh giới cùng chu thiên tinh đấu mưu toan về sau, bản thân cũng không biết mang ý nghĩa như thế nào.

Tả Tùng Nham đám người hỏi hắn những vấn đề này, mong đợi từ chỗ của hắn được đáp án, thế nhưng là hắn làm sao biết đáp án?

Oánh Oánh nhắc nhở hắn nói: "Tô sĩ tử, mục đích của ngươi là mở ra bảy mươi hai động thiên, ngày mai đánh bại Đế Bình, không cần để ý tới những người này. Để ý tới bọn họ, ngươi liền không có thời gian tu luyện!"

Tô Vân đẩy ra Diệp Lạc công tử, lao ra Thần Tiên cư, trở lại Phụ Sơn liễn bên trong thanh tịnh một chút.

Hắn hướng phía lúc đầu nhìn lại, chỉ thấy đường trở về bị đủ loại xe kéo chặn đầy, Phụ Sơn liễn cũng không cách nào trở về Văn Xương học cung.

Tô Vân đành phải ngồi xuống, trong lòng yên lặng nói: "Có hoàn chỉnh thứ bảy Linh giới điểm trung tâm phương pháp tính toán cùng chu thiên tinh đấu đồ, ta mở ra mặt khác động thiên liền thoải mái rất nhiều. Còn cái gì Thiên Thị Viên, cái gì đọa long, cái gì sừng lớn Thiên Đống, cái gì thiên tâm, không liên quan gì đến ta!"

Hắn Linh giới bên trong, nội tâm bắt đầu xác lập thứ bảy Linh giới trung tâm tại bản thân Linh giới bên trong vị trí, đúng lúc này, Tô Vân khóe mắt quét nhìn thoáng nhìn hồng tụ tung bay.

Tô Vân nhìn về phía ngoài cửa sổ, chỉ thấy thiếu nữ Ngô Đồng một mình đứng tại Thần Tiên cư phế tích bên trong, áo đỏ đón gió tung bay, lộ ra di thế độc lập, rất là cô độc.

Nàng dường như cảm ứng được Tô Vân ánh mắt, đón Tô Vân ánh mắt nhìn tới.

Tô Vân thu về ánh mắt, không cùng nàng ánh mắt tiếp xúc.

Thiếu nữ Ngô Đồng cúi đầu xuống, nhớ lại vừa rồi nhìn thấy một màn kia.

Tô Vân chu thiên tinh đấu đồ, mang cho nàng rung động, xa so với những người khác càng thêm mãnh liệt.

Bởi vì, nàng cùng Chân Long đồng dạng, đều không phải là thế giới này sinh linh!

Nhìn thấy Tô Vân miêu tả bức kia tinh đồ, để nàng nhớ lại rất nhiều chuyện.

Mặt mày của nàng buông xuống, không biết suy nghĩ cái gì.

Toàn Thôn Ăn Cơm Tiêu Thúc Ngạo đứng ở sau lưng nàng cách đó không xa, liếc liếc Tô Vân, thu về ánh mắt tiếp tục hô hấp thổ nạp, rèn luyện linh khí của mình Long Nha kiếm, thầm nghĩ: "Tiểu tử thối, chỉ biết mù sửa."

"Thủy Kính tiên sinh, Tô thượng sứ biết thật nhiều đây." Sóc Phương hầu tuy là tại cùng Cầu Thủy Kính nói chuyện, ánh mắt lại rơi tại Phụ Sơn liễn bên trong Tô Vân trên người, từ đầu đến cuối không có dời đi qua.

Cầu Thủy Kính sắc mặt không chú ý: "Hắn vốn là chính là xuất thân tự Thiên Thị Viên, thứ hắn biết, so với hắn bản thân cho rằng phải hơn rất nhiều, cũng so với chúng ta cho rằng phải hơn rất nhiều."

Hắn lời vừa nói ra, ở đây tất cả mọi người tâm thần rung động, từng người nghiêm nghị, tinh tế phỏng đoán hắn lời nói bên trong ý nghĩa.

Chỉ là bọn hắn càng nghĩ, liền càng cảm thấy trong này ẩn tàng bí mật cực kỳ đáng sợ.

Sóc Phương hầu âm thanh có chút khàn khàn, phát khô, cười nói: "Ta khi còn bé thường xuyên tại tổ tông hắc quan bên dưới, nghe trong quan tài lão tổ tông kể chuyện xưa, trong đó ấn tượng khắc sâu nhất chuyện cũ chính là Thiên Thị Viên rồng cùng ma rơi xuống chuyện cũ."

Ánh mắt của hắn bên trong lập loè bất minh ý nghĩa ánh sáng, âm thanh có chút run rẩy, cười nói: "Thần Long đến từ

cái nào thế giới? Trên đời này từng có nhiều như vậy thần thoại, từng có nhiều như vậy thần thú, bọn chúng đã từng phát sinh qua, hiện tại đi nơi nào? Nếu như chúng ta có thể tìm đến cái chỗ nào, chúng ta có thể hay không trường sinh?"

Hắn nói là giống Thần Long, Tất Phương dạng này thần thánh.

Tại lịch sử một cái nào đó giai đoạn, Long Phượng các loại thần thánh rất là phổ biến, nhưng mà qua cái kia đoạn thời kì, những này thần thánh liền phảng phất đột nhiên biến mất!

Những này thần thánh tại sao lại toàn bộ biến mất? Vì sao lại thỉnh thoảng sẽ xuất hiện trụy long sự kiện? Những này là không cùng bảy mươi hai động thiên liên quan đến? Trong này ẩn giấu đi bí mật gì?

Tả Tùng Nham liếc nhìn hắn một cái, tiếng như hồng chung: "Hầu gia, ngươi thất lễ. Hiện tại vấn đề mấu chốt nhất, không phải là Lâm Thanh Thịnh người này, tại sao lại hóa thành tro tàn quái ư?"

Sóc Phương hầu nghiêm nghị, cảnh giác tới, cười nói: "Là ta nhất thời loạn tâm trí. Đúng, là nên tìm hiểu tro tàn quái. Lâm Thanh Thịnh là Lâm gia sĩ tử, đã là Nguyên Động cảnh giới, hắn biến thành tro tàn quái, quả thực không thể tưởng tượng. Phó xạ bán cho ta cái kia hắc quan, ta tìm mấy cái nổi danh nhất y sư truy nguyên trong đó tro tàn quái, tuy là có thu hoạch, nhưng trong đó nguyên lý nhưng không rõ lắm."

Cầu Thủy Kính sắc mặt cổ quái, nói: "Tả phó xạ cũng bán ta một cái hắc quan, chẳng qua là y thuật của ta trình độ không cao, đang giải phẫu bên trên không có bao nhiêu thành tích, tâm đắc không nhiều. Tả phó xạ không phải nói chỉ lấy tới một cái hắc quan ư? Tại sao lại bán cho Sóc Phương hầu một cái?"

Sóc Phương hầu kinh ngạc nói: "Tả phó xạ đối ta cũng là nói như vậy."

"Cái này a… Khụ khụ khụ!"

Tả Tùng Nham liên tục ho khan, tròng mắt loạn chuyển.

Tô Vân từ tro tàn xưởng lấy ra thất miệng hắc quan, bên trong phong ấn bảy cái tro tàn quái, trong đó một cái hắc quan bị Tô Vân đưa cho Đổng y sư, mặt khác mấy cái hắc quan đều bị Tả Tùng Nham bán đi.

Hắn đương nhiên là công phu sư tử ngoạm, bán giá cao không hợp thói thường, nhưng cho dù là giá cực cao, Cầu Thủy Kính, Sóc Phương hầu cùng Tiết Thánh Nhân đám người vẫn là số tiền lớn mua xuống nghiên cứu.

Bởi vì, lúc ấy Tả Tùng Nham đối bọn hắn nói chỉ còn lại có một cái hắc quan, cho nên bất luận bao lớn giá tiền bọn họ đều phải mua xuống.

Cũng may Tả Tùng Nham coi như phúc hậu, cho Tô Vân ba ngàn thanh hồng tệ vất vả phí, đương nhiên, đầu to hay là bị hắn kiếm lời đi.

Quãng thời gian trước Tô Vân khiêu chiến bảy đại thế gia sĩ tử, Tả Tùng Nham càng là mượn cơ hội kiếm lời lớn, đếm tiền tính ra quên cả trời đất!

Từ lúc cho Tô Vân vạch mặt đến nay, hắn mấy tháng này tiền kiếm được so trước kia mấy năm tiền kiếm được còn nhiều hơn nhiều lắm, phải biết, hắn nhưng là mười bảy châu một trăm linh tám quận huyện trộm cướp đầu lĩnh, có thể tưởng tượng được Tô Vân mang cho hắn bao lớn của cải!

"Đúng rồi đúng rồi, Hạnh Lâm! Ngươi đến, ngươi là y sư, cũng là du học qua học qua giải phẫu!"

Tả Tùng Nham vội vàng hướng Đổng y sư vẫy chào, cười tủm tỉm nói: "Ngươi tới cùng mọi người giải thích một chút ngươi phát hiện!"

Đổng y sư từ Tô Vân trên người thu về ánh mắt, mở ra bản thân mang theo trong người hòm gỗ, nghiêm mặt nói: "Ta đem cái kia tro tàn quái đại não cắt thành bảy ngàn phiến…"

Cầu Thủy Kính trong mắt tinh quang chợt lóe, khen: "Hảo đao pháp!"

Đổng y sư hướng hắn nhìn tới, lộ ra vẻ kinh ngạc, khom người làm lễ chào hỏi nói: "Thủy Kính tiên sinh lại là một cái chuyên gia, hạnh ngộ hạnh ngộ."

Cầu Thủy Kính vội vàng đáp lễ, nghiêm nghị nói: "Trên đời có thể đem đại não cắt thành bảy ngàn phiến y sư, ta chỉ gặp qua hai cái, đều tại hải ngoại. Ngươi là cái thứ ba. Mà cái kia hai cái, là Chinh Thánh cảnh giới tồn tại, sắp tu thành Nguyên Đạo."

Trong lòng mọi người chấn động, ánh mắt nhao nhao hướng Đổng y sư nhìn lại, thầm nghĩ: "Cái này mập y sư lại có như vậy năng lực?"

Đổng y sư từ trong rương lấy ra một chồng giấy, nói: "Trong khoảng thời gian này, ta đem hắn tim gan tỳ phổi thận, đại tràng ruột non tam tiêu bàng quang dạ dày gan, da lông xương cốt phía trong tuần hoàn, tất cả truy nguyên một lần."

Tả Tùng Nham nói: "Những này giấy chính là ngươi lấy được truy nguyên chí?"

Đổng y sư lắc đầu nói: "Đây là truy nguyên chí."

Mọi người từng người cau mày.

Vẻn vẹn liền nhiều như vậy, nếu là đem truy nguyên chí lấy tới, chỉ sợ muốn nhìn chừng mấy ngày mới có thể nhìn xong!

“Tiểu Dao, ngươi tới cùng mọi người nói một chút chúng ta phát hiện.” Đổng y sư nói.

Trì Tiểu Dao tiến lên, tâm niệm vừa động, đem bản thân Linh giới bên trong một phần truy nguyên tổng kết lấy ra, phân phát cho mọi người, nói: “Lần này ta giúp đỡ tiên sinh truy nguyên, phát hiện tro tàn quái trong cơ thể, tồn tại thế giới trước hủy diệt lúc một loại kỳ lạ năng lượng. Cỗ năng lượng này có cực mạnh truyền nhiễm tính, có thể lây nhiễm chúng ta thế giới này thiên địa nguyên khí. Nếu như linh sĩ bị truyền nhiễm, hắn bị ô nhiễm nguyên khí liền sẽ vặn vẹo nội tâm cùng thân thể, làm cho hình thể trở nên cùng tro tàn quái càng ngày càng gần.”

Nàng dừng một chút, nói: “Loại này năng lượng, ta gọi là kiếp.”

Đổng y sư từ hòm gỗ bên trong lấy ra một cái nho nhỏ bình ngọc, nói: “Hầu gia, còn nhớ ta ủy thác hầu gia từ lòng đất tro tàn thành lấy tới kiếp hỏa ư?”

Sóc Phương hầu gật đầu.

“Kiếp hỏa, chính là thiêu đốt kiếp.”

Đổng y sư giơ bình ngọc, nói: “Lòng đất tro tàn thành tro tàn quái, thực ra cái trước thế giới sinh linh, có thể là người, cũng có thể là là mặt khác sinh mệnh có trí tuệ. Bọn họ trong thế giới kiếp quá nhiều, dẫn đến bọn họ phát sinh biến dị, toàn bộ thế giới đều bị truyền nhiễm, tiếp đó táng thân tại kiếp hỏa bên trong, biến thành tro tàn. Mà bây giờ…”

Hắn do dự một chút.

Trì Tiểu Dao tiếp lấy lời nói của hắn đi xuống, nói: “Bọn họ tới lây nhiễm chúng ta.”

Tả Tùng Nham sắc mặt ngưng trọng nói: “Nếu như bảy đại thế gia mượn tro tàn quái lực lượng phát động tai kiếp, quả

thực có khả năng làm cho cả Sóc Phương đều rơi vào kiếp hỏa bên trong. Nếu là toàn bộ Sóc Phương thành bách tính đều hóa thành tro tàn quái…"

Hắn mặt mo da mặt lay động mấy lần, âm thanh khàn giọng nói: "Thủy Kính, ngươi còn nhớ hải ngoại thiêu đốt tro tàn thành ư? Kiếp hỏa căn bản là không có cách dập tắt!"

Cầu Thủy Kính sắc mặt nghiêm nghị, trầm giọng nói: "Sóc Phương, sẽ không biến thành như vậy! Ngô Đồng, xem như nhân ma, ngươi có thể hóa giải kiếp ư?"

Thiếu nữ Ngô Đồng cất bước đi lên phía trước, nhẹ nhàng giơ tay lên, Đồng y sư bình ngọc trong tay nổ tung.

Trong bình ngọc hỏa diễm rơi xuống đất, mọi người nhất thời phảng phất nghe được vặn vẹo gào thét, gào thét thảm thiết, đủ loại tâm tình tiêu cực tình cảm hướng bọn họ trong đầu dũng mãnh lao tới, để cho bọn họ sa đọa, ma hóa!

Kiếp hỏa chạm đến Thần Tiên cư mặt đất, vẫn như cũ không tắt, không ngừng thiêu đốt, có dần dần lớn mạnh xu thế.

Mọi người sắc mặt khẽ biến, từng người lui về phía sau mấy bước, miễn cho nhiễm phải kiếp hỏa.

Thiếu nữ Ngô Đồng gót sen uyển chuyển đi tới, chân trần rơi vào kiếp hỏa bên trên, kiếp hỏa đối nàng không có nửa điểm ảnh hưởng.

Không những như vậy, nàng thậm chí còn có thể hấp thu kiếp hỏa bên trong lực lượng, rất là được lợi.

"Có Ngô Đồng tại, kiếp hỏa không đáng để lo." Sóc Phương hầu cười ha ha.

Thiên Thị Viên, Táng Long lăng.

Màn đêm buông xuống, Đồng lão thần tiên phong trần mệt mỏi chạy đến, đi vào Táng Long lăng, cười nói: "Thiên ngoại

Chân Long, giáng lâm nhân gian, nhưng không may gặp gỡ nhân ma, cùng nhân ma đồng quy vu tận. Hiện nay, các hạ lại trầm luân tại bản thân hài cốt bên cạnh, rất lâu không đi, chẳng lẽ lòng có oán hận?"

Trong bóng đêm Táng Long lăng, ánh sáng yếu ớt sáng lên, Thần Long linh hiện ra, xoay quanh bản thân hài cốt phi hành, phát ra kéo dài long ngâm.

Đồng lão thần tiên đạo cốt tiên phong, ha ha cười nói: "Chẳng lẽ long linh không muốn vì bản thân báo thù ư?"

Ngày thứ hai, bình minh, Văn Xương học cung.

Sắc trời mời vừa hừng sáng, Tô Vân liền rời giường rửa mặt một phen, ăn nghỉ cơm sáng, tiễn ba cái tiểu hồ yêu đi học, bản thân thì trở lại Sơn Thủy cư bên trong, tĩnh tọa xuống.

Hắn Linh giới bên trong, sách quái Oánh Oánh một mặt nghiêm túc nhìn hắn, thấp giọng nói: "Chuẩn bị xong chưa?"

Tô Vân nhìn phía trước Thiên Đạo viện đại môn, mỉm cười nói: "Ta chuẩn bị xong!"

Sách quái Oánh Oánh xiết chặt nắm đấm, khích lệ nói: "Đánh ngã Đế Bình!"

Tô Vân nặng nề nắm quyền: "Đánh ngã Đệ Bình!"

Chương 170 : Hành hung Đông đô đại đế

Chương 170: Hành hung Đông đô đại đế

Thiên Đạo viện.

Hôm nay là cái kỳ lạ thời gian, Thiên Đạo viện hầu như tất cả sĩ tử, tất cả tây tịch, đều đi vào mảnh này Linh giới bên trong, lẳng lặng đợi chờ.

Đã từng có người nói qua, loại trừ hoàng đế băng hà cùng tân hoàng đăng cơ bên ngoài, không ai có thể để Thiên Đạo viện tất cả thầy trò đồng thời đi vào Thiên Đạo viện. Nhưng mà ngày hôm nay, tất cả Thiên Đạo viện sĩ tử nhưng tập hợp một chỗ.

Bọn họ Nguyên Sóc hiện nay trên đời tài hoa xuất chúng nhất người, bọn họ chí hướng rộng lớn, ai cũng có sở trường riêng, đều có bất phàm thành tựu, mỗi người đều có hắn độc đáo lĩnh vực.

Còn có chút người là triều đình quan viên, có vài người thì du học hải ngoại.

Nhưng mà hiện tại, bọn họ nhưng tập hợp một chỗ.

Bởi vì hôm nay là ngày trọng đại, có một cái to gan lớn mật sĩ tử, vậy mà ước định tại hôm nay khiêu chiến Bình Đế, khiêu chiến Đông đô đại đế!

Diệp Lạc công tử cũng thật sớm đi vào Thiên Đạo viện, tuyển một cái còn tốt vị trí, trong lòng có chút kích động: “Cái

này chỉ sợ là Thiên Đạo viện thành lập tới nay lần đầu tiên a? Lần đầu tiên có người khiêu chiến đại đế!"

Hắn mặc dù khắc phục đối hoàng quyền đối đại đế sợ hãi, nhưng mà thật muốn hắn khiêu chiến đại đế, hắn vẫn là không cách nào làm được.

Nếu như là khiêu chiến Tô Vân, hắn liền không có áp lực này.

Tạo thành hắn không cách nào lấy dũng khí khiêu chiến Đế Bình nguyên nhân, là thân gia tính mạng, hắn không cách nào gánh vác dùng thân gia tính mạng đi đổi lấy khiêu chiến Đế Bình cơ hội.

Bởi vì hắn biết, bản thân bất luận thắng hoặc là bại, đều có mai táng toàn cả gia tộc hung hiểm!

Chiến thắng Đế Bình, chết, chém đầu cả nhà, tru cửu tộc!

Thua ở Đế Bình tay, chết, chém đầu cả nhà, liên luỵ cửu tộc!

Thắng cùng bại, kết quả cũng sẽ không dễ chịu, có lẽ thua mới là kết quả tốt hơn, dù sao liên luỵ cửu tộc tốt xấu còn có thể bảo vệ đồng tộc tính mạng.

"Đế Bình vị này đại đế, càng là vô địch tồn tại. Sớm có truyền thuyết hắn thông minh hơn người, thiên tư tuyệt đại, đem Ngũ Ngự Hỗn Nguyên công tu luyện tới Hỗn Nguyên tình trạng, thậm chí lại có mở rộng! Nếu không phải hắn trầm mê ở trường sinh, hắn hầu như không có bất kỳ cái gì điểm yếu!"

Diệp Lạc công tử trong lòng yên lặng nói: "Hắn lỗ hổng, ta nhặt không được. Hơn nữa, ta cũng không có cần thiết nhặt."

Hắn bốn phía nhìn lại, không nhìn thấy Cầu Thủy Kính, Tiết Thanh Phủ đám người thân ảnh, ngược lại là thấy được

Lục Hạo Lục thái thường.

Cho dù là thái thường, chỉ cần nghỉ việc, Thiên Đạo lệnh liền sẽ bị thu hồi, không thể lưu tại một thân trên người. Bởi vậy, không có thiên đạo lệnh, cho dù là mạnh như Cầu Thủy Kính cùng Tiết Thanh Phủ loại tồn tại này, cũng không cách nào đi vào Thiên Đạo viện.

Lục Hạo Lục thái thường chú ý tới ánh mắt của hắn, khẽ vuốt cằm.

Diệp Lạc công tử cách xa khom người làm lễ chào hỏi, ngẩng đầu nhìn lại, lại thấy Lục Hạo dẫn đầu một đám Thiên Đạo viện tây tịch đang thay đổi Thiên Đạo viện địa lý.

Thiên Đạo viện là Linh giới, Lục Hạo cùng những này tây tịch tiên sinh lấy ra Thiên Đạo lệnh, chỉ điểm giang sơn, chỉ thấy dãy núi cung điện, vụt lên từ mặt đất, hóa thành một mảnh quyết chiến chi địa.

Rất nhiều Thiên Đạo viện sĩ tử thì tại nhìn Thiên Đạo viện đại môn.

Đột nhiên, Thiên Đạo viện môn hộ mở ra.

"Bệ hạ!"

Thiên Đạo viện tất cả sĩ tử, tây tịch tại thái thường Lục Hạo suất lĩnh dưới, khom người hạ bái. Diệp Lạc công tử cũng khom người hạ bái, thầm nghĩ: "Hoàng đế làm sao trước đại sư huynh một bước đi vào Thiên Đạo viện? Tâm cảnh của hắn, không đủ trầm ổn, chẳng lẽ là đại sư huynh cho hắn áp lực… Không đúng, không đúng!"

Diệp Lạc công tử mồ hôi lạnh trên trán chảy, sởn tóc gáy: "Ta làm sao đột nhiên sinh ra loại này đại nghịch bất đạo ý nghĩ? Ta vậy mà nghi ngờ đại đế tâm cảnh không ổn định, đáng chết, tội đáng chết vạn lần!"

Nhưng mà, Tô Vân nhưng giống như là gọi lên hắn tâm ma, để hắn đối Đông đô đại đế không có lúc trước cái loại này tôn sùng Thần Chỉ giống như tín ngưỡng.

"Hẳn không phải là đại sư huynh cho đại đế áp lực, mà là đại đế đối tiên pháp khát vọng, cho mình áp lực."

Diệp Lạc công tử thoát khỏi đối hoàng quyền kính sợ tôn sùng, trí tuệ thông suốt, nhất thời nghĩ ra trong đó quan trọng.

"Đại đế cấp thiết muốn từ đại sư huynh trên người, nhìn thấy Thủy Kính tiên sinh đại nhất thống công pháp tiến độ, hắn quá cấp bách, thế cho nên tâm thần không ổn định!"

Diệp Lạc công tử cùng mặt khác sĩ tử đứng dậy, trong lòng yên lặng nói: "Cũng tức là nói, đại sư huynh cũng không phải là hoàn toàn không có phần thắng."

Loại ý niệm này càng thêm lớn nghịch không ngờ, nhưng hắn không tiếp tục sợ hãi, mà là phân tích Tô Vân cùng Đế Bình mạnh yếu.

Nhưng vào lúc này, Thiên Đạo viện đại môn lần nữa mở ra, tất cả Thiên Đạo viện sĩ tử, tây tịch cùng thái thường Lục Hạo, nhao nhao nhìn lại.

Môn hộ mở ra, một cái thiếu niên mi thanh mục tú chắp hai tay sau lưng ung dung đi vào, thiếu niên kia mười ba mười bốn tuổi tuổi tác, màu da trắng nõn, thân thể so bình thường thiếu niên cao lớn một chút, bả vai cũng dày rộng một chút.

Đối mặt ánh mắt của mọi người, hắn trước sau mặt mang tươi cười, nhưng mà đây chẳng qua là lễ phép tính tươi cười, ánh mắt của hắn nhưng bại lộ nội tâm của hắn.

Đó là coi trời bằng vung ánh mắt, tất cả sĩ tử đều cảm nhận được người này tuy là hào hoa phong nhã, nhưng kỳ thật là căn bản không có đem ngươi để vào mắt!

“Chính là tiểu tử này, trộm đi ta Văn Uyên các sách quái Oánh Oánh!”

Tô Vân ngay tại đi lên phía trước, đột nhiên Văn Uyên các thủ tàng sử đâm nghiêng bên trong lao ra, một cái nắm chặt hắn, la lên: “Bệ hạ, chính là hắn trộm đi Văn Uyên các sách quái!”

“Bệ hạ?” Tô Vân kinh ngạc, nhìn về phía Đế Bình.

Đế Bình ống tay áo phất một cái, mặt mang vẻ giận, không vui nói: “Đủ rồi! Trẫm sớm đã nói qua, trẫm không truy cứu việc này, ngươi còn dám nâng? Tự mình vả miệng!”

Cái kia thủ tàng sử vẻ mặt đỏ lên, vội vàng đem Tô Vân bỏ xuống, quỳ xuống đất đùng đùng hướng mình trên mặt rút đi.

Đế Bình nhìn về phía Tô Vân, hai tay áo hướng sau lưng run lên, lạnh nhạt nói: “Không sai. Trẫm chính là Nguyên Sóc hoàng đế, Đông đô đại đế, điều động Nguyên Sóc một đám cao thủ đi tới Thiên Thị Viên tìm kiếm Thiên môn Bình Đế! Tô sĩ tử, ngươi có thể quỳ lạy.”

Hắn vừa mới nói xong, Thiên Đạo viện bên trong phần đông sĩ tử, tây tịch cùng Lục Hạo Lục thái thường đám người lại nhao nhao quỳ xuống lạy, trong miệng hô to: “Thừa thiên quảng vận văn thành võ đức bệ hạ vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!”

Tô Vân ngạc nhiên, thất thanh nói: “Ngươi là hoàng đế? Đông đô đại đế?”

Đế Bình khẽ mỉm cười, ngửa đầu nói: “Trẫm không giống ư?”

Tô Vân lắc đầu: “Không quá giống. Ta vẫn cho là hoàng đế là cái kim quang lập lòe cự nhân, không nghĩ tới là cái yếu đuối gầy như que củi bệnh thiếu niên. Đệ Bình huynh đệ…”

“Im miệng!” Lục Hạo Lục thái thường quỳ trên mặt đất, ngẩng đầu phẫn nộ quát.

Đế Bình giơ tay lên, ngăn lại hắn quát tháo, lạnh lùng nói: “Lục thái thường, ta chưa nói chuyện, há lại cho ngươi làm càn? Vả miệng.”

Lục Hạo Lục thái thường nghiến răng, nâng tay lên đùng đùng vỗ bản thân bạt tai, một bên khác thủ tàng sử cũng tại bản thân quất chính mình, hai người âm thanh rất là êm tai.

Đế Bình thản nhiên nói: “Tô sĩ tử, ngươi nếu là có áp lực tâm lý, trẫm có thể thư thả hai ngươi ngày. Đợi đến tâm cảnh của ngươi khôi phục, ngươi lại khiêu chiến trẫm…”

“Không cần!”

Tô Vân đột nhiên tung người nhảy lên, người giữa không trung đấm ra một quyền, quyền phong của hắn lướt qua, một cái chuông lớn xoay tròn xuất hiện, xung kích đến Đế Bình trước người!

“Coong —— “

Tiếng chuông chấn động, chuông phía trong mười hai Thần Ma theo chuông lớn cùng một chỗ xoay tròn, cùng lúc đó, Tô Vân sau lưng rầm rầm rầm hiện ra bảy mươi ba động thiên, như là bảy mươi ba miệng chuông lớn, mỗi một cái động thiên bên trong đều có mười hai Thần Ma dẫn dắt thiên địa nguyên khí!

Khí huyết của hắn nhất thời cuồng bạo, thần thông trong nháy mắt thôi phát đến cực hạn!

Đế Bình bị cỗ này uy lực khủng bố xung kích, cả người hướng về phía sau dịch ngang, dưới chân hắn mặt đất bị thật sâu cày ra, thân hình hai bên, đại địa không ngừng nổ tung, như là nộ long hướng hai bên lăn mình!

Tô Vân rơi xuống đất, không ngừng bước, xông về trước ra, một quyền lại một quyền hướng về phía trước điên cuồng đánh tới, chỉ nghe Coong Coong tiếng chuông không dứt bên tai, hai bên đại địa bay tán loạn, bị sinh sinh đánh ra một đầu to đạt mấy trượng thông đạo!

Mà tại Thiên Đạo viện bên trong, Thiên Đạo viện phần đông sĩ tử, tây tịch vẫn như cũ quỳ, Lục thái thường cùng cái kia thủ tàng sử còn tại đùng đùng quất lấy mặt của mình, bọn họ còn chưa kịp phản ứng, Tô Vân cũng đã hướng hoàng đế thống hạ sát thủ!

Mọi người ngẩng đầu, giờ phút này không có hoàng đế mệnh lệnh, bọn họ cũng không biết bản thân là nên quỳ, hay là nên đứng lên quan chiến.

Mọi người ngay tại do dự ở giữa, đột nhiên Diệp Lạc công tử đứng dậy.

Diệp Lạc đứng dậy, lúc này mới phát hiện tất cả mọi người quỳ gối tại chỗ, trong lòng giật mình, chần chừ một chút đang muốn lần nữa quỳ đi xuống, lại thấy cái thứ hai sĩ tử đứng dậy.

Mặt khác sĩ tử thấy thế, cũng nhao nhao đứng dậy.

Bọn họ đứng dậy sau đó, tây tịch tiên sinh cũng từng người đứng dậy.

Lục thái thường chần chừ một chút, ngừng vỗ bản thân bạt tai, đứng dậy, thấp giọng nói: “Cái này Tô sĩ tử, quá to gan lớn mật, vậy mà chưa từng quỳ lạy đại đế liền hướng đại đế xuất thủ!”

Tô Vân pháp lực càng thêm cuồng bạo, thần thông uy lực mạnh hơn, đột nhiên bảy mươi hai động thiên bên trong Thần Ma đồng thời gầm thét, như là hồng chung chấn động, cùng hắn thần thông cùng một chỗ hướng về phía trước đánh tới!

Đế Bình hai tay hướng về phía trước phong chặn, cả người đột nhiên rung mạnh, bị một cỗ lực lượng kinh khủng dâng lên!

Tô Vân bay lên trời, hai người bàn tay giao nhau, Tô Vân sau lưng, mười hai Thần Ma hiện lên, bảy mươi hai động thiên bị sinh sinh lôi kéo cùng một phương diện, tuy là chưa ngưng tụ thành nhất thể, nhưng để khí huyết của hắn lần nữa tăng lên một bậc!

"Ầm!"

Đế Bình bay ngược mà đi, đụng vào một ngọn núi bên trên, khói bụi tràn ngập.

Sau một khắc, Tô Vân tiến quân thần tốc, lật đổ hoàng long, một quyền đánh vào tràn ngập trong bụi mù, chỉ nghe một tiếng chuông vang, ngọn núi lớn kia chấn động kịch liệt, ngọn núi rung chuyển không ngừng.

"Chỉ có một chiêu này ư?" Đột nhiên, trong bụi mù truyền đến Đế Bình âm thanh.

Tô Vân không nói một lời, công kích như là cuồng phong bạo vũ, điên cuồng hướng trong bụi mù đánh tới, tiếng chuông chấn động không dứt.

Lúc này, từng tiếng vang dội tiếng chuông đột nhiên ảm câm xuống, âm thanh còn chưa kịp hoàn toàn nở rộ, trực tiếp tự uy lực tiêu tán tiêu tan.

Tô Vân trong lòng cảm giác nặng nề, chỉ thấy trong bụi mù, Đế Bình sau lưng ngũ ngự đại đế hiện ra, năm loại đại đế linh binh như là năm loại không thể tưởng tượng linh binh, ngũ đế cầm bảo nơi tay, ngăn lại Tô Vân bất kỳ công kích!

Loại công pháp này, quả thực hiếm thấy, từ Cầu Thủy Kính trong tay thi triển đi ra, cùng từ Đế Bình trong tay thi triển đi ra, uy lực cùng hiệu quả hoàn toàn không giống!

Có lẽ, Cầu Thủy Kính bởi vì chưa từng gặp qua chân chính Ngũ Ngự Hỗn Nguyên công, cũng không có gặp qua ngũ đế tính linh thần binh, bởi vậy chỉ có thể dựa vào bản thân phỏng đoán, không cách nào cho thấy môn công pháp này toàn bộ uy lực.

Mà Đế Bình, nhưng nắm giữ tất cả, thậm chí nắm giữ ba vị đế sư chỉ điểm!

Tiết Thanh Phủ, Khúc Tiến, Cầu Thủy Kính, đều chỉ là lão sư của hắn!

"Cầu Thủy Kính, chỉ dạy ngươi một chiêu này ư?"

Đế Bình sau lưng ngũ đế thần thông đón lấy Tô Vân tất cả công kích, từ trong bụi mù đi ra phía ngoài đến, thản nhiên nói: "Nếu như chỉ có một chiêu này lời nói, Tô sĩ tử, như vậy…"

Nhưng vào lúc này, kiếm quang sáng lên, Tô Vân thân thể gần như là lấy vặn vẹo tư thế xoay tròn, cánh tay phải kiếm quang mênh mông cuồn cuộn, xoay tròn lấy từ dưới lên trên, chém về phía Đế Bình!

Đế Bình sắc mặt đại biến, sau lưng ngũ đế nhao nhao bị chém, ngũ đế linh binh thần thông, tất cả không đỡ nổi một đòn!

Mắt thấy Tô Vân kiếm quang muốn tới đến cổ của hắn, Đế Bình sau lưng động thiên toàn bộ triển khai, hắn thần thông bộc phát, như là một cái to lớn hồng lô, hiện lên ở thân thể của hắn bốn phía!

Mà cái kia đại đỉnh phía trên, Nguyên Sóc năm mươi sáu châu, ba trăm sáu mươi quận huyện, vô số giang sơn, lạc ấn trên đó, như là phù điêu, lồi lõm nhấp nhô!

"Coong!"

Một kiếm này cắt ra đại đỉnh, đi tới Đế Bình chỗ cổ.

Đế Bình giơ tay lên kẹp lấy, Tô Vân vận kiếm, đẩy về phía trước đi!

Hai người một cái chạy vọt về phía trước, một cái hướng lui về phía sau, bước chân như bay, vây quanh ngọn núi lớn này, chạy nửa vòng.

Tiên kiếm trảm yêu long một chiêu này thần thông uy lực cuối cùng hao hết!

Đế Bình buông ra hai chỉ, sau lưng núi lớn răng rắc một tiếng, đỉnh núi nghiêng nghiêng trượt xuống.

Ngọn núi lớn này là Linh giới bên trong núi sông, tuy so ra kém chân chính dãy núi, nhưng mà muốn đem ngọn núi lớn này đỉnh núi một kiếm chém xuống, cũng không phải là dễ dàng có thể làm được sự tình.

Tô Vân một chiêu này Tiên kiếm trảm yêu long uy lực quá mạnh, kiếm khí thông suốt, xuyên qua ngọn núi này loan, bởi vậy mới có thể đem đỉnh núi chém xuống!

"Tốt kiếm thuật, hảo thần thông."

Đế Bình khen ngợi, con mắt sáng rực vô cùng, nhìn bản thân đầu ngón tay, khen: "Thủy Kính đem ngươi dạy dỗ rất khá ah, ngươi quả nhiên có thể thi triển ra tiên thuật! Ngươi đem ta đầu ngón tay, làm bị thương, đủ để tự ngạo…"

Ầm!

Tô Vân nắm đấm rơi vào trên mặt của hắn, Đế Bình đầu rơi vào sau lưng trong núi lớn.

Nhưng mà, Tô Vân một lòng nhưng dần dần trầm xuống: "Hoàng đế tiểu nhi công pháp thần thông, hình như so Thủy Kính tiên sinh cùng Oánh Oánh nói còn muốn mạnh, hơn nữa mạnh hơn rất nhiều rất nhiều!"

Chương 171 : Ta sở trường lớn nhất, chỉ so với ngươi lớn một chút

Chương 171: Ta sở trường lớn nhất, chỉ so với ngươi lớn một chút

Tô Vân lại là mấy quyền đập xuống, thần thông bộc phát, uy lực mênh mông cuồn cuộn, đập đến Đế Bình cả người như là đinh đồng dạng đóng vào núi lớn trong vách núi cheo leo, chỉ còn lại có hai chân lộ ở bên ngoài!

Xùy!

Trong tay hắn kiếm quang sáng lên, lần nữa thôi thúc Tiên kiếm trảm yêu long, hướng bị đóng vào ngọn núi trong vách núi cheo leo Đế Bình chém tới!

Cũng trong lúc đó, vách đá nổ tung, Nguyên Sóc năm mươi sáu châu núi sông nguy nga, hiện ra!

Đó là Nguyên Sóc Sơn Hà đỉnh, Đế Bình đại nhất thống thần thông!

Tô Vân dốc hết có khả năng, kiếm quang phá vỡ Nguyên Sóc Sơn Hà đỉnh, chém về phía Đế Bình!

Đế Bình không cần nghĩ ngợi, nâng tay phải lên lần nữa kẹp lấy đạo này kiếm quang.

Tô Vân phát lực, nhưng mà Tiên kiếm trảm yêu long chém phá Nguyên Sóc Sơn Hà đỉnh sau đó, uy lực cũng đã tổn hao nhiều, muốn làm bị thương Đế Bình cực kỳ khó khăn!

Tô Vân phát lực, kiếm áp Đế Bình cái cổ, Đế Bình hai chỉ kẹp kiếm, hai người một cái hướng về phía trước chạy, một cái hướng lui về phía sau, hầu như tái diễn vừa rồi một màn kia!

Tiên kiếm trảm yêu long uy lực hao hết, kiếm quang sắp tán đi, Tô Vân không cần nghĩ ngợi một quyền đánh vào Đế Bình trên mặt.

Đế Bình tay phải hai chỉ đặt ở cái cổ bên trái, chính là không cách nào đề phòng mặt thời điểm, lần nữa bị hắn một quyền đánh bay ra ngoài!

Tô Vân đuổi theo giữa không trung Đế Bình, thân hình ở giữa không trung xoay tròn, kiếm quang trong tay sáng lên, lại là một chiêu Tiên kiếm trảm yêu long!

Đế Bình giận dữ, toàn thân sơn hà chiếu rọi, vẫn là Nguyên Sóc Sơn Hà đỉnh thần thông, đồng thời tay phải không cần nghĩ ngợi duỗi ra hai chỉ, phía bên trái một bên chỗ cổ kẹp đi!

Trong lòng hai người lo lắng càng ngày càng thịnh.

Đế Bình lo lắng là Tô Vân lại không ngừng lặp lại cái này hai chiêu, xuất kiếm, một quyền, lại xuất kiếm, lại một quyền, buộc bản thân không ngừng thi triển Nguyên Sóc Sơn Hà đỉnh, kẹp kiếm, trúng quyền, lại thi triển Nguyên Sóc Sơn Hà đỉnh, lại kẹp kiếm, lại trúng quyền!

"Biến chiêu, lần tiếp theo nhất định phải biến chiêu!" Đế Bình âm thầm cảnh cáo bản thân.

Mà Tô Vân lo lắng lại là Đế Bình thực lực có chút vượt qua dự tính.

Căn cứ Cầu Thủy Kính cùng sách quái Oánh Oánh cung cấp cho hắn tư liệu tin tức, Đế Bình tuy là mạnh, nhưng mà một thân chưa từng tu luyện hoàn mỹ đại nhất thống công pháp, bởi vậy sẽ ở pháp lực bên trên kém xa Tô Vân.

Coi như Đế Bình cũng có thể mở ra bảy mươi hai động thiên, cũng luyện thành mười hai Thần Ma, nhưng công pháp không hoàn thiện chính là không hoàn thiện, tương đồng cảnh giới, pháp lực bên trên khẳng định muốn so Tô Vân kém rất nhiều.

Bởi vậy, sách quái Oánh Oánh lập ra sách lược, chính là một chiêu tiên.

Một chiêu tiên nhân!

Mặc kệ Đế Bình thi triển chính là cái gì thần thông, chỉ để ý dùng uy lực mạnh nhất một chiêu kia điên cuồng tấn công, buộc Đế Bình cùng mình so đấu pháp lực.

Mục đích làm như vậy là, đem ưu thế của mình phát huy đến lớn nhất, để cho địch nhân hoàn mỹ nhắm vào mình thế yếu, từ đó đi đến không có điểm yếu mức độ!

Kẻ địch tìm không được nhược điểm của ngươi, như vậy ngươi liền không có điểm yếu.

Nếu như kẻ địch tìm đến nhược điểm của ngươi, nhưng bị ngươi ép chỉ có thể cùng ngươi sở trường cứng đối cứng, hoàn mỹ nhằm vào ngươi điểm yếu, như vậy ngươi cũng không có điểm yếu!

Tô Vân áp dụng sách lược, chính là loại này sách lược.

Nhưng mà hiện tại, Tô Vân đột nhiên phát hiện, bản thân dài nhất sở trường, hình như cũng không có so Đế Bình lớn bao nhiêu!

Hắn sở trường lớn nhất chính là tương đồng cảnh giới pháp lực mạnh hơn, nhưng hắn cái này sở trường, hình như chỉ so với Đế Bình lớn như vậy một chút.

Đáng sợ hơn chính là, Đế Bình bình quân tuyến muốn so bản thân lớn rất nhiều!

Hắn không chỉ tại pháp lực bên trên không kém hơn Tô Vân, thần thông uy lực bên trên cũng tương tự không kém, hơn nữa tinh thông thần thông càng nhiều, Tô Vân chỉ có một hai chiêu thần thông uy lực coi như khả quan, có uy hiếp đến Đế Bình thực lực, mà Đế Bình gần như là toàn năng!

Tô Vân đâm lao phải theo lao, chỉ có thể không ngừng lặp lại một quyền một kiếm, buộc Đế Bình không ngừng ngăn cản, không kịp tấn công.

Nếu như Đế Bình rảnh tay tấn công, như vậy hắn khẳng định sẽ rơi vào bị động tình trạng, có thể kiên trì mấy chiêu, trên là không thể biết được!

Đột nhiên, Tô Vân lại chú ý tới một việc, vậy chính là Đế Bình mỗi một lần cấp thấp thời điểm, tay phải hai chỉ khoảng cách cái cổ càng ngày càng xa!

Điều này nói rõ một việc.

Vậy chính là Đế Bình càng ngày càng quen thuộc hắn phương thức tấn công, cái này thoạt nhìn có vẻ bệnh thiếu niên tại đây trong thời gian thật ngắn, kích phát tiềm năng của mình, để cho mình một lần so một lần nhanh!

Chờ đến tay phải của hắn hai chỉ kẹp lấy Tô Vân một kiếm kia, đem kiếm quang đẩy tới chỗ xa hơn, hắn liền có thể có đầy đủ phản ứng thời gian, mở rộng phản kích!

"Bành!" "Bành!" "Bành!"

Từng tiếng nắm đấm trọng kích âm thanh truyền đến, Thiên Đạo viện sĩ tử, tây tịch cùng Lục Hạo Lục thái thường nhao nhao tiến lên, trên mặt lộ ra vẻ kinh hãi, có sĩ tử cùng tây tịch quyết định thật nhanh, xoay người rời đi Thiên Đạo viện, không còn quan chiến.

Quân tử không đứng ở dưới bức tường sắp đổ, giờ phút này hoàng đế bị Tô Vân hành hung, Tô Vân có chết hay không bọn

họ không biết, nhưng mà sau trận chiến này, nhìn thấy hoàng đế bị hành hung người, chỉ sợ đều khó đảm bảo thu được về tính nợ.

Cho bọn hắn gây khó dễ ngược lại cũng thôi, nếu là ngày bình thường liền không được hoàng đế ưa thích, chỉ sợ liền không chỉ gây khó dễ đơn giản như vậy.

"Bệ hạ sắp muốn phản kích!"

Diệp Lạc công tử lông mày nhíu lại, thầm nghĩ: "Rốt cuộc vẫn là bệ hạ mạnh hơn một phần, chẳng qua là đại sư huynh bản lĩnh cũng vô cùng cao minh, chiếm một cái ưu thế, liền đem cái này ưu thế phát huy đến cực hạn."

Mặt khác sĩ tử bên trong cũng không ít người phát hiện điểm này, bọn họ nguyên bản định rời đi tránh họa, nhưng mà chú ý tới Đế Bình tay phải hai chỉ, liền lập tức bỏ đi ý nghĩ này.

Bây giờ rời đi, chỉ có thấy được Đế Bình bị đánh, mà không biết Đế Bình phản kích, chẳng phải là tội thêm một bậc?

Nếu như thấy được đại đế bị đánh, lại thấy được đại đế dựa vào trí tuệ của mình cùng thực lực chuyển bại thành thắng, tiến lên tâng bốc đại đế, đại đế mở mày mở mặt, nhục nhã Tô Vân, Tô Vân cúi đầu nhận sai, xấu hổ mà chết, chẳng phải là tang sự làm thành việc vui, tất cả đều vui vẻ kết quả?

Đương nhiên, xem như đại nghịch bất đạo khiêu chiến quân vương tặc tử, Tô Vân khẳng định là phải bị chém đầu cả nhà.

"Tiên thể, đây là tiên nhân thể chất!"

Lục Hạo Lục thái thường ánh mắt tha thiết, nhìn chằm chằm vào Tô Vân, cảm xúc dâng trào nhấp nhô: "Đây là bệ hạ

tha thiết ước mơ tiên pháp, tha thiết ước mơ Tiên thể! Cầu thái thường thật làm được đại nhất thống công pháp!"

Ngoài nghề xem náo nhiệt, trong nghề xem môn đạo.

Mặt khác sĩ tử cùng tây tịch tiên sinh nhìn thấy chính là Tô Vân thế công vô cùng mãnh liệt, đè lên Đế Bình, một quyền lại một quyền đánh vào Đế Bình trên mặt, buộc Đế Bình rơi vào bị động bị đánh tình trạng.

Lại vào một tầng, nhìn thấy Đế Bình phản kích lửa sém lông mày, lúc nào cũng có thể trở mình, chuyển bại thành thắng, mà Tô Vân nhìn như chiếm thượng phong, thực ra tình trạng có chút không ổn.

Nhưng mà Lục Hạo Lục thái thường nhìn thấy lại là Tô Vân một lần lại một lần sử dụng tiên thuật, mà hắn nội tâm lại có thể chịu được, thân thể thế mà cũng có thể chịu được!

Chuyện này ý nghĩa là, Cầu Thủy Kính đại nhất thống công pháp, quả thực có thể chế tạo ra Tiên thể!

"Bệ hạ muốn phản kích!"

Tất cả sĩ tử, tây tịch tinh thần phấn khởi.

Đột nhiên, Lục Hạo Lục thái thường càng là kích động bay đến giữa không trung, khen: "Tốt!"

Tiếng ủng hộ của hắn vừa ra, Đế Bình nghiêng đầu tránh đi Tô Vân Tiên kiếm trảm yêu long sau đó một quyền kia.

Chỉ nghe ầm một tiếng tiếng vang, Đế Bình hướng về phía trước khẽ nghiêng, đầu vai tựa vào Tô Vân ngực, Tô Vân bay ngược mà đi, mà Đế Bình cái này một vai dựa vào bên trong thần thông bộc phát, nhưng thấy hắn sau lưng hiện ra Ứng Long hư ảnh, nhào về phía trước!

"Ầm!"

Tô Vân trước người đại địa nổ tung, đồng thời tiếng chuông vang lên, Tô Vân bàn tay đẩy về phía trước ra, chặn lại Ứng Long thần thông.

Sau một khắc, Nguyên Sóc Sơn Hà đỉnh tại trong bụi mù hiện lên, mười hai Thần Ma lạc ấn tại Sơn Hà đỉnh vách trong, mà tại trong bụi mù, Sơn Hà đỉnh bên dưới, Đế Bình cất bước đi ra.

Tô Vân khóe mắt nhảy loạn, chỉ thấy Đế Bình sau lưng xuất hiện một tôn mười hai đầu cánh tay Thần Ma, tay nâng lục bảo, Nguyên Sóc Sơn Hà đỉnh chẳng qua là một trong số đó!

"Nguy rồi!"

Tô Vân trong lòng lại là trầm xuống: "Ta khả năng đánh không lại hắn…"

Hắn hít vào một hơi thật dài, bước chân lui về phía sau, nhắm mắt lại!

Nhắm mắt lại sau hắn, mới là trạng thái mạnh nhất ở dưới hắn, hắn bất đắc dĩ, lấy trạng thái mạnh nhất tới đối mặt Đế Bình!

Nhưng dù vậy, hắn cũng không có bất kỳ chiến thắng nắm chắc!

Chỉ nghe đương đương đương tiếng vang truyền đến, thân thể của hắn bốn phía hình chuông thần thông chợt ẩn hiện ra, đem Đế Bình sau lưng cái kia mười hai cánh tay Thần Ma công kích ngăn lại!

Hiện tại hắn duy nhất có thể làm, chính là chặn lại Đế Bình tất cả thế công, để cho mình không bị Đế Bình đánh trúng!

Đế Bình cất bước tiến lên, sau lưng mười hai Thần Ma thế công đột nhiên trở nên vô cùng cuồng bạo, cuồng phong bạo

vũ giống như hướng Tô Vân điên cuồng công tới!

Chỉ nghe tiếng chuông chấn động càng lúc càng nhanh, Đế Bình thế công lại bị Tô Vân toàn bộ ngăn lại, không có một chiêu có thể công phá Tô Vân chiêu pháp hình thành vòng phòng ngự!

Hoàng chung thần thông đã bị hắn tôi luyện đến có thể từ thân thể bất kỳ chỗ nào phát ra, khí huyết khẽ động, hoàng chung tự thành, bất luận Đế Bình thế công thế nào mãnh liệt, chỉ cần không cách nào phá vỡ Tô Vân hoàng chung phòng ngự, Tô Vân liền không thể thua!

"Sĩ tử Tô Vân, ngươi rất không tồi! Đáng tiếc, tiên thuật, trẫm cũng hiểu, cũng đã biết, đồng thời biết nhiều hơn ngươi nhiều lắm!"

Đế Bình cười ha ha, khí tức đột nhiên thay đổi, một chưởng đánh ra.

Phía sau hắn, Lục Ngự hóa thành một đạo thanh khí, thanh khí hóa thành một chiêu thần thông.

Giờ khắc này, Đế Bình khí huyết tu vi gần như mấy chục lần bộc phát!

"Ầm!"

Tô Vân toàn thân hoàng chung hư ảnh trực tiếp sụp đổ, Tô Vân nhắm mắt lại điên cuồng lui về phía sau, đột nhiên xoay người, Tiên kiếm trảm yêu long một chiêu này cũng tự bạo phát!

Kiếm quang cùng thanh khí va chạm, Tô Vân kêu rên một tiếng, bay ngược mà đi, người ở giữa không trung đột nhiên thân bị hoàng chung hiện lên, đương đương đương từng tiếng nổ truyền đến, đem đuổi theo Đế Bình thế công ngăn lại.

"Ầm!"

Đế Bình lại là một chiêu tiên thuật thần thông, Tô Vân kêu rên, hoàng chung phòng ngự bị phá, lần nữa lấy Tiên kiếm trảm yêu long ngăn cản.

Hắn như là như lưu tinh rơi xuống, đập ở trên một đỉnh núi.

Đế Bình bàn tay phủ xuống, sau lưng mười hai cánh tay Thần Ma lay động sáu đại linh binh, cùng đánh xuống, chỉ thấy ngọn núi kia đỉnh núi hầu như trong nháy mắt bị đánh thành đất bằng!

Mặt khác tây tịch tiên sinh tinh thần phấn khởi, vội vàng mở rộng chiến trường, chỉ thấy thành phiến liên miên núi sông hiện lên, không ngừng hướng ra phía ngoài kéo dài.

Đế Bình lại nổi lên một chiêu tiên thuật, một chiêu này tiên thuật cùng lúc trước tiên thuật lại có chỗ khác biệt, uy lực mạnh hơn, điều động khí huyết càng thêm mãnh liệt.

Tô Vân vẫn như cũ lấy Tiên kiếm trảm yêu long ngăn cản, toàn thân cơ hồ bị chấn vỡ, bay ngược mà đi, bịch một tiếng đụng vào trên một ngọn núi!

"Bệ hạ đánh thật hay!" Thiên Đạo viện từng vị tây tịch tiên sinh nhao nhao xu nịnh nói.

Đế Bình khí thế như cầu vồng, như thiểm điện đi tới Tô Vân trước người, lại là một kích, nhưng gặp này tòa đỉnh núi lại bị hai người va chạm tiên thuật đánh xuyên, đánh ra một con đường.

Tô Vân lui về phía sau, từ đạo kia trong thông đạo bay ra về phía sau.

Đế Bình đang muốn truy kích, đột nhiên sắc mặt biến hóa, dừng bước lại.

Tô Vân ngừng lại xu hướng suy tàn, bay lên trời, thôi thúc Tiên kiếm trảm yêu long, đang muốn hướng hắn chém xuống,

lại thấy Đế Bình đứng ở nơi đó không có ra tay, vội vàng tán đi cuồng bạo khí huyết, bay xuống.

"Ngươi chiếm cứ ưu thế, làm sao không tấn công?" Tô Vân nghi ngờ nói.

Đế Bình khẽ mỉm cười: "Trẫm đã thắng ngươi, không cần phải tiếp tục đánh nữa, trẫm trân trọng ngươi năng lực, chẳng lẽ còn muốn đuổi tận giết tuyệt hay sao?"

Tô Vân giật mình.

Đế Bình vung tay áo cười nói: "Tô ái khanh, ngươi ta chi chiến, thắng bại đã phân. Ngươi tuy bại nhưng vinh, đủ để tự ngạo. Ngươi có thể đi về, nói cho Cầu Thủy Kính, trẫm đặc sứ đã mang theo trẫm ý chỉ chạy tới Sóc Phương, chiếu hắn về Đông đô!"

Thân hình hắn dần dần ảm đạm, rất nhanh biến mất không thấy gì nữa.

Tô Vân cau mày, nhưng cũng thở phào một cái, lúc này cũng tán đi Thiên Đạo lệnh bên trong khí huyết, rời đi Thiên Đạo viện.

Hắn nội tâm trở lại bản thân Linh giới bên trong, lông mày cau lại.

Sách quái Oánh Oánh ngay tại Linh giới trung tiêu gấp đợi chờ tin tức, đột nhiên nhìn thấy Thiên Đạo viện môn hộ tiêu tán, Tô Vân nội tâm xuất hiện, vội vàng nhào tới trước: "Thế nào, thế nào? Ngươi có hữu dụng hay không biện pháp của ta, đánh ngã Đế Bình?"

Tô Vân lắc đầu, sau một lúc lâu, lúc này mới nói: "Ta thua rồi."

Sách quái Oánh Oánh ngẩn ngơ, thất thanh nói: "Không thể! Ngươi mở ra bảy mươi hai động thiên sau đó, liền tuyệt

không có khả năng suy yếu!”

Tô Vân đem mình cùng Đế Bình một trận chiến quá trình giảng giải một lần, nói: “Hắn cuối cùng nương tay. Đế Bình rộng lượng, không có giết ta!”

“Ngươi trúng kế!”

Sách quái Oánh Oánh nhất thời tỉnh ngộ lại: “Hắn không phải là không muốn giết ngươi, mà là thân thể của hắn không tốt, không chịu nổi tiên thuật! Cái kia mấy chiêu tiên thuật đã vượt qua hắn thân thể tiếp nhận hạn mức cao nhất! Hiện tại Đế Bình, nên trốn ở trong hoàng cung hộc máu đây!”

Đông đô, trong hoàng cung.

Đế Bình nội tâm quay về thân thể, đột nhiên oa oa hộc máu, sắc mặt biến đến vô cùng trắng xám.

“Tiên pháp! Trẫm nhất định phải được có thể luyện thành Tiên thể tiên pháp!”

Hắn xóa đi máu trên khóe miệng, ánh mắt cuồng nhiệt, mang theo một tia lệ khí: “Cầu Thủy Kính, ngươi thắng, trẫm thỏa mãn nguyện vọng của ngươi, chiếu ngươi về kinh!”

Chương 172 : Sư cùng đồ (ta phiếu đâu?)

Chương 172: Sư cùng đồ (ta phiếu đâu?)

“Hoàng đế âm như vậy?”

Tô Vân ngẩn ngơ, lắc đầu nói: “Đế Bình không thể hộc máu, tu vi của hắn hẳn là vượt xa tại ta, đã tu vi vượt xa, như vậy thân thể của hắn hẳn là cũng trên ta xa, làm sao sẽ hộc máu?”

Oánh Oánh bay người lên, rơi vào đại hoàng chung bên trên, theo hoàng chung xoay tròn, đi tới ngoại giới, chấn động giấy chất cánh bay lên, nói: “Ngươi bây giờ nâng lên cánh tay phải của mình.”

Tô Vân đang muốn nâng lên cánh tay phải, nhưng mà cánh tay phải lại đột nhiên vô cùng đau buốt nhức.

Hắn không khỏi ngây người, cánh tay phải của hắn giống như là thi triển mấy chục lần Tiên kiếm trảm yêu long đồng dạng, mãnh liệt khí huyết xung kích dẫn đến cánh tay phải không chịu nổi!

“Có điều, ta là lấy nội tâm hình dáng, tại Thiên Đạo viện bên trong thi triển Tiên kiếm trảm yêu long, căn bản chưa tự thân thi triển qua một chiêu này. Sao lại thế…”

Sách quái Oánh Oánh nói: “Nội tâm là tinh thần của ngươi, ngươi tinh thần vận chuyển, trong cơ thể khí huyết cũng theo đó vận chuyển. Thân thể của ngươi mạnh mẽ, có thể chịu được bản thân khí huyết xung kích, nhưng Đế Bình thân thể có thể không chịu nổi khí huyết của hắn xung kích.”

Nàng lắc đầu nói: "Hắn có thể phong ấn nội tâm cảnh giới, đóng lại Ly Uyên là được, nhưng mà hắn không phong được thân thể cảnh giới. Hắn tại cùng ngươi đối địch, chỉ cần sử dụng tiên thuật thần thông, như vậy thân thể của hắn liền không chịu nổi. Hắn vận dụng tiên thuật số lần càng nhiều, đối gánh nặng của thân thể càng lớn."

Tô Vân cau mày nói: "Cũng tức là nói, ta cũng không có bại bởi Đế Bình?"

Oánh Oánh gật đầu, nói: "Hắn thiếu hụt triều thiên khuyết, không có luyện đến chân chính Tiên thể tình trạng, đương nhiên so ra kém ngươi. Hắn thua…"

Tô Vân lắc đầu, sắc mặt bình tĩnh nói: "Ta không có đánh bại hắn. Hắn chẳng qua là bại bởi bản thân."

Oánh Oánh giật mình.

Tô Vân sắc mặt bình tĩnh nói: "Đế Bình rất mạnh, tương đồng cảnh giới, ta tạm thời còn không cách nào vượt qua hắn. Hắn tuy là thân thể không kiên trì nổi, nhưng ta thua ở tâm tính cùng kết cấu bên trên, ta chủ động nhận thua, chính là ta thua rồi."

Hắn lộ ra tươi cười, đi tới Sơn Thủy cư trên sân thượng, vịn lan can thản nhiên nói: "Hơn nữa trải qua một trận chiến này, ta ý thức được thiếu sót của mình chỗ. Ta tuy là một hai chiêu thần thông có thể thi triển rất tốt, nhưng mà ta không có trải qua hệ thống học tập, đủ loại kiến thức không đủ, về mặt tâm cảnh cũng có không hoàn mỹ chỗ. Đợi đến ta cảm giác bản thân đi đến hoàn mỹ trạng thái, ta sẽ lại tìm hắn tỷ thí một lần!"

Oánh Oánh thở phào nhẹ nhõm, từ bên cạnh hắn bay qua, bay vào sân thượng bên ngoài trong vườn hoa, cười nói:

“Ngươi có thể nghĩ như vậy, ta liền yên tâm. Ta lo lắng ngươi sẽ bởi vì lần này thất bại mà cam chịu.”

Mùa xuân đến, trong vườn hoa có một ít bông hoa đã nở rộ, lúc này còn không có ong mật cùng hồ điệp, chỉ có cái này quyển sách cao tiểu cô nương vỗ cánh, tiến đến hoa trước mặt, nhắm mắt lại ngửi ngửi hương hoa.

Tô Vân nội tâm vô cùng bình tĩnh, cười nói: “Ta ngã xuống qua số lần, so với ngươi tưởng tượng phải hơn rất nhiều. Ta chưa hề bởi vậy từng có nhụt chí.”

Oánh Oánh từ trong nhụy hoa ngẩng đầu lên, cảm nhận được hắn mạnh mẽ nội tâm.

Nàng cũng không biết Tô Vân hồi nhỏ trải qua, chỉ biết là thiếu niên này so với hắn bề ngoài kiên cường vô số lần, đó là vô số lần sờ soạng lần mò đổi lấy mạnh mẽ nội tâm!

Thiên Phương lâu Thần Tiên cư.

Lần trước, Thần Tiên cư tất cả lưu ly màn cửa sổ nghiền nát, Cầu Thủy Kính dùng tiền từ Diệp gia lưu ly xưởng mua một nhóm lưu ly màn lớn, một chút linh sĩ ngay tại lắp đặt lưu ly màn cửa sổ, Cầu Thủy Kính thì ngồi trong thư phòng, lẳng lặng đợi chờ.

Hắn sắc mặt như giếng cổ, không nổi bất kỳ gợn sóng nào, phảng phất nội tâm của hắn cũng giống vậy yên bình.

Khoảng cách Tô Vân khiêu chiến Đế Bình thời gian, đã qua hai ngày thời gian.

Hai ngày này thời gian, thần sắc hắn như thường, cử chỉ như thường, đồ ăn thức uống sinh hoạt thường ngày cũng hoàn toàn như trước đây, hắn cũng không có đi gặp Tô Vân, không có hỏi thăm Tô Vân khiêu chiến Đế Bình kết quả, tựa như chuyện gì đều không để trong lòng.

Thậm chí, Diệp Lạc công tử vội vàng tới gặp hắn, ý đồ nhắc tới kết quả của trận chiến này, cũng bị hắn khéo léo từ chối, biểu thị cũng không để ở trong lòng.

Lúc này, hầu gái tới báo, nói: "Lão gia, bên ngoài tới đoàn người, tự xưng là Đông đô tới, cầu kiến lão gia."

Cầu Thủy Kính mỉm cười nói: "Mời khách quý đi vào."

Hầu gái xưng phải, lui ra thư phòng, bước tiểu toái bộ đi.

Cầu Thủy Kính vì mình châm trà, để bình trà xuống, ấm trà nắm tay lại vô thanh vô tức hóa thành bột mịn.

Hắn phảng phất giống như không phát hiện, nâng ly trà lên uống một hơi cạn sạch, đợi hắn đặt chén trà xuống lúc, cái kia chén trà cũng vô thanh vô tức đổ sụp, hóa thành nhỏ bé nhất hạt bụi nhỏ.

Cầu Thủy Kính đứng dậy, cất bước đi ra ngoài, dưới chân nhưng lưu lại từng cái dấu chân, dấu chân bên trong là bị hắn khí tức chấn vỡ mảnh gỗ vụn.

Hắn mặc dù sắc mặt yên bình như trước, không có chút nào gợn sóng, nhưng mà khí tức của hắn lại nhất thời ở giữa khó mà bình định xuống!

Đợi đến một tiếng già nua tiếng cười to từ bên ngoài truyền đến, Cầu Thủy Kính nội tâm mới đột nhiên yên bình như mảnh sóng lân lân bến cảng, tuy có chấn động, nhưng không làm ngoại giới sóng gió lay động.

"Thủy Kính đại nhân, năm đó Đông đô vội vàng từ biệt, thời gian qua đi trải qua nhiều năm, hôm nay lại gặp mặt!"

Lục Hạo Lục thái thường dẫn đầu một đám thị vệ, bước nhanh đi tới, Lục Hạo Lục thái thường trước một bước, đón Cầu Thủy Kính giang hai cánh tay, ha ha cười nói: "Năm đó là ta mười dặm trường đình nâng cốc đưa tiễn, tiễn Thủy Kính

đại nhân rời xa Đông đô, trở về quê hương dưỡng lão, không nghĩ tới lúc này mới thời gian một năm, Thủy Kính đại nhân liền lại muốn quay về Đông đô!"

Cầu Thủy Kính sắc mặt không chú ý, giơ tay lên ngừng lại hắn, ra hiệu hắn đừng tiến lên, nói: "Lục đại nhân năm đó ở hoàng đế phía trước vào dâng sàm ngôn, đem ta thái thường chi vị đoạt đi, đem ta đưa ra Đông đô. Ngày đó Lục đại nhân tiễn biệt lúc, ta nói cho Lục đại nhân, ta mất đi, ta nhất định phải tự tay đoạt lại!"

Lục Hạo vẻ mặt tươi cười, lấy ra Đế Bình thánh chỉ, cười nói: "Hiện nay, Thủy Kính đại nhân đã đoạt lại đi. Ta tại năm ngày trước đó cũng đã từ Đông đô xuất phát, gọi Chúc Long liễn một đường trăn trở, chạy tới Sóc Phương. Ta mang đến hai phần thánh chỉ, cái này hai phần thánh chỉ bệ hạ tại năm ngày trước đó cũng đã viết xong. Thủy Kính đại nhân thông minh hơn người, hẳn phải biết cái này hai phần thánh chỉ nội dung a?"

Cầu Thủy Kính mỉm cười nói: "Một phần là chiếu ta về Đông đô, cho phép cho ta đủ loại chỗ tốt, tiếp tục làm ta Cầu thái thường."

Lục Hạo cười nói: "Không sai. Cái này một phần thánh chỉ là Tô Vân Tô sĩ tử thi triển tiên thuật, cùng bệ hạ quyết đấu, bất luận Tô sĩ tử là thắng hay bại, chỉ cần hắn có thể liên tục thi triển nhiều lần tiên thuật, bệ hạ liền lệnh ta đem cái này một phần thánh chỉ giao cho Thủy Kính đại nhân."

Cầu Thủy Kính nói: "Nếu như Tô Vân thi triển không ra tiên thuật, hoặc là thân thể không chịu nổi tiên thuật xung kích, chứng minh không được hắn nắm giữ tiên pháp, như vậy một phần khác thánh chỉ chính là trực tiếp đem ta xử tử. Đúng hay không Lục đại nhân?"

Lục Hạo hai tay nâng lên thánh chỉ, cười nói: "Thủy Kính đại nhân liệu sự như thần, ta không bằng vậy. Xem như lần này người thất bại, ta liền không đọc thánh chỉ, mời Thủy Kính đại nhân tự nhìn."

Cầu Thủy Kính nắm lên thánh chỉ, nhìn cũng không nhìn, liền ném vào bản thân Linh giới bên trong, thản nhiên nói: "Nhìn cái gì vậy? Hoàng đế muốn nói lời nói, ta rõ ràng trong lòng, không cần lại nhìn. Lục đại nhân bị cách chức?"

Lục Hạo thân thể cúi đến thấp hơn, mặt mang tươi cười: "Ta bị cách chức, không phải cũng tại Thủy Kính đại nhân trong dự liệu ư? Năm ngoái lúc này, ta đấu thua ngươi, đem ngươi đưa ra Đông đô. Lần này, Lục mỗ không cần Thủy Kính đại nhân tự thân ra tay, nhận thua là được! Thủy Kính đại nhân thoải mái hay không?"

Cầu Thủy Kính thật sâu liếc hắn một cái, đột nhiên kêu: "Thiếu Anh, chuẩn bị tốt hành lý, chúng ta về Đông đô."

Thị nữ kia lên tiếng xưng phải, đi thu thập hành lý.

"Nơi này chính là Thủy Kính đại nhân cư trú Thần Tiên cư ư? Quả nhiên giống như là Thần Tiên cư ở chi địa."

Lục Hạo quan sát bốn phía, khen ngợi liên tục, nói: "Ta bãi quan sau đó, không chỗ có thể đi, không bằng liền cũng học Thủy Kính đại nhân, ở chỗ này."

Rất nhanh, cái kia áo đỏ hầu gái Thiếu Anh cõng một cái nho nhỏ hành lý đi tới Cầu Thủy Kính bên người, cười tủm tỉm nói: "Lão gia, chuẩn bị xong."

Lục Hạo liếc cái kia áo đỏ hầu gái liếc mắt, cười nói: "Thủy Kính đại nhân vì sao đến bây giờ còn không có cưới Thiếu Anh cô nương? Thiếu Anh cô nương đi theo ngươi hơn mười năm đi? Ngươi nên cho nàng một cái danh phận."

"Có liên quan gì tới ngươi?"

Cầu Thủy Kính hừ một tiếng, phất tay áo rời đi.

Lục Hạo cười ha ha, khom người nói: "Cung tiễn Thủy Kính đại nhân! Thủy Kính đại nhân nếu là cưới Thiếu Anh cô nương, nhớ tới thông báo tiểu đệ một tiếng, tiểu đệ dâng lên đại lễ!"

Cầu Thủy Kính cùng hầu gái Thiếu Anh đi tới Thần Tiên cư bên ngoài, ngăn lại một cỗ Phụ Sơn liễn, ngồi Phụ Sơn liễn hướng Sóc Phương thành dịch trạm chạy tới.

Hầu gái Thiếu Anh ngồi tại Cầu Thủy Kính đối diện, nhìn nam tử trung niên này sắc mặt bình tĩnh nhìn hướng ngoài cửa sổ, dường như xem thấu nội tâm của hắn, nói: "Lão gia đang lo lắng Sóc Phương."

Cầu Thủy Kính thu về ánh mắt, lắc đầu nói: "Sóc Phương không có cái gì đáng giá ta lưu luyến. Sóc Phương, chẳng qua là một cái ta cùng triều đình ngoan cố thế lực đánh cờ chiến trường, chiến sự đã ngừng lại, tướng sĩ sẽ không lưu luyến chiến trường."

Hầu gái Thiếu Anh cười nói: "Ta biết lão gia không yên lòng Sóc Phương, chủ yếu là không yên lòng người nơi này."

Cầu Thủy Kính lần nữa lắc đầu: "Ngươi sai, ta không có bất kỳ cái gì lý do ở lại chỗ này. Mục đích của ta đã đi đến, bảy đại thế gia tạo phản, nhìn như thanh thế to lớn, nhưng đối với Đông đô tới nói, bảy đại thế gia tuyệt không có khả năng thành công. Đế Bình có thể đăng cơ xưng Đế, dựa vào là các đại thế gia ủng hộ, cả nước các nơi đại thế gia ủng hộ Đế Bình, chính là ủng hộ chính bọn hắn lợi ích. Bảy đại thế gia tạo phản, muốn lần nữa chia cắt lợi ích, mặt khác thế gia ai chịu? Bởi vậy bọn họ nhất định thất bại."

Hầu gái Thiếu Anh không nói thêm gì nữa.

Cầu Thủy Kính nhưng tiếp tục nói: "Ta chuyện cần làm, là so bảy đại thế gia tạo phản còn muốn đại sự, là muốn thay đổi quốc gia này tiền đồ vận mệnh chuyện. Ta không thể bị Sóc Phương ngăn trở, ta thật vất vả mới đến cơ hội này, ta nhất định phải quay về Đông đô, thực hiện ta khát vọng!"

Hầu gái Thiếu Anh nói khẽ: "Bất luận lão gia làm cái gì quyết định, Thiếu Anh đều ủng hộ lão gia."

Cầu Thủy Kính trong mắt ánh sáng ảm đạm xuống, thấp giọng nói: "Ngươi còn trẻ, không cần đi theo ta cái này lão già họm hẹm, ta đã nửa thân thể xuống mồ, hơn nữa ta lần này đi chuyện cần làm, thất bại liền thân bại danh liệt, chết không có chỗ chôn. Một năm qua này, ta vì ngươi chuẩn bị một chút tiền bạc…"

Hầu gái Thiếu Anh cười cười.

Cầu Thủy Kính thấy nàng cái nụ cười này, thở dài, không còn thuyết phục nàng.

Sóc Phương thành dịch trạm, hầu gái Thiếu Anh đi vào mua vé, Cầu Thủy Kính đứng ở nơi đó lẳng lặng đợi chờ, lúc này, phía sau hắn truyền tới một âm thanh: "Lão sư muốn rời khỏi Sóc Phương sao?"

Cầu Thủy Kính thân thể hơi chấn động, từ từ xoay người lại, Tô Vân đứng trước mặt của hắn, ánh mắt tinh thuần nhìn hắn.

Cầu Thủy Kính gật đầu, âm thanh không có chút nào gợn sóng, nói: "Hoàng đế chiếu ta về Đông đô. Ngươi làm rất tốt. Nếu là không có ngươi cùng hoàng đế một trận chiến, ta cũng không thể nhanh như vậy về Đông đô."

"Chỉ cần có thể thực hiện lão sư mong muốn cùng khát vọng, đệ tử tự nhiên dùng hết khả năng cùng Đế Bình một trận chiến, tác thành lão sư."

Tô Vân mím môi, âm thanh có chút khàn khàn: "Thế nhưng là, Sóc Phương đâu? Ngươi rời đi về sau, Sóc Phương làm sao bây giờ?"

Cầu Thủy Kính nói: "Bảy đại thế gia khó thành việc lớn, bọn họ chỉ cần phản loạn, ắt phải sẽ gặp phải chư hầu vây quét…"

"Ta hỏi ngươi Sóc Phương làm sao bây giờ, không phải bảy đại thế gia có thể hay không thành công!"

Tô Vân lớn tiếng nói: "Sóc Phương bách tính làm sao bây giờ? Sóc Phương sĩ tử làm sao bây giờ? Lão biểu bả tử, Sóc Phương hầu, Tiết Thánh Nhân, những người này làm sao bây giờ?"

Hầu gái Thiếu Anh đi tới, nhìn thấy một màn này dừng bước lại, không có phụ cận.

Cầu Thủy Kính hờ hững nói: "Lão biểu bả tử Sóc Phương hầu thực lực của bọn hắn đủ để tự vệ, hỏi bọn hắn làm sao bây giờ trước đó, nên hỏi một chút ngươi làm sao bây giờ. Ngươi cùng tòa thành này không có bất kỳ cái gì liên quan, đừng quên, ngươi đến từ Thiên Thị Viên, cùng nơi này không có chút quan hệ nào!"

Tô Vân thân thể cứng nhắc.

Cầu Thủy Kính nói: "Ngươi là đệ tử của ta, ta đáp ứng ngươi, để ngươi trở thành Sóc Phương thượng sứ. Ngươi theo ta cùng một chỗ về Đông đô, ta sẽ hướng hoàng đế báo cáo việc này, đợi đến Sóc Phương một đời náo động kết thúc, ngươi liền xem như bình loạn cứu trợ thiên tai thượng sứ đến đây, như vậy ngươi tại triều đình bên trong liền cũng có chức quan. Ngươi ta thầy trò liên thủ, thay đổi triều đình chi hại…"

"Không cần lão sư, không cần…"

Tô Vân lẩm bẩm nói: "Từ lúc ta bước vào tòa thành này bắt đầu, ta cũng đã là Sóc Phương thượng sứ, ta không thể phụ lòng những người ở nơi này. Lão sư, đệ tử không tiễn, tạm biệt."

Cầu Thủy Kính ánh mắt phức tạp nhìn hắn, phất tay xoay người: "Tạm biệt. Thiếu Anh, chúng ta đi."

Hầu gái Thiếu Anh nhìn một chút Tô Vân, đuổi theo Cầu Thủy Kính bước chân, hai người leo lên Chúc Long liễn.

Dày nặng du dương tiếng long ngâm vang lên, Chúc Long chạy, mang theo Cầu Thủy Kính chủ tớ hai người rời đi dịch trạm.

Cầu Thủy Kính quay đầu nhìn tới, chỉ thấy Sóc Phương thành càng ngày càng xa.

Thiên Phương lâu, Thần Tiên cư.

Lục Hạo Lục thái thường chắp hai tay sau lưng nhìn Sóc Phương thành phong cảnh, đột nhiên một thanh âm từ phía sau hắn truyền đến: "Cầu Thủy Kính cuối cùng đã đi."

"Đúng vậy a." Lục Hạo Lục thái thường xoay người, mặt mang tươi cười nhìn người tới.

Đồng Khánh Vân, Văn Chính Thanh, Vũ Nguyên Đô, Lục Trung Lưu đám người chẳng biết lúc nào đi tới toà này Thần Tiên cư, Lục gia lão thần tiên Lục Trung Lưu bước nhanh về phía trước, phù phù quỳ xuống đất, lễ bái nói: "Hài nhi bái kiến lão thần tiên!"

Lục thái thường cười ha ha, dìu lấy hai cánh tay của hắn: "Hảo hài tử, đứng lên đi!"

Trạch Trư: Ta phiếu đâu? Ai nhìn thấy ta phiếu? Vừa rồi rõ ràng còn ở lại chỗ này mà! Ta phiếu đâu? TM như vậy đại nhất cái phiếu làm sao lại mất đi? Ta phiếu…

Chương 173 : Cưỡi rồng dạ hành

Chương 173: Cưỡi rồng dạ hành

Cầu Thủy Kính rời đi về sau, Tô Vân trở lại Văn Xương học cung, ổn định học tập, bổ sung đủ loại kiến thức căn bản. Hắn còn chạy đến kiếm đạo viện, đi theo Lý Mục Ca học tập kiếm thuật, xem như tư học tiên sinh thù lao, Lý Mục Ca mỗi ngày có thể lĩnh được một trăm ngũ thù tiền thù lao.

Lý Mục Ca cảm ơn không tên, mười ngày liền có thể kiếm một khối thanh hồng tệ, để hắn thấy được bản thân hào quang tương lai.

Chẳng qua là hắn nhưng lại không biết, muội muội của hắn Lý Trúc Tiên mỗi ngày phải tốn đi ba khối thanh hồng tệ, xin Tô Vân chỉ điểm nàng tu hành.

"Họ Tô!"

Thiếu nữ Ngô Đồng sắc mặt nghiêm nghị, đột nhiên gọi ở Tô Vân, nói nhỏ: "Ta cảm nhận được ma khí tại tây nam phương hướng nổi lên, nơi đó nhất định phát sinh việc lớn!"

Tô Vân trong lòng nghiêm nghị, đứng lên nói: "Tây nam là Xuyên Hà thành, Xuyên Hà thành cũng là Sóc Bắc mười bảy châu một trong! Chuyện này, nhất định phải nói cho lão biều bả tử cùng Sóc Phương hầu!"

Ngô Đồng nói: "Thúc Ngạo, ngươi đi nói cho lão biều bả tử, để lão biều bả tử thông báo Sóc Phương hầu."

Truy Nguyên viện bên ngoài, Tiêu Thúc Ngạo lập tức nghiêng mình mà đi.

Tô Vân trong lòng có chút bất an, sau một lúc lâu, đột nhiên chỉ thấy trong học cung một cái bạch hạc gió lốc mà lên, xông vào trời cao, lại là Nhàn Vân đạo nhân đi thông báo Sóc Phương hầu.

Một bên khác, Sóc Phương hầu nhận được tin tức, quyết định thật nhanh, lệnh thành bên trong tướng sĩ lập tức dẫn dắt một quân ngồi Hầu phủ thần điểu Thiên Phượng, chạy tới Xuyên Hà.

Xuyên Hà thành.

Tòa thành thị này không bằng Sóc Phương thành huy hoàng, Sóc Phương thành là Lâu Ban xây, thành bên trong lầu vũ đều là Lâu Ban cùng đệ tử luyện chế mà thành, sau đó Lâu Ban liền bị đại đế triệu đi xây dựng Đông đô, không có cơ hội chế tạo Xuyên Hà thành.

Nhưng Lâu Ban xây xong Đông đô sau đó, kiến trúc chi thuật trở thành học thuyết nổi tiếng, không ít linh sĩ tu luyện kiến trúc chi thuật, trải rộng cả nước các nơi, vì các nơi tạo lâu. Xuyên Hà thành cũng bởi vậy có thể sửa chữa, xây dựng rầm rộ, kiến tạo thành mới.

Cùng Sóc Phương khác biệt, Xuyên Hà bởi vì tới gần tây nam biên cảnh, thành mới mang theo dày nặng nguy nga tường thành, mà Sóc Phương thành thì là không có bất kỳ cái gì tường thành, không chút nào bố trí phòng vệ.

Cùng Sóc Phương đồng dạng chính là, Xuyên Hà thành bên trong ở tại tầng thấp nhất cũng nhiều là vụ công người, nghèo rớt mùng tơi, tầng thấp nhất dơ dáy bẩn thỉu kém, có rất ít cao tầng người sẽ đến nơi này.

Lúc này, Xuyên Hà thành bên trong một mảnh náo nhiệt, một đội chở tro xe tới đến Xuyên Hà thành tầng thấp nhất.

Xuyên Hà không sinh tro tàn, bởi vậy thường xuyên có đến từ Sóc Phương thành tro tàn bị vận đến nơi này, cho nên không có người nào để ý.

Cái này đội chở tro xe tới đến phố dài trung ương, đứng đầu xa phu từ trên xe nhảy xuống, chém đứt dây cương, chém đứt Phụ Sơn thú trên lưng dây thừng, liền nhanh chóng rời đi.

Mặt khác chiếc xe bên trên, từng cái xa phu nhảy xuống, bắt chước làm theo, đem từng chiếc chở tro xe ném tại nơi đó.

Trên đường phố mọi người nguyên bản không có người chú ý những này chở tro xe, nhưng mà những này chở tro xe chậm chạp không có động tĩnh, cũng không nhịn được gây nên mọi người hiếu kỳ.

Đúng lúc này, đột nhiên trên bầu trời một đạo hào quang từ trên trời giáng xuống, đó là một đạo mũi tên thần thông, gào thét mà đến, một tiễn đóng ở giữa đường, một tiếng ầm vang nổ tung!

Cái kia một đội Phụ Sơn thú chấn kinh, nhao nhao phát lực lao nhanh, nhất thời trên lưng chở tro xe nhao nhao rơi xuống, từng chiếc chở tro xe đập xuống đất!

Xe kia bên trong là từng khối hắc thạch quan, từ tro tàn cắt chém mà thành, giờ phút này to lớn hắc thạch quan từ chỗ cao rơi xuống đất, từng cái bị đập đến vỡ ra.

“Nhanh đi ăn cướp tro!” Có người cao hứng bừng bừng la lên.

Mọi người nhao nhao hướng những cái kia tro tàn thạch quan chạy đi, đột nhiên, chỉ nghe một tiếng ầm vang tiếng vang, một cái tro tàn hắc thạch quan nổ tung, một đạo đen kịt

thân ảnh vù vù một tiếng phóng lên trời, ở giữa không trung mở rộng cánh chim!

"Bành!" "Bành!" "Bành!"

Từng cái tro tàn hắc thạch quan nhao nhao nổ tung, từng con tro tàn quái vỗ cánh bay ra, tro tàn bay lên, bốn phía tràn ngập.

Trên không tro tàn quái lệ khiếu liên tục, đáp xuống, nắm lên từng cái lao nhanh mọi người phóng lên trời, ở giữa không trung liền đem hắn người một thân máu thịt thôn phệ!

Trên đường phố, một mảnh rối loạn, rối loạn lan ra.

Mấy cái đồ đen linh sĩ lao ra, nhân cơ hội ném ra mấy cái bình ngọc, đập ở tro tàn bên trong, bình ngọc nổ tung, trong bình rõ ràng là kiếp hỏa, kiếp hỏa nhen lửa tro tàn, lửa tràn ngập!

Sóc Phương thành, Văn Xương học cung.

Lúc chạng vạng tối, Diệp Lạc công tử mang đến Xuyên Hà thành tin tức, nói: "Xuyên Hà thành có tro tàn quái làm loạn, ăn vô số người, nơi đó ma khí cực nặng, hầu gia cùng ta cha thảo luận, ý định điều cha ta cùng Diệp gia biên quân đi vào trợ giúp."

Tô Vân cau mày, hỏi: "Nếu như lại có một chỗ có tro tàn quái làm loạn, có hay không lại muốn điều động mặt khác thế gia quân bảo vệ thành?"

Diệp Lạc công tử chần chừ một chút, đang muốn nói chuyện, thiếu nữ Ngô Đồng đột nhiên nói: "Có ma khí bắt nguồn từ đông bắc Ngũ Nguyên, nơi đó tro tàn quái chỉ sợ cũng đem dâng lên náo động!"

Nàng vừa dứt lời, đột nhiên lại nói: "Vân Trung, Thụ Hàng, Nhạn Môn, Vũ Uy, Hà Sáo, Nhược Thủy, Hưu Chư các vùng,

cũng có ma khí truyền đến, chắc cũng là tro tàn quái sắp muốn ở nơi đó làm loạn!"

Diệp Lạc công tử trong lòng giật mình, chán nản ngồi xuống.

Sóc Phương thành, căn bản không có như vậy lớn quân lực, đi trợ giúp Sóc Bắc mặt khác mười sáu châu!

Những này tro tàn quái nếu như ăn quá nhiều người, đã có thành tựu, liền gần như là Thiên Tượng cảnh giới đại cao thủ, tới lui như gió như điện, thậm chí có thể qua lại kiếp hỏa bên trong!

Nếu là mặt khác mười sáu châu cùng các quận huyện bị đánh tan, tro tàn quái chi loạn, liền sẽ tại Sóc Bắc bộc phát, hình thành đối Sóc Phương thành bao vây chi thế!

Lúc này chia binh, chỉ sợ Sóc Phương thành liền lại không thể lấy ngăn cản bảy đại thế gia người!

Diệp Lạc công tử lẩm bẩm nói: "Bảy đại thế gia, chiêu này thật độc…"

Bạch Nguyệt Lâu nói: "Thế nhưng là, bảy đại thế gia, đến bây giờ chưa công khai nói tạo phản. Bảy đại thế gia không có tạo phản động tác, liền không được ra tay."

Màn đêm buông xuống, mọi người nhìn xa phía tây nam, chỉ thấy nơi đó ánh sáng chiếu rọi bầu trời đêm.

Tia sáng kia, chính là kiếp hỏa ánh sáng.

Ngô Đồng ngửi một cái, thấp giọng nói: "Thật là tinh thuần ma khí… Cỗ này ma khí, nhanh đến Sóc Phương! Ta nhịn không được, ta muốn đột phá đến Nguyên Động cảnh giới!"

Nàng toàn thân ma khí rung chuyển không ngừng, ma nguyên chấn động, càng thêm khủng bố, đột nhiên chỉ nghe

răng rắc một tiếng, Ngô Đồng sau lưng vỡ ra một đạo lạch trời, lạch trời bên trong ma khí phun ra ngoài!

Lạch trời răng rắc răng rắc chấn động, phát ra tiếng vang, bên trong ma khí phun trào, càng thêm khủng bố, đột nhiên lạch trời bên trong truyền đến thần quỷ khóc lóc đau khổ thanh âm, âm âm u u thâm trầm, làm người ta không rét mà run!

"Thật thoải mái, cỗ này ma tính, quá thoải mái…" Thiếu nữ áo đỏ rên rỉ.

Tô Vân trong lòng giật mình, thu về ánh mắt, nhìn về phía nơi xa.

"Sóc Phương hầu, Tả phó xạ, Tiết Thánh Nhân, bọn họ đã chuẩn bị mấy tháng thời gian, bọn họ hẳn là rất sớm liền ngờ tới một ngày này a?"

Tô Vân đè xuống trong lòng rung động, trong lòng yên lặng nói: "Đã liệu đến, như vậy bọn họ liền có điều chuẩn bị, không đến mức bị đánh trở tay không kịp. Chẳng qua là, kế hoạch của bọn hắn đều là xây dựng ở Thủy Kính tiên sinh còn tại Sóc Phương cơ sở phía trên. Thủy Kính rời đi Sóc Phương…"

Khóe mắt của hắn nhảy lên.

Một ngày này, là bình thường một ngày, tất cả đều tới cực kỳ đột nhiên.

Màn đêm buông xuống thời điểm, thành thị cao tầng tro tàn đèn sáng lên, thắp sáng cầu mây cùng cao vút trong mây lầu vũ, chiếu sáng Sóc Phương.

Sóc Phương thành nhà cao tầng phía dưới tầng năm, sinh hoạt là tầng thấp nhất bách tính.

Trên đường phố tất cả như thường, trên bầu trời thỉnh thoảng có sinh hoạt phế khí vật vứt xuống đến, đập ở trên

đường phố, thỉnh thoảng cũng có Phụ Sơn thú phân và nước tiểu rơi xuống, đập đến chỗ nào đều là.

Những người đi đường che đậy miệng mũi trước khi đi vội vàng, từ hai bên đường phố dưới mái hiên đi qua, sinh hoạt tại tầng thấp nhất mọi người đối với cái này sớm đã thành thói quen, đợi đến nửa đêm về sáng thời điểm, mới có người đi dọn dẹp trên đường phố bẩn thỉu chi vật.

Có người tới bên đường, nhen lửa từng ngọn tro tàn đèn, đèn đường sáng lên, có chút u ám bất minh. Còn có người xách theo tro tàn đèn đi tới hộp đèn về sau, thắp sáng cửa hàng bảng hiệu.

Viên yêu người hầu rượu đẩy ra vạc rượu, cố ý múc ra một chén rượu giội tại cửa tiệm, để mùi rượu phát ra, thu hút khách uống rượu.

Nhện yêu hầu gái cố gắng lau bên đường cửa sổ, để cửa sổ thủy tinh phía trong quần áo tại dưới ánh đèn lộ ra càng thêm mỹ lệ, bên trong mấy vị tằm yêu cô nương thì thầm với nhau, nói năm nay thịnh hành quần áo kiểu dáng.

Bên đường từng cánh cửa sổ mở ra, thức ăn bên trong mùi thơm mùi thịt bay ra, tách ra đường phố mùi vị khác thường.

Còn có mấy cái xinh đẹp cô nương đẩy ra sát đường vách tường cửa sổ, trên người không được mấy sợi quần áo, đứng tại ửng đỏ trong ngọn đèn làm điệu làm bộ.

Không để cho người chú ý trong góc, cống thoát nước nắp cống bị người đẩy ra, chui ra mấy cái chuột yêu, che mặt, trên người cõng bao quần áo nhỏ, lén lén lút lút từ trong bóng tối lẻn qua đi.

Buổi tối Sóc Phương tầng thấp nhất thế giới, mới thật sự là nhân gian, nơi này náo nhiệt vừa mới bắt đầu.

Vất vả một ngày mọi người chỉ có vào lúc này mới có thể nhàn rỗi xuống, bắt đầu hôm nay sinh hoạt, còn ban ngày đối bọn hắn tới nói cũng không phải là sinh hoạt, mà là miệt mài lao động.

Mỗi khi lúc này, trên đường phố mới có tiếng cười cười nói nói.

"Ầm ầm!"

Một cỗ Phụ Sơn liễn từ không trung rơi xuống, đập ở trên đường phố, cả kinh ven đường một cái báo đầu đại hán meo kêu to một tiếng, phi thân leo đến cột đèn bên trên, hóa thành người đầu báo thân quái nhân, ôm cột đèn run lẩy bẩy.

Người đi trên đường không chịu được cười ra tiếng, lúc này có chút phạm pháp yêu quái liền muốn tiến lên, vơ vét chút tài vật. Sóc Phương thành cao tầng thế giới tuy là ngăn nắp mỹ lệ, nhưng thường có thù giết sự tình phát sinh, bởi vậy ai cũng không biết sẽ có thứ gì từ trên trời rơi xuống.

Phụ Sơn cự thú hình thể to lớn, từ chỗ cao ngã xuống, khẳng định liền người lẫn thú cùng một chỗ rơi thịt nát xương tan.

Có chút không nghề nghiệp chi đồ liền sẽ nhân cơ hội này, từ trên thi thể tìm kiếm một chút tài vật.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên lại là một tiếng ầm vang tiếng vang, lại là một cỗ Phụ Sơn liễn từ không trung rơi xuống, đập ở trên đường phố, tan rã!

"Ầm!"

Thứ ba chiếc Phụ Sơn liễn hạ xuống.

"Ầm!" "Ầm!" "Ầm!"

Thứ tư chiếc, thứ năm chiếc, thứ sáu chiếc Phụ Sơn liễn lần lượt hạ xuống, trên đường rơi vỡ nát, lúc này trên đường phố

tất cả mọi người vẻ mặt không khỏi dại ra, dừng bước lại, ngừng công việc trong tay, nhao nhao ngẩng đầu nhìn lên trên.

Sóc Phương trên thành không, đột nhiên liền có bạo động truyền đến, một cỗ lại một cỗ Phụ Sơn liễn bị thứ gì từ không trung cầu mây bên trên ném xuống, xe kéo bên trong mọi người sợ hãi kêu liên tục, có người ý đồ nhảy xe, có người leo đến trần xe, hoảng sợ đủ loại, từng cái thân ảnh khoa tay múa chân từ trên trời rơi xuống, rơi vỡ nát!

Tầng thấp nhất mọi người ngơ ngác nhìn một màn này, có chút không biết làm sao.

Trên bầu trời, là từng con hình dáng giống tro tàn quái đồng dạng quái vật, ngay tại trắng trợn phá hoại Sóc Phương thành!

"Tiểu Dao học tỷ!"

Một thiếu niên âm thanh truyền đến, mọi người ở đây nghẹn họng nhìn trân trối thời điểm, chỉ thấy một đầu Ngân Long nhảy vọt như bay, tại lầu vũ ở giữa nhảy lên, bỗng nhiên bay lên trời, tiếp lấy một thiếu niên.

Thiếu niên kia cưỡi tại lưng rồng bên trên, trong tay nâng một cái hộp gỗ, hộp gỗ đột nhiên biến hóa, hai bên nhà cao tầng đột nhiên chấn động, từng tòa lầu vũ cửa sổ cùng môn hộ đột nhiên tự động vận chuyển, vang dội keng keng, bắt đầu phong bế!

Trong khoảnh khắc, một tòa lại một tòa lâu vũ từ trên xuống dưới, hóa thành từng cái bịt kín hộp!

Từng cái tro tàn quái phi hành trên không trung, đụng vào lầu vũ bên trên, cho dù là đụng vỡ đầu chảy máu, cũng không cách nào đi vào những này lầu vũ bên trong.

Tô Vân ngồi tại Trì Tiểu Dao trên lưng, Trì Tiểu Dao một đường chạy như bay, hướng mặt khác lầu vũ chạy đi!

Chương 174 : Sóc Phương loạn hay không, lão tử định đoạt

Chương 174: Sóc Phương loạn hay không, lão tử định đoạt

Trì Tiểu Dao biến thành Ly Long chạy như bay, tốc độ cực nhanh, để Tô Vân có thể toàn tâm toàn ý nắm giữ hộp gỗ.

Hộp gỗ trong tay hắn trở nên cực kỳ kỳ lạ, giống như là cát bụi, cát bụi là vô số nhỏ bé đến cực hạn khối lập phương, những này khối lập phương chính là khống chế Sóc Phương thành chìa khóa bí mật.

Hộp gỗ tại lòng bàn tay của hắn bên trên không ngừng biến hóa, Tô Vân cần trong thời gian ngắn nhất, thông qua hộp gỗ cảm giác được một tòa cao lớn mấy chục tầng thậm chí hơn trăm tầng lầu vũ nội bộ cấu tạo!

Cái này cần tinh thần của hắn độ cao tập trung, mới có thể trong nháy mắt để cho mình tinh thần cùng một tòa trong mây cao ốc liên kết.

Chỉ có làm đến bước này, hắn có thể thông qua khống chế hộp, tới khống chế những này lầu vũ hình dáng biến hóa!

Sóc Phương thành kiến trúc chia làm từng cái lầu vũ quần thể, Tô Vân phong bế từng tòa cao ốc, Trì Tiểu Dao cũng tại mang theo hắn bay lên trên nhanh leo lên.

Đột nhiên, Ly Long tung người nhảy lên, Tô Vân bay lên trời, rơi vào một tòa lầu cao cao ốc trước cầu mây bên trên.

Ly Long thân thể trên không trung xoay tròn, hóa thành váy trắng thiếu nữ Trì Tiểu Dao thân hình chuyển động rơi xuống đất, váy trắng cùng băng dải tung bay, vừa vặn rơi vào Tô Vân bên người.

Trì Tiểu Dao ổn định thân hình, bốn phía nhìn lại, cầu mây bên trên hỗn loạn tưng bừng, từng chiếc xe kéo phi nhanh, điên cuồng chạy trốn, thế cho nên cầu mây hỗn loạn kinh khủng.

Trên bầu trời, tương tự tro tàn quái quái vật không ngừng đập xuống, đem từng chiếc xe kéo nắm lên, hất bay, ném ra cầu mây.

"Không có ăn người, bọn họ không giống như là chân chính tro tàn quái." Trì Tiểu Dao kinh ngạc nói.

Tô Vân gỗ trong tay hộp đã hóa thành khói bụi, khói bụi nhanh chóng tạo thành hơn mười đạo cầu mây, đem mảnh này lầu vũ quần thể tất cả cầu mây khống chế lại, trầm giọng nói: "Bọn họ đương nhiên không phải chân chính tro tàn quái, bọn họ chẳng qua là dùng tro tàn lực lượng, bị đồng hóa thành tro tàn quái hình dáng mà thôi."

Trì Tiểu Dao giật mình trong lòng: "Bọn họ là người!"

Bị vây ở cầu mây bên trên xe kéo bên trong cũng không ít linh sĩ, từng người thi triển thần thông cùng tro tàn quái quyết đấu, nhưng thường thường đều tại một hai chiêu ở giữa bị cướp tro quái giết chết, thi thể từ không trung rơi xuống.

Tô Vân thôi thúc hộp gỗ, chỉ nghe ầm ầm chấn động âm thanh không dứt, từng đạo cầu mây trên không trung chia rẽ, gây dựng lại, mang theo cái kia từng chiếc xe kéo tránh né tro tàn quái tập kích!

Cầu mây như rồng giống như trên không trung xuyên qua, đột nhiên từng tòa cao ốc trung ương vỡ ra, từng đạo cầu mây

ở trên bầu trời lướt ngang, xuyên qua những cái kia lầu vũ.

Cầu mây bốn phương thông suốt, từng người xuyên qua khác biệt lầu vũ bên trong, trên cầu xe kéo nhất thời hướng những cái kia lầu vũ bên trong xông tới.

Mà Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao, đang đứng tại những này cầu mây trung ương.

Trên bầu trời, từng con tro tàn quái vỗ cánh đuổi theo, nhao nhao xông vào những cái kia trong đại lâu.

Những này tro tàn quái vừa mới giết vào đại lâu nội bộ, liền gặp đại lâu nội bộ không gian điên cuồng biến hóa, những xe kia liễn rất nhanh tại bọn họ trước mắt biến mất, thay vào đó chính là từng bức không ngừng từ bốn mặt ép mà đến tường!

Trì Tiểu Dao lập tức nghe được, bốn phía lầu vũ bên trong truyền đến từng tiếng tiếng kêu thảm thiết đau đớn, tiếp lấy liền gặp những cái kia lầu vũ hốc tường bên trong có máu đen bị ép ra ngoài.

"Là tiểu tử này đang giở trò!"

Đột nhiên, trên bầu trời có một con tro tàn quái phát hiện Tô Vân, phát ra tiếng kêu chói tai, vỗ cánh bay tới.

Tô Vân tay trái nâng lên, tay phải chỉ vào lòng bàn tay di động cát bụi cầu mây, bỗng nhiên nhảy lên, cái kia cầu mây bên trong từng cái thô to vô cùng cốt thép xoay tròn lấy bay ra!

Những cái kia cốt thép phía ngoài, phù văn lóe lên, đột nhiên băng băng vỡ ra, như là mấy chục con đại xà trên không trung bay lượn, đem cái kia tro tàn quái vây khốn!

Cái kia tro tàn quái thân thể mạnh mẽ, cốt thép không cách nào đem hắn xuyên thủng, mặt khác tro tàn quái cũng tại vỗ

cánh hướng bên này bay tới, hiển nhiên cũng phát hiện hai người.

"Học tỷ!"

Tô Vân hô to một tiếng, Trì Tiểu Dao đỉnh đầu quang mang loé lên, xuất hiện một trương thần cung, lại là thần thông của nàng.

Trì Tiểu Dao giương cung rút tiễn, một tiễn bắn tới, một đạo kiếm quang xuyên thủng cái kia tro tàn quái mắt trái, cái kia tro tàn quái sau não bành một tiếng nổ tung.

"Tro tàn quái một thân đều là cốt giáp, chỗ yếu nhất chính là con mắt."

Trì Tiểu Dao nhảy vọt mà lên, sau một khắc liền đem trên không thần cung nắm trong tay, rơi vào trên cầu, dọc theo cầu mây một đường phi nhanh, không ngừng giương cung rút tiễn, hướng trên không tro tàn quái bắn tới.

Nàng tiễn pháp thần thông cực kỳ hiếm thấy, đang thúc giục động công pháp lúc, sau lưng sẽ hiện ra to lớn Ly Long, trợ giúp nàng kéo ra thần cung, mỗi một tiễn uy lực đều cực kỳ đáng sợ!

"Ta dạy dỗ đến không sai a?" Sách quái Oánh Oánh từ Tô Vân Linh giới chạy vừa đi ra, dọc theo vách chuông trượt xuống, nhảy đến Tô Vân trên bờ vai, dương dương đắc ý nói.

Tô Vân đứng tại trên cầu không nhúc nhích, đột nhiên cầu nối ầm ầm cắt ra, cầu mây bay lên, càng ngày càng cao.

Tô Vân đứng tại đầu cầu, cuồng phong đập vào mặt, để áo quần hắn trong gió lay động, phát ra phốc phốc đánh ra tiếng, đạo này cầu mây tại hắn điều khiển bên dưới hướng xa xa một cái khác lầu vũ quần thể vội vã đi.

Trên không, từng con tro tàn quái hướng hắn nhào tới, nhưng mà Tô Vân đạo này cầu mây hai bên, từng đạo cầu mây vậy mà cũng đang bay tới.

Những cái kia cầu nối tốc độ đột nhiên vượt qua Tô Vân dưới chân cầu mây, tiếp lấy từng đạo đi qua tinh luyện kim loại xưởng tế luyện xưởng thiên chuy bách luyện cốt thép, giống như là độc long đại mãng giống như từ cầu mây bên trong bay ra!

Những cái kia cốt thép xen kẽ đan xen, mặt ngoài phù văn không ngừng sáng lên, uy lực nở rộ, đem trên không từng con tro tàn quái khóa lại.

Trì Tiểu Dao váy trắng bồng bềnh, tại từng đạo cầu nối ở giữa nhảy lên như bay, thậm chí chân đạp trên không trung múa động cốt thép, một đường trượt.

Thần thông của nàng bộc phát, tiễn quang vô cùng chuẩn xác, đem bị vây khốn tro tàn quái bắn giết.

Tô Vân đứng tại đầu cầu không nhúc nhích, mà Trì Tiểu Dao thì là linh động vô cùng.

Oánh Oánh ngồi tại Tô Vân đầu vai, không biết từ nơi nào lật ra một quyển sách, đem tro tàn quái điểm yếu ghi nhớ, tiện thể vẽ ra người biến thành tro tàn quái sau bộ dáng, nói: "Nếu là có thể phụ cận nghiên cứu một chút thì tốt rồi…"

Đột nhiên, một cái cốt thép cuốn lên một con bị Trì Tiểu Dao bắn chết tro tàn quái, đưa đến trước mặt của nàng.

Oánh Oánh nhanh chóng vẽ xuống hình người tro tàn quái hình dáng, nói: "Nghiêng người!"

Cái kia cốt thép cuốn lấy tro tàn quái nghiêng người sang đến, Oánh Oánh ghi chép lại nghiêng người hình dáng, lại nói: "Phía sau!"

Tô Vân vẫn còn dư lực, đương nhiên là dùng hết khả năng thỏa mãn nàng.

Oánh Oánh vẽ xong tro tàn quái hình dáng, lại nói: "Đây là chỉ công, ta còn muốn một con mẫu."

Nhưng vào lúc này, đột nhiên từng cái cốt thép dây kéo tan vỡ, Tô Vân trong lòng giật mình, chỉ thấy một con hình thể to lớn tro tàn quái như là che trời chi mây, vỗ cánh hướng bên này bay tới, những nơi đi qua , bất kỳ cái gì cốt thép xích sắt đều không thể ngăn chặn hắn mảy may, bị hắn tiện tay vung lên liền nhao nhao tan vỡ!

Trì Tiểu Dao giương cung bắn tới, tiễn quang đóng ở cái kia tro tàn quái trên ánh mắt, lại bị bắn ra!

"Chẳng lẽ là chân chính tro tàn quái?"

Trì Tiểu Dao trong lòng giật mình, đột nhiên chỉ thấy bốn năm đạo cầu mây từ phía sau gào thét lao ra, hướng cái kia đại kiếp tro quái bay tới!

"Bành!"

Từng đạo cầu mây nổ tung, cái kia đại kiếp tro quái thôi thúc thần thông, rõ ràng là Chu gia ấn pháp, đại khai đại hợp, mấy chiêu ở giữa liền đem từng đạo cầu mây đánh gãy!

"Chu gia Thiên Tượng cảnh giới cường giả, vậy mà cũng hóa thành tro tàn quái!" Trì Tiểu Dao trong lòng giật mình.

Cái kia Chu gia cường giả biến thành đại kiếp tro quái vỗ cánh vọt tới, lật bàn tay một cái, Tô Vân phía trước đột nhiên nhiều hơn vuông vức một bức tường, cao mười trượng, rộng mười trượng, phía trên lạc ấn lấy điểu trùng chữ triện, cực kỳ phức tạp thâm ảo!

Đây là Sóc Phương bảy đại thế gia bên trong Chu gia ấn pháp, Chu gia lấy ấn pháp thần thông xưng!

Mắt thấy cái này một ấn liền muốn đem Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao đánh cho vỡ nát, đột nhiên Tô Vân sau lưng phật quang đại phóng, một con tỏa ra từng khúc hào quang bàn tay lớn nghênh tiếp tro tàn quái cái này một ấn!

Tô Vân vội vàng xoay người, nhìn thấy Đồ Minh hòa thượng người khoác cà sa, trước ngực mang theo tràng hạt, cất bước đi tới, sau lưng một tôn đại phật ánh sáng lập lòe, ngồi tại đài sen phía trên!

Vô số Phạn âm vang lên ong ong, hóa thành Phạn văn ký tự, vây quanh tôn này đại phật sau đầu xoay tròn.

"Tô sĩ tử, ngươi đi bình định tro tàn quái chi loạn, nơi này có tiểu tăng."

Đồ Minh hòa thượng trên mặt mang tươi cười, ngẩng đầu nhìn về phía cái kia đại kiếp tro quái, cười nói: "Chu gia nhị đương gia, Chu Lũng Vân, ngươi cũng coi là Sóc Phương nhân vật có mặt mũi, không nghĩ tới lại bởi vì ham muốn quyền lực, đem bản thân biến thành bộ dáng này. Hôm nay, bản tọa lại muốn tích lũy thiện đức!"

Cái kia tro tàn quái cười ha ha nói: "Đồ Minh, ngươi đây? Ngươi hẳn là trên giang hồ tên tuổi lẫy lừng cao thủ, vì sao muốn mai danh ẩn tích, trốn ở Sóc Phương?"

Tô Vân tâm niệm khẽ động, thôi thúc hộp gỗ, hộp biến thành cát bụi hình thành một cây cầu nhiễu loạn, dưới chân hắn cầu mây nhất thời theo cát bụi cầu nối biến hóa mà biến hóa, từ một bên vòng qua!

Cái kia đại kiếp tro quái hừ lạnh một tiếng, đỉnh đầu một mặt bảo ấn hiện lên, đang muốn hướng hắn thống hạ sát thủ, Đồ Minh một bước tiến lên, thần thông bộc phát!

Cầu mây từ hai người bên cạnh chạy qua, Trì Tiểu Dao nhảy vọt như bay, nhảy đến cầu mây bên trên, bước nhanh đi

tới Tô Vân sau lưng, nhìn về phía trước, thấp giọng nói: "Sư đệ…"

Phía trước, một chỗ khác lầu vũ quần thể, rối loạn càng lớn, tính ra hàng trăm tro tàn quái đại khai sát giới, gây ra hỗn loạn, trong lúc nhất thời mảnh này lầu vũ quần thể thi rơi như mưa!

Nơi này khoảng cách Sóc Phương hầu Lý gia rất gần, Lý gia rất nhiều linh sĩ lao ra, ngay tại cầu mây bên trên cùng một đám tro tàn quái chém giết.

Khoảng cách bên này gần nhất, chính là một con cõng nhà chim lớn, đó là Thiên Phượng, tại cầu mây bên trên mạnh mẽ đâm tới, mỏ chim mổ bên dưới, đẩy lùi từng con tro tàn quái.

Mà tại trên tiểu lâu, Lý Trúc Tiên, Lý Mục Ca đám người đứng ở nơi đó, từng người thôi thúc thần thông, đối kháng tro tàn quái, bảo vệ cầu mây bên trên những người khác rút lui khỏi.

Tô Vân đang muốn chạy tới, đột nhiên Lý Trúc Tiên đám người vị trí cầu mây run rẩy dữ dội, một con đại kiếp tro quái bay tới, lợi trảo chụp lại cầu mây, bỗng nhiên phát lực, đem đạo này cầu mây vặn vẹo!

Trên cầu tất cả xe kéo như mưa gào thét rơi xuống, cho dù là Lý Trúc Tiên đám người vị trí phượng liễn, cũng hướng phía dưới rơi xuống!

Nhưng vào lúc này, cầu mây bốn phía lầu vũ bên trong, từng cái cửa sổ nổ tung, vô số gỗ sắt thép gào thét bay ra, hướng những xe kia liễn bay đi!

Thiên Phượng cố gắng vỗ thấp bé cánh, nhưng căn bản không cách nào bay lên, đột nhiên, hai tấm to lớn cánh chim bay tới, xếp vào tại trên lưng nó lầu nhỏ hai bên.

Thiên Phượng nháy mắt mấy cái: "Quả?"

Vù vù ——

Mọc ra cánh lầu nhỏ mang theo nó gào thét mà lên, đuổi theo rơi xuống Lý Trúc Tiên đám người đem mọi người tiếp lấy.

Cùng lúc đó, chỉ thấy mặt khác xe kéo cũng nhao nhao mọc ra bằng gỗ cánh, cánh chỗ khớp nối là sắt thép ổ trục, mộc điểu vỗ cánh, mang theo cự thú, tại lầu vũ ở giữa bay lượn, tiếp lấy rơi xuống mọi người.

Cái kia đại tro tàn quái trong mắt hung quang chợt lóe, bốn phía tìm kiếm, nhìn thấy Tô Vân, cười ha ha nói: "Nguyên lai là Tô thượng sứ!"

Hắn như là chim lớn, chồm hổm tại bị xoay chuyển cầu mây bên trên, lộ ra vẻ châm chọc: "Thật sự là một kẻ đáng thương, ngươi lừa bịp tất cả mọi người ngươi là triều đình phái tới thượng sứ, thậm chí liền chính ngươi đều tin. Thế cho nên ngươi đã quên, ngươi chẳng qua là một cái nông thôn đến kẻ đáng thương!"

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, thất thanh nói: "Ngươi là Vũ Thần Thông Vũ thần bộ! Ngươi làm sao biến thành cái này quỷ bộ dáng?"

"Còn không phải bái ngươi ban tặng?"

Cái kia tro tàn quái cười ha ha, ánh mắt lành lạnh, lạnh lùng nói: "Ngươi uy hiếp ta, để cho ta nói cho ngươi rất nhiều bí mật, ta biến thành cái dạng này, còn không phải bái ngươi ban tặng? Ta nếu là không hóa thành tro tàn quái, ta Vũ gia lão tổ tông có thể bỏ qua ta?"

Phía sau hắn, đột nhiên vô số đạo xiềng xích bay ra, xuy xuy vang vọng, xuyên qua từng tòa lầu vũ.

Trên không, từng tiếng lệ khiếu truyền đến, từng con tro tàn quái rơi vào phía sau hắn trên xiềng xích.

Vũ Thần Thông như là chim lớn chồm hổm, cười lạnh nói: "Tô sĩ tử, vô dụng, đừng nói ngươi không phải thượng sứ, coi như ngươi là thượng sứ, hôm nay ngươi cũng cứu không được Sóc Phương! Tất cả mọi người, nghe ta hiệu lệnh, ta muốn cái này Sóc Phương đại loạn!"

Tro tàn quái bọn họ vỗ cánh bay lên, bỗng nhiên hai cánh thu lại, hướng phía dưới xoay quanh hạ xuống xe kéo xông tới!

"Sóc Phương loạn hay không, hoàng đế không định đoạt, bảy đại thế gia không định đoạt, ngươi càng không định đoạt!"

Tô Vân tay cầm trùng trùng điệp điệp nắm chặt, từng đạo cầu mây băng băng vang vọng, phân liệt ra đến, hướng phía dưới tro tàn quái bầy quét tới!

Cũng trong lúc đó, Vũ Thần Thông vị trí cầu mây đột nhiên giống như là đánh cái nút chết, đem Vũ Thần Thông gắt gao khóa ở trong đó!

"Lão tử định đoạt!"

Tô Vân quát lớn, tay cầm hướng về phía trước trùng trùng điệp điệp đẩy một cái, cái kia cầu mây cuốn lấy Vũ Thần Thông nhanh chóng lui về phía sau.

Phía sau, hai tòa khoảng cách rất gần lầu vũ đột nhiên vặn vẹo, một tiếng ầm vang, đem Vũ Thần Thông kể cả cầu mây cùng một chỗ kẹp lấy!

Oánh Oánh ngơ ngác nhìn một màn này, đột nhiên cuốn lên quyển sách tại Tô Vân đầu bên trên gõ một cái: "Không được nói thô tục!"

Chương 175 : Ta còn có việc, bảo hoàng đế chờ một chút

Chương 175: Ta còn có việc, bảo hoàng đế chờ một chút

Cái kia hai tòa cao vút trong mây lầu vũ biến thành hình chữ "nhân", đem Vũ Thần Thông giam ở trong đó, người bên ngoài căn bản không nhìn thấy hai tòa lâu ở giữa xảy ra chuyện gì, nhưng mà bị đè ở hai tòa lâu vũ trung ương Vũ Thần Thông nhưng trong lòng thì ngạc nhiên.

Cái này hai tòa lâu vũ nghiền ép để hắn cực kỳ mệt mỏi, quanh người hắn xiềng xích quấn quanh, xiềng xích không ngừng xoay tròn, từ bên ngoài nhìn tới như là một chiếc kén lớn, sinh sinh chống ra một vùng không gian.

Hắn học chính là giám ngục chi thuật, bắt kẻ địch, khóa giết kẻ địch, dễ như trở bàn tay, cho dù là Toàn Thôn Ăn Cơm Tiêu Thúc Ngạo như vậy yêu long, trong tay hắn chạy không thoát mấy chiêu!

Nhưng mà biến hóa lầu vũ, nhưng giống như là một cái lớn lao lồng giam, hắn tuy là kháng trụ hai tòa lâu vũ ép, nhưng mà muốn chạy trốn ra ngoài, lại nhất thời trong chốc lát không cách nào làm được.

"Cũng may ta tu luyện Chân Long thần thông!"

Vũ Thần Thông quát lớn, hai tòa lâu vũ bên trong nhất thời truyền đến từng cơn long ngâm, hắn xiềng xích hóa thành từng đầu bay lượn Thần Long, cưỡng ép đánh xuyên qua phía trước bức tường.

Vù vù ——

Hắn từ vỡ ra trong vách tường xuyên qua, nhảy vào trong hành lang.

Cái kia hai tòa lâu vũ nhất thời tách ra, khôi phục như lúc ban đầu. Vũ Thần Thông hướng gần nhất cửa sổ chạy đi, tốc độ càng lúc càng nhanh, đang muốn phá tan cái kia cửa sổ lưu ly, đột nhiên tầng lầu này vũ giống như là sống lại đồng dạng, trên dưới điên đảo xoay tròn!

Vũ Thần Thông toàn thân khí huyết xông ra, hóa thành từng cái vuốt rồng, bắt lấy bốn phía bức tường, ổn định thân hình, ngẩng đầu nhìn lại, trong lòng một mảnh ngỡ ngàng, chỉ thấy cửa sổ từ trước mặt hắn hư không tiêu thất, thay vào đó chính là một bức tường!

Bốn phía bức tường hướng hắn ép mà đến, Vũ Thần Thông điên cuồng thôi thúc thần thông, một đường đánh xuyên bức tường, hướng ra phía ngoài cưỡng ép xông vào.

Nhưng mà khiến hắn khiếp sợ là, tòa này lầu vũ nội bộ không gian giống như là mê cung đồng dạng, không ngừng biến hóa, bất luận hắn phá vỡ bao nhiêu mặt bức tường, hắn trước sau tìm không được phần cuối ở nơi nào.

Hắn tu vi hao tổn cực nhanh, tiếp tục như vậy đi xuống, khẳng định sẽ bị vây chết tại đây tòa quỷ dị lâu bên trong.

Nhưng vào lúc này, phía ngoài tiếng chém giết đột nhiên ngừng, tiếp lấy một con đường xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Vũ Thần Thông bước nhanh chạy về phía trước, lao ra tòa này lầu vũ, đợi hắn thấy rõ bốn phía, không khỏi ngơ ngác, chỉ thấy hắn chẳng biết lúc nào đi tới mặt đất trên đường cái.

Nơi này là tầng thấp nhất khu phố, trên đường phố không có một ai, hai bên lầu vũ đã tìm không thấy bất kỳ môn hộ, tìm không thấy bất kỳ cửa sổ.

“Cái kia Tô Vân, không biết dùng cái gì thủ đoạn phong ấn những này lầu vũ, ý đồ xáo trộn kế hoạch của chúng ta.”

Vũ Thần Thông ánh mắt lấp lóe, tro tàn quái làm loạn, tại Sóc Phương giết người vô số, gây nên lớn lao náo động, loại trừ có thể xáo trộn Sóc Phương hầu, Tả phó xạ đám người sắp đặt bên ngoài, còn có thể nhờ vào đó tai nạn, công kích hoàng đế thất đức.

Hoàng đế thất đức, mới có thể trời giáng thiên tai, thương thiên trừng phạt không phải thế nhân, mà là hoàng đế.

Không chỉ có Sóc Phương rơi vào tro tàn quái tạo thành “Thiên tai” bên trong, Sóc Bắc mặt khác các châu quận, cũng muốn bộc phát tro tàn quái hình thành “Thiên tai”, cũng muốn dân chúng lầm than, cũng muốn sinh linh đồ thán, cũng muốn kiếp hỏa rừng rực!

Sóc Phương chẳng qua là Sóc Bắc mười bảy châu một cái châu, nếu như toàn bộ Sóc Bắc đều “Thiên tai” liên tiếp phát sinh, như vậy bảy đại thế gia liền sư ra nổi danh!

Vô số sinh linh tử vong, hóa thành tro tàn quái, cái này bô ỉa chụp ở Đế Bình trên đầu, mang dân ý, liền có thể thành công, một lần diệt trừ Sóc Phương hầu các cái đinh trong mắt!

“Có điều, coi như hắn có thể phong ấn những này lầu vũ, cũng phân thân hết cách. Ta bảy đại thế gia đã chuẩn bị mấy tháng, mặt khác lầu vũ quần thể cũng có tro tàn quái tấn công, đồ sát bách tính.”

Vũ Thần Thông ánh mắt lấp lóe, đang muốn vỗ cánh phi thiên, cho Sóc Phương làm ra nhiều hơn nữa rối loạn, đột nhiên chỉ nghe bành một tiếng, một cỗ thi thể từ không trung rơi xuống.

Hắn ngưng mắt nhìn lại, cỗ thi thể kia rõ ràng là Vũ gia con cháu biến thành tro tàn quái!

Vũ Thần Thông giật mình trong lòng, ngẩng đầu nhìn lên, nhưng gặp con đường này hai tòa lâu vũ ở giữa, từ cầu mây bên trong tróc ra từng cái cốt thép dây kéo, đem từng con tro tàn quái vây khốn, còn có tro tàn quái bị bóp méo cầu mây ép, oán giận ở trên vách tường, ép thành bùn nhão.

Có chút tro tàn quái thì bị hai đạo cầu mây kẹp ở trung ương, sinh sinh chèn chết!

Mà những cái kia bị vây ở sắt thép lồng giam bên trong tro tàn quái, bất ngờ bị người bắn giết, nhưng lại không có một người sống!

"Tô Vân!"

Vũ Thần Thông nghiến răng, một thân ma khí lan ra, như là vô số xúc tu trên không trung tung bay.

Hắn vỗ cánh, nhất phi trùng thiên, đi tới lầu vũ phía trên, bốn phía tuần tra, đột nhiên đồng tử chợt co lại.

Nơi xa, Tô Vân đứng tại một đạo cầu gãy phía trên, cầu gãy trên không trung lướt ngang, hướng một mảnh khác lầu vũ quần thể mà đi. Mà Trì Tiểu Dao đứng tại Tô Vân sau lưng, từng nhánh mũi tên không ngừng bắn về phía trên không phi hành tro tàn quái!

Vừa rồi có lẽ là Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao chém giết tất cả tro tàn quái, lập tức bứt ra mà đi, để Tô Vân hoàn mỹ đi khống chế lầu vũ nội bộ biến hóa, thế cho nên Vũ Thần Thông nhẹ nhõm thoát khốn.

"Đôi cẩu nam nữ này, không thể để cho bọn họ hỏng đại kế!"

Vũ Thần Thông vỗ cánh hướng Tô Vân đuổi theo, tốc độ cực nhanh, đột nhiên trong bầu trời đêm một con bạch hạc bay tới, xông về Vũ Thần Thông.

Vũ Thần Thông trong lòng giật mình, hai cánh hướng về phía trước chấn động, đánh ra không trung, thân hình nhất thời ngừng lại.

Mà cái kia bạch hạc tại hắn phía trước trên không xoay người, hóa thành một cái thon gầy cao gầy đạo nhân, đứng tại trên không, thân hình thẳng tắp, đạo bào tung bay, từ từ tung tích.

"Vũ Thần Thông, ta một mực đem ngươi trở thành làm bằng hữu, ta vẫn cho là ngươi rất ngay thẳng, quang minh lỗi lạc. Ngươi khiến ta thất vọng."

Đạo nhân kia nhẹ nhàng rơi vào cùng Vũ Thần Thông cân bằng vị trí bên trên, sau lưng một đạo bạch quang phóng lên trời, hóa thành vỗ cánh mà lên bạch hạc thiên tượng, tản ra trắng muốt ánh sáng sắp tối không chiếu sáng.

Đạo nhân này chính là Nhàn Vân, vẻ mặt lạnh lùng nói: "Lần trước ngươi vì tra án mà đối Tô sĩ tử ra tay, hữu lượng khả nguyên, nhưng lần này, ngươi hóa thành tro tàn quái gây họa Sóc Phương, hại chết không biết bao nhiêu người, đây chính là tội ác tày trời."

Vũ Thần Thông cười ha ha: "Nhàn Vân, ta tiếp cận ngươi, cùng ngươi làm bằng hữu, chỉ là vì tra ra ngươi rốt cuộc là thân phận gì mà thôi. Ta sớm biết Tả Tùng Nham chính là Sóc Bắc lão biều bả tử, dưới tay tội phạm phần đông, ngươi là hắn tướng tài đắc lực, tra ra thân phận của ngươi, đẩy ngã Tả Tùng Nham liền không thành vấn đề. Ngươi sẽ không cho là ta thật ý định cùng ngươi làm bằng hữu a?"

Nhàn Vân đạo nhân sắc mặt trầm xuống, run một cái phất trần, thản nhiên nói: "Lần trước ngươi ta chi chiến chưa từng phân ra thắng bại, lần này, ngươi biến thành tro tàn quái, có thể yên tâm nhất quyết sinh tử đi?"

Vũ Thần Thông vận chuyển khí huyết, thôi thúc thần thông, nhất thời có Thần Long lao ra, lạnh lùng nói: "Nhàn Vân, lần trước ta chẳng qua là lo lắng bị Đổng y sư cùng ngươi vây công, lúc này mới thả ngươi một con đường sống, ngươi cho rằng ta thật sợ ngươi?"

Cầu gãy bên trên, Tô Vân đầu vai, Oánh Oánh nghe được long ngâm cùng hạc lệ âm thanh truyền đến, vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Thần Long cùng bạch hạc trên không trung tranh chấp, chém giết thảm liệt, thầm nghĩ: "Sóc Phương không hổ là Sóc Bắc đại thành đệ nhất, tụ tập Sóc Bắc mười bảy châu cao thủ, tùy tiện đi ra hai người chính là Thiên Tượng cảnh giới."

Sóc Bắc dân phong cuồng dã, là lừng lẫy nổi danh núi cao hoàng đế xa, các lộ chư hầu cắt cứ, từng người đóng quân, còn có ngoại tộc nuôi thả ngựa tái ngoại, nhìn chằm chằm.

Sóc Bắc lại nhiều núi rừng, nhiều nông trường, có nhiều trộm cướp hoành hành, bởi vậy thường thường tàng long ngọa hổ.

Tô Vân xông đến chỗ này lầu vũ quần thể, lại thấy Diệp gia cùng Bành gia hai đại thế gia đệ tử hợp lực đối kháng tro tàn quái tập kích.

Tô Vân lập tức tiến lên, trợ giúp hai đại thế gia bình loạn.

Hai đại thế gia bởi vì phải bảo vệ dân thường, khó mà ngăn cản tro tàn quái, thương vong không biết bao nhiêu. Tô Vân nhúng tay, phong ấn từng tòa lầu vũ, để cứu viện trở nên vô cùng đơn giản.

Chờ đến tro tàn quái chi loạn ngừng lại, Diệp Lạc công tử đang muốn đuổi theo Tô Vân, lại thấy Tô Vân đã chạy đến chỗ tiếp theo náo động chi địa.

“Tam tỷ làm hộ pháp cho ta, ta muốn đi vào Thiên Đạo viện diện thánh!”

Diệp Lạc công tử vứt xuống câu nói này, lập tức ngồi thiền, một cái Diệp gia nữ tử tiến lên, đề phòng canh giữ ở bên cạnh hắn.

Diệp Lạc Linh giới bên trong, Thiên Đạo lệnh hóa thành Thiên Đạo viện môn hộ, Diệp Lạc công tử nội tâm đẩy cửa ra, sải bước xông vào Thiên Đạo viện bên trong.

Chỉ thấy cái này Thiên Đạo viện không có ban ngày đêm tối phân chia, lúc này Sóc Phương thành mặc dù là đêm tối, nhưng nơi này vẫn như cũ người đến người đi, sĩ tử, tây tịch tụ tập dưới một mái nhà.

Đối với rất nhiều Thiên Đạo viện sĩ tử tới nói, ban đêm đi ngủ chính là lãng phí thời gian, thân thể của bọn hắn đi ngủ, mà nội tâm thì sẽ trốn vào Thiên Đạo viện học tập.

Diệp Lạc công tử bước nhanh tới gặp Đế Bình, khom người yết kiến, nhanh chóng nói: “Bệ hạ, việc lớn không tốt, Sóc Phương Lâm, Chu, Lục, Văn, Điền, Vũ, Đồng bảy đại thế gia, dung túng tro tàn quái làm loạn, đã tại mười bảy châu nhen lửa chiến hỏa…”

“Trẫm đã biết, Lục thái thường đều nói cho trẫm.”

Đế Bình khoát tay áo, hơi không kiên nhẫn, nói: “Đồng gia các thế gia, nấm ghẻ chi bệnh vậy, không đáng để lo. Diệp Lạc, ngươi nói Cầu Thủy Kính thật đã rời đi Sóc Phương sao? Theo lý mà nói, hắn hiện tại cũng đã đến Đông đô, vì sao còn chưa tới gặp trẫm?”

Hắn lo lắng đi tới đi lui, đột nhiên dừng bước, lẩm bẩm nói: “Cầu Thủy Kính nhất định là cảm thấy đầu cơ kiếm lợi đúng hay không? Hắn nhất định còn muốn trẫm cho hắn nhiều

hơn nữa phong thưởng đúng hay không? Người này, lại dám uy hiếp trẫm, gây khó dễ trẫm…”

Diệp Lạc công tử nghe vậy, trợn mắt hốc mồm, vung tiếng nói: “Bệ hạ, Sóc Bắc tro tàn quái gây họa, vô số dân chúng thân gia tính mạng khó đảm bảo! Bệ hạ…”

Đế Bình khoát tay nói: “Diệp Lạc, lời của trẫm ngươi không nghe rõ? Sóc Bắc chuyện, Lục thái thường sẽ xử lý đến thỏa đáng. Sóc Phương chuyện, cũng không đơn giản, trong này không chỉ có là bảy thế gia tạo phản, còn liên quan đến Thiên Môn trấn, liên quan đến trẫm bát diện triều thiên khuyết!”

Diệp Lạc công tử cúi đầu, nhưng khó nén trên mặt vẻ thất vọng.

“Sóc Phương không loạn, những lão hồ ly này cũng sẽ không lộ ra sơ hở! Sóc Phương vừa loạn, trẫm liền biết rốt cuộc là ai cướp đi trẫm bát diện triều thiên khuyết!”

Đế Bình ánh mắt sắc bén, lạnh lùng nói: “Ngươi là trẫm khâm sai, trẫm để ngươi lưu tại Sóc Phương, là theo dõi Sóc Phương hầu, theo dõi Tiết Thanh Phủ, theo dõi Tả Tùng Nham cùng Đồng Khánh Vân, không phải cho ngươi đi điều tra bảy thế gia tạo phản làm loạn! Ngươi cũng không cần nhiều vất vả! Trở về làm chuyện của ngươi!”

Diệp Lạc công tử đành phải đứng dậy, xoay người rời đi.

Đế Bình đưa mắt nhìn hắn đi xa, thấp giọng nói: “Bảy thế gia coi như không phản, trẫm cũng muốn buộc bọn họ phản. Bọn họ phản, trẫm mới có cơ hội tranh bình Sóc Bắc, đem những này cá lớn vớt đi ra phơi một chút… Khó hiểu, Thủy Kính vì sao còn chưa tới Đông đô?”

Bởi vì các nơi bộc phát tro tàn quái náo động nguyên nhân, Sóc Phương thành cùng mặt khác các thành ở giữa Chúc Long

liễn đã dừng vận, cuối cùng một cỗ trên đường đi Sóc Phương Chúc Long liễn xa xa dừng ở dã ngoại, cũng không có tới gần Sóc Phương.

Phía trước đã truyền đến tin tức, nói Sóc Phương thành bên trong cũng có tro tàn quái náo động, bởi vậy Lục Địa Chúc Long cảm thấy nguy hiểm, chủ động dừng lại.

Thuần long giả đang cùng Chúc Long thương lượng, nhìn một chút có thể hay không để Chúc Long đem xe bên trên hành khách đưa đến mặt khác thành.

Lúc này, Chúc Long trên lưng một tòa lầu nhỏ môn hộ mở ra, Cầu Thủy Kính đi xuống xe.

"Thiếu Anh, ngươi tự mình đi Đông đô đi."

Cầu Thủy Kính hướng trên xe nữ hài phất phất tay: "Ngươi nói cho hoàng đế, ta còn có việc, bảo hắn chờ một chút."

Chương 176 : Thủy Kính chầm chậm tới

Chương 176: Thủy Kính chầm chậm tới

Chúc Long liễn bên trên hầu gái Thiếu Anh gật đầu, phất tay nói: "Lão gia bản thân cẩn thận, hoàng đế bên kia ta sẽ nói rõ ràng."

Cầu Thủy Kính xoay người đi vào trong bóng đêm, hắn đối Thiếu Anh rất là yên tâm, hắn tuy là tạm thời không thể quay về, nhưng mà Thiếu Anh thay hắn trở về gặp hoàng đế, nhất định có thể đem hắn cùng hoàng đế quan hệ xử lý rất tốt.

Thuần long giả cùng đầu kia Lục Địa Chúc Long thảo luận xong xuôi, hứa cho Chúc Long gấp ba thức ăn, Chúc Long lúc này mới đáp ứng.

Chúc Long há miệng, phun ra một viên ngọc rồng, ngọc rồng quang diễm như đuốc, chiếu sáng phía trước hơn mười dặm, phát ra du dương long ngâm.

Cái kia thuần long giả nhìn thấy Cầu Thủy Kính cái bóng bị kéo đến rất dài, vội vàng la lên: "Chúc Long muốn khởi hành trở về, lại không lên xe, liền đem ngươi ném tại cái này hoang sơn dã lĩnh!"

Cầu Thủy Kính phất phất tay, không quay đầu lại.

Cái kia thuần long giả giận dữ, cao giọng nói: "Ngươi người này, làm sao không nghe khuyên bảo? Toàn bộ Sóc Bắc hoàn toàn tan vỡ, đâu đâu cũng có tro tàn quái! Về Sóc Bắc, chính là chờ chết!"

Cầu Thủy Kính cười ha ha, thân ảnh bị kéo đến rất dài: "Sóc Bắc tan vỡ? Ta lần này đi, chính là lực vãn tan vỡ chi thế!"

Cuồng phong gào thét, gió lớn bên trong Cầu Thủy Kính giơ tay, đem Đế Bình để Lục thái thường Lục Hạo giao cho hắn thánh chỉ ném ra ngoài!

"Hoàng đế ý đồ, ta vì sao phải nghe? Đế Bình, là ngươi đang cầu xin ta, không phải ta cầu ngươi!"

Cầu Thủy Kính giống như là buông ra tất cả trói buộc, cất tiếng cười to.

Cái kia thuần long giả ngẩn ngơ, tung người nhảy đến đầu rồng bên trên, ngồi xuống, vỗ vỗ Chúc Long đầu, lớn tiếng nói: "Không cần phải để ý đến hắn, chúng ta đi!"

Chúc Long chạy, tại giữa đồng trống bẻ hướng, trở về dịch đạo.

Ngọc rồng tại nó môi ở giữa chiếu rọi phía trước nói đường, Chúc Long mang theo trên lưng lữ khách, chạy vào mênh mông sơn dã.

Sóc Phương thành, Lý gia Hầu phủ, Sóc Phương hầu đứng tại Thần Tiên cư sân thượng bên ngoài, sau lưng chính là Lý gia trấn tộc thần binh, cùng với Lý gia một đám tướng sĩ.

Trên mặt hắn không có bất kỳ cái gì biểu lộ, tay cầm nắm chặt, lại tự buông ra, lại tự nắm chặt, lại tự buông ra, trong lòng bàn tay là ướt tách tách mồ hôi lạnh.

"Sóc Phương chi loạn, hung hiểm vô cùng."

Ánh mắt của hắn như là diều hâu, nhìn chằm chằm xa xa Vũ gia, thấp giọng nói: "Vũ Nguyên Đô, ngươi đang chờ đợi xuất kích thời cơ ư?"

Sóc Phương hầu cái trán cũng xuất hiện từng giọt mồ hôi lạnh, phía sau hắn trấn tộc thần binh chính là Lý gia thủ hộ Sóc Phương có công, hoàng đế lần trước Thánh vật, Tru Thần phường.

Tru Thần phường là một cánh cửa, như là Thiên Môn trấn Thiên môn, có năm đạo môn, mỗi một đạo môn đều là một mặt đền thờ, phía trên lạc ấn lấy Lý gia tiên tổ công tích vĩ đại, chinh chiến sát phạt dáng người.

Năm môn, đại biểu Sóc Phương năm cái cổ xưa thế gia.

Năm đó đi theo Lý gia tiên tổ mặt khác mấy cái thế gia, cũng đều có trấn tộc tính linh thần binh, đều là Nguyên Sóc hoàng đế ban tặng.

Tru Thần phường uy lực phi phàm, năm đạo môn hộ bên trong đều có phương khổng, có thể đem đao thương kiếm kích loại hình tính linh thần binh cắm vào phương khổng bên trong, liền có thể bộc phát ra thần uy, chuyên giết nội tâm, chém giết quỷ thần cũng không thành vấn đề!

Năm đó Nguyên Sóc hoàng đế đem bảo vật này ban cho Lý gia, ca ngợi bọn họ canh giữ ở Sóc Phương, giống như là bảo vệ Nguyên Sóc môn hộ, chống cự ngoại địch, cho nên đem bảo vật này ban cho bọn họ.

Nhưng cho dù là lưng tựa cường đại như thế tính linh thần binh, Sóc Phương hầu còn không có bất kỳ phần thắng nào.

Bởi vì hắn biết, bất luận Sóc Phương loạn có bao nhiêu hung ác, hắn cũng không thể ra tay, hắn chỉ có thể để trong Hầu phủ Lý gia linh sĩ xuất kích, đi bình định tro tàn quái chi loạn.

Bởi vì, hắn chỉ cần khẽ động, nơi xa Vũ Nguyên Đô cũng sẽ điều động!

Hắn đã thấy, Vũ gia Thần Tiên cư trên không trời u ám, lôi đình đan xen, lôi quang sáng lên trong tích tắc, có thể nhìn thấy to lớn hình rồng sinh vật ở bên trong bơi lội!

Đó là Vũ Nguyên Đô thần thông!

"Vũ Nguyên Đô đang chờ đợi ta bại lộ sơ hở. Hiện tại hắn vô cớ xuất binh, chỉ có thể để bảy đại thế gia con cháu hóa thành tro tàn quái bốn phía đồ sát, gây ra hỗn loạn."

Sóc Phương hầu cái trán mồ hôi một giọt một giọt từ khóe mắt trượt xuống, phía sau hắn, Lý gia phần đông Ly Uyên, Thiên Tượng cảnh giới cao thủ canh giữ ở Tru Thần phường bốn phía.

"Trong hỗn loạn, chỉ cần có cơ hội, hắn liền sẽ đối ta thống hạ sát thủ!"

Sóc Phương hầu tâm như gương sáng đồng dạng, tro tàn quái làm loạn, là vì cho Đế Bình vu oan, Đế Bình thất đức, lên trời tức giận hạ xuống thiên tai, bảy đại thế gia nâng cờ khởi nghĩa khởi nghĩa, phản kháng bạo ngược.

Hắn Sóc Phương hầu đương nhiên cũng là Đế Bình nanh vuốt, bạo ngược một phần!

"Cho nên, chỉ có thể mặc cho tiểu bối đi bình định tro tàn quái chi loạn, ta không thể lộ ra bất kỳ sơ hở!"

Sóc Phương hầu khẩn trương cao độ, cho dù nhìn thấy Lý Mục Ca, Lý Trúc Tiên bọn người ở tại tro tàn quái công kích đến tràn ngập nguy hiểm, cũng không dám ra tay nghĩ cách cứu viện.

Cho dù hắn nhìn thấy Vũ Thần Thông biến thành tro tàn quái bóp méo cầu mây, Lý Mục Ca, Lý Trúc Tiên đám người từ trên cầu ngã xuống, sắp thịt nát xương tan, hắn cũng không có cứu.

Hắn không thể cho Vũ Nguyên Đô cơ hội này.

Khi hắn nhìn thấy Tô Vân đứng tại cầu mây đầu mút, xa xa mà đến, điều khiển Sóc Phương lầu vũ, trấn áp Vũ Thần Thông, giải cứu ra Lý Trúc Tiên Lý Mục Ca đám người lúc, hắn lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

"Tô sĩ tử, đa tạ."

Sóc Phương hầu áp lực giảm xuống, trong lòng yên lặng nói: "Chẳng qua là một đêm này, sợ là chúng ta mấy nhà muốn dữ nhiều lành ít…"

Đúng lúc này, hắn đột nhiên hơi giật mình, chỉ thấy một cơn gió lớn thổi tới, trên không một đạo màu vàng hoạ quyển tung bay, mặt trên còn có chữ viết.

Sóc Phương hầu giật mình trong lòng, vội vàng nhìn lại, chỉ kịp nhìn thấy lác đác mấy dòng chữ.

"Đây là…" Trong lòng hắn nhảy lên kịch liệt.

Diệp gia, Bành gia, Chu gia, Lữ gia các thế gia gia chủ cũng là khẩn trương vô cùng, nhưng cũng may Tô Vân nhanh chóng chạy đến, đem từng tòa rơi vào náo động lầu vũ quần thể phong tỏa, đem tro tàn quái diệt trừ.

Những thế gia này đưa ra nhân thủ, trợ giúp mặt khác lầu vũ quần thể, Sóc Phương nội thành náo động, dần dần bình ổn lại.

Văn Xương học cung.

Thập Cẩm Tú Đồ bay lên, tiếp lấy rơi xuống đất, cùng Văn Xương học cung tương dung.

Tả Tùng Nham ngồi tại Văn Xương Đế Quân điện bậc cửa bên trên, ánh mắt sâu xa, lẳng lặng mà nhìn xem học cung sơn môn.

Học cung trước sơn môn, Đồng gia lão thần tiên cùng Đồng Khánh Vân đứng ở nơi đó, thân hình tắm gội tại tro tàn đèn dưới ánh đèn, không nhúc nhích.

Tả Tùng Nham cũng là không nhúc nhích.

Sóc Phương thành bên trong hoàn toàn đại loạn, hắn không để cho trong học cung sĩ tử đi vào bình loạn, chỉ làm cho Đồ Minh, Nhàn Vân mấy cái thủ tọa tây tịch xuất kích.

Hiện tại Văn Xương học cung chỉ còn lại có số lượng không nhiều tây tịch tiên sinh, cùng với học cung sĩ tử.

Mà dưới trướng hắn biểu bả tử, thì đều đã bị hắn điều về, trở lại mười bảy châu một trăm linh tám quận.

Sóc Bắc đại loạn, tro tàn quái bốn phía đốt giết, thôn phệ bách tính, địa phương thế lực nhất thời trong chốc lát không cách nào bình loạn, cho nên hắn chỉ có thể điều động Lục Lâm lực lượng, đi ngừng lại tro tàn quái náo động.

"Nhưng mà, tràng này náo động không dễ dàng ngừng lại ah."

Tả Tùng Nham trong mắt ánh sáng u ám, nhìn trong màn đêm từng đầu cự long đi lại tại trong âm u, lặng lẽ lẻn vào Văn Xương học cung.

"Nếu như địa phương bên trên tro tàn quái chi loạn bị ngừng lại, còn thì thôi, nếu là không có ngừng lại, mặt khác châu quận bị tro tàn quái giết đến thua không còn manh giáp, như vậy Sóc Phương liền nguy hiểm."

Văn Xương trong học cung đột nhiên sơn hà đột nhiên thay đổi, ầm ầm chấn động một chút, Thần Long chết thảm.

Tả Tùng Nham vẫn là ngồi ở chỗ đó không nhúc nhích: "Nếu là những châu khác quận tro tàn quái khôi phục lại trạng thái đỉnh phong, giết vào Sóc Phương…"

Sắc mặt của hắn càng thêm âm trầm, càng thêm nguy hiểm chính là Sóc Bắc tái ngoại dị tộc.

Lý, Lữ, Diệp, Bành, Chu các bán ma tướng quân vượt qua Thiên Thị Viên đi tới tái ngoại, chặn đường đại quân dị tộc mấy chục ngày, đây là làm người ta liếc mắt thành tựu.

Nhưng mà bọn họ chém giết đến càng lâu, ma tính liền càng nặng, thiên kiếp giáng lâm càng nhanh, thiên kiếp liền càng hung ác!

Tính toán thời gian, cái này năm vị lão tổ chỉ sợ đã không kiên trì nổi.

Nếu như lúc này tái ngoại đột nhiên vượt qua Thiên Thị Viên, từ Thiên Thị Viên bên trong giết ra, toàn bộ Sóc Bắc đều đem thất thủ!

"Thủy Kính, ngươi liền như vậy ham mê hoàng đế đưa cho ngươi quyền lực ư?"

Tả Tùng Nham ánh mắt càng thêm ảm đạm, thấp giọng nói: "Ngươi ở đây thời điểm, ta có thể an tâm làm bất cứ chuyện gì, cho dù là đi liều mạng. Ngươi rời đi về sau, ta liền cẩn thận chặt chẽ, thậm chí không dám đi cùng Đồng Khánh Vân chạm mặt. Ta thậm chí không dám đi ra Văn Xương học cung, ta không biết, cái này mới tới Lục thái thường có hay không đáng tin, ta thậm chí không cho rằng Tiết Thánh Nhân, Sóc Phương hầu có thể đáng tin!"

Hắn lẩm bẩm nói: "Ngươi là chúng ta Sóc Phương thế lực bên trong duy nhất trong sạch một cái, những người khác, đều cất giấu ác tha. Ngươi nếu là không đi lời nói, ta dám cùng bọn họ hợp tác, bọn họ cũng dám cùng ta hợp tác, nhưng mà ngươi rời đi về sau, chúng ta giữa lẫn nhau ác tha…"

Hắn khóe mắt lay động.

Lúc này, một cỗ tà phong thổi tới, thổi đến Văn Xương Đế Quân trong điện ánh nến phiêu diêu bất định, trong gió một trương màu vàng hoạ quyển tung bay, bay vào Đế Quân điện.

Cái kia màu vàng hoạ quyển theo gió mà tại Đế Quân trong điện tung bay, Tả Tùng Nham ngẩng đầu nhìn lại, mơ hồ nhìn thấy "Phụng thiên thừa vận" chữ.

Tả Tùng Nham đuổi về phía trước, đang muốn thò tay đem cái kia thánh chỉ bắt lấy, đột nhiên thánh chỉ bay ra đại điện, lật qua lật lại bay xuống núi đi.

Tả Tùng Nham trong lòng hơi động, không có đuổi theo.

Đạo kia thánh chỉ bay tới trước sơn môn, từ sơn môn bên trong xuyên qua.

Đồng Khánh Vân ngẩng đầu liếc qua, xoay người liền đi, Đồng lão thần tiên trong lòng giật mình, vội vàng đuổi theo.

Hai người một trước một sau, nhanh chóng biến mất.

Mà tại Thiên Phương lâu Thần Tiên cư phía trước, Lục Hạo Lục thái thường đón gió mà đứng, yên lặng nhìn thấu rơi vào trong hỗn loạn Sóc Phương, chỉ thấy Tô Vân một nhóm, một người, một cái yêu, một cái quái, vậy mà đem Sóc Phương thành tro tàn quái náo động ngừng lại đến bảy tám phần.

"Cầu Thủy Kính, ngươi thu cái đệ tử giỏi ah."

Lục Hạo Lục thái thường lộ ra tươi cười, thản nhiên nói: "Đáng tiếc, ngươi không xứng với hắn. Ngươi quá nông cạn, ngươi đấu không lại ta, đệ tử của ngươi tuy là có chút tiềm lực, nhưng mà…"

Đột nhiên, một cỗ gió lạnh thổi qua, một bức màu vàng hoạ quyển ung dung bồng bềnh, bay xuống tại dưới chân hắn.

Lục Hạo ánh mắt rơi vào cái kia trên thánh chỉ, đồng tử chợt co lại, chỉ thấy trên thánh chỉ loại trừ hoàng đế ý chỉ, chiếu Cầu Thủy Kính trở về cung diện thánh bên ngoài, còn nhiều hơn ra một hàng chữ.

"Ta trở về!"

Lục Hạo Lục thái thường khóe mắt run lên, đột nhiên xoay người nhìn về phía Thần Tiên cư.

Thời khắc này Thiên Phương lâu Thần Tiên cư, tựa như một cái sâu không lường được vực sâu, tà ác, dữ tợn, dường như bên trong cất giấu một đầu vô cùng kinh khủng ma quái!

"Thủy Kính đại nhân, ngươi ở bên trong à?" Lục Hạo Lục thái thường ha ha cười nói.

Thần Tiên cư bên trong không có bất kỳ cái gì âm thanh, Lục Hạo khóe mắt lay động, thử thăm dò bước ra bước chân, hướng Thần Tiên cư bên trong đi tới.

Lúc này, Cầu Thủy Kính âm thanh từ sau lưng của hắn truyền đến, giọng nói bình thản nói: "Lục đại nhân cẩn thận như vậy, chẳng lẽ tại đề phòng cái gì?"

Lục Hạo vội vàng xoay người, Cầu Thủy Kính đang đứng ở phía sau hắn.

"Ha ha ha ha!"

Lục Hạo há miệng cười to, nhưng mà lại ngoài cười nhưng trong không cười: "Thủy Kính đại nhân ngươi không phải hẳn là đã sớm tới Đông đô ư? Tại sao lại trở về?"

"Ta tại trên nửa đường đột nhiên nhớ tới một việc."

Cầu Thủy Kính đều đều nói: "Trong tay của ta không có bát diện triều thiên khuyết, mượn Tô Vân tới lừa gạt hoàng đế cũng không thành, hắn là Tiên thể, ta không có triều thiên khuyết có thể sáng tạo không ra Tiên thể tới. Cho nên…"

Lục Hạo cười nói: “Cho nên?”

“Cho nên ta trở về thử thời vận, nói không chừng liền có thể đoạt được mấy mặt triều thiên khuyết, về Đông đô diện thánh.”

Cầu Thủy Kính nói: “Mấy ngày nay, ta không có chỗ có thể đi, bởi vậy đành phải cùng Lục đại nhân ở cùng một chỗ. Lục đại nhân, không để tâm a?”

“Đương nhiên không để tâm!”

Lục Hạo cười ha ha nói: “Thủy Kính đại nhân vĩnh viễn ở chỗ này ta cũng không để ý!”

Chương 177 : Dẫn nổ Sóc Phương

Chương 177: Dẫn nổ Sóc Phương

Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao một đêm bôn ba, đợi đi tới cuối cùng một chỗ lầu vũ quần thể lúc, đã đến đêm khuya, Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao đều kiệt lực, nhưng cũng may các đại thế gia linh sĩ rảnh tay, chạy đến trợ giúp.

Tro tàn quái bị quét dọn không còn, chẳng qua là chuyện sớm hay muộn.

Đột nhiên, sắc trời sáng choang.

Trong lúc nhất thời giao thủ hai bên cũng không khỏi dại ra, nhao nhao hướng ánh sáng chiếu rọi chỗ nhìn lại.

"Lúc này còn không nên bay lên mặt trời, kì quái!"

Oánh Oánh đứng tại Tô Vân trên bờ vai, ngẩng đầu nhìn quanh, mê mang nói: "Hơn nữa, mặt trời không phải là mọc lên từ phương đông sao? Làm sao từ phương bắc dâng lên?"

Tô Vân hướng ánh sáng chiếu rọi chỗ nhìn lại, chỉ thấy hào quang sáng tỏ từ phương bắc bay lên, trên bầu trời nhiều thêm từng vầng mặt trời, hoà lẫn.

Năm vòng mặt trời bay lên không, treo ở trong bầu trời đêm, cực kỳ chói mắt, đem phạm vi mấy trăm dặm chiếu sáng giống như ban ngày đồng dạng.

Cái kia năm vòng dưới mặt trời, từng đạo điện quang giống như là sợi tơ, cùng mặt đất liên kết.

Những ánh sáng kia nhảy nhót không ngừng, giống như là nhiều cánh tay thần nữ dùng châm bạc y phục chỉ bạc tuyến, lấy đại địa vì vải, châm bạc xuyên qua xen lẫn, dệt thành cẩm tú.

"Đó là kiếp."

Thiếu nữ Ngô Đồng xuất hiện tại một tòa lâu vũ đỉnh, đứng tại đầu rồng phía trên, cách xa nhìn quanh, sau lưng áo đỏ bồng bềnh, nói khẽ: "Năm vị bán ma không cách nào áp chế bọn hắn ma tính, bộc phát ra kiếp."

Sắc mặt nàng yên bình, nhưng trong giọng nói nhưng có vẻ hâm mộ: "Bọn họ năm người trải qua này mấy chục ngày sát phạt, một thân ma khí ma tính tích lũy đến cực hạn, đủ để cùng Đại Thánh so sánh, ngay sau đó chém giết cùng ma tính đã dẫn phát thiên kiếp. Có thể đem ma khí ma tính luyện đến loại trình độ này, bọn họ thành tựu đã không yếu."

Tô Vân tâm thần chấn động, nhìn xa phương bắc, thấp giọng nói: "Lý tướng quân đám người chặn tái ngoại đại quân dị tộc đến bây giờ, vì Sóc Bắc tranh thủ thời gian, hiện tại bọn hắn thực lực tu vi đạt đến cực hạn, nhưng sinh mệnh cũng đi đến điểm kết thúc. Mấy vị này lão tướng quân, mặc dù là bán ma, nhưng cũng có thể là cái này Sóc Phương thành bên trong thuần túy nhất người…"

Trì Tiểu Dao lộ ra ngỡ ngàng vẻ không hiểu, hướng xung quanh nhìn lại, nàng nhìn thấy Sóc Phương hầu Lý gia, Diệp gia các thế gia linh sĩ, cũng nhìn thấy Văn Xương học cung thủ tọa tây tịch giúp đỡ trấn áp tro tàn quái chi loạn, nhưng mà nàng nhưng chưa từng nhìn thấy cùng bảy đại thế gia quyết đấu.

"Vì sao Tả phó xạ, Sóc Phương hầu, Tiết Thánh Nhân, bọn họ không đối bảy đại thế gia động thủ?"

Trì Tiểu Dao thấp giọng nói: “Bảy đại thế gia đã làm nhiều như vậy ác, giết nhiều người như vậy, loại trừ Sóc Phương, mặt khác mười sáu châu tro tàn quái náo động, khẳng định cũng là bọn hắn hạ độc thủ! Vì sao Sóc Phương hầu cùng lão biều bả tử bọn họ vẫn như cũ ẩn nhẫn?”

Diệp Lạc công tử đi tới, nghe được nghi vấn của nàng, chần chừ một chút, không có đi tiến lên.

Lý Mục Ca bảo kiếm cắm ở bên hông, lắc đầu nói: “Tiểu Dao học tỷ, tại không có được bảy đại thế gia rõ ràng tạo phản chứng cứ trước đó, cha ta nếu là tự tiện điều động biên quân, liền sẽ gây nên triều quan vạch tội. Việc này quan hệ đến chúng ta thân gia tính mạng, bởi vậy không có chứng cứ, tuyệt đối không thể đối bảy đại thế gia động thủ.”

Trì Tiểu Dao mê mang nói: “Chờ đến tro tàn quái náo động lan ra đến tất cả châu quận, hình thành thành tựu, vây khốn Sóc Phương, khi đó động thủ lần nữa sẽ trễ ah!”

Lý Mục Ca bất đắc dĩ nói: “Nhưng cũng chỉ có thể như vậy. Cũng may năm vị lão tổ tông trì hoãn thời gian dài như vậy, viện quân hẳn là cũng nhanh đến…”

Diệp Lạc công tử chần chừ một chút, không nói gì.

Đột nhiên, Tô Vân nói: “Viện quân sẽ không tới.”

Lý Mục Ca giật mình, vội vàng nói: “Tô sư đệ, ngươi không hiểu rõ thời cuộc. Cha ta sớm tại đầu năm cũng đã sai người ra roi thúc ngựa chạy tới Đông đô, trình báo bệ hạ bảy đại thế gia có tạo phản chi ý. Đại đế hạ xuống ý đồ, để cho ta cha giải sầu, hắn trước tan rã bảy đại thế gia thế lực, lại điều động mặt khác các châu quận binh mã, trợ giúp Đông đô.”

Diệp Lạc công tử lui về phía sau một bước, lui vào trong bóng tối, không nói một lời.

Tô Vân nói: "Hầu gia, lão biều bả tử cùng Tiết Thánh Nhân sở dĩ chậm chạp không động, cũng không phải là vẻn vẹn không có chứng cứ đơn giản như vậy, trong này còn dính dáng đến một cọc công án, bát diện triều thiên khuyết án."

Trong bóng tối Diệp Lạc công tử yếu ớt thở dài.

Tô Vân tiếp tục nói: "Vụ án này dính dáng đến nhiều mặt thế lực. Bảy đại thế gia là một phương thế lực, chiếm cứ nhiều nhất triều thiên khuyết. Hầu gia, lão biều bả tử, Tiết Thánh Nhân mạnh ai nấy làm, mà phe thứ ba khổ chủ, chính là Đông đô đại đế. Đối với bảy đại thế gia cùng hầu gia, Thánh Nhân, lão biều bả tử bọn người tới nói, đây là hai hổ tranh chấp cục. Nhưng đối với Đế Bình tới nói đâu? Đây là cái gì cục?"

Lý Mục Ca nhíu chặt lông mày, Lý Trúc Tiên đi tới, gặp bọn họ ngưng trọng như thế, có chút không hiểu, nhỏ giọng hỏi Trì Tiểu Dao. Trì Tiểu Dao thấp giọng nói: "Ta cũng không rõ lắm, chẳng qua nghe bọn hắn nói, Sóc Phương thế cuộc như vậy hỗn loạn, Sóc Bắc bách tính thương vong thảm trọng như vậy, hình như cũng không phải là tất cả đều là bảy đại thế gia sai."

Lý Trúc Tiên giận dữ: "Không phải bảy đại thế gia sai, chẳng lẽ cha ta còn có lỗi?"

Đột nhiên, Thánh công tử Bạch Nguyệt Lâu đi tới, trầm giọng nói: "Đại sư huynh, ý của ngươi là, bát diện triều thiên khuyết ngay tại cái này Sóc Phương thành bên trong?"

Tô Vân gật đầu.

Bạch Nguyệt Lâu tiếp tục nói: "Đối với chúng ta mà nói, bảy đại thế gia muốn tạo phản, nguy hại bách tính, cho nên chúng ta phản kháng. Chúng ta vì Sóc Phương bách tính, Sóc Bắc bách tính. Nhưng đối với hầu gia, lão biều bả tử, ta sư

cùng với bảy đại thế gia tới nói, thực ra bọn họ vì triều thiên khuyết."

Tô Vân lại gật đầu một cái.

Bạch Nguyệt Lâu sắc mặt ảm đạm xuống, lắc đầu cười hắc hắc nói: "Ta sư chính là Thánh Nhân, sẽ không làm chuyện như thế, khà khà, ta là ngụy quân tử, nhưng mà lão sư làm sao có thể cùng ta đồng dạng giả dối đây…"

Hắn thân thể run rẩy, lui về phía sau hai bước, chán nản ngồi tại trong bóng tối.

Lúc này, bên cạnh hắn truyền đến Diệp Lạc công tử âm thanh: "Đối với Đông đô đại đế tới nói, đây là ngao cò tranh nhau ngư nhân đắc lợi cục."

Bạch Nguyệt Lâu lúc này mới chú ý tới hắn.

Ánh mắt của mọi người rơi vào trong bóng tối Diệp Lạc công tử trên người, Diệp Lạc công tử chậm rãi đi ra bóng mờ, âm thanh khàn khàn nói: "Hoàng đế muốn, không phải Sóc Phương bách tính bình yên, không phải chống cự dị tộc quấy nhiễu, cũng không phải bảo vệ Sóc Bắc lãnh thổ không mất. Hoàng đế muốn, là bát diện triều thiên khuyết, là trường sinh!"

Thiên Thị Viên phương bắc, năm mặt trời bay lên không, nắng gắt khăn lửa, luyện hóa tà ma, cho dù là tại Sóc Phương cũng để cho người chỉ cảm thấy không khí trở nên vô cùng nóng rực!

Tô Vân các thiếu niên thiếu nữ đứng tại mái nhà, cổ họng phát khô, giống như là rời đi nước cá, trong lòng tràn đầy tuyệt vọng.

"Đối với Đông đô hoàng đế tới nói, hiện tại là thời cơ tốt nhất!"

Diệp Lạc công tử sắc mặt tái nhợt tắm gội tại năm cái mặt trời chiếu rọi xuống, lộ ra càng thêm trắng xám, không có huyết sắc, nói: "Bảy năm trước phạm vào vụ án này người, đều tụ tại Sóc Phương nơi này, hơn nữa bọn họ giương cung bạt kiếm, như nước với lửa, nhất định sẽ tự giết lẫn nhau."

Thiếu nữ Ngô Đồng váy đỏ bồng bềnh, từ một cái khác lầu vũ Thần Tiên cư bên trên bay tới, dài đến gần một trăm trượng.

Thanh âm của nàng tại mọi người trong đầu đồng thời vang lên, thản nhiên nói: "Bảy đại thế gia, Tiết Thánh Nhân, Sóc Phương hầu Lý gia, Diệp gia, Chu gia, Bành gia, Lữ gia, thậm chí Thần Vương, lão Yêu Vương, đều tham dự vào triều thiên khuyết án bên trong. Ngươi Diệp gia gia chủ không trong sạch, cha các ngươi Sóc Phương hầu cũng không trong sạch."

Diệp Lạc công tử sắc mặt càng thêm trắng xám.

Lý Mục Ca cùng Lý Trúc Tiên liếc nhau, lộ ra vẻ ngỡ ngàng.

"Lý tướng quân, Diệp tướng quân năm vị bán ma, thực ra chẳng qua là các ngươi các nhà gia chủ lần này trong tranh đấu vật hi sinh."

Thiếu nữ Ngô Đồng tiếng cười giống như là từng cái thấp bé đao, một đao lại một đao cắm vào trái tim của bọn hắn: "Sóc Phương hầu, Diệp gia chủ bọn người là kiêu hùng, bọn họ biết, hoàng đế không yên lòng bọn họ những này khác họ hầu, hơn nữa trấn thủ Sóc Bắc bậc này vùng đất nghèo nàn, nơi đó có Sóc Nam Sóc Đông thoải mái? Huống chi, nếu như có thể trường sinh lời nói, ai còn quan tâm hoàng đế?"

Thanh âm của nàng rơi vào Diệp Lạc công tử trong tai, biến thành phụ thân hắn âm thanh, bất luận giọng nói vẫn là thần thái đều rất sống động: "Hoàng đế tính là cái gì chứ?"

Thanh âm của nàng rơi vào Lý Mục Ca, Lý Trúc Tiên trong tai, lại trở thành Sóc Phương hầu âm thanh: "Nắm giữ bát diện triều thiên khuyết, ta chính là thần tiên, trường sinh bất tử, bất lão bất diệt!"

Mà rơi vào Bạch Nguyệt Lâu trong tai, nhưng biến thành Tiết Thánh Nhân âm thanh: "Lại thêm Cầu Thủy Kính đại nhất thống công pháp, tiên pháp tiên thể tiên thuật, liền tất cả có!"

Rơi vào Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao trong tai, lại trở thành Tả Tùng Nham âm thanh: "Tiến, có thể trở thành tiên nhân, lui, có thể xưng bá thành Đế!"

Áo đỏ tại Tô Vân phía trước phất phơ mà qua, áo đỏ sau đó, Tô Vân thấy được thiếu nữ Ngô Đồng như bạch ngọc, không có nửa điểm tì vết bắp chân.

Nàng đi chân đất, giẫm lên váy đỏ đi tới, từ trước mặt hắn đi qua, bắp chân cùng bàn chân bên trên không có nửa điểm nhung lông.

"Sóc Phương cùng Sóc Bắc thời cuộc thối nát như vậy, chúng sinh như rơi dầu sôi lửa bỏng địa ngục, tử vong khắp nơi, kêu rên đấu tranh, cầu trời trời không đáp bảo đất đất chẳng nghe, tạo thành tất cả những thứ này, chính là những này cự đầu trong lòng tâm ma gây chuyện ah."

Thiếu nữ Ngô Đồng cười khẽ, duỗi ra ngón tay khều lên Lý Trúc Tiên khuôn mặt nhỏ nhắn, hồng tụ phất qua Trì Tiểu Dao hai gò má, cười ha hả nói: "Ta một mực không biết rõ, nhân loại các ngươi rõ ràng xấu như vậy, vì sao còn có mặt mũi gọi ta là nhân ma?"

Nàng nắm Tô Vân tay, tại mọi người ở giữa nhẹ nhàng nhảy lên nhảy múa, Tô Vân bị nàng kéo đến lảo đảo.

"Các ngươi ah, so ta xấu nhiều!"

Ngô Đồng mang theo Tô Vân uyển chuyển nhảy múa, bật cười, phong tình vạn chủng: "Ta đi tới các ngươi nhân gian, giống như là đi tới vô thượng Thánh địa, giống như là đi vào địa ngục, vô cùng khoái hoạt!"

Tô Vân dáng người cứng nhắc đi theo nàng vũ bộ.

Ngô Đồng tiếng cười như chuông bạc, tại lầu vũ ở giữa đung đưa tới lui: "Tô sĩ tử, đại sư huynh, ngươi cái này cùng Thiên Môn trấn cùng bát diện triều thiên khuyết có liên quan người, cũng bị dẫn tới nơi này đến rồi! Mà ta, ta cùng Táng Long lăng án, cùng bảy đại thế gia cùng lĩnh đội học ca liên quan đến, cũng bị liên luỵ vào."

Bạch Nguyệt Lâu, Lý Trúc Tiên, Lý Mục Ca, Trì Tiểu Dao cùng Diệp Lạc công tử đám người từng người cúi đầu.

Sách quái Oánh Oánh thở dài, ngồi tại Tô Vân trên đầu vai, buồn bã nói: "Người thật phức tạp, ta vẫn là tiếp tục làm ta tiểu sách quái thôi, không làm người…"

Tô Vân buông ra Ngô Đồng tay.

Thiếu nữ Ngô Đồng nắm hắn đầu ngón tay, lưu luyến không rời, xì xì cười nói: "Như vậy anh minh thần võ đại sư huynh, chúng ta nên làm cái gì, mới có thể giải quyết cái này thế cuộc?"

Nàng đột nhiên phụ cận một bước, tựa vào Tô Vân trong ngực, ngón tay ngọc nhỏ dài đặt tại trên ngực của hắn, ôn nhu thì thầm: "Ta cảm nhận được trong lòng ngươi có lửa giận, giống như là hủy thiên diệt địa kiếp hỏa thiêu đốt, ngươi muốn làm cái gì?"

Nàng cười ha hả nói: "Bất luận ngươi làm cái gì, ta đều ủng hộ ngươi…"

Tô Vân lật bàn tay một cái, trong lòng bàn tay nhiều hơn một cái hộp gỗ, ánh mắt lấp lóe, nói: "Thật sao?"

Ngô Đồng ánh mắt rơi vào cái này hộp gỗ bên trên, tiếp đó lại ngẩng đầu lên, nhìn Tô Vân khuôn mặt.

Tô Vân ánh mắt thâm trầm, thấp giọng nói: "Ta đem Sóc Bắc mười bảy châu tất cả làm loạn tro tàn quái, cùng nhau dẫn tới, dẫn nổ giữa bọn hắn quyết chiến, ngươi cũng ủng hộ ta ư?"

Thiếu nữ Ngô Đồng lộ ra tươi cười, nắm nắm tay nhỏ đập bộ ngực hắn: "Ngươi nhanh lên một chút! Nhân gia chờ không nổi nữa nha!"

"Ầm!"

Đại địa chấn động, Sóc Phương thành lòng đất mười bốn dặm, từng cái to lớn đồng trụ cắm rễ tại tro tàn thành bên trong, tro tàn thành bên trong từng tòa tiền sử đại điện, kiếp hỏa rừng rực.

Đột nhiên tro tàn núi đổ sụp, nguy nga tro tàn Thần Vương điện bạo lộ ra!

Chương 178 : Lật bàn

Chương 178: lật bàn

Chương trước trở về mục lục chương sau trở về trang sách

“Đối với những thế gia này đại phiệt thủ lĩnh tới nói, Sóc Phương, thậm chí Sóc Bắc, đều là tổng thể cục, Sóc Bắc chúng sinh, đều là trên bàn cờ quân cờ. ”

Tô Vân bình tĩnh vô cùng, trong lòng bàn tay hộp gỗ hóa thành kỳ lạ hình dạng, tại hắn trong lòng bàn tay không ngừng nhảy nhót.

Sóc Phương thành lòng đất chấn động càng thêm kịch liệt, vây quanh tại tro tàn Thần Vương điện bên ngoài Đại Thánh linh binh Trần Mạc Thiên Không, hiện ra tráng lệ biến hóa, biến thành đủ loại hình dạng hình dáng, đột nhiên hóa thành một cái thật mỏng màn cát, giống như miệng nồi lớn chụp xuống, đem tro tàn Thần Vương điện chụp ở phía dưới.

Tro tàn sơn đã hoàn toàn sụp đổ, xoay tròn bên trong Trần Mạc Thiên Không không ngừng cuốn lên từng khối to lớn tro tàn xa xa bỏ qua, Thần Vương điện bốn phía rất nhanh liền bị dọn dẹp đi ra.

“Thế gia thủ lĩnh, bao quát Sóc Phương hầu, Tiết Thánh Nhân, cùng với lão biểu bả tử, bọn họ trên bàn cờ đánh cờ. Hiện tại……”

Tô Vân trong lòng bàn tay hộp gỗ hóa thành một cái móc ngược xuống nồi, thiếu niên phất phất tay, thấp giọng nói: “Bàn cờ của các ngươi không còn. ”

Ông!

Vây quanh tại tro tàn Thần Vương điện bên ngoài màn cát tản ra, Thần Vương trong điện, cổ xưa vô cùng tro tàn Thần Vương vẫn như cũ bị phong tỏa tại tro tàn bên trong, không nhúc nhích.

Đột nhiên, bịch một tiếng tiếng tim đập tro tàn bên trong bắn ra, cái này tiếng trống ngực, để khí tức của hắn trong nháy mắt tăng lên không biết gấp bao nhiêu lần!

"Đồng Khánh Vân, Tiết Thánh Nhân, Đế Bình, hiện tại, ta thay các ngươi lật bàn, đập nát bàn cờ, các ngươi cái kia chân tướng phơi bày đi? "

Tô Vân nhẹ nhàng nắm chặt bay xuống hộp gỗ, thấp giọng nói: "Từ nay trở đi, Sóc Phương, thậm chí toàn bộ Sóc Bắc chúng sinh, đều không ở đây ngươi bọn họ trong khống chế! Ta vì các ngươi dựng thẳng lên một cái cái bàn, bày co lại mới cờ! "

Sóc Bắc mười bảy châu, một trăm linh tám quận, đâu đâu cũng có chiến hỏa, quân bảo vệ thành đang cùng tro tàn quái chém giết.

Những này tro tàn quái số lượng phần đông, theo thôn phệ người càng tới càng nhiều, hắn thực lực càng ngày càng kinh người, có thể so với Thiên Tượng cảnh giới cường giả!

Sóc Phương là Sóc Bắc lớn nhất thành thị, thành thị phồn hoa nhất, thế gia nhiều nhất, lại có bốn đại học cung, nhưng Thiên Tượng cảnh giới tồn tại cũng không nhiều, chỉ có ba mươi vị khoảng chừng, thêm vào ẩn tàng Thiên Tượng cảnh giới cao thủ, cũng không đủ bốn mươi vị.

Sóc Bắc những châu khác quận, Thiên Tượng cảnh giới cường giả số lượng, muốn so Sóc Phương ít rất nhiều rất nhiều, thậm chí một cái châu quận có khả năng chỉ có một hai vị Thiên Tượng cảnh giới cường giả.

Bọn họ đối mặt không phải một hai con tro tàn quái, mà là tro tàn quái nhóm!

Những này tro tàn quái thực lực mạnh mẽ, giỏi về phi thiên, trong đêm tối tới vô ảnh đi vô tung, đánh nhau không biết đau đớn, cực kỳ khó chơi.

Cho dù là bọn họ có Lục Lâm biều bả tử trợ giúp, cũng là thương vong thảm trọng!

Bọn họ chỉ có thể dựa vào quân đội kết trận, dựa vào mấy món linh binh chống đỡ.

Đúng lúc này, đột nhiên tất cả tro tàn quái phảng phất được cái gì hiệu lệnh đồng dạng, ném xuống các nơi quân bảo vệ thành cùng từng tràng chiến đấu, vỗ cánh mà lên, điều khiển mây khói gào thét mà đi!

Sóc Bắc mỗi bên châu quận một đám cao thủ không khỏi dại ra, không biết đến cùng chuyện gì xảy ra, rõ ràng chiếm thượng phong tro tàn quái, vì sao không có đối bọn hắn chém tận giết tuyệt?

Chẳng qua, tro tàn quái rời đi, cũng coi là cứu tính mạng của bọn hắn.

“Chỉnh đốn quân bị! ”

Từng cái trong thành thị, kiếp hỏa thiêu đốt, lại có tướng sĩ lạnh lùng nói: “Chỉnh đốn quân bị, chuẩn bị rút Sóc Biên! ”

Từng cái linh sĩ chạy như bay phi nhanh, truyền lại mệnh lệnh: “Chỉnh đốn quân bị, rút Sóc Biên! ”

Sóc Biên thành.

Biên quân tướng sĩ đứng tại Sóc Biên thành trên tường thành, thành tường kia là một đạo trường thành, xây dựng ở liên miên không ngớt trên dãy núi, có từng cái lỗ châu mai.

Biên quân tướng sĩ đứng tại trên tường thành, tường thành bên ngoài chính là chiến trường.

Trên bầu trời lôi kiếp giống như là sáng ngời nhất mặt trời, để cho bọn họ hầu như mắt mở không ra.

Sóc Biên thành bên ngoài chiến trường gọi là Ba Kiếp cốc, mấy trăm năm trước, có năm vị tướng quân ở đây dẫn đầu thiên quân vạn mã, tử thủ Sóc Phương, huyết chiến ba mươi năm lâu, đem tái ngoại dị tộc ngăn tại Sóc Biên.

Mà bọn họ chiến đấu qua địa phương, hóa thành một mảnh ma khí âm u tĩnh mịch chiến trường, có tin đồn nói phiến chiến trường này đến buổi tối liền có vô số oan hồn lêu lổng, thậm chí còn có thể nhìn thấy quỷ tướng điểm binh, cùng quỷ thần chém giết.

Về sau Đông đô hoàng đế tới đây kỷ niệm những cái kia chết trận tướng sĩ, đem mảnh này ma vực giống như chiến trường mệnh danh là Ba Kiếp cốc.

Biên quân tướng sĩ vẫn cho là đây chỉ là truyền thuyết, nhưng mà hơn một tháng trước, bọn họ cuối cùng thấy được quỷ thần điểm binh.

Đêm hôm đó, bọn họ nhìn thấy năm cái ma khí trầm lắng thi khí trầm lắng quái nhân vượt qua Thiên Thị Viên, đi tới Sóc Biên, đi vào Ba Kiếp cốc chiến trường di chỉ.

Cái kia năm cái quái nhân một thân đen kịt, nhìn không rõ khuôn mặt, chung quanh ma khí để cho bọn họ thân hình thoạt nhìn cực kỳ vặn vẹo.

Đêm hôm đó, trấn thủ Sóc Biên tướng sĩ nghe được Ba Kiếp trong cốc truyền đến điểm danh âm thanh, một cái dày nặng âm thanh từ trong cốc truyền đến, mỗi điểm một cái tên, liền nghe được có người phát ra "Đến" Một tiếng.

Đêm hôm đó, biên quân đều không có ngủ, bọn họ bị điểm binh âm thanh giật mình tỉnh giấc, trinh sát lập tức xuất quan đi thăm dò nhìn, trở lại báo cáo Sóc Biên trưởng quan: “Ba Kiếp trong cốc có mấy ngàn đại quân! ”

Trưởng quan đi vào kiểm tra, quả nhiên thấy được một nhánh mấy ngàn “Người” Tạo thành đại quân, kỷ luật nghiêm minh, tay cầm đao thương kiếm kích, không có phát ra bất kỳ thanh âm!

Chi kia quân đội quân nhân, thân thể rách tung toé, có ngực phá vỡ một cái lỗ thủng to, có đầu lâu thiếu hụt một khối, có thiếu cánh tay thiếu chân.

Binh khí của bọn hắn cũng giống như chôn dưới đất rất lâu, đa số không trọn vẹn.

Vị kia trưởng quan không có nói nhiều, lập tức trở về biên ải.

Ngày thứ hai, tái ngoại dị tộc Khả Hãn tại Dương Thành tập kết binh lực, dẫn đầu đại quân mênh mông cuồn cuộn xuất phát Sóc Biên.

Sóc Biên tướng sĩ không có thể chờ đợi đến một trận chiến này, bọn họ chỉ có thấy được cái kia một nhánh quỷ thần đại quân tại quan ngoại Ba Kiếp cốc, ngăn lại Khả Hãn hổ lang chi sư!

Ba Kiếp cốc giống như là biến thành một cái thôn phệ tất cả** ma vực, dị tộc Khả Hãn tài hoa kinh người, lại có hùng tâm tráng chí, không nguyện an phận tại tái ngoại, cũng muốn nhập chủ Trung Nguyên thế gian phồn hoa, đoạt được Trung Nguyên chính thống.

Lần này khó được bảy đại thế gia nội ứng ngoại hợp, tự nhiên không buông tha thời cơ này.

Tiếc rằng, cái kia mấy ngàn quỷ thần đại quân tại năm đại bán ma suất lĩnh dưới, chiến lực thực sự quá cao, hơn nữa càng ngày càng cao, thế cho nên đem bọn hắn ngăn tại nơi này.

Hắn thậm chí mời đến thảo nguyên vàng tự cao tăng đến đây trừ ma, cũng bị cái kia năm đại bán ma chém giết.

Cái này hơn một tháng thời gian, mấy ngàn quỷ thần, bị đánh đến nội tâm cũng biến thành tro bụi, chỉ còn lại có năm tôn càng ngày càng cường đại bán ma, để Khả Hãn đại quân trước sau không cách nào nhập quan nửa bước.

Có một vị Trung Nguyên tới linh sĩ tại dưới trướng hắn làm quan, hiến một kế, ngay sau đó Khả Hãn xua đuổi mấy chục vạn nô lệ, liễn nhập Ba Kiếp cốc.

Lý tướng quân các loại bán ma sớm đã giết đỏ cả mắt, đồ sát những này nô lệ sau đó, ma khí đi đến đỉnh phong, dẫn động thiên kiếp.

Trận này thiên kiếp đến mức như thế mãnh liệt, tựa như năm vòng nắng gắt nâng ở trong trời đêm, tùy ý vung vãi lôi đình, bổ vào Lý tướng quân bọn người trên thân!

Cái kia năm tôn bán ma thân thể vĩ đại, không đi ngăn cản thiên kiếp, ngược lại lao ra Ba Kiếp cốc, anh dũng xung phong liều chết, giết vào Khả Hãn trong đại quân.

Biên ải tướng sĩ nhìn xa xa một màn này, vô số lôi đình xen lẫn như thoi đưa, tỏa ra cái kia năm cái vĩ đại thân ảnh.

Khả Hãn quân đội như là tường đồng vách sắt, lại có rất nhiều to lớn linh binh, linh binh bị thôi thúc, một cỗ khủng bố uy năng xông về cái kia năm tôn bán ma.

Lại có ngàn vạn tái ngoại linh sĩ như thủy triều phun trào, một đợt lại một đợt ùa đến tiến lên, gào thét tiếng tiếng chém giết rung trời!

Kiếp quang chiếu rọi xuống, vô số tứ chi tung bay ở giữa không trung.

Tái ngoại Hồn Thác Khả Hãn toàn thân đắm chìm tại thần quang bên trong, như là một tôn đỉnh thiên lập địa thần linh, tọa trấn trong quân sừng sững không động, lạnh lùng nhìn năm tôn bán ma hướng mình vọt tới, thế không thể đỡ!

Lý tướng quân các loại bán ma tung người nhảy lên, dốc hết có khả năng hướng hắn đánh tới.

Nhưng vào lúc này, trên bầu trời một đạo kiếm quang từ trong kiếp vân hiện ra.

Kiếm quang lưu chuyển, bán ma Lý tướng quân, bán ma Diệp tướng quân đám người, nhao nhao đầu người rơi xuống đất, nội tâm chết oan chết uổng.

"Quả nhân tổ tiên không cam tâm làm tái ngoại hùng ưng, có chiếm đoạt thiên hạ ý chí, mới có bốn mươi, liền nhất thống tái ngoại, đánh xuống nghìn vạn dặm giang sơn. Tổ tiên hùng tâm tráng chí, ý định bước qua Thiên Thị Viên, tiến quân Trung Nguyên. Nhưng mà, hắn bị năm vị tráng sĩ ngăn tại cái này Ba Kiếp cốc. "

Hồn Thác Khả Hãn cao to vĩ đại thân thể cung kính xuống, hướng trong lôi kiếp hóa thành tro bụi ngũ ma thi thể hành lễ, nói "Năm vị chặn lại hắn ba mươi năm, để quả nhân tổ tiên bởi vậy buồn bực sầu não mà chết. Quả nhân khi còn nhỏ đi vào Thiên môn chợ quỷ, tìm đến tổ tiên, đón lấy hắn nguyện vọng. Hôm nay quả nhân lại bị năm vị tráng sĩ ngăn ở nơi này năm mươi ngày lâu, tuy là vượt qua các ngươi, nhưng cũng không có bao nhiêu vui vẻ. "

Hắn thẳng người lên, giơ tay lên bên trong roi, chỉ hướng Sóc Biên: "Các huynh đệ, san bằng Sóc Biên! "

"Tu tu——"

To rõ tiếng kèn vang lên, tái ngoại tướng sĩ giống như nước thủy triều tuôn hướng Sóc Biên biên ải.

Thiên Thị Viên dịch trạm, trấn thủ dịch trạm mấy cái kia lão binh đứng tại đỉnh núi ngăn cản vô số yêu ma xung kích, đột nhiên sắc trời ảm đạm xuống, mấy cái lão binh ngẩng đầu bắc nhìn, chỉ thấy trong bầu trời đêm năm vòng mặt trời dập tắt.

"Biên ải chỉ sợ không ngăn được. "

Mấy cái lão binh sắc mặt nghiêm nghị, liếc nhau: "Nếu như biên ải thất thủ, chúng ta Thiên Thị Viên dịch trạm, chính là cửa thứ hai! Chư vị, cùng lắm thì chết! "

"Cùng lắm thì chết! "

Sóc Phương thành.

Cầu Thủy Kính đứng tại Thiên Phương lầu màn phía trước cửa sổ, nhìn phương bắc trên bầu trời, từng vầng mặt trời lần lượt dập tắt, Sóc Phương thành lại lần nữa rơi vào bóng tối bên trong.

Phía sau hắn truyền đến Lục Hạo Lục thái thường âm thanh: "Thủy Kính đại nhân, vừa rồi không trung như vậy sáng, để cho ta còn tưởng rằng trời đã sáng. Không nghĩ tới bây giờ còn là đêm tối. "

Đúng lúc này, một cái to lớn tro tàn quái từ phía trên mới lầu bên cạnh bay qua, nhấc lên một cỗ cuồng phong.

Lục Hạo Lục thái thường sắc mặt biến hóa, vội vàng đi tới trước cửa sổ, hướng ra phía ngoài nhìn lại, chỉ thấy trong bầu trời đêm Từng cái hình thể to lớn tro tàn quái vậy mà chẳng biết lúc nào từ Sóc Bắc các nơi khác chạy đến, bay vào Sóc Phương!

Lục Hạo Lục thái thường nghẹn họng nhìn trân trối, nhưng thấy Từng cái tro tàn quái lao xuống!

“Bành! ” “Bành! ” “Bành! ”

Sóc Phương thành từng ngụm giếng kiểm tra ống nước ngầm nổ tung, rất nhiều tro tàn quái hướng lòng đất xông tới!

Cầu Thủy Kính thản nhiên nói: “Lục thái thường, nhìn tới có người lật bàn. Bàn của ngươi, ngươi dọn xong bàn cờ, người ta khinh thường Vu Hòa ngươi chơi. Có người muốn xảy ra khác một ván, mà ngươi ta, Sóc Phương hầu, thậm chí Tiết Thánh Nhân, đều là cái này trong bàn cờ quân cờ. ”

Lục Hạo Lục thái thường vẻ mặt biến ảo không ngừng, bật cười nói: “Thủy Kính đại nhân sao lại nói lời ấy? ”

Cầu Thủy Kính ánh mắt lóe lên: “Ngươi nếu là không đi cờ, mặt khác quân cờ đi trước một bước, như vậy ngươi phần thắng liền giảm mạnh. Lục đại nhân đừng quên, Đế Bình giờ phút này cũng là trên bàn cờ một con cờ, hắn nếu là đi trước lời nói……”

Lục Hạo Lục thái thường lệ khiếu một tiếng, khí tức đột nhiên nở rộ, nhất thời vô số Thần Long từ trong cơ thể hắn bay ra, dây dưa uốn quanh, đem Thiên Phương lầu Thần Tiên cư căng chia năm xẻ bảy!

“Cầu Thủy Kính——” Vô số Thần Long gào thét, gào to vỡ bờ, vỡ nát Cầu Thủy Kính sau lưng tầng tầng không gian!

Cầu Thủy Kính đứng sừng sững ở chỗ đó không nhúc nhích, thân hình như là gợn sóng run lên.

Lục Hạo Lục thái thường vội vàng thò tay chộp tới, lại thấy bàn tay của mình từ Cầu Thủy Kính trong thân thể xuyên qua, Cầu Thủy Kính cũng không có ở nơi đó.

Lục Hạo Lục thái thường sắc mặt đại biến, bước nhanh đi tới lầu bên cạnh, hướng ra phía ngoài nhìn lại, chỉ thấy Thiên Phương lầu bốn phía, tính ra hàng trăm Cầu Thủy Kính đứng tại trên không, đem nơi đây bao vây.. Được convert bằng TTV Translate.

Chương 179 : Trên mặt trăng, thời khắc sống còn

Chương 179: Trên mặt trăng, thời khắc sống còn

Lục Hạo Lục thái thường nhìn bốn phía từng cái Cầu Thủy Kính, nhíu chặt lông mày, hiện nay Sóc Phương thế cuộc có chút nằm ngoài sự dự liệu của hắn.

"Ngươi khi nào nghi ngờ đến trên đầu ta?" Hắn có chút không hiểu, hỏi.

"Khẩu âm của ngươi."

Cầu Thủy Kính sắc mặt yên bình, nói: "Lục đại nhân cứ việc bên ngoài là Sóc Nam người, nói đầy miệng phương nam giọng điệu, nhưng khẩu âm của ngươi bên trong nhưng thỉnh thoảng có Sóc Bắc giọng nói. Ta lúc trước cũng không nghi ngờ ngươi, nhưng mà tại triều đình bên trong ngươi nhưng khắp nơi nhằm vào ta, lại thêm khẩu âm của ngươi, liền không thể không để cho ta đối ngươi lưu ý nhiều."

Lục thái thường thở dài, thấp giọng nói: "Nguyên lai là giọng nói. Ta vì lẫn vào Đông đô làm quan, đã từng đặc biệt đi Sóc Nam, tại trong hương thôn sinh sống hơn hai mươi năm, học tập bọn họ từ địa phương khẩu ngữ. Không nghĩ tới dùng thời gian hai mươi năm đi thay đổi giọng nói, vẫn là không cách nào đem Sóc Phương lời hoàn toàn vứt bỏ."

Cầu Thủy Kính gật đầu nói: "Ta tại nước ngoài du học rất nhiều năm, cũng chưa từng từ bỏ Nguyên Sóc giọng nói. Thuỷ thổ dưỡng người, giọng nói quê hương khó sửa đổi, trừ phi đổi đi thân thể mới có thể thay đổi một người giọng nói."

Lục thái thường cười ha ha nói: “Đúng là đạo lý này. Chẳng qua Thủy Kính đại nhân không nên chọn ta xem như đối thủ của ngươi, ngươi ta tuy là đều là thái thường, nhưng ngươi ta chênh lệch lớn, chỉ sợ là ngươi không dám tưởng tượng.”

Hắn chắp hai tay sau lưng, đối bốn phía tính ra hàng trăm Cầu Thủy Kính làm như không thấy.

“Một trăm năm mươi năm trước, Thiên Thị Viên trụy long, Thiên Đạo viện phụng Vũ Đế lệnh đi tới Thiên Thị Viên nghiên cứu rồng. Nghiên cứu rồng đội ngũ cũng không thể để Vũ Đế yên tâm, nghiên cứu rồng can hệ trọng đại, nếu là có người nuốt riêng nghiên cứu rồng thành quả, sợ rằng sẽ dao động hoàng thất thống trị.”

Lục thái thường tự kiêu vô cùng, thản nhiên nói: “Cho nên Vũ Đế lại phái hai vị sứ giả, giám sát Thiên Đạo viện nghiên cứu rồng. Vũ Đế tuyển chọn sứ giả, đương nhiên là muốn thực lực cao minh, thông minh lanh lợi. Hai vị này sứ giả, trong đó một vị chính là Đồng Khánh Vân, mà một vị khác, chính là ta.”

Hắn khẽ mỉm cười: “Năm đó ta được đến 《 Chân Long mười bốn thiên 》 sau đó, liền ý thức được cơ duyên của ta tới. Chân Long có thể lớn có thể nhỏ, có thể ẩn có thể hiện, có thể bay vút tại trời, có thể kiểu đằng vào biển, có thể biến đổi hóa, có thể ẩn núp, càng thêm quan trọng chính là, Chân Long sống lâu. Ta thậm chí có thể mượn Chân Long mười bốn thiên cải tạo thân thể của ta, thay đổi ta hình thể tướng mạo, ngay sau đó ta liền sinh ra một cái lớn mật ý nghĩ.”

Phía trước hắn, bên trong một cái Cầu Thủy Kính nói: “Lục đại nhân lớn mật ý nghĩ chính là đem 《 Chân Long mười bốn thiên 》 chiếm làm của riêng?”

“Không không! Ta làm sao có thể tâm nhãn nhỏ như vậy, chỉ muốn chiếm làm của riêng? Ta là có lớn khát vọng người.”

Lục thái thường mặt mày hớn hở, nói: “Ta toát ra suy nghĩ là, đã ta so hoàng đế sống được còn muốn lâu, như vậy dựa vào cái gì ta không thể làm hoàng đế? Ta đem cái này suy nghĩ cùng Đồng Khánh Vân như vậy nói chuyện, hắn cũng rất muốn làm hoàng đế, chúng ta ăn nhịp với nhau, ước định chia đều thiên hạ. Ngay sau đó, chúng ta liền chuẩn bị hơn 150 năm.”

“Cái này một trăm năm mươi năm tu luyện, tu vi của chúng ta thực lực, càng là đạt đến cực hạn! Loại trừ bốn đại thần thoại, Nguyên Sóc chỉ sợ đã không có đối thủ của chúng ta! Cầu Thủy Kính, ngươi càng không phải là đối thủ của ta!”

“Một trăm năm mươi năm thời gian, chúng ta trong trong ngoài ngoài ăn mòn quốc gia này, rất nhiều quan trọng quan chức, đều thay chúng ta bảy đại thế gia người. Vì một ngày này, chúng ta chuẩn bị quá lâu, thậm chí liền hoàng đế cũng ngao chết mấy vị.”

Nụ cười trên mặt hắn thu lại, thở dài, có chút không hiểu, lẩm bẩm nói: “Tốt như vậy cục, làm sao lại như vậy bị người phá đi? Rốt cuộc là ai phá chúng ta cục? Thủy Kính đại nhân, người sắp chết, lời nói cũng thiện, ngươi trước khi chết, không ngại nói cho ta biết rốt cuộc là vị nào đại năng, phá giải ván cờ của ta?”

Cầu Thủy Kính lắc đầu nói: “Cái này ta cũng không biết…”

“Vậy ngươi liền đi chết a!”

Lục thái thường khí tức đột nhiên trở nên vô cùng dữ dằn, khí huyết của hắn phảng phất Đằng Long tại trời, khuấy động thiên địa nguyên khí!

"Ầm!"

Vô số Chân Long bơi lội, xung kích, đó là cường đại nhất Chân Long thần thông, đem bốn phương tám hướng tính ra hàng trăm Cầu Thủy Kính đánh bay!

Từng cái Cầu Thủy Kính lần lượt phá huỷ, trong chớp mắt chỉ còn lại có một người.

Lục thái thường hai tay trước người khoanh tròn, vô số Chân Long tại hắn trong bàn tay bơi lội, trong khoảnh khắc từng đầu Chân Long như hổ uốn quanh, hóa thành một mặt gương sáng.

Một đạo quang trụ từ trong mặt gương bắn ra, đánh vào cái cuối cùng Cầu Thủy Kính trên người, lực lượng kinh khủng nghiền ép lấy Cầu Thủy Kính thẳng tới mấy chục dặm có hơn, thậm chí đem một tòa lâu vũ trực tiếp xuyên thủng!

Lục thái thường cười lạnh một tiếng, run lên ống tay áo, đang muốn xoay người rời đi, đột nhiên chỉ nghe Cầu Thủy Kính âm thanh từ trên trời truyền đến: "Lục đại nhân, thời đại sớm đã thay đổi."

Lục Hạo Lục thái thường ngước đầu nhìn lên, chỉ thấy trên bầu trời mang theo một vòng trăng tròn, Cầu Thủy Kính đứng tại mặt trăng trung ương.

Lục thái thường đồng tử chợt co lại, Cầu Thủy Kính thần thông, để hắn có chút xem không hiểu.

"Ngươi tại âm mưu lấy trở thành hoàng đế thời điểm, thế giới này thần thông đã sớm không phải một trăm năm mươi năm trước thần thông."

Cầu Thủy Kính từ mặt trăng bên trong hướng hắn đi tới, Lục thái thường ngơ ngác, nhất thời nhìn thấy bốn phía dãy núi biến hóa, lầu vũ biến mất, Sóc Phương cùng Thiên Thị Viên không thấy tung tích.

Dưới chân của hắn khắp nơi là núi hình vòng cung, giống như là để nguội miệng núi lửa, tinh không bên trong một vùng tăm tối, mặt trời như là ánh nến.

Hắn nhìn về phía Cầu Thủy Kính, nhưng nhìn thấy trên bầu trời nổi lơ lửng tinh cầu khổng lồ, giống như là thiên ngoại màu xanh thẳm thế giới.

Cái kia tinh cầu khổng lồ bên trên, có một khối to lớn lục địa nghiêng nghiêng cắm ở một cái khác khối trên lục địa, từ góc độ này nhìn lại, cực kỳ rung động!

Lục thái thường ngạc nhiên, vừa rồi hắn còn đứng ở Sóc Phương Thiên Phương lâu mái nhà, mà bây giờ bốn phía nhưng biến thành một mảnh quạnh quẽ cổ quái địa phương!

"Cái này một trăm năm mươi năm kịch biến, để cựu thánh tuyệt học kết thúc, tân học quật khởi, mà ngươi đi vẫn như cũ yên lặng tại Chân Long thần thông bên trong giậm chân tại chỗ."

Cầu Thủy Kính đi tới phía trước hắn, lạnh lùng nói: "Thần thông của ta, ngươi căn bản nhìn không hiểu."

Lục thái thường cười ha ha: "Đây là huyễn cảnh! Không hổ là Thủy Kính, Thủy Nguyệt Động Thiên giống như gương sáng. Ngươi dùng ảo thuật gạt ta tâm trí, chỉ là ảo thuật, cũng muốn vượt qua ta?"

"Sai!"

Cầu Thủy Kính dừng bước, hờ hững nói: "Đây là trên mặt trăng. Ngươi xem ngươi dưới chân."

Lục thái thường cúi đầu nhìn lại, Thiên Phương lâu tòa lâu vũ này, vậy mà cũng theo hắn cùng đi đến trên mặt trăng!

"Điều đó không có khả năng!"

"Đương nhiên không thể, nhưng mà có thể làm được."

Cầu Thủy Kính vui vẻ nói: "Ta tại hải ngoại du học thời điểm, cùng mặt khác sĩ tử truy nguyên mặt trăng, chúng ta luyện chế của mình một cái linh binh, từng người thử nghiệm lấy thần thông đem linh binh đưa đến trên mặt trăng. Ta luyện chế là một chiếc gương, trong gương phong ấn chính là ta Linh giới một phần. Ta dùng cái gương này đem ta Linh giới cùng mặt trăng liên hệ với nhau."

Hắn đứng tại Lục thái thường phía trước, cách xa nhìn về phía xa xa cái kia màu xanh thẳm thế giới: "Ta suy nghĩ chuyện thời điểm, thường xuyên sẽ đến đến nơi đây, đứng tại trên mặt trăng nhìn xa thế giới của chúng ta, để cho ta tâm cảnh yên bình. Về sau ta trở lại Sóc Phương, liền lo trước tính sau, làm rất nhiều chuyện. Nói thí dụ như, ta cải tạo Thiên Phương lâu, in dấu lên ta dấu ấn tinh thần."

Lục thái thường sắc mặt đột biến, vội vàng bay lên trời, chân đạp song long hướng ra phía ngoài bay đi.

Cầu Thủy Kính lộ ra vẻ tươi cười, âm thanh từ phía sau hắn truyền đến: "Ta đem Thiên Phương lâu, luyện thành linh khí của ta. Bởi như vậy, ta liền có thể đem Thiên Phương lâu thu nhập ta Linh giới bên trong, đem tòa này lâu đưa đến trên mặt trăng đi. Ta cùng hải ngoại đồng học muốn làm được mà một mực chưa từng làm được chuyện, liền như thế bị ta hoàn thành."

"Bành!" Lục thái thường mặt kề sát ở một mặt vô hình trên gương, bị chặn lại.

Trên mặt trăng yên tĩnh im ắng, một chiếc gương mặt hướng màu xanh thẳm thế giới, lẳng lặng nằm ở nơi đó.

Trong gương, có một tòa lâu vũ, toà kia lầu vũ bên trên có một cái nho sĩ giống như nam tử trung niên ngước đầu nhìn lên, còn có một vị mặt của lão giả kề sát ở mặt kính bên dưới, lộ ra vô cùng quỷ dị.

Đột nhiên, mặt kính xuất hiện từng đạo vết rách.

Cái kia mặt gương sáng đột nhiên nổ tung, rõ ràng là Lục thái thường lấy Chân Long thần thông, đánh nát cái này linh binh!

Ngay tại gương sáng nghiền nát trong tích tắc, Thiên Phương lâu bất ngờ xuất hiện ở trên mặt trăng, Cầu Thủy Kính cùng trên bầu trời Lục Hạo Lục thái thường, cũng xuất hiện tại trên mặt trăng!

Hai người lập tức phát hiện nơi này không có bất kỳ cái gì không khí, duy nhất không khí chính là bọn họ từ màu xanh thẳm thế giới mang tới này chút ít mỏng không khí!

"Lục đại nhân, một trận chiến này, việc quan hệ sinh tử!"

Cầu Thủy Kính thét dài một tiếng, phóng lên trời: "Chúng ta nếu là không thể tại không khí hao hết trước đó trở lại Sóc Phương, liền sẽ chết ở trên mặt trăng!"

Lục thái thường khí huyết bộc phát, Thần Long bay lượn, hướng hắn đánh xuống!

Sóc Phương thành, Đồng Khánh Vân đột nhiên dừng bước, sắc mặt âm tình bất định nhìn về phía không trung.

Trên bầu trời, từng con tro tàn quái bay tới, hướng lòng đất xông tới!

"Ai tại phá cục?"

Đồng Khánh Vân đổi sắc mặt, tro tàn quái đến, để sắc mặt hắn kịch biến, trong đầu trong nháy mắt liền nghĩ đến đủ loại lợi và hại cùng ứng đối chi pháp, cắn răng nói: "Truyền lệnh mặt khác thế gia, lập tức động thủ, bình định Sóc Phương tất cả thế lực, chuẩn bị nghênh chiến Đế Bình!"

Đồng lão thần tiên sợ hết hồn, không biết hắn vì sao đột nhiên nói như vậy.

Chẳng qua Đồng Khánh Vân đã hạ lệnh, không cho phép hắn suy nghĩ nhiều, lập tức phóng lên trời, hướng mặt khác thế gia bay đi.

Đồng Khánh Vân xoay người hướng Văn Xương học cung đi tới, vẻ mặt biến ảo không ngừng.

Cái kia người thần bí lật tung Sóc Phương ván cờ, người này chỉ làm một việc, vậy chính là đem Sóc Bắc các nơi tro tàn quái dẫn tới!

Sóc Phương ván cờ, như vậy dẫn nổ!

Tro tàn quái vứt bỏ Sóc Bắc mặt khác các châu quận, trở lại Sóc Phương, mang ý nghĩa bảy đại thế gia không cách nào kiềm chế những châu khác quận lực lượng, những này châu quận rảnh tay, liền có thể trợ giúp sóc một bên quân đội.

Cũng tương tự mang ý nghĩa, bảy đại thế gia không thể lại kéo dài thêm, nhất định phải lập tức động thủ!

Bởi vì bọn hắn đã không cách nào kéo dài thêm, tro tàn quái náo động thoáng cái bình ổn lại, tiếp tục trì hoãn, kẻ địch sẽ chỉ càng ngày càng nhiều, lực lượng của địch nhân sẽ chỉ càng ngày càng mạnh, các lộ viện quân rút , chờ đợi bọn họ chính là bắt rùa trong hũ hạ tràng!

Cho nên, bất kể như thế nào, đêm nay bảy đại thế gia đều nhất định phải phản!

Không phản, chính là một con đường chết!

Phản, thì còn có phần thắng!

Bảy đại thế gia duy nhất phần thắng, liền ở chỗ trong thời gian ngắn nhất đánh đổ Sóc Phương thành tất cả phản đối thế lực, giơ cao cờ khởi nghĩa, chém Sóc Phương hầu đầu người, tuyên bố chống cự Đế Bình bạo ngược!

Sóc Phương hầu, Tả Tùng Nham, Tiết Thánh Nhân mấy người cũng đồng dạng chỉ có một con đường, vậy chính là trong thời gian ngắn nhất, diệt trừ bảy đại thế gia!

Bọn họ phía ngoài mục đích, một cái là bắt lấy cuối cùng thời cơ tạo phản, một cái dẹp yên bạo loạn.

Nhưng mà cấp độ sâu mục đích, cũng là vì trong tay đối phương triều thiên khuyết!

Đồng dạng, đối với Đế Bình vị này Đông đô đại đế tới nói, lưu cho hắn thời gian cũng không nhiều.

Nói cách khác, Đế Bình cũng nhất định phải nhân cơ hội ra tay, tranh đoạt triều thiên khuyết.

"Thậm chí, Đế Bình nói không chừng đã đến Sóc Phương!"

Đồng Khánh Vân nghiến răng, đột nhiên hắn thân thể run lên, dừng bước lại, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Tả Tùng Nham đứng tại Văn Xương học cung sơn môn bên dưới, ngay tại ngước nhìn trên không một con bay qua tro tàn quái.

"Bảy đại thế gia thủ thắng chi đạo, ở chỗ trong vòng một đêm tiêu diệt Sóc Phương hầu, chém giết Cầu Thủy Kính, Tả Tùng Nham cùng Tiết Thánh Nhân."

Tả Tùng Nham áo vải giày cỏ, một vẻ thản nhiên phong thái, nói: "Diệt trừ những này chống cự thực lực, các ngươi mới có dư lực đi đối phó Đế Bình. Vị này Đông đô đại đế, nói không chừng đã đến Sóc Phương."

Tả Tùng Nham thu về ánh mắt, nhìn Đồng Khánh Vân, mỉm cười nói: "Ngươi cảm thấy thế nào?"

Đồng Khánh Vân cười lạnh nói: "Lão biều bả tử, đây là ngươi bố trí cục diện? Đế Bình nếu là tới, ngươi cũng sẽ không dễ chịu! Trong tay ngươi cái kia mặt triều thiên khuyết

cũng sẽ bị hắn cướp đi, ngươi tại Sóc Bắc thế lực, cũng sẽ bị nhổ tận gốc!"

Tả Tùng Nham cười ha ha, thôi thúc công pháp, hắn trắng bóng tóc vậy mà lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được liền đen, hắn già nua thân thể vậy mà cũng tại từng chút một biến trẻ tuổi!

"Lúc trước ta cũng cho rằng như thế! Cho đến ta từ Tô thượng sứ nơi đó học được Cầu Thủy Kính Hồng Lô Thiện Biến! Cho đến ta đem Hồng Lô Thiện Biến cùng triều thiên khuyết công pháp dung hợp!"

Tả Tùng Nham thân thể càng ngày càng trẻ tuổi, rất nhanh khôi phục tráng niên, cười to nói: "Tiên pháp tầng thứ nhất, ta đã được! Coi như Đế Bình tới, ta cũng có thể cùng hắn vật tay!"

Thánh Nhân cư bên trong, Tiết Thanh Phủ mặt như giếng cổ, không nổi bất kỳ gợn sóng nào.

Hắn ngồi tại thủy tạ bên cạnh, nghe tiếng đàn, đột nhiên thở dài, đứng dậy: "Tựa như là có người đột nhiên phát nhanh thời gian, để tất cả mâu thuẫn đột nhiên bộc phát, cho dù là ta, cũng bị đánh cái trở tay không kịp. Đúng hay không, lão Chu?"

Thánh Nhân cư môn hộ mở ra, Chu bá cùng trong tiểu trấn rất nhiều cư dân tràn vào Thánh Nhân cư.

Chu bá bên người, đầu kia lão ngưu đứng dậy, hóa thành mình người đầu trâu đại yêu, một thân khối cơ thịt nhảy lên: "Sóc Phương kịch biến, Thánh Nhân nếu là giao ra triều thiên khuyết, còn có cứu vãn chỗ trống!"

—— —— Tô Vân sinh nhật a, chúc Tô cách cách sinh nhật vui vẻ ~~

Chương 180 : Thánh Nhân mặt, xích tử chi tâm

Chương 180: Thánh Nhân mặt, xích tử chi tâm

“Cứu vãn chỗ trống?”

Tiết Thanh Phủ bật cười nói: “Ngưu Bưu tướng quân, ngươi cảm thấy có cần thiết này ư?”

Hắn cất bước đi ra thủy tạ, chỉ thấy phía sau hắn treo trên vách tường từng trương mặt nạ đột nhiên bay lên, từng trương mặt nạ đột nhiên cười nói: “Không cần phải.”

Từng trương mặt nạ đi theo Tiết Thanh Phủ sau lưng, bên trong một cái mặt nạ từ Tiết Thanh Phủ đầu vai nhô ra đến, ha ha cười nói: “Hoàng đế không yên lòng ta, đem ta đuổi về Sóc Phương. Nhưng Sóc Phương là một chỗ bảo địa, Khúc Tiến bọn họ chế tạo bát diện triều thiên khuyết, ta cũng bởi vậy cận thủy lâu thai.”

Lại có một trương mặt nạ từ vai phải của hắn nhô ra đến, cười nói: “Nhưng mà ta đành phải nói trong đó một mặt triều thiên khuyết, còn có mặt khác triều thiên khuyết không biết tung tích.”

Từng trương mặt nạ tại Tiết Thanh Phủ sau lưng thì thầm với nhau, xì xào bàn tán: “Đêm hôm đó, chúng ta đều che mặt, cùng một chỗ tranh đoạt triều thiên khuyết, ai cũng không biết đối phương là ai, bởi vì tất cả mọi người không nhìn thấy khuôn mặt của đối phương.”

Một trương nữ tử mặt nạ thần sắc kích động, la lên: “Nhưng mà chúng ta đã biết, những người khác cũng là đến từ

Sóc Phương!”

Một đứa bé con mặt nạ nói: “Đây là đương nhiên. Sóc Phương khoảng cách Thiên Môn trấn gần nhất, thế lực khác không cách nào tại một ngày thời gian chạy tới nơi này. Chỉ có Sóc Phương cường giả mới có thể trước tiên đuổi tới Thiên Môn trấn, giành lấy triều thiên khuyết.”

Còn có một cái béo mập mặt nạ làm suy nghĩ hình dáng: “Như vậy cướp đi mặt khác triều thiên khuyết thế lực, sẽ là ai chứ?”

…

Chu bá, lão ngưu đám người nhìn một màn này, từng người cau mày. Ngưu Bưu hiển nhiên là tiểu trấn mọi người thủ lĩnh, tiến lên trước một bước, quát: “Tiết Thánh Nhân, ngươi đã bị điên!”

“Xuỵt!”

Tiết Thanh Phủ nâng lên một ngón tay, đặt ở môi của mình bên cạnh, thấp giọng nói: “Các ngươi cẩn thận nghe bọn hắn lời nói, không muốn ngắt lời bọn họ. Ta cảm giác, bọn họ muốn suy đoán ra năm đó chân tướng.”

Ngưu Bưu cau mày, cùng tiểu trấn mặt khác cư dân hai mặt nhìn nhau, bọn họ muốn động thủ, nhưng lại có chỗ kiêng kị.

Những cái kia mặt nạ lao nhao, nói không ngừng: “Lão biều bả tử đơn giản nhất, hắn che mặt ưa thích dùng thêu lên bông hoa tiểu khăn thơm, chẳng qua là có thể miễn cưỡng che kín mũi. Hắn cướp đi một mặt triều thiên khuyết.”

“Thần Vương cùng lão Yêu Vương cũng đơn giản. Vào lúc ấy tất cả mọi người là đem hết toàn lực, dù ai cũng không cách nào đóng giữ, bởi vậy muốn nhận ra Thần Vương cùng lão Yêu Vương rất đơn giản.”

“Huống chi, Thần Vương cùng lão Yêu Vương vốn là chính là người của ta!”

“Sóc Phương hầu bọn họ cũng không khó phân biệt. Xem như trấn thủ Sóc Phương hầu gia, hắn lấy ra hoàng đế ban cho nhà bọn hắn linh binh thời điểm, liền bại lộ thân phận.”

“Còn bảy đại thế gia, bọn họ dùng đều là Chân Long thần thông, không cách nào giấu diếm được ta.”

“Bát diện triều thiên khuyết, lão biều bả tử đến một thứ, Thần Vương cùng lão Yêu Vương đến một thứ, Sóc Phương hầu Lý gia cùng Diệp, Bành, Chu, Lữ mấy nhà đến một thứ. Lại thêm trong tay của ta mặt này, tổng cộng có bốn mặt. Còn có ba mặt, rơi vào Đồng Khánh Vân đám người trong tay. Chẳng qua đây chỉ có bảy mặt, cuối cùng một mặt triều thiên khuyết nơi nào đây?”

Đột nhiên, tất cả mặt nạ đồng loạt hướng Chu bá, Ngưu Bưu các tiểu trấn cư dân nhìn lại.

Này một ngàn nhiều khối mặt nạ sắc mặt quỷ dị, để Chu bá, Ngưu Bưu, đầu bếp, đại phu, chạy đường các tiểu trấn cư dân có chút sợ hãi trong lòng.

“Khi đó, các ngươi cũng tại Sóc Phương đúng hay không?”

Một trương mặt nạ bay ra, trôi lơ lửng ở trước mặt mọi người, qua lại tuần tra mặt của mọi người lỗ, mặt mày hớn hở: “Lão Chu, hoàng đế lệnh các ngươi tới bảo vệ ta, tên là bảo vệ, thật là theo dõi. Thiên Môn trấn kịch biến lúc, Thiên Thị Viên trời cao hoàng đế xa, Đế Bình không cách nào lập tức chạy đến, cho nên chỉ có thể lệnh các ngươi ra tay.”

Mặt khác mặt nạ liên tục không ngừng liên tục gật đầu.

Lại có một trương mặt nạ từ Tiết Thanh Phủ sau lưng bay ra, cười nói: “Cho nên, các ngươi lập tức chạy tới Thiên Môn trấn, tại Thiên Môn trấn bên trong Khúc Tiến đám người đột

nhiên biến mất thời điểm, các ngươi cũng tham dự trong đó, tranh đoạt triều thiên khuyết!"

Tấm thứ ba mặt nạ bay ra, tại Chu bá đám người phía trước bay tới bay lui, thản nhiên nói: "Khi đó hỗn loạn tưng bừng, các ngươi người đông thế mạnh, trở thành một cỗ khác thế lực lớn. Cho nên thứ tám mặt triều thiên khuyết ở trong tay của các ngươi. Chẳng qua là để cho ta cảm thấy kỳ quái chính là…"

Tất cả mặt nạ cùng một chỗ bay lên đến đây, sắc mặt cổ quái, tất cả đồng thanh nói: "Ngưu Bưu tướng quân, vì sao các ngươi đoạt được một mặt triều thiên khuyết về sau, không có trình báo Đế Bình, ngược lại chiếm làm của riêng?"

Chu bá, đầu bếp, chạy đường, người hầu trà đám người sắc mặt âm trầm, không nói một lời.

Hơn một ngàn tấm mặt nạ trôi lơ lửng ở lẳng lặng đợi chờ, mà bọn họ phía sau Tiết Thanh Phủ cũng không vội chút nào.

"A!"

Ngưu Bưu đột nhiên cười một tiếng, tiếp lấy cười lên ha hả: "Ha ha! Ha ha ha ha! Đem triều thiên khuyết giao ra, đại đế có cái gì ban thưởng? Triều thiên khuyết có tám mặt, chúng ta chỉ lấy được một mặt, đây là công lao ư? Không phải, đây là tội chết! Thà rằng như vậy, sao không chúng ta đoạt đi, chiếm làm của riêng? Ai không muốn trường sinh đâu?"

Hơn một ngàn tấm mặt nạ lộ ra tươi cười.

"Cho nên, chúng ta lựa chọn tiếp tục ẩn giấu ở Thánh Nhân bên người."

Ngưu Bưu trong cơ thể truyền đến lốp bốp nổ, thân thể càng thêm hùng tráng, vĩ đại, cười hắc hắc nói: "Những năm gần đây, Thánh Nhân nói bóng nói gió, nhiều lần thăm dò chúng ta, muốn biết chúng ta có hay không cũng tham dự

trong đó. Ta Ngưu Bưu nhìn ở trong mắt không khỏi giễu cợt, cười ngươi có Thánh Nhân chi danh, nhưng cùng đệ tử của ngươi Bạch Nguyệt Lâu đồng dạng giả dối!"

Đầu hắn nổ tung Thánh Nhân cư nóc nhà, chiều cao mấy chục trượng, giương tay vồ một cái, tiểu trấn đường sông bên trong răng rắc một tiếng vang thật lớn, một cây đinh ba vọt ra khỏi mặt nước!

Ngưu Bưu lung lay đinh ba, sau lưng động thiên, Ly Uyên, Thiên Tượng từng cái hiện lên, cuối cùng hắn nội tâm hiện lên, mơ hồ có Thánh Nhân cảnh tượng. Đây chính là Chinh Thánh cảnh giới biểu tượng.

Chinh, lại làm trưng, chứng nhận.

Cái gọi là Chinh Thánh, ý nghĩa nghĩ là nghiệm chứng Thánh Nhân tuyệt học.

Tu luyện tới cảnh giới này linh sĩ, đối cựu thánh tuyệt học đã nghiên cứu đến cực hạn, nghiệm chứng Thánh Nhân tuyệt học, nghi ngờ Thánh Nhân tuyệt học, tiến hành kế thừa phát triển, thậm chí khác lập môn hộ!

Đây mới là Chinh Thánh!

Tiểu trấn bên trong, Ngưu Bưu thực lực tu vi cao nhất, cũng là một người duy nhất đi đến Chinh Thánh cảnh giới tồn tại, cho dù là đối mặt lão Yêu Vương hắn cũng không chút nào hư!

Hắn vốn là đại yêu, bái nhập triều đình làm quan, quan bái ngũ quan trung lang tướng, nếu không phải Đế Bình đối Tiết Thanh Phủ thực sự không yên lòng, cũng sẽ không phái ra hắn bậc này tồn tại tới theo dõi Tiết Thanh Phủ!

Phía sau hắn, Chu bá đám người nhao nhao quát lớn, nho nhỏ thành bên trong trấn, rõ ràng là một đám Thiên Tượng Ly

Uyên cảnh giới đại cao thủ, liền một cái Nguyên Động cảnh giới linh sĩ cũng không có!

Thánh Nhân chỗ ở ở tiểu trấn, ẩn tàng cao thủ, so Sóc Phương thành tất cả thế gia tính gộp lại còn nhiều hơn, quả thực khó tin!

Ngay tại lúc tu vi của bọn hắn nở rộ, sắp lúc động thủ, đột nhiên một trương mặt nạ bao phủ tại Chu bá trên mặt.

"Bắt được ngươi Chu Định Hải, bắt được ngươi!" Tấm mặt nạ kia mừng rỡ vô cùng, la lên.

Mặt nạ giống như là sinh trưởng ở Chu bá trên mặt , mặc cho Chu bá làm sao xé rách cũng không cách nào kéo xuống, hắn thậm chí ngay cả mình da mặt cũng xé toang, mặt nạ trước sau sinh trưởng ở trên mặt của hắn, cùng hắn huyết nhục dung hợp càng ngày càng sâu!

Những người khác không khỏi ngạc nhiên, vội vàng lui về phía sau, lại thấy một đám mặt nạ cười quái dị hướng bọn họ bay tới!

Ngưu Bưu gào thét, vung lên đinh ba hướng Tiết Thanh Phủ đâm xuống!

Tiết Thanh Phủ giơ tay lên, bắt lấy đinh ba đầu dĩa!

Ngưu Bưu thôi thúc khí huyết, đem đinh ba uy lực thôi phát đến cực hạn, cái này đinh ba chính là một cái tính linh thần binh, uy lực tuyệt đối không kém hơn bảy đại thế gia trấn tộc chi bảo.

Nhưng mà, coi như hắn bậc này Chinh Thánh cảnh giới cường đại tồn tại, thêm vào linh binh, vậy mà không thể dao động Tiết Thanh Phủ mảy may.

Tiết Thanh Phủ tay phải vững vàng tiếp lấy đinh ba, mày trắng bồng bềnh, trên mặt tươi cười, ngẩng đầu nói: "Ngưu

tướng quân, ta cũng vì ngươi chuẩn bị một trương mặt nạ."

Chu bá trên mặt, mặt nạ mặt cùng hắn mặt đang không ngừng biến hóa, đột nhiên biến hóa ngừng, mặt nạ biến mất.

Chu bá vuốt ve bản thân mặt mo, cười ha ha nói: "Lão Chu, ngươi cuối cùng cũng biến thành ta!"

Tiểu trấn bên trên một đám cao thủ nhao nhao hướng trên không từng trương mặt nạ công tới, nhưng mà Chu bá đột nhiên hướng bọn họ ra tay, bắt lấy một người trong đó, người kia không bằng đề phòng, đột nhiên bị một trương mặt nạ che ở trên mặt, mất đi sức chống cự!

Chu bá buông hắn ra, đi bắt những người khác, mà vừa rồi người kia khuôn mặt run rẩy dữ dội, phảng phất có hai tấm mặt tại tranh đoạt chưởng khống quyền, đột nhiên ngừng lay động, cùng Chu bá cùng một chỗ hướng những người khác công tới.

Ngưu Bưu cúi đầu nhìn lại, lộ ra vẻ tuyệt vọng, hắn muốn chạy trốn, nhưng mà lại căn bản là không có cách rút ra đinh ba.

Hắn muốn bỏ xuống đinh ba, nhưng mà Tiết Thanh Phủ ngập trời pháp lực nhưng thẳng nghiền ép mà đến, thông qua đinh ba đè ở trên người hắn, ép tới hắn vĩ đại thân thể càng ngày càng nặng.

Ngưu Bưu miệng mũi phun máu, bị ép tới từng chút từng chút cúi người, cúi xuống chân, ép tới thân hình hắn càng ngày càng nhỏ, cuối cùng nhịn không được, phù phù một tiếng quỳ trên mặt đất.

Một trương mặt nạ bay tới, nhìn hắn một cái, lộ ra vẻ châm chọc: "Các ngươi theo dõi ta nhiều năm như vậy, ta cũng vì các ngươi chuẩn bị những này đồ tốt. Ngưu Bưu tướng quân, các ngươi có thể chết cũng không tiếc."

“Lão tử không muốn chết ——” Ngưu Bưu thân thể run rẩy, trong miệng phun ra tiên huyết.

Cái kia mặt nạ bộp một tiếng che ở trên mặt của hắn.

Sau một lúc lâu, Tiết Thanh Phủ đẩy ra Thánh Nhân cư môn hộ, phong khinh vân đạm đi ra.

Chu bá các tiểu trấn cư dân đi theo phía sau hắn, còn có một con trâu già cũng theo ở phía sau, Tiết Thanh Phủ đi đến sông nhỏ cầu vòm, ngước nhìn Sóc Phương cao ốc cao ốc, chỉ thấy lầu vũ phong bế.

Sóc Phương cao ốc cao ốc giờ phút này không có xa hoa truỵ lạc, chỉ còn lại có từng tòa lục giác mái cong lầu vũ, tìm không được bất kỳ cửa vào.

Mà Sóc Phương Lý gia, Diệp gia, Bành gia, Lữ gia, Chu gia các thế gia lầu vũ phía trên, tính linh thần binh uy lực bộc phát, rõ ràng là bảy đại thế gia bắt đầu công phạt cái này năm cái cổ xưa thế gia!

Trong này Sóc Phương hầu Lý gia làm cho người ta chú ý nhất, hoàng đế ban tặng Tru Thần phường, quả thực có thể nói sát phạt lợi khí, từ năm môn bên trong bắn ra từng đạo tru thần huyền quang, chém giết Thiên Tượng cảnh giới tồn tại cũng như chém dưa thái rau!

“Bất kể là ai lật bàn đánh bay ván cờ, ta đều nhất định phải vào cuộc, giành lấy mặt khác triều thiên khuyết!”

Tiết Thanh Phủ bay lên trời, rơi vào lão ngưu trên lưng, cái kia lão ngưu chân đạp yêu vân phóng lên trời!

Cũng trong lúc đó, Sóc Phương thành bên trong một tòa lâu vũ răng rắc răng rắc chấn động, không ngừng biến hóa, không ngừng hướng sâu trong lòng đất rơi xuống.

Sau một lúc lâu, tòa này cao ốc chìm vào lòng đất không gian, treo ngược tại tro tàn trên thành mới.

Chính đối tòa này lầu vũ, chính là tro tàn Thần Vương điện!

"Tro tàn quái muốn cứu lại bọn họ Thần Vương, cần phải đến qua ta một cửa này."

Mọi người đứng tại lầu vũ tầng thấp nhất trên bình đài, Tô Vân nhìn về phía thiếu nữ Ngô Đồng, nói: "Mà ta, cần phải mượn nhân ma lực lượng, suy yếu tro tàn quái."

Thiếu nữ Ngô Đồng phong tình vạn chủng liếc nhìn hắn một cái, đang muốn đáp ứng, đột nhiên sắc mặt đại biến, lạnh giọng nói: "Ai đem long linh gọi đến? Rốt cuộc là ai…"

Tô Vân giật mình trong lòng, vội vàng nhìn lại, chỉ thấy tro tàn trên thành không một đầu to lớn Thần Long chi linh chậm rãi bơi ra.

Trong lòng của hắn trầm xuống, long linh cùng nhân ma không chết không thôi, Táng Long lăng long linh xuất hiện ở đây, hiển nhiên có người đã sớm coi là người tốt ma có khả năng sẽ nghiêm trọng, điều khiển ma tính để tro tàn quái không cách nào phát huy ra nên có chiến lực, bởi vậy mời đến nhân ma đối thủ cũ!

"Nếu như không thể mượn nhân ma Ngô Đồng chiến lực…"

Tô Vân xung quanh nhìn lại, sắc mặt có chút nghiêm nghị.

Lý Mục Ca yên lặng rút kiếm ra, Lý Trúc Tiên cố gắng phát động lên khí huyết, chỉ là bọn hắn hai huynh muội nhìn thấy không ngừng phá vỡ địa tầng bay vào lòng đất không gian tro tàn quái, không khỏi sắc mặt tái nhợt.

Một bên Bạch Nguyệt Lâu, bởi vì nhìn ra Tiết Thanh Phủ cùng mình giống nhau là ngụy quân tử mà có chút ủ rũ.

Diệp Lạc công tử thì trốn ở bóng mờ bên trong, không biết trong lòng là ý kiến gì.

Trì Tiểu Dao là bởi vì một đêm này chiến đấu, khí huyết bị hao tổn, vẻ mặt có chút không được.

Mà Toàn Thôn Ăn Cơm Tiêu Thúc Ngạo thì một mặt mộng nhiên nhìn một chút ở trong thành bơi lội long linh, lại nhìn một chút bên người Ngô Đồng, có chút không biết làm sao.

"Ta đem dẫn đầu những người này, chống cự tro tàn quái, phòng ngừa bọn họ nghĩ cách cứu viện tro tàn Thần Vương ư?" Tô Vân trong lòng quả thực không nắm chắc.

"Ngươi còn có ta!" Sách quái Oánh Oánh tại trên bả vai hắn khích lệ nói.

Tô Vân gắt gao nắm chặt nắm đấm, cắn răng, đột nhiên phất tay.

Lầu vũ biến hóa, boong boong boong, tòa này lầu vũ hóa thành vô số cây thô to vô cùng đinh ba, vây quanh tro tàn Thần Vương điện cắm một vòng!

"Vậy liền đi một lần!"

Tô Vân thét dài một tiếng, tung người hướng phía dưới hạ xuống, cao giọng nói: "Chư vị, theo ta bảo vệ tro tàn Thần Vương điện! Bảo vệ toà này điện, chính là bảo vệ Sóc Phương thành!"

Chương 181 : Nhân ma cùng rồng

Chương 181: Nhân ma cùng rồng

Trần Mạc Thiên Không như là một mảnh mây sa, trên không trung tùy tụ tùy tán, cái này Đại Thánh linh binh đi theo Tô Vân tâm ý mà động, có thể thiên biến vạn hóa.

Đột nhiên, Thần Vương trên điện không, một đám mây sa như là linh chi lá cây giãn ra, vừa vặn đem giữa không trung nhanh chóng rơi xuống Tô Vân nâng đỡ.

Một đầu tro tàn quái vỗ cánh hướng tro tàn Thần Vương điện xông tới, chỉ nghe bành một tiếng vang thật lớn, tro tàn quái đụng vào mây sa bình chướng bên trên.

Tô Vân mở ra bàn tay, trong lòng bàn tay hộp gỗ bay ra, hóa thành cát bay, cùng Trần Mạc Thiên Không dung hợp.

Vù vù ——

Từng cái tro tàn quái tại tro tàn thành trên không xuyên qua, vỗ cánh hướng bên này bay tới.

Đột nhiên một con tro tàn quái lao xuống tro tàn quái bị trên không đột nhiên xuất hiện bạo viên đánh trúng, lăn lông lốc từ không trung rơi xuống, mạnh mẽ đập ở thành bên trong!

Bạo viên đột nhiên sụp đổ, hóa thành một cái to lớn hoàng chung!

“Coong!”

Tiếng chuông chấn động xung kích, tro tàn thành bên trong thời kỳ trước kiến trúc cùng tro tàn tại tiếng chuông bên trong

bị chấn động đến vỡ nát, mà cái kia tro tàn quái bị khủng bố uy năng xung kích đến nỗi ngay cả lật mang cút, đụng xuyên từng đầu khu phố, bành một tiếng đập ở một cái đồng trụ bên trên, khảm nạm tại đồng trụ bên trong!

Chuông lớn đợt thứ hai uy năng sẽ phải bắn ra, đột nhiên hai cái tro tàn quái bay tới, cánh chim như đao, chập lại cánh cắt qua.

Chiếc kia đại hoàng chung nhất thời bị cắt ra, âm thanh ảm câm.

Tô Vân cau mày, tro tàn quái chiến lực có chút vượt qua dự tính của hắn, những này tro tàn quái hiển nhiên đã khôi phục lại trạng thái đỉnh phong, mỗi một cái đều tương đương với đỉnh phong Thiên Tượng cảnh giới cường giả, cho dù hắn khống chế Đại Thánh linh binh, cũng không cách nào trực tiếp đem bọn hắn giết chết.

Những cái kia vừa mới phục sinh tro tàn quái, thực lực xen vào Uẩn Linh cảnh giới cùng Nguyên Động cảnh giới ở giữa, cũng không cao siêu.

Nhưng mà nếu như tro tàn quái thôn phệ đầy đủ huyết nhục, thực lực liền sẽ không ngừng sinh trưởng, bình thường tro tàn quái có thể trong khoảng thời gian ngắn đem thực lực của mình tăng lên tới Thiên Tượng cảnh giới cường giả cấp độ!

Bị tro tàn Thần Vương điện dẫn tới tro tàn quái, tại Sóc Bắc các nơi đều ăn chán chê cả người lẫn vật sinh linh, thực lực đã sớm khôi phục!

Tô Vân hai tay di động, khống chế Trần Mạc Thiên Không hóa thành mười hai Thần Ma, hướng những cái kia vỗ cánh vọt tới tro tàn quái xuất kích, đem trên bầu trời từng con tro tàn quái đánh rơi xuống.

Mỗi một kích, hắn đều phải sử dụng toàn lực, mới có thể đem tro tàn quái đánh rơi. Tro tàn quái phi hành trên không trung tốc độ kinh người, nếu như mặc cho bọn họ phi hành, lấy tốc độ của bọn hắn rất nhanh liền sẽ vọt tới tro tàn Thần Vương điện phía trước.

Nếu là trên trăm con tro tàn quái cùng một chỗ xung kích Thần Vương điện, Tô Vân thêm vào Trần Mạc Thiên Không tuyệt đối không cách nào chặn lại, khẳng định sẽ bị bọn họ phá tan phòng ngự, dù cho Trần Mạc Thiên Không là Đại Thánh linh binh!

Trên không từng con tro tàn quái bị hắn đánh rớt, nhưng mà tro tàn quái số lượng thực sự quá nhiều, hắn đánh rớt một con lại một con, vẫn là có càng nhiều tro tàn quái vỗ cánh vọt tới!

Mà mới vừa rồi bị hắn đánh rơi tro tàn quái thì sẽ nhân cơ hội vỗ cánh bay lên, vẫn như cũ hướng Thần Vương điện xông tới.

Lấy Tô Vân tốc độ phản ứng, căn bản là không có cách điều khiển Trần Mạc Thiên Không, đồng thời ứng đối gần một trăm chỉ tro tàn quái xung kích!

Tro tàn quái thực lực quá mạnh, lực lượng cùng tốc độ phản ứng đều đạt đến cực hạn, để hắn khó lòng phòng bị!

Nhưng vào lúc này, Trì Tiểu Dao đột nhiên từ trên không rơi xuống, chân đạp Thần Vương trên điện trống không linh chi Diệp múi một đường trượt, hướng Tô Vân nhanh chóng tiếp cận, cao giọng nói: “Sư đệ, ta làm sao giúp ngươi?”

Sách quái Oánh Oánh vội vàng nói: “Ngươi học qua cộng linh thuật ư?”

Trì Tiểu Dao lắc đầu: “Cái gì là cộng linh thuật?”

Oánh Oánh bay lên, rơi vào trên đầu vai của nàng, nhanh chóng nói: "Thực ra rất đơn giản, Tô sĩ tử nắm giữ Trần Mạc Thiên Không cái này Đại Thánh linh binh, nhưng thật ra là lấy hắn nội tâm tới nắm giữ Trần Mạc Thiên Không bên trong mỗi một viên cát bụi. Những này cát bụi sẽ phản ứng tại hắn Linh giới bên trong, hắn nội tâm điều khiển những này cát bụi, thôi thúc thần thông, Trần Mạc Thiên Không liền sẽ hình thành đủ loại thần thông biến hóa, đối kháng tro tàn quái. Mà cộng linh, chính là hắn buông ra Linh giới, các ngươi thông qua hắn Linh giới tới chưởng khống Trần Mạc Thiên Không, từng người thi triển thần thông!"

Tô Vân Linh giới hiển hiện ra, đem Trì Tiểu Dao dung nạp đến hắn Linh giới bên trong, Trì Tiểu Dao nhất thời nhìn thấy mảnh này Linh giới bên trong có một cái khác Tô Vân, giống như mây cát bụi, tại Tô Vân nội tâm khống chế bên dưới thiên biến vạn hóa, đối kháng bốn phương tám hướng tập kích mà đến tro tàn quái.

Oánh Oánh đứng tại bên tai nàng, nhanh chóng truyền thụ cho hắn cộng linh chi thuật, nói: "Cộng linh lớn nhất khó khăn là … Giữa hai người tín nhiệm, thôi thúc pháp thuật này, nếu là ngươi không tín nhiệm hắn, hoặc là hắn không tín nhiệm ngươi, liền không cách nào thành công. Nếu như thành công, như vậy ngươi liền có thể thông qua hắn Linh giới, thôi thúc Trần Mạc Thiên Không!"

Trì Tiểu Dao lập tức thôi thúc cộng linh thuật, sau một khắc, nàng liền nhìn thấy Trần Mạc Thiên Không tại nàng khí huyết điều khiển phía dưới, hóa thành một cái trường cung, một tiễn bắn ra!

"Hưu!"

Một con tro tàn quái vừa mới bị Tô Vân lấy thần thông đánh bay, liền lập tức bị Trì Tiểu Dao một tiễn này xuyên

thủng ngực!

Trì Tiểu Dao vừa mừng vừa sợ, thầm nghĩ: "Hắn đối ta rất là tín nhiệm, không có nửa điểm đề phòng!"

Nàng đột nhiên nghĩ đến, cái này cộng linh thuật là qua lại, Tô Vân đối với mình không có nửa điểm đề phòng, chẳng lẽ mình đối Tô Vân cũng không có nửa điểm đề phòng?

Trong nội tâm nàng có chút bối rối, vội vàng lấy lại bình tĩnh, đem tạp niệm vứt bỏ, an tâm trợ giúp Tô Vân chống cự tro tàn quái tập kích.

Oánh Oánh dường như nhìn ra nàng tiểu suy nghĩ, lặng lẽ nói: "Tiểu Dao, ngươi biết không? Nếu là giữa nam nữ tơ vương đối phương quá lâu, sẽ ở Linh giới bên trong hình thành đối phương cái bóng. Thậm chí có đôi khi làm mộng xuân, chính là đối phương tại Linh giới bên trong cái bóng, cùng mình nội tâm hoan ái chơi đùa…"

Trì Tiểu Dao vẻ mặt đỏ bừng, quát lên: "Mới không có chuyện này! Ta Linh giới bên trong không có hắn!"

Oánh Oánh cười nói: "Ta không tin, để cho ta tiến ngươi Linh giới bên trong nhìn một chút! Ta đọc sách tuy nhiều, nhưng loại chuyện này còn không có thấy tận mắt…"

Trì Tiểu Dao vừa thẹn vừa giận, đúng vào lúc này, đột nhiên Lý Mục Ca cùng Lý Trúc Tiên rơi xuống từ trên không, Lý Mục Ca cao giọng nói: "Tô huynh, chúng ta cũng tới giúp đỡ!"

Hắn vừa dứt lời, Bạch Nguyệt Lâu cùng Diệp Lạc công tử cũng tự lạc tại Thần Vương trên điện mới, Bạch Nguyệt Lâu nói: "Sóc Phương sinh tử, cũng là chúng ta sinh tử, không thể không quản!"

Diệp Lạc công tử cười nói: "Có đại sư huynh ở phía trước khiêng, ta tại đằng sau nhặt chỗ tốt là được!"

Sách quái Oánh Oánh vội vàng vứt bỏ Trì Tiểu Dao, bay đến Lý Trúc Tiên đầu vai, hỏi: "Các ngươi học qua cộng linh thuật ư?"

"Ta học qua!" Diệp Lạc công tử nói.

Lý Trúc Tiên, Lý Mục Ca cùng Bạch Nguyệt Lâu lắc đầu, sách quái Oánh Oánh vội vàng truyền thụ cho bọn hắn cộng linh thuật, Diệp Lạc công tử thì thôi trải qua thử nghiệm thôi thúc cộng linh thuật, điều khiển Trần Mạc Thiên Không.

Trì Tiểu Dao vụng trộm nhìn lại, chỉ thấy Diệp Lạc công tử thế mà rất nhanh liền có thể thôi thúc Trần Mạc Thiên Không, không khỏi ngẩn ngơ, có chút thất lạc, thầm nghĩ: "Nhìn tới Tô sư đệ đối nhặt chỗ tốt công tử cũng không có cái gì đề phòng…"

Cũng không lâu lắm, Bạch Nguyệt Lâu, Lý Mục Ca cùng Lý Trúc Tiên cũng học được cộng linh thuật, cùng nhau điều khiển Trần Mạc Thiên Không.

Trì Tiểu Dao trong lòng thất lạc, cuối cùng có thể ổn định lại tâm thần.

Mọi người liên thủ, đề phòng bốn phương tám hướng bay tới tro tàn quái, Lý Mục Ca lấy kiếm thuật thần thông làm chủ, Trần Mạc Thiên Không cát bụi hóa thành vô số kiếm quang, thần thông uy lực đại tăng, hầu như có thể cùng Thiên Tượng cảnh giới tồn tại so sánh, không khỏi làm hắn vừa mừng vừa sợ.

Lý Trúc Tiên lấy thương thuật làm chủ, khống chế Trần Mạc Thiên Không hóa thành đại thương, đại khai đại hợp, thế công mãnh liệt, vừa nhanh vừa mạnh.

Bạch Nguyệt Lâu tu luyện thì còn lúc Nhật Nguyệt Điệp Bích, chỉ bất quá đây là Thánh Nhân Tiết Thanh Phủ khai sáng

thí nghiệm tính chất công pháp, còn có rất nhiều không hoàn mỹ chỗ, nhưng uy lực lại là vô cùng lớn!

Diệp Lạc công tử tu luyện thì là Thiên Đạo viện tuyệt học, ngược lại là trong mọi người thế công mạnh nhất cái kia.

Không ngừng có tro tàn quái xuyên qua lòng đất bay đến tro tàn trên thành không, số lượng càng ngày càng nhiều.

Thậm chí có không ít tro tàn quái đánh xuyên qua tro tàn thành bên trong từng tòa Thần điện, đem nhiều hơn nữa tro tàn quái đào ra, cùng một chỗ hướng Thần Vương điện công tới.

Những này vừa mới phục sinh tro tàn quái thực lực tuy là không cao, nhưng xen lẫn trong mặt khác tro tàn quái bên trong để cho người ta khó mà phân biệt, mọi người đối phó bọn hắn thời điểm, thường thường sẽ đem mặt khác thực lực cao cường tro tàn quái xem nhẹ.

Rất nhanh, vọt tới tro tàn quái khoảng cách tro tàn Thần Vương điện càng ngày càng gần, đã không đến trăm trượng!

Nhưng vào lúc này, đột nhiên gần nửa Trần Mạc Thiên Không hóa thành một cái trăm trượng chuông lớn, móc ngược xuống, tính ra hàng trăm tro tàn quái tiến đánh cái này miệng chuông lớn, đương đương đương tiếng vang không dứt.

Mọi người sắc mặt ảm đạm, ngay sau đó lại phấn khởi tinh thần, tiếp tục điều khiển Trần Mạc Thiên Không, công kích chuông bên ngoài những cái kia tro tàn quái.

Mà tại tro tàn Thần Vương điện trên không, một tòa lâu vũ treo ngược trong lòng đất trên bầu trời, Ngô Đồng đứng tại trên bình đài, nhìn càng ngày càng gần Chân Long chi linh, đột nhiên nói: “Thúc Ngạo, ngươi muốn cùng long linh cùng một chỗ đối phó ta sao?”

Tiêu Thúc Ngạo giật mình, nhìn một chút long linh, lại nhìn một chút Ngô Đồng, không nói gì.

Ngô Đồng thở dài, đột nhiên bay lên không, xông về long linh!

Tiêu Thúc Ngạo nắm chặt nắm đấm, đột nhiên tung người nhảy lên, hướng phía dưới rơi xuống, hoàng chung đẩy lui cực hạn tro tàn quái, đem hắn tiếp đón đi vào.

Tiêu Thúc Ngạo thản nhiên nói: "Ta đến giúp đỡ."

Sách quái Oánh Oánh liền vội vàng tiến lên, truyền thụ cho hắn cộng linh thuật, Tiêu Thúc Ngạo rất nhanh học được, có hắn giúp đỡ, mọi người áp lực cứ việc vẫn như cũ rất lớn, nhưng so vừa rồi thoải mái rất nhiều.

"Tiếp tục như vậy lời nói, không kiên trì được bao lâu." Sách quái Oánh Oánh nghiến răng.

Tro tàn thành bên trong, Ngô Đồng thân thể dị hoá, hình thành đủ loại kinh khủng binh khí, cùng cái kia Thần Long chi linh chém giết.

Đám lính kia nhận thiên biến vạn hóa, hóa thành uy lực vô cùng lớn linh binh, chém sắt như chém bùn, vô cùng sắc bén!

Thần Long chẳng qua là nội tâm, không cách nào phát huy ra khi còn sống thực lực, nhưng dù vậy cũng vô cùng lợi hại, cuồn cuộn ở giữa đại địa toái nứt, phòng đổ phòng sập, đem tro tàn thành đánh cho một mảnh hỗn độn.

Mà Ngô Đồng bởi vì ba lần hiến tế phục sinh lúc, hiến tế quy mô cực nhỏ, dẫn đến thực lực ngược lại không bằng phục sinh trước đó ma linh hình dáng, bị cái kia long linh đuổi theo hành hung.

Rất nhanh, nàng liền liên tục đổ máu.

Long linh vuốt rồng, bắt lấy Ngô Đồng cái cổ, đưa nàng nhấc lên, Ngô Đồng tứ chi vô lực rủ xuống, hai tay hai chân biến thành binh khí không cách nào nâng lên.

Long linh bóp lấy nàng, đưa đến bản thân trước mặt, mắt rồng bên trong lập loè bất minh ý nghĩa ánh sáng, trong miệng kéo dài Long ngữ truyền đến, giống như là ưu mỹ nhất động lòng người ca dao.

Long linh giống như là tại hỏi, lại giống là đang giễu cợt.

Ngô Đồng giống như là nghe hiểu hắn, miễn cưỡng ngẩng đầu lên, trong miệng nói ra cũng giống là Long ngữ giống như tối nghĩa.

Cái kia long linh đột nhiên tức giận, mở cái miệng rộng, liền muốn đưa nàng nuốt vào, nhưng vào lúc này, tiếng kiếm rít vang lên, kiếm quang mọc đầy vảy rồng, như Chân Long trên không trung nhanh chóng đi xuyên, trong chốc lát xông đến, đem long linh lợi trảo bắn thủng, Ngô Đồng từ vuốt rồng bên trong rơi xuống!

Tiêu Thúc Ngạo khống chế Trần Mạc Thiên Không, lập tức lao ra hoàng chung phòng ngự phạm vi, vung tay lên một cái, ngàn vạn vảy rồng như kiếm, hướng long linh công tới, mà hắn thì hóa thành hắc giao, đem rơi xuống Ngô Đồng tiếp lấy.

Long linh gầm thét, phá vỡ vảy rồng, trên không trung phát ra dày nặng long ngâm, hướng bên này đuổi theo.

Đột nhiên, đầu này long linh bỗng nhiên chui vào một con tro tàn quái trong cơ thể, cái kia tro tàn quái ngẩn ngơ, thân thể xương cốt lốp bốp vang vọng, một tiết một tiết nổ tung, máu thịt xương cốt vậy mà tại không ngừng gây dựng lại.

Tại thời gian qua một lát, đầu kia tro tàn quái liền hóa thành một đầu đen kịt Hắc Long, râu bờm tung bay, cất bước hướng Tiêu Thúc Ngạo xông tới!

Ngô Đồng hộc máu, thấp giọng nói: “Chạy mau…”

Tiêu Thúc Ngạo lập tức cõng nàng, hướng Trần Mạc Thiên Không biến thành đại hoàng chung chạy tới.

Ngô Đồng tức nói: “Ta là bảo ngươi bỏ lại ta chạy mau! Họ Tô không thể là vì cứu ta, mở ra vòng phòng ngự, ta gặp quá nhiều…”

Tiêu Thúc Ngạo không nói một lời, gào thét ở giữa vọt tới hoàng chung vòng phòng ngự phía trước, tung người nhảy lên, hướng hoàng chung đánh tới.

Hoàng chung còn tại không ngừng xoay tròn, trên vách chuông đủ loại lạc ấn nhanh chóng biến hóa, đem từng con tro tàn quái công kích ngăn lại.

Mắt thấy Tiêu Thúc Ngạo biến thành hắc giao liền muốn tại trên vách chuông đụng thịt nát xương tan, đột nhiên vách chuông tản ra một đoạn, cái kia hắc giao cõng Ngô Đồng nhảy vào hoàng chung bên trong, rơi vào Thần Vương trên điện một mảnh lá linh chi bên trên, một đường trượt ra xa vài chục trượng.

Phía sau tro tàn quái nhao nhao hướng cái kia chỗ hổng xông tới, nhưng vào lúc này, chỗ hổng đột nhiên phong bế, hoàng chung xoay tròn, để một cái kia chỉ tro tàn quái đụng vào trên vách chuông.

Ngô Đồng ngẩn ngơ.

Lúc này, Oánh Oánh một mặt nghiêm túc bay tới, rơi vào Ngô Đồng đầu vai: “Ngươi vừa rồi thân thể thiên biến vạn hóa, điều khiển Trần Mạc Thiên Không là nhất thuận buồm xuôi gió, ngươi biết cộng linh thuật ư?”

Ngô Đồng nhìn cái này quyển sách cao sách nhỏ quái, trong đầu ầm ầm, nhớ tới một trăm năm mươi năm Táng Long lăng trận kia đêm tuyết lớn .

“Ta nhớ được ngươi!”

Chương 182 : Tro tàn Thần Vương (bốn ngàn chữ đại chương)

Chương 182: Tro tàn Thần Vương (bốn ngàn chữ đại chương)

Sách quái Oánh Oánh kinh ngạc quan sát nàng, nói: "Ngươi nhớ tới ta? Chúng ta lúc trước gặp qua?"

"Gặp một lần."

Ngô Đồng ánh mắt lấp loé không yên: "Ban đầu là ngươi dẫn theo dẫn một chút linh sĩ, đem ta cùng long linh từ một cái khác thời không triệu hoán tới sao? Dung mạo của ngươi tuy là thay đổi, nhưng mà ngươi nội tâm lại không có bất kỳ thay đổi nào. Lúc ấy ngươi nói một câu, chúng ta khả năng đem một cái nào đó tà ác tồn tại triệu hoán tới. Ngươi còn nhớ…"

Lúc này, Ngô Đồng đột nhiên cảm nhận được Tô Vân bên kia truyền đến sát ý, trong lòng biết Tô Vân bởi vì chính mình cùng sách quái Oánh Oánh đi quá gần, lo lắng cho mình đối sách nhỏ không trách lợi, bởi vậy động sát cơ.

Nàng không có nói tiếp, phiêu nhiên lui về phía sau: "Ta pháp thuật, so cộng linh thuật càng cao minh hơn. Ta không cần học ngươi cộng linh thuật!"

Sách quái Oánh Oánh có chút ngỡ ngàng: "Là ta dẫn đầu Thiên Đạo viện sĩ tử, đem nhân ma cùng long linh từ một cái thế giới khác triệu hoán tới? Ta còn nhớ cái gì?"

Lúc này tình hình chiến đấu khẩn cấp, nàng cũng không lo được suy nghĩ nhiều, thầm nghĩ: "Trận chiến này kết thúc, Tô sĩ tử tìm đến Linh Tê, học được Linh Tê Tị Trần Thông Huyền công, liền có thể phá vỡ trí nhớ của ta phong ấn."

Ngô Đồng gia nhập chiến cuộc, mọi người áp lực nhất thời giảm mạnh, cũng lập tức cảm giác được nhân ma ma niệm ăn mòn!

Ngô Đồng nội tâm xông vào Tô Vân Linh giới bên trong, giống như là một cái to lớn ma quái, ma niệm cực kỳ khủng bố, xâm lược tính cực mạnh, đem những người khác nội tâm tất cả áp chế!

Nữ tử này đứng tại Thần Vương trên điện mới, thân hình chạy, đột nhiên giống như là hóa thành nhiều mặt nhiều cánh tay ma quái, toàn thân cao thấp ma khí quấn quanh, đột nhiên ma khí hóa thành đủ loại linh binh hình dáng, bốn phương tám hướng xuất kích!

Trần Mạc Thiên Không cũng theo nàng hình thể biến hóa mà biến hóa, đại hoàng chung nổi lên hiện ra đủ loại linh binh ấn ký, ấn ký bay ra, hướng bốn phương tám hướng công tới tro tàn quái cùng Hắc Long đánh tới!

Ngô Đồng dù sao cũng là nhân ma, điều khiển Trần Mạc Thiên Không, cái này Đại Thánh linh binh biến hóa nhất thời trở nên linh động vô cùng, để Tô Vân đám người nghẹn họng nhìn trân trối.

Tô Vân, Lý Mục Ca đám người học qua thần thông dù sao ít đến thương cảm, thấy qua linh binh cũng ít đến đáng thương, bọn họ mượn Trần Mạc Thiên Không biến thành linh binh hoặc là thần thông, tới tới lui lui cứ như vậy mấy loại.

Cho dù là Diệp Lạc công tử vị này chân chính Thiên Đạo viện sĩ tử, tinh thông thần thông số lượng cũng không nhiều.

Nhưng mà Ngô Đồng thần thông cùng linh binh biến hóa nhiều, quả thực để cho người ta hoa mắt, đủ loại công năng kỳ lạ linh binh bị nàng hiển hóa ra ngoài, công hướng cái kia ký sinh tại tro tàn quái trên người Hắc Long!

Đáng sợ hơn chính là, những này linh binh hình dáng, biến hóa ra trong nháy mắt, phía ngoài hiện ra đủ loại kỳ dị phù văn ấn ký, phù văn ấn ký nhanh chóng sáng lên, móc nối lên, đem linh binh uy lực kích phát!

Ngô Đồng mượn Trần Mạc Thiên Không hiển hóa ra linh binh, uy lực to lớn, quả thực khó tin, càng thêm quan trọng chính là công dụng khác biệt!

Phòng ngự, tấn công, cầm tù, mê hồn, đâm mù, cái gì cần có đều có!

Công kích thân thể, tính công kích linh, công kích đạo tâm, công kích khí huyết, đầy đủ mọi thứ!

Còn đủ loại trận đồ, trận pháp, càng là biến hóa liên tục, làm người ta choáng đầu hoa mắt.

Nàng thậm chí có thể nhất tâm đa dụng, đồng thời ngăn cản bốn phương tám hướng tro tàn quái cùng Hắc Long tập kích!

Càng thêm cổ quái chính là, thân thể của nàng thế mà cũng hóa thành đủ loại linh binh hình dáng, Trần Mạc Thiên Không cũng theo thân thể của nàng biến hóa mà biến hóa, cực kỳ quỷ dị!

Mọi người cuối cùng nhìn thấy nhân ma cường đại đến biến thái một mặt, không khỏi trong lòng nguội lạnh.

Nếu như Ngô Đồng không phải đối tro tàn quái ra tay, mà là xuống tay với bọn họ lời nói, không ai có thể chống lại nàng một chiêu!

Cho dù là Tô Vân, chỉ sợ cũng cần phải đến sử dụng Tiên kiếm trảm yêu long, cùng nàng cùng nàng lấy mạng đổi mạng!

Bất quá, Ngô Đồng tất cả thần thông cùng linh binh hình dáng đều là thông qua Tô Vân Linh giới tới thi triển.

Tô Vân vẫn là chiếm cứ chủ đạo, khống chế lấy Trần Mạc Thiên Không bản thể, Trần Mạc Thiên Không dưới sự thôi thúc của hắn hóa thành một cái to lớn hoàng chung, móc ngược tại tro tàn Thần Vương trên điện không.

Thiếu nữ Ngô Đồng tất cả thần thông, linh binh hình dáng, đều sẽ hóa thành đại hoàng chung từng cái ấn ký, tiếp đó từ chuông lớn trên vách chuông bay ra!

Như vậy, coi như Ngô Đồng mang trong lòng ý đồ xấu, Tô Vân cũng có thể ngay đầu tiên ngăn lại.

Ngô Đồng thế công như vậy mãnh liệt, để Tô Vân trong lòng hơi động, đột nhiên biến hóa thần thông, Trần Mạc Thiên Không dưới khống chế của hắn hóa thành Tiên kiếm!

Kiếm quang theo thân hình của hắn xoay tròn mà xoay tròn, xoay quanh tro tàn Thần Vương điện bốn phương tám hướng cắt tới!

Tro tàn Thần Vương ngoài điện, rất nhiều tro tàn quái bị Ngô Đồng đánh cho liên tục bại lui, đột nhiên bị một kiếm này đảo qua, nhất thời từng con tro tàn quái bị chém thành hai đoạn!

Tô Vân lại lên một kiếm, lần nữa chặt đứt hơn mười chỉ tro tàn quái.

Mặt khác tro tàn quái thấy thế, lập tức rút lui, nhưng vào lúc này, đột nhiên cái kia Hắc Long tấn công, đem từng con tro tàn quái đụng vỡ nát!

Những cái kia tro tàn quái máu thịt bay lượn, hướng cái kia Hắc Long bay đi.

Hắc Long bên ngoài thân nhất thời hiện ra đủ loại cổ quái khớp xương, giống như là xương cốt sinh trưởng ở bên ngoài cơ thể đồng dạng, một thân cốt giáp, khí tức càng thêm cuồng bạo!

Cùng lúc đó, Ngô Đồng điên cuồng hấp thu bị Tô Vân chém giết những cái kia tro tàn quái ma khí, thực lực tu vi cũng tự tăng lên điên cuồng!

"Ngô Đồng, ngươi dám!"

Tô Vân sắc mặt đột biến, chợt quát một tiếng, đoạn đi Ngô Đồng cùng Trần Mạc Thiên Không liên hệ, cát bụi cuốn một cái, đem Ngô Đồng cuốn lên xa xa ném ra đại hoàng chung thủ hộ vòng!

Ngay tại hắn tước đoạt Ngô Đồng đối Trần Mạc Thiên Không quyền khống chế trước trong nháy mắt, Trần Mạc Thiên Không hóa thành một cây trường mâu, đâm vào tro tàn Thần Vương trong điện!

Tô Vân đem Ngô Đồng ném ra đồng thời, thiếu nữ Ngô Đồng cũng đạt được ước muốn, chỉ thấy Thần Vương trong điện từng con bị trấn áp tại tro tàn bên trong đại kiếp tro quái từng người mở mắt.

"Bành!" "Bành!" "Bành!"

Thần Vương trong điện, tro tàn nhao nhao nổ tung, từng con đại kiếp tro quái nắm lấy đao trong tay trượng, làm vỡ nát tro tàn, sau lưng hai cánh chấn động, nhao nhao bay lên, múa lên đao trượng hướng tro tàn Thần Vương bốn phía tro tàn bổ tới!

Bọn họ rõ ràng là ý định bổ ra tro tàn, để cái kia tro tàn Thần Vương tỉnh lại!

"Ầm!"

Đại điện đỉnh điện phá vỡ, Tô Vân mang theo cát bụi từ trên trời giáng xuống, bàn tay hướng phía dưới nhấn tới, cát bụi nhanh chóng hình thành một cái chuông lớn, hướng bị phong ấn ở hắc thạch bên trong tro tàn Thần Vương chụp xuống!

"Coong!"

Từng cái đao trượng bổ vào chuông lớn bên trên, phát ra tiếng vang đinh tai nhức óc, nhưng vẫn là có một con đại kiếp tro quái đao trượng trước Tô Vân hoàng chung một bước, bổ vào phong ấn tro tàn Thần Vương hắc thạch bên trên.

Tô Vân điều khiển Trần Mạc Thiên Không, một chiêu Tiên kiếm trảm yêu long, đem từng con đại tro tàn quái chém giết.

Những này đại tro tàn quái là phụ trách thủ hộ thần điện vệ sĩ, tuy là khi còn sống thực lực so mặt khác tro tàn quái mạnh hơn, nhưng mà không có thôn phệ sinh linh, thực lực của bọn hắn xa không khôi phục lại trạng thái đỉnh phong, giết chết bọn hắn đối hiện nay Tô Vân tới nói cũng không khó khăn.

Nhưng mà hắn một lòng nhưng dần dần trầm xuống.

Bị hắn chém giết tro tàn quái hóa thành một cỗ khói bụi, trong cơ thể của bọn họ ma khí giống như là cát bụi giống như bay ra, bị nhân ma Ngô Đồng dẫn dắt đi.

Chẳng qua nhân ma Ngô Đồng mục đích cũng không phải là đánh thức những này tro tàn quái, thôn phệ bọn họ ma khí ma tính, nàng chân chính mục đích, là đánh thức phong ấn tại hắc thạch bên trong tro tàn Thần Vương!

Tô Vân ánh mắt nhìn chằm chằm tro tàn Thần Vương, hắc thạch phía ngoài xuất hiện từng đạo vết rách.

Hắn cắn chặt răng, kiếm quang trong tay sáng lên!

Diệp Lạc công tử, Bạch Nguyệt Lâu, Lý Mục Ca, Lý Trúc Tiên đám người xông vào Thần Vương điện, liền nhìn thấy Tô Vân bay lên trời thân ảnh, xông về chiếc kia cao lớn hơn mười trượng đại hắc thạch!

Mọi người không khỏi dại ra, chỉ thấy cuồn cuộn cát bụi từ phía sau hắn vọt tới, hóa thành một cái dài đến hơn mười trượng cự kiếm, phảng phất bị vô hình tiên nhân nắm trong tay, theo Tô Vân thân hình cùng một chỗ nhảy múa!

Một kiếm này cũng không chém trúng trong điện bất kỳ cây cột, nhưng mà hắn kiếm mang nhưng xẹt qua từng cái cổ xưa đồng trụ, cây cột vô thanh vô tức trượt xuống.

Diệp Lạc công tử sắc mặt đại biến, xoay người hướng về phía sau xông tới, lớn tiếng la lên: "Đi mau —— "

Xuy xuy xuy ——

Thần Vương điện dày nặng vô cùng bức tường vỡ ra, cả tòa đại điện chấn động kịch liệt, bắt đầu đổ sụp!

Ngay tại Tô Vân dốc hết có khả năng, thi triển ra một kiếm này, chém vào hắc thạch bên trong trong tích tắc, đột nhiên hắc thạch bên trong bịch một tiếng tiếng vang, đó là hắc thạch bên trong Thần Vương nhịp tim.

Tiếng tim đập trở nên so lúc trước bất kỳ thời kì đều mãnh liệt hơn, cái kia tiếng tim đập xung kích tới, Tô Vân như gặp phải trọng kích, tai mắt mũi miệng bên trong tiên huyết phun ra ngoài, cả người hướng về phía sau bay ngược mà đi.

Ngay tại hướng ngoài điện chạy trốn Diệp Lạc công tử, Trì Tiểu Dao, Bạch Nguyệt Lâu mấy người cũng là trong miệng phun máu, bị chấn động đến bay lên.

"Ầm ầm!"

Tro tàn Thần Vương điện tan rã, Tô Vân bọn người ở tại loạn thạch bên trong bay ra, Tô Vân vội vàng nhìn lại, nhưng gặp vô tận ánh sáng từ cái kia hắc thạch bên trong bắn ra, ánh sáng bên trong mơ hồ có thể thấy được sau lưng phúc luân hình dáng gai xương tro tàn Thần Vương ngồi tại to lớn xương trắng trên bảo tọa, tay cầm quyền trượng, bốn phía là bay lên tro tàn!

Tôn này tro tàn Thần Vương chỗ cổ ánh sáng so địa phương khác ảm đạm, rõ ràng là Tô Vân một kiếm kia gây nên.

Tô Vân Tiên kiếm trảm yêu long bổ tới Thần Vương trên cổ, Thần Vương tiếng tim đập bộc phát, đem Tô Vân tạt bay.

"Tôn thần này vương thực lực, rốt cuộc mạnh cỡ nào…"

Tô Vân thân hình mạnh mẽ đụng vào một bức trên vách tường, tiếp lấy liền gặp bay lên đổ nát thê lương bên trong, thiếu nữ Ngô Đồng hướng tro tàn Thần Vương xông tới, Thần Vương một thân ma khí ma tính đột nhiên từ chỗ cổ trong vết thương phun ra ngoài.

Cái kia tro tàn Thần Vương há miệng, tai mắt mũi miệng bên trong cũng có cuồn cuộn ma khí điên cuồng xông ra!

"Tro tàn Thần Vương là thế giới trước cường giả, bởi vì thế giới trước hủy diệt, vị cường giả này cũng mang theo cái kia hủy diệt thế giới ma tính cùng ma khí. Ngô Đồng mục đích, là muốn đoạt lấy tro tàn Thần Vương ma tính cùng ma khí, lớn mạnh bản thân, cùng Chân Long liều mạng!"

Tô Vân phát động lên khí huyết, nhưng tro tàn Thần Vương tiếng tim đập tạo thành khủng bố xung kích còn chưa ngừng, đem hắn cùng mọi người xung kích đến xa xa bay đi.

"Ngô Đồng khả năng khinh thường tôn thần này vương…"

Tô Vân cố gắng ngăn cản cỗ này xung kích, đột nhiên linh quang chợt lóe, nhớ tới lần đầu tiên đi vào Thần Vương trong điện nhìn thấy tình hình, vội vàng ra sức thôi thúc Trần Mạc Thiên Không, hướng về phía trước chỉ tay một cái.

Cái kia tro tàn Thần Vương chỗ cổ xông ra cuồn cuộn ma khí ma tính đột nhiên ngừng phun trào, trên cổ hắn vết thương bỗng nhiên khép kín, quanh người hắn tản ra tất cả hào quang óng ánh đột nhiên hướng trong cơ thể co đi.

Cũng trong lúc đó, Tô Vân một đạo kiếm quang bay ra, chính giữa tro tàn Thần Vương mi tâm!

Cái kia mi tâm, chính là Lâu Ban dùng Trần Mạc Thiên Không không ngừng xung kích tro tàn Thần Vương thân thể vị trí!

Trần Mạc Thiên Không cái này Đại Thánh linh binh đã xung kích vị trí này, đánh sâu vào nhiều hơn mười năm!

Tô Vân một kiếm này đâm vào Thần Vương trong mi tâm, cái kia tro tàn Thần Vương đột nhiên thân thể cứng ngắc, tiếp lấy bịch một tiếng nổ, kiếm quang phá huỷ, Tô Vân sau lưng bức tường đều bị chấn động đến vỡ nát, cùng mọi người cùng một chỗ lăn lông lốc xa xa bay đi.

Mọi người đập xuống đất, lăn lộn đụng ra ngoài, bọn họ thậm chí nghe được bản thân xương cốt rạn nứt tiếng vang.

Cái kia tro tàn Thần Vương đứng dậy, một tay nắm chặt quyền trượng, một tay che cái trán, lộ ra thẹn quá thành giận vẻ mặt, một bước vượt qua Ngô Đồng, hướng Tô Vân xông tới!

Sau đầu của hắn, đột nhiên một đạo kiếm quang bắn ra, đem hắn đầu lâu xuyên thủng!

Cái kia tro tàn Thần Vương ngẩn ngơ, cứng ở tại chỗ.

Đột nhiên, tiếng long ngâm truyền đến, Chân Long biến thành cốt giáp Hắc Long nhìn ra tiện nghi, hướng cái kia tro tàn Thần Vương xông tới, ý đồ giành lấy hắn thân thể!

Chân Long cùng nhân ma là không chết không thôi thiên địch, nhân ma Ngô Đồng ý đồ giành lấy tro tàn Thần Vương ma khí ma tính, tăng cao tu vi thực lực chém giết long linh, long linh cũng ý đồ giành lấy Thần Vương thân thể, tới chém giết Ngô Đồng!

Long linh cũng nhìn ra được, tôn này tro tàn Thần Vương bị Trần Mạc Thiên Không tiêu ma mấy chục năm, đã cực kỳ suy yếu, lại thêm Tô Vân đột nhiên xuất hiện một kiếm kia, tro tàn Thần Vương đã bị trọng thương, hiện tại chính là giành lấy hắn thân thể thời cơ tốt nhất.

Cái kia tro tàn Thần Vương nâng lên quyền trượng, nhẹ nhàng điểm một cái, điểm tại Hắc Long mi tâm.

Hắc Long thân thể cứng ngắc, đột nhiên trong cơ thể truyền đến bành bành bành tiếng vang, một thân máu thịt cùng cốt giáp bốn phương tám hướng bay ra, máu thịt vỡ vụn, chỉ còn lại có long linh!

Cái kia long linh phát ra một tiếng hí dài, lắc đầu vẫy đuôi, phá không mà đi, vậy mà trốn.

Cái kia tro tàn Thần Vương trong tay quyền trượng đột nhiên hướng về phía sau đánh tới, Ngô Đồng cánh tay phải hóa thành một cái lợi nhận, vô thanh vô tức đi tới sau ót của hắn, còn chưa kịp đâm vào trong đầu của hắn, liền bị cây quyền trượng này điểm trúng.

Thiếu nữ Ngô Đồng cánh tay phải bành bành nổ tung, vội vàng đem cánh tay phải sóng vai chặt đứt, nghiến răng phi thân mà đi, mấy cái nhảy vọt, biến mất không thấy gì nữa.

Cái kia tro tàn Thần Vương bước chân, sải bước hướng Tô Vân đi tới.

Tô Vân rơi xuống đất, loạng choà loạng choạng, đấu tranh đứng dậy, trong miệng máu chảy không ngừng.

Oánh Oánh nguyên bản trốn ở hắn Linh giới bên trong, né tránh hai lần xung kích, giờ phút này vội vàng theo Tô Vân rách rưới hoàng chung cùng nhau bay ra, nhìn thấy trong miệng hắn tiên huyết không ngừng chảy ra, vội vàng đi chặn Tô Vân miệng, trên người quần áo cũng bị nhuộm đến đỏ tươi, gấp đến độ cái này sách nhỏ quái sắp khóc lên.

Tô Vân miễn cưỡng thôi thúc thần thông, đưa nàng đưa vào Linh giới, âm thanh khàn giọng nói: "Mau trốn về Thiên Đạo viện… Xin lỗi, ta không thể giúp ngươi mở ra phong ấn…"

Hắn Linh giới bên trong, Thiên Đạo lệnh hóa thành một cánh cửa, đứng sừng sững ở Oánh Oánh phía trước.

Tro tàn Thần Vương nhanh chân đi đến Tô Vân phía trước, khí thế hùng hổ.

Trì Tiểu Dao giẫy giụa muốn vọt tới, đi hai bước nhưng phù phù ngã xuống đất, xương đùi của nàng gãy mất.

Cao lớn vô cùng tro tàn Thần Vương giơ lên quyền trượng, hướng Tô Vân mi tâm điểm tới, nhưng mà quyền trượng đi tới Tô Vân phía trước, lại đột nhiên ở giữa rơi xuống.

Tô Vân ngơ ngác, ngẩng đầu lên nhìn lại, chỉ thấy cái kia tro tàn Thần Vương thân thể run rẩy, trong hai mắt có máu đen rơi lệ ra, gặp được không khí liền hóa thành rừng rực kiếp hỏa.

Kiếp hỏa từ đầu óc của hắn trung điểm đốt, rất nhanh để cả người hắn dẫn đốt!

Kiếp hỏa bên trong, tôn này tro tàn Thần Vương ngửa mặt lên trời la hét, bi phẫn vô cùng, trong miệng nói một câu kỳ quái ngôn ngữ, ngay sau đó hóa thành một mảnh tro bụi ngã xuống.

Tô Vân kinh ngạc nhìn một màn này.

Lúc này, tro tàn thành bên trong, câm đại sư huynh không biết từ nơi nào đi ra, Bộ Thu Dung mấy người Thông Thiên các từng cái người thần bí đi theo câm đại sư huynh sau lưng.

Bọn họ hướng Tô Vân khom người: "Chúc mừng các chủ, thông qua lâu Thánh cuối cùng khảo nghiệm. Kể từ hôm nay, Thông Thiên các trên dưới , mặc cho điều khiển!"

Tô Vân đứng tại cháy hừng hực kiếp hỏa phía trước, trong đầu quanh quẩn lại là tro tàn Thần Vương bi phẫn khó chống chọi gào thét.

—— —— không để ý viết nhiều một ngàn chữ, xin lỗi, đổi mới chậm, Trạch Trư còn không có ăn cơm chiều, đi ăn cơm.

Chương 183 : Cho nên, ngươi chết

Chương 183: Cho nên, ngươi chết

Kiếp hỏa rừng rực, tro tàn Thần Vương trong thân thể một cỗ nguyên khí bị kiếp hỏa thiêu đốt, tinh lọc, tràn ngập ra.

Một cái Thông Thiên các người thần bí tiến lên, từ trên lưng gỡ xuống một cái màu đỏ thắm hồ lô lớn, cao hơn nửa người, để dưới đất. Người kia mở ra miệng hồ lô, kiếp hỏa bên trong xông ra thiên địa nguyên khí bị người kia thận trọng thu nhập trong hồ lô.

Tô Vân lẳng lặng mà nhìn xem một màn này.

Tro tàn Thần Vương trước khi chết gào thét, tràn đầy bi phẫn bất đắc dĩ, lại mang cảm giác cực kì không cam lòng, tuyệt vọng, một cái vô cùng cường đại tồn tại, trước khi chết trước mặt mình hô lên một câu kia ý nghĩa không rõ lời nói, hắn tinh thần xung kích, để Tô Vân chỉ cảm thấy chấn động không gì sánh nổi.

Một màn này thật sâu lạc ấn tại trong đầu của hắn, rất lâu khó mà tán đi.

"Oánh Oánh, tro tàn Thần Vương trước khi chết nói thứ gì?" Tô Vân vẫn là khó mà từ một màn kia xung kích bên trong đi ra, hạ giọng dò hỏi.

Sách quái Oánh Oánh cũng không đi vào Thiên Đạo viện tránh né, giờ phút này nhìn thấy tro tàn Thần Vương đã chết tại kiếp hỏa bên trong, nguy hiểm tán đi, ngay sau đó mượn hắn đại hoàng chung từ hắn Linh giới bên trong đi ra, lắc đầu

nói: “Ta cũng không biết hắn nói là cái gì, Thiên Đạo viện bên trong không có liên quan tới thế giới trước ngôn ngữ thư tịch…”

“Lời hắn nói là cái trước thế giới ngôn ngữ, đại khái ý là kiếp vận mênh mông, hắn tránh thoát thế giới hủy diệt hạo kiếp, không nghĩ tới vẫn không thể nào tránh thoát đi, chết tại một đứa bé trong tay.”

Một cái tuổi trẻ nam tử đẩy ra che chắn khuôn mặt áo bào màu đen, một bên hướng Tô Vân đi tới, vừa nói: “Chẳng lẽ trời xanh thật không cho phép hắn chủng tộc sống sót ư? Tộc nhân của hắn lại phạm vào cái gì sai lầm? Vì sao nhất định phải diệt tuyệt chúng ta?”

Tô Vân thay đổi sắc mặt, không nghĩ tới Thông Thiên trong các lại có có thể nghe hiểu thế giới trước ngôn ngữ người.

Nam tử trẻ tuổi kia khom người, nói: “Yến Khinh Chu, tham kiến các chủ. Ta tại hải ngoại nghiên cứu tro tàn quái văn tự văn hóa, đã từng đi vào kiếp hỏa bên trong nghiên cứu một thân di tích, đối bọn hắn ngôn ngữ có biết một hai, bởi vậy có thể đoán ra bảy tám phần.”

Tô Vân xoay người lại, ánh mắt rơi vào trên người hắn, tiếp lấy dời đi ánh mắt, quét câm đại sư huynh, Bộ Thu Dung đám người liếc mắt.

Câm đại sư huynh, Bộ Thu Dung đám người vẫn như cũ khom người, không nhúc nhích.

“Đối kháng tro tàn Thần Vương, là Lâu Ban bạn bán hàng đối ta khảo nghiệm?” Tô Vân hỏi.

Bộ Thu Dung khom người nói: “Lâu các chủ nói, nếu như Tô các chủ quan sát đầy đủ cẩn thận, liền có thể phát hiện tro tàn Thần Vương sơ hở.”

Tô Vân nhẹ nhàng gật đầu.

Hắn lần đầu tiên tới nơi này lúc, đi qua cẩn thận quan sát, phát hiện Trần Mạc Thiên Không quả thực đang không ngừng làm hao mòn tro tàn Thần Vương lực lượng, cuối cùng mình có thể "Đánh chết" tro tàn Thần Vương, cũng là dựa vào lần kia quan sát.

Tro tàn Thần Vương khả năng cũng không có điểm yếu, từ hắn tại sắp chết thời điểm còn có thể dễ dàng trọng thương long linh cùng Ngô Đồng đến xem, hắn đỉnh phong thời kỳ thực lực chỉ sợ có thể so với Nguyên Đạo Thánh Nhân!

Nhưng mà, Lâu Ban dùng Trần Mạc Thiên Không, sinh sinh cho hắn chế tạo ra một cái nhược điểm trí mạng!

Cái nhược điểm này ngay tại mi tâm của hắn, Tô Vân một kiếm kia nguyên bản không thể gây tổn thương cho đến hắn, nhưng một kiếm này vừa vặn là đâm trúng hắn cái này nhược điểm trí mạng, đem hắn đại não xuyên thủng!

Kiếp hỏa đi vào đầu lâu bên trong, thoáng cái đem hắn dẫn đốt, kết thúc hắn tính mạng.

Bởi vậy, đối với Lâu Ban tới nói, cái này xác thực chẳng qua là một cái tiểu khảo nghiệm. Thậm chí, vẫn là nhường tiểu khảo nghiệm.

Nhưng đối với Tô Vân tới nói, trong đó hung hiểm có thể tưởng tượng được.

Tô Vân vẫy chào, Trần Mạc Thiên Không bên trong một tia cát bụi bay tới, tại hắn trong lòng bàn tay hóa thành hộp gỗ. Bộ Thu Dung khom người nói: "Các chủ chuyện chỗ này sau đó, còn xin đi Thiên Thị Viên gặp lão các chủ. Hắn tâm nguyện giải quyết xong sau đó, liền sẽ rời đi giới này."

Tô Vân nhận lấy hộp gỗ: "Ta sẽ đi gặp hắn."

Trì Tiểu Dao đi lên phía trước, chữa trị cho hắn thương thế trên người, lúc này Thông Thiên các một cái người thần bí đi tới, nói: "Ngươi tới trợ thủ, ta tới vì các chủ trị liệu."

Trì Tiểu Dao giật mình, lại thấy người kia đầu đội mũ rộng vành, cho nàng một loại quen biết cảm giác, nhưng mà nàng có thể khẳng định mình tuyệt đối chưa từng gặp qua người này.

Mũ rộng vành bên dưới là một trương tuấn lãng gương mặt, mày kiếm tinh mâu, thoạt nhìn tuổi tác không lớn bộ dáng, ánh mắt cũng rất sâu xa yên tĩnh, giống như là biển hồ đồng dạng thâm trầm.

Mũ rộng vành nam kiểm tra Tô Vân thương thế, nói: "Lấy thứ bảy số châm bạc đến, còn có một trăm lẻ bốn số dược trấp."

Trì Tiểu Dao càng thêm kinh ngạc, vội vàng từ bản thân Linh giới bên trong lấy ra châm bạc cùng bình thuốc, mũ rộng vành nam thuần thục bên dưới châm, vì Tô Vân độ dược, thôi hóa dược lực.

Tô Vân nhắc nhở: "Tiểu Dao sư tỷ, vị này là Đổng y sư."

Trì Tiểu Dao càng thêm kinh ngạc, ha ha nói: "Tiên sinh rõ ràng rất mập…"

Cái kia mũ rộng vành nam nói: "Đổng y sư là ta mặc quần áo, hiện tại ta mới là ta."

Trì Tiểu Dao trong đầu ngơ ngơ ngác ngác, bản thân đi theo vị lão sư này học tập y thuật rất nhiều năm, vậy mà chưa hề phát hiện mập mạp Đổng y sư chẳng qua là một bộ y phục!

Hơn nữa, Đổng y sư thế nào lại là quần áo?

Bộ y phục này phải làm sao mặc, làm sao cởi?

Bạch Nguyệt Lâu, Diệp Lạc công tử cùng Lý Mục Ca, Lý Trúc Tiên vẻ mặt dại ra, quan sát những cái kia kỳ kỳ quái quái nam nữ.

Bọn họ là quý tộc, là Sóc Phương thành hoặc là Thiên Thị Viên thế gia công tử tiểu thư, lại hoặc là Thánh Nhân đệ tử, mà ở Tô Vân cái này nông thôn trước mặt thiếu niên, nhưng cảm thấy thân phận địa vị, thậm chí phong thái bên trên chênh lệch.

Bọn họ có thể nhìn ra được, Tô Vân sau lưng những cái kia thần thần bí bí người đều là đại nhân vật, nhưng những đại nhân vật này đối Tô Vân lễ độ cung kính, mà Tô Vân lại tựa hồ như đối bọn hắn có chút bất mãn.

Hình ảnh này, tựa như là hoàng đế cải trang vi hành bị đám đại thần đuổi theo xin hoàng đế trở về cung, hoàng đế còn không quá tình nguyện đồng dạng.

"Ta liền biết…"

Diệp Lạc công tử tay phải lộ vẻ tức giận cọ xát cánh mũi, thầm nói: "Ta liền biết hắn không chỉ là thượng sứ đơn giản như vậy, có can đảm khiêu chiến hoàng quyền, như thế nào lại vẻn vẹn chẳng qua là thượng sứ? Nguyên lai đại sư huynh chính là cái kia thần long thấy đầu mà không thấy đuôi Thông Thiên các chủ! Ta quả nhiên mới là đơn thuần nhất cái kia…"

Bạch Nguyệt Lâu ánh mắt đờ đẫn, nghe nói như thế, vội vàng khập khễnh đi ra phía trước, thấp giọng nói: "Thông Thiên các rất là dáng vẻ thần bí, lén lén lút lút, đại sư huynh xem như Thông Thiên các chủ, ngươi cảm thấy sẽ diệt khẩu ư?"

Diệp Lạc công tử nhớ tới Thông Thiên các đủ loại quỷ dị truyền thuyết, liền không khỏi đánh liên tục mấy cái rùng mình.

Lý Trúc Tiên tiến tới góp mặt, thấp giọng nói: "Đánh không lại bọn hắn, gia nhập bọn họ là được. Đại sư huynh là Thông Thiên các chủ, chúng ta liền cũng lẫn vào Thông Thiên các…"

Lúc này, một thanh âm truyền đến: "Chúng ta Thông Thiên các thu nhận nhân thủ rất là nghiêm khắc, cần thiên phú cực cao, nắm giữ đại trí tuệ, tại từng người lĩnh vực làm được cực hạn thành tựu. Coi như ngươi là Thiên Đạo viện sĩ tử, cũng chưa chắc có tư cách này gia nhập Thông Thiên các."

Mọi người quay đầu, chỉ thấy một cái cùng bọn hắn tuổi tác tương đương thiếu niên chẳng biết lúc nào đi tới phía sau bọn họ.

Diệp Lạc công tử thấy rõ thiếu niên kia khuôn mặt, không khỏi sắc mặt đại biến, vội vàng tiến lên, lễ độ cung kính nói: "Diệp Lạc bái kiến Bộ học ca! Học ca khi nào đi vào Thông Thiên các?"

Thiếu niên kia chính là Bộ Thu Dung, quan sát Diệp Lạc vài lần, nghi ngờ nói: "Ngươi là…"

"Ta tên là Diệp Lạc!"

Diệp Lạc công tử hưng phấn nói: "So học ca trễ hai năm đi vào Thiên Đạo viện! Học ca chưa từng gặp qua ta, nhưng học ca 《 đại vi chu thiên thuật số cầu giải phương trình 》, ta xem không dưới mười lần!"

Bộ Thu Dung ồ một tiếng, không để ý lắm, nói: "Nguyên lai là Thiên Đạo viện sĩ tử. Cái kia phương trình ta tính sai."

Diệp Lạc ngẩn ngơ, vò đầu nói: "Sai? Ta làm sao không nhìn ra…"

Bộ Thu Dung hướng mọi người nói: "Thông Thiên các tại trong nước, tổng cộng có 256 người, hải ngoại, có 432 người, tổng cộng 688 người. Bọn họ tại từng người lĩnh vực thành

tựu, đều để người theo không kịp. Muốn gia nhập Thông Thiên các, kém cỏi…”

Hắn liếc Diệp Lạc liếc mắt, tiếp tục nói: “Có thể vào không được.”

Lý Trúc Tiên hưng phấn đến nắm chặt nắm đấm: “Ta cũng muốn đi thi Thiên Đạo viện, gia nhập Thông Thiên các!”

Lý Mục Ca chần chừ một chút, quyết định vẫn là khuyên can muội muội: “Trúc Tiên, chúng ta vẫn là chớ đi, nghe nói rất nhiều không có thi đậu Thiên Đạo viện người, bởi vì gặp đả kích quá lớn mà cả đời chẳng làm nên trò trống gì.”

Bộ Thu Dung nhắc nhở hai người nói: “Năm nay Thiên Đạo viện khả năng dễ dàng thi. Năm nay Thiên Đạo viện thái thường là Thủy Kính tiên sinh, các ngươi đi theo Thủy Kính tiên sinh tu hành qua, nói không chừng liền có thể thi đậu.”

Hắn lời vừa nói ra, Lý Mục Ca con mắt cũng phát sáng lên, rục rà rục rịch.

“Chẳng qua các ngươi thi đậu cũng vô dụng, chỉ có thể ở Thiên Đạo viện lót đáy.”

Bộ Thu Dung tiếp tục nói: “Hơn nữa coi như thi đậu Thiên Đạo viện, muốn đi vào Thông Thiên các cũng còn kém rất xa.”

Mấy người càng thêm lo sợ bất an, e sợ cho bị Thông Thiên các giết người diệt khẩu.

Bộ Thu Dung trấn an mọi người, nói: “Chúng ta Thông Thiên các cũng không phải là thần bí giáo phái, không có cái gì tà ma ngoại đạo quy củ, chúng ta phần lớn thời gian không diệt khẩu.”

Lý Trúc Tiên reo hò một tiếng, Bộ Thu Dung nói: “Chúng ta chẳng qua là tẩy đi trí nhớ của bọn hắn.”

Lý Trúc Tiên sắc mặt trắng bệch.

Tô Vân xử lý tốt thương thế, nói: "Bộ sư huynh không muốn hù dọa bọn họ."

Bộ Thu Dung xưng phải, khom người lui ra, hướng mặt khác Thông Thiên các người thần bí nói: "Các chủ không có diệt khẩu ý tứ, chư vị đi trước lui ra là được."

Lý Trúc Tiên đám người định thần nhìn lại, chỉ thấy những này cổ quái người đột nhiên liền hư không tiêu thất vô tung, bọn họ là thế nào rời đi, vậy mà không có người nào thấy rõ.

Lý Trúc Tiên rùng mình một cái, gan này bao lớn trời nữ hài cuối cùng có chút sợ hãi, không khỏi hướng Lý Mục Ca bên người nhích lại gần.

Tô Vân ngẩng đầu, mặt mang thần sắc lo lắng, thấp giọng nói: "Không biết phía ngoài tình hình chiến đấu thế nào rồi?"

Trên mặt trăng, vô số rất sống động Thần Long từ Lục Hạo Lục thái thường sau lưng xông ra, tại yên tĩnh im ắng trên mặt trăng lao nhanh, tốc độ cực nhanh, cuồng dã vô cùng.

Mà đối diện thì là một mặt to lớn tinh bàn, vô số Thần Long bành bành đụng vào trên mặt kính, gương sáng sau chính là Cầu Thủy Kính, một vai chống đỡ lấy tinh bàn, bị lực lượng cuồng bạo đẩy đến hướng về phía sau đi vòng quanh!

Mà trên mặt đất một đạo kinh tâm động phách đại hạp cốc ngay tại hình thành, đó là hai người thần thông va chạm, tạo thành mặt trăng vết nứt!

Hai người giao chiến phiến chiến trường này, đâu đâu cũng có khe lớn, đại hạp cốc!

Lục Hạo Lục thái thường đánh mãi không xong, trước sau không thể chém giết Cầu Thủy Kính, không khỏi cau mày.

Hắn khổ tu Chân Long mười bốn thiên một trăm năm mươi năm lâu, tự hỏi tu vi hùng hậu vô cùng, so Cầu Thủy Kính cái

này "Người trẻ tuổi" phải thâm hậu gấp mấy lần, nhưng mà chân chính giao chiến, hắn mới phát hiện không phải chuyện này.

Hắn tuy là vững vàng áp chế Cầu Thủy Kính một bậc, nhưng muốn đánh chết Cầu Thủy Kính, nhưng thủy chung hơi kém cái gì.

"Mặc kệ hắn, không khí sắp hao hết, trước về Sóc Phương lại nói!"

Lục Hạo hai chân ngồi xổm, đột nhiên phát lực, mặt trăng phía ngoài nhất thời hãm cái kế tiếp hố to, Lục Hạo phóng lên trời, như là sao băng hướng cái kia màu xanh thẳm tinh cầu xông tới.

Phía sau hắn, từng đầu trường long trong hư không chạy, đi theo hắn cùng một chỗ xông về màu xanh thẳm tinh cầu.

Nhưng vào lúc này, chỉ nghe rầm một tiếng, Lục Hạo chỉ cảm thấy bản thân giống như là đụng nát kính, hắn ngạc nhiên phát hiện thân hình của mình dần dần trở thành nhạt, biến mất.

Rầm, rầm, rầm, từng mặt kính nghiền nát âm thanh truyền đến.

Mặt trăng, núi hình vòng cung bên trên, Cầu Thủy Kính bốn phía, một mặt lại một mặt to lớn kính tròn lẳng lặng trôi lơ lửng ở mặt trăng phía ngoài.

Đó là Cầu Thủy Kính thần thông.

Mà tại Cầu Thủy Kính trước mặt, Lục Hạo Lục thái thường vị này sống một hai trăm năm lão quái vật làm ra công kích tư thế, sau lưng bầy Long Tượng là quấn thành đoàn, thân rồng cuộn nhau, đầu rồng bên ngoài, nanh vuốt dữ tợn!

Quần long vũ động.

Hắn đại thần thông đã ngưng tụ đến cực hạn, sắp bộc phát!

Mà tại bọn họ bốn phía tính ra hàng trăm gương sáng bên trong, từng cái Lục Hạo Lục thái thường ngay tại điều khiển quần long, hướng gương sáng mặt kính bay tới.

Từng cái mặt kính lần lượt nghiền nát.

Chân chính Lục thái thường phảng phất giống như không phát hiện, mà chân chính Cầu Thủy Kính giờ phút này đang nhìn trong gương lóe lên từng màn, hắn cùng Lục Hạo Lục thái thường đủ loại giao chiến quá trình, đã khắc sâu vào trong tâm linh của hắn.

Rầm!

Tất cả mặt kính sụp đổ, Lục Hạo tỉnh lại, hung hãn ra tay, nhưng vào lúc này, một đạo kính quang như kiếm, phá vỡ hắn thần thông, xuyên tim mà qua!

Hai người xê dịch tách ra, Cầu Thủy Kính xuất hiện tại núi hình vòng cung đối diện, Lục thái thường sau lưng.

“Lục thái thường, ta so ngươi hiểu rõ hơn chính ngươi. Cho nên, ngươi chết.”

Cầu Thủy Kính chắp hai tay sau lưng, tung người nhảy lên, phá không mà đi.

Núi hình vòng cung bên trên, Lục Hạo Lục thái thường thi thể lay động, rơi xuống trong núi.

—— —— Tô Vân sinh nhật, có thể lĩnh huân chương, khởi đầu người đọc chọn phía dưới lời của tác giả, liền có thể đi vào lĩnh trang giấy. Ảnh chân dung vật trang sức cùng đọc làn da đoán chừng muốn qua mấy ngày.

Chương 184 : Sóc Phương đệ nhất cường giả

Chương 184: Sóc Phương đệ nhất cường giả

“Từ trên mặt trăng trở về Sóc Phương, đại khái cần nửa ngày lâu. Pháp lực của ta có thể chống đỡ, nhưng ta giấu ở Linh giới bên trong không khí chỉ sợ không cách nào chống đỡ sáu canh giờ.”

Cầu Thủy Kính tại bao la bát ngát trong vũ trụ điều chỉnh tư thái của mình, thỉnh thoảng thôi thúc một chiêu thần thông, thay đổi phương hướng, tốc độ tăng lên.

“Chẳng qua ta nếu như khống chế hô hấp của mình, hẳn là có thể kiên trì càng lâu.”

Hắn tại đem bản thân luyện chế gương sáng linh binh đưa đến trên mặt trăng lúc, cũng đã tính toán ra mặt trăng cùng mặt đất ở giữa khoảng cách, chẳng qua từ mặt trăng bay đến mặt đất đi cũng không phải là đường thẳng, bởi vậy tiêu phí thời gian muốn hơi dài một chút.

“Nhưng mà, Sóc Phương thế cuộc, ta chưa hẳn có thể kịp.”

Cầu Thủy Kính ánh mắt lấp lóe: “Từ lần này thế cuộc đến xem, có người lật tung bàn, đánh bay bàn cờ, nâng lên lần tranh đấu này. Bởi vậy, bất luận là phương nào thế lực, đều phải toàn lực ứng phó, tranh đoạt một chút hi vọng sống.”

“Bởi vậy, bảy đại thế gia lão thần tiên, bao quát thay thế Đồng Khánh Vân Đồng lão thần tiên, thay thế Lục Hạo Lục Trung Lưu, đều phải ra tay.”

“Vẻn vẹn là Lục Trung Lưu cùng Đồng lão thần tiên, liền đủ để đối kháng Diệp, Bành các thế gia, huống chi Vũ Nguyên Đô, Văn Chính Thanh đám người thực lực chỉ sợ còn tại bọn họ phía trên! Diệp, Bành, Chu, Lữ các lão thế gia không có bán ma lão tổ, rất nhanh liền sẽ bị công phá!”

Sóc Phương thành bên trong, Diệp gia Thần Tiên cư sụp đổ, Vũ gia lão thần tiên Vũ Nguyên Đô sau lưng vạn long uốn quanh, từ thân thể của hắn hai bên gào thét nhào ra, đem Diệp gia linh sĩ cuốn lên, xé nát.

Vũ Nguyên Đô chụp vào bốn trăm năm trước Nguyên Sóc hoàng đế ban cho Diệp gia trấn tộc chi bảo, Lạc Phượng Thần Thung, đem cái này tính linh thần binh sinh sinh bóp nát!

Lạc Phượng Thần Thung uy lực cực kỳ rộng rãi, một khi tế lên, liền sẽ hóa thành một gốc cây ngô đồng, dẫn dắt tới thiên địa nguyên khí bên trong Phượng Hoàng nguyên khí, du phượng xoay quanh thần thung bay lượn, đem người đến xâm phạm đánh giết!

Vũ gia rất nhiều cao thủ chính là táng thân ở bảo vật này uy lực phía dưới, thậm chí Vũ gia gia chủ cũng suýt nữa bởi vậy mất mạng.

Vũ Nguyên Đô công phá bảo vật này, mặt khác Vũ gia cao thủ lập tức ùa đến tiến lên, đuổi giết Diệp gia mọi người, kêu lớn: “Nhổ cỏ tận gốc!”

Một bên khác, Bành gia, Chu gia, Lữ gia các thế gia cũng gặp phải quấy nhiễu, tràn ngập nguy hiểm.

“Sóc Phương hầu Lý gia, tuy là gia nghiệp lớn, Sóc Phương hầu cũng có mưu lược, có thể dựa vào Tru Thần phường ngăn cản nhất thời, nhưng cũng chỉ là nhất thời mà thôi.”

Địa nguyệt ở giữa, Cầu Thủy Kính đổi một loại thần thông, trên thân thể có chín đầu Hỏa Long uốn quanh, Hỏa Long đầu hướng về phía sau, trong miệng phun ra dài đến hơn mười trượng ngọn lửa.

"Sóc Phương hầu so mặt khác thế gia mạnh mẽ địa phương ở chỗ, hắn là hầu gia, nắm giữ lấy Sóc Phương quân bị. Hắn điều động đại quân, tế lên trong quân trận đồ, có thể cứu viện mặt khác thế gia. Nhưng không biết Sóc Phương thành quân đội, bị bảy đại thế gia thẩm thấu bao nhiêu."

Sóc Phương thành bên trong, quân bảo vệ thành hỗn loạn tưng bừng, mấy vạn quân bảo vệ thành từng người chiếm cứ tại khác biệt khu phố hoặc là cầu mây bên trên, lại hoặc là tại lầu vũ ở giữa chạy xuyên qua, tự giết lẫn nhau!

Khẩn cấp như vậy tình thế, Sóc Phương quân bảo vệ thành vậy mà không cách nào chỉnh đốn ra một nhánh hoàn chỉnh quân đội đi trợ giúp Sóc Phương hầu Lý gia.

Lần này loạn cục lúc bộc phát, quân bảo vệ thành bên trong rất nhiều tướng lĩnh không nghe Sóc Phương hầu điều khiển, lại có lời đồn từ trong quân đội truyền ra, thế cho nên các quân các bộ mạnh ai nấy làm, nội bộ trước loạn cả lên.

Địa nguyệt ở giữa, Cầu Thủy Kính thấy được trên đường chân trời bay lên Thái Dương, chẳng qua lúc này ánh nắng chỉ chiếu rọi tại nghiêng nghiêng cắm ở tinh cầu lục địa bên trên khối kia đại lục bên trong.

Khối kia tàn tạ đại lục, chính là Thiên Thị Viên.

Có lẽ tại Thiên Thị Viên mọi người đã đến buổi sáng, nhưng mà Sóc Phương thành hẳn là còn có một đoạn thời gian mới có thể nhìn thấy mặt trời mọc.

Cầu Thủy Kính nhìn xa, Thiên Thị Viên đại lục phương bắc, lục địa nhếch lên, bất ngờ đứng sừng sững ở tinh cầu trên

không, nhưng mà qua lục địa chính là một mảnh nổi bồng bềnh giữa không trung đại dương!

Nơi đó, chính là Bắc Hải!

Biển cả trông không đến phần cuối, vùng biển kia, thực ra cũng không phải là Nguyên Sóc quốc chỗ thế giới đại dương, mà là Thiên Thị Viên một phần!

Mà tại Bắc Hải cùng lục địa chỗ giao hội, chính là Tô Vân mắt mù sau đó sinh hoạt địa phương, Thiên Môn trấn!

"Tô Vân có thể ở nơi đó sinh sống bảy năm, còn có thể đi bờ biển bắt rất nhiều thanh hồng giải bán lấy tiền…"

Cầu Thủy Kính lấy lại bình tĩnh, đem Tô Vân chuyện ném ra sau đầu, thầm nghĩ: "Nếu là Sóc Phương hầu không thể hoàn toàn nắm giữ quân bảo vệ thành, như vậy chỉ dựa vào Tru Thần phường có thể chặn lại một vị lão thần tiên, nhưng muốn chặn lại hai vị lão thần tiên, liền lực có không bằng. Tru Thần phường nhất định bị phá."

Sóc Phương hầu Lý gia Thần Tiên cư, Tru Thần phường uy lực càng ngày càng khủng bố, cái này dị bảo năm tòa cửa trấn áp Sóc Phương thành thiên địa nguyên khí, cửa bên trong treo đao thương kiếm kích các dị bảo, tại Lý gia cao thủ thôi thúc bên dưới, dị bảo uy lực tăng lên tới làm người ta sợ hãi tình trạng!

Bất luận bao nhiêu linh sĩ công tới, đều khó mà tiếp cận Lý phủ nửa bước, cho dù là Văn gia lão thần tiên Văn Chính Thanh tự thân đem người đến đánh, cũng là bị giết đến đánh tơi bời.

Cửu Nguyên học cung trấn cung chi bảo Đại Hoang đồng kính, trực tiếp bị Tru Thần phường đánh cho vỡ nát!

Cửu Nguyên học cung sĩ tử, tây tịch bị mang theo lấy xung phong liều chết, cũng tại đây tòa cửa bên dưới thương vong

thảm trọng, cho dù là Văn Lập Phương Văn phó xạ cũng bị cánh cửa kia bên trong bắn ra một đạo kiếm quang chém tới một cái chân, biến thành tàn phế!

Lúc này, Lục Trung Lưu đánh chiếm Bành gia, đem người đến giúp, thấy thế cười nói: "Chính Thanh tiền bối, ngươi ta liên thủ, phá cái này phiến cửa a!"

Văn Chính Thanh tinh thần đại chấn, hai người cùng nhau hướng Tru Thần phường đi tới.

Tru Thần phường năm môn treo lơ lửng năm đại linh binh có thể hợp lực đem bọn hắn một người đẩy lùi, thậm chí có thể uy hiếp đến lão thần tiên tính mạng, nhưng mà Văn Chính Thanh cùng Lục Trung Lưu từng người đều tu luyện 《 Chân Long mười bốn thiên 》 , Lục Trung Lưu tu luyện số thiên muốn ít đi mấy thiên, nhưng tu vi cũng là cực cao.

Hai người thần thông thiên biến vạn hóa, mạnh mẽ xông đến Tru Thần phường bên dưới, đem trấn thủ Tru Thần phường Lý gia linh sĩ đánh chết!

Sóc Phương hầu thấy thế, biết đại thế đã mất, lập tức rút lui.

"Hầu gia, không lưu lại triều thiên khuyết sau đó lại đi sao?"

Hai vị lão thần tiên bám đuôi đuổi giết, mấy chiêu ở giữa, Sóc Phương hầu từ không trung ngã xuống, không biết sống chết.

Địa nguyệt ở giữa, Cầu Thủy Kính đón mặt trời mọc, hướng Thiên Thị Viên bay đi, trong lòng yên lặng nói: "Một cái khác thế lực chính là Tả Tùng Nham. Lấy ta đối với hắn hiểu rõ, Tả phó xạ cùng Sóc Bắc mười bảy châu một trăm linh tám quận lão biều bả tử, tuyệt không phải là hắn chung cực thân phận. Năm đó hắn tại hải ngoại làm mưa làm gió lúc ta

cũng riêng có nghe nói. Hắn nếu là bộc phát ra toàn lực, liền xem như ta cũng chưa chắc có thể làm gì hắn.”

Từ trong bầu trời đêm nhìn xuống dưới, Sóc Phương thành cũng là không đáng chú ý địa phương nhỏ, mà giờ khắc này, cái này địa phương nhỏ nhưng có một nơi vô cùng sáng rực!

Nơi đó là Văn Xương bên ngoài học cung, ngân hà uốn quanh, ánh sao mênh mông cuồn cuộn từ trên trời giáng xuống, đó là tinh thần nguyên khí, ngưng tụ thành thực thể, phảng phất có hàng tỉ tinh thần xoay quanh một cái vóc người không cao tuổi trẻ nam tử xoay tròn!

Nam tử trẻ tuổi kia khí diễm ngập trời, khí thế vậy mà vượt qua đối diện Đồng gia chân chính lão thần tiên Đồng Khánh Vân, nồng đậm vô cùng khí tức để hắn như là chúa tể quần tinh đại đế!

Từng tiếng kinh khủng chấn động truyền đến, Tả Tùng Nham cùng Đồng Khánh Vân tại Văn Xương bên ngoài học cung lấy cứng chọi cứng, thậm chí còn chiếm cứ tám phút thế công, để Đồng Khánh Vân không ngừng lùi lại.

“Tả Tùng Nham năm đó cùng ta đồng học, tuy là nhiều lần kiểm tra không bằng ta, nhưng đánh nhau chưa hề thua qua.”

Cầu Thủy Kính tốc độ càng lúc càng nhanh, hiện tại đã không cần hắn thôi thúc thần thông, viên tinh cầu này truyền đến lực hút, cũng đã đem hắn tốc độ tăng lên tới gấp hai mươi lần tại âm thanh tốc độ!

Hơn nữa, hắn còn tại tăng tốc bên trong, hiện tại hắn phải đối mặt vấn đề, chính là không thể để cho tốc độ của mình quá nhanh, bằng không tại đụng vào tầng khí quyển bên trên lúc, có khả năng sẽ giống như là đập ở trên tảng đá, đem bản thân đập đến vỡ nát!

“Hắn là cái loại này không để ý tới am hiểu chiêu pháp thần thông nguyên lý, trực tiếp lấy ra liền có thể bắt đầu, trực tiếp tu luyện liền có thể tinh thông người. Hắn để Nhàn Vân, Đồ Minh từ Tô Vân nơi đó học ta Hồng Lô Thiện Biến, lại thêm trong tay hắn có một mặt triều thiên khuyết, thân thể của hắn cùng nội tâm liền có thể tăng lên rất nhiều, chiến thắng Đồng Khánh Vân cũng không phải là không thể được!”

Cầu Thủy Kính đột nhiên hai tay mở ra, hai cánh tay của hắn bên dưới lộng lẫy cánh chim theo hai tay giãn ra, như là kim sắc Phượng Hoàng tại thiên ngoại bay lượn, tận lực kéo chậm tốc độ.

“Nhưng mà Tả Tùng Nham tuy mạnh, nhưng nếu như mặt khác thế gia tám vị Chinh Thánh đỉnh phong cảnh giới lão quái vật, đạp bằng Sóc Phương hầu cùng mặt khác thế gia, cùng nhau mà đến, liền xem như Tả Tùng Nham cũng sẽ bị sinh sinh đập chết.”

Sóc Phương thành bên trong, Đồng Khánh Vân đón đỡ Tả Tùng Nham một chiêu, khí huyết đột nhiên di động, không tự chủ được lảo đảo lui về phía sau.

Nhưng vào lúc này, Đồng lão thần tiên, Lâm Cao Nghĩa cùng Chu Oản Hương ba người, xuất hiện tại Đồng Khánh Vân sau lưng.

Tả Tùng Nham khóe mắt nhảy loạn, lập tức xoay người liền chạy, trốn vào Thập Cẩm Tú Đồ bên trong.

Thập Cẩm Tú Đồ bảo vệ Văn Xương học cung, bảo vệ sĩ tử cùng tây tịch tiên sinh không có bị lần này náo động lan đến.

“Cho dù Tả Tùng Nham chạy trốn tới Thập Cẩm Tú Đồ bên trong, cũng khó tránh khỏi chết một lần.”

Cầu Thủy Kính hai tay chấn động, Phượng Hoàng cánh chim bên trong từng cái phi vũ bắn ra, như là ngàn vạn miệng

kim sắc kiếm quang, tại phía trước dò đường, thăm dò khi nào mới có thể đi vào tầng khí quyển.

"Nhưng sự tình cũng không phải là không có có thể xoay chuyển. Bởi vì còn có Tiết Thanh Phủ, Tiết Thánh Nhân . Bất quá, nguy hiểm nhất cũng là Tiết Thánh Nhân!"

Cầu Thủy Kính ánh mắt lấp lóe, gắt gao nhìn chằm chằm phía trước phi hành từng đoá từng đoá kim sắc phi vũ, phi vũ tốc độ dưới sự thôi thúc của hắn càng lúc càng nhanh.

"Năm đó, ta, Khúc thái thường cùng hắn cùng một chỗ giúp đỡ Đế Bình đăng cơ. Đế Bình tuổi đời hai mươi leo lên đế vị, khi đó Tiết Thanh Phủ là thái thường, khống chế triều chính, nắm quyền lớn, chèn ép đối lập, nâng đỡ đảng bằng. Hắn nhìn về phía đại đế ánh mắt, không phải tại nhìn thống trị một cái đế quốc đại đế, mà là tại nhìn một cái miệng còn hôi sữa hài đồng!"

"Cho nên ta mới có thể thận trọng từng bước, suy yếu thế lực của hắn, từng bước một đoạt hắn quyền lực, đem hắn đưa ra Đông đô. Nhưng mà, đối với Tiết Thánh Nhân, ta vẫn là không cách nào nhìn thấu. Ta không biết hắn tại sao lại nhận thua, vì sao không có phản kháng liền bị ta đưa ra Đông đô."

"Hắn là một cái ta nhìn không thấu người, nhưng mà hắn nhìn đại đế ánh mắt, nhìn đại đế bảo tọa ánh mắt, để cho ta vĩnh viễn không cách nào quên."

"Sóc Phương thành bên trong, nguy hiểm nhất chính là hắn! Ta không biết hắn mưu đồ, nhưng mà biết, hắn nếu là xuất thủ, tuyệt đối là hắn bắt đầu thu lưới thời điểm, cái kia nhất định là lôi đình thủ đoạn! Nếu như ta không thể tại lần này náo động ngừng lại trước đó trở lại Sóc Phương, như vậy Tả Tùng Nham bọn họ, chỉ sợ…"

Sóc Phương thành bên trong, lão ngưu chân đạp yêu vân, bay lên trời, mang theo vẻ mặt nụ cười Tiết Thánh Nhân đón lấy ngay tại đuổi giết Sóc Phương hầu Văn Chính Thanh, Lục Trung Lưu đám người.

"Đế Bình, đệ tử của ta, buổi tối hôm nay ngươi có hay không tới đây?"

Hắn tung người nhảy xuống lão ngưu, chắp hai tay sau lưng hướng Văn Chính Thanh cùng Lục Trung Lưu đi tới.

Lão ngưu đứng thẳng lên, hóa thành Ngưu Bưu tướng quân, dẫn đầu tiểu trấn cư dân hướng Văn, Lục hai nhà linh sĩ đánh tới!

"Thánh Nhân lạc đàn."

Văn Chính Thanh vẻ mặt nụ cười nói: "Chẳng qua Thánh Nhân thực lực không thể coi thường, bởi vậy vì đối phó Thánh Nhân, chúng ta không thể không mời ra Thánh Nhân thiên địch. Cho mời Thần Vương!"

Tiếng nói của hắn vừa ra, thống trị lão khu không người Thần Vương một thân kim giáp, toàn thân thần quang sáng chói, chậm rãi từ góc đường đi ra, mang theo Sóc Phương hầu cái cổ, Sóc Phương hầu bị hắn bóp không thở nổi, tứ chi lê đất, không biết sống chết.

"Thần Vương, nơi này không có chuyện của ngươi."

Tiết Thanh Phủ đột nhiên cười nói: "Ngươi cứu hầu gia liền tốt, có thể mang theo hầu gia đi xuống."

Văn Chính Thanh cùng Lục Trung Lưu sắc mặt đại biến, lại thấy Thần Vương hướng Tiết Thanh Phủ khom người, mang theo Sóc Phương hầu chậm rãi lui ra.

"Chưởng khống Sóc Phương hầu, liền tương đương với nắm trong tay Sóc Bắc bạch đạo."

Tiết Thanh Phủ cười nói: "Nắm trong tay Tả Tùng Nham, liền tương đương với nắm trong tay Sóc Bắc hắc đạo. Các ngươi bảy cái lại chỉ muốn lấy giết chết bọn hắn, có phần phung phí của trời. Ta sẽ để cho bọn họ sống sót, thật tốt lợi dụng bọn họ."

Lục Trung Lưu quát lớn, Chân Long công pháp bộc phát, tu vi thoáng cái tăng lên tới Chinh Thánh cảnh giới đỉnh phong, phía sau hắn nội tâm vạn trượng, như là đầu rồng thân người Long Thần, nhô ra lợi trảo, hướng Tiết Thanh Phủ chộp tới!

Đòn đánh này, thậm chí để từng tòa nhà cao tầng cũng tự chấn động không ngớt, phía ngoài rạn nứt, hầu như muốn tại công kích của hắn bên dưới tan rã phá huỷ!

Nhưng vào lúc này, Tiết Thanh Phủ nâng lên một ngón tay, đón cái kia Long Thần lợi trảo nhẹ nhàng điểm một cái.

Vuốt rồng cùng hắn căn này đầu ngón tay đụng nhau, không như trong tưởng tượng sáng chói tráng lệ thần thông đại bạo phát tình cảnh, ngược lại vô thanh vô tức, cực kỳ quỷ dị.

Đột nhiên, Lục Trung Lưu cái kia Long Thần nội tâm sụp đổ tan rã, vỡ thành vô số khối!

Lục Trung Lưu lộ ra vẻ kinh ngạc, cả người cũng đột nhiên nổ tung, đi theo bản thân nội tâm cùng một chỗ sụp đổ, chết oan chết uổng!

Chương 185 : Heo mập xuất chuồng

Chương 185: Heo mập xuất chuồng

Văn Chính Thanh nhìn Tiết Thanh Phủ, khẽ nhíu mày.

Lục Trung Lưu bị chết quá nhanh!

Lục Trung Lưu mặc dù là Lục Hạo thả ra khói mù, nhưng kỳ thật lực lại là không thể coi thường, tuyệt đối là Nguyên Sóc triều chính bên trong đỉnh tiêm nhân vật.

Lục Hạo vốn là một trăm năm mươi năm trước triều đình phái tới giám sát Thiên Đạo viện nghiên cứu rồng sứ giả, Văn, Lâm, Lục, đám người phải cẩn thận rất nhiều, thay hình đổi dạng không nói, còn từ sau thế hệ bên trong chọn lựa ra trẻ tuổi tuấn kiệt tới đời bản thân ra mặt, mà bản thân thì trốn ở phía sau màn.

Đồng Khánh Vân để cho mình đệ tử đi Đông đô làm lão thần tiên, bản thân thì biến thành nam tử trẻ tuổi lưu tại Đồng gia, Lục Hạo thì đổi một bộ gương mặt, chạy đến Đông đô làm quan, thậm chí leo đến thái thường chức vị này bên trên, trở thành Thiên Đạo viện đế sư!

Lục Hạo Lục thái thường cùng Đồng Khánh Vân, hai người này thực lực tu vi sâu không lường được, như Văn Chính Thanh, Vũ Nguyên Đô đám người, trên thực tế đều có chút e ngại bọn họ.

Lục, Đồng hai người, mới là bảy đại thế gia chủ kiến.

Lục Hạo để Lục Trung Lưu thay thế bản thân, Lục Trung Lưu chiến lực tự nhiên cực kỳ bất phàm!

Nhưng mà, cường đại như thế Lục Trung Lưu, không bằng Tiết Thanh Phủ một chỉ lực lượng.

Tiết Thanh Phủ một ngón tay, điểm phát nổ Lục Trung Lưu nội tâm!

"Tiết Thanh Phủ, ai truyền thụ cho ngươi 《 Chân Long mười bốn thiên 》?"

Văn Chính Thanh đột nhiên hỏi: "Thế gian này có thể đem Lục Trung Lưu một chiêu đánh chết người, chỉ có bốn đại thần thoại mới có thể làm đến! Ngươi không bằng bọn họ, nhưng mà ngươi nhưng một chỉ đánh giết Lục Trung Lưu, đây chỉ có một cái khả năng, đó chính là ngươi cũng tu luyện 《 Chân Long mười bốn thiên 》."

Tiết Thanh Phủ dừng bước lại, lộ ra nghiền ngẫm tươi cười.

Văn Chính Thanh tiếp tục phân tích nói: "Lục Hạo Lục thái thường không thể đem hoàn chỉnh 《 Chân Long mười bốn thiên 》 truyền thụ cho Lục Trung Lưu, vì khống chế Lục Trung Lưu, hắn nhất định phải giữ lại một hai thiên. Lục Trung Lưu công pháp đại thành, ở trong mắt những người khác mạnh mẽ vô biên, nhưng ở Lục Hạo trong mắt, Lục Trung Lưu sơ hở thấy rõ, vô cùng rõ ràng. Bởi vậy nếu như Lục Trung Lưu phản loạn, Lục Hạo có thể một chiêu đánh giết hắn!"

Ánh mắt của hắn sắc bén vô cùng, rơi vào Tiết Thanh Phủ trên người: "Ngươi không phải Lục Trung Lưu, như vậy ngươi nhất định nắm giữ 《 Chân Long mười bốn thiên 》. Nói đi, sau lưng ngươi là cái nào thế gia?"

Tiết Thanh Phủ giật mình, không hiểu ý nghĩa: "Cái nào thế gia?"

Văn Chính Thanh cười lạnh nói: “Ta bảy đại thế gia bên trong nhất định có người cùng ngươi liên thủ, mưu đồ mượn ngươi lực lượng diệt trừ mặt khác thế gia. Tất cả mọi người là người thông minh, Tiết Thanh Phủ, ngươi liền không cần phủ nhận. Là Đồng Khánh Vân vẫn là Lục Hạo? Hai cái này Đông đô tới lão hồ ly, ta đã sớm nhìn bọn họ không vừa mắt!”

Tiết Thanh Phủ thản nhiên nói: “Ngươi sai, không phải hai người bọn họ. Hai người bọn họ cũng chỉ là heo mà thôi. Bảy đại thế gia, đều là heo do ta nuôi.”

Văn Chính Thanh khí thế càng ngày càng mạnh, trong tay nhiều hơn một cây thật dài bút lông, đại bút như chuyên. Phía sau hắn, nội tâm hiện lên, cầm trong tay đại bút vẽ tranh tại hai bên đường phố lầu vũ trên vách tường vẽ tranh, tại mặt đường vung lên hào, nhất thời hai người bốn phía quần sơn không ngừng hiện lên!

Văn Chính Thanh thản nhiên nói: “Có điều, coi như chúng ta trong bảy người có phản đồ, đem 《 Chân Long mười bốn thiên 》 hoàn toàn truyền thụ cho ngươi, ta cũng không có bất kỳ lo lắng nào. Một là người kia sẽ không đem chân chính mười bốn thiên truyền thụ cho ngươi, tất nhiên sẽ lưu lại sơ hở. Cùng ngươi giao thủ, ta sẽ tìm ra cái này sơ hở, nhất kích tất sát!”

Khí thế của hắn càng ngày càng kinh khủng, đó là chân chính long uy, thậm chí ảnh hưởng hắn nội tâm vẽ núi sông.

Chỉ thấy mặt đường bên trên, trên vách tường, những cái kia trong tranh giang sơn vậy mà hiện ra từng mảnh vảy rồng!

Thậm chí liền hắn vẽ ra cỏ cây, vỏ cây cành lá bên trên, cũng mọc đầy tầng tầng chất chồng vảy rồng!

“Đối với hai cái thực lực tương đương cường giả tới nói, giao thủ chỉ có hai loại khả năng, một loại là tìm đến sơ hở,

mấy chiêu ở giữa phân thắng bại, định sinh tử!”

Văn Chính Thanh sau lưng, sáu đại động thiên vặn vẹo xoay tròn, động thiên vậy mà cũng mọc đầy vảy rồng, hướng ra phía ngoài dâng trào Chân Long nguyên khí, mà động thiên trôi lơ lửng ở đại uyên trên không, toà kia Ly Uyên sâu xa đáng sợ, đại uyên vách đá cũng mọc đầy lân phiến.

Hắn đại uyên, giống như là vật sống đồng dạng, hai bên vách đá vậy mà tại hơi hơi nhấp nhô, giống như là đang hô hấp!

Từ đại uyên bên trong xông ra Chân Long nguyên khí càng thêm thuần túy, càng khủng bố hơn, nguyên khí hầu như dâng lên mà ra, càng có nguyên khí thành hình, hóa thành từng đầu tiểu long từ Ly Uyên bên trong bay ra!

“Loại thứ hai khả năng chính là đánh lâu dài, thế lực ngang nhau dưới tình huống, có khả năng sẽ kéo dài mấy ngày thậm chí mấy chục ngày cũng không cách nào phân ra thắng bại!”

Văn Chính Thanh khí thế đi đến cực hạn, đại bút như thương, hai bên đường phố cùng dưới chân hắn, giang sơn như tranh vẽ, quần sơn cùng nổi lên, dãy núi như là bơi lội cự long, vậy mà từ trong vách tường leo ra, từ mặt đường leo ra!

“Ta cảm thấy, ngươi ta chi chiến, là loại thứ nhất kết quả!”

Hắn tìm hiểu 《 Chân Long mười bốn thiên 》 lĩnh ngộ ra thần thông, có thể nói kinh diễm, có thể nói tuyệt học, hắn thần thông uy lực bộc phát, từ xa nhìn lại, Sóc Phương thành bên trong trên đường phố, cự long uốn quanh từng tòa lục giác cao ốc ở giữa, lợi trảo chụp lại lầu vũ, hướng Tiết Thanh Phủ xông tới!

Cái kia tiếng long ngâm, thậm chí gấp trăm lần tại Lục Địa Chúc Long phát ra long ngâm!

Đột nhiên, từng đầu Chân Long dừng lại, phảng phất bên trong thuật định thân đồng dạng, cứng lại ở đó, không nhúc nhích.

Tiếp lấy từng mảnh từng mảnh vảy rồng lẳng lặng từ Chân Long trên người bay lên, ở giữa không trung chậm rãi tan rã.

Leo lên tại lầu vũ bên trên to lớn sừng rồng tróc ra, còn chưa rơi xuống đất liền hóa thành nguyên khí tiêu tán.

Cự long râu bờm bồng bềnh, tróc ra, máu thịt tróc ra, hóa thành xương trắng, xương cốt vây quanh tim gan tỳ phổi thận từng cái tiêu tán.

Văn Chính Thanh vô cùng đau đớn, ngơ ngác đứng ở nơi đó, chung quanh hắn, vẽ vẫn là vẽ, Chân Long thần thông bị đánh trở về tranh sơn thủy, tác phẩm hội họa tàn lụi.

Mặt đường cùng hai bên lầu vũ bên trên sơn thủy trong bức tranh, huyết dịch chảy xuống, giống như là từng đầu Chân Long bị chém giết chảy ra máu.

Mà tại Văn Chính Thanh trên cổ, một đạo vết máu xuất hiện, như hắn biến thành như long sơn sông bị chém giết đồng dạng, hắn cũng bị người chém giết!

Tiết Thanh Phủ đứng trước mặt của hắn, nhìn phía sau hắn nội tâm.

Hắn nội tâm trên người mọc ra vảy rồng, mọc ra vuốt rồng, nhưng giờ phút này hắn nội tâm cũng tại che cái cổ.

Hắn nội tâm cùng hắn đồng dạng, bị người chém giết.

Mà ra tay người, chính là Tiết Thanh Phủ.

Văn Chính Thanh che cổ họng, phát ra khụ khụ âm thanh, khó hiểu nói: "Một chiêu? Ngươi vẫn là một chiêu? Ngươi không chỉ nắm giữ 《 Chân Long mười bốn thiên 》…"

“Ta so ngươi, càng am hiểu ngươi. Nếu như không hiểu rõ ngươi, nói không chừng ngươi còn có thể trong tay của ta nhiều đi một hai chiêu.”

Tiết Thanh Phủ tay lấy ra trắng tinh khăn tay, lau đi trên bàn tay vết máu, cất bước từ bên cạnh hắn đi qua, buồn bã nói: “Bảy đại thế gia tạo phản, nếu như tạo phản thất bại, đây là tru cửu tộc tội lớn. Các ngươi đời đời con cháu, thậm chí bằng hữu thân thích, đều sẽ bị đặt cùng một chỗ, xếp hàng chặt đầu. Đáng tiếc ah, các ngươi là không nhìn thấy một màn này.”

Văn Chính Thanh phù phù quỳ xuống đất, phía sau hắn, nội tâm cũng phù phù quỳ xuống đất.

Cuối cùng, hắn nội tâm sụp đổ, mà Văn Chính Thanh cũng vào lúc này khí tuyệt.

Một trương mang máu khăn tay từ không trung bay tới, che ở trên mặt của hắn.

Tiết Thanh Phủ rời đi khu phố, hướng Văn Xương học cung phương hướng mà đi.

“Lục Hạo, Đồng Khánh Vân, có lẽ mạnh hơn một chút, đáng tiếc bọn họ cũng chỉ là heo do ta nuôi mà thôi. Nuôi như vậy lớn heo, cuối cùng nên xuất chuồng.”

Thân hình của hắn dần dần đi vào trong bóng tối, tự nhủ: “Khó hiểu, tại sao không có thấy Lục Hạo? Hắn cũng là một cái cực kỳ âm hiểm tồn tại, còn tại Đồng Khánh Vân phía trên. Có thể tại Đông đô bên trong, cùng ta, Cầu Thủy Kính, Khúc Tiến, đánh đến có tới có về, đồng thời leo đến thái thường chỗ ngồi, tự nhiên không phải dễ dàng nhân vật.”

“Hắn vì sao chưa từng xuất hiện?”

Tiết Thanh Phủ thân ảnh càng đi càng xa, càng ngày càng không hiểu: “Hắn không thể nhảy ra ta chưởng khống, chỗ của hắn, hẳn là còn có một mặt triều thiên khuyết mới đúng. Nếu

là tìm không được hắn, coi như ta trừ đi tất cả đối thủ, cũng trước sau kém một mặt…”

Trên mặt trăng, núi hình vòng cung bên trong, Lục Hạo Lục thái thường thi thể rơi xuống tại bóng mờ bên trong.

Hắn Linh giới tan vỡ, một mặt triều thiên khuyết lẳng lặng đứng sừng sững ở Linh giới bên trong.

Ngay tại Tiết Thánh Nhân rời đi đạo kia khu phố không lâu sau, đột nhiên lầu vũ vỡ ra, lộ ra một con đường, một tòa bệ đá chậm rãi từ trong thông đạo bay ra.

Tô Vân, Trì Tiểu Dao, Bạch Nguyệt Lâu đám người đứng tại trên bệ đá, mọi người mình đầy thương tích, vô cùng nhếch nhác.

Cũng may có Đổng y sư tại, đem bọn hắn tổn thương trước xử lý một phen, áp chế lại, còn muốn khỏi hẳn, thì còn cần tu dưỡng rất lâu.

Chẳng qua là đối với như vậy đẹp trai phong thần sâu sắc khí vũ bất phàm Đổng y sư, tất cả mọi người có chút không quá quen thuộc.

Mọi người thấy hai bên đường phố cùng mặt đường bên trên tranh sơn thủy, không khỏi kinh ngạc, liên tục quan sát, chẳng qua là ai cũng không có chú ý đến Văn Chính Thanh ngã ở trong bóng tối thi thể.

Văn gia một đời lão thần tiên, giống như là giống như chó chết không người hỏi thăm.

“Thành bên trong đại loạn, có người lật tung bàn, trực tiếp khơi mào tràng này cuối cùng quyết đấu.”

Đổng y sư đỡ lấy Tô Vân, thấp giọng nói: “Các chủ, cần gì đặt mình vào nguy hiểm?”

“Bởi vì ngươi nói lật bàn người này, chính là ta.”

Tô Vân tụ tập khí huyết, thôi thúc hộp gỗ, hộp hóa thành cát bay biến hóa, đột nhiên chỉ nghe vù vù một tiếng, một tòa mọc ra cánh lầu nhỏ gào thét bay tới.

Lý Trúc Tiên vừa mừng vừa sợ, vội vàng vẫy chào, chỉ thấy lầu đó vũ bên dưới còn có một con vừa mập vừa béo chim lớn, chính là Thiên Phượng, chẳng qua là con chim này vẫn là còn nhỏ, cánh không có dài cường tráng, còn không thể phi hành.

Nó là bị trên lưng mọc cánh lầu nhỏ mang theo phi hành, đêm nay có thể nói là xuất tẫn tình thế, mang theo trên lưng trong tiểu lâu Lý gia linh sĩ, bốn phía bình loạn, lập xuống không ít công lao.

Thiên Phượng nhìn thấy Lý Trúc Tiên, vui vẻ kêu hai tiếng, chim lớn cùng lầu nhỏ bay xuống, con chim lớn này bước ra chân hướng mọi người chạy như bay tới.

Lý Trúc Tiên vừa mừng vừa sợ, cà nhắc lấy chân hướng Thiên Phượng chạy đi, không khỏi có chút nghẹn ngào.

Lại thấy cái kia chim lớn cõng lầu nhỏ cùng lâu bên trong Lý gia linh sĩ, từ tóc buộc hai bên thiếu nữ trên đầu vội vàng vượt qua, chạy đến Tô Vân phía trước.

Lý Trúc Tiên xoay người nhìn lại, lại thấy Thiên Phượng gục đầu xuống, thân mật tại Tô Vân trên người cọ xát từ chà xát.

Lý Trúc Tiên sắc mặt tái xanh.

Trong tiểu lâu Lý gia linh sĩ nhao nhao xuống, nói: “Lý gia bị phá, Tru Thần phường bị hủy, hầu gia cũng bị lão khu không người Thần Vương bắt, sinh tử chưa biết!”

Lý Trúc Tiên cùng Lý Mục Ca trong lòng khẩn trương, vội vàng hướng Tô Vân nhìn lại.

Tô Vân chần chừ một chút, nói: "Trước bình định Sóc Phương nội thành loạn, lại nghĩ cách cứu viện hầu gia."

Một cái Lý gia linh sĩ nói: "Sóc Phương nội loạn, quân bảo vệ thành công kích lẫn nhau, bảy đại thế gia linh sĩ công kích chúng ta Lý, Diệp các nhà linh sĩ, để chúng ta năm nhà thương vong thảm trọng. Chẳng qua nhắc tới cũng kỳ, ngay tại vừa rồi quân bảo vệ thành nội loạn đình chỉ."

"Đình chỉ? Ta đi trên trời nhìn một chút!" Tô Vân giật mình, vội vàng đấu tranh lên lầu.

Mọi người dắt nhau đỡ, leo lên lầu nhỏ. Đổng y sư cũng theo sau, lúc này Tô Vân bọn người mới chú ý tới, Đổng y sư chẳng biết lúc nào vậy mà lại trở nên béo béo mập mập, trong tay mang theo cái hòm gỗ.

"Chẳng lẽ hắn là đem cái này 'Quần áo', chứa ở hòm gỗ bên trong?" Tô Vân trong lòng hiếu kỳ, rất muốn nhìn vừa nhìn hòm gỗ bên trong rốt cuộc có cái gì.

Thiên Phượng cõng lầu gỗ lao nhanh, mà lầu gỗ hai bên to lớn bằng gỗ cánh chim không ngừng chấn động, tốc độ càng lúc càng nhanh, đột nhiên Thiên Phượng tung người nhảy lên, lầu gỗ mang theo mọi người và cái này chim lớn vỗ cánh bay lên, xông lên bầu trời đêm.

Tô Vân, Diệp Lạc đám người nằm ở bên cửa sổ, hướng phía dưới nhìn quanh, Thiên Phượng cố gắng vỗ bản thân còn chưa nẩy nở cánh nhỏ, tận lực thay đổi phương hướng, để lầu gỗ tại thành thị lầu vũ trên đường phố xuyên qua, thuận tiện mọi người kiểm tra thế cuộc.

Chỉ thấy Sóc Phương thành bên trong náo động như Lý gia linh sĩ lời nói, dần dần ngừng lại.

Trong lòng mọi người buồn bực.

Đột nhiên, Bạch Nguyệt Lâu thấp giọng nói: "Là Thánh Nhân tiểu trấn Chu bá bọn họ!"

Tô Vân vội vàng ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy Chu bá các một đám Thánh Nhân tiểu trấn cư dân giết vào chiến trường, trực tiếp thống hạ sát thủ, chém giết địch tướng!

Bọn họ căn bản chẳng phân biệt được địch tướng là Sóc Phương hầu người của Lý gia, vẫn là bảy đại thế gia người, trực tiếp chém giết.

Địch tướng sau khi chết, quân bảo vệ thành rắn mất đầu, Chu bá đám người lấy ra ngọc bài, hô to là Thánh Nhân ý đồ, để những quân phòng thành kia theo bọn hắn bình loạn.

Rất nhanh, từng đạo từng đạo quân bảo vệ thành tạo thành náo động, liền như vậy bị Chu bá đám người bình ổn lại.

Những này Thánh Nhân tiểu trấn cư dân dẫn đầu quân bảo vệ thành tiến đánh bảy đại thế gia, bảy đại thế gia linh sĩ hăng hái chống cự, nhưng một phần con em thế gia bị ngăn ở từng người lầu vũ bên trong, bị quân bảo vệ thành công phá thời điểm chuyện sớm hay muộn.

Còn có một phần con em thế gia thừa dịp loạn hướng ngoài thành bỏ chạy, nhưng Tiết Thánh Nhân lần này phát tác, liền không có tính toán thả đi bất kỳ người nào, quân bảo vệ thành phân ra mấy chi bộ đội, bám đuôi đuổi giết.

Tô Vân bọn họ trên không trung, nhìn thấy rất nhiều bảy đại thế gia con cháu đã bị trấn áp, áp giải quỳ gối bên đường.

"Chu bá bọn họ, hẳn là Đông đô đại đế cũng tức là Đế Bình người a?"

Tô Vân nhìn ở trong mắt, trong lòng khẽ nhúc nhích: "Lần này rung chuyển, Đế Bình hơn phân nửa muốn hoàn toàn thắng lợi, không những trừ bỏ bảy đại thế gia, cũng có thể chèn ép Sóc Phương hầu Lý gia, Diệp gia các lão thế gia thế

lực. Lão sư, Thánh Nhân bọn họ chỉ sợ cũng phải đạt được ước muốn, đi vào Đông đô…”

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên phía dưới một vị mình người đầu trâu tướng quân ngẩng đầu, thấy được vỗ cánh phi hành lầu nhỏ.

Cái kia mình người đầu trâu yêu nhân một bộ tướng quân trang phục, ngẩng đầu nhìn thấy trong tiểu lâu Tô Vân lúc, hơi giật mình, lộ ra tươi cười.

Tô Vân nhìn thấy bức này tươi cười, như bị sét đánh, không khỏi đánh liên tục mấy cái rùng mình.

“Nụ cười của hắn, cùng Thánh Nhân rất giống! Chẳng qua là làm sao có thể…”

Lúc này, Thánh Nhân tiểu trấn tất cả cư dân cùng một chỗ ngẩng đầu lên đến, nhìn lâu bên trong Tô Vân, đồng thời lộ ra nụ cười quỷ dị.

Tô Vân sởn tóc gáy, nhớ tới Thánh Nhân cư bên trong nhìn thấy những cái kia mặt nạ, đột nhiên trong lòng xông ra một cái đáng sợ suy nghĩ: “Hoàn toàn thắng lợi, chỉ sợ không phải Đế Bình, mà là, mà là…”

Hắn bỗng nhiên nghiến răng, đứng lên nói: “Đổng y sư, gọi người! Gọi tất cả ở trong thành Thông Thiên các cao thủ!”

Chương 186 : Bình minh sắp tới, Cẩm Tú đồ chi chiến

Chương 186: Bình minh sắp tới, Cẩm Tú đồ chi chiến

Đổng y sư lập tức vươn người đứng dậy, đẩy ra lầu nhỏ cửa. Đúng lúc này, chỉ thấy một tòa lầu vũ trên không đột nhiên ánh sáng mãnh liệt, hướng bên này chiếu tới!

Tia sáng kia không phải bình thường ánh sáng, chiếu rọi phi hành trên không trung lầu nhỏ lúc, trong lầu mọi người thậm chí cảm giác được mãnh liệt đau đớn cảm giác.

Thiên Phượng vẫy lấy thấp bé cánh, trên không trung bẻ hướng, tránh đi tia sáng kia, Tô Vân vội vàng nhìn lại, chỉ thấy tia sáng kia tới chỗ là một kẻ thân thể dị thường cao lớn nam tử, đứng tại một tòa lầu vũ đỉnh.

Nam tử kia mọc ra sáu đầu tráng kiện cánh tay, trong đó một cánh tay đã tan vỡ, còn lại xương trắng, nhưng xương trắng còn kết nối lấy bờ vai của hắn.

Phía sau hắn, có thần ánh sáng hình thành băng dải, trên không trung trôi tới trôi lui, cực kỳ thần dị.

Trên người hắn thần quang như khải, giống như là y phục một thân phát sáng áo giáp, ánh sáng ở phía trên lạc ấn ra đủ loại tráng lệ phù văn.

Vừa rồi chiếu rọi lầu nhỏ ánh sáng, lại là từ hai con mắt của hắn bên trong phát ra, ánh mắt của hắn giống như là hai đạo cột sáng, ngay tại trên không nhanh chóng di động, hơn nữa cột sáng dần dần biến nhỏ, uy lực nhưng mạnh hơn!

Xùy ——

Cái kia hai đạo ánh mắt vậy mà tại từng tòa lầu vũ phía ngoài lưu lại thật sâu thiêu đốt dấu vết!

"Lão khu không người Thần Vương!"

Tô Vân giật mình trong lòng, lập tức nhận ra cái kia Thần đồng dạng nam tử cao lớn, chính là lão khu không người bên trong cùng Đồng lão thần tiên liên thủ đuổi giết Tiết Thanh Phủ Tiết Thánh Nhân Thần Vương!

Hắn tuy là chưa từng chú ý vị này Thần Vương diện mạo, nhưng mà Thần Vương hình thể đặc thù lại là cực kỳ khác loại, bởi vậy có thể liếc mắt nhận ra.

Hơn nữa, Thần Vương đuổi giết Tiết Thanh Phủ trận chiến kia, vận dụng cấm kỵ thần thông, —— tiên thuật!

Hắn sử dụng tiên thuật kết quả, chính là cánh tay của hắn nổ tung, chỉ còn lại có cẳng tay cùng xương ngón tay bảo tồn lại, trên cánh tay máu thịt hoàn toàn không có.

"Hắn cũng không phải là chân chính Thần Vương."

Đổng y sư giơ tay lên, tại bản thân sau ót lục lọi một chút, đột nhiên sau lưng của hắn truyền đến xì hơi âm thanh, nói: "Hắn chẳng qua là Thần Vương chín thiên tướng bên trong mạnh nhất Càn thiên tướng, giành lấy vương vị mà thôi. Hắn tới tìm ta, ta không liên lụy các chủ."

Cái này mập mạp y sư bỏ xuống rương gỗ, sau lưng xì hơi âm thanh ngừng.

Mọi người hoảng sợ nhìn thấy, vị này mập y sư sau lưng răng rắc một tiếng vỡ ra, tiếp lấy một cái tuấn tú nam tử trẻ tuổi từ Đổng y sư trong thân thể đi ra, trên người kết nối lấy từng cái xúc tu.

Những này xúc tu phảng phất sinh trưởng tại mập mạp thân thể bên trong, mà cỗ này cổ quái thân thể, phảng phất vẫn như cũ sống sót, có bản thân nhịp tim, có bản thân huyết dịch hệ thống tuần hoàn!

Tô Vân đám người thậm chí nhìn không ra cỗ này mập y sư vỏ ngoài rốt cuộc là linh binh rèn đúc mà thành, hay là thật là thân thể máu thịt!

Cho dù là đi theo Đổng y sư học y nhiều năm Trì Tiểu Dao, cũng chưa từng bái kiến tình cảnh quái dị như vậy. Đương nhiên, Đổng y sư Hạnh Lâm tiệm dược liệu đã cực kỳ quỷ dị.

Đợi đến cái kia dung mạo tuấn tú Đổng y sư từ mập trong thân thể đi ra, những cái kia xúc tu mới tự động cùng hắn thoát ly, chậm rãi thu vào mập thể xác bên trong.

Mập thể xác khẽ chấn động một chút, sau lưng chậm rãi khép lại.

Đổng y sư hòm gỗ cạch cạch một tiếng mở ra, Tô Vân hướng trong rương nhìn lại, chỉ thấy cái kia trong rương lại không phải là chân chính bằng gỗ kết cấu, ngược lại là máu thịt da thịt bao phủ tại cái rương trên vách trong.

Càng thêm kỳ dị chính là, cái rương nội bộ so thoạt nhìn lớn hơn rất nhiều, thậm chí có thể nói cực kỳ rộng lớn!

Hắn nhìn liếc qua một chút, thậm chí còn chứng kiến một viên mọc ra bảy múi tâm nhĩ tim, từng cái mạch máu từ cái kia trên trái tim dọc theo người ra ngoài, cùng cái rương bốn vách bên trên huyết nhục liên kết!

Tình cảnh quái dị như vậy, để hắn không khỏi đối Đổng y sư càng thêm tò mò.

Chân chính Đổng y sư cực kỳ trẻ tuổi, thoạt nhìn thậm chí so Tô Vân cũng lớn cùng lắm thì hai ba tuổi, nhẹ nhàng nâng tay, chỉ thấy trong rương từng con sáu cánh kim trùng vỗ cánh

ong ong bay lên. Hắn hạ giọng khẽ nói, giống như là đối những cái kia kim trùng nói chuyện, mà kim trùng lại giống như là nghe hiểu lời nói của hắn đồng dạng, nhao nhao gật đầu, vỗ cánh bay đi, rất nhanh biến mất.

Đổng y sư nói: "Các chủ yên tâm, những này kim tằm sẽ đi thông báo Thông Thiên các những người khác. Tiểu Dao, ngươi giúp ta bảo quản cái rương."

Tô Vân đang muốn hỏi, đột nhiên chiếc kia quái rương bên trong một cái thần đao bay ra, tỏa ra trăng sáng giống như sáng trong ánh sáng, Đổng y sư quơ đao nơi tay, tung người nhảy lên, nhảy vào giữa không trung, biến mất không thấy gì nữa.

Trên không hai đạo quang mang chiếu rọi đi qua, tiếp lấy liền gặp một đạo lưu quang như là sao băng lưu lại ánh sáng, ở trong trời đêm bay qua.

Trì Tiểu Dao nhíu mày, nhìn một chút Đổng y sư mập thể xác, có chút không biết làm sao.

Tô Vân trầm giọng nói: "Chúng ta lập tức chạy tới Văn Xương học cung!"

Không có lão khu không người Thần Vương quấy nhiễu, Thiên Phượng lập tức nhanh chóng vỗ cánh nhỏ, trên không trung bẻ hướng, lầu gỗ chấn động một đôi to lớn gỗ cánh, hướng Văn Xương học cung mà đi.

Phương đông thổ bạch.

Một tia ánh nắng tảng sáng, từ phương đông chiếu rọi tới, xuyên thấu tại Sóc Phương thành cao nhất lầu vũ phía trên.

Toà kia cao ốc, chính là Sóc Phương hầu Lý gia lầu vũ, mái nhà đứng sừng sững lấy năm tòa rách rưới cửa, Thần Tiên cư hoàn toàn tan rã, không còn tồn tại, cho dù là hạ tầng nhà lầu cũng là rách nát không chịu nổi.

Tối hôm qua trận đại chiến kia, để Sóc Phương Lý gia cơ hồ bị triệt để phá hủy.

Mặt trời lộ đầu ra, nhiều hơn nữa ánh sáng vẩy đến, tại từng tòa bị phong bế lầu vũ bên trên di động, từ trên xuống dưới, từng chút một xua tán bóng tối.

Chờ đến ánh mặt trời chiếu sáng tại Văn Xương học cung trên không lúc, vừa vặn chiếu rọi tại trôi lơ lửng ở Văn Xương học cung phía trên một mảnh tráng lệ trên lục địa.

Cái kia phiến trên lục địa không có ảo ảnh, có đại mạc cát vàng, có nguy nga sơn mạch, có trong mây cây ngô đồng, có phượng sào, cầu mây, hồ nước, điền viên, cao ốc các loại tráng lệ phong cảnh.

Giờ phút này, một hồi ác chiến ngay tại cái này Thập Cẩm Tú Đồ bên trong bộc phát!

Chỉ thấy trên bầu trời từng đầu Thần Long trước sau liên kết, miệng lớn cắn vào bộ này Đại Thánh linh binh mười đại thắng cảnh, đem những này thắng cảnh liên kết.

Đồng lão thần tiên, Lâm Cao Nghĩa liên thủ, lấy Chân Long thần thông hợp lực áp chế Đại Thánh linh binh, để Văn Xương Đế Quân bộ này linh binh uy lực không cách nào phát huy ra.

Mà Chu Oản Hương tọa trấn, nhìn trận đại chiến này.

Trong chiến trường, quần sơn ở giữa, từng đầu Thần Long từ khắp mặt đất chui vào chui ra, đem Thập Cẩm Tú Đồ dãy núi cùng đủ loại tranh cảnh đánh cho thủng trăm ngàn lỗ, vô số Thần Long trung tâm, Tả Tùng Nham trên người quần áo vỡ vụn, lộ ra một thân cường tráng cơ bắp, cơ bắp đường cong rõ ràng, không có nửa điểm thịt thừa.

Bắp thịt của hắn số lượng muốn so người thường nhiều hơn rất nhiều, hiển nhiên có bí pháp luyện thể, cho dù là đồng thời

nghênh chiến Vũ Nguyên Đô cùng Đồng Khánh Vân, vậy mà cũng không hề rơi xuống hạ phong một chút nào.

Phong cách chiến đấu của hắn thực sự quá cương mãnh, buộc Đồng Khánh Vân cùng Vũ Nguyên Đô rất khó hình thành vây giết chi thế, Tả Tùng Nham một đường chạy, để cho bọn họ trước sau chỉ có thể một chọi một cùng Tả Tùng Nham đối đầu.

Bọn họ căn bản không có liên thủ cơ hội.

Một đối một lời nói, hai người bọn họ bên trong bất kỳ người nào, đều không thể đánh bại Tả Tùng Nham, chớ nói chi là đánh giết.

Tả Tùng Nham kinh nghiệm chiến đấu quá phong phú, để cho người ta hoa mắt, trên người hắn càng là có đủ loại vết thương khép lại dấu vết lưu lại, hiển nhiên hắn đời này trải qua chiến đấu số lượng nhiều, vượt qua những người khác tưởng tượng!

Lâm Cao Nghĩa cùng Đồng lão thần tiên nhìn Tả Tùng Nham tại Thập Cẩm Tú Đồ bên trong hai chân lao nhanh, lôi kéo khắp nơi, đủ loại thần thông từ hắn hơi thấp bé cơ bắp thân thể bên trong bộc phát, vậy mà để Đồng Khánh Vân cùng Vũ Nguyên Đô chỉ có thể một đường truy kích.

Hai người không khỏi nhìn nhau ngạc nhiên.

Lúc này, Chu Oản Hương đi tới, kinh ngạc nói: "Tả phó xạ để cho ta nhớ tới hải ngoại trong truyền thuyết một người. Người kia rất có sắc thái truyền kỳ, ta dù chưa gặp qua, nhưng tin đồn một thân phong cách chiến đấu, liền cùng Tả phó xạ giống nhau."

Đồng lão thần tiên khen: "Chu di kiến thức rộng rãi. Chẳng qua Tả Tùng Nham kẻ này mạnh mẽ, Chu di còn xin ra tay, tru sát kẻ này."

Chu Oản Hương lắc đầu nói: "Đánh Tả Tùng Nham người này, nhiều người vô dụng, ta tiến lên lời nói, cũng rất khó hình thành đối với hắn ưu thế, chẳng qua là thêm một người đuổi hắn mà thôi."

Lâm Cao Nghĩa đột nhiên nói: "Oản Hương, ngươi đi qua hải ngoại cái kia man di chi địa?"

Chu Oản Hương cười nói: "Đi qua. Ta sống đến quá lâu, trải qua thời gian dài ở tại một chỗ, khó tránh khỏi có chút khó chịu đến sợ, cho nên đi hải ngoại đi dạo một phen. Hải ngoại tuy là man di chi địa, nhưng chỗ thần bí không thể so Nguyên Sóc ít, cũng rất thú vị."

Lâm Cao Nghĩa cau mày, nói: "Ngươi những năm này, không phải đang bế quan ư? Ngươi khi nào đi hải ngoại?"

Chu Oản Hương cười tủm tỉm nói: "Trước khi bế quan đi, ta khi đó… Ai nha!"

Vị này mỹ phụ nhân giậm chân, gắt giọng: "Nói dối thực sự quá phiền toái, nhân gia nhịn không được!"

"Nhân gia" hai chữ mở miệng lúc còn có chút phu nhân hờn dỗi, ôn nhu mảnh khí, nhưng mà "Nhịn không được" bốn chữ vừa ra, liền trở nên vô cùng thô lỗ mạnh mẽ, giống như là có ngàn vạn hùng tráng nam tử thanh âm hỗn tạp tạp cùng một chỗ, cả kinh Đồng lão thần tiên cùng Lâm Cao Nghĩa hai người sởn tóc gáy!

Chỉ thấy Chu Oản Hương hình dung nhanh chóng biến hóa, từng cái tráng kiện sắc bén nhọn lông đâm thủng phụ nhân này da mặt, bốn phương tám hướng sinh trưởng!

"Nàng" sau lưng từng cái càng tráng kiện lông tóc chui ra, sau lưng cao cao nổi lên, tiếp lấy mọc ra một con to lớn đầu, rối bời tóc!

Một trương xấu xí vô cùng mặt nổ tung Chu Oản Hương khuôn mặt, Chu Oản Hương thân thể càng ngày càng cao lớn, thân thể lốp bốp tăng vọt!

Trong chớp mắt, Chu Oản Hương liền hóa thành một tôn vĩ đại vô cùng cự viên!

Đáng sợ hơn cái này cự viên lưng còng, trên lưng thế mà mọc ra một vị khác Bạch Viên nửa người trên, chẳng qua là nhỏ hơn rất nhiều, hai cái bạo viên một đen một trắng, dùng chung một cái thân thể.

Vừa rồi chính là cái này khá nhỏ Bạch Viên bắt chước Chu Oản Hương nói chuyện!

"Bành!"

"Chu Oản Hương" hình thể biến hóa thời điểm liền đã ra tay, như ngọn núi nhỏ nắm đấm một quyền rơi vào không kịp phản ứng Đồng lão thần tiên trên mặt.

Đồng lão thần tiên thân hình vặn vẹo lên bay lên, bị cái kia đen trắng bạo viên tung người nhảy lên đuổi theo, bành bành bành bành bành nắm đấm như mưa đập xuống, đập ở Đồng lão thần tiên trên người!

Đồng lão thần tiên nghe được xương cốt của mình phát ra răng rắc răng rắc tan vỡ tiếng, không khỏi kêu thảm một tiếng, lạnh lùng nói: "Lão Yêu Vương ——— "

Lão Yêu Vương chiếm thượng phong, nghe được hắn thảm thiết tiếng kêu, vẫn không khỏi đánh cái run rẩy, tung người nhảy lên, nhảy đến vài dặm có hơn.

Cái này Yêu Vương trên lưng Bạch Viên thoáng nhìn Đồng lão thần tiên thương thế cực nặng, vội vàng nói: "Hắn còn không đắc thủ!"

Lão Yêu Vương lại là tung người nhảy lên nhảy trở về, đang muốn thống hạ sát thủ, đột nhiên bị trên bầu trời một đầu cự long bắt lấy đầu, một tiếng ầm vang đè ở trên đất!

Hắc Viên đầu đập đến đại địa nứt ra, mà trên lưng hắn Bạch Viên nhưng rảnh tay, đem vuốt rồng chặt đứt.

Lão Yêu Vương thoát thân, tung người nhảy lên, mấy cái nhảy vọt liền muốn chạy ra Thập Cẩm Tú Đồ, đột nhiên Tiết Thanh Phủ xuất hiện tại phía sau hắn, thản nhiên nói: "Nhược điểm của hắn ở chỗ trái tim của hắn. Hắn không có luyện đến tim, không có một viên tim rồng. Ngươi có thể dùng ngươi yêu pháp Vạn Yêu Thanh Bình Lệnh, hét dài một tiếng, liền có thể cổ động khí huyết của hắn, để trái tim của hắn bạo liệt mà chết."

Lão Yêu Vương một đen một trắng hai cái bạo viên vâng vâng dạ dạ, đột nhiên đấm ngực thét dài, trong tiếng huýt gió Đồng lão thần tiên chỉ cảm thấy bản thân khí huyết chảy xiết, phẫn giương!

Hắn cuồng bạo khí huyết không bị khống chế giống như hướng tâm tạng dũng mãnh lao tới, rất nhanh vượt qua trái tim của hắn cực hạn!

Bành!

Đồng lão thần tiên ngực nổ tung, trên mặt lộ ra vẻ không thể tin được, thi thể loạng choà loạng choạng, ngã xuống.

"Lão Yêu Vương, không muốn để cho hắn chạy thoát nội tâm."

Tiết Thanh Phủ khẽ mỉm cười, ánh mắt rơi vào Lâm Cao Nghĩa trên người, nói khẽ: "Nhất định phải bảo đảm bảy đại thế gia không có bất kỳ cái gì một cái huyết mạch có thể sống sót trên đời này, cũng nhất định phải bảo đảm, bọn họ nội tâm cũng theo đó yên diệt, không còn tồn tại. Bằng không, ta liền

không thể không xông Đông lăng, cùng Đông lăng chủ nhân trở mặt đòi người.”

Lão Yêu Vương lập tức bay lên trời, chụp vào Đồng lão thần tiên thân thể bên trong bay ra nội tâm.

Lâm Cao Nghĩa sắc mặt nghiêm nghị, nhìn Tiết Thanh Phủ, trầm giọng nói: “Ngươi vì sao biết nhược điểm của hắn ở trái tim? Ngươi biết nhược điểm của hắn, như vậy…”

“咙 cục cục —— “

Trong cơ thể của hắn truyền đến long ngâm, Lâm Cao Nghĩa hình thể đột nhiên biến hóa, đầu hóa thành đầu rồng, thân thể bành trướng, tay chân hóa thành lợi trảo, từ hình người, hóa thành một đầu Chân Long thân thể, vảy rồng lập loè, lông bờm tung bay, đạp lôi đình, giẫm liệt hỏa, ngự phong lôi, ngâm nga nói: “Ngươi là có hay không có thể nhìn ra nhược điểm của ta?”

Lâm Cao Nghĩa hóa thành Chân Long, hướng Tiết Thanh Phủ nhào tới!

“Chân Long mười sáu thiên, Lâm gia thiếu hụt cốt, khí, mạch, dịch bốn thiên, chỉ có mười hai thiên.”

Tiết Thanh Phủ giơ tay lên, năm ngón tay giang rộng ra, Lâm Cao Nghĩa biến thành Chân Long đột nhiên ở trước mặt hắn phân giải, gân rồng bị rút ra, long nhãn bị đào ra, tim rồng, rồng mật, gan rồng các loại ngũ tạng lục phủ thẳng từ thân thể của hắn bên trong tróc ra!

Lâm Cao Nghĩa vọt tới trước mặt hắn lúc, chỉ còn lại có một bộ xương rồng, nhào tới dưới chân của hắn.

Tiết Thanh Phủ cười nói: “Bảy đại thế gia ngươi yếu nhất, ta còn có thể không biết sao?”

Chương 187 : Chân tướng phơi bày

Chương 187: Chân tướng phơi bày (bốn ngàn chữ đại chương)

Thập Cẩm Tú Đồ không có Đồng lão thần tiên cùng Lâm Cao Nghĩa trấn áp, cái này Đại Thánh linh binh uy năng lập tức bạo phát ra, Thiên Lâu Tú Cảnh bên trong thiên lâu lập tức bay lên, hướng Vũ Nguyên Đô trấn áp mà xuống!

Cùng lúc đó, Hành Vân Thiên Cảnh tầng mây bay tới, đem Đồng Khánh Vân, Vũ Nguyên Đô, lão Yêu Vương cùng với Tiết Thanh Phủ toàn bộ bao phủ.

Tiết Thanh Phủ dừng bước lại, chỉ thấy tầng mây dày kín, để hắn cũng chia không ra đông nam tây bắc.

Lão Yêu Vương tiếng gào không dứt, đâm quàng đâm xiên, bốn phía va chạm, thanh âm bên trong mang theo tiếng khóc nức nở: "Cái này trong sương mù không có phần cuối! Làm sao chạy đều chạy không ra được! Nơi này còn có chút cổ quái đèn lồng truy sát ta!"

Từng viên đèn lồng ở trong sương mù trôi nổi, cái kia đèn lồng lớn nhỏ phạm vi hơn trượng, tại trong mây mù vô thanh vô tức phi hành, tại lão Yêu Vương sau lưng theo đuổi không bỏ.

Đèn lồng bên trong đèn ngọn lửa bắn ra từng đạo nhỏ bé vô cùng ánh sáng, lão Yêu Vương bị đánh đến trên người đâu đâu cũng có rậm rạp lỗ nhỏ.

Đèn lồng bọn họ đuổi theo lão Yêu Vương gào thét mà đi, lão Yêu Vương tại trong mây mù chạy, trong lòng càng ngày càng sợ hãi.

Mảnh này mây mù, phảng phất vĩnh viễn cũng đi không đến phần cuối!

Vừa rồi, có hai đại cường giả trấn áp Thập Cẩm Tú Đồ, bộ này Đại Thánh linh binh uy lực không hiện, nhìn không ra có cái gì dị trạng, nhưng mà Đồng lão thần tiên cùng Lâm Cao Nghĩa chết một lần, Thập Cẩm Tú Đồ uy lực liền thả ra ngoài, đủ loại thần diệu, để cho người ta nhìn không thấu!

Hiện tại, coi như bọn họ muốn lần nữa trấn áp Thập Cẩm Tú Đồ, cũng rất không có khả năng!

Bộ này Đại Thánh linh binh uy lực cùng diệu dụng, đã bị Tả Tùng Nham hoàn toàn kích phát!

Lão Yêu Vương tiếp tục chạy, tránh né sau lưng đèn lồng truy kích, đột nhiên chỉ nghe một tiếng ầm vang long trời lở đất tiếng vang, hắn theo tiếng mà đi, sau một lúc lâu, chỉ thấy trong sương mù mơ hồ nhìn thấy một tòa lầu cao không ngừng sụp đổ.

Lầu đó bên trong có hai cái thân ảnh tranh đấu, từ một tầng lầu đánh tới một cái khác tầng lầu, trong lầu quần long gào thét, xung phong liều chết không ngừng, để tầng lầu không ngừng đổ sụp.

Đột nhiên, cả tòa lầu vũ sụp đổ, bên trong một cái thân ảnh từ nghiền nát lầu vũ bên trong lao ra, máu me khắp người, cực kỳ chật vật.

Lão Yêu Vương định thần nhìn lại, chính là Vũ gia lão thần tiên Vũ Nguyên Đô!

Vũ Nguyên Đô vừa mới lao ra cái kia tòa lầu vũ, trên bầu trời đột nhiên một tòa núi lớn trấn áp mà xuống, đè ở Vũ

Nguyên Đô trên người!

Vũ Nguyên Đô kêu to một tiếng, toàn thân khí huyết hóa thành từng đầu Thần Long, đem đạo kia sơn mạch nâng lên.

Nhưng vào lúc này, một đạo thân hình xông đến phía sau hắn, đấm ra một quyền, Vũ Nguyên Đô đầu bành một tiếng nổ tung!

Lão Yêu Vương thoáng nhìn chém giết Vũ Nguyên Đô người kia đương nhiên đó là trở nên trẻ tuổi Tả Tùng Nham, không khỏi hét lên một tiếng, liền vội vàng xoay người liền trốn.

Phía sau, đếm không hết đèn lồng bám đuôi đuổi giết mà đi.

Tả Tùng Nham đánh chết Vũ Nguyên Đô, nhịn không được oa nôn một ngụm máu, khí huyết có chút sa sút.

Hắn trước cùng Đồng Khánh Vân giao chiến, về sau lại lâm vào vây công, khổ chiến một đêm, đến lúc trời sáng, mới rốt cục có cơ hội thôi thúc Đại Thánh linh binh Thập Cẩm Tú Đồ uy lực, ngăn cách mọi người, đem lạc đàn Vũ Nguyên Đô chém giết.

Khí thế của hắn vẫn như cũ mạnh mẽ, nhưng mà thân thể nhưng có chút gánh không được.

Hắn khôi phục trẻ tuổi thân thể, giờ phút này mơ hồ có biến chất xu thế, hắn Hồng Lô Thiện Biến đến từ Tô Vân tay, đại nhất thống công pháp thì là đến từ triều thiên khuyết bên trên Thần Ma hình vẽ.

Triều thiên khuyết bên trên Thần Ma hình vẽ cũng không phải là công pháp, chẳng qua là Khúc Tiến các Thiên Môn trấn cao thủ nghiên cứu chợ quỷ đoạt được, hắn nhất định phải từ triều thiên khuyết bên trên Thần Ma hình vẽ tìm hiểu ra công

pháp của mình, đem triều thiên khuyết công pháp dung nhập vào Hồng Lô Thiện Biến bên trong.

Nhưng mà, ngộ tính chưa bao giờ là Tả Tùng Nham sở trường, đây là hắn không bằng Cầu Thủy Kính địa phương.

Hắn đại nhất thống công pháp, cũng không chân chính giải quyết hắn thân thể già yếu, hiện tại tu vi hao tổn, thân thể của hắn lại bắt đầu trở nên già nua lên.

May mắn lão Yêu Vương bị hắn dọa đi, bằng không thật đánh nhau, hắn chưa hẳn có thể giải quyết lão Yêu Vương.

Lão Yêu Vương lá gan tuy nhỏ, nhưng chiến lực lại là cực kỳ cao siêu.

"Dù sao không phải chân chính tiên thể, lão biều bả tử có thể chống đến một bước này, đã coi như là không tệ."

Đồng Khánh Vân âm thanh từ mây khói bên trong truyền đến, chậm rãi đi tới phía sau hắn, Tả Tùng Nham bị hắn khí cơ phong tỏa, không khỏi cơ bắp kéo căng, không dám xoay người.

Hắn nhìn thấy hai tay của mình xuất hiện bởi vì già nua mang tới nhăn nheo, cảm giác được lồng ngực thở dốc có chút gấp rút, hình như khó mà thở nổi, đây là phổi già nua kết quả.

Đồng Khánh Vân đem hắn gắt gao phong tỏa, từng bước một tiếp cận, trầm giọng nói: "Lão biều bả tử tâm huyết cung cấp cũng là có chút không đủ, chiến đấu đến bây giờ ngươi mới bộc lộ ra nhược điểm của mình, đáng kính."

Đột nhiên, Tiết Thanh Phủ từ một bên khác đi tới, Đồng Khánh Vân nhất thời dừng bước, cái trán toát ra từng cái gân xanh, hắn chỉ cảm thấy mình bị Tiết Thanh Phủ khí cơ phong tỏa!

Tiết Thanh Phủ mặt mang tươi cười, từng bước một đến gần, Tả Tùng Nham cảm giác được Đồng Khánh Vân khí cơ suy giảm, đột nhiên xoay người!

Tiết Thanh Phủ dừng bước, khẽ nhíu mày!

Hắn cảm giác được mình bị Tả Tùng Nham khí cơ phong tỏa.

Ba người vừa vặn hình thành thế chân vạc, khí cơ lẫn nhau phong tỏa, rút dây động rừng.

Mà vào lúc này, Tả Tùng Nham tâm niệm vừa động, để mê vụ thoáng tán đi một chút, lão Yêu Vương lập tức trốn bán sống bán chết, mấy cái lên xuống, lao ra Thập Cẩm Tú Đồ.

"Cẩm Tú đồ có lão Yêu Vương tại, ta liền không thể không phân tâm đi trấn áp hắn, nhưng mà nhưng nếu không có hắn, ta liền có đầy đủ lực lượng thôi thúc Cẩm Tú đồ, đối kháng hai cái này lão gia hỏa!" Tả Tùng Nham trong lòng thoáng có một chút lực lượng.

Một bên khác, lão Yêu Vương lao ra Cẩm Tú đồ, rơi vào Văn Xương học cung ngoài sơn môn, la lên: "Giết Tả Tùng Nham không thành, Tả Tùng Nham quá mạnh, nhưng mà giết Văn Xương học cung, nhưng không thành vấn đề!"

Hắn đang muốn xông vào Văn Xương trong học cung, đột nhiên chỉ nghe tiếng xé gió truyền đến, quay đầu nhìn lại, liền gặp một con bằng gỗ lầu nhỏ mọc ra một đôi to lớn bằng gỗ cánh, vậy mà vỗ cánh hướng bên này bay tới.

Càng cổ quái chính là, lầu gỗ bên dưới kéo lấy một con mập mạp chim lớn, thoạt nhìn như là mới vừa ấp trứng không bao lâu con gà con, lông lá xồm xàm, cố gắng vỗ cánh, tựa hồ tại tưởng tượng là bản thân đang phi hành, mà không phải bị tòa lầu gỗ nho nhỏ mang theo bay ở giữa không trung.

Lão Yêu Vương kinh ngạc, chỉ thấy biết bay lầu vũ mang theo đại quái điểu hạ xuống, quái điểu tại Văn Xương học cung trước sơn môn bước nhanh tiến lên mấy bước, đánh tan quán tính.

Một cái sắc mặt hơi có vẻ trắng xám thiếu niên cúi đầu, từ tiểu lâu bên trong đi ra, chậm rãi đi xuống, tiếp lấy thiếu niên khác thiếu nữ cũng nhao nhao đi ra lầu nhỏ.

"Tô Vân Tô sĩ tử!"

Lão Yêu Vương sau lưng Bạch Viên giơ tay lên, chỉ vào Tô Vân la lên: "Ta gặp qua ngươi! Tiểu tử thối, ngươi lần trước cùng Thánh Nhân cùng một chỗ xông ta lão khu không người, ngươi ngồi Lý Lục Hải thần thông, rất hung hăng càn quấy! Về sau ngươi lại chạy trốn tới vô tự khu vực, có Đông lăng chủ nhân che chở ngươi, hiện tại!"

Hắn cười lạnh nói: "Đông lăng chủ nhân ngoài tầm tay với, không cách nào đi tới nơi này a?"

Tô Vân ngẩng đầu, liếc nhìn hắn một cái, nói: "Câm sư huynh, các ngươi bắt lấy hắn."

Lão Yêu Vương giật mình, lúc này, chỉ thấy mấy chục cái kỳ kỳ quái quái người chẳng biết lúc nào xuất hiện tại Tô Vân bốn phía.

Một người trong đó là cái giám sát bộ dáng lão giả, mặt mũi nhăn nheo, bàn tay thô ráp, cõng gùi sách, trong tay nâng tấm bảng, một mặt bất đắc dĩ.

Lão Yêu Vương hướng tấm bảng kia bên trên nhìn lại, chỉ thấy trên bảng hiệu viết: "Các chủ, chúng ta năng lực chiến đấu không mạnh, chọn lựa các chủ, là để các chủ bảo vệ chúng ta, mà cũng không phải là chúng ta bảo vệ các chủ."

Lão Yêu Vương nhất thời yên lòng, cười ha ha.

Tô Vân cũng nhìn thấy trên bảng hiệu văn tự, bất đắc dĩ gật đầu nói: "Ta rõ ràng. Như vậy, các ngươi có thể cầm xuống đầu này yêu quái ư?"

Lão Yêu Vương cười ha ha, một đen một trắng hai cái đầu tất cả đồng thanh nói: "Bọn họ còn cần ngươi cái này con gà con bảo vệ, cầm xuống chúng ta? Nằm mơ!"

Hắn vừa dứt lời, những này quái nhân bên trong đột nhiên một cô gái chui ra, giơ tay lên cách xa vỗ một cái, lão Yêu Vương kêu rên một tiếng, chỉ cảm thấy thân thể chấn động mạnh, tiếp đó liền nhìn thấy cơ thể chính mình lưu tại tại chỗ, mà bản thân nội tâm, lại bị nữ tử kia từ trong cơ thể vỗ ra!

Hắn vừa sợ vừa giận, đang muốn giận dữ ra tay, dạy dỗ những này vô pháp vô thiên chi đồ, lại thấy tên còn lại nâng bút mà đến, xoay quanh thân thể của hắn viết liền nhau mang tranh, rất nhanh trên người hắn liền hiện ra đủ loại cổ quái phù văn!

Lão Yêu Vương nội tâm vọt tới, nhưng ngạc nhiên phát hiện bản thân không cách nào đi vào cơ thể chính mình bên trong!

Mà cái kia cõng gùi sách lão giả nhếch miệng nở nụ cười, từ gùi sách bên trong lấy ra một cuốn bản vẽ, bản vẽ bay lên, mở rộng, một tòa kiến trúc từ trong bức tranh chấn động rớt xuống xuống, hóa thành một cái lồng giam, đem lão Yêu Vương thân thể phong ấn ở bên trong.

Lão Yêu Vương nội tâm phù phù quỳ xuống đất, cao giọng nói: "Tha mạng! Ta cũng không dám nữa ——— "

"Nếu như Đổng y sư tại, còn có thể giúp bọn hắn tách ra."

Bộ Thu Dung quan sát lão Yêu Vương thân thể, nói: "Bọn họ hai anh em thân thể sinh trưởng ở cùng một chỗ, dùng

chung một bộ nửa người dưới cùng tim, nếu như tách ra, hơn phân nửa chỉ có thể sống xuống một cái."

Lão Yêu Vương nội tâm trừng mắt nhìn, Bạch Viên khí khổ nói: "Dáng dấp đẹp trai nhất tiểu tử xấu nhất!"

Bộ Thu Dung trong lòng rất là được lợi.

Cẩm Tú đồ bên trong, Đồng Khánh Vân liếc liếc Tả Tùng Nham, lại liếc liếc Tiết Thanh Phủ, cười ha ha nói: "Xem ra hôm nay là tạo thế chân vạc chi cục, khó phân thắng bại! Chẳng lẽ chúng ta hôm nay muốn đứng ở chỗ này không nhúc nhích?"

"Tạo thế chân vạc?"

Tiết Thanh Phủ mặt mang tươi cười, cất bước hướng Tả Tùng Nham đi tới, thản nhiên nói: "Đồng đương gia, ngươi cả nghĩ quá rồi."

Thân hình hắn khẽ động, Đồng Khánh Vân khí cơ bị hắn dẫn dắt, nhất thời thân bất do kỷ một thân thực lực tu vi bộc phát, hướng hắn công tới!

Cũng trong lúc đó, Tả Tùng Nham đối mặt Tiết Thanh Phủ cảm giác áp bách, cũng là không tự chủ được bộc phát, điều động Thập Cẩm Tú Đồ tất cả uy lực, ngay tiếp theo bản thân thần thông, cùng một chỗ bộc phát, hướng Tiết Thanh Phủ xông tới!

Thập Cẩm Tú Đồ, Đàn Hương, Thiên Lâm, Phương Viên, Hành Vân, Thiên Lâu, Hoa Đăng, Phượng Tê, Long Bàn, Điền Viên cùng Tắc Ngoại, hóa thành mười loại vũ khí, mười loại linh binh, cùng đánh đến!

"Ầm!"

Văn Xương học cung trên không, kinh khủng uy năng nổ, bay thẳng thiên ngoại, không trung vặn vẹo, dường như theo

cái kia đáng sợ cột sáng xoay tròn, đó là Đại Thánh linh binh toàn bộ uy năng tạo thành khủng bố cảnh tượng!

Lại là bành một tiếng vang thật lớn, Thập Cẩm Tú Đồ phá vỡ một cái lỗ thủng to!

Bộ này Đại Thánh linh binh vậy mà không thể chịu đựng lấy trong bức tranh ba đại cao thủ thần uy, bởi vậy bị hao tổn!

Trong bức tranh, Đồng Khánh Vân quỳ trên mặt đất, một thân gân cốt vỡ vụn, bị Tiết Thanh Phủ từ trong cơ thể lấy ra nội tâm.

Một bên khác, Tả Tùng Nham trong miệng chảy máu, trên đầu tóc trắng xoá, cẩn thận nhìn chằm chằm Tiết Thanh Phủ.

Tiết Thanh Phủ một tay bắt lấy Đồng Khánh Vân nội tâm, một tay sờ lên ngực, lồng ngực của hắn có một đạo quyền ấn, đó là vừa mới tam phương toàn lực ra tay, Tả Tùng Nham công phá phòng ngự của hắn, để lại cho hắn ấn ký.

"Bành!"

Tiết Thanh Phủ sau lưng cao cao nổi lên, sau lưng quần áo bị căng nổ tung, một đạo như ngọn núi nhỏ quyền ấn bay ra, đem nơi xa một cái ngọn núi đánh cho vỡ nát.

"Không hổ là lão biều bả tử, một thân tuyệt học tạp cực kì, khó mà nhìn ra ngươi bản lĩnh thật sự."

Tiết Thanh Phủ khóe miệng chảy máu, xóa đi vết máu ở khóe miệng, cười nói: "Đồng Khánh Vân không đả thương được ta mảy may, ngươi nhưng có thể thương tổn được ta, đủ thấy bản lĩnh."

Tả Tùng Nham trong lòng cảm giác nặng nề , đồng dạng là bị thương, nhưng Tiết Thanh Phủ là đồng thời đối kháng hắn cùng Đồng Khánh Vân, lúc này mới bị hắn công phá phòng ngự mà bị thương.

Hơn nữa, Tiết Thanh Phủ tại ngăn cản hai người bọn họ công kích đồng thời, còn ngăn lại Đại Thánh linh binh Thập Cẩm Tú Đồ công kích, đồng thời để Cẩm Tú đồ bị hao tổn nghiêm trọng!

Bậc này thực lực tu vi, bất ngờ đáng sợ!

Nếu như thật sinh tử quyết đấu, bản thân thời kỳ toàn thịnh còn có thể cùng Tiết Thanh Phủ tranh đấu, nhưng mà hiện tại bản thân bị thương dưới tình huống, có thể chống đỡ mấy chiêu sẽ rất khó nói.

Lúc này, Tô Vân âm thanh truyền đến: "Chẳng lẽ không phải bởi vì Thánh Nhân đối Đồng Khánh Vân tuyệt học rõ như lòng bàn tay nguyên nhân, mới có thể đối Đồng Khánh Vân Đồng phó xạ nhất kích tất sát ư?"

Tiết Thanh Phủ xoay người nhìn lại, chỉ thấy Tô Vân đi tới, sau lưng ô ương ô ương đi theo mười mấy cái kỳ quái nam nữ già trẻ.

Tiết Thanh Phủ nhìn thấy câm đại sư huynh, trong đầu ầm ầm, linh quang chợt lóe ở giữa bừng tỉnh hiểu ra, ha ha cười nói: "Ta tưởng là ai lật ngược bàn, đổ ván cờ, nguyên lai là Tô sĩ tử!"

Hắn cười nghiêng ngả, cười đến giậm chân, nhìn như bàn tay trong lúc lơ đãng nhẹ nhàng lau một cái, liền thấy Đồng Khánh Vân nội tâm biến thành tro bụi, không còn tồn tại!

Tô Vân mặt mang tươi cười, lấy ra một sợi dây thừng, cười nói: "Ta chẳng qua là tới Sóc Phương đi học, cũng không muốn tham dự vào Sóc Phương quyền lực đấu tranh bên trong, càng không muốn dính líu đến Nguyên Sóc quyền thế đấu tranh bên trong. Tiếc rằng tham dự."

Tiết Thanh Phủ thẳng người lên, cười tủm tỉm nói: "Sầm Thánh Nhân linh binh?"

Hắn vừa dứt lời, đại địa ầm ầm chấn động, Trần Mạc Thiên Không từ lòng đất trong vết nứt phóng lên trời, tại Tô Vân đám người sau lưng hóa thành một cái tàn tạ bán cầu, bất động trên không trung không nhúc nhích.

Tiết Thanh Phủ khóe mắt nhảy lên, cười nói: "Lâu Ban thiên sư Trần Mạc Thiên Không. Tô sĩ tử át chủ bài thật không nhỏ."

Tô Vân khom người nói: "Có thể hay không để Thánh Nhân lưu lại một chút mặt mũi?"

Tiết Thanh Phủ lắc đầu nói: "Ta là Thánh Nhân. Lâu Ban cùng Sầm Thánh khi còn sống, sẽ sợ sợ chỉ là Đại Thánh linh binh ư?"

Tô Vân trong lòng cảm giác nặng nề.

Lúc này, trên không trung, từng cái kim vũ đâm rách tầng khí quyển, đem không trung tầng khí quyển phá vỡ một đường, kim vũ vỡ nát.

Tiết Thanh Phủ ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một viên sao băng từ thiên ngoại rơi vào, lập loè hào quang sáng tỏ thẳng đến Sóc Phương thành mà tới.

Cái kia sao băng phía sau, khói đen cuồn cuộn.

"Ầm!"

Sao băng rơi xuống, đánh lên Trần Mạc Thiên Không, đem Trần Mạc Thiên Không đánh xuyên, lại đập ở Cẩm Tú đồ bên trong Tắc Ngoại Mạc Cảnh bên trong, trượt mấy trăm trượng.

"Sao băng" bên trong một người lăn lông lốc, từ Tắc Ngoại Mạc Cảnh ảo ảnh bên trong ngã xuống, đập vào Phượng Hoàng sào huyệt.

Tiết Thanh Phủ cau mày, ngẩng đầu quan sát cái kia phượng sào.

Tả Tùng Nham cũng là nhíu chặt lông mày, khẩn trương vô cùng nhìn về phía phượng sào.

Hôm nay khách bên ngoài khí thế hùng hổ, để hắn mơ hồ có chút bất an.

Phượng sào bên trong khói đặc cuồn cuộn, từ Phượng Hoàng trong cung điện xông ra, đợi đến khói đặc tán đi, Cầu Thủy Kính đi ra phượng sào, đi tới ngoài cung, đập tắt trên mông ngọn lửa, mỉm cười nói: “Thánh Nhân có thể hay không lui một bước, Đông đô tốt gặp nhau?”

Trạch Trư: Bốn ngàn chữ đại chương, bắt chước anh em có thể hay không gửi tấm vé tháng, ngày sau dễ nói chuyện?

Chương 188 : Thánh Nhân đại thế

Chương 188: Thánh Nhân đại thế

Tiết Thanh Phủ nhìn thấy Cầu Thủy Kính, trong lòng hơi trầm xuống, bốn phía nhìn một phen, cười nói: "Mọi người đều là hoàng đế hiệu lực, lại có cái gì không thối lui một bước? Ta lui một bước, Tả phó xạ có thể hay không cũng lui một bước?"

Tả Tùng Nham âm thanh khàn giọng nói: "Dựa vào cái gì?"

"Dựa ta lúc này đã nắm giữ Sóc Phương quân bảo vệ thành, dựa ta Tiết Thánh Nhân danh vọng, dựa ta vung cánh tay hô lên, Sóc Bắc ba mươi vạn biên quân đều muốn tụ tập tại ta dưới trướng!"

Tiết Thanh Phủ nghiêm nghị nói: "Dưới tay ta có văn thần võ tướng, có thành phòng có biên quân. Hồn Thác Khả Hãn tự tái ngoại mà đến, nhất định phải đi qua Thiên Thị Viên. Dựa ta có thể khống chế lão khu không người, chặn Hồn Thác Khả Hãn, để hắn không cách nào bước vào Sóc Phương nửa bước! Những này, lão biều bả tử có thể làm được ư?"

Tả Tùng Nham lặng im phút chốc, nói: "Ý của ngươi là nói, ta lui một bước, ngươi thống ngự Sóc Bắc các lộ đại quân, ngăn chặn Hồn Thác Khả Hãn?"

Tiết Thanh Phủ gật đầu, cười nói: "Sóc Bắc lão biều bả tử không làm được sự tình, Sóc Phương Thánh Nhân có thể làm được."

Tả Tùng Nham cười ha ha, quét qua suy sụp tinh thần, xá dài tới đất, nói: "Nếu là Thánh Nhân có thể cứu Sóc Bắc dân chúng tại dầu sôi lửa bỏng, ta tự nhiên lui một bước, đem cái kia bảo vật đưa đến trong phủ!"

Tiết Thanh Phủ liền vội vàng tiến lên, đỡ lấy hắn, cười nói: "Lão biều bả tử có thể chờ lâu hai ngày, nhìn ta suất quân bình định Sóc Bắc chi loạn, đẩy lùi Hồn Thác Khả Hãn."

Cầu Thủy Kính từ Phượng Hoàng trước cung điện tung người nhảy xuống, thấy thế hơi hơi nhíu mày.

Tiết Thanh Phủ nhìn về phía Cầu Thủy Kính, mỉm cười nói: "Thủy Kính đạt được ước muốn, ta cũng phải bồi thường mong muốn. Ngươi ta về Đông đô sau đó, lại tranh tài dài ngắn."

Cầu Thủy Kính hạ thấp người, nói: "Lão sư hành động, đệ tử có chút không hiểu."

Tiết Thanh Phủ ồ một tiếng: "Có gì không hiểu?"

"Lão sư bình định bảy đại thế gia chi loạn, cứu Sóc Phương tại nguy nan ở giữa, đã có đầy đủ thanh danh danh vọng, lão sư về Đông đô phong thánh, lại thêm trong triều văn võ trợ giúp, đệ tử cũng sẽ bẩm lên bệ hạ, bệ hạ khẳng định sẽ Phong lão sư vì Thánh Nhân. Vì sao lão sư còn muốn cái này chấn động Nguyên Sóc quân công?"

Cầu Thủy Kính nói: "Còn xin lão sư vì ta giải thích nghi hoặc."

Tiết Thanh Phủ cười nói: "Ta có được hôm nay danh vọng, lại tay cầm đại quân, thống nhất Sóc Bắc các lộ biên quân, chẳng phải là tiện tay mà làm sự tình?"

Cầu Thủy Kính cau mày.

Lúc này, Sóc Phương ngoài thành từng đạo từng đạo quân mã đi suốt đêm đến Sóc Phương, rõ ràng là Sóc Bắc đại quân, trong đêm chạy, chuẩn bị đi tới biên ải trợ giúp.

Cầu Thủy Kính cách xa nhìn lại, chỉ thấy Sóc Phương thành quân bảo vệ thành cũng có mấy chi đội ngũ hướng nơi đó chạy đi, cùng các thành biên quân tụ hợp, đứng đầu, chính là Chu bá, Ngưu Bưu các Thánh Nhân tiểu trấn cư dân.

Trong lòng của hắn không khỏi sinh ra một cỗ lạnh lẽo, thu về ánh mắt, nói: "Lão sư coi là tốt chuẩn."

Tiết Thanh Phủ cười nói: "Ngươi đem ta đá ra ngoài Đông đô, ta cần phải đến chuẩn bị cẩn thận một phen, mới có thể trở lại Đông đô. Ta trở lại Đông đô sau đó, dù ai cũng không cách nào lại đem ta đá ra ngoài đi."

Tô Vân nhìn xa Sóc Bắc mười bảy châu quân mã, trong lòng cũng sinh ra thấy lạnh cả người: "Cái này mười bảy châu quân mã bên trong, loại trừ có Sóc Phương hầu mấy người các lộ chư hầu người, còn có bảy đại thế gia người, nhưng người nào cũng không nghĩ tới, bên trong còn có Tiết Thánh Nhân người!"

Vừa rồi Tiết Thanh Phủ cùng Cầu Thủy Kính đối thoại, để hắn nghĩ thông suốt chuyện này.

Tiết Thánh Nhân bị đá ra Đông đô sau đó, chuẩn bị rất nhiều năm, tại Sóc Bắc mười bảy châu sắp xếp rất nhiều nhân thủ, lẳng lặng chờ thời cơ.

Bảy đại thế gia động thủ, thời cơ đến, bảy đại thế gia cùng Sóc Phương hầu bao gồm hầu tranh đấu đồng thời, Tiết Thánh Nhân thế lực thừa dịp hai người bọn họ bại câu thương thời điểm đoạt quyền, một lần nắm giữ mười bảy châu quân đội!

Có thể nói, hiện nay Sóc Phương thậm chí Sóc Bắc, đều đã rơi vào Tiết Thánh Nhân Tiết Thanh Phủ trong tay!

Hắn hiện tại, vung cánh tay hô lên, Sóc Phương, thậm chí Sóc Bắc, dân chúng cũng làm hắn là bảo vệ mười bảy châu Thánh Nhân, Thánh Vương, thánh phật!

Nếu như hắn dẫn binh đẩy lùi Hồn Thác Khả Hãn đại quân, đem Hồn Thác Khả Hãn đuổi về tái ngoại, như vậy uy vọng của hắn liền không chỉ là tại Sóc Bắc truyền bá đơn giản như vậy.

Toàn bộ Nguyên Sóc năm mươi sáu châu ba trăm sáu mươi quận huyện, đều đem coi hắn là thành Thánh Nhân, Thánh Vương, thánh phật!

"Khi đó, hắn trở lại Đông đô, không cần văn võ bá quan dâng biểu, Đế Bình liền không thể không phong hắn làm Thánh Nhân. Loại này danh vọng, đã hoàn toàn che giấu đại đế hào quang."

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, trong mắt ánh sáng dần dần ảm đạm xuống, thầm nghĩ: "Ta nghĩ chuyện này để làm gì? Ta vào thành chỉ là vì đọc sách."

Tiết Thanh Phủ đi tới trước mặt hắn, cười nói: "Tô sĩ tử lật bàn, đập bàn cờ, một tay thao túng Sóc Phương thậm chí Sóc Bắc ván cờ, kinh diễm ta."

Tả Tùng Nham, Cầu Thủy Kính kinh ngạc, nhao nhao hướng Tô Vân nhìn tới.

Tô Vân khom người nói: "Ta tuy là lại lên một ván, nhưng mà Thánh Nhân vẫn là cao hơn một bậc. Vân, thua tâm phục khẩu phục."

"Ngươi cũng không có bại."

Tiết Thanh Phủ cười ha ha, lắc đầu nói: "Bởi vì ngươi ta cũng không phải là đối thủ. Đã không có đánh cờ, nói gì thắng thua? Lại nói…"

Hắn từ Tô Vân bên người đi qua, nhìn Tô Vân sau lưng những cái kia Thông Thiên các quái nhân, mỉm cười nói: "Ngươi đã trưởng thành. Thông Thiên các chủ, chí tại Thông Thiên. Tương lai thiên hạ, có một chỗ của ngươi."

Tô Vân xoay người, hơi kinh ngạc nhìn hắn. Câu này ngươi trưởng thành, để hắn có chút không nghĩ ra.

Câu nói này, không giống như là Tiết Thánh Nhân lời nên nói.

Tiết Thanh Phủ đi tới lão Yêu Vương lồng giam phía trước, cười nói: "Các chủ có thể hay không thả hắn?"

Câm đại sư huynh hướng Tô Vân nhìn lại, Tô Vân nói: "Thánh Nhân, ta nghĩ biết Sóc Phương hầu, Diệp gia đám người sinh tử."

Tiết Thanh Phủ nói: "Bọn họ là thống trị Sóc Phương người, không có bọn họ, ai tới thống trị Sóc Phương?"

Tô Vân hiểu ý, Tiết Thanh Phủ không thể lưu tại Sóc Phương, hắn nhất định phải lưu lại tâm phúc thay hắn tổ chức Sóc Phương, mà thu phục Sóc Phương hầu, Diệp gia các thế gia, là đơn giản nhất con đường!

Diệp Lạc công tử, Lý Mục Ca đám người thở phào nhẹ nhõm, bất kể như thế nào, Sóc Phương hầu đám người tính mạng xem như giữ lấy.

Tô Vân nhẹ nhàng gật đầu, câm đại sư huynh thu bản vẽ, lão Yêu Vương nội tâm có thể trở lại cơ thể chính mình, không khỏi cảm động đến rơi nước mắt.

Tiết Thanh Phủ đi ra ngoài, đón lấy rút vào thành biên quân, chỉ nghe từng tiếng hô to Thánh Nhân sóng âm nhào tới, rung khắp trời cao!

Đến hàng vạn mà tính đại quân một bên hành quân, một bên hô to Tiết Thánh Nhân, khí thế mạnh mẽ, thậm chí để Tô Vân đám người sắc mặt trắng bệch, có một loại đỉnh thiên lập địa bức tường hướng bọn họ đẩy tới!

Tiết Thanh Phủ đứng tại trên không, giang hai cánh tay, nghênh đón các lộ quân hầu tiếng hô.

Cầu Thủy Kính sắc mặt ảm đạm, lẩm bẩm nói: "Hắn thế, đã thành…"

"Vậy thì sao?"

Tả Tùng Nham đi tới bên cạnh hắn, nói: "Thủy Kính, ta biết ngươi những tâm tư đó. Chẳng qua ta hỏi ngươi, Đông đô hoàng đế khí thế so Tiết Thánh Nhân thế nào?"

Cầu Thủy Kính lắc đầu nói: "Không bằng hắn."

"Dân tâm, hoàng đế so với hắn thế nào?"

"Cũng không bằng hắn."

"Tu vi đây?"

Cầu Thủy Kính chần chừ một chút, nói: "Cái này liền không phải ta có khả năng biết."

Tả Tùng Nham từ bản thân Linh giới bên trong lấy ra một cái quần áo, thay đổi trên người rách rưới áo bào, lại lấy ra một cái áo bào choàng tại trên người hắn, cười nói: "Như vậy ngươi lo lắng cái gì? Coi như Đông đô đổi trời, cũng chưa hẳn không phải một chuyện tốt. Liền xem như đổi một cái hoàng đế, cũng hầu như so chỉ biết là cầu trường sinh Đế Bình muốn tốt."

Hắn lời ấy đại nghịch bất đạo, để Cầu Thủy Kính khẽ nhíu mày.

Tô Vân đi lên phía trước, nói: "Lão sư…"

Cầu Thủy Kính sắc mặt biến hóa, vội vàng nghiêng người né qua, hoàn lễ nói: "Các chủ cũng không phải là đệ tử của ta, Thủy Kính không dám nhận."

Tô Vân ngẩn ngơ, quay đầu nhìn một chút Thông Thiên các mọi người, lại nhìn một chút Tả Tùng Nham, Tả Tùng Nham xoa xoa mũi, phẫn nộ nói: "Nhìn ta làm gì? Ta tại hải ngoại lúc muốn gia nhập Thông Thiên các, tiếc rằng các ngươi không thu, để cho ta đại mất mặt mũi. May mắn lão tử cũng không kém, lẫn vào rất tốt…"

Cầu Thủy Kính nghiêm mặt nói: "Ta tại hải ngoại nhiều lần được Thông Thiên các chăm sóc, cảm kích khôn cùng."

Tô Vân có chút ngỡ ngàng, không biết nên nói cái gì.

Cầu Thủy Kính đem hắn vẻ mặt thu vào trong mắt, thầm than một tiếng, nói: "Nếu như các chủ có cái gì không hiểu chỗ, Thủy Kính có thể thay các chủ giải đáp."

Tô Vân phấn khởi tinh thần, nói: "Ta vừa mới nghe phó xạ cùng tiên sinh nói Đế Bình cầu trường sinh sự tình, ngay sau đó nhớ tới suy đoán của ta. Ta suy đoán Tiết Thánh Nhân lần này bố cục mục đích, không chỉ là thành Thánh đơn giản như vậy, còn có một mục đích khác, chính là được bát diện triều thiên khuyết. Trong đó một mặt triều thiên khuyết rơi vào Tả phó xạ trong tay."

Tả Tùng Nham ho khan liên tục, ý đồ lừa gạt qua.

Cầu Thủy Kính nói: "Ta đã sớm biết việc này. Vừa mới Tiết Thánh Nhân muốn hắn lui một bước, ý tứ chính là chỉ bảo vật này. Chỉ cần hắn dâng ra bảo vật này, Tiết Thánh Nhân liền sẽ suất quân đẩy lùi Hồn Thác Khả Hãn. Nhưng mà người này làm sao cũng không nghĩ tới, coi như hắn không dâng ra bảo vật này, Tiết Thánh Nhân cũng sẽ dẫn binh đẩy lùi Hồn Thác. Có thể nói, hắn uổng phí đưa ra một mặt triều thiên khuyết."

Tả Tùng Nham vẻ mặt đỏ lên, đột nhiên thò tay, đem đưa cho Cầu Thủy Kính quần áo kéo xuống.

Cầu Thủy Kính cười lạnh nói: "Nói chuyện ngươi, ngươi liền nổi giận, cùng khi còn bé đồng dạng tính cách! Quân tử thản đãng đãng, ta thiếu ngươi một cái quần áo hay sao?"

Tô Vân nghiêng đầu, hướng Cầu Thủy Kính sau lưng nhìn lại, chỉ thấy vị tiên sinh này trước mặt quần áo thật chỉnh tề, sau lưng quần áo thì bị đốt đến không còn một mảnh, lộ ra trắng nõn sau lưng da thịt cùng cái mông, còn có hai cái đôi chân dài.

"Khó trách Tả phó xạ sẽ đưa ra một kiện quần áo." Tô Vân giật mình.

Tả Tùng Nham lại đem quần áo ném cho Cầu Thủy Kính, phẫn nộ nói: "Ta không được cho hắn, lúc này khó mà thiện! Hắn nếu là không cách nào theo ta chỗ này được triều thiên khuyết, tất nhiên sẽ ra tay, khi đó, chúng ta có thể ngăn cản được hắn? Thập Cẩm Tú Đồ đều bị hắn đập nát!"

Cầu Thủy Kính trở nên trầm mặc.

Tả Tùng Nham cười lạnh nói: "Đế Bình nếu không phải hôn quân, liền sẽ không ở đến giờ phút này chiếu ngươi về Đông đô. Không hỏi dân sinh hỏi trường sinh, đổi lại hoàng đế làm sao vậy?"

Tô Vân nhịn không được nói: "Tiết Thánh Nhân, chỉ sợ cũng là hỏi trường sinh hạng người. Trong tay hắn triều thiên khuyết, chỉ sợ đã tập hợp đủ tám mặt."

"Cũng không có."

Cầu Thủy Kính thản nhiên nói: "Hắn vĩnh viễn cũng không thể tập hợp đủ bát diện triều thiên khuyết."

Tô Vân giật mình, Cầu Thủy Kính đi ra Thập Cẩm Tú Đồ, nhìn xuống dưới, chỉ thấy Sóc Bắc các lộ quân hầu hướng Thiên Thị Viên xuất phát.

"Hắn bình định tái ngoại náo động, lần này đi Đông đô, chính là cuồn cuộn đại thế, thậm chí có nghiền ép hoàng triều khí tượng đại thế…"

Cầu Thủy Kính phun ra một ngụm trọc khí, lo lắng.

Biên quân rút, thẳng đến Thiên Thị Viên mà đi, Tô Vân cũng chưa từng kịp nghỉ ngơi, tiếp tục chạy, đem những cái kia bị hắn phong ấn Sóc Phương nhà cao tầng trở về hình dáng ban đầu, đem trên không từng đạo cầu mây khôi phục.

Sóc Phương thành bên trong chiến loạn đã ngừng lại, chỉ còn lại có bảy đại thế gia dư đảng chạy ra Sóc Phương, nhưng có quân bảo vệ thành đi vào đuổi giết. Những này dư đảng đã không có thành tựu, rất khó hình thành đối Sóc Phương uy hiếp.

Văn Xương học cung cũng khôi phục như thường, các sĩ tử ra đường, trợ giúp tai họa sau dân chúng, chẳng qua là Tả Tùng Nham kiểm kê nhân thủ, phát hiện Nhàn Vân đạo nhân, Linh Nhạc tiên sinh không thấy tăm hơi.

Tô Vân trở về Sơn Thủy cư, đi tìm mấy cái tiểu hồ ly, Thanh Khâu Nguyệt, Hồ Bất Bình cùng Ly Tiểu Phàm đều tại Sơn Thủy cư, duy chỉ không thấy Hoa Hồ.

Hắn không khỏi cau mày, xin Tả Tùng Nham bốn phía tìm kiếm, nhưng tìm khắp cả Văn Xương học cung, cũng không có Hoa Hồ bóng dáng.

Tả Tùng Nham an ủi nói: "Những ngày này, Hoa Hộc sĩ tử đều là cùng Linh Nhạc tiên sinh pha trộn cùng một chỗ, có Linh Nhạc tiên sinh tại, hẳn không có quá đáng lo."

Tô Vân vẫn còn có chút bất an, thầm nghĩ: "Chỉ mong nhị ca cùng Linh Nhạc tiên sinh không có việc gì."

Sóc Phương biên giới, thiên vân lĩnh.

Linh Nhạc tiên sinh cùng một cái thiếu niên mi thanh mục tú đứng tại thiên vân lĩnh trên đỉnh núi, nhìn ngay tại chạy trốn mà đến Văn gia linh sĩ, Linh Nhạc tiên sinh nói: "Sát hại ta sư huynh Dã Hồ, chính là Văn Lập Phương, Văn phó xạ. Hoa Hồ, muốn động thủ ư?"

Hoa Hồ kích cỡ lại so trước kia cao rất nhiều, trở nên coi như lớn lên đẹp trai, ăn mặc trang phục cũng nhiều mấy phần nho nhã, chẳng qua là lỗ tai còn là hồ tai, từ tóc bên trong chi lăng đi ra, mang theo vàng đỏ màu lông.

"Lão sư, Dã Hồ tiên sinh rốt cuộc là ai?" Hoa Hồ nhìn càng ngày càng gần Văn gia linh sĩ, hỏi.

Linh Nhạc tiên sinh nói: "Dã Hồ là ta sư huynh, sau khi hắn chết nội tâm bám vào hồ ly trên người, quên đi kiếp trước bản thân là ai."

"Thế nhưng là, vì sao chợ quỷ bên trong không có hắn?" Hoa Hồ khó hiểu nói.

"Không có hắn nội tâm?"

Linh Nhạc tiên sinh giật mình, cau mày nói: "Ngươi xác định chợ quỷ bên trong không có Dã Hồ sư huynh nội tâm?"

Chương 189 : Bốn đại thần thoại

Chương 189: Bốn đại thần thoại

"Ta cùng Tiểu Vân rời đi Thiên Thị Viên trước đó đi qua chợ quỷ, Tiểu Vân hướng hắn bạn bán hàng tạm biệt, nơi đó cũng không có tiên sinh nội tâm." Hoa Hồ nói.

Linh Nhạc tiên sinh sắc mặt biến hóa, trầm ngâm đi tới đi lui: "Lấy sư huynh khi còn sống tu vi, không thể nội tâm phiêu tán, bản lãnh của hắn thiên hạ ít có…"

Hoa Hồ không hiểu, Dã Hồ tiên sinh thật mạnh như vậy ư?

Nếu như quả thật như Linh Nhạc tiên sinh nói, Dã Hồ tiên sinh thật mạnh như vậy lời nói, hắn làm sao sẽ hóa thành yêu hồ?

Tồn tại cường đại, một thân sau khi chết, nội tâm thường thường sẽ hóa thành quỷ thần, như Đông lăng chủ nhân, như Văn Xương Đế Quân, chỉ có thực lực yếu kém mới có thể bám vào dã thú trên người hóa thành yêu quái.

Thiên Tượng cảnh giới đại sĩ, sau khi chết nội tâm làm quỷ, Chinh Thánh cảnh giới đại sĩ, sau khi chết nội tâm vì thần.

Ly Uyên cảnh giới, cũng chỉ có thể bám thân tại cỏ cây đồ vật vì tinh quái, nương tựa phi cầm tẩu thú là yêu, không cách nào trở thành quỷ thần.

Nếu như Dã Hồ tiên sinh thật rất mạnh, hắn nội tâm có thể giữ lại kiếp trước một phần trí tuệ, trở thành quỷ thần.

Chẳng qua là, chợ quỷ bên trong thật không có Dã Hồ tiên sinh nội tâm, xuất hiện loại tình huống này, hơn phân nửa là Dã Hồ tiên sinh nội tâm quá yếu, không cách nào bảo toàn nội tâm.

Nhưng mà, Linh Nhạc tiên sinh trong miệng Dã Hồ tiên sinh cũng không yếu.

"Tiên sinh, ngươi cùng Dã Hồ tiên sinh rốt cuộc là ai?"

Hoa Hồ nhìn thấu hướng bên này nhanh chóng trốn tới Văn gia linh sĩ, dò hỏi: "Ta đi theo tiên sinh tu hành lâu như vậy, trước sau chưa từng hỏi qua tiên sinh lai lịch. Tiên sinh tại Văn Xương học cung dạy học, người khác đều đem nước bẩn hướng tiên sinh trên người giội, nồi đen hướng tiên sinh trên đầu chụp, nhưng mà mấy tháng nay ta phát hiện tiên sinh cứ việc háo sắc hèn hạ hơn nữa hạ lưu, chẳng qua tiên sinh còn tính là người tốt."

Hắn quay đầu, ánh mắt rơi vào Linh Nhạc tiên sinh trên mặt, nói: "Tiên sinh học vấn cực cao, tiên sinh tại nho bắt chước bên trên học vấn, nhìn như cùng Dã Hồ tiên sinh khác biệt, phản kinh ly đạo, thế nhưng là tự thành nhất thể. Đây là khiến ta kinh ngạc nhất chuyện. Nếu như tiên sinh cùng Dã Hồ tiên sinh là một cái lão sư dạy, như vậy các ngươi học vấn làm sao khác nhau to lớn như thế?"

Linh Nhạc tiên sinh nói: "Thầy của chúng ta, ngươi khả năng gặp qua. Thiên Môn trấn ngoài có một viên cái cổ xiêu vẹo cây liễu, trên cây mang theo một người, hắn chính là ta cùng Dã Hồ lão sư."

"Sầm bá?" Hoa Hồ ngơ ngẩn.

Sầm bá chính là vị kia chiếu cố Tô Vân Sầm bá, ở tại cái cổ xiêu vẹo dưới cây phần mộ bên trong, lúc trước Tô Vân bị đặt

ở quan tài nhỏ vật liệu bên trong mai táng, chính là Sầm bá đem hắn cứu ra.

Cũng là Sầm bá khuyên bảo Khúc bá Khúc Tiến đám người, bọn họ liên luỵ Tô Vân, cần phải đến phụ trách chiếu cố Tô Vân, để Tô Vân có thể tại Thiên Thị Viên khu không người sống sót đi xuống.

Cũng là Sầm bá nói cho Tô Vân thời gian khắc độ, Tô Vân quan tưởng thời gian khắc độ, chạm đến Thiên Môn trấn chuông lớn, dần dà liền quan tưởng ra bản thân tính linh thần thông.

Sầm bá còn để Tô Vân mỗi tháng mùng bảy đi tới Thiên môn chợ quỷ bày quầy bán hàng, bởi vậy làm quen Lâu Ban, Lý Lục Hải, Đông lăng chủ nhân, Văn Xương Đế Quân các bạn bán hàng!

Mà Dã Hồ tiên sinh, Linh Nhạc tiên sinh, lại cũng là Sầm bá đệ tử.

Hoa Hồ đột nhiên nghĩ đến, Dã Hồ tiên sinh dạy dỗ Tô Vân, có hay không cũng cùng Sầm bá liên quan đến?

Hắn suy đi nghĩ lại, tuy là hắn đem những người này quan hệ sắp xếp như ý, nhưng mà hắn từ đầu đến cuối đều cảm thấy trong này có bất thường ý vị địa phương.

Linh Nhạc tiên sinh nói: “Có điều, ta cùng Dã Hồ sư huynh bắt chước đồ vật tuy là đồng dạng, nhưng lĩnh ngộ cũng không giống nhau. Lão sư là nho Đạo Thánh người, Nguyên Sóc bốn đại thần thoại một trong, ta tới Sóc Phương, là đến hoạt động điều tra lão sư nguyên nhân cái chết. Ta không tin lão sư là treo cổ tự tử mà chết.”

Hoa Hồ ngẩng đầu nhìn hắn.

Linh Nhạc tiên sinh thu lại tươi cười, hiếm thấy trở nên nghiêm túc lên, ánh mắt nhìn trừng trừng lấy Văn gia linh sĩ,

đột nhiên nói: "Hoa Hộc, ngươi còn muốn tìm Văn Lập Phương báo thù ư?"

"Đương nhiên!"

Hoa Hồ thu lại tâm tư khác, lạnh lùng nói: "Tuy là không biết Dã Hồ tiên sinh nội tâm ở đâu, nhưng mà ta Hồ Khâu thôn đầy thôn phụ nữ trẻ em già trẻ, lại là chết tại trong tay nàng! Thù này, ta nhất định phải báo!"

Linh Nhạc tiên sinh lộ ra tươi cười, kêu lớn: "Tiểu sinh nghe qua Văn phó xạ mỹ danh, bởi vậy ngàn dặm vạn dặm đuổi tới Sóc Phương, để cầu gần gũi, tiếc rằng phó xạ cự người ngàn dặm. Hôm nay có thể hay không một nhuận dung mạo?"

Hoa Hồ ngạc nhiên: "Lão sư, Văn phó xạ gãy mất một cái chân, ngươi còn muốn cùng nàng nhuận một nhuận?"

Răng rắc!

Một đạo trời quang sét bổ vào Hoa Hồ trên đầu, Hoa Hồ bị lôi đình bổ đến cháy đen, miệng mũi phun khói, không nói thêm gì nữa.

Văn Lập Phương chống lừa gạt, ngẩng đầu nhìn tới, cười lạnh nói: "Nguyên lai là đăng đồ lãng tử Linh Nhạc. Ta liền xem như mất một cái chân, cũng không phải ngươi bậc này mặt hàng có khả năng bắt nạt!"

Văn gia linh sĩ đánh tới, đột nhiên trên bầu trời lôi vân giăng đầy, từng đạo lôi đình đánh xuống, đem mọi người bổ đến người ngã ngựa đổ.

Hoa Hồ, Linh Nhạc tắm gội ở trong sấm sét, hướng Văn Lập Phương đánh tới!

Qua không lâu, Văn Lập Phương ngã ở lôi vân bên dưới.

Hoa Hồ nắm lên Văn Lập Phương, hung ác nói: "Văn phó xạ, ngươi ngày đó tàn sát ta Hồ Khâu thôn, ta muốn biết, Dã Hồ tiên sinh có phải hay không chết tại trong tay của ngươi?"

Văn Lập Phương hơi thở mong manh: "Cái gì Dã Hồ tiên sinh? Ngươi là Văn Xương học cung sĩ tử, cho ta thống khoái, không nên để cho Linh Nhạc giày xéo thi thể của ta…"

Hoa Hồ tức giận nói: "Ta hỏi là Dã Hồ tiên sinh có phải hay không chết tại trong tay của ngươi! Chính là cái kia cùng các ngươi phân rõ phải trái lão niên hồ yêu, thực lực của hắn rất mạnh, chắc chắn là ngươi giết hắn đúng hay không?"

Văn Lập Phương thương thế quá nặng, ánh mắt tan rã, âm thanh đứt quãng: "Ngươi nói là ngày ấy, ngày đó không có cao thủ chống cự, ngày ấy, ta là tại Đồng Khánh Vân phân phó khu không người làm việc… Lạnh quá, trời làm sao tối…"

Hoa Hồ buông nàng ra, chán nản ngồi dưới đất, Văn Lập Phương đã không trả lời câu hỏi của hắn.

Linh Nhạc tiên sinh tiến lên kiểm tra, nói: "Nàng đã chết. Rất nhanh nàng nội tâm liền sẽ ý thức được bản thân đã chết, sẽ bị Thiên Thị Viên triệu đi."

Sau một lúc lâu, Văn Lập Phương Linh giới sụp đổ, nội tâm bay ra, bị Thiên Thị Viên lực lượng hấp dẫn tới.

Linh Nhạc tiên sinh xòe bàn tay ra, Văn Lập Phương nội tâm bị định trụ, nói: "Văn phó xạ, ngươi tại sao lại đi Thiên Thị Viên?"

Hoa Hồ ngẩng đầu lên, ánh mắt lộ ra vẻ ước ao.

Nội tâm cũng không phải là mọi người trong miệng linh hồn, nội tâm chẳng qua là một người tinh thần, chỉ có cường đại người, mới có thể tại sau khi chết tinh thần bảo tồn lại.

Nhưng mà người chết như đèn diệt, nội tâm cũng không thể bảo tồn một người trí nhớ đầy đủ, chỉ có khắc sâu ấn tượng trí nhớ mới có thể bảo tồn lại.

"Ngày ấy…"

Văn Lập Phương nội tâm đứng tại hư không bên trong, dường như lúc nào cũng có thể sẽ bay đi, cẩn thận nhớ lại, buồn bã nói: "Đồng Khánh Vân dặn dò ta đi tới Thiên Thị Viên điều tra, nhìn một chút nơi đó có hay không có một cái gọi là Táng Long lăng địa phương, bên trong là không phong ấn nhân ma cùng long linh. Ta bên ngoài ra lịch luyện làm lý do, mang theo rất nhiều sĩ tử đi tới Thiên Thị Viên, đúng lúc gặp Thiên môn chợ quỷ…"

Trí nhớ của nàng đứt quãng, rất nhiều hình ảnh từ nàng nội tâm bên trong hiện ra, gửi chiếu vào tại Hoa Hồ cùng Linh Nhạc tiên sinh phía trước.

Đó là Đồng Khánh Vân dặn dò nàng hình ảnh, còn có Thiên môn chợ quỷ hình ảnh, Hoa Hồ thậm chí còn tại hình ảnh bên trong nhìn thấy trong góc Tô Vân.

Hình ảnh bên trong tình cảnh vội vàng trôi qua, rất mau tới đến dưới bóng đêm Táng Long lăng.

Hoa Hồ nhìn thấy bay lượn long linh cùng xoay quanh xương rồng thẩm thấu ra ma khí.

Đoạn này trí nhớ rất là rõ ràng, hiển nhiên Văn Lập Phương đối với người ma cùng long linh ấn tượng rất sâu.

Nhưng mà ngay sau đó trí nhớ của nàng hình ảnh liền ảm đạm rất nhiều, thiếu hụt rất nhiều.

Tại Văn Lập Phương nhìn tới, đoạn này trí nhớ cũng không đáng giá bảo tồn.

Đồ sát Hồ Khâu thôn hình ảnh chợt lóe lên, Hoa Hồ vội vàng nói: "Dừng lại!"

Văn Lập Phương nội tâm dừng lại, trí nhớ của nàng chậm rãi đổ ngược dòng chảy ngược, dừng lại tại đồ sát Hồ Khâu thôn trong hình.

Hoa Hồ nhìn chằm chằm hình ảnh bên trong tình hình, chỉ thấy hình ảnh bên trong Hồ Khâu thôn bị tàn sát cảnh tượng, cùng hắn trí nhớ bên trong cảnh tượng hơn phân nửa đều có thể trùng lặp, nhưng vẫn là có chỗ khác biệt.

Hắn thấy được con em thế gia thẳng hướng Hồ Khâu thôn mọi người, hồ yêu bọn họ gào khóc liên tục, hốt hoảng chạy trốn, lại nhìn thấy bản thân mang theo mấy cái tiểu hồ ly xông về núi rừng, còn chứng kiến nhà ở của bọn họ bị đập sập, bị thần thông hỏa diễm nhen lửa.

Bất quá hắn trong ấn tượng, Dã Hồ tiên sinh ra tay, ra sức ngăn cản tất cả mọi người công kích, cho bọn hắn cơ hội đào tẩu.

Nhưng mà tại Văn Lập Phương nội tâm trí nhớ bên trong, cũng không có một màn này.

Văn Lập Phương trí nhớ bên trong, không có Dã Hồ tiên sinh.

Hoa Hồ suy nghĩ xuất thần, Linh Nhạc tiên sinh nói: "Trí nhớ rất dễ dàng thiếu hụt, ngươi không có tìm đến, nói không chừng chẳng qua là Văn Lập Phương không có ấn tượng mà thôi. Một người thường xuyên sẽ bóp méo trí nhớ của mình, thậm chí sẽ đem mình lừa gạt đi."

Hắn thu về pháp lực, Văn Lập Phương nội tâm xa xa đi.

Hoa Hồ đột nhiên nói: "Tiên sinh, nếu là có người bóp méo ta hoặc là Văn Lập Phương trí nhớ đây?"

Linh Nhạc tiên sinh bật cười nói: “Bóp méo trí nhớ của ngươi đơn giản, bóp méo Văn Lập Phương trí nhớ, vậy liền quá khó khăn. Ai có thể làm được? Dù sao ta là không được. Đi, nên trở về Sóc Phương!”

Sóc Phương thành yên ổn, tro tàn quái cùng bảy đại thế gia phản loạn tạo thành rối loạn rất nhanh bình ổn lại, bảy đại thế gia làm loạn sĩ tử đa số bị tóm quy án, Sóc Phương hầu, Diệp gia gia chủ mấy người cũng từng người trở lại trên vị trí của mình.

Tiền tuyến chiến sự không ngừng truyền đến, đầu tiên là biên ải bị Hồn Thác Khả Hãn đánh tan, tái ngoại đại quân tiến quân thần tốc, đi vào Thiên Thị Viên, để Sóc Phương thành vô cùng khẩn trương.

Về sau lại có tin chiến thắng truyền đến, Tiết Thánh Nhân dẫn đầu biên quân tại Thiên Thị Viên nghênh chiến Hồn Thác Khả Hãn, đánh thắng trận, buộc Hồn Thác Khả Hãn không ngừng lùi lại, thu phục càng ngày càng nhiều đất đai bị mất.

Lại qua hơn mười ngày, tin chiến thắng truyền đến, Tiết Thánh Nhân đem Hồn Thác Khả Hãn đuổi ra Thiên Thị Viên, giết tới biên thành.

Tiết Thánh Nhân dùng binh như thần, đêm đoạt biên thành, giết đến Hồn Thác Khả Hãn dẫn đầu tàn binh một đường chạy trốn, trốn về Dương thành.

Một trận chiến này, tác động Sóc Bắc tất cả mọi người bọn họ tâm, đợi đến Tiết Thánh Nhân thắng lớn tin tức truyền đến, mọi người kích động không thôi, ra đường chạy cho biết.

Nhưng vào đúng lúc này, lại có tin tức truyền đến, Tiết Thánh Nhân tại khải hoàn về Sóc Phương trên đường, gặp gỡ người bịt mặt tập kích, sinh tử chưa biết.

Tin tức này truyền đến, Sóc Bắc mười bảy châu một trăm linh tám quận lại là tất cả xôn xao, vô số người hỏi thăm Tiết Thánh Nhân an nguy.

Đến xuống buổi trưa, lại có tin tức truyền đến, Tiết Thánh Nhân còn sống, chẳng qua là bị trọng thương, lão khu không người Thần Vương khuất phục tại Thánh Nhân, mời ra một vị họ Đổng y sư vì Tiết Thánh Nhân chẩn bệnh.

Chờ đến Thánh Nhân thương thế bình phục, liền sẽ trở về Sóc Phương.

"Lão hồ ly này bị tập kích, bị đánh thành trọng thương, thật hay giả?" Tả Tùng Nham nghe được tin tức này lúc, không khỏi trợn mắt lên, đi tới đi lui, một mực vò đầu.

"Coi như hắn muốn làm hí kịch, nâng khiêng danh vọng của mình, cũng không đến mức muốn cho bản thân bị thương nặng."

Cầu Thủy Kính cũng là cau mày, suy tư nói: "Thánh Nhân có thể là làm bộ bị thương, dùng cái này tới thu thập dân tâm. Hiện nay Sóc Bắc tất cả dân chúng, nói đọc, đều là hắn Tiết Thanh Phủ! Mọi người trước chú ý chiến sự, thảo luận không ngừng, chiến sự kết thúc, lại quan tâm thương thế của hắn, thảo luận không ngừng."

Cầu Thủy Kính dừng bước, ánh mắt lấp lóe: "Chờ đến hoàng đế ý đồ xuống, chiếu hắn đi Đông đô, mọi người lại muốn thảo luận hắn Đông đô hành trình! Đây chính là liệt hỏa nấu dầu, cho mình tạo thế, đem thanh thế tạo đến cực hạn! Đùa bỡn nhân tâm, hắn sở trường nhất!"

Hắn phân tích đến đạo lý rõ ràng, rất nhiều đạo lý, nghe được Tả Tùng Nham liên tục gật đầu.

Mặt trời lặn lúc, Ngưu Bưu, Chu bá đám người dẫn đầu đại quân hộ tống Tiết Thanh Phủ trở về Sóc Phương, Tô Vân đi

theo Cầu Thủy Kính, Tả Tùng Nham đi tới Thánh Nhân cư thăm viếng, chỉ thấy Đổng y sư ở một bên chăm sóc.

Tiết Thanh Phủ nằm tại trên giường bệnh, thương thế rất nặng, Cầu Thủy Kính kinh ngạc.

"Ta gặp bốn đại thần thoại bên trong Đạo Thánh, Đạo Thánh nói hắn phụng Đế lệnh trừ ta."

Tiết Thanh Phủ đi qua Đổng y sư trị liệu, khí sắc tốt hơn nhiều, hướng Cầu Thủy Kính nói: "Nhưng ta cũng không kém, Đạo Thánh thương thế không thể so ta tốt hơn bao nhiêu."

Cầu Thủy Kính ánh mắt lấp lóe: "Lão sư, ta nếu là lúc này ra tay, ngươi còn có sống sót hi vọng ư?"

Tiết Thanh Phủ lắc đầu, cười nói: "Ta hiện tại thương thế cực nặng, coi như Thần Vương cùng Yêu Vương đều tại sau lưng ta trốn, cũng khó có thể ngăn cản ngươi lôi đình một kích."

Cầu Thủy Kính lặng im.

Tiết Thanh Phủ nói: "Nhưng mà ta chết đi, ngươi lấy cái gì tới áp chế Đế Bình? Hình tam giác, rất chắc."

Cầu Thủy Kính đứng dậy, phiêu nhiên mà đi: "Lão sư, ta tại Đông đô thế lực so ngươi yếu, đi trước một bước, tại Đông đô chờ ngươi."

Chương 190 : Thế gia trị thế

Chương 190: Thế gia trị thế

Thánh Nhân cư bên trong, Tô Vân cùng Tả Tùng Nham đứng tại ngồi tại giường bệnh bên cạnh, Tiết Thanh Phủ từ trên giường bệnh ngồi dậy, Đổng y sư đi lên phía trước, cho hắn chẩn bệnh.

Tô Vân nhìn một chút Đổng y sư, đột nhiên cười nói: "Nếu như Thánh Nhân không có gặp gỡ Đạo Thánh, Đổng y sư chỉ sợ đã chết, đúng hay không?"

Tiết Thanh Phủ nói: "Thần Vương tuy là hữu tâm giết hắn, nhưng cũng bị thương, chẳng qua là đem hắn cầm xuống. Ta biết ngươi là Thông Thiên các chủ về sau, liền sai người thông báo Thần Vương, không thể đối Đổng y sư hạ tử thủ."

Hắn có chút suy yếu, cười nói: "Ta tích trữ lưu lại một đường mặt mũi suy nghĩ, không nghĩ tới nhưng bởi vậy nhặt về một cái mạng. Nếu là Thần Vương thật giết Đổng y sư, như vậy ta cũng sẽ bởi vì thương thế quá nặng, không người vì ta kéo dài tính mạng mà chết."

Tô Vân vuốt cằm nói: "Thánh Nhân từ bi. Đợi đến Thánh Nhân thương thế mấy phần sau đó, có thể để cho Đổng y sư trở về ư?"

Tiết Thanh Phủ nghiêm nghị nói: "Đổng y sư tại ta có ân cứu mạng, Thanh Phủ không dám ép ở lại."

Tô Vân đứng dậy: "Không quấy rầy Thánh Nhân nghỉ ngơi an dưỡng."

Tả Tùng Nham cũng đứng dậy, nói: "Ngươi đem Hồn Thác Khả Hãn đuổi đến trở về, bảo vệ Sóc Bắc bình yên, bởi vậy ta cũng không có nuốt lời, đem triều thiên khuyết mang cho ngươi tới."

Tâm hắn niệm khẽ nhúc nhích, một tòa cực lớn triều thiên khuyết đột nhiên xuất hiện, căng nứt Tiết Thanh Phủ vị trí phòng bệnh.

Tả Tùng Nham dương dương đắc ý, đi theo Tô Vân cùng đi ra khỏi Thánh Nhân cư, cũng không quay đầu lại nói: "Tiết Thánh Nhân, ngươi muốn làm Thánh Nhân, vậy liền làm cả một đời! Ngươi nếu là thay đổi, thì đừng trách lão tử phản ngươi!"

Đợi ra Thánh Nhân cư, hắn lúc này mới lộ ra vẻ nhức nhối, hiển nhiên đối triều thiên khuyết có chút không muốn.

Tô Vân dò hỏi: "Phó xạ, ta cũng không phải là thượng sứ, còn có thể tại Văn Xương học cung đi học ư?"

Hai người đi tại Thánh Nhân trong tiểu trấn, trong tiểu trấn xung quanh không người, giờ phút này tiểu trấn cư dân đều tại thống soái các lộ quân đội. Tả Tùng Nham lắc đầu nói: "Ai nói ngươi không phải thượng sứ? Mấy ngày nữa, Đế Bình tuyệt đối sẽ ban cho ngươi thượng sứ thân phận! Ngươi chờ, chiếu Tiết Thánh Nhân về Đông đô ý chỉ, cùng phong ngươi làm thượng sứ khâm sai, chiếu ngươi đi Đông đô ý chỉ, chắc chắn đồng thời đi tới Sóc Phương!"

Tô Vân giật mình, có chút không hiểu: "Là bởi vì ta tại lần này náo động trung lập bên dưới đại công ư?"

Tả Tùng Nham ngẩn ngơ, cười ha ha, cười đến không thở nổi, dưới chân trượt đi suýt nữa rơi xuống trong sông, vội vàng đỡ lấy một gốc lão liễu thụ, vẫn là không nhịn được, cười đến hai mắt phun nước mắt.

Tô Vân lẳng lặng chờ đợi.

Tả Tùng Nham thở hổn hển mấy cái, cuối cùng nhịn cười, lau nước mắt: "Tô sĩ tử, ngươi cảm thấy công lao của ngươi rất lớn ư?"

Hắn không đợi Tô Vân trả lời, thẳng nói: "Quả thực, công lao của ngươi rất lớn. Ngươi lật đổ lúc đầu ván cờ, lật tung bàn, buộc bảy đại thế gia không thể không trước thời hạn tạo phản. Nếu là không có ngươi lần này động tác, chúng ta Sóc Phương các thế lực lớn tất nhiên sẽ tiếp tục hòa giải mấy ngày, đợi đến thế cuộc thối nát, đợi đến tro tàn quái đồng hóa càng nhiều dân chúng, tạo thành núi thây biển máu dân chúng lầm than tình huống mới có thể ra tay. Là ngươi cứu Sóc Bắc vô số người! Nhưng mà, ngươi không có công lao! Nửa điểm công lao đều không có!"

Tô Vân càng thêm không hiểu.

"Loại trừ chúng ta, ai biết ngươi lập xuống công lao? Ai biết là ngươi phong ấn Sóc Phương thành, cứu lê dân bách tính? Ai biết là ngươi dẫn tới tro tàn quái, đem những này tro tàn quái chém giết?"

Tả Tùng Nham lắc đầu nói: "Không có ai biết! Người khác chỉ biết là, là Tiết Thánh Nhân trừ đi bảy đại thế gia, đã bình định tràng này phản loạn, thậm chí chặn đánh Hồn Thác Khả Hãn, đem mấy chục vạn thảo nguyên đại quân đánh cho đánh tơi bời, không thể không lui về thảo nguyên!"

Hắn đứng tại bờ sông, nhìn thấu nước sông, châm chọc nói: "Tràng này chiến sự bên trong, có công lao chính là Sóc Phương hầu, là Diệp gia, Bành gia, Lý gia các thế gia! Dù cho Sóc Phương hầu bọn họ đánh cho nát bét, đánh cho đánh tơi bời, bọn họ cũng có công lao, bởi vì bọn họ là thế gia, là địa đầu xà! Hoàng đế muốn thống trị Sóc Phương, liền không thể không dùng bọn họ! Còn nữa, ta tốt xấu là lão biều bả tử,

hoàng đế lôi kéo ta, cần phải đến cho ta một phần công lao. Ngươi nông thôn đến, ngươi lập thiên đại công lao, nhưng mà luận công ban thưởng lúc, ngươi có cái rắm công lao!"

Tô Vân đứng tại bên cạnh hắn, giật xuống vài miếng lá liễu, từng mảnh từng mảnh ném đến trong sông, nói: "Thế nhưng là vừa rồi phó xạ nói hoàng đế sẽ phong ta làm khâm sai, lại còn chiếu ta đi Đông đô."

Tả Tùng Nham bay lên một chân, đem một viên hòn đá nhỏ đá vào trong sông, cười ha ha nói: "Ngươi nông thôn đến, luận công lao người không có liên quan, coi như Diệp Lạc đều so công lao của ngươi lớn. Nhưng ngươi lợi hại, ngươi là Thông Thiên các chủ, hoàng đế đến lôi kéo ngươi, cho nên coi như ngươi tại đây trận tai kiếp bên trong cái rắm đều không làm, hoàng đế đều cần đến phong ngươi một cái to lớn công lao."

Trên mặt hắn giễu cợt càng lớn: "Ngươi chân chính công lao, thậm chí còn tại Tiết Thánh Nhân phía trên, nhưng mà bởi vì ngươi là cái nông thôn đến dế nhũi, cho nên luận công ban thưởng thời điểm, ngươi cái rắm công lao đều không có. Nhưng ngươi một thân phận khác là Thông Thiên các chủ, cho nên luận công ban thưởng thời điểm, hoàng đế còn phải đến thưởng ngươi. Ngươi nói, hoang đường ư?"

Tô Vân nhìn trên mặt sông gợn sóng, sau một lúc lâu, đột nhiên nói: "Đây là thế gia trị thế?"

"Đây là thế gia trị thế!"

Tả Tùng Nham thân thể tuy là thấp bé, đứng tại Tô Vân bên người, so với hắn còn thấp một nửa, thế nhưng là đứng nghiêm, có một loại làm người chấn động cả hồn phách khí phách: "Lão tử chính là không ưa loại này thế gia trị thế, nhưng lão tử hết lần này tới lần khác không thể làm gì."

Hắn thở dài, thấp giọng nói: "Ta hi vọng hàn môn có thể quật khởi, mỗi người đều có thể toàn bộ là nhân tài, từ trong trường học học được thứ thích hợp với mình, thứ hữu dụng. Ta hi vọng mỗi người đi ra trường học về sau, đều có thể người tận hắn dùng, có thể phát huy bọn họ sở học, học để mà dùng. Ta còn hi vọng mỗi người đều có thể luận công ban thưởng, có tài năng và học vấn, liền đạt được trọng dụng, thời điểm cất nhắc không cần nhìn hắn gia thế, không cần nhìn quyền quý vẻ mặt. Thế nhưng là…"

Hắn trở nên trầm mặc, xoay người đi tới, tiếng thở dài xa xa truyền đến: "Ta không thể làm gì ah —— "

"Ta có một thân lực lượng, một thân bản lĩnh, thế nhưng là ta không thể làm gì ah!" Tả Tùng Nham giống như là lão lang đồng dạng rống to, tràn đầy bất đắc dĩ.

Tô Vân đưa mắt nhìn hắn đi xa.

Sáng sớm hôm sau, Tô Vân, Tả Tùng Nham đám người vì Cầu Thủy Kính thực hiện, bọn họ đem Cầu Thủy Kính đưa đến dịch trạm, dịch trạm trong chiến đấu bị hao tổn nghiêm trọng, nhưng mọi người quét sạch gạch ngói vụn, miễn cưỡng có thể để cho một đầu Chúc Long thông hành.

"Dừng bước."

Cầu Thủy Kính xoay người lại, nói: "Ta lần này là làm trái hoàng đế mệnh lệnh, vòng trở lại, để hoàng đế chờ ta nửa tháng, chẳng qua hoàng đế cần ta, bởi vậy sẽ không trách tội ta, các ngươi không cần lo lắng an nguy của ta. Lần này đi Đông đô, ta muốn sư tòng Tiết Thánh Nhân, bắt đầu lộng quyền."

Tả Tùng Nham gắt một cái, cười lạnh nói: "Lần sau ngươi chiếu thử kính lúc, ngươi liền sẽ phát hiện, ngươi cuối cùng biến thành ngươi ghét nhất bộ dáng."

Cầu Thủy Kính cười ha ha, xoay người lại đến Chúc Long liễn phía trước, đột nhiên lại dừng bước lại, nghiêng đầu đến, nói: "Tô các chủ, nếu như ta là ngươi, ta sẽ không đi Đông đô."

Tô Vân khom người nói: "Xin tiên sinh chỉ giáo."

"Không dám."

Cầu Thủy Kính xoay người lại, đỡ lấy hắn đôi khuỷu tay, nghiêm mặt nói: "Ngươi ta suýt chút nữa liền có thầy trò duyên phận, tuy là ngươi hiện nay là cao quý các chủ, nhưng mà ta dù sao ngốc già này mấy năm, liền ỷ già bán cái lão, đem ngươi trở thành đệ tử của ta, nói vài lời móc trái tim."

Chúc Long liễn sắp xuất phát, dịch trạm lão binh đã đem Chúc Long râu rồng từ trên cọc gỗ mở ra, Chúc Long lay động to lớn đầu.

Cầu Thủy Kính nói ngắn gọn, nói: "Lần này ta đi Đông đô, thừa dịp hoàng đế không thể không dùng ta, ta chắc chắn sẽ lộng quyền, quyết đoán thay đổi cái này thế đạo. Tiết Thánh Nhân lần này đi Đông đô, mang theo đại thế mà đến, cũng khẳng định muốn điều khiển quyền thế, hắn âm mưu mấy chục năm lâu, lần này đi Đông đô chính là hắn phong thánh thời điểm! Mà hoàng đế ham mê quyền thế, lại muốn trường sinh, một bên nâng đỡ ta đối kháng Tiết Thánh Nhân, một bên lại muốn chèn ép ta cùng Tiết Thánh Nhân, bởi vậy Đông đô tranh đấu, ắt phải vô cùng quyết liệt, hung hiểm vô cùng!"

Chúc Long hí dài, dịch trạm lão binh không ngừng thúc giục hành khách lên xe.

Cầu Thủy Kính trèo lên thang dây, hướng phía dưới Tô Vân nói: "Lần này đi Đông đô, hung hiểm vô cùng, vừa ra Sóc Phương, chính là vào đầm rồng hang hổ! Ta không đành lòng

ngươi đi Đông đô tự tìm đường chết! Ngươi có tốt hơn tương lai, không cần phải đi Đông đô lãng phí tính mạng!"

Tô Vân đi theo Chúc Long liễn chạy, lớn tiếng hỏi: "Như vậy, tiên sinh vì sao muốn đi Đông đô chịu chết?"

Cầu Thủy Kính giật mình, cười ha ha nói: "Thiên hạ! Thiên hạ là đại nghĩa! Nghĩa vị trí, không thể không đi!"

"咙 cục cục —— "

Chúc Long phát ra thật dài long ngâm, tốc độ càng lúc càng nhanh, lao ra dịch trạm, hướng ngoài thành chạy tới.

"Ta tự danh Thủy Kính, làm người làm việc, như nước như gương, nhưng mà gặp được ngươi, nhưng giống như là gặp có thể khúc xạ ta cả đời kính!"

Cầu Thủy Kính cách xa phất tay, lớn tiếng nói: "Hiện nay từ biệt, chẳng biết lúc nào gặp lại. Ta đưa ngươi một chiếc gương, trông ngươi nhìn thấy cái gương này về sau, sẽ nhớ ra ngươi ta tình nghĩa!"

Tô Vân dừng bước, một đạo lưu quang bay tới.

Hắn giơ tay lên chộp tới, lưu quang dừng lại, là một mặt lưu ly kính, trong gương có cảnh, chỉ thấy một vòng trăng tròn treo ở trong gương trên trời.

Tả Tùng Nham đi tới bên cạnh hắn, liếc liếc cái kia cái gương, cười nói: "Nhìn tới Tô sĩ tử rất muốn đem hắn xem như lão sư, đáng tiếc Thủy Kính người này cứng nhắc vô cùng, làm việc cũng là đâu ra đấy. Hắn cảm thấy thân phận địa vị không bằng Thông Thiên các chủ, cho nên không dám thu ngươi làm đồ."

Tô Vân lắc đầu nói: "Ta cảm thấy không phải. Ta cho rằng, Thủy Kính tiên sinh là bởi vì chuyến này quá hung hiểm, bởi vậy không dám cùng ta có cái gì liên luỵ, sợ liên lụy đến ta."

Tả Tùng Nham suy nghĩ một chút, cười nói: "Dường như cũng có chút đạo lý."

Hai người kề vai mà đi, đi ra Sóc Phương dịch trạm , chờ Phụ Sơn liễn. Tô Vân trầm ngâm phút chốc, hỏi: "Tả phó xạ, ta kiến thức nông cạn , có thể hay không xin phó xạ chỉ giáo?"

Tả Tùng Nham hướng một cỗ Phụ Sơn liễn vẫy chào, không đợi hắn hỏi ra chính mình vấn đề, nhân tiện nói: "Đi Đông đô."

Tô Vân giật mình, thỉnh giáo nói: "Tả phó xạ có thể hay không giải thích nguyên do?"

Phụ Sơn liễn dừng lại, hai người leo lên lầu nhỏ, lầu hai bên trong mấy cái khách thấy thế, một mặt hoảng sợ, vội vàng xuống lầu.

Hai người ngồi xuống.

Tả Tùng Nham nói: "Đông đô rồng rắn lẫn lộn, chính là Nguyên Sóc trung tâm quyền lực, phàm là có dã tâm nam nhi đều muốn đi vào Đông đô đi một lần. Mà ngươi cũng cần đi một chuyến, không đi Đông đô, không nhìn thấy thế gian này phồn hoa, không nhìn thấy triều đình này mục nát, càng không nhìn thấy thiên hạ này còn có chí sĩ đầy lòng nhân ái đang vì cái này quốc gia vận mệnh chống lại. Cho nên, ta nếu là ngươi, ta tất đi Đông đô!"

Tô Vân tinh thần phấn khởi.

Tả Tùng Nham nhìn ngoài cửa sổ, ánh mắt thâm trầm, nói: "Nhưng mà Đông đô cũng quả thực hung hiểm. Ta lo lắng ngươi sẽ tại Đông đô, bị Đông đô san bằng, trở nên cùng Đông đô đại nhân vật đồng dạng, biến thành một cái tròn vo cứt viên."

Tô Vân nghẹn họng nhìn trân trối, không biết hắn đây là cái gì hình dung.

Tả Tùng Nham tiếp tục nói: "Lưu tại Đông đô càng lâu, liền càng là tròn trịa, ta càng muốn ngươi là ngươi bây giờ, mà không phải một cái khác xảo trá tàn nhẫn Tiết Thanh Phủ. Có hay không muốn đi Đông đô, chính ngươi cân nhắc."

Tô Vân trở nên trầm mặc, trong lòng vẫn là khó mà chọn lựa.

Sau đó mấy ngày, Tô Vân thương thế dần dần khỏi hẳn, thỉnh thoảng lấy ra Cầu Thủy Kính đưa cho hắn kính kiểm tra, chỉ thấy cái gương này cũng không có cái gì chỗ kỳ lạ, chỉ có trong gương mặt trăng vậy mà giống như trên thực tế mặt trăng đồng dạng, mỗi ngày lên lên xuống xuống.

Trong thành bởi vì lần này náo động, có không ít tổn thương bệnh, Tô Vân liền cùng Trì Tiểu Dao cùng một chỗ mở ra Hạnh Lâm tiệm dược liệu, Tô Vân cho Trì Tiểu Dao trợ thủ, giúp tầng thấp nhất bách tính trị liệu đau đớn.

Chẳng qua là thành bên trong xuất hiện một chút cổ quái triệu chứng, có vài người giống như là nhiễm phải tro tàn, làn da phía ngoài hiện ra xương cốt đường vân, bước đi không ngừng ho khan, lại có hướng tro tàn quái chuyển hóa xu thế.

Trì Tiểu Dao khẩn trương chẩn bệnh, lại đi học trong cung mời đến viện y học tây tịch cùng sĩ tử cùng một chỗ trị liệu, chẳng qua là chậm chạp không thể trị dũ, ngược lại loại này tro tàn bệnh nhưng tại thành bên trong dần dần lan tràn ra.

Hôm nay, Tô Vân ngay tại bận trước bận sau, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm nói: "Đổng y sư có ở đây không?"

Tô Vân nghe được thanh âm này, không khỏi vừa mừng vừa sợ, cười nói: "Nhàn Vân đạo nhân, ngươi cuối cùng trở về! Tả phó xạ sai người bốn phía tìm ngươi, tìm ngươi tốt…"

Hắn xoay người lại, liền thấy Nhàn Vân đạo nhân phong trần mệt mỏi bộ dạng, trên người cõng một cái có vẻ bệnh lão

đạo sĩ.

Tô Vân kinh ngạc, liền vội vàng tiến lên lấy tới một cái mềm ghế, Nhàn Vân đạo nhân đem cái kia lão đạo đặt ở mềm trên ghế, hỏi: "Đổng y sư không tại?"

"Tại Thánh Nhân cư, cho Tiết Thánh Nhân trị thương."

Tô Vân trên dưới quan sát cái kia lão đạo, cái kia lão đạo cười nói: "Ngươi không có học qua thiên nhãn, nhìn không ra ta chịu là cái gì tổn thương."

Trạch Trư: Ngươi không có học qua thiên nhãn, nhìn không ra ta chịu là cái gì tổn thương. Là nguyệt phiếu, là đề cử, là các ngươi thích, mới có thể chữa khỏi thương thế của ta!

Chương 191 : Thần tiên mới có thể bị thương

Chương 191: Thần tiên mới có thể bị thương

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, hướng Trì Tiểu Dao vẫy tay, ra hiệu nàng tới, lặng lẽ nói: "Như vậy lão đạo sĩ, ngươi chịu là cái gì tổn thương?"

Trì Tiểu Dao ngay tại có mấy thợ mỏ chẩn bệnh, mấy cái kia thợ mỏ ho khan lúc ho ra tới một cỗ tro tàn mùi vị, Trì Tiểu Dao thử nghiệm dùng sở học dược lý tới đối kháng loại này cổ quái tro tàn bệnh, chẳng qua là hiệu quả quá mức bé nhỏ.

Lão đạo sĩ ho khan liên tục, khí tức uể oải suy sụp: "Ta bị thương, là thần tiên mới có thể bị thương, bình thường y sư căn bản nhìn không ra, cũng trị không được."

"Phàm nhân trị không được, vậy cũng chớ trị."

Trì Tiểu Dao đi tới, tiểu mẫu long mấy ngày nay bởi vì muốn cho thành bên trong tổn thương bệnh người chữa bệnh, mệt đến gần chết, nghe vậy không khỏi tức giận: "Nhàn Vân lão sư, lão đạo sĩ này ngươi từ nơi nào lấy được, ngươi đưa về chỗ nào đi, chúng ta Hạnh Lâm tiệm dược liệu phục vụ không nổi!"

Nhàn Vân đạo nhân một mặt làm khó, tiến lên cầu xin tha thứ: "Tiểu Dao đại sĩ thương xót. Lão đạo sĩ này cùng ta cùng là người trong Đạo môn, há có thấy chết không cứu đạo lý?"

Trì Tiểu Dao chẳng qua là mấy ngày nay quá mệt mỏi, nhưng vẫn là tính tính tốt, nghe vậy nói: "Là ta không đúng,

mấy ngày nay trị không khỏi trong thành tro tàn bệnh, bởi vậy có chút nói năng lỗ mãng, lão sư thứ lỗi.”

Nhàn Vân đạo nhân thở phào nhẹ nhõm, cái kia lão đạo nhân nhưng rất ngạnh khí, phù phù một tiếng từ trên ghế lăn xuống đến, hai tay chống hướng bên ngoài bò đi, cười lạnh nói: “Không trị liền không trị! Ta đã nói, ta thương thế kia phàm nhân trị không được! Ngươi một đầu tiểu yêu long, căn bản không biết ta tổn thương là cái gì tổn thương, bệnh là bệnh gì, lấy cái gì tới trị?”

Tô Vân nhấc chân, lặng lẽ giẫm tại cái kia lão đạo nhân góc áo, ngẩng đầu nhìn về phía Nhàn Vân đạo nhân, nói nhỏ: “Đạo trưởng, cái này lão đạo ngươi là từ đâu nhặt được? Tính tình cũng không nhỏ.”

Lão đạo nhân cố gắng tới phía ngoài leo, nhưng sống chết leo không động, mệt đến hô hô thở, la lên: “Hai người các ngươi, đều là lang băm, trị không được ta tổn thương bệnh, cho ta đi chết!”

Nhàn Vân đạo nhân cũng là bất đắc dĩ, thấp giọng nói: “Ta cùng Vũ Thần Thông quyết đấu, từ thành bên trong giết tới ngoài thành, lại từ ngoài thành giết tới Thiên Thị Viên, đại chiến mấy cái ngày đêm. Vũ Thần Thông cùng ta vốn là hảo hữu, hai bên quen thuộc đối phương công pháp thần thông, bởi vậy khó mà phân ra thắng bại sinh tử. Hắn hóa thành tro tàn quái, thực lực tu vi tại trên ta, nhưng ta Trường Xuân nhất khí Nguyên Nguyên công chính là đạo gia thuần túy cực thánh tuyệt học, am hiểu đánh lâu, bởi vậy cần thời gian tới làm hao mòn hắn.”

Nhàn Vân đạo nhân mài chết Vũ Thần Thông, bởi vì chính mình cũng chịu bị thương rất nặng, ngay sau đó liền tại Thiên Thị Viên nuôi mấy ngày tổn thương, lúc này mới trở về Sóc Phương.

Hắn tại Sóc Phương ngoài thành trong khe cống ngầm nhặt được lão đạo sĩ này, lão đạo nhân bởi vì tránh né Chúc Long liễn, ngã vào trong khe cống ngầm, bị hắn kiếm sau khi đi ra mới phát hiện thương thế rất nặng.

"Ta nhặt được hắn lúc, hắn ngay tại trong khe cống ngầm đào hố, nằm tại trong hố, trả lại cho mình trên người đóng chút cành khô lá vụn, nói là muốn vô thanh vô tức chết tại trong khe cống ngầm." Nhàn Vân đạo nhân thở dài.

"Thật đáng thương." Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao động lòng trắc ẩn.

Nhàn Vân đạo nhân nghi ngờ nói: "Tiết Thánh Nhân cũng bị thương? Có nặng hay không?"

Cái kia lão đạo nhân lỗ tai chi lăng lên, chú ý lắng nghe.

"Tổn thương rất nặng, suýt chút nữa không có sống lại."

Tô Vân nói: "Nhưng mà Tiết Thánh Nhân vận khí rất tốt, Đổng y sư bị Thần Vương bắt, còn chưa kịp giết chết, hắn lúc ấy lại tại lão khu không người, bởi vậy Thần Vương dâng ra Đổng y sư, cho hắn trị liệu tổn thương bệnh, đem hắn cứu trở về. Hắn là mấy ngày nữa, Thánh Nhân tổn thương liền sẽ khỏi hẳn, khi đó Đổng y sư mới có thể trở về."

Nhàn Vân nói: "Đổng y sư đã mấy ngày nữa mới có thể trở về, như vậy Tiểu Dao đại sĩ vẫn là giúp hắn kiểm tra một chút, mở chút thuốc kéo lấy mệnh, kéo dài mấy ngày thời gian. Tô sĩ tử… Tô sĩ tử! Ngươi đừng giẫm lên hắn!"

Tô Vân lúc này mới nhớ tới bản thân dường như còn giẫm lên cái kia lão đạo nhân góc áo, cái kia lão đạo nhân tính tình bướng bỉnh cực kì, không cách nào lên, ngay sau đó liền nằm rạp trên mặt đất, cũng không nói để hắn nhấc chân, liền mặc cho hắn giẫm lên.

Tô Vân vội vàng đem cái này lão đạo nhân ôm, đặt ở mềm trên ghế, cái kia lão đạo nhân thân thể rất nhẹ, ôm hắn giống như là nâng một cái lông ngỗng.

Tô Vân trong lòng kinh ngạc, đem đạo nhân này ôm đến phòng trong trên giường bệnh, nói: "Nhàn Vân đạo trưởng tới phụ một tay."

Nhàn Vân đạo nhân đi tới trước mặt, hai người đem đạo nhân này trên người đạo bào cởi.

Cái này lão đạo nhân trên người đạo bào lại là cực nặng, chỉ sợ có mấy trăm cân.

Mà cái kia lão đạo nhân trên người đạo bào bị cởi hết sau đó, trực tiếp từ lúc trên giường bệnh bay lên, kề sát ở nóc phòng!

Tô Vân tấm tắc lấy làm kỳ lạ, lấy ra thần tiên tác, đem lão đạo nhân buộc lại, cười nói: "Cũng không thể bị nhà ta tiểu yêu quái phát hiện, bằng không nhất định phải nắm lão đạo nhân, để lão đạo bay trên trời, bọn họ trên đường điên chạy."

Nhàn Vân đạo nhân nhớ tới Tô Vân trong nhà cái kia mấy con tinh nghịch hồ yêu, liên tục gật đầu, cười nói: "Hơn phân nửa muốn bị Hồ Bất Bình buộc lên thả diều."

Tô Vân hỏi: "Đây là đạo môn công pháp ư? Lại có thể đem thân thể luyện đến so không khí còn nhẹ."

Nhàn Vân lắc đầu, nói: "Ta tu luyện chính là đạo môn chính thống, Trường Xuân nhất khí, cái này lão đạo nhân đem bản thân luyện đến không có trọng lượng, cần tăng thêm vật mới có thể đứng trên mặt đất, ta chưa nghe nói qua đạo môn có loại công pháp này. Môn công pháp này thoạt nhìn tà khí vô cùng, hơn phân nửa không phải chính đạo."

Hai người dùng thần tiên thừng đem lão đạo nhân trói tại trên giường bệnh, miễn cho hắn bay đi.

Cái kia lão đạo nhân cũng không đấu tranh, nghe vậy cười lạnh nói: "So không khí còn nhẹ? Sai! Ta là âm trọng lượng! Đây cũng không phải là tà khí công pháp, mà là vũ hóa phi thăng dấu hiệu! Cùng các ngươi hai cái kém cỏi nói cái này, các ngươi cũng nghe không hiểu!"

Tô Vân cẩn thận kiểm tra đạo nhân này vết thương trên người, chỉ thấy lão đạo chỗ ngực có một chỗ tổn thương, sau lưng cũng có một cái vết thương, giống như là bị người một kiếm xuyên thủng thân thể.

Nhưng cổ quái chính là, hắn lại không có chảy máu.

Nhàn Vân đạo nhân nói: "Tô sĩ tử, ngươi tiến đến miệng vết thương đi vào trong nhìn."

Tô Vân tiến đến miệng vết thương, hướng bên trong nhìn lại, kinh ngạc kêu thành tiếng. Nhàn Vân đạo nhân ánh mắt lấp lóe, nói: "Ngươi cũng thấy đấy đúng hay không? Ngươi gặp qua cổ quái như vậy tổn thương ư?"

Tô Vân liên tục gật đầu, lại lắc đầu liên tục.

Hắn từ cái này lão đạo nhân miệng vết thương hướng bên trong nhìn, nhìn thấy vậy mà không phải máu thịt, cái kia vết thương sơ cực hẹp, tựa như một vết nứt, hướng bên trong nhìn lại, vậy mà có thể nhìn thấy ánh sáng!

Mà hướng ánh sáng bên trong nhìn lại, vậy mà nhìn thấy một phương thiên địa, này thiên địa bên trong có nhật nguyệt, có đất liền, sơn thủy như tranh vẽ, phong cảnh xinh đẹp!

Càng thêm cổ quái chính là, sơn thủy bên trong thế mà còn có hoa điểu trùng ngư, phi cầm tẩu thú, càng kỳ lạ chính là, Tô Vân còn chứng kiến thành phố nông gia, còn có mọi người ở trong đó nghỉ lại sinh hoạt!

Chẳng qua là lúc này phương thiên địa này bên trong mọi người hoảng sợ đủ loại, chạy tới chạy lui, chỉ vào không trung

nói gì đó.

Tô Vân bốn phía nhìn lại, chỉ thấy trên bầu trời có cái gì đang bay, chẳng qua là trong lúc vội vã vết thương quá nhỏ, không nhìn thấy người ở đó bọn họ chỉ là cái gì.

Hắn suy nghĩ một chút, đem lão đạo nhân lật người đến, từ phía sau lưng vết thương đến xem, sau lưng vết thương cũng rất là nhỏ hẹp, nhìn thấy không phải lục địa, mà là không trung.

Bất quá, hắn chỉ có thể nhìn thấy không trung thoát hơi, cái gì khác cũng nhìn không ra.

"Thương thế đủ quái a?" Nhàn Vân đạo nhân hỏi.

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị, liếc liếc lão đạo, vội vàng đi xa một chút, thấp giọng nói: "Cái này lão đạo hơn phân nửa không phải người…"

"Ta cũng là nghĩ như vậy!"

Lúc này, Oánh Oánh từ hắn Linh giới bên trong chui ra ngoài, đứng tại Tô Vân trên bờ vai, thấp giọng nói: "Cái này lão đạo không phải người! Hắn chẳng qua là một bộ túi da, trong cơ thể của hắn nhưng thật ra là một cái vương quốc tí hon, vương quốc tí hon nguy rồi một cái lão đạo, sinh hoạt tại lão đạo trong cơ thể. Hơn phân nửa lão đạo thân thể phá, bên trong chui vào thứ gì đang ăn những lũ tiểu nhân này, cho nên lão đạo liền bị bệnh."

Nhàn Vân đạo nhân cũng có cái suy đoán này nghi ngờ, nói: "Ta cũng tinh thông y thuật, nhưng loại bệnh này ta trị không đến, thấy đều chưa từng thấy qua. Đợi đến Đồng mập trở về, để hắn trị liệu."

Tô Vân trầm ngâm nói: "Ta cảm thấy chúng ta cần không phải một cái diệu thủ hồi xuân bác sĩ, mà là một cái tu bổ tượng, đem hắn thân thể vết thương tu bổ một chút là được. Có

lẽ còn cần một cái có thể chui vào trong cơ thể hắn cái kia phương thiên địa, đem chui vào trong thân thể của hắn côn trùng, quái vật lấy ra tới."

Cái kia lão đạo thì tại quan sát trói dây trói của mình, ánh mắt lấp lóe, cười nói: "Ta nói, ta đây là thần tiên tổn thương, các ngươi trị không được. Cái này dây thừng, ai cho ngươi?"

Tô Vân tiến lên, đem thần tiên tác thu, cho cái này lão đạo nhân mặc đạo bào, nói: "Ngươi trước ở lại chỗ này tu dưỡng, Đổng y sư cũng nhanh trở về. Hắn nếu là cũng không thể chữa khỏi thương thế của ngươi, vậy thì tìm mấy cái tu bổ tượng."

Cái kia lão đạo nhân bắt lấy thần tiên tác, cười nói: "Cho ngươi dây thừng người kia đối ngươi là thế nào nói? Ngươi hoàn thành hắn nguyện vọng gì?"

Tô Vân từ trong tay hắn đoạt lại thần tiên tác, kinh ngạc nói: "Ngươi biết Sầm bá? Đây là hắn đưa cho ta, hắn không có yêu cầu nguyện vọng gì."

"Không có mong muốn?"

Lão đạo nhân kinh ngạc vô cùng, khó hiểu nói: "Hắn nguyện vọng gì đều không có yêu cầu ngươi hoàn thành, liền đem dây thừng cho ngươi? Không thể! Trừ phi đây là ngươi trộm ! Bất quá, ngươi nếu là trộm, hắn khẳng định sẽ đuổi trở về, thật chẳng lẽ là hắn đưa cho ngươi… Chờ ta chết liền đi chợ quỷ, chắc chắn thật tốt hỏi một chút hắn! May mắn ta cũng nhanh chết!"

Tô Vân lắc đầu nói: "Ngươi tìm không được Sầm bá. Sầm bá đã rời đi chợ quỷ, con mắt ta tốt trước đó hắn liền đi…"

Lúc này, Trì Tiểu Dao tiếng kêu truyền đến: "Ta bận bịu đã không kịp, tới phụ một tay!"

Tô Vân lên tiếng, vứt xuống lão đạo đi ra ngoài.

Lão đạo nhân như bị sét đánh, sau một lúc lâu mới hồi phục tinh thần lại, ánh mắt lấp lóe, thấp giọng nói: "Sầm lão đầu không thể nguyện vọng gì cũng không cần, liền đem món bảo vật này tặng người. Cổ quái, hắn rời đi chợ quỷ, rõ ràng là không có bất kỳ chấp niệm, tâm nguyện đạt được mới có thể không có bất kỳ cái gì chấp niệm, tiểu tử này khẳng định hoàn thành hắn cái gì tâm nguyện…"

Nhàn Vân đạo nhân chần chừ một chút, khuyên nhủ: "Tô sĩ tử cho là ngươi trong cơ thể ở vương quốc tí hon, không biết ngươi tu luyện chính là tà pháp, nhưng mà ngươi không thể gạt được ta. Ngươi… Ngươi vẫn là cải tà quy chính đi!"

Lão đạo nhân kinh ngạc, bật cười nói: "Ngươi là Dã Hạc đạo nhân a? Trên giang hồ xú danh rõ ràng Dã Hạc đạo nhân, thế mà khuyên ta cải tà quy chính? Nghe nói ngươi vốn là Ngũ Nguyên quán một con bạch hạc, thường xuyên tại Ngũ Nguyên quán nghe kinh, dần dà thông linh, có thành tựu. Đáng tiếc ngươi là yêu đạo, muốn tu luyện yêu thuật, ngay sau đó dâng lên hồng thủy, dìm nước Phượng thành, giết lấy ngàn mà tính bách tính, lấy bách tính nội tâm tới luyện ngươi yêu thuật. Ngũ Nguyên quán đạo nhân nhìn thấu gian kế của ngươi, ngược lại bị ngươi giết không ít đạo nhân, thậm chí liền Ngũ Nguyên quán chủ đều chết tại trong tay của ngươi."

Nhàn Vân đạo nhân vẻ mặt buồn bã, xoay người đi ra ngoài.

"Ngươi lão sư Ngũ Nguyên quán chủ tu luyện yêu thuật, dâng lên hồng thủy, dìm nước Phượng thành, dùng bách tính nội tâm tu luyện yêu thuật."

Cái kia lão đạo nhân tại phía sau hắn thản nhiên nói: "Ngươi nhìn thấu hắn ra vẻ đạo mạo, dưới cơn nóng giận giết hắn, lại cứu trị bách tính, vì sao không nói ra đây?"

Nhàn Vân đạo nhân thân thể cứng đờ, ngừng lại.

Lão đạo nhân nói: “Ngươi không đành lòng Ngũ Nguyên quán chủ sau khi chết mang tiếng xấu, không đành lòng Ngũ Nguyên quán bởi vậy bị hủy, tự mình cõng thua tiếng xấu, mặc người đuổi giết, chạy trốn tới Sóc Phương, ở đây dạy học, dạy một chút tiểu yêu quái tu luyện.”

Nhàn Vân đạo nhân quay đầu, thản nhiên nói: “Ta là yêu quái, ta tu luyện yêu thuật là đương nhiên. Ta tại Ngũ Nguyên quán nghe kinh, tuy là tu luyện đạo môn chính thống công pháp, nhưng mà yêu tính khó thuần, ta giết người luyện công có cái gì đáng giá kinh ngạc? Người là ta giết, cùng ta lão sư không liên quan.”

“Yêu quái không phải cũng là người sao?”

Cái kia lão đạo hướng về phía sau nằm tại trên giường bệnh, cười nói: “Mỗi cái yêu quái nội tâm, đều là người nội tâm. Nhưng người nội tâm, chưa chắc là người nội tâm. Ngươi nhìn ta trong cơ thể, nhìn thấy một phương thế giới, cho là ta bắt người nội tâm tới tu luyện yêu pháp, nhốt lại những người này nội tâm cho mình sử dụng. Ngươi lại không đành lòng giết ta, là bởi vì ta để ngươi nhớ tới lão sư của ngươi Ngũ Nguyên quán chủ?”

Nhàn Vân đạo nhân trở nên trầm mặc.

“Ngươi lão sư Ngũ Nguyên quán chủ, là đệ tử của ta.”

Cái kia lão đạo vẻ mặt không chú ý, nói: “Hắn pháp tu sai, nhưng chúng ta mạch này công pháp, tuyệt đối không phải tà pháp. Trái lại, chúng ta mạch này công pháp, là chính tông nhất đạo pháp!”

“Đánh rắm! Các ngươi tu luyện, đều là tà pháp!”

Nhàn Vân đạo nhân đi ra ngoài, lạnh lùng nói: “Ta Trường Xuân công mới là chính tông nhất đạo pháp!”

Trạch Trư: Nước ngoài tình hình bệnh dịch rất nghiêm trọng ah, Trạch Trư biết có mấy vị bạn đọc ở tại nước ngoài, hi vọng bạn đọc loại trừ đề phòng tình hình bệnh dịch, còn muốn đề phòng rối loạn, chú ý thân người an toàn.

Chương 192 : Đạo môn thiên nhãn

Chương 192: Đạo môn thiên nhãn

Cái kia lão đạo nhân tức giận đến lắp bắp, run rẩy nói: "Ta Đào Nguyên công mới là chính tông…"

Nhàn Vân đạo nhân cười nhạo một tiếng, đi tới Trì Tiểu Dao bên người, nói: "Cho hắn kê đơn thuốc không nên quá đắt, quá đắt ta trả không nổi. Nếu là trị không khỏi, vậy cũng chớ trị, cho ta tiết kiệm một chút dược phí đi mua bộ tốt quan tài."

"Ta đều nghe được!"

Lão đạo nhân la lên: "Ta là sư tổ ngươi, ngươi chê đắt liền không cho ta trị thương? Liền muốn chôn ta?"

Nhàn Vân đạo nhân cười lạnh, xoay người rời đi.

Trì Tiểu Dao sau khi hết bận tới kiểm tra cái này lão đạo nhân tổn thương, cũng nhìn không ra như thế về sau, đành phải kê một chút điếu mệnh dược, bảo đảm đạo nhân nguyên khí không dứt.

"Sư đệ, ngươi chịu khó chăm sóc một chút."

Trì Tiểu Dao để Tô Vân đem lão đạo đưa vào mật thất, tại vại thuốc bên trong đổ nước, nói: "Nếu là đứt mất dược, nguyên khí vừa tuyệt, liền không cứu nổi."

Tô Vân ngay sau đó giúp lão đạo đem vại thuốc đun lên, để lão đạo y phục đạo bào ngâm vào trong vạc, tiếc rằng cái này lão đạo quá nhẹ, không cách nào vào nước, Tô Vân đành phải

ôm tới mấy khối cục gạch đè lên, lúc này mới không có để hắn bay lên.

"Ngươi đối ta không tò mò ư?"

Cái kia lão đạo một thoại hoa thoại, thản nhiên nói: "Ta cùng Sầm lão đầu quen biết, ngươi hẳn phải biết ta cũng rất là bất phàm."

Tô Vân tại trong ngực hắn thả mấy khối gạch, lại tại lão đạo trên đầu thả hai khối, trên bờ vai thả mấy khối, kiên nhẫn nói: "Nơi này mỗi người đều rất bất phàm."

Cái kia lão đạo dựng râu trừng mắt, nói: "Mỗi người đều bất phàm? Nói như vậy ngươi cũng không bình thường? Tốt! Ngươi nói ra thân phận của ngươi, ta nhìn ngươi làm sao bất phàm!"

Tô Vân suy nghĩ một chút, nói: "Ta là Thông Thiên các chủ."

Cái kia lão đạo nhân trở nên trầm mặc, bầu không khí rất là lúng túng.

Tô Vân đem thuốc thang nấu xong, xoay người chạy ra mật thất vì Trì Tiểu Dao trợ thủ đi.

Qua không lâu, Tô Vân vòng trở lại, kiểm tra thuốc thang đun như thế nào, lão đạo nhân nói: "Ta nghĩ tới nghĩ lui rất lâu, cảm thấy chỉ có một cái khả năng, ngươi đang gạt ta."

Tô Vân lấy ra hộp gỗ, lão đạo nhân lại trầm mặc xuống, mật thất bên trong hoàn toàn yên tĩnh.

Đến đêm khuya, Tô Vân từ bên ngoài trở về, cho lão đạo nhân đổi dược, ngồi tại tro tàn dưới đèn lật xem Đổng y sư 《 tro tàn quái truy nguyên chí 》, Trì Tiểu Dao đi vào, tiến đến hắn trước mặt cũng lật xem truy nguyên chí, nhưng nàng lại

vất vả một ngày, vừa buồn ngủ vừa mệt, qua không lâu liền mơ màng thiếp đi.

Đổng y sư đem tro tàn quái nghiên cứu một lần, lưu lại truy nguyên chí rất nhiều, lần này tro tàn bệnh giống như là ôn dịch, đại kiếp sau đó dần dần tại Sóc Phương tầng thấp nhất lan tràn ra, bởi vậy Tô Vân ý định nghiên cứu truy nguyên chí tới tìm kiếm cách giải quyết.

Sách quái Oánh Oánh cũng ngồi tại đầu vai của hắn, cùng hắn cùng một chỗ đọc.

"Ngươi dạng này đọc rất chậm."

Cái kia lão đạo nhân nhìn hắn từng câu từng chữ đọc, nhịn không được nói: "Người dựa vào con mắt lỗ tai các loại lục giác tới đón nhận tin tức, ngươi chỉ dùng một đôi phàm nhân con mắt đến xem, đương nhiên tốc độ rất chậm. Cho nên mới cần thiên nhãn, thiên nhãn có thể nhìn càng thêm nhanh."

Sách quái Oánh Oánh nói: "Tô sĩ tử đã tại mượn nhờ thiên nhãn đọc."

Tô Vân bàn tay mở ra, tay trái tay phải lòng bàn tay đều có một con mắt, trán của hắn cũng có hai con mắt.

Hắn tay trái tay phải đồng thời đọc hai quyển truy nguyên chí, mà cái trán hai con mắt cùng mình chân chính con mắt cũng tại tách ra đọc, bởi vậy hiệu suất rất cao.

Hắn tài đại khí thô, từ Nhàn Vân cùng Đồ Minh nơi đó mua rất nhiều đạo môn thiên nhãn, phật môn thiên nhãn, vì cái gì chính là cấp tốc đem 《 tro tàn quái truy nguyên chí 》 nhìn một lần.

Cái kia lão đạo nhân cười nói: "Chân chính thiên nhãn không phải ngươi dạng này. Chân chính thiên nhãn, là thức tỉnh trong cơ thể ngươi lục giác, thiên nhãn của ngươi mở ra

sau đó, thiên nhãn có vô số cái thị giác, giống như là có vô số cái con mắt!"

"Ngươi có thể đồng thời nhìn thấy bốn phương tám hướng , bất kỳ cái gì một cái góc đều là của ngươi ánh mắt tiêu điểm, ngươi có thể nhìn thấy trong hộp đồ vật, nhìn thấy sau tường đồ vật, nhìn thấy trong thân thể tâm can tỳ phổi thận!"

Hắn khẽ mỉm cười, nói: "Ngươi thậm chí có thể nhìn thấu hư không, nhìn thấy một cái thế giới khác! Đơn thuần để cho mình con mắt tăng nhiều, không tính thiên nhãn, chỉ có thể coi là phiêu bạt giang hồ trò vặt."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, xoay người lại, thử dò xét nói: "Thật có loại này thiên nhãn?"

Lão đạo nhân gật gật đầu.

Oánh Oánh nhịn không được nói: "Ngươi nói nhiều như vậy, chính ngươi biết sao?"

"Ta đương nhiên biết."

Lão đạo nhân dương dương đắc ý, nói: "Nhàn Vân luyện chế thiên nhãn ngọc diệp, thực ra chính là ta đạo môn pháp môn, bị hắn luyện thành linh khí. Chẳng qua nếu như học được thiên nhãn, vượt qua loại linh khí này nhiều vô kể! Tiết Thanh Phủ thương thế khẳng định rất nặng, Đổng y sư trị liệu hắn, chẳng biết lúc nào mới có thể trở về, không bằng như vậy, ta truyền thụ cho ngươi đạo môn thiên nhãn, ngươi giúp ta trị liệu thương thế. Hơn nữa có thiên nhãn sau đó, ngươi nhìn những này truy nguyên chí cũng liền nhanh hơn."

Tô Vân chần chừ một chút, quay đầu nhìn một chút chất đống như núi truy nguyên chí.

Cái kia lão đạo nhân cười nói: "Ngồi mài đao cũng không làm mất kỹ thuật đốn củi, ta đạo môn thiên nhãn rất dễ dàng tu luyện, ngươi chỉ cần mở ra động thiên, liền có thể luyện thành.

Ngươi mở bao nhiêu miệng động thiên? Lấy ra đến, để cho ta nhìn một chút.”

Tô Vân xưng phải, đột nhiên sau lưng nguyên khí rung chuyển, bảy mươi ba miệng động thiên bày ra, như là bảy mươi hai miệng giếng sâu, kể cả thứ bảy Linh giới, không ngừng dẫn dắt thiên địa nguyên khí.

Hạnh Lâm tiệm dược liệu trong mật thất hoàn toàn yên tĩnh.

Lão đạo nhân nằm tại vại thuốc bên trong, một bức sống không thể yêu bộ dáng, hai con ngươi vô thần.

Oánh Oánh bay qua, tại hắn cánh mũi bên dưới thăm dò một chút, cả kinh kêu lên: “Tô sĩ tử, hắn không còn thở !”

“Trong cơ thể ta Linh giới, tự thành một giới, luyện thành thế ngoại đào nguyên, không cần hô hấp.”

Cái kia lão đạo nhân tức giận nói: “Mới không phải không còn thở ! Ngươi cái này bảy mươi ba cái động thiên…”

Tô Vân có chút xấu hổ, nói: “Trong đó có cái động thiên là góp đủ số, thực ra có dùng chẳng qua là bảy mươi hai miệng. Đạo trưởng, đạo môn thiên nhãn tu luyện như thế nào?”

Lão đạo nhân hồn bay phách lạc, lẩm bẩm nói: “Bảy mươi hai miệng động thiên… Thông Thiên các chủ… Khà khà, khó trách Sầm lão đầu đem dây thừng cho người ta, đổi lại là ta…”

Tô Vân lại hỏi một câu, lão đạo nhân lấy lại tinh thần, nói: “Ta đạo môn thiên nhãn, sử dụng phù văn khắc độ, lạc ấn tại động thiên phía trên, đem động thiên vận chuyển tới mi tâm, như vậy, liền có thể mở thiên nhãn. Những phù văn này số lượng rất nhiều, tổng cộng 1,024 loại, mỗi cái phù văn là một loại thần thông lạc ấn…”

Tô Vân sợ hết hồn, lắc đầu nói: "Ta vẫn là không học. Chờ ta học được cái này 1,024 loại thần thông, chỉ sợ hơn mười năm cũng đi qua."

"Hơn mười năm ngươi không học được, thấp nhất ba mươi năm."

Lão đạo nhân cười nói: "Cho nên, ngươi không cần đi học, ngươi chỉ để ý bắt chước. Đem 1,024 loại phù văn dần dần từng bước quơ một lần, khắc ở ngươi động thiên bên trên, trước luyện thành thiên nhãn lại nói. Còn thiên nhãn đủ loại huyền diệu, đợi đến ngươi đem những phù văn này tìm hiểu thấu đáo, lĩnh ngộ ra nó biến hóa sau đó, tự nhiên sẽ biết. Ta chỉ dạy ngươi một cái trong đó biến hóa."

Hắn muốn điều động nguyên khí, nhưng mà thương thế quá nặng, may mắn Oánh Oánh là Thiên Đạo viện Văn Uyên các sách quái, bất luận hắn nói ra cái gì phù văn, Oánh Oánh đều có thể dễ dàng vẽ ra tới.

Lão đạo nhân tấm tắc lấy làm kỳ lạ, đem 1,024 loại phù văn nói một lần, lại truyền thụ Tô Vân danh sách phương thức, nói: "Ngươi học được sau đó, hơn phân nửa liền có thể trong thời gian thật ngắn nhìn xong những này truy nguyên chí . Bất quá, muốn lấy khí huyết quan tưởng ra những phù văn này, cũng là một việc khó khăn, năm đó ta dùng ba cái…"

Hắn nhìn thấy Tô Vân đã bắt đầu ngưng tụ khí huyết, quan tưởng ra từng cái phù văn lạc ấn tại bản thân động thiên bên trên, lập tức đổi giọng: "Dùng ba canh giờ lúc này mới quan tưởng đi ra. Ngươi rất tốt, không hổ là Thông Thiên các chủ, mộc mạc cực kì, không có tạp niệm, ừm, không có tạp niệm."

Hắn nói thầm một tiếng xấu hổ.

"Lão đạo vừa rồi muốn nói là ba tháng, may mắn đổi giọng đến sớm, chẳng qua Sầm lão đầu từ nơi nào tìm thấy như vậy

cái tiểu tử, nội tâm quá thuần túy!"

Cho dù là hắn, cũng không chịu được thầm khen không thôi. Nội tâm chính là biến hóa tinh thần, nội tâm thuần túy, chính là tinh thần thuần túy, không có tạp niệm.

Nội tâm bên trong không có tạp niệm, mới có thể thể hiện ra mạnh mẽ thần thông, mới có thể càng nhanh để thần thông hiển hiện ra, quan tưởng tốc độ, học tập thần thông năng lực, liền sẽ so những người khác nhanh rất nhiều.

Tô Vân có thể trong thời gian thật ngắn, liền bắt đầu nắm giữ thiên nhãn bí quyết, cùng hắn nội tâm thuần túy liên quan đến.

Bình minh lúc, Tô Vân cuối cùng đem 1,024 loại phù văn lạc ấn ở trong đó một tòa động thiên bên trên.

Chờ đến lạc ấn hoàn thành, chỉ thấy chiếc kia động thiên bên trong phảng phất có một con kỳ dị con mắt, Tô Vân suy tư phút chốc, thầm nghĩ: "Chẳng lẽ là những này vô số phù văn, dẫn động thứ bảy Linh giới thiên địa nguyên khí hình thành thiên nhãn dị tượng? Đúng, thiên nhãn thần thông bí quyết, liền ở chỗ lạc ấn tại động thiên bên trên, mà động thiên vừa vặn là liên tiếp thứ bảy Linh giới. Thực ra loại này thiên nhãn thần thông, là lợi dụng động thiên một loại phương thức phương pháp!"

Hắn đột nhiên ánh mắt sáng lên, đại não linh hoạt mở ra: "Thiên nhãn là lợi dụng động thiên một loại phương pháp, sẽ tại những phù văn này lạc ấn tại thiên nhãn bên trên liền có thể phát huy ra thiên nhãn công hiệu. Như vậy, có tồn tại hay không mặt khác lạc ấn pháp môn, có thể để cho động thiên phát huy ra mặt khác uy lực hoặc là hiệu dụng?"

Lão đạo nhân thấy hắn suy nghĩ xuất thần, nhắc nhở: "Ngươi có thể lạc ấn bảy mươi hai động thiên, mỗi nhiều một

tòa, thiên nhãn uy lực liền mạnh một phần. Bất quá bây giờ, đã đầy đủ ngươi cấp tốc đọc truy nguyên chí. Ngươi thử nghiệm thôi thúc động thiên, đi tới mi tâm của mình."

Tô Vân lấy tới giấy bút, đem ý nghĩ của mình ghi nhớ, miễn cho bản thân quên, lúc này mới theo lời thôi thúc cái này miệng động thiên.

Động thiên đi tới mi tâm của hắn, đột nhiên, Tô Vân mi tâm lặng lẽ vỡ ra, động thiên biến thành thiên nhãn hiện ra, phảng phất có máu có thịt, trở mình chuyển động một chút!

Tinh thần hắn chấn động, nhất thời chỉ cảm thấy bản thân bốn phương tám hướng tất cả thu hết vào mắt!

Hắn thậm chí có thể nhìn thấy bản thân sau gáy, thậm chí có thể nhìn thấy ở trước mặt hắn phi hành Oánh Oánh sau lưng cùng dưới chân!

Hắn còn có thể cũng trong lúc đó nhìn thấy dựa bàn ngủ say Trì Tiểu Dao gương mặt, thậm chí địa phương khác cũng đều có thể nhìn thấy, hắn thậm chí có thể nhìn thấu Trì Tiểu Dao Linh giới!

Tô Vân ngơ ngác, duỗi ra hai tay, hai tay da thịt xương cốt huyết dịch các loại vận chuyển, vậy mà rõ mồn một trước mắt, vô cùng rõ ràng.

Hắn thậm chí có thể "Nhìn thấy" bản thân Linh giới, nhìn thấy bản thân nội tâm mọi phương diện, cùng với thần thông của mình đại hoàng chung từng cái vị trí, cho dù là hoàng chung nội bộ!

"Cái này quá kỳ diệu!"

Hắn có chút chóng mặt, thích ứng phút chốc, nhẹ nhàng phất tay, nhất thời trên thư án truy nguyên chí nhao nhao hăng hái, nổi bồng bềnh giữa không trung.

Tô Vân cũng trong lúc đó đem trên trăm cuốn 《 tro tàn quái truy nguyên chí 》 trang sách bên trên nội dung thu vào trong mắt, trong chớp nhoáng này vô số văn tự hình vẽ nhất thời nườm nượp mà đến, ngổn ngang tin tức cùng hướng đầu óc hắn bên trong dũng mãnh lao tới!

Cổ quái chính là, đầu óc của hắn xử lý những tin tức này cũng biến thành vô cùng nhanh chóng, không ngừng đem những văn tự này hình vẽ sửa sang lại quy nạp, biến thành trong đầu của mình kiến thức!

Tô Vân thôi thúc nguyên khí, lật qua lật lại trang sách, hơn mười ngày thậm chí mấy tháng mới có thể nhìn xong truy nguyên chí, bị hắn rất nhanh xem một lần!

Cuối cùng, Tô Vân bỏ xuống cuối cùng một quyển truy nguyên chí, đóng lại mi tâm, đột nhiên chỉ cảm thấy một hồi đầu váng mắt hoa, lại chỉ cảm thấy bụng đói kêu vang, vội vàng loạng choà loạng choạng đi ra ngoài.

Sắc trời đã sáng choang, đường phố lại náo nhiệt lên, Tô Vân đi tới một nhà quầy hàng, liền ăn mười mấy người lượng cơm, lúc này mới dừng lại, thân thể hơi thoải mái một chút, thầm nghĩ: "Môn này thiên nhãn công pháp cũng không hoàn mỹ, đối thân thể tổn thương cực lớn. Chẳng qua…"

Hắn lần nữa thôi thúc thiên nhãn, đến xem Sóc Phương thành tầng thấp nhất trên đường phố người tới lui bọn họ, sắc mặt không khỏi ngưng trọng lên.

Hắn thấy được ly khai trong không khí một tia như có như không hắc khí, Sóc Phương tầng thấp nhất mọi người tại bất tri bất giác ở giữa hô hấp loại này cổ quái hắc khí, bởi vậy bạo phát tro tàn bệnh.

"Thiên nhãn cứ việc không hoàn mỹ, nhưng quả thực có ích. Tro tàn quái làm loạn sau đó, mới có loại này tro tàn bệnh,

mà Đổng y sư tại truy nguyên chí bên trong cũng nói tro tàn quái có thể sẽ đem những người khác đồng hóa. Loại này tro tàn bệnh, căn nguyên tự kiếp, dược thạch khó mà trị liệu, chỉ sợ vẫn là cần nhân ma Ngô Đồng đến, mới có thể áp chế lại tràng này lớn dịch.”

Tô Vân trả tiền cơm, trở về tiệm dược liệu, trong lòng yên lặng nói: “Chẳng qua là Ngô Đồng đêm hôm đó bị tro tàn Thần Vương dọa đi, bị trọng thương, hiện tại nàng núp ở chỗ nào?”

Hắn nhìn thấy trên không ly khai một tia hắc khí, thiếu nữ Ngô Đồng gọi là “Kiếp”, chỉ có nàng mới có năng lực hấp thu loại này kiếp.

Chương 193 : Sờ Thánh Nhân nội tình

Chương 193: Sờ Thánh Nhân nội tình

"Tro tàn bệnh cũng không phải là bệnh, mà là một loại nguyên khí hình thái, mọi người hấp thu trong không khí ly khai suy yếu nguyên khí, bởi vậy mới có thể sinh ra tro tàn bệnh."

Hạnh Lâm tiệm dược liệu bên trong, Tô Vân đem phát hiện của mình nói cho tỉnh lại Trì Tiểu Dao, nói: "Ngô Đồng là nhân ma, nàng hẳn là có thể hấp thu kiếp, áp chế tràng này đại dịch."

Trì Tiểu Dao rửa cái mặt, để cho mình tinh thần một chút, liếc liếc vại thuốc bên trong lão đạo nhân, lão đạo nhân giống như là ngủ thiếp đi, lúc này mới nói: "Nhân ma Ngô Đồng đêm hôm đó chịu kinh hãi chạy trốn, không biết tung tích, dựa vào nhân ma đến giải quyết loại này chiến loạn sau đó tai họa dịch, dù sao không phải kế lâu dài. Kế lâu dài, vẫn là tìm ra phá giải kiếp phương pháp."

Tô Vân gật đầu tán thành, bọn họ cùng nhân ma Ngô Đồng hợp tác, chủ yếu là vì đối phó lĩnh đội học ca, chẳng qua là không nghĩ tới cũng không phải là lĩnh đội học ca phóng thích Ngô Đồng, mà là Đồng Khánh Vân bảy đại thế gia thả ra Ngô Đồng, mưu đồ làm thiên hạ loạn lạc.

Hiện tại bảy đại thế gia bị san bằng, Sóc Bắc tai kiếp kết thúc, cùng Ngô Đồng hợp tác tiền đề đã không còn.

Tô Vân hiện tại cũng không dám khẳng định, Ngô Đồng cùng Tiêu Thúc Ngạo phải chăng còn tại Sóc Phương.

Hơn nữa, cái kia được phóng thích đi ra long linh, cũng là một cái làm người đau đầu sự tình.

"Mặc kệ như thế nào, tìm được trước Ngô Đồng, giải quyết Sóc Phương tình hình bệnh dịch lại nói."

Tô Vân nói: "Học tỷ, ngươi để cho người ta thông báo lão biều bả tử, người khác mạch rộng, tìm kiếm được Ngô Đồng không khó lắm."

Trì Tiểu Dao đi ra tiệm dược liệu, gọi đến một cái học cung viện y học sĩ tử, để hắn đi tới Văn Xương học cung truyền tin, —— những ngày này tình hình bệnh dịch nghiêm trọng, Văn Xương học cung viện y học sĩ tử cũng không thể không tự thân lên trận, vì bệnh nhân chẩn bệnh.

Trì Tiểu Dao trở lại mật thất, chỉ thấy Tô Vân mi tâm mọc ra một viên mắt dọc, ngay tại kiểm tra cái kia lão đạo nhân thương thế.

"Thương thế của hắn thế nào?" Trì Tiểu Dao tiến lên, hỏi.

"Hắn không phải ngủ thiếp đi, là ngất đi."

Tô Vân nhíu chặt lông mày, thấp giọng nói: "Thương thế của hắn, ta xem không hiểu… Tiểu Dao học tỷ, cái này đạo nhân thật không giống người. Ngươi đến ta Linh giới bên trong đến, ta dùng Linh giới miêu tả ta vừa mới nhìn thấy, ngươi thấy thế nào trị liệu."

Tâm hắn niệm khẽ nhúc nhích, đem bản thân Linh giới tỏa ra, Trì Tiểu Dao đi lại tại hắn Linh giới bên trong, chỉ thấy Tô Vân Linh giới dần dần xảy ra biến hóa, đem hắn dùng thiên nhãn nhìn thấy cảnh tượng miêu tả đi ra.

Cái kia lão đạo nhân trong đầu có một cái lồng giam, lồng giam bên trong trấn áp một tôn Thần Nhân, đầu rồng, đầu rồng bên dưới mọc ra một cái chân, miệng rồng bên trong ngậm lấy phong ấn sắc lệnh.

Đạo nhân tâm phúc bên trong có một tòa ngũ hành sơn, trấn áp một tôn Thần Nhân, như là linh viên, bị trấn áp tại ngũ hành sơn bên dưới, trong miệng cũng ngậm lấy một cuốn sắc lệnh.

Lão đạo nhân thận bên trong có một cây cầu, cầu nối nối thẳng đại não, trong đại não có một tòa cung điện, trên tấm bảng viết "Nê hoàn cung" ba chữ, trong cung cũng khóa lại một tôn Thần Nhân, hình người dáng người.

"Hình như là đạo gia nói tới tam thi thần."

Trì Tiểu Dao thấp giọng nói: "Cái này lão đạo trấn áp tam thi, nếu như chém tam thi thần, chính là thần tiên."

Lão đạo nhân trên người dị tượng còn không chỉ như thế, thân thể của hắn các khiếu bên trong, ở to to nhỏ nhỏ Thần Chỉ, nhiều đến gần một trăm tôn, vẻn vẹn trong đại não, liền ở chín tôn lão thần tiên!

Trừ cái đó ra, còn có Tô Vân lúc trước nhìn thấy thế ngoại đào nguyên, đó là một phương trong cơ thể thiên địa, cũng là khó tin, ngôn ngữ khó mà miêu tả.

Lão đạo nhân trong cơ thể những này to to nhỏ nhỏ Thần Chỉ, đa số bị thương, từng cái khí tức không phấn chấn, không còn thần thái, thậm chí có chút đã nằm vật xuống, chỉ có ra khí, không có vào khí.

Chỉ có bị trấn áp Thần Chỉ vẫn còn nhảy nhót tưng bừng , chờ đợi thời cơ nhảy ra phong ấn.

Loại cảnh tượng này, Trì Tiểu Dao quả thực trước đây chưa từng gặp, chưa từng nghe thấy!

“Nếu không, ngựa chết chữa như ngựa sống, chúng ta không cách nào chẩn bệnh lão đạo, vậy liền chẩn bệnh hắn trăm khiếu bên trong ở thần tiên.”

Trì Tiểu Dao thử dò xét nói: “Đem những này thần tiên cứu sống, nói không chừng lão đạo nhân liền có thể sống sót.”

Tô Vân xưng phải, tiếp tục lấy thiên nhãn tinh tế kiểm tra lão đạo nhân trong cơ thể trăm khiếu bên trong Thần Chỉ thương thế, thông qua Linh giới miêu tả đi ra, để Trì Tiểu Dao chẩn bệnh hạ dược.

Chờ đến xế chiều, Trì Tiểu Dao liền đối với chứng hạ dược, để lão đạo nhân trong cơ thể trăm khiếu Thần Chỉ khí sắc khôi phục rất nhiều, lão đạo nhân từ hôn mê bên trong ung dung tỉnh lại.

Trì Tiểu Dao ý định cho hắn ăn ăn cơm, lão đạo lắc đầu nói: “Ta khi hai mươi tuổi cũng đã ích cốc, từ thiên địa bên trong hấp thu vũ trụ nguyên khí, không còn ăn uống.”

Trì Tiểu Dao đành phải coi như thôi.

Cái này lão đạo nhân tại Trì Tiểu Dao cùng Tô Vân chăm sóc bên dưới, dần dần chuyển biến tốt đẹp, hôm nay Tô Vân kiểm tra thương thế của hắn, lại thấy cái này lão đạo nhân trong cơ thể có một tôn đầu người thân rắn Thần Chỉ luyện chế ngũ sắc thạch, ngay tại Bổ Thiên, đem thế ngoại đào nguyên phá vỡ thiên địa bù đắp.

“Thương thế của ngươi trên cơ bản không có quá đáng lo.”

Trì Tiểu Dao nghe Tô Vân miêu tả, thở phào nhẹ nhõm, cười nói: “Đạo trưởng, ngươi thần tiên thương thế, không có làm khó chúng ta đây.”

Lão đạo nhân còn rất yếu ớt, nghe vậy cười nói: “Cốt bởi đại sĩ diệu thủ hồi xuân, thần tiên y thuật.”

Trì Tiểu Dao rất là thoải mái.

Nhàn Vân đạo nhân tới thăm lão đạo nhân mấy lần, thấy hắn khí sắc tốt hơn nhiều, hỏi Trì Tiểu Dao tiền thuốc bao nhiêu, Trì Tiểu Dao báo dược giá cả, Nhàn Vân đạo nhân ngập ngừng một phen, nói: "Ta lúc này không có tiền, các loại tháng sau phó xạ phát tiền công, lại đến tính tiền. Tô sĩ tử, triều đình tới chỉ, muốn phong ngươi làm quan, đã đến Văn Xương học cung."

Tô Vân đứng dậy, đi tới Văn Xương học cung, chỉ thấy lần này từ Đông đô tới sứ giả mang theo to to nhỏ nhỏ xa giá, phía trên chất đầy tiền tài cùng thánh chỉ, hiển nhiên muốn phong thưởng không ít người.

Quả nhiên như Tả phó xạ cùng Cầu Thủy Kính đoán, Đế Bình ca ngợi hắn cái này Thông Thiên các chủ tại đây trận Sóc Bắc náo động bên trong cống hiến, phong quan thưởng tiền vân vân.

Cầu Thủy Kính cũng đã đến Đông đô, không biết cùng Đế Bình nói cái gì, tại trong thánh chỉ, Đế Bình điên Tô Vân vì Sóc Bắc Tuần sát, xem như chấm dứt Tô Vân một cọc tâm nguyện, cuối cùng trở thành thượng sứ khâm sai.

Bất quá, trong thánh chỉ, Đế Bình chiếu hắn tiến Đông đô diện thánh, hiển nhiên không để cho hắn tại Sóc Bắc Tuần sát ý tứ.

Tô Vân lĩnh ý chỉ, thu ban thưởng tiền tài, lại trở lại tiệm dược liệu, chỉ thấy một cái mập mạp y sư ngay tại chẩn bệnh tro tàn bệnh nhân, Trì Tiểu Dao ở một bên giúp đỡ, chính là Đổng y sư.

"Thánh Nhân thương thế khỏi hẳn?" Tô Vân liếc tại tiệm dược liệu bên trong cầm điều cây chổi quét dọn lão đạo nhân liếc mắt, dò hỏi.

Đổng y sư đã mặc vào bản thân "Quần áo", lại biến thành tròn xoe mập mạp, nói: "Tiết Thánh Nhân tổn thương cực kỳ khó giải quyết, là đời ta gặp phải nặng nhất tổn thương, thương thế của hắn, nguồn bệnh ta là trừ đi, nhưng mà muốn khỏi hẳn, còn cần tu dưỡng một đoạn thời gian."

Cái kia lão đạo nhân ngừng quét dọn, chống điều cây chổi, mặt mày hớn hở nói: "Đổng y sư nhìn qua thương thế của ta, cảm thấy thương thế của ta đây?"

Đổng y sư liếc cái kia lão đạo nhân liếc mắt, nói: "Tiền bối tổn thương muốn nhẹ một chút, nhưng may mắn có Tiểu Dao cùng các chủ trị liệu, bằng không coi như ta trở về, cũng không đủ sức xoay chuyển cả đất trời."

Hắn lật xem sổ sách, nói: "Tiền bối nợ ta tiệm dược liệu tiền thuốc men, mấy ngày nay tại ta tiệm thuốc bên trong chế tác, đợi đến Nhàn Vân sư huynh kiếm tiền đem ngươi chuộc về đi."

Lão đạo nhân hừ một tiếng, tiếp tục quét rác.

Đổng y sư đem một cái phương thuốc đập vào trên mặt bàn, nói: "Tiền bối, bốc thuốc."

Lão đạo nhân vội vàng vứt xuống điều cây chổi, đi tới tủ thuốc phía trước, nhanh nhẹn án phương bốc thuốc.

"Đạo sĩ kia là hảo thủ!" Người tới xem bệnh nhao nhao khen.

Đổng y sư để bút xuống, hướng Tô Vân nói: "Còn có một chuyện, Thánh Nhân muốn rời khỏi Sóc Phương. Hoàng đế hạ chỉ, nói Thánh Nhân lập xuống kinh thiên thành tựu, hoàng đế chiếu hắn về Đông đô. Lúc ta tới, Tiết Thánh Nhân còn để cho ta hỏi ngươi, có muốn cùng đi hay không Đông đô? Hắn ý định ngày mai liền lên đường."

Tô Vân trong lòng hơi chấn động.

Ngày thứ hai, sáng sớm.

Tô Vân sớm đi tới Thánh Nhân tiểu trấn, tại Thánh Nhân cư ngoại cầu gặp, lại thấy Tiết Thanh Phủ đã thu thập xong hành trang, chuẩn bị tốt xe bò, chuẩn bị lên đường.

Bạch Nguyệt Lâu ở bên cạnh phục vụ, bận trước bận sau, thoáng nhìn Tô Vân tới, vội vàng xua tay.

Tiết Thanh Phủ nhìn ở trong mắt, xoay chuyển ánh mắt, thoáng nhìn Tô Vân, vội vàng cười nói: "Các chủ ý định cùng lão hủ đồng hành, cùng một chỗ đi tới Đông đô?"

Tô Vân lắc đầu, nói: "Ta chưa quyết định có hay không muốn đi Đông đô, này tới chẳng qua là vì Thánh Nhân tiễn đưa."

Tiết Thanh Phủ phất tay, để gia quyến cùng đội xe đi trước, bản thân thì cùng Tô Vân đồng hành, hướng Thánh Nhân ngoài trấn nhỏ đi tới.

Bạch Nguyệt Lâu xa xa theo ở phía sau, cái trán toát ra mồ hôi lạnh, không biết nên như thế nào cho phải.

"Thánh Nhân khí tượng phi phàm, Vân bắt nguồn từ hương dã, lần đầu vào thành, liền có thể cùng Thánh Nhân, Thủy Kính tiên sinh, Tả phó xạ đám người cùng đài đánh cờ, được ích lợi không nhỏ."

Hai người tới trên cầu, Tô Vân dừng bước lại, nhìn lấy tựa như vùng sông nước giống như yên tĩnh tiểu trấn, phảng phất tại nhìn một bức khúc kính tĩnh mịch tranh sơn thủy, chỉ có hai màu đen trắng, không có mặt khác màu sắc quấy nhiễu ánh mắt.

Tô Vân sắc mặt bình tĩnh nói: "Tuy là Sóc Phương thành biến cố đã xong, bảy đại thế gia phản loạn ngừng lại, Sóc Bắc cũng khôi phục yên tĩnh, nhưng mà trong lòng ta trước sau hơi nghi hoặc một chút không hiểu."

Tiết Thanh Phủ ồ một tiếng, cũng dừng bước lại, cười nói: "Các chủ có cái gì nghi hoặc? Không ngại nói ra, nói không chừng lão hủ có thể giúp các chủ giải đáp."

Tô Vân nhìn mặt nước, ánh mắt tĩnh mịch, nói: "Ta là nông dân, khả năng có chỗ mạo phạm, còn xin Thánh Nhân thứ lỗi. Sóc Phương vụ án rất nhiều, trước sau mười mấy kiện, nhưng tất cả bản án đều căn nguyên tự một trăm năm mươi năm trước đọa long án. Một trăm năm mươi năm trước, Thiên Thị Viên đọa long, rồng cùng nhân ma đại chiến, rơi tại Đọa Long cốc, chôn ở Táng Long lăng."

Tiết Thanh Phủ nói: "Lúc trời giáng tuyết lớn, tạo thành trăm năm khó gặp tuyết tai. Vũ Đế mạng Thiên Đạo viện sĩ tử nghiên cứu rồng, bảy đại thế gia, đều là tại đây trận tuyết tai bên trong lập nghiệp. Tại cái kia sau đó, bảy đại thế gia quật khởi, cùng Lý, Diệp các loại lão thế gia ân oán làm sâu sắc. Sóc Bắc Lục Lâm cũng nhân dịp quật khởi. Trận kia tuyết tai, hình thành hiện tại Sóc Phương bố cục."

Tô Vân gật đầu.

Hắn lấy được tin tức cũng là như vậy.

"Thiên Đạo viện lĩnh đội học ca, Hàn Quân, Oánh đám người, được truy nguyên chí 《Chân Long mười sáu thiên》, kết quả gặp gỡ nhân ma, đã chết tại Táng Long lăng."

Tô Vân tiếp tục nói: "Thiên Đạo viện lĩnh đội học ca trăm cay nghìn đắng đi ra Táng Long lăng, đi ra Thiên Thị Viên, đi tới Sóc Phương thành, lại gặp đến bảy đại thế gia lão tổ tông ám toán. Trong thời gian này chuyện gì xảy ra? Vị này lĩnh đội học ca rốt cuộc là chết tại đây bảy vị lão tổ trong tay, vẫn là giả chết chạy ra ngoài? Ta trước sau không nghĩ ra."

Tiết Thanh Phủ mặt mang tươi cười nhìn hắn.

Tô Vân tiếp tục nói: "Vừa mới Thánh Nhân nói, một trăm năm mươi năm trước trận kia tuyết tai, tạo thành hiện tại Sóc Phương bố cục, nhưng mà Thánh Nhân ít nói một cái thế lực, vậy chính là Thánh Nhân tiểu trấn, Thánh Nhân cư. Thánh Nhân thế gia, hẳn là bắt nguồn từ khi đó a?"

Tiết Thanh Phủ nụ cười trên mặt càng hơn, nhưng không có lên tiếng.

Tô Vân tại trong tay áo tìm tòi phút chốc, lấy ra một quyển sách, đặt ở cầu đá trên lan can, nói: "Ta đi vào Táng Long lăng lúc, đúng lúc gặp nhân ma bám vào Toàn Thôn Ăn Cơm Tiêu Thúc Ngạo trên người, nhân ma Ngô Đồng chỉ điểm lấy hắn phá hoại Linh Tù Khốn Thiên Lung. Sau khi bọn hắn rời đi, ta được đến quyển sách này."

Tiết Thanh Phủ nhìn quyển sách này, mặt mang tươi cười, nói: "Các chủ tìm đến một trăm năm mươi năm trước bí mật, biết được một đoạn cố sự, mới có sau này Sóc Phương thành tra án."

Tô Vân gật đầu, thở dài: "Ta tại trong sách biết được đoạn lịch sử kia, rung động lòng người, đến Sóc Phương sau đó, mới phát hiện ta từng bước từng bước mở ra đoạn lịch sử kia đưa tới liên tiếp hậu quả xấu, cuối cùng trước đây không lâu ta lật tung ván cờ, để bảy đại thế gia trước thời hạn tạo phản, đem bảy đại thế gia một mẻ hốt gọn."

Tiết Thanh Phủ cười nói: "Lão hủ xem như chiếm các chủ tiện nghi, đem công lao ôm ở trên người mình."

"Chưa hẳn a?"

Tô Vân bàn tay đặt ở quyển cổ thư kia bên trên, lắc đầu nói: "Ta lúc trước vẫn là dựa vào quyển sách này tới giải một trăm năm mươi năm trước lịch sử, đối trong sách ghi chép tin tưởng không nghi ngờ. Nhưng mà…"

Ánh mắt của hắn u ám xuống: “Nếu như quyển sách này là giả đây?”

Tiết Thanh Phủ giật mình.

“Nếu như quyển sách này, là có người cố ý đặt ở Táng Long lăng , chờ đợi người khác phát hiện đây này? Có lẽ Hàn Quân căn bản không có viết qua quyển sách này.”

Tô Vân xoay người lại, chính diện Tiết Thanh Phủ, sắc mặt bình tĩnh nói: “Thánh Nhân, nếu như người này cố ý mê hoặc bảy đại thế gia tạo phản, để Đồng Khánh Vân biết Táng Long lăng bên trong có nhân ma chi linh, Đồng Khánh Vân thiết kế để Tiêu Thúc Ngạo phóng thích nhân ma, mà người này đồng thời cũng đi vào Táng Long lăng, thả xuống quyển sách này đây? Thánh Nhân, ngươi cảm thấy thế nào?”

Tiết Thanh Phủ nhìn chằm chằm vào hắn, đột nhiên cười ha ha.

Chương 194 : Lĩnh đội học ca cùng Hàn Quân (cầu nguyệt phiếu!)

Chương 194: Lĩnh đội học ca cùng Hàn Quân (cầu nguyệt phiếu!)

Tiết Thanh Phủ tiếng cười để Thánh Nhân tiểu trấn dòng sông sôi trào, ừng ực ừng ực, đáy nước giống như là cất giấu một ngọn núi lửa, đem nước sông đun lên, trong sông cá bơi bị đốt đến lật lên, rất nhanh trên mặt sông tràn ngập một cỗ canh cá mùi thơm.

Tiếng cười của hắn rất lâu mới bình ổn lại.

Tô Vân đứng trước mặt của hắn, sắc mặt bình tĩnh như trước, đối sông nhỏ dị tượng làm như không thấy.

"Tô sĩ tử, ý của ngươi là nói, có người một tay thao túng bảy đại thế gia."

Tiết Thanh Phủ tiếng cười hạ xuống, nụ cười trên mặt nhưng dào dạt lên, dào dạt đến không áp chế được: "Ngươi cũng đã biết ngươi đang nói cái gì? Ngươi nói là có người một tay sắp đặt bảy đại thế gia tạo phản!"

Tô Vân gật đầu.

"Ngươi nói người này, đem bảy đại thế gia lão thần tiên cùng gia chủ đều mơ mơ màng màng, đối bọn hắn tư duy rõ như lòng bàn tay, từng bước từng bước dẫn dụ bọn họ đi đến tạo phản đường."

Tiết Thanh Phủ ánh mắt lấp lóe, trong đôi mắt phấn khởi khó mà áp chế, dường như có thổ lộ hết xúc động, tựa như là mình làm ra kinh thiên vĩ nghiệp, cần phải đến nói ra cùng người chia sẻ, bằng không bản thân một cái khó chịu ở trong lòng dễ dàng khó chịu mắc lỗi.

"Ngươi nói người này, hắn để bảy vị lão thần tiên biết Táng Long lăng long linh cùng nhân ma, để cho bọn họ sinh ra đối hoàng vị khát vọng, nhìn như là bọn họ thả ra nhân ma, thực ra là người này thả ra nhân ma!"

"Ngươi nói người này, hắn điều khiển Sóc Phương thế cuộc, thậm chí Sóc Bắc thế cuộc! Người này, hắn không chỉ có tính kế bảy đại thế gia, thậm chí liền Sóc Phương hầu Lý gia các loại thế gia cũng tính kế, hắn còn tính toán Cầu Thủy Kính, lão biểu bả tử, thậm chí còn có tái ngoại Hồn Thác Khả Hãn, ngay cả Đế Bình cũng nằm trong tính toán của hắn!"

"Ngươi nói người này, hắn tọa trấn trong bóng tối, giải quyết bảy đại thế gia, lại giải quyết Lý gia các loại thế gia, hắn ôm lấy tất cả công lao, hắn được tha thiết ước mơ triều thiên khuyết, hắn thu được lớn lao danh vọng, hắn thậm chí nắm giữ toàn bộ Sóc Bắc quân lực."

"Người này, thông qua phiên vân phúc vũ thủ đoạn, một lần nắm trong tay Nguyên Sóc quốc một phần tư cương vực! Hắn đại thế đã thành, không thể ngăn cản!"

Tiết Thanh Phủ nói đến đây, trong mắt phấn khởi nóng bỏng tới cực điểm, phảng phất như mặt trời sáng rực chói mắt, hắn nhắm mắt lại, đợi đến con mắt mở ra, trong mắt nóng bỏng cùng phấn khởi đã ngừng lại, mỉm cười nói: "Cái này sao có thể? Tô các chủ, ngươi nghĩ quá nhiều."

Tô Vân gật đầu, cười nói: "Ta cảm thấy ta cũng nghĩ quá nhiều. Bởi vì tất cả những thứ này, đều là xây dựng ở một cái

trên cơ sở, chính là quyển sách này là giả. Nhưng mà ta không cách nào chứng minh quyển sách này là giả."

Hắn khẽ cười một tiếng, hai tay nâng cái kia quyển cổ tịch, đưa đến Tiết Thanh Phủ trước người, nói: "Ta đem cuốn sách này tặng cho Thánh Nhân, Thánh Nhân lộ trình rất xa, lưu lại quyển sách này giải buồn."

Tiết Thanh Phủ vẻ mặt tươi cười, duỗi ra một ngón tay, nhẹ nhàng đem sách đẩy trở về, cười nói: "Không cần, nội dung trong sách ta đã sớm biết."

Tô Vân thân thể hơi chấn động.

"Tô các chủ, ngươi không phải muốn biết Táng Long lăng chi sau chiến tranh đã xảy ra chuyện gì sao?"

Tiết Thanh Phủ cười nói: "Ta có một cái chuyện cũ, chẳng qua là chuyện cũ mà thôi, ngươi nghe chơi."

Tô Vân nhận lấy cái kia quyển Táng Long lăng cổ tịch, nghiêm nghị nói: "Thánh Nhân xin nói."

"Một trăm năm mươi năm trước, tuyết tai bên trong, cái kia từ Táng Long lăng bên trong sống sót mà đi ra ngoài thiếu niên mạo hiểm mấy ngày liền gió tuyết, hướng Thiên Thị Viên đi ra ngoài. Trong lòng của hắn, tràn đầy đối đồng học áy náy."

Tiết Thanh Phủ êm tai nói, tại trong miệng hắn, thiếu niên kia áy náy tại tử nạn tại Táng Long lăng bên trong đồng học, hắn dùng hết khả năng, cũng không có thể cứu bọn họ.

Hắn chỉ có thể miễn cưỡng cứu hai cái hảo hữu nội tâm, còn những người khác nội tâm thì không có bảo tồn lại.

Muốn nội tâm bảo tồn lại, cần phải đến nắm giữ Ly Uyên cảnh giới tu vi, mà khi đó trong bọn họ tu luyện tới Ly Uyên cảnh giới cũng không nhiều.

Hắn mang theo hai vị hảo hữu nội tâm xuyên qua hung hiểm Thiên Thị Viên, đi vào lão khu không người.

"Thời điểm đó lão khu không người phát sinh một việc lớn, lão Thần Vương băng hà. Chín thiên tướng bên trong có nhân dã tâm bừng bừng, ý đồ ăn cắp vương vị. Thiếu niên này trong lúc vô tình xông vào loại này hung hiểm chi địa, đương nhiên biết chuyến này chỉ sợ dữ nhiều lành ít."

Tiết Thanh Phủ nói: "Nhưng cũng may hắn tính tình trầm ổn, hắn cùng Càn thiên tướng liên thủ, liên hợp Yêu Vương, hàng phục mặt khác Thần Vương, trợ giúp vị này thiên tướng dâng lên gió tanh mưa máu, huyết tẩy Thần Vương nhất mạch, cuối cùng từ tuổi nhỏ Thần Vương trong tay đoạt được Thần Vương chi vị. Nhưng thiếu niên này cũng bị thương, hắn rời đi Thiên Thị Viên sau đó, thương thế quá nặng, ngã ở Sóc Phương thành bên trong."

Chuyện về sau, cùng bán ma Lý tướng quân giảng giải không sai biệt lắm.

Vị thiếu niên kia lấy trí tuệ áp chế nhân ma, áp chế long linh, thậm chí, hắn còn dựa vào trí tuệ của mình trợ giúp Càn thiên tướng giành lấy Thần Vương vị trí.

Nhưng mà bậc này trí tuệ thông thiên tồn tại, ngã xuống tại Sóc Phương thành, bị bảy cái đạo chích dằn vặt.

"Cuối cùng."

Tiết Thanh Phủ buồn bã nói: "Hắn chết."

Tô Vân giật mình, thất thanh nói: "Chết rồi?"

"Đúng vậy a, chết rồi."

Tiết Thanh Phủ run lên ống tay áo, rất là tiêu sái cười nói: "Hắn đương nhiên chết rồi, bị chết rất là uất ức."

Tô Vân lặng im phút chốc, cười nói: “Thánh Nhân, ta rất ưa thích nghe chuyện cũ, chẳng qua là ta không thích Thánh Nhân kết cục này. Không bằng ta tới sửa lại, Thánh Nhân tạm thời nghe chút.”

Tiết Thanh Phủ vốn định rời đi, nghe vậy dừng bước lại, có nhiều hứng thú nói: “Ngươi cảm thấy là cái gì kết quả?”

Tô Vân mỉm cười nói: “Kết cục này là, thiếu niên này thiên tư trác tuyệt, là Thiên Đạo viện sĩ tử, hơn nữa tinh thông 《Chân Long mười sáu thiên》, hắn dùng một loại bí pháp giả chết, lừa gạt bảy đại thế gia lão tổ tông, tiếp đó nhân cơ hội chạy trốn.”

Tiết Thanh Phủ lắc đầu nói: “Ngươi không có bất kỳ chứng cớ nào, có thể chứng minh thiếu niên kia còn sống. Cái kia nghiên cứu Chân Long thiếu niên, đã chết tại trận kia tuyết tai bên trong.”

Tô Vân phảng phất không có nghe thấy hắn, thẳng nói: “Từ tuyết tai bên trong sống sót thiếu niên, rốt cuộc là lĩnh đội học ca, vẫn là Hàn Quân đây?”

Tiết Thanh Phủ nụ cười trên mặt thu lại.

Tô Vân lẩm bẩm nói: “Trận kia Táng Long lăng chi chiến kết quả, có khả năng chưa chắc là lĩnh đội học ca cùng long linh thắng, cũng có thể là Hàn Quân thắng.”

“Ha ha ha…”

Tiết Thanh Phủ phát ra không có tình cảm tiếng cười, trên mặt da thịt nhưng không nhúc nhích tí nào, nói: “Lúc trước Tô các chủ còn đem quyển sách kia xem như giả, hiện tại tại sao lại tin tưởng nội dung trong sách?”

Tô Vân cười nói: “Nói dối thường thường là chín câu nói thật một câu lời nói dối, như vậy dễ dàng nhất để cho người ta

mắc lừa. Ta cảm thấy quyển sách này phía trước đều là thật, duy chỉ đằng sau có thể là giả."

Tiết Thanh Phủ mặt không chút thay đổi nói: "Nếu như Hàn Quân thắng, hắn đã bị nhân ma ký sinh, có Linh Tù Khốn Thiên Lung tại, hắn làm sao có thể còn sống rời đi Táng Long lăng?"

Tô Vân mỉm cười nói: "Khả năng này là hắn cùng nhân ma giao dịch. Hoặc là, nhân ma cũng không ký sinh hắn, hoặc là, chỉ ký sinh một nửa. Nhân ma trợ giúp hắn giết chết lĩnh đội học ca, cùng hắn giao dịch, thả hắn rời đi Táng Long lăng, mà đánh đổi là hắn nhất định phải rời đi về sau phá hủy Linh Tù Khốn Thiên Lung. Mà hắn, lừa gạt nhân ma."

Tiết Thanh Phủ hừ lạnh một tiếng.

Tô Vân tốc độ nói không nhanh không chậm, tiếp tục nói: "Hắn cũng không có thực hiện lời hứa, đem nhân ma nhét vào Táng Long lăng, để nhân ma thấy được so nhân ma còn muốn hiểm ác nhân tâm. Hắn mang đi hai cái nội tâm, một trong số đó, chỉ sợ chính là lĩnh đội học ca nội tâm a?"

Tiết Thanh Phủ lắc đầu cười nói: "Miệng còn hôi sữa, chỉ lo nói lời vô lý mê sảng."

Tô Vân nói: "Một cái khác nội tâm hẳn là Oánh sĩ tử. Lĩnh đội học ca cùng Oánh, đều là Hàn Quân hảo hữu, Hàn Quân mang theo bọn họ nội tâm rời đi, nhưng là lại biết, Táng Long lăng sự tình nếu như bại lộ, như vậy đời này của hắn liền hủy sạch. Cho nên hắn không thể để cho hai vị hảo hữu tiết lộ Táng Long lăng án. Ngay sau đó Oánh thành Thiên Đạo viện sách quái."

Tiết Thanh Phủ cười nói: "Lĩnh đội học ca đây?"

Tô Vân lắc đầu nói: "Cái này liền không phải ta có khả năng biết sự tình. Chẳng qua chỉ cần loại bỏ sách quái Oánh

Oánh trí nhớ phong ấn, để nàng trí nhớ thức tỉnh, như vậy lĩnh đội học ca nội tâm tung tích liền không khó biết được.”

Tiết Thanh Phủ xoay người hướng đội xe đi tới, lắc đầu nói: “Nhất gia chi ngôn.”

Tô Vân sắc mặt bình tĩnh nói: “Thánh Nhân có biết mấy ngày nay ta làm chuyện gì?”

Tiết Thanh Phủ dừng bước.

“Ta đi một chuyến Thiên Đạo viện.”

Tô Vân cười nói: “Ta lần này đi Thiên Đạo viện vì cái gì không phải cái khác, mà là ta muốn thấy vừa nhìn các đời thái thường tượng. Thiên Đạo viện tôn sư trọng đạo, các đời thái thường đều lưu lại tượng. Mà Tiết gia ba vị Thánh Nhân tượng, cũng ở trong đó.”

Tiết Thanh Phủ xoay người lại: “Các chủ rốt cuộc muốn nói cái gì?”

Tô Vân lấy ra ba bức chân dung, run lên, đem ba bức tranh tung ra, nói: “Tiết gia ba vị Thánh Nhân, ba tấm khác biệt gương mặt. Nhưng mà Tiết Thánh Nhân, cha ngươi, ngươi tổ phụ, mặt của bọn hắn…”

Hắn sắc mặt có mấy phần quỷ dị, âm thanh cũng biến thành có mấy phần quỷ dị: “Ta gặp qua.”

Tiết Thanh Phủ nhìn Tô Vân tung ra ba bức tranh, ba bức trong tranh ba người, bên trong một cái là hắn, mà đổi thành bên ngoài hai người đúng là hắn tổ phụ cùng cha của hắn!

“Thánh Nhân biết ta ở đâu gặp qua bọn họ ư?”

Tô Vân nhìn thấu khuôn mặt của hắn, không buông tha bất kỳ một cái nào tâm tình chập chờn mang tới thần thái biến hóa, lạnh như băng nói: “Là tại Thánh Nhân cư trên vách tường. Thánh Nhân cư trên vách tường có 1,068 cái mặt nạ, ta

xông Thánh Nhân Linh giới lúc, thấy được mang theo 1,066 cái mặt nạ Thánh Nhân, không có nhìn thấy mang theo còn lại hai cái mặt nạ Thánh Nhân."

"Cái này còn lại hai cái mặt nạ, chính là Tiết gia phía trước hai vị Thánh Nhân!"

Tô Vân cười lạnh nói: "Tiết gia một môn tam thánh, tam thánh một người!"

Tiết Thanh Phủ mắt lộ ra sát cơ, nhưng vào lúc này, trong mắt của hắn sát cơ đột nhiên biến mất, thay vào đó chính là kinh ngạc.

Chỉ thấy Thánh Nhân cư cửa đột nhiên bị người từ bên trong mở ra, một cái lão đạo nhân một bên quét rác, vừa đi ra Thánh Nhân cư.

Tô Vân nhưng phảng phất đã sớm ngờ tới một màn này, đứng yên tại đầu cầu, ở trên cao nhìn xuống, đem Tiết Thanh Phủ bất kỳ biểu lộ gì thu vào đáy mắt.

"Thánh Nhân, ta là một chiếc gương, ta tại khúc xạ ngươi hành động."

Tô Vân thản nhiên nói: "Ngươi chẳng lẽ cho là ta là một mình tới gặp ngươi đi?"

"Ngươi bụng dạ bên trong khe rãnh đan xen, vậy mà mời đến Đạo Thánh!"

Tiết Thanh Phủ cười ha ha, lắc đầu nói: "Cho dù là Đạo Thánh rõ ràng trong đất cũng không dám động thủ với ta, bằng không chính là coi trời bằng vung, người trong thiên hạ cùng tru diệt!"

Tô Vân khẽ mỉm cười.

Tiết Thanh Phủ ánh mắt rơi vào cái kia lão đạo nhân trên người, lạnh lùng nói: "Huống chi, ta có Đổng thần y tự thân trị

liệu thương thế, mà Đạo Thánh nhưng không người chữa thương, coi như lần nữa giao chiến, hắn cũng chỉ có thể bại vong trong tay ta!"

Tô Vân khẽ mỉm cười, làm ra xin tư thế.

Tiết Thanh Phủ đứng tại đầu cầu không nhúc nhích, đột nhiên, hắn xoay người, phẩy tay áo bỏ đi, thản nhiên nói: "Các chủ, ngươi không có bất kỳ chứng cớ nào, không có bất kỳ cái gì chứng minh thực tế. Tất cả, đều chỉ là suy đoán của ngươi mà thôi . Bất quá, ngươi thật sự trưởng thành."

Hắn đưa lưng về phía Tô Vân, quơ quơ ống tay áo: "Đông đô gặp lại!"

Tô Vân đưa mắt nhìn hắn đi xa, Bạch Nguyệt Lâu vội vàng từ trên cầu đi qua, khom người nói: "Đại sư huynh, đừng đi Đông đô. Tạm biệt —— "

Hắn bước nhanh xuống cầu, đuổi theo đội xe.

Tô Vân đứng tại cầu trung ương, đưa mắt nhìn bọn họ đi xa.

Lúc này, sách quái Oánh Oánh từ hắn Linh giới bên trong bay ra, trên dưới quan sát cái kia ba bức tranh, khó hiểu nói: "Tô sĩ tử, mấy ngày nay, ngươi khi nào đi Thiên Đạo viện? Ta một mực tại ngươi Linh giới bên trong, tại sao không có ấn tượng?"

Tô Vân cuốn lên ba bức chân dung, thản nhiên nói: "Ta chưa hề đi qua. Ta chẳng qua là đem Tiết Thánh Nhân còn lại hai cái mặt nạ vẽ ra tới mà thôi."

Sách quái Oánh Oánh rùng mình một cái, ha ha nói: "Ngươi là đang lừa hắn…"

"Nhưng hắn thừa nhận."

Tô Vân rời đi Thánh Nhân tiểu trấn, hướng quét rác lão đạo nhân vẫy vẫy tay, nói: "Đây mới là đáng sợ nhất."

Lão đạo nhân tức nói: "Không quét rác? Để người ta gọi tới quét rác, hứa tiền công, đến cho đủ ah, không thể cắt xén ta!"

Sách quái Oánh Oánh vội vàng đuổi theo Tô Vân, lo lắng nói: "Như vậy ngươi còn có hay không đi Đông đô?"

Tô Vân cười nói: "Đi ah. Chẳng qua tại trước khi đi, ta cần phải đến thực hiện lời hứa, đem ngươi trí nhớ phong ấn mở ra!"

Oánh Oánh kêu lên vui mừng một tiếng, có nhận khích lệ.

Đột nhiên, cô gái này lại có một chút rảnh rỗi ưu sầu xông lên đầu, trong trí nhớ của nàng Táng Long lăng án chân tướng, rốt cuộc sẽ là cái gì?

Trạch Trư: Các ngươi nguyệt phiếu đây? Phiếu đề cử đâu? Ta rất muốn nghiên cứu một chút ~ nghiên cứu xong rồi liền trả lại cho các ngươi ~~

Chương 195 : Tìm kiếm Linh Tê

Chương 195: Tìm kiếm Linh Tê

“Người nghèo chí ngắn, nợ người tiền bạc, đành phải trừ tai hoạ cho người.”

Cái kia lão đạo nhân xách theo cây chổi, nhắm mắt theo đuôi đi theo Tô Vân sau lưng, ánh mắt lấp lóe, nội tâm một mảnh thản nhiên: “Có điều, có thể tại tương đồng cảnh giới đánh bại Bình Đế, để Bình Đế bị thương hộc máu, tư chất ngộ tính thật sự là phi phàm. Phần này thông minh sức lực, quả thực thiên hạ ít có. Đáng tiếc…”

Hắn lắc đầu, thầm nghĩ: “Nhân gia là Thông Thiên các chủ, chướng mắt ta đạo môn.”

Tô Vân trên đường trở về, đi qua đạo trường, chỉ thấy người nơi đâu bọn họ rộn rộn ràng ràng, rất nhiều Sóc Phương người tụ tại đạo trường bên ngoài, phi thường náo nhiệt.

Tô Vân hỏi một phen, có người phấn khởi nói cho hắn biết: “Là bảy đại thế gia, xếp hàng chém đầu!”

“Hoàng đế hạ chỉ ý, muốn tru bảy đại thế gia cửu tộc! Vẻn vẹn chúng ta Sóc Phương đều liên luỵ hết mấy vạn người!”

“Những châu khác quận cũng không ít gia tộc là bảy đại thế gia con thứ, còn có chút là thông gia, đều bị liên lụy, cũng tại chém đầu!”

“Cả nước các nơi, cũng không ít người bị chém đầu đây! Chỉ là không có chúng ta Sóc Phương nhiều, rất nhiều nơi

khác, đều chạy đến Sóc Phương nhìn chém đầu, nghe nói muốn giết thật nhiều ngày mới có thể giết hết!"

…

Tô Vân đứng tại đạo trường bên ngoài, qua rất lâu mới hồi phục tinh thần lại.

Phía sau hắn, lão đạo xách theo điều cây chổi đi tới, nói: "Tô các chủ, cựu thánh tuyệt học ngươi hẳn là học qua không ít a? Tuân Thánh nói, nhân sinh bên dưới tới chính là ác, cần giáo hóa làm thiện, Mạnh Thánh nói nhân sinh bên dưới tới làm thiện, bị thế gian quấy nhiễu làm ác. Mà ta đạo gia nói, nhân sinh bên dưới tới chính là thần tiên."

Tô Vân xoay người lại, hỏi: "Xin lắng tai nghe."

"Nhân sinh xuống tới chính là thần tiên, chính là ôm mộc mạc hài nhi, lớn lên quá trình bên trong từng chút từng chút bị trần thế quấy rầy, bởi vậy mới có thể từ từ mất đi thần tiên tư chất, từ từ biến thành phàm nhân."

Lão đạo đi tới bên cạnh hắn, bỏ xuống điều cây chổi: "Chờ đến thiếu niên lớn lên lúc, liền mất đi tất cả tiên khí, thấp hèn kinh khủng. Mà tu đạo chi đường, chính là chậm lại quá trình này, lại hoặc là gọi nghịch sinh trưởng, để cho mình trở lại trẻ mới sinh trạng thái, trở thành thần tiên."

Tô Vân như có điều suy nghĩ, hỏi: "Như vậy Đế Bình cử động lần này thiện hay ác, là để cho mình khoảng cách thần tiên tiến thêm một bước, vẫn là càng xa một bước?"

Lão đạo ánh mắt rơi vào trên người hắn, sau một lúc lâu, nói: "Ta còn tưởng rằng ngươi sẽ hỏi ta thần tiên chi đạo."

Tô Vân buồn cười, run một cái ống tay áo xoay người đi tới: "Thần tiên chi đạo, ta còn cần ngươi dạy? Ta dạy cho ngươi còn tạm được. Đi đạo sĩ!"

Lão đạo ngạc nhiên, bước nhanh đuổi theo hắn.

Tô Vân trở lại Hạnh Lâm tiệm dược liệu, đem mượn tới lão đạo trả lại cho Đổng y sư, lại lấy ra một đồng thanh hồng tệ, đưa cho Đổng y sư, nói: "Đây là mượn dùng lão đạo tiền."

Đổng y sư thu tiền, lấy tới sổ sách, đối một chút, nói: "Còn nợ mười ba cái thanh hồng tệ. Nhìn tới tháng này hắn là không kiếm được nhiều tiền như vậy, đành phải chờ Nhàn Vân phát tiền lương. Chẳng qua là Nhàn Vân bổng lộc cũng là không nhiều, đoán chừng muốn biến thành nợ khó đòi."

Lúc này, Tô Vân đột nhiên phát giác được trên đường phố kiếp khí phai nhạt rất nhiều, trong lòng khẽ nhúc nhích, hỏi: "Tả phó xạ tìm đến Ngô Đồng sao?"

Đổng y sư lắc đầu: "Tả phó xạ bên kia không có tin tức. Ta những ngày này cũng tại phối trộn một chút linh dược, nhìn một chút có thể hay không đánh tan kiếp khí, chẳng qua là tiến triển không lớn."

"Khó hiểu, kiếp khí vì sao đang từ từ tiêu giảm?" Tô Vân trong lòng buồn bực.

Đến đây người xem bệnh vẫn là rất nhiều, hai bên đường phố cũng bày đầy chữa bệnh từ thiện quầy hàng, phần lớn là mấy cái học cung học y sĩ tử. —— Sóc Phương hầu hạ lệnh, mạng Sóc Phương, Cửu Nguyên cùng Mạch Hạ mấy cái học cung học y sĩ tử cũng đến đây giúp đỡ.

Cái này ba cái học cung cứ việc bị liên luỵ đến lần này trong phản loạn, có không ít sĩ tử bị uy hiếp, cùng một chỗ tạo phản làm loạn, nhưng mà có Sóc Phương hầu, Tả Tùng Nham đám người ra sức bảo vệ, cuối cùng bảo vệ ba đại học cung phần lớn sĩ tử tính mạng.

Chẳng qua những cái kia đi theo bảy đại thế gia tạo phản sĩ tử liền không có may mắn như vậy, khó tránh khỏi muốn lên

đạo trường chém đầu.

Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao cũng giúp đỡ trị liệu những cái kia tổn thương bệnh người, tuy là không thể chữa trị tro tàn bệnh, nhưng có thể trợ giúp những này tổn thương bệnh người điếu mệnh, kéo dài thời gian.

Theo kiếp khí suy giảm, những bệnh nhân này sẽ tự nhiên mà nhưng chuyển biến tốt đẹp.

Đến buổi tối, bọn họ hiếm thấy yên tĩnh xuống tới, Trì Tiểu Dao cùng Tô Vân nói một chút lời nói liền ngủ thiếp đi, Tô Vân thì nhắm mắt nghỉ ngơi, đem Oánh Oánh đưa vào bản thân Linh giới bên trong.

Hắn nội tâm đem Oánh Oánh nâng ở lòng bàn tay, nói: "Lần này thực lực của ta tiến nhanh, hẳn là có thể từ Tiên kiếm bên dưới chạy trốn, nhưng mà ta còn chưa hề mang theo những người khác nội tâm đi vào thế giới kia, không biết có thể thành công hay không."

Tô Vân nâng tay phải lên, nhẹ nhàng đẩy một cái, Oánh Oánh kinh hô một tiếng, bị đẩy đến bay ra ngoài.

Nàng đột nhiên cảm giác được thân thể nhẹ nhàng rất nhiều, vội vàng hướng Tô Vân bàn tay nhìn lại, chỉ thấy một "chính mình" khác nằm tại Tô Vân lòng bàn tay.

Tô Vân đưa nàng nội tâm đẩy ra thân thể, lại đưa nàng thân thể nhẹ nhàng bỏ xuống, nói: "Ngươi ôm chặt ta."

Oánh Oánh vội vàng bay tới, ôm cổ của hắn, nhưng mà Tô Vân hình thể quá lớn, nàng hai tay ôm không đến, đành phải ôm lấy lấy Tô Vân cánh tay, nhưng mà vẫn là quá to.

Tô Vân đành phải đem nàng nhét vào lồng ngực của mình trong cổ áo, nói: "Ngươi nắm chắc cổ áo của ta!"

Oánh Oánh vẻ mặt đỏ bừng, hai tay gắt gao bắt hắn lại cổ áo, chỉ ở Tô Vân ngực lộ ra một cái đầu nhỏ, khẩn trương nhìn về phía trước.

Tô Vân điều động nguyên khí, thôi thúc trong mắt bát diện triều thiên khuyết.

Triều thiên khuyết vận chuyển, Thiên môn bay lên không, đột nhiên mở ra!

Tô Vân nội tâm nhất thời bị một cỗ lớn lao lực lượng dẫn dắt, hướng lên trời phía sau cửa thế giới bay đi!

Oánh Oánh sợ hãi kêu, gắt gao kề sát ở Tô Vân trên lồng ngực, không thể động đậy!

Sau một khắc, vô biên ánh sáng vọt tới, lấp kín thiếu nữ tầm mắt.

Chờ đến ánh sáng tán đi, trắng xoá mây trắng chậm rãi hiện lên, xua tán đi tiên quang, cầu dài như ngọa long, nằm tại tiên cảnh đám mây.

Oánh Oánh còn chưa kịp tinh tế quan sát, Tô Vân liền hướng về phía trước lao nhanh, trong một cái hít thở liền tới đến Khúc Tiến đứng tại trên cầu thi thể phía trước, không nói lời gì đem Oánh Oánh từ trong ngực kéo ra đến, lôi kéo bàn tay nhỏ của nàng khắc ở tiên đồ bên trên!

“Nhanh! Quan tưởng Linh Tê!” Tô Vân quát.

Oánh Oánh vội vàng tập trung tinh thần, quan tưởng Linh Tê.

Linh Tê loại này thần thú cực kỳ hiếm có, Long Phượng còn có người gặp qua, ngẫu nhiên còn có trụy long sự tình phát sinh, nhưng mà Linh Tê loại này thần thú vậy liền quá là hiếm thấy.

Loại này thần thú có thể tự do đi xuyên tại từng cái nhân vật hoặc là yêu quái Linh giới bên trong, hút giấc mơ của bọn họ, đem ác mộng hóa thành mộng đẹp.

Linh Tê không có dấu vết mà tìm kiếm, chỉ có một trăm năm mươi năm trước Oánh sĩ tử tìm đến Linh Tê, khai sáng Linh Tê Tị Trần Thông Huyền công, đem môn công pháp này lưu tại Thiên Đạo viện Văn Uyên trong các.

Oánh Oánh nhìn qua môn công pháp này, lập tức nhắm mắt lại , dựa theo trong sách ghi lại Linh Tê hình vẽ tới quan tưởng Linh Tê.

Tô Vân hướng tiên đồ trông được đi, chỉ thấy tiên đồ tỏa ra bốn phía phong cảnh, cũng không có hiện ra Linh Tê.

Oánh Oánh mở mắt ra, có chút ngỡ ngàng.

Tô Vân vội vàng đem tay của mình đặt ở tiên đồ bên trên, thấp giọng nói: “Chẳng lẽ cái này tiên đồ chỉ có ta mới có thể sử dụng?”

Hắn cũng tu luyện Linh Tê Tị Trần Thông Huyền công, lại từ Oánh Oánh nơi đó quan sát Oánh sĩ tử lưu lại Linh Tê đồ, nhưng mà tuy là hắn quan tưởng Linh Tê, nhưng tiên đồ bên trên từ đầu đến cuối không có xuất hiện Linh Tê.

Hiển nhiên, tiên đồ cũng không phải là chỉ có hắn có thể sử dụng.

“Chờ một chút, chẳng lẽ là cần phải đến có độ kiếp Linh Tê, mới có thể từ tiên đồ chiếu lên soi sáng ra tới?”

Tô Vân tâm thần chấn động mạnh, đột nhiên tỉnh ngộ lại, hắn từng tại tiên đồ bên trên tra xét Ngạc Long, Ứng Long, Tất Phương, Bạch Viên các loại thần thú hoặc là thần thánh, bọn chúng đều không ngoại lệ đều là tại độ kiếp , tiếp đó bị Tiên kiếm chém giết.

Hiển nhiên, tiên đồ ghi chép là độ kiếp Thần Ma, phàm là chết tại Tiên kiếm phía dưới Thần Ma, đều có thể theo sử dụng tiên đồ người quan tưởng, mà từ trong bức tranh hiện ra, tái hiện bọn chúng độ kiếp một màn kia.

Linh Tê không có tại trong bức tranh xuất hiện, chỉ có thể nói rõ, từ xưa đến nay, Linh Tê loại này thần thú chưa hề tu luyện tới độ kiếp tiêu chuẩn!

Không có vượt qua kiếp, liền sẽ không xuất hiện tại tiên đồ bên trong.

"Vậy thì khó xử lý."

Tô Châu cau mày, đề phòng đánh giá bốn phía, bỗng nhiên nghiến răng đem Oánh Oánh nhét về trong ngực của mình, xoay người lao nhanh, thầm nghĩ: "Kéo dài thêm, không biết đạo kiếm quang kia sẽ từ nơi nào đánh tới, vẫn là đi về trước lại nói!"

Hắn đối với mình trên mông bên trong một kiếm kia ký ức vẫn còn mới mẻ, mỗi khi nhớ tới, cái mông cơ bắp đều là nhịn không được run rẩy, mơ hồ bị đau.

Hai người nội tâm trở lại Linh giới, Tô Vân đem Oánh Oánh nội tâm đưa về thân thể của nàng, Tô Vân buồn phiền, tại Linh giới bên trong đi tới đi lui.

Oánh Oánh cũng rất buồn phiền, tại hắn trong lòng bàn tay đi tới đi lui.

"Oánh Oánh, nếu như Oánh sĩ tử chính là ngươi lời nói, như vậy nàng nhất định sẽ tại Linh Tê Tị Trần Thông Huyền công lưu lại dấu vết gì, tới đánh dấu bản thân là như thế nào tìm đến Linh Tê."

Tô Vân linh quang hiện ra, dừng bước lại, phỏng đoán nói: "Quyển kia Linh Tê Tị Trần Thông Huyền công trong thư tịch, hơn phân nửa có nàng lưu lại bản đồ hoặc là triệu hoán pháp

môn loại hình đồ vật. Ngươi suy nghĩ kỹ một chút, quyển sách kia tịch bên trong có cái gì cổ quái hay không địa phương?"

Oánh Oánh đứng tại hắn trong lòng bàn tay, dừng bước lại, cẩn thận suy nghĩ một chút, đột nhiên ánh mắt sáng lên, từ hắn trong lòng bàn tay nhảy dựng lên: "Quyển kia công pháp bên trong mỗi một trang giấy đằng sau, đều có kèm theo một loại dược liệu!"

Nàng tay nhỏ tùy ý, chỉ thấy trên không hiện ra Linh Tê Tị Trần Thông Huyền công từng trương trang sách, trang sách phía dưới cùng là từng loại kỳ lạ dược thảo.

Dược thảo bên dưới chính là trang sách số, phần ngoại lệ trang số lại là ngổn ngang kinh khủng, cũng không có dựa theo một hai ba bốn sắp xếp.

"Đây cũng là một loại phương thuốc."

Tô Vân cẩn thận kiểm tra, phỏng đoán nói: "Phương thuốc này là dùng tới làm cái gì… Mặc kệ nó, chúng ta ngay tại tiệm dược liệu bên trong, dứt khoát lấy ra những dược liệu này phối cùng một chỗ, nhìn một chút rốt cuộc có thể hợp với cái gì tới!"

Hắn tràn đầy phấn khởi, lập tức từ trong nhập định tỉnh lại, đi ra tiệm dược liệu mật thất.

Oánh Oánh cũng hào hứng vỗ giấy chất cánh, đi theo phía sau hắn.

Hai người tới mật thất phần cuối, chỉ thấy mập mạp Đổng y sư đứng ở nơi đó, sau lưng vỡ ra, chân chính Đổng y sư cũng không ở bên trong, không biết đi nơi nào.

Hai người đi ra mật thất, lại thấy lão đạo nằm tại trên giường bệnh, ngủ say như chết, tiếng ngáy như sấm.

Tô Vân không làm kinh động hắn, lặng lẽ đi qua, điểm lên tro tàn đèn , dựa theo phương thuốc bốc thuốc, sau một lúc lâu, dược liệu bị hắn dựa theo trọng lượng lấy ra.

Oánh Oánh mệt mỏi từ góc tường kéo tới một cái đan lô, Tô Vân cùng nàng liếc nhau, đem dược liệu để vào đan lô bên trong.

Hai người trong lòng thình thịch đập loạn, Tô Vân thôi thúc khí huyết, một viên Tất Phương thần hỏa bay ra, đem đan lô nhen lửa.

Lúc này, đan lô bên trong phát sinh biến hóa kỳ diệu.

Tô Vân cùng Oánh Oánh kinh ngạc nhìn thấy một mảnh dị hương phảng phất có hình hữu chất, từ đan lô bên trong bay ra, cùng lão đạo Linh giới liên kết.

Cái kia lão đạo Linh giới vậy mà không có chút nào bố trí phòng vệ mở ra, từ cái kia dị hương phiêu đi vào.

"Nhanh lên một chút đi!"

Oánh Oánh vội vàng bay lên, đột nhiên phát hiện bản thân là bay lên, chẳng qua là nội tâm bay lên, cơ thể chính mình lại còn tại nguyên chỗ.

Tô Vân cũng là như vậy, nội tâm bị cái kia đan lô bên trong dị hương huân qua, trực tiếp từ lúc thân thể bên trong bay ra.

"Đây là…"

Hắn ngẩn ngơ, Oánh Oánh vội vàng ôm đầu ngón tay của hắn, chấn động cánh, mệt mỏi mang theo hắn theo cái kia cỗ dị hương, bay vào lão đạo Linh giới bên trong.

Lão đạo Linh giới cực kỳ rộng rãi, rộng lớn bao la bát ngát, bay vào lão đạo Linh giới, thậm chí có thể nhìn thấy cửu thiên thần thánh, đầy trời đạo gia Thần Chỉ, còn có thể nhìn thấy một phương thế giới.

Lão đạo kinh ngạc, từng tôn chợp mắt Thần Chỉ nhao nhao mở mắt, nhìn cái này một đôi đột nhiên xông vào bản thân Linh giới bên trong nội tâm, không biết rốt cuộc chuyện gì xảy ra.

Hai người lần theo dị hương tại lão đạo Linh giới bên trong phi hành xuyên qua, đột nhiên dị hương từ lão đạo Linh giới bên trong bay ra, đi vào trong mật thất ngay tại ngủ say sưa Trì Tiểu Dao Linh giới bên trong.

Trì Tiểu Dao Linh giới thì phải so lão đạo Linh giới nhỏ đi rất nhiều, tiểu mẫu long nội tâm đang cố gắng dụng công, tại đại uyên bên cạnh tu luyện, đại uyên bên trong ngọc rồng lập loè hào quang sáng tỏ từ từ bay lên.

Đúng lúc này, Tô Vân cùng Oánh Oánh một trước một sau xông vào.

Trì Tiểu Dao sợ hãi không thôi, trong lòng lại là xấu hổ: "Nếu là mơ tới nam tử, chính là ngày có chút suy nghĩ, chẳng lẽ ta… Thế nhưng là, vì sao Oánh Oánh cũng ở nơi đây?"

Nàng đang nghĩ ngợi, lại thấy Tô Vân cùng Oánh Oánh bay vào nàng đại uyên bên trong, biến mất không thấy gì nữa.

Trì Tiểu Dao kinh ngạc, nằm ở đại uyên một bên nhìn xuống dưới, phía dưới là một vùng tăm tối, nhìn không thấy đáy, mà Tô Vân cùng Oánh Oánh hai người, không biết từ đạo này đại uyên bên trong bay đến nơi nào đi.

"Ta lúc ban ngày đang miên man suy nghĩ cái gì?" Tiểu mẫu long lo lắng.

Chương 196 : Tâm có Linh Tê

Chương 196: Tâm có Linh Tê

Tô Vân cùng Oánh Oánh chỉ lo lần theo cái kia cỗ mùi thơm, tùy tiện xông vào Trì Tiểu Dao Ly Uyên bên trong, đợi đến bọn họ tỉnh ngộ lại lúc đã xâm nhập Ly Uyên, muốn quay đầu, đã không nhìn thấy đường ở nơi nào.

Bọn họ đành phải lần theo cỗ này mùi thơm không ngừng bay đi, sau một lúc lâu, phía trước nếu có ánh sáng, đợi lần theo cái kia ánh sáng bay đi, chỉ thấy bọn họ đi tới một cái khác linh sĩ Ly Uyên.

Tô Vân cùng Oánh Oánh không lo được kinh ngạc, từ cái kia linh sĩ nội tâm phía trước bay qua.

Cái kia linh sĩ kinh ngạc không thôi, kinh ngạc đưa mắt nhìn bọn họ đi xa.

Bọn họ tại lần lượt linh sĩ Linh giới bên trong xuyên qua, đối với những này linh sĩ tới nói, cái này vẻn vẹn tương đương với trong mộng cảnh nhiều thêm hai cái người qua đường mà thôi.

Mộng cảnh vốn là liền cổ quái kỳ lạ, nhiều hơn hai cái người lạ đương nhiên cũng không có cái gì ghê gớm.

Nhưng mà đối với Tô Vân tới nói, bọn họ hiện tại có chút hối hận không thôi, bởi vì bọn hắn chỉ lo đuổi lần theo mùi thơm tiến lên, nhưng quên đi bản thân lúc đến đường.

Tô Vân trí nhớ mạnh nhất, chưa từng lạc đường, cho dù là Thiên môn chợ quỷ mê cung, cho dù là Tiết Thánh Nhân Linh giới, hắn đi qua một lần cũng liền xe nhẹ đường quen.

Nhưng mà lần này khác biệt.

Bọn họ là từ mọi người Linh giới bên trong xuyên qua, Linh giới vị trí, lớn nhỏ, địa lý, thời thời khắc khắc đều tại biến hóa bên trong, ví dụ như ngủ say người bên cạnh cái thân, Linh giới vị trí liền sẽ phát sinh thay đổi. Trong lúc ngủ mơ người động một cái ý niệm trong đầu, Linh giới bên trong núi sông địa lý chỉ sợ còn lớn hơn đại biến dời.

Nói cách khác, bọn họ căn bản là không có cách tìm trở về lúc con đường, trở về thân thể của mình.

Việc đã đến nước này, bọn họ cũng đành phải nhắm mắt tiếp tục chạy về phía trước.

Đột nhiên, Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, thấp giọng nói: "Oánh Oánh, chúng ta khả năng đến Thiên Thị Viên! Đến nơi này cần phải đến cẩn thận, nơi này đâu đâu cũng có yêu ma quỷ quái!"

Oánh Oánh khó hiểu nói: "Ngươi là thế nào nhìn ra được?"

"Bởi vì, chúng ta giờ phút này ngay tại Thiên Thị Viên tám đại thiên tướng bên trong Bảo thiên tướng Linh giới bên trong!" Tô Vân sắc mặt ngưng trọng nói.

Lúc này, Oánh Oánh chỉ nghe chiêng trống ồn ào náo động, chuông khánh tề minh, càng ngày càng vang.

Nàng theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy mảnh này Linh giới cực kỳ rộng lớn, trời cao đất rộng, giữa thiên địa đứng sừng sững lấy một tôn vô cùng to lớn vĩ đại Thần Ma, cái kia Thần Ma bụng phệ, mọc ra trên trăm đầu cánh tay, nắm lấy trên trăm kiện dị bảo, có lẽ chính là Bảo thiên tướng.

Ngàn vạn Thần Ma vui mừng hớn hở, vây quanh hắn chạy, khua chiêng gõ trống, chuông vang đập khánh.

Lại có ngàn vạn Thần Ma quỳ rạp trên đất, một bên lễ bái, một bên hô to, trên mặt mang nịnh nọt tươi cười.

Còn có ngàn vạn Thần Ma trên không trung xoay quanh Bảo thiên tướng, nịnh nọt, cổ động ba tấc không nát miệng lưỡi, đủ loại tâng bốc lấy lòng.

Oánh Oánh ngẩn ngơ, vô số Thần Ma nụ cười trên mặt vặn vẹo, rất vui mừng hướng bọn họ bên này vọt tới, chiêng trống vang trời, đinh tai nhức óc.

Trong khoảnh khắc, đếm không hết Thần Ma đem bọn hắn bao phủ. Oánh Oánh đành phải trốn ở Tô Vân trên bờ vai, nhưng mà Tô Vân bị những cái kia Thần Ma đánh tới đánh tới, để nàng khó mà ổn định thân hình.

Sau một lúc lâu, Oánh Oánh khẹt trượt một tiếng chui vào Tô Vân trong ngực, Tô Vân gánh lấy những này Thần Ma chạy về phía trước, e sợ cho mất dấu cái kia cỗ dị hương.

Nhưng vào lúc này, Bảo thiên tướng bị ngàn vạn Thần Ma vây quanh hướng bên này đi tới, Tô Vân trong lòng lén lút tự nhủ: "Người này truy sát ta cùng Tiết Thánh Nhân, ta cùng hắn chiếu qua mặt, nếu là bị hắn nhận ra…"

"Khó hiểu, ta trong mộng lại có tên tiểu quỷ này!"

Bảo thiên tướng chú ý tới hắn, chỉ vào Tô Vân cười ha ha: "Ở trong mơ, ta không tính toán với ngươi! Tối nay, chỉ để ý ca múa!"

Đột nhiên, tất cả Thần Ma cùng nhau tiến lên, như là hoa đoàn đồng dạng, đem Bảo thiên tướng vây quanh lên, Bảo thiên tướng co đầu rụt cổ, giấu ở hoa đoàn trung ương.

Rào ——

Đếm không hết Thần Ma bay lên, hướng bốn phương tám hướng tán đi, cực kỳ lộng lẫy chói mắt, như là hoa khoe màu đua sắc hoa tươi nở rộ.

Tô Vân cùng Oánh Oánh nhìn ra nghẹn họng nhìn trân trối, chỉ thấy so Đổng y sư còn muốn mập mạp gấp mấy lần Bảo thiên tướng quơ tròn xoe cái bụng đung đưa hơn trăm cánh tay từ từ đứng lên.

"Đông!" "Đông!" "Đông!" "Đông!" "Đông!"

Bảo thiên tướng lay động trong tay linh binh, đập vào trên bụng của mình, tại ngàn vạn Thần Ma trước mắt bao người nhảy lên nhảy múa, há to miệng rộng, to rõ vô cùng âm thanh nhất thời vang vọng mảnh này Linh giới.

"Cuộc đời phù du, bạch câu lữ khách ——— "

Cái kia ngàn vạn Thần Ma trên không trung dừng lại thân hình, thân thể kịch liệt đong đưa, hai tay che mặt, cả người co lại thành từng cái viên cầu, đột nhiên buông ra hai tay, lộ ra từng trương vẻ mặt nụ cười mặt tới.

Bọn họ trăm miệng một lời: "Hừ ——— "

Bảo thiên tướng di chuyển hai cái nhỏ chân ngắn, tại Linh giới bên trong từ từ bay lên, tại ngàn vạn Thần Ma vây quanh bên dưới làm bài hát: "Thu thuỷ lục bình, kiến càng bao nhiêu?"

Ngàn vạn Thần Ma xoay quanh tay hắn múa dậm chân, đột nhiên dừng lại: "A ——— "

Bảo thiên tướng tại ngàn vạn Thần Ma bên trong vừa múa vừa hát, âm thanh càng thêm vang dội: "Thời gian hiểu sương trắng, ai yếu lại ai mạnh?"

"Hừ ——— "

Tô Vân cùng Oánh Oánh đuổi theo cái kia dị hương từ Thần Ma bên trong bay qua, những cái kia Thần Ma niềm nở như lửa, lôi kéo bọn họ liền uyển chuyển nhảy múa, dáng múa vặn vẹo quỷ dị, phóng đãng ngỗ ngược, làm người ta một lời khó nói hết.

Bảo thiên tướng gật gù đắc ý, say mê tại trong ca múa: "Mặc cho Đế Hoàng tướng tướng, trăm năm cô phần thê lương; "

"A —— "

"Công danh lợi lộc che vọng nhãn, vào quan mộ phần nhìn lại nhìn: Hoang đường!"

…

Tô Vân cùng Oánh Oánh tận lực đấu tranh, cuối cùng lao ra vừa múa vừa hát Thần Ma, ra sức hướng cái kia dị hương xông tới, dị hương hữu hình hữu chất, dọc theo Bảo thiên tướng Linh giới bay đi, tai nghe đến tiếng ca dần dần yếu đi xuống tới.

Oánh Oánh từ trong ngực hắn bay ra, có chút tiếc hận: "Cái tên mập mạp kia giọng hát rất tốt đây, đáng tiếc không có nghe xong cái này bài nhạc."

Tô Vân cũng cảm thấy có chút tiếc hận: "Không nghĩ tới Bảo thiên tướng nhân phẩm không tốt, nhưng hát lại là một tay hảo thủ."

Nhưng mà lúc này nếu rơi vào tay Bảo thiên tướng tiếng ca ngăn trở, vậy liền đừng hòng lại đuổi theo cái kia cỗ dị hương, thậm chí có khả năng không cách nào trở lại cơ thể chính mình, bởi vậy Tô Vân đành phải tiếp tục cùng truy mạnh mẽ đuổi.

Bọn họ lần theo dị hương lao ra Bảo thiên tướng Linh giới, nhưng lại rơi xuống tên còn lại Linh giới.

Nơi này là Thiên Thị Viên lão khu không người, Bảo thiên tướng Linh giới kỳ quái, mặt khác Thần Ma Linh giới cũng là muôn màu muôn vẻ, bọn họ tựa như xông vào ống kính vạn hoa, đèn kéo quân, đã trải qua đủ loại cổ quái kỳ lạ mộng cảnh.

Một đêm này, không những Sóc Phương thành bên trong có không ít người đang nằm mơ lúc mơ tới Tô Vân cùng Oánh Oánh, chính là Thiên Thị Viên lão khu không người yêu ma quỷ quái, cũng thường thường mơ tới bọn họ.

Bọn họ nội tâm nhìn thấy một thiếu niên mang theo một cái quyển sách cao nữ hài, từ bọn họ Linh giới bên trong vội vàng xuyên qua, cho bọn hắn mộng cảnh tăng thêm một quét thay đổi màu sắc.

Tô Vân sắc mặt dần dần nghiêm nghị, bọn họ đoạn đường này đến, từ từng cái Linh giới bên trong vượt qua, tính toán khoảng cách, chỉ sợ đã vượt qua khu không người, xâm nhập Thiên Thị Viên vô tự khu vực.

"Càng đi về phía trước, chỉ sợ liền muốn đến Thiên Môn trấn, đi vào Bắc Hải."

Tô Vân trong lòng mơ hồ bất an, cái kia cỗ dị hương như là bay đi Vân, dẫn dắt lấy bọn hắn tiếp tục bay về phía trước, mà tới được Bắc Hải, chỉ sợ liền lại không đường đi.

Cuối cùng, căn cứ Tô Vân phán đoán, bọn họ đã đến Bắc Hải phía trên.

Lúc này, dị hương mang theo bọn họ bay vào Linh giới cũng thay đổi, nơi này Linh giới phần lớn là đại dương, Tô Vân cùng Oánh Oánh chỉ có thể ở trong biển bơi lội, đuổi theo cái kia cỗ dị hương.

"Chẳng lẽ chúng ta nội tâm giờ khắc này ở trong biển một loại nào đó ngoài dự đoán Dị Linh sĩ Linh giới bên trong?"

Tô Vân trong lòng âm thầm lo lắng: "Xong rồi, chúng ta chỉ sợ là không trở về được…"

Bắc Hải bên trong linh sĩ cũng là vô cùng kỳ quặc, cũng không phải là đều là hình người, bọn họ hình thể cổ quái, cho dù là Oánh Oánh cũng bị sợ tới mức kêu gào.

Đột nhiên, bọn họ đi vào một cái kỳ dị Linh giới bên trong, cái kia Linh giới rất nhỏ, chỉ có một đứa bé ngồi ở chỗ đó, cái kia trẻ mới sinh loạng choạng học đi, bị ác mộng bao vây, rơi vào ác mộng bên trong.

"Nơi này có trẻ mới sinh, chẳng lẽ là Bắc Hải bên trong một cái nào đó hòn đảo?"

Tô Vân buồn bực, hắn tuy là ở tại Thiên Môn trấn, bên cạnh chính là Bắc Hải, nhưng mà trên biển hắn chưa hề đi qua, cũng không biết trong biển rốt cuộc có cái gì.

Hắn thường xuyên tại bờ biển cào thanh hồng giải bán lấy tiền, nhưng theo hắn biết, Thiên Thị Viên cư dân đối Bắc Hải rất là sợ hãi, có rất ít người dám to gan đi bờ biển.

Đó là hắn vẫn là cái nhỏ người mù, căn bản không nhìn thấy bờ biển cùng trong biển rốt cuộc có cái gì.

Lúc này, cái này trẻ mới sinh nho nhỏ Linh giới phá vỡ, một con cùng trẻ mới sinh kích cỡ không sai biệt lắm màu trắng tê giác xông vào.

Tô Vân cùng Oánh Oánh hạ xuống, chỉ thấy đầu kia bạch tê sừng tê giác lóe lên ánh sáng, đem cái kia trẻ mới sinh trong mộng cảnh ác mộng hút đi. Đột nhiên, bạch tê ngửi được cái kia cỗ dị hương, run run mũi, thật dài hít chút, đem cỗ này dị hương hút vào trong bụng.

"Đây là Linh Tê?"

Tô Vân cùng Oánh Oánh vừa mừng vừa sợ, Tô Vân đang muốn bắt lại đầu này Linh Tê, Oánh Oánh vội vàng nói: "Không thể làm bậy. Loại này linh thú nếu là bị người bắt được, tình nguyện chết cũng không nguyện bị thuần phục!"

Tô Vân đành phải kiềm chế xuống tới.

Cái kia Linh Tê hấp thu cái kia cỗ dị hương, rất là thoải mái, tựa hồ có chút hơi say rượu, có chút vẻ say.

Linh Tê loạng choà loạng choạng, rời đi cái này đã trở nên tinh thuần Linh giới.

Tô Vân vội vàng mang theo Oánh Oánh đuổi theo, cái kia Linh Tê tại lần lượt Linh giới bên trong nhảy lên, hình thể cũng tự dần dần biến lớn, sau một lúc lâu, đầu này Linh Tê trở nên như ngọn núi lớn nhỏ, đi tới một chỗ mây trắng lượn lờ Linh giới bên trong, ngồi tại đám mây, rơi vào ngọt ngào mộng cảnh.

Tô Vân cùng Oánh Oánh liếc nhau, ngay sau đó lưu tại cái này Linh giới bên trong quan sát đầu này nho nhỏ Linh Tê.

Tận mắt thấy Linh Tê loại dị thú này, cùng quyển sách trông được đến Linh Tê chân dung, lấy được kết quả hoàn toàn khác biệt. Tô Vân cùng Oánh Oánh đối chiếu Linh Tê Tị Trần Thông Huyền công, học được rất nhanh, trong lúc vô tình chính là hai canh giờ đi qua.

Tô Vân bốn phía quan sát, nhưng gặp mảnh này Linh giới rộng lớn vô biên, thậm chí so Bảo thiên tướng Linh giới còn muốn to lớn, mênh mông vô bờ.

"Đây là một đầu còn nhỏ Linh Tê Linh giới?"

Hắn hướng lên ngước nhìn, mơ hồ nhìn thấy thiên ngoại hữu thiên, thiên ngoại mơ hồ có một trương như ngọc gương mặt, hai con ngươi khép kín, ngay tại ngủ say, giống như là pho tượng đồng dạng.

“Linh Tê Linh giới ngược lại là mười phần to lớn, so Đạo Thánh thế ngoại đào nguyên còn muốn lớn hơn một chút, thế mà còn có Thiên Ngoại Thiên. Loại này thần thú sinh hoạt tại người khác Linh giới bên trong, dựa vào hấp thu người khác ác mộng làm thức ăn, trên thế giới lại có kỳ lạ như vậy sinh vật…”

Oánh Oánh còn tại quan sát Linh Tê, rất là dụng công.

Tô Vân nhìn lên trời bên ngoài khuôn mặt kia, sắc mặt dần dần nghiêm nghị, trong lòng đột nhiên run một cái: “Linh Tê sinh hoạt tại người khác Linh giới bên trong, như vậy cái này Linh giới chưa chắc là Linh Tê Linh giới, nói cách khác, thiên ngoại khuôn mặt này, không phải Linh Tê gương mặt… Không được!”

Sắc mặt hắn khẽ biến, lập tức hướng Oánh Oánh xông tới, không khỏi phút chỗ đem Oánh Oánh ôm lấy, một cái tay khác kẹp lên Linh Tê, chân lao nhanh, phóng ra ngoài!

Thiên ngoại ngủ mê mệt gương mặt dường như bị kinh động, đôi mắt chậm rãi mở ra.

Chương 197 : Đại đế đãng ma

Chương 197: Đại đế đãng ma

Oánh Oánh kinh hô một tiếng, còn chưa kịp phản ứng, Tô Vân cũng đã mang theo nàng tung nhảy như bay, mấy cái lên xuống liền đuổi theo Linh Tê, rơi vào Linh Tê trên lưng.

Thiên ngoại, tấm kia to lớn gương mặt đôi mắt mở ra, dường như ngủ được quá lâu, có chút thất thần, chẳng qua là nhìn tại bản thân Linh giới bên trong chạy Linh Tê, cũng không có dư thừa động tác.

Tô Vân trong lòng khẩn trương vô cùng, hắn cùng Oánh Oánh hiện tại rời xa thân thể của mình, nếu như ở bên ngoài có cái sơ xuất lời nói, chỉ sợ chính là chết không có chỗ chôn.

Nội tâm cùng thân thể quan hệ cực kỳ mật thiết, nội tâm bị hao tổn, thân thể cũng sẽ theo đó bị hao tổn!

Cũng tức là nói, nếu như bọn họ nội tâm cánh tay bị thương, thân thể cánh tay cũng sẽ bị thương, nếu như nội tâm đầu bị người chém đứt, bọn họ thân thể đầu cũng sẽ theo đó tróc ra!

Nếu như bọn họ tại người khác Linh giới bên trong bị người chém thành muôn mảnh, như vậy thân thể của bọn hắn chỉ sợ cũng là kết quả giống nhau.

Bởi vậy, không cho phép hắn không khẩn trương!

Hắn sẽ không lấy ác ý đi ước đoán người khác, nhưng mà trước đó hắn nhất định phải bảo hộ chính mình an toàn. Bởi vì,

hắn không thể đem tính mạng của mình ký thác vào người khác thiện ý bên trên.

Ngay tại Linh Tê chở lấy bọn họ, sắp vọt ra mảnh này Linh giới lúc, kia thiên ngoại gương mặt giống như là đột nhiên tỉnh lại, tầng tầng lớp lớp hàng rào đột nhiên vụt lên từ mặt đất, đem phía trước chặn lại!

"Linh giới sinh vật? Khó trách ta đều là nằm mơ, mơ tới một con bạch tê, nguyên lai thật có một con Linh Tê ở tại ta Linh giới bên trong."

Thiên ngoại truyền tới một âm thanh vang dội, tại đây cái Linh giới bên trong chấn động không ngừng.

Những cái kia hàng rào trong khoảnh khắc trở nên cùng thiên cao bằng, hiển nhiên là Linh giới chủ nhân lấy bản thân quan tưởng tới cải tạo bản thân Linh giới, ý đồ vây khốn Linh Tê.

Cái kia Linh Tê cúi đầu, sừng tê giác càng ngày càng sáng rực, hướng về phía trước đánh tới.

Tốc độ của nó cực nhanh, lấy cái tốc độ này đụng tới, chỉ sợ sẽ đụng vỡ nát!

Oánh Oánh sợ hãi kêu, vội vàng che hai mắt của mình, Tô Vân cũng là không còn hy vọng, lấy cái tốc độ này đụng tới, chỉ sợ bọn họ nội tâm cũng sẽ bị đụng nát thành vô số khối!

"Chúng ta tại tiệm dược liệu thân thể, sợ rằng sẽ đột nhiên nổ tung, không biết có thể hay không đem lão đạo giật mình…"

Tô Vân nghĩ tới đây, Linh Tê giác đã đụng vào cái kia hàng rào phía trên, ngay tại Linh Tê giác chạm đến hàng rào trong nháy mắt, hàng rào vỡ ra, xuất hiện một đạo to lớn hạp cốc.

Linh Tê bốn vó vung vẩy như bay, tại trong hạp cốc hướng về phía trước lao nhanh, sừng tê giác ánh sáng chiếu rọi, hạp cốc không ngừng nứt ra.

Linh Tê mang theo bọn họ lao ra hạp cốc, hạp cốc bên ngoài lại là một mặt đỉnh thiên lập địa hàng rào, cũng tại Linh Tê giác chạm vào ầm ầm vỡ ra!

Cái kia Linh Tê một đường xông đến đem đi qua, thế như chẻ tre, kia thiên ngoại nội tâm quan tưởng ra hàng rào, vậy mà không cách nào ngăn cản đầu này Linh Tê mảy may!

Tô Vân không khỏi nhìn ra ngây người, Linh Tê tại Linh giới bên trong quả thực đánh đâu thắng đó!

Đột nhiên, thiên ngoại truyền đến nhẹ kêu âm thanh, hiển nhiên là thiên ngoại nội tâm khiếp sợ tại Linh Tê dễ dàng như thế liền phá vỡ bản thân quan tưởng phong ấn.

"Linh giới sinh vật thiên hạ ít có, ta trấn thủ nơi đây nhiều năm như vậy, vẫn là lần đầu nhìn thấy Linh Tê loại này Linh giới sinh vật."

Thiên ngoại cái thanh âm kia vừa mừng vừa sợ, cười nói: "Sừng của nó chính là vô thượng bảo vật, có thể phá giải tất cả thần thông ! Bất quá, trên lưng nó hai cái sinh vật nhỏ, chẳng lẽ cũng là Linh giới sinh vật? Đến ta Linh giới bên trong, các ngươi liền không cách nào trốn thoát!"

Tô Vân nói thầm một tiếng không ổn, nhưng vào lúc này Linh Tê tung người nhảy lên, Linh giới vỡ ra, cái kia Linh Tê mang theo Tô Vân cùng Oánh Oánh liền xông ra ngoài, đi vào một cái khác Linh giới bên trong.

Tô Vân ngẩng đầu, thấy được cái kia to lớn gương mặt chủ nhân.

Đó là một tôn vô cùng to lớn nội tâm, nội tâm ngồi ngay ngắn, trên người ăn mặc rất ít, hở ngực lộ nhũ.

Trên người hắn mang theo đủ loại linh binh vàng sức, linh binh bị từng đầu xiềng xích xuyên qua, trên xiềng xích hiện ra lít nha lít nhít phù văn, huyễn minh huyễn diệt, không biết thông hướng ngại gì.

Cái kia nội tâm đầu lâu ngay ngắn chỉnh tề, phía trước khuôn mặt, trái phải đều có khuôn mặt, sau lưng cũng có khuôn mặt.

Tô Vân tại Linh giới bên trong ngẩng đầu nhìn lên, nhìn thấy gương mặt là hắn trong đó một bộ gương mặt.

Hắn mọc ra tám đầu cánh tay, mỗi đầu cánh tay trong lòng bàn tay nâng lên một cái Linh giới, vừa rồi Linh Tê chính là mang theo Tô Vân đám người, từ hắn trong lòng bàn tay Linh giới bên trong chạy ra.

Cái kia nội tâm có tám cái Linh giới, mà nội tâm vị trí không gian, thì là hắn chân chính Linh giới.

Hắn không biết tu luyện chính là phương pháp gì, cùng những người khác Linh giới hoàn toàn khác biệt.

Cái kia tám tay nội tâm bốn khuôn mặt trăm miệng một lời cười to, trong lòng bàn tay Linh giới nhao nhao phá huỷ, từng con bàn tay nhô ra, nhao nhao hướng Linh Tê chộp tới.

Linh Tê ba chân bốn cẳng lao nhanh, tung người nhảy lên, từ nơi này Linh giới bên trong nhảy ra ngoài.

Tô Vân cùng Oánh Oánh còn chưa kịp thở phào một cái, nhưng vào lúc này, phía sau bọn họ không gian vặn vẹo, chấn động, vậy mà từng con bàn tay từ vặn vẹo không gian bên trong đi ra, theo sát Linh Tê, hướng bọn họ bắt đến!

"Không thể!"

Oánh Oánh từ Tô Vân trong ngực nhảy ra ngoài, nhìn một cái kia chỉ đuổi theo bàn tay lớn, thất thanh nói: "Liền xem

như nhân ma, cũng không thể tùy tiện đi vào những người khác Linh giới! Bàn tay của người này là thế nào đi vào?"

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị, quay đầu nhìn về phía những cái kia bàn tay, chỉ thấy những cái kia bàn tay năm ngón tay vặn vẹo, như là đại mãng xà bình thường hướng bọn họ nhanh chóng đuổi theo.

Những cái kia bàn tay năm ngón tay một bên đuổi, một bên mọc ra từng khuôn mặt, mà những cái kia gương mặt đằng sau lại mọc ra từng cỗ thân thể nửa người trên, cũng là bốn khuôn mặt tám đầu cánh tay, quỷ dị không nói lên lời!

Từ những cái kia đầu ngón tay bên trong mọc ra bốn mặt tám tay quái nhân nhao nhao nhô ra bàn tay lớn, hướng Linh Tê chộp tới, từng đầu cánh tay càng ngày càng dài, rất mau tới đến phía sau bọn họ!

"Chẳng lẽ là ác mộng loại ma công?"

Oánh Oánh sợ hãi kêu, thất thanh nói: "Người này chẳng lẽ là một cái trưởng thành nhân ma?"

"Nhân ma?"

Tô Vân bỗng nhiên khẽ giật mình, có chút không hiểu: "Cái này bốn mặt tám tay quái nhân, cũng là nhân ma ư? Có điều, Linh Tê loại sinh vật này, làm sao sẽ nghỉ lại tại nhân ma Linh giới bên trong?"

Linh Tê dựa vào hút ác mộng mà sống, đều là xuất hiện từng cái làm ác mộng người Linh giới bên trong kiếm ăn, nhưng mà nó nghỉ ngơi địa phương, nhất định phải sạch sẽ vô cùng, không có bất kỳ cái gì tạp niệm quấy nhiễu, bằng không Linh Tê chắc chắn sẽ không chìm vào giấc ngủ.

Mà nhân ma thì là tràn đầy ma tính ma niệm, theo lý mà nói Linh Tê loại này thần thú là tuyệt không có khả năng ngủ ở nhân ma Linh giới bên trong.

“Trừ phi, nhân ma chưa bao giờ làm ác mộng, trong mộng cũng không có bất kỳ ma niệm.”

Tô Vân nháy mắt mấy cái, đột nhiên tỉnh ngộ lại: “Nhân ma Linh giới, chỉ sợ sạch sẽ nhất Linh giới, bởi vậy Linh Tê mới có thể lựa chọn lẻn vào nhân ma Linh giới bên trong! Nguy rồi, cái này nhân ma ý thức được điểm này, chỉ sợ Linh Tê trở lại hắn Linh giới bên trong đi ngủ, khẳng định sẽ bị hắn bắt, nhổ đi sừng tê giác luyện chế thành bảo!”

Nếu như cái này bốn mặt tám tay quái nhân là nhân ma, như vậy liền có thể giải thích vì sao hắn có thể đi vào những người khác Linh giới.

Nhân ma tràn đầy ma tính ma niệm, xâm nhập những người khác tâm linh dễ như trở bàn tay, xâm nhập những người kia Linh giới, cũng là vô cùng đơn giản.

Tô Vân ý thức của mình liền đã từng bị Ngô Đồng xâm nhập qua rất nhiều lần, đối với cái này thấm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ.

Nhân ma có thể xâm nhập những người khác Linh giới, khống chế những người khác mộng cảnh, diễn hóa ra trùng trùng điệp điệp ác mộng, bởi vậy muốn thoát khỏi hắn tuyệt đối không phải chuyện đơn giản!

Đầu kia Linh Tê mang theo Tô Vân cùng Oánh Oánh tung người nhảy lên, từ một cái Linh giới nhảy đến một người khác Linh giới bên trong, nơi này lại là một vùng biển dương thế giới, trong biển đủ loại cá lớn bơi lội.

Trong biển có trí tuệ sinh linh, cũng biết tu luyện, khai phá bản thân Linh giới, quan tưởng thần thông của mình.

Đột nhiên, biển này bên trong Linh giới bị xâm nhiễm, ngàn vạn bàn tay quấy nhiễu đáy biển, ở trong biển như cá giống như bơi lội.

Trong đó một bàn tay nắm lấy cái kia trong biển linh sĩ nội tâm gương mặt, trong lòng bàn tay mọc ra một tay, thăm dò vào trong miệng, như là cá bơi chui vào.

Cái kia trong biển linh sĩ tại trong cơn ác mộng run rẩy kịch liệt, ngay sau đó biến hóa làm bốn mặt tám tay quái nhân bộ dáng, cười ha ha, sắc mặt quỷ dị, hướng Linh Tê đuổi theo.

Phía sau hắn, phô thiên cái địa đâu đâu cũng có bàn tay cánh tay, ở trong biển bơi lội.

Những cái kia bàn tay biến hóa, đầu ngón tay bên trên lại mọc ra từng khuôn mặt đến, những cái kia mặt mày méo mó, cười to, miệng há mở, lần lượt thân thể từ những cái kia trong mồm chui ra, nhô ra một đầu lại một cánh tay, hướng Tô Vân, Linh Tê cùng Oánh Oánh điên cuồng chộp tới!

Linh Tê nhảy ra mặt biển, Tô Vân quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Linh Tê sau lưng đại dương, bất ngờ đâu đâu cũng có bay lên cánh tay cùng từng trương mặt mày tươi tắn, để cho người ta da đầu run lên.

Linh Tê lần nữa tung người nhảy lên, nhảy ra vùng biển này Linh giới, nhưng mà phía sau vẫn như cũ không ngừng có bàn tay lớn đuổi theo, thậm chí liền những này Linh giới chủ nhân cũng bị ác mộng quấy nhiễu, có vài người dứt khoát liền bị những này ác mộng chiếm đoạt nội tâm.

Cuối cùng, Linh Tê mang theo Tô Vân cùng Oánh Oánh chạy ra đại dương, đi tới trên lục địa, từ Thiên Thị Viên từng cái yêu ma quỷ quái mộng đẹp bên trong tránh được.

Thiên Thị Viên cư dân mộng đẹp rất nhanh hóa thành ác mộng, phô thiên cái địa ác mộng cuồn cuộn quấy nhiễu, nghiền ép mà đến, đem từng cái yêu quái mộng cảnh thôn phệ, đồng hóa.

Một đêm này, Thiên Thị Viên các cư dân đều làm đồng dạng ác mộng, mơ thấy Thiên Môn trấn nhỏ người mù cưỡi một đầu tê giác trắng từ trong giấc mộng của bọn họ đi qua, đằng sau một mảnh đen kịt đâu đâu cũng có vặn vẹo bàn tay lớn, đầu ngón tay mọc ra mặt, mặt to trong miệng lại mọc ra tay.

Linh Tê một đường chạy trốn, rất mau tới đến vô tự khu vực, chưa từng tự khu vực Thần Ma trong mộng cảnh nhanh chóng xuyên qua.

Vô tự khu vực Thần Ma không phải bình thường, khi còn sống thấp nhất tu vi cũng là Thiên Tượng cảnh giới, nhân ma ác mộng quấy nhiễu, nhất thời gặp phải bọn họ quyết liệt phản kháng, quấy nhiễu tốc độ giảm nhiều.

Nhưng mà Tô Vân quay đầu nhìn lại, vẫn là có không ít bàn tay bay múa đầy trời, hướng bọn họ đuổi theo.

Tô Vân trong lòng ngạc nhiên, bọn họ chuyến này là tới tìm Linh Tê, tuyệt đối không nghĩ tới gặp được một người trưởng thành ma, càng tuyệt đối không nghĩ tới gây ra như vậy lớn tai vạ!

Đúng lúc này, chỉ nghe tiếng ca truyền đến, phía trước, ngàn vạn Thần Ma vừa múa vừa hát, Bảo thiên tướng tại ngàn vạn Thần Ma vây quanh tiếp theo một bên hát, một bên thỏa thích vặn vẹo mập mạp thân thể to lớn.

Bạch tê vọt tới, Bảo thiên tướng cười nói: "Ngột cái kia Tô tiểu tử, còn cưỡi một thớt bạch ngưu, lại xông vào ta trong mơ tới vậy!"

Nụ cười trên mặt hắn đột nhiên cứng đờ, chỉ thấy Tô Vân sau lưng vô số bàn tay cùng gương mặt lăn mình, như là nghiền ép thiên địa thủy triều cuồn cuộn mà tới.

Bảo thiên tướng ngạc nhiên, ngay sau đó cười to, quơ trên trăm miệng linh binh, suất lĩnh lấy ngàn vạn Thần Ma xông tới giết, cười nói: "Ta biết ta là đang nằm mơ, vậy ta còn sợ cái chim này ư?"

Tô Vân ngẩn ngơ, chỉ thấy Bảo thiên tướng thần dũng vô song, vậy mà một mạch liều chết, đem người kia ma biến thành ác mộng đánh cho đánh tơi bời.

Bạch tê đột nhiên quay đầu, lao về sau đi, đỉnh đầu sừng tê giác hào quang tỏa sáng, đem nhân ma biến thành đủ loại dị tượng đánh tan.

Bảo thiên tướng hô to gọi nhỏ, đem người đi theo bạch tê xung phong liều chết, từ bản thân Linh giới bên trong vọt tới một người khác Linh giới, dũng mãnh vô cùng.

Đợi bọn hắn xung phong liều chết đến Thiên Thị Viên vô tự khu vực lúc, lại thấy, Đông lăng chủ nhân điều khiển xe mây, dẫn đầu ngàn vạn quỷ thần đánh tới, từ to to nhỏ nhỏ Linh giới bên trong giết tiến giết ra.

Đông lăng chủ nhân giết đến hưng khởi, cưỡi lên Long Tương, đem người tấn công, quát: "Ma đầu kia bị chúng ta trấn áp tại Bắc Hải bên trong, nhìn tới phong ấn lỏng cởi, bị hắn nội tâm chạy ra. Hôm nay chư vị theo ta chinh chiến, đem người này nội tâm trấn áp!"

Tô Vân mộng nhiên, cưỡi bạch tê đi theo Đông lăng chủ nhân cùng ngàn vạn Thần Ma một mạch liều chết, đánh đổ vô số nhân ma quái thủ, đem những người này ma dị tượng xoá bỏ, một đường giết tới trong hải dương.

Cuối cùng, bọn họ giết tới Bắc Hải bên trong một cái nào đó hòn đảo, giết vào cái kia nhân ma Linh giới bên trong.

Đông lăng chủ nhân dẫn đầu ngàn vạn Thần Ma tại Linh giới bên trong cùng cái kia bốn mặt tám tay nhân ma đại chiến,

hợp lực đem hắn trấn áp.

Các lộ quỷ thần quân hầu tại đây Linh giới bên trong qua lại xung phong liều chết, tiêu diệt dư đảng, cùng Đông lăng chủ nhân gặp nhau.

Tô Vân cùng Oánh Oánh tự thân tham dự lần này gặp nhau, ngay sau đó các lộ quỷ thần tán đi.

Đông lăng chủ nhân đem bọn hắn đưa về Thiên Thị Viên, nói: "Chúng ta trấn áp tại Bắc Hải nhân ma nguyên bản sẽ không dễ dàng như vậy thoát khốn, cái này Linh Tê làm hư, nhiều lần ra vào phong ấn, nó ra vào phong ấn dễ như trở bàn tay, nhưng mà chúng ta phong ấn lại bởi vì nó ra vào mà từ từ buông lỏng, suýt chút nữa liền ủ ra đại họa! Linh Tê tuy tốt, nhưng vẫn là giết chết thì tốt hơn, miễn cho ủ ra càng lớn việc xấu! Cái này Thiên Thị Viên cùng Bắc Hải bên trong, trấn áp cũng không chỉ nhân ma!"

Cái kia bạch tê vội vàng trốn ở Tô Vân sau lưng, cầm sừng chống lại Tô Vân.

Tô Vân vội vàng cười nói: "Bạn bán hàng, ta có an trí địa phương của nó, còn xin yên tâm. Ta đem nó an trí ổn thoả về sau, tuyệt đối sẽ không sinh ra tai vạ!"

Chương 198 : Trí nhớ phá phong, một trăm năm mươi năm trước Táng Long lăng

Chương 198: Trí nhớ phá phong, một trăm năm mươi năm trước Táng Long lăng

"Bắc Hải nhân ma đã từng náo quá lớn loạn, bắt hắn cũng là trải qua vất vả, Linh Tê loại sinh linh này ưa thích ngủ ở nhân ma Linh giới bên trong, nếu như lần nữa đem hắn thả ra, chỉ sợ liền không có dễ dàng như vậy bắt."

Đông lăng chủ nhân do dự, nói: "Nó nếu là chạy ra ngoài, hơn phân nửa liền sẽ trở lại cái kia nhân ma Linh giới bên trong ngủ yên. Nó nếu là lại trở về, khẳng định sẽ bị cái kia nhân ma giết chết, dùng sừng của nó luyện bảo. Khi đó, nhân ma chỉ sợ có thể huyết tẩy cái này một giới. Ngươi xác nhận ngươi có thể an trí ổn thoả ư? Không bằng giết, càng thêm ổn thoả!"

"Bạn bán hàng, lần này trấn áp nhân ma, dựa vào là Linh Tê dẫn đầu chúng ta xông vào từng cái sinh linh Linh giới, không có Linh Tê, chúng ta rất khó đem nhân ma bình định, cứu ra Thiên Thị Viên sinh linh."

Tô Vân trầm giọng nói: "Cho nên, lưu lại Linh Tê, chỉ cần nó không còn chạy đến cái kia bị trấn áp nhân ma Linh giới bên trong đi ngủ, liền sẽ không lại sai lầm. Tương lai, nếu là có đồng dạng sự kiện bộc phát, như vậy Linh Tê liền có thể lần nữa dẫn đầu chúng ta bình loạn. Nếu như cái này Linh Tê chết rồi, chúng ta đi đâu lại tìm một con Linh Tê tới?"

Oánh Oánh nhỏ giọng nói: “Khả năng này là trên đời cuối cùng một con Linh Tê…”

Đông lăng chủ nhân khẽ nhíu mày, nói: “Nếu như cái này Linh Tê lại chạy trở về, ta định chém không buông tha. Thiên Thị Viên đã trời đã sáng, Sóc Phương thành trời cũng sắp sáng, đã có không ít người tỉnh lại, các ngươi nhanh lên một chút trở về. Bằng không nếu là mọi người đều tỉnh lại, các ngươi liền không trở về được.”

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, khom người cáo từ.

Đông lăng chủ nhân dẫn đầu vô tự khu vực ngàn vạn quỷ thần quay về từng người phần mộ, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Tô Vân cưỡi trắng như tuyết Linh Tê, trên bờ vai ngồi một cái quyển sách cao nữ hài, Linh Tê tung người nhảy lên, từ từng cái Linh giới bên trong phóng qua.

Đông lăng chủ nhân nhảy xuống Long Tương, đi vào bản thân trong mộ lớn, ánh nắng chiếu đến, Long Tương hí lên một tiếng hóa thành tượng đá.

Linh Tê một đường chạy như bay, mang theo Tô Vân cùng Oánh Oánh đi tới Sóc Phương thành.

Tô Vân nói: “Ngươi không cần phải để ý đến chúng ta, chỉ để ý đi tìm ngươi cảm thấy có thể sinh hoạt nghỉ lại địa phương.”

Cái kia Linh Tê tại thành thị mọi người Linh giới bên trong chạy, từ trong giấc mộng của bọn họ xuyên qua, giờ phút này sắc trời đã dần dần sáng lên, Oánh Oánh trong lòng có chút lo lắng, thấp giọng nói: “Tô sĩ tử, chúng ta không kịp trở lại bản thân Linh giới!”

Đúng lúc này, Linh Tê xông vào một mảnh Linh giới bên trong, cái kia phiến Linh giới thánh khiết vô cùng, tựa như tiên cảnh, không nhiễm một hạt bụi.

Cho dù là Tô Vân Linh giới, cũng thường có hắn tạp niệm quấy rầy, ô nhiễm Linh giới, tại hắn trong lúc ngủ mơ ngẫu nhiên sẽ còn có ma niệm hóa thành yểm ma, chỉ bất quá những này ma niệm cực kỳ nhỏ yếu, tùy thời bị hắn hoàng chung chấn vỡ.

Chẳng qua mảnh này Linh giới lại không có bất kỳ ma niệm, mây trắng hoàn mỹ, không trung thông suốt, tinh thuần như ngọc, để cho người ta chỉ cảm thấy nơi này chính là vô thượng Thánh địa.

Nhưng mà, nơi này cũng tuyệt đối không phải Thánh địa.

Nơi này sở dĩ nhất niệm không sinh, là bởi vì nơi này là nhân ma Linh giới, kẻ gian ác nhất ma, sẽ đem tất cả tạp niệm tất cả hấp thu, không có một chút tiết ra ngoài!

Đây chính là Linh Tê loại này tinh thuần Linh giới sinh vật thích nhất định cư địa phương!

Tinh khiết nhất sinh vật, cùng tà ác nhất sinh vật, thường thường là làm bạn tương sinh!

Tô Vân ngồi tại Linh Tê trên lưng, nhìn về phía trước nằm tại mây trắng phía trên thiếu nữ áo đỏ, trong lòng khẽ động, thầm nghĩ: "Nàng quả nhiên còn tại Sóc Phương!"

Thiếu nữ Ngô Đồng bỗng nhiên giật mình tỉnh giấc, từ Vân ngồi dậy thân đến, ngơ ngác nhìn đi tới bên cạnh mình Tô Vân cùng Linh Tê, đột nhiên tỉnh ngộ lại, thất thanh nói: "Ta không phải đang nằm mơ? Các ngươi vào bằng cách nào?"

Tô Vân từ Linh Tê trên lưng nhảy xuống, bốn phía liếc mắt nhìn, cười nói: "Ngô Đồng, ta là ngươi Truy Nguyên viện đại sư huynh, tìm đến ngươi không phải dễ như trở bàn tay?"

Ngô Đồng đề phòng vô cùng, váy đỏ phủ kín không trung, ánh mắt lóe lên, nhìn chằm chằm Tô Vân, lúc này, Linh Tê đi tới bên người nàng, dùng sừng tê nhẹ nhàng chạm chạm nàng.

Ngô Đồng đột nhiên trong lòng địch ý diệt hết, quan sát Linh Tê, nói: "Đây là cái gì?"

"Đây là một đầu Linh Tê, ta trước gửi nuôi tại ngươi nơi này."

Tô Vân nói: "Ngươi không cần để ý tới nó, kệ nó là được, chính nó sẽ đi ra ngoài kiếm ăn, cũng bản thân sẽ trở về nghỉ ngơi."

Ngô Đồng hừ một tiếng, nhẹ nhàng vuốt ve Linh Tê, chỉ cảm thấy trong lòng vô cùng bình tĩnh, lạ thường không có từ chối hắn.

Tô Vân thấy thế, thở phào nhẹ nhõm, nói: "Mấy ngày nay là ngươi đang hấp thu kiếp? Ta phát giác được Sóc Phương thành trong dân chúng tro tàn bệnh đang từ từ giảm bớt."

Ngô Đồng thản nhiên nói: "Ngươi cảm thấy ta sẽ hảo tâm như vậy? Ta cũng không phải là tại cứu bọn họ, mà là có ý định khác. Long linh bị người thả ra, đã mượn xác phục sinh, biến hóa thành người. Hắn cùng ta là đối thủ một mất một còn, ta nhất định phải tận khả năng tăng lên thực lực! Hấp thu Sóc Phương bên trong kiếp, có thể để cho ta tăng thực lực lên."

"Long linh phục sinh?"

Tô Vân trong lòng hơi chấn động: "Ý của ngươi là nói, long linh bỏ hắn xương rồng, chiếm đoạt nhân loại thân thể, biến thành nhân ma?"

Ngô Đồng lắc đầu nói: "Nhân ma chẳng qua là nhân tộc thuyết pháp, người sau khi chết nội tâm quấy nhiễu người thân thể, mới có thể được gọi là nhân ma. Chân Long sau khi chết, nội tâm hóa thành long linh, long linh chiếm đoạt người thân thể, người thân thể sẽ theo đó hoá rồng, không thể gọi là nhân ma."

Tô Vân cau mày.

Hắn đối cái này long linh cách nhìn thực ra cũng không tốt, hắn lần đầu tiên đi vào Táng Long lăng lúc, suýt nữa bị long linh áp bức đến lục giác mất đi, hầu như chết tại Táng Long lăng.

Lần thứ hai gặp được long linh lúc, long linh giết tới tro tàn thành, suýt chút nữa đem bọn hắn tất cả mọi người chôn vùi.

Hiện tại long linh chiếm cứ người thân thể trùng sinh, chỉ sợ cũng không phải là một chuyện tốt.

"Long linh cùng nhân ma ân oán lại còn kéo dài, chẳng qua đây là Ngô Đồng sự tình, không liên quan gì đến ta."

Tô Vân nhẹ nhàng vuốt ve Linh Tê, trong lòng cảm xúc: "Khó trách ta tại Thiên môn sau thế giới tiên đồ bên trong, không nhìn thấy độ kiếp Linh Tê. Linh Tê loại này Linh giới sinh vật, có thể sống sót cũng đã là dốc hết toàn lực."

Hắn nghĩ tới nơi này, ý định trở về, lại đột nhiên ngơ ngẩn, không biết nên làm sao trở về bản thân Linh giới.

Đúng lúc này, đầu kia bạch tê phảng phất xem thấu ý nghĩ của hắn, đột nhiên cúi đầu hướng về phía bộ ngực hắn chính là một sừng chọc đi.

Tô Vân bị nó va vào trên người, chỉ cảm thấy bản thân đang nhanh chóng lui về phía sau, bốn phía hiện lên từng cái Linh giới, để hắn hoa mắt!

Sau một khắc, thân hình của hắn đột nhiên ngừng, mở mắt ra nhìn lên, chỉ thấy hắn đã trở lại bản thân Linh giới bên trong!

"Không một chút nào đau!"

Tô Vân vội vàng bốn phía sờ lên, trên người không có nửa điểm tổn thương.

Hắn vội vàng quay về thân thể, mở hai mắt ra, đứng dậy, bốn phía quan sát, chỉ thấy phía trước bày đặt một cái đan lô, đan lô bên trong có Tất Phương thần điểu tại đáy lò bay tới bay lui, mà trong lò dược liệu sớm đã đốt trụi, ngay tại khói đen bốc lên.

Bên cạnh tro tàn đèn, ánh đèn đã u ám, sắp dập tắt.

Tiệm dược liệu bên trong truyền đến lão đạo tiếng ho khan, thương thế của hắn chưa khỏi hẳn.

Mật thất môn kẽo kẹt mở ra, Đổng y sư ngay tại đi tới, trên lưng cơ bắp rút lại, chụp ở cùng một chỗ. Hắn không biết từ chỗ nào trở về, đem bản thân cởi ra "Quần áo" mặc vào.

Hắn quả nhiên trở lại Hạnh Lâm tiệm dược liệu!

"Đúng rồi, vẫn còn Oánh Oánh!"

Tô Vân vội vàng hướng một bên nhìn lại, lại thấy bên cạnh một quyển sách bành một tiếng hóa thành thiếu nữ, mê man mở mắt ra.

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, dập tắt đan lô bên trong Tất Phương thần điểu, cái này thần điểu là nguyên khí của hắn biến thành, cười nói: "Oánh Oánh, hiện tại ngươi có thể phá giải ngươi trí nhớ bên trong phong ấn ư?"

Oánh Oánh tỉnh táo lại, đang muốn nói chuyện, Đổng y sư âm thanh truyền đến: "Cháy hỏng một cái đan lô, các chủ nợ ta hai cái thanh hồng tệ."

"Trước ký sổ." Tô Vân nói, vẫn như cũ ánh mắt lấp lánh nhìn chằm chằm Oánh Oánh.

Oánh Oánh chấn động giấy chất cánh, hướng trong mật thất bay đi, nói: "Chúng ta đi bên trong nói. Chỉ cần tu thành Linh Tê Tị Trần Thông Huyền công liền rất đơn giản, lần này

phá phong, cần phải đến ngươi ta liên thủ, dễ dàng có thể phá."

Tô Vân đi qua phòng bệnh, liếc liếc có vẻ bệnh lão đạo, nói: "Tiền bối, không bằng cùng đi nhìn một chút."

Cái kia lão đạo uể oải nói: "Ta có thương tích trong người…"

Tô Vân nói: "Oánh Oánh trí nhớ phong ấn, rất có thể là Tiết Thanh Phủ Tiết Thánh Nhân tại một trăm năm mươi năm trước lưu lại."

Cái kia lão đạo nhất thời tinh thần tỉnh táo, từ trên giường bệnh nhảy xuống, bước nhanh đuổi theo bọn họ, cười nói: "Phá giải Thánh Nhân phong ấn? Lão đạo nhất định phải mở mắt một chút."

Đổng y sư đối với cái này thờ ơ, dỡ xuống từng khối cánh cửa.

Mật thất bên trong, Trì Tiểu Dao ngay tại thôi thúc thần thông, dẫn tới nguồn nước rửa mặt, gặp bọn họ đi vào, vội vàng ống tay áo nhẹ nhàng vung lên, chỉ thấy trên không một dòng sông chậm rãi biến mất biến mất.

Oánh Oánh bay tới bay lui, đột nhiên huyền tại Tô Vân phía trước, trầm giọng nói: "Ta chuẩn bị xong!"

Tô Vân nhắm mắt ngưng thần, thôi thúc Linh Tê Tị Trần Thông Huyền công, quan tưởng bạch tê.

Sách quái Oánh Oánh cũng nhắm chặt hai mắt, thôi thúc thông huyền công, cũng quan tưởng bạch tê, chỉ thấy nàng trong mi tâm một con trắng như tuyết Linh Tê nhảy ra, mi tâm của nàng chỗ, sinh ra một cái nho nhỏ Linh giới, Linh Tê tại Linh giới bên trong chạy.

"Chân Long mười sáu thiên! Chân Long mười sáu thiên!"

Tô Vân trong miệng không tuyệt vọng tụng, âm thanh truyền vào nàng Linh giới bên trong, phát động sách quái Oánh Oánh trí nhớ phong ấn.

Oánh Oánh kinh hô một tiếng, nhất thời vô số phù văn từ hắn nội tâm bên trong xông ra, hầu như khó mà thôi thúc công pháp, nàng quan tưởng Linh Tê bảo hộ lấy nàng nội tâm, tại những cái kia phù văn bên trong va chạm tới lui.

Nhưng mà, cái kia phù văn phong ấn càng ngày càng nhiều, càng ngày càng dày đặc, đem bạch tê cùng Oánh Oánh nội tâm bao quanh phong ấn!

Lão đạo nhìn một màn này, sắc mặt nghiêm nghị, thấp giọng nói: "Một trăm năm mươi năm trước, liền có bậc này trình độ ư?"

Đột nhiên, Tô Vân khẽ quát một tiếng, nội tâm điều khiển Linh Tê, từ bản thân Linh giới bên trong nhảy lên mà ra, Linh Tê thần thông tại hắn điều khiển bên dưới chạy, xuyên qua Oánh Oánh Linh giới, hướng cái kia phù văn phong ấn đánh tới!

Cùng lúc đó, Oánh Oánh cũng tự điều khiển Linh Tê, hướng cùng một cái phương hướng đánh tới, hai người thần giao cách cảm, Linh Tê sừng những nơi đi qua, tất cả phong ấn phù văn nhao nhao phá huỷ!

Đem Linh Tê cùng Linh Tê đụng vào nhau, ánh sáng bộc phát, Tô Vân nội tâm bị bắn ra, hướng về phía sau bay đi, rơi vào bản thân Linh giới bên trong!

Oánh Oánh nho nhỏ Linh giới bên trong, tất cả trí nhớ phong ấn phù văn tất cả đều tại ánh sáng bên trong biến mất!

Sách quái Oánh Oánh nội tâm ngồi dưới đất, ánh mắt đờ đẫn, không nhúc nhích.

Phù phù.

Sách quái Oánh Oánh từ không trung rớt xuống, Tô Vân vội vàng đem nàng nâng lên, ân cần nói: "Oánh Oánh, trí nhớ của ngươi khôi phục sao? Chân Long mười sáu thiên?"

Oánh Oánh ngẩng đầu lên, ánh mắt mê man, nhìn chung quanh, lẩm bẩm nói: "Nơi này không phải Táng Long lăng, Hàn Quân, Tần Vũ Lăng, mặt khác sĩ tử đâu… Không tốt, chúng ta triệu hoán đến một cái tà ác nội tâm!"

Nàng Linh giới đột nhiên hướng ra phía ngoài bành trướng, biến lớn, trong khoảnh khắc liền đem mật thất bao phủ!

Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao bốn phía nhìn lại, nhưng gặp tuyết lớn mênh mông, băng thiên tuyết địa, để mảnh sơn cốc này như là hầm băng đồng dạng, một bộ xác rồng khổng lồ nằm rạp trên mặt đất, một thân gân xương da thịt đã bị cắt ra!

Bên cạnh, vẫn còn một tòa cực lớn tế đàn!

Tô Vân trong lòng giật mình, bữa biết đây là Oánh sĩ tử trí nhớ, tại bản thân nàng Linh giới bên trong hình chiếu!

Năm đó Táng Long lăng phát sinh một màn kia, sắp hiện ra ở trước mặt bọn hắn!

Tô Vân kích động vô cùng.

Chương 199 : Hiến tế

Chương 199: Hiến tế

Tô Vân đứng tại Chân Long thi thể bên cạnh, tựa như thật thân ở một trăm năm mươi năm trước Táng Long lăng đồng dạng.

Hắn thậm chí có thể nhìn thấy Chân Long vảy rồng thể hiện ra bên ngoài thế giới, nhìn thấy Chân Long ngũ tạng lục phủ tỉ mỉ cấu tạo!

Hắn dọc theo long thi đi thẳng về phía trước, thấy được Đọa Long cốc bên ngoài tế đàn, tế đàn bên trên rất nhiều sĩ tử sắc mặt nghiêm nghị.

Tô Vân đi lại trong đám người, quan sát mỗi người.

Trong đó Hàn Quân trên người một cỗ dáng vẻ thư sinh, đều là mang theo một quyển sách, quyển sách bị hắn lấy nguyên khí nâng, một cây bút lông nổi bồng bềnh giữa không trung, không ngừng tô tô vẽ vẽ.

Một vị khác gọi Tần Vũ Lăng sĩ tử thì lộ ra anh tuấn cao lớn, ánh mắt nhạy cảm, ngôn hành cử chỉ rất có sức cuốn hút, cùng Hàn Quân cùng Oánh quan hệ tốt vô cùng. Bất luận là Oánh vẫn là Hàn Quân, đối với hắn ý kiến đều rất xem trọng.

Tất cả mọi người xưng hô Tần Vũ Lăng vì học ca.

Ba người bọn họ, hẳn là lần này Táng Long lăng nghiên cứu rồng thủ lĩnh.

"Tần Vũ Lăng chính là lĩnh đội học ca!" Tô Vân thầm nghĩ.

Học ca Tần Vũ Lăng, thư sinh Hàn Quân cùng Oánh quan hệ rất phức tạp, Oánh đối lĩnh đội học ca có lòng ái mộ, nhưng Hàn Quân nhưng lại vụng trộm thích Oánh, lại ngưỡng mộ Tần Vũ Lăng, trong lòng lại rất là tự ti, không dám cùng Tần Vũ Lăng cạnh tranh.

Tần Vũ Lăng nhưng lại là có chí lớn người, đối Oánh ái mộ làm như không thấy.

Quá trình cùng Hoa Hồ lấy được quyển kia cổ tịch bên trên miêu tả không sai biệt lắm, Oánh sĩ tử cứ việc cảnh cáo mọi người, bọn họ triệu hoán long linh lúc triệu hoán đến một cái tà ác nội tâm, nhưng lĩnh đội học ca Tần Vũ Lăng cùng Hàn Quân đám người vẫn là đem bọn hắn lực chú ý đặt ở long linh bên trên.

Truy nguyên Chân Long còn kém một bước, vậy chính là nghiên cứu long linh.

Đến buổi tối, cũng chính là Oánh sĩ tử bị tập kích đêm hôm ấy, đột nhiên một cái to lớn binh khí trong bóng đêm xuất hiện, vô thanh vô tức lấy đi Oánh tính mạng.

Tô Vân ngẩn ngơ, cái này cùng hắn trong sách nhìn thấy, cũng không khác biệt!

Sĩ tử Oánh quả thực là chết rồi, hơn nữa có thể là chết tại nhân ma Ngô Đồng trong tay!

Lúc này nhân ma Ngô Đồng, hơn phân nửa đã ký sinh tại một cái nào đó sĩ tử trong cơ thể!

Sĩ tử Oánh ánh mắt rơi vào bóng tối, nhưng mà cổ quái chính là, tất cả những thứ này cũng không kết thúc.

Tô Vân nghe được loáng thoáng đọc tiếng, phảng phất có người trong bóng đêm tiến hành một loại nào đó nghi thức, đang triệu hoán cái gì.

Sau một lúc lâu, Oánh sĩ tử ánh mắt từ từ sáng lên.

Tô Vân kinh ngạc vô cùng, hắn thông qua sĩ tử Oánh ánh mắt nhìn, thấy được Hàn Quân mang theo dáng vẻ thư sinh khuôn mặt non nớt.

Sĩ tử Oánh phục sinh, chính xác nói cũng không phải là phục sinh, mà là nàng nội tâm bị người triệu hoán đến, đem nàng nội tâm, đánh vào đến trong một quyển sách!

Nàng biến thành sách quái!

Lúc này sĩ tử Oánh không thể nói chuyện, không thể động đậy, chỉ có thể bị Hàn Quân nguyên khí nâng, Hàn Quân dùng bút trong sách tô tô vẽ vẽ, cùng nàng giao lưu.

"Oánh tại thời điểm này cũng đã biến thành sách quái!"

Tô Vân trong lòng khiếp sợ không thôi, như vậy ghi chép Táng Long lăng án sách, liền tuyệt không phải bản thân lấy được quyển kia cổ tịch, mà là sách quái Oánh Oánh bản thể!

Sách quái Oánh Oánh "Thân thể" ghi chép Táng Long lăng án từ đầu đến cuối, tất cả chuyện cũ, đều bị ghi lại ở Oánh Oánh trong quyển sách này!

Oánh sĩ tử trí nhớ bên trong Táng Long lăng, so quyển kia "Cổ tịch" bên trong Táng Long lăng còn khốc liệt hơn.

Lúc đó thiên hạ thông minh nhất một nhóm người, tụ tập tại Táng Long lăng bên trong, lẫn nhau nghi kỵ, lẫn nhau nghi ngờ, lẫn nhau thống hạ sát thủ, Tô Vân thông qua sĩ tử Oánh trí nhớ, cảm nhận được Táng Long lăng bên trong ma tính tại sinh trưởng, đang tăng cường!

Đây chính là nhân ma chuyển thế hy vọng hiến tế!

Nhân ma hiến tế, cũng không phải là đem những này sinh mệnh hiến tế cho người ta ma, mà là mọi người tại tự giết lẫn

nhau trung tâm cảnh sa đọa, hóa thành ma tính, ma tính càng ngày càng mạnh, đối với người ma tới nói đây mới là đại bổ!

Băng thiên tuyết địa bên trong, trận chiến cuối cùng đến, cùng trong cổ tịch ghi lại đồng dạng, đó là lĩnh đội học ca Tần Vũ Lăng cùng ghi chép người Hàn Quân một trận chiến.

Hai người một cái bị long linh ký sinh, một cái bị nhân ma ký sinh, tại Táng Long lăng mở rộng cuối cùng chém giết.

Trận chiến đấu này quyết liệt để Tô Vân hoa mắt, hắn thấy được hoàn chỉnh Chân Long mười sáu thiên uy lực, cũng nhìn thấy gần như hoàn toàn thể nhân ma phong cách chiến đấu!

Lĩnh đội học ca cùng Hàn Quân tài hoa có thể nói là tuyệt đại, nhưng mà thời đại kia vậy mà đồng thời xuất hiện hai cái tài hoa tuyệt đại người, hơn nữa va chạm đến cùng một chỗ, không thể không phân ra thắng bại sinh tử, có thể nói là một hồi bi kịch.

Tại một kích cuối cùng lúc, hai người gần như đồng thời trúng chiêu, lĩnh đội học ca Tần Vũ Lăng một chiêu này công kích là nội tâm, đem nhân ma nội tâm từ Hàn Quân trong cơ thể sinh sinh đánh ra, cưỡng ép kéo vào trong cơ thể mình!

Mà Hàn Quân một chiêu cuối cùng, lại là muốn lĩnh đội học ca tính mạng.

Hai người ngã xuống đất, lĩnh đội học ca quỳ trên mặt đất, khí tức đoạn tuyệt.

Thân thể của hắn nổ tung, long linh cùng nhân ma bay ra, dữ tợn khủng bố, đều ý đồ chiếm đoạt Hàn Quân thân thể.

“Chiếm cứ cơ thể ta, các ngươi dù ai cũng không cách nào đi ra Táng Long lăng.”

Hàn Quân hướng bọn họ phát xuống thề độc, chỉ cần long linh cùng nhân ma bỏ qua hắn, hắn rời đi nơi đây sau đó liền

sẽ phá vỡ Linh Tù Khốn Thiên Lung, đem bọn hắn phóng thích.

Loại này lời thề lạc ấn tại nội tâm bên trong, để long linh cùng nhân ma rất là thoả mãn.

Hàn Quân tại trước khi đi lần nữa leo lên tế đàn làm phép, triệu hoán đến lĩnh đội học ca nội tâm, lĩnh đội học ca nội tâm nhất định phải ký sinh, nắm giữ thân thể, mới có thể rời đi Linh Tù Khốn Thiên Lung, ngay sau đó hắn đem lĩnh đội học ca nội tâm đánh vào trong bút.

Hắn mang đi lĩnh đội học ca, mang đi Oánh. Nhưng mà hắn cũng không có thực hiện lời hứa, phóng thích long linh cùng nhân ma.

Tại cái kia sau đó, nhìn như thư sinh yếu đuối Hàn Quân lại đã trải qua lão khu không người kịch biến, Thần Vương băng hà, chư thần tranh đoạt vương vị. Đã biến thành sách quái Oánh sĩ tử ghi chép lại tất cả những thứ này.

Hàn Quân đi ra Thiên Thị Viên, vết thương chằng chịt, té xỉu tại Sóc Phương thành.

Chuyện về sau, cùng Tô Vân biết không sai biệt lắm, Hàn Quân chịu bảy đại thế gia dằn vặt, đủ loại cực hình, cuối cùng ma tính bộc phát, truyền thụ cho bọn họ Chân Long mười bốn thiên.

Hàn Quân giả chết thoát thân, mang theo sách quái cùng bút quái rời đi, hắn đồng thời thân kiêm Chân Long thiên cùng nhân ma thiên hai loại công pháp, thay đổi nội tâm, thay đổi thân thể dung mạo, lẫn vào mênh mông đám người bên trong.

Một năm kia, cao tuổi Vũ Đế băng hà, liên quan tới Táng Long lăng cùng Sóc Phương cứu trợ thiên tai bản án, liền bị chôn giấu.

Hàn Quân đem đã biến thành bút quái lĩnh đội học ca bán cho tiến Tây đô đi thi một người thư sinh, đổi lấy một khoản tiền, dàn xếp lại, năm thứ hai hắn lại thi vào Thiên Đạo viện.

Oánh Oánh đem một màn này cũng ghi chép lại, thư sinh kia họ Sầm, có mấy cái hảo hữu, bên trong một cái là đạo sĩ.

Lúc này, Tô Vân bên người lão đạo nhân kêu lên một tiếng, Tô Vân quay đầu nhìn lại, chỉ thấy lão đạo nhân rất là kinh ngạc, chỉ vào cái kia họ Sầm thư sinh cùng thư sinh mấy cái hảo hữu lắp bắp nói không ra lời.

Thiên Đạo viện bên trong, Hàn Quân một lần cuối cùng mở ra Oánh Oánh quyển sách này, ở trong sách viết: "Học tỷ, liên quan tới Táng Long lăng sự tình, cũng không tiếp tục cần người thứ ba biết."

Hắn ở trong sách vẽ xuống phong ấn phù văn, lại tại phù văn bên trong viết xuống mấy câu: "Ta tên là Oánh Oánh, ta khi còn sống đặc biệt thích đọc sách, về sau ta chết đi, liền bám vào trên sách."

Hắn đem quyển sách này đưa vào Thiên Đạo viện Văn Uyên trong các.

Oánh trí nhớ rơi vào một vùng tăm tối, không biết bao nhiêu năm qua đi, có người từ Văn Uyên các giá sách bên trong rút ra Oánh quyển sách này, nhẹ nhàng mở sách trang tên sách, đem sách quái đánh thức.

Đó là người đã trung niên Hàn Quân, cứ việc thay đổi phiên dung mạo, nhưng trong ánh mắt vẫn như cũ giấu giếm đối Oánh ái mộ.

"Bành!"

Quyển sách trên tay của hắn, hóa thành thiếu nữ, đứng tại lòng bàn tay của hắn, mê man quan sát bốn phía.

“Sau này, ngươi liền gọi Oánh Oánh.”

Nam tử trung niên cười nói: “Ta họ Tiết, gọi Tiết Công Khanh, là Thiên Đạo viện thái thường.”

Sách quái Oánh Oánh trí nhớ chiếu lại đến nơi đây, đột nhiên kêu rên một tiếng, tất cả cảnh tượng tán đi, sách quái Oánh Oánh té xỉu trên đất, hiện ra nguyên hình, hóa thành một quyển sách.

Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao vội vàng tiến lên, chỉ thấy Oánh Oánh quyển sách này không nhúc nhích, đột nhiên trang sách rầm rầm tự động mở ra, xuất hiện Hàn Quân ghi chép lại rất nhiều văn tự.

Trang sách ngừng lật qua lật lại, dừng ở Hàn Quân cùng sách quái Oánh Oánh lần đầu tiên đối thoại bên trên.

Khi đó, hẳn là Hàn Quân triệu hoán đến chết đi Oánh sĩ tử nội tâm, đem nàng biến thành sách quái, giữa bọn hắn lần đầu tiên đối thoại.

“Học tỷ, ta bị nhân ma ký sinh, vì lấy tín nhiệm nhân ma, ta chỉ có thể đem yêu nhất người hiến tế cho nhân ma. Cho nên, ta chỉ có thể đem học tỷ hiến tế. Hiện tại, học tỷ, ngươi cuối cùng chỉ thuộc về ta.”

Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao sởn tóc gáy.

Cái kia trang sách lại rầm rầm lật qua lật lại, trở lại một trang cuối cùng, đó là Hàn Quân trong sách lưu lại phong ấn phù văn, cùng với Hàn Quân viết liên quan tới đời trước trí nhớ.

Giờ phút này, những văn tự này cùng phù văn đang chậm rãi biến mất.

“Nàng sắp thức tỉnh, chúng ta rời đi trước, để nàng yên lặng một chút.”

Trì Tiểu Dao thận trọng, nói: "Chúng ta đi bên ngoài nói chuyện."

Tô Vân xưng phải, ba người đi ra mật thất, Tô Vân nhịn không được nói: "Đạo trưởng, ngươi là Thánh Nhân, kiến thức rộng rãi, ngươi nói Oánh Oánh khôi phục trí nhớ của kiếp trước, như vậy nàng là Oánh Oánh vẫn là sĩ tử Oánh?"

Lão đạo phẫn nộ nói: "Ngươi biết ta là đạo môn Thánh Nhân, còn dám như vậy đối ta? Mấy ngày nay, lão đạo bị ngươi giống như gia súc đồng dạng sai bảo."

Hắn dừng một chút, nói: "Nội tâm là tinh thần, thức tỉnh trí nhớ kiếp trước, chẳng qua là tương đương với bản thân một giấc mộng mà thôi. Kiếp trước đủ loại, ví như hoa trong gương, trăng trong nước, không ảnh hưởng tới một thế này tính cách. Sách quái Oánh Oánh, vẫn là sách quái Oánh Oánh. Chẳng qua là để cho ta không nghĩ tới chính là, ta vậy mà cùng Tiết Thánh Nhân quen biết đến sớm như vậy…"

Sắc mặt hắn rất là đặc sắc, âm tình biến hóa, đột nhiên cười nói: "Ta còn tưởng rằng ta là hắn tiền bối, không nghĩ tới lại là cùng thế hệ. Chân Long mười sáu thiên, thật sự là ghê gớm, ghê gớm!"

Hắn khen ngợi liên tục, lúc này, mật thất bên trong truyền đến Oánh Oánh âm thanh: "Thanh Ngư trấn."

"Cái gì?"

Trì Tiểu Dao cùng lão đạo bất minh ý nghĩa, quay đầu nhìn lại. Lão đạo cười nói: "Cái gì Thanh Ngư trấn?"

Tô Vân sắc mặt trắng bệch, chỉ thấy sách quái Oánh Oánh từ mật thất trong thông đạo bay ra, lập lại: "Thanh Ngư trấn. Tô sĩ tử, ngươi là có hay không còn nhớ Thanh Ngư trấn?"

Tô Vân trong đầu nổ vang, đủ loại âm thanh càng ngày càng vang, đột nhiên rơi vào trong hôn mê, thẳng tắp hướng về

phía sau ngã xuống.

Sách quái Oánh Oánh bay đến trước mặt hắn, nhẹ nhàng điểm tại mi tâm của hắn, chỉ nghe ông một tiếng, Tô Vân Linh giới hiện ra.

Trì Tiểu Dao cùng Đạo Thánh ngẩng đầu, hoảng sợ nhìn một màn này.

"Đạo Thánh tiền bối, ngươi là Thánh Nhân, ngươi gặp qua như vậy tráng lệ trí nhớ phong ấn hay không?" Sách quái Oánh Oánh hỏi.

Tại bọn họ bốn phía, vô số phù văn phong ấn hiện ra, lít nha lít nhít, nối liền trời đất, hình thành một màn ánh sáng bức tường, đem Tô Vân bảy tuổi trước trí nhớ trùng trùng điệp điệp phong tỏa!

Chương 200 : Thanh Ngư trấn phong ấn

Chương 200: Thanh Ngư trấn phong ấn

Đạo Thánh đám người nhìn những cái kia phù văn, chỉ thấy những này dùng để phong ấn phù văn hoa lệ vô cùng, mà tại phù văn sau lưng nhưng có một tầng phun trào bóng tối, bóng tối tại phù văn ánh sáng phía sau biến hóa, cực kỳ quỷ dị.

Bọn họ thậm chí mơ hồ nghe được đọc âm thanh từ phù văn phong ấn hàng rào phía sau truyền đến, phảng phất Ma Thần xì xào bàn tán, cám dỗ mọi người sa đọa.

Ánh sáng cùng bóng tối xung kích lẫn nhau, đấu tranh quyết liệt.

Mà tại bóng tối sau đó, mơ hồ có thể thấy được một chút mơ hồ hình ảnh, chẳng qua là có phong ấn chi tường tại, không cách nào nhìn thấy kết quả là cái gì.

"Đạo Thánh tiền bối, ngươi gặp qua quỷ dị như vậy phong ấn ư?"

Oánh Oánh nói: "Ta lần trước nhìn thấy loại này kỳ dị trí nhớ phong ấn lúc, quả thực bị sợ hết hồn."

"Không dám xưng tiền bối. Tính tuổi tác, ta khả năng so ngươi còn muốn nhỏ một hai tuổi."

Đạo Thánh khách sáo đôi câu, quan sát Tô Vân trí nhớ phong ấn, trầm ngâm phút chốc, chần chờ nói: "Những phù văn này ta ngược lại thật ra gặp qua."

Trì Tiểu Dao cùng Oánh Oánh tinh thần đại chấn , chờ đợi hắn nói tiếp.

“Bảy năm trước, Khúc Tiến Khúc thái thường sai người đưa tin cho ta, trong thư liền có loại này phù văn ấn ký, chẳng qua cũng không nguyên vẹn.”

Đạo Thánh chần chừ một chút, lấy ra một phong thư, cái kia thư dùng chính là giấy vàng, trên thư văn tự tại Đạo Thánh nguyên khí thôi thúc bên dưới không ngừng biến hóa.

Trì Tiểu Dao cùng Oánh Oánh đọc đi, trong thư nói, văn bối Khúc Tiến phụng Đông đô đại đế lệnh tới Thiên Thị Viên nghiên cứu chợ quỷ hiện tượng, có chỗ phát hiện, tương lai sẽ đem bọn họ thành quả công bố tại nhiều. Hiện tại bọn hắn cần Đạo Thánh trợ giúp, bọn họ thiết kế một chút phù văn, cần Đạo Thánh giúp đỡ hoàn thiện, kính xin Đạo Thánh chỉ giáo vân vân.

“Khi đó ta đang lúc bế quan, ý đồ kéo dài tuổi thọ. Đợi đến ta xuất quan thu đến phong thư này lúc, Thiên Môn trấn kịch biến đã phát sinh.”

Đạo Thánh không nhanh không chậm nói: “Trong lòng ta rất là khó chịu, có lẽ nếu như có thể sớm một chút nhận được thư của hắn, liền có thể cứu những người này. Chẳng qua là ta nghiên cứu những phù văn này lại phát hiện loại này phù văn là một loại phong ấn phù văn, những phù văn này cũng không nguyên vẹn, nhưng phù văn thần thông bên trong tích chứa phong ấn lại là cực kỳ đáng sợ. Bọn họ rốt cuộc muốn phong ấn thứ gì, cho dù là ta cũng cảm giác được sợ hãi…”

Hắn nói đến đây, không khỏi đánh liên tục mấy cái rùng mình.

Trì Tiểu Dao cùng Oánh Oánh liếc nhau, trong lòng sinh ra một cái đáng sợ ý nghĩ: “Khúc Tiến Khúc thái thường đám

người, khai sáng những này phong ấn phù văn, là vì phong ấn Tô Vân Tô sĩ tử!"

Đạo Thánh tiếp tục nói: "Ta không thể giúp một tay, sau khi xuất quan Khúc Tiến Khúc thái thường đã chết, nội tâm không biết tung tích, nghi vấn của ta đã không người giải đáp."

Hắn đã từng đi qua Thiên Môn trấn địa điểm cũ, chỉ ở nơi đó phát hiện từng tòa phần mộ, cũng không tìm đến Khúc Tiến đám người.

Lúc này, Tô Vân Linh giới bên trong phong ấn chi tường lay động, đè lên bóng tối cùng bóng tối sau trí nhớ lui về phía sau, trở nên càng lúc càng mờ nhạt, càng ngày càng mơ hồ.

Oánh Oánh đang muốn nói chuyện, Trì Tiểu Dao đã vượt lên trước một bước, luôn miệng nói: "Thanh Ngư trấn! Thanh Ngư trấn!"

Trong hôn mê Tô Vân co quắp hai cái, Linh giới bên trong Tô Vân nội tâm cũng đi theo run rẩy không thôi, phong ấn chi tường lại lần nữa xông về phía trước đi, dần dần trở lên rõ ràng.

Trì Tiểu Dao nháy mắt mấy cái, thầm nghĩ: "Tô sư đệ hẳn là không chết được a? Có điều, hắn Linh giới bên trong nắm giữ như vậy hùng hổ phong ấn cũng không chết…"

"Ta biết loại này phù văn là phong ấn phù văn sau đó, liền muốn bọn họ ý đồ phong ấn chính là cái gì, nếu là cưỡng ép phá giải lời nói, ngược lại cũng đem phá giải đi ra, giúp Tô sĩ tử một cái cũng không phải không thể. Chẳng qua là…"

Đạo Thánh quan sát phong ấn chi tường, mặt lộ vẻ khó khăn, lắc đầu nói: "Chẳng qua là ta lúc trước không biết, loại này phù văn sau đó vẫn còn một tầng bóng tối. Hiện tại, ta có chút không dám mở ra phong ấn."

Trì Tiểu Dao khó hiểu nói: "Ý của tiền bối là, bóng tối cũng là một loại phong ấn?"

Đạo Thánh có chút không dám khẳng định, nói: "Có thể là phong ấn, nhưng cũng có thể là một loại sinh vật, hoặc là nội tâm."

Oánh Oánh cùng Trì Tiểu Dao không khỏi dại ra.

Đạo Thánh tại phong ấn chi tường đi về trước tới đi tới, không ngừng quan sát sau tường biến hóa liên tục bóng tối, nói: "Lão đạo nghi ngờ, có khả năng Khúc Tiến đem một loại sinh vật đáng sợ hoặc là phong ấn tại Tô sĩ tử trong trí nhớ, tiếp đó đem hắn trí nhớ phong ấn, đem cái kia sinh vật hoặc là nội tâm khóa lại, không để cho chạy trốn."

"Đem sinh vật hoặc là nội tâm phong ấn tại trí nhớ bên trong, cái này sao có thể?" Trì Tiểu Dao kinh hãi vô cùng.

"Có khả năng này."

Oánh Oánh sắc mặt nghiêm nghị, rơi vào đầu vai của nàng, vung tay lên một cái, vô số văn tự hình vẽ bay ra, ở trước mặt các nàng bày ra.

"Thiên Đạo viện trong thư tịch có phương diện này ghi chép, trong đó, Khúc Tiến Khúc thái thường là phương diện này đại chuyên gia."

Oánh Oánh điều lấy liên tiếp văn tự hình vẽ, nói: "Khúc thái thường từng có liên quan tới phương diện này rất nhiều nghiên cứu, hắn nói nội tâm là tinh thần, trí nhớ cũng là tinh thần một phần, hoàn toàn có thể đem những người khác nội tâm phong ấn tại trí nhớ của một người bên trong."

Trì Tiểu Dao nhìn phía trước bay qua văn tự hình vẽ, trong đó có chút hình vẽ rõ ràng là dữ tợn kinh khủng ma quái!

Những cái kia ma quái khôi ngô cao lớn, ma quái ngón chân bên cạnh thường thường đều đứng một cái mặt mũi hiền lành lão bá, cầm trong tay rìu đục, mặt mỉm cười, dường như đang xem hình ảnh bên ngoài Trì Tiểu Dao đám người.

"Thiên Đạo viện sĩ tử làm nghiên cứu, mỗi lần đều sẽ mang theo giỏi về hội họa sĩ tử làm truy nguyên tốc kí. Những này truy nguyên tốc kí, ghi chép chính là Khúc thái thường năm đó đã làm nghiên cứu."

Oánh Oánh đưa tay nhẹ nhàng vung lên, từng bức hình vẽ từ trước mặt bọn hắn bay qua, có chút hình vẽ cực kỳ huyết tinh, rõ ràng là Khúc thái thường làm thân thể thí nghiệm tình hình.

Bọn họ thử nghiệm đem ma quái phong ấn tại linh sĩ trong trí nhớ, có chút phong ấn cũng không thành công, ma quái phản phệ linh sĩ nội tâm, có chút linh sĩ nội tâm đầu nổ tung, thân thể cũng theo đó nổ tung, tình cảnh thảm liệt dị thường!

"Khúc thái thường năm đó là thằng điên."

Oánh Oánh nói: "Hắn rất nhiều ghi chép đều cực kỳ điên cuồng, nhưng cũng may có hoàng đế cho hắn ôm lấy, lúc này mới không có gây ra nhiễu loạn lớn. Hoàng đế lệnh hắn đi tới Thiên Môn trấn làm nghiên cứu, chắc cũng là nhìn trúng hắn điên cuồng… Thanh Ngư trấn! Thanh Ngư trấn!"

Tô Vân sắp tỉnh lại, nghe vậy run rẩy không thôi, phong ấn chi tường lại lần nữa rõ ràng.

Oánh Oánh tiếp tục nói: "Có chút sinh linh, như Linh Tê loại sinh vật này, bản thân chính là sinh hoạt tại Linh giới bên trong. Bởi vậy một ít đặc thù sinh linh, cũng là có thể phong ấn tại trong trí nhớ. Chẳng qua là thời điểm đó Tô sĩ tử hẳn là chẳng qua là một cái năm sáu tuổi trẻ con a?"

Nàng nhíu chặt lông mày, khó hiểu nói: "Vì sao Khúc thái thường đám người sẽ cầm một cái năm sáu tuổi em bé làm thí nghiệm?"

Nàng không nghĩ ra, Trì Tiểu Dao cũng nghĩ không thông.

"Đạo trưởng… Đạo Thánh tiền bối!"

Trì Tiểu Dao vội vàng đổi giọng, nói: "Tiền bối mới vừa nói có hai cái khả năng, một là Tô sư đệ trí nhớ bên trong phong ấn một loại nào đó sinh vật hoặc là nội tâm, một loại khác khả năng thì là phong ấn. Như vậy loại này phong ấn lại là cái gì ý tứ?"

"Nếu như là một loại nào đó sinh vật hoặc là nội tâm, ngược lại còn muốn làm, Khúc Tiến bọn họ giết không chết loại sinh vật này hoặc là nội tâm, bởi vậy phong ấn tại Tô sĩ tử trí nhớ. Bọn họ làm không được sự tình, lão đạo chưa hẳn không làm được. Lại nói lão đạo còn có thể tìm tới mấy cái bạn tốt, dù sao cũng nên có thể giải quyết a?"

Đạo Thánh thở dài, nói: "Nhưng lão đạo sợ nhất, chính là một loại khác khả năng. Nếu như bóng tối này cũng là một loại phong ấn lời nói, hai loại phong ấn chồng lên nhau, ta chưa bao giờ thấy qua loại quy cách này phong ấn."

Trong mắt của hắn cũng không nhịn được toát ra một tia sợ hãi.

Khúc Tiến Khúc thái thường bọn người là hiện nay trên đời đứng đầu nhất tồn tại, trí tuệ cao tuyệt, bọn họ hao hết tâm lực muốn phong ấn đồ vật, rốt cuộc là cái gì?

Là Tô Vân trí nhớ bên trong một loại nào đó sinh vật đáng sợ, vẫn là…

Đạo Thánh cổ họng có chút phát khô, thấp giọng nói: "Bọn họ muốn phong ấn có lẽ không phải một loại nào đó sinh vật

hoặc nội tâm, bọn họ muốn phong ấn, có lẽ chính là Tô sĩ tử…"

Trì Tiểu Dao ngẩn ngơ, vội vàng nhìn về phía Oánh Oánh.

Oánh Oánh sắc mặt nghiêm nghị, nhẹ nhàng gật đầu, nói: "Đạo Thánh đoán rất có đạo lý. Khúc thái thường dụng ý của bọn hắn, quả thực có hai loại khả năng. Chúng ta muốn biết chân tướng, chỉ có một cái phương pháp, vậy chính là… Đi Thanh Ngư trấn!"

Tô Vân lại run rẩy mấy lần.

Đạo Thánh chậm rãi nói: "Oánh đạo hữu nói không sai. Thanh Ngư trấn cái từ này, xem như phát động phong ấn điều kiện, như vậy Thanh Ngư trấn nơi này, khẳng định cùng phong ấn sau lưng bí mật liên quan đến. Khúc Tiến Khúc thái thường đám người hiển nhiên không muốn để cho Tô các chủ hồi tưởng lại Thanh Ngư trấn, hồi tưởng lại một ít chuyện."

"Đã như vậy, chỉ có đi một chuyến Thanh Ngư trấn, mới có thể biết sau lưng rốt cuộc có cái gì!"

Tô Vân yếu ớt tỉnh lại, lại thấy bản thân nằm ở trên mặt bàn, bên tai truyền đến du dương tiếng long ngâm.

Hắn vội vàng đứng dậy, chỉ thấy bản thân giờ phút này thân ở trên đường đi Chúc Long liễn bên trên, bên ngoài cây cối hướng về phía sau chạy như bay, nơi xa, có thể nhìn thấy to lớn khu mỏ, chỗ xa hơn thì là Sóc Phương thành cao ốc cao ốc.

Hắn cách Sóc Phương thành càng ngày càng xa, Chúc Long dọc theo dịch đạo phi nhanh, hướng Thiên Thị Viên mà đi.

Bởi vì tái ngoại Khả Hãn xâm lấn duyên cớ, thông hướng tái ngoại Chúc Long liễn đã dừng xe, hiện tại Chúc Long liễn chẳng qua là chạy đến Thiên Thị Viên dịch trạm.

“Ta nhớ được, ta bị Oánh Oánh làm mê muội trước đó, là tại Hạnh Lâm tiệm dược liệu, làm sao hiện tại sẽ xuất hiện tại Chúc Long liễn bên trên?”

Tô Vân đau đầu muốn nứt, hai lỗ tai bên trong truyền đến từng cơn ù tai, đầu giống như là bị lưỡi búa lớn bổ một nhát lại một chút, lần này Oánh Oánh phát động Thanh Ngư trấn phong ấn mang tới di chứng, có thể so sánh hắn lần trước bản thân phát động lúc di chứng nghiêm trọng rất nhiều lần.

“Oánh Oánh chắc chắn là trả thù ta nói Chân Long mười sáu thiên, trả thù tới thật là mạnh mãnh liệt…”

Lúc này, Chúc Long dần dần giảm tốc, từ từ dừng ở một mảnh ngoài trấn nhỏ.

Cổ quái chính là, trước kia sẽ có trấn thủ Chúc Long liễn linh sĩ thông báo cho cái nào một trạm, mà lần này thế mà không có người thông báo.

Tô Vân kinh ngạc, hướng ra phía ngoài nhìn lại, chỉ thấy ngày xuân nắng gắt treo ở giữa bầu trời, mặc dù là mùa xuân, nhưng bên ngoài lại có mấy phần Hạ ý.

Toà kia dưới ánh nắng chói chang tiểu trấn dựa vào núi, ở cạnh sông, rất là thanh tú.

Tô Vân bốn phía nhìn một chút, trong xe chỉ có bản thân, mà sách quái Oánh Oánh giờ phút này cũng không có tại bản thân Linh giới bên trong.

Hắn do dự một chút, nhìn ra phía ngoài tiểu trấn.

Tiểu trấn lối vào chỗ có một tòa năm môn đền thờ, cùng Thiên Môn trấn Thiên môn có chút phảng phất.

Hắn quỷ thần xui khiến đi tới Chúc Long liễn trước cửa xe, mở cửa xe đi xuống, đi tới toà kia đền thờ phía trước, ngẩng đầu quan sát.

Đền thờ trung ương trên cánh cửa viết ba cái màu đen văn tự.

Thanh Ngư trấn!

Tô Vân tinh thần hoảng hốt, giơ chân lên, dưới chân có chút chần chừ, nhưng vẫn là hạ xuống, đi vào Thanh Ngư trong trấn.

Bên ngoài trấn, Đạo Thánh, Trì Tiểu Dao cùng Oánh Oánh lẳng lặng mà nhìn xem một màn này, Trì Tiểu Dao do dự một chút, không nói gì.

"Đại thẩm, ngươi nghe nói qua trong trấn có nhà bị mất một đứa bé ư?"

Bọn họ nghe được Tô Vân hỏi: "Bảy năm trước đi mất… Không có ah, cám ơn…"

"Đại thúc, ngươi nghe nói qua trong trấn có nhà bị mất một đứa bé à… Cám ơn."

Chương 201 : Tô gia

Chương 201: Tô gia

Tô Vân đi tại cái trấn nhỏ này bên trong, cái trấn nhỏ này để hắn vừa quen thuộc lại vừa xa lạ, quen thuộc là tiểu trấn nhà kiến trúc cùng Thiên Môn trấn gần như giống nhau, xa lạ là người nơi này.

Bất quá, phàm là gặp đến hơi phía trên một chút tuổi tác người, hắn liền muốn dừng lại hỏi có hay không có nhân gia tại bảy năm trước bị mất một đứa bé.

Hắn chính là đi lạc đứa bé kia.

Thanh Ngư trấn không lớn, còn có thể nhìn thấy Thiên Môn trấn cái bóng.

Cái trấn nhỏ này cùng Thiên Môn trấn có quan hệ lớn lao, bảy năm trước, Thiên Môn trấn kịch biến trước đó, Khúc Tiến Khúc thái thường đám người đã ý thức được, bọn họ việc cần phải làm có thể sẽ liên luỵ đến Thiên Môn trấn cư dân, bởi vậy đem Thiên Môn trấn cư dân dời ra Thiên Thị Viên.

Thời điểm đó Thiên Môn trấn tại người địa phương trong miệng cũng không gọi Thiên Môn trấn, mà là Thanh Ngư trấn, bởi vì thôn trấn tới gần Bắc Hải, trong biển sinh Thanh Ngư, vì vậy mà đặt tên.

Khúc Tiến bọn người ở tại Thiên Thị Viên biên giới kiến tạo một cái khác thành trấn, kiến trúc hầu như cùng Thiên Môn trấn đồng dạng, chúng dân trong trấn di chuyển đến nơi đây, định cư lại.

Tuy là nơi này rời xa Bắc Hải, nhưng mà Thanh Ngư trấn cái tên này vẫn là bảo lưu lại tới.

Tô Vân tại đây tòa trong tiểu trấn đi một vòng, hỏi thăm một lần.

Cùng nông thôn mặt khác thôn trấn đồng dạng, toà này trong tiểu trấn người trẻ tuổi thường thường đều rời đi tiểu trấn, đi tới trong thành hoặc là vụ công hoặc là đi học, còn có chút người biến thành người trong thành, đóng giữ trong tiểu trấn nhiều người lấy lão nhân cùng em bé làm chủ, nghề nông mà sống.

Tô Vân có chút mê man, tại Thiên môn đền thờ bên dưới dừng bước lại, suy nghĩ xuất thần.

Hắn rời đi Thiên Thị Viên đi tới Sóc Phương về sau, đối Thanh Ngư trấn tâm tâm niệm niệm, vẫn muốn tới đây tìm căn, nhưng mà trong lòng trước sau có chút sợ sệt, không dám đến đây.

Mà bây giờ hắn trong lúc vô tình đi tới Thanh Ngư trấn, ý đồ tìm kiếm được cha mẹ của mình, nhưng mà tìm một vòng, nơi này cũng không có người nào tại bảy năm trước mất qua đứa nhỏ.

Tô Vân nhắm mắt lại: "Tâm cảnh của ta quá loạn, không để ý đến một chút chi tiết."

Sau một lúc lâu, hắn mở mắt ra, nhìn lại quan sát Thanh Ngư trấn, trong lòng yên lặng nói: "Nơi này là dựa theo Thiên Môn trấn bố cục đúc lại tiểu trấn, như vậy nhà chắc cũng là cùng bảy năm trước Thiên Môn trấn đồng dạng. Thiên Môn trấn bên trong có bốn mươi lăm tòa trạch viện, thêm vào ta trạch viện, có bốn mươi sáu tòa. Mà toà này tiểu trấn cũng có bốn mươi sáu tòa nhà, như vậy ta ở trạch viện đối ứng là…"

Hắn đi tới cái kia nhà cửa trước viện, toà này trạch viện sớm đã hoang phế, trong sân cỏ dại rậm rạp.

"Lão bá, ở chỗ này người đâu?" Tô Vân ngăn lại một vị trồng trọt trở về lão giả, hỏi.

Lão bá kia bỏ xuống cuốc, cười nói: "Ngươi nói là nhà lão Tô? Nhà bọn hắn giàu rồi, bảy năm trước liền dời đi."

"Nhà lão Tô?"

Tô Vân tinh thần đại chấn, vừa rồi mê man cùng sợ hãi quét sạch sành sanh, dò hỏi: "Bọn họ dọn đi chỗ nào?"

"Nói là chuyển tới Đông đô đi."

Lão bá kia suy nghĩ một chút, nói: "Nhà hắn nhi tử thi đậu Đông đô cái gì học, lại có quý nhân giúp đỡ, đưa bọn họ đi Đông đô đọc sách… Lục thẩm, Lục thẩm!"

Hắn gọi ở một cái giặt quần áo lão phụ nhân, hỏi: "Nhà lão Tô muốn đi Đông đô ư?"

Cái kia Lục thẩm mắt mờ, lỗ tai cũng kém, không có nghe rõ, lão bá lại hỏi hai lần, Lục thẩm lúc này mới nghe rõ, cười nói: "Ôi! Cái gì thi đậu? Là bán nhi tử đổi! Nhà lão Tô có hai đứa con trai, đại nhi tử gọi Vân, tiểu nhi tử gọi Diệp. Khi đó trong trấn không phải tới rất nhiều quý nhân ư? Nói là muốn mua mấy cái cơ trí hài tử, đi chợ quỷ làm việc…"

"Bán nhi tử…" Tô Vân trong đầu ầm ầm, trợn mắt lên, ngơ ngác đứng ở nơi đó.

"… Những cái kia trong thành quý nhân lúc ấy tìm rất nhiều hài tử, có cái cái kia đầu chùy lão đầu tìm được Tô gia đại nhi tử, nói hắn rất tốt, linh tính rất đủ. Tiếp đó liền mua."

Cái kia Lục thẩm nói liên miên cằn nhằn, mồm miệng mơ hồ: "Lão Tô mẹ lúc bắt đầu còn không nguyện ý bán, nhưng nhân gia cho quá nhiều tiền, lại hứa cho nàng chuyển tới Đông

đô, để nàng tiểu nhi tử Tô Diệp có thể đi học đọc sách, nàng khẽ cắn răng cũng liền bán."

Tô Vân giật mình: "Cũng liền bán?"

"Đương nhiên muốn bán ah!"

Lão bá đương nhiên nói: "Thiên Thị Viên đều là thiên tai nhân họa, một đứa bé cũng khó khăn nuôi sống, huống chi hai cái? Bán một cái, có thể để cho một cái khác sống được càng tốt hơn. Bọn hắn một nhà đều chuyển tới Đông đô đi, trở thành người trên người, đem trong trấn người đố kỵ muốn chết. Huống chi bị bán lại không chỉ là hắn? Lúc ấy bị bán đi hài tử vẫn còn rất nhiều."

Tô Vân đầu óc choáng váng nặng nề, lấy ra một chút ngũ thù tiền kín đáo đưa cho lão bá cùng Lục thẩm, hỏi: "Cái kia bị bán hài tử về sau thế nào rồi?"

Hắn có chút choáng đầu, đành phải ngồi tại Tô gia ngưỡng cửa.

Lão bá dựa cuốc, nói: "Ngươi nói Tô gia con trai trưởng? Còn có thể thế nào? Bị trong thành người tới mang theo, cùng mặt khác bị bán đứa nhỏ cùng một chỗ đi vào chợ quỷ, nói là muốn đi bắt cùng Thiên môn bên trên đồng dạng Thần Ma. Về sau hầu như đều chết rồi, Tô gia đứa trẻ kia hơn phân nửa cũng đã chết."

Lão phụ nhân Lục thẩm lắc đầu nói: "Nói bậy! Ta có lần trở về lấy đồ, còn chứng kiến đứa trẻ kia. Rất thanh tú, chẳng qua là ngồi ở chỗ đó, trong thành quý nhân đang hướng hắn mi tâm bên trong nhét thứ gì, đặc biệt lớn, hình dáng giống rồng đồng dạng, không biết thế nào, liền nhét vào. Có người nói, số bảy mươi sáu, không biết là có hay không còn có thể phong được. Tiểu hài tử kia rất yên tĩnh, không nói tiếng nào…"

Nàng mắt mờ già cỗi đột nhiên phát sáng lên, nhìn ngồi ở chỗ đó Tô Vân, cười nói: "Ngươi ngồi ở chỗ này bộ dạng, cùng đứa trẻ kia quả thực đồng dạng đồng dạng! Đứa bé kia cũng là như vậy ngồi, không nói tiếng nào!"

…

Tô Vân tiễn biệt hai vị lão nhân gia, vẫn như cũ ngồi ở chỗ đó, rất lâu chưa động đậy.

Qua rất lâu, hắn đứng dậy, đi vào Tô gia trạch viện, nơi này đã hoang phế, hiển nhiên người của Tô gia được một số tiền lớn tiền sau đó liền rời đi Thanh Ngư trấn, đi tới Đông đô, không có ở đây sinh hoạt qua.

Tô Vân đi ra trấn Thanh Vân, tại tiểu trấn dịch trạm bên trên yên lặng chờ đợi đi tới Sóc Phương Chúc Long liễn.

"Đại loạn sau đó, Chúc Long liễn một ngày hai chuyến, không bằng lúc trước dày đặc."

Trì Tiểu Dao không biết từ nơi nào đi ra, ngồi ở bên cạnh hắn, nói khẽ: "Tô sĩ tử, ngươi phong ấn mở ra ư?"

Tô Vân lắc đầu, âm thanh có chút khàn giọng: "Phong ấn vẫn còn ở đó."

"Như vậy ngươi hồi tưởng lại chuyện năm đó sao?" Trì Tiểu Dao hỏi.

Tô Vân lắc đầu, suy nghĩ xuất thần, sau một lúc lâu, đứng lên nói: "Không nghĩ lên. Ta rời đi Thiên Môn trấn thời điểm, Khúc bá nói, là Sầm bá để cho bọn họ chăm sóc ta, Sầm bá đối bọn hắn nói, bọn họ nợ ta, nhất định phải chăm sóc ta lớn lên."

Hắn bước chân, dọc theo dịch đạo hướng Sóc Phương thành đi tới.

Trì Tiểu Dao áo trắng như tuyết, hiện ra vảy ánh sáng, đi theo phía sau hắn, hai người dọc theo dịch đạo tiến lên.

“Ta trước sau cho rằng, bọn họ là bởi vì Thiên Môn trấn cùng Bắc Hải kịch biến, liên lụy đến ta, bởi vậy áy náy, cho nên muốn chăm sóc ta, cho đến ta lần nữa thấy ánh sáng.”

Tô Vân quay đầu, hướng thiếu nữ cười cười: “Ta không nghĩ tới chính là, nhưng thật ra là bọn họ tại trên người của ta làm thí nghiệm.”

Trì Tiểu Dao đi theo hắn, có chút đau lòng.

“Số bảy mươi sáu? Ta có thể là bọn họ mua được thứ bảy mươi sáu cái đứa nhỏ.”

Tô Vân xoay người, hướng Thanh Ngư trấn phương hướng phất phất tay, cười nói: “Ta quyết định chủ ý, ta muốn rời khỏi Sóc Phương, đi Đông đô! Ta muốn đi Đông đô nhìn một chút đệ đệ ta, nhìn một chút phụ mẫu bán ta, để hắn đi học đọc sách, hắn rốt cuộc học được làm gì, có hay không có thể xứng đáng bán ta đổi lấy tiền!”

Trì Tiểu Dao chần chừ một chút, dừng bước lại.

Tô Vân xoay người, cười nói: “Tiểu Dao học tỷ, ngươi muốn theo ta cùng đi Đông đô ư?”

Trì Tiểu Dao lắc đầu, nói: “Chờ đến việc học hoàn thành, ta liền muốn về Thiên Thị Viên khu không người. Giấc mộng của ta là tại Thiên Thị Viên khu không người xây dựng một cái học đường, lại mở một cái tiệm dược liệu, để người ở đó bọn họ có thể đi học đọc sách, có tổn thương bệnh cũng có thể khám và chữa bệnh. Ta không thể theo ngươi đi Đông đô.”

Tô Vân nhìn nàng, sau một lúc lâu, cười nói: “Được. Chờ ta trở lại, ta đi khu không người tìm ngươi.”

Hắn xòe tay ra, Trì Tiểu Dao nhìn hắn tay, chần chừ một chút, cũng duỗi ra bàn tay.

Tô Vân lôi kéo tay của nàng, bước chân xông về trước.

Trì Tiểu Dao bị hắn mang theo, có chút lảo đảo, nhưng ngay sau đó liền buông ra, đuổi theo bước chân của hắn.

Nàng dù sao tu vi cao, rất nhanh vượt qua Tô Vân, ở phía trước cười khanh khách, nắm Tô Vân tay phi nhanh tại hương dã bên trên.

Ngày xuân ánh nắng để vạn vật khôi phục, cảnh xuân có xanh nhạt, có sóng xanh, có vàng nhạt, cũng có các loại hoa, thành đám thành đoàn trải tại dịch đạo hai bên.

Thiếu niên thiếu nữ tại cảnh xuân bên trong bước chân, hướng thành phố nơi xa chạy đi.

Trên không, Đạo Thánh khoanh chân ngồi tại đám mây, hai cái mày trắng càng ngày càng dài, từ đám mây rủ xuống.

Sách quái Oánh Oánh ở phía dưới vỗ giấy chất cánh, nắm lấy hắn hai đạo lông mày dài, cho hắn bện bím tóc, viện một cái thật dài đuôi ngựa, tiếp đó lại bay đến Vân bên trên, tiếp tục chăm chú biên lông mày của hắn.

"Bảy mươi hai số, là có ý gì?"

Đạo Thánh nhìn phía dưới vui chơi giống như chạy thiếu nam thiếu nữ, cau mày nói: "Thật sự là thứ bảy mươi hai cái vật thí nghiệm ý tứ ư? Ta luôn cảm thấy trong này có gì đó quái lạ…"

Oánh Oánh một mực bện đến mi tâm của hắn, lúc này mới dừng tay, nháy mắt mấy cái, hỏi: "Đạo Thánh đi qua Thiên Đạo viện ư?"

Đạo Thánh lắc đầu, nói: "Trước kia đi qua, chẳng qua đó là trên dưới trăm năm trước sự tình. Gần nhất trăm năm chưa từng đi."

"Đế Bình lệnh Thiên Đạo viện sĩ tử, chiếu theo Khúc thái thường bọn người ở tại Thiên Môn trấn đoạt được, khắc lại bát

diện triều thiên khuyết. Mỗi mặt triều thiên khuyết bên trên có mười hai Thần Ma, bát diện triều thiên khuyết, chín mươi sáu Thần Ma.”

Oánh Oánh xoay người lại, nhìn xuống dưới, ánh mắt lấp lóe, thấp giọng nói: “Cho nên vị kia Lục thẩm nghe được bảy mươi hai, chưa chắc là thứ bảy mươi hai cái đứa nhỏ, có thể là thứ bảy mươi hai tôn Thần Ma. Như vậy lúc ấy đã phong ấn đến bảy mươi hai Thần Ma, đằng sau vẫn còn hai mươi bốn Thần Ma…”

Đạo Thánh không khỏi rùng mình một cái, cười ha ha nói: “Oánh đạo hữu, ngươi là đoán mò!”

Oánh Oánh xì xì cười ra tiếng, cười khanh khách nói: “Không sai, ta chính là đoán mò! Khúc thái thường cũng không phải thần tiên, làm sao có thể đem chín mươi sáu đầu Thần Ma bắt lại, phong ấn tại một đứa bé con trí nhớ?”

Đạo Thánh cười ha ha nói: “Chính là ah! Huống chi, những cái kia thần thú, thần thánh, Thần Ma, ngày bình thường mấy chục năm cũng không thấy được một cái, Khúc thái thường bọn họ há có thể thoáng cái bắt đến chín mươi sáu cái?”

Oánh Oánh vỗ tay cười nói: “Chính là đạo lý này! Đã không có địa phương tìm đến những này Thần Ma, khẳng định là giả!”

“Không sai! Không sai!” Đạo Thánh liên tục gật đầu.

Hai người liếc nhau, ngay sau đó ánh mắt dịch ra, từng người suy nghĩ xuất thần.

“Ta muốn cùng hắn cùng đi Đông đô.”

Oánh Oánh đột nhiên hạ quyết tâm, nói: “Ta vì tìm kiếm Tần Vũ Lăng tung tích, cũng không phải là lo lắng Tô sĩ tử, lo lắng chín mươi sáu Thần Ma.”

Đạo Thánh lông mày giãn ra, lông mày quấn thành bím lập tức cũng giãn ra lên, càng lúc càng ngắn, khôi phục như thường, đứng lên nói: "Ta cũng phải về Đông đô. Ta cũng không phải lo lắng Tô các chủ, hắn dù sao cũng là Thông Thiên các các chủ, không tới phiên lão đạo tới lo lắng. Ta sắp chết già rồi, bảy năm trước mặc dù là bản thân kéo dài tính mạng một lần, nhưng thọ nguyên cuối cùng phải đi đến phần cuối."

Hắn thở dài, buồn bã nói: "Ta cần phải đến nhanh chóng an bài đạo môn mới chưởng giáo tôn. Đương nhiên, Tô các chủ đã cũng muốn đi Đông đô, như vậy cùng hắn đồng hành, trên đường hai bên có thể chiếu ứng lẫn nhau, cũng là chuyện đương nhiên."

Oánh Oánh liên tục gật đầu.

Tô Vân trở lại Sóc Phương, cũng không có lập tức chạy tới Đông đô, mà là trốn vào Sơn Thủy cư, cũng không đi lên lớp.

Trì Tiểu Dao mấy ngày nay cũng ở tại Sơn Thủy cư, Oánh Oánh cũng tại Sơn Thủy cư ở lại, Đạo Thánh mặt dày mày dạn đi vào Sơn Thủy cư, cũng ở lại không đi.

Tô Vân đợi mấy ngày, cuối cùng bắt được trở về thăm viếng Thanh Khâu Nguyệt đám người Hoa Hồ, cười nói: "Nhị ca, đừng đi! Ta mấy ngày nay sửa sang lại ra hoàn chỉnh Hồng Lô Thiện Biến, sơ hở đã cực ít, truyền cho các ngươi. Hồng Lô Thiện Biến truyền thụ xong rồi sau đó, ta liền muốn đi Đông đô. Hoàng đế chiếu ta, không thể không cho hắn cái mặt mũi."

Đạo Thánh nguyên bản không có ý định nghe hắn truyền thụ Hồng Lô Thiện Biến, Tô Vân cười nói: "Hồng Lô Thiện Biến cũng không phải là bí mật bất truyền, Thánh Nhân nghe một chút không sao. Nếu như cảm thấy đối Thánh Nhân có ích, như vậy không ngại dạy Hồ Bất Bình bọn họ mấy ngày xem như đền bù."

Đạo Thánh cười nói: “Thôi được. Nếu như ngươi Hồng Lô Thiện Biến giá trị một ngày, ta liền dạy bọn họ một ngày. Giá trị hai ngày, ta dạy bọn hắn hai ngày.”

Chương 202 : Tạm biệt, Sóc Phương

Chương 202: Tạm biệt, Sóc Phương

Sơn Thủy cư bên trong, Tô Vân đem bản thân bù đắp Hồng Lô Thiện Biến công pháp giảng giải tỉ mỉ cho Thanh Khâu Nguyệt, Hồ Bất Bình đám người nghe.

Đạo Thánh ngồi ở bên cạnh, nguyên bản chỉ coi là bình thường công pháp, đợi nghe được Tô Vân giảng giải Hồng Lô Thiện Biến bên trong xen lẫn Tạo Hoá, Âm Dương Thiện Biến lúc, lúc này mới cảm thấy có chút ý tứ.

"Tạo Hoá chi thuật cùng Âm Dương Thiện Biến chi thuật, là Ly Uyên cảnh giới mới bắt đầu tu luyện pháp môn."

Đạo Thánh hướng một bên Trì Tiểu Dao cười nói: "Long nữ cũng là Ly Uyên cảnh giới, ngươi biết ly châu có bốn loại luyện pháp ư?"

Trì Tiểu Dao lờ đi hắn.

Đạo Thánh náo cái chán, xoay đầu lại hướng Hoa Hồ nói: "… Ly châu luyện pháp chia làm đạo môn, nho gia, phật môn cùng tạp gia bốn loại, nhưng mà ta đạo môn mới là chính tông. Tiểu đạo hữu, ngươi…"

"Ta nho gia." Hoa Hồ nói.

Đạo Thánh ngậm miệng lại.

Tô Vân tiếp tục nói tiếp, Đạo Thánh gương mặt dần dần nghiêm túc lên, trong lòng có chút sợ, muốn đứng dậy rời đi, không nhận Thông Thiên các chủ nhân tình, nhưng mà Tô Vân

nói đồ vật lại đối hắn cực kỳ quan trọng, hắn cho dù là để lọt một chữ cũng sẽ vò đầu bứt tai lòng ngứa ngáy khó nhịn.

Lúc bắt đầu, Tô Vân nói chẳng qua là Hồng Lô Thiện Biến đại cương, sau đó nói chính là Ứng Long cảm ứng, Thao Thiết cảm ứng các loại cảm ứng thiên công pháp, những cảm ứng này công pháp, là hắn dùng tiên đồ truy nguyên thành quả, cực kỳ thâm ảo!

Thực ra, cái này mười hai loại cảm ứng thiên mỗi một thiên lấy ra đi, đều là thiên hạ đệ nhất đẳng Trúc Cơ công pháp, mười hai thiên liền có vẻ hơi lặp lại, nhiều mà không thích đáng, Trúc Cơ cảnh giới hoàn toàn không cần phải tu luyện nhiều như vậy công pháp.

Nhưng mà, đem Tô Vân đem cái này mười hai môn cảm ứng thiên cùng Hồng Lô Thiện Biến dung hợp lại cùng nhau thời điểm, Đạo Thánh liền ý thức được loại dung hợp này, mang tới là biến hóa nghiêng trời lệch đất!

Tu luyện môn công pháp này sĩ tử, thân thể mạnh mẽ, nguyên khí đầy đủ, khí huyết mạnh mẽ, vượt xa cùng thế hệ, thậm chí có thể nói loại này tăng lên là chất tăng lên!

Nhưng lớn nhất tăng lên, hay là thân thể các phương diện tăng lên mang đến một cái khác kết quả, vậy chính là tu luyện giả thân thể phát sinh một lần cực hạn lột xác!

Đạo Thánh dù sao cũng là Nguyên Sóc quốc bốn đại thần thoại, đạo môn Thánh Nhân, tầm mắt kiến thức muốn vượt qua Trì Tiểu Dao, Hoa Hồ đám người rất nhiều, lập tức ý thức được loại dung hợp này Tạo Hoá chi thuật cùng Âm Dương Thiện Biến chi thuật lột xác, sợ là để tu luyện giả thân thể đi đến một loại lúc trước linh sĩ không cách nào với tới thành tựu!

"Tiên thành tựu…"

Đầu hắn da tóc đay, trong đầu hỗn loạn tưng bừng, không để ý đến Tô Vân nói mấy câu.

Trong lòng của hắn thất vọng không thôi, muốn mở miệng để Tô Vân tầng nói một lần, nhưng là lại kéo không xuống gương mặt này, thầm nghĩ: "Chờ hắn giảng xong, lão đạo thỉnh giáo Oánh đạo hữu a. Nếu như đây là một môn tiên pháp, lão đạo chỉ sợ muốn ghi nợ nhân tình to lớn, không biết ngày tháng năm nào mới có thể trả xong…"

Hắn âm thầm hối hận, vừa mới hắn đối Tô Vân nói, nếu như Tô Vân nói đồ vật đối với hắn mà nói giá trị một ngày, hắn liền dạy Thanh Khâu Nguyệt đám người một ngày, giá trị hai ngày hắn liền dạy hai ngày.

Nếu như Tô Vân nói thật sự là có thể để người ta trường sinh tiên pháp, như vậy cái này giá trị liền không thể đo lường!

Hắn vị này đạo môn chưởng giáo tôn, liền xem như quả thật tu thành trường sinh bất tử tiên nhân, cái này nửa đời sau vô tận tuế nguyệt, chỉ sợ cũng chẳng qua là cho Tô Vân làm công, dạy học mạng!

Đây chính là hắn có chút bối rối nguyên nhân.

Đạo Thánh dù sao cũng là Đạo Thánh, rất nhanh phát hiện Tô Vân môn công pháp này chỗ thiếu sót, trong lòng dần dần không có vừa rồi hoảng loạn: "Hắn môn công pháp này cũng không tính là chân chính tiên pháp, chẳng qua là có tiên pháp một ít đặc chất. Lão đạo nếu là tu luyện, đại khái có thể tăng lên hai mươi, ba mươi năm thọ nguyên."

Tô Vân môn này mới Hồng Lô Thiện Biến công pháp trình độ phức tạp, sớm đã vượt xa Cầu Thủy Kính khai sáng Hồng Lô Thiện Biến.

Công pháp mới chỉ có Trúc Cơ cùng Uẩn Linh cảnh giới công pháp, hơn nữa Uẩn Linh cảnh giới công pháp cũng

không hoàn chỉnh, thiếu hụt Uẩn Linh cảnh giới mười hai Thần Ma.

Hơn nữa, Tô Vân đối Ứng Long, Thao Thiết các loại mười hai Thần Ma nghiên cứu xa không đi đến 《 Chân Long mười sáu thiên 》 cấp độ, mới Hồng Lô Thiện Biến còn lâu mới có thể có thể xưng tụng hoàn mỹ.

Chỉ có thể nói, hiện nay Hồng Lô Thiện Biến không có lớn như vậy tai hại, tu luyện môn công pháp này không đến mức phía trong thua thiệt quá nhiều, đem bản thân luyện chết. Đương nhiên, đây là đối Tô Vân mà nói.

Đối Đạo Thánh mà nói, môn công pháp này hoàn toàn có thể tại hắn tu luyện qua đạo môn kéo dài tính mạng chi pháp về sau, tiếp tục cho hắn kéo dài tính mạng hai mươi, ba mươi năm!

"Chỉ sợ cũng là vì nhân gia làm công dạy học hai mươi, ba mươi năm…"

Đạo Thánh trong lòng âm thầm kêu khổ, đồng thời lại luyến tiếc rời đi, hắn đã sớm đặt chân ở cái thế giới này đỉnh phong bên trên, trải qua thời gian dài chậm chạp không tiếp tục tiến một bước.

Hắn cũng biết khi độ kiếp, sẽ có Tiên kiếm tới chém truyền thuyết, cũng biết trong đó hung hiểm, cũng biết từ xưa đến nay không có người nào có thể bình yên vượt qua Tiên kiếm chi kiếp.

Vốn là, tuổi thọ của hắn sắp đi tới phần cuối, ý định tại trước khi hấp hối liều mạng, nhìn một chút có thể hay không vượt qua Tiên kiếm chi kiếp, không ngờ Đế Bình lệnh hắn tới giết Tiết Thanh Phủ, làm rối loạn kế hoạch của hắn.

Nhưng mà để hắn càng không có ngờ tới chính là, hắn sau khi bị thương lại có thể sẽ đụng phải Tô Vân, tại xú danh rõ

ràng Văn Xương trong học cung, hắn vậy mà từ Tô Vân nơi này được không trọn vẹn tiên pháp, bỗng dưng vì chính mình kéo dài tuổi thọ hai mươi, ba mươi năm.

"Dù cho bị xem như gia súc sai bảo, cũng đủ."

Đạo Thánh trong lòng một mảnh trật tự: "Đây là trận đại biến cục chi thế, năm ngàn năm chưa chắc cũng có đại biến cục, lão đạo nếu là trước thời hạn chết rồi, chỉ sợ tất nhiên sẽ tam thi thần bạo khiêu, sau khi chết cũng có chỗ không cam lòng."

Tô Vân dùng hơn mười ngày, mới đưa môn công pháp này nói một lần, lại mời Oánh Oánh viết xuống tinh yếu, giao cho Hoa Hồ đám người, nói: "Ta lần này sắp sửa đi tới Đông đô, chuyến này hung hiểm, nhị ca, ngươi nhiều chăm sóc ba vị đệ đệ muội muội."

Hoa Hồ đã là cái cao gầy thiếu niên, nửa năm qua này tình hình sinh trưởng khả quan, cùng Tô Vân cao không sai biệt cho lắm, so Tô Vân còn muốn thanh tú tuấn tú một chút, nói: "Ngươi cứ việc yên tâm, đợi đến đệ đệ muội muội đều tu thành linh sĩ, có chăm sóc năng lực của mình sau đó, ta mới có thể rời đi."

Tô Vân gật đầu, hướng Đạo Thánh nói: "Tiền bối, ngươi nhìn có thể chỉ điểm bọn họ mấy ngày?"

Đạo Thánh khẽ khom người, nói: "Không dám, Tô các chủ trực tiếp gọi ta đạo hữu là được. Ta trước dạy bọn họ hai ba ngày, xem bọn hắn người tư chất."

Hắn tại Sơn Thủy cư bên trong, cũng không kiêng kị, trực tiếp kể lên đạo môn đạo pháp thần thông, tới khảo nghiệm Hoa Hồ, Thanh Khâu Nguyệt, Hồ Bất Bình cùng Ly Tiểu Phàm.

Hai ngày sau đó, Đạo Thánh hướng Ly Tiểu Phàm nói: "Ngươi có thể nguyện bái nhập ta đạo môn, trở thành ta quan

môn đệ tử?"

Ly Tiểu Phàm tỉnh tỉnh mê mê, nhìn về phía Hoa Hồ cùng Tô Vân, Hoa Hồ không biết cái này lão đạo nhân lai lịch, Tô Vân thì lặng lẽ gật đầu.

Ly Tiểu Phàm ngay sau đó liền một mực cung kính dập đầu đầu.

Đạo Thánh nói: "Tô các chủ đợi thêm lão đạo hai ngày, hai ngày sau lão đạo cùng các chủ cùng một chỗ đi Đông đô."

Tô Vân đồng ý.

Đạo Thánh mang theo Ly Tiểu Phàm phiêu nhiên mà đi, đợi đến hai ngày về sau, Ly Tiểu Phàm trở về, đỉnh đầu chải cái tiểu đạo búi tóc, cầm trong tay cái nhỏ phất trần, cười hì hì, nghiễm nhiên là cái tiểu yêu đạo.

"Phương đông hung hiểm vô cùng, ngươi lưu tại Sóc Phương tu luyện, đợi đến có thành tựu, ngươi lại đi Đông đô tìm ta."

Đạo Thánh cho hắn một khối ngọc bài, nói: "Đây là ta đạo môn lệnh bài, ngươi nếu là đi ra ngoài lịch luyện, thiên hạ đạo quan đều có thể đi, đều có thể điều động. Ngươi chỉ cần lấy ra cái ngọc bài này, người khác liền biết ngươi vai vế. Sóc Phương học cung tuy là thanh danh không tốt, phong khí không tốt, nhưng cũng coi là trường tốt, học tập cho giỏi, không muốn phụ lòng đạo môn."

Ly Tiểu Phàm xưng phải, hai cái lỗ tai giật giật, đem hai cái hồ ly lỗ tai ở giữa đạo kế làm rối loạn, nói: "Ta vai vế rất lớn ư?"

Đạo Thánh lại thay hắn sửa sang lại, nói: "Ngươi có cái sư điệt, chính là Nhàn Vân đạo nhân, nếu là có khó khăn, có thể đi tìm hắn. Ta truyền thụ cho ngươi công pháp, ngươi cũng có

thể truyền thụ cho hắn, không cần tàng tư. Còn ngươi vai vế, ngươi nhị ca phải gọi ngươi một tiếng sư thúc."

Ly Tiểu Phàm xưng phải, lỗ tai lại giật giật: "Như vậy Tiểu Vân ca đâu? Hắn cũng phải gọi ta sư thúc ư?"

Đạo Thánh lại cho hắn sửa sang lại đạo kế: "Hắn là Thông Thiên các chủ, luận bối phận, ngươi phải gọi hắn sư thúc."

Hỏi: "Người tu đạo có thể lấy vợ ư? Ta còn muốn cho muội muội cưới mấy cái chị dâu."

Đạo Thánh mặc cho hắn đạo kế tán loạn, dặn dò: "Nếu là đạo tâm không loạn lời nói, lấy vợ không sao. Nếu là loạn đạo tâm, không bằng không cưới. Nữ nhân chỗ nào có tu tiên thú vị?"

Hồ Bất Bình nghe vậy, cực kỳ yên tâm, hướng Thanh Khâu Nguyệt nói: "Tiểu Phàm là không được. Cho ngươi cưới chị dâu sự tình, liền giao cho Bình ca ca!"

Tô Vân đã chuẩn bị tốt Phụ Sơn liễn, Phụ Sơn liễn dừng ở Sơn Thủy cư phía trước, đợi đến Đạo Thánh an bài ổn thoả, đi tới Sơn Thủy cư bên ngoài lúc, chỉ thấy Tả Tùng Nham đã dẫn đầu một chút tây tịch tiên sinh chờ ở bên ngoài.

Đạo Thánh tiến lên làm lễ chào hỏi, Tả Tùng Nham đã bình ổn thế hệ lễ tiết đáp lễ.

Mọi người nhìn, kinh ngạc không thôi.

Tả Tùng Nham đưa tiễn, hướng Tô Vân nói: "Thượng sứ thủ hộ Sóc Phương bách tính, nhưng không giành công, chiến công hiển hách, nhưng không dương danh, Sóc Phương nhận được ngươi cứu, mới không có bị hủy bởi chiến hỏa, bách tính lại không biết ân tình của ngươi, chỉ coi thành Tiết Thánh Nhân công lao. Để cho ta trong lòng có chút cảm xúc."

Tô Vân cười nói: “Ta không cô phụ Sóc Phương, nội tâm không thẹn, còn công danh, thật chưa để ở trong lòng.”

Tả Tùng Nham nghiêm nghị nói: “Dùng đức báo đức, trên đời mới có người tích thiện hành đức, lấy trực báo oán, trên đời mới có thể ít chút người xấu cùng chuyện xấu. Ngươi làm việc tốt không cầu công danh, nhưng thượng vị giả nếu là không cho ngươi công danh, đây chính là thất đức, sẽ thất tín với dân.”

Tô Vân lặng im, suy tư phút chốc, mặt giãn ra cười nói: “Vân, thụ giáo.”

Tả Tùng Nham đem hắn đưa ra Văn Xương học cung, Tô Vân xoay người nói: “Phó xạ mời về.”

Tả Tùng Nham dừng bước, nói: “Ta tuy là muốn một mực tặng quân, cho đến Đông đô, nhưng mà thanh danh của ta không tốt, sẽ chỉ làm hoàng đế nghi kỵ ngươi. Đông đô nếu là không cách nào dung nạp quân, quân có thể ngồi bè trôi về biển.”

Tô Vân giật mình, cười nói: “Đa tạ phó xạ chỉ điểm.”

Hắn xoay người leo lên Phụ Sơn liễn, Phụ Sơn liễn lên đường, Tô Vân từ sau cửa sổ nhìn lại, chỉ thấy Tả Tùng Nham đứng ở nơi đó, cách xa phất tay đưa tiễn.

“Lão biều bả tử năm đó ở hải ngoại vui vẻ sung sướng.”

Đạo Thánh ngồi đối diện hắn, thân thể theo toa xe đong đưa mà đong đưa, cười nói: “Năm đó hắn tại hải ngoại thanh danh rất vang, hắn nói các chủ ngồi bè trôi về biển, tự nhiên là có sách lược vẹn toàn, có thể bảo hộ các chủ . Bất quá, dùng đức báo đức, lấy trực báo oán, đó là nho gia thuyết pháp. Ta đạo môn không dám gật bừa, ta đạo môn nói chính là dùng đức báo oán.”

Tô Vân thu về ánh mắt, cười nói: "Đạo môn tâm cảnh cao siêu, nhưng đạo môn nói là bản thân tu dưỡng, cũng không phải là trị thế chi đạo. Lão biều bả tử nói là trị thế chi đạo."

Đạo Thánh đang muốn cùng hắn tinh tế giảng một chút hai nhà phân biệt, lúc này, một cỗ phượng liễn từ phía sau chạy tới, chim lớn Thiên Phượng thân thiết hướng Tô Vân chào hỏi: "Trứng gà ~ "

Lý Trúc Tiên ngồi tại bên cửa sổ, Lý Mục Ca ngồi tại nàng đối diện, phấn khởi hướng Tô Vân vẫy chào.

Tô Vân kinh ngạc.

"Đại sư huynh, chúng ta hai huynh muội tại Cầu thái thường trên người tiêu xài rất nhiều tiền!"

Lý Trúc Tiên hai tay nắm lấy trước ngực tóc buộc hai bên, hưng phấn đến khuôn mặt đỏ bừng: "Lần này cùng đi Đông đô đại khảo, chắc chắn có thể thi đậu Thiên Đạo viện!"

Tô Vân kinh ngạc không thôi.

Đột nhiên, lại có một cỗ Giao Long liễn lái tới, cái kia Giao Long là một đầu béo rồng, bụng phệ, cái bụng đều suýt chút nữa kéo trên mặt đất.

Đây là Diệp gia xe, trong xe gia đinh phần đông, linh sĩ thủ hộ, Diệp Lạc công tử vinh quang vẻ mặt, hướng Tô Vân ngoắc nói: "Đại sư huynh, lần này Sóc Bắc náo động, hoàng đế nói ta lập công lớn, tuyên ta vào kinh bao thưởng."

Tô Vân cười nói: "Bạch Nguyệt Lâu cũng theo Tiết Thánh Nhân đi đến Đông đô, chúng ta Văn Xương học cung Truy Nguyên viện, chỉ còn lại có Ngô Đồng lưu tại Sóc Phương!"

Chờ đến bọn họ đi tới dịch trạm, chỉ thấy một chiếc xe toa bên trong áo đỏ khăn lửa, huyết sắc nghê thường trên không trung bồng bềnh.

Ngô Đồng đã ngồi tại Chúc Long liễn trong xe, ngồi đối diện nam tử áo đen, chính là Giao Long Tiêu Thúc Ngạo.

"Phương đông ma tính càng nặng, nơi đó mọi người trong lòng ma tính như là một cái xoáy nước lớn, dựng dục vô thượng ma vương. Nơi đó mới là ta phát triển chi địa." Ngô Đồng đi chân đất đi lại trong mắt hắn Thiên Môn trấn bên trong, đối Tô Vân lạnh lùng nói.

Không lâu sau đó, Lý Trúc Tiên tiêu xài giá tiền rất lớn, đem Chúc Long liễn một tiết toa xe dỡ xuống, chim lớn Thiên Phượng ngồi chồm hổm ở Chúc Long trên lưng, tò mò nhìn lên xe mọi người

Nó cách đó không xa, Diệp Lạc công tử béo rồng hóa thành một cái ba năm trăm cân đại mập mạp, mang theo hai cái cái rương, đang mệt mỏi hướng trên xe leo.

Cửa sổ xe bên cạnh, Tiêu Thúc Ngạo một mặt ghét bỏ.

Tô Vân đã đi tới trên xe, nhìn ngoài cửa sổ, cười đối tới đưa tiễn Hoa Hồ đám người phất tay.

Trì Tiểu Dao một thân màu bạc quần áo, trong gió tung bay.

Lục Địa Chúc Long chậm rãi xuất phát, hướng ngoài thành chạy đi.

Trạch Trư: Lâm Uyên Hành quyển thứ nhất, Vân ra Thiên môn, hoàn tất. Quyển thứ hai, Nguyên Thủy năm đầu, ngày mai đổi mới.

Chương 203 : Trong gương một trăng ngày đó

Chương 103: Trong gương một trăng ngày đó

Lục Địa Chúc Long tốc độ dần dần tăng tốc, Tô Vân nhìn lại nhìn tới, Sóc Phương thành dần dần đi xa, mà Thiên Thị Viên nhưng càng ngày càng gần.

Chúc Long liễn trạm tiếp theo là Thiên Thị Viên, trạm thứ hai là Thiên Thị Viên phía đông Hà Tây.

Tô Vân từng theo theo Dã Hồ tiên sinh học qua Nguyên Sóc địa lý, biết Thiên Thị Viên là thiên ngoại thuộc địa rơi vào Sóc Phương, đem Hà Tây Hà Đông cùng Sóc Phương ngăn cách.

Muốn từ Sóc Phương chạy tới Hà Tây, cần phải đến xuyên qua Thiên Thị Viên nhất nhẹ nhàng thấp bé một chỗ lạch trời. Bằng không, liền cần đi đường vòng, phải chạy đến Hà Đông, từ Hà Đông đi vòng một vòng lớn, nhiều đi mấy ngàn dặm.

Cho nên, gần nhất đường vẫn là từ Thiên Thị Viên đi Hà Tây, cứ việc con đường hiểm trở, nhưng mà thời gian sử dụng hơi ngắn.

Đem Lục Địa Chúc Long chạy vào Thiên Thị Viên lúc, cái loại này thời không rối loạn cảm giác lần nữa truyền đến, chẳng qua loại này cảm giác khó chịu rất nhanh biến mất.

Thiên Thị Viên thời gian so Sóc Phương nhanh khoảng ba canh giờ, Chúc Long liễn từ Sóc Phương xuất phát, đến Thiên Thị Viên lúc chính vào buổi trưa, nhưng đã đến Thiên Thị

Viên lãnh địa, chính là mặt trời chiều ngả về tây, chiều tà chiếu đỏ.

Tô Vân nhìn ngoài cửa sổ nắng chiều, hộp gỗ bị hắn để lên bàn, hóa thành từng đạo cát bay, tại hắn trong bàn tay biến hóa bất định.

Đạo Thánh ngồi đối diện ở bên cạnh thiếu nữ Ngô Đồng rất là ác cảm, mỗi khi thoáng nhìn Ngô Đồng, đều là khẽ nhíu mày.

Ngô Đồng cũng lạ thường yên tĩnh, không có trêu chọc hắn.

Nàng có thể nhìn ra được Đạo Tổ mạnh mẽ, thậm chí liền cám dỗ lên đạo tâm sa đọa suy nghĩ cũng không dám động đậy.

Lý Trúc Tiên thì rất là phấn khởi, lải nhải hỏi Lý Mục Ca liên quan tới yển sư khôi lỗi sự tình, ý định đến buổi tối liền đi giúp trấn thủ Chúc Long liễn linh sĩ đối kháng yển sư khôi lỗi.

"Đạo hữu, quỷ thần hoàn thành tâm nguyện sau đó, sẽ đi phương nào?" Tô Vân thu về ánh mắt, nhìn về phía Đạo Thánh, dò hỏi.

Lão đạo sĩ ánh mắt rơi vào hắn trong bàn tay di động cát bụi bên trên, lắc đầu nói: "Rất nhiều người đều tại thăm dò chuyện này. Có vài người nói, tâm nguyện của bọn hắn giải quyết xong sau đó, trên người không có bảo tàng của cải, liền sẽ đi vào chợ quỷ chỗ sâu, bị người quên lãng, biến mất. Cũng có người đã từng nhìn thấy quỷ thần không có tâm nguyện sau đó, liền sẽ trở nên vô cùng nhẹ nhàng, phi thăng thiên ngoại. Còn tình huống thật là cái gì, lão đạo cũng không biết."

Tô Vân thưởng thức hộp gỗ, ánh mắt buồn bã nói: "Ta khi còn bé, đầu trấn lão liễu thụ bên dưới ở một vị Sầm bá, rất chăm sóc ta. Con mắt của ta hồi phục thị lực trước lúc, hắn nói

hắn không có tâm nguyện, muốn rời khỏi Thiên Môn trấn cùng Thiên Thị Viên, tiếp đó hắn liền đi.”

Hắn ngẩng đầu lên, sắc mặt bình tĩnh nói: “Ta thậm chí chưa bao giờ thấy qua mặt của hắn, không biết bộ dáng của hắn. Khả năng tuổi thơ của ta bên trong, hắn là một người duy nhất toàn tâm toàn ý tốt với ta người. Là hắn chỉ điểm, để cho ta có thời không quan, để Khúc bá đám người chăm sóc ta. Cũng là hắn để cho ta làm quen Thiên Thị Viên bạn bán hàng, có hữu nghị.”

Hắn đem hộp gỗ thu hồi, nhìn về phía ngoài cửa sổ, nói: “Thông Thiên các tiền các chủ Lâu Ban, chính là ta tại chợ quỷ bên trong kết bạn bạn bán hàng, hắn đem bảo vật này giao phó cho ta, ta nguyên không biết chìa khoá can hệ trọng đại, không những muốn mang trên lưng thủ hộ Sóc Phương trách nhiệm gánh nặng, còn muốn đi làm cái gì Thông Thiên các chủ. Hắn mời ta rời đi Sóc Phương lúc, cùng hắn gặp một lần.”

Ngoài cửa sổ nắng chiều chìm vào dưới chân núi, Thiên Thị Viên rơi vào trong bóng tối.

Chúc Long liễn bên trong tro tàn đèn sáng lên, mà lầu hai trong lầu các từng cái linh sĩ thì thôi thúc phật môn thần thông, hóa thành từng mặt gương sáng, chiếu hướng bóng tối.

Trong bóng tối, treo ở trong sơn cốc, trong rừng rậm, thậm chí Thần Ma trên thân thể từng con yển sư khôi lỗi, nhao nhao thức tỉnh, vỗ cánh bay tới.

Lý Trúc Tiên lập tức nhảy ra cửa sổ, Lý Mục Ca bất đắc dĩ, đành phải đuổi theo nàng, miễn cho nàng có cái gì sơ xuất.

“Ta nếu là đi thấy hắn, hắn không có nguyện vọng, chỉ sợ liền sẽ như Sầm bá giống như biến mất không còn tăm tích, cũng đã không thể nhìn thấy hắn.” Tô Vân ánh mắt phức tạp nói.

Qua không lâu, Chúc Long liễn tại Thiên Thị Viên dịch trạm dừng lại, Chúc Long miệng ngậm ngọc rồng, ánh sáng như đuốc, chiếu rọi đi qua, đem đen nghịt ùa đến hướng dịch trạm xông tới yêu ma xua tán.

Dịch trạm bên trong có chút đến từ Thiên Thị Viên cư dân, mang theo to to nhỏ nhỏ hành lý hướng bên trên xe leo.

Lúc này là tai họa sau mùa thịnh vượng, có thật nhiều Thiên Thị Viên cư dân chuẩn bị hướng Hà Tây trong thành vụ công.

Thiên Thị Viên dịch trạm bên này là lão khu không người, một bên khác chính là vô tự khu vực, không cần đi bao xa, liền có thể đi tới cung phụng Lâu Ban thiên sư miếu.

Tô Vân chần chừ một chút, nhìn xa Thiên Thị Viên vô tự khu vực, nơi đó ánh sáng doanh tiêu, quỷ thần bọn họ lại tại ban đêm đi ra du ngoạn, cực kỳ náo nhiệt.

“Ngươi nếu là muốn đi lời nói, còn có thời gian.” Đạo Thánh nói khẽ.

Tô Vân lắc đầu, không có xuống xe.

Đạo Thánh không nói thêm gì nữa.

Qua không lâu, Chúc Long phát ra du dương long ngâm, chậm rãi lên đường, hướng đông mới mà đi.

Buổi tối Thiên Thị Viên xa hoa truỵ lạc, đâu đâu cũng có cung điện miếu thờ, giăng đèn kết hoa, trong ngọn đèn, hình bóng lay động đâu đâu cũng có người.

Chúc Long liễn lái vào vô tự khu vực, Chúc Long ngậm châu, chiếu sáng phía trước mấy chục dặm.

Đột nhiên, trên bầu trời xe ngựa ầm như sấm, một nhánh đội xe trên không trung chạy, càng ngày càng thấp, trong đội xe phần lớn là vĩ đại Thần Ma, bao quanh đại đế xa giá.

Đạo Thánh thấy thế, nhướng nhướng mày, cười lạnh nói: "Thâu thiên hạ lão tặc!"

Xe kia đội trưởng là Đông lăng chủ nhân tại đi loanh quanh Thiên Thị Viên, đi theo Chúc Long liễn cùng một chỗ tiến lên, giống như là đang bảo vệ chiếc này bảo liễn, Chúc Long hí dài, lôi kéo Đông lăng chủ nhân bảo liễn Long Tương cũng ngẩng đầu hí dài.

Tô Vân đẩy ra cửa sổ xe, hướng ngồi tại sau rèm Đông lăng chủ nhân làm lễ chào hỏi.

Sau rèm, vị kia đại đế nội tâm hạ thấp người, có một tôn quỷ thần phi thân đến đây, nói: "Chủ nhân nói, Lâu thiên sư tại phía trước đợi chờ bạn bán hàng."

Tô Vân giật mình, đội xe ngay sau đó tăng tốc.

Lý Trúc Tiên cùng Lý Mục Ca giờ phút này đang đứng tại Chúc Long liễn toa xe bên trên, ngẩng đầu nhìn lại, Đông lăng chủ nhân đội xe từ bọn họ trên không chạy qua, đủ loại dị thú phóng qua lúc, tỏa ra ánh sáng lung linh.

Đột nhiên, dịch đạo phía trước đèn đuốc sáng trưng, Chúc Long ngậm châu, dọc theo dịch đạo xông về phía trước, đi vào cái kia phiến thành trấn bên trong, chỉ thấy thành này trấn tựa như điệp gia khối gỗ, tại bọn họ phía trước thiên biến vạn hóa, đấu củng nhận phương, cầu dài nằm sóng, hành lang trưng bày tranh hiệu sách, cung điện đại điện, không ngừng hướng về phía trước kéo dài.

Lại có nhà cao tầng vụt lên từ mặt đất, dịch đạo hóa thành cầu mây, Chúc Long mang theo từng chiếc lầu nhỏ giống như toa xe chạy lên cầu mây, chạy tại đèn đuốc sáng trưng nhà cao tầng ở giữa.

Một mực yên lặng ngồi tại Chúc Long trên lưng, giả mạo toa xe chim lớn Thiên Phượng giờ phút này cũng không khỏi

tự chủ đứng dậy, hai mắt sáng lên, mỏ chim mở ra, phát ra quả một tiếng thán phục.

Chúc Long liễn bên trong, mọi người thấy ngoài cửa sổ đủ loại không thể tưởng tượng nhưng lại bao la hùng vĩ chói lọi kiến trúc vụt lên từ mặt đất, Chúc Long dọc theo cầu mây chạy, đi lại tại thành thị trong bầu trời đêm.

Cái kia thành thị, khu phố, cầu mây, càng ngày càng cao, tựa như trên trời minh châu, bao la hùng vĩ tráng lệ, nhưng lại xinh đẹp, Chúc Long liễn giống như là minh châu bên trong bụi bặm.

Chúc Long liễn tuy là phía trước tiến, thế nhưng là là ở minh châu bên trong hành tẩu.

Mà ở minh châu bên ngoài, một bàn tay cực kỳ lớn chậm rãi mở ra, đem toà này trên trời thành thị nắm ở trong tay.

"Tô các chủ, vẫn là đi gặp một lần đi."

Đạo Thánh ngẩng đầu nhìn về phía thiên ngoại Thần Nhân khuôn mặt, ánh mắt lấp lóe, cười nói: "Lâu thiên sư có Thánh Nhân thần thông, quảng đại vô biên, tại tân học trình độ bên trên đã trăm năm không người có thể vượt lên hắn. Ngươi nếu là không đi gặp hắn, ta sợ là chúng ta khó mà đi ra Thiên Thị Viên."

Tô Vân chần chừ một chút, đẩy ra toa xe, đi ra ngoài.

Trần Mạc Thiên Không từ hắn Linh giới bên trong bay ra, thiên biến vạn hóa, đem hắn nâng lên, để hắn như là đi tại đám mây.

Chúc Long liễn tại hắn phía dưới chạy, tốc độ nhưng so với Trần Mạc Thiên Không tốc độ chậm rất nhiều, rất nhanh Tô Vân đi tới Chúc Long đầu lâu chỗ, chỉ thấy phía trước một vùng tăm tối, vô số gạch ngói rầm rầm bay tới, tại Chúc Long dưới chân lát thành cầu mây.

Mà tại hai bên, cát bụi bay cuộn, hóa thành trên trời lầu vũ.

Tô Vân khom người: "Lâu Ban bạn bán hàng."

Chúc Long phía trước, đột nhiên một ngôi đại điện xuất hiện, đại điện cửa mở ra, Chúc Long xông vào bên trong đại điện kia, cầu mây xuất hiện tại Chúc Long dưới chân, Chúc Long mang theo người trong xe trong điện leo lên, một đường xoay quanh hướng lên.

Nhưng gặp tòa đại điện này không biết bao nhiêu tầng, hướng lên trời bên ngoài mà đi.

Tô Vân từ Chúc Long trên lưng hạ xuống, Trần Mạc Thiên Không hóa thành một đám mây đài bay lên, nho nhỏ thiên sư miếu xuất hiện tại đài mây bên trên.

Chúc Long liễn còn tại phía trên, không ngừng leo lên phía trên leo lên, càng ngày càng cao, cách nơi này càng ngày càng xa.

Tô Vân đẩy cửa ra, Lâu Ban đang đứng tại bản thân miếu thờ trước đại điện phóng đèn.

Tô Vân theo ánh mắt của hắn nhìn lại, chỉ thấy ngàn đèn thả ra, vạn ngọn lửa giữa trời, một vòng trăng sáng quét tới quần tinh, chỉ còn lại có trên không đèn đuốc cùng tròn trịa mặt trăng.

Bọn họ rõ ràng là tại một ngôi đại điện bên trong, mà giờ khắc này lại là không gian biến ảo, không nhìn thấy cung điện kia, cũng không nhìn thấy chiếc kia Chúc Long liễn.

Trên bầu trời cái này vầng trăng sáng lộ ra vô cùng sáng rực, thiên đăng vạn diễm như là phồn tinh, xếp thành một con đường, nối thẳng thiên ngoại.

"Thông Thiên các chủ, là muốn kiến tạo một đầu cầu nối, nối thẳng thế giới bỉ ngạn tiên cảnh."

Lâu Ban đứng tại đại điện cửa phía trước, trong điện chính là bản thân pho tượng kim thân, nhìn lên bầu trời bên trong đèn đuốc, cười nói: "Ta vừa mới trở thành Thông Thiên các chủ thời điểm, liền thề muốn tìm đến cái tiên cảnh này. Ta đời này, tại nhân gian kiến tạo tiên cung, kiến tạo thần thành. Ta khát vọng là để phàm nhân giống như là sinh hoạt ở trên trời đồng dạng."

Tô Vân đứng ở bên cạnh hắn, theo ánh mắt của hắn ngẩng đầu hướng thiên ngoại nhìn lại, thấp giọng nói: "Ta còn không có chuẩn bị cho tốt làm Thông Thiên các chủ…"

"Trên đời này, vĩnh viễn không tồn tại chuẩn bị cho tốt chuyện này."

Lâu Ban cười nói: "Tô các chủ, ngươi sau khi lớn lên sẽ phát hiện, ngươi càng là muốn chuẩn bị cho tốt tất cả, càng là phát hiện bản thân chuẩn bị không đủ. Mà thời gian sẽ ở ngươi chuẩn bị qua được trình bên trong từ từ trôi qua, cho nên, đi làm đi."

Dưới chân hắn một cây cầu sinh ra, cầu có mái che hoành không.

Lâu Ban đứng tại cầu nối phía trên, từ phía trên sư trong miếu bay lên, cầu nối huyền ở ngoài sáng tháng cùng Thiên sư miếu ở giữa, từng ngọn đèn sáng lửa khói chiếu sáng đầu này cầu.

Lâu Ban xoay người, hướng hắn phất phất tay: "Ta đã tìm được đời tiếp theo các chủ, nên đi hoàn thành ta sơ tâm, tìm kiếm thế giới bỉ ngạn tiên cảnh. Coi ta tìm tới thời điểm, Tô các chủ…"

Cầu nối không ngừng hướng hư không bên trong trải đi, Lâu Ban dần dần từng bước đi đến.

"Ngươi tới dựng đạo này cầu nối!"

Tô Vân ngước nhìn, trên bầu trời đèn đuốc dần dần đi xa, Lâu Ban không biết tung tích.

“咙 cục cục —— “

Chúc Long tiếng kêu truyền đến, Tô Vân dưới chân Chúc Long chạy, từng dãy lầu nhỏ từ dưới chân hắn cát bụi bên dưới chạy qua.

Hắn lẳng lặng bay xuống, rơi vào một tòa tòa lầu gỗ nho nhỏ bên trên. Chúc Long đang dọc theo một đạo đại hạp cốc vách đá chạy, dưới chân chính là vách đá vạn trượng!

Đó là Thiên Thị Viên cùng Hà Tây giới tuyến.

Cuối cùng, Chúc Long liễn đi tới một cây cầu, xông vào đạo này sắt thép cầu dài bên trên, hướng phía dưới xông tới.

Phía dưới, trường hà cuồn cuộn, nước sông cuồn cuộn như vạn mã bôn đằng.

Tô Vân trở lại toa xe, lấy ra Cầu Thủy Kính tặng cho hắn cái kia mặt gương sáng, trong gương có trăng sáng một vòng, ký thác hắn tưởng niệm.

Lúc này, hắn giật mình, hắn thấy được gương sáng bên trong mặt trăng bên cạnh, một đầu chỉ giống như cầu nối ngay tại lan tràn ra phía ngoài.

Tô Vân ngẩn ngơ, dụi dụi con mắt, mở ra đạo môn thiên nhãn nhìn thật kỹ.

Gương sáng bên trong mặt trăng bên cạnh, quả thực có một đầu cầu nối!

Hơn nữa Lâu Ban nội tâm đang đi cầu nối bên trên!

Chương 204 : Trên mặt trăng Quảng Hàn cung

Chương 204: Trên mặt trăng Quảng Hàn cung

Tô Vân mở ra cửa sổ xe, thò đầu hướng ra phía ngoài nhìn lại, trên bầu trời một vòng trăng sáng treo cao.

Hắn lại cúi đầu nhìn một chút trong tay mình gương sáng, trong gương trăng sáng cùng bầu trời trăng sáng, để hắn có chút không hiểu: "Hai cái này mặt trăng, giống như là cùng một cái mặt trăng…"

"Chẳng qua là vì sao, cái này vầng trăng tại trong gương?"

Đột nhiên, Tô Vân trong đầu linh quang hiện ra, nghĩ ra quan trọng: "Cái gương này bên trong mặt trăng cùng bầu trời mặt trăng là cùng một cái mặt trăng, chẳng qua cũng không phải là mặt trăng tại trong gương, mà là cái gương này nhưng thật ra là hai mặt, hai mặt nối liền cùng nhau kính! Tựa như là Thiên Đạo viện Thiên Đạo lệnh đồng dạng!"

Hắn kích động lên, Thiên Đạo viện Thiên Đạo lệnh là một cánh cửa, cánh cửa này thực ra cùng Thiên Đạo viện cửa liên kết.

Mỗi cái Thiên Đạo viện sĩ tử trong tay Thiên Đạo lệnh, đều có thể hóa thành cửa cùng Thiên Đạo viện cửa trùng lặp, như vậy bọn họ thông qua bọn họ Thiên Đạo lệnh, liền có thể đi vào Thiên Đạo viện.

"Trong tay của ta kính cũng là đồng dạng đạo lý, nó cũng là một cánh cửa. Thiên Đạo lệnh kết nối chính là Thiên Đạo viện, mà cái gương này kết nối chính là…"

Tô Vân kinh ngạc ngẩng đầu lên, ngước nhìn trên trời trăng sáng.

Tâm hắn niệm khẽ nhúc nhích, đem Cầu Thủy Kính tặng hắn cái gương này thu về bản thân Linh giới.

Hắn nội tâm phất tay, gương sáng bay lên, một đạo ánh trăng chiếu xuống đến, chiếu rọi ra phạm vi ba bốn thước, như là một cây cầu.

Tô Vân nội tâm theo đạo này ánh trăng chi cầu, hướng gương sáng đi tới.

Sách quái Oánh Oánh ngay tại nằm tại hắn hoàng chung bên trên nghỉ ngơi, thấy thế vội vàng trở mình bò dậy, phi thân đuổi theo hắn: "Tô sĩ tử, ngươi đi đâu… Đây?"

Nàng đi theo Tô Vân nội tâm đi vào gương sáng bên trong, không khỏi ngây dại, chỉ thấy bọn họ bốn phía là hoàn toàn hoang lương vô cùng cảnh tượng, đâu đâu cũng có núi hình vòng cung, nơi xa còn có một cái tinh cầu trôi lơ lửng ở bầu trời tăm tối bên trong, hiện ra màu xanh thẳm ánh sáng.

Oánh Oánh dại ra, rơi vào Tô Vân trên bờ vai, hướng cái kia tinh cầu màu xanh lam nhìn lại, nhưng gặp một tòa cực lớn lục địa chặn ngang tại toà kia tinh cầu bên trên, toà này lục địa kéo dài đến trên bầu trời địa phương, là một mảnh hải dương mênh mông, lôi vân phong bạo ngay tại trong hải dương nổi lên, hình thành vòng xoáy khổng lồ.

Mà vùng biển kia một chỗ khác, nhưng biến mất trong hư không, không biết thông hướng nơi nào.

Nơi càng xa xôi hơn, nàng còn chứng kiến trên bầu trời nổi lơ lửng lác đác lục địa, giống như là đã từng có đồ vật gì đó va chạm cái tinh cầu này lưu lại từng cái to lớn mảnh vỡ!

"Đây rốt cuộc là nơi nào?" Oánh Oánh lẩm bẩm nói.

Nàng cho dù là Thiên Đạo viện sách quái, năm đó dẫn đầu Thiên Đạo viện sĩ tử nghiên cứu rồng Oánh sĩ tử, Oánh học tỷ, cũng không có gặp qua cảnh tượng này.

"Nơi này là trên mặt trăng."

Tô Vân âm thanh truyền vào trong tai của nàng: "Chúng ta giờ phút này đang đứng ở trên mặt trăng, phía dưới tinh cầu, chính là chúng ta sinh hoạt địa phương."

Oánh Oánh theo Tô Vân ánh mắt nhìn, chỉ thấy bầu trời tăm tối bên trong cầu dài trải đến, không ngừng kéo dài.

Lâu Ban nội tâm đi lại tại cầu dài bên trên, ở trên mặt trăng không dừng lại.

Tô Vân tại trong gương hướng vị này bạn cũ cách xa phất tay, Lâu Ban giống như là cảm ứng được cái gì, bốn phía tuần tra, lại không có nhìn thấy hắn, ngay sau đó lắc đầu.

Một đạo cầu dài như hồng ánh sáng, mang theo hắn cực nhanh mà đi.

"Bạn bán hàng đi tốt." Tô Vân nói khẽ.

Lâu Ban mặc dù chỉ là được hoàng đế phong làm thiên sư, không có Thánh Nhân tên tuổi, nhưng mà hắn công tích lại là Thánh Nhân công tích.

Những người khác, dù cho như bốn đại thần thoại Đạo Thánh Nho Thánh, hắn công tích cũng không thể cùng Lâu Ban so sánh, còn dân gian phong thánh Tiết Thánh Nhân Tiết Thanh Phủ, hắn Tiết gia đời thứ ba Thánh Nhân công tích cũng không cách nào cùng Lâu Ban đánh đồng.

Hiện nay, hắn chết sau đó nội tâm rời đi mảnh này dưỡng dục hắn cố thổ, chạy đến vũ trụ chỗ sâu, tìm kiếm cái kia hư vô mờ mịt Tiên giới đi.

"Tô sĩ tử, mau nhìn mau nhìn!"

Oánh Oánh phấn khởi chỉ vào nơi xa, nói: "Trên mặt trăng có một tòa lầu vũ!"

Tô Vân bật cười nói: "Trên mặt trăng làm sao có thể có lâu…"

Ánh mắt của hắn dại ra, quả thật thấy được một tòa lầu vũ, toà kia lầu vũ rất cao rất cao, có tới gần một trăm trượng, như là một tòa núi nhỏ!

Tòa này lầu vũ là lục giác lâu, mỗi tầng lầu đều là một tòa cung điện, đấu củng tương thừa, cung điện tầng tầng điệp gia, vụt lên từ mặt đất, cực kỳ tráng lệ!

"Thiên Phương lâu…"

Tô Vân kinh ngạc nhìn tòa này lâu, lập tức nhận ra tòa này lâu, chính là Sóc Phương thành biến mất Thiên Phương lâu!

Quãng thời gian trước, bảy đại thế gia tạo phản làm loạn vào đêm đó, Thiên Phương lâu đột nhiên biến mất, chiến loạn ngừng lại sau đó, Tô Vân tìm rất lâu, cũng không thể tìm tới tòa này lầu vũ rốt cuộc ở nơi nào.

Phải biết hắn chưởng khống Trần Mạc Thiên Không, Trần Mạc Thiên Không chưởng khống toàn bộ Sóc Phương thành, Sóc Phương thành đừng nói mất một tòa lâu, coi như mất một cái cột đèn, đều không gạt được hắn cảm ứng!

Nhưng mà, Thiên Phương lâu cả tòa lâu hư không tiêu thất , mặc cho hắn cảm ứng, cũng không cách nào cảm ứng được Thiên Phương lâu rốt cuộc ở nơi nào.

Không nghĩ tới, tòa này lâu không biết làm sao liền chạy đến trên mặt trăng!

"Ai đem ta lâu ném tới trên mặt trăng?"

Tô Vân ngỡ ngàng, hắn là Sóc Phương thành lớn nhất địa chủ, toàn bộ Sóc Phương thành đều là của hắn, tuy hắn chưa

hề thu qua tiền thuê đất, người khác cũng không biết hắn là địa chủ, nhưng không nói tiếng nào liền đem hắn lâu ném đến trên mặt trăng, cũng không tránh khỏi quá to gan lớn mật đi?

"Cái gương này là Thủy Kính tiên sinh để lại cho ta, chẳng lẽ nói…" Hắn nhíu lông mày.

"Bên kia còn có chiến đấu dấu vết!"

Oánh Oánh chỉ vào nơi xa, hưng phấn nói: "Còn có một cái to lớn mũi tên!"

Tô Vân hướng bên kia nhìn quanh, quả nhiên thấy thần thông dấu vết lưu lại, trừ cái đó ra, trên mặt đất cát bụi không biết bị người nào vẽ ra một cái to lớn mũi tên, chỉ hướng xa xa núi hình vòng cung.

"Cái này mũi tên, chẳng lẽ là Thủy Kính tiên sinh lưu lại?"

Tô Vân không hiểu, hướng chỗ kia núi hình vòng cung nhìn lại. Cái kia núi hình vòng cung thoạt nhìn không có xa như vậy, nhưng thực tế khoảng cách chỉ sợ có mấy chục dặm.

"Bên kia còn có một mảnh cung điện!" Oánh Oánh hướng nơi xa bay đi, hưng phấn nói.

Tô Vân vẻ mặt tối sầm lại, thầm nghĩ: "Chẳng lẽ cung điện cũng là Thủy Kính tiên sinh giở trò, đem ta Sóc Phương cung điện ném đến trên mặt trăng? Hắn là thế nào lấy tới… A, không phải ta cung điện!"

Oánh Oánh bay đi địa phương, là trên mặt trăng một mảnh lòng chảo, nơi đó có thần thông đảo qua dấu vết, lộ ra bụi bặm phía dưới che giấu một mảnh cung điện quần thể.

Những cung điện kia cực kỳ cổ xưa mộc mạc vụng về, trước cửa có kỳ lân, bạch tượng các loại tượng đá, vài toà cung điện vây quanh chi địa, còn có một tòa tàn tạ tế đàn, bốn phía dựng mấy cây không trọn vẹn hoa biểu trụ.

Nơi này cũng đã vứt bỏ rất lâu, phía ngoài rơi đầy bụi trần.

Oánh Oánh bành một tiếng kề sát ở một mặt vô hình hàng rào bên trên, cục cục chi chi tuột xuống.

Tô Vân dè dặt đi thẳng về phía trước, duỗi ra hai tay hướng về phía trước xóa đi, quả nhiên mò tới một mặt vô hình hàng rào.

"Chúng ta là tại trong gương."

Tô Vân dọc theo cái kia vô hình hàng rào bốn phía tìm tòi, nói: "Trên mặt trăng có một chiếc gương, trong tay của ta cũng có một chiếc gương, hai mặt kính bao hàm Linh giới nhưng thật ra là cùng một cái Linh giới! Cho nên chúng ta có thể từ một chiếc gương Linh giới bên trong đi vào mặt khác kính Linh giới bên trong."

Oánh Oánh bay người lên, nhìn phía ngoài cung điện, ánh mắt lấp lóe, nói: "Có một cái phương pháp có thể ra ngoài. Chúng ta nội tâm, có thể thông qua thần thông na di ra ngoài, cũng có thể trực tiếp đánh vỡ mặt kính ra ngoài."

Tô Vân tâm niệm vừa động, một cái đại hoàng chung hiện lên, Oánh Oánh vội vàng rơi vào chuông bên trên, Tô Vân cũng ngồi tại chuông bên trên, hoàng chung ung dung, bay ra mặt này gương sáng.

Ra đến bên ngoài, Oánh Oánh lập tức nắm lấy cổ của mình không cách nào thở dốc, Tô Vân trong lòng giật mình, vội vàng đem cái này sách nhỏ quái đưa về trong gương, Oánh Oánh trở lại trong gương sau đó, liền lập tức khôi phục, nói: "Bên ngoài không có không khí, thân thể vô dụng, chỉ có thể dùng nội tâm."

Nàng nội tâm từ trong thân thể bay ra, lại bị Tô Vân đưa đến trên mặt trăng.

Hai người nội tâm đứng tại đại hoàng chung bên trên, đại hoàng chung hướng xa như vậy chỗ trong sơn cốc cung điện tung bay đi.

"Dừng bước!"

Oánh Oánh đột nhiên căng thẳng, ngăn lại Tô Vân, cẩn thận nhìn chằm chằm vùng cung điện kia, như lâm đại địch, thấp giọng nói: "Tô sĩ tử, ta cảm nhận được linh khí tức! Ngươi nhìn đầu kia kỳ lân đá!"

Tô Vân lập tức thôi thúc đạo môn thiên nhãn, hướng vùng cung điện kia nhìn lại, vùng cung điện kia bố cục nhất thời rõ mồn một trước mắt.

Oánh Oánh nói tới đầu kia kỳ lân đá, là cách bọn họ gần nhất một tòa cung điện trước cửa tượng đá, đạo môn thiên nhãn tương đương với có vô số cái ánh mắt, vô số cái tiêu điểm, có thể từ bốn phương tám hướng đồng thời quan sát một cái sự vật!

Tô Vân lập tức đem đầu kia kỳ lân đá kiểm tra một lần, hơi giật mình, chỉ thấy kỳ lân đá trên chân một mảnh lân phiến chiếu sáng rạng rỡ, hiện ra kim loại ánh sáng lộng lẫy, mà mặt khác lân phiến thì vẫn là tảng đá màu sắc.

Hắn tiến về phía trước một bước, đột nhiên đầu kia kỳ lân đá trên chân nhiều thêm mười mấy phiến chiếu sáng rạng rỡ lân phiến, kỳ lân lợi trảo cũng bắt đầu trở nên có máu thịt chi sắc.

"Đầu kia kỳ lân đá bên trong có giấu một cái đáng sợ nội tâm."

Tô Vân thu về bước chân, nói: "Không phải chúng ta có khả năng đối phó."

Oánh Oánh gật đầu, nói: "Ta vừa rồi chính là cảm niệm đến nơi đây có cực kỳ cường đại linh, hơn nữa không chỉ một,

cách chúng ta gần nhất chính là nó! Những này linh thực lực, so nhân ma cùng long linh không kém bao nhiêu!"

"Không cùng long linh nhân ma yếu? Hơn nữa không chỉ một?"

Tô Vân da đầu run lên, nhìn về phía mảnh này mặt trăng thung lũng bên trong kiến trúc, lẩm bẩm nói: "Người nào ở đây kiến tạo những kiến trúc này, lại vì sao lưu lại những này mạnh mẽ linh? Những này linh vì sao không có bị Thiên Thị Viên hấp dẫn?"

Hắn thiên nhãn hướng mặt khác cung điện nhìn lại, chỉ thấy cái kia tế đàn bên cạnh viết kỳ lạ văn tự, Tô Vân đem cái này văn tự ghi nhớ, nói: "Lần này chúng ta tới vội vàng, không có chút nào chuẩn bị. Đi về trước lại nói."

Oánh Oánh nói: "Chúng ta trước đi bên kia mũi tên nhìn một chút!"

Hai người ngồi tại đại hoàng chung bên trên, đại hoàng chung một đường hướng cái kia mũi tên chỉ chỗ tung bay đi, đợi đi tới chỗ kia núi hình vòng cung, hai người đứng dậy, Tô Vân nhìn xuống dưới, nói: "Trong núi hình như một tòa cửa, còn có một cỗ thi thể… A?"

Sắc mặt hắn khẽ biến: "Cái cửa này…"

Sau một lúc lâu, Tô Vân nội tâm cùng Oánh Oánh rời đi kính, quay về Tô Vân Linh giới, hai người đều là tâm sự nặng nề.

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, lấy tới giấy bút, trên giấy viết xuống bản thân tại mặt trăng kiến trúc bên trên nhìn thấy văn tự, thỉnh giáo nói: "Hai chữ này Đạo Thánh có hay không quen biết?"

Đạo Thánh ngưng mắt nhìn lại, lắc đầu nói: "Đây cũng không phải là là ta Nguyên Sóc văn tự, cũng không phải cổ

ngữ, ta không nhận biết.”

Cùng toa xe thiếu nữ Ngô Đồng liếc qua, đột nhiên nói một câu khó đọc lời nói, không giống như là Nguyên Sóc ngữ.

Tô Vân giật mình: “Cái gì?”

Ngô Đồng thản nhiên nói: “Ta nói chính là, Quảng Hàn. Hai chữ này, đọc làm Quảng Hàn.”

Chương 205 : Đông đô quái sự

Chương 205: Đông đô quái sự

“Quảng Hàn?”

Đạo Thánh nhìn về phía thiếu nữ Ngô Đồng, giống như cười mà không phải cười nói: “Nhân ma biết cái này văn tự? Chẳng lẽ là ma văn?”

Ngô Đồng liếc nhìn hắn một cái: “Đạo Thánh không hiểu văn tự chính là ma văn? Lão đạo sĩ, ngươi muốn độ lượng, bằng không bị sét đánh.”

“Khuyên lão đạo độ lượng, đều bị lão đạo đánh chết.”

Đạo Thánh nhíu lông mày, khó mà kềm chế sát ý: “Nhân ma vừa ra, tất có tai dịch! Ngươi xem như nhân ma, tiến Đông đô chẳng lẽ muốn làm thiên hạ loạn lạc? Đông đô chính là long mạch vị trí, hoàng triều số mệnh hưng thịnh, không phải ngươi có thể giương oai địa phương!”

Tiêu Thúc Ngạo vụt một tiếng rút kiếm ra, đằng đằng sát khí: “Lão mũi trâu quái gở, đã sớm nhìn ngươi khó chịu!”

Đạo Thánh cười lạnh: “Lại nối giáo cho giặc, rút gân rồng của ngươi, lột da rồng của ngươi!”

Ngô Đồng tức giận, bỗng nhiên đập bàn, đứng dậy.

Đạo Thánh đứng dậy, cười ha ha: “Hôm nay liền hàng yêu trừ ma…”

Tô Vân bỗng nhiên một chùy trước mặt bàn: “Đủ rồi!”

Trong xe giương cung bạt kiếm, bị hắn một cổ họng rống đến an tĩnh lại. Tô Vân tức giận đến run rẩy, nhìn chung quanh một tuần, chậm lại giọng nói: "Tất cả ngồi xuống tới."

Ngô Đồng ngồi xuống, Đạo Thánh thấy thế cũng ngồi xuống.

Tiêu Thúc Ngạo chần chừ một chút, thu kiếm cũng tự ngồi xuống.

Lý Trúc Tiên nhìn ra nồng nhiệt, Lý Mục Ca cùng Diệp Lạc công tử thì trốn ở trong góc, ôm béo Giao Long run lẩy bẩy, Lý Trúc Tiên không biết buồng xe này bên trong hiểm ác, bọn họ lại biết trong này nguyên do.

Đạo Thánh chính là đạo môn Đại Thánh, đạo môn tuy nói là cái nhàn hạ học phái, nhưng rất nhiều trong học cung đều có Đạo môn chương trình học, đạo môn sĩ tử tinh thần trọng nghĩa cực mạnh, xem hàng yêu phục ma làm nhiệm vụ của mình.

Đạo Thánh thời gian dài như vậy một mực ngồi ở chỗ đó, không có đối với thiếu nữ Ngô Đồng ra tay, đã là rất khắc chế.

Còn Ngô Đồng, mặc dù là thiếu nữ hình ảnh, nhưng dù sao cũng là nhân ma, những nơi đi qua đâu đâu cũng có tai nạn, đầu tiên là một trăm năm mươi năm trước tuyết tai, sau là Sóc Bắc bảy đại thế gia náo động.

Hiện tại nàng lại muốn đi Đông đô, dưới chân thiên tử, không thể không để cho người ta nghi ngờ nàng sẽ hay không tại Đông đô lan ra tai nạn.

Đạo Thánh đối hoàng quyền chính thống cực kỳ coi trọng, các đời Nguyên Sóc hoàng đế kế vị sau đó đều muốn phong thưởng đạo môn, cất nhắc đạo môn thủ lĩnh, phong làm đạo môn Thánh Nhân, bởi vậy đạo môn cũng là cực kỳ duy trì hoàng quyền.

Duy trì hoàng quyền, chính là duy trì đạo môn, duy trì hoàng gia lợi ích, cũng là duy trì đạo môn lợi ích.

Đạo môn, liền tương đương với một loại hình thức khác thế gia.

Bằng không lần này Đạo Thánh cũng sẽ không bị Đế Bình thỉnh cầu, đến đây chặn giết Tiết Thanh Phủ.

Đạo Thánh lo lắng nhân ma lần này đi Đông đô, sẽ uy hiếp đến hoàng đế thống trị, ước gì tìm cái lý do diệt trừ Ngô Đồng.

Nếu như Đạo Thánh cùng nhân ma đánh nhau, đương nhiên tai bay vạ gió, chiếc này Chúc Long liễn bên trên người chỉ sợ cũng sẽ không dễ chịu!

Tô Vân liếc Đạo Thánh liếc mắt, lại nhìn một chút thiếu nữ Ngô Đồng, có chút đau đầu.

Hắn cùng Đạo Thánh chung đụng được coi như không tệ, không nghĩ tới Đạo Thánh ở trước mặt hắn là cái thế ngoại cao nhân hình ảnh, rất dễ nói chuyện, cho dù là mở điểm quá mức chuyện cười cũng không tức giận, nhưng ở Ngô Đồng đám người phía trước, đạo môn Thánh Nhân uy nghiêm, ghét ác như cừu hình ảnh liền bạo lộ ra.

Tất cả những thứ này, thực ra đều là địa vị gây ra.

Nông thôn thiếu niên là Thông Thiên các chủ, địa vị đến trình độ nhất định, Đạo Thánh đương nhiên sẽ không dễ dàng trở mặt, cũng sẽ không cho Tô Vân vẻ mặt nhìn, mở điểm chuyện cười cũng có thể kéo vào hai bên khoảng cách.

Nhưng đối Ngô Đồng, liền không cần như thế.

Thực ra, Tô Vân cùng Ngô Đồng chung sống, không phải là không như vậy?

Ngô Đồng dù sao cũng là nhân ma, bởi vì không làm gì được Tô Vân, lúc này mới hai bên ở chung hòa thuận, thậm

chí Ngô Đồng cùng Tô Vân ở giữa thường có trợ giúp lẫn nhau sự tình phát sinh, Ngô Đồng còn giúp trợ Sóc Phương trải qua bảy đại thế gia tạo phản tai kiếp, còn hấp thu kiếp khí kiếp vận, tạo phúc bách tính.

Nhưng tất cả những thứ này tiền đề đều là, Tô Vân có có thể cùng nàng hợp tác tiền vốn.

"Ngô Đồng, Quảng Hàn ra sao lai lịch?" Tô Vân cười hỏi.

"Hai chữ này là chữ viết của Tiên giới, ta từng nghe người nói qua liên quan tới Quảng Hàn truyền thuyết."

Ngô Đồng nói: "Truyền thuyết Quảng Hàn là Tiên giới mặt trăng rơi xuống chỗ. Mỗi khi đến đông chí ngày, mặt trăng liền sẽ rơi xuống đến Quảng Hàn sơn, Quảng Hàn sơn bên trong có nguyệt trì, mặt trăng ngâm tại trong ao, luyện thành nguyệt phách. Ta trước đó thế sinh hoạt địa phương, có một cái tin đồn, Quảng Hàn sơn hẳn là Tiên giới một nơi nào đó, đông chí ngày, mặt trăng cùng Quảng Hàn sơn tương thông, có thể từ mặt trăng đến Tiên giới Quảng Hàn sơn, thu thập nguyệt phách."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích: "Đông chí ngày? Tiên giới Quảng Hàn sơn? Trên mặt trăng những cung điện kia, chẳng lẽ là thủ hộ toà kia tế đàn? Đến đông chí ngày, tế đàn liền sẽ xuất hiện một đầu thẳng tới Tiên giới Quảng Hàn sơn con đường?"

Ngô Đồng hỏi: "Ngươi từ nơi nào nhìn thấy hai cái này văn tự?"

Đạo Thánh cũng lo lắng lên.

Tô Vân nói: "Ta tại trên mặt trăng nhìn thấy."

Ngô Đồng còn đợi hỏi tới, Tô Vân nhưng không trả lời, đem nàng gấp đến độ hàm răng ngứa ngáy, hận không thể

nhào tới ôm đầu của hắn ăn hai miếng, xem hắn trong đầu đã biết thứ gì.

"Sư muội, ngươi biết cái này văn tự, gia hương ngươi là nơi nào?" Tô Vân cười tủm tỉm hỏi.

Ngô Đồng không đáp.

Tô Vân náo cái chán.

Đến khi mặt trời lên, bọn họ đi tới Hà Tây thành, Hà Tây thành cùng Sóc Phương có chỗ khác biệt, có lão thành cùng thành mới, lão thành rách nát, thành mới cùng Sóc Phương so sánh cũng không kém bao nhiêu, cực kỳ xa hoa.

Tô Vân bọn người ở tại Hà Tây nghỉ chân, mua sắm đồ ăn. Buổi trưa lại lần nữa đổi xe, ngồi Chúc Long liễn chạy tới Hà Nội.

Như vậy vừa đi vừa nghỉ, từ Nguyên Sóc Sóc Bắc, một đường đi tới Sóc Đông, đã trải qua hơn mười lần đổi ngồi, cuối cùng đi tới Đông đô.

Đoạn đường này đi tới, mặc dù là một quốc gia, nhưng các thành các nơi phong thổ một trời một vực, để Tô Vân mở rộng tầm mắt.

Đợi đi tới Đông đô, từ xa nhìn lại, liền gặp một tòa trên lục địa thần thành vụt lên từ mặt đất.

Cái kia Đông đô là xây ở một mảnh bình nguyên bên trên, bình nguyên bên trên có một tòa ngọc phong, tráng lệ mạnh mẽ lên, đỉnh núi chân núi là Đông đô đệ nhất thành, lục giác hồi hương lầu vũ vụt lên từ mặt đất, tầng tầng cung điện cung điện điệp gia, tựa như đỉnh núi mọc ra ngọn núi nhỏ!

Những cái kia lầu vũ dọc theo chân núi lượn vòng lấy hướng bên trên trải, sáng sớm ánh nắng vẩy xuống, chiếu rọi tại lầu vũ cung điện lưu ly bên trên, rất là rực rỡ màu sắc.

Mà cái kia trên ngọc phong lại có bay thác chảy vải, cỏ cây thành rừng, cây cối thành dày đặc, chim hót hoa nở, trải rộng trong thành thị. Cho dù là lầu vũ ở giữa, cũng nhiều có cây cối hồ nước.

Thậm chí xa xa nhìn thấy bạch hạc thành đàn, tại màu đỏ thắm lầu vũ cùng lam sắc cửa sổ thủy tinh ở giữa phi hành.

Nhưng đây chỉ là tầng thứ nhất.

Đến trên núi còn có tầng thứ hai thành thị.

Tầng thứ nhất lầu vũ tầng cao nhất cũng không có giống Sóc Phương như vậy Thần Tiên cư, mà là từng tòa lầu vũ chung nâng lên từ ngọc phong ngọn núi bên trong kéo dài ra linh chi cánh hình dáng bình đài.

Loại này từ ngọn núi bên trong kéo dài ra linh chi cánh, tổng cộng có chín đóa, giống như là cửu diệp linh chi.

Đông đô từng cái thành thị nhóm, chính là xây dựng ở những này linh chi cánh bên trên!

Mà cao tầng nhất linh chi cánh bên trên, chính là hoàng cung Hoàng Đình, Đế Bình ở chi địa, thống trị Nguyên Sóc thiên hạ chỗ!

Linh chi cánh biên giới, còn có thác nước rủ xuống, phi quỳnh tiết ngọc, để cái này Đông đô trên dưới, mang theo từng đạo cầu vồng.

Tô Vân xa xa nhìn quanh, không khỏi vui vẻ thoải mái, như vậy tráng lệ tráng lệ một màn, thật có thể nói là là làm thỏa mãn Lâu Ban tâm nguyện, thật sự là hắn chế tạo ra một mảnh nhân gian thần thành, nhân gian tiên cảnh!

Chúc Long liễn hí dài, chạy vào Đông đô.

Tô Vân tay áo trong túi đột nhiên hộp gỗ nhảy lên kịch liệt lên, Tô Vân vội vàng đem tay cất tại tay áo trong túi, gắt gao

bắt lấy cái này hộp gỗ, trong lòng thình thịch đập loạn: "Các đời Thông Thiên các chủ, đều là ngoan nhân, đặc biệt là Lâu Ban bạn bán hàng, càng là ngoan nhân bên trong ngoan nhân!"

Toàn bộ Đông đô, tổng cộng chia làm mười tầng, Chúc Long liễn xông vào Đông đô tầng thấp nhất, lập tức liền đem Tô Vân trong tay chìa khoá kích phát.

Tô Vân nhất thời cảm giác được Chúc Long liễn những nơi đi qua, từng tòa lầu vũ toàn bộ rơi vào tinh thần của hắn "Tầm mắt", tại hắn Linh giới bên trong, Trần Mạc Thiên Không cái này Đại Thánh linh binh bắt đầu thiên biến vạn hóa, hóa thành Đông đô tầng thấp nhất lầu vũ kiến trúc, không ngừng hướng về phía trước kéo dài.

Oánh Oánh tại hắn Linh giới bên trong, phi hành tại đây chút lầu vũ ở giữa, kêu lên không ngừng.

Lúc này, Đạo Thánh kinh ngạc, hướng Tô Vân nhìn tới, mi tâm đột nhiên vỡ ra, mọc ra một cái đạo môn thiên nhãn.

Đồng thời, Ngô Đồng cũng lộ ra vẻ khiếp sợ, hướng Tô Vân Linh giới bên trong nhìn lại.

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, đại hoàng chung móc ngược tại Trần Mạc Thiên Không bên ngoài, ngăn cản bọn họ dò xét, cười nói: "Đông đô đến."

Chúc Long liễn chậm rãi dừng lại, Tô Vân đám người xuống xe, đi ra Đông đô dịch trạm, chỉ thấy cái này Đông đô tầng thấp nhất hơi nước rất nặng, mặt đất ẩm ướt, tuy là có ánh nắng, nhưng rất khó tìm đến nơi đây.

Nơi này giống như là rừng mưa đồng dạng, có chút oi bức, khắp nơi có thể thấy được leo lên đến lầu vũ bên trên dây leo, trên đường phố mọi người cũng so Sóc Phương phải hơn rất nhiều, ăn mặc cũng so Sóc Phương tầng thấp nhất người ngăn nắp mỹ lệ rất nhiều, ăn nói cử chỉ, đều lộ ra chuẩn bị văn hóa.

Tô Vân vẫn là lần đầu đi tới Đông đô bậc này thành thị, chỉ thấy trên đường xe kéo Phụ Sơn liễn không còn là chủ lưu, mà là đủ loại dị thú cự thú, cõng từng tòa lầu nhỏ.

Lý Mục Ca Lý Trúc Tiên đi chậm một chút, bởi vì còn muốn đem Thiên Phượng từ Chúc Long liễn bên trên cầm xuống, Thiên Phượng vừa mới xuống tới, liền quả quả hướng Tô Vân bên người chạy, tức giận đến Lý Trúc Tiên thân thể run rẩy.

"Tại Đông đô cũng muốn bay?"

Tô Vân cười nói: "Đơn giản vô cùng. Bất quá bây giờ không thể để cho ngươi bay. Ta dù sao mới vừa tới Đông đô, cường long khó ép địa đầu xà, hay là muốn khiêm tốn làm việc thì tốt hơn, cho Đế Bình chừa chút mặt mũi…"

Ngô Đồng, Lý Trúc Tiên, Lý Mục Ca bọn người là lần đầu tới Đông đô, Diệp Lạc công tử trước kia ngược lại là tới qua một lần, nói: "Hoàng đế chiếu gặp lời nói, chúng ta cần phải đến đi Ngọc Hoàng sơn tầng thứ năm đặt chân, nơi đó có tỉnh ngoài quan viên tiến cảnh báo cáo công tác quan dịch, gọi là Hiền Lương viện."

Cái kia béo Giao Long từ trong rương lấy ra một bộ tòa lầu gỗ nho nhỏ, lại là một bộ linh khí, béo thân rồng thân thể lay động, hóa thành một cái mập to lớn to béo Giao Long, đem linh khí tế lên, rơi vào trên người mình.

Diệp Lạc công tử lên lầu, nói: "Đại sư huynh, ta mang các ngươi đi Hiền Lương viện đặt chân!"

Tô Vân, Lý Mục Ca đám người leo lên béo long liễn, Ngô Đồng cùng Tiêu Thúc Ngạo cũng theo sau, Tiêu Thúc Ngạo một mặt ghét bỏ.

Béo long liễn tuy là tốc độ chậm, thế nhưng là vững vô cùng, ngồi tại trong tiểu lâu mảy may cũng không nghiêng

ngả, chim lớn Thiên Phượng thì theo ở phía sau, quan sát xung quanh, đối cái gì đều rất ngạc nhiên.

Đợi đi tới Đông đô tầng thứ hai lúc, lại thấy có thủ vệ chặn đường, kiểm tra thân phận.

Diệp Lạc công tử lấy ra thánh chỉ, thủ vệ vội vàng cho qua.

Trên đường, Tô Vân chỉ thấy trên đường phố dần dần nhiều chút dị tộc nhân, ăn mặc càng thêm hoa lệ hoa mỹ, màu mắt cùng Nguyên Sóc người màu mắt khác biệt, bên cạnh bọn họ thường thường đi theo rất nhiều người hầu, đều là Nguyên Sóc người.

"Người sắc mục?"

Tô Vân lại nhìn thấy có chút người sắc mục tại Nguyên Sóc lập gia đình, mang theo tam thê tứ thiếp, diễu võ giương oai, cho dù là Đông đô thủ vệ đối bọn hắn cũng là vâng vâng dạ dạ, cúi đầu khom lưng.

"Đó là Đông đô người thượng đẳng."

Diệp Lạc công tử nói: "Người sắc mục những năm này vượt qua Nguyên Sóc, Ai Đế lúc đánh mấy lần trận, Nguyên Sóc mất đi chút thổ địa, lại bồi thường tiền. Về sau Đông đô bên trong người sắc mục liền dần dần nhiều, có chút quan lão gia rất hận người sắc mục, hận không thể đuổi tận giết tuyệt, có chút quan lão gia gặp mặt chính là quỳ người sắc mục, còn nói chúng ta Nguyên Sóc nhân chủng kém, muốn đưa vào càng nhiều người sắc mục, thay đổi ta Nguyên Sóc nhân chủng đây!"

"Thay đổi mẹ nó!" Lý Mục Ca tức giận nói.

Tô Vân không hiểu, buồn bực nói: "Ta xem sách sử, năm ngàn năm trước chúng ta kiến tạo cung điện, bắt đầu lúc tu luyện, người sắc mục còn ở tại trên cây, ở tại trong sơn động. Nhân chủng của bọn họ làm sao liền so với chúng ta tốt?"

“Đừng nói năm ngàn năm trước, coi như hai, ba ngàn năm trước, bọn họ cũng ở tại trên cây!”

Diệp Lạc công tử giận dữ gắt một cái, bất đắc dĩ nói: “Nhưng ai bảo nhân gia hiện tại mạnh lên? Ta còn nghe người ta nói, Đông đô bên trong làm quan còn ý định đồng hóa người sắc mục, nói người sắc mục gia nhập Nguyên Sóc, trở thành Nguyên Sóc người, Nguyên Sóc chẳng phải mạnh lên? Đại sư huynh đọc thuộc lòng cựu thánh kinh điển, gặp qua lần này đạo lý không?”

Tô Vân lắc đầu: “Năm ngàn năm trong lịch sử, không có cái nào một buổi sáng Nguyên Sóc, dựa vào người ngoại quốc giúp đỡ dựa vào người ngoại quốc sinh con biến thành cường quốc. Không dựa vào người trong nước, không nâng đỡ người trong nước, không nâng đỡ giáo dục, đi dựa vào người ngoại quốc, không có đạo lý này.”

“Các ngươi là muốn bị chém đầu.” Ngô Đồng cười tủm tỉm nói.

Tiêu Thúc Ngạo rút ra Long Nha kiếm, tại trên cổ mình quệt một chút, cười lạnh không thôi.

Chương 206 : Ta là ca của ngươi

Chương 206: Ta là ca của ngươi

Cái này Đông đô càng lên cao đi, liền càng là phồn hoa, quan lại quyền quý cũng càng nhiều.

Tô Vân đoạn đường này quan sát, lại thấy hải ngoại tới người sắc mục thật không ít, có là tới làm buôn bán, có cho danh môn vọng tộc làm tư học tiên sinh, từng cái tiên y nộ mã.

Đông đô đối người sắc mục cũng xác thực ưu đãi, người sắc mục mọi chuyện ưu tiên.

Nhưng Đông đô bên trong cũng quả thực có người bởi vì cừu thị người sắc mục mà cừu thị tân học, xem tân học vì dị đoan tà thuyết.

"Ta tới thời gian quá ngắn, nhìn không ra cái gì."

Tô Vân thu về ánh mắt, thầm nghĩ: "Lại quan sát một đoạn thời gian."

Bọn họ đi tới Ngọc Hoàng sơn tầng thứ năm, dừng ở Hiền Lương viện bên ngoài.

Có chủ bộ vội vàng tới đón, đăng ký tên của bọn hắn họ lai lịch, lúc này mới dẫn dắt lấy bọn hắn vào ở Hiền Lương viện, an bài bọn họ tại một cái nhà nhỏ trong nội viện ở lại, nói: "Mấy vị đại nhân là lần đầu vào kinh? Có mấy món chuyện cần phải đến dặn dò mấy vị đại nhân."

Tô Vân nghiêm nghị nói: "Xin nói."

Cái kia chủ bộ nói: "Nơi này là dưới chân thiên tử, không phải Sóc Phương, chư vị cần phải đến cẩn thận. Hơi không cẩn thận, đắc tội người nào, đừng nói quan, mạng cũng có thể mất đi."

Hắn dựng thẳng lên một đầu ngón tay, nói: "Cái này đệ nhất đẳng không thể đắc tội, chính là người sắc mục. Đệ nhị đẳng không thể đắc tội, chính là Đông đô quan. Đệ tam đẳng không thể đắc tội, chính là Đông đô cao tầng người. Cái này cao tầng, cho dù là quét rác, cũng có thể là thừa tướng gia bên trong ngũ phẩm quan, cẩn thận chịu trách nhiệm không nổi! Còn Đông đô tầng thấp nhất người, vậy liền không có cái này cố kỵ."

Tô Vân cảm ơn, tiễn cái kia chủ bộ rời đi.

Diệp Lạc công tử nói: "Vừa rồi cái kia chủ bộ nói không sai, đối với người Đông đô tới nói, chúng ta chính là nông thôn đến dế nhũi, liền xem như lập công lớn quan, cũng bị xem thường."

Lý Mục Ca hiếu kỳ nói: "Diệp Lạc thế huynh, nghe nói ngươi trước kia tại Đông đô ở qua một đoạn thời gian. Chẳng lẽ ngươi vâng vâng dạ dạ bốn phía nhặt chỗ tốt thói quen, chính là tại Đông đô nuôi thành?"

Diệp Lạc công tử cười khổ, nói: "Ta nói với các ngươi nghiêm chỉnh, không muốn trêu ghẹo. Đông đô tụ tập toàn bộ Nguyên Sóc có thế lực nhất thế gia, những thế gia này lực lượng, lớn đến ngươi không cách nào tưởng tượng, trái phải sinh tử của ngươi dễ như trở bàn tay! Chúng ta cũng là xuất thân thế gia, ở địa phương cũng coi là cường hào, nhưng ở Đông đô, giống như Lý gia Diệp gia thế gia như vậy chỗ nào cũng có! Vượt qua chúng ta mấy nhà, cũng là tính ra hàng trăm, cho nên nhất định phải cẩn thận!"

Tô Vân không để ý lắm, cười nói: “Chúng ta lần này tới Đông đô không phải chọc tới là sinh sự, Mục Ca cùng Trúc Tiên tới thi Thiên Đạo viện, Ngô Đồng, Tiêu thúc là tới hấp thu nơi này ma khí tu luyện, ngươi ta là tới diện thánh, Đạo Thánh là trở về báo cáo kết quả. Ai sẽ cũng không có việc gì liền gây họa?”

Diệp Lạc công tử mặt mang thần sắc lo lắng, nói: “Chỉ mong sẽ không xảy ra chuyện.”

Mọi người dàn xếp lại.

Đạo Thánh cười nói: “Lão đạo tại Đông đô có đạo quán, liền không ở nơi này quấy rầy, cáo từ, cáo từ. Tô các chủ, nếu như có thời gian, có thể đi lão đạo Thanh Hư quan phẩm trà.”

Tô Vân đứng dậy đưa tiễn, mới vừa tới đến Hiền Lương viện bên ngoài, đột nhiên chỉ nghe có người khua chiêng gõ trống, bốn phía chạy, la lên: “Hoàng đế bệ hạ sửa niên hiệu! Hoàng đế bệ hạ sửa niên hiệu!”

Đạo Thánh lộ ra vẻ kinh ngạc, dừng bước lại, lẩm bẩm nói: “Sửa niên hiệu? Không phải năm mới ngày đầu tiên mới có thể sửa niên hiệu ư? Cái này nhanh mùa hè, làm sao lúc này nên niên hiệu?”

“Hoàng đế bệ hạ Thừa Thiên chi vận, đến thần tiên phương thuật, đắc đạo vĩnh sinh, sửa niên hiệu tuổi thọ vì Nguyên Thủy! Tự năm nay lên, chính là Nguyên Thủy năm đầu!”

Tô Vân cùng Đạo Thánh nhìn thấy phố lớn ngõ nhỏ bên trong người bọn họ chạy cho biết, không khỏi hai mặt nhìn nhau.

Diệp Lạc công tử, Ngô Đồng đám người nghe được tiếng ồn ào, cũng đi ra quan sát.

Chỉ thấy Đông đô bên trong một mảnh hắn hớn hở, mọi người bắt đầu giăng đèn kết hoa , chờ đợi ăn mừng.

“Nơi này ma tính, dồi dào đến có thể ngưng tụ ra nước tới.” Ngô Đồng nhún nhún cánh mũi, nhắm mắt lại, mặt mũi vẻ say mê.

Nàng Ly Uyên bên trong, cuồn cuộn ma khí chấn động không ngừng, cực kì khủng bố.

Đạo Thánh mặt mang thần sắc lo lắng, thấp giọng nói: “Nguyên Thủy năm đầu… Khà khà, bệ hạ là ý định tu thành tiên nhân sau đó, còn muốn tiếp tục ngồi tại đế vị bên trên, một mực thống trị đi xuống ư? Thiên thu vạn đại nhất thống thiên hạ ngược lại cũng thôi, muôn đời đều là một người, chỉ sợ liền sẽ để hoàng thất cũng sẽ ngồi không yên, huống chi mặt khác thế gia đại phiệt? Hoàng đế trường sinh, khả năng không phải một chuyện tốt ah…”

“Lão đạo, đây chính là ma tính lớn mạnh nguyên nhân.”

Ngô Đồng buồn bã nói: “Đây cũng không phải là ta gây nên, cũng không phải ta đến gây nên. Ta là bị nơi này ma khí ma tính dẫn tới, không muốn điên đảo nhân quả.”

Đạo Thánh thở dài, cất bước rời đi.

Tô Vân ngước đầu nhìn lên, nhìn về phía Đông đô chỗ cao nhất, nơi đó chính là hoàng cung phương hướng, trong lòng yên lặng nói: “Thần tiên phương thuật? Chẳng lẽ là Thủy Kính tiên sinh đem Hồng Lô Thiện Biến sau đó mấy tầng công pháp, truyền thụ cho Đế Bình, Tiết Thánh Nhân đem bảy mặt triều thiên khuyết cũng truyền cho hắn?”

Hắn ngay sau đó lắc đầu: “Không thể, hai người này đều là lão hồ ly, không thể trực tiếp giao ra, nhất định muốn giữ lại gây khó dễ hoàng đế. Huống hồ, Tiết Thánh Nhân chỉ có bảy mặt triều thiên khuyết, thứ tám mặt trong tay ta…”

Hắn đột nhiên bật cười, lắc đầu, xoay người đi vào Hiền Lương viện, thầm nghĩ: “Ta hỏi đến việc này làm cái gì? Ta

lần này tới, chuyện thứ nhất là tới tìm lĩnh đội học ca biến thành bút quái, chuyện thứ hai, chính là gặp một lần phụ mẫu. Còn chuyện khác, không liên quan gì đến ta!"

Lần này là Đế Bình chiếu hắn tới Đông đô diện thánh, đoán chừng là có cái gì phong thưởng, nhưng Tô Vân mảy may không có không có để ở trong lòng.

Hắn lấy ra hộp gỗ để lên bàn, nhẹ nhàng thôi thúc, hộp gỗ nhẹ chấn động, Hiền Lương viện bên ngoài trên mặt đất, một đồng gạch xanh tại người khác không chú ý thời điểm lặng lẽ thay đổi, gạch nổi lên hiện ra hộp gỗ hình vẽ.

Tô Vân làm xong tất cả những thứ này, ngáp một cái, bọn họ lặn lội đường xa, rất nhiều ngày mới đi đến Đông đô, đều rất là mỏi mệt, từng người nghỉ ngơi.

Đêm khuya, Tô Vân đột nhiên tỉnh lại, chỉ thấy dưới ánh trăng, một cái người giấy từ cửa sổ bên trong chui vào, đứng tại trên bệ cửa sổ khom người nói: "Các chủ dặn dò."

Tô Vân kinh ngạc quan sát cái kia nhỏ người giấy, nhưng vẫn là đem Tô Diệp tư liệu nói cho cái kia người giấy, nói: "Có người nói bọn họ là bảy năm trước từ Sóc Phương đi tới Đông đô, Tô Diệp được an bài vào quan học đọc sách, có thể điều tra ra ư?"

Cái kia người giấy gật đầu nói: "Việc này đơn giản. Chỉ cần đi hộ bộ liền có thể tra được. Thông Thiên các tại hộ bộ có người."

Tô Vân yên lòng, lại nói: "Một trăm năm mươi năm trước, bốn đại thần thoại bên trong Sầm Thánh Nhân mua lại một cái bút quái, bút quái hắn là theo hắn tu hành, không phải là không có tên họ người. Chi này bút quái tung tích, cũng tìm một chút."

Người giấy xưng phải, từ trong cửa sổ rời đi, biến mất không thấy gì nữa.

Tô Vân vừa vặn nằm xuống.

Dọc đường, Đạo Thánh đem Sầm bá lai lịch đối với hắn nói, bất quá đối với lĩnh đội học ca biến thành sách quái, Đạo Thánh cũng biết không nhiều, cho nên hắn chỉ có thể mời Thông Thiên các tới tìm hiểu lĩnh đội học ca tung tích.

Tô Vân tỉnh lại sau giấc ngủ, sắc trời đã sáng choang, rửa mặt một phen, ăn điểm tâm, chỉ thấy Ngô Đồng, Lý Trúc Tiên, Lý Mục Ca bọn người đã rời đi, có lẽ đi thành bên trong du ngoạn.

Hắn tuy là cũng nghĩ ra đi du ngoạn, nhưng Thông Thiên các tin tức còn chưa đi tới, đành phải lưu tại Hiền Lương viện.

Hắn nội tâm đi tới trong mắt Thiên Môn trấn lạc ấn, một lần lại một lần thôi thúc triều thiên khuyết, quan sát triều thiên khuyết lạc ấn, thử nghiệm bản thân suy luận ra Uẩn Linh cảnh giới đại nhất thống công pháp.

Uẩn Linh cảnh giới Hồng Lô Thiện Biến công pháp, Cầu Thủy Kính đã truyền thụ cho hắn, nhưng còn cần dung hợp mặt khác mười hai loại Thần Ma cảm ứng thiên, mới xem như Uẩn Linh cảnh giới đại nhất thống công pháp.

Những ngày này, Tô Vân lao tâm lao lực, không có thời gian đi hoàn thành chuyện này.

Lần này tới Đông đô trên đường, hắn hiếm thấy ổn định lại tâm thần, thử nghiệm khai sáng mới cảm ứng thiên.

Hắn Trúc Cơ cảnh giới cảm ứng thiên, là từ Thiên Đạo viện học được, Thiên Đạo viện sĩ tử khai sáng. Bản thân nghiên cứu triều thiên khuyết bên trên pho tượng, tìm hiểu công pháp, đối với Tô Vân tới nói vẫn là lần đầu.

Chẳng qua mấy ngày nay, hắn đã đại khái đem mười hai loại mới cảm ứng thiên dàn khung khai sáng ra tới.

Cái này mười hai loại Thần Ma, theo thứ tự là Thiên Bằng, Đại Côn, Cửu Phượng, Tranh, Nanh, Phì Di, Bạch Trạch, Ích Tà, Chu Yếm, Lôi Thần, Tương Liễu cùng Quỷ Xa.

Hắn cần đến từng chút một phỏng đoán đủ loại Thần Ma hình thái, phỏng đoán hắn thân thể cấu tạo, mô phỏng hắn khí huyết vận chuyển, thậm chí càng thử nghiệm có hay không có thể sắp Thần Ma hình thái phù văn hóa.

Đem Thần Ma hình thái hóa thành đủ loại thần thông, cực kỳ khó khăn, nhưng mà trước hóa thành phù văn, vậy liền đơn giản rất nhiều.

Đem phù văn lạc ấn tại thần thông của mình đại hoàng chung bên trên, có thể để cho thần thông uy lực to lớn tăng lên.

Thực ra, muốn làm được tất cả những thứ này, cần phải có danh sư chỉ đạo chỉ điểm, tốt nhất còn muốn có đồng học lẫn nhau dìu dắt chung tiến bộ, bản thân một mình tìm tòi, tuyệt đối là một kiện mệt mỏi thậm chí chuyện đau khổ.

Nhưng cũng may Tô Vân có Oánh Oánh ở bên người, tùy thời tùy chỗ thỉnh giáo Oánh Oánh.

Oánh Oánh đem Thiên Đạo viện Văn Uyên các đủ loại điển tịch toàn bộ đọc, bất luận trên việc tu luyện vấn đề nan giải gì, nàng đều có thể tìm tới cách giải quyết.

Bất quá đối với Tô Vân tới nói, Oánh Oánh tuy là tốt, nhưng hắn kiến thức cố định tại Thiên Đạo viện trên điển tịch, so với Cầu Thủy Kính chứng kiến cổ kim nội ngoại tuyệt học người, hay là muốn kém rất nhiều.

“Có thời gian lời nói, vẫn là đi gặp một lần Thủy Kính tiên sinh, dù cho dùng tiền, cũng phải mời hắn chỉ điểm ta mới

công pháp.”

Tô Vân đem mới công pháp sửa sang lại một phen, thầm nghĩ: “Đông đô như vậy lớn, ta đi đâu tìm lĩnh đội học ca, đi tìm phụ mẫu? Không biết Thông Thiên các có hay không có thể tại Đông đô tìm đến bọn họ dấu vết để lại?”

Tô Vân mặc dù là Thông Thiên các chủ, nhưng Thông Thiên các người xuất quỷ nhập thần, hắn cái này các chủ, vậy mà không biết những người khác tung tích.

Nhưng cũng may hắn biết thế nào liên hệ Thông Thiên các cường giả!

Hắn ngay tại tìm hiểu, đột nhiên trong lòng sinh ra ý nghĩ, mở mắt ra, chỉ thấy một cái người giấy chẳng biết lúc nào đi tới trước mặt mình, lẳng lặng đứng ở nơi đó.

“Các chủ, đã điều tra rõ.”

Cái kia người giấy thấy hắn tỉnh lại, khom người nói: “Bảy năm trước dọn tới Tô Diệp, một nhà ba người, Tô Diệp được người an bài, thi vào thiên hạ đệ tam Đông đô học cung. Năm nay định thi Thiên Đạo viện…”

“Đông đô học cung xếp hạng thiên hạ đệ tam?”

Tô Vân kinh ngạc nói: “Ta nghe Thủy Kính tiên sinh nói, thiên hạ học cung, Thiên Đạo viện thứ nhất, Thái Học viện thứ hai, Văn Xương học cung thứ ba. Thủy Kính tiên sinh hẳn là sẽ không gạt ta, ngươi vì sao nói Đông đô học cung đứng hàng thứ ba?”

Cái kia người giấy chần chừ một chút, nói: “Mọi người đều biết, xếp hàng thứ nhất cùng thứ hai học cung, là không có tranh luận, nhưng bài danh thứ ba học cung, Nguyên Sóc các nơi đều có một tòa, nói tóm lại có mười cái. Nhưng ở Đông đô, Đông đô học cung bài danh thứ ba, là người Đông đô nhận định chuyện.”

Tô Vân cau mày, cố hết sức nói: "Tốt a. Như vậy, Sầm Thánh Nhân bút quái tung tích, ngươi biết không?"

Người giấy nói: "Sầm Thánh là nho môn Đại Thánh, Thông Thiên các có một vị đạo hữu tại nho môn, hắn tới tin tức nói, Sầm Thánh Nhân quả thực có một cái bút quái, về sau hóa thành người, trở thành Sầm Thánh Nhân đệ tử, gọi là Đan Thanh."

Tô Vân tinh thần chấn động mạnh, cười nói: "Biết tung tích của hắn liền tốt!"

Hắn Linh giới bên trong, sách quái Oánh Oánh cũng là tinh thần chấn động mạnh, rất là kích động.

"… Hai mươi năm trước, Đan Thanh bị người giết chết." Cái kia người giấy tiếp tục nói.

Tô Vân cùng Oánh Oánh vẻ mặt dại ra: "Đan Thanh chết rồi?"

Cái kia người giấy nói: "Cái chết của hắn, hình như cùng Ai Đế cái chết liên quan đến. Hắn nghi ngờ Ai Đế cũng không phải là tự nhiên tử vong, ngay sau đó điều tra Ai Đế cái chết, tiếp đó liền chết oan chết uổng."

Tô Vân cau mày: "Ai giết hắn?"

Người giấy lắc đầu nói: "Không đầu án chưa giải quyết, đến bây giờ không có kết quả. Chẳng qua từ đó về sau, Sầm Thánh liền rời đi Đông đô, không biết tung tích."

Tô Vân suy nghĩ xuất thần, Sầm Thánh thần tiên tác còn tại hắn trong tay áo, Sầm Thánh rời đi Đông đô, chẳng lẽ muốn đi điều tra Đan Thanh cái chết ư?

Thế nhưng là, Sầm Thánh vì sao lại muốn treo cổ tự tử tại Thiên Môn trấn bên ngoài cái cổ xiêu vẹo dưới cây liễu?

Hắn nắm chặt nắm đấm, nắm đấm lại nhẹ nhàng giãn ra: "Vẫn là trước đi gặp một lần phụ mẫu, gặp một lần đệ đệ, giải quyết xong một cọc tâm nguyện a."

Không lâu sau đó, hắn đi tới Đông đô tầng thấp nhất, tìm đến cha mẹ mình chỗ ở, chỉ thấy chuyện này đối với lão nhân cũng không có mình trong tưởng tượng trải qua đại phú đại quý sinh hoạt, ngược lại rất là túng quẫn.

Khúc Tiến Khúc thái thường năm đó cho bọn hắn rất nhiều tiền bạc, nhưng mà bọn họ dù sao cũng là ngư dân, không có thành thạo một nghề, miệng ăn núi lở, bây giờ chẳng qua là dựa vào Tô Diệp kiếm chút tiền miễn cưỡng sống qua ngày.

Tô Vân từ trước mặt bọn hắn đi qua, bọn họ cũng không có nhận ra mình.

Tô Vân lặng im, đi tới Đông đô bên ngoài học cung, đợi rất lâu, Tô Diệp cuối cùng tan trường.

Hắn nhìn cái này cùng mình bộ dáng giống nhau đến mấy phần thiếu niên từ bên cạnh mình đi qua, đột nhiên đối phụ mẫu hận ý không cánh mà bay.

"Này!" Tô Vân gọi lại Tô Diệp, ném qua một cái túi thanh hồng tệ, xoay người rời đi.

"Ngươi là ai? Vì sao cho ta tiền?" Tô Diệp ngẩn ngơ.

"Ta là ca của ngươi!" Tô Vân khoát tay áo, đi vào trong đám người.

Chương 207 : Lòng quyết muốn chết

Chương 207: Lòng quyết muốn chết

Tô Vân rời đi Đông đô học cung, hắn buông xuống trong lòng bọc quần áo, chỉ cảm thấy thể xác tinh thần lại không trói buộc, khí định thần nhàn.

Hắn không có ngồi bảo liễn, mà là đi bộ, đi tại Đông đô phố xá sầm uất bên trong.

Trong chớp nhoáng này, hắn cảm thấy mình phảng phất hóa thành từ trong lồng chạy trốn mãnh hổ, đi lại tại thành thị trong rừng rậm, bên người chen vai thích cánh đám người giống như là bầy dê.

Hắn Linh giới bên trong, bảy mươi hai động thiên giương ra, xoay tròn, mười hai Thần Ma lạc ấn xuất hiện tại trong động thiên vách tường, mà động thiên vách ngoài, hình như hắn hoàng chung, có bảy tầng khắc độ, tầng thấp nhất có ba trăm sáu mươi lạc ấn, hiện ra đủ loại thần thú hình thái.

Oánh Oánh bay tới bay lui, trợ giúp hắn sửa chữa công pháp vận chuyển bên trên khuyết điểm nhỏ: "Uẩn Linh, Uẩn Linh, uẩn dưỡng nội tâm. Cảnh giới này mấu chốt nhất địa phương, thực ra không ở chỗ tu vi của ngươi tăng lên bao nhiêu, mà là ngươi nội tâm tăng lên bao nhiêu."

"Ngươi Uẩn Linh mười hai Thần Ma, Đại Côn lấy tráng hắn hình, hóa Thiên Bằng lấy tráng ý chí; "

"Cửu Phượng tai mắt thông minh; "

“Tranh, Nanh kiệt ngạo, bất khuất kiêu ngạo; “

“Bạch Trạch biết biến hóa, Ích Tà đuổi yêu tà; “

“Chu Yếm sinh vĩ lực, rèn luyện khí lực, Lôi Thần khống chế lôi đình, chân đạp đầm lầy; “

“Phì Di không sinh ôn dịch, Tương Liễu tránh được bách độc, Quỷ Xa thần quỷ khó gần.”

Tô Vân đã bắt đầu đem mới mười hai Thần Ma cảm ứng thiên cùng Hồng Lô Thiện Biến dung hợp, toàn bộ Linh giới, tựa như một cái to lớn lư đồng, lư đồng bốn vách hiện ra mười hai Thần Ma hình thái.

Bảy mươi hai động thiên bên trong vọt tới thiên địa nguyên khí như trong lò than lửa, để mới mười hai Thần Ma trở nên càng ngày càng rõ ràng.

“Thiên địa đồng lô, dung luyện tinh thần, Ứng Long giả là ngươi, Côn Bằng giả là ngươi, tất cả đều là Âm Dương Thiện Biến.”

Oánh Oánh kiểm tra mười hai Thần Ma hình thái, lại đối chiếu công pháp của hắn bên trong đủ loại trình tự, không ngừng nhắc nhở hắn, nói: “Cho nên thiên địa đồng lô luyện thành không phải mười hai Thần Ma, cũng không phải hai mươi bốn Thần Ma, mà là tinh thần của ngươi, ngươi nội tâm!”

Tô Vân trải qua nàng chỉ điểm, trong lòng bừng tỉnh, thiên địa hồng lô bên trong mới mười hai Thần Ma từng cái lạc ấn tại hắn nội tâm phía trên, hoàn thành Uẩn Linh cảnh giới đại nhất thống công pháp một bước cuối cùng.

Thiên Bằng Đại Côn Cửu Phượng dữ tợn mười hai Thần Ma hoàn toàn chui vào hắn nội tâm bên trong, nội tâm chiếu rọi, lên đỉnh đầu hóa thành thần thông, đại hoàng chung ung

dung xoay tròn, trên vách trong cũng tự hiện ra mười hai Thần Ma lạc ấn.

Thần thông là nội tâm bắn ra, mới mười hai Thần Ma lạc ấn tại hắn nội tâm bên trong, nội tâm bắn ra, hóa thành thần thông, đương nhiên cũng sẽ hiện ra Thần Ma lạc ấn.

Hắn lại thôi thúc đạo môn thiên nhãn, quan sát bản thân Linh giới, quan sát bản thân công pháp vận chuyển lúc Linh giới biến hóa, tiến tới nhỏ bé điều chỉnh.

Tô Vân một đường đi lại, bước chân càng lúc càng nhanh, thân thể càng ngày càng nhẹ doanh.

Hắn trong lúc vô tình đi tới Ngọc Hoàng sơn tầng thứ tám, rất nhiều quan viên vây quanh Cầu Thủy Kính ngay tại hướng hoàng thành đi tới, Cầu Thủy Kính giống như là cảm ứng được cái gì, kinh ngạc xoay người lại, ánh mắt vượt qua đám người, thấy được Tô Vân.

Chỉ thấy Tô Vân phong thái không ngừng theo công pháp biến hóa mà biến hóa, bỗng nhiên giống như là vỗ cánh bay lượn Ứng Long, khi thì là lặn trong biển cự Côn, nhảy ra mặt nước lúc lại hóa thành đánh Cửu Tiêu Thiên Bằng, từ trên trời giáng xuống hóa thành chân đạp đầm lầy Lôi Thần.

Hắn đi lại trong đám người, đủ loại người thường khó mà phát hiện dị tượng liên tiếp xuất hiện, người khác khó mà nhìn ra, Cầu Thủy Kính nhưng nhìn mà than thở.

Trong tùy tùng có người tiến lên, đang muốn ngăn cản Tô Vân tiếp cận, Cầu Thủy Kính xua tay, cười nói: “Là cố nhân.”

“Thủy Kính tiên sinh!” Tô Vân đi tới Cầu Thủy Kính phía trước, khom người làm lễ chào hỏi.

Cầu Thủy Kính đáp lễ, cười nói: “Ngươi vẫn là tới.”

Tô Vân cười nói: "Tiên sinh nói qua trong mắt ta có giấu dã tính, liền hẳn phải biết, Sóc Phương đã không giữ được ta. Phàm là có dã tính thiếu niên, đều là muốn tới Đông đô xông vào một lần."

Cầu Thủy Kính cười ha ha.

Tô Vân thấy hắn hăng hái, trong lòng khẽ nhúc nhích, nói: "Thủy Kính tiên sinh những ngày này tại Đông đô hẳn là trôi qua không tệ a?"

"Đây là đương nhiên."

Cầu Thủy Kính tinh thần phấn chấn, nói: "Ta trước Tiết Thanh Phủ Tiết Thánh Nhân một bước đi tới Đông đô, ngày đầu tiên, hoàng đế tuyên bố để cho ta quan phục nguyên chức, lần nữa đảm nhiệm Thiên Đạo viện thái thường, phong đế sư, quản lý Thiên Đạo viện, bộ hạ có thái sử, thái nhạc, thái chúc, thái tể các loại văn thần. Ngày thứ hai, hoàng đế gia phong ta vì Chấp Kim Ngô, quản lý thành Đông đô trên dưới mười tầng bắc quân, nam quân cùng cấm vệ quân, toàn bộ thành Đông đô binh lực, đều tại ta nắm giữ."

Bên cạnh hắn, thái sử quan cười nói: "Bệ hạ đối Thủy Kính tiên sinh nói gì nghe nấy. Tiên sinh trở lại Đông đô ngày thứ ba, bệ hạ lại phong tiên sinh vì ngự sử đại phu, để tiên sinh quản lý bách quan điều động."

Tô Vân khom người nói: "Chúc mừng tiên sinh."

Cầu Thủy Kính cười ha ha nói: "Ta lần này vào triều, chính là tấu xin bệ hạ, cải cách dân sinh. Tô các chủ, ngươi ta vừa đi vừa nói chuyện."

Tô Vân cùng hắn kề vai mà đi, Cầu Thủy Kính nói: "Ta cùng Tả phó xạ khác biệt, Tả phó xạ luôn nghĩ tới tạo phản, nhưng không bỏ ra nổi trị thế chi đạo, hắn đập nát tất cả, lại không cách nào xây dựng một cái tốt hơn thế giới, không thể

làm. Ta lần này về Đông đô, văn võ bá quan cùng theo, cầm quyền cải cách tệ nạn, đơn giản tới nói chia làm hai bước."

Hắn dựng thẳng lên một đầu ngón tay nói: "Một là tước bỏ thuộc địa, gọt thế gia quyền thế, thu thuế lấy bù quốc khố, đem các đại thế gia bảo địa thu về quốc gia sở hữu, để quốc khố sung túc; hai là từ giáo dục bắt tay vào làm, gọt thế gia quyền thế có được tiền bạc, dùng tại quan học bên trên. Như vậy đến nay, dân sinh thịnh vượng, không dùng đến bao nhiêu năm, tầng thấp nhất dân chúng linh sĩ phần đông, học có chỗ dùng, liền có thể thay đổi Nguyên Sóc suy yếu lâu ngày chi hiện tượng."

Tô Vân trong lòng hơi chấn động: "Tiên sinh, gọt thế gia quyền thế, Đế Bình ủng hộ ngươi ư?"

Cầu Thủy Kính cười nói: "Hắn muốn trường sinh, loại trừ dựa vào Tiết Thanh Phủ Tiết Thánh Nhân bên ngoài, liền nhất định phải dựa vào ta. Hơn nữa, ta gọt thế gia, tập quyền tại hoàng đế tay, quyền lực của hoàng đế so lúc trước càng lớn, nắm giữ càng nhiều tài nguyên, cho nên hắn nhất định phải ủng hộ ta!"

Tô Vân lặng im phút chốc, nói: "Như vậy, thế gia đâu? Thế gia ủng hộ ngươi ư?"

Cầu Thủy Kính cười ha ha nói: "Ta phải suy yếu chính là bọn họ, bọn họ làm sao sẽ ủng hộ?"

Lúc này, một đôi khác xe ngựa lái tới, chậm rãi dừng lại, dắt trâu đi xe chính là Bạch Nguyệt Lâu, nhìn thấy Tô Vân vừa mừng vừa sợ: "Đại sư huynh!"

Tiết Thanh Phủ đẩy ra cửa sổ xe, nhìn thấy Tô Vân cùng Cầu Thủy Kính, ngay sau đó từ xe bò trên người xuống tới, cười nói: "Thủy Kính, ngươi trước hết mời một bước, ta cùng Tô các chủ nói chuyện một chút."

Cầu Thủy Kính khẽ vuốt cằm, hướng Tô Vân nói: "Lần này hoàng đế luận công ban thưởng, nhưng chức quan an bài đều giao cho tay ta, ngươi muốn làm cái gì quan?"

Tô Vân lắc đầu nói: "Hiện nay còn không có ý định."

Cầu Thủy Kính hướng trong cung đi tới, nói: "Ta trước thay ngươi nhìn một chút, có hay không có thích hợp ngươi chức quan. Đúng rồi."

Hắn dừng bước lại, nghiêng đầu nói: "Phong ngươi làm đốc ngoại ti thiếu sử thế nào?"

"Đốc ngoại ti thiếu sử? Là làm cái gì?"

Tô Vân buồn bực, không được trực tiếp đuổi theo hỏi, đưa mắt nhìn hắn đi vào hoàng thành, xoay người lại, hướng Tiết Thanh Phủ làm lễ chào hỏi, nói: "Bái kiến Sóc Phương Thánh Nhân."

Tiết Thanh Phủ cười ha ha, hoàn lễ nói: "Tô các chủ, thẹn giết ta! Ngươi ta ngang hàng, không đến mức khách khí như vậy."

Hắn thẳng người lên, nhìn Cầu Thủy Kính bóng lưng, ánh mắt lấp lóe: "Thủy Kính xuân phong đắc ý, nhưng cũng không có đắc ý qua ta. Ta sau khi vào kinh, Đông đô dân thanh sôi trào, vạn chúng hô to Thánh Nhân, ủng hộ ta một đường hướng lên, một mực tuôn ra lấy ta đi tới Ngọc Hoàng sơn đỉnh cao nhất! Hoàng đế tại Kim Loan điện bên ngoài nhìn ta, nghe được huyên náo dân thanh, ngay sau đó ngày đó liền hạ chỉ, phong ta làm Thánh."

Tô Vân cười nói: "Chúc mừng."

Tiết Thanh Phủ cười nói: "Ngày thứ hai, hoàng đế lại gia phong ta vì An Sóc công, khác họ phong hầu đã là hiếm thấy, phong công, càng là hiếm có. Ngày thứ ba, hoàng đế phong ta làm thái uý, quản lý thiên hạ quân mã, thánh ân cuồn cuộn."

Tô Vân thở dài nói: "Thánh Nhân thành tựu kinh thiên, đủ để trong lúc khen ngợi."

Tiết Thanh Phủ liếc nhìn hắn một cái, cười nói: "Công lao của ngươi cũng không nhỏ, nhưng cũng tiếc ngươi đánh qua hoàng đế, cho nên không thể làm đại quan. Lần này Thủy Kính ý định cải cách tệ nạn, ngươi cảm thấy thế nào?"

Tô Vân khiêm tốn thỉnh giáo, nói: "Ta vừa tới Đông đô, còn không hiểu rõ. Mời Thánh Nhân chỉ giáo."

Tiết Thanh Phủ nụ cười trên mặt thu lại, nói: "Cầu Thủy Kính, cách cái chết không xa."

Tô Vân giật mình trong lòng.

Tiết Thanh Phủ không nhanh không chậm nói: "Một lần đắc tội thiên hạ tất cả thế gia, quá không khôn ngoan. Ta tuy là đối Thủy Kính rất là yêu thích, cũng xem hắn là địch thủ, nhưng mà cũng không hy vọng nhìn hắn liền như thế chết đi."

Tô Vân giật mình, thỉnh giáo nói: "Đế Bình ủng hộ Thủy Kính tiên sinh, lại là vì sao?"

"Bởi vì đối bệ hạ có trăm lợi mà không có một hại, nếu là có thể thu thiên hạ thế gia bảo địa vì hoàng đế tất cả, đương nhiên là tốt nhất, nếu là không thể, đem Thủy Kính đẩy ra ngoài chém đầu là được."

Tiết Thanh Phủ thở dài: "Ta không hy vọng ta người học sinh này, liền như thế mất mạng. Bởi vậy trên triều đình, ta cũng thường thường nói đỡ cho hắn, chẳng qua là hắn lần này quá cấp tiến. Vừa rồi Thủy Kính nói, mời hoàng đế phong ngươi làm quan, là cái gì quan?"

Tô Vân nói: "Đốc ngoại ti thiếu sử."

Tiết Thanh Phủ gật gật đầu, hướng hoàng thành đi tới, nói: "Đốc ngoại ti thiếu sử là ngoại phái chức quan, chịu trách

nhiệm mang theo học sinh du học hải ngoại. Nhìn tới Thủy Kính đã ôm lấy ngọc đá cùng vỡ chi tâm, chuẩn bị không thành công thì thành nhân, cho nên trước đem ngươi đưa tiễn."

Tô Vân trong lòng hơi chấn động, nói: "Thánh Nhân dừng bước!"

Tiết Thanh Phủ dừng lại.

Tô Vân tiến lên, thấp giọng nói: "Thủy Kính tiên sinh lần này về kinh là ý định cải cách tệ nạn, lấy lợi dân sinh, lớn mạnh Nguyên Sóc, chống cự ngoại địch. Như vậy Thánh Nhân lần này về kinh mục đích lại là cái gì?"

Tiết Thanh Phủ thân thể không động, đầu nhưng xoay đầu lại, ánh mắt cùng hắn ánh mắt tiếp xúc.

Tô Vân trong lòng hơi chấn động, trong thoáng chốc phảng phất lại nhìn thấy ngàn vạn tòa Thánh Nhân cư, bên trong treo đầy từng cái mặt nạ.

Mà tại trùng trùng điệp điệp dưới mặt nạ, cái nào mới thật sự là Tiết Thanh Phủ?

"Mục đích của ta, cùng Thủy Kính tương đồng."

Tiết Thanh Phủ thản nhiên nói: "Nhưng mà, đường đi nhưng khả năng khác biệt. Ta chính là thái uý, cũng có quyền hạn, đem cùng Thủy Kính cùng một chỗ tiến cử hiền tài ngươi vì đốc ngoại ti thiếu sử. Ngươi lập tức rời đi Đông đô, có lẽ có thể bảo vệ ngươi một mạng!"

Tô Vân đưa mắt nhìn hắn đi vào hoàng thành, lúc này mới xoay người đi ra ngoài.

Oánh Oánh nói: "Hắn chân chính khuôn mặt, chính là Hàn Quân khuôn mặt! Tô sĩ tử, ngăn cản hắn!"

"Vì sao?" Tô Vân không hiểu.

Oánh Oánh ngồi tại đại hoàng chung bên trên, sắc mặt nghiêm túc nói: "Hắn vừa mới nói mục đích tương đồng, nhưng mà đường đi khác biệt. Như vậy cùng Thủy Kính tiên sinh con đường khác nhau có mấy loại? Chỉ là hai loại, một loại là lão biều bả tử cùng bảy đại thế gia con đường, tạo phản, lật đổ hoàng đế. Một loại khác, chính là không thay đổi cái này triều đình, đổi một cái hoàng đế, tự mình làm hoàng đế! Tiết Thanh Phủ hiển nhiên là loại thứ hai."

Tô Vân sắc mặt cổ quái, xoay người lại, hướng Bạch Nguyệt Lâu đi tới, nói: "Ai nói hoàng đế không thể đổi một cái? Nếu như làm được tốt, đổi một cái lại có làm sao?"

Bạch Nguyệt Lâu bước nhanh tiến lên đón đến, khom người cười nói: "Bạch Nguyệt Lâu bái kiến Truy Nguyên viện đại sư huynh!"

Chương 208 : Núi sông dị vực, Đại Tần sứ giả

Chương 208: Núi sông dị vực, Đại Tần sứ giả

"Đến Đông đô, mới biết thiên địa lớn, lúc trước tại Sóc Phương, đúng là nhìn bầu trời qua đáy giếng."

Ngắn ngủi hơn một tháng, Bạch Nguyệt Lâu ăn nói lại có không nhỏ tiến bộ, cảm khái nói: "Đại sư huynh, ta lúc trước còn không nguyện rời đi Sóc Phương, nhưng đến Đông đô, ngược lại vui mừng đi theo tới. Ta những ngày này không ngừng học tập, không ngừng tiến bộ, mỗi một ngày đều so hôm qua có lớn lao tăng lên. Cho nên…"

Tô Vân cười nói: "Cho nên?"

Bạch Nguyệt Lâu thản nhiên nói: "Để ta làm đại sư huynh, ngươi cảm thấy thế nào?"

Tô Vân cười ha ha.

Bạch Nguyệt Lâu cũng đi theo cười ha hả, cười cười liền gặp trước mắt Tô Vân càng ngày càng cao, càng ngày càng vĩ đại, trong lòng chợt cảm thấy không ổn: "Ta khí huyết bị hắn áp chế! Giờ phút này đầu óc của ta thiếu máu, ánh mắt vặn vẹo, tạo thành ảo giác…"

Trong mắt của hắn, Tô Vân như là một tôn Thiên Thần, khắp cả người nở rộ hào quang, đứng sừng sững ở chỗ đó, bản thân thì đứng tại dưới chân hắn, trở nên vô cùng nhỏ bé!

Đây chính là khí huyết áp chế tạo thành ảo giác!

Tô Vân âm thanh giống như là từ thiên ngoại truyền đến, mờ ảo mà sâu xa, tại đầu óc hắn chỗ sâu nổ tung: "Bạch sư đệ, phá vỡ ta khí huyết áp chế, mới có tư cách khiêu chiến ta. Ngươi, phá mở ư?"

Bạch Nguyệt Lâu mồ hôi lạnh trên trán cuồn cuộn, cắn chặt răng, liều mạng cổ động khí huyết.

Nếu là tu vi của hai người chênh lệch quá lớn, căn bản không cần động thủ, trực tiếp lấy khí huyết đè xuống, liền có thể nhỏ yếu phía kia trực tiếp ép thành ngớ ngẩn!

Hắn nếu là không cách nào phá mở Tô Vân khí huyết áp chế, quả thực không có khiêu chiến tư cách!

Bạch Nguyệt Lâu khí huyết chạy, hóa thành nhật nguyệt, một âm một dương, luân phiên biến hóa, đồng thời lại có Hồng Lô Thiện Biến kỳ diệu, mơ hồ có hóa thành thái cực đồ xu thế.

Cầu Thủy Kính Hồng Lô Thiện Biến vốn là tại Âm Dương Thiện Biến trình độ bên trên, liền không bằng Tiết Thánh Nhân, Bạch Nguyệt Lâu có thể nói tập hợp Cầu Thủy Kính cùng Tiết Thanh Phủ hai nhà sở trường, tu vi trình độ tăng lên nhanh chóng, cho dù là Tô Vân cũng cảm thấy kinh ngạc.

Bạch Nguyệt Lâu đem khí huyết biến hóa xem như công phạt chi thuật, một mạch liều chết, có thể nói là tương ngộ lương tài, giết đến thoả chí tràn trề.

Đột nhiên, hắn thét dài một tiếng, cuối cùng đánh tan Tô Vân đè ở trên người mình khí huyết!

Bạch Nguyệt Lâu tinh thần phấn chấn, cất tiếng cười to: "Đại sư huynh, ta có hay không có khiêu chiến tư cách của ngươi?"

Hắn tuy là thân thể không nhúc nhích, nhưng phảng phất đã trải qua một hồi liều mạng tranh đấu, đặc biệt là một kích

cuối cùng, đánh tan Tô Vân áp chế hắn khí huyết, quả nhiên là thể xác tinh thần thoải mái!

Tô Vân từ đáy lòng khen: "Bạch sư đệ đã rất không yếu."

Bạch Nguyệt Lâu vui mừng khôn xiết, đợi nhìn thấy Tô Vân cùng hắn khoảng cách, trong lòng nhất thời chợt lạnh: "Hắn khi nào đi xa như vậy? Cách khoảng cách xa như vậy, còn có thể áp chế ta, chênh lệch này…"

Hắn lúc này cùng Tô Vân khoảng cách chênh lệch hơn mười trượng, cách hơn mười trượng khoảng cách, còn có thể để hắn dốc hết có khả năng đối kháng, chênh lệch thực sự quá lớn, để hắn hầu như mất đi động thủ dũng khí.

Hắn tuy là được cơ hội động thủ, nhưng trong lòng rõ ràng, chỉ cần hắn vừa ra tay, chỉ sợ chỉ kịp đưa ra chiêu thứ nhất, liền sẽ bị Tô Vân đánh bại!

"Ta tu hành lâu như vậy, thân kiêm hai đại đế sư sở trường, chẳng lẽ còn đi không ra một chiêu?"

Bạch Nguyệt Lâu đuổi theo Tô Vân, ánh mắt lấp lóe, đúng lúc này, cự thú trầm muộn gào to truyền đến, mặt đất run rẩy, cái kia gào to hình thành sóng âm, đem hai bên đường phố kiến trúc ngói lưu ly thổi đến rầm rầm lay động!

Tô Vân cùng Bạch Nguyệt Lâu bị chấn động đến khí huyết di động, từng người trong lòng giật mình: "Cái này cự thú cỡ nào mạnh mẽ, chẳng qua tại Đông đô Tùy Dịch rống to, sợ rằng sẽ đem không ít người đánh ngất đi qua!"

Hai người vừa mới nghĩ đến nơi đây, nhưng gặp Ngọc Hoàng sơn tầng thứ tám trên đường phố, du ngoạn mọi người thành phiến liên miên ngã xuống đất, giờ phút này còn có thể đứng lên, phần lớn là linh sĩ!

Nhưng cho dù là linh sĩ, lúc này cũng sống rất khổ, bị chấn động đến khí huyết sôi trào, nôn ọe không chỉ!

Tô Vân đón cái kia gào to nhìn lại, chỉ thấy rất nhiều sai dịch xông lên đến đây, đem hôn mê mọi người kéo tới bên đường, còn có sai dịch vung roi xua đuổi những cái kia không có hôn mê linh sĩ, quát: "Hải ngoại Đại Tần sứ giả tới chơi, vào cung diện thánh! Nhanh chóng né tránh!"

Có người không kịp tránh né, roi liền không có đầu không mặt mũi quất xuống tới.

"Đại Tần sứ giả?"

Tô Vân nghi hoặc, dò hỏi: "Sư đệ, cái này Đại Tần, là hải ngoại quốc gia?"

Bạch Nguyệt Lâu ngẩng đầu quan sát, nói: "Là có Đại Tần quốc gia này, cực kỳ hùng mạnh, Ai Đế lúc, Nguyên Sóc chịu thiệt, tổn hại, bất lợi, đều là Đại Tần vượt biển đến đánh gây nên. Có truyền ngôn nói, nếu không phải Đại Tần cùng Nguyên Sóc cách hải, qua lại không tiện, chỉ sợ Nguyên Sóc sớm đã bị Đại Tần tiêu diệt."

Tô Vân cau mày.

"Năm đó, Thánh sư nói, hắn năm đó đi hải ngoại du học, chính là đi Đại Tần. Cầu thái thường nói, hắn năm đó đi hải ngoại du học, cũng là trước đi Đại Tần."

Bạch Nguyệt Lâu nói: "Cái này Đại Tần là đại dương đối diện đệ nhất cường quốc, cũng là tân học Thánh địa, nghe nói có thật nhiều vị Nguyên Đạo cảnh giới tồn tại, thậm chí có truyền ngôn, nơi đó đã có người tu luyện tới một bước cuối cùng, tìm kiếm tiên pháp tiên thuật!"

Đang nói, đột nhiên có cự dê đi tới, vừa đi, một bên trong miệng phát ra long trời lở đất gào to.

Những cái kia cự dê trên người ít lông, tựa như người biến thành dê, tuy có dê thân, nhưng da thịt lại là người nhẵn bóng

da thịt, một thân cơ bắp dữ tợn, trên người có tượng bùn giống như đường vân, cùng Quỳ Long văn rất giống.

Những cái kia cự đầu dê đỉnh mọc sừng, hai cái to lớn sừng cong ước chừng hơn mười trượng, bên đường lay động, đảo qua hai bên đường phố nhà, nhất thời gạch ngói vụn cùng bay.

Sừng dê uốn lượn, bên trong có người dùng sừng dê điêu khắc ra phòng ốc, cùng Nguyên Sóc đình đài có chút giống nhau, cũng là hồi hương cái đình, nhưng đã đến cái đình đỉnh nhưng lại biến thành hình tròn.

Sừng dê uốn lượn địa phương, đều có bốn cái cái đình, mỗi cái trong đình đều có cung thủ linh sĩ, đều là người sắc mục, giương cung đề phòng.

Mà tại cự dê trên lưng, cũng như Phụ Sơn thú đồng dạng, lưng đeo từng tòa lầu các.

Những này dê trên lưng lầu các lại là lộ thiên, ở giữa dựng lấy màu trắng đại trướng, hai bên đủ loại linh binh linh khí san sát.

Cái kia Đại Tần quốc một đám sứ giả chính là ngồi tại đại trướng bên dưới, ăn mặc trang phục, hiển lộ hết hoa mỹ.

Tô Vân cùng Bạch Nguyệt Lâu đi tới bên đường, Bạch Nguyệt Lâu nói: "Đó là Bàn Dương. Tin đồn Đại Tần tổ tiên là nữ tử, có Thiên Thần ái mộ kỳ mỹ mạo, ngay sau đó hóa thành Công Dương, cùng hắn **, sinh ra Đại Tần đời thứ nhất vương. Về sau, Đại Tần liền cung phụng Thiên Thần, lại phụng Bàn Dương vì tổ. Đại Tần quật khởi trước đó, cũng cùng một hồi Bàn Dương chi loạn liên quan đến, nghe nói gọi là dê ăn người gì gì đó…"

"Dê ăn người?"

Tô Vân kinh ngạc, quan sát tỉ mỉ những cái kia Bàn Dương, chỉ thấy Bàn Dương mọc ra mắt người, mặt người,

miệng đầy răng nhọn, cực kỳ hung ác. Bậc này cự thú quả thực có khả năng ăn người.

"Ta cũng là nghe người khác nói, nói là hai trăm năm trước, Vũ Đế trước kia, Đại Tần trời giáng bóng tối, có ba mươi năm thời gian mịt mù tăm tối, trong bóng tối có Bàn Dương làm loạn, bốn phía ăn người. Đại Tần xây thành trì đề phòng, cùng những này Bàn Dương chém giết, rất là thảm liệt."

Bạch Nguyệt Lâu nói: "Khi đó Đại Tần cũng không như chúng ta. Về sau chẳng biết tại sao, đột nhiên liền quật khởi, chẳng những đã bình định Bàn Dương chi loạn, còn đánh tới Nguyên Sóc, đem chúng ta đánh cho hoa rơi nước chảy."

Đại Tần sứ giả một đường đi tới tầng thứ chín hoàng thành phía trước, lại không có tiến hoàng thành, mà là dừng ở ngoài hoàng thành.

Trung ương cái kia là hùng vĩ nhất Bàn Dương trên lưng lầu các đỉnh, màu trắng đại trướng xốc lên, một cái tuổi trẻ người sắc mục đứng tại đại trướng phía trước, giang hai cánh tay.

Lại có hai cái vàng váy sắc mắt nữ tử hai bên trái phải hướng hắn quỳ bái, tựa như tiến hành cái gì nghi thức.

Đúng lúc này, không trung đột nhiên vỡ ra, thần quang mênh mông cuồn cuộn, từ trên trời giáng xuống!

Tô Vân ngẩng đầu nhìn lại, nhưng thấy bầu trời bên trong vậy mà hiện ra một cái thế giới khác, một mảnh thần tiên ở Thiên Đình!

Đột nhiên, Thiên Đình thiên môn mở khải, ngàn vạn Thần Chỉ, ngồi tại to to nhỏ nhỏ Thiên Đình phía trên cung điện, trang nghiêm trang nghiêm, trung ương là một vị Thần Vương.

"Chẳng lẽ là Thiên Đình Thần Chiếu Dẫn Đạo thiên?"

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, Oánh Oánh truyền thụ cho hắn Thiên Đình Thần Chiếu Dẫn Đạo thiên, chính là Cầu Thủy Kính du học hải ngoại mang tới phương tây công pháp, chẳng qua Thiên Đình Thần Chiếu chỉ có Trúc Cơ cảnh giới Dẫn Đạo thiên, không thể tu luyện tới cảnh giới cực cao.

Mà cái này người sắc mục sứ giả tuổi không lớn lắm, tu vi lại là cực kỳ mạnh mẽ, hắn Thiên Đình Thần Chiếu cực kỳ cường đại, hiển nhiên không phải Trúc Cơ công pháp.

"Hải ngoại đại nhất thống công pháp!"

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị, thôi thúc đạo môn thiên nhãn nhìn lại, thầm nghĩ: "Hơn nữa hải ngoại tại đại nhất thống công pháp bên trên tiến cảnh, thậm chí càng so Nguyên Sóc càng nhanh một chút!"

Hắn đạo môn thiên nhãn nhìn về phía trên không Thiên Đình Thiên môn, đột nhiên trong lòng giật mình.

Hắn vậy mà nhìn thấy Thiên Đình mở ra Thiên môn bên trên có đủ loại Thần Ma, tựa như bát diện triều thiên khuyết bên trên lạc ấn Thần Ma!

"Chẳng lẽ hải ngoại người sắc mục, cũng chế tạo tương tự bát diện triều thiên khuyết đồ vật?"

Tô Vân lấy đạo môn thiên nhãn hướng trẻ tuổi người sắc mục Thiên Đình nhìn lại, lại thấy Thiên Đình bên trong chư thần tựa như chân thực tồn tại đồng dạng.

Hắn đạo môn thiên nhãn ánh mắt, rơi vào trong đó một tôn Thần Chỉ trên người, cái kia Thần Chỉ dường như có chỗ phát giác, vậy mà cúi đầu hướng hắn nhìn tới!

Tô Vân đạo môn thiên nhãn nhất thời phá huỷ, cái trán một giọt máu đen chảy ra!

Tô Vân trong lòng giật mình: “Gay go! Thiên Đình Thần Chiếu, không phải giả, mà là thật có hắn thần!”

Hắn Linh giới đột nhiên kịch liệt chấn động, giống như là có cái gì quái vật khổng lồ bắt lấy hắn khí tức, theo khí tức của hắn tập kích mà tới!

Oánh Oánh đang giấu ở hắn Linh giới bên trong tu luyện, đột nhiên liền gặp Tô Vân Linh giới không gian vặn vẹo, bảy mươi hai động thiên bên trong xông ra nguyên khí tại kịch liệt chấn động, một trương to lớn gương mặt xuất hiện tại Tô Vân Linh giới bên trên, hướng hắn Linh giới chen tới.

Cái kia gương mặt há miệng, âm thanh như tiếng sấm tại Tô Vân Linh giới bên trong qua lại nhấp nhô: “Yêu nghiệt phương nào, dám to gan dò xét Thiên Đình?”

Thiên ngoại, một bàn tay lớn nhô xuống, hướng Tô Vân nội tâm chộp tới!

Oánh Oánh ngẩn ngơ, đột nhiên linh quang chợt lóe, vội vàng quát: “Thanh Ngư trấn! Thanh Ngư trấn!”

Tô Vân Linh giới bên trong, nhất thời trùng trùng điệp điệp phù văn hiện lên, bóng tối bao phủ, đem thiên thần kia khuôn mặt bao phủ.

Cũng trong lúc đó, ngoài hoàng thành, trẻ tuổi Đại Tần sứ giả phảng phất có Thiên Đình chư thần che chở, to to nhỏ nhỏ chư thần biến vẩy thần quang, gia trì hắn thân, cất cao giọng nói: “Đại Tần sứ giả, cầu kiến Nguyên Sóc hoàng đế! Núi sông dị vực, thiên hạ cộng chủ, mời Nguyên Sóc hoàng đế xuất cung, dẫn đầu quần thần bách tính, lễ kính Thiên Đình Thánh Vương!”

Tiếng nói của hắn vừa ra, trên bầu trời kịch liệt rung chuyển, Thiên Đình bên trong một tôn Thiên Thần đột nhiên

hình dung vặn vẹo, bị từng con không biết từ chỗ nào dò tới bàn tay lớn bắt lấy, mạnh mẽ kéo vào trong bóng tối!

Thiên Đình chúng thần, trong lúc nhất thời tất cả đều ngây người.

Thiên Thị Viên Thiên Môn trấn, mây đen tiêu điều, bao phủ tiểu trấn.

Lúc này, trong tiểu trấn một đám Thần Ma nhao nhao ngẩng đầu, dường như trong lòng sinh ra ý nghĩ, đồng thời hướng Đông đô phương hướng nhìn lại.

"Lại nhiều một cái Thần Ma, hình như nhanh không trấn áp được…"

Khúc bá Khúc thái thường mang bộ mặt sầu thảm, thấp giọng nói: "Đã nhét vào chín mươi sáu con, lại thêm cái này một cái, chính là chín mươi bảy con…"

Chương 209 : Không tốt lắm ah

Chương 209: Không tốt lắm ah

Cái kia Đại Tần sứ giả nghi ngờ không thôi, ngước đầu nhìn lên, hoàn toàn không biết chuyện gì xảy ra.

Ngày đó trong đình thần quang nhộn nhạo, từng tôn vĩ đại vô song Thần Chỉ nhao nhao hướng phía dưới nhìn quanh, Thiên môn chỗ, hai tôn Thần Chỉ đồng thời cười lạnh, tất cả đồng thanh nói: "Hạ giới yêu nghiệt, dám to gan phóng…"

Tô Vân vốn là bị Oánh Oánh cái kia đôi câu Thanh Ngư trấn, làm cho đau đầu muốn nứt, còn chưa khôi phục lại, giờ phút này Linh giới bên trong lại là dị tượng xuất hiện nhiều lần, chỉ thấy hai tôn Thiên Thần khuôn mặt xuất hiện tại hắn Linh giới trên không, lại muốn xông vào hắn Linh giới!

Tô Vân trong lòng biết không ổn, Oánh Oánh đã lại cao giọng nói: "Thanh Ngư trấn! Thanh Ngư trấn!"

Thiên Đình Thiên môn bên dưới, hư không vặn vẹo, hai tôn Thiên Thần không nói lời gì bị đẩy vào trong bóng tối, biến mất không còn tăm tích.

Thiên Đình trên dưới, tất cả xôn xao, lập tức lại có bốn tôn càng thêm thần thánh trang nghiêm Thiên Thần từng người ra tay, ý đồ giải cứu.

"Thanh Ngư trấn! Thanh Ngư trấn!" Tô Vân Linh giới bên trong, Oánh Oánh một mặt hoảng sợ la lên.

Bạch Nguyệt Lâu bên người, Tô Vân sắc mặt trắng bệch, đột nhiên bịch một tiếng ngã xuống đất, đem Bạch Nguyệt Lâu sợ hết hồn.

Thiên Môn trấn, Khúc Tiến, Lý Hiếu Nghĩa, Lôi Âm các chủ đám người xa xa nhìn ra xa.

"Lại tăng thêm hai chỉ, chín mươi chín con. Phong ấn còn chịu được ư?"

"Không biết. Lần này bị phong ấn, hình như so trước kia yếu đi rất nhiều, có lẽ là có thể niêm phong lại… Lại tăng lên bốn cái!"

"Một trăm lẻ ba con, không ổn ah! Nếu là những vật kia căng nứt phong ấn, trốn ra được…"

Thiên Môn trấn quỷ thần sắc mặt nghiêm nghị, liếc nhau, Lôi Âm các chủ nói: "Ta đi báo mộng cho thánh phật, mời hắn ra tay, trấn áp Tô Vân!"

Hỏa chúc Trương Phấn Thao miệng sùi bọt mép, tức đến nổ phổi nói: "Bốn đại thần thoại một trong thánh phật, chịu không được! Năm đó Tiên kiếm bổ xuống thời điểm, cũng không có đem hắn đánh chết! Ta trước khi chết, tận mắt thấy Tiên kiếm bị đánh văng ra!"

Trương Phấn Thao, chính là Thiên Môn trấn bánh bao Trương, Tô Vân ở chỗ này thời điểm, đi qua hắn cửa hàng bánh bao, hắn đều là rất hòa thuận đưa cho Tô Vân mấy cái bánh bao ăn.

Bầy quỷ thần đồng thời hướng Khúc Tiến nhìn lại, La đại nương run giọng nói: "Khúc lão quỷ, phong ấn bị căng nứt sau rốt cuộc sẽ như thế nào? Là ngươi dốc hết sức chủ trương đem những này Thần Ma phong ấn tại Tô Vân trí nhớ bên trong, ngươi biết ứng đối chi pháp a?"

Khúc bá phun ra một ngụm trọc khí, ngẩng đầu nhìn trời, không có trả lời.

Hắn còn nhớ một màn kia.

Bảy năm trước, bọn họ nghiên cứu một đám Thần Ma, nghiên cứu Thiên Thị Viên bí ẩn, ngay sau đó xâm nhập Thiên môn chợ quỷ, cuối cùng bị hắn bọn họ phát hiện chợ quỷ chỗ sâu nhất bí ẩn.

Khi đó, bọn họ lấy nội tâm thuần túy em bé làm mồi nhử, để em bé đi vào chợ quỷ chỗ sâu nhất, bắt giữ thần tiên ma quái.

Những này thần tiên ma quái, đối ứng là Thiên môn chợ quỷ toà kia Thiên môn bên trên thần tiên ma quái.

Tô Vân là một người duy nhất còn sống sót em bé, cuối cùng, bọn họ đi tới chợ quỷ chỗ sâu nhất, tìm đến Thiên môn bên trên chín mươi sáu Thần Ma, cái này chín mươi sáu Thần Ma bị hắn bọn họ nhét vào Tô Vân trí nhớ bên trong, phong ấn tại Tô Vân lúc nhỏ trong trí nhớ.

Bọn họ nghiên cứu những này Thần Ma, cuối cùng đã sáng tạo ra bát diện triều thiên khuyết, đem một cái thế giới khác, cái gọi là Tiên giới mở ra!

Bọn họ bỏ ra lớn lao đánh đổi, Tiên kiếm từ trên trời giáng xuống lúc, toàn bộ Thiên Môn trấn bị phá hủy, tất cả hóa thành bột mịn!

Khi đó, chết không chỉ là Thiên Môn trấn cường giả, Bắc Hải bên trong, một cột nước Thông Thiên, thẳng tới Tiên giới, đếm không hết thuyền hướng Tiên giới tiến lên.

Những cái kia thuyền bên trong cường giả, cũng không ai sống sót!

Khi đó, chỉ có một người sống xuống tới.

Hài đồng kia đứng tại Thiên môn bên dưới, bát diện triều thiên khuyết ở giữa, ngước đầu nhìn lên Tiên kiếm.

Khi đó, Khúc bá đám người nội tâm, thấy được hài đồng kia mi tâm vỡ ra, chín mươi sáu Thần Ma một nửa thân thể từ hài đồng kia trong mi tâm chui ra, chung đối kháng Tiên kiếm tình hình.

Bộ kia tình cảnh, trực tiếp lạc ấn tại Khúc bá đám người nội tâm bên trong!

"Không muốn bản thân dọa bản thân!"

Khúc bá đột nhiên quát: "Vực ngoại Thần Ma yếu nhược, không cách nào cùng cái kia chín mươi sáu Thần Ma so sánh, không thể phá vỡ phong ấn! Bảy năm trước bọn họ đối kháng Tiên kiếm, cũng bị Tiên kiếm trọng thương, rơi vào trong phong ấn ngủ say! Tại trong phong ấn, bọn họ không cách nào tu luyện, càng thêm không phá nổi chúng ta phong ấn!"

Lời vừa nói ra, trong tiểu trấn quỷ thần bọn họ từng người thở phào nhẹ nhõm: "Khúc lão đại vừa nói như vậy, chúng ta liền yên tâm."

"Không sao không sao! Chúng ta đều là người chết, sau khi chết quản hắn hồng thủy ngập trời!"

"Nếu là ở trong đó Thần Ma, đem những này vực ngoại Thần Ma ăn đi đâu?" Thủy chúc Việt Tư Thành đột nhiên hỏi.

Náo nhiệt tiểu trấn nhất thời trở nên trầm mặc, hoàn toàn yên tĩnh, tất cả quỷ thần cứng ở tại chỗ, ánh mắt cùng một chỗ rơi vào thủy chúc Việt Tư Thành trên người. Việt Tư Thành, chính là Thiên Môn trấn Nhạc gia gia, là cái lão giả tóc trắng.

Việt Tư Thành không khỏi run rẩy một chút, vội vàng nói: "Các ngươi nhìn ta làm gì? Các ngươi muốn triệt ah!"

Thiên Môn trấn bên trong càng ngày càng yên tĩnh.

“Sầm lão đầu hiện nay không tại cái này một giới, có chút không tốt lắm ah…” La đại nương lẩm bẩm nói.

Khúc bá quả quyết nói: “Các chủ, báo mộng cho thánh phật!”

Lôi Âm các chủ, cũng tức là trong tiểu trấn Lại hòa thượng, nghe vậy lập tức từ phần mộ của mình bên trong đào ra kim bát, cái kia kim bát chính là linh binh, kim bát bên trong có nửa bát Bắc Hải chi thủy.

“Ta sư thánh phật, chính là bốn đại thần thoại, lão nhân gia ông ta luyện thành phật thể kim thân, quỷ thần khó gần. Ta dễ dàng ở giữa cũng khó có thể đi vào hắn Linh giới báo mộng.”

Lôi Âm các chủ ngồi xếp bằng mà ngồi, trầm giọng nói: “Còn xin chư vị giúp ta một chút sức lực!”

Thiên Môn trấn bên trong bầy quỷ thần cùng một chỗ điều động pháp lực, thôi thúc kim bát, kim bát bên trong đại dương như là gương sáng, trong gương phong cảnh nhanh chóng biến hóa, rất mau tới đến Đông đô Ngọc Hoàng sơn Lôi Âm các, hướng một tôn kim thân tượng phật chiếu đi.

Cái kia kim thân tượng phật mỗi ngày hương hỏa cường thịnh, không biết bao nhiêu thiện nam tín nữ đến đây thắp hương bái phật, quỳ xuống đất cầu nguyện, nghe nói rất là linh nghiệm. Chẳng qua là mọi người hoàn toàn không biết, đây cũng không phải là là tượng phật, mà là Nguyên Sóc bốn đại trong thần thoại thánh phật.

Thánh phật mấy chục năm chưa tỉnh lại, hôm nay, tôn này kim thân đại phật chậm rãi mở mắt.

“Thiện tai.”

Hoàng thành phía trước, cái kia Đại Tần sứ giả ngẩng đầu nhìn thần quang bên trong Thiên Đình, nghi ngờ không thôi,

ngắn ngủi phút chốc, Thiên Đình chúng thần liền bị bắt đi bảy cái!

Thiên Đình chúng thần cũng là nghi ngờ không thôi, không còn dám động!

Bọn họ từng đôi mắt nhao nhao nhìn xuống dưới, như cùng ở tại nhìn một cái vô cùng kinh khủng ma vương.

Cái kia Đại Tần sứ giả sắc mặt biến hóa, đây là Nguyên Sóc quốc cho mình ra oai phủ đầu ư?

Hải ngoại đại quốc, Đại Tần vi tôn, có khác Đại Hạ, Đại Uyên, An Tức, Đại Thực các nước, cũng là không yếu, thậm chí có hậu tới cư bên trên xu thế, nhưng mà tân học bắt đầu từ Đại Tần bắt đầu, Đại Tần có thể nói là tân học nơi bắt đầu, là hải ngoại các quốc gia Thánh địa.

Cái này hải ngoại quốc gia sinh ra nhiều đời hào kiệt, bất luận là thiên văn lịch pháp vẫn là tinh luyện kim loại rèn đúc, hoặc là nghệ thuật văn hóa, đều đi đến cực cao tiêu chuẩn.

Tại Ai Đế thời kì, Đại Tần cuối cùng vượt qua Nguyên Sóc, Đông hải một trận chiến, san bằng Nguyên Sóc thủy sư, buộc Ai Đế cắt đất bồi thường.

Năm ngàn năm đến, Nguyên Sóc một mực lấy thiên triều thượng quốc tự xưng, hải ngoại các quốc gia học tập Nguyên Sóc lễ nghi văn hóa, hướng Nguyên Sóc cống nạp, mà Ai Đế thời kỳ trận chiến kia, cuối cùng đem Nguyên Sóc thiên triều đại mộng xé nát, lộ ra cái này đế quốc cổ xưa suy yếu một mặt.

Sau đó hải ngoại các quốc gia nhao nhao tới đánh Nguyên Sóc, xem như quả hồng mềm nắm lại nắm, phân cương liệt thổ, cướp đoạt của cải.

Kể từ lúc đó, Nguyên Sóc bên trong có chí sĩ đầy lòng nhân ái lúc này mới bắt đầu du học hải ngoại, học những này

tây di nhân học thuật, truyền đến Nguyên Sóc, trông đợi có thể sư di trường kỹ, lớn mạnh Nguyên Sóc, chống cự ngoại địch.

Đại Tần bên trong có thể nhanh chóng phát triển, mấu chốt nhất chính là Thiên Đình Thần Chiếu, cung phụng chư thần, đến chư thần che chở.

Vị này Đại Tần sứ giả cũng là mang trong lòng cho Nguyên Sóc quốc hoàng đế một hạ mã uy, để hoàng đế dẫn đầu bách quan lễ bái phương tây Thiên Đình chư thần, không nghĩ tới vừa mới nói ra câu nói này, Thiên Đình chư thần liền thoáng cái ít đi bảy cái nhiều!

"Rốt cuộc chuyện gì xảy ra?" Đoàn sứ giả bên trong mặt khác sứ giả nhao nhao đứng dậy, ngẩng đầu nhìn quanh.

Đại Tần Thiên Đình Thần Chiếu không giống bình thường, Nguyên Sóc thần là liệt tổ liệt tông, chân thực tồn tại qua, mà Đại Tần Thiên Đình Thần Chiếu là tạo thần, từ hư không bên trong tạo ra từng tôn thần đến, chưa tồn tại qua.

Đại Tần linh sĩ cùng chúng sinh quan tưởng, để tạo ra Thần Chỉ dần dần biến thành chân thực, che chở dân chúng của bọn hắn cùng linh sĩ.

Nhưng mà bọn họ tạo ra thần, đột nhiên bị bắt đi bảy cái, cái này tội lỗi ai cũng không gánh nổi.

Đại Tần sứ giả sắc mặt nghiêm nghị, theo Thiên Đình Thần Chỉ ánh mắt, nhao nhao hướng Bạch Nguyệt Lâu nhìn lại.

Bạch Nguyệt Lâu ngay tại chăm sóc hôn mê Tô Vân, Tô Vân đột nhiên hôn mê không nổi, hắn cũng không biết đã xảy ra chuyện gì.

Những này Đại Tần sứ giả ánh mắt đột nhiên cùng một chỗ hướng hắn nhìn tới, để hắn áp lực đột ngột tăng, cái trán không khỏi toát ra từng giọt mồ hôi lạnh.

“Quản ta chuyện gì?” Trong lòng của hắn oan ức vô cùng.

Đột nhiên Cầu Thủy Kính nhanh chân đi ra, ngẩng đầu cười nói: “Thiên Đình Thần Chiếu cỡ nào tinh xảo, các hạ chẳng lẽ là xuất thân Tự kiếm các sĩ tử? Ta là Nguyên Sóc Cầu Thủy Kính, từng tại Kiếm các học tập thời gian mấy năm.”

“Thủy Kính tiên sinh!”

Cái kia Đại Tần trẻ tuổi sứ giả liền vội vàng khom người, nói: “Tại hạ Thương Cửu Hoa, chính là xuất thân Tự kiếm các. Gia sư Kiếm các Giang Tổ Thạch, thường nói với ta, đã từng có một vị phương đông tới sĩ tử, tự tên Thủy Kính, cùng hắn đồng môn đi học, học vấn cực cao, sáng suốt hơn người. Đáng tiếc về sau trở lại Nguyên Sóc. Gia sư thường nói, nếu như Thủy Kính tiên sinh lưu tại Đại Tần, thành tựu nhất định còn ở phía trên hắn, nhưng mà trở lại Nguyên Sóc bậc này man di chi địa, chỉ sợ cả đời đều sẽ chậm trễ.”

Cầu Thủy Kính khẽ mỉm cười, nói: “Tổ Thạch sư huynh nghiêm trọng. Ta quay về cố thổ, đền đáp quốc gia, như thế nào lại chậm trễ? Huống chi, Nguyên Sóc nếu là man di, các ngươi phương tây các quốc gia học được trăm ngàn năm man di, chẳng phải là càng thêm tầm thường?”

“Này nhất thời, kia nhất thời vậy!”

Trẻ tuổi sứ giả cười ha ha, cất cao giọng nói: “Trước chuyến này, gia sư nói với ta, nếu như gặp được Thủy Kính tiên sinh, vậy liền giúp hắn hỏi một câu: Thủy Kính khát vọng thực hiện ư? Hôm nay vừa vặn gặp được tiên sinh, như vậy học sĩ liền cả gan hỏi một câu, tiên sinh ba mươi lăm năm trước khát vọng, thực hiện ư?”

Cầu Thủy Kính sắc mặt trầm xuống.

Trẻ tuổi sứ giả cười nói: “Cái này ba mươi lăm năm qua, Nguyên Sóc sẽ không vẫn như cũ giậm chân tại chỗ a?”

Cầu Thủy Kính thản nhiên nói: "Nếu như giậm chân tại chỗ, Cửu Hoa sứ giả vì sao vừa đến hoàng thành, liền mất đi bảy tôn Thiên Thần?"

Trẻ tuổi sứ giả Thương Cửu Hoa trong lòng hơi chấn động: "Quả nhiên là cho ta một hạ mã uy! Nguyên Sóc cái này mấy chục năm, chẳng lẽ thật lớn mạnh?"

Ánh mắt của hắn rơi vào Bạch Nguyệt Lâu trên người, thầm nghĩ: "Thiếu niên này tuấn tú ung dung, nhất định là Nguyên Sóc vất vả bồi dưỡng ra, đối phó ta Kiếm các sĩ tử! Nghe nói Nguyên Sóc có Thiên Đạo viện, chẳng lẽ hắn là Thiên Đạo viện linh sĩ?"

Tô Vân yếu ớt tỉnh lại, đau đầu muốn nứt.

Đại Tần sứ giả Thương Cửu Hoa liếc Tô Vân liếc mắt, lại rơi vào Bạch Nguyệt Lâu trên người: "Bên cạnh hắn người kia bình thường không có gì lạ, loại trừ anh tuấn bên ngoài không còn gì khác. Nhưng mà cái này công tử áo trắng, lại là sâu không lường được!"

Chương 210 : Nguyên Sóc đệ nhất hào kiệt Bạch Nguyệt Lâu

Chương 210: Nguyên Sóc đệ nhất hào kiệt Bạch Nguyệt Lâu

Tô Vân mi thanh mục tú, môi hồng răng trắng, lại thêm Thiên Môn trấn chiếu sáng ít, bởi vậy da thịt trắng nõn tinh tế, hiện nay lớn đến mười bốn tuổi, cái đầu nẩy nở, quả thực có thể xưng tụng anh tuấn phi phàm.

Hắn lại đọc nhiều văn thơ, đã trải qua Sóc Phương thành sóng to gió lớn, thậm chí giả mạo thượng sứ tại Sóc Phương giả danh lừa bịp, đã sớm nuôi thành một loại làm người ta trầm mê khí chất.

Loại khí chất này, thêm vào dung mạo, so Bạch Nguyệt Lâu còn muốn tuấn tú mấy phần.

Nhưng Tô Vân lúc trước ngất đi, lại làm cho Đại Tần sứ giả Thương Cửu Hoa hiểu lầm, cho là hắn là bị Bàn Dương gào to chấn động đến đã hôn mê, bản lĩnh thấp, bởi vậy nói hắn loại trừ anh tuấn bên ngoài không còn gì khác.

Mà Thiên Đình chư thần nhìn về phía nơi này, để hắn tưởng lầm là tại nhìn Bạch Nguyệt Lâu, từ đó đem Bạch Nguyệt Lâu xem như bắt đi bảy tôn Thiên Thần thủ phạm!

Đem hai cùng so sánh phía dưới, Bạch Nguyệt Lâu cùng Tô Vân đương nhiên là khác nhau một trời một vực, Bạch Nguyệt Lâu đương nhiên sâu không lường được.

Bạch Nguyệt Lâu thì là mê man vô cùng, trong lòng đồng thời âm thầm đề phòng: "Vị này ngoại quốc sứ giả đều là nhìn ta chằm chằm, chẳng lẽ muốn gây bất lợi cho ta?"

Tô Vân yếu ớt tỉnh lại, lúc này, hắn Linh giới bên trong, nho nhỏ Oánh Oánh ngơ ngác nhìn cái kia như là thiên địa hàng rào giống như hai tầng phong ấn, phù văn phong ấn sau đó là đen kịt ma khí, không biết là cái gì loại hình phong ấn.

Mà giờ khắc này, hắc ám ma khí bên trong, một trương to lớn khuôn mặt dữ tợn chậm rãi hiện ra, phí sức hướng phía trước chen tới.

Oánh Oánh nghe được bản thân bên trên răng xác cùng bên dưới răng xác đánh nhau phát ra đến đến tiếng, run giọng nói: "Thanh, Thanh Ngư…"

"Xuỵt —— "

Cái kia phù văn chi sau tường gương mặt càng ngày càng rõ ràng, đó là một đầu to lớn Thao Thiết, mọc ra mặt quỷ, miệng đầy tráng kiện răng nanh, một khuôn mặt che chắn toàn bộ phù văn chi tường.

Oánh Oánh cứ việc trong sách cùng Tô Vân hoàng chung bên trên, gặp qua Thao Thiết ấn ký, cũng đã gặp Tô Vân thi triển Thao Thiết thần thông, nhưng khi tự thân nhìn thấy loại này Thần Ma lúc, vẫn là thân bất do kỷ run rẩy!

Tấm kia quỷ quái giống như trên gương mặt có thanh xanh đường vân, giống như là phù văn ấn ký, lại có chỗ khác biệt, đường vân đang không ngừng biến hóa, giống như là vật sống!

Vừa rồi chính là đầu này Thao Thiết sắc mặt quỷ dị dựng thẳng lên một cái móng vuốt, đối nàng thở dài một tiếng.

Đón lấy, Oánh Oánh liền thấy cái kia Thao Thiết lợi trảo đem phù văn chi tường phá vỡ một chút. Nàng muốn nhích người, muốn nói xong Thanh Ngư trấn cái từ này, nhưng mà

lại phát hiện nàng sợ hãi áp chế tứ chi của nàng, làm sao cũng không động được, cũng không cách nào phát ra âm thanh.

Vù ——

Một đầu thật dài phân nhánh đầu lưỡi hiện ra mùi tanh, từ phù văn chi sau tường duỗi ra, dò được đã bị dọa đến mơ hồ Oánh Oánh phía trước, từ dưới đi lên, đem tiểu cô nương liếm một lần.

Oánh Oánh quần áo bên trên cùng trên mặt đâu đâu cũng có ướt sũng nước bọt, cuối cùng sợ hãi triệt để chiếm cứ nội tâm, phát ra một tiếng chói tai cực kỳ thét lên.

Tiếng thét chói tai này phát ra, nàng cuối cùng có thể động đậy, lập tức hướng động thiên bên trong Tô Vân nội tâm bay nhào đi qua, hai tay ôm lấy Tô Vân nội tâm gương mặt điên cuồng lay động, la lên: "Tỉnh lại! Nhanh tỉnh lại!"

Tô Vân nội tâm nguyên bản bị nàng liên tiếp "Thanh Ngư trấn" cho làm mê muội đi qua, giờ phút này yếu ớt tỉnh lại.

Phù văn chi tường kể cả đầu kia thật dài đầu lưỡi, cùng một chỗ biến mất biến mất.

Cùng lúc đó, Tô Vân bản thể cũng tự yếu ớt tỉnh lại.

Tô Vân vừa mới tỉnh lại, liền nghe được Đại Tần sứ giả Thương Cửu Hoa cười ha ha, nói: "Nghe qua Nguyên Sóc vật hoa Thiên Bảo, địa linh nhân kiệt, ta Đại Tần cũng là học Nguyên Sóc văn hóa lúc này mới quật khởi. Hiện nay Nguyên Sóc tuy là lụi bại, nhưng nhân kiệt phần đông, ta là kiến thức. Đã Nguyên Sóc hoàng đế không nguyện đi ra yết kiến ta Đại Tần Thần Vương, như vậy ta liền tự thân đi vào thăm hỏi."

Cầu Thủy Kính cũng đang kinh ngạc tại vừa rồi phát sinh sự tình, hắn tuy là không biết chuyện gì xảy ra, nhưng mà vừa rồi vô số đen như mực lợi trảo bắt đi Thiên Đình bảy tôn Thiên Thần, hắn lại là nhìn ở trong mắt.

Hắn lại gặp Thiên Đình chư thần nhìn về phía Tô Vân, trong lòng khẽ nhúc nhích: "Chẳng lẽ lại cùng hắn có quan hệ? Nhìn tới trên người hắn còn ẩn giấu đi một chút ta không biết bí mật! Ta vừa mới còn lo lắng thế nào hóa giải cái này ra oai phủ đầu, lại bị hắn rất bình tĩnh mở ra."

Đại Tần mạnh mẽ, hắn sớm có lĩnh giáo.

Hắn chính là tại Ai Đế thời kì động du học hải ngoại suy nghĩ, bởi vì Nguyên Sóc thua trận, để hắn ý thức được Nguyên Sóc học vấn đã tụt hậu, nhất định phải từ phía trên hướng lên trên quốc tự đại bên trong tỉnh lại, đến xem thế giới bên ngoài!

Hắn đến Đại Tần, khổ học tân học, lại du lịch các quốc gia, thấy được tân học mạnh mẽ.

Thậm chí ngay tại mấy năm trước, hắn hảo hữu chí giao, vị kia tồn tại cùng với hắn Thiên Đạo viện đi học "Đại nhân vật", cũng chết tại chống cự Đại Tần xâm lấn một trận chiến đấu bên trong!

Tân học cứ việc tại Nguyên Sóc dần dần thịnh hành, nhưng chỉ có hắn mới biết, Nguyên Sóc học vấn thần thông, cùng Đại Tần các nước chênh lệch cũng không có đang thu nhỏ lại, nhưng thật ra là tại kéo dài, hơn nữa càng lúc càng lớn!

Hóa giải Đại Tần sứ giả ra oai phủ đầu, hắn cũng không có bao nhiêu lực lượng, Tô Vân xuất hiện, có thể nói giúp đại ân của hắn.

"Tân học cũng không phải là chẳng qua là tri thức mới, còn có tư duy mới! Tràng này cải cách, bắt buộc phải làm!" Cầu Thủy Kính thầm hạ quyết tâm.

Thương Cửu Hoa ánh mắt hướng Bạch Nguyệt Lâu quét tới, đối Cầu Thủy Kính cười nói: "Thủy Kính tiên sinh, vị này chắc chắn không phải người thường, đã xuất thủ, như vậy tiến

cung gặp mặt Nguyên Sóc hoàng đế, liền để hắn cũng cùng một chỗ đi."

Hắn lời nói bên trong có chuyện.

Cầu Thủy Kính lại nghe rõ ràng, thầm nghĩ: "Hắn cho là ta an bài Tô Vân ở đây, hóa giải hắn ra oai phủ đầu . Bất quá, hắn nghĩ như vậy lời nói, liền không biết ta Nguyên Sóc sâu cạn."

Cầu Thủy Kính nghĩ tới đây, hướng Tô Vân nói: "Đã sứ giả muốn ngươi cùng một chỗ tiến cung, như vậy ngươi liền đi đi."

Tô Vân đầu óc còn có chút mê man, nghe vậy xưng âm thanh là.

Thương Cửu Hoa lắc đầu nói: "Thủy Kính tiên sinh, ta nói không phải hắn, mà là bên cạnh vị kia công tử áo trắng. Tiên sinh cho rằng Kiếm các đệ tử, có thể tùy ý lừa gạt ư?"

Cầu Thủy Kính ngẩn ngơ, ánh mắt rơi vào Bạch Nguyệt Lâu trên người.

Bạch Nguyệt Lâu tuy là rất tốt, thân kiêm Tiết Thanh Phủ cùng hắn sở trường, nhưng mà thực lực quả thực khoảng cách Tô Vân có chênh lệch rất lớn!

Thương Cửu Hoa làm sao sẽ tưởng rằng Bạch Nguyệt Lâu hóa giải hắn ra oai phủ đầu?

Cầu Thủy Kính trăm mối vẫn không có cách giải, Bạch Nguyệt Lâu cũng có chút ngỡ ngàng, xách theo một đầu ngón tay chỉ chỉ bản thân, nghi ngờ nói: "Ta? Ngươi gọi ta?"

Thương Cửu Hoa cười ha ha: "Nguyên Sóc anh hùng, chỉ biết giả ngây giả dại ư? Làm cho Đại Tần người khinh thường!"

Cầu Thủy Kính bất đắc dĩ, đành phải nói: "Bạch sĩ tử, đã nhân gia mời, ngươi liền tiến cung diện thánh."

Bạch Nguyệt Lâu trong lòng lén lút tự nhủ, tiến cung gặp mặt hoàng đế, đương nhiên là đại hỉ sự, nhưng là rõ ràng muốn tìm lỗi Đại Tần sứ giả mời, bên trong khẳng định không có chuyện tốt lành gì.

"Chẳng lẽ bọn họ biết ta là Thánh Nhân đệ tử, ý định gõ ta, mượn cơ hội gõ ta sư?" Trong lòng của hắn thầm nghĩ.

Cầu Thủy Kính liếc Tô Vân liếc mắt, nói: "Tô sĩ tử, ngươi đi theo Bạch sĩ tử cùng một chỗ tiến cung diện thánh."

Tô Vân cũng là buồn bực không thôi: "Thủy Kính tiên sinh ý tứ, ta là ỷ vào Bạch Nguyệt Lâu mặt mũi, mới có thể đi vào cung diện thánh. Đây là cái đạo lí gì? Mà thôi, để Bạch Nguyệt Lâu đắc ý một hồi! Không biết chuyện gì xảy ra, đột nhiên cảm thấy thật đói…"

"Vù vù —— "

Thương Cửu Hoa ngồi cái kia Bàn Dương đột nhiên nằm sấp khom người, to lớn sừng dê nhô ra, rơi vào Tô Vân cùng Bạch Nguyệt Lâu trước người.

Bậc này cự thú sừng dê to lớn, một thân cơ bắp dữ tợn, tràn ngập hung hãn chi khí, tựa như Thần Ma tồn tại, làm người ta không rét mà run!

Thương Cửu Hoa leo lên Bàn Dương cõng lên lầu vũ, ở trên cao nhìn xuống, ánh mắt như kiếm, nhắm thẳng vào Bạch Nguyệt Lâu, cười nói: "Nguyên Sóc nhân kiệt, có dám đi lên, cùng đi hoàng thành?"

Tô Vân trước một bước đi đến sừng dê, Bạch Nguyệt Lâu thấy thế, nhắm mắt nói: "Có gì không dám?"

Hai người theo sừng dê đi tới cái này cự thú trên lưng lầu vũ bên trên, đi vào trong lầu, lại thấy trong lầu trang trí hoa lệ, có nhiều cột đá điêu khắc, tốp năm tốp ba Đại Tần linh sĩ theo

dõi bọn họ, tuổi tác đều là không lớn, nhưng ánh mắt như ưng như kiêu, khí huyết cực kỳ nồng đậm!

Tô Vân cùng Bạch Nguyệt Lâu một trước một sau leo lên tầng cao nhất, Thương Cửu Hoa đối diện đi tới, cười ha ha nói: "Nguyên Sóc, vô cùng cao tuổi suy nhược chi quốc, không nghĩ tới nhưng có thiếu niên hào kiệt, làm ta không thể không kính trọng mấy phần. Các hạ thần thái, thật có có một không hai thiên hạ chi phong phạm!"

Bạch Nguyệt Lâu biết điều rơi ở phía sau một bước, để Tô Vân đi ở phía trước.

Nhưng mà Thương Cửu Hoa nhưng vòng qua Tô Vân, thẳng đi tới trước mặt hắn, khom người làm lễ chào hỏi nói: "Tại hạ Đại Tần Kiếm các Thương Cửu Hoa, Đại Tần sứ giả, xin hỏi thỉnh giáo các hạ tên họ, sư tòng người nào?"

Bạch Nguyệt Lâu nháy mắt mấy cái, trong đầu một mảnh mê man, nhưng chiếu theo Thánh Nhân gia giáo đáp lễ, đúng mực, nói: "Tại hạ Bạch Nguyệt Lâu, gia sư Tiết Thanh Phủ."

Thương Cửu Hoa thay đổi sắc mặt: "Nghe qua Nguyên Sóc quốc có một vị mới Thánh Nhân, vị này tân sinh người năm đó đã từng tại ta Đại Tần quốc đi học, nói đến nguồn gốc rất sâu."

Hắn mời Bạch Nguyệt Lâu ngồi xuống, nói: "Dám ngồi tiến hoàng thành gặp Đế Bình ư?"

Bạch Nguyệt Lâu đã ngồi xuống, nghe vậy trong lòng lo sợ, nhưng lúc này đứng lên có phần bị người xem thường, cười nói: "Có gì không dám?"

Tô Vân đi theo Bạch Nguyệt Lâu sau lưng, cũng muốn tìm chỗ ngồi xuống đến, nhưng mà chỉ có Thương Cửu Hoa cùng Bạch Nguyệt Lâu có chỗ ngồi, hắn đành phải đứng.

"Khó hiểu, ta hình như càng ngày càng đói bụng."

Tô Vân bụng đói kêu vang, thoáng nhìn cái này Bàn Dương trên lưng có mấy cái Đại Tần linh sĩ ngay tại làm rượu ngon nướng thịt, lúc này tiến lên, mặc kệ nhiều như vậy, trực tiếp bắt đầu ăn.

Bàn Dương bước chân, sứ giả đội ngũ khởi động, đi vào hoàng thành.

Hoàng thành thủ vệ ý định ngăn cản, Cầu Thủy Kính nhẹ nhàng phất tay, ra hiệu bọn họ lui ra.

Cầu Thủy Kính mặt mang vẻ nghi hoặc, nhìn Tô Vân, Bạch Nguyệt Lâu vị trí đầu kia Bàn Dương trên lưng lầu vũ, thấp giọng nói: "Đó là cái gì?"

Cùng lúc đó, thiếu nữ Ngô Đồng cùng Toàn Thôn Ăn Cơm Tiêu Thúc Ngạo mấy người cũng đi theo đoàn sứ giả đi tới cái này ngoài hoàng thành, Ngô Đồng khẽ ồ lên một tiếng, ánh mắt kỳ dị, nhìn chằm chằm đoàn sứ giả trên không, thất thanh nói: "Cổ quái, đó là vật gì?"

Đạo môn Thanh Hư quan, Đạo Thánh lòng có cảm giác, bước nhanh đi ra đạo quán, hướng Đông đô Ngọc Hoàng sơn tầng thứ chín nhìn lại, thất thanh nói: "Thật lớn một đầu đầu lưỡi!"

Cũng trong lúc đó, Lôi Âm các bên trong, ngay tại lễ bái thiện nam tín nữ bọn họ đột nhiên nhìn thấy thánh phật kim thân đứng dậy, thân thể vừa ốm vừa cao, cao chừng trượng hai, loạng choà loạng choạng, từ mọi người đỉnh đầu đi ra Lôi Âm các, thẳng đến hoàng thành mà đi.

Người thường nhục nhãn phàm thai, không cách nào nhìn thấy bức kia cảnh tượng, nhưng mà lão đạo cùng thánh phật nắm giữ đạo môn thiên nhãn cùng phật môn thiên nhãn, thấy được rõ ràng.

Chỉ thấy đoàn sứ giả phía trên, một đầu to lớn đầu lưỡi đang bay múa, đỉnh phân nhánh, như màu đỏ thắm hai đầu đại mãng, cuốn tới cuốn lui. Đầu lưỡi kia bên trên, hiện ra đủ loại cổ quái đường vân, huyễn minh huyễn diệt, sáng tối chập chờn!

Mà đầu lưỡi bên dưới, chính là Tô Vân, ngay tại ăn uống nhồm nhoàm.

Thương Cửu Hoa liếc Tô Vân liếc mắt, trong lòng cười lạnh: "Quả nhiên là cái anh tuấn thùng cơm."

—— —— Trạch Trư: Cái kia, ta có người bằng hữu, hắn trung niên, tóc mai dần dần trọc, bất luận lưu cái gì kiểu tóc rất khó coi. Ta người bạn kia lúc trước cạo trọc, hiện tại tóc dài đi ra vẫn là xấu xoa xoa, thế cho nên nguyên bản nói cùng bạn đọc trực tiếp tương tác, cũng trì hoãn. Ta thay ta bằng hữu hỏi một chút, cái kia lưu cái gì kiểu tóc? Gấp ~

Chương 211 : Làm càn ngươi

Chương 211: Làm càn ngươi

"Làm sao còn không có ăn no?"

Tô Vân vô cùng khó hiểu, hắn đã ăn mười người lượng cơm, nhưng vẫn là bụng đói kêu vang, không có chút nào ăn no dấu hiệu.

Không chỉ có như vậy, hắn thậm chí cảm thấy đến càng ngày càng đói, bụng của hắn tựa như là cái động không đáy, bao nhiêu đồ ăn nhét vào đều không thể nhét đầy!

Ngày hôm nay nguyên bản tất cả bình thường, không biết làm sao đột nhiên liền có một loại cơn đói bụng cồn cào cảm giác.

Loại này cảm giác đói bụng, hắn lần đầu tiên tu luyện đại nhất thống công pháp lúc đụng phải.

Khi đó công pháp của hắn không hoàn mỹ, dẫn đến dẫn dắt tới thiên địa nguyên khí cung cấp không đủ, khó mà thỏa mãn công pháp cần, dẫn đến công pháp bắt đầu luyện hóa bản thân máu thịt.

Chẳng qua khi đó, hắn ăn đi đồ ăn cũng không có hiện tại nhiều!

"Chẳng lẽ ta Uẩn Linh cảnh giới đại nhất thống công pháp cũng không hoàn mỹ?"

Trong lòng của hắn đề phòng, nhưng mà vẫn là khó mà khống chế ăn đồ ăn ham muốn, rất nhanh, những cái kia Đại Tần quốc linh sĩ chuẩn bị ăn uống liền bị hắn quét sạch sành sanh.

Tô Vân vẫn là ngăn không được cảm giác đói bụng, bỗng nhiên ngẩng đầu, ánh mắt rơi vào một bên trợn mắt hốc mồm Đại Tần quốc linh sĩ trên người.

Hắn đột nhiên tỉnh táo lại, rùng mình một cái, trong lòng có chút sợ hãi: "Ta đây là làm sao vậy? Ta vừa rồi vậy mà muốn ăn đi những người nước ngoài này…"

Hắn mồ hôi lạnh trên trán cuồn cuộn, thật sự là hắn cảm giác được bản thân vừa rồi đối với mấy cái này Đại Tần quốc linh sĩ động không tốt suy nghĩ, vừa rồi hắn vậy mà rất muốn bắt lên một cái Đại Tần quốc linh sĩ, há mồm ra đem người kia nhét vào trong miệng, toàn bộ ăn đi!

"Miệng của ta hình như không có lớn như vậy, ăn không vô hắn… Phi phi, ta hẳn là nghĩ là ta vì sao lại động ăn hắn ý nghĩ!"

Tô Vân trong lòng sợ hãi, vội vàng mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm, trấn định tâm thần.

Sau một lúc lâu, ánh mắt của hắn lại chuyển đến Bàn Dương trên người, nhìn chằm chằm cái kia mấy con giống như ngọn núi giống như cự thú: "Nếu như miệng của ta mở lớn một điểm, hẳn là có thể nhét đi vào. Tiếp đó…"

Hắn quay sang, nhìn về phía Bạch Nguyệt Lâu, Thương Cửu Hoa đám người, trong ánh mắt lập loè vẻ hưng phấn: "Liền có thể cầm những này tên lùn nhét kẽ răng. Có lẽ cũng có thể lấy trước bọn họ khai vị, lại ăn những này Bàn Dương…"

Tô Vân lần nữa đề phòng, lập tức thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến, quan tưởng hoàng chung, thầm nghĩ: "Chẳng lẽ là Đại Tần quốc tà thuật, để cho ta sinh ra tâm ma? Đại Tần thần thông quả thực bất phàm, để cho người ta khó lòng phòng bị, cùng Ngô Đồng tương xứng! Chẳng qua ta đi theo Dã Hồ tiên

sinh tu hành nhiều năm cựu thánh tuyệt học, chỉ là tà thuật, không cách nào quấy nhiễu tâm cảnh của ta!"

Hắn quan tưởng hoàng chung, hoàng chung vận chuyển, trong đầu nhất thời truyền đến coong một tiếng vang lớn, giống như là hoàng chung đẩy lui cái gì tà ma.

Tô Vân nhất thời chỉ cảm thấy trong đầu ác niệm tiêu tán, thở phào một cái.

Ngô Đồng ngay tại hướng hoàng thành bên này đuổi, thấy thế kinh dị một tiếng: "Tôn này Ma Thần biến mất?"

Đạo Thánh cùng thánh phật cũng tại hướng hoàng thành tiến đến, đột nhiên nhìn thấy đầu kia đầu lưỡi lớn biến mất, từng người nghi ngờ không thôi.

Thánh phật trượng hai kim thân, loạng choà loạng choạng đi vào hoàng cung, thấp giọng nói: "Nội tâm thông suốt, vậy mà trực tiếp trấn áp Ma Thần Thao Thiết, bậc này tâm cảnh, thật sự là hiếm thấy . Bất quá, Ma Thần đã đem phong ấn phá vỡ một đường, không ngừng từng bước xâm chiếm phía dưới, hắn chống cự không được bao lâu, vẫn là trấn áp thì tốt hơn."

Tô Vân đối với cái này hoàn toàn không biết gì cả, chỉ nghe Thương Cửu Hoa hướng Bạch Nguyệt Lâu nói: "… Bạch huynh tuổi còn trẻ, liền xem như Nguyên Sóc thế hệ trẻ tuổi đệ nhất nhân, quả thực làm người ta kính nể."

Bạch Nguyệt Lâu cười ha ha, tinh thần phấn chấn, trong lòng nhưng quả thực không có phấn khích: "Nếu là gặp được Tô sư huynh trước đó, ngươi như vậy dùng sức nịnh nọt ta, ta còn khiêm tốn vài câu, trong lòng nhưng quả thực vui vẻ. Nhưng ta hết lần này tới lần khác gặp Tô sư huynh…"

Thương Cửu Hoa tiếp tục thử dò xét nói: "Chỉ dựa vào Tiết Thánh Nhân, chỉ sợ còn không thể đem Bạch huynh dạy dỗ

đến lợi hại như thế a? Chẳng lẽ Bạch huynh còn có mặt khác sư thừa?"

Bạch Nguyệt Lâu đối đãi người nho nhã lễ độ, rất có đại gia phong phạm, khiêm tốn nói: "Ta tư chất ngu dốt, có chút đạo lý không hiểu lắm, cho nên lại mời Thủy Kính tiên sinh dạy dỗ một đoạn thời gian."

Thương Cửu Hoa trong lòng nghiêm nghị, cười ha ha nói: "Nguyên lai Thủy Kính tiên sinh cùng Tiết Thánh Nhân như thế để mắt ta, để mắt lão sư ta! Chỉ sợ dạy ngươi còn không chỉ Thủy Kính tiên sinh a? Nghe nói Nguyên Sóc có bốn đại thần thoại, chẳng lẽ bọn họ cũng bí mật bồi dưỡng ngươi?"

Bạch Nguyệt Lâu ngẩn ngơ, không biết suy nghĩ của hắn làm sao thoáng cái nhảy đến bốn đại thần thoại trên người.

"Nguyên Sóc bốn đại thần thoại, vô cùng mục nát hạng người, công pháp thần thông sớm đã quá hạn. Bọn họ vì đối phó ta Đại Tần, đối phó ta, dụng tâm bồi dưỡng ngươi, nhưng mà đó căn bản vô dụng."

Thương Cửu Hoa đứng dậy, nhìn Kim Loan điện cười ha ha, cất cao giọng nói: "Lúc trước Đại Tần là các ngươi Nguyên Sóc trong miệng phiên bang, nhỏ như vậy tiểu quốc, nhưng hiện nay vật đổi sao dời, các ngươi Nguyên Sóc mới là phiên bang, mới là man di! Coi như Nguyên Sóc bốn đại thần thoại bồi dưỡng ngươi, cũng không có bất cứ tác dụng gì!"

Bạch Nguyệt Lâu càng thêm ngỡ ngàng, thầm nghĩ: "Cái này nói đến đi nơi nào?"

Thương Cửu Hoa thấy hắn không đáp, tuy là ngoài miệng thoải mái, nhưng trong lòng quả thực không chắc: "Người này liên tục bắt đi ta bảy tôn Thiên Thần, thực lực tu vi quả thực sâu không lường được, nhất định phải nhổ ra sâu cạn của hắn. Biết sâu cạn của hắn, liền biết hiện nay Nguyên Sóc sâu cạn!

Hiện nay Nguyên Sóc công pháp thần thông, rốt cuộc đã trước đi vào một bước kia…”

Hắn vốn cho là lần này đi sứ Nguyên Sóc, chẳng qua là một chuyện nhỏ, đơn giản uy hiếp dụ dỗ, để Nguyên Sóc hoàng đế ký hòa ước.

Nhưng mà không nghĩ tới Nguyên Sóc vậy mà bồi dưỡng ra Bạch Nguyệt Lâu dạng này trẻ tuổi cường giả, để hắn nghi ngờ Nguyên Sóc công pháp thần thông mấy năm này tiến bộ thần tốc, nếu như quả thật như thế, như vậy chuyến này chưa hẳn có thể đạt được ước muốn.

Bàn Dương tại trong hoàng thành đi lại, hướng trong hoàng thành Kim Loan điện đi tới.

Ngoại quốc sứ giả xe kéo đi thẳng tới Kim Loan điện bên ngoài, đây tuyệt đối là sỉ nhục, không hợp lễ nghi!

Nhưng Nguyên Sóc quốc yếu, khi thắng khi bại, bị người ức hiếp đến cùng bên trên cũng không dám phản kháng, bằng không vừa mới Thương Cửu Hoa cũng không dám nói năng lỗ mãng, để Đế Bình dẫn đầu văn võ bá quan xuất cung yết kiến Đại Tần quốc Thiên Đình chư thần.

Thương Cửu Hoa ánh mắt lấp lóe, phất phất tay, từng con Bàn Dương đi thẳng về phía trước, trong đó một cái Bàn Dương đỉnh đầu có linh sĩ bay ra, rơi xuống đất bước nhanh đi hai bước, đi tới trước điện Kim Loan, cao giọng nói: “Nguyên Sóc hoàng đế bệ hạ, chúng ta chính là Đại Tần sứ giả, đại biểu Đại Tần hoàng đế mà đến, không vào phiên bang triều đình, gặp phiên bang hoàng đế, không phù hợp quy tắc không bái. Bởi vậy, mời Nguyên Sóc hoàng đế tới ngoài điện đón tiếp.”

Lời vừa nói ra, trong điện Kim Loan văn võ bá quan tất cả xôn xao.

“Man di tiểu quốc, chỉ bất quá chiếm nhất thời thượng phong, dám to gan bắt nạt ta thiên triều thượng quốc!”

Trong điện truyền đến gầm lên giận dữ, nhưng gặp một kim giáp Thần Nhân nội tâm bay ra, ba đầu sáu tay, vung vẩy tính linh thần binh, khí thế hùng hổ vọt tới, liền muốn đem cái kia sứ thần đập thành bánh thịt.

Mặt khác văn võ quần thần, cũng là lòng đầy căm phẫn, trong điện truyền đến từng tiếng gầm thét, thậm chí toàn bộ Kim Loan điện chấn động, hiển nhiên Đế Bình cũng thật sự nổi giận.

Không trung, trong lúc đó tối om om, mây đen cuồn cuộn, lôi đình đan xen!

Tô Vân đám người nhao nhao ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trong lôi vân xuất hiện là văn võ bá quan nội tâm, tọa trấn ở trong sấm sét, kim quang lập lòe, bao bọc chung quanh Đế Bình nội tâm!

Bọn họ nội tâm đã tu luyện đến quỷ thần cấp độ, Thiên Tượng làm quỷ, Chinh Thánh vì thần, cả triều văn võ nội tâm hiện lên ở trên Kim Loan điện không, đủ loại thần thông dị tượng, nhiều màu sặc sỡ, rực rỡ vô cùng!

Lôi vân phía trên, to to nhỏ nhỏ nội tâm từ xa nhìn lại, phảng phất Thiên Đình chúng thần, mà Đế Bình ngồi tại hoàng đế bảo tọa bên trên, sau lưng ngũ ngự đại đế dị tượng hiện lên, tay nâng ngũ ngự Đế binh, để hắn như là chư thần chi vương!

Đại Tần sứ giả Thương Cửu Hoa, cho thấy Thiên Đình dị tượng, mà Nguyên Sóc văn võ bá quan khí tượng, tựa như cùng một cái hoàn mỹ Thiên Đình!

Nguyên Sóc triều đình khí tượng, quả nhiên là long trời lở đất, không hổ có trên lục địa thiên triều thanh danh tốt đẹp!

Tô Vân không khỏi thán phục, loại này khí tượng, thật là tráng lệ.

"Chẳng qua là vì sao Nguyên Sóc lại còn bị cái này Đại Tần quốc bắt nạt?" Trong lòng của hắn quả thực khó hiểu.

Thương Cửu Hoa cũng không nhịn được khen ngợi, thầm nghĩ: "Nguyên Sóc có năm ngàn năm nội tình, chính là nội tình này, để cho ta Đại Tần trước sau không cách nào đem Nguyên Sóc chiếm đoạt."

"Hai nước giao binh, không chém sứ!"

Cái kia sứ thần cười ha ha, chắp hai tay sau lưng, ngẩng đầu nhìn chạy tới ba đầu sáu tay Thần Nhân, cất cao giọng nói: "Huống chi chúng ta chính là hòa bình mà đến, chẳng lẽ Nguyên Sóc muốn chém sứ giả, cùng ta Đại Tần huyết chiến rốt cuộc hay sao?"

Cái kia kim giáp Thần Nhân đại chùy đi tới đỉnh đầu của hắn, hắn vẫn như cũ không trốn không né.

Nhưng này ba đầu sáu tay kim giáp Thần Nhân nhưng bỗng nhiên ngừng lại.

Cái kia sứ thần lộ ra vẻ châm chọc, nhìn một chút cái kia kim giáp Thần Nhân, cất cao giọng nói: "Ta Đại Tần hiện nay lâu thuyền một trăm chiếc, dừng tại trên biển, mỗi thuyền ngàn vị Đại Tần linh sĩ, gác giáo mà đợi! Ta Đại Tần tân học Thánh Nhân, tại phía xa bên kia bờ đại dương, khống chế Đại Thánh linh binh, linh binh vượt qua đại dương, treo cao tại trên trời, một kiếm có thể diệt một thành chi địa!"

Thanh âm của hắn càng ngày càng vang, càng ngày càng rung động: "Nguyên Sóc tuy là đất rộng của nhiều, nhưng có bao nhiêu thành có thể diệt? Có bao nhiêu người có thể giết? Ngươi có biết ngươi giết ta chi tội?"

Cái kia kim giáp Thần Nhân thân thể run rẩy, giơ đại chùy nhưng thủy chung không dám hạ xuống.

Cái kia sứ thần cười lạnh nói: "Giết ta, chính là hai nước khai chiến, vô số sinh linh đồ thán. Ngươi muốn làm Nguyên Sóc quốc tội nhân ư?"

Cái kia kim giáp Thần Nhân quát to một tiếng, nội tâm gào thét mà quay về, đi vào Kim Loan điện biến mất không thấy gì nữa.

Cái kia sứ thần cười ha ha, cất cao giọng nói: "Đại Tần sứ giả, không vào phiên bang triều đình, không bái phiên bang hoàng đế, mời hoàng đế ra điện nghênh đón Đại Tần sứ giả!"

Tô Vân hướng lên bầu trời bên trong lôi vân nhìn lại, chỉ thấy lôi vân phía trên văn võ bá quan nội tâm tuy là thoạt nhìn hung hãn cực kì, trang nghiêm cực kì, lực lượng cũng cường đại đến rất, nhưng giờ phút này chút nội tâm nhưng tại thì thầm với nhau, nghị luận ầm ĩ.

Theo lý mà nói, đối mặt loại này ngoại bang sứ giả yêu cầu vô lý, nhiều nhất chẳng qua là ban thưởng bọn họ không quỳ mà thôi, ra Kim Loan điện đón lấy, nghĩ cùng đừng nghĩ.

Mà những này văn võ đại thần, vậy mà tại chỗ ấy thảo luận, có hay không phải nghe từ sứ giả lời nói, có người thậm chí mở miệng, để Đế Bình chiều một cách miễn cưỡng, ra Kim Loan điện gặp mặt sứ giả.

Tô Vân không biết nên khóc hay cười, cảm thấy hoang đường: "Thủy Kính tiên sinh kẻ địch, không tại nước ngoài, mà tại triều đình phía trên. Kẻ thù của hắn, không chỉ là bảo thủ theo cổ ngoan cố cựu học, còn có nắm giữ Sóc Phương quyền lực tài nguyên thế gia đại phiệt ah. Hắn phải đối mặt nguy hiểm, so ta dự đoán càng lớn, càng nhiều…"

Lúc này, Cầu Thủy Kính đi lên phía trước, cất cao giọng nói: "Hai nước khai chiến, động một tí hàng tỉ tiền bạc hóa thành dòng nước, động một tí trăm vạn tính mạng hóa thành cô hồn, Nguyên Sóc không gánh nổi, ngươi liền có thể thay Đại Tần gánh nổi sao?"

Hắn đi lên phía trước, Tô Vân trong thoáng chốc phảng phất nhìn thấy cái này trung niên lão thư sinh giống như là đi trong đêm tối, ánh trăng chiếu rọi ở trên người hắn, chiếu sáng hắn đường phía trước, để hắn như đồng hành đi ở trên mặt nước.

Cái này đen kịt một màu trong hoàng thành, chỉ có vị này Thủy Kính tiên sinh trong lòng vẫn là sáng.

"Ba mươi lăm năm trước, Đại Tần nhân khẩu sáu trăm vạn."

Cầu Thủy Kính đi tới trước điện Kim Loan đứng lại, xoay người lại, ống tay áo phất một cái, lạnh nhạt nói: "Ba mươi lăm năm qua đi, coi như ngươi một ngàn vạn. Linh sĩ trong trăm có một, coi như ngươi mười vạn linh sĩ. Mà ta Nguyên Sóc nhân khẩu bốn vạn vạn, bốn trăm vạn linh sĩ, ngươi muốn đại biểu Đại Tần cùng ta Nguyên Sóc khai chiến? Làm càn ngươi!"

Hắn vừa mới nói xong, trên bầu trời lôi đình đan xen, bổ vào cái kia Đại Tần sứ thần dưới chân!

Cái kia Đại Tần sứ giả run một cái, dưới chân mềm nhũn, từ trên bậc thang lăn đi xuống.

Thương Cửu Hoa dùng sức vỗ tay, cười ha ha nói: "Nói hay lắm! Thủy Kính tiên sinh nói hay lắm! Nhưng cũng tiếc, có thể mở mắt nhìn thế giới, chỉ có tiên sinh một người."

Chương 212 : Có chút đói bụng

Chương 212: Có chút đói bụng

Cầu Thủy Kính buồn bã, Đại Tần Kiếm các Thương Cửu Hoa rất là thông minh, hắn này tới mục đích, chỉ sợ là vì thăm dò Nguyên Sóc hư thực.

Nếu như Nguyên Sóc vẫn như cũ suy yếu, như vậy liền hướng Nguyên Sóc động binh. Nếu như Nguyên Sóc cường đại lên, như vậy liền tìm cơ hội, để Nguyên Sóc rơi vào nội loạn cùng nội đấu, từ đó để Nguyên Sóc tiếp tục rơi vào suy yếu bên trong, không cách nào quật khởi.

Đây mới là Đại Tần phái tới sứ giả mục đích!

Cầu Thủy Kính cứ việc nhìn ra điểm này, lại có một loại cảm giác bất lực, bởi vì Nguyên Sóc quốc trong triều đình có thể mở mắt nhìn thế giới, quả thực không nhiều!

Có người ngoan cố bảo thủ, nhìn không rõ thế giới biến hóa, vẫn như cũ ôm lão tổ tông cái kia một bộ đã hình thành thì không thay đổi, mới không như trước, nói tất xưng cổ;

Có người hoàn toàn bị đánh sụp đạo tâm, cảm thấy Nguyên Sóc chính là rơi ở phía sau, cái gì cũng không sánh nổi ngoại quốc, xây dựng ở Nguyên Sóc văn hóa văn minh cơ sở phía trên công pháp thần thông đều hẳn là ném đến không còn một mảnh, Nguyên Sóc văn hóa văn minh cũng hẳn là ném đến không còn một mảnh;

Càng có người quỳ ngoại quốc, cho dù là dã man nhân đồng dạng nước nghèo tiểu quốc, cũng cảm thấy đối phương là

người trên người, gặp liền muốn quỳ xuống tới lễ bái một phen, hô to người phương tây lão gia để bày tỏ kính ý;

Trong triều đình còn có người như là đầu tường cỏ đuôi chó, phong hướng chỗ nào thổi liền hướng chỗ nào đổ, nhìn như trung dung công chính, thực ra không có bất kỳ cái gì cơ bản, nhưng mà bỏ đá xuống giếng ngược lại là một tay hảo thủ. Mỗi khi người rơi vào trong giếng, hắn kiểu gì cũng sẽ cái thứ nhất chạy tới đánh lên mấy khối tảng đá chính nghĩa lẫm nhiên mắng chửi vài câu, biểu thị bản thân vĩnh viễn đứng tại chính nghĩa bên này, đương nhiên ai đứng tại giếng bên ngoài người đó là chính nghĩa;

Trong này thậm chí, cảm thấy ngã về ngoại quốc cũng không có quan hệ, không phải là hoàng đế ư? Người ngoại quốc tới làm, dường như cũng không có cái gì ghê gớm, chỉ cần có thể bảo đảm ích lợi của bọn hắn. Ngày bình thường ích lợi của mình, cho dù là lông gà vỏ tỏi, thoáng bị hao tổn, liền kêu gào, lớn tiếng ồn ào, cảm thấy có thiên đại bất công.

Liền xem như Nguyên Sóc quốc gặp được nguy nan, vì nước quyên một điểm, bọn họ cũng là vắt chày ra nước, hoàn toàn không biết tổ chim bị phá thì trứng còn có thể nguyên vẹn hay không đạo lý.

Cầu Thủy Kính ở tại dạng này triều đình bên trong, thường có một loại không có một thân bản lĩnh mà không chỗ khiến cảm giác.

Hắn lần này về kinh, nhìn như náo nhiệt, hoàng đế trọng dụng, thực ra là lẻ loi một mình kéo lấy một chiếc thuyền hỏng ở trong biển lửa tiến lên.

Mà trên thuyền chật ních cười trên nỗi đau của người khác chờ lấy hắn bị liệt hỏa thiêu chết quần chúng, nhưng hoàn toàn không biết thuyền hỏng lúc nào cũng có thể tan rã, để cho bọn họ cũng rơi vào biển lửa.

“Tuyệt đối không thể để Đại Tần sứ giả nhìn ra Nguyên Sóc so ba mươi năm trước càng thêm suy yếu!”

Cầu Thủy Kính khẽ mỉm cười, lạnh nhạt nói: “Ta Nguyên Sóc chính là thượng bang, chẳng qua là nhất thời không điều tra bị các ngươi phản siêu mà thôi, đã hiện nay đã cảnh giác, đương nhiên phần lớn là mở mắt nhìn thế giới người. Người khác không nói, bên cạnh ngươi liền có.”

Thương Cửu Hoa nghiêm nghị, nhìn về phía Bạch Nguyệt Lâu, Bạch Nguyệt Lâu dù sao cũng là Thánh Nhân đệ tử, bề ngoài rất tốt, tại Sóc Phương quanh năm đã mấy trăm năm khinh nam nữ vây quanh đi theo, đương nhiên có một loại bất phàm phong thái, có chút dọa người.

Thương Cửu Hoa trong lòng cười lạnh, hướng Tô Vân nhìn lại, chỉ thấy Tô Vân tướng mạo so Bạch Nguyệt Lâu nén lòng mà nhìn, nhưng giờ phút này nhưng lại không biết vì sao ngây người thất thần, ngay sau đó thu về ánh mắt, lại rơi vào Bạch Nguyệt Lâu trên người.

Bạch Nguyệt Lâu khẽ mỉm cười, trong lòng âm thầm kêu khổ, có một loại đâm lao phải theo lao cảm giác.

“Những năm gần đây, hoàng đế bệ hạ trị thế, văn trị võ công đều công che đương đại, sớm đã không phải hải ngoại phiên bang có khả năng bắt nạt. Thương sư điệt, ngươi là sứ giả, ta không làm khó dễ ngươi. Bệ hạ.”

Cầu Thủy Kính xoay người lại, hướng trong điện Kim Loan khom người, âm thanh đường đường xuyên qua tai: “Đại Tần chính là hải ngoại chi quốc, đột nhiên phất nhanh, không biết thượng bang lễ nghi. Kim Loan điện chính là quần thần triều kiến chỗ, hải ngoại phiên bang há có thể đăng đường nhập thất? Có nhục thượng bang văn nhã. Bệ hạ ở ngoài điện tiếp kiến, cũng là lễ nghi. Mời bệ hạ di giá.”

Hắn tiếng nói vừa ra, trong điện liền truyền đến Đế Bình âm thanh, cười nói: "Thái thường nói rất có lý. Khởi giá."

Văn võ quần thần khom người, lần lượt lui ra Kim Loan điện.

Những này văn võ đại thần chia làm hai hàng , dựa theo quan giai cao thấp sắp xếp, dọc theo Kim Loan điện lối thoát chia làm hai bên, lẳng lặng đợi chờ.

Nguyên Sóc lấy đỏ thẫm vì đẹp, trong triều văn thần võ tướng trên người quan phủ phần lớn là màu đen làm nền, màu đỏ dải lụa, hoặc lấy tơ hồng ở trên người thêu lên các loại thần thú hình vẽ.

Lại có Kim Ngô vệ di chuyển long ỷ, chuyển tới điện phía trước, cái kia long ỷ trên lan can, hai cái thon nhỏ Kim Long đột nhiên bơi lội một chút, lại là thật Kim Long!

Tô Vân cũng nhìn thấy tại trên lan can hai cái Kim Long, không khỏi bước nhanh đi tới lầu phía trước nhìn quanh, chỉ thấy cái này trên long ỷ Kim Long cũng không phải là Chân Long, mà là một loại nào đó bốn trảo giao mãng, dù vậy, cũng là không phải chuyện đùa.

"Nếu là có thể nếm hắn thưởng thức…"

Tô Vân vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên quần thần thì thầm với nhau, thảo luận xôn xao, nhao nhao giơ tay lên hướng mình bên này chỉ trỏ, từng người nghi ngờ không thôi.

"Chính là người này, tại Thiên Đạo viện khiêu chiến bệ hạ!"

"… Một thân bản lĩnh thần thông!"

"Bệ hạ bị bức ép bất đắc dĩ, vận dụng tiên thuật!"

…

Thương Cửu Hoa cũng nhìn thấy một màn này, trong lòng hơi chấn động, ánh mắt rơi vào phía trước Tô Vân trên người, nhưng mà lại dời đi, rơi vào Tô Vân sau lưng Bạch Nguyệt Lâu trên người, thầm nghĩ: "Nguyên Sóc văn võ đại thần đều nhận ra hắn, nhìn tới thật sự là hắn là Nguyên Sóc bồi dưỡng ra, dùng để áp chế ta Đại Tần sứ giả tuổi trẻ cường giả. Ta chuyến này gánh vác trách nhiệm, tuyệt đối không thể có sai lầm."

Đế Bình cất bước đi tới, ngồi xuống tại trên long ỷ.

Lúc này Đế Bình hồng quang đầy mặt, không giống lúc trước lộ ra có vẻ bệnh, khí sắc thuần chất.

Thương Cửu Hoa vỗ tay, năm cái Đại Tần linh sĩ xua đuổi một đầu Bàn Dương tiến lên, Bàn Dương trên lưng không có lầu vũ, mà là bị vải trắng che lại, thật cao nhô lên.

Cái kia năm cái Đại Tần linh sĩ dùng sức đem vải trắng kéo xuống, chỉ thấy cái kia Bàn Dương trên lưng là một cái đồng đen viên đài, viên đài là từ bốn cái chồm người lên đồng đen Bàn Dương chung nâng lên, viên đài cùng sừng dê ở giữa, gánh chịu lấy một đầu to lớn con mắt.

Cái kia tròng mắt bên ngoài đen kịt một màu, bên trong thì là tròng trắng mắt, cùng người thường cực khác.

Đột nhiên, tròng mắt nhấp nhô một chút, tròng trắng mắt bên trong một màn ánh sáng bắn ra, tại Kim Loan điện cùng Bàn Dương ở giữa hiện ra vô số phù văn trận liệt, còn có đủ loại phù văn phương trình, văn tự hình vẽ, cực kỳ phức tạp.

Nguyên Sóc cả triều văn võ nhao nhao nhìn quanh, từng người phát ra thán phục.

"Đây là công pháp thần thông ảo diệu!"

"Chu thiên tinh đấu trận liệt! Hình như cùng truyền thống ba viên sắp xếp khác biệt!"

“Long mạch hướng đi, địa lý kiến trúc, rất là bất phàm!”

“Còn có linh khí linh binh làm ra, cũng cực kỳ cao siêu!”

…

Thương Cửu Hoa đứng dậy, đi tới lầu phía trước, khẽ khom người, cất cao giọng nói: “Nguyên Sóc hoàng đế bệ hạ, đây là Đại Tần dâng cho huynh đệ chi bang lễ vật. Những công pháp này thần thông các loại tài liệu lịch sử, chính là ta Đại Tần mười mấy năm trước học vấn, hôm nay tiến hiến cho Nguyên Sóc, trợ giúp Nguyên Sóc đi ra mông muội.”

Trong triều văn võ từng cái giận dữ, nhao nhao ra khỏi hàng quát tháo, chính là những cái kia bảo thủ văn võ, đơn giản nói kì kĩ dâm xảo, có nhục Thánh Nhân học vấn vân vân, dùng ngòi bút làm vũ khí.

Nhưng mà lại có văn võ đại thần ra khỏi hàng, nói người phương tây công pháp tinh xảo vô song, tràn đầy thiện ý mà đến, nên tiếp nhận dập đầu cảm tạ, đồng thời đáp lễ.

Còn có người cười lạnh, có người từ chối cho ý kiến, một bộ tọa sơn quan hổ đấu bộ dáng.

Cầu Thủy Kính mở miệng cười nói: “Bệ hạ, Đại Tần huynh đệ chi bang, xem như có lòng. Không bằng liền nhận lấy, ban cho sứ giả một chút mười năm trước vật cũ đáp lễ, bệ hạ cho rằng…”

“Chậm đã!”

Thương Cửu Hoa cười nói: “Thủy Kính tiên sinh, những này tài liệu lịch sử học vấn, không phải như vậy cầm. Ta đoạn đường này đi tới, nhìn thấy chính là Nguyên Sóc bách tính quần áo tả tơi, còng lưng, như sâu kiến sống tạm bợ, dân đói mặt mang xanh xao. Các nơi lũ lụt hạn hán châu chấu ôn dịch, hoàn toàn không giống như là nổi tiếng lâu đời thiên triều thượng bang, bởi vậy lo lắng đến nhầm địa phương. Những

này tài liệu lịch sử học vấn, cần phải đến khảo giáo, mới có thể lấy đi!"

Hắn cười ha ha, cất cao giọng nói: "Nghe qua Nguyên Sóc có Thiên Đạo viện, trong đó sĩ tử chính là Nguyên Sóc đệ nhất đẳng thông minh trí tuệ người, bởi vậy mời bệ hạ phái tới một chút Thiên Đạo viện sĩ tử, tới học ta Đại Tần hơn mười năm trước học vấn. Nếu như có thể học được mấy đạo thần thông, thông qua khảo hạch, đưa cho Nguyên Sóc không sao. Nếu như không thể…"

Thương Cửu Hoa mỉm cười nói: "Man di chi bang, có gì đức gì có thể chiếm cứ tại đây phiến đất màu mỡ bên trên? Nơi đây vật hoa Thiên Bảo chi địa, Đại Tần đáng ở!"

Trong triều văn võ nhất thời tức giận lên, chủ chiến phái liền muốn động thủ giết người, bảo thủ phái muốn giết những này phiên bang man tử tế thiên, lại có phe đầu hàng kêu đầu hàng, lưng chừng phái xem náo nhiệt.

Đột nhiên, Đế Bình nói: "Cầu ái khanh, ngươi là Thiên Đạo viện thái thường, ngươi cho rằng đâu?"

Cầu Thủy Kính khom người cười nói: "Việc nhỏ cỡ này, không cần điều động Thiên Đạo viện sĩ tử? Bệ hạ, sứ giả trên xe kéo, không phải có ta Nguyên Sóc tuấn kiệt ư? Không bằng liền để vị này tuấn kiệt tiểu thí ngưu đao. Nếu như không được, lại để cho Thiên Đạo viện sĩ tử đi ra dạy dỗ phiên bang sứ giả vậy lúc này không muộn."

Đế Bình liếc liếc Tô Vân, phất tay nói: "Ân chuẩn."

Cầu Thủy Kính thẳng người lên, lại hướng một bên lưng chừng xem náo nhiệt Tiết Thanh Phủ Tiết Thánh Nhân gật gật đầu, Tiết Thanh Phủ buồn bực, nhưng vẫn là báo lại lấy mỉm cười.

Cầu Thủy Kính đột nhiên há miệng, quát: "Bạch Nguyệt Lâu Bạch sĩ tử, ngươi là Thiên Đạo viện sĩ tử ư?"

Tiết Thanh Phủ ngây người, trong lòng hơi hồi hộp một chút: "Họ Cầu muốn bắt đệ tử ta tế cờ?"

Bạch Nguyệt Lâu cũng ngẩn ngơ, vội vàng đáp lời: "Không phải."

Cầu Thủy Kính nụ cười trên mặt thu lại, quát: "Như vậy, mang theo ngươi tùy tùng, học phiên bang mười năm trước học vấn!"

"Ta tùy tùng?"

Bạch Nguyệt Lâu nháy mắt mấy cái, ánh mắt rơi vào Tô Vân trên người, như điện quang hỏa thạch tỉnh ngộ lại: "Thủy Kính tiên sinh trong miệng tùy tùng, chính là đại sư huynh. Thực ra, tiên sinh biết bản lãnh của ta muốn so đại sư huynh kém một bậc, cho nên chủ yếu là ý định để đại sư huynh tới dọa đè ép phiên bang khí diễm!"

Hắn cũng là người thông minh, trong lòng có chút chua xót: "Thủy Kính tiên sinh cũng là ta nửa cái lão sư, chẳng lẽ lão sư cho là, ta không bằng đại sư huynh? Ta hết lần này tới lần khác phải học được cái này phiên bang học vấn, để hắn xem trọng ta một đầu!"

Hắn chậm rãi đi tới Tô Vân bên người, hướng trên không phù văn màn lớn nhìn lại, nhất thời hai mắt bôi đen: "Xem không hiểu! Hoàn toàn xem không hiểu!"

Bạch Nguyệt Lâu vẫn như cũ bình tĩnh, để Thương Cửu Hoa thầm nghĩ trong lòng một tiếng gay go: "Người này đã tính trước, chẳng lẽ Nguyên Sóc học vấn thật tinh dũng mãnh đi vào loại trình độ này? Vẫn là nói, người này tài trí quá cao, có thể tại trong khoảng thời gian ngắn tìm hiểu ra những này tài liệu lịch sử bên trong nội dung?"

Hắn lại không biết Bạch Nguyệt Lâu thường xuyên vẻ mặt nụ cười nghênh đón thiếu nam thiếu nữ reo hò cùng tâng bốc, đã sớm làm được trời long đất lở mà không lộ ra mức độ.

—— Thánh Nhân dạy, không nói những cái khác, da mặt chắc chắn đủ dày.

Thương Cửu Hoa lấy ra một khối đồng hồ bỏ túi, nhìn thấu kim đồng hồ, bắt đầu tính giờ, nói: "Một canh giờ sau, khảo giáo Bạch huynh tâm đắc."

Mà Nguyên Sóc bên này, Giám Thiên tư quan viên tế lên một cái tính giờ chuông lớn, so Tô Vân hoàng chung muốn đơn sơ rất nhiều.

Bạch Nguyệt Lâu bên cạnh, "Tùy tùng" Tô Vân quan sát Đại Tần phù văn trận liệt cùng đủ loại phương trình, Linh giới bên trong truyền đến Oánh Oánh âm thanh, kinh ngạc nói: "Nơi này học vấn, quả thực muốn so Thiên Đạo viện Văn Uyên các bên trong học vấn cao siêu rất nhiều!"

Tô Vân nội tâm nói: "Có điều, bọn họ chu thiên tinh đấu trận liệt là sai, bọn họ là lấy thái dương làm trung tâm tính toán chu thiên tinh đấu, như vậy là tính toán không ra hoàn chỉnh bảy mươi hai động thiên. Khó trách là hơn mười năm trước học vấn."

Oánh Oánh nhanh chóng tính toán, nói: "Hình như những này tài liệu lịch sử bên trong, đều nhiều hoặc ít ẩn giấu đi một chút sai lầm, Đại Tần linh sĩ giở trò xấu, cố ý lưu lại những sơ hở này. Nguyên Sóc linh sĩ nếu như tu luyện , lên chiến trường, khẳng định sẽ bị bọn họ linh sĩ bắt được những sơ hở này, trực tiếp muốn tính mạng!"

Tô Vân những ngày này theo nàng tu hành, tuy là vẫn như cũ không cách nào đưa nàng kiến thức tất cả học được, nhưng

mà tầm mắt kiến thức nhưng so lúc trước cao rất nhiều lần, lập tức cũng tìm ra mấy chỗ sơ hở.

Hắn ngồi xổm trên mặt đất, tô tô vẽ vẽ, mà Bạch Nguyệt Lâu thì là toàn thân áo trắng, đón gió mà đứng, chắp hai tay sau lưng, nhìn phù văn màn lớn, hiển lộ hết ung dung.

Hai người cao thấp, liếc mắt rõ ràng!

Thương Cửu Hoa cau mày, cái trán chui ra từng giọt mồ hôi lạnh, ngay sau đó mồ hôi lạnh bị hắn bức về trong cơ thể: "Cái này Bạch Nguyệt Lâu, thật chẳng lẽ cường đại như thế? Chẳng lẽ hắn thật có thể vừa nhìn liền biết, suy luận? Không thể có dạng này người… Thế nhưng là, hắn rất bình tĩnh liền cầm đi bảy đại Thiên Thần…"

Tô Vân cùng Oánh Oánh một bên giao lưu, một bên học tập, một canh giờ sau đó, Thương Cửu Hoa bộp một tiếng đem đồng hồ bỏ túi thu về, quát: "Thời gian đã đến!"

Cùng lúc đó, Giám Thiên tư chuông lớn phát ra coong một tiếng vang lớn.

Bạch Nguyệt Lâu cười ha ha, đang muốn nói chuyện, đột nhiên Thương Cửu Hoa thét dài cười nói: "Đã có hai vị sĩ tử học tập ta Đại Tần học vấn, như vậy hôm nay liền khảo giáo vị này sĩ tử!"

Hắn đưa tay chỉ hướng Tô Vân, Nguyên Sóc cả triều văn võ tất cả xôn xao.

"Lần này khảo giáo, muốn phân ra thắng bại sinh tử, mới có thể thấy học vấn!" Thương Cửu Hoa trầm giọng nói.

Nguyên Sóc cả triều văn võ càng là xôn xao, thì thầm với nhau, nghị luận ầm ĩ.

Tô Vân nghe được bản thân bên tai một bên bỗng nhiên truyền đến một tiếng tràn đầy dã tính ma tính gào thét, giống

như là có cái gì tàn nhẫn Ma Thần, lộ ra ngay nanh vuốt , chờ đợi chém giết , chờ đợi xé nát đối thủ!

“Có chút đói bụng.” Hắn liếm liếm bờ môi.

—— —— Trạch Trư người bạn kia nhìn qua đề nghị của các ngươi, quyết định vẫn là nghe theo mọi người ý kiến, cạo trọc phát.

Chương 213 : Trực tiếp ăn đi

Chương 213: Trực tiếp ăn đi

“Ma vật lại xuất hiện!”

Lúc này Đạo Thánh cùng thánh phật đã đi vào hoàng cung, xa xa liền cảm giác được Ma Thần thức tỉnh, dữ tợn lại kiệt ngạo, tràn đầy tham lam ham muốn.

Hai người bọn họ đều đã là trong truyền thuyết thần thoại nhân vật, cũng không khỏi đến từng người giật mình, vội vàng tăng tốc bước chân.

Cũng trong lúc đó, Ngô Đồng mang theo Tiêu Thúc Ngạo ung dung đi vào hoàng cung, cũng tại hướng Kim Loan điện đi tới.

“Ở đây tu luyện, đối với nhân ma tới nói chính là vô thượng Thánh địa!”

Ngô Đồng liếm liếm môi đỏ, thấp giọng nói: “Đông đô ma tính, nồng đậm vô cùng, sợ rằng sẽ đem trong thiên hạ ma đều thu hút đến đây đi? Ta đã cảm nhận được rất nhiều tiềm phục tại Đông đô bên trong ma, chẳng qua đầu này ma, hẳn là một tôn Ma Thần a?”

Nàng đi vào hoàng cung, vậy mà như vào chỗ không người , bất kỳ cái gì thị vệ thấy nàng cùng Tiêu Thúc Ngạo, đều làm như không thấy , mặc cho bọn họ xuyên qua thủ vệ nghiêm ngặt hoàng thành, hướng Kim Loan điện đi tới.

Đây chính là nhân ma chỗ cường đại.

Đúng lúc này, Ngô Đồng nhìn thấy Đạo Thánh từ một con đường khác đi tới, không khỏi trong lòng giật mình. Lúc này,

tiếng bước chân truyền đến, đầu thứ ba trên đường, một cái thân hình cao gầy vàng óng ánh tăng nhân đi tới.

Ba người đối mặt, đều từng người giật mình.

"Đạo Thánh!"

"Thánh phật!"

"Nhân ma!"

Ba người bỗng nhiên dừng bước lại, cứng ở tại chỗ, đều mang tâm tư.

Ngô Đồng tuy là có thể che đậy phần lớn người, nhưng mà Đạo Thánh cùng thánh phật tu vi thực sự quá cao, nội tâm thuần túy như một, đạo tâm bên trên hầu như không có nửa điểm tạp chất, nàng căn bản là không có cách che đậy hai vị này Nguyên Sóc thần thoại.

Thánh phật lại không có nhìn hắn, mà là nhìn thấu Đạo Thánh, đột nhiên mở miệng, âm thanh âm vang, giống như kim thạch: "Nhân ma xuất thế, thiên hạ chắc chắn đại loạn, đạo huynh sao không hàng yêu trừ ma?"

Đạo Thánh cười nói: "Thiên hạ đại loạn, nhân ma xuất thế, lưu lại nhân ma tới hàng yêu trừ ma."

Thánh phật lông mày dài lay động: "Đạo huynh ghét ác như cừu, vì sao đổi chủ ý?"

Đạo Thánh thản nhiên nói: "Có người nói cho ta biết nhân ma chưa chắc là ma, khả năng cũng không phải là nhân ma gây nên tai nạn, cũng có thể là nhân ma đi theo tai nạn, bởi vậy mỗi lần lớn tai nạn bên trong đều có thể nhìn thấy nhân ma. Ta không biết hắn nói có hay không có đạo lý, cho nên muốn nghiệm chứng một chút."

Ngô Đồng trong lòng khẽ nhúc nhích, nhất thời biết đây là ai lời nói: "Tô sĩ tử thật nghĩ như vậy ư?"

Thánh phật nói: "Ngươi bị mê hoặc."

Đạo Thánh cười ha ha, chuyển qua đạo này cong liền trực tiếp đi tới trước điện Kim Loan, nhưng ba người ai cũng không có nhúc nhích một chút.

Nói, phật hai đại học thuyết nổi tiếng trong lịch sử từng có nhiều lần bẩn thỉu, hai đại học thuyết nổi tiếng ở giữa đấu pháp, càng là đánh đến vỡ đầu chảy máu.

Hai đại học thuyết nổi tiếng đều muốn đi trong triều đình xếp vào nhân thủ, cũng có tranh quyền đoạt lợi sự tình phát sinh, đã từng có một buổi sáng Nguyên Sóc đại đế liền mượn cơ hội này chèn ép phật đạo hai đại học thuyết nổi tiếng thế lực, để hai nhà biện pháp, người thua đầu người rơi xuống đất, kết quả hai đại học thuyết nổi tiếng bắt đầu cãi cọ, thoáng cái chết mấy ngàn linh sĩ!

Bên ngoài hai đại học thuyết nổi tiếng ở giữa hòa hòa khí khí, nhưng mà sau lưng tranh đấu sự tình không phải số ít.

Đạo Thánh cùng thánh phật càng là nhiều lần minh tranh ám đấu, cũng không như vậy hòa thuận.

Hai người bọn họ tranh chấp, lại đem Ngô Đồng ngăn trở, để Ngô Đồng cũng không cách nào đi vào Kim Loan điện.

Trước điện Kim Loan, Tô Vân cúi đầu xuống, trong nội tâm có một loại khó nói lên lời dã tính.

Đi tới Đông đô ngày thứ hai, hắn muốn làm càn một hồi!

Đầu của hắn thấp, ánh mắt lại tại hướng bên trên ngắm, nhìn về phía văn võ bá quan, nhìn về phía Đế Bình.

Đế Bình ngồi tại trên long ỷ, ánh mắt cũng tại hướng hắn nhìn tới, vừa vặn nhìn thấy cặp mắt của hắn.

Hai người ánh mắt đan xen, Đế Bình giống như là thấy được một đầu cất bước đi tới mãnh hổ, không ngừng lay động

trên người da lông, để cho mình chi lăng lên, một bên đi còn muốn một bên phát ra gào thét!

"Tốt dã tiểu tử!"

Đế Bình trong lòng hơi chấn động: "Trẫm sẽ đích thân thuần phục ngươi. Trẫm nắm giữ chân chính tiên pháp, coi như cùng ngươi cùng cảnh giới một trận chiến, cũng vượt xa tại ngươi!"

"Trận đầu này, khảo giáo là chu thiên tinh đấu trận liệt chi thuật."

Thương Cửu Hoa mở miệng nói: "Chu thiên tinh đấu trận liệt chi thuật, dính dáng đến thứ bảy Linh giới, Nguyên Sóc quốc đối thứ bảy Linh giới hẳn là có hiểu biết a?"

Hắn lời vừa nói ra, liền thấy Nguyên Sóc quốc các vị văn võ đại thần đều tại thì thầm với nhau nghị luận ầm ĩ, rõ ràng liền cái gì gọi là thứ bảy Linh giới đều không rõ ràng.

Thương Cửu Hoa cười ha ha, lắc đầu nói: "Nhìn tới Nguyên Sóc vẫn là bế tắc, không biết cái này thứ bảy Linh giới. Thủy Kính tiên sinh, năm đó ngươi tại Kiếm các đi học, hẳn là tiếp xúc đến thứ bảy Linh giới a?"

Cầu Thủy Kính thản nhiên nói: "Năm đó ta tại Kiếm các lúc, cùng Đại Tần mấy vị sư huynh đã bắt đầu nghiên cứu thứ bảy Linh giới, nhưng cũng không đem tất cả thứ bảy Linh giới tìm kiếm đi ra."

"Uẩn Linh cảnh giới, mở ra động thiên, sáu đại động thiên kết nối sáu đại Linh giới, mà trong đó năm cái Linh giới đều chỉ là thứ bảy Linh giới hình chiếu, chỉ có tự mình mở ra Linh giới cùng thứ bảy Linh giới là chân thật."

Thương Cửu Hoa nói: "Mà thứ bảy Linh giới là mảnh vỡ, tổng cộng có bảy mươi hai khối thứ bảy Linh giới. Chu thiên tinh đấu trận liệt chi thuật, chính là tính toán bảy mươi hai toà

thứ bảy Linh giới pháp môn. Đồng dạng, chu thiên tinh đấu trận liệt chi thuật, cũng là một loại cực kỳ lợi hại chiến đấu chi pháp.”

Hắn cười lạnh nói: “Thủy Kính tiên sinh của mình mình quý, không có đem chu thiên tinh đấu trận liệt chi pháp truyền cho Sóc Phương?”

Cầu Thủy Kính liếc ở đây văn võ đại thần liếc mắt, trong đó một chút đại thần không dám cùng hắn đối mặt. Năm đó Cầu Thủy Kính du học trở về, ý định thúc đẩy giáo dục cải chế, đem nước ngoài tiên tiến học thuật truyền đến Nguyên Sóc, trong đó liền có chu thiên tinh đấu trận liệt.

Lúc đó, trên triều đình từng có luận chiến, Giám Thiên tư đám kia quan viên lấy truyền thống chu thiên tinh đấu trận liệt tới cùng Cầu Thủy Kính quyết đấu, kết quả thua không còn manh giáp.

Triều đình tuy là nhận đồng hải ngoại chu thiên tinh đấu trận liệt, nhưng mà lại cho là không thể truyền đến dân gian, bằng không dân gian học được, cường đại lên, chắc chắn sẽ tạo phản làm loạn. Thực ra đơn giản lo lắng loại này tân học, sẽ để cho thế gia không có ưu thế, dân thường quật khởi, chia cắt thế gia lợi ích.

Bởi vậy, chu thiên tinh đấu trận liệt tân học bị phong tồn lên, Cầu Thủy Kính cố gắng, cái này mới miễn cưỡng tại Thiên Đạo viện phía trong phạm vi nhỏ truyền thụ, nhưng mà mỗi khi Cầu Thủy Kính ý định phát triển đến cả nước, liền bị phần đông đại thần đè ép xuống.

Năm đó Cầu Thủy Kính mang tới tiên tiến đạo pháp thần thông, cũng đều là lấy như vậy lý do như vậy phong cấm lên, cũng không phát triển ra ngoài.

Hiện tại, Thương Cửu Hoa trực tiếp lấy ra Đại Tần quốc mười năm trước phát triển ra chu thiên tinh đấu trận liệt, cả triều văn võ hoảng sợ phát hiện, bọn họ ba mươi năm trước phong cấm bộ kia tiên tiến học vấn, vậy mà đã thật to tụt hậu!

"Chu thiên tinh đấu trận liệt đương nhiên đã truyền."

Cầu Thủy Kính thản nhiên nói: "Không những truyền, hiện nay Nguyên Sóc chu thiên tinh đấu trận liệt, cho tới vương công quốc thích, cho tới người buôn bán nhỏ, không người không biết không người không hiểu."

Thương Cửu Hoa đem những cái kia Nguyên Sóc quan viên biểu lộ thu tại đáy mắt, cười ha ha, đột nhiên tươi cười thu lại, quát: "Cao Phúc, lĩnh giáo vị này Nguyên Sóc sư huynh chu thiên tinh đấu trận liệt!"

Hắn vừa mới nói xong, liền thấy một vị thân hình cao lớn Đại Tần linh sĩ vượt qua đám người ra, một bên đi về phía trước, sau lưng một bên phát ra trời long đất lở tiếng vang, đó là từng tòa động thiên ở trong không gian xoay tròn, bành trướng, bộc phát ra âm thanh kỳ lạ!

Vị kia tên là Cao Phúc Đại Tần linh sĩ khí huyết không ngừng tăng lên, càng ngày càng mạnh, mà phía sau hắn động thiên số lượng cũng rất nhanh vượt qua sáu tòa!

Nguyên Sóc quốc cả triều văn võ thay đổi sắc mặt, cứ việc có không ít thế gia con cháu thông qua Thiên Đạo viện, tiếp xúc đến chu thiên tinh đấu trận liệt, nhưng mà bởi vì giậm chân tại chỗ, Nguyên Sóc có thể tu thành linh sĩ vẫn là ít càng thêm ít.

Lại thêm lấy thái dương làm trung tâm tính toán chu thiên tinh đấu trận liệt, cũng là sai lầm, không cách nào chuẩn xác tính toán ra đến, bởi vậy càng khó tu luyện.

Mà cái kia tên là Cao Phúc Đại Tần linh sĩ trên không trung đi lại, trong khoảng thời gian ngắn trực tiếp tự mở ra bốn mươi tám tòa động thiên!

Không chỉ có như vậy, hắn động thiên số lượng còn tại không ngừng tăng nhiều!

Một bên khác, Thương Cửu Hoa nhẹ nhàng gật đầu, nhưng thấy mấy cái Đại Tần linh sĩ nhao nhao khom người một bái, nhưng thấy Bàn Dương trên lưng linh khí bốn dê đài vuông càng lúc càng lớn, hóa thành một tòa phạm vi vài mẫu đại tiểu bình đài.

Còn bốn dê đài vuông trung ương cung phụng vậy chỉ trách nhãn, thì bị mấy cái linh sĩ thu đi xuống.

Cái kia linh sĩ Cao Phúc đi tới trên bình đài, khí huyết đi đến cực hạn, sau lưng to to nhỏ nhỏ động thiên năm mươi sáu tòa, màu sắc khác nhau, tráng lệ phi phàm!

Những cái kia động thiên trải rộng tại trước người hắn sau lưng, động thiên sau đó, là từng mảnh từng mảnh tráng lệ sơn hà, như là từng mảnh từng mảnh dị vực thế giới, hoặc là xinh đẹp như tranh vẽ, hoặc là băng tuyết mấy ngày liền, hoặc như địa ngục, để cho người ta nhìn mà than thở.

Tô Vân thì là thành thành thật thật từ trên ban công tung người nhảy lên, nhảy đến cái kia bốn dê đài vuông bên trên.

Cái kia linh sĩ Cao Phúc ánh mắt rơi vào trên người hắn, mặt mang tươi cười, so đo Tô Vân chiều cao, cười nói: “Ranh con, ngươi tên là gì?”

Tô Vân đang muốn nói chuyện, cái kia linh sĩ Cao Phúc cười nói: “Không cần nói. Ta đột nhiên không muốn biết. Ta Kiếm các linh sĩ, không cần biết người chết tên.”

Tô Vân kinh ngạc, yên lặng gật đầu.

Cái kia linh sĩ Cao Phúc ở trên cao nhìn xuống nhìn xuống Tô Vân, ngạo nghễ nói: "Nể tình ngươi là Nguyên Sóc man di, chưa khai hóa, ta có thể cho ngươi một lần cơ hội xuất thủ. Chỉ có một lần cơ hội, ngươi cần đem nắm chặt!"

Tô Vân tiếp tục yên lặng gật đầu.

Linh sĩ Cao Phúc thản nhiên nói: "Man di, ngươi có thể xuất thủ."

"Ầm!"

Tô Vân sau lưng không gian vặn vẹo, bảy mươi ba tòa động thiên một phát hiện ra đến, bị một cỗ quỷ dị sức mạnh mạnh mẽ vặn vẹo, vậy mà xuất hiện tại cùng một cái trên mặt phẳng!

Bảy mươi ba tòa động thiên, tựa như là cùng một tòa động thiên!

Từ những này động thiên bên trong truyền đến thiên địa nguyên khí cực kì khủng bố, tại trong tích tắc liền đem hắn khí huyết tăng lên tới cực hạn!

"Không được!" Thương Cửu Hoa trợn mắt lên, tròng mắt hầu như lóe ra.

Linh sĩ Cao Phúc ánh mắt đờ đẫn, vội vàng thôi thúc thần thông, nhưng mà đã không kịp.

Tô Vân thò tay hướng hắn chộp tới, cuồng bạo khí huyết áp bức cho hắn thần thông trực tiếp tan rã!

Cái kia cỗ khí huyết tập kích tới, để hắn đầu óc trống rỗng, không có nửa điểm khí huyết, trước mắt nhất thời một vùng tăm tối, không khỏi tuyệt vọng: "Ta phải chết!"

Nhưng mà Tô Vân một trảo này, nhưng chẳng qua là bắt lấy hắn, thẳng xách lên.

Tô Vân há mồm ra, trong đầu nhưng tại kinh ngạc: "Ta vì sao mở miệng…"

Lúc này hắn nghe được bản thân cái cằm truyền đến răng rắc một tiếng vang nhỏ, thầm nghĩ: "Ta cái cằm trật khớp."

Nhưng này cũng không phải là cái cằm trật khớp âm thanh, mà là miệng của hắn đang điên cuồng sinh trưởng âm thanh.

"Rống —— "

Bảy mươi ba tòa hoàng chung hình thái động thiên, trong động thiên trên vách hiện ra hai mươi bốn Thần Ma, giờ phút này tất cả Thần Ma tất cả biến thành Thao Thiết hình thái.

Bảy mươi ba động thiên tựa như bảy mươi ba há to mồm, phấn khởi vô cùng cùng một chỗ phát ra gào thét!

Tô Vân miệng rắc rắc bành trướng, biến lớn, như là đâu thiên miệng rộng, đem Cao Phúc nhấc lên hướng bỏ vào trong miệng đi!

"A di đà phật!"

Một tiếng phật hiệu truyền đến, một đạo phật quang bay tới, vù một tiếng đem Cao Phúc cuốn đi!

Tô Vân gầm thét, đột nhiên thôi thúc Thao Thiết thần thông, trong cơ thể khí huyết nổ tung, cả người nhanh chóng biến hóa, thân thể vậy mà biến hóa thành một đầu mặt quỷ Thao Thiết!

Bảy mươi hai động thiên bên trong thiên địa nguyên khí, một phát hóa thành Thao Thiết nguyên khí, để tu vi của hắn tăng lên điên cuồng!

Vù vù ——

Tô Vân đầu dưới chân trên chồng cây chuối lên, đầu lưỡi nhô ra, đem đầu kia to lớn như núi Bàn Dương cuốn lên, tại cả

triều văn võ cùng Đại Tần phần đông sứ giả trước mắt bao người, đem đầu kia Bàn Dương, kể cả Bàn Dương đài vuông cùng một chỗ, mạnh mẽ nhét vào trong miệng!

Cái kia Bàn Dương hung hãn vô cùng, nhưng đối mặt hóa thành Thao Thiết hình thái Tô Vân, thậm chí ngay cả cơ hội phản kháng đều không có, chỉ còn lại có hai cái tiếp sau bên ngoài đạp hai cái.

Tô Vân biến thành Thao Thiết trên dưới lay động cái bụng, run lên hai run, cuối cùng đem cái kia Bàn Dương hoàn toàn nuốt vào, ngay sau đó to lớn đầu lưỡi vung ra, lau lau bờ môi.

Bốn phía, khắp nơi là trợn mắt hốc mồm mọi người.

Tô Vân hung dữ hướng xung quanh nhìn lại, đột nhiên tỉnh táo lại, vội vàng thôi thúc hoàng chung trấn áp tâm ma, chỉ nghe trong đầu hắn một tiếng chuông vang, hắn hình thể nhanh chóng biến hóa, dần dần khôi phục như thường.

Trước điện Kim Loan, trợn mắt hốc mồm mọi người còn không có lấy lại tinh thần, Cầu Thủy Kính, Tiết Thanh Phủ đám người đối Tô Vân hiểu rõ, giờ phút này cũng là nhìn ra ngây người.

Tô Vân lấy ra một cái khăn tay, lau lau môi, có chút bất an đứng ở nơi đó.

“Quả nhiên là bán ma!” Ngô Đồng vừa vặn đi tới, ánh mắt bên trong tràn ngập hưng phấn.

Chương 214 : Cầu Thủy Kính lộng quyền

Chương 214: Cầu Thủy Kính lộng quyền

Trước điện Kim Loan, vẫn là một mảnh lặng im, chỉ có cái kia mấy con Bàn Dương bất an lay động cái đuôi nhỏ, hoảng sợ nhìn Tô Vân.

Bàn Dương cự thú, tuyệt đối là hùng hổ cực kỳ dị thú, thậm chí mang theo ma tính, bằng không cũng sẽ không tạo thành phương tây ba mươi năm náo động.

Nhưng mà Tô Vân vừa rồi mở miệng một đầu, nuốt sống đi xuống, để cái này Bàn Dương sợ hãi vô cùng, hận không thể chạy trốn.

"Cái này thoạt nhìn thùng cơm thiếu niên, trên thực tế rất mạnh ah!"

Thương Cửu Hoa mồ hôi lạnh trên trán cuối cùng áp chế không nổi xông ra, quay đầu nhìn về phía Bạch Nguyệt Lâu, thầm nghĩ: "Chẳng lẽ nói ta nhìn lầm? Hắn mới là cái kia thùng cơm?"

Bạch Nguyệt Lâu đứng ở nơi đó, mặt mang ấm áp như gió xuân tươi cười, phảng phất Tô Vân xem như đối với hắn mà nói chỉ đến như thế.

Bạch Nguyệt Lâu trong lòng sóng lớn dâng trào: "Sau này đánh chết ta, cũng không khiêu chiến đại sư huynh, ta làm lão nhị là được. Liền Bàn Dương cũng mở miệng một cái, quá hung tàn!"

Hắn thần thái như vậy ung dung, để Thương Cửu Hoa lại có chút nghi ngờ, thầm nghĩ: "Chẳng lẽ ta nghĩ nhiều rồi? Cái này Nguyên Sóc cả triều văn võ, đều khiếp sợ, chỉ có số ít mấy người còn có thể bình tĩnh, nhưng người này nhưng như cũ rất bình tĩnh, hiển nhiên là sâu không lường được! Thực lực của hắn, sẽ chỉ mạnh hơn. Nguyên Sóc thực lực…"

Hắn sau lưng mồ hôi lạnh chảy, thật sâu cảm giác được đâm lao phải theo lao, đột nhiên lạnh lùng nói: "Nguyên Sóc sĩ tử, tu luyện ma đạo, gây họa bá tính, ta Đại Tần…"

"Không sai!"

Một cái văn thần vượt qua đám người ra, khom người nói: "Bệ hạ, ta Nguyên Sóc chính là năm ngàn năm mênh mông đại quốc, Thánh Nhân xuất hiện lớp lớp, cái này sĩ tử dùng ma đạo thắng Đại Tần bạn bè, lòng dạ đáng chém, tội lỗi có thể tru! Xin bệ hạ hạ lệnh, xử tử kẻ này, vãn hồi ta Nguyên Sóc mặt mũi."

Thương Cửu Hoa ngẩn ngơ, thầm nghĩ: "Người này là ta Đại Tần xếp vào tại Nguyên Sóc mật thám ư? Hình như không phải, nhưng vì sao thay ta Đại Tần nói chuyện?"

Đế Bình từ chối cho ý kiến, nghiêng người hướng Cầu Thủy Kính nói: "Thái thường cho rằng Hoàng Thị Tào lời nói thế nào?"

Cầu Thủy Kính khom người nói: "Bệ hạ, đây là thoát thai tự chu thiên tinh đấu trận liệt Thần Ma hai mươi bốn biến, quả thật lợi hại. Phiên bang Đại Tần, man di chi địa, chỉ biết là chu thiên tinh đấu trận liệt, không biết trong đó biến hóa, cho nên tưởng lầm là ma đạo. Thật tình không biết đây là đường đường chính chính chính đạo!"

Hắn liếc cái kia Hoàng Thị Tào liếc mắt, nói: "Còn Hoàng Thị Tào mắt mờ, không biết chu thiên trận liệt thần thông biến

hóa, thần cho rằng, Hoàng Thị Tào đem từ quan trở lại quê hương. Thần nghe nói Hoàng Thị Tào quê quán Lĩnh Nam mở mới một cái tro tàn xưởng, không bằng xin Hoàng Thị Tào đi Lĩnh Nam trợ giúp tro tàn xưởng, đào tro tàn a."

Cái kia Hoàng Thị Tào giận dữ, đối Cầu Thủy Kính mắng chửi không dứt.

Lại có một vị đại thần ra khỏi hàng, quỳ lạy trên mặt đất, cao giọng nói: "Bệ hạ, Cầu thái thường lộng quyền…"

Đế Bình phất tay, không nhịn được nói: "Cùng một chỗ kéo xuống, đem Hoàng Thị Tào cùng Trung Tán đại phu cùng một chỗ đưa đi tro tàn xưởng."

Lập tức có Kim Ngô vệ tiến lên, đem Hoàng Thị Tào cùng cái kia Trung Tán đại phu kéo xuống.

Mặt khác triều thần câm như hến, đều biết Cầu Thủy Kính đến hoàng đế coi trọng , bất kỳ người nào quyền thế đều không thể chống lại.

Đế Bình đứng dậy, hướng cái kia cao gầy tăng nhân làm lễ chào hỏi: "Thánh phật xuất quan, thật đáng mừng."

Vừa rồi chính là thánh phật ra tay, từ Tô Vân trong miệng cứu cái kia Đại Tần linh sĩ Cao Phúc. Thánh phật đem Cao Phúc bỏ xuống, hai tay hợp thành chữ thập, nói: "Phương ngoại chi nhân, tham kiến bệ hạ."

Hắn tuy là hướng Đế Bình làm lễ chào hỏi, nhưng mà ánh mắt nhưng như cũ rơi vào Tô Vân trên người.

Tô Vân giờ phút này còn tại hồi tưởng vừa rồi một màn kia, trong lòng đột nhiên sinh ra lớn lao sợ hãi: "Ta đây là làm sao vậy? Vì sao đột nhiên biến hóa thành Thao Thiết? Ta còn ăn một đầu Bàn Dương! Cái kia Bàn Dương cái đầu lớn như vậy, ta lại đem nó ăn… Mùi vị cũng không tệ lắm, nhưng mà sống!"

Hắn có chút không rét mà run, cảm thấy mình trong cơ thể hình như ở một cái khác tà ác tồn tại cường đại.

Hắn Linh giới bên trong, Oánh Oánh hoảng sợ không tên nhìn Tô Vân nội tâm.

Vừa rồi Tô Vân biến hóa thành Thao Thiết lúc, nàng nhìn thấy Tô Vân nội tâm cũng biến hóa vì một đầu Thao Thiết, cỡ nào đáng sợ.

Hiện tại Tô Vân nội tâm khôi phục, đang ngơ ngác mê mẩn, nàng cũng không dám phụ cận.

"Oánh Oánh, vừa rồi Thủy Kính tiên sinh nói, ta biến thành Thao Thiết, là thoát thai tự chu thiên tinh đấu trận liệt Thần Ma hai mươi bốn biến."

Đột nhiên, Tô Vân tỉnh táo lại, dò hỏi: "Cái này chẳng phải là nói, ta quả thực có thể biến hóa thành Thao Thiết?"

"Không phải như thế!"

Oánh Oánh giận dữ, hận không thể xông đi lên hướng về phía gáy của hắn đập quyển sách, mạnh mẽ gõ gõ sọ não của hắn, chẳng qua là không dám, tức nói: "Ngươi vừa rồi biến thành Thao Thiết, tuyệt đối không phải cái gì Thần Ma hai mươi bốn biến! Mà là ngươi bị thứ gì điều khiển…"

Tô Vân mê mẩn, giống như là không nghe thấy nàng, lẩm bẩm nói: "Ta cảm thấy Thủy Kính tiên sinh lời nói thâm ý sâu sắc…"

"Thâm ý cái đầu của ngươi!"

Oánh Oánh tức đến nổ phổi nói: "Căn bản không tồn tại Thần Ma hai mươi bốn biến! Mà là ngươi bị một đầu Thao Thiết trên người! Tiếp tục như vậy nữa, ngươi sẽ biến thành một cái khác Thao Thiết!"

Tô Vân tiếp tục nói: "… Thủy Kính tiên sinh thâm ý, ta nghĩ ta là rõ ràng, khẳng định là Tạo Hoá chi thuật! Đúng, Hồng Lô Thiện Biến bên trong liền có Tạo Hoá chi thuật! Tạo Hoá chi thuật có thể thay đổi khí huyết, thay đổi thân thể, nếu như đem Thao Thiết truy nguyên đến cực hạn, ta quả thực có thể thôi thúc Thao Thiết thần thông, nội tâm hóa thành Thao Thiết!"

Oánh Oánh ngẩn ngơ, ha ha nói: "Ngươi vừa nói như vậy, hình như có đạo lý…"

Nàng đột nhiên tỉnh ngộ lại, tiếp tục tức đến nổ phổi nói: "Nhưng mà ngươi vừa rồi biến thành Thao Thiết, tuyệt không phải thần thông của ngươi gây nên! Ngươi là bị Thao Thiết Ma Thần trên người!"

Tô Vân lẩm bẩm nói: "Nội tâm cùng thân thể nhất thể, nội tâm bị thương, thân thể cũng sẽ bị thương, nội tâm biến thành Thao Thiết hình thái, như vậy thân thể cũng sẽ biến thành Thao Thiết hình thái. Cũng tức là nói, môn thần thông này nếu như như vậy thi triển…"

Hắn đột nhiên thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến, tinh luyện Tạo Hoá chi thuật, quan tưởng Thao Thiết, hắn nội tâm dần dần phát sinh biến hóa.

Oánh Oánh vẻ mặt dại ra, chỉ thấy Tô Vân nội tâm đột nhiên từ hình dạng người biến hóa thành Ma Thần hình thái, hai tay xuy xuy vang vọng, sinh ra lợi trảo, trên người từng mảnh từng mảnh lân phiến mọc ra, đầu lâu bốn phương tám hướng sinh trưởng, càng lúc càng lớn!

"Cái này…" Oánh Oánh hoàn toàn ngây người.

Tô Vân trí nhớ chỗ sâu, một đầu thật dài đầu lưỡi ngay tại ý đồ đột phá trí nhớ của hắn phong ấn, đột nhiên đầu lưỡi kia

thu về: “Tiểu tử này, như vậy cũng có thể truy nguyên ta? Không thể lại phát triển hắn…”

Thánh phật bước chân, hướng Tô Vân đi tới, nhưng vào lúc này, Tô Vân toàn thân cao thấp đột nhiên phát sinh biến hóa kỳ diệu, trên người mọc ra lân phiến, lân phiến màu sắc tráng lệ, bài bố thành đủ loại Thao Thiết mới có đường vân!

Thánh phật kinh ngạc, dừng bước lại, thôi thúc phật môn thiên nhãn, trên dưới quan sát Tô Vân.

Chỉ thấy Tô Vân thân thể biến hóa, cơ bắp thân thể liên tiếp nhô lên, càng ngày càng cao lớn, một viên đầu cũng tại hướng Thao Thiết đầu lâu biến hóa!

Bành! Bành! Bành!

Phía sau hắn, to to nhỏ nhỏ động thiên hiện lên, bảy mươi hai động thiên hiện ra các loại ánh sáng, động thiên vách trong, tất cả Thần Ma lạc ấn toàn bộ hóa thành Thao Thiết lạc ấn!

Liên tục không ngừng Thao Thiết nguyên khí, từ thứ bảy Linh giới bên trong cuồn cuộn mà đến, để tu vi của hắn tăng lên điên cuồng!

Thánh phật ngước nhìn tôn này Ma Thần, trong mắt ánh sáng dần dần ảm đạm xuống: “Thiện tai, thiện tai.” Dứt lời, xoay người rời đi.

Hắn lúc trước là ôm phong ấn Tô Vân tâm thái mà đến, Lôi Âm các chủ báo mộng cho hắn, xin hắn phong ấn Tô Vân, miễn cho Tô Vân trí nhớ bên trong những cái kia Thần Ma đột phá phong ấn.

Vừa mới, Tô Vân cũng quả thực không khống chế được, bị Ma Thần Thao Thiết chiếm đoạt, mà ở trước mắt nguy cấp, Tô Vân nhưng lại lần nữa đem Thao Thiết trấn áp, đuổi về trong phong ấn.

Điểm này, đã để thánh phật khiếp sợ không thôi.

Mà bây giờ, Tô Vân vậy mà tại hắn sắp sửa ra tay trấn áp trước đó, lần nữa biến thành Thao Thiết!

Lần này biến thành Thao Thiết, vậy thì không phải là bị Thao Thiết chiếm đoạt thần trí chiếm đoạt nội tâm, mà là Tô Vân nắm giữ một loại cao thâm Thần Ma Tạo Hoá chi thuật!

Tô Vân mình tùy thời có thể biến hóa, tùy tâm sở dục.

"Bị trấn áp tại hắn trí nhớ bên trong Thao Thiết, tạm thời không cách nào chạy trốn, ngược lại bởi vì hắn thôi thúc loại thần thông này mà không ngừng bị hấp thu nguyên khí. Tuy là vẫn như cũ không an toàn, nhưng không cần phải tại đây loại trường hợp trấn áp hắn."

Thánh phật ánh mắt rơi vào Ngô Đồng trên người, chần chừ một chút, trong lòng yên lặng nói: "Thao Thiết như vậy, như vậy nhân ma cũng trước thả một chút."

Thương Cửu Hoa trong lòng giật mình, ánh mắt rơi vào ngay tại thử nghiệm sử dụng Thao Thiết chân thân Tô Vân trên người, thầm nghĩ: "Hắn Thao Thiết chân thân là mới vừa tu luyện ra được, nói cách khác, thật sự là hắn là mới vừa từ chu thiên tinh đấu trận liệt bên trong lĩnh ngộ ra tới! Trên đời thật có cường đại như thế lực lĩnh ngộ? Như vậy…"

Hắn nhìn về phía Bạch Nguyệt Lâu, Bạch Nguyệt Lâu hướng hắn khẽ mỉm cười.

Thương Cửu Hoa có chút chóng mặt: "Tư chất của hắn, chỉ sợ càng cao! Chẳng lẽ Thủy Kính tiên sinh, thật chấn hưng Nguyên Sóc? Thế nhưng là, vì sao dân gian vẫn là một bức rách nát cảnh tượng…"

Cầu Thủy Kính cũng là mê man vô cùng, hắn chẳng qua là thuận miệng nói, không nghĩ tới Tô Vân thật nắm giữ loại này

Thần Ma Tạo Hoá chi thuật, trước mặt mọi người luyện thành Thao Thiết chân thân!

Đúng lúc này, đột nhiên chỉ nghe một tiếng ầm vang tiếng vang, cái kia Đại Tần linh sĩ Cao Phúc bị hóa thành Thao Thiết Tô Vân một quyền đánh cho tan rã!

Đại Tần sứ giả nổi giận, đằng đằng sát khí.

Thương Cửu Hoa mặt mang thanh khí, lạnh lùng nói: "Nguyên Sóc hoàng đế, thắng bại đã phân, vì sao còn muốn giết ta Cao Phúc sư đệ?"

Đế Bình không đáp, có đại thần nói: "Bệ hạ, cái này sĩ tử dã tính khó thuần, chỉ sợ là hỏng hai nước hữu nghị. Xin bệ hạ xử lý!"

Tô Vân tán đi Thao Thiết chân thân, thân thể thu nhỏ, khó hiểu nói: "Vừa mới sứ giả nói, phân ra thắng bại sinh tử, mới có thể thấy học vấn sâu cạn. Hắn chẳng qua là thua, ta còn không có đánh chết hắn. Hiện tại đánh chết hắn, mới tính nghiệm chứng học vấn sâu cạn."

"Có nhục văn nhã ——" một cái lão thần chỉ vào hắn run giọng nói.

Cầu Thủy Kính nói: "Bệ hạ…"

Đế Bình lười biếng nói: "Triệu thường thị cao tuổi, lớn Lĩnh Nam đang cần Triệu thường thị phát sáng phát nhiệt, như vậy Triệu thường thị liền cùng đi Lĩnh Nam đào tro tàn a."

Hắn đứng dậy, thản nhiên nói: "Đại Tần sứ giả đường xa mà đến, đi đường mệt mỏi, các ngươi nghĩ thưởng, lại giao cho trẫm xem qua. Mời sứ giả đi xuống nghỉ ngơi a. Bạch sĩ tử cùng Tô sĩ tử lưu lại, Cầu thái thường cùng Tiết thái uý cũng tiến vào thấy trẫm."

Thương Cửu Hoa há to miệng, lại không có nói cái gì, thầm nghĩ: "Thôi được, trước dàn xếp lại, cái này Nguyên Sóc người trẻ tuổi tuy mạnh, nhưng văn võ quan viên nhưng có nhiều không có cốt khí, lưu lại sống thêm mấy ngày, liền có thể từ từ mưu toan."

Bạch Nguyệt Lâu khẽ mỉm cười, đi xuống lầu, xuống Bàn Dương, thần du bình thường đến đến Tô Vân bên người.

Tô Vân mở miệng, trong mồm nhưng duỗi ra một đầu Thao Thiết phân nhánh đầu lưỡi, vội vàng triệt để tán đi Thao Thiết thần thông.

"Đi theo ta." Bạch Nguyệt Lâu bình tĩnh nói.

Tô Vân đuổi theo hắn, hai người một trước một sau, đi tới Cầu Thủy Kính bên người, đi theo Cầu Thủy Kính cùng Tiết Thanh Phủ hướng ngự giá đi tới.

Chương 215 : Dã thú Tô Vân

Chương 215: Dã thú Tô Vân

Tiết Thanh Phủ liếc Tô Vân cùng Cầu Thủy Kính một cái, cười nói: "Cầu thái thường lần này làm náo động lớn, liền giáng mấy vị đại quan, thánh quyến chính long, uy chấn triều chính, làm cho bách quan không rét mà run. Không phải chuyện tốt ah."

Cầu Thủy Kính nói: "Lão sư chỉ giáo."

Tiết Thanh Phủ đuổi theo Đế Bình ngự giá, không nhanh không chậm nói: "Hoàng thị tào Hoàng gia, Trung Tán đại phu Vệ gia, Triệu thường thị Triệu gia, đây đều là hữu danh đại thế gia, trước kia cái nào một buổi sáng đại đế đều kính trọng rất nhiều, chưa hề từng đứt đoạn nhân gia chức quan. Ngươi tước đoạt mấy cái này thế van chức quan, chính là đắc tội những này thế van. Nhưng mà đây là chuyện xấu, chưa chắc không thể biến thành một chuyện tốt."

Hắn ngẩng đầu, nhìn hoàng đế ngự giá, cười nói: "Hoàng thị tào có cái đệ đệ, tên là Hoàng Thuần Phong, để hắn thế chỗ Hoàng thị tào, kế nhiệm thị tào chi vị. Hoàng gia muốn là quan chức, còn Hoàng thị tào, để hắn đi Lĩnh Nam đào tro tàn là được. Như vậy, ngươi hướng Hoàng gia cho thấy, ngươi là đối chuyện không đúng người, đối với người không đúng Hoàng gia. Hoàng Thuần Phong thượng vị, hắn chính là ngươi người, Hoàng gia cũng bảo toàn thị tào chi vị, chẳng phải là vẹn toàn đôi bên?"

Cầu Thủy Kính lẳng lặng nghe.

Tô Vân cùng Bạch Nguyệt Lâu đi theo phía sau bọn họ, cũng cẩn thận lắng nghe, trong lòng đều có cảm ngộ.

Tiết Thanh Phủ cười nói: "Hoàng gia như vậy xử lý, Vệ gia cũng như vậy xử lý, Triệu gia cũng là như vậy. Ngươi đã trên triều đình lập uy, lại sắp xếp nhân thủ của mình, còn không đắc tội mặt khác thế gia. Cái này liền không phải vẹn toàn đôi bên, mà là vẹn toàn ba bên."

Cầu Thủy Kính khen: "Lão sư cao siêu, nhưng ta không áp dụng."

Tiết Thanh Phủ giật mình.

Cầu Thủy Kính nói: "Ta thà rằng thắng bên trong lấy, không hướng Khúc bên trong cầu. Học sinh muốn làm, là thay đổi quốc gia này, thay đổi cái này thế đạo, thay đổi Nguyên Sóc tích bần tích nhược! Thế gia độc quyền tài nguyên, tiến tới độc quyền giáo dục, độc quyền giáo dục tiến tới độc quyền học thức, tạo thành Nguyên Sóc nghèo nàn. Ta muốn mở giáo dục, đẩy giáo hóa, như vậy nhất định nhưng muốn đối thế gia ra tay!"

Tinh thần hắn phấn khởi, đi thẳng về phía trước: "Ta nếu đã đắc tội ba đại thế gia, vậy liền đắc tội đến cùng, thừa dịp thánh quyến chính long, ta đem từ Thiên Đạo viện sĩ tử bên trong chọn lựa nổi bật tuấn kiệt, an bài đến những này quan chức đi tới. Những người này, mới là ta biến pháp tiền vốn!"

"Ngươi nhất định thất bại."

Tiết Thanh Phủ đuổi theo hắn, thở dài nói: "Ngươi đem vỡ đầu chảy máu, thịt nát xương tan. Ngươi nghĩ đến quá tốt, nhưng mà quên đi một việc."

Ánh mắt của hắn rơi vào Đế Bình trên người: "Hoàng thất, mới là lớn nhất thế gia. Ngươi biến pháp hi vọng toàn bộ thắt ở hoàng đế trên người một người, nhưng hoàng đế nếu là thay

đổi chủ ý đâu? Coi như hoàng đế không thay đổi chủ ý, hoàng thất thay đổi chủ ý đâu?"

Cầu Thủy Kính nói: "Lão sư, đây là ngươi ta khác biệt. Ta vì biến pháp, là thay đổi quốc gia này tích bần tích nhược nhận ngoại quốc lấn ép vận mệnh, ngươi không phải. Ngươi chỉ là vì dã tâm của mình."

Tiết Thanh Phủ trở nên trầm mặc, đột nhiên cười nói: "Nhưng con đường của ta, lại càng dễ thành công."

"Đây mới là bi ai sự tình."

Cầu Thủy Kính sắc mặt bình tĩnh nói: "Bởi vì ngươi thành công lời nói, Nguyên Sóc vẫn là ban đầu Nguyên Sóc, tất cả cũng sẽ không cải biến."

Phía trước, Đế Bình ngự giá tại trong vườn trái cây dừng lại, cười nói: "Mấy vị ái khanh đang nói cái gì? Nhanh lên một chút tới."

Tiết Thanh Phủ cùng Cầu Thủy Kính đi ra phía trước, Tô Vân cùng Bạch Nguyệt Lâu theo ở phía sau.

Đế Bình bên người đều là cung nữ thái giám, chậm rãi mà đi, chỉ vào trong hoàng cung trên cây trưởng thành trái cây, nói: "Cái này Ngọc Hoàng sơn bên trên kết trái cây, mùi vị càng thêm thơm ngọt, đi lấy xuống một chút nếm thử."

Cung nữ bọn thái giám đi lấy trái cây, Đế Bình cười nói: "Các ngươi cũng không cần câu nệ, bốn phía ngồi một chút là được. Tô ái khanh, ngươi đi theo ta."

Tô Vân giật mình, đuổi theo Đế Bình.

"Thông Thiên các Tô các chủ, quyền vị rất lớn, thủ đoạn thông thiên, ngươi có thân phận này, trẫm không thể không phong thưởng ngươi. Nhưng ngươi dám đến Đông đô lĩnh trẫm phong thưởng, vượt quá trẫm đoán trước."

Đế Bình cảm khái nói: "Ngươi lá gan rất lớn!"

"Dám đánh hoàng đế, đương nhiên lá gan không nhỏ."

Tô Vân cười nói: "Bệ hạ…"

Đế Bình lộ ra vẻ trêu tức: "Tô huynh, ngươi vẫn là sợ sệt."

Tô Vân nghiến răng, nhướng mày nói: "Đệ Bình huynh đệ nói ta sợ sệt cái gì?"

Đế Bình cười ha ha, âm thanh vang dội, nơi xa Tiết Thanh Phủ nghe được tiếng cười, ngẩng đầu nhìn tới, thấp giọng nói: "Thủy Kính, ngươi đoán bọn họ đang nói cái gì?"

Cầu Thủy Kính nói: "Như vậy ta nếu là tước bỏ thuộc địa, gọt các đại thế gia lợi ích, Tiết Thánh Nhân có hay không ủng hộ?"

"Ta ủng hộ vô dụng."

Tiết Thanh Phủ thu về ánh mắt, thản nhiên nói: "Ngươi chính lệnh không ra được Đông đô. Chính lệnh, là từ quan tới thúc đẩy, quan viên lớn nhỏ, tạo thành thống trị cả nước hệ thống. Những quan viên này, thường thường là đến từ các đại thế gia, ngươi chính lệnh vì suy yếu bọn họ, còn muốn để cho bọn họ chấp hành?"

"Ngươi đoán, bọn họ đang nói cái gì?" Đế Bình quay đầu nhìn về phía Tiết Thanh Phủ cùng Cầu Thủy Kính, thấp giọng hỏi.

Tô Vân nói: "Chính kiến chi tranh."

Đế Bình ngẩng đầu, cười nói: "Bọn họ tranh chính là cái này, tranh danh, tranh lợi, tranh đường đi đúng sai. Ngươi đây? Tô huynh đệ, ngươi tranh là cái gì?"

Tô Vân mi mắt rủ xuống, nhớ tới Thiên Thị Viên bên trong thấp kém yêu tộc, nhớ tới Sóc Phương tầng thấp nhất bách

tính, lại nghĩ tới ngàn ngói ngang Đông đô dọc theo con đường này kiến thức, có chút không biết nên trả lời như thế nào.

"Ngươi có lẽ là muốn lên như diều gặp gió, trở thành quan lại quyền quý, có lẽ muốn tài hoa cái thế, viết sách lập truyện, trở thành Thánh Nhân, có lẽ là muốn tích lũy của cải, phúc ấm hậu thế, lại hoặc là có bừng bừng dã tâm, thậm chí muốn ngồi tại trẫm chỗ ngồi!"

Đế Bình chắp hai tay sau lưng, sắc mặt sáng tỏ, cười nói: "Cái này người đời cả một đời mơ ước sự tình, trẫm vừa ra đời, liền có. Những này tranh giành cả đời đồ vật, đối trẫm tới nói là ta vừa ra đời liền có đồ vật, không đáng giá nhắc tới. Các ngươi cầu danh cầu lợi, vì thân gia, vì tính mạng, vì kiều thê mỹ thiếp, vì hậu thế, vì giang sơn xã tắc, vân vân đủ loại, trẫm đều không để ý!"

Tô Vân nói: "Đệ Bình huynh đệ quan tâm là tính mạng của mình."

"Không sai! Ta nắm giữ tất cả, duy nhất không có có, chính là vĩnh sinh!"

Đế Bình sắc mặt đột nhiên âm trầm xuống, nói: "Cho nên ta tại kế thừa hoàng vị sau đó, liền bắt đầu mưu đồ vĩnh sinh chi lộ, con đường thành tiên. Tiết thái thường ý đồ điều khiển ta, không tưởng ta, trẫm há có thể dung hắn? Để hắn chạy trở về Sóc Phương cáo lão về quê!"

Hắn phất tay áo nói: "Cầu thái thường ngày ngày nói biến pháp, căn bản nhìn không ra trẫm muốn cái gì, trẫm chẳng muốn dùng hắn! Chỉ có Khúc thái thường một lòng một ý nghiên cứu trường sinh, cho nên trẫm trọng dụng hắn, để hắn dẫn đầu trên đời này thông minh nhất một nhóm người đi Thiên Thị Viên. Khúc thái thường quả thực không phụ trẫm, vậy mà thật mở ra Tiên giới, để trẫm trường sinh có hi vọng!"

Hắn sắc mặt càng thêm âm trầm, cắn răng nói: "Trộm! Thậm chí bao gồm ngươi Tô các chủ, các ngươi đều là trộm!"

Tô Vân ngạc nhiên.

Vừa rồi Đế Bình còn có nói có cười, thậm chí có thể cùng hắn nói đùa, xưng huynh gọi đệ, nhưng trong chớp mắt liền đằng đằng sát khí, âm lãnh vô cùng, thật là hỉ nộ vô thường, khó mà đoán.

"Thiên Môn trấn là của ta, bát diện triều thiên khuyết cũng là của ta, là các ngươi đám người này, đám này kẻ dã tâm đoạt ta trường sinh!"

Đế Bình hung ác nói: "Sóc Phương bảy đại thế gia, Sóc Bắc lão biều bả tử, Sóc Phương hầu, còn có Tiết Thánh Nhân, khu không người Thần Vương Yêu Vương, đều là trộm, đều đáng chết!"

Hắn thở hổn hển mấy hơi thở hồng hộc, lại bắt đầu ho khan.

"Nhìn tới Đế Bình bệnh căn cũng không hoàn toàn tốt để lộ." Tô Vân thầm nghĩ.

"Trẫm để Cầu thái thường tiếp tục Khúc thái thường nghiên cứu, làm ra đại nhất thống công pháp, nhưng hắn hết lần này tới lần khác không làm, hắn hết lần này tới lần khác do dự, hết lần này tới lần khác muốn biến pháp, hắn căn bản không biết lòng trẫm ý!"

Đế Bình phun ra trọc khí, lạnh lùng nói: "Mới chết một chút Thiên Đạo viện sĩ tử, hắn liền đau lòng lên, nói này nói kia, trẫm há có thể dung hắn? Cho nên trẫm muốn đem hắn xử lý đến Sóc Phương đi, để hắn đầu này lớn cá nheo, đi quấy đục Sóc Phương nước."

Hắn quay mặt đi nhìn đang cùng Tiết Thanh Phủ nói chuyện Cầu Thủy Kính, vẻ mặt trời u ám: "Nhưng hắn cũng

đã trở thành trộm. Hắn vậy mà cầm cuối cùng một mặt triều thiên khuyết áp chế trẫm. Đáng chết, thật đáng chết!"

Tô Vân rùng mình một cái.

Cầu Thủy Kính dường như cảm ứng được Đế Bình ánh mắt, quay đầu nhìn tới, Đế Bình trên mặt trong chớp mắt phảng phất ánh nắng đẩy ra mây đen chiếu đến, trở nên rực rỡ tinh thần phấn chấn.

Tô Vân lại rùng mình một cái: "Ma! Hoàng đế mới là nhân ma! Hắn so Ngô Đồng đáng sợ rất rất nhiều!"

"Cầu Thủy Kính được trường sinh pháp, mượn ngươi tay hướng trẫm biểu hiện ra, cho nên ngươi cũng là trộm!"

Đế Bình liếc Tô Vân một cái, cười lạnh nói: "Ngươi ở tại Thiên Môn trấn, ngươi cũng trộm trẫm trường sinh pháp, trẫm tiên pháp! Các ngươi đều là trộm, còn cầm tiên pháp tới uy hiếp trẫm, muốn trẫm làm cái này, làm cái kia!"

Tô Vân lạnh lùng nói: "Bệ hạ đến cùng muốn nói cái gì?"

"Tô huynh đệ."

Đế Bình lại đổi một bộ gương mặt, cười nói: "Trẫm có thể cho ngươi tất cả ngươi muốn, chỉ cần ngươi cho trẫm hoàn chỉnh tiên pháp, trẫm có thể thỏa mãn ngươi tất cả mong muốn!"

Tô Vân lắc đầu nói: "Bệ hạ hiểu lầm, ta chỉ biết là Trúc Cơ cùng Uẩn Linh cảnh giới đại nhất thống công pháp. Cao thâm hơn, ta một chữ cũng không biết."

Đế Bình vội vàng nói: "Ngươi có thể từ Cầu Thủy Kính cùng Tiết Thánh Nhân nơi đó moi ra tới công pháp phía sau, ta nhìn ra được, bọn họ tuy là hai bên không hợp nhau, nhưng đối ngươi cũng rất thưởng thức."

Tô Vân nói: “Bệ hạ, ta nếu là có tiên pháp, ta nhất định sẽ truyền thụ ra ngoài, để Nguyên Sóc lớn mạnh, có thể chống cự ngoại địch. Bệ hạ có thể làm được ư?”

Đế Bình sắc mặt kịch biến, lạnh lùng nói: “Trên đời này chỉ cần một cái hoàng đế, một cái trường sinh bất tử hoàng đế!”

Tô Vân lắc đầu, xoay người hướng Cầu Thủy Kính cùng Tiết Thanh Phủ đi tới.

Đế Bình nhìn hắn bóng lưng, mắt lộ ra sát cơ.

Tô Vân dừng bước, từ từ xoay đầu lại, ưng thị lang cố, dã tính bức người.

Hai người ánh mắt đan xen, Tô Vân tiếp tục hướng Cầu Thủy Kính cùng Tiết Thanh Phủ đi tới.

“Con dã thú này!”

Đế Bình giận dữ: “Trẫm nhất định phải thuần phục ngươi!”

Tô Vân rời đi hoàng cung, trở về Hiền Lương viện, trong lòng chần chừ, Đông đô quả thực không phải một cái đất lành, như Cầu Thủy Kính lời nói, bản thân dù sao chẳng qua là một cái nho nhỏ sĩ tử, không thể ở lâu.

“Có lẽ làm cái đốc ngoại ti thiếu sử là cái lựa chọn tốt.” Trong lòng của hắn thầm nghĩ.

Lúc này, Bạch Nguyệt Lâu vội vàng đi tới, kêu khổ nói: “Đại sư huynh cứu mạng!”

Tô Vân kinh ngạc nói: “Chuyện gì?”

“Cái kia Đại Tần sứ giả Thương Cửu Hoa, mời ta ăn cơm!”

Tô Vân nghẹn ngào cười nói: “Ngươi đi ăn chính là, cần gì phải hỏi ta?” Đang nói, hắn đột nhiên bụng đói kêu vang, cảm thấy có chút đói bụng.

“Không đúng, không đúng, ta rõ ràng trong hoàng cung ăn đi một đầu Bàn Dương, đầu kia Bàn Dương như ngọn núi lớn!”

Tô Vân hơi hơi nhíu mày, sờ lên cái bụng, cố hết sức nói: “Tất cả mọi người là Truy Nguyên viện sư huynh đệ, ta cùng ngươi đi ăn cơm là được. Không nói chuyện nói trước, ta chỉ để ý ăn cơm, không giúp ngươi đánh nhau.”

Bạch Nguyệt Lâu liên tục gật đầu: “Có đại sư huynh nâng đỡ, ta dũng khí liền tráng nhiều.”

“Lại thêm đại sư tỷ thế nào?” Thiếu nữ Ngô Đồng từ bên ngoài đi tới, Tiêu Thúc Ngạo lặng yên không tiếng động đi theo phía sau nàng.

Chương 216 : Là người sơn dã

Chương 216: Là người sơn dã

Ngọc Hoàng sơn tầng thứ bảy, nơi này phồn hoa vô cùng, giống như hơn hẳn Giang Nam, Ngọc Hoàng sơn thác nước ở đây hóa thành Phi Vân hồ, hồ cũng trời một màu, mặt nước bình tĩnh không lay động, yên tĩnh như mặt gương, chiếu rọi trên trời mây bay.

Mây trắng đi tại trên mặt hồ, ngẩng đầu nhìn trời, bầu trời xanh thẳm như gội.

Năm đó Lâu Ban kiến tạo Đông đô, tại kiến tạo nơi này lúc, lo lắng phá hủy Phi Vân hồ vẻ đẹp, ngay sau đó ven hồ đập, ở bên hồ xây dựng từng đạo đê đập, đê đập đem Đông đô tầng thứ bảy lầu vũ cùng Phi Vân hồ tách ra, miễn cho ô nhiễm Phi Vân hồ.

Những này lầu vũ thì là ven sơn xây lên, san sát nối tiếp nhau, từng tòa nhà cao tầng như là vảy rồng, bao phủ tại Ngọc Hoàng trên núi.

Tô Vân ngồi tại Phiêu Nhai lâu Thần Tiên cư bên trong, hướng mặt hồ nhìn lại, chỉ thấy mấy lá phiêu tại trên mặt hồ, dưới đò mây trắng ung dung.

“Thật sự là tiên cảnh đồng dạng.”

Tô Vân bên cạnh Bạch Nguyệt Lâu thở dài nói: “Đông đô khí tượng, không phải tầm thường.”

Tô Vân khẽ mỉm cười, Đông đô phong cảnh vẻ đẹp, làm người ta nhìn mà than thở, nhưng mà nói tiên cảnh, vậy vẫn là phải kém hơn rất nhiều.

Hắn gặp qua tiên cảnh, thật là không gì so sánh nổi.

Phiêu Nhai lâu Thần Tiên cư lấy là phiêu bạt chân trời ý tứ, thường thường là ngoại bang sứ giả ở chi địa.

Tô Vân thu về ánh mắt, nhìn về phía mặt khác khách khứa và bạn bè.

Lần này Thương Cửu Hoa mở tiệc chiêu đãi khách, không phải là đặc biệt xin Bạch Nguyệt Lâu một người, còn có mấy vị Đông đô một chút thế phiệt con cháu, phần lớn là trẻ tuổi tuấn kiệt.

Những thế gia tử đệ này, khí vũ bất phàm, tại trến yến tiệc chuyện trò vui vẻ, khéo léo.

Tô Vân lần này là cùng đi, bởi vì ăn Bàn Dương, đánh chết Cao Phúc, bị Thương Cửu Hoa kính trọng, bởi vậy được cái Bạch Nguyệt Lâu dưới tay chỗ ngồi.

“Cái kia mấy con Bàn Dương đi nơi nào?”

Tô Vân đem bản thân trên bàn tiệc đồ ăn quét dọn không còn, bụng đói kêu vang, quan sát xung quanh, không có tìm đến cái kia mấy con Bàn Dương, ngay sau đó liên tục tại khách bên trong nhìn quanh, hoài nghi nói: “Chẳng lẽ những cái kia Bàn Dương biến hóa thành người, ẩn giấu ở những này khách bên trong?”

Ngô Đồng một mình ngồi một tịch, ngay tại Tô Vân bên cạnh, chỉ ăn hai miếng, thấy Tô Vân quan sát xung quanh, ngay sau đó ra hiệu Tiêu Thúc Ngạo đem bản thân đồ ăn đưa đến Tô Vân trên bàn, nói: “Ta ăn không quen những thức ăn này.”

Tô Vân cảm ơn, tiếp tục ăn như hổ đói, ồm ồm nói: "Sư muội, ngươi ngày bình thường ăn chút gì?"

"Nước, hoặc là vặn vẹo nội tâm."

Ngô Đồng nói: "Mọi người đều nói ta ăn người, nhưng thật ra là không ăn."

Tô Vân kinh ngạc không thôi, hắn Linh giới bên trong, Oánh Oánh lấy tới giấy bút, chăm chú ghi chép nhân ma tập tính, ý định nghiên cứu một chút nhân ma.

Nàng cùng nhân ma có thù.

Ngô Đồng nói: "Những này thế phiệt phái con cháu đến đây đi dự tiệc, chỉ sợ gây bất lợi cho ngươi."

Tô Vân đem đồ ăn ăn hết, vẫn còn có chút đói khát, Bạch Nguyệt Lâu nhìn ra trong lòng run sợ, vội vàng đem bản thân cái kia phần cũng đẩy đi tới, e sợ cho hắn đem bản thân cũng ăn.

Ngô Đồng tiếp tục nói: "Thủy Kính tiên sinh nói ngươi là Bạch Nguyệt Lâu tùy tùng, nhưng thật ra là cho Nguyên Sóc thiếp vàng, để Nguyên Sóc mặt mũi đẹp mắt một chút. Nhưng Thương Cửu Hoa chỉ cần thêm chút hỏi thăm một chút, liền biết ngươi kết quả là ai. Nguyên Sóc thực lực đến cùng thế nào, hắn vẫn là sẽ thăm dò, hơn nữa còn là có thể thăm dò đi ra!"

Tô Vân bỏ xuống đồ ăn, ánh mắt vượt qua phần đông khách, rơi vào Thương Cửu Hoa trên người, Thương Cửu Hoa bên người phần lớn là Đại Tần sứ giả, mà ở bên cạnh hắn, nhưng có mấy cái Nguyên Sóc người cùng đi, hiển nhiên thân phận địa vị cực cao.

Ngô Đồng phảng phất quen biết nơi này mỗi người, không nhanh không chậm nói: "Thương Cửu Hoa bên trái áo vàng, tên là ấm nhạn phong, ấm thừa tướng chi tử. Ấm nhạn phong

bên cạnh áo tím, tên là nhìn Thăng Bình, ánh sáng lộc khanh chi tử. Ánh sáng lộc khanh cùng thừa tướng, đủ để có thể cùng Thủy Kính tiên sinh, Tiết Thánh Nhân địa vị ngang nhau. Bọn họ tới đi dự tiệc, cũng không phải là nịnh bợ lấy lòng ngoại bang sứ giả, mà là đem ngươi thân phận chọc ra, nhờ vào đó tới ý nghĩ xấu kính tiên sinh chuyện tốt."

Tô Vân nói: "Đem thân phận chân thật của ta chọc ra, sẽ để cho Đại Tần nhìn ra Nguyên Sóc suy yếu, đối bọn hắn có chỗ tốt gì?"

Ngô Đồng thản nhiên nói: "Đối Nguyên Sóc không có chỗ tốt, nhưng đối bọn hắn chỗ tốt lớn. Ngươi đánh bại Đế Bình, thân phận của ngươi bại lộ, sẽ có rất nhiều người khiêu chiến ngươi. Chiến thắng ngươi, chính là chiến thắng Đế Bình, thế gia dã tâm tại Đông đô bên trong âm thầm sinh trưởng. Thêm chút tuyên dương lời nói, vậy thì càng thêm không phải chuyện đùa."

Ngô Đồng xuất hiện trong mắt hắn Thiên Môn trấn bên trong, ngước nhìn triều thiên khuyết, xì xì cười nói: "Đế Bình đăng cơ đến nay, rất nhiều thế gia đều đã đối Đế Bình cực kỳ bất mãn, lần này trọng dụng Thủy Kính tiên sinh, càng làm cho loại này không vừa lòng tích lũy tới cực điểm. Cho nên, bảy đại thế gia động phản tâm, mặt khác thế phiệt chưa hẳn sẽ không động phản tâm."

Tô Vân khẽ mỉm cười, thôi thúc khí huyết, đưa nàng ép ra hai mắt của mình: "Đánh bại ta? Đế Bình đều không có bản lãnh này, huống chi bọn họ?"

Hồng sa phất qua hai má của hắn, thiếu nữ áo đỏ đi lại tại hắn nội tâm bên trong.

Hoàng chung phía trên, nữ hài nhi này chân trần đi tại từng cái khắc độ bên trên, hoàng chung tích tắc khắc độ xoay tròn,

từ nàng dưới chân chảy qua, nàng mặc dù thành thạo đi, nhưng thủy chung lưu tại tại chỗ.

Tô Vân nội tâm dần dần càng lúc càng rộng lớn, bàn tay bằng phẳng mở ra, hoàng chung cùng chuông bên trên nữ hài bị hắn nâng ở lòng bàn tay.

"Nguyên Sóc quốc phía trong, tương đồng cảnh giới có thể đánh bại ngươi người, quả thực không nhiều. Nhưng nếu như ngoại bang sứ giả đánh bại ngươi đây?"

Tô Vân ngưng thị trong lòng bàn tay thiếu nữ, miễn cho nàng nhân cơ hội ra tay, đối phó Oánh Oánh, không ngờ hồng sa bay lên đầy trời, che kín hắn ánh mắt.

Hắn đưa tay đi phát hồng sa, từng sợi từng đạo hồng sa tán đi, thiếu nữ biến mất không thấy gì nữa.

Tô Vân ngẩng đầu, chỉ thấy bản thân thân ở một mảnh tinh thuần vô cùng địa phương, khắp nơi mây trắng lượn lờ, một đầu Linh Tê ngay tại tầng mây bên trong ngủ say.

Cái kia Linh Tê tỉnh lại, nhìn thấy hắn rất là vui vẻ, hướng hắn chạy tới, không nói lời gì đem Tô Vân cõng chở ở trên lưng, vui vẻ hướng về phía trước chạy tới.

Linh Tê dưới chân, một đầu hồng sa băng dải như hồng cầu , kết nối tại đám mây.

Linh Tê dọc theo hồng sa chạy vọt về phía trước chạy, phía trước Ngô Đồng nằm nghiêng tại mây trắng phía trên, hồng sa giống như là thắt lưng của nàng.

"Ngoại bang sứ giả đánh bại ngươi, bị người hữu tâm tuyên dương, liền có thể là đánh bại ngươi chính là đánh bại Đế Bình, ngoại bang sứ giả đánh bại Đế Bình, đuổi Đế Bình thoái vị, liền có thể theo lý thường đương nhiên."

Ngô Đồng hai tay rút động hồng sa, Linh Tê vui vẻ chạy tới gần, càng là tiếp cận, liền thấy cái kia mây bên trên nằm nghiêng thiếu nữ càng là to lớn.

Linh Tê chạy đến thiếu nữ trong lòng bàn tay, nữ tử kia như là vĩ đại vô biên Thần Chỉ, hai tay nâng lên Linh Tê cùng Tô Vân.

Linh Tê tại nàng chỉ tay ở giữa vui đùa ầm ĩ, vượt qua dòng nước, nhảy qua quần sơn.

Ngô Đồng gương mặt xuất hiện tại thiên ngoại, chầm chậm nói: "Đông đô sớm đã là một tòa Ma đô, ma tính ở đây cuồn cuộn nổi lên, muốn nuôi ra một tôn ma thần, ma vương!"

Nàng trán buông xuống, đóng lại hai con ngươi, môi đỏ hướng trong lòng bàn tay Tô Vân cùng bạch tê hôn tới.

Tô Vân vội vàng giơ tay lên ngăn tại trước người, nhưng thấy môi đỏ che kín hắn tất cả ánh mắt.

Ngay tại Ngô Đồng môi đỏ sắp tiếp xúc hắn lúc, tất cả cảnh tượng biến mất, Tô Vân lại trở lại trến yến tiệc, lại thấy bản thân giơ một cái đĩa không tại phía trước che chắn.

Bốn phía khách nhao nhao nhìn tới, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Ngô Đồng khẽ cười một tiếng, thản nhiên nói: "Nhị sư đệ."

Tô Vân xóa đi mồ hôi lạnh trên trán, vừa mới hắn bị Ngô Đồng khí huyết chỗ xâm, tạo thành đủ loại dị tượng, có thể nói là bị ma nữ này đùa bỡn tại ngón tay và bàn tay ở giữa.

Có thể thấy được, Ngô Đồng tu vi đã xa so với hắn thâm hậu mạnh mẽ, nói như vậy, thật sự là hắn chỉ có thể đem đại sư huynh chi vị chắp tay muốn cho, để Ngô Đồng tới làm Truy Nguyên viện đại sư tỷ.

"Bạch sĩ tử tùy tùng cường đại như thế, có thể thôn phệ Bàn Dương, có lẽ Bạch sĩ tử thực lực tu vi, chắc chắn càng cao

minh hơn mới là.”

Đột nhiên, trến yến tiệc một vị linh sĩ đứng dậy, cất cao giọng nói: “Bạch sĩ tử chính là Thánh Nhân đệ tử, hai vị đế sư chung bồi dưỡng, bởi vậy tiểu đệ cả gan, muốn hướng sĩ tử lĩnh giáo một hai.”

Bạch Nguyệt Lâu ngồi nghiêm chỉnh, mặt không đổi sắc, mỉm cười nói: “Các hạ là?”

Cái kia linh sĩ hạ thấp người nói: “Gia phụ Nguyên Sóc Xa lang tướng, Đông đô Mai gia, Mai Quy Đình.”

Bạch Nguyệt Lâu cười ha ha nói: “Mai gia cũng là một cái đại thế phiệt, nhưng cùng Thánh Nhân đệ tử so sánh, vẫn là kém xa. Ngươi nếu là có thể vượt qua ta tùy tùng Tô Vân, mới có tư cách khiêu chiến ta.”

Mai Quy Đình cũng là cười ha ha: “Nghe qua Thiên Đạo viện một trận chiến, khiêu chiến Nguyên Sóc đại đế Tô sĩ tử chi danh, Mai Quy Đình cả gan, hướng Tô sĩ tử lĩnh giáo!”

Ngô Đồng cười tủm tỉm nói: “Ta nói không sai chứ? Ngươi đã sớm bị người nhìn thấu. Những này thế phiệt chi tử, cũng sẽ đem thân phận của ngươi lộ ra ngoài, để Thương Cửu Hoa biết toàn bộ câu chuyện trong đó.”

Tô Vân bưng lên trên bàn chén rượu, ngẩng đầu uống một hơi cạn sạch.

“Mười bốn tuổi không được uống rượu!” Hắn Linh giới bên trong, Oánh Oánh cuốn lên quyển sách tức giận gõ đầu của hắn.

Tô Vân lại cho mình rót ra một chén rượu, tự rót tự uống lên.

Mai Quy Đình từ tịch sau đi ra, cười nói: “Bạch sĩ tử không phải Thiên Đạo viện sĩ tử, nhưng Tô sĩ tử lại là Thiên Đạo

viện sĩ tử, Thiên Đạo viện bên trong, cùng đại đế một trận chiến, đem đại đế ép lùi lại lại lui, danh chấn Đông đô. Tất cả mọi người muốn biết, vị này Tô sĩ tử đến cùng là người phương nào. Hôm nay có may mắn, có thể ở đây gặp được Tô sĩ tử."

Thần Tiên cư bên trong, ánh mắt mọi người đều tụ tập tại Tô Vân trên người.

Thương Cửu Hoa thấy cảnh này, trong lòng sầu lo đột nhiên quét sạch sành sanh: "Coi như Nguyên Sóc học vấn tiến rất xa, vậy thì sao? Cái này Nguyên Sóc trên dưới, quân bất minh, thần không hiền, chỉ biết là đấu tranh nội bộ nội đấu nội hao, Thủy Kính tiên sinh cho dù có thông thiên triệt địa chi năng, cũng vô dụng Vũ chi địa."

Tô Vân ngẩng đầu uống rượu, Linh giới bên trong, Oánh Oánh còn tại không ngừng đập hắn nội tâm sọ não: "Không cho ngươi uống, ngươi lại uống! Tuổi còn nhỏ không học tốt!"

Mai Quy Đình ánh mắt lấp lóe, không nhanh nói: "Ta cả gan hướng Tô sĩ tử thỉnh giáo, chẳng lẽ Tô sĩ tử không cho cái mặt này…"

"Khiêu chiến ta, là phải chết người."

Tô Vân thưởng thức chén rượu, ánh mắt rơi vào chén rượu bên trên, lạnh lùng nói: "Ta xuất thân Thiên Thị Viên, là người sơn dã, phàm là ra tay, rất ít nương tay. Cha ngươi Mai lang tướng thiếu một con trai, không đến mức tuyệt hậu a? Chỉ cần ngươi gật đầu, ta cho ngươi cơ hội khiêu chiến ta."

Mai Quy Đình đồng tử chợt co lại, chần chừ một chút, gật gật đầu, cười ha ha nói: "Tô huynh…"

Tô Vân chén rượu trong tay bay lên, miệng chén hướng về Mai Quy Đình, đột nhiên chén rượu xuy xuy xuy chia làm bảy đạo vòng tròn, cùng hắn đại hoàng chung phảng phất.

“Coong!”

Một tiếng đinh tai nhức óc tiếng chuông vang lên, nhưng thấy sóng âm lao ra, mơ hồ hóa thành một cái phạm vi mấy trượng chuông lớn!

Mai Quy Đình bộp một tiếng nổ tung, hóa thành bột mịn.

Tô Vân đặt chén rượu xuống, chén rượu bể nát một chỗ, ngồi ngà ngà ngắm nhìn bốn phía, loạng choà loạng choạng đứng dậy, cười ha ha nói: “Còn có ai muốn khiêu chiến ta?”

Trạch Trư: 8:30 tất đấy tất đấy trực tiếp, trực tiếp ở giữa số: 21778395, bạn đọc ở giữa giao lưu, không nói mặt khác.

Chương 217 : Một công tám khanh

Chương 217: Một công tám khanh

Phiêu Nhai lâu Thần Tiên cư bên trong, nguyên bản vẫn là một mảnh tiếng cười cười nói nói, đi dự tiệc mọi người cùng Đại Tần sứ giả cười nói uyển chuyển, vốn là ý định nhìn một hồi long tranh hổ đấu.

Không ngờ một tiếng chuông vang sau đó, tất cả đều hướng về yên tĩnh.

Mai Quy Đình tuy là không phải Thiên Đạo viện đệ tử, nhưng một thân bản lĩnh không thể coi thường, bằng không lần này cũng sẽ không bị Thương Cửu Hoa mời đến đi dự tiệc.

Đông đô nắm giữ Nguyên Sóc tốt nhất quan học, từ tường, tự, học, trường học, cung, đều là cả nước tốt nhất. Đông đô thế gia, loại trừ tốt nhất quan học bên ngoài, còn có tuyệt học gia truyền.

Con em thế gia học tập thần thông, truy nguyên nguồn gốc, đều có gia tộc lưu truyền xuống truy nguyên chí, ghi lại thời đại này không có thần thú, hoặc là bảo vật.

Càng có chút gia tộc, cất giữ linh khí, thần cốt loại hình đồ vật, thuận tiện đệ tử quan tưởng quan sát.

Còn có gia tộc thờ phụng tổ tông nội tâm, lão tổ tông hiển linh, tự thân dạy dỗ đệ tử.

Thế gia như vậy đi ra sĩ tử, tầm mắt kiến thức, nội tình truyền thừa, đều vượt qua địa phương khác sĩ tử nhiều vô kể.

Nhưng mà, có như vậy nội tình Mai Quy Đình, tại Tô Vân phía trước, liền đưa ra một chiêu thần thông tư cách cũng không có, liền để Tô Vân đứng lên tư cách cũng không có, chỉ là một cái chén trà, trực tiếp đánh giết!

Hiện nay Tô Vân đứng dậy, đối mặt Phiêu Nhai lâu Thần Tiên cư bên trong tất cả mọi người, liếc nhìn kiệt ngạo, cho bọn hắn một loại vô cùng mãnh liệt cảm giác khó chịu cùng cảm giác nhục nhã.

Loại cảm giác này đến từ hương dã, đến từ vô pháp vô thiên dã man chi địa, cho người cảm giác như là kiếm lộ phong mang, sắc bén vô cùng, đụng chạm liền sẽ chảy máu!

Người trong thành hào hoa phong nhã, tao nhã, đối mặt loại này mãnh liệt phong mang lúc bao nhiêu đều có chút khó chịu.

"Đùng! Đùng! Đùng!"

Thương Cửu Hoa dùng sức vỗ tay, cười ha ha nói: "Tốt một chiêu thần thông! Tô sĩ tử thần thông loại trừ thoát thai tự chu thiên tinh đấu trận liệt Tạo Hoá thần thông bên ngoài, thế mà còn có bậc này đại nhất thống thần thông! Quả thực tinh diệu, làm người ta nhìn mà than thở!"

Hắn đứng dậy, cười nói: "Chư vị, ta nguyên bản khinh thường Nguyên Sóc, cho rằng Nguyên Sóc không có anh hùng. Chưa từng nghĩ nhìn thấy Tô sĩ tử thần thông sau đó, mới biết bản thân trong giếng quan thiên. Tô sĩ tử thần thông, đã sâu vận dụng chi diệu tồn hồ nhất tâm đạo lý. Không chỉ có như vậy, hắn thần thông cùng pháp, đã gần đến đại nhất thống. So ta Đại Tần thần thông, đã không thua bao nhiêu."

"Ta không tin!"

Đột nhiên Ôn Nhạn Phong sau lưng một vị nam tử trẻ tuổi vươn người đứng dậy, chữ thứ nhất phun ra miệng lúc, hắn đã

vừa sải bước ra!

Đợi đến ba chữ nói xong, khí huyết của hắn gần như nổ giống như tăng lên, Linh giới bên trong mở miệng linh khí như là tán ô, xoay tròn bay ra!

"Phủ thừa tướng môn khách, Phó Dung Thanh thỉnh giáo!"

Nam tử trẻ tuổi kia khí thế như hồng, thôi thúc cái kia dạng xòe ô linh khí, dạng xòe ô linh khí vách trong có đủ loại hình thái kỳ dị lạc ấn, mặt dù chia làm mười tám nghiên cứu, mỗi một nghiên cứu bên trong đều có một loại lạc ấn.

Dạng xòe ô linh binh bay lên, xoay tròn nam tử trẻ tuổi kia Phó Dung Thanh đỉnh đầu, lạc ấn sáng rực, nhao nhao chiếu rọi ở trên người hắn.

Phó Dung Thanh nhất thời thân thể không ngừng nhô lên, thân thể càng ngày càng cao, càng ngày càng tráng, toàn thân hiện ra sáng rực phù văn chói mắt ánh sáng!

Phó Dung Thanh hướng Tô Vân chạy tới, bước đi càng lúc càng lớn.

Hắn vốn là thừa tướng gia thần, lần này chịu trách nhiệm bảo vệ Ôn Nhạn Phong an nguy, một mực ngồi tại Ôn Nhạn Phong sau lưng, đến Ôn Nhạn Phong gợi ý, lúc này mới ra tay thăm dò Tô Vân sâu cạn.

Từ Ôn Nhạn Phong sau lưng, đến Tô Vân trước người, tổng cộng có chừng mười trượng.

Nhưng mà thân thể của hắn đang điên cuồng sinh trưởng, từ bước đầu tiên bước ra rơi xuống đất, liền bắt đầu biến lớn, đến bước thứ hai lúc, cả người đã chiều cao một trượng sáu bảy!

Bước thứ ba hạ xuống lúc, chiều cao của hắn đã có năm trượng có thừa!

Hắn một thân cơ bắp dữ tợn, dưới nách đột nhiên rắc rắc vang vọng, mọc ra từng đầu cánh tay, đợi đến bước thứ tư bước ra lúc cũng đã đi tới Tô Vân trước người!

Mọi người tại đây không khỏi sợ hãi than ngước nhìn, Phó Dung Thanh thi triển rõ ràng là một loại thân thể thần thông, loại thần thông này thực sự quá cường đại, rất khó dựa vào chính mình khí huyết thi triển đi ra, cần phải đến mượn linh khí.

Phó Dung Thanh chính là dùng cái kia dạng xòe ô linh khí lạc ấn môn này thân thể thần thông phù văn, đem thi triển đi ra!

Cái này một thân xương đồng da sắt, kiên cố vô cùng cơ bắp, đều hiển lộ rõ ràng ra vô cùng cường đại lực lượng!

Phó Dung Thanh nắm đấm điên cuồng đánh ra, hướng nho nhỏ Tô Vân đánh xuống!

Hắn quyền thứ nhất hạ xuống lúc, khoảng cách Tô Vân cái trán còn có ba thước khoảng cách, liền nghe được Coong một tiếng chuông vang, hoàng chung hiện lên.

Các loại lạc ấn khắc độ xoay quanh Tô Vân đâu vào đấy xoay tròn, đem Phó Dung Thanh quyền thứ nhất chặn lại.

Phó Dung Thanh quyền thứ hai ầm lúc đến, đúng lúc gặp người khổng lồ này quyền thứ nhất hướng về thu thập.

Cự nhân hóa Phó Dung Thanh nhìn bản thân thu về nắm đấm, lộ ra vẻ kinh ngạc, hắn nhìn thấy quả đấm mình bên trên da thịt nổ tung, trên nắm tay huyết nhục lấy tốc độ nhanh hơn thoát ly cánh tay của mình!

Hắn nhìn thấy quả đấm mình bên trên huyết nhục thoáng cái bay không còn một mảnh, tiếp đó huyết nhục văng tung tóe xu thế hướng cánh tay của hắn lan ra mà đi, hắn xương ngón tay bắt đầu tan vỡ, một cái một cái bay lên.

Hắn quyền thứ hai đã thuận thế đánh vào Tô Vân chiếc kia tự động hiện ra hoàng chung thần thông bên trên, lại là một tiếng chuông vang.

Phó Dung Thanh quyền thứ hai thu về, quyền thứ ba đã đập tới.

Hắn đầu thứ hai cánh tay nắm đấm cũng bắt đầu da thịt nổ tung, máu thịt phân giải.

Mà hắn đầu thứ nhất cánh tay tất cả cơ bắp đã bị khủng bố lực lượng tàn phá đến vỡ nát, bay lên trên không!

Phó Dung Thanh trên mặt lộ ra ngạc nhiên, nhưng mà hắn đòn đánh này thực sự quá nhanh, tại một cái trong chớp mắt liền liên tục đánh ra sáu quyền, nhanh như tàn ảnh!

Chỉ nghe sáu âm thanh chuông vang hợp thành một đường, Phó Dung Thanh cả người nổ tung.

Tiếng chuông du dương, dư âm không dứt, từ Thần Tiên cư bên trong truyền ra.

Từ Phó Dung Thanh báo ra tên họ của mình lai lịch, một bước nhảy ra, đến hắn tế lên linh khí, thi triển thân thể thần thông, rồi đến hắn hóa thành Thần Minh giống như cự nhân sáu quyền đánh ra, chẳng qua là trong chớp mắt, chuyện một câu nói, cả người hắn liền biến thành tro bụi, hóa thành bột mịn.

Tiếng chuông lượn lờ, dần dần bình tĩnh lại.

"Đùng! Đùng! Đùng!"

Thương Cửu Hoa dùng sức vỗ tay, thở dài nói: "Phó Dung Thanh sư huynh bản lĩnh cũng là nhất tuyệt, loại này thân thể thần thông rất phi phàm, chẳng lẽ là Nguyên Sóc chu thiên tinh đấu loại thần thông? Lấy thân thể hóa thành tinh tú Thần Chỉ để chiến đấu, uy lực kinh người. Đáng tiếc là cựu thánh

tuyệt học, tính toán sai lầm, không địch lại Tô sĩ tử. Không biết phủ thừa tướng có hay không cao thâm hơn tuyệt học?"

Ôn Nhạn Phong khẽ nhíu mày, liếc liếc Tô Vân, lại liếc liếc Thương Cửu Hoa.

Hắn có thăm dò Tô Vân thực lực chi ý, chẳng qua là Phó Dung Thanh bị chết quá nhanh, không thể thăm dò ra Tô Vân chân chính bản lĩnh.

Ôn Nhạn Phong đứng dậy, hạ thấp người nói: "Sứ giả, hôm nay mất hứng, ngày khác trở lại thăm hỏi."

Thương Cửu Hoa đứng dậy đưa tiễn, nói: "Khinh thường công tử, ngày khác Cửu Hoa đích thân tự đến nhà, hướng thừa tướng xin lỗi."

"Nói quá lời."

Ôn Nhạn Phong hướng Thần Tiên cư đi ra ngoài, đi theo phía sau một đám môn khách, đi ngang qua Tô Vân bên người lúc, mỉm cười nói: "Tô sĩ tử cần cẩn thận. Mai Quy Đình Mai lang tướng nhi tử chết ở chỗ này, Mai lang tướng sẽ không chịu để yên."

Tô Vân liếc nhìn hắn một cái: "Thừa tướng nhi tử nếu là cũng chết ở chỗ này lời nói, thừa tướng sẽ hay không chịu để yên?"

Ôn Nhạn Phong cười ha ha, đem người đi ra ngoài.

Lúc này, đột nhiên lại có một người thoát ra, quát: "Quang lộc khanh môn hạ thực khách Hà Viễn Đồ, xin Tô sĩ tử chỉ giáo!"

Ôn Nhạn Phong trong lòng khẽ nhúc nhích, chậm lại bước chân, hữu tâm dừng lại quan chiến.

Thoát ra ngoài người này, chính là Cố Thăng Bình Cố công tử mang tới môn khách, hiển nhiên, Cố Thăng Bình có cùng

hắn đồng dạng tâm tư, muốn thăm dò ra Tô Vân sâu cạn.

Phủ thừa tướng có môn khách, Quang lộc khanh phủ đệ đương nhiên cũng nuôi rất nhiều môn khách.

Thế gia đại phiệt sĩ tử, tại cầu học trên đường đương nhiên có không ít sĩ tử chủ động đi theo, trở thành thế gia môn khách, vì thế gia bên trong có quyền thế sĩ tử đi theo làm tùy tùng thu xếp sự tình các loại.

Có một số việc không tiện thế gia tự thân xuất thủ, liền giao cho những này môn khách đi làm.

Tương đối lớn thế phiệt, đều có dạng này môn khách, đặc biệt là chiến loạn thời kì, môn khách nghiễm nhiên chính là thế phiệt môn hạ một cái nhỏ triều đình, quản lý quân mã chính vụ, thậm chí những này môn khách đối ứng triều đình chức quan, nếu như thế gia đoạt được thiên hạ, liền dựa theo những này chức quan tới phong thưởng.

Cái này tại Nguyên Sóc trong lịch sử nhiều lần có phát sinh.

Những này môn khách, thường thường là xuất thân tự bần hàn gia đình, lên chức vô vọng, rất khó lên như diều gặp gió, cho nên đầu nhập vào ở thế gia che chở phía dưới.

Thế gia để cho bọn họ bán mạng, bọn họ không thể cự tuyệt. Bất quá bọn hắn nếu là vì vậy mà chết, thê tử phụ mẫu đều có thể được thế gia chiếu cố, áo cơm không lo.

Ôn Nhạn Phong vì thăm dò Tô Vân bản lĩnh, đã hao tổn một cái cửa khách, hắn lần này mang tới môn khách thực lực đều không thể nào cao siêu, rất khó thăm dò ra Tô Vân sâu cạn.

Lo cho gia đình môn khách ra tay, Cố Thăng Bình hiển nhiên cũng ôm lấy tâm tư giống nhau.

Chẳng qua là Ôn Nhạn Phong lúc này đã nói muốn rời khỏi, không mặt mũi nào dừng lại, nhìn Tô Vân chân thực chiến lực.

Ôn Nhạn Phong quay đầu, liền thấy Hà Viễn Đồ trên không trung nổ tung, không khỏi nhíu lông mày: "Cùng hoàng đế đồng cảnh giới một trận chiến tồn tại, quả nhiên mạnh mẽ đến đáng sợ! Hắn hạn mức cao nhất đến cùng ở đâu?"

Hắn có chút hối hận hướng Thương Cửu Hoa cáo từ.

Ôn Nhạn Phong tiếp tục hướng đi ra ngoài, tai nghe đến một thanh âm la lên: "Tại hạ vệ úy khanh môn hạ thực khách, Phương Duyến, xin mời Tô sĩ tử chỉ giáo!"

"Coong!"

Màn cửa sổ chấn động, Ôn Nhạn Phong liếc qua, chỉ thấy Phiêu Nhai lâu Thần Tiên cư màn trên cửa xuất hiện một mảnh máu đen.

"Thái bộc khanh môn khách La Thu Y, xin Tô sĩ tử chỉ giáo!"

"Coong!"

…

Ôn Nhạn Phong đi ra Thần Tiên cư lúc, bên tai đã truyền đến tám Đạo Chung tiếng, không khỏi trong lòng giật mình.

Nguyên Sóc triều đình quan lớn nhất chức, chính là tam công cửu khanh, tam công là thừa tướng, ngự sử, thái uý, cửu khanh là thái thường, quang lộc, vệ úy, thái bộc, đình úy, đại hồng lư, tông chính, đại tư nông, thiếu phủ.

Lần này Thương Cửu Hoa mở tiệc chiêu đãi khách, loại trừ Ôn Nhạn Phong là xuất từ phủ thừa tướng, những người khác phần lớn là xuất từ loại trừ thái thường Cầu Thủy Kính bên ngoài mặt khác cửu khanh các phủ!

Một công tám khanh, đều là Đông đô đại thế phiệt, vậy mà đều phái con cháu đến đây đi dự tiệc!

Hơn nữa, những này thế phiệt con cháu đều phái ra môn khách ra tay thăm dò Tô Vân thực lực!

Ôn Nhạn Phong nhìn ra rất sâu, thầm nghĩ: "Có thể thấy được, cũng không phải là phủ thừa tướng, mặt khác tám khanh đại biểu các đại thế gia, đối đại đế lần này cam chịu số phận Thủy Kính tiên sinh vì thái thường thúc đẩy biến pháp, cũng đều cực kỳ bất mãn. Đại đế muốn bảo vệ đế vị, liền lập tức tru sát Cầu Thủy Kính, có thể ngừng lại thế gia lửa giận. Nhưng đại đế vì trường sinh, nhất định không chịu, như vậy chỉ có đổi một đời hoàng đế."

Hắn leo lên bảo liễn, ánh mắt lấp lóe, thấp giọng nói: "Lần này không cách nào kiểm tra xong hoàng đế chiến lực, còn có lần sau. Phiêu Nhai lâu dù sao cũng là Đại Tần quốc sứ giả ở chi địa, thương tổn tới ngoại bang sứ giả sự tình liền lớn."

Sắc trời đã tối, Đông đô tro tàn đèn sáng lên, bảo liễn chạy vào thượng vân cầu.

"Một công tám khanh cho thấy không vừa lòng, hoàng thất thiên hạ này đệ nhất thế gia vì bảo vệ địa vị của mình, lại sẽ làm ra dạng gì động tác đâu?"

Ôn Nhạn Phong quay đầu nhìn về phía Phiêu Nhai lâu, thầm nghĩ: "Trong hoàng tộc nếu là có người cũng khiêu chiến Tô sĩ tử, như vậy sẽ là bọn họ muốn phế Đế khúc nhạc dạo! Hoàng thất, có thể hay không phái người đến đây? Cái này đệ nhất thế gia thế hệ này người mạnh nhất, so đại đế thế nào?"

—— —— chương 2: Ở buổi tối 8:30 đến chín giờ ở giữa, ừm, thẻ tình tiết ~

Chương 218 : Hoàng thất Nguyên Vô Kế

Chương 218: Hoàng thất Nguyên Vô Kế

“Cái này Đông đô ma tính, càng ngày càng dồi dào.”

Tám khanh môn hạ môn khách lần lượt mất mạng, mỗi chết một cái môn khách, liền có một vị đến từ tám khanh trong phủ sĩ tử đứng dậy, cáo từ rời đi.

Rất nhanh, lần này mời tiệc mặt khác công tử cũng nhao nhao đứng dậy cáo từ, Thần Tiên cư bên trong liền chỉ còn lại có Tô Vân, Bạch Nguyệt Lâu, Ngô Đồng đám người.

Ngô Đồng ánh mắt lấp lóe, nhìn những người này lần lượt rời đi, thầm nghĩ: “Ma tính sinh trưởng, lại để cho tu vi của ta tăng lên không ít. Mà ma tính nặng nhất địa phương, lại không phải nơi này, mà là hoàng thành.”

Nàng ánh mắt lóe lên, Đông đô vượt loạn, đối nàng càng là có lợi.

Nàng sẽ báo thù, hướng cái kia lừa gạt nàng, đưa nàng cầm tù tại Táng Long lăng một trăm năm mươi năm nam nhân báo thù!

Thương Cửu Hoa sai người thu thập tàn tịch, mời ở lại Tô Vân, đề nghị: “Phi Vân hồ ban đêm phong cảnh rất tốt, sao không rong chơi thuyền trên hồ?”

Tô Vân hướng mặt hồ nhìn lại, nhưng thấy trăng sáng giữa trời, lại có một vòng trăng sáng xuất hiện ở trên mặt hồ.

Sau một lúc lâu, bọn họ chèo thuyền du ngoạn trên hồ, trời nước một màu, đẹp không sao tả xiết.

"Tô sĩ tử có chỗ không biết. Ta Đại Tần năm đó xác thực man di, học được Nguyên Sóc học vấn, trong đó liền có chu thiên tinh đấu các loại thiên văn, một mực phụng cho rằng côi bảo, không dám nghi ngờ."

Thương Cửu Hoa thưởng thức trong nước trăng sáng, nói: "Về sau, Đại Tần xuất hiện thiên tư nổi bật người, lấy thái dương làm trung tâm, tính ra mới chu thiên tinh đấu trận liệt. Vị này tân học Thánh Nhân lại gặp đến người khác quở trách nhục mạ, cho rằng tân học phản kinh ly đạo, là dị đoan tà thuyết, thậm chí đuổi giết. Năm đó, bởi vì tu luyện tân học mà bị chặt đầu bị treo cổ Đại Tần linh sĩ, đếm không hết."

Tô Vân đối Đại Tần quốc quật khởi hoàn toàn không biết gì cả, lẳng lặng nghe hắn giảng giải đoạn này huyết tinh lịch sử.

Thương Cửu Hoa thở dài, nói: "Đại Tần tân học dần dần phát triển, đối cựu học ưu thế cũng càng ngày càng rõ ràng, cuối cùng có một ngày, đem cựu học hoàn toàn nhổ tận gốc. Nhưng trong thời gian này chết không biết bao nhiêu người, phát sinh không biết bao nhiêu chiến tranh! Đợi đến ta Đại Tần tân học triệt để đứng vững gót chân, ngỡ ngàng chung quanh, lúc này mới phát hiện chúng ta đã đứng tại thế giới chi đỉnh!"

Bạch Nguyệt Lâu cười lạnh, nói: "Tự biên tự diễn!"

Thương Cửu Hoa lắc đầu nói: "Cũng không phải là tự biên tự diễn. Năm đó chúng ta càn quét thế lực cũ sau đó, dựa vào triều thánh tâm thái đi tới Nguyên Sóc, Nguyên Sóc tại trong lòng chúng ta chính là vô thượng Thánh địa. Nhưng mà chúng ta đến nơi này mới phát hiện, trong lúc vô tình, Nguyên Sóc đã biến thành man di."

Bạch Nguyệt Lâu giận dữ, lại không biết nên như thế nào phản bác hắn.

"Các ngươi kính trọng cổ nhân học vấn, nhưng không nghi ngờ cổ nhân học vấn, các ngươi nói mình truy nguyên nguồn gốc, nhưng không rõ vật lý, các ngươi lướt qua liền thôi, nhưng không thâm nhập nghiên cứu. Các ngươi tôn ba ngàn năm trước thậm chí năm ngàn năm con người làm ra Thánh Nhân, học bọn họ truyền thừa đạo lý, lại không biết cải tiến."

Thương Cửu Hoa lắc đầu nói: "Các ngươi nghiên cứu ra đồ tốt, hoàng đế cùng thế gia nhưng lo lắng sẽ nguy hại sự thống trị của mình mà đem nó khóa lại. Chính các ngươi phong ấn bản thân sức sáng tạo, đạo pháp của các ngươi thần thông, đã mấy ngàn năm không có tiến bộ, cùng mấy ngàn năm trước cũng đều cùng."

Tô Vân nói: "Ngay sau đó, các ngươi tiến đánh Nguyên Sóc?"

Thương Cửu Hoa đương nhiên nói: "Thế giới này, nhỏ yếu chính là lớn nhất tội. Các ngươi Nguyên Sóc, người người có tội."

Bạch Nguyệt Lâu cười lạnh nói: "Sứ giả, các ngươi cũng là từ mông muội bên trong đi tới, lúc trước các ngươi so với chúng ta rơi ở phía sau không biết bao nhiêu, hiện tại chỉ cần cho chúng ta thời gian, tuyệt đối sẽ vượt qua các ngươi! Các ngươi chẳng qua là không dám cho chúng ta thời gian mà thôi!"

"Chúng ta đã cho các ngươi rất nhiều thời gian, từ các ngươi Ai Đế đến bây giờ, ba mươi lăm năm, các ngươi từ đầu đến cuối không có thay đổi."

Thương Cửu Hoa lắc đầu, nghiêm nghị nói: "Thực không dám giấu giếm, ta lần này đi sứ Nguyên Sóc, là phụng ta Đại

Tần Thánh Nhân cùng Thánh Hoàng chi danh đến đây, điều tra Nguyên Sóc hư thực. Ta từ Đông hải lên bờ, một đường hướng Đông đô đi, nhìn thấy đều là mông muội vô tri."

Hắn nhìn về phía Tô Vân, nói: "Ta đến Đông đô sau đó, nhìn thấy các hạ thần thông, tưởng rằng ta hiểu lầm, cho rằng Nguyên Sóc đã rất là hưng thịnh. Nhưng tối nay thấy một lần, mới biết suy đoán của ta không có sai. Nguyên Sóc, chẳng qua là phía ngoài thay đổi, trong lòng vẫn là man di! Tô quân, ngươi chẳng qua là một cái khác loại!"

Hắn tại trên thuyền xá dài tới đất, nói: "Tối nay sau đó, ta liền về Đại Tần, như thực chất hướng Đại Tần Thánh Nhân cùng Thánh Hoàng tấu lên ta điều mắt thấy tai nghe. Hai vị, hôm nay tạm biệt!"

Tô Vân mắt lộ ra sát cơ.

Bạch Nguyệt Lâu cũng là đằng đằng sát khí, nhiều lần hướng Tô Vân nhìn lại, chỉ đợi Tô Vân ra lệnh một tiếng, liền liên thủ đánh chết Thương Cửu Hoa!

Thương Cửu Hoa thẳng người lên, thản nhiên nói: "Hai vị không cần khẩn trương, coi như các ngươi giết ta cũng là chuyện vô bổ. Giết ta, Đại Tần ở trên biển đại quân phút chốc đánh tới, Đại Tần Thánh Nhân thánh kiếm, một đường huyết tẩy, để từng tòa thành thị hủy diệt! Hơn nữa, ta so với các ngươi Nguyên Sóc những thế gia tử đệ này, mạnh mẽ rất rất nhiều."

"Sứ giả bên trong ẩn giấu đi cực kỳ cường đại tồn tại."

Ngô Đồng lên tiếng nói: "Thương Cửu Hoa rất dễ giết chết, nhưng mà người kia rất khó ứng phó."

Thương Cửu Hoa nghe được thanh âm của nàng, trong lòng giật mình, vội vàng hướng nàng nhìn lại: "Ta rõ ràng chỉ thấy Bạch Nguyệt Lâu cùng Tô Vân hai người, khi nào lại

thêm ra một người? Bất quá hắn nói không sai, đoàn sứ giả bên trong thật có cao thủ…”

Ánh mắt của hắn rơi vào Ngô Đồng trên người, trở nên hoảng hốt, hoàn toàn không nhớ có Ngô Đồng người này.

Thương Cửu Hoa hướng Tô Vân chắp tay, tung người nhảy lên, nhảy đến một cái khác chiếc trên thuyền nhỏ.

“Tương lai nếu có duyên, mời đi Đại Tần Kiếm các, nói không chừng khi đó ta đã trở thành Kiếm các lão sư.”

Thương Cửu Hoa phất tay, nói: “Ta chuyến này đã viên mãn, ngày mai liền về Đại Tần, hai vị dừng bước.”

Tô Vân đứng ở đầu thuyền, dò hỏi: “Như vậy, sứ giả thế nào nói cho các ngươi biết Đại Tần hoàng đế cùng Thánh Nhân? Là để Đại Tần lập tức xuất binh ư?”

Thương Cửu Hoa lắc đầu: “Ta sẽ mời Thánh Hoàng cùng Thánh Nhân chờ đợi. Chờ đợi Thủy Kính tiên sinh biến pháp thất bại , chờ đợi các ngươi Nguyên Sóc tự hủy trụ cột của quốc gia, lại xuất binh Nguyên Sóc, đem Nguyên Sóc một lần cầm xuống! Các ngươi sẽ làm như vậy, nhất định sẽ.”

Bạch Nguyệt Lâu lòng đầy căm phẫn, tức giận nói: “Tuyệt đối sẽ không!”

Thương Cửu Hoa cười ha ha, thuyền nhỏ rời đi: “Tô sĩ tử, trước khi đi ta đưa ngươi một món lễ vật, rất nhanh liền sẽ có người đưa tới.”

Hắn thuyền nhỏ rong chơi đi, chỉ còn lại có Tô Vân vị trí thuyền nhỏ còn tung bay ở giữa hồ.

Tô Vân ngẩng đầu, đỉnh đầu một vòng trăng sáng tại thiên.

Hắn cúi đầu, trong hồ cũng có một vòng trăng sáng, giống như Thủy Kính.

“Thủy Kính tiên sinh, có thể thay đổi thời cuộc ư? Ta làm cái gì, mới có thể bảo vệ Thủy Kính tiên sinh, mới có thể bảo vệ Thủy Kính tiên sinh biến pháp?”

Nơi xa, một chiếc thuyền nhỏ lẳng lặng hướng bên này bay tới, trên thuyền một người mang theo mũ rộng vành, sau lưng có ngư ông rong chơi thuyền.

Cái kia chiếc thuyền nhỏ chạy đến phía trước, khoảng cách Tô Vân thuyền nhỏ của bọn họ còn có hơn mười trượng, thuyền nhỏ từ từ dừng lại, mặt hồ bình tĩnh lại.

Trên thuyền người kia lấy xuống mũ rộng vành, khẽ khom người, nói: “Hoàng thất đệ tử Nguyên Vô Kế, gặp qua Tô sĩ tử.”

Dưới ánh trăng, người kia mày như lá liễu mắt như sao, thân mang một bộ thanh sam, dưới ánh trăng chiếu rọi lộ ra như là Thanh Đại, tuổi còn trẻ, cùng Tô Vân, Bạch Nguyệt Lâu phảng phất.

“Hoàng thất Nguyên Vô Kế?”

Tô Vân ánh mắt rơi vào nam tử kia trên người, đột nhiên trong lòng giật mình: “Thủy Kính tiên sinh cũng không phải là nguy hiểm nhất, Đế Bình mới là! Hoàng thất, chuẩn bị đổi một đời hoàng đế, muốn mượn ta tay, tới khảo sát trong hoàng tộc có hay không có người có thể đảm nhiệm đời sau hoàng đế! Ta suy yếu sau đó, hoàng thất liền sẽ ý đồ phế truất Đế Bình, Thủy Kính tiên sinh mới có nguy hiểm! Cho nên!”

Khí tức của hắn tăng vọt: “Ta quyết không thể bại! Hoàng thất lại có thể thế nào?”

Ngô Đồng ánh mắt rơi vào Nguyên Vô Kế sau lưng lão ngư ông trên người, sắc mặt nghiêm nghị, thấp giọng nói: “Cái kia lão ông không thể coi thường, lần này hoàng thất tới là cao thủ!”

“Nguyên Vô Kế, ngươi tu luyện chính là Ngũ Ngự Hỗn Nguyên công ư?”

Tô Vân đều đều nói: “Nếu như đúng vậy, như vậy ngươi không cần ra tay. Đệ Bình ở trước mặt ta thi triển qua môn công pháp này, chỉ đến như thế.”

Nguyên Vô Kế đồng tử thu nhỏ lại, lắc đầu nói: “Ta tu luyện chính là Ngũ Ngự Hỗn Nguyên công, nhưng cũng không hoàn toàn là Ngũ Ngự Hỗn Nguyên công. Ta mười hai tuổi lúc được đưa đến Đại Tần, du học Kiếm các. Ta dùng Kiếm các tân học, cải tiến Ngũ Ngự Hỗn Nguyên công.”

“Vậy đến thử một lần!” Tô Vân vừa sải bước ra.

Thương Cửu Hoa bưng chén rượu, đi tới Phiêu Nhai lâu Thần Tiên cư, ở trên cao nhìn xuống, hướng phi mây hồ nhìn lại.

Nhưng thấy một vòng trăng sáng chiếu rọi tại hai chiếc thuyền nhỏ ở giữa, hai cái thật nhỏ thân ảnh từ cái kia hai chiếc thuyền nhỏ bay ra, hướng cùng một cái phương hướng đánh tới, liên thành một đường thẳng.

Trong hồ trăng sáng trung tâm, bọn họ đụng vào nhau.

“Tô sĩ tử, ta quên nói cho ngươi biết, lần này ta còn mang đến Nguyên Sóc hoàng thất du học Đại Tần một vị sĩ tử.”

Thương Cửu Hoa cách xa mời rượu, uống một hơi cạn sạch, mặt mỉm cười, thản nhiên nói: “Vị này Vô Kế hoàng tử, người mang Đại Tần Kiếm các tuyệt học, từ Thánh Nhân tự thân dạy dỗ, truyền thụ cho hắn tân học, trợ hắn luyện thành Đại Tần đại nhất thống công pháp. Đây là ta Đại Tần một cái khác kế hoạch, nếu như không thể chiếm đoạt Nguyên Sóc, như vậy nâng đỡ một cái gần gũi Đại Tần hoàng đế, từ từ mưu toan.”

Phi Vân hồ yên bình trên mặt nước run lên gợn sóng, đem trong hồ trăng sáng xoắn nát!

Từng đạo gợn sóng đánh vỡ yên bình mặt nước, bốn phương tám hướng đẩy ra.

Từ Thương Cửu Hoa cái góc độ này nhìn lại, trên mặt nước chính là gợn sóng, mà trong hồ, đó là cao tới hai trượng có thừa sóng lớn, từng cơn sóng liên tiếp, hướng bờ hồ nhào tới!

Tô Vân cùng Nguyên Vô Kế tính linh thần thông tại ngập trời thủy quang bên trong, dẫn dắt hồng thủy, bổ sung đến thần thông bất kỳ ngóc ngách nào, để cho bọn họ thần thông hóa thành thực thể!

Tô Vân đi qua Thánh Nhân cư một trận chiến, đem thần thông quyết đấu tất cả bí quyết lĩnh ngộ, quyền cước cùng thần thông, tồn hồ nhất tâm, có thể nói là tiện tay chính là uy lực chí cương chí mãnh hoàng chung thần thông!

Nhưng mà để tâm hắn kinh hãi là, Nguyên Vô Kế tu vi cực kỳ mạnh mẽ, hầu như không kém gì hắn!

Hai người ở trên mặt hồ đồng thời mở ra bảy mươi hai động thiên, Tô Vân sau lưng bảy mươi hai động thiên nối thành một mảnh, tu vi tăng lên tới cực hạn, Nguyên Vô Kế đồng dạng cũng là như vậy!

"Đại Tần bên trong cũng có người tài giỏi, tìm được vũ trụ trung tâm, Tiên giới tọa độ!" Tô Vân thầm nghĩ.

Hắn không chần chờ nữa, thần thông đột nhiên thay đổi, tụ nước làm kiếm, một đạo kiếm quang dâng lên sóng lớn ngập trời, chém về phía Nguyên Vô Kế!

Nguyên Vô Kế thần thông bị phá, kiếm quang đi tới cổ họng của hắn, nhưng vào lúc này, cái kia lão ngư ông đưa tay bỗng nhiên đóng lại mặt hồ, Tô Vân dưới chân mặt hồ đột

nhiên cao mấy chục trượng, để Nguyên Vô Kế tránh đi một kiếm này!

“Vô Kế hoàng tử thua.” Cái kia lão ông âm thanh khàn khàn nói.

Nguyên Vô Kế rơi vào trên thuyền nhỏ, ngẩng đầu nhìn về phía đứng tại đỉnh sóng bên trên Tô Vân, khom người nói: “Ta thua, đa tạ chỉ giáo.”

Tô Vân mắt lộ ra hung quang, lần đầu như vậy trần trụi muốn giết chết một người: “Nhất định phải xử lý tên tiểu tử thúi này, bằng không Thủy Kính tiên sinh liền nguy hiểm! Tên tiểu tử thúi này, tương đồng cảnh giới thực lực, tuyệt không so Đệ Bình kém!”

Chương 219 : Tân cựu học luận chiến

Chương 219: Tân cựu học luận chiến

Ngày thứ hai, Thương Cửu Hoa rời đi Đông đô, Tô Vân đi vào đưa tiễn, Đại Tần đoàn sứ giả nhưng hơn phân nửa lưu lại, Thương Cửu Hoa chỉ mang theo số ít mấy người rời đi.

Tô Vân cùng Thương Cửu Hoa cùng một chỗ ngồi Bàn Dương liễn, tiễn hắn hướng dịch trạm mà đi, đi qua Đông đô tầng thứ hai lúc, chỉ thấy Đông đô tầng thứ hai trên đường phố người chen người, phía trước có một tòa đài cao, trên đài cao có người la lên: "Tại hạ Cảnh Nam Lâu, chính là du học Đại Tần trở về sĩ tử! Hôm nay dùng võ kết bạn, cùng Đông đô tu luyện cựu thánh tuyệt học sĩ tử lĩnh giáo thần thông!"

Tô Vân ánh mắt rơi vào Cảnh Nam Lâu trên người, lại nhìn một chút Thương Cửu Hoa.

Thương Cửu Hoa cười nói: "Nguyên Sóc hàng năm đều phái đi không ít sĩ tử, du học hải ngoại."

Tô Vân nhẹ nhàng gật đầu, nói: "Cho nên Cảnh Nam Lâu cùng Thương huynh không liên quan?"

Thương Cửu Hoa khẽ mỉm cười, từ chối cho ý kiến.

Tô Vân không hỏi tới nữa, đem hắn đưa đến Đông đô dịch trạm, nói: "Thương huynh, không thể cùng ngươi giao thủ, rất là tiếc nuối."

Thương Cửu Hoa ánh mắt lấp lóe, dừng bước lại, quay đầu lại nói: "Tô huynh, ngươi ta giao thủ, đã bắt đầu. Ta từ đạp đến

Đông đô thổ địa một khắc này, cũng đã bắt đầu bố cục. Ta rời đi Đông đô trước đó, ta bố cục đã trải rộng ra, hiện tại đến phiên ngươi gặp chiêu phá chiêu."

Tô Vân giật mình, suy tư hắn lời nói bên trong ý tứ, Thương Cửu Hoa leo lên Chúc Long liễn, cười nói: "Tô các chủ, Kiếm các gặp lại!"

Hắn ngồi tại Chúc Long liễn bên cửa sổ, duỗi ra ngón tay, tại cửa sổ thủy tinh bên trên vẽ ra một cái mới hộp gỗ hình vẽ.

Tô Vân trong lòng giật mình: "Hắn là hải ngoại Thông Thiên các người!"

Chúc Long liễn lên đường.

"Hải ngoại Thông Thiên các là Thông Thiên các hải ngoại phân đà, nhưng những năm gần đây phát triển, đã chuẩn bị tự lập môn hộ, tuyển cái khác Thông Thiên các chủ. Cái này tuyệt không phải chuyện tốt! Hải ngoại Thông Thiên các, có thể sẽ bị dùng để đối phó Nguyên Sóc!"

Tô Vân phun ra một ngụm trọc khí, đường cũ trở về, đi ngang qua Đông đô tầng thứ hai lúc, chỉ thấy lại nhìn thấy cái kia gọi Cảnh Nam Lâu sĩ tử, đang cùng mấy cái tu luyện cựu thánh tuyệt học sĩ tử giao thủ, đem mấy cái kia sĩ tử đánh bại.

Nơi này càng thêm náo nhiệt.

"Thương Cửu Hoa bố trí cục diện, là cái gì cục đâu?"

Thương Cửu Hoa rời đi ngày thứ hai, Đế Bình tuyên chỉ, chiếu Tô Vân, Diệp Lạc, Bạch Nguyệt Lâu vào cung phong thưởng, phong Tô Vân vì Thiên Đạo viện tiến sĩ tế tửu, lánh phong Tô Vân vì đốc ngoại ti thiếu sử, tháng năm đi nhậm chức.

Tô Vân biết Cầu Thủy Kính là vì bảo vệ hắn, cho nên để Đế Bình phong hắn làm đốc ngoại ti thiếu sử, bởi vậy không

có từ chối.

Đế Bình phong Diệp Lạc vì Thiên Đạo viện tây tịch tiến sĩ, khác phong Diệp Lạc vì Sóc Phương binh tào.

Phong Bạch Nguyệt Lâu vì Thiên Đạo viện sĩ tử, ban thưởng thiên kim, ca ngợi Bạch Nguyệt Lâu tại Sóc Bắc bình loạn bên trong nghĩa cử.

Bạch Nguyệt Lâu được ban thưởng thiên kim sau đó liền lập tức trả tiền, cuối cùng thanh toán nợ Tô Vân tiền.

Thương Cửu Hoa rời đi ngày thứ ba, Cảnh Nam Lâu thiết lập ở dưới tân học cựu học luận chiến lôi đài gây nên không nhỏ náo động, truyền đến ở tại tầng thứ năm Tô Vân đám người trong tai.

Có tin tức nói, cái này gọi Cảnh Nam Lâu sĩ tử là cùng theo Thương Cửu Hoa đoàn sứ giả cùng một chỗ trở lại Nguyên Sóc, Thương Cửu Hoa vừa đi, hắn trực tiếp tự khơi mào cựu học tân học luận chiến, bụng dạ khó lường.

Lần này luận chiến vốn chỉ là trò đùa trẻ con, chỉ là tân học sĩ tử nói cựu học hoàn toàn vô dụng, hắn là triệt để phế bỏ cựu thánh tuyệt học, toàn diện phát triển hải ngoại tân học. Một bên khác, tu tập cựu thánh tuyệt học sĩ tử thì nói tân học ly kinh phản đạo, là kì kĩ dâm xảo, chỉ theo đuổi mạnh mẽ bên ngoài, mà coi nhẹ bên trong.

Hai bên luận chiến, lúc bắt đầu, còn tính là bình tĩnh hoà nhã, nhưng về sau ngoài miệng cãi đi cãi lại liền không khỏi động thủ, động thủ lên liền không khỏi có chút hỏa khí, ngay sau đó liền có thương tích tàn.

Nghe nói tân học cùng cựu học luận chiến, đã chết sáu, bảy người.

Chẳng qua Tô Vân ngay tại bề bộn nhiều việc chuẩn bị Thiên Đạo viện đại khảo, huống chi đây là cùng Cảnh Nam

Lâu tranh đấu thường thường là cựu học bên trong ngoan cố phái, liền không để ý đến.

Lần này Thiên Đạo viện đại khảo, hắn xem như Thiên Đạo viện tân tấn tiến sĩ tế tửu, cần phải đến tự thân khảo hạch sĩ tử.

Chẳng qua Tô Vân vốn là chính là giữa đường xuất gia, mượn một khối Thiên Đạo lệnh lẫn vào Thiên Đạo viện, căn cơ so Thiên Đạo viện sĩ tử còn hơi kém hơn một chút, mấy ngày nay liền không có ra ngoài, liều mạng đi theo Oánh Oánh học tập, bù đắp thiếu sót của mình.

Tân học cựu học luận chiến, vốn là một kiện không lớn không nhỏ chuyện, Đông đô hàng năm đều có dạng này luận chiến, hai bên đánh tới đánh lui, nhưng đã đến ngày thứ bảy lúc, tràng này luận chiến cũng đã có chút không thể cứu vãn.

Thương Cửu Hoa rời đi ngày thứ bảy, tân học cựu học chi tranh càng ngày càng nghiêm trọng.

Đông đô tầng thứ hai, đã bị Đông đô Chấp Kim Ngô hạ lệnh thanh ra một mảnh sân bãi, đặc biệt làm luận chiến dùng.

Mấy ngày nay, Đông đô các đại học trường học học cung sĩ tử nhao nhao tham dự lần này luận chiến, thậm chí liền Đông đô Thanh Hư quan đạo sĩ, cùng Lôi Âm các hòa thượng, cũng nhiều có tham dự!

Thanh Hư quan cùng Lôi Âm các tham dự luận chiến, cũng đem luận chiến tên tuổi đẩy hướng lần lượt cao điểm.

Đạo môn, phật môn là học thuyết nổi tiếng, tại Nguyên Sóc địa vị gần với nho học, là cựu thánh tuyệt học đại biểu, Thanh Hư quan cùng Lôi Âm các, là cái này hai đại tuyệt học chí cao Thánh địa.

Hai đại học thuyết nổi tiếng truyền nhân tham chiến, đương nhiên cực kỳ hấp dẫn chú ý.

“Thanh Hư quan đạo sĩ, Lôi Âm các hòa thượng, chết sáu bảy người.”

Lý Mục Ca từ Đông đô tầng thứ hai trở về, hồn bay phách lạc, hướng Tô Vân nói: “Cảnh Nam Lâu có ngoại bang sứ giả ủng hộ, hạ tràng không chỉ là Nguyên Sóc người, còn có ngoại bang người, không chỉ Đại Tần quốc sĩ tử, còn có mặt khác ngoại bang sĩ tử! Những đạo sĩ kia hòa thượng thần thông đạo pháp thiên hoa loạn trụy, nhưng mà lên đài không có mấy chiêu liền chết.”

Tô Vân trong lòng hơi chấn động: “Thương Cửu Hoa tuy là đã rời đi, nhưng mà di độc còn tại. Sau khi hắn rời đi, đủ loại hậu chiêu thi triển ra. Cái này đợt thứ nhất động tác, chính là muốn diệt cựu thánh tuyệt học, để Nguyên Sóc quốc người nghi ngờ thậm chí xem thường cựu thánh học vấn, hắn muốn từ văn hóa bên trên diệt tuyệt Nguyên Sóc! Thương Cửu Hoa một chiêu này, lợi hại!”

“Tân học quả thực quá lợi hại, ta đi tới đoán chừng cũng phải thua.”

Lý Mục Ca buồn bã, nhịn không được nói: “Tô huynh, ngươi có hay không đi? Ngươi đi, chắc chắn có thể trấn áp những cái kia tân học cao thủ!”

Tô Vân đi tới đi lui, dừng bước nói: “Ta là Dã Hồ tiên sinh dạy dỗ, từ nhỏ học chính là cựu thánh tuyệt học. Ta biết cựu thánh tuyệt học chỗ tốt, đánh cho ta thâm hậu nội tình. Nhưng mà học cũ không học mới, là giậm chân tại chỗ. Cựu thánh tuyệt học vốn là liền có thật nhiều không đủ, ta nếu là thắng…”

Hắn thậm chí có chút lo lắng bản thân chiến thắng.

Nếu như hắn đi vào tham dự cũ mới luận chiến, bình định Cảnh Nam Lâu các loại tân học phe phái sĩ tử, như vậy đối

cựu học tới nói tuyệt đối là lớn lao khích lệ.

Nhưng mà cựu học lần nữa hưng thịnh hưng thịnh, để Nguyên Sóc sĩ tử mù quáng tự tin, tuyệt không phải chuyện tốt!

Thương Cửu Hoa một chiêu này, để hắn không cách nào ra tay!

Lúc này, một đạo nhân từ bên ngoài đi tới, mang đến một trương thiệp mời, khom người nói: "Là Tô sĩ tử ư? Đạo Thánh mời Tô sĩ tử đi tới Thanh Hư quan một lần."

"Làm phiền sư huynh trở về nói cho Đạo Thánh, ta không đi." Tô Vân đem thiệp mời vứt qua một bên.

Đạo nhân kia kinh ngạc.

Đột nhiên, bên ngoài lại có một cái tăng nhân đi tới, lấy ra thiệp mời, nói: "Tô sĩ tử, thánh phật mời Tô sĩ tử đi tới Lôi Âm các nói chuyện phiếm."

Tô Vân nhận lấy thiệp mời, cũng ném ở một bên: "Làm phiền sư huynh trở về, nói cho thánh phật, ta đang lúc bế quan."

Thương Cửu Hoa rời đi Đông đô ngày thứ tám.

Thiên Đạo viện đại khảo sắp đến, Nguyên Sóc các nơi trường học học cung cũng thường thường đều phái ra loại bạt tụy sĩ tử vào kinh, chuẩn bị thi Thiên Đạo viện, những thiên tài này sĩ tử đến Đông đô, nhìn thấy Đông đô tân học cựu học luận chiến, há có thể ngồi nhìn không để ý tới?

Tân học cựu học lớn luận chiến, đã đến toàn bộ Đông đô thậm chí toàn bộ Nguyên Sóc đều chú ý mức độ!

Hơn nữa, trong này sĩ tử còn có Tây đô Thái Học viện sĩ tử!

Tây đô Thái Học viện, được khen là thiên hạ đệ nhị học cung, Thiên Đạo viện xây dựng trước đó, Thái Học viện đứng hàng thứ nhất, cao cao tại thượng, Thái Học viện sĩ tử càng là từng cái nhân kiệt!

Thiên Đạo viện thành lập sau đó rất nhiều năm, Thái Học viện cũng đều duy trì thiên hạ đệ nhất học cung thanh danh tốt đẹp, thẳng đến về sau mới bị Thiên Đạo viện cướp đi.

Lần này Thái Học viện cũng không ít sĩ tử từ Tây đô chạy đến, đi vào Đông đô, không phải là vì thi Thiên Đạo viện, mà là cùng Thiên Đạo viện dùng võ kết bạn.

Mỗi lần Thiên Đạo viện đại khảo, Thái Học viện đến đây đập phá quán đã là lệ cũ, Đông đô mọi người đối với cái này tập mãi thành thói quen.

Chẳng qua là lần này, Thái Học viện đến đây đập phá quán sĩ tử cũng bị tràng này cũ mới luận chiến hấp dẫn tới, tân học cựu học chi tranh, nhất thời bị đẩy tới cao trào!

Thái Học viện sĩ tử đều là nhân vật thiên tài, trong đó càng có đủ loại bí ẩn cựu thánh lưu phái, tuy là không phải học thuyết nổi tiếng, nhưng cũng không thể coi thường, như thần nông, âm dương, binh, trận, y các loại lưu phái.

"Lần này luận chiến, đã chết hơn bốn mươi sĩ tử."

Bạch Nguyệt Lâu mang đến tin tức, hướng Tô Vân nói: "Thái Học viện sĩ tử cũng tham dự tràng này luận chiến, thua nhiều hơn hẳn ít, bị đánh cực kỳ thảm. Còn có…"

Hắn chần chừ một chút, nói: "Nguyên Vô Kế hoàng tử, đại biểu tân học xuất chiến."

Tô Vân nhướng nhướng mày.

Bạch Nguyệt Lâu nói: "Lần này Nguyên Vô Kế hoàng tử đại biểu tân học khiêu chiến Thiên Đạo viện."

Tô Vân trong lòng hiểu rõ: "Thương Cửu Hoa chiêu thứ hai, nhắm thẳng vào hoàng vị. Khiêu chiến Thiên Đạo viện, nhìn như tân cựu học chi tranh, thực ra là khiêu chiến Đế Bình. Đế Bình không thể ứng chiến…"

Lúc này, chỉ nghe bên ngoài truyền đến Đạo Thánh tiếng cười: "Tô các chủ thật sự là khó mời."

Tô Vân giật mình trong lòng, đột nhiên, một tiếng phật hiệu truyền đến: "Đã Tô các chủ không nguyện đi Lôi Âm các, già như vậy tăng đành phải tự thân đến đây thăm hỏi."

Tô Vân cười ha ha, đứng dậy, hướng ra phía ngoài nghênh đón, nói: "Đạo Thánh cùng thánh phật cùng nhau đến đây, để cho ta thụ sủng nhược kinh. Sư đệ, chuyển hai cái bàn , ghế đến, để Đạo Thánh cùng thánh phật có cái chỗ đặt chân."

Bạch Nguyệt Lâu ngẩn ngơ: "Để Đạo Thánh cùng thánh phật ngồi bàn , ghế con?"

Chẳng qua Tô Vân nơi này xác thực không có ngồi địa phương, Bạch Nguyệt Lâu đành phải dời ba cái bàn , ghế con đi vào trong sân, Tô Vân dọn xong bàn , ghế, mời Đạo Thánh cùng thánh phật ngồi xuống, bản thân cũng ngồi xuống, nói: "Sư đệ, lại cho thánh phật cùng Đạo Thánh pha trà."

Bạch Nguyệt Lâu lật tới tìm đi, tìm tới ba cái bát sứ, pha xong trà.

Sau một lúc lâu, Đạo Thánh, thánh phật từng người nâng chén trà, muốn tìm cái địa phương cởi xuống cũng tìm không thấy.

Tô Vân nâng chén trà uống một ngụm, áy náy nói: "Ta vào kinh thành diện thánh, tại Đông đô không có chỗ đặt chân, đành phải ở tại Hiền Lương viện. Nơi này cũng không có có thể chiêu đãi hai vị địa phương…"

Đạo Thánh cùng thánh phật đành phải nâng bát uống trà, thánh phật đem nước trà uống một hơi cạn sạch, kể cả lá trà cũng uống chung, bỏ xuống chén trà, nói: "Tô các chủ hẳn phải biết chúng ta tới ý. Trong cơ thể ngươi ở ma đầu, lão phật có thể giúp Tô các chủ hóa giải, nhưng Tô các chủ cũng cần phải đến giúp cựu thánh tuyệt học trải qua trước mắt cửa ải khó."

Tô Vân bật cười nói: "Trong cơ thể ta ở ma đầu? Thánh phật chớ có nói đùa… Ách?"

Thánh phật một ngón tay điểm ra, Tô Vân Linh giới đột nhiên hiện lên, một cái khe nứt to lớn bên trong thật dài phân nhánh đầu lưỡi từ trong vết nứt vung ra, tràn đầy nước bọt đầu lưỡi từ dưới lên trên, đem Tô Vân phía trước tôn này trượng hai thánh phật liếm một lần!

Tô Vân sởn tóc gáy.

Đạo Thánh mặt mang mỉm cười thân thiện, chỉ điểm hắn nói: "Các chủ trong cơ thể, ở chín mươi sáu cái dạng này."

Chương 220 : Hành hung hai Thánh

Chương 220: Hành hung hai Thánh

"Giống như vậy, trong cơ thể ta có chín mươi sáu cái?"

Tô Vân đầu tiên là một mảnh ngỡ ngàng, ngay sau đó cười ha ha đến: "Hai vị đều là thần thoại, đều là Thánh Nhân, chớ có nói đùa!"

Phía trước hắn, Thánh Phật trên người đâu đâu cũng có như mật ong sền sệt nước bọt, ướt sũng, mà đỉnh đầu hắn thì là cái kia vô cùng thô to đầu lưỡi, linh hoạt vô cùng, thô to vô cùng, giống như là hai đầu độc long lật tới lật lui.

Vù.

Đầu lưỡi rơi xuống, tại Tô Vân trên mặt nhẹ nhàng liếm liếm.

Tô Vân cười ha ha, tươi cười cứng nhắc: "Đây là giả, là hai vị áp chế ta khí huyết, tạo thành ảo giác!"

Trên mặt hắn đều là dính nhơm nhớp nước bọt.

"Tô các chủ còn nhớ ngươi ăn đi Bàn Dương tình hình ư? Đó là ngươi trong cơ thể ở ma thần, thử nghiệm đột phá ngươi Linh giới bên trong trí nhớ phong ấn."

Đạo Thánh không nhanh không chậm nói: "Đại Tần sứ giả vào hoàng cung lúc, các chủ đã từng dò xét Đại Tần Thiên Đình, dẫn tới Thiên Thần chuẩn bị hàng kiếp cho ngươi, kết quả chạm đến trí nhớ của ngươi phong ấn. Cái kia phong ấn không thể coi thường, chính là Khúc Tiến Khúc thái thường

các Thiên Môn trấn cao thủ liên thủ phong ấn, Thanh Ngư trấn một chuyện, chẳng lẽ ngươi đã quên ư?"

Tô Vân trên mặt nước bọt loạn run, cười to nói: "Ta đương nhiên nhớ tới. Chẳng qua những này phong ấn cực kỳ bền chắc, hơn nữa ta cũng chưa từng thử nghiệm phá vỡ phong ấn, không thể có một đầu đầu lưỡi lớn chạy đến! Đây là hai vị Đại Thánh cho ta tạo thành ảo giác!"

Thánh Phật đối với chuyện này có hiểu biết, xóa đi trên mặt thành bãi nước bọt, lắc tại trên đất, nói: "Hôm đó, bảy tôn Thiên Thần ý đồ tới giết ngươi, nhưng lại bởi vì xúc động trí nhớ của ngươi phong ấn, bị đẩy vào trong phong ấn. Cái này bảy tôn Thiên Thần, chỉ sợ bị Thao Thiết ăn, bởi vậy Thao Thiết mới có thể đột phá trí nhớ phong ấn."

Đạo Thánh liếc liếc Thánh Phật trên người nước bọt, mỉm cười nói: "Nhưng cũng may Khúc Tiến Khúc thái thường bọn họ phong ấn cực mạnh, Thao Thiết còn không cách nào hoàn toàn phá vỡ phong ấn. Nếu như hắn hoàn toàn phá vỡ phong ấn, hắn liền sẽ lập tức thôn phệ thân thể của ngươi!"

Thánh Phật nói: "Năm đó, Khúc thái thường vì thiết kế ra trí nhớ phong ấn phù văn, đã từng gửi thư cho ta, mời ta giúp đỡ hoàn thiện phong ấn phù văn. Nhưng này lúc ta đã hóa thành tượng phật tại Lôi Âm các bế quan, cũng không tỉnh lại. Đây là thư tín."

Hắn đưa tới một phong thư.

Tô Vân đón về, mở ra bì thư nhìn lại, Khúc bá ở trong thư nói, bọn họ thiết kế một loại có thể bắt giữ Thần Ma phong ấn phù văn, nhưng phù văn cũng không hoàn thiện, bởi vậy muốn xin Thánh Phật giúp đỡ.

Thư về sau, kèm lên trí nhớ phong ấn phù văn ấn ký.

Đạo Thánh cũng lấy ra một phong thư, nói: "Đây là Khúc thái thường cho ta đi thư. Tô các chủ có thể so sánh một chút."

Tô Vân nửa tin nửa ngờ, đem hai phong thư so sánh một chút, trên thư chữ viết đồng dạng, chỉ bất quá hai phong thư phù văn cũng không nhất trí, Đạo Thánh phong thư này bên trong trí nhớ phong ấn phù văn cùng Tô Vân trí nhớ phong ấn phù văn có chút phảng phất, nhưng cũng không nguyên vẹn, có lẽ đó là Khúc bá đám người còn chưa hoàn toàn thiết kế ra được.

Mà Thánh Phật phong thư này phù văn, Tô Vân liền chưa từng thấy qua.

"Tô sĩ tử, Thánh Phật phong thư này bên trong phù văn, hẳn là ngươi trí nhớ bên trong lớp phong ấn thứ hai."

Oánh Oánh hiện ra, hướng Tô Vân nghiêm mặt nói: "Thao Thiết đầu lưỡi, cũng không phải là ảo giác, hôm đó ta cũng nhìn được, chẳng qua là không dám nói."

Tô Vân vẻ mặt biến ảo không ngừng.

Đạo Thánh rèn sắt khi còn nóng, nói: "Khúc thái thường trước kia đi thư cho ta cùng trọc… Thánh Phật, chúng ta tuy là chưa kịp giúp hắn, nhưng mấy năm này nhưng cũng đem những phù văn này dần dần hoàn thiện. Bởi vậy, chỉ có hai người chúng ta mới có thể giúp Tô các chủ hoàn thiện phong ấn. Nếu là Tô các chủ không ra mặt giải quyết tân học cựu học chi tranh, như vậy chúng ta liền mặc cho chín mươi sáu Thần Ma giải quyết các chủ. Nếu như các chủ giải quyết tân cựu học chi tranh, như vậy chúng ta liền trợ giúp các chủ giải quyết những này Thần Ma."

Thánh Phật nói: "Mũi trâu… Đạo Thánh nói không sai. Huống chi, ngươi cũng là cựu thánh tuyệt học truyền nhân,

ngươi là Nho Thánh đồ tôn, về tình về lý, ngươi cũng cần trợ giúp cựu thánh tuyệt học trải qua tràng này cửa ải khó."

"Tốt!"

Tô Vân lời nhanh tiếng nhanh, nhanh chóng nói: "Đạo Thánh, Thánh Phật, chỉ cần hai vị giải quyết phong ấn, ta liền ra tay, ngừng lại tân học cựu học chi tranh!"

Đạo Thánh cùng Thánh Phật liếc nhau, hai người lộ ra tươi cười, tất cả đồng thanh nói: "Tốt!"

"Tốt cái rắm!"

Tô Vân đỉnh đầu, cái kia vết nứt đột nhiên nổ tung, một viên to lớn đầu ép ra ngoài, khuôn mặt dữ tợn, miệng phun thơm ngát, hướng Đạo Thánh cùng Thánh Phật cười to: "Tiểu đạo sĩ, tiểu hòa thượng, gầy đến giống như gà xé phay đồng dạng con thỏ con, cũng muốn phong ấn lão tử?"

Cuồn cuộn sóng âm mang theo sền sệt nước bọt đập vào mặt, đem Đạo Thánh cùng Thánh Phật tưới đến toàn thân trên dưới ướt đẫm.

Oánh Oánh đã sớm trốn đến Tô Vân sau lưng, bởi vậy tránh thoát một kiếp này.

Bạch Nguyệt Lâu lại không có gặp qua hình ảnh này, bị rót lạnh thấu tim, một mặt sợ hãi đứng ở nơi đó, ngẩng đầu nhìn Tô Vân đỉnh đầu, không biết làm sao.

Đó là một cái vả miệng so đầu còn muốn lớn sinh vật khủng bố, đầu có hai sừng, mặt quỷ răng nanh, há miệng lúc nói chuyện, có thể nhìn thấy trong bụng hắn dạ dày!

Đây là Thao Thiết đầu lâu, từ miệng đến dạ dày, tất cả đều là sắc bén cực kỳ răng!

Hiện tại, đầu này Thao Thiết ma thần đã từ trong phong ấn nhô ra một cái đầu tới!

“Các ngươi đám này phàm phu tục tử đem ta phong ấn, phong ấn tại một đứa bé con trong cơ thể, nhưng bây giờ hài đồng này đã phát triển! Mà các ngươi cũng giữ không nổi ta!”

Tô Vân Linh giới đột nhiên biến mất, Tô Vân thân thể lay động, trong miệng phát ra long trời lở đất tiếng vang: “Lạc lỗ! Lạc lỗ! Các ngươi đem ta phong ấn, để cho ta cùng hắn cộng sinh, khi ta thức tỉnh, thân thể của hắn cũng cùng ta cùng sở hữu! Đây là tiên thể đồng dạng thân thể ——— “

Tô Vân thân thể biến hóa, trong chớp mắt hóa thành một đầu khổng lồ Thao Thiết, mặt quỷ răng nanh, một thân lóa mắt cực kỳ phù văn ấn ký, đây là trời sinh phù văn ấn ký, đại biểu cho Thao Thiết ma thần trời sinh thần thông!

Hắn là ma thần, giờ phút này mượn Tô Vân thân thể tái hiện nhân gian, nhất thời đem bản thân lực lượng một phát tràn vào Tô Vân trong cơ thể, chồm người lên, dữ tợn cơ bắp tỏa ra sức mạnh vô cùng vô tận, một quyền hướng Đạo Thánh đánh tới!

“Phong ấn ta, ngươi xứng sao?”

“Ầm!”

Đạo Thánh đón đỡ đòn đánh này, nhất thời bàn nhỏ nghiền nát, cả người hướng về phía sau bay ngược mà đi, bành bành bành đụng thủng Hiền Lương viện!

Bạch Nguyệt Lâu dại ra: “Đạo Thánh…”

“Càn Khôn Nhất Định!”

Đạo Thánh quát lớn, đột nhiên chung quanh hắn trời đất quay cuồng, đem Thao Thiết một kích này lực lượng sinh sinh điên đảo, lấy tốc độ nhanh hơn bay trở về, quát: “Lừa trọc, lực lượng của hắn quá hoành! Liên thủ, phong ấn hắn!”

“Ngươi xứng a?”

Lại là một tiếng ầm vang tiếng vang, Thánh Phật cũng bị một quyền đánh bay ra ngoài!

Đạo Thánh còn chưa trở lại Hiền Lương viện, liền gặp Tô Vân biến thành Thao Thiết tung người nhảy lên, từ Hiền Lương viện bên trong nhảy ra, không khỏi sắc mặt đại biến: "Không nên để cho hắn trốn thoát!"

Tô Vân biến thành Thao Thiết căn bản không có chạy trốn, trên bầu trời một vùng tăm tối, cuồn cuộn ma khí điên cuồng vọt tới, tại Đông đô tầng thứ năm thành thị trên không hình thành to lớn Ma Vân vòng xoáy.

Tô Vân biến thành Thao Thiết đầu từ Ma Vân vòng xoáy bên trong nhô ra, tấm kia Thao Thiết mặt quỷ bốn phía, lôi đình đan xen.

Thao Thiết mở cái miệng rộng, dùng sức hít chút, nhất thời Đông đô tầng thứ năm thành thị, phố lớn ngõ nhỏ, bất luận là mọi người vẫn là bảo liễn cự thú, tất cả bị hút lên!

Trong nháy mắt, cuồng phong gào thét, liền có vài chục vạn người cùng đếm không hết cự thú bay lên trên không!

Đạo Thánh cùng Thánh Phật bay người lên, sắc mặt đại biến, liếc nhau, thần giao cách cảm, đồng thời thầm nghĩ: "Chúng ta hình như khinh thường đầu này Thao Thiết ma thần…"

Đông đô vốn là ma tính liền rất mạnh, đặc biệt là tại đây cái phong vân cổ quái không ổn định thời khắc, nhân tâm trợ tăng ma tính, Tô Vân biến thành Thao Thiết ma thần, thực lực cũng là nước lên thì thuyền lên, lại muốn mở miệng nuốt lấy mấy chục vạn người cùng cự thú!

"Không liên thủ, đợi đến hắn thôn phệ cái này mấy chục vạn người, ngay cả chúng ta đều phải chết tại trong miệng hắn!"

Hai người cùng lên tiếng hét lớn, từng người ra tay, hướng vòng xoáy bên trong Thao Thiết ma thần đánh tới!

"Hai cái tiểu quỷ, xấu ta chuyện tốt!"

Thao Thiết thôn phệ chúng sinh bị hắn bọn họ ngắt lời, nhưng gặp trên không mấy chục vạn người cùng cự thú nhao nhao hướng phía dưới rơi xuống, không khỏi giận dữ, đột nhiên điện quang chợt lóe, cái kia Thao Thiết từ không trung biến mất.

"Không ổn!"

Thánh Phật giơ tay lên phong chặn, chặn lại Thao Thiết lợi trảo, lực lượng kinh khủng đánh tới, vậy mà đem hắn trượng hai kim thân ép tới rung động đùng đùng!

Thao Thiết vung đuôi, quất hướng một bên Đạo Thánh, vậy mà đồng thời hướng hai người thống hạ sát thủ!

"Động Đại Thánh linh binh!"

Hai vị Đại Thánh vừa mới tiếp xúc, liền cảm giác lực lượng bị nghiền ép, vội vàng từng người chợt quát một tiếng, thôi thúc từng người Đại Thánh linh binh.

Thanh Hư quan bên trong, mở miệng Thanh Hư kiếm tranh một tiếng ra khỏi vỏ, phá không đánh tới.

Lôi Âm các bên trong, huyền tại chỗ cao nhất mở miệng chuông đồng đột nhiên chấn động, hướng ra phía ngoài bay tới.

Cùng lúc đó, Đông đô mặt khác các tầng cũng có không biết bao nhiêu cường giả, đều bị kinh động, tam công cửu khanh, nhao nhao bay ra, tam công cửu khanh bộ hạ càng là cường giả như mây, như là từng cái nhỏ triều đình!

Vẻn vẹn là thái thường Cầu Thủy Kính bộ hạ liền có ba trăm hướng quan, tu vi thấp nhất cũng là Thiên Tượng cảnh

giới Thiên Đạo viện tây tịch tiến sĩ!

—— đương nhiên, Diệp Lạc công tử cái này dựa vào lập công leo đến tây tịch tiến sĩ người không tính.

Đông đô các tầng, từng cái khổng lồ linh binh từ từ bay lên, bắn ra lóa mắt ánh sáng, thủ hộ Đông đô dân chúng.

Bức này cảnh tượng, có thể nói quần tinh sáng chói, tráng lệ chói mắt.

Đây chính là Nguyên Sóc đế quốc Đông đô!

Cứ việc những năm gần đây Nguyên Sóc bị ngoại bang ức hiếp, nhưng mà đế quốc cũng không phải là suy yếu, thực ra hiện nay Nguyên Sóc đế quốc lực lượng vượt qua trong lịch sử bất kỳ một cái triều đại nào , bất kỳ cái gì một buổi sáng đại đế.

Chẳng qua là, hải ngoại các quốc gia tiến bộ càng lớn, lộ ra đế quốc suy sụp mà thôi.

Nhưng khi đế quốc này bộc phát ra lực lượng thời điểm, vẫn là tráng lệ vô cùng, đây cũng là bên kia bờ đại dương các quốc gia không dám trực tiếp xâm lấn nguyên nhân!

Đạo Thánh cùng Thánh Phật từng người lấy tới Đại Thánh linh binh, cùng Tô Vân biến thành Thao Thiết tranh đấu, chỉ cảm thấy cái này Thao Thiết càng đánh càng hăng, vậy mà đánh cho hai người có chút chống đỡ không nổi.

Cầu Thủy Kính lập tức điều động Thiên Đạo viện tây tịch, thầm nghĩ: “Nếu như bắt được đầu này Thao Thiết, cũng có thể cỡ nào nghiên cứu một chút, nói không chừng có thể làm ra mấy bộ lợi hại cực kỳ công pháp thần thông… Chờ một chút, đầu này Thao Thiết từ đâu tới?”

Tiết Thanh Phủ ánh mắt lóe lên, nhìn về phía thừa tướng ấm quan ải, thầm nghĩ: “Đạo Thánh, Thánh Phật, so ra kém

Chân Long, so ra kém thời kỳ toàn thịnh nhân ma, như vậy một cái khác đại thần thoại tạp gia Thánh Nhân, thực lực thì lại làm sao đâu?"

Thừa tướng ấm quan ải chắp hai tay sau lưng, sau lưng cao thủ nhiều như mây, nhìn trận chiến đấu này cũng không tham dự trong đó.

Hắn từng đạo mệnh lệnh truyền đạt, Đông đô các thành quan viên lập tức tầng tầng chấp hành, rất nhanh ổn định Đông đô thế cuộc, chấp chính thủ đoạn làm người ta nhìn mà than thở.

Tô Vân lúc này chỉ cảm thấy vô cùng kỳ ảo, hắn tuy là bị Thao Thiết chiếm đoạt thân thể, suy nghĩ của mình ý thức bị chen đến một bên, không cách nào khống chế thân thể, nhưng mà hắn đối với mình thân thể cảm ứng vẫn là vô cùng rõ ràng.

Thao Thiết thế nào cải tạo thân thể của hắn, thế nào thôn phệ thiên địa nguyên khí, thế nào điều động thân thể lực lượng, hắn đều nhìn ra vô cùng rõ ràng.

Hắn thậm chí có thể nhìn thấy Thao Thiết đang thúc giục động lực lượng lúc, nguyên khí cùng huyết dịch thế nào vận chuyển, trên người phù văn thế nào thôi thúc!

Cho dù Thao Thiết vung ra đầu lưỡi, kích phát trên đầu lưỡi lực lượng, hắn đều "Nhìn ra" rõ rõ ràng ràng!

Bao quát Thao Thiết đại não tư duy chấn động, hắn cũng rõ ràng tại "Mắt" !

"Đây mới thật sự là truy nguyên ah!" Tô Vân vừa mừng vừa sợ, lập tức bắt lấy thời cơ này, thử nghiệm đem Thao Thiết thân thể đủ loại ảo diệu ghi nhớ.

"Lão đạo, chúng ta già, đánh không lại, chỉ có thể dùng phù văn!" Thánh Phật quát.

Đạo Thánh buồn bã, bọn họ đích xác già, nếu như khôi phục tráng niên thời kì, lại có hiện nay tu vi, như vậy liên thủ có thể địch Thao Thiết, đem Thao Thiết trấn áp cũng là có thể làm được.

Mà bây giờ bọn họ dùng hết khả năng thôi thúc Đại Thánh linh binh, cùng Thao Thiết liều mạng mấy chục cái hiệp sau đó, thân thể liền có chút không chịu được nữa.

Thánh Phật kim thân mạnh hơn, mà Đạo Thánh lại là được Tô Vân truyền thụ đại nhất thống công pháp, nhiều hai mươi, ba mươi tuổi thọ mạng, nhưng dù vậy, bọn họ cũng không thể cùng đầu này Thao Thiết ma thần chống lại đến cùng.

Hai vị Đại Thánh từng người lấy Đại Thánh linh binh chặn lại Thao Thiết thế công, ngay sau đó hai người liên thủ, đồng thời thôi thúc Khúc thái thường Khúc Tiến lưu lại phù văn, hóa thành bốn mặt bức tường đem Thao Thiết vây khốn.

Cái kia Thao Thiết bốn phía đánh tới, mới vừa rồi còn mạnh mẽ vô biên, nhưng bây giờ nhưng sợ hãi không thôi, không cách nào chạy ra cái kia lồng giam.

Đạo Thánh cùng Thánh Phật thấy thế, từng người nói thầm một tiếng xấu hổ: “Nếu là không có Khúc thái thường lưu lại phù văn, lần này liền triệt để bại…”

Hai người hợp lực thôi thúc bốn mặt bức tường, hướng phía dưới ép đi, chỉ thấy Tô Vân biến thành Thao Thiết càng ngày càng nhỏ, không ngừng chìm xuống phía dưới, nhưng từng cơn lực phản chấn vẫn để cho hai vị Đại Thánh khí huyết sôi trào, kinh hãi không thôi.

Cuối cùng, cái kia phù văn lồng giam từ trên trời giáng xuống, rơi vào Hiền Lương viện trong sân, lồng giam thu nhỏ, trong đó Thao Thiết hình thể biến hóa, hóa thành Tô Vân bộ dáng.

Lồng giam còn tại không ngừng thu nhỏ, tại hắn mi tâm xoay tròn mấy lần, biến mất không thấy gì nữa.

Bạch Nguyệt Lâu cùng Oánh Oánh nhìn ra ngây người.

Lúc này, Đạo Thánh cùng Thánh Phật cùng nhau hạ xuống, một cái cầm kiếm, cả người sau nổi lơ lửng Lôi Âm Chung, nhìn về phía Tô Vân.

Tô Vân mở mắt ra, thở phào nhẹ nhõm, hướng hai vị Đại Thánh thi lễ, trầm giọng nói: "Đa tạ hai vị trấn áp đầu này ma thần, bây giờ còn có chín mươi lăm cái Thần Ma…"

Đạo Thánh cắt đứt hắn, quả quyết nói: "Chúng ta đã đem Thao Thiết lần nữa phong ấn, gia cố các chủ trí nhớ phong ấn, cái kia chín mươi lăm cái Thần Ma cũng không cách nào chạy trốn. Tô các chủ có thể làm tròn lời hứa!"

Tô Vân tinh thần đại chấn, nghiêm nghị nói: "Hai vị cứ việc yên tâm, ngày mai ta liền kết thúc tràng này tân học cựu học chi tranh!"

Đạo Thánh cùng Thánh Phật liếc nhau, đi ra ngoài: "Cung kính chờ đợi các chủ tin vui!"

Tô Vân đang muốn đưa tiễn, Thánh Phật trở lại hợp thành chữ thập nói: "Dừng bước."

Tô Vân đành phải dừng bước, Đạo Thánh cùng Thánh Phật đi ra Hiền Lương viện, đột nhiên sắc mặt biến hóa, Đạo Thánh vụng trộm xóa đi máu trên khóe miệng, cười hắc hắc nói: "Không nghĩ tới mạnh như vậy. Khúc thái thường là thế nào làm được?"

Thánh Phật mũi đột nhiên có hai hàng kim huyết chảy xuống, kêu rên một tiếng, lắc đầu.

Hai người chỉ lo rời đi, ai cũng chưa kịp kiểm tra Tô Vân Linh giới. Lúc này Tô Vân Linh giới bên trong, phù văn lồng

giam hướng phù văn chi tường bên trong co đi, sắp đem mặt này trên tường vết nứt lấp đầy lúc, một đầu to lớn vuốt rồng thăm dò vào phù văn tường bên trong, cắt đứt chữa trị.

“Vù vù ——— “

Sau tường trong bóng tối truyền đến dày nặng tiếng thở dốc, một đầu dựng thẳng con mắt tiến đến vết nứt phía trước, ùng ục chuyển động, bốn phía liếc nhìn.

——— ——— bốn ngàn chữ đại chương,, cầu nguyệt phiếu cầu phiếu đề cử!

Chương 221 : Đông đô phi hồ

Chương 221: Đông đô phi hồ

"Phong ấn ta cái kia tiểu quỷ đã trưởng thành, nhưng ta cũng từ Tiên kiếm trong tập kích khôi phục. Thế giới này…"

Sau tường cái kia dựng thẳng đôi mắt chậm rãi khép kín, trên mí mắt lân phiến chiếu rọi ra phù văn chi tường đường vân, vậy mà cùng phù văn chi tường hoàn toàn ăn khớp.

"Ta đem quân lâm!"

Tô Vân phảng phất nghe được nơi xa truyền đến một tiếng bất minh ý nghĩa long ngâm, ngay sau đó bình tĩnh lại, không khỏi kinh ngạc nhìn bốn bề một cái, nhưng lại chưa phát hiện cái gì dị trạng.

Đông đô dù sao cũng là Nguyên Sóc hoàng đô, ở nơi này đa số quan to hiển quý, nắm giữ Giao Long Ly Long Ly Long các Long tộc xem như tọa kỵ không phải số ít.

Hắn thở phào nhẹ nhõm, Thao Thiết bị trấn áp, giải quyết hắn một cái tai hoạ ngầm, còn Đạo Thánh cùng Thánh Phật mời, hắn đương nhiên việc nghĩa chẳng từ.

Huống chi, cho dù là Đạo Thánh cùng Thánh Phật không mời hắn ra tay, hắn cũng sẽ ra tay.

Sách quái Oánh Oánh vẫn chưa hết sợ hãi, vội vàng bay vào hắn Linh giới bên trong kiểm tra, hướng Tô Vân nội tâm nói: "Tuy hai vị Đại Thánh đem ngươi trí nhớ lần nữa phong ấn, nhưng ta vẫn là có chút không quá yên tâm, cần phải đến nghiệm chứng một chút!"

Tô Vân hỏi: "Thế nào nghiệm chứng?"

“Đơn giản! Thanh Ngư trấn! Thanh Ngư trấn!”

Oánh Oánh liên tục thì thầm mấy lần, Tô Vân chỉ cảm thấy đầu váng mắt hoa. Oánh Oánh cau mày, lại thì thầm mấy lần Thanh Ngư trấn, đem Tô Vân đọc đến đã hôn mê, cuối cùng cái kia mặt phù văn chi tường chậm rãi hiện ra.

Oánh Oánh thở phào nhẹ nhõm: “Phù văn chi tường vẫn còn, ta còn tưởng rằng mặt này tường thoát hơi nữa nha. Đã phong ấn vẫn còn, ta an tâm.”

Tô Vân từ trong mê ngủ yếu ớt tỉnh lại, cái kia mặt phù văn chi tường chậm rãi lui đi, biến mất không thấy gì nữa.

Oánh Oánh một mực nhìn thấu phù văn chi tường, quan sát trên tường phù văn biến hóa, cũng không phát hiện có cái gì khác biệt.

Tô Vân tỉnh lại thời điểm, vừa vặn là phù văn chi tường hoàn toàn biến mất biến mất thời điểm.

“Oánh Oánh, phong ấn phải chăng còn tại?” Tô Vân đau đầu muốn nứt, lung lay đầu, hỏi.

Oánh Oánh chần chừ một chút, nói rõ sự thật: “Phong ấn vẫn còn ở đó. Nhưng là từ phía trước, ta đọc ba lần Thanh Ngư trấn, ngươi liền không chịu nổi. Mà lần này, ta nhiều niệm năm lần, mới đưa phong ấn kích phát. Ta nghi ngờ phong ấn cũng không hề hoàn toàn chữa trị, chẳng qua ta vừa rồi cẩn thận kiểm tra, cũng không phát hiện có gì không ổn.”

Tô Vân trong lòng âm thầm có chút lo lắng, Oánh Oánh vội vàng nói: “Cũng có thể là Đạo Thánh Thánh Phật chỗ tìm hiểu phù văn, cùng Khúc thái thường cũng không nhất trí nguyên nhân. Khúc thái thường bọn họ đưa tới phù văn lúc, phù văn chưa nguyên vẹn.”

Tô Vân thoáng yên tâm.

Đúng như là Oánh Oánh nói, Đạo Thánh cùng Thánh Phật lấy được đều là không trọn vẹn phù văn, bọn họ dựa vào chính mình lĩnh ngộ bù đắp phù văn, khẳng định sẽ cùng Khúc bá bọn họ thiết kế ra phù văn khác biệt.

Hai người bọn họ bổ sung vỡ ra phù văn chi tường, hơn phân nửa không có từ lúc trước a linh nghiệm, đối Thanh Ngư trấn ba chữ này không còn nhạy cảm như vậy.

"Lần này ngược lại là song phúc tới cửa!"

Tô Vân mở cờ trong bụng, hắn một mặt trấn áp Thao Thiết, một phương diện khác thừa dịp Thao Thiết ma thần chiếm cứ thân thể của hắn, hắn cũng đem Thao Thiết ma thần nghiên cứu một lần, chỗ tốt kinh người!

Thao Thiết quan hệ đến hắn Hồng Lô Thiện Biến công pháp, truy nguyên càng tinh tế hơn lời nói, Hồng Lô Thiện Biến cũng là mạnh hơn!

Hắn đối Đạo Thánh cùng Thánh Phật giải thích ngày ngừng lại tân học cựu học chi tranh, chính là nguyên nhân này, hắn cần một ngày thời gian để tiêu hóa bản thân truy nguyên Thao Thiết tâm đắc.

Hắn ổn định lại tâm thần tìm hiểu, Oánh Oánh thì lưu tại hắn Linh giới bên trong, giúp hắn sửa sang lại 《 Thao Thiết truy nguyên chí 》, hai người phối hợp chặt chẽ không một kẽ hở.

Tô Vân đem truy nguyên Thao Thiết tâm đắc nói ra, nhưng mà bởi vì đi học thời gian ngắn, rất nhiều nan đề hắn không cách nào giải đáp, nhưng mà Oánh Oánh thì là một bảo tàng khổng lồ, trên cơ bản Tô Vân tất cả nan đề nàng đều có thể dễ dàng mở ra.

Bất quá, rất nhanh Oánh Oánh liền phát hiện một vấn đề, vậy chính là Tô Vân mười câu lời nói bên trong, nhất định có

một câu là để nàng giải đáp phù văn phong ấn.

Cái này nhìn như lơ đãng vấn đáp, để nàng cảnh giác lên.

Oánh Oánh lặng lẽ thôi thúc thần giao cách cảm, đụng chạm Tô Vân nội tâm, đột nhiên sắc mặt biến hóa, cảm nhận được một cỗ vô cùng đáng sợ tà niệm chiếm cứ tại Tô Vân nội tâm chỗ sâu.

Nàng "Nhìn thấy" phù văn chi tường, sau tường bóng tối, ngay sau đó nhìn thấy phù văn chi tường chậm rãi vỡ ra, nơi nứt ra là một cái to lớn dựng thẳng lên đồng tử!

Oánh Oánh vội vàng đoạn đi thần giao cách cảm.

Tô Vân kinh ngạc nói: "Thì làm sao?"

Oánh Oánh miễn cưỡng cười nói: "Không có gì, ta đột nhiên nhớ tới ta còn có việc muốn làm, cần rời đi ngươi Linh giới."

Tô Vân đưa nàng đưa ra bản thân Linh giới, Oánh Oánh thở phào nhẹ nhõm, tìm đến Bạch Nguyệt Lâu, Bạch Nguyệt Lâu đã từ Tô Vân hóa thành Thao Thiết khiếp sợ bên trong tỉnh táo lại, thanh tẩy thân thể, đổi một thân sạch sẽ bạch y.

"Việc lớn không ổn!"

Oánh Oánh nhanh chóng nói: "Tiểu Lâu, Tô sĩ tử trong cơ thể còn có một đầu ma thần không bị phong ấn!"

Bạch Nguyệt Lâu sắc mặt xám ngoét, suýt nữa chạy trối chết, Oánh Oánh vội vàng nói: "Cái này ma thần giỏi về biến hóa ẩn núp, hắn tại bất tri bất giác ở giữa ảnh hưởng tới Tô sĩ tử, mượn Tô sĩ tử miệng hỏi ta phù văn chi tường phá giải phương pháp. Tô sĩ tử mười câu lời nói bên trong, có chín câu là bản thân muốn nói, có một câu là cái kia ma thần hỏi lời nói. Ta lơ đãng phía dưới bị hắn chụp vào mấy câu, chỉ sợ phù văn chi tường sẽ bị hắn phá hoại đến càng nhiều."

Bạch Nguyệt Lâu run giọng nói: “Hiện nay nên làm cái gì?”

Oánh Oánh nói: “Ngươi không nên kinh hoảng, chúng ta ra cửa trước, đi tìm Đạo Thánh cùng Thánh Phật. Đạo Thánh cùng Thánh Phật có thể giải quyết một cái, đương nhiên có thể giải quyết cái thứ hai.”

Bạch Nguyệt Lâu yên lòng, vội vàng mang theo nàng đi ra ngoài.

Đông đô tầng thứ năm bị Thao Thiết ma thần đại náo một hồi, mấy chục vạn người súc suýt nữa bị Thao Thiết ma thần thôn phệ, bọn họ đi tới đường phố lúc vẫn là hỗn loạn tưng bừng. Cũng may Đông đô là quốc đô, linh sĩ phần đông, cứu hộ dân chúng, lại thêm thừa tướng ấm quan ải điều động ổn thoả, lần này chỉ tạo thành rất lớn rối loạn, cũng không tạo thành thương vong.

Đương nhiên, lần này đại loạn vẫn để cho lòng người bàng hoàng.

Cũng may Đạo Thánh cùng Thánh Phật cùng nhau trấn áp Thao Thiết ma thần, lại tự thân hiển linh, vô thượng nội tâm hiển hóa tại Đông đô trên không, giải thích tình huống, trấn an dân tâm.

Bạch Nguyệt Lâu cùng sách quái Oánh Oánh nhanh chóng đi tới Thanh Hư quan, Thanh Hư quan đạo nhân dẫn dắt lấy bọn hắn tới gặp Đạo Thánh, Oánh Oánh giải thích tình huống, Đạo Thánh sắc mặt nhất thời trở nên vô cùng trắng bệch: “Oánh đạo hữu, ta bị thương, nơi nào còn có năng lực trấn áp cái thứ hai?”

Oánh Oánh tức giận nói: “Ngươi đã nói rồi đấy muốn giúp Tô sĩ tử đem hắn trong cơ thể ma thần trấn áp, chỉ trấn áp một cái sao có thể thành?”

“Không phải là không muốn trấn áp, mà là quả thực không chịu đựng nổi.”

Đạo Thánh nói: “Ngươi cũng không cần đi tìm lão hòa thượng, hắn so với ta tốt không đến đi đâu. Tô sĩ tử trong cơ thể những này Thần Ma, thần thông quảng đại càng hơn chúng ta bốn đại thần thoại, một cái còn tốt, chín mươi sáu cái, đánh một cái bốc lên một cái, ai chịu nổi? Ta cùng lão hòa thượng đều đã già, hiện nay Nguyên Sóc không ổn định, chúng ta nếu là có cái sơ xuất, Nguyên Sóc chỉ sợ tai nạn càng lớn ah!”

Oánh Oánh giận dữ, giơ lên quyển sách tại hắn trên trán gõ vài cái.

“Đánh ta cũng vô dụng.”

Đạo Thánh khó chơi, nói: “Ta cùng Thánh Phật nếu như bởi vì trấn áp Tô sĩ tử trong cơ thể Thần Ma mà chết, Đại Tần đại quân khẳng định sẽ trực tiếp đánh tới Đông đô! Đông đô lập tức biến thiên, đổi một triều hoàng đế, Nguyên Sóc tan rã cũng có thể! Chỉ cần những cái kia Thần Ma không đi ra gây họa, vậy thì do bọn họ tại Tô sĩ tử trong cơ thể ẩn núp. Oánh đạo hữu, ngươi lại hư dữ ủy xà, kéo dài chút thời gian.”

Oánh Oánh thất vọng vô cùng, nói: “Chẳng lẽ cũng chỉ có thể từ bọn họ phát triển? Lần này đi ra ma thần cực kỳ giảo hoạt xảo quyệt, vậy mà biết lôi kéo ta lời nói, mười phần nguy hiểm!”

Đạo Thánh do dự một chút, đứng lên nói: “Ta trấn áp lại thương thế, đi một chuyến Thiên Thị Viên, tìm Khúc thái thường nội tâm kỹ càng hỏi một phen. Các ngươi lại nhẫn nại, đừng kinh động cái kia ma thần.”

Hắn xoay người gỡ xuống Thanh Hư kiếm, giao cho Oánh Oánh, nói: “Ngươi đem ta cây kiếm này treo tại Tô sĩ tử Linh giới bên trong, có thể nhiều trấn áp mấy ngày.”

Oánh Oánh thở phào nhẹ nhõm, cùng Bạch Nguyệt Lâu cùng một chỗ rời đi.

Hai người đi ra Thanh Hư quan, lại thấy Đạo Thánh cũng sau đó đi ra ngoài, hướng hai người nói: "Thanh Hư kiếm nếu như trấn không được lời nói, các ngươi lại đi một chuyến Lôi Âm các, đối lão hòa thượng nói theo ta chỗ này mượn tới Thanh Hư kiếm, lão hòa thượng thích sĩ diện, khẳng định sẽ đem Lôi Âm chung cũng cho ngươi mượn."

Oánh Oánh mừng rỡ, vội vàng cảm ơn.

Đạo Thánh đột nhiên trong lòng sinh ra ý nghĩ, ngẩng đầu nhìn lại.

Chỉ thấy Thanh Hư quan điện trên mái hiên nằm sấp một đầu ngay tại phơi nắng lão hồ ly, lão hồ ly kia da lông xoã tung, thoáng nhìn mấy người bọn họ, yên lặng đứng dậy, nhảy đến trong góc, đong đưa đuôi dọc theo góc tường đi lại, biến mất không thấy gì nữa.

Oánh Oánh cùng Bạch Nguyệt Lâu cũng nhìn thấy cái này chồn hoang, trong lòng buồn bực: "Trong đạo quán tại sao có thể có hồ ly? Chẳng lẽ là Đạo Thánh nuôi?"

Đạo Thánh không có để ở trong lòng, thầm nghĩ: "Hơn phân nửa là ngoài thành tiểu yêu quái, tới nghe trong quán đạo nhân giảng bài."

Đạo môn quy củ ít, bởi vậy thường có yêu tộc lẫn vào đạo quán tới nghe nói, ví dụ như Nhàn Vân đạo nhân chính là Dã Hạc tu luyện thành công, bởi vậy Đạo Thánh coi nhẹ rất nhiều.

"Việc này tuyệt đối không thể nói cho Thủy Kính tiên sinh cùng Tiết Thánh Nhân."

Đạo Thánh dặn dò hai người, nói: "Bọn họ không có bản lãnh này trấn áp, Thủy Kính tiên sinh cực đoan, đoán chừng còn ước gì đem chín mươi sáu Thần Ma thả ra ngoài nghiên

cứu, Tiết Thánh Nhân thì bụng dạ khó lường, hơn phân nửa muốn mượn chín mươi sáu Thần Ma lực lượng. Cho nên, chuyện này cần phải đến giấu diếm bọn họ."

Oánh Oánh cùng Bạch Nguyệt Lâu xưng phải, lập tức đi tới Lôi Âm các.

Đạo Thánh đi xa.

Lôi Âm các bên trong, Thánh Phật thương thế cũng là không cạn, nghe Oánh Oánh cùng Bạch Nguyệt Lâu đạo minh ngọn nguồn, lập tức đem Lôi Âm chung lấy tới, nói: "Chỉ dựa vào lão đạo sĩ kiếm, trấn không được ma thần, cần phải đến có ta chuông mới có thể nhiều trấn áp mấy ngày. Lão đạo mặt mũi quá thối, Khúc thái thường chưa chắc sẽ gặp hắn, cần phải đến chúng ta cùng đi mới là."

Oánh Oánh cùng Bạch Nguyệt Lâu mang theo cái này hai đại Đại Thánh linh binh, trong lòng thình thịch đập loạn, bậc này trọng bảo liền rơi vào trong tay bọn họ, nếu là có thể giấu bên dưới, đời này liền giàu rồi.

Hai người trở lại Hiền Lương viện, Oánh Oánh hướng Tô Vân nói: "Đạo Thánh cùng Thánh Phật lo lắng ngươi ngày mai không cách nào thủ thắng, cho nên định đem bọn họ Đại Thánh linh binh cho ngươi mượn tìm hiểu. Hai món bảo vật này, treo ở ngươi Linh giới bên trong."

Tô Vân vừa mừng vừa sợ, căng thẳng một chút, nói: "Cần phải trả ư?"

"Phải trả."

"Thật đáng tiếc."

Đạo Thánh đi tới Đông đô dịch trạm, mua vé, leo lên xe, ngồi tại Chúc Long liễn bên trong, thầm nghĩ: "Nếu như là lúc trước, còn cần bản thân luyện tọa kỵ, hoặc là bản thân cưỡi mây đạp gió, tiêu hao nguyên khí đi đường. Hiện tại đi ra

ngoài mua tấm vé là được, thời gian này quá sa đọa, nhưng mà rất thuận tiện…”

Sau ba ngày, Đạo Thánh liên tục đổi ngồi, trạm tiếp theo chính là Hà Tây, chỉ thấy Chúc Long liễn chạy đến sơn dã ở giữa, lại thấy một người đi tới, ngồi đối diện với hắn.

Người kia không phải tăng không phải đạo không phải nho, nói: “Lão sư lệnh ta tiễn một cây bút cho Đạo Thánh.”

Người kia lấy ra một nhánh ngọc bút, một mực cung kính dâng đến Đạo Thánh phía trước.

Đạo Thánh đón lấy bút, người tuổi trẻ kia lui về phía sau, tung người nhảy xuống Chúc Long liễn.

Đạo Thánh kinh ngạc, quan sát tỉ mỉ cái này ngọc bút, chỉ thấy trên ngòi bút khắc lấy một cái “Hàn” chữ.

Đạo Thánh sắc mặt đại biến, nhìn về phía ngoài cửa sổ, Chúc Long liễn bay lên trời, bị một cỗ lực lượng khổng lồ đẩy lên giữa không trung.

“Khả năng chưa hẳn có thể sống trở về.”

Đạo Thánh phi thân lao ra Chúc Long liễn, thôi thúc pháp lực, đem to lớn Lục Địa Chúc Long nâng lên, chậm rãi để dưới đất.

“咙 cục cục ——” Chúc Long hí dài, chạy về phía trước.

Đạo Thánh nhìn về phía trước trên bầu trời sừng sững người kia, lạnh lùng nói: “Cho nên, nho gia Đại Thánh Sầm lão đầu, cũng là chết như vậy sao?”

Chương 222 : Thứ tư thần thoại (số một cầu nguyệt phiếu cầu đặt mua!)

Chương 222: Thứ tư thần thoại (số một cầu nguyệt phiếu cầu đặt mua!)

Nguyên Sóc thừa tướng Ôn Quan Sơn đứng ở trên bầu trời, sắc mặt bình tĩnh nhìn Đạo Thánh, so sánh Đạo Thánh, hắn rất là trẻ tuổi.

"Nguyên Sóc bốn đại thần thoại, Nho Thánh, Đạo Thánh, Thánh Phật, còn có tạp gia Thánh Nhân. Nho Thánh Sầm lão đầu treo cổ tự tử bỏ mình, treo cổ tại thần tiên tác bên trên, rất nhiều người đều không tin hắn là treo cổ tự tử mà chết. Lão đạo cũng không tin."

Đạo Thánh ánh mắt rơi vào Ôn Quan Sơn trên người, cười nói: "Nhưng mà, trên đời này tuyệt đối không ai có thể giết chết Sầm lão đầu, giả tạo hắn treo cổ tự tử mà chết, tuyệt đối không có! Liền xem như phương tây Thánh Nhân cũng không được! Như vậy ai có thể giết chết Sầm lão đầu đâu? Sầm lão đầu lại là vì sao mà bị giết đâu?"

Ôn Quan Sơn cười nói: "Lão sư chắc chắn có chỗ suy đoán."

Đạo Thánh nghiêm nghị, giơ lên trong tay bút, trên ngòi bút có khắc "Hàn", nói: "Này bút chính là Đan Thanh bản thể, bút quái Đan Thanh, tại một trăm năm mươi năm trước bị người bán cho vào kinh đi thi Sầm lão đầu. Khi đó, ta cũng ở tại chỗ. Bút quái Đan Thanh bởi vậy trở thành Sầm lão đầu đệ

tử, theo hắn tu luyện. Đại Tần quấy nhiễu đánh một trận xong, Ai Đế buồn bực sầu não mà chết, Đan Thanh nghi ngờ Ai Đế cái chết có ẩn tình khác, điều tra Ai Đế nguyên nhân cái chết, ngay sau đó Đan Thanh cũng đã chết."

Sắc mặt hắn ảm đạm xuống, khàn giọng nói: "Sầm lão đầu bởi vì chuyện này mà điều tra Đan Thanh nguyên nhân cái chết, kết quả treo cổ tự tử, vậy mà treo cổ tại Thiên Thị Viên Thiên Môn trấn bên ngoài! Ha ha ha! Trên đời này lại có như thế trùng hợp sự tình! Thầy trò hai người, đều bởi vì chuyện này mà chết. Cho nên…"

Đạo Thánh đem Đan Thanh thi thể, cũng tức là cái kia cột ngọc bút thu hồi, nghiêm nghị nói: "Cái kế tiếp đáng chết, hẳn là ta đi? Đồ đệ?"

Thừa tướng Ôn Quan Sơn nhìn tuổi già sức yếu Đạo Thánh, khẽ mỉm cười, nói: "Lão sư tuổi tác đã lớn, sớm tại bảy năm trước, lão sư liền nên từ trần. Cho dù lão sư dựa vào đạo môn Thất Tinh Tục Mệnh thần thông, vì chính mình kéo dài tuổi thọ bảy năm, cũng nên dùng đến đầu. Lão sư tại hai ngày trước cùng Thao Thiết một trận chiến, lại bị thương, dầu hết đèn tắt, càng thêm không thể phản kháng ta."

Đạo Thánh mi tu bay lượn, mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm, không hề bị lay động.

Ôn Quan Sơn nụ cười trên mặt cực kỳ kỳ lạ, giống như là kề sát ở phía trên đồng dạng: "Lão sư Thanh Hư kiếm cũng không ở bên người, ta có thể để cho lão sư thoạt nhìn như là đối Đế Bình thất vọng hết sức mà tự sát thân vong."

"Ha ha ha…"

Đạo Thánh cười nhẹ lên: "Ngươi cho rằng ta là một người tới ư? Ta cùng lão lừa trọc tuy là từ trước tới nay không hợp

nhau, nhưng lần này đi Thiên Môn trấn, hắn nhưng lại không thể không theo tới, bởi vì hắn lo lắng ta ăn một mình."

Ôn Quan Sơn sau lưng, một tiếng phật hiệu truyền đến, Ôn Quan Sơn xoay người, thấy được thật cao gầy gò Thánh Phật.

"Nguyên lai là Thánh Phật lão sư. Hai vị lão sư đều đến, cũng không có vượt quá dự liệu của ta, thực ra nằm trong tính toán của ta. Thánh Phật lão sư Lôi Âm chung, cũng không ở bên người a?"

Ôn Quan Sơn ôn hòa nở nụ cười, nói: "Nho Thánh cũng là lão sư của ta, ta sư tòng ba vị Đại Thánh, bởi vậy thành Thánh. Ta giết Nho Thánh lúc, dùng chính là hắn thần thông, bởi vậy để hắn thoạt nhìn là tự sát. Hai vị lão sư cũng giống như vậy, các ngươi sẽ chết tại thần thông của mình bên trong, thoạt nhìn như là tự sát đồng dạng."

Thánh Phật dáng vẻ trang nghiêm, nói: "Ngươi mặc dù là ba người chúng ta học sinh, nhưng kỳ thật xem như chúng ta đạo hữu, Ai Đế cũng không xử bạc với ngươi, phong ngươi làm Đại Thánh, tôn làm tạp gia Thánh Nhân. Có thể hay không nói cho chúng ta biết, ngươi làm tất cả những thứ này vì sao?"

Ôn Quan Sơn cười ha ha.

Cùng Đạo Thánh, Thánh Phật khác biệt, Đạo Thánh lộ ra cực kỳ già nua, Thánh Phật cứ việc luyện thành kim thân, nhưng hắn kim thân cho đến hơn tám mươi tuổi mới luyện đến đại thành, cũng khó tránh khỏi vẻ già nua.

Nhưng mà Ôn Quan Sơn cũng rất là trẻ tuổi, thoạt nhìn cùng Cầu Thủy Kính không sai biệt lắm tuổi tác.

"Hai vị lão sư, hỏi đến quá nhiều!"

Ôn Quan Sơn đột nhiên ra tay, Thánh Phật cùng Đạo Thánh sắc mặt đại biến, Ôn Quan Sơn sử dụng thần thông, rõ ràng là

phật môn thần thông bên trong cao cấp nhất Vô Thượng Kim Thân, Phẫn Nộ Minh Vương, chính là Thánh Phật sở trường tuyệt học!

Ôn Quan Sơn Vô Thượng Kim Thân đã luyện đến tầng cao nhất, luyện thành trượng hai kim thân, thậm chí còn có chỗ vượt qua, đi đến trượng ba tiêu chuẩn, so Thánh Phật cao hơn ra một tấc!

Không chỉ có như vậy, Ôn Quan Sơn còn thôi thúc đạo môn thần thông bên trong Đào Nguyên công, đem đạo môn cùng phật môn tuyệt học tối cao hòa làm một thể!

Phía sau hắn, kim thư lập lòe, chói lọi ngưu đấu ở giữa, đó là Đại Thánh sáng chói văn tự, nát như ngân hà, chính là nho gia Đại Thánh tuyệt học!

Hắn pha trộn nho đạo phật ba nhà, thần thông bên trong lũy bích nghiêm ngặt, lại có binh gia chi cổ quái, hoạ sĩ chi tráng lệ, pháp gia chi sâm nghiêm phong thái, đủ loại thần thông, xuất thần nhập hóa!

Thánh Phật cùng Đạo Thánh hợp lực ngăn cản, tại mấy chiêu ở giữa, hai vị Đại Thánh liền bị bị Ôn Quan Sơn hoa mắt thần thông đánh trúng, từng người lui về phía sau.

Để cho hai người cảm giác sâu sắc hoảng sợ là, bọn họ thần thông hoàn toàn bị Ôn Quan Sơn áp chế, thậm chí liền bọn họ vẫn lấy làm kiêu ngạo pháp lực, cũng khó có thể chiếm thượng phong!

Nguyên Sóc bốn đại thần thoại, tạp gia Ôn Thánh Nhân cũng không phải là lấy pháp lực mạnh mẽ tăng trưởng, pháp lực đệ nhất Nho Thánh, cựu thánh kinh điển nhất ngổn ngang nho gia, khí huyết vô cùng mạnh mẽ.

Đứng hàng thứ hai chính là Đạo Thánh, đạo môn huyền công, ở trong cơ thể mình mở ra động thiên thế giới, hóa thành

thế ngoại đào nguyên, pháp lực mạnh mẽ;

Đứng hàng thứ ba chính là Thánh Phật, phật môn huyền công, chú ý ngộ tính, khai ngộ sau đó, các đời chư phật quỳ lạy gia trì, hùng hậu vô cùng.

Còn tạp gia Ôn Thánh Nhân, bởi vì sở học quá tạp, pháp lực bên trên ngược lại kém xa mặt khác ba vị Đại Thánh.

Song lần này giao chiến, lại làm cho Thánh Phật cùng Đạo Thánh trong lòng kinh hãi, Ôn Quan Sơn tu vi xa so với hắn năm đó biểu hiện ra càng thêm mạnh mẽ!

Hai người bọn họ, vô cùng có khả năng tại trong vòng trăm chiêu, liền chết tại Ôn Quan Sơn trong tay!

Đột nhiên, Đạo Thánh thét dài, thân thể vậy mà tại trong chốc lát trở nên càng ngày càng trẻ tuổi, làn da trở nên tinh tế trắng nõn, nếp nhăn diệt hết, tóc trắng xanh trở lại, trong khoảnh khắc liền không có tang thương vẻ già nua!

Thân thể của hắn khôi phục trẻ tuổi, khí huyết tăng vọt, trong cơ thể Linh giới mở rộng, trong đào nguyên, chư thần hiện lên, nhưng gặp một mảnh thế ngoại đào nguyên chư thiên thần thánh đến, gia trì khí huyết của hắn pháp lực!

Đạo Thánh lấy tay làm kiếm, liều mạng công phạt, cùng Ôn Quan Sơn lấy cứng chọi cứng, không rơi vào thế hạ phong!

Thánh Phật cũng dùng hết khả năng, thi triển ra tất cả lực lượng, sau lưng phật quang đại chiếu, nhưng gặp to to nhỏ nhỏ ba ngàn chư phật hiện lên, trôi lơ lửng ở sau đầu của hắn phật quang bên trong.

Trong lúc nhất thời Phật âm đại xướng, đem hắn khí huyết tăng lên tới cực hạn!

"Đại nhất thống công pháp?"

Ôn Quan Sơn ánh mắt kỳ dị, Đạo Thánh cùng Thánh Phật bắt đầu liều mạng, cuối cùng để hắn cũng bắt đầu bị thương, không còn ung dung.

Nhưng mà hắn cứ việc bị thương, nhưng ánh mắt nhưng thủy chung rơi vào Đạo Thánh trên người, hai vị Đại Thánh đều có thể uy hiếp đến hắn, nhưng Đạo Thánh uy hiếp lực càng lớn ah.

Lúc này Đạo Thánh thân thể khôi phục trẻ tuổi, có thể nói thời khắc này trạng thái chính là Đạo Thánh vô địch trạng thái: Lúc tuổi còn trẻ thân thể mạnh mẽ nhất, cao tuổi lúc nhất mạnh mẽ tu vi!

Rất nhiều tu luyện giả bi thương nhất sự tình chính là, đến lão niên, tu vi của mình cuối cùng có thể đột phá cảnh giới tiếp theo, nhưng cùng lúc thân thể của mình nhưng đã già, không đủ để chống đỡ bản thân đi vào cảnh giới tiếp theo.

Nhưng mà Đạo Thánh dường như thay đổi điểm này.

Tô Vân truyền thụ Trì Tiểu Dao, Hoa Hồ đám người Hồng Lô Thiện Biến lúc, cũng không tránh đi hắn, ngược lại truyền cho hắn Hồng Lô Thiện Biến đại nhất thống công pháp.

Đạo Thánh đem cùng Đào Nguyên công dung hợp, hôm nay cuối cùng có thể rực rỡ hào quang!

Ba người trên không trung có thể nói nhanh như điện chớp, bước đi bước ra, núi sông đại biến, rất nhanh chính là liền đầu kia ngay tại điên cuồng chạy trốn Chúc Long liễn cũng bị bọn họ đuổi theo, xa xa dứt bỏ!

Đạo Thánh cùng Thánh Phật liên thủ, một hơi công ra trăm chiêu, Ôn Quan Sơn không ngừng bị thương, không ngừng lui ra phía sau.

Từ xa nhìn lại, chỉ thấy không trung mây khói mờ ảo, Bắc Hải treo tại trên trời, bọn họ khoảng cách Thiên Thị Viên càng

ngày càng gần.

Không trung dần dần tối xuống.

Đột nhiên, Đạo Thánh khí huyết khô bại, mới vừa rồi còn tuổi còn trẻ liền đột nhiên già nua xuống tới, trong lòng của hắn không khỏi trầm xuống.

"Tô các chủ chỉ tu luyện đến Uẩn Linh cảnh giới, cho nên đại nhất thống công pháp chỉ có thể truyền thụ cho ta Uẩn Linh cảnh giới. Nếu như cảnh giới của hắn tu luyện tới Thiên Tượng lời nói, ta liền sẽ không thua."

Đạo Thánh sắc mặt trắng bệch, oa oa hộc máu, khí huyết khô bại tốc độ cực nhanh, Thánh Phật giật mình, vội vàng cùng hắn lưng tựa lưng, độ một phần khí huyết đi qua.

"Ầm!"

Hai người gần như đồng thời trúng chiêu, từ trên bầu trời ngã xuống đến, đập về phía Thiên Thị Viên.

Thiên Thị Viên bên trong, lôi vân giăng đầy, chính là một mảnh ngày mưa dông, sét đánh trút xuống, răng rắc răng rắc vang vọng, một cái mọc ra tai thú thiếu niên đang tắm gội ở trong sấm sét tu luyện, bên cạnh là một đầu ngay tại độ kiếp hổ yêu, bị đánh đến toàn thân cháy đen, nhìn cái kia tai thú tiểu thư sinh giận mà không dám nói gì.

Cái này tai thú tiểu thư sinh thực lực tu vi cũng không phải thế nào dũng mãnh, nhưng cường hãn là một cái khác cười tủm tỉm đều là vận rủi ngập đầu xui xẻo thư sinh.

"Hai người kia không phân tốt xấu, liền tới ăn cướp, ta tại độ kiếp , lôi kiếp bọn họ cũng cướp!"

Cái kia hổ yêu trong lòng phẫn uất không chịu nổi: "Lôi kiếp có cái gì tốt cướp?"

Thư sinh kia chính là Linh Nhạc tiên sinh, mà tai thú tiểu thư sinh thì là Hoa Hồ, đi theo lão sư Linh Nhạc tiên sinh đi vào Thiên Thị Viên lịch luyện.

Tô Vân đi rồi, Văn Xương học cung tổ chức sĩ tử đi vào Thiên Thị Viên lịch luyện, nho học gia thủ tịch chính là Linh Nhạc tiên sinh, đương nhiên còn có học viện khác thủ tịch cũng mang theo sĩ tử đi vào Thiên Thị Viên.

Linh Nhạc phát giác được có hổ yêu độ kiếp , liền lập tức mang theo Hoa Hồ đến đây thiên vị, đến đây ăn cướp, đương nhiên cái này kiếp là lôi kiếp.

Nhưng vào lúc này, lôi vân đột nhiên bị đập mở, hai cái thân ảnh lôi vân lỗ thủng bên trong giáng xuống, Đạo Thánh thế ngoại đào nguyên chư thiên rách nát, đạo gia chư thần rơi lả tả, Thánh Phật sau lưng phật quang bị đánh đến không được vầng sáng, phật quang bên trong chư phật tử tổn thương khắp nơi.

“Hai vị sư bá!”

Linh Nhạc tiên sinh kinh ngạc vô cùng, vội vàng bay lên không, chuẩn bị đi đón ở Thánh Phật cùng Đạo Thánh, không ngờ hắn thu lại không được bản thân huyền công, nhất thời Thiên Lôi rơi nghiêng, giống như là ngã xuống đồng dạng, vô số lôi đình bổ vào Đạo Thánh cùng Thánh Phật trên trán.

Hai vị Đại Thánh bị Thiên Lôi bổ đến ầm ầm đập xuống đất, đem mặt đất đập ra một cái hố to.

Cái kia độ kiếp hổ yêu thấy thế, trong lòng sợ hãi cuối cùng chiến thắng lý trí, kêu một tiếng, điều khiển yêu vân liền bỏ trốn, lôi vân đi theo hắn, răng rắc răng rắc bổ tới.

“Hoa Hồ, ngươi mang theo hai ngươi vị sư công chạy trốn, đi tìm mặt khác lịch luyện lão sư!” Linh Nhạc tiên sinh cũng

biết công pháp của mình có vấn đề, sắc mặt khẩn trương nhìn lên bầu trời, cũng không quay đầu lại dặn dò một phen.

Hoa Hồ vội vàng thôi thúc nguyên khí, đem Đạo Thánh cùng Thánh Phật từ trong hố lớn kiếm ra, mang theo hai vị Nguyên Sóc thần thoại chạy như bay.

Linh Nhạc tiên sinh nhìn lên bầu trời bên trong chậm rãi hạ xuống ánh sáng, cắn răng: "Sư huynh…"

—— —— hôm nay là ngày mùng 1 tháng 4, cầu nguyệt phiếu cầu đặt mua! Ngày cá tháng tư a, các ngươi cho dù là lừa gạt một chút ta cũng tốt ~~

Chương 223 : Thiên Thị Viên chi chiến

Chương 223: Thiên Thị Viên chi chiến

“Nguyên lai là Linh Nhạc.”

Ôn Quan Sơn bay xuống, đứng tại quan sát Linh Nhạc, lộ ra tươi cười: “Năm đó ngươi phản kinh ly đạo, tự tiện bóp méo cổ đại thánh hiền kinh văn kinh ý, bị Sầm sư trục xuất sư môn, ngươi ta không phải đồng môn, không cần gọi ta là sư huynh.”

Linh Nhạc tiên sinh ánh mắt lấp lóe: “Nho gia cựu thánh kinh điển, vì sao không thể thay đổi? Không đúng lúc, theo không kịp ngay sau đó, vậy liền muốn sửa, không thay đổi, liền bị đánh! Ta sửa cựu thánh học vấn, vì để nho gia có thể phát triển đi xuống. Lão sư không hiểu, ta cũng cũng không thể tránh được. Không biết sư huynh vì sao muốn giết Thánh Phật cùng Đạo Thánh?”

Ôn Quan Sơn ánh mắt quét về phía đi xa Hoa Hồ đám người, không có trực tiếp trả lời vấn đề của hắn, nói: “Lão sư treo cổ tự tử, chết tại Thiên Thị Viên, những năm này duy chỉ ngươi cái này kẻ bị ruồng bỏ tại chăm chỉ không ngừng truy tìm lão sư tử vong chân tướng, thật sự là khó khăn cho ngươi. Linh Nhạc, để cho ta nhìn một chút ngươi sửa qua sau cựu thánh kinh điển, có mấy phần hỏa hầu.”

Hoa Hồ mang theo Đạo Thánh cùng Thánh Phật một đường bỏ chạy, nhanh như điện chớp, Thánh Phật cùng Đạo Thánh thoi thóp, khí tức nhỏ yếu, thương thế cực kỳ nghiêm trọng.

Đột nhiên, phía sau tiếng sấm mãnh liệt, vô cùng hào quang sáng tỏ chiếu rọi, đem Thiên Thị Viên vô tự khu vực chiếu sáng, từng tòa núi lớn cái bóng bị kéo đến rất dài.

Hoa Hồ trong lòng cảm giác nặng nề, biết cái này nhất định là Linh Nhạc tiên sinh ra tay.

Hắn là Linh Nhạc đệ tử, đối Linh Nhạc bản lĩnh cực kỳ thấu hiểu, chỉ từ tiếng sấm động tĩnh, liền biết Linh Nhạc tiên sinh vận dụng tất cả lực lượng!

"Tiên sinh là đang liều mạng!"

Hoa Hồ cắn chặt răng hướng về phía trước lao nhanh: "Văn Thánh miếu ngay tại không xa! Chỉ cần đến Văn Thánh miếu liền coi như là an toàn!"

Buổi tối thời điểm vô tự khu vực quỷ thần hoành hành, cực kỳ hung hiểm, cần phải đến tìm tới miếu thờ nghỉ chân. Văn Xương học cung bái chính là Văn Thánh Công, bởi vậy Văn Xương học cung tới Thiên Thị Viên lịch luyện, mỗi lần đều muốn tại Văn Thánh miếu đặt chân.

Phía trước, Văn Thánh miếu trong tầm mắt, Hoa Hồ phát động lên khí huyết, phát lực lao nhanh.

Chung quanh hắn lôi quang trút xuống, đó là từ trên trời giáng xuống lôi đình, từng đạo lôi đình thô to vô cùng, Hoa Hồ còn không cách nào dẫn động dạng này lôi kiếp.

Linh Nhạc tiên sinh đã từng từng nói với hắn, sửa đổi nho gia cựu thánh lưu lại kinh điển, ắt gặp lôi kiếp, cựu thánh học vấn tạo phúc tới năm ngàn năm, chúng sinh đến cựu thánh giáo hóa, cựu thánh kinh điển tựa như cùng thiên đạo đồng dạng.

Thiên Đạo viện tên, chính là như vậy mà đến, Thiên Đạo viện chính là nghiên cứu Thánh Nhân học vấn địa phương.

Sửa đổi cựu thánh kinh điển, liền sẽ dẫn tới thiên đạo trách phạt, bởi vậy sẽ gặp phải sét đánh, sẽ đoạt người lôi kiếp.

"Chúng ta mạch này nho sinh, xem như Thánh Nhân truyền nhân, cần phải đến đem cựu thánh quá hạn học vấn sửa thành tân học."

Linh Nhạc tiên sinh đã từng đối với hắn nói: "Mấy ngàn năm trước cựu thánh học vấn, có thể chỉ đạo tương lai mấy ngàn năm, mà bây giờ cựu thánh học vấn đã hình thành thì không thay đổi, đã lạc hậu hơn thế giới một hai trăm năm. Chúng ta tiến hành thay đổi, để cựu thánh học vấn biến thành tân học, có thể đuổi theo thế giới, đuổi theo thời đại. Chúng ta không làm được để nho học tân học chỉ đạo tương lai mấy ngàn năm, nhưng chỉ cần chúng ta trải ra con đường này, tương lai khẳng định sẽ có nho học tân thánh làm đến bước này!"

Hoa Hồ chưa bao giờ thấy qua đáng sợ như vậy lôi kiếp, lúc này Linh Nhạc tiên sinh chắc chắn là đem cựu thánh kinh điển bên trong không cách nào sửa đổi địa phương cũng tiến hành sửa đổi!

Làm như vậy cực kỳ hung hiểm!

"Tiên sinh coi như không chết tại trong tay người kia, cũng sẽ chết tại thiên kiếp phía dưới!"

Hoa Hồ nước mắt tràn mi mà ra, vẫn ra sức lao nhanh, lúc này nguyên khí của hắn nâng lên Đạo Thánh cùng Thánh Phật nhìn lên bầu trời bên trong lôi quang, từng người thán phục.

"Sầm lão đầu đệ tử, thật đi ra một đầu kinh người con đường. Sầm lão đầu nếu là vẫn còn, chắc chắn cực kỳ vui mừng, nhận thức đến bản thân sai."

"Sầm Thánh Nhân là bực nào quật cường? Hắn đem người ta trục xuất sư môn, sao lại nhận sai?"

“Linh Nhạc ý nghĩ tuy tốt, đáng tiếc thời gian tu luyện quá ngắn, bị Ôn thừa tướng một đường nghiền ép ah.”

Lúc này, lôi quang đại phóng, Linh Nhạc tiên sinh từ Hoa Hồ đỉnh đầu bay qua, đập sập một mảnh núi rừng!

“Người nào dám to gan làm tổn thương ta Văn Xương học cung lão sư?”

Văn Thánh trong miếu, một bóng người từ từ bay lên, nghênh tiếp Ôn Quan Sơn, chính là Tả Tùng Nham.

Hắn lần này tự thân dẫn đầu học cung tây tịch cùng sĩ tử cùng một chỗ đi vào Thiên Thị Viên lịch luyện, thuận tiện bái một bái Văn Xương Đế Quân, vừa mới tiếng sấm mãnh liệt, thẳng đến Văn Thánh miếu mà đi, đương nhiên đem hắn kinh động.

“Nguyên lai là Ôn thừa tướng! Linh Nhạc tiên sinh, là ta Văn Xương học cung cõng nồi, bị ngươi đánh chết, ta Văn Xương học cung tìm ai đến cõng nồi đen?”

Phía sau thần thông bộc phát, rõ ràng là Tả Tùng Nham chặn lại vị kia Ôn thừa tướng, hai người ra tay đánh nhau.

Hoa Hồ vội vàng phất tay, nguyên khí hóa thành mây đen bay ra, đem đập ở núi rừng bên trong Linh Nhạc tiên sinh nâng lên.

Linh Nhạc tiên sinh còn chưa chết, vẫn như cũ kéo lấy một hơi, vung tận dư lực, khàn giọng nói: “Lão biều bả tử cũng không ngăn được Ôn thừa tướng, đi mau! Đi Sóc Phương ——” dứt lời, ngẹo đầu ngất đi.

Hoa Hồ ra sức lao nhanh, thừa dịp bóng đêm hướng Sóc Phương chạy đi.

Trên không chiến đấu chấn động cực kỳ kịch liệt, Tả Tùng Nham muốn so toàn lực hành động Linh Nhạc tiên sinh mạnh

hơn, vậy mà chặn lại Ôn Quan Sơn.

Nhưng chỉ ngăn cản phút chốc.

Hoa Hồ lại cảm nhận được Ôn Quan Sơn nghiền ép chi thế, áp bức lấy Tả Tùng Nham thẳng đến bên này mà đến, không khỏi trong lòng ngạc nhiên.

"Ầm!"

Tả Tùng Nham từ đỉnh đầu bọn họ bay ra, đập đến một mảnh đỉnh núi đổ sụp.

Nhưng vào lúc này, chỉ nghe xe ngựa ồn ào náo động, phía trước có đại đế đi loanh quanh Thiên Thị Viên, trên bầu trời đủ loại dị tượng liên tiếp xuất hiện. Văn Xương Đế Quân thanh âm nói: "Đông lăng chủ nhân, bị đánh là truyền nhân của ta, không thể không cứu. Chẳng qua là thực lực của ta không đủ, còn xin Đông lăng chủ nhân giúp đỡ."

"Tốt."

Hoa Hồ ngẩn ngơ, chỉ thấy Thiên Thị Viên vô tự khu vực, đếm không hết đại mộ hiện ra, hóa thành lầu vũ, hóa thành đình đài, hóa thành từng tòa lớn miếu!

Vô số quỷ thần từ những cái kia đại mộ biến thành miếu thờ trong lầu các lao ra, đủ loại linh binh từ trong mộ lớn phóng lên trời, bắn ra lộng lẫy hào quang.

Lại có canh giữ ở lăng mộ trước đủ loại thạch thú, nhao nhao phục sinh, ngẩng đầu đạp móng, vang vọng không ngừng.

Trong lúc nhất thời, Thiên Thị Viên vô tự khu vực tựa như một mảnh thần thoại giống như thế giới, vô số quỷ thần tại một vị quỷ thần đại đế suất lĩnh dưới chinh chiến chém giết, xông về Ôn Quan Sơn!

Đạo Thánh ùng ục ùng ục hộc máu, thở dốc nói: “Lão lừa trọc, chúng ta ghi nợ nhân tình lớn, sau khi chết không biết có thể hay không trả hết nợ.”

Thánh Phật cũng là phun máu phè phè, sắc mặt ảm đạm: “Ta vốn muốn tứ đại giai không, cho nên tại Lôi Âm các bế quan mấy chục năm ý định giải quyết xong tất cả nhân quả, chẳng qua là hiện tại…”

Hoa Hồ hoàn mỹ hỏi đến hai người, một đường chạy vội lên núi, vượt qua đỉnh núi đi tới đối diện, liền gặp Tả Tùng Nham nửa người treo ở một mảnh khe núi trên đá ngầm, đầu hướng xuống ngã xuống tại trong nước.

Hoa Hồ vội vàng đem hắn cứu lên, chỉ thấy Tả Tùng Nham còn sống, chẳng qua là thương thế cực nặng.

Trên không, từng tôn quỷ thần bị đánh đến rơi xuống, thương vong thảm trọng, đâu đâu cũng có yếu ớt quỷ hỏa.

“Đi Sóc Phương.”

Tả Tùng Nham thở hồng hộc, nói: “Nhanh đi Sóc Phương tìm Đổng y sư, ta cảm thấy ta còn có thể cứu…”

Đột nhiên, một thớt Long Tương nhanh chóng chạy tới, trên bầu trời truyền đến Đông lăng chủ nhân âm thanh: “Cưỡi lên ta con ngựa này đi!”

Hoa Hồ vội vàng nhảy đến Long Tương bên trên, đem Đạo Thánh, Thánh Phật, Tả Tùng Nham cùng Linh Nhạc tiên sinh cất kỹ, Long Tương mấy bước ở giữa tốc độ liền đi đến cực hạn, chỉ nghe một tiếng ầm vang tiếng vang, cái này thớt Long Tương phá không mà đi!

Hoa Hồ quay đầu, chỉ thấy trên không chém giết càng thêm oanh liệt, ngay tại chiến đấu kịch liệt nhất lúc, Ôn Quan Sơn đột nhiên phá tan trùng vây, hướng bên này đuổi theo!

Đông lăng chủ nhân đám người, vậy mà đuổi không kịp!

"Chạy mau chạy mau!"

Hoa Hồ ngạc nhiên, thúc giục Long Tương chạy mau, Long Tương tốc độ càng lúc càng nhanh, lướt qua đồng dạng, từ Thiên Thị Viên dịch trạm trên không nhanh như tên bắn mà vụt qua.

Từ dịch trạm trên không bay lượn trong nháy mắt, Hoa Hồ đột nhiên nhìn thấy một người chắp hai tay sau lưng, đứng tại dịch trạm sườn núi nhỏ bên trên.

Hoa Hồ ngẩn ngơ: "Người này, có chút quen mắt…"

Dịch trạm sau sườn núi nhỏ mỗi khi đến buổi tối, liền sẽ có yêu ma tập kích, ý đồ công chiếm mảnh này cao điểm, đem dịch trạm chiếm cứ. Chẳng qua là ngày hôm nay lại không có yêu ma đến đánh.

Thiên Thị Viên yêu ma quỷ quái, phảng phất cực kỳ sợ hãi trên núi người kia.

Phía sau, Ôn Quan Sơn đuổi đến, nhưng vào lúc này, đỉnh núi nhỏ người kia vươn người đứng dậy, ở giữa không trung chặn đánh Ôn Quan Sơn.

Hai người không nói tiếng nào, trên không trung giao thủ mấy lần, mỗi một lần đều hiểm lại càng hiểm, để Long Tương trên lưng Thánh Phật, Đạo Thánh, Tả Tùng Nham cùng Linh Nhạc tiên sinh nhìn ra hoa mắt thần dao, khó mà ngột ngạt trong lòng khiếp sợ.

Đệ nhất độ giao chiến, Ôn Quan Sơn vận dụng là nho gia Sầm Thánh Thiên Nhân cảm ứng, lấy thiên địa làm sách thiên, viết văn chương, mượn thiên địa chi khí vì bản thân chính khí, mượn thiên địa lực lượng tru sát kẻ địch;

Thứ hai độ giao chiến, Ôn Quan Sơn vận dụng là đạo môn Đạo Thánh Đào Nguyên công, lấy bản thân là thiên địa, khai thiên ích địa, đạo pháp đương nhiên, trong cơ thể có Tam Thanh, tù khốn tam thi thần, một thân đạo thuật cho dù là Đạo Thánh cũng khen ngợi không thôi;

Lần thứ ba giao chiến, Ôn Quan Sơn vận dụng là phật môn kim thân, cùng người kia lấy cứng chọi cứng, Phẫn Nộ Minh Vương vĩ lực hàng ma!

Nhưng cái này ba độ tấn công, đều không có thể thắng!

Bởi vì cùng hắn giao chiến người kia, cũng vận dụng ba loại Thánh Nhân tuyệt học, tới đối kháng!

Đến thứ tư độ giao chiến, hai người từng người sử dụng bản thật lĩnh, nhưng gặp Thiên Thị Viên trên không long ngâm chấn động, Thần Long bay lượn, va chạm sau đó tách ra.

Hai cái thân ảnh đổ máu, từng người lui đi.

"Một người khác, là Tiết Thánh Nhân Tiết Thanh Phủ cái kia lão vương bát đản!"

Tả Tùng Nham ngẩn ngơ, thất thanh nói: "Hắn vận dụng là Chân Long mười sáu thiên! Tên khốn kia làm sao sẽ cứu chúng ta? Còn có một cái khác khốn nạn là ai, làm sao cũng biết Chân Long mười sáu thiên?"

Long Tương trên lưng, Đạo Thánh hơi thở mong manh: "Một người khác là Ôn Quan Sơn Ôn thừa tướng…"

Thánh Phật tốt hơn hắn không đến đi đâu, liên tục ho khan, thấp giọng nói: "Tiết Thánh Nhân chưa chắc là cứu chúng ta, Ôn thừa tướng bị chúng ta đánh cho bị thương, hắn hẳn là tới kiếm tiện nghi, giết Ôn thừa tướng…"

Tả Tùng Nham so với bọn hắn thương thế muốn nhẹ một chút, mặt mang thần sắc lo lắng: "Thủy Kính lão tiểu tử này

chạy đến Đông đô, muốn thay đổi thời đại này, lão tiểu tử này có thể đấu qua được Tiết Thanh Phủ cùng Ôn Quan Sơn à…”

Hắn đột nhiên giận mắng một tiếng: “Lão tiểu tử này thật mẹ nó không khiến người ta yên tâm! Còn có Tô Vân tên kia, cũng để cho người lo lắng gần chết! Hai người bọn hắn, đều tốt đơn thuần!”

Thánh Phật cùng Đạo Thánh hai mặt nhìn nhau.

Nguyên Sóc, Đông đô Ngọc Hoàng sơn tầng thứ hai.

Người Đông đô bất luận giàu nghèo giàu nghèo, đều bị nơi này một hồi luận chiến hấp dẫn, tân học cựu học lớn luận chiến, Ngọc Hoàng sơn tầng thứ hai bị tích tụ ra một cái phạm vi vài dặm luận chiến diễn đàn, mỗi ngày đều ít ỏi lấy trăm kế sĩ tử ở đây tranh đấu, biện luận, tranh đấu, lĩnh giáo tân học cựu học ưu khuyết.

Mỗi ngày thương vong sĩ tử, cũng là càng ngày càng nhiều.

Ngay tại Đạo Thánh rời đi Đông đô ngày thứ hai, Tô Vân mang theo Diệp Lạc, Bạch Nguyệt Lâu các Thiên Đạo viện sĩ tử, cũng tới đến cái này tân học cựu học diễn đàn.

“Thiên Đạo viện sĩ tử, cũng phải ra mặt khiêu chiến ư?” Đông đô trên dưới một mảnh phấn khởi.

Chương 224 : Chư vị đều là ngu ngốc

Chương 224: Chư vị đều là ngu ngốc

Tô Vân, Diệp Lạc cùng Bạch Nguyệt Lâu đều là Thiên Đạo viện sĩ tử, trong đó Bạch Nguyệt Lâu là tại Sóc Bắc náo động bên trong lập công, được hoàng đế ban thưởng trở thành Thiên Đạo viện sĩ tử, cũng không phải là trực tiếp thi vào Thiên Đạo viện.

Tô Vân càng là bởi vậy trở thành Thiên Đạo viện tiến sĩ tế tửu, Diệp Lạc cũng bởi vậy trở thành Thiên Đạo viện tây tịch tiến sĩ, là Thiên Đạo viện bên trong tiên sinh, có chức quan trong người, đại biểu là Thiên Đạo viện.

Ba người bọn họ đi tới tân học cựu học luận chiến chi địa, không thể không làm cho người chú ý.

Thiên Đạo viện thành lập thời gian muộn, là Nguyên Đế thời kì thành lập học cung, Nguyên Đế cải cách giáo dục, phát triển quan học, lúc ấy Nguyên Sóc cao nhất học cung là Thái Học viện, nhưng Nguyên Đế cho là Thái Học viện nghiên cứu học vấn tuy là cao siêu, nhưng cùng mặt khác học cung học viện so sánh, cũng không vượt qua quá nhiều.

Hắn muốn xây một cái nghiên cứu Thánh Nhân học vấn địa phương, một cái vì cựu thánh kế tuyệt học địa phương, một cái có thể đản sinh ra Thánh Nhân địa phương!

Bởi vậy, Nguyên Đế tuyển chọn thiên hạ tư chất ngộ tính tốt nhất sĩ tử, xây dựng Thiên Đạo viện.

Lần này tân học cựu học lớn luận chiến, thậm chí liền xếp hạng thứ hai Thái Học viện cũng có sĩ tử xuất chiến, đến đây khiêu chiến tân học, là Thái Học viện phái tới đập Thiên Đạo viện danh dự sĩ tử, thực lực tu vi đương nhiên nổi bật, không thể coi thường.

Tô Vân ba người đi tới lúc, đâu đâu cũng có ánh mắt của mọi người, có mong đợi, có nghi ngờ, có xem thường, có bất an.

Tô Vân từ trước đến nay là mắt mù, làm như không thấy, đi về phía tràng này luận chiến kịch liệt nhất chỗ đi tới.

Diệp Lạc hướng hắn báo cáo bản thân trong khoảng thời gian này thăm dò đến tin tức, thấp giọng nói: "Lần này Đông đô thế cuộc cực kỳ cổ quái, tân học cựu học luận chiến, đã thương vong sáu bảy mươi vị sĩ tử. Những này sĩ tử không phải tầm thường, loại trừ là đến từ các nơi quan học học cung bên ngoài, còn có Thái Học viện sĩ tử, quá nhiều người đều là tới thi Thiên Đạo viện, cứ thế mà chết đi, thế mà không làm kinh động Chấp Kim Ngô!"

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, Chấp Kim Ngô nắm giữ Đông đô bắc quân, trên danh nghĩa về Cầu Thủy Kính quản lý, nhưng trên thực tế quyền lực cực lớn, nắm giữ binh quyền, là có thực quyền tồn tại!

Chấp Kim Ngô không có nhúng tay, quả thực rất là cổ quái.

"Đông đô Chấp Kim Ngô ngồi nhìn tràng này luận chiến, Thủy Kính tiên sinh thế mà cũng không có hạ lệnh để Chấp Kim Ngô can thiệp. Tiết Thánh Nhân cũng không chút nào hỏi, Ôn thừa tướng cũng là như vậy. Cổ quái chính là, lần này Ôn thừa tướng chi tử Ôn Nhạn Phong cũng xuất động, hắn ủng hộ tân học."

Diệp Lạc công tử tiếp tục nói: "Trừ cái đó ra, ta còn thăm dò được lần này tân học cựu học chi tranh, liên quan đến hoàng thất nội đấu, lần này Nguyên Vô Kế hoàng tử từ hải ngoại trở về, phía sau hắn có hoàng thất một ít người tọa trấn, bởi vậy Đế Bình cũng không có hỏi đến việc này, mà là thờ ơ lạnh nhạt."

Hắn chần chừ một chút, nói: "Đại đế không động thì thôi, khẽ động máu chảy thành sông. Đông đô chỉ sợ muốn so náo động trước Sóc Phương nguy hiểm gấp trăm lần!"

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích.

Tam công, theo thứ tự là thừa tướng, thái uý cùng ngự sử, quyền thế cực lớn, mỗi người bộ hạ đều có tiểu triều đình đồng dạng văn võ quan viên, đại biểu cho Đông đô bên trong loại trừ hoàng đế bên ngoài lớn nhất ba cỗ thế lực!

Thừa tướng Ôn Quan Sơn, thái uý Tiết Thanh Phủ, ngự sử Cầu Thủy Kính, giữa bọn hắn minh tranh ám đấu, đoán chừng cũng cùng tân cựu học chi tranh liên quan đến.

Mà hoàng thất cùng Đế Bình ở giữa tranh đấu, đoán chừng cũng cùng tràng này tân cựu học liên quan đến.

"Lần này Ôn thừa tướng bộ hạ tất cả quan viên, tư trực, trưởng sử, chinh sự, thiếu sử, tào duyện, nghị tào, pháp tào các loại đều là đến từ thế gia đại phiệt đại quan, đều phái tới con cháu, đứng đội Ôn Nhạn Phong."

Diệp Lạc công tử chần chờ nói: "Đại sư huynh, ngươi cũng biết ta từ trước tới nay nhặt chỗ tốt, ánh mắt rất chuẩn, nhưng bây giờ cái này chỗ tốt thật không dễ nhặt, hơi không cẩn thận, thịt nát xương tan! Tuyệt đối không thể ra tay ah —— "

Tô Vân cười nói: "Các ngươi yên tâm, ta vào Đông đô lúc ý niệm đầu tiên chính là nhất định phải khiêm tốn làm việc. Đông đô không thể so Sóc Phương, tại Sóc Phương ta dù sao

còn mang theo thượng sứ tên tuổi, nhưng mà tại Đông đô, đừng nói thượng sứ, coi như Thông Thiên các chủ tên tuổi đều không được việc."

Diệp Lạc công tử yên lòng, cười nói: "Đại sư huynh rõ ràng liền tốt."

Bạch Nguyệt Lâu cũng khẩn trương vô cùng, lẩm bẩm nói: "Ta là Thánh Nhân đệ tử, chuyện này ta cảm thấy ta vẫn là đừng tham dự, tránh hiềm nghi…"

Tô Vân ngăn lại hắn, cười nói: "Bạch sư đệ yên tâm, chúng ta là Thiên Đạo viện, bất luận là tân học vẫn là cựu học, miễn bàn là Ôn thừa tướng vẫn là Tiết Thánh Nhân Cầu ngự sử, chúng ta đều không đứng đội."

Bạch Nguyệt Lâu đề phòng nói: "Lời ấy thật chứ?"

"Thật."

Trong lúc nói chuyện, ba người bọn họ xuyên qua trùng trùng điệp điệp đám người, chỉ thấy cái này tân học cựu học luận chiến diễn đàn cũng không phải là một thể thống nhất, mà là được tinh tu kiến trúc chi thuật sĩ tử, dùng cầu nối, nhà, nhà ngói, bia tháp, lầu vũ chờ linh binh, chia làm hơn mười luận chiến chỗ.

Những này luận chiến chi địa, có thật nhiều sĩ tử biện pháp, lĩnh giáo truyền thống cựu thánh tuyệt học cùng tân học ưu khuyết, thường thường nói nói liền động thủ.

Tô Vân ba người trải qua một chỗ luận chiến chi địa, chỉ thấy nơi đó là một gốc Phù Tang thụ chỗ liền đài cao, Phù Tang thụ thẳng tắp như thương, cao hai bốn hai lăm trượng, đến đỉnh, một đám mây đóa giống như cành lá hướng một bên sinh trưởng, cành lá bên trên nâng một mảnh bàn cờ, phạm vi vài mẫu.

Rất nhiều sĩ tử đứng tại Phù Tang thụ trên lá cây, đang quan sát trên bàn cờ hai người tranh đấu.

Mặt khác diễn đàn, cũng thường thường đều là như vậy. Những này diễn đàn rất cao, thường thường đều có cầu mây liên kết tương thông.

Trên bàn cờ hai người gây nên Tô Vân chú ý, không khỏi dừng chân quan sát.

Chỉ thấy bên trong một cái sĩ tử là nữ tử, sử dụng chính là thần thông rất là cổ quái, phảng phất có thể khống chế cỏ cây, tiện tay vung lên phất một cái, chính là dây leo rậm rạp, điên cuồng sinh trưởng, trên không trung đuổi giết cùng nàng giao chiến sĩ tử.

"Thần Nông thị nhất mạch truyền nhân."

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, ban đầu ở Sóc Phương Lôi Kích cốc lúc, Trì Tiểu Dao gặp qua cái này thần thông, còn từng đối với hắn nhắc đến qua Thần Nông thị nhất mạch.

Thần Nông thị nhất mạch thần thông, lấy nông cùng y làm chủ, bởi vậy Trì Tiểu Dao rất là chú ý.

Chẳng qua là Thần Nông thị nhất mạch cực kỳ cổ xưa, cho dù là Thái Học viện học tập mạch này người cũng là có thể đếm được trên đầu ngón tay, bởi vậy đã không tính là học thuyết nổi tiếng.

"Đã Thần Nông thị nhất mạch sĩ tử cực ít, như vậy cô gái này có phải là hay không hôm đó xuất hiện tại Lôi Kích cốc thiếu nữ kia?"

Tô Vân trong mắt ánh sáng giấu đi: "Nếu như là lời nói, như vậy nữ tử này đầu tiên là xuất hiện tại Sóc Phương, hiện tại lại xuất hiện tại Đông đô, liền cực kỳ khả nghi."

“Diệp Lạc sư đệ, sau nửa canh giờ, ta muốn cái này nữ hài tất cả tin tức!” Tô Vân nghiêng đầu nói.

Diệp Lạc công tử vội vàng ghi lại, cười khổ nói: “Ta bên này đi Thiên Đạo viện, để Bộ Thu Dung giúp ta điều tra một chút.”

Tô Vân gật đầu, đi thẳng về phía trước, phía trước chính là lần này luận chiến nhất rộng lớn chi địa, Ngọc Hoàng Thượng Kinh đồ!

Ngọc Hoàng Thượng Kinh đồ chính là hoàng thất Nguyên Thị nhất tộc linh binh, năm đó Lâu Ban chế tạo tốt Đông đô, Ai Đế mời đến tốt nhất họa sĩ, đem vừa mới xây xong Đông đô cảnh tượng vẽ lên một lần, hoàng thất trân tàng.

Cái này Ngọc Hoàng Thượng Kinh đồ tuy là cũng không phải là Đại Thánh linh binh, nhưng cũng là vô số họa sĩ liên thủ thành quả, tin đồn nếu như bảo vật này trải rộng ra, có thể trên không trung tái tạo một cái Đông đô!

Lần này, hoàng thất lấy ra Ngọc Hoàng Thượng Kinh đồ, làm cho này lần luận chiến lớn nhất tế đàn.

Ngọc Hoàng Thượng Kinh đồ đồ quyển từ không trung trải ra trên mặt đất, trên mặt đất vẫn là giấy, mang theo một cái thô to cuộn tranh, nhưng đã đến trên không chính là một tòa ầm ầm sóng dậy đại đô thị, điện ngọc quỳnh lâu, mây trắng lượn lờ, căn bản tìm không thấy vẽ biên giới!

Tựa như một tòa khác Đông đô xuất hiện tại trước mặt bọn hắn!

Chẳng qua là cái này một tòa Đông đô phải nhỏ hơn nhiều, lầu vũ lộ ra rất là nhỏ bé, chẳng qua Ngọc Hoàng sơn thì được người giấu đi, cũng chưa từng xuất hiện.

Có lẽ thôi thúc cái này linh binh, cần cực lớn pháp lực, bởi vậy Ngọc Hoàng Thượng Kinh đồ chỉ bày ra Đông đô tầng

thấp nhất thành thị.

Nhưng dù vậy, vẫn như cũ có thể nói kinh diễm.

Lúc này, trong tranh thành Đông đô tựa như một cái to lớn bình đài, từng đạo cầu mây từ tranh phía ngoài kéo dài mà đến, vậy mà xuyên qua thế giới trong tranh, cùng trong tranh thành Đông đô liên kết.

Tranh cùng thực tế, quỷ dị kết hợp với nhau.

Trong tranh thành Đông đô trên không, cầu mây đan xen, từng cái sĩ tử, quan to thậm chí dân chúng, nhao nhao đứng tại trên cầu, phân biệt rõ ràng, hiển nhiên mỗi người có tâm tư riêng, nhao nhao hướng Tô Vân, Diệp Lạc cùng Bạch Nguyệt Lâu nhìn lại.

"Tô tế tửu, Cầu thái thường không có tới, ngươi nếu là tế tửu, cũng coi là Thiên Đạo viện một cái đương gia, như vậy các ngươi Thiên Đạo viện ủng hộ tân học vẫn là cựu học?" Một cái quan viên bộ dáng người cao giọng hỏi.

Diệp Lạc công tử căng thẳng, đè thấp giọng nói: "Đại sư huynh, nhặt chỗ tốt ah —— "

Tô Vân gật đầu: "Sư đệ cứ việc yên tâm, ta biết Đông đô sâu không lường được, một lời không thích đáng, liền có thể có thể thịt nát xương tan."

Diệp Lạc công tử thở phào một cái.

Tô Vân bốn phía nhìn lại, chỉ thấy trong tranh thành Đông đô ngàn vạn dân chúng sĩ tử quan viên, ánh mắt đều rơi vào trên người hắn.

Tô Vân mở miệng nói: "Cựu học chính là chư thánh kinh điển, có trạch được chúng sinh chi đức. Ta Thiên Đạo viện chính là nghiên cứu cựu học lập nghiệp."

Ủng hộ cựu thánh học vấn trên mặt mọi người dần dần lộ ra nét mừng, có người hoan hô lên: "Thiên Đạo viện ủng hộ cựu học!"

Diệp Lạc công tử cắn chặt răng, đè thấp giọng nhắc nhở: "Đại sư huynh, đừng đứng đội!"

"Nhưng cựu thánh tuyệt học cổ lỗ sĩ."

Tô Vân lời nói xoay chuyển, nói: "Tân học bắt nguồn từ hải ngoại, tinh dũng mãnh tiến, đã tốt muốn tốt hơn, sách cựu thánh không thể sách, thăm dò cựu thánh không bằng thăm dò chỗ. Tân học bất luận tại thần thông vẫn là tại biến hóa cùng với học để mà dùng bên trên, đều so cựu thánh tuyệt học mạnh hơn."

Tiếng hoan hô im bặt mà dừng, ủng hộ cựu học trên mặt mọi người biểu lộ biến thành nổi giận, có người nghiến răng nghiến lợi, lạnh lùng nói: "Thiên Đạo viện là nghiên cứu cựu thánh tuyệt học chi địa, nhưng làm phản đồ!"

Tô Vân chuyện lại là xoay một cái, cất cao giọng nói: "Nhưng mà, tân học phát triển lâu như vậy, vẫn không thể nào nhảy ra cựu thánh kinh điển phạm trù, tuy là có chỗ thành tích, nhưng như cũ tại cựu thánh trong bóng tối, không thể đi ra con đường mới."

Diệp Lạc công tử trong đầu nổ vang: "Ta là để ngươi đừng đứng đội, không phải để ngươi hai bên đều đắc tội. .. Bất quá, làm cái trung gian phái cũng tốt, trung gian phái tuy là mất mặt, nhưng dù sao cũng tốt hơn bị đánh…"

"Cho nên."

Tô Vân nhìn chung quanh một tuần, lại cười nói: "Bất luận cựu học vẫn là tân học, bất luận là học cựu học các ngươi, vẫn là học tân học chư vị, tại ta Thiên Đạo viện nhìn tới, đều là phế vật một đống, không đỡ nổi một đòn."

“Đại sư huynh, ngươi đây cũng không phải là trung gian phái ah!”

Diệp Lạc công tử vẻ mặt trắng bệch: “Xong đời…”

Tô Vân âm thanh réo rắt vang dội, truyền khắp trong bức họa kia thành Đông đô, lại truyền đến phía ngoài từng cái luận chiến chi địa: “Sư huynh đệ chúng ta này đến, chính là hướng chư vị chứng minh điểm này, chư vị đều là ngu ngốc, không đỡ nổi một đòn.”

Chương 225 : Vì sao không chạy?

Chương 225: Vì sao không chạy?

“Đại sư huynh không phải nói, Đạo Thánh, Thánh Phật mời hắn ngừng lại tân học cựu học chi tranh sao?”

Diệp Lạc công tử cảm thấy mình không thở nổi: “Hắn nói ra lời này, không phải muốn ngừng lại tân học cựu học chi tranh, mà là khơi mào một cái khác trận phân tranh…”

Bạch Nguyệt Lâu tiến đến hắn trước mặt, thấp giọng nói: “Diệp sư đệ…”

Diệp Lạc công tử đối mặt hắn một điểm không sợ, cười lạnh nói: “Gọi ta sư huynh!”

Bạch Nguyệt Lâu suy nghĩ một chút, bản thân hình như quả thực đánh không lại hắn, đành phải nói: “Diệp sư huynh, ta cảm thấy thế cuộc hình như có chút đối với chúng ta bất lợi. Chúng ta là không phải hắn là thu lại?”

Tân cựu học luận chiến tất cả diễn đàn đều đã ồn ào ồn ào náo động lên, không biết bao nhiêu sĩ tử nghe vậy, lòng đầy căm phẫn, nhao nhao hướng Ngọc Hoàng Thượng Kinh đồ cái này lớn nhất diễn đàn dũng mãnh lao tới.

Tân học cựu học chi tranh, đã sớm giết đỏ cả mắt.

Hai bên đều có chỗ thương vong, lại thêm từng người sau lưng đều có triều đình bên trong thế lực ủng hộ, dẫn đến lần này tân cựu học chi tranh dần dần không khống chế được thương vong càng ngày càng nhiều.

Diệp Lạc công tử nhìn bức này quần tình xúc động phẫn nộ tình cảnh, trong lòng biết những này tức giận mọi người chính là tro tàn bụi bặm, một cái hoả tinh ném vào liền có khả năng sẽ nổ tung.

Nếu rơi vào tay người hữu tâm lợi dụng, khiêu khích một chút, chỉ sợ đếm không hết sĩ tử liền sẽ thẳng đến tới, tại chỗ đánh chết ba người bọn hắn!

"Đại sư huynh đắc tội người phần đông, triều đình thế lực phức tạp, tất nhiên sẽ có người lợi dụng dân ý tới giết đại sư huynh!"

Diệp Lạc cùng Bạch Nguyệt Lâu trong lòng gần như đồng thời toát ra ý nghĩ này, hướng trong đám người nhìn lại, quả nhiên nghe được vô số trách móc Tô Vân thanh âm bên trong có người đang khích bác xúi giục, mưu đồ khiến mọi người mất lý trí cùng nhau tiến lên, đem Tô Vân bọn họ đánh thành bùn nhão.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên Tô Vân sau lưng bảy mươi ba tòa động thiên hiện ra, bóp méo không gian, lóa mắt vô cùng, tác động thiên địa nguyên khí cuồn cuộn mà tới!

Tô Vân khí huyết tăng vọt, bay lên, ở giữa không trung hình thành một đầu hình thể to lớn Thao Thiết.

Đây là khí huyết liên hợp quan tưởng, hình thành thần thông!

Thao Thiết gào thét, gào thét, tân học cựu học luận chiến tất cả sĩ tử nhất thời câm như hến, lặng ngắt như tờ, tất cả mọi người nhớ tới hôm qua Thao Thiết đại chiến Đạo Thánh, Thánh Phật một màn kia.

Thao Thiết ra sức đánh Đạo Thánh cùng Thánh Phật cái này hai đại thần thoại cảnh tượng, Thao Thiết há to miệng rộng, hầu như đem Đông đô tầng thứ năm tất cả quan viên dân

chúng toàn bộ nuốt chửng cảnh tượng, thật sâu lạc ấn tại trong đầu của bọn hắn!

"Pháp lực của ta mạnh mẽ, không gì so sánh nổi!"

Tô Vân đỉnh đầu Thao Thiết thần thông đột nhiên biến đổi, hóa thành một cái lạc ấn, khắc ở hắn bảy mươi ba động thiên bên trong.

"Cơ thể ta có thể xưng tiên thể, bá đạo vô song!"

Thân thể của hắn đột nhiên biến hóa, càng ngày càng cao, càng ngày càng tráng, vậy mà lấy Hồng Lô Thiện Biến bên trong Tạo Hoá chi thuật sinh trưởng, từ người trưởng thành một đầu cao lớn hai trượng có thừa Thao Thiết ma thần, mặt hướng hung ác, ánh mắt bốn phía quét tới.

Ngọc Hoàng Thượng Kinh đồ bên trong, đứng tại cầu mây bên trên rất nhiều sĩ tử ngước đầu nhìn lên, đợi đến ánh mắt của hắn quét tới, vội vàng từng người dời đi, không dám cùng hắn đối mặt!

Bên ngoài ngay tại vọt tới rất nhiều sĩ tử, bất luận tân học cựu học, nhìn thấy bức này cảnh tượng cũng không khỏi đến sắc mặt trắng bệch, không dám vào tới.

Tô Vân giơ tay lên, đem một cái sĩ tử từ cầu mây bên trên nhấc lên, cái kia sĩ tử ra sức đấu tranh, đủ loại thần thông hướng Tô Vân trên người đánh tới, nhưng không làm gì được hắn mảy may, không khỏi phát ra một tiếng tuyệt vọng tiếng kêu.

"Ta biến hóa đa đoan, thần thông quảng đại!"

Tô Vân đem cái kia sĩ tử dứt bỏ, thân hình từ Thao Thiết hình thái khôi phục, biến trở về hình người. Phía sau hắn bảy mươi ba động thiên bên trong bảy mươi hai toà động thiên, ở tại cùng một không gian bên trong , kết nối lấy thứ bảy Linh giới to to nhỏ nhỏ mảnh vỡ!

Những này động thiên hình thái, tựa như từng cái đại hoàng chung, vách trong lạc ấn lấy hai mươi bốn Thần Ma, Thao Thiết chẳng qua là một trong số đó, mà vách ngoài thì là ba trăm sáu mươi loại lạc ấn, tráng lệ muôn vẻ!

"Coong ——— "

Bảy mươi hai động thiên đột nhiên cùng lên tiếng chấn động, phát ra chuông vang, Ngọc Hoàng Thượng Kinh đồ bên trong nửa cái thành Đông đô nhất thời khói bụi nổi lên bốn phía, từng tòa nhà cao tầng tại tiếng chuông bên trong sụp đổ!

Những cái kia cầu mây đổ sụp, đứng tại cầu mây cùng lầu vũ đám người bên trên hoảng sợ đủ loại, nhao nhao chạy tứ tán, có người được sụp đổ lầu vũ ngăn chặn, không thể động đậy, khóc ra thành tiếng.

"Ta đồng thời nắm giữ lấy cựu thánh tuyệt học mạnh mẽ vô biên pháp lực, nắm giữ lấy tân học thông thiên triệt địa thần thông!"

Tô Vân biến hóa thành nhân hình, đi lại tại thành Đông đô phế tích bên trong, giẫm tại một cái sĩ tử đoạn chi bên trên, cái kia sĩ tử phát ra kêu rên, giẫy giụa hướng về phía trước bò đi, nhưng căn bản leo không động.

Trên bầu trời, bảy mươi hai động thiên giống như là lạc ấn tại Ngọc Hoàng Thượng Kinh đồ bên trên đồng dạng, từ từ xoay tròn, phảng phất vặn vẹo tinh không, cho Ngọc Hoàng Thượng Kinh đồ nhiễm phải lộng lẫy màu sắc.

Cái kia bảy mươi hai miệng hình chuông động thiên bên trong, từng đầu Thao Thiết rơi xuống, rơi vào trong bức tranh Đông đô phế tích bên trong, lại có long ngâm truyền đến, từng đầu Ứng Long bay ra, cánh chim che đậy ánh nắng, bay đến Đông đô.

Còn có từng con cá lớn lắc đầu vẫy đuôi, từ động thiên trung du ra, phát ra dày nặng du dương tiếng kêu, ở trên bầu trời phi hành.

Từng loại Thần Ma từ cái kia từng cái động thiên bên trong bay ra, giáng lâm Đông đô.

Bốn phía đám sĩ tử hoảng sợ không tên, có người thực sự không chịu nổi cỗ này áp lực, cuối cùng sụp đổ, khóc lớn trốn ra phía ngoài đi.

"Ta nắm giữ cựu thánh tuyệt học tâm cảnh, nắm giữ tân học đã tốt muốn tốt hơn!"

Tô Vân thân thể chấn động, Chân Long quấn thân, tiếp lấy cái kia Chân Long từ thân thể của hắn thượng du ra, đem bị đè ở phế tích ở dưới sĩ tử xách ra.

Cái kia sĩ tử tuyệt vọng, giơ tay lên che chắn tại bản thân trước mặt, âm thanh thảm thiết: "Đừng ăn ta ——— "

Tô Vân trong cơ thể một đầu lại một đầu Chân Long bơi ra, dọc theo khu phố bốn phương tám hướng mà đi.

Cả người hắn cũng tại biến hóa, hóa thành một đầu đỏ như máu Chân Long, chậm rãi đi đi tại tàn tạ kinh khủng thành Đông đô bên trong.

Thành bên trong, đâu đâu cũng có hoảng hốt lo sợ, chạy tứ phía sĩ tử.

Năm đó Táng Long lăng nghiên cứu rồng, Thiên Đạo viện sĩ tử được 《 Chân Long mười sáu thiên 》, Oánh Oánh chính là năm đó ba đại thủ lĩnh một trong sĩ tử Oánh. Nàng đã thức tỉnh bị phong ấn trí nhớ, 《 Chân Long mười sáu thiên 》 nội dung cũng theo đó vọt tới.

Oánh Oánh đem 《 Chân Long mười sáu thiên 》 truyền thụ cho Tô Vân, Tô Vân những ngày này tu luyện, cũng có

thành tựu, chẳng qua là hắn tu luyện tìm hiểu thời gian ngắn ngủi, chỉ có thể dùng để hù dọa người, thực tế uy lực cũng không quá mạnh.

Tô Vân hóa thành Chân Long dọc theo một tòa tàn tạ lầu vũ leo lên, rất nhanh leo đến tòa này bị hắn thần thông bị phá vỡ mái nhà cao tầng, tại mái nhà bày ra Chân Long mạnh mẽ dáng người, âm thanh vang dội vô cùng, vang tận mây xanh.

"Cựu học mở ta trí tuệ, dẫn dắt tâm linh, tân học tráng ta thần thông, mạnh ta khí lực! Ta đem cựu học tân học dung hội quán thông, luyện thành tiên thể, luyện thành tiên thuật, tu thành tiên pháp!"

Tô Vân hóa thành Chân Long lợi trảo chụp lại cao ốc tầng cao nhất cung điện mái hiên, nhìn xuống phía dưới chạy tứ tán mọi người, châm chọc nói: "Các ngươi ngu dốt, vì cựu học tân học giết đến vỡ đầu chảy máu, hoàn toàn không biết, các ngươi cần tân học tới phát triển Nguyên Sóc, cường tráng khí lực, cũng cần cựu học mở ra trí tuệ, dẫn dắt tâm linh!"

Diệp Lạc công tử cùng Bạch Nguyệt Lâu đứng ở đằng xa, ngơ ngác nhìn một màn này, vừa rồi hai người còn mồ hôi rơi như mưa, cho là mình muốn mất mạng ở đây, không nghĩ tới thời gian nháy mắt, khí thế kia rào rạt hận không thể đem bọn hắn xé thành từng mảnh mọi người liền biến thành đám ô hợp, chạy tứ phía, kêu khóc gọi cứu mạng!

"Phần lớn người đều là phàm phu tục tử, cho dù là các đại học cung sĩ tử, đối mặt như vậy hung tàn như là ma thần tình cảnh, cũng khó có thể trong khống chế tâm sợ hãi."

Diệp Lạc công tử cùng Bạch Nguyệt Lâu đột nhiên nghe được Ngô Đồng âm thanh, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Ngô Đồng ngồi tại một đầu hắc giao long trên lưng, cái kia Hắc Giao lười biếng nằm ở một đạo cầu mây bên trên.

Ngô Đồng sắc mặt không chú ý, chầm chậm nói: "Bọn họ tại cựu thánh tuyệt học đi học nghệ không tinh, tại tân học bên trên lại không có đi đến cực hạn, thương xót, phần lớn sĩ tử, đều chỉ là người bình thường mà thôi. Chỉ là bọn hắn tự cho mình cực cao, chưa hề ý thức được điểm này mà thôi."

"Ngô Đồng, ngươi nói thật, sẽ bị người đánh chết!" Diệp Lạc nói.

"Gọi ta đại sư tỷ!" Ngô Đồng hung ác nói.

Chỗ xa hơn, rất nhiều sĩ tử đứng tại chỗ cao, cau mày hướng Tô Vân nhìn lại.

Tô Vân vừa rồi đè sập hầu như trái tim tất cả mọi người linh, nhưng cũng không đè sập tâm linh của bọn hắn, cái này hơn mười người tu luyện cựu thánh tuyệt học, đạo tâm vững chắc.

"Thanh La sư tỷ, hắn nói có đạo lý."

Bên trong một cái sĩ tử hướng cái kia Thần Nông nhất mạch truyền nhân nói: "Lần này cựu học tân học chi tranh, vốn là tranh cái ưu khuyết, ta cựu học lực thua thiệt, được giết quá nhiều sĩ tử, nếu như có thể…"

Cái kia Thần Nông nhất mạch nữ sĩ tử cá Thanh La còn chưa kịp nói chuyện, một người khác quát lên: "Mộc Tử quân, ngươi cũng phải phản bội Thánh Nhân tuyệt học ư? Tân học chính là man di chi thuật, dị đoan tà thuyết, ly kinh phản đạo, chỉ có Thánh Nhân tuyệt học mới là chính tông!"

Cái kia cá Thanh La hơi hơi nhíu mày, không nói gì.

Cái kia sĩ tử Mộc Tử quân cũng không nói thêm gì nữa.

Một cái khác sĩ tử mặt mang sắc mặt giận dữ, nhìn xa xa Tô Vân, lạnh lùng nói: "Còn dung hợp tân học, càng là tà ma điệu bộ! Cầm man di tà thuật tới nhục nhã Thánh Nhân tuyệt

học, so tân học còn muốn đáng hận! Đây là muốn tuyệt ta Thánh Nhân tuyệt học căn, tội đáng chết vạn lần!"

Hắn bỗng nhiên quay đầu, hướng xa xa Nguyên Vô Kế, thừa tướng công tử Ôn Nhạn Phong đám người nhìn lại, cười lạnh nói: "Thánh Nhân tuyệt học, quyết không thể bôi nhọ đời chúng ta trong tay của người! Tân học muốn đánh, họ Tô người như thế càng buồn nôn hơn, cũng phải đánh!"

Truyền xa, công tử Ôn Nhạn Phong cảm ứng được ánh mắt của hắn, nhìn về phía này, hơi hơi nhíu mày.

Nguyên Vô Kế cau mày nói: "Tô sĩ tử đến đây gây sự, có chút vượt quá dự liệu của ta. Lần này nếu là bị hắn quấy nhiễu luận chiến, chỉ sợ liền khó có thể bức thoái vị…"

Ôn Nhạn Phong ánh mắt lấp lóe, thản nhiên nói: "Bị hắn sợ mất mật chẳng qua là một chút đám ô hợp mà thôi, điện hạ muốn quật khởi, há có thể dựa vào đám này đám ô hợp? Huống hồ, đánh bại hắn, hắn liền quấy nhiễu không được lần này luận chiến, hơn nữa, hoàng đế uy danh cũng đem quét rác! Ngược lại là cái kia Thu Vân Cao, là cựu học bên trong nhân vật lợi hại, căn cơ cực kỳ mạnh mẽ, không thể không phòng!"

Hắn vừa mới nói đến đây, đột nhiên chỉ thấy Tô Vân từ Chân Long hình thái hóa thành hình người, hướng bên này đi tới.

Ôn Nhạn Phong khẽ mỉm cười, thấp giọng nói: "Điện hạ, Tô sĩ tử vẫn là không nhịn được. Lộc Vân Nông, ngươi đi gặp một hồi hắn!"

Lộc Vân Nông chính là thừa tướng trưởng sử chi tử, từ nhỏ được đưa đến nước ngoài đi học, luyện đến một thân bản lĩnh, lập tức tiến ra đón, hướng Tô Vân cất cao giọng nói: "Tại hạ thừa tướng trưởng sử Lộc Cung Song chi tử…"

"Ầm!"

Tô Vân một chưởng đánh tới, Lộc Vân Nông vừa sợ vừa giận, vội vàng phát động lên một thân tu vi pháp lực, thôi thúc thần thông, quát: "Đến hay lắm…"

Một tiếng chuông vang truyền đến, hắn thần thông đột nhiên phá huỷ, được nghiền ép đến vỡ nát!

Tô Vân bàn tay che ở trên mặt của hắn, hướng phía dưới nhấn tới, Lộc Vân Nông đầu đập ở trên mặt đất, đại địa nhất thời nhiều hơn một cái hố to.

Tô Vân vỗ tay một cái, từ hố to bên trên vượt qua, lắc đầu nói: "Bọn họ nhìn thấy ta đều chạy, ngươi làm sao không chạy a? Rất có gan ư?"

Lộc Vân Nông ngất đi.

Tô Vân hướng Ôn Nhạn Phong, Nguyên Vô Kế đám người đi tới, mỉm cười nói: "Còn có các ngươi, vì sao không chạy?"

Chương 226 : Ngay trước mặt cha mẹ đánh cho tàn phế

Chương 227: Ngay trước mặt cha mẹ đánh cho tàn phế

Ngọc Hoàng Thượng Kinh đồ bên trong sớm đã là hỗn loạn một mảnh, cái này hoàng thất linh binh uy lực phi phàm, nếu như pháp lực đầy đủ, liền có thể thôi thúc linh binh, đem trong bức tranh tất cả phong cảnh khôi phục như lúc ban đầu.

Tô Vân tuy là đem trong bức tranh phong cảnh phá hủy gần nửa, nhưng không có tổn hại bức tranh này nửa điểm.

Chẳng qua lúc này, khống chế lấy cái này linh binh hoàng thất cường giả Nguyên Trọng Sơn nhưng động cũng không dám động đậy một chút, bởi vì ngồi đối diện hắn người là Cầu Thủy Kính.

Hắn phát giác được Tô Vân tại Ngọc Hoàng Thượng Kinh đồ bên trong quát tháo, quấy nhiễu lần này tân học cựu học lớn luận chiến, lấy thực lực của hắn, dễ như trở bàn tay liền có thể mượn linh binh chi uy, đem Tô Vân trấn áp.

Nhưng mà Cầu Thủy Kính ngồi đối diện hắn, hắn không dám có bất kỳ động tác, bởi vì hắn đã cảm thấy được, hắn có bất kỳ động tác, cũng có thể bị Cầu Thủy Kính đánh chết!

Hai người chỗ ngồi, vừa vặn là Đông đô tầng thứ ba biên giới, một tòa lâm uyên cao ốc phía trên, lầu cao cao tới trăm trượng, tầng cao nhất là cung điện giống như kiến trúc.

Nguyên Trọng Sơn ở đây quan sát Đông đô tầng thứ hai động tĩnh, nắm giữ linh binh Ngọc Hoàng Thượng Kinh đồ.

Ngọc Hoàng Thượng Kinh đồ bên trong phát sinh tất cả, rõ mồn một trước mắt. Tràng này lớn luận chiến nguyên bản có thể biến thành tân học tại Nguyên Sóc khởi đầu, hoàng thất mang tân học chi uy, lại thêm Ôn thừa tướng chờ bách quan tạo thế, lại có ngoại quốc nâng đỡ, nội ứng ngoại hợp, liền có thể phế Đế Bình, lập tân Đế, hoàn thành một hồi bức thoái vị chính biến.

Nhưng mà, Tô Vân tới , mặc cho hắn hồ đồ lời nói, tràng này luận chiến liền không cách nào đi đến hoàng thất mục đích!

Mà hắn lại bởi vì Cầu Thủy Kính tại đối diện, mà đối Tô Vân không thể làm gì.

"Hôm nay chi Đông đô, Ôn thừa tướng không tại, Tiết thái uý cũng không tại, tam công bên trong chỉ còn lại có Cầu mỗ."

Cầu Thủy Kính nhìn Đông đô tầng thứ hai biến cố, nói: "Vương gia hẳn phải biết, hôm nay Đông đô, Cầu mỗ chính là ngoại trừ hoàng đế ra quyền thế lớn nhất người kia."

Nguyên Trọng Sơn cười nói: "Bản vương biết. Thủy Kính tiên sinh du học nước ngoài, hẳn phải biết tân học hơn xa Nguyên Sóc học vấn, tiên sinh du học trở về, cũng là lực đẩy tân học. Chẳng qua hôm nay, tiên sinh động tác để bản vương có chút khó hiểu. Không biết tiên sinh có thể hay không giải đáp nghi hoặc?"

Cầu Thủy Kính liếc liếc sau lưng, hai người bọn họ sau lưng chính là Ôn thừa tướng bộ hạ quần thần, tư trực, trưởng sử, chinh sự, thiếu sử các loại văn võ đại thần!

Loại trừ những này văn võ đại thần bên ngoài, còn có mấy vị cửu khanh đại thần, bộ hạ cũng có từng cái tiểu triều đình giống như văn võ quan viên!

Muốn tại Nguyên Sóc làm quan, bất luận văn võ, tu vi cảnh giới nhất định phải cao, có thể leo đến bước này, mỗi một cái quan viên thả ra đều có thể ở địa phương dừng chân!

Càng thêm quan trọng chính là, những quan viên này thường thường đều là đến từ các đại thế phiệt, có địa phương bên trên thế phiệt, cũng có Đông đô thế phiệt, nắm giữ lấy đủ loại tài nguyên, hình thành từng cái tập đoàn lợi ích.

Nhiều cao thủ như vậy đứng ở nơi đó, không nhúc nhích, không nói một lời, cho người ta một loại mây đen ép thành thành muốn phá vỡ cảm giác.

Mà Cầu Thủy Kính bên người, loại trừ hầu gái Thiếu Anh bên ngoài, không có người nào nữa.

Hắn chức quan bên trong, bất luận là thái thường vẫn là ngự sử, bộ hạ cũng đều có trên trăm quan viên, bất quá hắn một cái đều không có mang, chỉ đem lấy thị nữ của mình.

Hầu gái Thiếu Anh đi theo hắn rất nhiều năm, không rời không bỏ.

Thiếu Anh liếc liếc những quan viên kia, lại nhìn một chút Cầu Thủy Kính, trong lòng nhu tình bách chuyển: "Chỉ có cái này nam nhân mới có thể trấn trụ hiện nay tình cảnh, đổi lại những người khác, đều không được!"

"Thiên hạ thần thông, đều xây dựng ở học vấn phía trên. Nguyên Sóc văn minh xây ở cựu học trên cơ sở, cựu thánh nghiên cứu học vấn, hỏi tại người, tiến tới dùng cái này trị quốc, người làm gốc."

Cầu Thủy Kính nói: "Phương tây văn minh nguyên lai là học Nguyên Sóc, về sau lập tân học, bởi vì xấu hổ tại tổ tiên học Nguyên Sóc, bởi vậy muốn vứt bỏ từ cựu học bên trong học được tất cả căn cơ. Cho nên phương tây văn minh, hỏi tại thần, tiến tới dùng cái này trị quốc, thần làm gốc. Tân học cựu

học không ưu khuyết, nhưng đạo trị quốc, cứ thế mãi là muốn xảy ra vấn đề."

Nguyên Trọng Sơn cau mày, suy tư không thôi.

Cầu Thủy Kính nhìn hắn, lộ ra vẻ thất vọng: "Ngươi quá nông cạn, căn bản không hiểu."

Hắn quay đầu nhìn sau lưng trưởng sử Lộc Cung Song đám người một cái, càng thêm thất vọng, buồn cười nói: "Các ngươi cũng không biết! Ranh con, trẻ con, nắm giữ triều chính, ý đồ lật trời, thật sự là quốc chi sắp đổ, tất có yêu nghiệt!"

"Cầu Thủy Kính!"

Mấy trăm đại thần nổi giận đùng đùng, đồng thời tiến lên trước một bước.

Lúc này, chính vào Tô Vân một tay che ở Lộc Vân Nông trên mặt, đem hắn đập xuống đất.

Lộc Cung Song khóe mắt nhảy loạn, trong lòng lo lắng không thôi.

Những quan viên khác cũng từng người xông về phía trước, đứng tại cung điện biên giới nhìn xuống dưới.

"Con ta Yên Đan tu vi mạnh mẽ, nhất định có thể chém giết kẻ này!" Úy tào Yến Hồi Đường la lên.

Ngọc Hoàng Thượng Kinh đồ bên trong, Tô Vân hướng đi Ôn Nhạn Phong, Nguyên Vô Kế, úy tào Yến Hồi Đường chi tử Yên Đan từ phía sau đánh tới, thi triển Yến gia gia truyền thần thông, Phượng Tường Cửu Tiêu!

Hắn thần thông đi tới Tô Vân sau lưng, mắt thấy Tô Vân không có chút nào phát giác, không khỏi mừng rỡ, nhưng tại lúc này, Tô Vân lùi lại bước, khuỷu tay phải hướng về phía sau đâm ra!

“Bành!”

Yên Đan Phượng Tường Cửu Tiêu hoa lệ vô cùng, nhưng thấy nửa mảnh hình chuông xuất hiện, đem Phượng Tường Cửu Tiêu trực tiếp nghiền nát.

Yên Đan ngực răng rắc một tiếng trũng đi xuống, từng cái xương sườn gãy, cả người bay ngược mà ra, đụng vào ngoài trăm trượng một tòa lầu vũ bên trên!

Cái kia tòa lầu vũ đột nhiên trũng đi xuống nửa mẫu phạm vi, Yên Đan hình chữ đại khảm ở bên trong, không nhúc nhích.

Tô Vân đi tại cầu mây bên trên, cầu có mái che hai bên, đều là Đông đô đại thần con cháu, phần cuối chính là Nguyên Vô Kế cùng Ôn Nhạn Phong.

Đột nhiên, thừa tướng thiếu sử chi tử Đào Vân thôi thúc công pháp, khí huyết mới vừa động, liền thấy cầu có mái che nổ tung, Đào Vân trong miệng hộc máu, khoa tay múa chân bay ra.

Cầu có mái che bên trên lại là răng rắc một tiếng vang thật lớn, Cầu Thủy Kính sau lưng đông tào duyện sắc mặt tái nhợt, hắn trưởng nữ Ngụy Tú Tình bị Tô Vân một chân đá ra, mu bàn chân hiện ra nửa khối vách chuông, trực tiếp đem hắn trưởng nữ Ngụy Tú Tình đánh cho treo ở bên ngoài trăm trượng cầu dài bên trên!

Tô Vân như là hổ đói tiến lên, ngắn ngủi phút chốc, kinh triệu doãn Hoàng Lô Phương chi tử Hoàng Khinh Kha bị đánh đến từ không trung rơi xuống, nhào vào trên đường cái.

Đô úy Diên Công chi tử Diên Tể trốn ở cây cột đằng sau, chuẩn bị đánh lén, bị Tô Vân một quyền đánh xuyên cây cột, đầu nghiêng tại một bên, xoay tròn lấy bay ra.

Trường thừa Thu Tư Dịch chi nữ Thu Vân Cô chạy trốn, trên không trung băng dải bay ra, dựng làm cầu dài, Thu Vân Cô dọc theo băng dải cầu dài bay bữa, tốc độ cực nhanh, nhưng sau một khắc liền quần áo xốc xếch, kêu thảm vọt tới một tòa lầu vũ.

Nữ tử kia ngã vào cái kia tòa lầu vũ bên trong, chỉ nghe bành bành bành tiếng va đập không ngừng truyền đến, không tiếp tục thấy nàng đi ra.

Cầu Thủy Kính sau lưng, rất nhiều Đông đô đại thần đại quan sắc mặt tái nhợt, hai tay nắm quyền, nghiến răng nghiến lợi.

Lúc này, chỉ thấy Tô Vân chạy tới thừa tướng Ôn Quan Sơn chi tử Ôn Nhạn Phong phía trước.

"Nhạn Phong công tử không chạy, lại không quỳ xuống đầu hàng, ý muốn như thế nào?" Tô Vân hỏi.

Ôn Nhạn Phong mặt mỉm cười, nói: "Cha ta chính là tạp gia Đại Thánh…"

Tô Vân đấm ra một quyền, chỉ nghe coong một tiếng chuông vang, hoàng chung xoay tròn lấy tại hắn nắm đấm bốn phía hiện lên, tầng tầng khắc độ sinh trưởng!

Ôn Nhạn Phong hướng về phía sau nhảy lên mà đi, ha ha cười nói: "Ôn gia tuyệt học, sư tòng nho đạo phật ba đạo, lại tinh tu tân học, xa không phải mặt khác thế gia có khả năng so sánh! Ta càng là từ nhỏ tại Đại Tần đi sứ, đi học, nhìn ta Đại Thánh thần thông, phục kiếm đồng lưu!"

Hắn kiếm quang lóa mắt, hình thành cuồn cuộn đại thế, vạn kiếm bay lượn, đủ loại kiếm quang giao hội, hình thành dị thường oanh liệt dị thường tráng lệ cảnh tượng!

Tô Vân một quyền này đánh ra, hoàng chung chấn động, cùng kiếm quang va chạm, vô số phi kiếm phá huỷ.

Ôn Nhạn Phong lui về phía sau một bước, khí huyết khuấy động bay lên, để hắn buộc tóc băng dải cũng tự bộp một tiếng nổ tung, thét dài cười nói: "Có thể cùng đại đế chiến hòa Tô sĩ tử, quả nhiên bất phàm, hầu như cùng ta tương xứng!"

Tô Vân thờ ơ lãnh đạm, lại là đấm ra một quyền.

Ôn Nhạn Phong lần nữa đón đỡ, lại là lui về phía sau một bước, Tô Vân tiến thêm một bước, lại là đấm ra một quyền, chiêu pháp không thay đổi chút nào.

Ôn Nhạn Phong biến chiêu đón đỡ hắn một chiêu này, khí huyết rung chuyển không thôi, vẻ mặt đỏ lên, đã cười không nổi.

Tô Vân một quyền lại một quyền hướng về phía trước đánh tới, vô cùng đơn giản, không có chiêu thứ hai, Ôn Nhạn Phong thiên biến vạn hóa, nhưng mà trước sau bị áp chế một đầu, cuối cùng sau lưng xiết chặt, tựa vào một tòa lầu vũ trên vách tường.

Coong!

Tiếng chuông vang lên, Ôn Nhạn Phong đụng vào lầu đó vũ trên vách tường, bức tường bị hai người thần thông chấn động đến trũng đi xuống, mà lầu vũ phía sau thì đột nhiên nhô lên một khối lớn!

Tô Vân một quyền lại đấm ra một quyền, coong, coong, coong, tiếng chuông chấn động, lầu vũ sau lưng gạch đá run lẩy bẩy, không ngừng hạ xuống.

Ôn Nhạn Phong từng ngụm từng ngụm hộc máu, ánh mắt càng ngày càng tan rã.

"Tô các chủ là muốn đánh chết hắn, cùng Ôn thừa tướng không chết không thôi ư?" Tô Vân sau lưng, Nguyên Vô Kế âm thanh truyền đến.

Tô Vân thu tay lại, Ôn Nhạn Phong phù phù quỳ xuống đất, hô hô thở hổn hển mấy hơi thở hồng hộc, tiếp lấy thân thể hướng về phía trước ngã nhào xuống đất, hai cái cẳng chân vểnh lên một chút, lại đập xuống đất.

Tô Vân nắm đấm quyền trên đỉnh lạch cạch lạch cạch chảy xuống huyết châu, nghiêng đầu nói: "Điện hạ không chạy, cũng không nhận thua, ý muốn như thế nào?"

"Ngươi cùng ta thúc phụ giao thủ qua, ngươi phải biết, ta Nguyên gia là có tiên thuật."

Nguyên Vô Kế hai tay rủ xuống, vững vững vàng vàng đứng ở nơi đó, mi mắt buông xuống, nói: "Ta Nguyên gia tiên thuật đối thân thể yêu cầu cực cao, thân thể không đủ mạnh, tự tiện sử dụng có khả năng sẽ chết, đây là ta du học hải ngoại nguyên nhân. Nó sơn chi thạch có thể công ngọc, ta du học Kiếm các, học được hải ngoại Thánh Nhân học vấn, từ đó có thể sử dụng tiên thuật."

Tô Vân ngẩng đầu, đưa lưng về phía hắn, nói: "Lần trước ngươi ta chi chiến, ngươi cũng không sử dụng tiên thuật. Hiện tại ngươi muốn thử một lần?"

Nguyên Vô Kế khí tức nhanh chóng kéo lên, trở nên cực kỳ đáng sợ, trầm giọng nói: "Ta muốn thử một lần!"

Tô Vân khí huyết trong nháy mắt bắt đầu cuồng bạo, tại một tích tắc thời điểm, khí huyết của hắn liền lấy ngày bình thường gấp trăm lần tốc độ điên cuồng tràn vào trong cánh tay phải!

Cùng lúc đó, hắn có thể cảm giác được Nguyên Vô Kế khí huyết cũng tại trong tích tắc bộc phát, thôi phát Ngũ Ngự Hỗn Nguyên công, tựa như trong lịch sử mạnh nhất năm vị đại đế liên thủ phát ra một kích mạnh nhất!

Hai người thần thông va chạm, Tiên kiếm trảm yêu long cùng ngũ ngự hợp lưu va chạm, bốn phía cầu dài đổ sụp, kiến trúc yên diệt!

Tô Vân cùng Nguyên Vô Kế thân bất do kỷ hướng về phía sau lùi lại, bước chân đạp ở trên không, dưới chân hiện ra đủ loại cánh chim hình dáng đường vân, duy trì thân thể nhẹ nhàng.

Tô Vân là từ Oánh Oánh nơi đó học được phù văn, dùng để hóa thành cánh chim, mà Nguyên Vô Kế hẳn là từ hải ngoại Kiếm các bên trong học đến phù văn vận dụng chi diệu.

Đột nhiên kiếm quang lại nổi lên, Tô Vân phá không mà đến, lại là một chiêu Tiên kiếm trảm yêu long!

Hai người lần nữa va chạm!

Vừa mới tách ra, Tô Vân lại lần nữa trở lại, vẫn là Tiên kiếm trảm yêu long!

Nguyên Vô Kế vận dụng năm lần Nguyên gia tiên thuật, cánh tay phải đột nhiên da thịt nổ tung, máu thịt be bét, cuồng bạo khí huyết đem hắn xung kích đến thần trí mơ hồ, khó khăn chống lại Tô Vân chiêu thứ sáu Tiên kiếm trảm yêu long sau đó, cuối cùng tai mắt mũi miệng bên trong phun máu tươi tung toé, ngửa mặt ngã xuống, hôn mê bất tỉnh.

Tô Vân tán đi nguyên khí, từ bên cạnh hắn đi qua, đá đá Nguyên Vô Kế, lắc đầu nói: “So với lúc trước Đệ Bình tốt hơn nhiều, nhưng cuối cùng vẫn là đệ đệ.”

Hắn bước đi hư không, hướng đi đứng tại chỗ cao quan chiến Thu Vân Cao đám người.

Thu Vân Cao sắc mặt biến hóa, xoay người liền đi, nhanh chóng nói: “Mộc Tử Quân, Ngư Thanh La, tạm thời tránh mũi nhọn!”

Tô Vân thấy thế, rất là vui mừng: “Đạo Thánh cùng Thánh Phật mời ta làm chuyện, ta làm được lại nhanh lại xinh đẹp! Đạo Thánh cùng Thánh Phật nhất định sẽ rất hài lòng, rất thoải mái!”

Chương 227 : Thần chi thủ đoạn

Chương 227: Thần chi thủ đoạn

"Vậy thì hết rồi? Tân học cựu học chi tranh, chỉ như thế? Chỉ như thế điểm tiêu chuẩn?"

Diệp Lạc công tử, Bạch Nguyệt Lâu dại ra, Tô Vân quét ngang tân cựu học lớn luận chiến, đánh cho một phương thủ lĩnh toàn bộ ngã xuống đất không dậy nổi, một phương khác thủ lĩnh phòng thủ mà không chiến.

Tân học cựu học giết đến vỡ đầu chảy máu, từ luận chiến đến bây giờ đã có gần một trăm vị sĩ tử mất mạng, hơn nữa càng ngày càng nghiêm trọng, lúc nào cũng có thể sẽ diễn biến thành một loại khác không thể cứu vãn quy mô.

Nhưng Tô Vân xông tới, đem hai bên đều thu thập một hồi, vậy mà lấy sức một người đem cái này sắp bộc phát bão táp hóa giải, để lần này đánh cờ bên trong các phương thần thánh đủ loại hậu chiêu, tất cả không có đất dụng võ!

Càng thêm quan trọng chính là, lần này là Tô Vân cùng hắn Diệp Lạc công tử, cùng hắn Thánh công tử Bạch Nguyệt Lâu, cùng một chỗ đến đây ngừng lại tân học cựu học chi tranh, làm sao nước đã đến chân, Diệp Lạc công tử cùng Bạch Nguyệt Lâu một chiêu không ra, sự tình liền ngừng lại?

Diệp Lạc tức giận bất bình: "Muốn nhặt chỗ tốt đều nhặt không được!"

Bạch Nguyệt Lâu chỉ tiếc mài sắt không nên kim: "Các ngươi ngược lại là đánh ngã ta Truy Nguyên viện đại ma

vương ah!”

Nhưng mà để cho bọn họ trực tiếp cùng tân học, cựu học dây dưa, bọn họ cũng là không dám. Không phải sợ bị người đánh chết, mà là tìm không thấy biện pháp giải quyết, huống chi đắc tội quá nhiều người.

Ngô Đồng ánh mắt lóe lên, nàng cũng không phải là không dám, chẳng qua là nàng này tới mục đích là ý định hấp thu ma khí ma tính.

Nàng vốn cho rằng Tô Vân sẽ đại khai sát giới, cùng tân học cựu học giết đến long trời lở đất, máu chảy thành sông, đống xác chết như núi, hình thành lớn lao cừu hận cùng ma niệm.

Không nghĩ tới căn bản không phải chuyện này.

Tô Vân thế mà ba quyền hai cước ngừng lại trận tranh đấu này, hóa can qua trong vô hình, ma khí ma tính cũng nhanh chóng rút lại, để nàng cũng rất là không vui.

“Lúc trước hóa thành Thao Thiết, cướp ta ma khí ma niệm, hiện tại lại xấu ta chuyện tốt, ngươi có còn hay không là bán ma?” Ngô Đồng nghiến răng.

Lúc này, Tô Vân âm thanh vang lên: “Tân học cựu học luận chiến, chẳng qua là một chuyện cười, các ngươi cũng không bằng ta.”

Diệp Lạc cùng Bạch Nguyệt Lâu một lòng lại treo lên: “Còn có?”

Luận chiến diễn đàn bên trên, có sĩ tử ngay tại chạy tán loạn, có là bởi vì bị thương không thể chạy trốn, còn có tại quan sát, Tô Vân hành hung Nguyên Vô Kế cùng Ôn Nhạn Phong tình hình, đều bị hắn môn nhìn ở trong mắt. Cái gọi là tranh hùng chi tâm, sớm đã không còn, chẳng qua là Tô Vân đột nhiên lại toát ra câu nói này, nhất thời để cho người ta

nhiệt huyết sôi trào, hận không thể không để ý tới giết tới đi vào, cùng hắn liều mạng!

"Lại muốn làm nhục bọn họ?"

Ngô Đồng cũng hai mắt tỏa sáng: "Đây mới là ma đầu chuyện cần làm! Đem bọn hắn giày vò đến tâm ma bất ngờ bộc phát, biến thành chúng ta nuôi dưỡng người!"

Tô Vân âm thanh càng thêm to rõ, truyền khắp từng cái luận chiến chi đàn, rõ ràng truyền vào mỗi một cái sĩ tử trong tai, cất cao giọng nói: "Đây là bởi vì chúng ta Thiên Đạo viện so với các ngươi tân học cựu học mạnh hơn một bậc. Thiên Đạo viện hỗn hợp cựu thánh tuyệt học, lại hấp thu hải ngoại tân học, phát triển cựu thánh học vấn vì tân học, mở ra lĩnh vực mới. Hôm nay chư vị đều tại, ta Thiên Đạo viện liền ở đây, tuyển chọn năm nay sĩ tử. Tại hạ Tô Vân, Thiên Đạo viện tây tịch tế tửu."

Tất cả mọi người ngây dại, lại có người ánh mắt vì vậy mà nóng bỏng.

Tô Vân thực lực cường đại như thế, quét ngang cựu học lưu phái cùng tân học lưu phái, Thiên Đạo viện xem như Nguyên Sóc đệ nhất học cung, nếu như có thể đi vào Thiên Đạo viện đi học, đương nhiên có thể trở nên càng thêm cường đại.

"Thiên Đạo viện chọn sĩ, cũng không phải gì đó người đều có thể đi vào, đương nhiên là muốn tuyển chọn một phen."

Tô Vân đứng tại chỗ cao, nhìn về phía phía dưới đám sĩ tử, cất cao giọng nói: "Thiên Đạo viện tuyển chọn cực kỳ khắc nghiệt, sẽ có Thiên Đạo viện tế tửu tự thân khảo hạch. Chỉ cần đi vào Thiên Đạo viện, các ngươi có thể giống như ta mạnh mẽ!"

Bốn phía một mảnh reo hò.

Tô Vân xoay đầu lại, da mặt vênh lên: "Đi vào Thiên Đạo viện liền có thể giống như ta mạnh mẽ? Nghĩ hay thật. Ta lừa các ngươi, các ngươi coi như thi được Thiên Đạo viện, cũng đánh không lại ta…"

Hắn lại quay mặt lại: "Lần này Thiên Đạo viện đề thi là, Chân Long thần thông! Ta Thiên Đạo viện sẽ lấy ra một trăm năm mươi năm trước nghiên cứu rồng thành quả, 《 Chân Long mười sáu thiên 》! Các ngươi từ đó tìm hiểu công pháp, tìm hiểu thần thông, qua ải người, liền có thể trở thành Thiên Đạo viện sĩ tử!"

Bốn phía tất cả xôn xao.

Thu Vân Cao, Mộc Tử Quân cùng Ngư Thanh La đám người đã đi tới diễn đàn biên giới, nghe vậy nhao nhao quay đầu, Thu Vân Cao chính là bọn họ đoàn người này thủ lĩnh, nghe vậy sầm mặt lại: "Thiên Đạo viện Tô Vân, là muốn từ trên rễ đoạn ta Thánh Nhân tuyệt học ah ——, dụng tâm ác độc, lòng dạ đáng chém, một thân có thể tru!"

Ngư Thanh La chần chừ một chút, không nói gì.

Thu Vân Cao nói thực ra cũng không sai, tân học cứ việc chèn ép cựu học, nhưng cựu học còn có người thừa kế, không đến mức diệt tuyệt. Mà Tô Vân lại là muốn thay đổi cựu học, đem cựu thánh kinh điển đều thay đổi, dung hợp tân học, khi đó cựu học liền không còn thuần túy.

Đối với Thu Vân Cao bọn người tới nói, đây không thể nghi ngờ là diệt tuyệt cựu thánh học vấn.

Chẳng qua là Ngư Thanh La trong lòng, nhưng đối loại này quan điểm có chút nghi ngờ: "Cựu thánh kinh điển, đến cùng hẳn là duy trì nguyên trạng, hay là nên kiêm dung cùng nắm?"

"Sư đệ sư muội, chúng ta đi!"

Thu Vân Cao lạnh lùng nói: “Không được học hắn 《Chân Long mười sáu thiên》! Ngư sư muội? Ngư sư muội?”

Ngư Thanh La dừng bước lại, không theo bên trên hắn, Mộc Tử Quân đám người thấy thế, cũng ngừng lại. Ngư Thanh La sắc mặt bình tĩnh nói: “Thu sư huynh, nhiều học một môn công pháp thần thông, dù sao vẫn không có chỗ xấu.”

Thu Vân Cao nghiến răng: “Hắn là muốn từ nguồn gốc bên trên đoạn ta Thánh Nhân tuyệt học, các ngươi không nhìn ra được sao? Các ngươi có đi hay không?”

Mọi người chần chừ, nhao nhao nhìn về phía Ngư Thanh La.

Ngư Thanh La đứng ở nơi đó không nhúc nhích.

Thu Vân Cao vừa thẹn vừa giận, phẩy tay áo bỏ đi.

Mộc Tử Quân chần chờ nói: “Ngư sư tỷ, chúng ta…”

Ngư Thanh La xoay người, nói: “Lần này luận chiến, thương vong phần lớn là chúng ta cựu học sĩ tử, nếu như Tô sĩ tử thật muốn truyền cái gì Chân Long thần thông, chúng ta nhất định phải bắt lấy cơ hội này!”

Mộc Tử Quân đám người vội vàng đuổi theo nàng.

Nguyên Vô Kế cùng Ôn Nhạn Phong đúng lúc tỉnh lại, từng người đấu tranh ngồi dậy, sắc mặt trắng bệch, đang nghe được Tô Vân nói Thiên Đạo viện chiêu sinh sự tình.

“Cho hắn làm quần áo cưới.”

Nguyên Vô Kế trong lòng chán nản, lần này tân học cựu học luận chiến, vốn là một kiện có thể chèn ép cựu học, đề chấn tân học, phát triển thanh danh của hắn, khiêu chiến Đế Bình sự tình, không nghĩ tới lại bị Tô Vân chạy tới thu hoạch, tất cả đều biến thành Tô Vân thanh danh, biến thành Thiên Đạo viện thanh danh.

Ôn Nhạn Phong sắc mặt ảm đạm, nhìn lại vòng trở lại đám sĩ tử, thấp giọng nói: “Tha cho hắn nhất thời ngông cuồng, lần này hắn đắc tội quá nhiều thế gia, có hắn quả ngon để ăn… Oa ____ “

Hắn phun máu phè phè, cắn răng nói: “Cha ta trở về sau đó, những ngày an nhàn của hắn liền đến cuối!”

Cảnh Nam Lâu xuất hiện tại phía sau bọn họ, đem hai người đỡ lên. Lần này tân học cựu học luận chiến, chính là hắn khơi mào, nhưng mà Tô Vân quét ngang lúc, hắn lại không có hiện thân, mà là ẩn giấu ở chỗ tối.

“Việc này, nên trình báo Thương Cửu Hoa sư huynh.”

Cảnh Nam Lâu ánh mắt rơi vào Tô Vân trên người, thấp giọng nói: “Thương Cửu Hoa sư huynh thuyền còn chưa xuất phát, còn đang chờ đợi bên này tin tức.”

Đột nhiên, Nguyên Vô Kế hỏi: “Cảnh Nam Lâu, ngươi là quân sư, ngươi nói cái này 《 Chân Long mười sáu thiên 》 học vẫn là không học? Muốn học lời nói, chúng ta liền phải thi Thiên Đạo viện ah. Ngay cả chúng ta cũng phải thi Thiên Đạo viện, tân học còn có cái gì thanh danh…”

Cảnh Nam Lâu ngẩn ngơ, một chiêu này, quả thực vô địch, hắn phá giải không được.

Đông đô tầng thứ ba, Cầu Thủy Kính phía trước, Nguyên Trọng Sơn sắc mặt âm trầm, đột nhiên đứng dậy phất tay áo, dẫn đầu bách quan rời đi. Hắn ở lại chỗ này cũng là không hề có tác dụng, Nguyên Vô Kế bị đánh bại, trong mắt thế nhân, hắn trước mặt mọi người thua ở Tô Vân trong tay, căn bản không có khiêu chiến Đế Bình tư cách!

Lần này tân học chèn ép cựu học hình thành đại thế, cũng bị Tô Vân một mạch trộm đi, chuyển cho đến trên đầu của mình cùng Thiên Đạo viện trên đầu.

《 Chân Long mười sáu thiên 》 vừa ra, cũng đã là vô địch thần thông, Đông đô thế lực khắp nơi, ai cũng không tiếp nổi một chiêu này!

Cầu Thủy Kính đứng dậy, hướng hầu gái Thiếu Anh cười nói: "Chúng ta nên chuẩn bị một chút, tuyển chọn năm nay Thiên Đạo viện sĩ tử."

Hầu gái Thiếu Anh cười nói: "Lão gia tâm tình rất tốt đâu."

Cầu Thủy Kính cười ha ha.

Thiên Đạo viện vẫy chào mới sĩ tử, thế nào khảo hạch, thế nào tuyển chọn, liền cùng Tô Vân không quan hệ. Tô Vân chẳng qua là xem như giám khảo một trong, cũng không chịu trách nhiệm tự thân hạ tràng, mà là chịu trách nhiệm quan sát mỗi cái sĩ tử tư chất học vấn cùng với ngộ tính, làm ra phán đoán.

Còn 《 Chân Long mười sáu thiên 》, thì là Oánh Oánh lấy ra, bị Thiên Đạo viện tây tịch tại trên vách đá điêu khắc điêu khắc ra, từ tham khảo sĩ tử tìm hiểu, tiếp đó từng người tiềm ngộ công pháp, tiềm ngộ thần thông.

Từ bọn họ ngộ ra công pháp tốt xấu, ngộ ra thần thông tinh diệu hay không, có thể thấy được một người tư chất ngộ tính.

《 Chân Long mười sáu thiên 》 bao hàm toàn diện, hoàn toàn có thể tìm hiểu ra ngàn vạn loại khác biệt công pháp thần thông.

Tại mấy ngày ngắn ngủi trong thời gian , bất kỳ người nào cũng không cách nào đem 《 Chân Long mười sáu thiên 》 tất cả học được, cho dù là Tô Vân, cũng cần đi theo Oánh Oánh không ngừng học tập, đến bây giờ vẫn chỉ là mới được da lông. Bởi vậy muốn tại đây mấy ngày đem 《 Chân Long mười sáu thiên 》 hiểu rõ, học được liền đi, tuyệt đối là chuyện không có thể làm được.

“Thần chi thủ đoạn ah.”

Đông đô trong hoàng cung, Đế Bình không khỏi thở dài nói: “Hóa nguy vì cơ, chiêu này cao siêu cực kỳ.”

Cùng lúc đó, Nguyên Sóc Đông hải, trên mặt biển từng chiếc từng chiếc lâu thuyền đại hạm như là trên biển lục địa, Đại Tần cờ đón gió biển tung bay.

Mà tại đây chút lâu thuyền đại hạm trên không, mở miệng dài đến trăm trượng đại kiếm lẳng lặng trôi lơ lửng ở trên bầu trời, thân kiếm nhìn không ra bất kỳ rèn đúc dấu vết, giống như là sạch sẽ nhất mặt kính, tỏa ra phía dưới biển cả cùng lâu thuyền.

Đây là hải ngoại tân thánh kiếm.

Tương tự kiếm, còn có năm thanh nhiều.

“Thần chi thủ đoạn!”

Thương Cửu Hoa ngồi tại một chiếc nhỏ đi rất nhiều lâu thuyền bên trên, trong tay cầm tuyến báo xem đi xem lại, lộ ra vẻ kinh ngạc, khen: “Không hổ là Nguyên Sóc Thông Thiên các chủ, chiêu này vừa đập vừa cào, đem ta bố cục ung dung phá giải, lại hóa thành ưu thế của hắn. Đây là hoàn mỹ nguy cơ ứng đối chi đạo. Ta có thể trở về Đại Tần, gặp ta hải ngoại Thông Thiên các chủ!”

Cũng trong lúc đó, Sóc Phương thành Hạnh Lâm tiệm dược liệu bên trong, Thánh Phật, Đạo Thánh, Linh Nhạc tiên sinh cùng Tả Tùng Nham bị băng bó chặt chẽ vững vàng, Thánh Phật gãy chân, còn bị treo lên một cái chân.

Linh Nhạc tiên sinh đầu bị quấn đến chỉ còn lại có hai con mắt, Đạo Thánh tung bay ở trên không, Trì Tiểu Dao lấy tới dây thừng buộc lại vị này Đạo gia, dây thừng một chỗ khác giao cho Ly Tiểu Phàm nắm, miễn cho lão sư của hắn bay đi.

Ly Tiểu Phàm nắm lão sư của mình, nhưng mà Hồ Bất Bình cùng Thanh Khâu Nguyệt nhưng theo dây thừng trèo lên trên, cuối cùng cưỡi tại Đạo Thánh trên người.

Ly Tiểu Phàm trơ mắt nhìn bọn họ, cũng rất muốn lái lên chơi, chẳng qua là đây là lão sư của mình, cưỡi không được.

"Tính mạng không có quá đáng lo."

Đổng y sư lau lau tay, nói: "Chẳng qua là cái này xem bệnh tiền…"

"Ta bao hết!" Tả Tùng Nham trung khí mười phần nói, thương thế của hắn tốt nhanh nhất.

Đổng y sư gật gật đầu, nói: "Lão biều bả tử, vừa rồi Đông đô huynh đệ truyền đến tin tức, nói Đông đô biến cố."

Hắn lấy ra tờ giấy, đặt ở Tả Tùng Nham phía trước, thấp giọng nói: "Tân học cựu học chi tranh kết quả đã đi ra, muốn nói cho Đạo Thánh cùng Thánh Phật ư?"

Tả Tùng Nham liếc mắt nhìn, ngập ngừng nói: "Ngươi cảm thấy hai người bọn hắn nhìn thấy tin tức này về sau, có thể cấp cứu qua được tới sao?"

Đổng y sư cũng có chút ngập ngừng: "Tuổi của bọn hắn, dù sao rất lớn, ta lo lắng không chịu nổi loại kích thích này…"

Tả Tùng Nham thấy thế, ngầm hiểu: "Vậy trước tiên đừng nói cho bọn họ, bằng không bọn hắn làm tức chết còn muốn chạy đến chợ quỷ bên trên, hướng những cái kia tầm bảo đám sĩ tử hứa hẹn. Chẳng phải là hại những sĩ tử kia? Chờ bọn hắn thương thế tốt một chút thời điểm lại nói."

Đổng y sư liên tục gật đầu, nói: "Khi đó bọn họ đại hỉ đại bi, liền không có nguy hiểm đến tính mạng."

Tả Tùng Nham mặt mang thần sắc lo lắng: "Ôn Thánh Nhân đến cùng là lai lịch gì, thực lực cũng quá mạnh quá biến

thái một chút, còn có Tiết Thánh Nhân lão già này, lại còn ẩn giấu thủ đoạn. Tô sĩ tử tuổi nhỏ, Thủy Kính một cây chẳng chống vững nhà, chỗ nào đấu qua được bọn họ? Ta…"

Hắn đấu tranh một phen, muốn đứng dậy, mất hồi lâu ý vị lúc này mới đứng dậy, trầm giọng nói: "Ta không yên lòng hắn, cần phải đến đi một chuyến Đông đô! Lão Đổng, ngươi theo ta cùng đi!"

Đổng y sư chần chừ một chút, nhìn về phía Đạo Thánh đám người: "Bọn họ đây?"

"Cùng một chỗ mang theo!"

P/S : Chào các huynh mụi, ca/đệ đứng ở đây từ sáng chưa ai donate chúc mừng sinh nhật :(

Thả nhẹ cái tk ở đây chơi =))

Vietcombank : 0451000320485

Cầu donate =))

Chương 228 : Thượng cổ lưu phái

Chương 228: Thượng cổ lưu phái

“Thông Thiên các chủ, rất đáng gờm ah.”

Ôn Quan Sơn nhận được Tô Vân ngừng lại tân cựu học chi tranh tin tức, đã là hai ngày sau đó. Hắn đang ngồi ở đi tới Đông đô Chúc Long liễn bên trên, lân cận toa xe không có những người khác, toàn bộ đều là người của hắn, giả trang thành hành khách, bảo vệ an nguy của hắn.

Thân là tam công đứng đầu, Ôn Quan Sơn sớm đã xây dựng lên bản thân to lớn quan lại hệ thống cùng mạng lưới tình báo, thế lực càng là vô cùng to lớn.

Thừa tướng, địa vị gần với hoàng đế, không phải bất luận người nào đều có thể đảm nhiệm. Chỉ có Nguyên Sóc có thể đếm được trên đầu ngón tay đại thế gia thủ lĩnh, mới có tư cách đảm nhiệm thừa tướng chức vụ, mới có năng lực cùng danh vọng điều khiển văn võ bá quan.

Ôn Quan Sơn cũng quả thực là nhân vật như vậy, Tiết Thanh Phủ, Cầu Thủy Kính, Lục Hạo đám người đánh đến vỡ đầu chảy máu, ngươi vừa hát xong ta lên sàn, thái uý, ngự sử hai công cũng đổi một lứa lại một lứa, duy chỉ hắn Lã Vọng buông cần sừng sững không động, có thể thấy được thủ đoạn của hắn cùng thế lực căn cơ.

Lần này, hắn trọng thương Đạo Thánh, Thánh Phật, Linh Nhạc, Tả Tùng Nham, lại cùng Đông lăng chủ nhân, Văn Xương Đế Quân, Cầm Thánh, Kỳ Thánh, Thư Thánh, Họa

Thánh các quỷ thần đại chiến, tiếp theo tại Tiết Thanh Phủ đánh lén dưới tình huống, vẫn trọng thương Tiết Thanh Phủ, bậc này chiến tích, có thể xưng kinh thế!

Chẳng qua là chính hắn cũng bị thương cực nặng, cũng may thế lực của hắn quảng đại, lập tức điều động danh y ngự y, vì chính mình trị liệu thương thế!

Cái này Chúc Long liễn trong xe, vẻn vẹn Nguyên Sóc xếp hạng trước mười danh y liền có bốn vị nhiều, lại thêm còn có hai người là đến từ hải ngoại ngoại bang danh y, thương thế của hắn lúc này mới có thể tốt nhanh như vậy.

"Liền 《 Chân Long mười sáu thiên 》 cũng truyền ra ngoài, cái này Thông Thiên các chủ…"

Ôn Quan Sơn đọc Đông đô đưa tới tình báo, trong lòng lôi đình tức giận, sắc mặt nhưng chỉ là hơi hơi trầm xuống.

Tô Vân xem như Thông Thiên các một đời mới các chủ, có thể ngừng lại tân học cựu học chi tranh, tuy là vượt quá dự liệu của hắn, nhưng cũng hợp tình hợp lý.

Tại Tô Vân cùng Lâu Ban trước đó, đã từng cũng có một vị thiếu niên, đại diện Thông Thiên các chủ, cũng là kinh tài tuyệt diễm, làm người ta nhìn mà than thở.

Đáng tiếc vị kia thiếu niên các chủ phù dung sớm nở tối tàn, táng thân tại chống cự ngoại bang xâm lấn chiến tranh bên trong.

Thông Thiên các chủ, đều là rất có tài hoa người.

Nhưng Tô Vân thế mà thừa dịp ngừng lại tân học cựu học luận chiến thời khắc, đem 《 Chân Long mười sáu thiên 》 truyền đi, xem như Thiên Đạo viện đại khảo đề mục, vậy thì để Ôn Quan Sơn chính là khiếp sợ chấn nộ đồng thời, lại có chút bội phục.

“Nếu như hoàn chỉnh 《 Chân Long mười sáu thiên 》 bị Đế Bình đoạt được, bị Đạo Thánh, Thánh Phật đoạt được, bị Cầu Thủy Kính, Tả Tùng Nham đoạt được, như vậy ưu thế của ta liền không có lớn như vậy.”

Hắn xoa xoa huyệt thái dương, thấp giọng nói: “Tuổi còn nhỏ, lật ngược Sóc Bắc cục, đúc lại một cái ván cờ, hiện tại lại muốn lật tung ta tại Đông đô kiến tạo ván cờ ư? Bậc này rắp tâm, vẫn là cái hài tử…”

“Lớn lên còn cao đến đâu ?”

Ôn Quan Sơn hướng về phía sau tới gần, thở ra một hơi: “May mắn không thể lớn lên. Không thể lưu lại.”

Nguyên Sóc Tây đô.

Tây đô vốn là Nguyên Sóc quốc đô, cổ xưa nhất hoàng thành, chẳng qua là thời đại tiến bộ, Lâu Ban tạo Sóc Phương thành về sau, các nơi đều tại chế tạo thành mới, lúc đầu Tây đô thành đã không có thể dùng.

Ai Đế muốn sửa chữa lại Tây đô, nhưng tiếc rằng Tây đô thế phiệt san sát, lợi ích rễ cuộn đan xen, muốn đem Tây đô đẩy ngã làm lại, gần như là chuyện không có thể làm được.

Cho nên Ai Đế trực tiếp chế tạo Đông đô, đem quốc đô di chuyển đi qua, tới cái rút củi dưới đáy nồi.

Ai Đế đem quốc đô chuyển tới Đông đô về sau, hoàng đế cản trở cũng thiếu quá nhiều, đến từ các đại thế phiệt lực cản cũng nhỏ quá nhiều, qua một đoạn có chút an ổn thời gian, theo sau chính là ngoại bang quấy nhiễu, Nguyên Sóc đại bại, Ai Đế sầu não uất ức, chết bất đắc kỳ tử mà chết.

Tây đô thế phiệt thường thường đều di chuyển đến Đông đô, lần nữa chia cắt Đông đô thế lực, chẳng qua tại Tây đô còn có không ít thế phiệt ở lại xuống tới.

Trong đó liền có Tiết gia.

Sóc Phương thành Thánh Nhân cư chẳng qua là tổ trạch, ngày bình thường không có người nào, mà Tây đô Tiết gia mới là Tiết thị gia tộc bản bộ.

Giờ phút này Tiết Thanh Phủ liền tại Tiết gia chữa thương, Nguyên Sóc xếp hạng trước mười danh y, có gần nửa tại cho Ôn Quan Sơn trị liệu, mặt khác gần một nửa thì là tụ tại Tiết phủ chữa thương cho hắn.

"Cái kia Đổng y sư, ngược lại là so những này danh y còn lợi hại hơn mấy phần, nếu là có thể mời đến, đoán chừng muốn so Ôn Quan Sơn sớm nửa ngày khỏi hẳn."

Tiết Thanh Phủ trong lòng có chút cảm xúc: "Đáng tiếc, hắn là Đổng thiên vương, một trăm năm mươi năm trước, ta trợ giúp Thần Vương Yêu Vương đem hắn đuổi xuống đài. Tộc nhân của hắn quá nhiều đều là chết tại một trận chiến kia bên trong, chỉ còn lại có hắn một người. Đã nhiều năm như vậy, hắn cùng một trăm năm mươi năm trước hầu như giống nhau như đúc…"

Lúc này, Tiết phủ một cái hậu sinh đưa tới Đông đô tình báo.

Tiết Thanh Phủ nhìn thật kỹ, đợi nhìn thấy Tô Vân vậy mà đem 《 Chân Long mười sáu thiên 》 xem như Thiên Đạo viện đại khảo đề mục, không khỏi sắc mặt trầm xuống, mặt mang sát khí.

Tiết gia hậu sinh kinh sợ, khom người đứng ở nơi đó, thấp giọng nói: "Cha, cái này Tô sĩ tử…"

"Là Tô các chủ!"

Tiết Thanh Phủ đấu tranh đứng dậy, Tiết gia hậu sinh vội vàng tiến lên đỡ, Tiết Thanh Phủ thở hổn hển nói: "Tô các chủ ghê gớm ah, 《 Chân Long mười sáu thiên 》 ta giữ hơn 150

năm, hắn nắm bắt tới tay sau đó phất phất tay liền truyền ra ngoài! Ngươi truyền đi ngược lại là tốt, đáng hận ta cái này trăm năm sắp đặt!"

Hắn đẩy ra cái kia hậu sinh, cưỡng ép đứng vững, tức giận nói: "Đế Bình nếu là nhận được 《 Chân Long mười sáu thiên 》, há có thể lại nhận ta khống chế, nhận ta định đoạt? Tô các chủ, ngươi làm như vậy, lâu dài không được!"

Thành Đông đô.

Tô Vân lấy 《 Chân Long mười sáu thiên 》 tới khảo hạch tuyển chọn Thiên Đạo viện sĩ tử, đương nhiên là thanh thế to lớn, đi tới Đông đô tầng thứ hai tìm hiểu sĩ tử nối liền không dứt.

Cái này 《 Chân Long mười sáu thiên 》 tinh diệu vô cùng, thật sự là ghê gớm truy nguyên chí, tìm hiểu cái mười mấy ngày, lĩnh ngộ ra công pháp thần thông thậm chí càng vượt qua một ít thế gia gia truyền tuyệt học!

Liền xem như không thể thi đậu Thiên Đạo viện, nhận được chỗ tốt này cũng là không phải chuyện đùa.

Huống chi có chút xuất thân nghèo hèn gia đình sĩ tử, chỉ có thể từ trường học trong học cung học được quan học dạy đồ vật, 《 Chân Long mười sáu thiên 》 cũng coi là mở rộng tầm mắt của bọn hắn.

Liền xem như những cái kia cổ xưa thế gia, tu luyện Thánh Nhân tuyệt học thần bí truyền thừa người, cũng nhao nhao chạy đến.

Chờ đến đại khảo một ngày này, mấy trăm loại Chân Long công pháp và thần thông, liền bị những này sĩ tử đưa đến khảo án bên trên, chất đống như núi.

Tô Vân cùng Thiên Đạo viện tây tịch môn từng cái kiểm tra, có vài người là dùng cựu thánh kinh điển tới giải thích 《

Chân Long mười sáu thiên》, lĩnh ngộ ra công pháp, có người thì là dùng tân học tới sáng tạo ra khác biệt công pháp, sáng tạo cái mới.

Những này sĩ tử khai sáng đủ loại thần thông, càng làm cho mắt người hoa hỗn loạn, đủ loại sáng tạo, để cho người ta nhìn mà than thở.

Tô Vân, Diệp Lạc các giám khảo lại để cho những này sĩ tử tự thân thi triển công pháp của bọn hắn cùng thần thông, rất nhiều giám khảo cùng một chỗ xem xét, tuyển chọn ra những cái kia nổi bật sĩ tử.

"Ai nói Nguyên Sóc người không bằng người ngoại bang thông minh?"

Một cái Thiên Đạo viện tây tịch bỏ xuống thật dày hồ sơ, xúc động mãi thôi: "Bọn họ chỉ là không có điều kiện này phát huy ra thông minh tài trí mà thôi! Bọn họ chỉ cần có điều kiện này, đủ loại thần thông phép thuật, có thể biến ra chủng loại tới! Phàm là nói Nguyên Sóc người so ra kém người ngoại bang, không phải ngu xuẩn, chính là xấu!"

Tô Vân cũng là có sâu đồng cảm, hắn quan sát những này sĩ tử công pháp và thần thông, cũng lớn nhận dẫn dắt.

Hắn cùng Oánh Oánh cùng một chỗ tìm hiểu《Chân Long mười sáu thiên》, tiến cảnh so sánh Đồng Khánh Vân, Tiết Thanh Phủ động một tí nghiên cứu một trăm năm mươi năm lão quái vật tới nói, đã coi như là rất nhanh.

Nhưng mà lần này đại khảo bên trong sĩ tử công pháp thần thông, vẫn là thật nhiều là hắn cùng Oánh Oánh chưa hề nghĩ tới, quá nhiều kỳ tư diệu tưởng, bọn họ cũng kinh động như gặp thiên nhân.

Nguyên Sóc sĩ tử nhìn như so ra kém ngoại bang sĩ tử có sức sáng tạo, truy cứu nguyên nhân, chẳng qua là giáo dục cố

hóa, con em thế gia nhận được tốt nhất tài nguyên, nhưng nhân số dù sao ít. Tuyệt đại đa số sĩ tử đến từ tầng thấp nhất, không chiếm được hoàn mỹ giáo dục, học không đến tân tiến nhất kiến thức, hầu như không cách nào thay đổi vận mệnh.

Nhưng mà nhận được quan sát 《 Chân Long mười sáu thiên 》 cơ hội sau đó, bọn họ tài trí cuối cùng có thể rực rỡ hào quang, cho thấy sức sáng tạo làm người ta kinh ngạc.

"Thủy Kính tiên sinh cùng Tả phó xạ mong muốn thời đại, có lẽ giống như trước mắt đi."

Tô Vân nhìn rộn rộn ràng ràng đám sĩ tử, trong lòng yên lặng nói: "Đáng tiếc, lớn như vậy Nguyên Sóc, chỉ cái này một góc như bọn họ suy nghĩ."

Lý Mục Ca cùng Lý Trúc Tiên cũng tham dự lần này đại khảo, hai anh em gái bọn họ một cái tinh thông kiếm pháp, căn cơ vững vô cùng, một cái là gia truyền thần thương, đầu óc linh quang, cũng đều từng chiếm được Cầu Thủy Kính cùng Tô Vân chỉ điểm, lần này đại khảo sĩ tử xếp hạng rất cao.

"Đại sư huynh, nữ tử kia tên là Ngư Thanh La, là Tây đô người, đến từ Thần Nông thị nhất mạch. Cái này truyền thừa đã rất ít đi, chẳng qua các đời đều có, hơn nữa rất là thần bí. Loại trừ Thần Nông thị nhất mạch bên ngoài, còn có Đại Đình thị các loại che giấu lưu phái."

Diệp Lạc công tử đem một chồng lớn tư liệu giao cho Tô Vân, nói: "Đây là ta cùng Bộ Thu Dung sư huynh sưu tập tới tư liệu. Đại sư huynh, ngươi nhìn, ta có hay không có tư cách đi vào Thông Thiên các…"

Tô Vân nhận lấy tư liệu, nói: "Lại nhìn."

"Ai!" Diệp Lạc vui vẻ rời đi.

Tô Vân leo lên xe kéo, trở về Đông đô Hiền Lương viện, trên đường lật xem Diệp Lạc sưu tập tới tư liệu, chỉ thấy Thần

Nông thị là cổ đại Thánh Hoàng lưu lại lưu phái, Đại Đình thị, Đại Phong thị, Hữu Tang thị cũng cùng khi đó Thánh Hoàng liên quan đến.

Thời kỳ đó, thế giới mới từ thế giới trước hủy diệt bên trong tỉnh lại, vạn vật toả ra sự sống, tro tàn kiếp hỏa bị vùi lấp trong lòng đất.

Thế giới một mảnh mông muội, có Thánh Nhân kiến tạo phòng ốc cấp mọi người cư trú, ngay sau đó được tôn là Đại Đình, có Thánh Nhân nắm giữ mưa gió, được gọi là Đại Phong, có Thánh Nhân tơ lụa vải gấm vóc, được gọi là Hữu Tang.

Thời kỳ đó Thánh Nhân cũng là hoàng đế, bởi vậy còn gọi là Thánh Hoàng, cùng hiện nay hải ngoại các nước Thánh Hoàng ý nghĩa cũng không nhất trí.

Những này lưu phái trong những tháng năm dài đằng đẵng đã qua cũng phải lấy truyền thừa xuống, đã từng cũng huy hoàng nhất thời. Chẳng qua là những này lưu phái thời kỳ thái bình rất ít xuất hiện, chỉ có đang di chuyển loạn lúc mới có thể hiện thân.

“Diệp Lạc đưa tới trong tư liệu nói, những này lưu phái bảo lưu lại thế giới trước hủy diệt sau một chút ghi chép, biết một chút đáng sợ chân tướng, nhưng mà Thông Thiên các hướng những này lưu phái đòi lấy lúc, bọn họ nhưng xưa nay không cho.”

Tô Vân bỏ xuống hồ sơ, khẽ nhíu mày: “Những này thượng cổ lưu phái, biết liên quan tới thế giới trước hủy diệt chân tướng đến cùng là cái gì?”

Oánh Oánh ngồi tại đầu vai của hắn, trên trán toát ra “Hiếu kỳ” hai chữ, đột nhiên ánh mắt sáng lên: “Muốn biết thực ra

rất đơn giản! Ngươi trở thành con rể của bọn hắn, tất cả mọi người là người một nhà, chẳng phải sẽ biết ư?"

Tô Vân lắc đầu bật cười, đột nhiên tỉnh ngộ lại, cười nói: "Oánh Oánh nói đúng, gia nhập bọn họ, trở thành những này lưu phái tông chủ, bọn họ hơn phân nửa liền sẽ nói cho ta biết."

Hắn đi tới Hiền Lương viện nơi ở, còn chưa ngồi xuống, chỉ nghe một cô gái âm thanh truyền đến: "Tiểu nữ Ngư Thanh La, cầu kiến Thông Thiên các chủ."

"Làm con rể!" Oánh Oánh nắm chặt nắm đấm, hào hứng cổ vũ Tô Vân.

P/S : Đa tạ các huynh đệ, tỷ muội đã chúc mừng ta hôm nay, ĐA TAAAAAAAẠ

Chương 229 : Ta là chân trần

Chương 229: Ta là chân trần

Tại Sóc Phương Lôi Kích cốc bên trong, Tô Vân cũng không cùng Ngư Thanh La trực tiếp đối mặt, mà là về sau nghe Trì Tiểu Dao nhắc qua có như vậy một cô gái.

Lần này tân học cựu học luận chiến bên trong, Tô Vân chẳng qua là cùng nàng từng có đối mặt, nhưng cũng không tiếp xúc gần gũi.

Ngư Thanh La cũng tham dự Thiên Đạo viện đại khảo, giao ra bản thân tìm hiểu ra công pháp thần thông, khi đó Tô Vân muốn xét duyệt mặt khác sĩ tử, cũng chưa từng cùng nàng từng có tiếp xúc.

Lần này Ngư Thanh La đến đây thăm hỏi, Tô Vân lúc này mới kịp quan sát cô gái này, chỉ thấy nàng cái đầu muốn so cái khác nữ tử cao gầy một chút, Tô Vân năm nay mười bốn tuổi, đã bắt đầu lớn thân thể, dáng dấp cao lớn, nhưng Ngư Thanh La so với hắn còn phải cao hơn nửa đầu.

Nữ tử này mặc trên người váy lụa xanh, nàng váy giống như là quạt hương bồ nếp gấp, từng sợi từng đạo, để nàng lộ ra chân rất dài, cái eo rất nhỏ.

Trên người của nàng tại vòng eo cùng váy lụa xanh phụ trợ dưới có một loại cổ điển đẹp, áo xanh nhạt, tao nhã rộng rãi.

Nữ tử này có một loại điền viên vẻ đẹp, đem tốt đẹp giấu ở sơn thủy ở giữa.

“Ngực rất lớn!”

Oánh Oánh hướng Tô Vân nói nhỏ: “Con của ngươi thật có phúc!”

Tô Vân vẻ mặt đỏ bừng, vụng trộm liếc qua, quả là thế: “Oánh Oánh, ta mới mười bốn tuổi…”

Ngư Thanh La có chỗ phát giác, giương mắt liếc đến, Tô Vân vội vàng đem Oánh Oánh thu vào bản thân Linh giới bên trong, miễn cho cái này sách nhỏ quái lại tới chơi đùa.

“Tô các chủ có hay không đọc do ta viết Thần Nông Chinh Long tâm kinh?”

Ngư Thanh La hỏi: “Các chủ cảm thấy ta có hay không có thể thi đậu Thiên Đạo viện?”

Tô Vân cẩn thận hồi ức bản thân đã học qua những cái kia bài thi, Oánh Oánh đã tại hắn Linh giới nhắc nhở: “Thần Nông Chinh Long tâm kinh, là nàng đem Chân Long mười sáu thiên một chút nội dung, hỗn hợp đến nàng lúc đầu Thần Nông thị công pháp bên trong, tu luyện mộc hóa rồng thần thông.”

Tô Vân nhất thời nhớ tới cái kia phiến công pháp, cười nói: “Ngươi bài thi ta đã bình qua, quả thực có chút kỳ tư diệu tưởng, lấy Tạo Hoá chi thuật đem cỏ cây hoá rồng, rất đáng được tiếp tục thâm nhập sâu nghiên cứu.”

Ngư Thanh La vừa mừng vừa sợ: “Các chủ nhớ tới do ta viết tâm kinh?”

Oánh Oánh cõng đôi câu tâm kinh nội dung, nói: “Ngươi đem nàng tâm kinh bên trong đọc cho nàng nghe, cái này gọi làm vui lòng, nàng biết ngươi để ý nàng, liền sẽ đối ngươi để ý. Làm thượng cổ che giấu lưu phái con rể, liền tới gần một bước.”

Tô Vân mắt điếc tai ngơ, cười nói: “Còn ngươi là có hay không có thể thi đậu Thiên Đạo viện, thì phải nhìn mặt khác sĩ tử biểu hiện.”

Hắn gặp Ngư Thanh La khó hiểu, giải thích nói: "Thiên Đạo viện một năm chỉ lấy hơn hai mươi cái sĩ tử, bởi vậy muốn tuyển chọn đi ra nhất nổi bật người. Ngươi Thần Nông Chinh Long tâm kinh tuy tốt, nhưng là có hay không có thể đi vào Thiên Đạo viện, thì phải nhìn ngươi có thể hay không tại đây hai mươi người bên trong."

Ngư Thanh La chần chừ một chút, nói: "Ta này tới còn có một cái yêu cầu quá đáng, không biết có nên nói hay không…"

Oánh Oánh vội vàng nói: "Nhanh trả lời!"

"Ngươi cứ nói, có đáp ứng hay không là chuyện của ta." Tô Vân đối Ngư Thanh La nói.

Ngư Thanh La thầm hạ quyết tâm, nói: "Ta cảm thấy Tô các chủ lời nói rất nhiều đạo lý, đối cựu học phê bình rất là đúng trọng tâm. Ta nguyên bản nhìn thấy tân học chiến thắng cựu học, trong lòng rất là đau lòng, cho rằng cựu học không bằng tân học, nhưng mà các chủ đem tân học cựu học tất cả đánh đổ, cái kia mấy câu nói, để cho ta đối cựu học lại đốt lên hi vọng. Ta muốn xin…"

Nàng chần chừ một chút, nói: "Ta muốn xin các chủ thuyết phục sư môn ta, thay đổi cựu thánh tuyệt học."

Tô Vân giật mình.

Ngư Thanh La nói: "Sư môn ta lấy truyền thừa Thánh Nhân tuyệt học làm nhiệm vụ của mình, giữ quá khứ Thánh Nhân tuyệt học, chọn lựa thích hợp kế thừa những này tuyệt học thiếu niên thiếu nữ. Bởi vậy sư môn ta cũng thế…"

Nàng hơi hơi nhíu mày, không có nói tiếp.

Tô Vân thay nàng nói: "Bởi vậy ngươi sư môn cũng là nhất ngoan cố cái kia, không muốn nhất làm ra thay đổi cái kia. Đúng hay không?"

Ngư Thanh La gật gật đầu.

Tô Vân lắc đầu nói: "Ta sẽ không đi gặp ngươi sư môn trưởng bối."

Oánh Oánh tại hắn Linh giới bên trong, liều mạng đập hắn sọ não: "Du mộc đầu! Ngươi dạng này từ chối nàng, làm thế nào nhân gia sư môn con rể, làm sao thăm dò thượng cổ bí mật?"

Tô Vân không hề bị lay động, thản nhiên nói: "Trước mắt, Thủy Kính tiên sinh cải cách sắp đến, Đông đô quả thực chính là một nồi sôi dầu, một cái đốm lửa liền có thể đốt. Ta theo ngươi đi gặp ngươi sư môn, ai tới bảo vệ Thủy Kính tiên sinh?"

Ngư Thanh La buồn bã.

Người sáng suốt vừa nhìn, liền biết Tô Vân sở dĩ gây ra động tĩnh lớn như vậy, thực ra cũng không phải là thật ưa thích gây chuyện thị phi, thực ra là vì bảo vệ Cầu Thủy Kính.

Cầu Thủy Kính kiên quyết thôi động cải cách, kích thích thế gia lợi ích, ắt phải sẽ có lớn nguy hiểm, Tô Vân đem Đông đô tầm mắt mọi người đều tụ tập trên người mình, kích động đủ loại thế lực, trong lúc vô hình, Cầu Thủy Kính áp lực cùng nguy hiểm liền nhỏ đi rất nhiều.

Thấp nhất, các đại thế gia thủ lĩnh, như Ôn thừa tướng Ôn Quan Sơn, cựu học thủ lĩnh, như Đạo Thánh, Thánh Phật, cũng không trực tiếp nhằm vào Cầu Thủy Kính.

Bởi vậy Tô Vân tại Đông đô hành động, xem như một loại đối Cầu Thủy Kính bảo vệ.

Tô Vân tiếp tục nói: "Hoàng đế lại phong ta làm đốc ngoại ti thiếu sử, ý định để cho ta rời đi Đông đô, đi tới hải ngoại. Sự tình có nặng nhẹ, ta tuy là rất muốn giúp ngươi, nhưng thoát thân không ra."

Ngư Thanh La càng thêm buồn bã, hướng hắn khom người thi lễ, xoay người liền muốn rời đi.

Đột nhiên, Tô Vân âm thanh ở sau lưng nàng vang lên: "Ngươi nếu là thật sự muốn cho môn phái của ngươi thay đổi, vậy liền để sư môn trưởng bối của ngươi tới gặp ta. Bởi vì ngươi chịu tại thay đổi nguyên nhân, ta có thể phá lệ gặp một lần bọn họ."

"Cao thủ!"

Oánh Oánh mở cờ trong bụng: "Tiểu Tô tử là cao thủ! Tiểu tử này tuyệt đối sẽ không ở độc thân!"

Ngư Thanh La vừa mừng vừa sợ, vội vàng xoay người cảm ơn.

Tô Vân khoát tay áo, nói: "Nhưng mà nếu như bọn họ u mê không tỉnh, ta cũng không thể tránh được. Thanh La cô nương, ta còn có việc, ngươi có thể đi."

Ngư Thanh La khom người nói: "Các chủ yên tâm. Thanh La nhất định thuyết phục sư môn trưởng bối, mời bọn họ tới gặp các chủ!"

"Đã Thanh La cô nương mời ta vì ngươi làm một chuyện, như vậy ta cũng xin Thanh La cô nương làm một chuyện."

Tô Vân nghiêm mặt nói: "Ta Thông Thiên các một mực tại tìm kiếm thế giới trước hủy diệt bí ẩn, nghe nói cô nương môn phái có rất nhiều cổ xưa bí mật, cô nương có thể hay không đem những bí ẩn này báo cho cho ta?"

Ngư Thanh La chần chờ nói: "Ta là đã nghe qua những bí mật này, chẳng qua những bí mật này đều ẩn giấu ở Tam Hoàng Hỏa Vân động thiên bên trong… Ta làm hết sức!"

Nàng cắn răng, hướng Tô Vân khom người, vội vàng rời đi.

Oánh Oánh khen không dứt miệng, cười nói: “Tiểu tử thối, ngươi cái lưới này rải ra, con rể liền không có chạy!”

Tô Vân lắc đầu nói: “Oánh Oánh, ta mới mười bốn tuổi, trước đến giờ không nghĩ tới cái gì con rể, cô gia, phò mã. Ta chẳng qua là cảm thấy, ta từ Dã Hồ tiên sinh nơi đó học được rất nhiều cựu thánh kinh điển, những này cựu thánh kinh điển mở ra linh trí của ta, để cho ta học thứ gì vừa học liền biết, một điểm tức thấu, một ngộ liền rõ ràng, ta được cựu thánh nhiều như vậy chỗ tốt, lẽ ra vì cựu thánh làm vài việc.”

“… Đế Bình có vẻ bệnh, hơn phân nửa không có cơ hội để ngươi làm hắn phò mã.”

Oánh Oánh hai tay chống cằm, suy nghĩ xuất thần nói: “Mùa xuân đến, hồ điệp đều là có đôi có cặp, mà ngươi nhưng lẻ loi một mình, ưu sầu chết ta rồi…”

“Ta mới mười bốn tuổi, còn vị thành niên!” Tô Vân thở phì phò nói.

Hắn nghỉ ngơi một đêm, ngày thứ hai lại đi tới Đông đô tầng thứ hai, tiếp tục khảo hạch sĩ tử.

Dọc đường, Tô Vân đột nhiên trong lòng sinh ra ý nghĩ, đẩy ra bảo liễn cửa sổ hướng ra phía ngoài nhìn lại, chỉ thấy một đầu màu lông vàng đen hồ ly nằm ở một tòa lầu vũ mái hiên bên trên phơi nắng.

Tô Vân giật mình, vội vàng tung người nhảy ra xe kéo, thân hình nhảy lên đi tới cái kia mái hiên bên trên.

Nhưng tại lúc này, mái hiên bên trên lão hồ ly giống như là chấn kinh, nhảy lên như bay, xa xa trốn đi.

Tô Vân bước chân cực nhanh, nhanh chóng hướng cái kia hồ ly đuổi theo.

Một người một hồ, Đông đô nhà cao tầng ở giữa nhảy vọt, xê dịch.

Đột nhiên, lão hồ kia từ trên lầu nhảy xuống, nhảy vào một cái cái hẻm nhỏ, biến mất không thấy gì nữa.

Tô Vân đi vào cái kia cái hẻm nhỏ, bốn phía kiểm tra một phen, không có tìm đến lão hồ kia tung tích, trong lòng thất vọng mất mát.

"Không thể nào, ta tự tay đem ngươi mai táng…"

Hắn xoay người sang chỗ khác, ống tay áo vung lên, bay lên trời.

Đến trưa, Tô Vân cùng một đám Thiên Đạo viện tây tịch đang xem lấy bài thi, Oánh Oánh đột nhiên chọc chọc Tô Vân đầu vai, chép miệng.

Tô Vân ngẩng đầu, thấy được một người dáng dấp cùng mình giống nhau đến mấy phần thiếu niên đứng tại phía trước.

"Đệ đệ ngươi…" Oánh Oánh nhỏ giọng nói.

Tô Vân cúi đầu nhìn một chút bài thi bên trên công pháp, lại nhìn một chút phía trước thiếu niên kia, thiếu niên kia cũng là lo sợ bất an, quan sát Tô Vân, chần chờ nói: "Ngươi là ngày đó cái kia cho ta tiền người…"

Cảnh Nam Lâu, Nguyên Vô Kế cùng Ôn Nhạn Phong đi tới, đem Tô Diệp kẹp ở trung ương, tiến lên dâng lên bản thân bài thi.

Cảnh Nam Lâu ôm Tô Diệp đầu vai, mỉm cười nói: "Tô tế tửu, vị này Tiểu Tô sĩ tử cùng ngươi cùng họ đây, ngươi nói có khéo hay không."

Ôn Nhạn Phong cười nói: "Thật xảo vô cùng. Tám năm trước, Tiểu Tô sĩ tử một nhà từ Sóc Phương chuyển tới kinh thành, là lúc đó kinh triệu doãn an bài bọn hắn một nhà tại

Đông đô thân phận, cho chút tiền tiền, để cho bọn họ tại Đông đô ở lại. Ngươi nói có khéo hay không, bọn họ cũng tới tự Sóc Phương, một cái gọi Thiên Thị Viên địa phương."

Tô Diệp bị bọn họ kẹp ở giữa, cẩn thận vô cùng, một cử động cũng không dám.

Nguyên Vô Kế, Cảnh Nam Lâu, Ôn Nhạn Phong những người này, đối với hắn mà nói đều là ở tại Đông đô cao tầng lão gia, ngày bình thường gặp đều khó mà gặp một lần, chỗ nào giống bây giờ kề vai sát cánh?

"Vị công tử này chính là kinh triệu doãn Cao Tề Sở gia công tử, Cao Vân Dương."

Cảnh Nam Lâu nghiêng người, sau lưng một vị ăn mặc lộng lẫy phú gia công tử tay cầm quạt xếp cất bước đi tới, Cảnh Nam Lâu cười nói: "Cao Vân Dương công tử trong tay còn có năm đó Tiểu Tô sĩ tử dời hộ tới tư liệu, Cao công tử?"

Một bên Diệp Lạc cũng là giám khảo, thấy thế không khỏi cau mày, thầm nghĩ trong lòng một tiếng không ổn, vội vàng hướng bên này đi tới.

Cao Vân Dương nhẹ nhàng lay động quạt xếp, lấy ra một cuốn hồ sơ, cười nói: "Nói không chừng Tô tế tửu cùng Tiểu Tô sĩ tử là đồng hương đâu."

Ôn Nhạn Phong mỉm cười nhìn Tô Vân, cười nói: "Cao công tử, đọc."

Cao Vân Dương mở ra hồ sơ, đang muốn đọc lên phía trên văn tự, Tô Vân đột nhiên thân hình chợt lóe, đứng tại năm người trước mặt, đấm ra một quyền, Cao Vân Dương bay ngược mà đi!

"Ầm!"

Nơi xa một tòa lầu vũ mặt tường nổ tung, Cao Vân Dương xương cốt vỡ vụn, tiên huyết bôi tường!

Nguyên Vô Kế, Cảnh Nam Lâu, Ôn Nhạn Phong trong lòng ngạc nhiên, còn chưa kịp có hành động, một cái chuông lớn rơi xuống, chụp lại Cảnh Nam Lâu một tiếng chấn động, tiên huyết cuồn cuộn, từ chuông bên dưới chảy ra.

Ôn Nhạn Phong đè lại Tô Diệp cái cổ nhanh chóng lui về phía sau, nụ cười trên mặt không nén được giận, cười ha ha nói: "Tô tế tửu, cần gì như vậy tức giận? Ngươi không lo lắng tính mạng của hắn?"

"Xùy ——— "

Một đạo kiếm quang kiểu đằng, Nguyên Vô Kế khóe mắt giật một cái, vội vàng thôi thúc Nguyên gia tiên thuật tới đối kháng!

Hai người tiên thuật va chạm trong tích tắc, Nguyên Vô Kế thầm nghĩ: "Ta chỉ có thể chống lại hắn năm chiêu, năm chiêu sau đó hắn phải chết, không bằng sử dụng linh binh!"

Nguyên gia dù sao cũng là hoàng thất, xa so với mặt khác thế gia căn cơ mạnh mẽ, Nguyên Vô Kế thân là hoàng thất bồi dưỡng ra đối phó Đế Bình tinh anh, đương nhiên có hộ thân thủ đoạn.

Nguyên Vô Kế Linh giới bên trong một thanh bảo kiếm bay ra, nhưng tại lúc này, chỉ thấy Tô Vân Linh giới bên trong cũng có một thanh bảo kiếm bay ra.

Tô Vân tay cầm Thanh Hư kiếm, kiếm quang chợt lóe, Đại Thánh linh binh thánh uy xông thẳng lên trời!

Trên bầu trời kiếm quang đột nhiên trở nên vô cùng sáng rực, toàn bộ Đông đô tại trong tích tắc bị kiếm quang chiếu sáng thông suốt vô cùng!

“Đạo Thánh kiếm?”

Nguyên Vô Kế nắm chặt Nguyên gia bảo kiếm, thân thể đột nhiên dừng lại, khàn giọng nói: “Trong nhà cũng không cho ta Đại Thánh linh binh…”

Tô Vân lay động Thanh Hư kiếm, một giọt máu từ mũi kiếm trượt xuống, cất bước hướng Ôn Nhạn Phong đi tới.

Phía sau hắn, Nguyên Vô Kế bảo kiếm trong tay tan vỡ, leng keng rơi xuống đất.

Diệp Lạc công tử khóe mắt lay động, thân thể run rẩy, mặt khác tây tịch khóe mắt cũng là nhảy loạn, chỉ thấy Nguyên Vô Kế thân thể hai bên trái phải trượt xuống.

Tô Vân đi tới Ôn Nhạn Phong trước người, Ôn Nhạn Phong chụp lại Tô Diệp cái cổ, trước sau không dám thống hạ sát thủ.

“Trẻ con mới chơi trò hề này. Ngươi cho rằng ta quan tâm? Ta là chân trần!”

Tô Vân xòe tay ra, mỉm cười nói: “Ôn Nhạn Phong, đối thủ của ta từ đầu đến cuối đều không phải là ngươi, mà là cha ngươi, đừng đem bản thân coi trọng như vậy muốn.”

Ôn Nhạn Phong đổ mồ hôi rơi như mưa, khó khăn buông tay ra: “Ngươi giết hoàng thất, lại giết kinh triệu doãn chi tử, ngươi chắc chắn phải chết…”

Tô Vân một cái tay khác nắm lấy Tô Diệp bài thi, nhét vào Tô Diệp trong tay, thản nhiên nói: “Tô Diệp sĩ tử, ngươi bài thi ta xem, căn cơ không vững, thi không đậu Thiên Đạo viện, trở về lại tu luyện hai năm.”

Hắn phất phất tay, Tô Diệp hồn bay phách lạc, cầm bài thi đi.

Chương 230 : Một mình giải quyết (cầu nguyệt phiếu!)

Chương 230: Một mình giải quyết (cầu nguyệt phiếu!)

Tô Vân xoay đầu lại, chỉ thấy Thiên Đạo viện tây tịch đều là ngây người, đứng ở nơi đó chân tay luống cuống, không biết nên như thế nào cho phải.

Tô Vân đi tới Đông đô sau đó, thực ra cho tới nay đều là người cầu an, chỉ ở trước điện Kim Loan ăn một đầu Bàn Dương, lại tại Đại Tần sứ giả Thương Cửu Hoa trến yến tiệc giết Nguyên Sóc Xa lang tướng chi tử Mai Quy Đình.

Bởi vì là công bằng quyết đấu, Xa lang tướng chết nhi tử muốn tìm Tô Vân phiền phức, bị Cầu Thủy Kính trực tiếp đè xuống.

Trừ cái đó ra, Tô Vân vẫn luôn rất cẩn thận cẩn thận, cho dù là ngừng lại tân học cựu học chi tranh, hắn đều tận lực thu lại, không có giết chết người. Dù sao hắn là đến cho Cầu Thủy Kính san sẻ, không phải đến cho Cầu Thủy Kính thêm phiền phức.

Nhưng mà tất cả mọi người tựa hồ cũng quên đi, Tô Vân chưa bao giờ là một cái cẩn thận chặt chẽ người.

Trái lại, hắn to gan lớn mật, lòng dạ độc ác!

Hắn có can đảm khiêu chiến Đế Bình, có can đảm giả mạo thượng sứ khiêu chiến bảy đại thế gia, có can đảm cùng bảy đại thế gia lão thần tiên đấu trí đấu dũng, có can đảm lật tung Tiết Thánh Nhân bàn cờ, có can đảm lừa gạt Tả Tùng Nham.

Chết ở trong tay hắn bảy đại thế gia sĩ tử đếm không hết!

Đi tới Đông đô sau đó, hắn chẳng qua là nhẫn nại tính tình mà thôi, nhưng mà trong lòng dã tính chưa hề bị thuần phục qua!

"Đây là diệt tộc tội lớn…" Ôn Nhạn Phong hưng phấn đến có chút run rẩy.

Đông đô tầng thứ hai tuy là hiện nay là Thiên Đạo viện trường thi, nhưng cùng lúc cũng là danh lợi trận, không biết bao nhiêu hai mắt ánh sáng nhìn chằm chằm nơi này, đợi đến chuyện xảy ra, Tô Vân chém kinh triệu doãn nhà công tử Cao Vân Dương, lại giết Cảnh Nam Lâu, lại sát hoàng tộc Nguyên Vô Kế, náo động tại chỗ.

Không cần đến Ôn Nhạn Phong dặn dò, sớm có người nhanh chóng rời đi, đem chuyện này thông báo cho Đông đô to to nhỏ nhỏ thế gia cùng quan viên trong tai.

Ôn Nhạn Phong càng thêm phấn khởi, vô duyên vô cớ sát hại Cao Vân Dương cùng Cảnh Nam Lâu, cho dù là Cầu Thủy Kính tự thân ra mặt cũng không áp chế được, huống chi, liền Nguyên Vô Kế cũng đã chết!

Cửu khanh một trong tông chính khanh, chính là chịu trách nhiệm phục vụ hoàng thất đại quan, địa vị cùng thái thường đánh đồng!

Mà hoàng thất càng là thiên hạ lớn nhất địa chủ, lớn nhất thế phiệt, các nơi đều có chư hầu vương, quyền thế ngút trời!

Cho dù là hoàng đế, cũng sợ hoàng thất lực lượng!

"Chuyện này, ai cũng giải quyết không được!" Ôn Nhạn Phong kích động đến suýt nữa ngất đi.

Rất nhanh, chỉ nghe binh mã ồn ào, kinh triệu doãn Cao Tề Sở bước đầu tiên, dẫn đầu rất nhiều Đông đô quan viên, như

trái phải Thiếu Doãn, Đông đô Công tào đầu quân đám người khí thế hừng hực mà đến, một bên khác quản lý thiên hạ hình pháp đình úy khanh cũng dẫn đầu một đám cao thủ chạy đến, lạnh lùng nói: "Người nào dám to gan giết người?"

Ôn Nhạn Phong vội vàng khom người, hưng phấn nói: "Đình úy đại nhân, là Thiên Đạo viện tây tịch tế tửu Tô Vân Tô tế tửu giết người!"

Kinh triệu doãn Cao Tề Sở không đợi đình úy khanh lên tiếng, trực tiếp tự tiến lên, lạnh lùng nói: "Ngươi giết con ta?"

Một bên khác, cửu khanh một trong tông chính khanh cũng nhanh chóng đã tìm đến, chính là Nguyên Cửu Trùng, sắc mặt âm trầm vô cùng, lạnh lùng nói: "Đình úy Lư đại nhân, còn không đem kẻ này cầm xuống?"

Đình úy khanh lư Thiên Cương tiến lên một bước, trầm giọng nói: "Tặc nhân Tô Vân, cầm trong tay linh binh vứt bỏ!"

Tô Vân giơ tay, đem Thanh Hư kiếm quăng lên.

Thanh Hư kiếm ông một tiếng hào quang tỏa sáng, đạo quang mờ mịt như nước thủy triều, rất mau đem toàn bộ trường thi lấp đầy, một cỗ Nguyên Đạo cảnh giới Đại Thánh thánh uy lan ra, kéo dài thuần thuần, không dày không tệ, vô hình vô sắc.

Lư Thiên Cương đang muốn lấy xuống thanh kiếm kia, đột nhiên sắc mặt biến hóa: "Đạo Thánh bội kiếm?"

Hắn vội vàng khom người, hướng Thanh Hư kiếm làm lễ chào hỏi, trầm giọng nói: "Đệ tử lư Thiên Cương, tham kiến Đạo Thánh! Xem như Nguyên Sóc bốn đại thần thoại một trong Đạo Thánh, có lẽ rõ ràng đệ tử chức trách. Đệ tử chủ chưởng thiên hạ hình pháp giám ngục, nay gặp được ác đồ, không thể không xin Đạo Thánh thu kiếm…"

Tô Vân nhẹ nhàng phất tay, chỉ nghe coong một tiếng chuông vang, một cái chuông đồng lắc lư, từ hắn Linh giới bên trong bay ra.

Lư Thiên Cương lời còn chưa dứt, thoáng nhìn cái này một cái chuông đồng, sắc mặt kịch biến, trên trán mồ hôi lạnh nhất thời cuồn cuộn chảy ra: "Một cái khác đại thần thoại, Thánh Phật Đại Thánh linh binh Lôi Âm chung? Hắn làm sao có thể người mang hai đại thần thoại Đại Thánh linh binh?"

"Lư đại nhân muốn lấy xuống cái này hai cái Đại Thánh linh binh ư?"

Tô Vân lần nữa giơ tay lên, một cái dây thừng vàng phóng lên trời, chính là Thần Tiên tác, cái kia Thần Tiên tác tại nguyên khí của hắn thôi thúc bên dưới, đột nhiên ông một tiếng giãn ra, hiển lộ ra chân dung.

Cái kia dây thừng vàng thẳng tắp dựng lên, bỗng nhiên bành trướng, hóa thành vô số kim sắc văn tự, không biết bao nhiêu văn chương, hình thành một cỗ đỉnh thiên lập địa hồng lưu.

Hồng lưu bên trong, nhưng nghe được từng cơn cổ xưa đọc âm thanh truyền đến, giống như Nguyên Sóc năm ngàn năm tới Cổ Thánh từng người tại niệm tụng từng người văn chương áo nghĩa, nói rõ từng người đại lộ!

Toàn bộ Đông đô mười tầng, khắp nơi đều có thể nhìn thấy cái này kim sắc văn tự hình thành thông thiên triệt địa cột sáng, nghe được cái kia Cổ Thánh môn âm thanh!

"Bốn đại thần thoại bên trong Nho Thánh linh binh…"

Lư Thiên Cương thân thể run rẩy, hướng Thần Tiên tác khom người làm lễ chào hỏi.

Tô Vân lấy ra Đạo Thánh Đại Thánh linh binh Thanh Hư kiếm, còn có thể nói hắn cùng Đạo Thánh quan hệ tốt nguyên

nhân, nhưng lại lấy ra Thánh Phật Lôi Âm chung, Nho Thánh Thần Tiên tác, vậy thì không đơn thuần là quan hệ tốt có khả năng giải thích.

Lư Thiên Cương một mực cung kính lui về phía sau hai bước, giơ lên cánh tay phải, âm thanh vô cùng vang dội, xa xa truyền vang đi ra: "Sĩ tử Cảnh Nam Lâu, sĩ tử Cao Vân Dương, sĩ tử Nguyên Vô Kế, học nghệ không tinh, tại tân học cựu học luận chiến bên trong, táng thân tại Tô tế tửu tay! Tân học cựu học luận chiến, vốn là sinh tử vô kỵ, có chỗ thương vong, cũng là thiên mệnh, tổng thể không truy cứu!"

Lời vừa nói ra, Đông đô trên dưới xôn xao.

Tân học cựu học luận chiến, sớm đã kết thúc, hiện tại là Thiên Đạo viện đại khảo, đình úy lư Thiên Cương sở dĩ nói như vậy, nhưng thật ra là muốn mượn luận chiến tên tuổi trực tiếp kết án, không muốn tái thẩm án này.

Dù sao tân học cựu học lớn luận chiến, chết không ít sĩ tử, trực tiếp ném tại luận chiến bên trên là được.

Lư Thiên Cương phất tay, quát: "Kết án! Thu binh!"

Hắn đi tới kinh triệu doãn Cao Tề Sở bên người, đưa lưng về phía Tô Vân, hướng ngây người như phỗng Cao Tề Sở thấp giọng nói: "Tô sĩ tử tại trước điện Kim Loan làm náo động lớn, đánh cho Thương Cửu Hoa Đại Tần sứ giả không có chút nào mặt mũi, không cách nào cho Nguyên Sóc một hạ mã uy, có người nói Tô sĩ tử là ta Nguyên Sóc bí mật bồi dưỡng ra, đặc biệt nhằm vào ngoại quốc cao thủ. Ta nguyên bản có chút nghi ngờ…"

Hắn dừng một chút, tiếp tục nói: "Hiện tại xem ra, đây là sự thực. Hắn nắm giữ bốn đại thần thoại bên trong ba đại thần thoại tính linh thần binh, đủ để cho thấy Đạo Thánh, Nho

Thánh cùng Thánh Phật thái độ. Cao đại nhân, ngươi chẳng qua là chết một đứa con trai.”

Cao Tề Sở trừng mắt nhìn, cắn chặt răng, âm thanh khàn giọng nói: “Chết một đứa con trai?”

Lư Thiên Cương gật đầu, đi thẳng về phía trước, thấp giọng nói: “Ngươi chẳng qua là chết một đứa con trai, đừng chôn vùi toàn bộ Cao gia. Muốn trách, chỉ có thể trách con của ngươi tuỳ tiện đứng đội, không để ý đạp hụt.”

Cao Tề Sở sởn tóc gáy, nhìn về phía cái kia ba đại Đại Thánh linh binh, muốn động lại không dám động.

“Đứng đội càng muộn, đứng đến càng đúng, đứng đến càng vững.”

Lư Thiên Cương âm thanh từ phía sau hắn truyền đến: “Lão hữu, chớ có trách ta không có nhắc nhở ngươi, hiện tại Đông đô, cổ quái đây…”

Một bên khác, Nguyên Cửu Trùng chần chừ, Nguyên Sóc bốn đại thần thoại, Tô Vân chiếm hắn ba, lúc này ai dám động đến Tô Vân, cũng có thể bị thiên hạ nho sĩ, đạo sĩ, phật môn đại sĩ vây công!

Nho học, đạo môn cùng phật môn ba vị Đại Thánh, địa vị siêu nhiên, cho dù là hoàng thất cũng cần hướng về phía ba vị Đại Thánh lễ độ cung kính.

Nếu như lúc này mạo hiểm đắc tội ba vị Đại Thánh nguy hiểm, cưỡng ép cầm xuống Tô Vân, ắt phải sẽ để cho nội bộ hoàng tộc chia rẽ, không cách nào thống nhất lại đối kháng Đế Bình.

Nếu là ba vị Đại Thánh ngã về Đế Bình, như vậy bất luận người nào muốn đổi một đời hoàng đế, đều chỉ là trò cười!

Hắn cắn răng, bỗng nhiên xoay người rời đi.

Cao Tề Sở thấy thế, vẻ mặt lúc trắng lúc xanh, bỗng nhiên phất tay áo, xoay người đem người rời đi.

Tô Vân sau lưng, Diệp Lạc một đám Thiên Đạo viện tây tịch các giám khảo ngây ra như phỗng, hoàn toàn không biết là loại kết quả này.

Bọn họ vốn cho là lần này định khó chịu để yên, Cầu Thủy Kính cũng không trấn áp được, nói không chừng liền Đế Bình vị này Đông đô đại đế cũng cần tự thân ra mặt, thậm chí chưa hẳn có thể bọc được lần này tai vạ.

Trong lòng bọn họ, tốt nhất kết quả chính là Tô Vân mất chức, bị đánh vào nhà tù, không có tội chết, nhưng khó tránh bị giam giữ mấy năm.

Sao dự đoán, Tô Vân tam bảo vừa ra, liền Cầu Thủy Kính cũng không cần bị kinh động, chuyện này liền bị Tô Vân bản thân dễ dàng giải quyết.

"Chúng ta Thiên Đạo viện vị này mới tây tịch tế tửu, lai lịch thật to lớn…"

Một vị tây tịch tiên sinh dùng bả vai ủi ủi Diệp Lạc, thấp giọng nói: "Diệp Lạc công tử, ngươi là Tô tế tửu đồng hương, ngươi biết hắn là bối cảnh gì ư?"

Diệp Lạc mặt mũi ngỡ ngàng: "Ta cũng không biết… Ta vốn cho là hắn vốn là thượng sứ, về sau phát hiện không phải, về sau lại đúng, lại về sau hắn cũng không phải, sau đó liền các chủ gì gì đó, tiếp đó lại là…"

Hắn phát hiện bản thân càng nói càng lý mơ hồ, tức giận nói: "Ta cảm thấy ta cho rằng, là hắn bảo ta cho rằng, cũng không phải là thật ta cho rằng!"

Vị kia Thiên Đạo viện tây tịch tiên sinh một mặt ngỡ ngàng.

Tô Vân đem ba kiện Đại Thánh linh binh thu về bản thân Linh giới, lại thấy Oánh Oánh sắc mặt có chút không tốt lắm, cười nói: "Oánh Oánh không cần lo lắng, đây là việc nhỏ, đã giải quyết."

Oánh Oánh nháy mắt mấy cái, muốn nói chuyện, cũng không dám nói chuyện.

Tô Vân không để ý lắm, hướng Ôn Nhạn Phong vẫy vẫy tay.

Ôn Nhạn Phong nhắm mắt tiến lên, đi tới bên cạnh hắn.

Tô Vân tại y phục của hắn bên trên lau lau tay, hắn một quyền đánh giết Cao Vân Dương lúc, trên tay dính vào vết máu.

Ôn Nhạn Phong trong lòng tức giận, thế nhưng là không dám phát tác.

Hắn chỉ cảm thấy trước mặt mình thiếu niên cùng trong thành thiếu niên khác khác biệt, thiếu niên này trên người có một loại không giống bình thường đồ vật, dã tính giương ra, khó mà thuần hóa, hơi không cẩn thận, liền có thể có thể để cho ý đồ thuần hóa hắn người kia thịt nát xương tan.

"Ta từ nhỏ là bị cha mẹ ta bán đi, về sau ta bởi vậy mù."

Tô Vân mặt mỉm cười, chăm chú cầm trên tay vết máu tại Ôn Nhạn Phong trước ngực sáng bóng sạch sẽ, giọng nói yên bình hòa hoãn: "Tô Diệp quả thực là đệ đệ ta, trong nhà hắn là cha mẹ ta. Các ngươi bắt hắn, bắt bọn hắn tới uy hiếp ta, cũng sẽ không khiến cho ta sợ ném chuột vỡ bình, sẽ chỉ chọc giận ta."

Hắn buông ra Ôn Nhạn Phong, nhìn thẳng vào Ôn Nhạn Phong hai con ngươi, mỉm cười nói: "Dù cho ngươi đem bọn họ giết, ta cũng sẽ không đi vào khuôn khổ, ta sẽ chỉ đem các ngươi tất cả xử lý. Ta một mực cố gắng làm cái người bình

thường, không muốn hù đến người khác, không nên ép ta. Ngươi có thể đi.”

Ôn Nhạn Phong thân thể cứng nhắc, bước chân cũng có chút cứng nhắc, xoay người rời đi, xuống thang lúc, suýt nữa rơi xuống dưới.

Tô Vân Linh giới bên trong, Oánh Oánh đứng ngồi không yên, không chỗ ở chuyển động con mắt, vụng trộm liếc nhìn Tô Vân nội tâm sau gáy.

Tô Vân từ lúc đem Thanh Hư kiếm, Lôi Âm chung cùng Thần Tiên tác mời ra Linh giới, hắn nội tâm sau gáy chỗ, liền nhiều hơn tới một khuôn mặt.

Giờ phút này, khuôn mặt này cũng đang len lén chuyển động con mắt, quan sát sách quái Oánh Oánh.

“Được, được!”

Oánh Oánh răng trên răng dưới răng đánh nhau, sắc mặt trắng bệch: “Tô sĩ tử, lại bị ma thần ký sinh…”

Chương 231 : Mạnh nhất triệu hoán thuật

Chương 231: Mạnh nhất triệu hoán thuật

Tô Vân sau gáy chỗ mọc ra khuôn mặt kia là nửa người nửa rồng gương mặt, nhưng cùng người bình thường mặt lại khác, đồng tử của hắn là dựng thẳng, giống như là long xà đồng tử.

Khi hắn chớp mắt thời điểm, Oánh Oánh nhìn thấy trong suốt dưới mi mắt, hai con mắt đồng tử hướng trung ương di động, biến mất, giống như là chuyển tới đồng tử đằng sau, mà con mắt hai bên trái phải lại từng người lướt qua tới một cái đồng tử.

Cái này ma thần không ngừng chớp mắt, đồng tử cũng đang không ngừng di động, cực kỳ quỷ dị.

Trán của hắn mọc ra một đôi sừng rồng, cũng không tráng kiện, trên mặt má một bên gần lỗ tai địa phương, có nhỏ bé vảy màu đỏ.

"Đến cùng là vị nào ma thần?"

Oánh Oánh áp chế trong lòng sợ hãi, tận lực rất bình tĩnh, không biết từ nơi nào lấy tới một quyển sách, bàn tay run rẩy tìm kiếm.

Nàng cứ việc muốn không sợ hãi, nhưng mà thân thể nhưng không bị khống chế.

Cho dù nàng là Thiên Đạo viện Văn Uyên các sách quái, đem tất cả Thiên Đạo viện cất giữ đều nhìn ra không còn một

mảnh, học thức uyên bác thiên hạ ít có, nhưng trong lúc nhất thời cũng tìm không thấy khuôn mặt này lai lịch.

"Dừng lại."

Oánh Oánh sau đầu đột nhiên truyền tới một âm thanh, ha ha cười nói: "Ngay tại một trang này."

Oánh Oánh đánh cái run rẩy, thân thể cứng nhắc, quyển sách trên tay dừng ở một bức tranh vẽ trang sách bên trên.

Nàng không dám nhìn tới bức hình kia tranh, một cử động cũng không dám, chỉ nghe Tô Vân sau đầu truyền tới một âm trầm âm thanh: "Trong tranh ta, chỉ vẽ ra dung mạo của ta chi một phần vạn, ta anh tuấn dung nhan, há lại là bút mực có khả năng hình dung? Tiểu cô nương…"

Oánh Oánh không dám nói lời nào, con mắt nhanh chóng hướng cái kia vẽ lên liếc qua, bức hình kia bên trong vẽ lấy ma thần không phải một khuôn mặt, mà là chín cái gương mặt!

Nàng đánh cái run rẩy, không biết từ chỗ nào rút ra một trang giấy vàng, mặt giấy nhẵn bóng như gương.

Oánh Oánh thận trọng giơ lên giấy vàng, hướng về phía giấy vàng nhìn lại.

Chỉ thấy giấy vàng bên trên Tô Vân nội tâm sau lưng, mơ hồ hiện ra một đầu chín đầu quái long bóng mờ!

"Hung thần! Lần này trốn ra được chính là một đầu hung thần!"

Oánh Oánh da đầu run lên: "Chín đầu Hủy Long, Tương Liễu!"

Hủy Long, đồng thời giữ lại hình rắn trạng thái, hình rồng trạng thái, mọc ra chín cái đầu, còn có kịch độc, nửa rồng nửa giao nửa rắn nửa người, là trong thần thoại hung thần!

Tin đồn, cái này hung thần tại thượng cổ thời kì đã từng xuất hiện trên thế giới này, dâng lên từng tràng khủng bố tai nạn, thậm chí, hắn còn ý định giành lấy khi đó Nguyên Sóc đế vị!

Khi đó, Nguyên Sóc thương vong không biết bao nhiêu cường giả, mới đưa hắn xua đuổi lưu đày!

Sau đó, hung thần Tương Liễu mai danh ẩn tích, không tiếp tục xuất hiện.

Không nghĩ tới, Khúc Tiến Khúc thái thường đám người vậy mà lại tìm đến tôn này hung thần, phong ấn tại Tô Vân trong trí nhớ.

Càng không có nghĩ tới, cái này hung thần vậy mà thừa dịp Tô Vân sử dụng hai đại Đại Thánh linh binh khoảng cách, từ Tô Vân trí nhớ trong phong ấn trốn thoát!

"Hắn một mực mượn Tô sĩ tử miệng, hướng ta tìm hiểu phù văn chi tường phá huỷ phương pháp, giải thích hắn không có hoàn toàn chạy trốn ra ngoài."

Oánh Oánh thầm nghĩ: "Hắn cùng Thao Thiết đồng dạng, cùng Tô sĩ tử hình thành cộng sinh quan hệ. Hắn hẳn là động từ từ chiếm đoạt Tô sĩ tử suy nghĩ, nếu như không thể trốn ra phong ấn, như vậy liền đem Tô sĩ tử ký sinh…"

Tô Vân nội tâm không hề có cảm giác, khó hiểu nói: "Oánh Oánh, ngươi đang làm cái gì?"

Ngay tại Tô Vân nội tâm hỏi đồng thời, Oánh Oánh đột nhiên nhìn thấy Tô Vân sau lưng cái kia chín viên đầu cùng hướng trong tay nàng giấy vàng nhìn tới, hiển nhiên là cảm thấy được nàng mờ ám!

"Đi!"

Oánh Oánh quyết định thật nhanh, đột nhiên tung người nhảy lên, thẳng đến Tô Vân tính linh thần thông, chiếc kia nổi bồng bềnh giữa không trung hoàng chung mà đi!

Cùng lúc đó Tô Vân nội tâm sau lưng, từng đầu thật dài cái cổ điên cuồng hướng ra phía ngoài sinh trưởng, như Long Mãng chi thân, mọc ra mặt người sừng rồng, từ bốn phương tám hướng mà đến, hướng Oánh Oánh nhào tới!

"Thanh Ngư trấn! Thanh Ngư trấn! Thanh Ngư trấn!"

Oánh Oánh người giữa không trung, miệng nhỏ bá bá, giống như là rang đậu đồng dạng nói không ngừng, một cái nháy mắt liền nói không biết bao nhiêu cái Thanh Ngư trấn, Tô Vân nội tâm còn chưa kịp phản ứng, liền bị lớn lao xung kích đánh sụp, ngửa mặt liền ngã.

Cái kia chín đầu Tương Liễu chẳng qua là ma thần Tương Liễu một phần nội tâm, đoán không bằng, Tô Vân nội tâm hôn mê, hắn cũng liền mang theo Tô Vân nội tâm trong cơ thể, vẫn đấu tranh, không làm gì được Oánh Oánh.

Cùng lúc đó, Tô Vân trí nhớ bên trong bức tường kia phù văn chi tường hiện ra, trên tường quả nhiên hiện ra một vết nứt, vết rách bên trong truyền đến quỷ dị gào to: "Tiểu nha đầu ____ "

Oánh Oánh đã rơi vào hoàng chung phía trên, nghe vậy quay đầu nhìn lại. Nhưng gặp phù văn chi tường khe hở bên trong, từng đầu tráng kiện vô cùng thân rồng hướng ra phía ngoài chui vào, mặt người sừng rồng, trên dưới đan xen, như là gợn sóng không ngừng sôi trào, ý đồ chạy ra phong ấn!

Kích phát phù văn chi tường uy lực, Tô Vân nội tâm liền sẽ rơi vào hôn mê, người cũng biết bởi vậy hôn mê, Tương Liễu cùng Tô Vân cộng sinh cái kia bộ phận nội tâm liền sẽ vì vậy mà mất đi năng lực hành động.

Nhưng mà, Tương Liễu bản thể, liền sẽ từ phù văn chi sau tường hiện ra, đây mới là hung hiểm nhất!

“Miệng nhỏ bá bá đến rất nhanh a!”

Tương Liễu từng đầu thô to cái cổ lao ra phù văn chi tường, thân thể to lớn còn tại sau tường trong phong ấn, từng khỏa đầu lâu càng lên càng cao, thật cao nâng lên, đung đưa sừng rồng, cái cổ phía sau lông bờm tung bay, như là áng mây.

Tương Liễu chín đầu, đầu rồng mặt người, có xảo trá, có nham hiểm, có hung ác, có tàn bạo, có tràn đầy phá hoại muốn, có ánh mắt dâm tà, phảng phất đủ loại tâm tình tiêu cực ngưng tụ, tạo thành loại này mạnh mẽ vặn vẹo ma thần!

“Ngươi rất nhanh liền bá không ra ngoài!” Một tấm trong đó gương mặt giận không nhịn nổi, hướng chuông lớn bên trên Oánh Oánh hét.

Trên bầu trời, Tương Liễu cái kia đủ mọi màu sắc lông bờm, như là từng đoá từng đoá thất thải mây. Những này to lớn đầu hai bên đánh tới đánh tới, giống như là chơi đùa lại giống là đánh nhau, lân phiến thời điểm đụng chạm, trên bầu trời từng mảnh từng mảnh ánh lửa.

Một khuôn mặt khác cười lạnh, mỉa mai mặt khác đầu, nói: “Ta đã sớm nói muốn trước giết chết nàng! Các ngươi hết lần này tới lần khác nói muốn thu vào tay!”

Lại có một khuôn mặt la lên: “Ta thích nàng! Ta muốn vào tay!”

“Tiện nhân!”

“Im miệng! Chúng ta sở dĩ lưu nàng lại, vì giúp chúng ta mở ra phong ấn phù văn! Chúng ta mở ra phong ấn sau đó liền giết chết nàng!”

“Giết chết nàng trước đó, ta muốn trước vào tay!”

“Ta còn thèm nàng thân thể!”

…

Cái kia chín viên đầu đem hoàng chung hoàn toàn bao vây, Oánh Oánh đứng tại chuông bên trên, nhỏ yếu bất lực, đột nhiên khanh khách một tiếng, âm thanh thanh thúy: “Tương Liễu, còn nhớ cái này Linh giới bên trong, không chỉ một cái chuông ư?”

Cái kia chín đầu Hủy Long trong lòng giật mình, vội vàng ngẩng đầu, chỉ thấy trên bầu trời còn có một cái chuông lớn, chính là Thánh Phật Lôi Âm chung!

Tiếng chuông chấn động ở giữa, Tương Liễu đầu óc ngơ ngơ ngác ngác, không lo được công kích Oánh Oánh.

Oánh Oánh sợ hết hồn, chỉ thấy Lôi Âm chung giỏi về luyện hóa tà ma, nhưng công kích Tương Liễu, nhưng hầu như không có tác dụng.

Đúng vào lúc này, kiếm quang lấp lóe, trong nháy mắt lưu quang đầy trời, Thanh Hư kiếm cũng bị tà ma chi khí chỗ xâm, lập tức tự chủ chém giết tà ma!

Tương Liễu chín đầu cùng Lôi Âm chung, Thanh Hư kiếm tương bác, từng đầu thật dài cái cổ xuyên qua tới lui, lân phiến cứng cỏi sắc bén, cùng Thanh Hư kiếm cùng Lôi Âm chung ngạnh hám, thỉnh thoảng có đoạn vảy bay ra, nhưng không có bị thương.

Trong đó một đầu cái cổ xuyên qua Thanh Hư hình kiếm thành kiếm võng, hướng Oánh Oánh nhào tới, Lôi Âm chung móc ngược xuống tới, tiếng chuông chấn động không dứt, bảo vệ Oánh Oánh.

Cái kia Tương Liễu đầu lâu cái cổ run lên, vô số lân phiến bay ra, xoay quanh Lôi Âm chung xuy xuy vang vọng, không

ngừng cắt chém, vậy mà ý đồ đem cái này Đại Thánh linh binh chặt đứt!

Oánh Oánh trong lòng khẩn trương: "Đại Thánh linh binh tuy là lợi hại, nhưng mà không có người điều khiển, chỉ sợ căn bản không làm gì được Tương Liễu bậc này ma thần! Tô sĩ tử thì còn muốn một đoạn thời gian mới có thể tỉnh lại…"

Tô Vân rơi vào trong lúc hôn mê, không cách nào khống chế bản thân tính linh thần thông, Oánh Oánh thì cần phải đến gần Tô Vân tính linh thần thông hoàng chung xoay tròn, mang bản thân rời đi Tô Vân Linh giới.

Tô Vân bất tỉnh lời nói, nàng liền không cách nào ra ngoài.

Mà Tô Vân tỉnh lại lời nói, Tương Liễu nội tâm khống chế Tô Vân nội tâm, vẫn là lại so với nàng bắt, tra tấn dằn vặt, buộc nàng nói ra phá giải phù văn chi tường phương pháp.

Nàng rơi vào lưỡng nan chỗ, không cách nào thoát thân.

"Đúng rồi, Linh giới bên trong còn có một cái Đại Thánh linh binh, vừa rồi Tô sĩ tử dùng để dọa lùi lư Thiên Cương bảo vật, Nho Thánh Thần Tiên tác!"

Oánh Oánh nhìn về phía Tô Vân hoàng chung mũi chuông, Thần Tiên tác đang buộc tại mũi chuông bên trên.

Nàng chần chừ một chút, Nho Thánh đã phi thăng, rời đi thế giới này, Thần Tiên tác bây giờ không có chủ nhân, không biết có thể hay không bị nàng kích phát uy năng.

Oánh Oánh ánh mắt sáng lên, thấp giọng nói: "Ta kích phát không được món bảo vật này bao nhiêu uy năng, nhưng hắn bản thân cũng có thể a? Nho Thánh không ở giới này, vậy liền đem hắn triệu hồi giới này!"

Bên ngoài Tương Liễu còn tại công kích Lôi Âm chung, mặt khác đầu lâu thì tại cùng Thanh Hư kiếm chém giết, lúc

nào cũng có thể công phá Lôi Âm chung phòng ngự.

Oánh Oánh ổn định cảm xúc, nàng kiếp trước chính là Thiên Đạo viện nghiên cứu rồng sĩ tử bên trong ba đại thủ lĩnh một trong sĩ tử Oánh, đối linh có cực cao cảm giác lực, hơn nữa tự sáng tạo thần thông, có thể triệu hoán thế giới khác linh.

Một trăm năm mươi năm trước, nhân ma cùng Chân Long đại chiến, đồng quy vu tận, nhân ma cùng Chân Long linh không biết sao không có tại chợ quỷ, mà là tại một cái thế giới khác.

Khi đó chính là tại Oánh sĩ tử chủ trì bên dưới, triệu hoán long linh, kết quả nhân ma chi linh cũng bị triệu hoán tới.

Oánh Oánh lúc này tại hoàng chung bên trên làm phép, khí huyết hóa thành một tòa nho nhỏ tế đàn, nàng đứng tại tế đàn bên trên, khai đàn làm phép, đủ loại lóa mắt phù văn đang giận máu gia trì bên dưới không ngừng bay lên, xuyên thủng hư không , kết nối một cái khác thời không.

Lúc này, nàng cảm thấy một cái khác sâu xa thật lớn tồn tại nội tâm khí tức, không nói lời gì, liền thi triển triệu hoán chi pháp, đem cái kia mạnh mẽ vô biên nội tâm mang theo lấy, hướng Tô Vân Linh giới bên trong kéo tới.

Nàng hình thể cực nhỏ, tế đàn cũng rất nhỏ mọn, cái kia bị nàng triệu hoán nội tâm nhưng vô cùng cường đại, thân thể cũng vô cùng to lớn.

Oánh Oánh giống như là chuột kéo voi lớn đồng dạng, vậy mà đem cái này vô cùng to lớn vô cùng cường đại nội tâm từ một cái khác thời không hướng bên này kéo đến, tuy là mệt mỏi, nhưng này nội tâm nhưng đấu tranh không thể, đã bị nàng kéo qua một cái chân chân.

“Khoan đã!”

Nho Thánh Sầm bá âm thanh từ một cái thế giới khác bên trong truyền đến, nói: "Tiểu nữ tử, ta thật vất vả tìm đến cái này một giới, ngươi nhưng muốn đem ta bắt trở về, bất đương nhưng tử! Ngươi có chuyện gì, cứ việc nói là được."

Oánh Oánh gặp phải sự chống cự của hắn, cũng là mệt mỏi vô cùng, nghe được lão giả này dễ nói chuyện, vội vàng nói: "Cầu Nho Thánh dùng Thần Tiên tác, trói lại Tương Liễu, cứu Tô sĩ tử cùng ta!"

"Lúc này đơn giản, ngươi lại buông ra chân của ta."

Oánh Oánh vội vàng tán đi triệu hoán phù văn, đem Sầm bá chân buông ra, Sầm bá chi linh thu về chân, một tay từ thiên ngoại dò tới, ngón tay nhẹ nhàng chạm vào Thần Tiên tác bên trên.

Thần Tiên tác nhất thời giãn ra, dây thừng vàng gào thét bay ra, sau một khắc, bên ngoài đột nhiên liền không có tiếng đánh nhau, chỉ còn lại có Tương Liễu tiếng kêu: "Cái nào ám toán ta? Đi ra luyện một chút!"

Oánh Oánh thở phào nhẹ nhõm, lại thấy thiên ngoại Sầm bá tay chậm rãi thu về, âm thanh từ thiên ngoại truyền đến: "Chỉ dựa vào Thần Tiên tác, trói không được hắn bao lâu, ngươi cần phải đến tìm khác phương pháp. Còn có, có người tại ta bảo vật bên trong lưu lại phong cấm, bị một người khác phá đi, người kia lại tại dây thừng bên trong lưu lại phong cấm, bị ta phá đi…"

"Thần Tiên tác bên trong có phong cấm?" Oánh Oánh giật mình, muốn hỏi lại, Sầm bá nội tâm đã hoàn toàn biến mất.

Chương 232 : Đông đô đệ nhất ma thần

Chương 232: Đông đô đệ nhất ma thần

“Thần Tiên tác, không phải Nho Thánh để lại cho Tô sĩ tử bảo vật ư?”

Oánh Oánh cũng nghe Tô Vân nói qua Thần Tiên tác lai lịch, nghe được Sầm bá lời nói, không khỏi có chút khó hiểu.

Sầm bá có ý tứ là, đã từng có người tại Thần Tiên tác bên trong lưu lại phong cấm, mà cái này phong cấm bị một người khác phá vỡ, phá vỡ phong cấm người kia, lại tại Thần Tiên tác bên trong lưu lại bản thân phong cấm.

Hiện tại, Sầm bá đã đem người này lưu lại phong cấm phá vỡ.

Hiện tại Thần Tiên tác, là không có phong cấm.

Nhưng mà cái kia phong cấm là ai lưu lại, cái thứ nhất phá phong cấm người là ai?

“Tô sĩ tử trên người cùng bên người bí mật, thật không ít.”

Oánh Oánh lắc đầu, lúc này, chỉ thấy Lôi Âm chung từ từ bay lên, Oánh Oánh vừa khẩn trương lên, hướng ra phía ngoài nhìn quanh, sau một lúc lâu, Lôi Âm chung hoàn toàn bay lên sau đó, nàng mới thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng thấy, Tương Liễu chín viên đầu bị trói đến chặt chẽ vững vàng, chín viên đầu cắm vào cùng một chỗ, không thể động đậy.

Cái kia chín đầu cái cổ nhưng như cũ đang giãy dụa không ngừng, ý đồ đem Thần Tiên tác kéo đứt, chẳng qua là cái này dù sao cũng là Nho Thánh bảo vật, nhất thời trong chốc lát làm sao có thể giãy giụa?

Mà Thanh Hư kiếm cùng Lôi Âm chung bị ma khí hấp dẫn, vẫn tại không ngừng công kích Tương Liễu, ý đồ đem cái này ma thần luyện hóa.

Lôi Âm chung Phật âm cuồn cuộn, phật quang mờ mịt, xoay quanh Tương Liễu chín đầu bay tới bay lui, Thanh Hư kiếm thì tại không ngừng chém về phía Tương Liễu cái cổ, đem từng mảnh từng mảnh to lớn mà chặt chẽ lân phiến chặt đứt, chẳng qua là những cái kia lân phiến theo đoạn theo sống, vô cùng vô tận, Thanh Hư kiếm loại bảo vật này cũng không cách nào đem Tương Liễu cái cổ chặt đứt.

Oánh Oánh ngạc nhiên, trong lòng âm thầm buồn phiền: "Chỉ có thể chờ đợi đến Tô sĩ tử tỉnh lại, đem cái này ma thần đưa trở về . Bất quá, Tô sĩ tử tỉnh lại, Tương Liễu nội tâm cũng muốn phát tác…"

"Tiểu nha đầu, chúng ta nhìn thấy ngươi!"

Tương Liễu một cái đầu la lên: "Tiểu quỷ ngươi đến, ta một cái khí độc phun chết ngươi!"

Một viên khác đầu la lên: "Không thể phun chết nàng, ta còn chưa vào tay."

"Tiểu cô nương rất dễ lừa gạt, khen lừa nàng cho chúng ta phá giải phù văn chi tường…"

"Ta vẫn là thèm nàng thân thể."

"Nàng là một quyển sách!"

"Sách ta cũng thèm…"

"… Ngươi đi không nổi, đợi chút nữa tiểu tử thối tỉnh lại, ta liền có thể cầm xuống ngươi!"

…

Oánh Oánh âm thầm buồn phiền, đột nhiên thoáng nhìn Thiên Đạo lệnh, không khỏi hai mắt tỏa sáng, nghĩ đến cái chủ ý, lúc này tiến lên thôi thúc Thiên Đạo lệnh, chỉ thấy Thiên Đạo viện môn hộ từ từ xuất hiện.

Tương Liễu một đám đầu lâu thấy thế, la lên: "Tiểu nha đầu, ngươi đi nơi nào?"

"Cho ta liếm một cái!"

Oánh Oánh mắt điếc tai ngơ, mệt mỏi đẩy ra Thiên Đạo viện môn hộ, do dự một chút, vẫn là đi vào.

"Chỉ cần tìm tới quen biết sĩ tử, như mập mạp Diệp Lạc, hoặc là Bạch Nguyệt Lâu, Bộ Thu Dung đám người, đem ta đưa ra ngoài, trở lại thực tế. Ta liền có thể đi tìm đạo môn cùng phật môn người, để cho bọn họ đi thông báo Đạo Thánh cùng Thánh Phật tới trấn áp Tương Liễu!"

Oánh Oánh tại Thiên Đạo viện bên trong bay tới bay đi, tìm kiếm Tô Vân người quen, thầm nghĩ: "Đạo Thánh cùng Thánh Phật đi Thiên Thị Viên Thiên Môn trấn, tìm kiếm Tô sĩ tử trí nhớ trong phong ấn chín mươi sáu Thần Ma phong ấn chi pháp, theo lý mà nói, bọn họ hẳn là trở về."

Nàng lại không biết, Thánh Phật cùng Đạo Thánh quả thực là từ Thiên Thị Viên trở về, chẳng qua là hai người giờ phút này còn tại trên đường chạy tới, hơn nữa trọng thương không dậy nổi.

Hôm nay là đại khảo ngày, Thiên Đạo viện bên trong sĩ tử ít ỏi, hơn nữa những này sĩ tử thường thường giờ phút này không tại Đông đô.

Oánh Oánh trong lòng âm thầm lo lắng: "Nếu là Thủy Kính tiên sinh ở đây cũng tốt…"

Đúng lúc này, chỉ nghe một thanh âm truyền đến: "Ngươi là… Văn Uyên các sách quái? Ngươi gọi Oánh Oánh?"

Oánh Oánh đánh cái giật mình, theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một thiếu niên đứng tại cách đó không xa, chính là Đế Bình.

"Bệ hạ."

Oánh Oánh nhắm mắt bay lên đi vào làm lễ chào hỏi, thầm nghĩ: "Không biết hoàng đế có nguyện ý hay không mang ta ra ngoài? Nếu như hắn đem ta nhốt tại Thiên Đạo viện Văn Uyên các…"

Sau đó không lâu, Đế Bình nội tâm quay về cơ thể chính mình bên trong, Oánh Oánh từ hắn Linh giới bên trong bay ra, đi tới hoàng cung, tại hoàng cung Dưỡng Vinh điện bên trong bay tới bay đi, quan sát Dưỡng Vinh điện sắp đặt.

Đế Bình đứng dậy, thản nhiên nói: "Đây là trẫm điều dưỡng chỗ, có rất ít người tới đây, cho dù là cận thần cũng không thể đi vào nơi đây. Ngươi là ta Thiên Đạo viện sách quái, những ngày này làm bạn tại Tô sĩ tử trái phải, chắc chắn biết rất nhiều bí mật a?"

Oánh Oánh trong lòng giật mình, cười nói: "Bệ hạ muốn biết bí mật gì?"

Đế Bình bước chân, đi ra ngoài, nói: "Thao Thiết bí mật."

Oánh Oánh trong lòng lại là chấn động, chớp lấy giấy chất cánh đuổi theo hắn, chỉ nghe Đế Bình âm thanh từ tiền phương truyền đến: "Thao Thiết đại náo Đông đô, suýt nữa thôn phệ mấy chục vạn người, Đạo Thánh, Thánh Phật liên thủ ngăn cản, hợp lực trấn áp Thao Thiết, việc này vạn dân truyền tụng, cho rằng vì giai thoại, khen ngợi hai vị cổ xưa thần thoại vô lượng công đức. Nhưng trẫm căn bản không tin!"

Oánh Oánh bay đến bên cạnh hắn, chỉ thấy đi ra cái này Dưỡng Vinh điện, liền tới đến Ngọc Hoàng trên đỉnh ngọn núi bên vách núi, phía dưới chính là vạn trượng vách đá, từ nơi này nhìn lại, từng tầng từng tầng Đông đô giống như linh chi từng mảnh từng mảnh, vây quanh Ngọc Hoàng sơn.

Mà Đông đô tầng thấp nhất thành thị lớn nhất, ngay ngắn chỉnh tề, con đường thông suốt.

Đế Bình đứng ở chỗ này, thế giới đều ở dưới chân, trên mặt hắn nhưng không có chút nào vui mừng, ngược lại có chút âm trầm: "Người ngu căn bản sẽ không đến hỏi Thao Thiết đến từ nơi nào, bọn họ chỉ biết là khen ngợi hai Thánh công tích, nhưng trẫm lại biết Nguyên Sóc quốc lần gần đây nhất Thần Ma hiện ra, đã là một trăm năm mươi năm trước sự tình. Mà lần này, sự tình so trụy long càng lớn! Nhưng mà người ngu nhưng không tò mò Thao Thiết bậc này ma thần lai lịch, trẫm tò mò!"

Hắn xoay người lại, xem sách quái Oánh Oánh: "Hiền Lương viện chủ bộ đã đem Đạo Thánh, Thánh Phật thăm hỏi Tô sĩ tử sự tình trình báo ta, hai Thánh thăm hỏi Tô sĩ tử lúc, Thao Thiết sự kiện bộc phát, hai Thánh hàng phục Thao Thiết, cũng là trở lại Tô sĩ tử cư trú viện tử. Trong này khẳng định có cái gì liên hệ."

Oánh Oánh trong lòng càng kinh. Đế Bình quá thông minh, không biết hắn có hay không có thể đoán ra trong này chân tướng.

"Thao Thiết là triều thiên khuyết bên trên Thần Ma, Tô sĩ tử có thể biến hóa thành Thao Thiết, nhưng nếu như là Tô sĩ tử biến thành Thao Thiết, thì còn không đến mức để Đạo Thánh cùng Thánh Phật bị thương."

Đế Bình cuối cùng hiếm thấy lộ ra tươi cười, nói: "Không sai, trẫm nhìn ra Đạo Thánh cùng Thánh Phật bị thương,

thương thế không nhẹ. Có thể tại hai vị Đại Thánh sử dụng tính linh thần binh dưới tình huống, còn đem hai người trọng thương, nhất định là chân chính ma thần Thao Thiết! Trẫm rất ngạc nhiên, đầu này Thao Thiết là từ đâu mà tới? Oánh Oánh ngươi một mực đi theo Tô sĩ tử, còn xin Oánh Oánh nói cho trẫm."

Oánh Oánh da đầu run lên, gần vua như gần cọp, chỉ cần nàng ứng đối ít có không bằng Đế Bình chi ý địa phương, chỉ sợ lập tức chính là hình thần câu diệt hạ tràng!

Nhưng nếu như nàng đem Tô Vân trong trí nhớ phong ấn Thao Thiết sự tình nói cùng Đế Bình, chỉ sợ lấy Đế Bình thông minh, lập tức liền sẽ đoán ra chín mươi sáu Thần Ma đều là bị Khúc Tiến Khúc thái thường đám người phong ấn tại Tô Vân trong trí nhớ!

Lấy Đế Bình đối trường sinh khát vọng đến xem, đến lúc đó, chỉ sợ Tô Vân liền sẽ biến thành Đế Bình dùng để trường sinh công cụ!

Khi đó Đế Bình không hề bị quản chế tại Cầu Thủy Kính, không hề bị quản chế tại Tiết Thanh Phủ, hắn sẽ không còn băn khoăn, tùy ý làm bậy!

Đế Bình nhìn nàng, Oánh Oánh chỉ cảm thấy áp lực của mình càng lúc càng lớn, đó là đại đế đế uy, nàng không phải Tô Vân, có thể coi thường đế uy, nàng chẳng qua là một cái sách quái mà thôi.

Từ Đế Bình trên người truyền đến đế uy, để đạo tâm của nàng hầu như sụp đổ, để tín niệm của nàng hầu như tan rã.

Đột nhiên, chỉ nghe một thanh âm truyền đến: "Bệ hạ, Cầu ngự sử cầu kiến."

Đế Bình tâm niệm vừa động, Oánh Oánh đột nhiên thấy hoa mắt, đợi mở mắt ra bốn phía nhìn lên, chỉ thấy bốn phía là

một mảnh to lớn mà ngột ngạt vô cùng không gian, năm tôn to lớn Thần Chỉ đỉnh thiên lập địa, ngồi tại phiến thiên địa này năm cái phương hướng!

"Nguyên Sóc ngũ ngự đại đế, nơi này là Đế Bình Linh giới, hắn e sợ cho Thủy Kính tiên sinh nhìn thấy ta sau đem ta xin đi, ngay sau đó đem ta giam lại."

Oánh Oánh trong lòng âm thầm lo lắng, lúc này nàng hoàn toàn bó tay hết cách, không biết bản thân nên như thế nào mới có thể chạy ra Đế Bình Linh giới.

Ngũ ngự đại đế chính là Nguyên Sóc trong lịch sử năm vị vĩ đại nhất Đế Hoàng, hình tượng của bọn hắn xuất hiện tại Đế Bình Linh giới bên trong, hẳn là Ngũ Ngự Hỗn Nguyên công hình thành thần thông.

Chẳng qua cổ quái chính là, cái này ngũ ngự đại đế toàn thân bao phủ nặng nề hắc khí, ma tính cực nặng.

Đáng sợ hơn chính là, ngũ ngự đại đế trong cơ thể cũng tràn ngập ma khí, cũng không phải là lập lòe thần quang!

Lúc này, Oánh Oánh phía trước không gian đột nhiên vỡ ra, một đầu nhọn sừng tê giác đâm xuyên Đế Bình Linh giới, sau một khắc, trắng như tuyết Linh Tê thò đầu ra nhìn, xung quanh nhìn quanh một chút, vụng trộm tiến vào Đế Bình Linh giới.

Oánh Oánh nhìn ra ngây người.

Cái kia Linh Tê, chính là nàng cùng Tô Vân tìm đến đầu kia bạch tê, ngày bình thường gửi nuôi tại nhân ma Ngô Đồng Linh giới bên trong!

Cái này Linh Tê, làm sao sẽ chạy đến Đế Bình Linh giới bên trong tới?

Càng làm cho nàng không hiểu là, hiện tại là ban ngày, mọi người chưa đi ngủ, đủ loại Linh giới cũng không tiếp xúc, chỉ

có tại buổi tối mọi người chìm vào giấc ngủ thời điểm, từng cái Linh giới lẫn nhau tiếp xúc, Linh Tê mới có thể chạy đến, tại mọi người trong mộng cảnh xuyên qua, tìm kiếm khắp nơi quấy nhiễu mọi người trong mơ ma.

"Linh Tê có thể tại ban ngày cũng chui vào mọi người Linh giới, đương nhiên là công lao của ta."

Lúc này, một cái nữ tử áo đỏ đi chân đất lặng yên không tiếng động đi tới, đi vào Đế Bình Linh giới, thản nhiên nói: "Có ta ở đây, ta lần theo ma tính đi tới nơi này, tìm đến Đế Bình Linh giới. Linh Tê không cách nào tiếp cận Đế Bình, mà ta có thể, ta có thể tiếp cận Đế Bình, lại không cách nào đi vào hắn Linh giới hấp thu hắn mạnh mẽ vô biên ma tính, mà Linh Tê có thể."

Oánh Oánh sắc mặt cổ quái, không nghĩ tới Linh Tê cùng nhân ma hai loại cực đoan sinh vật, thế mà hình thành một loại kỳ diệu cộng sinh quan hệ.

"Lên đây đi."

Ngô Đồng tay áo đỏ bay tới, Oánh Oánh chần chừ một chút, vẫn là bắt lấy tay áo đỏ.

Tay áo đỏ rung động, nàng rơi vào Linh Tê trên lưng. Linh Tê đối nàng rất là thân mật, cũng không bài xích nàng.

Thiếu nữ Ngô Đồng ngồi tại phía sau của nàng, lấy ra một cái hồ lô, hấp thu Đế Bình Linh giới bên trong ma khí, hấp thu Đế Bình ma tính.

"Bệ hạ, thần nhận được tin tức, Thiên Thị Viên phát sinh một hồi kịch biến."

Cầu Thủy Kính âm thanh truyền vào mảnh này Linh giới bên trong, nói: "Tràng này kịch biến bên trong, Đạo Thánh, Thánh Phật, Ôn thừa tướng cùng Tiết Thánh Nhân, tất cả bị thương nặng. Bệ hạ, đây là chúng ta thúc đẩy tân pháp tốt đẹp

thời cơ, lúc này thúc đẩy tân pháp, không có bao nhiêu lực cản!"

Cầu Thủy Kính tiếng nói vừa mới hạ xuống, Oánh Oánh lập tức nhìn thấy Đế Bình Linh giới bên trong, ma tính cùng ma khí lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được tăng vọt, ngũ ngự đại đế bao phủ tại cuồn cuộn trong khói đen, như là vĩ đại vô song ma thần!

Nàng hoảng sợ nhìn một màn này, lại thấy ngũ ngự đại đế đôi mắt đang chậm rãi mở ra.

"Đi mau!" Ngô Đồng sắc mặt biến hóa, vội vàng nhảy lên Linh Tê, Linh Tê lập tức tài giỏi vừa chạm vào, phá vỡ Đế Bình Linh giới hướng ra phía ngoài chạy đi.

"Lúc này tốt đẹp thời cơ!"

Đế Bình âm thanh truyền đến, cười ha ha nói: "Tiên sinh, trừ Ôn tướng, chém Thánh Phật, diệt Đạo Thánh, tù Thanh Phủ, đây mới là chúng ta chuyện cần làm ah! Trẫm trường sinh, cuối cùng lại không trở ngại…"

Chương 0 : Một số giải đáp

01

Bộ phận thứ nhất, liên quan đến nội tâm thiết lập

1, tại lâm uyên thiết lập bên trong nội tâm là cái gì?

Nội tâm cái từ này thực ra tại Thương Chu thời điểm cũng đã xách ra, nó ý tứ chính là nói, người căn bản, người bản ngã, dù cho cơ thể ngươi không tồn tại, ngươi nội tâm cũng sẽ tồn tại. Mỗi khi tế tự tổ tiên, tế tự thực ra cũng không phải là ngươi tổ tiên (thân thể), là ngươi tổ tiên nội tâm. Tổ tiên của ngươi (trên sinh lý) sau khi chết, hắn nội tâm vẫn là tồn tại, có chút cùng loại với bây giờ nói linh hồn, nhưng cùng linh hồn không giống, nó là trên tinh thần một loại đồ vật.

2, vì sao lại đem Tô Vân nội tâm lựa chọn trở thành hoàng chung đâu?

Hoàng chung là dùng tới tính giờ, tại xuân thu chiến quốc thời kì, thời gian vừa đến, liền đập một chút, coong một tiếng. Đại biểu vô cùng vô cùng quan tâm thời gian tư tưởng, hơn nữa một cái người mù nếu như muốn tại xã hội sinh tồn được, hắn cũng cần rất mạnh thời gian quan đọc.

3, nam chính nội tâm mạnh bao nhiêu?

Tô Vân bây giờ còn chưa có đến tu luyện nội tâm thời điểm, bởi vì tu luyện nội tâm là thuộc về Uẩn Linh, Nguyên Động cảnh giới, Tô Vân vừa mới đi vào Uẩn Linh cảnh giới này.

4, (người sau khi chết) nội tâm có hay không ý thức?

Nhưng thật ra là một loại chấp niệm, khi còn sống có một ít đặc biệt không buông được sự tình, tại sau khi chết nội tâm sẽ đi bảo vệ hắn, thủ hộ hắn, sẽ đi tìm người khác tới hoàn thành, tới ký thác. Lấy một thí dụ, chúng ta cung phụng tổ tiên, tế tự tổ tiên chính là đối với tiền bối một loại ký thác, tiền bối bọn họ sau khi chết lưu lại nguyện vọng bị chúng ta kế thừa, chúng ta vì bọn họ phát dương quang đại, chúng ta hoàn thành bọn họ di chí, a a a đại khái chính là ý tứ như vậy, ta ngôn ngữ biểu đạt năng lực tương đối kém, mọi người đọc sách, về sau lại còn viết đến.

5, chấp niệm sau khi hoàn thành, nội tâm liền sẽ biến mất a?

Tại sách bên trong, nội tâm hợp thành một cái vô cùng vô cùng phức tạp xã hội hệ thống, xã hội này hệ thống liền gọi là "Chợ quỷ", chợ quỷ vô cùng vô tận, chợ quỷ trong đó còn có một chút mặt khác bí mật, ta đằng sau sẽ viết đến.

6, Linh giới trong đó là thế nào phất phất tay liền đem sách triệu hoán tới?

Nội tâm là tại Linh giới trong đó, nội tâm tương đương với linh hồn của ngươi trạng thái, đương nhiên là có thể có tay có chân. Có thể đem Linh giới tưởng tượng thành nằm mơ thời điểm thế giới kia, chẳng qua nội tâm cùng Linh giới sẽ càng kỳ diệu hơn một chút, ngươi sẽ phát hiện Văn Xương học cung trong đó có một ít thư tịch, dạy học tài liệu giảng dạy, ngươi dùng vung tay lên, những cái kia tài liệu giảng dạy liền sẽ ào ào lật qua lật lại, tiếp đó ngươi dùng tay nhảy lên, trong sách văn tự liền sẽ hiện lên đến trên không, đứng lại trong không khí, trong sách tranh vẽ cũng sẽ hiện ra, tựa như nói chúng ta nhìn thấy một con chim, ở trước mặt ngươi bay tới bay lui, chúng ta có thể đem con chim này định trụ, quan sát con chim này lông vũ, mỏ chim, quan sát nó cử chỉ, thần vận, thậm chí

ngươi có thể vận dụng giải phẫu thủ đoạn, quan sát nó nội bộ cấu tạo, huyết dịch tuần hoàn di động loại này đồ vật, Linh giới là một cái vô cùng trọng yếu khái niệm.

02

Bộ phận thứ hai, truy nguyên cùng gây nên biết

1, thông qua truy nguyên có thể không ngừng đề cao cảnh giới sao?

Là có thể, thông qua truy nguyên có thể đề cao cảnh giới, truy nguyên trong sách tương đương với chúng ta vật lý, hóa học, tương đương với toán học, thiên văn đủ loại kiến thức, thông qua bản thân không ngừng tích lũy, không ngừng mà tiến thủ đi tăng lên bản thân.

(đều là truy nguyên nguồn gốc, vậy thì có cái gì khác biệt a)

Cổ đại truy nguyên nguồn gốc cùng hiện tại truy nguyên nguồn gốc ta cảm giác là không giống, cho dù là Vương Dương Minh thời kỳ truy nguyên nguồn gốc cùng hiện tại cũng là không giống, Vương Dương Minh khi đó truy nguyên nguồn gốc, Vương Dương Minh hắn không phải đi nghiên cứu cây trúc ấy ư, không có cái gì nghiên cứu đi ra. Hiện tại truy nguyên nguồn gốc, ngươi có thể nghiên cứu cây trúc sinh trưởng, tập tính, cây trúc nội bộ cấu tạo, cây trúc màng tế bào, thành tế bào, tại cổ đại là không có loại cơ hội này, tại khác biệt lịch sử giai đoạn, truy nguyên nguồn gốc hàm nghĩa là khác biệt.

2, đằng sau sẽ xuất hiện nhiều hơn nữa học thuyết nổi tiếng a?

Biết, học thuyết nổi tiếng thứ này ta nhìn cũng có người đọc phản ứng qua, tại cổ đại, cái gì là học thuyết nổi tiếng a? Là nho học, nho gia học vấn, là đạo gia học vấn, là Mặc gia

học vấn, nhưng đây là tại xuân thu chiến quốc thời đại, tại hiện tại cái gì là học thuyết nổi tiếng a? Là ngữ văn toán học tiếng Anh, cái này ba loại là học thuyết nổi tiếng, chính là nói, học thuyết nổi tiếng là thời đại này phần lớn người đều đi học, một loại thịnh hành học vấn, gọi học thuyết nổi tiếng. 《 Lâm Uyên Hành 》 sẽ từ trong đó hấp thu một chút.

3, heo lớn đối trình Chu lý học có ý kiến gì không a?

Trình Chu lý học, ta cho là tất cả học vấn cũng phải cần đi theo thời đại tiến bộ, tại lúc ấy ngươi là tiên tiến học vấn, ngươi nhất định phải không ngừng mà cách tân, không ngừng tiến bộ, không ngừng mà gia tăng mới đồ vật mới có thể lưu truyền đến hiện tại. Ngươi nhất định phải so với chúng ta thời đại này muốn trước tiến ngươi mới có thể chỉ điểm ngay sau đó người, đi chỉ điểm tương lai. Không tiến bộ liền sẽ trở thành rơi ở phía sau, liền sẽ bị đào thải đi.

4, truy nguyên nguồn gốc hiện tại không phải nhưng chẳng qua là nghiên cứu cây trúc, nghiên cứu bút lông loại hình, truy nguyên nguồn gốc nhất định phải hướng vật lý bên trên cmn, truy nguyên nguồn gốc nghiên cứu chính là bản chất của sự vật, truy tìm sự vật chân lý.

5, khoa học phương pháp luận là 《 Lâm Uyên Hành 》 một cái khác chỉ đạo suy nghĩ, nhất định phải có thể chứng nhận ngụy, muốn chứng minh vật này là chính xác, hữu dụng ngươi mới có thể sử dụng.

03

Bộ phận thứ ba, nhân vật cùng thiết lập

1, Tô Vân kết quả chết qua chưa, nếu như chết qua hắn là thế nào phục sinh?

Hiện tại? Ta ấn tượng còn không có viết đến a, Tô Vân bây giờ còn chưa có chết, hắn là ở tại trạng thái chết giả, tiếp đó bị

người coi như một cỗ thi thể chôn, tiếp đó Tô Vân phần mộ bên cạnh là Sầm bá phần mộ, là Sầm bá đem hắn từ trong phần mộ đào lên, đào ra sau đó hắn liền sống lại. Bị chôn một hồi, Tô Vân đột nhiên vừa tỉnh lại, hắn cho là mình là bị giam tại một cái trong phòng nhỏ, hắn liều mạng đập quan tài, bị Sầm bá nghe được. Tô Vân là bị coi như chết người chôn qua một lần.

2, 《 Lâm Uyên Hành 》 tổng cương có phải hay không cùng loại với 《 Mục Thần Ký 》 ?

Hai cái này là không giống, đây là hai cái chuyện cũ, biến pháp là 《 Mục Thần Ký 》 hạch tâm, 《 Lâm Uyên Hành 》 nội hạch là nói giáo dục, nói tầng lớp, tại ngươi tu luyện đến một cái rất cao cảnh giới rất cao sau đó, ngươi phát hiện tử vong cách ngươi vô cùng vô cùng gần, ngươi muốn trở thành một cái "Tiên nhân", muốn trở thành một cái trường sinh bất tử người, làm ngươi leo đến rất cao thời điểm, gia tộc của ngươi cũng có rất cao rất cao địa vị, gia tộc của ta là vĩnh hằng tồn tại đi xuống, của cải của ta là một đời truyền cho một đời, quyền lực của ta cũng muốn một đời tiếp lấy một đời kế thừa đi xuống. Nhưng mà này lại xuất hiện rất nhiều vấn đề, tài phú độ cao tập trung, quyền lực độ cao tập trung, dẫn đến không có cho "Người mới" cơ hội, sẽ mang đến rất nhiều mâu thuẫn.

3, phương tây hệ thống tu luyện có manh mối ư?

Quyển sách này không dính dáng đến phương tây hệ thống tu luyện, lâm uyên vẫn là phương đông Huyền Huyễn, cổ điển chuyện cũ.

4, lĩnh đội học ca cùng long linh là quan hệ như thế nào?

Lĩnh đội học ca cùng long linh tại Táng Long lăng thời điểm là cùng thuê quan hệ, về sau lĩnh đội học ca rời đi về sau liền đem long linh cùng nhân ma cùng một chỗ phong ấn.

5, Tô Vân có thể hay không kết hợp đông tây phương pháp đi dẫn dắt Nguyên Sóc biến pháp?

Ta không biết ngươi nói cái này chỉ là, ngươi nhìn trước mắt mà nói, ta cảm thấy ngươi khả năng hiểu sai lầm, ngươi khả năng đem phương tây pháp coi như là ma pháp loại hình đồ vật, lâm uyên bên trong viết đến "Tân học" nó là cái gì? Nó là kiến trúc học, là vật lý, là giải phẫu, là y học. Nhưng trên thực tế nó cũng là Trung Quốc cổ điển văn hóa biểu hiện hình thức, chẳng qua là tương đối hiện đại biểu hiện phương thức, tây học cũng không phải là ma pháp loại hình.

6, 《 Lâm Uyên Hành 》 sẽ có mấy cái thế giới a?

Trước mắt mà nói là có hai cái, một cái là nhân gian, chính là Tô Vân bọn họ ở thế giới, một cái khác là Tiên giới, nhưng nếu là nói tiểu thế giới lời nói vậy liền quá nhiều, mỗi người đều là một cái tiểu thế giới. Nói thí dụ như ngươi ta ở giữa có nội tâm ở Linh giới, mỗi người đều có. Ngươi đang nằm mơ lúc ngủ, ngươi nội tâm ngay tại ngươi Linh giới bên trong ngao du. Lợi hại nội tâm có thể tạo thành một mảnh Thiên cung ah.

7, vì sao Đồng gia Tất Phương (biến) so Tô Vân còn muốn tinh diệu?

Đây là bởi vì Đồng gia nhận được chân chính thần thú Tất Phương, bọn họ đem Tất Phương giải phẫu, tiếp đó Đồng gia lấy được võ học tin tức liền sẽ vượt xa Tô Vân tại tiên đồ trong đó lấy được tin tức, cho nên nói bọn họ Tất Phương liền sẽ mạnh hơn.

8, Đế Bình có tham khảo trong lịch sử người thế nào ư?

Đế Bình tham khảo chính là Hán Bình đế, hắn là Tây Hán thứ hai đếm ngược cái vẫn là cái thứ ba hoàng đế, có nói là bị Vương Mãng hạ độc chết.

(sẽ dựa theo lịch sử cho Đế Bình an bài a)

Sẽ không, Đế Bình chính là một cái ma bệnh, cũng là một cái siêu cấp cao thủ, Đế Bình sẽ thông qua Tô Vân góc nhìn một chút khám phá ra.

9, Chinh Thánh bao lâu sinh mệnh?

(liên quan tới quyển sách cảnh giới một chút giải thích tại Chương 98: Văn Tâm Điêu Long)

Chinh Thánh cảnh giới tuổi thọ không hề dài, sống chừng một trăm tuổi liền chết đi, cho dù là đến Nguyên Đạo, cũng là chừng trăm tuổi. Hiện nay sống dài nhất chính là lĩnh đội học ca, lĩnh đội học ca hiện tại hơn một trăm bảy mươi tuổi.

10, Cầu Thủy Kính nguyên hình là ai vậy?

Cầu Thủy Kính nguyên hình là lão sư, Cầu Thủy Kính nguyên hình là trong lịch sử mỗi một cái lão sư, chính là chúng ta bên người lão sư.

11, Thánh Nhân cùng Thần Vương cái nào lợi hại?

Thánh Nhân cùng Thần Vương đều là chức vụ, là địa vị xã hội, không phải cảnh giới. Nói thí dụ như tại chế độ nô lệ thời đại, người thống trị được gọi là Thần Vương, tại phong kiến thời đại là sẽ không (tự) phong thần vương. Ngươi nói thí dụ như, tại Hạ Thương Chu Hạ triều, hắn là phong thần vương, Hạ triều hoàng đế, Hạ triều vương Hạ Khải hắn là dạng gì thân phận đâu? Hắn là Thiên Đế, Hạ Khải là Thiên Đế (Đế khải).

Hạ triều hoàng đế là trên trời hoàng đế, hắn không phải phàm nhân hoàng đế. Đến Chu triều thời điểm, có phong kiến manh nha, vào lúc ấy gọi thiên tử, Chu triều vương bọn họ là Thiên Đế nhi tử. Thánh Nhân là xuất hiện ở Trung Quốc cổ đại xã hội, từ Tần Thủy Hoàng đến Thanh triều thời điểm, có một cái Thánh Nhân xưng hô, Thánh Nhân danh xưng như thế này chỉ là, người cống hiến, đạo đức đạt đến nhất định độ cao, hắn

cũng không phải là nói một cái (tu luyện) cảnh giới, ta cống hiến ra tới một môn học thuyết nổi tiếng, làm cho tất cả mọi người đều có thể tu luyện, đều có thể đạt được lợi ích học vấn, như vậy hắn chính là một cái Thánh Nhân.

12, 《 Lâm Uyên Hành 》 thế giới lại so với 《 Mục Thần Ký 》 càng lớn a?

Sẽ không, Mục thần thế giới quan có chút quá lớn, lâm uyên sẽ không viết như vậy lớn thế giới quan. 《 Lâm Uyên Hành 》 sẽ không viết tiền sử thế giới, muốn viết chính là đương thời một chút đấu tranh, giữa người và người đấu tranh, tầng lớp cùng tầng lớp ở giữa đấu tranh, quốc nội cùng nước ngoài một chút đấu tranh, sẽ thiên về viết những này, sẽ viết một chút càng thêm gần kề thực tế một vài thứ, sẽ không giống Mục như thần đi viết như vậy xa xôi thời đại.

13, Văn Thánh là cảnh giới đến vẫn là cống hiến đến?

Bình thường tới nói là ngươi cống hiến đến, mới có thể được gọi là Văn Thánh. Tại Sơn Đông có Văn Thánh miếu, cung phụng chính là Khổng Tử, Khổng Tử cống hiến đến, cho nên được gọi là Thánh Nhân.

14, Tô Vân trong mắt (thế giới) có phải là thật hay không thật?

Tô Vân trong mắt thế giới là giả lập, là một loại lạc ấn, đang ngước nhìn không trung thời điểm nhìn thấy lạc ấn, cũng không phải là chân thực. Chân thực bát diện triều thiên khuyết bị người cướp đi, Đông đô đại đế đến tìm không tìm được, bị người cướp đi.

15, liên quan tới lâm uyên trong sách thiết lập, ta đứt quãng đại khái viết hai tháng, đến bây giờ đại cương đã chỉnh lý tốt, sẽ chờ chi tiết đi lấp sung, viết viết liền sẽ cảm giác bản thân kiến thức không đủ, cần thông qua đọc đi tích lũy.

04

Bộ phận thứ tư, phương diện khác

1, Tô Vân có phụ mẫu ư?

Tô Vân phụ mẫu còn không có viết đến đâu.

2, 《 Lâm Uyên Hành 》 bốn trăm vạn chữ trái phải liền sẽ kết thúc, ta không muốn viết quá dài.

3, Tô Vân về sau sẽ đi hay không đọc cái du học sinh a?

Cái này nhìn tình huống đi.

4, ngươi sẽ viết một quyển đại nhất thống tiểu thuyết ư? Chính là đem vài cuốn sách nhân vật chủ yếu viết thành một quyển sách

Nhân vật chính ở giữa lẫn nhau liên kết tương tác? Sẽ không, mỗi quyển sách thế giới quan cũng không giống nhau.

5, Tô Vân sẽ cùng ai sống Long béo?

Không biết đâu.

6, Trúc Tiên phần diễn còn có rất nhiều sao?

Các ngươi ưa thích tóc buộc hai bên cô nương a? Ưa thích lời nói ta liền viết nhiều một điểm.

7, bốn hồ về sau sẽ trở thành nhân vật phản diện a?

Ngươi nói là Hoa Hồ bốn người bọn họ a? Bọn họ hẳn là sẽ không trở thành nhân vật phản diện a, bọn họ là người một nhà rất tốt.

8, Tiên kiếm giải thích thế nào? Cảm giác Tiên kiếm là đang bức bách Tô Vân phát triển

Tiên kiếm là đưa đến một cái tác dụng bảo vệ, bảo vệ thế giới kia, dùng nhỏ nhất lực lượng giết chết tất cả kẻ xâm lấn, sẽ không lãng phí một tia năng lượng giết chết ngươi, nếu như

ngươi là vượt qua cái này một tia lực lượng lời nói, Tiên kiếm liền không có cách nào đem ngươi xử lý.

9, là muốn phê bình đại đế cầu trường sinh a?

Khẳng định, muốn phê bình.

10, 《 Lâm Uyên Hành 》 quốc gia khác chuẩn bị dùng cái nào mấy cái nguyên hình a?

Quốc gia khác tạm thời tới nói không có đặc biệt thích hợp nguyên hình, ta muốn viết đồ vật cùng thực tế hơi liên quan tới nhau, nhưng không phải đặc biệt lớn.

11, Trạch Trư có phải hay không đặc biệt ưa thích hồ ly, mỗi quyển sách đều có hồ ly?

Đúng vậy a, ta đặc biệt ưa thích, hồ ly đặc biệt đẹp đẽ.

12, Trạch Trư trên thực tế có phải hay không cùng Tinh Ngạn đồng dạng?

Chưa, ta bình thường phi thường thành thật, sẽ không cùng Tinh Ngạn đồng dạng, thấy cái gì liền đi giải phẫu cái gì, ta loại trừ phá một chút vật nhỏ bên ngoài cái gì đều không thích.

13, Tả phó xạ không phải phái cấp tiến, Tả phó xạ là một cái cách mạng phái.

14, bây giờ còn chưa có xác định trên tình cảm nam nữ chủ, nữ chính là ai còn không biết.

15, nhân ma đâu? Nhân ma nếu như quá nhiều vậy trên thế giới liền không có người a, nhân ma nhưng thật ra là một loại tuyệt vọng loại sinh vật, nó số lượng là rất ít, đặc biệt đặc biệt tang, mất trí, không may.

Nếu như mọi người ưa thích 《 Lâm Uyên Hành 》, có thể tới khởi đầu ủng hộ một chút, đa tạ mọi người.

Chương 234 : Dã Hồ tái hiện

Chương 233: Dã Hồ tái hiện

Linh Tê mang theo hai người từ Đế Bình Linh giới bên trong rời đi, lấy trong cung đình cung nữ, thị vệ cùng thái giám Linh giới làm ván nhảy, dần dần rời xa hoàng cung.

Oánh Oánh hồn bay phách lạc, trước sau lặng im không nói.

“Ngươi là đang nghĩ ngươi ta ở giữa ân oán ư?”

Ngô Đồng muốn dò xét nội tâm của nàng, lại phát hiện cái này sách nhỏ yêu tâm linh bản thân không cách nào lẻn vào, Oánh Oánh tại nội tâm bên trên thiên phú cực cao, trình độ cực cao, đã thức tỉnh sĩ tử Oánh trí nhớ sau đó, trình độ càng là một ngày ngàn dặm, tăng lên cực lớn.

Ngô Đồng giỏi về mê hoặc nhân tâm, điều khiển nhân tâm, nhưng mà muốn đi vào Oánh Oánh trong nội tâm vẫn là kém chút hỏa hầu.

“Ngươi đời trước cái chết, quả thực cùng ta có liên quan, thậm chí có thể nói là chết trong tay ta.”

Ngô Đồng nói: “Ngươi bị hắn lừa, bị hắn trở thành hiến tế cho ta tế phẩm, ta bởi vậy tín nhiệm hắn, cuối cùng cũng bị hắn lừa. Ngươi nếu là muốn tìm ta báo thù, cũng là chuyện đương nhiên.”

Oánh Oánh lắc đầu, nói: “Ta đã đã thức tỉnh trí nhớ của kiếp trước, nên hướng ai báo thù, ta tự có quyết định.”

Bởi vì Tô Vân quan hệ, các nàng hai người một mực không có không có một chỗ cơ hội, Tô Vân đều là lo lắng Ngô Đồng

sẽ đối với Oánh Oánh bất lợi, đem Oánh Oánh bảo vệ rất tốt.

Hôm nay, Tô Vân hôn mê, Oánh Oánh trải qua nguy hiểm, cơ duyên xảo hợp gặp được Ngô Đồng, các nàng cuối cùng có thể mặt đối mặt đem sự tình nói rõ ràng.

Chẳng qua là hai nữ tử vừa mới trò chuyện, lại phát hiện bản thân quan tâm sự tình, khả năng đối phương căn bản không quan tâm.

"Ta chỉ là muốn biết, Thủy Kính tiên sinh lựa chọn như thế nào?" Oánh Oánh tiếp tục nói.

"Chuyện này có khó khăn gì? Đông đô nơi này tại các ngươi xem ra là đế đô, nhưng ở ta nhìn tới chính là ma quật, là muốn nuôi ra ma thần."

Linh Tê nhảy vọt liên tục, đột nhiên đi vào một cái tinh thuần hoàn mỹ Linh giới bên trong, chính là Ngô Đồng Linh giới.

Ngô Đồng nội tâm đưa tay, đem Oánh Oánh mang ra bản thân Linh giới, Oánh Oánh lúc này mới phát hiện bọn họ còn tại trong hoàng thành, mà Ngô Đồng trang phục thì giống như là trong cung một cái bình thường cung nữ.

Ngô Đồng đi ra ngoài, Oánh Oánh vội vàng chấn động giấy chất cánh đuổi theo nàng, tại nàng tóc mai phi hành.

"Từ trong lòng người đản sinh ra ma tính ô nhiễm thiên địa nguyên khí, hóa thành ma khí. Ai ham muốn quyền lực càng mãnh liệt, nhân tính càng vặn vẹo, ma tính chính là càng nặng."

Thiếu nữ Ngô Đồng đi vào khúc quanh, từ khúc quanh đi ra, khôi phục như lúc ban đầu, váy đỏ tại sau lưng tung bay, càng ngày càng dài, cười lạnh nói: "Các ngươi mỹ danh hắn gọi là: Chấp niệm. Trong mắt của ta đều là ma tính. Đế Bình khát vọng trường sinh, khát vọng đem quyền sở hữu lực nắm

giữ ở trong tay, khát vọng vĩnh viễn sống sót, vĩnh viễn thống trị thế giới này. Đây là hắn ma tính. Nhưng Cầu Thủy Kính làm sao không có ma tính? Hắn muốn thực hiện khát vọng, nhất định phải cùng Đế Bình liên thủ. Đây chính là hắn nhập ma mở đầu."

Oánh Oánh ngẩn ngơ, lắc đầu nói: "Thủy Kính tiên sinh sẽ không như thế làm!"

Thiếu nữ Ngô Đồng thản nhiên nói: "Oánh sĩ tử, đừng cược nhân tính. Thủy Kính tiên sinh, ta cũng rất kính trọng, nhưng mà lần này cũng là một cái cơ hội thật tốt, diệt trừ kẻ thù chính trị, thúc đẩy hắn tân chính! Hắn luyến tiếc cơ hội lần này, hắn lại bởi vậy nhập ma, từng bước từng bước sa đọa, từ từ bỏ xuống tất cả kiên trì, tất cả nguyên tắc!"

Sau lưng nàng váy đỏ càng lúc càng rộng, giống như là liền toàn bộ Đông đô đều muốn che khuất: "Đông đô chính là tương lai Táng Long lăng, tất cả mọi người đem liều chết chém giết, nhưng mà bọn họ đều đem từng bước một hóa thành tế đàn bên trên tế phẩm. Mà Thủy Kính tiên sinh, liền có khả năng biến thành dạng này ma vương!"

Váy đỏ trên không trung lay động, thiếu nữ Ngô Đồng nhanh chóng đi xa: "Đừng ý đồ theo ta cược nhân tính, Tô lang cho ta cược nhân tính, hắn đã thua!"

Oánh Oánh suy nghĩ xuất thần, đầy trời váy đỏ biến mất, Ngô Đồng cũng không thấy bóng dáng.

"Thủy Kính tiên sinh, sẽ biến thành Ngô Đồng nói tới bộ dạng ư?"

Oánh Oánh lấy lại bình tĩnh, rầm rầm vỗ giấy chất cánh, hướng Đông đô tầng thứ năm bay đi, trên bầu trời một cơn gió thổi tới, đem nàng thổi đến trên không trung xoay chuyển, thầm nghĩ: "Không biết Tô sĩ tử thế nào rồi, ta đọc Thanh Ngư

trấn khả năng có chút quá nhiều… Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, nếu là Đế Bình cùng Thủy Kính tiên sinh thật ý định đối phó Đạo Thánh, Thánh Phật, như vậy Tô sĩ tử trong cơ thể đầu kia chín đầu Tương Liễu nên làm cái gì?"

Thiên Đạo viện trường thi bên trên, Tô Vân đột nhiên thẳng tắp ngã xuống đất, thân thể run rẩy, miệng sùi bọt mép, quả thực đem Thiên Đạo viện tây tịch môn sợ hết hồn.

Thiên Đạo viện bên trong cũng không ít tinh thông y thuật tây tịch cùng sĩ tử, nhao nhao ra tay thi cứu, nhưng Tô Vân cái bệnh này tới cổ quái, tất cả mọi người bó tay toàn tập.

Cũng may đã qua hơn nửa canh giờ, Tô Vân thế mà thì tốt rồi, chẳng qua là vịn cái trán nói đau.

"Giống như là trên đầu bị đánh một vòng búa."

Tô Vân đối hỏi bệnh tình y sư nói: "Cắm vào trên đầu, không có lấy xuống cái chủng loại kia. Trong dạ dày cũng là dời sông lấp biển, giống như là ta ăn đi cái kia Bàn Dương còn sống, ủi tới ủi đi."

Thiên Đạo viện y sư mở cho hắn một chút trị đau đầu cùng đau dạ dày thuốc, để hắn trở về nghỉ ngơi.

Tô Vân cũng là có chút buồn bực, lần này phát bệnh tới càng quyết liệt, chẳng qua Oánh Oánh hướng về phía hắn đọc Thanh Ngư trấn cảnh tượng, hắn còn nhớ rõ rõ ràng ràng, chẳng qua là Oánh Oánh vì sao đột nhiên đối với hắn đọc Thanh Ngư trấn, hắn liền không biết.

—— chín đầu Tương Liễu nội tâm cùng hắn nội tâm tạo thành cộng sinh quan hệ, tương đương với hắn nội tâm một phần, bởi vậy hắn căn bản không biết cụ thể chuyện gì xảy ra.

"Trong thân thể của ta, khẳng định xảy ra chuyện gì để Oánh Oánh cũng theo đó sợ hãi sự tình."

Tô Vân ánh mắt lấp lóe: "Đây là Oánh Oánh lần thứ ba chủ động phát động trí nhớ của ta phong ấn, lần đầu tiên là cùng Đạo Thánh cùng một chỗ kiểm tra trí nhớ của ta phong ấn. Lần thứ hai chính là Thao Thiết ma thần không khống chế được. Lần này…"

Hắn đột nhiên nhớ tới Đạo Thánh cùng Thánh Phật nói qua, Thao Thiết dạng này ma thần, trong cơ thể hắn phong ấn chín mươi sáu cái!

"Chẳng lẽ nói, ta trí nhớ bên trong trấn áp chín mươi sáu cái ma thần, lại có một cái ma thần không kiểm soát? Cho nên Oánh Oánh mới có thể bởi vậy hướng về phía ta niệm tụng?"

Tô Vân mơ hồ có chút bất an, ngăn lại một cỗ bảo liễn, đang muốn lên xe, đột nhiên thoáng nhìn một đầu lão hồ ly tại phố đối diện góc tường lười biếng phơi nắng.

Tô Vân giật mình, lập tức đuổi theo.

Lão hồ kia nhìn thấy hắn đuổi theo, vội vàng xoay người liền chạy, tung người nhảy đến lầu vũ bên trên.

Tô Vân bước nhanh đuổi theo, chỉ thấy lão hồ kia tại phố lớn ngõ nhỏ bên trong xuyên tới xuyên lui, linh hoạt vô cùng, cách hắn càng ngày càng xa.

"Lần này bất kể như thế nào cũng không thể để ngươi chạy thoát!"

Tô Vân nghiến răng, lấy ra hộp gỗ, do dự một chút, lại đem hộp gỗ thu lại.

"Thông Thiên các chìa khoá, chưởng khống toàn bộ Đông đô, có thể là ta ứng đối tương lai thế cục cuối cùng thủ đoạn, hiện tại không thể bại lộ!"

Đột nhiên, thân hình hắn biến đổi, thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến, thân thể vậy mà tại trước mặt mọi người hóa thành Thao

Thiết, nhanh chóng chạy, nhảy đến một tòa lầu vũ trên không, đột nhiên tung người nhảy lên!

Thao Thiết nhảy đến giữa không trung, trên không trung xoay tròn một tuần, đột nhiên trong cơ thể cuồn cuộn liệt hỏa xông ra, vù một tiếng cánh chim màu đỏ thắm nổ tung!

Tô Vân dùng sức bắn ra hai cánh, thân hóa Tất Phương, hưu một tiếng lao xuống, nghiêng người tại trong hẻm nhỏ nhanh chóng đi xuyên, vượt qua Đông đô dân chúng, đuổi theo cái kia chồn hoang.

Chồn hoang chạy như bay, bỗng nhiên bẻ hướng.

Tô Vân biến thành Tất Phương thần điểu sắp đụng vào đối diện trên tường, đột nhiên hình thể lần nữa biến hóa, hóa thành một đầu ma thần lớn Tranh, nằm ở đối diện trên vách tường, tứ chi phát lực, ở trên vách tường lao nhanh, thẳng đến cái kia chồn hoang mà đi!

Cái kia chồn hoang tốc độ rất nhanh, nhưng Tô Vân từ lúc lĩnh ngộ ra Hồng Lô Thiện Biến bên trong cao thâm hơn Tạo Hoá chi thuật về sau, hai mươi bốn Thần Ma biến hóa liền tùy tâm sở dục, linh động cực kỳ.

Hắn từ triều thiên khuyết bên trong truy nguyên hai mươi bốn Thần Ma, biến hóa tùy tâm.

Dù là cái kia chồn hoang bốn phía tránh né, cũng rất nhanh bị Tô Vân đuổi tới trong ngõ cụt.

Cái kia chồn hoang không chỗ có thể trốn, đột nhiên không biết từ nơi nào lấy ra một cây bút, nâng bút ở trên vách tường vẽ lên một cánh cửa, đi vào.

“Khó trách lần trước ta không có tìm được nó, nguyên lai nó có bậc này bản lĩnh!”

Tô Vân trong lòng kinh ngạc, vội vàng xông lại, lại thấy trên tường bút mực vẽ ra môn hộ dần dần nhạt đi, sắp biến mất.

Hắn vội vàng mở cửa xông vào, lại thấy đủ mọi màu sắc hương hoa chạm mặt tới, Tô Vân lấy lại bình tĩnh, chỉ thấy nơi này là một mảnh vườn hoa, hòn non bộ phần đông, hành lang man về, một bước một cảnh.

Rất nhiều nha hoàn hầu gái đang bận tới bận bịu đi, ngắt lấy hoa tươi. Có người thúc giục nói: "Lão gia cũng nhanh trở về, các ngươi lấy hoa đẹp liền nhanh lên một chút thu xếp chút đồ ăn, phong phú một chút! Lão gia bị thương, sẽ trở về điều dưỡng mấy ngày đây!"

Tô Vân khí huyết di động, đón bận rộn nha hoàn bọn thị nữ đi tới, những thị nữ kia đối với hắn làm như không thấy.

Hắn từ lúc gặp được thiếu nữ Ngô Đồng sau đó, liền một mực cùng người này ma đấu trí đấu dũng, đem nhân ma Ngô Đồng bản lĩnh nhiều ít học được một chút, dùng khí huyết che đậy những nha hoàn này hầu gái cảm giác còn có thể làm được.

Tại hắn phía trước, lão hồ ly kia bước chân cũng thả chậm rất nhiều, tựa hồ tại cố ý chờ lấy hắn.

Tô Vân trước sau đi theo lão hồ kia, sau một lúc lâu, lão hồ ly kia đi tới tòa này dinh thự một cái sân bên trong, chồm người lên, cố gắng đẩy ra cửa, đi vào.

Tô Vân đi theo nó đi vào cái này đình viện không lớn, đẩy cửa ra nhìn lên, chỉ thấy nơi này là thư phòng, trong phòng đủ loại điển tịch toàn sách là sách, lão hồ kia nhưng không thấy bóng dáng.

Tô Vân đi qua từng dãy giá sách, trên giá sách sách cho hắn một loại rất là cảm giác quen thuộc.

Hắn tiện tay rút ra một quyển, nhắm mắt lại vuốt ve phía trên văn tự, cái loại này cảm giác quen thuộc càng thêm mãnh liệt.

Hắn tại Dã Hồ tiên sinh tường tự bên trong đi học lúc, chính là dùng ngón tay đi chạm đến Dã Hồ tiên sinh nét chữ, rõ ràng chữ cách đọc cách viết, lúc này mới học được đọc sách viết chữ.

Dã Hồ tiên sinh nét chữ, hắn rất là quen thuộc.

"Ta tự mình an táng tiên sinh…"

Tô Vân đem sách thả lại chỗ cũ, lúc này, phía trước sột sột soạt soạt âm thanh truyền đến, Tô Vân theo tiếng đi ra phía trước, trải qua từng dãy giá sách, dè dặt, không có phát ra một tia âm thanh.

Phía trước, sột sột soạt soạt âm thanh dần dần rõ ràng.

Một cái trước bàn sách, một đầu hồ ly đưa lưng về phía hắn, đột nhiên tại trên bụng kéo một chút, hồ ly da liền nhăn nheo xuống tới.

Lão hồ ly kia sờ lên đầu, đem hồ ly da từng chút từng chút cởi xuống, dùng sức run lên, tiếp đó đem hồ ly da treo trên tường.

Tô Vân ngẩn ngơ, run giọng nói: "Ngươi đến cùng là ai? Vì sao đem ta dẫn tới nơi này tới? Tấm này hồ ly da ngươi là từ đâu có được?"

Cái kia cởi xuống hồ ly da người phảng phất không có nghe thấy, lấy ra bút, ở trên tường lại vẽ lên một cánh cửa, đẩy cửa ra đi vào.

Tô Vân chần chừ một chút, đi ra phía trước, đẩy ra cánh cửa kia.

Phía sau cửa là một gian mật thất, đầu tiên đập vào Tô Vân mi mắt, là thừa tướng Ôn Quan Sơn thi thể.

—— —— cầu nguyệt phiếu, cầu đặt mua! ! !

Chương 235 : Thừa tướng trở về (cầu đặt mua nguyệt phiếu!)

Chương 234: Thừa tướng trở về (cầu đặt mua nguyệt phiếu!)

"Ôn Quan Sơn!"

Tô Vân vội vàng tiến lên mấy bước, cẩn thận quan sát cỗ thi thể kia, cái kia quả thực là Ôn Quan Sơn.

Ôn Quan Sơn được tôn là bốn đại trong thần thoại Tạp Gia Thánh Nhân, một thân dung mạo tuấn tú, tuy là hắn chỉ so với mặt khác ba vị thần thoại nhỏ mấy chục tuổi, nhưng mà tướng mạo nhưng như cũ ở tại tuổi trẻ thời kỳ.

Một thân có một loại cực kỳ đặc biệt mị lực, Tô Vân tại trước điện Kim Loan gặp qua hắn, Ôn Quan Sơn cho người ta một loại sừng sững tại thiên địa trung tâm, tám mặt sừng sững, phong vân bao phủ mà ta không động cảm giác.

Dạng này người, cho dù là cả triều văn võ đều cực kỳ bất phàm, thậm chí hoàng đế tham dự, hắn cũng là làm cho người ta chú ý nhất người kia!

Bởi vậy, trước mắt cỗ thi thể này, Tô Vân tuyệt không có khả năng nhận sai.

Hắn chính là Ôn Quan Sơn!

Thế nhưng là…

“Nguyên Sóc thừa tướng, Tạp Gia Thánh Nhân, bốn đại thần thoại một trong tồn tại, làm sao sẽ chết ở chỗ này?”

Tô Vân đánh liên tục mấy cái rùng mình, hắn vội vàng hướng căn này mật thất địa phương khác nhìn lại, chỉ thấy căn này mật thất thực ra cũng không lớn, chỉ có năm trượng vuông, loại trừ Ôn Quan Sơn bên ngoài, trên vách tường còn có một chút văn tự.

Những cái kia văn tự cực kỳ cổ quái, Tô Vân tinh tế đọc đi, càng ngày càng là kinh ngạc.

Đây là một trương cực kỳ quan hệ phức tạp lưới, từ Ôn Quan Sơn thê thiếp hài tử tên, đến Ôn Quan Sơn thân bằng hảo hữu, rồi đến thế lực của hắn, cùng từng cái nhân vật liên hệ.

Trừ cái đó ra, còn có Ôn Quan Sơn thói quen sinh hoạt, quen thuộc dùng từ, cùng với phủ thừa tướng những người khác tập tính các loại.

Trên vách tường đồ vật còn không chỉ như vậy, còn có Ôn Quan Sơn học vấn hệ thống, trong đó vậy mà bao quát Đạo Thánh, Thánh Phật huyền công!

Tô Vân đối Thánh Phật công pháp giải không nhiều, nhưng Đạo Thánh tuyệt học Đào Nguyên công hắn lại thấy qua nhiều lần, hắn còn từng chạy đến Đạo Thánh Linh giới bên trong, nhìn thấy bị phong ấn trấn áp tam thi thần, cùng với khác đạo môn Thần Chỉ.

Mà trên vách tường vậy mà cũng là Đạo Thánh Đào Nguyên công, chẳng qua là giản lược bản, nhưng Tô Vân thô sơ giản lược đọc một lần, trong đầu không khỏi ong ong nổ vang.

Cái này giản lược bản Đào Nguyên công, hầu như đem Đạo Thánh công pháp thần thông tinh diệu, trình bày ra bát bát

cửu cửu!

Dựa theo trên vách tường Đào Nguyên công tu luyện, tuyệt đối không có bất cứ vấn đề gì, thậm chí thành tựu không thể so với chân chính Đào Nguyên công nhỏ bao nhiêu!

"Cái này, cái này…"

Tô Vân mồ hôi lạnh trên trán cuồn cuộn, nhìn về phía một bên khác Thánh Phật công pháp.

Thánh Phật công pháp gọi là Linh Sơn chứng quả, phật môn kỳ công, Tô Vân thô sơ giản lược nhìn một lần, tường này bên trên Linh Sơn chứng quả giản lược bản, chỉ sợ cũng có thể tu luyện tới cao thâm tình trạng!

"Bậc này tài hoa, bậc này tài hoa…"

Hắn đột nhiên tỉnh táo lại, bốn phía nhìn lại: "Cái kia dẫn ta tới chỗ này người, đến cùng là ai? Hắn không thể nào là Dã Hồ tiên sinh, Dã Hồ tiên sinh đã chết, ta tự mình an táng hắn. Nhưng mà…"

Mật thất không lớn, Tô Vân rất mau tìm một lần, nhưng hoảng sợ phát hiện, cái này mật thất bên trong trừ hắn ra không có người nào nữa.

Cái kia một đường dẫn dắt lấy hắn đi tới tòa phủ đệ này, lại cởi xuống Dã Hồ túi da, đi vào mật thất người thần bí, phảng phất hư không tiêu thất!

"Đúng, hắn nắm giữ thủ đoạn cực kỳ cổ quái thần thông, có thể vẽ ra cửa."

Tô Vân trong lòng yên lặng nói: "Hắn chắc chắn là tại đem ta dẫn tới nơi này sau đó, vẽ ra một cánh cửa rời đi nơi đây… Chờ một chút! Lĩnh đội học ca Tần Vũ Lăng sau khi chết, nội tâm được đưa đến Hàn Quân trong bút, hóa thành bút quái!"

Hắn đi tới đi lui, bút quái bị Hàn Quân bán đi, bán cho lúc tuổi còn trẻ Nho Thánh, cũng tức là Sầm bá. Sầm bá vì bút quái lấy tên, gọi là Đan Thanh, thu làm đệ tử.

"Chẳng lẽ dẫn dắt lấy ta tới chỗ này người là Đan Thanh?"

Tô Vân chần chừ, nếu như là Đan Thanh bút pháp thần kỳ, vẽ ra cửa cũng liền chẳng phải kì quái, nhưng mà nếu quả như thật là hắn, vì sao người kia không nguyện ý thấy mình?

Trong này phải chăng còn có mặt khác ẩn tình?

"Càng thêm quan trọng chính là, Ôn thừa tướng tại sao lại chết tại đây cái trong mật thất? Còn có, Ôn thừa tướng chết ở chỗ này, như vậy ta lúc trước tại Kim Loan điện nhìn thấy Ôn thừa tướng là ai?"

"Chân chính Ôn thừa tướng, đến cùng là khi nào chết? Ai có thể giết hắn? Hắn nhưng là Tạp Gia Thánh Nhân ah!"

"Còn có!"

Tô Vân dừng bước lại, nhìn bốn phía: "Nơi này đến cùng là địa phương nào? Ai phủ đệ? Dã Hồ tiên sinh túi da, tại sao lại treo ở nơi này?"

Sắc mặt của hắn biến ảo không ngừng, trong lòng có một loại cảm giác bất an.

Dã Hồ tiên sinh là bị hắn tự thân an táng, lúc ấy Cầu Thủy Kính cũng ở đó, nhìn hắn đem Dã Hồ chôn cất. Chẳng lẽ là tòa phủ đệ này chủ nhân đào ra Dã Hồ tiên sinh, đem hắn da lột xuống?

Hắn tại sao muốn cởi xuống Dã Hồ tiên sinh da? Vì sao lại muốn cất giấu, treo ở trong thư phòng?

Trong thư phòng của hắn vì sao có nhiều như vậy cựu thánh kinh điển?

Những cái kia cựu thánh kinh điển, Tô Vân tất cả học qua, là Dã Hồ tiên sinh tự thân truyền thụ cho hắn, dạy hắn thời gian bảy năm!

Có lẽ…

Tô Vân mãnh liệt lắc đầu, bị ý nghĩ của mình hù ngã, có một loại tâm linh sụp đổ cảm giác.

Loại này tâm linh sụp đổ cảm giác hắn đã từng trải nghiệm qua một lần.

Đó là tại Thanh Ngư trấn, hắn tìm hiểu đến bản thân cũng không phải là bị Khúc bá, La đại nương, Nhạc nãi nãi sủng ái chăm sóc lớn lên đứa nhỏ, hắn chẳng qua là bị phụ mẫu bán cho Khúc bá đám người, Khúc bá mấy người cũng cũng không có chăm sóc hắn, trái lại ở trên người hắn làm rất nhiều đáng sợ thí nghiệm.

Khúc bá đám người nội tâm sở dĩ chăm sóc hắn, nhưng thật ra là bị treo cổ tại cái cổ xiêu vẹo dưới cây liễu Sầm bá chỗ khuyên nhủ, Khúc bá khuyên bảo bọn họ, bọn họ mắc nợ Tô Vân rất nhiều, nhất định phải chăm sóc hắn, cho đến hắn có thể còn sống xuống tới.

Tô Vân cho đến tại Thanh Ngư trấn mới tìm hiểu đến cái này chân tướng, tâm linh sụp đổ, vạn niệm câu diệt, hầu như muốn rơi xuống làm ma.

Nhưng hắn vẫn là đi ra.

Lần này, hắn lại cảm nhận được cái loại này vạn niệm câu diệt, hầu như muốn bước vào ma đạo cảm giác!

Bởi vì, Dã Hồ tiên sinh cũng là hắn người thân nhất!

Hắn chăm sóc Hoa Hồ, chăm sóc Thanh Khâu Nguyệt đám người, vào thành cố gắng ra sức làm, phấn đấu, cầu sinh, để Hoa Hồ, Thanh Khâu Nguyệt, Ly Tiểu Phàm, Hồ Bất Bình có

cái có thể an toàn đi học địa phương, thực ra cũng là vì báo đáp Dã Hồ tiên sinh ân tình!

Hắn không muốn loại này chân thành tha thiết tình cảm cũng phá huỷ!

Tô Vân ngồi xuống, gục đầu xuống đến, qua rất lâu, hắn chậm rãi ngẩng đầu, ánh mắt yếu ớt, nhìn trên vách tường cái bóng của mình.

Trên vách tường, cái bóng của hắn mọc ra chín viên đầu, như rồng giống như mãng, vô thanh vô tức bay lượn, cực kỳ quỷ dị.

Nhưng mà thân thể của hắn bên trên cũng không mọc ra những này kỳ dị đầu lâu.

"Vứt bỏ tất cả tình cảm nhân tố, liền có thể nhìn thấy Dã Hồ tiên sinh có lẽ cũng không phải là chân chính Dã Hồ tiên sinh."

Tô Vân nhìn mình chằm chằm cái bóng, ánh mắt trở nên vô cùng bình tĩnh: "Năm đó Thiên Môn trấn biến cố sau khi phát sinh, Tả phó xạ, bảy đại thế gia lão thần tiên cùng Tiết Thánh Nhân đám người trước tiên đi Thiên Môn trấn, chia cắt cái kia bát diện triều thiên khuyết.

"Có người bởi vì thân ở Đông đô, đến trễ một bước, không thể nhận được triều thiên khuyết, nhưng mà hắn nhất định phải xếp vào một cái nhãn tuyến, có thể tùy thời tùy chỗ giám sát Thiên Môn trấn động tĩnh.

"Khi đó Thiên Môn trấn bởi vì Bắc Hải sóng thần, biến thành khu không người, yêu ma thịnh hành, ngay sau đó hắn ở lại nơi đó tốt nhất phương thức, chính là trở thành yêu ma. Mà để cho khu không người đám yêu quái tôn kính, chính là dạy yêu quái đọc sách tiên sinh.

“Hơn nữa, Thiên Môn trấn cổ cổ quái quái, thế mà còn có một người sống, một đứa bé. Hắn dạy đứa trẻ này, cũng có thể nhân cơ hội quan sát Thiên Môn trấn việc làm. Hắn dạy bọn họ cựu thánh tuyệt học, nhưng là cho tới nay không dạy thần thông, không dạy bọn họ thế nào vận dụng.

“Một ngày này, hắn cuối cùng chờ đến cơ hội. Từ Đông đô tới Thủy Kính tiên sinh đến nơi này, đi tìm kiếm Thiên môn chợ quỷ, tìm kiếm Thiên Môn trấn chân tướng. Có lẽ, là hắn đem Thủy Kính tiên sinh đuổi ra khỏi Đông đô, đuổi tới Sóc Phương, để Thủy Kính tiên sinh đầu này lớn cá nheo đi làm mưa làm gió. Hơn nữa, những cái kia cướp đoạt triều thiên khuyết người cũng nhịn không được.”

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, nhìn trên vách tường đầu mình bên cạnh không ngừng sôi trào từng cái long xà đầu cái bóng, thấp giọng nói: “Thủy Kính tiên sinh tới, hắn cũng có thể mượn tử vong tới thoát thân. Hắn muốn làm, chẳng qua là chờ đợi.”

“Chờ Sóc Phương cái này nuôi cổ giống như thành thị bên trong chém giết hết thảy đều kết thúc, chờ người thắng trận mang theo bát diện triều thiên khuyết tiến Đông đô, đem triều thiên khuyết đưa đến trước mặt hắn! Hắn tại Thiên Môn trấn mượn lấy dùng giáo viên dạy học thân phận…”

Tô Vân vẻ mặt buồn bã, thấp giọng nói: “Chính là Dã Hồ tiên sinh.”

Dã Hồ tiên sinh thật đã chết rồi, có lẽ, từ vừa mới bắt đầu liền không tồn tại qua.

“Dã Hồ tiên sinh sau lưng người kia, chính là tòa này dinh thự chủ nhân, trong thư phòng của hắn sách, chính là hắn dạy cho chúng ta cựu thánh tuyệt học. Hắn dạy bảy năm lâu, có thể là có tình cảm, cho nên, hắn cuối cùng lấy đi Dã Hồ tiên sinh da, treo ở trong thư phòng xem như kỷ niệm.”

Tô Vân nhắm mắt lại, lẩm bẩm nói: "Nơi này là phủ thừa tướng, Ôn Quan Sơn phủ đệ. Người thần bí kia đem ta dẫn tới nơi này, vì để cho ta phát hiện Ôn Quan Sơn bộ mặt thật. Chân chính Ôn Quan Sơn đã chết, đã sớm bị người lấy khuôn mặt sống sót trên đời này. Một cái vô cùng cường đại, thực lực so Tạp Gia Thánh Nhân còn muốn đáng sợ tồn tại! Như vậy…"

Hắn nhìn lên thân đến, quan sát bốn phía: "Căn này mật thất không có cửa, ta làm sao rời đi nơi này?"

Trong phủ Thừa tướng phi thường náo nhiệt.

Bởi vì ngày hôm nay, thừa tướng Ôn Quan Sơn cuối cùng về Đông đô.

Ôn Quan Sơn bị tấn công bị thương sự tình cũng không có lan truyền ra ngoài, chẳng qua người trong nhà nên cũng biết, dù sao phủ thừa tướng nuôi mấy cái danh y, đều bị mời đi.

Lần này trở về, phủ thừa tướng trên dưới công việc lu bù lên, người hầu hoa tươi trải đường, đốt pháo trúc xua tán tà ma, thê thiếp tiến lên vấn an, Ôn Nhạn Phong thừa tướng chi tử cũng tới trước quỳ lạy.

Ôn Quan Sơn bên người, các lộ danh y làm bạn, cao thủ phần đông, phần lớn là môn đồ của hắn, cho dù là trở lại nhà mình cũng không có bất kỳ buông lỏng.

Tiệc rượu sau đó, Ôn Quan Sơn dặn dò người nhà, nói: "Ta thương thế cũng không khỏi hẳn, muốn tu dưỡng điều tức, đừng tự tiện quấy rầy ta."

Thê thiếp hơi nhỏ môn nhao nhao xưng phải, nói: "Lão gia nghỉ ngơi."

Ôn Quan Sơn tại rất nhiều cao thủ bảo vệ dưới hướng thư phòng đi tới, Ôn Quan Sơn giơ tay lên, một đám cao thủ nhao nhao dừng bước, ở lại bên ngoài.

Ôn Quan Sơn trị gia cực kỳ nghiêm khắc, thư phòng là tuyệt đối cấm địa, không người dám to gan tiến vào bên trong.

Ôn Quan Sơn đang muốn đẩy cửa thư phòng ra, đột nhiên giật mình, chỉ thấy cửa là hờ khép.

Hắn giữa lông mày nhẹ nhàng nâng lên, đẩy cửa ra đi vào trong đó, xoay người đóng lại cửa.

Trong mật thất, Tô Vân ánh mắt dần dần trở nên yêu dị lên, nhìn trên vách tường bản thân thân ảnh bốn phía bay lượn từng khỏa long xà đứng đầu, thấp giọng nói: "… Như vậy, ma thần Tương Liễu là cái này có thể chém giết Tạp Gia Thánh Nhân tồn tại đối thủ ư?"

"Tiểu tử thối!"

Tô Vân chỗ cổ truyền đến lốp bốp nổ, từng đầu thô to Long Mãng thân thể điên cuồng mọc ra: "Ta quân lâm thiên hạ, cùng Nguyên Sóc Thánh Hoàng tranh đoạt đế vị thời điểm, ngoài cửa tiểu quỷ kia tổ tông còn không biết ở nơi nào bú sữa!"

Ôn Quan Sơn ánh mắt lấp lóe, đi tới mang theo Dã Hồ da bức tường phía trước, tinh tế quan sát một phen, mắt lộ ra sát cơ.

Nhưng vào lúc này, trước mặt hắn bức tường một tiếng ầm vang nổ tung, ngập trời ma khí điên cuồng xông ra, hồng hoang ma thần khí tức đập vào mặt!

Chương 236 : Ta tới đánh một trận

Chương 235: Ta tới đánh một trận

Ôn Quan Sơn rất nhiều đệ tử môn đồ canh giữ ở thư phòng bên ngoài, lẳng lặng đợi chờ.

Xem như bốn đại thần thoại một trong Tạp Gia Đại Thánh, Ôn Quan Sơn cũng là đệ tử khắp thiên hạ, bốn đại thần thoại, Thánh Phật cùng Đạo Thánh, là tị thế Thánh Nhân, rất ít tham dự vào trong thế tục. Chỉ có Nho Thánh cùng Tạp Gia Thánh Nhân mới là tích cực nhập thế, thúc đẩy bản thân trị thế lý niệm.

Nho gia đệ tử phần đông, là đệ nhất đại hiển học, mà Tạp Gia tuy là không bằng nho gia, nhưng cũng không thể coi thường.

Ôn Quan Sơn sở học cực tạp, môn hạ đệ tử thường thường trải rộng các nơi quan học bên trong, có còn tại quan phủ nhậm chức, đảm nhiệm đủ loại chức vụ.

Bên ngoài thư phòng đệ tử, thì là hắn thân truyền đệ tử, thực lực tu vi mạnh nhất.

Đứng hàng đại sư huynh chi vị chính là kinh kỳ đô úy Mẫn Vọng Hải, nắm giữ binh quyền, tinh tu pháp, binh, nho, đạo các loại nhà học vấn, thực lực tu vi càng là đi đến Chinh Thánh tình trạng, được khen là Tạp Gia người thứ hai.

Mặt khác môn đồ, như Tỉnh Tương Thủy, Phí Hồng Cẩm, Tằng Chân Tùng đám người, cũng là nổi tiếng bên ngoài, là

châu quận bên trên đại quốc lẫn nhau, địa vị gần với hầu gia, vương gia.

Bọn họ người bên ngoài, nếu không phải lần này Ôn Quan Sơn bị thương, cần phải có người hộ pháp, cũng sẽ không tập hợp một chỗ.

"Thừa tướng bị thương, đây là việc lớn."

Tằng Chân Tùng chần chừ một chút, dò hỏi: "Đại sư huynh rời Đông đô gần nhất, lại là nhất đến lão sư tín nhiệm, có biết hay không trong này ngọn nguồn?"

Mấy người khác nhao nhao nhìn tới.

Tạp Gia Đại Thánh chính là trên đời này nhân vật mạnh nhất một trong, bốn đại trong thần thoại người trẻ tuổi nhất vật, loại tồn tại này lại có thể sẽ bị thương, không thể không điều động bọn họ đến đây bảo vệ, không thể không để cho bọn họ tò mò.

Ôn Quan Sơn từ trước tới nay tín nhiệm nhất Mẫn Vọng Hải, Mẫn Vọng Hải khẳng định nhận được một chút bọn họ không biết tin tức.

Mẫn Vọng Hải lông mày nhẹ nhàng nâng lên, nói: "Lão sư đối hiện nay thánh thượng rất là thất vọng. Thiên biến sắp đến, thánh thượng nhìn không rõ thiên hạ đại thế, một lòng trường sinh, không để ý tới dân sinh, không để ý tới Nguyên Sóc, ngay sau đó lão sư muốn đổi một triều hoàng đế."

Hắn lời vừa nói ra, trong lòng mọi người đều là giật mình, lại không có ngoài ý muốn bao nhiêu.

"Năm đó Ai Đế băng hà ngày, uỷ thác cho lão sư, xin lão sư trợ giúp Nguyên gia chăm sóc giang sơn, lão sư tận tuỵ, không thể ngồi xem thánh thượng bại hoại Nguyên Sóc tốt đẹp giang sơn, giày xéo Nguyên Sóc thổ địa bên trên chúng sinh."

Mẫn Vọng Hải nói: "Nhưng mà muốn đổi một triều hoàng đế nói dễ vậy sao? Lớn nhất lực cản, thực ra cũng không tại Nguyên gia, mà là tại bốn đại thần thoại bên trong, tại triều đình bên trong."

Chúng đệ tử trong lòng giật mình, nhất thời biết Ôn Quan Sơn vì sao bị thương.

"Thánh Phật cùng Đạo Thánh thương thế càng nặng, mà Tiết thái uý cũng bị thương cực nặng."

Mẫn Vọng Hải nói: "Lão sư trọng thương hai đại thần thoại, Đạo Thánh cùng Thánh Phật đã từng là lão sư lão sư, nhưng thua ở trong tay của hắn, nếu không phải tân tấn Thánh Nhân Tiết thái uý ngăn cản, phế Đế Bình, lập tân Đế, liền lại không ngăn cản."

Tỉnh Tương Thủy, Phí Hồng Cẩm đám người trong lòng chính là khiếp sợ lại là kiêu ngạo, thầy của bọn hắn Ôn Quan Sơn Ôn Thánh Nhân, trọng thương ba đại Thánh Nhân, đây là cỡ nào kinh người chiến tích?

Bốn đại thần thoại, Tạp Thánh thứ nhất, lại không dị nghị!

"Lão sư lần này thương thế chưa khỏi hẳn liền vội vội vàng trở lại Đông đô, nhưng thật ra là vì tọa trấn Đông đô, thừa dịp Thánh Phật, Đạo Thánh cùng Tiết thái uý trọng thương thời cơ, khống chế Đông đô, phế đế lập mới!"

Mẫn Vọng Hải thở dài nói: "Nếu như phối hợp tân học cựu học luận chiến, hoàng tử Nguyên Vô Kế ngồi luận chiến thế, xe buýt tiến cung, lão sư phế đế, liền dễ như trở bàn tay. Khi đó, nửa cái Đông đô quan trường, đều là người của chúng ta! Kinh triệu doãn, nam bắc quân, trên danh nghĩa nghe Cầu ngự sử điều động, nhưng hắn căn bản điều động không được!"

Thanh âm của hắn trở nên có chút mãnh liệt: "Đến lúc đó, đổi một triều đại đế, vứt bỏ học, lập tân học, thông ngoại quốc,

học ngoại quốc, xin người ngoại quốc đi vào làm quan, làm quan học, truyền văn hóa, bện giáo trình, giúp chúng ta xây dựng Nguyên Sóc, gạt bỏ những này ngoan cố phái, chẳng phải là đẹp ư?"

Ánh mắt của hắn buồn bã: "Tân học cựu học lớn luận chiến, làm sao lại thất bại?"

Hắn hai mắt thất thần, Tỉnh Tương Thủy, Phí Hồng Cẩm mấy người cũng là bóp cổ tay than thở.

Ôn Quan Sơn đi là hai bước cờ, một bước đi đánh chết hai đại thần thoại, một bước là tân cựu học luận chiến, đem cựu học giết đến đánh tơi bời thương vong khắp nơi, gây nên một hồi Đông đô lớn nghĩ rõ, đem cựu học đánh cho không gượng dậy nổi!

Tràng này luận chiến bên trong, hoàng tử Nguyên Vô Kế xem như tân học thủ lĩnh, trên xe buýt sách, xin Đế Bình tới luận chiến, vì phế đế tích đủ hết khí thế!

Lại thêm, Đạo Thánh cùng Thánh Phật bỏ mình, Nguyên gia ủng hộ tân Đế, Đế Bình liền không thể không nuốt hận thu tràng.

Ôn Quan Sơn nâng đỡ tân Đế, Cầu Thủy Kính cùng Tiết Thanh Phủ tính là thứ gì? Không tại kịch biến bên trong bỏ mình, chính là tại kịch biến sau bỏ mình.

"Đốc ngoại ti thiếu sử, đem chuyện này quấy nhiễu."

Mẫn Vọng Hải thở dài, nói: "Thánh Phật, Đạo Thánh cùng Nho Thánh, đã sớm mai phục xuống hậu chiêu, đem hắn đẩy ra xấu lão sư đại kế. Chẳng qua…"

Hắn lời nói xoay chuyển, mỉm cười nói: "Lão sư tổn thương đã tốt chín thành, mà Đạo Thánh, Thánh Phật cùng Tiết thái uý tổn thương vẫn như cũ cực nặng, hơn nữa lão sư

ngay tại Đông đô, bọn họ vẫn còn trốn chữa thương! Lại quá hai ngày, lão sư liền sẽ khôi phục lại trạng thái đỉnh phong!"

Tỉnh Tương Thủy, Phí Hồng Cẩm mấy người cũng không khỏi kích động lên.

Mẫn Vọng Hải âm thanh âm vang, rất có sức cuốn hút: "Hai ngày sau, vô địch trạng thái lão sư, coi như không có Nguyên Vô Kế, cũng có thể bức thoái vị, đổi một triều hoàng đế!"

"Ầm!"

Thư phòng ầm ầm nổ tung, Ôn Quan Sơn miệng phun tiên huyết, tại loạn thạch bên trong bay ngược mà ra, bốn phía đâu đâu cũng có bay lên thư tịch, đầy trời trang sách rầm rầm bay lượn!

Mẫn Vọng Hải, Tỉnh Tương Thủy đám người ánh mắt đờ đẫn, ngẩng đầu nhìn một khỏa lại một khỏa như rồng như rắn đầu lâu trên không trung xuyên qua bay lượn, liên tiếp đánh vào Ôn Quan Sơn trên thân thể!

Tạp Gia Thánh Nhân, vô địch tồn tại, lại bị đánh cho trên không trung hộc máu không ngừng!

"Không được!"

Mẫn Vọng Hải đám người lập tức cảm giác được vô cùng kinh khủng ma khí dâng trào khuấy động, hướng ra phía ngoài nhanh chóng bành trướng, vội vàng từng người bay lên trời, hướng Ôn Quan Sơn đuổi theo.

"Bảo vệ lão sư!"

Phủ thừa tướng thư phòng, lần hai bành trướng, một cái vô cùng to lớn thân thể đem thư phòng căng nổ tung, truyền đến từng cơn kinh khủng tiếng nổ, đinh tai nhức óc, như là sấm sét giữa trời quang!

Mẫn Vọng Hải bọn người ở tại giữa không trung quay đầu nhìn lại, không khỏi ngạc nhiên, nhưng gặp phủ thừa tướng trên không, từng đầu mọc đầy nghịch lân to lớn long xà thân thể bay lượn, cái kia thân thể đỉnh là hắn đầu, giống như là rắn đầu lại giống là đầu rồng, mọc ra sừng rồng mặt người, thô to vô cùng!

Cái kia nghịch lân vô cùng sắc bén, vây quanh Đông đô một tòa lầu vũ uốn quanh, nhất thời đem đấu củng mái cong, quấy đến vỡ nát!

"Tương Liễu ma thần?"

Mẫn Vọng Hải đám người ánh mắt đờ đẫn: "Tương Liễu ma thần đã sớm tại mấy ngàn năm Thánh Hoàng thời đại liền biến mất, làm sao có thể còn có ma thần tồn thế?"

Cái kia Tương Liễu ma thần chín đầu bay lượn, thế mà so Đông đô lầu vũ còn cao hơn, mà phía dưới thì là một cái to lớn thân thể.

Cái kia thân thể đỏ thẫm, như cùng ăn no Ma Long, bụng phệ, cổ quái chính là, thân thể của hắn bên trên bao phủ vảy rồng có từng cái lỗ thủng, lỗ thủng chỗ còn có nho nhỏ thịt chặn lấy.

Trong truyền thuyết, mỗi khi cái này ma thần giết đến hưng khởi lúc, liền sẽ đem trên người to to nhỏ nhỏ lỗ thủng cùng một chỗ mở ra, phun ra ngoài khói độc!

Ôn Quan Sơn ổn định thân hình, xóa đi máu trên khóe miệng, nhìn bay lên trời, đứng tại khói độc bên trong ma thần Tương Liễu, trên mặt kinh ngạc vô cùng.

"Loại trừ Thao Thiết bên ngoài, còn có một tôn ma thần, từ đâu tới…"

Mẫn Vọng Hải đám người còn chưa đuổi tới Ôn Quan Sơn trước mặt, đột nhiên liền gặp Ôn Quan Sơn toàn thân phật

quang đại chiếu, sau lưng một tòa Linh sơn, đủ loại Phật Đà, tựa như Thánh Phật đích thân tới!

Hắn cũng có kim thân!

Hắn cứ việc hiện ra kim thân, nhưng mà thi triển thần thông lại là binh gia trận pháp thần thông, trên bầu trời ngàn vạn kiếm quang vải xếp trận, trận pháp thiên biến vạn hóa, hướng Tương Liễu đè xuống!

Mẫn Vọng Hải đám người từng người yên lòng, Ôn Quan Sơn lúc trước chẳng qua là bị đánh trở tay không kịp, hiện tại kịp phản ứng, lấy bọn họ lão sư chiến lực, chắc chắn có thể đem cái kia ma thần Tương Liễu cầm xuống!

"Ầm!"

Cái kia Tương Liễu thô bạo thân thể xông vào trong kiếm trận, mạnh mẽ đâm tới, đem kiếm trận sinh sinh đụng nát!

Mẫn Vọng Hải đám người nhìn mà trợn tròn mắt, nhưng vào lúc này, Ôn Quan Sơn trở tay một chưởng, đào nguyên như tranh vẽ, trên không hiện ra thế ngoại đào nguyên, đem Tương Liễu thu vào trong đào nguyên.

"Mau!"

Ôn Quan Sơn khom người một bái, tế kiếm, một đạo kiếm quang bắn vào đào nguyên, chém về phía Tương Liễu chín đầu.

"Ha ha!"

Trong đào nguyên truyền đến Tương Liễu tiếng cười: "Bốn ngàn năm qua, các ngươi thần thông đạo pháp chưa bao giờ biến qua, vẫn là bốn ngàn năm trước cái kia một bộ!"

Ôn Quan Sơn ngẩng đầu, kinh hãi nhìn về phía vỡ nát bên trong đào nguyên, trong đầu như là vạn lôi nổ vang: "Hắn là bốn ngàn năm trước, cùng khi đó Thánh Hoàng tranh đoạt đế

vị đầu kia Tương Liễu ma thần! Hắn một mực sống đến bây giờ!"

Tương Liễu đột nhiên bỗng nhiên rụt cổ lại, tầng tầng lớp lớp nghịch lân chất lên thành đống, Ôn Quan Sơn xuất từ đạo môn một kiếm căn bản vô dụng, không cách nào phá mở thân thể của hắn.

Tương Liễu phá tan đào nguyên, thân thể biến hóa, hóa thành bốn chân hai tay quái nhân, trên cổ tung bay chín cái gương mặt, giơ bàn tay lên, cùng Ôn Quan Sơn phật môn kim ấn liều mạng một kích.

Ôn Quan Sơn kêu rên một tiếng, trong miệng hộc máu, sau lưng Linh sơn phía trên, vạn phật cùng một chỗ hộc máu, phật quang ảm đạm xuống.

Tương Liễu sừng sững trên không trung, cười ha ha nói: "Ta cùng Vũ Thánh Hoàng tranh Đế lúc, các ngươi học chính là những vật này, hiện tại vẫn là những vật này, nhìn tới, vẫn là để ta tới làm cái này Thánh Hoàng a!"

Thân hình hắn chợt lóe, mắt thường căn bản là không có cách thấy rõ thân ảnh của hắn, chỉ nghe một tiếng ầm vang, cả người liền biến mất không thấy gì nữa, Đông đô trên không xuất hiện một cơn bão táp!

"Ầm!"

Ôn Quan Sơn trúng chiêu, nhanh chóng rơi xuống, Tương Liễu đè lên hắn, điên cuồng hướng phía dưới đập đi, Ôn Quan Sơn liên tục ngăn chặn mấy chiêu, đột nhiên bị Tương Liễu đụng đầu vào trên người, ngay sau đó phòng ngự mở ra, bị Tương Liễu chín viên đầu cắn lấy trên người, rót vào độc dịch.

Ôn Quan Sơn đập xuống trên mặt đất, mặt đất bị đập sập, rơi xuống, toàn bộ Đông đô Ngọc Hoàng sơn đều tại lắc run không ngừng.

Tương Liễu chín viên đầu vẫn như cũ gắt gao cắn thân thể của hắn, trong mắt lập loè vẻ hưng phấn.

Bị đè ở phía dưới Ôn Quan Sơn đột nhiên nở nụ cười, thấp giọng nói: "Ta biết ngươi là ai, đệ tử giỏi, thật sự là đệ tử giỏi. Ngươi nhận ra cái này phong ấn ư?"

Tương Liễu ngạc nhiên, vội vàng nhả ra, bay lên trời, chẳng qua là đã tới không bằng, một mảnh phong ấn như tường, từ Ôn Quan Sơn trong tay bắn ra, khắc ở Tương Liễu ngực.

Tương Liễu la hét, thân thể lúc lớn lúc nhỏ, mạnh mẽ đâm tới, bỗng nhiên hiện ra chân thân, thân thể rơi vào một tòa lầu vũ Thần Tiên cư bên trên, mặt khác chín đầu thì uốn quanh tại lân cận chín tòa trên nhà cao tầng, liều mạng thôi thúc pháp lực, đối kháng phong ấn.

Ôn Quan Sơn từ trong hố lớn đứng dậy, trên người trúng độc, thịt thối tự động tróc ra, thân thể của hắn từ từ bay lên, trôi lơ lửng ở Tương Liễu đối diện.

"Năm đó, Khúc Tiến Khúc thái thường đưa tới ba phong thư, hai lá giao cho Đạo Thánh cùng Thánh Phật."

Hắn xóa đi máu trên khóe miệng, thản nhiên nói: "Một cái khác lá giao cho ta."

Tương Liễu cố gắng đấu tranh, nhưng to lớn khí lực đã không chịu nổi, bắt đầu thu nhỏ.

Nhưng vào lúc này, Tương Liễu trong đầu truyền đến Tô Vân âm thanh: "Lão ca ca, nghe ta, đem ngươi thân thể cùng pháp lực giao cho ta, ta tới cùng hắn đánh một trận!"

Chương 237 : Hành hung Ôn thần thoại

Chương 236: Hành hung Ôn thần thoại

"Tiểu tử thối, muốn từ trong tay của ta lừa gạt về thân thể? Quả thực nằm mơ!"

Tương Liễu mỉa mai: "Ta có chín cái đầu, đầu óc của ta so ngươi tốt chín lần, ta so ngươi thông minh chín lần! Trước đến giờ chỉ có ta gạt người, không có người gạt ta!"

Hắn cùng Tô Vân trạng thái có chút đặc thù, hai người là cùng dùng một thân thể, nhưng chiếm chủ đạo là Tương Liễu.

Hiện tại Tương Liễu thân thể, nhưng thật ra là Tô Vân thân thể, Tương Liễu bản thể hay là bị phong ấn tại phù văn chi tường đằng sau, không có hoàn toàn thoát thân.

Lúc trước tại trong mật thất, Tô Vân chủ động đem cơ thể chính mình giao ra, để Tương Liễu tới chưởng khống, đối phó Ôn Quan Sơn. Đối với hắn mà nói, đây là kế tạm thời, hắn nhất định phải chủ động nhường ra thân thể của mình, giao cho Tương Liễu, mới có thể bảo vệ tính mạng.

Tương Liễu nội tâm cực mạnh, chiếm cứ quyền chủ động sau đó, mạnh mẽ nội tâm lại thêm vô biên pháp lực, trực tiếp đem Tô Vân nội tâm chen đến một bên xem náo nhiệt.

Tương Liễu dùng bản thân lực lượng cải tạo Tô Vân thân thể, đem Tô Vân thân thể hóa thành chín đầu Hủy Long, đồng thời lấy bản thân ngập trời pháp lực gia trì cỗ thân thể này.

Tô Vân nội tâm vẫn còn, bất quá đối với thân thể không có bất kỳ cái gì năng lực chưởng khống.

Chẳng qua thân thể giao ra về sau, muốn cầm về liền không thể dễ dàng như thế. Tương Liễu hiển nhiên không phải dễ dàng như vậy nói chuyện ma thần, hắn muốn bắt về thân thể, hoặc là bản thân nội tâm vượt xa Tương Liễu, hoặc là Tương Liễu chủ động nhường lại.

Hắn lúc trước một mực tại bí mật quan sát Tương Liễu thân thể cấu tạo, nguyên khí vận hành phương thức, tiến tới một hồi tỉ mỉ truy nguyên, thừa này hiếm thấy cơ hội tốt, đem Tương Liễu nghiên cứu đến rõ rõ ràng ràng, rõ ràng.

Hắn chỉ hận bản thân không có Oánh Oánh loại năng lực kia, đem nhìn thấy toàn bộ vẽ ra đến, bằng không cũng có thể sửa sang lại ra một bộ lợi hại phi phàm 《 Tương Liễu truy nguyên chí 》 truyền thế.

Tô Vân chính là bởi vì truy nguyên Tương Liễu thân thể, bởi vậy mới có đầy đủ lực lượng, để Tương Liễu giao ra thân thể, hắn tới cùng Ôn Quan Sơn đánh một trận.

Đột nhiên, Ôn Quan Sơn cánh tay phải vung lên, cả cánh tay phải bắt đầu biến hóa, hóa làm một cái sắc bén vảy rồng kiếm, chém về phía Tương Liễu!

"Khúc thái thường phù văn, là ta giúp hắn hoàn thiện!"

Ôn Quan Sơn một kiếm này bổ xuống, vảy rồng kiếm vậy mà thật sâu cắt vào Tương Liễu cái cổ, cắt vào máu thịt, thản nhiên nói: "Cho nên, ta mới là khắc tinh của ngươi!"

Mẫn Vọng Hải đám người nguyên bản đang lo lắng Ôn Quan Sơn, gặp tình hình này, không khỏi yên lòng: "Lão sư dù sao cũng là bốn đại thần thoại đứng đầu, vô địch tồn tại, lúc trước chẳng qua là bị cái kia ma thần đánh cái trở tay không kịp, hiện tại cuối cùng có thể mở ra phong thái!"

Tương Liễu gào thét, vội vàng lui về phía sau, trong đó một cái đầu suýt nữa bị sinh sinh bổ xuống, cũng may hắn năng lực khôi phục cực mạnh, vết thương rất nhanh khỏi hẳn!

Nhưng mà Ôn Quan Sơn chiêu thức thần thông đột nhiên uy lực đại tăng, có thương tích đến thực lực của hắn, lại làm cho hắn càng thêm sợ hãi.

Tô Vân thì là trong lòng khẽ nhúc nhích, căn cứ hắn nắm giữ tin tức đến xem, năm đó Khúc thái thường vâng mệnh đi tới Thiên Môn trấn, thăm dò Thiên môn chợ quỷ, tìm kiếm trường sinh bí ẩn, đã từng thiết kế dùng để bắt giữ Thần Ma phù văn.

Chẳng qua là Khúc thái thường đám người nội tình không đủ, chỉ thiết kế ra một phần phù văn, bọn họ đem những phù văn này phân biệt gửi thư, giao cho cường đại nhất thông minh nhất ba đại thần thoại, cũng tức là Thánh Phật, Đạo Thánh cùng Ôn Quan Sơn.

Khúc thái thường đám người ý là, xin ba vị thần thoại đem những phù văn này hoàn thiện, chẳng qua là không nghĩ tới, Đạo Thánh cùng Thánh Phật đều bởi vì từng người muốn cho bản thân kéo dài tính mạng, không có lập tức nhìn đến thư.

Mà Ôn Quan Sơn từ đầu đến cuối đều là Nguyên Sóc thừa tướng, hắn nhận được thư về sau, lợi dụng kiến thức của mình trợ giúp Khúc thái thường đám người hoàn thiện phù văn chi tường.

“Tương Liễu, đây là nhân ma thủ đoạn, để thân thể hóa thành binh khí.”

Tô Vân âm thanh truyền đến, dẫn dắt từng bước, nói: “Thân thể của hắn biến thành binh khí, phát huy ra linh binh uy lực, hiện tại ngươi sắp bị phong ấn, Ôn Quan Sơn tuyệt đối

có tại ngươi bị phong ấn trước đó chém giết thực lực của ngươi!"

Tương Liễu không đáp, không ngừng lùi lại, Ôn Quan Sơn hai tay cũng tự thiên biến vạn hóa, đủ loại kỳ lạ linh binh luân phiên, tại Tương Liễu trên người lưu lại từng đạo vết thương.

Mà đánh vào Tương Liễu trong cơ thể phong ấn thì càng thêm mãnh liệt, đem hắn không ngừng hướng phong ấn chi tường bên trong kéo đi.

Tương Liễu ma thần xuất hiện, cùng Ôn Quan Sơn ra tay đánh nhau, sớm đã kinh động Đông đô, kinh triệu doãn, nam quân bắc quân, các lộ thành phòng, cấm vệ, nhao nhao bày thế trận chờ quân địch. Đông đô văn võ bá quan cũng nhao nhao tụ tập hoàng thành, thủ hộ Đế Bình, miễn cho bị cái kia ma thần xung kích hoàng cung.

Đế Bình thì đứng tại văn võ bá quan phía trước, chắp hai tay sau lưng, ở trên cao nhìn xuống nhìn xuống một trận chiến này, đột nhiên nghiêng đầu nói: "Ngự sử!"

Cầu Thủy Kính tiến lên, khom người nói: "Bệ hạ, thần tại."

Đế Bình môi khẽ nhúc nhích, âm thanh trực tiếp xuyên qua Cầu Thủy Kính trong tai: "Ôn Quan Sơn vẫn là mạnh như vậy ư? Chúng ta có phần thắng ư?"

Cầu Thủy Kính nhìn về phía phía dưới, Ôn Quan Sơn biểu hiện ra chiến lực, quả thực kinh người, cho dù là bị trọng thương, cho dù là bị Tương Liễu chiếm trước tiên cơ, giờ phút này biểu hiện ra chiến lực vẫn là làm người ta nhìn mà than thở.

Giờ phút này, Ôn Quan Sơn thậm chí bắt đầu giết ngược lại Tương Liễu!

Cầu Thủy Kính ánh mắt lấp lóe, nhìn chằm chằm vào Ôn Quan Sơn, nói: "Bệ hạ, cho thần một ngày thời gian, định tốt

phương án, ta cùng bệ hạ liên thủ, tru Ôn thừa tướng nhưng có bảy thành nắm chắc."

Đế Bình sắc mặt biến hóa: "Chỉ có bảy thành ư? Như vậy giết Ôn Quan Sơn sau đó, còn có mấy thành nắm chắc đối phó Tiết Thanh Phủ, đối phó Đạo Thánh cùng Thánh Phật?"

Cầu Thủy Kính nói rõ sự thật, nói: "Thần giết Đạo Thánh cùng Thánh Phật, mười phần chắc chín, nhưng giết Tiết Thanh Phủ, cho dù cùng bệ hạ liên thủ, cũng chỉ có sáu thành. Đem hắn bắt sống, chỉ sợ không đủ hai thành."

Đế Bình sắc mặt hơi trầm xuống, không còn hỏi.

Đông đô tầng thứ năm, Hiền Lương viện bên trong, sách quái Oánh Oánh cố gắng vỗ cánh, bay lên Hiền Lương viện trên không, nhìn trên không quyết đấu, Ôn Quan Sơn lấy tứ chi hóa thành hình thù kỳ lạ linh binh, xúc động nàng một ít phủ bụi trí nhớ.

Khi đó, nàng vừa mới chết đi, bị một cái ái mộ nàng sĩ tử hóa thành sách quái. Nàng thấy được Táng Long lăng trận chiến kia tình hình, cái kia họ Tần sĩ tử cùng lúc này Ôn Quan Sơn phương thức chiến đấu rất là giống nhau.

Đột nhiên, trên bầu trời váy đỏ bay qua, Oánh Oánh theo váy đỏ nhìn lại, thấy thiếu nữ Ngô Đồng một thân đỏ thẫm, ngồi tại Hiền Lương viện đại điện đỉnh điện, cũng tại ngẩng đầu nhìn một trận chiến này.

Tiêu Thúc Ngạo toàn thân áo đen, hai tay ôm ngực, đứng nghiêm ở nơi đó.

Cũng trong lúc đó, phủ thừa tướng hỗn loạn tưng bừng, mà thư phòng phế tích bên trong, một người còng lưng thân thể ngay tại tìm kiếm cái gì, sau một lúc lâu, hắn từ phế tích bên trong tìm ra một trương hồ ly da, khoác lên người, tứ chi rơi

xuống đất, hóa thành một đầu lão hồ, tung người nhảy lên, rời đi phủ thừa tướng.

“Lão ca ca, ngươi bị hắn phong ấn việc nhỏ, bị hắn chém giết chuyện lớn, bị hắn phong ấn chém giết sau đó, còn muốn ngươi xấu thanh danh.”

Tô Vân nói: “Ngươi là cùng Vũ Hoàng tranh đoạt đế vị tồn tại, yên lặng bốn ngàn năm sau, vậy mà chết tại một cái vô danh tiểu bối tay, mặt khác Thần Ma nghe, không khỏi muốn bi thương nước mắt bên dưới, tiếp đó phình bụng cười to, cười ngươi bị chết uất ức.”

Tương Liễu tức giận hừ, chín đầu mắng lên, hồi lâu không có một cái nào lặp lại chữ.

Tô Vân tiếp tục nói: “Ngươi bây giờ đem thân thể cùng pháp lực cho ta mượn, ta không giống, ta nếu là thua, lão ca ca còn có thể đối những cái kia Thần Ma nói, là ta Tô Vân đánh thua, nồi đen ta đến cõng, lão ca ca thanh danh vẫn như cũ vẫn còn ở đó.”

“Ta không tin ngươi như vậy khéo hiểu lòng người!” Tương Liễu trái chống phải ngăn, càng thêm chống đỡ hết nổi.

Tô Vân tức nói: “Lão ca ca, ngươi là nhìn ta lớn lên, ngươi không tin được người khác, còn có thể không tin được đệ đệ ngươi? Chúng ta là một cái thân thể anh em ruột, cái này gọi ruột thịt!”

“Đừng rút ngắn quan hệ, ta có thân thể, chẳng qua là trúng kế, bị người nhét vào trí nhớ của ngươi mà thôi, chúng ta không phải anh em ruột! Chẳng qua ngươi nói cũng đúng, liền giao cho ngươi!”

Tương Liễu tư duy ý thức đột nhiên nhanh chóng lui đi, Tô Vân lập tức cảm giác được mình bị lực lượng kinh khủng chỗ bao vây.

Tương Liễu pháp lực, như là mênh mông biển lớn đồng dạng sâu xa, vô cùng vô tận, thậm chí Tô Vân cảm giác được biển cả một chỗ khác, lực lượng ngọn nguồn, là một cái vô cùng cường đại bóng tối tồn tại, nơi đó là Tương Liễu chân thân vị trí!

“Thoải mái ah ——— “

Tô Vân tung người nhảy lùi lại, tránh đi Ôn Quan Sơn công kích, bước chân hiểm lại càng hiểm tránh đi Ôn Quan Sơn công kích.

Ôn Quan Sơn khẽ ồ lên một tiếng, lần nữa công tới, Tô Vân bước chân nhẹ nhàng di động, đều là tại mấu chốt nhất thời kì dễ dàng tránh đi công kích của hắn, phảng phất đã sớm tính trúng thế công của hắn.

Ôn Quan Sơn cau mày, lúc trước Tương Liễu vẫn là đại khai đại hợp, thế công dã man buông thả, không có bao nhiêu kết cấu, nhưng mà bây giờ lại phảng phất đột nhiên đổi một người.

Tô Vân cảm thụ được chín viên đầu mang tới thuận tiện, giống như là chín cái bản thân đồng thời dụng công, đồng thời chuyển động đầu óc đồng dạng.

Hắn hồi ức bản thân tại mật thất trên vách tường nhìn thấy đạo môn Đào Nguyên công cùng phật môn Linh Sơn chứng quả, cùng công tới Ôn Quan Sơn chiêu pháp xác minh lẫn nhau.

Nguyên bản, trên vách tường hai môn công pháp bên trong hắn không nghĩ ra đồ vật, lập tức bỗng nhiên quán thông!

Tương Liễu lúc này nội tâm ý thức trốn ở một bên, trơ mắt nhìn Tô Vân trốn đi trốn tới, từ đầu đến cuối không có phản kích, không khỏi lo lắng nói: “Tiểu tử thối, ngươi lại không phản kháng, ta rất nhanh liền sẽ bị cái kia phong ấn trấn áp!

Đến lúc đó, ngươi nửa điểm pháp lực cũng mượn không được, cơ thể ngươi cũng biết biến thành lúc trước!"

"Lão ca ca yên tâm!"

Tô Vân chín viên đầu há miệng, cười ha ha, quỷ dị vô cùng, toàn thân cao thấp trên lân phiến mép thịt nhỏ lập tức đồng thời xốc lên, đô đô hướng ra phía ngoài phun khói độc khí độc.

Trên bầu trời nhất thời chướng khí mù mịt, Tô Vân cũng không biết bản thân cỗ thân thể này một phấn khởi liền sẽ xuất hiện loại này dị tượng, chín cái gương mặt dữ tợn: "Ta đã có tất thắng chi đạo!"

Ôn Quan Sơn gặp hắn toàn thân phun độc, lấy làm kinh hãi, vội vàng lùi lại bước.

Đột nhiên, Tô Vân thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến, điều động Đào Nguyên công cùng Linh Sơn chứng quả, trực tiếp lấy Hồng Lô Thiện Biến tới nhất thống hai đại huyền công!

Ôn Quan Sơn công, Tô Vân đột nhiên chín đầu lay động, chín viên đầu cùng một chỗ quan tưởng, một cái chuông lớn móc ngược mà xuống!

"Coong!"

Chín viên ma thần đầu, kinh khủng quan tưởng năng lực, để hoàng chung hầu như luyện thành thực chất!

Ôn Quan Sơn cánh tay biến thành linh binh đánh vào phía trên, chấn động đến cánh tay biến thành linh binh phù xốp giòn, suýt nữa tan rã!

"Chiếc chuông này… Không đúng!"

Hoàng chung hiện lên sau đó, ngay sau đó tán đi, hắn phía trước cái kia chín đầu Tương Liễu đột nhiên không còn thi

triển thuần túy ma thần man lực, hành động có kết cấu, đột nhiên một quyền ầm tới!

Ôn Quan Sơn không cần nghĩ ngợi, trực tiếp lấy Linh sơn Vạn Phật Triều Tông tới chặn, chỉ nghe coong một tiếng chuông vang, Ôn Quan Sơn toàn thân cao thấp vết thương, đột nhiên đồng thời nổ tung, tiên huyết bão táp!

Hắn bị cỗ này kinh khủng uy năng nghiền ép lấy hướng về phía sau bay đi!

"Càn Khôn Nhất Định!"

Công pháp của hắn vào lúc này hóa thành đạo môn Đào Nguyên công, Càn Khôn Nhất Định thi triển đi ra, đem lui về phía sau chi thế định trụ, ngay sau đó càn khôn nghịch chuyển, lấy tốc độ nhanh hơn bay ngược mà quay về, muốn đánh Tô Vân một cái trở tay không kịp!

Tô Vân đòn đánh này sau đó, quả thực không bằng hắn phản ứng lập tức, nhưng Tương Liễu thân thể thực sự quá cường đại.

Hắn vốn là cho là mình thân thể theo không kịp đầu óc của mình, nhưng mà sau một khắc hắn liền nhìn thấy thân thể của mình đã bắt đầu làm ra phản ứng.

Hắn chín viên đầu gần như đồng thời hướng về bay tới Ôn Quan Sơn, cùng lên tiếng rống to, kinh khủng sóng âm xung kích, nghiền nát phía trước tất cả, đem Ôn Quan Sơn xung kích thế chặn lại.

Ngay sau đó Tô Vân thân thể ngừng lui về phía sau, xông lên phía trước, quyền cước lợi trảo cùng chín đầu cùng sử dụng, cùng Ôn Quan Sơn cận chiến chém giết.

"Coong!" "Coong!" "Coong!" "Coong!"

Liên tiếp lít nha lít nhít tiếng chuông truyền đến, Ôn Quan Sơn cuối cùng áp chế không nổi vết thương cũ, khí tức nhanh chóng suy yếu.

Mẫn Vọng Hải, Tỉnh Tương Thủy đám người thấy thế, trong lòng biết không ổn, vội vàng vọt tới, Tô Vân một thân trên dưới phảng phất đâu đâu cũng có vũ khí, xương ngón tay khớp xương, khắp nơi đều là thần thông!

Tô Vân chín đầu rống to, tiếng chuông chấn động không dứt, Mẫn Vọng Hải đám người từng cái khí huyết sôi trào, Tỉnh Tương Thủy nữ tử kia trở tay không kịp, bị Tô Vân một chưởng đánh trúng, bành một tiếng nổ tung, trực tiếp bị đánh thành bột mịn!

Mẫn Vọng Hải bị răng rắc một tiếng vặn gãy cánh tay, dễ dàng sụp đổ!

Đám người khác, cũng từng người bị thương, có thân người chết!

Tô Vân tách ra mọi người, giết tới Ôn Quan Sơn trước mặt, Ôn Quan Sơn một chưởng đánh trúng ngực của hắn, khẽ quát một tiếng, đem phong ấn dẫn động, mà Tô Vân nắm đấm thì lại đến Ôn Quan Sơn mặt!

Đột nhiên, trong lòng hắn đau xót, trong đầu không tự chủ được hiện ra Thiên Thị Viên tường tự bên trong, Dã Hồ tiên sinh dạy dỗ hắn đọc sách viết chữ tình hình.

Tô Vân nắm đấm dừng lại, bỗng nhiên thu tay lại, phá không mà đi!

Trong hoàng cung, Đế Bình hưng phấn đến run rẩy: “Cầu ái khanh, hiện tại có mấy thành phần thắng?”

Chương 238 : Lúc nhỏ Thanh Ngư trấn (cầu phiếu!)

Chương 237: Lúc nhỏ Thanh Ngư trấn (cầu phiếu!)

Cầu Thủy Kính cách xa nhìn về phía Ôn Quan Sơn đám người, khom người nói: "Ôn Quan Sơn tổn thương càng thêm tổn thương, hiện nay có chín thành phần thắng. Cho thần một ngày thời gian, thần nhằm vào hắn điểm yếu lập ra công phạt chi thuật."

"Tốt! Trẫm cho ngươi một ngày này thời gian!"

Đế Bình cười ha ha, xoay người đi vào hoàng cung, dặn dò trái phải nói: "Thừa tướng hàng ma có công, ban thưởng vạn kim, rượu trăm đấu, ruộng tốt ngàn nghiêng. Lấy người, vì thừa tướng sửa chữa dinh thự."

Cầu Thủy Kính sắc mặt không hề bận tâm, mi mắt nhưng rủ xuống, không biết suy nghĩ cái gì.

Mà vào lúc này, Tô Vân thân hình hướng Đông đô tầng thứ nhất nhanh chóng rơi xuống, một bên rơi xuống, thân thể một bên thu nhỏ.

Ôn Quan Sơn cái kia một kích cuối cùng cũng không phải là vì giết hắn, trên thực tế, cho dù là Ôn Quan Sơn thời kỳ toàn thịnh, cũng không cách nào một kích đánh chết Tương Liễu.

Ôn Quan Sơn làm là thôi thúc phong ấn, ý đồ đem Tương Liễu phong ấn lại, như vậy liền có thể đem Tô Vân lấy tự Tương Liễu tu vi kể cả Tương Liễu nội tâm cùng một chỗ, tất

cả nhốt vào phù văn chi sau tường, đem Tô Vân đánh về nguyên hình.

"Tiểu tử thối, ngươi làm rất hay!"

Đột nhiên, Tô Vân trong đầu truyền đến Tương Liễu âm thanh: "Bất quá bây giờ, nên đem thân thể giao cho ta. Ta tới đối kháng cỗ này phong ấn, đợi đến ta phá phong mà ra sau đó, ta có thể nhận ngươi làm con nuôi!"

"Ta coi ngươi là ca ca ta, ngươi nhưng muốn làm cha ta?"

Tô Vân giận dữ, đột nhiên điều động Tương Liễu pháp lực, thôi thúc Ôn Quan Sơn phong ấn, cái kia phong ấn lấy càng nhanh chóng hơn độ bộc phát, đem Tương Liễu nội tâm vây khốn, nhanh chóng co rút lại!

Tương Liễu nội tâm vừa sợ vừa giận, liều chết đối kháng, nhưng mà bởi vì không có thân thể chưởng khống quyền, không cách nào điều động bản thân pháp lực, nhất thời hướng trong bóng tối rớt đi.

Chỉ nghe cái kia chín viên đầu tiếng kêu thảm thiết truyền đến: "Không nên đem ta ném vào đi! Cái kia lồng giam, ta một ngày cũng không muốn lại ở lại!"

"Chỉ cần ngươi bỏ qua ta, ta có thể thỏa mãn ngươi bất kỳ mong muốn! Vô tận của cải, nhiều vô số kể mỹ nữ, vô thượng quyền thế!"

"Mỗi ngày ngươi sẽ từ một cái nhìn không đến cuối trên giường lớn tỉnh lại, trên giường cô nương cùng tài bảo nhiều vô số kể!"

"Ca, thả ta đi ra, ta làm ngươi con nuôi!"

…

Hắn bị trấn áp tại Tô Vân lúc nhỏ trong trí nhớ, có thể nói chịu nhiều đau khổ. Tô Vân sáu tuổi trí nhớ lúc trước, không

gian quá nhỏ, chỉ có Thanh Ngư trấn, lại xa một chút chính là sườn núi nhỏ, sườn núi nhỏ bên ngoài chính là bóng tối.

Bóng tối vô cùng vô tận.

Hắn cường đại như thế một cái ma thần, chính là chen tại nhỏ như vậy một chỗ, hiện nay đã là năm thứ tám, không có phát điên đã coi như là tốt.

Để hắn trở về, so giết hắn còn khó chịu hơn.

Tô Vân mắt điếc tai ngơ, tiếp tục thôi thúc Ôn Quan Sơn lưu lại phong ấn, trong lòng một hồi mừng thầm: "Nếu như có thể lưu lại Tương Liễu pháp lực…"

"Ngươi phong ấn ta, ngươi đem không chiếm được chỗ tốt gì!"

Tương Liễu âm thanh truyền đến, Tô Vân Linh giới bên trong, phù văn chi tường hiện lên, Tương Liễu nội tâm bị khóa ở lồng giam bên trong, hướng phù văn chi tường trong vết nứt chen tới.

Hắn bị ép tới càng ngày càng bẹp, còn tại không ngừng hướng sau tường chen, cuối cùng bị phong ấn ở Tô Vân lúc nhỏ trí nhớ chỗ sâu.

Ôn Quan Sơn phong ấn tại không ngừng chữa trị phù văn chi tường vết nứt, mắt thấy liền muốn chữa trị hoàn thành, đột nhiên Tương Liễu gào to truyền đến, chín viên đầu xuyên thủng phong ấn, mở cái miệng rộng dùng sức hút đi!

Tô Vân nhất thời cảm giác được trong cơ thể mình ngập trời pháp lực nhanh chóng trút xuống, thuộc về Tương Liễu pháp lực bị hút không còn một mảnh!

Hắn sở dĩ có thể cùng Ôn Quan Sơn chống lại, thậm chí hành hung Ôn Quan Sơn, chính là gần ma thần Tương Liễu

pháp lực, giờ phút này bị ma thần Tương Liễu thu về, nhất thời có một loại cảm giác suy yếu truyền đến.

Cũng may hắn đã đem ma thần Tương Liễu nghiên cứu một lần, lại tự thân vào tay điều khiển một phen, dùng Tương Liễu chi thân cùng Ôn Quan Sơn cứng đối cứng.

Bởi vì cái gọi là đọc vạn quyển sách đi vạn dặm đường, truy nguyên tuy là tinh diệu, nhưng tự thân thực tế, mới có thể chân chính nắm giữ.

Ma thần Tương Liễu trở lại trong phong ấn, bốn phía nhìn lại, chỉ thấy bản thân lại trở lại Thanh Ngư trấn.

Toà này Thanh Ngư trấn là Tô Vân lúc nhỏ trí nhớ bên trong Thanh Ngư trấn, cùng hiện nay Thiên Môn trấn tại cùng một cái vị trí, chẳng qua là muốn rách nát rất nhiều.

Trong trấn còn có rất nhiều dân trấn, nhưng đều giống như từng cái tượng gỗ người, thường thường đứng ở nơi đó không nhúc nhích.

Nơi này không trung đông thiếu một khối, tây thiếu một khối.

Ma thần Tương Liễu vô cùng buồn chán, đem cái này tiểu trấn dân trấn ném tới ném lui, nhưng mà sau một khắc, tiểu trấn dân trấn liền sẽ tái hiện.

Đây là Tô Vân trí nhớ, sẽ không bởi vì hắn phá hoại mà bị thay đổi.

Ma thần Tương Liễu hướng ngoài trấn nhỏ nhìn lại, lẻ loi trơ trọi Thanh Ngư trấn trôi lơ lửng ở trong bóng tối, như là trong bóng tối đảo hoang!

"Thả ta ra ngoài ——" hắn thét dài rống to, bốn phía một mảnh trống vắng, liền tiếng vang cũng không có.

Nguyên bản, Thiên môn dưới có buông lỏng phong ấn tiết lộ ánh sáng, giờ phút này cái kia ánh sáng đã hoàn toàn biến mất.

Trùng trùng điệp điệp bóng tối bên trong, một tòa khác Thanh Ngư trấn Thiên môn bên dưới, đột nhiên không gian rách ra một đường, đó là ma thần Tương Liễu một kích cuối cùng lúc đánh ra vết rách.

Tô Vân phù văn chi tường cấu tạo vô cùng phức tạp, nối liền Tô Vân lúc nhỏ trí nhớ bên trong từng cái Thanh Ngư trấn, thời không rắc rối phức tạp, phong ấn bị phá ra một đường, muốn hoàn toàn tu bổ, khôi phục như lúc ban đầu, nhất định là vô cùng khó khăn.

Đạo Thánh cùng Thánh Phật phong ấn Thao Thiết, Ôn Quan Sơn phong ấn Tương Liễu, đều là vạn bất đắc dĩ mà thôi, cũng không phải là ổn định lại tâm thần đem phù văn chi tường chữa trị.

Nếu như bọn họ có thể yên lặng ngồi tại Tô Vân phù văn chi tường phía trước, còn có hi vọng đem Tô Vân phá vỡ trí nhớ phong ấn tu bổ hoàn thiện, chỉ tiếc bọn họ không có cơ hội này, cũng không có ý định này.

Mà cái này một cái Thanh Ngư trong trấn, một vị khác Thần Ma lặng lẽ đem đầu tiến đến Thiên môn bên dưới, vụng trộm quan sát thế giới bên ngoài.

"Mã ha…"

Tô Vân còn tại rơi xuống bên trong, chẳng qua thành Đông đô nam quân bắc quân cùng kinh triệu doãn lập tức điều động nhân mã, hướng hắn rơi xuống chỗ tiến đến, hẳn là cho rằng ma thần Tương Liễu bị Ôn Quan Sơn trọng thương, cho nên ý định nhặt cái tiện nghi.

“Đông đô người, đều quen nhặt chỗ tốt, khó trách Diệp Lạc sẽ bị gọi nhặt chỗ tốt công tử.”

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, sắp đụng vào một tòa lục giác lầu vũ thời điểm, lầu đó vũ mặt tường đột nhiên vỡ ra.

Tô Vân xông vào trong đó, bốn chân chín đầu Tương Liễu chi thân trượt ra hai mươi, ba mươi trượng, lúc này mới dừng lại.

Hắn đi thẳng về phía trước, chín đầu chập chờn, chậm rãi thu về trong cơ thể, dưới thân bốn chân cũng tự từ hướng thân thể bên trong co đi.

Sau một lúc lâu, Tô Vân khôi phục bình thường tướng mạo, lầu vũ nội bộ đang không ngừng biến hóa, nội bộ không gian không ngừng sửa đổi, từng cái bậc thang tự động xuất hiện dưới chân hắn.

Phía trước mặt tường vỡ ra, Tô Vân đi ra tòa này tạo dáng cổ sơ lầu vũ, phía trước chính là trên không cầu mây.

Tô Vân vẫy chào, ngăn lại một cỗ Phụ Sơn liễn, nói: “Đi Hiền Lương viện.”

Phụ Sơn liễn lên đường.

Lúc này, Đông đô các lộ đại quân lúc này mới đuổi tới phía sau hắn lầu vũ, đem cái kia tòa lâu vây nước chảy không lọt, bốn phía điều tra.

Tô Vân quay đầu nhìn một cái, lại quay đầu trở lại đến, sắc mặt có chút biến ảo không ngừng.

“Ôn Quan Sơn, Dã Hồ tiên sinh, đều chỉ là thân phận của ngươi một trong, như vậy, ngươi kết quả là ai? Cái kia dẫn ta đi phát hiện ngươi bộ mặt thật hồ ly, lại đến cùng là ai?”

Tô Vân thật dài phun ra một ngụm trọc khí, hướng ngoài cửa sổ nhìn lại, Ngọc Hoàng sơn như cây cột chống trời,

chống đỡ lấy Nguyên Sóc không trung. Mà ở trong mắt của hắn, nhưng phảng phất bầu trời sắp đổ.

"Thủy Kính tiên sinh ý đồ kéo bầu trời sắp đổ, ý đồ thúc đẩy một hồi trước đó chưa từng có cải cách, nhưng mà quá nguy hiểm…"

Hắn thu về ánh mắt, nhìn về phía nơi xa, nơi đó là Đông đô đông dịch trạm, một đầu thật dài Lục Địa Chúc Long ngay tại đi vào dịch trạm, nơi xa liền phát ra du dương tiếng kêu.

"Quá nguy hiểm."

Tô Vân trong lòng yên lặng nói: "Vì bảo vệ tiên sinh, ta sắp không chống nổi."

Phụ Sơn liễn hướng Ngọc Hoàng sơn bên trên đi tới, mà Chúc Long liễn bên trên, Trì Tiểu Dao thận trọng đỡ lấy Tả Tùng Nham xuống xe, Tả Tùng Nham thương thế đã khỏi hẳn, sinh long hoạt hổ, quay đầu lại nói: "Tiểu Phàm, cẩn thận, nắm chặt sư phụ ngươi, đừng bay đi!"

Ly Tiểu Phàm vội vàng đem dây thừng trói tại eo thân của mình bên trên, dây thừng một chỗ khác tung bay ở trên không, buộc lấy không còn muốn sống Đạo Thánh.

Đạo Thánh ngực, một cái băng tuyết đáng yêu bé gái đang giúp hắn đếm lông mày có bao nhiêu căn. Mà phía dưới, Hồ Bất Bình đang vịn dây thừng trèo lên trên, ý đồ nhìn ra xa một chút.

Đổng y sư ở phía sau phí sức nâng lên Thánh Phật, Thánh Phật bị băng bó đến chỉ còn lại có tròng mắt, dè dặt xuống xe, nói: "Hoa Hộc, ngươi chăm sóc tốt sư phụ ngươi."

Hai người bọn hắn lớn tuổi, năng lực khôi phục không bằng lúc trước, tốt chậm một chút.

"Ai —— "

Một cái anh tuấn thiếu niên lên tiếng, đột nhiên trên bầu trời một tia chớp răng rắc một tiếng đánh xuống, gọt tại Linh Nhạc tiên sinh trên đầu, Linh Nhạc tiên sinh vừa mới khôi phục một chút tức giận, nhất thời bị đánh đến suýt chút nữa tắt thở.

Hoa Hộc vội vàng chống lên một cây dù, bảo hộ ở Linh Nhạc tiên sinh đỉnh đầu.

Mọi người xuống xe, ngay tại sầu muộn không có chỗ đặt chân, Tả Tùng Nham nói: "Trước đi Đạo Thánh đạo quan ở lại, chỉnh đốn một đêm, đợi đến ngày mai đi tìm Thủy Kính cùng Tô tiểu tử."

Mọi người xưng phải, ngăn lại một cỗ Phụ Sơn liễn, hướng Thanh Hư quan chạy tới.

"Đông đô Phụ Sơn liễn thật đắt, so chúng ta Sóc Phương đắt gấp hai!" Đổng y sư hướng Tả Tùng Nham nói.

Trì Tiểu Dao có chút lo lắng, nói: "Các ngươi nói, Tô sĩ tử bây giờ làm gì? Có thể bị nguy hiểm hay không?"

Tả Tùng Nham cười lạnh nói: "Còn có thể làm cái gì? Đương nhiên là run lẩy bẩy!"

Trì Tiểu Dao càng thêm lo lắng.

Tả Tùng Nham nhìn về phía phía ngoài cửa xe, chỉ thấy thành Đông đô bên trong hỗn loạn tưng bừng, hắn tai mắt thông minh, nghe được mọi người đang nghị luận xôn xao, nói Tương Liễu ma thần đại náo Đông đô sự tình.

"Đông đô, là không tốt đẹp được á!"

Hắn lo lắng, thầm nghĩ: "Cái gì yêu ma quỷ quái đều nhảy ra ngoài, Thủy Kính còn muốn bảo vệ Tô Vân tiểu tử kia, chỗ nào có thể đấu qua được những lão quái vật này?"

Tô Vân trở lại Hiền Lương viện, Oánh Oánh lập tức tiến lên đón đến, nói nhỏ: "Tô sĩ tử, vừa mới cái kia Tương Liễu, là ngươi sao?"

Tô Vân chần chừ một chút, gật gật đầu.

Oánh Oánh khẩn trương vô cùng: "Áp chế lại ư?"

Tô Vân gật gật đầu: "Ôn thừa tướng giúp ta trấn áp lại."

Oánh Oánh chui vào hắn Linh giới bên trong, xung quanh nhìn quanh, lại chạy đến Tô Vân nội tâm sau gáy chỗ quan sát, không có phát hiện dị trạng, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Đột nhiên, nàng vừa khẩn trương lên, đang muốn nói ra Thanh Ngư trấn chữ, kiểm tra phong ấn chi tường, đột nhiên bị Tô Vân nội tâm che miệng, xin tha nói: "Oánh Oánh cô nãi nãi, ngươi liền yên tĩnh một hồi, đừng nói ba chữ kia. Ta hiện tại đầu còn đau đây!"

Oánh Oánh giãy giụa tay của hắn, oan ức vô cùng: "Ta cũng là lo lắng Đông đô dân chúng an nguy… Tốt a, chờ ngươi tốt một chút, ta lại kiểm tra bức tường kia tường. Ngươi trước nghỉ ngơi."

Tô Vân lắc đầu nói: "Hiện tại còn không thể nghỉ ngơi. Ta muốn đi thăm hỏi một người, Oánh Oánh, ngươi theo ta cùng đi."

Oánh Oánh hiếu kỳ nói: "Thăm hỏi ai?"

"Ôn, Quan, Sơn!"

—— —— cầu phiếu, cầu đặt mua!

Chương 239 : Diệu bút Đan Thanh

Chương 238: Diệu bút Đan Thanh

Phủ thừa tướng biệt viện.

Ma thần Tương Liễu xuất từ phủ thừa tướng thư phòng, nơi đó một mảnh hỗn độn, hầu như thành phế tích, vì thừa tướng an nguy suy nghĩ, thừa tướng Ôn Quan Sơn được rất nhiều môn đồ thủ hộ, đưa đến biệt viện đi.

Biệt viện bên trong, rất nhiều y sư khẩn trương vì Ôn Quan Sơn chẩn bệnh trị liệu, Ôn Quan Sơn cũng không tị hiềm, hướng Mẫn Vọng Hải các đệ tử nói: "Đêm nay chính là ta đại kiếp ngày, sẽ có người tới giết ta. Người tới hung mãnh cực kỳ, lúc đầu chẳng qua là đánh nghi binh, thăm dò ta còn thừa lại mấy phần thực lực tu vi. Canh ba sáng lúc, chính là đợt thứ nhất thăm dò."

Mẫn Vọng Hải gãy một cánh tay, mặt khác môn đồ cũng đều có bị thương, nghe vậy vẻ mặt đều là biến đổi.

Bọn họ thương thế cũng là rất nặng, đều là bị Tô Vân biến thành chín đầu Tương Liễu gây thương tích, càng có mấy cái cường giả bị Tô Vân đánh giết, nếu là đêm nay có địch nhân tập kích, chỉ sợ dữ nhiều lành ít!

Ôn Quan Sơn tiếp tục nói: "Canh ba sáng đợt thứ nhất tấn công, chính là địch nhân đến công, sẽ điệu hổ ly sơn, đem các ngươi dẫn đi."

Mẫn Vọng Hải bực tức nói: "Lão sư yên tâm, các đệ tử nhất định tử chiến không đi!"

Ôn Quan Sơn lắc đầu nói: "Sai, các ngươi đi."

Mẫn Vọng Hải đám người ngẩn ngơ, không rõ vì sao biết rõ là kế điệu hổ ly sơn, còn muốn đem bọn họ điều đi.

"Các ngươi không đi, đợt thứ hai tấn công các ngươi chắc chắn phải chết. Các ngươi bị dẫn đi, thì còn có thể bảo toàn tính mạng."

Ôn Quan Sơn nói: "Các ngươi bị dẫn sau khi đi, liền sẽ có đợt thứ hai thích khách. Cái này đợt thứ hai thích khách là đến xò xét ta còn lại mấy thành thực lực. Vọng Hải, ngươi lấy ta linh binh Thiên Ngôn phiên đến, đem Thiên Ngôn phiên treo ở ta viện tử trên cánh cửa, cái này một đợt thích khách lúc đến, sẽ có bảo vật này giết hắn."

Mẫn Vọng Hải vội vàng lấy tới Thiên Ngôn phiên, bảo vật này chính là Ôn Quan Sơn nổi danh chi bảo.

Năm đó Ai Đế vừa mới đăng cơ, Ôn Quan Sơn thanh danh lên cao, hướng Ai Đế tiến dâng thiên ngôn trị quốc thượng sách, Ai Đế long nhan cực kỳ vui mừng, xem là vô song lương thần, một ngày ba thăng hắn quan.

Cái này thiên ngôn dâng thư, bị Ai Đế biểu tại kim phiên bên trên, lại bị Ôn Quan Sơn tự thân luyện chế, bởi vậy được gọi là Thiên Ngôn phiên, uy lực vô cùng lớn.

Ôn Quan Sơn lại nói: "Cái này hai phiên thăm dò sau đó, đã đến canh bốn sáng, lần này tới người thực lực không thể coi thường, Thiên Ngôn phiên không ngăn được hắn. Các ngươi lấy ta luyện phật bảo cùng đạo bảo đến, một kiện treo ở ta trước phòng cửa nhà bên trên, một kiện treo ở ta đầu giường trướng trước."

Mẫn Vọng Hải đám người đồng ý.

Ôn Quan Sơn là Tạp Gia Đại Thánh, đã từng là từ Nho Thích Đạo ba nhà Đại Thánh, học được ba nhà bản lĩnh, loại

trừ Thiên Ngôn phiên bên ngoài, còn luyện thành phật môn đạo môn bảo vật, đều có chỗ bất phàm.

"Người tới liền chiến ta hai đại linh binh, khí thế suy kiệt, người này có thể xông vào đến nơi đây, cho thấy một thân thân phận địa vị cực cao, nhất định là Đông đô bên trong đại nhân vật."

Ôn Quan Sơn nói: "Hắn cứ tới đến ta trước giường bệnh, nhưng bởi vì khí thế suy kiệt, không phải trạng thái toàn thịnh, liền không dám cùng ta đánh cược một lần, nhất định chạy thoát. Như vậy, có thể chịu đựng qua canh bốn."

Mẫn Vọng Hải nghe được hãi hùng khiếp vía, nói: "Lão sư, năm canh trời ơi?"

Ôn Quan Sơn nói: "Canh bốn sáng vừa qua, các ngươi liền lập tức trở về đến, lập tức đem ta nhập liệm vào quan, tiếp đó khua chiêng gõ trống, khóc sắp nổi lên đến, chạy như bay thông báo triều đình các lộ quan viên, nói ta đã trọng thương không trị. Năm canh sáng lúc, sắc trời đem bày ra không sáng, vào triều quan viên đều đã sớm rời giường, bởi vậy nhận được tin tức, nhất định lập tức chạy tới phúng viếng hỏi tang. Các ngươi cứ khóc, mặt khác không cần nói."

Mẫn Vọng Hải đám người da đầu run lên, Phí Hồng Cẩm run giọng nói: "Như vậy lão sư vượt qua một đêm này sau đó, có hay không liền an toàn?"

Ôn Quan Sơn lắc đầu, nói: "Chân chính nguy hiểm vừa mới bắt đầu. Cái này đêm thứ nhất là thăm dò, đêm thứ hai mới là chính chủ xuất mã. Cho ta nhập liệm vào quan lúc, đem ta Đại Thánh linh binh cùng với ba đại linh binh cùng một chỗ vào quan, đến ngày thứ hai ban đêm, các ngươi không cần thủ linh, đều đi, một cái cũng đừng lưu lại."

Mọi người sắc mặt nghiêm nghị, không nói thêm gì nữa.

Ôn Quan Sơn tiếp tục nói: "Ngày thứ ba buổi sáng, các ngươi trở lại. Đừng mở quan tài, trực tiếp đem ta chôn cất, ta nếu là sống sót, sau bảy ngày tự nhiên sẽ leo ra phần mộ, ta nếu là chết rồi, liền như thế chôn cất cũng tốt. Tốt, các ngươi đi chuẩn bị đi."

Mẫn Vọng Hải đám người nhao nhao hạ bái, hướng hắn dập đầu.

Ôn Quan Sơn nằm tại trên giường bệnh, biết bọn họ là tại dập đầu cảm tạ sư ân, liền không để ý đến.

Lúc này, có tôi tớ đến đây, nói: "Lão gia, ngoài cửa có cái gọi Tô Vân sĩ tử đưa tới bái thiếp."

"Lão sư bản thân bị trọng thương, thương tới tính mạng, há có thể gặp khách?"

Tằng Chân Tùng cho cái kia tôi tớ một cái bàn tay, tức nói: "Đừng nói cái này Tô Vân chẳng qua là một cái nho nhỏ đốc ngoại ti thiếu sử, coi như hắn là cửu khanh, hôm nay cũng không thấy khách!"

Ôn Quan Sơn nhưng vẻ mặt khẽ nhúc nhích, thở hổn hển nói: "Chân Tùng, để vị này Tô thiếu sử đi vào. Khách khí một chút, đừng ác ngôn ác ngữ."

Tằng Chân Tùng đám người giật mình, không hiểu chút nào, nhưng chiếu theo phân phó của hắn xử lý.

Ôn Quan Sơn thương thế cực nặng, lúc này gặp khách, đối thương thế rất là bất lợi, Tô Vân mặc dù là đốc ngoại ti thiếu sử, gần chút thời gian thanh danh lên cao, nhưng chức quan cũng không lớn, vì sao thừa tướng muốn gặp người này?

"Cái này Tô thiếu sử, chẳng lẽ là giết Nguyên Vô Kế điện hạ, làm nhục thừa tướng công tử, giết Cảnh Nam Lâu đám người, quấy nhiễu tân học cựu học luận chiến ngoan nhân!"

Phí Hồng Cẩm cắn răng nói: “Kẻ này này đến, chẳng lẽ là tới thăm dò chút lão sư thương thế?”

Mẫn Vọng Hải thương thế rất nặng, miễn cưỡng trấn trụ thương thế, nói: “Hồng Cẩm, nghe lão sư dặn dò, đừng gây thêm rắc rối. Chúng ta cứ dựa theo lão sư dặn dò, làm tốt tối nay sự tình!”

Hắn sắc mặt trầm xuống: “Coi như cùng Tô thiếu sử có thiên đại thù, cũng phải đợi đến sau bảy ngày lại nói!”

Phí Hồng Cẩm đồng ý.

Sau một lúc lâu, Tô Vân đi theo người hầu đi tới cái này phủ thừa tướng biệt viện, Mẫn Vọng Hải đám người đang đi ra phía ngoài đến, cùng hắn đối mặt, Tô Vân mỉm cười gật đầu.

Mẫn Vọng Hải đám người chưa trả lễ, mà là nhìn hắn hướng phòng bệnh đi tới.

“Người Đông đô cỡ nào không có lễ phép!” Tô Vân Linh giới bên trong, Oánh Oánh có chút ấm ức.

Tô Vân cười nói: “Ngươi nếu là suy nghĩ một chút, trên người bọn họ tàn tật, đều là ta lưu lại, cần gì phải cùng bọn hắn giận dỗi?”

Oánh Oánh trong lòng lo sợ, nói: “Thật muốn gặp Ôn Quan Sơn ư? Ngươi đem hắn đánh thành như vậy, hiện tại không có Tương Liễu thủ hộ, hắn há có thể chịu để yên? Nếu là hắn nhìn ra hư thực, xuống tay với ngươi…”

“Oánh Oánh, nếu đã tới, cần gì nửa đường bỏ cuộc?”

Tô Vân mặt mang lễ phép tính tươi cười, đi vào phòng bệnh, nội tâm đối Oánh Oánh nói: “Huống chi, ngươi không phải cũng rất muốn biết, Ôn Quan Sơn có phải là hay không người kia ư?”

Oánh Oánh trong lòng hơi chấn động, không nói thêm gì nữa.

Lúc này, Tô Vân ngẩng đầu, nhìn thấy trên giường bệnh Ôn Quan Sơn, Oánh Oánh đi vào ánh mắt hắn bên trong Thiên Môn trấn, hướng ra phía ngoài nhìn lại, cũng nhìn thấy Ôn Quan Sơn, không khỏi trống ngực nhanh hai nhịp.

Năm đó cái kia nàng ngưỡng mộ hâm mộ nam tử, sẽ là trước mắt người này ư?

"Sĩ tử Tô Vân, bái kiến thừa tướng." Tô Vân khom người làm lễ chào hỏi.

"Ngươi làm được là học sinh lễ, cũng không phải là hạ quan bái kiến thượng quan lễ tiết."

Giường bệnh là một trương có thể song song nằm bảy tám người giường lớn, hai cái trẻ tuổi nha hoàn ngồi quỳ chân trên giường, đem Ôn Quan Sơn đỡ ngồi dậy, một cái nữ hài đi tới Ôn Quan Sơn sau lưng, đưa lưng về phía hắn ngồi quỳ chân, xem như thịt người gối dựa.

Ôn Quan Sơn hướng về phía sau nhích lại gần, ánh mắt rơi vào Tô Vân trên người, khí sắc lộ ra còn tốt, phất tay để người không có phận sự đi xuống, y sư cũng đi xuống, cười lạnh nói: "Ngươi thật lớn mật, lại dám tới gặp ta!"

Hắn cái này giận dữ, tựa như thiên địa biến sắc, lôi đình đan xen, Tu Di sơn sụp ở phía trước, thật là Thánh Nhân cơn giận!

Tô Vân một bức mắt mù bộ dáng, làm như không thấy, thản nhiên nói: "Ngươi là ta đánh cho tàn phế, ta vì sao không dám tới gặp ngươi?"

Ôn Quan Sơn sắc mặt biến hóa, đổi bộ vẻ mặt, cười nói: "Không hổ là ta dạy đi ra . Bất quá, khi sư diệt tổ, ta có lẽ không dạy qua ngươi."

Tô Vân trong lòng nhảy lên kịch liệt, sau một lúc lâu, lúc này mới khôi phục lại bình tĩnh, nói: "Còn nhớ lão sư dạy ta thiên thứ nhất văn chương đệ tử quy ư?"

Ôn Quan Sơn giật mình, cười ha ha nói: "Ta sao lại dạy những cái kia hủ nho văn chương? Ta dạy cho ngươi thiên thứ nhất, là Văn Tuyên Vương biên soạn 《 nghi lễ 》."

Tô Vân vẻ mặt ảm đạm xuống, nói: "Không biết tiên sinh có thể hay không giảng một chút toàn bộ câu chuyện trong đó?"

Ôn Quan Sơn nói: "Ta chính là Tạp Gia Đại Thánh, tập được đủ loại pháp môn, có ma đạo pháp môn có thể phân ra nội tâm, ngay sau đó hóa thành Dã Hồ, khi nhàn hạ dạy chút hồ ly tinh quái giải trí, chẳng qua là không nghĩ tới nhưng dẫn tới một cái nhân loại thiếu niên."

Tô Vân lắc đầu nói: "Là rảnh rỗi ư? Ngươi ham muốn triều thiên khuyết, chẳng qua là biết rõ Đế Bình cũng tại điều tra triều thiên khuyết tung tích, không dám trực tiếp đi Sóc Phương, ngay sau đó ngươi cái này nội tâm lưu tại Thiên Thị Viên. Ngươi biết, trộm lấy triều thiên khuyết những người kia, sớm muộn lại còn đấu, đến lúc đó, người thắng trận sẽ đem triều thiên khuyết đưa đến Đông đô!"

Ôn Quan Sơn mặt mang tươi cười, nói: "Nói tiếp."

Tô Vân tiếp tục nói: "Bọn họ mang theo triều thiên khuyết trở lại Đông đô thời điểm, chính là ngươi động thủ thời điểm, đầu tiên là Đại Tần sứ giả triều bái, cho Nguyên Sóc một hạ mã uy, ngươi lại thông đồng sứ giả, tới một hồi tân học cựu học luận chiến, bức thoái vị hoàng đế. Ngươi lại đánh giết Đạo Thánh, Thánh Phật, vì thay đổi triều đại làm chuẩn bị. Đến lúc đó, hoàng đế là người ngươi chọn, ngươi ra lệnh một tiếng, Cầu Thủy Kính bị xử tử, Tiết Thanh Phủ đền tội, bát diện triều thiên khuyết đều rơi vào tay ngươi."

Ôn Quan Sơn nói: "Trước kia kiểm tra, ngươi nhiều lần đều thi đệ nhất. Môn hạ của ta các đệ tử, ngươi là đệ nhất nhân, Mẫn Vọng Hải bọn họ đều không bằng ngươi. Có đôi khi ta thậm chí suy nghĩ, ta không nên đem những cái kia cựu thánh tuyệt học bên trong công pháp giấu đi. Nếu như ta đem những cái kia công pháp truyền thụ cho ngươi, ta dạy cho ngươi thời gian bảy năm, ngươi sẽ trưởng thành đến kinh khủng bực nào tình trạng?"

Hắn có chút tiếc hận.

Bảy năm, hắn dạy Tô Vân, dạy Hoa Hồ đám người, dạy đều là cựu thánh tuyệt học tàn thiên, không có dạy vận dụng pháp môn, cũng không có dạy cao thâm công pháp.

Tô Vân cùng Hoa Hồ đám người nội tình bị đánh đến cực kỳ thâm hậu, căn cơ vô cùng vững chắc, nhưng thủy chung không cách nào tu thành Trúc Cơ, không cách nào Uẩn Linh.

"Như vậy lão sư, ngươi vì sao lựa chọn lưu tại Thiên Thị Viên, lưu tại Thiên Môn trấn?"

Tô Vân nói: "Ngươi muốn, không chỉ là bát diện triều thiên khuyết a?"

Ôn Quan Sơn gật đầu nói: "Ta muốn càng nhiều. Lục Hạo ngu xuẩn, hắn cho là ngươi chết rồi, đem ngươi giấu đi, ta khi đi tới, thấy được lão gia tử đem ngươi từ trong quan tài cứu ra. Lão gia tử vẫn là thiện tâm, đem ngươi đưa cho Thiên Môn trấn, để những cái kia quỷ thần chăm sóc ngươi. Ta cũng nghĩ thông qua ngươi, tới giải Khúc thái thường bọn họ nghiên cứu ra trường sinh phương pháp, đi tới Tiên giới phương pháp."

Hắn ngẩng đầu lên, có chút thổn thức: "Đưa cá cho người không bằng dạy người bắt cá, bát diện triều thiên khuyết tuy là mỹ diệu, nhưng này chẳng qua là đến hắn dùng. Ta cần nhận được là hắn pháp, ngay sau đó ta liền thông qua ngươi tới quan

sát Thiên Môn trấn. Nhưng mà để cho ta tuyệt đối không ngờ tới là…"

Hắn nhìn Tô Vân, cười đến nước mắt sắp chảy xuống: "Bảy năm qua, ta một mực mơ ước muốn lấy được pháp, vẫn ở bên cạnh ta, ngay tại dưới mí mắt ta! Buồn cười ta thế mà một mực đưa ánh mắt đặt ở Thiên Môn trấn, đặt ở những cái kia người chết trên người! Cho đến hôm nay ngươi ra tay với ta, ta mới suy nghĩ ra điểm này!"

Tô Vân sắc mặt yên bình chờ hắn cười xong, mới không nhanh không chậm nói: "Như vậy lão sư, ta thay ta bằng hữu hỏi ngươi một vấn đề."

Ôn Quan Sơn nói: "Nói."

Tô Vân nghiêm mặt nói: "Ta vị bằng hữu kia muốn biết, ta hẳn là gọi ngươi Đan Thanh, vẫn là Tần Vũ Lăng?"

Ôn Quan Sơn sắc mặt đột nhiên trở nên vô cùng lạnh lẽo âm trầm, không khí cũng đột nhiên trở nên băng lãnh, sau lưng của hắn gối lên thiếu nữ kia rất nhanh liền bị đông cứng thành binh nhân, chết oan chết uổng!

Ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm vào Tô Vân, không chút nào che giấu sát ý trong lòng, thản nhiên nói: "Tương Liễu đã bị ta phong ấn, thực lực ngươi bây giờ, chẳng qua là một cái xuất sắc Uẩn Linh cảnh giới linh sĩ mà thôi."

Tô Vân sắc mặt không thay đổi, nhưng vào lúc này, phía sau hắn cái bóng dần dần vặn vẹo, loáng thoáng hiện ra một cái hình rồng cái bóng.

Cái kia rồng cái bóng cổ quái, lại còn mọc ra cánh.

Ôn Quan Sơn khóe mắt vênh lên.

Tô Vân sắc mặt bình tĩnh nói: "Còn xin lão sư nói rõ sự thật."

Ôn Quan Sơn sắc mặt biến ảo không ngừng.

Tô Vân Linh giới bên trong, Oánh Oánh khẩn trương đến hầu như ngất đi, cái bóng dưới đất cũng không phải là Ứng Long, mà là Tô Vân bắt chước Ứng Long thần thông!

Nếu rơi vào tay Ôn Quan Sơn phát giác, hai người bọn họ khẳng định chết không có chỗ chôn!

"Giống như sách quái Oánh Oánh, cũng không phải là Oánh sĩ tử đồng dạng, ta không phải Tần Vũ Lăng."

Ôn Quan Sơn đột nhiên nói: "Tần Vũ Lăng đã chết, ta là diệu bút Đan Thanh."

Chương 240 : Cầu Thủy Kính phúng viếng

Chương 239: Cầu Thủy Kính phúng viếng

Tô Vân trở nên trầm mặc.

Nội tâm, là mọi người ngưng tụ tinh thần, thần thông, là nội tâm chiếu rọi.

Tần Vũ Lăng khi chết, tinh thần của hắn còn chưa đủ mạnh, nội tâm nương tựa vào ngoại vật lúc chỉ có thể trở thành yêu, tinh hoặc là quái.

Hàn Quân, cũng tức là hiện nay Tiết Thanh Phủ đem Tần Vũ Lăng nội tâm đưa vào trong bút của hắn, để hắn hóa thành bút quái, cùng mặt khác yêu quái cũng không khác biệt.

Mặt khác yêu quái, như Hoa Hồ, Thanh Khâu Nguyệt, bọn hắn cũng đều là linh sĩ nội tâm bám vào hồ ly trên người biến thành. Đối với bọn hắn tới nói, cũng không kiếp trước, chính mình là bản thân, mình cùng kiếp trước duy nhất liên quan, chính là trong trí nhớ của mình sẽ thỉnh thoảng cảm thấy chuyện nào đó rất là quen thuộc, bản thân phảng phất làm qua hoặc là trải qua.

Có đôi khi, bọn họ cũng sẽ nhớ tới kiếp trước sinh hoạt một đoạn, nhưng là mình sớm đã không còn là kiếp trước người kia.

Bút quái Đan Thanh cũng là như vậy.

Hắn bị Hàn Quân bán cho lúc tuổi còn trẻ vào kinh đi thi Sầm Thánh Nhân, Sầm Thánh Nhân cùng khi đó Đạo Thánh

cùng Thánh Phật quan hệ rất tốt, điểm hóa Đan Thanh, thu làm đệ tử.

Coi như Đan Thanh đã thức tỉnh Tần Vũ Lăng trí nhớ, cũng cùng Tần Vũ Lăng không liên quan, đối với hắn mà nói chẳng qua là một hồi nhân sinh trải qua, tựa như hiện nay Oánh Oánh đồng dạng.

Ôn Quan Sơn nói Tần Vũ Lăng đã chết, bản thân là diệu bút Đan Thanh, nguyên nhân liền ở chỗ đây.

"Cho nên, lão sư, Ôn Thánh Nhân là thế nào chết?"

Tô Vân hỏi: "Sầm Thánh điều tra Đan Thanh cái chết, nhưng treo cổ tự tử chết tại Thiên Môn trấn bên ngoài, hắn lại là chết như thế nào? Ta tại trong thư phòng của ngươi, thấy được Ôn Thánh Nhân thi thể, còn chứng kiến rất nhiều đáng sợ đồ vật. Ngươi nên giải thích thế nào?"

"Ngươi đã rất tiếp cận chân tướng."

Ôn Quan Sơn liếc liếc hắn sau lưng cái bóng, mỉm cười nói: "Nếu như ta có thể sống qua một kiếp này, ta sẽ nói cho ngươi chân tướng. Nếu như ta không qua được, như vậy bí mật này liền theo ta cùng một chỗ vùi sâu vào cát bụi."

Tô Vân nhíu lông mày, ánh mắt rơi vào phía sau hắn đã bị đông cứng thành tượng băng thiếu nữ trên thi thể: "Lão sư cho ta cách xa nhau chỉ có hai bước, lão sư có lẽ không cần chờ lấy nhìn có hay không có thể trải qua một kiếp này, có lẽ đệ tử hiện tại liền có thể để lão sư hóa thành cát bụi."

Ôn Quan Sơn thản nhiên nói: "Dựa trong cơ thể ngươi Ứng Long ư? Hài tử, tại ngươi nắm giữ Ứng Long lực lượng trước đó, ta liền có thể đem ngươi đánh chết, tiện thể giết ngươi Linh giới bên trong Oánh Oánh."

Hai người trở nên trầm mặc.

Oánh Oánh nắm chút mồ hôi lạnh, vô cùng khẩn trương.

Tô Vân đứng dậy, cáo từ nói: "Lão sư hảo hảo điều dưỡng thân thể."

Ôn Quan Sơn theo dõi hắn cái bóng, trong ánh mắt có một vệt sát cơ hiện lên, muốn động, nhưng lại kiềm chế xuống tới.

Trên đất Tô Vân cái bóng giống như là trong truyền thuyết thần thoại chiến thần Ứng Long, mang theo mạnh mẽ yêu dị lực lượng, để hắn có chút nhìn không thấu.

"Cái bóng dưới đất, giống như là Ứng Long, tại mỗi một khắc, ta cho là hắn đang gạt ta, dùng hắn thô thiển thần thông tới lừa gạt ta. Nhưng mà cái này tà ác lại mạnh mẽ lực lượng…"

Ôn Quan Sơn nhìn Tô Vân bóng lưng, trong lòng kinh nghi bất định: "Cỗ này sâu xa lực lượng, thậm chí vượt qua Thánh Nhân. Tin đồn thượng cổ Thánh Hoàng gặp được ma vương tàn phá bừa bãi, chiến không thể thắng, ngay sau đó cầu nguyện cầu trời, thượng thiên hạ xuống chiến thần Ứng Long. Chẳng lẽ nói, tin đồn là thật?"

"Mã —— a ——" hắn bên tai truyền tới một quỷ dị âm thanh.

Ôn Quan Sơn nghe được thanh âm này, sát ý trong lòng triệt để tán đi.

Tô Vân đi ra ngoài, đợi đến hắn đi ra phủ thừa tướng biệt viện, bên tai cuối cùng truyền đến Oánh Oánh âm thanh: "Cuối cùng sống sót mà đi ra ngoài. Tô sĩ tử, ta mới vừa rồi còn cho là hắn thật sẽ thống hạ sát thủ đây! Không nghĩ tới hắn vậy mà thật sẽ bị thần thông của ngươi hù sợ!"

Tô Vân cũng có chút kinh ngạc, nói: "Ta cũng không nghĩ tới. Ta nguyên bản dự tính hắn sẽ có thăm dò, ai biết liền thăm dò đều không thăm dò, liền bị ta hù dọa."

“Có thể là hắn bị Tương Liễu đánh cho quá thảm rồi.” Oánh Oánh suy đoán nói.

“Ta nghĩ cũng thế.”

Tô Vân rất là tự đắc: “Bốn đại thần thoại một trong Ôn Thánh Nhân, bị ta đánh cho có chút bóng ma tâm lý, cũng là chuyện đương nhiên.”

Oánh Oánh lặng im phút chốc, đột nhiên nói: “Tô sĩ tử, cám ơn ngươi, chấm dứt ta một cọc tâm sự.”

Tô Vân ngẩng đầu nhìn trời, phun ra một ngụm trọc khí, cười nói: “Oánh Oánh, không chỉ là ngươi chấm dứt một cọc tâm sự, ta cũng chấm dứt lớn lao tâm sự, từ đây đạo tâm của ta bên trong lại không trắc trở.”

Oánh Oánh xì xì cười nói: “Ta còn lo lắng cho ngươi bởi vậy sa đọa, rơi vào ma đạo, tựa như Hàn Quân, tựa như Tần Vũ Lăng bọn họ đồng dạng, thấy được hắc ám, liền hóa thành hắc ám.” Nàng nói đến đây, trong lòng có chút buồn bã.

Ôn Quan Sơn nói hắn là Đan Thanh, không phải Tần Vũ Lăng, nhưng mà tại Oánh Oánh trong lòng hắn vẫn là Tần Vũ Lăng, vẫn là cái kia anh minh thần võ lĩnh đội học ca.

“Ta làm sao sẽ biến thành bọn họ như vậy?”

Tô Vân bật cười: “Ta chẳng qua là bị Dã Hồ tiên sinh lừa gạt mà thôi, nhưng mà ta cũng từ chỗ của hắn học được rất nhiều kiến thức, đây là chuyện tốt, cần gì hướng xấu suy nghĩ?”

Oánh Oánh ngẩn ngơ: “Thế nhưng là, ngươi trải qua sự tình, so với bọn hắn hắc ám nhiều.”

Nàng rất khó tưởng tượng, giống như Tô Vân như vậy, từ nhỏ sống ở một cái lớn lao nói dối bên trong, trong trấn người

đều là quỷ thần, trên danh nghĩa bảo vệ hắn, nhưng trên thực tế chẳng qua là mắc nợ hắn quá nhiều.

Hắn từ nhỏ bị những này trong lòng của hắn ngưỡng mộ trưởng bối làm cực kỳ tàn ác thí nghiệm, bên người mặt khác em bé từng cái bị loại này thí nghiệm dằn vặt đến chết, chỉ có hắn một người sống sót.

Hắn tại mắt mù thời điểm, lại rơi xuống Dã Hồ tiên sinh đan trong khi nói dối, Dã Hồ tiên sinh mượn hắn tới quan sát đánh giá Thiên Môn trấn, thăm dò Thiên Môn trấn bí ẩn.

Thậm chí liền Dã Hồ tiên sinh chết, cũng là một cái nói dối!

Hàn Quân cùng Tần Vũ Lăng trải qua hắc ám nhân sinh, so ra kém Tô Vân trải qua hắc ám, thế nhưng là, Tô Vân vì sao không có như Ngô Đồng kỳ vọng như vậy, sa đọa thành ma đâu?

"Có lẽ là bởi vì, có người cho ta nhân sinh mở một cái cửa sổ mái nhà, để ánh nắng có thể chiếu xuống đi."

Tô Vân suy nghĩ một chút, yếu ớt nói: "Ta bị bỏ vào trong quan tài thời điểm, có người đem ta bới đi ra. Ta tại Thiên Môn trấn thời điểm, có người bát tán mây đen, để ánh sáng mặt trời chiếu ở nhà của ta bên trên. Khi đó ta còn có rất nhiều bằng hữu, giống như nhị ca, giống như Tiểu Phàm, giống như về sau gặp phải Tiểu Dao học tỷ, còn có ngươi, còn có Tả phó xạ, còn có Thủy Kính tiên sinh, Nhàn Vân đạo nhân… Các ngươi thật đối với ta rất tốt.

"Ta rời đi Thiên Thị Viên, tuy là gặp gỡ bảy đại thế gia mưu phản một án, thấy được thế gia lục đục với nhau, lẫn nhau đấu đá, nhưng cũng nhìn thấy nghiêm túc nghiên cứu học vấn, nghiêm túc vì dân chúng mưu phúc người."

Nụ cười của hắn giống như là mây đen giăng đầy trên bầu trời ném xuống tới ánh nắng, cười nói: "Ta còn chứng kiến có người dùng cả đời thời gian đi để tầng thấp nhất sĩ tử có học thượng có đọc sách, còn chứng kiến có con người làm ra tầng thấp nhất người liều mạng. Ta gặp gỡ tuy là bi thảm, nhưng lại thấy được ánh sáng, nắm giữ những này, vì sao muốn sa đọa thành ma?"

Oánh Oánh có chút ngỡ ngàng.

Hàn Quân, Tần Vũ Lăng, Tô Vân, bọn họ gặp gỡ cực khổ không hoàn toàn giống nhau, nhưng đều tràn đầy hắc ám, thế nhưng là vì sao lựa chọn của bọn hắn không giống?

"Người có thể sinh hoạt trong bóng đêm, nhưng suy nghĩ không thể trong bóng đêm trầm luân. Đẩy ra mây đen, bắt đầu gặp ánh nắng. Đại khái Tô sĩ tử là cái loại này thường xuyên đẩy ra bản thân trong lòng mây đen người đi."

Oánh Oánh cảm thấy, Tô Vân cái này chàng trai có khiến người khâm phục địa phương, hắn có một viên chân chính mạnh mẽ nội tâm.

Oánh Oánh hỏi: "Ôn Quan Sơn nói, hắn có kiếp sắp tới, có thể sống trải qua tràng này kiếp, lại nói chuyện xưa. Ngươi biết tràng này kiếp từ chỗ nào tới sao?"

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, ngẩng đầu hướng Ngọc Hoàng sơn hoàng thành phương hướng nhìn lại.

Oánh Oánh ngầm hiểu, có chút lo lắng nói: "Như vậy hắn có thể hay không trải qua kiếp nạn này?"

Tô Vân thu về ánh mắt, trở về Hiền Lương viện: "Hắn có thể hay không trải qua kiếp nạn này, đều không liên quan gì đến chúng ta."

Oánh Oánh nhất thời gấp: "Thế nhưng là chân tướng…"

Tô Vân cười ha ha: "Hắn cho rằng dựa vào một cái chân tướng liền muốn gây khó dễ ta, thật sự là nằm mơ! Hắn nếu là không sống được, vậy hắn liền đi chết, liền để chân tướng theo hắn cùng một chỗ chôn ở trong bụi đất, ta không có thèm nửa phần!"

Là đêm.

Canh ba sáng, phủ thừa tướng biệt viện, sát phạt chợt hiện, có tặc nhân từ cửa chính vào, ý đồ ám sát thừa tướng, Mẫn Vọng Hải, Phí Hồng Cẩm các đệ tử ra sức giết địch, bị dẫn ra phủ thừa tướng biệt viện, biệt viện bên trong chỉ còn lại có một chút hộ viện gia đinh.

Có chút gia đinh vội vàng lao ra biệt viện, đi vào báo quan, chẳng qua là chậm chạp đợi không được quan sai đến đây.

Ngay tại lo lắng lúc, trên bầu trời có hồng quang bay tới, hộ viện gia đinh từ xa nhìn lại, lại là hai ngọn đèn lồng đỏ, đợi đến cái kia đèn lồng đỏ bay đến trước mặt, mới biết không phải.

Cái kia rõ ràng là hai cái con mắt thật to!

Cái kia con mắt chủ nhân giống như ma thần, hai mắt đỏ thẫm, to lớn vô cùng, trên mặt mọc đầy râu hùm, như là ấu long cắm vào da mặt bên trên, theo đó bay lượn, xông vào biệt viện liền ăn người, đem hộ viện gia đinh ăn mấy cái, những người khác giải tán lập tức.

Cái kia ma thần giống như sinh vật xông vào biệt viện, đi tới Ôn Quan Sơn dưỡng bệnh sân nhỏ phía trước, đang muốn đi vào sân nhỏ, lại thấy cổng vòm bên trên mang theo một trương kim phiên.

Cái kia sinh vật cổ quái gặp được kim phiên, không khỏi kinh hãi, vội vàng bay lên trời, kim phiên cũng tự phóng lên trời.

Chỉ thấy giữa không trung hai ngọn đèn đỏ cùng một mặt kim phiên tung bay tới lui, bỗng nhiên trên không tiếng sấm khẽ động, hai ngọn đèn đỏ dập tắt, từ trên bầu trời rơi xuống một viên to lớn đầu.

Cái kia kim phiên bồng bềnh thấm thoát, đang muốn bay xuống, đột nhiên trên không lại là một đạo kim sắc lôi đình hiện lên, như là tiễn quang, đánh trúng kim phiên, đem cái kia kim phiên bắn ra, không biết bay hướng nơi nào đi.

Đến canh bốn sáng, Đông đô trên không lôi đình đan xen, bên dưới lên dồi dào mưa lớn, Đông đô một vùng tăm tối, cho dù là tro tàn đèn cũng không bằng lúc trước sáng rực.

Trong đêm mưa, một người đầu đội mũ rộng vành, ép tới rất thấp, đi vào không người bố trí phòng vệ phủ thừa tướng biệt viện.

Cổng vòm trước không có kim phiên, người kia thuận thuận lợi lợi đi vào Ôn Quan Sơn dưỡng bệnh viện tử, đi tới giường bệnh trước cửa.

Trước cửa treo lơ lửng Linh sơn hàng ma xử, đột nhiên hào quang tỏa sáng!

Cái kia mũ rộng vành người mấy hiệp ở giữa, lực áp Linh sơn hàng ma xử, đem hàng ma xử trấn áp, đóng ở trên mặt đất, ngay sau đó đẩy cửa vào.

Đợi hắn đi tới giường bệnh phía trước, chỉ thấy giường bệnh đầu giường mang theo một thanh bảo kiếm, chính là Ôn Quan Sơn một cái khác bảo, trảm tam thi đạo kiếm!

Đạo kiếm tranh kêu, nhảy ra vỏ kiếm, nhất thời kiếm quang cả phòng, tại trong phòng bệnh đan xen như điện.

Lại là ba cái hiệp, cái kia mũ rộng vành người trấn áp trảm tam thi đạo kiếm, đạo kiếm tranh một tiếng cắm vào vỏ kiếm.

Cái kia mũ rộng vành người hướng giường bệnh đi tới, giường bệnh màn trướng sau đó, mơ hồ có thể thấy được Ôn Quan Sơn đột nhiên ngồi dậy.

Cái kia mũ rộng vành nhân thủ chưởng vươn hướng màn trướng, đột nhiên bàn tay quơ tới, lấy kiếm, xoay người, bước nhanh mà rời đi, không có đi xốc lên màn trướng.

Trướng sau Ôn Quan Sơn ngẩn ngơ: "Lợi hại, Thủy Kính tiên sinh!"

Mũ rộng vành người tới nơi cửa phòng, đem cắm ở lòng đất Linh sơn hàng ma xử rút lên, cùng nhau mang đi.

Ôn Quan Sơn vừa vặn nằm xuống, sắc mặt âm trầm: "Cầu Thủy Kính đang tính toán ta, quả nhiên là người như Thủy Kính, kín kẽ không một lỗ hổng!"

Hắn kế hoạch đã định là đem Thiên Ngôn phiên, trảm tam thi đạo kiếm cùng Linh sơn hàng ma xử cái này ba đại linh binh đặt ở trong quan mộc, để phòng đêm thứ hai chính chủ đột kích, không nghĩ tới chính là, người tới mục tiêu thế mà không phải hắn, mà là hắn cái này ba đại linh binh!

Trên đời có thể tại trí tuệ bên trên so với hắn nhiều tính một bước, liền hắn cũng tính kế ở trong đó, chỉ có vẻn vẹn mấy người, Cầu Thủy Kính chính là một trong số đó.

Bởi vậy Ôn Quan Sơn lập tức đoán ra sau lưng chủ đạo thế cục người là vị này Thủy Kính tiên sinh!

"Muốn ta chết, không dễ dàng như vậy!"

Năm canh thiên, dông tố sau đó, sắc trời lớn quang, bầu trời đêm thông suốt, trăng sáng sao thưa, đột nhiên chính là tiếng la khóc mấy ngày liền, phủ thừa tướng biệt viện truyền đến tin dữ, Nguyên Sóc bốn đại thần thoại một trong, thừa tướng Ôn Quan Sơn, nhiễm bệnh không trị, chết bất đắc kỳ tử mà chết.

Đông đô văn võ bá quan đa số đã rửa mặt chỉnh tề, ngay tại ăn chút sớm một chút, chuẩn bị vào triều, nghe được tin tức này, không khỏi luống cuống tay chân, nhao nhao lên đường, thẳng đến phủ thừa tướng biệt viện, chính là phúng viếng, cũng là điều tra tin tức.

Từ năm canh đến ban ngày, từ ban ngày đến xuống buổi trưa, phủ thừa tướng biệt viện người đến người đi, nối liền không dứt, thậm chí liền hoàng đế cũng tự thân xuất cung phúng viếng, đỡ quan khóc lớn.

Ngự sử Cầu Thủy Kính cũng đến đây chia buồn, càng là khóc đến không thở nổi, nhất định muốn Phí Hồng Cẩm, Tằng Chân Tùng đám người mở quan tài, muốn tận mắt nhìn một chút thừa tướng di ảnh.

"Thừa tướng về cõi tiên, Cầu mỗ muốn cùng thừa tướng đồng táng một phòng, sau khi chết đi theo thừa tướng!"

Cầu Thủy Kính rút kiếm khóc lớn, liền muốn tại chỗ cắt cổ, Mẫn Vọng Hải, Phí Hồng Cẩm đám người vội vàng ngăn cản, mọi người tranh chấp bên trong, Cầu Thủy Kính lỡ tay một kiếm chọc vào quan tài bên trên.

Văn võ bá quan liền vội vàng tiến lên, hảo ngôn khuyên bảo, Cầu Thủy Kính lúc này mới từ từ ngừng khóc khóc, chẳng qua là ngẫu nhiên còn run rẩy đầu vai, hiển nhiên nội tâm đau đớn trong lúc nhất thời khó mà tiêu tan.

Đến đêm nay, đêm khuya, mọi âm thanh yên tĩnh, biệt viện đậu quan tài, chỉ có ánh nến yếu ớt, nhã tước im ắng.

Một bóng người thừa dịp bóng đêm chậm rãi đi tới, đi tới quan tài trước.

Người kia tại ánh nến bên dưới chậm rãi ngẩng đầu, từ trong ngực tay lấy ra mặt nạ, răng rắc một tiếng kề sát ở trên mặt, tấm mặt nạ kia, nhất thời tiên hoạt.

“Lĩnh đội học ca, ngươi đã từng cứu ta một mạng, đêm nay ta đến trả ngươi. Tối nay sau đó, ngươi ta lại không lẫn nhau nợ, mỗi bên tranh thiên hạ!”

—— —— đám bạn chí cốt, đám bạn chí cốt, ngày hôm nay chính là Cầu Thủy Kính sinh nhật a, chọn phía dưới lời của tác giả, liền có thể đi vào Thủy Kính tiên sinh trang giấy, vì Thủy Kính tiên sinh bỏ phiếu, lãnh hải kính huân chương!

Còn có, Lâm Uyên Hành não bổ quái hoạt động vẫn còn tiếp tục, liên quan tới Lâm Uyên Hành ẩn tàng tình huống, tương lai tình huống hướng đi, tất cả mọi người có thể não bổ một chút, phát tại chỗ bình luận truyện, Qidian tiền ban thưởng rất phong phú ah! Dù cho chẳng muốn viết, cũng có thể tới xem một chút người khác não bổ, não lỗ có hay không có ngươi não đại động!

Chương 241 : Ma trung chi kiệt

Chương 240: Ma trung chi kiệt

Bầu trời xa xăm bên trong, một cái nhỏ bé dây thừng bằng phẳng trải tại trên trời, Tô Vân ngồi tại dây thừng bên trên, cách xa nhìn về phía phủ thừa tướng biệt viện.

Nơi đó đèn đuốc sáng trưng.

Quỷ dị chính là, biệt viện bên trong chỉ lưu một chiếc quan tài, không còn ai khác.

Càng quỷ dị hơn chính là, phủ thừa tướng biệt viện bốn phía, từng đầu bốn phương thông suốt hai bên đường phố, bóng râm phía dưới, đâu đâu cũng có người!

Không có bất kỳ người nào phát ra âm thanh, bọn họ chỉ chi lăng lên lỗ tai, lưu ý lắng nghe phủ thừa tướng biệt viện động tĩnh.

Tối hôm qua đã là cực kỳ quỷ dị, nhưng một đêm này quỷ dị còn tại tối hôm qua phía trên.

"Tiết Thanh Phủ tới."

Tô Vân mừng rỡ, thấp giọng nói: "Người này chỉ có thể là hắn."

Đầu vai của hắn quần áo run run, Oánh Oánh từ cổ của hắn bên dưới chui ra ngoài, thò đầu ra nhìn quanh.

Đêm nay có gió, sách quái Oánh Oánh cứ việc có cánh, chỉ tiếc là giấy làm, bởi vậy chỉ có thể chui vào hắn trong cổ áo tránh né.

“Trên bầu trời còn có người đây!” Oánh Oánh thấp giọng nói.

Tô Vân bốn phía nhìn lại, chỉ thấy trên bầu trời quả thực có bóng râm tại giương cánh phi hành, hẳn là thần thông biến thành cánh chim. Trong kinh thành có thể nhìn ra một đêm này hung hiểm người cũng không tại số ít, bởi vậy đều đang đợi lấy một trận chiến này.

Chẳng qua là Tiết Thanh Phủ đến, không có bao nhiêu người có thể dự đoán được.

“Không biết Thủy Kính tiên sinh có hay không dự liệu được Tiết Thanh Phủ sẽ tham dự vào một trận chiến này bên trong.”

Tô Vân hướng nơi xa nhìn lại, lại nhìn thấy xa xa lầu vũ bên trên có một chút kỳ kỳ quái quái bóng râm, chắc cũng là Đông đô cao thủ, thấp giọng nói: “Tiết Thanh Phủ cùng Ôn Quan Sơn hai người có nhục cùng nhục, nếu như Ôn Quan Sơn tổn hại tại tối nay, như vậy trời tối ngày mai chính là Tiết Thanh Phủ mất mạng ngày. Bởi vậy Tiết Thanh Phủ bất kể như thế nào đều nhất định phải bảo vệ Ôn Quan Sơn!”

Oánh Oánh đối với mấy cái này ngược lại không để ở trong lòng, nói: “Ta cảm nhận được nhân ma, còn có tà ác vặn vẹo nhân tính.”

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, tìm khắp tứ phía, cuối cùng thấy được thiếu nữ Ngô Đồng.

Nữ tử kia đứng tại một tòa lầu vũ Thần Tiên cư phía trên, đứng tại Giao Long đỉnh đầu, tay vịn sừng rồng, sau lưng váy đỏ tung bay.

Tại đây cái trong bóng đêm, tất cả đều là màu đen, chỉ có đèn đuốc cùng nàng váy đỏ chiếu rọi ra khác màu sắc.

Tô Vân thu về ánh mắt, thầm nghĩ: "Ngô Đồng càng thêm mạnh mẽ. Đông đô quả thực là ma quật đồng dạng địa phương, đâu đâu cũng có dơ bẩn, không biết thế nào, ngược lại cảm thấy nàng là mảnh này dơ bẩn bên trong duy nhất sạch sẽ."

Hắn không khỏi bật cười.

Đó là nhân ma ah, trên đời này tà ác nhất lớn nhất ma tính sinh vật đáng sợ, những nơi đi qua tai nạn giáng lâm, tử thương vô số, vì sao bản thân ngược lại cảm thấy nàng mới là duy nhất sạch sẽ?

"Chẳng lẽ nói ta bị nàng mê hoặc?"

Tô Vân trong lòng nghiêm nghị, trong truyền thuyết nhân ma quả thực giỏi về mê hoặc nhân tâm, mê hoặc chúng sinh, trong lịch sử lần lượt tạo thành lớn lao thương vong thiên tai, tử thương vô số nhân họa, thây ngang khắp đồng chiến tranh, sau lưng đều có nhân ma tung tích.

Bất kỳ địa phương nào chỉ cần xuất hiện nhân ma, linh sĩ môn đều khẩn trương vô cùng, trước tiên diệt trừ nhân ma.

Chẳng lẽ là mình đạo tâm không đủ vững chắc, trong lúc vô tình bị Ngô Đồng cái này nhân ma ảnh hưởng tới?

Hắn thấy được nhân ma Ngô Đồng, Ngô Đồng cũng cảm ứng được hắn.

Sau một khắc, váy đỏ tại Tô Vân phía trước phất qua, thiếu nữ Ngô Đồng đi chân đất đi lại tại kim sắc Thần Tiên tác bên trên, ngón chân nắm lấy dây thừng, miễn cho rớt xuống, cất bước hướng hắn đi tới.

"Tô sĩ tử, Thủy Kính tiên sinh lúc này ma tính cực nặng."

Ngô Đồng đi tới: "Hắn đã bị Đông đô ô nhiễm. Ma hóa Cầu Thủy Kính, đêm nay đem lộ ra vô cùng bộ mặt đáng sợ!"

Tô Vân hừ lạnh một tiếng, đang muốn nói chuyện, đột nhiên Oánh Oánh hưng phấn nói: "Thủy Kính tiên sinh đến rồi!"

Tô Vân không lo được cùng nàng tranh luận, hướng phủ thừa tướng biệt viện nhìn lại.

Tại hắn vị trí này quan sát, hầu như đem phía dưới liếc mắt một cái là rõ mồn một. Phủ thừa tướng biệt viện bên trong lại là đèn đuốc sáng trưng, càng là rõ mồn một trước mắt.

Tô Vân ở trên cao nhìn xuống, chỉ thấy Thủy Kính tiên sinh một bộ thanh y, chống đỡ một cái cây dù, một cái tay khác trống trơn, từ khu phố một chỗ khác đi tới.

Trên mặt của hắn không có che bất kỳ che chắn khuôn mặt đồ vật, chỉ có cây dù bóng râm bao phủ ánh trăng, đem hắn môi bộ trở lên che chắn tại bóng râm bên dưới.

Nhưng mà , bất kỳ người nào đều có thể từ hắn tiến lên tư thế bên trong, nhìn ra hắn chính là tam công của đương triều một trong Cầu Thủy Kính Cầu ngự sử!

Hai bên đường phố trong bóng tối, từng cái cao thủ ngừng thở, không dám có bất kỳ động tác.

Bọn họ tuy là ẩn giấu ở chỗ tối, nhưng mà căn bản không thể gạt được Cầu Thủy Kính cao thủ như vậy, cũng không gạt được đồng dạng ẩn giấu ở chỗ tối những người khác.

Cổ quái chính là, Cầu Thủy Kính phảng phất không nhìn thấy bọn họ, mà trong bóng tối những người khác cũng giống như đều không nhìn thấy hai bên, càng không nhìn thấy Cầu Thủy Kính.

"Đây là Đông đô!"

Tô Vân nhìn một màn này, đột nhiên chỉ cảm thấy âm thầm sợ hãi vọt tới: "Một nơi đáng sợ! Tại đây cái tràn đầy ham

muốn quyền lực đại đô thị bên trong, đây không phải là một hồi sau lưng ám sát, mà là một hồi quang minh chính đại mưu sát!"

Hoang đường như vậy, như vậy lạ lùng, để hắn có một loại bi ai cảm giác.

Hắn đã từng là một cái người mù, nhưng đáy lòng thoải mái, mà Đông đô những cao thủ này, những thế gia này đại phiệt, rõ ràng con mắt rất tốt, nhưng lại làm bộ người mù!

"Thủy Kính tiên sinh biến pháp, thật có hiệu quả ư? Thật có thể cứu quốc gia này ư?"

Hắn đột nhiên có một loại mãnh liệt cảm xúc, đây là một loại nghi ngờ, nghi ngờ Cầu Thủy Kính là có hay không năng lực xoay chuyển tình thế, kéo cao ốc tại sắp đổ!

"Thế nhưng là Thủy Kính tiên sinh nói đúng, hắn là Nguyên Sóc thời đại này bên trong một người duy nhất có thể lấy ra điều lệ, tới cứu quốc gia này người. Tả phó xạ không bỏ ra nổi đến, Tiết Thánh Nhân cũng không bỏ ra nổi đến, Ôn thừa tướng cái kia một bộ càng là hồ đồ."

Tô Vân bình tĩnh lại tâm thần, trong lòng yên lặng nói: "Nếu như Thủy Kính tiên sinh biến pháp, không cách nào thay đổi Nguyên Sóc, như vậy con đường của ta đâu? Con đường của ta là cái gì?"

"Thủy Kính tiên sinh tiến vào!" Oánh Oánh nói.

Tô Vân thu hồi ý nghĩ, nhìn xuống dưới, chỉ thấy Cầu Thủy Kính đẩy ra biệt viện cửa, xoay người đóng cửa lại.

Hắn giống như là đi tới nhà mình đồng dạng, xe nhẹ đường quen, một đường hướng lưu Ôn Quan Sơn quan tài linh đường đi tới.

Tô Vân một lòng căng thẳng, mặc dù hắn biết Cầu Thủy Kính cực kỳ cường đại, nhưng coi chừng Ôn Quan Sơn quan tài, dù sao cũng là Tiết Thanh Phủ Tiết Thánh Nhân, dù sao cũng là tam thánh nhất thể Hàn Quân, Táng Long lăng án thắng lợi cuối cùng nhất người!

Oánh Oánh cứ việc nói cho hắn biết, Tiết Thanh Phủ cũng bị trọng thương, nhưng cho dù là bị trọng thương Tiết Thanh Phủ, đó cũng là sâu không lường được Nguyên Đạo Thánh Nhân!

Cầu Thủy Kính cảnh giới chẳng qua là Chinh Thánh, xác minh Thánh Nhân tuyệt học, mở ra bản thân tuyệt học cảnh giới, sẽ là Tiết Thanh Phủ đối thủ ư?

"Huống hồ, Ôn Quan Sơn khả năng còn chưa chết!" Tô Vân hô hấp có chút gấp rút.

"Lão sư." Cầu Thủy Kính đi tới linh đường phía trước, thu hồi cây dù, hướng Tiết Thanh Phủ khom người làm lễ chào hỏi.

Tiết Thanh Phủ ngẩng đầu, Oánh Oánh có thể nhìn thấy bộ mặt của hắn, hô khẽ nói: "Là Tiết Kim Triêu! Ai Đế thời kỳ thái thường!"

Tô Vân hơi giật mình, nhìn xuống dưới, chỉ thấy Tiết Thanh Phủ thời khắc này khuôn mặt cũng không phải là Tiết Thanh Phủ, mà là Tiết gia nhị đại Thánh Nhân Tiết Kim Triêu khuôn mặt.

Tại Thiên Đạo viện bên trong, có Tiết Kim Triêu pho tượng.

"Hắn không cần bộ mặt của chính mình, loại trừ là không muốn bị người khác nhìn thấy Tiết Thanh Phủ khuôn mặt bên ngoài, còn có một tầng nguyên nhân, vậy chính là Tiết Thanh Phủ thương thế quá nặng."

Tô Vân trong nội tâm sinh ra một cái đáng sợ ý nghĩ: "Đeo lên Tiết Kim Triêu khuôn mặt, thương thế của hắn có thể sẽ giảm bớt rất nhiều. Cái kia khuôn mặt, hẳn là hắn linh binh, thậm chí là luyện thành linh binh đồng dạng thân thể, linh thể!"

Oánh Oánh từ Đế Bình cùng Cầu Thủy Kính trong lúc nói chuyện với nhau biết được, Tiết Thanh Phủ, Ôn Quan Sơn, Đạo Thánh cùng Thánh Phật đều bị trọng thương, thương thế cực nặng, Tiết Thanh Phủ hẳn là cũng không có bao nhiêu lực lượng.

Bởi vậy đây là một cái tốt đẹp thời cơ, một lần bình định tất cả kẻ thù chính trị, thúc đẩy bản thân biến pháp chi lộ!

Nhưng mà nếu như Tiết Thanh Phủ linh binh chính là cái kia từng trương mặt nạ lời nói, Tiết Thanh Phủ thân thể tổn thương liền sẽ khỏi hẳn, chỉ còn lại có nội tâm bên trên tổn thương!

Dưới loại tình huống này, Tiết Thanh Phủ ngược lại là thực lực mạnh nhất cái kia!

"Đồ đệ tốt."

Tiết Thanh Phủ cười nói: "Không uổng công ta tại Thiên Đạo viện dạy dỗ ngươi lâu như vậy. Lúc trước ngươi đều là có lòng dạ đàn bà, không cam lòng thống hạ sát thủ, thật không phải đại trượng phu cách làm. Đêm nay ngươi, lại làm cho ta đối với ngươi thay đổi rất nhiều. Ngươi cảm thấy đối phó ta, ngươi có mấy thành phần thắng?"

"Ta đã từng đối bệ hạ nói, đối phó lão sư có sáu thành phần thắng, chẳng qua lão sư cái thứ nhất đến đây, vậy chính là chín thành."

Cầu Thủy Kính thản nhiên nói: "Lão sư có chỗ không biết, học sinh đem Tiết gia hai Thánh công pháp đều nghiên cứu

triệt để, lại thêm lão sư tại Sóc Phương động thủ lúc, bại lộ một thân tu vi cùng thần thông, ngươi tam thánh chi thân, với ta mà nói không có bí mật gì để nói. Lại thêm trước đó vài ngày, lão sư dựa vào trường thọ 《 Chân Long mười sáu thiên 》 bị Tô thiếu sử công chư cùng người khác, tuy là thời gian ngắn ngủi, nhưng những ngày này học sinh vẫn là từ đó nhìn ra rất nhiều sơ hở."

Tiết Thanh Phủ khuôn mặt dần dần trầm xuống, nụ cười trên mặt từ từ biến mất.

"Lại thêm lão sư cùng Ôn thừa tướng một trận chiến bị thương rất nặng, coi như đổi mặt, cũng không cách nào đổi nội tâm, lão sư chiến lực, mười thành đi sáu thành. Bởi vậy, học sinh có chín thành phần thắng." Cầu Thủy Kính xuống kết luận, nói.

Tiết Thanh Phủ cười ha ha, chậm rãi di chuyển bước chân, đứng tại Ôn Quan Sơn quan tài phía trước, thản nhiên nói: "Không hổ là ta đệ tử giỏi, ngươi đã trò giỏi hơn thầy. Nhưng mà coi như thực lực của ta chỉ còn lại có sáu thành, nhưng thêm vào Ôn thừa tướng, vẫn như cũ nắm vững thắng lợi."

Hắn bốn phía liếc nhìn, tìm kiếm Đế Bình tung tích, thản nhiên nói: "Bệ hạ cũng ở trong bóng tối a? Chỉ dựa vào ngươi một người, còn chưa đủ lấy khiêu chiến ta cùng Ôn thừa tướng. Lần này, bệ hạ cũng tất nhiên sẽ ra tay, nhưng mà bệ hạ tu vi cũng chỉ là miễn cưỡng Chinh Thánh cảnh giới mà thôi, coi như sử dụng tiên thuật, cũng không cách nào giết ta cùng Ôn thừa tướng!"

Cầu Thủy Kính lắc đầu nói: "Lão sư dự đoán phạm sai lầm. Bệ hạ không ở nơi này, mà là tại trong hoàng cung."

Tiết Thanh Phủ giật mình, trong ánh mắt tràn đầy nghi ngờ: "Trong cung?"

Cầu Thủy Kính gật đầu, nói: "Ta an bài bệ hạ, để bệ hạ trong cung chờ một người."

"Chờ một người?"

Tiết Thanh Phủ âm thanh có chút khàn khàn: "Hắn phải đợi người là ai?"

"Bệ hạ phải đợi, là quan tài bên trong người."

Cầu Thủy Kính sắc mặt không chú ý, nói: "Ban ngày lúc, ta một kiếm đâm vào quan tài, liền phát giác được quan tài bên trong là cái chết người. Chân chính Ôn thừa tướng đã ve sầu thoát xác. Ngươi cho rằng ngươi cùng hắn liên thủ, lại không biết hắn đem ngươi bỏ ở nơi này, để ngươi tự tìm đường chết, mà hắn thì lật đổ hoàng long, đi vào thí Đế. Mà hết thảy này…"

Tiết Thanh Phủ sắc mặt đại biến, đột nhiên xoay người, từ quan tài bên trên rút ra một thanh bảo kiếm, một kiếm đánh xuống, quan tài ứng kiếm mà nứt!

Quan tài bên trong, một cỗ thi thể nằm ở nơi đó, chính là Ôn Quan Sơn thi thể!

Nhưng cỗ thi thể này, hoàn toàn không có sinh cơ!

"Đều ở trong lòng bàn tay của ta!"

Cầu Thủy Kính âm thanh truyền đến, mang theo vô tận lạnh lùng: "Lão sư, ta học được đã so ngươi tốt hơn!"

Tô Vân bên người, Ngô Đồng khen ngợi: "Cầu Thủy Kính, nhân kiệt vậy. Cho dù là sa đọa thành ma, cũng là ma trung chi kiệt!"

—— —— hôm nay là Thủy Kính tiên sinh sinh nhật, tới khởi đầu, chọn phía dưới lời của tác giả, liền có thể cấp nước kính tiên sinh bỏ phiếu, dặn dò dẫn huân chương, tài trợ tinh

diệu giá trị, vì Cầu Thủy Kính nghênh đón khởi đầu trang cuối phong đẩy!

Chương 242 : Như tiên giáng lâm

Chương 241: Như tiên giáng lâm

Tô Vân ánh mắt rơi vào Ngô Đồng bàn chân bên trên, nghe vậy lúc này mới nâng lên ánh mắt, liếc nàng một cái: "Làm sao ngươi biết Thủy Kính tiên sinh sẽ sa đọa? Thủy Kính tiên sinh tâm cảnh tu vi cực cao, không đến mức rơi vào ma đạo."

Ngô Đồng nhiều hứng thú nói: "Tô sĩ tử, có muốn hay không đánh cược một lần?"

Oánh Oánh vội vàng từ trong ngực hắn chui ra ngoài, tại Tô Vân bên tai nói nhỏ: "Đừng tìm nàng cược! Ta cũng không tin Thủy Kính tiên sinh sẽ sa đọa, đã cùng nàng cược!"

Tô Vân mắt điếc tai ngơ, quả quyết nói: "Ta và ngươi cược!"

Oánh Oánh vịn cái trán, thở dài, thầm nghĩ: "Nhân ma am hiểu nhất đùa bỡn nhân tâm, cùng nàng cược nhân tâm, thật thất bại cực kỳ thảm. Tô sĩ tử đã thua một lần, lần này chỉ sợ muốn thua lần thứ hai…"

Nàng có chút lo lắng: "Ta hơn phân nửa cũng muốn thua…"

Ngô Đồng thản nhiên nói: "Tốt, chúng ta liền tới đánh cược một lần, Cầu Thủy Kính sẽ hay không biến thành một cái vì đạt được mục đích không chọn tất cả thủ đoạn người, cược hắn sẽ hay không từng bước một từ bỏ nguyên tắc của mình, dần dần biến thành hắn chán ghét nhất bộ dáng."

Tô Vân ánh mắt hướng phía dưới phủ thừa tướng biệt viện nhìn lại, nhẹ như mây gió nói: "Ngô Đồng, chúng ta tiền đánh cược là cái gì?"

Ngô Đồng nói: "Nếu là ta thắng, ta muốn đi trong mắt ngươi Thiên Môn trấn, ngươi mở ra Thiên môn để cho ta đi vào!"

Tô Vân trong lòng hơi chấn động, quay đầu thật sâu liếc nhìn nàng một cái, mỉm cười nói: "Ngô Đồng, chỉ có hai người biết Thiên môn sau có như vậy một cái thế giới, một cái là ta, một cái là Oánh Oánh, ta cũng không nói cho người thứ ba. Như vậy ngươi là như thế nào biết, trong mắt của ta lạc ấn có thể đi vào thế giới kia?"

Oánh Oánh cũng là giật mình trong lòng, nàng từng theo lấy Tô Vân từng tiến vào Thiên môn sau thế giới, thấy được khó tin đồ vật. Thế giới kia ẩn chứa đáng sợ bí mật!

"Nhân ma Ngô Đồng lai lịch rất khả nghi. Một trăm năm mươi năm trước, nàng cùng Chân Long đồng thời rơi vào Thiên Thị Viên, Chân Long cũng không phải là thế giới này sinh linh, như vậy Ngô Đồng cũng có thể là cũng không phải là thế giới này sinh linh!"

Trong nội tâm nàng yên lặng nói: "Khả năng nàng cùng Chân Long đồng dạng, đều là đến từ thế giới khác! Nếu là như vậy, nàng khả năng biết Thiên môn sau thế giới kia bí mật, bởi vậy nàng cố ý khơi mào tràng này đánh cược!"

Ngô Đồng không có trả lời Tô Vân vấn đề, nói: "Như vậy, yêu cầu của ngươi lại là cái gì?"

Tô Vân không có tiếp tục truy vấn, suy nghĩ một chút, nói: "Nếu như Thủy Kính tiên sinh chống lại ma tính, chính là ta thắng. Khi đó, ta cần ngươi đem ngươi biết liên quan tới Thiên môn hậu thế giới bí mật, chia sẻ cho ta."

Oánh Oánh trong lòng reo hò một tiếng: "Tô sĩ tử quả thật thông minh, cùng ta nghĩ đến cùng nhau đi."

Ngô Đồng lặng im phút chốc, ánh mắt rơi vào phủ thừa tướng biệt viện Cầu Thủy Kính cùng Tiết Thanh Phủ trên người, tựa hồ tại cân nhắc Cầu Thủy Kính ma tính, đột nhiên nói: "Tốt!"

Nàng cái này "Tốt" chữ vừa vặn ra khỏi miệng, biệt viện bên trong Cầu Thủy Kính cùng Tiết Thanh Phủ đồng thời ra tay.

Cầu Thủy Kính trong tay cây dù xoay tròn bay lên, từ biệt viện bên trong càng lên càng cao, dù bên dưới lại là vô số khối nho nhỏ vuông kính, cây dù gây dựng lại, vuông kính trải rộng ra, ở trên bầu trời hình thành một cái phạm vi vài mẫu mặt kính.

Dù ở dưới phủ thừa tướng biệt viện bên trong, Chinh Thánh cảnh giới Cầu Thủy Kính cùng Nguyên Đạo cảnh giới Tiết Thanh Phủ, cuối cùng đệ nhất độ giao chiến!

Lúc này Tiết Thanh Phủ là hắn trên danh nghĩa phụ thân Tiết Kim Triêu khuôn mặt, thi triển công pháp là Tiết Kim Triêu thành Thánh công pháp, Thiên Thị Khung La, sau lưng hiện ra Thiên môn chợ quỷ dị tượng, trùng trùng điệp điệp cung điện nhà, vô số quỷ thần, sừng sững tại chợ quỷ bên trong.

Tiết Thanh Phủ cổ quái kỳ lạ, kỳ lạ nhất một điểm liền ở chỗ, hắn sử dụng ai mặt nạ, có chính là ai công pháp thần thông.

Tiết Kim Triêu là hắn cái thứ hai mặt nạ, gần với Tiết gia tam thánh đệ nhất Thánh Nhân Tiết Công Khanh, một thân am hiểu Thiên Thị Khung La, là cảm ngộ Thiên môn chợ quỷ khai sáng công pháp thần thông, uy lực vô cùng lớn!

Chẳng qua là môn công pháp này không cách nào đi đến học thuyết nổi tiếng mức độ, đối tư chất ngộ tính yêu cầu không cao, bởi vậy truyền không rộng.

Hắn thần thông lấy phủ thừa tướng biệt viện làm trung tâm, bạo phát ra, trong nháy mắt phủ thừa tướng biệt viện bốn phía từng đầu khu phố kiến trúc dường như đột nhiên phát sinh biến hóa, hóa thành Thiên môn chợ quỷ, vô số quỷ thần tại trên đường phố phát động tấn công, cầm trong tay đủ loại linh binh, hướng biệt viện bên trong xông tới!

Đông đô hai bên đường phố, bóng râm phía dưới, là một đêm này đám người quan chiến, cứ việc tất cả mọi người là cao thủ, nhưng mà đối mặt bức này Thánh Nhân giao chiến khủng bố tình hình, tất cả mọi người bị dọa đến dại ra, không dám có hành động.

Từ bên cạnh bọn họ xông qua quỷ thần, sinh động như thật, mỗi một vị quỷ thần khuôn mặt đều rõ ràng như thế, quỷ thần thi triển thần thông, sử dụng linh binh, đều không giống nhau!

Ngay tại Tiết Thanh Phủ thần thông điều động đồng thời, Cầu Thủy Kính một bên hướng Tiết Thanh Phủ xông tới, một bên thần thông thẳng bộc phát!

Cầu Thủy Kính bước chân nâng lên một khắc này, Thiên Thị Khung La uy lực đã khởi động, từng đầu khu phố đột nhiên vụt lên từ mặt đất, Cầu Thủy Kính mặc dù là tại xông về Tiết Thanh Phủ, nhưng mà khoảng cách Tiết Thanh Phủ nhưng càng ngày càng xa!

Chỉ thấy vô số quỷ thần từ từng đầu thiên thị đường đi bên trong ùa đến đánh tới, vô cùng vô tận!

Đông đô hai bên đường phố, bóng râm ở dưới quan giương đám người trơ mắt nhìn Đông đô khu phố vụt lên từ mặt đất, bay đến trên không, đợi đến thiên thị bay đi, khu phố lại khôi

phục bình thường, phảng phất vừa rồi một màn kia chẳng qua là ảo giác.

Bức này cảnh tượng, đối với bọn hắn tới nói có thể xưng giống như mộng ảo, nhưng mà đây là Thánh Nhân thần thông tạo thành dị tượng.

Đột nhiên, đường đi bên trong có người thấp giọng nói: "Nhìn phía trên!"

Hai bên đường phố trong bóng tối nhô ra từng dãy đầu lâu, nhao nhao hướng trời cao nhìn lại, trên trời là một mảnh thành thị, đèn đuốc sáng trưng, quỷ thần san sát, phảng phất thần tiên ở chỗ.

Mà giờ khắc này sát phạt bỗng lên, đếm không hết quỷ thần hướng cùng một cái phương hướng đánh tới, mà nơi đó, chính là Cầu Thủy Kính vị trí.

Kinh khủng hơn chính là, thành thị bên dưới là một bàn tay lớn, bàn tay mở ra, nâng lên trên trời thần thành!

Đó là Tiết Thanh Phủ tay!

Cầu Thủy Kính, tại Tiết Thanh Phủ trong khống chế, hai người sắp phân ra sinh tử!

Có người thở dài, thấp giọng nói: "Dù sao cũng là Thánh Nhân, cho dù là bản thân bị trọng thương, gây khó dễ Cầu Thủy Kính bậc này tuyệt đỉnh cường giả cũng dễ như trở bàn tay!"

"Hướng bên trên nhìn!" Bên cạnh có người nhắc nhở.

Đông đô phố lớn ngõ nhỏ, thậm chí điện ngọc quỳnh lâu mái nhà, từng khuôn mặt đều tại ngước đầu nhìn lên, hướng cao hơn địa phương nhìn lại.

Nhưng gặp tại cao hơn trên bầu trời, vô số vuông kính ghép lại thành hồi hương dạng xòe ô mặt kính, cái này dạng xòe ô

mặt kính giờ phút này đang hướng về phía dưới trên trời thần thành, cổ quái chính là mỗi một cái trong mặt gương đều có một cái Cầu Thủy Kính, đều có một tôn quỷ thần.

Trong mặt gương, đếm không hết Cầu Thủy Kính gặp chiêu phá chiêu, thi triển từng thức khác biệt chiêu pháp, khác biệt thần thông, đem từng cái quỷ thần đánh chết!

Dù hình dáng mặt kính đột nhiên lay động một chút, từng khối vuông kính xoay chuyển, vuông kính chuyển động thời điểm, từng đạo chiêu pháp thần thông từ trên trời giáng xuống, đem Thiên Thị Khung La bên trong tất cả quỷ thần đồng thời đánh giết!

Thiên Thị Khung La tan rã, thiên thị phá huỷ, trên bầu trời dị tượng biến mất, chỉ còn lại có Cầu Thủy Kính thân ảnh, nghiêng nghiêng đi xuống dưới, quần áo phần phật, như là tiên nhân lâm thế!

Trên bầu trời, dù hình dáng mặt kính, Cầu Thủy Kính, hợp thành một đường, nhắm thẳng vào phía dưới Tiết Thanh Phủ, tốc độ nhanh chóng, giống như một đạo thanh quang!

Đinh!

Một tiếng vang giòn truyền đến, phủ thừa tướng biệt viện bên trong, Cầu Thủy Kính một chỉ này vô cùng kì diệu, điểm tại Tiết Thanh Phủ mi tâm!

Tiết Thanh Phủ ngơ ngác đứng ở nơi đó, đột nhiên, hắn Tiết Kim Triêu mặt phát ra răng rắc một tiếng vang giòn, lít nha lít nhít vết rách xuất hiện tại đây khuôn mặt bên trên.

Tiết Thanh Phủ quát to một tiếng, nghiêng người cúi đầu, tóc dài tán loạn, vung ra, vô số mảnh vỡ từ trên mặt rầm rầm hạ xuống!

Cầu Thủy Kính vội vàng lui về phía sau, nghiêng người tránh đi tóc của hắn.

Cái kia từng cái tóc như là còn sống Chân Long, trên không trung hướng hắn xuất kích, khiến cho hắn không ngừng lùi lại tránh né.

"Đồ đệ tốt, thật sự là ta đồ đệ tốt ah, ngắn ngủi phút chốc, ngươi liền phá ta huyền công, phá ta thần thông, không hổ là ta dạy!"

Tiết Thanh Phủ tóc dài tán loạn, vẫn như cũ hướng Cầu Thủy Kính công kích, Tiết Thanh Phủ như thần như ma, đầu quay tới, một trương mới mặt nạ kề sát ở trên mặt, trở nên có mấy phần hiền lành, hiền lành bên trong lại mang uy vũ: "Chẳng qua ngươi xấu ta tu vi, vậy thì quá đáng!"

Tấm mặt nạ này, là Tiết Công Khanh mặt, Tiết Công Khanh mặt còn có chút dại ra, nhưng mà tiếp xúc đến da của hắn nhất thời sống lại!

Tiết Công Khanh là Tiết gia đệ nhất Thánh Nhân, trên danh nghĩa là Tiết Thanh Phủ gia gia.

Tiết Thanh Phủ hóa thành Tiết Công Khanh, giơ tay lên một chém, tóc dài đoạn đi, nhất thời rơi xuống đất hóa thành từng đầu Hắc Long, lắc đầu vẫy đuôi xông lên không trung, thẳng đến trên trời vài mẫu phạm vi dạng xòe ô gương sáng mà đi!

Vừa rồi hai người giao chiến, ngắn như vậy liền phân ra thắng bại, để hắn nhìn ra chính là dạng xòe ô gương sáng đang giở trò, cho nên khi cơ quyết đoán, trước phá Cầu Thủy Kính linh binh!

"Thủy Kính, ngươi vận dụng một chiêu này phá ta công pháp, lấy cảnh giới của ngươi, khí huyết tổn hao nhiều a? Còn có thể sử dụng lần thứ hai ư?"

Tiết Thanh Phủ khí huyết bộc phát, Thánh Nhân tu vi vẫn như cũ sâu không lường được.

Trên bầu trời, Tô Vân, Ngô Đồng cùng Oánh Oánh nhìn từng đầu Hắc Long gào thét mà đến, từ bên cạnh bọn họ bay qua.

Tô Vân kinh ngạc ngẩng đầu lên, nhìn về phía không trung, nhưng gặp trăng sáng treo ở trong bầu trời đêm, ở ngoài sáng trăng cùng mặt kính ở giữa, cách nhau mấy chục vạn dặm. Hắc Long môn chạy về phía mặt kính, khí thế dồi dào.

Nhưng mà Tô Vân lung lay đầu, hắn cảm thấy có chút cổ quái, hắn lúc này chẳng biết tại sao nhãn lực trở nên vô cùng cao siêu, vậy mà đem mặt trăng cùng mặt kính ở giữa hư không cũng nhìn thấu qua, chỉ cảm thấy trước đó chưa từng có rõ ràng.

Lúc này, mặt kính cùng mặt trăng ở giữa phảng phất có thứ gì ngay tại bay qua.

Tô Vân trong lòng càng thêm kinh ngạc, thật sự là hắn thấy được treo ở ngoài sáng kính cùng trăng sáng ở giữa đồ vật, chẳng qua là thị lực của hắn không cách nào hoàn toàn nhìn rõ ràng.

“Vật kia, cách xa mặt đất có chừng hơn bảy vạn dặm… A? Thị lực của ta khi nào trở nên mạnh như vậy… Rốt cuộc là thứ gì?”

Tô Vân nghi ngờ không thôi, đột nhiên khẽ quát một tiếng: “Thiên nhãn! Mở —— “

Hắn thôi thúc Đạo Thánh truyền lại đạo môn thiên nhãn, trong mi tâm đột nhiên phồng, tiếp lấy hai mảnh mi mắt hướng về hai bên phải trái tách ra, mở ra thiên nhãn hướng lên trời nhìn ra ngoài.

Có thiên nhãn, thị lực của hắn trở nên mạnh hơn, chỉ thấy trên mặt đất nguyệt chi ở giữa, nằm ngang một chiếc to lớn thuyền buồm, dài ước chừng nửa dặm trái phải, thuyền buồm

là từng mặt sáu mươi bốn lăng gương bạc, mỗi một mặt gương bạc phiên mặt ước chừng bốn năm mẫu, tỏa ra ánh trăng.

Những này gương bạc ngổn ngang lộn xộn cắm ở cái kia chiếc tráng lệ trên thuyền, giống như là cánh buồm, nhưng mà kỳ dị là, chiếc thuyền này tại sao lại vận chuyển trên mặt đất trăng ở giữa?

Vì sao chiếc thuyền này không có ngã xuống?

Chiếc thuyền này là người phương nào linh binh?

Tô Vân vừa nghĩ đến nơi này, liền gặp gương bạc mặt kính tại bản thân điều động, đột nhiên hướng lên bầu trời bên trong cái kia mặt dù bên dưới gương sáng chiếu đi!

"Đó là Thủy Kính tiên sinh linh binh!"

Tô Vân nhất thời tỉnh ngộ lại: "Thủy Kính tiên sinh dùng chiếc thuyền này lơ lửng ở trên trời, tụ tập ánh trăng, để cho mình thực lực tu vi trước sau ở tại trạng thái đỉnh cao nhất! Nói cách khác, hắn một kích mạnh nhất không chỉ có thể phát ra một lần, chỉ cần chiếc thuyền này tại, hắn muốn sử dụng bao nhiêu lần liền sử dụng bao nhiêu lần! Chẳng qua…"

"Con mắt của ta đến cùng là chuyện gì xảy ra?" Tô Vân buồn bực.

Đột nhiên, hắn mi tâm thiên nhãn không bị khống chế trở mình nhấp nhô một chút, Tô Vân sởn tóc gáy, từng sợi tóc chi lăng lên.

—— ——, khoảng tám giờ ~

Chương 243 : Trạng thái mạnh nhất Tiết Thanh Phủ (cầu nguyệt phiếu đặt mua)

Chương 242: Trạng thái mạnh nhất Tiết Thanh Phủ (cầu nguyệt phiếu đặt mua)

"Được, đến,…"

Tô Vân răng trên răng dưới xác không tự chủ được đánh nhau, đụng răng đến đến vang vọng. Oánh Oánh tò mò quan sát hắn, chỉ thấy thiếu niên răng đánh nhau, trong mồm thậm chí toát ra từng cái nhỏ hoả tinh.

"Tô sĩ tử, ngươi làm sao vậy?" Oánh Oánh nháy mắt mấy cái.

Giờ phút này, Tô Vân mi tâm thiên nhãn tự động di chuyển con mắt, ngay tại liếc nhìn Cầu Thủy Kính cái kia mặt hình dù mặt kính.

Tô Vân trong đầu tự động toát ra liên tiếp phù văn số liệu, Cầu Thủy Kính mặt này hình dù trong mặt gương tích chứa đủ loại phù văn, phù văn cấu tạo, cùng với mặt gương nội bộ phía trong giấu từng cái tinh xảo Linh giới, toàn bộ hiện ra!

"Được, đến, tốt, đến, lợi hại…"

Tô Vân cái trán toát ra mồ hôi lạnh, có cái gì "Đồ vật" đang lợi dụng hắn thiên nhãn trực tiếp quét hình Cầu Thủy Kính linh binh, chẳng qua là cái này "Đồ vật" thực sự quá mức lợi hại, thế cho nên Cầu Thủy Kính cái này nhìn như vô cùng

cường đại tinh xảo vô cùng linh binh, tại đây con mắt trước không có chút nào bí mật đáng nói!

Đáng sợ hơn chính là, Tô Vân trong đầu phù văn trận liệt cùng phù văn số liệu đang không ngừng thay đổi, cuối cùng định hình, lần nữa tổ hợp, lại hóa thành một mặt hình dù mặt kính.

Cứ việc Tô Vân đối phù văn chi thuật trình độ còn chưa đủ tinh thâm, nhưng cũng có thể nhìn ra, trải qua thay đổi sau hình dù mặt kính, hẳn là so Cầu Thủy Kính cái này linh binh phải mạnh mẽ hơn nhiều, hoàn mỹ rất nhiều!

Đột nhiên, Tô Vân mi tâm cái này thiên nhãn lại trở mình nhấp nhô một chút, bên trên nhìn cái kia chiếc thuyền buồm, nhìn xuống mặt đất, Tô Vân trong đầu nhất thời lại hiện ra một chuỗi số liệu: "7,860 dặm."

Đón lấy, cái kia chiếc treo đầy mặt kính buồm thuyền buồm bốn phía lại hiện ra đủ loại phù văn trận liệt, không ngừng diễn biến, rõ ràng là phân tích chiếc này thuyền buồm cấu tạo cùng công dụng!

"Loại này con mắt, thậm chí so Đạo Thánh truyền thụ cho ta thiên nhãn còn muốn lợi hại hơn!"

Tô Vân trong đầu nổ vang, lòng sinh sợ hãi: "Lại có một tôn Thần Ma muốn đi ra! Bản lãnh của hắn, hình như so Thao Thiết, Tương Liễu cao siêu rất nhiều rất nhiều! Ta là quả hồng mềm ư? Ai cũng có thể xoa bóp chơi một chút…"

Hắn khó chịu hừ một tiếng, hình như quả thực là.

Đợi đến hắn thiên nhãn hoàn toàn phân tích ra thuyền buồm phù văn trận liệt và số liệu, liền lại bắt đầu không ngừng sửa đổi, lần nữa tổ hợp, cải tiến sau trận liệt và số liệu để chiếc thuyền này đi đến gần như hoàn mỹ trạng thái!

Tô Vân dại ra: "Cái này Thần Ma, hình như so Tương Liễu Thao Thiết có văn hóa… Có văn hóa khó đối phó hơn!"

Lúc này, hắn mi tâm thiên nhãn không còn chuyển động, tự ý khép lại.

Tô Vân lần nữa mở ra thiên nhãn, vừa rồi cái loại này nhìn thấu tất cả rõ ràng cảm nhất thời biến mất, phảng phất chẳng qua là ảo giác. Nhưng vừa rồi cái kia thiên nhãn quan sát đánh giá mặt kính cùng thuyền buồm lấy được từng chuỗi phù văn số liệu trận liệt, hắn nhưng rõ ràng ghi vào trong đầu, hiển nhiên đây cũng không phải là ảo giác!

Tô Vân thậm chí cảm thấy đến, chỉ cần cho mình đủ nhiều của cải, mình tuyệt đối có thể dựa vào những phù văn này số liệu cùng trận liệt, tái tạo ra cùng Cầu Thủy Kính linh binh đồng dạng linh binh!

Chẳng qua là để hắn không hiểu là, cái kia Thần Ma vì sao không có giống Thao Thiết Tương Liễu đồng dạng chiếm đoạt thân thể của hắn?

"Tôn này Thần Ma, chỉ sợ có càng lớn mưu đồ!" Hắn âm thầm đề phòng.

Đang lúc này, phủ thừa tướng biệt viện bên trong đợt thứ hai thế công lại nổi lên!

Trên bầu trời, Tiết Thanh Phủ tóc hóa thành Hắc Long, xung kích gương sáng, còn chưa tiếp cận liền bị trong gương từng cái Cầu Thủy Kính thân ảnh chém giết, không một may mắn thoát khỏi.

Phía dưới, Tiết Thanh Phủ đeo lên Tiết Công Khanh mặt nạ, thi triển Tiết Công Khanh thành Thánh công pháp.

Tiết Công Khanh công pháp thần thông lấy đại khí lấy xưng, công pháp của hắn thần thông bên trong thậm chí có thể tìm tới lĩnh đội học ca cái bóng, cốt bởi năm đó ngộ sát lĩnh

đội học ca Tần Vũ Lăng sau đó, trong lòng của hắn một mực áy náy, đeo lên sau mặt nạ, hắn liền đem bản thân xem như Tần Vũ Lăng, cho nên Tiết Công Khanh công pháp thần thông hướng Tần Vũ Lăng tới gần.

Nhưng lần này hắn bị bại càng nhanh!

Tiết Công Khanh thành Thánh công pháp, đã là gần trăm năm trước công pháp thần thông, so hiện nay thần thông rơi ở phía sau rất nhiều, lại thêm Cầu Thủy Kính tinh nghiên hắn thần thông công pháp, đặc biệt tìm hắn sơ hở, Tiết Thanh Phủ vừa ra tay liền mang ý nghĩa suy yếu!

Tiết Công Khanh mặt nạ nổ tung.

Cầu Thủy Kính đang muốn tiến sát, đột nhiên dừng bước, lộ ra vẻ cảnh giác.

Tiết Thanh Phủ cúi đầu, trên mặt bập bập chảy xuống máu, bị Cầu Thủy Kính đòn đánh này thương tổn tới mặt.

Hắn ngẩng đầu lên, lộ ra một trương có chút ngây ngô, có chút thanh tú mặt, gương mặt này ánh mắt né tránh, có vẻ hơi khúm núm.

“Hàn Quân…” Ngồi tại Tô Vân đầu vai Oánh Oánh thấp giọng nói.

Nàng tuy là đã không còn là sĩ tử Oánh, nhưng vẫn là có thể nhận ra khuôn mặt này.

Tô Vân bên cạnh, thiếu nữ Ngô Đồng trên mặt lộ ra thoải mái tươi cười: “Con mọt sách, chúng ta lại gặp mặt. Một trăm năm mươi năm trước ngươi đối ta ưng thuận lời thề, một mực không có thực hiện đâu…”

Tiết Thanh Phủ có vẻ hơi hoảng loạn, bốn phía tìm tòi, nghĩ là lại tìm một bộ mặt nạ mang lên mặt, chẳng qua là hắn

trọng yếu nhất mặt nạ chỉ có ba tấm, Tiết Thanh Phủ, Tiết Kim Triêu cùng Tiết Công Khanh.

Tiết Kim Triêu, Tiết Công Khanh cái này hai tấm mặt nạ đều đã bị Cầu Thủy Kính đánh nát, chỉ còn lại có Tiết Thanh Phủ tấm mặt nạ này có thể dùng.

Tiết Thanh Phủ vốn là liền người bị thương nặng, công pháp thần thông lại bị Cầu Thủy Kính nghiên cứu triệt để, để hắn có chút sợ hãi, có chút không biết làm sao.

Một trăm năm mươi năm trước Hàn Quân, vốn là chính là một cái không quá tự tin người, một cái đối mặt ưu tú Oánh học tỷ cùng Tần Vũ Lăng học ca mà có chút tự ti thiếu niên thư sinh.

Hắn không dám trực tiếp đối sĩ tử Oánh biểu đạt yêu thương, cũng không dám trực tiếp đối Tần Vũ Lăng đưa ra khiêu chiến.

Chỉ có hắn đeo lên mặt nạ sau đó, hắn mới giống như là đổi một người, nắm giữ dũng khí, nắm giữ lực lượng, cũng nắm giữ trí tuệ!

Chẳng qua là bây giờ không có mặt nạ, hắn giống như là lại biến trở về cái kia khúm núm thư sinh.

Cầu Thủy Kính tiến lên trước một bước, trầm giọng nói: "Lão sư, ngươi bây giờ mới là trạng thái mạnh nhất ngươi, đệ tử rất muốn lĩnh giáo lão sư tam thánh hợp nhất cùng với Chân Long mười sáu thiên! Đệ tử rất muốn biết, lão sư cái này một trăm năm mươi năm thành tựu, đến cùng đến một bước nào!"

Nhưng vào lúc này, trên đường phố gần một trăm người hướng phủ thừa tướng biệt viện vọt tới, những người này rõ ràng là Ngưu Bưu, Chu bá mấy người Tiết Thanh Phủ bên người cường giả!

Bọn họ không biết từ chỗ nào xuất hiện, điên cuồng vọt tới bên này, một bên lao nhanh, mặt nạ trên mặt một bên buông lỏng.

Tiết Thanh Phủ tại Sóc Phương thành lúc, cũng đã đem bọn hắn đồng hóa, biến thành bản thân từng cái phân thân!

Hiện tại, Tiết Thanh Phủ đạo tâm hỗn loạn, cấp thiết muốn muốn tìm tới một cái mặt nạ mang lên mặt, liền có thể dùng những này phân thân xuất hiện hỗn loạn!

Cầu Thủy Kính nghe phía bên ngoài truyền đến trời long đất lở tiếng hò hét, không biết đang gọi lấy cái gì, lại gặp Tiết Thanh Phủ hai con ngươi né tránh, không dám cùng bản thân đối mặt, trong lòng không khỏi nghi ngờ.

"Lão sư, xin thứ cho đệ tử vô lễ!"

Cầu Thủy Kính lại tiến lên trước một bước, thần thông bộc phát!

Không ngờ, Tiết Thanh Phủ đột nhiên hai tay che mặt, quát to một tiếng xoay người liền trốn, Cầu Thủy Kính nghi ngờ không thôi, không cần nghĩ ngợi thần thông liền tự công ra, đi tới Tiết Thanh Phủ sau lưng!

Hắn lần này động ý quyết giết, thực lực tu vi tăng lên tới đỉnh phong!

Vì đối phó Tiết Thanh Phủ, hắn đã chuẩn bị rất lâu, nhưng tự biết tu vi cảnh giới còn kém Tiết Thanh Phủ rất nhiều, bởi vậy đặc biệt nhằm vào Tiết Thanh Phủ công pháp ra tay, từ tam thánh công pháp đến 《 Chân Long mười sáu thiên 》, hắn đều có ứng đối.

Nhằm vào 《 Chân Long mười sáu thiên 》, hắn càng là chuẩn bị Đồ Long chi thuật!

Giờ phút này Tiết Thanh Phủ tâm thần đại loạn, căn bản hoàn mỹ đối kháng hắn đánh giết, Cầu Thủy Kính cái này tất sát nhất kích đi tới Tiết Thanh Phủ sau lưng, trong lòng không khỏi có chút buồn bã cũng có chút thất vọng.

Hắn vốn cho rằng cái này cuối cùng quyết đấu sẽ là một hồi trí tuệ bên trên tranh đấu cùng tranh tài, Nguyên Sóc nhất tuyệt đỉnh tài trí tại thời khắc này bắn ra, lại không nghĩ rằng là kết cục này!

Tiết Thanh Phủ hai tay che mặt, kêu to trốn ra phía ngoài đi, đợi đến Cầu Thủy Kính đòn đánh này đi tới sau não chỗ lúc, lúc này mới trong lúc vội vã một chưởng hướng về phía sau vung ra, cùng Cầu Thủy Kính cái này tất sát nhất kích đụng vào nhau.

"Ầm!"

Phủ thừa tướng biệt viện kịch liệt chấn động một chút, đột nhiên hóa thành bột mịn!

Cầu Thủy Kính từ từ lui về phía sau, sắc mặt đại biến, chỉ cảm thấy bản thân khí huyết trong lúc đó sôi trào lên, bản thân Linh giới cũng răng rắc răng rắc vang vọng, bị khủng bố lực lượng tập kích, hầu như nổ tung!

Cỗ lực lượng này khổng lồ như vậy, khủng bố như thế, quả thực giống như là ma thần đồng dạng, như bẻ cành khô, trực tiếp đem Cầu Thủy Kính thần thông đánh tan, đè sập!

Hắn khí huyết cuồn cuộn, vọt tới cổ họng chỗ, bị hắn cưỡng ép trấn áp xuống.

Hắn thậm chí cảm thấy đến, Tiết Thanh Phủ đòn đánh này bộc phát ra lực lượng, hơn phân nửa vượt qua hôm đó xuất hiện Thao Thiết cùng Tương Liễu!

Phải biết, Cầu Thủy Kính đòn đánh này là đặc biệt nhằm vào Tiết Thanh Phủ công pháp và thần thông mà đến, thuộc về

thiên địch giống như áp chế, thế nhưng là không có bất kỳ cái gì hiệu quả.

Chuyện này chỉ có thể chứng minh, lực lượng của đối phương gấp mười gấp trăm lần với mình, trực tiếp đem kỹ xảo của mình đè sập!

"Nắm giữ cường đại như vậy lực lượng, hắn vì sao còn muốn chạy trốn?"

Cầu Thủy Kính trấn áp lại thương thế, đuổi tới đằng trước, đối diện liền gặp gần một trăm cái thân thể vặn vẹo quỷ dị người hướng bọn họ chạy tới, từng con bàn tay nắm lấy mặt của mình.

Cầu Thủy Kính khó hiểu, hai bên đường phố trong bóng tối, đám người quan chiến cũng là khó hiểu, từng cái duỗi dài cái cổ, từ trong bóng tối thò đầu ra quan sát, lộ ra rất là cổ quái.

Tiết Thanh Phủ che mặt hướng cái kia gần một trăm cái quái nhân chạy đi, Cầu Thủy Kính bước nhanh chạy tới, lại thấy những người kia là ngày bình thường vâng mệnh thủ hộ Tiết Thanh Phủ Ngưu Bưu tướng quân đám người.

Giờ phút này Ngưu Bưu tướng quân đám người một bên chạy tới, một bên răng rắc một tiếng đem mặt mình hái xuống, một tay hướng về phía trước giơ, hướng Cầu Thủy Kính Tiết Thanh Phủ bên này lao nhanh.

Mà Ngưu Bưu tướng quân đám người mặt, rõ ràng là một vùng đất trống, không có tai mắt mũi miệng!

Cầu Thủy Kính nhìn ra ngây người, không tự giác dừng bước lại.

Trên bầu trời, Tô Vân cũng không nhịn được nhìn ra ngây người, không tự chủ được từ Thần Tiên tác đứng lên.

“Thúc Ngạo, kiếm!” Phía sau hắn đột nhiên truyền đến thiếu nữ Ngô Đồng âm thanh.

Tô Vân trong lòng giật mình, chợt nghe tiếng kiếm rít, xa xa Thần Tiên cư nóc phòng, Toàn Thôn Ăn Cơm Tiêu Thúc Ngạo hóa thành Giao Long đứng tại trong bóng tối, há mồm phun ra Long Nha kiếm, kiếm rít bên trong mang theo long ngâm, gào thét mà tới.

Thiếu nữ Ngô Đồng tay áo dài múa, tay áo đỏ cuốn lên Long Nha kiếm hướng phía dưới bắn nhanh mà đi!

“Xùy!” “Xùy!” “Xùy!”

Từng tiếng tiếng xé gió truyền đến, Long Nha kiếm tại Ngô Đồng điều khiển bên dưới đâm xuyên từng trương mặt nạ, nhưng thấy từng trương đùng đùng nổ tung, hóa thành hư ảo!

Thiếu nữ Ngô Đồng trên mặt lộ ra thoải mái chi sắc, trong khoảnh khắc liền đem tất cả mặt nạ đâm xuyên.

Tiết Thanh Phủ bốn phía quào loạn, nhưng một cái mặt nạ cũng không có bắt lấy, tiếng kêu rên liên hồi, hai tay che mặt bão táp mà đi.

Phía sau hắn, từng cái không mặt người cũng là hai tay che mặt, lao nhanh mà đi.

Cầu Thủy Kính đuổi mấy bước, thương thế bộc phát, nhịn không được phun hộc máu, khí tức khô bại xuống tới.

Lúc này, hai bên đường phố trong bóng tối, có người rục rà rục rịch. Một thanh âm nói: “Cầu ngự sử thúc đẩy biến pháp, nếu là có thể mất mạng ở đây…”

Cầu Thủy Kính trong lòng cảm giác nặng nề.

Đường đi bên trong một người đột nhiên vọt ra, người kia mặt mang thêu hoa khăn thơm, miễn cưỡng che kín mũi, la lên: “Ta tới chém giết kẻ này!”

Trong bóng tối từng cái rục rà rục rịch thân ảnh dừng lại, lại thấy cái kia che mặt lão hán chạy đến Cầu Thủy Kính phía trước, không nói lời gì, đem Cầu Thủy Kính gánh tại đầu vai liền chạy.

Mọi người nhìn ra ngây người, lão hán kia vác đi Cầu Thủy Kính, chớp mắt liền chạy không thấy hình bóng!

—— —— hai chương đã đổi mới, cầu nguyệt phiếu ~~

Chương 244 : Đế Bình cùng hồ

Chương 243: Đế Bình cùng hồ

“Tả phó xạ!” “Lão biều bả tử!”

Tô Vân cùng Oánh Oánh đồng thời kêu lên, cái kia thêu hoa khăn thơm che lại “Mặt” lão hán, không phải chính là Văn Xương học cung Tả phó xạ Tả Tùng Nham?

“Hắn khi nào đến Đông đô?”

Tô Vân tức giận nói: “Đến Đông đô sau đó, thế mà không có tới tìm ta!”

Chẳng qua Tả Tùng Nham vác đi Cầu Thủy Kính, tốc độ của hắn lại nhanh, những người khác căn bản không kịp phản ứng. Đợi đến bọn họ tỉnh ngộ lại, lập tức đuổi theo, Tả Tùng Nham đã trốn được rất xa.

Thành Đông đô địa lý cực lớn, muốn ở chỗ này tìm ra hai người, khó như lên trời.

Nhưng đây là một cái cơ hội khó được, người Đông đô quen thuộc nhặt chỗ tốt, nếu như có thể nhặt đến cái này để lọt, diệt trừ Cầu Thủy Kính cái này một lòng biến pháp nhân vật, như vậy thiên hạ liền thái bình.

Thành Đông đô bên trong trở nên cực kỳ quỷ dị, những này thành Đông đô các đại thế phiệt thủ lĩnh, chưởng khống giả, Nguyên Sóc đại thần đại quan, từng cái im lặng không lên tiếng, cắm đầu đuổi theo Tả Tùng Nham cùng Cầu Thủy Kính, không có phát ra bất kỳ thanh âm!

Nơi bọn họ đi qua, từng ngọn tro tàn đèn dập tắt, rất nhanh thành Đông đô liền hắc ám một mảng lớn.

Đây là tòa thành thị này xây xong đến nay, lần đầu tiên phát sinh loại sự tình này!

"Không thể để cho Cầu Thủy Kính sống đến ngày mai!"

Có người trong bóng đêm truyền đạt tin tức: "Thừa dịp đêm nay đem hắn diệt trừ, đến ngày mai, hắn chính là Cầu ngự sử, tam công bên trong, một nhà độc đại! Trừ phi khác lập hoàng đế, bằng không không người có thể cùng chống lại!"

Đông đô khắp nơi thế gia, giờ phút này hầu như tất cả thế gia đều tự ý điều động, tham dự tràng này vây săn.

Tô Vân đứng ở trên bầu trời Thần Tiên tác bên trên, nhìn về phía phía dưới, đột nhiên lấy ra hộp gỗ, sửa lại Đông đô mấy đầu khu phố, tại Tả Tùng Nham phía sau đuổi theo mọi người nhất thời ít đi rất nhiều.

Nhưng mà đến đây vây săn mọi người càng ngày càng nhiều, rất nhanh lại có người tìm đến hai người, trong bóng đêm truyền đạt tin tức, hô bằng gọi hữu.

Tô Vân cau mày, đột nhiên Oánh Oánh nói: "Ngô Đồng không thấy!"

Tô Vân trong lòng giật mình, vội vàng nhìn lại, quả nhiên Thần Tiên tác bên trên không có Ngô Đồng bóng dáng, mà xa xa Tiêu Thúc Ngạo cũng biến mất không thấy gì nữa.

"Ngô Đồng muốn đi tìm Tiết Thanh Phủ!"

Tô Vân thầm nghĩ: "Tiết Thanh Phủ cũng tức là một trăm năm mươi năm trước nghiên cứu rồng sĩ tử Hàn Quân, hắn hướng Ngô Đồng từng phát lời thề, rời đi Táng Long lăng sau liền phóng thích Ngô Đồng, nhưng mà hắn cũng không thực

hiện lời hứa. Ngô Đồng bị vây ở Táng Long lăng hơn 150 năm, hiện nay bắt đầu nàng trả thù.”

Đúng lúc này, thành Đông đô tầng thứ mười hoàng thành chỗ, đột nhiên một cỗ kinh khủng thần thông chấn động bộc phát!

Ngay tại đuổi theo Tả Tùng Nham Cầu Thủy Kính mọi người nhao nhao dừng bước, ngẩng đầu hướng hoàng thành nhìn lại, lộ ra nghi ngờ không thôi chi sắc.

Hoàng thành là bực nào tôn quý chỗ? Người nào vậy mà như thế lớn mật, dám ở chỗ này tấn công?

Tô Vân cũng tự hướng hoàng thành phương hướng nhìn lại, thầm nghĩ trong lòng: “Ôn thừa tướng không ở nơi này, thật chẳng lẽ vào cung đi ám sát Đế Bình?”

Hắn chần chừ một chút, cuối cùng quyết định vẫn là mượn dùng hộp gỗ khống chế thành Đông đô kiến trúc, tới cứu Tả Tùng Nham cùng Cầu Thủy Kính.

Hoàng thành, cấm vệ quân bao quanh thủ hộ Kim Loan điện, một mảnh xơ xác tiêu điều.

“Ầm!”

Đột nhiên một ngôi đại điện nổ tung, mấy cỗ thi thể lăn đi ra, tiếp lấy Ôn Quan Sơn máu me khắp người, chậm rãi từ đại điện lỗ thủng bên trong đi ra.

Hắn một đường đánh tới, giờ phút này đã đi tới trước điện Kim Loan.

Cầu Thủy Kính Tiết Thanh Phủ một trận chiến, hấp dẫn Đông đô đại đa số thế phiệt ánh mắt, nhưng mà Ôn Quan Sơn đánh xuyên qua hoàng cung cao thủ nghiêm ngặt hàng rào, một đường giết tới trước điện Kim Loan, lại không có gây nên bao nhiêu chú ý.

Ôn Quan Sơn ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trong điện Kim Loan đèn đuốc sáng trưng, giống như ban ngày, Đế Bình ngồi ngay ngắn ở trên Kim Loan điện, người mặc hoàng bào, không nhúc nhích.

Ôn Quan Sơn khẽ nhíu mày.

"Khởi trận!"

Một tiếng lệnh uống truyền đến, cấm vệ quân nhất thời trận pháp khởi động, nhưng thấy một cái to lớn Long Phượng vòng tròn từ trong đại trận bay lên, tỏa ra ngập trời đế uy!

Cái này vòng tròn, rõ ràng là Nguyên Sóc trong lịch sử ngũ ngự đại đế bên trong đại đế linh binh, Long Phượng kim hoàn, Nguyên Sóc vị thứ nhất Thánh Hoàng đại đế đã từng dùng bảo vật này chém giết vô số cường địch!

Kim hoàn răng rắc một tiếng chia rẽ, phân một rồng một phượng, tại đại trận trên không bay lượn.

Chi này cấm vệ quân phụ trách chính là ngũ ngự linh binh Long Phượng kim hoàn, giờ phút này kim hoàn khởi động, long ngâm phượng minh, phảng phất lại trở lại thượng cổ tuế nguyệt.

Ôn Quan Sơn thân thể mỏi mệt, nhưng nhìn trận pháp này cùng đại đế linh binh, lại lộ ra vẻ khinh thường, cười nói: "Long Phượng kim hoàn, đã là mấy ngàn năm trước bảo vật, không đối kháng được hiện nay đạo pháp thần thông."

Hắn đang muốn tiến lên, lúc này Kim Loan điện bên trái tiếng bước chân truyền đến, binh mã phun trào, lại có một bảo phóng lên trời, bị cái kia một nhánh cấm vệ quân bày trận thôi thúc.

Cái này dị bảo chính là chín ngụm đại đỉnh, cái này cửu đỉnh cũng là đại đế linh binh, rèn đúc cửu đỉnh Thánh Hoàng

chính là cùng Tương Liễu ma thần đại chiến, cuối cùng lưu đày Tương Liễu Vũ Hoàng!

Ôn Quan Sơn sắc mặt biến hóa, lúc này Kim Loan điện phía bên phải cũng có tiếng bước chân truyền đến, lại có một nhánh cấm quân chạy tới, bày trận.

Nhưng thấy trận pháp bên trong Nhật Nguyệt giữa trời, từ từ bay lên, lẫn nhau lượn quanh động, rõ ràng là ngũ ngự bên trong thứ ba Thánh Hoàng đại đế Nhật Nguyệt linh binh!

Ôn Quan Sơn sắc mặt lại biến, sau lưng lại có tiếng bước chân truyền đến, một cái khác chi cấm vệ vọt tới, bày trận, trong trận là một cái cọc gỗ, trên cọc gỗ Thanh Long uốn quanh, một khi thôi thúc, nhất thời trở nên đỉnh thiên lập địa, Thanh Long long ngâm cuồn cuộn!

Món bảo vật này, là ngũ ngự bên trong thứ tư Thánh Hoàng đại đế linh binh!

Ôn Quan Sơn bị bốn đại trận pháp cùng bốn đại đại đế linh binh vây khốn ở trung ương, có thể nói mọc cánh khó thoát!

"Cầu Thủy Kính tính toán đến một bước này ư?"

Ôn Quan Sơn cười ha ha nói: "Ngự sử chính là cho thừa tướng trợ thủ, chịu trách nhiệm giám sát bách quan công khanh, nhưng mà hắn ngược lại tốt, thế mà bắt đầu tính toán thừa tướng, tính toán thái uý. Hắn cái này ngự sử, chính là làm như thế ư? Bệ hạ, lão thần có vốn muốn tấu, cáo trạng Cầu Thủy Kính lộng quyền!"

"Thừa tướng sai."

Đối diện trên Kim Loan điện, Đế Bình lộ ra nghiền ngẫm tươi cười, đứng dậy, hướng đi ra ngoài điện, thản nhiên nói: "Cầu ngự sử cứ việc tính toán ngươi cùng Tiết thái uý, nhưng chủ đạo người cũng không phải là hắn. Hắn chẳng qua là một cây đao mà thôi, cầm đao người có một người khác."

Ôn Quan Sơn ánh mắt rơi vào trên người hắn, ha ha cười nói: "Bệ hạ chẳng lẽ nói mình chính là cái này cầm đao người a?"

Đế Bình khẽ mỉm cười, có thị vệ chuyển đến long ỷ.

Hắn ngồi xuống tại trên long ỷ, ở trên cao nhìn xuống, nhìn xuống Ôn Quan Sơn.

Ôn Quan Sơn đang muốn nói chuyện, đột nhiên đồng tử chợt co lại, chỉ thấy một đầu lão hồ chậm rãi từ góc tường đi tới, chậm rãi đi tới Đế Bình dưới chân, há miệng ngáp một cái, ánh mắt hướng hắn liếc tới.

Ôn Quan Sơn khóe mắt run rẩy, khó có thể tin nhìn cái này lão hồ ly!

Hắn nhận biết cái này hồ ly, nhận biết cái này một thân da lông!

Ôn Quan Sơn nhìn một chút Đế Bình, lại nhìn một chút cái kia lão hồ, thất thanh nói: "Nguyên lai là ngươi!"

"Đương nhiên là ta."

Lão hồ ly kia ngồi ở phía sau trên đùi, hai cái chân trước rơi xuống đất, đạp đến thẳng tắp, tư thế ngồi cực kỳ nghiêm chỉnh, tựa như trong triều địa vị cực cao đại quan!

"Ta đến báo thù ngươi. Ta một mực chờ đợi một cái cơ hội, chờ ngươi lộ ra sơ hở cơ hội. Ngươi không động, thì không có sơ hở, chỉ cần ngươi khẽ động, liền sẽ lộ ra sơ hở. Mà bát diện triều thiên khuyết đi tới Đông đô, chính là ngươi lúc động thủ."

Con hồ ly này trên mặt lộ ra giễu cợt, giống như là tại châm chọc Ôn Quan Sơn: "Tiết Thanh Phủ, Cầu Thủy Kính đến Đông đô, ngươi quả nhiên bắt đầu động thủ. Đạo Thánh

cùng Thánh Phật bị thương, để ngươi nhịn không được. Lúc này, ngươi liền có sơ hở."

Lão hồ kia khóe miệng tươi cười càng lúc càng lớn, đột nhiên mở miệng cười ha ha: "Ngươi không nghĩ tới sao? Ta cũng đến Đông đô! Ta một mực tại sau lưng yên lặng nhìn thấu ngươi, nhìn chằm chằm ngươi, nhìn ngươi từng bước một phạm sai lầm, ta thậm chí còn dẫn tới ngươi không tưởng tượng được người tới ám toán ngươi, để ngươi tổn thương càng thêm tổn thương, để ngươi không thể không ngược lại!"

Ôn Quan Sơn vẻ mặt càng ngày càng nặng, nhưng cười nói: "Ta chẳng qua là không nghĩ tới, địch nhân của ta là ngươi. Nếu là nghĩ đến, ngươi liền bó tay hết cách. Bất quá bây giờ cũng không muộn."

Lão hồ kia đứng ngồi không động, thản nhiên nói: "Xin bệ hạ hạ chỉ, tru sát loạn tặc."

Đế Bình giơ tay lên, lạnh nhạt nói: "Tru."

Bốn tòa đại trận bộc phát, đem Ôn Quan Sơn nuốt mất!

Một đêm này, phong ba rung chuyển, trong hoàng thành sát phạt nổi lên bốn phía, thành bên trong cũng nhiều ra lên sát phạt, các đại thế phiệt cao thủ ra hết, vây săn Cầu Thủy Kính cùng Tả Tùng Nham, nhiều lần bộc phát đại chiến.

Tả Tùng Nham cái đầu tuy là thấp bé, nhưng mà chiến lực lại là đứng đầu nhất tồn tại, tại thành Đông đô bên trong chém giết, liên trảm mấy vị Chinh Thánh cảnh giới lão quái vật, làm người ta sợ hãi.

Nhưng hắn cũng bị thương rất nặng, Cầu Thủy Kính thương thế rất nặng, cũng ra tay giúp đỡ, hai người thương thế càng ngày càng nặng.

Tả Tùng Nham lực bộc phát nhưng tại Cầu Thủy Kính phía trên, cưỡng ép thôi thúc huyền công, để cho mình thân thể

khôi phục trẻ tuổi, vẫn như cũ cõng Cầu Thủy Kính chạy trốn tứ phía.

Tô Vân đi lại ở trên bầu trời, không ngừng thôi thúc hộp gỗ, cho hắn chỉ dẫn con đường, mang theo hai người tránh né.

Cuối cùng, Tô Vân bảo vệ hai người, một đường dẫn dắt lấy bọn hắn đi tới Đông đô tầng thứ bảy, đi vào Thanh Hư quan.

Hai người xông vào Thanh Hư quan bên trong, Tả Tùng Nham còn có chút nghi ngờ không thôi, không biết là ai đang lặng lẽ thay đổi Đông đô địa lý.

Nhưng hắn không nghĩ ngợi nhiều được, vội vàng kêu lên: "Lão Đổng, mau ra đây cứu mạng!"

Đổng y sư vội vàng lao ra, nói: "Lão biều bả tử bị thương?"

"Cứu hắn trước!"

Tả Tùng Nham nhịn xuống đau đớn, một chỉ Cầu Thủy Kính, nhanh chóng nói: "Ta từ nhỏ so với hắn tráng, có thể chịu đựng được!"

Đổng y sư vội vàng vì Cầu Thủy Kính khám và chữa bệnh.

"Có điều, Đạo Thánh lão đầu căn bản không bảo vệ được chúng ta."

Tả Tùng Nham nhíu chặt lông mày: "Đạo Thánh bị thương rất nặng, chỉ khỏi bốn năm thành!"

Lúc này, trên bầu trời một ngụm Thanh Hư kiếm phá không bay tới, bay vào Đạo Thánh dưỡng bệnh trong phòng bệnh.

Đạo Thánh cũng là nghi ngờ không thôi, giẫy giụa từ trên giường bệnh lên, ngẩng đầu hướng ra phía ngoài nhìn lại,

trong lòng âm thầm lo lắng: "Cây kiếm này, là lão đạo sĩ cho Tô các chủ dùng để trấn áp hắn trí nhớ bên trong Thần Ma, làm sao bị hắn đưa về? Nhưng cũng may còn có lão lừa trọc Lôi Âm chung, đoán chừng có thể trấn trụ một đoạn thời gian…"

Đang nghĩ ngợi, chỉ nghe Thanh Hư quan người ngoài âm thanh huyên náo, có người la lên: "Tặc nhân chạy đến Thanh Hư quan trong đó rồi! Đi vào lục soát!"

Đạo Thánh trong lòng cảm giác nặng nề, chống kiếm khập khễnh đi ra, hướng Cầu Thủy Kính nói: "Có người trong bóng tối giở trò xấu, biết ta cũng bị trọng thương, muốn nhân cơ hội tiễn lão đạo Tiên Du."

Cầu Thủy Kính thở hổn hển câu chửi thề, nói: "Ta biết là người phương nào muốn diệt trừ Thánh Nhân."

Đạo Thánh nhất thời tỉnh ngộ, chán nản nói: "Hắn vốn là một cái hảo thiếu niên…"

Đúng lúc này, trên bầu trời coong một tiếng chuông vang, mấy người ngẩng đầu nhìn lại, nhưng thấy Lôi Âm chung bay ra, trôi nổi bồng bềnh, hướng Lôi Âm các bay đi.

Mà cái kia phật môn Thánh địa Lôi Âm các, thế mà mọc ra từng đầu chân, giống như là nhện lớn đồng dạng vụt lên từ mặt đất, ầm ầm hướng Thanh Hư quan chạy tới!

Thánh Phật ngay tại dưỡng thương, giờ phút này cũng là nghi ngờ không thôi: "Ai đem nhà ta Lôi Âm các, luyện thành linh binh?"

Mấy ngày nay Lý Trúc Tiên cùng Lý Mục Ca tại Lôi Âm các bên trong đi học , chờ Thiên Đạo viện trúng tuyển tin tức, hai huynh muội cũng bị kinh động, nhao nhao nhìn quanh.

"Trứng gà?" Chim lớn Thiên Phượng nhô ra lông lá xồm xàm đầu, chỉ thấy Lôi Âm các ngay tại ba chân bốn cẳng lao

nhanh, không khỏi hiếu kỳ nói.

Lôi Âm các đi tới Thanh Hư quan bên cạnh, từng đầu sắt thép chân hướng trên đất một đâm, vững vàng ngồi xuống, cọ xát cái mông, giống như là muốn ngồi bền chắc một chút.

Vây khốn Thanh Hư quan rất nhiều thế gia cao thủ thấy thế, không dám xông vào, chỉ có thể canh giữ ở bên ngoài.

Chờ đến bình minh lúc, mọi người lúc này mới lặng lẽ lui đi.

"Qua một đêm này, liền an toàn."

Tả Tùng Nham thở phào nhẹ nhõm, cười hắc hắc nói: "Bạn học cũ, có người trong bóng tối bảo vệ ngươi! Sao không đem vị tiền bối này mời đi ra?"

Cầu Thủy Kính dù sao trẻ tuổi, thương thế giảm bớt rất nhiều, nói: "Không phải tiền bối, mà là các ngươi Văn Xương học cung Truy Nguyên viện Tô sĩ tử."

Tả Tùng Nham ngẩn ngơ, chỉ nghe Cầu Thủy Kính nói: "Từ lúc ta đến Đông đô sau đó, hắn liền nhiều lần trong bóng tối bảo vệ ta."

Tả Tùng Nham há to mồm, trợn tròn con mắt, ha ha nói: "Hắn bảo vệ ngươi? Hắn làm sao bảo vệ ngươi…"

Đạo Thánh cùng Thánh Phật một cái nhìn của mình kiếm, một cái nhìn bản thân chuông, từng người nhíu chặt lông mày.

Bọn họ tuổi tác quá lớn, cứ việc có Đổng y sư tận tâm tận lực trị liệu, nhưng thương thế tốc độ khôi phục vẫn là kém xa Tả Tùng Nham cùng Cầu Thủy Kính."Không ổn, cực kỳ không ổn ah!"

Hai vị lão Thánh Nhân đồng thời thở dài, thầm nghĩ: "Chúng ta Đại Thánh linh binh còn tại hắn Linh giới lời nói,

còn có thể trấn trụ Thần Ma, bây giờ bị hắn đưa về, chỉ sợ vật kia đã chạy đi ra! Chỉ mong đừng chọc ra loạn gì…”

—— —— cầu đặt mua, cầu nguyệt phiếu!

Chương 245 : Học ca Tần Vũ Lăng (đại chương cầu nguyệt phiếu!)

Chương 244: Học ca Tần Vũ Lăng (đại chương cầu nguyệt phiếu!)

Mặt trời mọc, Cầu Thủy Kính thử thăm dò đi ra Thanh Hư quan, chỉ thấy phía ngoài Đông đô phồn hoa vẫn như cũ.

Tối hôm qua Đông đô cực kỳ náo nhiệt, Nguyên Đạo cảnh giới Thánh Nhân ra tay, lại thêm đuổi giết Tả Tùng Nham Cầu Thủy Kính trên đường lại phát sinh mấy lần đại chiến, tạo thành một mảnh hỗn độn.

Nhưng đã đến ban ngày, tối hôm qua hỗn loạn liền tất cả không cánh mà bay, đầu đường cuối ngõ bị người quét dọn sạch sẽ, thi thể cùng vết máu đều bị lặng yên vô tức xử lý ổn thoả.

Đông đô mọi người phảng phất cũng thường thấy đại trận chiến, đối tối hôm qua Đông đô loạn tượng tập mãi thành thói quen, dù sao nơi này là Nguyên Sóc kinh thành, ngày nào đó không chết mấy người đâu?

Cầu Thủy Kính lấy lại bình tĩnh, hướng đi ra Thanh Hư quan Tả Tùng Nham nói: “Tùng Nham, ta đem vào cung diện thánh. Ta lần này đi, chính là độc tài đại quyền, thúc đẩy biến pháp bắt đầu.”

Tả Tùng Nham giật mình, nói: “Ngươi thúc đẩy đến động ư?”

Cầu Thủy Kính nghiêm nghị nói: "Tiết Thanh Phủ trốn chạy, Ôn Quan Sơn đã chết tại trong cung, tam công chỉ còn lại có ta, như vậy ta liền lại không ngăn cản. Hiện nay đại thế tại ta, biến pháp bắt buộc phải làm!"

Tả Tùng Nham sắc mặt cũng biến thành nghiêm túc lên, nói: "Ngươi cũng biết, lực cản cũng không tại Tiết Thanh Phủ cùng Ôn Quan Sơn trên người, lực cản thế gia đại phiệt trên người! Ngươi thúc đẩy biến pháp, chính là cùng thiên hạ tất cả thế gia là địch!"

Cầu Thủy Kính lặng im, sau một lúc lâu, cười nói: "Ngươi về Sóc Phương đi." Hắn xoay người hướng hoàng thành đi tới.

"Cầu đồng học!"

Cầu Thủy Kính dừng bước, quay đầu.

Tả Tùng Nham xá dài tới đất: "Ngươi nếu là gặp bất hạnh, chứng minh con đường của ngươi không làm được, như vậy ta liền muốn đi con đường của ta! Bảo trọng!"

Cầu Thủy Kính hai tay ôm quyền giơ cao khỏi đầu, xá dài tới đất: "Tả đồng học, bảo trọng!" Dứt lời, xoay người bước nhanh mà rời đi.

Một ngày này, Đông đô biến cố rất nhiều, đầu tiên là Tiết Thánh Nhân quy ẩn, im hơi lặng bóng, lại là Ôn Quan Sơn Ôn thừa tướng cao tuổi, cưỡi hạc từ trần, cả nước chia buồn.

Nguyên Sóc bốn đại thần thoại một trong Ôn Quan Sơn, tam triều nguyên lão, vì Nguyên Sóc cúc cung tận tụy, tận tuỵ, mệt chết tại nhiệm bên trên, làm người ta than tiếc.

Đế Bình tự thân xử lý Ôn Quan Sơn tang lễ, truy phong là Vũ Bình công.

Ôn Quan Sơn chôn cất sau đó, Cầu Thủy Kính dâng biểu, nói Đạo Thánh, Thánh Phật tuổi tác đã cao, đã không thích

hợp lưu tại Đông đô, đem đi Lĩnh Nam phát sáng phát nhiệt.

"Lĩnh Nam tro tàn xưởng, còn có xưởng đốc chi vị không công bố." Cầu Thủy Kính nói.

Cả triều xôn xao, Đế Bình không cho phép.

Ngày thứ hai, Đạo Thánh dâng biểu, nói mình tuổi tác đã cao, nguyện ý đi Lĩnh Nam xây dựng tro tàn xưởng, cống hiến nhiệt lượng thừa. Thánh Phật cũng tự thân đến đây, dâng lên tấu chương, nói trước kia bị thương quá nhiều, hiện nay tuổi tác đã cao, một thân tổn thương bệnh, Lĩnh Nam trời nóng nực, hơn nữa lại có tro tàn có thể sưởi ấm.

Cả triều văn võ hai mặt nhìn nhau, không biết đây là tại sao.

Đế Bình vẫn là không cho phép.

Cầu Thủy Kính lần nữa tấu lên, Đế Bình lúc này mới chuẩn, cho phép Đạo Thánh cùng Thánh Phật đi Lĩnh Nam đào tro tàn.

"Đưa đi Lĩnh Nam đào tro tàn, khi nào biến thành công việc béo bở?" Văn võ bá quan thảo luận xôn xao, không hiểu chút nào.

Ngày thứ ba, Tô Vân nghe tin mà đến, vì Đạo Thánh cùng Thánh Phật tiễn đưa, Đạo Thánh cùng Thánh Phật đối với hắn coi như không tệ, lần này lưu đày Lĩnh Nam đi đào tro tàn, quả thực vượt quá dự liệu của hắn.

Bất quá hắn nhìn thấy Hoa Hồ, Thanh Khâu Nguyệt, Hồ Bất Bình đám người, trong lòng càng thêm kinh ngạc.

"Tiểu Dao học tỷ lúc trước cũng ở nơi đây!"

Thanh Khâu Nguyệt hướng hắn lặng lẽ nói: "Chẳng qua Tả phó xạ về Sóc Phương, nàng cùng Đổng y sư cũng đi theo trở về."

Tô Vân cùng bọn hắn thoáng ôn chuyện, hướng Đạo Thánh cùng Thánh Phật nói: "Hai vị bị lưu đày Lĩnh Nam chưa chắc là chuyện xấu…"

Đạo Thánh cùng Thánh Phật liếc nhau, Đạo Thánh cười nói: "Đương nhiên không phải chuyện xấu. Cầu ngự sử là tại bảo vệ chúng ta, nếu như chúng ta lưu tại Đông đô, Đế Bình tất nhiên sẽ đối với chúng ta ra tay, thừa dịp chúng ta bị thương lúc đem chúng ta tru sát."

Thánh Phật nói: "Cầu ngự sử lòng từ bi, hai lần dâng thư, đem chúng ta lưu đày Lĩnh Nam đi đào tro tàn, nhìn như nhận được quyền thế sau đó ngang ngược, thực ra là không đành lòng chúng ta mất mạng."

Đạo Thánh sắc mặt trầm xuống, thở dài: "Hắn bảo vệ chúng ta hai lần, chúng ta lại dâng thư một lần, nhưng bệ hạ nhưng như cũ không muốn bỏ qua chúng ta. Cái này một triều bệ hạ ah…"

Hắn lắc đầu, hướng Tô Vân nói: "Đương kim thiên tử quả ân bạc nghĩa, cũng không phải là minh chủ, Thủy Kính tiên sinh bảo vệ chúng ta, đem chúng ta lưu đày Lĩnh Nam. Nhưng mà chúng ta lo lắng, tương lai hắn có hay không có cơ hội này lưu đày Lĩnh Nam ah!"

Tô Vân trong lòng căng thẳng, rõ ràng hắn ý tứ.

Thánh Phật nói: "Tô các chủ, ta hai người vốn nên đem giải quyết các chủ tai hoạ ngầm, trấn áp các chủ còn nhỏ trí nhớ bên trong những cái kia Thần Ma, tiếc rằng ta hai người từng người bị thương, lực có không bằng. Còn xin các chủ thứ lỗi!"

Hai tay của hắn hợp thành chữ thập, khom người một bái.

Đạo Thánh khuỷu tay cong dựng lấy phất trần, cũng là khom người một bái.

Tô Vân vội vàng đáp lễ, nói: "Hai vị không cần như vậy, chính ta nghĩ biện pháp là được."

"Mấy ngày nay, Thanh Khâu Nguyệt tiểu hữu chăm sóc lão tăng, lão tăng đối nàng rất là yêu thích, ngay sau đó liền tự chủ trương, thu nàng làm đệ tử."

Thánh Phật vẫy chào, gọi đến Thanh Khâu Nguyệt, nói: "Các chủ, ta mang nàng đi Lĩnh Nam lịch luyện một phen, chớ nhớ."

Tô Vân vừa mừng vừa sợ, cười nói: "Thánh Phật nếu là có thể dạy dỗ nàng, đương nhiên là phúc khí của nàng. Chẳng qua là không thể cưỡng bức nàng xuất gia làm ni cô."

Hồ Bất Bình ngây ra như phỗng, trơ mắt nhìn Thánh Phật, lại nhìn một chút Đạo Thánh, trong lòng lo được lo mất: "Ta đây? Ta đây?"

Thánh Phật nói: "Chẳng qua là cư sĩ mà thôi. Xin từ biệt, các chủ dừng bước!"

Đạo Thánh vẫy chào, gọi đến Ly Tiểu Phàm, nói: "Các chủ không phải đốc ngoại ti thiếu sử ư? Ngươi là phụ trách nước ngoài, mau chóng ra ngoại quốc, đừng ở lại Đông đô."

Thánh Phật cũng nói: "Các chủ đi sớm một chút, bằng không ngươi trí nhớ bên trong Thần Ma…"

Đạo Thánh giật giật góc áo của hắn, Thánh Phật tỉnh ngộ, vội vàng im miệng, bốn người vội vàng rời đi.

Tô Vân đưa mắt nhìn bọn họ đi xa, sờ lên có chút thất lạc Hồ Bất Bình đầu, cười nói: "Các ngươi huynh muội trong ba người, ngươi nhất cơ trí, cần gì hâm mộ bọn họ?"

Hồ Bất Bình vẻ mặt buồn bã, khổ sở nói: "Ta biết ta đần nhất…"

Tô Vân đang muốn nói chuyện, đột nhiên trong lòng sinh ra ý nghĩ, quay đầu nhìn quanh, chỉ thấy Cầu Thủy Kính đứng ở đằng xa, cũng không tự mình đến tiễn Đạo Thánh cùng Thánh Phật, có lẽ là tránh hiềm nghi, lo lắng Đế Bình lại bởi vậy sống khe hở.

"Ngô Đồng, ngươi vẫn thua, Thủy Kính tiên sinh cũng không nhập ma, đạo tâm vẫn như cũ một mảnh thuần túy." Tô Vân lộ ra tươi cười, đè ở trong lòng tảng đá đột nhiên không cánh mà bay.

Hắn thật lo lắng Cầu Thủy Kính sẽ vì nắm quyền thế mà không từ thủ đoạn, Cầu Thủy Kính đối Ôn Quan Sơn ra tay, đối Tiết Thanh Phủ ra tay, đều có thể hiểu, nhưng nếu như Cầu Thủy Kính đối Đạo Thánh cùng Thánh Phật cũng thống hạ sát thủ, đó chính là như Ngô Đồng lời nói, vì chấp niệm sa đọa thành ma.

Chẳng qua Cầu Thủy Kính vẫn kiên trì ở nguyên tắc, cũng không thỏa hiệp, để hắn rất là vui mừng.

"Thủy Kính tiên sinh!"

Tô Vân đi ra phía trước, hướng Cầu Thủy Kính làm lễ chào hỏi.

"Tô các chủ."

Cầu Thủy Kính đáp lễ, nói: "Hiện nay con đường của ta tại triều đình phía trên đã không có ngăn cản, ta đem thúc đẩy biến pháp, cải cách lại hạn chế, giáo dục, thúc đẩy tân học, cổ vũ cải cách cựu học vì tân học, lần nữa phân phối của cải, phân phối bảo địa."

Tô Vân cau mày, thử dò xét nói: "Tiên sinh, động tác này có hay không nhanh chút? Ta cho rằng tiên sinh cải cách, đem dùng mười năm, thậm chí năm mươi năm tới thúc đẩy. Một mạch thúc đẩy lời nói, chỉ sợ…"

“Không có thời gian Tô các chủ! Đã không có thời gian!”

Cầu Thủy Kính dừng bước lại, nghiêm mặt nói: “Từ ta du học hải ngoại đến bây giờ, đã qua đi ba mươi lăm năm, ta sống hoài ba mươi lăm năm, chẳng làm nên trò trống gì. Nhưng mà, hải ngoại cường quốc địch quốc, nhưng phát triển ba mươi lăm năm! Nguyên Sóc đợi không được!”

Hắn lo lắng, nói: “Năm đó Nguyên Sóc thua trận, Đại Tần mấy người địch quốc sở dĩ không có nuốt chửng Nguyên Sóc, là bởi vì Nguyên Sóc nội tình vẫn còn, nội tình còn mạnh mẽ, thật đánh xuống, bọn họ không chịu được nữa. Cho nên bọn họ chỉ yêu cầu cắt đất bồi thường, chỉ yêu cầu khai thông thương nghiệp bến cảng. Nhưng mà những này địch quốc phát triển được càng lúc càng nhanh, mà ta Nguyên Sóc triều đình vẫn còn tại bởi vì một chút qua quýt việc nhỏ tranh tới đấu đi, chậm trễ ba mươi lăm năm!”

Hắn phun ra một ngụm trọc khí: “Chờ không được. Lần này Thương Cửu Hoa đến đây, thông đồng Ôn thừa tướng, Thương Cửu Hoa chuyến đi này, chúng ta Nguyên Sóc nội bộ ngược lại bởi vậy loạn nát bét. Nếu như lại không biến pháp, lại không tiến bộ, chỉ sợ Đại Tần lần tiếp theo đến, chính là một hồi chiếm đoạt chi chiến.”

Tô Vân nói: “Nhưng mà cực kỳ nguy hiểm ah!”

Cầu Thủy Kính nhìn thẳng vào Tô Vân, đột nhiên cười nói: “Tô sĩ tử, ngươi cái này đốc ngoại ti thiếu sử, nên đi nhậm chức. Hải ngoại, Đại Tần, Đại Uyên, An Tức các nước, đều có ta Nguyên Sóc du học bên ngoài sĩ tử. Lần này Thiên Đạo viện ngươi cũng tiễn một nhóm sĩ tử đi qua, bọn họ tại hải ngoại an nguy, liền toàn bộ nhờ ngươi!”

Tô Vân trong lòng cảm giác nặng nề, biết hắn là lo lắng cho mình lưu tại Đông đô, sẽ bị hắn liên luỵ.

Cầu Thủy Kính đã ôm lấy xá thân thủ nghĩa tâm tư!

Nếu như lần này biến pháp không được, vậy liền thịt nát xương tan!

"Tiên sinh, Ôn thừa tướng thật đã chết rồi ư?"

Tô Vân bỏ qua một bên chủ đề, dò hỏi: "Ta có người bằng hữu, nàng rất muốn biết Ôn Quan Sơn là có hay không chết tại đêm đó trong chiến đấu. Ta người bạn kia nói, Ôn Quan Sơn như vậy thông minh, tuyệt không có khả năng chôn vùi tại Đế Bình cùng trong tay của ngươi."

Hắn Linh giới bên trong, Oánh Oánh rơi vào Tô Vân đầu vai, khẩn trương lắng nghe phía ngoài đối thoại.

"Là Oánh Oánh để ngươi hỏi ư?"

Cầu Thủy Kính thoáng suy nghĩ một hai, nói: "Ôn Quan Sơn cụ thể chết hay không, ta cũng không tận mắt nhìn thấy. Ta trở lại hoàng thành lúc, trước điện Kim Loan chiến đấu lưu lại vết tàn đã bị tu bổ chỉnh tề, không có để lại bất cứ dấu vết gì. Nhưng bệ hạ nói, Ôn Quan Sơn là chết."

Oánh Oánh thất vọng mất mát.

"Sớm một chút rời đi Đông đô." Cầu Thủy Kính vỗ vỗ Tô Vân đầu vai, xoay người rời đi.

Ôn Quan Sơn chôn cất sau ngày thứ bảy, Mẫn Vọng Hải mấy người Ôn Quan Sơn đệ tử đi tới vị này Thánh Nhân lăng mộ trước tế điện, bọn họ chờ rất lâu, Ôn Quan Sơn từ đầu đến cuối không có từ trong phần mộ leo ra.

Mẫn Vọng Hải đám người khóc lớn, lạy vài cái, đốt chút tiền giấy, đứng dậy rời đi.

Bọn họ đi rồi, Tô Vân đi tới Ôn Quan Sơn lăng mộ phía trước, nhìn chăm chú lăng mộ, rất lâu không nói.

Lúc này, lăng mộ phía sau núi truyền tới một âm thanh, cười nói: "Tô các chủ không tin Ôn Quan Sơn đã chết, đúng không?"

Tô Vân đồng tử thu nhỏ lại, chỉ thấy một đầu lão hồ khập khễnh từ sau sơn đi tới, bên người đi theo một cái thiếu niên mi thanh mục tú.

Tô Vân nhìn một chút thiếu niên kia, ánh mắt lại rơi vào lão hồ trên người, nói: "Thanh âm của ngươi rất là quen thuộc, ta phảng phất nghe qua. Các hạ là?"

"Tạp Gia Thánh Nhân, Ôn Quan Sơn."

Lão hồ kia cười nói: "Tô các chủ từng tại chợ quỷ bày quầy bán hàng, ngươi ta là bạn bán hàng. Ta tại ngươi đối diện, ngươi ta quầy hàng vừa vặn đối lập. Sầm sư dẫn ngươi đi vào chợ quỷ lúc, ta đã nói với ngươi lời nói."

Tô Vân gật gật đầu, làm lễ chào hỏi nói: "Nguyên lai là đối diện bạn bán hàng."

Lão hồ kia cười nói: "Bên cạnh ta thiếu niên này, các chủ hẳn là nhận biết."

Tô Vân ánh mắt rơi vào thiếu niên kia trên người, chỉ thấy hắn hình dung tuấn tú, rất là bất phàm, nhưng giữa lông mày cất giấu một cỗ ma khí.

Thiếu niên kia đồng tử dựng thẳng, cũng không phải là nhân loại con mắt, đôi mắt của hắn chỗ sâu giấu giếm ma tính.

"Một trăm năm mươi năm trước, Thiên Thị Viên trụy long, nhân ma cùng Chân Long đại chiến, đồng quy vu tận."

Tô Vân nhíu mày giác, nói: "Một trăm năm mươi năm sau, nhân ma hóa thành Ngô Đồng, mà Chân Long linh tại đánh với ta một trận sau lạc đường."

Hắn nhìn chằm chằm cái kia thiếu niên tuấn mỹ một cái: "Có lẽ chính là các hạ. Ôn Quan Sơn Ôn Thánh Nhân chết tại lĩnh đội học ca tay, nhưng dù sao cũng là Tạp Gia Thánh Nhân, giữ lấy bản thân nội tâm. Long linh cũng là nội tâm, sẽ bị chợ quỷ hấp dẫn, tại Thiên môn chợ quỷ bên trong gặp được bạn bán hàng, cũng là bình thường. Một trăm năm mươi năm trước, long linh nửa ký sinh tại lĩnh đội học ca Tần Vũ Lăng trên người, cùng Tần Vũ Lăng kết xuống cũng không phải là thiện duyên a?"

Thiếu niên kia nói: "Hắn tại một khắc cuối cùng, đem nhân ma chi linh kéo vào trong cơ thể mình, muốn cho ta cùng nhân ma đồng quy vu tận. Hắn vi phạm với lời hứa của mình."

Tô Vân nói: "Tần Vũ Lăng một kích cuối cùng, cũng không có giết Hàn Quân, cuối cùng là Hàn Quân đi ra Táng Long lăng. Năm đó Táng Long lăng ba người, Hàn Quân hóa thành Tiết Thanh Phủ, Tần Vũ Lăng biến thành bút quái Đan Thanh, về sau lại giết Ôn Thánh Nhân…"

Hắn nhìn một chút lão hồ kia, nói: "Cho nên hai vị ăn nhịp với nhau, trao đổi lẫn nhau hai bên biết tin tức, bày ra một hồi nhằm vào Tần Vũ Lăng cái bẫy."

Lão hồ cười gật đầu.

Tô Vân nói: "Hai vị tới gặp ta, chẳng lẽ là vì rời đi Táng Long lăng người thứ ba?"

Oánh Oánh trong lòng căng thẳng.

Lão hồ cười nói: "Long linh giúp ta báo thù, điều kiện chính là nhận được sĩ tử Oánh."

Tô Vân nhìn về phía thiếu niên kia, nói: "Sĩ tử Oánh cũng không tại ngươi cùng Tần Vũ Lăng ân oán bên trong, ngươi cần gì phải đối sĩ tử Oánh đuổi tận giết tuyệt?"

"Người hắn yêu, yêu hắn người, đều phải chết."

Thiếu niên kia lạnh lùng nói: "Đây chính là phản bội đánh đổi."

Tô Vân thở dài, ánh mắt liếc liếc lão hồ, lại nhìn một chút thiếu niên kia, cười nói: "Hiện tại, ta có chút lo lắng Tần Vũ Lăng khả năng không chết rồi. Các ngươi như vậy ngu xuẩn, làm sao có thể đấu qua được Tần Vũ Lăng?"

Hắn một đạo kiếm quang đem Thánh Nhân lăng mộ bổ ra, mộ thất phân hai nửa, trong mộ quan tài cũng tự tại hắn một kiếm này uy lực bên dưới bị bổ ra!

Trong quan tài, chỉ có một cái gối ngọc, một bộ áo liệm mà thôi!

Ôn Quan Sơn thi thể, biến mất không thấy gì nữa!

Lão hồ cùng thiếu niên kia đồng thời tiến lên, kiểm tra quan thất, không khỏi sắc mặt đại biến.

"Quả nhiên, đêm hôm đó đi hoàng cung, chẳng qua là Tần Vũ Lăng một phần nội tâm mà thôi! Hắn nội tâm chủ thể, còn giấu ở Ôn Quan Sơn thi thể bên trong!"

Tô Vân cười ha ha, vỗ tay khen ngợi: "Hắn vậy mà có thể nhịn được Cầu ngự sử đâm hắn một kiếm kia, một mực lẳng lặng nằm ở nơi đó không nhúc nhích, thật sự là ẩn nhẫn!"

Thiếu niên kia nhìn về phía hắn, mắt lộ ra sát cơ, rục rà rục rịch, đột nhiên trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc, chỉ thấy Tô Vân sau lưng, hiện ra Ứng Long to lớn bóng râm!

"Đối thủ của các ngươi cũng không phải là ta, cũng không phải Oánh Oánh, đối thủ của các ngươi, có thể là chân chính Tần Vũ Lăng!"

Tô Vân xoay người rời đi, đưa lưng về phía bọn họ nâng tay lên, lắc lắc, cười nói: "Đã Tần Vũ Lăng nội tâm có thể

phân thân, như vậy một trăm năm mươi năm trước Tần Vũ Lăng, thật đã chết rồi ư?"

Lão hồ kia cùng thiếu niên ngây ra như phỗng.

Tô Vân Linh giới bên trong, Oánh Oánh cũng không nhịn được ngây người, đột nhiên tỉnh ngộ lại, thất thanh nói: "Tô sĩ tử, ngươi nói là Tần Vũ Lăng có khả năng không có chết? Là thật sao?"

"Đương nhiên là giả."

Tô Vân bước nhanh rời đi, thấp giọng nói: "Ta không nói như vậy, chúng ta hơn phân nửa liền muốn chết ở chỗ này!"

Oánh Oánh vẫn như cũ khó mà ổn định tâm tình, không ngừng hỏi: "Thật không có loại khả năng này ư? Thật không có loại khả năng này ư?"

—— —— đại chương, cầu nguyệt phiếu, không cho liền khí, run, lạnh ~~

Chương 246 : Đông đô mây(đại chương cầu phiếu)

Chương 245: Đông đô mây(đại chương cầu phiếu)

Tô Vân suy tư phút chốc, nói: "Nếu là thật sự có loại khả năng này, như vậy Tần Vũ Lăng liền nhất định phải tại Thiên Đạo viện nghiên cứu rồng trong lúc đó liền lĩnh ngộ ra nội tâm phân thân chi thuật. Hắn cái kia thời điểm có thể khai sáng cho ra quỷ dị như vậy công pháp thần thông ư? Hắn chẳng qua là một trăm năm mươi năm trước người ah."

Nội tâm phân thân, cho dù là đặt ở hiện tại, cũng là cực kỳ ghê gớm công pháp thần thông, cho dù là Cầu Thủy Kính, Đế Bình cùng lão hồ mấy người cũng không cách nào nhìn thấu.

Nếu là một trăm năm mươi năm trước, lĩnh đội học ca Tần Vũ Lăng liền có thể khai sáng ra loại công pháp này, như vậy thiên phú của hắn thực sự quá đáng sợ.

Oánh Oánh buồn bã, cũng biết Tô Vân nói không sai.

Tần Vũ Lăng nếu là lúc ấy liền khai sáng môn này nội tâm phân thân chi thuật, như vậy hắn liền có thể tại Táng Long lăng án bên trong giả chết, lừa dối, lừa gạt long linh cùng nhân ma, lừa gạt Hàn Quân.

Nhưng mà hắn từ Táng Long lăng án bên trong còn sống sót lời nói, hắn không cần phải mai danh ẩn tích nhiều năm như vậy, không cần thiết lấy diệu bút Đan Thanh thân phận tiếp tục sống sót.

"Suy đoán của ta là, Táng Long lăng án kết thúc về sau, Hàn Quân mang theo ngươi cùng bút quái đi tới Đông đô, Hàn

Quân người không có đồng nào, ngay sau đó đem bút quái bán cho lúc tuổi còn trẻ Sầm bá. Hàn Quân dùng tên giả Tiết Công Khanh, lần nữa thi vào Thiên Đạo viện, đem ngươi đưa đến Văn Uyên các làm sách quái."

Tô Vân phỏng đoán nói: "Sầm bá rất ưa thích cái này bút quái, ngay sau đó điểm hóa hắn, cho hắn lấy tên Đan Thanh. Diệu bút Đan Thanh bái Nho Thánh Sầm bá vi sư, Tạp Thánh Ôn Quan Sơn khi đó cũng tại Sầm bá môn hạ, học tập nho học. Đạo Thánh cùng Thánh Phật cũng không đối phó, nhưng mà bọn họ có chung hảo hữu, chính là Nho Thánh Sầm bá. Ngay sau đó diệu bút Đan Thanh cùng Ôn Quan Sơn đều có cơ hội tiếp xúc đến phật môn cùng đạo môn công pháp thần thông."

Oánh Oánh nghe đến mê mẩn, đột nhiên nói: "Ôn Quan Sơn sở học rất tạp, chư tử bách gia đều có đọc qua, nhưng diệu bút Đan Thanh hẳn là cũng sở học không kém."

Tô Vân gật đầu, nói: "Bọn họ còn có một cái đệ tử, gọi là Linh Nhạc. Linh Nhạc nhưng không an phận, thấy được phương tây tân học sau đó, thậm chí cựu thánh tuyệt học tai hại, ngay sau đó rút kinh nghiệm xương máu ý định sửa chữa cựu thánh tuyệt học, điều này khiến cho Nho Thánh Sầm bá không vui, đem hắn trục xuất môn hộ. Bởi vậy, Linh Nhạc thành nho môn kẻ bị ruồng bỏ, lang thang bên ngoài, đúng lúc gặp Tả phó xạ từ hải ngoại trở về, mở một nhà Văn Xương học cung."

Oánh Oánh mắt sáng rực lên: "Văn Xương học cung cực kỳ khác loại, đi là học để mà dùng con đường, cùng mặt khác học cung khác biệt, bởi vậy bị mặt khác học cung gạt bỏ, cho nên cần một cái chịu oan ức người. Ngay sau đó, Tả phó xạ liền đem Linh Nhạc tiên sinh gọi vào học cung cõng nồi."

Tô Vân hỏi: "Như vậy gây nên Linh Nhạc quyết tâm sửa chữa cựu thánh tuyệt học bước ngoặt chuyển tiếp, là cái gì

đây?”

Oánh Oánh suy tư phút chốc, đột nhiên rùng mình một cái: “Cái này bước ngoặt chuyển tiếp, cùng Thủy Kính du học hải ngoại bước ngoặt chuyển tiếp đồng dạng, là Nguyên Sóc bị đánh bại! Thiên triều thượng quốc, thua ở năm đó man di tay!”

Đó là một hồi lớn lao xung kích, đánh sâu vào Nguyên Sóc mỗi người đạo tâm, đặc biệt là lấy Nguyên Sóc lịch sử và văn hóa vì tự hào đám sĩ tử cùng hữu thức chi sĩ!

Cầu Thủy Kính cùng hắn các bạn học, có lựa chọn du học hải ngoại, học tập ngoại quốc sở trường, có lựa chọn ở lại trong nước, chống cự ngoại quốc xâm lược.

Một mực đi theo Cầu Thủy Kính bước chân Tả Tùng Nham, cũng ý thức được Nguyên Sóc suy yếu, nhưng cùng Cầu Thủy Kính khác biệt, bắt nguồn từ Sóc Phương tầng thấp nhất Tả Tùng Nham tuy là cũng lựa chọn du học hải ngoại, nhưng hắn cảm thấy chỉ có lật đổ cái này mục nát triều đình, mới có thể thay đổi biến Nguyên Sóc tích bần tích nhược vận mệnh!

Mỗi người, đều có không giống nhau lựa chọn.

“Tràng này xung kích bên trong, nho môn tam đệ tử, Linh Nhạc tiên sinh lựa chọn cải tiến cựu thánh tuyệt học, như vậy diệu bút Đan Thanh cùng Ôn Quan Sơn lựa chọn lại là cái gì đâu?”

Tô Vân suy nghĩ xuất thần, đột nhiên nói: “Nguyên Sóc thua trận sau đó không bao lâu, Ai Đế liền buồn bực sầu não mà chết, tin đồn diệu bút Đan Thanh điều tra Ai Đế nguyên nhân cái chết, vì vậy mà chết. Nho Thánh Sầm bá điều tra Đan Thanh cái chết, kết quả treo cổ tự tử tại Thiên Môn trấn bên ngoài cái cổ xiêu vẹo trên cây.”

Oánh Oánh nói: “Khi đó Tạp Thánh Ôn Quan Sơn, sớm đã là Nguyên Sóc thừa tướng, đã sớm bị tôn làm Tạp Gia Thánh Nhân, được tôn là bốn đại thần thoại một trong. Ai Đế khi chết, đem Nguyên Sóc giao phó cho Ôn Quan Sơn, xin hắn giúp Nguyên gia chăm sóc giang sơn.”

Tô Vân nói: “Đan Thanh so Ôn Quan Sơn nhập môn thời gian phải sớm rất nhiều năm, Ôn Quan Sơn là bốn đại thần thoại, Đan Thanh tiến cảnh tu vi lại đến một bước nào? Hắn là tại khi nào phá vỡ Hàn Quân lưu lại trí nhớ phong ấn, đã thức tỉnh Tần Vũ Lăng trí nhớ?”

Oánh Oánh ngẩn ngơ.

“Hắn đã thức tỉnh trí nhớ sau đó, liền ý thức được bản thân không còn là Đan Thanh, đồng thời hắn còn có hoàn chỉnh 《 Chân Long mười sáu thiên 》. Hắn trải qua Nguyên Sóc bị đánh bại kịch biến, lựa chọn của hắn lại là cái gì?”

Tô Vân thấp giọng nói: “Đan Thanh lựa chọn, tạo thành một hồi kịch biến. Tràng này kịch biến bên trong Ai Đế tử vong, Sầm bá tử vong, Ôn Quan Sơn cũng đã chết.”

Oánh Oánh rùng mình một cái, Tô Vân nói đến có chút mơ hồ, nhưng mà nàng nhưng thấy được bức kia cảnh tượng.

Đan Thanh đêm vào hoàng cung, giết chết Ai Đế, lại lấy Ai Đế danh nghĩa gọi đến Ôn Quan Sơn, giết chết Ôn Quan Sơn.

Hắn mượn dùng Ôn Quan Sơn thân phận, bố trí xuống trùng trùng điệp điệp mê cục, dùng thân thể của mình, cũng tức là chiếc bút kia, đem lão sư của mình Nho Thánh Sầm bá dẫn hướng Thiên Thị Viên, dẫn hướng chợ quỷ.

Sầm bá bởi vì muốn điều tra Đan Thanh cùng Ai Đế nguyên nhân cái chết, đi tới Thiên Thị Viên, Đan Thanh chờ đợi ở đây, treo cổ lão sư của mình.

Oánh Oánh lại rùng mình một cái, lặng im rất lâu, mới nói: "Lĩnh đội Tần Vũ Lăng quang minh lỗi lạc, là không thể nào làm như vậy, Tần Vũ Lăng học ca, khả năng thật đã chết."

Tô Vân nói: "Cho nên, Đan Thanh chẳng qua là một cái nắm giữ Tần Vũ Lăng trí nhớ người."

Oánh Oánh yên lặng gật đầu, đột nhiên nói: "Như vậy, Đan Thanh làm như thế nguyên nhân là cái gì? Nguyên Sóc thua trận, hắn bị kích thích mạnh, lựa chọn một con đường khác, giết Ai Đế, Tạp Thánh, Nho Thánh, mục đích của hắn là cái gì?"

Tô Vân cũng trăm mối vẫn không có cách giải.

Đan Thanh mục đích làm như vậy, chỉ là nắm toàn bộ đại quyền, thỏa mãn bản thân ham muốn quyền lực ư?

Vẫn là nói hắn muốn tự mình làm hoàng đế, tiếp đó vứt bỏ học lập tân học?

"Biết ý nghĩ của hắn, chỉ sợ chỉ có Hàn Quân."

Tô Vân đột nhiên nói: "Oánh Oánh, ngươi mặc dù là Táng Long lăng án kinh nghiệm bản thân người, nhưng mà thực sự hiểu rõ Tần Vũ Lăng cũng không phải là ngươi, mà là Hàn Quân."

Oánh Oánh thất vọng mất mát, nói: "Như vậy hiện tại, hai người này lại tại nơi nào?"

Tô Vân nhìn về phía nơi xa, nói: "Bọn họ hiện tại là thương thế nặng nhất thời khắc, Hàn Quân hai đại Thánh Nhân mặt nạ bị Thủy Kính tiên sinh phá vỡ, chỉ còn lại có mặt nạ Tiết Thanh Phủ, nhưng Tiết Thanh Phủ người cũng bị thương nặng, lại có Ngô Đồng cùng Tiêu Thúc Ngạo đuổi giết hắn. Còn Đan Thanh, thì không người biết hắn tung tích."

Hoa Hồ hướng bên này đi tới, Tô Vân đột nhiên trong lòng khẽ nhúc nhích, vội vàng nói: "Nhị ca, ngươi lão sư Linh Nhạc tiên sinh ở đâu?"

Hoa Hồ nói: "Mấy ngày nay cũng không thấy bóng dáng."

Tô Vân trong lòng hơi chấn động: "Linh Nhạc tiên sinh đuổi theo giết Đan Thanh!"

Lòng dạ hắn thông suốt, ánh mắt phóng xa, nhìn về phía mây mù lượn lờ thành Đông đô.

Ba mươi lăm năm trước, Nguyên Sóc thua trận, một thời đại tinh anh lựa chọn, hắn ảnh hưởng duy trì liên tục đến bây giờ, đồng thời càng ngày càng nghiêm trọng!

Thời đại kia tinh anh khác biệt lựa chọn, dẫn đến giữa bọn hắn mâu thuẫn bắt đầu bộc phát, tạo thành Nguyên Sóc hiện nay thế cuộc!

Oánh Oánh tại hắn Linh giới bên trong lắng nghe đến tiếng lòng của hắn, trong lòng yên lặng nói: "Tô sĩ tử giả thiết, là xây dựng ở Tần Vũ Lăng học ca đã chết cơ sở phía trên. Nếu như Táng Long lăng án bên trong, học ca không có chết lời nói, như vậy tràng này lựa chọn tới sớm hơn…"

Táng Long lăng một án bên trong, Hàn Quân, Tần Vũ Lăng hai đại tuyệt đỉnh thiên tài, lựa chọng của bọn hắn đưa đến bọn họ sau này phương hướng khác nhau, ảnh hưởng đến Nguyên Sóc hiện nay thế cuộc.

Hai người bọn họ không chết, Táng Long lăng án mang tới ảnh hưởng liền sẽ tiếp tục kéo dài.

"Cho nên, Đông đô những này bản án, thực ra có khả năng đều là cùng một cái bản án."

Oánh Oánh nháy mắt mấy cái, thầm nghĩ: "Bọn chúng có khả năng đều bắt nguồn từ Táng Long lăng án, từ Thiên Thị

Viên trụy long bắt đầu.”

Tô Vân bắt đầu vì sắp đến hải ngoại hành trình làm chuẩn bị, lần này triều đình ngoại phái du học sĩ tử, phần lớn là từ Thiên Đạo viện bên trong chọn lựa.

Thiên Đạo viện lần này đại khảo, nhân tài đông đúc, Tô Vân dùng 《 Chân Long mười sáu thiên 》 xem như khảo hạch đề mục, tuyển chọn ra rất nhiều thiên tư hơn người sĩ tử.

Nhưng mà rất nhiều thế phiệt sớm đã nhận được lần này Thiên Đạo viện sĩ tử muốn bị phái đi hải ngoại tin tức, bởi vậy không có ghi danh Thiên Đạo viện.

Tây đô Thái Học viện ngược lại từ lần này Thiên Đạo viện đại khảo ở bên trong lấy được rất nhiều chỗ tốt, những này thế phiệt con cháu cuối cùng đều lựa chọn Thái Học viện.

Lý Mục Ca, Lý Trúc Tiên huynh muội vốn là thi không đậu Thiên Đạo viện, bọn họ chẳng qua là căn cơ tốt, nhưng ngộ tính bên trên có chút không đủ, không nghĩ tới thế mà bị Thiên Đạo viện tuyển chọn!

“Nếu như chúng ta mộ tổ vẫn còn, nhất định sẽ rực rỡ hào quang, kim quang lập lòe!” Lý Mục Ca nắm quyền nhìn thiên.

Lần này bị Thiên Đạo viện thu nhận người bên trong thế mà còn có Ngô Đồng, để Tô Vân cảm thấy kinh ngạc: “Văn Xương học cung Truy Nguyên viện sư huynh đệ, đều thi vào Thiên Đạo viện, ta đại sư huynh này giành công rất lớn, cùng có vinh yên!”

Lần này Thiên Đạo viện hai mươi vị sĩ tử, đều đem xông lên hải ngoại, thời gian đã quyết định, chính là tháng sau, cũng tức là mùng ba tháng sáu.

Thời gian càng ngày càng gần, liên quan tới biến pháp tin tức cũng dần dần truyền ra, Cầu Thủy Kính nắm toàn bộ đại quyền, ban bố từng đạo tân pháp, cải cách thổ địa, khu mỏ, tái

tạo nông lâm mục ngư, lại cải cách chế độ thuế, Đông đô bên trong người môn thảo luận xôn xao.

Tô Vân dành thời gian nhìn một chút, pháp là tốt pháp, nếu như thật có thể áp dụng đi xuống, cũng có thể ban ơn cho dân chúng.

Nhưng mà trên triều đình nhưng làm cho túi bụi, văn võ bá quan đều nói Cầu ngự sử tân pháp cùng dân tranh lợi.

Đầu đường cuối ngõ người Đông đô nói đến chuyện này, cũng đều lòng đầy căm phẫn, nói trong hoàng cung ra gian thần, muốn hoàng đế cùng dân tranh lợi.

"Thiên hạ đều là hoàng đế, còn muốn từ dân trong túi lấy ra tiền! Cái này Cầu Thủy Kính, thật không phải thứ gì!"

"Lần này biến pháp, chính là đem chúng ta cuối cùng trong túi một điểm tiền, đều đưa đến trong hoàng cung đi!"

"Hoàng đế bên người có gian thần!"

Tô Vân nghe được những nghị luận này, dở khóc dở cười, Đông đô phần lớn là thế phiệt, đều là đại địa chủ, nói ra lời này đương nhiên, nhưng có chút nhà nghèo khổ cũng đi theo bảo sao hay vậy, liền có chút làm người ta không biết nên khóc hay cười.

"Thủy Kính tiên sinh cử động lần này là ý định để thế phiệt giao ra bảo địa, lấy quốc gia làm danh nghĩa lần nữa phân phối; thu về các nơi châu quận tiền đúc quyền, thu về triều đình; triều đình thống nhất chế độ thuế, các nơi chế độ thuế nhất thể, châu quận không có quyền tăng thuế chinh thu lại tiền bạc. Đây là chuyện tốt, làm sao đến phía dưới, chính là một mảnh phản đối thanh âm đâu?"

Tô Vân cũng có chút khó hiểu, hỏi Hoa Hồ, Hoa Hồ nói: "Đại khái thiên hạ này, là hoàng đế thiên hạ nguyên nhân đi.

Dân gian cho là có chỗ tốt là hoàng đế, không tới phiên bản thân, cho nên tốt khiêu khích."

Cuối cùng đã tới tháng sáu, Tô Vân chuẩn bị ổn thoả, hai mươi cái Thiên Đạo viện sĩ tử cũng đều chuẩn bị đầy đủ, chẳng qua là Ngô Đồng vẫn chưa về.

Chờ đến mùng hai tháng sáu, thiếu nữ Ngô Đồng thong dong đến muộn, hỏi Tô Vân, nói: "Có thể hay không trễ hai ngày lại đi? Đông đô ma tính một ngày ngàn dặm, đối ta tu hành vô cùng có ích. Ta muốn qua hai ngày này, hấp thu chút ma tính, chứng kiến Đông đô ma vương sinh ra sau đó lại đi."

Tô Vân cười hỏi: "Ngươi một mực nói Đông đô uẩn dưỡng ma vương, người nào là Đông đô ma vương?"

Ngô Đồng chẳng qua là không đáp.

Tô Vân hỏi nàng Tiết Thanh Phủ tung tích, Ngô Đồng chỉ nói hành hạ hơn mười ngày, để hắn chạy trốn.

Cũng là một ngày này, Hoa Hồ đối Tô Vân nói: "Ta sẽ cùng Linh Nhạc tiên sinh về Sóc Phương trị thương, tiên sinh bị thương."

Tô Vân trong lòng bất an, dò hỏi: "Có hay không phải là bị Đan Thanh gây thương tích?"

"Tiên sinh chưa hề nói." Hoa Hồ rời đi.

Tô Vân đi gặp Cầu Thủy Kính, cái này mười mấy ngày, Cầu Thủy Kính gầy gò rất nhiều, nhưng khí sắc còn tốt, nói: "Ta chuẩn bị cất nhắc một chút tân học quan viên, tới thay thế những cái kia lão ngoan cố."

Tô Vân đem Hoa Hồ lời nói chuyển cáo hắn, nói: "Những ngày này, ta phát giác có vài người tại lén lén lút lút theo dõi ta, có thể thấy được tình cảnh của ngươi cũng cực kỳ hung hiểm."

Cầu Thủy Kính cười nói: “Chẳng qua là một chút thế gia người mà thôi. Dân chúng không nhìn thấy chỗ tốt, cho nên chỉ trích tân pháp, nhưng chỉ cần tân pháp thúc đẩy đi xuống, qua một năm nửa năm, liền có thể khiến mọi người thấy tân pháp chỗ tốt. Ngươi ngày mai liền đi, ta công vụ quá bận rộn, không đi tiễn ngươi.”

Tô Vân cùng hắn từ biệt, nói: “Tiên sinh cẩn thận.”

Ngày thứ hai, Tô Vân mang theo Diệp Lạc mấy cái đốc ngoại ti quan viên, cùng hai mươi vị sĩ tử leo lên Đông đô đi tới Đông hải Chúc Long liễn.

Lý Trúc Tiên mua xuống một tiết toa xe, dùng để sắp đặt chim lớn Thiên Phượng.

Ngô Đồng lưu luyến không rời, không ở quay đầu nhìn quanh, nhìn về phía Ngọc Hoàng sơn, nói: “Cái kia Đông đô ma tính, mấy ngày nữa liền sẽ bạo phát. Nếu là có thể chờ lâu mấy ngày…”

Mùng bốn tháng sáu, bọn họ đi tới Đông hải quận, nơi này có thông hướng hải ngoại bến tàu, được gọi là hải dịch, có nhiều thuyền có thể qua lại tại Tây Dương các quốc gia.

“Gần đây không thể ra biển, trên biển có ma thần làm mưa làm gió, đã chìm mấy con thuyền.” Hải dịch trạm quan viên nói cho bọn hắn.

Tô Vân đành phải mạng các sĩ tử trước tạm tại Đông hải quận ở lại, nói: “Chờ gió êm sóng lặng sau đó lại xuất phát.”

Ngô Đồng còn nói lên Đông đô ma, nói: “Đây là tuyệt thế ma vương! Là các ngươi nuôi đi ra, không thể đi gặp một lần, thật sự là đáng tiếc.”

Tô Vân rửa mặt một phen, tự ý đi ra ngoài, hướng Lý Trúc Tiên nói: “Có thể hay không mượn Thiên Phượng dùng một chút?”

Lý Trúc Tiên có chút không vui vẻ, nói: “Mỗi lần cho ngươi mượn, nàng đều trở nên cùng ngươi thân thiết hơn.” Lời tuy như vậy, nhưng nàng vẫn là đem Thiên Phượng cho Tô Vân mượn.

Tô Vân tung người nhảy đến Thiên Phượng trên lưng, nói: “Ngươi có thể chạy so Lục Địa Chúc Long còn nhanh ư?”

“Qủa nhi —— “

Thiên Phượng tung người nhảy lên, như như mũi tên rời cung lao ra, vội vã đi.

“Thúc Ngạo, chúng ta cũng đi!” Ngô Đồng vội vàng hô quát một tiếng.

Tiêu Thúc Ngạo hóa thành Hắc Giao, nhanh chóng chạy tới, trầm giọng nói: “Đi nơi nào?”

“Về Đông đô!”

Đông đô, Cầu Thủy Kính làm việc công, tranh thủ lúc rảnh rỗi, lần nữa nhìn về phía ngoài cửa sổ, chỉ thấy trên bầu trời vạn dặm không mây, chỉ có một đóa mây trắng trôi lơ lửng ở trên trời, không khỏi buồn bực: “Đám mây này là cái gì mây? Hình như một mực tung bay ở nơi này không nhúc nhích…”

Nhưng vào lúc này, đột nhiên trời long đất lở âm thanh tại Đông đô bên trong nổ vang, cuồn cuộn phun trào, hướng hoàng thành vọt tới, vô số người kêu lớn: “Tru Thủy Kính, thanh quân trắc!”

Trên bầu trời cái kia đám mây đột nhiên di động, như là vô số cát bụi bay lả tả, hướng phía dưới thành Đông đô mà đi.

Cầu Thủy Kính đột nhiên nhớ lên, từ lúc Tô Vân đi tới Đông đô, đám mây này liền xuất hiện, cũng lại động đậy.

Đó là Trần Mạc Thiên Không, là Tô Vân dùng để thủ hộ hắn bảo vật.

—— —— thứ hai cầu phiếu, hai mươi tám soái ca môn, nhanh bỏ phiếu vé a ~

Chương 247 : Ma thần

Chương 246: Ma thần

Cuộc tao loạn này là từ thành Đông đô tầng thấp nhất bắt đầu, nguyên nhân gây ra chẳng qua là có lòng người vài câu cãi lộn, một cái nói: "Ngươi dám đi hoàng thành trừ gian chấn hưng hoàng thất ư?"

Một cái khác nói: "Dám đi!"

Ngay sau đó liền hô bằng gọi hữu, nhiệt nhiệt nháo nháo hướng hoàng thành mà đi. —— thực ra những người này phần lớn là bị người an bài linh sĩ, chỉ vì cổ động dân ý. Ai an bài, vậy liền không biết được.

Nhưng dân ý bị cổ động lên, nhiệt huyết xông lên đầu, liền không lo được nhiều như vậy.

Thanh quân trắc hồng lưu vọt tới Đông đô tầng thứ tư thời điểm, cũng đã thế không thể đỡ, lấy bài sơn đảo hải thế thẳng đến hoàng thành mà đi.

Đông đô vốn là liền thế phiệt chiếm đa số, lần này Cầu Thủy Kính biến pháp, xúc động thế phiệt lợi ích, có thật nhiều thế phiệt sớm đã ngồi không nén được, đến cơ hội này tự nhiên muốn ngầm đâm đâm gia nhập trong đó, phát triển thanh thế.

Đông đô dù sao cũng là Nguyên Sóc quốc đô, phòng ngự nghiêm ngặt, nguyên bản nam quân bắc quân đều muốn điều động, trực tiếp trấn áp, kinh triệu doãn mấy người cũng muốn điều động thành phòng, dễ dàng liền có thể đem lần này loạn tượng giải quyết.

Nhưng mà, lúc này nam quân bắc quân bên trong cũng có nội loạn.

Cầu Thủy Kính vì chưởng khống Nguyên Sóc nam quân cùng bắc quân, sắp xếp rất nhiều nhân thủ tại hai quân bên trong. Hắn lúc trước thân là thái thường, chưởng khống Thiên Đạo viện, Thiên Đạo viện có thật nhiều sĩ tử đều là xuất từ môn hạ của hắn, xem hắn là lão sư, đối với hắn cực kỳ tôn trọng.

Cầu Thủy Kính dưới tay có tài cán người không phải số ít, nhưng ngay tại tràng này kịch biến lúc bộc phát, trong quân nhằm vào những này phái biến pháp ám sát bắt đầu!

Có người tránh được ám sát, lập tức chỉnh đốn bộ hạ tướng sĩ, ý đồ giết ra khỏi trùng vây.

Trong lúc nhất thời, hai quân nội bộ hỗn loạn tưng bừng.

Phía ngoài phun trào biển người thì nhân cơ hội này, không ngừng hướng Ngọc Hoàng sơn tầng cao nhất hoàng thành xông tới, dọc đường bên trong ủng hộ biến pháp quan viên bị loạn đồ xông vào phủ đệ, cướp bóc đốt giết.

Những cái kia ủng hộ biến pháp quan viên phần lớn là ý thức được gia quốc tồn vong lửa sém lông mày, nếu như không đổi, sẽ chỉ bị ngoại quốc chinh phục, Nguyên Sóc vong quốc vong chủng, bởi vậy ủng hộ Cầu Thủy Kính biến pháp.

Nhưng mà bọn họ bị phẫn nộ mọi người từ trong nhà bắt tới, trước mặt mọi người đánh chết tươi.

Những quan viên này thực lực cường đại, chỉ tiếc trong đám người có càng cường đại hơn tồn tại, trực tiếp khống chế lại bọn họ, để cho bọn họ không có phản kháng chỗ trống.

Cầu Thủy Kính du học hải ngoại trở về sau đó, tại triều đình nhậm chức, tích lũy xuống không ít nhân mạch, lần này thoáng cái hao tổn gần nửa!

Cầu Thủy Kính thân kiêm hai chức, ngự sử đại phu cùng Thiên Đạo viện thái thường, hai cái này chức quan bộ hạ đều có nhỏ triều đình giống như quan viên, số lượng phần đông. Trong đó thái thường bộ hạ thái sử, thái nhạc, thái chúc, thái tể, quá bói, thái y mấy người chức quan, đều là trực tiếp do Thiên Đạo viện tây tịch tiên sinh tới đảm nhiệm.

Cầu Thủy Kính lần này nhận được Đế Bình ủng hộ, liền trọng dụng bản thân bộ hạ quan viên thúc đẩy biến pháp.

Đem náo động hướng Ngọc Hoàng trên núi lan ra lúc, dưới trướng hắn may mắn còn sống sót quan viên lập tức điều động binh mã bảo vệ yếu đạo.

"Bảo vệ Thủy Kính tiên sinh cùng thánh thượng!" Có người la lên.

Nhưng mà dần dần, không có người tiếp tục như vậy hô, bởi vì bọn hắn phát hiện bọn họ không cách nào đi vào nội thành, cũng không cách nào điều động cấm vệ.

Hoàng thành chia làm nội thành cùng ngoại thành, giờ phút này cấm vệ quân coi chừng nội thành, thôi thúc bốn đại Thánh Hoàng đại đế linh binh, trấn thủ nội thành bốn môn, nghiêm cấm bất luận người nào đi vào.

Bọn họ những này phái biến pháp quan viên, giờ phút này bị kẹp ở nội thành ngoại thành ở giữa, đem phẫn nộ mọi người vọt tới lúc, bọn họ chỉ sợ không có bất kỳ cái gì đường lui!

Nếu như cấm vệ quân cũng hướng bọn họ đánh tới lời nói, vậy liền đoạn không cái gì sinh cơ!

Mà từ hiện tại tình huống đến xem, quả thực có loại khả năng này!

Bọn họ rất có thể sẽ bị nội thành bên trong hoàng đế cùng đám đại thần bán đi!

Nội thành, Cầu Thủy Kính đi vào Kim Loan điện diện thánh, lúc này trong điện văn võ bá quan bất ngờ tại triều, những này văn võ quan viên đến từ các đại thế gia, giống như là đã sớm dự liệu được một màn này, thật sớm đi tới trong điện Kim Loan.

Bọn họ không chỉ có muốn nhìn Cầu Thủy Kính bị xử tử, còn muốn nhìn hoàng đế bị bức ép cung, bị hạn chế quyền lực, đem biến pháp lấy đi quyền lực còn cho các đại thế gia!

Cầu Thủy Kính đối mọi người làm như không thấy, tự ý đi tới điện hạ, khom người bái nói: "Bệ hạ, Thiên Đạo viện tây tịch chịu trách nhiệm dạy dỗ Thiên Đạo viện sĩ tử, nếu như thái thường bộ hạ quan viên hết rồi, như vậy Thiên Đạo viện cũng xong rồi."

Đế Bình ngồi tại trên Kim Loan điện, nói: "Cầu ái khanh cho rằng nên thế nào?"

Cầu Thủy Kính nói: "Xin bệ hạ điều động cấm vệ, tế Thánh bảo, bình dân loạn, lại tra ra lần này kích động đại loạn người, theo luật xử lý."

Hắn lời còn chưa dứt, hai bên văn võ bá quan nhao nhao mở miệng nổi giận quát, quát: "Cầu Thủy Kính, ngươi chính là khơi mào lần này đại loạn người!"

"Ngươi Cầu ngự sử mới là kẻ cầm đầu!"

"Là ngươi nghịch thiên mà đi, nhất định muốn biến tổ tông chi pháp, chọc cho người người oán trách, gây nên lần này náo động!"

"Muốn xử lý, cũng là xử lý ngươi!"

"Bệ hạ xin hạ chỉ, lập tức giết Cầu tặc, dùng Cầu tặc đầu tế thiên, có thể bình dân loạn!"

…

Cầu Thủy Kính sắc mặt không chú ý , mặc cho bọn họ ồn ào, chẳng qua là bình tĩnh nhìn Đế Bình. Trên bảo tọa Đế Bình thì là mặt mang tươi cười, nhìn phía dưới công kích Cầu Thủy Kính văn võ đại thần.

"Bệ hạ ra lệnh một tiếng, liền có thể ngừng lại loạn này."

Cầu Thủy Kính lần nữa khom người nói: "Xin bệ hạ quyết định."

Đúng lúc này, Chấp Kim Ngô dẫn đầu rất nhiều Kim Ngô vệ rầm rầm xông lên Kim Loan điện, tế lên trận đồ đem cửa điện khóa lại, lại thôi thúc từng cái linh binh, đánh vào trận đồ bên trong.

Trong điện Kim Loan, văn võ bá quan có phấn khởi nhìn quanh, có thì lộ ra vẻ nghi hoặc, còn có thì lộ ra sợ hãi vẻ bất an, âm thầm chuẩn bị thần thông.

"Chư vị ái khanh."

Trên Kim Loan điện truyền đến Đế Bình âm thanh, trong veo, trong điện quanh quẩn, đem tầm mắt mọi người kéo về trên người hắn.

Đế Bình đứng dậy, sau lưng hiện ra năm tôn Thánh Hoàng đại đế cảnh tượng, năm vị Thánh Hoàng đại đế sừng sững mà đứng, nguy nga quảng đại, khắp cả người thần quang, nâng lên ngũ đế linh binh.

Đế Bình mặt mang tươi cười, mỉm cười nói: "Chư vị ái khanh bức thoái vị, để trẫm giết có thể cho trẫm mang đến trường sinh người, thật cho rằng trẫm mê muội đến mặc cho các ngươi gây khó dễ tình trạng?"

"Ầm!"

Dưới chân hắn khẽ động, thanh âm như sấm truyền đến, sau một khắc đại điện ầm ầm vang vọng, Đế Bình xuất hiện tại

Quang lộc khanh trước người, một kích phía dưới, Quang lộc khanh thân thể nổ tung, máu thịt be bét!

"Bành!"

Đế Bình thần thông bộc phát, sau lưng năm Thánh Hoàng thôi thúc Đế binh hình thái thần thông, đại khai sát giới!

"Bệ hạ, ngươi đây là làm gì?" Cưỡi lang tướng vừa mới nói ra lời này, liền bị cửu đỉnh thần thông ép thành bột mịn.

"Bệ hạ bị điên!" Vệ úy thừa bị Thần Long nắm lên, tại chỗ xé ra!

Trong điện văn võ bá quan đều là cao thủ, không thiếu có Chinh Thánh cường giả, giờ phút này từng người bộc phát, từng tòa động thiên treo cao, đại uyên bài bố, Thiên Tượng san sát, thần thông tại trong điện Kim Loan đan xen!

Nhưng mà từng tiếng kêu thảm truyền đến, cửu khanh bên trong thái bộc, đình úy, đại hồng lư đám người lần lượt bị Đế Bình đánh chết.

"Trẫm tự đăng cơ đến nay, liền chịu đủ các ngươi chi phối, không có một ngày chưởng khống quyền lực!"

Đế Bình máu me đầy mặt, răng rắc một tiếng vặn gãy tả phù phong cái cổ, ánh mắt lộ ra phấn khởi khát máu ánh sáng: "Tam công muốn hạn chế ta, Ôn thừa tướng, Tiết Thanh Phủ, còn có ngươi Cầu Thủy Kính, đều đối ta chỉ trỏ!"

Hữu phù phong trốn ở Kim Loan điện mấy người ôm hết đồng trụ phía sau, sắc mặt xám ngoét, đang muốn xoay người lại thôi thúc thần thông, không ngờ thần thông còn chưa bộc phát, nhưng thấy đầu nâng nhật nguyệt giữa trời xoay tròn.

Hữu phù phong kêu thảm một tiếng, trong khoảnh khắc bị luyện hóa nội tâm, một thân khí huyết cuồn cuộn xông ra, chảy vào nhật nguyệt bên trong.

“Ngay cả Ai Đế, cũng phải làm một cái uỷ thác!”

Đế Bình cười ha ha: “Hắn cái phế vật này, cũng xứng uỷ thác?”

Hắn một quyền đánh nát tướng tác thiếu phủ đầu, nâng lên một chân đem vũ khố thừa giẫm bạo, hung ác nói: “Trẫm từ lúc kế nhiệm đến nay, liền không được một ngày tự do! Nhưng trời có mắt rồi, trẫm cuối cùng nhận được cơ hội!”

Hắn thò tay bắt lấy thiếu phủ thừa sau lưng cột sống, dùng sức run lên, đem hắn cột sống rút ra.

Thiếu phủ thừa ngã xuống đất, chết oan chết uổng!

Thân thể của hắn cùng nội tâm rất nhanh phân giải, bị Đế Bình sau lưng năm Thánh Hoàng hư ảnh hấp thu.

Cái kia năm Thánh Hoàng thân thể càng ngày càng chân thực, nhận được rất nhiều văn võ đại thần huyết nhục cùng nội tâm, vậy mà mọc ra một thân máu thịt!

Chẳng qua là, cùng chân chính năm vị Thánh Hoàng đại đế khác biệt, Đế Bình sau lưng năm Thánh Hoàng tựa như ma thần!

Bọn họ không có mọc ra da thịt, chẳng qua là máu thịt bao phủ tại xương cốt bên trên, thậm chí liền da đầu cũng không có nửa điểm!

Những quan viên khác sợ hãi, hướng Kim Loan điện môn hộ xông tới, nhưng mà nơi đó bị Chấp Kim Ngô mấy người Kim Ngô vệ phong tỏa, căn bản là không có cách chạy ra.

“Tiết Thanh Phủ muốn xưng Thánh, Ôn Quan Sơn muốn vứt bỏ tổ tông cơ nghiệp làm tân học, Cầu Thủy Kính muốn biến pháp.”

Đế Bình từng bước một hướng bọn họ đi tới, lộ ra tàn nhẫn tươi cười: “May mắn, bọn họ lộ ra sơ hở. Cuối cùng, giả Ôn

Quan Sơn chết rồi, Tiết Thanh Phủ điên, chân chính Ôn Quan Sơn cho trẫm làm chó! Mà Cầu Thủy Kính, cũng tại thời khắc này bị các ngươi áp sát đến cùng đường bí lối, không thể không đến cầu trẫm. Giờ khắc này…"

Phía sau hắn, cao lớn vô cùng năm Thánh Hoàng nhao nhao nhô ra không có làn da bàn tay, đem từng cái khàn cả giọng văn quan võ tướng bắt lấy.

"Thủy Kính tiên sinh, cứu mạng!" Bọn họ la lên.

Nhưng mà Cầu Thủy Kính từ đầu đến cuối đều đứng tại chỗ, hờ hững không động, không có ra tay.

Văn thần võ tướng kêu thảm, một thân máu thịt nhanh chóng trôi qua, bị Đế Bình sau lưng năm Thánh Hoàng hấp thu.

Năm Thánh Hoàng khí thế càng thêm mạnh mẽ, ma khí cuồn cuộn, bọn họ Đế binh hư ảnh cũng dường như bị luyện thành thực chất, phảng phất liền thiên địa cũng có thể đè sập!

Trong điện Kim Loan, chỉ còn lại có Đế Bình, Cầu Thủy Kính cùng tông chính Nguyên Trọng Sơn.

Nguyên Trọng Sơn sắc mặt xám ngoét, quỳ rạp trên đất, không dám động đậy.

Đế Bình xoay người lại, đối với hắn làm như không thấy, hướng Cầu Thủy Kính cười nói: "Lão sư, trẫm giết sạch những thế gia này chủ nhân, trẫm đang lúc trở tay, liền có thể hạ lệnh để cái này thế gia nhị đương gia trở thành những thế gia này chủ nhân, bọn họ nhất định phải đối trẫm đội ơn. Mà ngươi…"

Kim Loan điện môn hộ mở ra.

Đế Bình giẫm tại Nguyên Trọng Sơn trên đầu, từng chút từng chút phát lực, lạnh lùng nói: "Lão sư, ngươi có thể ở lại chỗ này, ở lại chỗ này, cho trẫm hoàn thành đại nhất thống

công pháp. Cũng có thể ra ngoài, cùng ngươi phái biến pháp đồng đảng cùng một chỗ tự tìm đường chết!"

Răng rắc!

Nguyên Trọng Sơn đầu lâu bị hắn một chân giẫm bạo!

Trong điện Kim Loan, đâu đâu cũng có thi hài, đều là huyết tương, trên cây cột, trên long ỷ, khắp nơi hiện ra vòi máu, như là từng đoá hồng mai.

Cầu Thủy Kính xoay người lại, nhìn một chút Đế Bình.

Bản thân tây độ biển cả và đại dương, xông lên hải ngoại đi học, học thành trở về đem bản thân một thân bản lĩnh truyền thụ cho vị hoàng đế trẻ tuổi này, chính là hi vọng hắn có thể chấn hưng Nguyên Sóc.

"Ta không phải một cái lão sư tốt, không thể thật tốt dạy dỗ ngươi."

Cầu Thủy Kính từ Đế Bình bên người đi qua, đi ra ngoài: "Hôm nay cho ngươi học một khóa: Sĩ, không thể không có ý chí kiên định , gánh nặng đường xa."

Hắn đi ra Kim Loan điện, đón Kim Ngô vệ cùng cấm vệ đi tới: "Làm cho đến chết mới thôi, như vậy đường chẳng xa sao? Bạo quân!"

Chương 248 : Không trung, mây đột kích

Chương 247: Không trung, mây đột kích

“Cầu Thủy Kính!”

Đế Bình nghe vậy tím mặt, đuổi theo ra Kim Loan điện, ở trên cao nhìn xuống nhìn xuống hướng đi ngoại thành Cầu Thủy Kính.

“Ngươi cho rằng trẫm cần ngươi, ngươi liền có thể tùy ý làm bậy?”

Đế Bình giơ lên long bào lau trên mặt tiên huyết, cười ha ha: “Trẫm đã có 《 Chân Long mười sáu thiên 》, trẫm có thể kéo dài thọ nguyên, tiếp tục chờ đợi! Trên đời này không chỉ một Cầu Thủy Kính, trẫm có thể đợi đến cái thứ hai Cầu Thủy Kính sinh ra, cho trẫm hoàn thành trường sinh công pháp!”

Cầu Thủy Kính cũng không quay đầu lại, tự ý hướng đi Kim Ngô vệ cùng cấm vệ.

Kim Ngô vệ cùng cấm vệ chư quân tướng lĩnh từng người chần chừ, nhao nhao hướng Đế Bình nhìn tới.

Đế Bình hai tay mở ra, có mấy cái cung nữ liền vội vàng tiến lên, đem hắn trên người nhuốm máu long bào cởi xuống, dùng ấm áp khăn lụa lau trên người hắn vết máu.

Lại có cung nữ khom người quỳ xuống đất, Đế Bình ngồi xuống, phía trước có cung nữ quỳ nằm sấp tiến lên, nằm rạp trên mặt đất.

Đế Bình đem một cái chân đặt ở cái kia cung nữ trên lưng, một cái khác cung nữ đem hắn nhuốm máu giày cởi xuống, đem hoàng đế chân chống đỡ tại bộ ngực mình, từng chút một cởi xuống quấn vớ.

Lại có cung nữ quỳ di chuyển tiến lên, hai tay dâng mới quấn vớ.

Các nàng thay xong một cái giày, Đế Bình lại để lên cái chân còn lại.

Phía sau hắn, còn có cung nữ cho hắn lấy xuống Đế quan, lau Đế quan bên trên vết máu, chuyên tâm chải vuốt tóc.

Một đôi giày đổi xong, tóc cũng xử lý tốt, Đế Bình đứng dậy, mở rộng hai tay, các cung nữ cho hắn mặc vào mới long bào.

Lúc này, Cầu Thủy Kính đã đi tới chư quân trước trận.

Đế Bình giơ tay lên, quơ quơ.

Kim Ngô vệ cùng cấm vệ chư quân tướng lĩnh như trút được gánh nặng, nhường ra một con đường, để Cầu Thủy Kính thông qua.

"Thời khắc sống còn có đại khủng bố, lão sư, ngươi sẽ trở về cầu trẫm." Đế Bình cười nói.

Cấm vệ mở ra nội thành nhỏ cửa cung, đem Cầu Thủy Kính thả ra, ngay sau đó lại đóng chặt nhỏ cửa cung.

Một chút thái giám linh sĩ vội vàng đi tới Kim Loan điện, dùng nước rửa thần thông cọ rửa vết máu, lại tỉ mỉ lau mấy lần, nhưng trong triều đình còn có mùi máu tươi.

Thái giám linh sĩ lại lấy tới hoa tươi, vắt ra nước, vẩy vào Kim Loan điện khắp nơi, dùng mùi thơm che giấu huyết tinh.

Đế Bình gọi đến lão hồ, nói: "Ôn thừa tướng, ngươi chủ chưởng nội vụ, tra một chút chết đều có ai, đến từ cái nào thế gia. Lại định ra ý chỉ, muốn hai phần, phát cho những thế gia này. Một phần nói nào đó nào đó mưu phản làm loạn, đã bị trẫm tự tay tru, nhưng trẫm từ bi, không liên luỵ người nhà. Một phần khác ý chỉ, chính là phong những thế gia này nhị đương gia, chức quan cùng mưu phản bị tru đánh đồng. Những thế gia này quan, trẫm không thu bọn họ."

Lão hồ lễ độ cung kính nói: "Bệ hạ ân uy đều làm, những này thế phiệt nhất định đội ơn. Chẳng qua là lần này chết đại thần đại quan quá nhiều, chỉ sợ muốn viết rất lâu mới có thể viết xong những này ý chỉ…"

"Tìm mười cái sĩ tử tới chép!"

Đế Bình cười lạnh nói: "Những này sĩ tử, sẽ không liền chép hoạt động cũng không biết a?"

Lão hồ xưng phải, nói: "Như vậy ngoài hoàng thành thành Cầu Thủy Kính cùng phái biến pháp quan viên…"

"Do những cái kia loạn đảng tiến đánh, đánh tới bọn họ cùng đường bí lối. Cầu Thủy Kính nếu là vẫn là không hướng trẫm cúi đầu, như vậy liền dùng đầu của bọn hắn tới ngừng lại nhiều người giận dữ."

Đế Bình mỉm cười nói: "Những này phái biến pháp quan viên đều là thanh niên trai tráng, thực lực rất là không tồi, bọn họ cùng những thế gia này đánh nhau chết sống, cũng coi là phế vật lợi dụng, trợ giúp trẫm gọt một chút thế gia lực lượng."

Lão hồ khẽ nhíu mày, thận trọng nói: "Bệ hạ, Cầu Thủy Kính bộ hạ quan viên, phần lớn là đến từ Thiên Đạo viện. Nếu là chết ở bên ngoài, chỉ sợ Thiên Đạo viện cũng mở không nổi nữa…"

“Ngươi cho rằng trẫm yêu thích chỉ là một cái Thiên Đạo viện?” Đế Bình ánh mắt đột nhiên âm lãnh xuống tới.

Lão hồ rùng mình một cái, cúi đầu không dám nói lời nào, hắn tuy là khi còn sống là Nguyên Sóc bốn đại thần thoại một trong Tạp Gia Thánh Nhân Ôn Quan Sơn, nhưng một thế này cũng không phải là.

Lúc trước, hắn cao cao tại thượng, địa vị cực cao, liền hoàng đế đều cần đến nghe hắn, cần phải đến cho hắn mấy phần mặt mũi.

Hiện tại, hắn chẳng qua là Đế Bình trước người một con chó.

Đế Bình không cần một cái khéo léo xử sự không sợ hãi Ôn thừa tướng, không cần một cái tinh thông chư tử bách gia gần như không gì không làm được Ôn Thánh Nhân, Đế Bình cần có, chẳng qua là một đầu nghe lời chó.

“Chết cái này một nhóm Thiên Đạo viện sĩ tử cùng tây tịch, Thiên Đạo viện liền hết rồi?”

Đế Bình cười lạnh nói: “Ta Nguyên Sóc có bốn vạn vạn người, ít đi mấy người bọn hắn chính là trời sập? Nguyên Sóc có là nhân tài, bọn họ chết hết, lại từ các nơi tuyển chọn là được! Trẫm mới là Nguyên Sóc trời! Có trẫm tại, trời này sập không được!”

Lão hồ không nói thêm gì nữa, vội vàng đi vào chuẩn bị.

Cầu Thủy Kính từ nhỏ cửa cung đi ra, sau lưng truyền đến đóng cửa âm thanh, phía trước hắn, đều là trấn thủ ngoại thành quan binh, đều là hắn dòng chính trẻ tuổi quan viên.

“Tiên sinh tới.” Cầu Thủy Kính nhìn thấy một trương trẻ tuổi còn mang theo ngây thơ gương mặt.

Đó là đến từ Thiên Đạo viện sĩ tử, là học sinh của hắn, ánh mắt bên trong lộ ra hi vọng. Đó là đối với hắn Cầu Thủy Kính lòng tin!

"Tiên sinh! Có viện quân ư?" Cầu Thủy Kính lại thấy được Thiên Đạo viện tây tịch tiên sinh.

Cũng có là nhận hắn tác động, đi theo hắn biến pháp tuổi trẻ sĩ tử, giờ phút này cũng hướng hắn nhìn tới: "Tiên sinh, có người trong đám người mê hoặc nhân tâm, khơi mào lần này náo động!"

"Thủy Kính tiên sinh, việc này có thể giải quyết, chỉ cần điều động cấm vệ, tế Thánh bảo, tru sát thủ lĩnh đạo tặc, đám này đám ô hợp liền sẽ tan tác như chim muông!"

Người nói chuyện cùng hắn đồng dạng, mở mắt ra nhìn thế giới, phát hiện Nguyên Sóc rơi ở phía sau cùng làm khó, muốn lực kéo cao ốc tại sắp đổ. Nghe được hắn muốn biến pháp, liền chủ động tìm tới gần.

"Lão gia, không có chuyện gì."

Hầu gái Thiếu Anh đi tới bên cạnh hắn, thấp giọng nói: "Chúng ta sẽ không rời bỏ lão gia."

Cầu Thủy Kính nhìn những này khuôn mặt quen thuộc, nhìn bọn họ mang theo trông đợi con mắt, đột nhiên ngực hơi buồn phiền, cổ họng có chút khàn, không cách nào phát ra.

"Tru Thủy Kính, thanh quân trắc!"

Bên ngoài là lòng căm phẫn mọi người tiếng la giết, những người này muốn giết tới nơi này đến, tru hắn Cầu Thủy Kính, chấn hưng hoàng thất, chấn hưng Nguyên Sóc.

Đã có không ít người vọt tới phía trước, ngăn cản giết vào hoàng thành mọi người, nhưng mà vọt tới mọi người bên trong

có các đại thế gia cường giả, bọn họ chỉ có thể kiên trì , chờ đợi tin tức tốt của hắn.

Nhưng mà bọn họ không kiên trì được bao lâu, càng ngày càng nhiều cường giả giết vào hoàng thành ngoại thành, thử nghiệm mở cửa, bọn họ liều chết chống cự, nhưng không ngừng có thương vong xuất hiện.

Cho dù là Thiên Đạo viện sĩ tử, Thiên Đạo viện tây tịch, cũng thỉnh thoảng có người chôn vùi tại tên bắn lén phía dưới, chôn vùi tại thần thông của đối phương phía dưới.

"Ầm!"

Bên ngoài có người thôi thúc to lớn linh binh, thử nghiệm tiến đánh hoàng thành.

Cầu Thủy Kính hướng ra phía ngoài nhìn lại, đó là Đông đô thế gia Tư Mã gia linh binh, Bàn Long giản.

Kim giản bên ngoài điêu khắc Kim Long, uốn quanh tại giản thân, một khi tế lên, kim giản biến thành sáu cạnh kim trụ, nắm giản người lực lớn vô cùng, toàn thân có Kim Long xoay quanh, có thể phá núi sông!

Linh binh loại bảo vật này, căn bản không phải gia đình bình thường có khả năng có bảo vật, liền xem như thế gia, cũng cần nhiều đời người mới có thể luyện thành một kiện, xem như trấn tộc dùng.

Bên ngoài bây giờ mọi người thế mà vận dụng linh binh tiến đánh hoàng thành, cho thấy thành Đông đô bên trong các đại thế gia đã trở mặt, chuẩn bị bức thoái vị!

Lúc này, ngoài thành lại có linh binh chấn động truyền đến.

Đó là Đông đô thế gia Tào gia linh binh Long Phượng Song Cổ kiếm, rút kiếm sau đó, hai cái kiếm Long Phượng

cùng bay, sắc bén vô song, song kiếm hợp bích sau đó, càng là kiếm mang trăm trượng, không gì không phá!

Lại có cự chùy bay tới, đập vào hoàng thành, đó là Đông đô thế gia Điển gia bảo vật!

Lại có kim thư bay tới, kim thư mở rộng, kỵ binh binh qua từ trong sách gào thét mà ra, hóa thành thiên quân vạn mã xông vào hoàng thành, đem phái biến pháp sĩ tử cùng đám quan chức bao phủ.

Hoàng thành cứ việc chắc chắn, nhưng mà người bên ngoài môn vận dụng linh binh càng ngày càng nhiều, uy lực cũng là càng ngày càng mạnh, hoàng thành rất nhanh liền đem không chịu nổi!

Khi đó, đám người liền sẽ tràn vào nơi này.

Bọn họ những này phái biến pháp sĩ tử cùng quan viên, sẽ giống như một hàng trứng gà đồng dạng bị oán giận tại trên tảng đá, thịt nát xương tan.

"Viện quân…"

Cầu Thủy Kính nghe được thanh âm của mình từ trong miệng truyền tới, rất là lạ lẫm: "Sẽ đến. Các ngươi yên tâm, Thủy Kính cùng chư vị sống cùng tồn tại, chết cùng tồn tại. Kiên trì một chút nữa, viện quân thật sẽ đến."

"Ầm!"

Hoàng thành đại môn bị linh binh đánh vỡ, mọi người giống như đen nghịt thủy triều đồng dạng tràn vào, vô số âm thanh gào thét: "Tru Thủy Kính, thanh quân trắc! Tru Thủy Kính, thanh quân trắc!"

Phái biến pháp sĩ tử cùng đám quan chức vây quanh Cầu Thủy Kính nhanh chóng lui về phía sau, mọi người từng người thi triển thần thông, xây dựng trùng trùng điệp điệp hàng rào,

có người tu luyện chính là kiến trúc thần thông, lập tức thôi thúc thần thông hóa thành tường thành.

Nhưng mà sau một khắc liền bị từng cái bay tới tính linh thần binh đánh cho vỡ nát!

Phun trào trong đám người, có từng tôn đỉnh thiên lập địa giống như quỷ thần nội tâm, cầm trong tay đủ loại tính linh thần binh, đó là thế gia bên trong Thiên Tượng cảnh giới cường giả!

Có những cường giả này tại, lại thêm các đại thế gia linh binh, bọn họ căn bản là không có cách xây dựng lên hữu hiệu công sự phòng ngự.

"Sẽ có viện quân, sẽ có viện quân…"

Cầu Thủy Kính tại mọi người ủng hộ bên dưới hướng trong hoàng thành thành lui đi, trong miệng lẩm bẩm nói: "Ta với các ngươi sống cùng tồn tại, chết cùng…"

Phía sau, chính là hoàng thành nội thành, tường đồng vách sắt, cấm vệ trấn thủ, cửa cung khóa chặt.

Bọn họ đã không có đường lui.

"Tiên sinh, bọn họ là Đông đô bên trong bách tính, ta không cách nào ra tay ah!" Cái kia Thiên Đạo viện trẻ tuổi sĩ tử nhìn như thủy triều vọt tới mọi người, khóc lớn nói.

Một đạo kiếm quang từ như thủy triều phun trào trong đám người bay tới, cái kia Thiên Đạo viện sĩ tử đầu lâu bay lên, gương mặt non nớt bên trên vẫn mang theo vẻ ngỡ ngàng.

"Ta với các ngươi sống cùng tồn tại, chết cùng tồn tại…" Cầu Thủy Kính trong miệng nói.

Ánh mắt của hắn rơi vào cái kia Thiên Đạo viện trẻ tuổi sĩ tử bay lên đầu lâu bên trên, nhìn cái kia thần sắc mê mang, đột nhiên, đạo tâm bên trong phảng phất có thứ gì nghiền nát.

Răng rắc một tiếng, vỡ đến không còn một mảnh.

“Ah ——— “

Hắn há miệng ngửa mặt lên trời la hét, rừng rực nguyên khí ở trong cơ thể hắn thiêu đốt, vô biên ma tính nhanh chóng chiếm lĩnh đạo tâm của hắn.

Trên bầu trời xuất hiện bảy mươi hai động thiên, bóp méo thời không, động thiên bên trong giống như là có ma thần đang thét gào.

Răng rắc, răng rắc!

Ngoài hoàng thành thành mặt đất không ngừng nổ tung, không ngừng nổ tung, khe nứt to lớn là hắn Ly Uyên, vực sâu ngăn cách vọt tới mọi người, trong vực sâu âm phong gào thét, phảng phất có to lớn ma quái phát ra thảm thiết tiếng gào.

Ly châu từ từ bay lên, hóa thành Cầu Thủy Kính ngàn trượng nội tâm, cái kia nội tâm bị nhấp nhô ma khí quấy nhiễu, ngửa mặt lên trời phát ra đau khổ tiếng gào thét.

“Ah ——— “

Thanh âm kia phảng phất thẳng tới thiên ngoại, cách xa mặt đất bảy vạn bảy ngàn tám trăm sáu mươi dặm địa phương, một chiếc tráng lệ thuyền buồm từng mặt to lớn phiên mặt đột nhiên đồng thời biến hóa, nghênh tiếp mặt trời, tụ tập ánh nắng.

Từng đạo ánh sáng từ trên trời giáng xuống, chiếu rọi tại Cầu Thủy Kính nội tâm bên trên!

“Ầm!”

Tư Mã gia Bàn Long giản cùng Tư Mã gia Thiên Tượng cao thủ trực tiếp tại Cầu Thủy Kính nội tâm thần thông đánh bên dưới nổ tung, hóa thành bột mịn, kinh khủng thần thông

bạo phát ra, bốn phía tính ra hàng trăm mọi người trực tiếp bị bốc hơi!

Cầu Thủy Kính ngửa mặt lên trời la hét, ánh mắt bên trong hắc ám đang không ngừng vọt tới, ngăn chặn hắn đồng tử bên trong cuối cùng thần thái!

Tào gia Long Phượng Song Cổ kiếm bị hắn nội tâm thi triển thần thông nóng chảy, biến thành nước thép tại ngoài hoàng thành thành trên đất tùy ý chảy xiết, đốt lên lửa lớn rừng rực, đốt nhà phòng ốc. Không tránh kịp mọi người, nhao nhao bị hỏa hoạn đốt.

Điển gia cự chùy bị hắn nội tâm một quyền đánh thành đĩa sắt, đám người xung quanh khoa tay múa chân bay lên giữa không trung.

Trong hoàng thành thành, Đế Bình đứng tại trước điện Kim Loan, nhìn một màn này cười ha ha: "Lão sư, ngươi cùng ta đồng dạng, ngươi cùng ta đồng dạng!"

Đông đô bên ngoài, khoảng cách Đông đô bên trên có trăm dặm chỗ, Hắc Giao cõng mang theo thiếu nữ áo đỏ phi nhanh.

Thiếu nữ Ngô Đồng ngẩng đầu, xa xa thấy cảnh này, chỉ thấy cự nhân tại trong hoàng thành đại sát tứ phương, không khỏi lộ ra tươi cười: "Tô lang ah Tô lang, lại là thiếp thân thắng!"

Cầu Thủy Kính đại khai sát giới, như ma thần giáng lâm, nhưng mà sau một khắc, mấy chục linh binh bay lên, uy lực bộc phát, hướng hắn cùng phía sau hắn phái biến pháp sĩ tử cùng quan viên đánh tới.

Đông đô những cái kia thế gia cường giả không lo được tiếp tục ẩn tàng, bắt đầu sử dụng thế gia lực lượng!

Cầu Thủy Kính dùng hết khả năng ngăn cản, chỉ nghe một tiếng ầm vang tiếng vang, thân hình của hắn lùi lại, bị ép tới

gắt gao kề sát ở trong hoàng thành thành trên vách tường.

"Bảo vệ tiên sinh!" Chung quanh hắn đám sĩ tử cùng đám quan chức hô, hướng đợt thứ hai ầm tới linh binh môn nghênh đón.

"Đừng a…"

Cầu Thủy Kính hộc máu, nhìn bay người lên đám sĩ tử, cảm giác được bản thân nội tâm hướng trong bóng tối vô biên trầm luân.

Ngay tại hắn sắp bị hắc ám hoàn toàn nuốt mất lúc, Đông đô hoàng thành ầm ầm biến hóa, một đám mây màu từ tầng thứ chín từ từ bay lên, giống như là do vô số cát bụi tạo thành mây rầm rầm biến hóa, hiện ra hoàng thành địa lý.

Tiếp lấy tầng mây thay đổi, nội thành ngoại thành lẫn nhau thay thế.

Toàn bộ Đông đô hoàng thành nhất thời tất cả kiến trúc đều đang nhanh chóng di động, biến hóa, gây dựng lại, dựng lại!

Có bay lên, có na di, có hóa thành cát bay bay đi, có trực tiếp rơi vào lòng đất, còn có từ lòng đất vụt lên từ mặt đất!

Sau một khắc, nội thành hóa thành ngoại thành, mà ngoại thành biến thành nội thành.

Hoàng thành cấm vệ cùng Kim Ngô vệ ngẩng đầu nhìn lại, thấy được phô thiên cái địa ầm tới linh binh cùng đen nghịt mọi người.

"Thanh quân trắc ——" mọi người gào lên.

—— —— cầu phiếu, cầu phiếu! !

Chương 249 : Thần Ma biến

Chương 248: Thần Ma biến

"Thông Thiên các chủ!"

Đế Bình đột nhiên giận dữ, bỗng nhiên đứng dậy, hướng bay lên cái kia đám mây nhìn lại.

"Đây là Lâu Ban bản lĩnh ư?"

Chỉ thấy cái kia đóa mây trắng vẫn tại biến hóa, mây bên trên nhưng không ai.

Đột nhiên, một cái lông lá xồm xàm, lông đều không có mọc đủ chim lớn, đập động sắt thép cánh, từ sau mây từ từ bay lên.

Tô Vân đứng tại chim lớn Thiên Phượng trên lưng, bàn tay nâng một cái hộp gỗ nhỏ, hộp gỗ như là cát bụi giống như biến hóa.

Ánh mắt của hắn rơi vào Đế Bình trên mặt, ngay sau đó vượt qua Đế Bình, nhìn về phía Cầu Thủy Kính.

Cầu Thủy Kính ánh mắt cũng tại thời khắc này hướng ra phía ngoài nhìn tới, trong đó một con mắt bên trong ma tính không tự chủ dần dần suy yếu, chẳng qua là con mắt còn lại nhưng như cũ bị ma tính chiếm cứ.

"Vân…"

Hắn thấp giọng nói, đứng dậy, ánh mắt rơi vào Tô Vân trên người, nhưng mà chợt ánh mắt của hắn dời đi, rơi vào Đế Bình trên bóng lưng.

Tô Vân để hắn một con mắt khôi phục ngày thường đạo tâm, mà Đế Bình bóng lưng, thì để hắn vẫn như cũ rơi vào ma đạo.

Lúc này Cầu Thủy Kính, thiên nhân giao chiến, người cùng ma cùng tồn tại!

Tô Vân phất tay, trong hoàng thành thành bên trong mặt đất đột nhiên vỡ ra, lòng đất răng rắc răng rắc không ngừng có thềm đá hướng hai bên lui đi, lộ ra một con đường.

Cầu Thủy Kính ánh mắt rơi vào Đế Bình trên người, hướng hầu gái Thiếu Anh nói: "Ngươi mang theo bọn họ đi trước, ta tới cản ở phía sau!"

Hầu gái Thiếu Anh chần chừ một chút, dẫn đầu may mắn còn sống sót sĩ tử đi vào trong thông đạo, từ lòng đất đi ra ngoài.

Cũng trong lúc đó, từng tiếng thần thông bộc phát mang tới tiếng vang truyền đến, ba động khủng bố bao phủ bốn phía, đem hoàng thành cửa thành cổng lầu phá hủy!

Cái kia từng cái bay tới linh binh cùng vọt tới thần thông, trực tiếp đập vào hoàng thành cấm vệ cùng Kim Ngô vệ trong đội ngũ, đem Nguyên Sóc mạnh nhất quân đội đánh cái trở tay không kịp!

Thần thông coi như bỏ qua, đáng sợ nhất chính là linh binh!

Linh binh uy lực mấy chục lần thậm chí cả gấp trăm lần tại thần thông!

Đông đô các đại thế gia vì triệt để xoá bỏ Cầu Thủy Kính đám người, bởi vậy linh binh cùng thần thông uy lực đều thôi phát đến cực hạn!

Những này linh binh đánh đến, những nơi đi qua, chân cụt tay đứt bay tán loạn, bị trực tiếp đánh trúng tướng sĩ, thường thường cả người kể cả nội tâm cùng một chỗ bốc hơi!

Mà linh binh rơi chỗ, uy năng bộc phát, năng lượng kinh khủng bốn phía trút xuống, bốn phía Kim Ngô vệ cùng hoàng thành cấm vệ bị đánh bay ở giữa không trung, miệng phun tiên huyết!

Những cái kia trút xuống năng lượng bên trong đủ loại dị tượng xuất hiện nhiều lần bất tận, trên người bọn hắn lưu lại từng đạo nhìn thấy mà giật mình vết thương, coi như sống sót cũng là mất đi sức chiến đấu!

Hai trăm năm đến, Kim Ngô vệ cùng hoàng thành cấm vệ vẫn là lần đầu bị đánh đến thảm như vậy, thương vong nhiều người như vậy!

Liền xem như trước đó không lâu đối mặt "Ôn Quan Sơn", chỉ là cấm vệ xuất mã, điều động bốn bộ đại đế linh binh, liền đem vị này thừa tướng đánh cho hình thần câu diệt!

Hoàng thành cấm vệ cùng Kim Ngô vệ ngày bình thường phụ trách là thủ hộ hoàng thành cùng hoàng đế an nguy, không có hoàng đế mệnh lệnh, ai cũng không thể điều động bọn họ, bọn họ càng là nắm giữ lấy hoàng đế thế gia Nguyên gia nắm giữ năm Thánh Hoàng đại đế linh binh, có thể nói là đế quốc chiến lực mạnh mẽ nhất!

Có thể đi vào hoàng thành cấm vệ cùng Kim Ngô vệ, đều là trong quân hàng đầu cao thủ, kỷ luật nghiêm minh, võ lực hơn người, mỗi người đều trải qua liều mạng tranh đấu.

Nhưng mà hoàng thành lần này biến cố, đem bọn hắn đẩy tới phía trước, để cho bọn họ tới không bằng có phản ứng thời cơ, lúc này mới bị đánh cho thương vong thảm trọng.

Cấm vệ cùng Kim Ngô vệ bị đánh mộng, mà ra tay tế lên linh binh thôi thúc thần thông các đại thế gia cao thủ, giờ phút này cũng có chút bối rối, chờ bọn hắn kịp phản ứng, đã cho cấm vệ cùng Kim Ngô vệ tạo thành thương vong cực lớn!

"Việc này, khó có thể tốt!"

Có người thấp giọng nói: "Giết nhiều như vậy Kim Ngô vệ, khó thoát tội chết, hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, dứt khoát…"

Các đại thế gia cao thủ thần giao cách cảm, có thể tu luyện tới một bước này, leo lên hiện nay vị trí, đương nhiên không phải người ngu, biết nếu như lúc này thu tay lại, thế gia hoặc là có thể bảo toàn, nhưng mình chắc là phải bị đẩy ra ngoài chết thay.

Chuyện cho tới bây giờ, bảo vệ tính mạng đường tắt duy nhất, chính là một việc làm đến cùng!

Đã hướng hoàng đế cấm vệ cùng Kim Ngô vệ động thủ, như vậy dứt khoát huyên náo lớn hơn một chút, giết vào hoàng thành, nói không chừng có thể mượn cơ hội này đem hôn quân loại trừ, lại lập một cái nghe lời hoàng đế!

Bởi như vậy, liền có thể cướp lấy lợi ích lớn hơn nữa!

Có người kêu lớn: "Hoàng đế đang ở trước mắt, bị gian thần chướng khống, gặp hoàng đế, trừ gian thần!"

Mọi người nhao nhao xông về phía trước đi, một kiện lại một kiện linh binh bay lên, lần nữa hướng cấm vệ cùng Kim Ngô vệ thống hạ sát thủ!

Cấm vệ cùng Kim Ngô vệ các quân tướng dẫn kịp phản ứng, kêu lớn: "Trận đồ, tế trận đồ!" "Bày trận, đừng loạn!" "Thôi thúc Thánh Hoàng linh binh!"

Mọi người như thủy triều vọt tới, các quân trận đồ thôi thúc, đem xông vào trận đồ mọi người quấy đến vỡ nát.

Kim Ngô vệ cùng hoàng thành cấm vệ từng cái bạo khởi, hướng bốn phía mọi người thống hạ sát thủ, đem nơi này biến thành một cái tràn đầy đồ sát Tu La tràng!

Cùng lúc đó, bốn đại Thánh Hoàng Đại Thánh linh binh tế lên, cuồn cuộn Thánh Hoàng chi uy tràn ngập mà đến, trấn áp tất cả, phảng phất cổ đại thống ngự thiên hạ Thánh Hoàng đích thân tới!

Phun trào biển người bị ngăn trở, liền dừng lại, mọi người hoảng hốt lo sợ, chạy tứ tán.

Đúng như là Cầu Thủy Kính nói, những này bị cổ động mọi người chính là đám ô hợp, chỉ cần cấm vệ cùng Kim Ngô vệ ra tay, dễ dàng liền có thể xua tán.

Đặc biệt là Thánh Hoàng đại đế linh binh, tượng trưng cho hoàng quyền, tượng trưng cho vô thượng uy tín, lần này vọt tới mọi người thường thường là Đông đô tầng thấp nhất dân chúng, nơi nào thấy qua cái này?

Liền xem như các đại thế gia linh sĩ, thủ lĩnh, cũng chưa chắc gặp qua Đại Thánh linh binh, càng đừng nhắc tới Thánh Hoàng Đại Thánh linh binh.

Tâm linh của bọn hắn bị chấn nhiếp, liền không thể nào chống cự.

Nhưng mà sau một khắc, đột nhiên một cỗ dồi dào lực lượng tràn vào các đại thế gia linh binh bên trong, cái kia từng kiện từng kiện linh binh bắn ra long trời lở đất uy lực, lần lượt đánh vào những này Thánh Hoàng chi bảo bên trên, đem bốn đại Thánh Hoàng chi bảo uy thế ngập trời, sinh sinh đè xuống!

Đám người ngây dại, xuất thủ các đại thế gia cường giả cũng ngây dại.

Nguyên gia trong lịch sử xuất hiện qua năm đại Thánh Hoàng, được gọi là ngũ ngự, Nguyên gia gia truyền tuyệt học, Ngũ Ngự Hỗn Nguyên công bắt đầu từ này đặt tên.

Năm Thánh Hoàng lưu lại năm đại Thánh Hoàng chi bảo, cái này năm kiện Đại Thánh linh binh có rất rất nhiều truyền thuyết, bình loạn, mở đất, chém ma, khai cương, cứu quốc…

Chính là năm đại Thánh Hoàng chi bảo, chống đỡ lấy Nguyên gia, để Nguyên gia trở thành Nguyên Sóc đệ nhất thế gia!

Mà Kim Ngô vệ cùng cấm vệ thôi thúc bốn đại Thánh Hoàng chi bảo, nhìn như uy năng vô cùng mênh mông, thế nhưng là bị các đại thế gia linh binh đè xuống một đầu.

Những này Thánh Hoàng chi bảo trên thực tế uy lực, dường như không có trong truyền thuyết đáng sợ như vậy.

Bốn đại Thánh Hoàng chi bảo là Nguyên gia vô địch biểu tượng, nhưng cái này biểu tượng, hiện nay nhìn tới hiện đầy vết rách.

“Dù sao cũng là mấy ngàn năm cũ đồ vật…” Có người nói nhỏ.

“Thanh quân trắc ——” mọi người vung tay hô to, xông về phía trước.

Kim Ngô vệ cùng cấm vệ một đám cao thủ từng người tự chiến, ra sức chém giết, lại bị ép không ngừng lùi lại!

Phía sau, chính là Kim Loan điện!

Bốn đại Thánh Hoàng linh binh cũng bị thôi thúc, thế nhưng là bị các đại thế gia linh binh cuốn lấy, những này linh binh uy lực quả thực không bằng Thánh Hoàng linh binh, nhưng uy lực bên trên chênh lệch, cũng không như trong tưởng tượng lớn như vậy.

Đế Bình sắc mặt âm trầm, người khác không có phát giác được các đại thế gia linh binh dị trạng, mà hắn lại nhạy cảm cảm thấy được dị trạng, có người trong bóng tối giở trò, lấy bản thân pháp lực mạnh mẽ tăng lên những này linh binh uy lực uy năng, áp chế bốn đại Thánh Hoàng linh binh uy lực!

Đế Bình đột nhiên cúi đầu, nhìn bên chân lão hồ một cái, lạnh lùng nói: "Ngươi còn không đi?"

Lão hồ kia vội vàng khom người xưng phải, dứt lời, hồ ly da lông vỡ ra, một người chậm rãi đứng lên, sải bước đi về phía trước ra.

Nơi xa, Cầu Thủy Kính nhìn thấy hồ ly da bên trong đi ra người kia, không khỏi giật mình.

Từ hồ ly da bên trong đi ra người cũng không thể gọi là người, mà là một đầu đại yêu.

Này yêu đầu chó thân người, yêu khí nồng đậm cực kỳ, tu vi nhưng lại mạnh mẽ vô biên, ra tay tàn nhẫn, chư tử bách gia, đủ loại thần thông tiện tay nhặt ra, tinh diệu vô cùng!

Ẩn giấu ở trong đám người các đại thế gia cao thủ nhao nhao bị hắn đánh giết, không ai địch lại!

Hoàng thành cấm vệ cùng Kim Ngô vệ cũng kịp phản ứng, cuối cùng bố trí tốt trận thế, thôi thúc Thánh Hoàng chi bảo, giết chết không cần luận tội!

Lại có một nhánh Kim Ngô vệ xếp hàng hướng Đế Bình chạy tới, vây quanh vị này Đông đô đại đế, thủ hộ an nguy của hắn.

Đế Bình nhìn một chút trên đất hồ ly da, hừ lạnh một tiếng, cất bước hướng vào phía trong thành đi tới, trầm giọng nói: "Bắt Cầu Thủy Kính bộ hạ tất cả loạn đảng!"

Cầu Thủy Kính sắc mặt yên bình đứng ở nơi đó, nhìn Đế Bình đi tới.

Cũng trong lúc đó, một người thừa dịp làm loạn đến Đế Bình lúc trước đứng chỗ, cúi người, nhặt lên trên đất hồ ly da, lộ ra tươi cười.

Hắn ngẩng đầu lên, lộ ra Ôn Quan Sơn gương mặt.

Một thanh âm truyền đến: "Đan Thanh sư huynh, hoặc là ta phải gọi ngươi Tần Vũ Lăng mới đúng."

"Ôn Quan Sơn" xoay người lại, chỉ thấy cái kia đầu chó thân người đại yêu đi tới, yêu khí ở trên bầu trời như là mây đen, bao trùm toàn bộ hoàng thành!

"Ôn sư đệ."

"Ôn Quan Sơn" trên dưới quan sát hắn, mặt mày hớn hở, vỗ tay nói: "Nhìn tới ngươi từ trên người ta học được rất nhiều! Ngươi tại Thiên Thị Viên lúc, chắc chắn đang len lén theo dõi ta đi? Nghĩ không ra tại Thiên Thị Viên bên trong, ngươi ta vẫn là huynh đệ."

Cái kia đầu chó thân người đại yêu hừ lạnh một tiếng, nhún người nhảy lên, hướng hắn thống hạ sát thủ!

Trong hoàng thành thành, đột nhiên năm đại ma thần, chỉ nghe ầm ầm, ầm ầm liên tục năm âm thanh nổ, Cầu Thủy Kính thân hình đập xuyên qua Kim Loan điện, bị năm đại ma thần từ trong thành đánh tới ngoại thành, từ đầu chó đại yêu cùng "Ôn Quan Sơn" ở giữa xuyên qua!

"Bành!"

Cầu Thủy Kính đập ở ngoại thành trên tường thành, tường thành nổ tung, năm đại ma thần gào thét đánh tới, trong đó một tôn ma thần đầu vai, Đế Bình đón gió mà đứng.

Cái kia đầu chó thân người đại yêu cùng "Ôn Quan Sơn" cũng chiến tại một chỗ, hai người thần thông gần như giống nhau, bất luận nho đạo phật, vẫn là binh, pháp, trận, thổ các loại thần thông đạo pháp, đều là xuất thần nhập hóa!

"Đem cơ thể ta, trả ta!"

Đông đô tầng thứ tám, lòng đất đột nhiên ầm ầm chấn động, đại địa nổ tung, hầu gái Thiếu Anh mang theo rất nhiều Thiên Đạo viện sĩ tử, tây tịch cùng với quan viên chật vật chạy ra.

Phía sau, một nhánh Kim Ngô vệ thôi thúc Thánh Hoàng chi bảo Long Phượng kim hoàn khí thế hùng hổ đánh tới, Long Phượng kim hoàn một khi thôi thúc, Thần Long cùng Phượng Hoàng bay lượn, đánh đâu thắng đó, cho dù là Tô Vân khống chế Đông đô kiến trúc, cũng bị Long Phượng kim hoàn quấy đến vỡ nát.

Lâu Ban dẫn đầu thiên hạ người giỏi tay nghề xây dựng thành Đông đô, mặc dù là lấy linh binh quy định tới chế tạo Đông đô, nhưng dù sao công trình to lớn, Đông đô kiến trúc cường độ, căn bản là không có cách cùng Thánh Hoàng chi bảo so sánh.

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị, Đông đô đủ loại kiến trúc không cách nào ngăn cản bậc này Thánh Hoàng chi bảo, chỉ có Đại Thánh linh binh mới có thể ngăn cản Đại Thánh linh binh!

"Trần Mạc Thiên Không có thể tới đối kháng, thế nhưng là tu vi của ta cảnh giới…"

Hắn chẳng qua là Uẩn Linh cảnh giới đỉnh phong tu vi, căn bản là không có cách đem Trần Mạc Thiên Không uy lực kích phát ra tới!

"Lại gặp được món bảo vật này, Long Phượng kim hoàn."

Lúc này, trong đầu hắn một thanh âm truyền đến: "Để cho ta nhớ tới năm ngàn năm trước tranh vanh tuế nguyệt, ta cùng Thánh Hoàng cùng một chỗ chinh chiến tranh vanh tuế nguyệt. Mã ha…"

Đột nhiên, Tô Vân thân thể lay động, mọc ra lít nha lít nhít vảy rồng!

—— —— mã a, cầu phiếu vé ~~~

Chương 250 : Ứng Long lão ca ca

Chương 249: Ứng Long lão ca ca

"Chẳng lẽ trong cơ thể ta lại có một loại Thần Ma sắp sửa thoát khốn?"

Tô Vân trong lòng sợ hãi: "Lúc này, tuyệt đối không nên gây ra mặt khác tai vạ tới!"

Hắn Linh giới bên trong Oánh Oánh cũng khẩn trương vô cùng, nhìn chằm chằm Tô Vân nội tâm, miệng nhỏ hơi há ra, dường như trong mồm lúc nào cũng có thể sẽ bắn ra liên tiếp "Thanh Ngư trấn" tới.

Chẳng qua để nàng kinh ngạc chính là, Tô Vân nội tâm cũng không phải là bị Ứng Long nội tâm quấy nhiễu, mà là phát sinh một loại biến hóa khác.

Loại biến hóa này đến từ thiên địa nguyên khí.

Tô Vân Linh giới bên trong bảy mươi hai động thiên bên trong truyền đến thiên địa nguyên khí, nguyên bản có đủ loại thuộc tính, tại hồng lô bên trong thiện biến, hóa thành Tô Vân bản thân nguyên khí, cùng khí huyết dung hợp.

Mà bây giờ, hắn bảy mươi hai động thiên, giờ phút này chỉ còn lại có một loại lạc ấn, Ứng Long lạc ấn.

Những này động thiên phía trong trên vách, Ứng Long lạc ấn trở nên vô cùng rõ ràng, vô cùng phức tạp, xa so với Tô Vân lúc trước chỗ lạc ấn Ứng Long càng thêm tinh diệu!

Từ những này động thiên bên trong xông ra thiên địa nguyên khí, cũng đều là thuần túy Ứng Long nguyên khí!

Ứng Long nguyên khí tràn vào Tô Vân trong cơ thể, cũng không có trải qua hồng lô, cũng không phát sinh thiện biến, bởi vậy dẫn đến Tô Vân thân thể cùng nội tâm đều tại hướng Ứng Long hình thái thay đổi!

"Thần Ma Ứng Long, hình như cùng Tương Liễu, Thao Thiết có chỗ khác biệt." Oánh Oánh thầm nghĩ.

Thiên Phượng trên lưng, Tô Vân hình thể phát sinh biến hóa, từ người thân thể hóa thành thân rồng, tại Ứng Long nguyên khí điều khiển, thân thể của hắn càng ngày càng dài, xương cốt số lượng, cơ bắp số lượng, đều tại tăng nhiều.

Xương cốt mật độ, cơ bắp mật độ, đều tại tăng lên trên diện rộng!

Trái tim của hắn cung cấp máu trở nên vô cùng cường đại, hô hấp ở giữa, nuốt mây nhả khói, thậm chí có thể dâng lên một hồi cuồng phong!

Thần kinh của hắn sợi đang trở nên thô to, phản ứng thần kinh tốc độ đang điên cuồng tăng lên, đồng tử của hắn đang phát sinh thay đổi, thiên địa vạn vật màu sắc rơi vào đồng tử của hắn bên trong, nhất thời trở nên phức tạp mà sặc sỡ lên.

Trong mắt hắn, màu sắc đột nhiên nhiều thêm mấy trăm vạn loại!

Giờ khắc này, Tô Vân chỉ cảm thấy suy nghĩ của mình vô cùng tỉnh táo, cái loại này có thể nhìn thấu tất cả thị giác cũng lần nữa quay về!

Hắn thậm chí nhìn thấy hạ thể của mình cũng thay đổi hình thái, mọc ra rất nhiều sắc bén gai ngược!

“Đi tiểu đều khó giải quyết… Không đúng, ta hiện tại là rồng, đi tiểu không cần vịn…”

Hắn cảm giác được suy nghĩ của mình trở nên vô cùng khiêu thoát, lại đột nhiên ở giữa từ một việc bên trên bật đến một chuyện khác bên trên, đây là đại não vận chuyển tốc độ quá mau dẫn tới tác dụng phụ.

Bởi vì tư duy vận chuyển tốc độ quá nhanh, sẽ dẫn đến ngày bình thường mỗi một cái chợt lóe lên suy nghĩ đều trở nên vô cùng rõ ràng, có đôi khi sẽ đem mình tinh lực thu hút đến những cái kia lộn xộn suy nghĩ bên trên, ngược lại chậm trễ thời gian.

Đây chính là người thông minh buồn rầu.

“Khó hiểu, Ứng Long vì sao không có chiếm đoạt thân thể của ta?” Trong lòng của hắn buồn bực.

Thiên Phượng cố gắng làm bộ bản thân đang bay, vỗ cánh, đột nhiên quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Tô Vân đã biến thành một đầu Hoàng Long, đứng tại trên lưng của mình.

“Quả nhi?” Thiên Phượng buồn bực.

Đột nhiên, Hoàng Long trên lưng, hai cái chân trước cùng xương sườn ở giữa, xương cốt sinh trưởng, răng rắc răng rắc vang vọng, vậy mà lại có hai tấm cánh mọc ra!

Cái kia cánh cũng không phải là cánh thịt, mà là mọc ra lông vũ, từng chiếc kim vũ theo cánh trải rộng ra, rất là chỉnh tề, kim quang lập lòe.

“Quả!”

Thiên Phượng chính là hâm mộ lại là tức giận, bản thân là chim, trên cánh chỉ có chút lông tơ, không có mọc ra lông vũ, con rồng này thế mà bắt đầu mọc cánh!

Mà tại Tô Vân Linh giới bên trong, Oánh Oánh thì là phấn khởi dị thường, tay nhỏ vung lên, liên miên thư tịch xuất hiện, vô số cột bút tại tô tô vẽ vẽ, ghi chép Tô Vân Ứng Long hình thái!

Cái này sách nhỏ quái bận rộn vô cùng, định đem Tô Vân hiện tại hình thái truy nguyên một lần, làm ra 《 Ứng Long truy nguyên chí 》 truyền thế, nhất định phải in lên nàng Oánh Oánh tên.

Cùng lúc đó, Tô Vân đối chiếu 《 Chân Long mười sáu thiên 》 nội dung, lại đối chiếu mình lúc này kết cấu thân thể, đột nhiên 《 Chân Long mười sáu thiên 》 bên trong đủ loại không thể nào hiểu được nội dung, tất cả sáng tỏ thông suốt!

Hắn vốn là cần mấy năm thậm chí hơn mười năm thậm chí mấy chục năm, mới có thể đem 《 Chân Long mười sáu thiên 》 hiểu rõ, chẳng qua hiện nay đối chiếu Ứng Long hình thái bên dưới thân thể của mình, 《 Chân Long mười sáu thiên 》 liền trở nên vô cùng đơn giản!

"Ngươi quên của mình hình người, tưởng tượng bản thân là sinh ra cánh Hoàng Long, liền có thể điều động nguyên khí, tự do bay lượn."

Tô Vân trong đầu đột nhiên truyền đến cái kia kỳ lạ âm thanh, không nhanh không chậm nói: "Động thiên, cũng không phải là lợi dụng nguyên khí địa phương, mà là thần thông biến hóa địa phương, đem mình làm Ứng Long, ta dạy cho ngươi thế nào tế luyện Long Phượng kim hoàn."

"Long Phượng kim hoàn?" Tô Vân đầu óc mộng nhiên.

"Đúng, Long Phượng kim hoàn. Cái này Thánh Hoàng linh binh bên trong rồng, chính là dựa theo ta hình thái điêu khắc."

Thanh âm kia tràn đầy kiêu ngạo, thản nhiên nói: "Thánh Hoàng triệu tập thiên hạ người giỏi tay nghề luyện bảo thời

điểm, ta ngay tại bên cạnh, bày ra đủ loại tư thế. Bọn họ dựa theo ta hình thái, điêu khắc kim hoàn. Hiện tại, quên hình người của ngươi, tưởng tượng bản thân là Ứng Long.”

Tô Vân cảm nhận được bản thân Ứng Long thân thể, không chịu được mở rộng hai cánh, đợi đến hắn kịp phản ứng, mình đã từ phía trên phượng trên lưng bay lên.

Tô Vân cảm thụ được gió từ bản thân cánh bên dưới bay qua, loại cảm giác này trước đó chưa từng có rõ ràng, tựa như là nước từ trên da thịt của mình chảy qua đồng dạng, chân thật như vậy.

Một bên Thiên Phượng ngẩn ngơ, nhìn thấy Tô Vân thế mà cùng mình ngang hàng, bay lượn tại thành thị lầu vũ ở giữa.

“Hiện tại, theo ta cùng một chỗ nói: “

Trong đầu thanh âm kia nói: “Mã a —— “

Tô Vân nghi hoặc, mõm rồng môi cuốn lại, thử dò xét nói: “Mã a?”

Hắn thật dài lồng ngực, cổ họng, trong miệng truyền đến dày nặng tiếng vang, giống như là đúc bằng đồng nhạc khí, mã a âm thanh tại lồng ngực cổ họng xoang tiếng vọng, trở nên du dương.

Từ trong miệng bắn ra lúc, mã a tràn đầy kỳ lạ âm điệu, ẩn chứa đủ loại khác biệt cảm xúc, phảng phất có rất nhiều tin tức xen lẫn tại đây ngắn gọn hai chữ bên trong.

“Đúng, mã ha.” Thanh âm kia vui mừng nói.

“Mã a —— “

Tô Vân vui vẻ la hét, vỗ cánh tại trời cao bên trong ngao du, gào thét mà đi, đem Thiên Phượng xa xa dứt bỏ.

Thiên Phượng cố gắng chấn động sắt thép cánh, nhưng cách hắn càng ngày càng xa, nhất thời oan ức không thôi.

"Bành!"

Tô Vân biến thành Ứng Long trong chớp mắt đột phá âm thanh, trên không trung lưu lại một đạo tròn trịa hơi nước hoàn, khí hoàn lượn lờ tản ra.

Phía dưới, lầu vũ ở giữa trên đường phố, hầu gái Thiếu Anh dẫn đầu rất nhiều Thiên Đạo viện sĩ tử tây tịch cùng phái biến pháp quan viên một bên lui về phía sau, một bên cố gắng đối kháng Kim Ngô vệ đuổi giết.

Ầm!

Long Phượng kim hoàn biến thành cự long cùng Hỏa Phượng Hoàng từ hai bên đường phố lầu vũ bên trong đi ra, nhưng gặp gạch đá cùng bay, lưu ly nghiền nát, cái này Thánh Hoàng chi bảo uy năng cho dù là Thiên Đạo viện tây tịch tế tửu cũng khó có thể chống lại!

Long Phượng kim hoàn mang theo cuồn cuộn đế uy, tựa như Thánh Hoàng tồn tại, rồng trái phượng phải, từ hai bên cắt tới, mặt đất rạn nứt!

Hầu gái Thiếu Anh cùng mấy cái Thiên Đạo viện tây tịch ở phía sau ngăn cản, từng người thôi thúc thần thông, không ngờ sau một khắc thần thông sụp đổ, mọi người liên tục hộc máu, không ngừng lùi lại, tan mất Long Phượng lực lượng.

"Coong!"

Một tiếng vang giòn truyền đến, Long Phượng kết hợp, hóa thành kim hoàn, bao phủ phạm vi lớn gần mẫu tiểu nhân không gian.

Rất nhiều Kim Ngô vệ xông về phía trước, đột nhiên hợp lực thôi thúc kim hoàn, kim hoàn bên trong nhất thời vỡ ra

một cái động thiên, hầu gái Thiếu Anh đám người nhất thời đều bị định trụ, không cách nào động đậy.

Bọn họ muốn thôi thúc thần thông, chẳng qua là khí huyết mới vừa động, liền bị Long Phượng kim hoàn hút đi, thần thông không cách nào thành hình!

Đón lấy, cái kia động thiên bên trong truyền đến một cỗ đáng sợ hấp lực, đem mọi người hút dừng chân không ở, hướng cái kia hoàn bên trong động thiên hạ xuống!

Đột nhiên, chỉ nghe răng rắc một tiếng, mặt đất phiến đá bị cái kia hoàn bên trong động thiên hút lên, một khối lại một khối phiến đá rơi vào động thiên, ngay sau đó hóa thành bột mịn!

Hầu gái Thiếu Anh sắc mặt trắng bệch, trong lòng buồn bã: "Lão gia lệnh ta mang đi bọn họ, đoán chừng muốn cho hắn thất vọng…"

Nàng không kiên trì nổi, mắt thấy liền muốn rơi vào kim hoàn bên trong, đột nhiên trên bầu trời một đầu dài đến sáu bảy trượng Hoàng Long bay qua, nắm lên Long Phượng kim hoàn.

Long Phượng kim hoàn chính là Thánh Hoàng linh binh, uy lực ngập trời, nhưng mà bị cái kia mọc ra cánh Hoàng Long nắm lên, hoàn bên trong động thiên biến mất, uy lực không còn tồn tại.

"Phương nào yêu long?"

Kim Ngô vệ thủ lĩnh hét lớn, liên tục thôi thúc trận đồ, ý đồ triệu hồi kim hoàn, luyện hóa yêu long, nhưng Long Phượng kim hoàn cái này Thánh Hoàng linh binh giống như là đột nhiên đổi chủ, căn bản không nghe hắn.

Kim Ngô vệ thủ lĩnh trong lòng chợt lạnh: "Nếu là Thánh Hoàng linh binh trong tay ta bị mất…"

Cái kia Hoàng Long nhẹ nhàng rơi xuống đất, thu thập hai cánh, đem kim hoàn chụp vào trên cổ của mình.

Song phương giao chiến gặp này dị trạng, từng người giật mình, vội vàng từng người lui về phía sau, khẩn trương cẩn thận nhìn chằm chằm đầu kia Hoàng Long.

"Đừng hành động thiếu suy nghĩ!" Cái kia Kim Ngô vệ thủ lĩnh cái trán toát ra mồ hôi lạnh, giơ tay lên kêu lớn.

Hắn biết rõ cái này Hoàng Long đáng sợ, Long Phượng kim hoàn bị Kim Ngô vệ bên trong cường giả tế luyện lâu như vậy, thế mà bị cái này Hoàng Long trực tiếp cướp đi, chỉ sợ bọn họ những này Kim Ngô vệ căn bản không đủ cái này Hoàng Long giết!

Hầu gái Thiếu Anh đám người từ kim hoàn bên trong thoát thân, vẫn chưa hết sợ hãi, nhìn thấy cái này Hoàng Long cũng là trong lòng giật mình.

Rồng, chính là thượng cổ thần thánh, đối mặt bậc này thần thánh, luôn có một loại đáng sợ cảm giác áp bách.

Bọn họ cũng không biết cái này đột nhiên xuất hiện Hoàng Long thiện hay ác, là địch hay bạn, chỉ có thể đứng ở nơi đó không nhúc nhích, miễn cho chọc giận hắn.

"Hướng bọn họ bày ra ngươi oai hùng."

Tô Vân trong đầu truyền đến Ứng Long âm thanh: "Kéo căng ngươi trên mông cơ bắp, ngẩng đầu lên đến, hướng bên trái nhìn."

Tô Vân biến thành Ứng Long kéo căng trên mông cơ bắp, thẳng tắp lồng ngực, hướng bên trái nhìn đi.

"Đúng, lại hướng bên phải nhìn!"

Tô Vân theo lời, hướng bên phải nhìn qua.

“Hướng bọn họ bày ra ngươi chói mắt vảy rồng!” Ứng Long hưng phấn nói.

Tô Vân theo lời chi lăng từ bản thân từng mảnh từng mảnh vảy rồng, lay động, vảy rồng va chạm, đinh đinh vang vọng.

“Để cho bọn họ nhìn một chút ngươi tung bay lông bờm!”

Tô Vân đột nhiên tiến lên hai bước, cái cổ sau rồng bờm tung bay, thân thể hùng tráng mà khỏe đẹp cân đối.

“Lại để cho những này dế nhũi, mở mang kiến thức một chút Chân Long bên trong cường đại nhất Ứng Long lông vũ!”

Tô Vân trong đầu, Ứng Long hưng phấn nói: “Để cho bọn họ nhìn một chút chúng ta xinh đẹp nhất lông vũ! Mã a ——— “

Tô Vân mở rộng hai cánh, hướng về hai bên phải trái hai bên Kim Ngô vệ cùng hầu gái Thiếu Anh đám người bày ra bản thân kim quang lập lòe lông vũ, thuận tiện run rẩy, phát ra vang dội gào to: “Mã a ——— “

Cuồn cuộn sóng khí hướng hai bên xông tới, Kim Ngô vệ cùng hầu gái Thiếu Anh đám người da mặt bị cuồng phong thổi đến lay động không thôi, hai bên tất cả mọi người nhìn ra ngây người.

“Lại để cho đám dế nhũi nhìn một chút chúng ta mạnh mẽ thân thể, cường tráng bắp đùi!”

Ứng Long hưng phấn nói: “Để cho bọn họ nhìn một chút chúng ta cường tráng nhất cơ ngực lớn!”

Tô Vân khó hiểu, lần đầu đưa ra nghi vấn trong lòng: “Lão ca ca, chúng ta thu bọn họ Long Phượng kim hoàn, vì sao hướng bọn họ bày ra thân thể mà không phải trực tiếp ra tay đánh ngã bọn họ?”

“Ngươi lại đánh không lại bọn hắn.”

Ứng Long âm thanh truyền đến: “Cần gì ra tay tự chuốc lấy nhục? Hướng bọn họ bày ra ngươi khỏe đẹp cân đối thân thể, dọa lùi bọn họ mới là cách giải quyết.”

Tô Vân ngẩn ngơ: “Thế nhưng là chúng ta vừa ra tay, liền lấy đi Long Phượng kim hoàn…”

Ứng Long đương nhiên nói: “Phỏng theo thân thể của ta luyện bảo vật, đương nhiên có thể lấy đi.”

“Thế nhưng là lão ca ca, ngươi không ra tay ư?” Tô Vân nháy mắt mấy cái, có chút chột dạ nói.

“Không ra.”

Trong đầu hắn truyền đến Ứng Long ngáp âm thanh: “Ta chẳng qua là cảm thấy thú vị, lúc này mới đi ra nhìn một chút, ta muốn về trong trấn đi ngủ…”

“Lão ca ca, ngươi không muốn đi ra sao? Không muốn phá vỡ phong ấn ư?”

“Không muốn. Ta muốn ngủ.”

“Lão ca ca! Ứng Long lão ca ca! Mã a, mã a?”

Tô Vân kêu gọi hai tiếng, chỉ nghe trong đầu say âm thanh truyền đến, Tô Vân cái trán toát ra một giọt rồng mồ hôi, quyết định tiếp tục hướng Kim Ngô vệ môn bày ra bản thân khỏe đẹp cân đối thân thể, có thể kéo kéo dài nhất thời là nhất thời.

“Vậy phải làm sao bây giờ a?” Hắn một bên biểu hiện ra, một bên trong lòng âm thầm kêu khổ.

“Đô hộ, con rồng này hình như đần độn.”

Một vị Kim Ngô vệ hướng cái kia thủ lĩnh thấp giọng nói: “Không bằng chúng ta…”

“Chờ một chút!”

Cái kia Kim Ngô vệ đô hộ sắc mặt nghiêm nghị, thấp giọng nói: “Đừng hành động thiếu suy nghĩ, con rồng này trực tiếp cướp đi Long Phượng kim hoàn, hiện tại làm ra những này tư thế, chắc chắn thâm ý sâu sắc!”

Chương 251 : Ứng Long lực lượng

Chương 250: Ứng Long lực lượng

Hầu gái Thiếu Anh mấy người cũng là cái trán phủ đầy mồ hôi lạnh, không dám có hành động.

Cái này Ứng Long lớn tiếng doạ người, trực tiếp cướp đi trấn áp Nguyên Sóc số mệnh Thánh Hoàng chi bảo Long Phượng kim hoàn, thực lực sâu không lường được, hiện nay lại làm ra đủ loại này kỳ dị tư thế, thật là để cho bọn họ không nghĩ ra.

“Thiếu Anh cô nương, kéo dài đến càng lâu, đối với chúng ta liền càng là bất lợi.”

Một vị sĩ tử thấp giọng nói: “Hiện tại trong hoàng thành thế cuộc quỷ dị khó lường, Kim Ngô vệ đối với chúng ta ra tay, xem ra là hoàng đế muốn tìm một cái dê thế tội, giết chúng ta lấy bình sự phẫn nộ của dân chúng! Chúng ta ở lại chỗ này càng lâu liền càng là nguy hiểm, không thể trì hoãn!”

Hầu gái Thiếu Anh nghiến răng, đè thấp giọng nói: “Ta đi theo Thủy Kính lão gia học tập nhiều năm, đã từng nhìn thấy một quyển liên quan tới rồng cổ thư, phía trên nói gặp được rồng lúc không cần khẩn trương, đừng xoay người chạy, nhất định phải nhìn chằm chằm rồng con mắt, từ từ lui về phía sau. Rồng nhìn chằm chằm ngươi thời điểm, ngươi liền làm ra khiêu vũ động tác, rồng liền sẽ không ăn ngươi. Hiện tại, các ngươi nghe ta, từ từ lui về phía sau…”

Mọi người lặng lẽ lui đi, không dám phát ra một tia tiếng vang.

Tô Vân quay đầu nhìn tới, mọi người vội vàng dừng lại, hầu gái Thiếu Anh uyển chuyển nhảy múa, mặt khác sĩ tử, tây tịch cùng phái biến pháp quan viên nhắm mắt, đi theo nàng làm ra cứng nhắc động tác.

Tô Vân buồn bực: "Bọn họ còn không chạy, làm cái gì?"

Lúc này, Kim Ngô vệ đô hộ thấy thế, ánh mắt sáng lên, thấp giọng nói: "Tất cả tướng sĩ nghe ta hiệu lệnh, học theo. Nhìn ta là thế nào làm!"

Hắn bắt chước hầu gái Thiếu Anh, nhìn chằm chằm Tô Vân, kề góc tường từ từ chuyển bước, mặt khác Kim Ngô vệ cũng đi theo hắn chuyển bước, hướng Thiếu Anh đám người từ từ chuyển đi.

Tô Vân ngay tại buồn bực Vu thiếu anh đám người vì sao đột nhiên vừa múa vừa hát, nghe được động tĩnh lập tức quay đầu hướng Kim Ngô vệ nhìn lại.

Kim Ngô vệ đô hộ trong lòng nghiêm nghị, vội vàng giơ hai tay lên bóp lấy tay hoa, vặn vẹo vòng eo, gật gù đắc ý nhảy múa.

Mặt khác Kim Ngô vệ cũng đi theo nhảy múa, chỉ là bọn hắn hiển nhiên chưa từng học qua những này, dáng múa vặn vẹo, vô cùng thê thảm.

"Bọn họ đến cùng đang làm cái gì? Chẳng lẽ là một loại hiến tế đại trận?"

Tô Vân kinh ngạc không thôi, lúc này hắn cảm giác tầm mắt lại là bỗng nhiên rõ ràng.

Hắn hóa thành Ứng Long hình thái, tầm mắt trở nên vô cùng rõ ràng, so đạo môn thiên nhãn còn thần kỳ hơn. Mà bây

giờ, rõ ràng độ lại tăng lên không biết bao nhiêu!

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, hiển nhiên, cũng không phải là hắn tại nhìn Thiếu Anh, Kim Ngô vệ đám người múa, mà là đầu kia nói là muốn về trong trấn ngủ Ứng Long, bị những người này cổ quái nhảy múa thu hút, lại vụng trộm chạy về tới nhìn trộm.

"Đừng động, để cho bọn họ nhảy!"

Tô Vân đang muốn nhắm mắt lại, Ứng Long âm thanh truyền đến, có nhiều hứng thú nói: "Những nhân loại này tại hướng ta bày ra bọn họ ngu xuẩn cùng vụng về, ta rất thích xem bọn họ cố gắng lấy lòng ta bộ dạng."

Tô Vân thử dò xét nói: "Lão ca ca, ngươi lại trở về?"

"Ta giờ phút này lười biếng nằm tại Thiên môn về sau, dùng ta kiên cường cánh tay phải chống đỡ cái cằm, thưởng thức đám ngu ngốc ca múa."

Ứng Long tràn đầy phấn khởi nói: "Bọn họ hẳn là thổi kéo đàn hát, dùng tốt đẹp thơ ca, khen ngợi chúng ta Ứng Long mê người thân thể cùng mạnh mẽ võ lực."

Tô Vân nháy mắt mấy cái: "Lão ca ca, ngươi hẳn là biểu hiện ra ngươi mạnh mẽ võ lực, bọn họ mới có thể làm thơ khen ngợi ngươi."

Ứng Long không hề bị lay động.

Đúng lúc này, nơi xa đột nhiên truyền đến long trời lở đất tiếng vang, Tô Vân vội vàng theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy năm Thánh Hoàng như là năm tôn ma thần, ngay tại xoay quanh Cầu Thủy Kính chém giết.

Thiếu Anh gặp hắn quay đầu, vội vàng đem người xoay người liền chạy.

Kim Ngô vệ đô hộ thấy thế, lập tức đuổi theo, Tô Vân đột nhiên bỏ xuống một khối đá lớn, vuốt rồng mở ra, hộp gỗ hiện lên, duỗi ra một cái rồng đầu ngón tay nhẹ nhàng gẩy ra.

Kim Ngô vệ phía trước, răng rắc răng rắc vang vọng, từng tòa cao ốc vụt lên từ mặt đất, lầu vũ ngổn ngang lộn xộn sinh trưởng, cho người ta một loại thiên địa treo ngược, không gian vặn vẹo rối loạn cảm giác.

Kim Ngô vệ tại lầu vũ ở giữa đi xuyên, chạy như bay, thi triển thần thông, thủ đoạn chồng chất, ý đồ lao ra ngăn cản.

Bọn họ chịu trách nhiệm thủ hộ hoàng cung, bảo vệ hoàng đế an toàn, đương nhiên đều là cao thủ trong cao thủ, chỉ dựa vào lầu vũ kiến trúc biến hóa vẫn là rất khó vây khốn bọn họ.

Đặc biệt là Kim Ngô vệ bên trong đô hộ, càng là Chinh Thánh cảnh giới đại cao thủ, xê dịch biến hóa, thậm chí để Tô Vân không kịp phản ứng!

Tô Vân liên tục thôi thúc hộp gỗ, thử nghiệm đem từng cái Kim Ngô vệ khóa lại, mà cái kia Kim Ngô vệ đô hộ nhưng tại thời khắc mấu chốt ra tay, đem từng cái cứu ra.

Ứng Long âm thanh truyền đến, kinh ngạc nói: "Ngươi món bảo vật này rất cổ quái, giống như là có thể đem toàn bộ thành thị xem như linh binh tế lên, đã có thủ đoạn này, cần gì phải phí tâm phí sức làm ra những biến hóa này tới vây khốn người khác?"

Tô Vân dùng hết khả năng khống chế hộp gỗ, thay đổi Đông đô tầng thứ tám lầu vũ kết cấu, thử nghiệm tận khả năng vây khốn những này Kim Ngô vệ, nhanh chóng nói: "Thành Đông đô đương nhiên có thể làm thành linh binh, toàn bộ Đông đô, mười tầng, đều có thể xem như một cái to lớn linh binh. Nhưng mà, trên đời này căn bản không có người nắm giữ

thế nào ngập trời pháp lực, có thể đem cái này linh binh tế lên!"

Hắn nhíu chặt lông mày, cái này Kim Ngô vệ đô hộ thực lực, có chút mạnh đến mức đáng sợ!

"Các ngươi đem hoàng thành luyện thành linh binh?"

Ứng Long hưng phấn lên: "Vẫn là các ngươi biết đùa mà! Lúc trước ta liền chưa hề nghĩ tới có thể chơi như vậy! Chẳng qua ngươi nói không có người nắm giữ thế nào ngập trời pháp lực, câu nói này ta liền không thích nghe."

Hắn vừa dứt lời, Tô Vân đột nhiên cảm nhận được vô biên vô tận nguyên khí vọt tới, đem hắn bao phủ, thậm chí để hắn cảm giác được có chút sặc đến sợ, có chút ngạt thở!

Hắn ngay sau đó cảm giác được, đây cũng không phải là là Ứng Long pháp lực vọt tới, mà là Ứng Long hướng hắn mở rộng pháp lực của mình trì, hoặc là càng phải nói là pháp lực đại dương!

Tô Vân cảm nhận chính là, trong cơ thể của mình đột nhiên nhiều hơn một mảnh vô biên vô tận Ứng Long nguyên khí hải dương, không nhìn thấy phần cuối, thăm dò không đến đáy biển!

Cái này kinh khủng pháp lực, so Thao Thiết, so Tương Liễu, đều muốn mạnh mẽ!

"Bạn nhỏ, pháp lực của ta ngay ở chỗ này, ngươi có thể sử dụng bao nhiêu, là bản lĩnh của ngươi." Ứng Long lười biếng âm thanh truyền đến.

Tô Vân vừa mừng vừa sợ, thử nghiệm điều động mảnh này mênh mông sâu xa ** biển cả, đột nhiên hắn cảm giác được bản thân trong nháy mắt điều động Đông đô tầng thứ tám mười cái quảng trường tất cả kiến trúc!

Những kiến trúc này nội bộ ẩn tàng phù văn kết cấu, cất giấu đạo pháp thần thông, toàn bộ bị hắn thôi thúc, kích phát!

Răng rắc, răng rắc!

Đông đô tầng thứ tám mười cái quảng trường tất cả kiến trúc, đột nhiên điên cuồng cuốn lên, những này lầu vũ từng cái gian phòng giống như là từng cái khối gỗ, trên không trung bay lượn, tổ hợp, trong khoảnh khắc liền hóa thành một ngụm to lớn chuông!

Tô Vân hoàng chung!

Mà miệng chuông bên dưới, đương nhiên đó là Kim Ngô vệ đô hộ đám người!

Kim Ngô vệ đô hộ đám người ngẩng đầu nhìn lên, lộ ra vẻ kinh ngạc. Chỉ thấy cái kia to lớn miệng chuông đường kính ước chừng gần dặm, chuông bên trong có nhà tạo thành bánh răng, tinh diệu vô cùng lẫn nhau chụp ở cùng một chỗ, có nhanh, có chậm, không ngừng chuyển động.

Thành Đông đô tầng thứ tám cư trú mọi người, thường thường là các đại thế gia, hầu như không có người không có phận sự.

Các đại thế gia gia quyến phần đông, giờ phút này đều bị vây ở từng cái trong phòng, thò đầu hướng ra phía ngoài nhìn quanh.

Những cái kia cửa sổ thủy tinh về sau, là từng trương không hiểu gương mặt.

“Đi mau ——— “

Kim Ngô vệ đô hộ tỉnh ngộ lại, cao giọng quát chói tai, hướng ra phía ngoài lao nhanh.

Nhưng vào lúc này, treo cao ở trên trời chiếc kia kiến trúc tạo thành chuông lớn đột nhiên từng tầng từng tầng xoay tròn,

chuông lớn uy năng bị kích phát!

"Coong!"

Tiếng chuông mênh mông cuồn cuộn, uy năng từ trên trời giáng xuống, Kim Ngô vệ đô hộ lộ ra vẻ tuyệt vọng, dừng bước lại lạnh lùng nói: "Theo ta cùng một chỗ đối kháng!"

Tất cả Kim Ngô vệ tận khả năng thôi thúc thần thông, đón tiếng chuông đánh tới!

Bọn họ thần thông nghênh tiếp tiếng chuông, nhất thời tầng tầng phá huỷ, Kim Ngô vệ đô hộ quát chói tai một tiếng, biến hóa thần thông, không ngừng hướng lên đánh tới, ngay sau đó bị lực phản chấn chấn động đến tai mắt mũi miệng phun máu!

Mặt khác Kim Ngô vệ cũng từng người liều tính mạng hướng trời cao đánh tới, từng cái bị chấn động đến từng ngụm từng ngụm phun máu, khí tức nhanh chóng uể oải xuống tới.

"Tế nội tâm!"

Mọi người nội tâm bay lên không, Thiên Tượng nghiêm ngặt, đồng thời hai tay hướng lên nâng đi!

"Ầm!"

Hoàng chung uy năng hạ xuống, đại địa chấn động kịch liệt, bọn họ nội tâm bị ép tới nhanh chóng thu nhỏ, ngay sau đó hoàng chung uy năng đè ở trên thân mọi người, chỉ nghe tất cả Kim Ngô vệ xương cốt truyền đến lốp bốp nổ, từng cái không chịu nổi gánh nặng lần lượt ngồi quỳ chân trên mặt đất.

Cuối cùng, tiếng chuông tán đi.

Hoàng chung trên không trung phân giải, hóa thành từng tòa lầu vũ đình đài từng đạo phi kiều hạ xuống, Đông đô tầng thứ tám khôi phục như thường.

Mà những cái kia Kim Ngô vệ ngổn ngang lộn xộn nằm trên mặt đất, từng cái hai mắt vô thần ngửa mặt nhìn lên bầu trời, hơi thở mong manh.

Nơi xa, Thiếu Anh đám người quay đầu, nhìn không khỏi ngây người.

"Chúng ta đi mau, rút lui khỏi Đông đô!"

Thiếu Anh thúc giục, mọi người vội vàng hướng trước tiến đến, Thiếu Anh quay đầu, nhìn thấy cái kia Ứng Long vỗ cánh mà lên, trong lòng yên lặng nói: "Là hắn ư? Là Tô sĩ tử ư? Lão gia vẫn muốn thu hắn làm đệ tử, từ lúc tại Thiên Thị Viên nhìn thấy hắn sau đó, liền một mực nhớ mãi không quên. Không nghĩ tới lúc trước ngẫu nhiên gặp kết thành thiện duyên, Tô sĩ tử liền cũng một mực nhớ mãi không quên…"

Thiên Phượng "Quả quả" kêu, cố gắng vỗ cánh bay tới, còn chưa đi tới Tô Vân biến thành Ứng Long bên người, liền thấy bầu trời bên trong một mảnh mây xanh từ phía sau nàng bay qua, rõ ràng là Trần Mạc Thiên Không.

Trần Mạc Thiên Không trên không trung như là cát chảy giống như biến hóa, thẳng đến Cầu Thủy Kính cùng Đế Bình chiến trường mà đi!

Mà Tô Vân biến thành Ứng Long theo sát phía sau!

Thiên Phượng vội vàng cố gắng quay ngược lại phương hướng, thở hồng hộc đuổi theo.

Tô Vân một bên xông về Đế Bình, một bên điều động Ứng Long sâu xa vô biên pháp lực, thôi thúc thần thông, chuẩn bị nghĩ cách cứu viện Cầu Thủy Kính.

"Ngu xuẩn, ngu xuẩn!"

Tô Vân trong đầu truyền đến Ứng Long âm thanh, thản nhiên nói: "Ngươi không cần sử dụng bất kỳ thần thông, bởi vì

ngươi là Ứng Long, cơ thể ngươi chính là mạnh mẽ nhất thần thông! Trên đời này bất kỳ hình rồng thần thông, đều là bắt chước ngươi!"

Tô Vân giật mình, thất thanh nói: "Ta không phải Ứng Long! Hơn nữa ta hiện tại thân thể cũng không phải là mạnh nhất thân thể, ta mới Uẩn Linh cảnh giới, làm sao có thể dùng thân thể đi cùng Chinh Thánh cảnh giới Đế Bình tranh cao thấp một hồi?"

"Cảnh giới là cái gì?"

Ứng Long tại Thanh Ngư trấn Thiên môn sau cười nói: "Ta ứng Thánh Hoàng mời, từ trên trời giáng xuống, trợ giúp hắn trấn áp bốn phía làm loạn ma thần lúc, vừa vặn nhìn thấy Thánh Hoàng từ không sinh có, mở ra từng cái cảnh giới. Ngươi biết Thánh Hoàng là thế nào nói ư?"

Hắn không đợi Tô Vân trả lời, trực tiếp tự nói: "Cảnh giới, là cho hậu thế ngốc nghếch tu con đường, để cái này ngốc nghếch trên đường đi lại, không được chạy mất rồi, không được chạy con đường cũ."

Tô Vân trong đầu nổ vang: "Cảnh giới, là như vậy tới?"

"Bạn nhỏ, ngươi nếu là nghĩ đến những cảnh giới này, ngươi liền bị hạn chế. Ngươi cứ việc điều động pháp lực của ta, tràn ngập cơ thể ngươi, ngươi xem một chút những cảnh giới kia còn tại ư?"

Chương 252 : Cảnh giới bên ngoài là cái gì

Chương 251: Cảnh giới bên ngoài là cái gì

Tô Vân nửa tin nửa ngờ, Ứng Long lời nói, có một loại phản kinh ly đạo tà ác mị lực, thế nhưng là cùng chân chính phản kinh ly đạo khác biệt, ngược lại rất có đạo lý.

"Nếu như trở lại cảnh giới khai sáng ban đầu, thậm chí còn không khai sáng thời điểm, có hay không có nhiều hơn nữa lựa chọn?"

Tô Vân nháy mắt mấy cái: "Nói thí dụ như xây nhà, nếu như vứt bỏ hiện có đối nhà nhận thức, một lần nữa thiết kế, có hay không liền có thể tạo ra thiên hình vạn trạng nhà? Những này nhà có có thể dùng, có kinh khủng dùng, từ đó chọn lựa có thể dùng, tiến hành phát triển, hình thái chắc chắn cùng hiện tại phòng ốc rộng lẫn nhau khác biệt."

"Nói thí dụ như văn tự, vứt bỏ hiện có văn tự, lần nữa thiết kế, văn tự hình thái sẽ hay không càng thêm hợp lý? Lại hoặc là thuật số, hoặc là truy nguyên vật lý, mặt khác tất cả đủ loại, từ không tới có thiết kế lúc, có hay không liền sẽ nhiều hơn rất nhiều loại cùng hiện nay khác biệt khả năng?"

"Cảnh giới có hay không cũng là như vậy?"

Hắn tích lũy nông cạn, theo tu vi ngày càng tinh thâm, liền càng thêm ý thức được thiếu sót của mình.

Nhưng mà Tô Vân lại không có nghĩ tới một điểm, vậy chính là tại hắn ngây thơ vô tri thời điểm, hắn trực tiếp vượt

qua Trúc Cơ cảnh giới, quan tưởng ra hoàng chung, tu luyện tới Uẩn Linh cảnh giới.

Khi đó hắn cũng không biết cảnh giới là vật gì, cũng không biết cái gì gọi là thần thông, càng không biết nên như thế nào tu luyện.

Hắn chẳng qua là tỉnh tỉnh mê mê, một cách tự nhiên liền luyện thành hoàng chung.

Trái lại, đợi đến hắn biết cái gì gọi là tu luyện, cái gì gọi là Trúc Cơ, cái gì gọi là Uẩn Linh, tu vi của hắn cùng thực lực ngày càng tăng lên, ngược lại liền không có lúc trước ngây thơ hỗn độn lúc linh tính.

Hắn học càng nhiều, ngược lại càng ngày càng cảm thấy mình vô tri.

"Có lẽ, Ứng Long lời nói thật rất có đạo lý."

Hắn bắt đầu điên cuồng điều động Ứng Long pháp lực, bổ sung đến bản thân Ứng Long chi thân bên trong.

Thân thể của hắn bên trong tràn ngập pháp lực rất nhanh vượt qua thân thể cực hạn, hắn tuy là bị Ứng Long nguyên khí cải tạo thành Ứng Long hình thái, nhưng mà cũng không có đi đến vượt qua Uẩn Linh cảnh giới cực hạn cấp độ, nhưng mà lần này trực tiếp mượn tới Thần Ma Ứng Long pháp lực, trực tiếp liền đột phá cực hạn!

Tại Tô Vân nhận thức bên trong, thân thể là tu vi vật dẫn, đem tu vi vượt qua thân thể tiếp nhận cực hạn thời điểm, thân thể gánh nặng liền bắt đầu gia tăng, nguy hiểm cho tính mạng!

Trừ phi trực tiếp lấy máu, hoặc là tiêu xài tu vi, mới có thể giữ được tính mạng!

Nhưng mà hắn Ứng Long chi thân ngay sau đó mang tới biến hóa, liền để hắn có chút xem không hiểu.

Hắn cảm giác được của mình tứ chi bách hài đang điên cuồng hấp thu Ứng Long pháp lực, thân thể của hắn hấp thu mà đến Ứng Long pháp lực, bị bổ sung đến thân thể xương cốt bên trong, luyện vào cốt tủy bên trong, giấu tại long nhãn bên trong, bị long nhãn bên trong ẩn tàng phù văn luyện hóa.

Lại bị vảy rồng hấp thu, vảy rồng bên trong có tự nhiên phù văn trận liệt, luyện hóa Ứng Long pháp lực phát triển vảy rồng uy năng;

Lại có Ứng Long pháp lực xuyên vào ngũ tạng lục phủ, phát triển phế phủ, tăng cường tim phổi khí mạch;

Còn có Ứng Long pháp lực xuyên vào huyết dịch, để trong máu tích chứa khí huyết càng thêm mạnh mẽ;

Lại có Ứng Long pháp lực xuyên vào vân da tĩnh mạch trong cơ thể, lại hoặc là tinh luyện thân thể nanh vuốt, cô đọng râu rồng lông bờm, luyện thành phượng cánh kim vũ, phát triển các vị trí cơ thể.

Như vậy, trong thân thể của hắn dặm ngoài bên ngoài không ngừng tăng cường, từ đó dung nạp pháp lực càng nhiều, nhiều hơn nữa pháp lực vọt tới, lại lần nữa tăng lên thân thể cường độ!

Thân thể của hắn hình thành một loại kỳ lạ tuần hoàn, để Tô Vân có chút mê man.

Hắn tu vi hiện tại tăng lên, vượt ra khỏi hắn vốn có nhận thức, cùng hắn học được kiến thức cùng kiến thức bình thường hoàn toàn trái ngược!

Tại vốn có nhận thức bên trong, thân thể là có cực hạn, pháp lực đến chắc chắn cấp độ, thân thể tăng lên đến trình độ nhất định, liền sẽ không cách nào tiếp tục tăng lên, nhất định phải đột phá đến cảnh giới kế tiếp.

Nói thí dụ như Trúc Cơ cảnh giới, tăng lên tới chắc chắn cấp độ sau đó, liền sẽ phát hiện bất luận thân thể luyện đến thế nào mạnh mẽ, pháp lực đều sẽ không còn có bao nhiêu tăng lên.

Nhất định phải mở ra Linh giới, uẩn dưỡng nội tâm, lấy Linh giới tới dung nạp nhiều hơn nữa pháp lực, đồng thời rèn đúc nội tâm.

Đợi đến nội tâm tu luyện tới chắc chắn cấp độ về sau, liền cần liền nguyên khí vì Đan Nguyên, gọi Nguyên Động.

Lúc này nguyên khí tu vi đi đến cực hạn về sau, Linh giới cũng không cách nào dung nạp càng nhiều, bởi vậy muốn mở ra đại uyên.

Đại uyên dung luyện nguyên khí cùng nội tâm, hóa thành ly châu, bởi vậy được gọi là Ly Uyên cảnh giới.

Ly Uyên đả thông không lường được không thể biết chỗ, giành lấy thiên địa nguyên khí, ly châu lột xác, hóa thành Thiên Tượng nội tâm.

Thiên Tượng nội tâm cực kỳ quảng đại, trên lý thuyết có thể trưởng thành là vô cùng lớn nội tâm, bởi vậy có thể dung nạp nhiều hơn nữa tu vi.

Đây chính là Trúc Cơ, Uẩn Linh, Nguyên Động, Ly Uyên, Thiên Tượng các loại cảnh giới.

Nhưng mà đến Ứng Long nơi này, hình như cảnh giới trở nên mơ hồ.

"Ứng Long hình như nắm giữ một loại khác văn minh hình thái, hoàn toàn không dựa theo cảnh giới tới văn minh hình thái."

Tô Vân linh quang khẽ động, lắc lắc cái cổ, một đầu lại một đầu cái cổ mọc ra, hóa thành chín cái đầu, nửa Ứng Long

nửa Tương Liễu, nhất thời tư duy ứng biến tốc độ càng nhanh!

"Thánh Hoàng mở ra cảnh giới, là xây dựng ở nội tâm cơ sở phía trên, tu luyện mục đích là vì tăng lên nội tâm;

"Mà Ứng Long loại này văn minh hình thái là xây dựng ở thân thể cơ sở phía trên, tu luyện mục đích là vì tăng lên thân thể tăng lên pháp lực;

"Ứng Long loại này Thần Ma thân thể, đi qua một đời lại một đời di truyền, trong cơ thể trời sinh liền có đủ loại có thể luyện hóa thiên địa nguyên khí phù văn trận liệt;

"Loại này phù văn trận liệt trực tiếp dựa vào sinh sản di truyền, lúc tu luyện sẽ để cho thân thể càng ngày càng cường đại, thân thể bên trong tích chứa pháp lực càng ngày càng nhiều;

"Nhưng mà Thánh Hoàng mở ra cảnh giới bên trên tu luyện, nhưng không thể nghĩ thân thể như vậy di truyền cho nội tâm;

"Cũng tức là nói, Thánh Hoàng mở ra cảnh giới hệ thống, quả thực không thể đem tất cả con đường tu luyện bao quát lên, Thánh Hoàng hệ thống chẳng qua là trong đó một con đường mà thôi.

"Nếu như có thể tổng kết ra một bộ Ứng Long loại tu luyện này hệ thống, có lẽ chính là Thánh Nhân thậm chí Thánh Hoàng đồng dạng thành tựu!"

Hắn chín cái đầu, tư duy vận chuyển tốc độ cực nhanh, cho dù là tại hắn Linh giới bên trong Oánh Oánh giờ phút này cũng bị hắn dồi dào ý nghĩ đánh cho thất điên bát đảo, vội vàng điên cuồng ghi chép lại.

Thực ra Tô Vân loại này tầm mắt, đã vượt qua thế gian tuyệt đại bộ phận linh sĩ, hắn sở dĩ có thể có loại này tầm mắt, là đứng tại Ứng Long trên bờ vai, là Ứng Long đem hắn nâng

đến loại độ cao này, để hắn trước thời hạn nhìn thấy lúc trước có khả năng không nhìn thấy cảnh giới.

Cứ việc Tô Vân cảm ngộ rất nhiều, nhưng hắn vẫn như cũ có thể cảm giác được Ứng Long pháp lực vẫn là vô cùng vô tận, Ứng Long pháp lực đại dương vô tận rộng lớn, để trong lòng của hắn không khỏi ngạc nhiên.

Hắn ra sức đuổi theo Cầu Thủy Kính cùng Đế Bình trong khoảng thời gian ngắn, đã từ Thần Ma Ứng Long nơi đó mượn tới gần như Thiên Tượng cảnh giới giống như lực lượng kinh khủng!

Nhưng chuyện này đối với Ứng Long tới nói, chẳng qua là đại dương một hạt!

Thân thể của hắn pháp lực còn tại tăng lên, tốc độ cũng càng lúc càng nhanh, cuối cùng đuổi theo ngay tại giao chiến Cầu Thủy Kính cùng Đế Bình!

Đế Bình thôi thúc Lục Ngự Hỗn Nguyên công, Nguyên gia đại đế công pháp Ngũ Ngự Hỗn Nguyên công bị hắn gia tăng một ngự, đi đến Lục Ngự cấp độ, giờ phút này ngũ ngự như là năm đại ma thần, mỗi người đều mang dị tượng, động tĩnh ở giữa, trời long đất lở, đánh cho Cầu Thủy Kính liên tục bại lui, không có lực phản kháng chút nào, chỉ có thể không ngừng phòng thủ!

Tô Vân chấn động hai cánh toàn lực hướng hai người đuổi theo, ánh mắt đảo qua, chỉ thấy Cầu Thủy Kính cứ việc đang không ngừng phòng thủ bên trong, nhưng trước sau có chương có pháp.

Bởi vì lo lắng hai người thần thông sẽ làm bị thương Đông đô dân chúng vô tội, cho nên Cầu Thủy Kính đang không ngừng lui về phía sau hướng lên bầu trời lui đi, đem Đế Bình dẫn hướng không trung.

Tô Vân hướng lên trời nhìn ra ngoài, Cầu Thủy Kính sở dĩ có thể kiên trì đến bây giờ, chủ yếu là bên ngoài bảy mươi bảy ngàn dặm, có một chiếc thuyền buồm đang vì hắn liên tục không ngừng tụ tập thiên địa nguyên khí, để tu vi của hắn trước sau liên tục không ngừng duy trì tại trạng thái đỉnh phong!

Chiếc này thuyền buồm đang không ngừng điều chỉnh tư thế cùng phương hướng, theo Cầu Thủy Kính di động mà di động, liên tục không ngừng cung cấp cho hắn dồi dào dồi dào pháp lực.

Chẳng qua là, Cầu Thủy Kính thực lực cùng Đế Bình chênh lệch rất xa.

Đế Bình thực sự quá cường đại, hắn Lục Ngự Hỗn Nguyên công đem mình làm một vị khác Thánh Hoàng, thống ngự mặt khác Thánh Hoàng đại đế!

Mặt khác năm đại Thánh Hoàng, chẳng qua là hắn hồng lô, chẳng qua là hắn hồng lô bên trong chất dinh dưỡng, dùng để lớn mạnh chính mình thực lực chất dinh dưỡng!

Lần trước Tô Vân cùng Đế Bình quyết đấu lúc, hắn Lục Ngự Hỗn Nguyên công còn không viên mãn, có thiếu sót thật lớn, nhưng mà hiện tại Tô Vân lại nhìn hắn Lục Ngự Hỗn Nguyên công, liền phát hiện Cầu Thủy Kính đem Hồng Lô Thiện Biến càng nhiều cao thâm pháp môn truyền thụ cho Đế Bình.

Đế Bình là Cầu Thủy Kính thân truyền đệ tử, từ Cầu Thủy Kính nơi đó học được Hồng Lô Thiện Biến.

Cầu Thủy Kính dạy dỗ mặt khác sĩ tử, chưa bao giờ giống dạy dỗ Đế Bình như vậy nghiêm túc, hắn chưa hề tại cái khác sĩ tử trên người ký thác giống như Đế Bình dạng này kỳ vọng cao.

Cho dù là hắn đã từng muốn nhận làm đệ tử Tô Vân, cũng chưa từng từng có dạng này kỳ vọng cao, trả giá cùng mong đợi.

Đế Bình chính là nhận được những này Hồng Lô Thiện Biến pháp môn, thực lực tu vi lúc này mới đột nhiên tăng mạnh, đi đến vượt xa Cầu Thủy Kính cấp độ!

Tô Vân thậm chí có chút ghen ghét Đế Bình.

Đế Bình cũng không trân quý Cầu Thủy Kính dạy dỗ, cũng không trân quý Cầu Thủy Kính ký thác cùng kỳ vọng cao, mà cái này, đúng là hắn Tô Vân mong đợi mà không thể được đồ vật!

Lại bị Đế Bình, vứt bỏ như giày rách.

Tô Vân còn từ Đế Bình thần thông trông được đến triều thiên khuyết công pháp, dung hợp triều thiên khuyết công pháp sau đó đại nhất thống công pháp cũng biến thành càng thêm hoàn mỹ!

Đương nhiên, hắn là từ Tiết Thanh Phủ nơi đó học được những này triều thiên khuyết công pháp, Tiết Thanh Phủ vì khống chế Đế Bình, cũng không dốc túi truyền cho, vẫn làm rất lớn giữ lại.

"Huống chi, Tiết Thanh Phủ không có hoàn chỉnh bát diện triều thiên khuyết, thứ tám mặt triều thiên khuyết bị Thủy Kính tiên sinh đưa cho ta."

Tô Vân đuổi theo hai người, quan sát hai người giao chiến, thầm nghĩ: "Thủy Kính tiên sinh cũng chưa từng đem hoàn chỉnh Hồng Lô Thiện Biến truyền thụ cho hắn, cũng có chỗ giữ lại."

Cái này khiến hắn thoáng giải sầu.

Dù vậy, Đế Bình cũng là ngoài ý muốn mạnh mẽ!

Đế Bình bản thể trước sau chưa ra tay, chỉ là ngũ ngự ma thần hướng Cầu Thủy Kính ra tay, liền đánh cho Cầu Thủy Kính không cách nào chống lại, nhiều lần bị thương!

Nhưng nếu không có cái kia chiếc thiên ngoại thuyền buồm, Cầu Thủy Kính đã sớm trọng thương không dậy nổi!

"Hiện tại ta, tiến lên chắc chắn phải chết!"

Tô Vân lấy Ứng Long chi nhãn làm ra phán đoán: "Ta cần phải đến tăng lên tới cùng Chinh Thánh cảnh giới không sai biệt lắm cấp độ…"

"Cái kia cũng chắc chắn phải chết."

Ứng Long âm thanh truyền đến, Tô Vân đột nhiên chỉ cảm thấy hai con ngươi trở nên vô cùng rõ ràng, trong lòng biết là Ứng Long tại Thanh Ngư trấn Thiên môn sau mượn cặp mắt của hắn quan sát Cầu Thủy Kính cùng Đế Bình một trận chiến, vội vàng nói: "Lão ca ca, vì sao nói ta hẳn phải chết…"

Hắn nói đến đây, liền không nói thêm gì nữa.

Tại trong tầm mắt của hắn, Đế Bình cùng Cầu Thủy Kính đủ loại thần thông nhất thời hóa thành từng cái phù văn ký hiệu hoặc là trận liệt, đủ loại số liệu lít nha lít nhít trải rộng không trung, thậm chí liền cái kia ngũ ngự cùng ngũ ngự Đế binh hư ảnh, cũng xuất hiện đủ loại phù văn trận liệt!

Tô Vân lại vừa so sánh Cầu Thủy Kính thần thông, liền lập tức nhìn ra chênh lệch.

Cầu Thủy Kính tại thần thông chất lượng bên trên, cùng Đế Bình có lớn lao chênh lệch.

Mà Đế Bình tu vi càng là mạnh mẽ, đó là Nguyên Đạo cảnh giới giống như pháp lực!

Tô Vân nếu như dựa vào Ứng Long pháp lực đến tăng lên bản thân, coi như tăng lên tới Chinh Thánh cảnh giới cấp độ,

cũng không phải Đế Bình đối thủ.

Trừ phi hắn có thể đem Thần Ma Ứng Long tất cả pháp lực đều điều động, đi đến Nguyên Đạo cảnh giới, mới có thể cùng Đế Bình một trận chiến!

Huống chi, Đế Bình giờ phút này cũng không thi triển toàn lực, Đế Bình chân thân trước sau chưa từng ra tay, mặt khác bốn đại Thánh Hoàng linh binh, hắn cũng trước sau chưa sử dụng!

"Thủy Kính tiên sinh!"

Tô Vân một bên đuổi theo hai người, một bên điều động, lấy nguyên khí hiển hóa, ở trên bầu trời lạc ấn ra liên tiếp phù văn trận liệt, cao giọng nói: "Nhìn chỗ này!"

Hắn lấy nguyên khí hiển hóa chính là Cầu Thủy Kính thần thông cùng thiên ngoại thuyền buồm bên trong sơ hở, Ứng Long lần đầu tiên xuất hiện lúc, đã từng quan sát Cầu Thủy Kính thần thông cùng thiên ngoại thuyền buồm, nhìn ra rất nhiều sơ hở, tiến hành sửa chữa.

Lúc này, Tô Vân đem những này sửa chữa sau phù văn trận liệt lạc ấn ở trên bầu trời, chính là trông đợi Cầu Thủy Kính có thể nhìn thấy, tiến hành sửa lại, để tu vi thực lực mạnh mẽ hơn.

Cũng trong lúc đó, hắn cũng đang điên cuồng điều động Ứng Long pháp lực, lớn mạnh chính mình thân thể, chuẩn bị lấy tốc độ nhanh hơn đuổi theo hai người, cùng Đế Bình một trận chiến!

"Sẽ vô dụng thôi."

Ứng Long âm thanh truyền đến: "Ngươi dạng này chẳng qua là không tự lãng phí pháp lực của ta mà thôi. Bạn nhỏ, chỉ có ta tự mình ra tay mới có thể chiến thắng cái này đã nhập ma người, mà ngươi, không có bất kỳ cái gì phần thắng."

“Có thể!”

Tô Vân nghiến răng, đột nhiên thôi thúc pháp lực, trên cổ treo lơ lửng Long Phượng kim hoàn xoay tròn, gào thét bay lên, cái này Thánh Hoàng linh binh hóa thành một rồng một phượng hai bên trái phải đan xen mà qua, chém ở Đế Bình trên người.

Đế Bình sừng sững không động, xoay đầu lại, vẻ mặt hờ hững liếc nhìn hắn một cái.

—— —— cầu nguyệt phiếu, cầu đặt mua ~~

Chương 253 : Thủy Kính Đồng Thiên

Chương 252: Thủy Kính Đồng Thiên

Tô Vân trong lòng cảm giác nặng nề, dù cho hắn hiện tại có thể mượn tới Ứng Long lực lượng, dù cho thôi thúc Long Phượng kim hoàn dạng này Thánh Hoàng chi bảo, hắn cũng căn bản không đánh nổi Đế Bình!

Không có Ôn Quan Sơn Ôn thừa tướng cùng Tiết Thanh Phủ Tiết thái uý cái này hai đại uy hiếp sau đó, Đế Bình cuối cùng không cố kỵ gì, bày ra bản thân thực lực chân chính!

"Vân huynh đệ."

Đế Bình hờ hững vẻ mặt từ từ lộ ra tươi cười, ngũ ngự ma thần tiếp tục hướng Cầu Thủy Kính tấn công, thản nhiên nói: "Ta biết là ngươi. Chỉ có ngươi mới có thể làm ra những cái kia cổ quái kỳ lạ thủ đoạn. Thao Thiết là ngươi, Tương Liễu cũng là ngươi, hiện nay ngươi lại hóa thành Ứng Long."

Tô Vân điều động Ứng Long pháp lực, tận khả năng thôi thúc Trần Mạc Thiên Không, Trần Mạc Thiên Không gào thét mà đi, hóa thành mái vòm, thay Cầu Thủy Kính ngăn lại trong đó một ngự ma thần công kích.

Ngũ Ngự Hỗn Nguyên công, đệ nhất ngự Thánh Hoàng Hiên Viên, đệ nhị ngự Thánh Hoàng Thần nông, đệ tam ngự Thánh Hoàng Nghiêu, thứ Tứ Ngự Thánh Hoàng Thuấn, thứ năm ngự Thánh Hoàng Vũ.

Chẳng qua là hiện nay Đế Bình tâm thuật nhập ma, ngũ ngự cũng theo đó ma hóa, hóa thành năm đại ma thần.

Tô Vân khống chế Trần Mạc Thiên Không, có thể miễn cưỡng đón lấy trong đó một ngự thế công, mặt khác thế công thì cần muốn Cầu Thủy Kính bản thân ngăn lại.

"Đế sư nói không sai, quả thật có Thần Ma biến loại thần thông này."

Đế Bình nhìn một chút Trần Mạc Thiên Không, cười nói: "Ngươi Thần Ma biến cũng là xuất từ bát diện triều thiên khuyết a? Bát diện triều thiên khuyết thật sự là đồ tốt, trẫm có dự kiến trước. Cầu đế sư đều là lải nhà lải nhải, tại trẫm bên tai lảm nhảm biến pháp, lảm nhảm học nước ngoài, lảm nhảm cải cách giáo dục dân sinh, trẫm căn bản mặc kệ hắn. Trẫm trực tiếp phái Khúc Tiến đi Thiên Thị Viên nghiên cứu trường sinh!"

Tô Vân triệu hồi Long Phượng kim hoàn, một rồng một phượng hợp nhất thành hoàn, xoay quanh hắn Ứng Long thân thể bay lượn.

"Chẳng qua là trẫm không biết rõ, ngươi là như thế nào hết mức điều động ma thần lực lượng?"

Đế Bình lộ ra vẻ không hiểu, lẩm bẩm nói: "Ngươi sử dụng ma thần lực lượng thời điểm, ta có thể rõ ràng cảm giác được ngươi chính là ma thần, ngươi có được mạnh mẽ vô biên lực lượng. Thật khiến cho người ta hâm mộ ah. Chẳng qua trẫm cũng nắm giữ lực lượng như vậy!"

Năm Thánh Hoàng ma thần lúc lên lúc xuống, từng người thôi thúc Thánh Hoàng linh binh hình thái thần thông, vây công Cầu Thủy Kính, thế công càng thêm mãnh liệt!

Trần Mạc Thiên Không thiên biến vạn hóa, tới lui như gió, hóa thành đại hoàng chung từng cái vị trí, ngăn cản năm Thánh Hoàng ma thần thế công.

“Ngươi biết, trẫm đều biết, thậm chí so ngươi biết càng tốt hơn.”

Đế Bình đối Cầu Thủy Kính làm như không thấy, ánh mắt trước sau đặt ở Tô Vân trên người, thản nhiên nói: “Cầu đế sư dạy qua ngươi, Tiết đế sư cũng dạy qua ngươi, bọn hắn cũng đều dạy qua ta, dạy ta thời gian càng dài, dạy cẩn thận hơn, càng tốt hơn! Còn có, Khúc đế sư cũng dạy qua ta, trẫm so ngươi biết càng nhiều.”

Tô Vân không đáp, dùng hết khả năng khống chế Trần Mạc Thiên Không, giúp Cầu Thủy Kính ngăn lại nhiều hơn nữa thế công, cho Cầu Thủy Kính cơ hội thở dốc.

“Cho nên, trẫm tại triều trên cung trời, so ngươi lĩnh ngộ càng nhiều.”

Đế Bình cười nói: “Tiết đế sư muốn trở thành Thánh Nhân, hắn mang theo triều thiên khuyết đi tới Đông đô, trẫm phong hắn làm Thánh, nhưng xem như điều kiện, hắn cần phải đến để trẫm nghiên cứu triều thiên khuyết. Trẫm từ triều thiên khuyết bên trong, tìm hiểu ra để ngũ ngự năm Thánh Hoàng mạnh hơn bí quyết!”

Hắn cười ha ha.

Tô Vân hướng năm Thánh Hoàng ma thần nhìn lại, những cái kia ma thần tựa như chân chính ma thần đồng dạng, nắm giữ thân thể máu thịt, nắm giữ nội tâm.

Đế Bình lấy ma đạo luyện ngũ ngự năm Thánh Hoàng, hấp thu văn võ bá quan huyết nhục, vì ma thần năm Thánh Hoàng đúc thân thể, lấy văn võ bá quan nội tâm vì ma thần năm Thánh Hoàng đúc nội tâm.

Năm Thánh Hoàng đều có thân thể, đều có nội tâm, cực kỳ quỷ dị.

Nếu không phải thế nào, Cầu Thủy Kính cũng sẽ không bị đánh đến thê thảm như thế, không hề có lực hoàn thủ.

"Lão đệ, Đệ Bình lão đệ…"

Tô Vân biến thành Ứng Long nhếch miệng cười cười: "Đường đi của ngươi lệch, đi hẹp, đường đường chính chính triều thiên khuyết, ngươi thế mà lĩnh ngộ ra ma đạo."

Đế Bình sắc mặt trầm xuống, hừ lạnh một tiếng.

Tô Vân biến thành Ứng Long giống như người đồng dạng đứng lên, hai cái chân trước chống nạnh, cười ha ha, long tiên phun tung tóe: "Điều này nói rõ ngộ tính của ngươi không bằng ta à lão đệ!"

Đế Bình nắm chặt nắm đấm, lạnh lùng nói: "Tô ái khanh, ngươi thành công chọc giận trẫm."

Tô Vân môi rồng môi cuốn một chút, khinh miệt nói: "Mã a —— "

Đế Bình đột nhiên giận dữ, một tiếng này mã a hắn nghe được vô tận vô tận miệt thị, lửa giận trong lòng nhất thời cũng không còn cách nào áp chế!

Tô Vân trong đầu truyền đến Ứng Long vội vã cuống cuồng âm thanh: "Bạn nhỏ, ngươi muốn hỏng việc ngươi biết không?"

Cũng trong lúc đó, Cầu Thủy Kính có Tô Vân Trần Mạc Thiên Không giúp đỡ, cuối cùng thở phào một cái, liếc mắt đảo qua, lập tức nhìn thấy Tô Vân trên không trung lạc ấn những cái kia phù văn thần kỳ dùng.

Hắn lúc này thay đổi treo khắp nơi bảy mươi bảy ngàn dặm có hơn thuyền buồm tế luyện phương thức.

Cái kia chiếc thuyền buồm, gọi là Đồng Thiên Thiên Phàm chu.

Hắn du học hải ngoại lúc, cùng Kiếm Môn một nhóm cùng chung chí hướng sĩ tử cùng nhau nghiên cứu thiên văn, phát hiện địa nguyệt ở giữa có một cái độ cao cực kỳ kỳ lạ, có thể để cho linh binh lơ lửng ở cái kia độ cao, linh binh liền sẽ cố định ở vị trí này, cùng đại địa đồng hành, cùng một chỗ xoay quanh mặt trời xoay tròn.

Bọn họ xưng độ cao này vì cùng trời đường cáp treo.

Linh binh lơ lửng ở cùng trời đường cáp treo phía trên, phía dưới trên mặt đất linh binh chủ nhân, liền có thể dùng ít nhất pháp lực điều động linh binh, để linh binh theo bản thân tiến lên trước tiến.

Bất luận bản thân đi tới chỗ nào, đều sẽ có linh binh trợ giúp.

Mà không cần lúc, linh binh cũng sẽ không tiêu hao pháp lực của mình.

Cầu Thủy Kính cùng Kiếm Môn sĩ tử cùng một chỗ tính toán cùng trời treo đạo độ cao, phát hiện cái số này là 77,000 860 dặm.

Cầu Thủy Kính bởi vậy có cái suy nghĩ, vậy chính là ngàn vạn linh sĩ, đem bọn hắn linh binh lơ lửng ở cùng trời đường cáp treo phía trên, xem như Nguyên Sóc đế quốc cường đại nhất uy hiếp!

Phàm là có ngoại địch quấy nhiễu, trực tiếp điều động cùng trời đường cáp treo bên trên linh binh, tập kích bất ngờ quân địch đại bản doanh, ngàn vạn linh binh từ trên trời giáng xuống, đem đối phương hoàng thành trong khoảnh khắc san thành bình địa!

Bất quá hắn học thành trở về, đem chuyện này nói cùng khi đó đã trở thành hoàng đế Đế Bình nghe, Đế Bình căn bản

không có nghe vào, chỉ hỏi hắn hải ngoại liên quan tới trường sinh chi pháp nghiên cứu đến một bước nào.

Cầu Thủy Kính lại đem việc này tại triều đình bên trong chọc ra đến, xin hoàng đế phát bên dưới tiền bạc cùng đủ loại bảo vật, luyện chế cùng thiên linh binh.

Nhưng mà trên triều đình, hắn lại gặp đến văn võ đại thần vây công, nói hắn cực kì hiếu chiến, làm trái thiên đạo, thế mà nghĩ ở trên trời treo cao linh binh, quấy nhiễu thần linh, không phải thiên triều thượng quốc cách làm.

Việc này không giải quyết được gì.

Nhưng Cầu Thủy Kính nhưng thủy chung không hề từ bỏ ý nghĩ này, chính hắn gom góp tích luỹ tiền bạc, dùng bản thân cả đời tích góp luyện chế một cái Đồng Thiên Thiên Phàm chu, dùng hết pháp lực của mình đem cái này linh binh tế lên, lơ lửng ở cùng trời treo trên đường, nghiệm chứng hắn thành quả.

Chẳng qua là sức người có cùng tận, hắn tài lực cùng tu vi có hạn, chỉ có thể đem chiếc này thuyền buồm chia tách, từng nhóm đưa đến cùng trời đường cáp treo đi tới, ghép lại đến cùng một chỗ, xem như bản thân dùng để tu luyện cùng chiến đấu linh binh.

Làm như vậy, liền dễ dàng có sai lầm, hắn Thiên Phàm chu chỉ có thể tụ tập Nhật Nguyệt ở giữa thiên địa nguyên khí, để tu vi của hắn thời thời khắc khắc duy trì tại trạng thái đỉnh phong, nhưng mà hắn trong dự đoán Thiên Phàm chu thủ đoạn công kích, lại không biết nơi nào loại trừ vấn đề, không cách nào phát huy ra.

Cầu Thủy Kính cũng phát hiện bản thân Thiên Phàm chu bên trong có thật nhiều chỗ thiếu sót, Đồng Thiên Thiên Phàm chu còn có thể càng thêm hoàn mỹ, chẳng qua là luyện chế

chiếc thuyền này đã đến trí tuệ của hắn cực hạn, rất khó tiến thêm một bước.

Hắn coi như nghĩ sửa lại, cũng không thể nào sửa chữa, bởi vì hắn không biết đáp án, càng không biết giải đề phương pháp!

Mà bây giờ, Tô Vân trực tiếp đem đáp án ném cho hắn.

Hắn tuy là vẫn như cũ không biết giải đề phương pháp, nhưng mà có thể trực tiếp trích dẫn đáp án!

Đồng Thiên Thiên Phàm chu bên trên, cái cuối cùng phù văn danh sách sửa chữa xong xuôi, đang gặp ma hóa Thánh Hoàng Nghiêu vọt tới, Cầu Thủy Kính thôi thúc bảy mươi bảy ngàn dặm bên ngoài Đồng Thiên Thiên Phàm chu, trên bầu trời nhất thời lộng lẫy vô song kính quang từ trên trời giáng xuống!

Cái kia kính quang xoạt xoạt xoạt hạ xuống, cắm ở trên bầu trời, hình thành từng mặt cao rộng mười trượng mười trượng gương sáng!

Trên không mặt kính, nhiều đến ngàn mặt, đối ứng Thiên Phàm chu ngàn buồm!

Mặt kính chiếu rọi, chỉ thấy mỗi một cái trong mặt gương đều có một cái Cầu Thủy Kính, tại trong gương thi triển thần thông, mỗi một mặt trong gương Cầu Thủy Kính thần thông không giống nhau!

Nhất thời, ngàn vạn lộng lẫy thần thông từ từng cái trong mặt gương bay ra, từ bốn phương tám hướng công kích Thánh Hoàng Nghiêu!

Lúc trước hắn thần thông mượn mặt kính, cũng có thể lấy một hóa ngàn, nhưng mà trong gương Cầu Thủy Kính đều là Linh giới bên trong nội tâm hình chiếu, thần thông uy lực cũng không mạnh, bởi vậy Cầu Thủy Kính chỉ có thể đem loại thần

thông này xem như một loại tính toán kẻ địch công pháp thần thông sơ hở thủ đoạn.

Nhưng mà lần này, Đồng Thiên Thiên Phàm chu tai hại được chữa trị, liên tục không ngừng gần như vô tận thiên địa nguyên khí gia trì bên dưới, hắn mặt kính thần thông uy lực nhất thời vì đó tăng vọt!

"Ầm!"

Thánh Hoàng Nghiêu chỉ kịp ngăn cản hơn mười gọi, mặt khác thần thông liền toàn bộ đánh vào trên người hắn, đem tôn này ma thần đánh cho thân thể rách tung toé!

Ma thần Thánh Hoàng Nghiêu nội tâm lao ra đầu óc, đang muốn thôi thúc Thánh Hoàng linh binh thần thông, lại thấy Cầu Thủy Kính đi tới, sau lưng ngàn kính trùng lặp.

Cầu Thủy Kính chập ngón tay vung lên, muôn vàn thần thông tựa như đao phong, từ ma thần Thánh Hoàng Nghiêu nội tâm chỗ cổ cắt qua!

Ma thần Thánh Hoàng Nghiêu nội tâm đầu lâu rơi xuống đất, thân thể cũng tự bị chém đứt cái cổ, thân thể sụp đổ đổ sụp.

Cầu Thủy Kính chập ngón tay, trước người vẽ lên một nửa hình tròn, nhất thời tầng tầng lớp lớp ngàn kính tại sau lưng trải rộng ra, như là khổng tước xòe đuôi đồng dạng lóa mắt!

Ma thần Thánh Hoàng Vũ cửu đỉnh đều xuất hiện phá tan Trần Mạc Thiên Không, cửu đỉnh đều xuất hiện, đang muốn trấn áp, sau một khắc cửu đỉnh xuyên thủng, ma thần Thánh Hoàng Vũ mi tâm nổ tung đầu ngón tay lớn lỗ máu, sau não nhưng nổ tung lớn chừng miệng chén lỗ máu, thi thể từ không trung rơi xuống.

Đế Bình đang muốn hướng Tô Vân thống hạ sát thủ, đột nhiên trong lòng giật mình, vội vàng xoay người, vẻ mặt nghi

ngờ không thôi.

Ngắn ngủi phút chốc, hai chiêu giao chiến, Cầu Thủy Kính trực tiếp tự chém giết hắn hai đại ma thần Thánh Hoàng hóa thân!

"Lão sư, chiêu này ngươi nhưng không có dạy qua ta à!"

Đế Bình ngẩng đầu lên hướng treo cao thiên ngoại Đồng Thiên Thiên Phàm chu nhìn lại, vẻ mặt nụ cười nói: "Ngươi làm không đúng, ngươi tàng tư!"

Hoàn thiện Đồng Thiên Thiên Phàm chu Cầu Thủy Kính, hai chiêu đánh giết ma thần Thánh Hoàng Nghiêu, một chiêu phế bỏ ma thần Thánh Hoàng Vũ, cho thấy chiến lực cũng không phải là mạnh nhất, nhưng chiêu pháp cũng không nghi ngờ là kinh diễm nhất!

Cho dù là Đế Bình, cũng không nhịn được thán phục cực kỳ hâm mộ.

"Ta đã sớm muốn đem loại này linh binh thúc đẩy mở ra, mạnh ta Nguyên Sóc quốc lực, chẳng qua là bệ hạ cùng quần thần, cái nào nghe ta?" Cầu Thủy Kính quần áo rách nát, tràn đầy tiên huyết, lắc đầu nói.

Đế Bình thôi thúc Lục Ngự Hỗn Nguyên công, chết đi hai đại ma thần Thánh Hoàng nhất thời nội tâm phân giải thân thể phân giải, hóa thành cuồn cuộn ma khí hướng hắn vọt tới, cười nói: "Đế sư, trẫm trước kia không biết chiêu này uy năng, hiện tại biết mới hối hận không thôi. Chẳng qua ngươi nói mạnh hơn ta Nguyên Sóc quốc lực, trẫm liền không vui."

Nụ cười trên mặt hắn biến mất: "Loại này cấm thuật, chỉ nên nắm giữ tại trẫm trong tay!"

Chương 254 : Trong nháy mắt có thể phá

Chương 253: Trong nháy mắt có thể phá

Cầu Thủy Kính trong lòng càng thêm thất vọng, Đế Bình càng cường đại, hắn cái này đế sư liền càng là sợ hãi càng là thất vọng, đây quả thật là bản thân dạy ra đệ tử?

Thật sự là Nguyên Sóc hoàng đế? Thật sự là cái kia nắm giữ lấy Nguyên Sóc vận mệnh người?

"Trăm năm qua Nguyên Sóc mưa gió mịt mù, bệ hạ nếu là chăm lo quản lý, chấn hưng Nguyên Sóc, tương lai lưu danh sử sách, thành tựu có thể so sánh cổ đại Thánh Hoàng."

Cầu Thủy Kính vẫn là nhẫn nại tính tình, nói: "Đại đế phong thánh, từ xưa hiếm có, bệ hạ cân nhắc."

"Cổ đại Thánh Hoàng, có thể trường sinh ư?"

Đế Bình đột nhiên thân hình chợt lóe, đi tới Cầu Thủy Kính phía trước, đấm tới một quyền: "Không thể trường sinh, trở thành Thánh Hoàng thì có ích lợi gì? Trẫm muốn là, trở thành trường sinh bất diệt tiên nhân!"

Cầu Thủy Kính đón đỡ hắn đòn đánh này, nhất thời chỉ cảm thấy ngập trời lực lượng đè xuống, đó là hấp thu Ngũ Ngự Hỗn Nguyên công, Hồng Lô Thiện Biến, triều thiên khuyết các loại công pháp sau đó diễn sinh ra Lục Ngự Hỗn Nguyên công, lực bộc phát kinh người vô cùng!

Cầu Thủy Kính ngăn không được thân hình, bay ngược mà đi.

Đế Bình đứng lại giữa trời, năm ngón tay giang rộng ra, năm ngón tay bên trong năm đạo ma khí bay ra, hóa thành năm bộ Thánh Hoàng linh binh hình thái thần thông, liên tiếp hướng Cầu Thủy Kính đánh tới!

"Trẫm không cần ngươi tới chỉ điểm trẫm thế nào làm hoàng đế, trẫm muốn là ngươi ngoan ngoãn mà nghe lời, cho trẫm chuẩn bị cho tốt trường sinh công pháp!"

"Ầm!" "Ầm!" "Ầm!"

Liên tiếp kịch liệt tiếng nổ mạnh truyền đến, Cầu Thủy Kính cứ việc tại pháp lực bên trên thua xa Đế Bình, nhưng mà vẫn như cũ không loạn chút nào, một bên tan mất Đế Bình một kích kia lực lượng, một bên thôi thúc tráng lệ muôn vẻ gương sáng thần thông, đem năm đại Thánh Hoàng linh binh thần thông phá giải!

Một bên khác, Tô Vân đang chuẩn bị trợ giúp Cầu Thủy Kính, lại thấy ba tôn ma thần Thánh Hoàng hướng mình nhào tới, vội vàng thôi thúc Trần Mạc Thiên Không chặn lại ma thần Thánh Hoàng Thuấn, ngay sau đó điều động pháp lực, đem Long Phượng kim hoàn thôi phát, ngăn lại ma thần Thánh Hoàng Hiên Viên.

Nhưng mà còn có ma thần Thánh Hoàng Thần Nông nhào tới.

Cái kia ma thần vung tay lên một cái, ngàn vạn cự mộc hiện lên, tựa như trên không một mảnh rừng rậm nguyên thủy.

Tô Vân biến thành Ứng Long tại từng cái điên cuồng sinh trưởng cự mộc ở giữa phi hành xuyên qua, nhưng gặp dây leo tại phía sau hắn như độc long đại mãng, tình hình sinh trưởng kinh người, theo sát phía sau.

Tô Vân vừa mới lao ra rừng rậm, liền phát hiện vùng rừng rậm này là ma thần Thánh Hoàng Thần Nông bàn tay.

Giờ phút này, ma thần Thánh Hoàng Thần Nông bàn tay lớn ngay tại trùng trùng điệp điệp nắm bên dưới!

Ứng Long âm thanh truyền đến, bất mãn nói: "Ngươi chạy cái gì? Ngươi bây giờ là Ứng Long, ngươi nắm giữ thân thể mạnh mẽ nhất, còn có ta vô biên pháp lực, ngươi trực tiếp đánh chết bọn họ là được!"

Tô Vân vội vàng chạy ra ma thần Thần Hoàng Thần Nông bàn tay, ra sức phi hành, cái kia ma thần Thần Nông toàn thân ma đằng tung bay, gắt gao đi theo bóng dáng của hắn, ý đồ đem hắn bắt.

Cùng lúc đó, ma thần Thần Nông tay kia bắt lấy Bàn Long thung, vung lên Bàn Long thung hướng hắn đập xuống!

"Ta không ngăn được Thánh Hoàng công kích…"

Tô Vân vừa mới nói ra lời này, đột nhiên bị ma đằng cuốn lấy thân thể, Bàn Long thung mạnh mẽ đập ở gáy của hắn bên trên!

Tô Vân bành một tiếng đánh gãy ma đằng thần thông, đầu rồng hơi rung nhẹ, mạnh mẽ ngăn lại Bàn Long thung thần thông, không khỏi sững sờ ngốc: "Yếu như vậy?"

"Không phải bọn họ yếu, mà là ngươi bây giờ đã rất mạnh mẽ."

Ứng Long bất mãn nói: "Ngươi điều động pháp lực của ta, lại là Ứng Long thân thể, há có thể e ngại loại thần thông này? Ngươi chẳng qua là đánh không lại tiểu hoàng đế mà thôi."

Tô Vân giơ tay lên bắt lấy Bàn Long thung, Bàn Long thung bên trên Thần Long theo cọc gỗ mà động, quấn quanh ở hắn vuốt rồng bên trên, Tô Vân một cái tay khác nhẹ nhàng vuốt qua, đem cái kia Thần Long vuốt đến thẳng tắp.

Ma thần Thần Nông thôi thúc Bàn Long thung, nhưng gặp cái này gốc thần thung điên cuồng sinh trưởng, càng ngày càng cao, càng ngày càng to.

Ma thần Thần Nông thân thể cũng càng ngày càng vĩ đại, nắm lên Bàn Long thung hướng Tô Vân mạnh mẽ đập xuống!

Tô Vân vỗ cánh, hai cánh đón Bàn Long thung loạch xoạch chém xuống!

Cái kia Bàn Long thung chẳng qua là quan tưởng chân chính Thánh Hoàng linh binh hình thành thần thông, bị Ứng Long hai cánh chém qua, nhất thời bị tuyệt đến bằng phẳng, uy năng không còn!

Tô Vân ngẩn ngơ.

Ma thần Thần Nông một quyền ầm đến, Tô Vân không cần nghĩ ngợi nâng lên vuốt rồng, nhẹ nhàng vồ một cái, liền đem cái kia nhìn như vô cùng cường đại ma thần một kích đón lấy.

"Ta lại mạnh như vậy?" Tô Vân lẩm bẩm nói.

"Không phải ngươi mạnh như vậy, mà là ta mạnh như vậy! Mã ha ha ha —— "

Ứng Long tiếng cười tại trong đầu hắn vang lên: "Là ta cho ngươi mượn lực lượng, để ngươi trở nên mạnh như vậy, bởi vậy chân chính mạnh mẽ chính là ta! Mã ha ha ha —— "

Tô Vân dùng sức xoay tròn cánh tay, đem ma thần Thần Nông vung lên, tay trái một quyền đánh vào ma thần Thần Nông trên mặt: "Ứng Long lão ca ca, ngươi đã mạnh như vậy, vì sao không trực tiếp ra tay, hàng phục tiểu hoàng đế?"

"Ta vì sao muốn làm như thế?"

Ứng Long hỏi ngược lại: "Ta đã vô địch thiên hạ, ta vì sao còn muốn đi ra dạy dỗ một cái tiểu hoàng đế?"

Tô Vân cuồng bạo pháp lực bộc phát, thôi thúc Trần Mạc Thiên Không, hóa thành đại hoàng chung, một tiếng chuông vang, đem ma thần Thuấn chấn động đến miệng phun ma huyết, bay ngược mà đi.

Hắn thôi thúc Long Phượng kim hoàn, Long Phượng kim hoàn uy năng bộc phát, khóa lại ma thần Hiên Viên, đem cái kia ma thần hướng kim hoàn bên trong kéo đi, cưỡng ép luyện hóa tôn này ma thần!

"Lão ca ca chẳng lẽ không muốn đi ra ư?"

Tô Vân hướng ba đại ma thần Thánh Hoàng thống hạ sát thủ, chỉ cảm thấy cơ thể chính mình càng ngày càng mạnh, có thể lợi dụng Ứng Long pháp lực cũng càng ngày càng mạnh mẽ, dẫn dắt từng bước nói: "Chỉ cần lão ca ca có thể giúp ta trải qua nguy cơ lần này, ta tất nhiên sẽ phóng thích lão ca ca, trả lão ca ca tự do!"

"Trả ta tự do? Mã ha ha —— "

Ứng Long cười ha ha, tại Tô Vân trí nhớ bên trong Thanh Ngư trong trấn cười đến lăn lộn đầy đất, long nhãn phun thẳng nước mắt: "Ta vốn là chính là tự do. Ngươi sẽ không cho rằng cái này nho nhỏ phong ấn, có thể vây được ta đi? Ta nếu là muốn phá những này phong ấn, trong nháy mắt có thể phá…"

Hắn từ Thanh Ngư trong trấn bò dậy, đi tới Thiên môn phía trước, trong nháy mắt.

Thiên môn ở dưới vết nứt kịch liệt lay động, nhưng mà cũng không có phá vỡ.

"Có thể phá…" Ứng Long cau mày, dùng sức trong nháy mắt.

Thiên môn ở dưới vết nứt lay động càng thêm kịch liệt, nhưng mà cũng không có phá vỡ bao nhiêu.

Ứng Long hai cái chân sau đứng lên, hai cái chân trước thăm dò vào trong vết nứt, vung hết sức lực, dùng sức xé đi, quát: "Phá!"

Khúc Tiến Khúc thái thường đám người lưu lại phong ấn, bị hắn sinh sinh xé ra!

"Nhìn! Phá a?"

Oánh Oánh cùng Tô Vân nội tâm vốn là tại Linh giới bên trong, Tô Vân ứng đối ba đại ma thần Thánh Hoàng thế công, Oánh Oánh thì tại nghiên cứu Tô Vân, ghi chép 《 Ứng Long truy nguyên chí 》 .

Đột nhiên Tô Vân Linh giới run rẩy dữ dội, nhưng gặp cái kia kế trời liền đất phù văn chi tường hiện ra, bị đánh cho vô số phù văn phá huỷ!

Hai người ngạc nhiên, tiếp đó liền gặp Ứng Long từ phù văn chi sau tường nhô đầu ra, quan sát xung quanh, nhìn thấy Tô Vân nội tâm, cười nói: "Ta liền nói trong nháy mắt có thể phá!"

Đầu rồng kia chiếm cứ nửa cái không trung, to lớn vô song, long ngâm bên trong truyền đến, chấn động đến Oánh Oánh không vững vàng thân hình, bị gió lốc bao phủ, hướng về phía sau bay đi, vội vàng ôm lấy Tô Vân nội tâm cái cổ, miễn cho bị thổi bay.

"Những này phong ấn, ta muốn đến thì đến, muốn đi liền đi."

Ứng Long phí sức hướng phù văn chi ngoài tường chen tới, chen lấn phút chốc, phát hiện vết nứt quá chật, không thể gạt ra, thở hổn hển nói: "Ta chỉ là muốn tìm một cái yên lặng chỗ ngủ, không có người quấy rầy địa phương mà thôi."

Tô Vân nội tâm tại Linh giới bên trong thi triển đủ loại chiêu thức, bỗng nhiên thôi thúc thần thông, bỗng nhiên điều

động linh binh, chi phối xuất kích, bận bịu không nghỉ, bận bịu bên trong tranh thủ thời gian nói: "Như vậy Khúc bá bọn họ là như thế nào bắt lão ca ca, đem ngươi trấn áp tại trong trí nhớ của ta?"

"Bắt ta?"

Ứng Long nằm sấp xuống tới, cánh tay phải nâng đỡ cái cằm, thản nhiên nhìn Tô Vân nội tâm ứng đối cường địch, cười nói: "Ta tại chợ quỷ bên trong đi ngủ, bọn họ rón rén đi tới, lén lén lút lút, nói đầu này ngốc rồng ngủ thiếp đi. Ta liền mở mắt ra liếc bọn họ một cái, bọn họ đều sắp dọa điên. Tiếp đó ta liền lại ngủ."

Oánh Oánh ngẩn ngơ, ha ha nói: "Tiếp đó ngươi liền bị phong ấn? Ngươi liền không có tính chất tượng trưng phản kháng một chút?"

"Ta nghĩ nhìn một chút bọn họ làm cái gì, phản kháng bọn họ làm gì? Phản kháng liền không thấy được."

Ứng Long đương nhiên nói: "Bọn họ một số người đem ta nâng lên qua lại bên ngoài chạy, nói khoác không biết ngượng nói đã đem ta trấn áp, phong ấn lại pháp lực của ta. Ta cảm thấy thú vị, liền ngáp một cái, bọn họ cũng đều bị dọa điên, vội vàng lại muốn phong ấn ta."

Oánh Oánh vẻ mặt dại ra.

"Ta mặc cho bọn họ phong ấn, về sau cảm thấy vô vị, liền lại ngủ thiếp đi."

Ứng Long híp mắt, cười nói: "Bọn họ đem ta nhét vào bạn nhỏ trong trí nhớ, ta cũng cảm thấy rất thú vị, dù sao cũng là một cái chỗ ngủ, liền lưu lại tiếp tục ngủ."

"Ngươi bị trấn áp!"

Oánh Oánh đau lòng nhức óc nói: "Ngươi bị bọn họ bắt trấn áp, ngươi biết không? Ngươi đã bị trấn áp bảy năm, không đúng, tám năm!"

Ứng Long ngáp một cái, đứng dậy, lay động thân thể, nhất thời Tô Vân Linh giới đất rung núi chuyển, phù văn chi trên tường phong ấn phù văn lốp bốp sụp đổ: "Trấn áp ta? Cái này phong ấn ta trong nháy mắt… Ừm, vung quyền có thể phá! Thế giới này, chính là ta vô địch!"

Hắn lại nằm xuống tới, hai mắt vô thần, không còn muốn sống: "Ta không trở về được, đi ra ngoài làm cái gì? Bất tri bất giác, năm ngàn năm đi qua, Thánh Hoàng nhóm cũng đều chết rồi, trên đời này chỉ còn lại có ta…"

Hắn xoay người, thầm nói: "Cùng ta cùng Thánh Hoàng nhóm trấn áp ma thần… Ta ngủ một giấc tỉnh lại, phát hiện các lão bằng hữu đều không còn nữa, bọn họ đều đã chết. Tựa như giống như hôm qua… Ta hỏi những cái kia nói muốn trấn áp ta gia hỏa, bọn họ nói, đó là năm ngàn năm trước sự tình…"

Ứng Long suy nghĩ xuất thần.

Đối với hắn mà nói là chuyện ngày hôm qua, nhưng mà những cái kia cùng hắn cùng một chỗ tác chiến Thánh Hoàng, đã qua đời năm ngàn năm.

"Cho nên ta không đi ra, tình nguyện đi ngủ." Ứng Long cười nói.

Hắn không muốn nhận biết bằng hữu mới, tuổi thọ của hắn ung dung mà dài dằng dặc, hắn nhân tộc các bằng hữu nhưng không thể giống như cái kia dạng sống được lâu như vậy. Hắn không muốn đau lòng thêm nữa.

Nhưng vào lúc này, Tô Vân thôi thúc Trần Mạc Thiên Không, Trần Mạc Thiên Không hóa thành một cái Tiên kiếm,

hắn vuốt rồng nắm chặt Tiên kiếm, một chiêu Tiên kiếm trảm yêu long, chém ở ma thần Thánh Hoàng Thuấn trên người.

Ma thần Thánh Hoàng Thuấn mạnh mẽ vô song, lại bị một kiếm này trực tiếp chém giết, liền nội tâm cũng bị diệt đi!

Bành!

Tô Vân biến thành Ứng Long cánh tay phải cũng tự ý nổ tung.

Linh giới bên trong, Ứng Long nhìn thấy Tô Vân cánh tay phải đột nhiên nổ vỡ nát, không khỏi sợ hết hồn, thất thanh nói: "Ngươi đây là thần thông gì?"

Tô Vân cũng bị sợ hết hồn, hắn biến thành Ứng Long chỉ còn lại có ba chân, nhưng đây cũng không phải là là Ứng Long thân thể, mà là chính hắn thân thể!

Hắn vốn cho rằng Ứng Long thân thể đủ cường đại, có thể tiếp nhận tiên thuật xung kích, nhưng không ngờ Ứng Long pháp lực quá mạnh, nhưng thân thể nhưng lại không có cường đại đến có thể chịu được tiên thuật xung kích, dẫn đến phải chân trước trực tiếp bị cuồng bạo nguyên khí xung kích đến vỡ nát!

Tiên thuật trùng kích vào, nguyên khí vận hành kịch liệt mức độ sẽ tăng lên gấp trăm lần.

Nhưng Ứng Long chi thân, nhiều nhất chỉ có thể chịu được năm mươi lần nguyên khí xung kích.

Ứng Long ánh mắt sáng lên, đột nhiên cười nói: "Bạn nhỏ, ngươi nếu là chịu giúp ta một việc lời nói, ta cũng có thể giúp ngươi mạnh mẽ dạy dỗ một chút tiểu hoàng đế!"

"Ta đáp ứng!"

Tô Vân thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến bên trong Tạo Hóa huyền công, chân trước đang chậm rãi sinh trưởng, vội vàng

nói: “Chuyện gì?”

“Ngươi đáp ứng quá sớm!”

Ứng Long cuồng bạo vô biên pháp lực vọt tới, nội tâm giáng lâm đến Tô Vân trong cơ thể, cái kia tiếng long ngâm long trời lở đất, phảng phất vũ trụ mở ra lúc tiếng chuông giống như vang dội: “Ta muốn cho ngươi làm chuyện, là ngay cả ta cũng không cách nào hoàn thành chuyện! Vậy chính là, để cho ta quay về thế giới của ta!”

“Tiên giới!”

Chương 255 : Cả đời bóng ma

Chương 254: Cả đời bóng ma

“Trở về Tiên giới?”

Tô Vân có chút ngỡ ngàng: “Tiên giới là Thiên môn sau thế giới ư? Nếu như là lời nói, như vậy ta tùy thời đều có thể tiễn ngươi trở về…”

Chẳng qua Ứng Long nội tâm trực tiếp chiếm cứ thân thể của hắn, để hắn căn bản không kịp hỏi.

Tô Vân tư duy ý thức bị chen đến một bên, chỉ có thể nhìn Ứng Long thế nào điều khiển cơ thể chính mình để chiến đấu.

Thân thể của hắn bị Ứng Long nguyên khí cải tạo thành Ứng Long hình thái, bởi vậy Ứng Long điều động tới không có bất kỳ cái gì khó chịu.

Bất quá, thân thể của hắn chỉ còn lại có một đầu cánh tay trái, cánh tay phải còn chưa mọc ra, để hắn không khỏi có chút lo lắng.

Dù sao, hắn là từ Hồng Lô Thiện Biến bên trong học được Tạo Hoá chi thuật, nếu như cho hắn thời gian, hắn có thể để cho đoạn chi trùng sinh, nhưng mà không biết Ứng Long Tạo Hoá chi thuật có hay không có thể làm đến bước này.

Ứng Long ngâm nga, nghênh tiếp đánh tới ma thần Thánh Hoàng Hiên Viên cùng ma thần Thần Nông: “Hiện tại, trước dùng thân thể này một thành chiến lực!”

Tô Vân kinh ngạc vô cùng, nhìn thấy "Bản thân" toàn thân cao thấp tất cả ẩn tàng phù văn lạc ấn toàn bộ bị điều động!

Những cái kia phù văn lạc ấn là Ứng Long trong cơ thể tự nhiên lạc ấn, ẩn chứa sức mạnh kỳ diệu. Tô Vân chưởng khống thân thể lúc, căn bản không hiểu thế nào mức độ lớn nhất điều động lực lượng của mình, nhưng mà Ứng Long khác biệt.

Tô Vân "Nhìn thấy" trong cơ thể hắn phù văn lạc ấn uy lực bị thôi thúc, khác biệt phù văn ở giữa có liên hệ kỳ diệu, phối hợp lẫn nhau, hình thành một loại phức tạp hệ thống, từng cái phù văn ấn ký ở giữa phối hợp tinh vi vô cùng, quả thực chính là một cái lớn lao học vấn!

"Tựa như ta hoàng chung phía trong dùng để tính giờ bánh răng đồng dạng."

Tô Vân thầm nghĩ: "Ứng Long trong cơ thể những này tự nhiên phù văn lạc ấn, tựa như là từng cái bánh răng, lẫn nhau khấu trừ hợp, lớn nhỏ khác biệt, vận tốc quay khác biệt, phối hợp lại cực kỳ tinh xảo."

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, Ứng Long trái phải xuất kích, đồng thời đối kháng hai đại ma thần, trên không trung xê dịch, tốc độ nhanh như thiểm điện, mấy chiêu ở giữa vặn gãy ma thần Hiên Viên cái cổ, đánh ra hắn nội tâm, cánh chim một cái, rừng rực thần hỏa đem hắn nội tâm luyện hóa thành tro!

Ma thần Hiên Viên vừa đi, ma thần Thần Nông liền một cây chẳng chống vững nhà.

Ứng Long lại tại hai chiêu ở giữa đánh chết ma thần Thần Nông, tốc độ nhanh chóng, để Tô Vân không kịp nhìn!

Ứng Long sử dụng thân thể, là Tô Vân bản thân dẫn dắt Ứng Long pháp lực tăng cường thân thể, Ứng Long sử dụng pháp lực, cũng là Tô Vân điều động mà đến pháp lực.

Nhưng mà đồng dạng thân thể , đồng dạng pháp lực, hai người ý thức chiến đấu cùng kỹ xảo lại là một cái trên trời một cái dưới đất!

Đáng sợ hơn chính là, Ứng Long chỉ có cánh tay trái, không có cánh tay phải!

"Đây là hắn nói một thành chiến lực, nếu là mười thành chiến lực, nên thế nào mạnh mẽ?" Tô Vân trong lòng thất kinh.

Ứng Long có thể xưng vô song chiến thần, trong chớp mắt đánh chết hai đại ma thần hóa thân, một khắc không ngừng, tự ý lao thẳng tới Đế Bình, thản nhiên nói: "Tiểu hoàng đế rất không yếu, đánh tiểu hoàng đế, cần phải đến sử dụng ba thành chiến lực!"

Tô Vân khiếp sợ không tên: "Ba thành chiến lực, là thân thể của ta ba thành chiến lực ư?"

Mà vào lúc này, cái kia hai đại ma thần hóa thân tan rã, hóa thành cuồn cuộn ma khí, hướng Đế Bình bay đi, chẳng qua là ma khí còn rơi vào Ứng Long sau lưng, căn bản đuổi không kịp tốc độ của hắn!

"Nếu là có thể truy nguyên ra Ứng Long trong cơ thể tự nhiên phù văn lạc ấn ở giữa liên hệ, như vậy ta hóa thành Ứng Long hình thái, nhất định cũng có thể phát huy ra Ứng Long chiến lực."

Tô Vân trong lòng yên lặng nói: "Có điều, những này tự nhiên phù văn ở giữa liên hệ cực kỳ phức tạp, muốn truy nguyên lời nói, chỉ sợ cần trăm ngàn người đồng thời ghi chép, đoán chừng muốn mấy chục năm mới có thể nghiên cứu triệt để. Ứng Long lão ca ca sẽ an tĩnh xuống tới để cho người ta nghiên cứu ư?"

Hắn nghĩ tới nơi này, thầm nghĩ: "Sẽ. Tuyệt đối sẽ. Hắn như vậy lười…"

Lúc này, Cầu Thủy Kính cùng Đế Bình một trận chiến cũng đến thời kỳ mấu chốt!

Cầu Thủy Kính cứ việc cải tiến Đồng Thiên Thiên Phàm chu, để cho mình pháp lực thời thời khắc khắc nằm ở trạng thái đỉnh phong, nhưng mà pháp lực của hắn vẫn là không cách nào cùng Đế Bình chống lại.

Nhưng mà, hắn thần thông tinh diệu muôn vẻ, ngàn kính biến hóa đa đoan, Đế Bình đủ loại thần thông tại trong khoảnh khắc liền bị hắn phá vỡ , bất kỳ cái gì chiêu pháp, Đế Bình chỉ cần dùng qua một lần, lần thứ hai liền khẳng định bị Cầu Thủy Kính phá giải!

Chiêu thức bị phá, liền sẽ rơi vào trong nguy hiểm, hơi không cẩn thận bị đối phương bắt lấy một sơ hở, liền có khả năng bị tại chỗ đánh chết!

Cầu Thủy Kính chính là am hiểu tìm kiếm sơ hở, một kích đánh chết đối thủ người!

Đế Bình cứ việc tại pháp lực bên trên xa so với hắn mạnh mẽ, Lục Ngự Hỗn Nguyên công mạnh mẽ vô song, nhưng mà đối mặt bù đắp Đồng Thiên Thiên Phàm chu Cầu Thủy Kính, vẫn còn có chút mệt mỏi.

Hắn nhất định phải bảo đảm bản thân quyết không thể sử dụng lặp lại thần thông!

Cũng may hoàng gia nắm giữ thiên hạ của cải, cũng nắm giữ lấy thiên hạ kiến thức, Đế Bình từ nhỏ thông minh, học được thần thông càng là nhiều vô số kể, thậm chí liền Cầu Thủy Kính đều đã từng là hắn đế sư, tự thân truyền thụ cho hắn thần thông đạo pháp!

Đế Bình từ đầu đến cuối , bất kỳ cái gì thần thông đều chỉ động tới một lần, tuyệt không sử dụng lần thứ hai.

Hắn tại tích lũy ưu thế của mình, để cho mình ưu thế từng chút từng chút tăng thêm, cho đến có thể đè sập Cầu Thủy Kính!

Hắn chính là dạng này người, giỏi về cho mình tìm cơ hội, giỏi về lợi dụng bất kỳ có thể lợi dụng đồ vật.

Hắn có thể lợi dụng Cầu Thủy Kính tới khắc chế Tiết Thanh Phủ, cũng có thể lợi dụng Tiết Thanh Phủ tới khắc chế bảy đại thế gia, còn có thể lợi dụng tân học cựu học chi tranh, lợi dụng Đạo Thánh, Ôn Quan Sơn mâu thuẫn, để Ôn Quan Sơn, Đạo Thánh, Thánh Phật, Tiết Thanh Phủ liền thất bại!

Hắn từ nhỏ liền học Đế Hoàng tâm thuật, tại vị nhiều năm như vậy, càng là thuận buồm xuôi gió!

Ngay tại ưu thế của hắn tích lũy tới cực điểm lúc, đột nhiên Ứng Long bay tới, Đế Bình đã cảm ứng được "Tô Vân" liên sát bản thân ba đại ma thần hóa thân, nhưng hắn không để ý lắm.

Tô Vân cho dù là sử dụng Thánh Hoàng linh binh, cũng không cách nào rung chuyển hắn mảy may.

Bản thể của hắn, cùng hắn hóa thân, không thể so sánh nổi!

Hắn muốn triệt để đánh đổ Cầu Thủy Kính!

Hắn muốn cho Cầu Thủy Kính hoàn toàn thần phục với hắn, hoàn toàn không thể làm trái hắn ý chí!

Hắn muốn Cầu Thủy Kính giống như Tạp Gia Thánh Nhân Ôn Quan Sơn đồng dạng, biến thành hắn trung thành chó, toàn tâm toàn ý cho hắn hoàn thành đại nhất thống công pháp!

Hắn bỏ qua Tô Vân, chiêu thức đã xuất, ép hướng Cầu Thủy Kính!

Cầu Thủy Kính kêu rên một tiếng, ngàn kính đều xuất hiện, trong gương tất cả Cầu Thủy Kính ảnh trong gương nhao nhao ra tay, dùng hết có khả năng chống cự!

Thiên ngoại bảy mươi bảy ngàn dặm chỗ, Đồng Thiên Thiên Phàm chu tại thời khắc này cũng vận chuyển tới cực hạn, ngàn buồm lại còn lẫn nhau lập loè ánh sáng, cái kia phiên mặt gương sáng thậm chí bị vọt tới mặt trời nguyên khí đốt đến có chút hỏa hồng, có nóng chảy xu thế!

Đế Bình lộ ra tươi cười, gia tăng pháp lực: "Ái khanh, cho trẫm quỳ xuống!"

Răng rắc, Cầu Thủy Kính đùi phải gãy, máu vẩy trời cao, nhưng vẫn như cũ dùng chân trái của mình đứng tại trên không.

Phía sau hắn ngàn mặt gương sáng bên trong, từng cái Cầu Thủy Kính ảnh trong gương nhao nhao phá huỷ, thiên ngoại, Đồng Thiên Thiên Phàm chu buồm mặt cũng bắt đầu thiêu đốt.

Đế Bình pháp lực tăng lên điên cuồng, cười nói: "Ái khanh, còn không quỳ xuống ư?"

Răng rắc.

Cầu Thủy Kính chân trái gãy, sắp quỳ xuống.

Cầu Thủy Kính nghiến răng, một mặt mặt kính hàn quang lóe lên, hắn sinh sinh chặt đứt bản thân trái phải hai chân.

"Như vậy ngươi cũng không nguyện ý quỳ xuống?"

Đế Bình đột nhiên giận dữ, Cầu Thủy Kính sau lưng từng mặt gương sáng nổ tung, thiên ngoại Đồng Thiên Thiên Phàm chu hoàn toàn thiêu đốt.

Nhưng vào lúc này, Ứng Long đi tới Đế Bình sau lưng, Đế Bình thịnh nộ chưa tiêu, trở tay vỗ tới một chưởng, lạnh lùng

nói: “Tô sĩ tử, ngươi đây là tìm đường chết!”

Răng rắc!

Hắn năm ngón tay một cái tiếp lấy một cái tan vỡ, Đế Bình ngẩn ngơ, trên mặt lộ ra vẻ không thể tin được.

Ứng Long đã nghiêng người phụ cận, lợi trảo chụp lại Đế Bình thân thể, bắt được thân thể của hắn khắp nơi, Đế Bình nhất thời chỉ cảm thấy bản thân thân thể các khiếu bị tóm, khí huyết bị chặn.

Cũng trong lúc đó, Long Phượng kim hoàn bộ bên dưới, đem Đế Bình trói buộc.

“Biến thành rồng ư? Trẫm cũng biết!”

Đế Bình gặp nguy không loạn, thét dài một tiếng, thân thể đột nhiên thay đổi, hóa thành một đầu Chân Long, từ kim hoàn bên trong bơi ra.

Ứng Long không cách nào quấn quanh, bị hắn chạy trốn.

Hai cái rồng một trước một sau, giữa trời chém giết, Đế Bình biến thành Chân Long đột nhiên kêu thảm một tiếng, bị Ứng Long chụp lại sau não, đem sọ não bắt nứt!

Đế Bình hóa thành thân người, tránh đi chỗ hiểm, thôi thúc Lục Ngự Hỗn Nguyên công, sau lưng ngũ ngự đều xuất hiện, kết thành trận thế, sáu người sáu ma thần, xoay quanh Ứng Long chém giết!

Mười chiêu sau đó, một chỗ hỗn loạn, Lục Ngự chết ngũ ngự, chỉ còn lại có Đế Bình một người.

Đế Bình máu me khắp người, áo choàng toả ra, khuôn mặt dữ tợn, đột nhiên bước chân xê dịch, hóa thành mười hai cánh tay Thần Ma.

Ứng Long nhất thời cảm giác được vô cùng khí tức nguy hiểm mãnh liệt, kinh ngạc nói: "Cái này có thể không ổn, cần phải đến sử dụng mười thành chiến lực… Không đúng không đúng, chỉ dựa vào ngươi có thể điều động lực lượng, mười thành căn bản gánh không được!"

Cặp mắt của hắn rơi vào Đế Bình trên người, nhất thời Đế Bình toàn thân đủ loại phù văn ấn ký trong mắt hắn hiện ra, điên cuồng biến hóa nhảy lên.

Ứng Long trong lòng chấn động vô cùng: "Không được, cần phải đến ta chân thân giáng lâm!"

Mười hai cánh tay Thần Ma, là Đế Bình tại đại nhất thống công pháp gia trì bên dưới, sử dụng tiên thuật dấu hiệu!

Ứng Long chiến lực thực sự quá mạnh, tại pháp lực không bằng Đế Bình, hơn nữa chỉ còn lại có một đầu cánh tay trái dưới tình huống, giết đến Đế Bình không thể không sử dụng tiên thuật mới có thể cùng chi chống lại!

Tô Vân nhất thời cảm giác được, phù văn chi sau tường cuồng bạo pháp lực vọt tới, mênh mông cuồn cuộn, vô biên vô hạn.

Đó là Ứng Long lực lượng, Ứng Long hiển nhiên cảm thấy hiện tại thân thể bên trong lực lượng xa không đủ để đối phó Đế Bình, bởi vậy tăng lên điên cuồng pháp lực, tăng lên chiến lực!

"Lão ca ca, một trận chiến này có thể để cho ta tới sao?"

Tô Vân ý thức tuy là bị chen đến một bên, thế nhưng là thông qua hai mắt của mình, thấy không hai chân Cầu Thủy Kính.

"Có thể để cho ta tự mình tới ư?"

Tô Vân cố gắng đem ý thức của mình truyền đến Ứng Long trong đầu, cũng không biết hắn có hay không có thể nghe thấy: "Để cho ta pháp lực tiêu chuẩn cùng hắn đồng dạng, ta muốn tại Thủy Kính tiên sinh phía trước, dùng nhân loại thân thể, đánh bại Đế Bình. Xin nhờ…"

Ứng Long cảm nhận được ý thức của hắn bên trong không tên rung động bi ai cùng đau đớn, chần chờ nói: "Cho ngươi mượn cường đại như thế lực lượng, không phải là không thể được, chỉ là các ngươi nhân tộc tại về mặt chiến lực không bằng chúng ta Ứng Long đa dạng…"

"Xin nhờ!" Tô Vân nói.

"Tốt a!"

Ứng Long nội tâm lui tán, Tô Vân khống chế lấy thân thể, Ứng Long chi thân tán đi, khôi phục thành thân người, nhìn công tới Đế Bình.

"A… Ah —— "

Tô Vân rống to, anh tuấn khuôn mặt vặn vẹo, nổi giận đùng đùng, còn sót lại cánh tay trái giương tay vồ một cái, Trần Mạc Thiên Không bay tới, trong tay hắn rầm rầm hóa thành một cái Tiên kiếm.

Tô Vân bay lên không, xoay người, kiếm quang vạn trượng!

Tiên kiếm trảm yêu long!

Lóa mắt kiếm quang cùng Đế Bình tiên thuật đụng vào nhau, tiên thuật uy lực bộc phát, ánh sáng xông thẳng lên trời, thông suốt thiên ngoại!

Hai người thân thể chấn động, từng người lui về phía sau, Tô Vân sau lưng hiện ra Ứng Long hai cánh, hai cánh lấp lóe,

phong lôi mãnh liệt, sau một khắc liền xông đến Đế Bình phía trước!

Vẫn là Tiên kiếm trảm yêu long!

"Ầm!"

Không trung ánh sáng vặn vẹo, xoay tròn, không khí có thể hình thành vòi rồng, hai đại tiên thuật va chạm hình thành ánh sáng vậy mà cũng hình thành cuốn lên gió lốc!

"Ầm!"

Hai người tiên thuật lần thứ ba va chạm.

"Ầm!"

Lần thứ tư!

…

Đế Bình hộc máu, trong khoảng thời gian ngắn, liền liên tục sử dụng bảy lần tiên thuật, bảy lần tiên thuật va chạm, cuối cùng đã tới thân thể của hắn cực hạn!

Thân thể của hắn bắt đầu không chịu nổi, nội tâm cũng hiện ra vết rách!

Tô Vân lần nữa công tới, vẫn là Tiên kiếm trảm yêu long!

Đế Bình đón đỡ đòn đánh này, từ không trung nện trên mặt đất, rơi vào Đông đô, đập vào hoàng thành.

Hắn từng ngụm từng ngụm hộc máu, đứng dậy, chỉ nghe bịch một tiếng, Tô Vân rơi vào hắn đối diện, một quyền đập ở trên mặt của hắn.

Đế Bình không thể nào tránh né, thân thể hướng về phía sau bay đi, bành một tiếng bay vào trong điện Kim Loan, ngồi tại trên long ỷ.

Tô Vân thò tay hướng trên không chộp tới, Trần Mạc Thiên Không bay tới, hóa thành Tiên kiếm một cái.

Tô Vân sắc mặt âm trầm, đứng tại trước điện Kim Loan, thôi thúc tiên thuật!

Kiếm quang chợt nổi lên, cắt vào Kim Loan điện!

Lúc này, Cầu Thủy Kính rơi vào phía sau hắn, bắt hắn lại vạt áo, âm thanh khàn giọng nói: "Tô sĩ tử, đừng ah —— "

Sáng như tuyết kiếm quang đi tới Đế Bình trên cổ, ngừng lại!

Đế Bình ngồi tại trên long ỷ, hai tay nắm thật chặt tay vịn, hai mắt trừng tròn xoe, dường như bị dọa đến choáng váng.

Trên cổ của hắn một đạo vết máu, tiên huyết chảy xuống.

"Đừng a, Tô sĩ tử."

Cầu Thủy Kính đã không còn hai chân, hơi thở mong manh, thấp giọng nói: "Hắn nếu là chết rồi, Nguyên Sóc liền sẽ rơi vào đại loạn, dân chúng thảm hại hơn. Đại Tần, Tiết Thanh Phủ, Đan Thanh, bọn họ đều đang đợi cơ hội này…"

Tô Vân hướng bốn phía nhìn lại, chỉ thấy "Ôn Quan Sơn" chân đạp một đầu lão cẩu đứng ở đằng xa, đang nhìn về phía này, phía sau hắn đi theo các đại thế gia nhân mã.

Tô Vân ở trên cao nhìn xuống, hướng phía dưới Đông đô nhìn lại, Tiết Thanh Phủ dẫn đầu nam quân bắc quân cùng kinh triệu doãn các loại quan viên, giương "Cần vương" cờ hiệu, giết vào Đông đô cần vương, cũng sắp sửa chạy tới nơi này.

Đông đô kỳ quái, để Tô Vân cái này nông thôn thiếu niên đột nhiên có chút mê man.

Hắn nhắm mắt lại, sau một lúc lâu, con mắt mở ra, tán đi kiếm trong tay.

Trần Mạc Thiên Không hóa thành mây trên trời.

Tô Vân xoay người lại, đưa lưng về phía Kim Loan điện, nghiêng đầu nói: "Đế Bình, ta là ngươi cả đời bóng ma."

Chương 256 : Lĩnh Nam tro tàn xưởng

Chương 255: Lĩnh Nam tro tàn xưởng

Nguyên Thủy năm đầu, mùng bảy tháng sáu, Kim Loan điện, lâm triều.

Đế Bình ngồi tại trên long ỷ, văn võ đại thần đứng hàng điện hạ hai bên trái phải, thái uý Tiết Thanh Phủ, thừa tướng Ôn Quan Sơn, bởi vì bình loạn có công, thưởng tòa, hai vị đại thần một văn một võ, ngồi tại quần thần thủ lĩnh chỗ ngồi.

Thừa tướng Ôn Quan Sơn chỗ ngồi bên cạnh còn buộc lấy một đầu lão cẩu, nằm rạp trên mặt đất, ánh mắt hung ác.

Thừa tướng bộ hạ tào duyện tuyên đọc thừa tướng Ôn Quan Sơn ý chỉ, một chút thế gia đại phiệt đại thần đại quan tử nạn lần này náo động bên trong, bởi vậy thừa tướng tuyển chọn những này thế phiệt bên trong nổi bật đức cao vọng trọng hạng người, kế thừa chức quan.

Đế Bình ân chuẩn.

Các quan ra khỏi hàng, dập đầu cảm tạ hoàng ân, dập đầu cảm tạ thừa tướng ân điển.

Lễ xong. Lại có thái uý bộ hạ trưởng sử ra khỏi hàng, tuyên đọc thái uý Tiết Thanh Sơn ý chỉ, cũng là từ thế phiệt bên trong chọn lựa ra một chút quan viên tiến hành trọng dụng.

Đế Bình ân chuẩn, quần thần tạ ơn.

Qua chiến dịch này, trên triều đình văn quan võ tướng hơn phân nửa đã đổi thành Tiết Thanh Phủ, Ôn Quan Sơn phe phái

quan viên, phân hai đại phe phái, hoàng đế một phương này phe phái cũng có chút văn võ quan viên, miễn cưỡng có thể cùng bọn họ địa vị ngang nhau.

Thứ tư đại phái cột, chính là Cầu Thủy Kính mạch này, nhưng số lượng cũng không nhiều.

"Bẩm bệ hạ: Ngự sử đại phu, thái thường khanh Cầu Thủy Kính già nua, tuổi tác đã cao, gần đất xa trời, thân mắc tàn tật, nhiều lần dâng thư xin hài cốt."

Tô Vân ra khỏi hàng, khom người nói: "Thần nghe nói, Lĩnh Nam phong cảnh xinh đẹp, sơn thủy tuấn tú, tro tàn xưởng bên trong có nhiều hương hiền, đạo đức cao thượng, đối xử mọi người thân thiện. Lĩnh Nam xây dựng, không thể bớt Cầu ngự sử. Hiện nay Lĩnh Nam tro tàn xưởng còn thiếu một xưởng đốc, kính xin bệ hạ ân chuẩn, để Cầu ngự sử đi Lĩnh Nam tro tàn xưởng bảo dưỡng tuổi thọ, phục xin hài cốt, cảm kích khôn cùng."

Đế Bình thật sâu liếc hắn một cái, trầm ngâm không quyết, nói: "Thái uý cùng thừa tướng nghĩ sao?"

Tiết Thanh Phủ cùng Ôn Quan Sơn liếc nhau, từng người trầm ngâm.

Tô Vân cười lạnh, ngẩng đầu lên, khí vũ bay lên, trầm giọng nói: "Ta xem chư vị vì cỏ rác, trên triều đình, năm bước bên trong, mấy tức bên trong, đem chư vị kể cả tàn sát trống không. Thừa tướng cùng thái uý, không muốn bỏ qua Thủy Kính tiên sinh, chẳng lẽ muốn ta biến thành Ứng Long, đem triều đình đuổi tận giết tuyệt?"

"Các chủ bình tĩnh đừng nóng."

Tiết Thanh Phủ vội vàng xua tay, hướng Ôn Quan Sơn thử dò xét nói: "Sư huynh, Cầu ngự sử cao tuổi, hơn nữa lần này

bảo vệ bệ hạ có công, không bằng liền đi Lĩnh Nam tro tàn xưởng dưỡng lão a?"

Ôn Quan Sơn cũng gật gật đầu, nói: "Vậy thì mời Cầu ngự sử đi Lĩnh Nam dưỡng lão."

Đế Bình gặp hắn hai người gật đầu, rõ ràng hai bọn họ ý tứ, Cầu Thủy Kính khẳng định không thể bị xem như lần này Đông đô náo động dê thế tội, cái này dê thế tội cần phải đến tìm cái khác người khác, vì vậy nói: "Cầu ái khanh kéo bổng đi Lĩnh Nam tro tàn xưởng dưỡng lão."

"Tạ chủ long ân."

Tô Vân khom người, hướng Đế Bình, Tiết Thanh Phủ cùng Ôn Quan Sơn đám người phất phất tay, nói: "Tốt, ta không sao, các ngươi sớm chút bãi triều đi." Dứt lời, xoay người đi ra ngoài.

Hắn xoay người sang chỗ khác một khắc này, Đế Bình, Tiết Thanh Phủ cùng Ôn Quan Sơn sắc mặt đột nhiên âm trầm xuống, thế nhưng là ai cũng không có động thủ.

Hôm qua, Tô Vân đã đã chứng minh thực lực của hắn, Thông Thiên các chủ, quả thực có thông thiên triệt địa chi năng.

Đế Bình nắm giữ đại quyền mộng đẹp, như vậy trở thành ảo ảnh trong mơ.

Mà triều đình quyền thế hơn phân nửa rơi vào Tiết Thanh Phủ cùng Ôn Quan Sơn chưởng khống, Ôn Quan Sơn "Khởi tử hoàn sinh", giả chết lấy lắng lại trong triều đình loạn động loạn, danh vọng có thể nói là xông phi mãnh tăng.

Tiết Thanh Phủ thì là dẫn đầu đại quân giết vào Đông đô cần vương, cứu Đế Bình ở trong cơn nguy khốn, công cao cái thế.

Hai người uy quyền tuyệt thế.

Đương nhiên, đây là bên ngoài phát sinh sự tình.

Sau lưng phát sinh thì là đủ loại bẩn thỉu.

Đêm đó, Ôn Quan Sơn giả chết, Tiết Thanh Phủ bị Cầu Thủy Kính đánh bại, lộ ra chân dung Hàn Quân, chạy ra Đông đô, nhân ma Ngô Đồng một đường dằn vặt hắn, để hắn đạo tâm vài lần sụp đổ, cuối cùng chạy trốn tới Tây đô Tiết gia đại bản doanh.

Tiết gia cao thủ phần đông, đem Ngô Đồng biết khó mà lui.

Hàn Quân đeo lên Tiết Thanh Phủ mặt nạ, mặt nạ của hắn tuy là bị Cầu Thủy Kính hủy đi rất nhiều, nhưng Tiết Thanh Phủ mặt nạ lại không có bị hủy.

Tại Tiết gia trị liệu thương thế sau đó, Tiết Thanh Phủ liền trở lại, điều động nam bắc hai quân cùng kinh triệu doãn nhóm thế lực, giết vào Đông đô, một lần trấn áp đại khai sát giới Kim Ngô vệ cùng cấm vệ!

Một bên khác thì là diệu bút Đan Thanh Tần Vũ Lăng, trấn áp chân chính Ôn Quan Sơn, đem Ôn Quan Sơn bắt, đánh về nguyên hình, dắt đến trên triều đình diễu võ giương oai.

Hai đại Thánh Nhân nắm trong tay triều chính , chờ đợi lấy Tô Vân thống hạ sát thủ, chém giết Đế Bình, bọn họ liền có thể thay đổi triều đại, chia rẽ Nguyên Sóc vì nam bắc hai quốc.

Khi đó, mới là bọn họ sư huynh đệ long tranh hổ đấu.

Chỉ là không có nghĩ đến, Tô Vân tại Cầu Thủy Kính khuyên can bên dưới dừng tay, cũng không chém giết Đế Bình, bởi vậy mới có mùng bảy tháng sáu trên triều đình, Tô Vân đem Cầu Thủy Kính đi đày tro tàn xưởng dưỡng lão một màn này.

“Tô các chủ chậm đã!”

Tiết Thanh Phủ âm thanh truyền đến, Tô Vân sắp đi ra Kim Loan điện, nghe vậy quay đầu nhìn lại, Tiết Thanh Phủ cười nói: "Tô các chủ vẫn là ta Nguyên Sóc đốc ngoại ti thiếu sử, khi nào đi tới hải ngoại?"

Trong triều đình văn võ quần thần không khỏi đều căng thẳng, nhao nhao hướng Tô Vân nhìn lại.

Tô Vân sắc mặt hờ hững, nói: "Ta đem tự thân tiễn Thủy Kính tiên sinh đi tới Lĩnh Nam đào quáng, không thể nhìn hắn đào ra thứ nhất vốc tro tàn, ta không cam tâm."

Tiết Thanh Phủ lại hỏi: "Các chủ đến Lĩnh Nam sau đó đâu?"

Tô Vân ánh mắt từ văn võ bá quan cùng Đế Bình trên mặt đảo qua, chỉ thấy mọi người lộ ra vẻ ước ao, hắn không khỏi cười ha ha, trong triều đình tất cả mọi người cũng phụ họa cười ra tiếng.

Sau một lúc lâu, Tô Vân tiếng cười hạ xuống, nói: "Đến Lĩnh Nam sau đó, ta liền hộ tống sĩ tử đi tới hải ngoại đi học."

Tiết Thanh Phủ yên lòng, cười nói: "Chúc các chủ lên đường bình an."

Ôn Quan Sơn cũng nói: "Các chủ thuận buồm xuôi gió."

Đế Bình từ trên long ỷ đứng lên nói: "Tạm biệt. Trẫm không tiễn xa."

Tô Vân xoay người rời đi.

Tiết Thanh Phủ hướng Ôn Quan Sơn nói: "Cầu ngự sử lực đẩy biến pháp, triều chính bên trong kẻ địch rất nhiều, nếu là có người trên đường đánh giết Cầu ngự sử, sợ rằng sẽ chọc giận Tô các chủ. Nếu là trên đường ra cái gì sự cố, Tô các chủ chỉ sợ liền không nguyện ý đi xa hải ngoại."

Ôn Quan Sơn hiểu ý, cười nói: "Tiết Thánh Nhân yên tâm. Ta tự sẽ phái người một đường đi theo, bảo vệ Cầu ngự sử an toàn."

Tiết Thanh Phủ cười nói: "Ta cũng là."

Hai người liếc nhau, cười ha ha, từng người đứng dậy, hướng Kim Loan điện đi ra ngoài, đối văn võ bá quan cùng hoàng đế làm như không thấy.

Ôn Quan Sơn nắm chó, cùng Tiết Thanh Phủ kề vai đứng tại trước điện Kim Loan, nhìn về phía Nguyên Sóc tốt đẹp giang sơn.

"Cái này giang sơn, đều ở ngươi ta sư huynh đệ dưới chân."

Tiết Thanh Phủ nói: "Sư huynh, chúng ta liền lấy đây là ván cờ, quyết ra thắng bại thư hùng!"

Ôn Quan Sơn nhìn về phía phương xa, chỉ thấy Đông đô ánh nắng tươi sáng, mà nơi xa nhưng mây đen dần dần lên, lôi đình đan xen, thản nhiên nói: "Anh hùng thiên hạ, ngươi ta mà thôi. Nhưng cũng tiếc, người thắng chỉ có thể có một cái."

Trong điện Kim Loan, Đế Bình sắc mặt âm lãnh nhìn bọn họ, nhưng không người để ý.

Lĩnh Nam, nhiều sơn nhạc, rừng rậm, rắn rết khắp nơi, cỏ cây tĩnh mịch, yêu ma hoành hành, cùng Thiên Thị Viên đồng dạng, đều là Man Hoang khu vực.

Chỉ có những cái kia phạm vào sai lầm lớn, bị lưu đày quan viên, mới có thể bị xử lý đến Lĩnh Nam.

Còn xử lý đến Lĩnh Nam đào tro tàn, vậy thì càng là khổ sai chuyện.

Cầu Thủy Kính cầm quyền trong vòng ba tháng, trong triều đình liền không thiếu có bị giáng chức đến Lĩnh Nam đào tro

tàn quan ở kinh thành, những quan viên này đào tro tàn sau khi, lớn nhất hứng thú, chính là suy đoán Cầu Thủy Kính khi nào rơi đài, cũng bị giáng đến nơi đây đào tro tàn.

Một ngày này, Lĩnh Nam tro tàn xưởng giăng đèn kết hoa, bị giáng chức đám quan chức treo lên cờ màu, khua chiêng gõ trống, một người làm quan cả họ được nhờ.

"Trời có mắt rồi! Thánh thượng anh minh, phát hiện Cầu tặc lộng quyền, cuối cùng đem lão tặc cách chức!"

"Cầu lão tặc cũng bị đưa đến chúng ta chỗ này đào tro tàn!"

"Lão phu gặp mặt, đem nhả hắn ba đấu cục đàm!"

…

Đạo Thánh cùng Thánh Phật cũng tại tro tàn xưởng đào quáng, hai cái lão đầu từng người đeo giỏ trúc, mặt như than đen, chống gậy chống từ trong hầm mỏ đi ra, hướng những quan viên kia nhóm tìm hiểu tin tức.

Đạo Thánh kinh ngạc nói: "Tô các chủ vẫn là có bản lĩnh, thế mà bảo vệ Cầu Thủy Kính, lão đạo còn tưởng rằng Cầu Thủy Kính sẽ chết trên triều đình đâu."

Thánh Phật khen: "Thủ đoạn Thông Thiên, không hổ là Thông Thiên các chủ!"

Mười ba tháng sáu, sáng sớm, Chúc Long liễn lái ra bóng đêm, chạy vào Lĩnh Nam thành.

Tô Vân đẩy ra cửa sổ xe, nhìn lờ mờ sáng sớm sương mù bao phủ xuống Lĩnh Nam, lại nhìn một chút trên giường bệnh Cầu Thủy Kính. Lúc này Cầu Thủy Kính tại hầu gái Thiếu Anh chăm sóc bên dưới khí sắc tốt hơn nhiều, chẳng qua là đạo tâm của hắn lý niệm phá huỷ, có chút suy sụp tinh thần, hốc mắt hãm sâu đi xuống, gầy gò rất nhiều.

Cầu Thủy Kính con mắt vẫn là một cái bình thường, một cái toàn bộ màu đen, hiển nhiên không thể từ nhập ma bên trong khôi phục lại.

Tô Vân cũng không biết lúc này Cầu Thủy Kính nội tâm chân chính ý nghĩ.

Hắn xốc lên Cầu Thủy Kính vạt áo, chỉ thấy vạt áo bên dưới trống trơn, chỉ có hai cái giống như trẻ nít chân.

"Tiên sinh hai cái chân muốn hoàn toàn mọc ra, cần phải đến dưỡng cái dăm ba tháng."

Tô Vân kiểm tra một phen, nói: "Chẳng qua tiên sinh yên tâm, nhất định có thể mọc tốt!"

Cầu Thủy Kính ánh mắt yếu ớt, nhìn ngoài cửa sổ, chỉ thấy Chúc Long liễn chạy vào thành bên trong, tốc độ càng ngày càng chậm. Hắn Tạo Hoá chi thuật tuy là không bằng Tiết Thanh Phủ, nhưng cũng là không thể coi thường, Hồng Lô Thiện Biến bên trong ẩn chứa rất sâu Tạo Hoá chi thuật.

Tô Vân có thể biến thành Thần Ma hình thái, một nửa là Tô Vân trong trí nhớ có giấu ma thần, lại có bát diện triều thiên khuyết, một nửa thì là dựa vào tu luyện Hồng Lô Thiện Biến tìm hiểu ra Tạo Hoá chi thuật tác dụng.

Lúc này, Tô Vân cánh tay phải cũng không có hoàn toàn mọc ra, chỉ mọc ra một đầu giống như là ba bốn tuổi em bé cánh tay phải cùng tay phải, so cánh tay trái thiếu hơn phân nửa.

Cầu Thủy Kính kẻ thù chính trị rất nhiều, đoạn đường này đến, bọn họ liên tục gặp hung hiểm, nhưng trên đường đi đều có cường giả thủ hộ, căn bản không tới phiên bọn họ ra tay liền biến nguy thành an, có lẽ là Tiết Thanh Phủ, Ôn Quan Sơn phái người bảo vệ bọn hắn nguyên nhân.

Cuối cùng, Chúc Long liễn chạy vào Lĩnh Nam thành dịch trạm, dừng lại.

Hầu gái Thiếu Anh ý định đỡ Cầu Thủy Kính, Cầu Thủy Kính giơ tay lên, tung người từ trên ghế nhảy xuống, cái đầu chỉ tới Thiếu Anh cái eo, bước nhỏ chân ngắn đi ra ngoài.

Tô Vân vội vàng đuổi theo, nói: "Ta tiễn tiên sinh đi tro tàn xưởng."

Phía sau bọn họ, Cầu Thủy Kính phe phái phái biến pháp quan viên cũng đều bị giáng chức, cõng bao lớn bao nhỏ đi theo đám bọn hắn đi xuống Chúc Long liễn.

Đợi đến tro tàn xưởng, chỉ thấy chiêng trống vang trời, Cầu Thủy Kính giáng ở dưới đám quan chức mặt mang xanh xao, nhưng vui mừng hớn hở, nhao nhao xông lên đến đây châm chọc khiêu khích.

Nhiều năm bước lão quan run rẩy tiến lên, liền muốn nhả Cầu Thủy Kính nước bọt.

"Cầu mỗ coi như bị giáng chức, cũng là xưởng đốc!"

Cầu Thủy Kính phất tay nói: "Dưới kệ đi, thưởng hắn mấy roi!"

Cái kia già nua quan viên bị hai người dưới kệ đi, treo ở mỏ xưởng một góc đánh đến như giết heo kêu lên, tiếng chiêng trống đột ngột đến bình ổn lại, đột nhiên có người la lên: "Thất thần làm cái gì? Còn không gõ lên, cung nghênh Cầu xưởng đốc nhậm chức?"

Ngay sau đó liền lại chiêng trống vang trời.

Tô Vân thấy thế, cũng yên lòng, Cầu Thủy Kính dù sao cũng là Cầu Thủy Kính, liền xem như tinh thần sa sút, cũng có thể ở đây vui vẻ sung sướng, không cần hắn lo lắng mong nhớ.

“Thủy Kính tiên sinh, Tả phó xạ nói cho ta biết, đường không tốt, ngồi bè trôi về biển.”

Tô Vân hướng Cầu Thủy Kính chào từ giã, nói: “Ta kiến thức nông cạn, vốn là nông thôn đến ngây thơ thiếu niên, không biết gia quốc đại nghĩa, ngẫu nhiên gặp tiên sinh, tuy là tham dự trong đó, nhưng lại không rõ tiên sinh theo đuổi. Ta muốn đi hải ngoại, du học lịch luyện một phen, tìm kiếm con đường của chính mình.”

Cầu Thủy Kính đưa tiễn, nói: “Ta chỉ hận, không thể sớm một ngày thu ngươi làm đệ tử.”

Tô Vân khom người.

Cầu Thủy Kính đáp lễ, đưa mắt nhìn hắn leo lên Chúc Long liễn, phất tay nói: “Dị quốc tuy tốt, nhưng Nguyên Sóc mới là tổ quốc, nguyện quân sớm ngày học thành trở về!”

Tô Vân nâng lên cánh tay trái, phất tay từ biệt.

Chúc Long phát ra 咙 lẩm bẩm tiếng kêu, du dương nặng nề, chậm rãi hướng phương xa chạy tới, tốc độ càng lúc càng nhanh.

Cầu Thủy Kính dần dần không nhìn thấy Chúc Long liễn, vẫn còn đứng ở nơi đó, rất lâu không đành lòng rời đi.

Thiếu Anh đi lên phía trước, nắm tay của hắn, cười nói: “Xưởng đốc có hay không nên về rồi?”

Cầu Thủy Kính bước ra nhỏ chân ngắn cố gắng đuổi theo nàng, nói: “Thiếu Anh, ta thường xuyên trước kia đường chưa biết tới từ chối vậy ngươi, hiện tại sự an lòng của ta quyết định tới, không biết ngươi là có hay không còn nguyện ý?”

Thiếu Anh dừng bước lại, si ngốc nhìn hắn.

Thiếu nữ khóe mắt, đã có một ít nếp nhăn.

Từ bọn họ quen biết đến bây giờ, ba mươi chín năm qua đi.

—— —— vì xưởng đốc Cầu Thủy Kính cùng xưởng tẩu Thiếu Anh cầu phiếu ~~

Chương 257 : Tô Vân khoác lác

Chương 256: Tô Vân khoác lác

Chúc Long liễn bên trên, Tô Vân quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Lĩnh Nam ẩn giấu ở trong mây mù, càng ngày càng xa, giống như là trong mây mù Tiềm Long, như ẩn như hiện.

"Tiên sinh, chúng ta tương lai gặp lại."

Tô Vân thu về ánh mắt, tiềm vận tinh thần, thử nghiệm cùng Ứng Long xây dựng liên hệ, nhưng mà mặc cho hắn thế nào kêu gọi, bị phong ấn ở hắn lúc nhỏ trí nhớ bên trong Ứng Long từ đầu đến cuối không có trả lời.

"Chẳng lẽ còn đang ngủ?"

Tô Vân cau mày, Ứng Long trợ giúp hắn đối phó Đế Bình, Tô Vân cũng mượn Ứng Long lực lượng cáo mượn oai hùm, hành hung Đế Bình sau đó, lại tại trên triều đình uy hiếp Tiết Thanh Phủ cùng Ôn Quan Sơn, quả thực oai phong lẫm liệt.

Chẳng qua là Ứng Long từ lúc giúp hắn chiến thắng Đế Bình sau đó, liền rơi vào trong giấc ngủ, trải qua mấy ngày nay, Tô Vân một mực không có thể cùng Ứng Long xây dựng bất cứ liên hệ gì!

Bao quát trên triều đình, Tô Vân cáo mượn oai hùm lần kia, Ứng Long cũng không không có bất kỳ cái gì trả lời!

Hắn chẳng qua là ỷ vào Ứng Long dư uy tới dọa Đế Bình, Ôn Quan Sơn, Tiết Thanh Phủ, thực ra hắn vẫn là cái kia Uẩn Linh cảnh giới linh sĩ. Nếu như Đế Bình đám người nhịn

không được động thủ giết người, sau một khắc Tô Vân liền sẽ đi đời nhà ma.

"Ứng Long không tỉnh lại, ta thế nào mang theo hắn vượt qua Thiên môn, tiễn hắn về Tiên giới?" Tô Vân có chút khó khăn.

Oánh Oánh âm thanh từ Linh giới bên trong truyền đến, nói: "Ứng Long một giấc năm ngàn năm, nếu như hắn ngủ năm ngàn năm sau đó tỉnh nữa, khi đó chúng ta hẳn là sớm đã hóa thành tro bụi đi?"

Tô Vân trong lòng cũng có chút lo lắng: "Hắn sẽ tỉnh tới. Bất quá chờ đến hắn tỉnh lại thời điểm, chúng ta cũng đã tại hải ngoại a?"

Bọn họ một đường trăn trở, nhiều lần đổi ngồi, cuối cùng đi tới Đông hải quận.

Mấy cái thủ hộ Chúc Long liễn linh sĩ thận trọng đem chim lớn Thiên Phượng mời xuống tới, lại đem Thiên Phượng tòa lầu gỗ nho nhỏ từ Chúc Long liễn bên trên dỡ xuống, xếp gọn tại chim lớn trên lưng.

Thiên Phượng lung lay thân thể, thoả mãn kêu một tiếng quả nhi.

Tô Vân cũng là tiêu xài giá tiền rất lớn, lúc này mới đem con chim lớn này một đường từ Đông đô đưa đến Lĩnh Nam, lại từ Lĩnh Nam đưa đến Đông hải quận, hắn điểm này tích góp cơ hồ bị xài hết!

"Vẫn là Lý gia có tiền."

Tô Vân cảm xúc một phen, leo lên phượng liễn, Thiên Phượng hướng biển dịch đi tới, đợi đến hải dịch dịch trạm, chỉ thấy một người mặc váy lụa xanh cô nương điềm tĩnh chờ ở dịch trạm bên ngoài.

“Là cái kia bộ ngực rất lớn Ngư Thanh La!” Oánh Oánh hưng phấn nói.

Tô Vân tiến lên, Ngư Thanh La liền vội vàng đứng lên, làm lễ chào hỏi nói: “Tô các chủ. Thanh La chạy về sư môn, thuyết phục sư môn trưởng bối, trì hoãn một chút thời gian, về sau nghe nói các chủ muốn đi tới hải ngoại đi nhậm chức, bởi vậy Thanh La cả gan tại chỗ này chờ đợi.”

Oánh Oánh tại Tô Vân Linh giới bên trong thở dài nói: “Nàng quá lớn!”

Tô Vân làm bộ không có nghe thấy, ánh mắt từ Ngư Thanh La trước ngực dời đi, nói: “Thanh La cô nương ở chỗ này chờ ta, vì chuyện gì?”

Ngư Thanh La tuy là bị Thiên Đạo viện thu nhận, nhưng mà nàng cũng không có đón lấy Thiên Đạo lệnh, mà là trở về sư môn của nàng Tam Hoàng Hỏa Vân động thiên.

Người khác muốn tiến vào Thiên Đạo viện đi học mà không thể được, nhưng mà nàng nhưng cự tuyệt, bởi vậy lần này nước ngoài đi học sĩ tử bên trong cũng không có nàng.

Ngư Thanh La đôi mắt xanh trong suốt, nhìn Tô Vân hai con ngươi, nói khẽ: “Tô các chủ đã đáp ứng ta, nếu như sư môn ta trưởng bối tới gặp các chủ, các chủ liền vì ta phá lệ gặp một lần hắn.”

Tô Vân cười nói: “Như vậy, các ngươi Hỏa Vân động thiên trưởng bối tới?”

Ngư Thanh La gật đầu: “Ta vì các chủ giới thiệu.”

Bên nàng thân né tránh, chỉ thấy Đông hải quận hải dịch trước cửa một mảnh hỏa vân hiện lên, hỏa vân bên trong ánh lửa rừng rực, hỏa diễm xoay tròn, một mảnh thế giới kì dị xuất hiện tại mây lửa ở giữa.

Bức này cảnh tượng, liền giống như là hỏa vân ở giữa có một cái thật dài cửa động , kết nối lấy một cái thế giới khác!

Tô Vân kinh ngạc: "Đây chính là Hỏa Vân động thiên? Cổ quái, mảnh này động thiên có thể tùy thời di động ư?"

Oánh Oánh cũng liền vội vàng từ hắn Linh giới bên trong đi ra, vẫy lấy giấy chất cánh dừng ở trên không, hướng Hỏa Vân động thiên nhìn lại, trong lòng kích động không thôi.

Cái này thần bí mà truyền thừa cổ xưa, có thể truy tố đến Thánh Hoàng thời đại, bảo lưu lại rất nhiều bí mật!

Chẳng qua là, loại trừ bí mật này truyền thừa truyền nhân bên ngoài, không có ai biết Hỏa Vân động thiên đến cùng ở nơi nào!

Không nghĩ tới, bọn họ lại có thể tại Đông hải quận nhìn thấy Hỏa Vân động thiên!

Oánh Oánh vươn tay tới gần hỏa vân, dè dặt, nàng là sách quái, nếu là bị hỏa vân đốt, vậy liền không xong.

Chẳng qua cổ quái chính là, mảnh này hỏa vân nhưng không cảm giác được bất kỳ nhiệt lượng.

Nàng cực kỳ tò mò: "Hỏa Vân động là thế nào đem một cái thế giới giấu đến hỏa vân bên trong?"

"Hỏa Vân động thiên có thể bên người mang theo, có thể đi tới chỗ nào đưa đến chỗ nào, có thể xuất hiện tại bất luận cái gì địa phương, cũng có thể từ bất kỳ địa phương nào biến mất!"

Tô Vân cũng quan sát mảnh này Hỏa Vân động thiên, thầm nghĩ: "Khó trách người khác đều là tìm không thấy cái này bí ẩn truyền thừa!"

Một cái lão giả tóc trắng từ Hỏa Vân động bên trong đi ra, đứng tại động thiên phía trước, ngạo nghễ mà đứng.

Ngư Thanh La khom người nói: “Tô các chủ, vị này chính là ta Hỏa Vân động thiên đương đại động chủ, Cảnh Triệu Cảnh động chủ.”

“Tô các chủ.” Cảnh Triệu khẽ khom người, sau lưng hiện ra Tam Hoàng dị tượng, đầu rồng thân người, đầu người thân rắn cùng mình người đầu trâu Tam Hoàng.

“Cảnh động chủ.” Tô Vân đáp lễ, trước ngực hộp gỗ hiện lên, đỉnh đầu một đám mây lơ lửng ở giữa không trung, hoàng chung treo cao mây bên trên, phát ra coong một tiếng chuông vang.

Cảnh Triệu tóc trắng xoá, âm thanh cũng rất là vang dội, thản nhiên nói: “Thông Thiên các tuy là không bằng ta Hỏa Vân động cổ xưa, nhưng mà cũng là một cái rất xa xưa truyền thừa, vang danh thiên hạ. Chẳng qua là để cho ta không nghĩ tới chính là, thế hệ này các chủ trẻ tuổi như vậy. Thông Thiên các đời trước các chủ cũng là trẻ tuổi như vậy, vừa mới kế nhiệm, liền chết yểu. Thông Thiên các suýt chút nữa liền tuyệt truyền thừa.”

Oánh Oánh đối Hỏa Vân động thiên tò mò không thôi, bay đến hỏa vân một bên hướng bên trong nhìn quanh.

Tô Vân khẽ nhíu mày, nghe ra hắn lời nói bên trong có chuyện, thầm nghĩ: “Nguy rồi, ta quên hỏi Ngư Thanh La, Thông Thiên các cùng Hỏa Vân động quan hệ có phải hay không không tốt lắm.”

Trong lòng của hắn mơ hồ có chút lo lắng.

Cảnh Triệu lời nói bên trong có chuyện, thân là Hỏa Vân động động chủ, không đến mức độ lượng nhỏ như vậy, Cảnh Triệu sở dĩ đối với hắn khó chịu, hơn phân nửa là Thông Thiên các cùng Hỏa Vân động có cái gì ân oán!

Cảnh Triệu đối quan sát hỏa vân Oánh Oánh làm như không thấy, tiếp tục nói: "Ngư Thanh La là đồ đệ của ta, từ Đông đô sau khi trở về, liền giống như là biến thành người khác đồng dạng, nhất định muốn ta ngàn dặm vạn dặm tới gặp Tô các chủ. Tô các chủ, Thông Thiên các truyền thừa so ta Hỏa Vân động muốn muộn rất nhiều năm, là ta Hỏa Vân động vãn bối, vãn bối để tiền bối đi bái kiến, tại lý không hợp."

Tô Vân mỉm cười nói: "Là vãn bối vô lễ."

Cảnh Triệu hừ một tiếng, mày trắng lay động: "Ta Hỏa Vân động thiên vì Thánh Nhân kế tuyệt học, năm ngàn năm đến nay, các đại hiển học bên trong Thánh Nhân tuyệt học, đều giấu tại Hỏa Vân động bên trong. Mỗi một thời đại Thánh Nhân trước khi hấp hối, đều muốn đi vào Hỏa Vân động, lưu lại bản thân cả đời tuyệt học. Đây là đối ta Hỏa Vân động tín nhiệm."

Tô Vân trong lòng chấn động.

Năm ngàn năm qua Thánh Nhân, tuyệt học của bọn hắn đều ở lại Hỏa Vân động bên trong, Hỏa Vân động truyền thừa nên cỡ nào kinh người?

"Hỏa Vân động chính là Tam thánh hoàng sáng tạo, vì chính là lưu lại Nguyên Sóc văn minh mồi lửa, tương lai cho dù là xuất hiện diệt thế tai ương cũng có thể Đông Sơn tái khởi."

Cảnh Triệu nói: "Có thể trở thành Hỏa Vân động đệ tử, đều là tâm tính vô cùng cứng cỏi, ngộ tính vô cùng xuất chúng, trời sập cũng không sợ hãi, đạo tâm tuyên cổ không động không dao động người, mới có thể bị truyền thụ Thánh Nhân tuyệt học. Nhưng mà Thanh La sư điệt lần này đi ra ngoài trở về, liền giống như là mê muội đồng dạng, làm ta rất là khó hiểu. Cho nên mới gặp một lần Tô các chủ, nhìn một chút Tô các chủ thế nào yêu ngôn hoặc chúng."

Tô Vân nghiêm mặt nói: “Cảnh động chủ, ta cũng là từ nhỏ học cựu thánh tuyệt học, về sau phát hiện cựu thánh tuyệt học mạnh hơn đạo tâm, không để ý đến dùng. Mà lúc này đời biến hóa, cựu thánh tuyệt học nếu là có thể hấp thu tân học sở trường, tiến hành phát triển, như vậy…”

“Đủ rồi! Ta đã thấy được Tô các chủ yêu ngôn hoặc chúng, Tô các chủ có thể không cần phải nói.”

Cảnh Triệu giơ tay lên, ngừng lại hắn, nói: “Thanh La sư điệt bị ngươi mê hoặc, thế mà xông vào Hỏa Vân động thiên bên trong trộm lấy thượng cổ bí ẩn, có thể thấy được Tô các chủ yêu ngôn mê hoặc lực. Các ngươi Thông Thiên các nhất mạch, đều là lừa đời lấy tiếng chi đồ!”

Tô Vân cau mày, nhìn một chút Ngư Thanh La.

Ngư Thanh La sắc mặt trắng bệch đứng ở nơi đó, ngậm kín miệng không nói một lời.

Cảnh Triệu xoay người hướng Hỏa Vân động thiên đi tới: “Thanh La, người ta gặp, lời nói ta cũng nói, còn không qua đây?”

Oánh Oánh tức nói: “Ngươi người này, ngàn dặm vạn dặm chạy tới, chính là vì nói một câu ta không nghe ta không nghe ư?”

Cảnh Triệu dừng bước, liếc nàng một cái, cười lạnh nói: “Nho nhỏ sách yêu, không biết không phải là, ta không tính toán với ngươi! Còn dám làm càn, đem ngươi vĩnh trấn!”

Oánh Oánh giận dữ: “Ngươi ngu xuẩn mất khôn!”

Tô Vân vội vàng đem nàng thu vào bản thân Linh giới bên trong, miễn cho thật bị hắn vĩnh viễn trấn áp, nói: “Cảnh động chủ, ta có một chuyện khó hiểu, xin mời chỉ giáo.”

Cảnh Triệu xoay người lại, nói: "Ngươi cứ việc mời, ta chưa hẳn chỉ giáo."

Tô Vân nói: "Hỏa Vân động thiên truyền nhân, tại sao lại trên đời này đi lại?"

"Ta Hỏa Vân động thiên vì Thánh Nhân kế tuyệt học, tự nhiên muốn chọn lựa ra loại bạt tụy sĩ tử, sĩ tử tuyển chọn, so Thiên Đạo viện còn muốn nghiêm ngặt. Cho nên muốn bốn phía đi lại, tìm kiếm tài trí tuyệt hảo người, thà thiếu không ẩu."

Cảnh Triệu cười lạnh nói: "Nhưng Thông Thiên các liền không nghĩ như vậy. Thông Thiên các tuyển chọn đệ tử, ngư long hỗn tạp, vàng thau lẫn lộn, ngay cả các chủ cũng chỉ như vậy."

Tô Vân cau mày, nhẫn nại tính tình thỉnh giáo nói: "Như vậy lần trước tân học cựu học luận chiến, Hỏa Vân động thiên vì sao lại muốn tham dự trong đó?"

Cảnh Triệu nói: "Tân học cựu học luận chiến, còn chưa đủ lấy kinh động Hỏa Vân động thiên. Mỗi khi gặp loạn thế, ta Hỏa Vân động thiên đệ tử liền muốn nhập thế, hoặc là giúp đỡ Đế Hoàng bình loạn, hoặc là lựa chọn mới Đế Hoàng. Tân học cựu học luận chiến, chẳng qua là vừa lúc mà gặp."

Hắn liếc Ngư Thanh La một cái: "Bọn họ tự chủ trương, đi tham gia cũ mới luận chiến."

Tô Vân cười nói: "Vì sao không thể thắng?"

Cảnh Triệu mày trắng giật giật, giống như cười mà không phải cười nói: "Chẳng lẽ Tô các chủ cho là ngươi điểm này bé nhỏ bản lĩnh, có thể vượt qua ta Hỏa Vân động thiên tuyệt học?"

"Tô mỗ mười ba tuổi đi ra Thiên Thị Viên, ngang dọc Sóc Phương, đánh Đế Bình, bình phản loạn, chém tro tàn Thần

Vương, rong ruổi Sóc Bắc mười bảy châu, chưa gặp được đối thủ.”

Tô Vân thản nhiên nói: “Mười bốn tuổi, Tô mỗ kế nhiệm Thông Thiên các chủ, vào Đông đô, đánh đạo phật hai Thánh, lại đánh Đế Bình, giáng Cầu Thủy Kính vào Lĩnh Nam đào tro tàn, quát tháo phong vân. Quần hùng khoanh tay, nghe ta đi hải ngoại, vui đến phát khóc. Hỏa Vân động thiên, ta còn chưa đánh qua.”

Hắn Linh giới bên trong, Oánh Oánh liên tục không ngừng chọc chọc Tô Vân nội tâm, vội vã cuống cuồng nói: “Tô sĩ tử, Ứng Long ngủ thiếp đi, ngươi nhanh đừng tiếp tục khoe khoang!”

Chương 258 : Nghiền nát đạo tâm

Chương 257: Nghiền nát đạo tâm

Tô Vân trong khoảng thời gian này nhiều lần trải qua nguy hiểm, dựa vào là Ứng Long, Thao Thiết, Tương Liễu các loại Thần Ma lực lượng mới nhiều lần biến nguy thành an, tuy là những này Thần Ma từng người ôm lấy khác biệt mục đích, nhưng đều trợ giúp Tô Vân vượt qua cửa ải khó.

Hiện tại Thao Thiết bị phong ấn, Tương Liễu bị trấn áp, theo thói quen một ngủ năm ngàn năm Ứng Long cũng ngủ thiếp đi, đối mặt Cảnh Triệu dạng này bí ẩn lưu phái động chủ, hơi không cẩn thận, liền có khả năng bị đối phương đánh giết!

"Tô các chủ, ta bốn phía du lịch, vì Hỏa Vân động tuyển chọn đệ tử, đã từng đi qua Sóc Phương."

Cảnh Triệu nghe được hắn khoe khoang, nhưng lại không tức giận, thản nhiên nói: "Nói đến các chủ lúc trước cũng tại ta khảo sát hàng ngũ. Tô các chủ tại Lôi Kích cốc bên trong rực rỡ hào quang, ta liền động thu ngươi làm đồ tâm tư."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, nhìn một chút Ngư Thanh La, Ngư Thanh La đã từng từng tới Sóc Phương Lôi Kích cốc, có lẽ khi đó Cảnh Triệu cũng ở đó.

Cảnh Triệu thở dài, nói: "Chỉ tiếc, ta nhìn thấy Tô các chủ sử dụng Thông Thiên các chìa khoá sau đó, liền phát giác bản thân đến trễ một bước, ngươi đã bị Lâu các chủ nhanh chân đến trước."

Tô Vân không biết có mình cùng Hỏa Vân động còn có phần này nguồn gốc, nói: "Tô Vân có tài đức gì, có thể nhận được Cảnh động chủ coi trọng?"

"Nhưng mấy tháng không thấy, ngươi liền bị Thông Thiên các dạy lệch."

Cảnh Triệu lời nói xoay chuyển: "Tô các chủ vốn là cái khiêm tốn thiếu niên, từ lúc trở thành Thông Thiên các chủ về sau, liền học được cùng Thông Thiên các đồng dạng, từ da đến lớp vải lót, từ thân thể đến nội tâm, đều hiện ra Thông Thiên các mùi hôi thối."

Tô Vân bị nghẹn gần chết.

Oánh Oánh đề phòng nói: "Tô sĩ tử, ta cảm thấy chúng ta hẳn là đi dạo! Hỏa Vân động tuyệt đối cùng chúng ta Thông Thiên các có cừu oán, có khúc mắc, mà lên đụng chạm còn không nhỏ!"

"Oánh Oánh, ngươi không biết là quan hệ gì ư?" Tô Vân nội tâm vội vàng hỏi.

"Ta làm sao biết? Ta chỉ nhớ rõ Oánh sĩ tử là Thông Thiên các một thành viên, mặt khác liền biết rất ít, Oánh sĩ tử trí nhớ thực ra cũng không nguyên vẹn."

Oánh Oánh là Oánh sĩ tử nội tâm nương tựa thư tịch bên trên hình thành sách quái, nàng thức tỉnh Oánh sĩ tử trí nhớ, chỉ có thể đến từ Oánh sĩ tử nội tâm.

Mà nội tâm là cao độ ngưng tụ tinh thần, bởi vậy chỉ có Oánh sĩ tử khắc sâu ấn tượng sự kiện mới có thể lạc ấn tại nội tâm bên trong, một chút không quan trọng trí nhớ, sinh hoạt việc vặt bên trên chi tiết, thì sẽ không xuất hiện tại nội tâm bên trong.

Hiển nhiên, hoặc là Oánh sĩ tử chưa nghe nói qua Thông Thiên các cùng Hỏa Vân động ân oán, hoặc là chính là nàng

cảm thấy chuyện này không quan trọng.

Cảnh Triệu chắp hai tay sau lưng, từ hỏa vân bên trong đi xuống, nói: "Đã Tô các chủ cảm thấy các đời Thánh Hoàng cùng Thánh Nhân tuyệt học không tốt, không thể vượt qua tân học, như vậy ta cũng đành phải hướng Tô các chủ thỉnh…"

"Giáo" chữ còn chưa nói ra khỏi miệng, Cảnh Triệu sắc mặt biến hóa, ngẩng đầu hướng lên bầu trời nhìn lại.

Tô Vân cũng phát giác được dị trạng, vội vàng hướng trời cao nhìn lại, chỉ thấy trên bầu trời một cái dài đến hơn mười trượng đại kiếm bay tới, đi tới Đông hải quận trên không.

"Tiên kiếm? Không đúng, không phải Tiên kiếm!"

Tô Vân giật mình trong lòng, trong tay áo một cái Thần Tiên tác thẳng tắp bay lên, đem hắn đưa vào trong trời cao. Tô Vân thu đi Thần Tiên tác, đứng tại Trần Mạc Thiên Không hình thành mây xanh phía trên, hướng cái kia đại kiếm nhìn lại, sắc mặt đại biến.

Cảnh Triệu dưới chân một đóa hỏa vân từ từ bay lên, đem hắn nâng đến giữa không trung, cùng lúc đó, một cái dây leo cắm rễ tại biển dịch trạm bên ngoài, nhanh chóng sinh trưởng, dây leo đâm vào không trung.

Ngư Thanh La đứng tại dây leo một chiếc lá bên trên, đưa tay vịn dây leo nhìn lại, cũng không khỏi đến sắc mặt kịch biến.

Chỉ thấy trên bầu trời chiếc kia hơn mười trượng đại kiếm phía sau, là phi kiếm màu trắng bạc nhóm, ngay tại hướng Đông Hải quận bên này bay tới.

"Nhìn bên kia!" Oánh Oánh từ Tô Vân Linh giới bên trong bay ra, chỉ hướng mọi người phía sau.

Tô Vân vội vàng quay đầu, trong lòng nhảy lên kịch liệt, chỉ thấy một mảnh khác kiếm vân ngay tại hướng bên này bay tới, đứng đầu cũng là một cái dài đến hơn mười trượng đại kiếm!

Cái này hai đóa kiếm vân, đều là đến từ trên biển.

Đông hải quận nằm ở Đông hải bên cạnh, là một mảnh ba mặt toàn biển bán đảo, hiển nhiên, địch nhân là từ Đông hải quận nam bắc trên biển công kích!

"Không phải nhằm vào Đông hải quận!"

Đông hải quận Đông hải hầu là Nguyên gia cao thủ, tên là Nguyên Chấn, cũng phát giác được dị tượng, vội vàng bay người lên, đứng ở giữa không trung, thấy thế la lên: "Không cần kinh hoảng, mọi người không nên kinh hoảng! Đây là Đại Tần cùng Đại Hạ hải quân khai chiến, không phải tới đánh ta Nguyên Sóc!"

Rất nhiều Đông hải quận linh sĩ, đại sĩ nhao nhao thôi thúc thủ thành linh binh, chuẩn bị ứng đối Đại Tần Đại Hạ hải quân giao chiến dư âm, hiển nhiên loại chuyện này cũng không phải là lần đầu.

Đông hải hầu Nguyên Chấn xa xa nhìn thấy Tô Vân mây xanh, trong lòng giật mình, nhắm mắt đến đây, đã bình ổn thế hệ làm lễ chào hỏi, cười nói: "Nguyên lai là Tô thiếu sử. Tô thiếu sử còn không có rời đi Nguyên Sóc đi hải ngoại đi nhậm chức?"

Tô Vân đáp lễ: "Mới từ Lĩnh Nam trở về, ý định hôm nay liền đi."

Đông hải hầu Nguyên Chấn thở phào nhẹ nhõm, thầm nghĩ: "Ngày hôm nay đi? Rất tốt. Ta cần phải đến sai người chuẩn bị cho tốt pháo, hảo hảo ăn mừng một phen…"

Hắn nhìn về phía Cảnh Triệu cùng Ngư Thanh La, nhưng không nhận biết, ngay sau đó không có để ở trong lòng.

Hỏa Vân động là cái cực kỳ bí ẩn truyền thừa, cái này truyền thừa so Thông Thiên các còn muốn bí ẩn còn muốn cổ xưa.

Hỏa Vân động đồng dạng chỉ cùng Thánh Nhân có chỗ qua lại, nhưng qua lại cũng là không nhiều, thường thường là tại Thánh Nhân tuổi già thời điểm, Hỏa Vân động chủ sẽ đích thân đi vào gặp Thánh Nhân, bày ra các đời Thánh Nhân thần thông đạo pháp, tiếp đó mời Thánh Nhân đi vào Tam Hoàng Hỏa Vân động thiên.

Bình thường tới nói, tuổi già Thánh Nhân đều sẽ vui vẻ đi tới, trong động lưu lại tuyệt học của mình.

Đông hải hầu Nguyên Chấn tuy là cũng là địa vị phi phàm, nhưng mà khoảng cách tiếp xúc Hỏa Vân động còn kém xa, thậm chí cũng không từng nghe qua.

Tô Vân nhìn về phía trên bầu trời bay tới kiếm vân, nghi ngờ nói: "Hầu gia, Đại Tần cùng Đại Hạ khai chiến, vì sao tại Nguyên Sóc đánh nhau?"

Đông hải hầu Nguyên Chấn cười nói: "Thiếu sử có chỗ không biết. Cái này hai nước đều là man di, xưa nay có ân oán, đã sớm đánh mấy trăm năm, hơi một tí liền giết tới giết lui. Ta Đông hải quận cũng vô cớ gặp nạn, đây không phải là lần đầu tiên…"

Hắn còn chưa nói xong, trên bầu trời hai nhóm kiếm vân gặp gỡ!

"Ầm!"

Kèm theo long trời lở đất tiếng vang, vô số đạo kiếm quang tại kiếm vân va chạm thời điểm đột nhiên gặp bộc phát, hưu hưu hưu kiếm quang bốn phương tám hướng bắn nhanh!

Tô Vân đứng tại mây xanh bên trên, tâm niệm vừa động, Trần Mạc Thiên Không hóa thành một mảnh mái vòm, đem từng đạo dài đến mấy trượng kiếm quang chặn lại!

Trong kiếm quang kia tích chứa lực lượng khổng lồ, vậy mà đem Trần Mạc Thiên Không biến thành mái vòm xuyên thủng.

Tô Vân nghiêng người tránh đi xuyên qua mái vòm kiếm quang, trong lòng thất kinh: "Đại Tần cùng Đại Hạ tướng sĩ khai chiến, kiếm thuật thần thông trình độ, có phần quá cao a?"

Cái này từng đạo kiếm quang cũng không phải là linh binh, cũng không phải linh khí, mà là từ trong phi kiếm bắn ra thần thông dư âm, chỉ là dư âm uy lực liền như thế kinh người, có thể tưởng tượng được kiếm vân bên trong phi kiếm bản thể uy lực là cỡ nào cường đại!

Trên bầu trời kiếm quang như là từng mảnh từng mảnh mỏng như cánh ve lưu ly, có không ít kiếm quang hướng phía dưới bắn tới.

Đông hải quận bên trong, trấn thủ nơi đây Nguyên Sóc tướng sĩ vội vàng thôi thúc linh binh thủ hộ quận thành, nhưng gặp cái kia khổng lồ linh binh bên trong từng đạo gợn sóng lan ra, đem tính ra hàng trăm kiếm quang chặn lại.

Còn có tướng sĩ đứng tại từng tòa lầu vũ bên trên, thôi thúc thần thông, chặn lại cá lọt lưới.

Tô Vân nhìn xuống dưới, chỉ thấy Đông hải quận phòng ngự nghiêm ngặt, mặc dù có kiếm quang bắn vào thành bên trong, cũng không có tạo thành bao lớn thương vong.

Hắn ngẩng đầu nhìn lại, nhưng gặp Đông hải quận trên không, lấy ngàn mà tính phi kiếm ngang dọc giao kích, phi kiếm khẽ động, chính là từng đạo kiếm quang vẩy ra, hình

thành bao phủ tại Đông hải quận trên không kiếm quang thiên mạc!

Mà ở phía xa, mơ hồ có thể nhìn thấy rất nhiều ngoại quốc linh sĩ bay tới, công pháp của bọn họ tu luyện cùng Nguyên Sóc công pháp một trời một vực, vậy mà sau lưng mọc ra cánh thịt, có thể vỗ cánh phi hành!

Bọn họ thần thông ở trên bầu trời hình thành một mảnh bầu trời đình dị tượng, Thiên môn cao chót vót, đứng chư thần.

Những này ngoại quốc linh sĩ còn chưa gặp gỡ, cũng đã thôi thúc kiếm vân, đi trước giao chiến!

"Hầu gia, quận thành có phòng ngự, như vậy bốn phía nông thôn làm sao bây giờ?" Tô Vân đột nhiên hỏi.

Đông hải hầu Nguyên Chấn nói: "Còn có thể làm sao? Tự cầu phúc mà thôi. Thiếu sử yên tâm, biển dịch trạm có người ngoại quốc kinh doanh, bọn họ sẽ không phá hủy biển dịch trạm…"

Tô Vân thôi thúc đạo môn thiên nhãn, mi tâm một đạo mắt dọc vỡ ra, hướng nơi xa nhìn lại, chỉ thấy từng đạo dài đến mấy trượng kiếm quang hướng hương dã sa sút đi.

Đông hải quận một cái thôn trang nhỏ một mảnh an lành, dê bò to mập, thôn dân nam cày nữ dệt, hoàn toàn như trước đây.

Nhưng mà sau một khắc, không trung sáng lên, một đạo sáng rực kiếm quang rơi vào cái này thôn xóm nho nhỏ, nông thôn nhà tại rơi xuống trong kiếm quang bị sạn khởi, kiếm quang vỡ nát, từng đạo kiếm quang mảnh vỡ tương lai không kịp trốn tránh cả người lẫn vật xé thành từng mảnh!

"Hưu hưu hưu!"

Trên bầu trời Đại Tần Đại Hạ hai bên tướng sĩ đại chiến, dư âm không ngừng hướng Đông Hải quận các nơi hạ xuống, trong lúc nhất thời hương dã bên trong dân chúng thương vong đếm không hết!

Cảnh Triệu thấy thế, giận không nhịn nổi, phi thân hướng lên không xông tới, quát: "Phiên bang man di, dám to gan ức hiếp như vậy ta Nguyên Sóc!"

Tu vi của hắn thông thiên triệt địa, cảnh giới đã đi đến Nguyên Đạo cảnh giới cấp độ, một thân Hỏa Vân động thiên bản lĩnh đến từ các đời Thánh Nhân truyền thừa, thi triển ra cựu thánh thần thông, đồng thời công hướng Đại Tần Đại Hạ tướng sĩ.

Tô Vân trong lòng thoải mái: "Cảnh Triệu coi như nói chuyện lại sặc người, hắn cũng trước sau là Nguyên Sóc người, hắn có giữ nhà yêu nước chi tâm. Có dạng này tâm, liền không phải Thông Thiên các kẻ địch…"

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, Cảnh Triệu thần thông đã song phương giao chiến kiếm vân phá vỡ.

Tô Vân trong lòng giật mình, Cảnh Triệu bản lĩnh, hầu như không kém gì bốn đại thần thoại như vậy tồn tại, hắn thần thông lại bị cái này Đại Tần Đại Hạ mấy ngàn tướng sĩ kiếm vân dễ dàng phá vỡ!

Cảnh Triệu trên không trung liên tục biến hóa mấy chục loại Thánh Nhân thần thông, thần thông nhiều lần bị phá, từng đạo kiếm quang như mưa, xuyên thấu hắn thần thông, rất nhanh tại đây trên người lão giả lưu lại từng đạo vết thương.

Đại Tần cùng Đại Hạ tướng sĩ vỗ cánh bay tới, cuối cùng chính diện giao phong.

Cảnh Triệu bị kẹp ở hai bên trung ương chiến trận, đồng thời ngạnh kháng hai bên công kích, trên bầu trời hai tòa Thiên

Đình chư thần san sát, từng đạo thần thông đánh xuống, Cảnh Triệu hộc máu, lại khó chống đỡ, vẫn gào thét liên tục, ra sức chém giết.

Tô Vân vội vàng thôi thúc Thần Tiên tác, Thần Tiên tác vù một tiếng xuyên qua chiến trường, đem Cảnh Triệu quấn lấy, cuối cùng tại hắn sắp bại vong lúc, đem hắn cứu!

"Nguyên Sóc man tử!" Trên bầu trời truyền tới một dị tộc tướng sĩ tiếng cười.

Tô Vân thu về Thần Tiên tác, đem Cảnh Triệu đặt ở Trần Mạc Thiên Không biến thành mây xanh bên trên, nhíu chặt lông mày.

Hắn ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trên bầu trời Đại Tần Đại Hạ tướng sĩ chém giết thảm liệt, đủ loại thần thông đạo pháp, trước đây chưa từng gặp, uy lực mạnh mẽ!

Cảnh Triệu mặt xám như tro, ngửa mặt nằm tại Trần Mạc Thiên Không bên trên, máu me be bét khắp người, hai mắt thất thần, ngơ ngác nhìn trên bầu trời song phương giao chiến thần thông cùng linh binh.

Ngư Thanh La liền vội vàng tiến lên, kiểm tra thương thế của hắn.

Cảnh Triệu đột nhiên gào khóc, Ngư Thanh La không biết làm sao.

Cảnh Triệu nước mắt lẫn vào máu chảy xuống, liền như thế nằm ở nơi đó, khóc không ngừng.

"Tô sĩ tử, đạo tâm của hắn hình như nghiền nát." Oánh Oánh có chút không đành lòng nói.

Tô Vân ngẩng đầu nhìn trời, nhìn lên bầu trời công chính đang chém giết lẫn nhau đạo pháp thần thông, trùng trùng điệp điệp cắn vào bờ môi của mình, không nói một lời.

Những này thần thông đạo pháp, phần lớn hắn đều xem không hiểu.

Hắn có thể xem hiểu, chỉ có Thương Cửu Hoa đưa cho Nguyên Sóc cái kia một phần!

Trên bầu trời chiến đấu rất nhanh phân ra thắng bại, Đại Hạ tướng sĩ thua chạy, vứt xuống từng cỗ thi thể, phía sau Đại Tần quốc tướng sĩ đuổi theo chém giết, đợi giết tới đối phương trên mặt biển, trực tiếp tự dừng tay, vòng trở lại.

Đối phương trên mặt biển có từng chiếc từng chiếc lâu thuyền đại hạm, phía trên chất đầy linh binh, uy lực vô cùng kinh khủng, cho dù là Đại Tần cường giả cũng không dám tiếp cận.

Cảnh Triệu lão giả này đình chỉ, hai mắt thất thần.

Trên bầu trời Đại Tần quốc một cái tướng sĩ từ trên trời giáng xuống, rơi vào Trần Mạc Thiên Không bên trên, trên dưới quan sát Tô Vân, đột nhiên một chân quỳ xuống, khom người nói: "Hải ngoại Thông Thiên các Ngũ Lôi sứ, Lương Sương Nguyên, tham kiến Nguyên Sóc Thông Thiên các chủ các hạ!"

Tô Vân hư hư giơ tay lên, nói: "Ngươi là hải ngoại Thông Thiên các người? Tại sao lại suất quân tiến đánh Nguyên Sóc?"

Vừa rồi trên bầu trời trận chiến kia, Cảnh Triệu bị trọng thương một kiếm kia, chính là xuất từ Đại Tần quốc tướng sĩ Lương Sương Nguyên tay.

"Hải ngoại Thông Thiên các đã vượt xa Nguyên Sóc Thông Thiên các, ta dựa theo lễ tiết lễ kính Nguyên Sóc Thông Thiên các chủ các hạ, nhưng ta cũng không phải là các hạ thuộc hạ."

Lương Sương Nguyên đứng dậy, cười nói: "Ta hải ngoại Thông Thiên các đã chọn lựa tân các chủ, tân các chủ mới là

chính thống!”

Chương 259 : Trong mơ yểm ma

Chương 258: Trong mơ yểm ma

Tô Vân sắc mặt hơi trầm xuống, nói: "Hải ngoại Thông Thiên các tân các chủ, là Thương Cửu Hoa ư?"

Thương Cửu Hoa cực kỳ lợi hại, cho dù là rời đi Đông đô, còn có thể lưu lại đủ loại hậu chiêu, tân học cựu học chi tranh, Ôn Quan Sơn chặn đánh Đạo Thánh Thánh Phật, dâng lên trừ Thánh chi chiến, đều cùng hắn có quan hệ.

Thậm chí về sau Cầu Thủy Kính thiết kế trừ Tiết Thanh Phủ, Ôn Quan Sơn, biến pháp đổi mới chết yểu, Đông đô náo động, đều là do hắn vào Đông đô triều thánh gây nên liên tiếp sự kiện.

Hắn trí tuệ cao tuyệt, Tô Vân cũng rất là khâm phục, xem là đại địch.

"Thương Cửu Hoa cũng không phải là các chủ."

Lương Sương Nguyên lắc đầu nói: "Hắn là cạnh tranh các chủ chi vị người thất bại. Ta hải ngoại Thông Thiên các cùng các ngươi Nguyên Sóc khác biệt, các ngươi Nguyên Sóc là các đời các chủ nội tâm gật đầu, liền có thể kế nhiệm các chủ chi vị, mà ta hải ngoại thì là cùng đài thi đấu, sinh tử vật lộn, chỉ có trải qua khiêu chiến, mới có thể trở thành các chủ!"

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, thầm nghĩ: "Hải ngoại Thông Thiên các các chủ đã từng cùng Thương Cửu Hoa cạnh tranh các chủ chi vị, Thương Cửu Hoa bị thua, nói cách khác, vị này

hải ngoại các chủ tuổi hẳn là cùng Thương Cửu Hoa phảng phất."

Thương Cửu Hoa rất là trẻ tuổi, so Tô Vân lớn tuổi mấy tuổi, tuy là tài trí hơn người, nhưng mà bởi vì tuổi tác đặt ở chỗ đó, tu vi cảnh giới của hắn sẽ không quá cao.

Thương Cửu Hoa thế nào, như vậy hải ngoại Thông Thiên các chủ cũng là như vậy.

Coi như người này so Thương Cửu Hoa mạnh, cũng chẳng mạnh đến đâu!

"Ngươi có thể đi xuống." Tô Vân phất tay.

Lương Sương Nguyên nhìn một chút Trần Mạc Thiên Không, lại nhìn một chút hộp gỗ, khom người lui về phía sau, cười nói: "Các hạ đem Thông Thiên các Thánh vật tự thân đưa tới cửa, hải ngoại Thông Thiên các chủ nhất định sẽ rất vui vẻ!"

Tô Vân mỉm cười.

Lương Sương Nguyên cười ha ha, xoay người trong tích tắc, sau lưng hiện ra lộng lẫy cánh chim, từ phía sau lưng của hắn mọc ra.

Đây là một loại Tạo Hoá chi thuật, cực kỳ cao siêu, Tô Vân thậm chí có thể nhìn thấy hắn xương cốt cơ bắp gân mạch lông vũ nhanh chóng sinh trưởng quá trình!

Vù ——

Từng mảnh từng mảnh sắc bén lông vũ từ Tô Vân trước mắt lướt qua, dâng lên một cơn gió lớn, thổi Tô Vân tóc cùng quần áo.

Cái kia từng mảnh lông vũ như kiếm, tại Tô Vân phía trước thi triển ra huyền diệu kiếm chiêu, xuy xuy xuy từ Tô Vân bên

người khắp nơi đâm qua, lại không có làm bị thương Tô Vân mảy may.

Tô Vân không nhúc nhích , mặc cho hắn diễu võ giương oai.

Lương Sương Nguyên cười to, thu lại chiêu thức, tung người nhảy lên, vỗ cánh mà đi, đuổi theo Đại Tần tướng sĩ.

"… Ha ha ha, truyện cười, đều là truyện cười! Hỏa Vân động truyền thừa, đều là truyện cười!"

Cảnh Triệu đột nhiên thẳng tắp đứng lên, khắp cả mặt mũi đều là máu, trên người to to nhỏ nhỏ vết thương tràn ra, ánh mắt của hắn si mê, điên điên khùng khùng, hét lớn: "Cái gì Thánh Nhân học vấn? Cái gì truyền thừa bất diệt? Cái gì năm ngàn năm nội tình? Đều là truyện cười! Đều không đỡ nổi một đòn! Ta cái này liền về Hỏa Vân động thiên, đem những này cái gọi là Thánh Nhân tuyệt học đốt đến không còn một mảnh, miễn cho lại đến hại người!"

"Đùng!" Tô Vân xoay người giơ tay, cho lão giả này một cái vả miệng.

Cảnh Triệu ngẩn ngơ, thất hồn lạc phách đứng ở nơi đó.

"Tô các chủ, ngươi nói đúng, chúng ta học vấn căn bản không bằng người ta."

Cảnh Triệu thần trí khôi phục một chút, suy nghĩ xuất thần, thấp giọng nói: "Chúng ta Nguyên Sóc các đời Thánh Nhân học vấn, tại nhân gia đạo pháp thần thông trước đụng một cái liền tan nát, Nguyên Sóc sĩ tử học tập những này thần thông học vấn, trong chiến trường cùng ngoại bang linh sĩ giao thủ, chính là bị địch nhân đồ sát ah…"

Trái tim của hắn đột nhiên quặn đau lên.

Học được cả đời đồ vật, bảo vệ truyền thừa cả đời đồ vật, kết quả là phát hiện không đáng một đồng, loại này chênh lệch, để hắn thực sự không thể nào tiếp thu được.

"Ta không thể giữ lại những vật này lừa gạt hậu nhân…"

Cảnh Triệu đột nhiên lại mất phương hướng tâm trí, thôi thúc hỏa vân, hướng Hỏa Vân động thiên xông vào: "Năm ngàn năm truyền thừa đồ vật, đều là giả, đều là gạt người, căn bản so ra kém nhân gia. Vẫn là hủy đi…"

Tô Vân cau mày, chỉ tay một cái, Thần Tiên tác bay ra, đem hắn trói chặt chẽ vững vàng.

Cảnh Triệu chính là Nguyên Đạo cảnh giới tồn tại, cứ việc bị Đại Tần Đại Hạ tướng sĩ đánh cho trọng thương, nhưng cũng không phải Tô Vân có khả năng bắt.

Chẳng qua Thần Tiên tác món bảo vật này liền Sầm Thánh cũng có thể treo cổ, lại thêm Cảnh Triệu thần chí mơ hồ, vậy mà không biết phản kháng, bị Tô Vân kéo trở về.

Cảnh Triệu gào khóc, la lên: "Đều là gạt người! Đáng hận ta Hỏa Vân động, vì những này gạt người đồ chơi, giữ trọn vẹn năm ngàn năm!"

Hắn khóc không thành tiếng, đột nhiên cười nói: "A, ta biết Ôn thừa tướng vì sao muốn diệt ta Hỏa Vân động thiên! Hắn chính là nhìn ra là những này Thánh Nhân tuyệt học, để cho ta Nguyên Sóc thế nào rơi ở phía sau! Ta biết hắn vì sao muốn giết Thánh Nhân, giết tốt, giết tốt! Đổi thành ta, ta cũng muốn diệt đi Hỏa Vân động thiên!"

Tô Vân ấn xuống đám mây, trở về Đông hải quận, hướng Ngư Thanh La nói: "Tôn sư bị điên. Tuyệt không thể để hắn trở lại Hỏa Vân động thiên, bằng không thật dễ dàng xảy ra chuyện, có khả năng Hỏa Vân động thiên năm ngàn năm truyền thừa khó giữ được. Nếu như Hỏa Vân động thiên bên

trong chư thánh tuyệt học bị hủy diệt, vậy chính là tội nhân thiên cổ."

Ngư Thanh La cũng không có ngờ tới sẽ xuất hiện loại biến cố này, không khỏi hoang mang lo sợ, mà Cảnh Triệu còn tại điên điên khùng khùng.

Cảnh Triệu là lão sư của nàng, lại là Hỏa Vân động động chủ, lần này Cảnh Triệu nguyện ý tới gặp Tô Vân, cũng là xem ở bọn họ thầy trò tình cảm.

Thông Thiên các cùng Hỏa Vân động ở giữa ân oán rất lớn, Cảnh Triệu chủ động tới thấy Tô Vân, trong lúc vô hình xem như tự hạ thân phận, có một loại có việc cầu người cảm giác.

Dù vậy, Cảnh Triệu vẫn là tới, chưa từng nghĩ thấy Tô Vân sau đó liền điên.

"Ta nên như thế nào hướng sư môn bàn giao? Thả sư tôn, hắn tất nhiên sẽ cây đuốc mây lỗ các đời Thánh Hoàng Thánh Nhân tuyệt học đốt đến không còn một mảnh, không thả hắn, ta cũng không trấn áp được hắn…" Ngư Thanh La trong lòng một mảnh hoảng loạn.

"Thanh La, buông ta xuống đi."

Cảnh Triệu lại tỉnh táo lại, thấp giọng nói: "Không cần lo lắng, ta sẽ không phá hoại Hỏa Vân động…"

Ngư Thanh La có chút chần chờ.

Cảnh Triệu thấy thế, không nói thêm gì nữa, cũng không đấu tranh.

Ngư Thanh La thấp giọng nói: "Lão sư, ta tại Đông đô gặp gỡ tân học cựu học luận chiến, đột nhiên đối cựu thánh tuyệt học sinh ra nghi ngờ, cho nên đi thỉnh giáo Tô các chủ, xin hắn chỉ điểm cựu học nên như thế nào mới có thể lưu truyền đi xuống."

“Hắn nói cho ngươi đáp án?” Cảnh Triệu hỏi.

Ngư Thanh La lắc đầu, nói: “Tô các chủ cũng không có nói cho ta biết đáp án, lão sư cũng không có nói cho ta biết đáp án. Ta muốn đi theo Tô các chủ cùng đi hải ngoại nhìn một chút, ta muốn bản thân tìm kiếm được đáp án. Nhưng mà ta không yên lòng lão sư, lão sư có nguyện ý hay không cùng ta cùng đi hải ngoại?”

Cảnh Triệu im lặng, sau một lúc lâu, nói: “Ngươi lo lắng ta sẽ hủy đi Hỏa Vân động thiên?”

Ngư Thanh La gật đầu, nói: “Ôn sư bá nhiều lần đối Hỏa Vân động thiên ra tay, lại đối bốn đại thần thoại ra tay, vì triệt để diệt trừ cựu thánh tuyệt học. Lão sư bởi vì việc này, cùng hắn từng có mấy lần tranh đấu. Khi đó, lão sư cho dù nhiều lần thua ở trong tay hắn cũng không tức giận chút nào, nhưng mà hiện tại lão sư đạo tâm sụp đổ, đệ tử lo lắng lão sư sẽ đích thân hủy đi Hỏa Vân động thiên!”

Cảnh Triệu khoanh chân ngồi xuống, tâm niệm vừa động, hỏa vân bay ra, hưu một tiếng chui vào Ngư Thanh La trong mi tâm, thấp giọng nói: “Thanh La, kể từ hôm nay, ngươi chính là Hỏa Vân động động chủ!”

Ngư Thanh La ngẩn ngơ, đang muốn nói chuyện, Cảnh Triệu cắt đứt nàng, giành nói: “Sư huynh của ngươi Thu Vân Cao đám người bảo thủ, so ngươi nhập môn sớm, tu vi lại cao, tại Hỏa Vân động bên trong rất có giao thiệp. Ngươi trước đi theo Tô các chủ đi hải ngoại tránh một chút. Ngươi sau khi đi, hắn ắt phải dẫn đầu mặt khác Hỏa Vân động cao thủ đoạt quyền, tự lập động chủ. Hắn là một cái khác Ôn Quan Sơn!”

Hắn hiếm thấy thần chí tỉnh táo, nói: “Ta đạo tâm suy yếu, nội tâm bên trong tâm ma quấy nhiễu, đã không bằng lúc trước thuần túy. Ta đã rất khó áp chế tâm ma…”

Nội tâm là vô biên mạnh mẽ tinh thần, hiện tại hắn tinh thần bên trong đã cất giấu đối cựu thánh tuyệt học nghi ngờ, cho là nhất định phải hủy đi cựu thánh tuyệt học mới có thể cứu Nguyên Sóc.

Hiện tại hắn lý trí còn có thể áp chế cỗ này tâm ma, nhưng mà tùy thời có khả năng bị tâm ma phản phệ.

Cảnh Triệu mở choàng mắt, quát: "Rời đi trong nước, học thành sau đó trở lại, chủ chưởng đại cục!"

Ngư Thanh La quỳ xuống đất lễ bái.

Lúc này, Thần Tiên tác buông lỏng, Cảnh Triệu vươn người đứng dậy, hóa thành một đạo hỏa quang trốn xa: "Sớm một chút rời đi! Ta không khống chế được tâm ma lúc, sẽ trở về giết ngươi!"

Ngư Thanh La đứng dậy, Cảnh Triệu đã biến mất không thấy gì nữa.

Thần Tiên tác bay vào Tô Vân bên hông, hóa thành một cái đai lưng, Tô Vân đang cùng Đông hải hầu Nguyên Chấn nói chuyện, nói: "Hầu gia, Đông hải quận hương dân thương vong rất nhiều, đây đều là hầu gia con dân, còn xin hầu gia sai người đi vào cứu chữa."

Hắn cứ việc phát giác được Cảnh Triệu truyền vị cho Ngư Thanh La, lại không có can thiệp.

Đông hải hầu Nguyên Chấn nói: "Việc nằm trong phận sự, tiểu hầu sớm đã sai người đi nông thôn cứu người. Thiếu sử chớ có trách ta tại trong chiến loạn không có thủ hộ bọn họ, ta Đông hải quận lực lượng, bảo vệ quận thành đã là cực hạn, nông thôn thật thủ không được."

Tô Vân biết hắn nói là tình hình thực tế.

Nguyên Sóc linh sĩ, cho dù là tương đồng cảnh giới cũng so Đại Tần Đại Hạ linh sĩ kém một đoạn dài, thực lực gần như là một cảnh giới chênh lệch.

Nguyên Sóc linh khí linh binh, chênh lệch cũng là như vậy.

Đông hải quận tướng sĩ chống cự hai quân giao chiến dư âm đã cực kỳ mệt mỏi, chỉ có thể miễn cưỡng bảo vệ Đông hải quận thành, vô lực bảo vệ nông thôn.

Diệp Lạc, Bạch Nguyệt Lâu các loại Thiên Đạo viện sĩ tử cũng thật sớm ra khỏi thành cứu người, cho đến đêm khuya mới trở lại Đông hải biển dịch.

Ban đêm, Tô Vân ngủ không được, trong đầu lặp đi lặp lại đều là Đại Tần, Đại Hạ linh sĩ thần thông, những cái kia thần thông liền hắn cũng xem không hiểu.

Hắn tại cựu thánh tuyệt học bên trên đều có chỗ bất phàm trình độ, tại Nguyên Sóc tân học bên trên cũng có chút thành tựu, hắn vậy mà cũng xem không hiểu, có thể tưởng tượng được, hải ngoại chư quốc vượt qua Nguyên Sóc bao nhiêu năm.

"Tất cả đều thiêu hủy!" Cảnh Triệu vặn vẹo mặt nhiều lần hiện lên ở trong đầu của hắn, trở thành hắn trong mơ Yểm.

Tô Vân dứt khoát đứng dậy, khoác lên quần áo đi tới bên ngoài bến tàu, chỉ thấy trên biển một vòng trăng sáng theo thủy triều bay lên, treo ở đại dương một bên khác.

Dưới ánh trăng, Ngư Thanh La khoác lên quần áo ngồi tại trên bến tàu, đưa lưng về phía hắn.

Trên bến tàu mấy con hải âu duy nhất chân đứng, đem mỏ chim cắm đến trên lưng lông vũ bên trong, ngủ say sưa.

"Ôn Quan Sơn là Hỏa Vân động tiền bối, là sư bá ta, hắn chủ trương nhập thế, trước sau sư tòng Sầm phu tử, Đạo

Thánh cùng Thánh Phật, cuối cùng trở thành bốn đại thần thoại một trong.”

Ngư Thanh La thấp giọng nói: “Ba mươi lăm năm trước, Nguyên Sóc thua trận, Ai Đế sau khi chết, hắn liền tính tình đại biến, cùng ta sư phụ Cảnh Triệu động chủ náo loạn rất lớn mâu thuẫn. Khi đó, hắn liền một lòng muốn diệt trừ Hỏa Vân động thiên, sư phụ ta dẫn đầu đám đệ tử người chống cự, hai bên trở mặt.”

Tô Vân nội tâm yên bình, nói: “Thời điểm đó Ôn Quan Sơn, đã không phải là Ôn Quan Sơn, mà là Diệu Bút Đan Thanh. Hắn bởi vì Nguyên Sóc thua trận mà tâm tính đại biến, giết Ai Đế cùng Ôn Quan Sơn.”

Ngư Thanh La giật mình, lắc đầu nói: “Ta cũng không biết việc này.”

Tô Vân đi tới bên người nàng, trên bến tàu mấy con hải âu chấn kinh, nhao nhao hạ xuống giấu ở lông vũ bên trong đầu thứ hai chân, di chuyển bước chân tránh ra con đường, đầu nhưng như cũ giấu ở lông vũ bên trong.

Chờ đến Tô Vân đi qua, bọn chúng lại dịch trở về, tiếp tục ngủ.

“Thực ra, đây đều là một cái bản án, muốn từ một trăm năm mươi năm trước Thiên Thị Viên trụy long kể lên.” Tô Vân nói.

Không bao lâu, Oánh Oánh tỉnh lại, từ hắn Linh giới bên trong bay ra, ngồi trên vai của hắn, bị cái này không khí xâm nhiễm, nghe Tô Vân nói cái này một trăm năm mươi thời kì ân oán tình cừu, nàng cũng là trong đó nhân vật chính.

Oánh Oánh lạ thường đến yên tĩnh.

Nàng đánh cái mấy cái ngáp, tựa vào Tô Vân má một bên dần dần đi vào giấc mơ, một cái trắng như tuyết Linh Tê lắc

đầu lắc não chạy đến trong giấc mộng của nàng, mang theo nho nhỏ sách quái tại mọi người trong mộng đẹp chạy, tới kiến thức đại thiên thế giới.

Một đêm này, mọi người trong mộng cảnh có nhiều ác mộng, cần Linh Tê đi trợ giúp bọn họ xua tán trong mơ ma.

"Ôn Quan Sơn tìm kiếm Hỏa Vân động thiên, muốn đem Hỏa Vân động thiên chém tận giết tuyệt, ngay sau đó sư phụ mang theo Hỏa Vân động thiên bốn phía tránh né. Ngày đó, chúng ta đến Sóc Phương Lôi Kích cốc…"

Ngư Thanh La nghe hắn giảng xong Thiên Thị Viên trụy long án, thấp giọng nói: "Sư phụ đối với chúng ta nói, kẻ này người mang Hỏa Vân động truyền thừa, tương lai tất thành đại khí. Ngay sau đó liền có thu ngươi làm đồ ý định. Chẳng qua Ôn Quan Sơn đuổi theo, hắn mang theo chúng ta tránh né. Chờ khi trở về, ngươi đã là Thông Thiên các chủ."

Thiếu nữ dần dần thiếu ngủ, tựa vào bên cạnh hắn ngủ thiếp đi.

Oánh Oánh cưỡi Linh Tê xông vào trong giấc mộng của nàng, xua tán nàng trong mộng cảnh Yểm, cho nàng mộng cảnh gieo rắc rất nhiều lộng lẫy màu sắc.

—— —— hôm qua ít chương tiết, Trạch Trư sẽ tận lực bổ sung.

Chương 260 : Trên biển chuyện quỷ quái (canh thứ hai)

Chương 259: Trên biển chuyện quỷ quái (canh thứ hai)

Sáng sớm hôm sau, Nguyên Sóc phát hướng biển cả bờ bên kia dị quốc lâu thuyền xuất phát.

Tô Vân cùng Thiên Đạo viện các sĩ tử lên thuyền, chỉ thấy lâu thuyền dài đến hơn ba mươi trượng, cao hơn mười trượng, lâu thuyền phía trước xiềng xích rầm rầm lay động, hai đầu to lớn động vật biển nổi lên mặt nước, phun ra thật cao cột nước, phát ra to rõ tiếng kêu.

“Tu tu ——“

Cột nước từ trong biển bay lên, ở trên bầu trời hiện ra hơi nước, ánh mặt trời chiếu sáng, lâu thuyền bên trên mang theo hai đạo cầu vồng.

Thủy sư linh sĩ nhóm lấy tới dê bò ngựa cùng cá biển, ném tới trong nước, cho ăn cái này hai đầu hải long, hải long sau khi ăn xong, dâng lên to lớn bọt sóng kéo lấy lâu thuyền.

Phía sau còn có hai chiếc thuyền lớn, đó là Nguyên Sóc thông hướng Đại Tần thương thuyền, trên thuyền là lá trà cùng hương liệu.

Ba chiếc thuyền tạo thành một nhánh đội tàu, hải long phát ra đô đô hí dài, đón mặt trời mọc, hướng biển dương chỗ sâu chạy tới.

Bọt sóng bên trong, ánh mặt trời chiếu sáng tại hải long trên vảy rồng, hiện ra đủ mọi màu sắc ánh sáng.

Trong hải dương còn nhỏ hải long từ hải long bên người thật cao nhảy ra mặt biển, vui vẻ nhảy tới nhảy lui.

Biển dịch trên bến tàu, Cảnh Triệu đi tới, lão giả này tựa như người lửa, toàn thân đều là hỏa diễm, nhìn đi xa lâu thuyền.

"Thiêu hủy, đều nên thiêu hủy… Không thể lại gạt người!" Trong cổ họng hắn phát ra trận trận gào thét.

Thuyền hành mấy chục dặm, Tô Vân đám người thấy được Đại Tần hạm đội, dài đến trăm trượng lâu thuyền, như là trong biển lục địa.

"Nghe nói, Đại Tần quốc sứ giả hướng hoàng đế đòi lấy Đông hải quận, xem như Đại Tần hải ngoại thuộc địa."

Một cái Thiên Đạo viện sĩ tử nói: "Hoàng đế nếu là không đáp ứng, Đại Tần không biết có thể hay không đối Nguyên Sóc khai chiến?"

Diệp Lạc công tử lắc đầu nói: "Sẽ không, Đại Tần cùng Đại Hạ đang đánh đến chết đi sống lại, tạm thời không nghĩ Nguyên Sóc động thủ dư lực. Đại Hạ thực lực, không thể so Đại Tần yếu bao nhiêu. Mấy ngày trước đây ta cùng Lý Mục Ca chạy đến Đại Hạ hạm đội nơi đó, tìm hiểu đến một chút hai nước nội tình. Cái này phương tây, không yên ổn đây, nghe nói ngay tại náo tro tàn bệnh, chết rất nhiều người."

Lý Mục Ca nói: "Đại Tần thừa dịp loạn đi cướp Đại Hạ đồ vật, ngay sau đó liền đánh."

Ngô Đồng tựa vào cột buồm thuyền bên trên, cười tủm tỉm nhìn phương tây, thản nhiên nói: "Tây Dương ma tính, so Đông Phương càng thêm thâm hậu, thai nghén sinh ra đại ma thần. Ta tại Tây Dương, nhất định đắc đạo! Chư vị, các ngươi

sẽ vĩnh viễn là sư đệ ta, vĩnh viễn không thành được sư huynh!"

Diệp Lạc, Bạch Nguyệt Lâu đám người cười lạnh không thôi: "Ngô Đồng, nghe nói ngươi cùng đại sư huynh đánh cược thua, hiện nay đành phải làm sư muội."

"Ta cùng hắn đánh cược chưa thấy thắng thua. Cầu Thủy Kính đã nhập ma cũng không nhập ma, hiện nay Cầu Thủy Kính nội tâm ngay tại nhân, ma giao chiến, Thiên Nhân tranh đấu. Bởi vậy không thể coi như ta thua, nhưng ta cũng không có thắng. Chẳng qua luận thực lực, ta vẫn là các ngươi đại sư tỷ!"

Ngô Đồng nói đến đây, đột nhiên trong lòng sinh ra ý nghĩ, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy bên ngoài mấy dặm thuyền hàng bên trên đứng một thiếu niên, rõ ràng là long linh chuyển thế thiếu niên.

"Ma Long, ngươi cũng ý định đi Tây Dương hấp thu ma tính ư?"

Ngô Đồng thu về ánh mắt, thầm nghĩ: "Ngươi ta liền tại Tây Dương làm cái chấm dứt, triệt để chấm dứt!"

Trên biển náo nhiệt bao la hùng vĩ, thường có to lớn chim biển xoay quanh đội tàu bay tới bay lui.

Những cái kia chim biển mọc ra Sơn Tiêu gương mặt, màu sắc sặc sỡ mặt, nhường ra biển linh sĩ nhóm rất là khẩn trương, thôi thúc linh khí xua đuổi những này chim biển.

Chim biển bị xua đuổi bốn phía bay đi, thường thường liền phát ra như trẻ con cười khanh khách âm thanh.

"Những cái kia chim biển tên là Tiêu Anh, là ăn người quái vật."

Oánh Oánh nhìn quanh, quan sát những này xoay quanh thuyền của bọn hắn bay tới bay lui chim biển, nói: "Những này chim biển số lượng ít thời điểm không đáng để lo, nhưng số lượng càng nhiều, liền cực kì khủng bố."

Đang nói, trên trời hài nhi tiếng cười càng ngày càng nhiều, chỉ thấy lại thành công phiến liên miên Tiêu Anh bay tới.

Trên thuyền thủy sư linh sĩ căng thẳng, toàn bộ thuyền chạy tới chạy lui, la lên: "Giữ vững tinh thần đến, đuổi đi những này Tiêu Anh!"

Đột nhiên, thành phiến liên miên Tiêu Anh từ trên trời giáng xuống, rơi vào lâu thuyền cột buồm bên trên, nghiêng đầu nhìn chằm chằm những người trên thuyền.

Một cái kia chỉ Tiêu Anh ít nói cũng có hai ba trăm cân, mấy ngàn con cùng một chỗ rơi xuống, đè ở lâu thuyền cột buồm thuyền bên trên, lâu thuyền kịch liệt lay động một chút, cục cục chi chi hướng một bên trút xuống.

Những cái kia Tiêu Anh cũng đi theo nghiêng, nghiêng mặt quỷ dị nhìn boong thuyền hướng một bên đi vòng quanh mọi người.

Thủy sư linh sĩ chân đứng không vững, từng người thần thông cùng linh khí nhất thời mất đi chính xác, trong lúc nhất thời thần thông, linh khí bốn phía bay loạn, không những không thể đánh trúng bao nhiêu Tiêu Anh, ngược lại người một nhà bị tổn thương rất nhiều.

Những cái kia Tiêu Anh rất là cơ trí, thủy sư linh sĩ thần thông bay tới, bọn chúng liền vỗ cánh bay lên tránh đi, tiếp đó lại rơi vào cột buồm thuyền bên trên, ánh mắt quỷ dị nhìn thấu mọi người, bởi vậy bị thương Tiêu Anh không nhiều.

Mà lâu thuyền cũng bị bọn họ đánh trúng, hư hại hơn mười chỗ!

Có người la lên: “Tiêu Anh số lượng quá nhiều, có chút không đúng lắm!”

Đúng lúc này, Thiên Đạo viện hai mươi vị sĩ tử nhao nhao ra tay, từng người thần thông bay ra, hóa thành từng đầu Chân Long, đầy trời bay lượn, bắt Tiêu Anh.

Lần này Thiên Đạo viện đại khảo, thi đề mục chính là 《 Chân Long mười sáu thiên 》.

Những này trúng tuyển sĩ tử tuy là nhập học thời gian ngắn ngủi, nhưng mà mỗi người đều nắm giữ Thiên Đạo lệnh, có thể tùy thời tùy chỗ đi vào Thiên Đạo viện đi học.

Bởi vậy bọn họ tuy là rời đi Đông đô, rời đi Nguyên Sóc, nhưng học tập một ngày cũng không có hạ xuống.

Bọn họ từ 《 Chân Long mười sáu thiên 》 bên trong tìm hiểu ra đồ vật không giống nhau, mỗi người phương hướng phát triển khác biệt, đều có thiên về.

Có người mạnh hơn thân thể, liền dung hợp Tạo Hoá chi thuật hóa thành Chân Long cùng Tiêu Anh chém giết, có người thì lại lấy thần thông hóa thành Chân Long, có người mạnh hơn tu luyện mắt rồng, mắt bắn kim quang, chém sắt như chém bùn, có người linh khí bên trên mọc ra vảy rồng, đủ loại thủ đoạn, không giống nhau.

Những cái kia Tiêu Anh chấn kinh, nhao nhao từ cột buồm bên trên bay lên, có không tránh kịp, bị Chân Long thần thông xé nát, trong chớp mắt mấy ngàn con Tiêu Anh liền chạy không còn một mảnh!

“Thiên Đạo viện thế hệ này linh sĩ, muốn so đời trước mạnh mẽ gấp mấy lần!” Đi theo một vị Thiên Đạo viện tây tịch thấy thế, trong lòng rất là trấn an.

“Tình huống có chút không đúng!”

Trấn thủ này thuyền thủy hành chủ sự vội vàng tìm đến Tô Vân, nói: "Thiếu sử, Tiêu Anh số lượng có chút quá nhiều, những vật này là ăn thi thể, đem người chết đuối sau đó lại ăn, sẽ rất ít ăn người sống. Như vậy Tiêu Anh tụ tập cùng một chỗ, chỉ có thể nói rõ có tai nạn trên biển!"

Hắn vừa mới nói đến đây, chỉ nghe phía trước có người la lên: "Phía trước có thật nhiều xảy ra chuyện thuyền!"

Mọi người vội vàng xông lên đầu thuyền, hướng về phía trước nhìn lại, chỉ thấy trên mặt biển nổi lơ lửng từng chiếc từng chiếc bị đánh đến tàn tạ kinh khủng lâu thuyền đại hạm, đâu đâu cũng có cột buồm, sàn tàu, thùng gỗ!

Còn có hay không bị đánh nát lâu thuyền, nhiều đến trên trăm chiếc, lẳng lặng trôi lơ lửng ở nơi đó, phía trên không có bất kỳ cái gì người sống khí tức, quỷ dị không nói lên lời.

Những này lâu thuyền, cùng mặt khác thuyền mảnh vỡ tạo thành một vùng biển bên trên lục địa.

Thủy hành chủ sự sắc mặt đại biến, cao giọng nói: "Giữ chặt bánh lái! Giữ chặt bánh lái —— "

Lâu thuyền phía bên trái nghiêng, cột buồm thuyền gần như là sát mặt biển gào thét mà đi!

Đầu thuyền bên trên, Tô Vân đám người từng người thi triển thủ đoạn, miễn cho bị quăng bay ra đi.

Thuyền của bọn hắn suýt chút nữa đụng vào mảnh này trên biển lục địa, cuối cùng tại thời khắc sống còn đi vòng qua bên trái, lâu thuyền tốc độ chậm lại xuống tới, có thủy sư linh sĩ leo lên cột buồm, thôi thúc thần thông, thần thông hóa thành cờ tung bay ở giữa không trung, hướng phía sau thuyền hàng truyền đạt tin tức.

Phía sau hai chiếc thuyền hàng lập tức chuyển hướng giảm tốc.

Lâu thuyền bên trên, Tô Vân nhìn phía bên phải phế thuyền đại lục, trong lòng thất kinh, những này lâu thuyền đại hạm so Nguyên Sóc thuyền lớn hơn rất nhiều lần, từ luyện khí thủ đoạn nhìn lại, cũng muốn so Nguyên Sóc cao siêu rất nhiều.

Nhưng mà những thuyền này con hư hại mức độ cũng cực kỳ kinh người, có chút thuyền giống như là bị man lực trực tiếp xé thành hai nửa!

Liền xem như Nguyên Sóc bốn đại thần thoại, cũng chưa chắc có thực lực này trực tiếp đem trăm trượng đại hạm từ trung gian trực tiếp tách ra thành hai nửa!

"Rốt cuộc là thứ gì tạo thành tràng này tai nạn trên biển?"

Có linh sĩ nhảy đến mảnh này phế thuyền đại lục ở bên trên kiểm tra một phen, la lên: "Là người tóc đỏ hạm đội!"

Tô Vân khó hiểu: "Người tóc đỏ?"

"Người tóc đỏ là ở tại trên biển chủng tộc."

Oánh Oánh đứng tại Tô Vân đầu vai, nói: "Cái chủng tộc này nghe nói cả một đời đều sinh hoạt trên thuyền, có người chưa hề leo lên qua lục địa. Bọn họ là hải tặc chủng tộc, cũng am hiểu trên biển buôn bán, có đôi khi buôn bán có đôi khi ăn cướp. Bởi vì bọn hắn mọc ra tóc đỏ, trên da lông tóc cũng đều là màu đỏ, bởi vậy gọi là người tóc đỏ."

Oánh Oánh quan sát những này nghiền nát lâu thuyền, lẩm bẩm nói: "Cái này chỉ sợ là người tóc đỏ một cái đại bộ lạc, thế mà liền như thế bị chết không còn một mảnh. Rốt cuộc là thứ gì phá hủy bọn họ? Còn có, thi thể của bọn hắn đi nơi nào?"

Nàng rùng mình một cái, thấp giọng nói: "Mấy ngàn con Tiêu Anh, có thể ăn không xong cái này mấy chục vạn người tóc đỏ…"

“Mấy chục vạn người tóc đỏ?”

Tô Vân cũng không nhịn được rùng mình một cái, nhìn về phía phế thuyền hình thành đại lục, một cái mấy chục vạn người đại bộ lạc, liền như thế lặng yên vô tức biến mất ở trên biển.

“Tô thiếu sử, nơi này hẳn là Ma Thần hải, truyền thuyết đáy biển trấn áp Thượng Cổ Ma Thần.”

Thủy hành chủ sự tiến lên, bẩm cáo nói: “Tin đồn nói mảnh này Ma Thần hải là hoạt động, là một tòa đáy biển núi lửa hoạt động, cái kia núi lửa bên trong khóa lại một tôn ma thần. Núi lửa tại đáy biển di động, ma thần cũng xuất quỷ nhập thần. Ma thần chỗ qua địa phương, liền gọi là Ma Thần hải. Người tóc đỏ hẳn là gặp phải Ma Thần hải. Một tháng trước, cũng có tin tức truyền đến, nói trên biển có ma thần ẩn hiện, đoán chừng chính là Ma Thần hải.”

Tô Vân cau mày, dò hỏi: “Tiếp tục tiến lên có hay không an toàn?”

Thủy hành chủ sự nói: “Mấy chục vạn người tóc đỏ thành ma thần tế phẩm, ma thần sau khi ăn xong, chúng ta hẳn là an toàn. Gần nhất hơn mười ngày đã có không ít thuyền ra biển, chưa nghe nói qua có cái gì tai nạn trên biển.”

Lúc này, Tô Vân trong đầu truyền đến Ứng Long âm thanh, thản nhiên nói: “Ta cảm giác được ông bạn già khí tức.”

“Ứng Long lão ca ca, ngươi đã tỉnh?”

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích: “Ông bạn già? Lão ca ca, ngươi nói là cái gì ông bạn già?”

“Đương nhiên là năm đó ta cùng Thánh Hoàng cùng một chỗ trấn áp ông bạn già.”

Ứng Long nói: “Ta vốn cho là trấn áp hắn năm ngàn năm, hẳn là đem hắn luyện hóa thành tro, không nghĩ tới các ngươi những năm này phát triển được nhanh như vậy, tạo rất nhiều thuyền, thậm chí Liên Hải bên trên chủng tộc đều có. Chỉ kém một hai trăm năm, ta liền có thể đem hắn luyện chết, hiện tại hắn ăn các ngươi nhiều người như vậy, chỉ sợ sắp khôi phục lại.”

Tô Vân trong lòng khẽ động.

“Càng làm cho ta lo lắng chính là, loại trừ đáy biển lão đầu này bên ngoài, địa phương khác cũng bị chúng ta trấn áp rất nhiều ông bạn già.”

Ứng Long trầm giọng nói: “Lão đầu này, gọi là Cửu Anh! Nhìn tới ta không thể lại ngủ tiếp, bằng không những này ông bạn già chạy đến…”

Tô Vân đột nhiên nghe được bản thân Linh giới bên trong truyền đến răng rắc răng rắc rạn nứt âm thanh.

Đột nhiên, một đoạn lúc nhỏ trí nhớ xông lên trong lòng của hắn, kèm theo lúc nhỏ trí nhớ cùng một chỗ vọt tới, là một đầu dài đến mấy trăm trượng Kim Sí cự long!

Ứng Long phá vỡ Khúc bá đám người phong ấn, cái này phong ấn bị phá ra trong tích tắc, Tô Vân cũng tìm về bản thân cái kia đoạn lúc nhỏ hồi ức.

—— —— ban đêm có Canh [3], chẳng qua hắn là muốn tới chín giờ sau.

Chương 261 : Ma thần Cửu Anh (Canh [3])

Chương 260: Ma thần Cửu Anh (Canh [3])

Đó là liên quan tới Thiên Môn trấn một đoạn trí nhớ, ước chừng mấy tháng thời gian.

Tại Tô Vân đoạn này giải phong trí nhớ bên trong, hắn thấy được rất nhiều em bé, những hài đồng này đều cùng hắn không sai biệt lắm tuổi tác.

Bọn họ cùng một chỗ sinh hoạt tại Thiên Môn trấn bên trong, đến mỗi tháng mùng bảy, Khúc bá đám người liền sẽ từng người dẫn dắt một đứa bé con đi vào Thiên môn chợ quỷ,

Bọn họ dọc theo chợ quỷ hướng phía trong đi, tốc độ rất nhanh, Tô Vân trong trí nhớ mỗi lần đều là Khúc bá mang theo bản thân xông chợ quỷ. Mỗi lần xông chợ quỷ trước đó, Khúc bá đám người đầu tiên muốn tại trong trí nhớ của bọn hắn bố trí phù văn chi tường.

Cái kia phù văn chi tường chia làm hai loại phù văn hệ thống, một là thần phong, một là ma phong.

Làm tốt những này sắp đặt, bọn họ mang theo những hài đồng này xông vào chợ quỷ chỗ sâu nhất, không biết đi bao xa, Thiên môn chợ quỷ không có mặt khác màu sắc, kể cả bọn họ đều là tối tăm mờ mịt.

Bọn họ tại sương mù xám bên trong tìm đến to lớn Thần Ma, có đã biến thành hoá thạch.

Tô Vân nhớ tới, Khúc bá sẽ để cho những đứa bé này tiến lên, đợi làm em bé đến gần thời điểm, hóa đá Thần Ma liền sẽ thức tỉnh, nắm lên em bé liền muốn nuốt.

Mỗi khi lúc này, em bé mi tâm phong ấn liền sẽ đột nhiên bộc phát, đem những cái kia chưa hoàn toàn thức tỉnh Thần Ma phong ấn tại phù văn chi sau tường.

Hắn còn nhớ, bọn họ trở về Thiên Môn trấn về sau, có em bé liền đột nhiên đầu óc nổ tung, kinh khủng Thần Ma trốn ra được.

Mỗi khi lúc này, Khúc bá đám người liền sẽ kích phát trước thời hạn bố trí tốt phong ấn, đem những này to lớn Thần Ma bắt giữ, đưa vào mặt khác em bé Linh giới bên trong phong ấn.

"Đây đã là thứ bảy mươi sáu cái, đứa nhỏ này còn có thể chịu được ư?"

Tô Vân trong trí nhớ hiện ra La đại nương gương mặt, lão nhân hiền lành nhẹ nhàng vuốt ve đầu của hắn.

Khúc bá nói: "Hắn nội tâm thuần túy, hơn xa người khác, hẳn là có thể chịu đựng được. Chỉ cần hắn phong ấn lại những này Thần Ma, chúng ta đem những này Thần Ma nghiên cứu một lần, liền có thể hoàn thiện Thiên môn, nhận được trường sinh chi diệu!"

…

Tô Vân chỉ muốn lên một đoạn này trí nhớ, những ký ức khác dần dần mơ hồ.

Bất quá, hắn đột nhiên phát hiện, phù văn chi tường đối với hắn mà nói không còn thần bí, hắn đột nhiên liền có thể xem hiểu phù văn chi tường đủ loại phù văn biến hóa, đủ loại chi tiết cấu tạo!

Bất luận thần phong vẫn là ma phong, hắn đều nhớ rõ rõ ràng ràng!

Bởi vì khi đó hắn nhìn Khúc bá đám người một lần lại một lần thi triển loại này phong ấn, đem những này phong ấn một lần lại một lần lạc ấn trong ký ức của hắn!

Theo hắn trí nhớ thức tỉnh, những này thần phong phù văn cùng ma phong phù văn, đều biến thành hắn trí nhớ một phần!

Tô Vân nhắm mắt lại, trong đầu vô số phù văn nhảy nhót, để hắn hiểu những này thần phong ma phong phù văn sau lưng tích chứa kiến thức.

Qua không lâu, hắn mở mắt ra, trong lòng có chút thản nhiên cùng ung dung.

"Ta trí nhớ bên trong những cái kia Thần Ma, các ngươi cũng không còn cách nào chiếm đoạt thân thể của ta!"

Hắn lộ ra tươi cười, đột nhiên trong lòng khẽ nhúc nhích: "Đúng rồi, còn có mùi vị!"

Hắn cái kia đoạn giải phong trí nhớ dâng lên, Tô Vân rõ ràng nhớ tới chợ quỷ chỗ sâu có một loại phi thường kỳ quái kỳ lạ mùi vị, hơn nữa đi càng sâu, loại vị đạo này liền càng dày đặc.

Đó là một loại sa đoạ mùi vị, hắn lần đầu đi vào Sóc Phương lòng đất tro tàn thành lúc, ngửi được thế giới trước thiên địa nguyên khí sa đoạ mùi vị, cùng chợ quỷ cái chủng loại kia sa đoạ mùi vị rất là giống nhau!

"Là tro tàn mùi!"

"Những cái kia Thần Ma hóa đá, hẳn là bởi vì tro tàn nguyên nhân!"

Tô Vân đoạn này trí nhớ xông tới, rơi vào suy tư, chợ quỷ chỗ sâu tro tàn mùi, cùng tro tàn thành có hay không có quan

hệ gì?

Ứng Long những này Thần Ma, tại sao lại lựa chọn ở nơi đó ngủ say?

“Bạn nhỏ, không nên nghĩ quá nhiều.”

Ứng Long xuất hiện tại hắn Linh giới bên trong, âm thanh cuồn cuộn như sấm: “Thiên Thị là tiếp cận Tiên giới địa phương, ở nơi đó chúng ta già yếu đến chậm hơn một chút, cũng không phải là bởi vì tro tàn nguyên nhân.”

“Thiên Thị? Già yếu đến chậm hơn?”

Tô Vân đột nhiên nhớ ra một chuyện, dò hỏi: “Lão ca ca, Thiên Thị cùng Thiên Thị Viên có liên quan gì?”

“Thiên Thị Viên, các ngươi gọi là trên trời thành thị tường thành, nhưng mà đối Tiên giới tới nói, Thiên Thị Viên là ngăn cách nhân gian cùng Tiên giới trường thành.”

Ứng Long nói: “Tại chúng ta Tiên giới, chúng ta xưng Thiên Thị Viên vì Bắc Miện trường thành. Trấn thủ Bắc Miện trường thành Vũ tiên nhân, thực lực cao tuyệt, bảo vật của hắn là một cái Tiên kiếm.”

Tô Vân trong lòng nhảy lên kịch liệt: “Vũ tiên nhân? Tiên kiếm?”

“Không sai. Võ tiên kiếm thuật có thể nói là thiên hạ vô song , bất kỳ cái gì Thần Ma cũng đừng hòng lén qua hắn Bắc Miện trường thành, hơn nữa Bắc Miện trường thành thực sự quá dài, vô cùng vô tận, muốn lén qua đi qua, hầu như không có khả năng này.”

Ứng Long giãn ra thân thể, đầu này hai cánh Hoàng Long hầu như đem Linh giới nhét đầy, nói: “Cho nên ta đi nửa ngày, liền nằm xuống đi ngủ, lười đi lén qua. Năm ngàn năm trước, có không ít gia hỏa muốn lén qua trở về, ta đoán chừng bọn họ

chết trên đường cũng không cách nào xuyên qua Bắc Miện trường thành."

Tô Vân suy nghĩ một chút, thử dò xét nói: "Lão ca ca, cái này Vũ tiên nhân, là một cây kiếm ư?"

Ứng Long bật cười nói: "Thế nào lại là một cây kiếm? Vũ tiên nhân đương nhiên là tiên nhân!"

Tô Vân nháy mắt mấy cái, có chút chần chờ, vẫn là lấy hết dũng khí nói: "Như vậy, Vũ tiên nhân có thể hay không đã chết?"

"Làm sao có thể?"

Ứng Long nghẹn ngào cười nói: "Ta chết đi Vũ tiên nhân đều khó có khả năng chết! Hắn là bực nào tồn tại? Hắn Bắc Miện trường thành phía dưới, vô số tinh hệ, vô số thế giới… Chờ một chút, Cửu Anh liền tại phụ cận! Lão tiểu tử này, thực lực quả nhiên khôi phục rất nhiều!"

"Ứng Long lão ca ca một mực chưa nói, Tiên giới tại sao lại có tro tàn mùi vị?" Tô Vân đè xuống nghi ngờ trong lòng.

Hắn đứng ở đầu thuyền nhìn về phía trước, chỉ thấy phía trước trên mặt biển xuất hiện một mảnh hòn đảo, hòn đảo trung ương là một tòa núi lửa lớn, bốc lên cuồn cuộn khói đặc, trong khói dày đặc khi thì có ánh lửa lấp lóe, phảng phất có cái gì ma quái tại núi lửa trung chuyển lên đường hình.

"Cục cục, cục cục!"

Trên bầu trời truyền đến trẻ mới sinh giống như tiếng cười, những người trên thuyền ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy lấy ngàn mà tính Tiêu Anh bay tới, Tiêu Anh lợi trảo bên dưới nắm lấy từng cái dìm chết mọi người.

Những cái kia Tiêu Anh hướng cái kia núi lửa bay đi, nhưng vào lúc này, đột nhiên một cỗ gió biển thổi tản đi trên

hải đảo khói đặc, nhưng thấy cái kia miệng núi lửa bên trong xuất hiện một tôn vô cùng thân ảnh cao lớn, đó là một tôn ma thần, một thân thể mọc ra chín cái nửa người trên.

Hắn nửa người dưới đắm chìm tại núi lửa bên trong, nửa người trên chín đầu mười tám cánh tay, mặt như đồng tử, rắn phát bay lượn, có tai mắt mũi miệng bên trong phun ra hỏa diễm, có phun ra dòng nước, dầu sôi lửa bỏng gặp gỡ, liền khói đặc cút cút!

Tô Vân nhìn thật cẩn thận, cái kia núi lửa cũng không phải là chân chính núi lửa, mà là Cửu Anh trên người chảy xuống hỏa diễm đem núi đá đốt đến nóng chảy, từ xa nhìn lại như là miệng núi lửa!

Lấy ngàn mà tính Tiêu Anh bay tới, đi tới Cửu Anh bậc này khủng bố ma thần bên người, vứt xuống từng cỗ thi thể.

Cửu Anh mười tám con bàn tay lớn bốn phía quào loạn, đem những thi thể này tiếp lấy, hướng trong miệng đưa đi, trong miệng ríu rít kêu, tiếng như trẻ mới sinh.

Hắn chụp vào những thi thể này lúc, Tô Vân nhất thời nhìn thấy trên người hắn quấn quanh lấy từng đầu xiềng xích.

"Nguyên lai là nuôi dưỡng ma!"

Ứng Long nói: "Tiêu Anh chẳng qua là tôn này ma thần sáng tạo ra sinh vật, chuyên môn dùng để nuôi dưỡng bản thân! Hắn dâng lên tai nạn trên biển, giết chết qua lại thuyền đám người bên trên, liền để cho những này nuôi dưỡng ma tới nuôi dưỡng hắn! Lúc trước, các ngươi những này linh sĩ rất khó vượt biển, hắn căn bản bắt không được người ăn. Hiện tại thương thuyền qua lại thường xuyên, hắn ăn tươi nhiều người như vậy, hấp thu những người này nội tâm, thực lực chỉ sợ tăng lên thật nhiều."

Thủy hành chủ sự cũng sớm phát hiện phía trước dị tượng, vội vàng chuyển hướng, lâu thuyền đi vòng.

Tô Vân thôi thúc thiên nhãn nhìn lại, đột nhiên nhìn thấy cái kia núi lửa ở trên đảo thế mà còn có phòng ốc, có người ở trên đảo!

"Kỳ lạ, tại sao có thể có người ở tại nơi này?"

Ứng Long cũng là khó hiểu, nói: "Ở trên đảo những người này ở đây làm hao mòn phong ấn của ta, Cửu Anh hẳn là bọn họ đánh thức, bằng không Cửu Anh hiện tại hẳn là bị ta luyện bảy tám phần… Người này chính là trời sinh khống chế dầu sôi lửa bỏng ma thần, nếu như thoát khốn, liền có thể dâng lên thiên hỏa cùng hồng thủy. Tại sao có thể có người muốn phóng thích loại này ma thần?"

Đột nhiên, Cửu Anh phát hiện bọn họ, nâng tay lên cánh tay, nhất thời trên bầu trời to lớn núi lửa đá mang theo cuồn cuộn khói đặc hướng bên này đập tới!

May mắn lâu thuyền chuyển hướng đến khá sớm, không có bị núi lửa đá đập trúng, chẳng qua là cái kia núi lửa đá hạ xuống thời điểm, tích chứa khủng bố nhiệt lượng để đại dương nổ tung, dâng lên một hồi sóng thần, đem bọn hắn chiếc lâu thuyền này cởi đến giữa không trung.

Hai cái hải long phát ra gào thét, hiển nhiên tại đây một đợt trong công kích bị thương.

Cái hải đảo kia vậy mà tại từ từ di động, dần dần tăng tốc, hướng lâu thuyền đuổi theo.

Hiển nhiên, hải đảo không có trong lòng đất cắm rễ, mà là giống như Cửu Anh váy đồng dạng trôi lơ lửng ở trên mặt biển, để hải đảo đang di động, chính là Cửu Anh ma thần!

Cái kia Cửu Anh không ngừng giơ tay, từng khối to lớn như núi núi lửa đá mang theo khói đặc không ngừng đập

xuống, Tô Vân đám người vị trí lâu thuyền giống như là trong biển một chiếc thuyền con, lúc nào cũng có thể bị sóng thần đập đến vỡ nát!

"Ông bạn già phát hiện ta!"

Ứng Long hưng phấn nói: "Lão tiểu tử này thù dai! Chúng ta giết đi qua!"

Tô Vân sợ hết hồn, sau một khắc đã thân bất do kỷ, từ lâu thuyền bên trên bay ra, đón ma thần Cửu Anh giết tới!

"Ta phải chết!"

Tô Vân nhìn Cửu Anh cái kia càng lúc càng lớn nắm đấm, đón bản thân đập tới, trong lòng không còn hy vọng, nhưng vào lúc này, Tô Vân cảm giác được bản thân tại nâng lên cánh tay, đón Cửu Anh cái kia đỉnh núi giống như nắm đấm vung tới!

"Để cái này ông bạn già, nhìn một chút chúng ta phát triển cơ ngực lớn đi!" Ứng Long hưng phấn nói.

"Ầm!"

Trời long đất lở giống như tiếng vang nổ tung, Cửu Anh toàn thân khói đặc cuồn cuộn, đứng tại miệng núi lửa bên trong ngửa mặt ngã về phía sau, hắn phía sau mấy cỗ nửa người trên nhao nhao vươn tay, chống đỡ hải đảo, mặt khác nắm đấm gào thét, nhao nhao đập tới!

Tô Vân tay năm tay mười, không ngừng vung quyền, đem ma thần Cửu Anh đánh cho dao động tây lắc, không cách nào ổn định thân hình!

Ứng Long phấn khởi vô cùng, nội tâm cùng Tô Vân nội tâm vừa vặn, vung quyền ngạnh hám Cửu Anh, la lên: "Ông bạn già, năm ngàn năm, ngươi có chết hay không, có chết hay không?"

Ma thần Cửu Anh bị đánh đến thân thể càng ngày càng nhỏ, hải đảo cũng dần dần chìm xuống phía dưới đi, ở trên đảo có không ít dị tộc linh sĩ, thấy thế sợ vỡ mật, nhao nhao nhảy lên thuyền bỏ chạy, không ngờ hải đảo chìm vào đáy biển, dâng lên từng cái vòng xoáy khổng lồ, đem những thuyền này chỉ tất cả thôn phệ.

Những thuyền kia bên trên dị tộc linh sĩ nhao nhao bỏ chạy, chẳng qua là có không ít người hay là bị vòng xoáy thôn phệ, táng thân đáy biển.

Đáy biển phảng phất có cự thú tranh chấp, đánh cho biển cả sóng to gió lớn từng cơn sóng liên tiếp.

Sau một lúc lâu, tất cả bình tĩnh lại.

Tô Vân dưới chân, hải đảo bị đập đến vỡ ra, lộ ra diện mục thật sự, đó là một tòa cực lớn tế đàn, mà Cửu Anh ma thần giờ phút này cao tới trượng sáu, bị xiềng xích khóa tại tế đàn trung ương, hung tợn nhìn chằm chằm Tô Vân.

"Ứng Long, ngươi muốn hiến tế ta?"

Cái kia Cửu Anh vừa mới nói ra một câu, liền thấy một mảnh vảy rồng từ Tô Vân Linh giới bên trong bay ra, rơi vào Cửu Anh đỉnh đầu, hướng phía dưới chiếu một cái, nhất thời Cửu Anh bị ép tới bằng phẳng, hóa thành tế đàn bên trên một cái to lớn Cửu Anh lạc ấn.

Chương 262 : Luận: Thế nào cùng Côn sinh hạ đời sau

Chương 261: Luận: Thế nào cùng Côn sinh hạ đời sau

"Lão ca ca, vì sao Cửu Anh nói ngươi muốn hiến tế hắn?" Tô Vân đứng tại tế đàn bên trên, quan sát dưới chân Cửu Anh lạc ấn, dò hỏi.

Lúc trước Ứng Long lấy Tô Vân thân thể nghênh chiến Cửu Anh, Tô Vân phát giác được Cửu Anh không có sử dụng bất kỳ thủ đoạn thần thông, chẳng qua là dựa vào thân thể cùng "Bản thân" quyết đấu, hiển nhiên trong cơ thể hắn lực lượng còn thừa không nhiều.

Năm ngàn năm ra, Cửu Anh một thân lực lượng bị phong cấm làm hao mòn đi không biết bao nhiêu, xa không phải trạng thái toàn thịnh.

Liền xem như có Tiêu Anh nuôi dưỡng hắn, có linh sĩ trợ giúp hắn làm hao mòn phong ấn, hắn cũng trước sau nằm ở trạng thái hư nhược.

Nhưng mà Tô Vân dưới chân Cửu Anh lạc ấn nhưng cực kì khủng bố, như là nổi lên ngàn vạn năm núi lửa lớn, cất giấu cuồn cuộn vô tận uy lực kinh khủng.

Tô Vân đứng ở phía trên, thậm chí có một loại hãi hùng khiếp vía cảm giác, lạc ấn bên trong cho dù là tiết lộ một tia lực lượng, đều đủ để đem hắn hóa thành tro tàn!

Hiển nhiên, cái này năm ngàn năm tới Cửu Anh bị phong ấn luyện hóa lực lượng, đều tập trung ở bên trong toà tế đàn

này, đặc biệt là Cửu Anh lạc ấn, tràn ngập dâng trào dồi dào Cửu Anh nguyên khí!

Loại này thiên địa nguyên khí tràn ngập nước cùng lửa lực lượng, lực phá hoại cực mạnh!

Cửu Anh mới vừa nói Ứng Long muốn hiến tế hắn, hẳn là chỉ là Ứng Long lúc trước bố trí xuống cái này phong ấn, chính là vì giành lấy lực lượng của hắn, hiến tế ra ngoài, đi đến mục đích nào đó!

Hiến tế, nhất định phải có hiến tế mục tiêu, cũng nhất định phải có mục đích.

Ứng Long nội tâm cùng Tô Vân nội tâm tróc ra, nói: "Năm đó ta vì quay về Tiên giới, ngay sau đó lợi dụng những này bị trấn áp Thần Ma, làm ra tế đàn, nhưng này lúc lực lượng của ta cũng không có so những này Thần Ma cường đại đến mức nào, không cách nào trực tiếp đem bọn hắn hiến tế. Cho nên đành phải đem bọn họ trấn áp lại, ta thì ngủ say , chờ đợi những người này bị luyện hóa."

Đột nhiên Tô Vân Linh giới chấn động, Ứng Long nội tâm quay về thân thể của hắn, hóa thành một cái thiếu niên áo vàng, đứng tại Tô Vân tính linh thần thông đại hoàng chung bên trên.

Hoàng chung xoay tròn, cái kia thiếu niên áo vàng đi theo hoàng chung cùng một chỗ lan ra Tô Vân Linh giới, xuất hiện tại Tô Vân phía trước.

Cái kia thiếu niên áo vàng sau lưng, Hoàng Long uốn quanh, nhanh chóng nói: "Năm ngàn năm đi qua, những này Thần Ma đều đã bị luyện đến bảy tám phần, hơn phân nửa cũng bị phong ấn của ta luyện chết. Chẳng qua có người muốn cứu Cửu Anh, vậy thì kì quái, chẳng lẽ có người muốn hái ta

đào? Nếu là nếu như vậy, ta cùng Thánh Hoàng cùng một chỗ trấn áp những cái kia Thần Ma chỉ sợ…"

Phía sau hắn Hoàng Long đột nhiên nhô ra lợi trảo, đem tế đàn nắm lên, thiếu niên áo vàng vượt sóng mà đi, âm thanh xa xa truyền đến: "Ta đi kiểm tra mặt khác phong ấn! Bạn nhỏ, ngươi đừng quên ngươi lời hứa với ta, đợi đến ta xác nhận những này phong ấn không lo, ta sẽ tới tìm ngươi!"

Ứng Long trong chớp mắt biến mất không thấy gì nữa.

Tô Vân ở tại đáy biển, nguyên bản có Ứng Long pháp lực chống đỡ đại dương, Ứng Long vừa đi, đại dương nhất thời đè xuống!

Tô Vân vội vàng thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến, Linh giới phóng thích, bảy mươi ba động thiên bày ra, tất cả động thiên đồng thời cảm ứng Đại Côn nguyên khí, thân thể của hắn cùng nội tâm nhất thời theo đó mà biến hóa, hóa thành một đầu dài đến sáu trượng ấu Côn.

Đại dương nghiền ép mà xuống, đập ở ấu Côn trên người, cũng may Tô Vân biến thành Côn tuy là ấu Côn, nhưng da dày thịt béo, chĩa vào đại dương áp lực, ở trong nước biển ngao du.

Tô Vân càng bơi càng là vui vẻ, nhịn không được phát ra thật dài Côn minh.

Lúc này, hắn thế mà nghe được trong hải dương có mặt khác Côn tiếng kêu to truyền đến, thê lương mà cô quạnh, thanh âm bên trong mang theo cô độc, lại có gặp được tộc nhân vui sướng!

"Trong biển còn có Côn loại này thần thánh?"

Oánh Oánh vừa mừng vừa sợ, cười nói: "Đại Côn cùng Linh Tê đồng dạng hiếm thấy hiếm có, ta còn tưởng rằng Côn đã sớm diệt tuyệt đây! Tô sĩ tử, ngươi nhanh lại phát ra Côn minh, dẫn hắn tới!"

Tô Vân trong miệng phát ra Côn minh, lắng nghe thanh âm kia nguồn gốc, hướng cái kia Đại Côn phương hướng bơi đi.

Lúc này, một cái khác Đại Côn âm thanh đột nhiên trở nên dồn dập lên, thanh âm bên trong mang theo sợ hãi, Tô Vân vội vàng đón thanh âm kia bơi đi, tốc độ càng lúc càng nhanh.

Đột nhiên, trên mặt biển xuất hiện một chiếc thuyền lớn, cái kia lâu thuyền cực kỳ hoa lệ, trên thuyền từng đạo trường mâu mang theo xiềng xích bắn ra, vù vù vang vọng, bắn tại một đầu Đại Côn trên người.

Cái kia Đại Côn dài đến khoảng trăm trượng, cũng là còn nhỏ, đau đến ở trong biển lăn mình, tiên huyết nhuộm đỏ mặt biển.

Trên thuyền linh sĩ là người sắc mục, phần lớn là Nguyên Động cảnh giới, ngẫu nhiên có mấy cái tu thành Ly Uyên, đem ly châu tế lên, chẳng qua là không biết là cái nào một quốc gia, tay phát trường mâu, bắn về phía Đại Côn.

Rất nhiều linh sĩ cùng một chỗ phát lực, đem Đại Côn lôi ra mặt nước, những này linh sĩ thực lực rất là kinh người.

Trên thuyền mặt khác linh sĩ cười to, nhao nhao la lên: "Phát tài, phát tài!"

"Đầu này Đại Côn, đưa đến vương công quý tộc trong phủ, cho bọn hắn sĩ tử truy nguyên, chúng ta liền tạo linh binh tiền chỉ sợ đều có!"

"Mỡ Côn cũng là đồ tốt, chính là vô thượng linh đan, đầu này Đại Côn trong bụng, chỉ sợ có hơn mười vạn cân mỡ Côn!"

Cái kia Đại Côn tại mặt nước đấu tranh, trước sau không cách nào giãy giụa trường mâu cùng Thiên Tượng cường giả giam cầm, đột nhiên lắc mình biến hoá, hóa thành một cô gái,

quỳ xuống lạy, van xin nói: “Chư vị, thương xót tộc ta đã gần đến diệt tuyệt , có thể hay không thả ta một con đường sống?”

Trên thuyền người sắc mục linh sĩ nhóm cười ha ha.

Đột nhiên có người la lên: “Trong nước còn có một đầu Côn, càng nhỏ hơn một chút!”

Những cái kia linh sĩ lập tức quay ngược lại trường mâu, chuẩn bị hướng Tô Vân bắn tới, có người nói: “Đầu này Côn quá nhỏ, khả năng chẳng qua là vừa ra đời không đến một tháng. Vẫn là thả a?”

“Ngươi không biết hiện tại Côn đắt cỡ nào! Ấu Côn càng đáng giá!”

Những cái kia linh sĩ đang muốn hướng Tô Vân bắn ra trường mâu, đột nhiên chỉ thấy cái kia ấu Côn tăng tốc, biến mất không thấy gì nữa, linh sĩ nhóm nhìn bốn phía, đột nhiên thuyền kịch liệt lay động, có người tại trong khoang thuyền la lên: “Không tốt, đáy thuyền rỉ nước, bị thứ gì cắt ra một cái lỗ thủng to!”

Mọi người vội vàng đi sửa bù đáy thuyền, nhưng vào lúc này, trong nước một đạo kiếm quang hiện lên, đem từng đầu trường mâu chặt đứt, người sắc mục linh sĩ bắt giữ đầu kia Đại Côn nhất thời thoát khốn, rơi vào trong biển.

Trên thuyền, người sắc mục tiếng kêu liên tục, thuỷ tính tốt linh sĩ nhao nhao tung người nhảy vào trong biển, ý đồ bắt về Đại Côn, không ngờ vừa mới vào biển, đối diện liền thấy một cái giấu đầy bánh răng chuông lớn.

“Coong!”

Dưới biển, tiếng chuông chấn động, những cái kia người sắc mục linh sĩ bị chấn động đến thất điên bát đảo.

“Tiếp nhận thần thông của ta, còn có thể không chết?” Tô Vân trong lòng thất kinh.

Hắn chiêu này là tính tới những này linh sĩ sẽ nhảy xuống, bởi vậy sớm chuẩn bị tốt thần thông, lấy uy lực mạnh mẽ hoàng chung thần thông, nghiền ép đối phương.

Nhảy vào trong biển linh sĩ chẳng qua là Nguyên Động cảnh giới, bị Tô Vân đánh lén, coi như không chết cũng sẽ trọng thương, lại không nghĩ rằng nhưng không có đem đối phương đánh giết, chẳng qua là để cho bọn họ thất thần phút chốc.

Hắn biến thành ấu Côn lập tức mang theo cô gái bị thương kia nhanh chóng chạy, mấy cái người sắc mục linh sĩ tỉnh táo lại, lập tức từng người thi triển thần thông, ở trong biển hóa thành cá mập xuyên qua, tốc độ cực nhanh, ngửi ngửi nữ tử kia lưu lại mùi máu tươi mà đi!

Tô Vân đem nữ tử kia cõng ở trên lưng, thôi thúc pháp lực, Trần Mạc Thiên Không nhất thời hóa thành vô số thanh phi kiếm, hưu hưu hưu từ trên trời giáng xuống, đâm vào trong biển.

Phi kiếm ở trong biển như là cá kiếm xuyên qua, đem từng đầu cá mập đâm xuyên, cá mập tử vong, cái bụng lật lên, lại biến trở về mấy cái người sắc mục linh sĩ.

Tô Vân nói thầm một tiếng xấu hổ: “Những này người sắc mục thật rất mạnh, ta cần phải đến sử dụng Lâu Ban bạn bán hàng Đại Thánh linh binh, mới có thể đem bọn họ chém giết.”

Hắn bỏ qua cái kia chiếc bắt giữ Đại Côn lâu thuyền, càng bơi càng xa, đợi đến an toàn lúc, Đại Côn đuôi cá nhảy lên, bay ra mặt biển!

Tô Vân biến thành ấu Côn thân thể trên không trung xoay tròn, bảy mươi ba động thiên đột nhiên không còn cảm ứng

Đại Côn nguyên khí, mà là nghịch chuyển thành Thiên Bằng nguyên khí, từ Đại Côn động thiên trực tiếp chuyển hóa làm Thiên Bằng động thiên!

Bảy mươi ba Thiên Bằng động thiên giữa bầu trời Bằng nguyên khí cuồn cuộn mà ra, trong nháy mắt liền để Tô Vân nội tâm từ Đại Côn hình thái chuyển hóa làm Thiên Bằng hình thái!

Thân thể của hắn nhất thời bắt đầu nhanh chóng biến hóa, một thân vảy cá điên cuồng hướng lông vũ thay đổi, vây cá hóa thành từng trương cánh, cùng sở hữu hai đôi, bốn tấm cánh, kim quang lập lòe.

Hắn đuôi cá hóa thành đuôi cánh, còn có một đôi vây cá, hóa thành hai đầu tráng kiện chân, sinh ra lợi trảo.

Tô Vân thân thể xoay chuyển tới thời điểm, tráng kiện song trảo giẫm trên nước biển, thân hình suýt nữa rơi vào trong biển, nhưng tại lúc này hắn hai đôi Kim Sí vù vù một tiếng mở rộng, giương cánh mười trượng có thừa, bỗng nhiên đánh ra mặt biển!

Mặt biển dâng trào vang vọng, Tô Vân mang theo cái kia bị thương thiếu nữ gió lốc mà lên, dưới cánh chim phong lôi mãnh liệt, lôi đình đan xen, cánh chim chấn động một lần liền thấy dưới cánh chim mây đen cuồn cuộn, từng đạo nhỏ bé sấm sét răng rắc răng rắc vang vọng, bổ xuống không ngừng, để tốc độ của hắn càng lúc càng nhanh!

Tô Vân bay ra gần trăm dặm, còn không có tìm đến Thiên Đạo viện sĩ tử lâu thuyền, thân thể nhưng càng thêm mỏi mệt, trong lòng lo lắng, đột nhiên thoáng nhìn một tòa tiểu Hải đảo, đạo thương phần lớn là cát vàng, mọc ra một chút cây dừa, ngay sau đó lao xuống, rơi vào trên biển.

Tô Vân rơi xuống đất, đem cái kia Đại Côn biến thành nữ tử bỏ xuống, ngay sau đó thân thể lay động, tán đi bảy mươi ba tòa Thiên Bằng động thiên, thân thể dần dần khôi phục như lúc ban đầu.

Thiếu nữ kia kinh ngạc nhìn hắn, lộ ra vẻ không hiểu.

Tô Vân tinh tế kiểm tra trên người nàng tổn thương, chỉ thấy Côn tộc thiếu nữ trên người có rất nhiều mâu gãy, đâm rách thân thể, những này trường mâu hẳn là một loại Tây Dương linh khí, không ngừng phá hoại thân thể của nàng, tạo thành nàng không ngừng chảy máu.

Tô Vân cẩn thận hồi ức Trì Tiểu Dao dạy hắn kiến thức y học, lấy nguyên khí niêm phong lại cái kia Côn tộc thiếu nữ vết thương, lại lấy nguyên khí bắt chước mạch máu , kết nối nàng vết thương đứt rời mạch máu, lúc này mới bỗng nhiên phát lực, đưa nàng trên người mâu gãy nhổ xuống.

Côn tộc thiếu nữ kêu rên một tiếng.

Tô Vân xử lý tốt vết thương, ý định từ Linh giới bên trong lấy ra một chút dược liệu, dùng bản thân không thành thục y thuật vì thiếu nữ này chữa thương, lại thấy cái kia Côn tộc thiếu nữ vết thương trên người tự động khép lại, tốc độ rất nhanh, không khỏi tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

“Cường đại như thế khép lại năng lực, quả thực làm người ta hâm mộ, khó trách những cái kia hải ngoại linh sĩ sẽ muốn bắt giữ nàng.” Tô Vân thầm nghĩ.

Hắn gõ xuống mấy cái quả dừa, đập mở uống vào, bổ sung thể lực, hồi ức một chút biển bản đồ, thầm nghĩ: “Dựa theo biển bản đồ đuổi theo, hẳn là còn có thể theo kịp lâu thuyền…”

Hắn đang muốn nhảy vào trong biển, đột nhiên bàn tay bị thiếu nữ kia bắt lấy.

Tô Vân quay đầu, lại thấy thiếu nữ kia có chút ngượng ngùng, ngại ngùng.

Tô Vân khó hiểu nói: "Đại ân không lời nào cảm tạ hết được, cô nương ngươi nhớ tới là được…"

Hắn vừa mới nói đến đây, cái kia Côn tộc thiếu nữ đánh bạo nói: "Đệ đệ, ta bơi mười vạn dặm, không có gặp được mặt khác Côn, chỉ gặp ngươi. Côn tộc, khả năng chỉ còn lại có hai chúng ta, chúng ta hẳn là vì chủng tộc suy nghĩ, chờ ngươi trưởng thành sau… Đi Hải Thần cung tìm ta!"

Sắc mặt nàng xấu hổ, đem một khối ngọc bài nhét vào Tô Vân trong tay, Tô Vân nắm ngọc bài, suy nghĩ xuất thần, đột nhiên ma xui quỷ khiến nói: "Tốt, chờ ta trưởng thành, ta đi Hải Thần cung tìm tỷ tỷ!"

Thiếu nữ kia ngượng ngùng xoay người, tung người nhảy lên nhảy vào trong biển, hóa thành trăm trượng Đại Côn, nhanh chóng chạy.

Tô Vân nhận lấy ngọc bài, đem nghiêm túc giấu ở Linh giới bên trong, tung người nhảy vào trong biển, dọc theo biển bản đồ lộ tuyến hướng Đại Tần quốc phương hướng bơi đi.

Oánh Oánh gặp hắn không nói lời nào, nghi ngờ nói: "Tô sĩ tử, ngươi vì sao không nói cho nàng, ngươi cũng không phải là Côn tộc thiếu niên?"

"Nếu như ta nói cho nàng chân tướng, nàng khả năng không có sống tiếp dũng khí."

Tô Vân suy nghĩ một chút, nói: "Nàng đợi lấy ta sau khi lớn lên đi tìm nàng, liền có dũng khí sống sót. Nói không chừng, nàng sẽ ở trong quá trình này tìm đến một cái khác nam giới đồng tộc."

"Thế nhưng là, nếu như nàng tìm không thấy một cái khác nam giới đồng tộc đâu?" Oánh Oánh hỏi.

Tô Vân ngỡ ngàng, sau một lúc lâu, thiếu niên thử dò xét nói: "Oánh Oánh tỷ, người cùng Côn, có thể sinh em bé ư? Bọn họ sinh em bé là người, vẫn là Côn? Lại hoặc là người Côn hoặc là Côn người?"

Oánh Oánh cũng không nhịn được nhức đầu, mặt buồn rười rượi, lẩm bẩm nói: "Ta không biết, ta làm sao biết? Ta cũng không có sinh qua, chưa thấy qua… Đúng rồi! Sinh ra chẳng phải sẽ biết ư?"

Tô Vân nghĩ đi nghĩ lại, luôn cảm thấy có chút không quá đáng tin cậy.

Hơn nữa, hắn hiện tại từ từ trưởng thành, tuy là đối nữ tính có chút ý nghĩ, ánh mắt không tự chủ bị nữ tính thân thể hấp dẫn, nhưng mà đối với thế nào sinh con, nhưng không rõ lắm.

Còn khác biệt chủng tộc sẽ sinh ra cái gì ra, hắn thì càng là hai mắt đen thui.

"Đúng rồi, Ứng Long lão ca ca nói không chừng sẽ biết có thể hay không sống, thế nào sống."

Tô Vân có chút tiếc hận: "Đáng tiếc lão ca ca đi quá vội vàng, ta còn chưa kịp nói cho hắn biết trong mắt ta có tòa Thiên môn, nói không chừng có thể đem hắn đưa về Tiên giới, hắn liền không biết chạy đến nơi nào đi."

P/S : Chung Sơn thị - Chung bò giống ver 2 à =))))))

Chương 263 : Vắt chày ra nước

Chương 262: Vắt chày ra nước

Tô Vân dọc theo biển bản đồ bơi đi, hóa thành ấu Côn ở trong biển ngao du, so Thiên Bằng bay tại trên trời dùng ít sức một chút, nhưng hắn đuổi tới ban đêm, cũng không có thể đuổi theo Nguyên Sóc đội tàu.

Đến buổi tối, trên biển có nhiều cự yêu ẩn hiện, có ở tại to lớn vỏ sò bên trong, mọc ra thân người tóc vàng, tay nâng lớn chừng quả đấm minh châu, có mọc ra rắn tóc, thân người mà nhiều chân, giống như là đại bạch tuộc tại trên nước đi lại.

Còn có trên người mọc ra bốn cánh, từ trong nước bay lên, vật lộn trời cao. Còn có thì như trong biển quái xe, trên đầu mọc ra con mắt thật to, ở trong biển nở rộ ánh sáng, chiếu sáng đáy biển.

Trên biển cự yêu vô cùng kỳ quặc, Tô Vân biến thành Côn tuy là cũng có dài sáu trượng ngắn, nhưng cùng những này trong biển cự yêu so sánh vẫn là nhỏ bé rất nhiều.

"Vẫn là chúng ta Bắc Hải an toàn!"

Tô Vân dè dặt, căn bản không dám đi ngủ, ráng chống đỡ lấy đi đường, thầm nghĩ: "Chúng ta Bắc Hải liền không có những yêu ma quỷ quái này!"

Oánh Oánh nghe vậy liền cầm sách đập đầu của hắn, tức nói: "Đại dương cự yêu tại Bắc Hải yêu ma phía trước, căn bản không đủ có được hay không! Bắc Hải bên trong cự yêu,

là có thể cùng Thiên Thị Viên lão khu không người địa vị ngang nhau!"

Tô Vân cười nói: "Ta từ nhỏ ở tại Thiên Môn trấn, thường xuyên đi Bắc Hải thu lồng bắt thanh hồng giải, mỗi lần đều bình an, chưa bao giờ từng gặp phải cái gì hải quái cự yêu. Bắc Hải, an toàn cực kỳ!"

Oánh Oánh giận dữ: "Thiên Thị Viên phía bắc Bắc Hải, còn gọi là Vô Tận Chi Hải, vô cùng vô tận, vĩnh viễn cũng đi không đến phần cuối, thượng cổ lúc rất nhiều ma thần đều là từ nơi đó chạy đến! Chỉ có ngươi mới phát giác được rất an toàn!"

…

Hai người cãi nhau, tránh đi trong biển cự yêu.

Côn am hiểu thuỷ tính, tốc độ so hải long nhanh hơn rất nhiều, đợi đến bình minh lúc, Tô Vân đoán chừng mình đã bơi hai ba ngàn dặm, nổi lên mặt nước nhìn lên, chỉ thấy Nguyên Sóc thuyền ngay trước mắt.

Hắn thở phào nhẹ nhõm, từ phía sau hai chiếc thuyền hàng hạ du qua, bỗng nhiên nhảy ra mặt biển, hóa thành Thiên Bằng vỗ cánh bay ở không trung, đuổi theo lâu thuyền.

Tô Vân hướng phía dưới lao xuống mà đi, trên thuyền thủy sư linh sĩ vội vàng làm ra phòng ngự tư thế, Tô Vân biến thành Thiên Bằng giương cánh, chậm lại tốc độ, ngay sau đó tán đi Thiên Bằng động thiên.

Thân hình của hắn khôi phục như lúc ban đầu, từ không trung rơi xuống, bắt lấy một cái dây thừng trượt xuống, bình yên rơi vào boong thuyền.

"Tô thiếu sử trở về!"

Boong thuyền Thiên Đạo viện các sĩ tử vừa mừng vừa sợ, vây lên đến đây, Tô Vân đem bản thân dọc theo con đường này trải qua đại khái nói một phen, giấu đi Ứng Long cùng với Tô Vân cùng Côn tộc nữ tử ước định.

Mọi người nghe được hoa mắt thần dao, khen ngợi liên tục.

Bạch Nguyệt Lâu nói: "Cái kia hòn đảo chìm mất, tai nạn trên biển phát sinh lúc, chúng ta vớt lên tới một cái linh sĩ, là Đại Tần quốc người."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, vội vàng nói: "Người kia ở đâu? Ta có lời còn muốn hỏi hắn!"

Lý Trúc Tiên nói: "Cái kia Đại Tần linh sĩ thực lực cực cao, đã là Ly Uyên cảnh giới tu thành ly châu tồn tại, bị chúng ta cứu đi lên sau đột nhiên bạo khởi, ý định giết thủy hành chủ sự đoạt thuyền, để chúng ta cho hắn bán mạng. Đại sư tỷ gọi lên trong cơ thể hắn ma tính, Tiêu thúc nhân cơ hội giết hắn."

Trong miệng nàng đại sư tỷ chính là Ngô Đồng.

Tô Vân kinh ngạc, hướng Ngô Đồng nhìn lại, Ngô Đồng thực lực cứ việc cao siêu, nhưng hiện nay vẫn là Nguyên Động cảnh giới, cho dù bản lãnh của nàng cực cao, cũng không thể dễ dàng như thế liền khống chế lại Ly Uyên cảnh giới cường giả.

Phải biết, Đại Tần Ly Uyên cảnh giới linh sĩ, thực lực hầu như cùng Nguyên Sóc Thiên Tượng cảnh giới linh sĩ không kém lắm!

"Cái kia Đại Tần linh sĩ tâm tính quá kém, tâm ma bất ngờ bộc phát, không bằng Nguyên Sóc ngang nhau cảnh giới linh sĩ."

Ngô Đồng dường như nhìn ra hắn nghi hoặc, nói: "Tâm trí của hắn lại càng dễ bị đánh thức ma tính, cũng càng dễ dàng bị

ta chưởng khống. Tu vi của ta nếu là mạnh hơn một phần, một câu liền có thể mệnh lệnh hắn đi chết."

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, cười nói: "Nhìn tới Nguyên Sóc quả thực có so Đại Tần các nước cao siêu địa phương, cựu thánh tuyệt học có chỗ độc đáo."

Ngư Thanh La nghe vậy, tinh thần đại chấn.

"Nhưng cũng không có tác dụng gì."

Ngô Đồng thản nhiên nói: "Với ta mà nói, bất luận các ngươi tu luyện chính là cựu thánh tuyệt học vẫn là tân học, tâm cảnh của các ngươi đều không đỡ nổi một đòn. Đạo tâm của các ngươi đụng một cái tức vỡ."

Tô Vân, Bạch Nguyệt Lâu đám người sắc mặt không vui, Ngô Đồng nhìn chung quanh một tuần, cười lạnh nói: "Các ngươi không tin?"

Nàng ma công bộc phát, nhất thời trên thuyền mọi người tâm ma sinh sôi, Bạch Nguyệt Lâu cái thứ nhất thất thủ, cười ha ha, bóp lấy hoa lan chỉ ôm theo đầu vừa múa vừa hát, Lý Trúc Tiên cái thứ hai thất thủ, tiếp lấy chính là Diệp Lạc đám người.

Lý Mục Ca kiếm tâm vững chắc, không nhúc nhích tí nào, nhưng mà Ngô Đồng thôi thúc ma công, tăng lên pháp lực, Lý Mục Ca cũng cười ha ha, gia nhập nhảy múa trong đám người.

Tô Vân từ nhỏ tu luyện cựu thánh tuyệt học, gắt gao chống cự, cố đạt được nội tâm thuần túy.

Đột nhiên Ngô Đồng chẳng biết lúc nào xông vào hắn Linh giới, hồng sa mỏng manh, chân ngọc khẽ vẩy, lộ ra trắng như tuyết da thịt.

Tô Vân đã lớn đến mười bốn tuổi, sắc dục dần dần lên, gặp tình hình này, đạo tâm có sơ hở, lập tức bị Ngô Đồng thừa lúc

vắng mà vào, cũng vui vẻ ha ha vừa múa vừa hát đi.

Ngô Đồng lộ ra tươi cười, đột nhiên nụ cười trên mặt cứng đờ, ánh mắt rơi vào Ngư Thanh La trên người.

Ngư Thanh La đạo tâm vô cùng vững chắc, bất luận nàng làm sao tìm kiếm nội tâm bên trong ma tính, cũng tìm không thấy nửa điểm, không khỏi trong lòng nghiêm nghị: "Cái này Hỏa Vân động tiểu cô nương, hình như Thánh Nhân tâm cảnh đồng dạng, căn bản là không có cách xâm nhập!"

Nàng tán đi ma công, không đem Ngư Thanh La để ở trong lòng, Ngư Thanh La đạo tâm tuy mạnh, nhưng tu vi còn yếu, hơn nữa Ngư Thanh La chủ tu chính là cựu thánh tuyệt học, thực lực cũng yếu.

Tô Vân đám người tỉnh táo lại, trong lòng ngạc nhiên, cho dù là Tô Vân cũng thành thật rất nhiều, không còn nói tất xưng đại sư huynh, mà là đối Ngô Đồng khách khí, nói tất xưng sư tỷ.

Đương nhiên, tại Diệp Lạc đám người phía trước, Tô Vân vẫn là nói tất xưng đại sư huynh.

Mấy ngày nay, Tô Vân đem bản thân tìm hiểu bảy mươi hai động thiên sử dụng đến đủ loại tinh đấu thuật số cùng động thiên trưng bày chi pháp truyền thụ cho mọi người, dạy dỗ Thiên Đạo viện sĩ tử thế nào xác định từng cái động thiên phương hướng, trợ giúp bọn họ mở ra bảy mươi hai động thiên.

Mở ra bảy mươi hai động thiên, nhìn như đơn giản, thực ra cực kỳ khó khăn.

Mỗi người bảy mươi hai động thiên số liệu cũng không nhất trí, bởi vì mỗi cái linh sĩ Linh giới không giống nhau, bởi vậy cần lần nữa tính toán.

Nhưng cũng may bọn họ đều là Thiên Đạo viện sĩ tử, thông minh hơn người, trên cơ bản không cần Tô Vân trợ giúp, liền có thể xác định từng người bảy mươi hai động thiên phương hướng.

Coi như xác định phương hướng, muốn mở ra cũng cực kỳ khó khăn, có thể mở mang bao nhiêu, đều xem tu vi của mình.

Các sĩ tử từng người đi vào Thiên Đạo viện Văn Uyên các, kiểm tra thực hư thư tịch, một cái sĩ tử đột nhiên nói: "Thiên Đạo viện sĩ tử, vì sao chỉ có chúng ta mấy người?"

Hắn vừa nói như vậy, mọi người mới cảm giác kinh ngạc.

Thiên Đạo viện hàng năm đều sẽ từ Nguyên Sóc cả nước sĩ tử bên trong chọn lựa ra xuất sắc nhất mười, hai mươi người, góp gió thành bão, Thiên Đạo viện bên trong hai trăm vị sĩ tử vẫn phải có, còn tu vi cao hơn, thì thường thường bị phái đi các nơi làm quan.

Chỉ là bọn hắn những này sĩ tử nhập học đến nay, lại không có nhìn thấy mặt khác Thiên Đạo viện sĩ tử, quả thực là kỳ quặc quái gở.

"Thiếu sử không có nói cho các ngươi biết ư? Cầu Thủy Kính biến pháp thất bại, Thiên Đạo viện sĩ tử đi theo hắn biến pháp, thương vong quá nửa, còn lại Thiên Đạo viện sĩ tử đều đi theo Cầu Thủy Kính đi Lĩnh Nam."

Ngô Đồng nói: "Hoàng đế thay đổi bọn họ chức, mang tội đào tro tàn. Bọn họ Thiên Đạo lệnh, cũng đều bị thu hồi. Các ngươi cái này hai mươi người, là Thiên Đạo viện cuối cùng sĩ tử."

Lý Mục Ca, Bạch Nguyệt Lâu đám người trong lòng nặng trình trịch, từng người hướng Tô Vân nhìn lại.

Tô Vân ngẩng đầu, cười nói: "Nhìn ta làm gì? Việc này, không cần nói cho các ngươi. Các ngươi cứ đến hải ngoại thật

tốt đi học, trời sập xuống, ta cho các ngươi gánh lấy!”

Đường biển đằng đẵng, cứ việc hải long tốc độ rất nhanh, bọn họ cũng ở trên biển chạy được sáu bảy ngày, lúc này mới nhìn thấy lục địa.

Thủy hành chủ sự nói: “Tô thiếu sử, phía trước chính là Đại Tần.”

Tô Vân đám người đi tới đầu thuyền, hướng Đại Tần nhìn lại, chỉ thấy trên bầu trời nổi lơ lửng từng khối to lớn lục địa, giống như là tinh cầu mảnh vỡ.

Để cho người kinh hãi là, trong đó một khối to lớn lục địa trôi lơ lửng ở Đại Tần quốc lãnh thổ phía trên!

Khối kia đại lục mảnh vụn bên trên, có bao la hùng vĩ tráng lệ thành thị, so Đông đô chỉ có hơn chứ không kém!

Mà tại đây tòa lơ lửng lục địa cùng đại lục ở giữa, có đủ loại tráng lệ kiến trúc, những kiến trúc kia kết nối lục địa cùng trên không chi thành, phồn hoa cực kỳ.

Tô Vân từ xa nhìn lại, thậm chí nhìn thấy không biết bao nhiêu thành trấn!

“Nơi đó chính là Đại Tần quốc gia, Vân đô.”

Thủy hành chủ sự nói: “Thiếu sử, ta Nguyên Sóc tại Vân đô có sứ giả quán, thiếu sử chỉ cần đi tới sứ giả quán, liền sẽ có đốc ngoại ti thiếu sử giao tiếp. Ta chỉ có thể tiễn thiếu sử lên bờ, không thể đưa thiếu sử đi tới Vân đô. Đại Tần lưu thông chính là thanh hồng tệ, nhưng dân gian dùng lại không phải ngũ thù tiền. Thiếu sử nếu là mua đồ, đừng dùng ngũ thù tiền trả tiền.”

Tô Vân khom người cảm ơn, thủy hành chủ sự vội vàng đáp lễ.

Lâu thuyền đi vào Đại Tần biển dịch, dừng sát ở bến tàu bên cạnh, Tô Vân quay đầu nhìn lại, chỉ thấy biển này dịch bến tàu bốn phía hải vực, từng chiếc từng chiếc lâu thuyền đại hạm xuyên qua xen lẫn, vận chuyển hàng hóa, phồn hoa vô cùng, so Nguyên Sóc biển dịch bến tàu càng thêm bận rộn.

"Thiếu sử, còn có một chuyện!"

Thủy hành chủ sự đứng tại lâu thuyền bên trên, chần chừ một chút, nói: "Thiếu sử nhất định phải cẩn thận một ít người có Nguyên Sóc gương mặt."

Tô Vân khó hiểu, cái kia thủy hành chủ sự nói: "Bọn họ quy y Đại Tần, không tế bái tổ tông, chỉ tế bái Đại Tần thần, chỉ hận bản thân người có Nguyên Sóc mặt, đối xử chúng ta Nguyên Sóc người, so người sắc mục càng ác hơn. Thiếu sử nhất định phải cẩn thận bọn họ! Người sắc mục có thể sẽ cho ngươi lưu đường sống, nhưng bọn hắn bắt được cơ hội, thì nhất định sẽ giết chết ngươi."

Tô Vân ghi ở trong lòng, lần nữa cảm ơn.

"Thiếu sử nếu là có khó khăn, liền đi tìm hải ngoại nguyên hội."

Thủy hành chủ sự phất tay từ biệt, nói: "Nguyên hội lão biều bả tử, thế lực cực lớn, thủ đoạn thông thiên, có lẽ có thể giúp ngươi một tay."

Tô Vân giật mình: "Nguyên hội lão biều bả tử?"

Lâu thuyền rời đi.

Tô Vân dẫn đầu mọi người hướng bến tàu đi ra ngoài, Thiên Đạo viện một vị tây tịch tiên sinh đã làm xong thông quan văn thư, một vị Đại Tần biển dịch quan viên đi tới, là cái người sắc mục, nói: "Bỉ nhân Hồ Phi Vũ, phụng Thương Cửu Hoa đại nhân chi danh chờ đợi ở đây sứ giả, do ta chịu trách

nhiệm tiễn sứ giả đi tới Vân đô. Sứ giả chỉ có những người này ư?"

Hắn nhìn về phía Tô Vân sau lưng, chỉ thấy Tô Vân đi theo phía sau chừng hai mươi người thiếu niên thiếu nữ, không có kéo cái gì kỳ trân dị bảo, xe kéo cũng là bình thường.

Thương Cửu Hoa đi sứ Nguyên Sóc, mang đến không biết bao nhiêu đầu Bàn Dương, Bàn Dương trên lưng tựa như cung điện đồng dạng, hoa lệ vô cùng, lại chuẩn bị đủ loại bảo vật, châu quang bảo khí, xông thẳng lên trời.

Mà Tô Vân đoàn người này, chỉ có Thiên Phượng cùng Diệp Lạc rồng béo từng người đeo một tòa tòa lầu gỗ nho nhỏ.

Rồng béo là đại mãng tu luyện thành Giao Long, bụng phệ, bị Diệp Lạc cho ăn đến óc đầy bụng phệ, mà Thiên Phượng hiển nhiên vẫn là chỉ chim non, lông còn chưa mọc đủ.

Thiên Phượng rất là ấm ức, mở rộng bản thân lông lá xồm xàm cánh nhỏ, chăm chú hướng Hồ Phi Vũ biểu hiện ra bản thân trên cánh mọc ra cái thứ nhất lông vũ.

Hồ Phi Vũ nhắm mắt đi theo Tô Vân leo lên phượng liễn, phượng liễn hướng ra phía ngoài chạy tới.

Hồ Phi Vũ hướng Tô Vân giới thiệu Đại Tần phong thổ, cùng với phong cảnh dọc đường.

Cái này Đại Tần quốc văn tự ngôn ngữ đều là khai hoang thời kì Nguyên Sóc linh sĩ dẫn đi, văn hóa điển tịch, cũng đều là những cái kia linh sĩ truyền đến Nguyên Sóc, bắt đầu giao lưu không chướng ngại chút nào.

Tô Vân một bên lắng nghe, một bên hướng ngoài cửa sổ nhìn lại, quan sát Đại Tần phong thổ, chỉ thấy Đại Tần kiến trúc cùng Nguyên Sóc có chỗ giống nhau, nhưng lại phát triển ra khác biệt hình thái, có dị vực phong tình.

Đại Tần học đường cũng là rất nhiều, nông thôn học đường ngăn nắp mỹ lệ, thiếu niên sĩ tử chênh lệch học đường, nhân số phần đông.

Tô Vân dừng xe quan sát, chỉ thấy rất nhiều các sĩ tử hướng một chỗ chạy tới, rất là náo nhiệt ồn ào.

"Hồ đại nhân, bọn họ là đang làm gì?" Tô Vân hỏi.

Hồ Phi Vũ xuống xe tìm hiểu, nói: "Những này là nông thôn sĩ tử, nghe nói có bảo địa dựng dục thiên tài địa bảo, sắp sửa xuất thế, ngay sau đó đi vào thử thời vận."

Tô Vân giật mình trong lòng, không khỏi nhớ tới Sóc Phương Lôi Kích cốc gặp gỡ, trầm giọng nói: "Đại Tần quốc cũng có mười dặm dư một ư?"

"Mười dặm dư một?"

Hồ Phi Vũ cười nói: "Làm sao có thể? Ta Đại Tần bảo địa, đều là vật vô chủ, thiên tài địa bảo, người có đức chiếm lấy."

Tô Vân nhìn về phía Ngô Đồng, Ngô Đồng nhẹ nhàng gật đầu, thấp giọng nói: "Hắn nói là nói thật."

Hồ Phi Vũ lời nói xoay chuyển, cười nói: "Chẳng qua những này nông thôn sĩ tử đều là nghèo ha ha, chỗ nào có thể cướp được qua thế gia đại phiệt? Bọn họ chạy tới, chính là cho xuất thế thiên tài địa bảo huyết tế chất dinh dưỡng mà thôi. Chân chính hái quả đào, thường thường đều là thế phiệt gia người."

Tô Vân ngơ ngẩn.

Hồ Phi Vũ tiếp tục nói: "Ta chưa từng nghe nói qua, cái nào nhà nghèo hài tử có thể có được bảo vật."

"Như vậy vì sao những này sĩ tử còn muốn đi cướp?" Lý Trúc Tiên khó hiểu, hỏi.

“Bởi vì không có chủ nhân ah.” Hồ Phi Vũ đương nhiên nói.

Trong lòng mọi người lạnh cả người.

“Cái này so mười dặm dư một, ác hơn nhiều. Đây là vắt chày ra nước ah…”

Chương 264 : Nguyên Sóc quốc thể

Chương 263: Nguyên Sóc quốc thể

Tô Vân cách xa nhìn tới, chỉ thấy Đại Tần bảo địa bên trong huyết sát hội tụ, lộ ra cực kỳ hung ác, không giống như là bảo địa, ngược lại giống như là nuốt tính mạng người ma quật.

Nhưng các sĩ tử phảng phất làm như không thấy, đổ xô tới.

Trên đường đi, Tô Vân xe của mấy người liễn vừa đi vừa nghỉ, quan sát Đại Tần phong thổ. Hồ Phi Vũ trong lòng lo lắng, thúc giục hắn sớm ngày đuổi tới Đại Tần Vân đô, nói: "Thương Cửu Hoa đại nhân ngay tại Kiếm các chờ đợi các hạ."

"Chúng ta chuyến này, trước sau đã tiêu xài hơn hai tháng thời gian, đã Thương Cửu Hoa đã đợi hơn hai tháng, như vậy cũng không để ý chờ lâu mấy ngày a?" Tô Vân cười nói.

Hồ Phi Vũ đành phải do hắn.

Hai chiếc xe liễn chỉ chọn nông thôn con đường đi, chỉ thấy cái này Đại Tần quốc nông thôn con đường giao thông đều cực kỳ phát triển, tuy là không bằng trong thành phồn hoa, nhưng so Nguyên Sóc nông thôn muốn tốt rất nhiều lần.

Tô Vân cẩn thận quan sát, những này hương dân thường thường đều biết chữ, học thức khá cao, khiến hắn có chút khâm phục.

Chẳng qua là cổ quái chính là, mỗi cái nông thôn đều có thần miếu, mỗi ngày, hương dân đều muốn đúng hạn đi miếu thần tế bái.

Trong thần miếu cung phụng chính là Đại Tần thần.

Có người cầu tài, có người cầu hôn hôn nhân gả cưới, có người cầu ra vào bình yên, cũng có người bởi vì sát sinh, cầu tâm lý an ủi, còn có người cầu kiếp sau, bọn họ còn muốn hướng thần dâng tiền tài.

Tô Vân nhìn thấy, Đại Tần linh sĩ cũng ra vào những này miếu thần, cầu thần vào ở bản thân Linh giới.

Tô Vân cẩn thận quan sát, cái này cùng Nguyên Sóc tế bái tổ tiên có chỗ khác biệt.

Nguyên Sóc người tế bái tổ tiên, là ký thác nhớ, tưởng nhớ tiên liệt, cũng có chuyện nhờ tổ tông phù hộ, nhưng cũng không phải là tế tổ cũng sẽ không can thiệp đến cuộc sống thực tế.

Mà Đại Tần tập tục, thì để trong thần miếu thần, xâm lấn thế giới hiện thực.

"Bọn họ thần có phải là hay không nội tâm?"

Tô Vân đột nhiên nghĩ đến quan trọng, nếu là những này nội tâm bị chúng sinh sở niệm, đúc kim thân, chẳng phải là liền có thể dựa vào chúng sinh chi niệm sống sót?

Cái kế tiếp thôn trấn, Tô Vân đám người liền gặp được hiển linh phương tây Thần Chỉ.

Cái kia Thần Chỉ từ trong thần miếu hiện ra, dẫn đầu trong trấn thôn dân cùng linh sĩ, một cái khác thôn trấn Thần Chỉ đại chiến, giết đến rất là thảm liệt.

Cái kia hai thần thân thể vĩ đại, thực lực mạnh mẽ, lại vẫn ăn người, cũng may Tô Vân đám người chẳng qua là đi ngang

qua, cũng không phải là đối địch thôn trấn người, cái kia hai tôn Thần Chỉ cũng không đuổi giết bọn hắn.

Bọn họ đi tới một cái khác thôn xóm lúc, nơi đó ngay tại náo tro tàn bệnh, có người lúc tu luyện hấp thu tro tàn lực lượng, không cẩn thận hóa thành tro tàn quái, bị thôn xóm cung phụng Thần Chỉ hiển linh, đem cái kia tro tàn quái giết chết.

"Những này Thần Chỉ là lai lịch gì?" Tô Vân không khỏi tò mò.

Hồ Phi Vũ nói: "Thiếu sử, đây là ta phương tây Thiên Đình chư thần."

Tô Vân nhớ tới Thương Cửu Hoa từng tại Đông đô biểu hiện ra Thiên Đình Thần Chiếu, vậy mà mở ra một phương thiên địa, có chư thần nghỉ lại trong đó, liền hỏi: "Phương tây Thiên Đình chư thần, cũng đều là nhận biết a? Vì sao còn muốn ra tay đánh nhau?"

"Tô thiếu sử, các ngươi dù sao cũng là người ngoại quốc, có chỗ không biết."

Hồ Phi Vũ cười nói: "Vạn thần đều là nhất thể, nhưng chúng sinh sở niệm khác biệt, bởi vậy hình thành thần không đồng hóa thân. Ngươi thấy Thiên Đình chư thần, nhưng thật ra là thần hóa thân. Chân chính thần, chỉ có một cái! Ta phương tây thần sẽ thỏa mãn chúng sinh mời, bởi vậy hóa thân đến hàng vạn mà tính, phân bố tại khác biệt trong thần miếu."

Diệp Lạc đám người đối phương tây phong thổ cũng là một chữ cũng không biết, nhao nhao thỉnh giáo, hỏi: "Đã tất cả thần đều là một người, như vậy vừa rồi hai cái thôn trấn cung phụng thần, vì sao cùng mình khai chiến?"

"Thần không gì không làm được, chỉ cần mọi người cung phụng hắn, hắn liền sẽ không cự tuyệt mọi người tâm nguyện,

mọi người hi vọng thần đi chinh phục hàng xóm thôn trấn, như vậy thần liền sẽ dẫn đầu bọn họ đi vào chinh phục."

Hồ Phi Vũ nói: "Vừa rồi cái kia hai cái thôn trấn người chắc chắn là có thù, cho nên xin thần chinh phạt đối phương."

Tô Vân đám người hai mặt nhìn nhau, không biết đây là cái gì cổ quái phong tục.

"Ta lại cảm thấy cái này phương tây thần rất biết đùa."

Lý Trúc Tiên cười nói: "Tự mình đánh mình, bản thân không có gì tổn thất, thờ phụng người của hắn ngược lại thương vong thảm trọng, bị hắn ăn không biết bao nhiêu. Mọi người lại còn bởi vậy càng ngày càng tin hắn, càng ngày càng thành kính…"

"Không hiểu rõ liền im miệng!" Hồ Phi Vũ tức giận đến run rẩy, quát.

Lý Trúc Tiên thè lưỡi.

Tô Vân thầm nghĩ trong lòng: "Cái này phương tây thần, đến cùng là lai lịch gì?"

Hai ngày về sau, bọn họ vẫn là trái đi một chút phải xem xét xung quanh, khoảng cách Đại Tần Vân đô vẫn như cũ rất xa, Hồ Phi Vũ tính nhẫn nại bị hao hết sạch, mở miệng ngậm miệng chính là "Nguyên Sóc man di" .

Lý Mục Ca đám người ấm ức, hướng hắn khiêu chiến, bị hắn từng cái đánh bại, thậm chí liền Diệp Lạc công tử ra tay, cũng thua ở Hồ Phi Vũ trong tay.

Hồ Phi Vũ cũng là xuất thân tự Đại Tần Kiếm các, thực lực phi phàm, thần thông tinh diệu vượt xa Diệp Lạc đám người.

Phen này so sánh, liền để Thiên Đạo viện rất nhiều thiên chi kiêu tử cảm nhận được hai nước thần thông ở giữa chênh lệch.

Cuối cùng, Ngô Đồng thôi thúc ma công, để Hồ Phi Vũ ma tính quá trớn, bản thân chém đứt bản thân một cánh tay, Hồ Phi Vũ lúc này mới an phận xuống tới, không còn dám làm càn.

Hôm nay, Tô Vân cách xa nhìn tới, chỉ thấy nơi xa kiếp hỏa rừng rực, ánh lửa phần thiên, trong ngọn lửa có thành phố khổng lồ, ngay sau đó dò hỏi: "Hồ đại nhân, nơi đó là tro tàn thành?"

Hồ Phi Vũ chỉ còn lại có một đầu cánh tay trái, liếc liếc Tô Vân cánh tay phải, chỉ thấy Tô Vân cánh tay phải đã dần dần mọc ra, lễ độ cung kính nói: "Nơi đó vốn là ta Đại Tần U thành. Dưới thành có tro tàn mỏ, về sau kiếp hỏa động nhiên, bên trong có tro tàn Thần Vương phục sinh, chiếm đoạt U thành. Thánh Hoàng mấy lần tiến đánh, kiếp hỏa quá nguy hiểm, không thể đánh xuống. Về sau tro tàn bệnh tràn lan, rất nhiều linh sĩ biến thành tro tàn quái, liền bị ném tiến những này tro tàn thành bên trong , mặc cho hắn tự sinh tự diệt."

Tô Vân nhìn xa tro tàn thành, sau một lúc lâu, hỏi: "Hồ đại nhân, Đại Tần có bao nhiêu thành thị biến thành tro tàn thành?"

Hồ Phi Vũ nói: "Có sáu cái. Trước đây không lâu, lại có một tòa thành bị kiếp hỏa đốt."

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, nói: "Chúng ta đi Vân đô!"

Hồ Phi Vũ như lọt vào trong sương mù, chẳng qua Tô Vân cuối cùng muốn đi Vân đô, vẫn để cho hắn thở phào một hơi.

Ngày kế tiếp sáng, phượng liễn cùng long liễn chạy bên trên thông hướng trên không chi thành Vân đô phố dài, đạo này phố dài một mặt tại mặt đất, một chỗ khác kết nối trên không đại lục, cả con đường dài tới mấy chục dặm.

Khu phố như là băng dải, treo ở trên không.

Hai bên đường phố kiến trúc san sát, từng tòa nhà cao tầng đứng thẳng trời cao, có thể nói là điện ngọc quỳnh lâu.

Khu phố ở giữa cầu mây xen lẫn, ngựa xe như nước, người đến người đi, phồn hoa cực kỳ, chiếm cứ Đại Tần quốc gần nửa nhân khẩu!

Tô Vân thấy cảnh này, đột nhiên nhớ tới Lâu Ban Lâu Thánh Nhân tại trước khi đi hướng hắn bày ra kiến trúc thần thông, kiến trúc thần thông, Lâu Ban thần thông, chỗ bày ra tráng lệ cảnh tượng, chính là trước mắt đầu này Đại Tần thiên nhai!

"Nguyên Sóc, quả thực so Đại Tần rơi ở phía sau rất nhiều, chẳng qua cũng không phải là không thể đuổi theo."

Phượng liễn cùng long liễn mang theo mọi người một đường hướng lên trời phố phần cuối Vân đô chạy, cái này Vân đô là xây dựng ở không trung lục địa phía trên, khối lục địa kia, là thiên ngoại tinh cầu mảnh vỡ.

"Thiên ngoại có dị tinh, tên là Huỳnh Hoặc, không biết duyên cớ gì nghiền nát."

Hồ Phi Vũ chỉ vào thiên ngoại, nói: "Vân đô là xây dựng ở cách mặt đất gần nhất một khối trên lục địa, địa phương khác còn có to to nhỏ nhỏ lục địa."

Mọi người nhao nhao nhìn lại, chỉ thấy cái kia Huỳnh Hoặc tinh mảnh vỡ trôi lơ lửng ở đại địa trên không, mơ hồ trong đó còn có thể nhìn ra là một khỏa tinh cầu.

Cổ quái chính là, những cái kia nghiền nát Huỳnh Hoặc tinh toái phiến bên trên thế mà còn màu xanh biếc dạt dào, phía trên thế mà còn có sơn thủy không khí, thậm chí có thể nhìn thấy mây trắng trôi nổi!

"Hồ đại nhân, phía trên có ai không?" Lý Trúc Tiên hỏi.

Hồ Phi Vũ nói: "Vậy thì không biết, ta cũng không đi qua. Chẳng qua Kiếm các những năm này đang nghiên cứu thế nào đến đó, chuẩn bị điều động một chút sĩ tử đi tới nơi đó thám hiểm lịch luyện. Các ngươi du học tới, hơn phân nửa là tại Kiếm các đi học, nói không chừng sẽ có cơ hội này."

"Hồ đại nhân, Huỳnh Hoặc tinh làm sao sẽ nghiền nát?" Tô Vân đầu vai, Oánh Oánh tò mò hỏi.

Hồ Phi Vũ liếc nàng một cái, nói: "Ta cũng không biết. Chẳng qua Kiếm các bên trong có người suy đoán nói, Huỳnh Hoặc hơn phân nửa là bị Thiên Thị Viên hạ xuống lúc đập nát, chẳng qua là ai cũng không biết thực hư. Còn có người có mặt khác suy đoán, nói là thượng cổ Thần Ma đại chiến, đem đánh nát."

Phượng liễn cùng long liễn đi tới Vân đô cửa thành, Tô Vân không khỏi nhiều quan sát vài lần, chỉ thấy cái kia cửa thành cực cao, vậy mà cùng Thiên Môn trấn Thiên môn có chút giống nhau.

Tô Vân trong lòng nghi hoặc, để xe kéo dừng lại, tinh tế quan sát.

Chỉ thấy Vân đô Thiên môn bên trên hình vẽ cũng là Ứng Long, Thao Thiết hình vẽ, từ điêu khắc đến xem, hẳn là cực kỳ cổ xưa.

Đột nhiên, hắn nhìn thấy cánh cửa này bên trên thế mà còn có hộp gỗ hình thoi hình vẽ, không khỏi trong lòng khẽ nhúc nhích: "Cánh cửa này, là Thông Thiên các kiến tạo!"

Cái kia hình thoi hình vẽ, chính là Thông Thiên các tiêu chí!

Dưới cửa thành đứng hai cái đầu dê thân người cự nhân, cao tới mấy chục trượng, tay cầm trượng mâu, mũi nhọn có một cái vòng tròn, giống như là quyền trượng.

Hai cái này đầu dê mặt người cự nhân cái trán sinh ra to lớn sừng cong, trên người có kỳ lạ đường vân.

"Hình như Bàn Dương… Kỳ lạ, Bàn Dương cũng có thể tu luyện trưởng thành ư?"

Tô Vân sắc mặt biến hóa, bản thân hình như nếm qua một cái Bàn Dương.

Hồ Phi Vũ chỉ đường, dẫn dắt lấy bọn hắn đi tới sứ giả quán, nói: "Chư vị trước nghỉ ngơi, ta đi báo cho thương đại nhân."

Kiếm các bên trong, Hồ Phi Vũ hướng Thương Cửu Hoa giảng giải Tô Vân dọc theo con đường này trải qua, nói: "Người này vô cùng bà mẹ, thứ gì đều muốn nhìn, ngọn gió nào tục đều muốn hỏi, trì hoãn bốn ngày thời gian mới đi đến Vân đô."

Thương Cửu Hoa một mực lắng nghe, không có chen vào nói, nghe vậy sắc mặt nghiêm nghị, nói: "Gặp gì biết nấy, vị này Tô thiếu sử đã nhìn ra một chút đầu mối."

Hồ Phi Vũ kinh ngạc nói: "Đại nhân, hắn nhìn ra manh mối gì?"

"Hắn nhìn ra đồ vật là, ta Đại Tần hiện nay vô lực đối Nguyên Sóc dùng binh."

Thương Cửu Hoa thở dài, nói: "Cái gọi là truy nguyên, có thể nghiên cứu thế gian vạn vật, cũng có thể nghiên cứu một quốc gia. Hắn sở dĩ muốn trên đường trì hoãn lâu như vậy, là ý định nghiên cứu ta Đại Tần quốc phong quốc vận."

Hồ Phi Vũ thỉnh giáo nói: "Xin đại nhân chỉ giáo."

"Dân phong tức quốc phong, thấy dân phong tục, cũng biết dân phong. Mà quốc vận, hắn nhìn ra là ta Đại Tần ứng đối ra sao tro tàn quái."

Thương Cửu Hoa lắc đầu, nói: "Ngươi nói cho hắn biết lại có một thành thiêu đốt kiếp hỏa, biến thành tro tàn thành, hắn liền biết ta Đại Tần đến nay không cách nào ứng đối tro tàn bệnh, Đại Tần có loạn trong. Mà Đại Tần bởi vì tro tàn bệnh cùng Đại Hạ tranh đấu, lại có giặc ngoài, bởi vậy hắn thấy được ta Đại Tần quốc vận, biết ta Đại Tần không cách nào đối Nguyên Sóc dùng binh."

Hồ Phi Vũ thất thanh nói: "Ngắn ngủi mấy ngày, có thể nhìn ra nhiều thứ như vậy?"

Thương Cửu Hoa thản nhiên nói: "Ta từ Nguyên Sóc Đông hải quận lên bờ, mấy ngày sau đó đến Nguyên Sóc Đông đô, trên đường nhìn Nguyên Sóc phong thổ, biết Nguyên Sóc suy yếu. Nguyên Sóc Thông Thiên các chủ, đương nhiên cũng có loại thủ đoạn này. Thông Thiên các nên phân ra ai mới là chính thống…"

Hắn ngẩng đầu lên, trầm giọng nói: "Thông báo các chủ, Nguyên Sóc ngụy Thông Thiên các chủ đã đi tới Đại Tần, xin các chủ quyết định!"

Đại Tần sứ giả quán.

Lúc đầu Nguyên Sóc đốc ngoại ti thiếu sử là một cái lão giả tóc trắng, đã sớm thu thập xong hành trang, chỉ chờ Tô Vân đến đây giao tiếp.

Tô Vân kiểm tra sổ sách, chỉ thấy Nguyên Sóc đốc ngoại ti nghèo đến lách cách vang, trương mục thế mà không có bất kỳ cái gì tiền dư, hơn nữa còn có rất nhiều giấy nợ, nhiều đến hơn ngàn thanh hồng tệ!

Càng kỳ quái hơn chính là, Nguyên Sóc ngoại sự suy tàn, đã có ba năm không có phát đốc ngoại ti bổng lộc, đốc ngoại ti thiếu sử nhóm đã chạy đến chỉ còn lại có lão giả tóc trắng này một người!

“Ta năm nay ba mươi hai tuổi!”

Cái kia lão giả tóc trắng dựng thẳng lên ba cái đầu ngón tay, miệng đầy lọt gió, run rẩy nói: “Ta hai mươi hai tuổi vâng mệnh tới Đại Tần làm thiếu sử, bị người đánh, nhục mạ, mấy năm liền biến thành cái dạng này! Tô đại nhân, ngươi cũng là tại Đông đô đắc tội người, bị sắp xếp tới đây?”

Tô Vân suy nghĩ một chút, nói: “Cũng coi là đắc tội người.”

Cái kia ba mươi hai tuổi lão giả hiếu kỳ nói: “Ngươi đắc tội với ai?”

“Nguyên Sóc hoàng đế.”

Tô Vân khép lại sổ sách, hướng Diệp Lạc đám người nói: “Trên người chúng ta mặc dù có chút tiền, nhưng không thể miệng ăn núi lở. Như vậy, trên người của ta có một kiện Đại Thánh linh binh…”

Diệp Lạc cực kỳ hoảng sợ: “Đại sư huynh, tuyệt đối không đến mức bán Đại Thánh linh binh ah!”

“Ta điên mới có thể bán.”

Tô Vân cười nói: “Ta nói là, các ngươi tìm kiếm cái bảo địa, đem Đại Thánh linh binh chôn xuống, làm ra điểm dị tượng, chờ những cái kia thế phiệt con cháu tới tìm bảo, chúng ta xử lý bọn họ, từ Đại Tần thế phiệt trên người kiếm chút tiền, phụ cấp đốc ngoại ti, trả lại ghi nợ, không thể mất đi Nguyên Sóc quốc thể.”

P/S : Dạo này xu thế truyện là main đi lừa à -_-

Chương 265 : Bảo Bình xuất ngân hà

Chương 264: Bảo Bình xuất ngân hà

Rất nhiều Thiên Đạo viện sĩ tử nghe vậy, đều là hai mặt nhìn nhau, không biết đốc ngoại ti thiếu sử đại nhân vì sao đột nhiên toát ra bậc này vô pháp vô thiên ý nghĩ.

Nơi này là Đại Tần, là Đại Tần quốc đô Vân đô, thiên thượng chi thành!

Nơi này khắp nơi đều có Đại Tần thế phiệt!

Đại Tần thế phiệt giết người không chớp mắt, có thể lợi dụng bảo địa lừa giết tính ra hàng trăm hàng ngàn Đại Tần sĩ tử!

Đại Tần thượng võ, đạo pháp thần thông mạnh mẽ vô cùng, là tân học nơi khởi nguồn, vượt xa cựu thánh tuyệt học, Đại Tần quân đội viễn độ biển cả và đại dương, đem Nguyên Sóc giết đến đánh tơi bời, không thể không cắt đất bồi thường, không thể không cúi đầu xưng thần!

Thân là đốc ngoại ti thiếu sử, ở đây làm cục, lừa giết Đại Tần thế phiệt con cháu, kiếm tiền phụ cấp đốc ngoại ti, đây là đem đầu cài ở trên đai lưng xông vào Diêm la điện, hỏi Diêm Vương gia chữ chết có mấy loại cách viết!

Chẳng qua chẳng biết tại sao, bọn họ vậy mà cảm thấy Tô Vân đề nghị này, không nói ra được mê người, nội tâm có chút rục rà rục rịch.

Cái kia ba mươi hai tuổi lão giả nguyên bản định hướng mới nhậm chức thiếu sử đại nhân xin ít tiền, mua mở vé tàu trở về Nguyên Sóc, nghe vậy không khỏi mắt sáng rực lên.

Hắn đại biểu Nguyên Sóc mặt mũi, đi sứ Đại Tần, tại Đại Tần bị nhiều lần làm nhục đánh không nói, thậm chí liền Nguyên Sóc cũng không thể đúng hạn phát cho hắn bổng lộc.

Coi như thế nào, hắn cũng dựa vào sức một người cứng rắn chống đỡ xuống tới.

Nhưng nói không có oán khí, đó là không có khả năng.

Nếu là có thể trước khi đi làm một phen phát tài, xuất một chút oán khí, có lẽ trở lại Nguyên Sóc cũng không đến mức quá mộc mạc.

"Nếu là thiếu sử có ý định này cùng thủ đoạn lời nói, Hình mỗ ngược lại là biết cái nơi để đi."

Cái kia ba mươi hai tuổi lão giả tên là Hình Giang Mộ, chần chừ một chút, lấy hết dũng khí nói: "Nơi này gọi Phi Vân cốc, là Huỳnh Hoặc tinh toái phiến rơi vào đại lục ở bên trên đập ra thung lũng. Kiếm các Thánh Nhân quan nơi đó khí tượng, nói nơi đó nhất định dựng dục ra bất phàm linh binh. Ta đã từng đi qua Phi Vân cốc mấy lần…"

Tô Vân nói: "Hình lão bá…"

Hình Giang Mộ một bức gần đất xa trời bộ dạng, run rẩy nói: "Thiếu sử đại nhân vẫn là gọi ta Tiểu Hình hoặc là Giang Mộ a, ta giao nhận quan ấn, hiện nay là dân thường chi thân, đảm đương không nổi thiếu sử đại nhân tôn xưng."

"Được Tương Mộc."

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, thấp giọng nói: "Cái này Phi Vân cốc địa lý ngươi là có hay không hiểu rõ?"

Bạch Nguyệt Lâu thận trọng tiến tới góp mặt, mặt mày hớn hở, thấp giọng nói: "Có cái gì bí ẩn có thể bố trí xuống sát cục địa phương?"

"Chỗ nào thích hợp nhặt chỗ tốt?" Diệp Lạc công tử tiến lên, nói nhỏ.

"Tương Mộc, ngươi là có hay không biết Đại Tần lợi hại nhất độc sư là ai?" Lý Trúc Tiên ngẩng đầu, mặt mũi hồn nhiên.

…

Càng nhiều Thiên Đạo viện sĩ tử vây quanh, lao nhao, rất nhanh lập ra một hồi nhằm vào thế phiệt con cháu đi săn kế hoạch.

Ngô Đồng mặt mang tươi cười nhìn Tô Vân, trong lòng thầm khen: "Tô sư đệ, ngươi điều khiển nhân tính, đem người trong lòng ma dụ dỗ đi ra, còn nói ngươi không phải bán ma?"

Thiên Đạo viện sĩ tử đều là Nguyên Sóc năm mươi sáu châu một trăm linh tám quận bên trong chọn lựa ra thiên tài, lập ra đủ loại kế hoạch, có thể nói là thiên y vô phùng.

Tô Vân Linh giới bên trong, Oánh Oánh nói nhỏ: "Tô sĩ tử, chúng ta hình như không thiếu tiền a? Lúc trước các sĩ tử rời đi Đông đô lúc, Thủy Kính tiên sinh cho các ngươi rất nhiều tiền."

Cầu Thủy Kính khống chế triều chính lúc, dốc hết sức thúc đẩy Thiên Đạo viện sĩ tử du học hải ngoại, cho nên mới có hai mươi vị Thiên Đạo viện sĩ tử viễn độ biển cả và đại dương du học Đại Tần.

Bọn họ người đi đường này rời đi Đông đô lúc Cầu Thủy Kính cho phép bọn họ đến hàng vạn mà tính thanh hồng tệ, Cầu Thủy Kính lại có thân bút thư cho năm đó Kiếm các đồng

học, xin đồng học giúp đỡ dùng số tiền này tiền đả thông Kiếm các, để cái này sĩ tử ở lại Đại Tần Kiếm các.

"Oánh Oánh, hiện tại Thủy Kính tiên sinh, đã không ở triều đình bên trong." Tô Vân nói khẽ.

Oánh Oánh ngẩn ngơ, thất thanh nói: "Ý của ngươi là nói, hoàng đế sẽ không lại phát tiền?"

Tô Vân mím môi, nói nhỏ: "Thủy Kính tiên sinh thất thế bị giáng chức, đi đày tro tàn xưởng làm xưởng đốc, Nguyên Sóc triều đình minh tranh ám đấu, bọn họ nhóm này du học hải ngoại Thiên Đạo viện sĩ tử, khẳng định không có kế tục tài nguyên. Mà Đế Bình đoán chừng cũng đem những này sĩ tử xem như ta dòng chính…"

Hắn trở nên trầm mặc.

Oánh Oánh nhất thời rõ ràng hắn ý tứ.

Nếu như Tô Vân không thể lấy ra nhiều tiền hơn tiền lời nói, bọn họ cái này hai mươi vị Thiên Đạo viện sĩ tử liền sẽ lưu lạc đầu phố, thậm chí nói không chừng không có tiền mua vé tàu trở lại Nguyên Sóc!

"Cho nên, ta nhất định phải lợi dụng Đại Tần bảo địa quy tắc, mưu cầu một khoản tiền tiền, để cái này sĩ tử có thể tiếp tục tại Đại Tần đi học!"

Tô Vân mặt mỉm cười, trong lời nói tràn ngập mạnh mẽ tín niệm: "Ta chắc chắn sẽ không để cho bọn họ lưu lạc đầu phố!"

Mọi người định kế hoạch tốt, Tô Vân thẳng người lên, nhìn chung quanh một tuần, nói: "Chuyện này, xuất thủ người càng ít càng tốt, càng ít, càng không dễ dàng bại lộ. Ta cùng Ngô Đồng đại sư tỷ ra tay, đại sư tỷ dẫn động Đại Tần thế phiệt con cháu tâm ma! Còn những người khác…"

Hắn nhìn chung quanh một tuần, nhìn hai mươi vị sĩ tử, mỉm cười nói: "Các ngươi là Nguyên Sóc phái tới đi học, công việc bẩn thỉu, không cần các ngươi làm, các ngươi chỉ cần yên lặng đọc sách."

Bạch Nguyệt Lâu, Lý Mục Ca đám người ngậm miệng, không nói thêm gì nữa.

Tô Vân hướng Hình Giang Mộ nói: "Việc này nên sớm không nên chậm trễ! Chậm thì sinh biến! Tương Mộc huynh cùng ta cùng sư tỷ cùng đi một lần Phi Vân cốc!"

Hình Giang Mộ nghiêm nghị, nói: "Cho ta dịch dung một phen, thay hình đổi dạng…"

Ngô Đồng thản nhiên nói: "Có ta ở đây, không cần. Ta là nhân ma."

Hình Giang Mộ nghi ngờ không thôi, thầm nghĩ: "Thế hệ này thiếu sử quả nhiên là cái nhân vật hung ác, lại đem nhân ma mang theo bên người, khó trách thiếu sử đại nhân ma tính mãnh liệt như thế!"

Nhưng vào lúc này, đột nhiên bên ngoài tất cả xôn xao, Đại Tần người chạy cho biết, chỉ nghe trên đường phố có người kêu lớn: "Phi Vân cốc hào quang ngút trời! Phi Vân cốc hào quang ngút trời! Phi Vân cốc bảo vật, sắp xuất thế!"

Sứ giả trong quán, Tô Vân đám người ngây ra như phỗng, Hình Giang Mộ tỉnh ngộ lại, thất thanh nói: "Thiếu sử đại nhân, ngươi khi nào bố trí tốt?"

Tô Vân lẩm bẩm nói: "Không có ah, chúng ta còn tại thảo luận làm cái gì, ta lại không biết phân thân chi thuật, há có thể đi sắp đặt Phi Vân cốc?"

Huống chi, hắn là lần đầu đi tới nơi này, căn bản không biết Phi Vân cốc ở nơi nào.

Mọi người xông ra sứ giả quán, chỉ thấy Đại Tần người chạy cho biết, có không ít linh sĩ tu luyện Tạo Hoá chi thuật, nhao nhao thôi thúc thần thông, mọc ra cánh thịt, bay lên trên không.

Cũng có người nhảy đến trên nhà cao tầng, ngẩng đầu quan sát.

Tô Vân tâm niệm vừa động, Trần Mạc Thiên Không hóa thành một mảnh mây xanh, đem mọi người nâng từ từ bay lên, đi tới chỗ cao, nhìn xuống dưới.

Chỉ thấy phía dưới trên mặt đất, sơn mạch như là phục long, một mảnh thung lũng bên trong quả nhiên có hào quang xông thẳng lên trời!

Cái kia hào quang phảng phất suối phun, chiếu rọi tại phía trên thung lũng mây khói bên trên, châu quang bảo khí, ngẫu nhiên còn có thể nhìn thấy từng cái trưởng thành linh khí từ cái kia phiến thung lũng bên trong từ từ bay lên, đi tới giữa không trung liền hóa thành một đạo lưu quang bốn phương tám hướng bay đi.

Mà cái kia hào quang chiếu rọi, càng ngày càng rõ ràng, đem thung lũng bên trong trọng bảo hình thái hình chiếu đi ra.

Hào quang hình thành một cái Bảo Bình hình thái, bên trên hẹp bên dưới rộng, từ xa nhìn lại, Bảo Bình không lớn, nhưng Tô Vân lấy đạo môn thiên nhãn nhìn lại, chỉ thấy thung lũng bên trong bảo vật chiếu rọi hào quang, hình thành hào quang hình chiếu ước chừng cao hơn bảy trượng!

Hiển nhiên, Phi Vân cốc bên trong cái này bảo vật, tuyệt đối sẽ không nhỏ, chỉ sợ là một cái cỡ lớn linh binh!

Kỳ lạ hơn đặc biệt chính là, từ cái kia Bảo Bình bên trong mơ hồ phun ra từng đạo ánh sao hồng lưu, xoay quanh miệng bình xoay quanh, giống như ngân hà uốn quanh, cực kỳ kỳ lạ.

Tô Vân cùng cực thị lực, miễn cưỡng nhìn lại, chỉ thấy những cái kia phun ra ngoài tinh thần, hẳn là từng kiện từng kiện xoay quanh Bảo Bình phi hành linh khí!

"Làm ra dáng…"

Thiên Đạo viện các sĩ tử vẻ mặt dại ra.

Lý Trúc Tiên lẩm bẩm nói: "Cùng chúng ta suy nghĩ, quả thực giống nhau như đúc, thậm chí càng hoàn mỹ. Chẳng lẽ nói có người trước chúng ta một bước, bày ra cục này?"

Mọi người từng người nhíu chặt lông mày.

Nếu như là lúc trước gặp được loại chuyện này, tuyệt đối không có người sẽ nghĩ tới đây là một cái bẫy, nhưng mà vừa rồi bọn họ những người này ngay tại suy nghĩ thế nào bố cục, dẫn dụ Đại Tần thế phiệt vào cuộc.

Tô Vân lộ ra tươi cười: "Vậy thì thú vị… Chẳng qua cái này Bảo Bình hình thái, vì sao có chút quen mắt?"

Diệp Lạc công tử nói nhỏ: "Đại sư huynh, ngươi là có hay không cảm thấy cái này Bảo Bình giống như là ở nơi nào gặp qua?"

Bạch Nguyệt Lâu lại gần: "Các ngươi cũng cảm thấy quen thuộc?"

"Ta hình như cũng đã gặp!" Lý Trúc Tiên suy tư nói.

Lý Mục Ca cũng khổ sở suy nghĩ, chẳng qua là làm sao cũng nhớ không nổi tới ở nơi nào gặp qua cái này Bảo Bình. Tô Vân hỏi mặt khác Thiên Đạo viện sĩ tử, những sĩ tử kia thì chưa từng gặp qua.

"Chúng ta hẳn không có gặp qua cái này Bảo Bình, mà là nhìn thấy qua tương tự thần thông."

Oánh Oánh đột nhiên nói: "Sóc Phương Văn Xương học cung Tả phó xạ Tả Tùng Nham, công pháp của hắn là hấp thu chu thiên tinh đấu lực lượng, thần thông lúc bộc phát, sẽ hình thành chu thiên tinh đấu dị tượng, cùng cái kia Bảo Bình chung quanh tinh hệ có chút giống nhau."

Nàng vừa nói như vậy, mọi người nhất thời tỉnh ngộ lại.

Bọn họ đích xác chưa từng gặp qua Bảo Bình hoặc là Bảo Bình loại thần thông, nhưng là thấy qua Tả Tùng Nham thần thông, đặc biệt là Tô Vân.

Tô Vân xác định thứ bảy Linh giới vì trung tâm vũ trụ lúc, Tả Tùng Nham còn hướng hắn thỉnh giáo lấy thứ bảy Linh giới vì trung tâm vũ trụ, thế nào lần nữa tính toán chu thiên tinh đấu phương hướng.

"Công pháp thần thông, rất khó thay đổi, mỗi người công pháp thần thông đều có hắn đặc biệt lạc ấn."

Tô Vân ngắm nhìn cái kia Phi Vân cốc trên không Bảo Bình dị tượng, trong lòng nghi hoặc: "Chẳng lẽ cái này Phi Vân cốc bên trong cục, là Tả phó xạ bố trí cục diện? Có điều, Tả phó xạ hẳn là tại Sóc Phương a? Hắn nói qua, Thủy Kính tiên sinh biến pháp thất bại, hắn liền sẽ tạo phản. Chẳng lẽ nói, năm đó Tả phó xạ du học hải ngoại lúc, tại Phi Vân cốc bên trong bố trí luyện bảo đại trận, hiện nay bảo vật muốn luyện thành?"

Hắn không khỏi lắc đầu: "Nếu như nếu như vậy, chẳng phải là nói Tả phó xạ hiện tại Đại Tần? Không thể, chắc là có người cũng tu luyện tương tự công pháp thần thông a…"

Vân đô thiên nhai, Nguyên Sóc lâu.

"Đổng y sư, liên lạc với các nơi hương chủ đà chủ sao?"

Một tiếng nói già nua truyền đến, nói: "Lần này, làm một khoản lớn!"

Trì Tiểu Dao một thân màu trắng bạc quần áo, nâng tới trà thơm, đưa đến Đổng y sư cùng một vị lão giả trước người.

“Thủy Kính ta bạn, ngươi đạo, không thể đi tại Nguyên Sóc, cho nên nên đến lượt ta đến rồi!”

Lão giả kia nâng ly trà lên, uống một hơi cạn sạch, ánh mắt xuyên qua màn cửa sổ, nhìn Phi Vân cốc, âm thanh vang dội: “Kiếm nhiều một chút tiền, mua một chút linh binh thuyền lớn, dẫn đầu ta biển ngàn vạn Nguyên Sóc linh sĩ, tạo phản hoàng đế tiểu nhi !”

Hắn đặt chén trà xuống, chính là Sóc Bắc lão biều bả tử, Văn Xương học cung Tả phó xạ.

Chương 266 : Cùng hung cực ngạ

Chương 265: Cùng hung cực ngạ

“Thật chẳng lẽ là Tả phó xạ tác phẩm?”

Sứ giả quán, Tô Vân ấn xuống đám mây, đè xuống nghi ngờ trong lòng, hướng Hình Giang Mộ nói: “Tương Mộc huynh, ngươi hiểu rõ Vân đô địa lý, làm phiền Tương Mộc huynh cùng ta sư đệ Diệp Lạc cùng một chỗ, mang theo những này sĩ tử đi một chuyến Kiếm các, tiến hành sĩ tử nhập học công việc.”

Hình Giang Mộ thấy hắn không còn bố cục ám toán Đại Tần Vân đô thế phiệt, trong lòng một hồi tiếc hận.

Tô Vân lại gọi đến Diệp Lạc, nói: “Sư đệ, ngươi chuẩn bị Nguyên Sóc công văn cùng tiền bạc, mang theo Thủy Kính tiên sinh thư. Thủy Kính tiên sinh tại Kiếm các bên trong có mấy vị sư huynh đệ, đều là Kiếm các cao nhân, nếu là có người làm khó dễ các ngươi, liền dùng Thủy Kính tiên sinh thư đả thông quan hệ, nhất thiết phải để các sĩ tử nhập học.”

Diệp Lạc công tử xưng phải, gọi đến rất nhiều sĩ tử, chuẩn bị đi tới Kiếm các.

Hình Giang Mộ chần chừ một chút, nói: “Thiếu sử đại nhân, ngươi mới đến có một số việc còn không hiểu rõ, ta cần phải đến căn dặn đôi câu. Chúng ta đi ra ngoài bên ngoài, thiếu sử ở lại sứ giả trong quán, nếu là nghe được có người gọi cửa, ngươi trước đừng trả lời. Ngươi trước hết nghe hắn chửi không chửi, nếu là mở miệng liền chửi, đó chính là đến đòi nợ.

Ngươi cứ việc đóng chặt môn hộ, không cần lên tiếng, hắn hướng trong sân giội phân giội nước tiểu, ném rắn độc, cũng không cần để ý tới.”

Tô Vân trợn mắt.

“Nếu là người tới không chửi, mà là một chân đá bay chúng ta sứ giả quán đại môn, vậy chính là Đại Tần vô lương sĩ tử tới khiêu khích đánh nhau, sẽ làm nhục ngươi, nói chúng ta Nguyên Sóc người đều là man di, cầm thú.”

Hình Giang Mộ lại nói: “Thiếu sử đại nhân có thể nhịn được thì nhịn, chỉ cần chờ một đoạn thời gian, liền sẽ có Đại Tần sai dịch tới, đem những này người đuổi đi. Nếu là nhịn không được động thủ, chỉ cần chịu đựng qua một đoạn thời gian, Đại Tần sai dịch liền sẽ tới đuổi đi bọn họ. Bọn họ thấy ngươi bị đánh đến đáng thương, lại còn cho ngươi một chút y dược tiền trị thương. Thiếu sử không nên đem tiền đều tiêu xài, vết thương trên người dưỡng một chút liền tốt, lưu lại tiền mua chút đồ ăn, không đến mức đói bụng.”

Tô Vân chính là buồn cười, lại là thương hại, trong lòng sinh ra một chút chua xót cùng khâm phục.

Hắn cảm thấy Hình Giang Mộ những lời này buồn cười, nhưng đây cũng là Hình Giang Mộ thiếu sử chỗ trải qua sự tình, bởi vậy thương hại Hình Giang Mộ cảnh ngộ.

Hình Giang Mộ đại biểu là Nguyên Sóc mặt mũi, làm nhục hắn, chính là làm nhục Nguyên Sóc, bởi vậy Tô Vân cảm giác được chua xót.

Nhưng dù vậy, Hình Giang Mộ tại không có Nguyên Sóc chống đỡ ủng hộ dưới tình huống, vẫn như cũ thủ tại chỗ này, bảo vệ Nguyên Sóc cuối cùng tôn nghiêm, ba mươi hai tuổi, già nua như vậy, lại để cho hắn khâm phục.

“Tương Mộc huynh nhất định muốn trở về Nguyên Sóc ư?”

Tô Vân cười nói: “Hiện nay Nguyên Sóc trong triều đình đấu đang nhanh, bè cánh đấu đá, gà nhà bôi mặt đá nhau, chỉ sợ không có ngươi đất dụng võ. Không bằng lưu lại, giúp ta kinh doanh sứ giả quán. Ta mới đến, chưa quen cuộc sống nơi đây, rất nhiều nơi đều cần Tương Mộc huynh chỉ điểm.”

Hình Giang Mộ chần chừ một chút, nói: “Thiếu sử đại nhân, cho ta suy nghĩ một hai.”

Sứ giả trong quán chỉ còn lại có Tô Vân cùng Oánh Oánh, Oánh Oánh lầu trên lầu dưới bay tới bay lui, tìm kiếm Đại Tần thư tịch, Tô Vân thì tại sửa sang lại bản thân những ngày qua đoạt được, chuẩn bị đột phá Uẩn Linh cảnh giới, đi vào Nguyên Động cảnh giới.

Hắn nội tâm đã đầy đủ mạnh mẽ, đã sớm có thể đi vào Nguyên Động cảnh giới, nhưng mà bởi vì đối với động thiên lĩnh ngộ vẫn còn có chút mơ hồ, cho nên chậm chạp không có đột phá.

Thực ra đối với hắn mà nói, hắn tại Uẩn Linh cảnh giới đã khó gặp đối thủ, liền xem như Đế Bình tại Uẩn Linh cảnh giới cũng không bằng hắn rất nhiều, khả năng chỉ có Đại Tần một ít thiên tài có thể tại Uẩn Linh cảnh giới cùng hắn đánh đồng, hắn không cần phải tại Uẩn Linh cảnh giới khổ sở tu luyện.

Chẳng qua là, Nguyên Sóc năm ngàn năm lịch sử, khó được nhất chính là đã tốt muốn tốt hơn.

Cho dù là cựu thánh, thường thường cũng là chỉ chú trọng tâm cảnh, đối truy nguyên đối chi tiết không rõ lắm.

Tô Vân không tính là tu luyện Uẩn Linh cảnh giới, mà là truy nguyên Uẩn Linh cảnh giới, hắn càng giống là một cái học cứu, nghiên cứu Uẩn Linh cảnh giới mọi phương diện, mưu cầu đem cảnh giới này tất cả ngõ ngách đều nghiên cứu triệt để, có thể cho về sau đám sĩ tử lưu lại một cái gương mẫu.

Hắn gần nhất nghiên cứu chính là động thiên, đã rất có thành tựu.

Loại trừ bảy mươi hai động thiên bên ngoài, còn có lợi dụng động thiên tới thi triển Tạo Hoá chân thân chi thuật, ví dụ như thi triển Ứng Long chân thân, loại trừ cần quan tưởng Ứng Long cùng với hiểu rõ Tạo Hoá chi thuật bên ngoài, còn có thể thông qua để động thiên cảm ứng Ứng Long nguyên khí, trợ thân thể của mình biến hóa.

Làm như vậy, có thể để cho bản thân nội tâm hóa thành Ứng Long hình thái nội tâm, từ đó để thân thể theo đó biến hóa, biến thành Ứng Long chân thân!

Trừ cái đó ra, Tô Vân còn phát hiện, khác biệt thần thông có thể thông qua động thiên tới thi triển, uy lực có thể tăng lên gấp đôi thậm chí gấp mười lần.

Nói thí dụ như hắn hoàng chung thần thông cùng Tiên kiếm thần thông, hoàng chung hóa thành động thiên hình thái, thi triển đi ra uy lực mạnh hơn, mà Tiên kiếm thần thông trải qua động thiên rèn luyện cùng nguyên khí gia trì, uy lực cũng tự đại đại tăng lên.

Đây đều là hắn tại Uẩn Linh cảnh giới thu hoạch cùng phát hiện.

Nguyên Sóc linh sĩ, có rất ít thứ phát hiện này, mặc dù có cũng rất ít sẽ phát triển ra ngoài.

Tô Vân tu luyện đến nay, Uẩn Linh cảnh giới đã khó có tiến thêm, bởi vậy muốn nhân cơ hội đột phá đến Nguyên Động cảnh giới.

Nguyên Động cảnh giới cần phải đến mở ra Linh giới bên trong Ly Uyên.

Cái kia Ly Uyên là một đạo Thiên Uyên, chẳng biết tại sao sẽ có cảnh giới này, chẳng qua cổ đại Nguyên Sóc Thánh

Hoàng phát hiện, mở ra Ly Uyên sau đó, từ động thiên bên trong tuôn ra tới thiên địa nguyên khí, sẽ theo đó mà tăng lên, tại Ly Uyên bên trong hóa thành chân nguyên.

Thiên Đạo viện điển tịch ghi chép bên trong, Ly Uyên có thể là Huyền Tẫn Chi Môn, cũng có thể là liên thông Tiên giới Thiên Uyên, chẳng qua là cái này Ly Uyên đến cùng từ đâu mà ra, liền không người có thể đưa ra một cái xác thực đáp án.

Dù sao, ai cũng chưa từng đi Tiên giới, cũng không có người có thể thăm dò đến Ly Uyên ngọn nguồn.

Nguyên Động cảnh giới cần mở ra Ly Uyên, đem nguyên khí tu thành chân nguyên, mà Ly Uyên cảnh giới thì cần muốn đem nội tâm cùng chân nguyên tu luyện thành ly châu.

Tô Vân Linh giới bên trong, nội tâm thôi thúc bảy mươi hai đại động thiên, tạo thành rách rưới thứ bảy Linh giới.

Muốn mở ra Ly Uyên, cần phải đến trước tính toán ra Ly Uyên phương hướng, đối với Uẩn Linh cảnh giới linh sĩ tới nói đây tuyệt đối là một cái công trình vĩ đại.

Nhưng mà đối Tô Vân tới nói, cũng không phiền toái như vậy.

Những người khác bởi vì tu luyện truyền thống sáu đại động thiên, không cách nào xác định thứ bảy Linh giới phương vị chính xác, bởi vậy cần lợi dụng sáu đại động thiên phương hướng tới tính toán, nhiều lần thử lỗi.

Mỗi lần tính toán kết quả có khả năng đều cùng Linh giới bên trong Ly Uyên cách nhau rất xa, thử lỗi sau đó, liền cần lần nữa tính toán.

Có khả năng có người tính toán trăm ngàn lần, mới có thể tìm ra Ly Uyên phương vị chính xác, thậm chí có người dùng thời gian mấy chục năm cũng chưa chắc có thể tìm tới bản

thân Linh giới Ly Uyên phương hướng, bởi vậy cả đời bị vây ở Uẩn Linh cảnh giới, buồn bực sầu não mà chết.

Mà Tô Vân nhưng đã xác định thứ bảy Linh giới phương vị chính xác, bảy mươi hai động thiên xem như tọa độ, tính toán ra Ly Uyên phương hướng vô cùng dễ dàng.

"Trúc Cơ cảnh giới, tu luyện chính là thân thể, không tu linh giới. Đến Uẩn Linh cảnh giới, tu luyện chính là Linh giới cùng nội tâm. Rồi đến Nguyên Động, Ly Uyên cảnh giới, tu luyện chính là nguyên khí cùng nội tâm. Còn Thiên Tượng, Chinh Thánh cùng Nguyên Đạo, thường thường đều là lấy nội tâm làm chủ. Vậy thì kì quái…"

Tô Vân thôi thúc bảy mươi hai động thiên, thứ bảy Linh giới cùng hắn Linh giới trùng lặp, bảy mươi hai động thiên bên trong cuồng bạo thiên địa nguyên khí vọt tới, nhất thời Linh giới bên trong sấm sét vang dội, rung động ầm ầm!

"Vì sao tu luyện tới Uẩn Linh cảnh giới sau đó, liền không còn tu luyện thân thể?"

Tô Vân nội tâm cầm kiếm, nghìn vạn đạo thiên địa nguyên khí biến thành lôi đình bổ vào trong tay hắn Tiên kiếm bên trên.

Tô Vân một bên mê mẩn, một bên dẫn động thiên địa lực lượng, hướng Linh giới chém xuống!

"Răng rắc!"

Long trời lở đất tiếng vang truyền đến, hắn Linh giới bên trong, một đạo Thiên Uyên ứng kiếm vỡ ra!

Thiên Uyên mở ra, nhất thời Tô Vân Linh giới thiên địa rung chuyển, tựa như trong thần thoại thiên khai địa tích đồng dạng, hắn Linh giới đang điên cuồng bành trướng, sinh trưởng, bảy mươi hai động thiên thiên địa nguyên khí tràn ngập tại đây

đạo Ly Uyên bên trong, kéo dài thuần thuần, tinh thuần hùng hậu, do hắn điều động!

Tô Vân chỉ cảm thấy bản thân nội tâm ý thức, trong nháy mắt trở nên sâu xa vô cùng, thẳng tới Ly Uyên mịt mờ mênh mông sâu không lường được chỗ!

Nơi đó giống như là có vô biên hắc ám, có giống như là thuần túy quang minh.

"Vì sao mọi người tu luyện tới cảnh giới này, liền không tu thân thể đây?"

Tô Vân còn tại mê mẩn: "Ứng Long lão ca ca nói với ta, cảnh giới, là Thánh Hoàng vì chúng ta những này hậu sinh, vãn bối mở ra con đường. Nhưng mà trở lại con đường này khởi đầu, cũng chính là Trúc Cơ cảnh giới, phải chăng còn tồn tại mặt khác con đường?"

Ly Uyên mở ra, hắn Linh giới còn tại điên cuồng mở rộng, Ly Uyên bên trong truyền đến thiên địa nguyên khí phun trào âm thanh, giống như là Thần Chỉ nhóm thần bí khó lường tụng ngữ, lại giống là ma thần nhóm dụ nhân đọa lạc ma niệm.

To to nhỏ nhỏ động thiên, lơ lửng ở Ly Uyên phía trên, Tô Vân nội tâm sừng sững ở trung ương động thiên bên trong, bên tai truyền đến Ly Uyên xông ra Thần ngữ cùng Ma ngữ, nội tâm thời thời khắc khắc ở tại thiên nhân giao chiến Thần Ma tranh đấu bên trong, có thể nói là nhất niệm thành thần, nhất niệm thành ma.

Đây chính là Nguyên Động cảnh giới hung hiểm chỗ.

"Nhưng mà có lẽ có thể từ Uẩn Linh cảnh giới bắt đầu, mở ra Nhục Thân cảnh giới!"

Tô Vân con mắt sáng lên: "Là, ta nghiên cứu Ứng Long lão ca ca, Thao Thiết lão ca ca cùng Tương Liễu lão ca ca thân thể, hiện nay tích lũy còn chưa đủ, còn thiếu rất nhiều. Muốn

đem Nhục Thân cảnh giới mở ra ra, cần phải đến tìm đến nhiều hơn nữa lão ca ca…”

Oánh Oánh tìm đến sứ giả quán thư phòng, cao hứng bừng bừng bắt đầu ăn sách, đem một quyển cuốn tàng thư nhét vào trong miệng, nuốt xuống, biến thành kiến thức của mình.

“Rất nhiều chưa từng gặp qua sách!”

Tiểu sách quái được hoan nghênh tâm, đột nhiên chỉ thấy đồ chặn giấy Toan Nghê đột nhiên sống lại, hoảng sợ nhìn nàng ăn sách.

“Đồ chặn giấy quái!” Oánh Oánh sợ hết hồn.

Cái kia Toan Nghê đồ chặn giấy ba chân bốn cẳng liền chạy, Oánh Oánh vỗ cánh đuổi theo, không nói lời gì ba quyền hai cước đánh ngã trên mặt đất, đánh cho cái kia đồ chặn giấy miệng phun giấy trắng, ngã xuống đất không dậy nổi.

“Sứ giả trong quán tại sao có thể có loại này tiểu yêu quái?”

Oánh Oánh còn đang kinh ngạc, đột nhiên liền thấy ngậm lấy lư hương đồng hạc nháy mắt mấy cái, kinh hô một tiếng, ngậm lư hương vỗ cánh liền đi!

“Giang Sơn Như Họa!”

Oánh Oánh vung tay lên, chỉ thấy một mảnh bức họa trải rộng ra, Nguyên Sóc non xanh nước biếc phù nhưng nhảy ra mặt giấy.

Đồng hạc cũng là một cái yêu quái, bay đến non xanh nước biếc bên trong biến thành trong tranh đồng hạc, không cách nào bay ra.

“Ăn người á!”

Sứ giả quán bình hoa nhảy dựng lên, trên đầu cắm đầy hoa, đáy bình mọc ra chân, ba chân bốn cẳng liền chạy, khàn cả giọng gào lên: "Cùng hung cực ngạ ăn trộm sách ăn người á!"

Chỉ thấy sứ giả trong quán nhất thời náo nhiệt lên, tro tàn đèn, bình phong, bồ đoàn, bút, quyển sách, gối, chén trà, chậu rửa mặt, nhao nhao nhảy bật lên, hướng quán chạy vọt.

Oánh Oánh run tay, như tranh vẽ giang sơn trên không trung xuyên qua như rồng chạy, đem từng cái tiểu yêu quái thu vào trong tranh, bắt lấy cái kia bình hoa quái một chân giẫm trên mặt đất, hung ác nói: "Vô cùng hung ác cô nãi nãi biết là có ý gì, cùng hung cực ngạ ngươi cho cô nãi nãi giải thích giải thích! Giải thích không thông, liền ăn đi ngươi!"

Cái kia bình hoa quái hai mắt trắng dã, ngất đi.

Những cái kia tiểu yêu quái trong bức họa chạy loạn, khóc trời đập đất, la lên: "Ăn người rồi, ăn người rồi!"

Oánh Oánh quát tháo một tiếng: "Cái nào lại chạy liền ăn đi cái nào!"

Tiểu yêu quái nhóm nhao nhao dừng bước, đồng loạt quỳ xuống đất, dập đầu nói: "Tỷ tỷ tha mạng!"

Những này yêu quái cùng nàng không sai biệt lắm, đều là linh sĩ sau khi chết, nội tâm bám vào không có sinh mệnh dụng cụ phía trên hóa thành tinh quái.

Oánh Oánh quát: "Các ngươi là lai lịch gì? Vì sao giấu ở sứ giả trong quán?"

"Trình báo tỷ tỷ, chúng ta là thám tử!"

Bình hoa quái tỉnh lại, đỉnh đầu hoa tươi run rẩy, run giọng nói: "Đại Tần triều đình đem chúng ta an bài tại sứ giả trong quán, để chúng ta tới thám thính tình báo, sưu tập sứ giả bí mật nhỏ."

“Không muốn ăn chúng ta!”

Tinh quái nhóm liên tục dập đầu, khóc trời đập đất nói: “Đại Tần tại mỗi cái sứ giả quán đều sắp xếp thám tử, không ngừng chúng ta một nhà!”

“Tỷ tỷ cho đường sống ư!”

Chương 267 : Ta đánh người, là thu tiền

Chương 266: Ta đánh người, là thu tiền

"Lợi dụng tinh quái làm thám tử, theo dõi các quốc gia sứ giả?"

Oánh Oánh nghiêm nghị, nếu không phải nàng thích ăn sách, hù đến những này ẩn tàng tinh quái, để bọn chúng chạy đến, chỉ sợ ai cũng khó mà phát giác bọn chúng.

Dù sao, nội tâm bám vào thông thường đồ vật bên trên, những này đồ vật đều là ngày bình thường trong tay bên người đồ vật, ai cũng sẽ không hoài nghi mình bình hoa biến thành tinh quái, là địch quốc nghe trộm bí mật của mình.

Nếu là không có phát hiện sứ giả quán bí mật, như vậy Tô Vân bất cứ chuyện gì, chi tiết không sót, đều sẽ bị Đại Tần quốc nắm giữ!

Nếu như Tô Vân đứng được đi thẳng đến chính, không có cái gì nhược điểm ngược lại cũng thôi, nhưng mấu chốt là Tô Vân đứng được không một chút nào thẳng, đi đến càng là xiêu xiêu vẹo vẹo.

Tô Vân tới chỗ này ngày đầu tiên, liền ý định bố trí xuống sát cục, xử lý một nhóm lớn Đại Tần quốc thế phiệt con cháu, cướp sạch bọn họ tài vật kiếm tiền!

Loại chuyện này nếu là truyền đi, vị này đốc ngoại ti thiếu sử vận mệnh có thể tưởng tượng được.

Oánh Oánh mắt lộ ra hung quang, liếc nhìn chung quanh một tuần, tinh quái bọn họ run lẩy bẩy, ôm ở cùng một chỗ hoảng sợ nhìn nàng.

Oánh Oánh trong lòng cũng có chút không đành lòng, nói: "Sứ giả quán bên trong, còn có các ngươi đồng đảng ư?"

Mấy con tinh quái đánh bạo lại bắt tới một cái ấm trà, mấy cái chén trà.

Cái kia ấm trà chén trà chính là một bộ, phù phù quỳ xuống đất, quỳ lạy như máy, xin tha nói: "Ta chuyển nhà, nuôi bốn cái hài tử, cầu cô nãi nãi tha mạng!"

"Các ngươi nghe cho kỹ, cô nãi nãi không ăn các ngươi, nhưng nơi này bất cứ chuyện gì, đều không cho tới phía ngoài nói."

Oánh Oánh liếc bọn chúng một cái, lạnh lùng nói: "Ta sẽ cho các ngươi biên soạn trí nhớ, cho các ngươi nói cái gì, các ngươi mới có thể nói cái gì. Còn có, ngày bình thường làm việc nhanh nhẹn chút."

Nàng nhấc lên Toan Nghê đồ chặn giấy cái cổ, kéo đến trước người, hung ác nói: "Đừng nhả giấy!"

Toan Nghê đồ chặn giấy vội vàng im miệng, nhưng run lẩy bẩy, từ trong lỗ mũi phun ra từng đầu giấy vụn đầu bay múa đầy trời.

Mặt khác tinh quái thấy thế, câm như hến, bình hoa quái trên đầu hoa giũ nhảy tới nhảy lui, đánh cho bình hoa đương đương vang vọng, vội vàng duỗi ra hai tay đỡ lấy.

Oánh Oánh thi triển thần thông, xóa đi bọn chúng vừa mới trí nhớ, đầu bên trong từng chuỗi văn tự hình vẽ bay ra, bay vào những này tinh quái đầu, cho bọn hắn truyền vào những ký ức khác.

Nàng chẳng qua là thay đổi những này tinh quái nội tâm bên trong một ít trí nhớ, để cho bọn họ trở nên trung thành với bản thân.

Loại thủ đoạn này nhìn như thần bí khó lường, nhưng cũng không phải là không thể làm được. Oánh Oánh bản thân liền đã từng bị Tiết Thanh Phủ bóp méo trí nhớ, không nhớ nổi bản thân kiếp trước là sĩ tử Oánh.

Nội tâm bản thân liền là tinh thần, linh sĩ tu luyện nội tâm, bóp méo người khác trí nhớ cần đối đạo pháp thần thông có tinh vi lĩnh ngộ, cũng may Oánh Oánh là Nguyên Sóc bác học nhất người, điểm ấy không làm khó được nàng.

Nàng đem những này tinh quái trí nhớ sửa chữa một phen, liền hạ lệnh để cái này tinh quái đi quét dọn gian phòng, cái chổi quái cùng cái gầu xúc quái hợp tác quét rác, bình hoa quái đi múc nước, ấm trà quái đun trà.

Đồng hạc đốt lư hương, cây quạt quái bay ở trên không, hướng về phía Oánh Oánh quạt gió, Oánh Oánh thì đứng tại trên giá sách, rút ra một quyển sách hai ba miếng nuốt xuống.

Rất nhanh, sứ giả quán sáng bừng lên, cái kia ấm trà quái cũng đun tốt trà, mang theo mấy cái chén trà leng keng leng keng chạy xuống lâu, hướng đang tu luyện Tô Vân nói: "Lão gia, mời dùng trà!"

Tô Vân ngay tại suy nghĩ thế nào mở ra Nhục Thân cảnh giới, bị bọn chúng sợ hết hồn, liền thấy cái kia ấm trà quái nhảy đến trên mặt bàn, chén trà cũng nhảy đi lên, ấm trà quái bản thân châm trà, châm đến sáu bảy phần đầy.

Tô Vân tấm tắc lấy làm kỳ lạ, nâng ly trà lên, uống một hớp trà.

Oánh Oánh dương dương đắc ý từ trên lầu bay xuống, khoe khoang một phen.

Tô Vân nghe nàng nói xong, khen: "Có Oánh Oánh khống chế sứ giả quán nội chính, ta liền yên tâm."

Hắn trong khoảng thời gian này đã mở ra Ly Uyên, đi vào Nguyên Động cảnh giới, nguyên khí thời thời khắc khắc đều đang không ngừng tại Ly Uyên bên trong chuyển hóa làm chân nguyên, chân nguyên tới thôi thúc thần thông, uy lực mạnh hơn.

Hiện nay Tô Vân nguyên khí theo công pháp vận chuyển, tự động hiện hình tại bên ngoài cơ thể, hình thành như có như không cái bóng.

Chẳng qua là, hắn còn chưa đem Nguyên Động cảnh giới công pháp hoàn thiện.

Oánh Oánh bay vào hắn Linh giới bên trong, đi tới đại uyên bên trên, chỉ thấy Tô Vân Ly Uyên vách trong hai bên, mơ hồ hiện ra to lớn Thần Ma lạc ấn, đó là Hồng Lô Thiện Biến Nguyên Động cảnh giới công pháp quỹ tích vận hành.

Chẳng qua là, Cầu Thủy Kính tuy là truyền thụ cho Tô Vân Nguyên Động cảnh giới Hồng Lô Thiện Biến, nhưng mà môn công pháp này liền Cầu Thủy Kính bản thân cũng không có tu luyện, càng đừng nhắc tới luyện thành.

Cầu Thủy Kính Hồng Lô Thiện Biến Nguyên Động công pháp, không có dàn khung, là có hay không có thể luyện thành, tu luyện trên đường sẽ hay không tẩu hỏa nhập ma, Cầu Thủy Kính hoàn toàn không biết gì cả, chỉ có thể Tô Vân một mình tìm tòi.

Theo chân nguyên vận chuyển, Ly Uyên hai vách tường lộ ra tĩnh mịch mà khủng bố.

"Oánh Oánh, Thủy Kính tiên sinh công pháp vẫn là hướng phía trong đi, hắn Hồng Lô Thiện Biến cùng cựu thánh kinh điển đồng dạng, đều là không ngừng hướng phía trong khai

phá. Trúc Cơ cảnh giới khai phá thân thể, tiếp đó hướng vào phía trong khai phá Linh giới, lại khai phá nội tâm, hiện nay ta tu luyện tới Nguyên Động cảnh giới, liền bắt đầu khai phá Ly Uyên."

Tô Vân nội tâm lơ lửng ở Ly Uyên phía trên, thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến, nói: "Không ngừng hướng vào phía trong khai phá, liền không để mắt đến thân thể. Linh sĩ thân thể khả năng tu luyện tới Uẩn Linh cảnh giới, liền không còn tăng trưởng."

Oánh Oánh kiểm tra công pháp của hắn quỹ tích vận hành, nhìn một chút có hay không có sai lệch, nghe vậy nói: "Đúng là như thế. Thân thể không chịu nổi nhiều hơn nữa nguyên khí, bởi vậy cần Linh giới tới tiếp nhận. Linh giới không chịu nổi, cần nội tâm tới tiếp nhận. Nội tâm tiếp nhận không đủ, liền cần mặt khác mở ra Ly Uyên, lấy Ly Uyên tới luyện hóa nguyên khí vì chân nguyên."

Tô Vân suy tư nói: "Nguyên khí hóa thành chân nguyên, chất lượng tăng lên, nhưng nguyên khí tổng sản lượng giảm bớt, áp lực cũng không có lớn như vậy. Như vậy tu luyện tới Ly Uyên cảnh giới đâu?"

"Ly Uyên cảnh giới, chính là chân nguyên số lượng cũng không chịu nổi, bởi vậy đem chân nguyên cùng nội tâm luyện làm một thể, luyện thành ly châu. Ly châu trưởng thành sau đó, liền sẽ hóa thành Thiên Tượng nội tâm."

Oánh Oánh nói: "Lúc này liền tu luyện tới Thiên Tượng cảnh giới. Năm ngàn năm ra, linh sĩ bọn họ đều là như vậy tu luyện. Chẳng qua ta vừa rồi ăn sách, ăn được một quyển Hình Giang Mộ nghịch tới sách cũ, Kiếm các bên trong một cái tên là Nguyệt Lưu Khê sĩ tử. Quyển sách này bên trên nói, nếu là thân thể có thể mở ra…"

Tô Vân trong lòng hơi chấn động, nói: “Nếu là thân thể có thể mở ra cảnh giới, vậy liền có thể tính mạng song tu!”

Oánh Oánh nói cũng đúng câu nói này, hiếu kỳ nói: “Tô sĩ tử, ngươi cũng nhìn qua quyển sách này?”

Tô Vân lắc đầu, đứng người lên đi tới đi lui.

Tính, chỉ là nội tâm, mạng, chỉ là thân thể.

Thân thể hỏng, mạng cũng liền không rồi!

Diệu Bút Đan Thanh, Hàn Quân, Đồng Khánh Vân đám người sở dĩ có thể sống đến hơn một trăm bảy mươi tuổi, gần hai trăm tuổi tuổi, chủ yếu là bởi vì bọn hắn nhận được 《 Chân Long mười sáu thiên 》, dùng 《 Chân Long mười sáu thiên 》 tới lớn mạnh chính mình thân thể!

Nhục thể của bọn hắn, muốn so mặt khác linh sĩ mạnh hơn, trong lúc vô hình cũng liền kéo dài tính mạng của bọn hắn, để cho bọn họ có thể sống đến càng lâu!

“Mà Thần Ma, như Ứng Long các loại Thần Chỉ, như Thao Thiết, Ngô Đồng các loại ma đầu, vì sao có thể sống lâu? Cũng là bởi vì nhục thể của bọn hắn mạnh hơn, bởi vậy tính mạng càng dài!”

Tô Vân bỗng nhiên dừng bước, ngẩng đầu lên nói: “Nói cách khác, nếu như có Nhục Thân cảnh giới lời nói, như vậy theo cảnh giới tăng lên, tuổi thọ cũng sẽ ngày càng tăng lên!”

Oánh Oánh ngẩn ngơ, đột nhiên lấy nguyên khí hiển hóa ra bản thân trong thư phòng nhìn thấy quyển kia sách cũ, rầm rầm lật qua lật lại.

Quả nhiên, trên sách nội dung, cùng Tô Vân nói lời gần như giống nhau!

“Viết xuống quyển sách này Nguyệt Lưu Khê ở nơi nào?” Tô Vân dò hỏi.

Oánh Oánh đã đem cái này cuốn sách lật xem một lần, trong sách nội dung thuộc làu, lắc đầu nói: "Phía trên này chỉ nói hắn là Kiếm các sĩ tử, quyển này sách cũ, chẳng qua là bút ký của hắn, ghi lại là một chút ngổn ngang ý nghĩ, trong sách cũng không có nói hắn ở nơi nào…"

Tô Vân nhanh chóng lật xem một phen, bản bút ký này bên trong có rất nhiều không thể tưởng tượng ý nghĩ, thiên mã hành không, để hắn cũng kinh thán không thôi.

Ví dụ như, Tô Vân suy nghĩ bên trong động thiên vận dụng chi diệu, tại đây vốn bút ký bên trong liền có một chút ngổn ngang động thiên bản nháp!

Nguyệt Lưu Khê nhắc tới, Nguyên Sóc Thánh Hoàng tại mở ra cảnh giới lúc, không để mắt đến thân thể quan trọng, bởi vậy thiếu hụt đối Nhục Thân cảnh giới mở ra.

Bất quá, có thể từ Nguyên Động cảnh giới bắt đầu bổ sung thân thể cảnh giới.

Bút ký bên trong, Nguyệt Lưu Khê nhắc tới, Nguyên Động cảnh giới bên trong mở ra Ly Uyên, Nguyên Động cảnh giới công pháp, cần lạc ấn tại Ly Uyên phía trên. Bởi vậy hắn làm ra một cái lớn mật giả thiết, nếu như Nguyên Động công pháp cùng Trúc Cơ công pháp đồng dạng, như vậy liền sẽ hình thành một loại kỳ dị hiện tượng.

Linh sĩ Nguyên Động công pháp vận chuyển, Ly Uyên bên trên lạc ấn liền sẽ cùng thân thể bên trên lạc ấn lẫn nhau chiếu rọi, hai bên lẫn nhau đánh thức!

Bởi như vậy, liền có thể đi đến mở ra cái thứ hai Nhục Thân cảnh giới mục đích!

Tô Vân trong đầu đột nhiên mây đen tản ra, có một loại cảm giác thông thoáng sáng sủa, không khỏi cười ha ha!

Trong tiếng cười, hắn thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến, đem Trúc Cơ cảnh giới mười hai Thần Ma lạc ấn tại Ly Uyên bên trên!

Tô Vân thôi thúc trong cơ thể Trúc Cơ thiên địa hồng lô, đồng thời thôi thúc Ly Uyên lạc ấn, hai loại công pháp đồng thời vận chuyển, nhất thời hắn cảm giác được thân thể bên trong Ứng Long, Thao Thiết các loại hồng lô lạc ấn nhao nhao gia cố!

Ly Uyên bên trong chân nguyên cuồn cuộn mà ra, tràn vào Ứng Long, Thao Thiết các loại trong lạc ấn, tăng lên thân thể của hắn!

Thân thể của hắn điên cuồng hấp thu nguyên khí, đặc biệt là Tô Vân đem bản thân truy nguyên Ứng Long, Thao Thiết lúc lĩnh ngộ dung nhập vào Hồng Lô Thiện Biến bên trong về sau, Ly Uyên luyện hóa chân nguyên, thậm chí không đủ để thỏa mãn thân thể nhu cầu!

Cũng không lâu lắm, Linh giới bên trong, chân nguyên liền bị hắn tiêu hao sạch sẽ!

Tô Vân mặc sức thôi thúc bảy mươi hai động thiên, xa xa không ngừng dẫn tới thiên địa nguyên khí, tràn vào Ly Uyên.

"Cái này Nguyệt Lưu Khê, ta chắc chắn muốn nhìn thấy hắn!"

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên chỉ nghe bành một tiếng vang thật lớn, Nguyên Sóc sứ giả quán đại môn hô một tiếng bay lên, trên không trung tan rã!

Trên bàn trà ấm trà quái vội vàng leng keng một tiếng đem nắp ấm đóng lên, rụt rè, hóa thành một cái thành thành thật thật ấm trà.

Mấy cái Đại Tần sĩ tử đi vào, cao giọng nói: "Người nào là Nguyên Sóc sứ giả? Nghe nói tới cái mới thiếu sử, là đánh qua

Nguyên Sóc hoàng đế, nhanh lên một chút đi ra, để chúng ta nhìn một chút đánh bại Nguyên Sóc hoàng đế sứ giả mạnh bao nhiêu!"

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích: "Biết ta đánh qua Đệ Bình người không nhiều, Đại Tần người biết chuyện này, càng là chỉ có Thương Cửu Hoa một người. Thương Cửu Hoa là Thủy Kính tiên sinh sư điệt, là Kiếm các đệ tử. Nói như vậy, bọn họ là Kiếm các sĩ tử…"

Hắn đi ra phía trước, trong lòng có chút kích động: "Kiếm các sĩ tử rốt cuộc mạnh cỡ nào… Hỏng, ta vừa rồi tu luyện Nhục Thân cảnh giới, đem chân nguyên dùng hết!"

Tô Vân trong lòng hơi trầm xuống, lại thấy ba cái kia Đại Tần người sắc mục linh sĩ ánh mắt nhao nhao rơi vào trên người hắn, bên trong một cái linh sĩ điều động một cái thần thông, cười nói: "Ngươi chính là đánh bại Nguyên Sóc hoàng đế sứ giả?"

Hắn thần thông cực kỳ tinh diệu, đi là kiến trúc kiến trúc nhất mạch, trùng điệp lầu vũ vụt lên từ mặt đất, kiến trúc bên trong trận pháp nghiêm ngặt, thậm chí cho Tô Vân một loại nhìn thấy Lâu Ban Thánh Nhân thần thông ảo giác!

Tô Vân không cần nghĩ ngợi chính là đấm ra một quyền.

"Ầm!"

Trời quang như sét đánh tiếng vang truyền đến, cái kia Đại Tần linh sĩ thần thông đột nhiên bị nổ đến vỡ nát, mặt khác hai cái Đại Tần linh sĩ màng nhĩ bị chấn động đến vang lên ong ong, chỉ cảm thấy bên người một cơn lốc thổi qua, trung ương cái kia đồng bạn liền đột nhiên biến mất.

Hai người quay đầu nhìn lại, nhưng thấy Nguyên Sóc sứ giả quán môn hộ bị phá hủy, xuất hiện một cái to lớn nắm đấm chỗ hổng.

Mà sứ giả trước quán phương trên đường dài, mặt đường bị cày ra một đầu thật dài khe rãnh, sâu đến bốn năm thước, bề rộng chừng một trượng ba bốn, dài đến nửa dặm.

Đầu này khe rãnh một chỗ khác xuất hiện tại ngoài nửa dặm Đại Hạ sứ giả trước quán.

Chỉ thấy Đại Hạ sứ giả quán trên vách tường, xuất hiện một cái to lớn quyền ấn, mà quyền ấn trung ương, đúng là bọn họ biến mất vị kia đồng bạn!

Hai vị kia Kiếm các linh sĩ trong lòng nhảy lên kịch liệt một chút, cái trán toát ra từng giọt mồ hôi lạnh.

Bọn họ vị kia đồng bạn, bị khảm tại trong vách tường, cách xa như vậy, bọn họ vẫn như cũ có thể nhìn thấy vị kia đồng bạn trên mặt kinh hãi cùng máu đen!

“Hai vị, có tiền ư?”

Hai người nghe được Tô Vân âm thanh, không khỏi khóe mắt nhảy lên, từng người thu về ánh mắt, khó khăn xoay đầu lại.

Tô Vân mặt mang cùng người nụ cười thân thiện, nho nhã lễ độ nói: “Ta đánh người, là muốn thu tiền.”

Chương 268 : Hải ngoại món tiền đầu tiên

Chương 267: Hải ngoại món tiền đầu tiên

Hai vị kia Kiếm các sĩ tử khóe mắt nhảy lên: "Đánh người còn muốn thu tiền?"

"Đúng vậy a. Đánh người phải vận dụng nguyên khí, sử dụng thân thể, sử dụng bản thân học vấn kiến thức, có đôi khi còn có thể bị thương, tu luyện, ăn cơm, đi học, chữa thương không phải rất cần tiền? Hơn nữa các ngươi còn có thể từ trên người ta học được bản lĩnh, học được kiến thức."

Tô Vân vẻ mặt ôn hoà, quay đầu cao giọng hỏi: "Oánh Oánh, Đại Tần Vân đô vật giá như thế nào?"

Oánh Oánh nhô đầu ra: "So Nguyên Sóc đắt gấp bảy có thừa!"

"Ta tại Nguyên Sóc lúc, đánh một người thu ba khối thanh hồng tệ, nếu là gấp bảy có thừa, cái kia coi như gấp bảy, hai mươi mốt khối thanh hồng tệ."

Tô Vân quay mặt lại, càng thêm vẻ mặt ôn hoà: "Ba người các ngươi, chính là sáu mươi ba thanh hồng tệ. Lại thêm các ngươi khi đi tới đá bay chúng ta sứ giả quán cửa. Cánh cửa này là ta Nguyên Sóc mặt mũi, tiêu phí số tiền lớn luyện chế. Số tiền lớn liền không tính là, ta Nguyên Sóc mặt mũi vô giới chi bảo, nói thế nào cũng phải giá trị ba mươi năm mươi thanh hồng tệ a? Còn có chúng ta sứ giả quán tường này, số tiền lớn luyện…"

"Chờ một chút!"

Cái đầu tương đối cao vị kia Kiếm các sĩ tử mồ hôi lạnh trên trán cuồn cuộn, âm thanh khàn khàn nói: "Các hạ, cửa là chúng ta đạp nát, nhưng tường này tuyệt không phải chúng ta đánh sập. Tường này là các hạ một quyền đánh sập!"

Tô Vân sắc mặt hơi trầm xuống, giọng nói có chút không nhanh: "Nếu không phải ba vị đến đây khiêu chiến, ta sao lại ra tay đánh sập mặt tường? Ta sứ giả quán tường số tiền lớn luyện, chính là ta Nguyên Sóc mặt mũi, cũng coi như làm năm mươi thanh hồng tệ. Ba vị lần này khiêu chiến ta, cần phải đến cho ta một trăm sáu mươi bảy thanh hồng tệ. Các ngươi lần đầu ra, cho các ngươi hơi rẻ, một trăm sáu mươi khối thanh hồng tệ là đủ."

Cái kia người cao sĩ tử còn đợi nói chuyện, một cái khác dáng lùn sĩ tử ánh mắt sáng lên, lôi kéo hắn liền đi, cười nói: "Như vậy chúng ta không khiêu chiến các hạ rồi. Không khiêu chiến ngươi, liền không cần phí tiền."

Người cao sĩ tử thở phào nhẹ nhõm, một trăm sáu mươi thanh hồng tệ, quả thực là ăn cướp!

Có cái này một trăm sáu mươi thanh hồng tệ, ba người bọn họ hoàn toàn có thể luyện chế ba miệng linh khí!

"Hai vị xin dừng bước."

Tô Vân ho khan một tiếng, đi ra phía trước: "Hai vị cửa cũng đá, tường cũng sập, khiêu chiến một khi phát ra, liền không phải do hai vị. Các ngươi trước tiên có thể trả tiền, ta đánh ngã các ngươi. Cũng có thể ta đánh ngã các ngươi, từ các ngươi trên người lấy tiền. Các ngươi yên tâm, bình thường cùng ta giao thủ người, hoặc là bị ta đánh chết, hoặc là bị ta đánh một trận sau đó thu hoạch không ít."

Hai vị kia Kiếm các sĩ tử không khỏi đột nhiên giận dữ, từng người xoay người lại, dưới chân khẽ động, song song lui

về phía sau.

Hai người cùng lên tiếng quát, thần thông xuất hiện liên tục!

Hai người này nếu là Thương Cửu Hoa phái tới thăm dò Tô Vân bản lãnh, tự nhiên là có chút thủ đoạn, phen này thôi thúc thần thông, nhất thời để Tô Vân hai mắt tỏa sáng!

Lúc trước cái kia bị hắn một quyền phá vỡ thần thông sĩ tử, một thân kiến trúc kiến trúc thần thông, liền rất nhiều thiên nhai phong phạm, phong thái phi phàm.

Mà hai vị này Kiếm các sĩ tử, cái đầu cao người kia thi triển chính là một loại nguyên từ thần thông, một khi thôi thúc chính là từng đạo hình tròn vầng sáng từ trên trời giáng xuống, chụp vào Tô Vân trên người, để hắn nhất thời cảm giác được cơ thể chính mình trở nên so lúc trước nặng gấp trăm ngàn lần!

Cái này nguyên từ thần thông áp lực, là để thân thể của hắn từ từng cái phương diện hướng trong cơ thể mình rơi xuống đổ sụp, nếu là bình thường linh sĩ, thân thể không đủ cường đại, liền sẽ trực tiếp ngũ tạng lục phủ sụp đổ, cả người bị ép thành một cục thịt cầu, liền một khối hoàn chỉnh xương cốt cũng sẽ không tìm tới!

Cái đầu hơi thấp cái kia sĩ tử tu luyện thì là truyền thống kiếm thuật thần thông, kiếm pháp của hắn vừa ra tay, Tô Vân liền nhìn ra Thánh Nhân tuyệt học bản lĩnh, trong lòng không khỏi thay Nguyên Sóc sĩ tử cảm giác được bi ai.

Nguyên Sóc sĩ tử đi học, có hai cái con đường, một cái là đi quan học đi học, học đều là cơ sở nhất công pháp thần thông, một cái khác con đường thì là thế phiệt con cháu tu hành gia truyền công pháp.

Nguyên Sóc trong lịch sử, quả thực có thật nhiều Thánh Nhân, cũng có tráng lệ văn minh truyền thừa, nhưng Thánh Nhân tuyệt học, thường thường nắm giữ tại hoàng thất hoặc là Hỏa Vân động thiên, Thanh Hư quan, Lôi Âm các bậc này địa phương, lại hoặc là như Sầm phu tử như vậy bản thân chọn lựa đệ tử, đem tuyệt học của mình truyền thừa tiếp.

Nhưng mà đến đây gây sự ba vị này Kiếm các sĩ tử, để Tô Vân nhìn thấy khác biệt truyền thừa phương thức.

Nguyên từ thần thông, xưa nay chưa từng có, hẳn là một loại rất mới tân học, thậm chí còn khó nói có hay không sinh ra Thánh Nhân.

Một loại khác kiến trúc kiến trúc thần thông, hiển nhiên là một loại Thánh Nhân truyền thừa, bằng không cũng sẽ không không kém hơn Lâu Ban thần thông. Mà dáng lùn sĩ tử thi triển kiếm thuật thần thông, cũng có Thánh Nhân tuyệt học bản lĩnh.

Cái này cho thấy, Đại Tần cứ việc có nhiều chỗ làm không ra sao, nhưng mà kiến thức truyền thừa bên trên quả thực làm rất tốt.

Hai vị kia Kiếm các sĩ tử thấy hắn thế mà không tránh không né, không khỏi mừng rỡ: "Đắc thủ!"

Nhưng mà sau một khắc, người cao sĩ tử đột nhiên cảm giác được Tô Vân trong cơ thể khí huyết lấy tốc độ khủng khiếp vận chuyển, trong nháy mắt để thân thể của hắn nhiều thêm vô biên lực lượng, những lực lượng này trong chớp mắt tràn ngập đến Tô Vân toàn thân bên trong!

Cỗ lực lượng này bộc phát, đem cái kia người cao sĩ tử nguyên từ vầng sáng sinh sinh đứt đoạn, vỡ nát.

Hắn thần thông phá huỷ, đem hắn khí huyết xung kích đến rung chuyển không ngừng!

“Đinh!” “Đinh!” “Đinh!” “Đinh!”

Liên tiếp kiếm kích âm thanh truyền đến, dáng lùn sĩ tử kiếm quang gần như là không trở ngại chút nào liền đâm vào Tô Vân trên người, nhưng mà lại không thể đâm rách thân thể của hắn, để lại cho hắn bất kỳ một cái nào vết thương!

Đáng sợ hơn chính là, linh khí của mình ngược lại bị chấn động đến không ngừng run rẩy!

Hai người này hướng về phía sau nhanh chóng lui đi, cùng lên tiếng quát, sau lưng to to nhỏ nhỏ động thiên hiện lên, để trên không tựa như nhiều hơn từng bức lộng lẫy bức họa, đó là xoay tròn động thiên, không ngừng dẫn dắt tới thiên địa nguyên khí, tràn vào thân thể của bọn hắn cùng nội tâm bên trong.

Cái kia người cao sĩ tử động thiên nhiều đến ba mươi sáu tòa, dáng lùn sĩ tử động thiên số lượng càng nhiều, cùng sở hữu bốn mươi tám tòa. Hiển nhiên, tại Đại Tần thứ bảy Linh giới cũng không phải bí mật, thậm chí có thể nói là mọi người đều biết kiến thức bình thường!

“Răng rắc!”

Hai người dưới chân đại địa vỡ ra, xuất hiện hai đạo Ly Uyên, để cho hai người tu vi lần nữa tăng vọt, thần thông uy lực mạnh hơn, tề tâm hợp lực hướng Tô Vân công tới!

Bọn họ đem tu vi của mình tăng lên tới cực hạn, thủ đoạn ra hết, người cao nguyên từ vầng sáng hạ xuống lúc, thậm chí có thể nhìn thấy mặt đất bị ép ra từng cái hố sâu!

Mà dáng lùn sĩ tử kiếm mang tăng vọt, kiếm mang của hắn, so linh khí lợi kiếm còn muốn sắc bén, trong kiếm mang thậm chí có thể nhìn thấy vô cùng nhỏ bé phù văn kết cấu, phát triển kiếm thuật uy lực!

Mỏng manh vô cùng kiếm mang bay ra, những nơi đi qua tất cả đều bị cắt thành hai nửa, mặt cắt vô cùng nhẵn bóng, quả thực không gì không phá!

"Hảo thần thông!" Hai bên đường phố truyền đến âm thanh ủng hộ.

Hai bên đường phố lầu trên lầu dưới đều là người, Tô Vân một quyền kia kinh động đến cả con đường, bị kinh động Đại Tần Vân đô người nhao nhao thò đầu nhìn quanh, nhìn thấy hai vị Kiếm các linh sĩ thần thông, nhịn không được lớn tiếng hoan hô.

Đối với khiêu chiến Nguyên Sóc sứ giả quán loại chuyện này, Đại Tần Vân đô người đã sớm tập mãi thành thói quen, cũng không cảm thấy kỳ quái, nhưng đối với Nguyên Sóc sứ giả quán còn dám phản kháng, vậy thì làm bọn hắn kinh ngạc.

"Đinh!"

Kiếm quang bay vào Nguyên Sóc sứ giả quán, đánh trúng Tô Vân cổ họng, Tô Vân vẫn như cũ đứng tại sứ giả quán trong sân, cũng không chuyển bước, kiếm quang đánh trúng hắn, phía trong giấu lực lượng để hắn thân thể hơi rung nhẹ một chút.

Người cao linh sĩ cùng dáng lùn linh sĩ đã lui ra phía sau mười trượng, lập tức nhìn thấy Tô Vân trúng chiêu lúc, một thân sau lưng, sứ giả quán trước lầu, hiện ra một đầu hai cánh Hoàng Long hư ảnh, hẳn là chiêu thức của bọn hắn uy lực xung kích đến Tô Vân khí huyết hình thành dị tượng.

Mà Tô Vân da thịt phía ngoài hiện ra vảy rồng, vảy rồng cùng kiếm mang va chạm, đem một kiếm này uy lực tan mất.

"Đinh đinh đinh!"

Hai vị Kiếm các linh sĩ thần thông như là hồng lưu, xung kích đến sứ giả trong quán, chỉ nghe nổ không ngừng, Tô Vân

toàn thân hiện ra nhiều hơn nữa Ứng Long chi vảy, vảy rồng bên trong phía trong giấu hắn truy nguyên Ứng Long lúc phát hiện phù văn ấn ký, dễ như trở bàn tay liền có thể đem kiếm của đối phương thuật thần thông bên trong tích chứa lực lượng tháo đến một bên.

"Thoải mái!" Cái kia người cao linh sĩ một bên lui về phía sau một bên la lên.

Cái kia dáng lùn linh sĩ cũng cảm thấy thoải mái vô cùng, hai người bọn họ đối mặt Tô Vân bậc này trước đây chưa từng gặp đáng sợ đối thủ, bị đối phương khí thế áp bức, hầu như mất đi đấu chí.

Nhưng mà bọn họ nhưng phá tan Tô Vân đối với hai người khí thế áp bức, lấy lôi đình thủ đoạn tấn công Tô Vân, đem Tô Vân đánh cho vẫn không thể tay, thật có thể nói là là mở mày mở mặt!

"Thật sự là thoải mái!" Hai người cùng cười to lên.

Trong khoảng thời gian ngắn, hai người đều cảm thấy đạo tâm thông suốt, tâm cảnh tăng lên, ngay cả chiêu thức thần thông cũng biến thành vô cùng thoải mái, so ngày thường uy lực càng lớn, biến hóa càng nhiều!

Cho dù là ngày bình thường tìm hiểu không thấu bí quyết, lúc này cũng đột nhiên thông suốt quán thông!

Trong lòng bọn họ, vậy mà mơ hồ cảm thấy cùng Tô Vân một trận chiến, quả thực giá trị nhiều tiền như vậy.

Hai bên đường phố lầu trên lầu dưới quan chiến Đại Tần Vân đô người cũng không nhịn được lớn tiếng khen hay lên, khen ngợi hai vị này sĩ tử thần thông tinh diệu, hai người càng thêm hài lòng.

Nhưng vào lúc này, người cao sĩ tử đột nhiên cảm giác được bản thân nguyên từ thần thông bên dưới vô cùng kinh

khủng khí huyết đang rung chuyển, đem thần thông của mình căng sụp đổ, không khỏi biến sắc, cổ họng ngòn ngọt, liền muốn hộc máu.

Sau một khắc, Tô Vân từ sứ giả trong quán vừa sải bước ra, chính là một bước này, để trên đường phố truyền đến một tiếng ầm vang tiếng vang, từ đầu phố đến cuối phố, vô số song cửa sổ sụp đổ!

Tô Vân một chưởng đánh ra, mặt đường bên trên xuất hiện một cái to lớn chưởng ấn, đón tính ra hàng trăm kiếm quang, đem những này kiếm quang đè ở trong lòng bàn tay đẩy về phía trước đi!

Dáng lùn linh sĩ nhất thời hộc máu, bay ngược mà đi!

"Ầm!"

Đại Hạ sứ giả quán trên mặt tường truyền đến tiếng vang trầm nặng, sứ giả trong quán, Đại Hạ sứ giả là cái yêu diễm vũ mị nữ tử, đứng tại lầu hai nhìn xuống dưới, chỉ thấy sứ giả quán mặt tường lồi ra một cái chưởng hình ấn ký, chưởng hình ấn ký trung tâm thì là một cái hình người ấn ký, chính là Kiếm các cái kia dáng lùn linh sĩ.

Mà tại dáng lùn linh sĩ bên cạnh còn có một cái quyền ấn, quyền ấn trung ương cũng có một cái hình người ấn ký.

"Ầm!"

Tô Vân lại là đấm ra một quyền, Đại Hạ sứ giả quán mặt tường lại là kịch liệt náo động một chút, xuất hiện cái thứ ba ấn ký, là một cái quyền ấn, quyền ấn trung ương người cao linh sĩ hình người ấn ký.

Song quyền một chưởng, chưởng ấn ở trung ương, quyền ấn tại hai bên.

“Nguyên Sóc đại nhất thống công pháp, đã lợi hại như thế sao?” Cái kia Đại Hạ sứ giả kinh ngạc, hỏi trái phải.

Bên người nàng Đại Hạ quan viên từng người lắc đầu, một mặt ngỡ ngàng.

Tô Vân nhanh chân đi ra, đem trên tường ba người chụp xuống, tại ba người trên người tìm kiếm một phen, tìm kiếm thứ đáng giá: “Lần này chỉ sợ muốn ăn chút thiệt thòi, ba người này không có gì tiền, cũng liền linh khí giá trị ít tiền…”

Tô Vân đem ba người trên người quần áo giày cũng cởi ra, chỉ để lại nội y, khách khí nói: “Ba vị sư huynh, nếu là còn có buôn bán lời nói, nhất định muốn giới thiệu cho ta.”

“Ngươi chờ!”

Ba người kia dắt nhau đỡ, dáng lùn linh sĩ một mặt ấm ức, quay đầu lạnh lùng nói: “Ta Kiếm các sẽ không bỏ qua ngươi!”

Tô Vân nghe vậy mừng rỡ, phất tay tha thiết nói: “Thường tới ah!”

Chương 268 : Kiếm các Thánh Nhân

Chương 268: Kiếm các Thánh Nhân

Vân đô đô chính tư phụ trách duy trì Vân đô thành thị cảnh tượng, sớm đã nghe nói Lan Lăng phố có đánh nhau, lập tức có chấp sự dẫn đầu bộ hạ rất nhiều tinh tu kiến trúc xây dựng chi thuật linh sĩ chạy đến, tu bổ hư hại mặt đường, cho hai bên đường phố từng cái sứ giả quán thay mới cửa sổ thủy tinh.

Lan Lăng phố hai bên loại trừ chút ít cửa hàng, đều là các quốc gia sứ giả quán, thường xuyên có người ở đây đánh nhau, đương nhiên thường thường là đánh nước yếu sứ giả, ngẫu nhiên cũng có cường quốc sứ giả ra tay đánh nhau sự tình phát sinh, Vân đô đô chính tư quan sai sớm đã thành thói quen tùy thời sửa chữa Lan Lăng phố mặt đất.

Đại Tần triều đình cũng hàng năm đều sẽ phát một số tiền lớn, đặc biệt phụ trách sửa chữa Lan Lăng phố.

Lúc này, một khối vỏ quả đập ở đô chính tư chấp sự trên đầu, đô chính tư chấp sự ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Đại Hạ sứ giả quán lầu hai, một cái đầu bên trên cắm trâm mận yêu diễm phụ nhân cười tủm tỉm nhìn hắn.

Phụ nhân kia da thịt trắng như tuyết, ăn mặc phơi bày, toàn thân một kiện váy dài, trước ngực xẻ tà mở đến cái rốn, bên hông một đạo tơ lăng miễn cưỡng buộc.

Mà đến hạ thân, lại là một đạo kinh người xẻ tà, từ bẹn đùi một mực mở đến dưới váy.

Cho dù sau lưng nàng những cái kia đại hạ quốc linh sĩ, cũng bị phụ nhân này hấp dẫn, không ngừng liếc mắt liếc trộm.

Đô chính tư chấp sự trong lòng nghiêm nghị, biết nữ nhân này khó chọc, là Đại Hạ sứ giả, tên là Hạ Mộng Giác, là Lan Lăng phố bên trên lừng lẫy hữu danh đàn bà đa tình, hận không thể thiên hạ đại loạn nữ nhân, vội vàng khom người, không dám nhìn nhiều.

Hạ Mộng Giác cười tủm tỉm nói: "Họ Chung, đừng sửa, dù sao một hồi sẽ còn hỏng."

Đô chính tư chấp sự nghi ngờ nói: "Đại nhân sao lại nói lời ấy?"

Hạ Mộng Giác lại ném đi khối vỏ quả đến trong ngực hắn, cười nói: "Kiếm các sĩ tử nói, muốn tới báo thù, rất nhanh liền sẽ có Kiếm các sĩ tử tới lại đánh một trận. Nguyên Sóc sứ giả cũng đang chờ đây."

Đô chính tư chấp sự kinh ngạc nói: "Nước yếu sứ giả cũng ngang như vậy?"

"Ngang lắm đây!" Hạ Mộng Giác lại ném đi khối vỏ quả, cười nói.

Đô chính tư chấp sự bị nàng tiếng cười cười đến tâm ma tán loạn, vội vàng lấy lại bình tĩnh, đợi nhìn thấy trong ngực vỏ quả, chỉ thấy phía trên viết chữ, lại là: "Ban đêm đến ta trong phòng tới."

Đô chính tư chấp sự trong lúc nhất thời đứng núi này trông núi nọ, khó mà tự kiềm chế, vội vàng đem người rời xa một chút, liền nghe được Hạ Mộng Giác phụ nhân kia tiếng cười từ phía sau truyền đến, không nói ra được câu người.

"Yêu phụ lợi hại!" Đô chính tư chấp sự thầm nghĩ.

Tô Vân hứng thú bừng bừng trở về Nguyên Sóc sứ giả quán, đem Đại Tần Kiếm các sĩ tử trên người tài vật bỏ xuống, hỏi Oánh Oánh: "Những này có thể bán bao nhiêu tiền? Đủ ta sứ giả quán mấy ngày chi phí?"

Oánh Oánh cẩn thận, tới Vân đô trên đường hỏi thiên nhai cửa hàng chủ quán, đối Vân đô vật giá hiểu rất rõ, kiểm tra một phen, nói: "Nơi này đáng giá chính là ba thanh linh khí. Đại Tần vật giá tuy là đắt, nhưng mà linh khí giá lại là không đắt, mỗi kiện linh khí khoảng hai mươi viên thanh hồng tệ. Kiếm các sĩ tử linh khí, hẳn là sẽ đắt một chút, nhưng sẽ không vượt qua năm mươi viên thanh hồng tệ."

Tô Vân khó hiểu, nói: "Ta Nguyên Sóc linh khí, hình như là trăm viên thanh hồng tệ một kiện a? Nếu như là Thiên Đạo viện sĩ tử luyện thành linh khí, như vậy ba năm trăm thanh hồng tệ một kiện đều là khả năng. Ngươi không phải nói nơi đây vật giá gấp bảy tại Nguyên Sóc ư? Vì sao linh khí dễ dàng như vậy."

Oánh Oánh nói: "Ta nghe nói Đại Tần linh binh sở dĩ tiện nghi, là bởi vì bọn họ tìm đến mới luyện chế linh khí linh binh tài liệu, những tài liệu này muốn xa so với thanh hồng tệ tiện nghi. Nguyên Sóc linh khí sở dĩ đắt, là bởi vì dùng thanh hồng tệ vì luyện chế linh khí linh binh tài liệu. Thanh hồng tệ đắt, linh khí đương nhiên cũng đắt."

"Thay đổi luyện khí tài liệu?" Tô Vân như có điều suy nghĩ.

Nguyên Sóc sở dĩ có thể xưng hùng thế gian, trong đó có rất lớn một phần nguyên nhân là Nguyên Sóc nắm giữ lượng lớn thanh hồng tệ, hải ngoại thanh hồng tệ ít.

Hàng năm bởi vì buôn bán, lượng lớn thanh hồng tệ từ các nơi trên thế giới liên tục không ngừng vận chuyển về Nguyên Sóc.

Nếu như Đại Tần tìm đến mặt khác có thể thay thế thanh hồng tệ tài liệu, như vậy Nguyên Sóc thoáng cái liền thiếu một cái ưu thế, thậm chí có thể nói biến thành thế yếu.

Oánh Oánh lấy tới trong đó một cái linh khí, lấy nguyên khí của mình tới để cái này kiếm khí lơ lửng, nói: "Thanh hồng tệ sở dĩ thích hợp luyện chế linh khí linh binh, là bởi vì loại kim loại này có thể cực lớn hạn độ dung nạp nguyên khí, linh sĩ thôi thúc linh khí bên trong thần thông lạc ấn lúc, lực cản khá nhỏ. Ta nghe nói Kiếm các bên trong liền có đặc biệt nghiên cứu dùng hạng gì tài liệu thay thế thanh hồng tệ học viện."

Tô Vân nhẹ nhàng gật đầu, sắc mặt ngưng trọng nói: "Nguyên Sóc muốn hướng Đại Tần chỗ học tập còn có rất nhiều, lần này tới rất nhiều sĩ tử, gánh nặng đường xa."

Oánh Oánh nói: "Sứ giả quán chỉ có chúng ta ba người, dùng tiền không nhiều, nhưng mà các sĩ tử đi học, khả năng dùng tiền liền nhiều. Bọn họ nhập học lúc, muốn mua đủ loại đồ vật, hai mươi cái sĩ tử đây. Chúng ta bán đi những linh khí này có được tiền, chưa hẳn đủ dùng…"

Tô Vân áp lực tăng gấp bội, lo lắng nói: "Ta nhiều cố gắng một chút là được."

Hắn cố gắng tu hành, thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến, thắp sáng Ly Uyên vách đá hai bên lạc ấn, thân thể còn tại không ngừng tăng lên bên trong.

Không biết không lâu, bên ngoài truyền tới một âm thanh, nói: "Nghe nói Nguyên Sóc tới vị tân sứ giả, tu vi mạnh mẽ, ức hiếp ta Kiếm các tử đệ. Hôm nay chuyên tới để thỉnh giáo!"

Tô Vân đứng dậy, đi ra ngoài, thầm nghĩ: "Chỉ mong buôn bán có thể nhiều tới một chút."

Sau một lúc lâu, chỉ nghe có người la lên: "Đến hay lắm!"

Tiếp lấy chính là trời quang như sét đánh tiếng vang truyền đến, Oánh Oánh nhìn lại, chỉ thấy Tô Vân hóa thành chín đầu Tương Liễu chi thân, một thân chín đầu, đem một vị Kiếm các đệ tử đánh cho thật sâu rơi vào lòng đất!

"Ép Tô sĩ tử thi triển ra Tương Liễu chân thân, vị này Kiếm các sĩ tử bản lĩnh không nhỏ!" Oánh Oánh kinh ngạc.

"Ầm ầm!"

Lại là một tiếng vang thật lớn truyền đến, một người bay ra, phố đối diện Đại Hạ sứ giả quán bức tường sụp đổ, tiếp lấy lại là một tiếng vang thật lớn, hai bên đường phố các quốc gia sứ giả quán lay động không thôi.

Oánh Oánh thò đầu nhìn lại, chỉ thấy Tô Vân biến thành Tương Liễu đem những sĩ tử kia từ lòng đất móc đi ra, kéo tới cùng một chỗ, ngay tại lột những này Kiếm các sĩ tử trên người quần áo, vơ vét tiền bạc.

Mà Đại Tần đô chính tư chấp sự cùng một đám linh sĩ xa xa đứng tại khu phố bên cạnh nhìn, cũng không can thiệp.

Sau một lúc lâu, Tô Vân tán đi Tương Liễu chân thân, ôm tài vật trở lại Nguyên Sóc sứ giả quán, phất tay nói: "Lại đến ah —— "

Kiếm các.

Diệp Lạc công tử cùng Hình Giang Mộ nhíu chặt lông mày, đi theo mấy vị Kiếm các cao thủ hướng đi các chủ vị trí Thánh Nhân các.

Kiếm các thế hệ này các chủ là Đại Tần Thánh Nhân, thực lực sâu không lường được, Kiếm các các viện, càng là cao thủ xuất hiện lớp lớp.

Diệp Lạc công tử đám người lần này nhập học, quả thực đối mặt rất nhiều gây khó khăn, dù cho dùng tiền chồng chất,

Bạch Nguyệt Lâu, Lý Mục Ca chờ hai mươi cái sĩ tử cũng không cách nào nhập học.

Để cho bọn họ khó chịu là, Kiếm các trực tiếp khảo hạch cái này hai mươi vị Thiên Đạo viện sĩ tử, tại chỗ tuyên bố cái này hai mươi vị sĩ tử không phù hợp, liền Kiếm các thấp nhất kiểm tra cũng không cách nào thông qua.

Hai mươi vị Thiên Đạo viện sĩ tử tuyệt vọng vô cùng, cho dù là bọn họ tại Nguyên Sóc là thiên chi kiêu tử, đối mặt Kiếm các khảo hạch liền đạt tiêu chuẩn cũng không làm được.

Bởi vì, Kiếm các lấy ra khảo hạch kiến thức của bọn hắn, bọn họ căn bản chưa bao giờ thấy qua!

Đối với Kiếm các tới nói, đây chỉ là sơ cấp nhất kiểm tra, nhưng đối với bọn họ tới nói, nhưng tương đương với thiên thư!

Bọn họ thậm chí sinh ra một loại tuyệt vọng cảm giác, cho là mình học được học vấn đều là phế vật, Nguyên Sóc truyền thừa đều là phế vật!

Diệp Lạc công tử bởi vậy đành phải lấy ra Cầu Thủy Kính thư, trước đi thấy Cầu Thủy Kính nói tới mấy vị Đại Tần đồng học, Cầu Thủy Kính tại du học Đại Tần trong lúc đó, cùng mấy vị này Đại Tần sĩ tử giao tình vô cùng tốt, thường xuyên cùng một chỗ thăm dò học vấn.

Mấy vị này sĩ tử về sau tại Kiếm các bên trong thân cư cao vị, nói chuyện rất có trọng lượng, nhìn qua Cầu Thủy Kính thư sau đó, liền để Diệp Lạc công tử theo bọn họ đi gặp Kiếm các các chủ.

Đúng lúc này, chỉ thấy Kiếm các trên dưới sĩ tử quần tình khuấy động, không ít sĩ tử lòng đầy căm phẫn, nhao nhao hướng ra phía ngoài chạy đi, la lên: "Dạy dỗ cái kia Nguyên Sóc tới dã man nhân!"

Diệp Lạc trong lòng giật mình: "Chẳng lẽ là Ngô Đồng cái kia nhân ma gây họa?"

Thánh Nhân các ngay tại phía trước, hắn không lo được suy nghĩ nhiều, theo Kiếm các cao thủ đi gặp các chủ.

Đại Tần Thánh Nhân nhìn xong Cầu Thủy Kính tự tay viết thư, nói: "Nguyên Sóc sĩ tử cũng không phải là ngu dốt, cũng không phải man di, chỉ là bởi vì chưa từng học qua Kiếm các học vấn. Nguyên Sóc chẳng qua là tích bần tích nhược, cũng không phải là sĩ tử không tốt. Kiếm các chính là nghiên cứu học vấn chỗ, gia quốc chi tranh, dân tộc mối hận, không thể vào ta Kiếm các. Đã mấy vị tiên sinh cũng tới van xin hộ, như vậy liền để cái này Nguyên Sóc sĩ tử nhập học a."

Diệp Lạc cùng Hình Giang Mộ vội vàng cảm ơn, Diệp Lạc khom người nói: "Nguyên Sóc nguyện vì Kiếm các quyên mấy tòa lâu."

Đại Tần Thánh Nhân cười nói: "Không cần như vậy. Ta chỉ có một cái yêu cầu, đó chính là cho các ngươi Nguyên Sóc đốc ngoại ti thiếu sử tới Kiếm các làm tiên sinh, tại ta Kiếm các làm nghiên cứu, dạy dỗ ta Kiếm các sĩ tử. Ta Kiếm các nguyện ý ra số tiền lớn lễ vật!"

Diệp Lạc cùng Hình Giang Mộ không khỏi ngây dại.

Hình Giang Mộ một bức gần đất xa trời bộ dạng, run rẩy nói: "Các chủ nhận biết Hình mỗ? Chẳng qua là Hình mỗ bản lãnh này…"

"Không phải ngươi."

Đại Tần Kiếm các Thánh Nhân lắc đầu cười nói: "Là vị kia đánh ta Kiếm các không biết bao nhiêu sĩ tử, lột ta Kiếm các sĩ tử không biết bao nhiêu bộ quần áo Tô thiếu sử."

Vị này Đại Tần Thánh Nhân rất là trẻ tuổi, nhìn Diệp Lạc công tử, cười nói: "Ngươi nếu là có thể để Tô thiếu sử tới ta

Kiếm các dạy học, Nguyên Sóc hai mươi vị sĩ tử, muốn đi cái nào học viện bồi dưỡng đều có thể!"

Diệp Lạc dại ra, nghe vậy tỉnh ngộ lại, vội vàng khom người nói: "Các chủ yên tâm, trói cũng cho các chủ trói đến rồi!"

Đại Tần Thánh Nhân cười nói: "Ngươi không cần trói hắn, ngươi chỉ cần nói cho hắn biết, Nguyệt Lưu Khê muốn gặp hắn là đủ."

Hình Giang Mộ vội vàng tại Diệp Lạc công tử bên tai nhỏ giọng nhắc nhở: "Các chủ tục danh liền gọi Nguyệt Lưu Khê, ta tại sứ giả trong quán còn cất giữ hắn một quyển thân bút bút ký, một mực không nỡ lòng bỏ bán đi đổi tiền…"

Diệp Lạc cau mày, không nghĩ ra Kiếm các các chủ vì sao như vậy chắc chắn, Tô Vân chỉ cần vừa nghe đến Nguyệt Lưu Khê cái tên này liền sẽ tới gặp hắn.

Bất quá, chuyện này với hắn tới nói là chuyện tốt.

"Các ngươi trước đi làm nhập học."

Kiếm các các chủ Nguyệt Lưu Khê nâng bút viết chuẩn vào tờ danh sách giao cho Diệp Lạc, nói: "Hai vị sau khi trở về, xin Tô thiếu sử ngày mai buổi sáng tới đây một hồi."

Diệp Lạc chào từ giã, cùng Hình Giang Mộ đi ra Thánh Nhân các, tìm tới rất nhiều Nguyên Sóc sĩ tử, chỉ thấy lại có rất nhiều Kiếm các sĩ tử khí thế hung hăng hướng ra phía ngoài chạy đi, la lên: "Nguyên Sóc man di vô pháp vô thiên!"

Diệp Lạc nghi ngờ không thôi, hướng những sĩ tử kia nhìn lại, chỉ thấy có chút sĩ tử quần áo xốc xếch, hai tay ôm ngực, khúm núm đứng ở nơi đó.

"Cái kia họ Tô khinh người quá đáng!"

"Bất đương nhưng tử!"

Hình Giang Mộ nói: "Ta đi hỏi thăm một chút! Ta nhận ra mấy cái Đại Tần sĩ tử, bọn họ đánh qua ta!"

Hắn đi vào hỏi thăm, trở về trên mặt vẫn như cũ khó nén vẻ khiếp sợ, nói: "Bọn họ nói, Nguyên Sóc mới tới thiếu sử lợi hại hơn ta, đánh một nhóm lại một nhóm Kiếm các sĩ tử, bọn họ tức không nhịn nổi, liền xin các viện đại sư huynh đại sư tỷ đi vào khiêu chiến, đều bị đánh ngã, hơn nữa lột quần áo."

Diệp Lạc đám người trong lòng chấn động vô cùng, Bạch Nguyệt Lâu liền vội vàng hỏi: "Lột quần áo? Kiếm các các viện đại sư tỷ quần áo cũng lột?"

"Lột."

Hình Giang Mộ đàng hoàng nói: "Đánh trước đến không thể động đậy, tiếp đó liền bên đường cởi quần áo, tất cả ôm trở về sứ giả quán."

Hắn thấy mọi người ánh mắt không đúng, vội vàng nói: "Là quần áo, là đem quần áo ôm trở về sứ giả quán!"

Lý Mục Ca thở phào nhẹ nhõm, hâm mộ nói: "Ta liền biết Tô huynh không phải háo sắc."

Cái này hai mươi vị Thiên Đạo viện sĩ tử lúc trước bị đả kích đến già nua lẩm cẩm, chỉ cảm thấy bản thân cả đời sở học tất cả vô dụng, Nguyên Sóc học vấn truyền thừa tất cả vô dụng, trong lòng tuyệt vọng, lý niệm tín niệm đạo tâm tất cả sụp đổ.

Bây giờ nghe Tô Vân sự tích, không khỏi mộ khí bên trong sinh ra bừng bừng tinh thần phấn chấn.

Diệp Lạc cười nói: "Ngay tại vừa rồi, Kiếm các Thánh Nhân nói với ta, muốn Tô thiếu sử đi Kiếm các dạy học."

Bạch Nguyệt Lâu, Lý Mục Ca đám người nhất thời vui mừng khôn xiết, mộ khí cùng tuyệt vọng quét sạch sành sanh.

Nguyên Sóc sứ giả quán.

Tô Vân lại ôm trở về tới một chút tài vật, chỉ thấy sứ giả trong quán, Oánh Oánh suất lĩnh lấy một nhóm tiểu tinh quái, đem quần áo trang phục phân loại chỉnh tề, lại đem linh khí phân loại.

Toan Nghê đồ chặn giấy phun ra một trang giấy, tiểu bút quái trên giấy bay lượn, ghi chép những tài vật này giá trị.

Tô Vân ngồi tại đổ sụp sứ giả cửa quán phía trước, nâng quai hàm đợi hồi lâu, chỉ thấy đô chính tư chấp sự dẫn đầu bộ hạ linh sĩ, tu bổ khu phố, sửa chữa hai bên sứ giả quán.

Tô Vân chán nản nói: "Đại khái là sẽ không có người tới…"

Lúc này, một cái thân ảnh quen thuộc đi tới, khom người nói: "Bộ Thu Dung tham kiến các chủ."

Chương 269 : Tỳ Hưu chi môn

Chương 269: Tỳ Hưu chi môn

Thông Thiên các thành viên không nhiều, đều có các chức trách, đều có hắn am hiểu địa phương, trong đó Bộ Thu Dung chỗ phụ trách là Thông Thiên các tài chính.

Hắn cũng không phải là đơn thuần nắm giữ Thông Thiên các tiền bạc, loại trừ nắm giữ tiền bạc bên ngoài, hắn còn nhất định phải làm được tiền đẻ ra tiền, để Thông Thiên các của cải không ngừng tăng thêm.

Bộ Thu Dung đi theo Tô Vân đi vào sứ giả quán, nói: "Thông Thiên các tại khai hoang thời kì cũng đã bố cục hải ngoại, tại hải ngoại sản nghiệp so trong nước còn muốn lớn hơn một chút. Trong các huynh đệ tỷ muội biết các chủ muốn tới hải ngoại, bởi vậy để cho ta cũng theo tới chăm sóc."

Tô Vân trên mặt khó nén vẻ mệt mỏi, cười nói: "Ta cũng là hôm nay vừa tới Vân đô, bởi vì người không có đồng nào, cho nên liền tích lũy một chút tiền."

Nguyên Sóc sứ giả quán trong sân, gần một trăm thanh linh khí được xếp chỉnh tề, còn có quần áo trang phục, cũng xếp đến chỉnh tề, mấy cái tiểu tinh quái tại Oánh Oánh suất lĩnh dưới gấp còn lại quần áo.

Tô Vân xin Bộ Thu Dung ngồi xuống, lại để cho tinh quái làm chút nước trà ra, Bộ Thu Dung liếc qua, nói: "Các chủ, thu cho này tới là nghe nói các chủ đến Đại Tần, bởi vậy xin các

chủ kiểm tra Thông Thiên các tại Đại Tần sản nghiệp. Các chủ hiện tại có thời gian không?"

Hắn nhìn một chút trong sân ngay tại bận rộn tinh quái, hơi hơi nhíu mày.

Tô Vân nghe được Thông Thiên các tại Đại Tần sản nghiệp chữ, liền không khỏi tinh thần tỉnh táo, gọi đến Oánh Oánh, cười nói: "Oánh Oánh, bước huynh nói chúng ta Thông Thiên các tại Đại Tần có chút sản nghiệp, chúng ta hơn phân nửa sau này liền không cần như hôm nay như vậy khổ cực."

Oánh Oánh không khỏi mừng rỡ, vội vàng nói: "Bộ đồng học, Thông Thiên các tại Đại Tần có bao nhiêu sản nghiệp?"

"Thông Thiên các tại Đại Tần sản nghiệp không nhiều, chỉ chiếm hải ngoại sản nghiệp một phần mười."

Bộ Thu Dung lại nhìn một chút trong sân những tài vật kia, nói: "Các chủ đang vì tiền buồn phiền? Vì sao không nói sớm? Chúng ta Thông Thiên các tại hải ngoại phú khả địch quốc."

Tô Vân ngẩn ngơ, phảng phất không có nghe rõ, nghiêng đầu hỏi: "Ngươi lặp lại lần nữa? Chúng ta Thông Thiên các phú cái gì?"

Bộ Thu Dung từ bản thân Linh giới bên trong lấy ra hai cái vòng xích để dưới đất, vòng xích có to bằng miệng chén, hiện ra xanh đỏ ánh sáng lộng lẫy.

Bộ Thu Dung thôi thúc vòng xích, đột nhiên chỉ thấy xanh đỏ trụ mang theo quang mang từ mọc ra, phía trên hiện ra đủ loại kỳ dị phù văn đường vân, không ngừng lập loè.

Những cái kia phù văn đường vân tại xanh đỏ trụ bên trên tạo thành từng con Tỳ Hưu hình thái Thần Ma, ngây thơ chân thành.

Mà hai cái xanh đỏ trụ ở giữa, có quang mang liên kết, tạo thành một cái Tỳ Hưu miệng lớn hình dạng môn hộ.

Bộ Thu Dung khom người, làm ra xin động tác, mỉm cười nói: "Phú khả địch quốc."

Oánh Oánh bay đến cánh cửa này phía trước, chỉ thấy quang mang dần dần ảm đạm xuống, Tỳ Hưu chi môn hiện ra thanh hồng tệ màu sắc, phía trên đường vân cũng là Tỳ Hưu hé miệng thôn phệ một viên khổng lồ thanh hồng tệ hình vẽ, không khỏi hiếu kỳ nói: "Bộ đồng học, ngươi nói phú khả địch quốc, là mặt chữ ý tứ phú khả địch quốc, vẫn là hình dung Thông Thiên các có tiền?"

Bộ Thu Dung dùng sức đẩy ra Tỳ Hưu chi môn, suy nghĩ một chút, nói: "Mặt chữ ý tứ bên trên phú khả địch quốc."

Tô Vân cùng Oánh Oánh đầu váng mắt hoa, chỉ cảm thấy không thở nổi.

Tỳ Hưu chi môn một tiếng kẽo kẹt mở ra, phía sau cửa là một mảnh khác Linh giới, cùng Thiên Đạo viện Thiên Đạo lệnh có chút tương tự, cũng là mặt khác mở ra Linh giới không gian.

Bất quá, Thiên Đạo viện Linh giới không gian là để các sĩ tử ở trong đó đi học, mà Thông Thiên các mảnh này Linh giới không gian, lại là dùng để dự trữ.

Tô Vân cùng Oánh Oánh đi vào Tỳ Hưu chi môn, chỉ thấy mảnh này Linh giới bên trong là từng dãy thật dài giá sách, không thể nhìn thấy phần cuối.

Trên giá sách bày đặt một chồng xếp giấy vàng, kim quang lập lòe.

Loại trừ giá sách bên ngoài, chính là một mảnh thanh rừng trúc, trúc xanh trong rừng có mấy gian nhà tranh.

Nơi này cũng không có như bọn họ trong dự liệu châu quang bảo khí.

Tô Vân cùng Oánh Oánh vốn cho là, Tỳ Hưu chi môn sau nhất định là Thông Thiên các bảo khố, bên trong chất đống như mênh mông biển lớn giống như của cải, chẳng qua là không nghĩ tới loại trừ hàng này sắp xếp giá sách bên ngoài liền chỉ còn lại có rừng trúc!

Lúc này, trong rừng trúc sột sột soạt soạt âm thanh truyền đến.

Sau một khắc, một tôn ngây thơ chân thành Tỳ Hưu Thần Ma một tay cầm màu xanh măng, một cái tay khác gãi cái mông đi tới, trong miệng bập bập gặm măng, một bên ăn, một bên cười toe toét nói: "Nguyên lai là Bộ Thu Dung tiểu tể chủng, lại tới bỗng dưng phiền đại gia…"

Hắn hai ba miếng đem măng ăn hết, nhìn chằm chằm Tô Vân cùng Oánh Oánh, híp híp tròn xoe con mắt: "Đây là Thông Thiên các tân các chủ? Tiểu tể chủng mới to bằng lòng bàn tay, các ngươi Thông Thiên các càng ngày càng hết rồi, nước sông ngày một rút xuống, phát triển mạnh mẽ cái loại này hoàn cầu… Tể chủng nhìn thẳng con mắt của ta!"

Oánh Oánh bị dọa đến rụt đầu một cái, sợ sệt đem Tô Vân đẩy lên phía trước đi, nhát gan nói: "Ta không phải các chủ, hắn mới là…"

Thần Ma Tỳ Hưu liếc liếc Tô Vân, cào cái mông tay nâng lên gãi gãi đầu, khờ nhưng nói: "Ta nói tân các chủ vì sao nhỏ như vậy… Đi theo ta tiểu tể chủng bọn họ!"

Hắn cũng không biết từ chỗ nào móc ra một cái măng, to mập cái mông lúc la lúc lắc đi ở phía trước, ồm ồm nói: "Mỗi một thời đại tân các chủ kế nhiệm, đều sẽ tới nơi này nhìn một chút Thông Thiên các của cải. Thông Thiên các tại khai hoang

thời kì cũng đã bố cục hải ngoại, khi đó hải ngoại các tộc bất luận người sắc mục vẫn là hồng mao di hoặc là Côn Lôn nô người, Ma Lâm người, đều là mông muội Man Hoang."

Hắn thân thể cao lớn như núi, Tô Vân, Bộ Thu Dung đi theo phía sau hắn, giống như là phía trước có một bức hai màu đen trắng núi thịt tại di chuyển.

Bộ Thu Dung nói nhỏ: "Các chủ, Tỳ Hưu tiền bối tư cách cực lão, không thể tiếp đón không được chu đáo. Lão nhân gia ông ta là đời thứ nhất Thông Thiên các thành viên, năm đó Thông Thiên các đi theo Thánh Hoàng viễn chinh hải ngoại, lão nhân gia ông ta chính là Thánh Hoàng tọa kỵ. Thánh Hoàng trở về, nhưng hắn nhưng lưu lại ra, hải ngoại linh sĩ thành lập Thông Thiên các, hắn liền phụ trách thủ hộ Thông Thiên các của cải…"

Tô Vân cùng Oánh Oánh không khỏi ngạc nhiên.

Oánh Oánh ngước nhìn Thần Ma Tỳ Hưu bóng lưng, lẩm bẩm nói: "Như vậy hắn chỉ sợ bốn năm ngàn tuổi…"

Thần Ma Tỳ Hưu đi tại vàng óng ánh giá sách ở giữa, đem măng nhét vào răng cùng quai hàm ở giữa, miễn cho rơi xuống, rút ra một xấp giấy vàng, nói: "Ta Thông Thiên các vì thăm dò thượng cổ bí ẩn, mở ra thế giới trước hủy diệt cùng thông thiên bí ẩn, đi xa hải ngoại, thăm dò chân tướng. Tại cùng địa phương thổ dân giao tiếp trên đường, chúng ta đem Nguyên Sóc văn minh dẫn đi, cũng đem Nguyên Sóc văn tự ngôn ngữ lịch pháp tiền tệ dẫn đi. Những này hải ngoại bộ lạc dần dần xây dựng thành bang, cắt cứ một phương, trong lúc này, Thông Thiên các tại các nước đều tích lũy xuống không nhỏ tài sản."

Tô Vân cùng Oánh Oánh nghe được trong lòng thình thịch đập loạn.

Thần Ma Tỳ Hưu rút ra một trương giấy vàng, tiếp tục nói: "Liền ví dụ như Đại Tần, Đại Tần Vân đô có một phần mười đất đai sở hữu thuộc về Thông Thiên các, đây là trong đó một phần khế đất."

Tô Vân vội vàng nhìn lại, chỉ thấy giấy vàng bên trên trống rỗng.

Cái kia Thần Ma Tỳ Hưu duỗi ra ngón tay, nhẹ nhàng điểm một cái giấy vàng, nhưng gặp giấy vàng bên trên có phù văn hiện ra.

Cái này giấy vàng bên trên khế đất nói là Đại Tần kiến quốc lúc, Thông Thiên các cùng Đại Tần vương ước định, đem Vân đô nơi nào đó chia cho Thông Thiên các, này khế ước đem theo Đại Tần quốc gia đời đời kiếp kiếp, Đại Tần người huyết mạch còn tại, khế ước liền tại.

Thần Ma Tỳ Hưu lại rút ra một cái khác mở giấy vàng, Tô Vân học theo, lấy nguyên khí của mình kích phát giấy vàng, trên giấy văn tự hiện lên.

Tờ giấy vàng này bên trên nội dung thì là thuê khế ước, nói là Đại Tần Kiếm các thuê khối này thổ địa, hàng năm muốn quất thành một phần mười giao cho Thông Thiên các."

Tô Vân trong đầu ngơ ngơ ngác ngác.

"Trừ cái đó ra, Thông Thiên các tại Đại Tần còn có trang viên, khu mỏ, sông ngòi, đường thuỷ các loại sản nghiệp."

Thần Ma Tỳ Hưu từ trong mồm rút ra măng, một bên bóc vỏ vừa nói: "Cái này sắp xếp trên giá sách giấy vàng, đều là tương tự nội dung. Thông Thiên các tại Đại Tần sản nghiệp tập trung ở đây. Nguyên bản không có nhiều như vậy, gần nhất chút năm Bộ Thu Dung lại đi đầu tư Đại Tần đốc tạo xưởng, tăng thêm một chút. Cái này tiểu tể chủng làm rất không tệ…"

Tô Vân cùng Oánh Oánh hô hấp đều sắp muốn đình chỉ.

“Bên này hàng này, là Đại Uyên quốc khế đất, mỏ khế các loại khế ước. Hàng này là đại hạ quốc , bên kia là Ma Lâm, La Sát, An Tức, Phiêu quốc các nước khế ước, ta Thông Thiên các hải ngoại sản nghiệp tụ tập ở đây.”

Thần Ma Tỳ Hưu mang theo bọn họ tại từng dãy giá sách ở giữa thẩm duyệt, nói: “Mỗi một thời đại các chủ đều sẽ tới nơi này, những cái kia tể chủng bọn họ rất là thương cảm, chỉ sống chỉ là trăm năm liền đi đời nhà ma, nhiều tiền như vậy bọn họ liền một cọng lông cũng xài không hết…”

Hắn quay đầu, không có hảo ý liếc Tô Vân một cái, nhỏ giọng nói: “Thế hệ này các chủ tiểu tể chủng, vừa nhìn chính là không có phúc khí mệnh, đoán chừng liền nửa cái lông đều hoa không xong liền ngỏm củ tỏi…”

Tô Vân giận dữ, nhưng mà nhiều tiền như vậy, quả thực rất khó xài hết.

“Đây cũng quá nhiều…” Trong đầu hắn một mảnh Hỗn Độn.

Bộ Thu Dung ho khan một tiếng, nhắc nhở: “Các chủ, Thông Thiên các đã phân ra hải ngoại Thông Thiên các, hải ngoại Thông Thiên các cũng chọn lựa bọn họ các chủ. Hiện nay chúng ta trong nước Thông Thiên các cùng hải ngoại Thông Thiên các có chính thống chi tranh, nếu như chính thống sa sút, rơi vào hải ngoại tay lời nói, như vậy những này sản nghiệp liền cùng các chủ không quan hệ.”

Oánh Oánh giận không nhịn nổi, tay nhỏ nắm quyền, trùng trùng điệp điệp vung vẩy: “Vậy làm sao có thể thành? Đều là chúng ta! Coi như bọn họ cướp, Tỳ Hưu bá bá cũng sẽ không cho! Có phải hay không, Tỳ Hưu gia gia?”

“Gọi Tỳ Hưu lão thái gia cũng vô dụng.”

Thần Ma Tỳ Hưu cười lạnh nói: “Thông Thiên các thành lập tới nay, từ trước tới nay không có chủng tộc góc nhìn. Bất luận là Nguyên Sóc người vẫn là người sắc mục hoặc là Ma Lâm người La Sát người, đều có thể gia nhập Thông Thiên các. Liền xem như Thần Ma đời sau, dị tộc, cũng có thể đi vào Thông Thiên các, thậm chí trở thành các chủ. Lúc trước các chủ đều là Nguyên Sóc người, nhưng Nguyên Sóc hiện tại xuống dốc, coi như tới một cái ngoại quốc các chủ, đối Thông Thiên các tới nói cũng không có gì.”

Tô Vân nhìn về phía Bộ Thu Dung, Bộ Thu Dung thấp giọng nói: “Lý niệm là như vậy . Bất quá, chuyện này cực kỳ phức tạp. Hải ngoại các nước đều đang ngó chừng Thông Thiên các của cải, muốn thừa dịp Nguyên Sóc xuống dốc, chia cắt Thông Thiên các mấy ngàn năm tích lũy xuống của cải. Nếu là bị bọn họ được như ý lời nói, Thông Thiên các khoảng cách diệt vong, cũng không xa.”

Tô Vân trong mắt đối tài phú tham lam biến mất, dò hỏi: “Thế hệ này hải ngoại Thông Thiên các chủ, là hải ngoại các quốc gia nâng đỡ lên?”

Bộ Thu Dung hạ thấp người nói: “Các chủ minh giám.”

Tô Vân lặng im phút chốc, hỏi: “Tuổi của hắn có bao lớn, thực lực mạnh bao nhiêu?”

Bộ Thu Dung chần chừ một chút, nói rõ sự thật: “Cùng các chủ tuổi không sai biệt lắm, có thể phải dài một tuổi hai tuổi, nhưng thực lực muốn so các chủ mạnh một chút?”

“So với ta còn mạnh hơn?”

Tô Vân nắm chặt nắm đấm, cong lên cánh tay, trên người ôm lấy từng khối cơ bắp, thản nhiên nói: “Không thể a? Ngực của hắn đại cơ, có ngực của ta đại cơ khỏe mạnh ư?”

Oánh Oánh mơ hồ có chút lo lắng: “Tô sĩ tử hình như bị Ứng Long tiền bối ảnh hưởng đến quá sâu…”

Thần Ma Tỳ Hưu thì là một mặt hoảng sợ nhìn Tô Vân: “Cái này tiểu tể chủng các chủ, để cho ta đột nhiên nhớ tới đánh qua ta cái kia khắp não toàn cơ nhục gia hỏa…”

Chương 270 : Ma thần khí tức

Chương 270: Ma thần khí tức

Năm đó Tỳ Hưu còn chưa tại Thánh Hoàng bộ hạ làm tọa kỵ lúc, thật sự là tiêu dao khoái hoạt, nhưng mà từ lúc gặp được Ứng Long cái kia trong đầu toàn cơ bắp Thần Ma, tình cảnh liền trở nên có chút thê thảm.

Hắn nhiều lần bị Ứng Long làm nhục, mỗi lần phản kháng đều sẽ bị đánh cho thê thảm, cuối cùng bị đánh đến chịu thua, không thể không thần phục Thánh Hoàng, làm Thánh Hoàng tọa kỵ.

Trong nước không có chiến sự, Thánh Hoàng viễn chinh hải ngoại, hắn nhân cơ hội chuồn đi, đúng lúc gặp một nhóm Nguyên Sóc linh sĩ bọn họ vì thăm dò thế giới này chân tướng mà thành lập Thông Thiên các, Tỳ Hưu ngay sau đó liền lẫn vào Thông Thiên các, quản lý Thông Thiên các của cải.

Hắn không cách nào trở lại Tiên giới, tại sau đó tuế nguyệt bên trong ngày càng tuyệt quay về Tiên giới tưởng niệm, thành thành thật thật cho Thông Thiên các bảo vệ của cải.

Nhiều năm như vậy đi qua, Thần Ma dần dần biến mất, cuối cùng yên lặng, Tỳ Hưu đã rất lâu chưa từng nghe qua mặt khác Thần Ma tin tức.

Không nghĩ tới, hắn thế mà từ Tô Vân trên người nhìn thấy Ứng Long cái bóng!

"Cái này khốn nạn, sẽ không còn sống a?"

Thần Ma Tỳ Hưu gãi gãi cái mông, trên mông bên dưới gảy, trong lòng đề phòng nói: "Lão tể chủng ra tay hung ác đến hung ác, chẳng qua ta trốn ở chỗ này, hắn khẳng định tìm không được…"

"Ta không ăn, cám ơn." Thần Ma Tỳ Hưu không biết từ chỗ nào lấy ra một cái non măng, đưa đến Tô Vân bên miệng, Tô Vân vội vàng từ chối.

Cái kia Tỳ Hưu Thần Ma một bên gặm được măng vỏ ngoài, một bên giả bộ làm tỉnh thầm nghĩ: "Tể… Các chủ, có hay không nhận biết một cái mọc ra cánh điểu long? Chính là cái kia hơi một tí liền bày ra đủ loại tư thế, hướng người khoe khoang cơ bắp, sau đó đem ngươi đánh gục xuống còn muốn khoe bắp thịt điểu long."

Tô Vân kinh ngạc nói: "Lão ca ca nhận biết Ứng Long lão ca?"

"Không quen biết." Tỳ Hưu đem cả cây măng đâm vào bản thân trong miệng, nhanh chóng phủ nhận nói.

Nội tâm của hắn bên trong, đã đem Tô Vân tính vào không thể đắc tội phạm vi bên trong.

"Các chủ không thể tự cao tự đại. Nguyên Sóc triều đình tự cao tự đại, đã liên tục thua ở hải ngoại chư quốc nhiều tràng chiến dịch."

Bộ Thu Dung khuyên nhủ Tô Vân, nói: "Hải ngoại Thông Thiên các vì giành lấy chính thống, từ hải ngoại các quốc gia bên trong chọn lựa xuất sắc nhất thiếu niên tuấn kiệt, trải qua trùng trùng điệp điệp sàng chọn, lúc này mới quyết định các chủ nhân tuyển. Các quốc gia thủ lĩnh vì chia cắt Thông Thiên các của cải, chiếm cứ chính thống chi vị, tất nhiên sẽ toàn lực bồi dưỡng, Đại Tần Đại Hạ các nước cao cấp nhất mới mẻ

nhất tuyệt học, đều sẽ dốc túi truyền cho, một thân thực lực, có thể tưởng tượng được.”

Tô Vân nghiêm mặt nói: “Ngươi yên tâm, ta sẽ không khinh thường hắn. Ta lần này tới hải ngoại du lịch, một là để Thiên Đạo viện sĩ tử ở đây đi học, hai cũng là vì giải quyết Thông Thiên các chính thống chi tranh vấn đề, thứ ba cũng là tìm kiếm con đường của ta.”

Bộ Thu Dung nguyên bản lo lắng hắn có chút tự mãn, nghe hắn nói như thế lúc này mới yên tâm.

Căn cứ quan sát của hắn, hiện tại Tô Vân cùng năm trước tại Sóc Phương tro tàn thành lúc đó có chút khác biệt.

Khi đó Tô Vân rất là khiêm tốn, hành vi xử sự cực kỳ cẩn thận, có thể nói can đảm cẩn trọng, ngôn hành cử chỉ bên trong tràn đầy trí tuệ.

Hiện tại Tô Vân chẳng biết tại sao, hình như trở nên có chút tự cao tự đại, để hắn có chút bất an.

Hắn lại không biết, Tô Vân cùng hắn tách ra trong khoảng thời gian này, trước sau bị Thao Thiết, Tương Liễu cùng Ứng Long cái này ba vị Thần Ma trên người, trong lúc vô hình bị cái này ba vị Thần Ma ảnh hưởng tới người tính cách.

Thao Thiết vô cùng hung ác, tàn bạo dễ giết, Tương Liễu nham hiểm xảo trá, ác độc hiếu chiến, Ứng Long tự cao tự đại, rất thích tàn nhẫn tranh đấu.

Cái này ba vị Thần Ma ở trên thân Tô Vân lúc, đều là nội tâm trên người.

Nội tâm chính là tinh thần, Tô Vân nội tâm phát sinh hình thái bên trên thay đổi, cũng tức là Tô Vân tinh thần phát sinh thay đổi, đem cái này ba vị Thần Ma tàn bạo ác độc cùng ngông cuồng cũng học một phần.

Lại thêm Tô Vân truy nguyên ba vị Thần Ma, ý đồ tìm kiếm ba vị Thần Ma thân thể ảo diệu, bởi vậy ảnh hưởng càng sâu.

May mắn Tô Vân từ nhỏ tu hành cựu thánh tuyệt học, đạo tâm vững chắc, nội tâm thuần túy, nếu như đổi lại nội tâm, đạo tâm không bằng hắn linh sĩ, chỉ sợ sớm đã mất phương hướng thần trí, tinh thần.

Dù vậy, Tô Vân ngẫu nhiên vẫn là sẽ bị nội tâm bên trong Ứng Long, Thao Thiết, Tương Liễu sót lại tinh thần ảnh hưởng, sẽ làm ra tùy tiện việc làm.

Bộ Thu Dung hướng Tỳ Hưu chào từ giã, dẫn dắt Tô Vân đi ra Tỳ Hưu chi môn, thu hai cái Tỳ Hưu vòng xích, nói: "Các chủ, Tỳ Hưu chi môn là Thông Thiên các của cải tổng đàn, các chủ nếu là thiếu tiền dùng lời nói, không cần sử dụng tổng đàn của cải, có thể trực tiếp tìm ta Thông Thiên các tại hải ngoại các nơi tiền trang."

Hắn lại liếc liếc Tô Vân gióng trống khua chiêng lúc này mới lấy được đủ loại linh khí cùng quần áo, lắc đầu, nói: "Cho dù là tiền trang bên trong đồng trinh, cũng đủ để đem toàn bộ Kiếm các mua lại."

Tô Vân có chút xấu hổ.

"Thông Thiên các tiền trang, bất luận tên thế nào, đều sẽ có một cái Tỳ Hưu đồ đằng."

Bộ Thu Dung tiếp tục nói: "Các chủ chỉ cần lấy ra chìa khoá, liền có thể điều động tiền trang của cải. Thuộc hạ cáo lui."

Hắn đi ra ngoài, đột nhiên lại dừng bước lại, xoay người lại, khom người nói: "Các chủ, ta Nguyên Sóc Thông Thiên các rất nhiều huynh đệ tỷ muội, đều đang đuổi hướng hải ngoại, vì cái gì chính là trong nước hải ngoại chính thống chi

tranh. Các chủ nếu là không bảo đảm Nguyên Sóc chính thống, đó là các chủ chi vị rơi vào ngoại quốc tay, chỉ sợ đối Nguyên Sóc là một hồi tai hoạ ngập đầu."

Tô Vân khẽ khom người, giọng nói nghiêm nghị: "Ngươi cứ việc yên tâm, bất kể như thế nào ta cũng sẽ không để Thông Thiên các chủ chi vị, rơi vào ngoại quốc tay!"

Bộ Thu Dung chần chừ một chút, lấy hết dũng khí nói: "Vừa mới các chủ ra tay lúc, ta cũng đứng xa nhìn một phen, các chủ thực lực tu vi, so Nguyên Sóc lúc lại có tinh tiến. Nhưng hải ngoại có thể cùng các chủ ngang hàng người đồng lứa, chỉ sợ còn có hơn mười người."

Tô Vân lông mày giật giật, nói: "Hơn mười người?"

Bộ Thu Dung gật đầu, nói: "Trong các nguyên lão hội thảo luận, nếu là… Nếu là các chủ thua một trận chiến này, như vậy các chủ liền chia rẽ Thông Thiên các, lại nổi lên môn hộ, Nguyên Sóc nguyên lão hội hết sức ủng hộ các chủ. Chẳng qua là nói như vậy, chúng ta chính là Thông Thiên các phản đồ…"

Tô Vân giương lên lông mày.

Bộ Thu Dung xoay người rời đi.

Tô Vân trong lòng nặng trình trịch, thấp giọng nói: "Hải ngoại đạo pháp thần thông, đến cùng đến một bước nào? Vị này hải ngoại các chủ đạo pháp thần thông, lại đến một bước nào…"

Hôm nay, hắn nghênh chiến gần một trăm vị Kiếm các linh sĩ khiêu chiến.

Kiếm các sĩ tử tại Đại Tần địa vị, cùng Thiên Đạo viện sĩ tử tại Nguyên Sóc địa vị đánh đồng, là Đại Tần thế hệ trẻ tuổi tài năng xuất chúng, thiếu niên thiên tài, sĩ tử bên trong tinh anh.

Từ những này Kiếm các sĩ tử trên người, Tô Vân quả thực thấy được vượt qua Nguyên Sóc công pháp và thần thông, thậm chí liền linh khí cũng so Nguyên Sóc mạnh hơn.

Đáng sợ hơn chính là, Tô Vân gặp mấy cái cực kỳ mạnh mẽ nhân vật hung ác!

Trong đó có mấy cái linh sĩ, mở ra bảy mươi hai động thiên!

Thậm chí, vận dụng cực hạn Thần Ma thần thông!

Tô Vân nắm giữ 《 Chân Long mười sáu thiên 》, mượn 《 Chân Long mười sáu thiên 》 tới truy nguyên Ứng Long, lại truy nguyên Thao Thiết, Tương Liễu các loại ma thần, nhưng dù vậy, hắn cũng không dám nói chắc chắn có thể thắng được mấy cái này Kiếm các sĩ tử.

Hắn là dựa vào Oánh Oánh tìm đến quyển kia Nguyệt Lưu Khê bút ký bên trong đối Nhục Thân cảnh giới thôi diễn, thông suốt quán thông, thực lực tăng nhiều, lúc này mới vững vàng vượt qua Kiếm các sĩ tử!

Tô Vân thậm chí tin tưởng, hiện nay bản thân nếu như lại cùng Đế Bình đồng cảnh giới tranh chấp, chỉ sợ căn bản không cần dựa vào tiên thuật tới để Đế Bình thân thể không chịu nổi.

Hắn lúc này thân thể lực lượng, đủ để cho Tiên kiếm trảm yêu long bộc phát ra càng cường đại hơn uy lực, đủ để nghiền ép Đế Bình!

Hắn thậm chí cho là, chiêu thứ nhất liền có thể phân ra thắng bại!

Nhưng mà, Bộ Thu Dung nói cho hắn biết, hải ngoại có thể cùng hắn ngang hàng người đồng lứa, còn có hơn mười người!

“Ta lớn nhất tiền vốn, chính là trong trí nhớ của ta phong ấn chín mươi lăm vị lão ca ca.”

Tô Vân thật dài hít một hơi, ổn định tâm thần, tiếp tục thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến, phát triển thân thể, thầm nghĩ: "Nguyệt Lưu Khê là hải ngoại Kiếm các sĩ tử, không biết hắn Nhục Thân cảnh giới mở ra đến đâu một bước. Bộ Thu Dung nói tới cái kia hơn mười vị người đồng lứa, có hay không có hắn…"

Lúc này, Diệp Lạc, Hình Giang Mộ đám người trở về sứ giả quán, nhìn thấy chất đống như núi quần áo cùng linh khí, không khỏi liếc nhau, xác minh từng người suy đoán.

Bạch Nguyệt Lâu các loại sĩ tử lại không có trở về, mà là ăn được đều tại Kiếm các bên trong.

"Kiếm các Thánh Nhân chính là hiện nay Đại Tần Thánh Hoàng lão sư, vị này Thánh Nhân có cái yêu cầu, hắn muốn gặp đại sư huynh."

Diệp Lạc ánh mắt lấp lóe, nói: "Hơn nữa, xem như Thiên Đạo viện sĩ tử tại Kiếm các học tập điều kiện, hắn còn muốn mời đại sư huynh tại Kiếm các dạy học, dạy dỗ Kiếm các đệ tử."

Tô Vân trong nháy mắt liền rõ ràng Kiếm các Thánh Nhân ý tứ, cười nói: "Hơn phân nửa là ta chiến thắng nhiều như vậy sĩ tử, kinh động đến hắn. Chẳng qua Kiếm các dạy học thôi được rồi, ta tài năng và học vấn chưa chắc có tư cách này. Còn Kiếm các có thu hay không Thiên Đạo viện sĩ tử, chỉ sợ quyền quyết định không tại trên người hắn, cùng lắm thì mua xuống toàn bộ Kiếm các là được…"

Hắn vừa mới nói đến đây, lầu hai truyền đến Hình Giang Mộ tiếng kêu thảm thiết: "Ta cất giữ sách đi nơi nào? Kiếm các Thánh Nhân thân bút bút ký, làm sao lại không thấy?"

Tô Vân giật mình: "Thân bút bút ký? Cái gì bút ký?"

"Coi như là quyển kia Nguyệt Lưu Khê bút ký!"

Hình Giang Mộ từ lầu hai nhô đầu ra, khóc kể lể: "Đó là ta làm thiếu sử mười mấy năm qua, để dành lớn nhất của cải! Tốt như vậy sách, làm sao lại thoáng cái không thấy?"

Oánh Oánh nháy mắt mấy cái, có chút chột dạ, không nói gì.

"Kiếm các Thánh Nhân Nguyệt Lưu Khê?"

Tô Vân tâm thần chấn động mạnh, trong mắt tinh quang lóe lên, trầm giọng nói: "Ngày mai, ta đi gặp một lần vị này hải ngoại Thánh Nhân!"

Sáng sớm hôm sau, Tô Vân đi theo Hình Giang Mộ đi ra ngoài, hướng Kiếm các phương hướng mà đi, lúc này đã là mặt trời lên cao, Vân đô bên trong từng đoá mây khói trôi lơ lửng ở trên đường phố không, hành vân như dòng chảy, rất là đẹp mắt.

Vân đô xây dựng ở Huỳnh Hoặc tinh mảnh vụn bên trên, rất nhiều dị vực phong tình, trong thành có chút cây cối thậm chí không phải cái tinh cầu này thực vật, dáng dấp quái dị, đồng thời nắm giữ động vật cùng thực vật đặc thù.

Có chút cây cối phía dưới là rễ cây thân cây, đến tán cây chỗ nhưng mọc ra máu thịt, rất nhiều cành cùng lá cây hợp thành phức tạp đầu thú, có mũi có mắt.

Tô Vân bọn họ trải qua lúc, những này nửa cây nửa thú kỳ dị cây cối còn chậm rãi quay đầu hướng bọn họ nhìn tới, cực kỳ cổ quái.

Đến Kiếm các sau đó, loại thực vật này liền càng nhiều.

Tô Vân ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Kiếm các có chút lầu vũ vậy mà trôi lơ lửng ở trên bầu trời, trước sau chưa rớt xuống.

Hình Giang Mộ giải thích nói: "Huỳnh Hoặc tinh nguyên từ dị thường, có chút sơn nhạc nguyên từ, cùng chúng ta vị trí tinh cầu nguyên từ đối lập, bởi vậy có thể nổi bồng bềnh giữa không trung không rơi xuống đi xuống. Đại Tần có chút tài năng và học vấn cực cao người, phát hiện điểm này, ngay sau đó tại một chút Huỳnh Hoặc tinh toái phiến bên trên kiến tạo lầu vũ, để lầu vũ có thể nổi bồng bềnh giữa không trung."

Tô Vân như có điều suy nghĩ, nói: "Đại Tần linh sĩ chính là bởi vì phát hiện điểm này, mới mở ra nguyên từ thần thông?"

Lúc này, hắn nội tâm bén nhạy phát giác được Kiếm các bên trong nguyên khí có một tia dị trạng, vội vàng dừng bước lại, hướng Kiếm các một tòa lơ lửng giữa trời lầu vũ nhìn lại.

Hình Giang Mộ nghi ngờ nói: "Thiếu sử, làm sao vậy?"

"Ma thần khí tức!"

Tô Vân ngước đầu nhìn lên, trong lòng kinh nghi bất định. Hắn trước sau bị Thao Thiết, Tương Liễu trên người, đối ma thần khí tức cảm ứng cực kỳ nhạy cảm, thậm chí chính hắn nội tâm cũng mang theo một phần ma thần khí tức, bởi vậy tuyệt đối sẽ không cảm ứng sai.

Kiếm các cái kia tòa lầu vũ bên trong, quả thực ẩn giấu đi ma thần khí tức, hơn nữa nội liễm mà sâu xa!

"Kiếm các bên trong, tại sao có thể có ma thần? Nếu là như vậy . ."

Trong lòng của hắn trầm xuống, nếu là nếu như vậy, ưu thế của hắn, hình như liền không có lớn như vậy. Bởi vì Kiếm các bên trong có ma thần, hải ngoại Thông Thiên các chủ cũng có thể truy nguyên ma thần.

Hắn theo một đầu cầu mây, leo lên Kiếm các Thánh Nhân các.

Hình Giang Mộ tiến lên thông báo, sau một lúc lâu, Thánh Nhân trong các một vị trẻ tuổi Thánh Nhân tiến lên đón ra, khom người làm lễ chào hỏi, cười nói: "Kiếm các Nguyệt Lưu Khê, gặp qua Thông Thiên các chủ! Các chủ có lẽ là gặp qua Nguyệt mỗ bút ký?"

Tô Vân khom người đáp lễ: "Tô mỗ thu hoạch không ít!"

Nguyệt Lưu Khê kích động lên, tiến lên cận thân, trong đôi mắt khó nén vẻ hưng phấn: "Ngươi luyện thành? Thật luyện thành sao?"

Hắn bắt lấy Tô Vân tay, hầu như kề sát ở Tô Vân trên người, Tô Vân khẽ nhíu mày.

Nguyệt Lưu Khê lúc này mới phát giác được sự thất thố của mình, lui về phía sau một bước, mỉm cười nói: "Như vậy, Tô các chủ luyện thành sao?"

Tô Vân kinh ngạc nói: "Ta chẳng qua là có chút thu hoạch, còn luyện thành còn không dám nói. Nguyệt các chủ không có luyện thành ư?"

Chương 271 : Ba mươi năm mưa gió mịt mù

Chương 271: Ba mươi năm mưa gió mịt mù

Thánh Nhân các bên trong, Kiếm các Thánh Nhân Nguyệt Lưu Khê mời Tô Vân ngồi xuống, nói: "Tô các chủ tu luyện Nhục Thân cảnh giới lúc hẳn là có chỗ phát hiện, muốn tu thành Nhục Thân cảnh giới rất khó."

Tô Vân ngồi trên mặt đất, kinh ngạc nói: "Ta không có cảm thấy có cái gì khó… Không có việc gì, Nguyệt các chủ nói tiếp."

Hình Giang Mộ ở một bên cùng đi, lắng nghe hai người nói chuyện.

Trong lòng của hắn có chút kích động, có thể tại Thánh Nhân cư nhận được Kiếm các Thánh Nhân Nguyệt Lưu Khê khoản đãi, đối với hắn mà nói cũng là vinh hạnh.

Nguyệt Lưu Khê cũng ngồi xuống xuống tới, lệnh người hầu đun trà, tiếp tục nói: "Năm đó ta tuy là làm ra Nhục Thân cảnh giới giả thiết, nhưng mà muốn hoàn thành Nhục Thân cảnh giới mở ra, nhưng cảm thấy khó khăn trùng trùng điệp điệp."

Tô Vân cau mày, thật sự là hắn không có cảm giác được có cái gì khó khăn địa phương.

Nguyệt Lưu Khê tại bút ký bên trong viết tính mạng song tu suy nghĩ, quả thực có thể xưng tuyệt thế thiên tài ý nghĩ, đặc biệt là Nhục Thân cảnh giới cùng nội tâm cảnh giới lẫn nhau chiếu rọi, càng là làm người ta tuyệt vời!

Nhục Thân cảnh giới cùng nội tâm cảnh giới lẫn nhau chiếu rọi, cũng liền mang ý nghĩa tu luyện nội tâm đồng thời, thân thể cũng nhận được rèn luyện!

Thân thể sẽ theo nội tâm tăng lên mà tăng lên, từ đó giải quyết linh sĩ thọ nguyên phương diện nan đề!

Cứ việc Tô Vân cũng nghĩ đến điểm này, nhưng Tô Vân nghĩ tới chỗ này lúc cũng không có xem ra biện pháp giải quyết, mà Nguyệt Lưu Khê lấy ra hành chi hữu hiệu biện pháp giải quyết.

Nguyệt Lưu Khê thân thể nội tâm phương pháp song tu, vẻn vẹn điểm này liền đủ để phong thánh, được người đời sau chỗ truyền tụng!

Nhưng mà, Nguyệt Lưu Khê nói chính hắn không có luyện thành, nói tu luyện trên đường khó khăn trùng trùng điệp điệp, Tô Vân liền có chút không hiểu.

Hắn lấy Hồng Lô Thiện Biến tới tu luyện, rất dễ dàng liền luyện thành Nhục Thân cảnh giới.

"Tô các chủ, khi đó ta cũng là thiếu niên tâm tính, phát giác được khả năng có Nhục Thân cảnh giới tồn tại, đồng thời suy nghĩ rất nhiều phương pháp. Chẳng qua là ta không có tìm đến thích hợp công pháp."

Nguyệt Lưu Khê chán nản nói: "Muốn thí nghiệm ý nghĩ của mình có thể thành hay không, cần không chỉ là ý nghĩ mà thôi, còn muốn có thiên thời địa lợi nhân hoà. Ta có mở ra Nhục Thân cảnh giới ý nghĩ, khi đó Đại Tần quốc vận phát triển không ngừng, thiên thời có, ta thân ở trong Kiếm Các, chính vào tân học tư biện triều cường, đủ loại học thuật hội tụ một nhà, đủ loại học thuật thủ lĩnh tụ tập ở đây, địa lợi cũng có. Thế nhưng là, ta không có nhân hòa."

Thánh Nhân các lão bộc dẫn theo ấm trà tiến lên, Nguyệt Lưu Khê để lão bộc để bình trà xuống lui ra, tự thân dẫn theo ấm trà vì Tô Vân cùng Hình Giang Mộ rót trà.

"Nghiệm chứng tính mạng song tu loại ý nghĩ này có thể thành công hay không, cần linh sĩ. Đại Tần linh sĩ tu luyện công pháp cũng không phải là đại nhất thống công pháp, khi đó Đại Tần đi con đường vẫn là Nguyên Sóc con đường. Mỗi cái linh sĩ Trúc Cơ cảnh giới tu luyện một bộ công pháp, Uẩn Linh cảnh giới tu luyện lại là một bộ khác công pháp, đến Nguyên Động cảnh giới lại đổi một bộ công pháp."

Nguyệt Lưu Khê cuối cùng vì chính mình rót trà, thở dài: "Mà muốn nghiệm chứng tính mạng song tu, cần Trúc Cơ, Nguyên Động tu luyện công pháp là cùng một loại. Tô các chủ có hay không nghĩ tới điều gì?"

Tô Vân còn chưa kịp trả lời, một bên Hình Giang Mộ ánh mắt sáng lên, thử dò xét nói: "Đại nhất thống công pháp?"

Nguyệt Lưu Khê giơ lên chén trà, nói: "Là đại nhất thống công pháp. Nhất định phải có đại nhất thống công pháp, mới có thể thực hiện tính mạng song tu. Khi đó Đại Tần Kiếm các bên trong có đủ loại tâm tư, trong đó đã có đại nhất thống công pháp mô hình. Ta mang theo tính mạng song tu ý nghĩ, tại Kiếm các bên trong tìm đến hai vị đạo hữu. Bọn họ một vị tại đại nhất thống công pháp bên trên có hơn người trình độ, một vị tại thân thể trên việc tu luyện có rất cao thành tựu."

Hắn lộ ra tươi cười: "Chúng ta chung sống hòa hợp, cái kia thời gian mấy tháng ba người chúng ta như hình với bóng, ngay cả ăn cơm đi ngủ đều cùng một chỗ, đầu của chúng ta bên trong thời thời khắc khắc đều sẽ đột nhiên toát ra cực kỳ kinh người ý nghĩ suy nghĩ, giải quyết lần lượt nan đề.

"Ta trợ giúp bọn họ hoàn thiện đại nhất thống công pháp mô hình, truy nguyên Thần Ma thân thể, bọn họ giúp ta hoàn

thiện tính mạng song tu. Chúng ta cái kia mấy tháng viết quá nhiều chuyện, chúng ta đo đạc địa nguyệt khoảng cách, chúng ta truy nguyên Nhật Nguyệt, thậm chí ý định đem linh binh đưa đến trên mặt trăng đi!"

Nguyệt Lưu Khê trong ánh mắt có quang mang đang lóe lên, đó là phát ra từ đáy lòng vui sướng.

Ba cái thiếu niên thiên tài tại Kiếm các bên trong gặp nhau hiểu nhau, kết làm bạn thân, cùng một chỗ thăm dò không biết lĩnh vực.

Trí tuệ của bọn hắn biến thành không biết trong bóng tối chiếu sáng hai bên đèn sáng, lẫn nhau chiếu rọi, dẫn dắt lấy bọn hắn tiến lên.

"Nhưng mà chúng ta trước sau không thể hoàn thành tính mạng song tu."

Nguyệt Lưu Khê trong mắt quang mang ảm đạm xuống, dần dần giấu đi, đặt chén trà xuống, chán nản nói: "Trong đó một vị bằng hữu quay trở về tổ quốc của hắn, hắn nói, so sánh tính mạng song tu, so sánh đại nhất thống công pháp, hắn có chuyện trọng yếu hơn muốn đi làm. Thúc đẩy hắn về nước chính là một hồi hải chiến, Đại Tần cùng Nguyên Sóc ở trên biển giao chiến, Nguyên Sóc thủy sư toàn quân bị diệt."

Sắc mặt hắn càng thêm u ám, lặng im chỉ chốc lát, nói: "Khi đó, Kiếm các sĩ tử đều đang nghị luận chuyện này. Ba người chúng ta một lòng nghiên cứu, nhưng cũng bị quấy nhiễu, có chút Kiếm các sĩ tử liền tìm tới hắn, nói hắn là Nguyên Sóc man di, nói Nguyên Sóc người đều là ăn lông ở lỗ, không có khai hóa hầu tử."

Tô Vân nghe đoạn lịch sử này, trong lòng khẽ nhúc nhích: "Kiếm các Thánh Nhân bằng hữu, là cái Nguyên Sóc du học hải ngoại sĩ tử!"

Hắn nhìn về phía Hình Giang Mộ, Hình Giang Mộ khẽ lắc đầu, hắn không biết cái kia Nguyên Sóc sĩ tử là ai.

"Ta vị bằng hữu kia rất đau lòng, ta cùng một vị khác bằng hữu Giang Tổ Thạch rất tức giận, cùng những sĩ tử kia ra tay đánh nhau, dạy dỗ rất nhiều Đại Tần sĩ tử. Nhưng phong khí như vậy, chúng ta cũng không cách nào thay đổi gì. Hắn quyết định trở về nước, ta cùng Tổ Thạch khuyên can. Tổ Thạch thậm chí để hắn gia nhập Đại Tần, trở thành Đại Tần người, nhưng cũng không có thể để cho hắn đổi ý."

Nguyệt Lưu Khê nhìn ngoài cửa sổ trôi nổi quần sơn, ánh mắt tĩnh mịch, nói: "Ta vị bằng hữu này đi rồi, liên quan tới tính mạng song tu nghiên cứu vẫn còn tiếp tục. Nhưng không có vị bằng hữu kia, ta cùng Tổ Thạch xuất hiện bất đồng, không cách nào dung hợp. Hai chúng ta tại từng người con đường bên trên đi càng ngày càng xa, không cách nào chiếu sáng hai bên."

Nguyệt Lưu Khê thu về ánh mắt, hướng Tô Vân khẽ mỉm cười, nói: "Trên con đường này, Kiếm các học thuật thành tựu cuối cùng bộc phát, Kiếm các trở thành Đại Tần Thánh địa, một mực phát triển mạnh mẽ đến nay. Ta trở thành Kiếm các Thánh Nhân, mà Giang Tổ Thạch thành Kiếm các một cái khác cực, đủ để cùng ta địa vị ngang nhau. Nhưng nói câu không khách khí, hiện nay Kiếm các học thuật tươi thắm, nhưng đều là ba người chúng ta nghiên cứu trên cơ sở, khai chi tán diệp mà thôi."

Tô Vân nghe được cảm xúc dâng trào, hắn một lần tu thành Nhục Thân cảnh giới, cảm thấy đương nhiên, lại không biết Nguyệt Lưu Khê bọn người ở tại trong thời gian này trải qua cái gì.

Đối với Nguyệt Lưu Khê nói tới vị kia Nguyên Sóc bằng hữu, hắn đã có chỗ suy đoán, chẳng qua là không dám khẳng

định.

"Không có vị bằng hữu kia, ta cùng Giang Tổ Thạch chỉ có thể từng người đứng tại từng người lĩnh vực đỉnh phong bên trên, vĩnh viễn không cách nào đem hai bên sở trường hấp thu dung hợp."

Nguyệt Lưu Khê thở dài, nói: "Vị bằng hữu kia khai sáng công pháp, là thích hợp nhất nghiệm chứng đại nhất thống công pháp, đáng tiếc hắn rời đi. Hắn trở lại Nguyên Sóc sau đó, ta cùng Tổ Thạch còn thường xuyên hỏi thăm tin tức của hắn, chẳng qua là tin tức của hắn càng ngày càng ít. Về sau nghe nói hắn viết quan, liền lại không tin tức truyền đến, cho đến hôm qua ta thấy được hắn gửi thư…"

Ánh mắt của hắn rơi vào Tô Vân trên người, nói: "Thủy Kính còn tốt chứ?"

Tô Vân trong lòng hơi chấn động, ngồi nghiêm chỉnh, nói: "Thủy Kính tiên sinh còn tốt, mới từ đại kiếp bên trong thoát thân, hiện nay tại Nguyên Sóc Lĩnh Nam tro tàn xưởng làm xưởng đốc dưỡng lão."

Hắn đột nhiên rõ ràng, Cầu Thủy Kính năm đó rời đi Đại Tần trở về Nguyên Sóc, đến cùng bỏ cái gì.

Hiện nay Nguyệt Lưu Khê đã là Kiếm các Thánh Nhân, Nguyên Đạo cảnh giới tồn tại. Khi đó Cầu Thủy Kính cũng không so Nguyệt Lưu Khê kém, Cầu Thủy Kính nếu là lưu lại, như vậy hôm nay hắn khả năng đã cùng Nguyệt Lưu Khê, Giang Tổ Thạch hoàn thiện tính mạng song tu, hoàn thiện đại nhất thống công pháp.

Ba người bọn họ thành tựu, sẽ đi đến từ trước tới nay cao nhất độ cao!

Mà hết thảy này, Cầu Thủy Kính bỏ, dứt khoát kiên quyết trở về Nguyên Sóc.

Chuyến đi này, ba mươi năm mưa gió mịt mù.

Ba mươi năm qua, người đời khó hiểu, cảm thấy hắn là cái bướng bỉnh xương cốt, là cái con mọt sách, hắn thúc đẩy biến pháp lúc nước bẩn giội đến, mang tiếng xấu, thậm chí suýt nữa thịt nát xương tan!

Nhưng mà toàn bộ Nguyên Sóc, không có ai biết Cầu Thủy Kính bỏ cái gì.

Nguyệt Lưu Khê cười nói: "Hôm qua, ta nhìn thấy ngươi đả thương nhiều như vậy Kiếm các sĩ tử, nhìn thấy trên người bọn họ tổn thương, ta liền biết Thủy Kính đồng học tìm đến truyền thừa tuyệt học của hắn người, cũng biết ngươi thấy bút ký của ta."

Tô Vân hơi hơi khom người, để bày tỏ lòng biết ơn.

Hắn cuối cùng rõ ràng nguyên nhân hậu quả.

Hình Giang Mộ nhưng không rõ trong này nhân quả, trong lòng có chút tiếc hận: "Quyển sổ kia, làm sao liền không tìm thấy…"

Nguyệt Lưu Khê đứng dậy, nói: "Trải qua Thủy Kính một chuyện sau đó, ta nghĩ rất lâu, về sau ta trở thành Kiếm các các chủ, quản lý Kiếm các, liền để Kiếm các rời xa triều đình phân tranh. Ta cho rằng, học thuật về học thuật, quốc cùng quốc chi tranh, dân tộc cùng dân tộc chi tranh, không nên kéo dài đến trong trường học. Kiếm các hẳn là trở thành một cái không biên giới không chủng tộc tịnh thổ."

Hắn khom người cười nói: "Có thể hay không mời Tô các chủ tại Kiếm các dạy học?"

"Kiếm các có lẽ không phải tịnh thổ, nhưng Nguyệt các chủ trong lòng có tịnh thổ."

Tô Vân vội vàng khom người đáp lễ, nói: “Kiếm các Thánh Nhân lòng dạ, Vân, kém xa tít tắp. Nguyệt các chủ mời, Vân không dám từ chối.”

Nguyệt Lưu Khê rất là vui vẻ, cười nói: “Tô các chủ cùng Thủy Kính đồng học đồng dạng, rất có cổ nhân di phong. Xem như Thông Thiên các chủ, ta biết ngươi từ trước tới nay không thiếu tiền, như vậy liền không cho ngươi tiền lương.”

Tô Vân vội vàng nói: “Thủy Kính tiên sinh dạy dỗ ta lúc, nói kiến thức có giá cả, nhất định phải đưa tiền.”

Nguyệt Lưu Khê giống như cười mà không phải cười, nói: “Hôm qua Tô các chủ lột ta Kiếm các sĩ tử nhiều như vậy quần áo, tước bọn họ nhiều linh khí như vậy, những cái kia quần áo linh khí , có thể hay không mời các chủ dạy học một năm?”

Tô Vân lắc đầu nói: “Lời ấy sai rồi. Ta là dựa thực lực đánh ngã bọn họ, bọn họ cũng thu hoạch không ít. Dựa bản lĩnh tiền kiếm được, không thể làm thành dạy học tiền công!”

Nguyệt Lưu Khê giận dữ, nghiến răng thấp giọng nói: “Tô các chủ, mảnh đất này là các ngươi Thông Thiên các đất, ta Kiếm các hàng năm thu vào, còn muốn giao nộp một phần mười lợi nhuận cho các ngươi Thông Thiên các!”

Tô Vân kinh ngạc nói: “Đất cho thuê giao tiền, không phải thiên kinh địa nghĩa?”

“Ngươi vắt chày ra nước!” Nguyệt Lưu Khê giận dữ.

Tô Vân tranh luận nói: “Không phải không nhổ, mà là nguyên tắc không thể trái!”

Hình Giang Mộ nghẹn họng nhìn trân trối, chỉ thấy cái này hiện nay trên đời hai đại cự đầu ở nơi đó lề mề chậm chạp, cò kè mặc cả, liền hắn đều có chút mặt đỏ tới mang tai, thầm nghĩ: “Chút tiền ấy còn còn cãi đi cãi lại… Như đã nói qua, ta

hình như so với bọn hắn nghèo nhiều, thay hai cái này người có tiền lo lắng, không phải có bệnh ư?”

Chương 272 : Kiếm các tam kiệt (canh thứ nhất)

Chương 272: Kiếm các tam kiệt (canh thứ nhất)

Kiếm các trên không, Võ Thánh các cùng Thánh Nhân các cách xa đối lập.

Võ Thánh các là có Võ Thánh thanh danh tốt đẹp Giang Tổ Thạch ở chỗ.

Võ Thánh Giang Tổ Thạch, hơn ba mươi năm trước cũng là Kiếm các nhấc lên nhất thời phong vân sĩ tử, Kiếm các có thể có hiện nay thành tựu, hắn công lớn lao.

Đại Tần Thánh Hoàng cũng là xuất thân Kiếm các sĩ tử, Thánh Hoàng trở thành Đại Tần chính thống, chăm lo quản lý, Giang Tổ Thạch cùng Nguyệt Lưu Khê đều là Thánh Hoàng lão sư, bởi vậy Giang Tổ Thạch cũng nhận được trọng dụng.

Hắn say mê quyền mưu, công phạt các quốc gia, tại tuyển chọn Kiếm các Thánh Nhân lúc bị thua, Kiếm các Thánh Nhân tên tuổi rơi vào Nguyệt Lưu Khê tay.

Nhưng mà hắn trên chiến trường nhưng chiếm được Đại Tần Võ Thánh thanh danh tốt đẹp, cùng Kiếm các Thánh Nhân địa vị ngang nhau.

Đi xuống chiến trường, Giang Tổ Thạch liền vẫn là Kiếm các tiên sinh, giáo thư dục nhân. Chẳng qua là cùng Nguyệt Lưu Khê lý niệm khác biệt, Giang Tổ Thạch sĩ tử thường thường rất thích tàn nhẫn tranh đấu, mười phần kiệt ngạo.

Lúc này, Võ Thánh các trên không một mảng thần quang ngút trời, hiện ra Thiên Đình thắng cảnh, chư thần sừng sững tại Thiên Đình bên trong, thần thánh trang nghiêm túc mục, thần quang từ trên không động chiếu xuống tới.

Một tôn Thiên Thần theo cái kia thần chiếu quang mang hạ xuống, đi vào Võ Thánh các.

Võ Thánh các bên trong, một thiếu niên không giận tự uy, đứng sừng sững ở chỗ đó, phảng phất chư thần bên trong Thần Vương, đỉnh đầu của hắn song môn một mảng thần quang chiếu rọi, từ phía trên trong đình xuống Thiên Thần chính là theo đỉnh đầu hắn Thần Vương, từ hắn song môn bên trong đi vào trong cơ thể của hắn.

Đây chính là Võ Thánh các thân thể thần thông bên trong hàng thần!

Thiên Thần đi vào thiếu niên kia trong cơ thể, thiếu niên kia nhất thời hình thể biến hóa, thân thể không ngừng sinh trưởng, trong khoảnh khắc hóa thành cao tới hơn mười trượng cự nhân, mọc ra tám đầu cánh tay, bàn tay mở ra, cùng vừa rồi thiên thần kia hình dung phảng phất.

Nhưng thấy thiếu niên biến thành Thiên Thần trong lòng bàn tay mọc ra từng con con mắt, những này trong lòng bàn tay trên mắt dòm ngó Thiên Đình, bên dưới xem u minh, thủ đoạn thông thiên!

Thiếu niên thôi thúc thần thông, nhất thời thủ đoạn bên trong mắt xạ thần ánh sáng, đủ loại thần thông làm người ta hoa mắt.

Nhưng vào lúc này, Thiên Đình bên trong lại có một tôn Thiên Thần từ phía trên cửa đi ra, theo thần quang đi vào thiếu niên kia thân thể.

Thiếu niên kia trong cơ thể đột nhiên truyền đến lốp bốp nổ, tiếp lấy thân thể nhanh chóng biến hóa, một thân thần quang nhất thời hóa thành ma khí, tựa như ma thần!

Nhưng thấy hắn trên đầu sinh đầu, mặt bên trong sinh mặt.

Trên đầu sinh đầu, đầu như bảo tháp, phía dưới là mười mấy cái đầu chất thành một đống, mặt hướng ra ngoài, phía trên số lượng ít một chút, lên một tầng nữa, số lượng lại ít một chút.

Mặt bên trong sinh mặt, thì mặt của hắn trung ương vỡ ra, từ trong vết nứt ở giữa mọc ra khuôn mặt, lúc đầu mặt chia làm hai nửa, mọc ra một mắt, nửa mũi, nửa miệng, cái tai.

Thiên Đình bên trong, chư thần từ từ, nhao nhao vịnh ngâm.

Võ Thánh các trên không Thiên Đình bên trong, chư thần không ngừng đi xuống, mà thiếu niên kia thân thể cũng đang không ngừng biến hóa, hóa thành đủ loại Thần Ma hình thái, mỗi hóa thành một loại Thần Ma, liền nắm giữ cái kia Thần Ma năng lực.

Đột nhiên, ngày đó đình thắng cảnh bỗng nhiên thu lại, rơi vào Võ Thánh trong các.

Từng tôn Thiên Đình chư thần kể cả Thiên Đình cùng một chỗ, lần lượt bị bắt vào thiếu niên kia mi tâm, Thiên môn ở lại cuối cùng, tại thiếu niên kia mi tâm, lưu lại một cái môn hộ hình dáng lạc ấn.

Một bên Thương Cửu Hoa lộ ra vẻ hâm mộ, khom người nói: "Chúc mừng lão sư, thần công đại thành!"

Thiếu niên kia từ từ mở mắt, tuổi của hắn thoạt nhìn so Nguyệt Lưu Khê còn muốn trẻ tuổi một chút, đứng tại Thương Cửu Hoa bên người, nhìn không ra ai mới là lão sư ai mới là đệ tử.

Hắn chính là Đại Tần Võ Thánh Giang Tổ Thạch.

"Năm đó ta cùng Lưu Khê, Thủy Kính cùng nhau nghiên cứu nội tâm, Nhục Thân cảnh giới, mưu đồ đi đến đại nhất thống chi diệu. Ba người chúng ta tư chất ngộ tính không kém bao nhiêu, thành quả không ngừng hiện lên, được khen là Kiếm các tam kiệt. Có người cười xưng: Giang nguyệt đương không cầu cẩm noãn, lưu khê tổ thạch thủy kính hàn."

Giang Tổ Thạch từ từ ngừng lại khí huyết, có chút than tiếc, nói: "Nghe ngươi nói, Thủy Kính hiện tại đã là một người trung niên. Ta vẫn là thiếu niên, nhưng hắn nhưng đã già rồi."

Thân thể thành tựu càng cao, càng là dễ dàng bảo vệ thanh xuân.

Cầu Thủy Kính người đồng lứa, như Tả phó xạ Tả Tùng Nham, đã là một cái lão nhân, mà Cầu Thủy Kính lại có thể duy trì trung niên nhân hình ảnh, chính là bởi vì hắn cùng Giang Tổ Thạch Nguyệt Lưu Khê trước kia cùng một chỗ nghiên cứu thân thể nội tâm song tu mang tới thành quả.

Cầu Thủy Kính trở lại Nguyên Sóc sau đó, duệ chí biến pháp, thay đổi Nguyên Sóc tích bần tích nhược, không thể không tiêu phí nhiều thời gian hơn cùng trải qua tại triều đình đấu tranh bên trong, chậm trễ tiến cảnh tu vi, cũng chậm trễ nghiên cứu của mình.

Mà Giang Tổ Thạch cùng Nguyệt Lưu Khê lại không có những này gánh nặng, hơn nữa lại là ở tại Kiếm các bậc này Thánh địa bên trong, tân học tâm tư bắt nguồn từ nơi này, ở đây va chạm, để cho bọn họ cũng thu hoạch không ít.

"Nếu như Thủy Kính lưu lại, như vậy hắn giờ phút này sẽ cùng ta đồng dạng, thân thể duy trì tại thiếu niên đỉnh phong."

Giang Tổ Thạch thở dài, lắc đầu nói: "Là Nguyên Sóc liên lụy hắn. Nhưng cũng may Nguyên Sóc không cách nào một

mực liên lụy hắn, ta sẽ dẫn đầu Đại Tần đại quân, nhất thống Nguyên Sóc, khi đó, Thủy Kính liền có thể quay về Kiếm các, cùng ta cùng nhau nghiên cứu nội tâm thân thể ảo diệu.”

Thương Cửu Hoa ánh mắt rơi vào mi tâm của hắn, chỉ thấy toà kia Thiên môn lạc ấn cực kỳ tinh tế, cùng Thiên Thị Viên Thiên môn chợ quỷ toà kia Thiên môn có mấy phần giống nhau.

Giang Tổ Thạch trong lòng sinh ra ý nghĩ, hướng hắn nhìn tới,

Thương Cửu Hoa không còn dám nhìn, liền vội vàng khom người: “Lão sư, Nguyên Sóc Thông Thiên các chủ, đã tới. Tô Vân Tô các chủ, phá ta tại Nguyên Sóc Đông đô lưu lại cái bẫy. Hắn hóa thành tân học cựu học chi tranh, vì chính mình tạo thế, trước hết giết Cảnh Nam Lâu, lại giết Nguyên Vô Kế, vậy mà có thể lông tóc không tổn hao gì, toàn thân trở ra.”

Hắn dừng một chút, nói: “Nguyên Sóc Đông đô, bốn đại thần thoại chết thì chết, tàn thì tàn, triều đình không muốn phát triển, quan viên tranh danh đoạt lợi. Nhưng mà chính là loại này thối nát thế cuộc, Tô Vân vẫn như cũ có thể toàn thân trở ra, thậm chí bảo vệ Thủy Kính tiên sinh. Thế hệ này Nguyên Sóc các chủ, lợi hại phi phàm.”

Giang Tổ Thạch hướng Võ Thánh các đi ra ngoài, thản nhiên nói: “Thật sự là hắn có chút trí tuệ. Nhưng ta hải ngoại Thông Thiên các chủ, cũng có bậc này trí tuệ.”

Thương Cửu Hoa đi theo phía sau hắn, trên đường, chỉ thấy Võ Thánh các phía trong không gian quảng đại, trung ương dựng một tôn to lớn ma thần.

Cái kia ma thần cũng không phải là pho tượng, mà là chân chính ma thần, được treo ở Võ Thánh trong các, một thân khí tức vô cùng kinh khủng, thế nhưng là được định trụ.

Cái kia ma thần trên người đứng đầy Kiếm các sĩ tử, đang cắt mở ma thần da thịt, máu thịt, thậm chí mở ra cái kia ma thần đầu, xốc lên sọ não, truy nguyên hắn thân thể!

Giang Tổ Thạch dừng bước lại, ngẩng đầu quan sát.

Có mấy cái lười biếng sĩ tử thấy thế, trong lòng nghiêm nghị, vội vàng chăm chỉ làm việc.

Thương Cửu Hoa tiếp tục nói: "Tô Vân lấy đốc ngoại ti thiếu sử danh nghĩa, đi tới ta Vân đô, ta ra lệnh Kiếm các sĩ tử đi vào thăm dò, muốn nhìn hắn những ngày này tiến cảnh tu vi. Hôm qua, Kiếm các sĩ tử một trăm linh sáu tên, ba mươi sáu viện đại sư huynh đại sư tỷ bốn mươi lăm vị, toàn bộ bại trận. Mạnh nhất một người, trong tay hắn đi bốn chiêu, hắn trước sau thi triển Chân Long, Thao Thiết, Tương Liễu, Ứng Long bốn loại Thần Ma, trong đó truy nguyên chi diệu, làm người ta nhìn mà than thở."

Cái kia được treo ở Võ Thánh các ma thần còn sống sót, thoi thóp, đột nhiên thoáng nhìn Giang Tổ Thạch, không khỏi phát ra một tiếng gào thét, ra sức đấu tranh một chút, nhất thời xiềng xích kịch liệt co rúm!

Đứng tại ma thần trên người truy nguyên Kiếm các sĩ tử dừng chân không được, liền thấy cái kia ma thần bỗng nhiên khẽ động xiềng xích, đến gập cả lưng, đầu dò được Giang Tổ Thạch trước mặt, đầu lâu lớn như núi, ba con mắt mắt như là bồn tắm lớn nhỏ dung nham suối, hung tợn nhìn chằm chằm Giang Tổ Thạch!

Giang Tổ Thạch ngẩng đầu, nhìn tôn này đầu so với hắn cái đầu còn muốn đại không biết gấp bao nhiêu lần ma thần, thản nhiên nói: "Nguyên Sóc người đưa ra truy nguyên nguồn gốc, nhưng mà chỉ là hữu danh vô thực. Luận truy nguyên nguồn gốc, Đại Tần mới là chính thống. Ta hải ngoại Thông

Thiên các chủ, tinh thông ba trăm sáu mươi chu thiên Thần Ma biến hóa, vượt xa hắn."

Thương Cửu Hoa ngẩng đầu nhìn một chút tôn này ma thần, trong lòng có chút kính sợ, vội vàng phất phất tay, rất nhiều Kiếm các linh sĩ vội vàng thôi thúc xiềng xích.

Cái kia xiềng xích chính là linh binh, bị hắn bọn họ tế lên sau đó, lại lần nữa nắm chặt, đem cái kia ma thần treo lên.

Cái kia ma thần đấu tranh không phải, gục đầu xuống đến, một bộ cam chịu số phận bộ dạng.

Rất nhiều Kiếm các linh sĩ lại leo đến trên người hắn, xốc lên sọ não của hắn, tiếp tục truy nguyên.

Thương Cửu Hoa thu về ánh mắt, nói: "Ta lần đầu tiên thấy Tô Vân lúc, hắn Uẩn Linh cảnh giới, hiện nay ba tháng trôi qua, hắn đã tu luyện tới Nguyên Động cảnh giới, tinh dũng mãnh tiến."

Giang Tổ Thạch đi ra ngoài, không để ý lắm: "Thông Thiên các chủ cũng có thể làm được, thậm chí tiến cảnh tu vi càng nhanh."

Thương Cửu Hoa nói: "Tô Vân liền chiến một trăm linh sáu vị Kiếm các sĩ tử, không có nhận bất kỳ tổn thương."

Giang Tổ Thạch dừng bước lại, nghiêng đầu hướng hắn nhìn tới, nghi ngờ nói: "Nhiều nhất ra bốn chiêu, liên tiếp bại một trăm linh sáu vị Kiếm các sĩ tử, không có nhận bất kỳ tổn thương?"

Thương Cửu Hoa gật đầu.

"Không nhận bất kỳ tổn thương, vậy thì có chút cổ quái."

Giang Tổ Thạch suy tư nói: "Đừng nói hắn, liền xem như ta, nghênh chiến một trăm linh sáu vị Kiếm các sĩ tử, cũng khó đảm bảo không bị thương. Cơ thể ta có thể chống đỡ ta không

ngừng chiến đấu, nhưng mà người trí tuệ có nghèo tuyệt thời điểm, Kiếm các sĩ tử học vấn vô cùng kỳ quặc, dưới cảnh giới ngang hàng cùng bọn hắn giao thủ, bị thương là khó tránh khỏi chuyện. Hắn không có nhận bất kỳ tổn thương, bản lãnh này không phải Cầu Thủy Kính hoặc là Nguyệt Lưu Khê có khả năng làm được. Hắn có khác truyền thừa…"

Thương Cửu Hoa không dám nói lời nào.

Giang Tổ Thạch trầm ngâm phút chốc, cười nói: "Nguyên Sóc lão quỷ bọn họ quả thực lợi hại, mạnh mẽ tại Nguyên Sóc đạo pháp thần thông biến thành mạt lưu tình huống bên dưới, tạo nên như vậy một vị nhân vật. Hắn không bị thương bản lĩnh, hẳn là đến từ Nguyên Sóc cựu thánh tuyệt học. Chẳng qua muốn vượt qua Thông Thiên các chủ, khà khà…"

Thương Cửu Hoa ánh mắt lấp lóe: "Tô Vân, giờ phút này liền tại Thánh Nhân các bên trong, cùng Nguyệt các chủ trò chuyện vui vẻ."

Giang Tổ Thạch đi tới Võ Thánh các bên ngoài, mắt nhìn phía trước, nghe vậy hừ một tiếng, mặt như sương lạnh.

Nơi xa, chính là cùng Võ Thánh các đồng dạng lơ lửng giữa không trung Thánh Nhân các!

Thương Cửu Hoa nói: "Tô Vân người mang đại nhất thống công pháp, môn công pháp này, vừa vặn là kết nối lão sư cùng Nguyệt các chủ thành tựu cầu nối. Đệ tử nghe nói Nguyệt các chủ mời hắn, nếu như Nguyệt các chủ đem hắn Nhục Thân cảnh giới mở ra chi pháp truyền thụ cho hắn, lại thêm Tô Vân cũng tinh thông Thần Ma biến hóa chi diệu, chỉ sợ…"

Giang Tổ Thạch nhìn xa Thánh Nhân các, cười lạnh nói: "Cầu Thủy Kính rời đi Kiếm các quá sớm, nếu như hắn muộn đi mấy năm, ta còn có chút lo lắng. Nhưng mà hắn rời đi Kiếm

các lâu như vậy, hắn đại nhất thống công pháp, đã sớm tụt hậu! Có gì phải lo?"

Thương Cửu Hoa nói: "Đáng tiếc Nguyệt các chủ…"

"Không cần phải nói hắn!"

Giang Tổ Thạch giơ tay lên, ngừng lại hắn, thản nhiên nói: "Lưu Khê có thư sinh đồng dạng ngây thơ, nhưng ngươi ta không thể có loại này ngây thơ, hắn sớm muộn cũng sẽ đụng đến vỡ đầu chảy máu! Các chủ có biết hay không Tô Vân đi tới Vân đô?"

Thương Cửu Hoa khom người, nói: "Các chủ đã biết. Tính toán thời gian, cũng đã đến Vân đô bên trong."

Giang Tổ Thạch khóe mắt nhảy lên một chút, thấp giọng nói: "Cửu Hoa, ta muốn ngươi lại thăm dò chút Tô Vân bản lĩnh, thăm dò ra hắn tiềm lực tiềm năng cực hạn."

Thương Cửu Hoa trong lòng hơi chấn động, biết hắn đối hải ngoại Thông Thiên các chủ lòng tin có dao động, ngay sau đó khom người đồng ý.

Kiếm các bên trong, lầu các phần đông, từng cái học viện đều là xây ở trong lầu các.

Thánh Nhân trong các, nể tình Kiếm các không phát Tô Vân tiền công Tô Vân liền cho Kiếm các tăng tiền thuê phân thượng, Kiếm các Thánh Nhân Nguyệt Lưu Khê vẫn là cố hết sức, cho phép cho Tô Vân lương tháng trăm viên thanh hồng tệ.

Đây là một cái rất cao con số, nhưng cũng không có so Kiếm các mặt khác tiên sinh cao.

Phàm là tại Kiếm các dạy học tiên sinh, trên cơ bản lương tháng không sai biệt nhiều, đương nhiên, bản lĩnh xuất chúng tiên sinh, lương tháng càng cao.

Đại Tần theo đuổi lý niệm chính là kiến thức có giá cả, bởi vậy truyền thụ kiến thức người cực kỳ quan trọng.

Uyên bác chi sĩ tại Kiếm các nhậm chức mười năm, trên cơ bản liền có thể tích lũy đến luyện chế bản thân linh binh cần có tiền.

Chính là bởi vì như vậy, có tài cán người mới sẽ ở lại Kiếm các dạy học.

Kiếm các tụ tập những này có tài cán người, bởi vậy mới có thể duy trì mấy chục năm phồn thịnh, chiếm lĩnh thần thông đạo pháp đằng trước nhất.

"Tô các chủ biết Bàn Dương chi loạn ư?" Nguyệt Lưu Khê hỏi.

Tô Vân gật đầu: "Hơi có nghe nói, chẳng qua là trong đó tình hình cụ thể và tỉ mỉ nhưng không rõ lắm."

"Bàn Dương chi loạn, là ta hải ngoại các quốc gia Thiên Đình căn nguyên."

Nguyệt Lưu Khê trong lòng có cảm giác, nhìn về phía ngoài cửa sổ, lại thu về ánh mắt, tiếp tục nói: "Chuyện này nói chuyện lời nói dài, các chủ có cơ hội vẫn là nhiều hơn tìm hiểu một chút. Bàn Dương chi loạn thời đại hắc ám, các quốc gia chính là bởi vì lễ kính Thiên Đình, từ Bàn Dương náo động bên trong tiếp tục sống sót, đồng thời dựa vào Thiên Đình lực lượng, trấn áp Bàn Dương ma thần, đem Bàn Dương biến thành xe kéo của bọn họ tọa giá. Mà tân học phát sinh, cũng là bắt nguồn từ khi đó."

Tô Vân theo ánh mắt của hắn hướng ra phía ngoài nhìn lại, xa xa nhìn thấy Võ Thánh các, chỉ thấy Thương Cửu Hoa cùng một thiếu niên đứng tại Võ Thánh các bên ngoài.

"Từ đó về sau, liên quan tới Thiên Đình chư thần công pháp liền bắt đầu căn nguyên, cùng sở hữu ba trăm sáu mươi

loại nhiều, cho đến ba mươi lăm năm trước Thiên Đình chư thần công pháp, mới bắt đầu từ từ diễn biến thành đại nhất thống công pháp.”

Nguyệt Lưu Khê âm thanh truyền đến: “Thống nhất những công pháp này người, chính là Giang Tổ Thạch, ta Đại Tần Võ Thánh.”

—— —— ban đêm có hai chương

Chương 273 : Đoạt không qua chó (canh thứ hai)

Chương 273: Đoạt không qua chó (canh thứ hai)

“Giang Tổ Thạch, Đại Tần Võ Thánh.”

Tô Vân cách cửa sổ nhìn xa, ánh mắt rơi vào thiếu niên kia trên người, thiếu niên kia chính là Giang Tổ Thạch.

Thống nhất Thiên Đình ba trăm sáu mươi chư thần công pháp, đem những công pháp này biến thành một loại, bậc này thiên phú cao, thực khó tưởng tượng!

Bất quá, Tô Vân ngược lại là có thấy lấy tương tự thiên phú người.

Dựa vào không trọn vẹn triều thiên khuyết công pháp tìm hiểu ra Hồng Lô Thiện Biến Cầu Thủy Kính, ba mươi năm trước liền lĩnh ngộ ra Nhục Thân cảnh giới Nguyệt Lưu Khê, hai người này, đều có không kém hơn Giang Tổ Thạch thiên phú!

“Tổ Thạch công pháp đến Tạo Hoá tam muội, khai sáng Thiên Đình Thần Chiếu kinh, có thể dựa vào thân thể hóa thành ba trăm sáu mươi chư thần hình thái, chiến đấu thời điểm, biến hóa đa đoan. Đáng sợ hơn chính là, ba trăm sáu mươi chư thần từng người nắm giữ khác biệt bản lĩnh, mà hắn tại biến hóa sau đó, cũng sẽ nắm giữ đối ứng bản lĩnh.”

Nguyệt Lưu Khê cũng không chịu được khen ngợi, nói: “Thiên hạ thần thông, Tổ Thạch đều có thể nắm giữ, bởi vậy được tôn là Võ Thánh.”

Tô Vân lẩm bẩm nói: "Hắn đến cùng nghiên cứu bao nhiêu Thần Ma?"

Nguyệt Lưu Khê tiếp tục nói: "Thủy Kính rời đi Kiếm các về Nguyên Sóc về sau, không có hắn, ta cùng Tổ Thạch công pháp liền rất khó hòa làm một thể, ngay sau đó từng người tại khác biệt con đường bên trên càng đi càng xa. Tổ Thạch Thiên Đình Thần Chiếu mặc dù là đại nhất thống công pháp, nhưng mà hắn không cách nào làm được thân thể nội tâm song tu . Bất quá, có một người nhưng làm được. Người này có thể đồng thời tu luyện Thiên Đình Thần Chiếu, cũng có thể nội tâm song tụ.

Người này, chính là ta hải ngoại Thông Thiên các chủ."

Hắn nhìn một chút Tô Vân, nói: "Thủy Kính rời đi Kiếm các ba mươi năm, hải ngoại Thông Thiên các chủ là một người duy nhất có thể cùng Thủy Kính sánh ngang người."

Tô Vân trong lòng hơi chấn động, rõ ràng hắn ý tứ.

Hải ngoại Thông Thiên các chủ, là một cái có thể cùng Cầu Thủy Kính sánh ngang nhân vật, hắn (nàng) thống nhất Giang Tổ Thạch cùng Nguyệt Lưu Khê công pháp.

Nguyệt Lưu Khê tự nhủ ra những này, là để cho mình trước thời hạn chuẩn bị sẵn sàng.

Nguyệt Lưu Khê bưng trà uống một hơi cạn sạch, đặt chén trà xuống.

Có lão bộc tiến lên, đem hắn chén trà thu, Tô Vân cùng Hình Giang Mộ chén trà cũng cho thu.

Tô Vân thấy thế, đứng dậy cáo từ.

"Kiếm các là nghiên cứu đạo pháp thần thông học thuật Thánh địa, nhưng Kiếm các bên trong khó tránh khỏi có thanh âm khác, đối Nguyên Sóc sĩ tử có thể sẽ có bất công. Tô các

chủ yên tâm, chỉ cần ta vẫn là Kiếm các các chủ, liền sẽ tận lực thủ hộ bọn họ chu toàn.”

Nguyệt Lưu Khê đứng dậy đưa tiễn, nói: “Mặt khác, Tô các chủ cũng cần phải đến chuẩn bị một chút, ngươi dù sao cũng là mang theo tiên sinh chi danh, bởi vậy, ngươi cũng cần phải đến chuẩn bị lên lớp. Ngày mai, các chủ đi Kiếm các Võ Thánh các lên lớp!”

“Võ Thánh các?” Tô Vân lộ ra vẻ nghi hoặc.

Nguyệt Lưu Khê giơ tay lên một chỉ, Tô Vân theo ngón tay của hắn nhìn lại, chỉ thấy Nguyệt Lưu Khê chỉ phương hướng, chính là Giang Tổ Thạch cùng Thương Cửu Hoa vị trí cái kia tòa lâu đài trên không!

Tô Vân híp mắt, thật dài hấp khí, lồng ngực nhô lên, trong mắt quang mang nhảy nhót như kiếm.

Nguyệt Lưu Khê khẽ mỉm cười, nói: “Đến đó giảng bài, Tô tiên sinh sợ a?”

Tô Vân cười ha ha, dũng khí nhưng có chút chẳng phải chân, lực lượng cũng có chút không quá chân, nói: “Nếu là đi Võ Thánh các giảng bài lời nói, như vậy ta mỗi tháng chỉ dạy một tiết khóa. Chẳng qua ta cái này một tiết khóa, bảo đảm xứng đáng Nguyệt các chủ cho tiền công!”

“Một tháng chỉ dạy một tiết khóa?”

Nguyệt Lưu Khê dở khóc dở cười: “Ngươi cái này một tiết khóa thật đắt…”

Tô Vân nói: “Đáng giá!”

Nguyệt Lưu Khê vẫn cảm thấy hơi đắt, chẳng qua là hắn lại không biết, Tô Vân cảm thấy mình cái giá tiền này đã tính rất rẻ.

Cầu Thủy Kính lên lớp, mỗi lần chỉ dạy rất ít mấy người, nhưng thu thanh hồng tệ so Kiếm các dạy học một tháng còn nhiều hơn.

Tô Vân tại Kiếm các dạy học, làm sao cũng cần phải đến so Cầu Thủy Kính đắt một chút.

Bởi vậy đối với hắn mà nói, Nguyệt Lưu Khê cho lương tháng, cũng chính là một tiết khóa tiền.

Hơn nữa, đi Võ Thánh các giảng bài, một tháng cái kiếm một trăm thanh hồng tệ, món nợ này tính thế nào cũng là Tô Vân thiệt thòi.

"Ta có thể bảo đảm Nguyên Sóc sĩ tử tại Kiếm các bên trong an nguy, chẳng qua Tô các chủ an nguy, ta liền không dám hứa chắc."

Nguyệt Lưu Khê tiễn hắn ra Thánh Nhân các, lời nói xoay chuyển, nói: "Ngươi là Nguyên Sóc Thông Thiên các các chủ, luận tư cách vai vế, đều tại trên ta. Ta không có lý do gì bảo vệ ngươi. Cho nên, các chủ bản thân cẩn thận."

Hắn chần chừ một chút, nói: "Tô các chủ giảng bài thời điểm, cũng cần phải đến cẩn thận. Kiếm các bên trong, có thể sẽ có người gây bất lợi cho ngươi."

Tô Vân lộ ra vẻ nghi hoặc.

Nguyệt Lưu Khê nói: "Thương Cửu Hoa là Giang Tổ Thạch đệ tử, hắn đi sứ Nguyên Sóc, cũng là Tổ Thạch chủ ý."

Tô Vân nghe vậy, cái trán gân xanh nhảy loạn, nhớ tới ngày mai hắn sẽ tại Võ Thánh các dạy học, trong lòng càng không có lực lượng.

Tô Vân khom người, Nguyệt Lưu Khê đáp lễ, Tô Vân bước nhanh mà rời đi.

Hình Giang Mộ bước nhanh đuổi theo, khen: "Nguyệt Lưu Khê quả thực có Thánh Nhân khí tượng cùng khí độ, đáng giá tôn kính. Ta Nguyên Sóc cũng có bốn đại thần thoại, Nguyệt Lưu Khê phong thái, đã có thể cùng bốn đại thần thoại so sánh."

Tô Vân lắc đầu, không nói gì.

Nguyên Sóc bốn đại thần thoại, Sầm phu tử qua đời, Đạo Thánh, Thánh Phật cùng Ôn Quan Sơn cái này ba đại thần thoại tuy là đều cực kỳ bất phàm, nhưng mà bọn họ dường như so Nguyệt Lưu Khê vẫn là kém một chút, bọn họ tu dưỡng, tựa hồ cũng không bằng Nguyệt Lưu Khê thuần túy.

"Chẳng qua là, Nguyệt các chủ vì sao muốn thiếu sử đi Võ Thánh các giảng bài?"

Hình Giang Mộ khó hiểu nói: "Nghe Nguyệt các chủ ý tứ, Võ Thánh Giang Tổ Thạch hình như ý định đối thiếu sử bất lợi. Võ Thánh các, chính là Giang Tổ Thạch giảng bài chỗ, thiếu sử đến đó giảng bài lời nói, khẳng định không thể thiếu gây khó khăn."

"Nguyệt các chủ là muốn mượn ta tay, để Đại Tần sĩ tử biết, Nguyên Sóc sĩ tử cũng không so Đại Tần sĩ tử yếu, cũng không thể so Đại Tần sĩ tử ngu xuẩn, thậm chí Nguyên Sóc sĩ tử mạnh hơn càng thông minh!"

Tô Vân âm thanh âm vang mạnh mẽ, giọng nói cũng rất bình thản: "Hắn cho phép cho ta mỗi tháng một trăm thanh hồng tệ bổng lộc, nhưng thật ra là mời ta đi đánh nhau . Bất quá, mời ta đánh nhau đắt đến rất, một trăm thanh hồng tệ chỉ có thể mua ta một bài giảng."

Hình Giang Mộ nghẹn họng nhìn trân trối, sau một lúc lâu, lẩm bẩm nói: "Người thông minh đều là nói như vậy sao?

Thiếu sử nếu là không giải thích lời nói, ta căn bản không biết còn có tầng này ý tứ…”

Tô Vân vỗ vỗ bờ vai của hắn, lời nói thành khẩn nói: “Tương Mộc ah, đừng về Nguyên Sóc. Ngươi bây giờ về Nguyên Sóc, không ra ba ngày ngươi liền Tương Mộc.”

Hình Giang Mộ không biết rõ hắn ý tứ.

Hai người trở về sứ giả quán, trên đường đi chỉ nghe có người bên đường rao hàng linh khí, giá thậm chí so bình thường giá thị trường còn thấp hơn, Hình Giang Mộ đi vào hỏi, nói: “Phi Vân cốc bên trong bắt được bảo vật, không có tiền vốn mua bán, cho nên giá thấp chút.”

Trên đường đi, Tô Vân cùng Hình Giang Mộ đụng phải hơn mười bán ra Phi Vân cốc linh khí linh sĩ.

Tô Vân tiến lên tinh tế quan sát bọn họ bán ra linh binh, phát hiện quả thực là tốt linh binh, phẩm chất rất là bất phàm.

“Làm thật giống!”

Tô Vân trong lòng cười lạnh: “Bố cục cái lão hồ ly này cố ý thả ra một chút linh khí đi ra, thả dây dài câu cá lớn! Cái lão hồ ly này…”

Hắn giận dữ thầm nghĩ: “Cùng ta nghĩ đến giống nhau như đúc!”

Lúc này, có người la lên: “Phi Vân cốc linh binh trưởng thành, muốn khai quật!”

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, vội vàng thôi thúc Trần Mạc Thiên Không, đứng tại đám mây hướng phi Vân Cốc nhìn lại, chỉ thấy Phi Vân cốc trên không cái kia Bảo Bình hình thái dị tượng càng thêm chói mắt, càng ngày càng sáng rực.

Mà Phi Vân cốc bên trong, thỉnh thoảng có thần thông quang mang sáng lên, lại hoặc là thần thông hình thành nhỏ

yếu chấn động, hiển nhiên, sớm đã có người đi thăm dò Phi Vân cốc, ý đồ đem trong cốc cái này thiên tài địa bảo chiếm được.

"Vân đô là Đại Tần quốc đô, nơi này thế gia vô số, bảo địa Phi Vân cốc bên trong có dị bảo xuất thế, thấy thế nào đều chẳng phải đơn giản!"

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên chỉ thấy Phi Vân cốc bên trong một cỗ mắt thường có thể thấy được chấn động bốn phương tám hướng lan ra, sau một lúc lâu, Trần Mạc Thiên Không cũng theo đó ông một tiếng chấn động, Tô Vân đứng tại Trần Mạc Thiên Không bên trên, cũng theo cái kia cỗ chấn động thân hình nhấp nhô một chút.

Tô Vân nhìn thấy trên đường phố từng tòa nhà nóc nhà, vô số ngói xanh như là như gợn sóng nhấc lên, hạ xuống, thủy triều hướng nơi xa dũng mãnh lao tới, tách tách vang vọng!

Bức này cảnh tượng, cùng trong truyền thuyết dị bảo khi xuất hiện trên đời cần phải đến đem tích chứa không biết bao nhiêu năm uy lực trút xuống đi ra tình hình, quả thực giống nhau như đúc!

Tô Vân không khỏi có chút ngỡ ngàng: "Chẳng lẽ suy đoán của ta là sai? Chẳng lẽ nói, Phi Vân cốc bên trong thật sự có một kiện vô chủ dị bảo…"

Hắn hiện tại cũng có chút không quyết định chắc chắn được.

Lúc này, Oánh Oánh từ hắn Linh giới bên trong chạy ra ngoài, nói: "Tô sĩ tử, ta nghe nói thiên địa sinh ra dị bảo, không cách nào một lần đem tích góp nhiều năm uy lực trút xuống sạch sẽ, bởi vậy thường cách một đoạn thời gian, sẽ có một lần uy lực trút xuống chấn động."

Nàng vừa mới nói đến đây, Phi Vân cốc bên trong cỗ thứ hai chấn động hiện lên!

Sau một lúc lâu, cái này cỗ thứ hai chấn động từ Phi Vân cốc truyền đến Vân đô, chẳng qua là cỗ lực lượng này liền so vừa rồi một lần kia nhỏ đi rất nhiều.

Cỗ ba động này truyền đến lúc, Trần Mạc Thiên Không hơi rung nhẹ, mà Vân đô lầu vũ ngói xanh cũng chỉ là rầm rầm vang vọng, cũng không giống như như gợn sóng dâng lên.

Oánh Oánh ngơ ngác nhìn Phi Vân cốc, âm thanh càng ngày càng nhỏ: "Cỗ thứ hai chấn động uy lực sẽ nhỏ rất nhiều, cỗ thứ ba chấn động uy lực sẽ càng nhỏ hơn…"

Trên mặt nàng vẻ ngỡ ngàng càng ngày càng đậm, rơi vào bản thân trong hoài nghi, lẩm bẩm nói: "Chẳng lẽ nói, Phi Vân cốc bên trong dị bảo, là thật?"

Cái này hai cỗ uy lực trút xuống tạo thành chấn động, để nàng cũng có chút chần chờ.

Đột nhiên, Oánh Oánh nháy mắt mấy cái: "Tô sĩ tử, chúng ta có muốn hay không đi thử thời vận?"

Tô Vân đang muốn đáp ứng, đột nhiên trên bầu trời hưu hưu hưu tiếng vang truyền đến, hắn vội vàng nhìn lại, chỉ thấy Vân đô bên trong từng đạo sáng rực kiếm quang bay lên, từ xa nhìn lại như là trên không có từng cái phi hành châm bạc, xuyên qua từng đoá từng đoá mây trắng, cách xa hướng phi Vân Cốc bay đi.

Ngay sau đó, lại có chim ưng tiếng kêu to truyền đến, có đầu rồng mỏ ưng chim lớn từ trong thành bay lên, đó là một mảnh đen kịt bầy chim, bầy chim bên trên đứng từng cái linh sĩ, cũng tự hướng phi Vân Cốc mà đi!

Lúc trước bầy kiếm, cùng hiện tại bầy chim, đều là Vân đô bên trong Đại Tần thế gia tử đệ cùng cao thủ.

Hai ngày trước, bọn họ còn mang trong lòng nghi ngờ, lo lắng Phi Vân cốc dị bảo xuất thế có thể là giả, nhưng mà vừa mới dị tượng bộc phát, hai lần chấn động, cuối cùng bỏ đi bọn họ nghi ngờ.

Tô Vân cùng Oánh Oánh đứng tại Trần Mạc Thiên Không biến thành mây trắng bên trên, nhìn một đợt lại một đợt linh sĩ từ Vân đô từng cái thế gia trúng cước giẫm đủ loại linh khí hoặc là phi cầm, bay lên trời, hướng phi Vân Cốc bay đi.

Thậm chí còn có chút thế gia linh sĩ, tu luyện quan tưởng Thần Ma thần thông, lấy Tạo Hoá chi thuật mọc ra cánh, chấn động hai cánh bay về phía Phi Vân cốc.

Tô Vân cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy Vân đô trên đường phố cũng biến thành náo nhiệt lên, từng đầu Bàn Dương vọt ra, bước chân hướng phía dưới thiên nhai xông tới, những này Bàn Dương trên lưng có lầu các, cũng có linh sĩ đứng tại trên lầu các.

Phi Vân cốc nhất định sẽ trở nên vô cùng náo nhiệt.

Tô Vân ấn xuống đám mây, Hình Giang Mộ vội vàng đi tới, nói: "Thiếu sử, ta muốn đi một chuyến Phi Vân cốc thử thời vận, nói không chừng có thể được đến một chút linh khí, bán sau đó trả nợ về Nguyên Sóc…"

Tô Vân lắc đầu, nói: "Nếu là những thế gia này án binh bất động, ngươi đi ngược lại cũng không sao. Hiện tại những thế gia này phái ra nhiều cao thủ như vậy, ngươi đến liền là chịu chết. Hơn nữa…"

Hắn sắc mặt nghiêm nghị, cảm nhận được từ Phi Vân cốc truyền đến cỗ thứ ba chấn động, nghi ngờ nói: "Ta càng xem càng cảm thấy, Phi Vân cốc có thể là người nào đó tại bố cục, làm một món lớn. Chẳng qua là khẩu vị của người này, thật là quá lớn một chút…"

Hình Giang Mộ nói: “Thiếu sử, ta cảm thấy không giống như là giả.”

“Trên trời sẽ không rớt đĩa bánh, sẽ chỉ rơi cạm bẫy.”

Tô Vân trước một bước hướng Nguyên Sóc sứ giả quán đi tới, nói: “Dù cho rớt đĩa bánh, ngươi cũng đoạt không qua chó. Vân đô Đại Tần thế gia, chính là chạy thật nhanh chó.”

Hình Giang Mộ suy nghĩ một chút, quả thực là đạo lý này, trong lòng chán nản.

“Ta cái này thiếu sử, chắc chắn sẽ không thường xuyên ở tại sứ giả quán, Tương Mộc huynh lưu lại giúp ta, mấy năm sau đó, hoặc là náo nhiệt đại táng, hoặc là áo gấm về quê, chẳng phải là đẹp ư?”

Tô Vân dẫn dắt từng bước, nói: “Ngươi bây giờ người không có đồng nào, hơn nữa nợ đặt mông nợ, ta giúp ngươi trả hết nợ những này nợ, ngươi lưu lại.”

Hình Giang Mộ nội tâm do dự đấu tranh, trước người mình vị này Nguyên Sóc thiếu sử, hình như đắc tội Đế Bình hoàng đế, lại đắc tội Đại Tần Võ Thánh, còn có vô số người muốn tính mạng của hắn, vẻn vẹn Kiếm các bên trong chỉ sợ đều có một hai trăm người muốn giết chết hắn!

Bản thân đi theo hắn, thấy thế nào đều là tiền đồ ảm đạm, dường như náo nhiệt đại táng khả năng cao hơn một chút.

“Nếu như Phi Vân cốc quả thật là cạm bẫy, ta liền lưu lại vì thiếu sử bán mạng!” Hắn bỗng nhiên nghiến răng, nói.

Tô Vân đầu vai, Oánh Oánh quay đầu hướng hắn giả trang cái mặt quỷ, cười nói: “Tương Mộc, ngươi lên thuyền giặc!”

Chương 274 : Phi Vân cốc kịch biến (Canh [3]!)

Chương 274: Phi Vân cốc kịch biến (Canh [3]!)

Hình Giang Mộ một đêm không ngủ, vụng trộm chạy ra sứ giả quán, bốn phía hỏi thăm Phi Vân cốc tin tức, Phi Vân cốc có bảo vật xuất thế, đương nhiên là một kiện khó lường việc lớn, kinh động đến toàn bộ Vân đô hầu như tất cả thế gia.

Đương nhiên, đối với có thế gia tới nói, linh binh cũng chỉ như vậy, cũng không có cái gì ghê gớm, bởi vậy trong tộc cường giả cũng không ra tay, cái mặc cho đệ tử trong tộc đi vào thử thời vận.

Tô Vân đem Kiếm các các viện cao thủ đánh một lần, Kiếm các sĩ tử có thương tích trong người, lần này không có bao nhiêu người đi tới Phi Vân cốc.

Dù vậy, Phi Vân cốc bên trong sĩ tử thực sự quá nhiều, quả thực là người đông nghìn nghịt, khắp nơi đều có đến đây tầm bảo người.

Đến xuống lúc nửa đêm, Hình Giang Mộ tìm hiểu đến tin tức, nghe nói Phi Vân cốc bên trong dị bảo, chiếc kia Bảo Bình chấn động, đột nhiên đem trong cốc mấy trăm sĩ tử linh khí lấy đi, những sĩ tử kia chẳng những không có tìm đến bảo bối, ngược lại mất đi mấy trăm linh khí, khóc trời đập đất.

Hình Giang Mộ nghe được tin tức này lúc, không khỏi ngây dại.

Hắn tiếp tục tìm hiểu tin tức, nghe nói là có chút thế gia Thiên Tượng cảnh giới cao thủ ra tay, ý đồ thu phục Bảo Bình,

cũng bị cái kia Bảo Bình cả người thu vào.

Đợi đến những ngày kia voi cao thủ trăm cay nghìn đắng lao ra Bảo Bình lúc, mọi người ngạc nhiên phát hiện, những cao thủ kia một thân sạch sẽ trơn tru, chính là liền cái quần nhỏ cũng không có lưu lại, không biết cái kia trong bình có gì hung hiểm!

Chuyện này truyền đến Vân đô rất nhiều thế gia trong tai, cuối cùng đưa tới Đại Tần những thế gia này chú ý.

"Bảo vật này không thể coi thường, bình thường đại sĩ khó mà hàng phục, cần phải đến có Chinh Thánh cảnh giới cường giả xuất mã, lấy linh binh trấn áp, mới có thể thu phục bảo vật này!"

Đêm đó, cái kia Bảo Bình nhiều lần uy năng bộc phát, trong bình có thần chỉ riêng đảo qua, những nơi đi qua, bất luận tu vi thế nào, trong cốc linh sĩ linh khí cùng quần áo, tất cả được quét sạch sành sanh.

Đến xuống nửa đêm, cuối cùng có thế phiệt Phúc gia Chinh Thánh cường giả mang theo Phúc gia linh binh đi tới Phi Vân cốc trấn áp.

Phi Vân cốc bên trong linh sĩ bọn họ thấy thế, đành phải vứt bỏ đoạt bảo tâm tư, nhao nhao nhượng bộ, lui ra Phi Vân cốc, quan sát từ đằng xa.

Không ngờ, cái kia Bảo Bình bên trong hào quang mờ mịt, phun ra nuốt vào quang mang, vậy mà đem Phúc gia linh binh nâng đỡ, không để cho linh binh uy năng hạ xuống.

Phúc gia Chinh Thánh cường giả liên tục thôi thúc linh binh, trước sau không thể trấn áp chiếc kia Bảo Bình.

Quan sát thế gia Dương gia thấy thế, cũng phái tới Dương gia Chinh Thánh cao thủ, ý định thừa dịp đối thủ được Bảo Bình ngăn trở đến đây hái quả đào, sao dự đoán Dương gia

linh binh còn chưa tế lên, liền thấy Bảo Bình bên trong đột nhiên một đạo hào quang vẩy xuống, đem cái kia Dương gia Chinh Thánh cao thủ kể cả linh binh cùng một chỗ thu vào Bảo Bình bên trong.

Phi Vân cốc nội ngoại, trong lúc nhất thời xôn xao.

Lại có thế gia Bá gia cao thủ đến đây, cũng mang đến linh binh, còn chưa vào cốc, linh binh liền được Bảo Bình lấy đi.

Lần này nửa đêm phi thường náo nhiệt, Hình Giang Mộ nguyên bản định đến bình minh liền ngủ, ai ngờ Phi Vân cốc biến cố đặc sắc xuất hiện, hắn cứ vậy không ngủ.

Đến bình minh lúc, đã có hơn mười thế gia gặp tai vạ, được liền người kéo linh binh thu vào Bảo Bình bên trong.

Mặt trời mọc, Tô Vân tỉnh lại, rửa mặt một phen, đi đường phố mua một ít thức ăn, nhìn thấy bên đường cửa hàng bên trong có mua sách, ngay sau đó xưng hai cân sách chuẩn bị mang về cho Oánh Oánh xem như cơm sáng.

Sứ giả trong quán chỉ có hắn cùng Oánh Oánh, Hình Giang Mộ đám người, Ngư Thanh La, Diệp Lạc cũng đi vào Kiếm các đi học, không có ở tại sứ giả quán. Mà trong quan tài tiểu tinh quái bọn họ làm cơm Tô Vân lại không thích ăn, đành phải đi đường phố mua chút Nguyên Sóc đồ ăn.

—— cũng may có chút Nguyên Sóc người tới Đại Tần bên này vụ công, có người đặc biệt mở mấy nhà tiệm cơm.

Tô Vân từ đường phố trở về, chỉ thấy Hình Giang Mộ cũng vội vàng trở về.

"Tương Mộc, ngươi còn chưa đi ngủ?" Tô Vân sợ hết hồn.

Hình Giang Mộ lắc đầu, nói: "Đêm qua quả thực đặc sắc, ta một đêm không ngủ."

Hai người vừa đi vừa nói chuyện, Hình Giang Mộ đem tối hôm qua tìm hiểu đến tin tức nói một lần, nói: "Phi Vân cốc quả thực có chút cổ quái, đã có hơn mười miệng linh binh thất thủ ở bên trong, kể cả cái kia mười cái thế gia Chinh Thánh cường giả cũng bị chiếm đóng tại trong bình. Những cái kia Chinh Thánh cường giả, hơn phân nửa là thế gia thủ lĩnh!"

Tô Vân đối Đại Tần thế gia không thể nào tìm hiểu, hỏi kỹ. Hình Giang Mộ nói: "Đại Tần thế gia phần lớn là tân quý, từ Bàn Dương chi loạn bên trong lập nghiệp, cách nay nhiều nhất một trăm bảy mươi năm. Theo tân học phát triển, những thế gia này thủ lĩnh cũng một đời so một đời mạnh. Một trăm năm trước, những thế gia này thủ lĩnh hơn phân nửa là Thiên Tượng cảnh giới cao thủ, nhưng cho đến ngày nay, liền phần lớn là Chinh Thánh cảnh giới. Đại Tần Chinh Thánh cảnh giới cường giả, không thể so Nguyên Sóc Nguyên Đạo cảnh giới kém bao nhiêu."

Tô Vân nhẹ nhàng gật đầu, như có điều suy nghĩ.

Hình Giang Mộ tiếp tục nói: "Chinh Thánh cảnh giới cường giả thất thủ tại trong bình, đến nay không có người đi ra, vậy thì cổ quái. Cái này Bảo Bình liền xem như Thánh Nhân linh binh, chỉ sợ cũng không trấn áp được hơn mười Chinh Thánh cường giả a?"

Tô Vân nói: "Cho nên, đã có người nhìn ra vấn đề?"

Hình Giang Mộ gật đầu, nói: "Thiếu sử đoán được không sai. Ta khi trở về, Phi Vân cốc bên ngoài đã có linh sĩ nghị luận ầm ĩ, nghi ngờ đây là một cái bẫy."

Tô Vân đột nhiên nói: "Ngươi tìm hiểu đến Phi Vân cốc tin tức, cũng liền mang ý nghĩa tin tức đã truyền đến Vân đô. Như vậy cũng liền mang ý nghĩa, Vân đô cường giả đã bắt đầu chuẩn bị đem bố trí xuống cục này người một mẻ hốt gọn."

Hắn vừa mới nói đến đây, đột nhiên bầu trời trở nên vô cùng sáng rực, Tô Vân cùng Hình Giang Mộ ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Vân đô trên không, từng cái to lớn linh binh nâng thật dài quang vĩ, từ Vân đô bay lên, hướng phi Vân Cốc hạ xuống!

Không trung được những này linh binh toả ra uy năng ép tới vặn vẹo, Tô Vân cùng Hình Giang Mộ thậm chí nhìn thấy màu xanh thẳm không trung hướng những cái kia linh binh sụp đổ dị tượng!

"Thật lợi hại!"

Tô Vân trong lòng nặng nề, biết Nguyên Sóc tại sao lại bại. Nguyên Sóc có thâm hậu nội tình, dài đến năm ngàn năm tích lũy, vô số linh binh giấu tại Nguyên Sóc thổ địa bên trên, nhưng mà Đại Tần linh binh uy lực, vượt qua Nguyên Sóc linh binh nhiều gấp mấy lần.

Trên chiến trường gặp nhau, đây là một trường giết chóc!

"Cũng may Nguyên Sóc còn có thời gian, hiện tại Đại Tần loạn trong giặc ngoài, hoàn mỹ đối Nguyên Sóc dùng binh."

Trần Mạc Thiên Không bay tới, mang theo Tô Vân cùng Hình Giang Mộ cách xa nhìn lại, chỉ thấy những cái kia linh binh tại sắp đến Phi Vân cốc lúc, trấn áp Phi Vân cốc chiếc kia linh binh đột nhiên được Bảo Bình bên trong một đạo hào quang thu vào trong bình.

Tiếp lấy chiếc kia Bảo Bình hướng ra phía ngoài dâng trào hào quang, hướng trên không bay tới gần một trăm miệng linh binh nghênh đón!

"Hào quang bên trong có người!"

Tô Vân ngồi tại mây bên trên ăn cơm sáng, thôi thúc đạo môn thiên nhãn từ xa nhìn lại, trong lòng hơi chấn động, chỉ

thấy cái kia từng đạo hào quang công chính là các đại thế phiệt Chinh Thánh cảnh giới cường giả.

Những người này rất là chật vật, trên người nhiều chỗ bị thương, có người la lên: "Trong bình có kẻ địch!"

Bảo Bình đem bọn hắn phóng thích, để cho bọn họ nghênh tiếp các đại thế gia linh binh, hiển nhiên là rắp tâm hại người!

"Quả nhiên có người bố cục, muốn mượn này cướp sạch ta Đại Tần của cải!"

Tô Vân bên tai đột nhiên truyền đến như lôi đình tiếng vang, vội vàng quay đầu nhìn lại, nhưng thấy một đạo cầu vồng từ Kiếm các phương hướng bay lên, phá vỡ không trung mà đi, như là một cái lợi kiếm trong chớp mắt biến mất không thấy gì nữa!

"Không phải Nguyệt Lưu Khê âm thanh!"

Tô Vân sắc mặt biến hóa: "Như vậy chắc chắn là Võ Thánh Giang Tổ Thạch! Tốc độ của hắn thật nhanh!"

Giang Tổ Thạch tốc độ kinh người vô cùng, Tô Vân cho dù là thôi thúc đạo môn thiên nhãn, cũng chỉ là có thể miễn cưỡng đuổi theo bóng dáng của hắn.

Chỉ thấy Giang Tổ Thạch trên không trung xê dịch, gần như là chớp mắt xuất hiện tại một cái Chinh Thánh cường giả bên người, đưa tay gẩy một cái, liền đem hắn đẩy đến một bên, tránh đi phía trên ầm tới linh binh!

Sau một khắc, Tô Vân chỉ có thể nhìn thấy hư ảnh chợt lóe lên, Giang Tổ Thạch thân hình cũng đã xuất hiện tại cái thứ hai Chinh Thánh cường giả bên người!

Tốc độ của hắn thật là kinh người, vậy mà tại ngắn ngủi trong nháy mắt liền đem cái kia mười cái Chinh Thánh cường

giả cứu, người trên không trung hơi hơi dừng lại, ngay sau đó sao chổi giống như hướng phi Vân Cốc bên trong rơi xuống!

Tô Vân cách xa nhìn lại, chỉ thấy Giang Tổ Thạch người giữa không trung, bàn tay hướng phía dưới đánh ra, phía sau hắn, Thiên Đình hiện lên, chư thần san sát, Giang Tổ Thạch tựa như Thần Vương, thi triển ra long trời lở đất một kích!

Đòn đánh này, hắn chỉ sợ có thể đem cái kia Bảo Bình kể cả bố cục giả cùng một chỗ đánh giết!

Võ Thánh ra tay, không phải tầm thường, Tô Vân xa xa nhìn thấy Phi Vân cốc trên không mây khói đột nhiên được một cỗ lực lượng vô hình bày ra, Giang Tổ Thạch bàn tay còn chưa rơi xuống đất, Phi Vân cốc mặt đất cũng đã răng rắc răng rắc vỡ ra, lộ ra từng đạo đại hạp cốc!

Tô Vân hướng trong miệng nhét vào một cái bánh bao, nhìn ra hãi hùng khiếp vía: "Lão biều bả tử, sẽ không còn tại trong bình a?"

Cái kia Bảo Bình bên ngoài ngân hà để hắn nghi ngờ bố cục người là Tả Tùng Nham, giờ phút này nhìn thấy Giang Tổ Thạch ra tay, trong lòng không khỏi vì bố cục giả lo lắng.

"Giang Tổ Thạch đòn đánh này, có thể đem Bảo Bình đánh nát. Bảo Bình vây khốn những cái kia Chinh Thánh cường giả, hơn phân nửa lão biều bả tử cũng tại trong bình…" Tô Vân lo lắng.

Phi Vân cốc chỗ mắt thường có thể thấy được chấn động bốn phương tám hướng bay đi, sau một lúc lâu, kình phong gào thét, xung kích Trần Mạc Thiên Không biến thành mây trắng.

Đứng tại mây bên trên Tô Vân cùng Hình Giang Mộ quần áo bay phất phới, rất lâu mới ngừng lại.

Tô Vân từ xa nhìn lại, chỉ thấy Giang Tổ Thạch bay lên trời, tìm khắp tứ phía.

"Chẳng lẽ bố cục giả đã thu Bảo Bình trốn a? Nhìn tới không phải lần đầu phạm án, có thể làm được như vậy lanh lẹ, nhất định là đạo tặc." Tô Vân càng thêm chắc chắn, bố cục người nhất định là Tả Tùng Nham!

Trên bầu trời, các đại thế gia Chinh Thánh cường giả cũng nhao nhao bốn phía tìm kiếm.

Đột nhiên có người la lên: "Tặc nhân là cái lão ông tóc trắng! Tại trong bình đánh lén ta!"

"Không sai, người kia là cái lão ông tóc trắng, ngông cuồng cực kỳ!"

"Bắt Phi Vân cốc lân cận tất cả lão ông tóc trắng, một cái cũng không thể bỏ qua!"

"Đem những này lão ông tóc trắng đưa đến Kiếm các Võ Thánh trong các, mời Võ Thánh thẩm tra!"

Phi Vân cốc bên trong nháo nha nháo nhác khắp nơi, qua không lâu, Tô Vân xa xa nhìn thấy rất nhiều Chinh Thánh cường giả áp lấy từng cái ông lão tóc bạc từ Phi Vân cốc bay lên, hướng Vân đô mà tới.

Tô Vân cùng Hình Giang Mộ cũng vừa vặn ăn hết cơm sáng, hai người thu dọn một phen, Tô Vân hạ xuống đám mây, nói: "Tương Mộc, ngươi trước tạm nghỉ ngơi, ta hôm nay muốn đi Võ Thánh các cho các sĩ tử giảng bài."

Hình Giang Mộ vội vàng nói: "Bọn họ đem lão ông tóc trắng giải đến Võ Thánh các, ta nếu là không nhìn tới nhìn, khẳng định ngủ không được!"

Tô Vân đành phải do hắn.

Đợi hai người tới Kiếm các, Nguyệt Lưu Khê sai người đợi chờ Tô Vân, đưa tới Kiếm các tiên sinh ngọc bài, nói: "Tô tiên sinh khóa sắp bắt đầu."

Tô Vân cùng Hình Giang Mộ leo lên một đầu Bàn Dương liễn, đi tới Võ Thánh các, chỉ thấy còn có người chộp tới từng cái lão giả tóc trắng đưa đến trong các. Làm người ta buồn bực là, cái này Phi Vân cốc trong trong ngoài ngoài sĩ tử hơn ngàn vị, nhưng lão ông tóc trắng lại cũng có một hai trăm vị!

Tô Vân cùng Hình Giang Mộ đi vào trong các, chỉ thấy Võ Thánh các linh sĩ như lâm đại địch, coi chừng những lão giả này, một cái linh sĩ đi tới, bắt lấy Hình Giang Mộ, la lên: "Nơi này còn có một cái!"

Hình Giang Mộ vội vàng nói: "Ta không có! Ta là Nguyên Sóc sứ giả, ta mới ba mươi hai tuổi, không một chút nào già!"

Tô Vân ánh mắt rơi vào cái kia linh sĩ trên mặt, thấp giọng nói: "Lão biều bả tử từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ?"

Cái kia linh sĩ cực kỳ trẻ tuổi, cùng mặt khác Kiếm các sĩ tử ăn mặc đồng dạng, buông ra Hình Giang Mộ, ánh mắt lấp lóe: "Tô thượng sứ từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ?"

Cái này linh sĩ, chính là thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến đại nhất thống công pháp, khiến bản thân thân thể liền trẻ tuổi Tả Tùng Nham!

Đúng lúc này, Võ Thánh Giang Tổ Thạch dẫn đầu rất nhiều thế gia Chinh Thánh cường giả nhanh chân đi tiến Võ Thánh các.

—— —— ba chương một vạn chữ, gan không động, lớn tuổi, cầu cái vé liền đi đi ngủ, vé vé vé ~~~

Chương 275 : Vào tay luyện một chút

Chương 275: Vào tay luyện một chút

Võ Thánh các bên trong hoàn toàn yên tĩnh, Võ Thánh Giang Tổ Thạch ánh mắt sắc bén vô cùng, từ rất nhiều tóc trắng xoá trên người lão giả đảo qua, trong lòng có chút lửa giận khó mà áp chế.

Phi Vân cốc dị bảo xuất thế, khẳng định là tham gia náo nhiệt người trẻ tuổi nhiều, nơi đó có nhiều như vậy lão đầu đi vào tham gia náo nhiệt đạo lý?

Lần này xuất hiện nhiều như vậy cụ già lão nhân, tuyệt không có khả năng không có người thao túng!

“Hỏi rõ ràng sao?”

Giang Tổ Thạch đưa tới thế phiệt Minh gia thủ lĩnh, thấp giọng nói: “Những lão đầu này không ở trong nhà chờ chết, tại sao lại chạy đến Phi Vân cốc tham gia náo nhiệt?”

Minh gia cũng là Vân đô đại thế gia, tin tức linh thông, lần này linh binh cũng bị cái kia Phi Vân cốc Bảo Bình lấy đi, còn có không ít Minh gia tử đệ bị lấy đi linh khí, lột đi quần áo, tổn thất nặng nề, bởi vậy Minh gia đối tìm ra kẻ cầm đầu là nhất để tâm.

Minh gia thủ lĩnh Minh Trác Dương thấp giọng nói: “Tra ra được. Nguyên nhân gây ra là trong thành có người truyền thuyết, Phi Vân cốc Bảo Bình bên trong có dị bảo, bổ thận.”

“Bổ thận?”

Giang Tổ Thạch ngẩn ngơ, có chút phát điên, đè thấp giọng hét: "Cũng bởi vì cái này, tiếp đó những lão già này liền đều chạy tới?"

Minh Trác Dương chần chừ một chút, nói: "Còn có tin đồn, nói Phi Vân cốc bên trong có linh dược phối hợp, có thể khôi phục thanh xuân. Có người nghe nói thật tìm được linh dược, dùng sau đó, cho dù là cụ già lão nhân cũng tinh thần gấp trăm lần, thậm chí đi dạo thanh lâu…"

Giang Tổ Thạch đầu váng mắt hoa, đỡ lấy bức tường, âm thanh khàn khàn nói: "Điều tra…"

Hắn phấn khởi tinh thần, lạnh lùng nói: "Đem những này già mà không kính lão già cho ta kéo xuống, mạnh mẽ điều tra, đem những lão già này nội tình tra cho ta đi ra!"

Trong lòng của hắn ý khó bình, cắn răng nói: "Hắn phạm tội lúc, ta cùng chư vị đứng tại trên trời, hắn tuyệt không có khả năng chạy ra Phi Vân cốc, khẳng định ngay tại những này người bên trong! Dám ở Vân đô phạm tội, dám ở Thánh Hoàng dưới mí mắt phạm tội, vô pháp vô thiên, quyết không thể khoan dung!"

Đại Tần hưng thịnh, thịnh thế phi phàm, chính là tạo dựng sự nghiệp mở rộng đất đai biên giới thời cơ, lại bị người tại động thủ trên đầu thái tuế. Đặc biệt là Giang Tổ Thạch tự thân động thủ, hay là bị người kia trêu đùa, để hắn càng không thể khoan dung.

Minh Trác Dương do dự nói: "Võ Thánh, những lão đầu này gần đất xa trời, không chịu nổi chơi đùa, nếu là chết tại trong lao…"

Giang Tổ Thạch liếc nhìn hắn một cái.

Minh Trác Dương rùng mình một cái, khom người xưng phải, phất phất tay, sai người đem những này cụ già lão nhân

tạm giữ xuống đi.

Chỉ nghe một cái thanh âm già nua la lên: "Ta thật không phải lão hán! Đầu ta phát là tự nhiên tro, ta là Nguyên Sóc sứ giả, các ngươi không thể bắt ta!"

Giang Tổ Thạch ánh mắt quét tới, nhìn thấy một đám gần đất xa trời lão hán bên cạnh Hình Giang Mộ, ánh mắt hơi hơi chuyển động, lại rơi vào Tô Vân trên người.

Tô Vân lấy ra đốc ngoại ti thiếu sử lệnh bài, ngay tại giải thích.

Giang Tổ Thạch đi tới, phất tay nói: "Buông hắn ra đi."

Mọi người buông ra Hình Giang Mộ, Hình Giang Mộ vội vàng hướng Giang Tổ Thạch khom người cảm ơn.

Giang Tổ Thạch đối với hắn làm như không thấy, ánh mắt rơi vào Tô Vân trên người. Tô Vân đáp lại mỉm cười, khôi phục thanh xuân Tả Tùng Nham thì rất là phấn khởi, một bức lăng đầu thanh bộ dạng, đối cái gì đều rất ngạc nhiên.

"Nguyên Sóc thiếu sử là đến xem náo nhiệt?"

Giang Tổ Thạch liếc liếc Tả Tùng Nham thiếu niên này, lòng sinh chán ghét, không vui nói: "Võ Thánh các chính là Kiếm các Thánh địa, không chào đón người ngoài. Ra ngoài!"

Tô Vân khẽ khom người, mỉm cười nói: "Giang tiên sinh, ta là tới lên lớp."

"Lên lớp?"

Giang Tổ Thạch cau mày, không tốt xua đuổi hắn, thầm nghĩ: "Tiểu tử này nhận được cao nhân chỉ điểm, đi vào Kiếm các đi học, ngày đầu tiên liền tới đến ta Võ Thánh các đi học, xem ra là biết vẻn vẹn nắm giữ Cầu Thủy Kính, Nguyệt Lưu Khê pháp môn, không làm được đại nhất thống. Hắn còn cần

ta Võ Thánh các học vấn! Chỉ điểm hắn người kia, hẳn là Nguyệt Lưu Khê…"

Trong lòng của hắn đau xót: "Lưu Khê ah Lưu Khê, ngươi vậy mà thiên vị người ngoài. Chẳng qua ngươi cho rằng ta biết nhìn tại Thủy Kính trên mặt mũi dạy hắn? Ngươi sai, ta chắc chắn sẽ không dạy hắn bất kỳ vật gì!"

Đối với Tô Vân bên người Tả Tùng Nham, hắn ngược lại không từng để ở trong lòng, chỉ cho là Tả Tùng Nham cùng Tô Vân giống nhau là Nguyên Sóc đi cầu học sĩ tử.

Bởi vì Phi Vân cốc một chuyện, Võ Thánh các kiếm này các Thánh địa cũng bị làm lung tung, một đám lão nhân tóc trắng khóc trời đập đất, tới Võ Thánh các lên lớp đám sĩ tử cũng không hiểu rõ nổi, nhao nhao hỏi thăm, mọi người ồn ào, nghị luận ầm ĩ, loạn cả một đoàn.

Tô Vân nhân cơ hội quan sát Võ Thánh các, Hình Giang Mộ cùng Tả Tùng Nham đi theo phía sau hắn.

Tô Vân ngẩng đầu, chỉ thấy Võ Thánh các chính giữa có một cái quái vật khổng lồ, vỏ chăn tại vải trắng bên dưới, không biết là cái gì, bốn phía còn có xiềng xích buộc lấy.

Tô Vân nghiến răng, thấp giọng nói: "Ngươi thật lớn mật! Dám to gan làm ra bậc này việc lớn!"

Hình Giang Mộ khó hiểu ý nghĩa, nhưng vào lúc này, bên cạnh hắn cái kia tướng ngũ đoản thấp bé thiếu niên đi lên phía trước, làm ra vẻ nói: "Tô thượng sứ biến thành Tô thiếu sử, càng sống vượt trở về. Ngươi tốt nhất đừng tại Đại Tần Vân đô gây chuyện, bằng không lão tử còn muốn cho ngươi vạch mặt."

Hình Giang Mộ nháy mắt mấy cái, không nói gì.

Tô Vân quan sát vải trắng, cảm ứng được ma thần ma khí, trong lòng nghiêm nghị, thấp giọng nói: "Cho ta vạch mặt? Ta

cho ngươi vạch mặt còn tạm được."

Tả Tùng Nham dựng râu trừng mắt, mà bây giờ hắn còn quá trẻ, không có râu mép có thể thổi.

Tô Vân cười lạnh nói: "Ta tại Sóc Phương thành truyền cho các ngươi đại nhất thống công pháp, chỉ có Trúc Cơ cảnh giới, ngươi chỉ dựa vào Trúc Cơ cảnh giới đại nhất thống công pháp, lại thêm một mặt triều thiên khuyết bên trên tám loại Thần Ma, duy trì thiếu niên hình thái, đại khái duy trì không được bao dài thời gian a?"

Tả Tùng Nham trong lòng nghiêm nghị, xoay người hướng Giang Tổ Thạch nhìn lại, chỉ thấy Giang Tổ Thạch còn tại Võ Thánh các bên trong, ánh mắt sắc bén vô cùng, bốn phía liếc nhìn.

Hiện tại hắn không dám trực tiếp rời đi, nếu là trực tiếp rời đi, tất nhiên sẽ bị nghi ngờ.

"Ngươi còn có thể kiên trì bao lâu thời gian? Kiên trì không được, ngươi liền sẽ khôi phục lão nhân hình thái, khi đó liền sẽ nhân tang cũng lấy được!"

Tô Vân cười lạnh nói: "Ta truyền thụ cho ngươi Uẩn Linh, Nguyên Động cảnh giới đại nhất thống công pháp…"

Đúng lúc này, đột nhiên một cái vừa sợ vừa giận âm thanh truyền đến: "Chính là hắn! Đánh chúng ta cái kia Nguyên Sóc thiếu sử!"

Tô Vân nghe vậy xoay người, chỉ thấy một cái Kiếm các sĩ tử chỉ vào hắn, la lên: "Chính là cái này Nguyên Sóc người, hung hăng càn quấy cực kì, tại Lan Lăng phố đánh chúng ta, cướp đi linh khí của chúng ta cùng quần áo, đại sư tỷ quần áo đều bị hắn lột, hắn còn gọi chúng ta lại đến!"

Lời vừa nói ra, Võ Thánh các nhất thời vừa nóng náo loạn một chút, rất nhiều Kiếm các sĩ tử nhao nhao vây lên đến đây,

lòng đầy căm phẫn.

Cái này Võ Thánh các là Kiếm các ba mươi sáu trong viện xếp hạng cực cao học viện, sĩ tử phần đông, các sĩ tử ở đây học tập thân thể thần thông, truy nguyên Thần Ma.

Tô Vân mặt mang tươi cười, tâm niệm vừa động, đem Oánh Oánh đưa ra Linh giới, kín đáo đưa cho Tả Tùng Nham, nhìn về phía cái kia Kiếm các sĩ tử, quả nhiên rất là quen thuộc, cười nói: "Ta nhớ được ngươi, ngươi chính là cái kia… Đúng rồi, ngươi tên là gì tới? Ta nhớ được ngươi không có báo ra danh hào, liền bị ta đánh bất tỉnh."

Cái kia sĩ tử bi phẫn đan xen: "Ngươi nghe cho kỹ, ta tên là…"

Tô Vân quay đầu nhìn về phía mặt khác sĩ tử, vừa mừng vừa sợ, cười nói: "Ngươi chờ một chút, ta lại nhìn thấy mấy cái ta đánh qua sĩ tử."

Tô Vân hướng đám người vẫy chào, những sĩ tử kia giận từ tâm đến, quát: "Nguyên Sóc man di, bắt nạt đến chúng ta Võ Thánh các đến rồi!"

"Ta là tới lên lớp." Tô Vân cười giải thích nói.

"Ngày hôm nay ngươi không cách nào đi ra Võ Thánh các!"

Có người giận không nhịn nổi, la lên: "Hoặc là bò ra ngoài, hoặc là bị người khiêng ra ngoài!"

Tô Vân không để ý lắm.

Lại có người la lên: "Nguyên Sóc man di, còn không phải muốn tới học ta Đại Tần tuyệt học?"

Tô Vân cười ha hả.

Cùng lúc đó, Oánh Oánh bay vào Tả Tùng Nham Linh giới bên trong, nhanh chóng nói: "Lão biều bả tử, ta trước truyền thụ cho ngươi Uẩn Linh, Nguyên Động cảnh giới đại nhất thống công pháp, ngươi nhất định muốn cố gắng tu luyện, không muốn lộ ra sơ hở!"

Tả Tùng Nham cũng thu lại vừa rồi cợt nhả, nghiêm túc.

Mọi người càng thêm bi phẫn, ngay tại la hét ầm ĩ ở giữa, Thương Cửu Hoa đẩy ra đám người, uy nghiêm liếc nhìn một phen, trong đám người nhất thời lặng ngắt như tờ.

Thương Cửu Hoa đi lên phía trước, khom người nói: "Tô thiếu sử, Đông đô từ biệt, ngươi ta lại gặp mặt."

Tô Vân đáp lễ, cười nói: "Thương huynh rời đi Đông đô, vứt xuống một đống cục diện rối rắm cho ta. Ta thu dọn sạch sẽ sau đó, đành phải tới viễn độ biển cả và đại dương đi tới Vân đô, nhìn một chút Vân đô có hay không có cục diện rối rắm. Nếu như không có…"

Thương Cửu Hoa mỉm cười nói: "Như vậy?"

Tô Vân cười nói: "Như vậy, ta không thể làm gì khác hơn là làm ra một đống cục diện rối rắm cho Thương huynh dọn dẹp một chút."

Thương Cửu Hoa cười ha ha, Tô Vân cũng cười ha ha.

Đột nhiên, Thương Cửu Hoa thân thể hướng một bên tránh ra bên cạnh, nói: "Ta cùng Tô huynh giới thiệu một chút, vị này là Ngọc Sương mây Ngọc sư tỷ."

Phía sau hắn đi ra một cái tuổi trẻ thiếu nữ, người sắc mục, dáng người cao gầy, đồng tử rất là mê người, dường như cất giấu một mảnh lam sắc hổ phách.

"Ngọc Sương Vân sư tỷ đến từ Vân đô Ngọc gia, ngày bình thường đi theo ta Đại Tần quốc sư tu hành. Đại Tần quốc sư đã

là Nguyên Đạo cảnh giới, Tô thiếu sử này tới trải qua trên biển, hẳn là nhìn thấy trên bầu trời thánh kiếm a? Trong đó một cái, chính là Đại Tần quốc sư bội kiếm."

Thương Cửu Hoa giới thiệu nói: "Ngọc Sương Vân sư tỷ tinh tu kiếm thuật, lại tới Võ Thánh các tu hành, năm ngoái tuyển chọn Thông Thiên các chủ, Ngọc sư tỷ cũng tham dự trong đó."

Tô Vân ồ một tiếng, khẽ gật đầu, cười nói: "Như vậy nàng có hay không chiến thắng?"

Ngọc Sương mây ánh mắt rơi vào Tô Vân trên người, nói: "Hai thắng bại một lần. Không biết Nguyên Sóc Thông Thiên các, là như thế nào tuyển chọn các chủ? Nếu như là trưởng bối xác nhận, ta hải ngoại là không nhận cái này Thông Thiên các chủ."

Tô Vân cười nói: "Cho nên ta tới hải ngoại. Có hay không chỉ có đánh qua các ngươi những này ngụy các chủ thủ hạ bại tướng, mới có tư cách cùng ngụy các chủ một phần thư hùng?"

Ngọc Sương mây đồng tử chợt co lại, thản nhiên nói: "Sau khi tan học đừng đi."

Phần đông Kiếm các sĩ tử rối rít nói: "Ngươi có gan đừng đi!"

Tô Vân cười ha ha: "Không cần đến tan trường, khi đi học cũng có thể."

Đúng vào lúc này, chỉ nghe lên lớp tiếng chuông vang lên, rất nhiều Kiếm các sĩ tử nhao nhao ngồi nghiêm chỉnh, Nguyệt Lưu Khê từ bên ngoài đi tới, trong lúc nhất thời các sĩ tử xôn xao, không biết Kiếm các Thánh Nhân vì sao đi tới Võ Thánh các.

Những năm gần đây, Kiếm các Thánh Nhân cùng Võ Thánh bất hòa, đây là mọi người đều biết sự tình, chẳng lẽ nói

Kiếm các Thánh Nhân Nguyệt Lưu Khê lần này ý định tới Võ Thánh các giảng bài hay sao?

Giang Tổ Thạch thấy thế, cũng có chút kinh ngạc, hắn đã có hai năm chưa cùng Nguyệt Lưu Khê nói chuyện qua. Nguyệt Lưu Khê chủ động đến đây, có chút vượt quá dự liệu của hắn.

Nguyệt Lưu Khê lên đài, nhìn chung quanh một tuần, Võ Thánh các bên trong nhất thời lặng ngắt như tờ.

"Hôm nay, Võ Thánh các tới một vị tân lão sư."

Nguyệt Lưu Khê cười nói: "Ngày hôm nay lớp đầu tiên, liền do tân lão sư tới bên trên. Mọi người có cái gì không hiểu chỗ, nhiều hơn hướng hắn thỉnh giáo."

Tô Vân đang muốn đứng dậy, ngồi tại phía sau hắn Tả Tùng Nham sắc mặt lo lắng, bắt hắn lại góc áo, nói nhỏ: "Sách nhỏ quái truyền thụ cho ta công pháp, có nhiều chỗ ta không hiểu được, không cách nào luyện ra…"

Tô Vân giãy giụa hắn, Tả Tùng Nham lại vội vàng bắt hắn lại, đè thấp giọng nói: "Ta sắp phá công!"

"Vậy ngươi liền hảo hảo nhìn, ta là như thế nào thi triển!"

Tô Vân dùng sức giãy giụa tay của hắn, đứng dậy, sải bước hướng bục giảng đi tới.

Tả Tùng Nham vẻ mặt dại ra.

Tô Vân đứng tại trên đài, hướng Nguyệt Lưu Khê thi lễ, Nguyệt Lưu Khê đáp lễ.

Tô Vân đột nhiên xoay người, đối mặt dưới đài phần đông Kiếm các sĩ tử, cất cao giọng nói: "Ngày hôm nay, để ta tới cho mọi người bên trên một bài giảng!"

"Ầm!"

Hắn khí tức chấn động, sau lưng bảy mươi hai động thiên đồng thời mở ra, bóp méo sau lưng Võ Thánh các không gian, bảy mươi hai toà động thiên xoay tròn, cuồng bạo thiên địa nguyên khí cuồn cuộn mà tới!

Cái kia bảy mươi hai động thiên nội bộ, đủ loại Thần Ma xoay quanh động thiên xoay tròn, có dữ tợn hung ác, có tàn bạo nham hiểm, có thần thánh trang nghiêm.

Ngay sau đó lại là răng rắc một tiếng vang thật lớn, phía sau hắn không gian vỡ ra, một đạo Thiên Uyên hiện lên, chính là Nguyên Động cảnh giới linh sĩ bọn họ muốn mở ra Ly Uyên.

Ly Uyên sâu không thấy đáy, hai trên vách, Thần Ma như tranh vẽ, tại trên vách đá đi lại, biến hóa.

"Bởi vì cái gọi là tự thân dạy dỗ, tiết khóa thứ nhất, chúng ta tới giáo dục con người bằng hành động gương mẫu một chút."

Tô Vân sau lưng, Thần Ma múa tung, đột nhiên hiện ra Tương Liễu chín đầu, chín viên đầu từ phía sau hắn ló ra, khuôn mặt dữ tợn hung tàn, tất cả đồng thanh nói: "Đến, vào tay luyện một chút!"

Dưới đài, Tả Tùng Nham nhìn ra vẻ mặt dại ra, Oánh Oánh tại hắn Linh giới bên trong nói nhỏ: "Tương Liễu còn có chút háo sắc, ngươi nhìn Tô sĩ tử học được nhiều giống như, ngươi liền không được."

Chương 276 : Tô Vân giảng bài, Thần Ma loạn vũ

Chương 276: Tô Vân giảng bài, Thần Ma loạn vũ

Tả Tùng Nham nội tâm tức giận hừ một tiếng: "Háo sắc là Tô sĩ tử bản tính, không cần đi học Tương Liễu? Hơn nữa Oánh Oánh tiền bối, Tương Liễu háo sắc loại này tập tính liền không cần nghiên cứu đi?"

Oánh Oánh lắc đầu nói: "Thần Ma sở dĩ là Thần Ma, là bởi vì bọn họ đều có tính tình của mình, tính tình của bọn hắn quyết định bọn họ là thần vẫn là ma. Mà loại này tính tình sẽ phản ứng tại nội tâm bên trên, tại truy nguyên bên trên gọi là nghiên cứu hắn thần, ngươi không truy nguyên hắn thần, liền không cách nào học được Uẩn Linh, Nguyên Động công pháp."

Tả Tùng Nham không nói thêm gì nữa, hết sức chăm chú nhìn chằm chằm Tô Vân, thầm nghĩ: "Tô tiểu tử đối ta coi như không tệ, lo lắng ta không học được, còn biểu hiện ra cho ta nhìn. Chẳng qua tiểu tử này thế nào thấy liền như vậy muốn ăn đòn bộ dạng…"

Trong lòng của hắn lại có chút khó chịu: "Tại Sóc Phương trong thành, hắn gây ra họa tày đình ta đều thay hắn ôm lấy, coi hắn là thành vãn bối đồng dạng chăm sóc. Lúc này mới mấy tháng đi qua, hắn liền thay ta ôm lấy ta chọc ra sọt."

Giang Tổ Thạch nhìn về phía Nguyệt Lưu Khê, lộ ra vẻ không hiểu.

Nguyệt Lưu Khê là Kiếm các các chủ, có cam chịu số phận tiên sinh quyền lực, nhưng mà Nguyệt Lưu Khê đem Tô Vân an bài đến hắn Võ Thánh các dạy học, để hắn hơi nghi hoặc một chút.

"Bạn cũ, Nguyên Sóc người chỉ xứng tới ta Đại Tần làm cấp thấp nhất việc, thấp kém đi học, ngươi lại làm cho Nguyên Sóc người tới ta Võ Thánh các dạy học, đây là nhục nhã ta nhục nhã Nguyên Sóc ư?"

Giang Tổ Thạch sắc mặt trầm xuống, ánh mắt rơi vào Tô Vân trên người.

Võ Thánh các phía trong vô cùng bình tĩnh, chỉ có Tô Vân sau lưng Tương Liễu dị tượng đang chậm rãi kéo dài cái cổ, tại sĩ tử ở giữa chạy.

Cái kia Tương Liễu như rồng như mãng, có thô to vô cùng cái cổ, giống như là Long Mãng thân thể, cỡ thùng nước, từ Tô Vân sau lưng dọc theo người ra ngoài lúc, có thể nghe được điệp điệp điệp tiếng va đập, đó là Tương Liễu đang di động lúc lân phiến tiếng va đập, giống như là quạt bạc lẫn nhau gõ phát ra âm thanh.

Võ Thánh các bên trong, từng cái Kiếm các sĩ tử động cũng không dám động đạn một chút, cái kia Tương Liễu đầu so với bọn hắn còn muốn to lớn, thật dài thân thể trong đám người xuyên qua, hiển lộ hết hung uy.

Trong các sĩ tử thậm chí có thể thấy rõ ràng từng mảnh từng mảnh trên vảy rồng thân hình của mình.

Tô Vân sau lưng, bóng ma như núi, đó là Tương Liễu thân thể, mà Tô Vân đang đứng tại Tương Liễu dưới chân, lộ ra rất là nhỏ bé.

Có người nắm chặt nắm đấm, nhìn một chút đứng tại Tương Liễu dưới chân Tô Vân, lại nhìn một chút đứng tại cách

đó không xa Nguyệt Lưu Khê cùng Giang Tổ Thạch, bọn họ có từng người kiêu ngạo, nhưng mà nếu như không có Giang Tổ Thạch cho phép, bọn họ không dám ra tay.

Những người khác, thì nhớ lại Lan Lăng phố bị Tô Vân đánh nát tất cả kiêu ngạo lúc sợ hãi.

Cái loại này kinh khủng thân thể lực bộc phát, trực tiếp nghiền nát bọn họ tất cả thần thông, chỉ dựa vào thân thể lực lượng, liền phá hủy ý chí của bọn hắn!

Làm Tô Vân nắm đấm ầm lúc đến, nắm đấm bóng ma tràn đầy bọn họ trong đôi mắt thiên địa, đem thiên địa lấp đầy, loại này sợ hãi, sâu thực tại đạo tâm của bọn họ bên trong!

Đột nhiên, một cái Kiếm các sĩ tử lặng lẽ di chuyển một chút cái mông, lập tức bị trong đó một viên Tương Liễu đầu lâu phát hiện!

Cái kia Tương Liễu đầu lâu hô một tiếng nâng lên, sau đầu màng thịt giống như là quạt lông giống như nổ tung, rầm rầm chấn động, trong miệng phát ra một tiếng vang dội vô cùng long ngâm, lúc nào cũng có thể đập xuống!

Kiếm kia các sĩ tử trợn mắt lên, há to mồm, thân thể run rẩy, trong đầu trống rỗng.

"Vị bạn học này không cần sợ."

Cái kia Tương Liễu đầu lâu đột nhiên khép lại sau đầu màng thịt, cái cổ tại từng cái sĩ tử ở giữa xuyên qua, đi tới trước mặt hắn, hẹp dài môi rồng khép mở, miệng nói tiếng người: "Lần trước Lan Lăng phố bên trong ta đánh các ngươi thời điểm, dùng chính là thân thể thần thông, hiện tại ta thi triển chính là pháp thuật thần thông."

Tương Liễu từng cái đầu hướng về co đi, biến mất tại Tô Vân sau lưng.

Tô Vân mỉm cười nói: "Hôm nay là ta đi tới Đại Tần Vân đô ngày thứ ba, cũng là ta dạy cho các ngươi khóa thứ nhất. Không có đồng học ý định vào tay ư?"

Từng đôi mắt nhao nhao hướng Nguyệt Lưu Khê cùng Giang Tổ Thạch nhìn lại.

Giang Tổ Thạch sắc mặt hờ hững, nhìn về phía Nguyệt Lưu Khê.

Nguyệt Lưu Khê khẽ mỉm cười, nói: "Nguyên Sóc chính là văn minh cổ quốc, các sĩ tử mở mang kiến thức một chút Nguyên Sóc đạo pháp thần thông cũng là tốt. Đá ở núi khác có thể công ngọc…"

Hắn lời còn chưa dứt, một vị Kiếm các sĩ tử đứng dậy, không nói lời gì Nguyên Khí Bạo phát, cao giọng nói: "Nguyên Sóc man di chỗ, có cái gì…"

Hắn vừa mới nhảy lên, Động Thiên mở ra, Ly Uyên hiện lên, lời nói còn chưa kịp nói xong, đột nhiên trời long đất lở giống như tiếng vang truyền đến.

"Ầm!"

Tô Vân sau lưng, Tương Liễu tái hiện, chín viên đầu rồng xuất kích, tại Tương Liễu chín đầu bắn ra đi trong nháy mắt, Tô Vân sau lưng không khí chấn động kịch liệt, vậy mà hiện ra chín cái tròn trịa khí hoàn, hướng bốn phía lượn lờ tản ra!

Kiếm kia các sĩ tử thần thông còn chưa kịp chuẩn bị, liền bị viên thứ nhất Tương Liễu đầu xuyên thủng thân thể, sau một khắc, Tương Liễu đầu lâu từ phía sau hắn đi ra, cắn vào hắn nội tâm đầu, đem hắn nội tâm sinh sinh từ Linh giới bên trong đánh bay ra tới!

"Bành!"

Một tiếng vang thật lớn truyền đến, Tương Liễu cắn cái kia sĩ tử nội tâm, mạnh mẽ đụng vào Võ Thánh các trên vách tường.

Viên thứ hai Tương Liễu đầu bỗng nhiên cắn vào cái kia sĩ tử thân thể, thật cao nâng lên, một tiếng ầm vang đập xuống đất.

Kiếm kia các sĩ tử trợn mắt lên, ngã trên mặt đất không nhúc nhích, mà mặt khác bảy viên Tương Liễu đầu trôi lơ lửng ở thân thể của hắn bốn phía, xoay quanh hắn chậm rãi bơi lội, tựa hồ là đang nhìn hắn chết hay không.

"Chư vị đồng học yên tâm, ta không tại Võ Thánh các giết người."

Tô Vân mặt mỉm cười, Tương Liễu chín đầu chậm rãi thu về, đem cái kia sĩ tử nội tâm nhét về hắn Linh giới bên trong.

Cái kia sĩ tử bỗng nhiên tỉnh lại, vội vàng sờ lồng ngực của mình sau lưng, hắn rõ ràng nhìn thấy Tương Liễu đầu từ trong cơ thể mình xuyên qua, nhưng mà lồng ngực của hắn lại không có phá vỡ một cái lỗ thủng to.

Hiển nhiên, Tô Vân cũng không thống hạ sát thủ, tại thần thông gần người lúc, thu liễm uy lực.

"Ngươi chẳng qua là đánh lén Lỗ sư huynh!"

Một cái Kiếm các nữ sĩ tử nhảy lên, đột nhiên thân thể biến hóa, từ thân thể người hình thái hướng lên trời thần hình trạng thái thay đổi, quát: "Nguyên Sóc thần thông căn bản không đỡ được một…"

"Đòn" chữ chưa mở miệng, đột nhiên Tô Vân sau lưng to lớn bóng ma bay lên, rõ ràng là một đầu vô cùng to lớn Thao Thiết, Thao Thiết mở cái miệng rộng, thậm chí có thể từ cái này ma thần miệng một mực nhìn thấy hắn dạ dày, chỉ thấy

miệng của hắn đến dạ dày, lại có vô số vô cùng sắc bén răng nhọn đang không ngừng xoay tròn cắt chém!

Thao Thiết mở miệng trong tích tắc, tất cả mọi người ngửi được vô cùng nồng đậm tanh hôi cùng a-xít đậm đặc mùi vị!

Vù ——

Thao Thiết lưỡi dài vung ra, kiếm kia các nữ sĩ tử chưa biến hóa hoàn thành, liền bị Thao Thiết lưỡi dài khóa lại, kéo vào trong miệng.

"Ah —— "

Thao Thiết trong bụng truyền đến nữ tử kia thét lên, sau một lát, không nghe tiếng tức.

Võ Thánh các bên trong rất nhiều sĩ tử hãi hùng khiếp vía, nhưng tại lúc này, chỉ thấy cái kia Thao Thiết há miệng, kiếm kia các nữ sĩ tử từ hắn dạ dày bên trong trượt xuống, quần áo xốc xếch, đâu đâu cũng có lỗ thủng, hơn nữa toàn thân ướt sũng, dính nhơm nhớp, hai mắt si ngốc ngây ngốc, không biết gặp cái gì.

"Thiên Đình Thần Chiếu!"

Một vị Kiếm các sĩ tử bạo khởi hét lớn, đỉnh đầu Thiên Đình hiện lên, chư thần san sát, thần quang chiếu rọi mà xuống.

Cái kia sĩ tử thôi thúc thần thông, Thiên Đình hàng thần, vừa mới vào ở hắn thân thể, cùng hắn nội tâm tương dung, đột nhiên một cái đuôi cá vung ra, phiến tại cái kia sĩ tử trên người, đem cái kia sĩ tử mạnh mẽ đập vào Võ Thánh các trên vách tường!

Trong Kiếm Các, rất nhiều sĩ tử vừa sợ vừa giận, nhao nhao bay lên trời, hướng Tô Vân đại đại xuất thủ!

Tô Vân mặt mỉm cười, đứng ở nơi đó không nhúc nhích, sau lưng bảy mươi hai Động Thiên bên trong đột nhiên từng con Thần Ma gào thét bay ra, trong nháy mắt toàn bộ Võ Thánh các bên trong Thần Ma loạn vũ, Ứng Long, Khai Minh, Đào Ngột, Thao Thiết, Cùng Kỳ, Huyền Vũ, Thiên Bằng, Đại Côn, Cửu Phượng, Tranh, Nanh các loại Thần Ma giống như là từ một cái thế giới khác bên trong chạy đến, đại khai sát giới!

Cũng trong lúc đó, phía sau hắn vỡ ra đạo kia sâu không thấy đáy Ly Uyên bên trong, từng tôn dữ tợn đáng sợ Thần Ma nhao nhao nhô ra lợi trảo, từ trong vực sâu hướng ra phía ngoài leo ra!

"Bành!"

Một cái Kiếm các sĩ tử bị Ứng Long giẫm tại dưới chân, trên mặt đất đập ra một cái hố to, Ứng Long vỗ cánh, cánh cánh chim hóa thành vô số đạo kiếm quang từ trên trời giáng xuống, cắm đầy cái kia sĩ tử toàn thân.

Cái kia sĩ tử hai mắt trợn tròn, cho là mình đã đi đầu thai, lại thấy những cái kia vũ kiếm cũng không thật xuyên qua thân thể của hắn, mà là hư hư trồng ở bên ngoài, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Cái kia Ứng Long đánh bại hắn, đứng tại trên người hắn ngẩng đầu, giương cánh, vẫy đuôi, bày ra đủ loại tư thế, nhìn ra cái kia sĩ tử một mặt ngỡ ngàng.

"Ầm!"

Một cái khác sĩ tử từ Ứng Long bên người bay ngược mà ra, bị ma thần Phì Di quăng ở trên tường, ngay sau đó cái kia Phì Di hai đầu một cái khác đầu lâu vị trí thân thể kéo dài tới, bắt lấy cái kia sĩ tử, đẩy ra bên trên răng xác bên dưới răng xác, há miệng một viên chân hỏa phun ra!

Kiếm kia các sĩ tử cái bụng càng lúc càng lớn, thân thể bị chân hỏa chứa đầy, trong mắt nước mắt tràn mi.

"Ta chết chắc!"

Lúc này, một cái khác nữ sĩ tử bành một tiếng đụng vào trên vách tường, bị ma thần Quỷ Xa đóng ở trên tường, quỷ kia xe là cái mẫu, như là chim lớn, cánh chim mở rộng, cánh bên dưới treo đầy trẻ mới sinh, treo ngược lấy, nhao nhao quay mặt lại cùng một chỗ hướng về phía cô bé kia gọi mẹ.

Cái này ma thần Quỷ Xa còn gọi là Bách Tử quỷ mẫu, song trảo bắt lấy cô bé kia, bỗng nhiên hai cánh lay động, nhất thời từng cái trẻ mới sinh tróc ra, gào thét hướng cô bé kia trong miệng chui vào!

Kiếm kia các nữ sĩ tử la hét, cái bụng càng ngày càng tăng.

Đột nhiên lại là một tiếng hét thảm truyền đến, một cái Kiếm các sĩ tử bị Tranh cùng Nanh bắt lấy, hai tôn ma thần một cái bắt hắn lại đầu, một cái bắt hắn lại chân, dùng sức xé rách.

Kiếm kia các sĩ tử gào khóc mấy ngày liền.

Còn có một cái Kiếm các sĩ tử bị ma thần Chu Yếm nắm lấy chân, một chút lại một chút mạnh mẽ hướng trên đất đập đi.

Còn muốn sĩ tử bị Thần Chỉ Quỳ Long bắt lấy, nắm ở trong lòng bàn tay, đầu xem như chày gỗ, thùng thùng gõ bản thân cái bụng.

Lại có một cái Kiếm các sĩ tử bị ma thần Cùng Kỳ nuốt vào trong bụng, cái kia sĩ tử mặt xuất hiện tại Cùng Kỳ trên lưng, cùng mặt khác bị Cùng Kỳ ăn đi mặt người nhét chung một chỗ.

Cái kia gần một trăm mở khác biệt gương mặt đều mọc tại Cùng Kỳ trên lưng, thoáng nhìn hai bên, liền cùng một chỗ phát ra tiếng kêu thảm thiết thê lương.

Trong lúc nhất thời, Võ Thánh các bên trong tiếng kêu thảm thiết không dứt bên tai, tựa như địa ngục nhân gian đồng dạng.

Đột nhiên, Võ Thánh các bên trong tất cả Thần Ma nhao nhao tiêu tán, hóa thành từng đoàn từng đoàn khí huyết hướng Tô Vân sau lưng dũng mãnh lao tới.

Trong các rất nhiều sĩ tử còn tại kêu thảm không dứt, mặt khác sĩ tử bởi vì không có động thủ, vẫn ngồi ở tại chỗ, ngơ ngác nhìn một màn này, ánh mắt bên trong tràn đầy sợ hãi.

Qua rất lâu, cuối cùng một tiếng hét thảm âm thanh càng ngày càng nhỏ, cái kia bị Quỷ Xa trăm tử chui vào trong cơ thể thiếu nữ cuối cùng không còn thét lên, nhưng vẫn như cũ có chút ngơ ngơ ngác ngác, trong lúc nhất thời không cách nào lấy lại tinh thần.

Dưới đài rất nhiều Kiếm các sĩ tử nhao nhao hướng trên đài nhìn lại, chỉ thấy Tô Vân vẫn như cũ đứng ở nơi đó, mặt mỉm cười, từ đầu đến cuối không nhúc nhích qua tay.

Vừa rồi một màn kia màn cũng không phải là ảo giác, mà là hắn thần thông.

Hắn chỉ dựa vào thần thông, liền để cái này sĩ tử tất cả đánh ngã, để cho bọn họ thua không còn manh giáp!

“Hắn hình như so hai ngày trước đánh chúng ta lúc, mạnh hơn!” Những cái kia không có động thủ sĩ tử mồ hôi lạnh trên trán chảy.

Bọn họ nhưng lại không biết, hai ngày trước Lan Lăng phố một trận chiến, Tô Vân vừa mới tìm hiểu ra Nhục Thân cảnh

giới, vì phát triển thân thể, hắn chân nguyên hầu như đều bị dùng để tăng lên thân thể.

Lúc đó Tô Vân, không cách nào sử dụng bất kỳ pháp lực, chỉ có thể dựa vào thân thể mạnh mẽ đánh với bọn họ một trận.

Mà bây giờ hai ngày thời gian đi qua, Tô Vân chuyên cần khổ luyện, một thân chân nguyên bị lần nữa luyện về đỉnh phong, mà thân thể cũng so lúc trước cường đại hơn nhiều.

Lại thêm hắn đột phá đến Nguyên Động cảnh giới, tu vi càng thêm thâm hậu mạnh mẽ, lần này Võ Thánh các chi chiến, có thể nói là tiểu thí ngưu đao.

Dưới đài, Tả Tùng Nham nhân cơ hội tìm hiểu, đối chiếu Tô Vân lấy thần thông hiển hóa ra từng tôn Thần Ma, lúc trước hắn đối Hồng Lô Thiện Biến bên trong không thể lĩnh ngộ địa phương, nhất thời sáng tỏ thông suốt.

Chờ đến Tô Vân tán đi những này Thần Ma, hắn cũng cuối cùng đem Uẩn Linh cảnh giới đại nhất thống công pháp tìm hiểu ra đến, âm thầm thở phào nhẹ nhõm: "Mặc dù không có hoàn toàn hiểu rõ, nhưng mà miễn cưỡng có thể duy trì tại trẻ tuổi trạng thái…"

Tô Vân nhìn chung quanh một tuần, không có Kiếm các sĩ tử dám to gan nhìn thẳng vào mắt hắn, ánh mắt của hắn rơi vào Thương Cửu Hoa trên người, mỉm cười nói: "Cửu Hoa sĩ tử, ngươi không muốn cũng tới khiêu chiến lão sư ư?"

"Tô tiên sinh, chúng ta có rất nhiều cơ hội."

Thương Cửu Hoa khẽ mỉm cười, hướng Ngọc Sương Vân nói: "Ngọc sư tỷ, mời."

Chương 277 : Cô nương, ta bị thương

Chương 277: Cô nương, ta bị thương

Lúc trước Tô Vân động thủ thời điểm, Ngọc Sương Vân một mực không có bất kỳ cái gì động tác , mặc cho Tô Vân hành động, cho đến Thương Cửu Hoa khom người, nàng lúc này mới đứng dậy.

"Thương sư huynh, tu vi của ngươi thực lực không kém gì ta. Ngươi vì sao không ra tay?" Ngọc Sương Vân khó hiểu nói.

Thương Cửu Hoa nói: "Ngươi ta ai trước ai sau đều không có quan hệ, ta cũng khẳng định sẽ hướng hắn ra tay."

Hắn thật sâu nhìn Ngọc Sương Vân một cái, thấp giọng nói: "Dù sao, mục đích của chúng ta cũng là vì ép ra hắn bản lĩnh thật sự, để các chủ nghiên cứu một chút hắn."

Ngọc Sương Vân rủ xuống mi mắt, che giấu trong mắt phong mang: "Các chủ…"

Nàng đi ra phía trước, Võ Thánh các bên trong Kiếm các sĩ tử truyền đến trầm thấp bạo động: "Quốc sư đệ tử…"

Đối với Ngọc Sương Vân, Kiếm các sĩ tử cũng không lạ lẫm, cô gái này tại Kiếm các bên trong cực kỳ hữu danh, trong người đồng lứa, có Kiếm các đệ nhất nhân thanh danh tốt đẹp.

Nhà nàng học nguồn gốc, sư thừa Đại Tần quốc sư. Đại Tần quốc sư họ Ngọc, tên là Đạo Nguyên, chính là tân học nhân tài mới xuất hiện, xuất thân tự Đại Tần một cái khác tân học Thánh địa, Đế cung.

Giang Tổ Thạch liếc một bên Nguyệt Lưu Khê một cái, tự nhủ: "Kiếm các là đệ nhất Thánh địa, Đế cung cũng không so kiếm các kém bao nhiêu. Ngọc Đạo Nguyên đệ tử, lại thêm ta Kiếm các tuyệt học, Ngọc Sương Vân có thể cùng Thông Thiên các chủ tranh đấu."

Hắn mặc dù là đang lầm bầm lầu bầu, lại là tại đối Nguyệt Lưu Khê nói chuyện.

Từ lúc Cầu Thủy Kính rời đi Kiếm các trở về Nguyên Sóc, Nguyệt Lưu Khê cùng Giang Tổ Thạch liền phát hiện hai người bọn họ lý niệm chênh lệch càng lúc càng lớn, ngăn cách cũng càng lúc càng lớn, cuối cùng hai người mỗi người đi một ngả.

Bọn họ đều muốn thuyết phục đối phương, nhưng cuối cùng phát hiện, đây là lý niệm xung đột, cũng không phải là mồm miệng lanh lợi liền có thể thuyết phục.

Bởi vậy bọn họ cho dù là nhìn thấy hai bên, cũng rất ít lại mở miệng, chớ nói chi là chủ động hướng đối phương cúi đầu nhận sai.

Nguyệt Lưu Khê ánh mắt rơi vào Ngọc Sương Vân trên người, nói: "Kiếm các cần bản thân cảnh giác, Đại Tần cũng là như vậy. Đại Tần tân học vừa mới cất bước một hai trăm năm, xa không đi đến hoàn mỹ mức độ. Cựu học, cũng có hắn sở trường, không thể hoàn toàn chối bỏ. Xâm lược Nguyên Sóc, kỳ thị Nguyên Sóc người, xem thường thậm chí hủy diệt Nguyên Sóc học vấn, là không đúng. Tô các chủ tới dạy học, sẽ để cho Kiếm các cùng Đại Tần nhìn thấy Nguyên Sóc học vấn ảo diệu."

Hắn vừa dứt lời, Ngọc Sương Vân sau lưng đại uyên vỡ ra, Động Thiên hiện lên, nàng chân nguyên hóa thành kiếm khí, kiếm thuật thần thông bộc phát!

Ngọc Sương Vân kiếm khí cũng không phải là lòng ngay dạ thẳng, mà là có thể như nước chảy lưu chuyển, kiếm quang nhiễu loạn, từ từng cái xoay tròn Động Thiên bên trong bay ra, kiếm quang sắc bén vô song, những nơi đi qua, không khí bị tuyệt đến xuy xuy vang vọng!

Võ Thánh các bên trong có hai trăm sĩ tử, có ngồi ngay ngắn, có bị Tô Vân đánh bại, giờ phút này đều cứng ở tại chỗ không dám động đậy.

Chỉ thấy từng đạo kiếm quang hiện ra sắc bén vô cùng kiếm mang từ sĩ tử ở giữa xuyên qua, từ bốn phương tám hướng hướng Tô Vân công tới!

Tô Vân vẫn như cũ đứng tại trên giảng đài, thân thể sừng sững không động.

Tia kiếm quang thứ nhất tiếp cận, xuất hiện tại trước người hắn hơn trượng vị trí, đột nhiên đụng vào vô hình thành luỹ bên trên, phát ra coong một tiếng chuông vang.

Theo cái này âm thanh chuông vang, kiếm quang chỗ đâm vị trí hiện ra một mảnh kỳ lạ đường vân, đó là Bạch Viên cùng Giao Long đường vân, giống như là leo lên tại trên thứ gì.

Tiếp lấy đạo thứ hai, đạo thứ ba, đạo thứ tư kiếm quang bay tới, lần lượt đụng vào trên không vô hình thành luỹ bên trên, chỉ nghe đương đương đương liên tục ba tiếng chuông vang truyền đến, trên không lại hiện ra ba khối hình cung thành luỹ.

Những cái kia hình cung thành luỹ bên trên cũng có kỳ lạ Thần Ma lạc ấn, có Tất Phương, Nhật Nguyệt, Cùng Kỳ các loại lạc ấn, những này Thần Ma hoặc là Nhật Nguyệt, hiện ra khác biệt chiêu pháp hoặc là quỹ tích vận hành, tương đương tráng lệ.

“Hưu” “Hưu” “Hưu” !

Hơn sáu mươi đạo kiếm quang từ bốn phía đều tới, tiếp lấy Ngọc Sương Vân sau lưng bảy mươi hai Động Thiên bên trong kiếm quang nhiễu loạn, bay vọt như cá, trong lúc nhất thời Võ Thánh các bên trong kiếm mang mãnh liệt, trước mắt mọi người sáng như tuyết một mảnh, chỉ thấy tính ra hàng trăm kiếm quang phong mang tất lộ, đem Tô Vân bao phủ!

Cuối cùng, kèm theo "Coong" một tiếng du dương vô cùng tiếng chuông, Tô Vân trước người sau người, tất cả hình cung thành luỹ nối liền cùng một chỗ, rõ ràng là một cái to lớn hoàng chung!

Cái kia hoàng chung không phải vàng màu sắc, mà là vàng cam cam, cũng không có bất kỳ thanh đồng dấu vết, vàng thuần túy.

Hoàng chung từng cái cấp độ không ngừng xoay tròn, chuông bên trên thấp nhất hai tầng, đều có Thần Ma lạc ấn.

Tầng thấp nhất có ba trăm sáu mươi khắc độ, mười loại Thần Ma hoặc là sự vật, mỗi loại Thần Ma hoặc là sự vật, như Tất Phương, Bạch Viên, Giao Long, Nhật Nguyệt các loại, từng người hiện ra ba mươi sáu loại tư thế.

Mà tầng thứ hai cũng có ba trăm sáu mươi khắc độ, có mười hai loại Thần Ma, mỗi một loại Thần Ma, như Ứng Long, Thao Thiết, Đào Ngột, Cùng Kỳ các loại, từng người hiện ra ba mươi loại thần thông lạc ấn.

Kỳ lạ chính là, Ngọc Sương Vân công hướng Tô Vân kiếm quang, đi tới hoàng chung phía trước, liền bị hoàng chung bên trên Thần Ma lạc ấn chặn lại, căn bản là không có cách đánh vào chuông phía trong.

Ngọc Sương Vân giơ tay lên một trảo, tính ra hàng trăm kiếm quang kiếm mang vù vù vang vọng, hội tụ đến cùng một

chỗ, hóa thành một cái thô to vô cùng kiếm quang, rất kiếm đâm về đằng trước!

Một kiếm này đâm ra, đỉnh đầu của nàng một mảng thần quang động chiếu xuống tới, quang mang như đuốc, nhưng mỗi ngày đình hiện lên, Thiên môn bên trong từng tôn Thiên Thần từ quang mang bên trong rơi xuống, chiếu rọi tại nàng một kiếm này bên trong.

"Xùy ——— "

Thô to vô song mũi kiếm xoay tròn, chuyển động thời điểm, chỉ thấy xuy xuy vang vọng kiếm khí hình thành một tôn xoay quanh kiếm quang xoay tròn Long Thần dị tượng, một tiếng ầm vang đâm vào hoàng chung bên trên!

"Coong!"

Tiếng chuông vang lên, Tô Vân trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc, chỉ thấy hắn tính linh thần thông đại hoàng chung, lần đầu bị người lấy thần thông trực tiếp đâm xuyên!

Hắn hoàng chung quả thực có giấu sơ hở, chỉ cần hai lần công kích khoảng cách nhỏ hơn một tích tắc thời gian, liền có thể đột phá hắn hoàng chung phòng ngự.

Bất quá, cái này sơ hở là cạm bẫy.

Tại Oánh Oánh chỉ điểm, hắn đã sớm đem cái này sơ hở chữa trị.

Hắn hoàng chung có vách ngoài cùng vách trong phân chia, vách ngoài chủ phòng ngự, vách trong chủ tấn công.

Vách ngoài bên trên có đủ loại Thần Ma phù văn ấn ký, trên vách trong cũng có đủ loại Thần Ma phù văn ấn ký, về số lượng tuyệt không so vách ngoài ít!

Phàm là có người công phá hắn vách ngoài vòng phòng ngự, đi vào chuông bên dưới cùng hắn quyết đấu, tất nhiên sẽ

bị hoàng chung thần thông một chút đánh đổ thậm chí đánh giết!

Cùng Tô Vân quyết đấu trong cao thủ, quả thực có không ít người đều nhìn ra cái này sơ hở, công phá hoàng chung vòng phòng ngự.

Nhưng mà Ngọc Sương Vân khác biệt.

Ngọc Sương Vân căn bản không có công kích cái này sơ hở, mà là trực tiếp đánh xuyên hoàng chung phòng ngự!

Lực công kích cường đại như thế thần thông, hơn nữa không phải tiên thuật, Tô Vân vẫn là lần đầu nhìn thấy!

"Nữ nhân này, rất mạnh!" Hắn đột nhiên hưng phấn lên.

Tô Vân cười ha ha, đại nhất thống công pháp thôi thúc, Hồng Lô Thiện Biến mở ra, nhất thời Ly Uyên hai vách tường Ứng Long các loại Thần Ma lạc ấn hiện lên, thân thể của hắn bên trong hồng lô thân thể vách lò bên trên, Ứng Long các loại Thần Ma trở nên vô cùng rõ ràng, hai hai lẫn nhau cảm ứng, nội tâm thân thể nhất thể!

"Ầm!"

Phía sau hắn Linh giới bên trong bảy mươi hai Động Thiên đột nhiên đồng thời biến thành cùng một loại Động Thiên, Ứng Long Động Thiên!

Từ những cái kia Động Thiên bên trong xông ra thiên địa nguyên khí, bất ngờ hóa thành Ứng Long nguyên khí!

Bảy mươi hai Động Thiên cùng Ly Uyên bên trong xông ra Ứng Long nguyên khí, liên tục không ngừng hóa thành trong cơ thể hắn Ứng Long chân nguyên!

Ngọc Sương Vân đâm tới thô to kiếm quang xuyên thấu hoàng chung, kiếm quang bốn phía Long Thần uốn quanh,

phát ra một tiếng long trời lở đất long ngâm, đó là Thiên Thần gào thét, hướng Tô Vân đâm tới!

Trong lúc nhất thời, Võ Thánh các bên trong nhiều sĩ tử nhao nhao đứng dậy, nhìn một kiếm này, kích động không thôi.

Nhưng vào lúc này, Tô Vân nâng tay phải lên, bắt lấy kiếm quang mũi kiếm.

Đinh.

Giòn vang truyền đến, Ngọc Sương Vân cái này một đòn kinh thiên động địa, đâm vào trong lòng bàn tay của hắn, chỉ thấy Tô Vân bàn tay bắt đầu điên cuồng biến hóa, hóa thành một cái vuốt rồng.

Hai người thần thông uy lực bộc phát, Tô Vân trong lòng bàn tay truyền đến ba ba ba tiếng vang, Ngọc Sương Vân sắc mặt biến hóa, cảm ứng được bản thân hóa thành kiếm quang chân nguyên bị lực lượng khổng lồ nghiền nát!

Đột nhiên, vô số đạo nghiền nát kiếm quang bốn phương tám hướng bắn nhanh, Võ Thánh các trung ương vải trắng nhất thời bị vô số nói toạc ra vỡ kiếm quang xuyên qua, cắt thành mảnh vỡ.

Vải trắng bay lả tả, như là trắng như tuyết hồ điệp bay múa đầy trời.

Cũng trong lúc đó, Ngọc Sương Vân xoay quanh một kiếm này lượn quanh động Long Thần bay lên, hướng Tô Vân mi tâm đâm tới!

Đây mới là nàng một chiêu này tinh diệu nhất âm nhất hung ác tuyệt chiêu!

Ngay tại lúc Long Thần bay lên trong tích tắc, Tô Vân sau lưng, Ứng Long hai cánh mở rộng, chém về phía trước, ngàn

vạn kim vũ phong mang tất lộ, từng chiếc rõ ràng, xuy xuy hai tiếng, đem Long Thần chém thành ba đoạn.

Chợt, vũ kiếm tăng vọt, nghìn vạn đạo kiếm quang thẳng đến Ngọc Sương Vân mặt mà tới!

Ngọc Sương Vân cầm kiếm, đỉnh đầu giữa không trung Thiên Đình bộc phát sáng rực rõ ràng, một tôn Thiên Thần đứng lại Thiên môn bên dưới, trong tay cầm kiếm, cùng Ngọc Sương Vân thi triển ra cùng một chiêu.

Thương Cửu Hoa sắc mặt đại biến, vội vàng cao giọng nói: "Gục xuống!"

Vô số miệng cuốn lên tinh tế kiếm quang từ trên không đè xuống, đem ngàn vạn kim vũ chém xuống.

Võ Thánh các bên trong, tất cả sĩ tử vội vàng gục xuống, chỉ nghe đỉnh đầu gào thét kiếm rít cuồn cuộn mà qua, có người nằm sấp chậm một bước, trên đầu một mảnh lạnh giá, tóc bị kiếm mang cuốn qua, tuyệt đến không còn một mảnh, chỉ còn lại có da đầu, sáng bóng vô cùng.

"Đế cung, có rất nhiều truyền thuyết."

Giang Tổ Thạch nhìn Ngọc Sương Vân đỉnh đầu Thiên môn, trong môn phái tôn này Thiên Thần cầm kiếm, cùng Ngọc Sương Vân cùng một chỗ vận kiếm, lực phá Tô Vân Ứng Long chân thân, thản nhiên nói: "Thánh địa Đế cung quật khởi tại hơn 170 năm trước kia, cùng chúng ta Kiếm các đồng dạng, đều là thời đại Hắc Ám Bàn Dương chi loạn kết quả."

Ngọc Sương Vân phá vỡ Ứng Long hai cánh, một kiếm đâm rách Tô Vân hoàng chung, đâm vào Tô Vân ngực.

"Ầm!"

Kiếm quang bạo phát ra, tựa như sáng rực vô cùng ô lớn hướng bốn phương tám hướng nở rộ kiếm mang, chói mắt vô

cùng.

“Mọi người chịu đủ Bàn Dương chi loạn khổ, dân chúng lầm than, ngay sau đó có một nhóm mạnh mẽ hải ngoại Thông Thiên các thành viên xây dựng Kiếm các, truyền thụ đạo pháp thần thông, rộng rãi thu sĩ tử.”

Giang Tổ Thạch nhìn một màn này, lộ ra tươi cười, nói: “Cái kia thời đại Hắc Ám còn có một nhóm mạnh mẽ linh sĩ xây dựng Đế cung, truyền thụ đến từ Thiên Đình tuyệt học, tuyên truyền Thiên Đình lý niệm. Bởi vì Thiên Đình bên trong có thần Đế, cho nên nơi này liền gọi là Đế cung. Hiện tại, Ngọc Sương Vân vận dụng kiếm thuật là Thần Vương kiếm thuật, còn không phải Thần Đế kiếm thuật.”

“Ngọc Đạo Nguyên kiếm thuật, quả thực là nhất tuyệt.”

Nguyệt Lưu Khê không có nhìn hắn, tự ý nói: “Hắn Thần Đế kiếm thuật, Đại Tần bên trong tìm không ra người thứ hai. Nhưng ngọc Đạo Nguyên cũng không bị phong Thánh.”

Giang Tổ Thạch hừ một tiếng: “Phong thánh? Lúc trước phong thánh, chỉ có Nguyên Sóc hoàng đế mới có thể phong Thánh Nhân. Ta hải ngoại các quốc gia Nguyên Đạo cảnh giới cường giả, muốn phong thánh cũng chỉ có thể đến Nguyên Sóc đi, bị Nguyên Sóc hoàng đế phong làm Man Thánh, di Thánh! Đây không phải là phong thánh, đây là nhục nhã!”

Kiếm mang tán đi, Giang Tổ Thạch đồng tử thu nhỏ lại, chỉ thấy Tô Vân vẫn như cũ đứng tại trên giảng đài , mặc cho Ngọc Sương Vân một kiếm này đâm vào bộ ngực mình.

Quần áo của hắn phá vỡ, ngực có kiếm quang chân nguyên nổ tung dấu vết, nhưng mà làn da cái bị đâm phá to bằng mũi kim.

“Đau quá… Ta bị thương!”

Tô Vân khóe miệng giật giật, lộ ra vẻ không thể tin được: "Ta chảy một giọt máu! Đây là ta viễn độ biển cả và đại dương đi tới hải ngoại đến nay, lần đầu tiên bị thương! Ngọc cô nương, ngươi rất bất phàm ngươi biết không?"

Hắn trong lời nói toát ra khó mà áp chế phấn khởi, đột nhiên giơ tay lên bắt lấy kiếm quang, kinh khủng chân nguyên bộc phát, trong kiếm quang Ngọc Sương Vân chân nguyên nhất thời lốp bốp rạn nứt.

Ngọc Sương Vân sắc mặt khẽ biến, Tô Vân sau lưng bảy mươi hai Động Thiên hình thái bắt đầu biến hóa, hóa thành từng cái hoàng chung hình thái, thân chuông chậm rãi nghiêng.

Ngọc Sương Vân quát, biến chiêu, nữ tử này đỉnh đầu Thiên môn bên trong tôn này Thần Vương cũng đồng thời biến chiêu, một người một thần, kiếm khí đều xuất hiện. Nhưng vào lúc này, Tô Vân sau lưng, hiện ra hoàng chung hư ảnh, miệng chuông hướng về Ngọc Sương Vân.

Tô Vân cười ha ha, đấm ra một quyền, hoàng chung chấn động.

"Coong!"

Miệng chuông vách trong, hai mươi bốn Thần Ma bay lượn, hai mươi bốn Thần Ma thần thông bộc phát, hóa thành mênh mông cuồn cuộn uy năng nghiền ép mà đến, Ngọc Sương Vân chưa thành hình kiếm chiêu nhất thời phá huỷ, cả người bay lên, lấy lại tại Võ Thánh các trên vách tường!

Đỉnh đầu nàng Thiên Đình Thiên môn bên trong, cái kia Thần Vương hư ảnh cũng đổ bay mà ra, treo ở Thiên môn trung ương.

Ngọc Sương Vân cố gắng đấu tranh, ngẩng đầu lên đến, đột nhiên Tô Vân một quyền này tầng thứ hai lực lượng bộc

phát, thiếu nữ sau lưng bức tường trũng, thiếu nữ hộc máu.

Mà đỉnh đầu nàng Thiên môn bên trong, tôn này Thần Vương hư ảnh đột nhiên cũng không chịu nổi, bay ngược mà đi, hướng Thiên Đình bên trong đánh tới!

Ngọc Sương Vân lại khó chống đỡ, cả người cùng bức tường cùng một chỗ bay ra ngoài.

—— —— ta bị thương, ta mới biết cuối tháng nguyệt phiếu gấp đôi, ngất xỉu, các ngươi còn có nguyệt phiếu ư?

Chương 278 : Thần Đế kiếm thuật (đề nghị sửa thành: Ngươi liền gọi)

Chương 278: Thần Đế kiếm thuật (đề nghị sửa thành: Ngươi liền gọi)

Tô Vân một quyền này chứa đựng hai tầng lực lượng, tầng thứ nhất lực lượng là một quyền này bên trong tích chứa thần thông uy lực, lấy mạnh mẽ chân nguyên thôi thúc hoàng chung, mang bảy mươi hai Động Thiên chi uy.

Cái này một tầng uy lực, nghiền ép Ngọc Sương Vân pháp lực, trực tiếp đem hắn chân nguyên đánh đổ, không để cho nàng có thể sử dụng thần thông.

Tầng thứ hai lực lượng, chính là Tô Vân thân thể bên trong bộc phát ra lực lượng.

Đây là thuần túy lực lượng, nghiền ép tại Ngọc Sương Vân trên người, một quyền này nhắc lên quyền phong có thể cày mở mặt đất, có thể rung chuyển sườn núi, đấm ra một quyền, ngoài nửa dặm trên vách tường có thể đủ nhiều ra một cái to lớn quyền ấn!

Tầng thứ nhất lực lượng nghiền nát Ngọc Sương Vân pháp lực, đánh nát thần thông của nàng, tầng thứ hai lực lượng chính là chặt chẽ vững vàng trọng kích, đánh Ngọc Sương Vân thân thể.

Võ Thánh các chính là dựa theo linh binh phương pháp luyện chế chế tạo thành, một viên ngói một viên gạch, một

môn một tường, đều là lạc ấn phù văn, đừng nói thần thông, liền xem như linh khí cũng khó có thể đánh tan.

Mà Tô Vân đòn đánh này, trực tiếp cả người lẫn tường cùng một chỗ đánh bay, để ở đây tất cả mọi người là trong lòng hơi chấn động.

"Nguyên Sóc đạo pháp thần thông, cũng không phải là không đỡ nổi một đòn."

Nguyệt Lưu Khê lời nói thành khẩn nói: "Nguyên Sóc nắm giữ Thủy Kính nhân vật như vậy, trong lịch sử sinh ra Thánh Nhân, Thánh Hoàng như trên trời phồn tinh, nếu là có thể cùng Nguyên Sóc cùng một chỗ tiến bộ, ta Đại Tần sĩ tử ắt phải có thể đem đạo pháp thần thông thôi diễn đến độ cao mới. Nếu là cưỡng ép xâm lược Nguyên Sóc, có lẽ có thể thắng nhất thời, nhưng Nguyên Sóc kịp phản ứng sau đó đâu?"

Ánh mắt của hắn một mực rơi vào Tô Vân trên người, không có nhìn Giang Tổ Thạch, nhưng lời nói lại là đối Giang Tổ Thạch nói.

Hai người lý niệm không hợp, sớm đã đến dầu sôi lửa bỏng khó tha thứ tình trạng, nếu như ánh mắt giao chiến, có thể sẽ diễn biến thành một hồi Đại Tần Võ Thánh cùng Kiếm các Thánh Nhân ở giữa quyết đấu, bởi vậy bọn họ tận lực tránh khỏi ánh mắt gặp nhau.

Giang Tổ Thạch cũng không có đến xem Nguyệt Lưu Khê, thản nhiên nói: "Ta cũng không từ trên người hắn nhìn thấy thuộc về Nguyên Sóc cựu thánh tuyệt học. Hơn nữa, coi như trên người hắn có Nguyên Sóc cựu thánh tuyệt học, vậy thì sao? Năm ngàn năm chi mục nát, như nấm ghẻ chi mắc, nhất định phải dùng đao cắt đứt nấm ghẻ, triệt để cắt đứt mục nát. Thủy Kính không làm được, ta cái này Đại Tần người giúp hắn tới làm."

Nguyệt Lưu Khê cố nén nhìn thẳng hắn xúc động, đè thấp giọng nói: "Đại Tần cường công Nguyên Sóc, bao nhiêu người nguyên nhân quan trọng này mà chết?"

"Chỉ cần có thể đem tân học vinh quang vẩy khắp dã man hắc ám thổ địa, chết bao nhiêu Nguyên Sóc người đều là đáng giá."

Giang Tổ Thạch cười lạnh nói: "Năm đó Nguyên Sóc Thánh Hoàng viễn chinh nơi này, chúng ta đang ở tại dã man hắc ám thời đại, không phải cũng là tử thương vô số ư?"

"Ta lo lắng chính là chết nhiều hơn nữa Đại Tần tướng sĩ!" Nguyệt Lưu Khê nghiến răng, xoay người hướng hắn nhìn tới.

Ánh mắt hai người đang muốn cảnh ngộ, đột nhiên chỉ nghe Võ Thánh các truyền ra ngoài tới chư thần niệm tụng âm thanh, phiêu phiêu miểu miểu, mênh mông mênh mông, phảng phất từ thiên ngoại mà đến, âm thanh vang dội vả lại xa xăm.

Nguyệt Lưu Khê cùng Giang Tổ Thạch chấn động trong lòng, vội vàng hướng ra phía ngoài nhìn lại.

Nguyệt Lưu Khê thấp giọng nói: "Ngọc Sương Vân tại tranh đoạt Thông Thiên các chủ chi chiến bên trong, nhưng không có thi triển ra Thần Đế kiếm thuật ah!"

Giang Tổ Thạch cười nói: "Lưu Khê, đây chính là tân học tinh dũng mãnh tiến địa phương. Nàng tại tranh đoạt các chủ chi thời chiến, chưa từng tu luyện thành Thần Đế kiếm thuật, nhưng bây giờ nàng đã tu thành! Nguyên Sóc cựu thánh tuyệt học, tràn đầy tối tăm, cố làm ra vẻ huyền bí cùng vu thuật, có thể làm được một bước này ư?"

Nguyệt Lưu Khê không thể nào phản bác.

Hắn tuy là tìm hiểu Nguyên Sóc cựu học, nhưng cũng không tinh thông, hắn chẳng qua là từ Kiếm các điển tịch cùng

với đi tới Đại Tần du học Nguyên Sóc sĩ tử nơi đó giải một chút Nguyên Sóc cựu học văn hóa.

Từ lúc Đại Tần chiến thắng Nguyên Sóc đến nay, Đại Tần nội bộ càng ngày càng có một loại dứt bỏ Nguyên Sóc văn hóa ảnh hưởng xúc động, cố đạt được đem Đại Tần văn minh bên trong tất cả bị Nguyên Sóc văn minh ảnh hưởng dấu vết xóa đi, cho Đại Tần người một loại bọn họ văn minh là bỗng dưng phát triển mà đến giả tượng.

Nguyệt Lưu Khê là học giả, biết rõ loại này giả tượng tuy sẽ để cho Đại Tần người tự hào, nhưng cùng lúc cũng sẽ để Đại Tần người tự cao tự đại, hận không thể đem bọn hắn văn minh, phát triển đến toàn thế giới đi, cho dù là xâm lược chém giết, cũng ở đây không tiếc.

Tô Vân đến, để Nguyệt Lưu Khê ý thức được đây là một cái cơ hội, để Đại Tần người thay đổi ý thức cơ hội.

Tuy là hắn rất khó thay đổi tất cả Đại Tần người ý thức, nhưng hắn cảm thấy có thể để cho bạn chí thân của mình Giang Tổ Thạch thay đổi đối Nguyên Sóc thành kiến, để Kiếm các sĩ tử thay đổi đối Nguyên Sóc người xem thường.

Chẳng qua là Ngọc Sương Vân tu thành Thần Đế kiếm thuật, quả thực vượt quá dự liệu của hắn.

Hải ngoại Thông Thiên các chủ chính là dựa vào Thần Đế kiếm thuật, một lần bình định tất cả quốc gia tuyển chọn ra người cạnh tranh, trở thành các chủ!

Một đạo kiếm quang từ Võ Thánh các biến mất trong vách tường bay tới, đường đường chính chính, đại khí bàng bạc, kiếm quang chiếu sáng Võ Thánh các, thậm chí để tất cả trong các sĩ tử đều có một loại mãnh liệt đau đớn cảm giác, phảng phất sau một khắc, bản thân nội tâm liền sẽ bị chém giết, đầu lâu của mình liền sẽ bị đâm xuyên!

“Không nên động!”

Thương Cửu Hoa vội vàng hét lớn: “Tất cả mọi người không nên động!”

Hắn được chứng kiến hải ngoại Thông Thiên các chủ Thần Đế kiếm thuật, loại kiếm thuật kia cũng không phải là nhằm vào ngươi mà đến, nhưng mà sẽ cho ngươi một loại áp lực kinh khủng, để ngươi cho là mình sẽ bị chém giết.

Nhưng mà làm ngươi nhịn không được tránh né lời nói, liền thật sự có khả năng linh bị chém, đầu cũng có khả năng bị đâm xuyên!

Tranh đoạt Thông Thiên các chủ chi thời chiến, Thương Cửu Hoa liền thấy được loại kiếm thuật này, chẳng qua hải ngoại Thông Thiên các chủ đã có thể chưởng khống kiếm thuật uy lực, sẽ không đả thương đến người khác.

Nhưng mà Thương Cửu Hoa đối Ngọc Sương Vân không có lòng tin này.

Hắn có thể cảm ứng được Ngọc Sương Vân khí tức không ổn định, còn không cách nào hoàn toàn nắm giữ Thần Đế kiếm thuật.

Bất quá, coi như hắn đã báo động trước, nhưng vẫn là có chút sĩ tử khắc chế không được đối Ngọc Sương Vân một kiếm này tích chứa sát ý sợ hãi, nhịn không được bay lên không tránh né!

“Nguy rồi!” Thương Cửu Hoa trong lòng cảm giác nặng nề.

Một bên khác, Nguyệt Lưu Khê cùng Giang Tổ Thạch nhìn thấy không ít Kiếm các sĩ tử bốn phía tránh né, có Kiếm các sĩ tử đã chuẩn bị cho tốt thần thông đối kháng một kiếm này, trong lòng cũng là giật mình, liền muốn ra tay nghĩ cách cứu viện.

Tả Tùng Nham cũng cảm ứng được Ngọc Sương Vân một kích này đáng sợ, trong lòng đất đèn ánh lửa giống như hiện lên từng cái suy nghĩ: "Có muốn hay không xuất thủ cứu những này sĩ tử? Ta xuất thủ, tất nhiên sẽ bị nhìn thấu, như vậy ta liền không xong… Nhưng đây là mạng người… Đây là người ngoại quốc mạng… Mặc kệ hắn, cứu lại nói!"

Ba đại cao thủ từng người chuẩn bị ra tay.

Chỉ thấy kia kiếm quang xán lạn mà đến, mặt khác sĩ tử không cách nào nhìn thấy tường đổ phía sau cảnh tượng, mà Tô Vân lại là đối mặt Ngọc Sương Vân đòn đánh này.

Ánh mắt của hắn quét tới, chỉ có thể nhìn thấy tường đổ bên ngoài là một chiếc cổng trời, Thiên môn sau có lấy san sát nối tiếp nhau xây dựng, thần thánh trang nghiêm, giống như Thiên Đình.

Thiên Đình chư thần đứng tại Thiên môn về sau, khom người đứng hầu, thậm chí mấy ngày liền trong đình Thần Vương cũng khom người đứng hầu, cùng lên tiếng tán tụng lễ kính.

Chư thần trung ương, vô biên vô tận thần quang bên trong, Tô Vân chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy một cái cao lớn vĩ đại sinh linh ngồi ở chỗ đó, chư thần kể cả Thần Vương đều lộ ra cực kỳ nhỏ bé.

Đó chính là Thiên Đình Thần Đế.

Thần Đế cầm kiếm, cách Thiên môn, hướng Tô Vân thi triển ra bá đạo vô song một kích!

Mà tại Thiên môn bên dưới, chính là quần áo xốc xếch Ngọc Sương Vân, nữ tử này cơ hồ bị Tô Vân một quyền trọng thương, trở lại, kiên quyết thủ thắng, cho nên thi triển ra bản thân cũng không triệt để luyện thành Thần Đế kiếm thuật.

Nàng kiếm thuật thi triển đi ra, cùng Thiên Đình bên trong ngồi ngay ngắn Thần Đế thi triển kiếm thuật giống nhau như đúc, nhưng kiếm thuật vừa ra, nàng liền cảm giác được không còn là bản thân thi triển Thần Đế kiếm thuật!

Là chân chính Thần Đế, mượn nàng tay, thi triển ra cái này bá đạo vô song một kích!

Trong nội tâm nàng có chút sợ hãi, cảm giác được bản thân hoàn toàn không cách nào khống chế một kiếm này, nàng cũng không muốn giết người, không muốn giết đi Tô Vân, cũng không muốn giết chết mặt khác Kiếm các sĩ tử.

Nhưng mà đã cũng không do nàng quyết định.

Nhưng vào lúc này, Tô Vân loại thứ hai thần thông từ hắn Linh giới bên trong hiện lên.

Đó là một cái Tiên kiếm.

Lơ lửng ở Thiên môn về sau, thủ hộ Thiên môn sau một cái thế giới khác Tiên kiếm.

Tiên kiếm bay ra, nghênh tiếp Thần Đế kiếm thuật!

Tô Vân thò tay bắt lại bay ra Tiên kiếm chuôi kiếm, cầm kiếm nơi tay, cuối cùng chuyển bước, vừa sải bước ra bục giảng, đạp ở trên không, dưới chân không khí bốn phía bị hắn nguyên khí ép thành một cái phạm vi hơn trượng lớn nhỏ dấu chân.

Cái này trong suốt dấu chân phía dưới, mấy cái Kiếm các sĩ tử kêu rên một tiếng, chỉ cảm thấy phảng phất có một ngọn núi đè ở trên vai của mình, nặng nề vô cùng.

Trên không, tiếng kiếm rít trở nên vô cùng sắc bén!

Thần Đế kiếm thuật uy lực bộc phát!

Những cái kia phi thân nhảy lên từng cái Kiếm các sĩ tử, nhất thời nhìn thấy từng đạo kiếm quang hướng mình chém tới!

Cùng lúc đó, Tô Vân trong tay Tiên kiếm chém xuống, Tiên kiếm theo thân hình của hắn xoay tròn mà chuyển động, Tiên kiếm đòn thứ nhất chặn Trung Lưu, chặt đứt Thần Đế kiếm thuật!

Những cái kia Kiếm các sĩ tử có tuyệt vọng chờ chết, có hăng hái phản kháng, sau một khắc liền thấy công hướng mình kiếm quang nhao nhao đoạn đi!

Nguyệt Lưu Khê, Giang Tổ Thạch cùng Tả Tùng Nham đang muốn xuất thủ cứu người, thấy thế nhao nhao dừng tay.

Nguyệt Lưu Khê cùng Giang Tổ Thạch trong lòng sinh ra ý nghĩ, ánh mắt hai người đồng thời vượt qua đám người, hướng Tả Tùng Nham nhìn lại.

Tả Tùng Nham trong lòng giật mình: "Ta vừa rồi trong nháy mắt nhấc lên tu vi quá mạnh, bị hai người kia phát hiện!"

Tô Vân bước đạp hư không, bước thứ hai bước ra, người trên không trung xoay người vặn hông, kiếm thứ hai cũng đã giết ra Võ Thánh các, dẫm đến ngồi tại phía sau nhất mấy cái sĩ tử nằm rạp trên mặt đất.

Hắn kiếm thứ hai chém ở Ngọc Sương Vân đỉnh đầu Thiên môn bên trên!

Thiên môn gián đoạn, bị hắn một kiếm bổ ra!

Tô Vân giẫm tại Ngọc Sương Vân đỉnh đầu, tiến thêm một bước, Tiên kiếm chém vào Thiên môn sau Thiên Đình bên trong, thẳng đến cái kia Thần Đế mà đi.

"Tuyệt." Bên tai của hắn trong thoáng chốc phảng phất nghe được một cái khinh miệt âm thanh.

Đột nhiên cánh tay hắn chấn động kịch liệt, Tiên kiếm chém vào thần quang bên trong, ngay sau đó nghiền nát.

Tô Vân thu tay, lui về phía sau, người trên không trung liền lùi lại ba bước, bước đầu tiên lại giẫm về Ngọc Sương Vân trên đầu, bước thứ hai đem Võ Thánh các hàng sau những cái kia vừa mới chống lên thân thể đang muốn bò dậy sĩ tử dẫm đến nằm xuống lại mặt đất.

Bước thứ ba, hắn phía dưới những sĩ tử kia chỉ cảm thấy giống như núi áp lực đánh tới, từng người kêu rên.

Ba bước sau đó, Tô Vân đã rơi vào trên giảng đài, sau lưng quần áo phần phật, một thân khí huyết sắp xếp rong chơi không ngừng, dâng trào vang vọng.

Ngọc Sương Vân phun hộc máu, phù phù quỳ xuống đất, không cách nào đứng dậy.

Tô Vân nhìn chung quanh một tuần, thản nhiên nói: "Còn có ai muốn cùng lão sư tranh tài bản lĩnh?"

Ánh mắt của hắn rơi vào Thương Cửu Hoa trên người, Thương Cửu Hoa khẽ mỉm cười, không có trả lời.

Tô Vân ngừng lại khí huyết, nói: "Nếu như không có, như vậy cái này một tiết khóa liền lên tới nơi này. Ta lần tiếp theo lên lớp, là sau một tháng ngày hôm nay. Tan học! Ngọc Sương Vân đồng học, tan học không muốn đi, đến ta bên này tới một chút."

Võ Thánh các bên trong, tất cả sĩ tử như trút được gánh nặng, cũng có một loại trở về từ cõi chết cảm giác.

Ngọc Sương Vân bị hai cái nữ sĩ tử đỡ lấy, đang muốn rời đi, nghe vậy dừng bước lại.

Tô Vân mỉm cười vẫy chào, Ngọc Sương Vân đẩy ra hai vị nữ sĩ tử, thấp giọng nói: "Các ngươi không cần chờ ta, hắn là

lão sư, không dám làm gì ta…”

Hai vị kia nữ sĩ tử khẩn trương nói: “Hắn nếu là bắt nạt ngươi, ngươi liền gọi!”

Chương 279 : Phương tây đệ nhất án, Bàn Dương án

Chương 279: Phương tây đệ nhất án, Bàn Dương án

Nguyệt Lưu Khê mời Tô Vân tới giảng bài, vốn là chính là yêu cầu hắn bày ra võ lực, để Đại Tần sĩ tử không còn kỳ thị, coi thường Nguyên Sóc người cùng Nguyên Sóc sĩ tử, cũng là muốn để Tô Vân bày ra Nguyên Sóc văn hóa.

Cái này một tiết khóa, Tô Vân cảm thấy "Nói" cũng không tệ lắm, không chỉ có bày ra Nguyên Sóc cựu thánh tuyệt học, cùng với hấp thu cựu học tân học sau đó tân đạo pháp thần thông, mặt khác như Nguyên Sóc mới nhất đại nhất thống công pháp thần thông, bảy mươi hai Động Thiên hệ thống, Tạo Hoá chi thuật các loại, cũng tất cả trong trận chiến này biểu hiện biểu đạt ra tới.

Hắn thậm chí còn vận dụng một chiêu tiên thuật!

Hơn nữa, hắn thậm chí còn bị thương, chảy một giọt máu!

"Kiếm các Nguyệt Thánh Nhân cái này một trăm thanh hồng tệ lương tháng, cho thật giá trị!"

Tô Vân trong lòng từ đáy lòng khen ngợi: "Dành thời gian đến nói với hắn, để hắn thêm tiền lương."

Hắn hướng Tả Tùng Nham vẫy vẫy tay, Tả Tùng Nham vội vàng đi tới, thấp giọng nói: "Ta vừa mới cưỡng ép nâng pháp lực, ý định cứu người, khả năng bị hai người phát hiện…"

Tô Vân mang theo hắn hướng Nguyệt Lưu Khê đi tới, mặt mang tươi cười, tiếng như muỗi vo ve: "Ngươi là ta Thông

Thiên các một thành viên, ta xem như Thông Thiên các chủ, mang theo một cái bảo vệ ta tùy tùng, cũng đáng giá ngạc nhiên?"

Tả Tùng Nham giật mình, ngay sau đó trong lòng thất vọng không thôi: "Tiểu tử này thật coi ta là thành ngôi sao tai họa, chủ động cho ta vạch mặt."

"Ta bị thương, hơn nữa còn thủng một kiện quần áo."

Tô Vân hướng Nguyệt Lưu Khê nói: "Nguyệt các chủ, tai nạn lao động Kiếm các cho trị ư?"

Hắn cúi đầu tìm tìm trên ngực kiếm thương, tìm phút chốc, chỉ có một đạo vết máu, vết thương lại không tìm tới, hẳn là đã khỏi hẳn.

Nguyệt Lưu Khê không tiếp hắn lời nói, ánh mắt rơi vào Tả Tùng Nham trên người, làm lễ chào hỏi nói: "Xin hỏi vị huynh đài này là?"

"Thông Thiên các phái tới bảo vệ ta." Tô Vân thuận miệng nói.

Giang Tổ Thạch nguyên bản cũng ý định vặn hỏi Tả Tùng Nham, nghe nói lời ấy liền không nói gì, Tô Vân xem như trong nước Thông Thiên các chủ, vẫn là tuổi đời hai mươi, đi tới hải ngoại làm thiếu sử, Thông Thiên các chắc chắn sẽ không yên tâm như vậy.

Bởi vậy, Tô Vân bên người có cao thủ ẩn hiện, là chuyện đương nhiên tình.

"Lương tháng là không thể thêm."

Nguyệt Lưu Khê sắc mặt ôn hoà, quả đoán từ chối Tô Vân lần thứ hai đề nghị, nói: "Ngươi một tháng chỉ dạy một tiết khóa, đánh một trận mà thôi, như vậy nếu như còn cho ngươi gia công tiền, mặt khác tiên sinh nghĩ như thế nào? Hơn nữa

xem như tiên sinh, làm gương sáng cho người khác, há có nhiều lần lên lớp đều đánh học sinh đạo lý? Xem như tiên sinh, hay là muốn dạy vài thứ."

Tô Vân cười ha hả, thầm nghĩ: "Cái này Nguyệt các chủ keo kiệt, chỉ muốn trâu cày ruộng, không muốn trâu ăn cỏ."

Giang Tổ Thạch thản nhiên nói: "Tô các chủ học tựa hồ cũng là tân học, không có bao nhiêu là Nguyên Sóc học vấn."

"Võ Thánh sao lại nói lời ấy?"

Tô Vân kinh ngạc nói: "Ta căn cơ chính là Nguyên Sóc văn hóa, cựu thánh tuyệt học, ta học được sáu năm. Đương nhiên, tân học cũng cực kỳ tinh diệu, ta tại Văn Xương học cung cùng Thiên Đạo viện cũng học được một chút truyền lại từ Đại Tần tân học."

Giang Tổ Thạch sắc mặt thoáng hòa hoãn.

Tô Vân tiếp tục nói: "Đã từng có người nói cho ta biết, cựu học vấn chư vu nhân, tân học vấn chư vu thần. Ta tới Đại Tần thời gian ngắn ngủi, trong thời gian ngắn nhìn không ra cái gì. Nhưng ta nghĩ, đạo pháp thần thông vấn chư vu thần, có lẽ so vấn chư vu nhân tới cao siêu. Dù sao thần so với người mạnh hơn, truyền thụ cho đạo pháp thần thông tự nhiên cũng rất cao minh."

Giang Tổ Thạch sắc mặt càng thêm hòa hoãn, gật gật đầu.

"Nhưng dân sinh vấn chư vu thần, ta liền không dám gật bừa."

Tô Vân nói: "Xã tắc dân sinh khắp nơi hỏi thần mời thần, có phần sẽ nhận thần chi loạn. Ta tới phương tây thời gian ngắn ngủi, nhưng nhìn thấy có chút loạn tượng…"

Giang Tổ Thạch không nói một lời, phất tay áo rời đi.

Tô Vân giật mình, Nguyệt Lưu Khê nói: "Hắn chính là cái này tính tình. Thực ra Giang Tổ Thạch cũng không phải là người xấu, hắn chẳng qua là ngoan cố một chút. Vừa mới các chủ nói tới vấn chư vu thần cùng vấn chư vu nhân rất có ý tứ, Nguyên Sóc làm được vấn chư vu nhân sao?"

Tô Vân nhớ tới Cầu Thủy Kính, nhớ tới Đế Bình, Tiết Thanh Phủ cùng Ôn Quan Sơn, vẻ mặt buồn bã, lắc đầu, nói: "Chưa làm được."

Nguyệt Lưu Khê ngơ ngác, cười nói: "Vấn chư vu nhân vấn chư vu thần, nhìn tới đều có vấn đề, chẳng qua các chủ thuyết pháp rất có ý tứ, ta cần tinh tế suy nghĩ một chút."

Hắn cũng cáo từ rời đi.

Tô Vân đưa mắt nhìn hai người đi xa, xoay người lại, chỉ thấy Thương Cửu Hoa đỡ lấy Ngọc Sương Vân đứng ở sau lưng hắn, Tô Vân vội vàng nói: "Ngọc cô nương, ngươi cảm thấy ta với các ngươi hải ngoại các chủ, ai mạnh ai yếu?"

Ngọc Sương Vân cố nén đau đớn, không vui nói: "Ngươi lưu lại ta, chính là vì hỏi cái này sự kiện?"

Tô Vân vò đầu: "Nếu không đây?"

Ngọc Sương Vân hừ một tiếng, thản nhiên nói: "Ta sẽ không phản bội các chủ."

Tô Vân cười ha ha, nói: "Ta đánh bại các ngươi các chủ, chính là ta các chủ, khi đó ngươi cũng muốn nhớ tới ngươi hôm nay lời nói, không muốn phản bội ta mới là."

Ngọc Sương Vân giận dữ, giãy giụa Thương Cửu Hoa tay, khập khễnh đi ra ngoài, Tô Vân âm thanh từ phía sau nàng truyền đến: "Thương huynh, ta quan kiếm thuật của nàng, không giống như là Kiếm các kiếm thuật. Kiếm các đã lấy Kiếm các cái tên này, có lẽ kiếm thuật phi phàm."

Ngọc Sương Vân dừng bước, chỉ nghe Thương Cửu Hoa nói: "Ngọc sư tỷ sư tòng Đế cung cung chủ, Nguyên Đạo cảnh giới Ngọc Đạo Nguyên, Ngọc quốc sư. Ngọc quốc sư mặc dù không có được phong Thánh, nhưng kiếm thuật phi thường cao minh. Nhưng mà luận kiếm thuật, ta Kiếm các mới là chính thống…"

"Đánh rắm!"

Ngọc Sương Vân khập khễnh vòng trở lại, cười lạnh nói: "Kiếm các cùng Đế cung đều là bắt nguồn từ Bàn Dương chi loạn, Kiếm các là dựa vào Thông Thiên các nâng đỡ. Năm đó đời thứ nhất Kiếm các các chủ, chính là Thông Thiên các một thành viên, lấy kiếm thuật tại Bàn Dương chi loạn ở trong có chỗ đứng. Mà Đế cung cùng Kiếm các gần như là đồng thời sáng lập, ai là chính thống không có kết luận! Gần nhất chút năm, ngược lại là Đế cung kiếm thuật mạnh hơn một chút."

Thương Cửu Hoa mỉm cười nói: "Ngọc sư tỷ, Kiếm các song Thánh Nhân, Đế cung cũng chỉ có một vị Nguyên Đạo quốc sư."

Ngọc Sương Vân hừ một tiếng: "Kiếm các song Thánh người nào là Kiếm Thánh? Mà Ngọc quốc sư lại là lấy kiếm thuật tu thành Nguyên Đạo. Kiếm thuật chính tông, hẳn là Đế cung mới đúng! Vân đô là quốc đô, thiên hạ sĩ tử mây vần mà tới, để Kiếm các có thể từ nhiều hơn nữa sĩ tử bên trong chọn lựa nhân tài, từ từ danh khí tại Đế cung phía trên, Kiếm các danh khí bởi vậy vượt trên Đế cung, cũng không phải là nói Kiếm các là chính tông!"

Tô Vân không hiểu chút nào, hỏi: "Ngọc cô nương, Ngọc quốc sư vì sao không có trở thành Kiếm Thánh?"

"Ta sư Ngọc Đạo Nguyên tu luyện tới Nguyên Đạo cảnh giới, đụng chạm đến đại đạo biên giới, chỉ là bởi vì hắn tuổi

còn rất trẻ, không có được phong Thánh. Hơn nữa hiện tại Đại Tần phong thánh, cùng trước kia khác biệt."

Ngọc Sương Vân nói: "Lúc trước là Nguyên Sóc hoàng đế phong thánh hải ngoại Thánh Nhân, hải ngoại các quốc gia có người tu luyện tới Nguyên Đạo cảnh giới, cần phải đến dâng thư Nguyên Sóc, mời Nguyên Sóc hoàng đế tới phong. Từ lúc Nguyên Sóc thua ở Đại Tần tay, ta hải ngoại Thánh Nhân liền không phải Nguyên Sóc hoàng đế phong, mà là Thánh Hoàng phong thánh. Chẳng qua là những năm gần đây…"

Nàng khẽ nhíu mày.

Thương Cửu Hoa cười nói: "Ngọc sư tỷ thương thế quá nặng, vẫn là đi xuống trước chữa thương quan trọng."

Ngọc Sương Vân xoay người đi ra ngoài, lạnh lùng nói: "Họ Thương, không cho nói ta Đế cung nói xấu!"

Thương Cửu Hoa cười xưng phải, đợi nàng rời đi Võ Thánh các, lúc này mới nói: "Chẳng qua là những năm gần đây, phong thánh quyền lực không về Đại Tần Thánh Hoàng tất cả. Đại Tần Thánh Hoàng phong thánh, mặt khác các quốc gia là không nhận, nói thí dụ như ta sư Võ Thánh Giang Tổ Thạch, Đại Hạ Đại Uyên các nước, kiên quyết không thừa nhận ta sư là Thánh Nhân."

Tô Vân nghi ngờ nói: "Cho nên?"

"Cho nên, thần đem phong thánh quyền lực thu đi rồi."

Thương Cửu Hoa nói: "Chỉ có ta phương tây thần, mới có tư cách phong thánh. Thần phong Thánh Nhân, các quốc gia thừa nhận. Thần phong Ngọc Đạo Nguyên là Thánh Nhân, Đế cung Ngọc Đạo Nguyên mới là Thánh Nhân, thần không phong, như vậy Ngọc Đạo Nguyên chẳng qua là Nguyên Đạo cảnh giới quốc sư. Hiện nay Đại Tần quốc hoàng đế, là Võ

Thánh cùng Kiếm các Thánh Nhân đệ tử, hắn chính là bởi vì được thần phong thánh, lúc này mới có thể gọi Thánh Hoàng.”

Tô Vân xoay người, nhìn Võ Thánh các trung ương tôn này bị trói trói trấn áp cao lớn ma thần, nói khẽ: “Nghe nói các ngươi Thiên Đình bên trong chư thần, Thần Vương cùng Thần Đế, thực ra đều là một tôn thần không đồng hóa thân.”

Thương Cửu Hoa đi tới bên cạnh hắn, ngẩng đầu ngước nhìn tôn này bị trói ma thần, nói: “Không sai, Thiên Đình chư thần thậm chí Thần Vương, đều là Thần Đế hóa thân. Đế cung tuy là danh khí không bằng Kiếm các, nhưng Đế cung bởi vì lễ kính Thiên Đình, sớm nhất đem Thiên Đình pháp môn tu luyện truyền tới, đến Thần Đế yêu thích, hàng năm đều có sĩ tử có thể đi vào chân chính Thiên Đình gặp mặt Thần Đế, bởi vậy đối sĩ tử lực hấp dẫn cũng là rất lớn.”

Tôn này ma thần mở choàng mắt, nhìn đứng ở chân mình ở dưới hai người, mắt lộ ra hung quang, đột nhiên cười hắc hắc nói: “Thần Đế? Khà khà, thật cho mình tăng thể diện…”

Cái kia ma thần cố gắng đấu tranh, ra sức nhảy nhót, ý đồ giãy giụa trói buộc cùng trấn áp!

Võ Thánh các kịch liệt lay động, đột nhiên xiềng xích như là đại mãng, xuyên thấu cái kia ma thần thân thể, ở tại trong cơ thể rầm rầm co rúm, càng khóa càng chặt!

Cái kia ma thần phát động lên khí lực, ý đồ phá vỡ xiềng xích, đem trọn cái đảo bay kéo tới lay động không ngừng, lớn tiếng la lên: “Người khác tôn ngươi vì Thần Đế, khắp nơi đều cung phụng ngươi tế bái ngươi, nhưng lão tử tuyệt đối không tin!”

“Răng rắc!”

Cái kia ma thần trong cơ thể truyền đến xương cốt bị xiềng xích xoắn đứt âm thanh, xiềng xích khóa càng chặt hơn, thô to

dây xích phía trên từng đạo Tô Vân xem không hiểu phù văn lóng lánh quang mang, không ngừng dọc theo xiềng xích di động, hướng cái kia ma thần trong cơ thể chảy tới!

"Ngươi chẳng qua là cùng chúng ta đồng dạng ma!"

Cái kia ma thần kêu thảm, đột nhiên cánh tay tan vỡ, thô to vô cùng cánh tay sinh sinh gãy, xương gãy từ cánh tay phải cánh tay chỗ đâm ra tới!

Ma huyết từ trong vết thương chảy ra, hướng phía dưới giội đi, Tô Vân, Thương Cửu Hoa cùng Tả Tùng Nham đứng ở nơi đó, chỉ thấy ma huyết như là thác nước trút xuống xuống tới, rơi xuống đất hóa thành từng cái dữ tợn ma đầu, bốn phía chạy trốn!

Tô Vân ngẩng đầu nhìn lại, thậm chí nhìn thấy cụt tay bên trong có xiềng xích giống như là độc long đại mãng uốn quanh tại hắn xương cốt bên trên du động!

"Răng rắc!" "Răng rắc!"

Cái kia ma thần hai chân gãy, quỳ xuống, ngẩng đầu phát ra thảm thiết tiếng gào.

Tô Vân hãi hùng khiếp vía, cùng Thương Cửu Hoa, Tả Tùng Nham vội vàng lui ra Võ Thánh các, Hình Giang Mộ canh giữ ở các bên ngoài, thấy thế vội vàng chào đón, chỉ nghe Võ Thánh các bên trong cái kia ma thần cầu xin tha thứ âm thanh truyền đến, la lên: "Ta cũng không dám nữa!"

Các bên ngoài bốn người hai mặt nhìn nhau.

Tô Vân đột nhiên rùng mình một cái, hỏi: "Thương huynh, các ngươi Đại Tần Đại Hạ các nước, đều là quật khởi tại hai trăm năm trước Bàn Dương chi loạn?"

Thương Cửu Hoa gật đầu.

Tô Vân hỏi: "Như vậy tại sao lại có Bàn Dương chi loạn? Bàn Dương tại sao lại bốn phía ăn người? Thiên Đình lại vì sao quật khởi? Các ngươi không có tò mò qua ư?"

Thương Cửu Hoa nháy mắt mấy cái, cười nói: "Tô các chủ muốn nói cái gì?"

Tô Vân cười nói: "Ta luôn cảm thấy trong này có một ít cổ quái liên hệ, luôn có một loại cảm giác xấu. Có thể là ta lúc trước làm Sóc Phương thượng sứ thường xuyên tra án, quá nhạy cảm."

Thương Cửu Hoa chần chừ một chút, mím môi một cái, không nói gì, chẳng qua là hướng Tô Vân thi cái lễ.

Tô Vân khẽ gật đầu, Thương Cửu Hoa xoay người rời đi.

Hình Giang Mộ ngăn lại một cỗ Bàn Dương liễn, ba người leo lên Bàn Dương trên lưng lầu các từng người ngồi xuống.

Tả Tùng Nham đem Oánh Oánh còn cho Tô Vân, nói: "Tô sĩ tử có thể trở thành Kiếm các tiên sinh, nhất định muốn trân quý cơ hội này, đem Kiếm Các đủ loại điển tịch đều chép lại, đưa đến Nguyên Sóc!"

Tô Vân lắc đầu nói: "Có điển tịch, không có dạy những này điển tịch người, Nguyên Sóc chỉ sợ cũng không người có thể xem hiểu những này điển tịch. Cho nên Nguyên Sóc cần phải đến phái thêm một chút sĩ tử đến đây du học…"

Hắn dừng một chút, nghiêng người dựa vào hướng Tả Tùng Nham, hiếu kỳ nói: "Lão biều bả tử, ngươi nói muốn điều tra cái này Bàn Dương án, cái kia từ đâu tra được?"

Hình Giang Mộ ngỡ ngàng: "Bàn Dương án? Cái gì Bàn Dương án? Lão biều bả tử lại là cái gì lão biều bả tử?"

Tả Tùng Nham cũng nghiêng người sang đến, hai người đầu cùng tiến tới, Tả Tùng Nham thấp giọng nói: "Ngươi cảm

thấy trong này có vấn đề?”

Tô Vân nói nhỏ: “Bàn Dương án để cho ta nhớ tới Táng Long lăng án, Táng Long lăng án liên luỵ cực lớn, gây họa đến nay, cho nên ta nghi ngờ Bàn Dương án bên trong cũng có chút vấn đề.”

Tả Tùng Nham đi nắm bản thân trên cằm râu, nhưng nắm cái không, lúc này mới nhớ tới mình đã khôi phục trẻ tuổi, suy tư nói: “Táng Long lăng vụ án phát sinh sinh sau đó, Sóc Phương bảy đại thế gia tại cứu trợ thiên tai án bên trong quật khởi, mà phương tây Bàn Dương án bên trong, phương tây các quốc gia vì vậy mà quật khởi…”

Hình Giang Mộ mê mang nói: “Hai vị, không tồn tại Bàn Dương án, chỉ có Bàn Dương chi loạn…”

Hắn nói đến đây, không có nói tiếp, bởi vì hắn nhìn thấy Tô Vân cùng người thiếu niên xa lạ kia trên mặt lộ ra lão hồ ly đặc thù tươi cười.

Chương 280 : Thông Thiên các sử thoại

Chương 280: Thông Thiên các sử thoại

"Bàn Dương chi loạn bắt nguồn từ hai trăm năm trước, từ thời đại kia sống đến bây giờ nhân vật, chỉ sợ đã không nhiều lắm."

Tô Vân nhanh chóng nói: "Thông Thiên các cùng Kiếm các bên trong hẳn là có liên quan với chuyện này ghi chép, ta để Thông Thiên các người đi sưu tập tư liệu lịch sử, bọn họ bản thân liền tại hải ngoại mở rộng, khai quật bị lịch sử vùi lấp chân tướng. Bàn Dương chi loạn chuyện này, bọn họ khẳng định sẽ có ghi chép."

Tả Tùng Nham cảm khái nói: "Thông Thiên các hay là lịch sử lâu đời ah. Ta Nguyên hội liền kém xa tít tắp."

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, cười nói: "Nguyên hội lão biều bả tử thủ đoạn thông thiên, thế lực trải rộng phương tây các quốc gia, tư liệu lịch sử các ngươi có lẽ không bằng Thông Thiên các, nhưng khi thế tin tức các ngươi linh thông nhất. Nếu như có thể kết hợp Thông Thiên các tư liệu lịch sử cùng Nguyên hội mạng lưới tin tức lạc, như vậy ta tại hải ngoại hành trình nhất định thuận buồm xuôi gió."

Hình Giang Mộ nghe được nghẹn họng nhìn trân trối.

Hắn cứ việc đã từng viết hơn mười năm Nguyên Sóc thiếu sử, đi sứ Đại Tần, cũng biết Nguyên hội, đã từng nhiều lần cùng Nguyên hội liên hệ tin tức, cũng đã gặp Nguyên hội cao

tầng. Nhưng mà đối với Nguyên hội lão biều bả tử, hắn lại là chỉ nghe tên không thấy một thân!

Liên quan tới vị này một tay sáng lập Nguyên hội lão biều bả tử, hắn nhưng là như sấm bên tai!

Đến nay hải ngoại Nguyên Sóc người ở giữa, còn lưu truyền liên quan tới lão biều bả tử truyền thuyết!

Nguyên Sóc hỗ trợ hội lão biều bả tử, sớm đã biến thành lang thang hải ngoại sĩ tử trong lòng truyền kỳ!

Tả Tùng Nham cười nói: "Có điều, ta tại hải ngoại không cách nào đợi quá lâu, không giúp được ngươi bao nhiêu bận bịu. Nhưng mà nếu như ngươi có thể làm con nuôi ta, trở thành Nguyên hội ít biều bả tử…"

Tô Vân lắp bắp nói: "Phó xạ, ta coi ngươi là…"

Tả Tùng Nham chán nản nói: "Ta là cùng ngươi nói cười đây. Thông Thiên các chủ làm sao sẽ trở thành Nguyên hội lão biều bả tử? Năm đó ta chính là bởi vì không thể thông qua Thông Thiên các khảo hạch, mới động sáng tạo Nguyên Sóc hỗ trợ hội suy nghĩ."

Hắn nói là tình hình thực tế.

Năm đó Tả Tùng Nham du học hải ngoại, bốn phía rửa chén bát rửa chén làm việc ngoài giờ, bởi vì nghèo, thời gian rất là thất vọng.

Khi đó, Cầu Thủy Kính các loại Thiên Đạo viện sĩ tử có Nguyên Sóc triều đình giúp đỡ, áo cơm không lo, nhưng này lúc mở mắt ra nhìn thế giới không chỉ là Cầu Thủy Kính đám người, còn có một nhóm nghèo khổ sĩ tử cũng cảm giác sâu sắc quốc nạn ập xuống, nhất định phải học hải ngoại di người bản lĩnh, sư di trường kỹ, cứu lại Nguyên Sóc!

Tả Tùng Nham nhìn thấy Cầu Thủy Kính không thấy được địa phương, thậm chí Nguyên Sóc sĩ tử gian khổ, muốn làm chút gì đó. Chẳng qua là một mình hắn lực lượng nhỏ yếu, cho nên muốn mượn Thông Thiên các lực lượng.

Khi đó Thông Thiên các chủ Lâu Ban đã qua đời, trong nước Thông Thiên các cùng hải ngoại Thông Thiên các bởi vì Nguyên Sóc thua trận một chuyện mà huyên náo túi bụi, biến thành hai bàn vụn cát.

Tả Tùng Nham tuy là ngưỡng mộ Thông Thiên các, thế nhưng là nhiều lần không cách nào thông qua khảo hạch. Hắn rút kinh nghiệm xương máu phía dưới, quyết tâm tổ chức đồng dạng đến từ Nguyên Sóc sĩ tử, kết thành một cái phân tán đồng minh, lẫn nhau thích hỗ trợ, đây là Nguyên hội căn nguyên.

"Lần này tại hải ngoại, tính đến đầy đủ tiền sau đó, ta sẽ mua một nhóm linh khí linh binh trở lại Nguyên Sóc tạo phản tiểu hoàng đế."

Tả Tùng Nham thấp giọng nói: "Thủy Kính đã chứng minh đường đi của hắn không thông, ta cần đi một đầu ta cho là đúng con đường. Dù cho thịt nát xương tan, sẽ không tiếc. Nhưng mà ta chuyến đi này, Nguyên hội có khả năng liền vĩnh viễn không có bọn họ lão biểu bả tử, ta cần tìm một cái có thể giao phó người."

Tô Vân rõ ràng hắn ý tứ.

Tả Tùng Nham dẫn đầu Sóc Bắc mười bảy châu Lục Lâm quân tạo phản, là ôm không thành công thì thành nhân quyết tâm, hoặc là lật đổ hoàng đế, hoặc là chết trận sa trường.

"Phó xạ nếu là rất cần tiền lời nói, ta có thể giúp đỡ một chút."

Tô Vân suy nghĩ một chút, có chút thẹn thùng: "Ta coi như có chút tiền… Nhưng cũng không nhiều!"

Hắn vội vàng nói bổ sung: "Để cho ta làm Nguyên hội lão biều bả tử, chuyện này hay là bàn bạc kỹ hơn. Ngươi về Nguyên Sóc còn sớm a? Trong khoảng thời gian này, ngươi tại hải ngoại sĩ tử bên trong nhiều tìm kiếm, nói không chừng liền có thể tìm đến so ta người càng thích hợp hơn chọn."

Tả Tùng Nham thở dài.

Bàn Dương liễn đem bọn hắn đưa đến Nguyên Sóc sứ giả quán, Tô Vân lấy ra Thiên Đạo lệnh, nội tâm đi vào Thiên Đạo viện, tại Văn Uyên trong các gặp được ngay tại múa bút thành văn Bạch Nguyệt Lâu đám người.

Bạch Nguyệt Lâu, Lý Mục Ca, Lý Trúc Tiên các loại sĩ tử đều là Thiên Đạo viện sĩ tử, lần này đi vào Kiếm các đi học, mỗi khi có rảnh rỗi, bọn họ liền sẽ tại Thiên Đạo viện bên trong gặp mặt, giao lưu hai bên đoạt được.

Như vậy đến nay, học tập hiệu suất liền tăng lên rất nhiều.

Hơn nữa, bọn họ tại Thiên Đạo viện viết xuống bản thân đoạt được sở học, cũng có thể thông qua Thiên Đạo viện đem hải ngoại công pháp thần thông truyền đến Nguyên Sóc.

Tô Vân mời Bạch Nguyệt Lâu các loại sĩ tử đi vào Kiếm các tàng thư các, tìm kiếm một chút Kiếm các bên trong liên quan tới Bàn Dương chi loạn thư tịch, nói: "Có vụ án lớn."

Mặt khác sĩ tử khó hiểu ý nghĩa, nhưng Bạch Nguyệt Lâu Lý Trúc Tiên đám người nhưng chính là kích động lại là sợ hãi, Diệp Lạc run giọng nói: "Đại sư huynh, bao lớn bản án? So Táng Long lăng án lớn hay là nhỏ?"

"Ta áp lớn!" Lý Trúc Tiên hưng phấn nói.

Bạch Nguyệt Lâu, Lý Mục Ca vội vàng nói: "Ta áp nhỏ!"

Tô Vân cười nói: "Hiện nay còn không biết là lớn là nhỏ. Ngô Đồng đâu?"

Hắn nhìn bốn phía, cũng không nhìn thấy Ngô Đồng, trong lòng buồn bực.

Diệp Lạc công tử nói: "Ta cũng chưa từng thấy nàng. Nàng đi tới Vân đô sau đó, liền cùng chúng ta tách ra, ta chỉ ở Kiếm các bên trong gặp qua nàng một lần, xuất quỷ nhập thần."

Tô Vân trầm ngâm, Ngô Đồng chính là nhân ma, thực lực rất mạnh, lại thêm điều khiển nhân tâm, đánh thức tâm ma, pháp thuật quỷ dị khó lường, có lẽ tại Đại Tần sẽ không gặp phải nguy hiểm.

Hơn nữa bên người nàng còn có Tiêu Thúc Ngạo đi theo, Tiêu Thúc Ngạo dù sao cũng là tu luyện 《 Chân Long mười sáu thiên 》 độc giao, thực lực phi phàm.

"Ngô Đồng tại tới Đại Tần trước đó, thậm chí tại Nguyên Sóc lúc, liền nói hải ngoại ma tính mạnh hơn, còn tại Đông đô phía trên. Người này ma, chắc chắn là phát giác được cái gì…"

Tô Vân đang muốn rời đi Văn Uyên các, Ngư Thanh La vội vàng nói: "Tô các chủ dừng bước!"

Tô Vân dừng bước, chỉ thấy Ngư Thanh La lồng ngực bên trên mang theo một cái cao hai tấc gấu con đồ trang sức, ánh mắt của hắn từ Ngư Thanh La trước ngực dời đi, nói: "Ngư động chủ có gì chỉ giáo…"

Nói đến đây, hắn không khỏi cười ra tiếng: "Thanh La, ngươi vẫn là gọi ta Tô Vân a, hoặc là gọi ta sư huynh cũng có thể. Ngươi gọi ta lại có chuyện gì?"

Ngư Thanh La chần chừ một chút, thấp giọng nói: "Sư phụ ta tới, cũng đến Đại Tần."

Tô Vân trong lòng hơi chấn động: "Cảnh động chủ cũng đến Vân đô?"

Ngư Thanh La gật gật đầu: “Sư phụ ta tâm ma khó trừ, nhất định phải giết ta, nhất định phải triệt để hủy đi Hỏa Vân động. Ta hôm đó tại Vân đô trên không nhìn Phi Vân cốc tình hình chiến đấu lúc, xa xa thoáng nhìn hắn, ta liền ngay cả bận bịu tránh về Kiếm các.”

Tô Vân nói: “Kiếm các bên trong có hai vị Đại Tần Thánh Nhân, Cảnh động chủ không dám vào nhập kiếm các.”

Ngư Thanh La nói: “Ta là lo lắng hắn xuống tay với ngươi. Hắn chắc chắn sẽ bắt ngươi tới uy hiếp ta.”

Tô Vân giật mình, hỏi: “Thanh La, hắn nếu là dùng ta tới uy hiếp ngươi, ngươi sẽ đi vào khuôn khổ ư?”

“Sẽ không!”

Ngư Thanh La quả quyết nói: “Ngươi không có Hỏa Vân động quan trọng.”

“Thanh La yên tâm, ta nhất định sẽ thật tốt bảo vệ mình!”

Tô Vân đi ra Văn Uyên các, hướng Thiên Đạo viện môn hộ đi tới, dọc đường chỉ thấy Đế Bình đứng tại một cái hoa biểu trụ bên dưới, nhìn hoa biểu bên trên điêu khắc thần thú.

Hai người ánh mắt gặp gỡ, hai bên lộ ra căm hận vẻ mặt.

Tô Vân đẩy ra Thiên Đạo viện môn hộ, đi ra ngoài.

Nguyên Sóc sứ giả trước quán, Tô Vân trên mặt đất vẽ ra một cái hộp gỗ hình vẽ, lại tại trên đồ án bày một quyển sách.

Tả Tùng Nham cùng Hình Giang Mộ tại sứ giả trong quán đợi chờ, Oánh Oánh thì tại dạy dỗ một nhóm tinh quái, truyền thụ bọn chúng tu luyện như thế nào.

Buổi chiều, hoàn toàn yên tĩnh, cũng không có cái gì chuyện kỳ quái phát sinh.

Đến sập tối, Nguyên Sóc sứ giả cửa quán truyền ra ngoài tới đốc đốc tiếng đập cửa. Tô Vân lấy lại bình tĩnh, hướng Hình Giang Mộ gật đầu ra hiệu, Hình Giang Mộ cũng khó nén vẻ kích động, bước nhanh đi ra phía trước, kẽo kẹt mở ra sứ giả quán đại môn, khom người nói: "Tiền bối, bối…"

Hắn trợn mắt hốc mồm, chỉ thấy sứ giả cửa quán tiền trạm lấy một đầu lông tóc trắng như tuyết dê trắng!

Cái kia dê trắng đầu sinh hai cái uốn lượn sừng dê, cổ quái chính là trong đó một cái sừng sinh trưởng ở nó đỉnh đầu trung ương, một cái khác sừng sinh trưởng ở bên trái trên lỗ tai phương.

Càng thêm cổ quái cái kia dê trắng mang theo một bức lưu ly kính mắt, đồng tử là hình chữ nhật đồng tử, rất là kỳ lạ, lúc ngẩng đầu, Hình Giang Mộ có thể theo nó trong đồng tử nhìn thấy cái bóng của mình, thậm chí có thể nhìn thấy bản thân đờ đẫn vẻ mặt cùng với khác đủ loại chi tiết.

Cái kia dê trắng lấy sừng chạm cửa, đem cửa đụng càng mở một chút, từ bên cạnh hắn chen lấn đi vào.

Hình Giang Mộ vội vàng nhượng bộ, ngơ ngác nhìn đầu này mang theo kính mắt cừu đi vào sứ giả quán viện tử.

Đầu này dê trắng trên người lông cừu hình thành tự nhiên vòng xoáy đường vân, bước đi lúc móng rơi trên mặt đất, phát ra tách tách âm thanh.

Hình Giang Mộ lúc này mới phát hiện, dê trắng chân cũng không phải là móng dê, mà là tráng kiện mà móng vuốt sắc bén!

"Đây tuyệt đối không phải bình thường cừu!" Trong lòng của hắn thầm nghĩ.

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, liền thấy dê trắng hai đầu chân trước nâng lên, lấy hai đầu chân sau chồm người lên,

dưới nách kẹp lấy một quyển sách, chính là Tô Vân đặt ở ngoài cửa quyển sách kia!

Cái kia dê trắng đem đầu đỉnh một cái khác sừng dê lấy xuống, chỉ để lại trung ương cái kia sừng, tự ý đi tới Tô Vân phía trước, đẩy trên sống mũi lưu ly kính mắt, quan sát Tô Vân hai mắt, lại nhìn một chút Tô Vân bên người Tả Tùng Nham, lúc này mới hơi hơi khom người, nói: "Bạch Trạch, gặp qua tân nhiệm Thông Thiên các chủ."

Tô Vân ngạc nhiên, ha ha nói: "Ngươi, ngươi…"

Tả Tùng Nham cũng trợn mắt hốc mồm, cứng lại ở đó, ngước đầu nhìn lên đầu này dê trắng, ha ha nói không ra lời. Sau một lúc lâu, Tả Tùng Nham đột nhiên nói: "Một đầu Thần Ma! Tô thiếu sử, ngươi mời tới một đầu Thần Ma!"

Cái kia dê trắng vội vàng dựng thẳng lên một cái móng vuốt, đè ở Tả Tùng Nham trên môi, nghiêng đầu hướng Tô Vân hỏi: "Lâu Ban không có hướng các chủ giới thiệu Thông Thiên các nội vụ ư?"

Tô Vân mê man lắc đầu.

Đột nhiên, hắn tỉnh táo lại, vội vàng nói: "Lâu Ban bạn bán hàng nguyên bản để cho ta đi tìm hắn hảo hảo nói chuyện một chút, nhưng mà ta không quá tình nguyện làm Thông Thiên các chủ, lại không đành lòng hắn giải quyết xong tâm nguyện rời đi Thiên Thị Viên, ngay sau đó…"

Cái kia dê trắng hiểu rõ, nói: "Ngay sau đó hắn chưa kịp bàn giao, trực tiếp tự đi?"

Tô Vân liên tục gật đầu, nhưng mà khiếp sợ trong lòng cùng rung động hay là khó mà tiêu tan.

Một tôn Thần Ma.

Cái này dê trắng là một tôn đến từ cổ đại Thánh Hoàng thời kỳ Thần Ma!

"Năm đó khai hoang thời đại, ta vâng mệnh đi theo Thánh Hoàng viễn chinh hải ngoại, nhưng mà Thánh Hoàng thấy nơi này cằn cỗi, ngay sau đó liền khải hoàn hồi triều. Ta cùng một chút linh sĩ lưu lại, thu thập ghi chép đủ loại tư liệu, chuẩn bị trở về Nguyên Sóc sau giao cho Thánh Hoàng xem qua."

Tô Vân, Tả Tùng Nham cùng Hình Giang Mộ ngơ ngơ ngác ngác đi tại chạng vạng tối phố xá sầm uất bên trong, phía trước là cái kia mang theo kính mắt dê trắng, rất là văn nhã, vừa đi vừa hướng ba người nói: "Thông Thiên các thành lập về sau, ta biến thành Thông Thiên các nguyên lão, phụ trách nắm giữ đủ loại tư liệu lịch sử, ghi chép hải ngoại đủ loại bí mật bí văn."

Tả Tùng Nham run giọng nói: "Ngươi là Bạch Trạch thần, ngươi đã từng trợ giúp qua Thánh Hoàng trấn áp chiếm cứ trên thế gian Thần Ma, ngươi chắc chắn biết rất nhiều liên quan tới Thánh Hoàng chuyện cũ. Có truyền thuyết, Thánh Hoàng phi thăng, trở thành tiên nhân…"

Dê trắng quay đầu, cách kính mắt liếc nhìn hắn một cái: "Thánh Hoàng chết rồi, phi thăng lúc bị một cây kiếm chém chết."

Tả Tùng Nham hộc máu.

Chương 281 : Nguyên lão Bạch Trạch

Chương 281: Nguyên lão Bạch Trạch

Tả Tùng Nham trong lòng khó chịu vô cùng, rất lâu khó khôi phục yên bình.

Đời thứ nhất Thánh Hoàng phi thăng thành tiên, cái này truyền thuyết từ xưa đến nay.

Bởi vậy đời thứ nhất Thánh Hoàng trở thành tất cả linh sĩ sùng bái đối tượng, cũng là tất cả linh sĩ cuối cùng tâm linh ký thác. Người hậu thế, như các đời Thánh Nhân, cũng đều bởi vì đời thứ nhất Thánh Hoàng phi thăng, mà ôm hi vọng thành tiên.

Tất cả mọi người, cho dù là Thánh Nhân, cũng chỉ có chừng một trăm tuổi thọ nguyên, có vài người thậm chí còn không sống tới trăm tuổi liền sẽ qua đời. Năm ngàn năm đến nay, loại trừ đời thứ nhất Thánh Hoàng bên ngoài liền không người phi tiên.

Duy nhất phi thăng Thánh Hoàng đã trở thành biểu tượng cùng hi vọng cuối cùng.

Mà bây giờ Bạch Trạch thoáng cái liền đem hy vọng này dập tắt, cũng khó trách Tả Tùng Nham tâm thần khuấy động, khó mà tự kiềm chế.

Tô Vân hiện tại trẻ tuổi, không thể nào hiểu được loại tình cảm này.

“Từ lúc Bàn Dương chi loạn về sau, Thông Thiên các liền hiện ra rất nhiều loạn tượng, về sau bởi vì Lâu Ban các chủ nguyên nhân, loạn tượng thoáng giảm bớt một chút. Nhưng hắn sau khi chết, loạn tượng lại nổi lên.”

Trước mặt Bạch Trạch chỉ mọc ra một cái sừng dê, nhưng mà tại bản thân tai trái bên trên cắm một căn khác sừng dê, ngụy trang thành bình thường con cừu trắng nhỏ, mang theo kính mắt vẻ vô hại hiền lành, hướng Tô Vân nói: “Những năm này, nghe nói các ngươi lại tại tranh cái gì chính thống. Tranh mấy chục năm không có các chủ.”

Tô Vân cười nói: “Đến nay còn tại tranh đây. Ta là Nguyên Sóc các chủ, còn có một vị hải ngoại các chủ, đến nay không có phân ra thư hùng.”

Bạch Trạch nói: “Thông Thiên các các nguyên lão không hỏi tới chủng tộc, bởi vậy bất luận các chủ là Nguyên Sóc người vẫn là tộc khác, với ta mà nói đều không quan trọng. Lần này các chủ chi tranh, các nguyên lão chỉ đợi các ngươi phân ra ai là chính thống liền ủng hộ ai.”

Tô Vân trong lòng hơi chấn động, nhớ tới một cái khác Thông Thiên các nguyên lão trông giữ Thông Thiên các tiền bạc Tỳ Hưu, thử dò xét nói: “Thông Thiên các nguyên lão có mấy người?”

“Bảy người.”

Vân đô đèn hoa mới lên, người đi đường vội vàng, Đại Tần thủ đô khắp nơi tràn ngập mây mù chi khí, hơi nước bên trong mang theo nồng đậm tro tàn mùi vị.

Vân đô chính là vì vậy mà đặt tên.

Con cừu trắng nhỏ vẫy vẫy đuôi, từ trong đám người đi qua, nói: “Ta nhìn thấy ngươi Thông Thiên các ký hiệu, phía trên lại bày đặt một quyển sách, biết ngươi là tìm ta. Nguyên

lão khác cũng sẽ không chủ động tìm ngươi, bọn họ chỉ có tại ngươi thực sự trở thành các chủ sau đó mới có thể hiện thân.”

Tô Vân bước nhanh đuổi theo cái này con cừu nhỏ, chỉ thấy trên đường phố mây mù chi khí càng ngày càng đậm, người phía trước hầu như không nhìn thấy thân ảnh, chỉ có đến gần thời điểm bị cướp tro đèn soi sáng, mới có thể nhìn thấy người.

Đường phố lại có rất nhiều Bàn Dương liễn, to lớn Bàn Dương tại trong mây mù xuyên qua, nuốt mây nhả khói, miệng mũi phun lửa phun khói, ở trong sương mù rất là đáng sợ.

Bạch Trạch mang theo bọn họ tại từng cái trong đường tắt xuyên qua, đi vào Vân đô hoàng thành đối diện đường cái một cái cái hẻm nhỏ, Tô Vân ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy nơi này là một cái lộ ra có mấy phần cổ sơ nhà, phía trên cũng mang theo tro tàn đèn.

Cùng địa phương khác so sánh, nơi này liền lộ ra có mấy phần cũ kỹ, nhà thấp bé, cùng Vân đô dạng này thành thị có chút không hợp nhau.

Con cừu trắng nhỏ đứng dậy, đem tai trái bên trên sừng dê gỡ xuống, đâm vào trên cánh cửa lỗ chìa khóa bên trong, dùng sức xoay tròn một chút, khóa cửa mở ra.

Cái này con cừu trắng nhỏ đẩy cửa ra, hướng mọi người nói: “Đi theo ta.”

Tô Vân đám người đi theo hắn đi vào cái này đối diện đường cái cổ trạch, cái này dinh thự là do tảng đá đắp lên mà thành, bên trong đông ấm hè mát, chẳng qua là địa phương không lớn, thoạt nhìn chính là một nhà bình thường dinh thự.

Con cừu trắng nhỏ đóng lại cửa hộ, đem sừng dê chìa khoá treo ở phía sau cửa, điểm lên tro tàn đèn, nói: “Các ngươi ngồi

trước, ta đi xem một chút đun trà xong chưa.”

Tô Vân, Tả Tùng Nham cùng Hình Giang Mộ ngồi tại bên cạnh bàn, sau một lúc lâu, dê trắng mang theo nóng hôi hổi ấm nước đi tới bên cạnh bàn, phân cho mọi người từng người một cái cũ kỹ chén trà, mỗi người rót ra một ly trà.

Cái kia màu trà xanh biếc, ngửi thơm mát.

Dê trắng đem ấm trà đặt ở trung ương, bưng lên chén trà.

Tô Vân, Tả Tùng Nham cùng Hình Giang Mộ cũng liền bận bịu nâng lên, ba người một cừu ngồi tại bên cạnh bàn uống trà, chỉ thấy trong chén trà hơi nóng lượn lờ, bay lên, tại trên bàn trà không tụ lại.

Lúc này, đột nhiên tiếng nước dâng trào vang vọng, một đạo bọt sóng không biết từ chỗ nào vọt tới, đem ba người một cừu xông vào trong nước sông.

Tô Vân, Tả Tùng Nham cùng Hình Giang Mộ vội vàng bay lên không nhảy lên, quay đầu nhìn lại, không khỏi vẻ mặt dại ra, chỉ thấy bọn họ ba người một cừu thân hình vô cùng to lớn, ngồi tại thiên ngoại, từng người nâng một cái chén trà!

“Là Linh giới! Chúng ta từ nước trà toả ra trong sương mù, đi vào một cái kỳ dị Linh giới!” Hình Giang Mộ kinh ngạc nói.

Tô Vân nhìn về phía trước, một gốc chiếm diện tích ước chừng hơn mười mẫu đại thụ xuất hiện tại bờ sông nhỏ, trên đại thụ mang theo từng cái chỉ có cao ba, bốn thước nhà, giống như là trên cây táo đỏ, chẳng qua là phòng ốc nghiễm nhiên, hiển nhiên có người ở bên trong đó.

Hắn ngẩng đầu lên, thậm chí còn chứng kiến mặt trời, ánh nắng tươi sáng, vẩy vào cây kia bên trên trên phòng ốc.

Một chút chỉ có quyển sách cao tiểu cô nương đẩy ra nhà cửa sổ, từ trong cửa sổ bay ra, vây quanh cây ăn quả bay lượn.

Còn có một chút so những này tiểu cô nương còn muốn thấp bé một chút tiểu hỏa tử, đỉnh đầu tóc như là bút lông bút hào, quần áo bọn hắn chỉnh tề, từ sau cửa đi ra.

Tô Vân nháy mắt mấy cái, chỉ thấy dê trắng từ trong nước nhảy ra, run run người bên trên nước sông.

"Nơi này vì sao là ban ngày?" Tô Vân khó hiểu.

"Nơi này tất cả thời khắc đều là ban ngày, chưa bao giờ có đêm tối." Dê trắng đem Tô Vân quyển sách kia tiện tay ném cho một cái bay tới quyển sách cao tiểu cô nương.

Tiểu cô nương kia một bên xé sách vừa ăn trang sách, đem Tô Vân quyển sách kia nuốt vào, đột nhiên tiểu cô nương phía trên trán hiện ra liên tiếp dấu chấm hỏi, kinh ngạc nói: "A, trong đầu đột nhiên có thêm chút kỳ kỳ quái quái kiến thức!"

Quyển sách kia là Tô Vân tiện tay mua, để dùng cho Oánh Oánh làm điểm tâm, sách nội dung Tô Vân chưa hề nhìn qua, cũng không biết là cái gì kỳ lạ kiến thức.

"Nơi này tiểu cô nương đều là sách quái, tiểu hỏa tử thì là bút quái."

Bạch Trạch không còn ngụy trang thành dê rừng, tự ý hiện ra Bạch Trạch chân thân, so vừa rồi dê trắng còn muốn nhỏ một chút, trên người lông cũng càng tinh tế thẳng mượt.

Trên lưng hắn vòng xoáy văn bên trong có đồ vật gì đó đang run rẩy, đột nhiên ba ba hai tiếng, từ vòng xoáy văn bên trong toát ra hai cái cánh nhỏ.

Tô Vân thậm chí nghi ngờ cái này một đôi lớn chừng bàn tay tiểu xảo cánh có hay không có thể bay lên.

Bạch Trạch cố gắng đập động cánh nhỏ, một đôi cánh nhỏ lấp lóe như gió, cuối cùng đem hắn mang theo bay lên.

Hắn bay đến Tô Vân phía trước, nâng lên chân trước đẩy kính mắt, thần sắc nghiêm túc nhìn chằm chằm Tô Vân gương mặt: "Thông Thiên các phàm là phát sinh việc lớn, đều sẽ ghi lại ở đây. Từ Thánh Hoàng xuất chinh đến bây giờ, Thông Thiên các đối hải ngoại khai quật, đối trong lịch sử đại sự ký ghi chép, đều ở nơi này!"

Hắn cố gắng nâng lên chân trước, nâng lên Tô Vân hai má, vẻ mặt càng thêm nghiêm túc: "Ngươi bây giờ còn không tính là chân chính Thông Thiên các chủ, nhưng đã Nguyên Sóc chọn ngươi, như vậy ta xem như nguyên lão, có quyền lực cho ngươi tìm đọc cơ hội. Ngươi nhất định phải quý trọng cơ hội lần này, không muốn lạm dụng!"

Tô Vân bị hắn bóp miệng đều tu tu lên, miễn cưỡng đồng ý.

Bạch Trạch lúc này mới buông hắn ra, cố gắng đập động cánh chuyển hướng, trên người nghiêng về phía trước, hướng cây ăn quả bay đi: "Ta đối các chủ là trong nước Nguyên Sóc người, hay là hải ngoại tộc nhân của hắn cũng không cái gì ý kiến, cứ việc trong lịch sử các chủ phần lớn đều là Nguyên Sóc người. Bất luận đời sau các chủ có phải là hay không Nguyên Sóc người, ta đều đối xử như nhau. Cho nên ta cũng sẽ không thiên vị ngươi, có thể hay không trở thành chân chính các chủ, còn muốn nhìn chính ngươi."

Tả Tùng Nham nhịn không được nói: "Thế nhưng là, Thông Thiên các không phải Nguyên Sóc người sáng lập ư?"

Bạch Trạch quay đầu, liếc nhìn hắn một cái, lắc đầu nói: "Thông Thiên các sáng lập giờ đời thứ nhất thành viên rất nhiều đều là Nguyên Sóc người, điểm này không sai, nhưng còn có chúng ta bảy nguyên lão. Chúng ta không phải là Nguyên Sóc người, thậm chí trong chúng ta có vài người đối Nguyên Sóc cách nhìn cũng không hữu hảo như vậy. Nói thí

dụ như ta, ta nguyên bản thật tốt tu luyện, không hỏi tới thế sự, tiếp đó…”

Hắn khóe mắt lay động, hình chữ nhật đồng tử thu nhỏ, thân thể cũng có chút run rẩy: “Đầu kia tao rồng liền tìm tới, đem ta bắt giữ, muốn ta vì Thánh Hoàng tranh Bạch Trạch đồ…”

Hắn nhớ tới cái kia đoạn bi thảm lịch sử, trong mắt lại nổi lên lệ quang.

“Cái gì tao rồng?” Hình Giang Mộ hiếu kỳ nói.

“Chính là mọc ra một đôi kim sắc cánh Hoàng Long, tự xưng cầu được ước thấy, nhưng trên thực tế tự đại, kiêu ngạo, ngông cuồng tự đại, ti tiện vả lại ngông cuồng, trong đầu đầu óc đều bị hắn luyện thành cơ bắp, não nhân bị chen lấn chỉ có to bằng hạt vừng…” Bạch Trạch tức giận chửi mắng.

Cây ăn quả bên trên phòng nhỏ bên trong, sách quái chúng tiểu cô nương nhao nhao cũng bay đi ra, ăn mặc các loại quần áo, cố gắng vỗ giấy chất cánh dừng ở trên không, tò mò quan sát bọn họ.

Những này sách nhỏ quái mỗi người dung mạo xinh đẹp, trên người hiện ra sách thơm mát.

Bạch Trạch còn tại chửi mắng, Tô Vân trong lòng đánh cái run rẩy, thầm nghĩ: “Chẳng lẽ đầu này tao rồng, chính là Ứng Long lão ca ca? Nghe nói Ứng Long lão ca tại đời thứ nhất Thánh Hoàng nơi đó chính là chiến thần, võ lực vô song tồn tại, chẳng qua là thanh danh của hắn, hình như không tốt như vậy… Ta tuyệt đối không thể cho hắn biết, ta biết Ứng Long lão ca ca!”

“… Hạ lưu Ứng Long! Tô các chủ, ngươi ý định tìm kiếm cái nào một đoạn lịch sử?”

Bạch Trạch ngừng chửi mắng, nói: "Nơi này ghi chép, từ bốn, năm ngàn năm trước duy trì liên tục đến nay, bao hàm toàn diện, không chỉ có liên quan tới lịch sử, còn có Thông Thiên các nghiên cứu thế giới trước hủy diệt chân tướng. Mỗi cái sách nhỏ quái trong trí nhớ nội dung, chỉ sợ đều đủ để để ngươi đọc tới mấy năm."

"Đọc mấy năm?"

Tô Vân sợ hết hồn, vội vàng cảm ứng bản thân Linh giới, tâm hắn đọc khẽ nhúc nhích, tính linh thần thông hoàng chung một góc xâm nhập mảnh này Linh giới, hoàng chung xoay tròn, Oánh Oánh ngồi tại trên vách chuông nhìn lại.

Nàng nhìn thấy nhiều như vậy sách nhỏ quái, không khỏi kinh ngạc, bay người lên.

Bạch Trạch nhìn thấy Oánh Oánh bay tới, cũng là kinh ngạc không thôi, nói: "Nguyên lai là sĩ tử Oánh. Ta lần trước khi thấy ngươi, là một trăm năm mươi năm trước sự tình. Khi đó, ngươi vẫn là cái tiểu nha đầu."

Oánh Oánh nhưng không nhớ hắn.

Bạch Trạch cảm khái nói: "Ngươi đã chết hơn 150 năm, hơn nữa còn biến thành một cái sách nhỏ quái."

Hắn cảm xúc, Oánh Oánh căn bản không hiểu, xem như Oánh sĩ tử nội tâm chuyển thế sách quái, nàng chẳng qua là kế thừa Oánh sĩ tử bộ phận sâu sắc trí nhớ, có chút trí nhớ thì triệt để yên diệt, không cách nào tìm về.

Tô Vân ho khan một tiếng, trầm giọng nói: "Bạch Trạch nguyên lão, ta nghĩ tìm đọc liên quan tới Bàn Dương chi loạn lịch sử."

"Bàn Dương chi loạn?"

Bạch Trạch thật sâu liếc hắn một cái, lập tức nói: “Tất cả liên quan tới Bàn Dương thư tịch, tất cả ra khỏi hàng!”

Hơn mười mọc cánh bé gái vỗ cánh bay ra, sắp xếp cánh dừng ở Tô Vân phía trước.

Những này bé gái ống tay áo bay lượn, trên không trung phất qua, nhất thời chỉ thấy vô số văn tự cùng hình vẽ chiếu rọi trên không trung.

Tô Vân nhất thời nhìn thấy, đại lục phương tây đen kịt một màu, đâu đâu cũng có cuồn cuộn kiếp hỏa, trong không khí tung bay lấy tro tàn, từng đầu hình thể to lớn như núi Bàn Dương, đi lại trong bóng đêm, hai con ngươi như là thiêu đốt kiếp hỏa.

—— —— Bàn Dương đi lại tại hắc ám trong sương mù dày đặc, hai con ngươi như là thiêu đốt kiếp hỏa, phát ra hồng hoang như cự thú gào thét: Ngày mồng một tháng năm cầu nguyệt phiếu! Có giữ gốc nguyệt phiếu ư?

Chương 282 : Chưa qua cửa Minh Ngọc Phi

Chương 282: Chưa qua cửa Minh Ngọc Phi

Thông Thiên các ghi chép cực kỳ lộn xộn, là trải rộng tại Bàn Dương chi loạn bên trong từng cái thành viên ghi chép lại văn tự cùng hình vẽ.

Những này Thông Thiên các thành viên bên người thường thường đều mang một cái sách quái cùng một cái bút quái, dùng để ghi chép bản thân chứng kiến hết thảy, bọn họ càng giống là du lịch tại đại lục này bên trong, ly khai tại đại lục này công việc bên ngoài người quan sát.

Bàn Dương chi loạn lúc bộc phát, Thông Thiên các cũng bị đánh một cái trở tay không kịp, nhưng sau đó, bọn họ liền khắp nơi kỹ càng ghi chép Bàn Dương chi loạn quá trình, Bàn Dương ăn người cảnh tượng, cùng mọi người phản kháng.

Chẳng qua xem như học giả, bọn họ vẫn là tại náo động bên trong bắt được không ít Bàn Dương, truy nguyên nguồn gốc, đem những này Bàn Dương giải phẫu, ý đồ tìm kiếm Bàn Dương trở nên cường đại dị thường vả lại thô bạo khát máu nguyên nhân.

Trừ cái đó ra, còn có bọn họ liên quan tới Bàn Dương chi loạn nội tình điều tra, cùng với lúc ấy kiếp hỏa bộc phát nguyên nhân điều tra, còn có Bàn Dương chi loạn cùng kiếp hỏa bộc phát ở giữa liên hệ.

Thông Thiên các cũng tại Bàn Dương chi loạn bên trong thương vong thảm trọng, bọn họ đang điều tra quá trình bên

trong, gặp phải lực lượng thần bí tập kích, có rất nhiều Thông Thiên các thành viên chết tại kỳ quỷ công kích phía dưới.

Bởi vậy những sách vở này bên trong, còn bao hàm về sau Thông Thiên các thành viên điều tra những này người chết truy nguyên chí, có thể nói là đủ loại tin tức hỗn tạp lộn xộn!

Mười hai cái tiểu sách quái, ghi chép liên quan tới Bàn Dương chi loạn nội dung có thể nói là phong phú, còn có một cái tiểu sách quái ghi chép thì là liên quan tới Bàn Dương căn nguyên, cùng với Thiên Thần hóa thành Công Dương, cùng một nữ tử ** sinh hạ người sắc mục tổ tiên truyền thuyết.

Muốn từ đó tìm kiếm ra đầu mối hữu dụng, đúng như là Bạch Trạch lời nói, nhất định phải tốn mấy năm thời gian đem những này thư tịch đọc một lần.

Đáng sợ hơn chính là, trong này có rất nhiều Thông Thiên các thành viên truy nguyên vẽ bản đồ, những này hình vẽ là dùng phù văn vẽ mà thành, mười phần tối tăm.

Phù văn là đập bẹp thần thông, cùng một loại thần thông, khác biệt góc độ đập bẹp, hình thành phù văn liền không giống, đại biểu ý nghĩa cũng không giống.

Bởi vậy mỗi một cái phù văn, tích chứa lượng tin tức đều cực kỳ to lớn.

Muốn giải khai phù văn nội hàm, cần đối phù văn đối ứng thần thông có hiểu biết, lại lấy đặc biệt góc độ, đem phù văn hoàn nguyên thành thần thông. Mà thần thông ẩn chứa lượng tin tức vậy thì càng vì to lớn.

Nếu như là phù văn tạo thành phương trình, muốn giải khai, đây tuyệt đối là một cái làm cho tất cả mọi người cũng vì đó nhức đầu phức tạp công trình!

Oánh Oánh vẫy cánh tại văn tự cùng hình vẽ bức tường bên trong xuyên qua, liều mạng trí nhớ những văn tự này cùng

hình vẽ, cố đạt được chính xác. Tô Vân trí nhớ tuy là mạnh mẽ, nhưng như vậy thật lớn trí nhớ lượng, đối Tô Vân tới nói liền tuyệt đối không cách nào làm được, bởi vậy chỉ có thể mời Oánh Oánh ra tay.

Oánh Oánh cũng là sách quái, chỉ cần nhìn qua một lần, liền có thể đem trong sách nội dung ghi nhớ.

Chỉ bất quá, nàng chẳng qua là ghi nhớ, tin tức ngổn ngang, nhưng mà cũng sẽ không hiểu nội dung trong sách, bởi vậy nàng chỉ có thể giúp Tô Vân trí nhớ, nội dung trong sách còn cần hai người cùng một chỗ tìm kiếm, hiểu.

Tô Vân thì tại tìm đọc cái này hơn mười tiểu sách quái chỗ sửa sang lại ra tóm tắt, tìm kiếm có hay không có bản thân cần có nhất nội dung.

"Bạch Trạch nguyên lão, đối với cái này hóa thành Công Dương Thiên Thần, ngươi là có hay không có hiểu biết?" Tô Vân đột nhiên hỏi.

Bạch Trạch giật mình, lắc đầu, nói: "Nơi đây cất giữ cũng không phương diện này nội dung. Cái này truyền thuyết hơn phân nửa là giả, Thông Thiên các đã từng truy nguyên người sắc mục, trên người bọn hắn cũng không phát hiện có Bàn Dương huyết thống."

Tả Tùng Nham đem Tô Vân kéo đến một bên, vụng trộm liếc Bạch Trạch một cái, thấp giọng nói: "Tô thiếu sử, cái này Bạch Trạch cũng là một đầu cừu, hơn nữa là cổ đại thần thánh, lại quanh năm ở tại hải ngoại. Chẳng lẽ cái kia hóa thành Công Dương Thiên Thần, chính là hắn? Hắn hóa thành Công Dương, dụ dỗ thiếu nữ?"

"Người lùn, ta nghe được!" Bạch Trạch tức giận nói.

Tô Vân nghi ngờ, liếc liếc Bạch Trạch, thấp giọng nói: "Thật có loại khả năng này. Thiếu nữ hơn phân nửa ưa thích

loại này cừu, ta nhìn cũng cảm thấy rất khả ái…"

Bạch Trạch tức đến nổ phổi nói: "Ta nói, ta không có! Chúng ta tới đến phiến đại lục này thời điểm, cũng đã có Bàn Dương truyền thuyết!"

Lúc này, Tô Vân nhìn thấy cây ăn quả phía sau mơ hồ có văn tự nổi bồng bềnh giữa không trung hình thành quang mang, phảng phất có người ở nơi đó tìm đọc đồ vật, liền hỏi: "Nguyên lão, nơi này còn có những người khác?"

"Đây là tự nhiên. Thông Thiên các tổng cộng có 688 người, hai trăm năm mươi sáu Nguyên Sóc người, bốn trăm ba mươi hai dị tộc nhân, lại thêm hai cái ngụy các chủ, chính là 690 người."

Bạch Trạch vẫy cánh bay lên, trên không trung chậm rãi xoay quanh, tận lực giữ vững thân thể, nói: "Mảnh này Linh giới, tất cả thành viên đều có thể đi vào, lật xem tư liệu. Chỉ cần là Thông Thiên các thành viên, bất luận ở thế giới chỗ nào, chỉ cần không có bị che đậy Linh giới, liền có thể thông qua đạo pháp mở ra môn hộ, ta tự mình tiếp đón đi vào."

Tô Vân mê man: "Còn có thể như vậy đi vào? Như vậy vì sao ta không hiểu…"

Bạch Trạch mạnh mẽ lườm hắn một cái, còn chưa kịp nói chuyện, Tô Vân tiếp tục nói: "Đúng, ta không đi gặp Lâu Ban bạn bán hàng, Lâu Ban bạn bán hàng ngay sau đó trên đường chặn ta. Nhưng thời gian cấp bách, hắn chưa kịp đem sự tình giao phó xong. Là lỗi của ta."

Bạch Trạch thấy hắn chủ động nhận sai, không có trách cứ hắn, thầm nghĩ: "Ngược lại là cái tâm địa thiện lương hảo thiếu niên, so các đời các chủ hiền lành nhiều, chỉ là có chút ngu xuẩn. Đương nhiên, so với hắn bên người người lùn thông minh có thêm!"

Hắn chỉ là trở nên trẻ tuổi Tả Tùng Nham.

Bạch Trạch thù dai, còn nhớ vừa rồi Tả Tùng Nham suy đoán là hắn biến thành Công Dương dụ dỗ thiếu nữ.

Tô Vân hướng cây ăn quả đi vài bước, chỉ thấy cây ăn quả sau là cái dị tộc nữ tử, nhìn không ra là Nguyên Sóc người hoặc là người sắc mục vẫn là chủng tộc khác, người mặc màu xanh tú? Hoa phục, màu xanh mái tóc, đỉnh đầu trâm phượng, trái phải đều có hai cái, có sợi bạc ăn mặc chuỗi ngọc từ hai tóc mai rủ xuống.

Nàng một bên tỉ mỉ đọc, bên tóc mai chuỗi ngọc liền hơi hơi rung rung.

Nàng yên lặng đang đọc bên trong, không có chú ý tới Tô Vân đám người tiếp cận.

Tô Vân đi ra phía trước, chỉ thấy trên không văn tự cũng là liên quan tới Bàn Dương ghi chép, bên cạnh cũng có một cái sách quái bé gái, ngay tại điều động bản thân nội dung trong sách.

Một bên còn có mấy cái nhỏ bút quái, đã hiện ra chân thân, hóa thành bút lông.

Thiếu nữ mặc áo xanh kia lấy nguyên khí đồng thời chưởng khống mấy cái bút quái, ngay tại tô tô vẽ vẽ, rất là nghiêm túc.

Tô Vân quay đầu nói nhỏ: "Bạch Trạch nguyên lão, ngươi cho ta cũng không phải là tất cả liên quan tới Bàn Dương tư liệu lịch sử. Nơi này còn có một phần!"

Bạch Trạch chấn động cánh nhỏ đi theo phía sau hắn, lần đầu tiên cảm giác được bản thân cánh có chút dư thừa, làm sao cũng bay không vui, tức giận nói: "Ngươi chẳng qua là ngụy các chủ, không thể cho ngươi làm đặc biệt! Nhân gia cũng là Thông Thiên các, lại là tới trước!"

Thiếu nữ kia bị kinh động, liền vội vàng đứng lên, hướng Bạch Trạch làm lễ chào hỏi, nói: "Ngọc Phi xin ra mắt tiền bối. Tùy tiện đến đây, quấy rầy."

Bạch Trạch bị Tô Vân Tả Tùng Nham đám người bị tức gần chết, nhìn thấy nàng liền không có nộ khí, cười nói: "Minh Ngọc Phi không cần phải khách khí. Ngươi cũng tại nhìn Bàn Dương chi loạn?"

Thiếu nữ kia xưng phải, nói: "Kiếm các cùng Đế cung bên trong đều có liên quan với Bàn Dương chi loạn ghi chép, ta xem, phát hiện có thật nhiều không hoàn toàn địa phương. Cho nên mới nơi này tìm một chút."

Bạch Trạch thở dài: "Thực ra ta Thông Thiên các ghi chép cũng có không được đầy đủ, Bàn Dương chi tóc rối bời sinh thời điểm thực sự quá đột ngột, để chúng ta cũng không kịp chuẩn bị, cứ như vậy bao phủ tất cả quốc gia. Đợi đến Bàn Dương chi loạn ngừng lại, muốn lại tìm đến Bàn Dương chi loạn ngọn nguồn, nhưng đã quá khứ ba mươi năm."

Tả Tùng Nham nói nhỏ: "Tô thiếu sử, Bạch Trạch là công a? Nhìn thấy cô bé này liền đi không được đường."

Bạch Trạch tức giận đến suýt nữa từ không trung ngã xuống.

Hình Giang Mộ nói nhỏ: "Đừng nói lung tung, nữ tử này là Đại Tần hoàng đế còn chưa qua cửa phi tử."

"Hoàng đế chưa qua cửa phi tử?"

Tô Vân có chút buồn bực, nhỏ giọng hỏi: "Hoàng đế không phải chọn lựa tam cung lục viện bảy mươi hai phi tần sao? Vì sao Đại Tần hoàng đế còn có chưa qua cửa phi tử?"

"Nghe nói Đại Tần hoàng đế được phong làm Thánh Hoàng sau đó, liền rộng tuyển tú nữ, có chút tư sắc rất tốt liền phong làm phi tử. Chẳng qua là Đại Tần hoàng đế tu luyện

một loại kỳ lạ công pháp, còn không thể động phòng, cho nên liền đem các phi tử tại hậu cung bên trong nuôi."

Hình Giang Mộ nghiễm nhiên là Vân đô bách sự thông, nói: "Vị này Minh Ngọc Phi chính là một trong số đó, được phong làm Ngọc Phi, còn vị thành niên. Chẳng qua là nàng không thích trong cung ở lại, thường xuyên chạy đến, hoặc là đi Kiếm các, hoặc là tự ý rời đi Vân đô đi Đế cung. Nghe nói, có người còn nhìn thấy nàng bốn phía đi lịch luyện, xông đến tro tàn trong thành đi đây. Sau lưng nàng được người xưng làm Phong Phi, không nghĩ tới nàng lại là Thông Thiên các người, khó trách ưa thích bốn phía chạy…"

Minh Ngọc Phi tò mò quan sát Tô Vân, Tô Vân khen: "Minh cô nương váy thật là đẹp mắt. Ta tên là Tô Vân, ta mười bốn tuổi."

Minh Ngọc Phi ánh mắt sáng lên, cười nói: "Ta biết ngươi, ngươi là Kiếm các mới tới lão sư, đem Ngọc cô nương đánh cho một trận! Ngọc cô nương ở sau lưng mắng ngươi đây!"

Trong miệng nàng Ngọc cô nương, hơn phân nửa chính là Ngọc Sương Vân.

"Ai nha, sắc trời đã rất muộn, ma ma khẳng định bắt đầu kiểm tra cung, ta nên về rồi, bằng không lại bị bắt được!"

Minh Ngọc Phi vội vàng thu thập mình ghi chép thư tịch, thò đầu hướng Tô Vân sau lưng nhìn nhìn, xa xa nhìn thấy Oánh Oánh ngay tại ghi chép liên quan tới Bàn Dương chi loạn nội dung, kinh ngạc nói: "Ngươi cũng đang nghiên cứu cái này? Ta cũng là đây! Ngày mai ta đi tìm ngươi, chúng ta cùng nhau nghiên cứu nghiên cứu, giao lưu tâm đắc!"

Nàng nhanh chóng thu dọn ổn thoả, lấy xuống một cái phượng trâm, trên không trung thôi thúc thần thông, vẽ ra một

cánh cửa, ngay sau đó kéo cửa ra đi ra ngoài, tiếp đó lại ló đầu vào, cười nói: "Chúng ta ở nơi nào gặp mặt?"

Hình Giang Mộ vội vàng chọc chọc Tô Vân, thấp giọng nói: "Thiếu sử, đó là hoàng đế phi tử, không được trêu chọc!"

Tô Vân phảng phất giống như không phát hiện, cười nói: "Ngay tại Nguyên Sóc sứ giả quán a."

"Tốt!"

Minh Ngọc Phi mắt ngọc mày ngài, giòn tan nói: "Ngày mai buổi sáng, ta đi tìm ngươi!" Dứt lời, đóng cửa lại, cánh cửa kia theo nàng thần thông bên trong nguyên khí hao hết mà chậm rãi biến mất.

Tả Tùng Nham cảm khái nói: "Cái này phía sau cửa là Đại Tần hoàng đế hậu cung ư? Nếu là có thể đi vào tham quan tham quan…"

Ước chừng hai canh giờ, Oánh Oánh cuối cùng đem tất cả văn tự cùng hình vẽ quét một lần, mệt đến khí tức uể oải, không bay lên được.

"Nàng là ăn quá no."

Bạch Trạch kiểm tra một phen, nói: "Nghỉ ngơi một đoạn thời gian liền tốt."

Tô Vân rất là đau lòng, vội vàng đem Oánh Oánh đưa đến bản thân Linh giới bên trong tu dưỡng, Bạch Trạch không biết từ chỗ nào lấy tới một cái chén trà, thản nhiên nói: "Tô các chủ đã nhìn xong đi? Nhìn xong vậy liền tiễn khách đi."

"Chờ một chút, ta muốn tìm đọc các đời các chủ chuyện…"

Tô Vân vừa mới nói đến đây, đột nhiên chỉ thấy mây khói vọt tới, che kín tầm mắt của mình, đem bản thân cuốn lên, sau một khắc, mây khói tiêu tán, hóa thành khói trắng lượn lờ.

Tô Vân, Tả Tùng Nham, Hình Giang Mộ tỉnh lại, chỉ thấy bản thân vẫn như cũ ngồi tại bàn gỗ phía trước, trong tay từng người nâng một cái chén trà, trong chén trà đã nguội.

Đối diện bọn họ dê trắng bỏ xuống chén trà, thản nhiên nói: "Trời đã nhanh sáng rồi, mấy vị nên về rồi."

Tô Vân vội vàng nói: "Bạch Trạch nguyên lão có thể hay không truyền thụ cho ta đi vào tàng thư thần thông?"

Bạch Trạch lắc đầu nói: "Ta cũng không biết. Ta lại không cần học cái này."

Tô Vân suy nghĩ một chút: "Ngày mai muốn gặp Minh Ngọc Phi, hướng nàng thỉnh giáo là được. Đại Tần Thánh Hoàng nữ nhân…"

Linh giới bên trong, Oánh Oánh tựa vào Tô Vân nội tâm đầu vai, rất là suy yếu, nghe được tiếng lòng của hắn, ha ha cười nói: "Tô sĩ tử, suy nghĩ của ngươi rất nguy hiểm ah! Chẳng qua ngươi trưởng thành, ta rất vui mừng!"

Tô Vân sắc mặt đỏ lên, lúng ta lúng túng nói: "Nơi đó có…"

Chương 283 : Bàn Dương ma hóa

Chương 283: Bàn Dương ma hóa

Ba người rời đi cái kia tòa hoàng thành bên ngoài cổ xưa dinh thự, chỉ thấy bên ngoài sắc trời không sáng, toàn bộ Vân đô vẫn là rơi vào một mảnh sương mù bên trong, sương mù dày đặc tràn ngập, rất khó nhìn bao xa.

Trong sương mù nồng đậm tro tàn mùi vị vẫn như cũ không tản đi hết.

Tô Vân quay đầu nhìn lại, nhưng thấy Bạch Trạch dinh thự biến mất tại sương mù nồng nặc bên trong, trong lòng của hắn khẽ nhúc nhích, xoay người đi kiểm tra, lại thấy vốn là dinh thự địa phương hiện nay không có vật gì!

Bạch Trạch dinh thự, vậy mà hư không tiêu thất!

"Thật sự là cổ quái…"

Tô Vân thầm nghĩ: "Nhìn tới cần phải đến nhanh chóng học được đi vào tàng thư thần thông, bằng không thân là các chủ, vào không được nhà mình tàng thư giới vậy liền buồn cười."

Bọn họ dọc theo khu phố hướng Lan Lăng phố phương hướng đi tới, canh bốn sáng Vân đô mọi âm thanh yên tĩnh, không có lúc trước ngựa xe như nước, cũng không thấy người đi đường, chỉ có trên đường u ám tro tàn đèn.

Trên đường phố lạ thường yên tĩnh, Tô Vân, Tả Tùng Nham cùng Hình Giang Mộ ở trong sương mù đi đường,

không nói gì.

Tô Vân giỏi về nhớ đường, chỉ cần đi qua một lần, liền sẽ không đi nhầm, dù vậy nồng sương mù hắn cũng có thể dễ dàng trở về Lan Lăng phố.

Bọn họ đi không biết bao lâu, đột nhiên nhìn thấy phía trước trong sương mù có hai cái to lớn hình chữ nhật lửa rãnh trôi nổi, cái kia hai cái lửa rãnh bên trong có kiếp hỏa yên tĩnh thiêu đốt, không nhúc nhích.

Tô Vân chậm lại bước chân, từ từ tiếp cận, chỉ thấy đó là một đầu cao tới hơn mười trượng Bàn Dương đứng tại giữa ngã tư đường, trên người không có lông cừu, chỉ có tương tự người da thịt đường vân, nhưng mà làn da ngăm đen.

Cái này Bàn Dương hai cái thật dài sừng dê uốn lượn, phía dưới hầu như rủ xuống tới trên mặt đất, sừng dê uốn lượn địa phương đều tự có một tòa lầu gỗ.

Tô Vân bọn họ nhìn thấy lửa rãnh, chính là đầu này Bàn Dương hình chữ nhật đồng tử.

Cái kia Bàn Dương đứng tại đường đi bên trong ương không nhúc nhích, trợn mắt lên, phảng phất không nhìn thấy bọn họ.

Tô Vân đối Bàn Dương liễn đã rất là quen thuộc, loại này cự thú gào to long trời lở đất, nhưng tính cách vẫn còn tính ngoan ngoãn, Bàn Dương liễn toa xe một phần là đặt ở Bàn Dương trên lưng, ở trên lưng xây nhà, còn có chút thì đem tiểu lâu các đặt ở hai cái sừng dê uốn lượn địa phương.

Đường đi bên trong ương Bàn Dương trên lưng hẳn là cũng có lầu các, chẳng qua là bị phá hủy xuống tới.

Tô Vân còn có thể nhìn thấy trên người nó khoác lên thật dày da thú giáp cùng tấm thép, cùng với đi qua tĩnh tâm luyện chế rộng thùng thình dây cương.

“Cái này Bàn Dương có gì đó quái lạ.”

Hình Giang Mộ đi tới Tô Vân bên người, thấp giọng nói: “Thiếu sử, ta đi tới Vân đô hơn mười năm, ban đêm xuất hành qua không dưới trăm lần, chưa bao giờ từng thấy bức này cảnh tượng!”

Tô Vân thấp giọng nói: “Hành sự cẩn thận.”

Hắn cũng không làm sao lo lắng, dù sao có Tả Tùng Nham ở bên người, lão biểu bả tử thực lực tuy là không bằng Nguyên Đạo Thánh Nhân, nhưng cũng không thể coi thường.

Ba người từ một bên vòng qua, cái kia Bàn Dương vẫn không có động đậy.

Chỉ là bọn hắn không đi ra mấy bước, liền thấy trong bóng tối lại có hai cái lửa rãnh nổi bồng bềnh giữa không trung, lửa trong rãnh có kiếp hỏa lẳng lặng thiêu đốt.

Bọn họ đến gần nhìn lên, lại là một đầu to lớn Bàn Dương đứng tại đường đi bên trong ương.

Đầu này Bàn Dương trừng trừng nhìn chằm chằm phía trước, đối bọn hắn làm như không thấy.

Trên lưng của nó cũng có thật dày da thú giáp cùng tấm thép, cùng với rộng lớn dây cương.

Tô Vân, Hình Giang Mộ cùng Tả Tùng Nham tiếp tục tiến lên, lúc này bọn họ nhìn thấy hai bên đường phố, cao hơn hai mươi trượng địa phương có từng dãy lửa rãnh thiêu đốt!

Tô Vân, Hình Giang Mộ khóe mắt nhảy lên, đến gần nhìn đằng trước đi, chỉ thấy hai bên đường phố, đều có hơn mười đầu Bàn Dương dùng hai đầu chân sau giống như người đồng dạng đứng thẳng lên, nửa người trên đứng thẳng tại trong mây mù, không nhúc nhích.

Tô Vân quan sát, chỉ thấy những này Bàn Dương trên người quấn quanh lấy dây cương, cùng vừa rồi cái kia hai cái Bàn Dương đồng dạng.

"Thiếu sử đại nhân, phía trước!"

Hình Giang Mộ đè thấp giọng, âm thanh có chút run rẩy nói: "Nhìn phía trước!"

Tô Vân nhìn về phía trước, phía trước sương mù dày đặc bao phủ, trong mây mù, cách xa mặt đất trăm trượng chỗ, hai cái dài đến hơn trượng lửa rãnh trôi lơ lửng ở cao trăm trượng không!

"Không thể có như vậy lớn Bàn Dương!" Tô Vân thất thanh nói.

Tả Tùng Nham cũng bị sợ hết hồn, thất thanh nói: "Nếu như như vậy lớn, vậy thì không phải là Bàn Dương, mà là ma thần!"

Hình Giang Mộ đột nhiên tỉnh ngộ lại, thở phào nhẹ nhõm, cười nói: "Ta suýt nữa quên mất, nơi đó là gác chuông. Cái phố này đang hướng về phía gác chuông, phía trên mang theo Đại Tần lớn nhất một cái chuông, nghe nói là Thánh vật. Đầu kia Bàn Dương khẳng định là đứng tại trên gác chuông, bỗng nhiên vừa nhìn, ta còn tưởng rằng Vân đô xuất hiện cao lớn như vậy Bàn Dương đây."

"Gác chuông Thánh chung?"

Tô Vân có chút ấn tượng, đối diện con đường này lầu vũ phía trên quả thực có một cái chuông lớn, chuông lớn chỉ sợ có cao bốn, năm trượng, lầu vũ tầng cao nhất là hình thoi trống rỗng xây dựng, chiếc chuông lớn kia liền treo ở trung ương.

Hình Giang Mộ cười nói: "Chiếc chuông kia sở dĩ là Thánh vật, là bởi vì món bảo vật này đã từng trợ giúp Đại Tần con dân ngăn cản qua Bàn Dương chi loạn, tiêu diệt không biết

bao nhiêu Bàn Dương, lại đi qua Đại Tần mấy vị nhân vật truyền kỳ tay tế luyện, bởi vậy được tôn là Thánh chung."

"Bàn Dương đứng tại Thánh chung bên cạnh làm cái gì?" Tô Vân khó hiểu nói.

Hắn thôi thúc đạo môn thiên nhãn, trong mi tâm một vòng mắt dọc tạo ra, mi mắt chậm rãi hướng hai bên mở ra.

Đồng thời, Tả Tùng Nham mi tâm cũng có một vòng thiên nhãn mở ra, hai người đồng thời hướng cái kia gác chuông nhìn lại.

Tô Vân chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy gác chuông hình dáng, lờ mờ ở giữa có thể nhìn thấy cái kia trên gác chuông đứng một cái to lớn bóng ma. Nhưng vào lúc này, Tả Tùng Nham sắc mặt đại biến, hoành thân ngăn tại trước người hai người: "Cẩn thận!"

Đường đi bên trong mê vụ đột nhiên kịch liệt rung chuyển một chút, trùng trùng điệp điệp sương mù bị một cỗ lực lượng vô hình bày ra, xé rách trong sương mù dày đặc một cái chuông đồng to lớn từ trên trời giáng xuống, nghiêng nghiêng đánh tới!

Tả Tùng Nham hai tay đẩy về phía trước đi, khí huyết sắp xếp rong chơi, bỗng nhiên hóa thành lao nhanh tinh lưu, như là ngân hà mênh mông cuồn cuộn, xung kích cái kia vọt tới Thánh chung!

Nghiêng nghiêng đánh tới chuông đồng, chính là treo ở trên gác chuông Thánh chung, Tô Vân thiên nhãn là đạo môn thiên nhãn, không thể nhìn thấy trên gác chuông cảnh tượng, có thể nội thị, cùng với nhìn thấy bốn phía, nhưng mà tại thị lực bên trên, liền kém xa tân học.

Tả Tùng Nham thiên nhãn thì là hơn ba mươi năm trước du học ngoại quốc giờ học được tân học thiên nhãn, theo không

kịp hiện nay tân học thiên nhãn, nhưng cũng có thể nhìn thấy cái kia trên gác chuông có khổng lồ Bàn Dương chồm người lên, lấy xuống Thánh chung, hướng bên này ném tới!

"Đương ——— "

Vang dội chúng sinh vang lên, Tả Tùng Nham bàn tay chạm đến Thánh chung trong tích tắc, vẻ mặt không khỏi lại biến, cái này miệng Thánh chung bên trong tích chứa uy năng, lại bị Bàn Dương kích phát!

Thánh chung tuy là không phải Đại Thánh linh binh, nhưng ở Bàn Dương chi loạn bên trong mỗi một cái chủ nhân thực lực đều là cực cao, đem món bảo vật này uy lực luyện đến cực kì khủng bố!

Lại thêm Bàn Dương chi loạn sau khi kết thúc, Thánh chung bị treo ở trên gác chuông, bị người cung phụng cúng bái một trăm bảy mươi năm lâu, hầu như bản thân diễn hóa thành Đại Thánh linh binh!

Tả Tùng Nham trực tiếp đón lấy Thánh chung uy năng, bị chấn động đến lảo đảo lui về phía sau, bàn tay tung bay, không ngừng đập vào chiếc kia Thánh chung bên trên, đem hắn uy lực hóa giải.

Cũng trong lúc đó, Tô Vân cùng Hình Giang Mộ hai bên trái phải tránh đi chiếc kia Thánh chung, chỉ thấy Thánh chung xoay tròn lấy từ đường đi bên trong tâm bay qua, miệng chuông hướng phía dưới, tảng đá xanh lát thành mặt đất nhất thời lốp bốp bị tiếng chuông nghiền nát, đá vụn bốn phía bay lên.

Tô Vân gần đến dọc theo đường phố lúc, trong lòng đột nhiên cảnh giác lên, dưới chân khẽ động, thân như kinh hồng bay lên, sau lưng hai tấm Thiên Bằng cánh chim mở rộng, hiểm lại càng hiểm tránh đi sau lưng Bàn Dương lợi trảo!

Cái kia Bàn Dương móng vuốt không phải bình thường móng dê, giống như vuốt rồng, ưng trảo, vô cùng sắc bén, hơn nữa bắt lực cực mạnh!

Tô Vân vỗ cánh bay ra trong nháy mắt, cái kia Bàn Dương đột nhiên mở cái miệng rộng, miệng đầy đều là răng nhọn, hướng Tô Vân rống to!

Trên đường phố không khí bỗng nhiên chấn động một chút, không khí dường như trở nên vô cùng sền sệt, đem Tô Vân thân hình định trên không trung.

Tô Vân thân hình bỗng nhiên phát sinh biến hóa, dưới làn da từng mảnh từng mảnh vảy cá chui ra, hóa thành một đầu ấu Côn, lắc đầu vẫy đuôi, tại sền sệt trong không khí bơi lội, hiểm lại càng hiểm tránh đi đầu kia Bàn Dương công kích.

"Những này Bàn Dương ma hóa!"

Tô Vân trong lòng hơi chấn động: "Chẳng lẽ hai trăm năm trước Bàn Dương chi loạn, muốn tái diễn sao?"

Lúc này, trên đường phố một cái lại một cái to lớn Bàn Dương vọt tới bên này, tốc độ cực nhanh!

Đáng sợ hơn chính là, trong không khí tro tàn mùi vị càng thêm nồng đậm, những này Bàn Dương hấp thu trong không khí tro tàn mùi vị, cũng dường như trở nên so lúc trước càng thêm cường đại!

Tô Vân nhạy cảm phát giác ra, những này Bàn Dương bất luận lực lượng vẫn là tốc độ, đều tăng lên rất nhiều!

Thậm chí, hắn còn cảm giác được Bàn Dương trong cơ thể lại có ma đạo nguyên khí đang cuộn trào.

Một đầu Bàn Dương cúi đầu đánh tới, đụng vào Tô Vân biến thành ấu Côn trên người, sừng dài nghiền ép lấy hắn một

đường hướng về phía trước lao nhanh, thẳng đến cuối con đường gác chuông mà đi, tốc độ cực nhanh!

Tô Vân thân thể trở lại thân người, lập tức thôi thúc thần thông, thân bị hoàng chung thành hình!

"Ầm!"

Cái kia Bàn Dương đè lên Tô Vân mạnh mẽ đụng vào trên gác chuông, to lớn gác chuông run rẩy kịch liệt.

Bàn Dương lui về phía sau, một cái khác Bàn Dương cúi đầu vọt tới, lại là một tiếng ầm vang tiếng vang, cái kia Bàn Dương lần nữa đụng vào Tô Vân trên người, tiếp theo là con thứ ba, con thứ tư!

Ngay tại con thứ năm Bàn Dương vừa mới chuẩn bị cho tốt va chạm, đột nhiên kiếm quang chợt lóe, cái kia Bàn Dương hai cái uốn lượn sừng dê bỗng dưng gãy, Bàn Dương lại không biết thu lực, vẫn như cũ cúi đầu hướng về phía trước đánh tới.

Cắt ra sừng dê tiết diện, cực kỳ sắc bén, cái kia Bàn Dương một đầu cắm vào gác chuông trong vách tường, trong lúc nhất thời không cách nào rút ra sừng dài.

Tô Vân cầm kiếm, bỗng nhiên lay động thân thể, từ trên vách tường rụng xuống, bước chân nhẹ nhàng rơi xuống đất.

Hắn sắc mặt như thường, trong tay nắm một cái ba thước kiếm gỗ.

Hắn từ cái kia Bàn Dương bên cạnh đi qua, nhẹ nhàng vung kiếm, kiếm gỗ chỉ có ba thước, nhìn như không có bất kỳ cái gì uy lực, nhưng mà nồng đậm trong sương mù lại đột nhiên hiện lên một đạo sáng rực kiếm quang, dài đến hơn mười trượng, từ cái kia Bàn Dương chỗ cổ chợt lóe lên!

Đầu kia Bàn Dương còn tại dùng sức hướng ra phía ngoài nhổ, ý đồ rút ra bản thân sừng dài, chẳng qua cái này hơi dùng

sức, chỉ thấy đầu của nó cùng thân thể cao lớn phân chia, mặt cắt chỉnh tề vô cùng!

Trên đường phố sương mù nồng nặc, mơ hồ truyền đến Bàn Dương gào to, nhưng không nhìn thấy Bàn Dương ở nơi nào. Nơi xa còn truyền đến Hình Giang Mộ tiếng hò hét, cùng với Thánh chung tiếng chuông, Hình Giang Mộ hẳn là cũng bị Bàn Dương để mắt tới, mà Tả Tùng Nham thì bị Thánh chung ép lùi lại lại lui!

"Đây là một cái nhằm vào ta cục. Ép ra lão biểu bả tử cùng Hình Giang Mộ, để ma hóa Bàn Dương nhân cơ hội diệt trừ ta."

Tô Vân cầm trong tay kiếm gỗ, mũi kiếm hướng phía dưới, dọc theo yên tĩnh vô cùng khu phố đi về phía trước, thầm nghĩ: "Như vậy muốn diệt trừ người là ai?"

Trên đời này muốn giết hắn người thực sự quá nhiều, Nguyên Sóc không cần suy nghĩ, Đại Tần bên trong muốn giết hắn chỉ sợ đều có thể từ Nguyên Sóc sứ giả quán xếp tới trong hoàng cung.

Đột nhiên, to lớn bóng ma xuất hiện tại Tô Vân sau lưng, đó là một đầu Bàn Dương, lúc trước là nhắm mắt lại, giờ phút này con mắt từ từ mở ra, nhất thời hai đạo lửa rãnh giống như trong ánh mắt kiếp hỏa vô thanh vô tức thiêu đốt lên.

Đầu kia Bàn Dương vô thanh vô tức nâng lên lợi trảo, đang muốn vung xuống, Tô Vân đột nhiên nâng tay lên cánh tay, hướng về phía sau vung kiếm.

Kiếm gỗ rất ngắn, nhưng trong sương mù nhưng lại là một đạo vô cùng sắc bén kiếm quang hiện lên, cái kia cao tới hơn hai mươi trượng Bàn Dương thân thể nghiêng nghiêng vỡ ra, nửa người trên trượt xuống.

Hô ——

Từng đầu Bàn Dương nhảy ra, trong mê vụ giống như hai chân sừng dê ma thần, đồng thời hướng Tô Vân công tới!

Tô Vân cầm trong tay kiếm gỗ, bước chân di động, tại ngổn ngang trên đường phố thi triển kiếm chiêu, hắn đối kiếm thuật hiểu đến từ Lý Mục Ca, tại Văn Xương trong học cung lúc, hắn đã từng dùng tiền hướng Lý Mục Ca học tập hơn mười ngày kiếm thuật.

Tại Lý Mục Ca nhìn tới, Tô Vân tuyệt không phải một cái có thể đem bản thân tất cả dâng hiến cho kiếm thuật người, nhưng mà Tô Vân hết lần này tới lần khác không có thiên lý luyện thành người khác tha thiết ước mơ kiếm thuật thần thông, có thể thấy được hắn tại kiếm thuật bên trên thiên phú!

Mà bây giờ, Tô Vân tại sương mù tràn ngập trên đường phố thi triển chẳng qua là Lý Mục Ca truyền thụ cho hắn cơ sở nhất kiếm thuật. Nhưng mà theo hắn một bộ cơ sở kiếm thuật thi triển đi ra, trên đường dài, trong sương mù, từng đạo dài đến hơn mười trượng kiếm quang không ngừng sáng lên!

"Xùy!" "Xùy!" "Xùy!"

Kiếm quang ngang dọc, từ những cái kia vọt tới Bàn Dương trong cơ thể cắt qua.

Tô Vân thu kiếm, trong tay kiếm gỗ nhẹ chấn động, hoàn nguyên thành một cái nho nhỏ hộp gỗ.

Bốn phía trong sương mù, từng đầu Bàn Dương tan rã, vật nặng rơi xuống đất âm thanh không ngừng truyền đến.

Trong sương mù, có sột soạt âm thanh đang lưu động, đó là Trần Mạc Thiên Không biến thành mây mù, cùng Vân đô sương mù hòa làm một thể.

Vừa rồi chính là Tô Vân lấy Thông Thiên các chìa khoá hộp gỗ, điều khiển Trần Mạc Thiên Không, đem những này Bàn Dương chém giết!

—— —— chín giờ sau đó đổi mới!

Chương 284 : Điềm nhiên như không có việc gì

Chương 284: Điềm nhiên như không có việc gì

Đột nhiên, Tô Vân trong lòng sinh ra ý nghĩ, xoay người ngẩng đầu, mi tâm đạo môn thiên nhãn hướng bên trên nhìn lại, trên gác chuông còn có một đầu to lớn Bàn Dương, đầu kia Bàn Dương bên cạnh, dường như còn đứng lấy một người.

Chẳng qua là hắn đạo môn thiên nhãn tại thị lực bên trên quả thực không đủ khả năng chỗ, không cách nào thấy rõ trên gác chuông người gương mặt, thậm chí liền là nam hay là nữ đều không thể phân biệt ra được.

Tô Vân tâm niệm vừa động, bước chân giẫm ở trong sương mù, không ngừng đi lên đi, thân hình càng ngày càng cao.

Trên lầu truyền tới một tiếng cười khẽ, người kia lui về phía sau, mà đầu kia Bàn Dương nhưng ở lại tại chỗ.

Tô Vân thản nhiên nói: "Các hạ có thể điều khiển tro tàn, khống chế Bàn Dương, chẳng lẽ muốn liền như thế rời đi?"

Người kia âm thanh thô lỗ, ha ha cười nói: "Thông Thiên các chìa khoá, quả nhiên danh bất hư truyền. Nguyên Sóc Thông Thiên các chẳng qua là dựa vào chìa khoá miễn cưỡng duy trì mặt mũi mà thôi, nhưng nếu không có chìa khoá, cái này chính thống đã sớm rơi vào ta Đại Tần tay!"

Tô Vân từng bước cao thăng, đi tới mái nhà, dưới chân mây mù lượn lờ, hướng người kia đuổi theo, nghe vậy không khỏi trong lòng khẽ nhúc nhích: "Chẳng lẽ hắn (nàng) chính là hải ngoại chọn lựa Thông Thiên các chủ? Hắn (nàng) mỗi lần

xuất thủ, là vì thăm dò bản lãnh của ta, buộc ta triển lộ ra chìa khoá?"

"Chìa khoá" cái từ này tại Thông Thiên các bên trong có đặc biệt ý nghĩa, không chỉ chỉ mở ra môn hộ chìa khoá đơn giản như vậy, đồng dạng tượng trưng cho Thông Thiên các chủ thân phận.

Không chỉ có như vậy, các đời các chủ lưu lại bảo khố, cũng đều nhất định muốn có chìa khoá mới có thể mở ra!

Chìa khoá còn có thể khống chế rất nhiều các chủ linh binh, nói thí dụ như Đại Thánh linh binh Trần Mạc Thiên Không, liền có thể bị chìa khoá khống chế.

Thậm chí, trong truyền thuyết Thông Thiên các chế tạo "Cây cầu thông thiên", toà này trong truyền thuyết cầu nối, cũng cần chìa khoá tới mở!

Hộp gỗ trọng lượng, thực ra vượt xa Tô Vân tưởng tượng!

Trên gác chuông đầu kia Bàn Dương đột nhiên thân hình di động, ngăn tại Tô Vân trước người, đầu này Bàn Dương thực lực càng thêm cường đại, một thân nguyên khí rung chuyển không ngừng, kinh người vô cùng!

Vừa rồi, chính là đầu này Bàn Dương ném ra Thánh chung, thôi phát Thánh chung uy năng, ép Tả Tùng Nham lùi lại lui!

Ma hóa Bàn Dương, cũng không phải là Tô Vân có khả năng chống lại, dù cho hắn thôi thúc Trần Mạc Thiên Không cũng chỉ là tự vệ mà thôi.

Tô Vân đang muốn dừng bước, đột nhiên sau lưng một cái chuông đồng to lớn bay tới, giữa trời đụng vào đầu kia ma hóa Bàn Dương trên người, đem đầu kia Bàn Dương đụng bay ngược mà đi!

Tả Tùng Nham theo sát chuông lớn sau đó, gào thét vọt tới, đột nhiên sau lưng sao trời bay loạn, đấm ra một quyền, đem cái kia Bàn Dương đánh cho đập vào lòng đất!

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, vội vàng hướng người kia đuổi theo.

Hắn tiện tay vung lên, mây khói như là cát chảy, ở trong sương mù tiềm hành mà đi.

Người kia thân pháp quỷ dị, tại trong mây mù lầu vũ ở giữa xuyên qua, cho dù là Trần Mạc Thiên Không cũng trong lúc nhất thời khó mà ngăn cản hắn (nàng).

Nhưng mà người kia bốn phía tránh né, lại bị Tô Vân đuổi theo, đột nhiên dừng bước, sau lưng một mặt gương sáng dựng lên.

Tô Vân trong lòng giật mình, gương sáng chưa bộc phát ra uy năng, liền để hắn cảm ứng được một cỗ đáng sợ thánh uy!

"Nguyên Đạo cường giả linh binh!"

Tô Vân trong tay hộp gỗ không nói lời gì hóa thành một cái kiếm gỗ, cùng lúc đó, Trần Mạc Thiên Không cũng tự hóa thành một cái đại kiếm.

Hai cái Đại Thánh linh binh uy lực bộc phát!

Giờ khắc này, hai người tựa hồ cũng biết nương tay chính là chỉ còn đường chết, đều tự thi triển ra cả đời sở học.

Tô Vân khống kiếm, lấy tay bên trong kiếm gỗ thi triển ra Tiên kiếm trảm yêu long, cũng trong lúc đó, Trần Mạc Thiên Không biến thành đại kiếm cũng tự thi triển ra Tiên kiếm trảm yêu long một chiêu này!

Mà hắn đối diện, người kia thôi thúc sau lưng gương sáng, trong gương một mảnh ánh sáng, chỉ thấy một Thiên môn

đứng sừng sững, trong cửa là một viên con mắt, con mắt bỗng nhiên mở ra, một đạo hào quang bắn ra!

"Ầm!"

Hai người thần thông va chạm, Trần Mạc Thiên Không biến thành đại kiếm chỉ kịp thi triển ra phía trước nửa chiêu, liền bị cái kia trong gương quái nhãn bắn ra thần thông đánh vào kiếm bên trên, đại kiếm rầm một tiếng vỡ nát!

Tô Vân khí huyết di động, xung kích thân thể, một cỗ lực lượng khổng lồ đánh tới, đem hắn xung kích đến hướng về phía sau bay đi.

Cùng lúc đó, trong tay hắn hộp gỗ biến thành kiếm gỗ bay ra, đem Tiên kiếm trảm yêu long phần sau chiêu thi triển đi ra.

Người kia không ngờ rằng hắn lại còn có thể đem bên dưới nửa chiêu thi triển đi ra, xoay sở không kịp đề phòng, lập tức bỏ chạy, đi vòng qua kính sau.

"Xùy!"

Kiếm gỗ vẫn là quét trúng người kia sau lưng, Tô Vân bị xông bay trên đường, lập tức nghe được người kia kêu đau một tiếng. Cái này tiếng kêu đau đớn không còn là thô lỗ âm thanh, trái lại còn mang theo chút nữ nhân mùi vị.

Hắn còn chưa kịp suy nghĩ, lại một đạo thân ảnh nhào tới, tại hậu tâm hắn chỗ nâng nâng, Tô Vân nhất thời cảm giác được một cỗ mềm mại pháp lực vọt tới, đem gương sáng lực trùng kích tan mất.

Xuất thủ người chính là thoạt nhìn tóc trắng xoá già lọm khọm Hình Giang Mộ, giúp Tô Vân hóa giải lực trùng kích sau đó, một làn khói đồng dạng đi tới cái kia mặt gương sáng trước.

Tô Vân trong lòng giật mình, vội vàng xông lên, điều động Trần Mạc Thiên Không, chỉ thấy sương mù nồng nặc bên trong, mây khói hình thành một cái chuông lớn.

Người kia trốn ở kính về sau, gặp tình hình này, giơ tay lên đem cái kia mặt to lớn gương sáng hướng xuống bao một cái, chụp vào trên người mình.

Hoàng chung đánh, rơi vào trên mặt kính, mà người kia người đã ở trong gương, cũng không bị Tô Vân thần thông công kích đến.

Hình Giang Mộ vọt tới trước mặt, cũng không thể tránh được, chỉ thấy cái kia mặt gương sáng bay lên, biến mất tại sương mù nồng nặc bên trong.

Tô Vân vẫy chào, kiếm gỗ bay trở về, hóa thành hộp gỗ.

Lúc này, trong thành truyền đến cảnh tiếng còi, Tả Tùng Nham phi thân vọt tới, thấp giọng nói: "Vân đô có cao thủ tới, đi mau!"

Ba người vội vàng rời đi, đợi trở lại Lan Lăng phố, chỉ thấy mây khói tản ra, phía đông thổ bạch.

Một đêm này trải qua, quả thực tựa như ảo mộng, để Hình Giang Mộ hô to khó tin.

"Cổ đại Thần Ma Bạch Trạch, Bạch Trạch quái nhà, Thông Thiên các tàng thư giới, cây sách, còn có Minh Ngọc Phi."

Hình Giang Mộ trở lại sứ giả quán, phấn khởi đi tới đi lui, lấy quyền anh chưởng nói: "Còn có tái hiện hai trăm năm trước mê vụ, Bàn Dương ma hóa ăn người, việc này, ta đảm nhiệm thiếu sử hơn mười năm đều chưa từng gặp được! Chờ ta cáo lão về quê về sau, ta nhất định muốn đem trong khoảng thời gian này trải qua viết thành sách!"

"Đừng viết sách, viết sách chỉ còn đường chết."

Oánh Oánh từ Tô Vân Linh giới bên trong bay ra đến, nói: "Liền nuôi sống chính mình cũng khó, hơn nữa chưa chắc có người thích nhìn. Cho dù có người thích nhìn, cũng sẽ có giống ta dạng này sách quái trực tiếp ăn đi, đó là cũng không phải là ngươi viết sách, mà là sách của ta."

Hình Giang Mộ gần đất xa trời, bị đả kích, dường như lại già nua mấy phần.

Oánh Oánh hấp thu hơn mười sách quái ghi chép nội dung, trong lúc nhất thời khó mà tiêu hóa, Tô Vân nội tâm giúp nàng sửa sang lại những nội dung này, nàng từ từ khá hơn một chút.

Bất tri bất giác sắc trời sáng choang, trên đường phố lần lần lượt lượt nhiều hơn rất nhiều Bàn Dương liễn, Tô Vân, Tả Tùng Nham cùng Hình Giang Mộ nếu không phải tối hôm qua trải qua, thực sự rất khó tưởng tượng, chính là loại sinh vật này tại hai trăm năm trước đến một trăm bảy mươi năm trước tạo thành lớn lao chém giết, vô số người bị bọn chúng nuốt ăn.

Cơm sáng sau đó, Tả Tùng Nham một mình rời đi, nói: "Ta cần phải đến mau chóng xử lý Phi Vân cốc tâm đắc, còn có tối hôm qua bắt được một đầu ma hóa Bàn Dương, ta trước giao cho Đổng y sư nghiên cứu một chút, nhìn một chút có hay không cùng tro tàn quái có liên hệ."

Tô Vân vừa mừng vừa sợ: "Đổng y sư cũng tới?"

Tả Tùng Nham nói: "Đổng y sư là các ngươi Thông Thiên các một thành viên, trong nước hải ngoại các chủ chi tranh, hắn xem như Thông Thiên các một thành viên, nhất định muốn tới. Đúng rồi, ngươi lo lắng Minh Ngọc Phi. Tối hôm qua chúng ta đi Bạch Trạch gia, Minh Ngọc Phi là biết."

Tô Vân trong lòng nghiêm nghị.

Tả Tùng Nham vội vàng rời đi.

Tô Vân cùng Oánh Oánh sửa sang lại tàng thư giới sách quái bọn họ ghi chép, từ đó chọn lựa tin tức hữu dụng.

Đợi đến mặt trời lên cao, Nguyên Sóc sứ giả quán truyền ra ngoài tới đốc đốc tiếng đập cửa.

Hình Giang Mộ ra ngoài mở cửa, chỉ thấy Minh Ngọc Phi lẻ loi một mình đến đây, vẫn là hôm qua trang phục, màu xanh tú? , sợi tóc màu xanh, hai cái phượng trâm tơ bạc chuỗi ngọc hoa tai, nhìn thấy Hình Giang Mộ, liền nở nụ cười, hai con mắt cong thành trăng lưỡi liềm: "Cám ơn lão gia gia! Các ngươi Tô thiếu sử có ở đây không?"

Tô Vân ngồi tại lầu hai trên ban công cùng Oánh Oánh cùng một chỗ sửa sang lại tư liệu, nghe vậy nhô đầu ra, hướng nàng vẫy chào, Minh Ngọc Phi thấy thế, vội vàng dẫn theo váy nhanh chóng lên lầu.

Hình Giang Mộ vô cùng đau đầu, thầm nghĩ: "Thánh Hoàng phi tử cười toe toét, cùng Tô thiếu sử cùng ở một phòng, nếu là bị người nhìn thấy… Chẳng qua hình như Minh Ngọc Phi chưa bao giờ quan tâm cái này, bằng không cũng sẽ không bị người gọi là Phong Phi. Nhưng cô nam quả nữ, cùng ở một phòng cuối cùng không tốt…"

Hắn rùng mình một cái, đi lên lầu: "Ta cũng đi qua, liền không phải cô nam quả nữ cùng ở một phòng."

Đến lầu hai, chỉ thấy Minh Ngọc Phi, Tô Vân cùng Oánh Oánh ngồi tại bên cạnh bàn, một chút ấm trà bình hoa các loại nhỏ tinh quái bận trước bận sau, phục vụ ba người.

"Tại Bàn Dương chi loạn phía trước, đã từng phát sinh qua một chút rất có ý tứ sự tình."

Tô Vân nhìn trộm liếc liếc Minh Ngọc Phi bờ mông, nhìn không ra nàng có hay không bị thương, ngay sau đó ấn xuống trong lòng thay đổi tâm tư, hướng Minh Ngọc Phi nói đến phát

hiện của mình, nói: "Bàn Dương chi loạn phía trước, hải ngoại Thông Thiên các thành viên phát hiện tro tàn diệu dụng, dùng tro tàn chiếu sáng, tinh luyện kim loại, thậm chí tu luyện. Ta nhìn thấy có một cái Thông Thiên các thành viên nghiên cứu, hắn nói Đại Tần năm đó điên cuồng nhất thời điểm, thậm chí cả nước một ngày có hơn mười kiện tro tàn quái náo động."

Minh Ngọc Phi người cũng như tên, da thịt bị ánh mặt trời chiếu, giống như minh ngọc đồng dạng trắng nõn, ánh mắt của nàng tinh thuần thấu triệt, nghiêng đầu nói: "Ta cũng nhìn thấy một chút nghiên cứu, Thông Thiên các khi đó có vài người nghi ngờ Bàn Dương chính là bị tro tàn ô nhiễm, bởi vậy trở nên thô bạo ăn người. Chẳng qua Thông Thiên các về sau đã làm một ít thí nghiệm, cũng không phát hiện Bàn Dương tại tiếp xúc tro tàn sau có dị thường…"

Tô Vân cẩn thận nghe nàng thanh tuyến, so sánh tối hôm qua đánh lén bọn họ người kia, hơi hơi nhíu mày: "Thanh tuyến không đúng. Chẳng lẽ tối hôm qua tập kích chúng ta không phải nàng? Muốn nghiệm chứng, còn có một cái phương pháp, chính là ta đâm người kia cái mông một kiếm. Chỉ cần kiểm tra nàng trên mông có hay không có thương tích…"

"Có dị thường!"

Oánh Oánh đột nhiên nói: "Ta tại một cuốn truy nguyên chí bên trong phát hiện, phát điên ăn người Bàn Dương trong cơ thể chứa tro tàn sót lại, cho thấy những này Bàn Dương hẳn là đều đã từng nếm qua tro tàn."

Nàng tìm đến những này đồ văn, biểu hiện ra cho hai người nhìn.

Minh Ngọc Phi tiến đến phụ cận nhìn lại, Tô Vân cũng lại gần, tinh tế kiểm tra, tay trái lặng yên không tiếng động tại thiếu nữ bờ mông sờ soạng một cái.

Minh Ngọc Phi kinh hô một tiếng, nghiêng đầu nhìn hắn, sắc mặt đỏ bừng, mắt như thu thuỷ, không nói gì.

Tô Vân rất bình tĩnh thu về tay trái, điềm nhiên như không có việc gì, thầm nghĩ: "Không phải nàng, nàng trên mông không có thương tổn. Ta một kiếm kia sắc bén phi thường, năm đó ta bị Tiên kiếm đâm trúng cái mông lúc, cũng nằm rất nhiều ngày mới khỏi hẳn. Nếu như là nàng, ta bóp cái mông của nàng nàng nhất định sẽ đau đến kêu thành tiếng, mà không phải vừa rồi như vậy kêu…"

Phía sau hai người, Hình Giang Mộ ngơ ngác nhìn một màn này, sắc mặt xám ngoét.

Chương 285 : Có nữ Hạ Mộng Giác

Chương 285: Có nữ Hạ Mộng Giác

"Không có chuyện gì, không nên kinh hoảng, không nên kinh hoảng! Thiếu sử bóp Minh Ngọc Phi cái mông, chẳng qua là tại nghiệm thương, là nghiệm thương, tuyệt không phải trêu chọc!"

Hình Giang Mộ mồ hôi lạnh trên trán như mưa, vội vàng đi tới Tô Vân cùng Minh Ngọc Phi đối diện, ngồi nghiêm chỉnh, nhìn chằm chằm vào Tô Vân.

"Tối hôm qua người kia bị thiếu sử kiếm đâm trúng cái mông, thiếu sử thuần túy là muốn nhìn một chút Ngọc Phi có phải là hay không tối hôm qua người kia, tuyệt đối không có ý khác… Đáng ghét, Thánh Hoàng phi tử, cho dù là nghiệm thương cũng không thể bóp cái mông!"

Trong lòng của hắn thiên nhân giao chiến: "Minh Ngọc Phi vì sao không có tát hắn? Chẳng lẽ là thiếu sử đại nhân dáng dấp quá đẹp đẽ nguyên nhân… Dáng dấp đẹp mắt liền có thể muốn làm gì thì làm?"

Tô Vân nghiệm thương sau đó, yên lòng, đột nhiên trong lòng run lên: "Chẳng lẽ ta sờ lộn cái mông? Thực ra bị thương chính là một bên khác cái mông?"

Hắn rục rà rục rịch, chẳng qua là Hình Giang Mộ gắt gao nhìn chằm chằm hắn, để hắn không có cơ hội ra tay.

Tô Vân đành phải từ bỏ ý nghĩ này, chuyên tâm cùng Minh Ngọc Phi tiếp tục nghiên cứu trong sách nội dung, không còn

động tay động chân.

Hình Giang Mộ vẫn như cũ nhìn chằm chằm vào hắn, miễn cho hắn mắc thêm lỗi lầm nữa.

Minh Ngọc Phi cũng là thở phào nhẹ nhõm.

Oánh Oánh biểu hiện ra nội dung, là Thông Thiên các giai đoạn đầu bắt được ma hóa Bàn Dương, đem nó giải phẫu truy nguyên, phát hiện hiện tượng đặc thù.

Giai đoạn đầu mấy ví dụ Bàn Dương giải phẫu, Bàn Dương trong cơ thể đều có tro tàn sót lại, hơn nữa những này tro tàn là ở vào thiêu đốt trạng thái, sinh ra kiếp hỏa!

Tô Vân khó hiểu, đứng người lên đi tới đi lui, nghi ngờ nói: "Tro tàn có minh hỏa đốt cùng kiếp hỏa đốt phân chia, minh hỏa đốt có thể chiếu sáng, có thể dùng làm tinh luyện kim loại. Nhưng kiếp hỏa đốt, liền cực kỳ nguy hiểm. Ta đã từng thấy qua có người bị tro tàn kiếp hỏa đốt, một thân nguyên khí tu vi trực tiếp đốt đến không còn một mảnh, căn bản là không có cách tiếp tục sống sót. Chỉ có tro tàn quái cái này sinh vật, mới có thể tại kiếp hỏa bên trong sinh tồn."

Minh Ngọc Phi cũng đứng dậy, học hắn đi tới đi lui, đột nhiên dừng bước nghiêng đầu nhìn hắn, nói: "Nhưng Bàn Dương cũng không phải là tro tàn quái! Mấy cái này Bàn Dương, xuất hiện tại Bàn Dương chi loạn giai đoạn đầu, chứng minh Bàn Dương chi loạn sớm quả thực có Bàn Dương là bởi vì nuốt ăn tro tàn, mà trở nên ma hóa."

Tô Vân xoay người, nhìn thiếu nữ này: "Như vậy, Bàn Dương tại sao lại nuốt ăn tro tàn, lại là làm sao để cho mình trong cơ thể tro tàn đốt lên kiếp hỏa đây này? Còn có, về sau Bàn Dương, vì sao không có ở trong người phát hiện tro tàn phát hiện kiếp hỏa?"

Minh Ngọc Phi cũng nhìn hắn, suy tư nói: "Bàn Dương không thể ăn thứ này, Bàn Dương tại Đại Tần địa vị cực cao, là bị xem như tổ tiên, muốn ăn cái gì đều có thể, không thể ăn tro tàn, càng không khả năng ăn thiêu đốt lên tro tàn. Điều này nói rõ, Bàn Dương chi loạn tiền kì, có một nhóm Bàn Dương là do con người chế tạo ra. Thậm chí khả năng đã thí nghiệm không biết bao nhiêu lần!"

Tô Vân từ nàng bên người đi qua, dừng bước nói: "Về sau Bàn Dương trong cơ thể không có những này tro tàn kiếp hỏa, chứng minh một thân đã thấy rõ tro tàn tro tàn ma hóa Bàn Dương ảo diệu, Bàn Dương ma hóa chi thuật thu phát tự nhiên. Bởi vậy tại Thông Thiên các về sau Bàn Dương truy nguyên chí bên trong, liền không có kiểm tra ra tro tàn kiếp hỏa."

Minh Ngọc Phi cùng hắn cõng đạo mà đi, đi ra hai bước dừng lại, ngẩng đầu nói: "Hắn duy nhất sơ hở, chỉ xuất hiện tại Bàn Dương chi loạn giai đoạn đầu. Nhưng mà tràng này Bàn Dương chi loạn đã qua một trăm bảy mươi năm, cho dù là Thông Thiên các cũng không có ghi chép Bàn Dương chi tóc rối bời nguồn gốc từ chỗ nào."

Tô Vân xoay người, hướng Oánh Oánh nói: "Oánh Oánh, cái này mấy ví dụ Bàn Dương, đều là từ những địa phương nào bắt đến? Có hay không có phương diện này ghi chép?"

"Ta tìm xem!"

Oánh Oánh cấp tốc kiểm duyệt, nói: "Ta chỗ này cùng tìm tới bốn lệ. Trong đó có một lệ là phát sinh ở thanh bình quận, mặt khác ba lệ đều phát sinh ở Bá Sơn quận. Thanh bình quận cái này như nhau thời gian muộn, Bá Sơn quận thì phát sinh ở giai đoạn đầu."

Đại Tần châu quận phân chia, dùng đều là Nguyên Sóc chế độ, cũng không sửa đổi.

Tô Vân đối Đại Tần địa lý cũng không mười phần tìm hiểu, hỏi: "Bá Sơn quận là địa phương nào?"

"Là một tòa tro tàn thành, hiện nay Bá Sơn quận phần lớn địa phương, đều đã bị kiếp hỏa nuốt mất."

Oánh Oánh nói: "Nơi đó kiếp hỏa đã đốt hai trăm năm, đã sớm là ít ai lui tới cấm địa. Hai trăm năm thời gian, cái gì đều đun không còn."

Tô Vân cùng Minh Ngọc Phi liếc nhau, hai người đều tự ánh mắt lấp lóe, Hình Giang Mộ trong lòng nghiêm nghị, nói: "Ngọc Phi, sắp đến trưa rồi, Ngọc Phi có hay không nên trở về cung? Trong cung ma ma có hay không điểm danh…"

"Ngọc Phi thật thông minh, không dưới ta." Tô Vân thở dài nói.

Minh Ngọc Phi cười nói: "Tô thiếu sử cũng rất thông minh. Nói chuyện với ngươi rất dùng ít sức. Ta nên về rồi."

Tô Vân khách khí nói: "Ta đưa ngươi xuống lầu."

Hình Giang Mộ một mặt ngỡ ngàng, chỉ thấy hai người hiện tại không có nửa điểm mập mờ khí tức, ngược lại hai bên đều nho nhã lễ độ, theo đủ lễ nghi.

Mà ngay mới vừa rồi, bọn họ rõ ràng vẫn là trong ánh mắt có cổ quái ngọn lửa tại nhảy nhót!

Hình Giang Mộ cũng là người từng trải, thiếu nam thiếu nữ trong mắt ngọn lửa nhỏ mang ý nghĩa như thế nào, hắn tự nhiên rất rõ ràng!

"Trong này khẳng định có cổ quái!" Trong lòng của hắn thầm nghĩ.

Tô Vân đem Minh Ngọc Phi đưa đến sứ giả cửa quán phía trước, lại tự thân vì nàng ngăn lại một cỗ Bàn Dương liễn, dặn

dò xa phu đưa đến hoàng cung, lại trước thời hạn thanh toán tiền xe, lúc này mới phất tay, cùng trên xe thiếu nữ từ biệt.

Minh Ngọc Phi cũng là phất tay bịn rịn chia tay.

Chờ đến Bàn Dương liễn đi xa, Tô Vân đột nhiên nói: "Tối hôm qua nữ tử kia, không phải nàng."

Hình Giang Mộ giật mình, hắn còn đang suy nghĩ lấy Tô Vân tại sao lại trở nên nghiêm chỉnh, không nghĩ tới Tô Vân tư duy thoáng cái nhảy lên đến trong chuyện này.

"Tối hôm qua tập kích chúng ta là nữ tử, sử dụng Bàn Dương ma hóa chi thuật, nếu như Minh Ngọc Phi biết pháp thuật này lời nói, như vậy nàng không cần đi Thông Thiên các tàng thư giới tìm đọc phương diện này nội dung."

Tô Vân đứng tại sứ giả cửa quán phía trước, ánh mắt nhìn thẳng phía trước, thấp giọng nói: "Nhưng không phải nàng, mới lộ ra đáng sợ. Hải ngoại nước, so Sóc Phương còn muốn sâu…"

Hình Giang Mộ không biết rõ hắn ý tứ.

Hình Giang Mộ theo Tô Vân ánh mắt nhìn, chỉ thấy đối diện Đại Hạ sứ giả quán lầu hai, một cái tuổi trẻ nữ tử ngồi tại trên ban công nhìn về phía này, chính là Đại Hạ sứ giả Hạ Mộng Giác.

Hạ Mộng Giác cùng Hình Giang Mộ là đối thủ cũ.

Hình Giang Mộ giật mình: "Hạ Mộng Giác từ trước tới nay ăn mặc phơi bày, hận không thể đem tất cả địa phương đều cho người khác nhìn, vì sao hôm nay nhưng ăn mặc chỉnh tề như vậy?"

Đột nhiên, góc đường ra một cái gánh vác tòa lầu gỗ nho nhỏ chim lớn bước chân chạy tới, vọt tới sứ giả trước quán, thân mật tại Tô Vân trên người cọ xát đầu.

Mấy ngày không thấy, Thiên Phượng lông vũ lại quấn đi ra mấy cây, vô cùng vui vẻ đem cánh mở ra, hướng Tô Vân biểu hiện ra nàng tân mọc ra lông vũ.

Cái này chim lớn chính là dị chủng, tốc độ phát triển kinh người, nhưng khoảng cách trưởng thành chỉ sợ còn sớm.

Những ngày này, Thiên Phượng một mực ở tại Kiếm các bên trong, Lý Trúc Tiên nuôi nàng, những ngày này chương trình học nhiều, Lý Trúc Tiên không có cơ hội tới phía ngoài chạy. Thiên Phượng cũng bị khó chịu tại Kiếm các bên trong.

Vừa rồi Tô Vân tại suy đoán ra Bá Sơn quận chính là Bàn Dương chi loạn nơi khởi nguồn sau đó, liền lập tức nội tâm thôi thúc Thiên Đạo lệnh, nội tâm đi vào Thiên Đạo viện, cùng Lý Trúc Tiên bắt được liên lạc.

Hắn tiễn Minh Ngọc Phi đi ra ngoài đồng thời, liền hướng Lý Trúc Tiên mượn tới Thiên Phượng bảo liễn, chuẩn bị lên đường đi tới Bá Sơn quận.

Tô Vân gọi đến Oánh Oánh, leo lên phượng liễn.

Hình Giang Mộ chần chừ một chút, cũng bò lên, thầm nghĩ: "Vị này thiếu sử đại nhân quả thực thủ đoạn rất nhiều, chẳng qua là hắn rất bình tĩnh điều động xe kéo, chỉ sợ Minh Ngọc Phi cũng là như vậy. Ta vẫn là đi theo hắn, miễn cho hai người làm ra chuyện gì, không cách nào thu dọn…"

Tô Vân ngồi tại phượng liễn bên trong, ánh mắt hướng ra phía ngoài nhìn lại, lẩm bẩm nói: "Hải ngoại quả thực là nhân tài xuất hiện lớp lớp, không thể coi thường… Tương Mộc, ngươi nhìn Đại Hạ sứ giả váy, hình như so trước kia mặc chỉnh tề rất nhiều. Trước kia váy của nàng, xẻ tà đến cái mông…"

Hình Giang Mộ trùng trùng điệp điệp ho khan hai tiếng, lời nói thành khẩn nói: "Thiếu sử đại nhân, thân là đốc ngoại ti

thiếu sử, đại biểu Nguyên Sóc mặt mũi, đại nhân không nên chỉ nhìn chằm chằm nữ nhân…”

Thiên Phượng bảo liễn từ Đại Hạ sứ giả trước quán chạy qua, Tô Vân thu về ánh mắt, nói: “Đại Hạ sứ giả quán cùng Nguyên Sóc sứ giả quán đối lập, nhất cử nhất động của ta, đều sẽ bị đối diện thu vào đáy mắt. Tối hôm qua nữ nhân không phải Minh Ngọc Phi, hơn nữa Hạ Mộng Giác từ trước tới nay ăn mặc phong tao, bây giờ lại một chút thịt cũng không lộ. Rất là khả nghi…”

Hình Giang Mộ trợn mắt hốc mồm.

“Nếu như tối hôm qua là nàng, như vậy ta lần này sau khi ra cửa, sẽ còn gặp lại nàng.”

Tô Vân hướng về phía sau tới gần, thản nhiên nói: “Đến cùng tối hôm qua là không là Hạ Mộng Giác, chỉ sợ đến Bá Sơn quận liền có thể thấy rõ ràng. Ta tu luyện một hồi, Tương Mộc, ngươi tới nắm giữ phương hướng.”

Hình Giang Mộ xưng phải, trong lòng khiếp sợ không thôi: “Vị này mới tới thiếu sử, thật chỉ có mười bốn tuổi a?”

Tô Vân tĩnh tọa xuống tới, lấy ra Thiên Đạo lệnh, đi vào Thiên Đạo viện.

Văn Uyên trong các, lần này du học hải ngoại Thiên Đạo viện sĩ tử tụ tập dưới một mái nhà, đều đang đợi đợi hắn.

Diệp Lạc Bạch Nguyệt Lâu đám người đã đem Kiếm các bên trong liên quan tới Bàn Dương chi loạn nội dung sửa sang lại.

Tô Vân kiểm tra một phen, chỉ thấy Kiếm các bên trong nội dung cũng không so Thông Thiên các càng nhiều, chẳng qua Kiếm các bên trong có như vậy một cái thú vị ghi chép.

“Kiếm các tư liệu lịch sử bên trong ghi chép, Đại Tần Thánh chung đời cuối cùng chủ nhân là thánh nữ Minh Thắng Yên. Minh Thắng Yên dẫn đầu Vân đô người, nhấc lên đối Bàn Dương phản công.”

Tô Vân tinh tế lật xem, chỉ thấy cô gái trong tranh dáng dấp cùng Minh Ngọc Phi có chút giống nhau.

Khi đó, mọi người cho rằng bọn họ căn bản không thể chiến thắng ma hóa Bàn Dương, giết ra ngoài chẳng qua là tự tìm đường chết, nhưng Minh Thắng Yên vẫn là dẫn đầu một nhóm sĩ tử giết ra, đánh nhiều thắng nhiều, phương tây các quốc gia nhận nàng khích lệ, cũng gia nhập chiến cuộc.

Chiến tranh duy trì liên tục hai năm, cuối cùng Bàn Dương chi loạn liền như thế kết thúc.

“Thánh nữ Minh Thắng Yên tại Bàn Dương chi loạn sau khi kết thúc, đi thăm dò Bàn Dương chi loạn nguyên nhân gây ra, tiếp đó liền thần bí biến mất, sau đó cũng không có xuất hiện nữa.”

Tô Vân khẽ nhíu mày.

Lúc này, Vân đô bên trong hỗn loạn tưng bừng, khắp nơi đều có thành vệ kiểm tra. Hình Giang Mộ trên đường bị ngăn lại mấy lần, hỏi thăm phía dưới, mới biết là tối hôm qua Thánh chung mất trộm.

“Tối hôm qua Thánh chung mất trộm…”

Hình Giang Mộ sắc mặt xám ngoét, tóc trắng khẽ run: “Đúng, Bàn Dương ma quái thôi thúc chiếc chuông kia tới đập Tô thiếu sử, Nguyên hội lão biều bả tử ra tay, đem chiếc chuông kia chặn lại, tiếp đó, tiếp đó… Chuông đã không thấy tăm hơi! Ra khỏi thành, ra khỏi thành! Nơi đây không thích hợp ở lâu!”

Trong lòng của hắn thấp thỏm lo âu.

Bản thân vì duy trì Nguyên Sóc sứ giả thanh danh, vất vả hơn mười năm, tóc đen nấu thành tóc trắng.

Nhưng tân sứ giả đi tới sau đó, sứ giả quán phong khí liền đột nhiên đổi một cái dạng, hãm hại lừa gạt trộm cắp cướp đập.

"Có điều, hình như vị này tân sứ giả đi tới sau đó, Nguyên Sóc thanh danh cũng từ từ vang lên, thấp nhất, Nguyên Sóc người nhận khuất nhục, ít đi rất nhiều…" Hình Giang Mộ trong lòng có chút vui mừng.

Chương 286 : Thử một chút liền tạ thế

Chương 286: Thử một chút liền tạ thế

Thiên Đạo viện Văn Uyên các bên trong, Tô Vân hoàn toàn không biết Thánh chung mất trộm sự tình, hướng Lý Mục Ca đám người nói: "Ta hôm qua bị tập kích, phát hiện đạo môn thiên nhãn tại thị lực bên trên có chỗ không kịp. Đối với thiên nhãn, Kiếm các có hay không có công pháp mới?"

Đạo môn thiên nhãn đã là Nguyên Sóc cao cấp nhất pháp thuật, cần cực cao Tạo Hoá chi thuật tu vi, còn cần đối đạo môn thuật số có cực cao hiểu.

Tô Vân từ nhỏ sư tòng "Dã Hồ tiên sinh", mà "Dã Hồ tiên sinh" đối với cựu thánh tuyệt học hiểu thì lại đến từ Đạo Thánh, Thánh Phật cùng Nho Thánh, cùng với Hỏa Vân động thiên, bởi vậy mới có thể nhanh chóng như vậy tu thành đạo môn thiên nhãn.

Nhưng mà tối hôm qua đạo môn thiên nhãn không cách nào nhìn thấu mê vụ, để hắn ý thức được đạo môn thiên nhãn có rất lớn không đủ.

Hắn đạo môn thiên nhãn không cách nào nhìn thấu mê vụ, nhưng ra tay với hắn người kia lại có thể trong mê vụ điều khiển Bàn Dương, hiển nhiên thiên nhãn thần thông so đạo môn thiên nhãn muốn mạnh hơn một bậc.

"Kiếm các bên trong thật có đủ loại thiên nhãn, rất nhiều đều có thể tốc thành."

Lý Mục Ca lấy ra mấy cuốn thư tịch, nói: "Chẳng qua trong này phần lớn thiên nhãn, đều là Thần Ma con mắt truy nguyên cho ra."

Thiên Đạo viện rất nhiều sĩ tử nhao nhao gật đầu, bọn họ thuộc về khác biệt học viện, mấy ngày nay cũng học được rất nhiều liên quan tới thiên nhãn pháp thuật, đúng là lớn bộ phận thiên nhãn đều là truy nguyên tâm đắc.

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, trầm ngâm nói: "Nếu như là truy nguyên tâm đắc, như vậy ta đã truy nguyên hai mươi bốn Thần Ma, có hay không có thể tìm hiểu ra hai mươi bốn loại khác biệt thiên nhãn…"

Hắn đột nhiên nghĩ đến, có mấy lần hắn thôi thúc đạo môn thiên nhãn, Ứng Long vụng trộm mượn hắn con mắt đến xem ngoại vật, khi đó, Tô Vân cảm giác được tầm mắt đột nhiên trở nên vô cùng rộng lớn, hơn nữa rõ ràng không biết gấp bao nhiêu lần, nhìn thấy màu sắc cũng nhiều mấy trăm vạn loại!

Điều này nói rõ, đạo môn thiên nhãn quả thực có rất lớn cải tiến không gian.

Chẳng qua là đạo môn thiên nhãn là một loại đặc biệt pháp thuật, có bản thân đặc biệt nguyên khí cùng huyết dịch vận chuyển đường đi, loại này thiên nhãn xuyên qua đại não cùng con mắt, đồng thời lại có quan tưởng.

Muốn tại pháp thuật càng thêm lấy sửa đổi, thực sự khó khăn.

Hắn mở ra trong đó một cuốn sách tịch, tinh tế đọc. Những sách vở này phần lớn là Lý Mục Ca, Lý Trúc Tiên đám người từ Kiếm các bên trong sao chép tới, dùng để phong phú Thiên Đạo viện Văn Uyên các cất giữ.

Thiên Đạo viện chỉ còn lại có bọn họ nhóm này sĩ tử, mặt khác sĩ tử bởi vì Cầu Thủy Kính biến pháp thất bại mà bị liên

luỵ, thương vong hơn phân nửa, còn sống sót sĩ tử Thiên Đạo lệnh đều bị thu đi.

—— Cầu Thủy Kính là Thiên Đạo viện Cầu thái thường, đi theo hắn biến pháp sĩ tử rất nhiều. Bạch Nguyệt Lâu Lý Mục Ca đám người, lại bởi vậy trở thành còn sót lại Thiên Đạo viện sĩ tử.

Tô Vân tinh tế kiểm tra Kiếm các sách, trong sách ghi lại là thiên nhãn nhập môn, ghi chép cặn kẽ mắt người, thú nhãn, thần nhãn, ma nhãn đủ loại cấu tạo, cùng với sử dụng đồng tử cần có thần kinh hệ thống cùng thần kinh đại não nguyên.

Đây là đạo môn thiên nhãn không có!

Tô Vân kinh ngạc vô cùng.

“Những này truy nguyên, so 《Chân Long mười sáu thiên》 còn muốn tỉ mỉ rất nhiều lần, đã thay đổi nhỏ đến cực hạn!”

Hắn tâm thần chấn động, đạo môn thiên nhãn các loại pháp thuật thần thông, càng giống là một loại ý cảnh, lấy đạo sinh nhất một sinh hai nhị sinh tam tam sinh vạn vật tới chỉ đạo thiên nhãn, đem thiên nhãn từng cái hóa vạn, không chỗ nào không có, cho nên có thể coi trọng bên dưới trái phải bốn phương tám hướng, thậm chí có thể nhìn thấy ngũ tạng lục phủ.

Nhưng đối với truy nguyên chi tiết, đạo môn thiên nhãn liền không có như vậy kỹ càng rèn luyện.

Kiếm các thiên nhãn nhập môn, chi tiết liền muốn vượt xa đạo môn thiên nhãn.

Tô Vân đem quyển sách này lật xem một lần, hoàng chung xoay tròn, cũng đã đem thư tịch nội dung ngăn cách ghi nhớ, chỉ cần chuyển động hoàng chung, những ký ức này liền sẽ xuất hiện lại.

Hắn ngay sau đó mở ra cuốn thứ hai sách, quyển sách này bên trên nội dung lại là Kiếm các tại thiên nhãn nhập môn trên cơ sở, khai sáng thiên nhãn pháp thuật.

Pháp thuật này gọi là kiếm nhãn, hẳn là Lý Mục Ca sao chép tới, dùng cái này tu luyện kiếm thuật.

Pháp thuật này không chú trọng ý cảnh, lấy kiếm thuật thần thông tới hóa thành đồng tử bên trong lạc ấn, nói thí dụ như một bộ kiếm thuật thần thông có thể hình thành tám loại khác biệt hình thái phù văn lạc ấn, đem những phù văn này lạc ấn tại trong đồng tử.

Lấy khí huyết thôi thúc, trong mắt liền có kiếm mang bắn ra, hóa thành kiếm thuật thần thông bắn giết đối thủ, khiến người ta khó mà phòng bị!

Lại thêm pháp thuật này dung hợp thiên nhãn cùng Tạo Hoá chi thuật, bởi vậy có thể tại trong mi tâm sinh ra con mắt thứ ba, cũng có thể sử dụng mặt khác Thần Ma loại thân thể thần thông, hóa thành nhiều mặt nhiều cánh tay Thần Ma, mượn Thần Ma thân thể, tới thi triển ra nhiều hơn nữa biến hóa.

Nói thí dụ như có một loại vô diện Thần Ma, mọc ra tám tay, trong lòng bàn tay sinh ra con mắt, liền có thể trong lòng bàn tay nhãn tới thi triển kiếm nhãn thần thông, tám tay mở ra, kiếm thuật thần thông bốn phía bắn nhanh, nhất định là vô cùng sắc bén!

Lại ví dụ như có Thiên Thần không có đầu, chỉ ở trước ngực mọc ra một cái con mắt thật to cùng miệng, thi triển loại này thân thể thần thông lúc, liền có thể mượn trước ngực cự nhãn tới thi triển uy lực mạnh hơn kiếm thuật thần thông!

"Đại Tần tại vận dụng chi diệu bên trên cũng có rất nhiều không thể tưởng tượng khai sáng."

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, hắn tinh tế lật xem, đem Thiên Đạo viện sĩ tử ghi chép mấy quyển thiên nhãn chi thư nhìn xong, khép sách lại quyển.

Lúc này, đã là buổi chiều nhập học thời điểm, Bạch Nguyệt Lâu, Lý Mục Ca bọn người đã rời đi, Văn Uyên trong các chỉ còn lại có Tô Vân một người.

"Đại Tần đạo pháp thần thông, đã bắt đầu hoàn toàn xóa đi Nguyên Sóc ảnh hưởng tới. Muốn đem Nguyên Sóc đạo môn thiên nhãn cùng Đại Tần đủ loại thiên nhãn phương pháp vận dụng phối hợp, quả thực rất khó."

Tô Vân cau mày, chăm chú suy nghĩ, chính là bởi vì Đại Tần đạo pháp thần thông xóa đi Nguyên Sóc ảnh hưởng, để hắn thấy được một đường rực rỡ.

Vậy chính là Đại Tần thiên nhãn thần thông chú trọng tại dùng, đối với ý cảnh thì không quá coi trọng, đạo môn thiên nhãn vừa vặn có thể bổ sung điểm này. Nếu như Đại Tần không có xóa đi Nguyên Sóc ảnh hưởng, Tô Vân muốn dung hợp hai loại thiên nhãn, chỉ sợ càng thêm khó khăn.

"Ta sẽ không Thủy Kính tiên sinh trong gương Linh giới, cũng sẽ không Diệu Bút Đan Thanh thân ngoại hóa thân, muốn nghiệm chứng công pháp, liền nhất định muốn cẩn thận không một chút phân tâm, không thể có sai lầm."

Tô Vân nghiên cứu Kiếm các đủ loại thiên nhãn, đem những pháp thuật này nhìn một lần lại một lần, sau đó đem những sách vở này đẩy tới một bên, trở lại bản thân Linh giới.

Những ngày này nhãn pháp thuật hắn không có đi học bất luận một loại nào, mà là nhắm mắt ngưng thần.

Sau một lúc lâu, Tô Vân mở mắt, nhãn Thần Minh bày ra, nói: "Oánh Oánh! Ứng Long truy nguyên chí, long nhãn thiên!"

Oánh Oánh lập tức từ hoàng chung bên trên bay lên, tay nhỏ vung lên, nhất thời Ứng Long chi mâu hiện lên.

Tô Vân tại hóa thành Ứng Long, bị Ứng Long trên người lúc, Oánh Oánh nhân cơ hội ghi chép lại Ứng Long truy nguyên chí.

Cùng lúc đó, Tô Vân cũng tự quan tưởng Ứng Long đôi mắt, khi đó Oánh Oánh tại ghi chép Ứng Long truy nguyên chí, Tô Vân cũng tại nhân cơ hội truy nguyên Ứng Long, bởi vậy hai người đều có một phần truy nguyên chí.

Chỉ thấy Tô Vân Linh giới bên trong, bốn loại Ứng Long chi nhãn nổi bồng bềnh giữa không trung, Tô Vân cùng Oánh Oánh đều tự so với, lấy xuống sai lầm địa phương, tiếp đó bốn cái long nhãn dung hợp, hóa thành một cái Ứng Long chi nhãn.

Tô Vân phất tay, Ứng Long chi nhãn biến thành phạm vi bốn năm trượng quái vật khổng lồ, hai người phi thân đi tới cái này to lớn con mắt bên trong, tu bổ chia cắt, bỏ đi phức tạp không cần thiết bộ phận, lưu lại trụ cột, tiếp tục tiến hành hoàn thiện.

Cuối cùng, hai người thở phào nhẹ nhõm, bay ra Ứng Long chi nhãn.

“Tô sĩ tử, hẳn là được rồi!” Oánh Oánh hưng phấn nói.

Tô Vân nội tâm lấy lại bình tĩnh, đưa tay nhẹ nhàng nhấn một cái, chỉ thấy cái này viên phạm vi bốn năm trượng Ứng Long chi nhãn càng ngày càng bẹp, hóa thành một cái phù văn.

Cái này phù văn cũng càng ngày càng nhỏ.

Tô Vân lại quan tưởng xuất kiếm các thiên nhãn nhập môn thiên bên trong ghi lại mắt người thần kinh hệ thống cùng thần kinh đại não nguyên, quan tưởng mô phỏng thần thông thôi

thúc giờ nguyên khí di động, đem cửa này Ứng Long chi nhãn phù văn, lạc ấn tại người đồng tử bên trong.

Oánh Oánh căng thẳng, dè dặt nhìn hắn mô phỏng đạo môn thiên nhãn đồng thời, thôi thúc Ứng Long chi nhãn lạc ấn.

"Không đúng, nơi này muốn biến đổi!"

Oánh Oánh vội vàng ngăn lại hắn, khẩn trương nói: "Cưỡng ép thôi thúc, khí huyết sẽ xung kích đại não, óc của ngươi rất nhanh sẽ bị luộc thành não hoa!"

Lại qua phút chốc, hai người sửa một phen, Tô Vân lần nữa thí nghiệm, Oánh Oánh lại nói: "Dừng lại! Chỗ này cũng muốn biến đổi! Nếu là thôi thúc thần thông, thiên nhãn sẽ hướng bên trong đánh, ngươi sau gáy lại đột nhiên nổ tung."

"Chờ một chút! Nơi này cũng muốn biến đổi! Thôi thúc thần thông, ngươi hai con mắt lại đột nhiên nổ tung!"

"Nơi này không thay đổi mà nói, con mắt đại khái sẽ từ trong hốc mắt bắn ra tới!"

"Còn có nơi này!"

…

Tô Vân cùng Oánh Oánh sửa đổi không biết bao nhiêu lần, Oánh Oánh cuối cùng tìm không ra bất kỳ tật xấu gì, nhưng vẫn như cũ có chút thật không dám xác định.

"Khai sáng một loại hoàn toàn mới thần thông cực kỳ khó khăn, có khả năng sẽ có hi sinh."

Oánh Oánh cắn môi, sau một lúc lâu, thử dò xét nói: "Tô sĩ tử, ngươi không phải Tạo Hoá chi thuật đã rất lợi hại sao? Nếu không, ngươi thử một chút?"

Tô Vân sắc mặt biến hóa, ngập ngừng không quyết.

“Thử một chút cũng không có cái gì ghê gớm, liền xem như con mắt nổ một cái, qua mấy ngày còn có thể dài ra lại. Chân của ta, không phải là như vậy mọc ra sao?”

Tô Vân nghe đến đó, giơ tay lên níu lấy sách nhỏ yêu cánh, đem nàng từ lỗ tai của mình một bên giật xuống tới. Vừa rồi căn bản không phải hắn đang lầm bầm lầu bầu, mà là Oánh Oánh nha đầu này nằm ở hắn bên tai, bắt chước tiếng lòng của hắn mê hoặc hắn.

“Ta truy nguyên sâu nhất, chính là Ứng Long, Ứng Long chi nhãn cũng là ta nghiên cứu thấu đáo nhất Thần Ma chi nhãn, cùng đạo môn thiên nhãn kết hợp, cũng là có khả năng nhất thành công!”

Tô Vân không ngừng vì bản thân cổ vũ sĩ khí, thấp giọng nói: “Thử một chút liền thử một chút!”

Oánh Oánh reo hò một tiếng, leo đến hoàng chung bên trên, hoàng chung xoay tròn, cái này tiểu sách quái theo hoàng chung rời đi Tô Vân Linh giới, đi tới Thiên Phượng bảo liễn bên trong.

Tô Vân chậm rãi thôi thúc mới thiên nhãn, mi tâm chậm rãi vỡ ra, dưới làn da có mắt châu tại nhấp nhô.

Oánh Oánh khẩn trương theo dõi hắn mi tâm, kích động vô cùng: “Thiếu chút nữa liền có thể thành công!”

Tô Vân tiếp tục thôi thúc Ứng Long thiên nhãn, mi mắt chậm rãi hướng hai bên tách ra, lúc này, Oánh Oánh sắc mặt trở nên lúc trắng lúc xanh.

Tô Vân ngược lại là cảm giác tốt, bốn phía nhìn lại, vô cùng rõ ràng, mà đạo môn thiên nhãn công hiệu cũng vẫn như cũ vẫn còn ở đó.

Oánh Oánh trên mặt biểu lộ dại ra, ha ha nói: “Tô, Tô sĩ tử, ngươi không có phát giác được cái gì thay đổi?”

“Không có.”

Tô Vân mừng rỡ vô cùng, cười nói: “Ta hiện tại cảm giác tốt vô cùng, khí huyết vận chuyển không có chút nào trắc trở, hơn nữa thiên nhãn uy lực cũng có thể kích phát!”

Oánh Oánh vội vàng né qua một bên, đột nhiên chỉ thấy Tô Vân mi tâm một đạo hào quang bắn ra, đem một mảnh núi rừng bình định!

Tia sáng kia cắt qua đại địa, mặt đất nhất thời bị cày ra một đầu sâu đến hai ba thước cống rãnh!

“Uy lực thật mạnh! Tốt hung ác!”

Tô Vân khen không dứt miệng, nói: “Chính là cái này thiên nhãn bắn ra quang mang có chút to, Oánh Oánh, ngươi có phải hay không cũng cảm thấy lớn điểm? Chẳng lẽ là nguyên khí của ta quá hùng hồn?”

Oánh Oánh không nói gì.

Chỉ thấy Tô Vân mi tâm Ứng Long thiên nhãn, có tới to bằng nắm đấm, chiếm cứ nửa cái cái trán!

“Còn tốt không có quá lớn, bằng không Tô sĩ tử thôi thúc môn thần thông này lúc, chỉ sợ toàn bộ da đầu đều sẽ bị tách ra, đầu hóa thành một cái to lớn Ứng Long thiên nhãn…”

Oánh Oánh nghĩ tới đây, không từ cái rùng mình: “Hiện tại không có cách nào tiếp tục thu nhỏ Ứng Long thiên nhãn, chỉ có thể như vậy. Cho nên…”

Nàng lại bắt đầu vui vẻ: “Vẫn là đừng nói cho hắn đi!”

Chương 287 : Trong miếu Thần Chỉ

Chương 287: Trong miếu Thần Chỉ

Tô Vân rất vui vẻ cảm giác đến thay đổi, lấy chính mình nắm đấm cùng mi tâm mắt dọc khoa tay múa chân một chút, yên lặng nhìn đầu vai Oánh Oánh một cái, thiếu niên không nói gì.

Oánh Oánh nhìn thấy hắn ủy khuất bộ dáng, chưa phát giác có chút đau lòng, vội vàng nói: "Thực ra Ứng Long thiên nhãn không cần phải đặt ở mi tâm, đặt ở những bộ vị khác cũng có thể."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, Ứng Long thiên nhãn là một loại thần thông, ứng dụng đến mi tâm có thể, như vậy ứng dụng đến mặt khác thân thể vị trí có hay không cũng có thể đâu?

Hắn nghĩ tới liền làm, mi tâm Ứng Long thiên nhãn biến mất, xương cốt khép kín, bảy mươi hai Động Thiên bên trong Ứng Long nguyên khí lui đi, Ứng Long nguyên khí bên trong tích chứa Tạo Hoá lực lượng tiêu tán.

Tô Vân tiềm vận tinh thần, lần nữa thôi thúc Ứng Long thiên nhãn thần thông, chỉ thấy bảy mươi hai Động Thiên bên trong Ứng Long nguyên khí xông ra, Tạo Hoá lực lượng tràn ngập tại Ứng Long nguyên khí bên trong, thay đổi thân thể của hắn.

Loại này Tạo Hoá lực lượng là giấu tại thiên địa nguyên khí bên trong, ví dụ như Ứng Long nguyên khí, tích chứa

trong đó Tạo Hoá lực lượng có thể làm cho tu luyện giả thân thể biến hóa thành Ứng Long.

Tô Vân cửa này Ứng Long thiên nhãn thần thông, thực ra có Nguyên Sóc cựu học nội tình, 《 Ứng Long cảm ứng thiên 》 là hắn thần thông cơ sở.

《 Ứng Long cảm ứng thiên 》 là quan tưởng Ứng Long, dùng cái này cảm ứng thiên địa nguyên khí bên trong Ứng Long nguyên khí. Cảm ứng hai chữ, đến từ cựu thánh tuyệt học.

Nhưng cựu thánh tuyệt học đối truy nguyên coi trọng mức độ không đủ, bởi vậy cần tân học xem như bổ sung, tân học truy nguyên Ứng Long, càng tỉ mỉ quan tưởng đến càng chân thực, phối hợp Ứng Long cảm ứng thiên, liền có thể đem Tạo Hoá chi thuật thi triển đến cực hạn.

Bởi vậy Tô Vân thôi thúc thần thông, có thể cấp tốc để tứ chi hướng Ứng Long diễn hóa, thậm chí tại trong mi tâm mọc ra Ứng Long thiên nhãn.

Nhưng mà giữa thiên địa cũng không có Tô Vân nguyên khí, nếu như chính hắn bị thương, cũng chỉ có thể dựa vào chính mình đối Tạo Hoá chi thuật lĩnh ngộ, từ từ sinh trưởng ra tứ chi, trước sau có thể sẽ tiêu phí mười mấy hai mươi ngày thời gian.

Sau một lúc lâu, Tô Vân chậm rãi mở ra bàn tay, chỉ thấy trong lòng bàn tay phồng, tiếp lấy chỉ tay vỡ ra, một cái Ứng Long thiên nhãn chui ra, đi ngang qua toàn bộ lòng bàn tay trái.

Tô Vân lặng im, nhìn chằm chằm trong lòng bàn tay cái này hầu như chiếm cứ toàn bộ bàn tay mắt to, lại nhìn một chút Oánh Oánh.

Oánh Oánh chần chờ nói: "Nếu không, sinh trưởng ở trên mu bàn tay…"

Tô Vân phẫn uất tán đi Ứng Long thiên nhãn thần thông, lần nữa thôi thúc, Ứng Long thiên nhãn xuất hiện tại trên mu bàn tay của hắn.

Oánh Oánh gãi đầu một cái, thử dò xét nói: "Như vậy, phải chăng có thể sinh trưởng ở trên ót?"

Sau một lát, thiếu nữ bay đến Tô Vân sau lưng, tường tận xem xét phút chốc, mặt giãn ra cười nói: "Cũng không tệ lắm… Tô sĩ tử, ta đột nhiên nghĩ ta còn có một việc, đi dạo đi dạo!"

Đúng lúc này, Tô Vân tại phẫn uất bên trong thôi thúc khí huyết, chỉ nghe bành một tiếng vang lớn, phượng liễn lầu nhỏ mái nhà bị hắn cuồng bạo nguyên khí xốc lên, Thiên Phượng kinh hô một tiếng, lao nhanh bên trong quay đầu nhìn lại, lại là đau lòng không thôi, quả, quả réo lên không ngừng.

Thiên Phượng sau lưng không trung, từng cái phạm vi hơn trượng Động Thiên mở ra, trong đó một tòa động thiên nguyên khí hóa thành Ứng Long nguyên khí.

Nhưng mà Tô Vân thôi thúc thần thông, đem Ứng Long nguyên khí phân chia tỉ mỉ, chỉ cảm thấy ứng Ứng Long chi nhãn.

Đột nhiên, chuyện quỷ dị phát sinh, bảy mươi hai Động Thiên bên trong xuất hiện từng đạo thiên nhãn phù văn, lạc ấn tại thiên nhãn vách trong, tại Ứng Long chi nhãn thiên địa nguyên khí chống đỡ dưới, trong động thiên vách tường nguyên khí sinh sôi ra từng đầu tựa như thần kinh hệ thống.

Những nguyên khí này phù văn hình thành đường vân trên không trung sinh trưởng, kéo dài, rất nhanh hội tụ đến cùng một chỗ.

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, nhưng thấy bảy mươi hai Động Thiên trung ương, một đạo to lớn mi mắt từ từ hướng hai bên vỡ ra, để mắt dọc càng lúc càng rộng.

Thiên nhãn nguyên khí từ bảy mươi hai Động Thiên bên trong liên tục không ngừng vọt tới, theo hắn thiên nhãn thần thông phù văn hình thành thần kinh hệ thống, rót vào cái này Ứng Long thiên nhãn bên trong.

Cái kia Ứng Long thiên nhãn càng ngày càng chân thực, trở mình nhấp nhô, nhìn bốn phía.

Oánh Oánh nguyên bản định chạy đi, thấy thế dừng bước lại, ngơ ngác nhìn một màn này, qua rất lâu, lúc này mới tỉnh ngộ lại, lẩm bẩm nói: "Tô sĩ tử, ngươi làm như thế nào?"

Tô Vân cũng có chút ngỡ ngàng cùng khó hiểu: "Ta vừa rồi chẳng qua là đột nhiên nghĩ đến, Động Thiên dẫn dắt tới thiên địa nguyên khí, có thể dùng loại phương pháp này tới cường hóa thần thông uy lực. Ngay sau đó ta liền đem Ứng Long nguyên khí phân chia tỉ mỉ, chỉ cảm thấy ứng Ứng Long chi nhãn cần thiết nguyên khí…"

Oánh Oánh ngước nhìn hắn cái này luân Ứng Long thiên nhãn, cảm nhận được dâng trào lực lượng kinh khủng.

Tô Vân nói đến rất đơn giản, nhưng mà thao tác cực kỳ khó khăn, trước tiên không nói mở ra Ứng Long thiên nhãn thần thông cần học vấn có bao nhiêu, chỉ nói từ Ứng Long nguyên khí bên trong phân chia tỉ mỉ, rút ra trong đó Ứng Long chi nhãn cần thiết thiên địa nguyên khí, điểm này, liền đủ để đào thải đi trên đời này trừ Tô Vân cùng Oánh Oánh bên ngoài tất cả linh sĩ!

Chỉ có Tô Vân cùng Oánh Oánh, đem Ứng Long từ đầu tới cuối truy nguyên đến sạch sẽ, mới có thể bén nhạy phát giác ra Ứng Long con mắt cần có thiên địa nguyên khí.

Chẳng qua Oánh Oánh đối nguyên khí lực khống chế, kém xa Tô Vân tinh tế.

Tô Vân đối nguyên khí chưởng khống tỉ mỉ Nhập Vi, nhờ vào hoàng chung tính giờ, nhạy cảm đến tích tắc giây ở giữa.

Cũng chỉ có Tô Vân mới có thể từ Ứng Long nguyên khí bên trong tách ra Ứng Long chi nhãn cần có nguyên khí!

Mà hoàng chung thần thông, thì nhờ vào Tô Vân tại cựu thánh tuyệt học bên trên trình độ.

Lúc trước Diệu Bút Đan Thanh giết Ôn Quan Sơn sau đó, tu hú chiếm tổ chim khách, phân ra một nội tâm hóa thân, ký sinh không cầm quyền hồ trên người, hóa thành Dã Hồ tiên sinh theo dõi Thiên Thị Viên Thiên Môn trấn.

Hắn truyền thụ cho Tô Vân, Hoa Hồ đám người tuyệt học đều là tàn khuyết không đầy đủ cựu thánh tuyệt học, có pháp vô công, có pháp không thuật.

Đan Thanh những này tuyệt học đến từ Hỏa Vân động thiên cùng phật, nho, đạo tam đại thần thoại, Tô Vân tìm hiểu bảy năm lâu, học được thuộc làu, lại không cách nào sử dụng.

Nhưng mà hắn cũng bởi vậy đặt xuống cực kỳ thâm hậu căn cơ, nếu như đi học phật môn đạo môn nho môn cùng với Hỏa Vân động thiên công cùng thuật, nhất định là vô cùng đơn giản.

Càng thêm quan trọng chính là, Đan Thanh treo cổ lão sư của mình, Nho Thánh Sầm phu tử, Tô Vân chính là bị Sầm phu tử nội tâm từ trong quan tài đào ra, mà hoàng chung cũng là Sầm phu tử chỉ điểm Tô Vân đi truy nguyên Thiên Môn trấn hoàng chung.

"Tô sĩ tử, ngươi muốn trở thành Thần Ma."

Oánh Oánh ngẩng đầu, nhìn bảy mươi hai Động Thiên bên trong nguyên khí hình thành phù văn hệ thống , kết nối Ứng Long thiên nhãn, thấp giọng nói: "Ngươi bây giờ tựa như là một cái Thần Ma, nếu như giữa thiên địa có nguyên khí của ngươi, như vậy ngươi chính là Thần Ma. Thần Ma không chết nguyên nhân, chính là bởi vì giữa thiên địa tràn ngập nguyên khí của bọn họ, mà ngươi, đã bắt đầu nắm giữ Thần Ma thiên địa nguyên khí…"

Tô Vân giật mình, không biết nàng tại sao lại nói như vậy.

Đột nhiên, Thiên Phượng chậm lại bước chân, Hình Giang Mộ âm thanh truyền đến, nói: "Thiếu sử, phía trước chính là Bá Sơn quận khu vực!"

Tô Vân nhìn lại, xa xa nhìn thấy một tòa bị đốt đến đen kịt thành thị, phần lớn kiếp hỏa đã tắt, nơi đó bị tối tăm mờ mịt khói mù bao phủ, biến thành phế tích, ngẫu nhiên còn có ánh lửa ngút trời mà lên.

Có lẽ, nơi đó chính là Đại Tần bá sơn thành.

Loại trừ bá sơn thành bên ngoài, dọc đường bên trong còn có rất nhiều nông thôn, bá sơn thành biến thành phế tích, mà Bá Sơn quận nông thôn nhưng như cũ có mọi người ở đây sinh hoạt.

Dọc đường, Tô Vân còn chứng kiến rất nhiều đốc tạo xưởng, thương mậu rất là thịnh vượng.

Lúc này, Tô Vân nhìn thấy một cái cũ kỹ nông thôn bên trong, đột nhiên có người tại sương mù xám bên trong ngã xuống đất, thân thể vặn vẹo, rất nhanh lột xác thành tro tàn quái, vỗ cánh mà lên, bốn phía ăn người!

Cái kia cũ kỹ nông thôn mọi người không nhiều, gào khóc mấy ngày liền, nhao nhao hướng nông thôn miếu thần xông tới, van xin bọn họ cung phụng Thần Ma che chở, nhưng mà

bọn họ còn chưa đi tới miếu thần, liền bị xuất quỷ nhập thần tro tàn quái ăn không còn một mảnh!

Tô Vân nhìn thấy, loại trừ thôn trang này bên ngoài, còn có mấy cái thôn trang giờ phút này cũng có nhân hóa làm tro tàn quái, bốn phía ăn người.

Có không ít linh sĩ ngay tại đi săn những cái kia tro tàn quái, còn có nông thôn mời thần, để trong thần miếu Thần Chỉ từ tượng đá trạng thái sống lại, thủ hộ thôn dân.

Đột nhiên, Tô Vân cảm giác được nguyên khí suy kiệt, tầm mắt bắt đầu chậm rãi thu nhỏ, không khỏi giật mình: "Ta thấy thế nào đến xa như vậy?"

Bá sơn thành thoạt nhìn rất gần, chỉ có ba mươi năm mươi bên trong, nhưng tòa thành này bởi vì bốc lên khói đặc, còn có kiếp hỏa, bởi vậy lộ ra tương đối gần.

Trên thực tế phát sinh tro tàn quái náo động những cái kia thôn trang, cách bọn họ còn có gần trăm dặm trái phải.

Lúc này, Thiên Phượng còn tại hướng bá sơn thành phương hướng tiến đến, chưa từng đi qua những cái kia nông thôn.

Tô Vân vừa rồi tầm mắt, nhưng thật ra là Ứng Long thiên nhãn tầm mắt, hắn đem ngoài trăm dặm từng cái thôn trang phát sinh sự tình thấy rất rõ ràng!

"Ứng Long thiên nhãn thật sự là lợi hại."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, tán đi thiên nhãn thần thông, Thiên Phượng tiếp tục đi đường.

Sắc trời sắp muộn, xa xa bá sơn thành tỏa ra u ám hồng quang, Thiên Phượng chậm lại bước chân, đi vào một cái hương trấn.

Cái kia hương trấn vừa mới trải qua một hồi tro tàn quái náo động, thôn dân đang tập trung ở một cái trong thần miếu,

mời bọn họ cung phụng Thần Chỉ giáng lâm, thủ hộ thôn trang.

Hình Giang Mộ dừng lại bảo liễn, ý định ở đây mua sắm một chút đồ ăn.

Tô Vân hướng tòa thần miếu kia nhìn lại, chỉ thấy miếu thần tráng lệ, xa hoa, cung phụng Thần Ma pho tượng cũng là nạm vàng khảm bạc, xa hoa vô cùng.

Hương trấn mọi người ngay tại hướng miếu thờ bên trong cung phụng thần hiến tế một thiếu nữ, thiếu nữ bị đặt ở bàn bên trên, run lẩy bẩy.

Theo mọi người cầu nguyện tiếng, chỉ thấy cái kia tượng thần từ từ sống lại, thân thể hóa thành thân thể máu thịt, đôi mắt đốt lên rừng rực liệt hỏa, nhìn bàn bên trên thiếu nữ, liền xòe tay ra.

Mắt thấy cái kia Thần Ma liền muốn đem thiếu nữ bắt lấy, đột nhiên lại thu về bàn tay, giơ tay lên một chỉ miếu thần bên ngoài, ha ha cười nói: "Thần không muốn các ngươi thuần khiết thiếu nữ, Thần Chỉ muốn ngoài miếu thiếu niên kia! Chỉ cần các ngươi hiến tế thiếu niên này, thần liền giúp các ngươi khu trừ tro tàn bệnh!"

Trong thần miếu, mọi người nhao nhao quay đầu, hướng ngoài miếu nhìn lại.

Tro tàn dưới đèn, Thiên Phượng cúi đầu, đem Tô Vân hướng phía trước ủi ủi, biểu thị bọn họ tìm người là ngươi.

Đại Tần hương trấn bên trong linh sĩ cũng không ít, mấy cái linh sĩ lúc này lao ra, không nói lời gì liền hướng Tô Vân công tới, la lên: "Thần coi trọng ngươi, là vinh hạnh của ngươi, ngươi không nên phản kháng!"

"Tốt."

Tô Vân chưa trả tay, trực tiếp bị mấy cái kia linh sĩ bắt giữ, mọi người vui mừng hớn hở, đem Tô Vân đặt ở bàn bên trên, vận đến trong thần miếu, đặt ở cái kia phục sinh trước tượng thần, trơ mắt nhìn phục sinh tượng thần.

Tượng thần đã hoàn toàn hóa thành thân thể máu thịt, nhìn bàn bên trên Tô Vân, đột nhiên từ điện thờ bên trên đi xuống, sau đầu vầng sáng lay động, thò tay hướng Tô Vân chộp tới, ha ha cười nói: "Nguyên Sóc tới tiểu quỷ…"

Tô Vân bị hắn nắm ở lòng bàn tay, cái kia Thần Chỉ lộ ra vẻ vui thích, mở cái miệng rộng, đem hắn hướng trong miệng đưa đi.

Tô Vân sau lưng, đột nhiên bảy mươi hai Động Thiên đồng thời hiện lên, Động Thiên phía trước, Ứng Long thiên nhãn từ từ mở ra, trong mắt quang mang hội tụ, uy lực càng ngày càng mạnh, uy năng giữ mà không phát.

Cái kia Thần Chỉ thân thể cứng đờ.

Tô Vân thản nhiên nói: "Khó trách nói chư thần nhất thể. Nhìn tới bị Thao Thiết ăn đi cái kia mấy tôn Thần Chỉ, cũng đều là ngươi."

Cái kia Thần Chỉ sắc mặt âm tàn, bỗng nhiên hướng Tô Vân cắn xuống.

Nhưng vào lúc này, Ứng Long thiên nhãn quang mang mãnh liệt, một đạo lóa mắt thần quang bắn ra, cái kia trong miếu Thần Chỉ đầu nổ tung, chỉ còn lại có một bộ không đầu thân thể!

Cái kia Thần Chỉ bàn tay buông ra, Tô Vân rơi xuống đất.

Cái kia Thần Chỉ thi thể phù phù một tiếng ngã xuống đất, tiên huyết xì xì phun ra trong miếu hiến tế mọi người đầy người đều là.

Hình Giang Mộ âm thanh truyền đến, có chút thấp thỏm lo âu: “Vậy, chúng ta là qua đường, có thể hay không bán cho chúng ta một chút ăn…”

Chương 288 : Tân Thần quấy nhiễu

Chương 288: Tân Thần quấy nhiễu

Trong thần miếu đầu tiên là một mảnh lặng im, lại là tất cả xôn xao, một vị linh sĩ run giọng nói: "Ngươi không phải nói ngươi không phản kháng ư?"

Tô Vân liếc nhìn hắn một cái, phát hiện là vừa rồi bắt bản thân linh sĩ, kinh ngạc nói: "Ta là nói qua không phản kháng các ngươi, nhưng mà không có nói qua không phản kháng các ngươi cung phụng Thần Chỉ. Hắn muốn ăn ta, ta tự nhiên đánh chết hắn."

Cái kia linh sĩ đánh tới, âm thanh thảm thiết: "Vì Thần Chỉ báo thù!"

Tô Vân sau lưng, Ứng Long thiên nhãn quang mang chợt lóe, cái kia linh sĩ còn chưa phụ cận, liền bị đánh giết thành tro.

Thôn trấn bên trong mặt khác linh sĩ vừa sợ vừa giận: "Ngươi không phải nói không phản kháng chúng ta ư?"

Tô Vân lắc đầu nói: "Ta chỉ nói là vừa rồi không phản kháng, không phải nói cả một đời đều không phản kháng."

Hắn nhìn phía dưới lòng đầy căm phẫn, rục rà rục rịch mọi người, thản nhiên nói: "Khoan dung các ngươi là quyền lực của ta, bởi vì ta so với các ngươi mạnh, nhưng cũng không phải là các ngươi có thể trách móc nặng nề quyền lợi của ta. Ta có thể bởi vì thiện tâm khoan dung các ngươi, cũng có thể bởi vì ác niệm giết chết các ngươi."

Miếu thần bệ thờ bên dưới, cái này thôn trấn mọi người không dám phụ cận.

Tô Vân sau lưng, tôn này bị đánh giết Thần Chỉ rất nhanh từ máu thịt trạng thái hóa thành kim thân, chẳng qua là thiếu đầu.

Tô Vân ngồi xổm người xuống, mượn Ứng Long thiên nhãn tinh tế kiểm tra, lông mày càng nhăn càng chặt.

Oánh Oánh bay ra ngoài, nói nhỏ: "Tôn thần này cùng Nguyên Sóc từ đường bên trong cung phụng tổ tiên tượng thần đồng dạng, cũng là cho người mượn bọn họ đọc tới luyện kim thân. Chẳng qua bởi vì tất cả Thần Chỉ đều là phân thân của hắn, cho nên hắn có thể tùy thời giáng lâm đến bất kỳ trên phân thân."

Tô Vân nhẹ nhàng gật đầu, hắn Ứng Long thiên nhãn nhìn thấy đồ vật càng nhiều.

Cái thôn này trong trấn cung phụng kim thân cũng không tính mạnh, mà Thiên Đình Thần Chiếu kinh biểu hiện ra Thiên Đình chư thần, hẳn là tôn thần này mạnh mẽ phân thân.

Vừa rồi cái này tôn Thần Chỉ bị hắn một cái đánh giết sau đó, hắn nhìn thấy tương tự nội tâm cùng thiên địa nguyên khí đồ vật nhanh chóng từ cỗ này kim thân thượng rút lui khỏi, mà thiên địa nguyên khí rút lui, để Thần Chỉ thân thể nhanh chóng hoàn nguyên thành kim thân.

Chính là bởi vì thiên địa nguyên khí tác dụng, để kim thân nhanh chóng máu thịt hóa!

"Chờ một chút! Nguyên Sóc rất ít người tế thần, thường thường tế tổ, cùng phương tây tế tự tuy là quy định khác biệt, nhưng hiệu quả hẳn là tương đồng. Nắm giữ kim thân tổ tông, liền có thể mượn kim thân sống sót. Kim thân, thậm chí có thể

hóa thành thân thể! Chẳng lẽ nói, chúng sinh tế tự, có thể hình thành tương tự thiên địa nguyên khí hiệu quả?"

Tô Vân chỉ cảm thấy bản thân phảng phất bắt được cái gì, đi tới đi lui, chẳng qua là trong lúc nhất thời nghĩ không ra nơi này liên hệ.

Hắn đành phải trước bỏ xuống chuyện này, lẩm bẩm nói: "Thiên Đình Thần Đế, chẳng lẽ là Ứng Long Tỳ Hưu Bạch Trạch thời đại kia Thần Ma? Hắn mượn phương tây các quốc gia chúng sinh lực lượng, đến tăng lên thực lực của mình? Như vậy Đại Tần Đại Hạ chờ phương tây các quốc gia, quấy nhiễu Nguyên Sóc, có phải là hay không tôn này phương tây thần trong bóng tối thúc đẩy? Oánh Oánh!"

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, hỏi: "Thiên Đạo viện những năm này ghi chép bên trong, có hay không ghi chép Đại Tần các nước quấy nhiễu Nguyên Sóc sau đó, tại Nguyên Sóc xây dựng tương tự miếu thần?"

Oánh Oánh đem bản thân quyển sách này nội dung tìm kiếm một phen, gật đầu nói: "Có phương diện này ghi chép. Đại Tần Đại Hạ các nước chiến thắng Nguyên Sóc sau đó, loại trừ yêu cầu cắt đất bồi thường bên ngoài, còn có chính là tại duyên hải một vùng xây dựng phương tây miếu thần. Duyên hải mọi người gọi là tân Thần. Có truyền ngôn nói, những này hải ngoại quốc gia tiến đánh Nguyên Sóc lúc, chỉ cần có thần miếu địa phương liền không đánh, bởi vậy hương hỏa cường thịnh."

Tô Vân đứng tại bệ thờ bên trên, lặng im phút chốc, trong lòng yên lặng nói: "Đây là tân Thần quấy nhiễu ah. Nguyên Sóc có bốn vạn vạn người, cung phụng chính là liệt tổ liệt tông, phương tây các quốc gia tính gộp lại cũng không có Nguyên Sóc nhân khẩu nhiều. Nếu như cái này bốn vạn vạn

người đều có thể cung phụng tân Thần, như vậy thực lực của hắn nhất định nước lên thì thuyền lên! Chẳng qua…”

Hắn lộ ra vẻ không hiểu: “Tân học là Bàn Dương chi loạn thời kì, mọi người nghiên cứu Thiên Đình chư thần khai phá đi ra, nhưng mà tân học phát triển đến bây giờ, đã cùng Thiên Đình chư thần có chút đối đầu gay gắt ý tứ…”

Tuy là Thiên Đình Thần Chiếu đã là lưu truyền cực lớn công pháp, nhưng mà theo Tô Vân đối Đại Tần tân học hiểu đến càng ngày càng sâu sau đó, hắn vẫn là phát hiện Thiên Đình Thần Chiếu hệ thống cùng tân học mâu thuẫn.

Tân học chỉ đang dùng, Thiên Đình chư thần, đều muốn vì tân học sử dụng, nếu như không thể dùng, tân học tất nhiên sẽ vứt bỏ Thiên Đình chư thần!

“Ví dụ như tân học bên trong kiến trúc xây dựng, không cần mượn Thiên Đình chư thần lực lượng.” Tô Vân thầm nghĩ.

Oánh Oánh chỉ ra chỗ sai hắn, nói: “Kiến trúc xây dựng cái môn này tân học, nhưng thật ra là Lâu Ban tại hải ngoại du học lúc khai sáng. Lâu Ban du học hải ngoại, đã là Thông Thiên các chủ, tiếp xúc đến tân học, hấp thu tân học thành quả khai sáng kiến trúc xây dựng. Vân đô thiên nhai, chính là hắn đạo pháp thần thông đại thành lúc tại phương tây kiến tạo.”

Tô Vân bừng tỉnh hiểu ra, khó trách Đại Tần thành thị đều là đình đài lầu các lang yêu mạn hồi, cho hắn một loại cảm giác quen thuộc.

Đột nhiên, trong lòng hắn chấn động mạnh: “Lâu Ban bạn bán hàng là tân học Đại Thánh, tại phương tây thành đạo, hắn tu luyện tới Nguyên Đạo sau đó, để lại cho tân Thần một cái bẫy, cục này chính là, để tân học thoát khỏi tân Thần khống chế!”

Trong lòng của hắn kích động vô cùng, Bàn Dương chi loạn bên trong phát triển tân học, là xây dựng ở thần học trên cơ sở. Lâu Ban nhất định là nhìn ra vị này tân Thần dã tâm, bởi vậy mượn kiến trúc xây dựng chi học, để phương tây linh sĩ nhìn thấy có thể hoàn toàn thoát khỏi thần huyết ràng buộc!

"Thông Thiên các từ trước tới nay tại hải ngoại hoạt động, Lâu Ban là khi đó Thông Thiên các chủ, hắn nhưng dứt khoát trở lại Nguyên Sóc, ý đồ thay đổi Nguyên Sóc, không nghĩ tới Ai Đế nhưng ngay cả Thánh Nhân đều không có phong hắn, chỉ phong hắn làm thiên sư, để hắn cho mình kiến tạo Đông đô."

Tô Vân lắc đầu, Nguyên Sóc thói quen khó sửa, bỏ qua tốt nhất thời kỳ phát triển.

"Về sau Đại Tần tân học khai phá ra nguyên từ thần thông, cũng không cần mượn Thiên Đình lực lượng của chư thần. Phương tây tân học cùng phương tây Thiên Đình đại biểu thần học mâu thuẫn, tất nhiên sẽ càng lúc càng lớn!"

Ánh mắt của hắn sáng lên, hắn xưng phương tây Thiên Đình vì thần học: "Vị này tân Thần phát giác được Lâu Ban bố cục, bởi vậy cũng bắt đầu phá cục. Hắn phá cục, chính là Thông Thiên các chủ chi vị."

Tô Vân đứng dậy, đi ra ngoài, thầm nghĩ: "Khó trách ta đi tới Đại Tần sau đó, luôn cảm thấy Đại Tần thế cuộc có một loại khó mà hình dung cổ quái, nguyên lai là tân học cùng thần học chi chiến, đã đến thời kỳ mấu chốt, chỉ sợ hết sức căng thẳng! Mà thuốc dẫn, chỉ sợ chính là Thông Thiên các chủ chi tranh."

Niềm tin của hắn đại tăng, Thông Thiên các chủ chi tranh, tuyệt đối sẽ dẫn phát phương tây tân học cùng thần học chi chiến!

Mà một trận chiến này, chỉ cần đánh, liền sẽ một mực đánh xuống, cho đến phân ra thắng bại!

"Nguyên Sóc, liền có thể mượn trong khoảng thời gian này tới phát triển…"

Tô Vân bước nhanh ra ngoài đi tới, sắc mặt nhưng dần dần trầm xuống, trong lòng một mảnh lạnh giá: "Nếu như là Thủy Kính tiên sinh khống chế triều chính, thúc đẩy biến pháp, Nguyên Sóc có thể nhân cơ hội phát triển. Mà bây giờ khống chế triều chính Tiết Thanh Phủ cùng khoác lên Ôn Quan Sơn túi da Diệu Bút Đan Thanh…"

Hắn đi ra miếu thần, đêm lạnh như nước.

Miếu thần phía trước, một vị linh sĩ lộ ra vẻ mờ mịt, lẩm bẩm nói: "Chúng ta chết chắc, tro tàn quái lần nữa quấy nhiễu, chúng ta nên làm cái gì…"

Tô Vân nghe vậy, khó hiểu nói: "Quan phủ không hỏi ư? Hướng quan phủ cầu viện là được."

Người ở dưới đài bọn họ đờ đẫn, có người thấp giọng nói: "Chỉ có thần mới có thể quan tâm sinh tử của chúng ta, quan phủ? Quan phủ chỉ để ý thế gia mạng người…"

Tô Vân như có điều suy nghĩ, cái này cùng Nguyên Sóc hoàn toàn khác biệt.

Nguyên Sóc nông thôn, quan phủ cần phụ trách nông thôn an toàn, liền xem như tại Sóc Phương, bảy đại thế gia ý đồ mưu phản, đối mặt tro tàn quái náo động, trên danh nghĩa cũng cần phải đến chủ động đi bình loạn, chiếm được yêu dân như con thanh danh.

"Chẳng lẽ, đây là vấn chư vu thần cùng vấn chư vu nhân khác nhau? Nguyên Sóc học vấn, xây dựng ở vấn chư vu nhân trên cơ sở, hải ngoại các quốc gia học vấn, xây dựng ở vấn chư vu thần trên cơ sở."

Tô Vân suy tư, thầm nghĩ: "Hai loại học vấn tại thiên tai nhân họa lúc, có khác biệt biểu hiện. Nguyên Sóc tích lũy năm ngàn năm học vấn, dường như không có kém như vậy."

Trong lòng hắn giống như là bỏ xuống một khối đá lớn, đi tới Đại Tần sau đó, trong lòng của hắn cũng có một loại áp lực vô hình, cảm thấy Nguyên Sóc khắp nơi không bằng người.

Hắn cứ việc tại Đại Tần làm náo động lớn, nhưng mà hắn biết, nếu như hắn chỉ dùng Nguyên Sóc cựu thánh tuyệt học tới nghênh chiến Đại Tần sĩ tử mà nói, tuyệt đối sẽ thua không còn manh giáp.

Mà bây giờ, hắn thấy được hai bên học vấn ưu điểm và khuyết điểm.

Trong thần miếu mọi người lòng như tro nguội, yên bình ngồi xuống chờ chết, mà những này thôn trấn linh sĩ bọn họ, thì thôi kinh thu dọn đồ châu báu hành lý, chuyển nhà ý định thừa dịp lúc ban đêm rời đi nơi đây.

Tô Vân nhìn hình ảnh này, trong lòng vẫn là cực kỳ rung động. Hắn tại Nguyên Sóc, chưa hề nhìn thấy loại tình cảnh này, loại này trong hương thôn thần bị người đánh giết sau đó, hoàn toàn không có tín niệm tình cảnh!

Lúc này mọi người, chính là xác chết di động!

"Tân học quấy nhiễu là chuyện tốt, thấp nhất có thể để cho cựu thánh học vấn tiến bộ, nhưng tân Thần quấy nhiễu vậy liền cực kỳ đáng sợ. Nguyên Sóc, quyết không thể để tân Thần thay thế tổ tông bài vị, chiếm cứ mọi người tín ngưỡng!"

Tô Vân cùng Hình Giang Mộ leo lên Thiên Phượng bảo liễn, hướng thôn trấn đi ra ngoài, chỉ thấy trong bầu trời đêm, tro tàn quái vô thanh vô tức phi hành, xoay quanh tại thôn trấn bên ngoài.

Đột nhiên, từng con tro tàn quái hướng lên trời phượng bảo liễn nhào tới, nhưng vào lúc này, trong bóng tối Trần Mạc Thiên Không hóa thành một cái hoàng chung, tiếng chuông chấn động, từng con tro tàn quái chết oan chết uổng.

"Đi thôi." Tô Vân tán đi Trần Mạc Thiên Không, hướng Hình Giang Mộ nói.

Thiên Phượng bảo liễn mượn nơi xa bá sơn thành tản ra u ám ánh lửa, hướng nơi đó chạy tới.

Trong bóng tối, lân cận thôn trấn bên trong, từng tòa tráng lệ trong thần miếu, từng tôn to lớn kim thân tượng thần nhao nhao phục sinh, tung người nhảy xuống điện thờ, cưỡi mây đạp gió, hướng Tô Vân đám người vừa rồi dừng lại thôn trấn mà đi.

Đợi đi tới tiểu trấn trên không, một tôn Thần Chỉ hạ xuống đám mây, giương tay vồ một cái, đem một vị phụ nhân đầu lâu bắt lấy, xách lên, âm thanh ầm ầm chấn động: "Vừa rồi cái kia tóc đen mắt đen đồng tử tiểu quỷ, chạy đi nơi đâu…"

"Bành!"

Một đạo hỏa quang đánh tới, cái kia Thần Chỉ đầu đột nhiên nổ tung, máu chảy một chỗ, mặt khác đứng tại đám mây bên trên Thần Chỉ thấy thế, nhao nhao mắt bắn thần quang, bốn phương tám hướng nhìn lại, quát: "Ai?"

Chỉ thấy trong bóng đêm, một người bao phủ tại rừng rực thánh hỏa bên trong, đi vào tiểu trấn.

Đám mây cái kia mấy tôn Thần Chỉ lớn tiếng hét lớn, nhao nhao bay lên không đánh tới, lại thấy hỏa nhân kia sau lưng đột nhiên có Nguyên Đạo nội tâm bay lên trời, chiều cao vạn trượng, vung tay lên, từng tôn Thần Chỉ trong khoảnh khắc bị luyện hóa thành tro, hóa thành từng đống than cốc từ không trung rơi xuống, liền nội tâm cũng không thể chạy trốn!

Hỏa nhân kia trên người thánh hỏa từ từ dập tắt, lộ ra một cái mi tu trắng như tuyết lão giả, chính là Hỏa Vân động thiên tiền động chủ Cảnh Triệu.

Cảnh Triệu hô hô thở, tai mắt mũi miệng rừng rực thánh hỏa phun ra.

“Đồ nhi ngoan, ngươi nếu là không giao ra Hỏa Vân động thiên, ta liền giết ngươi nhân tình nhân tình, Thông Thiên các chủ, Tô Vân!”

Chương 289 : Tro tàn Thần Vương Tô Vân

Chương 289: Tro tàn Thần Vương Tô Vân

Cảnh Triệu vừa mới vừa mới rời đi toà này thôn trấn, liền nghe được tiếng chân rung động ầm ầm, chỉ thấy mười mấy chiếc Bàn Dương liễn chạy vào thôn trang.

Bàn Dương chi loạn sau đó, Bàn Dương địa vị liền không bằng lúc trước, bởi vậy lưu lạc làm mọi người phương tiện giao thông, nhưng mà Bàn Dương liễn dù sao vẫn là gia đình giàu có mới có thể có đồ vật.

Bậc này bảo liễn có thể xây ba tòa lầu các, hai sừng các một tòa lầu các, trên lưng là ngồi cùng cảnh giới lầu các, ba tòa lầu các có thể dung nạp gần một trăm vị linh sĩ, giống như là di động thành trì đồng dạng, công phòng nhất thể.

Ngày bình thường nuôi nấng Bàn Dương, đều là một khoản to lớn chi tiêu, giống như Bá Sơn thành lân cận đất nghèo, căn bản nuôi không nổi Bàn Dương, toàn bộ tiểu trấn cũng chưa chắc có một cỗ Bàn Dương liễn.

Mà bây giờ, lại có hơn mười chiếc Bàn Dương liễn thừa dịp lúc ban đêm sắc đi vào tiểu trấn, thật sự là kỳ quặc quái gở!

Chẳng qua toà này tiểu trấn cư dân, lúc trước đã nhìn thấy quái nhãn sát thần mỹ thiếu niên, lại nhìn thấy toàn thân là lửa quái nhân đánh giết thôn bên cạnh chư thần, đêm nay nhìn thấy quái sự thực sự quá nhiều, bởi vậy cũng không cảm thấy kinh ngạc.

Những cái kia Bàn Dương liễn chạy đến trong tiểu trấn, tại tiểu trấn miếu thần trước dừng lại, từng cái đứng thẳng bất động ở nơi đó, không nhúc nhích.

Trong đó một đầu Bàn Dương trên lưng, bao trùm lấy dày nặng màn lớn, màn lớn chậm rãi trượt xuống, chỉ thấy cái kia Bàn Dương trên lưng không phải lầu các, mà là một tòa có ba tầng bục tế đàn.

Một cô gái tại tế đàn kia bên trên múa, trần trụi nửa người trên, dáng múa kỳ lạ, kịch liệt lại vặn vẹo, nữ tử kia tứ chi khớp xương giống như là không có cảm giác đau đồng dạng, khớp xương đảo ngược, làm ra người thường không thể làm ra động tác.

Mà cái kia Bàn Dương bốn phía, từng đầu Bàn Dương cái mông hướng vào phía trong đầu hướng ra phía ngoài, xoay quanh trung ương Bàn Dương tạo thành một cái vòng tròn lớn.

Trên không mơ hồ truyền đến tiếng trống, rất là nhẹ, giống như là từ thiên ngoại truyền đến, nhịp trống càng ngày càng dày đặc.

Đột nhiên, tế đàn kia trung ương nữ tử quỳ rạp trên đất, trên người như gợn sóng nhấp nhô lay động, trong miệng nói lẩm bẩm.

Đó cũng không phải là Nguyên Sóc ngữ, mà là một loại khác ngôn ngữ cổ xưa, kèm theo loại ngôn ngữ này ngâm xướng, nàng trên không ma khí phun trào, xoay tròn, vòng xoáy bên trong một tôn Thần Ma hư ảnh chậm rãi hiện lên.

Từng đầu Bàn Dương trên lưng xiềng xích đột nhiên lỏng thoát, trên lưng lầu các rầm rầm rơi xuống.

Bàn Dương cánh mũi kịch liệt đóng mở, trong không khí tràn ngập tro tàn kiếp hỏa nhao nhao vọt tới, từ Bàn Dương cánh mũi bên trong đi vào Bàn Dương trong cơ thể.

Chỉ thấy những cái kia Bàn Dương trên người từng khối cơ bắp nhanh chóng nhô lên, từng con Bàn Dương vậy mà chậm rãi đứng lên, hai đầu chân sau đứng thẳng, đứng sừng sững ở tiểu trấn trong bóng tối.

"Hô!"

Mắt của bọn chúng đồng tử đột nhiên dấy lên kiếp hỏa, hình chữ nhật đồng tử như là lửa rãnh.

Tiểu trấn cư dân si ngốc ngây ngốc nhìn một màn này, có chút không biết làm sao.

Trung ương đầu kia Bàn Dương cũng không biến hóa, mà nằm ở tế đàn bên trên nữ tử nhưng đứng lên, ở trong màn đêm che kín lồng ngực, khúc khích cười nói: "Các ngươi còn không trốn? Chẳng lẽ là đang chờ người gia, đem cuối cùng một kiện quần áo cũng cởi ra cho các ngươi nhìn?"

Tiểu trấn cư dân lúc này mới tỉnh ngộ lại, rít gào lên, phân tán bốn phía chạy trốn.

Bọn họ không trốn còn tốt, đây vừa bỏ chạy, liền kích phát những cái kia ma hóa Bàn Dương hung tính, từng con Bàn Dương bước chân, một bước đỉnh tiểu trấn cư dân hơn hai mươi bước, nhao nhao nhô ra lợi trảo, hướng những cái kia trong lúc bối rối tiểu trấn cư dân chộp tới.

Tiếng kêu thảm thiết không dứt bên tai, từng cái tiểu trấn cư dân bị bắt lại, ném vào Bàn Dương tràn đầy răng nhọn miệng lớn bên trong.

Cái kia ma hóa Bàn Dương trong miệng, là rừng rực kiếp hỏa!

Còn nữ kia tử lại không biết từ chỗ nào lấy tới một kiện quần áo, lười biếng mặc lên người, cười nhẹ nói: "Sắc sắc Thần Minh, thế nào cũng phải muốn người ta cởi xuống quần áo làm phép hiến tế, mới chịu hiện thân… Thần Minh đem sợ

hãi gieo rắc cho người đời, người đời mới có thể thành kính tín ngưỡng Thần Minh.”

Bàn Dương liễn chở đi tế đàn cùng tế đàn bên trên nữ nhân đi ra tiểu trấn, hướng Bá Sơn thành mà đi, phía sau trong tiểu trấn một áng lửa, trong ngọn lửa từng con ma hóa Bàn Dương đi ra, cơ bắp thân thể giống như bàn thạch, trên người thoa tiên huyết.

Bá Sơn thành.

Tô Vân đi tới ngoài thành, chỉ thấy toà này tro tàn thành tro tàn trên cơ bản đã hao hết, kiếp hỏa cũng từ từ dập tắt, chỉ có số ít địa phương còn có kiếp hỏa thiêu đốt.

“Quả?” Thiên Phượng nghiêng đầu, đối tòa thành này có chút sợ hãi.

“Bá Sơn thành bị hủy bởi hai trăm năm trước.”

Oánh Oánh theo Tô Vân hoàng chung thần thông trượt xuống đến, đặt mông đôn ngồi tại Tô Vân đầu vai, thừa dịp ánh lửa lật xem tư liệu, nói: “Bàn Dương chi loạn bộc phát về sau, nơi này liền bị kiếp hỏa đốt. Nghe nói có người tại trong ngọn lửa thấy được tro tàn quái, rất nhiều tro tàn quái thờ phụng tro tàn Thần Vương, sinh hoạt tại hỏa diễm bên trong.”

Nàng ngẩng đầu lên, khó hiểu nói: “Bất quá bây giờ kiếp hỏa hơn phân nửa đã tắt, những này tro tàn quái cùng tro tàn Thần Vương đi nơi nào?”

Tô Vân đi vào bá sơn tro tàn thành, nói: “Vào xem liền biết.”

Hình Giang Mộ lấy lại bình tĩnh, vội vàng đuổi theo Tô Vân, bước chân của hắn rơi vào Bá Sơn thành trên mặt đất, rơi vào tro tàn bên trong ước chừng chừng nửa thước.

Hắn đi sứ Đại Tần hơn mười năm, chưa từng tới bao giờ loại địa phương này.

"Tân thiếu sử nhậm chức mới mấy ngày, liền chạy đến loại này cấm địa…" Trong lòng của hắn không khỏi nói thầm.

"Quả…" Thiên Phượng quan sát xung quanh, hoảng sợ đủ loại đuổi theo bọn họ, suýt nữa đem Hình Giang Mộ dẫm lên tro tàn bên trong.

Nhưng vào lúc này, một mặt bị đốt đến đen nhánh bức tường đổ sụp, ầm ầm ngã xuống, Thiên Phượng kinh hô một tiếng, tung người nhảy lên, hướng Hình Giang Mộ trong ngực nhảy xuống.

Vị kia ba mươi hai tuổi lão giả tóc trắng không cần nghĩ ngợi duỗi ra hai tay, đem chim lớn nâng đỡ, như là một cây châm chống đỡ lấy một cái lông lá xồm xàm đại cầu.

Hình Giang Mộ bị ép tới lại già nua hai tuổi.

Lông lá xồm xàm đại cầu bên trong nhô ra Thiên Phượng cái đầu nhỏ, thoáng nhìn không có nguy hiểm, lúc này mới nhô ra chân, Hình Giang Mộ như trút được gánh nặng.

Tô Vân đưa tay hướng phía dưới hư hư đè ép, đem bức tường đổ sụp nâng lên tro tàn đè xuống, nhất thời toà kia sụp đổ bức tường sau lộ ra từng cỗ bị đun đen xương cốt, dữ tợn khủng bố.

"Quả!"

Thiên Phượng tung người khơi mào, hướng Hình Giang Mộ trong ngực nhảy xuống. Hình Giang Mộ nghiêng mình tránh né, Thiên Phượng phù phù một tiếng đập vào tro tàn bên trong, làm xinh đẹp lông vũ bên trên đều là thật dày tro tàn.

"Những này xương cốt, là tro tàn quái xương cốt."

Thiên Phượng tức giận đến mổ Hình Giang Mộ tóc trắng xoá đầu, Hình Giang Mộ thật thà tiếp nhận, chỉ nghe Tô Vân âm thanh từ truyền đến: "Những cái kia tro tàn quái, hẳn là bị thiêu chết."

Hình Giang Mộ xóa đi cái trán máu, nghi ngờ nói: "Tro tàn quái có thể sinh hoạt tại kiếp hỏa bên trong, vì sao sẽ còn bị thiêu chết?"

"Có lẽ là tro tàn cháy hết, không có tro tàn, kiếp hỏa liền bắt đầu thiêu đốt những này tro tàn quái."

Tô Vân suy đoán nói: "Khả năng tro tàn quái cần sinh tồn ở kiếp hỏa hình thành môi trường bên trong. Chúng ta đi lên phía trước, phía trước còn có chưa cháy hết kiếp hỏa."

Bọn họ tiếp tục tiến lên, Bá Sơn thành bên trong tràn ngập tro tàn mùi, tràn đầy phụbài mục nát khí tức, giống như là tất cả đều mục nát sau đó mùi vị.

Thiên Phượng lén lén lút lút đi theo Tô Vân đằng sau, để Hình Giang Mộ đi tại cuối cùng.

Qua không lâu, bọn họ đi tới trong thành chưa cháy hết kiếp hỏa trước.

Tô Vân, Oánh Oánh cùng Hình Giang Mộ đều ngây dại, chỉ thấy Bá Sơn thành trong thành thị tắm gội tại kiếp hỏa bên trong, hỏa diễm cao tới gần một trăm trượng, cháy hừng hực.

Mà ở hỏa diễm bên trong, non xanh nước biếc, phòng ốc nghiễm nhiên, tựa như một cái thế ngoại đào nguyên!

Trong lửa phảng phất có khác một phiến thiên địa, nơi này sơn thủy màu sắc tươi đẹp, đủ loại màu sắc đều có, nông thôn chung quanh là tình cảnh, thậm chí có thể nhìn thấy bên đường có vườn rau, có trồng cổ quái kỳ lạ thực vật.

Những thực vật này lại có thể tại kiếp hỏa bên trong đâm chồi, sinh trưởng, nở hoa, kết quả, Tô Vân đám người thậm chí còn chứng kiến một chút tro tàn quái tại đồng ruộng lao động, xử lý vườn rau.

Nơi này sinh hoạt gần một trăm chỉ tro tàn quái, một vẻ điền viên náo nhiệt.

Có tro tàn quái phát hiện bọn họ, lệ khiếu một tiếng, vỗ cánh bay lên, liền muốn hướng bọn họ đánh tới, nhưng mà lại chẳng qua là tại kiếp hỏa biên giới phi hành, cũng không thật giết ra tới.

Còn có chút tro tàn quái thì hướng trong đường phố chạy tới, giống như là mật báo.

Tô Vân thôi thúc thiên nhãn, hướng kiếp hỏa chỗ càng sâu nhìn lại, chỉ thấy mảnh này kiếp hỏa bên trong thế ngoại đào nguyên trung ương, đứng sừng sững lấy một tòa cổ xưa miếu thần, mấy cái hình thể to lớn đại kiếp tro quái tượng gỗ giống như đứng tại miếu thần phía trước, tay cầm đao mâu, mà trong thần miếu thì ngồi một tôn tro tàn Thần Vương.

Rừng rực kiếp hỏa là từ trong thần miếu tôn này tro tàn Thần Vương phát ra, chính là tôn này tro tàn Thần Vương bản thân thiêu đốt, duy trì lấy cái này kiếp hỏa bên trong điền viên thôn trang, giống như là dùng tính mạng của mình duy trì lấy nơi này sinh thái cân bằng.

Rất nhiều tro tàn quái chạy đến miếu thần phía trước, quỳ rạp trên đất, nói không hiểu.

Cái kia tro tàn Thần Vương vô cùng suy yếu, thế nhưng là chống quyền trượng đứng dậy, trên người kiếp hỏa càng thêm rừng rực, cố gắng duy trì lấy khí thế cường đại, nhẹ nhàng dừng lại quyền trượng, nhất thời đất rung núi chuyển!

Hình Giang Mộ sắc mặt đại biến, vội vàng hoành thân ngăn tại Tô Vân trước người, thấp giọng nói: "Đại nhân, tro tàn quái cực kỳ nguy hiểm, tro tàn Thần Vương càng là Nguyên Đạo cảnh giới cũng không ngăn nổi cường giả, chúng ta vẫn là mau mau rời đi nơi đây!"

Cái kia tro tàn Thần Vương khí tức cường đại vô song, thanh sắc câu lệ, ầm ầm chấn động, trong miệng nói người khác nghe không hiểu ngôn ngữ, chấn động đến Tô Vân, Hình Giang Mộ đám người lồng ngực buồn bực, khí huyết chấn động nhấp nhô, con mắt bị căng giống như là muốn nổ tung!

"Đại nhân!"

Hình Giang Mộ lạnh lùng nói: "Quân tử không đứng ở dưới bức tường sắp đổ, còn xin đại nhân mau mau rời đi!"

Nhưng vào lúc này, Tô Vân lấy ra một cái quyền trượng, cùng cái kia tro tàn Thần Vương quyền trượng giống nhau như đúc, há miệng nói chuyện, trong miệng cũng truyền tới tối tăm khó hiểu ngôn ngữ.

Hình Giang Mộ ngẩn ngơ, không có nghe hiểu.

Oánh Oánh lại nghe đi ra, Tô Vân lời nói nhưng thật ra là tro tàn quái chủng tộc ngôn ngữ, là Tô Vân tại Sóc Phương lòng đất tro tàn trong thành gặp phải cái kia tro tàn Thần Vương trước khi chết lời nói!

Tô Vân chẳng qua là bắt chước cái kia tro tàn Thần Vương mà nói, nói là nửa câu sau.

Câu nói kia có ý tứ là trời xanh vì sao không cho phép chủng tộc của bọn họ sống sót, tộc nhân của hắn phạm vào cái gì sai, vì sao nhất định muốn diệt tuyệt bọn họ?

Trên đường phố, cái kia thiêu đốt lên kiếp hỏa tro tàn Thần Vương nghe được Tô Vân mà nói, trong mắt hung quang từ từ thu lại, vô lực phất phất tay, ra hiệu bọn họ rời đi.

Tô Vân nguyên khí phun trào, quan tưởng ra sương mù xám bên trong Bàn Dương ăn người hình ảnh, cái kia tro tàn Thần Vương ánh mắt rơi vào hắn quan tưởng ra từng bức trong hình, không khỏi giật mình.

Tô Vân trong lòng lo sợ, hắn biết nói tro tàn quái ngôn ngữ, chỉ có một câu nói kia.

Câu nói này nửa câu sau là Sóc Phương thành lòng đất tro tàn Thần Vương cảm xúc chủng tộc vận mệnh nhiều thăng trầm, trước nửa câu, thì là đang nói tự mình xui xẻo, vậy mà chết tại Tô Vân cái này tiểu thí hài trong tay!

Sóc Phương lòng đất tro tàn thành một trận chiến, nơi đó tro tàn Thần Vương, chính là chết tại Tô Vân tay!

Mà giết chết tro tàn Thần Vương, chính là trở thành Thông Thiên các chủ khảo nghiệm!

Tô Vân trong tay thần vương quyền trượng, cũng là do vậy mà có, bất quá hắn chưa hề động tới!

Đối diện kiếp hỏa bên trong, tôn này tro tàn Thần Vương khẽ gật đầu, sau lưng như bánh xe phóng xạ hình dáng xương bàn lay động, xoay người lại, dẫn đầu rất nhiều đại kiếp tro quái hướng kiếp hỏa chỗ sâu thế ngoại đào nguyên đi tới.

Tô Vân nghiến răng, nhấc lên trong tay quyền trượng, nhẹ nhàng vạch một cái, phía trước kiếp hỏa vỡ ra.

Tô Vân chần chừ một chút, cất bước đi vào, trầm giọng nói: “Chúng ta đi!”

Chương 290 : Lòng đất ma thần phong ấn

Chương 290: Lòng đất ma thần phong ấn

Hình Giang Mộ dè dặt đi theo Tô Vân, đằng sau chính là béo chim Thiên Phượng, bởi vì lo lắng bị kiếp hỏa đốt, cho nên không ngừng hướng phía trước chen, hận không thể đem hắn nhào nặn đến lông tơ bên trong.

"Chim lớn vì sao đều là bắt nạt ta?" Hình Giang Mộ bi phẫn.

Tô Vân thử nghiệm thôi thúc Thần Vương quyền trượng, bức lui bốn phía kiếp hỏa, đuổi theo tôn này tro tàn Thần Vương.

"Tô sĩ tử, khả năng đối với bọn hắn tới nói, chúng ta thế giới thiên địa nguyên khí không giống, bọn họ không thể sinh hoạt tại chúng ta thế giới thiên địa nguyên khí bên trong."

Oánh Oánh quan sát tro tàn quái thế ngoại đào nguyên, nhìn những cái kia lao động tro tàn quái phụ nữ trẻ em, thấp giọng nói: "Bọn họ hẳn là chỉ có thể sinh hoạt tại bọn họ thế giới thiên địa nguyên khí bên trong. Cái trước thế giới hủy diệt, thiên địa nguyên khí lắng đọng, hóa thành tro tàn, nhưng thế giới trước tro tàn chỉ có dùng kiếp hỏa đốt dưới tình huống, mới có thể hoàn nguyên thành thế giới trước thiên địa nguyên khí. Chỉ có tràn ngập bọn họ thế giới thiên địa nguyên khí, bọn họ mới có thể sinh tồn."

Tô Vân quan sát bốn phía, gật đầu đồng ý, Oánh Oánh suy đoán cực kỳ hợp lý.

Tro tàn Thần Vương vì duy trì mảnh này thế ngoại đào nguyên, lấy bản thân tu vi hóa thành kiếp hỏa, chính là lấy bản thân vì tro tàn, dùng kiếp hỏa đốt, đem bản thân hóa thành thiên địa nguyên khí, bảo hộ cuối cùng tro tàn quái sinh tồn sinh sôi.

Bất quá, Bá Sơn thành là tại hai trăm năm trước Bàn Dương chi loạn bên trong rơi vào kiếp hỏa, biến thành thiêu đốt tro tàn thành. Hai trăm năm thời gian, nơi này tro tàn thiêu đốt hầu như không còn, Tô Vân hoài nghi mình dọc đường nhìn thấy tro tàn quái hài cốt, hẳn là bọn họ hi sinh chính mình, coi chính mình là làm tro tàn dẫn đốt, vì những thứ khác tộc nhân cung cấp một mảnh có thể sinh tồn thiên địa.

Theo thời gian trôi qua, bản thân hiến tế tro tàn quái càng ngày càng nhiều, bởi vậy Bá Sơn thành bên trong tro tàn quái cũng càng ngày càng ít.

Cuối cùng, đến phiên tro tàn Thần Vương bản thân hiến tế, duy trì lấy cuối cùng thế ngoại đào nguyên.

Chờ đến tro tàn Thần Vương hao hết lực lượng cuối cùng, vào lúc ấy chỉ sợ mảnh này thế ngoại đào nguyên bên trong tro tàn quái liền sẽ diệt tuyệt.

Mà bọn họ diệt tuyệt, là chuyện tất nhiên!

"Thế giới trước, bởi vì cái gì mà diệt tuyệt? Thế giới của chúng ta, lại có hay không lại bởi vậy mà rơi vào cùng bọn hắn tương đồng tình trạng?"

Tô Vân nhớ tới tràn ngập hải ngoại tro tàn bệnh, mơ hồ có chút bất an. Tro tàn bệnh, sẽ là để trên cái thế giới hủy diệt nguyên do ư?

Phía trước tro tàn Thần Vương dẫn dắt lấy bọn hắn đi tới to lớn miếu thần, Tô Vân đánh giá chung quanh, kiếp hỏa bên trong, miếu thần trên vách tường bích hoạ lộ ra rất là vặn vẹo.

Những cái kia bích hoạ ghi lại là cái trước thế giới phát sinh sự tình, hẳn là thuộc về tro tàn quái thế giới việc lớn.

Tô Vân một bên đuổi theo tro tàn Thần Vương, một bên vội vàng quan sát.

Tro tàn quái sinh hoạt cùng hiện tại mọi người một trời một vực, bọn họ đi là một loại tế tự thần con đường, bất luận hôn nhân gả cưới sinh lão bệnh tử, vẫn là trồng trọt chăn nuôi gia súc nuôi dưỡng, không có gì lớn nhỏ, tất cả muốn tế tự Thần Minh.

Cùng hiện nay thời đại khác biệt, tro tàn quái Thần Minh là tuyển ra, từ tro tàn quái trong chủng tộc, tuyển chọn ra ưu tú nhất tộc nhân, tôn làm Thần Minh.

Tro tàn quái sẽ hiến tế cho Thần Minh tín ngưỡng cùng tràn đầy linh tính thiếu nữ cùng với dã thú, để cho bọn họ được tuyển ra tộc nhân trở nên ngày càng mạnh mẽ, từ đó che chở bọn họ.

"Trước mặt vị kia tro tàn Thần Vương, hẳn là tộc nhân của bọn hắn chọn lựa tới, khó trách sẽ thậm chí không tiếc hi sinh chính mình cũng muốn thủ hộ tộc nhân." Tô Vân thầm nghĩ.

Cuối cùng một bức bích hoạ thì là tận thế giống như kinh khủng cảnh tượng, trên trời xuất hiện thiêu đốt trường thành, hỏa diễm từ trên trời giáng xuống, đốt thiên địa nguyên khí, tro tàn quái chúng sinh tại tận thế ở dưới đấu tranh cầu sinh!

Tô Vân dừng lại, nhìn bích hoạ.

Chim lớn Thiên Phượng cùng Hình Giang Mộ cũng không thấy dừng lại, tâm thần bị cái kia thiên khung bên trong thiêu đốt trường thành xung kích, chỉ cảm thấy không tên rung động, thậm chí có một loại không cách nào thở dốc cảm giác!

Lúc này, tro tàn Thần Vương quay đầu, rống lên một câu.

Tô Vân vội vàng chống Thần Vương quyền trượng đuổi theo, Oánh Oánh hiếu kỳ nói: "Tô sĩ tử, ngươi có thể nghe hiểu lời nói của hắn?"

"Không thể."

Tô Vân đàng hoàng nói: "Bất quá hắn hẳn là nói để chúng ta nhanh lên một chút."

Bọn họ đi theo tro tàn Thần Vương đi vào Thần điện, chỉ thấy thần điện này bên trong có một đầu nối thẳng lòng đất thông đạo.

Cái kia tro tàn Thần Vương tại phía trước mở đường, một thân kiếp hỏa chiếu sáng bốn phía, thông đạo hai bên, lại có to lớn Bàn Dương hài cốt, giống như là vệ sĩ đồng dạng, đứng tại thông đạo hai bên.

Bởi vì thời gian quá xa xưa, những này Bàn Dương đã không có máu thịt, chỉ còn lại có xương cốt!

Thiên Phượng theo ở phía sau, run rẩy, bỗng nhiên mở rộng còn non nớt cánh, đem Hình Giang Mộ ôm vào trong ngực run lẩy bẩy.

Hình Giang Mộ đấu tranh một chút, không có đây chim lớn khí lực lớn, đành phải cam chịu số phận.

Tô Vân kiểm tra những này Bàn Dương hài cốt, chỉ thấy Bàn Dương hài cốt bên trên đã có ma hóa dấu vết, thấp giọng nói: "Bàn Dương chi loạn lúc bộc phát, nơi này cũng đã biến thành thiêu đốt kiếp hỏa tro tàn thành. Tro tàn Thần Vương cùng hắn con dân chiếm cứ ở chỗ này, hai trăm năm chưa từng rời đi, chứng minh Thông Thiên các không có điều tra qua nơi này."

Oánh Oánh gật đầu.

Từ Thông Thiên các ghi chép liên quan tới Bàn Dương chi loạn điển tịch đến xem, bọn họ đối Bàn Dương chi loạn nghiên cứu cũng không sâu, có lẽ là bởi vì tân học quật khởi sau đó, tân học cùng cựu học xung đột ngày càng quyết liệt.

—— lúc ấy tại đại lục phương tây, thống trị nơi này, vẫn là cựu học.

Làm tân học chiếm cứ chủ đạo về sau, phương tây đối Nguyên Sóc kính trọng liền từ từ tiêu tán, Thông Thiên các Trung Tây phương các quốc gia thành viên càng ngày càng nhiều, bắt đầu yêu cầu nhiều hơn nữa quyền lực.

Nguyên Sóc cùng phương tây tranh quyền đoạt lợi, dẫn đến bọn họ cũng không có đem Bàn Dương chi loạn nghiên cứu triệt để.

Phía trước, tro tàn Thần Vương đột nhiên sắc mặt biến hóa, lớn tiếng nói đôi câu không rõ ý nghĩa lời nói, xoay người liền đi, phong gấp lửa cháy rời đi, Tô Vân đám người không dám ngăn cản, đành phải mặc cho hắn rời đi.

"Tro tàn Thần Vương mặc dù đã cực kỳ suy yếu, nhưng vẫn như cũ là cực kỳ cường đại tồn tại. Hắn như vậy vội vàng rời đi, bên ngoài khả năng xảy ra chuyện."

Tô Vân trong lòng sinh ra một loại chẳng lành cảm giác, tay cầm quyền trượng, tách ra kiếp hỏa, tiếp tục dọc theo thông đạo hướng phía dưới đi tới.

Trong thông đạo, Bàn Dương hài cốt càng ngày càng nhiều, có chút Bàn Dương to lớn móng vuốt bắt lấy gần như vuông góc mặt đất, hiển nhiên trước khi chết còn tại cố gắng tới phía ngoài leo!

Bọn họ theo những hài cốt này một đường hướng phía dưới, như vậy tiến lên bốn năm dặm, cuối cùng đi tới một tòa nằm ở lòng đất tro tàn thành.

Toà này tro tàn thành đã bị móc sạch, bên trong tro tàn không còn sót lại nửa điểm, chỉ lưu lại lấy một chút thế giới trước thời kỳ kiến trúc cổ xưa.

Những kiến trúc này, nhưng thật ra là từng cái phong ấn, thế giới trước cường giả đem thiên địa nguyên khí kể cả bọn họ che chở sinh linh cùng một chỗ phong ấn tại những kiến trúc này bên trong, để có thể tránh né tai kiếp.

"Thiếu sử đại nhân, toà kia xây dựng, cùng tro tàn quái lối kiến trúc khác biệt!"

Hình Giang Mộ bởi vì bị Thiên Phượng ôm vào trong ngực, đứng được tương đối cao, có chỗ phát hiện, vội vàng nói: "Cái kia phiến xây dựng, là Nguyên Sóc thời kỳ cổ lối kiến trúc!"

Tô Vân nghe vậy vội vàng nhìn ra xa, chẳng qua là bị những kiến trúc khác chặn lại ánh mắt, ngay sau đó thôi thúc Ứng Long thiên nhãn nhìn lại, quả nhiên thấy được Hình Giang Mộ nói cái kia phiến xây dựng.

Cái kia phiến xây dựng cực kỳ hùng vĩ, bố cục vuông vức, có đình viện cầu có mái che, có cung điện đại điện.

Còn có một chút Bàn Dương hài cốt xuất hiện ở nơi đó, Tô Vân lấy Ứng Long thiên nhãn một đường tuần tra, từ cái thứ nhất Bàn Dương hài cốt truy tìm ngọn nguồn, chỉ thấy cuối cùng một bộ Bàn Dương hài cốt xuất hiện tại một ngôi đại điện phía trước!

Cung điện kia do thuần túy xanh đỏ tạo thành, bốn phía có to lớn xiềng xích từ dưới mái hiên từng cái cây cột bên trong xuyên qua, mà trước đại điện sau trái phải, đều có một mảnh bình đài, dưới bình đài lại có một tầng bình đài, cùng sở hữu chín tầng nhiều, phía trên lạc ấn lấy đủ loại phù văn ấn ký!

Mà những cái kia xiềng xích cũng là do thuần túy xanh đỏ tạo thành, không biết bao nhiêu năm qua đi, không có nửa điểm gỉ ngấn.

Những này xiềng xích một chỗ khác, cắm vào bốn phía đại điện đủ loại kiến trúc cổ xưa bên trong!

Oánh Oánh mượn hắn Ứng Long thiên nhãn tinh tế kiểm tra, thấp giọng nói: "Tô sĩ tử, không tốt lắm ah, loại quy cách này, hình như là phong ấn ma thần. Ngươi nhìn tế đàn bên trên những cái kia phù văn ấn ký, cùng phù văn của ngươi chi tường phù văn ấn ký, có hay không có chút giống nhau…"

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, thật sự là hắn cũng nhìn ra điểm này.

Toà kia xanh đỏ đại điện nằm ở tại cửu trùng trên tế đàn, tế đàn bên trên điêu khắc phù văn ấn ký, quả thực cùng hắn phù văn chi tường có chỗ giống nhau, chẳng qua càng thêm ban đầu.

Hẳn là bởi vì phong ấn lúc đạo pháp thần thông, không có đi đến hiện nay tình trạng, bởi vậy có vẻ hơi thô ráp.

"Ma hóa Bàn Dương, chẳng lẽ chính là xuất từ nơi này?"

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, hướng cung điện kia đi tới, trong lòng yên lặng nói: "Không nói những cái khác, nhiều như vậy xanh đỏ chi kim, đủ để luyện thành ba bốn kiện linh binh!"

Bọn họ đi tới toà kia cổ xưa quần thể kiến trúc, Tô Vân không có nóng lòng hướng toà kia phong ấn đại điện đi tới, mà là đi tới đối diện đại điện một tòa kiến trúc.

Đó là một tòa lưu ly tháp, cửa tháp đóng lại, mà thô to xiềng xích từ hai cánh cửa ở giữa lấy ra trong động xuyên qua.

Tô Vân vận đủ khí lực, một tiếng kẽo kẹt, đem một cái đẩy ra, đột nhiên hắn kinh hô một tiếng, bị dọa đến từng sợi tóc

dựng thẳng lên. Ngồi tại trên bả vai hắn Oánh Oánh cũng bị sợ tới mức hét ầm lên, bành một tiếng hóa thành một quyển sách, gắt gao đóng lại trang sách, không dám động đậy.

Thiên Phượng thì ôm Hình Giang Mộ, thẳng tắp ngã xuống, ngất đi.

Tô Vân vẫn chưa hết sợ hãi, lại thấy phía trước phía sau cửa đối diện chính là một bộ đã hoàn toàn mục nát Bàn Dương hài cốt, quả thực dữ tợn khủng bố.

"Nơi này Bàn Dương từ đâu mà tới?" Hắn vỗ vỗ ngực, tự an ủi mình thình thịch đập loạn tim, thấp giọng nói.

Trên bờ vai, quyển sách kia trang bìa đột nhiên lộ ra hai con mắt, đảo quanh chuyển động, phát giác được không có nguy hiểm, lại bành một tiếng hóa thành thiếu nữ Oánh Oánh nhảy trên không trung, chậm rãi hạ xuống, thở phì phò nói: "Ai đem cái này Bàn Dương thi thể đặt ở phía sau cửa!"

Thiên Phượng con mắt vụng trộm mở ra một đường nhỏ, hướng Bàn Dương hài cốt liếc liếc, vội vàng bò dậy, Hình Giang Mộ đã bị nàng ép tới không thở nổi.

Tô Vân từ Bàn Dương hài cốt bên dưới đi qua, thân thể còn không có Bàn Dương mu bàn chân cao, mà Thiên Phượng cứ việc rất là to lớn, nhưng cũng chỉ đến Bàn Dương xương đùi.

Bọn họ đi vào trong tháp, không khỏi tê cả da đầu, chỉ thấy trong tháp đâu đâu cũng có Bàn Dương hài cốt!

Loại trừ hài cốt bên ngoài, còn có to lớn lưu ly vại, bịt kín rất tốt, bên trong bày đặt Bàn Dương đầu óc, con mắt, tim gan tỳ phổi thận những vật này, bị ngâm mình ở cổ quái trong chất lỏng!

Bọn họ còn chứng kiến có một cái lưu ly trong vạc Bàn Dương đầu thế mà còn sống, trợn tròn mắt yếu ớt nhìn bọn họ, theo bọn họ di động mà di động.

Dù là Tô Vân lá gan rất lớn, giờ phút này cũng có chút sởn tóc gáy, kiểm tra một phen, nhắm mắt hướng tầng thứ hai đi tới.

Tầng thứ hai thì là một chút chất đống truy nguyên bút ký.

Tô Vân nhìn thấy trong đó một quyển trong sổ có hộp gỗ ký hiệu, khóe mắt nhảy lên, vội vàng đem tất cả truy nguyên bút ký tất cả quét vào bản thân Linh giới bên trong.

"Những này ma hóa Bàn Dương, cùng Thông Thiên các liên quan đến!" Trong lòng hắn thình thịch đập loạn.

Chương 291 : Thánh nữ Minh Thắng Yên

Chương 291: Thánh nữ Minh Thắng Yên

"Oánh Oánh, ngươi trước sửa sang một chút những này truy nguyên bút ký, nhìn một chút có thể hay không tìm tới đầu mối gì." Tô Vân thấp giọng nói.

Oánh Oánh đồng ý, vội vàng đi vào hắn Linh giới, lật xem những này truy nguyên bút ký.

Tô Vân lấy lại bình tĩnh.

Truy nguyên bút ký bên trên có Thông Thiên các ấn ký, cho thấy Bàn Dương chi loạn chuyện này, vô cùng có khả năng cùng Bàn Dương chi loạn liên quan đến.

Nếu như Bàn Dương chi loạn, là Thông Thiên các bên trong người nào đó làm ra lời nói, như vậy không chỉ có cái này Thông Thiên các chủ tình hình rất nguy hiểm, mặt khác Nguyên Sóc Thông Thiên các thành viên chỉ sợ cũng đồng dạng tình hình nguy hiểm!

"Bàn Dương chi loạn dẫn phát tân học cùng Thiên Đình quật khởi, tân học cùng Thiên Đình quật khởi, đã dẫn phát Đại Tần quấy nhiễu Nguyên Sóc. Có lẽ không chỉ là trùng hợp." Trong lòng của hắn yên lặng nói.

Bọn họ đi tới lưu ly tháp thông hướng tầng thứ hai cầu thang, chỉ thấy lầu đó bậc thang cùng trên vách tường đỏ rực, chỗ đặt chân một mảnh mềm mại, Tô Vân dừng bước lại, cúi đầu tinh tế kiểm tra, chỉ thấy màu đỏ là máu thịt, chẳng qua là bị bao phủ tại da lông phía dưới.

Cái này cầu thang, phía trên vậy mà bò đầy máu thịt!

Hình Giang Mộ cũng chú ý tới một màn này, lấy ra một cái châm bạc, nhẹ nhàng đâm rách một chút, rút ra châm bạc, chỉ thấy trên ngân châm có huyết châu, kinh ngạc nói: "Thiếu sử đại nhân, những này máu thịt vẫn là còn sống!"

Tô Vân đưa tay chạm đến, cái kia bao phủ tại trên bậc thang huyết nhục lại còn có nhiệt độ.

Mà bao phủ tại bức tường cùng trên bậc thang huyết nhục biên giới, hiện ra không theo quy tắc hình dạng, thậm chí có thể nhìn thấy xúc tu giống như mạch máu ở trên vách tường lan ra.

"Tạo Hoá chi thuật!"

Tô Vân thấp giọng nói: "Ở đây truy nguyên Bàn Dương người, ở đây thi triển một loại kỳ lạ Tạo Hoá chi thuật, để cái này Bàn Dương máu thịt còn tại không ngừng sinh trưởng."

Hắn tiếp tục hướng bên trên đi tới, chỉ thấy tầng thứ hai đã hoàn toàn bị máu thịt bao phủ, những này máu thịt vẫn tại chậm rãi sinh trưởng, trong mạch máu huyết dịch còn tại lưu thông.

Bọn họ dè dặt, toà này trong tháp cao có rất nhiều gian phòng, từng cái gian phòng đều có truy nguyên Bàn Dương sót lại.

Tô Vân càng xem càng là hãi hùng khiếp vía, truy nguyên Bàn Dương người kia đi là ma đạo lộ tuyến, ở đây tiến hành rất nhiều kỳ dị thí nghiệm, ý đồ cải tạo Bàn Dương, thử nghiệm dùng tro tàn tích chứa lực lượng, đem Bàn Dương ma hóa.

Bọn họ còn chứng kiến một chút dị dạng Bàn Dương hài cốt, giống như là Bàn Dương cùng mặt khác yêu ma ghép lại

lên đồng dạng, còn có chút Bàn Dương mọc ra mấy viên đầu, mấy đầu chân, như là ma thần.

Cuối cùng, bọn họ đi tới lưu ly tháp tầng cao nhất, Tô Vân giật mình, chỉ thấy nơi này là phòng ở giữa, giống như là nữ tử khuê phòng đồng dạng, rất là tinh xảo, có phòng khách, có thư phòng, nhà hàng, cũng có rửa mặt địa phương.

Mà tại bên ngoài gian phòng có một bộ Bàn Dương hài cốt, dựa vào bức tường, trong thư phòng có một cái nhân loại thiếu nữ, trên chân mang theo xiềng xích, ngồi tại trước bàn sách, bàn tay đặt tại trên mặt bàn, đè lên một quyển sách, tay kia còn nắm một cây bút, không nhúc nhích.

Tô Vân trong lòng giật mình, liếc liếc Thiên Phượng cùng Hình Giang Mộ, Thiên Phượng hiểu ý, lấy ra bản thân số lượng không nhiều lông vũ, cẩn thận đề phòng.

Hình Giang Mộ thấy thế, nhất thời tỉnh ngộ lại, vội vàng âm thầm đề phòng.

Kia nhân loại thiếu nữ vẫn như cũ ngồi tại bên cạnh bàn, đã không có khí tức, cũng không cảm giác được trống ngực.

Tô Vân không có tiến lên, trực tiếp thôi thúc nguyên khí, đem thiếu nữ kia đè lên sách rút ra, nhưng vào lúc này, thiếu nữ kia lồng ngực đột nhiên phồng lên, tiếp lấy tiếng tim đập từ trong cơ thể nàng truyền đến, sau đó liền tiếng hít thở!

Tô Vân trong lòng giật mình, lại thấy tay của thiếu nữ đặt tại trên sách, để hắn không có đem sách trộm đi.

Thiên Phượng lập tức cánh chim mở rộng, bảo hộ lấy Hình Giang Mộ lui về phía sau, như là gà mái hộ gà con đồng dạng, hiển nhiên cho là Hình Giang Mộ gần đất xa trời, không cách nào tự vệ, bản thân không thể không bảo vệ hắn.

"Nguyên Sóc Tô các chủ."

Thiếu nữ kia đè lại thư tịch, quay đầu hướng Tô Vân nhìn tới, cười tủm tỉm nói: "Chẳng lẽ trộm sách chi tặc?"

Tô Vân tán đi nguyên khí, quan sát tỉ mỉ thiếu nữ kia, chỉ thấy mặt trái xoan thiếu nữ manh mối, cùng Minh Ngọc Phi có chút giống nhau, một cái nhăn mày một nụ cười, cũng cùng Minh Ngọc Phi có mấy phần rất giống, chẳng qua là Minh Ngọc Phi thoạt nhìn là thanh xuân mỹ lệ ngây thơ thiếu nữ, nội tâm như lửa, tràn ngập dã tính.

Mà cái này bị giam giữ ở đây thiếu nữ, nhưng lại có một loại tài trí vẻ đẹp, khí chất cao nhã đặc biệt.

Tô Vân từ từ lui về phía sau một bước, mỉm cười nói: "Xin hỏi cô nương tên họ là gì, tại sao lại bị giam giữ ở đây?"

Thiếu nữ kia để bút xuống, đứng dậy chậm rãi làm lễ chào hỏi, âm thanh rất là ngọt ngào, có một loại trấn an nhân tâm hiệu quả: "Thông Thiên các thánh nữ, Minh Thắng Yên, tham kiến các chủ."

Tô Vân sởn tóc gáy, cười ha ha nói: "Ngươi là một trăm bảy mươi năm trước thánh nữ Minh Thắng Yên?"

Thiên Phượng che chở Hình Giang Mộ lui ra gian phòng, Hình Giang Mộ vội vàng đẩy ra chim lớn cánh lông vũ nhìn lại, chỉ thấy Tô Vân trên ót tóc một cái một cái dựng lên, hiển nhiên là khẩn trương tới cực điểm.

Bất quá, từ thiếu nữ kia góc độ đến xem, hiển nhiên là không nhìn thấy Tô Vân dựng lên tóc.

Hình Giang Mộ cũng là da đầu run lên, thầm nghĩ: "Thánh nữ Minh Thắng Yên? Nàng đã biến mất hơn 170 năm? Không thể sống đến bây giờ, càng không khả năng còn duy trì thiếu nữ dung mạo!"

Thiếu nữ kia cười nói: "Nguyên Sóc Tô các chủ, chẳng lẽ có nghi vấn?"

Tô Vân nháy mắt mấy cái, nói: "Thánh nữ Minh Thắng Yên xem như ta có chỗ nghe nói, rất là khâm phục, chẳng qua nàng lão nhân gia cũng đã hai trăm tuổi a? Cho dù là Nguyên Đạo Thánh Nhân, cũng không thể hai trăm tuổi không chết, ta cũng không tin tưởng ngươi chính là Minh Thắng Yên. Ngươi có gì bằng chứng?"

Lúc này, Hình Giang Mộ nhìn thấy Tô Vân dựng lên tóc vậy mà tại tự động xoay tròn, bẻ hướng, vặn vẹo thành một cái văn tự bộ dáng.

Hắn nhìn thật kỹ, cái kia văn tự rõ ràng là "Chạy" chữ!

"Thiếu sử bảo chúng ta chạy!"

Hình Giang Mộ lập tức nguyên khí truyền âm, hướng lên trời phượng nói: "Nhìn tới rất không ổn, chúng ta đi mau!"

"Tô các chủ chưa từng thấy qua thiếp thân chân dung, nhưng người bên cạnh hẳn là gặp qua chân dung của ta a?"

Thiếu nữ kia da thịt như dương chi mỹ ngọc, mỹ mạo dường như còn tại Minh Ngọc Phi phía trên, cười nói: "Tại sao không hỏi hỏi một chút hắn?"

Chim lớn Thiên Phượng đã mang theo Hình Giang Mộ nhanh chóng hướng tháp bên dưới mà đi, đi tới tầng tiếp theo.

Tô Vân sau lưng từ từ có sương mù tràn ngập, cười nói: "Để người khác tới làm bằng chứng? Sợ khó để cho ta tâm phục khẩu phục, thánh nữ Minh Thắng Yên, trên người hắn là còn có có thể chứng minh thân phận của mình bảo vật a?"

Thiếu nữ kia nghiêng đầu, lung lay trên cổ tay vòng tay, cười nói: "Ta cái này mã não vòng tay, phía trên có tên của ta, còn có nhà ta tộc truyền thừa, chính là ta trăm cay nghìn đắng luyện chế mà thành linh binh. Có thể xem như bằng chứng ư?"

Nàng lấy xuống vòng tay, đưa tới.

Tô Vân cẩn thận vô cùng, Trần Mạc Thiên Không bên trong bay ra một chút sương mù, hóa thành bàn tay lớn, nhận lấy vòng tay.

Thiếu nữ kia mỉm cười nhìn hắn, Tô Vân trước thăm dò một phen, phát hiện vòng tay không có bị động tay chân, lúc này mới nhận được trong tay, một bên kiểm tra vòng tay bên trên mã não, một bên quan sát thiếu nữ kia sắc mặt.

Thiếu nữ kia cười nói: "Ta sở dĩ có thể trường sinh, là bởi vì ta đã thành tiên nhân…"

Nàng vừa mới nói đến đây, đột nhiên một đoàn sương mù đập vào mặt, đưa nàng ánh mắt chặn lại.

Tô Vân nắm lấy vòng tay xoay người ba chân bốn cẳng liền chạy, gào thét ở giữa lao ra nữ tử này khuê phòng, sau một khắc cũng đã vọt ra gian phòng vọt tới bảo tháp nơi thang lầu.

Phía sau hắn, khói đặc cuồn cuộn, rõ ràng là Trần Mạc Thiên Không theo ở phía sau.

Cái kia Trần Mạc Thiên Không chính là vô số nhỏ bé vô cùng cát sỏi, thoạt nhìn so mê vụ còn muốn mảnh, lúc này thiếu nữ kia viết sách bất ngờ bị mê vụ cuốn lấy đi theo Tô Vân hướng phía dưới xông!

Thiếu niên tung người từ bảo tháp cầu thang nhảy xuống, mê vụ cũng cuồn cuộn mà đến, hướng phía dưới chui vào!

Bảo tháp tầng cao nhất, thiếu nữ kia nụ cười trên mặt còn chưa tiêu tán, Tô Vân cũng đã chạy vội tới tháp dưới thứ ba tầng.

Thiếu nữ mặt mày méo mó, bước chân phóng ra ngoài, lạnh lùng nói: "Tiểu tử thối, ngươi cho rằng ngươi dạng này liền có thể gạt được ta bảo vật?"

Thanh âm của nàng lúc mới bắt đầu trả hết nợ dứt khoát như là thiếu nữ, nhưng nói xong lời cuối cùng, đã trở nên nặng nề dày hung ác, giống như là khàn khàn giọng nam bên trong trộn lẫn vào dã thú cùng ma quái gào thét, cuồn cuộn sóng âm tấn công tới!

Thiếu nữ kia lao ra gian phòng, đột nhiên bị xiềng xích vấp ngã trên mặt đất, thiếu nữ thân thể hướng về phía trước lăn đi, xương trắng vẫn còn ở lại tại chỗ.

Máu thịt của nàng không có xương cốt chống đỡ, co quắp trên mặt đất, nhúc nhích không thôi, nguyên bản tiếu mỹ dung nhan cũng biến thành có mấy phần cổ quái.

Thiếu nữ này máu thịt nhúc nhích, leo lên tại xương cốt bên trên, dỡ xuống mắt cá chân chỗ khớp xương, đem hai cái chân từ xiềng xích bên trong rút ra, tiếp đó lại đem chân xương nhận về.

Máu thịt hướng trên người nàng phủ tới, thiếu nữ mặt sau máu thịt như là vô số xúc tu nhúc nhích, leo lên tại xương sọ bên trên, mỹ lệ gương mặt chậm rãi kề sát ở xương sọ bên trên, hướng về phía bên ngoài la lên: "Ngươi không cách nào chạy ra lòng bàn tay của ta!"

Tô Vân vọt tới tầng thứ hai bảo tháp lúc, cuối cùng đuổi theo Thiên Phượng cùng Hình Giang Mộ, hai người một chim hướng tầng thứ nhất xông tới.

Đúng lúc này, cửa thang lầu kia hóa thành một trương miệng rộng, trong miệng có đỏ tươi lưỡi dài, la lên: "Tô các chủ, các ngươi Thông Thiên các thánh nữ đã vĩnh viễn ở lại chỗ này, ngươi cũng lưu lại a!"

Hình Giang Mộ hai tay bắt đầy châm bạc, xoạt xoạt xoạt cắm ở đầu lưỡi kia bên trên, tay kết kiếm quyết, quát: "Tế!"

Từng cái châm bạc hóa thành từng cái kiếm bạc, đem cái kia lưỡi dài chặt đứt, hai người một chim gánh lấy máu đen lao ra, chỉ thấy phía sau bọn họ máu thịt nhúc nhích như nước thủy triều, dọc theo bức tường vội vàng vọt tới, bao phủ tại từng đầu Bàn Dương hài cốt bên trên!

Bàn Dương hài cốt phút chốc liền sống lại, miệng phun khói đặc mê vụ, thò tay hướng bọn họ bắt đi!

Tô Vân thôi thúc Trần Mạc Thiên Không, hóa thành một cái đại kiếm, bốn phía chặt chém, chỉ thấy trên không từng con lợi trảo hạ xuống, hai người một chim lao ra bảo tháp!

Phía sau, bảo tháp phía trong truyền đến ầm ầm chấn động tiếng, sau một lúc lâu, khôi phục lại bình tĩnh.

Bảo tháp tầng cao nhất phía trước cửa sổ, thiếu nữ kia nằm ở bên cửa sổ, ha ha cười nói: "Tô các chủ thật sự là một cái giảo hoạt đồ xấu xa, đáng tiếc rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt."

Tô Vân ngẩng đầu, đem dây xích tay nhét vào bản thân Linh giới bên trong, bắt lấy trong sương mù sách, cười nói: "Hình như các hạ không có cho ta dâng qua rượu a?"

Thiếu nữ kia cười lạnh nói: "Không có trực tiếp giết chết ngươi, cũng đã cho ngươi mời rượu."

Bảo tháp bên trong, từng con phục sinh Bàn Dương đi ra, cầm trong tay rỉ sét loang lổ đại đao, im lặng không lên tiếng hướng Tô Vân đám người đi tới.

Cùng lúc đó, xiềng xích truyền đến rầm rầm âm thanh, vây quanh ở trung ương trấn ma bốn phía đại điện xây dựng, giờ phút này cũng truyền tới môn hộ mở ra âm thanh, vậy mà cũng có từng con Bàn Dương cầm trong tay đủ loại tàn tạ vũ khí, hướng bên này đi tới.

Tô Vân hít vào một hơi thật dài, mây khói hóa thành một cái chuông lớn, treo ở đỉnh đầu mọi người, tiện tay đem quyển sách kia nhét vào Linh giới: "Oánh Oánh, xem trước một chút trong quyển sách này nói thứ gì!"

Thiên Phượng một mặt nghiêm túc, hai cánh mở rộng, chân sau mà đứng, một cái khác vuốt chim treo lên, làm ra đề phòng tư thế.

Hình Giang Mộ đứng tại nàng dưới chân, nắm lấy một cái châm bạc, như lâm đại địch.

Từng đầu ma hóa Bàn Dương vọt tới!

"Tô sĩ tử, trong quyển sách này nói là thánh nữ Minh Thắng Yên gặp gỡ, nàng tại Bàn Dương chi loạn kết thúc về sau, tìm kiếm Bàn Dương chi loạn ngọn nguồn, đến nơi này. Nàng trong sách nói, nơi đây trấn áp chính là ma thần Thái Tuế."

Oánh Oánh âm thanh truyền vào Tô Vân trong đầu, cũng trong lúc đó, tiếng chuông vang lên, ma hóa Bàn Dương xông đến, lực lớn vô cùng, mấy chục cái Bàn Dương cùng một chỗ công kích, một tiếng ầm vang, đem Tô Vân lấy Trần Mạc Thiên Không biến thành hồng chung đánh tan!

Ngay tại hồng chung nổ tung trong nháy mắt, Tô Vân gỗ trong tay hộp hóa thành một cây đại thương, đỉnh thương hướng về phía trước đâm ra, bước đạp sao băng, trường thương trong tay xoay tròn, xuy xuy vang vọng!

Mà đỉnh đầu của hắn, Trần Mạc Thiên Không hóa thành to lớn trường thương, trường thương đầu thương xoay tròn, đầu thương thô nhất địa phương to đạt hơn trượng, nhỏ nhất mũi thương, ngân quang một chút!

Đại thương phảng phất có vô hình Thiên Tượng nội tâm nắm nắm lấy, hướng về phía trước xoay tròn đâm thẳng, liên

tục đâm xuyên ba cái Bàn Dương.

Tô Vân dùng sức run lên trường thương, Trần Mạc Thiên Không biến thành trường thương đi theo lay động, cái kia ba cái Bàn Dương trên người vô số máu thịt vỡ nát!

Hắn dùng chiêu thức, rõ ràng là Lý Trúc Tiên chiêu thức!

Lý Trúc Tiên hướng hắn khiêu chiến không biết bao nhiêu lần, Lý gia thương pháp, Tô Vân hạ bút thành văn.

"Thánh nữ Minh Thắng Yên nói, ma thần Thái Tuế cùng Bàn Dương ma hóa liên quan đến. Nàng đến chỗ này, bị Thái Tuế bắt, tôn này ma thần bởi vì cô quạnh, cùng nàng nói chuyện phiếm, nói chuyện rất nhiều."

Linh giới bên trong, Oánh Oánh lật xem quyển sách kia tịch, nói: "Chẳng qua theo thời gian trôi qua, mỹ nhân tuổi về già, nàng bị vây ở chỗ này tám mươi bảy năm, sắp già yếu mà chết rồi."

Tô Vân trường thương trong tay đột nhiên rầm biến hóa, hóa thành một mặt vảy rồng, rõ ràng là Ứng Long chi vảy, trên vảy rồng phù văn sáng lên.

Cũng trong lúc đó, trên không Trần Mạc Thiên Không hình thành một mảnh to lớn vảy rồng, vảy rồng phía ngoài cũng tự hiện ra Ứng Long phù văn!

Hưu!

Tô Vân dùng sức ném ra vảy rồng, Trần Mạc Thiên Không biến thành vảy rồng cũng đi theo bay ra!

—— —— buổi chiều chỉ ngủ nửa giờ, vẫn là mất ngủ, đau đầu phải nổ tung, gõ chữ hiệu suất đặc biệt kém. Canh thứ hai, ta tận lực.

Chương 292 : Nhân tình

Chương 292: Nhân tình

Hai mảnh vảy rồng một lớn một nhỏ, xuy xuy xoay tròn, cho dù là khá nhỏ vảy rồng cũng có hơn trượng phạm vi, vô cùng sắc bén!

Đột nhiên, khá nhỏ vảy rồng bị một cái Bàn Dương thô ráp bàn tay lớn bắt lấy, cái kia Bàn Dương vừa mới bắt lấy vảy rồng, phía sau khá lớn vảy rồng bay tới, hô một tiếng đưa nó đầu xúc bên dưới!

Tô Vân thôi thúc vảy rồng, kích phát Ứng Long chi vảy uy lực, hai mảnh vảy rồng gào thét xoay tròn, bốn phía cắt chém!

Đợi đến Tô Vân một kích này pháp lực nghèo tuyệt, hai mảnh vảy rồng sụp đổ, hóa thành cát bụi.

Ngay tại vảy rồng sụp đổ trong nháy mắt, Tô Vân đã lớn cất bước vọt tới khá nhỏ vảy rồng bên dưới, thò tay bắt lấy hạ xuống cát bụi, cát bụi ngưng tụ, trong tay hắn một phân thành hai, hóa thành hai cái mang theo hộ thủ viên nguyệt loan đao.

Viên nguyệt loan đao hình thành đồng thời, Trần Mạc Thiên Không cũng tự hóa thành hai cái viên nguyệt loan đao, chẳng qua là muốn so Tô Vân đao trong tay lớn hơn trăm lần!

Oánh Oánh âm thanh truyền đến: “Minh Thắng Yên trong sách nói, nàng đi tới nơi này, phát hiện Thông Thiên các thành viên lưu lại truy nguyên chí. Cái này Thông Thiên các thành viên cực kỳ cường đại, hẳn là Thông Thiên các bên trong một cái nào đó thủ lĩnh, hắn lần này mục đích cũng không phải là

vì đem ma thần Thái Tuế từ trấn áp bên trong giải cứu ra, mà là vì truy nguyên Thái Tuế."

Tô Vân thân thể mang theo hai cái viên nguyệt loan đao nhanh chóng xoay tròn, Trần Mạc Thiên Không biến thành viên nguyệt loan đao cũng tự gào thét xoay tròn, đem từng con vọt tới Bàn Dương chém thành hai đoạn!

"Người này dùng ba tấc không nát chi sắc mê hoặc Thái Tuế, ma thần Thái Tuế vậy mà nhiều lần đem huyết nhục của mình cung cấp cho hắn, cung cấp hắn nghiên cứu, hắn lại nhiều lần đem tro tàn quái từ tro tàn trong thành đào ra, truy nguyên tro tàn quái, cho mình sử dụng."

Oánh Oánh tiếp tục lật xem, nói: "Người này tinh thông tro tàn quái ngôn ngữ, Minh Thắng Yên từ hắn lưu lại truy nguyên chí bên trong, tìm được hắn nghiên cứu tro tàn quái văn minh tâm đắc. Tro tàn quái văn minh bên trong, có một loại dựa vào tế tự lực lượng trở thành Thần Chỉ pháp môn."

Tô Vân song đao bay lên, hóa thành một viên to lớn Ứng Long thiên nhãn, mà Trần Mạc Thiên Không biến thành Ứng Long thiên nhãn càng là to lớn, thiên nhãn uy năng kích phát!

Xùy ——

Ánh sáng như tuyết từ hai cái thiên nhãn bên trong bắn ra, đem từng đầu Bàn Dương sinh sinh cắt ra!

"Cái này khiến Minh thánh nữ nghĩ đến tại Bàn Dương chi loạn bên trong xuất hiện Thiên Đình, mọi người tín ngưỡng Thiên Đình bên trong pháp lực mạnh mẽ chư thần, chư thần trợ giúp người đời trấn áp Bàn Dương chi loạn. Bởi vậy thánh nữ biết điểm này lúc, trong lòng có chút nghi ngờ."

Tô Vân tán đi thiên nhãn, cát bụi hóa thành Thiên Bằng cánh, Bằng cánh chấn động, loạn vũ bay ra, như là từng cái phi kiếm đem những cái kia bị thương Bàn Dương chém giết!

“Nhưng mà Minh thánh nữ cũng không dám khẳng định, cái kia dù sao cũng là cứu vớt người đời Thiên Đình ah.”

Oánh Oánh tiếp tục lật xem, nói: “Nàng không có bất kỳ chứng cớ nào, người kia lưu lại truy nguyên chí bên trong cũng chỉ có nghiên cứu ghi chép, không có để lại liên quan tới thân phận của hắn manh mối. Nhưng có một chút có thể khẳng định, cái kia Thông Thiên các cường giả, mượn Thái Tuế ma thần máu thịt mạnh mẽ năng lực tái sinh, nhiều lần thí nghiệm, cuối cùng đem kiếp hỏa cùng Bàn Dương dung hợp, hóa thành ma hóa Bàn Dương! Mà ma thần Thái Tuế, cũng bị hắn bỏ như giày rách, vứt bỏ ở đây.”

Tô Vân trong tay cát bụi biến hóa liên tục, hóa thành đủ loại vũ khí, linh binh, đại sát tứ phương.

Một bên khác, Thiên Phượng cùng Hình Giang Mộ liên thủ, cuối cùng, cuối cùng một đầu Bàn Dương ngã xuống.

Tô Vân thở hồng hộc, pháp lực tiêu hao hầu như không còn.

Thôi thúc Trần Mạc Thiên Không hóa thành đủ loại linh binh, cực kỳ tiêu hao chân nguyên, cho dù là hắn có thể mở ra bảy mươi hai Động Thiên cùng Ly Uyên, cũng không cách nào bổ sung bậc này tiêu hao!

Thiên Phượng cùng Hình Giang Mộ cũng mệt mỏi đến quá sức, Thiên Phượng đặt mông ngồi dưới đất nghỉ ngơi, mà Hình Giang Mộ thì tựa vào nó lông vũ bên trên.

“Oánh Oánh, ngươi mới vừa nói, ma thần Thái Tuế nắm giữ mạnh mẽ năng lực tái sinh?” Tô Vân nháy mắt mấy cái, nhìn về phía mặt đất.

Oánh Oánh nói: “Trên sách là nói như vậy, ma thần Thái Tuế có thể không ngừng tái sinh, cho dù là bị chặt thành vô số khối…”

Nàng nói đến đây, không có nói tiếp.

Chỉ thấy mới vừa rồi bị Tô Vân đám người đánh chết Bàn Dương, giờ phút này thi thể tại tự động ghép lại lên!

Những thi thể này huyết nhục bên trong có nhỏ bé miếng thịt như là giun đang ngọ nguậy, lẫn nhau kết nối, rất nhanh liền dính hợp lại cùng nhau.

Tô Vân trong lòng khẽ động, hắn chân nguyên giờ phút này còn chưa từng khôi phục, bây giờ muốn khống chế Trần Mạc Thiên Không cùng hộp gỗ, chỉ sợ có chút khó khăn.

Mắt thấy từng đầu Bàn Dương sắp khôi phục nguyên vẹn, đột nhiên chỉ nghe một tiếng ầm vang tiếng vang, một đạo hỏa quang ầm đến, tại Bàn Dương trong đám nổ tung!

Đó là từng đạo hỏa lôi, nổ những cái kia Bàn Dương tan tành, nhấp nhô lôi hỏa chạm đến bất kỳ vật gì liền sẽ nổ, ngay sau đó hóa thành thánh hỏa đại dương!

Rất nhanh, Tô Vân đám người bốn phía, chính là một cái biển lửa!

Trong biển lửa truyền đến một cỗ mùi thịt, rõ ràng là cái kia ma thần Thái Tuế huyết nhục, lại bị thánh hỏa nướng chín!

"Nhân tình!"

Trong ngọn lửa, một bóng người cao to hướng Tô Vân đi tới, thanh âm bên trong mang theo cuồng nhiệt: "Của ta…"

"Ầm!"

Một tòa lưu ly tháp từ trên trời giáng xuống, trong tháp đâu đâu cũng có máu thịt, máu thịt phía ngoài bất ngờ hiện ra đủ loại kỳ dị phù văn đường vân, sáng tối chập chờn!

Toà bảo tháp này, rõ ràng là một loại linh binh!

Chẳng qua là, loại này linh binh là máu thịt hình thái linh binh!

Cái kia thánh hỏa bên trong cao lớn thân ảnh trở tay không kịp, bị bảo tháp trấn áp, bảo tháp uy năng nở rộ, càng ngày càng khủng bố, một cỗ lại một cỗ ba động khủng bố không ngừng truyền đến, đánh trấn áp thân ảnh cao lớn kia!

Tô Vân, Hình Giang Mộ đám người nhìn ra dại ra, Oánh Oánh vội vàng lật sách, nhanh chóng nói: "Trong sách này ghi chép, ma thần Thái Tuế có một loại đặc biệt bản lĩnh, có thể đem bản thân máu thịt hóa thành đủ loại linh binh, bám vào đủ loại xây dựng hoặc là dụng cụ bên trên, đem máu thịt hóa thành phù văn hình thái, liền có thể thôi phát linh binh uy năng. Loại này thủ pháp luyện khí, gọi là huyết nhục linh binh!"

Bảo tháp bên dưới truyền đến tiếng rống giận dữ, vô tận hỏa quang từ bảo tháp bên dưới xông ra, nhưng thấy một tôn vô cùng vĩ đại nội tâm như thần như ma, đem bảo tháp chậm rãi nâng lên.

Người kia, vậy mà lấy bản thân tinh tuyệt thánh hỏa tu vi, mạnh mẽ đem bảo tháp bên trong máu thịt nướng chín, trực tiếp phá giải ma thần Thái Tuế huyết nhục linh binh!

Mà tháp bên trên thiếu nữ thì vừa sợ vừa giận, quát lên: "Tiểu quỷ, ngươi dám phản kháng ta!"

Một tòa khác cầu dài bay lên, cầu dài bên trên bất ngờ cũng đều là máu thịt, hơ lửa trong biển người kia trấn bên dưới!

Đồng thời, bốn phía đại điện, từng tòa xây dựng bên trong máu thịt trải rộng, đủ loại phù văn tự xây xây bên trong sáng lên, xây dựng bên trong cột máu Bàn Long, rường cột chạm trổ, hình thành đủ loại máu thịt phù văn.

Từng kiện từng kiện huyết nhục linh binh bay lên, hơ lửa trong biển người kia đánh tới!

"Là Hỏa Vân động chủ Cảnh Triệu!"

Tô Vân trong lòng hơi động, tinh thuần như thế cựu thánh tuyệt học, chỉ có thể là Cảnh Triệu vị này trước Hỏa Vân động chủ, Tô Vân đã từng thấy qua đạo pháp thần thông của hắn!

Trong biển lửa, tóc trắng xoá Cảnh Triệu đủ loại thần thông bắn ra, đại khai đại hợp, vậy mà cùng cái kia từng tòa huyết nhục linh binh giết đến tương xứng!

"Thiếu sử đại nhân người hiền tự có trời giúp!"

Hình Giang Mộ khen ngợi, lời nói xoay chuyển, hỏi: "Vị tiền bối này nói nhân tình, là chuyện gì xảy ra?"

Tô Vân hừ một tiếng, không nói gì, lúc này, cái kia trên bảo tháp thiếu nữ "Minh Thắng Yên" bay vọt mà xuống, phi thân rơi vào Tô Vân đám người cách đó không xa, hung hãn đánh tới, cười lạnh nói: "Mấy cái tiểu quỷ, bản tọa đã chơi chán, không bồi các ngươi chơi! Ngày hôm nay, các ngươi đều phải chết, đều muốn trở thành ta tế phẩm!"

Nàng vừa dứt lời, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm nói: "Thái tổ Thánh cô?"

Thiếu nữ "Minh Thắng Yên" quay đầu, Minh Ngọc Phi đi lại ở trong biển lửa, trong ngọn lửa, hai vị thiếu nữ bộ dáng phảng phất, đều là như vậy tươi đẹp động lòng người.

Thiếu nữ "Minh Thắng Yên" lộ ra tươi cười, đang muốn nói chuyện, đột nhiên Minh Ngọc Phi sau lưng một đạo kiếm quang đâm xuyên biển lửa, mang theo một đóa thánh hỏa, hưu một tiếng đâm vào mi tâm của nàng!

Thánh hỏa đem thiếu nữ "Minh Thắng Yên" đốt, "Minh Thắng Yên" chi chi kêu quái dị, trên người máu thịt tróc ra,

nhúc nhích, hướng ra phía ngoài bò đi.

Mà thánh nữ Minh Thắng Yên xương trắng thì tại hỏa diễm bên trong hóa thành tro tàn, sau một lúc lâu, cái kia nhúc nhích huyết nhục cũng bị thiêu thành tro tàn.

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, hướng Minh Ngọc Phi cười nói: "Ngươi đã đến. Ta biết người thông minh nhất định có thể đến nơi này tới."

"Ngươi cũng tới." Minh Ngọc Phi cười nói.

Đột nhiên, chỉ nghe một tiếng ầm vang tiếng vang, Cảnh Triệu hộc máu, từ trong biển lửa bay ra, đập ở Tô Vân dưới chân.

Cảnh Triệu xoay người nhảy lên, liếc Tô Vân một cái, lộ ra tươi cười: "Nhân tình!"

Hắn nói xong câu đó, lại thẳng tắp ngã xuống, ngất đi.

Tô Vân trong lòng giật mình, vội vàng hơ lửa trong biển nhìn lại, chỉ thấy máu thịt bao phủ tại cái kia từng tòa cổ xưa xây dựng bên trên, hình thành huyết nhục linh binh, vậy mà trấn áp lại biển lửa, để lửa nhỏ đi rất nhiều!

"Nhân loại ngu xuẩn!"

Cái kia từng tòa huyết nhục linh binh lơ lửng, tỏa ra ngập trời uy năng, bên trong truyền đến vặn vẹo âm thanh: "Các ngươi nghĩ đến đám các ngươi có thể vây khốn ta?"

"Đi mau!"

Minh Ngọc Phi lấy bút, tiện tay vẽ ra một cánh cửa, đẩy cửa vào, Tô Vân vội vàng đuổi theo, đem Thiên Phượng nhét vào trong môn phái, Hình Giang Mộ ôm lấy hôn mê Cảnh Triệu, đi tại cuối cùng, xoay người đóng cửa, chỉ thấy trên bầu trời to lớn linh binh trấn áp xuống!

Hình Giang Mộ vội vàng đóng cửa lại.

“Ầm!”

Kịch liệt chấn động truyền đến, màng nhĩ mọi người vang lên ong ong, Hình Giang Mộ bỏ xuống Cảnh Triệu, cảm nhận được cái kia một cỗ kinh tâm động phách rung động, kinh ngạc nói: “Chúng ta không có chạy đi ư? Chúng ta bây giờ nơi nào?”

Hắn bốn phía quan sát, chỉ thấy bọn họ thân ở một tòa cổ xưa đại điện bên trong, mà chấn động là từ bên ngoài truyền đến.

Tô Vân nói: “Chúng ta giờ phút này thân ở trấn áp Thái Tuế bản thể toà kia Bảo điện bên trong, toà này Bảo điện hướng phía dưới có cửu trùng tế đàn, trấn áp Thái Tuế bản thể. Liền Thái Tuế bản thể cũng có thể trấn áp, đương nhiên là chung quanh đây chỗ an toàn nhất. Đúng hay không, Ngọc Phi?”

Minh Ngọc Phi gật đầu, thiếu nữ tươi đẹp động lòng người, cười nói: “Mười bốn năm tuổi, có bậc này trí tuệ, có thể nhìn ra tính toán của ta, không phải tầm thường.”

“Ngươi cũng vậy ah.”

Tô Vân đưa tới một kiện vòng tay, cười nói: “Thái Tuế ma thần nói, vòng tay này là nhà của ngươi. Ngươi xem một chút là Minh thánh nữ di vật ư?”

Minh Ngọc Phi nhận lấy thu lại, cẩn thận kiểm tra một phen, gật gật đầu, lại đem vòng tay đưa trở về: “Ngươi nhặt, chính là của ngươi.”

Tô Vân lắc đầu nói: “Ta lừa gạt tới, nhưng mà nhà của ngươi, vật quy nguyên chủ.”

Minh Ngọc Phi giật mình, đem dây xích tay đeo ở cổ tay, Tô Vân khen: "Ngươi mang theo thật là đẹp mắt."

Minh Ngọc Phi con mắt trở nên sáng rực, ngay sau đó lại ảm đạm xuống.

Bên ngoài truyền đến đinh tai nhức óc cười lạnh: "Nhân loại ngu xuẩn, đừng tưởng rằng các ngươi trốn ở trong điện, ta liền bắt các ngươi không có cách nào!"

Ngoài điện, có to lớn con mắt ngăn chặn cửa điện cố gắng hướng bên trong nhìn.

Chương 293 : Mơ mộng chuyện tình yêu thiếu niên

Chương 293: Mơ mộng chuyện tình yêu thiếu niên

Cái kia đại nhãn cầu hoàn toàn đem cửa điện che kín, có thể tưởng tượng được ngoài điện nhất định là máu thịt chất đống như núi, trên núi mọc ra một cái mắt to.

"Không có người có thể trấn áp ta, Thánh Hoàng cũng không được!"

Cái kia đại nhãn cầu đồng tử bên trong, xuất hiện một cánh cửa, cánh cửa kia hộ bị người từ bên trong mở ra, chỉ thấy rất nhiều viên thịt lăn đi ra, đứng lên hóa thành từng cái bốn đầu tám tay ma thần, cầm trong tay đủ loại rách rưới linh khí xem như vũ khí, hướng trốn ở trong điện mọi người đánh tới!

Nhưng mà nơi này có đặc biệt nhằm vào hắn mà bày ra phong ấn, Thái Tuế huyết nhục vừa mới xông tới, không có đi mấy bước đường liền từng cái tê liệt ngã xuống trên mặt đất, bị ép thành từng trương bánh thịt.

Mà những này ma thần thì chỉ còn lại có xương cốt, nhưng đều là Bàn Dương xương vỡ tùy ý ghép lại mà thành.

Ngoài điện truyền đến tiếng rống giận dữ, cái kia núi thịt cự nhân nhấc lên từng kiện từng kiện trọng bảo linh binh, điên cuồng hướng đại điện đập xuống, tòa đại điện này sừng sững không động, cực kỳ chắc chắn.

Đại điện mỗi bị oanh kích một chút, liền thấy trong điện giăng đầy phù văn sáng lên, Tô Vân đám người dưới chân phiến đá, bên cạnh cây cột, bức tường, mái vòm, khung trang

trí, tất cả có phù văn lạc ấn trở nên sáng lên, tan mất linh binh lực lượng.

Tô Vân thấy thế, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, nói: "Ngoài điện cái này Thái Tuế, chẳng qua là tới nghiên cứu Thái Tuế cái kia cao thủ từ chân chính Thái Tuế trên người cắt bỏ huyết nhục, cũng không phải là Thái Tuế bản thể. Thái Tuế bản thể còn bị trấn áp ở đây, phân thân của nó bên ngoài, tất nhiên là không thể làm gì. Chúng ta ở lại trong điện rất là an toàn. Ngọc Phi, ngươi có rời đi nơi này thủ đoạn ư?"

Minh Ngọc Phi lắc đầu: "Ta cái này bút là lão sư tặng ta lễ vật, này bút tuy tốt, thế nhưng là không cách nào đem môn hộ mở quá xa."

Tô Vân nói: "Ta có thể nhìn một chút ư?"

Minh Ngọc Phi đem cái kia cán bút lông cho hắn, Tô Vân nâng trong tay quan sát một phen, rất bình tĩnh đem bút trả lại cho nàng.

"Oánh Oánh, Diệu Bút Đan Thanh từng tới Đại Tần ư?" Linh giới bên trong, Tô Vân nội tâm hỏi.

Oánh Oánh ngay tại miệt mài sửa sang lại bảo tháp lưu ly bên trong đủ loại truy nguyên bản thảo, nghe vậy ngẩng đầu lên nói: "Không biết. Chẳng qua lấy ta đối Tần Vũ Lăng hiểu, hắn nếu là trải qua Nguyên Sóc thua trận sự kiện, hắn tất nhiên sẽ xông lên hải ngoại, nghiên cứu hải ngoại mạnh mẽ nguyên do. Tô sĩ tử vì sao có này nghi vấn?"

Nàng vẫn là theo thói quen xưng hô Diệu Bút Đan Thanh vì Tần Vũ Lăng, dù sao, nàng mặc dù đã không còn là sĩ tử Oánh, nhưng trí nhớ bên trong vẫn là lưu lại sĩ tử Oánh đối nam nhân kia hâm mộ.

"Minh Ngọc Phi bút trong tay, cùng hắn bút rất giống nhau, ta nghi ngờ lĩnh đội học ca khả năng chính là Minh Ngọc Phi

lão sư.”

Tô Vân phỏng đoán nói: “Rất có thể, lĩnh đội học ca rất sớm cũng đã tại hải ngoại bố cục.”

Oánh Oánh ngẩn ngơ, lẩm bẩm nói: “Tần Vũ Lăng? Hải ngoại? Hắn thật sẽ bố cục hải ngoại ư?”

Hình Giang Mộ ngay tại nhặt trên đất nhúc nhích bánh thịt, nói: “Thiếu sử đại nhân, Ngọc Phi nương nương, nếu như đi ra không được mà nói, chúng ta còn có thể dựa vào những này Thái Tuế ma thần thịt để lót dạ, không đến mức chết đói. Chẳng qua là không biết ma thần thịt ngon ăn không ngon…”

Những cái kia Thái Tuế bánh thịt chi chi kêu quái dị.

Tô Vân quan sát bốn phía, chỉ thấy từng đầu thô to xiềng xích từ tòa đại điện này trung tâm tế đàn dọc theo người ra ngoài, thông hướng bên ngoài, phía ngoài núi thịt cự nhân thôi thúc linh binh lúc, liền sẽ đem xiềng xích hướng ra phía ngoài khẽ động.

Bất quá, khẽ động khoảng cách nhất định, liền không cách nào tiếp tục.

Mà tế đàn trung ương thì là bốn mặt hình tròn gương sáng, kính tỏa ra hào quang sáng tỏ, hướng trung ương chiếu rọi, mà bốn mặt kính trung ương, quang mang hình thành một cái hình cung không gian.

Những cái kia xiềng xích chính là xuyên qua cái này kính quang hình thành hình cung không gian bên trong, hiển nhiên xiềng xích hẳn là buộc lấy thứ gì, chẳng qua là không cách nào đi ra.

Xiềng xích rất là thô to, nhưng mà cổ quái chính là xiềng xích đi tới trong điện bên rìa tế đàn lúc, liền nhỏ rất nhiều.

Tô Vân cùng Minh Ngọc Phi đi tới tế đàn bên trên, dè dặt quan sát, chỉ thấy cái kia hình cung không gian giống như là một cái miệng giếng, giếng sâu không biết bao nhiêu, không biết thông hướng nơi nào, cũng không thấy nước giếng, bên trong chỉ có quang mang.

Hai người thử nghiệm co rúm xiềng xích, dù là sử dụng ra lực khí toàn thân, xiềng xích cũng không nhúc nhích tí nào.

Mà tại bốn mặt gương sáng trên mặt kính, thỉnh thoảng hiện ra một chút sáng rực phù văn, lộ ra rất là thần bí.

Loại này phù văn Tô Vân thấy quá nhiều, trí nhớ của hắn trong phong ấn liền phần lớn là tương tự phù văn, so trong gương phù văn muốn càng thâm ảo hơn phức tạp.

Trong gương phong ấn phù văn, chẳng qua là Thánh Hoàng khai hoang thời đại kia sáng tạo ra phong ấn.

Hai người tìm kiếm một phen, không có tìm được mặt khác thứ hữu dụng.

"Tô sĩ tử, ta tìm được ngay từ đầu truy nguyên bút ký."

Oánh Oánh bay ra Tô Vân Linh giới, lấy ra một chút truy nguyên bút ký, thì thầm: "Vũ Đế Thái Sơ hai năm, ta du lịch Bá Sơn quận, phát hiện lòng đất tro tàn trong thành bị cổ xưa thần thánh bọn họ trấn áp ma thần."

"Vũ Đế Thái Sơ hai năm, đó là 210 năm trước sự tình."

Minh Ngọc Phi kinh ngạc nói: "Hắn dùng chính là Vũ Đế niên hiệu, chứng minh khi đó phương tây còn chưa quật khởi. Hiện tại dùng liền không phải Nguyên Sóc lịch pháp, mà là phương tây lịch pháp."

Tô Vân cười nói: "Ngọc Phi biết Vũ Đế niên hiệu?"

Minh Ngọc Phi gật đầu nói: "Lão sư dạy ta Nguyên Sóc lịch sử."

Tô Vân dò hỏi: “Xin hỏi lão sư của ngươi là?”

“Một cái bình thường tư học tiên sinh mà thôi.”

Minh Ngọc Phi không có tiếp tục cái đề tài này, dò hỏi: “Oánh Oánh, đằng sau đâu?”

Oánh Oánh tiếp tục giảng giải, cái này Thông Thiên các người du lịch cùng mặt khác Thông Thiên các thành viên đồng dạng, dùng bút quái thư quái trung thành ghi chép hắn lần này du lịch phát hiện.

Hắn đi vào lòng đất tro tàn thành, thấy được cổ xưa mà to xây dựng, nhìn thấy cổ đại Thánh Hoàng dẫn đầu thần thánh bắt trấn áp làm ác ma thần lưu lại di tích, cũng nhìn thấy thế giới trước vật tàn lưu.

Hắn quyết định lưu lại nghiên cứu trường sinh bí ẩn.

Hắn ở đây gặp phải Thái Tuế mê hoặc, quyết tâm nhằm vào Thái Tuế điểm yếu, hoàn thiện phong cấm, luyện hóa Thái Tuế.

Oánh Oánh nói đến đây, nói: “Nghiên cứu của người này, không có hoàn thành.”

“Không có hoàn thành?” Tô Vân cùng Minh Ngọc Phi lộ ra vẻ thất vọng.

Oánh Oánh bày ra mấy trương truy nguyên bút ký, để dưới đất, chỉ thấy những này truy nguyên trong sổ vẽ là một chút kỳ lạ phù văn, rất là tối tăm, chẳng qua phần lớn phù văn đều còn không hoàn chỉnh.

Mà phù văn bên cạnh, thì là liên quan tới thần thông giới thiệu.

“Nhưng mà…”

Oánh Oánh cười nói: “Thánh nữ Minh Thắng Yên bản thảo bên trong, cũng có một chút rất kỳ quái ký hiệu!”

Nàng lấy ra thánh nữ Minh Thắng Yên bản thảo, lật ra trang sách, Tô Vân cùng Minh Ngọc Phi nhìn lại, chỉ thấy Minh Thắng Yên bản thảo bên trong thật có mấy cái kỳ lạ ký hiệu, nhưng mà cũng không có bất kỳ cái gì chứng minh, phảng phất chẳng qua là tiện tay tranh tới.

Oánh Oánh giơ tay lên, trên không hiện ra Thông Thiên các cao thủ truy nguyên trong sổ phù văn, lại hiện ra Minh Thắng Yên bút ký bên trong ký hiệu, từ từ trùng lặp.

Tô Vân cùng Minh Ngọc Phi ánh mắt sáng lên, chỉ thấy phù văn cùng ký hiệu vậy mà hoàn mỹ tổ hợp lại với nhau!

Chẳng qua để cho bọn họ thất vọng là, tổ hợp lên phù văn, vẫn như cũ không trọn vẹn.

Oánh Oánh cười nói: “Tô sĩ tử, ngươi nhìn ra được không? Không trọn vẹn địa phương, thiếu chính là cái gì?”

Tô Vân tinh tế quan sát, bỗng nhiên thân thể hơi chấn động, thất thanh nói: “Thiếu chính là phong ấn phù văn!”

Oánh Oánh vỗ tay cười nói: “Không sai! Nếu như lại thêm phong ấn phù văn mà nói, chính là hoàn chỉnh phong cấm, luyện hóa Thái Tuế phù văn ấn ký! Chỉ cần đem cái này hoàn chỉnh phù văn, lạc ấn tại bốn mặt gương sáng bên trong, hẳn là liền có thể luyện chết thái tuế!”

Minh Ngọc Phi hơi hơi nhíu mày, nói: “Các ngươi nói phong ấn phù văn là?”

Tô Vân nắm lên trang sách, đứng dậy đi tới một mặt gương sáng phía trước, cười nói: “Loại này phong ấn phù văn ta quen thuộc nhất, bởi vì ta trí nhớ chính là bị loại này phù văn phong ấn!”

Hắn thôi thúc nguyên khí, đang muốn thử nghiệm đem hoàn chỉnh phù văn lạc ấn ở ngoài sáng trong kính, ánh mắt lại rơi ở ngoài sáng mình trong kính trên người.

Tô Vân không nhúc nhích.

Oánh Oánh cùng Minh Ngọc Phi khó hiểu ý nghĩa.

Tô Vân nhìn mình trong kiếng, đột nhiên nói: "Oánh Oánh, còn nhớ Thái Tuế nhìn thấy ta lúc, nói câu nói đầu tiên là cái gì ư?"

Oánh Oánh khó hiểu, nói: "Hắn nói, Nguyên Sóc Tô các chủ, chẳng lẽ là trộm sách chi tặc?"

Tô Vân ánh mắt nhìn chằm chằm gương sáng bên trong hai mắt của mình, nói: "Câu nói này, để cho ta đột nhiên tò mò, nếu như Thái Tuế một mực bị trấn áp ở đây, như vậy hắn là thế nào biết ta là đến từ Nguyên Sóc Thông Thiên các chủ?"

Oánh Oánh giật mình, khó hiểu nói: "Đúng vậy a, hắn bị trấn áp ở đây, bên ngoài chính là kiếp hỏa, có tro tàn Thần Vương, hắn là thế nào biết đâu?"

Tô Vân nhìn mình trong kiếng, lộ ra tươi cười, cười nói: "Bởi vì có người trước thời hạn đi tới nơi này, cùng Thái Tuế cùng một chỗ bày một cái bẫy."

Oánh Oánh cau mày.

Nàng nhìn thấy Tô Vân tuy là đang cười, nhưng trong gương Tô Vân lại không có bất kỳ tươi cười.

Oánh Oánh hướng Minh Ngọc Phi nhìn lại, nói: "Làm sao bố cục? Chúng ta đi ra sứ giả quán lúc, Tô sĩ tử tiễn Ngọc Phi cô nương leo lên Bàn Dương liễn hồi cung, chúng ta liền lập tức xuất phát, đi tới Bá Sơn thành. Có thể kịp bố cục mà nói, chỉ có tốc độ so với chúng ta càng nhanh."

Tô Vân xoay người lại, nói: "Nếu như là cố ý dẫn chúng ta tới đến Bá Sơn quận lòng đất mà nói, như vậy thì nói thông được. Trước thời hạn bố trí tốt cục, thông qua tại Bạch Trạch tàng thư giới ngẫu nhiên gặp, đem chúng ta dẫn tới Bá Sơn quận lòng đất tới. Bạch Trạch ngụy trang thành cừu, dẫn dắt chúng ta đi tàng thư giới, trên đường đủ để gây nên một ít người chú ý."

Oánh Oánh phi thân đi tới Tô Vân đầu vai, rơi vào trên vai của hắn, nói: "Một cái mười bốn tuổi thiếu niên, chớm yêu, gặp được một cái đồng dạng xuất sắc mười bốn mười lăm tuổi thiếu nữ, lại là tại tàng thư giới cây ăn quả bên dưới, hai người vừa thấy đã yêu, thiếu nữ hẹn nhau ngày mai gặp lại. Tiếp đó vào ngày mai gặp nhau bên trong, dẫn dắt lấy ngây thơ mơ mộng chuyện tình yêu thiếu niên hướng Bá Sơn quận bên trên ngờ vực vô căn cứ."

Thiên Phượng dưới chân, Hình Giang Mộ há hốc miệng, trong tay nắm một khối nướng chín bánh thịt, đưa cho Thiên Phượng.

Thiên Phượng trong miệng còn ngậm một cái bánh thịt, trợn mắt lên, ngơ ngác nhìn Tô Vân cùng Minh Ngọc Phi.

Tô Vân thản nhiên nói: "Mơ mộng chuyện tình yêu thiếu niên tuy là thông minh, nhưng dù sao cũng là mơ mộng chuyện tình yêu thời kỳ, cho nên năng lực quan sát của hắn cùng năng lực suy tính sẽ bị thiếu nữ ảnh hưởng đến. Lại thêm nơi này sắp đặt, thật giả nửa nọ nửa kia, bởi vậy nàng có thể ung dung bố cục, để mơ mộng chuyện tình yêu thiếu niên rơi vào nàng trong cục."

Minh Ngọc Phi đứng tại bên rìa tế đàn duyên, thiếu nữ phong thái trác trác, tươi đẹp động lòng người.

Tô Vân sau lưng gương sáng bên trong, một cái khác Tô Vân đột nhiên rút ra một cây kiếm, kiếm quang từ trong gương

đâm ra!

Ngay tại lúc hắn động thủ trong tích tắc, Trần Mạc Thiên Không biến thành khói bụi tràn vào gương sáng, đem trong gương Tô Vân giảo sát!

Oánh Oánh nói: "Muốn làm đến bước này, còn cần hoàn thành một chuyện khác, vậy chính là để thiếu niên biết thánh nữ Minh Thắng Yên, để thiếu niên nghi ngờ Minh Thắng Yên mất tích cùng hai trăm năm trước Bàn Dương chi loạn liên quan đến, từ đó đi thăm dò chuyện này. Cho nên, sương mù đêm, tập kích mơ mộng chuyện tình yêu thiếu niên, thực ra chính là thiếu nữ kia. Thiếu niên mơ mộng chuyện tình yêu, bởi vậy không nguyện ý đoán được thiếu nữ trên người, mà đi nghi ngờ Đại Hạ sứ giả."

Tô Vân gật đầu nói: "Xấu hổ. Chính là ta cái kia mơ mộng chuyện tình yêu thiếu niên."

Phía sau hắn, trong gương một viên to lớn đầu ngã xuống, là Bàn Dương đầu.

Minh Ngọc Phi nhìn một chút trên cổ tay vòng tay, đột nhiên cười nói: "Nguyên Sóc hoang phế nhiều năm như vậy mới chọn lựa Thông Thiên các chủ, dù sao vẫn là thông minh hơn người."

Đại điện bên ngoài, Thái Tuế tiếng gào thét đột nhiên ngừng.

Hình Giang Mộ gắt gao cắn một cái Thái Tuế bánh thịt.

Tô Vân sau lưng, sương mù từ trong mặt gương xông ra, chậm rãi hóa thành một cái đại kiếm.

Minh Ngọc Phi hiếu kỳ nói: "Như vậy mơ mộng chuyện tình yêu thiếu niên có biết hay không, thiếu nữ lừa ngươi mục đích tới nơi này là cái gì?"

“Đương nhiên là bởi vì mơ mộng chuyện tình yêu thiếu niên biết hoàn chỉnh phong ấn phù văn, các ngươi muốn mượn tay của hắn để hoàn thành mục đích nào đó.”

Tô Vân giơ tay lên, nắm chặt chuôi kiếm, thản nhiên nói: “Hắn chỉ cần dựa theo các ngươi thiết kế, đem hoàn chỉnh phù văn đánh vào cái này bốn mặt trong gương, hoặc là sẽ luyện hóa giết chết nơi đây bị trấn áp Thần Ma, hoặc là sẽ phóng thích cái kia Thần Ma.”

Minh Ngọc Phi lay động sợi tóc, chỗ cổ tay vòng tay mã não va chạm, leng keng vang vọng, cười nói: “Như vậy, mơ mộng chuyện tình yêu thiếu niên cảm thấy là loại nào?”

Tô Vân đột nhiên xoay người vung kiếm, Tiên kiếm như rồng kiểu đằng, đem bốn mặt gương sáng một kiếm chém ra!

“Ta, không, đoán!”

Mỗi chữ mỗi câu, ăn nói mạnh mẽ.

Minh Ngọc Phi vẻ mặt cuối cùng thay đổi, lúc này, xiềng xích co rúm, Thái Tuế bàn tay lớn từ ngoài điện mò vào, đem thiếu nữ chộp vào trong lòng bàn tay, hướng ra phía ngoài rút ra, quát: “Đi mau!”

Minh Ngọc Phi đứng tại lòng bàn tay của hắn, đột nhiên cao giọng nói: “Ngươi thật mơ mộng chuyện tình yêu qua ư?”

Nghiền nát trong mặt gương, Tô Vân thu kiếm, nghiêng đầu, cười nói: “Nghĩ gì thế? Ta mới mười bốn tuổi, còn không có trưởng thành tốt đâu tỷ tỷ!”

Chương 294 : Ngắn ngủi yêu thương

Chương 294: Ngắn ngủi yêu thương

"Bình thường tới nói, nữ hài tử quả thực so nam hài tử trưởng thành sớm một chút. Nàng mơ mộng chuyện tình yêu quả thực muốn so ngươi sớm một chút."

Oánh Oánh chăm chú nói: "Chẳng qua Tô sĩ tử, ngươi đã mười bốn tuổi, cũng nên mơ mộng chuyện tình yêu. Lại không có, ta thậm chí nghi ngờ ngươi viên này cỏ non lớn lên hướng nội."

Tô Vân mặt mang nụ cười khó chịu hừ một tiếng.

Nhưng vào lúc này, phía sau hắn chính giữa tế đàn, bốn mặt gương sáng chiếu rọi quang mang hình thành giếng sâu đột nhiên nổ tung!

Dâng trào lực lượng từ trong giếng đổ xuống mà ra, trong nháy mắt quét ngang đại điện, bên trong tòa đại điện này lạc ấn phù văn ấn ký nhao nhao trở nên vô cùng sáng rực!

Tô Vân vội vàng bay lên không bước chân đạp ở trên không, phóng ra ngoài, Thiên Phượng cùng Hình Giang Mộ cũng tại đồng thời chạy về phía ngoài điện, tránh né từ phía sau truyền đến cuộn trào mãnh liệt uy năng.

Đại điện phía trong truyền đến vang dội đọc tiếng, giống như là Thánh Hoàng phục sinh, mang theo chư thiên thần thánh tự thân giáng lâm, trấn áp gây họa thiên hạ ma thần, cả tòa đại điện phía trong tràn ngập trang nghiêm trang nghiêm không khí!

Nhưng mà bọn họ lại nghe được lốp bốp nghiền nát tiếng, bọn họ tầm mắt hai bên, từng cái phù văn bộc phát sáng rực, phù văn bên trong uy lực uy năng bị hoàn toàn kích phát, sau một khắc liền nhao nhao nghiền nát!

"Các ngươi…" Trong giếng truyền đến phẫn nộ gào thét, đinh tai nhức óc.

Một cái to lớn móng vuốt từ trong giếng nhô ra, kèm theo cái này móng vuốt lớn cùng một chỗ xông ra còn có làm người ta sợ hãi lực lượng, tế đàn tại đây cỗ cường đại lực lượng nghiền ép bên dưới bắt đầu di động, mềm yếu, tiếp lấy nghiền nát!

Cỗ lực lượng này thực sự quá mạnh, lúc trước có bốn mặt gương sáng lúc, còn có thể trấn áp trong giếng bị phong ấn Thần Ma lực lượng, nhưng khi gương sáng bị Tô Vân đánh tan, chỉ dựa vào còn lại phù văn, căn bản áp chế không nổi trong giếng Thần Ma hung uy!

"Trong giếng bị trấn áp ma thần, đến cùng phải hay không Thái Tuế?" Oánh Oánh khẩn trương vô cùng hướng về phía sau nhìn lại, lẩm bẩm nói.

Đột nhiên, nàng nhìn thấy tóc trắng xoá Cảnh Triệu bị khủng bố lực lượng nhấc lên, theo gió lốc phiêu diêu, không khỏi ngạc nhiên, trong lòng lo sợ: "Đem hắn lão nhân gia quên…"

Cảnh Triệu vẫn nằm ở trọng thương trong hôn mê, mà từ trong giếng đi ra Thần Ma thực sự quá mạnh, cái kia Thần Ma lực lượng thậm chí hình thành không gian vặn vẹo, bởi vậy để trong đại điện không gian tạo thành bão táp vòng xoáy, xoay quanh nghiền nát tế đàn điên cuồng xoay tròn.

Cảnh Triệu liền bị cơn bão táp này hút lấy ở, tại vòng xoáy bên trong giống như là không có xương cốt người bù nhìn, lật

tới lăn đi.

Oánh Oánh cái này vội vàng thoáng nhìn, Tô Vân đã mang theo nàng lao ra đại điện.

Hình Giang Mộ cùng Thiên Phượng cũng vọt ra, mọi người bước chân không ngừng, hướng ra phía ngoài lao nhanh.

Phía sau bọn họ truyền đến trời long đất lở tiếng vang, đại điện đỉnh điện bị hất bay, lôi đình bốn phía trút xuống, Tô Vân đám người bên người không gian cũng tại vặn vẹo, xoay tròn, để Thiên Phượng dừng chân không được, đã bị cuốn lên.

Hình Giang Mộ vội vàng thò tay bắt lấy cái này chim lớn cánh, dùng sức kéo lấy nàng ba chân bốn cẳng lao nhanh.

Mắt thấy hắn cũng chống đỡ không nổi, liền muốn bị cuốn vào không gian vòng xoáy, đột nhiên một sợi dây thừng bay tới, buộc tại Hình Giang Mộ bên hông, lại như cùng linh xà lượn quanh động, quấn chặt lấy Thiên Phượng một cái cánh.

Tô Vân thôi thúc Thần Tiên tác cứu một người một chim, lập tức cõng dây thừng ra sức chạy, chỉ thấy phía trước lưu ly tháp bên dưới từng đầu máu thịt xúc tu bay lượn, cũng tại hướng về phía trước chạy tới!

Mà mặt khác dị bảo bất luận đình đài lầu các, giờ phút này cũng tất cả từ phía dưới mọc ra rất nhiều chân chân đến, nhanh chóng trốn ra phía ngoài độn.

Minh Ngọc Phi giờ phút này đang đứng tại bảo tháp phía trên, hướng bên này cách xa nhìn tới.

Tô Vân sau lưng, tiếng sấm cuồn cuộn, hỏa quang lôi quang chiếu rọi, khói đặc bay lên, không gian xoay tròn, chín tầng tế đàn cùng đại điện cũng tại nghiền nát xoay tròn bên trong, chỉ nghe một cái phẫn nộ to âm thanh gào thét: “Các ngươi vậy mà dám to gan trấn áp ta! Đem ta trấn áp tại ta chế tạo lồng giam bên trong! Mã a “

Tô Vân ngẩn ngơ, lao nhanh bên trong quay đầu nhìn lại, chỉ thấy sấm chớp ở giữa, một đầu to lớn Hoàng Long nhảy ra nghiền nát đại điện, thân thể cuộn tại trên không, hai cánh mở ra, cánh chim rách tung toé, trên người nhiều chỗ bị thương, lộ ra xương cốt!

Cái kia nhưng không phải là Ứng Long?

Oánh Oánh cũng nhìn thấy đầu kia hai cánh Hoàng Long, lẩm bẩm nói: "Tô sĩ tử, trên đời này có mấy cái Ứng Long?"

Tô Vân bỗng nhiên dừng bước, xoay người lại, ra sức kéo lại Thần Tiên tác, lẩm bẩm nói: "Đương nhiên chỉ có một cái, nhưng mà Ứng Long lão ca ca làm sao sẽ bị trấn áp ở đây? Hắn không phải đi tìm kiếm cái kia bị hắn cùng Thánh Hoàng trấn áp Thần Ma…"

Hắn nói đến đây, bừng tỉnh hiểu ra.

Oánh Oánh cũng tỉnh ngộ lại, thất thanh nói: "Ta đã biết! Ứng Long lão ca ca khẳng định là tìm đến những cái kia bị hắn trấn áp Thần Ma, hắn cho rằng những lão già này sẽ phải bị hắn phong ấn luyện chết, lại không nghĩ rằng, lão nhân gia ông ta lật thuyền trong mương, nhân gia đã sớm chạy ra!"

Tô Vân dùng sức đem trên không Hình Giang Mộ cùng Thiên Phượng kéo xuống, nói: "Nhân gia không những chạy đến, hơn nữa những năm này thực lực tu vi đều gia tăng thật lớn, còn mạnh hơn hắn, đem hắn bắt lấy."

Oánh Oánh nháy mắt mấy cái nói: "Ứng Long nhưng rất lợi hại, bọn họ giết không chết hắn, ngay sau đó liền đem hắn trấn áp tại hắn lúc trước làm phong ấn bên trong. Bọn họ biết có người có thể giết chết hắn, ngay sau đó liền bố trí xuống cục này, dẫn ngươi đến đây."

Tô Vân gật đầu, hắn nơi này nắm giữ hoàn chỉnh phong ấn phù văn, nếu như cho cái kia bốn mặt gương sáng bổ sung

cuối cùng phù văn ấn ký, chỉ sợ Ứng Long liền sẽ triệt để bại, bị luyện hóa chết.

"May mắn."

Tô Vân thản nhiên nói: "Hắn gặp phải là ta, đệ đệ của hắn Tô Vân."

"Tiểu tử thối!"

Ứng Long mở rộng rách rưới cánh chim, từ đỉnh đầu bọn họ vỗ cánh bay qua, tức giận nói: "Liền các ngươi nhiều chuyện!"

Chỉ nghe bành một tiếng, Cảnh Triệu cắm xuống, ngã xuống đất không nhúc nhích.

Hình Giang Mộ vội vàng đem Cảnh Triệu ôm, đặt ở Thiên Phượng trên lưng, nói: "Đại nhân, nếu như suy đoán của ngươi chính xác, nơi đây không thích hợp ở lâu!"

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, nhìn về phía nơi xa, nơi đó Ứng Long đang cùng Thái Tuế ác chiến, Thái Tuế lấy thân thể thôi thúc đủ loại dị bảo, đánh Ứng Long.

Ứng Long cùng Thái Tuế trong lòng đất chém giết, đại địa chấn động, mảnh đất này đáy không gian lúc nào cũng có thể đổ sụp.

Tô Vân ánh mắt trước sau rơi vào Minh Ngọc Phi trên người, nghe vậy nói: "Tốt! Chúng ta đi tới sau đó lại nói."

Hắn tung người nhảy đến Thiên Phượng trên lưng, Thiên Phượng lập tức đường cũ trở về. Lòng đất không gian lay động càng thêm kịch liệt, không ngừng có núi sông lớn nhỏ cự thạch từ lòng đất mái vòm giáng xuống, nếu rơi vào tay những tảng đá này đập phải, khẳng định thịt nát xương tan!

Thiên Phượng một đường lao nhanh, xông về thông đạo, Tô Vân ánh mắt theo sát thiếu nữ kia thân ảnh, chỉ thấy Minh

Ngọc Phi cũng đang tránh né đổ sụp cự thạch, mắt thấy trốn không thoát, đột nhiên thiếu nữ kia lấy ra bút vẽ, trên không trung nhanh chóng vẽ ra một cánh cửa, nghiêng mình xông vào trong cánh cửa.

Ngay sau đó cự thạch đập xuống, đem nơi đó bao phủ.

Tô Vân thu về ánh mắt, Thiên Phượng chạy nhập trong thông đạo, dọc theo thông đạo ra sức hướng lên chạy đi, trên đường đi đâu đâu cũng có Bàn Dương hài cốt, thông đạo cũng đang run lên bần bật, Thiên Phượng sợ hãi kêu liên tục.

Phía sau bọn họ, thông đạo càng là không ngừng đổ sụp, thậm chí có lực lượng khổng lồ trái phải vọt tới, đem thông đạo sinh sinh kẹp bẹp!

Đoạn đường này mạo hiểm vô cùng, thậm chí phía trước thông đạo cũng bắt đầu đổ sụp, Tô Vân đứng tại trên lưng chim, thôi thúc Trần Mạc Thiên Không, không ngừng ngăn cản đập xuống cự thạch, đột nhiên Trần Mạc Thiên Không lại tại hắn thôi thúc bên dưới hóa thành cầu dài , kết nối phía trước đứt đi thông đạo.

Thiên Phượng nhắm mắt lại, giẫm tại Trần Mạc Thiên Không bên trên hướng về phía trước lao nhanh, Tô Vân xa xa nhìn thấy trên lối đi không cự thạch rơi xuống, vội vàng thôi thúc Thần Tiên tác.

Thần Tiên tác hưu một tiếng hướng về phía trước bắn ra, dây thừng xoay tròn, bành trướng, hóa thành vô số tráng lệ văn tự, xoay quanh tâm xoay tròn, hình thành một đầu thô to thông đạo.

Đó là Nho Thánh Sầm phu tử văn tự, Thiên Phượng nhắm mắt lại xông vào trong thông đạo, chỉ nghe trong thông đạo Thánh Nhân ngâm tụng thanh âm mãnh liệt.

Thiên Phượng mở mắt ra, bốn phía nhìn lại, chỉ thấy những cái kia văn tự không ngừng lưu chuyển, kim quang lập lòe. Mà tại văn tự bên ngoài, to lớn núi đá rơi xuống, đập ở trên lối đi, Thần Tiên tác biến thành thông đạo vẫn như cũ không nhúc nhích tí nào.

Đoạn đường này hữu kinh vô hiểm, Thiên Phượng cuối cùng mang theo bọn họ lao ra mặt đất, Tô Vân một tay lấy ra tro tàn Thần Vương quyền trượng, một tay nắm lên Thần Tiên tác, Thần Tiên tác bị thu hồi đến, thông đạo nhất thời đổ sụp.

"Thiếu sử đại nhân, không có kiếp hỏa!" Hình Giang Mộ cao giọng nói.

Tô Vân quay đầu nhìn lại, không khỏi ngây người, chỉ thấy như thế ngoại đào nguyên kiếp hỏa thôn trang đã biến thành một vùng phế tích, đâu đâu cũng có tử vong tro tàn quái, bốn phía còn có thánh hỏa thiêu đốt dấu vết lưu lại.

Hiển nhiên, Cảnh Triệu đi tới nơi này lúc, xông vào địa phương này, cùng nơi đây tro tàn quái ra tay đánh nhau, đem nơi này tro tàn quái đồ sát trống không.

Dù sao, Cảnh Triệu là Nguyên Đạo cảnh giới tồn tại, mà cái kia trấn thủ nơi đây tro tàn Thần Vương đã gần đến dầu hết đèn tắt.

Phía sau, đột nhiên truyền đến trời long đất lở tiếng vang, Hình Giang Mộ vội vàng nói: "Đại nhân, nơi này muốn sụp đổ!"

Thiên Phượng lập tức chạy về phía trước, nhanh như điện chớp, Tô Vân trong lúc vội vàng thấy được cái kia tro tàn Thần Vương thi thể, quỳ một chân xuống đất, chống quyền trượng, toàn thân cháy đen.

Hắn bị Cảnh Triệu lấy thánh hỏa luyện chết tươi.

Tô Vân thu về ánh mắt, trong lòng yên lặng nói: "Ta không biết cái này một giới sinh linh, không biết tái diễn thế giới trước hủy diệt… Chắc chắn không biết!"

Phía sau hắn, Bá Sơn thành bên trong còn sót lại xây dựng thành phiến thành phiến đổ sụp, rơi vào lòng đất mấy chục dặm.

Chờ đến Thiên Phượng vọt ra Bá Sơn thành, phía sau toàn bộ thành thị đã hoàn toàn chìm vào lòng đất!

Sắc trời sắp sáng, Thiên Phượng lao nhanh, qua rất lâu, đợi đến mặt trời mọc ba sào cao, bọn họ đi tới gặp gỡ tro tàn bệnh cái kia thôn trang.

Tô Vân dõi mắt nhìn lại, chỉ thấy nơi đó đã biến thành một vùng phế tích, đâu đâu cũng có Bàn Dương phá hoại sau thảm trạng, không có bất kỳ vật sống.

Tô Vân bay lên không, từ phía trên phượng trên lưng rời đi, trầm giọng nói: "Tương Mộc, ngươi cùng Thiên Phượng đi tới một thôn trang chờ ta. Ta ở lại chỗ này, phải đợi một người."

Hình Giang Mộ giật mình, hạ thấp người nói: "Đại nhân cẩn thận!"

Tô Vân nhẹ nhàng gật đầu, thân hình chậm rãi hạ xuống, đứng tại bị đốt trụi miếu thần nóc nhà.

Qua rất lâu, một cái toàn thân đen kịt Bàn Dương xuất hiện tại Tô Vân trong tầm mắt, cái kia Bàn Dương trên lưng trói lấy một tòa bằng phẳng tế đàn, một cái tươi đẹp thiếu nữ ngồi tại trung ương tế đàn, váy đều đều trải tại trên tế đài.

Minh Ngọc Phi xa xa nhìn thấy Tô Vân, đứng dậy.

Bàn Dương dừng lại.

Tô Vân đầu vai, Oánh Oánh nói nhỏ: "Tô sĩ tử, ngươi muốn làm cái gì?"

Một cỗ gió lốc Tô Vân trước mắt thổi qua, cuốn lấy thôn trang tro tàn, gió lốc bị còn tại thiêu đốt nhà khói đen ô nhiễm, biến thành màu đen, giống như ma vật tại hoành hành.

"Ngọc Phi, ngươi là hải ngoại Thông Thiên các chủ?"

Tô Vân lộ ra tươi cười, nói: "Ngươi thông minh, tàn nhẫn, mưu trí trí tuệ chỉ so với ta yếu đi như vậy một chút. Ta viễn độ biển cả và đại dương, đi tới hải ngoại, thứ nhất sự việc cần giải quyết là vì cầu đạo. Ta có một cái mơ ước, đánh bại các ngươi Tây Thổ tất cả cao thủ trẻ tuổi, nghe nói hải ngoại Thông Thiên các chủ hùng tài vĩ lược, thủ đoạn thông thiên, Vân, hâm mộ đã lâu."

"Để Tô các chủ thất vọng."

Minh Ngọc Phi lắc đầu, nói: "Thiếp thân cũng không phải là ta hải ngoại Thông Thiên các chủ. Thiếp thân tranh đoạt các chủ chi vị, nhưng cũng suy yếu xuống tới, ta chẳng qua là trợ giúp chân chính các chủ khảo nghiệm các hạ, thăm dò các hạ."

Nàng tại trên tế đài uyển chuyển nhảy múa, tư thế uyển chuyển xinh đẹp, có một loại cuồng dã không bị cản trở vẻ đẹp, một tôn ma thần hư ảnh chậm rãi tự phía sau nàng hiện lên.

Minh Ngọc Phi quát một tiếng, ma thần trên người, nàng trắng toát trên da thịt nhất thời hiện ra từng đạo màu đen đường vân.

"Ta hải ngoại các chủ, mạnh ta gấp trăm lần."

Minh Ngọc Phi lấy xuống mã não vòng tay, nhẹ nhàng đặt ở trên tế đài, quát: "Tô các chủ, ngươi muốn khiêu chiến hải ngoại các chủ, trước chứng minh thực lực của ngươi! Mời!"

Tô Vân ánh mắt buồn bã, Oánh Oánh khẩn trương nói: "Tô sĩ tử, ngươi là có hay không đối nàng động qua tâm?"

Tô Vân không đáp, thân thể gió lốc mà lên, hóa thành Thiên Bằng, nhào về phía trên tế đài thiếu nữ.

Tro tàn đồng dạng trên cánh đồng hoang, một đầu to lớn Bàn Dương chạy, Bàn Dương trên lưng là ngay ngắn chỉnh tề tế đàn, tế đàn rất là rộng lớn, ước chừng hai mẫu phạm vi.

Trên tế đàn, hai cái thân ảnh động tác mau lẹ, trong đó thiếu nữ là ma thần phụ thể, một người khác thì hóa thành đủ loại hình thái Thần Ma, thiên biến vạn hóa, đủ loại thần thông liên tiếp xuất hiện.

Đột nhiên, Tô Vân quay về thân người, một chỉ điểm tới, nhất thời phong ấn phù văn hình thành một bức phong ấn chi tường, từ thiếu nữ kia trên người thoáng một cái đã qua.

Thiếu nữ kia trong cơ thể ma thần thét lên, bị phong ấn chi tường trấn áp.

Minh Ngọc Phi trong lòng giật mình, nhất thời cảm giác suy yếu đánh tới, nhưng vào lúc này, Tô Vân đầu ngón tay điểm tại mi tâm của nàng.

"Bành!"

Minh Ngọc Phi sau não bắn ra một đoàn sương máu, ánh mắt ảm đạm xuống, thấp giọng nói: "Ngươi sử dụng ngươi trong lòng đất học được phong ấn chi thuật, đây chẳng qua là dùng để lừa ngươi vào cuộc, ngươi nhưng có thể hóa mục nát thành thần kỳ, dùng để giết ta. Ngươi thật sự rất mạnh…"

Nàng ngã về phía sau, thi thể rơi vào hoang nguyên.

"Không có." Tô Vân hướng Oánh Oánh nói.

Hắn cúi người, nhặt lên này chuỗi mã não vòng tay, ánh mắt có chút đục ngầu: "Ta cũng không có đối nàng động qua tâm."

Hắn đưa tay dây xích thu vào.

Chương 295 : Tìm đường sống trong chỗ chết

Chương 295: tìm đường sống trong chỗ chết

Chương trước trở về mục lục chương sau trở về trang sách

“Ngươi cuối cùng cái kia một chỉ, vận dụng đến bút ký cùng truy nguyên chí bên trong miêu tả cái loại này luyện hóa phù văn, dựa vào phù văn chi trên tường phong ấn phù văn, Hình Thành một chiêu phi phàm thần thông. ”

Oánh Oánh âm thanh truyền đến, một bên cầm bút miêu tả ghi chép Tô Vân vừa rồi thần thông, một bên dò hỏi: “Một chiêu này, nên gọi là cái gì thần thông? ”

Nàng hơn phân nửa là nhìn thấy thiếu niên buồn bã, bởi vậy muốn chuyển di sự chú ý của hắn.

Tô Vân đem dây xích tay để vào bản thân Linh giới bên trong, suy nghĩ một chút, nói “Gọi là Tru Ma chỉ a. ”

Oánh Oánh tại ghi chép thần thông bên cạnh viết xuống Tru Ma chỉ ba chữ, khép lại sách vở, lại nói “Như vậy Tô sĩ tử, ngươi cảm thấy chúng ta lần này tại bảo tháp lưu ly bên trong nhìn thấy Thánh nữ bút ký cùng truy nguyên chí, đến cùng là thật hay giả? ”

Nàng không đợi Tô Vân trả lời, thẳng nói “Lần này Minh Ngọc Phi là vì dẫn ngươi vào cuộc, thử mượn ngươi tay luyện chết Ứng Long, bởi vậy có thể là giả. Lưu ly tháp bên trong truy nguyên chí, ghi chép thì là Bàn Dương chi loạn trước Thông Thiên Các tiền bối ở đây dùng Ma Thần Thái Tuế huyết nhục cùng Bàn Dương làm tà ác thí nghiệm. Thánh nữ bút ký,

thì là Thánh nữ Minh Thắng Yên bị Thái Tuế cầm tù ở đây, ghi chép lại nét chữ. ”

Tô Vân đứng tại trên tế đài, Bàn Dương vẫn tại phi nhanh, suy tư nói: “Thánh nữ Minh Thắng Yên nét chữ, nhất định là giả, nhưng lưu ly tháp truy nguyên chí lại có khả năng rất lớn là thật, chỉ có một phần là giả, đó chính là luyện hóa phù văn cũng không phải là vì luyện hóa Thái Tuế mà được sáng tạo ra. Nếu như truy nguyên chí đều là giả, không thể lừa gạt ta, cho nên phần lớn đều là thật, giả địa phương rất ít. ”

“Nhưng mà lưu ly tháp truy nguyên chí bên trong nhất định thiếu hụt cực kỳ chỗ mấu chốt! ” Oánh Oánh quả quyết nói.

Tô Vân gật đầu, trong ánh mắt tràn đầy sự tự tin mạnh mẽ: “Dẫn ta vào cuộc, bọn họ cũng cần ra một chút tiền vốn, lưu ly tháp truy nguyên chí tiện là bọn họ ra tiền vốn một trong. Hơn nữa, bút pháp thần kỳ……Lĩnh đội học ca nhất định tại hải ngoại Thông Thiên Các có bố cục, hắn hơn phân nửa là hải ngoại Thông Thiên Các cao tầng. Minh Ngọc Phi cùng hắn khó cởi quan hệ. ”

Bởi vì Oánh Oánh luôn luôn xưng hô bút pháp thần kỳ đan thanh vì Tần Vũ Lăng nguyên nhân, hắn cũng đổi cách xưng hô xưng đan thanh vì lĩnh đội học ca, chăm sóc Oánh Oánh ý nghĩ.

“Lần này ta thấy rõ rất nhiều chuyện. ”

Tô Vân xa xa nhìn thấy cái kế tiếp thôn trang, Thiên Phượng đứng tại thôn trang bên ngoài đợi chờ, nói “Lĩnh đội học ca cũng không phải là hải ngoại người cầm quyền, ta rất nhiều tin tức hắn là hắn lưu truyền đến hải ngoại. Thương Cửu Hoa đi sứ Nguyên Sóc rời đi về sau, hắn liền lấy ấm quan ải thân phận chủ động xuất kích, thử giết Đạo Thánh Thánh Phật, đẩy kiện tân học cựu học chi tranh. ”

Oánh Oánh gật đầu: “Thương Cửu Hoa cũng là hải ngoại Thông Thiên Các người, Tần Vũ Lăng cùng hắn phối hợp, điểm này chứng minh Tần Vũ Lăng quả thực cùng hải ngoại có liên quan. Lại thêm Minh Ngọc Phi cái tầng quan hệ này, chứng minh Tần Vũ Lăng xác thực có thể là hải ngoại Thông Thiên Các cao tầng. ”

Thiên Phượng mang theo Hình Giang Mộ cùng hôn mê bất tỉnh Cảnh Triệu chạy tới, cùng Tô Vân tụ hợp, Hình Giang Mộ nhìn gánh vác tế đàn Bàn Dương, lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Truy nguyên chí bên trong tiết lộ tin tức cũng không thể coi thường. ”

Tô Vân tiếp tục nói: “Truy nguyên chí bên trong thổ lộ lớn nhất tin tức lúc, hải ngoại Thông Thiên Các quả thực cùng khai hoang thời kì bị trấn áp Thần Ma có chỗ liên hệ. Thái Tuế là một cái trong số đó. Bọn họ mượn những này Thần Ma, nghiên cứu trường sinh chi diệu. Một cái khác trọng điểm là, những này Thần Ma cùng hải ngoại các quốc gia quân đội liên hệ rất sâu. ”

Oánh Oánh bỗng nhiên nghĩ đến bọn họ tại tới hải ngoại lúc, ở trên biển gặp phải bị trấn áp Ma Thần Cửu Anh, kinh ngạc nói: “Bọn họ đang giải cứu năm đó bị trấn áp Thần Ma! ”

Tô Vân gật đầu: “Bọn họ cũng đã giải cứu một nhóm. Những này Thần Ma cũng đã chui vào hải ngoại các quốc gia cao tầng. Ứng Long lão ca ca chính là đi thăm dò nhìn những này Thần Ma trấn áp chỗ lúc, bị bọn họ ám toán. ”

Hình Giang Mộ nghe được như lọt vào trong sương mù, không rõ ràng cho lắm, đành phải thành thành thật thật nghe, không có xen mồm.

Tô Vân tiếp tục nói: “Lĩnh đội học ca biết ta trí nhớ bên trong trấn áp Thần Ma sự tình, cũng đã gặp Khúc bá đưa cho

hắn không trọn vẹn phù văn, ngay sau đó nói cho Minh Ngọc Phi đám người, có thể lợi dụng ta tới bố cục, luyện hóa Ứng Long. ”

Oánh Oánh buồn bã, nói “Tần Vũ Lăng không phải người như thế……”

“Hắn hẳn là chỉ là hải ngoại Thông Thiên Các, nhằm vào Nguyên Sóc mưu kế bên trong một khâu. ”

Tô Vân nói “Còn có một chút, phương tây Thiên Đình đến cùng trong này đóng vai cái gì? ”

Hắn suy tư nói: “Thánh nữ bút ký bên trong, ám chỉ phương tây Thiên Đình chính là truy nguyên chí chủ nhân, trở lên cái thế giới tế tự chi pháp thành Thần, thống trị thế giới. Nhưng Thánh nữ bút ký, cũng không đủ làm tin……”

Oánh Oánh đột nhiên nói “Tô sĩ tử, nếu như Thánh nữ bút ký bên trong cũng có nói thật đây? ”

Tô Vân giật mình, cười nói: “Vậy thì có ý tứ. Nếu như Thánh nữ bút ký bên trong ám chỉ là nói thật, vậy đã nói rõ, hải ngoại Thông Thiên Các nội bộ cũng phân liệt ! Một cái phe phái là Thiên Đình phe phái, một cái khác phe phái thì muốn lật đổ Thiên Đình. ”

Hắn như trút được gánh nặng, cười nói: “Hải ngoại Thông Thiên Các thế lực quá lớn, hiện tại xem ra, bọn họ cũng không phải không có kẽ hở! ”

Oánh Oánh nói “Như vậy cái này hải ngoại Thông Thiên Các chủ, lại là một cái người nào đây? Thương Cửu Hoa, Ngọc Sương Vân, Minh Ngọc Phi, ba người này đều cực kỳ xuất sắc, bất luận trí tuệ còn là chiến lực, có thể nói là thế hệ trẻ tuổi trong đó cao cấp nhất. Như vậy người, còn thua ở hắn （nàng） trong tay, như vậy hải ngoại các chủ, rốt cuộc mạnh cỡ nào? Trí tuệ của hắn cao bao nhiêu? ”

Thương Cửu Hoa, Ngọc Sương Vân cùng Minh Ngọc Phi, hải ngoại các chủ thủ hạ bại tướng, nhưng ba người này mỗi người đều để Tô Vân cảm thấy rất lớn áp lực.

Tại Nguyên Sóc, có thể cho hắn như vậy lớn áp lực người trẻ tuổi, ít càng thêm ít. Cũng không phải là Nguyên Sóc người không bằng bọn họ nhạy bén, mà là giáo dục khác biệt.

Tô Vân suy nghĩ phút chốc, cười nói: "Vị này hải ngoại các chủ hắn muốn bày mưu nghĩ kế, coi ta là thành quân cờ, thay hắn làm một ít hắn muốn làm mà chuyện không dám làm. Đồng thời, hắn lại tại quan sát ta, nhìn một chút bản lãnh của ta, để tương lai chính thống chi tranh đánh bại ta. Hắn lấy ta vì cờ, kích động Thông Thiên Các nội bộ tranh đấu, lại kích động tân học cùng phương tây Thiên Đình tranh đấu, mà hắn ngồi thu ngư ông thủ lợi. "

Oánh Oánh trong lòng khẽ nhúc nhích, như có điều suy nghĩ.

"Như vậy, ta có hay không có thể mượn hắn cho ta cái này thuận tiện, để biển này bên ngoài lại loạn một ít? "

Tô Vân cười nói: "Ta nhờ vào đó lấy chiến dưỡng chiến, không ngừng lớn mạnh thực lực của ta cùng thế lực! Cuối cùng ta lại giết tới trước mặt hắn, khiêu chiến hắn, đánh đổ hắn! "

Oánh Oánh nhìn hắn, cái này thiếu niên, đã không phải là tại Sóc Phương lúc ngây ngô bộ dáng.

Từ Thiên Thị Viên khu không người bên trong đi ra thiếu niên, đã thành thục rất nhiều.

Vân đô, Nguyên Sóc sứ giả quán.

Tô Vân phân phó nói: "Tương Mộc, ngươi đem Bàn Dương buộc tại sứ giả quán bên ngoài, nếu như có người đến mua, vậy thì bán cho hắn. "

Hình Giang Mộ đồng ý, khó hiểu nói: “Thiếu sử, chúng ta hẳn là cũng có thể nuôi nổi Bàn Dương liễn, sao không lưu lại nuôi một chiếc xe? ”

Tô Vân cười nói: “Chiếc này Bàn Dương liễn là nhân gia mặt mũi, nhất định có người muốn dùng nhiều tiền mua về. Bán chiếc này Bàn Dương liễn tiền, có thể mua được mười chiếc! ”

Hình Giang Mộ trong lòng giật mình, thử dò xét nói: “Là mặt mũi của hoàng gia, còn là Thông Thiên Các chủ mặt mũi? ”

“Đều là. ” Tô Vân mỉm cười nói.

Hình Giang Mộ không nói thêm gì nữa, nắm Bàn Dương liễn buộc tại sứ giả quán bên ngoài, yên lặng ngồi ở trong bóng tối, đợi chờ khách tới cửa.

Qua không lâu, một cái vân du bốn phương thương nhân tiến lên, hỏi thăm Bàn Dương liễn giá cả, Hình Giang Mộ trực tiếp mở miệng gấp mười lần giá cả, cái kia vân du bốn phương thương nhân cũng không trả giá, trả tiền đem Bàn Dương liễn mua đi.

Hình Giang Mộ trong lòng thình thịch đập loạn, qua lại mấy chuyến, đem thu hoạch tiền chuyển tới sứ giả quán trong sân, hướng Tô Vân nói “Theo như giá thị trường gấp mười lần, thu 2300 thanh hồng tệ. Xin đại nhân kiểm kê. ” Tô Vân ngay tại chăm sóc Cảnh Triệu, dùng thần tiên thừng đem lão hán này trói chặt chẽ vững vàng, số giống một cái quấn lấy dây gai thẳng tắp cây gậy, nói “Ngươi đem tiền đặt ở ngươi Linh giới bên trong, số tiền này là ngươi, ngươi có thể hiện tại liền rời đi vân đô, trở về Nguyên Sóc. Có số tiền này, ngươi trở lại Nguyên Sóc sau đó, đừng đi triều đình, cũng đừng đi Sóc Bắc, liền đi Lĩnh Nam qua cái tháng ngày, dạy một chút sách, lấy một nhà nàng dâu, sinh con dưỡng cái. ”

Hình Giang Mộ nắm chặt nắm đấm, khó hiểu nói: “Đại nhân muốn đuổi ta đi? ”

Tô Vân cho thần tiên tác đánh cái nút chết, tay lôi dây thừng dùng chân đạp đạp, nhẹ lời cười nói: “Ta trước kia muốn giữ lại ngươi, cho rằng ngươi ở lâu Đại Tần, hiểu rõ Đại Tần cùng phương tây các quốc gia tất cả, có ngươi tại ta sẽ thuận tiện rất nhiều. Hơn nữa ngươi vì Nguyên Sóc du học sĩ tử làm rất nhiều, ta không muốn ngươi trở về tự tìm đường chết. Bất quá bây giờ thế cuộc càng ngày càng hung hiểm, đi theo ta ngươi có thể sẽ chết. Cho nên, ngươi còn là về Nguyên Sóc a. Ngươi không cần từ chối, số tiền này là ngươi làm quan hơn mười năm, nên được. ”

Hình Giang Mộ há to miệng, không nói gì, đành phải hướng Tô Vân khom người.

Hắn đi vào trong sân, yên lặng đem thanh hồng tệ thu nhập bản thân Linh giới.

“Quả nhi? ” Thiên Phượng nghi hoặc nhìn hắn.

Hình Giang Mộ im lặng không lên tiếng, đi ra sứ giả quán, hắn quay đầu quan sát cái này bản thân đóng giữ hơn mười năm dinh thự, sửa sang lại mũ, cúi đầu hướng thiên phố đi tới.

Bất tri bất giác đi mấy dặm đường, đột nhiên, Hình Giang Mộ nghe được sau lưng truyền đến “Quả” Tiếng kêu, không khỏi vừa mừng vừa sợ, vội vàng quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy chim lớn Thiên Phượng trên lưng tàn tạ lầu nhỏ đã bị tháo ra, Thiên Phượng trên đầu đứng một cái song tóc đuôi ngựa thiếu nữ, hai cái đuôi ngựa đón gió tại sau lưng lay động.

“Trúc Tiên sĩ tử! ”

Hình Giang Mộ vội vàng nói: “Các ngươi đây là đi đâu? ”

“Đi nhảy vân đô! ”

Thiên Phượng dừng lại, Lý Trúc Tiên hưng phấn nói: “Thiên Phượng lớn lên bảy, tám cây lông vũ, ta mang nàng đi nhảy vân đô. Tòng Vân đều lên nhảy đi xuống, nói không chừng nàng liền có thể bay lên ! ”

Hình Giang Mộ ngẩn ngơ, vội vàng nói: “Hồ đồ! Thiên Phượng trên cánh phần lớn đều là lông tơ, không bay lên được ! Vân đô cao như vậy, sẽ đem các ngươi đều rơi vỡ nát! ”

Thiên Phượng bước chân xông về trước, Lý Trúc Tiên cười khanh khách nói: “Thiên Phượng cảm thấy bay lên! Lại nói, ta cùng nàng cùng một chỗ nhảy đi xuống! ”

“Thật sự là hồ đồ! ”

Hình Giang Mộ vừa tức vừa mau, vội vàng đuổi theo, chỉ là Thiên Phượng tốc độ quá nhanh, đang nháo thành thị cũng là xuyên qua như điện, hắn căn bản đuổi không kịp.

Đợi đến hắn vội vàng đi tới vân đô biên giới, chỉ thấy Thiên Phượng đã mang theo Lý Trúc Tiên đi tới vân đô bên cạnh trên tường thành, từ xa nhìn lại, Lý Trúc Tiên hai tay mở ra, Thiên Phượng cũng mở ra bản thân non nớt hai cánh.

“Không nên nhảy ah——”

Hình Giang Mộ kêu lớn: “Sẽ chết! ”

Nhưng mà hắn căn bản không kịp, Thiên Phượng tung người nhảy lên, Tòng Vân đều lên nhảy xuống.

Hình Giang Mộ điên cuồng chạy về phía trước, xông lên thành lâu, không cần nghĩ ngợi tung người nhảy xuống, chỉ thấy vân đô nổi bồng bềnh giữa không trung, cao tới ngàn vạn trượng, phía dưới mây khói như nước thủy triều, như biển, trên mặt đất sơn mạch, cũng như côn trùng đồng dạng nhỏ bé.

Hình Giang Mộ rơi xuống dưới, trong lòng khẩn trương, chỉ thấy một tầng lại một tầng mây trắng từ bên cạnh mình

thoáng một cái đã qua, hắn cuối cùng nhìn thấy Thiên Phượng cùng Lý Trúc Tiên thân ảnh.

Ngày đó Phượng tuy là to lớn, lại chỉ là một cái chim non, đang cố gắng chấn động cánh, mà Lý Trúc Tiên cũng lấy nguyên khí hóa thành hai cánh, dạy nàng phi hành.

Chỉ là cái kia chim lớn hình thể quá lớn, cánh quá non nớt, trước sau không cách nào bay lên.

Hình Giang Mộ thôi thúc chân nguyên, cố gắng hướng về phía trước đuổi, thử đuổi theo bọn họ, chỉ thấy bọn họ rơi xuống tốc độ càng lúc càng nhanh, rất nhanh hạ xuống đến một nửa khoảng cách!

Hình Giang Mộ cách bọn họ cũng càng ngày càng gần, cổ động chân nguyên, thầm nghĩ: "Ta khả năng không nâng lên được tới bọn họ, có thể sẽ chết, nhưng dù sao cũng phải thử một lần đi……"

Bọn họ rơi xuống càng nhanh, cách xa mặt đất cũng càng ngày càng gần, thậm chí dãy núi cũng dần dần lớn lên.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên một tiếng sôi sục tiếng hót truyền đến, Thiên Phượng nhấc lên gió lốc, vỗ cánh bay lên.

Hình Giang Mộ kinh ngạc nhìn non nớt chim lớn mang theo cười khanh khách không ngừng thiếu nữ từ bên cạnh mình lướt qua, trong lòng giật mình, đột nhiên trong mắt nước mắt tuôn đầy mặt.

Hắn xoay người lại, chân nguyên bắn ra, dừng ở trên bầu trời, ngẩng đầu chỉ thấy Thiên Phượng khuấy động trời cao, vật lộn trời cao.

"Tìm đường sống trong chỗ chết, thiếu sử là như vậy, Lý Trúc Tiên sĩ tử là như vậy, Thiên Phượng là như vậy, Nguyên Sóc cũng là như vậy! Ta thật già nua sao? "

Trong mắt của hắn lão lệ nóng hổi, lẩm bẩm nói: “Ta mới ba mươi hai tuổi, thật muốn dẫn lấy một số tiền lớn cáo lão về quê cái gì cũng không làm ư? Ta còn có thể vì Nguyên Sóc làm một chút việc……”

Đột nhiên, Thiên Phượng bay tới, lợi trảo nhô xuống, đem hắn nắm lên, hướng vân đô bay đi.

Không lâu sau đó, Tô Vân nhìn thấy Hình Giang Mộ trở về, mang về một cỗ Bàn Dương liễn, tĩnh tâm xử lý bảo liễn.

“Thiếu sử đại nhân có thể sẽ cần ta. ” Hình Giang Mộ cũng không ngẩng đầu lên đạo.

Tô Vân cười ha ha, giang hai cánh tay đi ra phía trước, dùng sức ôm lấy hắn.

Hình Giang Mộ thân thể có chút cứng nhắc, không quá quen thuộc động tác này.

Lúc này, trên bầu trời một cái thiếu niên mặc áo vàng ngã xuống, đập ở Bàn Dương liễn phía trước, đem mặt đất ném ra một cái hố to, chính là Tô Vân tâm tâm niệm niệm Ứng Long lão ca ca.

———— trước kia luôn luôn đổi mới muộn, ngày hôm nay sớm một giờ. By mất ngủ lại mắt đỏ Trạch Trư~. Được convert bằng TTV Translate.

Chương 296 : Tả Tùng Nham huynh đệ tốt

Chương 296: Tả Tùng Nham huynh đệ tốt

Tô Vân sợ hết hồn, chỉ thấy trong hố lớn bốc lên cuồn cuộn khói đặc, thiếu niên áo vàng tại trong khói dày đặc đấu tranh đứng dậy, muốn dựa vào chính mình lực lượng bò lên, nhưng hai mắt tối sầm lại, lại ngã về trong hố.

Tô Vân vội vàng nhảy xuống hố, đem hắn cứu đi lên, dùng sức lung lay: "Lão ca ca, ngươi tỉnh lại đi! Ngươi làm sao vậy? Ngươi bị Thái Tuế đánh bại ư? Lên cho bọn hắn nhìn một chút chúng ta cơ ngực lớn! Lên, mã a! Mã ha ha ha ha —— "

Thiếu niên áo vàng ung dung tỉnh lại, hơi thở mong manh nói: "Thái Tuế ở đâu là đối thủ của ta? Nhưng ta lúc trước thương thế quá nặng, lần này đem hắn trọng thương, ta cũng chống đỡ không nổi. Ta cần trở lại trí nhớ của ngươi trong phong ấn tĩnh dưỡng… Ta tĩnh dưỡng trong lúc đó, tất nhiên sẽ có ma thần tới giết ta, ngươi thay ta hộ pháp…"

Tô Vân không chút nghĩ ngợi trực tiếp tự từ chối: "Ta làm sao thay ngươi hộ pháp? Những cái kia ma thần tới giết ngươi, trước phải giết ta. Ta ngăn cản không nổi…"

Thiếu niên áo vàng phốc một tiếng, dùng sức nhổ xuống trán mình một cái sừng rồng, nhét vào trong tay của hắn.

Tô Vân nắm sừng rồng có chút không biết làm sao: "Long ca ngươi…"

Thiếu niên áo vàng thân thể vặn vẹo, chui vào mi tâm của hắn: "Ngươi mang theo ta sừng rồng, đi vào trí nhớ của ngươi

trong phong ấn, tìm mặt khác thần thánh, mời bọn họ đi ra giúp đỡ. Ghi nhớ, tìm kiếm thần thánh, không được tìm ma thần. Tại ma thần nơi đó thanh danh của ta không tốt lắm…"

Tô Vân vội vàng bắt hắn lại hai đầu chân sau: "Lão ca, ta làm sao đi?"

Ứng Long thân thể hoá rồng, nhẹ nhàng vẫy đuôi, giãy giụa bàn tay của hắn, hoàn toàn chui vào mi tâm của hắn, đi vào hắn Linh giới: "… Nhưng ở thần thánh nơi đó, mặt mũi của ta rất lớn, ngươi báo lên danh hào của ta, bọn họ nhất định không biết từ chối, tận lực giúp đỡ!"

Tô Vân Linh giới bên trong, phù văn chi tường hiện ra, trên mặt tường xuất hiện một cái khe nứt to lớn, thiếu niên áo vàng đã hóa thành Ứng Long, không cách nào bay lên, nhưng lại cố gắng hướng trong vết nứt bò đi.

Tô Vân nội tâm vội vàng bắt lấy đuôi rồng, cao giọng nói: "Ta làm sao đi vào trí nhớ phong ấn?"

"Ta lưu lại cho ngươi cái này vết nứt!"

Ứng Long vẫy đuôi, đem hắn bỏ qua, chui vào trong vết nứt, xa ngút ngàn dặm không có tung tích, nhưng thấy phù văn chi tường chỉ còn lại có cái kia vết nứt, không biết thông hướng nơi nào.

Tô Vân nội tâm đi tới phù văn chi bên tường duyên, thò đầu hướng bên trong liếc liếc, chỉ thấy bên trong một vùng tăm tối, âm phong từng cơn, hắn không từ cái rùng mình, lòng sinh sợ hãi, la lớn: "Đi vào phong ấn, làm sao đi ra? Long ca, ngươi vẫn còn chứ Long ca? Mã a? A?"

Lúc này, trong bóng tối có ma quái đang ngọ nguậy, hầu như tất cả bị phong ấn Thần Ma đều nghe được thanh âm này, nhao nhao dựng lên lỗ tai.

"Tiểu quỷ —— "

“Phong ấn chúng ta cái kia tiểu quỷ âm thanh ——— “

“Hắn muốn đi vào sao?”

“Xuỵt ——, để hắn đi vào…”

“Hắn chết chắc!”

…

Tô Vân nghe được trong bóng tối truyền đến thanh âm xì xào bàn tán, chẳng qua là nghe không rõ phù văn này chi sau tường âm thanh đến cùng đang nói cái gì, hắn càng là muốn nghe rõ ràng, liền càng là nghe không rõ, không tự chủ được liền hướng trong bóng tối đi tới.

Đột nhiên, Oánh Oánh âm thanh tại Tô Vân sau lưng vang lên, đem hắn sợ hết hồn, cũng đem hắn giật mình tỉnh giấc, chỉ thấy hắn đã xâm nhập phù văn chi tường, sắp đi vào bao la bát ngát hắc ám.

“Tô sĩ tử, nội tâm có thể đi vào. Chẳng qua nội tâm tương đương với trí nhớ của ngươi, ngươi nội tâm đi vào trí nhớ trong phong ấn, hơi không cẩn thận, cũng sẽ bị phong ấn ở bên trong.”

Oánh Oánh lấy ra một quyển sách lật xem, nói: “Quyển sách này là Thiên Đạo viện sĩ tử chỗ lấy, gọi là 《 nội tâm lập đạo luận 》 , trong sách nói, khi ngươi nội tâm đi vào trong phong ấn lúc, trong thân thể của ngươi liền không có bất kỳ cái gì trí nhớ, khi đó ngươi vô tri vô giác, chính là cái kẻ ngu.”

Tô Vân khó chịu hừ, vội vàng lui ra phù văn chi tường.

Oánh Oánh tiếp tục nói: “Nếu như ngươi nội tâm bị chiếm đóng thời gian quá dài, như vậy thân thể của ngươi liền sẽ hình thành mới trí nhớ, thậm chí nói không chừng sẽ hình thành mặt khác nội tâm. Chờ ngươi trở lại thân thể của mình sau đó, ngươi liền sẽ phát hiện có hai cái bản thân.”

Tô Vân sắc mặt biến hóa.

“Truyền thuyết, có người có thể nhờ vào đó luyện thành thân ngoại hóa thân, có người thì là bởi vậy điên mất.”

Oánh Oánh khép lại sách vở, nói: “Viết sách vị kia sĩ tử ở phía sau viết hắn tu luyện thân ngoại hóa thân pháp môn, còn nói hắn đã luyện thành thân ngoại hóa thân. Nhưng theo ta được biết, hắn đã điên rất nhiều năm. Ngược lại là Tần Vũ Lăng có khả năng luyện thành thân ngoại hóa thân, bất quá hắn cũng không đem phương pháp này ở lại Thiên Đạo viện, bởi vậy cụ thể là thế nào tu luyện, ta cũng không thể nào biết được.”

Tô Vân ngập ngừng, đi tới đi lui, đột nhiên dừng bước, cười ha ha nói: “Thái Tuế bị trọng thương, mặt khác ma thần chấn nhiếp tại Ứng Long lão ca lúc trước mạnh mẽ võ lực, không đến mức hiện tại tìm tới cửa tới. Chúng ta bàn bạc kỹ hơn!”

Oánh Oánh cũng là bó tay hết cách.

Nội tâm tùy tiện đi vào trí nhớ phong ấn cực kỳ hung hiểm, lúc nào cũng có thể chết đi không nói, còn có thể điên mất, càng lớn có thể là, vĩnh viễn chạy không thoát bị phong ấn trí nhớ!

Đến lúc đó, sinh hoạt tại Tô Vân trong cơ thể khả năng chính là một người khác.

“Trước cho Cảnh Triệu trị liệu thương thế, lại không trị liệu, chỉ sợ hắn liền muốn đi đời nhà ma.”

Tô Vân đã nhiều lần kiểm tra Cảnh Triệu tổn thương, y thuật của hắn chỉ là cầm máu băng bó, vẻn vẹn như thế, quả thực không cách nào trị liệu Cảnh Triệu, suy tư nói: “Lão biều bả tử nói qua, Đổng y sư cũng tới, như vậy trước đi tìm hắn. Có hắn tại, Cảnh Triệu hẳn là tính mạng không ngại.”

Tả Tùng Nham rời đi sứ giả quán, nói là đi xử lý tang vật, mua nhiều hơn nữa linh khí linh binh. Hắn lúc rời đi, đã từng nói với Tô Vân nếu đang có chuyện, có thể đi thiên nhai Nguyên Sóc lâu tìm hắn.

Tô Vân lúc này nhấc lên bị trói cực kỳ thật Cảnh Triệu, leo lên Hình Giang Mộ vừa mua Bàn Dương liễn, hai người lên đường đi tới thiên nhai.

Thiên nhai Nguyên Sóc lâu là phiêu bạt tại Vân đô Nguyên Sóc con người làm ra số không nhiều nơi tập trung, ở tại Nguyên Sóc lâu thuần một sắc đều là Nguyên Sóc người, nơi này ăn uống, quần áo, nhà ở đồ vật, cũng nhiều là Nguyên Sóc truyền thống.

Bàn Dương liễn chạy tại Nguyên Sóc lâu bên ngoài đường đi bên trong, nhìn thấy Nguyên Sóc rất nhiều truyền thống ăn uống, Tô Vân nhất thời chỉ cảm thấy thân thiết, nhịn không được từ Bàn Dương liễn bên trên xuống tới, một đường mua qua đi, ăn một đường.

Đợi đi tới Nguyên Sóc lầu dưới, Tô Vân nhìn thấy một cái quen thuộc mỹ lệ thân ảnh, trống ngực không khỏi nhanh vỗ một cái, lớn tiếng nói: "Tiểu Dao học tỷ!"

Thiếu nữ kia ngay tại bưng phơi tốt dược liệu trở về dược viên, nghe vậy xoay đầu lại, đóng tốt tóc rơi lả tả xuống, tóc dài theo áo vai vung ra sau lưng, kinh hỉ nói: "Tô học đệ! Ta nghe phó xạ nói ngươi đến Vân đô, còn đang suy nghĩ lấy khi nào đi sứ giả quán, không nghĩ tới ngươi tới trước!"

Nàng bỏ xuống dược liệu, Tô Vân giang hai cánh tay bước nhanh đi qua, cười nói: "Tiểu Dao học tỷ, đã lâu không gặp!"

"Đúng vậy a, có nửa năm nữa nha."

Trì Tiểu Dao chần chừ một chút, đường đường chính chính đi sĩ tử lễ, Tô Vân đành phải cũng được sĩ tử lễ, hỏi: "Học tỷ,

lần này là cùng Đổng y sư tới?"

Trì Tiểu Dao gật đầu: "Đổng tiên sinh nói y thuật của ta tuy là đã rất cao minh, nhưng mà chỉ dựa vào Nguyên Sóc truyền lại, tu không đến y đạo đỉnh phong, bởi vậy muốn cho ta tới Đại Tần đào tạo sâu một phen."

Tô Vân cười nói: "Ngươi muốn đi đâu cái học cung đào tạo sâu? Ta hiện tại là Nguyên Sóc đốc ngoại ti thiếu sử, có lẽ có thể giúp chút gì không."

Trì Tiểu Dao khom lưng bưng lên dược liệu, màu bạc váy phía trước lay động, quay đầu cười nói: "Không cần. Đổng tiên sinh mang theo ta tại một cái bí giới bên trong gặp qua mấy vị y thuật mọi người, bọn họ thi qua ta y thuật. Mấy ngày nay Đế cung, Kiếm các cùng Thánh tâm các, cái này ba cái Đại Tần y thuật cao minh nhất học cung đều phát tới phong thư, nói ta thi đậu. Còn có Đại Hạ, Đại Uyên mấy cái hữu danh y thuật Thánh địa cũng đều tới thư. Đổng tiên sinh nói, để cho ta đi từng cái học cung du lịch khảo sát một phen, cái nào học cung tốt liền ở đâu cái học cung đi học. Hơn nữa, hắn cũng muốn tiện thể gặp một lần bạn cũ."

Tô Vân từ đáy lòng khâm phục, cười nói: "Tiểu Dao học tỷ quả thật chúng ta tấm gương."

Hắn đi theo Trì Tiểu Dao đi vào Nguyên Sóc lâu, Hình Giang Mộ thì nâng bị trói thành bánh quai chèo Cảnh Triệu theo ở phía sau.

"Phó xạ mời tiên sinh đi trấn trụ danh dự, tiên sinh giờ phút này còn tại phó xạ nơi đó uống trà."

Trì Tiểu Dao bỏ xuống dược liệu, nhìn một chút Hình Giang Mộ cùng Cảnh Triệu, kinh ngạc nói: "Đây là…"

"Hai cái bệnh nhân."

Tô Vân cười nói: "Một cái sớm già ba mươi hai tuổi lão giả, một cái thì là bị điên, nội tâm bên trong tràn ngập ma tính, hơn nữa lại bị trọng thương, không biết Đổng y sư có thể hay không trị liệu?"

Trì Tiểu Dao kiểm tra một phen, nói: "Đều là tương đối khó khăn bệnh. Ta cũng có thể trị, nhưng trừ tận gốc có chút khó khăn."

Hình Giang Mộ cười nói: "Ta cũng là bệnh nhân?"

Trì Tiểu Dao nói: "Ngươi bởi vì ăn đến tương đối kém, lao tâm lao lực, ba mươi tuổi tuổi tác, một trăm tuổi thân thể, ngươi đã thiếu hụt, hao tổn bản nguyên. Liền xem như chuyển đi tu luyện đại nhất thống công pháp, chỉ sợ cũng sống không được bao nhiêu năm."

"Cô nương là nói đùa a?" Hình Giang Mộ cười ha ha, tóc trắng lay động, từ từ liền không cười nổi tiếng, trong lòng bất ổn.

Trì Tiểu Dao dẫn dắt lấy bọn hắn xuyên qua trùng trùng điệp điệp hành lang, đi tới trong lầu một chỗ dinh thự, gõ cửa một cái, liền đẩy cửa ra đi vào.

Tô Vân cùng Hình Giang Mộ đuổi theo nàng, chỉ thấy nơi này có chút nhã yên tĩnh, Tả Tùng Nham giờ phút này một bộ tuổi già sức yếu bộ dạng, nắm chặt nắm đấm, cười lạnh nói: "Để ngươi nhường lợi, liền như vậy khó khăn? Năm đó chúng ta thế nhưng là cùng một chỗ chịu qua đao huynh đệ tốt!"

Tả Tùng Nham đối diện là cái tướng mạo đẹp nữ tử, đập bàn tức giận nói: "Huynh đệ tốt? Có ngủ bản thân huynh đệ tốt sao? Có ngủ qua bản thân huynh đệ tốt, ba chân bốn cẳng bỏ chạy ư?"

Trì Tiểu Dao nghe vậy, sợ hết hồn, vội vàng làm ra nhỏ giọng động tác, thấp giọng nói: "Chúng ta trước tránh một

chút…”

Tô Vân tới hào hứng, thấp giọng nói: “Không cần tránh, cũng không phải người ngoài, huống chi Đổng y sư cũng tại.”

Trì Tiểu Dao cũng đối Tả Tùng Nham quá khứ rất là tò mò, một lòng bị câu lên, ngay sau đó liền nghiêng tai lắng nghe.

Tả Tùng Nham cười ha ha nói: “Ngủ qua ư? Ta làm sao không biết? Đêm hôm đó chúng ta không phải uống say, cái kia không phải ngày thứ hai ta liền phải về Nguyên Sóc…”

“Bành!”

Bàn trà nghiền nát âm thanh truyền đến, Tô Vân ngẩng đầu nhìn tới, chỉ thấy Tả Tùng Nham đối diện nữ tử đưa lưng về phía bọn họ, dáng người uyển chuyển, ăn mặc vừa vặn, nhìn ra được là cái tuổi trẻ nữ tử, chẳng qua là không nhìn thấy khuôn mặt.

“Khó hiểu, thanh âm này có chút quen tai…”

Tô Vân chần chừ, hắn càng nghe nữ tử này âm thanh, liền càng là cảm thấy quen tai, có điểm giống là hàng xóm của bọn họ, Lan Lăng phố chính đối Nguyên Sóc sứ giả quán Đại Hạ sứ giả quán thiếu sử, Hạ Mộng Giác Hạ thiếu sử âm thanh!

“Mộng Giác, ngươi đưa ta khăn thơm, ta còn một mực mang theo.”

Tả Tùng Nham âm thanh truyền đến, có chút lúng ta lúng túng: “Ta ăn cướp thời điểm, một mực mang lên mặt, mỗi khi mang theo ta liền nhớ tới cùng ngươi cùng một chỗ ăn cướp thời gian.”

“Phi!”

Hạ Mộng Giác âm thanh truyền đến, cười lạnh nói: “Đây là cô nãi nãi lau nước mũi, không có thèm ngươi mang theo!”

Lời tuy như vậy, thanh âm của nàng vẫn là hạ thấp rất nhiều, nói: "Lần này ngươi làm đi ra Phi Vân cốc lớn cướp sạch, đoạt tới tay không ít bảo vật, toàn bộ Đại Tần không ai có thể giúp ngươi tiêu cái này tang vật, chỉ có ta, chỉ có lão nương, có thể giúp ngươi chuyện này! Tiền này, ta đã cho thích hợp, không thể nhiều hơn nữa một phân một hào!"

"Cho đến dạ dày không được, còn có thể cho đến thận…"

"Đùng!" Bạt tai âm thanh truyền đến.

Tô Vân, Trì Tiểu Dao cùng Hình Giang Mộ nghe được lại là lúng túng, lại là kích động, Hình Giang Mộ cũng hưng phấn đến run rẩy: "Lão kích động, Hạ Mộng Giác cùng ta cửa đối diện, nhìn người đánh ta, nhìn ta bị người đánh hơn mười năm, hiện nay ta cuối cùng có thể nhìn nàng chê cười!"

Lúc này, chỉ nghe Đổng y sư âm thanh từ phía sau bọn họ truyền đến, kinh ngạc nói: "Các chủ, Tiểu Dao, các ngươi làm sao ở đây nghe lén?"

Tô Vân, Trì Tiểu Dao kinh ngạc, vội vàng chuyển người qua đến, lúc này chỉ nghe Hạ Mộng Giác cùng Tả Tùng Nham tiếng ồn ào ngừng.

Trì Tiểu Dao ha ha nói: "Tiên, tiên sinh, ngươi, ngươi không có ở bên trong tọa trấn?"

Đổng y sư vẫn như cũ là bụng phệ mập mạp bộ dáng, một tay nhấc lấy một cái hòm gỗ, lắc đầu nói: "Phó xạ nói muốn cùng Hạ thiếu sử nói một ít chuyện riêng, để cho ta trước tránh một chút, ngay sau đó ta liền ra ngoài đi một chút. Các ngươi…"

Tô Vân vội vàng lớn tiếng nói: "Chúng ta vừa tới!"

Tả Tùng Nham sắc mặt âm trầm đi tới, liếc bọn họ một cái, Trì Tiểu Dao cúi đầu trốn ở Tô Vân sau lưng, Tô Vân cười ha

ha, khom người nói: “Thông Thiên các chủ đến đây tiếp kiến Nguyên hội lão biều bả tử!”

—— —— không đợi tám giờ, hiện tại càng đi ~ heo heo đi ăn cơm cơm ~

Chương 297 : Hạnh Lâm chuyện cũ

Chương 297: Hạnh Lâm chuyện cũ

Tả Tùng Nham thấy hắn mang ra Thông Thiên các chủ thân phận, hừ một tiếng, cũng không tốt nói cái gì, tự ý đáp lễ lại. Dù sao Thông Thiên các chủ thân phận dường như muốn so Nguyên hội lão biều bả tử cao hơn rất nhiều, nếu như bản thân đem đến đây tiếp kiến bản thân Thông Thiên các chủ đánh, như vậy Nguyên hội cùng mình khẳng định chịu không nổi.

Đổng y sư nhìn nhìn bị trói thành cây gậy Cảnh Triệu, lại nhìn một chút Hình Giang Mộ, nói: "Phó xạ, các chủ, ta chỗ này có hai cái bệnh nhân, ta trước đi trị liệu. Tiểu Dao, ngươi đến giúp đỡ."

Trì Tiểu Dao lên tiếng, Tô Vân cũng ý định đi qua giúp đỡ, Đổng y sư kinh ngạc nói: "Các chủ không phải tới tiếp kiến lão biều bả tử sao? Liền không quấy rầy các chủ cùng lão biều bả tử. Tiểu Dao, chúng ta đi."

Tô Vân cảm giác bản thân giống như là bị người nhấn trên mặt đất liền chọc ba đao, trơ mắt nhìn bọn họ rời đi.

"Nếu là Nguyên Sóc Thông Thiên các chủ đến, như vậy liền mời các chủ tới phân xử thử." Hạ Mộng Giác âm thanh từ phía sau truyền đến.

Tả Tùng Nham tức giận hừ, xoay người đi trở về, Tô Vân nhắm mắt theo sau, hắn có thể núp ở phía sau mặt nghe một

chút quá khứ của hai người, nhưng mà đối mặt hai người, nhưng có chút lúng túng.

Tả Tùng Nham cùng Hạ Mộng Giác mắt lớn trừng mắt nhỏ, đều tự lặng im không nói.

Tô Vân ho khan một tiếng, khô cằn nói: "Hạ thiếu sử hôm nay quần áo thật là đẹp mắt…"

Hạ Mộng Giác hôm nay ăn mặc chỉnh tề, hoàn toàn không có từ trước phóng đãng bộ dáng, nhưng giữa lông mày nhưng khó nén sắc bén chi khí, giống như là đao đồng dạng hùng hổ dọa người.

"Thiếu sử có thuật trú nhan, giống như hơn ba mươi năm trước thanh xuân mỹ lệ, lão biều bả tử lại vì Sóc Bắc vì Nguyên Sóc bách tính mà sinh ra sớm tóc bạc."

Tô Vân không nhanh không chậm nói: "Nếu không phải ta truyền lão biều bả tử đại nhất thống công pháp, chỉ sợ Hạ thiếu sử nhìn thấy lão biều bả tử đã là cụ già lão nhân. Lão biều bả tử, sao không hướng Hạ thiếu sử biểu diễn một điểm ta truyền cho ngươi đại nhất thống công pháp, mời Hạ thiếu sử chỉ điểm một hai?"

Tả Tùng Nham hừ một tiếng, tâm không cam tình không nguyện thôi thúc công pháp, bộ dáng từ từ trở nên trẻ tuổi, phảng phất lại tìm về thời gian, tái hiện năm đó thiếu niên lang.

Hạ Mộng Giác nhìn hắn, phảng phất lại trở lại cùng hắn cùng một chỗ "Làm việc ngoài giờ" thời gian, vậy thì thật là một đoạn làm người ta khó mà quên được thời gian.

"Các ngươi chính là huynh đệ, cũng là tình lữ, ta thân là Nguyên Sóc Thông Thiên các chủ không tiện nói cái gì."

Tô Vân đứng dậy, khách khí nói: "Hai vị nếu có ân oán, ngay ở chỗ này giải quyết, ta ngày khác trở lại thăm hỏi, xin

được cáo lui trước.”

Tả Tùng Nham cùng Hạ Mộng Giác đứng dậy đưa tiễn, Tô Vân trở lại nói: “Hai vị dừng bước, ngày khác lại tụ họp. Đúng rồi.”

Tô Vân lộ ra tươi cười, nói: “Lão biều bả tử bất luận hướng Đại Hạ mua bao nhiêu linh binh linh khí, ta Thông Thiên các đều sẽ mặt khác ra một khoản tiền, mua tương đồng linh binh linh khí trợ giúp lão biều bả tử.” Dứt lời, xoay người đi.

Tả Tùng Nham cùng Hạ Mộng Giác đều tự trở về dinh thự bên trong, Hạ Mộng Giác nhìn hắn, đột nhiên cười nói: “Nguyên Sóc mãnh hổ già rồi.”

Tả Tùng Nham cũng cười lên: “Đại Hạ một cành hoa cũng tuổi tác không nhỏ. Ngươi ta tại bất tri bất giác ở giữa, chính là nửa đời người đi qua.”

Trong lòng hai người đồng thời sinh ra cảm xúc, tuy là bọn họ bây giờ nhìn lại đều giống như năm đó thiếu niên thiếu nữ đồng dạng, nhưng bọn hắn trong lòng biết, bản thân cùng đối phương đều đã không còn là năm đó thiếu niên thiếu nữ.

Bọn họ ngồi xuống, Tả Tùng Nham chân thành vô cùng nói: “Mộng Giác, ta lần này không tiếc bốc lên nguy hiểm tính mạng trọng thao cựu nghiệp, là vì không liên lụy Nguyên Sóc. Ta không thể đem lần này lấy được linh binh linh khí dùng tại tạo phản bên trên, bằng không chính là liên lụy Nguyên Sóc. Ta cần đại lượng linh khí linh binh, cần lâu thuyền, ta khả năng thịt nát xương tan, khả năng lần này chỉ là chúng ta một lần cuối cùng chạm mặt, ta…”

“Ta nghĩ phương pháp là được.”

Hạ Mộng Giác cắt đứt hắn, cười nói: “Chỉ làm việc buôn bán của ngươi, rất khó kiếm được tiền, nhưng mà có Thông

Thiên các chủ một câu, cái này buôn bán liền có thể làm. Hiếm thấy gặp lại, không nói việc này.”

Tả Tùng Nham nhẹ nhàng gật đầu.

Tô Vân tìm đến Trì Tiểu Dao cùng Đổng y sư, chỉ thấy hai người đã đem Cảnh Triệu mở ra, chữa trị cho hắn, mà Hình Giang Mộ đang lấy bản thân chân nguyên hóa thành chân hỏa, luyện chế linh đan.

Tô Vân nhìn phút chốc, Hình Giang Mộ luyện đan kỹ xảo nhưng cũng cực kỳ không kém.

“Hai cái lão hán vấn đề cũng không nhỏ.”

Đổng y sư lấy ra một cái nhỏ chiêng đồng, tại hôn mê bất tỉnh Cảnh Triệu bên tai đột nhiên gõ một cái, Cảnh Triệu thân thể chấn động một chút, ông một tiếng, hắn Linh giới xoay tròn lấy hướng ra phía ngoài nở rộ.

Trong nháy mắt, tiệm dược liệu bên trong tất cả mọi người liền đều tại hắn Linh giới bên trong.

Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao bốn phía nhìn lại, chỉ thấy Cảnh Triệu Linh giới bên trong đâu đâu cũng có hỏa vân, hỏa vân phía trên thì là từng vị Nguyên Sóc đi qua thời đại Đại Thánh, rất nhiều thánh hiền san sát, thánh hiền xung quanh thì là điển tịch của bọn họ biến thành thẻ tre.

Thẻ tre trải rộng ra, đủ loại đọc âm thanh truyền đến, từ những cái kia thẻ tre bên trong, có quang mang chảy ra, hoặc hóa thành nhật nguyệt âm dương, hoặc hóa thành tinh tú bát quái, hoặc hóa thành cao sơn lưu thủy, hoặc hóa thành cầm kỳ thi họa, hoặc hóa thành Long Phượng kỳ lân, hoặc hóa thành địa lý núi sông, mênh mông biển lớn.

Đó là cựu thánh lưu lại tuyệt học, có lập ngũ hành, có định thủy hỏa, có trồng trọt dân nuôi tằm, có bàn tính kích động kim ngân.

Đi vào Cảnh Triệu Linh giới, tựa như đi vào Nguyên Sóc dày nặng lịch sử.

Đổng y sư bay lên, đi qua tầng tầng Động Thiên, vượt qua Ly Uyên, đi tới Cảnh Triệu nội tâm trước.

Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao đi theo phía sau, chỉ thấy Cảnh Triệu nội tâm đã không có hai mắt, không có miệng đầu lưỡi cùng mũi, trên mặt trống không, chỉ còn lại có lỗ tai.

"Hắn đây là thiên nhân giao chiến, bản thân phong bế, nếu như liền lỗ tai cũng triệt để phong bế, liền sẽ triệt để ma hóa, không có thuốc nào cứu được."

Đổng y sư lấy ra một cái tiểu đao, tĩnh tâm điêu khắc, vì Cảnh Triệu nội tâm khắc ra con mắt.

Cảnh Triệu mở ra một con mắt, lại không thể nói chuyện cũng không thể thở dốc.

Đổng y sư lại cho hắn điêu khắc ra một cái miệng, Cảnh Triệu lúc này mới có thể thở dốc, lập tức xoay người ngồi dậy.

Ba người nhất thời chỉ cảm thấy cương phong gào thét, trời đất quay cuồng, lập tức bị Cảnh Triệu ném ra bản thân Linh giới!

"Nhân tình!"

Cảnh Triệu thân thể ngồi dậy, không nói lời gì liền bóp chặt Tô Vân cổ họng, la lên: "Bắt lại ngươi đi uy hiếp ta cái kia ngu xuẩn đệ tử, hủy đi Hỏa Vân động, miễn cho lại đến hại người!"

Trì Tiểu Dao ngay tại kinh hãi, lại thấy Đổng y sư một cái châm bạc từ hắn trán cắm đi xuống, Cảnh Triệu buông ra Tô Vân, hai tay rủ xuống, nhãn không thể động, miệng không thể nói.

Đổng y sư cau mày, xoay quanh Cảnh Triệu đi tới đi lui, nói: "Hắn ngoại thương tốt trị, tâm ma khó chơi, ta trị không được, trị không được…"

Tô Vân triệu hồi Thần Tiên tác, lần nữa đem Cảnh Triệu trói lại, Trì Tiểu Dao vẫn chưa hết sợ hãi, thấy thế cũng liền bước lên phía trước giúp đỡ.

Một nam một nữ này đem lão nhân gia trói chặt lại, một người lôi kéo một cái đầu dây, chân đạp Cảnh Triệu động chủ khiến lực kéo căng, tiếp đó hai cái đầu dây lại buộc lại cái nút chết.

Đổng y sư thấy thế, lắc đầu nói: "Các ngươi không cần làm như thế, có ngân châm của ta trấn áp tu vi của hắn, hắn chạy không thoát. Hắn ngoại thương, mấy ngày là khỏe, nhưng mà nội tâm ma hóa bậc này thương thế, liền chạm đến ta điểm mù. Ta cần phải đến tìm mấy cái ở đây trên đường tinh nghiên nhiều năm bạn cũ giúp đỡ. Các chủ, ngươi mang theo hắn, chúng ta đi Kiếm các thấy ta vị kia bạn cũ. Tiểu Dao, ngươi cũng đi nhìn một chút Kiếm các y thuật thế nào, có muốn hay không ở đây đi học."

Trì Tiểu Dao lên tiếng, Tô Vân nhấc lên Cảnh Triệu, đi ra Nguyên Sóc lâu, đem Cảnh Triệu đặt ở Bàn Dương liễn bên trên.

Đổng y sư sau lưng thì truyền đến xuy xuy xì hơi tiếng, sau một lúc lâu, một bộ da thịt bị hắn thuế xuống dưới, một cái bên ngoài thân dường như mơ hồ uẩn Tàng Thần ánh sáng thiếu niên đi ra, nói: "Xuất phát."

Hình Giang Mộ nhìn ra ngây người, bởi vì hắn phải ở lại chỗ này luyện đan, liền không theo tới.

"Chúng ta lần này muốn gặp người, là ta một vị bạn cũ. Năm đó ta tại hải ngoại đi học lúc, cùng hắn từng có gặp

nhau.”

Đổng y sư thản nhiên nói: “Hắn năm đó còn là cái ngây ngô mao đầu tiểu tử, hiện tại đã là Kiếm các y thuật ngôi sao sáng.”

Bàn Dương liễn lái ra thiên nhai, đi tới Vân đô Kiếm các, Tô Vân là Kiếm các lão sư, tự nhiên thông hành vô ngại, chẳng qua là hắn đang muốn lấy ra của mình kiếm các lệnh bài, Đổng y sư nhưng đã vượt lên trước một bước, lấy ra một tấm lệnh bài.

Kiếm các vệ sĩ thấy thế, vội vàng khom người, không dám ngăn cản.

Tô Vân kinh ngạc, Đổng y sư nói: “Ta khối này lệnh bài muốn so các chủ sớm rất nhiều năm.”

Tô Vân thầm giật mình.

Bàn Dương liễn đi tới Kiếm các Hạnh Lâm Y Thánh các, chỉ thấy nơi này cây hạnh thành rừng, mỗi một gốc cây hạnh đều cực kỳ cổ xưa, thô to cực kì.

Đổng y sư nhẹ nhàng vuốt ve cây hạnh, dừng lại giữa khu rừng, sớm có sĩ tử đi vào thông báo, nhưng thấy nhiều sĩ tử như lâm đại địch, lại có rất nhiều Hạnh Lâm Y Thánh các lão sư cũng bừng lên, tu vi cao thâm, nhưng lại cảnh giác vô cùng.

Trì Tiểu Dao âm thầm kinh dị, thầm nghĩ: “Chẳng lẽ tiên sinh tại Kiếm các thanh danh không tốt? Chẳng qua tiên sinh tốt như vậy một người…”

Chỉ nghe một cái Kiếm các lão sư cầm trong tay song đao, chính là hai cái linh khí, toả ra uy lực, cao giọng nói: “Tô tiên sinh, ngươi là Võ Thánh các tiên sinh, vì sao tới ta Y Thánh các?”

Trì Tiểu Dao thở phào nhẹ nhõm: "Ta liền nói tiên sinh thanh danh không biết không tốt, nguyên lai bọn họ là đề phòng một cái khác thanh danh hỗn loạn Tô tiên sinh… Chờ một chút, Tô tiên sinh sẽ không phải là…"

Tô Vân cười nói: "Chư vị hiểu lầm, ta là cùng vị này Đổng tiên sinh đến đây thăm hỏi cố nhân, cũng không phải là đến giảng bài."

Y Thánh các thầy trò bọn họ đều mọc thở phào nhẹ nhõm, nhao nhao bỏ xuống đủ loại linh khí, một vị Y Thánh các lão sư quay đầu cao giọng nói: "Trong các mấy vị lão sư, không cần thôi thúc linh binh, không phải đến giảng bài!"

Y Thánh các bên trong, mấy cái Y Thánh các lão sư ngay tại tế bái trấn thủ Y Thánh các linh binh, đó là một cái to lớn phi đao, giờ phút này uy năng đã từ từ thức tỉnh.

Mấy cái kia lão sư nghe vậy, nhao nhao ngừng tế bái, phi đao hơi hơi rung động, uy năng chậm rãi ngừng lại.

Vị kia Y Thánh các lão sư tóc trắng xoá, vừa nhìn chính là đức cao vọng trọng hạng người, tiến lên hỏi: "Tại hạ thẹn vì Y Thánh các chủ sự, không biết Đổng tiên sinh tới bái phỏng vị nào cố nhân?"

Đổng y sư hỏi: "Kỷ Hồng Đường có ở đây không?"

Cái kia Y Thánh các chủ sự ngẩn ngơ, cười nói: "Kỷ Hồng Đường chính là gia tổ, đã qua đời hai mươi năm. Các hạ thoạt nhìn rất trẻ trung bộ dạng, nhận ra gia tổ?"

Đổng y sư ngơ ngác: "Kỷ Hồng Đường chết rồi?"

"Bởi vì gia tổ khai sáng Y Thánh các, vì kỷ niệm gia tổ, Kiếm các đem hắn lão nhân gia táng tại Y Thánh các bên ngoài Hạnh Lâm bên trong."

Cái kia Y Thánh các chủ sự tại phía trước dẫn đường, nhìn hắn trẻ tuổi, thử dò xét nói: "Các hạ khi nào nhận biết gia tổ?"

"140~150 năm trước a?"

Đổng y sư suy nghĩ một chút, nói: "Khi đó ta bị bức ép đến hải ngoại, cùng hắn quen biết. Về sau bốn phía du lịch mới cùng hắn tách ra."

Y Thánh các chủ sự cười ha ha nói: "Các hạ chớ có nói đùa, gia tổ tuy là chỉ qua đời hai mươi năm, nhưng là sống một trăm sáu mươi tuổi lão thọ tinh. Gia tổ tại y thuật thành tựu, thôi động ta Đại Tần đại nhất thống công pháp cải cách…"

Bọn họ đi tới Kỷ Hồng Đường phần mộ phía trước, trước mộ trồng một viên hồng hạnh, đã cao vút như xây.

Trước mộ còn có một cái nhỏ am, am dưới có phong bi, ghi chép Kỷ Hồng Đường cuộc đời.

Đổng y sư thở dài, tiến lên dâng hương, nói: "Kỷ Hồng Đường không còn nữa, không có hắn nội tâm trình độ, rất khó cứu người, chúng ta đi thôi. Đi Đế cung thấy một vị khác cố nhân."

Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao đuổi theo hắn.

Cái kia Y Thánh các chủ sự vội vàng giang hai cánh tay, ngăn bọn họ lại, trầm giọng nói: "Các hạ nói nhiều như vậy, còn không có nói qua các hạ đến cùng là ai!"

Đổng y sư dừng bước lại, nhìn chung quanh Hạnh Lâm, nói: "Năm đó ta cùng Kỷ Hồng Đường cùng một chỗ chữa bệnh cứu người, mỗi cứu một người, liền gieo xuống một gốc cây hạnh, hiện nay nơi này cây hạnh đã rất cổ xưa, bởi vậy bọn họ đều gọi ta là Đổng Hạnh Lâm."

Cái kia Y Thánh các chủ sự ngây ra như phỗng, tượng gỗ giống như đứng ở nơi đó, đột nhiên tỉnh ngộ lại, hướng Đổng

y sư xá dài tới đất, đợi đến Đổng y sư rời đi về sau cũng rất lâu chưa đứng dậy.

Y Thánh các các lão sư khác nhao nhao tiến lên, đem cái kia tóc trắng xoá chủ sự đỡ lên, hỏi thiếu niên kia lai lịch.

Cái kia Y Thánh các chủ sự còn không có lấy lại tinh thần, đột nhiên lăng không toát ra một câu: "Không thể, không thể, gia tổ vị kia bạn cũ, không thể sống đến bây giờ…"

Hắn nhanh chóng trở lại Y Thánh các, hướng chiếc kia phi đao khom người lễ kính, ngay sau đó hai tay nâng lên phi đao, chỉ thấy phi đao đằng sau mang theo một trương tóc vàng tranh.

Trong tranh là hai cái ngồi tại cây hạnh ở dưới thiếu niên, một cái vẻ mặt tươi cười, một cái lại có chút lạnh nhạt.

Y Thánh các chủ sự ngẩn ngơ, vẻ mặt tươi cười chính là Kỷ Hồng Đường, một cái khác có chút lãnh đạm người, đương nhiên đó là vừa rồi rời đi thiếu niên kia!

—— —— ngày hôm nay lại trước thời hạn càng, hống hống hống ~

Chương 298 : Ngoài vòng pháp luật chi đồ

Chương 298: Ngoài vòng pháp luật chi đồ

Tô Vân đám người trở lại Bàn Dương liễn bên trên, chỉ thấy Cảnh Triệu vẫn như cũ bị trói cực kỳ bền chắc, Đổng y sư nói: "Các chủ, Đế cung lộ trình tương đối xa, Bàn Dương đi đường cần phải đến mấy ngày, không bằng ngũ thải loan liễn, tuy là giá đắt một chút, nhưng thắng ở đi đường rất nhanh."

Ngũ thải loan liễn là một loại khác bảo liễn, lầu các đặt ở trên lưng chim, chim loan gánh vác lầu các phi hành, đi đường muốn so Bàn Dương liễn nhanh hơn rất nhiều.

Chẳng qua là chim loan trân quý, hơn nữa ăn đồ ăn rất là kén chọn, mỗi ngày muốn lấy đặc biệt linh đan nuôi nấng, không giống Bàn Dương đầy đất đều là, liền xem như thế gia cũng chưa chắc có thể nuôi nổi.

Thuê ngũ thải loan liễn xuất hành, giá cũng là cực kỳ đáng sợ, nhưng đối với Thông Thiên các chủ tới nói vậy liền không đắt.

Qua không lâu, Trì Tiểu Dao cách cửa sổ nhìn phía ngoài náo nhiệt, chỉ thấy trên không trung, biển mây tại dưới chân bọn hắn, trời xanh xanh thẳm, trên không từng con chim lớn bay lượn.

Trì Tiểu Dao hướng về phía sau nhìn lại, chỉ thấy ngũ thải chim loan sau lưng có hai cái thật dài lông đuôi, hiện ra lộng lẫy năm loại màu sắc.

Đầu này chim loan rất lớn, giương cánh ba năm mẫu, lông đuôi dài đến mười bốn trượng, ở trên bầu trời phi hành, cực kỳ rung động.

Mướn ngũ thải loan liễn xuất hành, sẽ phối thêm xa phu cùng đầu bếp, xa phu bản thân chính là tinh thông luyện đan thuật, phụ trách chim loan ăn uống, mà đầu bếp thì là phụ trách khách quý ăn uống, trên đường đi ba bữa cơm chắc chắn sẽ không lặp lại.

Bọn họ chiếc này loan liễn là ba tầng lầu nhỏ, trên lầu còn có ngủ nằm chỗ, lầu vũ hoa lệ rộng rãi, có bàn trang điểm, thậm chí còn có thư phòng.

"Có tiền thật tốt."

Trì Tiểu Dao cảm xúc, ngay sau đó có chút buồn bã: " Hồi Long hà Trì gia, còn lâu mới có được nhân gia có tiền…"

Tô Vân ngược lại là chưa hề nghĩ tới nhiều như vậy, Đổng y sư ngay tại cho hắn rút máu, cứ việc hiện tại Tô Vân là Thông Thiên các chủ, Đổng y sư chẳng qua là Thông Thiên các bình thường một thành viên, nhưng nên rút máu vẫn là muốn hút.

Đến ban đêm, Tô Vân leo lên lầu ba, hướng thiên ngoại nhìn lại, nhưng thấy đại lục phương tây trên không, tàn tạ tinh cầu mảnh vỡ trôi lơ lửng ở nơi đó, tỏa ra mặt trời dư quang, tỏa ra nhỏ yếu ánh sáng, cùng mặt trăng tranh huy.

Cảnh tượng bực này, Nguyên Sóc hiếm thấy.

Trì Tiểu Dao leo lên, ngồi tại bên cạnh hắn, đưa tới một hộp trái cây, ngẩng đầu nhìn lại, hỏi: "Phía trên kia có ai không?"

Tô Vân thôi thúc Ứng Long thiên nhãn, cùng cực thị lực nhìn lại, chẳng qua là có thể miễn cưỡng nhìn thấy từng tòa thiên ngoại đại lục ở bên trên có sông núi biển hồ, mơ hồ trong

đó giống như là có đồ vật gì đó di động, nhưng lại nhìn đi qua, liền thấy không rõ lắm.

"Đại khái có người đi."

Hắn cũng không dám khẳng định: "Nghe nói Kiếm các, Đế cung mấy cái trường học ý định tổ chức người đi tới nơi đó thám hiểm, có lẽ qua một đoạn thời gian nữa, liền có thể biết."

Trì Tiểu Dao hai tay ôm đầu gối, điềm tĩnh cười nói: "Ta học có thành tựu sau đó, liền muốn về khu không người mở trường, cho đám yêu quái xây một ngôi trường học."

Tô Vân suy nghĩ một chút, bản thân còn không có gặp qua đặc biệt là yêu quái xây dựng trường học, cười nói: "Chờ ta đánh bại hải ngoại Thông Thiên các chủ, ngồi vững vàng các chủ vị trí, ta liền cho phép ngươi một khoản tiền, để ngươi mở trường dùng."

Trì Tiểu Dao con mắt nhất thời sáng lên, duỗi ra ngón út: "Một lời đã định!"

"Một lời đã định!" Tô Vân cùng nàng ngoắc ngoắc ngón út.

Trì Tiểu Dao ôm lấy hắn đầu ngón tay không thả, giơ ngón tay cái lên, muốn cho hắn đóng ấn, Tô Vân vụng về cùng nàng ngón tay cái đóng cái ấn.

Trì Tiểu Dao khúc khích cười, Hồi Long hà nữ hài dưới ánh trăng cùng dưới ánh sao có một loại làm người ta tim đập thình thịch đẹp.

Trì Tiểu Dao bị hắn nhìn ra hoảng hốt, vội vàng xuống lầu: "Ngươi ăn trước trái cây, ta đi xem một chút đầu bếp còn làm cái gì."

Tô Vân đưa mắt nhìn nàng xuống lầu, lúc này bên tai truyền đến Oánh Oánh duỗi người âm thanh, tiểu sách quái chẳng biết lúc nào đi tới trên vai của hắn, buồn bã nói: "Lãng

tử lưu luyến bụi hoa, nhưng chuyện tới đầu đến, phát hiện vẫn là thôn bên cạnh tiểu Phương mới thích hợp nhất bản thân."

Tô Vân ý nghĩ có chút kiều diễm, cười nói: "Người nào là lãng tử?"

Hắn mấy ngụm đem quả trong hộp trái cây ăn không còn một mảnh, chỉ cảm thấy rất là ngọt ngào.

"Là đầu bếp làm." Oánh Oánh nhắc nhở hắn nói.

Tô Vân thẹn thùng, đi xuống lâu đi, lầu hai Cảnh Triệu bị đứng lại cạnh cửa, ai cũng không nhìn thấy Cảnh Triệu đỉnh đầu, đâm vào hắn trong đại não cây ngân châm kia đang từ từ xoay tròn, lùi ra ngoài đi.

Giờ phút này châm bạc đã lui đi hơn phân nửa.

Tô Vân từ bên cạnh đi qua, khẽ hát, tiếp đó lại lui về đến, quan sát Cảnh Triệu hai mắt.

Cảnh Triệu nhắm mắt lại, tựa hồ tại đi ngủ, không nhúc nhích.

Tô Vân tại Hỏa Vân động lão động chủ trên đầu vỗ một cái, lại khẽ hát đi.

Cảnh Triệu bỗng nhiên mở mắt ra, hai mắt phun lửa, căn bản cắn đến kẽo kẹt vang vọng.

Ngũ thải loan liễn lặn lội đường xa, lại tại trên đường kinh dừng lại nghỉ ngơi, đợi đến ngày thứ hai buổi chiều, cuối cùng đi tới Tinh đô, dừng ở Đế ngoài cung.

Tinh đô Đế cung không bố trí các chủ, toà này học cung cung chủ Ngọc Đạo Nguyên chính là Đại Tần quốc sư, những năm này cho Đế cung không ít chỗ tốt, bởi vậy Đế cung phát triển rất là tấn mãnh.

Đổng y sư lấy ra một tấm lệnh bài, trấn thủ Đế cung vệ sĩ nhìn tới, không dám thất lễ, liền vội vàng khom người tương thỉnh.

Tô Vân kinh ngạc không thôi.

Đổng y sư thản nhiên nói: "Năm đó ta tránh né đuổi giết, tại Kiếm các dừng lại qua một đoạn thời gian, về sau lo lắng có người nhìn ra ta bất lão, cho nên cách mỗi hơn mười năm ta liền sẽ đổi chỗ khác. Khối này lệnh bài, là ta tại Đế cung đi học lúc đoạt được."

Tô Vân thử dò xét nói: "Như vậy y sư đi qua bao nhiêu học cung Thánh địa?"

"Hơn mười đi."

Đổng y sư nhẹ như mây gió nói: "Mỗi tòa học cung Thánh địa địa vị của ta đều không thấp. Về sau ta lang thang hải ngoại, bị lão biều bả tử nhặt được trở về, khi đó ta nghĩ ở đây ta không có tìm được đồng loại của ta, ta cũng nên trở về."

Tô Vân trong lòng giật mình, Đổng y sư chẳng những là cái này hơn mười phương tây học cung Thánh địa cao tầng, hơn nữa còn là Sóc Bắc Lục Lâm bên trong biều bả tử, lại là Thông Thiên các một thành viên, chỉ sợ cũng chính là nhân vật trọng yếu!

Như vậy trường sinh bất tử tồn tại, thật sự là đáng sợ!

"Nơi này sở dĩ gọi Đế cung, là bởi vì Bàn Dương chi loạn lúc, Đại Tần, Đại Hạ, Đại Uyên các nước hoàng trữ công chúa lưu vong đến nơi đây, đều tại đây tòa trong học cung đi học, nhận được học cung che chở."

Ngũ thải loan liễn hướng Đế cung chỗ sâu đi tới, Oánh Oánh ngồi tại Tô Vân đầu vai, lật lên sách hướng Tô Vân nói: "Bàn Dương chi loạn càng ngày càng nghiêm trọng, những này hoàng trữ công chúa học được bản lĩnh, trở về các quốc

gia, đang di chuyển loạn trung lập bên dưới chiến công hiển hách, về sau lại có bảy quốc hoàng đế đều là xuất từ toà này học cung, bởi vậy liền có Đế cung uy danh. Về sau Bàn Dương chi loạn sau khi kết thúc, các quốc gia còn thỉnh thoảng đem hoàng trữ phái tới đi học, lại đi ra mấy cái hoàng đế."

Tô Vân đối đoạn lịch sử này hoàn toàn không biết gì cả, chưa từng nghĩ trong này thế mà còn có đoạn này điển cố, không khỏi khen ngợi, đánh giá chung quanh.

Đế cung xây dựng bố cục bên trong tích chứa Nguyên Sóc phong cách liền ít đi rất nhiều, xây dựng thường thường lòng ngay dạ thẳng, trong học cung còn có rất nhiều miếu thần, thờ phụng Thiên Đình chư thần, mỗi một nhà xây dựng trước đều dựng Thiên Đình chư thần tượng thần.

Thậm chí, mỗi một tầng lầu đều có khác biệt Thần Chỉ tượng thần!

Đổng y sư khẽ nhíu mày, thấp giọng nói: "Ta tại nơi này lúc, nhưng không có nhiều như vậy tượng thần. Thiên Đình quấy nhiễu học cung, không phải Đế cung chi phúc."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, nói: "Người đọc sách không nói chuyện yêu ma quỷ quái. Nguyên Sóc thánh hiền sớm có cảnh giác, thần tiên ma quái loạn triều chính, là diệt quốc khó khăn, loạn học đường, là diệt tộc chi loạn."

Đổng y sư thở dài.

"Cái này Đế cung, hàng năm đều có một lần đại khảo, nghe nói mỗi cái Thần cung thi tốt, có thể đi Thiên Đình tham kiến Thần Vương, Thần Đế, nhận được chư thần chúc phúc."

Oánh Oánh lật xem thư tịch, nói: "Năm nay đại khảo, muốn tại tháng tám, chính là cái này Nguyệt. Nhìn tới Đế cung

cũng đã đang tuyển chọn sĩ tử, không biết năm nay có cái nào sĩ tử có thể đi vào Đế cung?"

Tô Vân trong lòng hơi chấn động: "Thiên Đình? Thiên Đình không phải phương tây chúng sinh sở niệm nghĩ ư? Chẳng lẽ Thiên Đình có thực thể? Rất không có khả năng đi…"

Hắn hơi hơi nhíu mày, hai ngày trước Bá Sơn quận lòng đất hành trình, hắn thấy được rất nhiều tư liệu, đối Thiên Đình rất là bất lợi.

Truy nguyên chí cùng thánh nữ bút ký bên trong, đều chỉ ra Thiên Đình vị kia Thần Đế, có thể là Thông Thiên các một vị nào đó lai lịch cực lớn tồn tại!

Đương nhiên, lòng đất lưu ly trong tháp những cái kia truy nguyên chí cùng thánh nữ bút ký, rất lớn một phần có thể là giả, nhưng bên trong liên quan tới Thiên Đình suy đoán, Tô Vân cũng không thể khẳng định hắn thật giả.

"Nếu là có thể đi vào Thiên Đình, tự thân gặp một lần vị này Thần Đế…" Tô Vân ánh mắt lấp lóe.

Oánh Oánh tiếp tục lật xem, nói: "Đế cung hai mươi Thần cung, mỗi cái Thần cung đều có thể chọn lựa một vị sĩ tử, tổng cộng hai mươi vị sĩ tử, đi tới Thiên Đình gặp mặt."

Tô Vân nhíu lông mày.

Lúc này, Đổng y sư nói: "Trên đời này có ba người, có thể đem đại não cắt thành bảy ngàn phiến, không phải là không thể tiếp tục cắt đi xuống, mà là tiếp tục bổ xuống đi mà nói, liền sẽ tổn thương đại não cơ sở nhất cấu tạo. Trong ba người này, ta là một cái trong số đó, đao của ta rất chắc. Người thứ hai, liền tại đây Đế cung bên trong. Hắn gọi Phương Kiến Thu, là cái hảo thiếu niên, đao của hắn, nhanh nhất. Hắn hẳn là còn sống. Hắn so Kỷ Hồng Đường nhỏ mười tuổi."

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, đem Thần Đế sự tình đặt ở sau đầu, cười nói: "Đổng y sư, nhỏ mười tuổi, chỉ sợ cũng có một trăm năm mươi tuổi a?"

Đổng y sư chăm chú nói: "Một trăm năm mươi, giảm đi ba mươi, một trăm hai mươi tuổi, lấy tư chất của hắn, sống đến một trăm hai mươi tuổi đại nhất thống công pháp thành hình, không khó lắm."

Tô Vân rõ ràng hắn ý tứ, tân học một mực tại phát triển, vị này Đế cung Phương Kiến Thu tiền bối cùng Đổng y sư cùng thế hệ, một thân tinh thông y thuật, giỏi về kéo dài tính mạng, sống đến một trăm hai mươi tuổi không khó.

Chỉ cần hắn có thể sống quá một trăm hai mươi tuổi, tân học liền sẽ nghênh đón một lần lớn lao cải cách, vậy chính là "Giang nguyệt đương không cầu cẩm noãn, lưu khê tổ thạch thủy kính hàn" Giang, Nguyệt, Cầu Kiếm các tân học tam kiệt hội tụ một nhà, đại nhất thống công pháp thành hình!

Khi đó, đại nhất thống công pháp bắt đầu đột nhiên tăng mạnh, cho đến Cầu Thủy Kính rời đi, trở lại Nguyên Sóc, đại nhất thống công pháp đi vào sáp trệ kỳ, phát triển lần nữa chậm chạp.

Chẳng qua có Giang Nguyệt Cầu ba người tích lũy, lại kéo dài mấy năm tính mạng vẫn là tốt.

Kỷ Hồng Đường bởi vì khi đó đã một trăm ba mươi tuổi, kéo dài không xuống mà chết đi, nhưng Phương Kiến Thu bởi vì nhỏ mười tuổi nguyên nhân, hẳn là có thể sống quá Cầu Thủy Kính sau khi đi cái kia mấy năm sáp trệ kỳ.

Ngũ thải loan liễn đi tới Đế cung y thần cung, chỉ thấy y thần cung ngay tại tuyển chọn sĩ tử. Tràng này tuyển chọn chọn lựa một người vì y thần cung đại sư huynh, đại biểu y thần cung tham dự lần này Thiên Đình gặp mặt hành trình.

Tô Vân nháy mắt mấy cái, đi theo Đổng y sư hướng y thần cung chỗ sâu đi tới, ánh mắt nhưng tại nhìn ngay tại tỷ thí y thần cung các sĩ tử, chỉ thấy những sĩ tử kia tinh tu đao pháp, châm pháp, độc thuật thần thông, thủ đoạn rất nhiều, thậm chí còn nuôi nấng cổ trùng.

Đổng y sư bên người, một vị y thần cung tiên sinh nói: "Lão thái đấu ngày bình thường là không tiếp khách, hôm nay nghe nói tiên sinh đến đây, lập tức liền để cho ta đến đây đón lấy."

Đổng y sư mừng rỡ vô cùng, hướng Tô Vân nói: "Phương Kiến Thu không ngoài dự liệu của ta, quả nhiên còn sống. Đao của hắn nhanh nhất, nhanh đến có thể chém ra nội tâm bên trong ma tính! Có hắn giúp đỡ, Cảnh động chủ ẩn tật nhất định có thể quét sạch!"

Sau một lúc lâu, mọi người thấy run rẩy gầy còm lão nhân, thần đao Phương Kiến Thu hai đầu cánh tay run tới run đi, gắt gao bắt lấy Đổng y sư tay, kém chút một hơi không có đi lên.

Đổng y sư nhìn hắn lay động tay, nói: "Phương sư đệ, đao của ngươi còn có thể đem đại não cắt thành bảy ngàn phần ư?"

"Có thể ——— "

Phương Kiến Thu lỗ tai có chút kém, miễn cưỡng nghe hiểu hắn, vui vẻ không ngậm miệng được, trong miệng của hắn không có một chiếc răng, cười nói: "Có thể cắt thành hai phần!"

Đổng y sư thở dài, đang muốn cáo từ, Phương Kiến Thu nói: "Ngươi tìm kiếm thần đao? Ta đã không phải, ta tám mươi tuổi thời điểm, đao liền không nhanh, chẳng qua ta có một cái đệ tử, gọi là Kim Thiên Ứng, đao của hắn so với ta đao còn nhanh hơn."

Đổng y sư trong lòng khẽ nhúc nhích, nói: “Có thể hay không mời Kim Thiên Ứng giúp đỡ, trị liệu một người?”

Phương Kiến Thu run rẩy nói: “Thiên Ứng tại ngoại địa, muốn qua mấy ngày mới có thể trở về đến Đế cung. Ngươi tạm chờ đợi hai ngày, chúng ta lão hữu, rất nhiều năm không có tụ qua.”

Đổng y sư cũng không từ chối, nói: “Ta có người đệ tử, đã thi đậu các ngươi Đế cung, muốn đến Đế cung nhìn một chút.”

Phương Kiến Thu cười nói: “Đệ tử của ngươi, còn cần đến thi? Trực tiếp báo ngươi danh hào là được.”

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, vội vàng nói: “Ta cũng là Đổng y sư đệ tử , có thể hay không trở thành Đế cung y thần cung sĩ tử?”

Phương Kiến Thu mắt mờ, liếc hắn hai mắt, dặn dò trái phải nói: “Cố nhân của ta đệ tử, không cần thi, trực tiếp cho hắn báo tên.”

Cái kia y thần cung tiên sinh đồng ý, hỏi Tô Vân nói: “Các hạ là?”

“Trương Tam.” Tô Vân nói.

Chương 299 : Gây án cuồng đồ

Chương 299: Gây án cuồng đồ

Tô Vân tại không biến sắc ở giữa, đem bản thân rút ngắn mấy tấc, để mặt lộ ra đen một chút, chẳng phải trắng ngần, lại thôi thúc nguyên khí tại mắt trái bên dưới mọc ra một nốt ruồi.

Tuy là thoạt nhìn vẫn là cùng Nguyên Sóc thiếu sử có chút giống nhau, nhưng chỉ chỉ là giống nhau mà thôi, bởi vì đối với người sắc mục tới nói, hầu như tất cả Nguyên Sóc người đều giống nhau như đúc.

Vị kia Đế cung Y Thần cung tiên sinh mang theo Tô Vân, Trì Tiểu Dao hai người đi làm thủ tục nhập học, Phương Kiến Thu lại sai người an bài Đổng y sư trước tạm ở lại , chờ đợi Kim Thiên Ứng trở về.

Phương Kiến Thu tuy là cao tuổi, nhưng lại tha thiết, cùng Đổng y sư trò chuyện rất lâu, lúc này mới bị người đỡ lấy run rẩy rời đi.

“Hơn một trăm năm, ta đều đã già thành như vậy, hắn vẫn còn cùng năm đó thoạt nhìn không sai biệt lắm.”

Phương Kiến Thu tuổi già sức yếu, con mắt cũng có chút mờ, hướng vịn hắn Y Thần cung tiên sinh nói: “Ngươi biết không? Hắn thoạt nhìn nhiều nhất so lúc trước lớn hai ba tuổi! Thế nhưng là, đã qua hơn một trăm năm ah! Thế gian này, thật chẳng lẽ có trường sinh bất tử tiên nhân sao?”

Đế cung tuy là Đại Tần xếp hạng đệ nhị học cung, tân học bên trên trình độ cực cao, càng có Thiên Đình ủng hộ xem như

nội tình, nhưng mà đối với tiên nhân, vẫn là không người có thể trả lời.

Đối với đại nhất thống công pháp, Đế cung cùng Kiếm các đều có thành tựu không nhỏ, Đế cung mặc dù không có Cầu Thủy Kính, Giang Tổ Thạch cùng Nguyệt Lưu Khê như vậy thiên tài, nhưng những năm này nghiên cứu Thần Ma thân thể, thành tựu nổi bật.

Chẳng qua là giống như Phương Kiến Thu dạng này người, thân thể đã quá già yếu, nếu như trẻ lại đánh nát còn có thể tại thân thể thượng chiết nhảy, hắn hiện tại chỉ có thể không thể làm gì bản thân già đi.

Phương Kiến Thu nhếch miệng, trong miệng không có răng, cười hắc hắc nói: "Tất cả những thứ này, đợi đến ta cái kia đồ đệ tốt Kim Thiên Ứng trở về, liền có thể công bố. Tiên thể, ta cũng rất muốn muốn một bộ, ta cũng rất muốn biết tiên thể bí mật! Không nghĩ tới ta gần đất xa trời thời điểm, bạn học cũ, ngươi chủ động đưa tới cửa…"

Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao làm tốt thủ tục nhập học, đều tự lĩnh một khối Đế cung lệnh, đại biểu bọn họ Đế cung sĩ tử thân phận.

Tô Vân con mắt lóe sáng óng ánh, cầm tấm lệnh bài kia, tha thiết nhìn vị kia dẫn bọn hắn tới tiến hành thủ tục nhập học lão sư: "Tiên sinh, chúng ta bây giờ là Y Thần cung sĩ tử?"

Cái kia Y Thần cung lão sư gật đầu.

Tô Vân lại hỏi: "Như vậy chúng ta bây giờ, phải chăng có thể tham gia Y Thần cung đại khảo?"

Cái kia Y Thần cung lão sư chần chừ một chút, lại gật đầu một cái, nói: "Đúng ý tứ như vậy, nhưng mà các ngươi vừa mới nhập học, chỉ sợ tại trên thực lực có chút thiếu…"

Tô Vân càng thêm phấn khởi: “Như vậy chúng ta nếu là thi thứ nhất, có hay không liền có thể đi vào Thiên Đình, gặp mặt Thần Đế?”

Vậy lão sư gật đầu, nói: “Y Thần cung đại khảo rất nguy hiểm, thực lực của các ngươi có chút không đủ, vẫn là đừng đi tham gia náo nhiệt!”

Tô Vân lôi kéo Trì Tiểu Dao hào hứng hướng Y Thần cung chạy tới, cười nói: “Học tỷ, chúng ta cũng đi đại khảo!”

Vậy lão sư không khỏi lắc đầu, cười lạnh nói: “Không biết sống chết. Ta Đế cung Y Thần cung đại khảo, há lại là hai người các ngươi Nguyên Sóc tới man di có khả năng ứng phó? Dọa cũng dọa chết các ngươi!”

Y Thần cung.

Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao đi lão sư nơi đó ghi danh, Trì Tiểu Dao cẩn thận, cảm thấy mới vừa tới đến Y Thần cung, bản lĩnh khả năng không bằng người ta, liền không có báo danh, chỉ có Tô Vân đem Trương Tam tên báo lên.

Hai người đứng ở trong đám người, giữa sân là hai cái Y Thần cung sĩ tử đang tỷ đấu, để Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao mở rộng tầm mắt.

Cái kia hai cái Y Thần cung sĩ tử tu luyện công pháp không biết, nhưng mà thần thông lại là sáng tạo cái mới, bên trong một cái sĩ tử đi là truyền thống y thuật thần thông, dùng đao cùng châm xem như linh khí, đao như lá liễu, mỏng manh lại sắc bén, châm nhỏ như lông trâu, vô tung vô ảnh.

Một cái khác sĩ tử y thuật thần thông thì so sánh cổ quái, linh khí của hắn hẳn là cổ trùng, nhưng lại cùng Nguyên Sóc cổ trùng có chỗ khác biệt. Tại Nguyên Sóc truyền thống y thuật bên trong, vu cùng y không phân biệt, cổ trùng thuộc về vu y phạm vi, thường có y sư tu luyện xem như thần thông.

Nhưng mà cái này sĩ tử cổ trùng lại là một con phi hành lông trắng côn trùng, vô số cây trắng như tuyết xúc tu trên không trung bay lượn, mỗi một cây thật nhỏ xúc tu đầu mút đều có một con nhỏ bé con mắt!

Nó trên không trung bơi lội, tư thế tựa như sứa, mà cái kia xúc tu thì có thể dài chừng ngắn, bỗng nhiên tăng vọt, bỗng nhiên co rút lại, một con côn trùng, liền có thể đem đối diện cái kia sĩ tử phi đao cùng châm bạc thế công toàn bộ ngăn lại!

Hai người này thần thông đi đều là tinh xảo tinh tế đường đi, mặc dù là Nguyên Động cảnh giới cao thủ, nhưng mà thần thông uy lực nhìn như không có tu luyện mặt khác thần thông cao thủ như vậy tráng lệ.

Bọn họ thần thông chú trọng hơn dùng ít sức, chú trọng phá lực, cũng chú trọng nhất kích tất sát.

"Cổ trùng linh khí!"

Trì Tiểu Dao thấp giọng nói: "Đại Tần y thuật, đã phát triển đến loại trình độ này? Nếu như là chiến trường bên trên dùng đến loại linh khí này…"

Nàng lộ ra vẻ ưu sầu.

Tô Vân một bên quan sát giữa sân hai người quyết đấu, một bên dò hỏi: "Học tỷ, cái gì gọi là cổ trùng linh khí?"

Giữa sân đi truyền thống con đường sĩ tử thôi thúc phi đao trên không trung bay lượn, đón đỡ cái kia côn trùng cổ quái xúc tu, phi đao bị đâm đến đinh đinh vang vọng, vậy mà rất nhanh bị cái kia côn trùng xúc tu áp chế lại.

Cái kia sĩ tử châm bạc cũng là linh khí, có thể lớn có thể nhỏ, biến hóa đa đoan, nhưng cũng không cách nào đột phá côn trùng xúc tu phòng ngự, thậm chí còn bị cái kia côn trùng xúc tu cuốn đi!

Từng cái xúc tu bắn nhanh, đi tới cái kia sĩ tử trước người, cái kia sĩ tử nhưng cũng không yếu, xoay người cởi xuống quần áo, dùng sức run lên, hóa thành một mảnh sa màn.

Cái kia côn trùng xúc tu đâm vào mây mù giống như màn lớn bên trên, trong thời gian ngắn không cách nào đột phá quần áo biến thành màn lớn.

Một con cổ trùng, vậy mà đem Nguyên Động cảnh giới cao thủ bức đến loại trình độ này, quả thực vượt quá Tô Vân dự kiến.

"Sư đệ, cổ trùng linh khí có thể tự chủ công kích, là từ Nguyên Sóc luyện cổ thuật bên trong phát triển ra tới. Ta trước kia nghe người ta nói qua, Đế cung linh sĩ học tập luyện cổ thuật sau đó, nảy sinh ý nghĩ bất chợt, kết hợp thuật luyện khí, đem cổ trùng luyện thành mới linh khí."

Trì Tiểu Dao nói: "Loại này cổ trùng muốn nuôi nấng thanh hồng kim, để cổ trùng xác cùng trong cơ thể sinh trưởng ra thanh hồng kim, như vậy trải qua hơn mười đời sau đó, cổ trùng trong cơ thể thanh hồng kim càng ngày càng nhiều, liền có thể lạc ấn thần thông phù văn, dễ dàng cho điều khiển. Chẳng qua bồi dưỡng cổ trùng cực kỳ khó khăn, bởi vậy số lượng còn không nhiều. Chẳng qua từ cái này cổ trùng đến xem, nó ăn hẳn không phải là thanh hồng kim, mà là mới có thể lạc ấn phù văn đồ vật."

Tô Vân nghiêm nghị, hắn hiểu được Trì Tiểu Dao ý tứ.

Thanh hồng kim là vật liệu luyện khí, nuôi nấng thanh hồng kim, cần cho ăn hơn mười đời, mới có thể bồi dưỡng được một đời cổ trùng, giá quá lớn, bởi vậy loại này cổ trùng linh khí cũng không thịnh hành.

Nhưng nếu như dùng mặt khác giá rẻ tài liệu thay thế đi thanh hồng kim, liền có thể đại quy mô bồi dưỡng mới cổ

trùng linh khí!

Giữa sân cái này linh sĩ cổ trùng toàn thân trắng như tuyết, toàn thân lông trắng, to như giỏ, nếu như dùng thanh hồng kim bồi dưỡng, chỉ sợ thiên kim vạn kim mới có thể bồi dưỡng ra tới. Bồi dưỡng ra cổ trùng cũng không thể nào là thuần bạch sắc, hẳn là màu xanh trắng.

Nhưng Nguyên Động cảnh giới linh sĩ, không thể tích lũy xuống hùng hậu như vậy tài lực, cho nên hắn dùng khẳng định là tài liệu mới.

Đây mới là địa phương đáng sợ nhất!

Nếu như tài liệu mới giá rất rẻ mà nói, đại quy mô bồi dưỡng loại này cổ trùng, đặt ở chiến trường bên trên, quả thực là đánh đâu thắng đó!

"Những cái kia xúc tu tuy là mảnh, xúc tu bên trong tích chứa uy lực lại là không nhỏ, thật như linh khí đồng dạng, quả thực rất khó đối phó!"

Tô Vân cau mày, hướng cái kia điều khiển cổ trùng Y Thần cung sĩ tử nhìn lại, chỉ thấy cái kia sĩ tử rất là trẻ tuổi, hẳn là mười sáu mười bảy tuổi, thầm nghĩ: "Còn trẻ như vậy liền có như thế trình độ, thật sự là bất phàm. Đây chính là Nguyên Sóc thiếu hụt đồ vật, để sĩ tử tại lúc tuổi còn trẻ phát huy ra lớn nhất sức sáng tạo!"

Hắn vừa nghĩ đến nơi này, đột nhiên cái kia sĩ tử thả ra cái thứ hai cổ trùng, hai cái cổ trùng vây công, rất nhanh đối diện sĩ tử liền rơi vào phòng thủ bên trong, hoàn toàn không có lực phản kích.

Cái kia sĩ tử lại thả ra con thứ ba cổ trùng, đối diện sĩ tử quần áo biến thành sa màn nhất thời bị công phá, ba cái cổ trùng nhào tới trước mặt, xuy xuy xuy, từng cái xúc tu xuyên

thủng đối diện sĩ tử cơ bắp, xúc tu quấn quanh ở cái kia sĩ tử xương cốt bên trên!

Cái kia sĩ tử phát ra tiếng kêu thảm thiết thê lương, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được khô quắt xuống tới, ngắn ngủi phút chốc một thân khí huyết liền bị ba cái cổ trùng hấp thu hơn phân nửa!

Đáng sợ hơn chính là cái kia ba cái cổ trùng nhao nhao mở ra miệng rộng, miệng chia làm bốn cánh, hướng bốn phương tám hướng vỡ ra, mỗi một cánh trong miệng đều mọc đầy móc câu giống như răng, liền muốn đem cái kia sĩ tử cắn nát.

Nhưng vào lúc này, tiếng chiêng vang lên.

Chiến thắng sĩ tử lập tức thu về ba cái cổ trùng, xoay người hướng trên đài khom người thi lễ.

Mà cái kia bị thua sĩ tử bị hút thành người khô, phù phù một tiếng quỳ trên mặt đất, ngã xuống. Lập tức có y sư đi lên, phục linh dược điếu mệnh, đem hắn khiêng xuống đi.

Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao nhìn ra hãi hùng khiếp vía.

Y Thần cung lão sư lại đọc hai người tên, trận thứ hai quyết đấu bắt đầu.

Trận thứ hai giao đấu cũng là cổ trùng nhất mạch cùng truyền thống châm đao nhất mạch, nhưng lần này châm đao nhất mạch nhưng đi ra cái lợi hại cực kỳ sĩ tử, cầm trong tay hai cái hẹp dài Liễu Diệp đao, đao quang như mưa trút xuống, đao mang khắp cả người quanh quẩn, bước đi như rồng ngồi long hành!

Đao pháp này thông thần, sắc bén vô cùng, ngân quang rải đầy lôi đài, chỉ nghe một tiếng hét thảm truyền đến, đối diện cái kia sĩ tử bị chém giết cổ trùng, chặt đứt một cái chân, máu vẩy tại chỗ!

Lại là tiếng chiêng vang lên.

Cái kia sĩ tử thu song đao, khom người mà đứng. Bị chặt chân gãy sĩ tử thì bị hai cái y sư tiến lên, lấy linh dược thoa lên mặt ngoài vết thương, cái kia linh dược thần kỳ, miệng vết thương lại có máu thịt nhúc nhích, cùng chân gãy liên kết.

Trì Tiểu Dao nhíu mày, thấp giọng nói: "Vừa rồi cái kia một hồi bị thua sĩ tử, bị phế sạch hơn phân nửa tu vi, chỉ sợ năm sáu năm tu hành đều trôi theo dòng nước. Coi như cấp cứu trở về, sợ rằng cũng phải trì hoãn thời gian mấy năm mới có thể khôi phục tu vi. Cái này sĩ tử chân bị chặt đứt, nối trở về cũng cần phải đến nửa năm không thể động đậy, Y Thần cung tỷ thí, ra tay đều ác như vậy ư?"

Một bên có cái đầu mang khăn vàng sĩ tử cười nói: "Lần này đại khảo, là muốn quyết ra Y Thần cung đệ nhất nhân, đi tới Thiên Đình bái kiến Thần Đế! Đương nhiên muốn xuất ra bản lĩnh thật sự! Có chỗ tổn thương, không thể tránh được."

Tô Vân khiêm tốn thỉnh giáo, nói: "Sư huynh, ta cùng sư tỷ là mới vừa đi quan hệ nhập học người mới, còn không hiểu rõ lần này đại khảo. Ta muốn hỏi sư huynh, nếu như chúng ta Y Thần cung có một cái gọi là Trương Tam sĩ tử, tại đại khảo bên trong chém đứt quyết đấu sĩ tử một cái chân, ảnh hưởng đại khảo tư cách ư?"

Cái kia khăn vàng sĩ tử nhưng cũng thiện chí giúp người, nói: "Đương nhiên không ảnh hưởng, giao đấu bên trong, bị thương không thể tránh được. Huống hồ Y Thần cung y thuật cao siêu, có lão sư ở một bên nhìn, có thể sử dụng Tạo Hoá chi thuật đem chân nối trở về, chẳng qua là muốn nằm mấy tháng."

Tô Vân lại nói: "Tựa như nói Trương Tam hạ độc, đem đối phương độc đến mắt không thể thấy tai không thể nghe, không

có xúc giác vị giác khứu giác, mất đi ngũ giác, cũng là có thể ư?"

Cái kia khăn vàng sĩ tử khẽ nhíu mày, nói: "Cũng là có thể. Có lão sư cứu chữa, tổn thương không lớn."

Tô Vân ngập ngừng nói: "Nếu như Trương Tam đem đối phương nội tâm chém bị thương, sẽ bị hủy bỏ tư cách ư?"

Khăn vàng sĩ tử lông mày từ từ cau chặt, cũng có chút ngập ngừng, nói: "Trên lôi đài tự nhiên khó đảm bảo có chỗ tổn thương, nội tâm bị hao tổn, cũng là có thể chữa trị, chẳng qua là tiêu phí thời gian càng lâu."

Tô Vân lại nói: "Nếu như Trương Tam không dùng y thuật thần thông đâu? Có thể hay không hủy bỏ tư cách?"

Khăn vàng sĩ tử cau mày, miễn cưỡng nói: "Lần này đại khảo, khảo nghiệm là thực lực, không dùng y thuật thần thông cũng có thể…"

"Nếu như Trương Tam đem người đánh chết đâu?"

Tô Vân sắc mặt khẩn trương hỏi: "Có thể hay không bị hủy bỏ tư cách?"

Cái kia khăn vàng sĩ tử sợ hết hồn.

"Nếu như đem đối phương nội tâm cũng cho chém giết đâu?" Tô Vân hỏi tới.

Cái kia khăn vàng sĩ tử giận dữ, trợn mắt nói: "Trong miệng ngươi cái này Trương Tam, là tới đại khảo vẫn là tới phạm án? Hơi một tí liền muốn đả thương người giết người!"

Tô Vân khúm núm: "Trương Tam cũng có khả năng không cẩn thận…"

Nhưng vào lúc này, trên đài Y Thần cung lão sư đọc tên, nói: "Trận tiếp theo, Trương Tam, Phó Thanh Liên chuẩn bị."

Tô Vân bên người cái kia khăn vàng sĩ tử kinh ngạc nói: "Gọi ta! Huynh đệ, ngươi không có nói sai, lại còn thực sự có người gọi Trương Tam!"

Hắn vội vàng lên đài, lúc này, chỉ thấy Tô Vân chậm rãi đi lên đài.

Cái kia khăn vàng sĩ tử sợ hết hồn, xoay người nhảy xuống bục đi, la lên: "Lão sư, ta bỏ quyền!"

Chương 300 : Ta giết người (đại chương cầu phiếu)

Chương 300: Ta giết người (đại chương cầu phiếu)

Trên đài dưới đài thầy trò đều tại thì thầm với nhau, thảo luận xôn xao, khăn vàng sĩ tử Phó Thanh Liên tại Y Thần cung sĩ tử bên trong xếp hạng rất cao, không biết sao lại giống như là sợ cái này Trương Tam, trực tiếp bỏ quyền nhận thua.

"Phó Thanh Liên, ngươi một trận chiến này là từ trong tám người tuyển chọn ra bốn người."

Một vị Y Thần cung lão sư nhắc nhở: "Nếu như từ bỏ, Trương… Cái kia Trương Tam, liền sẽ trở thành Y Thần cung tứ cường một trong."

Cái kia khăn vàng sĩ tử Phó Thanh Liên chần chừ một chút, lại nhìn một chút Tô Vân, trên đài Tô Vân lộ ra mỉm cười thân thiện, gật đầu cổ vũ hắn lần nữa lên đài.

Phó Thanh Liên rùng mình một cái, liền vội vàng lắc đầu: "Lão sư, ta từ bỏ!"

Y Thần cung mấy vị lão sư cũng là bất đắc dĩ, đành phải tuyên bố "Trương Tam" chiến thắng.

"Cái này Nguyên Sóc người vận khí thật tốt, vừa lên tới chẳng hề làm gì, liền vào tứ cường."

Có sĩ tử lòng sinh ghen ghét, nói: "Nếu là trên đài người là ta tốt biết bao nhiêu! Phó sư huynh lá gan, có phần quá nhỏ, liền Nguyên Sóc người đều sợ! Nguyên Sóc là có tiếng yếu!"

Cũng có người kinh ngạc: "Phó sư huynh độc công là có tiếng hung ác, bên trên một hồi tại trên đao cùng trên kim đều tôi độc, thần thông bên trong càng là cất giấu khí độc, mấy chiêu ở giữa liền làm cho đối phương trúng độc, bị khiêng xuống lôi đài lúc cả người đều đen. Vì sao lần này đại phát thiện tâm, nhường cho Trương Tam?"

Phó Thanh Liên đem mọi người thảo luận nghe vào trong tai, trong lòng cười lạnh không thôi: "Các ngươi những này không có kiến thức, căn bản không biết ta chủ động từ bỏ là bực nào thức thời! Trương Tam người như thế ta gặp qua, ta ngày bình thường tại Tinh đô quan nha môn viên quan nhỏ làm khám nghiệm tử thi, giúp nha môn nghiệm thi, nhìn thấy một chút ít trời sinh yêu quý phạm tội người, chính là Trương Tam trong mắt cái loại này điên cuồng thần thái! Người này, từ đầu đến chân đều tỏa ra vô cùng nguy hiểm khí tức!"

Mấy cái kia Y Thần cung lão sư lẫn nhau thảo luận một phen, một người trong đó nói: "Như vậy Y Thần cung tứ cường liền định, hiện tại bốn người quyết định thắng bại sau cùng, chọn lựa Y Thần cung người mạnh nhất. Trương Tam, Thôi Hàn Trường, quyết định thắng bại sau cùng; Ân Trọng Phương, La Chiếu Xuyên, chuẩn bị."

Một người đi đến bục đến, Tô Vân ngưng mắt nhìn lại, Thôi Hàn Trường chính là cái kia sử dụng cổ trùng linh khí người.

Thôi Hàn Trường vượt qua đối thủ lúc, vận dụng ba cái cổ trùng linh khí, nhưng đây nhất định không phải hắn hạn mức cao nhất.

Lúc này Thôi Hàn Trường đối một trận chiến này cực kỳ coi trọng, bên trên một trận chiến lúc nhẹ nhàng thoải mái, mà lần này trên người thì cõng một cái màu tím hồ lô lớn.

“Nguyên Sóc man di, hôm nay để ngươi mở mang kiến thức một chút Y Thần cung chân chính tuyệt học!”

Thôi Hàn Trường khẽ mỉm cười, màu tím hồ lô lớn mở ra, chỉ thấy từng con mọc đầy màu trắng xúc tu cổ trùng từ miệng hồ lô chỗ dùng sức nhảy lên, nhảy đến trên không, xúc tu mở rộng trôi nổi lên.

Rất nhanh, hồ lô lớn bên trong liền bay ra mười tám con cổ trùng, mà tại trong hồ lô còn có một con trùng mẫu, từ miệng hồ lô bên trong chui ra, lông trắng bên trong lộ ra bốn múi miệng ba, chi chi kêu quái dị.

Tô Vân mặt mỉm cười, nói: “Truy nguyên, đi sâu nghiên cứu vật lý, cần vô song thị lực, mắt chi đi tới, mới có thể dò xét sự vật chỗ rất nhỏ, tìm kiếm được đạo chi vị trí. Y thuật cũng là như vậy, không có tốt thị lực, không cách nào nhìn thấu thân thể bản tướng.”

“Ông!”

Phía sau hắn, đột nhiên từng cái Động Thiên xoay tròn mở ra, nghìn vạn đạo chân nguyên hội tụ, trên bầu trời mỗi một chiếc Động Thiên đều là hiện ra một con long nhãn, bảy mươi hai Ứng Long thiên nhãn trở mình nhấp nhô, chỉ nghe xuy xuy thanh âm vang vọng, cái kia mười tám con cổ trùng bị tại chỗ bắn giết!

Tiếp lấy bảy mươi hai Ứng Long thiên nhãn cùng một chỗ hướng cái kia màu tím hồ lô lớn nhìn lại, sau một khắc trong hồ lô trùng mẫu hóa thành một đạo khói xanh.

Thôi Hàn Trường cực kỳ bi thương, ra sức đánh tới, la lên: “Man di, phá hư ta linh khí, lại giết ta trùng mẫu, ta cùng ngươi liều…”

“Xùy —— “

Bảy mươi hai đạo quang mang động chiếu xuống tới, Thôi Hàn Trường ngã xuống đất, trên người xuất hiện lít nha lít nhít lỗ máu.

Tô Vân mặt mỉm cười, trong lòng yên lặng nói: "Nếu như thật giết chết hắn, chắc chắn sẽ rước lấy phiền toái không cần thiết…"

Mấy cái Y Thần cung tiên sinh vội vàng tiến lên, giúp Thôi Hàn Trường cầm máu, đem hắn mang đi xuống.

Trên đài mấy vị lão sư liếc nhau, lớn tuổi lão sư ho khan một tiếng, nói: "Trương Tam chiến thắng, trận tiếp theo "

Tô Vân mỉm cười nói: "Lão sư, không cần phiền toái như vậy. Ta Trương Tam viễn độ biển cả và đại dương tới Đế cung đi học, là tới làm Đế cung đại sư huynh. Ân Trọng Phương, La Chiếu Xuyên hai vị sư huynh, các ngươi hẳn là chuẩn bị xong chưa? Chuẩn bị xong mà nói, mời lên."

Ân Trọng Phương là nữ tử, nghe vậy hướng trên đài nhìn lại.

Trên đài mấy vị kia lão sư cũng là cau mày, cái này Trương Tam quá ngông cuồng, cho bọn hắn một loại rất không cảm giác thư thích.

Lớn tuổi lão sư nói: "Đã như vậy, Ân Trọng Phương, Trương Tam quyết định thắng bại sau cùng! La Chiếu Xuyên, chuẩn bị."

Ân Trọng Phương leo lên lôi đài, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Tô Vân bảy mươi hai Động Thiên biến thành bảy mươi hai con thiên nhãn còn chưa tan đi đi, vẫn như cũ treo ở Y Thần cung trên không.

"Nguyên Sóc đi cầu học sư huynh, Đế cung y thuật mặc dù là truyền lại từ Nguyên Sóc, nhưng sớm đã vượt qua Nguyên

Sóc. Đặc biệt là truy nguyên chi học đại hành kỳ đạo, chúng ta Đại Tần chi thuật, gần hơn tại đạo!"

Ân Trọng Phương quát một tiếng, đột nhiên sau lưng Động Thiên mở ra, Động Thiên bên trong nổi lơ lửng từng cái Liễu Diệp đao, đó là thần thông của nàng.

Mà ở sau lưng nàng, đột nhiên mặt vỡ ra, hiện ra một đạo Ly Uyên, Ly Uyên bên trong một vùng tăm tối, trong bóng tối có ánh sáng bay lên, cái kia bất ngờ một cái linh khí, lá liễu loan đao!

Nàng ngày bình thường đem linh khí của mình đặt ở Ly Uyên bên trong uẩn dưỡng, loại này nuôi linh khí Tô Vân đổ chưa từng học qua.

"Ta Đế cung đao thuật, có thể đem đại não cắt thành bảy ngàn phần chia đều lát cắt, mà đao pháp của ta chính là truyền lại từ Đế cung nhất mạch thần đao!"

Ân Trọng Phương khẽ kêu, Động Thiên bên trong từng cái Liễu Diệp đao hướng Tô Vân chém tới, nhưng vào lúc này, từng con thiên nhãn bên trong quang mang bắn nhanh, chỉ nghe đinh đinh đinh bạo kích âm thanh không ngừng truyền đến, Ân Trọng Phương Động Thiên bên trong bay ra Liễu Diệp đao đồng thời nghiền nát, bị đánh thành chân nguyên!

"Hắn chân nguyên vì sao mạnh như vậy?"

Ân Trọng Phương trong lòng giật mình, phát giác được hai người chênh lệch, Tô Vân chân nguyên thuần túy vô cùng, hơn nữa so với nàng càng thêm thâm hậu, chỉ sợ là nàng chân nguyên gấp mấy lần, bởi vậy mới có thể hình thành nghiền ép chi thế!

"Nhưng thắng bại tiếp cận không phải ai pháp lực mạnh ai liền có thể chiến thắng, thần thông kỹ xảo quan trọng hơn!"

Ân Trọng Phương thôi thúc công pháp, những cái kia Liễu Diệp đao sau khi vỡ vụn hình thành chân nguyên lập tức lại bị Động Thiên hút đi, sắp lần nữa hóa thành Liễu Diệp đao, không ngờ sau một khắc, Tô Vân cái kia bảy mươi hai Ứng Long thiên nhãn bên trong từng đạo quang mang động chiếu mà đến, đưa nàng tất cả Động Thiên cùng một chỗ đánh xuyên!

Ân Trọng Phương khí huyết di động, lập tức thôi thúc Ly Uyên bên trong linh khí, lại thấy cái kia Ứng Long thiên nhãn bên trong từng đạo quang mang phóng tới, Ân Trọng Phương thôi thúc linh khí thi triển đao thuật, đủ loại đao thuật thần thông thi triển ra, quả nhiên là đao thuật tinh xảo vô cùng, có thể xưng đầu bếp róc thịt trâu, sâu đao thuật thần thông tam muội!

Bảy mươi hai Ứng Long thiên nhãn không ngừng đánh xuống, Ân Trọng Phương lấy đao thuật thần thông phá giải thiên nhãn thần thông, đao quang như mặt nước trải rộng ra, giống như là dưới ánh trăng đầm nước, theo gió mà nhấc lên màu bạc sóng ánh sáng.

Dưới đài nhất thời truyền đến từng cơn âm thanh ủng hộ, nhưng vào lúc này, bảy mươi hai Ứng Long thiên nhãn trùng lặp, hóa thành một con thiên nhãn.

"Ầm!"

Một đạo thô to vô cùng quang mang đánh xuống, Ân Trọng Phương trong tay Liễu Diệp đao linh khí nhất thời bị đánh thành hai đoạn, cả người ngửa mặt ngã xuống, trong lòng một mảnh tuyệt vọng: "Thần thông kỹ xảo, vẫn là gánh không được hắn man lực một kích ư?"

Dưới đài lặng ngắt như tờ, lại thấy trên bầu trời Ứng Long thiên nhãn chia ra làm bảy mươi hai, bảy mươi hai ngày nhãn

xuy xuy vang vọng, từng đạo quang mang đánh vào Ân Trọng Phương trên người.

Ân Trọng Phương vừa mới bắt đầu còn có thể phản kháng, nhưng rất nhanh vết thương trên người càng ngày càng nhiều, liền không thể động đậy, chỉ có thiên nhãn thần thông đánh trúng thân thể của nàng, lúc này mới tính chất tượng trưng nảy lên hai cái.

Lại có Y Thần cung tiên sinh lên đài, đem Ân Trọng Phương khiêng xuống.

Tô Vân ánh mắt tha thiết, nhìn về phía dưới đài La Chiếu Xuyên: "La sư huynh, chuẩn bị xong chưa?"

La Chiếu Xuyên chần chừ, đi đến lôi đài, lại thấy Tô Vân dưới chân đột nhiên răng rắc một tiếng, vỡ ra một đạo Thiên Uyên, đó là Tô Vân Ly Uyên, so với hắn nhìn thấy qua bất kỳ người nào Ly Uyên đều phải dài, đều phải rộng, đều phải sâu!

Đột nhiên, đạo kia Ly Uyên bên trong hiện ra một cái to lớn đôi mắt, như là vô cùng kinh khủng ma thần chi nhãn, đem Ly Uyên nhét đầy!

La Chiếu Xuyên không nói một lời, xoay người liền đi, nhảy xuống lôi đài.

Y Thần cung mấy vị tiên sinh bất đắc dĩ, liếc nhau, lớn tuổi lão sư đứng dậy, tuyên bố: "Năm nay Y Thần cung đại sư huynh, chính là Trương Tam sĩ tử! Trương Tam sĩ tử đại biểu ta Y Thần cung, đi tới Thiên Đình gặp mặt chư thần, gặp mặt Thần Vương, Thần Đế!"

Đế cung Y Thần cung trên dưới vô cùng đau đớn, ủ rũ.

Bọn họ không biết cái này "Trương Tam" lai lịch, nếu như biết cái này "Trương Tam" từng tại Kiếm các Võ Thánh các, dựa sức một người, lấy đạo pháp thần thông quần ẩu Võ

Thánh các tất cả sĩ tử, đem Võ Thánh các sĩ tử tiêu diệt, bọn họ liền không biết như vậy như đưa đám.

Nếu như biết "Trương Tam" liền Đế cung công nhận đại sư tỷ Ngọc Sương Vân cũng cùng một chỗ đánh, nói không chừng bọn họ sẽ còn bắt đầu vui vẻ, thầm nghĩ Y Thần cung thua không oan.

Dù sao, liền xếp hạng cao hơn Kiếm các cũng bị Tô Vân đánh cho tơi bời hoa lá, bọn họ tuy bại nhưng vinh.

Tô Vân nhảy xuống lôi đài, hướng Trì Tiểu Dao đi tới, Trì Tiểu Dao hơi hơi nhíu mày, thấp giọng nói: "Sư đệ, Đế cung Y Thần cung giống như cũng không làm sao mạnh bộ dáng, hơn nữa không có y thuật nhưng không y đức, kỳ thị Nguyên Sóc, ta lo lắng ta tại nơi này học không đến cái gì, ngược lại bị ức hiếp."

"Tiểu Dao học tỷ trước tiên ở nơi này đi học, nếu như học được không vui, như vậy chúng ta đổi lại một cái học cung."

Tô Vân cười nói: "Ta hiện tại là Y Thần cung đại sư huynh, sẽ không có người dám khi dễ ngươi."

Trì Tiểu Dao lườm hắn một cái, cười nói: "Nếu như có thể học được bản lĩnh thật sự, bị người khi dễ cũng không sao, chẳng qua là ta nhìn Đế cung lão sư dường như cũng kỳ thị Nguyên Sóc thành phong khí, ta lo lắng bọn họ không dạy bản thật dẫn."

Nàng thở dài: "Ta nghe lão biểu bả tử nói, Đại Tần những năm gần đây lo lắng Nguyên Sóc sẽ đem tân học học được, bởi vậy Nguyên Sóc đi cầu học sĩ tử, bọn họ thường thường đều an bài đến Nho Học viện Đạo Học viện bên trong đi, để Nguyên Sóc sĩ tử đi nghiên cứu nho học đạo trình độ sử, hoặc là liền an bài Nguyên Sóc sĩ tử đi học tập mặt khác sẽ vô dụng

thôi đồ vật. Nếu như muốn học cái này, chúng ta cần gì phải viễn độ biển cả và đại dương tới hải ngoại đi học?"

Tô Vân suy tư phút chốc, nói: "Đây không phải là chính là bởi vì sợ hãi Nguyên Sóc lực lượng, mới ra ám chiêu ư? Ta nhìn hải ngoại các nước sợ hãi Nguyên Sóc, giống như thắng Nguyên Sóc sợ hãi hải ngoại các nước."

Thiên Đình gặp mặt là tại ba ngày sau, Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao liền trước tiên ở Y Thần cung ở lại, khi nhàn hạ Tô Vân đại sư huynh cũng sẽ cùng đi nghe giảng bài, chẳng qua là Y Thần cung giảng đồ vật, hắn hơn phân nửa nghe không hiểu, đành phải coi như thôi.

Cảnh Triệu ngoại thương đã từ từ khỏi hẳn, mỗi khi nhìn thấy Tô Vân, liền muốn trung khí mười phần mắng chửi nhân tình, lại tại thừa dịp người không chú ý thời điểm, muốn vụng trộm ép ra Đổng y sư châm bạc chạy trốn.

Tô Vân không thể làm gì, cũng không thể thời thời khắc khắc đều nhìn hắn, đành phải đem hắn đầu cũng dùng thần tiên thừng quấn lại, chỉ lộ ra mũi trao đổi tin tức.

Có Thần Tiên tác đè lên châm bạc, Cảnh Triệu liền không cách nào ép ra châm bạc, an phận mấy ngày.

Tô Vân đem hắn đứng lại góc tường, trong lòng âm thầm sầu muộn: "Nếu như cái này Kim Thiên Ứng trở về, vẫn là không cách nào cắt bỏ Cảnh Triệu nội tâm bên trong ma tính, như vậy ta nên bắt hắn làm sao bây giờ?"

Cuối cùng, ba ngày kỳ hạn đã tới, Tô Vân đè xuống trong lòng kích động, đem Oánh Oánh mời đi ra, để nàng trước đi theo Trì Tiểu Dao, bản thân thì đi theo Y Thần cung tiên sinh, cùng mặt khác từng cái học cung sĩ tử tụ hợp.

Ngay tại Tô Vân rời đi về sau không bao lâu, Phương Kiến Thu sai người tới mời Đổng y sư, nói: "Thần đao Kim Thiên

Ứng, đã trở về. Phương thái đấu mời Đổng tiên sinh đi tới Thái Đấu cư gặp mặt.”

Đổng y sư dẫn theo cái rương đi theo người tới đi tới Thái Đấu cư, đợi đi tới Thái Đấu cư, chỉ thấy Phương Kiến Thu ngồi tại ghế nằm bên trong, mặt mang tươi cười nhìn hắn, không có đứng dậy đón lấy.

Mấy ngày nay, Phương Kiến Thu cùng hắn ôn chuyện, bạn cũ trưởng lão bằng hữu ngắn, rất là thân mật, mà bây giờ nhưng lại có mấy phần ngạo mạn, ánh mắt bên trong cũng cất giấu chút trêu tức.

Đổng y sư nghiêng đầu, chỉ thấy một cái khác nam tử trung niên khí tức vĩ đại, sâu không lường được, ngăn ở phía sau mình.

“Bạn học cũ!”

Phương Kiến Thu kịch liệt ho khan, cười hắc hắc nói: “Ngươi đến quả thực khiến ta kinh ngạc, thân thể của ngươi, càng làm cho ta kinh ngạc! Ngươi một chút cũng không có già!”

Hắn run rẩy đứng dậy, đục ngầu ánh mắt trở nên nóng bỏng: “Vì y thuật, vì y đạo, ngươi coi dâng ra thân thể của ngươi! Ta muốn thân thể của ngươi!”

Đổng y sư không chú ý, nói: “Ngươi khiến ta thất vọng.”

Phương Kiến Thu giơ tay lên chỉ vào hắn, điên cuồng giống như cười ha ha: “Thất vọng? Ta sẽ không để cho ngươi thất vọng! Kim Thiên Ứng là đệ tử của ta, được khen là đao pháp thành thần nhân vật! Đao của hắn, còn nhanh hơn ta! Hắn có thể chém giết ngươi nội tâm nhưng không thương tổn cùng cơ thể ngươi! Đao của hắn, thậm chí nhanh đến đem ngươi phân giải sau đó, lại đem ngươi liều trở về, ngươi cũng không có bất kỳ không ổn cảm ứng!”

Đổng y sư mở ra cái rương, trong rương một cái phi đao nhảy ra, rơi vào trong tay của hắn.

"Năm đó ngươi trở lại Nguyên Sóc, hiện tại qua mấy thập niên, ngươi sở học đồ vật, đều đã tụt hậu!"

Phương Kiến Thu ánh mắt rơi vào đao trong tay của hắn bên trên, lộ ra vẻ châm chọc, đột nhiên quát: "Kim Thiên Ứng, đồ nhi ngoan, chém ta bạn học cũ nội tâm!"

Đổng y sư sau lưng, Kim Thiên Ứng xuất đao, quang mang trong nháy mắt chiếu rọi Đổng y sư chân thân, đao quang muốn chiếu vào hắn thân thể, hắn Linh giới, tìm kiếm đưa ra nội tâm, đem nội tâm chém giết!

Nhưng vào lúc này, Đổng y sư xoay người, trong tay đao quang sáng lên!

Tựa như hư không phát quang, hào quang óng ánh trong nháy mắt chiếu rọi Thái Đấu cư, để toà này dinh thự tìm không thấy bất kỳ bóng ma, bởi vì tất cả bóng ma, đều bị đao quang chỗ chiếu rọi, biến mất!

Đổng y sư thu đao, cầm đao cánh tay phải vỡ ra, xuất hiện từng đạo vết máu.

Hắn đem đao thả lại hộp gỗ bên trong, phía sau hắn, Kim Thiên Ứng trong tay thần đao cắt ra, mi tâm một đạo tơ máu kéo dài đao nơi cổ họng.

"Ta còn biết mấy chiêu tiên thuật, hoàn chỉnh tiên thuật." Đổng y sư hướng Phương Kiến Thu nói.

Phương Kiến Thu phù phù một tiếng ngã ở trên ghế xích đu, mi tâm cũng có một đạo vết máu, kéo dài đến nơi cổ họng.

Đổng y sư dẫn theo cái rương đi ra Thái Đấu cư, đi tới trên lớp học đi tìm Trì Tiểu Dao, nói: "Tiểu Dao, ta giết người, nơi đây không thích hợp ở lâu."

Trì Tiểu Dao lấy làm kinh hãi: “Tô sư đệ còn tại đi Thiên Đình trên đường!”

Đổng y sư nói: “Không cần phải để ý đến hắn, chúng ta đi trước.”

Chương 301 : Đại uy Thiên Long (đại chương cầu phiếu ~)

Chương 301: Đại Uy Thiên Long (đại chương cầu phiếu ~)

Trì Tiểu Dao chần chờ nói: "Cái này…"

Đổng y sư nói: "Thông Thiên các chủ lớn nhất chức trách chính là bảo vệ Thông Thiên các thành viên, hiện tại hắn còn tuổi nhỏ, nhưng chức trách vẫn còn ở đó. Chúng ta đi trước, cũng là bảo vệ chúng ta."

Trì Tiểu Dao bất đắc dĩ, đành phải nói: "Tiên sinh, chúng ta trước mang đi lão bánh chưng."

Bởi vì Cảnh Triệu bị Tô Vân dùng thần tiên thừng cuốn lấy chặt chẽ vững vàng, ngày bình thường không nhìn thấy khuôn mặt, bởi vậy bị Trì Tiểu Dao gọi lão bánh chưng.

Đổng y sư nói: "Không còn kịp rồi, ta giết Kim Thiên Ứng cùng Phương Kiến Thu lúc, sử dụng tiên thuật, chiêu pháp uy năng không che giấu được, tất nhiên sẽ kinh động Đế cung cao thủ. Lão bánh chưng bị các chủ trói đặt ở chỗ đó, giống như là một tù nhân, coi như bị người ta tóm lấy hơn phân nửa cũng là thả hắn."

Hai người nhanh chóng rời đi, từ xa nhìn lại, chỉ thấy từng đạo quang mang bay về phía Y Thần cung.

Trì Tiểu Dao trong lòng nghiêm nghị, biết đã không cách nào mang đi Cảnh Triệu.

Đế trong cung cao thủ phần đông, thậm chí còn có tân học bên trong tu luyện tới Nguyên Đạo cảnh giới Đại Tần quốc sư Ngọc Đạo Nguyên, được gọi là Thần Đế chi kiếm Ngọc Đạo Nguyên!

Nếu như kinh động Ngọc Đạo Nguyên, bọn họ tuyệt đối không cách nào chạy thoát!

"Lần này là ta sơ sẩy, ta vốn hẳn nên nghĩ đến cố nhân sẽ ham muốn thân thể của ta."

Bọn họ nhanh chóng rời đi Đế cung, đi ra Tinh đô, Đổng y sư nói: "Không nghĩ tới chưa từng làm lão bánh chưng chữa khỏi bệnh, ngược lại liên lụy hắn cùng các chủ. Hiện tại đành phải do chính bọn hắn tới ứng phó thế cuộc, chúng ta tiếp tục tìm kiếm cái kế tiếp cố nhân."

Trì Tiểu Dao lo lắng nói: "Tô sư đệ cùng lão bánh chưng có thể hay không trốn ra được?"

Đổng y sư nói: "Lão bánh chưng khó nói, nhưng Tô các chủ chính là ta Thông Thiên các các chủ, chắc chắn có thể biến nguy thành an."

Trì Tiểu Dao liếc nhìn hắn một cái, thầm nghĩ: "Lão sư đối với hắn lòng tin, so ta đối với hắn lòng tin còn mạnh hơn…"

Đế cung Y Thần cung bên trong hoàn toàn đại loạn, có người kêu lớn: "Việc lớn không tốt! Y Thần cung thái đấu Phương Kiến Thu, đã chết tại tặc nhân tay!"

Lại có người la lên: "Ta Đại Tần y thuật đệ nhất nhân, thiên hạ đệ nhất thần đao Kim Thiên Ứng kim cung chủ, cũng bị người giết!"

Y Thần cung nội ngoại loạn cả một đoàn, Đế cung các cung cung chủ lập tức chạy đến, sai người nghiêm tra, sau một lúc lâu, liền có người báo lên, nói: "Là phương thái đấu cố nhân, một cái họ Đổng tới chơi, giết phương thái đấu cùng

Kim Thần đao! Cái kia họ Đổng đã cùng họ Trì yêu nữ chạy trốn, không biết tung tích! Còn có một cái họ Trương tên là Trương Tam, cũng là họ Đổng tặc nhân đệ tử, hiện nay thành Y Thần cung đại sư huynh, đi tới Thiên Đình gặp mặt."

"Y Thần cung làm gì ăn? Lại bị cái kia Trương Tam đoạt được đại sư huynh vị trí?"

Đế cung các cung cung chủ không khỏi tức giận, hạ lệnh đi bắt Tô Vân, nhưng có Đế cung tiên sinh báo cáo, nói: "Các sĩ tử đã được đưa đến Thiên Đình, không có Thần Đế gặp triệu, ai cũng vào không được."

"Có thể đem việc này bẩm lên Thần Đế ư?"

"Chỉ là thế tục việc nhỏ, phiền phức Thần Đế, ai chịu trách nhiệm nổi?"

Các cung cung chủ bất đắc dĩ, đành phải nói: "Chờ cái kia Trương Tam sau khi trở về, lại bắt giữ hắn hảo hảo thẩm vấn, nhất định muốn bắt lấy họ Đổng tặc nhân!"

Bọn họ lại sai người vẽ xuống Đổng y sư cùng Trì Tiểu Dao chân dung, sai người đưa đến quốc sư phủ, kinh quốc sư phủ phân phát Đại Tần các quận, truy nã Đổng y sư cùng Trì Tiểu Dao.

Y Thần cung sĩ tử điều tra ba người nơi ở, cuối cùng phát hiện bị Tô Vân đứng lại góc tường "Lão bánh chưng" Cảnh Triệu. Những sĩ tử kia không biết lợi hại, đùa bỡn Cảnh Triệu trên đầu quấn quanh Thần Tiên tác nút thắt, chẳng qua là Thần Tiên tác bị Tô Vân từng tế luyện, bọn họ không cách nào mở ra.

Mấy người đùa bỡn phút chốc, nhưng đem nút thắt phía dưới trấn áp châm bạc lộ ra.

Một cái sĩ tử nói: "Nơi này còn có cái tặc nhân đồng đảng! Là cái lão đầu! Tuổi già còn làm tặc!"

Một cái khác sĩ tử cười nói: "Nếu như là đồng đảng, sao lại bị trói đến chặt chẽ vững vàng? Người này hơn phân nửa là bọn họ tội phạm. A, trên đầu của hắn còn có cái kim tiêm. Ta rút ra nhìn một chút." Dứt lời, liền bắt lấy cây ngân châm kia, hướng lên nhấc lên.

"Căn này châm thật dài!"

Hai người thán phục, chỉ thấy cái này châm bạc nhấc lên hai thước nhiều, thế mà còn có, hai người không chỉ có líu lưỡi: "Căn này châm chỉ sợ từ trán chen đến trong dạ dày!"

"Sai."

Dây thừng kia ở dưới lão bánh chưng đột nhiên há miệng nói chuyện, nói: "Là từ đầu ta đỉnh bách hội, cắm vào thứ nhất cổ, từ cổ cốt tủy một mực hướng xuống xuyên qua, chen đến ta đuôi xương cụt bưng. Đây là chủ châm."

Hai vị sĩ tử kinh hãi, chỉ thấy cây ngân châm kia đột nhiên thoát ly bọn họ chưởng khống, vù vù xoay tròn tới phía ngoài tróc ra, chỉ nghe dây thừng ở dưới "Lão bánh chưng" nói: "Bộ châm thì tra được ta nội tâm bên trong, định trụ ta nội tâm lục giác, để cho ta mắt không thể nhìn tai không thể nghe tay không thể chạm, mũi không thể ngửi lưỡi không biết vị, vô tri vô giác."

Hưu!

Châm bạc từ lão bánh chưng đỉnh đầu bay ra, hai vị kia sĩ tử trong lòng ngạc nhiên, vội vàng đều tự lui về phía sau mấy bước, một cái sĩ tử nói: "May mắn hắn bị chói trặt lại, không thể động đậy…"

Cảnh Triệu trong miệng nói lẩm bẩm, chỉ thấy Thần Tiên tác tự động tróc ra, như là một đầu Kim Long xoay quanh hắn bay lượn, bỗng nhiên hóa thành một đầu đai lưng, cuộn tại bên hông hắn.

Cảnh Triệu khí lực cao lớn, rất có vài phần uy nghiêm, nói: "Các ngươi không cần lo lắng. Ta chính là Nguyên Sóc Thánh địa Hỏa Vân động thiên trước động chủ, dẫn ta đi gặp các ngươi Đế cung cung chủ, ta tự sẽ hướng hắn giải thích."

Cái kia hai cái Y Thần cung sĩ tử bị hắn uy nghiêm chấn nhiếp, lại thấy hắn tướng mạo đường đường, rất là bất phàm, nói: "Trưởng lão mời theo chúng ta tới."

Hai người tại phía trước dẫn đường, dẫn hắn đi ra Y Thần cung, bên trong một cái sĩ tử nói: "Trưởng lão có thể nhận ra Trương Tam? Cái kia Trương Tam đồng đảng phạm tội, giết…"

"Hừ, nhân tình!" Cảnh Triệu tức giận nói.

Trong lòng hai người buồn bực: "Nhân tình? Cái gì nhân tình?"

Nhưng vào lúc này, Cảnh Triệu nắm lấy hai người đầu, trùng trùng điệp điệp đụng một cái, hai người hôn mê trên mặt đất. Cảnh Triệu một đạo hỏa quang phóng lên trời, lạnh lùng nói: "Nhân tình!" Dứt lời, nổi giận đùng đùng đi.

"Thế gian này, vậy mà thật tồn tại Thiên Đình!" Tô Vân đứng tại Đế cung các cung sĩ tử ở giữa, kinh ngạc vô cùng.

Hắn cách đó không xa chính là Ngọc Sương Vân, nhìn chằm chằm vào hắn, nhìn không chớp mắt. Ngọc Sương Vân đã theo dõi hắn đã lâu rồi.

Nữ tử này là Đế cung đại sư tỷ, bản lĩnh rất là bất phàm, kiếm thuật đã tu luyện tới Thần Đế kiếm thuật biên giới, tại Kiếm các Võ Thánh các bên trong khiêu chiến Tô Vân, bị Tô Vân lấy Tiên kiếm trảm yêu long giết tới Thiên môn sau Thiên Đình bên trong.

Cứ việc nàng thua ở Tô Vân trong tay, nhưng này một tay Thần Đế kiếm thuật nhưng quả thực kinh diễm đến Tô Vân.

Bất quá, Tô Vân dùng tên giả Trương Tam lừa dối đến Thiên Đình gặp mặt Thần Vương Thần Đế sĩ tử trong đội ngũ, trước tiên liền đưa tới Ngọc Sương Vân chú ý, nữ tử này trừng trừng theo dõi hắn, phảng phất trên mặt hắn mọc ra một đóa hoa tới.

Tô Vân bị nàng chằm chằm đến không dễ chịu, sờ lấy bản thân mắt trái ở dưới nốt ruồi đen, thầm nghĩ: "Ta ngụy trang đến không giống ư? Ta để cho mình biến thấp, còn biến thành đen, hơn nữa ta còn gần như hủy dung giống như tại mắt trái hạ điểm một nốt ruồi. Như vậy nàng đều có thể nhận ra ta tới?"

Ngọc Sương Vân hướng hắn đi tới.

Tô Vân làm như không thấy, tiếp tục bình chân như vại ngước nhìn Thiên môn.

Không sai, đi tới Thiên Đình gặp mặt Thần Vương Thần Đế con đường, chính là một chiếc cổng trời!

Toà này Thiên môn cao tới hơn mười trượng, phía trên có đủ loại Thần Ma lạc ấn, cùng Thiên Môn trấn Thiên môn cùng với Thiên môn chợ quỷ Thiên môn, đều có mấy phần giống nhau!

Tô Vân đứng tại Đế cung toà này trước cổng trời, còn tưởng rằng bản thân trở lại Nguyên Sóc Thiên Thị Viên!

Nhưng hắn xem như Thiên Môn trấn sinh trưởng ở địa phương dân bản địa, đối Thiên môn tự nhiên rất quen thuộc, lại thêm trong mắt của hắn cũng có Thiên Môn trấn lạc ấn, lập tức nhìn ra Đế trong cung toà này Thiên môn cùng chân chính Thiên môn so sánh, có rất nhiều chỗ khác nhau chỗ.

Thiên Môn trấn cùng Thiên môn chợ quỷ Thiên môn, phía trên lạc ấn lấy chín mươi sáu loại Thần Ma, mà Đế cung toà này Thiên môn làm ra rất lớn sửa đổi, Thần Ma chủng loại

không bằng chân chính Thiên môn nhiều, nhưng số lượng nhưng càng nhiều, có một trăm linh tám tôn Thần Ma, thoạt nhìn phức tạp hơn!

Tô Vân cùng chân chính Thiên môn so sánh, nghi ngờ trong lòng càng ngày càng đậm.

"Đến cùng là ai chạy đến Nguyên Sóc, đem Thiên môn nghiên cứu một phen, tại phương tây làm ra toà này Thiên môn?"

Hắn khóe mắt nhảy lên, thầm nghĩ: "Hắn là tại Thiên môn trên cơ sở làm ra sửa đổi, ta đem những này thay đổi ghi chép lại mà nói, ta liền có thể cũng chế tạo ra một tòa tương tự Thiên môn…"

"Tô các chủ!" Ngọc Sương Vân tiến đến bên cạnh hắn, đột nhiên nói.

Tô Vân quay đầu nhìn về phía nàng, kinh ngạc nói: "Các hạ là ai? Ai là Tô cắt heo? Cô nương chớ có mắng người."

Ngọc Sương Vân cười lạnh nói: "Tô Vân Tô các chủ, ngươi chớ có phủ nhận, ngươi ngụy trang thành như vậy, là sỉ nhục ta là người mù ư?"

Tô Vân đàng hoàng nói: "Cô nương, tại hạ Trương Tam, Trương là cây cung dáng dấp Trương, Tam là một hai ba bốn Tam. Ta là mới vừa nhập học…"

Nhưng vào lúc này, rất nhiều vây quanh tại Thiên môn bốn phía Đế cung lão sư đều tự thôi thúc chân nguyên, rót vào bên trong Thiên Môn, chỉ thấy Thiên môn bên trên đủ loại lạc ấn từ từ sáng lên.

Tô Vân vội vàng dùng tâm trí nhớ Thiên môn bên trên lạc ấn thay đổi, Ngọc Sương Vân cười lạnh nói: "Trên đời này phàm là muốn làm chuyện xấu người, đều sẽ giả danh Trương Tam, Trương Tam là trên đời này làm chuyện xấu nhiều nhất

người! Ngươi dùng tên giả Trương Tam, khẳng định là có lẽ ta Đế cung làm chuyện xấu!"

Tô Vân liền mặt đỏ lên: "Cô nương, ngươi chớ có ngậm máu phun người…"

"Ngậm máu phun người?"

Ngọc Sương Vân cười lạnh nói: "Có ta nhìn chằm chằm ngươi, ngươi đừng hòng làm bất kỳ chuyện xấu!"

Thiên môn trên khung cửa, đủ loại Thần Ma lạc ấn bị kích hoạt, trên cửa bơi lội, giống như vật sống, đột nhiên trên cửa thần quang xông ra, trong cửa hình thành một màn ánh sáng.

Từng cái sĩ tử đội ngũ chỉnh tề, nhao nhao đi vào màn sáng bên trong. Có Đế cung lão sư la lên: "Đi vào ở trong thiên đình, có thể tại các cung triều thánh, quan tưởng Thần Ma. Nhưng mà chuyến này các ngươi mục tiêu lớn nhất, là gặp mặt Thần Đế, quan tưởng Thần Đế anh tư, đừng được cái này mất cái khác!"

Lần này đi vào Thiên Đình, tổng cộng cũng chính là hai mươi vị sĩ tử, rất nhanh liền đến phiên Tô Vân, Tô Vân cuối cùng nhìn toà này Thiên môn liếc mắt, đi vào màn sáng bên trong.

Ngọc Sương Vân cũng đi vào, tại phía sau hắn nói: "Có ta ở đây…"

Tầng tầng màn sáng vọt tới, thẩm thấu hai người thân thể, thâm nhập Linh giới, bao phủ nội tâm.

Đợi đến màn sáng lui đi, bọn họ xuất hiện tại một mảnh khác trong thế giới, chỉ nghe có người la lên: "Đại Uy Thiên Long! Là Đại Uy Thiên Long thần!"

Ngọc Sương Vân nhìn về phía trước, nhưng mỗi ngày đình thiên cung vạn điện, nguy nga san sát, cao lớn vô cùng, rường

cột chạm trổ, xa hoa. Cách bọn họ những này sĩ tử gần nhất chính là Đại Uy Thiên Long cung, cửa cung mở ra, Đại Uy Thiên Long thần tọa trấn trong cung, Thần Long uốn quanh cơ bắp thân thể, thân thể dữ tợn, sau lưng màu đỏ băng dải tung bay, tràn ngập cuồng dã lực lượng cảm giác!

Mà hắn thân bị, chúng sinh đủ loại đọc hóa thành âm thanh vang dội, trộn lẫn cùng một chỗ, đọc không dứt!

"Có được Nguyên Đạo cường giả giống như lực lượng!"

Ngọc Sương Vân chỉ cảm thấy nội tâm truyền đến run rẩy, nhịn không được liền muốn quỳ rạp trên đất: "Nhưng mà nội tâm uy áp mạnh hơn, để cho người ta nhịn không được nếu cúi đầu cúng bái!"

Đã có không ít sĩ tử không cách nào chống cự cỗ này thần linh uy áp, hướng tôn này Đại Uy Thiên Long thần lễ bái xuống tới. Mà tôn này Đại Uy Thiên Long thần tắc đứng dậy, Thần Long quấn thân, từ sĩ tử ở giữa đi qua, trên người phù văn ấn ký sáng tối chập chờn.

Ngọc Sương Vân cố nén lễ bái ý nghĩ, đột nhiên nhìn thấy cái kia "Trương Tam" ngồi xổm trên mặt đất, lén lén lút lút.

Ngọc Sương Vân cười lạnh một tiếng, lặng lẽ đi tới phía sau hắn, thầm nghĩ: "Ta nhìn ngươi đang đùa âm mưu quỷ kế gì!"

Nàng cúi đầu nhìn lại, lại thấy "Trương Tam" trên mặt đất vẽ lên một vòng, vòng tròn bên trong bày đặt một cái hộp gỗ, đột nhiên hộp biến mất, sau một khắc hộp lại lần nữa xuất hiện.

"Trương Tam, ngươi làm cái gì!" Ngọc Sương Vân quát khẽ nói.

Tô Vân ngẩng đầu, thần thần bí bí nói: "Ta tại thăm dò nơi này là Linh giới vẫn là chân thực thế giới. Nếu như Thiên

Đình là Linh giới, như vậy chúng ta có thể là đi vào người nào đó Linh giới bên trong, bất luận cái này Linh giới là trong cơ thể hắn Linh giới vẫn là chế tạo Linh giới, chúng ta đều có thể dùng biện pháp đơn giản nhất thí nghiệm đi ra."

"Đánh rắm, đây mới thực là Thiên Đình, chúng thần ở chỗ, ở đâu là cái gì Linh giới! Đại nghịch bất đạo! Bất đương nhưng tử!"

Ngọc Sương Vân quát mắng đôi câu, cũng động lòng hiếu kỳ, ngồi xổm ở hắn đối diện, hoài nghi nói: "Ngươi thế nào thí nghiệm?"

"Rất đơn giản, nếu như chúng ta tại thế giới chân thật, ta từ ta Linh giới bên trong lấy ra thực thể, nói thí dụ như Thông Thiên các chủ hộp gỗ."

Ngọc Sương Vân nháy mắt mấy cái, đưa tay bắt hắn lại chỗ cổ cổ áo, quát khẽ nói: "Ngươi có Thông Thiên các chủ chìa khoá, ngươi còn nói ngươi không phải Tô các chủ?"

Tô Vân liếc nữ tử này bị đầu gối ép tới bốn phía bành trướng ngực liếc mắt, đẩy ra tay của nàng, thu về ánh mắt, lại quỷ thần xui khiến liếc qua, tiếp tục nói: "Ngươi đem cổ áo hướng bên trên nói lại, ngươi quấy nhiễu lực chú ý của ta."

Ngọc Sương Vân cúi đầu, lúc này mới chú ý tới mình đầu gối gánh lấy ngực, có chút phơi bày, ngay sau đó liền đem cổ áo hướng xuống lôi kéo, cười nói: "Ngươi nói tiếp."

Tô Vân con mắt sáng lên, lưu luyến không rời thu về ánh mắt, nói: "Như nơi này là thế giới chân thật, chúng ta đem Thông Thiên các chủ chìa khoá từ Linh giới bên trong dời đi ra, cần một bước, chỉ cần xuyên qua bản thân Linh giới là đủ. Như nơi này là Linh giới, như vậy thì cần nếu hai bước. Từ ta Linh giới bên trong dời ra, dời nhập mảnh này Linh giới bên trong."

Ánh mắt của hắn lại thả đi tới, nói: “Nhiều thêm một bước, cũng liền mang ý nghĩa thời gian có khó mà nhận ra biến hóa.”

Ngọc Sương Vân hiếu kỳ nói: “Như vậy ngươi nhận được kết quả gì?”

Tô Vân lắc đầu nói: “Thông Thiên các chủ chuông, tính giờ chỉ có thể đến tích tắc, không cách nào càng thêm chính xác càng thêm nhỏ bé thời gian. Ta chuẩn bị đem Thông Thiên các chủ chuông, lại phân chia tỉ mỉ vì ba trăm sáu mươi cái khắc độ. Loại này khắc độ, so tích tắc nhỏ hơn, ta gọi là vi.”

Ngọc Sương Vân nhìn trước mặt hắn hiện ra một cái chuông nhỏ, hiện ra tầng thứ tám hoàn, hoàn bên trên có ba trăm sáu mươi khắc độ, chiếc chuông này vách trong đường vân đang không ngừng diễn hóa, bánh răng thì tại từ từ gia tăng.

Cuối cùng, tầng thứ tám hoàn bắt đầu xoay tròn, tốc độ so tầng thứ bảy hoàn phải nhanh ba trăm sáu mươi lần, lấy nàng thị lực, căn bản là không có cách thấy rõ trong nháy mắt đi bao nhiêu khắc độ!

Tô Vân đưa tiễn hộp gỗ, lại lấy ra hộp gỗ, sắc mặt biến hóa.

Ngọc Sương Vân khẩn trương nói: “Làm sao vậy? Ngươi tính toán ra kết quả?”

Tô Vân gật đầu, sắc mặt nghiêm nghị: “Có thêm một hơi thời gian. Như vậy, nơi này là…”

Ngọc Sương Vân trong đầu tựa như sóng thần giống như trời long đất lở, đầu váng mắt hoa, lẩm bẩm nói: “Nơi này là Linh giới… Tất cả những thứ này đều không phải là chân thực…”

Chương 302 : Hung đồ Trương Tam

Chương 302: Hung đồ Trương Tam

Ngọc Sương Vân sắc mặt càng thêm trắng xám, nếu như nơi này là Linh giới mà nói, như vậy thì mang ý nghĩa chư thần đều không phải là chân thực, Thiên Đình cũng không phải chân thực!

Đối với Tô Vân tới nói, không quan trọng Thiên Đình cùng chư thần có phải là thật hay không thật, nhưng mà đối với Ngọc Sương Vân bậc này tu luyện Thiên Đình Thần Chiếu sĩ tử tới nói, vậy chính là đạo tâm cùng tín ngưỡng gần như sụp đổ đả kích!

Ngọc Sương Vân xem như Thông Thiên các tuổi trẻ thành viên, thực ra biết Thiên Đình chư thần đều là Thần Đế ngoài thân chi thân, tất cả thần đều là Thần Đế một người không như nhau.

Chúng sinh tế tự thần khác biệt, phương tây trong thần miếu cung phụng Thần Chỉ không giống nhau, nhưng mỗi một cái miếu thần cung phụng Thần Chỉ đều chỉ là Thần Đế một loại lẫn nhau.

Thần Đế có bề ngoài đếm không hết, bao quát Thiên Đình chư thần cùng Thần Vương cũng là Thần Đế lẫn nhau, chẳng qua là tương đối cường đại lẫn nhau mà thôi.

Bất quá, có một dạng là chân thật, vậy chính là Thần Đế bản thân là chân thực, đây là tất cả sĩ tử tất cả tín ngưỡng bản nguyên!

Mà bây giờ, Tô Vân thí nghiệm cho thấy Thiên Đình chẳng qua là Linh giới, như vậy cũng liền mang ý nghĩa Thần Đế cũng không phải là "Thần" bản thể, Thần Đế cũng là giả!

Chuyện này đối với Ngọc Sương Vân đả kích, có thể tưởng tượng được.

"Ha ha ha ha! Giả…"

Ngọc Sương Vân đột nhiên cười thảm lên, tươi cười như khóc, càng cười càng là thảm thiết, không ngừng nói: "Giả, đều là giả…"

Tô Vân nâng lên bàn tay tay năm tay mười, đùng đùng, cho cô gái này mấy cái mạnh mẽ bạt tai, quát: "Súc sinh, ngươi cười cái gì?"

Ngọc Sương Vân suýt nữa nhập ma, bị hắn mấy cái bàn tay vung đến tỉnh táo lại, trên mặt nóng rát, oa một tiếng nôn mấy ngụm máu tươi, lúc này mới khá hơn một chút.

Mặt khác sĩ tử nhao nhao nhìn về phía này, Đại Uy Thiên Long Thần Mục chỉ riêng cũng tự ý quét tới, những cái kia Đế cung sĩ tử thấy thế, không khỏi ngạc nhiên, thầm nghĩ: "Cái này Trương Tam thật sự là vô pháp vô thiên, ngay cả ta Đế cung đại sư tỷ cũng dám đánh! Còn đem đại sư tỷ đánh hộc máu!"

Cũng may Tô Vân quạt Ngọc Sương Vân mấy bàn tay sau đó, Ngọc Sương Vân liền không còn cười ngớ ngẩn, chẳng qua là còn có chút dại ra.

Tô Vân cau mày, lại nâng tay lên còn phải lại đánh, bàn tay hạ xuống, lại bị Ngọc Sương Vân giơ tay lên bắt lấy: "Đừng đánh nữa, ta đã tỉnh táo."

Tô Vân thu tay lại, nói: "Ta có cái tiền bối chính là bởi vì đạo tâm suy yếu, điên điên khùng khùng, hiện tại vấn đề rất lớn. Ta là lo lắng ngươi cũng sẽ bước…"

Ngọc Sương Vân lặng im phút chốc, thấp giọng nói: “Cám ơn.”

Tô Vân lắc đầu nói: “Không khách khí.”

Ngọc Sương Vân tâm loạn như ma, hoang mang lo sợ.

Phần lớn sĩ tử tranh đoạt các cung đại sư huynh đại sư tỷ nguyên nhân, đều là muốn nhân cơ hội này đi vào Thiên Đình, quan sát chư thần, tìm hiểu ra càng cao thâm hơn công pháp hoặc là thần thông. Mà nàng phát hiện chư thần cùng Thiên Đình chẳng qua là một hồi âm mưu sau đó, trong lòng liền không có loại ý nghĩ này.

Trái lại, nàng nhìn thấy rất nhiều Đế cung sĩ tử giờ phút này thế mà quỳ sát tại Thiên Đình chư thần bên trong Đại Uy Thiên Long thần phía trước lúc, trong lòng chỉ cảm thấy vô cùng hoang đường buồn cười cùng thương xót.

“Có đôi khi, vô tri cũng là một niềm hạnh phúc.” Trong nội tâm nàng thầm nghĩ.

Hai trăm năm tới cũng không phải là không có người nghi ngờ Thiên Đình là giả, nhưng liền xem như nghi ngờ cũng không thể nào nghiệm chứng, ai giống như Tô Vân đồng dạng thần thông là một cái tính giờ hoàng chung? Ai có thể giống như Tô Vân đồng dạng, đem hoàng chung luyện đến như vậy tinh diệu?

Ai có thể giống như Tô Vân đồng dạng, đường lối sáng tạo, tại tích tắc phía trên lại phân làm ba trăm sáu mươi khắc độ, thêm vào vi khắc độ, từ đó tính toán ra Linh giới cùng Linh giới thay đổi vật lúc chênh lệch thời gian?

Chỉ có như vậy, mới có thể vạch trần cái gọi là Thiên Đình chẳng qua là Linh giới chân tướng!

Đột nhiên, Đại Uy Thiên Long thần trong đám người kia đi tới, tự ý đứng tại Tô Vân trước mặt, hắn cao chừng mười

trượng, cúi người xuống tới, to lớn đầu lâu cúi tại Tô Vân phía trước, trên mặt con mắt thứ ba đảo quanh giương ra, trên dưới quan sát Tô Vân.

Phía sau hắn, băng dải như là màu đỏ lửa, phát triển mà tung bay, mà trên người hắn quấn quanh rồng cũng là bờm râu tung bay, long nhãn gắt gao nhìn chằm chằm Tô Vân.

Tô Vân tại Đại Uy Thiên Long thần phía trước ngang nhiên mà đứng, phảng phất lần này không phải hắn tới quan sát học tập Thiên Đình chư thần, mà là Thiên Đình chư thần tới quan sát hắn học tập hắn.

"Bộ dáng của ngươi…"

Đại Uy Thiên Long thần hừ lạnh, sắc mặt khó coi: "Rất giống đại nghịch bất đạo Nguyên Sóc tội nhân!"

Tô Vân ngẩng đầu, lạnh nhạt nói: "Long Thần nhận lầm người. Ta là Trương Tam, đến đây quan sát học tập Long Thần."

Cái kia Đại Uy Thiên Long thần đột nhiên cười ha ha, trên người quấn quanh Thần Long cũng tự cười ha ha, âm thanh tại mênh mông Thiên Đình bên trong quanh quẩn: "Ngươi đến đây học tập ta, như vậy ta liền để ngươi học tập một chút! Đại Uy Thiên Long!"

Thân hình hắn dựng lên, từng chiêu hủy thiên diệt địa giống như thần thông tại Tô Vân bên người thi triển, trên người quấn quanh Thần Long bay lượn, quả nhiên là tinh diệu vô cùng, cái kia Thần Long sinh động như thật, có máu có thịt, tựa như chân thực tồn tại đồng dạng.

"Đại La pháp chú!"

"Phi long tại thiên!"

Hắn thân thể vĩ đại, xoay quanh Tô Vân cùng Ngọc Sương Vân thi triển đủ loại Đại Uy Thiên Long thần thông, nhất cử nhất động tràn ngập hồng hoang như cự thú cuồng dã lực lượng bá đạo, thần thông hiểm lại càng hiểm từ Tô Vân bên cạnh bay ra, dường như chỉ cần thoáng đánh trật một chút, liền có thể để Tô Vân thịt nát xương tan!

Mặt khác mười tám vị Đế cung sĩ tử thấy thế, không khỏi vừa mừng vừa sợ, bọn họ đối Thiên Đình cảnh tượng sớm có nghe nói, nhưng chưa từng nghe nói Thiên Đình Thiên Thần bọn họ tự thân thi triển chiêu pháp thần thông!

Mọi người vội vàng dùng tâm trí nhớ, thầm nghĩ: "Quả nhiên vẫn là Ngọc Sương Vân đại sư tỷ mặt mũi đủ lớn, Đại Uy Thiên Long thần vậy mà tự thân thi triển thần thông cho nàng phỏng đoán. Cái kia Trương Tam nhưng cũng gặp vận may…"

Cái kia Đại Uy Thiên Long thần một bộ chiêu pháp thần thông thi triển hoàn tất, Ngọc Sương Vân đã sớm sắc mặt tiêu điều, quần áo bị ướt đẫm mồ hôi, mà Tô Vân nhưng như cũ mặt không đổi sắc, ngẩng đầu nhìn tôn này vô cùng cao lớn vĩ đại Thần Chỉ.

"Chỉ như thế?" Hắn dò hỏi.

Đại Uy Thiên Long thần nắm quyền, dường như nhịn không được muốn một quyền đánh giết hắn, lại tựa hồ như có kiêng kị lấy cái gì, cười ha ha, giơ tay lên một chỉ: "Thiếu niên, qua bên kia, Thần Đế đang chờ ngươi!"

Tô Vân theo ngón tay hắn phương hướng đi tới, Ngọc Sương Vân chần chừ một chút, cất bước đuổi tới hắn.

Tô Vân dừng bước lại, cũng không quay đầu lại cười nói: "Sương Vân cô nương, ngươi vì sao đều là đi theo ta?"

Ngọc Sương Vân nói: “Ngươi là Thông Thiên các chủ, ta là Thông Thiên các một thành viên, ta hiện tại cảm thấy mình thân ở trong nguy hiểm, tự nhiên chỉ có thể van xin các chủ che chở.”

Tô Vân yên lặng, Thông Thiên các chủ quả thực có cái chức này trách, đây cũng là chính mình lúc trước không nguyện ý trở thành các chủ nguyên nhân.

Lúc trước Bộ Thu Dung, Đổng y sư đám người ngăn chặn hắn, gần như van xin hắn trở thành Thông Thiên các chủ, hướng hắn nói rõ các chủ chức trách. Hắn từ chối không được, lại bị vướng bởi chợ quỷ bạn bán hàng bọn họ mặt mũi, lúc này mới cố hết sức đáp ứng.

Không nghĩ tới, hôm nay thế mà bị Ngọc Sương Vân cái này người sắc mục lấy các chủ chức trách tới yêu cầu bản thân nhất định phải bảo vệ nàng.

Tô Vân quay đầu, cười nói: “Ngọc Sương Vân, ngươi cũng đã biết ngươi câu nói này vừa ra khỏi miệng, chính là thừa nhận ta là Thông Thiên các chủ?”

Ngọc Sương Vân chần chừ một chút, gật gật đầu.

Tô Vân nói: “Ngươi cũng đã biết, ngươi câu nói này ra miệng liền cho thấy ngươi tại các chủ chi tranh bên trong, làm toàn lực ứng phó ủng hộ ta vì chính thống?”

Ngọc Sương Vân dùng sức chút đầu, hàm răng cắn một chút liệt diễm giống như môi dưới, nàng môi dưới bắn lên, lộ ra màu trắng dấu răng, ngay sau đó lại bị liệt diễm giống như màu sắc lấp đầy.

“Ta biết. Tại sau này trong tranh đấu, ta nhất định toàn lực ủng hộ các chủ, tuyệt không phản bội!”

Ngọc Sương Vân nghiêm mặt nói: “Hải ngoại Thông Thiên các chủ không có nhìn ra Thiên Đình chân tướng, mà ngươi

nhìn ra rồi, cái này đã chứng minh ngươi xem như các chủ so với hắn càng thêm ưu tú!"

Tô Vân thở dài, trước mắt hiện ra một cái khác thiếu nữ thân ảnh, chán nản nói: "Nếu như Minh Ngọc Phi cũng giống ngươi dạng này nghĩ, nàng liền không cần chết."

Ngọc Sương Vân trong lòng hơi chấn động, âm thanh khàn giọng nói: "Minh Ngọc Phi chết rồi?"

"Ta giết nàng."

Tô Vân đi thẳng về phía trước, đều đều nói: "Nàng vì giết ta, xem người khác tính mạng vì rác rưởi. Đối nàng nhận biết càng sâu, liền càng ngày càng hiện nàng ác độc, vì duy trì trong lòng ta tốt đẹp ấn tượng, ta chỉ có giết nàng."

Thiếu niên tâm đột nhiên không tên tóm lên, mơ hồ bị đau, cái kia cây ăn quả nhìn xuống sách thiếu nữ, vẫn là cho hắn đạo tâm bên trên lưu lại vết thương.

"Còn ngươi nói hải ngoại Thông Thiên các chủ không có nhìn ra Thiên Đình chân tướng, khả năng chưa hẳn chuẩn xác."

Tô Vân trong tay xuất hiện một chuỗi vòng tay, nhẹ nhàng kích động, lộ ra tươi cười, phảng phất đạo tâm bên trên vết thương căn bản không tồn tại, tiếp tục nói: "Hắn khả năng nhìn ra rồi, cũng hoặc là chỉ là nghi ngờ, cho nên hắn đang thử thăm dò thực lực của ta sau khi, rất muốn mượn tay của ta đả kích Thiên Đình. Hắn muốn đem ta nâng đỡ lên, để cho ta đi đối kháng các ngươi phương tây Thiên Đình. Khi ta tiêu diệt Thiên Đình, ta danh vọng cùng thanh danh liền sẽ đi đến cực điểm."

Hắn mỉm cười nói: "Khi đó, hắn lại đánh bại ta, ta danh vọng thanh danh liền tất cả tác thành cho hắn. Mà khi đó, các chủ là của hắn, Thiên Đình cũng không cách nào đối với hắn

hình thành cản trở, hắn đem hợp nhất toàn bộ Thông Thiên các cùng tất cả dân tâm."

Ngọc Sương Vân lộ ra vẻ không thể tin được: "Ngươi đã biết hắn là ai, đúng hay không?"

Tô Vân cười nói: "Đoán được. Có thể điều động chưa qua cửa Minh Ngọc Phi, có thể điều động đương triều Ngọc quốc sư đệ tử, còn có thể điều động Kiếm các Thánh Nhân Nguyệt Lưu Khê cùng Võ Thánh Giang Tổ Thạch đệ tử Thương Cửu Hoa người, một thân thân phận, chẳng phải là vô cùng sống động?"

Hắn đi tới Thiên Đình tòa thứ hai trước cung điện, từ Linh giới bên trong lấy ra một cái ghế tựa, bệ vệ ngồi xuống, thản nhiên nói: "Muốn mượn ta tay tiêu diệt Thiên Đình, như vậy nhất định cùng Thiên Đình quyền thế có cực lớn xung đột, toàn bộ Tây Thổ các quốc gia, có loại này không cách nào điều hòa xung đột người, nhất định là uy quyền cái thế, có thể đếm được trên đầu ngón tay! Ta nếu như còn đoán không ra, chẳng phải là ngốc nghếch, có gì mặt mũi tranh đoạt các chủ chi vị?"

Toà này Bảo điện bên trong Thiên Thần chính là Đại Uy Đức kim cương, cầm trong tay hàng ma xử, từ Bảo điện bên trong đi ra, hàng ma xử vận chuyển, chia làm mười tám tầng hoàn, hoàn là trống rỗng, hoàn phía trong lạc ấn mười tám tầng địa ngục cảnh tượng!

Đại Uy Đức kim cương thôi thúc hàng ma xử, mười tám tầng địa ngục liền tại hàng ma xử bên trong vận chuyển lại, hung ác cực kỳ!

Đế cung mặt khác mười tám vị đệ tử đi theo tới, xa xa liền gặp "Trương Tam" ngồi ở chỗ đó không nhúc nhích, mà bọn họ Đế cung đại sư tỷ Ngọc Sương Vân thì ngồi tại "Trương Tam" sau lưng, không khỏi nghi ngờ không thôi.

“Chẳng lẽ Thiên Thần thi triển chiêu pháp thần thông không phải cho đại sư tỷ nhìn?”

Đại Uy Đức kim cương đủ loại thần thông giống như là nhằm vào Tô Vân mà phát, chiêu chiêu đoạt mệnh, nhưng mà mỗi một kích đều vừa vặn dịch ra Tô Vân, cũng không thật thống hạ sát thủ.

Hắn chiêu thức khiến xong, ngừng lại hàng ma xử, giơ tay lên một chỉ Thiên Đình trung ương: “Qua bên kia!”

Tô Vân thu ghế tựa, một tòa lại một tòa cung điện đi qua, mỗi đến một tòa cung điện, liền có một tôn Thiên Thần đi ra, thi triển ra tinh diệu nhất thần thông, giống như là cho Tô Vân nhìn, lại giống là uy hiếp Tô Vân, biểu thị bản thân dễ dàng có thể giết chết Tô Vân, quả thực mâu thuẫn.

Đột nhiên, Ngọc Sương Vân hiểu được: “Thần Đế một nửa là đang uy hiếp các chủ, một nửa thì là tại cho thấy, hắn không muốn cùng các chủ triệt để trở mặt. Khó hiểu, các chủ thật có thực lực này, để Thần Đế cũng sợ ném chuột vỡ bình?”

Chương 303 : Tức giận

Chương 303: Tức giận

"Đáng tiếc Oánh Oánh không ở nơi này, bằng không cũng có thể sửa sang lại ra một bộ Thiên Đình truy nguyên chí truyền thế." Tô Vân trong lòng âm thầm tiếc hận.

Cần cù tiểu sách quái bị hắn lưu tại Trì Tiểu Dao bên người, không có ghi chép người, hắn dựa vào trí nhớ muốn ghi nhớ Thiên Đình chư thần chiêu pháp thần thông, rất là khó khăn.

Chẳng qua thấy được nhiều như vậy không thể tưởng tượng thần thông, khiến hắn cũng không nhịn được âm thầm khâm phục.

"Nhiều như vậy Thiên Thần có chiêu pháp thần thông không giống nhau, từng cái Thiên Thần kim thân cấu tạo cùng tính cách cũng không giống nhau, vận dụng linh binh cũng khác biệt, nhưng những Thiên Thần này nhưng đều là cùng một người."

Tô Vân trong lòng thầm khen: "Thông Thiên các vị tiền bối này, tài năng và học vấn giống như thắng lĩnh đội học ca cùng Hàn Quân. Hàn Quân thiên nhân thiên diện, học ca nội tâm hóa thân, đều là nhân kiệt. Nhưng chế tạo Thiên Đình Thông Thiên các tiền bối, nhưng đi tại trước mặt bọn họ, hơn nữa đã làm được một bước này."

Cùng nhau đi tới, hắn cùng Ngọc Sương Vân cuối cùng đi tới Thần Vương cung, gặp được toà này Thiên Đình bên trong đệ nhất Thần Vương.

Ngọc Sương Vân tu luyện chính là kiếm thuật, nàng sở trường nhất chính là Thần Vương kiếm thuật, Võ Thánh các bên trong, nàng hướng Tô Vân biểu hiện ra qua loại kiếm thuật này, Thiên Đình bên trong Thiên Môn cầm kiếm người, chính là Thiên Đình Thần Vương!

Tô Vân gặp qua Ngọc Sương Vân cùng Thần Vương kiếm thuật, luận kiếm thuật, hắn tự nhận vỗ ngựa không kịp, nhưng nếu như luận kiếm đạo, hắn cảm thấy hai người này chỉ đến như thế.

Bởi vì hắn ngay từ đầu học chính là Tiên kiếm trảm yêu long, ngày đêm tìm hiểu, Tiên kiếm trảm yêu long phá hắn học được đủ loại công pháp thần thông, thế cho nên hắn trong mơ suy nghĩ đều là chém tới Tiên kiếm.

Bệnh lâu thành y, hắn khởi đầu cũng bởi vậy trở nên cao tới đáng sợ, tuy là kiếm thuật rối tinh rối mù, nhưng tiếp cận kiếm đạo, bình thường kiếm thuật hắn căn bản đánh không lại, nhưng xuất động một cái Tiên kiếm trảm yêu long, đối phương thường thường liền bó tay toàn tập, cúi đầu đợi tru.

Bởi vậy hắn đối bình thường kiếm thuật cũng không có bao nhiêu theo đuổi, duy nhất hi vọng, chính là mong đợi có người có thể phá giải Tiên kiếm trảm yêu long.

Nếu như có người có thể phá giải, như vậy Tô Vân không những sẽ không đau lòng, sẽ không sợ hãi, ngược lại sẽ vì vậy mà vui vẻ nhảy nhót.

Đáng tiếc là, Thiên Đình đệ nhất Thần Vương không phải hắn mong đợi người này.

Tô Vân ngồi ngay ngắn ở Thần Vương cung phía trước, không nhúc nhích, Thiên Đình đệ nhất Thần Vương ở trước mặt hắn cầm kiếm múa, kiếm thuật mơ hồ thoát lưu li, kiếm đâm như xạ nhật, vân kiếm như rồng bay liệng, tới như lôi

đình thu tức giận, dừng như giang hải ngưng thanh quang, quả nhiên là tốt kiếm thuật!

Tô Vân sau lưng xinh đẹp đứng không động Ngọc Sương Vân nhìn ra tâm thần đều say, nàng tự nhận là đã tại Thần Vương kiếm thuật bên trên đi đến cực hạn, nhưng mà lần này tự thân nhìn Thần Vương múa kiếm, mới biết bản thân cách nhau rất xa.

"Thần Vương kiếm thuật, chỉ sợ là ta lại xuống mười năm khổ công cũng chưa chắc có thể tìm hiểu thấu đáo! Đến cái này một loại kiếm thuật, đủ để xưng hùng!"

Nàng chính là mừng rỡ, lại là hồn bay phách lạc: "Thần Vương kiếm thuật còn như vậy khó khăn, huống chi càng khó khăn Thần Đế kiếm thuật? Ta khi nào mới có thể luyện thành Thần Đế kiếm thuật?"

Ngọc Sương Vân sau lưng, mặt khác mười tám vị Đế cung sĩ tử, gặp này kiếm thuật càng là trợn mắt hốc mồm, càng có Kiếm Cung đại sư huynh bởi vì cái này huyền diệu kiếm thuật mà cảm động đến nước mắt chảy xuống.

Bọn họ đều là các cung đại sư huynh đại sư tỷ, vốn cho là chuyến này nhiều nhất chẳng qua là truy nguyên Thiên Đình chư thần, phía sau cùng gặp Thần Đế, nhận được vài câu động viên, không nghĩ tới chư thần tại trước mặt bọn hắn thi triển ra sở trường nhất thần thông tuyệt học, thậm chí liền Thần Vương cũng thi triển ra bản thân lợi hại nhất kiếm thuật!

Đột nhiên, đầy trời kiếm quang bỗng nhiên thu lại, mọi người chính là lòng say lại là thất lạc, trong lòng trống rỗng.

Lúc này, một thanh âm vang lên: "Chỉ như thế?"

Mọi người đột nhiên giận dữ, thậm chí liền Ngọc Sương Vân cũng hận không thể rút kiếm ra tới ở sau lưng chọc hắn một cái xuyên tim.

Cái kia Thần Vương cười lạnh, kiếm mang một chút, đi tới Tô Vân phía trước, nhắm thẳng vào Tô Vân mi tâm.

Tô Vân sau lưng, Đế cung các sĩ tử không chịu được lớn tiếng hoan hô, Ngọc Sương Vân cũng không nhịn được reo hò hai tiếng.

"Thần Vương đánh chết Trương Tam!"

"Đâm đầu hắn một cái lỗ thủng!"

…

Kiếm mang tại Tô Vân chỗ mi tâm lấp loé không yên, Thần Vương chỉ cần hơi thôi thúc pháp lực, kiếm mang tăng vọt, phốc một tiếng liền có thể đem Tô Vân đầu đâm xuyên!

Thần Vương thân thể vĩ đại, thần kiếm lộng lẫy vô song, mà dưới kiếm Tô Vân vẫn như cũ ngồi ở chỗ đó, sừng sững không động, so sánh Thần Vương tới nói, hắn lộ ra cực kỳ nhỏ bé.

Tô Vân sau lưng mơ hồ hiện ra Linh giới, mông lung, một cái sừng rồng cực lớn hiện ra.

Thần Vương nhìn chằm chằm cái này sừng rồng, đột nhiên thu kiếm, xoay người, đi vào Thần Vương cung.

Tô Vân sau lưng, tiếng hoan hô im bặt mà dừng.

Tô Vân đứng dậy, thu ghế tựa, liếc mới vừa rồi còn nhảy cẫng hoan hô Ngọc Sương Vân liếc mắt, Ngọc Sương Vân sắc mặt đỏ bừng, gục đầu xuống đến, vừa qua khỏi cửa cô dâu nhỏ đồng dạng đi theo phía sau hắn.

Tô Vân tiếp tục đi đến phía trước, phía trước chính là Thần Đế ở Lăng Tiêu cung, đó là Nguyên Sóc phong cách truyền thống xây dựng, hùng vĩ cao lớn, cần người ngước nhìn, khiến người ta vừa nhìn liền lòng sinh kính sợ.

Thiếu niên mười bậc mà lên, trong lòng bất ổn, hắn cũng không thể xác định, Thần Vương một kiếm kia đâm xuống đến, bản thân Linh giới bên trong cái kia mặt phù văn chi sau tường mặt bị phong ấn Thần Ma có thể hay không ra tay.

Bởi vì, từ lúc Ứng Long trở lại sau tường chữa thương đến nay, chưa bao giờ có Thần Ma đột phá phong ấn, từ sau tường hiện ra!

Nếu như có mặt khác Thần Ma phong ấn xuất hiện, những này không chịu nổi tịch mịch lão ca ca bọn họ, đã sớm la hét nếu chiếm cứ thiếu niên thân thể tới chơi chơi!

Mà không có xuất hiện loại tình hình này, để Tô Vân có cái cực kỳ không ổn suy đoán. Vậy chính là, mặt khác Thần Ma hẳn là đều còn tại trong phong ấn, mà những ký ức kia phong ấn đều cực kỳ nguyên vẹn, không có bất kỳ cái gì hư hại!

Nếu như suy đoán của hắn là thật, như vậy vừa rồi Thiên Đình Thần Vương một kiếm thống hạ tới, vô cùng có khả năng trực tiếp đâm xuyên đầu của hắn!

"Còn tốt hắn thấy được Ứng Long lão ca sừng rồng, do dự."

Tô Vân mặt không đổi sắc, mới vừa rồi là hắn nội tâm giơ lên Ứng Long sừng, để căn này sừng rồng một nửa tại bản thân Linh giới bên trong, một nửa xuất hiện tại Thiên Đình.

Ứng Long dù sao hung uy vẫn còn, cho dù ai thấy Ứng Long sừng đều phải cân nhắc một chút, bản thân có hay không có thể đánh thắng được cái này đầy trong đầu đều là bắp thịt Thần Ma!

"Nhưng Thần Đế sẽ do dự ư? Hắn nếu là không do dự, trực tiếp thống hạ sát thủ mà nói, ta trí nhớ trong phong ấn Thần Ma sẽ nhảy ra bảo vệ ta sao?"

Tô Vân tuy là thoạt nhìn vẫn như cũ bình tĩnh ung dung, nhưng trong lòng có chút do dự.

Lần này Thiên Đình hành trình, mục đích của hắn là thăm dò Thiên Đình bí ẩn, cùng vị này Thiên Đình người sáng lập gặp mặt, còn nữa chính là mong đợi có thể cáo mượn oai hùm, mượn Ứng Long chờ chín mươi sáu Thần Ma tên tuổi, cùng Thiên Đình người sáng lập đạt thành một loại thoả thuận.

Mà hắn dựa dẫm chính là, Thương Cửu Hoa đi sứ Nguyên Sóc lúc, mượn Thiên Đình tới áp chế Nguyên Sóc, lại bị Tô Vân trí nhớ trong phong ấn Thần Ma ăn đi thở ra một hơi ăn đi bảy tôn Thiên Đình Thiên Thần!

Cũng là bởi vì hành động này, để Thiên Đình người sáng tạo sợ ném chuột vỡ bình, bởi vì giờ khắc này Tô Vân thân ở hắn Linh giới bên trong!

Nếu như Tô Vân trí nhớ bên trong những cái kia Thần Ma chạy đến, chín mươi sáu Thần Ma tuyệt đối có thể đem nơi này ăn đến không còn một mảnh!

Đây là Tô Vân đến đây đàm phán tiền vốn!

Nhưng mà cái này tiền vốn căn bản vô dụng, bởi vì Tô Vân không thể khẳng định có hay không có Thần Ma phong ấn xuất hiện vết nứt!

Phía trước Lăng Tiêu cung càng ngày càng gần, Thần Đế uy áp làm người ta có một loại nằm rạp trên mặt đất xúc động, trên thực tế đã có rất nhiều sĩ tử nằm rạp trên mặt đất, một bên lễ bái, hôn lối thoát, một bên trèo lên trên.

"Ta lúc này, có phải hay không hẳn là làm bộ sợ một chút?"

Tô Vân cái trán toát ra một giọt mồ hôi lạnh: "Thần Đế uy áp càng ngày càng mạnh, ta không cần thiết cùng hắn cứng rắn, ta sợ một chút, nói không chừng đợi chút nữa cũng sẽ bị chết đẹp mắt một chút…"

Sau một lúc lâu, Tô Vân quyết định vẫn là gắng gượng đi xuống.

Phía sau hắn, cho dù là Ngọc Sương Vân cũng nằm sấp xuống tới, hướng Thần Đế Lăng Tiêu trong cung lễ bái, thành kính vô cùng.

Thần Đế ngồi tại trống rỗng Lăng Tiêu trong cung, khắp cả người phát quang, hào quang vạn đạo —— sở dĩ, là bởi vì tia sáng kia mắt thường có thể nhìn thấy, dài ngắn ước chừng khoảng một tấc.

Bậc này hào quang, là đại tu vì đại công đức biểu tượng, người bình thường, liền xem như được phong Thánh Thánh Nhân, cũng không nhìn thấy bậc này hào quang!

Chỉ có những cái kia vạn dân niệm tụng thánh hiền, bị dân tâm phong thánh phong thần tồn tại, mới có thể nhìn thấy loại này hào quang.

Thần Đế nguy tọa không động, ánh mắt chiếu tới, chỉ thấy lối thoát bên dưới chậm rãi xuất hiện Tô Vân gương mặt, từ từ đi tới, càng lên càng cao, cuối cùng đi tới Lăng Tiêu cung trước.

Tô Vân không hề dừng lại chút nào, từ cây cột ở giữa thật dài cung điện đường dành cho người đi bộ đi qua, dưới chân đường dành cho người đi bộ, ngọc thạch lát thành, cái kia ngọc thạch thông suốt giống là lưu ly đồng dạng, trung ương lạc ấn sơn hà cảnh tượng, mây trắng mờ ảo, núi non chập chùng, đi tại dưới chân.

Tô Vân đi tới điện hạ, ngước nhìn Thần Đế, khẽ khom người, biểu thị làm lễ chào hỏi, ngay sau đó lấy ra ghế tựa, đương triều ngồi xuống, đối mặt Thần Đế.

“Ngươi có gì chiêu pháp thần thông?”

Tô Vân làm đàng hoàng đang, nói: “Đùa nghịch tới.”

Đại điện trên bảo tọa, bị thần quang bao phủ Thần Đế cười ha ha, tiếng cười giống như là lôi đình tại Lăng Tiêu trong cung qua lại khuấy động, phun trào, lại chưa từng truyền đi.

"Nguyên Sóc Thông Thiên các chủ, chẳng qua là một cái chỉ biết cáo mượn oai hùm mao đầu tiểu tử ư?"

Cái kia thần quang ở dưới Thần Đế thanh âm rất nặng, kèm theo tiếng sấm từ bốn phương tám hướng truyền đến, phảng phất hắn xuất hiện tại bất luận cái gì một chỗ, cười nói: "Ngươi cùng nhau đi tới, ta để ngươi xem ta thần thông, để ngươi xem ta chiêu pháp, cũng coi là lễ kính ngươi. Nhưng đã đến một bước này, ngươi nếu là không bỏ ra nổi thật đồ vật, như vậy ta liền không phải lễ kính."

Tô Vân ngồi trên ghế ngồi cười ha ha, châm chọc nói: "Các hạ thân là Thông Thiên các một thành viên, lại giả vờ thần giở trò, nói là cho ta cái này các chủ xem ngươi bản lĩnh thật sự, nhưng ngay cả khuôn mặt cũng không dám lộ một chút. Còn nói gì tới lễ kính?"

Cái kia hào quang bên trong Thần Đế cười nói: "Ngươi đừng vội cầm Thông Thiên các chủ thân phận tới dọa ta, ngươi các chủ chi vị danh bất chính, ngôn bất thuận, huống chi liền xem như ngươi danh chính ngôn thuận các chủ, ta cũng không quan tâm. Ta không phải là các ngươi Nguyên Sóc người, cũng không quan tâm các chủ là ai. Các ngươi Nguyên Sóc chọn đời trước các chủ, chính là chết trong tay ta. Ta kính chính là ngươi sau lưng Thần Ma!"

Tô Vân trong lòng hơi trầm xuống.

Tại hắn cùng Lâu Ban ở giữa, quả thực tồn tại một vị tuổi thọ ngắn ngủi các chủ. Lâu Ban cùng mặt khác các chủ linh trăm cay nghìn đắng tuyển ra vị Các chủ này, chuẩn bị để hắn kế thừa Thông Thiên các. Nhưng mà tại một lần hải ngoại xâm

lấn trong chiến dịch, vị này trẻ tuổi các chủ nhưng chết trận sa trường.

"Hiện tại xem ra, cái chết của hắn, có ẩn tình khác."

Tô Vân thầm nghĩ: "Không phải nhìn bề ngoài đơn giản như vậy!"

Hào quang bên trong Thần Đế nói: "Mời ra sau lưng ngươi tồn tại, ngươi còn chưa có tư cách cùng ta cò kè mặc cả!"

Tô Vân sau lưng Linh giới mơ mơ hồ hồ, chậm rãi lộ ra một cái Ứng Long sừng.

Đột nhiên, hào quang bên trong, Thần Đế chấn nộ âm thanh truyền đến: "Ngươi chỉ có chỉ là một cái Ứng Long sừng ư? Ngươi trên đường đi dùng căn này sừng lừa gạt đến bây giờ, đã đủ chứ?"

Thanh âm kia chấn động đến Tô Vân màng nhĩ vang lên ong ong, khí huyết quay cuồng, máu trong cơ thể nhiệt độ càng ngày càng cao, như là sôi trào lên!

"Ta hiện tại nhận sợ mà nói, sẽ chết đến đẹp mắt một chút sao? Chỉ sợ sẽ không…"

Tô Vân trong điện quang hỏa thạch nghĩ đến bản thân kết quả: "Cho nên, làm gì nhận sợ?"

Một bàn tay lớn từ hào quang bên trong đi ra, hướng hắn chộp tới, che khuất bầu trời, che kín hắn tất cả ánh mắt, Thần Đế âm thanh từ bốn phương tám hướng truyền vào trong tai của hắn: "Ngươi chẳng qua là một cái vận khí tốt tiểu quỷ…"

"Ầm!"

Tô Vân sau lưng trùng trùng điệp điệp không gian đột nhiên nổ tung, từng con Thần Ma lợi trảo hoặc là dữ tợn bàn tay lớn nhao nhao từ trong bóng tối nhô ra, nghênh tiếp Thần

Đế bàn tay, hai bên đụng vào nhau ngắn ngủi một cái chớp mắt, Thần Đế liền cảm giác không địch lại.

“Làm càn —— “

Tô Vân sau lưng dị thời không bên trong, truyền tới một cái chồng lại âm thanh, giống như là từng tôn Thần Ma tại đồng thời tức giận, gào thét.

Hào quang bên trong Thần Đế bay ngược mà lên, bị định tại sau lưng Lăng Tiêu thành cung trên vách.

“Ngươi tính là cái gì?”

Tô Vân đứng dậy, nổi bồng bềnh giữa không trung, sau lưng hắc ám sâu xa vô cùng, từng con bàn tay lớn nhô ra, đem cái kia Thần Đế gắt gao đè ở trên vách tường.

Thần Đế bốn phía, lốp bốp tiếng vang không ngừng truyền đến, đó là bức tường bị nghiền ép đến rạn nứt!

Tô Vân sau lưng trong bóng tối, Thần Ma nguyên khí rừng rực, trong bóng tối hiện ra từng con con mắt thật to: “Ngươi có tư cách gì, cùng chúng ta cò kè mặc cả?”

“Ầm!”

Bức tường kia cuối cùng khó có thể chịu đựng lực lượng kinh khủng, tan rã, hào quang bên trong Thần Đế kể cả nghiền nát bức tường cùng một chỗ, bay ra về phía sau, trong miệng kim huyết phun ra!

Chương 304 : Chư thần gặp nạn

Chương 304: Chư thần gặp nạn

Ngọc Sương Vân cùng mười chín vị các cung đại sư tỷ đại sư huynh giờ phút này còn tại trên bậc thang nằm sấp lễ bái, từng chút từng chút tiến lên, đột nhiên cuối bậc thang Lăng Tiêu cung truyền đến vô cùng kinh khủng rung động!

"Trương Tam phạm tội!"

Từng cái Đế cung sĩ tử trong lòng giật mình, cho dù là ở đây bọn họ cũng có thể rõ ràng cảm ứng được đến từ Thần Đế phẫn nộ: "Cái này Nguyên Sóc người, lúc trước chọc giận rất nhiều Thiên Thần ngược lại cũng thôi, lại dám chọc giận Thần Đế, thật sự là không biết sống chết!"

Nhưng vào lúc này, một tiếng long trời lở đất tiếng vang truyền đến, một cỗ khác vô cùng kinh khủng khí tức bay lên, ngay sau đó Lăng Tiêu cung nổ tung tiếng vang truyền đến, Lăng Tiêu cung tường sau giống như là biến thành một cái to lớn pháo hoa, bốn phương tám hướng nở rộ!

Đón lấy, tiếng va đập từ đằng xa truyền đến, giống như là có vật nặng đập ở từng tòa trên cung điện, đem những cung điện kia đập xuyên.

Đế cung sĩ tử nhao nhao đứng dậy, không biết chuyện gì xảy ra, chỉ có thể nhìn thấy bị đập mặc cung điện không ngừng có hào quang phát ra, đem những cung điện kia cắt ra!

"Cái này…"

Bọn họ còn chưa lấy lại tinh thần, xa xa liền mỗi ngày trong đình từng tôn Thiên Thần bay lên trời, hướng Lăng Tiêu cung bay tới, cái thứ nhất tới chỗ này chính là Thần Vương, không nói lời gì chính là vô song kiếm thuật thi triển ra!

Người khác chưa đến gần, liền thấy từng đạo thần kiếm dài đến trăm trượng, đâm vào Lăng Tiêu cung!

Lăng Tiêu cung bên trong truyền đến kịch liệt rung chuyển, Đế cung rất nhiều sĩ tử ngẩng đầu, nhìn thấy vỡ nát kiếm quang lăn lộn bốn phương tám hướng trút xuống, trong lòng không khỏi ngạc nhiên.

Có chút kiếm quang còn rơi vào thật dài trên bậc thang, khiến cho bọn hắn không thể không tránh đi, chỉ thấy những cái kia kiếm quang như là chân thực thần kiếm mảnh vỡ đồng dạng, vậy mà tại trên bậc thang lưu lại vết kiếm sâu, thậm chí có mấy đạo đâm vào lối thoát, phần đuôi ong ong rung rung.

Một cái sĩ tử đánh bạo muốn thu một đoạn kiếm quang, ngón tay còn chưa tiếp cận, đột nhiên kinh hô một tiếng, mấy cây đầu ngón tay bị kia kiếm quang tràn ra quang mang chém xuống tới!

Ngọc Sương Vân vội vàng quát: "Đó là Thần Vương kiếm thuật thần thông sót lại, không thể đụng vào!"

Cái kia sĩ tử trong mắt ngậm lấy nước mắt, nhịn xuống đau, dùng nguyên khí đem bản thân đứt ngón tay cuốn lên, la lên: "Ai là Y Thần cung đại sư huynh? Mau tới cứu mạng, giúp ta nối liền đứt ngón tay!"

Mặt khác sĩ tử hai mặt nhìn nhau, một cái sĩ tử nói: "Y Thần cung đại sư huynh, là Trương Tam…"

Có người thấp giọng nói: "Tên kia, biết cái gì y thuật."

Phía trên, Thần Vương tay cầm trăm ngàn đạo kiếm quang giết vào Lăng Tiêu cung, Lăng Tiêu cung bên trong, Tô Vân

cảm giác được bản thân không có sử dụng bất kỳ lực lượng nào liền nổi bồng bềnh giữa không trung. Thần Vương từ phía sau hắn đánh tới, hắn cũng không có về sau nhìn, liền thấy được Thần Vương kiếm chiêu.

Hắn chỉ cảm thấy bản thân phảng phất có vô số cái con mắt, Thiên Đình đệ nhất Thần Vương đủ loại chiêu pháp rõ mồn một trước mắt, hoàn toàn không có nửa điểm bí mật đáng nói!

Hắn thân bất do kỷ trên không trung xoay người, sau lưng từng đầu tráng kiện vô cùng cánh tay hoặc là chân trước nhô ra, có trên cánh tay là nhảy lên cơ bắp, có là cánh tay bên trên bò đầy lân phiến, thậm chí còn có dứt khoát là một đầu lộng lẫy cánh, hoặc là tràn đầy sức mạnh mang tính chất hủy diệt lợi trảo!

Những này Thần Ma từ phía sau hắn trong bóng tối ra tay, lấy thẳng thắn nhất thủ đoạn cắt đứt Thần Vương chiêu thức, Thần Vương trên mặt kinh ngạc càng lúc càng nồng nặc!

Răng rắc!

Một tiếng vang thật lớn truyền đến, Lăng Tiêu cung kim quang lập lòe đỉnh điện bay lên, trên bậc thang, Ngọc Sương Vân đám người ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Thiên Đình đệ nhất Thần Vương cái kia thân thể khổng lồ áp sát vào đỉnh điện xuống, trên người cắm đầy kiếm gãy!

Những cái kia kiếm gãy rõ ràng là chính hắn kiếm thuật thần thông, hắn lại bị kiếm thuật của mình thần thông bị đóng đầy toàn thân!

Ngọc Sương Vân trong đầu truyền đến sấm sét giữa trời quang giống như tiếng vang, chỉ cảm thấy bản thân thật vất vả mới khôi phục đạo tâm, lại sắp sửa vỡ nát tan rã.

Bản thân nàng trong lòng cũng có chút buồn bực: "Ta không phải vừa mới đạo tâm hỏng mất một lần ư? Vì sao lần thứ hai tới nhanh như vậy? Thượng thiên vì sao muốn đối đãi với ta như thế như vậy một cái đáng thương nữ tử…"

Lăng Tiêu cung điện đỉnh như mây bay đi, nhưng thấy từng đạo cầu vồng đánh tới, rõ ràng là Thiên Đình chư thiên thần nhao nhao giết tới!

Tô Vân trôi lơ lửng ở không có nóc nhà Lăng Tiêu cung bên trong, phía trên, rất nhiều Thiên Thần từ bốn vách giáng lâm, đằng đằng sát khí!

"Yêu nghiệt, ta đã sớm nhìn ra ngươi không phải người!"

Trên bậc thang đám sĩ tử nghe được Đại Uy Thiên Long thần âm thanh vang dội: "Đại Uy Thiên Long! Đại La pháp chú!"

"Ầm!"

Đại Uy Thiên Long thần đánh vỡ bức tường, lăn lông lốc từ trên bậc thang không bay ra, dáng người vẫn như cũ duy trì thi triển thần thông lúc tư thế.

Phía dưới Ngọc Sương Vân đám người trợn mắt hốc mồm, thấp thỏm lo âu.

Lăng Tiêu cung nội truyền đến từng tiếng chư thần hô quát, đủ loại thần thông đạo pháp cùng một chỗ hướng Tô Vân nghiền ép mà đi, Tô Vân nhìn thấy phía sau mình đủ loại cánh tay thi triển ra đủ loại không thể tưởng tượng thần thông, ngạnh hám Thiên Đình chư thần, đem chư thần thần thông nghiền nát, để những điều kia dư âm bốn phương tám hướng bay đi, đem Lăng Tiêu cung đánh cho thủng trăm ngàn lỗ!

Thậm chí, hắn còn chứng kiến có cánh tay vậy mà bắt giữ một tôn Thiên Thần, hướng phía sau hắn trong bóng tối co đi, không khỏi nghiêm nghị: "Gay go, ta trí nhớ bên trong phong

ấn lão quái vật đều không phải là đèn đã cạn dầu, vậy mà nhân cơ hội này ý định bắt những này Thần Ma, ăn đi bọn họ khôi phục tu vi!"

Cùng Ứng Long chung sống trong khoảng thời gian này, Tô Vân cũng nhận được không ít liên quan tới chính mình trí nhớ bên trong bị phong ấn Thần Ma bí mật.

Khúc Tiến Khúc thái thường đám người thôi thúc bát diện triều thiên khuyết, mở ra Thiên môn, triệu hoán đến một cái thế giới khác, Thiên Môn trấn dị biến, Tiên kiếm giáng lâm, chém giết Thiên Môn trấn tất cả sinh linh, tại sắp chém giết Tô Vân lúc, bị trấn áp tại Tô Vân trí nhớ bên trong những cái kia Thần Ma biết tử vong sắp tới, ngay sau đó đồng thời ra tay đối kháng Tiên kiếm.

Chín mươi sáu Thần Ma, bao quát Ứng Long, đều bị Tiên kiếm gây thương tích, có thương thế nặng có thương thế nhẹ, không thể không yên tĩnh lại.

Lần trước có Thần Ma thoát khốn suýt nữa chiếm cứ Tô Vân thân thể, chính là bởi vì mấy cái này Thần Ma thôn phệ Thiên Đình bảy tôn Thiên Thần, thương thế khỏi hẳn, khôi phục lại đỉnh phong!

Mà bây giờ, bị trấn áp tại Tô Vân trí nhớ bên trong Thần Ma lão ca ca bọn họ, rõ ràng ý định đem tất cả Thiên Đình chư thần một mẻ hốt gọn, toàn bộ xâm nhập trong phong ấn thôn phệ!

"Nếu như chư thần cùng Thần Đế Thần Vương bị hắn bọn họ thôn phệ, trí nhớ của ta phong ấn có hay không còn có thể trấn áp được bọn họ?"

Tô Vân cái trán toát ra mồ hôi lạnh, lại nhìn thấy một tôn Thiên Thần bị bắt: "Nhất định phải ngăn lại trận tranh đấu này, bằng không Thần Đế bị giết chết, ta cũng không khá hơn chút

nào! Chỉ sợ đến thời điểm có hơn chín mươi cái lão ca ca, thay phiên chờ đợi lên ta thân vui đùa!"

Trên bậc thang, Ngọc Sương Vân các sĩ tử chỉ thấy từng tôn Thiên Thần bay ngược mà đi, thậm chí còn có Thần Ma đầu lăn xuống đến, hai mắt trợn tròn xoe, dường như chết không nhắm mắt!

"Hôm nay là chư thần gặp nạn ngày ư?" Có sĩ tử gào khóc.

Những người khác trong lòng thấp thỏm lo âu, Thiên Đình Thần Đế dẫn theo mọi người, từ Bàn Dương chi loạn trong bóng tối đi ra, sau đó mới có tân học thịnh thế, tất cả những thứ này đều phải kết thúc rồi à?

Chẳng lẽ hôm nay chính là Thiên Đình hủy diệt ngày, Tây Thổ lại đem rơi vào hắc ám?

Cái kia Trương Tam, là ma hóa Bàn Dương lão tổ ư?

Đột nhiên, từng tôn Thiên Thần bay tới, trên không trung cùng khắp cả người hào quang Thần Đế vừa vặn, thậm chí liền Thần Vương cũng tự bay tới, cùng Thần Đế hòa làm một thể, hóa thành một tôn Thần Chỉ.

Bức này cảnh tượng để Tô Vân trong lòng cũng nghiêm nghị: "Thiên Đình chư thần quả nhiên đều là nội tâm hóa thân, bao quát cái này Thần Đế cũng vậy!"

Thần Đế dung hợp mặt khác Thiên Thần cùng Thần Vương, đang muốn đánh tới, mà Tô Vân sau lưng hắc ám càng lúc càng quảng đại, đã có nhiều đến mười tôn Thiên Thần bị những cái kia Thần Ma bắt, táng thân trong bóng đêm.

Trong bóng tối lực lượng, càng thêm mạnh mẽ, càng thêm khủng bố!

Thần Đế thân thể cao lớn vạn trượng, mà Tô Vân sau lưng hắc ám cũng vậy vô biên vô hạn, Tô Vân sừng sững trên

không trung, thì lộ ra nhỏ bé vô cùng.

Nhưng vào lúc này, Tô Vân nâng lên cánh tay phải, trầm giọng nói: "Dừng tay."

Thần Đế đang muốn xuất kích, nghe vậy hơi giật mình, dừng tay không phát, mà Tô Vân sau lưng hắc ám cũng tự động lay động không ngừng, lại không cách nào để Tô Vân đi nhào về phía Thần Đế.

Tô Vân ngẩng đầu, nhìn đỉnh thiên lập địa Thần Đế, thanh âm không lớn, nhưng rõ ràng truyền vào Thần Đế trong tai, nói: "Tiền bối, ta bản lĩnh thật sự, ngươi đã thấy a? Hiện tại chúng ta phải chăng có thể thật tốt nói chuyện một chút sao?"

Thần Đế ánh mắt rơi vào trên người hắn, đột nhiên lay động thân thể, từng tôn Thiên Thần, Thần Vương từ trong cơ thể hắn bay ra, đáp xuống trên bậc thang, cúi đầu nhìn đứng ở trên bậc thang Ngọc Sương Vân đám người.

"Chư vị là tiền bối, là vãn bối vô lễ." Thần Đế hình thể khôi phục như lúc ban đầu, hướng Tô Vân sau lưng hắc ám khom người xin lỗi.

Tô Vân sau lưng, hắc ám phun trào chậm rãi lui đi.

"Đáng tiếc…"

Trong bóng tối truyền đến tiếng bàn luận xôn xao: "Nếu là có thể lấy thêm ở mấy cái tiểu quỷ đánh bữa ăn ngon, vậy liền sảng khoái."

"Tiểu tử thối quá nhanh trí, hơn nữa hắn đối diện cái kia tiểu quỷ cũng là tiểu cơ linh quỷ."

"Bản thể của hắn thực lực chân thật không kém đâu, so Ứng Long cái kia chết sọ não dường như còn muốn mạnh một chút. Một kẻ phàm nhân có thể tu luyện tới loại trình độ này ư?"

“Nghe nói chết sọ não bị thương!”

“Đáng đời!”

…

Hắc ám biến mất, cái kia tiếng bàn luận xôn xao cũng tự ý biến mất.

Tô Vân thân thể từ không trung chậm rãi hạ xuống, chân đạp thực địa. Hắn bốn phía nhìn lại, chỉ thấy cái này Lăng Tiêu cung đã biến thành một vùng phế tích, mỉm cười nói: “Tiền bối, ngươi xem chúng ta ở nơi nào thương lượng?”

“Chính là ở đây.”

Thần Đế ống tay áo vung lướt nhẹ qua, nhưng thấy đổ nát thê lương bay tới, cung điện gây dựng lại, rất nhanh cái này Lăng Tiêu cung liền sáng bừng lên, phảng phất vừa rồi hỗn loạn chưa hề xuất hiện qua.

Tô Vân nhẹ nhàng gật đầu, hướng ngoài điện nhìn lại, chỉ thấy chư thần đem Ngọc Sương Vân đám người nắm lên, trong mắt thần quang tứ xạ, chiếu rọi Ngọc Sương Vân đám người con mắt.

“Tiền bối ý định xử trí như thế nào bọn họ?” Tô Vân hỏi.

“Tô các chủ mời ngồi.”

Thần Đế phất tay, Lăng Tiêu trong cung nhiều hơn chỗ ngồi, Tô Vân ngồi xuống, Thần Đế cùng hắn ngồi đối diện nhau, nói: “Tẩy đi bọn họ vừa rồi trí nhớ mà thôi. Đế cung sĩ tử với ta mà nói, phàm là từng tiến vào Thiên Đình, đều là ta dòng chính, đối ta thành kính vô cùng. Ta sẽ không bởi vì chuyện hôm nay mà tổn thất một nhóm tinh nhuệ người ủng hộ.”

Tô Vân nhẹ nhàng gật đầu, thu về ánh mắt, nói: “Tiền bối lưu tại Bá Sơn quận lòng đất thành truy nguyên chí, ta đã thấy

qua, truy nguyên Bàn Dương cùng Thái Tuế, nghiên cứu ma hóa Bàn Dương, phát động Bàn Dương chi loạn. Tiền bối lại thừa dịp loạn thế, tuyên dương Thiên Đình, để hải ngoại Tây Thổ chúng sinh tín ngưỡng tiền bối. Tiền bối mượn chúng sinh chỗ niệm hoàn thiện kim thân, tu vi thông thiên, bậc này tâm cơ thủ đoạn, ta bội phục vô cùng."

Thần Đế đột nhiên cười ha ha: "Tô các chủ, là có người cố ý dẫn dụ ngươi đi tới Bá Sơn quận lòng đất thành a? Không sai, lòng đất thành lưu ly tháp Bàn Dương truy nguyên chí, quả thực là ta lưu lại, đem Bàn Dương cùng ma vật kết hợp, cũng vậy ta lưu lại. Nhưng mà, ma hóa Bàn Dương, đồng thời phát động Bàn Dương chi loạn, lại không phải là ta."

Tô Vân giật mình, khẽ nhíu mày: "Không phải ngươi?"

Thần Đế mỉm cười nói: "Hơn nữa, năm đó ta cũng không phải là truy nguyên Thái Tuế. Ta căn bản không cần truy nguyên Thái Tuế, cũng không cách nào truy nguyên hắn. Bởi vì Thái Tuế là Thông Thiên các bảy đại nguyên lão một trong, ta há có thể đem hắn giải phẫu truy nguyên?"

Tô Vân cau mày, trong lòng có một loại cảm giác không ổn.

Thái Tuế lại là Thông Thiên các bảy đại nguyên lão, cái này chẳng phải là nói, Thái Tuế năm đó cũng vậy theo Thánh Hoàng viễn chinh hải ngoại Tây Thổ Thần Ma một trong?

"Thái Tuế năm đó là Thánh Hoàng quân lương, về sau Thánh Hoàng khải hoàn, hắn chạy tới."

Thần Đế nói: "Thông Thiên các thành lập, hắn liền làm Thông Thiên các nguyên lão. Địa vị của hắn cao hơn ta, ta há có thể truy nguyên hắn? Ta lúc ấy tại Bá Sơn quận lòng đất thành chỗ nghiên cứu, là một tôn bị Thánh Hoàng trấn áp ở nơi đó ma thần!"

Tô Vân trong đầu nhấc lên sóng lớn ngập trời, một làn sóng đấu qua một làn sóng, một làn sóng càng so một làn sóng cao, Thần Đế nói ra tin tức, quả thực kinh người vô cùng!

"Ta lúc ấy bốn phía tìm kiếm di tích thời thượng cổ, muốn từ cái trước thế giới trong di tích tìm kiếm trường sinh chi diệu, tìm đến Bá Sơn quận lòng đất thành. Ở nơi đó, ta phát hiện thế giới trước công pháp ảo diệu, đang mừng rỡ như điên, không ngờ bởi vì thật là vui, tâm thần thất thủ, bị một cái Bàn Dương biến thành tuổi trẻ nữ tử cám dỗ. Ta đi theo thiếu nữ, đi vào trấn áp cái kia ma thần đại điện."

Thần Đế thản nhiên nói: "Chờ đến ta tỉnh táo lại thời điểm, ta phát hiện chẳng biết lúc nào ta đã đi tới đại điện bên ngoài một tòa lưu ly trong tháp, bên cạnh ta đổ đầy Bàn Dương thi thể, đâu đâu cũng có ta ngổn ngang bản thảo. Ta giống như nổi điên chạy đến những kiến trúc khác bên trong, ở nơi đó ta thấy được nhiều hơn nữa Bàn Dương cùng cổ quái kỳ lạ thi thể, đây đều là ta tạo thành, ta bị cái kia ma thần mê hoặc tạo thành…"

Tô Vân ngơ ngác, trong đầu không khỏi xuất hiện như vậy một hình ảnh, lòng đất tro tàn thành, thiếu niên đang nghiên cứu thượng cổ ảo diệu, ngay tại mừng rỡ lúc, thấy được một cái Bàn Dương hóa thành mỹ lệ thiếu nữ, quần áo mỏng manh, mỹ diệu thân thể như ẩn như hiện.

Chương 305 : Bàn Dương chi loạn chân tướng

Chương 305: Bàn Dương chi loạn chân tướng

Xem như Thông Thiên các tuyệt thế thiên tài, vậy mà đối một cái Bàn Dương biến thành thiếu nữ động bỉ ổi chi tâm, đạo tâm của hắn tại thời khắc này dao động, là ma thần chỗ xâm.

Chờ đến thiếu niên này tỉnh táo lại sau đó, hắn đã hoàn thành truy nguyên Bàn Dương cùng ma thần bản thân, tại phong ấn bốn phía kiến trúc cổ xưa bên trong lưu lại rất nhiều bản thảo.

"Thế nhưng là, hắn tại sao có thể đối một cái Bàn Dương có ý nghĩ xấu?"

Tô Vân có chút khó hiểu, đó là một cái Bàn Dương ah, tại sao có thể đối Bàn Dương có ý nghĩ xấu?

Nhưng hắn ngay sau đó nghĩ đến bản thân tựa hồ đối với Tiểu Dao học tỷ cũng từng có ý nghĩ xấu, cũng liền bình thường trở lại.

"Tiểu Dao học tỷ vốn là Hồi Long hà cá bạc tiến hóa Ly Long, Ly Long hóa thành thiếu nữ xinh đẹp, nếu là như vậy dụ dỗ ta, ta chỉ sợ cũng khống chế không được… Không đúng! Oánh Oánh, ngươi còn tại ta trong đầu đúng hay không? Ngươi cưỡng ép nhét cho ta cổ quái kỳ lạ ý nghĩ! Đi ra cho ta!"

Tô Vân đột nhiên nghĩ, bởi vì lo lắng chuyến này hung hiểm, cho nên bản thân để Oánh Oánh rời đi bản thân Linh

giới, đi Trì Tiểu Dao bên người.

"Vị này Thông Thiên các tiền bối là bị ma thần cám dỗ mà sa đọa, chẳng lẽ Oánh Oánh là cái tiểu ma thần? Nếu không trong đầu của ta tại sao lại đột nhiên toát ra loại này ý nghĩ cổ quái?" Trong lòng của hắn thầm nghĩ.

Thần Đế tiếp tục nói: "Ta tại phát giác được mình bị lợi dụng sau đó, đã từng ý đồ giết chết bị trấn áp ở nơi đó ma thần, nhưng mà ta cảm giác sâu sắc thực lực của mình thấp. Ta tại thử nghiệm sau đó, liền thả một cái kiếp hỏa đốt lòng đất tro tàn thành, trốn ra nơi đó."

Tô Vân nhướng nhướng mày.

Thần Đế mặc dù nói nhẹ như mây gió, nhưng cái này nhìn như phong khinh vân đạm trong lời nói giấu giếm rất nhiều tin tức.

Đầu tiên, hắn nói thử nghiệm, cho thấy hắn lúc ấy vì giết chết tôn này ma thần, mà xông vào lòng đất đại điện, đã dùng hết phương pháp sau đó, phát hiện bản thân không làm gì được tôn này ma thần mảy may.

Thậm chí, hắn rất có thể lòng tốt làm chuyện xấu, trong lúc vô hình trợ giúp tôn này ma thần thoát khốn!

Chỉ có như vậy mới có thể giải thích, hắn vì sao đang đào tẩu lúc lửa đốt tro tàn thành. Lửa đốt tro tàn thành mục đích, là vì muốn che giấu bản thân sai lầm cùng thất bại. Rất nhiều tên phóng hỏa, cũng là vì che giấu sự bất lực của mình mà phóng hỏa.

Hắn sai lầm, chính là hắn bị ma thần lợi dụng, phá giải Thánh Hoàng, Ứng Long đám người lưu lại một chút phong cấm, để ma thần trước thời hạn thoát khốn!

Hắn lửa đốt tro tàn thành một mục đích khác, chính là vì tiêu hủy bản thân phạm sai lầm tất cả chứng cứ.

Nhưng hắn lửa đốt tro tàn thành tạo thành một cái khác trọng ý không nghĩ tới kết quả, vậy chính là lòng đất tro tàn thành đốt lên kiếp hỏa, thôn phệ trên đất Bá Sơn thành, tạo thành Bá Sơn quận vô số người chết thảm, cũng tạo thành Bá Sơn thành biến thành đất bên trên tro tàn thành.

Còn có nhất trùng kết quả, chính là tro tàn trong thành tro tàn Thần Vương bởi vậy thoát khốn, dẫn theo tộc nhân sinh hoạt tại hóa thành tro tàn thành Bá Sơn thành bên trong. Bởi vậy tại trận kia Bàn Dương chi loạn bên trong, tro tàn bệnh cũng bởi vậy từ từ thịnh hành mở ra.

"Trong lời nói của hắn ẩn giấu đi nhiều như vậy ý tứ, nhìn tới lời nói của hắn là chân thật, mà thánh nữ bút ký bên trong ghi chép, chín thành đều là giả."

Tô Vân trong lòng yên lặng nói: "Thánh nữ bút ký, chẳng qua là dùng để dẫn dụ ta cắn câu mà bịa đi ra."

Đối với hắn thông minh như vậy người, dù chỉ là một chút xíu tin tức, hắn liền có thể suy đoán ra rất nhiều chuyện.

Thần Đế tiếp tục nói: "Ta trốn từ nơi đó tới sau đó, ước chừng qua một tháng, Bàn Dương chi loạn liền bạo phát."

Tô Vân ánh mắt lóe lên, nói: "Tiếp đó tiền bối thấy được Bàn Dương chi loạn tai nạn trùng trùng điệp điệp, dân chúng tử thương vô số, táng thân tại Bàn Dương lợi trảo cùng răng nhọn phía dưới, tiền bối đột nhiên cảm thấy, cơ hội tới."

Hắn lộ ra nụ cười chế nhạo: "Tiền bối có thể lợi dụng dân chúng đối Bàn Dương đối tử vong sợ hãi, thu thập tín ngưỡng, để cho mình trở thành Thần Chỉ, trở thành lớn nhất người thắng. Ngay sau đó, Thiên Đình liền thành lập."

Thần Đế khẽ khom người: "Tô các chủ thông minh lanh lợi, đoán được không kém, nhưng mà Thiên Đình thành lập muốn so các chủ đoán thời gian muộn mấy năm. Bàn Dương

chi loạn đầu mấy năm lúc, ta hoảng sợ không chịu nổi một ngày, người khác không biết Bàn Dương chi loạn mang ý nghĩa như thế nào, tưởng rằng thiên tai, nhưng mà ta biết chân tướng, bởi vì Bàn Dương ma hóa, chính là ta nghiên cứu ra được."

Hắn đem đoạn lịch sử kia êm tai nói, ma hóa Bàn Dương chi thuật là hắn làm ra, nhưng cũng không phải là hắn thả ra, mà là Bá Sơn quận lòng đất tôn này ma thần, đem tràng này bao phủ hải ngoại Tây Thổ đại lục sợ hãi thả ra ngoài.

Tôn này ma thần cứ việc lợi dụng Thần Đế chân thân phá giải phong ấn, nhưng cũng không hoàn toàn mở ra, hắn còn cần lợi dụng Bàn Dương chi loạn, làm ra sợ hãi vô ngần cùng chém giết đến tăng lên thực lực của mình.

Thần Đế trong lòng đối tôn này ma thần sợ hãi, tại mấy năm sau đó dần dần tiêu tán, ngay sau đó hắn thành lập Thiên Đình.

Tô Vân khóe mắt run rẩy, dò hỏi: "Tôn này ma thần lợi dụng sợ hãi cùng chém giết tăng thực lực lên?"

Thần Đế gật đầu: "Không sai."

Tô Vân lại nói: "Vừa rồi tiền bối nói, ma thần lấy Bàn Dương hóa thành thiếu nữ tới cám dỗ ngươi? Tiếp đó lại tại ngươi thức tỉnh sau đó, lợi dụng ngươi loại bỏ trong điện phong cấm?"

Thần Đế nhướng nhướng mày, không có thừa nhận, cũng không có không thừa nhận.

Tô Vân cau mày, hỏi: "Ngươi là có hay không loại suy nghĩ này, ngươi tất cả việc làm, đều tại cái kia ma thần trong lòng bàn tay, thậm chí liền ngươi phóng hỏa đốt tro tàn thành, hẳn là cũng tại cái kia ma thần trong lòng bàn tay?"

Thần Đế toàn thân hào quang bao phủ, không nhìn thấy khuôn mặt, chẳng qua là hào quang tại hơi hơi rung chuyển: "Đây chỉ là suy nghĩ của ngươi, Thiên Đình Thần Đế, sẽ không phạm vào những này sai lầm."

Tô Vân trầm mặt, lạnh lùng nói: "Bị trấn áp tại Bá Sơn quận lòng đất, là một tôn nhân ma tu thành ma thần, hắn điều khiển ngươi. Ngươi đi vào lòng đất tro tàn thành lúc, ngươi liền trở thành công cụ của hắn! Cho nên cho ngươi lớn như thế sợ hãi, thế cho nên ngươi mấy năm cũng không từng từ hắn trong bóng tối đi ra!"

Thần Đế cười ha ha, tiếng cười tại Lăng Tiêu trong cung qua lại chấn động.

"Nhưng ta cuối cùng vẫn là đi ra, ta tại mấy năm sau đó đột nhiên ý thức được, hắn sở dĩ làm như thế, chính là bởi vì hắn còn không có thoát khốn nguyên nhân. Ngay sau đó ta liền lợi dụng hắn nhấc lên sợ hãi, phát triển Ôi trời ơi đình."

Hắn mỉm cười nói: "Sự tình so ta tưởng tượng còn muốn thuận lợi, hắn cấp mọi người lấy phá huỷ lấy sợ hãi chấm dứt nhìn, mà ta cấp mọi người lấy tín ngưỡng lấy hi vọng lấy cứu rỗi. Tu vi của ta đột nhiên tăng mạnh, cuối cùng có một ngày, ta đã cường đại đến vượt qua Thần Ma mức độ. Ta lật khắp cổ đại thần thoại, chưa bao giờ có Thần Ma có thể so ta càng thêm cường đại. Đợi đến Bàn Dương chi loạn kết thúc về sau, ta cũng đã là từ xưa đến nay đệ nhất nhân… Không đúng!"

Thần Đế cười nói: "Là đệ nhất thần mới đúng."

Tô Vân không để ý đến hắn tự biên tự diễn, dò hỏi: "Như vậy tiền bối, Bàn Dương chi loạn là như thế nào kết thúc?"

Thần Đế trở nên trầm mặc.

Tô Vân hiểu ý, nói: "Ngươi cùng nhân ma lợi dụng lẫn nhau, mà hắn cũng cuối cùng phá vỡ phong ấn, từ lòng đất

thoát khốn. Hắn thoát khốn sau đó, không muốn lại lợi dụng mọi người sợ hãi tới phát triển ngươi…"

"Không. Tô các chủ, ngươi lại sai."

Thần Đế giọng nói bình tĩnh nói: "Bàn Dương chi loạn hậu kỳ, chúng ta đã tạo thành ăn ý, hắn làm ra sợ hãi thu hoạch sợ hãi, ta hấp thu tín ngưỡng, luyện thành càng nhiều kim thân, hai bên không xâm phạm lẫn nhau, bình an vô sự. Nhưng mà chúng ta điều khiển thế gian ba mươi năm sau đó phát hiện, tân học đang thiêu đốt tro tàn cùng tử vong ở giữa sinh ra. Chúng ta không hẹn mà cùng ngừng lại, khẩn trương nhìn cái này có khả năng sẽ thành tựu chúng ta cũng có khả năng sẽ lật đổ chúng ta cây non."

Tô Vân rùng mình một cái.

Hắn đối tân học sinh ra có rất nhiều suy đoán, thậm chí một lần nghi ngờ là nhằm vào Nguyên Sóc âm mưu, nhưng là từ hiện tại đến xem, tân học sinh ra chẳng qua là ngẫu nhiên, thậm chí có thể nói là may mắn!

Bởi vì lúc đó Thiên Đình cùng ma thần cái này hai đại cự đầu, tùy thời có thể lấy đem tân học cây non diệt trừ!

Bàn Dương chi loạn, cứ như vậy kỳ diệu kết thúc, mà tân học nhưng cũng ngoan cường sống sót, Thần Đế rất giống mượn cỗ này tân sinh lực lượng, ngay sau đó nâng đỡ rất nhiều tân học thủ lĩnh.

"Dù vậy, ta vẫn là cảm giác được mọi người đối Thiên Đình tín ngưỡng suy giảm."

Thần Đế nói: "Nhưng mà tôn này ma thần nhưng như cá gặp nước, điều khiển Tây Thổ các quốc gia chiến tranh, thu hoạch tử vong cùng sợ hãi. Ta cảm nhận được lực lượng của hắn tại ngày càng tăng thêm, càng ngày càng không vừa lòng. Hắn những năm này đã thả ra không ít bị trấn áp trong lòng

đất ma thần, trước đây không lâu, ta phát hiện hắn có động tác lớn, hắn xoắn xuýt mặt khác Thần Ma, thiết kế đả thương phong ấn bọn họ Thần Ma, Ứng Long."

Tô Vân nháy mắt mấy cái, thầm nghĩ: "Nói như vậy, Ứng Long lão ca là bị thành đại ma thần nhân ma, xoắn xuýt một đám lúc trước bị lão ca ca trấn áp tồn tại, đem hắn đánh cho thê thảm như thế. Trách không được lão ca ca sẽ bị bọn họ nhét về bị trấn áp trong phong ấn, lại mưu đồ lừa dối ta, để cho ta luyện chết lão ca ca. May mắn lão ca ca đệ đệ, cũng chính là ta, rất thông minh, không có mắc lừa…"

Thần Đế mỉm cười nói: "Như vậy, Tô các chủ nhìn ra được không?"

Tô Vân mỉm cười nói: "Nhìn ra rồi."

Thần Đế "A" một tiếng, thỉnh giáo nói: "Xin hỏi Tô các chủ nhìn ra cái gì?"

"Nhìn ra ngươi nhất định phải cùng ta liên thủ, mới có thể đối kháng cái kia nhân ma cùng với khác ma thần, cũng nhìn ra hải ngoại Thông Thiên các chủ cùng ngươi cũng không đối phó."

Tô Vân cười nói: "Vị này hải ngoại các chủ rất có thể đã đầu nhập vào đại ma thần, ngươi tuy là phong hắn cái tuổi này nhẹ nhàng mao đầu tiểu tử vì Thánh Hoàng, nhưng mà hắn dường như cũng không để ý ngươi phong thưởng! Dã tâm của hắn bừng bừng, không muốn quân quyền thần phục tại thần quyền phía dưới. Cho nên hắn thông qua Minh Ngọc Phi tới bố cục ám toán ta, để cho ta cùng ngươi xung đột."

Tô Vân thản nhiên nói: "Tuy là ngươi cũng không phải vật gì tốt, nhưng mà hắn cùng đại ma thần cũng không phải đồ tốt, các ngươi chẳng qua là cá mè một lứa mà thôi."

Thần Đế cười ha ha, thản nhiên nói: "Nhưng ngươi không có lựa chọn nào khác, chỉ có cùng ta hợp tác, ngươi mới có thể diệt trừ hắn, trở thành chân chính các chủ! Ngươi không biết lực lượng của hắn, cũng không biết trí tuệ của hắn, hắn tại Thông Thiên các bên trong đã có không ít nguyên lão ủng hộ hắn!"

Tô Vân trong lòng nghiêm nghị.

Minh Ngọc Phi bố cục ám toán hắn lúc, Thái Tuế ngay tại một bên, hiển nhiên Thái Tuế nguyên lão này đã lựa chọn hải ngoại các chủ.

Mà Bạch Trạch, Tỳ Hưu các nguyên lão, có hay không cũng làm ra lựa chọn của mình?

"Ngươi muốn chỉ dựa vào Nguyên Sóc Thông Thiên các liền tranh thủ đến chính thống chi vị, gần như là không thể nào, bởi vì Thông Thiên các từ lúc thành lập bắt đầu, trọng tâm liền đặt ở hải ngoại."

Thần Đế thản nhiên nói: "Mà ta tại Thông Thiên các cao tầng bên trong, có không kém hơn nguyên lão thực quyền! Có ủng hộ của ta, địa vị của ngươi liền sẽ vững chắc một phần! Đầu nhập vào ta, ta cho ngươi lực lượng!"

Tô Vân cười nói: "Nhưng ta cũng có thể cùng hải ngoại các chủ liên thủ, trước diệt trừ ngươi, lại nhất quyết thư hùng. Ngươi đầu nhập vào ta, ta bảo vệ ngươi không chết."

Thần Đế châm chọc nói: "Diệt trừ ta sau đó, ngươi sẽ là hắn cùng đại ma thần đối thủ? Đừng đem tự xem đi đến quá cao Tô các chủ. Ứng Long bị thương, ma thần chắc chắn sẽ đuổi giết Ứng Long, không bao lâu nữa bọn họ liền sẽ tra được, Ứng Long trốn ở sau lưng của ngươi. Ngươi cảm thấy, bị phong ấn ở trong cơ thể ngươi những cái kia Thần Ma, có mấy cái có thể chịu được cám dỗ của hắn?"

Tô Vân trong lòng nhảy lên kịch liệt một chút.

Hắn trí nhớ trong phong ấn chín mươi sáu Thần Ma, loại trừ Ứng Long bên ngoài, chỉ sợ đều không có trấn áp đến tâm không cam tình không nguyện, nếu như tôn này đại ma thần cùng bọn hắn đạt được chung nhận thức, hắn cùng Ứng Long đều phải chết không nơi táng thân!

Thần Đế đối với hắn tâm tư rõ như lòng bàn tay, nói: "Nhưng mà ta lại có thể giúp ngươi đối kháng bọn họ, chỉ cần ngươi hiệu trung ta."

Tô Vân cười ha ha, đứng dậy, xoay người hướng đi ra ngoài điện, lạnh nhạt nói: "Ta chính là Thông Thiên các chủ, há có hiệu trung ngươi đạo lý? Ngươi ta có thể hợp tác, nếu là hợp tác, đương nhiên là đôi bên cùng có lợi."

Tô Vân đứng tại ngoài điện, dựng thẳng lên ngón trỏ trái, nghiêng đầu cười nói: "Ngươi khinh thường ta. Đại ma thần đuổi giết, ta sẽ bản thân giải quyết! Cáo từ!"

Thần Đế ngồi ngay ngắn tại chỗ đó, không nhúc nhích: "Bản thân giải quyết? Ngươi lấy cái gì giải quyết?"

Hắn đưa mắt nhìn Tô Vân rời đi, mà vào lúc này, Ngọc Sương Vân đám người cuối cùng leo lên lối thoát, đi tới đại điện trước cửa.

Ngọc Sương Vân nhìn nhìn Tô Vân, lại nhìn một chút Lăng Tiêu trong cung Thần Đế, có chút chần chờ. Chỉ thấy mặt khác học cung sĩ tử đều đã hướng trong cung dũng mãnh lao tới, lễ bái Thần Đế.

Ngọc Sương Vân trong lúc nhất thời không biết nên lựa chọn ra sao.

Mà vào lúc này, Nguyên Sóc Đông hải quận ven biển chính vào đêm khuya, Đại Tần thủy sư bên trong, một cái Đại Tần

tướng quân mơ thấy Thần Đế báo mộng, thư một phong, mạng hắn đưa cho Nguyên Sóc quốc thừa tướng Ôn Quan Sơn.

Tướng quân kia khi tỉnh lại, quả nhiên thấy một phong thư đặt ở bên gối.

Qua mấy ngày, Diệu Bút Đan Thanh biến thành Ôn Quan Sơn mở rộng thư nhìn lại, chỉ thấy trên thư viết: "Vũ Lăng ngô đệ: Thấy chữ như mặt. Tinh đô vội vàng từ biệt gần sáu mươi năm, côn đệ chi giọng nói và dáng điệu giống như bên tai ở trước mắt. Hiện có một Nguyên Sóc người Tô Vân, vượt biển mà đến, thể có ma thần các tướng, tư loạn Tây Thổ…"

Đan Thanh khép sách lại thư, kinh ngạc nói: "Liền hắn cũng không làm gì được Tô sĩ tử ư? Thế cho nên muốn tới thư cho ta, lĩnh giáo Tô sĩ tử điểm yếu, hướng ta đòi hỏi phong ấn phù văn."

Chương 306 : Bắt hung đồ Trương Tam

Chương 306: Bắt hung đồ Trương Tam

Đan Thanh đứng dậy, đi tới đi lui.

Năm mươi tám năm trước hắn vượt qua biển cả, đi tới Đại Tần, bởi vì khi đó hắn đối thủ cũ "Tiết Thanh Phủ" cũng tại hải ngoại, mục đích của hắn chính là truy lùng lúc tuổi còn trẻ Tiết Thanh Phủ.

Tại Đại Tần, hắn thấy được một cái phát triển không ngừng mới đế quốc, cũng nhìn được rất nhiều khó tin hiện tượng.

Thời điểm đó hắn đã Nguyên Đạo cảnh giới tồn tại, những nơi đi qua, Đại Tần trên dưới đương nhiên là trọng đãi vô cùng. Dù sao khi đó Nguyên Sóc vẫn là thiên triều thượng quốc, Đại Tần đối mặt Nguyên Sóc có một loại trời sinh phức cảm tự ti.

Bất quá, Đan Thanh vẫn là gặp để hắn nhìn không thấu nhân vật, nhân vật này chính là phương tây Thiên Đình Thần Đế.

Tại Tinh đô, hắn cùng Thần Đế có một đoạn thời gian giao lưu, hai bên đều thu hoạch không ít. Hai người đều tại nội tâm thân ngoại hóa thân bên trên có phi phàm trình độ, tự nhiên có rất nhiều lời có thể nói.

Đan Thanh cũng là vào lúc đó ý thức được phương tây tân học to lớn tiềm lực, bởi vậy lặng yên tại hải ngoại bố cục.

“Chẳng qua là, lão hữu, ngươi chậm một bước, ta đã đem tiền đánh bạc đặt tại Thánh Hoàng cùng tân học trên người.”

Đan Thanh dừng bước, mỉm cười nói: “Ngươi cái kia một bộ, đã trở thành tân học chướng ngại vật. Chẳng qua ngươi muốn đối phó Tô sĩ tử, ta vẫn là tình nguyện giúp ngươi một vấn đề nhỏ…”

Hắn tiềm vận tâm thần, dụng tâm quan tưởng, lấy chân nguyên hóa thành một cái phù văn lạc ấn tại một nén hương bên trên, sai người bắt lại đi, phân phó nói: “Đi tới người Tây Dương miếu thờ bên trong, đem cái này nén hương đốt.”

Người hầu liền cầm trong tay cái này nén hương, đi tới Đông hải lân cận, tìm đến một cái người Tây Dương miếu thần , lên hương.

Đan Thanh mỉm cười nói: “Đồ vật ta cho ngươi, chẳng qua là kẹp ở ngàn vạn ngu dân tụng niệm bên trong, có thể hay không từ những âm thanh này bên trong tìm đến ta đưa cho ngươi phong ấn phù văn, liền xem chính ngươi bản lĩnh.”

Hai tháng sau đó, Thần Đế mới từ rối loạn như ma tụng niệm bên trong, tìm đến cái kia nén hương thiêu đốt lúc tản ra quan tưởng lạc ấn, không khỏi lặng im rất lâu.

“Lão hồ ly, ngươi giấu sâu như vậy, là không muốn để cho ta phát hiện ư? Hơn nữa, ngươi cho ta vẫn là cái không trọn vẹn phù văn…”

Thần Đế cười lạnh: “Chẳng qua ngươi cho rằng vậy thì có thể làm khó ta? Ta sẽ đem phù văn này hoàn thiện!”

…

Lại nói Tô Vân phát ra lời hung ác, muốn một mình ứng đối đại ma thần, nhưng khi hắn Thiên Đình Lăng Tiêu cung một khắc này, trong lòng cũng đã tại lúng túng.

“Da trâu ta thổi, mặt mũi ta trang, hiện tại nên lấy ra bản lĩnh thật sự! Ta nên như thế nào ứng đối rất nhiều ma thần đuổi giết? Những này ma thần, liền Ứng Long lão ca ca cũng đánh đến trọng thương sắp chết, nếu là tìm đến ta…”

Hắn khổ sở suy nghĩ, hiện tại con đường duy nhất, chính là nội tâm đi vào phù văn chi tường, đi vào trí nhớ phong ấn, tìm kiếm chịu cứu Ứng Long Thần Ma!

Đương nhiên, hắn càng có thể là một đi không trở lại, bị vây chết tại phù văn chi sau tường, hoặc là tìm lộn đối tượng, tìm đến Ứng Long kẻ thù, trực tiếp bị đối phương đánh chết!

“Nhất định muốn liều một phen!”

Tô Vân ngay sau đó quyết định: “Cần quyết đoán mà không quyết đoán, ắt gặp hắn loạn! Ta nhất định phải nhanh chóng quyết định, nếu bị ma thần tìm đến trên cửa, chắc chắn phải chết! Ta hiện tại liền rời đi Thiên Đình, đi tìm Oánh Oánh. Oánh Oánh học thức uyên bác, có nàng tại, ta sống trở về tỷ lệ càng lớn!”

Hắn đi tới trước cổng trời, nhìn xuống dưới, chỉ thấy hư không mênh mông, vô cùng vô tận, Thiên Đình giống như là ở tại vô tận cao chỗ, không nhìn thấy mặt đất.

Mà Tô Vân lại biết, tất cả những thứ này chẳng qua là Thông Thiên các vị tiền bối kia tạo nên ảo giác, thực ra Thiên Đình chẳng qua là hắn Linh giới.

“Từ nơi này nhảy xuống, hẳn là liền sẽ trở lại Đế cung Quang Vũ cung trước cửa trên quảng trường. Đáng tiếc, không biết Thần Đế sau lưng người kia rốt cuộc là Thông Thiên các bên trong vị nào cao thủ, liền xem như ta hỏi thăm hắn cũng sẽ không nói. Nhưng mà, hắn sớm muộn sẽ lộ ra sơ hở!”

Tô Vân không cần nghĩ ngợi, từ phía trên trong môn phái nhảy xuống.

Tiếng gió gào thét truyền đến, thân hình của hắn nhanh chóng hạ xuống, trước mắt đột nhiên xuất hiện sáng chói quần tinh, từ bên cạnh hắn thoáng một cái đã qua, bức này cảnh tượng quả thực đáng sợ, nhưng Tô Vân lại biết tất cả những thứ này đều chỉ là ảo giác.

"Giả, dọa ta. Ta dùng Thủy Kính tiên sinh tặng cho ta gương sáng đi qua trên mặt trăng, thấy qua vũ trụ, giữa các vì sao khoảng cách, không biết do bao xa, chỉ có vứt bỏ thân thể nội tâm mới có thể bay nhanh như vậy…"

Nhưng mà hắn còn tại hạ xuống, hạ xuống tốc độ càng lúc càng nhanh, loại tình hình này cho dù là hắn cũng không nhịn được phạm vào nói thầm: "Chẳng lẽ nói ta thật tại rơi xuống? Nếu như không thêm vào đề phòng, chẳng phải là muốn ngã chết… Không, đây tuyệt đối là giả tượng! Ta nếu là để ý tới, ắt gặp Thần Đế chê cười, nói ta chỉ đến như thế!"

Tô Vân cố nén thi triển thần thông đối kháng hạ xuống chi thế xúc động, nhưng vào lúc này, hắn đột nhiên nhìn thấy phía dưới xuất hiện một cái tinh cầu khổng lồ, bản thân từ tinh cầu trên không rơi vào đại khí bên trong, còn tại điên cuồng hướng phía dưới rơi xuống!

Mà tại hắn phía dưới, đại lục trở nên càng lúc càng lớn, sơn mạch như là phục long, trùng điệp chập chùng, cũng là càng lúc càng lớn càng ngày càng rõ ràng.

Tô Vân trong lòng sợ hãi càng lúc càng lớn, trơ mắt nhìn bản thân lấy vô cùng kinh người tốc độ hướng mặt đất đập đi!

Mà trên mặt đất, Tinh đô cũng tự xuất hiện, từng tòa xây dựng xuyên thẳng trời cao, thân ảnh của hắn từ xây dựng ở giữa xuyên qua, đập về phía Đế cung!

Phía dưới, chính là Đế cung Quang Vũ cung trước cửa quảng trường!

Tô Vân cuối cùng áp chế không nổi sợ hãi, gầm thét liên tục, thôi thúc Tạo Hoá chi thuật, thân thể đột nhiên biến hóa, hóa thành một cái Thiên Bằng cố gắng vỗ cánh đối kháng hạ xuống chi thế!

Nhưng mà hạ xuống chi thế vẫn là không cách nào ngăn cản, hắn sắp rơi thịt nát xương tan.

“Ah ah ah —— “

Tô Vân nhịn không được sợ hãi mà phát ra sợ hãi kêu, hai cánh ngăn tại trước người, nhưng vào lúc này, hắn hai chân rơi xuống đất, không có một chút điểm xung kích chi thế.

Tô Vân ngẩn ngơ, bên tai truyền tới một âm thanh: “Thôi đi, chỉ đến như thế.”

Thanh âm này, chính là Thần Đế âm thanh, đặc biệt là “thôi” chữ nhả âm, cùng Tô Vân đại chiến Ngọc Sương Vân, Tiên kiếm trảm yêu long chém vào Thiên Đình lúc cái kia một tiếng “thôi” chữ giống nhau như đúc!

Tô Vân hai cánh chặn lại mặt, toàn thân cao thấp đâu đâu cũng có mồ hôi, thiếu niên biến thành Thiên Bằng bốn phía nhìn lại, chỉ thấy hắn giờ phút này tốt lành đứng tại trên quảng trường, sau lưng chính là đứng lại trên quảng trường toà kia Thiên môn.

Lúc trước, bọn họ bắt đầu từ toà này Thiên môn bên trong đi vào Thiên Đình.

Nói cách khác, Tô Vân là từ toà này Thiên môn bên trong nhảy ra, từ khung cửa đến rơi xuống đất, nhiều nhất nửa thước độ cao!

Tô Vân cánh chim bỗng nhiên thu lại, hiện ra Trương Tam chi thân, sắc mặt âm trầm, đột nhiên lại mặt giãn ra cười nói: “Năm tấc khoảng cách, giống như là vượt qua vũ trụ hư không, Thần Đế ngươi thật sự bản lĩnh bất phàm. Coi như

ngươi đùa nghịch đến ta! Ta đại náo Thiên Đình, đem ngươi ra sức đánh một trận, ngươi nếu là không trả thù ta, ta còn muốn lo lắng ngươi là có hay không là ý định xử lý ta. Ngươi trả thù, ta ngược lại yên tâm, chứng minh ngươi sẽ không hạ tử thủ."

Hắn vừa rồi một tiếng kêu sợ hãi, âm thanh khá lớn, nhưng cũng may Đế cung lúc này chính vào khi đi học kỳ, các cung đều tại giảng bài, trên quảng trường không có người nào.

Tô Vân đi về phía Y Thần cung phương hướng đi tới, thầm nghĩ: "Hiện tại liền đi tìm Đổng y sư cùng Tiểu Dao học tỷ, như đã nói qua, thần đao Kim Thiên Ứng hẳn là đến đi?"

Đối với vị này hiện nay Đại Tần đệ nhất thần đao, Tô Vân cũng rất muốn thăm hỏi một hai.

"Phương Kiến Thu gọi Kim Thiên Ứng là thiên hạ đệ nhất thần đao, thiên hạ đệ nhất khẳng định là khoe khoang, nhưng Đại Tần đệ nhất cũng không kém."

Tô Vân vừa đi vừa nghĩ, thầm nghĩ: "Đổng y sư đao, thì là vô cùng trầm ổn, hắn nếu là có thể cùng Đổng y sư liên thủ, cắt bỏ Cảnh Triệu lão động chủ nội tâm bên trong ma hóa bộ phận, lão động chủ liền có thể phục hồi như cũ."

Hắn cứ việc đối y thuật không hiểu nhiều lắm, nhưng mà cũng biết, trực tiếp cắt bỏ nội tâm bên trong ma hóa bộ phận, nhất định đối nội tâm cùng tu vi có chỗ tổn thương, thậm chí có thể sẽ ảnh hưởng đến trí nhớ cùng tính cách.

Chẳng qua là Cảnh Triệu nhập ma đã sâu, nếu như có Ngô Đồng tại, còn có thể áp chế hắn ma tính, nhưng Ngô Đồng đi tới Đại Tần sau đó, liền biến mất vô tung, không chỗ có thể tìm ra.

Bởi vậy vì bản thân cùng Ngư Thanh La lý do an toàn, Tô Vân chỉ có thể mặc cho Đổng y sư cùng Kim Thiên Ứng trị liệu Cảnh Triệu.

Lúc này, Đế cung chính vào nhập học, trên đường không người, chỉ có mấy cái quét rác tăng lữ, Tô Vân từ một bên đi qua, những cái kia tăng lữ cũng không ngẩng đầu nhìn hắn, không biết tu chính là cái gì thiền.

Liền như thế, Tô Vân lên đường bình an đi tới Y Thần cung, xa xa liền thấy Y Thần cung mang theo bạch tố, bày biện vòng hoa, giống như là người chết.

Tô Vân đến gần đi vào, lại thấy Y Thần cung trung ương xếp đặt một cái linh đường, trên linh đường còn có lượn lờ khói hương, hẳn là có người vừa mới dâng qua hương, mà lư hương đằng sau thì lưu một chiếc quan tài, hiển nhiên người chết thân phận không thể coi thường.

Tô Vân dừng bước nhìn câu đối phúng điếu, lại là nói Y Thần cung thái đấu Phương Kiến Thu thiên cổ.

"Y Thần cung thái đấu Phương Kiến Thu đã chết?"

Tô Vân lấy làm kinh hãi, tiến lên vì Phương Kiến Thu bên trên mấy nén hương, rất cung kính bái một cái.

Hắn đi ra linh đường, không đi ra mấy bước, lại gặp được một tòa khác linh đường, cũng là lưu một chiếc quan tài, quan trước là lư hương, trong lò khói hương lượn lờ, linh đường trước thì bày biện vòng hoa.

Tô Vân đi ngang qua nhìn lại, trên đó viết Y Thần cung thần đao Kim Thiên Ứng thiên cổ chữ.

Tô Vân từ bên cạnh đi qua, thầm nghĩ: "Y Thần cung thoáng cái chết mất hai người, đều là khó lường đại cao thủ, thần đao Kim Thiên Ứng… Thần đao Kim Thiên Ứng! Hắn chết như thế nào?"

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, liền nghe được tiếng chuông tan học vang lên, Y Thần cung đám sĩ tử nhao nhao đi ra ngoài, xa xa cùng hắn đối mặt.

Hai bên đều là ngẩn ngơ.

“Trương Tam, ngươi cái này sĩ tử, vì sao sớm như vậy từ Thiên Đình trở về? Ngươi không có nắm chắc đến lần này tốt đẹp cơ…”

Một vị Y Thần cung tiên sinh nói nói, liền đột nhiên tỉnh ngộ lại, lớn tiếng la lên: “Trương Tam! Là Trương Tam! Không được để Trương Tam đi!”

Tô Vân vẻ mặt tươi cười, trong lòng buồn bực: “Trương Tam thì làm sao? Ta lần này rất ngoan ngoãn, rất thành thật đây…”

Mặt khác sĩ tử cùng tiên sinh nhao nhao vọt tới bên này, nhao nhao la lên: “Không được để Trương Tam đi!”

Tô Vân nhìn thấy bọn họ đằng đằng sát khí đánh tới, không khỏi sợ hết hồn, vội vàng xoay người, con mắt nhìn qua thoáng nhìn sau lưng lít nha lít nhít phi đao cùng châm bạc bay lên, thậm chí còn có một cái lò luyện đan to lớn bị thôi thúc, một tiếng ầm vang đụng xuyên Y Thần cung đại điện, rõ ràng là một kiện uy năng vô cùng lớn linh binh!

Tô Vân da đầu run lên, một bên xoay người lao nhanh, một bên thân thể nhanh chóng biến hóa, từ trong cơ thể chui ra lít nha lít nhít vảy rồng, đỉnh đầu sinh ra sừng rồng, xương đuôi điên cuồng sinh trưởng, hướng Ứng Long thay đổi!

Dưới chân của hắn đã bắt đầu sinh ra phong lôi vân sương mù, sắp điều khiển phong lôi bay lên trời!

“Khó hiểu, bọn họ là thế nào biết ta đại náo Thiên Đình? Chẳng lẽ Thần Đế bán đi ta? Không thể!”

Tô Vân thoát ra mấy chục trượng, thân thể đã hóa thành Ứng Long, sau lưng Kim Sí sinh trưởng, dưới chân mây mù lượn lờ, lôi đình mãnh liệt!

Hô ——

Hắn bay lên trời, tốc độ đại tăng, đem một đám linh khí nhao nhao để qua sau lưng!

Nhưng vào lúc này, chiếc kia lò luyện đan to lớn trên không trung xoay tròn, trong lò có đan hỏa cháy hừng hực, xoay ngược chiều, hình thành Thái Cực đồ án, mà mấy cái Y Thần cung tiên sinh trôi lơ lửng ở lò luyện đan về sau, hợp lực thôi thúc bảo vật này!

Tô Vân biến thành Ứng Long vỗ cánh ở giữa bay ra trăm trượng, đột nhiên đan lô bên trong quang mang soi sáng ra, đem Ứng Long định trụ, hướng đan lô bên trong kéo đi.

Tô Vân lay động vảy rồng, trong lò luyện đan soi sáng ra thần quang bị vảy rồng khúc xạ, bốn phương tám hướng chiếu đi, từng cái sĩ tử kêu thảm, nhao nhao ngã xuống, có người bị quang mang xuyên thủng, trước sau trong suốt, có người thì bị quang mang lóe dừng con mắt!

Mà những cái kia bị tế lên bay tới linh khí, bị những ánh sáng này chiếu rọi, thì nhao nhao rơi xuống trên mặt đất!

"Mau!" Đan lô về sau, mấy cái kia tiên sinh đồng thời quát lớn, dấu bàn tay tại đan lô bên trên!

Lò luyện đan tốc độ nhất thời tăng tốc, hô một tiếng đem Tô Vân biến thành Ứng Long thu vào đan lô bên trong!

"Trước đừng luyện chết hắn! Bắt lấy Trương Tam, ép ra họ Đổng tặc nhân cùng họ Trì tặc nhân!" Một vị tiên sinh la lên.

Tô Vân rơi vào trong lò đan, đâu đâu cũng có rừng rực đan hỏa, đây là Y Thần cung lò luyện đan, chính là linh binh, coi như hắn hóa thành Ứng Long cũng sẽ bị dễ dàng luyện chết.

Cũng may đan hỏa uy năng đột nhiên giảm bớt một chút, hiển nhiên những cái kia Y Thần cung cao thủ ý định bắt hắn

lại ép hỏi "Họ Đổng tặc nhân" cùng "Họ Trì tặc nhân" tung tích!

Tô Vân nhân cơ hội thân thể biến hóa, hóa thành Tất Phương, điều khiển rừng rực đan hỏa vỗ cánh ở giữa từ đan lô bên trong bay ra.

Mấy cái kia Y Thần cung tiên sinh giết tới trước mặt, lại thấy Tô Vân thoát khốn, trong lòng giật mình, đang muốn ra tay, chỉ thấy Tô Vân kề sát đất vỗ cánh mà đi, sau lưng một chuỗi đan hỏa.

Mấy cái kia tiên sinh vội vàng đứng tại lò luyện đan bên trên, hợp lực thôi thúc lò luyện đan từ phía sau đánh tới, những người kia vẫy chào, chỉ thấy đan lô bên trong từng cái bị đốt đến đỏ thẫm phi đao cùng châm bạc gào thét bay ra, thẳng đến Tô Vân biến thành Tất Phương mà đi!

Phía trước chính là Đế trong cung một mảnh hồ lớn, Tô Vân kề mặt hồ phi hành, đột nhiên rơi vào trong hồ hóa thành một đầu ấu Côn lặn xuống nước mà bơi, ở trong nước nhấc lên một hồi sóng lớn ngập trời, chặn lại phía sau!

"Vù!"

Phi đao cùng châm bạc đi vào sóng lớn bên trong, uy lực suy giảm, mấy cái kia Y Thần cung tiên sinh cười lạnh: "Hạ độc!" Dứt lời liền đem đều tự luyện độc nghiêng đổ vào hồ.

Nhưng thấy hồ lớn rất nhanh tới chỗ tẩy trắng, đều là bị độc chết tôm cá ba ba sâu, không thiếu có quái vật khổng lồ. Tô Vân biến thành Đại Côn đột nhiên vọt ra khỏi mặt nước, hóa thành một cái Chu Yếm rơi vào trên bờ, nhanh chóng trong khi đi vội phi thân nhảy vào một tòa học cung bên trong, nhấc lên hỗn loạn tưng bừng.

Mọi người đuổi theo, lại thấy cái kia Chu Yếm xuyên tường mà qua, tại sau tường hóa thành Phì Di, võ nghệ cao

cường, bốn phía phun độc, nhấc lên hỗn loạn lớn hơn.

Mọi người đuổi đem đi qua, chỉ thấy Phì Di không thấy bóng dáng.

Đột nhiên có người la lên: "Ở đây, hắn biến thành Tranh Nanh!"

Mọi người truy sát tới, lại có la lên: "Chạy đến nơi đây! Tên kia Kim Hống, đánh ngã mấy người, nhảy qua đại điện đi!"

Bốn phía hỗn loạn tưng bừng, Đế trong cung càng ngày càng náo nhiệt, đâu đâu cũng có đuổi bắt Trương Tam sĩ tử cùng tiên sinh.

Lúc này, Ngọc Sương Vân đi tới truy nguyên cung phía trước, tay vịn tảng đá điêu khắc thành Ích Tà, nói: "Ta nhìn thấy truy nguyên cung trước Ích Tà, bị người vứt xuống trong khe cống ngầm."

Cái kia Ích Tà đột nhiên mở mắt ra, nhanh như chớp bốn phía liếc mắt nhìn.

Chương 307 : Lại đi ra một vị lão ca ca

Chương 307: Lại đi ra một vị lão ca ca

Ngọc Sương Vân đứng tại Ích Tà bên dưới, cười nói: "Trương Tam làm nhiều việc ác, nhưng lần này lại không phải là Trương Tam phạm án, mà là cùng Trương Tam cùng một chỗ đi vào Đế cung họ Đổng tặc nhân cùng họ Trì tặc nhân phạm án. Cái này hai tặc giết Phương Kiến Thu cùng Kim Thiên Ứng, bị Đại Tần cả nước truy nã, đã chạy trốn tới nước ngoài."

Cái kia Ích Tà Nhãn hạt châu chuyển động, môi không động, trong miệng nhưng truyền đến âm thanh, thấp giọng nói: "Như vậy, Trương Tam mang tới cái kia lão bánh chưng đi nơi nào?"

"Lão bánh chưng bạo khởi đả thương người, bỏ trốn." Ngọc Sương Vân nói.

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, từ tảng đá bên trên xuống tới, khó hiểu nói: "Ngươi vì sao cũng rời đi Thiên Đình, không có đi yết kiến Thần Đế?"

"Yết kiến hắn có ích lợi gì? Hắn cũng không phải chân chính Thần Đế, chẳng qua là một kẻ phàm nhân mà thôi."

Ngọc Sương Vân cười lạnh nói: "Cái gọi là yết kiến, thật sự là chặt chẽ vững vàng yết kiến, cùng mặt khác sĩ tử cùng một chỗ quỳ ở nơi đó, trong miệng nói buồn nôn lời nói, ta không thể! Huống chi, nhân gia đã có các chủ!"

Nàng dựa vào tại Ích Tà trên người, một bộ rất là thân mật bộ dạng.

Tô Vân rùng mình một cái, vội vàng đem nàng tung ra.

Ngọc Sương Vân không để ý lắm, cười nói: "Trương Tam đã sớm bị cả nước truy nã, chẳng qua là chính ngươi còn không biết mà thôi. Lúc này Đế cung nội ngoại, ba tầng trong ba tầng ngoài, đều là cao thủ, bố trí xuống thiên la địa võng, chỉ chờ bắt ngươi quy án."

Tô Vân hơi lắc người, trở lại thân người, thản nhiên nói: "Bọn họ muốn bắt người là Trương Tam, cùng ta Tô Vân có quan hệ gì đâu?"

Ngọc Sương Vân cười lạnh nói: "Có quan hệ gì đâu? Sư phụ ta chính là Đại Tần quốc sư Ngọc Đạo Nguyên, hắn nhưng là ủng hộ Thánh Hoàng! Nếu là bắt được ngươi, mặc kệ ngươi là Tô Vân vẫn là Trương Tam, hắn khẳng định xem ngươi là Trương Tam, tất cả chém!"

Tô Vân không hiểu chút nào: "Chiếu ngươi nói đến, Đế cung cung chủ Ngọc Đạo Nguyên là các ngươi Đại Tần tiểu Thánh Hoàng người, Đế cung lại là Thiên Đình thế lực, tiểu Thánh Hoàng lại cùng Thiên Đình minh tranh ám đấu. Quan hệ của các ngươi vì sao loạn như vậy?"

Ngọc Sương Vân nói: "Tu luyện tới Nguyên Đạo cảnh giới tồn tại, ai không muốn thoát khỏi Thần Đế khống chế? Võ Thánh Giang Tổ Thạch, không phải cũng là đi tại phía trước, thậm chí cưỡng đoạt Thiên Đình chư thần nguyên khí, luyện cho mình dùng ư? Đại Tần cao tầng cùng Thiên Đình mâu thuẫn, so ngươi tưởng tượng đến còn muốn sâu."

"Lại có việc này?"

Tô Vân như có điều suy nghĩ, tu luyện tới Ngọc Đạo Nguyên, Giang Tổ Thạch loại kia cảnh giới, quả thực là không

nguyện nhận người chưởng khống, cái này cũng liền tạo thành Giang Tổ Thạch đám người cùng tiểu Thánh Hoàng liên minh.

"Tiểu Thánh Hoàng người này, rất là lợi hại. Nếu như Thần Đế không có gạt ta lời nói, như vậy tiểu Thánh Hoàng loại trừ cùng đại ma thần liên thủ bên ngoài, còn cùng Ngọc Đạo Nguyên, Giang Tổ Thạch đám người thông đồng, thậm chí liền Thông Thiên các bảy đại nguyên lão cũng có nhiều ủng hộ hắn!"

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị, cái này Đại Tần Thánh Hoàng quả thực có có chút tài năng.

Nhất làm người ta cảm giác được hắn người đáng sợ là, Thần Đế tự thân gia phong hắn vì Thánh Hoàng, tác thành cho hắn thanh danh!

Đây mới là tập hợp ngàn vạn sủng ái cùng một thân!

Nghĩ đến bản thân sắp cùng dạng này người tranh đoạt Thông Thiên các chủ chi vị, Tô Vân không khỏi có chút phấn khởi, lại có chút cảnh giác.

Hắn nếu như đi nhầm một bước, đều lúc nào cũng có thể rơi xuống vực sâu vạn trượng, vạn kiếp bất phục!

Tô Vân thay đổi xương cốt cấu tạo, gia tăng mấy đoạn cột sống, để cho mình cao hơn mấy tấc, lại thay đổi khuôn mặt cơ bắp, thay đổi dung mạo, để cho mình thoạt nhìn như là khoảng ba mươi tuổi, nói: "Nhìn như vậy đến, Thần Đế tình hình so ta tưởng tượng còn nguy hiểm hơn! Hắn cần ta, càng hơn ta cần hắn. Hắn nhất định sẽ đi cầu ta."

Ngọc Sương Vân nhìn người tiểu nam nhân này, hắn quá tự tin, thế cho nên tuy là tuổi tác rất nhỏ, nhưng lại có rất nhiều trưởng thành nam tử cũng chưa từng có mị lực.

"Ngươi dạng này không cách nào đi ra Đế cung. Đế cung nội ngoại đều có cao thủ trấn thủ, ngươi một người xa lạ đi ra

ngoài, chắc là phải bị bắt lại."

Ngọc Sương Vân nhịn không được nhắc nhở: "Hơn nữa Tinh đô quan nha môn bên trong có Chiếu Cốt kính, chính là đề phòng tội phạm giỏi về biến hóa, Chiếu Cốt kính hướng về phía ngươi chiếu một cái, liền có thể để ngươi hiện ra nguyên hình!"

Tô Vân sắc mặt biến hóa: "Còn có loại bảo vật này?"

Ngọc Sương Vân nói: "Nghe nói là năm đó một cái gọi Cầu Thủy Kính người phát minh linh khí."

Tô Vân sắc mặt tối sầm lại, nhìn về phía không trung.

Trên bầu trời có thật nhiều sĩ tử đang phi hành, còn có người ngay tại thôi thúc một cái hồ lô lớn, trong hồ lô có sợi tơ như là thác nước bay ra, lại có người tế lên cổ trùng linh binh, lại là từng con nhện lớn, trên không trung tại chỗ đan lưới.

Ngọc Sương Vân đi ra ngoài, ánh mắt lóe lên, trầm thấp cười nói: "Ngươi trước đi nơi ở của ta ở hai ngày, tránh đầu gió lại nói."

Tô Vân không làm hắn nghĩ, đành phải đi theo nàng, thấp giọng nói: "Ta là nam tử, ở tại ngươi trong phòng có được hay không? Nếu là bị người nhìn thấy, sẽ có hay không có người nói ngươi lời ong tiếng ve?"

Ngọc Sương Vân quay đầu cười nói: "Cái này có cái gì? Chúng ta Đại Tần nam nữ nếu là thấy vừa mắt, ở cùng một chỗ cũng là chuyện thường xảy ra, không có người nói lời ong tiếng ve. Nếu là chung sống không quen, vậy liền tách ra là được."

Tô Vân đi theo nàng đi tới nàng vị trí, Ngọc Sương Vân tại Đế cung bên trong địa vị khá cao, dù sao cũng là Ngọc Đạo Nguyên đệ tử, hơn nữa lại là Đế cung đại sư tỷ, nơi ở có thể

nói là tráng lệ, trên dưới lâu, thư phòng, đan phòng, phòng ngủ, phòng khách, nhà bếp, tĩnh tọa phòng đầy đủ mọi thứ.

Ngọc Sương Vân thích yên tĩnh, một người ở, chỉ là có chút tinh quái giúp đỡ xử lý gian phòng. Tô Vân cùng nàng cùng một chỗ lúc đi vào, một cái thùng gỗ đang bước ra chân đi ra phía ngoài, xử lý phòng bếp.

"Ngươi trước tạm ở, mỗi ngày ba bữa cơm, trong phòng bếp có tinh quái xử lý, trực tiếp đưa đến trước mặt ngươi, chén dĩa cũng đều là bọn họ cọ rửa."

Ngọc Sương Vân nói: "Nếu là muốn rửa mặt, qua bên kia, có phòng tắm cùng thay đi giặt quần áo."

Tô Vân cảm ơn, nói: "Ta xem Đại Tần tinh quái rất nhiều, là duyên cớ nào?"

"Chúng ta Tây Thổ lại không có Thiên Thị Viên, linh sĩ sau khi chết, thường thường giấu ở dụng cụ bên trong, hóa thành tinh quái. Bọn họ liền cho linh sĩ làm công việc, có thể sống qua ngày."

Ngọc Sương Vân nói đến đây, cười tủm tỉm nhìn hắn, Tô Vân buồn bực.

"Các chủ bị người đuổi giết lâu như vậy, không đi tắm một chút a?" Ngọc Sương Vân cười nói.

Tô Vân cũng cảm thấy trên người có chút vô cùng bẩn, ngay sau đó liền đi tắm rửa, chỉ thấy cái này phòng tắm có thanh đồng điêu khắc Thanh Long tại bên cạnh ao, miệng lớn hướng về phía phòng tắm, ao khá lớn, chẳng qua là không thấy có nước.

Tô Vân suy tư một chút, thử nghiệm lấy chân nguyên thôi thúc cái kia thanh đồng Thanh Long, đột nhiên chỉ thấy cái kia Thanh Long thân thể giãn ra, há mồm phun ra nước nóng đến, rất mau đem ao đổ đầy.

“Nguyên lai là linh khí!”

Tô Vân tấm tắc lấy làm kỳ lạ, thấp giọng nói: “Linh khí lại có thể như vậy dùng, tương lai có thể đưa đến Nguyên Sóc, phát triển ra ngoài, từng nhà đều có thể dùng đến. Linh sĩ cũng không cần chém chém giết giết, luyện chế chút thường dùng linh khí kiếm tiền…”

Hắn cởi đến sạch sẽ, ngâm vào trong bồn tắm, thoải mái thở phào một cái.

Đột nhiên, Ngọc Sương Vân vụng trộm đẩy cửa ra, ló đầu vào, lại thấy Tô Vân đã ngâm đi vào, thất vọng thu về ánh mắt, nói: “Trong ngăn tủ có thay thế quần áo, là quần áo của ta. Ta cái đầu cao, ngày bình thường mặc so sánh nam nhân một chút, ngươi cũng có thể mặc.”

Tô Vân đồng ý, nằm ở bên cạnh ao cười nói: “Sương Vân cô nương còn không đi, chẳng lẽ muốn cùng bản Các chủ tắm một chút?”

Ngọc Sương Vân hừ một cái, đóng cửa rời đi, sau một lúc lâu lại đập cửa nói: “Ngươi thích ăn thứ gì? Ta để nhà bếp tinh quái làm.”

“Bàn Dương, ta thích ăn cả dê.”

“Phi! Chết no ngươi!”

Lại qua không lâu, Tô Vân lại nghe được bên ngoài truyền đến người lạ âm thanh, chỉ nghe một cái nam tử nói: “Sương Vân, ta nghe nói ngươi trong phòng có nam nhân! Kéo ra tới để cho ta nhìn một chút, ta ngược lại muốn xem xem sĩ tử nào ăn gan hùm mật báo, dám ngủ con gái của ta!”

Tô Vân sắc mặt biến hóa, vội vàng bốn phía nhìn lại, chỉ thấy cái này phòng tắm chỉ có một cái cửa, còn có một cái cửa sổ nhỏ, chỉ sợ không tốt chạy đi.

Ngọc Sương Vân âm thanh truyền đến, tức giận khổ nói: "Cha, ta mang cái sĩ tử trở về thì làm sao? Đó là bạn học ta, ta cũng sẽ không làm cái gì."

"Sẽ không làm cái gì liền tốt. Tiểu tử thúi kia trốn ở nơi nào?"

"Tại phòng tắm tắm rửa."

"… Đừng ngăn cản ta, ta đi thiến hắn!"

…

Tô Vân sắc mặt xám ngoét, đợi đến Ngọc Sương Vân tìm tới lúc, chỉ thấy Thông Thiên các thiếu niên các chủ ôm quần áo trốn ở trong tủ treo quần áo run lẩy bẩy, tóc vẫn là ướt sũng.

"Không sao, cha ta bị ta đuổi đi."

Ngọc Sương Vân cười nói: "Coi như bắt được ngươi cũng không có gì, cha ta kiếm rất nhanh, một kiếm đi xuống, đảm bảo ngươi không cảm giác được bất kỳ đau đớn."

Tô Vân hừ một tiếng, phất tay nói: "Ngươi đi ra ngoài trước, ta mặc quần áo."

Ngọc Sương Vân đi ra phòng tắm, sau một lúc lâu, chỉ thấy Tô Vân xỏ vào chính mình ngày thường quần áo, chân trần đi ra, toàn thân áo trắng, vạt áo một bên cẩm tú, cực kỳ hiên ngang, quả thực anh tuấn.

Ngọc Sương Vân thầm khen một tiếng, lúc này bên ngoài truyền đến cha âm thanh, nói: "Sương Vân, Đế cung tới cái ác đồ Trương Tam, lòng dạ độc ác làm nhiều việc ác, ngươi cần phải đến cẩn thận chút!"

Ngọc Sương Vân đồng ý, nhìn Tô Vân cười nói: "Cha, ngươi yên tâm là được, nếu là Trương Tam dám chạy trốn tới ta chỗ này, ta chọc hắn một cái lỗ thủng!"

Ngọc phụ đột nhiên hung ác nói: “Trong phòng tiểu tử, dám động con gái của ta một ngón tay… Không, một sợi tóc, lão tử Ngọc Đạo Nguyên thiến ngươi!”

Ngọc Sương Vân nổi giận đùng đùng chạy ra ngoài, đem ngọc phụ quát tháo một lần, đuổi ra ngoài.

Tô Vân sắc mặt đại biến: “Ngọc, Ngọc Đạo Nguyên? Đại Tần quốc sư Ngọc Đạo Nguyên?”

Ngọc Sương Vân đuổi đi Ngọc Đạo Nguyên, vòng trở lại, tức giận khổ nói: “Như vậy hung thần ác sát, có còn muốn hay không ta lấy chồng?”

Tô Vân ho khan một tiếng, thử dò xét nói: “Sương Vân cô nương , lệnh tôn là tiểu Thánh Hoàng phe phái…”

“Hắn là hắn, ta là ta.”

Ngọc Sương Vân rõ ràng hắn ý tứ, quả quyết nói: “Ngươi yên tâm, ta hiện tại là Tô các chủ phe phái, tuyệt không có khả năng lại đầu nhập vào người khác!”

Tô Vân thật sâu liếc nhìn nàng một cái, cười nói: “Ta tin ngươi.”

Đêm đó, một đêm vô sự.

Ngày thứ hai, Ngọc Sương Vân lên đi học bài tập buổi sớm, Tô Vân nghỉ ngơi một đêm, cảm giác tinh thần, thầm nghĩ: “Không thể lại trì hoãn, nhất định muốn tìm ra một tôn thần thánh!”

Hắn đi tới tĩnh tọa phòng tĩnh tọa xuống tới, Linh giới mở ra.

“Thanh Ngư trấn! Thanh Ngư trấn! Thanh Ngư trấn!”

Tô Vân nội tâm không ngừng tụng niệm, phù văn chi tường chậm rãi hiện lên, sau tường là vô biên hắc ám, theo hắn đối

phong ấn phù văn hiểu càng ngày càng sâu, hiện nay tụng niệm Thanh Ngư trấn đã không thể ảnh hưởng đến hắn mảy may.

Tô Vân nội tâm nhìn cái kia phù văn chi tường vết nứt cùng vết nứt sau hắc ám không gian, trong lòng có chút chần chừ, nhưng vẫn là nắm chặt Ứng Long sừng, dứt khoát kiên quyết dọc theo phù văn chi tường vết nứt, sải bước đi đi vào!

"Bất kể như thế nào, ta đều phải cần một tôn hoặc là mấy tôn thần thánh, bảo vệ tốt Ứng Long lão ca!"

Hắn bước đi đi vào hắc ám, càng lúc càng thâm nhập hắc ám bên trong, trong tay sừng rồng tỏa ra hào quang nhỏ yếu, hướng không biết mà đi.

"Ha ha ha!" Một cái trẻ em vui vẻ tiếng cười truyền đến, từ bên cạnh hắn chạy tới.

Tô Vân ngẩn ngơ, đó là chính hắn.

Lúc nhỏ lúc bản thân!

Hắn vội vàng giơ sừng rồng đuổi về phía trước, không biết qua bao lâu, đột nhiên nhìn thấy trong bóng tối có một chút ánh sáng truyền đến, theo hắn đến gần, cái kia phiến ánh sáng càng lúc càng lớn, lại là một tòa Thanh Ngư trấn lẻ loi trơ trọi xuất hiện trong bóng đêm, phảng phất bóng đêm vô tận bên trong ánh nắng đảo hoang!

Tô Vân quay đầu nhìn lại, chỉ thấy được chỗ đều là hắc ám, hắn đã tìm không thấy lúc đến bức tường kia tường hòa trên vách tường cái khe.

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, hướng Thanh Ngư trấn đi tới.

Nhưng mà, ngay tại hắn nội tâm biến mất tại phù văn chi sau tường không bao lâu, phù văn chi tường vết nứt về sau,

hiện ra một cái con mắt thật to, vụng trộm quan sát ngoài tường Linh giới.

"Ha ha, không có người…"

"Những tên kia đều đang đợi lấy tiểu tử thối đi vào, tốt giết chết hắn, nhưng mà không ai từng nghĩ tới, hiện tại là chạy ra ngoài vui đùa thời gian tốt nhất!"

Tô Vân đột nhiên thẳng tắp đứng lên, tại tĩnh tọa phòng bên trong đi hai bước, nhíu mày: "Hai cái chân? Hai cái chân đi đường nào vậy!"

Chỉ nghe quần áo phá vỡ âm thanh truyền đến, Tô Vân chậm rãi mọc ra cái chân thứ ba, đẩy cửa ra nghênh ngang đi ra ngoài.

Mà ở ngoài cửa, một người trung niên nam tử trên người chịu trường kiếm, đưa lưng về phía hắn, cười lạnh nói: "Tiểu tử thối, hay là bị lão tử ngăn chặn ngươi. Ngươi dám ngủ tại con gái của ta trong phòng, buổi sáng còn dám trốn học, ngươi quả, quả, quả…"

Hắn xoay người lại, nhìn thấy mọc ra ba cái chân "Tô Vân", ha ha nói không ra lời.

Chương 308 : Ba cái chân con rể

Chương 308: Ba cái chân con rể

Trung niên nam tử kia chính là Ngọc Sương Vân phụ thân, Đại Tần đương triều quốc sư, đã tu luyện tới Nguyên Đạo cảnh giới Ngọc Đạo Nguyên!

Ngọc Đạo Nguyên dù chưa được phong Thánh, nhưng một thân thực lực cao tuyệt, được khen là Đại Tần đệ nhất thần kiếm, treo tại Nguyên Sóc Đông hải trên mặt biển đại kiếm, chính là lấy hắn thần kiếm đứng đầu!

Ngọc Đạo Nguyên khóe mắt nhảy lên kịch liệt một chút, ánh mắt rơi vào "Tô Vân" ba cái chân bên trên.

Thời khắc này "Tô Vân" không phải Trương Tam khuôn mặt, mà là Tô Vân diện mục thật sự.

Ngọc Đạo Nguyên là cao quý quốc sư, đã sớm nhận được Tô Vân tư liệu, liếc mắt liền nhận ra cái này trốn ở nữ nhi của mình trong phòng nam nhân, chính là Nguyên Sóc đốc ngoại ti thiếu sử!

Đạo tâm của hắn suýt nữa tại chỗ nổ tung: "Nguyên Sóc Tô thiếu sử làm sao sẽ tại Sương Vân trong phòng? Còn có, Tô thiếu sử nhiều hơn tới đầu này chân là chuyện gì xảy ra?"

Hắn mặc dù là quốc sư, nhưng đầu tiên là một cái cha già, trước tiên nghĩ tới không phải mình nếu như xử lý Tô Vân có thể hay không gây nên hai nước phân tranh, mà là nhà mình non cải trắng bị một đầu ba cái chân heo cho ủi!

Hắn chợt toát ra cái thứ hai suy nghĩ: "Không đúng! Tô thiếu sử là Nguyên Sóc người, sát hại Phương Kiến Thu cùng Kim Thiên Ứng cũng là Nguyên Sóc người, mà cái kia Trương Tam cũng là Nguyên Sóc người! Hơn nữa Trương Tam chẳng qua là so Tô thiếu sử hơi đen một chút lùn một chút mắt trái bên dưới có thêm một cái nốt ruồi. Như vậy nói cách khác, Trương Tam chính là Nguyên Sóc Tô thiếu sử. Như vậy tên hắn bên trong ba, chỉ là đầu này chân ư?"

Trong đầu của hắn Tô Vân cái chân thứ ba lại xuất hiện, quấy nhiễu suy nghĩ của hắn.

"Hắn tên giả Trương Tam, không phải chỉ hắn ba cái chân. Lần này là một cái tốt đẹp thời cơ, bắt giữ hắn, coi hắn là thành Trương Tam xử lý, từ đây hắn liền có bị hạn chế tại ta nhược điểm! Hắn cùng Thánh Hoàng các chủ chi tranh, Thánh Hoàng liền nắm vững thắng lợi!"

Phía sau hắn trường kiếm tranh minh, từ trong vỏ kiếm nhảy ra, nhưng vào lúc này, "Tô Vân" ba cái chân bước ra, ngay tại trường kiếm của hắn sắp từ trong vỏ kiếm nhảy ra một thắng, đi tới phía sau hắn, nâng lên một ngón tay đè lại chuôi kiếm, tranh một tiếng đem trường kiếm theo như thu kiếm vỏ.

Ngọc Đạo Nguyên trong lòng giật mình: "Mọc ra ba cái chân, tốc độ thật nhanh ! Bất quá, tu vi của hắn thực lực vì sao như vậy mạnh mẽ?"

Hắn chân nguyên bộc phát, ngự khí làm kiếm, toàn thân nguyên khí trong nháy mắt hóa thành lóa mắt kiếm quang, vô số kiếm quang khép lại, vù một tiếng hướng phía sau hắn đâm tới!

Lấy tu vi của hắn cùng trình độ, vạn vật đều có thể làm kiếm, dù là trong tay không có bất kỳ vật gì, hắn cũng có thể ngự khí làm kiếm, thi triển ra sắc bén nhất kiếm thuật!

Kiếm thuật đã in dấu thật sâu khắc ở trong thân thể của hắn, trong huyết mạch, lạc ấn tại hắn nội tâm chỗ sâu nhất.

Ngay tại lúc kiếm thuật của hắn thần thông vừa mới bắn ra, "Tô Vân" đã đi tới trước người hắn, nghiêng đầu, tò mò quan sát hắn.

Ngọc Đạo Nguyên sau lưng, kiếm khí dài đến vài dặm, xùy một tiếng đem dọc theo đường vài dặm tất cả tất cả cắt ra!

Ngọc Đạo Nguyên khóe mắt nhảy một cái, cũng may vừa rồi hắn phát giác được không có đâm trúng, đem một kiếm này nâng lên một chỉ, một chỉ này, cứu không biết bao nhiêu mạng người!

Nhưng thấy hắn một kiếm này dọc đường mặt đất, bị khuấy động kiếm khí cắt ra một đạo sâu đến hơn một trượng vết rách, nơi xa vết kiếm càng ngày càng nông, cho đến hai dặm có hơn âm luật cung lầu vũ.

Cái kia tòa lầu vũ bị một kiếm đâm xuyên, vết kiếm dài đến bốn trượng, từ ngay tại giảng bài phía trên cung điện xuyên qua, đem âm luật cung trấn cung chi bảo, Tử Vi thiên cầm chém vỡ thành hai mảnh!

Ngọc Đạo Nguyên khóe mắt nhảy lên, nhìn trước mặt "Tô Vân", trong lòng rung động không gì so sánh nổi.

"Hắn làm sao mạnh như vậy? Hắn vì sao có thể mạnh như vậy? Thánh Hoàng lấy cái gì cùng hắn tranh? Căn bản không thể tranh đến qua hắn!"

Trong đầu của hắn đột nhiên toát ra một cái ý nghĩ: "Không thể giữ lại hắn, bất kể như thế nào đều phải phá hủy hắn! Bằng không, Đại Tần vĩnh viễn cũng không thể vượt qua Nguyên Sóc! Nguyên Đạo… Kiếm tràng! Tật —— "

Một cỗ không tên khí tức từ trong cơ thể hắn phát ra.

Phạm vi trăm trượng, không gian dường như chấn động một chút, đột nhiên khôi phục lại bình tĩnh.

"Tô Vân" lộ ra vẻ kinh ngạc, trong miệng phát ra êm tai như chim hót âm thanh: "Ngươi người này rất cổ quái, ngươi đối ta động sát cơ. Chẳng qua ngươi thật sự rất mạnh."

Thân thể của hắn bỗng nhiên di động, tốc độ nhanh chóng, lưu lại một chuỗi huyễn ảnh, mà tại huyễn ảnh sau đó, là vô số đạo bản thân diễn sinh kiếm quang, phảng phất từ hư không bên trong lăng không mà sinh, từ từng cái phương hướng hướng "Tô Vân" lưu lại huyễn ảnh đâm tới!

Ngọc Đạo Nguyên đứng tại chỗ không nhúc nhích, duy trì Nguyên Đạo kiếm tràng, đây là hắn tuyệt học tối cao, thậm chí tự nhận là là vượt qua Thần Đế kiếm thuật tuyệt học.

Hắn có thể tu luyện tới Nguyên Đạo cảnh giới, vượt qua tiên hiền, chính là bởi vì hắn đem thiên hạ kiếm thuật dung nhập vào kiếm thuật của mình thần thông bên trong, đem thần thông luyện thành kiếm tràng!

Đây là gần như là đạo thành tựu!

Chỉ thấy cái này trăm trượng không gian, "Tô Vân" như quỷ mị lóe lên tới lui, bất luận thân ở nơi nào, đều có không biết bao nhiêu kiếm quang diễn sinh, hướng hắn đâm tới!

Nhưng mà tốc độ của hắn cũng càng lúc càng nhanh, trên không lưu lại huyễn ảnh cũng càng ngày càng nhiều, sau một khắc, huyễn ảnh của hắn đã đem Ngọc Đạo Nguyên Nguyên Đạo kiếm tràng nhét đầy!

Ngọc Đạo Nguyên trong lòng cảm giác nặng nề, từ lúc hắn kiếm thuật đại thành sau đó, còn chưa bao giờ từng gặp phải loại chuyện này!

"Chưa bao giờ có ai có thể dựa vào tốc độ, nhét đầy ta Nguyên Đạo kiếm tràng. Liền xem như Võ Thánh Giang Tổ

Thạch cũng không được, hắn chỉ có thể dựa vào Thần Ma thân thể, ngạnh hám kiếm thuật của ta! Cái này Tô thiếu sử, tuyệt không phải người!"

Phía sau hắn, trong vỏ kiếm trường kiếm đột nhiên nhảy ra vỏ kiếm, thanh thần kiếm này vừa ra, nhất thời kiếm tràng bên trong truyền đến vô số luyện kiếm chi nhân cúng bái thanh âm!

Ngọc Đạo Nguyên nắm giữ lấy Đại Tần chí cao kiếm thuật, sớm có người coi hắn là thành thần tới cúng bái!

Kiếm giữa sân vô số cây kiếm chỉ riêng nhất thời giống như là sống lại đồng dạng, đồng thời hướng tất cả hư ảnh đâm tới!

Tất cả huyễn ảnh biến mất, kiếm trong sân kiếm quang cũng đi theo biến mất, chỉ còn lại có ba chân "Tô Vân" cùng một cây kiếm, Ngọc Đạo Nguyên cầm kiếm chạy, đâm trúng "Tô Vân" mi tâm.

"Đây là ta mượn tới thân thể…"

"Tô Vân" sắc mặt cổ quái, chỗ mi tâm một giọt máu chảy xuống, âm thanh từ từ trở nên nghiêm khắc: "Đây là ta mượn tới thân thể, ngươi tại sao có thể làm bị thương hắn? Ta còn muốn trả lại, mặt khác các bạn đồng hành vẫn chờ đi lên đùa… Ngươi tại sao có thể làm bị thương hắn —— "

Chói tai vô cùng âm thanh truyền đến, Ngọc Đạo Nguyên trong đầu ríu rít ù tai, hầu như không nghe được bất kỳ thanh âm khác, trong lòng chỉ có một cái ý niệm trong đầu: "Muốn hỏng việc… Nhưng ta Ngọc Đạo Nguyên, đời này không sợ hãi!"

Hắn thần kiếm phía trước, lóa mắt thần quang chói mắt vô cùng, vô số kim vũ tung bay, điên cuồng sinh trưởng, bành

trướng, rừng rực mặt trời kim tinh thần hỏa xông ra, đem hắn kiếm tràng nhét đầy!

Ngọc Đạo Nguyên khóe mắt nhảy lên một chút, kiếm của hắn tràng đã hóa thành một cái hỏa cầu thật lớn, ngay tại từ từ bay lên, như là một viên từ từ bay lên mặt trời.

Mà hắn thần kiếm, giờ phút này đang đâm vào một cái ba chân thần điểu mi tâm, mà cái kia ba chân thần điểu cánh chim mở ra, sáu cánh chấn động, đem mặt trời nhỏ nhét đầy.

Ngọc Đạo Nguyên một lòng càng ngày càng nặng: "Lần này chỉ sợ muốn có một hồi huyết chiến. Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, ta lần này tới mục đích, là muốn nhìn một chút con gái của ta nhìn trúng tiểu tử thối dáng dấp thế nào, làm người thế nào, tại sao lại gặp được một cái ba cái chân Tô thiếu sử? Tại sao lại diễn biến thành như vậy…"

Đế cung trên không, Đế cung sĩ tử cùng các ngài bố trí thiên la địa võng, trong nháy mắt hóa thành tro tàn, lúc này Đế cung tất cả sĩ tử cùng tiên sinh đều bị kinh động, nhao nhao lao ra học cung ngẩng đầu quan sát, kinh hãi nhìn lên bầu trời bên trong chiến đấu.

Nhưng thấy một tôn Thần Ma ba chân sáu cánh, kéo lấy mặt trời, cùng quốc sư Ngọc Đạo Nguyên trên không trung chinh chiến chém giết!

Không trung bị đánh đến nổ tung, không ngừng có to lớn lửa kiếm rơi xuống, cắt qua Đế cung thật cao lầu vũ cung điện, đem từng tòa đại điện cắt ra!

Mà không khí trở nên vô cùng nóng rực, rất nhanh cây cối bắt đầu thiêu đốt, cao nhất mái nhà, lưu ly cũng bắt đầu nóng chảy!

Mọi người ngạc nhiên, Đế trong cung phụ trách các cung tế tửu duy trì trật tự, mạng các ngài mang theo các sĩ tử ra học

cung tránh né!

"Ma thần xuất thế, quốc sư lực chiến ma thần!"

Một vị tế tửu cao giọng nói: "Đế cung không thích hợp ở lâu, mau mau rời đi!"

Các cung sĩ tử nhao nhao rút lui khỏi Đế cung, nhưng thấy Đế trong cung hồ lớn, mặt hồ đã bị đun lên, ừng ực ừng ực bốc lên khí độc, —— Y Thần cung sĩ tử cùng tiên sinh đuổi giết Tô Vân lúc, từng tại trong hồ đầu độc.

Đế cung các sĩ tử hoảng sợ mà chạy, hoang mang lo sợ: "Ta Đế cung tại sao lại thời giờ bất lợi? Đầu tiên là hai đại thái đấu bị giết, về sau lại là Trương Tam đại náo, hiện tại liền ma thần cũng đi ra! Ai có thể giải thích một chút?"

Ngọc Sương Vân trong đám người hướng trở về, thầm nghĩ: "Tô các chủ còn tại ta trong phòng! Tam Túc Kim Ô xuất thế, nhấc lên thiên tai, ngay tại ta nơi ở ngay phía trên! Chỉ sợ hắn số kiếp đã định…"

Mấy cái Đế Cung tiên sinh vội vàng bắt lấy cánh tay của nàng, đem nàng hướng Đế ngoài cung thoát đi, la lên: "Ngọc sĩ tử không cần phải lo lắng quốc sư đại nhân! Quốc sư đại nhân học cứu Thiên Nhân, công lực đã đi đến thần thoại cấp độ, chắc chắn không có việc gì!"

Bọn họ nhưng lại không biết, Ngọc Sương Vân quả thực không lo lắng Ngọc Đạo Nguyên, lo lắng chính là một người khác mà thôi.

Ngọc Sương Vân đấu tranh không được, đành phải theo bọn họ hướng Đế ngoài cung rút lui, thầm nghĩ: "Họ Tô cơ trí cực kì, chắc chắn có thể trốn ra được!"

Đế cung sĩ tử hoàn toàn rút lui khỏi, Tinh đô quận trưởng vội vàng mạng toàn thành đề phòng, lại sai người dàn xếp Đế cung sĩ tử.

Mọi người xa xa quan chiến, nhìn ra hãi hùng khiếp vía.

Tràng này ác chiến duy trì liên tục đến buổi chiều, Ngọc Đạo Nguyên đột nhiên hóa thành một đạo kiếm quang trốn xa, phá không mà đi.

Tinh đô trên dưới đều tự kinh hãi, cho rằng cái kia Tam Túc Kim Ô muốn tới diệt thế, không ngờ cái kia Kim Ô nhưng tự ý bay xuống, lại trở về Đế cung bên trong, không thấy động tĩnh.

"Chẳng lẽ cái kia ma thần bị quốc sư thương tổn tới?"

Tinh đô quận trưởng xuống lệnh treo giải thưởng, sai người đi tới Đế cung dò xét, có mấy cái lớn mật sĩ tử lĩnh treo thưởng, xông vào Đế cung, chỉ thấy Đế cung nóng bức vô cùng, khắp nơi lưu hỏa, nhấp nhô xuôi theo sông.

Có màu vàng chim lớn, lông vũ hoa lệ vô cùng, tại Đế cung xây sào, đem đốt đến đỏ thẫm thanh hồng kim luyện thành rơm rạ, tại Ngọc Sương Vân chỗ ở địa điểm cũ bên trên dựng tổ chim, tiếp đó ngồi ở phía trên.

Tử sĩ vòng trở lại, như thực chất báo cáo, Tinh đô quận trưởng thở phào nhẹ nhõm, hạ lệnh: "Cái kia ma thần ở nơi đó kiến tạo ma quật, chỉ cần không nháo chuyện, liền không cần để ý tới hắn! Quốc sư khẳng định sẽ lần nữa đến đây, hàng phục ma thần!"

Tổ chim bên trên, Kim Ô thu lại cánh chim, lại hóa thành Tô Vân bộ dáng, nâng lên cái chân thứ ba đạp đạp cái cằm, thầm nghĩ: "Cái kia cầm kiếm tiểu quỷ quả thực rất lợi hại, đoán chừng là đi viện binh. Ta đã đùa nghịch đủ rồi, vẫn để cho mặt khác anh bạn đi lên đùa a."

Hai đóa hoa nở, mỗi bên biểu một nhánh.

Một bên khác, phù văn chi sau tường, Tô Vân lặn lội đường xa, cuối cùng đi tới trong bóng tối Thanh Ngư trấn,

đứng tại Thanh Ngư trấn Thiên môn bên dưới.

Thanh Ngư trong trấn, ấu niên Tô Vân vui cười liên tục, đang cùng trong trấn em bé vui đùa. Trong trấn một mảnh an lành, mà tại Thanh Ngư trấn về sau, một tôn ma thần chậm rãi ngẩng đầu, đầu so Thiên Môn trấn ba năm tòa nhà còn muốn to lớn.

Chương 309 : Tóc vàng, điểu long, ngốc hàng cùng cơ ngực lớn

Chương 309: Tóc vàng, điểu long, ngốc hàng cùng cơ ngực lớn

Tô Vân đứng tại Thiên môn bên dưới, ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy tôn này ma thần ánh mắt yếu ớt, nhìn thấu Thanh Ngư trấn, đột nhiên đảo mắt nhìn về phía Thiên môn bên ngoài, cùng hắn ánh mắt gặp nhau.

Hắn dường như có thể nhìn thấy Tô Vân, lộ ra dữ tợn vẻ hung ác, bỗng nhiên mở cái miệng rộng, đem tiểu trấn nuốt lấy một khối lớn.

Tô Vân thấy thế, đang muốn xông vào Thiên môn đi vào tiểu trấn, đột nhiên lại dừng bước lại, rất là lạnh nhạt nhìn cái kia ma thần từng ngụm từng ngụm thôn phệ Thanh Ngư trấn.

"Thanh Ngư trấn là ta lúc nhỏ trí nhớ, trong trấn người cũng không phải là chân thực, mà là ta trí nhớ bên trong dân trấn. Tôn này ma thần, cũng là thân ở trong trí nhớ của ta, hắn không thể đem ta đoạn này lúc nhỏ trí nhớ thôn phệ, bằng không hắn đem không có đất đặt chân." Hắn nhìn một màn này, trong lòng yên lặng nói.

Cái kia ma thần đem Thanh Ngư trấn thôn phệ không còn, chỉ lưu lại lúc nhỏ Tô Vân, đem cái này tiểu đồng nắm lên, hung tợn hướng lên trời cửa nhìn lại.

"Ta biết ngươi ở bên ngoài."

Cái kia ma thần duỗi ra phân nhánh đầu lưỡi, liếm láp lúc nhỏ Tô Vân, cười hắc hắc nói: "Ta cảm ứng được khí tức của ngươi, ngươi nếu là không phóng thích ta, ta liền đem ngươi đoạn này lúc nhỏ trí nhớ thôn phệ. Ngươi đem cũng lại không nhớ nổi trong khoảng thời gian này trải qua, hắc hắc hắc hắc…"

Tô Vân im lặng không lên tiếng.

Đột nhiên, cái kia ma thần trong tay em bé ngẩng đầu oa oa khóc lớn, trong mi tâm từng đoàn từng đoàn quang mang nổ tung, cái kia ma thần lộ ra vẻ hoảng sợ, thân thể vặn vẹo, tại phù văn quang mang giống như là bị kéo thành mì sợi, không ngừng hướng đứa bé kia lúc Tô Vân trong mi tâm rơi xuống!

"Cứu ta ——— "

Cái kia ma thần hai cái lợi trảo bốn phía quào loạn, dường như muốn bắt được cây cỏ cứu mạng, nhưng mà hắn cái gì cũng bắt không được, âm thanh thảm thiết la lên: "Ta không muốn ngày qua ngày lặp lại một màn này! Thả ta ra ngoài ——— "

"Hưu!"

Hắn bị kéo vào em bé Tô Vân trong mi tâm, biến mất không thấy gì nữa.

Đứa bé kia Tô Vân trôi lơ lửng ở Thiên môn về sau, mộng cảnh hiện lên, Thanh Ngư trấn lần nữa xuất hiện tại Thiên môn về sau, cùng vừa rồi giống nhau như đúc. To lớn ma thần đầu tự Thanh Ngư trấn sau từ từ bay lên, ánh mắt yếu ớt, nhìn thấu Thanh Ngư trấn tất cả.

Hắn bị vây ở lúc nhỏ lúc Tô Vân đoạn này trí nhớ bên trong, tuần hoàn qua lại.

Thiên môn bên ngoài, Tô Vân bình tĩnh nhìn một màn này, hắn rất muốn tìm về trí nhớ, nhưng mà hắn tìm về lúc nhỏ trí

nhớ, cũng liền mang ý nghĩa hắn đem phóng thích bị trấn áp tại đây từng đoạn trí nhớ bên trong Thần Ma.

Làm hắn trí nhớ khôi phục thời điểm, chỉ sợ cũng chính là thiên hạ đại loạn thời điểm!

"Vẫn để cho lúc nhỏ trí nhớ, lưu tại trong phong ấn đi."

Hắn thu về ánh mắt, bên tai lại nghe được lúc nhỏ tiếng cười của mình, hắn lần theo tiếng cười kia nhìn lại, chỉ thấy Thiên môn bên trong kéo dài ra một con đường, trải tại trong bóng tối.

Đó là ở nông thôn đường nhỏ, trên đường nhỏ có lúc nhỏ Tô Vân tại chạy, dọc đường bắt giữ hồ điệp, xuống sông kênh mương mò cá tôm, rất là hạnh phúc.

"Đoạn này trong trí nhớ ma thần, cũng không phải là ta muốn tìm thần thánh."

Tô Vân đi theo lúc nhỏ lúc bản thân tiến lên, nông thôn đường hẹp quanh co trải tại trong bóng tối, bên cạnh là Thiên Thị Viên núi rừng, nhưng mà đối em bé Tô Vân tới nói, nơi đó là trí nhớ góc tối.

Tô Vân đi lại tại đây đầu trên đường nhỏ, chỉ có thể nhìn thấy mông lung núi rừng.

Hắn giơ Ứng Long sừng, đi theo bản thân, đi không biết bao lâu, cuối cùng đi tới một cái khác Thanh Ngư trấn.

Cái này Thanh Ngư trấn Thiên môn dưới có một vết nứt, Tô Vân giật mình trong lòng: "Phong ấn phá! Chẳng lẽ có Thần Ma muốn thoát khốn?"

Hắn vội vàng đi vào Thiên môn, đột nhiên ngừng lại, lấy lại bình tĩnh, cẩn thận quan sát Thiên môn sau Thanh Ngư trấn, chỉ thấy Thanh Ngư trong trấn dân trấn sinh hoạt trật tự

nghiễm nhiên, mà em bé lúc bản thân thì cùng trong trấn mặt khác tiểu đồng bọn vui đùa, rất là rộn rã.

Qua không lâu, Thanh Ngư trấn tất cả lại lặp lại lên, hiển nhiên đoạn này trí nhớ thời gian không dài. Chẳng qua trí nhớ lặp lại thời điểm, bị trấn áp ở đây Thần Ma cũng không hiện thân!

"Thật chạy đi!"

Tô Vân xuyên qua Thiên môn, đi vào Thanh Ngư trấn, hắn giống như là đi vào trong trí nhớ của mình, có một loại tựa như ảo mộng cảm giác.

Nhưng vào lúc này, hắn tai nghe đến một thanh âm: "… Ta còn muốn trả lại, mặt khác các bạn đồng hành vẫn chờ đi lên đùa! Ngươi tại sao có thể làm bị thương hắn!"

Tô Vân vội vàng ngẩng đầu, theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy ở tại hắn cái góc độ này, lại có thể nhìn thấy Thanh Ngư trấn không trung, mà tại thiên ngoại phát sinh tất cả, thế mà cũng có thể đập vào mí mắt của hắn.

Hắn kinh ngạc nhìn thấy, một "chính mình" khác, thế mà tại đánh một người trung niên nam tử!

Tô Vân vẻ mặt dại ra, qua không lâu, hắn liền tăng trưởng lấy ba cái chân "Bản thân" biến thành một cái Tam Túc Kim Ô, cùng trung niên nam tử kia chém giết, mà trung niên nam tử kia thi triển kiếm thuật, quả thực lợi hại phi phàm, coi như Tô Vân đối kiếm thuật không thể nào tinh thông, cũng nhìn ra được kiếm thuật của hắn đã có Tiên kiếm trảm yêu long năm sáu điểm thành tựu!

Tô Vân vẫn là lần đầu nhìn thấy kiếm thuật đi đến bậc này thành tựu người!

"Chẳng lẽ hắn chính là thần kiếm Ngọc Đạo Nguyên, Ngọc Sương Vân phụ thân, Đại Tần quốc sư? Thế nhưng là, hắn như

thế nào cùng Kim Ô đánh nhau? Kim Ô khi nào đi ra ngoài?"

…

Tô Vân lẳng lặng đợi chờ, chỉ thấy Ngọc Đạo Nguyên bỏ chạy, Kim Ô xây tổ, Đế cung hóa thành một mảnh dung nham biển lửa, lại qua không lâu, thiên ngoại truyền đến Kim Ô âm thanh: "Đúng, đúng, ta tốt… Đừng thúc dục, lập tức đi…"

Một đạo kim hồng từ thiên ngoại hạ xuống, đi tới Thiên môn bên trong, từ trong cái khe chui đi vào.

Cái kia kim hồng hóa thành Tam Túc Kim Ô, đi tới Thanh Ngư trấn.

Kim Ô phẩy phẩy cánh, đem Thanh Ngư trấn xem như tổ chim, ngồi xuống. Lúc này, đầu này Kim Ô mới chú ý tới Thanh Ngư trong trấn nhiều hơn một người, hai mắt vụt sáng lên, quan sát Tô Vân hai mắt.

Tô Vân giơ lên Ứng Long sừng.

Kim Ô lại liếc liếc hắn trong tay Ứng Long sừng, một mặt ghét bỏ, đem mỏ chim chen đến lông vũ bên trong chứa ngủ.

"Kim Ô ca, bên ngoài thú vị ư?" Tô Vân lúng ta lúng túng nói.

Cái kia Kim Ô bất đắc dĩ, đành phải không còn vờ ngủ, duỗi ra một cái chân đạp thẳng, chà xát ra một trương cánh, duỗi người một cái, lười biếng nói: "Ngươi không nên hơi một tí liền giơ ngốc hàng sừng, sẽ bị đòn. Ngốc hàng đắc tội qua Thần Ma, so với ngươi tưởng tượng muốn nhiều. Ngươi cầm ngốc hàng sừng đi mời bọn họ, một cái cũng không mời được."

Tô Vân vội vàng đem Ứng Long sừng thu lại, trông mong nói: "Ca, Ứng Long cái kia ngốc hàng bị thương, ắt gặp kẻ

địch đuổi giết, lúc này chính là Kim Ô ca ngăn cơn sóng dữ…”

“Ngốc hàng bị đánh chết mới là chuyện tốt! Đừng quấy rầy ta đi ngủ.”

Cái kia Kim Ô duỗi ra một trương cánh, cánh chim vây quanh hắn, đem hắn đưa ra Thiên môn: “Ngươi bộ kia đối ta vô dụng. Mời cao minh khác đi.”

Tô Vân mờ mịt đứng tại Thiên môn bên ngoài, đột nhiên tỉnh ngộ lại: “Đây là trí nhớ của ta! Ngươi ở tại ta trong trí nhớ, tốt xấu đi ra làm ít chuyện không quá phận a? Dừng bảy năm, cho điểm tiền thuê đất cũng được chứ?”

“Ta là bị trấn áp đi vào! Vì sao muốn cho tiền thuê đất?” Kim Ô kêu một tiếng, đầu nhét vào lông vũ bên trong ngủ thiếp đi.

Tô Vân bất đắc dĩ, lúc này, hắn nghe được lúc nhỏ bản thân tiếng ca, em bé thanh thúy tiếng ca, ca từ thưa thớt, từ không diễn ý, nhưng có một loại đặc biệt vui vẻ cảm giác.

Tô Vân lần theo tiếng ca, tìm tới trong bóng tối một con đường khác đường, đó là sóng gợn lăn tăn mặt nước, như là một đầu ruột dê đường mòn, không biết thông hướng phương nào.

Nhỏ Tô Vân đứng tại phụ mẫu thuyền tam bản bên trên, cùng phụ mẫu cùng một chỗ ở dưới ánh trăng ra biển, hắn trong trí nhớ đại dương không rộng lớn, ở dưới ánh trăng chỉ có một đầu lăn tăn đường thủy.

Phụ mẫu đứng tại thuyền tam bản bên trên thu cá lấy được, nhỏ thuyền tam bản dọc theo đường thủy dần dần từng bước đi đến.

Mà tại thuyền tam bản bốn phía, Bắc Hải bên trong cự yêu môn ẩn hiện trên mặt biển, bốn năm tuổi em bé nháy đen láy

con mắt tò mò nhìn những này ở trong biển đi xuyên qua mặt biển phi hành cự yêu.

Nhỏ thuyền tam bản tại cự yêu dưới thân thể lộ ra cực kỳ nhỏ bé.

Tô Vân dọc theo con thủy lộ này, đi theo thuyền tam bản, nhìn trong trí nhớ mình tất cả, chính là mới lạ lại là lạ lẫm.

"Ta cũng có một đoạn hạnh phúc lúc nhỏ." Hắn lộ ra tươi cười.

Thuyền tam bản tại yên bình trên mặt biển nhẹ nhàng lay động vào một chiếc cổng trời, biến mất không thấy gì nữa, Thiên môn sau chính là một tòa khác Thanh Ngư trấn.

Đây là bốn năm tuổi Tô Vân trí nhớ, Tô Vân đi tới trước mặt nhìn lại, liền mỗi ngày giữa cửa không gian cũng có một đạo nhìn thấy mà giật mình vết nứt, mà vết nứt đằng sau thì là một cái to lớn lồng giam, lồng giam là bốn mặt thông suốt phù văn chi tường.

Thao Thiết ngồi ngay ngắn ở trong, dùng mặt tường chà xát bản thân sắc bén răng.

"Thằng nhóc con."

Thao Thiết lè lưỡi, liếm láp phù văn chi tường, cố gắng lộ ra nụ cười hiền hòa, miệng cơ hồ đem cả khuôn mặt lấp đầy, con mắt bị chen lấn tựa như hai cái sâu róm.

"Thằng nhóc con, ngươi là đi cầu bản đại gia giúp ngươi không? Chỉ cần ngươi đem cơ ngực lớn sừng cắm ở bức tường này bên trên, ta liền ra ngoài giúp ngươi…"

Hắn phấn khởi liếm láp mặt tường, bỗng nhiên lại dùng răng cọ xát mặt tường, ha ha cười nói: "Ta đều thấy được, thằng nhóc con, cơ ngực lớn hắn bị thương, chỉ có ta, chỉ có ta mới có thể giúp ngươi ứng phó Tây Thổ ma thần! Thả ta đi ra,

ta đi ăn đi bọn họ! Ngươi yên tâm, ta chắc chắn sẽ không ăn ngươi, ta liền liếm một cái…”

Tô Vân ở trong trấn nhỏ du lịch một phen, nhìn một chút bản thân khi còn nhỏ sinh hoạt, hài lòng rời đi.

Phía sau truyền đến Thao Thiết nóng nảy tiếng mắng chửi: “Thằng nhóc con, ngươi không thả ta, ta liền ăn đi ngươi! Ta ăn cả nhà ngươi! Ta liền ngươi tổ tông đều phải từ mộ phần trong hố đào đi ra ăn đi… Ta sai rồi, ta không dám, ngươi là đại gia, ngươi thả ta đi ra tắc…”

Trong bóng tối, một đầu đường nhỏ xuống núi, đây là lên núi con đường, phía trước có một vị phụ nhân, thân thể rất là tráng kiện, cõng sọt.

Tô Vân nhìn thấy hai ba tuổi nhỏ Tô Vân đứng tại sọt bên trong, gật gù đắc ý, y y nha nha, kể một ít người trưởng thành không hiểu lời nói, đi theo mẫu thân cùng nhau lên núi đào rau dại.

Hắn đi theo đám bọn hắn, trong lòng hoàn toàn yên tĩnh, bất tri bất giác đi tới đường núi phần cuối, một tòa khác Thiên môn xuất hiện, lúc nhỏ trí nhớ bên trong Thanh Ngư trấn cũng theo đó mà xuất hiện.

Một tôn kỳ lân Thần Chỉ nằm tại Thiên môn bên dưới, một cái móng vuốt nâng cằm lên, mặt mang tươi cười, nháy mắt mấy cái: “… Đúng, đúng, chính là tóc vàng điểu long, là hắn, chúng ta bạn cũ, quan hệ lão tốt! Đúng, đúng… Ngươi đem hắn từ trên trời rơi xuống, đập cái hố to chuyện, lặp lại lần nữa.”

Tô Vân nhẫn nại tính tình lại nói một lần, nói đến Ứng Long phốc một tiếng rút ra sừng rồng nhét vào trong tay hắn lúc, kỳ lân Thần Chỉ cười đến lật người tới lăn.

Tô Vân kể xong, cái kia Thần Chỉ lại nằm ở Thiên môn bên dưới, vẫn là một cái móng vuốt nâng cằm lên, cười tủm tỉm, tươi cười càng đậm: "… Là, là, chúng ta là bạn tốt. Ừm, ngươi nói đều đúng… Ngươi mới vừa nói hắn bị người trọng thương, nhét vào chính hắn xây trong tế đàn muốn luyện chết hắn, cố sự này ngươi nói lại một lần."

Hắn cười đến nện đất, cười đến hai con mắt xì xì đi ra ngoài phun nước mắt, giống như hai cái phun nhỏ suối: "Hai cái này chuyện cũ, ngươi giảng một trăm lần ta đều nghe không ngán!"

Tô Vân mặt tối sầm lại rời đi toà này dân tâm không cổ Thanh Ngư trấn, hướng đi tòa tiếp theo Thanh Ngư trấn.

"Ứng Long a? Chính là trong đầu đều là cơ bắp cái kia cơ bắp rồng? Chúng ta đương nhiên là anh em tốt, đương nhiên tiện chết không cứu… Ta mới nói là tiện chết không cứu, không phải thấy chết không cứu! Hắn khẳng định là tiện chết, ta đương nhiên không cứu…"

"Ngốc đại long, ta huynh đệ tốt… Hắn sắp phải chết? Ha ha ha ha ——, trời xanh có mắt!"

"Ứng Long a? Hắn là tiền bối, ta lâu có nghe nói… Cứu hắn? Không có cửa đâu! Hắn tuyệt phẩm không được!"

"Cứu đại ngốc? Ta ngu ah ta? Ta chính là bị hắn đánh cho một trận trấn áp lại… Tiểu tể, ngươi đừng chạy tiểu tể!"

"Vân ca, còn nhận được ta không? Là ta à, ta Tiểu Liễu ah, chúng ta nói chuyện qua! Ta trả lại qua thân ngươi, giúp ngươi đánh qua một trận đây! Vân ca, đừng đi ah Vân ca!"

…

Tô Vân cùng nhau đi tới, gặp phải Thanh Ngư trấn phong ấn càng ngày càng nhiều, nhìn thấy thần cùng ma cũng càng

ngày càng nhiều, nhưng trong lòng càng ngày càng mê man, một lòng cũng càng ngày càng nặng.

"Ứng Long lão ca ca đến cùng không có nhiều được lòng người, đến cùng đắc tội qua bao nhiêu Thần Ma?"

Tô Vân ngồi tại một chiếc cổng trời bên dưới, dựa vào cửa suy nghĩ xuất thần: "Vẻn vẹn hắn bí danh, liền có mười mấy cái còn không mang theo lặp lại, lão tể chủng, điểu long, ngốc hàng, cơ ngực lớn, cơ ngực lớn, tóc vàng, cơ bắp rồng, ngốc đại long… Đây là nhân phẩm tốt Long Thần có thể có bí danh?"

Hắn hai mắt vô thần, hình dung tiều tụy: "Ngươi nói ngươi mặt mũi rất lớn, ta cảm thấy cũng thế. Nhưng vì sao mỗi khi ta nói về ngươi bị trọng thương, cần bảo vệ, bọn họ liền đều cười điên…"

Tô Vân giữ vững tinh thần, đứng dậy, thấp giọng nói: "Không thể lại trì hoãn, cơ thể ta đã trống không hai ba ngày, lại kéo dài thêm, chỉ sợ liền muốn sinh ra một cái khác nội tâm! Ngộ nhỡ, Ngọc Sương Vân đối ta thân thể động tay động chân, vậy liền thảm rồi… Bất kể như thế nào, ngày hôm nay nhất định phải tìm tới có thể bảo vệ lão ca tồn tại! Nếu như tìm không thấy…"

Hắn mím môi: "Ta cũng nhất định phải trở lại thân thể bên trong, cùng lắm thì về Nguyên Sóc, về Thiên Thị Viên!"

Hắn hung ác nói: "Tại ta trong hang ổ, có đếm không hết lão ca ca, cái gì ma thần đều phải giống như đầu sâu thành thành thật thật nằm sấp!"

Chương 310 : Đến phiên ta

Chương 310: Đến phiên ta

Tô Vân trong bóng đêm tiếp tục tìm kiếm, lại tìm đến mấy cái Thanh Ngư trấn, nhưng mà vẫn như cũ là cười trên nỗi đau của người khác chiếm đa số.

Cuối cùng, Tô Vân tìm đến Ứng Long ở Thanh Ngư trấn, hắn cũng không có đi vào, chẳng qua là xa xa liếc mắt nhìn.

"Không có người cứu Ứng Long lão ca, như vậy liền do ta tới cứu!"

Tô Vân bắt đầu đường cũ bẻ ngược.

Có lẽ trong bóng tối có càng thêm nhanh gọn con đường, nhưng mà đường cũ bẻ ngược là hắn năng lực lớn nhất, hắn am hiểu nhất chính là trí nhớ, mấy ngày nay hắn rõ ràng tương lai quá khứ đường đi ghi nhớ.

"Ngay cả Thiên môn chợ quỷ ta đi một lần cũng có thể ghi nhớ, huống chi nơi này?"

Tam Túc Kim Ô giáng thế quấy nhiễu Đế cung ngày thứ ba, Ngọc Đạo Nguyên trở về Tinh đô, Tinh đô quận trưởng vội vàng tới gặp, Ngọc Đạo Nguyên sắc mặt vẫn như cũ có chút khó coi, hiển nhiên thương thế chưa lành.

Tinh đô quận trưởng nói: "Quốc sư đại nhân, mấy ngày nay cái kia ma thần một mực tại Đế cung trong không hề có động tĩnh gì, chính là liền hỏa diễm cũng từ từ bình ổn lại. Chẳng qua là hiện nay Đế cung vẫn như cũ hung hiểm trùng trùng điệp điệp, ta ra lệnh tử sĩ đi vào dò xét, nói nơi đó không thấy

Kim Ô, chỉ có một cái ba chân nam tử. Hai ngày này, lại xảy ra biến hóa."

Hắn chần chừ một chút, nói: "Cái kia ba chân nam tử không thấy, có thêm một cái lưng còng nam tử, chống gậy, tổ chim cũng bị cải tạo, thoạt nhìn một mảnh an lành bộ dạng, tử sĩ tại dọc đường thậm chí phát hiện linh chi loại hình linh dược."

"Lưng còng nam tử? Không phải ba cái chân? Hừ, yêu ma tác quái, mê hoặc chúng sinh!"

Ngọc Đạo Nguyên thản nhiên nói: "Không cần lo lắng, coi như này ma thần biến hóa đa đoan, cũng khó thoát thiên lý. Ta lần này đi mang về đặc biệt hàng ma người."

Tinh đô quận trưởng giật mình trong lòng: "Liền quốc sư đều bị thương, chẳng lẽ cái này hàng ma người so quốc sư còn cường đại hơn? Chẳng lẽ là Kiếm các Thánh Nhân cùng Võ Thánh Nhân?"

Hắn không dám hỏi nhiều. Kiếm các Nguyệt Lưu Khê, Võ Thánh Giang Tổ Thạch, hai vị này Thánh Nhân đã tương đương với trấn quốc Thánh khí giống như nhân vật, bọn họ nếu là tự thân đến đây, nhất định sẽ không không ai biết đến.

Ngọc Đạo Nguyên nói: "Hiện tại, bọn họ cũng đã đến Đế cung."

Tinh đô quận trưởng trong lòng giật mình, lúc này, hắn cảm ứng được Thần Ma giống như khí tức kinh khủng từ Đế cung phương hướng truyền đến.

Đế cung, thanh hồng kim rơm rạ tổ chim, ba cái thân ảnh cao lớn bao phủ tại áo bào màu đen bên dưới, hướng tổ chim đi tới.

"Kim Ô đạo hữu, thời gian qua đi 4500 năm, cuối cùng gặp lại."

Bên trái hắc bào bên dưới truyền tới một nữ tử âm thanh, cười nói: "Nghe nói năm đó Đông Thổ huynh đệ các ngươi mười người, xưng hùng Đông Thổ, lại bị Thánh Hoàng Nghệ Xạ giết chín người, chỉ có ngươi chạy thoát, độn vào Thiên Thị Viên, không dám quay về Đông Thổ. Hôm nay hiếm thấy ngươi thoát khốn, Thiên Tôn mời ngươi cùng bàn việc lớn, đại nghiệp vừa thành, không chỉ có báo thù rửa hận, hơn nữa siêu thoát sinh tử, quay về Tiên giới!"

Ba người đi tới tổ chim phía trước, chỉ thấy tổ chim bên trong không người trả lời.

Ba người cau mày, phía bên phải dưới hắc bào truyền đến thanh âm nam tử, lạnh lùng nói: "Kim Ô, cần gì như vậy tâm cao khí ngạo? Ta biết Ứng Long liền giấu ở ngươi ký sinh chủ thân bên trên, ngươi đem hắn giao ra, Thiên Tôn nhất định sẽ không bạc đãi ngươi! Ngươi bây giờ là cô độc, lẻ loi một mình, vẫn là quy thuận Thiên Tôn, miễn cho chịu khổ!"

Lúc này, tổ chim bên trong truyền tới một thanh âm lười biếng: "Chim nhỏ đã sớm trở về, các ngươi tới chậm một bước. Các ngươi cũng không cần đi tìm hắn, chim nhỏ những năm này không có thiện ác, cảnh giới siêu thoát, đã không sẽ cùng các ngươi có dính líu."

Ba người nhao nhao nhìn lại, chỉ thấy cái kia tổ chim bên trong có thêm một cái tuổi già sức yếu lưng còng thiếu niên, chống gậy.

Phía bên phải dưới hắc bào nam tử kia bỗng nhiên vén lên hắc bào, cười ha ha nói: "Ta ngược lại thật ra ai giả bộ thần giở trò, nguyên lai là Nguyên Sóc tới Tô Vân Tô các chủ!"

Nói chuyện giọng nói của người này cùng Thái Tuế đồng dạng, chính là Thái Tuế bản thể đến đây, hắn cùng Ứng Long đại chiến, lưỡng bại câu thương, bởi vì khi đó Ứng Long đã là nỏ mạnh hết đà, không cách nào giết hắn, bị hắn chạy trốn.

Thân thể của hắn cấu tạo cùng mặt khác Thần Ma cực khác, khôi phục nhanh chóng vô cùng, bởi vậy sớm khỏi hẳn.

Lần này nghe nói 4,500 năm trước đại náo thiên hạ ma thần Kim Ô xuất thế, liền nhịn không được lên đường đến đây.

Cái kia tuổi già sức yếu lưng còng thiếu niên cùng Tô Vân bộ dáng phảng phất, nhưng lại dường như mắt mờ, thoạt nhìn không có bao lớn tinh thần phấn chấn, cười hắc hắc nói: "Quân lương, ngươi nhận lầm người. Tiên dân thời đại, vẫn là ta cõng Lạc Thư nổi trên mặt nước, truyền đạt văn minh thuật số. Chờ ta thoái ẩn sau đó, các ngươi mới lần lượt xuất thế."

Thái Tuế trong lòng hơi chấn động: "Huyền Vũ?"

Cái kia tuổi già sức yếu lưng còng Tô Vân sau lưng, hiện ra Long Quy chân đạp hồng thủy, gánh vác Lạc Thư, Lạc Thư bên trên có Đằng Xà tinh tượng quấn quanh khủng bố cảnh tượng!

"Hà Đồ Lạc Thư, chẳng qua là sớm nhất kỳ thuật số phù văn mà thôi!"

Bên trái người áo đen vén lên hắc bào, lộ ra đầu chim thân người Thần Ma dị tượng, lồng ngực nhô lên, là nữ tử, cười lạnh nói: "Hậu bối Già Lâu La, gặp qua Huyền Vũ! Huyền Vũ, ngươi biết được thiên lý, hôm nay lý về Thiên Tôn, ngươi nếu là giao ra Ứng Long, thần phục Thiên Tôn, còn có đường sống. Nếu như không tuân, vậy liền đem ngươi huyết tế!"

Lưng còng Tô Vân cười hắc hắc nói: "Thiên Tôn? Ai phong? Từ lúc quần ma bị trấn áp, chư thần quy ẩn, đi tới Bắc Miện trường thành, không nghĩ tới các ngươi những yêu ma quỷ quái này đều chạy ra, còn tự phong Thiên Tôn!"

Già Lâu La cùng Thái Tuế hai bên trái phải, hướng tổ chim hung hãn đánh tới: "Lão Quy, ngươi ngu xuẩn mất khôn, vẫn là đem ngươi huyết tế a!"

Lưng còng Tô Vân không sợ chút nào, cầm trong tay gậy, sau lưng Đằng Xà Lạc Thư treo ở trời cao, cười nói: "Huyết tế ta? Đến thử xem!"

…

Già Lâu La, Thái Tuế hướng cái kia lưng còng Tô Vân công tới, vừa mới giao chiến, liền phát hiện thần thông của đối phương tựa như Bắc Miện trường thành đồng dạng, dày nặng rộng lớn, căn bản là không có cách đánh vào trong đó.

Bọn họ lần này là nhằm vào Tam Túc Kim Ô mà đến, chọn lựa tới ba người, Già Lâu La lấy tốc độ ngăn chặn Kim Ô, Thái Tuế da dày chặn lại Kim Ô công kích, một người khác thì hàng phục hoặc là chém giết Kim Ô.

Nhưng mà không ngờ đối thủ không phải Kim Ô, mà là Huyền Vũ, so Thái Tuế càng thêm da dày thịt thô tồn tại!

Lưng còng Tô Vân sau lưng, hình thành Huyền Vũ dị tượng, Đằng Xà bay lượn, Huyền Vũ công kích, giết đến hai tôn ma thần thở hồng hộc, khó mà cận thân.

Mà trúng ở giữa người áo đen kia nhưng thủy chung không nhúc nhích, ánh mắt yếu ớt, nhìn thấu lưng còng Tô Vân nhất cử nhất động.

Đột nhiên, người áo đen kia vén lên hắc bào, thân thể tăng vọt, thi khí ngập trời, hóa thành đỉnh thiên lập địa cự nhân, bài sơn đảo hải chi thế, một quyền đánh vào Đằng Xà tinh tượng, đem Đằng Xà tinh tượng đánh nát!

Lưng còng Tô Vân trong lòng giật mình, sử dụng nội tâm cùng hắn tranh đấu, nhưng mà người khổng lồ kia thi thể thi khí càng ngày càng nặng, ô nhiễm hắn nội tâm, để hắn có thể phát huy ra tới thực lực càng ngày càng thấp.

Già Lâu La cùng Thái Tuế nhìn ra tiện nghi, từ hai bên trái phải giết tới, lưng còng Tô Vân vội vàng lui về phía sau, dưới

chân một vùng biển rộng dâng trào mà lên, một bên lui về phía sau, một bên cùng ba người tranh chấp.

"Ta đánh không lại! Các ngươi mau tới đổi người!"

Lưng còng Tô Vân quay đầu liền chạy, điều khiển hồng thủy gào thét mà đi, phía sau, Già Lâu La đuổi theo, hướng hắn sọ não vồ xuống, cười lạnh nói: "Đổi người? Ngày hôm nay ngươi kêu trời trời không biết gọi đất…"

"Đến rồi! Đến rồi!"

Lưng còng Tô Vân đột nhiên lưng cũng không còng, cũng không già nua, mọc ra sừng hươu thân ngựa vuốt rồng, chân đạp Già Lâu La, đá vào nữ tử này ngực, xoay người một quyền đập ở Thái Tuế trên mặt, cười ha ha nói: "Đến phiên ta đi ra chơi! Ta không phải là muốn cứu đại ngốc!"

Thái Tuế mặt bị hắn đánh xuyên, bộ mặt máu thịt nhưng nhanh chóng hướng hắn cánh tay bên trên leo lên, rất nhanh máu thịt đem hắn quấn đầy, la lên: "Ta bắt hắn lại!"

Cái kia kỳ lân Tô Vân toàn thân đốt lên rừng rực thánh hỏa, đem trên người quấn quanh Thái Tuế nấu chín, Thái Tuế những bộ phận khác thấy thế, vội vàng cắt thịt bỏ chạy.

Mà cái kia thi thể khổng lồ đánh tới, nhưng lệnh kỳ lân Tô Vân cảm thấy khó giải quyết, nghiêm túc cùng đối phương quyết đấu.

Tinh đô quận trưởng cùng Đế cung một đám sĩ tử vây quanh Ngọc Đạo Nguyên nhanh chóng đi tới chỗ cao, từ xa nhìn lại, nhưng thấy bầu trời vặn vẹo, bốn cỗ to lớn thiên địa nguyên khí hình thành khí trụ cuồn cuộn mà đến, hình thành bốn cái tráng lệ Động Thiên dị tượng.

Cái kia Động Thiên dị tượng cũng không phải là Uẩn Linh cảnh giới linh sĩ Động Thiên, Uẩn Linh cảnh giới linh sĩ, Động

Thiên là xuất hiện ở bọn họ Linh giới bên trong, Động Thiên lớn nhỏ, nhìn bọn họ đều tự lĩnh ngộ cùng tu vi.

Mà trên bầu trời xuất hiện Động Thiên, lại là chân chính Động Thiên, thuộc tính khác nhau thiên địa nguyên khí cuồn cuộn vọt tới, nguyên khí số lượng có thể xưng khủng bố!

Đó là Thần Ma mới có thể điều động hùng vĩ lực lượng!

Ngay tại cái kia bốn loại thiên địa nguyên khí hình thành khí trụ bên dưới, bốn tôn Thần Ma chém giết, đánh cho trời long đất lở, để Tinh đô tất cả mọi người trở nên vẻ mặt.

Đột nhiên, trong đó một loại thiên địa nguyên khí đột nhiên thay đổi, hóa thành một loại khác thuộc tính thiên địa nguyên khí, để Ngọc Đạo Nguyên cũng không nhịn được ngạc nhiên.

"Lại đổi một loại Thần Ma!"

Cái kia kỳ lân Tô Vân giết đến mệt mỏi, lại có Ích Tà từ Tô Vân Linh giới bên trong bay ra, nhảy nhót nói: "Đến phiên ta! Đến phiên ta! Phía sau đừng thúc dục! Ta còn không có bắt đầu đây!"

…

Tô Vân nội tâm một đường phi nhanh, không biết trong bóng đêm đi được bao lâu, cuối cùng dựa vào mạnh mẽ trí nhớ, đường cũ trở về đến phù văn chi tường trước.

Phía trước nếu có ánh sáng, phù văn chi tường thông đạo ban đầu cực hẹp, đi gần một trăm bước, sáng tỏ thông suốt.

Tô Vân đột nhiên ngây người, chỉ thấy bản thân Linh giới bên trong, chật ních to to nhỏ nhỏ thần thánh, Trọng Minh, Tất Phương, Kim Hống, Quỳ Long, Hải Trãi các loại, đều là mấy ngày trước đây hắn đi bái phỏng qua thần thánh!

Thậm chí, Tô Vân còn chứng kiến cái kia đầu co lại đến cánh bên trong ngủ Kim Ô, giờ phút này cũng tại hắn Linh

giới bên trong.

Những này thần thánh ngẩng đầu mà đợi, quan sát lấy phía ngoài chiến đấu, thỉnh thoảng có người vui mừng khôn xiết la lên: "Đến phiên ta! Đến phiên ta!"

Ngay sau đó liền chiếm cứ Tô Vân thân thể, dẫn dắt thiên địa nguyên khí, cùng cái kia ba vị Thần Ma.

Mặt khác thần thánh thì là vội vã không nhịn nổi , chờ đợi tự mình lên sân khấu cơ hội.

Lúc này, Tô Vân thấy được xuống kỳ lân, kỳ lân cũng thoáng nhìn hắn, đang muốn chui vào phù văn chi tường, Tô Vân vội vàng giang hai cánh tay ngăn lại.

"Chúng ta không phải cứu Ứng Long."

Kỳ lân cùng mặt khác thần thánh cùng một chỗ lắc đầu: "Không phải, tuyệt đối không phải! Ngươi lấy ra Ứng Long sừng cũng vô dụng, hắn không có như vậy lớn mặt."

"Mặt của hắn quả thực rất lớn, nhưng chúng ta cũng không phải là vì cứu hắn mà tới." Khai Minh thần nói.

"Không sai không sai!" Bọn họ nhao nhao gật đầu.

Tô Vân giật mình, xá dài tới đất, chân thành vô cùng nói: "Ta thay mặt Ứng Long lão ca cám ơn chư vị giúp đỡ!"

"Không có thèm cảm tạ của ngươi, cai tù!"

Kỳ lân đi vào phù văn chi tường vết nứt, quay đầu lại nói: "Trận chiến cuối cùng, giao cho chim nhỏ a."

Mặt khác thần thánh điểm cái kia phần đi như phù văn chi tường, biến mất không thấy gì nữa.

Mà Kim Ô thì chưởng khống Tô Vân thân thể, giết đến Thái Tuế, Già Lâu La cùng thi thể khổng lồ vô cùng nhếch

nhác, không ngừng lùi lại, vậy mà từ ngoài thành ngàn dặm một đường lui về Tinh đô!

Bọn họ ba vị ma thần nguyên bản đại chiếm thượng phong, nhưng mà sao liệu đối diện một cái đánh mệt mỏi, hoặc là chiêu pháp bị người sờ vuốt rõ ràng, liền lập tức đổi lại một vị khác Thần Ma, sinh long hoạt hổ, dẫn đến bọn họ áp lực càng lúc càng lớn, thương thế càng ngày càng nhiều.

Giết tới về sau, thế thua đã định, Tam Túc Kim Ô giết trở lại đến, cũng là chuyện đương nhiên.

Tam tôn ma thần liếc nhau, đột nhiên phân ba phương hướng, gào thét mà đi, biến mất không còn tăm tích.

Mà Tam Túc Kim Ô thì giương cánh từ từ hạ xuống, lại trở về Đế cung.

Tinh đô Đế cung sĩ tử cùng quận trưởng đám người hai mặt nhìn nhau, không biết làm sao.

"Tiểu quỷ, thân thể của ngươi giao cho ngươi."

Linh giới bên trong, Tam Túc Kim Ô hướng phù văn chi tường bên trong chen tới, đột nhiên nhớ ra một chuyện, quay đầu tràn đầy thiện ý nói: "Ngươi khả năng… Ừm, có thể sẽ nằm ở chỗ này không thể động đậy, đoán chừng muốn nằm sấp một đoạn thời gian. Chẳng qua ngươi yên tâm, ta đã cho ngươi dựng tốt tổ chim, ngươi an tâm ở nơi đó nghỉ ngơi, hơn phân nửa không có người quấy rầy ngươi."

Tô Vân nghi ngờ.

Kim Ô biến mất tại phù văn chi sau tường, Tô Vân cuối cùng nắm trong tay thân thể của mình, còn chưa kịp vui vẻ, đột nhiên toàn thân, tất cả cơ bắp, cùng một chỗ kịch liệt đau nhức lên, không chỉ có kịch liệt đau nhức, hơn nữa đau xót đến đáng sợ!

Thân thể của hắn bị mười mấy tôn Thần Ma thay phiên trên người, biến thành đủ loại hình thái, cùng ba đại ma thần ra tay đánh nhau, cái kia mười mấy tôn Thần Ma không cảm giác được cái gì, dù sao không phải là của mình thân thể, mà Tô Vân nhưng chặt chẽ vững vàng cảm nhận được cái gì gọi là chỉ có mệt chết trâu không có cày hỏng ruộng!

"Phù phù!"

Thiếu niên vừa ngã vào tổ chim bên trong, không thể động đậy, đột nhiên hai chân co quắp hai cái, lại tự cứng ngắc lên.

"Đau quá ——" Đế cung trong truyền đến thảm thiết âm thanh.

Sau đó ba ngày thời gian, không người dám to gan đi vào Đế cung.

Đến ngày thứ tư, quận trưởng phái ra tử sĩ, tử sĩ nơm nớp lo sợ đi tới Đế cung trong, Ngọc Đạo Nguyên xa xa đi theo phía sau, lại thấy tổ chim đã bị người phá hủy, một thiếu niên khập khễnh từ Đế cung trong đi ra.

"Trương Tam!" Có một cái tử sĩ là Đế cung sĩ tử, kinh thanh la lên.

"Để hắn đi!" Ngọc Đạo Nguyên khóe mắt nhảy lên kịch liệt, trầm giọng nói.

Chương 311 : Châu thai ám kết cùng Tần Tấn chuyện tốt

Chương 311: Châu thai ám kết cùng Tần Tấn chuyện tốt

"Tràng này nhằm vào Ứng Long lão ca tập kích, kết thúc rồi à? Bọn họ cho dù muốn lại đến đụng đến ta, cần phải đến cân nhắc một chút."

Tô Vân nhìn bốn phía, chỉ thấy Đế cung bây giờ một mảnh hỗn độn, tuy là chủ thể xây dựng cũng không bị hủy đi, nhưng mà xây dựng phía ngoài nhưng lại có nhiệt độ cao thiêu đốt bức tường hóa thành dung nham, dung nham ngưng kết dấu vết lưu lại.

Mặt đất cũng là như vậy.

Nơi này phá hoại chủ yếu là Tam Túc Kim Ô cùng Ngọc Đạo Nguyên đại chiến dấu vết lưu lại, còn Thần Ma ở giữa chiến đấu bởi vì cũng không ở đây, cho nên cũng không hình thành bao lớn phá hoại.

Bất quá, Kim Ô vì luyện chế thanh hồng kim rơm rạ dựng tổ chim, vẫn là từ Đế cung trong cướp đoạt một chút của cải, có chút Đế cung xây dựng bên trong thanh hồng kim bị rút ra, thậm chí liền mấy món trấn cung linh binh cũng bị hắn lấy tới luyện bảo.

Thanh hồng kim tổ chim Tô Vân tự nhiên không có để lại, mà là dỡ xuống đặt ở bản thân Linh giới bên trong, ý định mang đi.

Xem như từ Thiên Thị Viên Thiên Môn trấn đi ra hài tử, hắn từ trước tới nay rất cần cù tiết kiệm lo việc nhà.

“Đế cung cũng không chào đón Trương Tam hoặc là Tô Tam, cũng không chào đón Tô thiếu sử hoặc là Nguyên Sóc Tô các chủ.” Đột nhiên, Tô Vân sau lưng truyền đến Ngọc Đạo Nguyên âm thanh.

Tô Vân dừng bước lại, xoay người lại, hắn đi vào phù văn chi sau tường trong bóng tối, từng tại Kim Ô vị trí Thanh Ngư trong trấn thấy qua Kim Ô cùng Ngọc Đạo Nguyên đại chiến tình hình, bởi vậy nhận ra Ngọc Đạo Nguyên.

“Ngọc quốc sư.”

Tô Vân làm lễ chào hỏi, thẳng người lên, mỉm cười nói: “Tô Vân tùy tiện đến đây, chưa từng thăm hỏi nơi đây địa chủ, mong rằng Ngọc quốc sư thứ tội.”

“Không dám.”

Ngọc Đạo Nguyên đáp lễ, cất bước đi tới, nghiêm mặt nói: “Đạo Nguyên nghe qua Nguyên Sóc Tô các chủ chi danh, nghe nói Tô các chủ bắt nguồn từ bé nhỏ, quật khởi tại Thiên Thị Viên khu không người, mười ba tuổi xưng hùng tại Sóc Bắc, phá bảy thế gia tạo phản án, diệt tro tàn chi kiếp. Mười bốn tuổi vào Đông đô, trợ Thủy Kính tiên sinh biến pháp, sau khi thất bại bị Thánh Nhân Tiết Thanh Phủ cùng thừa tướng Ôn Quan Sơn lưu đày hải ngoại, Thủy Kính tiên sinh lưu đày Lĩnh Nam.”

Tô Vân nhướng nhướng mày, nụ cười trên mặt không giảm.

“Tô các chủ thiếu niên hài lòng tại Sóc Bắc, mở ra phong hoa, dẫn tới Lâu các chủ chú ý, giao phó lấy bí thược, xem là tri kỷ. Thế nhưng đại thế phía dưới, Tô các chủ liền đem chanh chua da dày trong bụng trống không bản chất bày ra hoàn toàn, thế cho nên có Đông đô bại trận.”

Ngọc Đạo Nguyên lời nói xoay chuyển, đều đều nói: "Các chủ giúp đỡ Thủy Kính tiên sinh, ý đồ thúc đẩy tân học, từ trên xuống dưới, thay đổi Nguyên Sóc chi sa đoạ, hưng quốc mạnh dân, để Nguyên Sóc tái hiện năm ngàn năm chi thịnh huống. Thế nhưng ý đồ tuy tốt, đức hạnh không đủ, hai vị cũng không biết Nguyên Sóc số mệnh đã bại tuyệt, hai vị nhưng nghịch thiên mà đi, lại không có bậc này nghịch thiên sửa vận bản lĩnh, thế cho nên song song bị lưu đày. Ta nghe nói hai vị sự tích, một bên than tiếc một bên lại giễu cợt hai vị chi ngu dốt."

Tô Vân cười ha ha.

Ngọc Đạo Nguyên chờ hắn tiếng cười hạ xuống, nói: "Tô các chủ nước cờ không hay sọt, Thủy Kính tiên sinh cũng chỉ như thế, hai vị đánh cờ, cờ thối phiêu dương trăm triệu dặm, ta ngửi buồn nôn. Có gì đáng giá cười to?"

"Ta cười Đại Tần, tiểu quốc quả dân, quốc sư cũng chỉ như vậy, tầm mắt kiến thức như vậy nông cạn."

Tô Vân thản nhiên nói: "Đại Tần lập quốc bao nhiêu năm? Nguyên Sóc lập quốc bao nhiêu năm? Đại Tần bao nhiêu nhân khẩu? Nguyên Sóc bao nhiêu nhân khẩu? Đại Tần bao nhiêu thổ địa, Nguyên Sóc bao nhiêu thổ địa? Đại Tần đứng hàng đệ nhất thế giới bao nhiêu năm? Nguyên Sóc đứng hàng đệ nhất thế giới bao nhiêu năm? Ngọc quốc sư, ngươi có thể trả lời ư?"

Ngọc Đạo Nguyên không đáp.

Tô Vân thản nhiên nói: "Nguyên Sóc lập quốc 5,000 năm, nhân khẩu bốn vạn vạn, cương vực ngang dọc mấy chục vạn dặm, sừng sững đệ nhất thế giới đã có 4,900 năm. Đại Tần chẳng qua là tại gần nhất một trăm năm quốc lực chạy đến đằng trước, cho rằng cái này một trăm năm chính là điểm cuối cùng, dùng cái này tới chế nhạo Nguyên Sóc, chế nhạo Thủy

Kính tiên sinh. Cho nên, ta cười ngươi chỉ có một trăm năm tầm mắt."

Ngọc Đạo Nguyên chắp hai tay sau lưng, cười ha ha: "Tô các chủ cho rằng chỉ có trăm năm thắng bại? Hiện nay tân học đại thịnh, lại không thể đi tại Nguyên Sóc, hai vị thất bại đã chứng minh điểm này. Cứ thế mãi, Nguyên Sóc sẽ vĩnh viễn bại đi xuống. Đừng nói năm ngàn năm, liền xem như năm vạn năm năm mươi vạn năm, Đại Tần cũng trước sau là đệ nhất!"

"Từ xưa đến nay, đánh bại Nguyên Sóc quốc gia dân tộc không phải số ít, hiện nay bọn họ ở đâu? Sớm đã là cát bụi."

Tô Vân xoay người, hướng Đế ngoài cung đi tới, đưa lưng về phía hắn phất phất tay: "Ngươi Đại Tần, bên trên có Thiên Đình trái phải triều chính, cái gọi là Thánh Hoàng chẳng qua là vua bù nhìn, hoang đường chi quân, quỳ gối Thần Đế dưới chân cơ mông nhô lên, hô to phụ thân, hận không thể bán mông để cầu coi trọng. Dưới có miếu thần can thiệp dân sinh, dân chúng không làm sản xuất, không muốn phát triển, yết kiến miếu thần, gọi tà thần vì quân phụ. Ở giữa lại là thế gia vơ vét thiên hạ của cải, mặc dù không theo bảo địa, bảo địa lại vì hắn sở hữu tư nhân, ngu dân trí tuệ, bạo dân ý chí."

Ngọc Đạo Nguyên khóe mắt nhảy lên.

"Bên ngoài, lại có Đại Uyên Đại Hạ các nước nhìn chằm chằm , chờ đợi chia cắt Đại Tần đỡ đói. Đại Tần cùng chư quốc trên biển chinh chiến, hải ngoại tranh quyền, có nhiều thất bại. Loạn trong giặc ngoài đến loại trình độ này, Ngọc quốc sư lại không nghĩ tới cách giải quyết, thỏa sức ma thần cho rằng trợ lực, thực không biết uống rượu độc giải khát, tự chịu diệt vong vậy."

Tô Vân quay đầu, cười nói: "Nguyên Sóc tích bần tích nhược, trước mắt cũng không phải là Ngọc quốc sư kẻ địch, Ngọc quốc sư nhưng bắt lấy ta cái này Nguyên Sóc thiếu sử

mà đuổi đánh tới cùng, nhược trí như vậy, Vân chưa chắc thấy một lần. Ai dám cười ta cùng Thủy Kính tiên sinh tai?"

Ngọc Đạo Nguyên sắc mặt tái nhợt, sau một lúc lâu, sắc mặt thư giãn xuống tới, phất tay cười nói: "Tiểu nhi, không đủ cùng biện. Nhanh đi!"

Tô Vân cười ha ha, cất bước rời đi.

Ngọc Đạo Nguyên hừ một tiếng, Tô Vân lời nói mặc dù không êm tai, nhưng mà nói đều là Đại Tần hiện nay hiện ra khuyết điểm.

Đại Tần vốn là chính là do từng cái lãnh chúa thế gia tạo thành quốc gia, dân chúng là lãnh chúa hạt địa cư dân, mà hoàng đế thì là tất cả lãnh chúa đề cử đi ra, thủ hộ lãnh chúa thế gia lợi ích người.

Đại Tần của cải, đã sớm tập trung ở lãnh chúa thế gia tay.

Tân học thịnh hành sáng tạo ra rất nhiều của cải, nhưng cũng không có giải quyết điểm này, bọn họ sáng tạo của cải rất ít lưu lạc đến dân chúng trong tay, phần lớn hay là bị lãnh chúa thế gia nuốt lấy.

Tân học chẳng qua là tại cho Đại Tần kéo dài tính mạng, kéo lấy không chết mà thôi.

Trên thực tế, bất luận Đại Tần vẫn là Nguyên Sóc, hay là mặt khác các quốc gia, đều là bệnh nguy kịch.

Theo tân học phát triển từ từ chậm lại, các quốc gia nội bộ mâu thuẫn càng ngày càng nghiêm trọng, ngay sau đó liền diễn biến thành giữa các nước mâu thuẫn, cũng là vì cướp sạch quốc gia khác của cải, cho dân chúng một chút nước canh uống, làm gốc quốc kéo dài tính mạng.

Bọn họ có hai lựa chọn, hoặc là cướp sạch Tây Thổ các quốc gia của cải tới kéo dài tính mạng, hoặc là cướp sạch

Nguyên Sóc của cải tới kéo dài tính mạng.

Còn Đại Tần Thánh Hoàng cùng Thiên Đình quan hệ, dân chúng bị miếu thần ngu ý chí, việc này cũng đều tồn tại, cũng để cho hắn quốc sư này buồn rầu.

"Thánh Hoàng như muốn đại triển quyền cước, nhất định muốn thoát khỏi Thiên Đình cản trở, thậm chí nắm giữ Thiên Đình. Lãnh chúa thế gia là không thể động, động lời nói liền sẽ dao động thống trị nền tảng, có thể động chỉ có thể là ngoại quốc. Mà Thiên Đình là các quốc gia chủ nhân, cho nên muốn động mặt khác các quốc gia, động trước Thiên Đình!"

Trong lòng của hắn yên lặng nói: "Quân quyền nhất định phải nắm hết quyền hành, loại bỏ thần quyền! Như vậy mới có thể đối các quốc gia dùng binh, cướp sạch các quốc gia của cải, vì chính mình kéo dài tính mạng. Tô các chủ là một không nổi người, nhìn ra rất sâu, quả thực là Thánh Hoàng kình địch, không thể khinh thường…"

Hắn nhìn về phía đã biến thành phế tích Đế cung, trong lòng sinh ra một tia lo lắng âm thầm: "Xuất sắc như thế nhân vật, nếu như Thánh Hoàng không thể vượt qua lời nói của hắn… Không! Thánh Hoàng so với hắn xuất sắc hơn, chắc chắn có thể chiến thắng hắn. Bởi vì…"

Hắn lộ ra tươi cười, thấp giọng nói: "Tiết Thanh Phủ lại trợ giúp chúng ta, chúng ta làm sao không thắng?"

Tô Vân đi ra Đế cung, Ngọc Sương Vân tìm tới, hỏi hắn trong khoảng thời gian này trải qua, Tô Vân tự nhiên sẽ không nói.

Ngọc Sương Vân hiếu kỳ nói: "Như vậy, ngươi vừa rồi cùng ta cha nói thứ gì?"

"Hắn hỏi ta có hay không đối với ngươi như vậy, ta nói không có."

Tô Vân nháy mắt mấy cái nói: "Ta hỏi muốn cưới ngươi dạng này nữ hài, cần bao nhiêu sính lễ. Hắn mở cái giá cả, ta chê đắt, ra không nổi, liền nói không cần. Ngay sau đó liền đi."

Ngọc Sương Vân gắt một cái, cười đùa nói: "Lão đầu tử bẫy ngươi đấy! Hắn đã sớm chuẩn bị khoản lớn đồ cưới, ngươi hẳn là đáp ứng, chúng ta cùng một chỗ mưu đoạt lão đầu tử gia sản, năm năm phân chia."

Tô Vân hoài nghi nói: "Chẳng lẽ các ngươi hai cha con gạt ta sính lễ? Ta sính lễ đưa qua, các ngươi hai người cuốn lên sính lễ liền chuồn mất, để cho ta cả người cả của đều không còn, mà các ngươi hai người năm năm phân chia."

"Bị ngươi nhìn ra rồi!" Ngọc Sương Vân cười nói.

Tô Vân cáo từ, nói: "Tại Đế cung trì hoãn thời gian quá dài, ta cần về Vân đô."

Ngọc Sương Vân tiễn hắn leo lên đi tới Vân đô ngũ thải loan liễn, nói: "Các chủ trên đường cẩn thận, không nên bị người xem như Trương Tam bắt đi, nhốt vào nhà tù!"

Tô Vân xoay người đi quan cửa xe, cười đùa nói: "Phi phi, đồng ngôn vô kỵ, đại cát đại lợi."

Hai người cách cửa sổ vẫy tay tạm biệt, ngũ thải chim loan chấn động hai cánh, mang theo bảo liễn bay lên, hướng Vân đô phương hướng mà đi.

Ngọc Sương Vân đưa mắt nhìn ngũ thải loan liễn chui vào tầng mây, yếu ớt thở dài: "Đáng tiếc, đối cha ta tới nói, ngươi không phải đúng người. Nhưng với ta mà nói, ta có thể không cần sính lễ…"

Tô Vân ngồi tại xe kéo bên trong, cách cửa sổ nhìn càng ngày càng nhỏ Tinh đô, trong lòng cũng có chút buồn bã.

“Nếu như Oánh Oánh tại ta Linh giới bên trong, nhất định sẽ chê cười ta thiếu niên lần đầu biết buồn cảm thụ a?”

Tô Vân thấp giọng nói: “Đáng tiếc, nàng đi theo Tiểu Dao học tỷ, không biết đi nơi nào.”

Trên đường đi, phong cảnh như tranh vẽ, chỉ tiếc không vào thiếu niên chi nhãn, đoạn đường này chỉ cảm thấy cô quạnh.

Đợi đến Vân đô, đã là ngày hôm sau sáng sớm, Tô Vân giao qua tiền xe, đi tới Lan Lăng phố Nguyên Sóc sứ giả quán, thầm nghĩ: “Đợi chút nữa để Hình Giang Mộ đi Nguyên Sóc lâu hỏi thăm một chút Đổng y sư cùng Tiểu Dao học tỷ tung tích.”

Hình Giang Mộ lưu tại sứ giả trong quán, Tô Vân không có ở đây thời gian, hắn liền phụ trách trợ giúp Vân đô Nguyên Sóc người.

Tô Vân đi vào sứ giả quán, Hình Giang Mộ một bên hướng Tô Vân chớp mắt, vừa nói: “Ngươi là người phương nào? Vì sao lai sứ đoạn quán? Nơi này không phải địa phương ngươi có thể tới, ra ngoài, ra ngoài!”

Tô Vân hiểu ý, vội vàng cáo lui, giọng cũng biến thành dày nặng lên, ồm ồm nói: “Đi nhầm địa phương, đừng trách, đừng trách!”

Hắn xoay người lại đang muốn tránh đi, đột nhiên đụng vào giống như cột điện trên thân thể.

Tô Vân khó khăn ngẩng đầu lên, thấy được Cảnh Triệu lỗ mũi.

Cái kia trong lỗ mũi ngay tại phun ra hỏa diễm, Cảnh Triệu đôi mắt cũng tại phun lửa, nghiêng xuống bên dưới theo dõi hắn.

Tô Vân tận lực lộ ra tươi cười: "Nguyên lai là Cảnh Triệu động chủ. Ta…"

"Hô!"

Thân hình hắn đột nhiên thay đổi, hóa thành Thiên Bằng vỗ cánh mà đi, đồng thời thôi thúc Trần Mạc Thiên Không, hóa thành mê vụ, phong tỏa Cảnh Triệu ánh mắt!

Hình Giang Mộ đồng thời nhào lên, ôm lấy Cảnh Triệu hai chân, cho Tô Vân cơ hội chạy thoát!

Hai người phối hợp chặt chẽ không một kẽ hở, một mạch mà thành!

Nhưng mà Tô Vân vừa mới bay đến trên không, còn chưa bay qua sứ giả quán lầu các, liền nghe vù một tiếng, một đạo dây thừng bay qua, xoạt xoạt xoạt đem hắn từ chân đến cuối trói chặt chẽ vững vàng!

Tô Vân vội vàng biến hóa thành người, ý đồ chạy trốn, nhưng mà Thần Tiên tác theo biến hóa của hắn mà biến hóa, để hắn trước sau không cách nào chạy trốn!

Thần Tiên tác càng ngày càng chặt, cuối cùng đem hắn buộc thành một cái nhân côn.

Cảnh Triệu dùng sức đánh dây thừng, đem hắn lôi xuống, chỉ nghe Tô Vân nổi giận mắng: "Thối dây thừng! Phản đồ!"

"Nhân tình…" Cảnh Triệu giơ lên một cái dài bốn thước ngắn châm bạc, sắc mặt khó coi tại Tô Vân đỉnh đầu khoa tay múa chân một chút.

Tô Vân nhìn cái kia thẳng tới dạ dày châm bạc, vội vàng cao giọng nói: "Cảnh Triệu động chủ dừng tay! Ta chính là Thông Thiên các chủ…"

Châm bạc cắm vỡ Tô Vân da đầu, Tô Vân vội vàng đổi giọng, nói: "Động chủ, ta cùng đi với ngươi gặp Thanh La. Ta

là nàng nhân tình, ta, Thanh La khẳng định sẽ nghe!"

Cảnh Triệu nửa tin nửa ngờ, ngừng tay đến, nói: "Nhân tình thật sẽ như thế lòng tốt?"

Tô Vân oai phong lẫm liệt nói: "Ta cùng Thanh La tư định cả đời, sớm đã châu thai ám kết, nàng có cốt nhục của ta, ta, nàng khẳng định sẽ nghe! Ngươi trước không nên đem châm bạc thống hạ đến, ngươi đâm vào đến, ta nếu là bị ngươi giết chết hoặc là choáng váng, nàng chắc chắn sẽ không nghe ngươi. Ngươi bỏ xuống châm, chúng ta bàn bạc kỹ hơn…"

Cảnh Triệu thu châm bạc.

Tô Vân dẫn dắt từng bước nói: "Ngươi cũng đừng trói ta, chúng ta là thông gia, ta đường đường Thông Thiên các chủ, làm ngươi Hỏa Vân động con rể, ngươi còn không đẹp chết rồi? Ta còn có thể chạy hay sao? Ta coi như chạy, cũng không chạy nổi thông gia Thần Tiên tác đúng hay không?"

"Điều này cũng đúng." Cảnh Triệu ngay sau đó thu Thần Tiên tác.

Đang cố gắng ôm Cảnh Triệu hai chân Hình Giang Mộ nhìn ra ngây người.

—— —— hiến tế một quyển light novel, quỷ quái chưởng môn nhân, tác giả: Nhẹ suối lưu vang

Chương 312 : Chung sơn ngậm nến chi long

Chương 312: Chung sơn ngậm nến chi long

Sứ giả trong quán, Tô Vân nhìn nhìn Cảnh Triệu, lại nhìn một chút Thần Tiên tác, khẽ nhíu mày.

Cái này Thần Tiên tác là Sầm bá rời đi Thiên Thị Viên lúc, lưu cho hắn bảo vật, lúc trước Thần Tiên tác bên trong có "Dã Hồ tiên sinh" lưu lại phong cấm, để Tô Vân không cách nào phát huy ra Thần Tiên tác uy lực.

Về sau cái này phong cấm bị Tiết Thanh Phủ phá vỡ, Tiết Thanh Phủ lại tại Thần Tiên tác bên trong lưu lại ẩn tàng phong cấm, dùng để theo dõi Tô Vân động tĩnh.

Đợi đến về sau, Oánh Oánh triệu hoán đến Sầm bá nội tâm, lại đem Tiết Thanh Phủ phong cấm phá vỡ, cho đến khi đó, cái này Thần Tiên tác mới xem như chân chính rơi vào Tô Vân chưởng khống.

Nhưng mà sao liệu, Tô Vân tế luyện cái này Đại Thánh linh binh lâu như thế, ngược lại bị Cảnh Triệu cái này điên điên khùng khùng lão giả cho thu đi rồi.

Thần Tiên tác tại Cảnh Triệu trong tay, so tại Tô Vân trong tay còn muốn lanh lẹ, thật có thể nói là là vận dụng chi diệu tồn hồ nhất tâm.

"Thần Tiên tác đầu tiên là treo cổ Sầm bá, hiện tại lại tới trói ta, chắc chắn là bảo vật này cắn chủ! Nếu như bình chọn nhất không có cốt khí Đại Thánh linh binh, nó đem đứng hàng đầu bảng!"

Tô Vân ho khan một tiếng, lấy ra một chút thanh hồng kim rơm rạ, nói: "Giang Mộ, đây là Hỏa Vân động chủ, là tiền bối của ta, không thể thất lễ. Ngươi cầm lấy đi đổi tiền, phụ cấp sứ giả quán chi phí." Dứt lời, mở trừng hai mắt.

Hình Giang Mộ lấy làm kinh hãi, những này rơm vàng vừa dài vừa nặng, đều là dùng thanh hồng kim luyện chế mà thành, độ tinh khiết cực cao.

Chỉ có Bàn Dương chi loạn sau khi kết thúc đoạn thời gian kia, không có khai phá mới vật liệu luyện khí lúc, mới có người cam lòng dùng lớn như thế quy mô thanh hồng kim luyện chế bảo vật. Hiện tại người, là không nỡ dùng tinh thuần như thế thanh hồng kim luyện bảo.

Mà Tô Vân lấy ra lại là thanh hồng kim luyện chế rơm rạ, quả thực xa xỉ làm cho người khác nói không ra lời.

"Lần này đi ra ngoài kiếm lời một chút tiền, ta chỗ này còn có một tòa núi rơm."

Tô Vân liếc liếc Cảnh Triệu, lại hướng Hình Giang Mộ mở trừng hai mắt, nói: "Ngươi đi Nguyên Sóc lâu, cho lão động chủ đặt mua chút quần áo, ngăn nắp một chút. Chờ ngươi làm tốt, ta liền cùng lão động chủ cùng đi Kiếm các gặp Thanh La muội muội."

Hình Giang Mộ hiểu ý, mang theo rơm vàng đi ra ngoài, điều khiển Bàn Dương liễn rời đi, thầm nghĩ: "Đại nhân là để cho ta đi tìm cứu binh! Chẳng qua là, Nguyên hội lão biểu bả tử sẽ là lão phong tử đối thủ ư?"

Hắn khẽ nhíu mày, Cảnh Triệu lần trước bị bắt, là tại Bá Sơn quận lòng đất thành trước sau bị cướp tro Thần Vương cùng ma thần Thái Tuế trọng thương, lúc này mới bị Tô Vân trói cái bền chắc, về sau lại bị Đổng y sư phong nội tâm, dù vậy, hay là bị hắn trốn thoát.

“Nguyên hội lão biều bả tử chỉ sợ đánh không lại lão phong tử, nhưng bây giờ cũng chỉ có đi mời hắn.”

Bàn Dương liễn hướng Nguyên Sóc lâu mà đi, đợi đi tới Nguyên Sóc lâu, Hình Giang Mộ nhảy xuống bảo liễn, xông vào trong lầu.

“Hình thiếu sử, lão biều bả tử không ở chỗ này ở giữa.”

Nguyên Sóc lâu quản sự nhận ra hắn, nói: “Ngài tới chậm, lão biều bả tử đã đi mấy ngày.”

“Lão biều bả tử về Nguyên Sóc?” Hình Giang Mộ lấy làm kinh hãi.

Cái kia quản sự lắc đầu, nói nhỏ: “Là theo Hạ Mộng Giác cùng đi, ta cũng không dám hỏi…”

Hình Giang Mộ cũng không có suy nghĩ nhiều, lo lắng: “Lão biều bả tử không tại, phải làm sao mới ổn đây? Nguyên Sóc tại hải ngoại cao thủ, loại trừ hắn liền lại không người bên cạnh…”

Đột nhiên, hắn bỗng nhiên nghiến răng, hướng quản sự nói: “Mượn bảo địa treo một bức tranh.”

Cái kia quản sự cũng là Nguyên hội nhân vật trọng yếu, chần chờ nói: “Thiếu sử muốn vẽ cái gì?”

Hình Giang Mộ vẽ lên một cái hộp gỗ, nói: “Làm phiền quản sự, dùng một cây đao đóng ở trên tường.”

Cái kia quản sự khóe mắt nhảy lên, nói nhỏ: “Hình thiếu sử, trên đường quy củ ngươi cũng biết, có ít thứ cũng không thể loạn đụng ah. Ta Nguyên hội có thể vì ngươi treo bức họa này, nhưng thêm vào đao binh, kết quả ngươi cần phải đến tự chịu. Ta Nguyên hội tuyệt không có khả năng vì ngươi chuyện, đắc tội Thông Thiên các!”

Hình Giang Mộ cắn răng nói: "Ngươi cứ yên tâm! Xảy ra chuyện, ta tự mình tới gánh!"

Cái kia quản sự thấy thế, sai người lấy tới một cây đao, xuyên qua bức họa này, đóng ở Nguyên Sóc lâu trên vách tường.

Hình Giang Mộ lo sợ bất an chờ đợi, từ đầu đến cuối không có người tới bóc bức họa này, trong lúc vô tình mặt trời xuống núi, đèn hoa sơ chiếu, mở chợ đêm.

Tâm hắn gấp như lửa đốt, không biết Tô Vân gặp gỡ thế nào, hận không thể bản thân bóc bức họa này trở về Nguyên Sóc sứ giả quán, đúng lúc này, trên vách tường đao bị người nhổ xuống, chỉ nghe một cái dịu dàng thanh âm nói: "Đây là người nào treo hình?"

Hình Giang Mộ vội vàng lao ra, chỉ thấy tro tàn dưới đèn, một cái Nguyên Sóc thanh niên khoác lên áo choàng, che kín hơn nửa một bên gương mặt, một tay cầm đao, một tay cầm hình.

Hình Giang Mộ đang muốn nói chuyện, đột nhiên nhìn thấy cái kia Nguyên Sóc thanh niên sau lưng có một cái bẩn thỉu người mặc thanh bạch áo bào công tượng, ước chừng năm mươi tuổi có lẽ, trên mặt tuế nguyệt như đao, sau lưng cõng cái gùi sách, bên trong bày đặt cầm chắc bản vẽ, nhếch miệng nhìn hắn, giống như là đang cười.

Hình Giang Mộ hướng cái kia công tượng sau lưng nhìn lại, trong lòng giật mình, chỉ thấy cái kia công tượng đứng phía sau hai ba trăm cái đủ loại trang phục Nguyên Sóc người, có nam có nữ có lão có ấu, có người ăn mặc ngăn nắp mỹ lệ, có người lôi thôi lếch thếch, thoạt nhìn như là người bình thường rất ít người.

"Là các hạ treo hình ư?"

Cái kia áo choàng thanh niên lấy xuống áo choàng, lộ ra một trương thanh tú gương mặt, cười nói: "Thông Thiên các không có cái này tại bí thược bên trên cắm đao quy củ. Bí thược bên trên cắm đao, từ mặt chữ ý tứ tới nói là Thông Thiên các gánh không được, triệu hoán các chủ hộ giá hộ tống. Nếu như thật muốn tới cắm đao một bước này, các chủ là muốn tự thân lên trận."

Hình Giang Mộ ha ha nói: "Các, các hạ là?"

"Nguyên Sóc Thông Thiên các, Yến Khinh Chu."

Cái kia áo choàng thanh niên cười nói: "Vị này là Nguyên Sóc Thông Thiên các đại sư huynh."

Phía sau hắn công tượng nhếch miệng, lộ ra thật thà tươi cười, hướng Hình Giang Mộ nhẹ nhàng gật đầu.

"Đại sư huynh đằng sau, là Nguyên Sóc Thông Thiên các hai trăm mười ba đạo hữu, còn có một chút đạo hữu bởi vì có chức quan trong người, không cách nào rời đi Nguyên Sóc."

Yến Khinh Chu nói: "Chúng ta viễn độ trùng dương, chính là các chủ chi chiến mà tới. Như vậy, các hạ treo bức tranh này nguyên nhân là…"

Hình Giang Mộ lấy lại bình tĩnh, trầm giọng nói: "Xin chư vị cứu Thông Thiên các chủ!"

Nguyên Sóc sứ giả quán, Tô Vân thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến đại nhất thống công pháp, điều động bảy mươi hai Động Thiên cùng Ly Uyên, dẫn dắt thiên địa nguyên khí, tăng cao tu vi pháp lực.

Lần này hắn đã trải qua Thiên Đình hành trình, cũng là thu hoạch không ít, đặc biệt là Thiên Đình chư thần tự thân thi triển đủ loại thần thông, chỉ điểm hắn thần thông đạo pháp, càng làm cho hắn tìm hiểu ra rất nhiều trên việc tu luyện bí quyết.

Theo hắn công pháp vận chuyển, thân thể nội tâm song tu, kề vai sát cánh.

Hỏa Vân động chủ Cảnh Triệu ở bên cạnh hắn đi tới đi lui, không được nhìn quanh, nôn nóng bất an.

"Ngươi luyện sai!"

Cảnh Triệu dừng bước, cười lạnh nói: "Ly Uyên có Cửu Uyên, ngươi luyện chẳng qua là đệ nhất uyên, nội tâm a phủ ngươi chỉ tu luyện đến tầng thứ nhất!"

Tô Vân nghe vậy, mở mắt ra, khiêm tốn thỉnh giáo: "Ta chưa từng đi học, không biết trong này nguyên nhân. Cái gì gọi là Cửu Uyên?"

"Tây phong nhất tịch kinh long thụy, hám thủ minh châu xuất cửu uyên. Thiên kim chi châu, tất tại cửu trọng chi uyên, nhi ly long hạm hạ!"

Cảnh Triệu không nhịn được nói: "Có nghe hay không? Kinh Long ngủ, minh châu, Cửu Uyên! Ly Long! Ngươi bây giờ tu vi, chỉ rèn luyện đệ nhất uyên, tiếp tục tu luyện đi xuống, vĩnh viễn luyện không ra minh châu, càng không khả năng để minh châu ra Ly Uyên!"

Tô Vân như có điều suy nghĩ.

Thật sự là hắn không có trải qua mấy ngày học, hơn nữa coi như đi học, có thể dạy hắn người cũng quá ít. Hắn hiện tại đi con đường là Nguyệt Lưu Khê, Giang Tổ Thạch cùng Cầu Thủy Kính khai sáng ra nội tâm song tu đại nhất thống công pháp con đường. Nhưng mà liền xem như ba người này, cũng không có một người tu thành, thậm chí liền hoàn chỉnh công pháp đều không có sáng tạo ra tới.

Tô Vân tu luyện tới Nguyên Động cảnh giới sau đó, cảnh giới tu luyện như thế nào, chỉ có thể dựa vào tự mình tìm tòi,

con đường phía trước có phải là hay không chính xác, bản thân có hay không đi ngã ba, hắn đều hoàn toàn không biết gì cả.

Trong lúc vô tình, hắn đã không để ý đến kinh nghiệm của tiền nhân.

Đối cảnh giới trình bày nhất hoàn mỹ, thuộc về cựu thánh tuyệt học, mà đối cựu thánh tuyệt học nghiên cứu sâu nhất, Hỏa Vân động tuyệt đối là đệ nhất!

Cảnh Triệu điên điên khùng khùng, trong miệng nói mê sảng, một hồi đọc thuộc lòng Hiên Viên Thánh Hoàng tuyệt học, một hồi đọc thuộc lòng Vũ Hoàng tuyệt học, đủ loại đối Cửu Uyên trình bày nườm nượp mà đến, lộn xộn kinh khủng.

Tô Vân dụng tâm trí nhớ, chẳng qua là Cảnh Triệu điên đến quá ác, câu đầu không đáp câu sau.

Tô Vân đành phải từ trong lời của hắn trích lấy các vị Thánh Nhân hoặc là Thánh Hoàng từ mấu chốt câu, tiến hành hỏi.

Không lâu sau đó, Tô Vân đem Hỏa Vân động bên trong tất cả Thánh Nhân liên quan tới Nguyên Động cảnh giới trình bày tất cả hỏi một lần, rơi vào trong trầm tư.

Cảnh Triệu còn tại bên cạnh hắn nói thầm, nói không ngừng, Tô Vân nhưng mắt điếc tai ngơ.

Căn cứ Hỏa Vân động thiên liên quan tới chư thánh tuyệt học ghi chép, Nguyên Động cảnh giới cũng không phải là vẻn vẹn một tòa đại uyên, lạc ấn phù văn liền coi như là xong rồi. Nguyên Động cảnh giới, nhưng thật ra là vì cảnh giới kế tiếp Ly Uyên cảnh giới làm chuẩn bị.

Cảnh giới này, cần chân nguyên cùng nội tâm lặn xuống đến Ly Uyên cửu trùng, tầng thứ chín gọi là Chân Long miệng, ở nơi đó, chân nguyên cùng nội tâm sẽ dung hợp một thể, uẩn dưỡng ly châu!

Bất quá, Cửu Uyên đối nội tâm cùng chân nguyên yêu cầu cực cao, nếu như tu vi không đủ, nội tâm có khả năng sẽ bị ép tới vỡ nát.

Mà nội tâm đến thứ chín uyên, sẽ có chuyện kỳ diệu phát sinh, cựu thánh gọi là gặp Chúc Long.

Đến thứ chín uyên, ly châu sắp thành không thành thời điểm, sẽ thấy vũ trụ tối tăm ở giữa cuộn lại một đầu khó mà lường được Chúc Long, uốn quanh lấy một tòa núi lớn, há miệng chứa châu, ánh nến động chiếu, tựa như đem tinh hệ hạch tâm ngậm vào trong miệng!

Cái kia Chúc Long không phải là Lục Địa Chúc Long!

Cựu thánh đối với Cửu Uyên bên trong nhìn thấy Chúc Long có rất nhiều suy đoán, có cho là ngọn núi kia chính là Chung sơn, có người cho là Chúc Long là nguyên khí biến thành dị tượng, không thể tồn tại, còn có nói Chúc Long đỉnh núi chính là Tiên giới.

Đủ loại thuyết pháp, không có định số.

Tô Vân đem chư thần đối Nguyên Động cảnh giới trình bày hiểu rõ, lúc này thôi thúc chân nguyên, hộ tống nội tâm bên dưới Ly Uyên, hắn nội tâm sớm đã vô cùng cường đại, nguyên khí càng là mạnh mẽ vô cùng, lần này bên dưới Ly Uyên không có cảm giác được bao nhiêu áp lực, chỉ có thể cảm giác được chân nguyên bắt đầu ở nội tâm phía ngoài bơi lội.

Hắn nội tâm phía ngoài hiện ra quang mang nhàn nhạt, đủ loại thần thông hình thành lạc ấn hiện lên ở nội tâm phía ngoài, không ngừng bơi lội, chiếu rọi Ly Uyên.

"Đây chính là Nghê Toàn chi uyên, thần thông như cá, bơi tại phía ngoài."

Bên dưới Ly Uyên không biết sâu bao nhiêu, đột nhiên, Tô Vân chỉ cảm thấy chân nguyên thẩm thấu, cùng nội tâm tương dung, thần thông hóa thành phù văn, không ngừng hướng nội tâm chỗ sâu lạc ấn.

"Đây cũng là đệ nhị uyên a? Gọi là Chỉ Thủy chi uyên."

Lại không lâu nữa, Tô Vân nhìn thấy thần thông của mình lạc ấn tại nội tâm trong cơ thể di động, thầm nghĩ: "Đây chính là cựu thánh nói tới Lưu Thủy chi uyên."

Lại xuống một tầng, đến Lạm Thủy chi uyên, thần thông tại nội tâm trong cơ thể tràn lan, chân nguyên cùng thần thông dung hợp.

Lại tầng tiếp theo, đến Ốc Thủy chi uyên, thần thông chân nguyên phát triển, không ngừng sinh trưởng.

…

Chờ đến Tô Vân nội tâm xuống đến thứ chín uyên lúc, chỉ có nội tâm một mảnh ánh sáng, bốn phía tất cả đều là hắc ám.

Tô Vân bốn phía nhìn lại, cũng không gặp có Chúc Long, cũng đừng nhắc tới Chung sơn.

Trong lòng của hắn ngay tại thất vọng, đột nhiên một điểm ánh sáng từ xa xôi trong bóng tối truyền đến, hắn cuối cùng thấy được vô số ngôi sao tinh hệ tạo thành Chung sơn cùng Chúc Long!

Chương 313 : Một lưới bắt hết

Chương 313: Một lưới bắt hết

Tô Vân nhìn phút chốc, đối với cái này cảm thấy nghi hoặc.

Cái kia trong bóng tối xuất hiện Chung sơn, là tinh hệ tinh thần tạo thành núi, như là một cái móc ngược xuống chuông, phảng phất gần ngay trước mắt.

Chúc Long uốn quanh tại Chung sơn bên trên, không biết dài bao nhiêu, đầu rồng đáp lên mũi chuông bên trên, vuốt rồng chụp lại thân chuông, phảng phất gần trong gang tấc, chỉ cần hắn xòe tay ra, liền có thể vuốt ve đến Chúc Long thật dài râu quai nón.

Nhưng mà căn bản không thể chạm đến!

Chung sơn cùng Chúc Long cách hắn vô cùng xa xôi, xa xôi đến thậm chí không cách nào đánh giá khoảng cách.

Hắn càng giống là Chúc Long cùng Chung sơn trước một hạt bụi nhỏ, thậm chí, hắn chỗ thế giới đối với Chúc Long cùng Chung sơn tới nói, cũng là một hạt bụi nhỏ!

Hắn nhìn ra càng mảnh, liền càng là hoảng sợ. Cái kia Chúc Long râu quai nón cũng là có vành đai hành tinh tạo thành, từng khỏa hình thành hợp thành vành đai hành tinh, vành đai hành tinh tạo thành Chúc Long râu rồng long nhiêm.

Tô Vân còn chứng kiến tinh vân tạo thành hắn vảy rồng, huyễn minh huyễn diệt, xuyên thấu qua tinh vân, thì có thể

nhìn thấy ngũ tạng lục phủ, hắn tim gan tỳ phổi thận, cũng đều là do từng cái tinh đoàn tạo thành.

Cái này Chúc Long thân thể cấu tạo, phảng phất là lấy từng khỏa hằng tinh là nhất cơ sở đơn vị, lấy từng cái tinh hệ vì bộ phận, cùng tạo dựng Chúc Long cái kia vô cùng vĩ đại dáng người!

Chúc Long trong miệng, là tựa như ngân hà giống như tinh hệ hạch tâm, sáng sủa vô cùng, mà Chúc Long hai con ngươi dường như nửa mở nửa khép, không biết phải chăng là vừa mới chìm vào giấc ngủ vẫn là đang chờ tỉnh lại.

"Chúc Long cùng Chung sơn, đều là giả, bọn họ là một loại vũ trụ thiên tượng."

Tô Vân quan sát rất lâu, trong lòng thở phào nhẹ nhõm, lẩm bẩm nói: "Không thể có như thế to lớn sinh vật, cho dù là Thần Chỉ hoặc là tiên nhân. Chúc Long cùng Chung sơn, chẳng qua là trùng hợp thoạt nhìn như là Chúc Long cùng Chung sơn. Chẳng qua…"

Hắn đột nhiên ngơ ngẩn: "Vì sao đứng tại Ly Uyên Cửu Uyên phía dưới, có thể trùng hợp nhìn thấy Chúc Long cùng Chung sơn? Ta đã từng đêm xem thiên tượng, Nguyên Sóc, Đại Tần, trên bầu trời căn bản không có bậc này thiên tượng!"

Hắn không chỉ có chưa từng gặp qua bậc này thiên tượng, thậm chí liền nghe nói qua cũng không có!

"Nói cách khác, ta hiện tại vị trí quan sát đánh giá điểm, không tại thế giới của chúng ta bên trong, mà là tại một cái thế giới khác!"

Tô Vân không hiểu chút nào: "Như vậy Ly Uyên quan sát đánh giá chỉ đến đáy ở nơi nào?"

Ly Uyên cảnh giới này là đời thứ nhất Thánh Hoàng Hiên Viên chỗ xác định, nếu như không biết có Ly Uyên nơi này,

chưa từng đi nơi này lời nói, làm sao có thể đem cảnh giới này mở ra tới?

"Ly Uyên còn gọi là Thiên Uyên."

Cảnh Triệu vẫn như cũ ngơ ngơ ngác ngác, câu đầu không đáp câu sau, Tô Vân hỏi hắn Ly Uyên quan sát đánh giá chỉ đến đáy ở nơi nào, Hiên Viên Thánh Hoàng là như thế nào đi tới Ly Uyên quan sát đánh giá, Cảnh Triệu thì gập ghềnh đọc thuộc lòng lấy bản thân biết cựu thánh kinh điển, rất khó thông hiểu.

"Đạo cách thiên uyên, lệnh hành hải nhạc, lẫm nhiên danh đức tôn sùng. Ngươi muốn hành đức, lấy công đức vì chân nguyên chi khí, xuyên qua Thiên Uyên!"

"Tái hoài cô xạ, thượng tưởng dao trì. Trạc long nãi sức, Thiên Uyên tại đây! Thiên Uyên ngay tại trạc long chỗ!"

"Cử thế trầm mê đại đạo, bàng môn tiểu pháp cầu đan. Nuốt tân nạp khí chờ thành tiên… Âm dương không phải loại cách Thiên Uyên, đều là tu mù luyện mù, đạo pháp phải tự nhiên!"

"Thiên uyên phân lý dục, nội ngoại nhất tri hành. Nội ngoại tri hành hợp nhất, tồn thiên lý diệt nhân dục, có thể thông hiểu Thiên Uyên."

"Câu thâm tham khổn áo, dưỡng hạo tắc thiên uyên. Ngươi phải nuôi hạo nhiên chi khí lấp đầy Thiên Uyên, mới có thể thấy Chúc Long!"

…

Cảnh Triệu thao thao bất tuyệt, Tô Vân lại nghe đi ra, Cảnh Triệu nói là nho đạo phật danh lý các loại gia đối Ly Uyên cũng tức là Thiên Uyên trình bày, nhưng mà hắn giảng đều là phương pháp tu luyện, lại không có nói Thiên Uyên đến cùng ở nơi nào.

“Thiên Uyên thập tinh, một là Thiên trì, một là Thiên Tuyền, một là Thiên Hải…” Cảnh Triệu lại nói liên miên lải nhải đọc thuộc lòng lên.

Tô Vân trong lòng giật mình, vội vàng mở ra bản thân Linh giới, quan tưởng ra bản thân xác định chu thiên tinh đấu hình, cái này chu thiên tinh đấu hình lấy thứ bảy Linh giới vì trung tâm vũ trụ, lần nữa xác định chu thiên tinh đấu phương hướng!

“Lão động chủ, cái nào là Thiên Uyên thập tinh?” Hai người thân ở Tô Vân Linh giới bên trong, bên người đâu đâu cũng có trôi nổi tinh thần, Tô Vân vội vàng hỏi.

Cảnh Triệu ngơ ngác nhìn những ngôi sao này, đột nhiên lộ ra vẻ sợ hãi, gào khóc, Tô Vân làm sao an ủi cũng không dừng được.

Tô Vân không thể làm gì, cũng không biết nên như thế nào khuyên can hắn, thầm nghĩ: “Cảnh Triệu động chủ nhập ma, đây là tâm ma gây chuyện, không biết Đổng y sư cùng Tiểu Dao sư tỷ có hay không tìm đến có thể trị liệu tâm ma y thuật cao thủ…”

“Các chủ, Thiên Uyên ở đây.”

Đúng lúc này, một thanh âm truyền đến, Tô Vân theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy hai ba trăm cái kỳ trang dị phục nam nữ đi vào sứ giả quán, đi vào sáng chói quần tinh bên trong, một người trong đó là Tô Vân quen thuộc Yến Khinh Chu.

Yến Khinh Chu tinh thông thế giới trước văn tự, có thể nghe hiểu tro tàn quái ngôn ngữ, là Thông Thiên các bên trong chuyên môn phụ trách nghiên cứu cái này một đồng nhân tài.

Bất quá đối với thiên tượng, hắn liền không có tinh thông như vậy.

Nói chuyện chính là nữ tử, giơ tay lên chỉ vào một cái tinh đoàn, nói: “Các chủ lấy thứ bảy Linh giới vì trung tâm vũ trụ,

như vậy cái này mười viên tinh thần chính là Thiên Uyên thập tinh. Thiên Uyên lân cận là miết tinh, ở tại cửu khảm ở giữa, tựa như Cửu Uyên."

Tô Vân dò hỏi: "Sư tỷ là?"

"Không dám."

Nữ tử kia khẽ khom người, nói: "Thông Thiên các thiên tượng quan, Nguyên Sóc Y Triêu Hoa."

Tô Vân tràn đầy phấn khởi mà hỏi: "Y sư tỷ, chúng ta hẳn là làm sao đi Thiên Uyên tinh?"

Y Triêu Hoa ngẩn ngơ, giống như là không có nghe rõ, thử dò xét nói: "Các chủ, ta không biết rõ?"

Tô Vân nói: "Ly Uyên cửu trùng, có thể xem Chúc Long cùng Chung sơn, góc nhìn không phải tại chúng ta thế giới này, hẳn là đứng tại chân chính Thiên Uyên bên trên. Hiên Viên Thánh Hoàng mở ra cảnh giới, hắn hẳn là đi qua Thiên Uyên, cũng chính là Ly Uyên, hắn đã có thể đi, như vậy chúng ta tự nhiên cũng có thể đi…"

Hắn nói nói, liền thấy Y Triêu Hoa sắc mặt càng ngày càng cổ quái, nghi ngờ nói: "Y sư tỷ, chẳng lẽ ta nói sai."

Y Triêu Hoa muốn nói lại thôi, sau một lúc lâu, lấy hết dũng khí nói: "Các chủ, chúng ta Thông Thiên các những năm gần đây có chỗ phát hiện, quả thực có như vậy một đầu con đường, có khả năng thông hướng trong vũ trụ Thiên Uyên quần tinh. Chúng ta cũng phát hiện một chút di tích, chẳng qua là…"

Yến Khinh Chu ho khan một tiếng, nói: "Các chủ, Thông Thiên các những năm gần đây nghiên cứu, bắt đầu tập trung ở trên trời cái kia nghiền nát tinh thần bên trên. Ở nơi đó, chúng ta có chỗ phát hiện, chẳng qua là tại viên kia phế tinh bên trên phát hiện, có chút kinh thế hãi tục."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, đi ra sứ giả quán hướng ra phía ngoài nhìn lại, chỉ thấy đã đến đêm khuya, trên bầu trời còn có ngôi sao to lớn mảnh vỡ tỏa ra mặt trời lớn dư quang, rất là sáng sủa.

"Ngươi nói phế tinh, là ở đó?" Tô Vân hỏi.

Yến Khinh Chu đám người gật đầu, nói: "Chẳng qua là những năm gần đây, trong nước cùng hải ngoại Thông Thiên các mâu thuẫn, càng ngày càng nghiêm trọng, liên quan tới những cái kia di tích nghiên cứu, đã dừng lại. Lần này nếu là có thể xác lập tân các chủ, nhất thống Thông Thiên các, liền có thể khởi động lại nghiên cứu phương diện này."

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, ngửa mặt nhìn lên bầu trời bên trong trôi nổi tinh cầu mảnh vỡ, nói: "Viên tinh cầu này là như thế nào nghiền nát?"

"Thiên Thị Viên đập nát."

Y Triêu Hoa nói: "Căn cứ mảnh vỡ sót lại quỹ tích, cùng Thiên Thị Viên cắm ở tinh cầu bên trên góc nhọn, có thể tính toán ra Thiên Thị Viên là từ trong vũ trụ tinh vực gì bay tới, đem ngôi sao này đập nát…"

Nàng càng nói càng là phức tạp, cuối cùng âm thanh cũng càng ngày càng nhỏ, từ từ tiếng như muỗi vo ve.

Bọn họ đều là một chút quái nhân, có được người đời không thể hiểu kiến thức, bởi vậy đang nói những kiến thức này thời điểm cũng thường thường lộ ra không quá tự tin.

Tô Vân nhìn chung quanh một tuần, nhìn những này quái nhân, trong lòng không tên cảm động, đột nhiên cười nói: "Chư vị yên tâm, ta chắc chắn sẽ không phụ lòng chư vị cùng các đời các chủ mong đợi!"

Yến Khinh Chu cùng Y Triêu Hoa chờ hơn hai trăm người đối mặt hắn một người, lại có vẻ có chút bứt rứt, có người

đang không ngừng lau tay, Y Triêu Hoa thì quan sát xung quanh, không dám cùng ánh mắt của hắn tiếp xúc, cho dù là Yến Khinh Chu nói chuyện cùng hắn lúc, cũng là ánh mắt né tránh, hiển nhiên, cùng nhiều người như vậy ở chung một chỗ, để cho bọn họ đều có chút không quá thói quen.

Ngược lại là Tô Vân quen thuộc Bộ Thu Dung, có chút khéo léo, người trước người sau đều có thể xử sự chu toàn.

"Các chủ, cảnh, cảnh, Cảnh Triệu động chủ, làm sao bây giờ?"

Một cái Thông Thiên các thành viên đứng tại Cảnh Triệu bên người, có chút nói lắp, thấp giọng nói: "Nếu không?"

Hắn tại trên cổ mình lặng lẽ quệt một chút, nói: "Xong, dù sao, chúng ta… Cùng Hỏa… Hỏa… Vân động quan hệ không tốt, giết bọn hắn một cái lỗ chủ, cũng cũng không thể coi là cái gì…"

Mặt khác Thông Thiên các thành viên con mắt lóe sáng óng ánh, nhao nhao gật đầu, có người lặng lẽ dựng thẳng lên căn ngón cái, khen: "Nói lắp giỏi về giao tiếp, nói ra chúng ta lời trong lòng!"

Một người hưng phấn nói: "Không sai! Hỏa Vân động thường xuyên chửi chúng ta ngư long hỗn tạp, vàng thau lẫn lộn, chúng ta giết bọn hắn động chủ!"

Những người khác cũng hưng phấn lên, xoa tay.

Cái kia cà lăm mà nói: "Giết… giết… giết hắn một cái động chủ, để hắn đổi lại càng… Tốt hơn!"

Mọi người nhao nhao gật đầu, nhìn Cảnh Triệu mắt lộ ra hung quang.

Cảnh Triệu vẫn là ngồi xổm trên mặt đất, si ngốc ngây ngốc, lệ rơi đầy mặt, đột nhiên này một tiếng: "Đều là giả…"

Tô Vân cực kỳ đau đầu, hắn sớm tại cùng Cảnh Triệu lần đầu tiên chạm mặt lúc, liền phát giác được Hỏa Vân động cùng Thông Thiên các ân oán rất sâu, giữa song phương rất nhiều thành kiến.

Chẳng qua luận phong thái tới nói, Cảnh Triệu vị này lão động chủ phong thái vẫn là muốn so Thông Thiên các một đám thành viên phong thái cao rất nhiều, thấp nhất Cảnh Triệu tại đối mặt Tô Vân lúc, còn có thể lấy lễ để tiếp đón, mà Thông Thiên các thành viên thì phải trực tiếp bỏ đá xuống giếng, đánh chết Cảnh Triệu.

"Hắn đã không phải là Hỏa Vân động chủ."

Tô Vân lắc đầu nói: "Hiện tại động chủ là hắn đồ đệ, Ngư Thanh La Ngư động chủ, cùng ta quan hệ rất tốt."

"Nữ… . Nữ?" Nói lắp hỏi.

Tô Vân gật đầu.

Nói lắp giơ ngón tay cái lên, cười nói: "Này… Khà khà… Các… Các chủ có…"

Tô Vân giơ tay lên ngăn lại hắn, lắc đầu nói: "Không phải như ngươi nghĩ."

Nói lắp lộ ra nụ cười thỏa mãn, hướng những người khác liên tục gật đầu, giơ lên hai cái ngón tay cái đùa cùng một chỗ, lẫn nhau dập đầu, nói: "Chúng… . Chúng ta Thông Thiên các heo… Sẽ ủi… Ủi… Ủi…"

Mặt khác Thông Thiên các các cao thủ thấy thế, cũng đều tự lộ ra hiểu ý tươi cười.

Tô Vân đem mặt đừng qua một bên, thầm nghĩ: "Cái này nói lắp, quả nhiên là trong bọn họ am hiểu nhất giao tiếp! Kệ bọn họ nghĩ như thế nào đi!"

"Các ngươi trước tiên đem hắn trói lại."

Tô Vân phân phó nói: "Chỉ cần Cảnh Triệu động chủ không gây chuyện thị phi, như vậy tùy hắn. Đợi đến Đổng y sư tìm đến có thể chữa trị hắn y sư, đem hắn chữa khỏi, lại thả hắn tự do."

Nói lắp đang muốn tiến lên, đột nhiên Cảnh Triệu không còn nói ăn nói khùng điên, ở đây tất cả mọi người là trong lòng căng thẳng, chỉ nghe Cảnh Triệu trong miệng trầm thấp tụng niệm tiếng vang lên.

Tô Vân sắc mặt biến hóa, vội vàng quát: "Không được! Chạy mau!"

Sứ giả quán bên trong, Nho Thánh Sầm phu tử tụng niệm tiếng vang lên, sau một khắc, Thần Tiên tác hóa thành trường long, tại mọi người ở giữa nhanh chóng xuyên qua!

Thông Thiên các một đám cao thủ trở tay không kịp, nhao nhao bị trói bền chắc!

Tô Vân đã bay lên trời, hóa thành Thiên Bằng vỗ cánh mà đi, vừa mới bay ra trăm trượng, phía sau một đạo dây thừng trói lại hai chân, xoạt xoạt xoạt đem hắn trói chặt chẽ vững vàng.

"Phù phù!"

Thiếu niên ngã xuống tại Lan Lăng đường phố, Cảnh Triệu lão động chủ hai tay nắm lấy Thần Tiên tác, từng chút từng chút thu dây thừng, đem hắn kéo trở về.

Tô Vân bị kéo về sứ giả quán, chỉ thấy Hình Giang Mộ ngay tại sứ giả quán bên cạnh dừng Bàn Dương liễn, tóc trắng xoá Hình Giang Mộ run lẩy bẩy.

Tô Vân hướng hắn nháy mắt, Hình Giang Mộ run rẩy xoay người liền chuồn mất, nhưng mà sau một khắc liền bị một sợi dây thừng cuốn lấy hai chân treo ngược lên!

Bàn Dương chấn kinh, ba chân bốn cẳng liền chạy, chỉ nghe một tiếng ầm vang, Bàn Dương ngã xuống đất, bốn cái móng bị trói cùng một chỗ, treo ngược ở giữa không trung!

"Mẹ trứng Thần Tiên tác!"

Tô Vân hận đến nghiến răng, bị rút về sứ giả trong quán, chỉ thấy Thông Thiên các tổng cộng hai trăm mười lăm vị thành viên, lại thêm hắn vị Các chủ này, đều bị Thần Tiên tác một lưới bắt hết, không có một cái nào chạy trốn!

Tất cả mọi người bị treo tại sứ giả quán bên trong, không thể động đậy.

Cảnh Triệu dù sao cũng là Nguyên Đạo cảnh giới tồn tại, lại thôi thúc Thần Tiên tác bậc này treo cổ qua Sầm phu tử Đại Thánh linh binh, đột nhiên bạo khởi đánh lén, vậy mà để mọi người toàn quân bị diệt!

"Nhân tình!"

Cảnh Triệu giống như là tỉnh táo một chút, hung ác nói: "Đốt Hỏa Vân động thiên!"

Chương 314 : Hỏa Vân động thiên

Chương 314: Hỏa Vân động thiên

Sử giả quán bên trong, Cảnh Triệu đi tới đi lui, Thần Tiên tác trở nên rất dài, đem mọi người buộc phải chặt chẽ vững vàng, treo ở lầu trên lầu dưới, Bàn Dương bởi vì quá to lớn, thì bị treo ở giữa không trung.

"Chư thánh tuyệt học đều là giả! Ô —— "

Cảnh Triệu trợn mắt lên, xé rách tóc trắng, quái khiếu mà nói: "Phải hủy đi! Nhất định phải hủy đi!"

Tô Vân khó chịu hừ một tiếng, đang muốn lặng lẽ thôi thúc Thần Tiên tác, đem chưởng khống quyền từ Cảnh Triệu nơi đó đoạt lại, đột nhiên chỉ thấy nói lắp thân thể lặng lẽ giật giật, tiếp lấy nói lắp cái bóng bên trong có một người đứng lên.

"Nói lắp sư huynh thần thông cực kỳ cổ quái!"

Tô Vân ngay tại kinh ngạc, tiếp đó liền thấy câm đại sư huynh cõng sọt bên trong, từng trương bản vẽ hạ xuống, những cái kia bản vẽ bay xuống trên mặt đất, trên bản vẽ đủ loại kiến trúc bên trong, từng cái nho nhỏ người đang bận tới bận bịu đi, ngay tại chỗ dựng nhà, tổ hợp thành lầu vũ bảo tháp cùng mê cung.

Một bên khác, Yến Khinh Chu môi khẽ động, nói lẩm bẩm, nói là mọi người nghe không hiểu tro tàn ngữ, chỉ thấy cái bóng từ từ biến thành tro tàn quái hình thái, cầm trong tay một cây Thần Vương chi trượng.

Mà cái kia tro tàn Thần Vương cầm trong tay Thần Vương chi trượng, ở trên tường vẽ ra một cái tế đàn.

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, hướng Y Triêu Hoa nhìn lại, chỉ thấy Y Triêu Hoa hai mắt trắng như tuyết, không biết tại cảm ứng thứ gì, nhưng thấy sử giả quán trong sân đột nhiên có một đạo hào quang chiếu rọi tới.

"Đồng thiên tác đạo!"

Tô Vân trong lòng giật mình: "Y sư tỷ cùng Thủy Kính tiên sinh đồng dạng, tại đồng thiên tác đạo bên trên có linh binh! Nàng ngay tại điều động linh binh, chuẩn bị đối Cảnh Triệu thi triển tất sát nhất kích!"

Hắn lại nhìn thấy mặt khác Thông Thiên các thành viên, có người mi tâm đột nhiên lặng lẽ mở ra một cánh cửa, từng cái tiểu nhân nhi từ trong cửa tung người nhảy ra, tu luyện rõ ràng là thân ngoại hóa thân chi thuật!

Có cái bóng ở trên tường vẽ tranh, trong tranh có linh binh ngay tại khôi phục!

Còn có am hiểu triệu hoán, trên mặt đất mơ hồ hiện ra triệu hoán tế đàn lạc ấn!

Mà tại sử giả quán khung trang trí chỗ, lực lượng nguyên từ đang từ từ xảy ra biến hóa, lúc nào cũng có thể bộc phát, trực tiếp đè ở Cảnh Triệu trên người!

Thông Thiên các thành viên cùng Tô Vân đồng dạng, bị Thần Tiên tác niêm phong lại một thân tu vi, nhưng mỗi người đều đều có tuyệt kỹ, đều tự thi triển thủ đoạn, lúc nào cũng có thể giết ngược lại Cảnh Triệu!

"Dưới tay ta, đều là những người nào?"

Tô Vân tò mò vô cùng, hắn tuy là đã trở thành các chủ hơn nửa năm thời gian, nhưng đối Thông Thiên các cùng trong các

thành viên lai lịch nhưng biết không nhiều, thầm nghĩ: "Đại khái, bọn họ đều là Đổng y sư nhân vật như vậy. Đổng y sư y thuật thần thông vô song, xem như trên đời này đứng đầu nhất y thuật cao thủ. Yến Khinh Chu đám người, hẳn là cùng hắn cũng gần như đi."

Đột nhiên, Cảnh Triệu hóa thành một đạo hỏa quang, phá không mà đi, biến mất không thấy gì nữa.

Mọi người đang chuẩn bị tất sát nhất kích, Cảnh Triệu lại đột nhiên trốn xa, làm cho tất cả mọi người chuẩn bị cũng bị mất tác dụng.

Tô Vân tâm niệm vừa động, Thần Tiên tác đột nhiên lỏng cởi, đem tất cả mọi người bỏ xuống, trong sân truyền đến Bàn Dương rơi xuống đất.

Yến Khinh Chu vội vàng nói: "Lập tức sắp đặt ổn thoả , chờ đợi Cảnh Triệu vòng trở lại, liền để hắn chết không nơi táng thân!"

Bọn họ đang muốn đều tự sắp đặt, Tô Vân thu hồi Thần Tiên tác, nói: "Cùng Cảnh Triệu cái này lão điên liều mạng, ta lo lắng các ngươi sẽ có thương vong. Hắn là một người điên, không đáng như vậy. Hiện nay, hắn đi mời bọn họ Hỏa Vân động thiên mới động chủ, vì giải quyết chuyện này, ta nhất định muốn đi một chuyến Hỏa Vân động thiên. Các đời cựu thánh tâm huyết, không thể bị Cảnh Triệu một mồi lửa thiêu hủy!"

Yến Khinh Chu đám người hai mặt nhìn nhau, Y Triêu Hoa nói: "Nếu là các chủ có chỗ thương vong, chúng ta Nguyên Sóc Thông Thiên các liền sẽ bị hải ngoại chiếm đoạt. Chúng ta không thể mạo hiểm như vậy!"

Mặt khác Nguyên Sóc người nhao nhao gật đầu.

Một người thấp giọng nói: "Nguyên Sóc người đảm nhiệm các chủ, sẽ không chiếm đoạt hải ngoại, nhưng mà nếu như Đại Tần người đảm nhiệm các chủ lời nói, Nguyên Sóc liền nguy hiểm…"

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, cười nói: "Các ngươi nếu là không yên lòng, như vậy ta cũng có cái chủ ý."

Sau một lúc lâu, Cảnh Triệu vòng trở lại, đem Ngư Thanh La bỏ xuống, gương mặt dữ tợn, tại Tô Vân trên đầu khoa tay múa chân một chút, hung ác nói: "Nhân tình! Đốt Hỏa Vân động thiên!"

Hắn ngơ ngơ ngác ngác, đã sớm không nhớ sử giả quán bên trong có hơn hai trăm nhân khẩu người bị hắn treo ngược lên, cũng không nhớ Thần Tiên tác sự tình.

Ngư Thanh La chắc còn ở trong lúc ngủ mơ liền bị hắn chộp tới, trên người chỉ mặc màu trắng áo dài, dáng người so Tô Vân trong ấn tượng còn dễ nhìn hơn.

Nàng nhìn nhìn Tô Vân, lắc đầu nói: "Lão sư, ngươi giết hắn đi."

Tô Vân vội vàng hướng nàng chớp mắt, mà trốn ở Tô Vân Linh giới bên trong cái kia hơn hai trăm Thông Thiên các cao thủ cũng là một mặt ngỡ ngàng.

"Các… Các… Các chủ còn không có ủi…" Cà lăm mà nói.

Mọi người nhao nhao gật đầu.

Bọn họ cho rằng Ngư Thanh La nhìn thấy Tô Vân bị bắt, ngàn cân treo sợi tóc, khẳng định sẽ liều mình cứu giúp, lại không nghĩ rằng Ngư Thanh La không hề nghĩ ngợi, liền để Cảnh Triệu giết tình lang.

Có thể tưởng tượng được, cái này tình lang hơn phân nửa không phải tình lang.

Ngư Thanh La đối Tô Vân chớp mắt làm như không thấy, thản nhiên nói: "Lão sư, ta chính là Hỏa Vân động đương đại động chủ, ngươi đã không phải là động chủ, ngươi ra tay với ta, chính là đại nghịch bất đạo, bất nhân bất nghĩa. Ta đem ngươi trục xuất Hỏa Vân động thiên, giờ phút này ngươi lại cầm Tô các chủ tới uy hiếp ta, ngươi có gì mặt mũi lại về Hỏa Vân động? Ngươi có gì mặt mũi đối mặt các đời động chủ linh vị?"

Cảnh Triệu gắt gao nhìn chằm chằm nàng, bắt lấy Tô Vân cái cổ, một cái tay khác nâng lên, bàn tay chậm rãi hạ xuống, trong lòng bàn tay lôi vân giăng đầy, xoay tròn không ngừng, trong lôi vân là một đầu Hỏa Long, xoay quanh vũ động.

Cảnh Triệu quát: "Hỏa Vân động! Nhân tình! Muốn một cái!"

Tô Vân Linh giới bên trong, Thông Thiên các một đám cao thủ không khỏi căng thẳng, lúc nào cũng có thể giết ra!

Tô Vân nhịn không được nói: "Thanh La muội tử, hắn đã nhập ma, không còn lý trí, lúc trước hắn học được cựu thánh tuyệt học, tất cả cảm ngộ, đều biến thành của hắn chấp niệm, ngươi giảng đạo lý là giảng không thông!"

Cảnh Triệu đằng đằng sát khí, bàn tay sắp tới Tô Vân đỉnh đầu, muốn đem đầu hắn đập nát. Tô Vân Linh giới bên trong, Yến Khinh Chu thấp giọng nói: "Chuẩn bị cho tốt, nhất thiết phải đem lão nhi này một kích mất mạng. Bằng không hắn kịp phản ứng, chúng ta sợ cũng phải có điều thương vong…"

Nhưng vào lúc này, Ngư Thanh La đột nhiên nói: "Dừng tay. Ta dẫn ngươi đi Hỏa Vân động thiên là được. Tô các chủ là Thông Thiên các các chủ, cùng chúng ta Hỏa Vân động không có nửa điểm liên quan, ngươi thả hắn."

Yến Khinh Chu đám người ngẩn ngơ, nhao nhao hướng nói lắp nhìn lại, nghi ngờ nói: "Nói lắp, đây là có tình cảm vẫn là không có tình cảm?"

Nói lắp gãi đầu một cái, một mặt ngỡ ngàng.

Cảnh Triệu trong cổ họng phát ra ô ô âm thanh, đem Tô Vân bỏ xuống.

Ngư Thanh La nhìn về phía Tô Vân, áy náy nói: "Các chủ, lần này là Thanh La liên lụy ngươi, cảm giác sâu sắc bất an, không thể bởi vậy liên lụy ngươi nhận lấy cái chết."

Nàng ánh mắt trong veo, thấp giọng nói: "Nếu như ta chết tại Hỏa Vân động bên trong, hỏa vân sẽ xuất hiện tại sử giả quán, làm phiền các chủ thu hỏa vân, vì cái này truyền thừa, lại tìm một cái truyền nhân…"

Nàng động cùng Cảnh Triệu đồng quy vu tận quyết tâm, đột nhiên sau lưng hỏa vân hiện ra, một tòa động thiên chậm rãi tại hỏa vân bên trong xuất hiện.

Nàng đang muốn đi vào Hỏa Vân động thiên, lúc này Tô Vân bắt lấy tay của nàng, cười nói: "Chúng ta là nhân tình, đương nhiên là đồng sinh cộng tử!"

Ngư Thanh La quay đầu, kinh ngạc nhìn hắn, lộ ra vẻ không hiểu.

Tô Vân lặng lẽ nắm tay nàng, Ngư Thanh La cho là hắn mượn cơ hội khinh bạc bản thân, không khỏi xấu hổ, dùng sức đánh tay của mình, lại không có rút ra.

Tô Vân lại dùng sức bóp bóp, ra hiệu bản thân nàng sớm có hoàn toàn chuẩn bị, Ngư Thanh La lại sai ý, thầm nghĩ: "Mà thôi mà thôi, ta đều phải chết, bị hắn khinh bạc hai cái là được."

Cảnh Triệu đột nhiên đứng tại phía sau hai người, một tay một cái, đem hai người nhấc lên, nhanh chân đi vào hỏa vân bên trong, hướng Hỏa Vân động thiên đi tới, ha ha cười nói: "Cẩu nam cẩu nữ, cùng một chỗ đốt…"

Ngư Thanh La vừa thẹn vừa giận, nghiến răng thấp giọng nói: "Ta bảo ngươi lưu lại, ngươi hết lần này tới lần khác muốn khinh bạc ta, hiện tại chúng ta đều phải chết!"

Tô Vân có chút ngỡ ngàng, không biết mình khi nào khinh bạc nàng, vội vàng nói: "Ta có kế hoạch khác…"

"Ta có kế hoạch khác!"

Ngư Thanh La cắt đứt hắn, ánh mắt lấp lóe, tự ý nói: "Ta chưởng khống hỏa vân, toàn bộ Hỏa Vân động thiên đều tại khống chế của ta phía dưới. Đợi chút nữa ta khống chế Hỏa Vân động thiên cấm chế, cùng hắn…"

Nàng dừng một chút, nói: "Ngươi nhân cơ hội chạy trốn. Ngươi nếu là tìm không thấy truyền nhân, chính ngươi tới làm Hỏa Vân động chủ cũng có thể."

Tô Vân nói: "Thanh La cô nương, ý của ta là…"

"Ngươi đừng nói chuyện, ta dạy cho ngươi thế nào thu hỏa vân."

Ngư Thanh La nghiêm nghị nói: "Cựu thánh năm ngàn năm tân học, nhờ ngươi!"

"Cô nương này có tình có nghĩa."

Tô Vân Linh giới bên trong, mọi người rối rít nói: "Các chủ liền đáp ứng nàng, làm Hỏa Vân động chủ, nhất thống Thông Thiên các cùng Hỏa Vân động!"

Tô Vân hừ một tiếng.

Cảnh Triệu mang theo hai người đi vào thật dài động thiên thông đạo bên trong, Tô Vân đột nhiên khẽ ồ lên một tiếng, hướng động thiên nhìn ra ngoài, thất thanh nói: "Bên ngoài là chuyện gì xảy ra?"

Hắn thôi thúc Ứng Long thiên nhãn, sau lưng hiện ra một cái to lớn đồng tử, hướng ngoài thông đạo nhìn quanh, trong lòng tràn đầy mê man, thất thanh nói: "Thanh La, các ngươi Hỏa Vân động thiên đến cùng là xây ở phương nào?"

Linh giới bên trong, Thông Thiên các mọi người mượn Tô Vân Ứng Long thiên nhãn quan sát bên ngoài, cũng là trong lòng giật mình.

Chỉ thấy cái kia Hỏa Vân động thiên ngoài thông đạo, bọn họ chỗ thế giới đã biến thành một cái nho nhỏ tinh thần, mấy bước này ở giữa, Cảnh Triệu chạy tới một viên to lớn mặt trời bên cạnh, rất nhanh mặt trời kia cũng từ phía sau hắn lướt qua, hóa thành một viên nho nhỏ hằng tinh.

Tinh thần tinh hệ nhanh chóng hướng về phía sau di động, Cảnh Triệu đi gần dặm chi địa, phía trước sáng tỏ thông suốt, xuất hiện một mảnh thiên địa mới.

Đó là một cái thế giới khác, Hỏa Vân động thiên!

Cảnh Triệu đem Tô Vân buông ra, Tô Vân chân đạp thực địa, hướng bốn phía nhìn lại, chỉ thấy tinh vân như lửa, trôi lơ lửng ở tiểu thế giới này bốn phía, như là hỏa vân nâng cái này nho nhỏ thế giới đồng dạng.

Trước phương, to lớn Thánh Nhân giống như sừng sững tại Thánh đàn bên trên, theo thứ tự là đầu rồng thân người, đầu người thân rắn cùng mình người đầu trâu, chính là ba đại Thánh Hoàng.

Tô Vân ánh mắt từ ba đại Thánh Hoàng tượng bên cạnh xuyên qua, từng tòa cổ xưa cung điện đập vào mi mắt, những

cung điện kia trên không có to văn tự nở rộ quang mang, Thánh Nhân khí tức ở đây chấn động không ngừng, tràn đầy nhảy vọt thời đại trí tuệ.

Nhưng mà Tô Vân căn bản không kịp đến xem những này, ánh mắt của hắn vượt qua Thánh Nhân cung điện, rơi vào thiên mạc bên trên.

Thánh Nhân cung điện phía sau, thiên mạc bên trên, là to lớn vô cùng Chung sơn tinh hệ, cùng với ngậm lấy ngân hà hạch tâm như là ngậm lấy ánh nến Chúc Long.

Thiên ngoại, tinh vân phía sau, Chúc Long hai con ngươi nửa mở nửa khép.

"Nơi này là…"

Y Triêu Hoa thất thanh nói: "Các chủ! Chúng ta tại Thiên Uyên lân cận! Nơi này hẳn là…"

Nàng thanh âm bên trong vừa mừng vừa sợ: "Thiên Uyên bốn! Chúng ta tại Thiên Uyên bốn! Cửu Uyên thứ tư uyên!"

Chương 315 : Thâu Thiên Hoán Nhật (đại chương cầu đặt mua cầu phiếu)

Chương 315: Thâu Thiên Hoán Nhật (đại chương cầu đặt mua cầu phiếu)

Thiên Uyên tinh là mười viên tinh thần gọi chung, lân cận có cửu khảm tinh, được gọi là Cửu Uyên, Cửu Uyên vừa vặn đối Ứng Nguyên động cảnh giới Ly Uyên bên trong chín tầng, tu luyện tới Nguyên Động thứ chín uyên, nội tâm vừa vặn đi tới Chúc Long cùng Chung sơn phía trước.

Mà làm cho Tô Vân đám người không có nghĩ tới là, Hỏa Vân động thiên, vừa vặn là xây ở Thiên Uyên bốn ngôi sao này bên trên.

Chẳng qua là Thiên Uyên nhìn quanh lên không giống như là một viên hoàn chỉnh tinh thần, càng giống là một viên nghiền nát mảnh vỡ ngôi sao!

Nó bốn phía bị tinh vân vây quanh, nội bộ là Hỏa Vân động thiên, cũng không thế nào rộng lớn, chỉ có Vân đô lớn nhỏ, nó chẳng qua là Thiên Uyên bốn ngôi sao này trong đó một mảnh vụn.

Đứng tại cái góc độ này nhìn Chúc Long cùng Chung sơn, cũng không phải là hoàn mỹ nhất góc độ.

“Xác lập hoàn mỹ nhất góc độ, liền có thể xác lập cái nào ngôi sao là Thiên Uyên mười.”

Y Triêu Hoa hưng phấn nói: "Xác định Thiên Uyên bốn cùng Thiên Uyên mười sau đó, liền có thể đem Thiên Uyên mặt khác bát tinh phương hướng xác định đi ra, tại đây chút tinh thần bên trên xây dựng quan sát đánh giá điểm, lần nữa vẽ trắc chu thiên tinh đấu phương hướng, liền có thể nghiệm chứng trung tâm vũ trụ có phải là hay không thứ bảy Linh giới!"

Nàng nguyên bản không giỏi ngôn từ, nhưng nói đến đây chút liền thao thao bất tuyệt.

Tô Vân thu về ánh mắt, rung động trong lòng vô cùng, dò hỏi: "Thanh La, Hỏa Vân động đời thứ nhất động chủ, là thế nào đi tới Thiên Uyên bốn? Bọn họ là thế nào tìm đến chỗ này động thiên? Lại vì sao muốn đem chư thánh tuyệt học lưu tại nơi này?"

Cảnh Triệu dùng sức xô đẩy hai người, quát: "Đi lên phía trước!"

Ngư Thanh La thấp giọng nói: "Ta cũng không biết bên trong nguyên do. Những ngày này lão sư đều là xuất quỷ nhập thần, ta sợ ta trở lại Hỏa Vân động thiên, sẽ bị hắn nhân cơ hội xông tới. Bởi vậy trong khoảng thời gian này ta chưa có tới."

Tô Vân nghi vấn, cũng là nghi vấn của nàng.

Nàng mặc dù là Hỏa Vân động thiên truyền nhân, nhưng cái này truyền thừa thu đồ dạy đồ sẽ rất ít tại Hỏa Vân động thiên bên trong tiến hành, nàng lúc trước chỉ ghé qua rất ít mấy lần. Đối với Hỏa Vân động thiên lai lịch cụ thể, trưởng lão cùng Cảnh Triệu cũng rất ít nhắc đến.

Cảnh Triệu áp lấy bọn họ đi tới Thánh Nhân đàn, ngửa xem tam thánh tượng đá, thân thể run rẩy, nhiều lần nâng bàn tay lên muốn thôi thúc thần thông, phá hủy tượng đá, nhưng thủy chung không hạ thủ được.

Tô Vân cùng Ngư Thanh La đều không có nói chuyện.

Cảnh Triệu đạo tâm nhập ma, thiên nhân giao chiến, một bên là bản thân cùng các đời động chủ bảo vệ cả đời đồ vật, một bên là những vật này lãng phí năm ngàn năm tới vô số người tâm huyết, nhưng không địch lại tân học, thế cho nên Nguyên Sóc suy yếu, nhất định phải đập hủy thiêu hủy, không thể gieo hại hậu nhân.

Ngư Thanh La thấy thế, lập tức lôi kéo Tô Vân nhanh chóng xông về phía trước, thiếu nữ này khẽ quát một tiếng, chỉ thấy trên bầu trời hỏa hồng sắc tinh vân cuốn lên, hướng phía dưới vọt tới, hóa thành một cái to lớn lồng, đem Cảnh Triệu bao ở trong đó!

Cảnh Triệu tại cái kia tinh vân tráo tử bên trong bạo khởi, chỉ nghe một tiếng ầm vang, lão giả này liền đem cái kia tinh vân tráo đánh nát!

Trên bầu trời hỏa vân cuốn lên, tầng thứ hai tinh vân tráo rơi xuống, Cảnh Triệu vung dùng hết khả năng, phá vỡ tầng thứ hai tinh vân tráo, nhưng mà tầng thứ ba, tầng thứ tư tinh vân tráo đã hạ xuống, đập ở bên trong lòng đất, đem hắn khóa ở bên trong!

Tầng tầng lớp lớp tinh vân tráo hạ xuống, đem Thánh Nhân đàn trùng điệp bao vây, đập đến mảnh này động thiên đại địa phát ra trầm muộn chấn động.

Ngư Thanh La mang theo Tô Vân nhanh chóng hướng Thánh Nhân điện xông tới, ánh mắt bình tĩnh vô cùng, hiểm lại càng hiểm tránh đi tầng tầng tinh vân tráo, trầm giọng nói: “Tô các chủ, nhớ kỹ ta truyền cho ngươi thu luyện hóa hỏa vân pháp môn, Hỏa Vân động thiên liền giao cho ngươi!”

Cảnh Triệu ở phía sau đuổi theo, phá vỡ tầng tầng lớp lớp tinh vân tráo, đằng đằng sát khí, Nguyên Đạo cảnh giới chiến

lực quả nhiên kinh người vô cùng!

Ngư Thanh La đột nhiên đem Tô Vân dùng sức đẩy một cái, đem hắn đưa vào Hỏa Vân động thiên tòa thứ nhất Thánh Nhân điện phía trước, xoay người lại, thôi thúc Hỏa Vân động phong cấm, đưa lưng về phía Tô Vân nói: "Chờ ta cùng Cảnh Triệu lão sư chết về sau, ngươi lại mở ra Hỏa Vân động thiên!"

"Coong!"

Tầng cuối cùng tinh vân tráo hạ xuống, đưa nàng cùng Tô Vân tách ra!

Tô Vân đứng tại trước thánh điện ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy các tòa trên tòa thánh điện to văn tự, đột nhiên hóa thành nhất trùng lạc ấn, khắc ở tầng ngoài cùng tinh vân tráo bên trên.

To lớn tinh vân hình cầu phía ngoài, đủ loại phù văn đường vân hiện ra, Ngư Thanh La đứng tại tầng ngoài cùng tinh vân tráo bên dưới, chưởng khống Hỏa Vân động thiên phong cấm, để tinh vân tráo rất nhanh định hình.

Những cái kia văn tự là năm ngàn năm tới từng vị cựu thánh lưu lại tuyệt học, giấu giếm thần thông, lạc ấn tại tinh vân tráo bên trên, liền đem tầng kia tinh vân tráo hóa thành một cái linh binh!

Ngư Thanh La hướng tầng thứ hai tinh vân tráo đi tới, tầng ngoài cùng tinh vân tráo bên trên lại có văn tự hóa thành phù văn, gửi chiếu vào tầng thứ hai tinh vân tráo bên trên.

Tầng thứ hai này tinh vân tráo cũng nhất thời hóa thành linh binh, dư thừa văn tự lại tự hóa thành phù văn, đi theo Ngư Thanh La đi tới tầng thứ ba, lạc ấn tại tầng thứ ba tinh vân tráo bên trên!

Như vậy liên tục, mấy trăm tầng tinh vân tráo tầng tầng tiến dần lên, đợi Ngư Thanh La đi tới tầng trong nhất, chính là Thánh Nhân đàn, đàn bên trên ba Thánh Nhân thạch giống như sừng sững không động.

Nhưng mà, theo nàng thôi thúc phong cấm, tầng cuối cùng tinh vân tráo phù văn gửi chiếu đến ba Thánh Nhân thạch thân tượng bên trên, chỉ thấy tượng đá phía ngoài chất liệu đá bắt đầu chậm rãi lột đi, từ từ hiện ra thân thể máu thịt.

Cái này ba vị tượng đá chính là Tam thánh hoàng kim thân, chỉ tiếc không có nội tâm vào ở, cho nên không cách nào phục sinh.

Nhưng mà, Hỏa Vân động thiên tầng thấp nhất phong cấm chính là kích phát ba đại Thánh Hoàng kim thân, hóa thành ba đại chém giết linh binh, đem địch nhân đánh chết tại phong cấm bên trong!

Đây chính là các đời thánh hiền, động chủ vì thủ hộ Hỏa Vân động thiên mà lưu lại phong cấm!

Ngư Thanh La vẻ mặt buồn bã, khống chế ba vị Thánh Hoàng kim thân, kim thân dùng sức nhấc chân, phát ra răng rắc răng rắc vang dội tiếng vang, đem chân từ Thánh Nhân đàn bên trên rút ra, còn có đầu người thân rắn Thánh Hoàng thì là thân thể bơi lội.

Tam thánh hoàng kim thân xuyên qua tầng tầng tinh vân tráo, đi về phía ngay tại điên cuồng phá cấm Cảnh Triệu đánh tới.

“Lão sư, ta tuyệt không có khả năng để ngươi hủy đi Hỏa Vân động thiên.”

Ngư Thanh La đứng tại mình người đầu trâu Thánh Hoàng một đôi sừng trâu ở giữa, sừng trâu như là đứng sừng sững ở giữa thiên địa nghiêng tháp, mà thiếu nữ lộ ra rất là nhỏ bé.

“Xem như động chủ, ta đã vì Hỏa Vân động chọn xong truyền nhân.”

Nàng điều khiển Tam thánh hoàng kim thân, thôi thúc tầng tầng phong cấm, Tam thánh hoàng kim thân bạo khởi, xông về Cảnh Triệu: “Coi như ngươi ta chết ở chỗ này, Hỏa Vân động thiên truyền thừa cũng sẽ không diệt tuyệt!”

“Thật sự là một vị cô nương tốt.”

Tô Vân Linh giới bên trong, Yến Khinh Chu, nói lắp đám người nhao nhao khen ngợi, Y Triêu Hoa nói: “Các chủ, tốt như vậy cô nương rất hiếm có, đợi nàng sau khi chết, các chủ trở thành Hỏa Vân động chủ, chúng ta nhất định muốn cho nàng nhiều hơn hai nén hương.”

Mọi người nhao nhao gật đầu.

Tô Vân khẽ nhíu mày, nhìn ra một chút manh mối.

Thông Thiên các người đều là quái kiệt, thường thường chỉ trái phải rõ ràng quan niệm, như Đổng y sư, bọn họ chỉ chuyên tâm tại nghiên cứu không biết, đối người thường cho rằng thiện ác, bọn họ liền không có bao nhiêu cảm xúc.

Mấy ngàn năm nay, Hỏa Vân động cùng Thông Thiên các quan hệ một mực không tốt, Ngư Thanh La cam nguyện cùng Cảnh Triệu đồng quy vu tận, bọn họ tự nhiên vui thấy hắn thành.

Dù sao, Ngư Thanh La sau khi chết, Tô Vân liền có thể chuyện đương nhiên trở thành Hỏa Vân động thiên mới động chủ, Thông Thiên các liền sẽ bởi vậy thiếu một cái đối đầu.

“Vậy đại khái chính là Lâu Ban bạn bán hàng, không có chọn bọn họ, mà là chọn ta trở thành Thông Thiên các chủ nguyên nhân.”

Tô Vân bàn tay bao phủ tại tầng ngoài cùng tinh vân tráo bên trên, tinh vân tráo phía ngoài nhất thời có cát bụi di động.

Đó là Trần Mạc Thiên Không!

Vừa rồi Ngư Thanh La mang theo hắn một đường lao nhanh, bỏ qua Cảnh Triệu thời điểm, hắn đã đem Lâu Ban Đại Thánh linh binh Trần Mạc Thiên Không lưu tại từng tầng từng tầng tinh vân tráo bên trên.

"Thông Thiên các chủ cần bảo vệ bọn hắn, để cho bọn họ không nhận cường quyền nguy hại, cũng cần ràng buộc bọn họ, không để cho Thông Thiên các trở thành một cái kinh khủng quái vật. Mà hải ngoại Thông Thiên các, đã có biến thành quái vật khả năng!"

Ánh mắt của hắn lấp lóe, từng tầng từng tầng cát bụi tại đi tới Ngư Thanh La bên người, vây quanh tại nàng bốn phía, tùy thời thủ hộ an nguy của nàng.

Mà tại Ngư Thanh La sau lưng, lại có cát bụi hóa thành một cái Ứng Long thiên nhãn, Tô Vân mượn Ứng Long thiên nhãn chú ý bốn phía động tĩnh, trợ giúp Ngư Thanh La ngăn cản Cảnh Triệu.

Ngư Thanh La đứng tại mình người đầu trâu Thánh Hoàng hai sừng ở giữa, thấy thế trong lòng ấm áp.

Tô Vân xoay người đi vào tòa thứ nhất Thánh điện, sau lưng Linh giới mở ra, Thông Thiên các mọi người nhao nhao rơi xuống đất.

Chỉ nghe trong điện truyền đến tụng niệm tiếng, là Đại Nho thanh âm: "… Tiến hóa như phi thỉ, phi đọa lạc bất chỉ, phi trứ vật bất chỉ, kỳ nghịch phi nhi quy huyền, vi lý thế sở vô hữu."

Tô Vân trong lòng hơi chấn động, hắn học qua bản này cựu thánh tuyệt học!

Bọn họ đi vào trong Thánh điện, chỉ thấy trong điện có thánh hiền ngồi xếp bằng mà ngồi, ngay tại giảng kinh.

Đó là một vị lão giả, trên mặt tươi cười, ngôn xuất pháp tùy, trong miệng tụng niệm hóa thành văn tự, trên không trung bay lượn, nở rộ quang mang.

Những cái kia văn tự tại đỉnh đầu hắn bay lượn, từ từ hóa thành hồng lưu, giống như là một đầu Kim Long bay tới bay lui.

Tô Vân trong tay áo, đột nhiên Thần Tiên tác rục rà rục rịch, gào thét bay ra, cùng lão giả kia văn tự song hành bay lượn.

"Hắn là Sầm bá!"

Tô Vân giật mình, hướng lão giả này rất cung kính bái một cái. Lão giả này toàn thân tỏa ra linh quang, tụng niệm không ngừng, hiển nhiên là lấy bản thân hoạt bát biến thành lạc ấn!

Tô Vân có thể tưởng tượng, bốn đại thần thoại một trong Sầm phu tử đi tới nơi này, lấy bản thân hoạt bát hóa thành bất diệt lạc ấn, lưu tại nơi này, trình bày bản thân lý niệm cùng đạo pháp thần thông!

"Khó trách Thần Tiên tác đều là bị Cảnh Triệu đoạt đi, nguyên lai Cảnh Triệu nhận được Sầm bá chân truyền." Tô Vân cực kỳ ghen ghét.

Thông Thiên các mọi người nhanh chóng sắp đặt, một người trong đó là mài kính người, lấy ra từng mặt gương sáng, để mọi người cầm trong tay, tại đây tòa trong Thánh điện các ngõ ngách bên trong dựng lên.

Chỉ thấy cái này mài kính người thôi thúc thần thông, từng mặt gương sáng nhất thời biến thành cao cỡ một người, nở rộ quang mang, đem Sầm bá truyền thừa lạc ấn tại từng mặt gương sáng bên trong.

Mài kính người làm xong tất cả những thứ này, hướng câm đại sư huynh gật gật đầu.

Câm đại sư huynh tiến lên, đi tới Sầm phu tử lạc ấn phía trước, trải rộng ra một trương bản vẽ, dùng bút vẽ tranh, rất nhanh vẽ ra tòa thánh điện này bản vẽ.

Tô Vân nhìn thật kỹ, chỉ thấy câm đại sư huynh lại tay lấy ra trống không bản vẽ, nhẹ nhàng trải rộng ra, hướng mọi người khoa tay múa chân một chút.

Mọi người nhao nhao lui ra Thánh điện, câm đại sư huynh nhẹ nhàng run lên trống không bản vẽ, toàn bộ Thánh điện nhất thời hướng trong bản vẽ sụp đổ, rất nhanh bị khắc ở bản vẽ bên trong, trên bản vẽ nhiều thêm Thánh điện hình vẽ!

Tốt lành một tòa Thánh điện, hư không tiêu thất, chỉ còn lại có một vùng đất trống!

Câm đại sư huynh nhanh chóng cuốn lên bản vẽ, đem trọn cái Thánh điện cuốn vào trong bức tranh, để vào sau lưng mình gùi sách bên trong, ngay sau đó nâng bút, tại một cái khác giương bản thân vừa mới vẽ xong trên bản vẽ nhẹ nhàng nhảy lên.

Cái kia bản vẽ dựng lên, nổi bồng bềnh giữa không trung, tiếp lấy trong giấy Thánh điện phù nhưng nhảy ra, càng lúc càng lớn, xuất hiện tại Thánh điện nguyên địa bên trên!

Câm đại sư huynh lui về phía sau, đối cái kia mài kính người gật gật đầu.

Mài kính người tiến lên, thấp giọng nói: “Lên!”

Từng mặt gương sáng toả hào quang rực rỡ, chỉ thấy trong Thánh điện quang mang hội tụ, lại hình thành Sầm phu tử lạc ấn, rất sống động, sinh động như thật.

Tô Vân cùng những người khác nhao nhao tiến lên quan sát, giơ ngón tay cái lên, khen: "Cùng thật đồng dạng!"

Mài kính người lộ ra thật thà tươi cười: "Ta dựa vào tay nghề này, trộm không biết bao nhiêu thế gia bảo bối…"

Tô Vân thu về Thần Tiên tác, lặng lẽ bóp bóp, sắc mặt biến hóa.

Mài kính người nhìn hắn vẻ mặt không đúng, vội vàng hướng trong gương móc móc, lấy ra một đầu Thần Tiên tác đến, thẹn nói: "Các chủ đừng trách, ta đây là thói quen mà thôi…"

Tô Vân thu chân chính Thần Tiên tác, phất tay nói: "Chư vị, tốc độ nhanh một chút, đem Hỏa Vân động thiên mấy trăm tòa Thánh điện toàn bộ làm giả một lần, cho hắn dời trống!"

Thông Thiên các mọi người lập tức đi vào chuẩn bị, từng tòa đại điện bị bắt vào từng trương bản vẽ, mà chư thánh tuyệt học lạc ấn thì theo Thánh điện bị nhao nhao cuốn vào bản vẽ.

Câm đại sư huynh thì là cực khổ vất vả, dùng ngắn ngủi hai ngày thời gian, vẽ lên mấy trăm tòa Thánh điện cấu tạo, ngụy tạo mấy trăm tòa Thánh điện!

Tô Vân khâm phục không thôi, thầm nghĩ: "Câm đại sư huynh sọt bên trong hình như trang mấy chục tranh vẽ, chẳng lẽ nói những bản vẽ này đều là hắn…"

Hắn ngay sau đó lắc đầu, thầm nghĩ: "Câm đại sư huynh không thể trộm đi nhiều như vậy kiến trúc, hắn thành thật một người…"

Cuối cùng, cuối cùng Tam thánh hoàng điện cũng bị cuốn vào trong bản vẽ.

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, thôi thúc Trần Mạc Thiên Không, Trần Mạc Thiên Không đột nhiên đem Ngư Thanh La

khóa vào trong đó, để Ngư Thanh La mất đi đối Hỏa Vân động thiên phong cấm khống chế!

Cái kia tầng tầng tinh vân tráo không khống chế được, nhưng uy lực còn tại, Cảnh Triệu lúc này thân chịu trọng thương, muốn đánh vỡ tinh vân tráo cũng không chuyện dễ.

Nhưng vào lúc này, Tô Vân tiếp quản Hỏa Vân động thiên, tán đi tinh vân tráo.

Cảnh Triệu nhất thời thoát khốn, hướng từng tòa Thánh điện xông tới, bắt đầu bốn phía phóng hỏa, đốt cháy Hỏa Vân động thiên!

Cảnh Triệu đun đến cuối cùng một tòa Thánh điện lúc, đột nhiên quỳ xuống, thân thể lay động không thôi.

Tô Vân đi tới phía sau hắn, qua rất lâu, mới từ từ nói: "Cảnh Triệu, ngươi bây giờ không có tâm ma a?"

Cảnh Triệu quỳ ở nơi đó, lòng như tro nguội, lẩm bẩm nói: "Ta là tội nhân…" Dứt lời, che mặt chạy ra Hỏa Vân động thiên.

Tô Vân đem Ngư Thanh La thả ra ngoài, Ngư Thanh La nhìn cháy hừng hực các Đại Thánh điện, ngồi quỳ chân trên mặt đất.

Tô Vân sau lưng, câm sư huynh đám người nhao nhao đi ra, chỉ thấy cái kia Burning Thánh điện nhao nhao hóa thành bản vẽ tại hỏa diễm bên trong hóa thành tro tàn, mà câm đám người thì đem từng tòa Thánh điện dựng lên, chư thánh tụng niệm âm thanh lần nữa vang lên, truyền vào Ngư Thanh La trong tai.

Ngư Thanh La vừa mừng vừa sợ, đứng dậy: "Đây, đây là…"

Tô Vân quay đầu cười nói: “Thanh La, ta đã nói, ta có sách lược vẹn toàn.”

Ngư Thanh La trong lòng vui vẻ tột đỉnh, vội vàng hướng cái kia từng tòa Thánh điện xông tới, sau một lúc lâu, cô bé này lại vọt ra, ôm Tô Vân trùng trùng điệp điệp hôn hai cái, tiếp đó lại liền xông ra ngoài.

Tô Vân xóa đi trên mặt nước bọt, cười nói: “Chiếm ta tiện nghi. Được rồi, ta dù sao cũng là các chủ, không tính toán với ngươi, liền không thân trở về…”

Nói lắp đám người khâm phục không thôi, hướng hắn giơ ngón tay cái lên, Tô Vân cũng là dương dương đắc ý.

Đột nhiên, nói lắp đám người trên mặt tươi cười cứng đờ, mặt mang sợ hãi nhìn phía sau hắn.

Tô Vân khóe mắt nhảy loạn, vội vàng quay đầu, chỉ thấy Cảnh Triệu cái kia thân hình cao lớn đứng lại phía sau hắn.

Tô Vân trong lòng giật mình, đang muốn ra lệnh tất cả mọi người chuẩn bị chém giết, đột nhiên Cảnh Triệu lui về phía sau một bước, hướng hắn xá dài tới đất, tiếp đó xoay người rời đi.

“Thông Thiên các chủ, lão hủ phục.” Thanh âm của hắn truyền đến, thanh âm bên trong đã không có ma tính.

—— —— đại chương, thứ hai cầu phiếu!

Chương 316 : Đệ nhất Thánh Hoàng

Chương 316: Đệ nhất Thánh Hoàng

Tô Vân lần theo Cảnh Triệu thân ảnh nhìn lại, chỉ thấy Cảnh Triệu đi ra ngoài, râu tóc bạc trắng, đón gió mà múa, dường như có một loại siêu nhiên tiêu sái.

Cảnh Triệu cũng là có đại trí tuệ người, bởi vì chấp niệm quá sâu, mà rơi vào ma đạo.

Lần này hắn phóng hỏa thiêu hủy "Hỏa Vân động thiên", đem năm ngàn năm qua cựu thánh tiên hiền tâm huyết cho một mồi lửa, cũng đem các đời Hỏa Vân động chủ thủ hộ cùng kiêu ngạo cho một mồi lửa.

Đợi đốt rụi tất cả, trong lòng của hắn ma niệm cũng theo đó cho một mồi lửa, trong lòng chỉ còn lại có hối hận cùng tội ác cảm giác.

Đợi hắn trong lòng không có ma tính, trí tuệ thông suốt, rất nhanh liền nhìn ra Tô Vân kế sách, bởi vậy vòng trở lại.

Chuyến đi này một phản ở giữa, Cảnh Triệu hối hận cùng tội ác cảm giác cũng không cánh mà bay, thu được tân sinh.

"Cảnh Triệu không có chấp niệm, nếu như bây giờ sẽ chết mất lời nói, hắn nội tâm sẽ không bị Thiên Thị Viên dẫn dắt, trực tiếp liền phi thăng." Tô Vân thầm nghĩ.

Ngay sau đó trong lòng của hắn đề phòng, bản thân hình như cùng Thông Thiên các người ngu quá lâu, thế cho nên tư duy cũng không khỏi tự chủ hướng bọn họ áp sát.

Thông Thiên các người chính là có rất ít cảm tính, mà càng nhiều hơn chính là lý tính, bởi vậy lộ ra tính tình cổ quái.

Ngư Thanh La đi tới, hướng Tô Vân thi lễ cảm ơn, thiếu nữ này không biết từ nơi nào tìm ra một đầu váy lụa xanh, mặc lên người, chặn lại màu trắng áo dài.

Ăn mặc váy lụa xanh Ngư Thanh La lộ ra rất cao gầy, chân mọc eo nhỏ, có một loại mọi người phong vận.

"Ta cảm nhận được lão sư rời đi thời điểm, đạo tâm vô cùng bình tĩnh an lành, hắn đạo tâm bên trong đã không có trắc trở."

Ngư Thanh La đưa mắt nhìn Cảnh Triệu đi ra Hỏa Vân động thiên, thu về ánh mắt, nói: "Tô các chủ, ngươi muốn biết đồ vật ở đây. Mời tới bên này."

Tô Vân đuổi theo nàng, sau lưng thì là hơn hai trăm vị Thông Thiên các cao thủ.

Tô Vân chần chừ một chút, đang muốn để cho bọn họ dừng bước, Ngư Thanh La cười nói: "Không sao. Các chủ biết không? Ta trở lại Nguyên Sóc muốn làm chuyện thứ nhất, liền đem Hỏa Vân động thiên Thánh Nhân tuyệt học công chư cùng người khác, để Nguyên Sóc tất cả trường học tất cả học cung, đều có thể tu luyện tùy ý một loại Thánh Nhân tuyệt học."

Nàng cùng Tô Vân kề vai mà đi, hướng Tô Vân nói: "Ta đi tới Đại Tần, tại Kiếm các đi học trong khoảng thời gian này, một lòng muốn hấp thu tân học sở trường, bù đắp cựu thánh tuyệt học chi không đủ, sư di trường kỹ. Nhưng mà ta lại phát hiện, một người trí ngắn, dựa ta sức một người, chỉ là trăm năm thọ nguyên, căn bản là không có cách đem từ xưa đến nay nhiều như vậy Thánh Nhân tuyệt học phát dương quang đại!

Muốn để cựu thánh tuyệt học sáng bừng lên, vậy liền cần tập hợp tất cả Nguyên Sóc sĩ tử trí tuệ!

"Hỏa Vân động bên trong Thánh Nhân tuyệt học, chưa bao giờ thuộc về Hỏa Vân động thiên, mà là thuộc về mỗi một cái Nguyên Sóc người!"

Nàng tươi cười có một loại đặc biệt mị lực, trong lời nói cũng tràn đầy khích lệ nhân tâm lực lượng: "Tây Thổ chư quốc, đã tại bài xích cựu thánh tuyệt học, bọn họ ý đồ xoá bỏ tân học liền cựu học liên hệ. Bọn họ không thể giúp ta hoàn thành Thánh Nhân tuyệt học cách tân, cho nên, ta chỉ có thể trở lại Nguyên Sóc! Tương lai, các ngươi lần nữa đi vào Hỏa Vân động thiên lúc, sẽ phát hiện nơi này Thánh Nhân tuyệt học đã không còn cũ kỹ, mà là toả ra sinh cơ bừng bừng!"

Tô Vân rất là yêu thích nàng mạnh mẽ, khen: "Cảnh Triệu không có nhìn lầm người. Thanh La động chủ, ngươi thật sự có quyết đoán lớn. Hắn không làm được sự tình, Hỏa Vân động thiên những người khác cũng làm không được, chỉ có ngươi mới có thể làm đến."

Ngư Thanh La tươi cười có chút ngượng ngùng, hạ thấp người nói: "Các chủ quá khen."

Phía sau, nói lắp hướng Yến Khinh Chu đám người nói: "Vị này Hỏa Vân động, động chủ, lòng dạ so các chủ lớn, lớn, lớn, nhiều."

Mọi người nhao nhao gật đầu, có sâu đồng cảm.

Yến Khinh Chu nói nhỏ: "Chúng ta Thông Thiên các các chủ, chỉ có một cái ưu điểm, chính là dáng dấp đẹp mắt."

Tô Vân đem bọn hắn đối thoại nghe vào trong tai, khẽ mỉm cười, không để ý lắm, thầm nghĩ: "Các ngươi đều là đang ghen tỵ ta…"

Ngư Thanh La mang theo bọn họ đi tới Tam Hoàng Thánh điện, trong lòng mọi người buồn bực, hắn lúc trước tới qua nơi này, tam thánh trong điện chỉ có ba bộ kinh thư, không có vật khác, thậm chí liền Hỏa Vân động Tam Thánh Hoàng lạc ấn cũng không có.

"Ta Hỏa Vân động ghi lại đủ loại bí văn, đều ghi lại ở vân hải thận tượng bên trong, chỉ có động chủ mới có thể mở ra."

Ngư Thanh La xòe bàn tay ra, đặt tại cung phụng ba bộ kinh thư Thánh đàn bên trên, đột nhiên đỉnh điện khung trang trí chậm rãi xảy ra biến hóa.

Mọi người ngẩng đầu lên nhìn lại, chỉ thấy cái kia khung trang trí lạc ấn lấy một biển mây, biển mây phun trào, ánh sao từ biển mây bên trong động chiếu xuống tới, chiếu rọi tại Thánh đàn bên trên!

Tô Vân bước nhanh lui ra Tam Hoàng Thánh điện, đi tới ngoài điện, hướng đại điện trên không nhìn lại, chỉ thấy Hỏa Vân động thiên ngoài hành tinh Vân cuốn lên, như là một đạo vòi rồng rót vào Thánh điện.

Hắn lại đi vào trong điện, nhưng thấy khung trang trí biển mây bên trong đột nhiên truyền đến một cỗ cường đại khí tức, so Nguyên Đạo cường giả khí tức còn muốn thâm hậu, mang theo hồng hoang dị thú hung hãn khí tức!

"Có sinh vật từ tinh vân bên trong xuống!"

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích: "Ngư Thanh La nhìn như đang thúc giục động Hỏa Vân động thiên, thực ra là đang triệu hoán tinh vân bên trong sinh vật. Có cực kỳ cường đại tồn tại bảo vệ mảnh này Hỏa Vân động thiên, hơn nữa cái này sinh vật, có thể sinh hoạt tại tinh vân bên trong!"

Thánh điện khung trang trí biển mây bên trong xuất hiện một cái to lớn trai biển, trai biển chậm rãi mở ra, con trai bên

trong có minh châu, cái kia minh châu chậm rãi giãn ra, lại là một đầu thuần trắng Thận Long, dáng người hẹp dài.

Cái kia Thận Long từ trai biển bên trong bơi ra, sừng hươu thân rồng, tại biển mây trung du động.

Bỗng nhiên, cái kia Thận Long trắng tinh thân thể từ biển mây bơi bên dưới, đầu lơ lửng ở trước mặt mọi người, nhỏ hơi nhỏ giọng: "Các ngươi kêu gọi ta, có gì chuyện cũ nói cho ta nghe?"

Ngư Thanh La nói: "Thận Long tiền bối, vãn bối Ngư Thanh La, thẹn vì đương đại Hỏa Vân động chủ, đến đây hỏi thăm thượng cổ chi bí…"

"Ta nhớ được ngươi."

Cái kia trắng tinh như dương chi mỹ ngọc Thận Long xoay quanh nàng nhẹ nhàng bơi lội, mảnh khảnh vuốt rồng giẫm tại từng đoá tinh vân bên trên, Tô Vân vậy mà nhìn thấy cái này Thận Long lộ ra tươi cười.

"Ngư Thanh La, lần trước ngươi tới nơi này lúc, ý đồ theo ta chỗ này ăn cắp thượng cổ chi bí, lại bị Cảnh Triệu phát hiện. Hiện tại ngươi lại tới."

Nàng đôi mắt lưu chuyển, rơi vào Tô Vân trên người, cười nói: "Ngươi chính là hắn trộm sách ư? Ta hi vọng, lần sau các ngươi có thể mang đến chuyện xưa của các ngươi."

Nàng đột nhiên bay lên không, đi vào khung trang trí bên trong, khung trang trí bên trong biển mây nổ tung, mênh mông mây khói đem trong Thánh điện tất cả mọi người bao phủ.

Từng bức hình ảnh đứng lại trong sương mù, hình ảnh bên trong có nhân vật đi lại, Tô Vân không khỏi kinh ngạc, hướng trong đó một bức tranh đi tới, chỉ thấy hình ảnh kia bên trong là một bức thế giới phá huỷ cảnh tượng, kiếp hỏa còn tại sơn

hà ở giữa thiêu đốt, trên không là từng mảnh bay xuống tro tàn.

Chẳng qua bức này thế giới phá huỷ cảnh tượng bên trong, đã có không ít địa phương hiện ra màu xanh lá cây, càng có nhiều chỗ xuất hiện thành thị, tiên dân tại phá huỷ sau trong thế giới sinh tồn, phồn diễn sinh sống.

Tô Vân đến gần quan sát, trong tranh cảnh tượng sinh động như thật, hắn đưa tay chạm đến, đột nhiên dưới chân trượt đi, rơi xuống thế giới trong tranh.

Tô Vân ngẩn ngơ, cúi đầu nhìn thấy trên người mình ăn mặc da thú quần soóc, cầm trong tay trường mâu, bốn phía đều là cùng hắn đồng dạng thôn dân.

Bọn họ ngay tại truy kích mãnh thú, nhao nhao đem trong tay trường mâu ném ra!

Tô Vân đứng ở nơi đó, dùng sức ngửi một cái, trong không khí tràn đầy tro tàn mùi, nhưng theo tro tàn rơi xuống, thiên địa nguyên khí vậy mà trở nên vô cùng thuần túy!

Hắn không có đi săn giết mãnh thú, mà là đi lại tại tro tàn tràn ngập thế giới, bốn phía nhìn lại, chỉ thấy kiếp hỏa bên trong còn có thành phố khổng lồ, đó là thượng cổ, cũng tức là cái trước thế giới di tích.

Hắn đột nhiên nhớ tới bản thân tại Bá Sơn thành nhìn thấy một màn, nhất thời rõ ràng tất cả: "Thì ra là thế… Cái trước thế giới thiên địa nguyên khí phát sinh dị biến, hóa thành tro tàn, đem lên một cái thế giới mai táng. Mà thiên địa nguyên khí thiêu đốt, sinh thành mới nguyên khí, ngay sau đó tiên dân ngay tại mới nguyên khí trung thành dài phát triển, nhưng mới nguyên khí đối tro tàn quái tới nói tương đương với khí độc. Bọn họ không cách nào tại khí độc bên trong sinh tồn."

Đột nhiên, trước mắt hắn hoa một cái, từ nơi này kỳ diệu hình ảnh bên trong đi ra, lại trở lại tinh vân hình thành trong sương mù.

Hắn đi vào cái thứ hai hình ảnh bên trong, chỉ thấy tro tàn đã lắng đọng xuống, đâu đâu cũng có non xanh nước biếc, nhưng không trung bị xé nứt, tinh cầu khổng lồ mảnh vỡ trôi lơ lửng ở trên bầu trời, còn có một khối lục địa nghiêng nghiêng cắm ở trên đường chân trời.

Trên bầu trời nổi lơ lửng Bắc Hải, đại dương một chỗ khác biến mất trong hư không.

Tô Vân đi lại trong cái thế giới này, chỉ thấy rất nhiều Thần Ma không biết từ chỗ nào xuất hiện, tại thế giới mới bên trong hoành hành. Những này Thần Ma bộ dáng cổ quái, thiên hình vạn trạng, số lượng cũng nhiều đến vô cùng.

Tô Vân thậm chí còn chứng kiến Thận Long ở trong đó, hiển nhiên, Thận Long cũng đem bản thân viết vào cố sự bên trong.

Thận Long đi theo đầu rồng thân người cự nhân, cự nhân dạy tiên dân lấy kiến thức, bọn họ xưng cự nhân là Toại.

Toại chỉ vào ngôi sao trên bầu trời, phảng phất là đang nói, bọn họ là từ nơi đó tới.

Tô Vân tại từng bức hình ảnh bên trong hành tẩu, quan sát tiên dân thời đại lịch sử.

Về sau, Toại đi, phía trước ngón tay hắn phương hướng, quay về cố hương. Đầu rắn thân người cự nhân tới, mọi người gọi hắn là Phục Hy, tiếp tục dạy dỗ tiên dân bọn họ.

Lại về sau, Phục Hy cũng đi, trước khi đi, hắn cũng giơ tay lên chỉ vào ngôi sao trên bầu trời.

Lại có mình người đầu trâu cự nhân tới, tiếp tục làm Toại cùng Phục Hy chưa hoàn thành sự tình, mọi người gọi là Thần Nông.

Chờ đến Hiên Viên xưng Thánh Hoàng thời điểm, Thần Nông cũng rời đi, hắn lưu lại một đoàn hỏa vân cho Hiên Viên Thánh Hoàng, trước khi đi chỉ vào trên bầu trời quần tinh, không biết nói thứ gì.

Thần Nông rời đi, mang ý nghĩa Tam Thánh Hoàng lãnh đạo tiên dân thời đại kết thúc.

Tam Thánh Hoàng cũng không phải là nhân tộc, mà là Thần Ma. Hiên Viên Thánh Hoàng lại là nhân tộc, bởi vậy được gọi là đệ nhất Thánh Hoàng.

Hắn đem hỏa vân luyện chế thành bảo, ngay sau đó có Hỏa Vân động thiên, ở đây kỷ niệm Tam Hoàng.

Hiên Viên đứng tại Hỏa Vân động thiên bên trong, ngạo nghễ thiên địa, quan sát thiên tượng, khai sáng đủ loại cảnh giới, ảnh hưởng hậu thế năm ngàn năm.

Thận Long đi theo đệ nhất Thánh Hoàng Hiên Viên, tiếp tục trung thành ghi chép phát sinh ở Hiên Viên Thánh Hoàng trên người sự tình.

Thế giới trước hủy diệt tro tàn bên trên, một quốc gia thành lập, gọi Nguyên Sóc.

Hiên Viên Thánh Hoàng bắt đầu phong ấn trấn áp các nơi trên thế giới ma thần, từ Nguyên Sóc đại lục một mực giết tới hải ngoại, giết tới Tây Thổ, phong ấn nơi đó ma thần.

Mà khi đó, tạo thành thế giới trước hủy diệt kiếp hỏa còn không có hoàn toàn ngừng lại.

Hiên Viên Thánh Hoàng khải hoàn, cảm niệm không còn sống lâu nữa, ngay sau đó nhìn về phía không trung.

Hiên Viên Thánh Hoàng qua đời sau đó, thân thể chôn cất, nội tâm từ Hỏa Vân động thiên xuất phát, đi vào tinh không, đi theo ba đại Thánh Hoàng bước chân.

Tô Vân kích động trong lòng cùng buồn phiền rất lâu không cách nào ngừng lại.

"Đệ nhất Thánh Hoàng chuyện cũ thật sự là oanh liệt… A, Thận Long ghi chép trong chuyện xưa, hình như không có Ứng Long lão ca ca chuyện cũ!"

Tô Vân lại chạy về đi, lặp đi lặp lại nhìn nhiều lần, những này trong chuyện xưa quả thực chưa từng xuất hiện Ứng Long!

Xem như Hiên Viên Thánh Hoàng bộ hạ trận chiến đầu tiên thần, đánh chết Xi Vưu Ma Hoàng cùng Khoa Phụ ma thần tồn tại, thậm chí ngay cả mặt đều không có lộ một chút!

"Ứng Long lão ca đắc tội qua Thận Long ư? Ứng Long lão ca không có cho nàng nhìn cơ ngực lớn ư?"

Thiếu niên trong lòng mê man: "Còn có cơ ngực lớn giải quyết không được chuyện? Mã ha…"

Chương 317 : Gió nổi mây vần

Chương 317: Gió nổi mây vần

Tô Vân muốn hỏi, nhưng lại lo lắng Thận Long cùng Ứng Long quan hệ không tốt, bản thân lại bởi vậy đắc tội Thận Long, đành phải đem cái nghi vấn này đè xuống.

Thận Long ghi lại sự tình càng đáng giá nghiên cứu chính là đủ loại chi tiết, như thế giới trước hủy diệt lúc cảnh tượng, Thiên Thị Viên va chạm lúc tình hình, cùng với bên kia bờ đại dương Tây Thổ bên trên bị trấn áp các loại Thần Ma phương hướng.

Đại thể sự kiện, Tô Vân đã biết rõ ràng, nhưng mà chi tiết còn cần Thông Thiên các người cẩn thận nghiên cứu.

Y Triêu Hoa đối Thận Long cho thấy tinh đồ hết sức cảm thấy hứng thú, đặc biệt là Tam Thánh Hoàng ngón tay phương hướng, bọn họ chỉ địa điểm có thể là cái gọi là Tiên giới.

Yến Khinh Chu cảm thấy hứng thú thì là thế giới trước hủy diệt thời kì cuối cùng thế giới này sinh ra giai đoạn đầu thế mà trùng lặp, đoạn lịch sử này vừa vặn là Thông Thiên các không có nghiên cứu qua lịch sử, đối với hắn phát hiện khai quật thượng cổ bí mật rất có ích lợi.

Thông Thiên các thành lập thời gian muộn, nửa trang in hoang thời đại trước đó không có ghi chép. Bọn họ nghiên cứu đoạn thời gian kia lịch sử, rất nhiều đều là phỏng đoán.

Mặt khác Thông Thiên các người cũng có nhiều được lợi chỗ, đặc biệt là Hiên Viên Thánh Hoàng mở ra cảnh giới cái

kia đoạn ghi chép, đối tất cả mọi người rất nhiều dẫn dắt.

Thận Long ghi chép bên trong Hiên Viên Thánh Hoàng mở ra cảnh giới, là không có Trúc Cơ cảnh giới này, ngay từ đầu chính là Uẩn Linh, dùng thời đại kia thuật số cùng tinh thần văn hóa tới xác định động thiên phương hướng, đi mở mang động thiên.

Sau đó tu luyện tới đầu sau đó, lại mượn Hỏa Vân động thiên tới xác định Thiên Uyên, dùng cái này mở ra Nguyên Động cùng Ly Uyên hai đại cảnh giới.

Cái này hai đại cảnh giới sau đó Thiên Tượng cảnh giới, Hiên Viên Thánh Hoàng thì tập hợp thời đại kia Thần Ma, tìm hiểu ra thiên tượng bí ẩn.

Uẩn Linh, Nguyên Động, Ly Uyên cùng thiên tượng, cái này bốn cái cảnh giới đều là để lại dấu vết, chỉ là đạo pháp tự nhiên cùng Thần Ma, đều là đối với tự nhiên cùng Thần Ma bắt chước.

Nhưng đã đến Chinh Thánh cảnh giới cùng Nguyên Đạo cảnh giới, liền cho thấy Hiên Viên Thánh Hoàng phi phàm tư chất cùng trí tuệ!

Hai cái này cảnh giới, thuần túy là để cho mình đạo pháp thần thông, đi đến gần đạo cấp độ, đi đến gần như Thần Ma cấp độ!

Người lực lượng, có thể cùng chư thần so sánh, thậm chí vượt qua chư thần!

"Đệ nhất Thánh Hoàng một đời, thật sự là đặc sắc vô song…"

Tô Vân khen ngợi không thôi, đệ nhất Thánh Hoàng kết thúc về sau, còn có mặt khác mấy đời Thánh Hoàng, cũng đều có chỗ bất phàm, nhưng mà Thận Long ghi lại hình ảnh bên trong, liên quan tới Thần Ma liền càng ngày càng ít.

Đến Vũ Hoàng thế hệ này Thánh Hoàng, Thần Ma số lượng cũng đã rất ít đi, Thận Long ghi chép xuống có Côn, Bằng, Vô Chi Kỳ, Cửu Vĩ Hồ, Tương Liễu các loại.

Đợi đến Thánh Hoàng thời đại kết thúc, Thánh Nhân thời đại mở ra, còn có Thần Ma, nhưng số lượng thì càng ít. Có lẽ thời điểm đó Thần Ma phần lớn đều đã trốn vào Thiên Thị Viên chợ quỷ.

"Còn có Trúc Cơ cảnh giới này, là Thánh Nhân thời đại đời thứ nhất nho gia phu tử thêm vào."

Tô Vân kiểm tra Thận Long ghi lại lịch sử, thầm nghĩ: "Thế giới trước hủy diệt thời kì cuối, thế giới này sinh ra giai đoạn đầu, thiên địa nguyên khí mười phần nồng đậm tinh thuần, thời điểm đó người là không cần Trúc Cơ. Người vừa ra đời, liền nguyên khí dồi dào, liền có thể trực tiếp đi vào Uẩn Linh cảnh giới. Về sau nguyên khí từ từ mỏng manh, đợi đến trưởng thành đến năm sáu tuổi, trong cơ thể nguyên khí mới có thể trưởng thành đến thỏa mãn Uẩn Linh cấp độ. Đến Thánh Nhân thời đại, người không tu luyện đã không cách nào đi vào Uẩn Linh."

Phu tử chính là nhìn ra nguyên khí mỏng manh, cho nên sáng tạo ra Trúc Cơ công pháp.

Tô Vân xem thêm hình ảnh, Thận Long đối Thánh Hoàng vị trí thời đại ghi lại là nhất tường chuẩn bị, Thánh Nhân thời đại, thì là nhiều đời động chủ góc độ ghi chép lại Nguyên Sóc phát sinh việc lớn.

Những này ghi chép cũng cực kỳ trân quý, Thông Thiên các có hải ngoại ghi chép, hơn nữa nghiên cứu Thiên Thị Viên cùng thiên ngoại tinh thần dị tượng, vừa vặn có thể cùng Hỏa Vân động thiên ghi chép bổ sung lẫn nhau.

“Thanh La, bọn họ khả năng cần lưu tại nơi này một đoạn thời gian.”

Tô Vân hướng Ngư Thanh La nói: “Muốn làm phiền ngươi một đoạn thời gian.”

Ngư Thanh La nói: “Các chủ không có ý định nghiên cứu Hỏa Vân động thiên cựu thánh tuyệt học ư? Ta xem ngươi là tu luyện cựu thánh học vấn lập nghiệp, trình độ cực cao, chỉ là không có học được cựu thánh thần thông đạo pháp, sao không nhân cơ hội này bù đắp không đủ?”

Nàng nói so sánh kín đáo, trên thực tế Tô Vân có thể nói là nửa cái Hỏa Vân động thiên đệ tử.

Tô Vân cựu thánh học vấn đến từ Dã Hồ tiên sinh, Dã Hồ tiên sinh thì là Diệu Bút Đan Thanh hóa thân, Diệu Bút Đan Thanh khi đó đã giết Ôn Quan Sơn, lấy Ôn Quan Sơn khuôn mặt chưởng khống triều chính.

Mà Ôn Quan Sơn thì là Hỏa Vân động thiên trưởng lão, tu hành bách thánh học vấn.

Đan Thanh vì bắt chước Ôn Quan Sơn, cũng lẻn vào Hỏa Vân động thiên học lén bách thánh học vấn, chẳng qua là học được vội vàng, học mà không tinh, truyền thụ Tô Vân lúc cũng tàng tư nghiêm trọng, chỉ dạy chư thánh kinh ý, không dạy pháp môn.

Tô Vân vui vẻ, cười nói: “Thanh La, ngươi ban ngày còn muốn đi Kiếm các lên lớp đi học, ta ban ngày cũng muốn thực hiện chức trách, không bằng chúng ta ban đêm gặp nhau, cùng nhau nghiên cứu cựu thánh tuyệt học. Ta có thật nhiều đồ vật, muốn hướng ngươi thỉnh giáo đây!”

Ngư Thanh La cũng là vui vẻ, hai người ước định cẩn thận, Tô Vân mang theo hơn phân nửa Thông Thiên các thành viên

cùng Ngư Thanh La cùng đi ra khỏi Hỏa Vân động, còn lại Thông Thiên các thành viên thì lưu tại nơi này nghiên cứu.

Sau đó mấy ngày, Ngư Thanh La sập tối đến đây, lưu tại sử giả quán qua đêm, hai người đi vào Hỏa Vân động thiên nghiên cứu thảo luận cựu thánh tuyệt học, Tô Vân bởi vì có Dã Hồ tiên sinh truyền lại bản lĩnh, tiến bộ rất nhanh.

Bách thánh tạp học, hắn bất luận học cái gì đều có thể rất nhanh bắt đầu, mặc kệ nho học, đạo học, phật học thần thông, đều là hạ bút thành văn.

Ngư Thanh La tấm tắc lấy làm kỳ lạ, lại cảm thấy chuyện đương nhiên.

Năm đó Đan Thanh mặc dù không có dạy Tô Vân bản lĩnh thật sự, nhưng hắn dù sao cũng là đại tông sư, đối với bách thánh kinh học hiểu đã đi đến cực kỳ tinh vi mức độ.

Hắn thậm chí so Ôn Quan Sơn mạnh hơn, lĩnh ngộ được càng sâu!

Tô Vân cùng hắn học được sáu bảy năm, đặt xuống kiên cố vô cùng căn cơ, đi tới Hỏa Vân động thiên thấy được chân chính cựu thánh tuyệt học, đương nhiên là như cá gặp nước.

Tu vi của hắn ngày càng thâm hậu, cùng Ngư Thanh La cùng nhau ban đêm, thời thời khắc khắc đều có thể học được kiến thức mới, trong lòng rất là thỏa mãn.

Y Triêu Hoa, Yến Khinh Chu đám người nghiên cứu cũng là càng ngày càng sâu, Y Triêu Hoa tính toán Tam Thánh Hoàng cùng đệ nhất Thánh Hoàng mục đích cuối cùng, Yến Khinh Chu thì từ trong ghi chép tìm kiếm tro tàn quái đối trận kia hủy diệt tai kiếp miêu tả, còn có chút Thông Thiên các thành viên thì tại tìm kiếm liên quan tới Thiên Thị Viên cùng một viên khác tinh thần Huỳnh Hoặc tinh ghi chép.

Chẳng qua là tại Hỏa Vân động thiên, bọn họ không cách nào mở ra Thông Thiên các tàng thư giới, mỗi lần muốn kiểm tra tư liệu chỉ có thể rời đi Hỏa Vân động thiên, trở lại sử giả quán.

Bọn họ đem Thông Thiên các tư liệu cùng Hỏa Vân động thiên tư liệu chỉnh hợp cùng một chỗ, vật phát hiện càng ngày càng rung động lòng người. Yến Khinh Chu mấy người cũng rơi vào điên cuồng nghiên cứu bên trong, mất ăn mất ngủ.

Tô Vân đối bọn hắn khâm phục không thôi, thầm nghĩ: "Chính là có những người này, đạo pháp thần thông mới có thể tiến bộ."

Mấy ngày nay, Cảnh Triệu không tiếp tục xuất hiện, ngược lại là Đổng y sư đem Oánh Oánh đưa trở về, nói: "Ta tại Đại Tần tìm đến cố nhân, sống, để Tiểu Dao tại nàng môn hạ học y."

Đổng y sư lại hỏi thăm Cảnh Triệu chuyện, biết được Cảnh Triệu ma tính hoàn toàn không có, Đổng y sư không khỏi than tiếc, nói: "Sớm biết ta liền động đao. Đáng tiếc không thể nghiên cứu một chút Nguyên Đạo cường giả nội tâm."

Đổng y sư rời đi sau ngày thứ hai, Cảnh Triệu cùng Tả Tùng Nham cùng đi đến sử giả quán, hướng hắn tạm biệt.

Tả Tùng Nham mua linh khí linh binh, chuẩn bị trở về Nguyên Sóc, tạo hoàng đế ngược lại, Cảnh Triệu cũng chuẩn bị cùng hắn cùng đi.

Tô Vân kinh ngạc, hỏi phía dưới, Cảnh Triệu nói: "Hỏa Vân động thái bình thịnh thế lúc ẩn cư, loạn thế lúc liền muốn xuất thế, lập lại trật tự. Hiện nay lão biều bả tử khởi sự, ta tự nhiên cùng nâng cờ khởi nghĩa, đây là Thánh Nhân tuyệt học bên trong lý niệm."

Tô Vân đi tới Đại Tần bến tàu, đưa bọn họ rời đi, nói: "Phó xạ cứ việc yên tâm, chỉ cần ta còn nắm giữ lấy Thông Thiên các tài lực, linh khí linh binh, liền sẽ liên tục không ngừng cung ứng Sóc Phương Sóc Bắc!"

Tả Tùng Nham hướng hắn xá dài tới đất.

Tô Vân đáp lễ.

Lại nổi lên thân lúc, Tả Tùng Nham cùng Cảnh Triệu đã lên thuyền đi xa.

"Năm ngàn năm tới Nguyên Sóc chung quy có chí sĩ đầy lòng nhân ái, vì gia quốc phấn đấu."

Tô Vân leo lên Bàn Dương liễn trở về Vân đô, cảm xúc dâng trào nhấp nhô, Tả Tùng Nham cùng Cảnh Triệu chuyến đi này, chính là gió nổi mây vần, không biết muốn hiện ra biết bao anh hùng hào kiệt, bao nhiêu xúc động lòng người chuyện cũ.

"Lão biều bả tử xác minh con đường của hắn, bất luận thành công hay là thất bại, hắn đều đem không oán không hối. Như vậy ta đường lại tại phương nào?"

Tô Vân nắm chặt nắm đấm, Cầu Thủy Kính biến pháp thất bại, Tả Tùng Nham tiếp đó giơ lên cờ khởi nghĩa, nếu như Tả Tùng Nham cũng thất bại đây? Ai tới thay thế hắn?

Nếu như không người thế chỗ Tả Tùng Nham, Nguyên Sóc có phải hay không liền như thế mục nát trầm luân đi xuống, liền một cái tỉnh táo người phát ra một tiếng gào thét đều không có, yên tĩnh đáng sợ?

Hắn nắm đấm càng bóp càng chặt: "Nhất định phải không thể để cho Nguyên Sóc rơi vào yên tĩnh, nhất định phải không thể để cho Nguyên Sóc tiếp tục ngủ say, nhất định phải làm chút chuyện!"

Hắn bỗng nhiên ngẩng đầu, trong mắt lập loè tràn đầy đấu chí hào quang: "Ta nhất định phải tại lão biều bả tử thất bại trước đó, trở thành Thông Thiên các chủ, chỉ có như vậy, ta mới có lực lượng để Nguyên Sóc sẽ không lại độ rơi vào trạng thái ngủ say!"

Cuối cùng, lại đến Tô Vân đi tới Kiếm các giảng bài thời gian, một ngày này cũng là Kiếm các khởi động Thiên Thuyền, đi tới thiên ngoại Huỳnh Hoặc tinh toái phiến thám hiểm thời gian.

Kiếm các từng cái học cung đám sĩ tử liên thủ thiết kế một chiếc Thiên Thuyền, Thiên Thuyền mọc ra Thần Ma cánh, nội bộ có giấu Linh giới, Linh giới bên trong dự trữ uống nước đồ ăn cùng không khí.

Chiếc này Thiên Thuyền phỏng theo Thần Ma thân thể tới cơ cấu, ngồi này thuyền, có thể đi vào không trung, thậm chí thời gian ngắn chạy đến thiên ngoại.

Kiếm các hao phí không biết bao nhiêu tiền tiền, dùng thời gian mấy năm, mới đưa chiếc này Thiên Thuyền linh binh chế tạo ra tới.

Xem như Võ Thánh các lão sư, Tô Vân cần phải đến đi theo, bảo vệ Võ Thánh các sĩ tử an nguy.

Ngư Thanh La cùng Ngọc Sương Vân cũng đang đi tới Huỳnh Hoặc tinh toái phiến sĩ tử bên trong, hai nữ tử xa xa nhìn thấy Tô Vân, liền hào hứng đi tới.

Tô Vân cũng chú ý tới hai nữ tử, trong lòng không khỏi có chút bất ổn.

Oánh Oánh thì tại hắn Linh giới bên trong, nằm ở hắn nội tâm phía trước trên không, gõ hai cái cẳng chân, nâng quai hàm, tò mò quan sát hắn nội tâm hoảng hốt lo sợ biểu hiện.

"Oánh Oánh, ta chắc chắn là đạo tâm xảy ra vấn đề."

Tô Vân lo lắng, nói: “Ta trước đây không lâu phát hiện, ta khả năng thích Ngọc Sương Vân. Tiếp đó trước mấy ngày lại phát hiện, ta khả năng ưa thích Ngư Thanh La! Ngay tại lúc Ngọc Sương Vân cùng Ngư Thanh La hai cái cô nương trước đó, ta cho là ta yêu mến Thánh Hoàng nữ nhân Minh Ngọc Phi! Hiện nay nhìn thấy Ngư Thanh La cùng Ngọc Sương Vân cùng đi tới, ta còn có chút kinh hoảng, lo lắng các nàng chạm mặt, đạo tâm của ta chắc chắn là xảy ra vấn đề!”

Oánh Oánh nâng quai hàm quan sát hắn, híp mắt, lông mày nhưng tại trên ánh mắt phương nhảy tới nhảy lui: “Tô sĩ tử, ngươi không phải yêu mến các cô gái, cũng không phải đạo tâm xảy ra vấn đề gì. Ngươi chỉ là đơn thuần háo sắc mà thôi.”

Tô Vân nghe nàng nói như vậy, cuối cùng thở phào nhẹ nhõm: “Còn tốt chẳng qua là háo sắc mà thôi… Như vậy, lúc nào mới có thể kết thúc?”

Oánh Oánh lật người đến, giống như là ở trong nước bơi ngửa, hai cái cẳng chân đạp tới đạp đi, cố gắng đạp đến Tô Vân má bên cạnh, cười nói: “Ngươi tại trưởng thành thân thể, cho nên trở nên háo sắc lên. Đợi đến ngươi ngừng trưởng thành thời điểm, ngươi liền sẽ phát hiện…”

Tô Vân con mắt lóe sáng óng ánh, mong đợi nói: “Liền sẽ kết thúc?”

“Liền sẽ càng háo sắc hơn.” Oánh Oánh ha ha cười nói.

Tô Vân khó chịu hừ một tiếng, đột nhiên thoáng nhìn sĩ tử bên trong có một cái khác người quen, Thông Thiên các Y Triêu Hoa cũng ở trong đó, thầm nghĩ: “Nàng làm sao hỗn đến Kiếm các sĩ tử bên trong?”

Loại trừ Y Triêu Hoa bên ngoài, Tô Vân lại thấy được Yến Khinh Chu cùng với khác mấy cái Thông Thiên các cao thủ!

“Bọn họ làm sao cũng tới?”

Tô Vân kinh ngạc, đột nhiên nghĩ tới, thầm nghĩ: "Thông Thiên các có Kiếm các một phần mười sản nghiệp, muốn ở đây giữa các hàng xếp vào mấy cái Thông Thiên các người, lại cực kỳ đơn giản."

Lúc này, Ngọc Sương Vân trước tiên đi tới bên cạnh hắn, nói nhỏ: "Các chủ, lần này đi tới Huỳnh Hoặc, trà trộn vào tới không ít Thông Thiên các cao thủ, các chủ cẩn thận."

Tô Vân thấp giọng nói: "Không cần lo lắng, mấy cái kia là ta Nguyên Sóc Thông Thiên các người."

"Không, ta chỉ là hải ngoại Thông Thiên các cao thủ, cũng tại sĩ tử bên trong."

Ngọc Sương Vân thấp giọng nói: "Trong đó còn có một người, là cho ta, Thương Cửu Hoa đám người cùng một chỗ tranh đoạt các chủ chi vị thiếu niên cao thủ. Hơn nữa, lần này Thương Cửu Hoa cũng tới. Chuyến này, chẳng phải đơn thuần."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, cười nói: "Tiểu Thánh Hoàng vẫn là không yên lòng thực lực của ta ư?"

Ngọc Sương Vân đột nhiên giống như là phát hiện cái gì, sắc mặt biến hóa, từ Tô Vân bên người vội vàng đi ra.

Chương 318 : Thiên ngoại linh binh

Chương 318: Thiên ngoại linh binh

Tô Vân trong lòng kinh ngạc, hướng Ngọc Sương Vân chỗ nhìn phương hướng nhìn lại, chỉ thấy một chút trang điểm lộng lẫy nữ sĩ tử, không nhìn thấy đáng giá chú ý người.

Những nữ sĩ kia tử bên trong có một nữ tử dung mạo xinh đẹp, diễm quan quần phương, có chút làm cho người chú ý, để Tô Vân không khỏi nhìn nhiều hai mắt.

Ngư Thanh La đi tới bên cạnh hắn, theo ánh mắt của hắn hướng bên kia nhìn, cũng nhìn thấy nữ tử kia, nói nhỏ: "Tô các chủ đang thưởng thức cảnh đẹp?"

Tô Vân thu về ánh mắt, hướng Ngư Thanh La khẽ mỉm cười: "Hoa khoe đua sắc, mê loạn mắt người."

Hắn bị Oánh Oánh đánh thức, phát hiện bản thân đối nữ hài ái mộ chẳng qua là hiếu sắc mà thôi, trong lòng liền không có lo được lo mất, có thể thản nhiên đối mặt Ngọc Sương Vân, Ngư Thanh La đám người.

Hiếu sắc, chẳng qua là bản tính của con người bên trong một loại, sinh ra đã có, không cần xấu hổ.

Có tình cảm với người khác phái nhưng vẫn giữ đúng lễ nghĩa, như thế mà thôi.

Liền xem như hiếu sắc, cũng là thưởng thức khác giới vẻ đẹp, thì thế nào? Bởi vậy hắn có thể thản nhiên.

“Tô các chủ, chuyến này hình như thế cuộc có chút không đúng lắm.”

Ngư Thanh La nói nhỏ: “Ta vì học tập tân học, Kiếm các đại đa số học cung ta đều đi nghe qua, tìm kiếm thích hợp bản thân tân học, phần lớn giáo sư ta đều nhận ra. Chẳng qua là lần này đi tới Huỳnh Hoặc, hình như không chỉ người của Kiếm các.”

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, Ngư Thanh La cũng nhìn ra, chứng minh lần này Huỳnh Hoặc hành trình chỉ sợ không phải đơn giản như vậy. Chẳng lẽ lần này thật sự có người ý định đối phó hắn?

“Lần này đi tới Huỳnh Hoặc là việc lớn, triều đình cũng cực kỳ coi trọng.”

Nguyệt Lưu Khê đi tới, hướng Tô Vân cười nói: “Loại trừ triều đình bên ngoài, còn có Đại Hạ Đại Uyên các nước sứ giả cũng muốn ngồi Thiên Thuyền, đi tới Huỳnh Hoặc. Kiếm các chế tạo Thiên Thuyền, bọn họ vài quốc gia cũng ra tiền. Lần này ta cũng đi theo đi tới Huỳnh Hoặc, Tô các chủ không cần có chỗ băn khoăn.”

Tô Vân giật mình: “Thì ra là thế.”

Ngư Thanh La hướng Nguyệt Lưu Khê hạ thấp người, Tô Vân nói: “Nguyệt các chủ, đây là ta Nguyên Sóc Hỏa Vân động chủ.”

Nguyệt Lưu Khê nghe vậy, không khỏi nổi lòng tôn kính, vội vàng đáp lễ, kính cẩn nói: “Nguyên lai là Hỏa Vân động thiên động chủ. Nghe qua Hỏa Vân động thiên chi danh, giấu các đời Thánh Nhân chi thư, hâm mộ đã lâu, hận không thể hướng.”

Ngư Thanh La cười nói: “Không dám nhận Kiếm các Thánh Nhân đại lễ, học sinh tại Kiếm các đi học, mong rằng

các chủ mở ra cánh cửa tiện lợi.”

“Không dám.”

Ba người leo lên Thiên Thuyền, chỉ thấy Thiên Thuyền bên ngoài cấu tạo, cùng thuyền buồm giống nhau, nhưng muốn phức tạp hơn, nhiều thêm tính ra hàng trăm buồm mặt. Có chút sĩ tử leo đến phiên trên mặt, ngay tại điều chỉnh thử.

Tô Vân thầm nghĩ: “Chiếc này Thiên Thuyền, cho ta nhìn thấy Thủy Kính tiên sinh chiếc thuyền kia có chút phảng phất…”

Nguyệt Lưu Khê mang theo bọn họ nhìn chiếc này Thiên Thuyền, nói: “Trước kia, ta, Tổ Thạch cùng Thủy Kính đo đạc vẽ tính đồng thiên tác đạo, từng có qua ý nghĩ, có thể đem linh binh phóng thích đến đồng thiên tác đạo bên trong. Linh binh không cần tiêu hao bất kỳ tu vi pháp lực, có thể trước sau huyền phù tại đồng thiên tác đạo bên trong. Về sau, chúng ta làm thí nghiệm, tìm kiếm rất nhiều sĩ tử, cùng một chỗ thôi thúc pháp lực, đem một cái phi kiếm đưa đến đồng thiên tác đạo, nghiệm chứng ý nghĩ của chúng ta. Thủy Kính rời đi về sau, Kiếm các thăm dò thiên ngoại việc làm một mực không có đình chỉ.”

Tô Vân đi theo hắn, chỉ thấy chiếc này Thiên Thuyền phủ da là áp dụng chính là da rồng vảy rồng cấu tạo, có thể lấy cực cao phi hành mà bị ngăn trở rất nhỏ.

“Trong ngày thường, đều là các sĩ tử thiết kế làm ra đồng thiên tác đạo linh binh, hàng năm đều sẽ có sĩ tử đem linh binh đưa đến đồng thiên tác đạo đi tới, làm đủ loại nghiên cứu.”

Nguyệt Lưu Khê nói: “Chỉ là muốn để cho người ta bay đến đồng thiên tác đạo, vậy liền cực kỳ khó khăn. Thân thể không bằng linh binh, thậm chí không bằng linh khí, ở trên không bên trong, không thể hô hấp. Thân thể quá yếu ớt, liền

xem như Thánh Nhân cũng không thể đi tới thiên ngoại. Bởi vậy thường thường chỉ có thể nội tâm đi tới. Nhưng trên bầu trời có xạ tuyến, có thể diệt sát tính linh, có thể nội tâm đi tới không trung, thường thường là cực kỳ cường đại tồn tại, người như thế ít càng thêm ít. Hơn nữa, nội tâm cũng không thể rời đi thân thể quá lâu."

Ngư Thanh La nói: "Cho nên Kiếm các liền chế tạo Thiên Thuyền loại này linh binh, đem người đưa đến thiên ngoại đi?"

Nguyệt Lưu Khê cười nói: "Nếu không phải những năm này tân học tiến bộ thần tốc, Kiếm các cũng không cách nào đem người đưa đến thiên ngoại. Tân học truy nguyên Thần Ma, tại Thiên Thuyền bên ngoài phủ da Long Lân giáp, Thiên Thuyền vốn có phượng cánh, thân tàu xương rồng mô phỏng chính là Chân Long chi cốt, khoang thuyền lấy ma thần bụng vì cấu tạo. Chiếc này Thiên Thuyền, là các sĩ tử thiết kế, cũng là các sĩ tử chế tạo thành!"

Hắn trong lời nói tràn đầy kiêu ngạo.

Tô Vân cùng Ngư Thanh La liếc nhau, trong lòng có chút buồn bã, Nguyên Sóc cho dù là học phủ cao nhất như Thiên Đạo viện, cũng không có sĩ tử làm nghiên cứu phương diện này.

Đại Tần, có thật nhiều đáng giá Nguyên Sóc chỗ học tập.

Chiếc này Thiên Thuyền so Cầu Thủy Kính chiếc thuyền kia còn muốn to lớn, cần rất nhiều sĩ tử đồng thời điều khiển, mới có thể để cho chiếc thuyền này bay lên.

Trên thuyền, Kiếm các sĩ tử lui tới, có tại điều chỉnh thử cánh buồm, có đang kiểm tra Linh giới trữ khí, còn có trôi lơ lửng ở thuyền bên ngoài, kiểm tra mỗi một chiếc vảy rồng có hay không có tỳ vết.

Đây là một cái vô cùng phức tạp linh binh, vượt xa trong lịch sử luyện qua bất kỳ một cái nào linh binh!

Tô Vân đứng tại mép thuyền nghiêng thân hướng ra phía ngoài nhìn lại, chỉ thấy thân tàu phượng cánh đã chậm rãi mở ra, cái kia phượng cánh là lấy cực kỳ phức tạp luyện khí chi pháp luyện chế mà thành, mỗi một phiến lông vũ đều rèn đúc vô cùng tinh tế, có thể phân ra lông tơ cùng cành nhỏ!

Mười cái sĩ tử sau lưng sinh ra hai cánh, xoay quanh Thiên Thuyền phượng cánh phi hành, kiểm tra phượng cánh tình huống.

Ngư Thanh La hướng Tô Vân vẫy chào, Tô Vân liền vội vàng đi tới, Nguyệt Lưu Khê đi tại phía trước, mang theo bọn họ hướng khoang thuyền đi tới, nói: "Tổ Thạch cùng trong triều một ít người có ý tứ là, nếu như Thiên Thuyền thí nghiệm thành công, vậy liền đem Thiên Thuyền cải tạo thành vũ khí, dùng để tấn công địch quốc."

Tô Vân trong lòng giật mình.

"Thủy Kính rời đi Kiếm các sau đó, đồng thiên tác đạo cùng thiên ngoại linh binh, vẫn luôn đang nghiên cứu bên trong. Lão Thánh Hoàng chết rồi, đổi tân Thánh Hoàng, thiên ngoại linh binh tiếng hô cũng càng ngày càng cao."

Nguyệt Lưu Khê xuyên qua khoang thuyền, khoang thuyền khoang thể có từng cánh cửa, mỗi một cánh cửa đằng sau đều là một cái Linh giới. Nguyệt Lưu Khê đẩy ra một cánh cửa, thò đầu nhìn lại, chỉ thấy cánh cửa kia phía sau Linh giới phạm vi hơn mười dặm, Linh giới biên giới là to lớn xương sườn hình dáng kiến trúc, chống đỡ lấy Linh giới.

"Những này Linh giới là dùng chết đi Chinh Thánh cường giả Linh giới kiến tạo." Oánh Oánh hướng Tô Vân nói nhỏ.

Tô Vân nghiêm nghị: "Cái này cần phải chết bao nhiêu Chinh Thánh cường giả?"

Hắn ngay sau đó tỉnh ngộ lại: "Những năm này Đại Tần bốn phía khai chiến, chỉ sợ chém giết không ít đế quốc Chinh Thánh cường giả, dùng bọn họ Linh giới tới luyện bảo."

Nguyệt Lưu Khê đóng cửa lại, tiếp tục hướng xuống đi, nói: "Giống như bậc này Thiên Thuyền, có thể mang mấy ngàn tướng sĩ, từ thiên ngoại tập kích bất ngờ, nửa canh giờ mấy vạn dặm, trong vòng một ngày, mấy chục vạn dặm thoáng một cái đã qua! Buổi sáng từ Đại Tần Vân đô xuất phát, mặt trời xuống núi liền có thể vượt qua đại dương, đi tới Nguyên Sóc Đông đô!"

Bọn họ xuống khoang thuyền, đi tới tầng thấp nhất thuyền bụng, Tô Vân ngẩng đầu nhìn lại, to lớn xương rồng chiếu sáng rạng rỡ.

Kiếm các sĩ tử dùng tân vật liệu luyện khí thay thế thanh hồng kim, luyện chế một đầu trước sau dài đến hơn hai trăm trượng xương rồng, xương rồng đánh cho xương sườn, tạo dựng thân tàu không gian!

Rất nhiều sĩ tử ngay tại xương sườn bên trên phi hành, lấy nguyên khí thôi thúc xương rồng bên trên phù văn, kiểm tra có hay không có bỏ sót.

Một màn này, để Tô Vân cùng Ngư Thanh La trong lòng chỉ cảm thấy rung động!

"Thiên Thuyền có thể gánh chịu vô số miệng linh khí, từ thiên ngoại công kích, không cần phí sức, chỉ cần nhẹ nhàng ném một cái, linh khí từ trên trời giáng xuống, một cái linh khí uy lực liền có thể diệt một cái trấn nhỏ. Một thuyền linh khí, có thể diệt một quốc gia."

Nguyệt Lưu Khê vẻ mặt buồn bã, nói: "Nhưng ta cũng không thể ngăn cản Tổ Thạch cùng triều đình đem Thiên Thuyền hóa thành thiên ngoại linh binh. Ta không muốn nhìn thấy năm đó ba người chúng ta suy nghĩ, hóa thành tàn sát người đời vũ khí. Nếu như quốc gia khác, cũng có bậc này thiên ngoại linh binh, liền có thể tránh cho bị tàn sát."

Hắn nhìn Tô Vân một cái.

Tô Vân nhất thời rõ ràng hắn ý tứ, Nguyệt Lưu Khê sở dĩ nói nhiều như vậy, mục đích là muốn cho Nguyên Sóc cũng mau chóng chế tạo ra dạng này linh binh, ứng đối Đại Tần uy hiếp.

Chẳng qua là…

Hắn nhớ tới Đế Bình, không khỏi lắc đầu. Đế Bình không thể triệu tập thiên hạ sĩ tử, luyện thành bậc này linh binh, Đế Bình chỉ đối quyền lực có hứng thú. Nếu như hắn tình nguyện chế tạo bậc này linh binh, Cầu Thủy Kính đã sớm cho hắn rèn đúc đi ra!

Kiếm các các sĩ tử kiểm tra xong xuôi, Tô Vân mấy người cũng hướng sàn tàu đi tới, Thiên Thuyền sắp xuất phát.

Boong thuyền, người không có phận sự đã lui ra, lên thuyền đều là phụ trách duy trì Thiên Thuyền vận hành sĩ tử cùng lần này lịch luyện thám hiểm Huỳnh Hoặc mảnh vỡ nhân viên.

Tính ra hàng trăm sĩ tử đồng thời điều động chân nguyên, thôi thúc Thiên Thuyền từng cái vị trí phù văn lạc ấn, nhưng thấy thân tàu phù văn lạc ấn chậm rãi sáng lên.

Thiên Thuyền phát ra chấn động nhè nhẹ, từng trương phượng cánh chậm rãi mở ra, không nhanh không chậm chấn động.

Mà tại Thiên Thuyền bên dưới, có gần một trăm vị Thiên Tượng cảnh giới cao thủ đồng thời thôi thúc thiên tượng nội tâm, đem Thiên Thuyền hướng trên bầu trời đẩy đi, trợ lực Thiên Thuyền bay lên.

Phượng cánh càng lúc càng lớn, phát động gió lốc, Thiên Thuyền từ từ thoát khỏi những ngày kia voi cao thủ nội tâm, trên không trung bẻ hướng, tốc độ từ từ tăng lên, hướng lên trời bên ngoài từng khỏa nghiền nát tinh thần hình thành đại lục mà đi!

Mà ở phía dưới, trong Kiếm Các truyền đến ngàn vạn sĩ tử tiếng hoan hô, âm thanh đinh tai nhức óc, thậm chí truyền đạt đến Thiên Thuyền boong thuyền trong tai mỗi một người!

Tô Vân bị tiếng hoan hô kích thích trong lòng nhiệt huyết, chưa phát giác cảm xúc dâng trào nhấp nhô, hướng Ngư Thanh La nói: "Thanh La động chủ, ngươi cùng mặt khác Thiên Đạo viện sĩ tử, cũng có thể chế tạo ra dạng này linh binh ư?"

Ngư Thanh La cũng là tâm thần rung động, vịn mạn thuyền đứng vững thân hình.

Chỉ thấy Thiên Thuyền tốc độ càng lúc càng nhanh, rất nhanh, trên thuyền tất cả mọi người cảm nhận được chấn động kịch liệt, lại nghe không đến chấn động phát ra âm thanh, chỉ có thể nhìn thấy Thiên Thuyền phía sau một đạo hình tròn khí vòng càng lúc càng lớn, lượn lờ tản ra.

Không trung đang chấn động Phượng Hoàng dưới cánh chim vặn vẹo, Thiên Thuyền phượng cánh mỗi vỗ một lần, liền thấy cánh ở dưới hỏa vân nổ tung, lôi đình tại Thiên Thuyền dưới cánh chim nhấp nhô, rung động không tên.

Âm thanh, bị Thiên Thuyền để qua sau lưng, hơn nữa Thiên Thuyền còn tại điên cuồng tăng tốc, năm lần, gấp sáu

lần, gấp mười lần, gấp hai mươi lần, cuối cùng, phượng cánh bị thôi phát đến cực hạn sau đó, thậm chí đi đến âm thanh ba mươi lần tốc độ!

"Kiếm các bên trong chế tạo thiên ngoại linh binh chương trình học, cũng không cấm chỉ Nguyên Sóc sĩ tử học tập."

Ngư Thanh La ổn định tâm thần, nói: "Chúng ta hơn hai mươi vị sĩ tử tuy là không làm được, nhưng mà chúng ta thiết kế ra được, giao cho Nguyên Sóc từng cái đốc tạo xưởng linh sĩ tới luyện chế chế tạo, nếu như độ chính xác đầy đủ chính xác lời nói, hẳn là có thể chế tạo ra Thiên Thuyền. Chẳng qua là, chúng ta không có nhiều tiền như vậy."

Tô Vân quả quyết nói: "Ta có!"

Ngư Thanh La chần chừ một chút, lắc đầu nói: "Chúng ta coi như chế tạo ra đến, cũng không có nhiều cao thủ như vậy, để Thiên Thuyền bay lên không."

"Ta có!"

Tô Vân mấp máy đôi môi thật mỏng, nói: "Thông Thiên các chủ, bộ hạ có cao thủ như vậy!"

Ngư Thanh La lặng im phút chốc, nói: "Thông Thiên các, cũng không phải là Nguyên Sóc triều đình. Ngươi chế tạo ra tới bảo vệ Nguyên Sóc, triều đình cái thứ nhất liền muốn diệt trừ ngươi."

Tô Vân sắc mặt trắng bệch, Ngư Thanh La tiếp tục nói: "Trừ phi vậy ngươi trở thành triều đình."

Thiếu nữ liếc Tô Vân một cái, chỉ thấy Tô Vân sắc mặt tái nhợt từ từ khôi phục hồng hào, chẳng qua là ánh mắt lộ ra càng thêm thâm trầm.

Thiên Thuyền càng lên càng cao, bỗng nhiên giống như là nhảy ra mặt nước, lực cản giảm nhiều. Trên thuyền mọi người

nhao nhao nhìn xuống dưới, chỉ thấy bọn họ chỗ thế giới như là viên cầu, một mảnh xanh thẳm, mà tại đây cái viên cầu bên ngoài, đại khí như nước, đem cái tinh cầu này bọc.

“Thu cánh! Giương buồm ——” có sĩ tử kêu lớn.

Thiên Thuyền Phượng Hoàng cánh chim chậm rãi thu hồi, thân tàu giương lên từng trương tám mặt phiên, tụ tập thái dương tinh khí, là trời thuyền cung cấp lực lượng, kích phát Thiên Thuyền bên trên phù văn lạc ấn.

Chỉ thấy chiếc này trước sau dài đến hai trăm trượng thuyền lớn, toàn thân phù văn sáng tối chập chờn, mang theo trên thuyền tất cả mọi người hướng lên trời bên ngoài nghiền nát Huỳnh Hoặc tinh mà đi.

To lớn Huỳnh Hoặc tinh toái phiến bên trên, mây trắng lượn lờ, sơn thủy như tranh vẽ, càng ngày càng rõ ràng, xa xa có thể thấy được phía trên có to quần thể kiến trúc.

Oánh Oánh hưng phấn nói: “Huỳnh Hoặc phía trên, có Huỳnh Hoặc tinh người sao?”

Lúc này, thiên ngoại một cái khác chiếc lâu thuyền lái tới, lâu thuyền bên trên phiên mặt rách tung toé, thân tàu vặn vẹo.

Hai chiếc thuyền gặp thoáng qua, Thiên Thuyền bên trên mọi người ngơ ngác nhìn màn quỷ dị này, không biết chiếc thuyền này từ đâu mà tới.

“Thủy Kính tiên sinh Đồng Thiên thuyền buồm, cùng Đế Bình một trận chiến lúc, chiếc thuyền này bị hủy diệt, không kiểm soát!”

Tô Vân nhìn xa, thầm nghĩ: “Thủy Kính tiên sinh có thể luyện thành bậc này linh binh, như vậy ta Thông Thiên các tự nhiên cũng có thể ! Bất quá, trước đó, ta nhất định muốn trở thành chân chính Thông Thiên các chủ! Đại Tần tiểu Thánh

Hoàng, ta rất kỳ vọng ngươi ta chi chiến có thể sớm một chút đến!”

Chương 319 : Thiên ngoại kịch biến

Chương 319: Thiên ngoại kịch biến

Mặc dù có chút sĩ tử rất muốn bắt giữ Đồng Thiên thuyền buồm, nhưng mà bên ngoài không có không khí, hơn nữa hai chiếc thuyền tốc độ đều rất nhanh, bay ra Thiên Thuyền rất có thể lại về không được, cho nên bọn họ chỉ có thể trơ mắt nhìn không khống chế được Đồng Thiên thuyền buồm đi tới nơi xa.

Cầu Thủy Kính Đồng Thiên thuyền buồm cũng không phải là một lần kiến tạo thành công, tiếp đó đưa đến đồng thiên tác đạo, mà là đem thuyền buồm chia tách vì một cái cái bộ kiện, một cái bộ kiện đưa đến đồng thiên tác đạo sau đó, ghép lại đến cùng một chỗ, bởi vậy liền xem như không có Kiếm các như vậy lớn tài lực vật lực cùng sức người, cũng có thể chế tạo thiên ngoại linh binh.

Cái này cho Ngư Thanh La cùng Tô Vân cực lớn lòng tin.

Nguyệt Lưu Khê đưa mắt nhìn Đồng Thiên thuyền buồm đi xa, ánh mắt lấp lóe, hắn đã nhận ra chiếc thuyền này là xuất từ ai tác phẩm.

“Thủy Kính, ngươi tại Nguyên Sóc, chỉ có bản thân, cũng có thể làm đến bước này ư?” Hắn thấp giọng nói.

Thiên Thuyền nhẹ nhàng đi tới một tòa thiên ngoại đại lục, Huỳnh Hoặc tinh gặp phải Thiên Thị Viên va chạm, bị đụng vỡ thành không biết bao nhiêu khối, Huỳnh Hoặc phần lớn tinh thể vẫn còn, chỉ có một số ít theo Thiên Thị Viên cùng một chỗ rơi vào tầng khí quyển.

Bọn họ lần này đi địa phương, chính là trong đó khá lớn một khối Huỳnh Hoặc mảnh vỡ.

Kiếm các đám sĩ tử đã từng lấy thiên nhãn thần thông quan sát qua, khối đại lục này, là có khả năng nhất có sinh mệnh tồn tại địa phương, bởi vì nơi đó có núi sông hồ nước thậm chí còn có một vùng biển dương!

Bọn họ lâu dài quan sát, còn có thể nhìn thấy đại khí di động hình thành mây mưa, tu vi mạnh hơn tồn tại, dựa vào thiên nhãn có thể nhìn thấy phía trên kiến trúc.

Bởi vậy tại Đại Tần, lưu truyền không ít liên quan tới thiên ngoại thế giới mỹ lệ chuyện cũ, thường thường nói đều là thiên ngoại đại lục có tiên nữ hạ phàm, đi tới Đại Tần, cùng sĩ tử lẫn nhau, lại bởi vì địa vị khác biệt, bị ép tách ra.

Chỉ là sĩ tử ý dâm mà thôi.

Trên thuyền tất cả mọi người nhìn càng ngày càng gần thiên ngoại đại lục, trong lòng kích động vô cùng, bọn họ sẽ trở thành bước lên thiên ngoại thổ địa nhóm đầu tiên linh sĩ, khắc ghi tại sử sách bên trong!

Cuối cùng, Thiên Thuyền chạy vào toà này thiên ngoại đại lục nguyên từ phạm vi, bị Huỳnh Hoặc tinh còn sót lại nguyên từ bắt được.

Thiên Thuyền kịch liệt nghiêng ngả, Kiếm các đám sĩ tử lập tức công việc lu bù lên, điều động hồi hương phiên mặt, nghịch hướng thôi thúc phù văn, đồng thời lại có sĩ tử thôi thúc Thiên Thuyền Phượng Hoàng cánh, cho Thiên Thuyền giảm tốc.

“Nhanh lên một chút tính toán phiến đại lục này đồng thiên tác đạo!” Kiếm các mấy cái lão sư nhao nhao la lên.

Rất nhiều sĩ tử nhanh chóng tính toán, còn có sĩ tử thả ra từng mặt kính hình dáng linh khí, để linh khí hướng mặt đất

rơi xuống, căn cứ kính phản quang tới tính toán Thiên Thuyền mặt đất độ cao.

Tô Vân Linh giới bên trong, Oánh Oánh nhanh chóng ghi chép lại những chi tiết này.

Cuối cùng, Kiếm các sĩ tử tính toán ra Huỳnh Hoặc mảnh vỡ đồng thiên tác đạo độ cao, lập tức điều chỉnh Thiên Thuyền độ cao cùng tốc độ, để Thiên Thuyền ở tại đồng thiên tác đạo bên trên.

Khối đại lục này đồng thiên tác đạo không cao, chỉ có vài trăm dặm.

Thiên Thuyền từ từ nhẹ nhàng, không còn nghiêng ngả, cánh chim mở ra tại đây phiến xa lạ đại lục trên không chạy.

Thiên Thuyền đuôi khoang mở ra, một chiếc cỡ nhỏ Thiên Thuyền từ đuôi trong khoang thuyền trượt ra, trên thuyền đứng hơn mười sĩ tử, thôi thúc thuyền nhỏ, thuyền nhỏ chấn động cánh chim, hướng phiến đại lục này chạy tới.

Tô Vân thôi thúc thiên nhãn ngắm nhìn, chỉ thấy cái kia chiếc thuyền nhỏ đi tới trong đại lục, chậm rãi hạ xuống, có sĩ tử mang theo một chút lồng đi đến sàn tàu, mở ra lồng, từ bên trong bay ra một chút bồ câu.

Bồ câu phi hành trên không trung, rất nhiều sĩ tử nhao nhao thôi thúc thiên nhãn, truy lùng ghi chép bồ câu trạng thái, còn có chút sĩ tử mở ra một số khác lồng, bên trong có thằn lằn chuột cùng với một chút côn trùng chạy đến, chạy trốn tới đại lục mới bên trên.

Lại không lâu nữa, có sĩ tử đẩy ra mấy cái nô lệ, xua đuổi đến đại lục mới bên trên.

Những nô lệ kia nhận được tự do, lập tức rất vui mừng lao nhanh mà đi.

Các sĩ tử quan sát rất lâu, chỉ thấy những nô lệ kia chạy vài dặm, cũng không có cái gì quá đáng lo, lúc này mới thu lại thuyền nhỏ bốn phía vô hình nguyên khí bình chướng.

Thuyền nhỏ bốn phía có nguyên khí bình chướng, dung nạp không khí, để người trên thuyền có thể tự do hô hấp.

Trên thuyền nhỏ sĩ tử giơ lên kính, đối trên bầu trời Thiên Thuyền chiếu rọi.

Thiên Thuyền bên trên đám sĩ tử nhìn thấy kính quang, lập tức mở ra đuôi khoang, một chiếc lại một chiếc Tiểu Thiên thuyền từ đuôi thuyền lái ra, nổi bồng bềnh giữa không trung.

"Các viện sĩ tử, đi theo các viện lão sư thám hiểm, chắc chắn không cần bốn phía xông loạn!"

Nguyệt Lưu Khê cao giọng nói: "Chư vị nhất định muốn nhớ lấy: Thứ nhất, nếu là gặp được nguy hiểm, dùng gương sáng chiếu rọi Thiên Thuyền, trên thuyền có cao thủ đóng giữ, trước tiên trợ giúp các ngươi. Thứ hai, bảo vệ tốt thuyền của các ngươi, các ngươi phải ngồi ngồi thuyền nhỏ bản thân trở về Thiên Thuyền!"

Kiếm các có ba mươi sáu cái học viện, từng cái học viện sĩ tử nhao nhao leo lên đều tự thuyền nhỏ, từng chiếc từng chiếc thuyền nhỏ hướng toà này thiên ngoại đại lục khắp nơi chạy tới.

Tô Vân là Võ Thánh các lão sư, lần này Võ Thánh các đến đây thám hiểm lịch luyện sĩ tử không nhiều, chỉ có mười người, thêm vào Tô Vân cùng một cái khác lão sư, cũng chỉ mười hai người mà thôi.

Chẳng qua Võ Thánh các sĩ tử bên trong nhưng phần lớn là khuôn mặt xa lạ, loại trừ Ngọc Sương Vân, Thương Cửu Hoa bên ngoài, những người khác Tô Vân cũng không nhận ra.

“Võ Thánh các sĩ tử, ta đều đánh qua, tới mấy cái ta không có đánh qua, vậy thì ly kỳ.” Tô Vân trong lòng yên lặng nói.

Võ Thánh các bên trong có sĩ tử phụ trách điều khiển cỡ nhỏ Thiên Thuyền, Thiên Thuyền thấp nhất cần phải có sáu người duy trì, một người phụ trách thân tàu phù văn, một người phụ trách thân tàu cân bằng, một người quản lý cánh chim, một người quản lý cánh buồm, một người nhìn, một người cân bằng pháp lực điều động.

Tô Vân quan sát cái này sáu vị sĩ tử, trong lòng yên lặng nói: “Trừ bỏ Ngọc Sương Vân cùng Thương Cửu Hoa, cũng tức là nói, hai người khác đều là không rõ lai lịch sĩ tử.”

Ánh mắt của hắn rơi vào cái kia hai cái sĩ tử trên người, hai cái này sĩ tử đều là nam tử, Tô Vân lấy Ứng Long thiên nhãn nhìn lại, chỉ thấy hai người này tính linh thần thông một cái hiện ra trường hà dị tượng, một cái hiện ra thần đao dị tượng, không giống nhau.

Hai người kia phát giác được Tô Vân đang quan sát bọn họ tính linh thần thông, đều tự thu lại khí tức, đem thần thông giấu đi.

Tô Vân nhìn về phía một vị khác Võ Thánh các lão sư, lão sư kia lại là cái mỹ lệ nữ tử, thoạt nhìn mười sáu mười bảy tuổi, so Tô Vân lớn hai ba tuổi, gọi là La Quán Y.

Thương Cửu Hoa cùng Ngọc Sương Vân cùng nàng rất quen biết, chẳng qua là Ngọc Sương Vân đối nữ tử kia rất là sợ hãi.

La Quán Y phát giác được ánh mắt của hắn, hướng hắn khẽ mỉm cười, hai cái ngón út cuốn lên, hai tay bốn ngón tay liên kết, khoa tay múa chân một cái hộp gỗ hình thái.

Tô Vân kinh ngạc: “La Quán Y cũng là Thông Thiên các người?”

Từng chiếc từng chiếc thuyền nhỏ tách ra, Tô Vân vị trí thuyền nhỏ hướng một chỗ to kiến trúc chạy tới, dọc đường chỉ thấy cái này dị vực phong cảnh đẹp như tranh, chỉ tiếc lại không có nhìn thấy có trí tuệ sinh linh bóng dáng.

Tô Vân đứng ở đầu thuyền hướng phía dưới ngắm nhìn, nơi này loại trừ hoa cỏ cây cối, không có vật khác.

La Quán Y đi lên phía trước, nói khẽ: "Thiên Thị Viên va chạm quá kịch liệt, dẫn đến viên tinh cầu này mảnh vụn bên trên, căn bản không thể có sinh linh may mắn còn sống sót. Người thân thể, quá yếu đuối. Tô các chủ, hạnh ngộ."

Nàng chậm rãi làm lễ chào hỏi, thoải mái hào phóng.

Tô Vân đáp lễ, cười nói: "Ta nhìn chưa hẳn. Viên tinh cầu này mảnh vụn bên trên còn có cây cối hoa cỏ, kiến trúc di tích, nói không chừng sẽ còn có sinh mệnh tiếp tục sống sót. Nhưng bất kể như thế nào, chúng ta cũng sẽ là năm ngàn năm tới nhóm đầu tiên tới chỗ này nhân loại!"

Thuyền nhỏ từ hai ngọn núi lớn ở giữa chạy qua, phía trên ngọn núi kia có người dùng xiêu xiêu vẹo vẹo chữ viết nói: "Ứng Long từng du lịch qua đây!"

Tô Vân nụ cười trên mặt không giảm, làm bộ không nhìn thấy những cái kia văn tự.

Bọn họ chạy qua cái này hai ngọn núi lớn, đi tới lấy ra to kiến trúc bên ngoài, nhưng kiến giải trên mặt có lấy to lớn vuốt rồng ấn, trong thành có cự long giẫm qua dấu vết.

Tô Vân nụ cười trên mặt cứng đờ, nói: "Đậu ở chỗ này a."

Các sĩ tử dừng lại thuyền nhỏ, Tô Vân xuống thuyền, cười nói: "Chúng ta liền thăm dò nơi đây, nhìn một chút có hay không có thu hoạch… Các ngươi chờ một chút, ta cần ngồi thiền phút chốc."

Linh giới bên trong, Tô Vân mặt tối sầm lại, niệm tụng Thanh Ngư trấn, phù văn chi tường chậm rãi hiện lên.

"Oánh Oánh, ngươi ở chỗ này chờ nhất đẳng, ta đi tìm Ứng Long lão ca hỏi cho rõ!" Hắn hướng phù văn chi tường vết nứt đi tới.

Oánh Oánh vội vàng nói: "Ngươi bao lâu trở về?"

Tô Vân chần chừ một chút, đi vào phong ấn, vừa đi vừa về, hơn phân nửa muốn ba năm ngày thời gian, trì hoãn quá lâu.

Hắn không quyết định chắc chắn được có hay không muốn đi thấy Ứng Long, đúng vào lúc này, đột nhiên bầu trời trở nên sáng lên, Tô Vân vội vàng ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trên bầu trời huyền phù tại đây phiến đại lục bên ngoài mấy trăm dặm Thiên Thuyền, đột nhiên nổ tung.

Tô Vân nụ cười trên mặt cứng đờ, ngơ ngác nhìn một màn này.

Cái kia to lớn Thiên Thuyền, tại bạo tạc bên trong một phân thành hai, Thiên Thuyền nghiêng, nâng thật dài đuôi lửa, hướng trong đại lục rơi xuống!

Khung cảnh này, không chỉ có Tô Vân nhìn ra ngây người, Kiếm các tất cả sĩ tử, lão sư, cũng tất cả nhìn ra ngây người!

Tất cả mọi người trong lòng đều là bỗng nhiên trầm xuống, không biết trên trời đến cùng chuyện gì xảy ra.

"Thiên Thuyền bị hủy, chúng ta làm sao trở về?"

Trên thuyền nhỏ, một cái sĩ tử đột nhiên hoảng sợ nói: "Chúng ta cũng bị vây ở chỗ này!"

Mặt khác điều khiển thuyền nhỏ sĩ tử kinh hoảng, lúc này liền muốn thôi thúc thuyền nhỏ hướng trên trời rơi xuống Thiên Thuyền chạy tới. Cùng lúc đó, Tô Vân nhìn thấy mảnh

này thiên ngoại đại lục có từng chiếc từng chiếc thuyền nhỏ bay lên không, đi tới không trung.

Những thuyền nhỏ kia có đón lấy trên bầu trời rơi xuống Thiên Thuyền, có thì dứt khoát hướng lên trời bên ngoài chạy tới, ý đồ trở về Đại Tần.

"Mọi người không nên kinh hoảng!"

Thương Cửu Hoa đột nhiên thôi thúc pháp lực, trấn áp lại dưới chân bọn hắn sắp bay lên không thuyền nhỏ, cao giọng quát: "Thánh Nhân còn tại trên thuyền, chắc chắn có thể biến nguy thành an…"

Hắn nói đến đây, đột nhiên ngơ ngẩn, Kiếm các Thánh Nhân Nguyệt Lưu Khê còn tại Thiên Thuyền bên trên, có vị này Thánh Nhân tọa trấn, Thiên Thuyền làm sao sẽ còn nổ tung?

Tô Vân khóe mắt nhảy lên, trầm giọng nói: "Thương Cửu Hoa, Thiên Thuyền bên trên có người muốn giết Nguyệt Lưu Khê."

Hắn vẫn cảm thấy lần này thiên ngoại hành trình, trà trộn vào tới rất nhiều người lạ, có thể là vì đối phó hắn, thế nhưng là không nghĩ tới, chân chính muốn người đối phó là Kiếm các Thánh Nhân Nguyệt Lưu Khê!

Thương Cửu Hoa trong lòng nhảy lên kịch liệt, hướng Tô Vân nhìn lại, trầm giọng nói: "Tô huynh, ngươi cảm thấy là ai đối nguyệt các chủ ra tay?"

Tô Vân còn chưa kịp nói chuyện, La Quán Y đã nói: "Nguyệt các chủ một mực phản đối đối ngoại động binh, xâm lược nước khác, muốn giết hắn người, đương nhiên là cổ động đối ngoại động binh xâm lược nước khác người."

Tô Vân ánh mắt rơi vào trên bầu trời ngay tại rơi xuống Thiên Thuyền bên trên, phía sau hắn, đột nhiên hiện ra bảy

mươi hai động thiên, từng đạo thô to chân nguyên thần kinh nguyên từ động thiên bên trong bay nhanh sinh trưởng, tại phía sau hắn hóa thành một vòng mấy trượng phạm vi khổng lồ long nhãn.

Ứng Long thiên nhãn trở mình nhấp nhô một chút, đem Thiên Thuyền bên trên cảnh tượng thấy rất rõ ràng.

Chương 320 : Chặn giết Kiếm các Thánh Nhân

Chương 320: Chặn giết Kiếm các Thánh Nhân

Thiên Thuyền tan vỡ, một trước một sau, Tô Vân thôi thúc Ứng Long thiên nhãn, nhìn thấy phía trước Thiên Thuyền ở trên là sĩ tử thi thể, treo ở đổ nát Thiên Thuyền bên trên, còn có không ít sĩ tử bị quăng ra Thiên Thuyền, hướng phía dưới rơi xuống.

Bị quăng ra Thiên Thuyền sĩ tử, dù là tu vi rất mạnh, cũng không cách nào hô hấp, dùng sức nắm lấy cổ họng của mình.

Trên thuyền còn có rất nhiều sĩ tử ngay tại lo lắng thôi thúc Thiên Thuyền, thử nghiệm để chiếc này to lớn linh binh lần nữa khởi động.

Bọn họ là Kiếm các điều khiển Thiên Thuyền sĩ tử, cũng là lần này thiết kế luyện chế Thiên Thuyền sĩ tử, chỉ có bọn họ mới có thể cứu chiếc này rơi xuống thuyền.

Nhưng mà Thiên Thuyền tan vỡ, công năng không được đầy đủ, bọn họ cố gắng thử nghiệm, nhưng cũng không cách nào để Thiên Thuyền nối lại.

Chiếc thuyền này bị lực lượng khổng lồ xé ra, liền bọn họ cũng bản thân khó đảm bảo!

Tô Vân trong lòng cảm giác nặng nề, nếu như Thiên Thuyền rơi vào phiến đại lục này, mạnh mẽ va chạm, chỉ sợ những này sĩ tử đều đem bị đụng thành bột mịn!

Lúc này, hắn nhìn thấy Thiên Thuyền bên trên có một người vung tay hô to, dẫn đầu may mắn còn sống sót sĩ tử dỡ xuống từng cái khoang thuyền gian phòng, từng cái khoang thuyền từ phía trên trong thuyền bắn ra, cùng Thiên Thuyền chia lìa, hướng lục địa tung bay đi.

Những thuyền kia trong khoang thuyền bộ là lấy Thần Ma phế phủ kết cấu vì khuôn mô hình luyện chế mà thành, dùng để dự trữ không khí, bảo hộ người trên thuyền hô hấp, mỗi một cái khoang thuyền gian phòng bên trong bộ không gian khá rộng, đủ để bảo đảm bọn họ rơi xuống đất mà không chết.

"Người này gặp nguy không loạn, là một nhân tài!"

Tô Vân thầm khen một tiếng, thầm nghĩ: "Nếu là không có hắn, đóng giữ tại Thiên Thuyền bên trên sĩ tử sợ rằng sẽ toàn quân bị diệt! Đối với Kiếm các đối với Đại Tần thậm chí cả toàn bộ thế giới tới nói, đều là tổn thất khổng lồ!"

Trong lòng của hắn trầm xuống, biết rõ sẽ có như vậy tổn thất lớn, vì sao còn muốn khăng khăng lấy Nguyệt Lưu Khê tính mạng?

"Chẳng lẽ Thánh Hoàng, Ma Thần cùng Thần Đế, vì diệt trừ Nguyệt Lưu Khê, không tiếc để Thiên Thuyền bên trên tất cả mọi người chôn cùng? Những này sĩ tử, là chế tạo ra Thiên Thuyền nhân tài ah…"

Hắn vô cùng khó hiểu, nhưng trong lòng đồng thời cũng biết, Đại Tần tốt đứng phái không tiếc để luyện chế Thiên Thuyền sĩ tử chôn cùng cũng muốn diệt trừ Nguyệt Lưu Khê, có thể tưởng tượng được bọn họ đến cỡ nào khát vọng đối ngoại xâm lược, đối ngoại tấn công!

Lúc này, mặt khác nửa chiếc trên thuyền lực lượng kinh khủng bộc phát, xoay tròn lấy hướng ra phía ngoài nở rộ, đem cái kia nửa chiếc thuyền xé ra!

Tô Vân giật mình trong lòng, vội vàng quay ngược lại thiên nhãn, hướng cái kia nửa chiếc thuyền nhìn lại, trong lòng kinh nghi bất định.

Tại đây ngắn ngủi trong nháy mắt, hắn cảm nhận được khác biệt thần thông khí tức, có Thánh Nhân thần thông, bình thản mà gần đạo, Nguyên Đạo cảnh giới thần thông tràn đầy đại đạo ý vị khí tức.

Mặt khác mấy loại khí tức, thì là Thần Ma thần thông!

Thần Ma thần thông, cùng mặt khác thần thông khác biệt, loại thần thông này là giữa thiên địa thuần túy nhất lực lượng, không thêm vào tân trang, trực tiếp điều động đơn nhất một loại hoặc là nhiều loại thiên địa nguyên khí tới thôi thúc thần thông, lực phá hoại cũng là kinh người vô cùng!

"Đánh lén Nguyệt Lưu Khê, là Thần Ma!"

Tô Vân trong lòng giật mình, chỉ thấy một nửa khác Thiên Thuyền bị khủng bố thần thông tuyệt được tan tành, từng khối to lớn mảnh vỡ gào thét rơi xuống, ngay sau đó tại từng đạo thần thông bên trong lần nữa bị vỡ nát!

Thiên Thuyền, cho dù là nửa bên, cũng lớn đến khó tin, hơn nữa là Kiếm các sĩ tử dùng thời gian mấy năm mới luyện chế hoàn thành, chắc chắn vô cùng, nhưng mà tại Thần Ma cùng Kiếm các Thánh Nhân thần thông uy lực bên dưới, vậy mà như là đậu hũ, đụng một cái tức vỡ!

Tô Vân cuối cùng nhìn thấy Nguyệt Lưu Khê cùng mặt khác ba vị Thần Ma.

Thiên Thuyền bên trong mảnh vỡ, Nguyệt Lưu Khê cùng mấy cái khác thân thể cao lớn nhảy vọt, tới lui như điện, trong chớp mắt lại giao chiến không biết bao nhiêu chiêu.

Nguyệt Lưu Khê đi con đường là nội tâm thân thể song tu con đường, cứ việc Cầu Thủy Kính rời đi, Giang Tổ Thạch

cùng hắn cũng ngày càng xa lánh, nhưng hắn vẫn là lấy được tiến bộ nhảy vọt.

Thân thể của hắn cường đại đến có thể so với Thần Ma mức độ, trên không trung cùng cái kia mấy tôn Thần Ma lấy cứng chọi cứng, càng ghê gớm chính là hắn thần thông.

Xem như Kiếm các Thánh Nhân, tân học lưu phái Thái Sơn Bắc Đẩu, hắn thần thông có một loại kết hợp cổ điển cùng tân học sở trường vẻ đẹp.

Hắn lấy dãy núi vì ấn, dãy núi trội hơn tuấn rút, ngọn núi lạc ấn đủ loại phù văn ấn ký, giơ tay lên tựa như sơn nhạc trấn áp mà xuống, lấy trường hà vì roi, vung tay áo chính là trường hà cuồn cuộn, như rồng như mãng, mặc sức chảy xiết, uy năng dâng trào!

Mặt khác như Thần Ma dị tượng thần thông, hắn cũng là hạ bút thành văn, mỗi một kích uy lực đều cực kỳ khả quan.

Nhưng mà, đối thủ là Thần Ma.

Mấy cái kia Thần Ma không biết ra sao lai lịch, đem thân thể cùng pháp lực ưu thế phát huy đến cực hạn, để Nguyệt Lưu Khê không ngừng bị thương, rơi vào bị đánh tình trạng.

Đột nhiên, hào quang đẹp mắt sáng lên.

"Đại nhất thống công pháp trạng thái tiên thuật!"

Tô Vân nhìn kỹ lại, rơi vào nguy cục Nguyệt Lưu Khê thôi thúc tiên thuật, trên không xuất hiện hào quang bảy màu, đem một tôn Thần Ma quét bên dưới, cái kia Thần Ma đón quang mang, đột nhiên một cánh tay bay lên, từ không trung giáng xuống.

Cánh tay kia càng rơi càng lớn, đợi rơi vào cách xa mặt đất còn có ngàn mét cao, đã hóa thành năm ngọn núi lớn cùng một dãy núi!

Lần này, không cần thiên nhãn cũng có thể nhìn ra rõ rõ ràng ràng!

Trên bầu trời tình cảnh làm người ta da đầu run lên, đặc biệt là Ma Thần cánh tay hóa thành năm tòa núi cùng một dãy núi rơi xuống, càng làm cho người hoảng sợ không tên.

Cái kia Ma Thần cánh tay, chính là hướng bên này chạy tới!

"Chạy mau!"

Tô Vân bỗng nhiên hét lớn một tiếng: "Vào thành!"

Bên cạnh hắn Thương Cửu Hoa, La Quán Y đám người tỉnh ngộ lại, vội vàng hướng cổ thành phế tích bên trong xông tới, tìm kiếm công sự che chắn.

Trên thuyền nhỏ mấy cái kia sĩ tử vẫn còn không kịp phản ứng, bọn họ đang định thôi thúc thuyền nhỏ, lại bị Tô Vân liền người mang thuyền giơ lên, hướng trong thành xông tới.

"Ầm!"

Phía sau, trời long đất lở tiếng vang truyền đến, năm ngọn núi lớn cùng một tòa sơn mạch giáng xuống, đất rung núi chuyển, hỏa diễm sóng khí cuộn trào mãnh liệt, trong nháy mắt lại đem cổ thành di tích bao phủ!

Toà này cổ xưa thành thị đột nhiên quang mang nở rộ, trong thành từng tôn tượng thần lột đi phía ngoài bụi bặm, toàn thân quang mang chói mắt, như là thực chất đồng dạng không ngừng hướng ra phía ngoài mở rộng, đem cái kia kinh khủng lực trùng kích triệt tiêu.

Cùng lúc đó, trên bầu trời Thiên Thuyền mảnh vỡ gào thét hạ xuống, vù vù vang vọng, nhưng đập ở trên bầu trời bình phong vô hình bên trên, bị nhao nhao bắn ra.

Tô Vân ngẩng đầu nhìn lại, thậm chí nhìn thấy có Kiếm các sĩ tử thi thể từ không trung đập xuống đến, tại cái kia bình chướng bên trên rơi vỡ nát!

Trên bầu trời lại có ánh sáng bảy màu sáng lên, đâm rách năm núi rơi xuống nhấc lên gió lốc, ngoài thành cát bay đá chạy, gió lốc lưu hỏa, mắt thường căn bản nhìn không rõ tình hình chiến đấu.

Tô Vân lấy Ứng Long thiên nhãn nhìn lại, lại thấy Nguyệt Lưu Khê lần nữa thi triển đại nhất thống công pháp, linh nhục nhất thể, thôi thúc tiên thuật.

Cái loại này hào quang bảy màu tiên thuật cực kỳ đơn giản, nhưng mà Tô Vân biết, tiên thuật chí giản, càng là đơn giản, uy lực càng mạnh, ví dụ như Đổng y sư đao, Tô Vân bản thân kiếm, đều là chí giản tiên thuật, lại có thể gánh chịu lấy đạo lực lượng.

Cái kia trên không hào quang bảy màu chính là Nguyệt Lưu Khê tiên thuật.

Nguyệt Lưu Khê thôi thúc tiên thuật, mấy chiêu ở giữa, để ba đại Thần Ma đều tự bị thương. Trong đó một tôn ba đầu Thần Ma một cái đầu bị chém xuống, từ không trung rơi xuống, hình thành núi xương khô, cũng may rơi xuống đất chỗ cách nơi này khá xa, xung kích không có kịch liệt như vậy.

Một vị khác Ma Thần sau lưng hai cánh như là liệt hỏa, hắn cánh bị chém xuống đến, còn chưa rơi xuống đất, Tô Vân lại nhìn thấy cái kia hai cánh trên không trung hóa thành liệt hỏa rừng rậm, bao phủ gần trăm dặm!

Ba vị Thần Ma bị thương, để cổ thành di tích lân cận phạm vi vài trăm dặm đều hóa thành liệt diễm tràn ngập chi địa, trong thành Ngọc Sương Vân, La Quán Y đám người trong lòng đều là trầm xuống.

Oánh Oánh nói khẽ: “Chúng ta trốn ở chỗ này, trốn khỏi một kiếp, cái này phương viên vài trăm dặm phạm vi bên trong mặt khác sĩ tử, chưa chắc có vận may này…”

Tô Vân không nói gì, tiếp tục quan sát Nguyệt Lưu Khê, chỉ thấy Nguyệt Lưu Khê nhân cơ hội phá không mà đi, trên không mây khói lượn lờ, phía dưới hỏa diễm cuồn cuộn, gió lốc phun trào, khói đen tràn ngập khắp nơi, căn bản nhìn không Thanh Nguyệt Lưu Khê trốn hướng nơi nào.

Cái kia ba vị Thần Ma sừng sững trên không trung, lấy tay che nắng nhìn xuống, đột nhiên giống như là thấy cái gì, đều tự phá không mà đi.

Tô Vân thu về ánh mắt, đột nhiên, chỉ nghe bành một tiếng, một người đập ở mảnh này cổ thành di tích bình chướng bên trên, chậm rãi tuột xuống.

“Nguyệt các chủ!”

Tô Vân giật mình trong lòng, đang muốn lao ra thành đi cứu, đột nhiên Nguyệt Lưu Khê bị ngọn lửa cơn lốc quét đi, biến mất không thấy gì nữa.

Sau một lúc lâu, Nguyệt Lưu Khê lảo đảo, từ chỗ cửa thành vọt vào.

Mọi người vừa mừng vừa sợ, vội vàng tiến lên nâng lên Nguyệt Lưu Khê. La Quán Y tinh thông y thuật, cho hắn khám và chữa bệnh thương thế, nhẹ nhàng nhíu mày.

Nguyệt Lưu Khê xua tay, nói: “Ma Thần Phi Liêm, Vũ sư Bình Ế cùng Thần Đồ tới giết ta, ta chịu vết thương trí mạng, không còn sống lâu nữa. Nếu là không sử dụng tiên thuật, ta còn có thể sống. Ta trước kia cùng Cầu Thủy Kính chia tay, cùng Tổ Thạch đoạn tuyệt, dẫn đến linh nhục đại nhất thống không hoàn mỹ, động tiên thuật, sẽ làm bị thương đến ta nội tâm. Chỉ sử dụng ba, năm lần, vẫn là có thể cứu, nhưng mà ta

vì đánh chết bọn họ, vận dụng số lần quá nhiều, đã không có thuốc chữa…”

Các sĩ tử khóc lớn, Tô Vân cùng Ngọc Sương Vân, Thương Cửu Hoa mấy người cũng tâm loạn như ma, không biết nên nói cái gì là tốt.

“Đừng khóc.”

Nguyệt Lưu Khê nhìn chung quanh một tuần, cười nói: “Người đều có mạng. Ta không chết, Tổ Thạch còn có thể nghe ta đôi câu, sau khi ta chết, Tổ Thạch tất nhiên sẽ đối nước khác dùng binh, Đại Tần sắp chiến hỏa ngập trời. Ta chẳng qua là không buông được Đại Tần…”

Hắn oa một tiếng, nôn một ngụm máu, nói: “Ta còn không buông được các ngươi. Sau khi ta chết…”

Ánh mắt của hắn rơi vào La Quán Y trên người, dùng sức bắt lấy tay của nàng: “Đem ta Linh giới móc ra, luyện thành bảo vật, mang theo nơi này tất cả mọi người, trở về Đại Tần!”

La Quán Y sắc mặt phức tạp, rưng rưng gật đầu.

Nguyệt Lưu Khê nhìn về phía Thương Cửu Hoa, nói: “Khuyên ngươi lão sư, ít động đao binh.”

Thương Cửu Hoa lặng im phút chốc, nói: “Các chủ, ngươi xác định như vậy, lão sư lại không biết lần này nhằm vào ngươi phục sát?”

Nguyệt Lưu Khê như bị sét đánh, sau một lúc lâu lộ ra tươi cười, cười hắc hắc nói: “Hắn cuối cùng quyết định. Tô các chủ…”

Hắn nhìn về phía Tô Vân, khom người nói: “Làm phiền các chủ cùng La Quán Y một đường, hộ tống Kiếm các sĩ tử trở về Đại Tần! Các chủ đại ân, Lưu Khê đã không cách nào báo đáp.”

Tô Vân buồn bã, nhẹ nhàng gật đầu.

Nguyệt Lưu Khê khí tức đột nhiên nhanh chóng khô bại xuống tới, ngồi xếp bằng mà ngồi, đột ngột mất.

Tô Vân nhìn về phía mặt khác sĩ tử, các sĩ tử ý chí tinh thần sa sút, cho dù là Thương Cửu Hoa nhân vật như vậy, cũng tinh thần chán nản, trong đầu ngơ ngơ ngác ngác.

La Quán Y nói: "Tô tiên sinh, việc này không nên chậm trễ, chúng ta thu dọn các chủ thi thể, lấy ra Linh giới, lập tức lên đường tìm kiếm mặt khác sĩ tử trở về Đại Tần."

Tô Vân gật đầu, đúng lúc này, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm cười nói: "Trở về Đại Tần? Không cần như thế!"

Một người mặt miệng chim quái nhân bước ra vuốt chim, từ ngoài thành đi tới, quái nhân kia cao tới hơn mười trượng, một thân cơ bắp, trên người có báo vằn da lông, một đầu báo đuôi tại sau lưng bày tới bày đi, phấn khởi nhìn Tô Vân đám người.

Phía sau hắn nguyên bản mọc ra cánh, cánh bị Nguyệt Lưu Khê chặt đứt, không ngừng chảy máu.

Tô Vân một lòng từ từ trầm xuống, Linh giới bên trong, Oánh Oánh lật sách âm thanh truyền đến, nói: "Ta tra một chút, ta tra một chút… Hắn là Ma Thần Phi Liêm!"

Ma Thần Phi Liêm nhanh chân đi đến,, phấn khởi liếc nhìn bọn họ, cười hắc hắc nói: "Lần này săn giết Nguyệt Lưu Khê, cái này cái gì Thánh Nhân cũng coi là có chút bản lĩnh, thế mà làm bị thương ta. Hôm nay muốn sống tốt ăn mặn chút, bổ sung chút chất dinh dưỡng! Trước lấy các ngươi làm khai vị!"

Hắn mở ra miệng chim, pháp lực bộc phát, Tô Vân đám người chân đứng không vững, nhao nhao hướng trong miệng hắn hạ xuống!

Nguyệt Lưu Khê thi thể cũng bị cuốn lên, nhưng vào lúc này, Nguyệt Lưu Khê đột nhiên cười ha ha, hào quang bảy màu từ trong tay áo bay ra, vù một tiếng đem cái kia Phi Liêm Ma Thần đầu chém xuống!

Phi Liêm Ma Thần đầu sợ hãi kêu, đầu sau mọc ra lông vũ, lông vũ hóa thành cánh, bay lên trời, vỗ cánh đi xa, la lên: "Nguyệt Lưu Khê giả chết!"

Nguyệt Lưu Khê cười ha ha, sau khi rơi xuống đất, tiếng cười không dứt, chẳng qua là từ từ thấp.

Các sĩ tử hưng phấn đến đi theo cười to, lại thấy Ngọc Sương Vân La Quán Y đám người đã quỳ xuống lạy.

Tô Vân thở dài, hướng Nguyệt Lưu Khê xá dài tới đất: "Nguyệt các chủ, không tiễn."

Nguyệt Lưu Khê hướng hắn nhẹ nhàng gật đầu, nói: "La Quán Y, ngươi là đệ tử của ta, làm cùng Tô các chủ đồng tâm hiệp lực, tiễn các sĩ tử trở về. Tô các chủ, xin nhờ!"

Trong cơ thể hắn truyền đến một tiếng kỳ dị chấn động, nội tâm vỡ nát.

"Tiên thuật không thể lạm dụng, đáng tiếc năm đó Thủy Kính đi…"

Chương 321 : Bên dưới tuyệt cảnh

Chương 321: Bên dưới tuyệt cảnh

Tô Vân trong lòng có chút buồn phiền, nếu là năm đó Cầu Thủy Kính không có đi, mà là lưu tại Kiếm các, như vậy ba người bọn họ thành tựu cái kia sẽ là cường đại cỡ nào?

Chẳng qua tại Cầu Thủy Kính trong lòng, không có bất kỳ vật gì có thể so ra mà vượt Nguyên Sóc sinh tử tồn vong.

La Quán Y tiến lên, lấy ra Nguyệt Lưu Khê Linh giới.

Thần thông của nàng rất là kỳ lạ, mười ngón tay như ngọc hành, điểm tại Nguyệt Lưu Khê Linh giới từng cái tiết điểm bên trên, lấy pháp lực của mình thâm nhập trong đó, hóa thành từng cái kỳ diệu phù văn.

So sánh Thánh Nhân, pháp lực của nàng thực sự quá yếu ớt, nhưng mà nàng đối phù văn khống chế nhưng đi đến không hề tầm thường độ cao, để nàng có thể dùng nhỏ nhất lực lượng tới khống chế Nguyệt Lưu Khê Linh giới.

"Tô sĩ tử, cái này La Quán Y thần thông, muốn so ngươi tinh vi rất nhiều." Oánh Oánh nói nhỏ.

Tô Vân nhẹ nhàng gật đầu, hắn cũng nhìn ra La Quán Y thần thông càng thêm tinh diệu, hơn nữa Nguyệt Lưu Khê trước khi hấp hối giao phó Kiếm các sĩ tử, cũng là giao phó cho La Quán Y, cũng không có giao phó cho Thương Cửu Hoa, Ngọc Sương Vân đám người, cho thấy tại Nguyệt Lưu Khê trong lòng, La Quán Y phân lượng muốn so Thương Cửu Hoa Ngọc Sương Vân nặng rất nhiều.

“Thực lực của nàng rất mạnh ah.” Tô Vân thầm nghĩ.

Nguyệt Lưu Khê Linh giới phi thường to lớn, hắn Linh giới có thể xưng một cái tiểu động thiên.

Hắn tại trước khi chết xin nhờ La Quán Y lấy ra hắn Linh giới, mang theo Kiếm các sĩ tử trở về Đại Tần, chính là nhìn ra tại không có Thiên Thuyền dưới tình huống , bất kỳ cái gì một chiếc thuyền nhỏ mang theo không khí đều không đủ lấy duy trì bọn họ trở lại Đại Tần.

Nhưng mà hắn Linh giới đầy đủ rộng lớn, hơn nữa hắn Linh giới đầy đủ vững chắc, các sĩ tử trốn vào hắn Linh giới bên trong trở về Đại Tần, va chạm mặt đất lúc, linh khí cũng sẽ hình thành rất lớn bước đệm tác dụng, bảo toàn các sĩ tử tính mạng.

Dù sao, từ trên cao mấy chục vạn dặm rơi xuống, không có mấy cái sĩ tử pháp lực có thể chống đỡ đến bọn họ bình yên chạm đất!

La Quán Y lấy ra tôn này Thánh Nhân nội tâm lấy ra, từ bản thân Linh giới bên trong lấy ra một cái cửa gỗ, mở ra cửa gỗ, đem Nguyệt Lưu Khê Linh giới đặt ở phía sau cửa, vừa mảnh gây nên tế luyện một phen, nói: “Được rồi.”

Mấy cái kia sĩ tử ý định đem Nguyệt Lưu Khê thi thể đặt ở trên thuyền nhỏ mang đi, La Quán Y lắc đầu nói: “Không thể mang đi. Lưu lại các chủ thi thể, nơi đây còn có hai tôn Thần Ma, bọn họ không nhìn thấy các chủ thi thể, là sẽ không rời đi.”

Mấy cái kia Võ Thánh các sĩ tử phẫn nộ nói: “Chẳng lẽ muốn để các chủ sau khi chết cũng không thể quay về cố thổ?”

La Quán Y bình tĩnh dị thường, nói: “Các chủ nội tâm đã nghiền nát, coi như mang theo hắn thi thể trở về, cũng không cách nào cho hắn gây dựng lại nội tâm. Cái kia hai cái Thần

Ma không nhìn thấy hắn thi thể, thề không bỏ qua, cho nên chỉ có thể đem hắn thi thể lưu tại nơi này, bọn họ nhìn thấy các chủ thi thể sau đó, nói không chừng còn có thể chết ít một số người. Đây mới là các chủ mong muốn."

Mấy cái kia sĩ tử lặng im.

Ngọc Sương Vân nhịn không được nói: "Nếu như bọn họ nhìn thấy các chủ thi thể sau đó, vẫn là không đi, nhất định muốn đem chúng ta đuổi tận giết tuyệt đâu?"

La Quán Y liếc nàng một cái, Ngọc Sương Vân không dám nói lời nào.

Thương Cửu Hoa giật giật bờ môi, nhưng nhịn xuống không nói.

La Quán Y nói: "Lưu lại các chủ thi thể, là vì tranh thủ lớn nhất sinh tồn tỷ lệ, nếu là tỷ lệ, cho dù là chín mươi chín phần trăm, cũng có thất bại khả năng. Ta suy tính, chẳng qua là đem sinh tồn tỷ lệ tăng lên tới lớn nhất, hoàn thành các chủ ủy thác."

Lý trí của nàng cùng bình tĩnh, cực kỳ khó được, thậm chí, lý trí của nàng cùng bình tĩnh cho người ta một loại cảm giác sợ hãi.

Hiện tại Tô Vân biết, Ngọc Sương Vân đối nàng e ngại đến từ chỗ nào.

"Hiện tại, chúng ta chia ra hành động, đều tự đi tìm mặt khác sĩ tử."

La Quán Y nói: "Các ngươi tận khả năng đem các sĩ tử tụ tập lại, tại một nửa khác Thiên Thuyền rơi xuống tụ hợp. Còn có, tìm đến chúng ta Kiếm các các lão sư khác, tránh đi những cái kia các ngươi kẻ không quen biết."

Nàng ý nghĩ kín đáo, nói: "Thiên Thuyền bên trên, có khả năng có giấu người của thế lực khác."

Võ Thánh các đám sĩ tử đồng ý.

La Quán Y vừa nhìn về phía Tô Vân, nói: "Tô các chủ, ta nhìn lần này Kiếm các việc trọng đại, có mấy vị Nguyên Sóc Thông Thiên các người cũng tiến vào, còn xin Tô các chủ tìm đến bọn họ. Có bọn họ, chúng ta sống sót trở về tỷ lệ lại nhiều hơn một phần."

Tô Vân nói: "Ngươi đây?"

La Quán Y hơi giật mình, nữ tử này ngay sau đó thản nhiên nói: "Ta cũng sẽ tìm kiếm hải ngoại Thông Thiên các cao thủ, chỉ cần nhân số đủ nhiều, đối mặt Thần Ma cũng không phải không có lực đánh một trận."

Ngọc Sương Vân, Thương Cửu Hoa đám người trong lòng hơi chấn động, lại đều không nói gì.

Tô Vân thật sâu liếc nhìn nàng một cái, La Quán Y ánh mắt cũng hướng hắn nhìn tới, Tô Vân buồn bã nói: "Khó trách Nguyệt Lưu Khê các chủ sẽ để cho ta đảm nhiệm Võ Thánh các lão sư, thì ra là thế. Nguyệt các chủ an bài, thật sự là thâm ý sâu sắc."

Hắn nắm lên Ma Thần Phi Liêm không đầu thân thể, nhanh chân đi ra tòa cổ thành này di tích.

La Quán Y đưa mắt nhìn hắn đi vào ngoài thành ngập trời trong biển lửa, nói: "Lưu lại các chủ thi thể, không nên động. Thực lực các ngươi nếu là kém, vậy liền ngồi thuyền nhỏ rời đi biển lửa."

Nàng cũng tự ý đi vào biển lửa, thân hình biến mất tại lửa lớn rừng rực bên trong.

Thuyền nhỏ lái ra cổ thành di tích, đầu thuyền, Ngọc Sương Vân cùng Thương Cửu Hoa liếc nhau, đều tự lặng im.

Tô Vân đem Phi Liêm không đầu thân thể đưa đến bản thân Linh giới, chân nguyên hóa thành Tất Phương hình thái, đệm ở dưới chân, ngự hỏa mà đi.

Linh giới bên trong, Oánh Oánh nhìn hắn đem Phi Liêm Ma Thần không đầu thân thể kéo tới phù văn chi tường vết nứt phía trước, ngay sau đó phi thân đi tới phía sau hắn, hiếu kỳ nói: "Tô sĩ tử, ngươi định dùng Phi Liêm thân thể tới nuôi dưỡng Thần Ma?"

Tô Vân nội tâm gật đầu, nói: "Chúng ta tại thiên ngoại đại lục, nơi này vô pháp vô thiên, lại có Thần Ma hoành hành, nơi đây chính là một cái tự nhiên Táng Long lăng. Ta không thể không làm nhiều chút chuẩn bị."

Oánh Oánh nghe hắn nói lên Táng Long lăng ba chữ, không từ cái rùng mình, âm thanh có chút run rẩy, cười nói: "Táng Long lăng là bởi vì có nhân ma, mới đưa đến sĩ tử gần như diệt tuyệt. Nơi này lại không có nhân ma…"

"Không cần nhân ma, dã tâm mới là nhân ma."

Tô Vân nội tâm thử nghiệm đem Phi Liêm thân thể nhét vào vết nứt đằng sau, nói: "Lần này đi vào nơi đây thế lực, có Đại Tần tân học chủ chiến phái, có thần Đế Thiên Đình hàng thần phái, có Ma Thần, còn có Thông Thiên các trong nước hải ngoại hai thế lực lớn."

Hắn khẽ cười một tiếng: "Càng có hai vị trẻ tuổi các chủ."

Oánh Oánh giúp hắn đem Phi Liêm thân thể hướng trong cái khe đẩy, nghe vậy sợ hết hồn, thất thanh nói: "Ngươi nói là Đại Tần tiểu Thánh Hoàng, là cái nữ hoàng?"

"Rất có thể, nàng cũng không có không thừa nhận."

Hai người cuối cùng đem Phi Liêm thân thể đẩy tới vết nứt đằng sau, Tô Vân cao giọng nói: "Tiểu tử Tô Vân, dâng Phi Liêm thân thể, lấy tự chư thần!"

"Hừ."

Trong bóng tối truyền đến thâm trầm âm thanh: "Cai tù coi như hiếu thuận."

Sau một lúc lâu, chỉ nghe trong bóng tối truyền đến nhai âm thanh.

Oánh Oánh đánh liên tục mấy cái rùng mình, xoay người lại qua lại đường chạy, Tô Vân theo ở phía sau, nói: "Thánh Hoàng phe phái, chủ chiến phe phái, hàng thần phe phái, Ma Thần phe phái, Thông Thiên các trong nước hải ngoại phe phái, thiên ngoại đại lục thế lực phức tạp như vậy, không cần nhân ma, liền có thể một điểm liền. Huống chi, đại ma thần vốn là chính là một tôn trưởng thành nhân ma. Nhân tâm so Nguyệt Lưu Khê các chủ nghĩ phức tạp, bên dưới tuyệt cảnh…"

Phía trước, biển lửa đến phần cuối.

Tô Vân mới vừa đi ra biển lửa, lại thấy bầu trời bên trong ánh sao như mưa, hướng lên trời bên ngoài bay đi, đó là từng chiếc từng chiếc cỡ nhỏ Thiên Thuyền.

Cỡ nhỏ Thiên Thuyền bên trong không có bao nhiêu không khí, bọn họ coi như lao ra thiên ngoại, không bay được bao xa, liền sẽ hao hết không khí, ngạt thở ở trong không gian.

"Cứu không được bọn họ."

Tô Vân lắc đầu, đột nhiên phía trước truyền đến thần thông chấn động, chỉ nghe có người la lên: "Phú Vân núi, chúng ta đều là Kiếm các đồng học, vì sao đối với chúng ta ra tay?"

“Thiên Thuyền rơi xuống, hủy nhiều như vậy thuyền nhỏ, còn lại sĩ tử còn như thế nhiều, nhưng thuyền số lượng lại không nhiều! Ai nắm giữ thuyền, ai liền có thể sống lấy rời đi!”

“Phú sư huynh, chúng ta đồng tâm hiệp lực, tái tạo mấy chiếc thuyền là được! Vì sao nhất định muốn giết chúng ta?”

…

Tô Vân đi tới cái kia thần thông bộc phát chi địa, chỉ thấy hai nhóm sĩ tử ngay tại chém giết, Kiếm các thần thông cực kỳ tinh diệu, linh khí uy lực cũng là nhất đẳng cực phẩm, cái kia hơn mười sĩ tử chém giết, chiêu chiêu trí mạng, trên đất đã nằm xuống mấy cái sĩ tử thi thể, còn có hai chiếc cỡ nhỏ Thiên Thuyền.

Một người trong đó, để Tô Vân không khỏi ngơ ngẩn.

Người kia, chính là mặt khác sĩ tử trong miệng phú sư huynh phú Vân núi, cũng là hắn lúc trước tại Thiên Thuyền kịch biến trông được đến, cái kia vung tay hô to, chỉ huy phần đông sĩ tử gặp nguy không loạn, dỡ xuống Thiên Thuyền khoang thuyền chạy trốn sĩ tử!

Tô Vân lúc ấy còn khen than người này là cá nhân kiệt, không nghĩ tới ở đây lại nhìn thấy hắn đem người đồ sát mặt khác sĩ tử, cướp đoạt cỡ nhỏ Thiên Thuyền!

“Chúng ta căn bản không có thời gian làm ra nhiều hơn nữa Thiên Thuyền!”

Phú Vân núi điên cuồng đồng dạng, hướng những cái kia đồng môn đồng học thống hạ sát thủ, lạnh lùng nói: “Ma Thần, đại lục này bên trong có ba cái Ma Thần! Ở lại đây nhiều nhất thời lại nhiều một phần bị Ma Thần ăn đi khả năng! Luyện chế mặt khác Thiên Thuyền? Căn bản không thể! Chờ các ngươi luyện ra, chúng ta cũng bị ăn sạch!”

Hắn đem một vị đồng môn sĩ tử chém giết, hung ác nói: "Liền Thánh Nhân đều đã chết! Muốn sống, lại chỉ có tại Ma Thần giết sạch chúng ta trước đó, trốn đi nơi đây!"

Hắn cùng mấy tên khác sĩ tử liên thủ, xử lý mặt khác sĩ tử, đoạt lấy hai chiếc cỡ nhỏ Thiên Thuyền, nhanh chóng nói: "Đem khoang thuyền nhét vào thuyền nhỏ bên trong, trong khoang thuyền không khí, đủ để cho chúng ta sống sót trở lại Đại Tần!"

Những sĩ tử kia đem khoang thuyền nhét vào thuyền nhỏ bên trong, đột nhiên một cái sĩ tử nói: "Không khí thật đầy đủ ư? Pháp lực của chúng ta, có thể sẽ hao hết, bởi vậy trên đường cần tĩnh dưỡng. Khả năng chúng ta trên đường tiêu phí thời gian, so tưởng tượng càng dài…"

Phú Vân núi sắc mặt âm trầm, không nói một lời.

Bọn họ đang muốn thôi thúc hai chiếc Tiểu Thiên thuyền, đột nhiên nhìn thấy Tô Vân đi tới, không khỏi đều căng thẳng, đồng thời thôi thúc linh khí, bảo vệ hai chiếc thuyền nhỏ.

Tô Vân dừng bước, nói: "Phú sĩ tử, Nguyệt các chủ lưu lại Linh giới, có thể bảo hộ tất cả sĩ tử bình yên trở lại Đại Tần. Các ngươi có thể đi mặt khác nửa bầu trời thuyền rơi xuống chi địa, chúng ta ở nơi đó tụ hợp."

Mặt khác mấy cái sĩ tử nhao nhao hướng phú Vân núi nhìn lại, có chút chần chờ.

Phú Vân núi sắc mặt cẩn thận, xóa đi trên mặt chút vết máu, cười nói: "Không cần! Cái kia nửa cái Thiên Thuyền đã bị các sĩ tử cướp rỗng, đến đó, đưa cho Ma Thần ăn ư? Tô tiên sinh, liền các chủ đều đã chết, chúng ta đều có cầu sinh chi đạo, không can thiệp chuyện của nhau, ngươi cho rằng thế nào?"

Tô Vân khẽ nhíu mày, xoay người rời đi.

Phú Vân núi thở phào nhẹ nhõm, quát: "Đi! Đi mau!"

Hai chiếc cỡ nhỏ Thiên Thuyền bay lên trời, vỗ cánh hướng lên trời bên ngoài bay đi, đột nhiên trên bầu trời một viên to lớn đầu bay tới, răng rắc một tiếng, đem một chiếc thuyền nhỏ gặm được gần nửa, trên thuyền hai cái sĩ tử bị ăn đến chỉ còn lại có hai cái chân.

Mặt khác hai cái sĩ tử thấy thế, sợ hãi kêu liên tục, vội vàng từ trên thuyền bay ra, lại bị cái kia Phi Liêm đầu đuổi theo, liền người mang da nuốt vào.

Phú Vân núi bọn bốn người tại một cái khác trên chiếc thuyền này, thấy thế điên cuồng thôi thúc thuyền nhỏ, phá không mà đi.

Phi Liêm Ma Thần chỉ còn lại có đầu to, đầu sau mọc ra cánh, cánh dài ngắn cũng có bốn năm trượng, hai tấm cánh mở rộng có chín trượng, ở phía sau đuổi theo phú Vân núi Tiểu Thiên thuyền, đuổi phút chốc, không thể đuổi theo.

Ngay sau đó, cái này đầu to vòng trở lại: "Có thể chạy trốn, chẳng qua là số ít, đầu to còn ở nơi này."

"Phi Liêm không có chết!"

Tô Vân vội vàng trốn đến một khối núi đá trong bóng tối, thầm nghĩ: "Thiên địa nguyên khí bất diệt, Thần Ma không chết, muốn diệt đi Ma Thần, chẳng lẽ chỉ có giống như Ứng Long lão ca như vậy trấn áp xuống, từ từ hiến tế làm hao mòn?"

Phi Liêm vỗ cánh từ Tô Vân vị trí núi rừng trên không bay qua, đột nhiên vòng trở lại, dừng ở Tô Vân trốn trên núi đá.

Chỉ nghe cái kia Ma Thần tiếng kêu như kiêu, cười khằng khặc quái dị: "Nguyệt Lưu Khê chết! Cái này lão tử chặt đứt đầu lâu của ta, sợ tới mức ta trốn chết, lại không nghĩ rằng bản thân đem chính mình mệt mỏi chết rồi. Như vậy, là cái nào

tiểu tiện nhân trộm đi thân thể của ta? Ta ngửi được mùi của ngươi…”

Đột nhiên, Phi Liêm đầu to từ trên núi đá phương rủ xuống, treo ngược tại Tô Vân phía trước, mở ra miệng chim, lớn tiếng la lên: “Ối!”

Tô Vân không cần nghĩ ngợi, Trần Mạc Thiên Không hóa thành khói bụi chui vào miệng chim bên trong, đồng thời một đạo dây thừng vàng bay ra, đem viên này đầu to trói chặt chẽ vững vàng!

Trong tay hắn thì xuất hiện Thông Thiên các bí thược hộp gỗ, hộp hóa thành Tiên kiếm, một kiếm đâm vào Phi Liêm trong mắt trái!

Chương 322 : Sau lưng chín mươi sáu cái nam nhân

Chương 322: Sau lưng chín mươi sáu cái nam nhân

Phi Liêm vừa sợ vừa giận, sau đầu hai cánh hướng ra phía ngoài mở ra, vậy mà đem Thần Tiên tác căng không ngừng hướng ra phía ngoài bành trướng!

Thần Tiên tác chính là Đại Thánh linh binh, Tô Vân tại Hỏa Vân động thiên bên trong tìm hiểu Sầm phu tử lưu lại công pháp thần thông, cuối cùng đem món bảo vật này tế luyện hoàn toàn, không cần lại lo lắng bị người đoạt đi.

Chẳng qua là khiến hắn không nghĩ tới chính là, Thần Tiên tác vậy mà không cách nào đem Phi Liêm khóa lại.

Mà Tô Vân Tiên kiếm đâm vào Phi Liêm mắt trái đồng tử, đem hắn ma nhãn xuyên thủng, nhưng Tiên kiếm trảm yêu long một chiêu này còn chưa thi triển đi ra, Phi Liêm mi mắt rủ xuống, lại đem Tiên kiếm kẹp lấy, để hắn một chiêu này căn bản là không có cách thi triển đi ra!

Phi Liêm mặc dù là Ma Thần, nhưng liên tục gặp trọng thương, hiện nay càng là chỉ còn lại có đầu, không nghĩ tới nhưng vẫn là mạnh mẽ như thế, Tô Vân tại hai đại trọng bảo đều xuất hiện dưới tình huống, vậy mà chỉ có thể làm bị thương hắn da lông!

Phi Liêm một con mắt mở ra, một con mắt khép kín, cười giận dữ nói: “Tiểu tử, ngươi trộm thân thể của ta, ngươi còn đâm con mắt ta…”

Tô Vân rút kiếm, thi triển ra Tiên kiếm trảm yêu long hoàn chỉnh chiêu thức: "Phi Liêm lão huynh, ngươi đại khái còn không biết ta Thông Thiên các bí thược, là dùng tới làm gì a?"

Hắn Tiên kiếm trảm yêu long một chiêu này căn bản không có chạm đến Phi Liêm mảy may, mà là tại Phi Liêm phía trước thi triển, mũi kiếm khoảng cách Phi Liêm đầu còn có khoảng hai thước.

Phi Liêm cười gằn, hai cánh đã đem Thần Tiên tác hoàn toàn căng ra, cười hắc hắc nói: "Thông Thiên các bí thược là làm cái gì?"

Hắn vừa mới nói đến đây, sắc mặt kịch biến, đầu lâu bên trong một cái to lớn thần kiếm phốc một tiếng căng phồng lên tới!

Đó là Trần Mạc Thiên Không, Lâu Ban các chủ Đại Thánh linh binh, tại hộp gỗ thôi thúc bên dưới, hóa thành một cái cự kiếm, tại Phi Liêm đầu lâu bên trong thi triển ra Tiên kiếm trảm yêu long một chiêu này!

Hộp gỗ mặc dù là Thông Thiên các Thánh vật bí thược, nhưng uy lực thực ra cũng không mạnh, chỉ là một thanh chìa khoá mà thôi.

Nhưng mà cái chìa khóa này lại là mở ra các đời Thông Thiên các chủ bảo khố chìa khoá, cũng là chưởng khống điều khiển các đời các chủ linh binh chìa khoá, Tô Vân tại Uẩn Linh cảnh giới, lại đã từng lấy hộp gỗ tới điều khiển Trần Mạc Thiên Không, một chiêu đem tro tàn núi chặt đứt, để tro tàn núi đổ sụp!

Phi Liêm Thần Ma chi thể vô cùng lợi hại, cần Nguyệt Lưu Khê như vậy Thánh Nhân sử dụng tiên thuật mới có thể gây tổn thương cho đến hắn, Tô Vân tự nhiên còn kém rất rất xa Nguyệt Lưu Khê.

Nhưng Trần Mạc Thiên Không là tại Phi Liêm trong đầu hình thành, hơn nữa Phi Liêm chỉ còn lại có đầu!

Tô Vân vận kiếm, thi triển Tiên kiếm trảm yêu long, Trần Mạc Thiên Không tại Phi Liêm trong cơ thể cũng đang thi triển Tiên kiếm trảm yêu long, chỉ nghe xùy một tiếng, Phi Liêm ma nhãn trắng dã, đầu óc cơ hồ bị khuấy thành bột nhão!

"Nguyên khí bất diệt, Ma Thần bất tử!"

Đột nhiên, Phi Liêm sau lưng, hư không nổ tung, xuất hiện một đầu thông suốt bờ bên kia thông đạo, từ đó xông ra sôi trào mãnh liệt Phi Liêm nguyên khí, nhanh chóng hướng Phi Liêm đầu lâu bên trong dũng mãnh lao tới.

Phi Liêm khuôn mặt dữ tợn: "Tiểu tử, ngươi điểm ấy trò vặt…"

Hắn lời còn chưa dứt, Tô Vân lần thứ hai thi triển Tiên kiếm trảm yêu long, tiếp theo là lần thứ ba, lần thứ tư!

Ngắn ngủi phút chốc, Tô Vân liền liên tục thi triển mười hai lần Tiên kiếm trảm yêu long, chỉ thấy Phi Liêm sọ não bay thẳng lên, cuối cùng bị Trần Mạc Thiên Không biến thành Tiên kiếm từ bên trong cắt ra!

Phi Liêm tuỷ não óc, không phải những sinh linh khác cái loại này óc, mà là do thiên địa linh khí cùng phù văn ấn ký tạo dựng mà thành đại não hình dáng vật, bị mười hai lần Tiên kiếm trảm yêu long hoà thành một khối Hỗn Độn trạng thái.

Dù vậy, Phi Liêm óc tuỷ não cũng đang nhanh chóng gây dựng lại bên trong.

Phi Liêm sọ não bay lên, vẫn la lên: "Tiểu tử, ngươi không chịu nổi a? Tiên thuật, không phải ngươi bậc này phàm phu tục tử có khả năng vận dụng tuyệt học! Ngươi sẽ cùng Nguyệt Lưu Khê đồng dạng, thân thể nội tâm tất cả tan rã!"

Tô Vân buông ra kiếm gỗ, trong tay nhiều hơn một cái sừng rồng, chính là Ứng Long sừng, trực tiếp cắm vào Phi Liêm óc bên trong.

Phi Liêm đại não vừa mới khôi phục một chút, lập tức lại bị Ứng Long sừng bên trong tích chứa thần uy phá hoại, trong lúc nhất thời không cách nào suy nghĩ.

Kiếm gỗ bay lên, lại tự hóa thành hộp gỗ.

Tô Vân run rẩy tay, cánh tay phải có chút tê dại: "Quả nhiên, cơ thể ta cùng nội tâm còn có chút không đủ, còn phải phải tiếp tục tăng lên."

Hắn run tay thời điểm, Thần Tiên tác lần nữa rút lại, đem Phi Liêm sau đầu cánh cuốn lấy,

Chỉ thấy một cái đại hoàng chung bay ra, hoàng chung phía ngoài hiện ra phù văn chi trên tường phong ấn phù văn, trùng điệp biến hóa, hướng phía dưới khẽ chụp, đem Phi Liêm đầu chụp lại.

Theo hoàng chung xoay tròn, cái kia phong ấn phù văn một tầng lại một tầng lạc ấn tại Phi Liêm trên đầu, để hắn không thể nào hấp thu thiên địa nguyên khí.

Phi Liêm hai con ngươi dại ra, cứng lại ở đó không nhúc nhích.

Sau một khắc, hắn bị Tô Vân đưa đến Linh giới bên trong.

Linh giới bên trong, Oánh Oánh tiếp lấy viên này không có sọ não đầu to, trong miệng kêu gọi Thanh Ngư trấn, chạy về phía chậm rãi hiện lên phù văn chi tường.

Tô Vân nội tâm chợt lóe, đưa nàng ngăn lại: "Oánh Oánh, ngươi làm cái gì?"

"Đương nhiên là đem hắn ném tới sau tường, cho sau tường Thần Ma làm khẩu phần lương thực." Oánh Oánh hùng

hồn.

Tô Vân lắc đầu nói: "Phi Liêm là chân chính Ma Thần, giữa thiên địa Phi Liêm nguyên khí bất diệt, hắn lại bất tử, ngươi coi như đem hắn ném vào, hắn cũng không chết được. Nếu là có thể giết chết những này Thần Ma, Hiên Viên Thánh Hoàng thời kì lại động thủ, cũng không cần trấn áp bọn họ."

Oánh Oánh còn muốn đem Phi Liêm ném đến sau tường, nói: "Vậy liền đem hắn trấn áp ở bên trong!"

"Bức tường này đằng sau, chỉ có chín mươi sáu cái nhà tù, không có dư thừa."

Tô Vân nói: "Hơn nữa, những này nhà tù là cắt ra ta một đoạn trí nhớ, hóa thành Thanh Ngư trấn lồng giam, đem bọn hắn giam ở trong đó. Nếu là ở thêm vào một tôn Ma Thần, hơn phân nửa lại không trấn áp được."

Oánh Oánh không khỏi lúng túng, suy tư nói: "Như vậy chúng ta bắt hắn làm sao bây giờ?"

"Đương nhiên là làm nghiên cứu."

Tô Vân cười nói: "Ta dù sao cũng là Truy Nguyên viện đại sư huynh, đã bắt đến Ma Thần, đương nhiên muốn sống tốt thái mỏng truy nguyên một phen! Lý Mục Ca, Diệp Lạc, Bạch Nguyệt Lâu bọn họ đều là Truy Nguyên viện sĩ tử, cũng nên để cho bọn họ trước đó tay."

Tâm hắn niệm khẽ nhúc nhích, đem Trần Mạc Thiên Không hóa thành một mặt gương sáng, trong gương là phong ấn phù văn, trôi lơ lửng ở Phi Liêm đầu trên không, trong gương không ngừng có quang mang chiếu rọi, phong ấn phù văn vừa vặn chiếu vào Phi Liêm óc bên trên.

Phi Liêm óc bên trong lại cắm một cái Ứng Long sừng, không thể động đậy.

Tô Vân sắp đặt ổn thoả, lập tức rời xa nơi đây, thầm nghĩ: "Phi Liêm không có thân thể, lại bị trọng thương, dễ dàng đối phó, nhưng mà mặt khác hai tôn Thần Ma liền khó đối phó. Chỉ mong cái này hai tôn Thần Ma nhận được Nguyệt các chủ tin qua đời về sau, liền rời đi nơi đây…"

Hắn tiếp tục tìm kiếm, lại gặp vài nhóm sĩ tử, những này Kiếm các sĩ tử cũng tại tự giết lẫn nhau, tranh đoạt Tiểu Thiên thuyền.

Bọn họ không phải đoạt thuyền, mà là cướp đoạt sống sót cơ hội.

"Ngô Đồng nói đúng, cái này phương tây tân học không tu đạo tâm, gia quốc phát triển không ngừng lúc, còn có thể bảo toàn thể diện, nhưng ở loại này sinh tử tồn vong tai nạn phía trước, lại làm trò hề, bị tâm ma khống chế."

Tô Vân thầm nghĩ: "Nếu như Ngô Đồng ở đây, nàng nhất định sẽ một bên mặc sức hưởng dụng trong lòng người sinh ra ma khí ma tính, một bên chê cười ta quá ngây thơ, tiếp đó liền muốn cùng ta đánh cược."

Qua không lâu, Tô Vân đột nhiên sắc mặt có chút nghiêm nghị, cảm thấy được không đúng.

Trên bầu trời, thế mà bắt đầu tuyết rơi.

Hiện tại là Đại Tần tháng tám, thời tiết khốc nhiệt, mảnh này Huỳnh Hoặc đại lục tuy là thời tiết khác biệt, nhưng cũng coi là xuân hạ chi giao thời kỳ, chẳng biết tại sao, thế mà liền như thế bay lả tả bên dưới lên tuyết tới!

"Oánh Oánh, năm đó Táng Long lăng một án bên trong, có hay không cũng có tuyết lớn?" Tô Vân lẩm bẩm nói.

Oánh Oánh từ hắn Linh giới bên trong bay ra, bốn phía nhìn lại, chỉ thấy tuyết lông ngỗng từ trên trời giáng xuống, cái

kia tuyết cũng không phải là màu trắng, trong tuyết mang theo tro tàn, bởi vậy tro mênh mông.

"Có nhân ma tới." Nàng thấp giọng nói.

Tô Vân vẻ mặt biến đổi: "Chỉ mong là Ngô Đồng."

Hoa tuyết rơi vào Oánh Oánh trên bờ vai, sách nhỏ yêu lấy ra một bộ lông mềm như nhung quần áo mặc vào, núp ở Tô Vân trên bờ vai, thầm nói: "Ngô Đồng lần đầu trở nên khả ái như thế, chỉ mong lần này tới người là nàng…"

Huyết sắc mênh mông, xa xa dãy núi bên trên, Hắc Long bơi lội, sừng rồng ở giữa đứng vị thiếu nữ áo đỏ.

"Ngô Đồng." Phía sau nàng truyền tới một thanh âm nói.

"Lão sư." Ngô Đồng khom người.

"Nơi này cỡ nào mỹ diệu ah."

Ngô Đồng sau lưng một cái thiếu niên tóc trắng đi tới, cười nói: "Những này nhìn như cao cao tại thượng mọi người, bị sợ hãi của mình chỗ chi phối, bọn họ tự cho mình siêu phàm, tự cho mình cực cao, nhưng mà tại thời khắc sống còn đại khủng bố phía trước, tất cả không có khí phách. Đây là vi sư tặng cho ngươi lễ vật, mặc sức hưởng dụng nó. Những thiên tài này sinh ra ma tính ma khí, mới là vị ngon nhất."

Ngô Đồng đi theo hắn đi thẳng về phía trước, nói: "Lão sư vì sao muốn tự mình đến một chuyến nơi này? Xử lý Nguyệt Thánh Nhân, lão sư không cần tự thân ra tay, giao cho Phi Liêm, Thần Đồ bọn họ là được."

"Không thể khinh thường."

Thiếu niên tóc trắng cười nói: "Ngươi chỉ có thấy được Nguyệt Lưu Khê vị này Kiếm các Thánh Nhân, nhưng mà không nhìn thấy mặt khác đáng sợ tồn tại. Tiểu Thánh Hoàng không đáng để lo, tiểu Thánh Hoàng sau lưng Thông Thiên

các nguyên lão, mới là đáng giá coi trọng. Thiên Đình cùng Thần Đế không đáng để lo, Thiên Đình cùng Thần Đế sau lưng người kia mới là đáng sợ nhất. Nguyên Sóc Thông Thiên các Tô các chủ cũng không đáng để lo…"

Ngô Đồng tiếp lời nói: "Tô các chủ sau lưng chín mươi sáu cái lão ca ca, mới là đáng sợ nhất."

Thiếu niên tóc trắng quay đầu liếc nhìn nàng một cái, lại cười nói: "Ngươi học được rất nhanh. Có điều, ta này tới cũng không phải là vì đối phó bọn hắn, cũng không có lòng đối phó bọn hắn. Ta lần này tới, là vì tìm kiếm Thiên Thị Viên bên trong mất đi một kiện đồ vật."

"Thiên Thị Viên mất đi đồ vật?"

Ngô Đồng giật mình trong lòng: "Lão sư muốn tìm là?"

"Ứng Long cũng đang tìm như vậy đồ vật. Đồng dạng có thể để cho chúng ta rời đi nơi này, vượt qua võ tiên trấn thủ Bắc Miện trường thành đồ vật."

Thiếu niên tóc trắng nói: "Ứng Long có thể dựa vào sức một người bay đến nơi này, nhưng ta không được. Ta chỉ có thể mượn tân học lực lượng, để Kiếm các vì ta luyện chế một chiếc có thể tới đến Huỳnh Hoặc Thiên Thuyền."

Hắn thở dài: "Nguyệt Lưu Khê là cái không sai người, đáng tiếc, hầu như tất cả mọi người nghĩ hắn chết. Ta cũng không thể tránh được, bằng không…"

Ngô Đồng cười nói: "Bằng không đùa bỡn loại này Thánh Nhân, để hắn Thánh tâm sa đọa, rơi vào ma đạo, chắc chắn cực kỳ thú vị."

Thiếu niên tóc trắng cười ha ha.

"Ngô Đồng!" Đột nhiên một thanh âm truyền đến.

Ngô Đồng nụ cười trên mặt thu lại, theo tiếng nhìn về phía Tô Vân, Tô Vân đứng ở đằng xa, hướng nàng vẫy chào.

Ngô Đồng sắc mặt biến hóa, liếc liếc thiếu niên tóc trắng, có chút chần chờ.

"Không cần lo lắng."

Thiếu niên tóc trắng dường như rõ ràng tâm tư của nàng, thản nhiên nói: "Ta sẽ không ra tay với hắn, sau lưng của hắn dù sao đứng chín mươi sáu vị cường tráng nam nhân. Ta giết hắn tuy là đơn giản, nhưng mà vừa nghĩ tới giết hắn liền sẽ thả ra chín mươi sáu cái vô lại, liền để đầu ta đau."

Chương 323 : Đại Tần Thánh Hoàng

Chương 323: Đại Tần Thánh Hoàng

Ngô Đồng cùng thiếu niên tóc trắng kia dừng bước lại, sau một lúc lâu, Tô Vân đi lên phía trước, hướng hai người làm lễ chào hỏi.

Ngô Đồng đáp lễ, thiếu niên tóc trắng nhưng không nhúc nhích.

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, ánh mắt rơi vào thiếu niên tóc trắng kia trên người, nho nhã lễ độ nói: "Ngô Đồng, vị này là?"

"Gọi ta đại sư tỷ!" Ngô Đồng ánh mắt không giỏi.

Tô Vân cười ha ha, ngay sau đó nghĩ đến bản thân cứ việc tại Hỏa Vân động thiên bên trong tu luyện hơn mười ngày cựu thánh công pháp, nhưng còn giống như là không phòng được Ngô Đồng cám dỗ, ngay sau đó thu tiếng cười, có chút không cam lòng nói: "Đại sư tỷ, vị này là?"

Thiếu niên tóc trắng kia chỉ cảm thấy thú vị, mỉm cười nói: "Ta họ La, gọi Dư Tẫn(tro tàn), dư là còn lại dư, tẫn là tro tàn tẫn."

"La Dư Tẫn?"

Tô Vân khen: "Thật sự là tên rất hay. Ta tên là Tô Vân, gặp qua La sư huynh. Ngô Đồng sư tỷ, từ lúc đi đến Đại Tần sau đó, ngươi liền biến mất vô tung, làm ta rất là lo lắng. Ngươi khi nào về Vân đô Kiếm các đi học?"

Ngô Đồng thản nhiên nói: "Đại Tần sĩ tử không tu đạo tâm, cho đến ngày nay càng là muốn phế đi cựu học, không ai có thể làm bị thương ta, không cần lo lắng ta? Ta đi theo Dư Tẫn lão sư tu hành, thuận buồm xuôi gió, tiến cảnh tu vi thần tốc. Tô sư đệ, ngươi bản thân khó đảm bảo, vẫn là lo lắng cho mình mới là. Ngươi xin cứ tự nhiên đi."

Hắc Long hóa thành Tiêu Thúc Ngạo, hoành thân ngăn tại Tô Vân phía trước: "Tô các chủ, xin cứ tự nhiên đi."

Tô Vân ngước nhìn cái này hán tử cao gầy, cười nói: "Tiêu thúc, đã lâu không gặp."

Tiêu Thúc Ngạo lạnh như băng nói: "Không bằng không gặp."

Tô Vân không để ý lắm, cũng không rời đi, nói: "Ngô Đồng, ngươi không có ở đây trong khoảng thời gian này, ta thăm dò đến một chút liên quan tới Đại Tần bí mật, muốn cùng ngươi chia sẻ. Tại Tây Thổ, không chỉ ngươi một cái nhân ma, còn có một cái khác nhân ma tồn tại. Cái này nhân ma đã tu luyện tới hoàn toàn thể mức độ, một tay điều khiển sắp đặt Bàn Dương chi loạn."

Ngô Đồng sắc mặt trầm xuống, quát: "Thúc Ngạo, đuổi hắn đi!"

Tiêu Thúc Ngạo do dự một chút, thấp giọng nói: "Xin lỗi…"

Một tiếng kiếm rít truyền đến, hắn Long Nha kiếm bay ra, hướng Tô Vân đâm tới!

Tô Vân đỉnh đầu hiện lên từ hoàng chung, nghiêng người tránh đi Long Nha kiếm, không nhanh không chậm nói: "Người này ma thủ đoạn cực cao, hắn đầu tiên là lấy Bàn Dương hóa thành thiếu nữ, khống chế thời kỳ thiếu niên Thần

Đế, lợi dụng Thần Đế truy nguyên Bàn Dương, nghiên cứu ra ma hóa Bàn Dương chi thuật, chế tạo Bàn Dương chi loạn.”

Tiêu Thúc Ngạo Long Nha kiếm xuy xuy đâm ra, hóa thành từng đầu Giao Long trên không trung bay lượn, kiếm thuật quả nhiên là xuất thần nhập hóa, vượt qua trước kia nhiều vô kể!

Kiếm thuật của hắn thoát thai tự 《 Chân Long mười sáu thiên 》, đem Chân Long hình cùng Thần tàng tại kiếm thuật bên trong, rất có tông sư phong thái.

Nhưng mà chiêu thức của hắn tuy là lăng lệ bá đạo, nhưng không có sát ý.

Tô Vân dường như nhìn thấu kiếm thuật của hắn, bước chân di động, đều là hiểm lại càng hiểm đem hắn kiếm thuật thần thông tránh đi, tiếp tục nói: “Bốn năm ngàn năm trước đó, hắn bị đệ nhất Thánh Hoàng cùng Ứng Long trấn áp tại Bá Sơn quận lòng đất, đệ nhất Thánh Hoàng cùng Ứng Long không cách nào giết hắn, để tránh hắn gieo họa thiên hạ chúng sinh, chỉ có thể từ từ luyện hóa hắn.”

Ngô Đồng nhíu mày, quát: “Thúc Ngạo, còn không ra toàn lực?”

Tiêu Thúc Ngạo thần thông uy lực đột nhiên tăng vọt, từng đạo hình rồng kiếm khí bay múa đầy trời, xuất kiếm tốc độ càng lúc càng nhanh, lướt qua!

Kiếm thuật của hắn trở nên càng thêm tinh diệu, thậm chí có tân học cái bóng, hiển nhiên đi vào Đại Tần trong khoảng thời gian này, Tiêu Thúc Ngạo cũng tiến bộ thần tốc!

Hắn tiến bộ cực nhanh, Tô Vân tiến bộ càng nhanh, vẫn như cũ có thể tránh kiếm thuật của hắn, chẳng qua là giọng nói có chút gấp rút, nói: “Người này ma đang lợi dụng hoàn thiếu niên Thần Đế sau đó, lập tức nhấc lên Bàn Dương chi loạn.

Bàn Dương hoành hành Tây Thổ chư quốc, thôn phệ mọi người cùng sinh linh, ba mươi năm, tạo thành hàng trăm triệu thương vong. Tây Thổ, hầu như biến thành địa ngục nhân gian."

Ngô Đồng quát: "Thúc Ngạo, đứt rời hắn một đầu cánh tay, đem hắn đuổi đi!"

Tiêu Thúc Ngạo do dự một chút, không biết phải chăng là cái kia thống hạ sát thủ, đột nhiên thiếu niên tóc trắng kia La Dư Tẫn cười nói: "Không cần như vậy. Nguyên Sóc thiếu niên Thông Thiên các chủ tinh thông Tạo Hoá chi thuật, chém đứt hắn một đầu cánh tay hắn cũng không chết được. Huống chi, Ngô Đồng, ngươi biết hắn đã từng bị chém đứt một đầu cánh tay, đồng thời dài đi ra. Không ngại nghe hắn nói nói chuyện."

Ngô Đồng khom người nói: "Lão sư anh minh, đệ tử biết tất cả, đều không thể gạt được lão sư. Thúc Ngạo, dừng tay."

Tiêu Thúc Ngạo thu Long Nha kiếm, thấp giọng nói: "Vừa rồi để ngươi đi, hiện tại ngươi đi không nổi."

Tô Vân cũng tán đi hoàng chung, hướng Tiêu Thúc Ngạo gật đầu nói cảm ơn, tiếp tục nói: "Bàn Dương chi loạn tạo thành ngập trời hạo kiếp, để đại lục phương tây sinh ra không biết bao nhiêu ma tính ma khí, mà những này ma tính ma khí, bị nhân ma dùng để ăn mòn đệ nhất Thánh Hoàng cùng Ứng Long bọn họ lưu lại phong ấn. Hàng tỉ người tính mạng, cuối cùng đem đệ nhất Thánh Hoàng cùng Ứng Long lưu lại phong ấn làm hao mòn sạch sẽ. Tây Thổ nhân ma cuối cùng thoát khốn, hắn vẫn như cũ không vừa lòng, lại cùng Thần Đế thiết lập ván cục, tiếp tục dung túng Bàn Dương chi loạn, phát triển bản thân."

Hắn nói đến đây, ánh mắt chuyển hướng thiếu niên tóc trắng, cười nói: "La sư huynh, vị này nhân ma tại Bàn Dương chi loạn kết thúc về sau, đi nơi nào? Làm cái gì?"

Thiếu niên tóc trắng La Dư Tẫn ánh mắt dịu dàng, mỉm cười nói: "Hắn làm Đại Tần Thánh Hoàng."

Tô Vân trong đầu ầm ầm, Oánh Oánh đã sớm trốn đến Tô Vân Linh giới bên trong, nghe vậy cũng không khỏi ngây ra như phỗng, ha ha nói: "Nhấc lên Bàn Dương chi loạn nhân ma, cuối cùng làm Đại Tần Thánh Hoàng? Cái này… Làm trò cười cho thiên hạ!"

La Dư Tẫn mặt mang tươi cười, thần thái thản nhiên: "Thần Đế mượn Bàn Dương chi loạn, Thiên Đình giảng đạo, để người trong thiên hạ tín ngưỡng bản thân, mà nhân ma sao lại không lợi dụng cơ hội lần này? Cho nên, hắn thành chống cự Bàn Dương chi loạn nhất cấp tiến mạnh mẽ nhất hoàng tử. Hắn tự thân dẫn đầu linh sĩ, cùng ma hóa Bàn Dương tác chiến, xung phong đi đầu, vào sinh ra tử tại Bàn Dương chi loạn trung lập xuống từng cái công lao hiển hách, lưu lại một cái cái truyền thuyết."

Tô Vân trong đầu vẫn là vang lên ong ong, đột nhiên nói: "Cho nên, nhân ma phản bản thân, dựa vào phản bản thân công lao trở thành Thánh Hoàng?"

La Dư Tẫn mỉm cười gật đầu.

Tô Vân tiếp tục nói: "Nhân ma trở thành Thánh Hoàng sau đó, thống trị Tây Thổ, mượn tân học lực lượng tới phá giải mặt khác phong ấn, đem từng cái bị phong ấn lên Ma Thần cứu ra?"

La Dư Tẫn nói: "Có chút không nghe lời Ma Thần, Thánh Hoàng sẽ đem bọn họ đưa đến từng cái học cung, để tân học truy nguyên bọn họ, cho đến bọn họ nghe lời thì ngưng."

Tô Vân nhớ tới bị trấn áp tại Võ Thánh các bên trong tôn này Ma Thần, lại nghĩ tới ở trên biển gặp phải Cửu Anh Ma

Thần, nói: “Thánh Hoàng còn tại trong chiến tranh sử dụng ma thần lực lượng?”

La Dư Tẫn nói: “Không chỉ là Đại Tần, Tây Thổ các nước đều có Ma Thần.”

Tô Vân cố gắng hấp thu hắn lời nói bên trong tầng sâu ý nghĩa, nói: “Tây Thổ giữa các nước khai chiến, Ma Thần cũng sẽ xuất hiện tại trong quân đội, tự thân dẫn đầu các quốc gia quân đội chinh chiến sát phạt. Ma Thần chỉ cần tại trong chinh chiến liền có thể ăn no, là thế này phải không?”

La Dư Tẫn cười nói: “Lúc trước chúng ta ăn người không quá văn minh, hiện tại chúng ta văn minh.”

Tô Vân sắc mặt hơi trầm xuống, hướng Ngô Đồng nói: “Ngươi gọi hắn là lão sư? Ngô Đồng, ngươi để cho ta khinh thường ngươi.”

Ngô Đồng hừ một tiếng: “Ta vốn là chính là nhân ma, là ngươi đem ta nghĩ đến quá tốt rồi.”

Tô Vân vươn tay, nói: “Theo ta đi, Ngô Đồng.”

Ngô Đồng không có để ý hắn.

La Dư Tẫn hướng Tô Vân đi tới, cười nói: “Tô các chủ thật sự là không biết trời cao đất rộng, thế mà muốn cạy ta góc tường, chẳng lẽ Tô các chủ cho là có chín mươi sáu vị Thần Ma che chở, liền có thể gối cao không lo sao?”

Thân hình của hắn di động, nhất thời một cỗ lực lượng vô hình đè xuống, để cho người ta ngạt thở, để cho người ta không thở nổi!

Nhưng vào lúc này, Tô Vân sau lưng cái bóng đột nhiên căng phồng lên tới!

Cái bóng của hắn trở nên vặn vẹo, đột nhiên lại hóa thành một tôn Thần Ma hình thái, tiếp lấy cái bóng kia hướng hai

bên lan ra, từng tôn Thần Ma dị tượng từ Tô Vân cái bóng bên trong thẩm thấu ra, phạm vi bao phủ càng lúc càng rộng, thậm chí liền xa xa trên ngọn núi đều hiện lên ra to lớn bóng ma, giương nanh múa vuốt, dữ tợn khủng bố!

La Dư Tẫn mỉm cười, đón Tô Vân đi tới, khí thế càng ngày càng mạnh.

Chỉ thấy trên bầu trời phiêu tuyết sặc sỡ, tuyết thế càng lúc càng lớn.

"Làm càn!"

Không khí nhẹ chấn động, tất cả cái bóng dựng lên, dựng tại Tô Vân sau lưng, đem La Dư Tẫn khí tức thoáng cái đè sập!

Trên bầu trời bay lả tả tuyết lớn nhất thời toàn bộ tan rã, hóa thành đầy trời nước mưa, nước mưa chưa rơi xuống đất, trực tiếp tự bốc hơi, bừng bừng mà lên, ở trên không hóa thành mây mù!

La Dư Tẫn thân thể chấn động mạnh, lui về phía sau một bước, cười nói: "Một đám lão ngoan cố. Ta có thể dễ như trở bàn tay giết chết hắn, phóng thích các ngươi, ta còn có thể dễ dàng phá vỡ phong ấn các ngươi phù văn, các ngươi hẳn là cám ơn ta, đi theo ta."

Tô Vân trong lòng căng thẳng, từ lúc tôn thứ nhất Ma Thần Thao Thiết phá vỡ phong cấm, trí nhớ của hắn phong ấn lại càng ngày càng yếu kém, đã rất khó vây khốn trí nhớ bên trong Thần Ma.

Đặc biệt là Ứng Long thoát khốn lúc, đối với hắn trí nhớ phong ấn tạo thành rất lớn phá hoại, tạo thành rất nhiều phong ấn nới lỏng.

Lần trước hắn đi vào trí nhớ trong phong ấn, đã thấy không ít mạnh mẽ Thần Ma hoàn toàn có thể cưỡng ép phá cấm, từ

trong phong ấn chạy trốn.

Nếu như bọn họ cưỡng ép phá cấm lời nói, Tô Vân cho dù tinh thông trí nhớ phong ấn phù văn, cũng rất khó đem bọn hắn toàn bộ trấn áp được.

Lần trước sở dĩ không có Thần Ma chạy trốn, hơn phân nửa là xem ở Ứng Long mặt mũi, nhưng mà lần này, La Dư Tẫn cám dỗ những này Thần Ma, bọn họ lại chưa hẳn có thể nhịn được!

"Ngươi chẳng qua là một tên tiểu bối, không có danh tiếng gì."

Tô Vân sau lưng dựng thẳng lên tới bóng ma, đột nhiên vỡ ra từng đạo vết rách, giống như là từng cái miệng, truyền đến một tiếng cười khẽ: "Thế mà còn muốn để chúng ta đi theo ngươi đầu nhập vào ngươi. Đừng uổng phí tâm cơ."

La Dư Tẫn mỉm cười nói: "Nếu như ta có biện pháp có thể rời đi cái này một giới, giúp đỡ bọn ngươi trở lại Tiên giới đâu?"

Tô Vân sau lưng bóng ma một mảnh lặng im.

Tô Vân trong lòng nghiêm nghị, biết có chút Thần Ma động tâm.

La Dư Tẫn thản nhiên nói: "Coi như tận các ngươi cả đời thời gian, cũng không cách nào xuyên qua võ tiên Bắc Miện trường thành, đi vào Tiên giới. Đó là con đường chết. Nhưng mà ta có một loại khác phương pháp, mở ra một con đường khác, có thể thẳng tới Tiên giới."

Tô Vân sau lưng bóng ma vẫn là một mảnh lặng im.

Sau một lúc lâu, một cái dày nặng âm thanh vang lên: "Chứng minh cho chúng ta nhìn."

La Dư Tẫn cười ha ha, xoay người rời đi: "Ta sẽ chứng minh cho các ngươi nhìn, như thế nào mới có thể chân chính phi thăng!"

Ngô Đồng nhìn nhìn Tô Vân, chần chừ một chút, vẫn như cũ đuổi theo thiếu niên tóc trắng kia.

Tiêu Thúc Ngạo lại hóa thành hắc giao long, nhắm mắt theo đuôi đi theo phía sau của nàng.

Tô Vân sau lưng, tất cả cái bóng trở nên bắt đầu mơ hồ, từ từ hợp lại làm một, Tô Vân cái bóng khôi phục bình thường, vừa rồi một màn kia phảng phất chưa từng xuất hiện.

Nhưng mà phía sau hắn mênh mông trên mặt tuyết, nhưng hòa tan tuyết đọng lưu lại một cái cái to lớn mà dữ tợn ấn ký, chính là vừa rồi những cái kia Thần Ma cái bóng bao phủ chỗ.

Oánh Oánh thở phào nhẹ nhõm, âm thanh khàn khàn nói: "Cái này nhân ma thật là dọa người… Tô sĩ tử, hắn thật sự có thẳng tới Tiên giới thủ đoạn ư?"

Tô Vân lắc đầu, nói: "Hắn có hay không thẳng tới Tiên giới thủ đoạn ta không rõ ràng, nhưng mà ta đột nhiên nghĩ đến một việc. Hắn nói hắn làm qua Đại Tần Thánh Hoàng, như vậy là ai dẫn đầu Đại Tần quân đội, tấn công Nguyên Sóc, buộc Nguyên Sóc cắt đất bồi thường?"

Oánh Oánh giật mình.

Năm đó Đại Tần quấy nhiễu, đánh sụp Nguyên Sóc năm ngàn năm thiên triều thượng quốc mộng đẹp, giết vào Nguyên Sóc, một trận chiến này, không khỏi phá hủy Nguyên Sóc vinh quang, hơn nữa đưa tới liên tiếp sau này sự kiện.

Ai Đế bởi vậy buồn bực, đã chết tại Diệu Bút Đan Thanh tay, Đan Thanh ngụy trang thành Ai Đế, gọi đến Ôn Quan Sơn, đánh lén phía dưới đem bốn đại thần thoại một trong Tạp Thánh Ôn Quan Sơn sát hại.

Sau đó, Đan Thanh điều tạm kiểm tra Ai Đế cái chết làm tên, giả chết thoát thân, lấy Ôn Quan Sơn danh nghĩa ăn cắp thừa tướng chi vị.

Một vị khác thần thoại Sầm phu tử điều tra Đan Thanh nguyên nhân cái chết, bị Đan Thanh treo cổ tại Thiên môn bên ngoài cái cổ xiêu vẹo dưới cây liễu.

Sau đó lại có Cầu Thủy Kính, Tả Tùng Nham hải ngoại đi học, Đông hải quận hải chiến, Thông Thiên các thiếu niên các chủ chết trận chờ một loạt sự kiện phát sinh!

"Đan Thanh đi rất nhiều hôn chiêu, hắn ngụy trang thành Ôn Quan Sơn sau đó, không muốn phát triển, ngược lại muốn đem cựu học toàn bộ vứt bỏ, hoàn toàn tiếp nhận tân học."

Tô Vân thấp giọng nói: "Hắn giống như là bị tẩy não tử đồng dạng, vẫn là nói hắn có mục đích khác? Trong này có hay không cùng La Dư Tẫn liên quan đến đâu?"

Oánh Oánh hỏi: "Nếu như hắn thật có thể chứng minh, hắn có thể thẳng tới Tiên giới, chúng ta nên làm cái gì?"

—— ——, đoán chừng khoảng chín giờ.

Chương 324 : Đại gian như trung (canh thứ hai)

Chương 324: Đại gian như trung (canh thứ hai)

“Nếu là La Dư Tẫn chứng minh hắn có thể thẳng tới Tiên giới, như vậy bị phong ấn trấn áp Thần Ma lại có khả năng sẽ đi đầu nhập vào hắn. Nếu muốn đầu nhập vào hắn, lại nhất định phải phá vỡ trí nhớ phong ấn. Nếu muốn phá vỡ trí nhớ phong ấn, như vậy Tô sĩ tử, ngươi cái đầu nhỏ liền sẽ bành một tiếng…”

Oánh Oánh bay lên, tại Tô Vân đầu bên cạnh khoa tay múa chân một chút, hai tay hướng ra phía ngoài một phần, làm ra nổ hình, thần sắc nghiêm túc nói: “Đại khái ngươi liền sẽ cái cổ trở lên cắt, cắt chỗ còn xì xì phun máu. Không biết khi đó, ngươi là có hay không còn có thể dùng Tạo Hoá chi thuật mọc ra một cái đầu? Ta cảm thấy hơn phân nửa không thể.”

Tô Vân khó chịu hừ một tiếng, bị cái này tiểu sách quái nói đến sợ hãi trong lòng.

Phù văn chi sau tường những cái kia Thần Ma, quả thực là không ổn định nhân tố.

Không nói những cái khác, chỉ nói bị phong ấn ở phù văn chi tường bên trong Thần Ma chia làm thần thánh cùng Ma Thần hai đại phe phái, lại cho La Dư Tẫn thừa dịp cơ hội.

Nhân ma giỏi về điều khiển nhân tâm, khiêu khích ly gián càng là thuận buồm xuôi gió, cho dù là Thần Ma cũng hơn nửa sẽ đường của hắn, rơi vào tự giết lẫn nhau bên trong.

Hơn nữa, La Dư Tẫn trong ngôn ngữ rất là tự tin, chứng minh thật sự là hắn có trực tiếp phi thăng Tiên giới nắm chắc.

Đến lúc đó, hắn đã chứng minh hắn có nắm chắc trực tiếp phi thăng Tiên giới, trước hết để cho Thần Ma từ Tô Vân trí nhớ bên trong thoát khốn, trực tiếp phát nổ Tô Vân đầu, lại kích động Thần Ma chi chiến, giết đến máu chảy thành sông, để cái này Thần Ma cùng hướng về tận cũng không phải không thể!

Như vậy, La Dư Tẫn tự tin, từ đâu mà tới?

"Nguyệt Lưu Khê mặc dù là Kiếm các Thánh Nhân, nhưng mà vì giết hắn, còn không đến mức để La Dư Tẫn vị này trước Thánh Hoàng tự thân điều động. Như vậy La Dư Tẫn đi tới nơi này, chắc chắn có mưu đồ khác!"

Tô Vân hoạt bát phấn khởi, ánh mắt sắc bén, suy tư nói: "Bay lên nơi này, cần tốc độ kinh người, thấp nhất đi đến ba mươi lần âm thanh tốc độ mới có thể thoát khỏi chúng ta thế giới đi tới thiên ngoại. La Dư Tẫn chưa chắc có cái tốc độ này, cho nên hắn cần phải đến mượn Thiên Thuyền, cần phải đến nâng đỡ tân học. Như vậy chỗ khác tâm chuẩn bị kỹ nâng đỡ tân học, tạo ra Thiên Thuyền tới chỗ này mục đích, chỉ sợ liền cùng hắn nói tới trực tiếp phi thăng Tiên giới liên quan đến!"

Oánh Oánh suy tư nói: "Ứng Long cũng đã tới nơi này, hơn nữa lưu lại từng du lịch qua đây ấn ký. Vừa rồi tòa thành kia bên trong, còn có hắn lưu lại dấu chân. Ứng Long có thể đi đến loại tốc độ này, hơn nữa cũng chạy đến nơi đây tới."

"Chứng minh nơi này thật sự có đồ vật!"

Hai người liếc nhau, tất cả đồng thanh nói: "Món đồ kia, Ứng Long không có tìm đến, La Dư Tẫn cũng không có tìm đến! Nó còn ở lại chỗ này phiến đại lục bên trong!"

Tô Vân bay người lên, hóa thành Thiên Bằng vỗ cánh mà đi.

Oánh Oánh vội vàng nói: "Ngươi đi đâu vậy? Ứng Long tìm đến cổ thành, viết xuống từng du lịch qua đây chữ, mà vừa rồi La Dư Tẫn phương hướng sắp đi, cũng là chúng ta lúc trước rời đi tòa thành cổ kia! Tòa thành cổ kia thậm chí có thể tại Thần Ma cùng Nguyệt Lưu Khê chiến đấu trong dư âm lông tóc không tổn hao gì, món đồ kia, hơn phân nửa liền giấu ở nơi đó!"

Tô Vân nói: "Mục đích của chúng ta chuyến này, là vì tìm kiếm nhiều hơn nữa sĩ tử, hoàn thành Nguyệt các chủ nguyện vọng, tiễn những này sĩ tử trở về Kiếm các. Miễn bàn có hay không cái này bảo vật, chúng ta đều cần cho hết thành Nguyệt các chủ trước khi hấp hối giao phó, tận lực cứu người!"

Oánh Oánh giận dữ: "Tâm tính của những người này đã bị hai người ma ảnh vang, khẳng định sẽ tự giết lẫn nhau, hoặc là chết oan chết uổng, hoặc là lại còn lẫn nhau rời đi nơi này. Còn có cần thiết cứu bọn họ ư?"

Tô Vân trầm giọng nói: "Làm hết sức mình mà thôi."

Oánh Oánh bất đắc dĩ, thầm nói: "Như vậy cũng chỉ có thể bị La Dư Tẫn cướp đi món đồ kia. Đến thời điểm, đầu của ngươi lại bành một tiếng… Đúng rồi, La Dư Tẫn họ La, La Quán Y cũng họ La, La Dư Tẫn là Đại Tần Thánh Hoàng, La Quán Y là Đại Tần tiểu Thánh Hoàng, giữa bọn hắn là quan hệ như thế nào?"

Tô Vân suy nghĩ một chút, nói: "La Quán Y hơn phân nửa là hắn hậu bối, thậm chí có thể là trực hệ đời sau."

Oánh Oánh hưng phấn nói: "Nếu như La Quán Y là hắn trực hệ đời sau, vậy đã nói rõ, nhân ma cũng có thể sinh dục! Như vậy nếu như vậy, Ngô Đồng cũng có thể sinh con!"

Tô Vân gãi đầu một cái, Oánh Oánh tư duy, làm sao đột nhiên lại nhảy đến phương diện này đi?

Hắn bốn phía tìm kiếm, một lòng càng ngày càng nặng, hắn ở trên cao nhìn xuống, thấy được rất nhiều sĩ tử thi thể, có lẽ lần này bảo toàn tính mạng sĩ tử không nhiều: "Nguyệt các chủ giao phó…"

"Ta trước kia cho rằng, nhân ma là không thể sinh con! Tô sĩ tử, liều mình hàng ma, đại nghĩa cử chỉ!"

Oánh Oánh oai phong lẫm liệt nói: "Bởi vì cái gọi là ta không vào địa ngục thì ai vào địa ngục? Ngươi hẳn là dâng hiến ngươi thuần khiết thân thể, cưới Ngô Đồng nữ ma đầu kia, vì thiên hạ hóa giải tai nạn, đây là vô lượng công đức!"

Tô Vân tức giận: "Người nào thích vào địa ngục người đó vào, dù sao ta không vào. Oánh Oánh, chúng ta còn có chính sự…"

Đột nhiên, chỉ nghe ầm ầm tiếng vang truyền đến, một tòa ngũ chỉ sơn mạch tại phía trước từ từ bay lên, càng ngày càng cao, nhưng mà núi đá nhưng tại hướng máu thịt biến hóa!

Tô Vân trong lòng giật mình: "Một vị khác Ma Thần tại cách đó không xa! Không biết là Ma Thần Thần Đồ vẫn là mưa ế! Mặc kệ là cái nào, cũng không tốt chọc!"

Hắn nhanh chóng hạ xuống, đang muốn tìm cái địa phương ẩn thân, đột nhiên chỉ nghe một cô gái âm thanh nói thật nhỏ: "Tô các chủ, nơi này!"

Tô Vân theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy giữa rừng núi cất giấu một chỗ khác cổ xưa di tích, đổ nát thê lương, rách mướp, bị cây cối che giấu, từ trên không bay qua rất khó nhìn rõ.

Một nữ tử một bộ váy lụa xanh, hướng hắn vẫy chào.

Tô Vân vội vàng hai cánh thu lại, khôi phục chân thân bay xuống.

Ngư Thanh La nghênh tiếp, nói nhỏ: "Mau theo ta tới! Cẩn thận bị Thần Đồ phát hiện! Nhớ lấy, không nên dùng tính linh thần thông, hắn đối nội tâm mẫn cảm nhất."

Lúc này, trên bầu trời huyền phù ngũ chỉ sơn mạch đã hoàn toàn hóa thành máu thịt, sơn mạch càng ngày càng nhỏ, hướng trên không Thần Ma bay đi.

Tô Vân ngẩng đầu, chỉ thấy cái kia hóa thành máu thịt cánh tay vẫn như cũ cực kỳ to lớn, chỗ cụt tay mầm thịt giống như là màu đỏ thắm giun lớn bay lượn.

Mà cái kia Ma Thần người mặt quỷ thân, cưỡi một đầu Hắc Hổ, cõng mấy đạo vi thừng, trên vai đeo gỗ đào cung, Hắc Hổ trên lưng có một túi tên chi, giống như là lấy thô to Kinh Cức trực tiếp cắt gọt luyện chế mà thành.

Tô Vân không dám nhìn kỹ, vội vàng đuổi theo Ngư Thanh La.

"Thần Đồ là quản lý nội tâm Ma Thần, tin đồn cũng là từ trên trời hạ phàm."

Ngư Thanh La bước chân nhẹ nhàng, một bên hướng di tích chỗ sâu đi tới, vừa nói: "Thiên Thị Viên chưa từng xuất hiện lúc, nội tâm không chỗ có thể theo, bốn phía vì loạn, hóa thành yêu ma quỷ quái, yêu ma quỷ quái. Thần Đồ lại nuốt ăn những này quỷ quái, có không ít quỷ quái đi theo hắn, hình thành Minh giới."

Tô Vân đối Thần Đồ lai lịch hoàn toàn không biết gì cả, hiếu kỳ nói: "Ngươi từ nơi nào biết?"

"Thận Long tiền bối ghi lại trong chuyện xưa."

Ngư Thanh La nói: “Ta tại Nguyệt các chủ gặp nạn sau đó, đi Hỏa Vân động tra xét mấy cái này Thần Ma lai lịch. Nguyệt các chủ đâu?”

Tô Vân buồn bã, không nói gì.

Ngư Thanh La thấy thế, giống như là rõ ràng cái gì, không tiếp tục hỏi tới, mang theo hắn một đường đi tới chỗ này di tích một đầu nối thẳng lòng đất trước thông đạo, nói: “Ta cùng Yến Khinh Chu Y Triêu Hoa mấy vị sư huynh ngồi thuyền nhỏ đi tới nơi này, còn không có hạ xuống, Thiên Thuyền dị biến lại phát sinh, cũng may chúng ta phát hiện chỗ này di tích, vội vàng đi vào tránh né. Thông Thiên các câm đại sư huynh tinh thông kiến trúc kiến trúc, không biết ở nơi đó sờ sờ, lại mở ra toà này địa cung, bọn họ đã đi xuống trước.”

Tô Vân vừa mừng vừa sợ: “Bọn họ cũng ở nơi đây?”

Ngư Thanh La gật đầu, nói: “Còn có chúng ta thiên tượng các mấy cái sĩ tử cũng tại.”

Tô Vân đi theo nàng hướng địa cung bên trong đi tới, nghi ngờ nói: “Bọn họ không có bị nhân ma ảnh hưởng ư?”

“Ngươi nói là bọn họ nói trong lòng cái loại này âm thanh?”

Ngư Thanh La thôi thúc chân nguyên, phía trước xuất hiện một vòng trăng sáng, vì bọn họ chiếu sáng, nói: “Luyện trừ tâm ma là mỗi cái sĩ tử chuẩn bị bài học, ta thấy bọn họ giống như là bị tâm ma khống chế, lại giúp bọn hắn đem tâm ma diệt đi.”

Tô Vân khâm phục không thôi, nói: “Ta nếu không phải bị Ngô Đồng chân phá đạo tâm, loạn tâm thần, cũng sẽ không thua ở Ngô Đồng, nhận nàng làm đại sư tỷ. Bậc này luyện trừ tâm ma công phu, ta cần phải đến nhiều hướng Thanh La ngươi thỉnh giáo.”

Ngư Thanh La quay đầu, kinh ngạc nói: "Tô các chủ, ngươi làm sao sẽ bị nhân ma chân phá đạo tâm? Thật kỳ quái."

Tô Vân hơi đỏ mặt, vội vàng quan sát lối đi này hai vách tường, nói: "Tường này bên trên có không có bích hoạ?"

"Không có."

Ngư Thanh La lông mi vụt sáng vụt sáng, vẫn như cũ nhìn thấu hắn , chờ đợi giải thích của hắn.

Ngô Đồng vẻn vẹn dùng chân, lại đem Tô lớn các chủ đạo tâm phá, quả thực khó hiểu. Không giải thích rõ ràng, nàng không nghĩ ra.

Tô Vân lúng ta lúng túng nói: "Ngô Đồng nàng đều là không mang giày, hơn nữa chân rất nhẵn bóng… Ngươi cẩn thận dưới chân."

Ngư Thanh La cái hiểu cái không, không hỏi tới nữa, nói: "Lối đi này bên trên mặc dù không có bích hoạ, nhưng mà địa cung bên trong nhưng có văn tự. Là tro tàn văn."

Tô Vân giật mình, thất thanh nói: "Tro tàn văn? Huỳnh Hoặc tinh đám người bên trên, là tro tàn quái?"

"Yến Khinh Chu sư huynh là nói như vậy."

Ngư Thanh La nói: "Ta cũng không biết tro tàn văn, Yến Khinh Chu sư huynh nhìn, nói nơi này là Hỏa Đức Thần Quân tế tự chỗ."

"Tế tự chỗ?"

Oánh Oánh từ Tô Vân Linh giới bên trong xuất hiện, hiếu kỳ nói: "Tế tự chỗ, tại sao lại dưới đất?"

Ngư Thanh La nói: "Ta cũng buồn bực đây. Vị kia câm đại sư huynh trên giấy nói, địa cung này cũng không phải là Đế cung, vốn là trên mặt đất, bởi vì bị Thiên Thị Viên sau khi

đụng, đất rung núi chuyển, núi lửa phun trào, đem nó chôn đến lòng đất đi. Cứ việc chôn dưới đất, nơi này vẫn là có không ít tiền sử lưu lại thần bí phong cấm, rất là khó chơi."

Oánh Oánh bật cười nói: "Khó trách Ứng Long cùng La Dư Tẫn đều tìm sai địa phương! Bọn họ hướng tòa thành cổ kia chạy, lại không nghĩ rằng, chân chính bảo tàng bị chôn ở lòng đất! Tô sĩ tử, ta cảm thấy La Dư Tẫn thứ muốn tìm, chắc chắn giấu ở chỗ này!"

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, nói: "Ta đột nhiên nghĩ, hải ngoại Thông Thiên các, dường như cũng có một nhóm người đi tới viên này nghiền nát tinh thần bên trên. Chẳng lẽ những người này…"

Cổ thành bên trong, thiếu niên tóc trắng La Dư Tẫn chắp hai tay sau lưng, ngẩng đầu quan sát trong thành tượng thần, chỉ thấy rất nhiều hải ngoại Thông Thiên các cao thủ thì tại trong thành nhanh chóng dò xét tìm kiếm.

Ngô Đồng cùng Tiêu Thúc Ngạo đi theo phía sau hắn, lẳng lặng chờ đợi.

La Dư Tẫn cười nói: "Hỏa Đức Thần Quân cũng có hậu nhân, cũng không hoàn toàn chết hết, Hỏa Đức Thần Quân hậu nhân chạy trốn tới Thiên Thị Viên, ở nơi đó tiếp tục xưng vương. Về sau, ta nghe nói Hỏa Đức Thần Quân bộ hạ tạo phản, giết Hỏa Đức Thần Quân hậu nhân, tự lập Thần Vương. Mà ghi lại tiên thuật đao, cũng theo đó Hỏa Đức Thần Quân hậu nhân chết mà biến mất."

Ngô Đồng nói: "Thật sự là đáng tiếc."

Đúng lúc này, mấy cái kia hải ngoại Thông Thiên các cao thủ đi tới, lắc đầu nói: "Thái Thượng Thánh Hoàng, nơi này chẳng qua là Huỳnh Hoặc tinh chủ thành, tuy là còn có chút

tiền sử thần thông cùng bảo vật, nhưng cũng không phải là tế tự chi địa.”

La Dư Tẫn cau mày.

Trong đó một vị Thông Thiên các cao thủ chần chừ một chút, vẫn là đánh bạo nói: “Thái Thượng Thánh Hoàng, lần này Thiên Thuyền bên trong, ta nhìn thấy trong nước Thông Thiên các chủ thân bên cạnh, hình như có mấy cái khuôn mặt quen thuộc.”

La Dư Tẫn hướng hắn nhìn lại, nói: “Quen thuộc gương mặt?”

Cái kia Thông Thiên các cao thủ khom người, nói: “Trong nước Thông Thiên các bên trong có một vị người tài giỏi, gọi là Yến Khinh Chu, tinh thông tro tàn ngữ tro tàn văn. Còn có một người câm, gọi là Thạch Trấn Bắc, là tiền các chủ Lâu Ban đại đệ tử, giỏi về kiến trúc kiến trúc. Còn có một người gọi là Y Triêu Hoa, cô gái này giỏi về tính toán thiên tượng…”

La Dư Tẫn sắc mặt biến hóa, đột nhiên cười ha ha: “Đại gian như trung, đại gian như trung! Tốt một cái trong nước Thông Thiên các chủ, thế mà tại dưới mí mắt ta giở trò, suýt nữa ngay cả ta đều lừa!”

Ngô Đồng khó hiểu nói: “Lão sư sao lại nói lời ấy?”

La Dư Tẫn cười lạnh nói: “Hắn mang đến những này Thông Thiên các cao thủ, rõ ràng là cho ta mục đích giống nhau, vì Huỳnh Hoặc tinh tế tự chi địa bảo bối kia mà! Ta vừa rồi dò xét ý nghĩ của hắn, vậy mà không thu hoạch được gì, có thể thấy được người này gian xảo đã ngay cả ta đều có thể lừa đi qua!”

Hắn chắp hai tay sau lưng, thản nhiên nói: “Có thể đem ta cũng lừa gạt đi người, không nhiều, chỉ có hai người. Hắn là một cái, một cái khác chính là Thông Thiên các Thần Đế.”

Ngô Đồng cực kỳ khâm phục, nói: “Ta sớm biết hắn giảo hoạt, là cái bán ma.”

Tiêu Thúc Ngạo thì là có chút ngỡ ngàng, thầm nghĩ: “Các ngươi có phải hay không cả nghĩ quá rồi? Ta thế nào cảm giác Thiên Môn trấn tiểu quỷ, rất thành thật…”

Chương 325 : Biến thái đầu lĩnh

Chương 325: Biến thái đầu lĩnh

Trong cổ thành, từng cái chỉ lớn cỡ lòng bàn tay ma nhãn bay lên, ma nhãn sau mọc ra cánh ve giống như cánh, ong ong chấn động, bốn phương tám hướng mà đi.

Ma nhãn bên trong bắn ra từng mảnh từng mảnh màn sáng, giống như là cày đất đồng dạng, từ không trung hướng phía dưới liếc nhìn, tìm kiếm tế đàn vị trí.

Thả ra ma nhãn chính là Thông Thiên các một vị cao thủ, một thân luyện thành thủ nhãn thông, cũng là thần thông một loại, trong tay mọc mắt, ma nhãn có thể hóa thành phân thân, dùng để tìm kiếm không còn gì tốt hơn.

Còn có một vị Thông Thiên các cao thủ một bên tiến lên, một bên thôi thúc nguyên từ thần thông, đại địa không ngừng chấn động, dò xét lòng đất có hay không có khác không gian.

Đại địa chấn động lúc, một thân chân nguyên tỏa ra màu vàng nhạt quang mang, trước người hình thành lòng đất hình chiếu, trong địa mạch ngọn núi hướng đi, đá vụn, lòng đất sông, hồ dung nham, rõ mồn một trước mắt.

Mọi người thi triển thủ đoạn, dọc theo thành hướng phương hướng khác nhau mà đi, tìm kiếm Hỏa Đức Thần Quân tế tự chỗ tung tích.

“Nơi này là chủ thành, cái kia tế tự chỗ, khẳng định khoảng cách nơi đây không xa!”

Tô Vân cùng Ngư Thanh La bất tri bất giác đi tới lòng đất địa cung, nơi này xác thực không thể nói là địa cung, càng giống là bởi vì long trời lở đất mà bị chôn ở tro tàn cùng trong nham thạch cổ đại di tích.

Đầu tiên đập vào mi mắt chính là một chiếc cổng trời.

Tô Vân lặp đi lặp lại quan sát, xác nhận đây chính là một chiếc cổng trời, chẳng qua là Thiên môn bên trên phù văn cùng Thần Ma lạc ấn, cũng không rõ ràng, cùng Thiên Môn trấn Thiên môn so sánh, càng thêm phức tạp, giống như là thúc giục bát diện triều thiên khuyết sau đó Thiên môn.

"Hình như so thôi thúc bát diện triều thiên khuyết sau đó Thiên môn, thiếu chút Thần Ma lạc ấn."

Tô Vân quan sát: "Có điều, nơi này Thiên môn, muốn so bình thường Thiên môn cao rất nhiều lần, giống như là cho cự nhân thông qua môn hộ… Cổ thành bên kia, cũng có nguy nga kiến trúc, giống như là cự nhân ở chi địa. Chẳng lẽ ở chỗ này, là cái trước thế giới Thần Ma?"

Oánh Oánh thần sắc nghiêm túc, bay người lên, toàn thân từng cán bút trên giấy bay lượn, nhanh chóng ghi chép dọc đường nhìn thấy.

Ngư Thanh La không khỏi khen ngợi, nói: "Thông Thiên các nghiên cứu học vấn thật sự là nghiêm cẩn, ta vừa mới nhìn thấy Thông Thiên các mấy vị sư huynh cũng là từng cái đều mang sách quái bút quái, ghi chép lại dọc đường điều mắt thấy tai nghe."

Trong nội tâm nàng cảm xúc, chính là bởi vì thế nào, Thông Thiên các mới có thể ngày càng lớn mạnh. Mà Hỏa Vân động thiên lại có chút giậm chân tại chỗ.

Thiên môn sau chính là câm đại sư huynh, Yến Khinh Chu đám người, còn có mấy cái Kiếm các sĩ tử, cùng Ngư Thanh

La là đồng học.

Câm đại sư huynh hai tay mở rộng một trương to lớn bản vẽ, đang đánh giá phía trước to lớn kiến trúc.

Cái kia kiến trúc thực sự quá lớn, để hắn cái này kiến trúc đại sư cũng có chút lúng túng.

Đó là khuyết đồng dạng kiến trúc, phía dưới là bằng phẳng bia đá, phía trên là mái hiên, đấu củng tương thừa.

Khuyết bên trên viết lít nha lít nhít tro tàn văn, Yến Khinh Chu ngay tại giải mã văn tự.

Tô Vân hướng cái kia mặt khuyết phía sau nhìn lại, chỉ thấy đằng sau là một cái to lớn hình cầu, hoàn toàn phong kín, kín kẽ, tìm không thấy bất kỳ khe hở!

Khối cầu này nhẵn bóng đến khó lấy tưởng tượng mức độ, chiếu rọi ra thân ảnh của bọn hắn, nếu như nhìn kỹ, thậm chí có thể nhìn thấy thân thể của mình nhỏ bé nhất tổ chức kết cấu!

Tô Vân lại thấy được da mình ở dưới mạch máu, mạch máu nội bộ di động huyết tương, tạo thành huyết tương bào thể, tạo thành bào thể dây chuyền kết cấu.

“Các chủ mời xem!”

Ngư Thanh La hướng về phía trước ném ra ngoài một khối nho nhỏ tảng đá, đột nhiên cái kia mặt khuyết xung quanh hiện ra lưỡi đao giống như quang mang, đem khối kia Tiểu Thạch Đầu tuyệt đến vỡ nát!

Mà lưỡi đao giống như quang mang, chính là từ khuyết mặt ngoài tro tàn văn!

Những này tro tàn văn thiên bàng bộ thủ sẽ từ khuyết phía ngoài bay ra, hóa thành đao binh, cùng nho gia ngôn xuất pháp tùy có chút tương tự!

“Cưỡng ép phá giải cũng không được.”

Yến Khinh Chu nhìn thấy Tô Vân, một bên giải mã tro tàn văn vừa nói: “Cưỡng ép phá giải lời nói, khuyết hình thái liền sẽ biến hóa, toàn bộ lòng đất kiến trúc chỉ sợ cũng phải biến hóa, sẽ triệt triệt để để diễn biến thành sát trận!”

Tô Vân đối với cái này biết không nhiều, không dám tuỳ tiện phát biểu ý kiến, nói: “Ta tại Thiên Môn trấn bên trong gặp qua tương tự khuyết cùng Thiên môn, phía trên lạc ấn chính là Thần Ma đường vân, có hay không cùng lòng đất này Thiên môn cùng khuyết có liên hệ gì?”

“Các chủ nói là Khúc Tiến Khúc kỳ chủ thiết kế Thiên môn cùng triều thiên khuyết ư?” Một cái Thông Thiên các thành viên hỏi.

Tô Vân trong đầu nổ vang, cái kia Thông Thiên các thành viên nói: “Khúc kỳ chủ thiết kế Thiên môn cùng triều thiên khuyết, đã xác minh đó là đầu sai lầm con đường.”

Tô Vân còn không có lấy lại tinh thần.

Cái kia Thông Thiên các thành viên hiểu sai ý, vội vàng nói: “Các chủ, tại hạ sách thiết y, Khúc kỳ chủ sau khi chết, ta kế nhiệm kỳ chủ chức vụ. Chúng ta Thông Thiên các trong lịch sử, đã từng phát hiện qua nhiều chỗ tương tự thông đạo. Thiên Thị Viên bên trong có một chỗ, lòng đất tro tàn trong thành cũng có một chỗ, cái này hai nơi đều là hư hại. Khúc kỳ chủ hẳn là nghiên cứu cái này hai nơi thông đạo, bản thân ý định đúc lại một cái lối đi.”

“Nhưng hắn thiết kế, rõ ràng chỗ nào ra sơ hở.”

Yến Khinh Chu tiếp tục nói: “Hắn đem một cái thế giới khác triệu hoán tới, dẫn đến một hồi kịch biến, đem tất cả mọi người liên lụy.”

Tô Vân vẫn còn có chút ngơ ngơ ngác ngác, chờ bọn hắn nói xong, mới vừa hỏi nói: "Khúc bá là Thông Thiên các người?"

"Đúng vậy a, đảm nhiệm kỳ chủ chức vụ. Cái kia mấy năm không có các chủ, Thông Thiên các nội bộ so sánh tán loạn, hắn mang theo một nhóm người cùng hoàng đế cấu kết lại, hoàng đế cung cấp cho hắn tài lực, hắn tới làm nghiên cứu."

Yến Khinh Chu giải mã hoàn khuyết bên trên văn tự, duỗi người một cái, nói: "Rất rõ ràng, hắn sai đến có chút không hợp thói thường. Thiên môn cùng khuyết, nhưng thật ra là thông đạo, hắn hiểu thành môn hộ. Nếu như hắn chẳng phải bỏ đàn sống riêng, cũng sẽ không có cái này hiểu lầm."

Bọn họ hiển nhiên không hiểu, Khúc Tiến mấy người cũng là Thông Thiên các người, đối Tô Vân tổn thương lớn đến bao nhiêu.

Tại thiếu niên cùng lúc nhỏ thời đại, nhỏ người mù Tô Vân một mực đem Khúc bá, La đại nương đám người xem như bản thân thân nhất người thân, xem như có thể tin cậy giao phó người.

Thậm chí hắn chữa khỏi hai mắt sau đó, đối Khúc bá đám người vẫn là tràn đầy cảm ơn, cảm ơn bọn họ chăm sóc mù thời kỳ bản thân.

Cho đến Tô Vân biết, bản thân là Khúc bá đám người mua được, Khúc bá những tên điên này không chỉ mua hắn, còn mua rất nhiều em bé tới làm thí nghiệm, phong ấn trí nhớ của bọn hắn, đem Thần Ma hướng trong đầu của bọn hắn nhét.

Cho đến Tô Vân biết, mặt khác em bé đều đã chết, chỉ còn lại có hắn một người.

Cho đến Tô Vân biết, hắn cái gọi là tình thân, chẳng qua là Sầm phu tử nội tâm cưỡng ép ràng buộc Khúc bá đám người,

buộc Khúc bá đám người chăm sóc bản thân. Bằng không Khúc bá chờ quỷ thần đã sớm đem vẫn là người mù hắn đuổi đi.

Hiện tại Tô Vân lại biết Khúc bá cũng là Thông Thiên các người, tự nhiên càng thêm bị thương.

"Nếu như ta không phải Thông Thiên các chủ lời nói, ta chắc chắn sẽ không kềm chế được ma tính, đem những này biến thái đều xử lý."

Tô Vân trong lòng có chút bất đắc dĩ: "Ai bảo ta là những này biến thái đầu lĩnh…"

Hắn đột nhiên tỉnh ngộ lại: "Thông đạo? Thiên môn cùng triều thiên khuyết là thông đạo?"

Câm đại sư huynh Thạch Trấn Bắc trên bản vẽ, khuyết hình thái không ngừng biến hóa, trên giấy có thật nhiều tiểu nhân nhi chạy tới chạy lui, đem khuyết hình thái thay đổi lại sửa.

"Là thông đạo, thông hướng một cái thế giới khác con đường. Khúc kỳ chủ thiết kế không phải thông đạo, mà là đem một cái thế giới khác kéo qua, nhưng xuất hiện tai kiếp."

Yến Khinh Chu thì tại bên cạnh chỉ điểm, gây dựng lại khuyết bên trên văn tự, nói: "Mà chân chính thông đạo, thì là thông hướng một cái thế giới khác. Thông Thiên các phía trong xưng thế giới kia vì bờ bên kia, cũng có người gọi Tiên giới, nhưng người nào cũng không có đi qua. Bởi vì chúng ta phát hiện thông đạo, đều đã hư hại, không có một đầu hoàn chỉnh."

Hắn sửa đổi xong trên bản vẽ tro tàn văn, ngẩng đầu quan sát khuyết bên trên văn tự, nói: "Huỳnh Hoặc đám người bên trên lưu lại phong cấm mục đích, là vì bảo vệ cái thông đạo này, giết chết kẻ xâm lấn. Muốn phá giải, cần phải đến tìm hiểu bọn họ văn hóa văn minh, chỉ tiếc, bọn họ văn hóa văn

minh đã yên diệt, chúng ta cũng chỉ là trong lòng đất tro tàn trong thành tìm hiểu chỉ lân phiến trảo. Có thể hay không mở ra…”

Câm Thạch Trấn Bắc đem bản đồ giấy tế lên, hướng cái kia mặt khuyết tung bay đi, phong cấm cùng bản vẽ này thoáng tiếp xúc, đột nhiên trên giấy kiến trúc hình thái cùng chữ viết lạc ấn tại khuyết phía ngoài.

Cái kia mặt khuyết nhất thời phát ra răng rắc răng rắc chấn động, từng cái tro tàn văn biến hóa, mới vừa rồi còn lộ ra phong mang tất lộ văn tự, đem tràn đầy sát khí thiên bàng bộ thủ, nhao nhao thu vào từng cái “Miệng” trong chữ!

Những cái kia tro tàn văn bỗng nhiên hướng trong tấm bia đá co đi, đột nhiên, phía sau bọn họ truyền đến Thần Ma giống như tiếng gào thét, một cỗ khí thế đáng sợ đè xuống, để mọi người vội vàng cúi đầu!

Lại thấy mà cổng trời bên trên đủ loại thần thánh cùng Ma Thần lạc ấn phảng phất sống lại, nhao nhao từ phía trên trên cửa bay lên, như chim bay gửi Lâm giống như xông về cái kia mặt khuyết.

Khuyết phía ngoài phát ra tảng đá ma sát tiếng vang, âm vang mạnh mẽ, mọi người ngẩng đầu, chỉ thấy mười hai vị thần thánh lạc ấn, xuất hiện tại khuyết phía ngoài.

“Đây cũng là một mặt triều thiên khuyết!” Tô Vân kinh ngạc không thôi.

Mà triều thiên khuyết phía sau, to lớn lòng đất hình cầu cũng phát ra răng rắc răng rắc tiếng vang, không ngừng lui về phía sau, xuất hiện một con đường.

Thông đạo đi về phía trước hơn trăm bước, xuất hiện một cái bị móc sạch cự nhân đại điện, trong đại điện là một tòa tế đàn, có lối thoát có thể leo lên tế đàn.

Mọi người đi lại tại đây vĩ đại nguy nga lòng đất trong thông đạo, giống như là thật nhỏ sâu kiến đi lại tại cự nhân trong cung điện, trong lòng chỉ cảm thấy trang nghiêm trang nghiêm.

Đúng lúc này, bọn họ phía sau truyền tới một tiếng cười: "Đám tiểu quỷ trốn ở chỗ này… Các ngươi ai vừa rồi thúc giục nội tâm?"

Ngư Thanh La sắc mặt biến hóa: "Là Thần Đồ!"

Đột nhiên, bọn họ trên không truyền đến xuy xuy tiếng vang, chỉ thấy một cái mũi khoan chui phá trên nền đất tầng nham thạch, rơi xuống dưới.

Cái kia mũi khoan trở về co lại, rút vào một cái ma nhãn bên trong, ma nhãn vỗ cánh, trong mắt một mảnh quang mang hướng phía dưới rụng, tại mọi người trên mặt soi một lần, tiếp lấy vỗ cánh bay lên trên đi.

Câm Thạch Trấn Bắc xua tay, tràn đầy nhăn nheo trên mặt tươi cười, ra hiệu bọn họ không cần kinh hoảng.

Một trương bản vẽ từ sách của hắn cái sọt bên trong bay ra, khắc ở cái kia mặt triều thiên khuyết phía sau, lòng đất sát trận lần nữa khởi động.

To lớn hình cầu ông một tiếng, đem lòng đất lần nữa bao phủ!

Hình cầu truyền ra ngoài tới rung động dữ dội, rõ ràng là Thần Đồ Ma Thần đang tấn công lòng đất này phong cấm!

"Hắn trong lúc nhất thời không cách nào phá cấm."

Yến Khinh Chu nói: "Chúng ta tiếp tục."

Rất nhanh, bọn họ leo lên bị móc sạch lòng đất đại điện tế đàn, tế đàn phạm vi mấy chục mẫu, đứng tại trên đó, ngẩng đầu nhìn lên, lại thấy vô số ngôi sao treo ở đại điện mái vòm.

Yến Khinh Chu vội vàng nói: “Y Triêu Hoa sư tỷ!”

Y Triêu Hoa tiến lên, sau lưng thiên tượng nội tâm từ Ly Uyên bên trong nhảy ra, giơ tay hái ngôi sao, lần nữa sắp đặt chu thiên tinh đấu.

Đợi đến nàng đem chu thiên tinh đấu lần nữa sắp đặt một lần, chỉ nghe ầm ầm tiếng vang không dứt bên tai, một đạo hào quang từ chu thiên tinh đấu trung tâm bắn ra, rơi vào bọc hậu.

Mọi người vội vàng đi tới bọc hậu, lại thấy lại là một tòa triều thiên khuyết.

Bọn họ một tầng lại một tầng phá giải, đợi đến bát diện triều thiên khuyết bị hắn bọn họ mở ra, chỉ thấy phía trước một cánh cửa ánh sáng xuất hiện, phía sau cửa mơ hồ là một con đường, không biết thông hướng phương nào.

—— —— các bạn đọc, chỗ bình luận truyện có nguyệt phiếu chạy nước rút hoạt động bố trí đẩy thiếp, trước về lại lại gửi nguyệt phiếu, một trương nguyệt phiếu có thể đạt được một trăm điểm tệ, điểm tác giả lời nói đi vào thiếp mời nhắn lại cũng được a ~~

Chương 326 : Hỏa Đức Thần Quân

Chương 326: Hỏa Đức Thần Quân

Quang môn phía sau, Tô Vân đám người đi lại ở sau cửa đầu này kỳ dị trên đường.

Dưới chân bọn hắn là thật cao cô cầu, cầu nối trôi lơ lửng ở trong trời cao, cuồng phong gào thét, hướng trên mặt bọn họ mạnh mẽ vỗ tro tàn!

Quang môn phía sau, lại là một cái tung bay lấy tro tàn thế giới!

Rất nhanh, trên người mọi người đều rơi một tầng thật dày tro tàn.

Đầu này trên không treo trên cầu cũng đều là tro tàn, cần phải đến dùng sức hướng về phía trước chuyến, mới có thể đi lại.

Thiên địa đều là một mảnh tối tăm mờ mịt, trên không có màu xám hình mây thành biển mây, những cái kia đám mây cũng giống là tro tàn.

Biển mây bên trong có phù đảo bóng ma, quy tắc không đồng nhất, không biết là làm sao nổi bồng bềnh giữa không trung.

Mà phù đảo cùng phù đảo ở giữa có cầu dài liên kết, nếu như trên không không có phiêu đãng tro tàn, nơi này chắc chắn đẹp như tiên cảnh.

Tô Vân trong lỗ mũi trong phổi đều là một cỗ tro tàn sa đoạ mùi vị, thôi thúc Ứng Long thiên nhãn quan sát tỉ mỉ, chỉ thấy những cái kia phù đảo bên trên còn đứng sừng sững lấy từng tòa cung điện, cầu dài như hồng giống như rồng, tại mây xám bên trong xuyên qua.

Cái này toàn bộ thế giới, giống như là bị chôn ở thiêu đốt sau tro tàn bên trong!

Tô Vân quan sát tỉ mỉ, sắc mặt biến hóa: "Thiên môn sau thế giới? Nơi này là Thiên môn sau thế giới? Không đúng, Thiên môn sau thế giới, làm sao sẽ biến thành phế tích?"

Cảnh tượng trước mắt cùng Thiên môn sau thế giới phong cảnh có chút giống nhau, nhưng nhìn kỹ lại, lại có rất nhiều chỗ khác biệt.

Thiên môn sau thế giới Tô Vân đã từng đi qua không biết bao nhiêu lần, từ lúc hắn bị Tiên kiếm chọc tổn thương cái mông sau đó, nhát gan, nhưng cũng đi qua hơn mười lần.

Hắn đối Thiên môn sau thế giới bố cục cực kỳ thấu hiểu, mà ở trong đó cùng Thiên môn sau thế giới thoạt nhìn có chút giống nhau, nhưng xác định đến trên thực tế bố cục, lại có chút nhỏ bé khác biệt.

Nơi này càng giống là rơi vào hủy diệt thế giới, không có nửa điểm sinh cơ, toàn bộ thế giới đều bị cướp tro chỗ vùi lấp.

"Như vậy, nơi này là chân chính Tiên giới?"

Tô Vân có chút ngỡ ngàng: "Vừa rồi Yến Khinh Chu nói, Khúc bá bọn họ thiết kế Thiên môn là sai, là triệu hoán một cái thế giới khác, bởi vậy Khúc bá bọn họ đều chết oan chết uổng. Yến Khinh Chu ý tứ, Hỏa Đức Thần Quân bọn họ Thiên môn mới thật sự là Thiên môn. Nhưng nếu như Khúc bá thiết kế Thiên môn, mới thật sự là Thiên môn đây…"

Trong lòng hắn, Tiên giới không phải là bộ dạng này.

Yến Khinh Chu mấy người cũng có chút thất vọng, đây là một đầu hoàn chỉnh thông đạo, lúc trước Thông Thiên các tìm đến thông đạo, đều là đứt đi thông đạo. Nhưng thật vất vả tìm tới một đầu nguyên vẹn thông đạo, không nghĩ tới đi tới lại là một cái thế giới như vậy.

"Triều thiên khuyết bên trên văn tự nói, Hỏa Đức Thần Quân tại gần nhất Tiên giới địa phương tế thiên, lấy nghe đến Thiên Thính!"

Yến Khinh Chu thất vọng nói: "Hỏa Đức Thần Quân tiến hành đại tế địa phương, hẳn là nơi này. Nhưng mà, vì sao như vậy như thế đổ nát?"

Tô Vân nghe vậy giật mình: "Nơi này không phải Tiên giới, mà là gần nhất Tiên giới địa phương?"

Hắn đột nhiên nghĩ, Ứng Long đã từng nói, tung bay tro tàn là Tiên giới khí tức, càng là tiếp cận Tiên giới, tro tàn khí tức lại càng là nồng đậm.

"Thế nhưng là, vì sao càng tiếp cận Tiên giới, tro tàn lại càng dày đặc?"

Tô Vân trong lòng tràn đầy sự khó hiểu, thầm nghĩ: "Như vậy trong mắt ta Thiên môn sau thế giới kia, không có bất kỳ cái gì tro tàn, lại là cái gì thế giới?"

Bọn họ chuyến lấy tro tàn, tiếp tục tiến lên, trên không tro tàn bay lả tả, nhìn xuống dưới, cũng chỉ có thể nhìn thấy tối tăm mờ mịt thiên địa, không nhìn thấy những vật khác, thậm chí liền núi sông cũng không nhìn thấy.

Cuối cùng, bọn họ đi tới biển mây bên trong tiên cung, Tô Vân quan sát bốn phía sắp đặt, thầm nghĩ: "Nơi này quả nhiên là cái tế đàn chỗ."

Tiên cung có bốn tòa, vòng đứng bốn phía, mỗi tòa tiên cung trước đều có tế đàn, mà bốn tòa tiên cung trung ương,

cũng có một tòa tế đàn, phía trên chất đầy tro tàn.

Mọi người đi tới tòa thứ nhất tiên cung trước tế đàn bên trên, thôi thúc thần thông, dùng sức đem tế đàn bên trên tro tàn quét tới, chỉ thấy tế đàn bên trên phù văn lỗ khảm.

Tô Vân nhận ra Thao Thiết Đào Ngột các phù văn ấn ký, cùng sở hữu hai mươi bốn tổ ấn ký.

Bọn họ lại đem hắn tiên cung tế đàn bên trên tro tàn quét tới, mỗi tòa tế đàn cũng đều có hai mươi bốn tổ ấn ký.

Cuối cùng, bọn họ đi tới trung ương trên tế đàn, người câm Thạch Trấn Bắc thật dài hấp khí, một hơi thổi ra, tế đàn bên trên tro tàn như là mây đen bị thổi tan!

Oánh Oánh ngay tại ghi chép, đợi nhìn thấy tro tàn ở dưới đồ vật, không khỏi kinh hô một tiếng, vội vàng trốn đến Tô Vân sau lưng. Những người khác sách quái bút quái cũng nhao nhao thét lên, bốn phía trốn.

Cái kia tro tàn bên trong, bất ngờ dựng một tôn cao tới hơn mười trượng Thần Vương, bị một cây kim loại trường mâu xuyên qua, đóng đinh tại tế đàn bên trên!

Cái này tôn Thần Chỉ bị đóng đinh chết ở đây, nhưng khuôn mặt vẫn như cũ sinh động như thật, chỉ thấy Tô Vân đã phi thân đi tới cái kia Thần Vương trước mặt, quan sát tôn này cự nhân khuôn mặt.

Oánh Oánh đánh bạo từ Tô Vân sau lưng bay ra, kinh ngạc nói: "Tô sĩ tử, hình dạng của hắn, cùng Đổng y sư bộ mặt thật cũng có chút giống nhau."

Tô Vân quan sát tỉ mỉ, cái này tôn Thần Chỉ dung mạo quả thực cùng Đổng y sư có chút giống, khó hiểu nói: "Đổng y sư một mực tại tìm hắn tộc nhân, chẳng lẽ tộc nhân của hắn không phải tới từ Thiên Thị Viên, mà là đến từ nơi này? Như

vậy cái này Thần Chỉ, cùng Đổng y sư là quan hệ như thế nào?"

Yến Khinh Chu mấy người cũng nhao nhao quan sát, kinh ngạc nói: "Quả thực cùng Đổng Hạnh Lâm rất giống."

"Hắn là… Hỏa Đức Thần Quân!"

Yến Khinh Chu bên người, một cái tiểu sách quái mở ra một quyển sách, nói: "Ta lúc trước ghi chép lại trong tư liệu, có một bức Thần Quân hình."

Mọi người gom góp đầu nhìn lại, quả nhiên thấy có một bức tranh, cùng cái này bị đóng đinh Thần Chỉ rất giống.

Đúng lúc này, người câm đại sư huynh Thạch Trấn Bắc sắc mặt đại biến, giơ lên một cái tấm bảng gỗ, tấm bảng gỗ bên trên có chữ, viết: "Phong cấm bị người phá!"

"Liền nơi này phong cấm đều có thể dễ dàng như thế phá vỡ?"

Yến Khinh Chu mấy người cũng không khỏi đổi sắc mặt, thất thanh nói: "Thần Đồ Ma Thần có thực lực cường đại như vậy ư?"

Tô Vân không khỏi nhớ tới La Dư Tẫn, cũng là đổi sắc mặt, trầm giọng nói: "Đem Hỏa Đức Thần Quân thi thể lấy đi, chúng ta lập tức rời đi nơi đây!"

La Dư Tẫn sau lưng, Thần Đồ cười Hắc Hổ, sắc mặt hung ác nhìn Ngô Đồng, lại nhìn một chút Tiêu Thúc Ngạo.

Tiêu Thúc Ngạo không biến sắc.

Phía trước, thì là Thông Thiên các mấy vị cao thủ tại một đường phá cấm, tầng tầng xâm nhập trong đó.

Qua không lâu, bọn họ đi tới quang môn chỗ, La Dư Tẫn quan sát quang môn, sắc mặt đại biến: "Sai, không phải nơi

này!”

Mấy cái kia Thông Thiên các cao thủ nghe vậy đều là ngây người, sắc mặt khó hiểu, một người trong đó tinh thông tro tàn ngữ, nói: “Thái Thượng Thánh Hoàng, nơi này chính là tế tự chi địa, cái kia hải ngoại các chủ cũng là thẳng đến nơi này!”

La Dư Tẫn quan sát toà này quang môn, sắc mặt biến ảo không ngừng: “Nơi này thông hướng chính là Bắc Miện trường thành, Thiên Thị Viên va chạm thời điểm, không đụng được nơi này tới. Ta thứ muốn tìm, là Thiên Thị Viên va chạm Huỳnh Hoặc lúc, rớt xuống đồ vật. Cái này đồ vật, tự nhiên không thể tại Bắc Miện trường thành!”

Hắn bỗng nhiên xoay người, nhìn chằm chằm sau lưng mọi người: “Trừ bọn ngươi ra, cùng với Nguyên Sóc Thông Thiên các người bên ngoài, phải chăng còn có mặt khác Thông Thiên các cao thủ cũng đi theo Thiên Thuyền đi tới Huỳnh Hoặc?”

Mấy cái kia Thông Thiên các cao thủ hai mặt nhìn nhau.

Cái kia lấy ma nhãn quan sát lòng đất chiều hướng Thông Thiên các cao thủ khom người, nói: “Bẩm báo Thái Thượng Thánh Hoàng, quả thực còn có mấy vị Thông Thiên các hảo thủ cũng tới đến nơi đây. Chỉ là bọn hắn đi theo người là…”

Hắn cái trán toát ra mồ hôi lạnh, không dám nói tiếp nữa.

La Dư Tẫn xoay người lại đi, cười ha ha nói: “Bọn họ đi theo người là chúng ta hải ngoại Thông Thiên các chủ đúng hay không?”

Mấy cái kia Thông Thiên các cao thủ không dám nói lời nào, cúi đầu đuổi theo hắn.

“Tốt! Thật tốt! Ta cho rằng đất liền Thông Thiên các chủ là cái cáo già đa mưu túc trí hạng người, không nghĩ tới nhưng không để ý đến bản thân mí mắt trong bóng tối, bị tiểu nha đầu kia bày một đạo!”

La Dư Tẫn cười ha ha, nhanh chóng đi ra ngoài, nói: "Tiểu nha đầu này, ngay cả ta cùng đất liền các chủ cũng bị hắn dấu diếm đi qua, giờ phút này nàng chắc chắn là đã đắc thủ! Tốt! Thật tốt! Không hổ là ta dạy!"

Thần Đồ chần chừ một chút, không theo tiến lên, mà là nhìn nhìn quang môn, chui vào quang môn bên trong, cười hắc hắc nói: "Nhà bọn hắn việc tư, chúng ta không đi quản, chúng ta bắt lấy mấy cái này mỹ vị nội tâm làm bữa ăn ngon…"

Hắn gỡ xuống trên lưng gỗ đào cung, bắt lấy một cái gỗ đào mũi tên.

Mà vào lúc này, Tô Vân đám người đang mệt mỏi đem cắm ở Hỏa Đức Thần Quân ngực cái kia kim loại trường mâu rút ra, cái kia kim loại trường mâu nặng nề vô cùng, từ Hỏa Đức Thần Quân ngực tróc ra phía sau, lại phát ra boong boong tiếng vang, không ngừng co rút lại, co nhỏ lại thành một cái kim may lớn nhỏ.

Kim may đinh một tiếng cắm ở tế đàn bên trên, mọi người nhao nhao ý đồ đem căn này châm rút lên, ai cũng rút không nổi.

Đúng lúc này, Oánh Oánh có chỗ phát hiện, kinh ngạc nói: "Cái này Hỏa Đức Thần Quân trong tay nắm lấy đồ vật!"

Tô Vân bay lên đi vào, chỉ thấy Hỏa Đức Thần Quân trong tay thật có đồ vật, giống như là một khối Ngọc Hoàn.

Tô Vân đem khối này Ngọc Hoàn gỡ xuống, chỉ thấy Ngọc Hoàn so với hắn còn cao hơn, dầy chừng nửa thước, phía trên điêu khắc khoa đẩu văn, so tro tàn văn còn muốn phức tạp rất nhiều.

"Giống như là tiên lục."

Yến Khinh Chu quan sát, nói: "Truyền thuyết tiên lục là thần thánh ghi chép tiên nhân lời nói, hình thành bên trong

một loại phù lục. Chẳng qua là tiên lục bên trong ghi lại là cái gì, cần thời gian tới nghiên cứu."

"Không cần nghiên cứu."

Thần Đồ cưỡi Hắc Hổ đi tới, cười nói: "Các ngươi rất nhanh liền sẽ chết ở chỗ này, cần gì lại đi nghiên cứu những này có tác dụng hay không đồ vật?"

Trong mắt của hắn lập loè tham lam quang mang, rơi vào tiên lục bên trên, cười nói: "Tro tàn đi tìm đồ bỏ Thiên Thị Viên rơi bảo, cái kia rơi bảo cũng là một mặt tiên lục, khà khà, hắn lại không biết, chân chính đồ tốt ở đây!"

"Hưu!"

Hắn một đạo tiễn quang phóng tới, sau một khắc liền tới đến Tô Vân phía trước, Tô Vân không cần nghĩ ngợi vứt bỏ tiên lục, lấy ra Ma Thần Phi Liêm đầu ngăn tại trước mặt mình.

Cũng trong lúc đó, một chỗ khác địa cung bên trong, La Quán Y một mực cung kính từ tế đàn bên trên lấy xuống mặt khác tiên lục, để vào bản thân Linh giới bên trong, xoay người cùng một đám Thông Thiên các cao thủ nhanh chóng rời đi.

Mọi người nhanh chóng leo lên Tiểu Thiên thuyền, La Quán Y hướng Thương Cửu Hoa nói: "Nguyệt các chủ làm chúng ta cứu càng nhiều sĩ tử, lại làm phiền Cửu Hoa sư huynh."

"Không dám."

Thương Cửu Hoa khom người: "Thần định không phụ ủy thác."

Thiên Thuyền phá không mà đi.

La Quán Y nhìn càng ngày càng xa Huỳnh Hoặc đại lục, thầm nghĩ: "Phụ thân, ngươi tuy là thoái vị, nhưng đi theo

ngươi Thần Ma vẫn là quá nhiều. Trẫm, trong lòng bất an ah… Nhưng có bảo vật này, đi theo ngươi Thần Ma, liền sẽ đi theo trẫm.”

Trên mặt của nàng lộ ra tươi cười, đi vào khoang thuyền, thay một thân nam tử quần áo, thầm nghĩ: “Đất liền các chủ, hi vọng ngươi có thể còn sống đi ra, trẫm còn chờ đợi cùng ngươi phân cao thấp. Có điều, ngươi chỉ sợ là cũng không còn cách nào rời đi mảnh đất này.”

Nàng nhẹ nhàng ngẩng đầu: “Đánh bại ngươi, chính là đơn giản như vậy.”

Chương 327 : Mã đô đô, đồ tha tha

Chương 327: Mã đô đô, đồ tha tha

La Dư Tẫn đám người đi ra địa cung, ngẩng đầu chỉ thấy đi xa nhỏ Thiên Thuyền.

Hắn mặc dù là nhân ma, nhưng không lấy tốc độ tăng trưởng, không cách nào đuổi theo chiếc này đi xa Thiên Thuyền, La Dư Tẫn không chút nào tức giận, ngược lại thở dài nói: "Con gái của ta, cũng không cam lòng tại chỉ làm cái tiểu Thánh Hoàng, nàng là muốn trở thành chân chính Thánh Hoàng ah."

Ngô Đồng hỏi: "Như vậy lão sư, tiểu Thánh Hoàng biết nhằm vào Nguyệt Lưu Khê cục ư?"

"Nàng là biết, nhưng nàng cũng không ngăn cản, cũng không nhúng tay. Nàng chẳng qua là mừng hưởng hắn thành."

La Dư Tẫn trong ánh mắt tràn đầy đối La Quán Y thưởng thức, cười nói: "Con ta nữ phần đông, xuất sắc nhất chính là nàng. Nàng vừa mới kế vị không mấy năm, lại tại các thế lực lớn ở giữa thành thạo. Mấy năm qua này, ta cảm nhận được nàng thử nghiệm xây dựng thế lực của mình, thế lực của nàng ngày càng lớn mạnh, thậm chí ý đồ đẩy ngã chúng ta."

Hắn mỉm cười nói: "Đối với nàng tới nói, ta chẳng qua là một cái lớn tuổi lão thái bên trên Thánh Hoàng mà thôi. Nàng cho là nàng nắm chặt quyền lực, nắm chặt tiên lục, liền có thể nhận được Đại Tần trên dưới ủng hộ. Thật sự là quá ngây thơ rồi."

Ngô Đồng trong lòng nghiêm nghị.

Trên đời này biết La Dư Tẫn thân phận chân thật người, loại trừ La Dư Tẫn bộ hạ Thần Ma bên ngoài, lại chỉ có nàng, Tiêu Thúc Ngạo, Tô Vân cùng Thần Đế đám người.

Cho dù là La Quán Y cũng không biết phụ thân của mình, Đại Tần Thái Thượng Thánh Hoàng, chính là gây họa thiên hạ nhân ma!

La Quán Y làm tất cả những thứ này, vì để La Dư Tẫn bộ hạ Thần Ma thay đổi lề lối giúp đỡ chính mình.

Nàng bản thân đã được đến Thông Thiên các nguyên lão hội bên trong một chút nguyên lão ủng hộ, thế lực rất lớn, nếu là nhận được Thái Thượng Thánh Hoàng dư bộ ủng hộ, như vậy Đại Tần nhất thống hải ngoại các quốc gia, không thành vấn đề.

"Nếu như tiểu Thánh Hoàng phụ thân không phải lão sư lời nói, nàng sẽ là một đời minh quân."

Ngô Đồng ánh mắt lấp lóe nói: "Đáng tiếc nàng làm tất cả, đều là vì lão sư làm áo cưới."

La Dư Tẫn liếc nàng một cái, cười nói: "Ngô Đồng, ta có thể nhìn thấu ngươi, ngươi nhưng nhìn không thấu ta. Ngươi cho rằng ta chí hướng là để thiên hạ kéo dài loạn đi xuống, để cho ta tăng cao tu vi thực lực ư? Ta cũng không phải là sơ đẳng nhân ma, sơ đẳng nhân ma chỉ biết là thỏa mãn đáng thương bản năng ham muốn. Mục tiêu của ta, là Tiên giới, là trở thành tiên nhân!"

Hắn ngẩng đầu nhìn về phía không trung, ánh mắt sâu xa: "Ta muốn phi thăng, muốn siêu thoát. Đời trước ta không làm được sự tình, một thế này ta nhất định phải làm đến!"

Ngô Đồng nói: "Dù là trả bất cứ giá nào?"

Thiếu niên tóc trắng gật đầu: "Dù là trả bất cứ giá nào! Dù là dùng thiên hạ chúng sinh làm tế phẩm!"

Trong bóng tối, quang môn sau đó thế giới, cầu dài kết nối lấy quang môn, tro tàn phong gào thét, đem thế giới này vùi lấp.

Tô Vân một tay nắm lên Ứng Long sừng, Phi Liêm đại não nhất thời khôi phục, nhìn thấy Thần Đồ kinh cức tiễn bay tới, không khỏi rít gào lên.

Một tiễn này chính giữa Phi Liêm đầu lâu, từ mi tâm bắn vào, đem viên này đầu lâu bắn thủng.

Tô Vân nguyên bản lợi dụng Trần Mạc Thiên Không đem Phi Liêm đại não cắt ra, lại lấy Ứng Long sừng trấn áp, miễn cho hắn khôi phục, giờ phút này Phi Liêm không có sọ não, bị một tiễn này đâm xuyên sau đó, lại thấy kinh cức tiễn ở tại trong đại não nhanh chóng sinh trưởng mở ra.

Cái kia kinh cức tiễn không lớn cành lá, chỉ dài sắc bén gai nhọn, gai nhọn đâm rách Phi Liêm đại não, mặc dù không cách nào giống như Ứng Long sừng như vậy trấn áp hắn, nhưng cũng không thể coi thường!

Ngay trong nháy mắt, Phi Liêm trong đầu đã mọc đầy gai nhọn, còn tại không ngừng tới phía ngoài sinh trưởng!

Phi Liêm gào lớn: "Thần Đồ, ngươi vì sao bắn ta?"

Thần Đồ sợ hết hồn, ngay sau đó cười ha ha: "Phi Liêm, ngươi tốt xấu cũng là Thần Ma, làm sao kết cục như thế?"

Cái kia kinh cức tiễn dáng dấp rất nhanh, Phi Liêm trong đầu mọc ra một gốc bụi gai, thẳng tắp sinh trưởng.

Phi Liêm đầu cực lớn, trái phải trượng rộng, trên dưới có một trượng sáu bảy, bằng không cũng sẽ không bị Tô Vân lấy ra ngăn đỡ mũi tên. Từ hắn sọ não lý trưởng ra bụi gai, thế mà

cũng có hơn trượng độ lớn, thẳng tắp bụi gai bên trên mọc đầy hắc thiết gai nhọn, bốn phương tám hướng sinh trưởng, sắc bén cực kỳ, chút không chú ý chạm đến liền sẽ bị đâm đến máu thịt be bét.

Phi Liêm tiếng kêu rên liên hồi, đầu óc của hắn là đủ loại kỳ dị thiên địa lạc ấn, cũng không phải là chân thực óc tuỷ não, nhưng cảm giác đau lại là chân thực.

Mọi người thấy thế, không khỏi sởn tóc gáy.

Phi Liêm là Ma Thần, còn như vậy, nếu như đổi lại bọn họ trúng Thần Đồ tiễn, chỉ sợ cả người đều sẽ biến thành một gốc mọc đầy gai lớn bụi gai!

Câm sư huynh Thạch Trấn Bắc lập tức run lên gùi sách, gùi sách bên trong bản vẽ bay ra, nhất thời trên không từng mảnh từng mảnh đình đài lâu tạ vụt lên từ mặt đất, cung đình thâm trầm, đem tất cả mọi người che kín.

Thạch Trấn Bắc sắc mặt nghiêm nghị, giơ lên một cây bài: "Các ngươi đi! Ta tới cản ở phía sau!"

Hắn nhẹ nhàng phất tay, chỉ thấy giống như mê cung giống như kiến trúc bên trong một đầu đường nhỏ xuất hiện, Yến Khinh Chu, Y Triêu Hoa đám người không cần nghĩ ngợi, nhặt lên tiên lục, lấy đi Hỏa Đức Thần Quân chân thân, vây quanh Tô Vân dọc theo đường nhỏ nhanh chóng mà đi.

—— chiếc kia châm bạc lớn nhỏ trường mâu, bởi vì không người có thể rút ra, cho nên bọn họ bỏ đi không để ý tới.

Thạch Trấn Bắc thì lưu tại bốn đại tiên cung trung ương tế đàn bên trên, điều động mê cung kiến trúc, thử nghiệm vây khốn Thần Đồ.

Thần Đồ cưỡi hổ giết vào trong đó, chỉ thấy nơi này như là mê cung đồng dạng, tìm không được lối thoát.

Thần Đồ một đường mạnh mẽ đâm tới, đem từng tòa kiến trúc đụng vỡ nát, còn không có vọt tới phần cuối, không khỏi kinh dị một tiếng: "Cái này nho nhỏ địa phương, còn có thể so Vân đô còn lớn hơn hay sao? Trong khoảng thời gian này, mười cái Vân đô ta đều có thể bay qua!"

Hắn phóng lên trời, phá tan đỉnh đầu đại điện mái vòm, nhưng mà phá tan tòa đại điện này, hắn hoảng sợ phát hiện mình rơi vào trong một toà đại điện khác.

Thần Đồ cười ha ha nói: "Đây chính là Lâu Ban tiểu quỷ kia kiến trúc tân học? Có chút ý tứ!"

Hắn bỗng nhiên hạ xuống, đem đại địa phá vỡ, xuyên qua tầng này đại điện, lại còn là một tầng đại điện.

Mê cung này, lại là lập thể!

Hướng về hai bên phải trái mặt phẳng mà đi, không cách nào đi ra ngoài, trên dưới xuyên qua, vậy mà cũng không cách nào đi ra ngoài!

Thần Đồ không để ý tới những này, một đường bành bành bành đánh tới, thầm nghĩ: "Nếu như là Lâu Ban ra tay tới vây khốn ta, ta vẫn sợ hắn ba phần, nhưng ngươi chẳng qua là Lâu Ban đệ tử, cũng muốn vây khốn Ma Thần?"

Mà tại mê cung bên ngoài, câm Thạch Trấn Bắc điều động pháp lực, thôi phát đủ loại kiến trúc uy lực uy năng, những này nhà chắc chắn vô cùng, là dựa theo linh binh quy định tới chế tạo, tiến hành tổ hợp, thậm chí có thể phát huy ra linh binh uy năng!

Nhưng mà Thần Đồ là bực nào tồn tại? Đừng nói linh binh, liền xem như Đại Thánh linh binh cũng rất khó vây khốn hắn!

Huống chi Thạch Trấn Bắc chẳng qua là Chinh Thánh cảnh giới, không phải Nguyên Đạo cảnh giới.

Thạch Trấn Bắc thân thể chấn động mạnh, hắn mỗi thôi thúc một ngôi đại điện, cung điện kia lại bị Thần Đồ đụng vỡ nát, rất nhanh chấn động đến hắn ngũ tạng lục phủ kể cả nội tâm cùng một chỗ bị thương nặng, tai mắt mũi miệng bên trong không ngừng có máu tươi chảy ra.

Trong lòng của hắn bỗng nhiên chợt lạnh: "Ta còn ý định hộ tống các chủ bọn họ đi trước, hiện tại xem ra ta không làm được…"

Tô Vân đám người đi tới mê cung bên ngoài, bên ngoài chính là cầu dài, cầu dài phần cuối chính là quang môn, chỉ cần xông vào quang môn bên trong, liền có thể rời đi nơi đây.

Đột nhiên, Tô Vân bay người lên, vòng trở lại, xông vào mê cung, la lên: "Các ngươi đi trước, ở ngoài cửa chờ ta, ta tới cứu ra câm sư huynh!"

Yến Khinh Chu đám người chần chừ, Ngư Thanh La xông về phía trước, nói: "Chúng ta đi mau! Tô các chủ tự có phương pháp!"

Yến Khinh Chu đám người ngẩn ngơ, vội vàng đuổi theo nàng, thầm nghĩ: "Cái này Hỏa Vân động chủ đối các chủ lòng tin, dường như so với chúng ta còn lớn hơn."

Một bên khác, Thạch Trấn Bắc phát giác được Tô Vân lại xông vào trong mê cung, trong lòng khẩn trương, không lo được đi ngăn cản Thần Đồ, vội vàng nắm lên Phi Liêm đầu xông vào mê cung, chuẩn bị nghĩ cách cứu viện Tô Vân.

Ngay tại hắn tâm thần hỗn loạn một khắc này, Thần Đồ tại một bức ngoài tường truyền đến xây tường tu tòa nhà âm thanh, không khỏi lộ ra tươi cười: "Lâu Ban thủ hạ tiểu quỷ, ngươi lộ ra sơ hở!"

Hắn phá tan mặt tường, chỉ thấy rất nhiều chỉ có ba năm tấc tiểu nhân nhi ngay tại chuyển gạch chuyển gạch, cùng bùn

cùng bùn, còn có gánh cây cột, xây tường, xây lầu các miếu thờ, trải đường sửa cầu.

Thần Đồ tức giận vô cùng mà cười, vừa rồi chính là những lũ tiểu nhân này mà không ngừng dỡ xuống mê cung xây dựng lại, để hắn bị vây ở chỗ này!

"Mạ đô đô, đồ tha tha!"

Chúng tiểu hình người nhìn thấy hắn, không khỏi ngạc nhiên, nhao nhao đánh tan chạy trốn, la lên: "Mạ đô đô, đồ tha tha! Đồ tha tha!"

Thần Đồ cười lạnh nói: "Tiểu quỷ, ngươi thôi thúc tính linh thần thông, bị ta phát giác! Tật —— "

Hắn đầu vai mang theo vi thừng đột nhiên hưu một tiếng bay ra, xuyên tường lối đi nhỏ, gào thét mà đi, sau một khắc, vi thừng lại trói lại một người.

Thần Đồ trong lòng vui mừng, dọc theo vi thừng một đường đánh tới, chỉ thấy dọc đường tiểu nhân nhi gào khóc không ngớt, giơ hai tay chạy trốn: "Mã đô đô —— "

Thần Đồ một tiễn lại một tiễn bắn tới, rất nhanh Hắc Hổ mang theo hắn xông tới, đột nhiên phía trước khúc quanh chính là một cái bị sáu cái to lớn bụi gai cắm thành hình cầu, lại bị hắn vi thừng trói chặt chẽ vững vàng.

Thần Đồ cười ha ha: "Tiểu bối, biết sự lợi hại của ta đi?"

Đột nhiên, hắn có chút nghi ngờ: "Ta vừa rồi bắn ra năm mũi tên, mà ở trong đó nhưng có sáu chi kinh cức tiễn, chẳng lẽ…"

Hắn vội vàng thu về vi thừng, tinh tế quan sát, chỉ thấy cái kia sáu cái bụi gai bên trong đương nhiên đó là Phi Liêm Ma Thần đầu to!

Phi Liêm miệng lớn bị căng ra, thô to bụi gai từ trong miệng của hắn đâm ra, mà cặp mắt của hắn cũng bị hai cái thô to bụi gai đẩy đi ra, cái kia hai cái bụi gai cắm rễ tại hốc mắt của hắn chỗ sâu.

Còn có Phi Liêm lỗ tai, cũng mọc ra hai cái bụi gai, lại thêm hắn trong đại não mọc ra bụi gai, vừa vặn sáu chi kinh cức tiễn!

Thần Đồ vội vàng thu về bụi gai, chỉ thấy cái kia sáu cái thô to bụi gai cây cột hóa thành sáu mũi tiễn vũ bay trở về, Thần Đồ đem trên tên mang theo con mắt lấy xuống, ném ở một bên.

Cái kia hai cái con mắt u oán liếc hắn một cái, nhảy nhảy nhót nhót nhảy vào Phi Liêm hốc mắt.

Phi Liêm la lên: "Tốt ngươi Thần Đồ, thiệt thòi ta đem ngươi trở thành huynh đệ…"

Thần Đồ mặt đỏ tới mang tai, mắt điếc tai ngơ, thỏa sức Hắc Hổ từ Phi Liêm trên đầu nhảy lên mà qua, thầm nghĩ: "Chúng ta ba đại Thần Ma tới giết Kiếm các Thánh Nhân một người, ngược lại bị hắn thương tổn tới ba cái, đã là bị mất mặt. Hiện nay đối phó mấy tiểu bối, Phi Liêm còn bị người bắt giữ, đủ loại làm nhục, còn dùng hắn tới chặn ta, hơn nữa ta thế mà còn bị ngăn lại. Mặt mũi này mặt xem như mất hết…"

Hắn cũng có xấu hổ chi tâm, giờ phút này chỉ nghĩ cướp đi tiên lục, giết sạch Tô Vân đám người, rửa sạch nhục nhã.

"Nếu có thể đem Phi Liêm người này cũng giết, như vậy chuyện mất mặt lại lại không người biết được, nhưng hết lần này tới lần khác giết không chết người này. Cũng may hắn so ta còn mất mặt, sẽ không nói ra đi." Trong lòng của hắn thầm nghĩ.

Câm Thạch Trấn Bắc dùng Phi Liêm đầu thu hút Thần Đồ, bản thân thì vội vã đuổi theo Tô Vân, lại thấy Tô Vân giờ phút này đi tới tiên cung trước một tòa tế đàn bên trên.

Thạch Trấn Bắc kinh ngạc, đi ra phía trước, giận dữ hướng hắn khoa tay múa chân tới lui.

Tô Vân nói: "Câm sư huynh, chúng ta khẳng định đánh không lại Thần Đồ, đó là một tôn Thần Ma, nhưng mà ta luôn cảm thấy, cái này vài toà tế đàn, dường như có thể lợi dụng…"

Hắn nhìn tế đàn bên trên lạc ấn, đó là hai mươi bốn Thần Ma lạc ấn!

Tế đàn bên trên hai mươi bốn loại Thần Ma, vừa vặn tại triều thiên cung ghi lại chín mươi sáu Thần Ma bên trong!

"Cái này bốn tòa tế đàn, cùng chín mươi sáu Thần Ma liên quan đến. Mà những này Thần Ma, ta đều nghiên cứu qua."

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, điều động chân nguyên, quan tưởng tế đàn bên trên hai mươi bốn Thần Ma lạc ấn, phía sau hắn, từng tòa động thiên mở ra, bảy mươi hai động thiên dẫn dắt hai mươi bốn loại thiên địa nguyên khí, để cái kia hai mươi bốn Thần Ma lạc ấn càng ngày càng chân thực.

Nơi xa, Thần Đồ đem từng tòa lầu các cung điện đánh cho vỡ nát, khí thế như hồng, hướng bên này cuồn cuộn mà tới.

"Mã đô đô…"

Một đám tiểu nhân nhi gào khóc không ngớt, từ xó xỉnh bên trong chui ra ngoài, nhào tới Thạch Trấn Bắc bên chân, Thạch Trấn Bắc đau lòng vô cùng, vội vàng đem những lũ tiểu nhân này mà thu hồi, nhìn nhìn Thần Đồ đánh tới phương hướng, lại nhìn một chút Tô Vân.

Hắn cắn chặt răng, đang muốn hướng Thần Đồ đánh tới, kéo dài thời gian, đột nhiên hai mươi bốn Thần Ma lạc ấn ông

một tiếng, cùng tế đàn bên trên lạc ấn dung hợp lại cùng nhau.

Tế đàn bên dưới ầm ầm chấn động, còn bên cạnh tiên cung truyền đến làm người chấn động cả hồn phách rung động.

"Câm sư huynh, chúng ta đi tới một cái tế đàn!" Tô Vân lớn tiếng nói.

Thạch Trấn Bắc tỉnh ngộ lại, thân thể lay động, nhiều hơn nữa tiểu nhân nhi từ sách của hắn cái sọt bên trong tranh vẽ bên trong leo ra, bốn phía phá lâu đóng phòng.

"Mã đô đô!" Một cái mang theo mũ tiểu nhân nhi sắc mặt nghiêm túc, tại một toà nhà lầu bên trên vẽ lên một cái vòng tròn, toàn vẹn bên trong viết một cái đoán chữ.

Ở tại cái kia tòa trong phòng tiểu nhân nhi thì vui đến phát khóc, rất vui mừng chạy ra.

Thạch Trấn Bắc vội vàng mang theo Tô Vân tại trong mê cung đi xuyên, tránh đi Thần Đồ, đi tới tòa thứ hai tiên cung.

Tô Vân bắt chước làm theo, đem tiên cung trước tòa thứ hai tế đàn thắp sáng.

Qua không lâu, cuối cùng bốn tòa tế đàn toàn bộ bị Tô Vân thắp sáng, bốn đại tiên cung bên trong truyền đến rung động cũng càng ngày càng mạnh, cho dù là Thần Đồ cùng đầu sau mọc cánh bay tới Phi Liêm, cũng không khỏi đến hãi hùng khiếp vía, không biết chuyện gì xảy ra.

"Mặc kệ muốn xảy ra chuyện gì!"

Phi Liêm la lên: "Đánh chết cái kia họ Tô tiểu quỷ dù sao vẫn không sai! Mau giết hắn!"

Hai tôn Ma Thần vội vàng hướng Tô Vân phương hướng xông tới.

Mà vào lúc này, Tô Vân cùng câm Thạch Trấn Bắc đã đứng tại trung ương tế đàn bên trên.

Chương 328 : Kiếm chém Thần Đồ

Chương 328: Kiếm chém Thần Đồ

Trung ương tế đàn, Tô Vân cùng người câm Thạch Trấn Bắc đứng tại tế đàn trung tâm, nhưng thấy bốn tòa tiên cung đột nhiên có hào quang sáng tỏ bắn ra, ở trên bầu trời hình thành bốn loại đồ án kỳ dị.

Bức đồ án kia giống như là một khối ngọc bích phân bốn khối, nhưng nội bộ cấu tạo vô cùng phức tạp, chín mươi sáu Thần Ma chẳng qua là hắn cơ sở phù văn lạc ấn!

Đột nhiên, cái kia bốn khối hình vẽ ghép lại đến cùng một chỗ, trên không trung xoay tròn nửa vòng, bức này cảnh tượng để Tô Vân cùng người câm Thạch Trấn Bắc đều nghẹn họng nhìn trân trối, bởi vì cái kia ghép lại mà thành hình vẽ xoay tròn thời điểm, cực kỳ giống chìa khoá cắm vào lỗ chìa khóa từ từ chuyển động!

Càng thêm kỳ dị chính là, không trung liền như thế rách ra!

Tựa như là không trung là một cánh cửa, kích hoạt bốn đại tiên cung trước tế đàn, chính là kích hoạt chìa khoá, như vậy mở ra cánh cửa không gian!

Tô Vân cùng Thạch Trấn Bắc cảm giác được không gian dường như chấn động một cái, tầng tầng lớp lớp thời không tại đỉnh đầu bọn họ như vậy mở ra, một bên mở ra, một bên rơi xuống!

Một thế giới khác xuất hiện tại bọn họ phía trên, trên bầu trời một viên lóa mắt chói mắt mặt trời từ bọn họ trước mắt xẹt

qua, tiếp đó xuất hiện một tòa đứng sừng sững ở trong tinh hà kiến trúc hùng vĩ.

Cổ điển thiên địa nguyên khí như là vân quang, trôi lơ lửng ở ngân hà phía trên, nâng lên mảnh này cổ xưa mà to kiến trúc.

Kỳ lạ chính là, tầm mắt của bọn họ không ngừng thúc đẩy, từ Chu tường ngói xanh bên trên thoáng một cái đã qua, không ngừng đẩy về phía trước tiến.

Những kiến trúc này quy mô to, khí thế càng là rộng lớn, như thế tráng lệ kiến trúc, Thạch Trấn Bắc vị này kiến trúc kiến trúc chi thuật đại sư cũng là lần đầu nhìn thấy, chớ nói chi là Tô Vân.

Bất quá, cái này to cổ xưa quần thể kiến trúc nhưng tàn tạ kinh khủng, biến thành gạch ngói vụn, cung điện đa số hư hại kinh khủng, nơi này giống như là đã trải qua một hồi ác chiến.

"Chìa khoá" mở ra không gian còn tại hướng phía trước đẩy, nhưng mà "Chìa khoá" vẫn còn đang giảm xuống, sắp tới đỉnh đầu của bọn hắn.

Người câm Thạch Trấn Bắc trong lòng khẩn trương, khoa tay múa chân một chút, ra hiệu Tô Vân mau trốn đi.

Tô Vân nhưng ngẩng đầu nhìn chằm chằm vào đập vào mặt cảnh tượng, đột nhiên, tầm mắt của bọn họ thúc đẩy đến trung ương cung điện kia, đại điện tấm biển thoáng một cái đã qua, Tô Vân nhìn thấy hai cái văn tự, hoạt bát đại chấn, ngay sau đó chán nản.

Hai chữ này hắn không nhận ra, tương tự tiên lục bên trên văn tự.

Hắn chỉ có thể dựa vào trí nhớ của mình ghi nhớ hai chữ này, cụ thể ý nghĩa, thì phải thỉnh giáo Thông Thiên các bên trong người mới có thể biết.

Tầm mắt của bọn họ đã vượt qua đại điện, đi vào trong điện.

Lúc này, dưới chân bọn hắn tế đàn nhẹ nhàng nhảy lên một chút, cắm vào trên đất trường mâu châm nhỏ từ từ lay động.

Cùng lúc đó, Tô Vân cùng Thạch Trấn Bắc trước mắt từng cỗ ngổn ngang lộn xộn thi thể thoáng một cái đã qua, bọn họ giống như là thân ở một mảnh chiến trường di tích bên trong!

"La đại nương!" Tô Vân thất thanh nói.

Vừa rồi từ trước mắt hắn thoáng một cái đã qua trong thi thể, có một người chính là Thiên Môn trấn La đại nương.

"La đại nương thi thể, tại sao lại ở chỗ này? Đây là nơi nào?" Trong lòng hắn chấn động mạnh.

"Vù!"

"Chìa khoá" rơi xuống đất, Tô Vân trong đầu nổ vang, những thi thể này bên trong, quả thực có một cỗ thi thể là Thiên Môn trấn La đại nương thi thể!

Nhưng mà, La đại nương rõ ràng là chết tại Thiên Môn trấn kịch biến thời kì, coi như thi thể của nàng mất tích, đó cũng là hẳn là cùng Khúc bá thi thể đồng dạng, xuất hiện tại Thiên môn sau thế giới kia mới đúng!

Vì sao La đại nương thi thể sẽ xuất hiện ở đây?

Đột nhiên, Tô Vân trong đầu truyền đến sấm sét giữa trời quang giống như tiếng vang, giống như là ngày xuân tiếng thứ nhất kinh lôi: "Đúng vậy a, La đại nương thi thể xuất hiện ở đây cực kỳ cổ quái, Khúc bá thi thể xuất hiện tại Thiên môn sau thế giới kia, chẳng phải là cũng rất cổ quái? Bọn họ đều hẳn là chết tại Thiên Môn trấn lân cận mới đúng! Vì sao bọn họ nội tâm trở về thân thể nhưng chết tại khác biệt địa phương?"

Hắn lúc trước không có cẩn thận nghĩ tới vấn đề này, bây giờ muốn tưởng tượng, đột nhiên điểm khả nghi rậm rạp.

Càng thêm cổ quái chính là, Khúc bá là tại trộm lấy tiên đồ trở về trên đường, bị Tiên kiếm giết chết!

Nói cách khác, hắn cũng không phải là chết tại Thiên Môn trấn kịch biến thời điểm, mà là chết tại kịch biến sau đó!

"Nói cách khác, Khúc bá bọn họ khả năng lén qua thành công, đi vào thế giới kia, Bắc Miện trường thành sau lưng thế giới. Cũng chính là Huỳnh Hoặc tinh bốn đại tiên cung tế đàn hóa thành chìa khoá, mở ra thế giới này!"

Tô Vân trong đầu như điện quang hỏa thạch cho ra cái này kinh người kết luận: "Bọn họ lén qua đến nơi này, là tới trộm lấy bảo vật! Khúc bá trộm lấy tiên đồ, như vậy La đại nương ý định trộm lấy cái gì?"

Trước mặt hắn là một trương bệ thờ, bệ thờ bên trên dựng một cái sáng sủa kiếm quang, như nước lẳng lặng đứng ở đó, mũi kiếm hướng xuống, chuôi kiếm hướng lên trên, hơi hơi chuyển động.

Làm cây kiếm này chuyển động thời điểm, Tô Vân lập tức nhìn thấy trong kiếm quang thể hiện ra lần lượt thế giới, thanh kiếm kia treo ở nơi đó, mỗi chuyển động một khắc độ, lại chiếu rọi một cái thế giới.

Nó chuyển động một vòng, không biết bao nhiêu khắc độ, chiếu rọi không biết bao nhiêu cái thế giới, giống như là tại Tuần sát!

"Thiên môn sau Tiên kiếm…"

Tô Vân làn da run rẩy, da đầu run lên, hầu như nhịn không được muốn chạy trốn, cái kia đứng lại bệ thờ bên trên kiếm quang, chính là tạo thành Thiên Môn trấn kịch biến chiếc kia

Tiên kiếm, cũng là vô số lần xuất hiện tại ác mộng của hắn bên trong Tiên kiếm!

Hiện nay, cái này miệng chân chính Tiên kiếm liền như thế trôi lơ lửng ở Tô Vân trước mặt, để hắn cổ họng phát khô, tứ chi như nhũn ra, nơm nớp lo sợ, muốn chạy trốn, lại không có một chút lực lượng.

"La đại nương ý định trộm lấy, là thanh kiếm tiên này! Nàng chính là chết tại Tiên kiếm uy lực bên dưới! Bên trong cung điện này nhiều như vậy thi thể, chẳng lẽ nói đều là chết tại Tiên kiếm phía dưới mọi người? Chờ một chút, thanh kiếm tiên này vì sao không có giết ta?"

Tô Vân đột nhiên tỉnh ngộ lại: "Lần này là ta mở ra cổ xưa tế đàn, tế tự Tiên kiếm, Tiên kiếm tự nhiên sẽ không giết ta!"

Tứ chi của hắn nhất thời lại tràn đầy lực lượng, đầu óc phát triển mở ra.

Cùng lúc đó, chỉ nghe một tiếng ầm vang tiếng vang, Thần Đồ phá tan cuối cùng một tòa đại điện, giết ra mê cung, đi tới tế đàn lân cận.

Thạch Trấn Bắc bày ra mê cung nhất thời sụp đổ, từng cái tiểu nhân nhi rưng rưng thu dọn đổ nát thê lương, có gào khóc, có quỳ gối yên lặng rơi lệ.

Phía sau, Phi Liêm chấn động đầu to phía sau cánh, từ những lũ tiểu nhân này bên trên không bay qua, la lên: "Ranh con, lần này ngươi không đường có thể trốn a? Ngươi đem đỉnh đầu của ta xương đặt ở chỗ đó? Còn có cơ thể ta, bị ngươi giấu ở nơi nào… Đây là cái gì?"

Phi Liêm vẫy cánh, rơi vào Hắc Hổ trên đầu, chỉ thấy phía trước trung ương tế đàn, ánh sao lăn tăn, Tô Vân cùng Thạch Trấn Bắc trước người đứng sừng sững lấy một trương cổ xưa bệ thờ, bệ thờ bên trên treo lấy một cái sáng loáng kiếm quang.

Bởi vì không gian bị kéo đến rất gần, cho nên cũng không hiển lộ ra toà kia kỳ lạ đại điện toàn bộ, bọn họ chỉ có thể nhìn thấy là ở tại một cái kiến trúc nội bộ.

Thần Đồ cười lạnh, Hắc Hổ giẫm lên cầu dài từng bước một đến gần.

Tô Vân cười ha ha, đột nhiên thò tay bắt lấy Tiên kiếm, thản nhiên nói: "Thần Đồ, Phi Liêm, các ngươi còn không trốn đi ư? Các ngươi hiện tại chạy trốn, vẫn còn kịp."

Phi Liêm không cần nghĩ ngợi, vỗ cánh mà lên, xoay người lại trốn.

Thần Đồ sắc mặt lạnh lùng, giơ tay lên bắt lấy cái này đầu to sau cánh, Phi Liêm la lên: "Bắt ta làm gì? Hắn cho chúng ta cơ hội, chúng ta mau trốn chạy mới là!"

Thần Đồ tức nói: "Hắn để ngươi chạy ngươi liền chạy? Phi Liêm, đầu óc ngươi bị hư ư?"

Hắn cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy Phi Liêm chỉ còn lại có đầu to, đầu còn không có sọ não, hơn nữa óc trừ bỏ bị Ứng Long sừng xuyên qua, còn bị bản thân bắn mấy mũi tên, bụi gai mọc đầy đầu.

Thần Đồ hừ lạnh một tiếng, thầm nghĩ: "Phi Liêm quả nhiên đầu óc bị hư."

Hắc Hổ đi thẳng về phía trước, Phi Liêm cũng tỉnh ngộ lại, la lên: "Thì ra là thế! Ta kém chút so với bị hắn lừa!"

Tô Vân mặt mỉm cười, thản nhiên nói: "Các ngươi còn không trốn đi? Ta sợ ta thu lại không được tay…"

Hắn vừa dứt lời, đột nhiên bên trên trường mâu châm nhỏ ông một tiếng bay lên, từ châm nhỏ biến thành trường mâu, răng rắc răng rắc xoay tròn, trường mâu toàn thân hiện ra đủ loại huyền diệu đường vân, uy năng mãnh liệt!

Cái này trường mâu bộc phát ra thần uy thật là cái thế vô song, Thần Đồ cùng Phi Liêm sắc mặt kịch biến, bậc này tính linh thần binh uy lực là bọn họ trước đây chưa từng gặp!

Cái kia trường mâu chính là đâm chết rồi Hỏa Đức Thần Quân trường mâu, giống như là cảm ứng được Tô Vân đám người khí cơ, liền muốn giết người!

Tô Vân không chút nghĩ ngợi chính là một kiếm vung tới, kiếm quang trong tay khẽ động, nhất thời ngập trời thần uy giống như là triều cường giống như lui đi, biến mất không còn tăm tích!

"Coong!" "Coong!"

Cái kia trường mâu gãy thành hai đoạn, rơi xuống trên mặt đất.

Phi Liêm hét lên một tiếng, vội vàng nói: "Thần Đồ, chúng ta có thể chạy a?"

Thần Đồ không đáp, phía sau hắn, một tòa tiên cung đột nhiên hơn nửa một bên kiến trúc nghiêng nghiêng trượt xuống, ầm ầm từ tế đàn bên trên rơi xuống, đập vào phía dưới không biết dày bao nhiêu tro tàn bên trong.

Phi Liêm nhìn thấy càng xa xôi, ước chừng có ở bên ngoài hơn trăm dặm, một đạo gác ở trên bầu trời tối tăm mờ mịt cầu mây đột nhiên vô thanh vô tức vỡ ra.

Hắn lại nhìn thấy, bọn họ đi vào địa phương, toà kia quang môn tại yên diệt, đổ sụp, giống như là bị cái gì sắc bén cực kỳ đồ vật đảo qua đồng dạng, cũng là vô thanh vô tức vỡ ra.

Phi Liêm sởn tóc gáy, lung lay Thần Đồ, la lên: "Ta đầu óc là không tốt, nhưng bây giờ, chúng ta thật muốn bỏ chạy!"

Thần Đồ nửa gương mặt trượt xuống, lộ ra da mặt ở dưới xương cốt cùng máu thịt.

Ngay sau đó hắn nửa cái đầu xương cũng tuột xuống.

Thi thể của hắn từ Hắc Hổ trên lưng trượt xuống, ngã ở bên rìa tế đàn.

Phi Liêm trong lòng một mảnh lạnh giá: "Chết… Chết rồi? Không thể! Chúng ta là Ma Thần, nguyên khí bất diệt ta bất diệt Ma Thần! Làm sao có thể liền như thế chết đi?"

Nhưng mà thật sự là hắn cảm ứng được, Thần Đồ thiên địa nguyên khí tiêu tán, Thần Đồ nội tâm cũng yên diệt.

Tô Vân một kiếm kia căn bản chưa chém ở trên người hắn, nhưng mà một kiếm này uy năng tại phá hủy trường mâu sau đó, chém giết Thần Đồ, còn san bằng một tòa tiên cung, chặt đứt mấy đạo cầu mây, phá hủy trở về Huỳnh Hoặc quang môn!

Tô Vân cũng là ngây dại, hắn căn bản không biết mình một kiếm này uy lực có kinh khủng như vậy, càng phải nói, Tiên kiếm uy lực có kinh khủng như vậy!

Đột nhiên, Phi Liêm quát to một tiếng, chấn động sau đầu cánh, hốt hoảng bỏ chạy.

Cái kia Hắc Hổ cũng kinh hô một tiếng, đi theo Phi Liêm xa xa bỏ chạy.

Tô Vân trong tay Tiên kiếm từ từ ảm đạm, cùng hắn sau lưng toà kia thần bí đại điện cùng một chỗ từ từ giấu đi, biến mất. Hắn hiến tế lực lượng, chỉ cho phép Tiên kiếm xuất hiện thời gian ngắn như vậy.

Nơi xa cầu mây cùng quang môn đổ sụp âm thanh lúc này mới truyền vào Tô Vân trong tai.

"Đại sư huynh, ngươi có thể sửa tốt toà kia quang môn ư?" Tô Vân hỏi.

Thạch Trấn Bắc lắc đầu.

Tô Vân nhặt lên hai cái mâu gãy, chân đạp dày nặng tro tàn, nhìn xa quang môn, nói: "Nếu như không sửa được, chúng ta chỉ có thể đi một con đường khác. Đại sư huynh, ngươi biết mảnh này tro tàn chi địa là địa phương nào ư?"

Thạch Trấn Bắc lắc đầu.

"Nơi này là Thiên môn chợ quỷ, ta tới qua nơi này."

Tô Vân ánh mắt sâu xa, sắc mặt bình tĩnh nói: "Ta đi vào phù văn chi sau tường, bị phủ bụi trí nhớ bên trong, có một đoạn con đường chính là đi tại dạng này bầu trời xám xịt bên dưới. Một mực đi lên phía trước. Ta sẽ dẫn lấy ngươi đi ra…"

—— —— Trạch Trư đi tham gia tiết kiệm lưới cùng nhau giải quyết chuyện biết, gặp được mấy vị tác giả bằng hữu, có nga là lão ngũ, Nguyệt Quan cùng nhâm oán, Trạch Trư mặt dạn mày dày cọ xát bữa cơm, trở về gõ chữ lúc đã trễ rồi, hướng mọi người nói tiếng thật xin lỗi.

Chương 329 : Bắc Miện trường thành dưới chân

Chương 329: Bắc Miện trường thành dưới chân

Yến Khinh Chu, Y Triêu Hoa đám người khẩn trương tu bổ lòng đất tế đàn, ý đồ lần nữa mở ra quang môn.

Nhưng mà Tô Vân một kiếm kia tạo thành phá hoại quá lớn, để địa cung tám tòa tế đàn đều bị phá hư, nếu như có Thạch Trấn Bắc tại, còn có thể trong khoảng thời gian ngắn chữa trị, nhưng mà không có Thạch Trấn Bắc, bọn họ đối mặt quy mô to địa cung, chỉ có thể vô ích than thế nhưng.

"Chữa trị địa cung, cho dù có đầy đủ công tượng cùng sĩ tử, cũng cần thời gian năm, sáu năm. Thời gian năm, sáu năm, chỉ sợ bọn họ đã sớm chết đói."

Yến Khinh Chu đám người một lòng càng ngày càng nặng.

Một bên khác, Tô Vân cùng Thạch Trấn Bắc chỉ chờ hai ngày thời gian, hai ngày sau đó, Tô Vân cùng Thạch Trấn Bắc lên đường, dọc theo tro mênh mông con đường đi tới.

Tro tàn phô thiên cái địa, như là tuyết lớn phiêu diêu.

"Tro tàn là thiên địa nguyên khí sa đoạ sau lắng đọng."

Tô Vân cắt xuống một khối quần áo bịt lỗ mũi, giơ bàn tay lên, tiếp lấy một mảnh tro tàn, nghi ngờ nói: "Như vậy những này tro tàn là từ đâu thổi tới?"

Qua không lâu, bọn họ lại thấy được tro tàn nguồn gốc, tại đây con đường hai bên, xuất hiện từng khỏa tinh cầu khổng lồ, cũng là tối tăm mờ mịt màu sắc.

Tro tàn chính là từ những tinh cầu kia hướng bên này thổi tới, thổi tới con đường này bên trên.

Những tinh cầu này bên trên thiên địa nguyên khí đã sa đoạ, tinh cầu cũng rơi vào tĩnh mịch, không có nửa điểm sinh cơ.

Đây là một đầu cực kỳ rộng lớn con đường, không biết là người phương nào lát thành, đi ở đây từng khỏa tinh cầu hướng phía sau bọn họ lui đi.

Nơi này không phân biệt sắc trời, Tô Vân lấy bản thân hoàng chung tới tính giờ, hắn Linh giới bên trong có đồ ăn cùng uống nước, lần này đom đóm hành trình, đồ ăn cùng uống nước là tất cả mọi người chuẩn bị đồ vật.

"Mã đô đô, đồ tha tha!"

Thạch Trấn Bắc bên người, là tinh lực dồi dào kiến trúc tiểu nhân nhi, vừa đi vừa xây nhà, bọn họ đem tro tàn phôi thành gạch, đi một đường đóng một đường.

Oánh Oánh bay ra ngoài, cùng bọn hắn cùng một chỗ xây nhà.

Tô Vân quay đầu, chỉ thấy bọn họ đóng ra một đầu liên miên chập trùng tường thành, không khỏi giật mình.

"Đại sư huynh, trường thành, là dùng tới làm cái gì?" Tô Vân hỏi.

Người câm đại sư huynh tiểu bút quái đang muốn tại giấy cứng bên trên viết đáp án, lại thấy Oánh Oánh chỉ huy kiến trúc lũ tiểu nhân đánh lên, một nhóm kiến trúc tiểu nhân canh giữ ở trên tường thành, một nhóm dưới thành, hướng trên thành xung phong liều chết.

"Trường thành nếu là chống cự ngoại địch, như vậy Bắc Miện trường thành muốn chống cự địch nhân là ai?" Tô Vân

lại hỏi.

Thạch Trấn Bắc bút quái dừng lại, hắn không cách nào trả lời Tô Vân vấn đề này.

"Chẳng lẽ chống cự chính là tro tàn ư?"

Tô Vân vẫn là khó hiểu: "Vẫn là nói Bắc Miện ngoài trường thành có hung ác tàn bạo kẻ xâm lược? Lại hoặc là nói, Bắc Miện trường thành ngăn cản là muốn thành tiên người…"

Không ai có thể trả lời hắn vấn đề này, chỉ có tro tàn phong từ hai bên tinh cầu thổi tới.

Hắn tại Bá Sơn quận tro tàn trong thần điện, còn chứng kiến Bắc Miện trường thành nghiêng đổ tro tàn, hủy diệt thế giới tình cảnh, thì càng để cho người ta nhìn không thấu.

Bọn họ đi hơn mười ngày, kiến trúc tiểu nhân nhi cũng không giống lúc trước như vậy tinh lực dồi dào.

Bọn họ ủ rũ, mặt ủ mày chau đi lên phía trước, có thì leo đến Thạch Trấn Bắc gùi sách bên trong, có dứt khoát chui vào bản vẽ bên trong, cho mình đóng một tòa bốn mặt tường nhà ngồi xổm ở bên trong ngây người.

Liền xem như Oánh Oánh nắm nắm tay nhỏ, hướng bọn hắn hô to "Mã đô đô", bọn họ cũng không đánh nổi hoạt bát tới.

Đầy trời tro tàn, quá bị đè nén.

Tô Vân thì thử nghiệm mở ra Thiên Đạo lệnh, ý đồ đem Oánh Oánh đưa về Thiên Đạo viện, nhưng mà Thiên Đạo lệnh ở đây không phản ứng chút nào.

Bọn họ tiếp tục tiến lên, đồ ăn cùng uống nước đã tiêu hao một phần ba, mà con đường này vẫn như cũ đằng đẵng vô tận.

Đột nhiên, trên đường xuất hiện một cái cao lớn bóng ma, như là một tòa gò nhỏ lăng.

Tô Vân thôi thúc thần thông đẩy ra phía ngoài tro tàn, nhìn thấy tro tàn bên dưới là một bộ khung xương.

"Là Hắc Hổ khung xương!"

Oánh Oánh lấy làm kinh hãi, thất thanh nói: "Có cái gì quái vật ăn hắn!"

"Hẳn là Phi Liêm ăn hắn."

Tô Vân nhìn về phía trước, nói: "Phi Liêm ngay ở phía trước. Đối với con đường này, hắn hẳn là cũng có chỗ nghe nói. Nhìn tới chúng ta đi con đường không có sai."

Hắn phấn khởi hoạt bát, tiếp tục tiến lên, nói: "Nếu là vẫn như cũ tìm không được Thiên môn chợ quỷ, như vậy ta lại thả ra ta liên quan tới Thiên môn chợ quỷ trí nhớ."

Oánh Oánh trong lòng nghiêm nghị, biết hắn lời nói bên trong ý nghĩa.

Tô Vân lúc nhỏ liên quan tới Thiên môn chợ quỷ trí nhớ, nhưng thật ra là cùng Khúc bá đám người cùng một chỗ đi vào chợ quỷ bắt Thần Ma phong ấn Thần Ma trải qua, cái kia đoạn trí nhớ bị Khúc bá đám người dùng để trấn áp Thần Ma.

Phóng thích đoạn này trí nhớ, loại trừ sẽ để cho Tô Vân nhớ lại cái kia đoạn bi thảm tuế nguyệt bên ngoài, chỉ sợ sẽ còn thả ra mấy tôn Thần Ma đi ra.

Lại qua mấy ngày, bọn họ gặp được khổng lồ tro tàn đá, giống như là dãy núi đồng dạng to lớn, tro tàn trong đá truyền đến Thần Ma khí tức.

Tô Vân cùng người câm Thạch Trấn Bắc từ bên cạnh đi qua, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy toà này tro tàn đá mọc ra ba viên đầu, hướng về phương hướng khác nhau. Nó cường tráng

thân thể mọc ra sáu đầu cánh tay, trên người bao trùm lấy lân phiến, to lớn bọ cạp thân thể, sau lưng còn mọc ra thật dài đuôi câu.

Nó giống như là do tro tàn điêu khắc thành tượng thần, nhưng tro tàn trong đá truyền đến Thần Ma khí tức lại là cực kỳ chân thực, cực kỳ cường đại!

"Khí tức người sống…"

Chờ đến Tô Vân bọn họ đi rồi, cái kia to lớn tượng thần chậm rãi khôi phục, tối tăm nội tâm ý thức trên không trung chấn động một chút: "Hình như là cái kia bắt được chư thần chư ma em bé, hắn lại trở về. Hắn trở về làm cái gì…"

Tô Vân tiếp tục tiến lên, bọn họ đồ ăn cùng uống nước càng ngày càng ít, trên đường gặp phải tro tàn đá tượng thần từ từ nhiều, những này Thần Ma tượng tư thế khác nhau, chủng loại phong phú.

Tô Vân đã từng dừng lại, quan sát những này Thần Ma pho tượng, phát hiện cùng triều thiên khuyết bên trên Thần Ma cũng không tương đồng. Triều thiên khuyết bên trên Thần Ma có cố định chủng loại, như Ứng Long, kỳ lân.

Thiên môn chợ quỷ hiện lên lúc, Thiên môn bên trên xuất hiện hình vẽ ấn ký cũng vừa vặn là cái này chín mươi sáu loại.

"Khúc bá bọn họ mang theo chúng ta tới đến nơi đây bắt giữ Thần Ma, hẳn là tham khảo chợ quỷ Thiên môn tới bắt giữ."

Tô Vân trong lòng giật mình: "Như vậy những này tro tàn đá tượng thần là…"

Thần Ma pho tượng không nhúc nhích, ngẫu nhiên toát ra khí tức vô cùng cường đại, tựa hồ là đang cảnh cáo hắn, để hắn không cần hành động thiếu suy nghĩ.

“Bọn họ tại đề phòng ta, còn hơn nhiều ta đề phòng bọn họ!”

Tô Vân dở khóc dở cười, thầm nghĩ: “Hơn phân nửa là Khúc bá bọn người ở tại nơi này bắt giữ Ứng Long, Thao Thiết, đem bọn hắn nhét vào ta mi tâm lúc, bị hắn bọn họ chú ý tới.”

Tinh thần hắn đại chấn, Khúc bá đám người đã đến nơi này, cũng liền mang ý nghĩa bọn họ khoảng cách chợ quỷ lối vào đã không xa!

Những này Thần Ma đi vào Thiên môn chợ quỷ, nhưng lại không cách nào vượt qua Bắc Miện trường thành, bọn họ tiếp cận Tiên giới, có thể kéo dài tuổi thọ, đành phải lựa chọn ở đây ngủ say.

Tô Vân nhìn nhìn bản thân Linh giới, Linh giới bên trong đã không có đồ ăn, chỉ còn lại có một chút uống nước.

Người câm sư huynh Thạch Trấn Bắc lấy ra một chút đồ ăn đưa cho hắn, lộ ra thật thà tươi cười, hắn sách quái cùng bút quái chần chừ một chút, tại lá bài bên trên viết: “Ta Linh giới bên trong còn có rất nhiều.”

Bọn họ tiếp tục tiến lên, mỗi khi Tô Vân đói khát lúc, Thạch Trấn Bắc lại tức thời đưa tới đồ ăn.

Hơn mười ngày đi qua, Thạch Trấn Bắc đói đến té bất tỉnh.

Thạch Trấn Bắc bút quái cùng sách quái từ hắn Linh giới bên trong lấy ra cuối cùng đồ ăn, Tô Vân nhìn nhìn, chỉ đủ bọn họ bốn năm ngày dùng.

Tại Tô Vân cứu trợ bên dưới, Thạch Trấn Bắc ung dung tỉnh lại, cái này thật thà đại hán nhìn nhìn đồ ăn, vẻ mặt buồn bã.

Oánh Oánh cũng không có khí lực nói chuyện, ngồi tại Tô Vân đầu vai, bị tro tàn vùi lấp, dường như cũng muốn hóa thành nho nhỏ tro tàn tượng đá.

Tô Vân khống chế bản thân ăn uống, ỷ vào thân thể so những người khác mạnh mẽ, cưỡng ép chống đỡ tiến lên.

Lại qua hai ngày, bọn họ đi qua một cái tượng đá bên cạnh, cái kia tro tàn tượng đá là một viên to lớn đầu, đầu sau mọc ra hai tấm cánh, cánh ôm ở cùng một chỗ, bảo vệ khuôn mặt.

"Là Phi Liêm."

Tô Vân thu về ánh mắt, trong lòng yên lặng nói: "Hắn đi tới nơi này, không nhìn thấy phần cuối, không còn hy vọng, cho nên hóa thành tượng đá."

Hắn quay đầu nhìn phía sau, người câm sư huynh Thạch Trấn Bắc đã không cách nào đi tới, trong cơ thể hắn huyết dịch còn tại di động, nhưng da thịt đã bị tro tàn đá đồng hóa.

Sách của hắn cái sọt bên trong, kiến trúc các tí hon biến thành từng cái tro tàn tượng đá, thậm chí liền trong bản vẽ tiểu nhân cũng biến thành tối tăm mờ mịt màu sắc.

"Đừng mất đi tất cả hi vọng, ta có thể mang các ngươi đi ra ngoài. Oánh Oánh, ta cảm thấy nhanh đến chợ quỷ…"

Tô Vân nhìn nhìn đầu vai, Oánh Oánh hai tay chống cằm, biến thành tro tàn tượng đá.

Tô Vân không nói thêm gì nữa, dùng thần tiên thừng trói lại Thạch Trấn Bắc, một đường hướng về phía trước kéo đi.

Dần dần, chỉ thấy con đường này hai bên nhiều thêm rất nhiều lầu vũ cung điện bóng ma, mông lung, giống như là cũng không tồn tại đồng dạng.

Những cái kia lầu vũ trong cung điện có lờ mờ thân ảnh, giống như quỷ mị đứng ở nơi đó, chợt ẩn hiện ra.

Chỉ thấy những cái kia lầu vũ trong cung điện thân ảnh có không có mặt mũi, có tứ chi không trọn vẹn, có giống như là tùy thời biến mất đồng dạng.

"Oánh Oánh, tỉnh lại, mau nhìn, đó là bị lãng quên nội tâm."

Tô Vân tự nhủ: "Bọn họ khi còn sống cũng đều là ghê gớm cường giả, làm qua long trời lở đất sự tích, bọn họ qua đời sau đó, tại nào đó trong đoạn thời gian còn có người nhớ kỹ bọn họ, tế điện bọn họ. Nhưng mà thời gian quá xa xưa, từ từ, bọn họ lại bị người đời quên lãng."

Oánh Oánh không nói gì, con mắt một mảnh chỗ trống.

Bị lãng quên nội tâm, sẽ bị đưa đến Thiên môn chợ quỷ chỗ sâu nhất, biến thành cô hồn dã quỷ.

Nếu như có người tại bản độc nhất trong cổ thư, hoặc là cổ mộ sụp đổ trên tấm bia đá, đọc được chuyện xưa của bọn hắn, thân hình của bọn hắn liền sẽ như ẩn như hiện, nội tâm liền sẽ linh hoạt một chút.

Nếu như có người đọc được bọn họ lưu lại viết, bọn họ liền sẽ từ từ lộ ra chân thực.

Nhưng mà tinh thần của bọn hắn đã đánh rơi tại năm ngàn năm tuế nguyệt bên trong, liền xem như lưu lại tác phẩm, lưu lại bia mộ, cũng không có người tìm hiểu chân chính bọn họ, bởi vậy tứ chi trở nên không trọn vẹn.

"Chúng ta đến chợ quỷ, các ngươi nhìn, không trung không có bao nhiêu tro tàn."

Tô Vân ngẩng đầu lên, phiêu phiêu dương dương tro tàn từ từ ít, nhưng mà bọn họ đồ ăn cùng uống nước cũng tại hai ngày trước đoạn tuyệt.

Tô Vân đói đến đầu óc ngất đi, thân thể của hắn cứ việc mạnh mẽ, nhưng mà tại thiên địa nguyên khí hóa thành tro tàn địa phương, hắn thân thể mạnh mẽ không có bất kỳ cái gì bổ sung, chỉ có thể dựa vào tiêu hao thân thể năng lượng để duy trì.

Hắn nhìn về phía trước, vô biên chợ quỷ kiến trúc hình bóng lay động, không nhìn thấy phần cuối, không nhìn thấy ngọn nguồn.

Chợ quỷ sở dĩ thần bí, cũng không phải là bởi vì những này sắp biến mất quỷ thần, mà là chợ quỷ so mê cung còn muốn phức tạp con đường!

Năm ngàn năm đến, ở nơi này nội tâm thực sự quá nhiều, nếu như không biết đường, đi tới chết chạy không thoát chợ quỷ!

Tô Vân dừng bước lại, nội tâm đi vào phù văn chi tường.

Hai ngày sau, Tô Vân nội tâm trở về, bịt kín cặp mắt của mình, kéo lấy Thạch Trấn Bắc tượng đá run rẩy đi lại tại chợ quỷ bên trong.

Trí nhớ của hắn không ngừng hồi tưởng, dần dần nhớ ra Khúc bá, La đại nương đám người mang theo bản thân từ chợ quỷ bên trong đi qua con đường.

Một đầu hoàn chỉnh con đường xuất hiện tại trong đầu của hắn, Thiên môn chợ quỷ địa lý đồ từ từ rõ ràng đánh tới.

Thân thể của hắn càng ngày càng suy yếu, nhưng mà vẫn như cũ máy móc bước chân, đâu vào đấy tiến lên.

Đỉnh đầu của hắn, hoàng chung đâu vào đấy vận chuyển, phảng phất hiện tại khống chế Tô Vân thân thể không còn là chính hắn, mà là chiếc hoàng chung này.

Qua không biết bao lâu, Tô Vân gầy như que củi, cuối cùng đi tới trong đầu Thiên môn chợ quỷ trên đường phố.

Hắn bỏ xuống Thạch Trấn Bắc, trong đầu truyền tới một âm thanh: "Tiểu quỷ, đừng quên ngươi đối với chúng ta hứa hẹn, chúng ta trả lại cho ngươi đoạn này trí nhớ, ngươi phải phóng thích chúng ta…"

Đó là Thần Ma âm thanh, hắn cùng bị trấn áp tại chợ quỷ trí nhớ bên trong Thần Ma đã đạt thành thoả thuận, phóng thích bọn họ, bọn họ trả lại cho mình đoạn này trí nhớ!

"Các ngươi yên tâm, ta chắc chắn hết lòng tuân thủ hứa hẹn, tuyệt không nuốt lời…"

Tô Vân bàn tay run rẩy, chậm rãi gỡ xuống che mặt quần áo rách, phía trước Thiên môn chợ quỷ khu phố đập vào mi mắt.

Tô Vân muốn rơi lệ, nhưng mà trong hốc mắt nhưng khô cạn đến không có nước mắt.

"Oánh Oánh, người câm sư huynh, các ngươi mau tỉnh lại, chúng ta trở về, ta tìm tới Thiên môn!"

Từng tôn quỷ thần chậm rãi tại hai bên đường phố xuất hiện, tối nay là mùng bảy, mùng bảy tháng mười, khoảng cách Tô Vân bọn họ đi vào quang môn về sau, đã qua nửa tháng.

"Tiểu Vân!"

Một tôn quỷ thần nhận ra Tô Vân, vừa mừng vừa sợ: "Thật sự là Tiểu Vân! Hắn trở về!"

Thiên môn chợ quỷ nhất thời náo nhiệt lên.

Chương 330 : Kim thân thành thần đạo

Chương 330: Kim thân thành thần đạo

Đông lăng.

Tô Vân lẳng lặng hô hấp thổ nạp, chỉ thấy lăng bên trong trong cung điện dị tượng tầng ra, bảy mươi hai động thiên lơ lửng giữa không trung, không ngừng biến hóa, theo trong động thiên vách tường lạc ấn đủ loại Thần Ma hình thái, động thiên bên trong xông ra nguyên khí cũng theo đó biến hóa.

Mà tại động thiên phía dưới có một đạo Thiên Uyên, sâu không lường được, có ly châu tại Thiên Uyên chỗ sâu nhất nổi lên.

Viên kia ly châu chính là Tô Vân nội tâm cùng chân nguyên dung hợp mà thành, ly châu giờ phút này đang bị một đầu to lớn Chúc Long ngậm trong miệng, mà cái kia Chúc Long thì uốn quanh tại một cái hoàng chung phía trên.

Tại Chúc Long ngậm châu uốn quanh hoàng chung dị tượng phía sau, là vũ trụ tinh không, chân chính Chúc Long uốn quanh tại Chung sơn bên trên, trong miệng ngậm lấy ngân hà hạch tâm giống như minh châu.

Tô Vân trở lại Thiên Thị Viên đã năm ngày, hắn lúc đến suy yếu vô cùng, thân thể suy kiệt, hầu như không cách nào tỉnh lại. Thiên môn chợ quỷ bày quầy bán hàng bầy quỷ thần đem hắn đưa xuống tới, Đông lăng chủ nhân đem hắn tiếp vào Đông lăng bên trong điều dưỡng.

Mấy ngày nay, thân thể của hắn từ từ khôi phục, hô hấp thổ nạp, dẫn dắt thiên địa nguyên khí tu luyện. Từ lúc hắn nhìn thấy Chúc Long ngậm châu một màn kia, lại không ngừng quan tưởng, đem bản thân nội tâm cùng chân nguyên ngưng tụ hình thành ly châu giấu ở Chúc Long trong miệng tu luyện.

Hắn nhất thời cảm giác được tu vi của mình không ngừng tăng lên, thân thể tốc độ khôi phục cũng càng lúc càng nhanh.

Chờ đến hắn từ từ tán đi thiên địa nguyên khí, Đông lăng chủ nhân đi loanh quanh Thiên Thị Viên xa giá vừa vặn trở về, Tô Vân tiến ra đón, chỉ thấy Oánh Oánh từ một thớt Long Tương trên lưng bay xuống.

Tiểu sách quái vẫn như cũ có chút phấn khởi, nàng đi theo Đại Đế đi loanh quanh thiên hạ, thật là oai phong lẫm liệt, đương nhiên, đây chỉ là mượn Đông lăng chủ nhân uy phong.

Dù vậy, Oánh Oánh cũng là thoả mãn.

Một bên khác, người câm đại sư huynh Thạch Trấn Bắc cũng dẫn theo rất nhiều kiến trúc tiểu nhân nhi, đem Đông lăng sửa chữa một lần. Đông lăng mặc dù là Đế lăng, nhưng lại lâu năm không tu sửa, Thạch Trấn Bắc dù sao cũng là Lâu Ban đại đệ tử, sửa chữa Đông lăng đối với hắn mà nói cũng không phiền phức.

Bọn họ cũng không chết tại Bắc Miện trường thành bên dưới.

Cái gọi là không còn hy vọng, chỉ chính là bọn họ tình hình lúc đó.

Bọn họ hoàn toàn tuyệt vọng, không còn hy vọng, thân thể cùng tro tàn đồng hóa, hóa thành hai tôn tro tàn tượng đá, nhưng mà Tô Vân cũng không từ bỏ bọn họ, vẫn như cũ ra sức đem bọn hắn lôi ra Bắc Miện trường thành cùng Thiên môn chợ quỷ.

Nếu như bọn họ nội tâm cùng thân thể đồng hóa, như vậy lại thật không cứu nổi, nhưng cũng may Tô Vân một mực không hề từ bỏ, cho bọn hắn lưu lại hi vọng cuối cùng.

Cuối cùng, Tô Vân đem bọn hắn nội tâm đánh thức, bọn họ cũng lại đều tự hồi phục lại, cho dù là những cái kia hóa đá kiến trúc lũ tiểu nhân cũng hồi phục lại.

Trong bọn họ bị hao tổn nghiêm trọng nhất vẫn là Tô Vân, Tô Vân lặn lội đường xa, càng về sau tại không có đồ ăn cùng uống nước dưới tình huống, gần như là liều mạng tiêu hao bản nguyên một đường hướng về phía trước.

Đông lăng chủ nhân nhìn thấy hắn lúc, hầu như cho là hắn không sống được, không nghĩ tới Tô Vân tại cảm ứng được thiên địa nguyên khí về sau, lại hấp thu nhanh chóng thiên địa nguyên khí, để khô cạn nội tâm khôi phục nhanh chóng.

Hắn nội tâm thân thể song tu, để hắn nội tâm đang nhanh chóng khôi phục đồng thời, thân thể cũng đang nhanh chóng khôi phục, không khỏi khiến Đông lăng chủ nhân cũng tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Đặc biệt là Tô Vân lần này trải qua sinh tử rèn luyện, tu luyện tới Nguyên Động cảnh giới đại thành, càng là tìm hiểu ra Chúc Long ngậm châu, phát triển ly châu pháp môn!

Sắc trời đem bày ra, Tô Vân hướng đông lăng chủ nhân chào từ giã, Đông lăng chủ nhân mời ở lại hắn, nói: "Ta trấn thủ nơi đây đã có hai ngàn năm trăm năm, kim thân viên mãn, sắp trở thành thần thánh. Lại quá hai ngày, chính là ta kim thân đại thành ngày, ta trở thành thần thánh về sau, liền sẽ rời đi nơi đây. Ngươi sao không lưu lại tiễn ta?"

Tô Vân giật mình, khom người nói: "Nào dám không tòng mệnh?"

Đông lăng chủ nhân cười nói: "Cảnh giới của ta không bằng Sầm bá bọn họ cao, bọn họ có thể quên đi tất cả, nội tâm phi thăng, nhưng ta không buông được, cho nên chỉ có thể dựa vào kim thân thành tựu Thần đạo. Hai ngàn năm trăm năm tu luyện, cuối cùng sắp sửa công đức viên mãn. Kim thân Thần đạo, cũng không phải là chính đạo, ngươi không cần đi con đường của ta."

Tô Vân đồng ý, ngay sau đó lại lưu tại Thiên Thị Viên.

"Đông lăng chủ nhân Thần đạo, là lấy kim thân hấp thu chúng sinh sở niệm, để cho mình lấy kim thân phương thức sống sót. Kim thân viên mãn thời điểm, hắn liền thành thần, kim thân sẽ hóa thành thân thể máu thịt."

Oánh Oánh mấy ngày nay một mực tại quan sát ghi chép Đông lăng chủ nhân kim thân chi đạo, hướng Tô Vân nói: "Hắn thành thần một khắc này, giữa thiên địa liền có hắn Đông lăng nguyên khí. Khi đó, hắn liền có thể trường sinh."

Tô Vân đối với cái này cũng không tìm hiểu, Thiên Thị Viên bên trong có không ít nội tâm đi chính là kim thân con đường, ví dụ như Văn Xương học cung cung phụng Văn Thánh Văn Xương Đế Quân, hắn cũng là ý định kim thân thành thần, chỉ tiếc kim thân bị hủy, thất bại trong gang tấc.

Trong lịch sử, Tô Vân còn chưa từng nghe nói qua có người dựa vào phương pháp này tu thành Thần Ma, Đông lăng chủ nhân có thể là đầu một cái.

"Nhưng mà như vậy cũng không phải là tiên nhân trường sinh. Thần Ma là có thọ nguyên cực hạn."

Tô Vân tỉnh ngộ lại, nói: "Ứng Long, Kỳ Lân, Đào Ngột các Thần Ma, là dựa vào tương tự phương thức tu thành Thần Ma, vẫn là từ thiên địa nguyên khí bên trong sinh ra?"

Oánh Oánh lắc đầu nói: "Vậy thì không biết. Chẳng qua ta phỏng đoán, giữa thiên địa có bọn họ thiên địa nguyên khí, bọn họ liền sẽ sống sót đi xuống. Nhưng mà, bọn họ thọ nguyên cũng có phần cuối, tuổi thọ của bọn hắn đi tới phần cuối lúc, thuộc về bọn hắn thiên địa nguyên khí sẽ biến thành tro tàn."

Tô Vân thân thể hơi chấn động, giống như là mơ hồ bắt lấy cái gì, ngẩn ở tại chỗ, rất lâu không nói gì.

Sau một lúc lâu, Tô Vân như nói mê nói: "Cái trước thế giới thiên địa nguyên khí hóa thành tro tàn, kiếp hỏa động nhiên, đem thế giới kia mai táng. Bức này cảnh tượng, cùng Thần Ma thọ nguyên đi tới phần cuối mà chết, cỡ nào giống nhau… Oánh Oánh, nếu như một cái thế giới cũng có thọ nguyên đâu?"

Oánh Oánh trợn mắt lên, ha ha nói: "Ý của ngươi là?"

Tô Vân đi tới đi lui, bỗng nhiên ngẩng đầu lên nói: "Thế giới của chúng ta cũng có thọ nguyên, thọ nguyên đi tới phần cuối, thiên địa nguyên khí liền sẽ hóa thành tro tàn, kiếp hỏa động nhiên, từ sa đoạ nguyên khí bên trong đản sinh ra mới nguyên khí! Thế giới mới tuổi thọ đi tới phần cuối, nguyên khí lần nữa hóa thành tro tàn, lại tại kiếp hỏa bên trong dựng dục ra cái kế tiếp thế giới!"

Oánh Oánh cười nói: "Tô sĩ tử, ta cảm thấy ngươi cả nghĩ quá rồi. Thế giới làm sao có thể cùng Thần Ma đồng dạng đâu? Ngươi nhìn, chúng ta tại Bắc Miện trường thành bên dưới, nhìn thấy từng cái bị tro tàn bao phủ thế giới, bọn chúng cũng không có từ sa đoạ bên trong đản sinh ra mới nguyên khí. Bọn chúng vĩnh viễn sa đoạ đi xuống."

Tô Vân khó chịu hừ một tiếng, nha đầu này còn không bằng không nói.

Chẳng qua Bắc Miện trường thành ở dưới những tinh cầu kia nguyên khí không ngừng hóa thành tro tàn, trước sau nằm ở mục nát bên trong, cũng không có đản sinh ra mới nguyên khí, cùng bọn hắn chỗ thế giới hoàn toàn khác biệt, điểm này quả thực cổ quái.

"Những thế giới này, vì sao không thể sống lại?" Tô Vân khó hiểu.

Oánh Oánh nói: "Phương tây Thiên Đình Thần Đế, hắn pháp môn cùng kim thân thành thần có chút tương tự, là mượn tín ngưỡng tới tu luyện kim thân, chẳng lẽ hắn cũng muốn thành thần?"

Tô Vân lắc đầu, nói: "Ta cảm thấy, thành thần cũng không phải là mục đích của hắn. Mục đích của hắn hẳn là trở thành vĩnh sinh mà siêu thoát tiên nhân."

Hắn phỏng đoán nói: "Thần Đế cùng Đông lăng bạn bán hàng không giống nhau, Thần Đế cũng chưa chết, bởi vậy không cần đúc kim thân. Phương tây dân chúng tế tự sẽ hóa thành trợ tăng hắn lực lượng của thân thể, để thân thể của hắn không ngừng tăng lên, đi đến Thần Ma cấp độ."

"Mà hắn từ tro tàn quái văn minh bên trong tham khảo tới pháp môn bên trong, chỉ sợ còn có mượn tế tự tu luyện nội tâm pháp môn. Hắn thân thể nội tâm kề vai sát cánh, đây là một loại khác nội tâm thân thể song tu pháp môn, cũng là một loại đại nhất thống công pháp."

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, tiếp tục phỏng đoán: "Thần Đế đại nhất thống công pháp, trình độ cực cao, nhưng mà có thể hay không đối kháng Tiên kiếm, còn là không thể biết được. Hắn cũng cần một hồi bao phủ hải ngoại chư quốc thậm chí Nguyên Sóc chiến tranh, hướng tất cả mọi người thúc đẩy phương tây Thiên Đình, để cho mình thực lực càng ngày càng mạnh!"

“Cho nên, giết chết ngăn cản chiến tranh Nguyệt Lưu Khê, Thần Đế hẳn là cũng có một phần.”

“Chân chính sát hại Nguyệt Lưu Khê hung thủ, nhưng thật ra là La Dư Tẫn, Giang Tổ Thạch, Thần Đế, Ngọc Đạo Nguyên cùng tiểu Thánh Hoàng.”

Tô Vân thản nhiên nói: “Còn Thần Đồ Phi Liêm cùng Vũ Ế, chẳng qua là động dao người mà thôi.”

Oánh Oánh nói: “Hiện tại Nguyệt Lưu Khê chết rồi, như vậy Đại Tần có hay không cái kia phát động chiến tranh rồi? Bọn họ sẽ đem Nguyệt Lưu Khê cái chết, cắm đến ai trên đầu?”

Nàng nói đến đây, nhìn Tô Vân cái trán.

Tô Vân sờ lên trán của mình.

Oánh Oánh nháy mắt mấy cái, nói: “Cắm đến Nguyên Sóc Thông Thiên các chủ trên đầu, giá họa Nguyên Sóc, phương tây các quốc gia lại có tương đồng lý do đối Nguyên Sóc dùng binh. Chia cắt Nguyên Sóc, cũng không tại lời nói bên dưới!”

Tô Vân hừ một tiếng, không có phản bác.

Oánh Oánh tiếp tục nói: “Thậm chí, phương tây các quốc gia còn có thể tiếp tục vu oan, nói là Nguyên Sóc người lan ra tro tàn bệnh, chỉ cần Thần Đế báo mộng cho dân chúng, như vậy dân chúng nhất định tin tưởng không nghi ngờ.”

Tô Vân tiếp tục hừ lạnh một tiếng, thản nhiên nói: “Tại trước khi bọn họ động thủ, ta sẽ trước đi Đại Tần Vân đô, cùng tiểu Thánh Hoàng phân cao thấp!”

Bọn họ tại Thiên Thị Viên dừng mấy ngày, cuối cùng nghênh đón Đông lăng chủ nhân kim thân viên mãn thời gian, Đông lăng bên trong, từng đạo kim quang, tụ đến, dung nhập vào Đông lăng chủ nhân trong cơ thể.

Thiên Thị Viên tất cả quỷ thần đều đi tới Đông lăng, quan sát lần này hiếm thấy trên đời kim thân thành thần.

Trên bầu trời xuất hiện đủ loại dị tượng, đủ loại thần thánh hư ảnh, hư không bên trong hiện ra đủ loại bảo vật lạc ấn, để cho người ta nhìn hoa cả mắt.

Thiên địa nguyên khí từ hư không bên trong cuồn cuộn vọt tới, chảy vào Đông lăng chủ nhân thân thể, Tô Vân thậm chí nhìn thấy Đông lăng chủ nhân giống như là biến thành một loại lạc ấn, một loại phù văn, cùng thiên địa nguyên khí tương dung!

Đây là con đường thành thần, năm ngàn năm đến, cuối cùng có người tu thành!

"Nhưng đây cũng không phải là là chân chính trường sinh."

Tô Vân cùng một đám quỷ thần tiến lên chúc mừng, trong lòng yên lặng nói: "Chân chính Đông lăng chủ nhân đã sớm chết, hiện nay thành thần Đông lăng chủ nhân, thực ra chẳng qua là hắn nội tâm, tinh thần của hắn lạc ấn. Đây là giả tạo trường sinh, bởi vậy thiên địa nguyên khí sẽ có hóa thành tro tàn mà suy vong ngày đó. Chân chính trường sinh là cái gì đây?"

Thiên Thị Viên quỷ thần bọn họ trùm xong Đế liễn, Long Tương cùng phi phượng vì tọa giá, sắp mang theo vị này Đại Đế đi xa.

Đông lăng chủ nhân mời Tô Vân đám người cùng một chỗ leo lên Đế liễn, hắn muốn đang đi tới Bắc Miện trường thành trước đó, tuần tra tứ hải, một lần cuối cùng tuần tra Nguyên Sóc.

Đế liễn bên trên, Tô Vân nhìn thấy Nguyên Sóc tốt đẹp non sông, Đông lăng chủ nhân mang theo bọn họ xuyên qua năm mươi sáu châu ba trăm sáu mươi quận huyện núi sông, từ quần

sơn ở giữa chạy qua, xuyên qua Nguyên Sóc ngàn vạn bảo địa, từ bảo khí tản ra trong sương mù xuyên qua, bảo vật dị tượng choáng váng con mắt.

Bọn họ từ mênh mông cuồn cuộn chảy xiết đi về hướng đông đại giang sông lớn bên trên chạy qua, nhìn thấy Ngư Long tại trong sông vũ động, từ trên mặt hồ bay qua, từ Bắc Hải bên trên chạy qua.

Buổi sáng thời điểm Đế liễn đi vòng Tây đô, Đông đô, đến sập tối lại vượt qua mấy chục vạn dặm đi tới Lĩnh Nam, Tô Vân cùng tro tàn xưởng xưởng đốc Cầu Thủy Kính uống trà nói chuyện, đến đêm khuya lại đi tới Đông hải.

Ngày thứ hai bình minh, Đông lăng chủ nhân Đế liễn dừng ở Đại Tần trên bến tàu, Long Tương tiễn Tô Vân, Thạch Trấn Bắc đám người xuống xe.

Đông lăng chủ nhân tại Đế liễn bên trên cùng hắn phất tay: "Ta phải đi Bắc Miện trường thành, đi theo cựu thánh tung tích, nếu như có thể nhảy vọt trường thành, nói không chừng tương lai còn có cơ hội gặp mặt!"

Tô Vân xá dài tới đất, lúc ngẩng đầu lên, Đế liễn cùng Đông lăng chủ nhân đã không thấy tăm hơi.

"Tô sĩ tử, chúng ta bây giờ đi đâu?" Oánh Oánh hỏi.

"Đi Vân đô, hoàng thành."

Tô Vân quần áo đón gió bồng bềnh, ánh mắt nhìn về phía cao cao tại thượng Vân đô: "Các chủ chi tranh, cái kia có định luận!"

—— —— lưới hiệp hội nghị ngày mai mới sẽ kết thúc, đoán chừng ngày mai đổi mới cũng sẽ không đúng giờ ~

Chương 331 : Cái gì gọi là thần uy? Như núi như biển

Chương 331: Cái gì gọi là thần uy? Như núi như biển

Đi tới Vân đô trên đường, đâu đâu cũng có vẻ mặt sục sôi xúc động phẫn nộ mọi người, xông lên khu phố, phá phách cướp bóc lướt.

"Nguyên Sóc Thông Thiên các chủ, ti tiện vô sỉ, cùng Ma Thần, đánh lén sát hại Kiếm các Thánh Nhân!"

"Nguyên Sóc Thông Thiên các chủ vì che giấu tội của hắn, đồ sát lần này lên bờ Huỳnh Hoặc Kiếm các sĩ tử, hầu như không người sống sót trở về!"

"Thiên Đình Thần Đế báo mộng, nói cho ta biết tro tàn bệnh chính là Nguyên Sóc truyền đến Tây Thổ!"

"Không có người so Thần Đế càng hiểu tro tàn bệnh!"

"Nguyên Sóc người giấu diếm tình hình bệnh dịch, mật mờ đục, đem tro tàn bệnh truyền đến Tây Thổ, tạo thành tro tàn bệnh tại Tây Thổ tàn phá bừa bãi, nhất định phải cắt đất, nhất định phải bồi thường, nhất định phải bồi thường chúng ta mỗi người tổn thất!"

"Chúng ta người nghèo đều là Nguyên Sóc tạo thành!"

"Hướng Nguyên Sóc khai chiến!"

"Hướng Nguyên Sóc khai chiến!"

…

Tô Vân nhìn thấy bọn họ xông lên đầu phố, đánh đập Nguyên Sóc người cửa hàng, đánh viễn độ trùng dương đi tới dị quốc mưu sinh Nguyên Sóc người, tất cả những thứ này như thế kỳ quái.

Tây Thổ như là tràn ngập ma khí thế giới, mọi người bị ma tính chỗ điều khiển, rơi vào cuồng nhiệt, Tô Vân nhìn thấy có yêu ma quỷ quái đi lại trong đám người, lan ra cừu hận, để cho người ta tính trở nên càng thêm vặn vẹo.

Chờ đến hắn đi tới thiên nhai bên dưới, Hình Giang Mộ đã mang theo Bàn Dương liễn đợi chờ đã lâu, hắn lợi dụng Thiên Đạo lệnh thông báo Diệp Lạc công tử đám người, Diệp Lạc đám người lúc này cũng không cách nào rời đi Kiếm các thông báo Hình Giang Mộ, Kiếm các nội bộ cũng đâu đâu cũng có cừu thị Nguyên Sóc người sĩ tử.

Cũng may Diệp Lạc có tiền, mua chuộc một cái sĩ tử, để hắn đi thông báo Hình Giang Mộ.

Hình Giang Mộ lấy tới Đại Tần người quần áo, ra hiệu Tô Vân thay, thấp giọng nói: "Đại nhân làm sao dám về Đông đô? Ngươi bây giờ tội ác tày trời, giết Nguyệt các chủ không nói, còn giết một đám Kiếm các sĩ tử, lan ra tro tàn bệnh! Thậm chí Tây Thổ các quốc gia muốn đem Bàn Dương chi loạn quy tội đến trên đầu của ngươi, nói ngươi bị Bàn Dương hóa thành thiếu nữ cám dỗ, tạo thành Bàn Dương chi loạn!"

Tô Vân kinh ngạc, bật cười nói: "Ta lan ra tro tàn bệnh? Ta tạo thành Bàn Dương chi loạn? Chẳng lẽ ta chạy đến hai trăm năm trước phạm án?"

"Hiện tại Tây Thổ các nước đều là mất trí, cấp thiết muốn tìm tới một cái kẻ địch, để dân chúng phát tiết nộ khí. Thiếu sử đại nhân, hiện tại đi Vân đô, đó là một con đường chết, sử giả quán bốn phía đều là muốn giết ngươi mọi người, ta thật vất vả mới kiếm ra tới!"

Hình Giang Mộ nhanh chóng nói: "Đại Tần Thánh Hoàng đã đang chuẩn bị đối ngoại dùng binh, ta nhìn không bao lâu nữa, liền sẽ đúng Nguyên Sóc tuyên chiến! Đại nhân thật muốn đi Vân đô?"

Hắn thấp giọng nói: "Đi Vân đô, chính là tự tìm đường chết ah! Bất luận đại nhân có đi hay là không, Đại Tần đều sẽ đối Nguyên Sóc khai chiến! Cần gì đi mất mạng?"

Tô Vân không có thay Đại Tần người quần áo, mỉm cười nói: "Lên đường đi."

Hình Giang Mộ khó hiểu.

Tô Vân thản nhiên nói: "Ta chính là Nguyên Sóc sứ giả, thân ở hải ngoại, gánh vác quốc gia chi danh, không cho phép Nguyên Sóc chịu nhục, cũng không cho phép Nguyên Sóc mang tiếng xấu. Há có mặc ngoại quốc quần áo tránh họa đạo lý?"

"Thế nhưng là đại nhân…"

"Giang Mộ huynh không cần nói nữa. Nếu là đốc ngoại ti thiếu sử, vậy chính là Nguyên Sóc mặt mũi. Đánh ra ta Nguyên Sóc đốc ngoại ti tên tuổi, dựng thẳng lên Nguyên Sóc đại kỳ, ta ngược lại muốn xem xem, ai dám tới giết ta!"

Hình Giang Mộ tại Bàn Dương liễn bên trên cắm vào Nguyên Sóc đại kỳ, treo lên "Đốc ngoại ti thiếu sử Tô" danh hào, Tô Vân ngồi tại Bàn Dương liễn bên trong, sừng sững không động.

Bàn Dương liễn phía sau trên bầu trời, từng cái động thiên xoay tròn lấy xuất hiện, bảy mươi hai động thiên treo đầy Tô Vân sau lưng không trung, mà động thiên bên dưới chính là to lớn Ly Uyên, sâu không lường được.

Bàn Dương liễn đi vào thiên nhai, con đường này là Đại Tần phồn hoa nhất chi địa, một đầu phố dài nối thẳng Vân đô,

là do Lâu Ban xây tạo, bắt chước chính là Thiên Thị.

Giờ phút này, trên đường phố đâu đâu cũng có xúc động phẫn nộ sục sôi mọi người, Tô Vân Bàn Dương liễn rất là giương ra, đi ở trên con đường này, Nguyên Sóc cờ cùng Tô Vân danh hào rất nhanh thu hút tới chú ý.

"Giết Nguyên Sóc sứ giả!"

Đám người vọt tới, đằng đằng sát khí, đúng lúc này, đột nhiên có một đầu Bàn Dương người khoác áo giáp, cầm trong tay lưỡi búa, không biết từ nơi nào giết ra, đối người bọn họ đại khai sát giới!

Đầu kia ma hóa Bàn Dương, hai con ngươi như là lửa rãnh, lửa trong rãnh là cháy hừng hực kiếp hỏa, trong miệng mũi toát ra cuồn cuộn khói đặc, một búa chém giết hơn mười người, bỗng nhiên mở cái miệng rộng gầm thét, mọi người nhất thời bị tanh hôi cuồng phong thổi đến chân đứng không vững!

Đột nhiên, bốn phía lại có từng đầu Bàn Dương giết ra, hướng mọi người thống hạ sát thủ!

Trong lúc nhất thời, Tô Vân Bàn Dương liễn những nơi đi qua, đâu đâu cũng có chân cụt tay đứt, những cái kia ma hóa Bàn Dương chẳng những giết người, sẽ còn ăn người.

Những cái kia ý đồ giết Tô Vân mọi người chẳng qua là dựa vào một bầu nhiệt huyết mà thôi, nơi nào thấy qua thảm như vậy hình dáng? Nhất thời gào khóc không ngớt, chạy tứ phía.

Hình Giang Mộ thấy thế, giật mình trong lòng: "Đại nhân! Ngươi nhìn!"

"Không có việc gì."

Tô Vân lạnh nhạt nói: "Ta tại hai trăm năm trước phát động Bàn Dương chi loạn, những nơi đi qua có ma hóa Bàn Dương, không phải chuyện đương nhiên ư?"

Hình Giang Mộ trong lòng khẩn trương, nói: "Bàn Dương làm loạn, sẽ kinh động Đông đô thành vệ đại quân! Chỉ sợ không đến được Vân đô, chúng ta liền sẽ chết tại thành vệ trong tay!"

Tô Vân không để ý lắm, thản nhiên nói: "Nếu như ta cái này đại ma thần có thể bị chết đơn giản như vậy, lại không có ba mươi năm Bàn Dương chi loạn. Chết người còn chưa đủ nhiều, tiếp tục tiến lên."

Hình Giang Mộ nhắm mắt điều khiển Bàn Dương liễn tiếp tục dọc theo thiên nhai hướng Vân đô xuất phát, thành vệ quân đã bị kinh động, hướng bên này đánh tới, những thành vệ quân này mỗi một cái đều là linh sĩ, tu vi thấp cũng là Nguyên Động cảnh giới, càng không ít có Ly Uyên, Thiên Tượng cảnh giới đại cao thủ!

Nhưng mà, một trận chiến này hung hiểm nhưng vượt qua mỗi người đoán trước.

Thiên nhai cực kỳ phồn hoa, đâu đâu cũng có Bàn Dương liễn, những này to lớn Bàn Dương mang theo hành khách tiến lên, đột nhiên lại ma hóa, chồm người lên, hướng thành vệ quân công tới!

Bàn Dương cự thú lực lớn vô cùng, ma hóa sau đó càng là hung hãn không sợ chết, không có bất kỳ cái gì cảm giác đau, giết đến thiên nhai máu chảy thành sông, thành vệ quân cũng bị đánh liên tục bại lui!

Mà đang chém giết lẫn nhau Bàn Dương cùng thành vệ quân ở giữa, Tô Vân vị trí một cỗ Bàn Dương liễn phảng phất phần đông ma hóa Bàn Dương thủ lĩnh, bị vô số ma hóa Bàn

Dương thủ hộ, không ngừng tiến lên, bình định tất cả ngăn cản, ép thành vệ quân lùi lại lại lui, sắp lui vào Vân đô thành!

"Vì giội ô danh cho Nguyên Sóc, cho thiếu sử đại nhân, Đại Tần phải chết bao nhiêu người?"

Hình Giang Mộ chính là sợ hãi lại là ngỡ ngàng, trong lòng còn có chút phấn khởi: "Khung cảnh này quả thực là một người diệt một quốc gia, quả thực uy phong!"

Nhưng hắn trong lòng cũng biết, đây là phía sau màn hắc thủ chuẩn bị ngồi vững Tô Vân ô danh, đem Bàn Dương chi loạn triệt để vu oan đến trên đầu của hắn!

Như vậy, lại giết Tô Vân, ai còn có thể phản đối?

"Thiếu sử làm sao phá cục này?"

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, Vân đô trong thành, không biết bao nhiêu con Bàn Dương ma hóa, từ phía sau hướng thành vệ quân đánh tới, trong lúc nhất thời, thành vệ quân trước sau thụ địch, thương vong thảm trọng, cũng lại duy trì không được chiến tuyến, toàn diện tan tác.

Hình Giang Mộ ngạc nhiên: "Chẳng lẽ chúng ta liền như thế san bằng Vân đô? Phía sau màn hắc thủ thật sự có như thế hào phóng, không tiếc chôn vùi Vân đô cũng muốn vu oan giá họa thiếu sử đại nhân?"

Cái này Vân đô cũng là đất cực kỳ phồn hoa, lầu vũ trăm trượng, cầu mây xuyên qua, giờ phút này trên đường phố, cầu mây bên trên, đâu đâu cũng có ma hóa Bàn Dương, bốn phía đại khai sát giới!

Hình Giang Mộ lái Bàn Dương liễn đi lại tại Vân đô bên trong, có thành vệ hung hãn không sợ chết, hướng bọn họ đánh tới, mà ở trong bức tranh lại bị vô số Bàn Dương chặn giết, cho dù là Thiên Tượng cảnh giới tồn tại vung đem hết

toàn lực, cũng không có thể tiếp cận bọn họ vị trí Bàn Dương liễn!

"Uy phong, quả thực uy phong, đáng tiếc tất cả những thứ này đều không phải là thật, đều là phía sau màn hắc thủ điều khiển. Mục đích của bọn hắn, chẳng qua là muốn cho thiếu sử đại nhân chịu oan ức, cho bọn hắn một cái tiến đánh Nguyên Sóc chia cắt Nguyên Sóc lý do…"

Cuối cùng, phía trước ma hóa Bàn Dương đại quân gặp phải trở lực, thủ hộ Đại Tần hoàng thành cao thủ đều xuất hiện, ra sức chém giết, ngăn lại tiếp tục hướng phía trước đẩy Bàn Dương, hai bên chém giết thảm liệt.

"Đại nhân!"

Hình Giang Mộ khẩn trương nhìn phía trước chiến trường, lớn tiếng nói: "Chinh Thánh cảnh giới tồn tại xuất thủ!"

"Tiếp tục tiến lên, đi hoàng thành." Tô Vân lạnh lùng đạo.

Hình Giang Mộ cái trán toát ra mồ hôi lạnh, nâng lên roi, Bàn Dương liễn tiếp tục tiến lên.

Trấn thủ Vân đô hoàng thành Chinh Thánh cường giả hướng Bàn Dương liễn đánh tới, bọn họ thần thông tuyệt không phải bình thường Bàn Dương có thể so sánh, dễ dàng ở giữa liền có thể giết tới Bàn Dương liễn phía trước, đem Tô Vân chém thành muôn mảnh!

Nhưng mà những người này giết tới nửa đường, lại đột nhiên đều tự oa oa hộc máu, như gặp phải trọng kích, hướng phía sau bay đi, từng cái trọng thương ngã xuống đất.

Hình Giang Mộ đầu tiên là ngạc nhiên, về sau nhìn ra mùi vị, thầm nghĩ: "Những này Chinh Thánh cường giả giả bộ thật giống…"

Bàn Dương liễn cuối cùng đi tới hoàng thành phía trước, hoàng thành trước nhiều thêm một cái tảng đá nhà, dê trắng đẩy cửa phòng ra, ngẩng đầu nói: "Nguyên Sóc các chủ, nhân gia nhằm vào ngươi, bố trí tử cục. Từ bỏ các chủ chi vị, đến ta tàng thư giới bên trong đến, ta đưa ngươi về Nguyên Sóc đi."

Tô Vân lắc đầu.

Dê trắng thở dài, đóng lại tàng thư giới môn hộ, tảng đá nhà biến mất.

Bàn Dương liễn hướng hoàng thành chạy tới, lúc này, hoàng thành trên cổng thành Võ Thánh Giang Tổ Thạch chậm rãi đi ra, nhất thời bốn phía một mảnh hô to: "Võ Thánh! Võ Thánh! Võ Thánh!"

Quốc sư Ngọc Đạo Nguyên chậm rãi đi ra, bất luận tướng sĩ vẫn là dân chúng lại bắt đầu hô to quốc sư, phảng phất hai người này đến cho bọn hắn lấy hi vọng.

Võ Thánh Giang Tổ Thạch cùng quốc sư Ngọc Đạo Nguyên sau lưng, Thái Tuế, Vũ Ế, uất xây, 蝮 rắn, cày cha, phương lương đẳng gần hai mươi tôn Thần Ma, thần quang cuồn cuộn, dị tượng không dứt.

Trên bầu trời, lại có Thiên Đình trôi nổi, Thiên môn đứng sừng sững, chư thần đứng lại Thiên Đình các cung ở giữa, đằng đằng sát khí, dường như lúc nào cũng có thể giết bên dưới, hàng yêu trừ ma!

Mà tại Thiên Đình phía sau, hoàng thành chỗ cao nhất, Thái Thượng Thánh Hoàng La Dư Tẫn chắp hai tay sau lưng đứng ở nơi đó, mặt mỉm cười. Bên cạnh, Ngô Đồng áo đỏ như máu, đón gió tung bay, áo đỏ bao phủ càng lúc càng rộng.

Tô Vân đứng tại Bàn Dương liễn bên trên, ngẩng đầu quan sát rất nhiều Thánh Nhân cùng Thần Ma.

Thái Tuế đột nhiên cười ha ha nói: "Ma đầu, dù là ngươi làm nhiều việc ác, biết thiên lý rõ ràng báo ứng xác đáng ư? Chúng ta vì đối phó ngươi, thỉnh giáo cao nhân, đã có thuần chất thủ đoạn!"

"Thuần chất thủ đoạn?"

Tô Vân lạnh nhạt nói: "Thái Tuế nguyên lão chỉ là phong ấn phù văn ư? Quên nói cho các ngươi biết, phù văn chi tường đã không tồn tại, các ngươi mặc dù có phong ấn phù văn, cũng hoàn toàn không có nửa điểm tác dụng."

Thái Tuế ngẩn ngơ.

Tô Vân khom người nói: "Chư vị lão ca ca, ta đáp ứng các ngươi, tìm về trí nhớ phóng thích các ngươi. Xin —— "

Hắn tuy là tại khom người, nhưng cái bóng lại bị kéo đến vô cùng to dài, đột nhiên, cái bóng của hắn vặn vẹo, như là lớn vô số cái đầu vô số đầu cánh tay vô số đầu đuôi!

Cuồng bạo thần uy ma uy, trong chốc lát từ Tô Vân trong cơ thể bạo phát ra, một mạch đem trong hoàng thành chư Thần Ma chư thánh khí thế đè sập, đem Thiên Đình cuồn cuộn thần uy tách ra!

"Rống —— "

Thao Thiết trước tiên nhảy sắp xuất hiện đến, sừng dê dựng thẳng lên, mở cái miệng rộng bốn phía rống to.

Ngay sau đó, quần ma xông ra, Đào Ngột, Cùng Kỳ, Tranh, Nanh, Phì Di, Tương Liễu, Quỷ Xa, Chu Yếm, Kim Ô các một đám Ma Thần, nhiều đến bốn năm mươi tôn, nhao nhao xông ra!

Tô Vân sau lưng không trung sụp đổ, Thao Thiết bay lên trời, một hơi nuốt chửng đến hàng vạn mà tính Bàn Dương,

đem những cái kia ma hóa Bàn Dương hút bay lên không trung, đầu nhập trong miệng của hắn!

Tương Liễu rủ xuống thật dài cái cổ, một đầu cái cổ đi tới Tô Vân trước người, nửa rồng nửa rắn mặt người đầu dò được Tô Vân phía trước, mặt mày hớn hở nói: "Tiểu quỷ! Tiểu tử thối, còn nhớ Tương Liễu đại gia không…"

Một cái vuốt rồng từ Tô Vân trong mi tâm nhô ra, bắt hắn lại đầu, đập ầm ầm trên mặt đất.

Tương Liễu mặt khác đầu giẫy giụa hướng ra phía ngoài bò đi, gào khóc không ngớt, la lên: "Ta không dám! Ứng Long ca ca, ta cũng không dám nữa!"

Hô ——

Cánh vàng Hoàng Long vỗ cánh, từ Tô Vân trong mi tâm bay ra, ngay sau đó Kỳ Lân chân đạp tường vân, Thiên Bằng điều khiển phong lôi, Cửu Phượng, Ích Tà, Huyền Vũ, Tất Phương, Hải Trãi, Trọng Minh chờ một chút thần thánh bay ra!

Tô Vân trầm giọng nói: "Giang Mộ, lên đường."

Hình Giang Mộ đánh bạo quất một roi con, Bàn Dương liễn hướng hoàng thành chạy tới.

Ngọc Đạo Nguyên bay lên không, thần kiếm sáng lên, người giữa không trung lại bị một cái giống như núi nắm đấm đánh bay, Võ Thánh Giang Tổ Thạch thôi thúc thân thể thần thông, lại bị Chu Yếm ngăn lại, Thái Tuế, Vũ Ế các Thần Ma giết ra, toàn bộ bị chặn lại, không chỉ có bị chặn lại, hơn nữa còn bị hướng phía trước đẩy ngang đi qua!

Trên không, đã có Thần Ma giết tới Thiên Đình, Thần Đế hiện thân, dẫn đầu Thiên Đình chư thần cùng Thần Vương tới đại chiến.

Một ngày này, Thiên Đình chư thần vẫn lạc như mưa.

Mà ở phía dưới, Bàn Dương liễn đi tới hoàng thành Kim Loan điện, Tô Vân ngẩng đầu, nhìn về phía đứng tại trên Kim Loan điện trống không La Dư Tẫn một cái, cười nhạo một tiếng: "Tro tàn, âm mưu quỷ kế của ngươi, hữu dụng sao?"

La Dư Tẫn mặt mỉm cười, nhìn vọt tới Thần Ma, ngay sau đó lui về phía sau, thân hình biến mất.

Bàn Dương liễn hướng Kim Loan điện đi tới, Thương Cửu Hoa đứng tại trước điện Kim Loan, cầm trong tay bảo kiếm, khom người nói: "Tô huynh, Thương Cửu Hoa dám hướng Tô huynh khiêu chiến, xin Tô huynh tác thành!"

Bàn Dương liễn tiếp tục tiến lên, từ đỉnh đầu hắn vượt qua.

"Đông tây phương các chủ chi chiến, ngươi không có tư cách."

Tô Vân ánh mắt nhìn thẳng trong điện Kim Loan ngồi tại bảo tọa bên trên thiếu niên Đế Hoàng, thản nhiên nói: "Ai mới là Thông Thiên các chân chính các chủ, hôm nay làm một đoạn. La Quán Y, mời."

—— —— buổi sáng một mực họp, đến bây giờ mới viết xong. Trạch Trư đi đuổi đường sắt cao tốc, ban đêm tốt sau đó tiếp tục viết canh thứ hai! Ừm, cầu phiếu vé ~~

Chương 332 : Có ích lợi gì

Chương 332: Có ích lợi gì

Trên bảo tọa là một thân nam trang La Quán Y, điện bên dưới chính là phương tây văn võ đại thần.

Đỉnh đầu nàng Đế Hoàng quan, dùng chính là Nguyên Sóc quy định, Đế quan bình tứ phương, ân uy như mưa móc treo buông xuống.

Nàng ăn mặc cũng là đen đỏ làm chủ, áo bào rộng tay áo lớn, đai lưng sau đó vòng eo rất là mảnh.

Một đời vua một đời thần, La Quán Y sau khi lên ngôi, lại đem trong triều thế hệ trước từng cái đổi đi, thay một đời mới cao thủ, bởi vậy trong triều rất nhiều đều là trẻ tuổi quan lại. Chỉ có nắm giữ lấy thực quyền Giang Tổ Thạch đám người, không có bị thay thế.

Giờ phút này, Đại Tần văn quan võ tướng đấu chí cao, cũng không có bởi vì bên ngoài Thần Ma loạn vũ mà sợ hãi, ngược lại kích động, dường như rất muốn thay thế thay La Quán Y, khiêu chiến Tô Vân.

Bọn họ là người trẻ tuổi, tràn đầy đấu chí.

Tô Vân bỏ qua tất cả mọi người, chỉ đem ánh mắt đặt ở La Quán Y trên người.

Triều chính bên trong có rất ít người biết La Quán Y là nữ tử, nắm giữ thế giới này quyền lực lấy nam tử làm chủ, nếu như Đại Tần Thánh Hoàng là nữ tử sự tình lan truyền ra ngoài, Tây Thổ quốc gia khác lại bởi vậy chế nhạo Đại Tần, thậm chí xem Đại Tần mềm yếu có thể bắt nạt, đối Đại Tần tấn công.

Xem như Thánh Hoàng, nhất định phải rộng tuyển tú nữ, quảng nạp phi tử, nhưng nàng lại hết lần này tới lần khác là nữ tử, cho nên chọn phi sau đó chỉ có thể giả danh tu luyện một loại kỳ công, không cách nào sủng hạnh.

La Quán Y một mực lấy nam giới thân phận gặp người, thận trọng duy trì thân phận của nàng, chỉ có nàng tại Kiếm các đi học lúc, mới có thể lấy La Quán Y thân phận cùng các sĩ tử kết giao.

Biết nàng nữ tử thân phận người không nhiều.

"Các chủ tại Kim Loan điện!"

Bên ngoài truyền đến Yến Khinh Chu, người câm sư huynh đám người âm thanh, hai trăm mười lăm vị Nguyên Sóc Thông Thiên các cao thủ thừa dịp xông loạn vào hoàng thành, nối đuôi nhau mà vào.

Yến Khinh Chu, Y Triêu Hoa đám người bị vây ở Huỳnh Hoặc đại lục, nhưng mà không có vây khốn bọn họ bao lâu, bọn họ cũng nắm giữ Tiểu Thiên thuyền, luyện chế dự trữ không khí vật chứa.

Tô Vân đám người quay về Thiên Thị Viên về sau, người câm sư huynh Thạch Trấn Bắc lại lập tức liên hệ bọn họ, Yến Khinh Chu đám người biết bọn họ đã trở về, lại lập tức đường về.

Trong điện phủ, văn võ bá quan lập tức đứng dậy, bày thế trận chờ quân địch.

Toà này trong điện Kim Loan không ít văn võ đại thần đều là Thông Thiên các cao thủ, đông tây phương Thông Thiên các cường giả thấy thế, cùng chung chí hướng, nhưng lại như lâm đại địch.

Yến Khinh Chu nhanh chóng quét một lần, trầm giọng nói: "Hôm nay là chọn lựa chân chính các chủ lễ lớn, mời nguyên

lão! Bộ Thu Dung!”

Bộ Thu Dung ra khỏi hàng, bỏ xuống hai cái Tỳ Hưu vòng xích, thôi thúc pháp lực, một tòa Tỳ Hưu môn hộ vụt lên từ mặt đất, Bộ Thu Dung khom người nói: “Mời nguyên lão ra ngoài, chủ trì công chính!”

Tỳ Hưu môn hộ chấn động kịch liệt, một cái lại cao lại mập đầu bạc mắt quầng thâm đen lỗ tai quái vật khổng lồ khó khăn ôm lấy cánh cửa này, đợi đến cái mông gạt ra lúc, trên mông thịt như mặt nước lay động.

Tỳ Hưu một bên gặm măng, một bên quan sát bốn phía, cười ha ha nói: “Tể chủng, các ngươi cuối cùng quyết định để cái nào đoản mệnh tiểu tể chủng làm các chủ?”

Một bên khác lại có một vị Nguyên Sóc Thông Thiên các cao thủ lấy tới một chậu nước sạch, khom người nói: “Mời Ngu Quắc nguyên lão giáng lâm, chủ trì công chính!”

Cái kia trong chậu nước sạch bay lên, rầm rầm vang vọng, âm thanh càng lúc càng lớn, lại giống như là sóng dữ dâng trào, mọi người nhìn lại, chỉ thấy cái kia phiến nước sạch đã biến thành sóng lớn cuộn trào mãnh liệt bão táp gào thét biển cả, trên mặt biển một tôn đầu chim thân người chân đạp song long Thần Chỉ cưỡi rồng mà đến, xuyên qua nước sạch, rơi vào trong điện Kim Loan.

“Lão tể chủng…” Tỳ Hưu liếc nhìn hắn một cái, hừ lạnh nói, hiển nhiên bọn họ hai vị nguyên lão cũng không đối phó.

Lại có một người đứng vẽ, đem một bức thư hoạ treo ở trên không, bái nói: “Mời Phì Phì nguyên lão giáng lâm, chủ trì công chính.”

Chỉ thấy cái kia trong tranh có môn hộ mở ra, một cái mèo trắng bước chân, từ trong tranh đi xuống, rất là điềm tĩnh.

Lại có người trên không trung vẽ ra một cánh cửa, bái nói: "Mời Bạch Trạch nguyên lão giáng lâm!"

Tảng đá cửa mở ra, độc giác dê trắng chấn động trên lưng nho nhỏ cánh bay ra.

"Mời nguyên lão Nhai Tí giáng lâm!"

"Mời nguyên lão Toan Nghê giáng lâm!"

"Mời nguyên lão Thái Tuế giáng lâm!"

Thông Thiên các sáu vị trưởng lão phân biệt giáng lâm, chỉ có Thái Tuế không có tới, sáu vị trưởng lão liếc nhau, Tỳ Hưu tới phía ngoài thò đầu liếc mắt nhìn, nói: "Quân lương ngay tại bên ngoài bị đánh, trong thời gian ngắn tới không được, có chúng ta sáu nguyên lão chủ trì, cũng đầy đủ."

Hắn cũng không biết từ chỗ nào rút ra một cái măng, lột da bắt đầu ăn, ồm ồm nói: "Hai vị tể chủng tiểu các chủ, các ngươi có thể bắt đầu."

"Ngươi quá nóng lòng, Tô các chủ."

La Quán Y vẻ mặt không chú ý, đối tất cả mọi người làm như không thấy, ánh mắt chỉ rơi vào Tô Vân trên người, không nhanh không chậm nói: "Ngươi hẳn là chờ một chút, tu vi của ngươi thực lực so trẫm còn kém chút hỏa hầu, ngươi hẳn là tiếp tục du học, tiếp tục lịch luyện, từ Đại Tần cùng các quốc gia tân học bên trong hấp thu chất dinh dưỡng, phát triển ngươi bản thân học vấn."

Nàng ngồi ngay ngắn tại chỗ đó, khí tức càng ngày càng mạnh, sau lưng cũng tương tự có bảy mươi hai động thiên, cũng có to lớn Ly Uyên, ly châu tiềm phục tại Cửu Uyên bên trong!

"Trẫm cho ngươi trưởng thành cơ hội, một mặt là tôi luyện ngươi, miễn cho thắng được quá mức vô vị. Một mặt khác là

cho ngươi đi làm một chút trẫm không tiện làm sự tình.”

La Quán Y đứng dậy, thân hình của nàng cùng một chỗ, nhất thời trong điện Kim Loan có một loại thiên địa hướng nàng nghiêng cảm giác, Tô Vân dưới chân Bàn Dương chấn kinh, không ngừng hướng về phía sau di chuyển bước chân, ý đồ lui ra toà này Kim Loan điện, Hình Giang Mộ vô luận như thế nào khống chế, cũng không khống chế được.

Mấy vị Thông Thiên các nguyên lão đều tự khen ngợi, lẫn nhau gật đầu.

“Trẫm tuổi đời hai mươi đăng cơ đại bảo, bên trên có Thần Đế, sau lưng có Thái Thượng Thánh Hoàng, nhìn như giang sơn củng cố, thực ra hư danh. Bởi vậy trẫm muốn mượn tay của ngươi, gọt Thần Đế chi danh vọng, chèn ép Thái Thượng Thánh Hoàng chi thế lực, lôi kéo trong quân Thần Ma.”

Tô Vân đứng tại Bàn Dương liễn bên trên, Bàn Dương liễn cực cao, thậm chí cao hơn hoàng đế bảo tọa, nhưng mà La Quán Y nhưng cho người ta một loại ở trên cao nhìn xuống ảo giác, phảng phất nàng mới là cao cao tại thượng.

“Trẫm thậm chí có thể khoan dung ngươi, khoan dung đến trẫm đại quân nhảy vọt đại dương, san bằng Nguyên Sóc. Đến lúc đó, trẫm lại đường đường chính chính đánh bại ngươi, thành tựu bất thế bá nghiệp.”

La Quán Y lộ ra vẻ châm chọc: “Đáng tiếc, ngươi để trẫm thất vọng, ngươi không nhịn được. Tô các chủ, ngươi không phải một cái đao tốt.”

Trong con ngươi của nàng hiện lên một đạo ma khí, Tô Vân dưới chân Bàn Dương đột nhiên hai con ngươi đốt lên rừng rực kiếp hỏa, ra sức gào thét, đột nhiên đứng dậy, nâng lên lợi trảo hướng Hình Giang Mộ cùng Tô Vân chộp tới!

Tô Vân thân hình lơ lửng, sừng sững không động, ma hóa Bàn Dương chụp vào hắn cái kia nhất trảo lập tức bị Hình Giang Mộ chặn lại, một người một dê lực lượng bộc phát, trong điện Kim Loan dâng trào vang vọng.

Hình Giang Mộ gầm thét, đem Bàn Dương vung lên, mạnh mẽ đập xuống đất, ngay sau đó bị cái kia Bàn Dương một chân đá bay.

Ma hóa Bàn Dương xoay người nhảy lên, hướng ngoài điện đánh tới.

Tô Vân vẫn như cũ đứng yên trên không trung, trôi lơ lửng ở nơi đó.

Tỳ Hưu, Phì Phì các nguyên lão liếc nhau, sắc mặt nghiêm nghị, thấp giọng nói: "Hình như là ma đạo thần thông, ma hóa Bàn Dương, thủ đoạn này không phải chính đạo. Chẳng qua thực lực rất mạnh."

"Ngươi không biết trẫm hành động, coi thường trẫm."

La Quán Y nhìn Tô Vân, như là nhìn một cái tự đòi hắn nhục vai hề, thản nhiên nói: "Trẫm cùng Ngọc Sương Vân cùng một chỗ, đi theo Ngọc quốc sư học kiếm thuật, Ngọc Sương Vân học được Thần Vương kiếm thuật lúc, trẫm đã học được Thần Đế kiếm thuật, để Ngọc quốc sư lại không thể lấy dạy trẫm địa phương. Trẫm cùng Thương Cửu Hoa cùng một chỗ, đi theo Võ Thánh Kiếm các Thánh Nhân học tập nội tâm thân thể thuật song tu, Thương Cửu Hoa chưa hoàn thành việc học, trẫm cũng đã trở thành Võ Thánh các lão sư."

Nàng giống như là mặt trời đồng dạng, quang mang vạn trượng, để cho người ta ngưỡng mộ, lại mang cuồn cuộn đế uy, trấn áp chúng sinh.

Nàng là nhân ma huyết mạch, có nhân ma huyết thống, dường như có thể khống chế mỗi người hoạt bát cùng tư duy,

trời sinh chính là thủ lĩnh, dễ như trở bàn tay liền có thể nhận được người khác hiệu trung, thề sống chết không đổi hiệu trung!

"Trẫm tu luyện Thiên Đình Thần Chiếu kinh, làm được đại nhất thống, lại thoát khỏi Thần Đế khống chế, công pháp đại thành, đã là tiên nhân chi thể. Trẫm trải qua trong hoàng tử tuyển chọn, trải qua Thông Thiên các chủ tranh giành, trải qua đăng cơ đại điển, phong thánh đại điển, chưa bại một lần!"

Nàng vừa sải bước ra, vừa ra tay chính là Thần Đế kiếm thuật, Tây Thổ chư quốc kiếm thuật cảnh giới tối cao người Ngọc Đạo Nguyên, một người duy nhất đã vượt ra Thần Đế kiếm thuật tồn tại, lấy kiếm thuật tu thành Nguyên Đạo cảnh giới.

Mà La Quán Y tuy là chưa hề thoát khỏi Thần Đế kiếm thuật ràng buộc, nhưng thoát khỏi Thần Đế khống chế, kiếm thuật của nàng cũng không phải là mượn Thần Đế lực lượng tới thi triển kiếm thuật, mà là nàng đã dựa vào trí tuệ của mình, đem Thần Đế kiếm thuật bên trong ảo diệu toàn bộ tìm hiểu ra tới!

Kiếm quang này khẽ động, sau một khắc liền tới đến Tô Vân trước người!

Tô Vân giơ tay lên, kiếm quang đâm vào lòng bàn tay của hắn, kiếm quang lốp bốp sụp đổ.

"Tiểu Thánh Hoàng, ngươi lời nói xong?"

Tô Vân nắm chặt nắm đấm, trong lòng bàn tay là nghiền nát kiếm quang, bị trực tiếp bóp nát thành chân nguyên, hắn phất phất tay, La Quán Y cái này một tìm Thần Đế kiếm thuật bên trong tích chứa chân nguyên phiêu tán.

La Quán Y đồng tử chợt co lại, kiếm thuật mở rộng, nhất thời hư không phát quang, từng đạo kiếm quang từ từng cái

phương hướng đâm tới, nhanh như thiểm điện, để cho người ta khó lòng phòng bị!

Tô Vân vừa mới bắt đầu còn có thể chống đỡ được mấy chiêu, nhưng ngay sau đó lại bị kiếm thuật của nàng đột phá phòng ngự, đâm vào trên người.

Tô Vân hơi rung nhẹ, đột nhiên tất cả kiếm quang bỗng nhiên thu lại, khép lại vì một kiếm, mang theo hào quang bảy màu, một kiếm đâm tới!

Một kiếm này uy lực uy năng đột nhiên tăng lên gấp mấy lần, lại là nàng dung hợp Thần Đế kiếm thuật cùng Nguyệt Lưu Khê thần thông, mở ra mới thần thông!

Đùng!

Một kiếm này đụng vào Tô Vân lòng bàn tay, như lưu ly bảy màu giống như nổ tung!

La Quán Y nổi giận quát, nguyên khí hóa thành bảo tháp, trấn áp mà xuống, thần thông tại Tô Vân đỉnh đầu nổ tung, ngay sau đó tuôn ra phù văn, trời giáng thiên thạch, hóa thành nguyên từ thần thông, trên dưới giáp công, vẫn là không thể rung chuyển Tô Vân mảy may.

"Ngươi nói nhiều như vậy, có ích lợi gì?"

Tô Vân mặc cho cái này mấy loại thần thông đánh vào trên người mình, lạnh nhạt nói: "Ngươi có muôn vàn tốt, thần thông biến hóa vượt qua ta, tân học cũng so với ta tốt, còn có rất nhiều Thánh Nhân là lão sư dạy ngươi. Nhưng có ích lợi gì? Ta tu thành Ly Uyên, luyện thành ly châu."

Phía sau hắn, Ly Uyên bên trong, hào quang sáng tỏ từ trong bóng tối truyền đến, một viên ly châu từ từ bay lên, trôi lơ lửng ở Ly Uyên trên không.

Ly châu phía trên thì là bảy mươi hai động thiên, bảy mươi hai động thiên khép lại, hóa thành một cái to lớn hoàng chung, miệng chuông nghiêng nghiêng rủ xuống, hướng về La Quán Y.

Chúc Long hiện lên ở to lớn hoàng chung động thiên phía ngoài, long nhãn không hiểu lý lẽ, miệng rồng ngậm lấy ly châu.

"Ta tốc độ tu luyện nhanh hơn ngươi, so ngươi cao hơn một cảnh giới."

Tô Vân giơ bàn tay lên, năm ngón tay giang rộng ra, hướng về La Quán Y.

"Coong —— "

To vô cùng tiếng chuông vang lên, như bẻ cành khô giống như phá vỡ La Quán Y tất cả thần thông, đem vị này tiểu Thánh Hoàng xung kích đến bay ngược mà lên, gắt gao kề sát ở long ỷ sau trên vách tường!

"Cho nên, ngươi những cái kia mưu kế mánh khoé, có ích lợi gì?"

Tô Vân buông tay xuống, chắp hai tay sau lưng bước chân giẫm trên không trung, hướng nàng đi tới, La Quán Y bên người bức tường lốp bốp nổ, bức tường bị ép tới di động, mềm yếu, nghiền nát, mảnh vỡ từng mảnh từng mảnh nổi bồng bềnh giữa không trung.

Tô Vân đi tới trước mặt của nàng, mỉm cười nói: "Đồng cảnh giới, có lẽ ngươi sẽ thắng. Nhưng cao hơn ngươi một cảnh giới, ngươi lấy cái gì theo ta tranh?"

"Ầm!"

Bức tường nổ tung, La Quán Y bay ngược mà đi.

—— —— đại khái ngày mai, có thể khôi phục bình thường đoạn thời gian đổi mới.

Chương 333 : Tân các chủ đăng cơ

Chương 333: Tân các chủ đăng cơ

Vân đô hoàng thành nội ngoại, giết đến trời đất mù mịt, Thần Ma loạn vũ, không trung, mặt đất, đâu đâu cũng có quát tháo Thần Ma.

Mà trong điện Kim Loan lại là lặng ngắt như tờ, bất luận Đại Tần văn võ quần thần, vẫn là Thông Thiên các đất liền hải ngoại thành viên, bao quát sáu đại nguyên lão, giờ phút này đồng thời nhìn về phía đổ sụp Kim Loan điện mặt tường.

Mấy khối gạch đá từ tường đổ chỗ rơi xuống.

La Quán Y chợt từ tường đổ chỗ đánh tới, khí thế càng ngày càng mạnh, thần thông cũng càng ngày càng mạnh.

"Đương —— "

Nàng sử dụng đại nhất thống thần thông, đánh vào hoàng chung phía trên, đánh cho hoàng chung phía ngoài hiện ra từng đạo vàng óng ánh gợn sóng.

Ly châu tại hoàng chung nội bộ tỏa ra một vòng lại một vòng chấn động, chảy khắp hoàng chung vách trong, để nàng tất cả thần thông hoàn toàn vô dụng.

La Quán Y điên cuồng biến chiêu, nguyên bản cực độ bình tĩnh cùng lý trí, giờ phút này từ từ biến mất.

Giang Tổ Thạch, Nguyệt Lưu Khê không thể hoàn thành đại nhất thống công pháp, nhưng tại trên người nàng hoàn thành, nàng tương đương với Cầu Thủy Kính tác dụng, đem

hai đại Thánh Nhân công pháp nhất thống, nội tâm thân thể kề vai sát cánh tu luyện, thân thể có thể nói là thiếu niên tiên nhân chi thể!

Hiện nay trên đời, có thể làm đến bước này người lác đác không có mấy!

Xem như tiên thể, nàng mỗi một chiêu thần thông, đều lộ ra hết sức hoàn mỹ, tìm không ra bất kỳ sơ hở, tựa như cùng Tô Vân tới thi triển người khác thần thông đồng dạng, hoàn mỹ đến làm cho thần thông người khai sáng cũng đều vì chi ghen ghét.

Cả triều văn võ, nhịn không được lớn tiếng khen ngợi: "Thánh Hoàng hảo thần thông!"

Nhưng mà, cái này liên tiếp công kích, trước sau không thể rung chuyển Tô Vân mảy may, ngược lại La Quán Y không có thi triển ra một loại thần thông, lại bị chấn động đến khí huyết cuồn cuộn, khí tức tán loạn.

Đây chính là chênh lệch về cảnh giới.

Đồng dạng là tiên thể, Tô Vân đã tu luyện tới Ly Uyên cảnh giới, ly châu ra Ly Uyên, đây chính là Ly Uyên cảnh giới biểu tượng!

Mà La Quán Y ly châu còn tại thành hình bên trong, không có thành hình, lại không phải Ly Uyên cảnh giới, chỉ có thể là thuộc về Nguyên Động cảnh giới.

"Ầm!"

La Quán Y bị đè ở mặt thứ hai trên tường, muốn đấu tranh, nhưng chống cự không được cái kia hoàng chung áp lực kinh khủng, trong lòng từ từ sinh ra một chút tuyệt vọng.

Kim Loan điện mặt thứ hai tường lốp bốp trũng, thân thể của nàng bị hoàng chung thần thông dư âm ép tới lún vào

trong vách tường, càng ngày càng sâu.

Theo tiếng chuông lần nữa vang lên, La Quán Y cùng mặt tường cùng một chỗ bay ngược mà đi!

Tô Vân giơ tay lên, hoàng chung hướng lên trên, một tiếng chuông vang, đem Kim Loan điện đỉnh điện đánh bay, tiếng chuông lại vang lên, Kim Loan điện cuối cùng một bức tường cũng bị dỡ xuống, chỉ còn lại có cửa điện cùng mấy cây cây cột.

Tô Vân hướng long ỷ đi tới, đột nhiên hào quang bảy màu sáng lên, từ sau lưng của hắn đánh tới, La Quán Y đằng đằng sát khí, lần này thần thông uy năng đường thẳng tăng lên, tuyệt không phải là bình thường thần thông!

Xùy ——

Hoàng chung thần thông bị một đạo kiếm quang đánh chiếm, kiếm quang nhắm thẳng vào Tô Vân ly châu!

Ly châu chính là Ly Uyên cảnh giới linh sĩ chân nguyên cùng nội tâm cao độ ngưng tụ mà thành, nhờ vào đó thai nghén thiên tượng nội tâm, nếu như ly châu bị phá, linh sĩ chắc chắn phải chết!

Tô Vân làm như không thấy, tiếp tục hướng long ỷ đi tới, đột nhiên sau lưng bảy mươi hai động thiên ở giữa Ứng Long thiên nhãn hiện lên, một đạo hào quang từ phía trên trong mắt bắn ra, ngạnh hám La Quán Y tiên thuật!

La Quán Y khí huyết chấn động, lảo đảo lui về phía sau, ngay sau đó tiến lên, lại đổi một chiêu tiên thuật thần thông!

Nhục thể của nàng cơ thể biến hóa, linh nhục nhất thể, vô cùng đơn giản đấm ra một quyền, có Thiên Đình chư thần dung luyện nhất thể cảm giác, lại là Giang Tổ Thạch khai sáng tiên thuật thần thông!

Tô Vân vẫn như cũ cất bước hướng long ỷ đi tới, tiện tay hướng về phía sau một chỉ, một chỉ này điểm ra, chính giữa La Quán Y nắm đấm.

La Quán Y khó chịu hừ, trong cơ thể Thiên Đình chư thần toàn bộ bị phong ấn.

Một chỉ này, chính là Tru Ma chỉ, chuyên môn dùng để phong ấn thần lực ma lực.

La Quán Y đổi lại tiên thuật thần thông, Tô Vân đã mười bậc mà lên, La Quán Y liền đổi sáu loại tiên thuật thần thông, thậm chí thi triển Nguyên Sóc Nguyên gia tiên thuật thần thông, Tô Vân từng tại Đế Bình cùng Nguyên Vô Kế trên người nhìn thấy qua tiên thuật, cũng bị nàng thi triển đi ra!

Nhưng mà bất luận loại nào tiên thuật, trước sau không thể tiếp cận Tô Vân.

Tô Vân đi tới long ỷ phía trước, xoay người lại.

Điện hạ, La Quán Y lảo đảo lui về phía sau, thở hồng hộc.

Tô Vân nhìn nhìn nàng, lại nhìn một chút điện hạ Đại Tần quần thần, khóe miệng lay động: "Đánh hoàng đế a? Ta không phải lần đầu…"

Lặng ngắt như tờ.

Đột nhiên một cái chống đỡ đại điện cây cột ầm một tiếng ngã lệch xuống tới, lại không có đập xuống đất, chỉ đổ một nửa, mấy cái Đại Tần thần tử vội vàng tránh né, lại phát hiện cây cột không có ngã xuống, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, tiếp tục xem hướng Tô Vân.

Ngay tại ăn măng Tỳ Hưu há to mồm, quên đi ăn măng.

Hắn rất muốn nói chút gì đó tao lời nói, phát triển một chút bầu không khí, giờ phút này cũng nghĩ không ra cái gì tao lời

nói đến, đành phải đem ăn một nửa măng nhét vào một bên dê trắng trong miệng.

Bạch Trạch nguyên bản định từ chối, chẳng qua Tỳ Hưu đưa tới măng xác thực tươi non, ngay sau đó trên dưới hàm động không ngừng, rất mau đem măng ăn hết.

Tỳ Hưu lại cho hắn tục một cái, bắt chuyện nói: "Thật sự là bất ngờ ah —— "

Bạch Trạch liên tục gật đầu.

Hình ảnh này quả thực vượt quá dự liệu của hắn, hắn vốn cho là Tô Vân lần này khiêu chiến La Quán Y, nhất định thua chắc chắn, chắc chắn phải chết.

Căn cứ hắn đối Tô Vân nhận thức, Tô Vân muốn vượt qua La Quán Y, cần phải đến rèn luyện thời gian mấy năm.

"Nhưng La Quán Y quả thực cho Tô Vân rèn luyện cơ hội." Bạch Trạch nói.

Một bên Phì Phì gật đầu, liếm liếm bản thân móng vuốt, dùng móng vuốt rửa mặt, đem vừa rồi đại điện bức tường đổ sụp nhấc lên khói bụi từ trên mặt tẩy đi, nhỏ hơi nhỏ giọng nói: "Tô Vân còn chưa rời đi Đông đô, thậm chí chỉ là vừa mới bước lên Đông đô thổ địa, cũng đã rơi vào nằm trong kế hoạch của nàng, bị Thương Cửu Hoa dẫn dắt đến đi tới Đại Tần. Đến Đại Tần sau đó, càng là rơi vào nàng trong hũ, bị nàng lợi dụng đủ loại manh mối dẫn dắt đến, từng chút từng chút đi khai quật Bàn Dương chi loạn cùng Thiên Đình tín ngưỡng chân tướng. La Quán Y mưu lược, ta cũng là cực kỳ khâm phục."

Tỳ Hưu nguyên lão đưa qua một cái măng, Phì Phì nguyên lão sau lưng trắng như tuyết đuôi mèo lay động: "Cám ơn, ta không ăn. Thậm chí có thể nói, từ gặp được Thương Cửu Hoa

sau đó, Tô Vân lại tại tiểu Thánh Hoàng La Quán Y trong cục.”

Tỳ Hưu nguyên lão tiếp tục cố gắng muốn một câu tao lời nói, cùng hai vị này nguyên lão trò chuyện chút, lại phát hiện chen miệng vào không lọt. Hắn những năm này quản lý Thông Thiên các của cải, rất ít quan tâm ai là Thông Thiên các chủ.

Bị Phì Phì nguyên lão cùng Bạch Trạch nguyên lão vừa nói như vậy, hắn mới hiểu được tới.

La Quán Y mặc dù là đang lợi dụng Tô Vân, nhưng cũng cho Tô Vân trưởng thành thời gian, mượn Tô Vân tay đi diệt trừ cùng bình định bản thân ngăn cản.

Trong lúc này, Tô Vân sẽ trên lưng đủ loại nồi đen, tro tàn bệnh cùng mưu sát Nguyệt Lưu Khê, tàn sát Kiếm các sĩ tử, những này chẳng qua là món ăn khai vị.

Chờ đến đông tây phương các chủ quyết đấu bắt đầu, khi đó Tô Vân ô danh đã là nhảy đến Đông hải cũng rửa không sạch, thối không ngửi được, coi như Tô Vân vượt qua nàng, cũng tuyệt đối không làm được Thông Thiên các chủ!

Bởi vì khi đó, đừng nói nguyên lão hội sẽ không cho phép dạng này người coi là các chủ, liền xem như Nguyên Sóc Thông Thiên các thành viên, cũng quyết không cho phép bản thân các chủ là như vậy nhân vật!

Khi đó, Tô Vân mới thật sự là rơi vào vạn kiếp bất phục tình trạng!

Đây chính là mưu kế của nàng, từng chút từng chút đem ngươi treo cổ, để ngươi không có chút nào phản kháng biện pháp mưu kế.

Tất cả những thứ này, Bạch Trạch nguyên lão thấy rất rõ ràng, Phì Phì nguyên lão cũng thấy rất rõ ràng, bởi vậy đều cảm thấy Tô Vân không có bất kỳ cái gì phần thắng.

Tỳ Hưu tiếp tục cho ăn Bạch Trạch ăn cây trúc, đột nhiên nghĩ ra một câu tao lời nói, hưng phấn nói: "Nhưng mà, công tể các chủ căn bản không có dựa theo mẫu tể các chủ ý nghĩ đi. Hắn lật bàn!"

Bạch Trạch cùng Phì Phì cảm thấy đau đầu, đối Tỳ Hưu lời nói biểu thị đồng ý.

Tô Vân mới tới Đại Tần, các chủ chi vị cũng là tới quái lạ, bất luận đối Đại Tần vẫn là Thông Thiên các, cũng không quá tìm hiểu, hắn cũng không biết Tây Thổ các quốc gia lịch sử, không hiểu rõ nhân văn cùng địa lý, đối tân học cũng biết không nhiều.

Dạng này người, nhưng thật ra là không thích hợp làm Thông Thiên các chủ. Thông Thiên các xây dựng ban đầu mục đích, chính là vì thăm dò thế giới chân tướng, mở ra thế giới trước hủy diệt bí mật, dựng một đầu thẳng tới bờ bên kia cầu nối. Tân học huy hoàng cũng cùng Thông Thiên các cởi không ra quan hệ.

Đối nguyên lão hội tới nói, Tô Vân có thể trở thành Nguyên Sóc Thông Thiên các chủ, thuần túy là Lâu Ban yêu hơn.

Mà ở mấy tháng này, theo hắn đối tất cả những thứ này hiểu càng ngày càng sâu, lại cũng lại không cần La Quán Y dẫn dắt. Cho đến ngày nay, hắn cuối cùng có thể thoát khỏi tất cả những thứ này.

Ly châu ra Ly Uyên, đây chính là tu thành Ly Uyên cảnh giới dấu hiệu!

La Quán Y vẫn cho là Tô Vân tại nàng trong cục, nguyên lão hội cũng cho rằng Tô Vân tại nàng trong cục, nhưng mà lại không biết Tô Vân chưa từng có cùng người đánh cờ thói

quen, tại xác minh ngươi tất cả chiêu số sau đó, hắn càng thói quen làm chính là trực tiếp lật tung ván cờ của ngươi!

Sóc Phương như thế, Đông đô như thế, Đại Tần cũng là như vậy.

Làm hắn đi vào Hỏa Vân động thiên, cùng Ngư Thanh La cùng một chỗ tìm hiểu cựu thánh tuyệt học, tìm hiểu Chung sơn Chúc Long cùng Cửu Uyên; làm hắn từ Bắc Miện trường thành bên dưới đi qua, đi vào Thiên môn chợ quỷ, làm hắn tìm hiểu thấu đáo Chung sơn Chúc Long cùng Cửu Uyên ảo diệu, hắn Nguyên Động cảnh giới cũng đã viên mãn.

Làm hắn tại sắp chết lúc, nội tâm đi vào phù văn chi tường, cùng bị trấn áp tại hắn lúc nhỏ trí nhớ bên trong Thần Ma đạt được thoả thuận, cũng đã đã chú định La Quán Y, Thần Đế cùng La Dư Tẫn cờ bàn sẽ bị lật tung!

Long ỷ phía trước, Tô Vân chậm rãi ngồi xuống.

La Quán Y thấy thế, vung tận tất cả lực lượng, bay lên trời, hướng Tô Vân công tới, nàng quyết không thể khoan dung lần thất bại này, quyết không thể nhìn Tô Vân ngồi tại bản thân trên bảo tọa!

Toan Nghê nguyên lão cau mày, quát: "Quán Y, đủ rồi, thắng bại đã phân!"

La Quán Y đã giết tới Tô Vân trước mặt, sáu đại nguyên lão đều là nhíu chặt lông mày. Bốn năm ngàn năm trước đó, bọn họ đều là đến từ Nguyên Sóc, viễn độ trùng dương đi tới hải ngoại, cùng khi đó Nguyên Sóc linh sĩ cùng một chỗ khai sáng Thông Thiên các, quyết tâm nghiên cứu không biết ảo diệu.

Cũng là bởi vì nguyên nhân này, Nguyên Sóc được gọi là đất liền, Tây Thổ đại lục được gọi là hải ngoại, cái này phong tục một mực kéo dài đến nay. —— đất liền có ý tứ là trong

bốn biển, tứ hải chỉ là Đông hải Tây hải Nam hải Bắc Hải, hải ngoại chỉ là cái này tứ hải bên ngoài. Tây Thổ cũng không Nam hải Bắc Hải, trên địa lý cũng không cách nào được gọi là hải ngoại.

Bảy nguyên lão bên trong tuy là không ít nguyên lão đều ủng hộ La Quán Y vì đương đại các chủ, nhưng mà trong lòng của bọn hắn, đối các chủ là đất liền Nguyên Sóc người vẫn là hải ngoại người sắc mục, thực ra cũng không cái gì khác biệt. La Quán Y đã thua, như vậy nhận thua chính là, để Tô Vân cái này Nguyên Sóc người làm các chủ cũng không có gì ghê gớm.

Bọn họ không thể nào hiểu được La Quán Y cố chấp, tựa như bọn họ không thể hiểu Nguyên Sóc người cùng Tô Vân cố chấp đồng dạng.

La Quán Y thôi thúc tiên thuật, giết tới long ỷ phía trước, nghênh tiếp chính là Tô Vân kiếm quang.

"Ầm!"

Nàng mạnh mẽ đập xuống đất, lăn lông lốc, đem hoàng thành mặt đất cày ra một đạo thật sâu cống rãnh, ngay sau đó lại từ mặt đất bắn lên, đập ầm ầm tại Vị Ương cung trên vách tường.

Bức tường kia bị lực lượng khổng lồ đập đến trũng đi xuống, lấy La Quán Y làm trung tâm, hình thành một cái giống mạng nhện hố to!

Cái này mặt tường trong hố lớn, chính là La Quán Y.

La Quán Y quần áo tán loạn, tóc cũng loạn cả một đoàn, buộc ngực cũng bị nứt ra, thân nữ nhi lại không cách nào che giấu, nàng khó khăn ngẩng đầu, long ỷ chính đối nàng.

Lúc này, Tô Vân ngồi xuống xuống tới, trong tay kiếm gỗ hóa thành vô số nhỏ bé hình vuông viên gạch, viên gạch tổ

hợp, hoàn nguyên thành Thông Thiên các bí thược, hộp gỗ.

Tô Vân nhìn chung quanh một tuần, thanh âm bên trong không vui không buồn, lang lãng truyền vào trong tai của mọi người.

“Đất liền hải ngoại Thông Thiên các đạo hữu, các ngươi, có thể yết kiến các ngươi tân các chủ.”

—— —— cho ta muốn một câu tao lời nói, cầu phiếu ~

Chương 334 : Ngươi biết cha ngươi là nhân ma ư?

Chương 334: Ngươi biết cha ngươi là nhân ma ư?

La Quán Y giẫy giụa ngẩng đầu lên, nhìn đất liền hải ngoại Thông Thiên các thành viên tại Đại Tần hoàng thành Kim Loan điện phế tích bên trên, yết kiến mới Thông Thiên các chủ, trong lòng không còn hy vọng.

Tại lục nguyên lão chủ trì bên dưới, đất liền hải ngoại thành viên cùng một chỗ yết kiến Tô Vân, mang ý nghĩa đất liền Thông Thiên các cùng hải ngoại Thông Thiên các đã có trên danh nghĩa cộng chủ.

Mà nàng tuy là vẫn như cũ là cao quý Đại Tần Thánh Hoàng, nhưng cùng lúc cũng là Thông Thiên các bình thường một thành viên.

Nàng biết mình thua.

"Nếu là ở hắn lên bờ Tây Thổ ngày đó, ta liền cùng hắn quyết chiến, có lẽ lại không có chuyện hôm nay…"

Khi đó Tô Vân đối Tây Thổ đại lục hoàn toàn không biết gì cả, tu vi cảnh giới cũng chỉ là Nguyên Động cảnh giới, khi đó cùng Tô Vân quyết đấu, nàng có tự tin trăm phần trăm chiến thắng Tô Vân.

Đáng tiếc, nàng không cách nào trở lại ngày đó.

Mi mắt của nàng càng ngày càng nặng, cuối cùng ngất đi.

Đợi đến La Quán Y tỉnh lại, phát hiện bản thân nằm tại trên giường bệnh, La Quán Y đấu tranh đứng dậy, cung nữ nghe

được tiếng vang, vừa mừng vừa sợ, luôn miệng nói: "Bệ hạ tỉnh! Thánh Hoàng bệ hạ tỉnh! Nhanh đi nói cho Thái Thượng Thánh Hoàng!"

La Quán Y đấu tranh đứng dậy, nhưng đau đầu muốn nứt, tay chân vô lực, có cung nữ vội vàng lên giường đưa nàng đỡ ngồi dậy.

"Ta ngủ bao lâu?"

"Bệ hạ, ngươi đã ngủ mê hơn mười ngày."

Thái Thượng Thánh Hoàng La Dư Tẫn âm thanh từ ngoài cửa truyền đến, chầm chậm nói: "Ngươi ngủ mê mệt hơn mười ngày, là trẫm giúp ngươi xử lý triều chính, ổn định thế cuộc."

Hắn đi vào, ung dung bình tĩnh, cho người ta một loại trời sập cũng không sợ hãi cảm giác, làm cho lòng người bên trong vô cùng bình tĩnh.

La Quán Y đấu tranh đứng dậy, quỳ gối trên giường bệnh dập đầu cảm tạ.

La Dư Tẫn ánh mắt rơi vào trên người nàng, khóe miệng lộ ra một vệt tươi cười: "Bệ hạ, ngươi cũng biết hiện nay thế cuộc?"

La Quán Y vẫn như cũ quỳ sát tại trên giường bệnh, không nhúc nhích: "Nhi thần không biết."

"Ngươi ngủ mê mệt sau đó, trẫm thay mặt ngươi đối Thông Thiên các chủ lưu lại hỗn loạn quy mô, chín mươi sáu Thần Ma tàn phá bừa bãi Vân đô, đế quốc Thần Ma cùng Thánh Nhân thương vong thảm trọng, các quân tổn hại nghiêm trọng."

La Dư Tẫn không nhanh không chậm, giảng giải lấy mười mấy ngày nay phía trong phát sinh kinh tâm động phách việc lớn.

Tô Vân phóng thích ra Ma Thần quét ngang Vân đô, tiêu diệt Thái Tuế, Già Lâu La các trấn thủ Đại Tần một đám Thần Ma, Thái Tuế thậm chí bị bắt đi xem như lương thực, bị giày vò đến rất thảm.

Mà Võ Thánh Giang Tổ Thạch cùng quốc sư Ngọc Đạo Nguyên cũng trong chiến tranh bị trọng thương.

Sau đó, Ma Thần bọn họ bốn phía nở hoa, lẫn nhau khai chiến, tùy ý tại Đại Tần núi sông ở giữa tàn phá bừa bãi.

Tô Vân lúc nhỏ trí nhớ bên trong phong ấn Thần Ma nguyên bản lại chia làm rất nhiều phe phái, có đến từ Thượng Cổ thời đại, có là theo Thiên Thị Viên cùng một chỗ rơi xuống, có thì là bị cổ đại pháp sư triệu hoán đến đến thế giới này, còn có thì là bị Tiên giới điều động, lại có một chút thì là vượt qua tinh không, từ thế giới khác giáng lâm.

Giữa bọn hắn ân oán cũng là phức tạp cực kì, ví dụ như bị Ứng Long đánh qua, bị Ứng Long trấn áp qua, bị Ứng Long đã cười nhạo, bị Ứng Long đùa giỡn qua, kẻ thù gặp mặt tự nhiên đặc biệt đỏ mắt, tự nhiên muốn thanh toán một phen.

Cái này một nồi loạn cháo bị giội tại Tây Thổ đại lục, hắn rối loạn mức độ có thể tưởng tượng được, không chỉ có Đại Tần bị lan đến, Tây Thổ các quốc gia cũng không một may mắn thoát khỏi. Trong lúc nhất thời, Tây Thổ đại lục đủ loại thiên tai xuất hiện, Hỏa Tiêu ở tại trong núi lửa, hơi một tí lại bực tức giận dữ, núi lửa dâng trào, dung nham thành hồ thành biển.

Hạn Bạt lướt qua, thì xích dã ngàn dặm, một mảnh đại hạn, cỏ cây không sinh. Phì Di lại cùng Hạn Bạt đồng hành, thật là liền giang hồ đều bị hắn bọn họ đốt cạn.

Lại có gió lớn trên mặt biển nhấc lên gió lốc, Vô Chi Kỳ nhấc lên hồng thủy, hồng tai bao phủ ruộng tốt, Chu Yếm lướt

qua, thì đất rung núi chuyển, đại địa vỡ ra. Trên bầu trời có lôi tai họa, sao băng, đủ loại tai nạn bao phủ Tây Thổ, chính là những này Ma Thần gây họa.

Tây Thổ các quốc gia nguyên bản định hưng binh, nhảy vọt biển cả đi tiến đánh Nguyên Sóc, giờ phút này liền lãnh thổ đều bị Ma Thần bọn họ chiếm, tự nhiên không rảnh đối ngoại dùng binh.

Có chút tiểu quốc, thì dứt khoát trực tiếp hướng Ma Thần hiệu trung, vì Ma Thần xây dựng miếu thờ tế đàn, ăn ngon uống sướng cung phụng. Được cung phụng Ma Thần thì nổi lên binh qua, tấn công nước khác, có Ma Thần tự thân suất quân xuất chinh, giữa các nước sát phạt dần dần lên.

"Bệ hạ, trẫm thay ngươi chỉnh đốn lại triều đình thế lực, đem làm loạn Ma Thần quét sạch ra ngoài, lúc này mới phát hiện giữa các nước chiến hỏa lan ra càng lúc càng rộng, đã đốt tới Đại Tần."

La Dư Tẫn không nhanh không chậm nói: "Đại Tần nội bộ, cũng không ít Ma Thần cắt cứ, chiếm đất làm vua, cũng là lẫn nhau khai chiến. Ngươi biết, trong này không chỉ là Ma Thần tại trợ giúp."

La Quán Y quỳ sát ở nơi đó, nói: "Hài nhi biết. Bất luận là Đại Tần vẫn là Đại Hạ các nước, đều đã đến dầu hết đèn tắt, không khai chiến cướp đoạt lại không thể kéo dài tính mạng tình trạng."

Tràng này sắp bao phủ toàn bộ Tây Thổ chiến tranh nguồn gốc phức tạp, loại trừ có Ma Thần nguyên nhân bên ngoài, càng lớn nguyên nhân bệnh tại Tây Thổ các quốc gia nội bộ.

Các quốc gia thế gia quý tộc san sát, đã thôn tính các quốc gia chín thành chín của cải.

Dân chúng ngày bình thường có thể sống rất tốt, nhưng ở tai nạn phía trước khó mà duy trì kiếm sống, thế gia quý tộc lại không nhấc lên chiến tranh, cướp đoạt của cải, như vậy bị phá hủy lại không phải quốc gia, mà là bản thân.

Bởi vậy Tây Thổ các quốc gia thế gia quý tộc cũng chủ động đi theo Ma Thần tham chiến, cướp đoạt của cải, phân cho dân chúng nước canh. Chỉ cần không động của cải của chính mình, tất cả đều dễ nói chuyện.

Xem như Đại Tần tiểu Thánh Hoàng, La Quán Y đối điểm này nhìn ra rất rõ.

"Bệ hạ, ngươi biết, làm sao ngăn cơn sóng dữ, làm sao cứu Đại Tần, cứu Tây Thổ ở trong cơn nguy khốn ư?" La Dư Tẫn hỏi.

"Nhi thần biết."

La Quán Y tính linh thần thông khẽ động, từ bản thân Linh giới bên trong lấy ra đến từ Huỳnh Hoặc đại lục tế đàn dâng lễ phụng tiên lục, một mực cung kính hư hư nâng lên, nói: "Xin phụ hoàng nhận lấy bảo vật này."

La Dư Tẫn ánh mắt rơi vào mặt này lơ lửng tiên lục bên trên, lộ ra nụ cười hài lòng, nói khẽ: "Đây là đối ngươi giáo dục, không nên cầm đồ vật, ngàn vạn không nên đụng. Bệ hạ, ngươi biết ư?"

"Nhi thần thụ giáo."

"Đứng lên đi."

La Quán Y miễn cưỡng ngồi dậy, nhìn hắn lấy đi tiên lục, La Dư Tẫn có vô số loại phương pháp cướp đi tiên lục, thế nhưng là không có trực tiếp động thủ, mà là muốn cho nàng cam tâm tình nguyện dâng ra tiên lục.

Đây là nhân ma nguyên tắc, nếu là không đáp ứng, nhân ma bọn họ sẽ không miễn cưỡng người khác. Nhưng mà, không đáp ứng người cũng thường thường bởi vậy trả giá càng lớn đánh đổi.

La Quán Y đã là như thế, nàng trả ra đại giới vượt ra khỏi tưởng tượng.

"Phụ hoàng, như vậy Tô Vân đâu?"

La Quán Y trong mắt trống rỗng, nhắc lên Tô Vân mới khôi phục một vệt thần thái: "Hắn trấn áp nhiều như vậy Thần Ma, hiện nay thả ra bọn họ, kết cục của hắn chắc chắn rất thê thảm a?"

La Dư Tẫn lắc đầu nói: "Những cái kia Thần Ma không dám động đến hắn."

La Quán Y lộ ra vẻ thất vọng: "Là e ngại hắn phong ấn ư? Hiện tại, bọn họ chỉ cần hơi động một chút, liền có thể để hắn chết không nơi táng thân, căn bản không kịp thi triển phong ấn. Những này Thần Ma, thật sự là nhát gan kẻ đáng thương!"

Nàng thoáng thở dốc, tiếp tục nói: "Như vậy, ta Đại Tần cao thủ đâu? Không có người giết hắn vì Nguyệt Lưu Khê Thánh Nhân làm kiếm các sĩ tử báo thù ư?"

La Dư Tẫn lắc đầu, thản nhiên nói: "Không có người nhắc lên hắn, giống như là đem hắn quên đồng dạng. Cho dù có người nhắc lên hắn, cũng đều giữ kín như bưng, không dám nói chuyện nhiều."

La Quán Y ánh mắt đờ đẫn, lẩm bẩm nói: "Tại sao có thể như vậy?"

"Thậm chí, có người tại Lan Lăng đường phố nhìn thấy Tô Vân, hắn vẫn như cũ là Nguyên Sóc đốc ngoại ti thiếu sử, trước mấy ngày còn tới Kiếm các dạy học, bù đắp bởi vì tại

Huỳnh Hoặc đại lục ở bên trên chậm trễ bài học, lĩnh hai tháng Kiếm các lương tháng.”

La Dư Tẫn nói: “Hắn tại Kiếm các bên trong, các sĩ tử tựa hồ cũng quên đi cừu hận. Hơn nữa còn có Thông Thiên các người đã đang vì hắn rửa sạch oan khuất, hắn rất nhiều bình thường dấu hiệu.”

La Quán Y ánh mắt ảm đạm xuống.

“Trẫm hi vọng bệ hạ tỉnh lại.”

La Dư Tẫn cười nói: “Tràng này đại loạn, không phải là bệ hạ hy vọng sao? Bệ hạ biết rõ phải giải quyết Đại Tần nội bộ mâu thuẫn, vì Đại Tần kéo dài tính mạng, lại nhất định phải đối ngoại xâm lược, cướp đoạt của cải, đây chẳng phải là một lần tốt đẹp thời cơ ư? Còn xâm lược có phải hay không Nguyên Sóc, có cái gì khác nhau?”

La Quán Y ánh mắt từ từ sáng lên.

La Dư Tẫn nói: “Chưởng khống Thiên Đình Thần Đế cần một hồi náo động, nhấc lên Bàn Dương chi loạn Ma Thần cũng là như vậy, bọn hắn cũng đều cần một hồi bao phủ các quốc gia chiến tranh. Nhưng mà bệ hạ, không phải là không như thế? Tô các chủ việc làm, tác thành chúng ta.”

Hắn đi ra ngoài, đột nhiên dừng bước, cười nói: “Bệ hạ, ngươi không cần lo lắng trẫm ham mê quyền thế, ngươi quan tâm quyền thế tại trẫm trong mắt chẳng là cái thá gì. Trẫm muốn, chẳng qua là trường sinh.”

La Quán Y đưa mắt nhìn hắn rời đi, thấp giọng nói: “Phụ hoàng, ngươi trường sinh sau đâu? Có hay không liền muốn vĩnh viễn trở thành Thánh Hoàng cũng không tiếp tục rời đi vị trí này…”

Nàng từ từ phấn chấn, lại qua hai ngày, cuối cùng có thể xuống giường đi lại.

Lại qua ba năm ngày, La Quán Y tuy là còn không thể xử lý triều chính, nhưng tu vi cuối cùng khôi phục một chút, không còn ăn nhiều như vậy thuốc.

Thương thế của nàng vẫn là rất nặng, nhưng tính mạng không lo.

Nàng thay nữ tử quần áo, lặng lẽ rời đi hoàng cung, tại Vân đô đi lại, chỉ thấy Vân đô đám thợ thủ công đang bận bịu sửa chữa Vân đô, đó là Thần Ma tại Vân đô tạo thành phá hoại.

"Đáng hận…"

La Quán Y trong lòng đau xót, nàng đi tại Vân đô trên đường phố, không đành lòng nhìn thấy mảnh này thành thị thương tích, nhưng nhịn không được đến xem.

Đột nhiên, La Quán Y bỗng nhiên thấy được Lan Lăng đường phố, trong lòng hơi chấn động, trong lúc vô tình nàng vậy mà đi tới đầu này phố nát.

"Đã tới, vậy liền đi thăm hỏi hắn."

La Quán Y nghiến răng, hướng Lan Lăng đường phố đầu phố cái kia tòa Nguyên Sóc sử giả quán đi tới, thầm nghĩ: "Ta cũng là Thông Thiên các một thành viên, hắn thân là các chủ, có bảo vệ ta trách nhiệm."

Lúc này Thông Thiên các bên trong, Tô Vân ngồi đối diện một vị sừng rồng thiếu niên, sắc mặt nghiêm nghị.

Tô Vân kinh ngạc nói: "Lão ca ca, ý của ngươi là nói, có người tại săn giết Ma Thần?"

Cái kia sừng rồng thiếu niên áo vàng chính là Ứng Long, gật đầu nói: "Hai ngày này, ta ý đồ đem bọn hắn bắt lại, nhét xoay chuyển trời đất cửa chợ quỷ, lại phát hiện đã có không ít Ma Thần bị giết hại."

Đang nói, Hình Giang Mộ đến đây thông báo, nói: "Thiếu sử, có cái cô nương tự xưng La Quán Y cầu kiến."

Hắn chần chừ một chút, La Quán Y cái tên này hắn cũng không lạ lẫm, Tô Vân đã từng ngay trước hắn cùng Đại Tần cả triều văn võ mặt xưng hô Đại Tần Thánh Hoàng vì La Quán Y.

Hơn nữa gần nhất cũng có truyền ngôn, Đại Tần Thánh Hoàng chính là tên là La Quán Y nữ tử, ngày bình thường đem ngực dùng buộc ngực quấn quanh, ngụy trang thành nam tử, bởi vậy leo lên đế vị.

Oánh Oánh hưng phấn lên: "Cô nương? Tiểu Thánh Hoàng nữ trang? Tô sĩ tử, cái này chắc chắn là đánh không lại ngươi thi triển mỹ nhân kế!"

"Mỹ nhân kế?"

Tô Vân ánh mắt sáng lên, trầm ngâm phút chốc, cười nói: "Để cho nàng đi vào, ta liền ưa thích mỹ nhân kế."

La Quán Y đi tới, hướng Tô Vân làm lễ chào hỏi: "Quán Y gặp qua các chủ."

Tô Vân trên dưới quan sát, âm thầm khen ngợi, Oánh Oánh lại là không vui, ghé vào lỗ tai hắn lặng lẽ nói: "Thường xuyên quấn buộc ngực, chen đến nhỏ, oan ức hài tử, không tốt."

Tô Vân mắt điếc tai ngơ, cười nói: "Quán Y, ngươi biết cha ngươi là nhân ma ư?"

Chương 335 : Tiên lục phi thăng (cuối tháng cầu phiếu)

Chương 335: Tiên lục phi thăng (cuối tháng cầu phiếu)

La Quán Y nguyên bản hữu tâm thi triển chút thủ đoạn, cho thấy bản thân tại thất bại sau đó không tức giận chút nào, vẫn như cũ nắm giữ đấu chí có lòng tin cùng hắn lại chiến, nhưng mà đột nhiên nghe nói lời ấy, nhất thời như bị sét đánh, đạo tâm đại loạn, cứng họng không nói ra bất kỳ lời nói tới.

Nàng đối La Dư Tẫn tình cảm chính là kính trọng vừa ghen tị, thậm chí còn có đề phòng, nhưng nếu như nói La Dư Tẫn chính là nhân ma, nàng là tuyệt đối không tin!

Bởi vì La Dư Tẫn huyết thống, là hoàng thất huyết thống, hắn là từ Bàn Dương chi loạn bên trong lập nghiệp, lập xuống vô số chiến công, vào sinh ra tử, lúc này mới làm Đại Tần hoàng đế!

Hắn làm sao có thể là nhân ma?

Tô Vân một câu đem nàng đập mộng, lại không tiếp tục để ý nàng, hướng thiếu niên áo vàng Ứng Long nói: “Săn giết Ma Thần, rất không dễ dàng. Nguyên khí bất diệt, Thần Ma bất tử, muốn diệt đi Thần Ma, cần phải đến diệt đi bọn họ thiên địa nguyên khí. Nhưng diệt đi thiên địa nguyên khí hạng gì khó khăn?”

Ứng Long lo lắng: “Chính là bởi vì như thế, ta mới phát giác được khủng bố. Thế gian có thể diệt đi thiên địa nguyên khí phương pháp, đơn giản ba loại, một là thiên địa nguyên khí mục nát, hóa thành tro tàn, Thần Ma tự tử; hai là trấn áp Thần

Ma, không ngừng làm hao mòn luyện hóa hắn nguyên khí, nguyên khí luyện tận, Thần Ma tự tử; thứ ba a…"

Hắn chần chừ một chút, nói: "Chính là Tiên gia thủ đoạn."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, Ứng Long nói cái này ba loại phương pháp, hắn nhìn thấy qua thứ hai.

Trấn áp Thần Ma, làm hao mòn luyện hóa hắn nguyên khí, loại biện pháp này chính là Ứng Long phương pháp, ở trên biển lúc, Tô Vân nhìn thấy Ứng Long luyện chết Cửu Anh.

Cửu Anh tôn này Ma Thần, bị Ứng Long luyện hóa thành phù!

Một loại khác phương pháp chính là Tiên gia thủ đoạn, Tô Vân từ Huỳnh Hoặc đại lục địa cung đi tới Bắc Miện trường thành bên dưới, mượn tiên cung tế đàn nhìn thấy Tiên kiếm, cầm Tiên kiếm chém giết Thần Đồ.

Một kiếm kia, liền Thần Đồ thiên địa nguyên khí cũng hóa thành tro tàn, đem giữa thiên địa liên quan tới Thần Đồ lạc ấn toàn bộ xóa đi, Tiên gia thủ đoạn quả nhiên là khó tin!

Còn loại thứ nhất phương pháp, thiên địa nguyên khí mục nát hóa thành tro tàn, Thần Ma tự tử, Tô Vân lại chưa từng thấy qua.

"Cái này ba loại phương pháp, loại thứ nhất là thọ nguyên đi tới phần cuối, những này Ma Thần không thể gần như đồng thời hao hết thọ nguyên."

Ứng Long nói: "Mà trấn áp Thần Ma tiến hành luyện hóa, tốn thời gian quá dài, cần mấy ngàn năm thời gian mới có thể đem chi luyện hóa. Bởi vậy chỉ còn lại có loại thứ ba phương pháp."

Hắn sắc mặt càng thêm nghiêm nghị, trầm giọng nói: "Vậy chính là có người dùng Tiên gia thủ đoạn, đồ sát bị ngươi thả

ra Ma Thần, nhờ vào đó đi đến mục đích nào đó!"

Tô Vân trong lòng hơi chấn động, ngồi tại Tô Vân đầu vai Oánh Oánh nâng quai hàm, đột nhiên nói: "Như vậy Ứng Long ca ca, ngươi đi tới Huỳnh Hoặc muốn đi tìm bảo vật gì?"

Ứng Long liếc nàng một cái, không có lên tiếng.

Tô Vân trong lòng thầm khen Oánh Oánh thông minh, một câu hỏi Ứng Long chỗ hiểm, ngay sau đó ho khan một tiếng, ngay sau đó nói: "Lúc trước Cửu Anh thời điểm chết, cũng nói Ứng Long lão ca muốn hiến tế hắn, ta còn từng hỏi lão ca vì sao muốn hiến tế Cửu Anh. Ngươi trả lời nói, muốn lợi dụng những này Ma Thần tới chế tạo tế đàn, quay về Tiên giới. Lão ca ca, ngươi thật giống như biết một chút chúng ta không biết bí mật."

Ứng Long có chút chần chờ không quyết, trầm ngâm phút chốc, nói: "Ta quả thực che giấu một ít chuyện. Ta đi tới Huỳnh Hoặc đại lục, là vì tìm kiếm một kiện Tiên gia bảo vật. Món bảo vật này là tại Thiên Thị Viên va chạm Huỳnh Hoặc lúc, từ Thiên Thị Viên bên trên rơi xuống, không biết tung tích."

"Cha ta không thể nào là nhân ma!" La Quán Y đột nhiên ngẩng đầu lên nói.

Tô Vân cùng Ứng Long liếc nàng một cái, Tô Vân nói: "Lão ca, ngươi nói tiếp."

La Quán Y mím môi, muốn vì La Dư Tẫn giải thích, nhưng không có lên tiếng.

"Ta hạ giới về sau, đi theo Thánh Hoàng bắt trấn áp làm loạn Thần Ma, về sau Thánh Hoàng thọ nguyên sắp hết, ý định độ kiếp phi thăng, chết tại Tiên kiếm phía dưới. Hắn nội tâm rời đi về sau, ta không hề rời đi, mà là tiếp tục lưu tại thế giới này, lại đã trải qua mấy đời Thánh Hoàng."

Ứng Long tiếp tục nói: “Ta từ một chút xuất thân tự Thiên Thị Viên Thần Ma trong miệng biết được, tại va chạm trước đó Thiên Thị Viên bên trong có tồn tại cường đại luyện chế món bảo vật này, đồng thời chế tạo tế đàn, định dùng tới quay về Tiên giới. Nhưng ở va chạm sau khi phát sinh, món bảo vật này cùng tế đàn cùng một chỗ biến mất, bởi vậy ta nghi ngờ rơi vào Huỳnh Hoặc bên trên.”

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, nói: “Trên đời này, chỉ có ngươi nắm giữ như thế tấn mãnh tốc độ, cho nên ngươi bay hướng Huỳnh Hoặc, tìm kiếm cái này bảo vật.”

Ứng Long nói: “Thực ra còn có một hai cái Thần Ma cũng nắm giữ không sai biệt lắm tốc độ, nhưng biết chuyện này lại không nhiều. Về sau ta làm sao cũng tìm không thấy cái này bảo vật, lại tìm kiếm trên trời dưới đất đáy biển, trước sau không thể tìm tới. Ngay sau đó lại không còn ý định này, dứt khoát đi vào Bắc Miện trường thành đi ngủ , chờ đợi những cái kia Ma Thần bị luyện hóa.”

Tô Vân trầm ngâm nói: “Như vậy, ngươi nói món bảo vật này là?”

“Tiên lục. Ghi chép tiên nhân đạo pháp bảo vật.”

Sừng rồng thiếu niên áo vàng khoa tay múa chân một chút, nói: “Loại này tròn trùng trục đồ vật, đa số là khoa đẩu văn. Lợi dụng tiên lục, có thể mở ra Tiên giới thông đạo, quay về Tiên giới!”

“Chờ một chút!”

La Quán Y đánh gãy bọn họ nói chuyện, từ Linh giới bên trong mời ra một cái nho nhỏ sách quái cùng bút quái, cái kia sách quái cùng bút quái hợp tác, vẽ ra một khối tiên lục, phía trên có đủ loại phù văn hình vẽ, như là nòng nọc, không rõ ý nghĩa.

La Quán Y hỏi: “Ứng Long tiền bối nói tới tiên lục, có phải là hay không vật này?”

“Là thứ này!”

Ứng Long đứng dậy, qua lại quan sát, không khỏi kinh ngạc: “Tiên lục là Thần Ma đối tiên nhân đạo pháp hiểu, ghi chép lại hình thành đồ vật, có thể phát huy ra tiên nhân lực lượng. Đây là tiên lục! Chẳng lẽ Huỳnh Hoặc tinh bên trên tiên lục, bị ngươi nhận được?”

La Quán Y hạ thấp người, đúng mực nói: “Tiên lục, quả thực bị vãn bối được rồi “

Nàng liếc Tô Vân một cái, giọng nói không nhanh không chậm: “Huỳnh Hoặc đại lục hành trình, vãn bối mới là cuối cùng người thắng, nhận được bảo vật này. Những người khác, bao quát cha ta cùng cái kia ba vị Thần Ma, đều là bên thua.”

Ứng Long không khỏi vội vàng lên: “Tiên lục ở đâu?”

La Quán Y chán nản nói: “Bị phụ hoàng ta lấy đi.”

Ứng Long không khỏi thất vọng, lắc đầu nói: “Nguyên lai người thắng vẫn là nhân ma tro tàn. Ngươi làm sao đấu hơn được hắn? Hắn là nhân ma, giỏi về điều khiển nhân tâm, lúc trước vì trấn áp hắn, chúng ta cũng là thương vong thảm trọng.”

La Quán Y trong lòng giật mình, nghiêm nghị nói: “Tiền bối nói tới lúc trước, là lúc nào?”

Ứng Long nói: “Bốn năm ngàn năm trước đó, cụ thể là bao nhiêu năm, ta đến bây giờ còn không có tính toán rõ ràng. Ta ngủ mấy ngàn năm. Chẳng qua tro tàn lai lịch, so ta hạ giới còn phải sớm hơn, có thể nói là trong thế giới này xuất hiện cổ xưa nhất Ma Thần.”

La Quán Y lặng im, nàng vẫn là không cách nào tin tưởng.

Tô Vân từ Linh giới bên trong lấy ra bản thân lấy được cái kia mặt tiên lục, nói: "Tiên lục lời nói, ta chỗ này ngược lại còn là có một khối. Chẳng qua Ứng Long lão ca, tiên lục cùng ngươi trấn áp luyện hóa Ma Thần có liên quan gì?"

La Quán Y thể xác tinh thần chấn động mạnh, ngơ ngác nhìn mặt này tiên lục, thất thanh nói: "Ngươi vì sao cũng có một khối? Ngươi khối này từ nơi nào có được?"

Oánh Oánh nhanh chóng nói: "Khối này cũng là từ Huỳnh Hoặc đại lục có được, vì sao nhận được khối này tiên lục, Tô sĩ tử còn chém chết Ma Thần Thần Đồ, hù chết Ma Thần Phi Liêm!"

La Quán Y nghi ngờ không thôi, Oánh Oánh dương dương đắc ý, thầm nghĩ: "Như vậy bình, còn mưu đồ dụ dỗ Tô sĩ tử? Ngươi qua không được cô nãi nãi cửa ải này!"

Ứng Long vội vàng tiến lên quan sát, nhanh chóng nói: "Quả thật là tiên lục! Chỉ bằng vào linh sĩ thậm chí Thánh Nhân pháp lực, đều không đủ lấy kích phát tiên lục toàn bộ lực lượng, thậm chí liền toàn bộ thế giới thiên địa nguyên khí cùng một chỗ điều tới cũng thiếu xa dùng! Cho nên, Thần Ma thiên địa nguyên khí là thích hợp nhất!"

Tô Vân trong lòng hơi chấn động, rốt cuộc minh bạch hắn nói cho đúng là cái gì!

Hiến tế Thần Ma, thực ra hiến tế không phải Thần Ma thân thể hoặc là nội tâm, mà là hiến tế Thần Ma thiên địa nguyên khí!

Nguyên khí bất diệt, Thần Ma bất tử.

Thần Ma cũng không thế nào mạnh mẽ, thậm chí có chút Thần Ma còn không cách nào cùng Nguyên Đạo cảnh giới tồn tại chống lại, nhưng mà bọn họ lại không cách nào bị giết chết, chính là bởi vì bọn họ thiên địa nguyên khí liên tục không

ngừng, kéo dài không dứt, dẫn đến sinh mệnh lực của bọn hắn cũng mạnh mẽ không bình thường.

Cho nên, hiến tế những này Thần Ma thiên địa nguyên khí, có thể đem tiên lục bên trong uy năng phát huy ra, phát huy ra tương đương với tiên nhân giống như lực lượng!

"Ta thực ra cũng không giết chết Cửu Anh."

Ứng Long lấy ra một khối ngọc điệp, Tô Vân nhìn lại, ngọc điệp bên trong có Cửu Anh lạc ấn, cái kia Cửu Anh lạc ấn còn tại di động, hướng hắn im ắng rống to.

"Hiến tế bọn họ, không thể để cho bọn họ tử vong, tử vong, thiên địa nguyên khí liền sẽ tiêu tán."

Ứng Long nói: "Nếu như La cô nương đem tiên lục giao cho tro tàn lời nói, như vậy hướng Ma Thần động thủ người, chỉ sợ chính là hắn."

Hắn sắc mặt nghiêm nghị, đứng dậy: "Hiện tại Tây Thổ hoàn toàn đại loạn, lòng người bàng hoàng, Tây Thổ các quốc gia nhập ma người quá nửa, tín ngưỡng Thiên Đình người gần nửa. Đây chính là tro tàn mạnh mẽ nhất thời điểm, những cái kia Ma Thần bị giết hại, chính là gặp không may độc thủ của hắn, hơn phân nửa bị hắn luyện thành ngọc điệp. Hắn hiện tại, ta đánh không lại…"

Hắn nhìn về phía Tô Vân, đột nhiên nâng lên hai tay nắm ở đỉnh đầu hai sừng, phốc phốc hai tiếng, đem một đôi Ứng Long sừng nhổ xuống, nhét vào Tô Vân trong tay.

Tô Vân chân tay luống cuống: "Lão ca, ngươi đây là mã a?"

Ứng Long nói: "Ta lần trước đi dò xét tro tàn bị trấn áp chi địa, lại bị hắn ám toán, đem ta đánh cho trọng thương không dậy nổi, lại bị hắn trấn áp. Lần này hắn trở nên mạnh hơn, ta khẳng định đánh không lại. Cho nên, ngươi mang theo ta hai

sừng, đi tìm Kỳ Lân, Thiên Lộc, Tất Phương bọn họ, mời bọn họ cho ta liên thủ đối phó tro tàn!”

Tô Vân khó hiểu nói: “Lão ca ca vì sao không đi tự thân thấy bọn họ?”

Ứng Long lặng im phút chốc, nghiêm nghị nói: “Không ném nổi cái này mặt rồng…”

Oánh Oánh nhô đầu ra, không vui nói: “Lần trước ngươi bị thương, lấy xuống một cái sừng rồng để Tô sĩ tử giúp ngươi, Tô sĩ tử vào sinh ra tử, kết quả ngươi vết thương lành sau đó liền trực tiếp đem sừng rồng đoạt trở về. Lần này ngươi không nguyện mất mặt, liền hai cái sừng đều lột xuống, cần phải đến cho một cái đi?”

Tô Vân nghiêm mặt nói: “Oánh Oánh, chúng ta vì lão ca ca làm việc không cầu báo lại, dù cho lão ca ca cứng rắn muốn cho chúng ta cũng không thể thu, sao có thể như thế đòi hỏi chỗ tốt?” Dứt lời, mắt không chớp nhìn Ứng Long.

Ứng Long vẻ mặt một lúc xanh một lúc đỏ, phun ra nuốt vào nói: “Ta cái này sừng năm ngàn năm một thuế, cho các ngươi cũng không sao, chẳng qua là ta còn chưa tới đổi sừng thời kỳ…”

Hắn thoáng nhìn Tô Vân ánh mắt, cắn răng nói: “Thôi được, cho các ngươi một cái, chỉ một cái! Ta còn muốn lưu một cái trang trí, bằng không người khác liền hỏi ta vì sao trọc!”

Oánh Oánh đứng tại Tô Vân đầu vai duỗi ra tay nhỏ, Tô Vân giơ tay lên cùng nàng vỗ tay.

Ứng Long nhanh chóng nói: “Việc này không nên chậm trễ, ta trước đi tìm kiếm tro tàn tung tích, các ngươi lập tức tìm kiếm các vị thần thánh đến đây!”

Tô Vân vội vàng nói: "Lão ca ca, không nên bị tro tàn bắt lại luyện thành ngọc điệp!"

Ứng Long cười mắng một câu, vỗ cánh mà lên: "Ngươi cứ việc yên tâm, tốc độ của ta thiên hạ ít có, ai có thể lưu được ta?"

Hắn gào thét mà đi.

Tô Vân mặt mang thần sắc lo lắng, lo lắng nói: "Lần trước không phải lại bị người bắt được? May mắn là ta thông minh, nhìn ra sơ hở…"

Oánh Oánh nhìn về phía một bên La Quán Y, giơ tay lên tại trên cổ mình hư hư quệt một chút, thấp giọng nói: "Có muốn hay không diệt khẩu? La Dư Tẫn dù sao cũng là cha nàng…"

Tô Vân chần chừ một chút, La Quán Y đã tỉnh táo lại, lạnh nhạt nói: "Tìm kiếm Thần Ma, chỉ dựa vào Thông Thiên các lực lượng còn chưa đủ lấy làm được. Trẫm có thể giúp ngươi."

Oánh Oánh nhất thời cảnh giác lên, chi lăng lỗ tai, thầm nghĩ: "Tiểu nha đầu không có cạnh tranh đến các chủ chi vị, liền muốn đường cong cứu quốc, làm các chủ phu nhân hay sao?"

Tô Vân nhìn chằm chằm La Quán Y một cái, nói: "La Dư Tẫn dù sao cũng là ngươi phụ hoàng, đối ngươi cực kỳ yêu thích, đem hoàng vị truyền cho ngươi. Ngươi làm sao có thể lấy được tín nhiệm của ta?"

La Quán Y chần chừ một chút, Oánh Oánh lớn tiếng quát dừng lại: "Không được lấy thân báo đáp!"

La Quán Y kinh ngạc liếc nàng một cái, không biết cái này tiểu sách quái trong đầu đến cùng chứa là cái gì sách, thản nhiên nói: "Trẫm chính là vua của một nước, không hy vọng bên trên có Thiên Đình lừa gạt nhân tâm, lại có người ma điều khiển dân ý, nguy hại gia quốc xã tắc. Tân học muốn trở thành

quốc chi bản, nhất định phải xóa đi Thiên Đình cùng nhân ma ảnh hưởng, mới có thể phát triển!”

Tô Vân vẫn là nhìn thẳng cặp mắt của nàng, dường như muốn nhìn thấy tâm linh của nàng, lắc đầu nói: “Còn chưa đủ. Ta muốn biết ngươi ý tưởng chân thật.”

La Quán Y nghiến răng, nói: “Trẫm, không thích sau lưng có cái Thái Thượng Thánh Hoàng, đỉnh đầu một tòa Thiên Đình!”

Tô Vân lộ ra tươi cười: “Đầy đủ.”

La Quán Y lại không có dừng lại, đấu chí bừng bừng, tiếp tục nói: “Trẫm cũng không thích đỉnh đầu có một vị Thông Thiên các chủ! Trẫm sớm muộn muốn đoạt lại các chủ chi vị, đem Thông Thiên các đưa vào trong túi!”

Tô Vân nhẹ nhàng gật đầu, vỗ vỗ đầu vai của nàng, mỉm cười nói: “Nói hay lắm, hoạt bát đáng khen. Đi làm việc đi.”

—— —— mã đô đô, đồ tha tha! (cuối tháng cầu phiếu ý tứ ~)

Chương 336 : Giết chết thần loại thứ ba phương pháp

Chương 336: Giết chết thần loại thứ ba phương pháp

"Giết chết thần ba loại phương pháp…"

Tô Vân đưa tiễn La Quán Y, lấy chân nguyên nâng lên cái kia mặt tiên lục, ngước nhìn tiên lục câu trên chữ, trong lòng chỉ cảm thấy rung động thật sâu.

Tiên lục rất lớn, bề rộng chừng một trượng hai, độ dày khoảng nửa thước, tiên lục bên trên văn tự hắn căn bản không hiểu.

Mang cho hắn rung động không phải tiên lục, mà là tiên lục tác dụng.

"Giết chết thần ba loại phương pháp, loại thứ nhất loại thứ hai đều không thể làm, chỉ có loại thứ ba là khả thi chi đạo. Mà trên cái thế giới này, tồn tại tương tự bảo vật."

Tô Vân phun ra một ngụm trọc khí, hắn gặp qua thôi thúc tiên lục phương pháp, tại Huỳnh Hoặc đại lục địa cung bên trong, Huỳnh Hoặc tinh nhân bày ra đủ loại tế đàn, mà những cái kia tế đàn bên trên phù văn hình vẽ, chính là đủ loại Thần Ma lạc ấn.

Những này Thần Ma lạc ấn vừa vặn hợp thành Thiên môn hình thái!

Tại Bắc Miện trường thành bên dưới, bốn đại tiên cung tế đàn bên trên lạc ấn, thậm chí dứt khoát chính là Thiên môn bên trong chín mươi sáu Thần Ma lạc ấn!

“Tại Thiên Thị Viên, Thiên môn chợ quỷ, Thiên môn bên trên lạc ấn cũng là Ứng Long lão ca ca các chín mươi sáu Thần Ma hình vẽ. Khúc bá bọn họ chế tạo Thiên môn, cùng với bát diện triều thiên khuyết, cũng là chín mươi sáu Thần Ma. Đồng thời, Khúc bá bọn họ dùng bát diện triều thiên khuyết triệu hoán đến Thiên môn sau thế giới!”

Tô Vân ánh mắt tuy là rơi vào tiên lục bên trên, nhưng trong đầu nhưng nghĩ là sự tình khác.

Thông Thiên các không chỉ một lần khai quật ra “Thông đạo”, những này hư hại “Thông đạo” môn hộ, cũng đều là tương tự Thiên môn hình thái!

“Cũng tức là nói, ta khả năng nắm giữ thôi thúc tiên lục pháp môn.”

Tô Vân trong lòng đột nhiên nhảy lên kịch liệt lên, tiên lục bên trên văn tự hắn một cái cũng không quen biết, nhìn những cái kia chữ nòng nọc tựa như cùng xem thiên thư đồng dạng.

Yến Khinh Chu đám người đem mặt này tiên lục trả cho hắn trước đó, đem tiên lục bên trên văn tự hình vẽ mở mấy phần, cầm lấy đi tìm hiểu. Thông Thiên các bên trong người mới nhiều, tinh thông đủ loại ngôn ngữ người đều có, thậm chí liền tro tàn ngữ đều có thể giải mã đi ra, nói không chừng có thể giải ra tiên lục bên trên chữ nòng nọc.

Nhưng mà, Yến Khinh Chu các thiên tài khả năng không cách nào thôi thúc tiên lục uy lực, nhưng Tô Vân lại có thể làm được.

Bởi vì chín mươi sáu Thần Ma, hắn tất cả nghiên cứu qua!

Hắn không khỏi nghiên cứu qua những này Thần Ma, rất nhiều Thần Ma cũng đều từng lên qua hắn thân!

Hắn hoàn toàn có thể đem chín mươi sáu Thần Ma bên trong tùy ý một tôn thần hoặc là ma, hóa thành đủ loại tư thế

thần thông, biến thành khác biệt hình thái phù văn lạc ấn!

Mà những phù văn này lạc ấn vừa vặn là tiên cung tế đàn, triều thiên khuyết, cùng với "Thông đạo" cơ sở nhất phù văn!

"Ta có thể thôi phát tiên lục uy lực!"

Tô Vân trống ngực càng thêm kịch liệt, hắn không cần nghĩ ngợi, sau lưng bảy mươi hai động thiên hiện lên, Thiên Uyên vỡ ra, thôi thúc ly châu, điều động thiên địa nguyên khí!

Chín mươi sáu loại thiên địa nguyên khí cuồn cuộn mà đến, trong đó bảy mươi hai động thiên phụ trách bảy mươi hai loại nguyên khí, Ly Uyên phụ trách mặt khác hai mươi bốn loại nguyên khí.

"Nhìn tới chín mươi sáu Thần Ma đều còn tại dương gian, nguyên khí của bọn họ còn tại! Ta có thể mượn dùng bọn họ thiên địa nguyên khí, triệu hoán Tiên kiếm vì ta sử dụng!"

Tô Vân tập trung hoạt bát, dưới chân trùng trùng điệp điệp giẫm một cái, chân nguyên tràn ngập ra, đủ loại lạc ấn hiện lên, quan tưởng ra bốn tòa tiên cung tế đàn, chín mươi sáu Thần Ma lạc ấn xuất hiện tại đây chút tế đàn lên!

Thiên địa nguyên khí cuồn cuộn rót vào những cái kia trong lạc ấn, đem những phù văn này kích phát!

"Chờ một chút, ngày đó ta đứng tại bốn đại tiên cung trung ương tế đàn bên trên, bốn đại tiên cung tế đàn thúc giục là trung ương tế đàn, không phải tiên lục."

Tô Vân trong lòng nghiêm nghị: "Trung ương tế đàn bên trên lạc ấn ta cũng không cẩn thận tra xét…"

Nhưng vào lúc này, bốn đại tiên cung trong tế đàn một cỗ làm người sợ hãi quang mang bắn ra, tràn vào tiên lục bên trong!

Oánh Oánh sợ hãi kêu, vội vàng chui vào Tô Vân Linh giới tránh né, sử giả quán bên trong chai chai lọ lọ nồi bát muôi chậu ghế bàn trà nhao nhao nhảy dựng lên, bốn phía trốn!

Hình Giang Mộ cũng liền vội vàng lao ra sử giả quán, đột nhiên lại vòng trở lại, đem Bàn Dương liễn dắt đi. —— đầu này Bàn Dương vẫn là ban đầu đầu kia, ma hóa sau bị hắn thông đánh một trận, thật vất vả mới hàng phục, hắn cũng không muốn lần nữa mất đi bản thân Bàn Dương liễn.

Hắn vừa mới dắt đi Bàn Dương liễn, đột nhiên trên bầu trời cuồng phong gào thét, sấm sét vang dội, mới vừa rồi còn là cuối thu khí sảng, hiện tại chính là trời u ám.

Hình Giang Mộ ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trên bầu trời cuồng phong bao phủ mây đen, vòng quanh một vòng xoáy khổng lồ xoay tròn, chuyển động tốc độ càng ngày càng chậm chạp, càng ngày càng sáp trệ, tựa hồ tại triệu hoán cái gì quái vật khổng lồ, gặp được hiểm trở!

"Thiếu sử đại nhân đến cùng đang triệu hoán cái gì?"

Hình Giang Mộ ổn định thân hình, chỉ thấy trên đường phố đồ vật cùng người đi đường bị thổi làm không cách nào dừng chân, nhao nhao đi tới ven đường dưới mái hiên tránh gió, trên đường phố Bàn Dương liễn cũng nhao nhao dừng bước, ngay tại chỗ nằm xuống, tránh né càng lúc càng lớn gió lốc.

Hô ——

Rất nhiều song cửa sổ bị gió lốc vén lên, giấy rầm rầm từ trong cửa sổ bay ra, hướng lên bầu trời bay đi, còn có không ít người mũ bị cuốn lên, cũng tự hướng trên không bay đi.

Sau một lúc lâu, lại thấy có trên ban công chậu hoa bị cuốn vào trên không, ngay sau đó lại thấy rất nhiều đại thụ bị nhổ tận gốc!

Bức này cảnh tượng càng ngày càng kinh người, không trung cũng càng ngày càng đen ngầm, chỉ có xoay tròn Vân bụi bên trong thỉnh thoảng dần hiện ra một tia chớp, trầm lắng cực kỳ.

"Cỗ ba động này quá mãnh liệt!"

Hình Giang Mộ càng ngày càng ngột ngạt, bị ép tới khó mà thở dốc, mà tim nhưng nhảy lên kịch liệt, nhảy lên tốc độ càng lúc càng nhanh, tất cả máu tươi tất cả hướng tâm bẩn chỗ tập trung, không cách nào cung cấp đạt toàn thân khắp nơi.

"Loại này cảm giác áp bách…"

Đầu hắn ngất hoa mắt, một cái chân quỳ xuống, vội vàng vịn cột đèn, trước mắt càng ngày càng đen.

Hắn ngẩng đầu lên hướng không trung nhìn lại, chỉ thấy xoay tròn mây đen vòng xoáy trung tâm, có một cái to lớn đầu ngón tay đâm thủng tầng mây, chậm rãi hướng phía dưới nhô ra!

Căn này đầu ngón tay như là cây cột chống trời, đâm thủng thiên khung, cái loại này kinh khủng cảm giác áp bách để Hình Giang Mộ suýt nữa bất tỉnh đi, trống ngực cũng càng thêm mãnh liệt.

"Ta phải chết…"

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên tầng mây ngừng xoay tròn, mà cái kia đầu ngón tay chỉ giáng lâm đệ nhất đốt ngón tay, ngay sau đó lùi về, biến mất không thấy gì nữa.

Tầng mây nhanh chóng tiêu tán, đầy trời mây đen trong nháy mắt biến mất không còn, không thấy tăm hơi, không trung sáng sủa như tắm, xanh thẳm sâu xa, có thể thấy rõ ràng thiên ngoại nổi lơ lửng từng tòa Huỳnh Hoặc đại lục.

Hình Giang Mộ sau một lúc lâu mới thở ra hơi, đứng dậy đi kéo đầu kia Bàn Dương, Bàn Dương nằm trên mặt đất miệng sùi bọt mép, sống chết không nguyện ý đứng dậy.

Hình Giang Mộ ném dây cương, lảo đảo chạy về sử giả quán, chỉ thấy Tô Vân sắc mặt trắng bệch, vịn khung cửa hô hô thở dốc.

"Thiếu sử đại nhân, ngươi cũng bị dọa cho phát sợ?" Hình Giang Mộ vội vàng hỏi.

Tô Vân lắc đầu: "Không có chân nguyên, có chút mệt lả, cái này tế đàn pháp trận, kém chút đem ly châu bên trong chân nguyên cũng cho hút đi. Cho ta chậm một chút…"

Hình Giang Mộ thở phào nhẹ nhõm: "May mắn không đủ pháp lực, bằng không không biết muốn triệu hồi ra thứ gì tới."

Vừa rồi cái kia nửa cái đầu ngón tay chỉ là vừa mới xuất hiện, lại để Vân đô đại loạn, nếu như giáng lâm, đừng nói đầu ngón tay chủ nhân giáng lâm, cho dù là một cái hoàn chỉnh đầu ngón tay, chỉ sợ thường xảy ra tai nạn Vân đô sẽ lần nữa gặp nạn!

"Tiên cung tế đàn, quả thực là tiên lục cách dùng."

Tô Vân thoáng khôi phục một chút chân nguyên, gọi ra Oánh Oánh, ghi chép vừa rồi thí nghiệm, phân tích nói: "Nhưng tiên lục hẳn là có mặt khác cách dùng, vừa rồi cách dùng chẳng qua là một trong số đó."

Oánh Oánh nhanh chóng ghi chép, nói: "Vừa rồi tiên lục triệu hoán, là một loại linh thể, vô cùng cường đại nội tâm. Ta phát giác. Cho nên tiên cung tế đàn hẳn là một loại triệu hoán pháp trận, lúc trước ngươi lại dùng loại này pháp trận, triệu hồi ra Tiên kiếm. Còn mặt khác cách dùng, phải chăng có thể dùng bát diện triều thiên khuyết thí nghiệm một chút?"

Tô Vân nhẹ nhàng gật đầu, Hình Giang Mộ thấy thế, một lòng lại tự nhấc lên, vô cùng khẩn trương. Tô Vân ngay sau đó lắc đầu nói: "Ta hiện tại chân nguyên xa xa không đủ, vừa rồi triệu hoán pháp trận đã vượt qua cực hạn của ta. Bát diện triều thiên khuyết chỉ sợ cũng cực kỳ phức tạp, cần pháp lực rất nhiều, ta cảm thấy vẫn là rèn đúc ra triều thiên khuyết linh khí, lại đến thôi thúc, khống chế chân nguyên hao tổn mức độ."

Oánh Oánh đồng ý, nhanh chóng viết xuống tiên cung triệu hoán pháp trận bản vẽ cùng triều thiên khuyết bản vẽ, Tô Vân tiến hành sửa chữa.

Mà Vân đô bên trong đã sớm ầm ĩ vang trời, rất nhiều phụ nhân tại bên đường trầm thấp khóc nức nở, còn có linh sĩ bay lên không trung, bốn phía tìm kiếm ma đầu, lại có tướng sĩ đi ra trấn an dân tâm, còn có chút tu sĩ tuyên truyền Thiên Đình tin mừng.

Lúc này, La Quán Y ngay tại truyền lệnh xuống, để Đại Tần các nơi báo lên Thần Ma tung tích, Tô Vân làm ra dị tượng tự nhiên cũng không có giấu diếm được nàng, cho dù trong hoàng thành cao thủ nhiều như mây, nhưng này loại cảm giác áp bách bất luận người nào đều không thể thay nàng chặn lại, đưa nàng ép tới quỳ xuống đất, oa oa nôn mửa.

"Bệ hạ, dị biến trung ương, đối diện lấy Lan Lăng đường phố Nguyên Sóc sử giả quán." Điều tra đại thần đến đây báo cáo, nói.

"Cho trẫm…"

La Quán Y cắn chặt răng, một chữ một sụp đổ, oán hận nói: "Lập tức đem tất cả Đại Tần cảnh nội Thần Ma tung tích, đưa đến trẫm nơi này tới! Trẫm một khắc cũng không muốn gặp lại thậm chí nghe được người kia tin tức! Nhanh đi!"

Tô Vân đối tất cả những thứ này không hề có cảm giác, cùng Oánh Oánh cùng một chỗ thiết kế tốt bản vẽ sau đó, đột nhiên nhớ ra một chuyện: "Nhân ma Dư Tẫn , đồng dạng cũng là muốn lợi dụng tiên lục tới hàng phục chín mươi sáu Thần Ma, mục đích của hắn, rõ rành rành!"

Hắn đứng dậy, đi tới đi lui: "Hắn là muốn hiến tế chư thần chư ma, mở ra cái này dạng một con đường, thẳng tới Tiên giới. Chín mươi sáu Thần Ma, đều tại hắn hiến tế hàng ngũ."

Tô Vân dừng bước, ánh mắt lấp lóe: "Hắn biết tiên lục cách dùng, bởi vì hắn cũng là Thông Thiên các một thành viên."

Đây là nhất hoang đường sự tình, Tô Vân nhất thống đất liền hải ngoại Thông Thiên các sau đó, kiểm tra Thông Thiên các sáu trăm tám mươi bảy vị danh sách thành viên cùng nguyên lão hội danh sách, ngay tại trong đó phát hiện La Dư Tẫn tên!

La Dư Tẫn là tại Bàn Dương chi loạn mà biểu hiện ưu dị, tài năng xuất chúng, tư chất ngộ tính đều là bất phàm, bởi vậy được mời gia nhập Thông Thiên các, đến hiện nay địa vị của hắn đã cực cao, thuộc về trưởng lão cấp độ tồn tại.

Càng làm cho Tô Vân không biết nên khóc hay cười chính là, Thần Đế cũng ở trong đó Thông Thiên các bên trong, đáng tiếc là không có ai biết Thần Đế thân phận thật.

Thông Thiên các đối thẳng tới bờ bên kia "Thông đạo" nghiên cứu rất sâu, trong đó Khúc Tiến Khúc thái thường đám người chính là Nguyên Sóc Thông Thiên các thành viên, bọn họ đem nghiên cứu của mình thành quả giao cho Thông Thiên các, bởi vậy La Dư Tẫn nhất định cũng biết tiên lục cách dùng.

"Không phải Thông Thiên các trở nên tà ác, mà là người tà ác đi vào Thông Thiên các, mưu đồ mượn Thông Thiên các lực lượng tới thực hiện dã tâm của mình."

Tô Vân đem tiên lục thu lại, cảm khái nói: "Giống ta dạng này coi như nắm giữ tiên lục, cũng không động tâm chút nào người, lại có thể có mấy cái đâu?"

Oánh Oánh liên tục gật đầu, nói: "Công tử, để Nguyên Sóc Thông Thiên các luyện thành cái này hai bộ linh khí, không bằng đem Ứng Long sừng cũng cho luyện, miễn cho đêm dài lắm mộng."

"Như vậy không tốt lắm đâu?"

Tô Vân lấy ra Ứng Long sừng, hưng phấn nói: "Bất quá lần này không hề tầm thường, ta thân ở địch quốc, còn muốn đi ra ngoài tìm kiếm bị ta trấn áp qua Thần Ma, khẳng định muốn có chút tự vệ thủ đoạn. Ca ta chắc chắn cũng không hy vọng nhìn thấy ta bị thương!"

—— —— ca ta nhất định sẽ cho Lâm Uyên Hành bỏ phiếu! ! ! by Trạch Trư ~~

Chương 337 : Không biết phá sản nhất các chủ

Chương 337: Không biết phá sản nhất các chủ

Tô Vân cùng Oánh Oánh cùng một chỗ thiết kế triều thiên khuyết cùng tiên cung quy cách của tế đàn khá nhỏ, hơn nữa không bao gồm lạc ấn, cần sau khi luyện thành Tô Vân tự thân tăng thêm bên trên lạc ấn, nhưng cũng cực kỳ phức tạp, muốn luyện thành cũng không phải là một ngày công lao.

Thông Thiên các bên trong có giỏi về tinh luyện kim loại người tài giỏi, gọi là Âu Dã Vũ, nhận lấy Tô Vân bản vẽ về sau, lật xem một phen, nói: "Các chủ khi nào muốn?"

Tô Vân nói: "Đương nhiên là càng nhanh càng tốt."

Âu Dã Vũ nói: "Nếu là các chủ chịu dùng tiền, mua xuống Đại Tần mấy cái đốc tạo xưởng, liền sẽ rất nhanh luyện xong."

"Việc này đơn giản."

Tô Vân sai người đi mời Bộ Thu Dung, tiếp tục dò hỏi: "Âu Dã huynh, sừng rồng làm sao luyện?"

Âu Dã Vũ kinh ngạc nói: "Chân Long sừng vẫn là giả long sừng?"

"Đương nhiên là Chân Long sừng."

Tô Vân lấy ra một cái Ứng Long sừng, nói: "Chính là cái này."

Âu Dã Vũ lấy làm kinh hãi, vội vàng tinh tế quan sát, cái này sừng rồng một nhánh năm chạc, giống như là một gốc cây,

chạc không lớn, sừng cũng lớn, nhưng sừng nội uẩn giấu khí tức khủng bố lại làm cho hắn rất là hoảng sợ.

Âu Dã Vũ thôi thúc chân nguyên, chân nguyên chưa chảy vào sừng rồng bên trong, lại bị sừng rồng phía trong uy năng ép tới vỡ nát, căn bản là không có cách thôi thúc.

Âu Dã Vũ tấm tắc lấy làm kỳ lạ, lắc đầu nói: "Loại tài liệu này bản thân uy năng quá cao, ngược lại không thích hợp dùng để luyện bảo."

"Không thể dùng tới luyện bảo?" Tô Vân có chút thất vọng.

Âu Dã Vũ nói: "Quá tốt tài liệu, bản thân tích chứa uy năng cực mạnh, không cách nào in dấu lên bản thân phù văn thần thông, thậm chí liền nguyên khí cũng sẽ bị đập vụn, bởi vậy chỉ có thể dựa vào bảo vật ban đầu uy lực. Loại bảo vật này, cổ đại cũng có, chỉ cần tế, không cần luyện."

Tô Vân khiêm tốn thỉnh giáo: "Thế nào tế?"

Âu Dã Vũ nói: "Đặt ở bàn thờ bên trên, buổi sáng ba nén hương, ban đêm ba nén hương cúng bái. Cần dùng đến nó giờ, nó tự sẽ lên giết người."

Tô Vân trong lòng càng thêm thất vọng, hắn vốn cho là có thể dùng Ứng Long sừng luyện chế uy năng vô cùng lớn linh binh, lại không nghĩ rằng chỉ có thể cúng bái. Đột nhiên, hắn nhớ tới một chuyện, lấy ra cái kia cán đâm chết Hỏa Đức Thần Quân trường mâu, nói: "Ngươi nhìn bảo vật này có hay không còn có thể chữa trị?"

Âu Dã Vũ quan sát cái này bị chặt thành hai đoạn thần binh, ánh mắt lấp lóe, nói: "Các chủ, ta muốn thấy một chút chặt đứt cái này thần binh món kia linh binh!"

Tô Vân lắc đầu nói: "Đó là hàng kiếp Tiên kiếm, nhìn thấy nó người phần lớn đều đã chết, ngươi tu luyện tới Nguyên Đạo

cảnh giới, thử nghiệm độ kiếp , chắc là có thể nhìn thấy.”

Âu Dã Vũ đành phải coi như thôi, tiếp tục quan sát hai đoạn mâu gãy, nói: “Như thế thần binh, uy lực có thể giết Thần Ma, nhưng mà bị Tiên kiếm chặt đứt giờ, bản thân tất cả lạc ấn đều bị hủy đi, không thể dùng.”

Tô Vân trong lòng thất vọng vô cùng, Âu Dã Vũ lời nói xoay chuyển, nói: “Có điều, cũng có thể dung, luyện chế linh binh. Các chủ còn không có linh binh a?”

Tô Vân gật đầu.

Âu Dã Vũ cười nói: “Như vậy lại dùng cái này thần binh, lại thêm sừng rồng cành nhỏ, vì các chủ luyện chế tính linh thần binh. Cái này thần binh dùng chất liệu, vượt qua thanh hồng kim nhiều vô kể, nếu như lại lấy sừng rồng nghiền thành bột, dùng sừng rồng bột vì thuốc màu, vẽ khắc đủ loại lạc ấn, uy lực nhất định cương mãnh vô biên! Các chủ nghĩ như thế nào?”

Tô Vân mừng rỡ, vội vàng cùng Oánh Oánh cùng một chỗ vẽ hoàng chung bản vẽ.

Đợi đến hai người vẽ ra bản vẽ, Âu Dã Vũ tinh tế lật xem một lần, trong lòng khẽ động: “Như vậy phức tạp tinh xảo?”

Hắn nghe nói qua Tô Vân tính linh thần thông là một cái bảy tầng đại hoàng chung, các tầng theo thứ tự là năm, tháng, ngày, giờ, tự(15 phút), giây, tích tắc, nếu như đến tích tắc giây, còn có thể luyện chế. Nhưng bây giờ, Tô Vân đại hoàng chung bản vẽ lại thêm ra một tầng, vi khắc độ, thoáng cái đem luyện chế độ khó tăng lên gấp mấy lần!

Hơn nữa, luyện chế linh binh không giống luyện chế linh khí, linh khí có thể tiết kiệm rất nhiều quá trình, tiết kiệm tài liệu cùng sức người, nhưng linh binh đối độ chính xác yêu cầu cực cao, đặc biệt là Tô Vân hoàng chung, chính xác đến giây

tích tắc đều đã là cực kỳ biến thái, chính xác đến vi, loại này độ chính xác linh binh, hắn còn chưa bao giờ thấy qua!

Âu Dã Vũ cảm thấy khó giải quyết, nói: "Đại Tần luyện chế Thiên Thuyền đi tới thiên ngoại Huỳnh Hoặc, độ chính xác đi đến giây, các chủ hoàng chung, độ chính xác đến vi, cho dù có đốc tạo xưởng, thời gian ba năm năm cũng luyện không đi ra."

Đột nhiên, Bộ Thu Dung âm thanh truyền đến: "Một tòa đốc tạo xưởng thời gian ba năm năm, như vậy mười toà đốc tạo xưởng đâu?"

Hắn khí vũ hiên ngang, cất bước đi vào sử giả quán, hướng Tô Vân làm lễ chào hỏi: "Bộ Thu Dung tham kiến các chủ."

Tô Vân dìu lên hắn, cười nói: "Nghe Bộ huynh ý tứ, giống như là thu mua Đại Tần đốc tạo xưởng?"

Bộ Thu Dung nói: "Những ngày này Đại Tần Ma Thần gây họa, bốn phía chiến loạn, chính là thu mua tài sản thời cơ tốt. Ta đã tại hạ thủ. Đợi đến Đại Tần đối ngoại dùng binh, xâm lược nước khác, Thông Thiên các đốc tạo xưởng liền có thể bán linh binh linh khí cho Đại Tần cùng Đại Tần tiến đánh quốc gia, hai đầu kiếm tiền."

Tô Vân nói: "Thông Thiên các trợ giúp Nguyên hội sao?"

"Mấy cái này tháng, đã đưa một nhóm linh khí linh binh cùng tiền lương đi qua, chẳng qua là ta đối Sóc Bắc khởi nghĩa Lục Lâm cũng không để ý."

Bộ Thu Dung nói: "Quốc nội truyền đến tin tức, Đế Bình ý định ngự giá thân chinh, lại bị Thánh Nhân Tiết Thanh Phủ cùng Ôn Quan Sơn bác bỏ. Ôn Quan Sơn cùng Tiết Thanh Phủ, đều tại dung túng Lục Lâm tiếp tục tạo phản, nhấc lên càng lớn thanh thế. Bọn họ tốt nhân cơ hội nắm lấy cơ hội này,

bình loạn sau đó tăng lên bản thân danh vọng cùng thế lực, lấy đè sập đối thủ.”

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, Tả Tùng Nham dẫn đầu Lục Lâm quân Sóc Bắc khởi nghĩa, hắn dù sao vẫn lo lắng Tả Tùng Nham sẽ cùng Cầu Thủy Kính đồng dạng, không chống được bao nhiêu thời gian lại bị bóp chết.

Đông đô có Tiết Thanh Phủ, Ôn Quan Sơn cùng Đế Bình tam phương thế lực tranh đấu, ngược lại cho Tả Tùng Nham cơ hội. Hơn nữa Tả Tùng Nham bên người có Cảnh Triệu bảo vệ, trong thời gian ngắn không đủ nguy hiểm đến tính mạng.

“Những ngày này, Thông Thiên các tiêu xài bao nhiêu tiền?” Tô Vân hỏi.

Hắn những ngày này chỗ tiêu tiền không chỉ là cho Nguyên hội chuyển vận linh khí linh binh, còn giúp đỡ tất cả tại hải ngoại du học sĩ tử, lại bỏ tiền xin Diệp Lạc, Bạch Nguyệt Lâu các sĩ tử tới thiết kế thuộc về Nguyên Sóc Tiểu Thiên thuyền tới làm thí nghiệm, nhìn một chút có thể hay không đưa đến đồng thiên tác đạo đi tới, ý đồ bố cục đồng thiên tác đạo.

Hắn liều mạng dùng tiền, không khỏi có chút lo lắng bản thân hoa quá nhiều.

Bộ Thu Dung nói: “Không tốn bao nhiêu, Thông Thiên các tài sản ngược lại tăng không ít. Tỳ Hưu nguyên lão nói ngươi so mặt khác các chủ tiết kiệm nhiều lắm, không biết dùng tiền, khả năng bởi vì ngươi khi còn bé so sánh nghèo duyên cớ. Chúng ta Thông Thiên các biết bại gia nhất chính là Lâu Ban các chủ, Lâu Ban các chủ tạo Sóc Phương thành, tạo thiên nhai, xài tiền như nước, đại khái tốn mất Thông Thiên các một phần trăm của cải…”

Tô Vân lặng im, buồn tẻ nói: “Vậy liền vì Nguyên Sóc nhiều tạo một chút Thiên Thuyền…”

Bộ Thu Dung nói: "Cũng không hao phí bao nhiêu tiền. Sĩ tử quá ít, kiến tạo mấy chiếc tiểu Thiên Thuyền không hao phí bao nhiêu tiền. Hơn nữa nhiều mua mấy nhà đốc tạo xưởng, ngược lại có thể kiếm được nhiều tiền hơn."

Tô Vân trong lòng buồn bực, phất tay ra hiệu Bộ Thu Dung cùng Âu Dã Vũ có thể mang theo tiền của hắn cùng bản vẽ cùng với Ứng Long sừng rời đi.

"Ta thật không muốn kế thừa cái này phú khả địch quốc tài sản."

Tô Vân thở dài, thiếu niên lộ ra có mấy phần người có tiền u buồn, nhìn về phía Vân đô ở dưới thiên nhai: "Cái này cả con đường đều là ta, còn có cái này Vân đô còn có một phần mười sản nghiệp, ai, buổi tối hôm nay ngủ ở chỗ nào, thật sầu người…"

Qua mấy ngày, Âu Dã Vũ đưa tới tế đàn cùng sừng rồng, sừng rồng bị cắt đi một cái cành nhỏ, nói: "Triều thiên khuyết còn cần mấy ngày mới có thể luyện xong."

La Quán Y lệnh đại thần đưa tới Đại Tần cảnh nội Thần Ma bản đồ phân bố, Tô Vân từ người có tiền u buồn bên trong tỉnh lại, phấn khởi hoạt bát, hướng Lý Trúc Tiên mượn tới Thiên Phượng, chuẩn bị chạy tới các nơi, thuyết phục Thần Ma đến giúp đỡ Ứng Long đối kháng La Dư Tẫn.

Mấy tháng này, Thiên Phượng trên cánh lại mọc ra một chút lông vũ, Hình Giang Mộ cài lầu gỗ thời điểm, cái này chim lớn rất là tỉ mỉ mở ra một trương cánh, một cái khác cánh cánh nhọn thì dựng thẳng từng cái lông vũ, hướng Tô Vân giảng giải mỗi một cây lông vũ lai lịch: "Quả quả, quả quả quả quả, quả quả quả!"

Nàng lông đuôi cũng mọc ra hai cái, so thân thể còn muốn dài, hiện ra đủ loại màu sắc, rất là xinh đẹp.

Hình Giang Mộ chuẩn bị tốt lầu gỗ, chuẩn bị cho tốt ăn uống, Thiên Phượng bảo liễn lên đường.

Lầu gỗ bên trong, Tô Vân mở rộng Thần Ma bản đồ phân bố, cái này bản đồ phân bố bên trên có hơn hai mươi chỗ đánh dấu, có thần thánh, cũng có Ma Thần, Ma Thần dễ tìm, thường thường chiếm cứ một phương, hung ác dị thường.

Mà thần thánh liền tương đối khó tìm, bọn họ thường thường ẩn núp tại rừng sâu núi thẳm bên trong, rất ít ra ngoài, bởi vậy muốn tìm được những này rơi lả tả trong giang hồ thần thánh, cần phải mượn La Quán Y vị này tiểu Thánh Hoàng nhân lực.

Sáng sớm hôm sau, Tô Vân tìm đến thần thánh Khai Minh.

Thần thánh Khai Minh tương đối dễ tìm, tôn này thần thánh chiếm cứ tại Ba Mâu sơn mạch, đuổi đi Ma Thần Tương Liễu, che chở một phương, bởi vậy nhận được dân chúng kính yêu.

Tô Vân đi tới nơi này giờ, chỉ thấy thần quang ngút trời, cái kia thần quang là Khai Minh phát tán xuất thân bên trên, lúc này ngay tại từng chút một bị che chắn.

Đến hàng vạn mà tính mọi người ngay tại vì thần thánh Khai Minh chế tạo miếu thờ cung điện, lúc này to cung điện đã xây dựng đến hợp gánh mức độ, bởi vậy Khai Minh trên người thần quang mới có thể từng chút một bị che giấu.

Tô Vân đi vào toà này hoàn toàn mới miếu thần, Thiên Phượng theo ở phía sau, chỉ thấy miếu thờ bên trong người bọn họ ngay tại lao lực, khí thế ngất trời, rất nhiều công nhân đứng tại trên giá, hướng trên tường thiếp vàng bạc, còn có tại gõ cự thạch, lấy cự thạch làm gạch, lại có chút linh sĩ thôi thúc pháp lực, đem cự thạch vận chuyển đến chỗ cao.

Bọn họ một đường đi tới miếu thần chỗ sâu đại điện, nhưng thấy cao tới hơn mười trượng Khai Minh thú chồm hổm tại mỹ ngọc phía trên, mọc ra chín viên đầu, đầu hổ mặt người, lặng yên xem bát phương, không nói một lời.

Ngôi miếu này vũ bên trong đại điện bị hắn toàn thân hào quang chiếu sáng giống như là tiên cung đồng dạng, mà tại đỉnh đầu hắn, còn có không ít công nhân ngay tại mức cao nhất.

"Khai Minh ca ca, chẳng lẽ lại muốn ở chỗ này tiếp nhận người đời cúng bái, hưởng thụ giả tạo vinh quang ư?"

Tô Vân cười ha ha, lấy ra Ứng Long sừng, nói: "Hiện nay nhân ma ngay tại bốn phía săn giết Thần Ma, đã có không ít Thần Ma bị hắn độc thủ. Ứng Long huynh trưởng lo lắng Minh ca an nguy, mời ta đến đây lẫn nhau tìm."

Khai Minh một cái đầu rủ xuống nhìn hắn, ngay sau đó nâng lên, lắc đầu nói: "Ta chính là Khai Minh kim tinh, đại quang minh chi thần, nhân ma không thể gây tổn thương cho ta mảy may. Đừng nói nhân ma, Tương Liễu thấy ta, còn chưa kim thân, lại bị ta kim tinh chi khí phá, kêu thảm chạy trốn. Nhân ma không tới gặp ta còn tốt, nếu là tới gặp ta, ta sẽ làm cho hắn có đến mà không có về!"

Tô Vân trầm giọng nói: "Minh ca, nhân ma trong tay có tiên lục! Tiên lục uy lực ngươi cũng biết…"

"Ha ha ha ha!"

Khai Minh mặt khác đầu một phát vặn tới, trăm miệng một lời cười to: "Tiên lục thôi thúc lên cực kỳ khó khăn, thời gian chuẩn bị quá dài, hắn căn bản không kịp thôi thúc tiên lục, ta liền có thể chém xuống đầu của hắn!"

Tô Vân trong lòng cảm giác nặng nề, Khai Minh bảo thủ, hơn nữa không thích đi lại, lại thích bị người tâng bốc, hắn đủ

loại thuyết phục, Khai Minh cũng không chịu rời đi.

Tô Vân xoay người đi ra ngoài, thầm nghĩ: "Ta không thể ở trên người hắn trì hoãn quá nhiều thời gian, trì hoãn thời gian càng dài, mặt khác Thần Ma gặp gỡ nguy hiểm khả năng lại càng đại…"

Hắn đi ra đại điện, đột nhiên lại vòng trở lại, rơi lệ nói: "Minh ca, thực không dám giấu giếm, lần này là Ứng Long lão ca để cho ta đến đây cầu cứu. Ứng Long lão ca hắn…"

Hắn Bi Tòng Tâm Lai, lấy ra hai cái Ứng Long sừng, trong đó một cái Ứng Long sừng còn bị lấy xuống cành nhỏ, nức nở nói: "Ứng Long lão ca hắn rơi vào tay địch, chỉ trốn ra được hai cái sừng! Ngươi nhìn, hắn một cái sừng còn bị người chặt đứt!"

Khai Minh sắc mặt đại biến, sừng rồng bay lên, quan sát tỉ mỉ, run giọng nói: "Ngươi cẩn thận nói một chút!"

Tô Vân rơi lệ nói: "Hắn còn sót lại nội tâm bám vào sừng rồng bên trên, chỉ nói với ta là nhân ma Dư Tẫn muốn hại hắn, tiếp đó lại không còn khí tức, ta cũng không biết hắn sống hay chết…"

"Ngươi vì sao không nói sớm?"

Khai Minh vội vàng từ trên đài ngọc xuống tới, thân thể thoáng một cái, hóa thành một cái kháu khỉnh bụ bẫm thiếu niên, vội vã nói: "Đi, đi! Chúng ta đi tìm mặt khác thần thánh! Đúng rồi, hắn là khóc lóc cầu ngươi a? Ngươi có thể hay không học hắn khóc lóc nói lời…"

Tô Vân, Oánh Oánh cùng Thiên Phượng nghiêng đầu hướng phía sau hắn nhìn, chỉ thấy phía sau hắn đi theo tám cái giống nhau như đúc kháu khỉnh bụ bẫm thiếu niên.

"Ta không phải cười trên nỗi đau của người khác! Tuyệt đối không phải…"

Cái kia chín cái thiếu niên nhao nhao giải thích nói: "Không biết tính sao, ta vừa nghĩ tới Ứng Long khóc cầu âm thanh, trong lòng lại có một loại không tên thoải mái. Có lẽ là trước kia bị hắn đánh qua nguyên nhân… Ta không có muốn chê cười hắn ý tứ!"

Chương 338 : Cùng ma làm bạn (canh thứ nhất)

Chương 338: Cùng ma làm bạn (canh thứ nhất)

Khai Minh để cho người ta nhìn không thấu, khi thì là một cái kháu khỉnh bụ bẫm thiếu niên, trang nghiêm túc mục, ưa thích tĩnh tọa, rất có thần thánh dáng vẻ; khi thì là chín cái thiếu niên, mặt khác tám cái thiếu niên lại hoạt bát nhiều, ưa thích chơi trốn tìm, hỏi vấn đề, ẩn thân tại cái thứ nhất thiếu niên sau lưng.

Mỗi lúc này, hướng phía sau hắn nhìn lại, thường thường không có một người, đợi thu về ánh mắt, lại có rất nhiều thiếu niên từ phía sau hắn chạy ra, để cho người ta thường thường nghi ngờ có phải hay không hai mắt của mình xảy ra vấn đề.

Oánh Oánh tấm tắc lấy làm kỳ lạ, lần nữa hướng phía sau hắn nhìn lại, chỉ thấy nơi đó không có bất kỳ ai. Nàng thu về ánh mắt, lại thấy mấy cái kháu khỉnh bụ bẫm thiếu niên từ Khai Minh sau lưng nhô đầu ra.

"Ta biết các ngươi trốn ở nơi nào!" Oánh Oánh bổ nhào đi qua, quan sát xung quanh, nhưng mà Khai Minh sau lưng vẫn là không có bất kỳ ai.

"Cái này giống như là một loại phân thân thần thông, nhưng cùng phân thân lại khác biệt."

Tô Vân rất là nóng mắt, thầm nghĩ: "Phân thân có chủ thứ phân chia, mà Khai Minh thân thể giống như là không đủ chủ thứ, mỗi một cái đều là chủ thể. Nhìn tới ta truy nguyên còn

chưa hoàn chỉnh, chưa hề đem Khai Minh bản lĩnh hoàn toàn nghiên cứu một lần.”

Bọn họ ngồi Thiên Phượng bảo liễn , dựa theo Thần Ma địa lý đồ chỗ bày ra, hướng phía dưới một tôn thần Thánh ẩn cư chi địa bay đi. Khai Minh sắc mặt nghiêm túc yêu cầu Tô Vân kể Ứng Long khóc cầu cứu viện binh chuyện cũ, Tô Vân kể mười mấy lần, hắn dường như còn không có nghe chán.

Tại Tô Vân cố sự bên trong, ngông cuồng tự đại Ứng Long gặp phải nhân ma Dư Tẫn đánh lén, bị đủ loại hành hạ, —— Khai Minh dường như rất ưa thích nghe Ứng Long bị hành hạ chuyện cũ. Ứng Long cũng trốn không thoát, cắn chặt răng, phốc phốc nhổ xuống đỉnh đầu hai sừng, phân ra một tia còn sót lại nội tâm, bám vào hai sừng bên trên, để hai sừng chạy trốn.

Nhưng nhân ma Dư Tẫn dù sao giảo hoạt, phát giác được hắn ý đồ hướng “Khai Minh ca ca” đám người cầu viện, một kiếm đem bên trong một cái sừng chặt đứt, mặt khác Ma Thần nhao nhao ra tay ngăn cản, may mắn Ứng Long phúc lớn mạng lớn, hai sừng chạy trốn.

Tô Vân lại sinh động như thật, giảng giải Ứng Long tàn linh bám vào hai sừng bên trên tìm tới hắn, khóc cầu hắn giúp đỡ, xin “Khai Minh ca ca” mấy người một đám lão ca ca cứu hắn một đầu mạng nhỏ.

Khai Minh mặt mày hớn hở, nhưng ra vẻ thận trọng, nói: “Ngốc rồng dù sao vẫn chê cười ta là nhìn Thiên môn, không nghĩ tới hắn miệng nói một đường tâm nghĩ một nẻo, như vậy khâm phục ta.”

Cố sự này Khai Minh nghe hoài không chán, Tô Vân nhưng giảng được miệng đắng lưỡi khô, thoái thác bản thân muốn tế luyện tiên cung tế đàn, không nguyện nói lại.

“Tế luyện bảo vật? Ta giúp ngươi ah.”

Khai Minh cười tủm tỉm nói: “Ta chính là Khai Minh kim tinh, giúp ngươi tăng lên linh binh linh khí uy năng không thành vấn đề.”

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích: “Nếu là Thần Chỉ có thể giúp đỡ luyện bảo, nhiều như vậy kể hai lần cũng là không có gì.”

Hắn lấy ra tiên cung tế đàn, nói: “Bộ này bảo vật là mới luyện chế, còn không có tế luyện.”

Khai Minh lấy ra cẩn thận kiểm tra, Âu Dã Vũ đưa tới tế đàn khuôn mẫu so sánh nhỏ bé, không giống Bắc Miện trường thành dưới chân tiên cung tế đàn khổng lồ như vậy.

Tiên cung tế đàn phía trước là một tòa tế đàn, tế đàn phía sau là tiên cung, tiên cung nội bộ còn có mặt khác sắp đặt, có thể điều động thiên địa nguyên khí, phát triển tế tự uy lực. Tô Vân cùng Oánh Oánh lần nữa thiết kế lại không đủ phức tạp như vậy, trừ đi tiên cung, chỉ lưu lại tế đàn.

Khai Minh nhẹ nhàng thôi thúc, chỉ thấy mỗi một tòa tế đàn tế lên, ước chừng hơn thước phạm vi, thôi thúc lên, sẽ lần nữa hướng ra phía ngoài chia rẽ bành trướng, cuối cùng đi đến ba trượng phạm vi, lúc này mới sẽ ngừng lại.

Cái này xem xét Tô Vân tu vi.

Nguyên khí của hắn tu vi dù sao rất là hùng hậu, nhưng thôi thúc tế đàn, thôi phát tiên lục uy lực, đối pháp lực yêu cầu vượt xa hắn hiện nay tu vi, cho nên tế đàn quy mô tương đối nhỏ.

Khai Minh tinh tế kiểm tra, chỉ thấy Âu Dã Vũ đưa tới tế đàn cứ việc cấu tạo phức tạp, nhưng vẫn như cũ là một mảnh đồ trắng, cần Tô Vân tại từng cái khu khối chỗ in dấu lên đủ loại phù văn ấn ký.

Phù văn ấn ký liền cực kỳ phức tạp, cần truy nguyên chín mươi sáu Thần Ma, quan tưởng ra dáng người của bọn họ, áp súc thành mặt phẳng hình thái, hóa thành phù văn.

"Ngược lại là tinh xảo."

Khai Minh khen ngợi, nói: "Đáng tiếc phẩm chất kém một chút."

Tô Vân vì luyện chế có thể thôi thúc tiên lục tế đàn, đương nhiên là không tính toán chi phí, nhưng đối với Khai Minh bậc này kim tinh chi thần tới nói, phẩm chất quả thực không ra sao.

Khai Minh toàn thân khắp toả hào quang, đem cái kia bốn tòa tế đàn lần nữa luyện một lần, nói: "Ngươi tại ta luyện bảo lúc, cũng nhân cơ hội quan tưởng tế luyện, đem ngươi nội tâm hóa thành cương ấn, trực tiếp đánh vào trong tế đàn, vượt qua ngươi bình thường tế luyện gấp trăm lần!"

Tô Vân vừa mừng vừa sợ, vội vàng quan tưởng chín mươi sáu Thần Ma thần thông, đem chín mươi sáu Thần Ma thần thông hóa thành từng cái phù văn ấn ký, lần lượt lạc ấn tại bốn tòa trên tế đàn.

Khai Minh thì luyện lại tế đàn, để hắn lạc ấn càng ngày càng sâu, một bên khác, Tô Vân thì lặp đi lặp lại quan tưởng, không ngừng làm sâu sắc lạc ấn, để cho mình đối tế đàn chưởng khống cũng càng ngày càng mạnh.

Nguyên bản hắn cần cả ngày lẫn đêm, không ngừng tế luyện, mới có thể làm đến thu phát tuỳ ý, mà bây giờ có Khai Minh giúp đỡ, một ngày lại chống đỡ hơn mười ngày khổ tu khổ luyện.

Hơn nữa, theo Khai Minh tế luyện, bốn tòa tế đàn phẩm chất cũng càng ngày càng mạnh.

Vẻn vẹn một ngày thời gian, Tô Vân lại đem bốn tòa tế đàn lạc ấn tăng lên tới bản thân có khả năng tăng lên cực hạn, tế đàn lực lượng còn có thể tiếp tục tăng lên, nhưng hắn lại không thể tiếp tục làm sâu sắc lạc ấn, cho nên chỉ có thể dừng ở đây.

Tô Vân thu tế đàn, không biến sắc đem một chiếc gương đưa tới, đây là Cầu Thủy Kính tặng cho hắn phù sinh kính, có thể thông qua trong gương Linh giới đi tới trên mặt trăng, chẳng qua là không thể đi ra mặt kính.

Khai Minh giúp hắn luyện chế phù sinh kính, qua không lâu, phù sinh kính luyện xong, Tô Vân tiện tay lại đem hộp gỗ đưa tới.

Khai Minh không nghi ngờ gì, tiếp tục luyện chế.

Hộp gỗ dù sao cũng là Thông Thiên các bí thược, luyện chế cực kỳ phức tạp, cũng may Khai Minh chẳng qua là lấy bản thân kim tinh thần quang tăng lên hộp phẩm chất, ngược lại cũng không tính quá phiền phức.

Đợi đến hộp gỗ trở nên kim quang lập lòe, Tô Vân lúc này mới lưu luyến không rời thu hồi lại, tiện tay lại đem Trần Mạc Thiên Không đưa qua đi.

Khai Minh nháy mắt mấy cái, cảm thấy nơi nào có chút không đúng.

Trần Mạc Thiên Không chính là Lâu Ban Đại Thánh linh binh, vô cùng phức tạp, bên trong mỗi một viên cát bụi đều hết sức nhỏ bé chi năng, cát bụi phía ngoài lạc ấn phù văn, có thể tạo dựng vạn vật, hóa thành tất cả linh binh linh khí, thậm chí Thần Ma!

Dù là Khai Minh là thần thánh, gia cố bảo vật này cũng để cho hắn chỉ cảm thấy mệt mỏi vô cùng, đành phải đem mặt khác tám cái bản thân cũng thả ra, cùng một chỗ luyện chế.

“Oánh Oánh tới!”

Tô Vân gọi đến tiểu sách quái, ánh mắt lấp lánh nhìn chằm chằm ngay tại luyện chế Trần Mạc Thiên Không Khai Minh, chỉ đợi hắn luyện xong Trần Mạc Thiên Không, liền đem Oánh Oánh cũng đưa qua đi.

“Còn có cái này tòa lầu gỗ nho nhỏ, Thiên Phượng, đúng rồi, ta Linh giới bên trong còn có Thần Tiên tác, Thần Vương quyền trượng, nếu như đều luyện một chút…”

Khai Minh luyện hoàn Trần Mạc Thiên Không, bị mệt đến choáng đầu hoa mắt, thoáng nhìn Tô Vân đem Oánh Oánh tiểu nha đầu này đẩy đi tới, vội vàng giơ tay lên nói: “Khoan đã!”

Tô Vân cùng Oánh Oánh trơ mắt nhìn hắn.

Khai Minh dừng một chút, nói: “Ta tuy là rất muốn nghe ngốc rồng ăn quả đắng chuyện cũ, nhưng ngươi cũng không thể coi ta là thành gia súc sai bảo, cho ta nghỉ một chút.”

Tô Vân cùng Oánh Oánh đành phải chờ đợi hắn khôi phục, trong lúc đó, Khai Minh lại nghe mấy lần chuyện cũ, lúc này mới thừa thế xông lên, giúp Tô Vân đem Oánh Oánh, Thiên Phượng cùng lầu gỗ đều luyện một bên.

Oánh Oánh là sách yêu, Thiên Phượng thì là Phượng Hoàng huyết mạch hậu duệ, đi qua kim quang tẩy lễ, không đến mức thay đổi thân thể cấu tạo, nhưng mà thực lực nhưng tăng lên rất nhiều.

Oánh Oánh quần áo khảm viền vàng, Thiên Phượng lông vũ cùng lợi trảo cũng nhiều thêm viền vàng.

Đợi đến Tô Vân lấy ra Thần Tiên tác, Thần Vương quyền trượng những vật này lúc, Khai Minh khoát tay áo, nghiêm mặt nói: “Ta há có thể lợi dụng người khác đau đớn tới lấy mừng? Ta đã thoát khỏi loại này cấp thấp hứng thú, không thích nghe cố sự này.”

Tô Vân tiếc hận không thôi, thầm nghĩ: “Cũng may còn có tiếp theo tôn thần thánh.”

Thiên Phượng cuối cùng bay đến đình chiến quận, căn cứ La Quán Y cung cấp Thần Ma bản đồ phân bố, chiếm cứ ở đây thần thánh là Kỳ Lân. Đợi đến Thiên Phượng giáng lâm, chỉ thấy đình chiến quận giữa rừng núi khắp nơi chi lan, kỳ trân dị thảo giống như là ven đường hoa dại cỏ dại, tùy chỗ sinh trưởng, có chút linh dược thậm chí trăm năm mới gặp, ở đây nhưng khắp nơi đều có!

Kỳ Lân ở tại đình chiến quận khe núi bên cạnh, Tô Vân đám người đi tới nơi này lúc, chỉ thấy thác nước suối chảy, từng bãi cỏ xanh, chim hót hoa nở, một chút quần áo hở hang người sắc mục thiếu nữ đỉnh đầu mang theo tán hoa, rúc vào Kỳ Lân bên cạnh, cho ăn tôn thần này Thánh ăn nho.

Kỳ Lân rất là hưởng thụ, đối Tô Vân đám người đến thờ ơ lãnh đạm.

Tô Vân tận tình khuyên bảo đem nhân ma Dư Tẫn săn giết Thần Ma, chuẩn bị mở ra một đầu thông suốt Tiên giới con đường nói mấy lần, khuyên hắn liên thủ đối thẻ ngang Dư Tẫn, Kỳ Lân cũng là không nhúc nhích tí nào.

“Dư Tẫn, nhân ma mà thôi, coi như có thể làm thiên hạ loạn lạc chúng sinh, cũng loạn không được đạo tâm của ta.”

Kỳ Lân nói: “Tâm linh không thuần khiết người, căn bản là không có cách tiếp cận ta mảy may. Ngươi nhìn, ngươi lại không cách nào tiếp cận ta, chỉ có thiếu nữ mới có thể tiếp cận ta.”

Tô Vân chần chừ một chút, đành phải tế ra bản thân bịa 《 Ứng Long gặp nạn ký », Kỳ Lân mặt mày hớn hở, đem các thiếu nữ ném đến một bên, đi theo hắn cùng rời đi.

Tô Vân có chút bất đắc dĩ, thầm nghĩ: "Khai Minh như thế, Kỳ Lân cũng là như vậy…"

"Kỳ Lân lão ca, ngươi biết luyện khí a?"

Oánh Oánh ngẩng đầu lên, ánh mắt thuần khiết: "Ta có thể để cho Tô sĩ tử đem Ứng Long gặp nạn ký nói nhiều mấy lần."

Kỳ Lân nhất trảo chống cằm, cười tủm tỉm nhìn nàng.

Trong lúc vô tình lại là hơn mười ngày đi qua, Tô Vân tìm đến bảy tôn thần thánh, cái này bảy vị thần thánh theo thứ tự là Khai Minh, Kỳ Lân, Băng Di, Tiêu Minh, Huân Trì, Châu Ngô cùng Cường Lương.

Đợi đi tới Thần Ma bản đồ phân bố bên trong đánh dấu cái kế tiếp địa điểm lúc, Kỳ Lân Khai Minh mấy người thần thánh không khỏi sắc mặt ngưng trọng lên.

"Thần Vũ La gặp phải kình địch."

Kỳ Lân đám người bốn phía kiểm tra, ở nơi này thần thánh gọi là Vũ La, mà ở trong đó nhưng không thấy Vũ La thân ảnh, chỉ còn lại có một mảnh chiến đấu qua dấu vết.

Bên cạnh có sụp đổ dãy núi, còn cắm khổng lồ linh binh mảnh vỡ, đáng sợ hơn chính là, tại chiến trường dấu vết trung ương, có một cái phạm vi hơn mười mẫu ấn ký.

Đó là một cái hình tròn tiên lục ấn ký, mà tại ấn ký chính giữa, có một cái ước chừng một trượng phạm vi cổ quái phù văn!

Tô Vân đứng tại cái này phù văn bên cạnh, quan sát phút chốc, đột nhiên thôi thúc chân nguyên, quan tưởng ra thần thánh Vũ La dáng người.

Hắn đưa tay đè ép, Vũ La thân ảnh lại đến bằng phẳng, cùng trên mặt đất ấn ký giống nhau như đúc!

“Vũ La thực lực, không thể so ta kém.”

Thần thánh Huân Trì quan sát bốn phía, khó hiểu nói: “Hắn hình như không có bao nhiêu phản kháng, lại bị người trấn áp thành điệp. Nhân ma Dư Tẫn thực lực, đã cường đại đến loại trình độ này?”

Tiên lục cùng Vũ La ấn ký, đều là điệp hình, cùng Tô Vân tại Ứng Long nơi đó nhìn thấy Cửu Anh ngọc điệp hình thái có chút giống nhau. Chẳng qua Ứng Long là dùng mấy ngàn năm thời gian tiêu hao Cửu Anh pháp lực, lúc này mới có thể tại hắn tu vi kém xa trước đây thời điểm, đem hắn luyện thành ngọc điệp.

Mà Vũ La thì là tại trạng thái toàn thịnh lúc, bị sinh sinh luyện thành ngọc điệp!

Điều này nói rõ Dư Tẫn thực lực chỉ sợ gấp mấy lần tại Vũ La!

“Cho dù là Ứng Long, cũng không có gấp mấy lần tại chúng ta thực lực.” Bọn họ sắc mặt càng thêm nghiêm nghị.

“Dư Tẫn nếu là trấn áp Ma Thần, vậy không có cái gì, nhưng hắn thế mà đối thần thánh động thủ.”

Kỳ Lân trầm giọng nói: “Cai tù, đây không phải là ngươi có khả năng tham dự sự tình, đem Thần Ma bản đồ phân bố giao cho chúng ta, ngươi vẫn là trở về làm cai tù đi.”

Tô Vân lấy ra bản đồ phân bố, nói: “Ta có thể giúp một tay…”

Kỳ Lân đoạt lấy địa lý đồ, bay lên trời, quát: “Nhân ma Dư Tẫn chính là nhân vật hung ác, ngươi giúp không được gì! Ngươi chạy tới, chúng ta còn muốn phân tâm xem xét ngươi! Chư vị, chúng ta đi ——“

Mặt khác sáu tôn thần thánh hóa thành từng đạo cầu vồng, phá không mà đi.

Tô Vân cau mày, Oánh Oánh cũng là bất đắc dĩ, nói: "Những này thần thánh lúc trước đều là Thánh Hoàng mới có thể điều động, ngươi không phải Thánh Hoàng, bọn họ tự nhiên không biết phản ứng ngươi. Không bằng xử lý La Quán Y, chúng ta tại Đại Tần làm người sắc mục Thánh Hoàng, tốt xấu cũng có cái Thánh Hoàng danh hào…"

Tô Vân lắc đầu, trở lại Thiên Phượng bảo liễn bên trong, nói: "Bọn họ chưa hẳn có thể đấu qua được Dư Tẫn… Đã thần thánh không mang theo chúng ta, như vậy chúng ta lại bản thân tới!"

Oánh Oánh chấn động cánh đuổi theo hắn, rơi vào đầu vai của hắn, khó hiểu nói: "Không đủ thần thánh giúp đỡ, chúng ta cũng đấu không lại Dư Tẫn, thực lực của chúng ta quá thấp…"

Tô Vân cười nói: "Thần thánh không nguyện ý giúp đỡ, vậy liền tìm Ma Thần! Những cái kia vô lại vì tự vệ, khẳng định đồng ý giúp đỡ! Ta nhớ được Tương Liễu hình như liền ở tại lân cận…"

Oánh Oánh nhớ tới mình bị Tương Liễu liếm lấy trên người đều là nước bọt, trong lòng lại một hồi không thoải mái: "Tìm Ma Thần giúp đỡ? Chủ ý này hay giống như không quá thông minh bộ dạng…"

—— —— canh thứ nhất. Đa tạ các bạn đọc quan tâm, Trạch Trư nghỉ ngơi một đêm, tốt hơn nhiều, có thể là quãng thời gian trước mất ngủ gây nên di chứng. Còn có hai chương, ban đêm đổi mới ~~

Chương 339 : Ta Tiểu Liễu ah (canh thứ hai)

Chương 339: Ta Tiểu Liễu ah (canh thứ hai)

Kỳ Lân cứ việc đem Thần Ma bản đồ phân bố lấy đi, nhưng trải qua mấy ngày nay Tô Vân đã sớm đem Thần Ma bản đồ phân bố ghi nhớ, Thiên Phượng phi hành gần nửa ngày, liền tới đến Tương Liễu ẩn thân.

Thực ra Tương Liễu căn bản không có ẩn thân, mà là chiếm cứ tại Liên Giang quận, chinh phục Liên Giang quận thành, quét sạch nơi này quân bảo vệ thành, uy hiếp lấy những người ở nơi này, cung phụng hắn cúng bái hắn.

Thiên Phượng đáp xuống tại Liên Giang quận thành nam thành trên lầu, Liên Giang quận sở dĩ gọi là Liên Giang, là bởi vì nơi này thủy hệ bốn phương thông suốt, ba bước một sông, năm bước một sông.

Chẳng qua lúc này, Liên Giang quận nước sông sớm đã biến thành độc dịch, trong không khí cũng tràn ngập khói độc, đó là Tương Liễu độc dịch, thần phục Tương Liễu linh sĩ căn bản không dám ở tại trong thành, chỉ có thể ở ngoài thành.

Chỉ có đến dùng bữa thời điểm, mới có linh sĩ xe áp tải liễn, trên xe kéo chở đầy đồ ăn, mang đến trong thành cung điện.

Nơi đó, Tương Liễu ăn như gió cuốn, ăn no lại ngủ, ngẫu nhiên sẽ còn yêu cầu linh sĩ bọn họ cung phụng mấy cái người sắc mục thiếu nữ.

Tô Vân đứng tại trên cổng thành hướng Tương Liễu chỗ tẩm cung nhìn lại, chỉ thấy liền núi quận thành trên không có to lớn Ma Thần nguyên khí, nguyên khí kia như thế nồng đậm, hình thành Tương Liễu dị tượng, chín đầu đầu rồng mặt người, thật dài cái cổ như là vòng quanh núi đại mãng.

Cái kia chín viên đầu, so núi còn cao hơn, nhìn bốn phía.

Có một đội linh sĩ ngay tại lén lút vào thành, giống như là chuẩn bị tới săn giết Ma Thần tử sĩ, chẳng qua là còn chưa tiếp cận tẩm cung, đột nhiên chỉ thấy bên trong một cái linh sĩ thân thể cứng ngắc, sau lưng vỡ ra, từ cột sống chỗ chui ra một cái thật dài nấm.

Mặt khác linh sĩ ngạc nhiên, tự biết trúng độc, ngay sau đó uống vào đủ loại linh dược, nhưng sau một khắc lại thấy một cái linh sĩ đầu bùm một tiếng vỡ thành hai mảnh, lại có thật dài nấm chui ra.

Còn lại linh sĩ lại trở về chạy, từng cái phi độn, nhưng mà chỉ kịp chạy ra ba năm bước, lại từng cái thân thể vỡ ra, hoặc là từ chỗ cổ vỡ ra, hoặc là từ sống lưng chỗ vỡ ra, hoặc là mở lồng ngực, đầu lâu, cũng có từ trong mồm mọc ra, ngay tại chỗ mọc ra thật dài nấm.

Những cái kia nấm càng dài càng cao, đem những này linh sĩ thân thể rất nhanh hút khô.

Tiếp đó lại có chút thiếu nữ cầm trong tay lưỡi liềm từ trong tẩm cung đi tới, thu hoạch tươi non nấm, kéo tới cung trong cho Ma Thần hưởng dụng. Còn những cái kia linh sĩ thi thể, Tương Liễu là khinh thường ăn.

Tô Vân nhìn phút chốc, không đủ trực tiếp đi tới Tương Liễu ở chi địa, mà là bố trí xuống tế đàn, bốn cái tế đàn bay lên không, đều là vàng óng ánh.

Theo hắn điều động chân nguyên, bốn tòa tế đàn boong boong chia rẽ, phạm vi ba trượng có thừa, tế đàn trở nên vô cùng mỏng manh, thôi thúc lên càng thêm dễ dàng, thuận buồm xuôi gió!

"Âu Dã Vũ chế tạo tốt, Khai Minh luyện đến tốt, ta tế thật tốt!"

Tô Vân lòng tin mười phần, lấy ra tiên lục, dẫn động thiên địa nguyên khí, như vậy đem tiên lục thôi thúc!

Có bốn đại tế đàn linh khí, Tô Vân làm phép thôi thúc tiên lục, tốc độ so lúc trước nhanh hơn rất nhiều lần, nguyên khí điều động cũng không giống lúc trước như vậy khó khăn, trên bầu trời nhất thời phong vân tế hội, càng ngày càng đen, cuồng phong cuốn lấy mây đen, đem không trung che chắn!

"Răng rắc!"

Lôi đình một hồi tiếp lấy một hồi tại tầng mây vòng xoáy bên trong bổ đến bổ đi, tầng mây vòng xoáy bên trong, một cái thế giới khác bị mở ra, một cái to lớn đầu ngón tay chậm rãi từ tầng mây xuyên qua, điểm tại Tương Liễu nguyên khí hình thành Ma Thần dị tượng phía trên!

Đoàn kia Tương Liễu nguyên khí phốc một tiếng yên diệt, phía dưới tẩm cung ầm ầm đổ sụp, giống như là bị vô hình vật nặng đè sập đồng dạng.

Trên bầu trời, cái kia một cái thế giới khác đầu ngón tay đã giáng lâm hai cái đốt ngón tay, Tô Vân sắc mặt đỏ lên, cảm giác được pháp lực của mình đi đến cực hạn, quyết định thật nhanh ngừng triệu hoán, cao giọng nói: "Tương Liễu ——— "

Hai mảnh đầu ngón tay treo tại liền núi quận thành trên không, buông xuống treo không dưới, cũng không thu hồi.

Đó là nội tâm đầu ngón tay, kinh khủng linh lực áp bức đến tất cả mọi người trước mắt đen kịt một màu, dạ dày dời sông

lấp biển.

"Tiểu Liễu ở đây!"

Tẩm cung phế tích nổ tung, Tương Liễu thân thể bao phủ từng cái sắc mắt thiếu nữ, miễn cho các nàng bị đập chết tại tẩm cung bên dưới, vội vàng bốn phía nhìn lại, la lên: "Cái nào tiền bối kêu gọi Tiểu Liễu… Là tiểu tử ngươi!"

Tương Liễu chín viên đầu nhất thời sắc mặt khó coi, nhanh chóng bơi lại, la lên: "Cai tù, chẳng lẽ ngươi muốn lật lọng? Tốt, hôm nay lại cầm ngươi đánh răng…"

Hắn đột nhiên nhìn thấy trên bầu trời treo mà không dưới đầu ngón tay, lập tức đổi chín bộ vẻ mặt, mặt mày hớn hở, chín viên đầu to từ dưới đi lên ngước nhìn, cười xòa nói: "Hôm nay lại cho cai tù thật tốt bữa ăn ngon! Tới ah, đem mới thu cắt nấm mang lên! A, đây không phải là Oánh Oánh tỷ ư? Oánh Oánh tỷ, ta Tiểu Liễu ah! Oánh Oánh tỷ ngày hôm nay thật hoạt bát, váy thật là đẹp mắt, còn khảm viền vàng…"

Tô Vân quát: "Tương Liễu, nhân ma Dư Tẫn giờ phút này ngay tại săn giết Thần Ma, ý định hiến tế Thần Ma thiên địa nguyên khí, thôi thúc tiên lục, mở ra Tiên giới thông đạo. Vì bảo vệ ngươi cùng mặt khác Ma Thần, ta cần triệu tập các ngươi, cùng một chỗ đối kháng Dư Tẫn!"

Tương Liễu oai phong lẫm liệt nói: "Tốt, ta bên này cùng cai tù cùng đi tìm mặt khác Thần Ma!"

Hắn mặt khác đầu quay tới, đối những cái kia thiếu nữ nói: "Ta ra ngoài cùng cai tù mấy ngày, các ngươi lại ở chỗ này chờ ta trở về, không cần cùng nam nhân khác chạy. Nhớ lấy, nhớ lấy."

Oánh Oánh ngạc nhiên, nói nhỏ: "Tô sĩ tử, thần thánh khó nói chuyện như vậy, nói hết lời mới khuyên động bảy người,

vì sao người này nói chuyện lại đáp ứng? Hắn là muốn hại ta bọn họ?"

Tô Vân cũng nửa tin nửa ngờ.

Tương Liễu hóa thành một cái một bài tám tay thiếu niên, vẻ mặt ôn hòa giải thích nói: "Đầu ngón tay kia treo tại ta trên trán, ngươi nói Ứng Long chết ta đều tin."

Tô Vân lấy ra hai cái Ứng Long sừng, nói: "Ứng Long lão ca hắn…"

Tương Liễu mừng rỡ như điên, âm thanh run rẩy nói: "Chết bất đắc kỳ tử?"

Tô Vân lắc đầu: "Hắn mời ta cầm sừng của hắn xem như tín vật, mời Thần Ma liên thủ đối kháng Dư Tẫn. Dư Tẫn muốn đánh thông Tiên giới thông đạo, cần phải đến hiến tế chín mươi sáu Thần Ma, cái này chín mươi sáu Thần Ma, chính đối ứng Thiên môn bên trên chín mươi sáu lạc ấn. Tương Liễu ngươi cũng ở trong đó."

Tương Liễu trong lòng khẽ động, nói: "Ngươi nếu là sớm chút lấy ra Ứng Long hai sừng, lại không cần dùng đầu ngón tay kia hù dọa ta, Ứng Long lời nói, tại chúng ta Ma Thần bên trong vẫn còn có chút phân lượng."

Tô Vân, Oánh Oánh kinh ngạc, Thiên Phượng cũng nghi ngờ quả một tiếng.

Ứng Long tại Kỳ Lân, Khai Minh mấy người thần thánh phía trước, thật là có tiếng xấu, dùng Ứng Long sừng đi mời những này thần thánh căn bản không mời nổi, không nghĩ tới tại Tương Liễu mấy người Ma Thần phía trước, ngược lại đơn giản vô cùng.

"Ai không có bị hắn đánh qua? Ai không có bị hắn đánh sợ?"

Tương Liễu phẫn nộ nói: "Ngươi lấy ra Ứng Long hai sừng, ai cũng sẽ cho Ứng Long một bộ mặt. Ứng Long lấy ra cái này hai cái sừng mời chúng ta, là mặt của chúng ta, truyền đi tất cả mọi người cảm thấy rất có mặt mũi. Ngươi triệu hoán căn này đầu ngón tay hù dọa Ma Thần, đụng phải tính tình cứng, ví dụ như Đào Ngột chết như vậy tâm nhãn, lại khẳng định muốn cùng ngươi va vào. Ngươi coi như giết chết hắn, hắn cũng sẽ cắn chết ngươi."

Tô Vân nghiêm nghị, chân thành nói: "Đa tạ Liễu ca chỉ điểm."

"Gọi chúng ta Tiểu Liễu là được." Tương Liễu tám đầu trên cánh tay đều tự mọc ra một cái đầu, tất cả đồng thanh nói.

Tô Vân thu hồi tiên lục cùng tế đàn, trên bầu trời ngón tay chậm rãi tán đi, thiếu niên Tương Liễu lập tức nắm Tô Vân cái cổ đem hắn xách lên, vô cùng hung ác, quát: "Gọi Liễu ca!"

Tô Vân vội vàng nói: "Ta vốn là liền muốn gọi ngươi Liễu ca, là tự ngươi nói để cho ta gọi ngươi Tiểu Liễu."

Tương Liễu đem hắn bỏ xuống, sắc mặt không nhanh nói: "Vừa rồi ngươi có đầu ngón tay, ta đương nhiên là Tiểu Liễu, hiện tại ngươi không còn đầu ngón tay, chính là ta Liễu ca! Tiểu tử ngươi cần phải đến cho ta nên có tôn trọng!"

Oánh Oánh cẩn thận theo dõi hắn, đối cái này Ma Thần còn có nghi ngờ.

Thiếu niên Tương Liễu tán đi mặt khác đầu, cùng Tô Vân cùng một chỗ leo lên Thiên Phượng bảo liễn, bệ vệ ngồi xuống, cười toe toét nói: "Tiểu sách quái cho Tương Liễu đại gia bóp vai."

Oánh Oánh trong lòng tức giận, bất đắc dĩ tiến lên, cho hắn bóp vai.

Thiếu niên Tương Liễu rất là được lợi, hướng đối diện Tô Vân nói: "Ta trước đó không lâu đụng phải Thao Thiết, tại Sương Thu quận ăn người, còn muốn ăn ta. Người này hơn phân nửa không có đi xa, chúng ta tới đó thử xem."

Tô Vân đồng ý, để Thiên Phượng bay hướng Sương Thu quận.

Đợi đi tới Sương Thu quận, lại thấy Thao Thiết đã tại Sương Thu quận kiến quốc, dẫn đầu quân đội tiến đánh Cùng Kỳ quốc, —— đối diện Cùng Kỳ quốc rõ ràng là một vị khác Ma Thần Cùng Kỳ xây dựng quốc gia.

Hai tôn Ma Thần đều tự thống binh đánh trận, hai tôn Ma Thần chém giết, ra tay đánh nhau, giết đến trời long đất lở, máu chảy thành sông.

Thiếu niên Tương Liễu tiến lên, cao giọng nói: "Hai vị dừng tay! Ứng Long mời chúng ta giúp đỡ!"

Thao Thiết cùng Cùng Kỳ ngay tại đấu sức, giằng co khó bên dưới, nghe vậy đều tự lui ra phía sau một bước, xoay đầu lại la lên: "Ứng Long mời ta? Tương Liễu tiểu nhi, ngươi nhưng có tín vật?"

Tô Vân lấy ra Ứng Long hai sừng, cái kia hai tôn Ma Thần lại không còn chém giết, đều tự bây giờ thu binh, hướng bộ hạ nói: "Ta cùng đối diện ngốc hàng đi rồi, các ngươi thừa dịp lúc ban đêm đánh lén, bắt lại địch quốc, đem địch quốc bách tính đều bắt lấy đến, cung cấp ta hưởng dụng."

Cái kia Thao Thiết hóa thành sừng dê đầu to đồng tử, hai đầu mi mắt như là nghiêng nghiêng lá liễu, lại bẹp lại mọc, con mắt giấu ở mi mắt về sau, hung ác tham lam.

Cùng Kỳ thì hình dáng giống cái ba mươi năm không đủ gội đầu đồng tử, mồm dài đến sau gáy, sau lưng mọc ra cánh, chắp tay sau lưng đá lấy chạy bộ tới.

Đến Thiên Phượng bảo liễn bên trong, Cùng Kỳ vụt một tiếng nhảy đến trên mặt bàn ngồi, Thao Thiết thì ngồi đối diện hắn, hai cái Ma Thần mắt lớn trừng mắt nhỏ.

Tô Vân ho khan một tiếng, chứng minh ngọn nguồn.

Thao Thiết cùng Cùng Kỳ cũng không nói chuyện, Tương Liễu thận trọng nói: "Ta biết Quỳ Long ở tại ven biển Bình Ba quận, chúng ta đến đó tìm hắn."

Tô Vân theo lời, để Thiên Phượng chạy tới Bình Ba quận.

Quỳ Long đã không thấy tăm hơi, chỉ để lại chiến đấu dấu vết.

Tô Vân đứng tại chiến đấu dấu vết trung ương, trong lòng cảm giác nặng nề, đó là tiên lục dấu vết lưu lại, Quỳ Long bị bắt, bị tiên lục trấn áp, hóa thành Quỳ Long ngọc điệp.

"Hạn Bạt cùng Phì Di từ trước tới nay như hình với bóng, hai người bọn hắn kết bạn, khẳng định không sợ nhân ma Dư Tẫn!"

Thao Thiết cùng Cùng Kỳ cũng nhìn ra trạng thái nghiêm trọng, nói: "Chúng ta đi tìm bọn họ! Bọn họ tại Hỏa Bác quận!"

Thiên Phượng bay hướng Hỏa Bác quận, trên đường đi Thiên Phượng đỉnh đầu ma khí ngập trời, dữ tợn khủng bố, những nơi đi qua, Thần Ma lui tránh, thật là oai phong lẫm liệt.

Bọn họ đi tới Hỏa Bác quận, xa xa lại thấy Hỏa Bác quận biển lửa đã tắt, dung nham ngưng kết, bằng phẳng vô cùng biển dung nham trung ương, là tiên lục lưu lại ấn ký, trung tâm thì là Hạn Bạt cùng Phì Di phù văn ấn ký.

Tô Vân đứng tại to lớn ấn ký trung ương, ngước đầu nhìn lên, cái này hai tôn Ma Thần đều không có chạy trốn, toàn bộ

bị nhân ma Dư Tẫn trấn áp lấy đi.

"Đến cùng có bao nhiêu Thần Ma rơi vào Dư Tẫn tay?" Hắn thấp giọng nói.

Đúng lúc này, Tô Vân trước mặt bay qua một đám váy đỏ, đem hắn tầm mắt nhuộm đến đỏ tươi.

"Ngô Đồng!" Trong lòng hắn hơi chấn động.

Chương 340 : Phượng Tê Ngô Đồng (Canh [3])

Chương 340: Phượng Tê Ngô Đồng (Canh [3])

Tô Vân vội vàng bốn phía nhìn lại, cũng không nhìn thấy Ngô Đồng tung tích, nhưng mà trước mắt cái kia váy đỏ nhưng thực sự ngăn cản hắn ánh mắt.

"Nàng quấy nhiễu đạo tâm của ta!"

Tô Vân thầm nghĩ trong lòng: "Nàng hẳn là ngay tại không xa. Ngô Đồng tại lân cận lời nói, như vậy nhân ma Dư Tẫn hẳn là cũng tại lân cận!"

Hắn ổn định lại tâm thần: "Ngô Đồng làm như vậy, quá nguy hiểm."

Váy đỏ giống như là tại theo gió đong đưa, chẳng qua nơi này là Tô Vân Linh giới, không thể có gió.

Váy đỏ đi xa, một đầu thon dài nhẵn bóng chân xuất hiện tại Tô Vân trong tầm mắt, từ gần mà xa.

Tô Vân hừ một tiếng: "Ta đi theo Ngư Thanh La tu hành hơn mười ngày cựu thánh tuyệt học, sớm đã xưa đâu bằng nay…"

Đạo tâm của hắn bỗng nhiên dao động một chút, lúc này một tiếng cười khẽ truyền đến: "Tô sư đệ dường như không có cam lòng. Đáng tiếc, ngươi đạo tâm có thiếu."

Ngô Đồng đập vào mí mắt của hắn, cất bước hướng hắn đi tới, váy đỏ tại trước mắt hắn tung bay, giống như là bị gió lớn thổi không ngừng phất qua khuôn mặt của hắn.

Tô Vân không ngừng đưa tay đẩy ra che chắn tầm mắt váy đỏ, đợi đến trước mắt váy đỏ tán đi, chỉ thấy bản thân đứng tại Ngô Đồng lòng bàn tay, không biết là Ngô Đồng trở nên lớn vô số lần, vẫn là bản thân rút nhỏ vô số lần, hắn ngẩng đầu lên, chỉ có thể nhìn thấy Ngô Đồng tại khom người quan sát hắn.

Ngô Đồng nâng hắn, bốn phía đỏ tươi thiên địa tại xoay tròn, giống như là bọn họ mới là thiên địa trung tâm.

Này thiên địa, giống như là đã bị Ngô Đồng váy đỏ nhuộm đỏ.

"Ngô Đồng, ta rõ ràng ngươi vì sao đi theo Dư Tẫn."

Tô Vân lớn tiếng nói: "Dư Tẫn có thể giúp ngươi tăng cao tu vi thực lực, có thể tạo thành đại loạn, thậm chí có thể hủy diệt tất cả. Nhưng mà đó cũng không phải ngươi. Ta biết nhân ma Ngô Đồng, sẽ không can dự thế tục, sẽ không chủ động làm ra tai nạn, nàng chẳng qua là vượt khỏi trần gian, yên lặng nhìn mọi người nhập ma!"

"Ngươi thật sự hiểu rõ ta sao?"

Ngô Đồng nâng hắn, hướng về phía hắn nhẹ nhàng thổi thở ra một hơi, khí nhả chi lan.

Tô Vân nhìn thấy bản thân tại xoay tròn bên trong bành trướng, mà Ngô Đồng nhưng càng ngày càng nhỏ, nữ tử này chẳng biết lúc nào đi tới lòng bàn tay của hắn, vây quanh hắn một ngón tay nhảy múa, tư thế xinh đẹp động lòng người.

Nhìn nàng dáng múa, Tô Vân thân thể không bị khống chế, càng lúc càng lớn, dường như lúc nào cũng có thể trướng đến nổ tung.

"Ngươi cũng không hiểu ta, cũng không tìm hiểu nhân ma, ngươi chỗ cho rằng ta, đều chỉ là chính ngươi tưởng tượng." Ngô Đồng khẽ vuốt ngón tay của hắn, nghiêng đầu hướng hắn nhìn tới.

Tô Vân trước mắt một trận bạch quang hiện lên, ầm một tiếng nổ tung, đợi đến bạch quang tán đi, hắn nhìn thấy vô số cái bản thân ở trên bầu trời phi hành, hướng cùng một cái phương hướng bay đi.

Mà tại nơi xa xôi, Ngô Đồng đứng tại tinh không bên trong, hướng bọn họ mở rộng hai tay.

"Dư Tẫn muốn làm, là một cái không người có thể làm được thành tựu, là vô thượng vĩ nghiệp, có thể phúc phận hậu thế vô số người."

Tô Vân cái thứ nhất bay đến Ngô Đồng trước người, vùi đầu vào trong ngực của nàng, đột nhiên khoa tay múa chân, hướng vô biên màu đỏ ngã xuống.

Hắn rơi xuống tại xiêm y màu đỏ bên trên, mềm nhũn, lúc này, bên người lăn tới một thiếu nữ, cùng hắn nằm cùng một chỗ, ngẩng đầu nhìn tinh không, như nói mê nói: "Hắn muốn làm chính là chế tạo một cái trước đó chưa từng có thế giới, làm cho tất cả mọi người đều có thể đến nơi thế giới, hắn chuẩn bị…"

Thiếu nữ kia đột nhiên ôm hắn tại váy đỏ bên trên lăn mình, hai người hướng tinh không bên trong lăn xuống, đợi đến mãnh liệt rơi xuống cảm giác truyền đến, Tô Vân bỗng nhiên ngồi dậy, lại phát hiện khiêng cuốc, cuốc bên trên mang theo hộp cơm, gánh lấy chói chang mặt trời chói chang đang từ đồng ruộng trở về.

Phía trước là nhà tranh, một phụ nhân áo đỏ khác trong ngực ôm hài tử nghênh tiếp hắn, lấy ra hồng sa khăn cho hắn lau mồ hôi trên mặt.

Tô Vân cúi đầu hướng phụ nhân trong ngực trẻ mới sinh nhìn lại, lại thấy trẻ mới sinh là khuôn mặt của mình.

Bên tai của hắn lại vang lên Ngô Đồng âm thanh: "Hắn chuẩn bị hiến tế chín mươi sáu Thần Ma, đem trọn cái thế giới vận chuyển đến trong tiên giới đi, làm cho tất cả mọi người đều có thể thành tiên!"

Tô Vân nháy mắt mấy cái, phát hiện bản thân nằm tại Ngô Đồng trong ngực, bản thân biến thành cái kia trẻ mới sinh.

Ngô Đồng nhắm mắt lại, hướng hắn hôn: "Hắn vĩ nguyện, ta làm sao sẽ không ủng hộ đâu?"

"Như vậy!"

Tô Vân thôi thúc khí huyết, phát động lên ly châu, một hạt minh châu từ phía trên uyên cửu trùng bên trong từ từ bay lên, quang mang sáng sủa, xuất hiện tại sau đầu của hắn.

Ngô Đồng lộ ra vẻ kinh ngạc, cảnh tượng trước mắt đột nhiên thay đổi, nàng nhìn thấy trong tay mình hài tử biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó chính là guồng quay tơ phi toa, bản thân ngay tại guồng quay tơ trước xe vải.

Bàn tay của nàng không còn mềm mại trắng nõn, ngược lại rất là thô ráp.

Tô Vân say khướt đi tới, nhấc lên nắp nồi, phát hiện trong nồi trống trơn, không khỏi nổi giận, nhấc lên cây gậy lại đánh: "Ngươi vì sao lại muốn tới tìm ta?"

Ngô Đồng sợ tới mức nhắm mắt lại, vội vàng giơ tay lại chặn, nhưng mà lại ngăn cản cái không.

Đợi nàng mở mắt ra, chỉ thấy bản thân ngay tại đẩy ra lầu các cửa sổ, chống đỡ song cửa sổ thân trúc nhưng rớt xuống, đập ở đi qua một vị quan nhân trên đầu.

Cái kia quan nhân cầm trong tay quạt xếp, ngẩng đầu hướng lầu các bên trên nhìn, lại là Tô Vân gương mặt, cười

nói: “Tiểu nương tử, ngươi tìm đến ta, không phải là bởi vì ngươi đối Dư Tẫn cũng không có như vậy tín nhiệm ư?”

Ngô Đồng cười lạnh một tiếng, phía dưới Tô đại quan nhân vẻ mặt ngạc nhiên, sau một khắc lại thấy ánh nến u ám, Tô Vân nằm tại trên giường bệnh, hơi thở mong manh.

Ngô Đồng mang chén thuốc cho hắn ăn uống thuốc, cắn răng, cười tủm tỉm nói: “Ta sở dĩ không tín nhiệm hắn, là bởi vì ta phát giác được lai lịch thực sự của hắn. Hắn là tro tàn Thần Vương.”

“Ta không ăn. Ta sợ là sống không lâu, huynh trưởng ta Ứng Long sẽ vì ta báo thù…”

Tô Vân nói đến đây, đột nhiên tỉnh táo lại, lần nữa thôi thúc ly châu, thiên địa đột nhiên thay đổi, đem Ngô Đồng huyễn cảnh phá vỡ, Ngô Đồng cười khanh khách không ngừng, đầy trời váy đỏ nhanh chóng lui đi: “Còn huynh trưởng của ngươi Ứng Long, đã biến thành long phù ngọc điệp!”

Tô Vân vội vàng nói: “Ngươi là thế nào biết Dư Tẫn là tro tàn Thần Vương?”

Cuối cùng một vệt váy đỏ từ trước mắt hắn biến mất, Tô Vân cau mày, Ngô Đồng đã từ hắn Linh giới bên trong biến mất.

Hắn phun ra một ngụm trọc khí, đối với người ma Ngô Đồng thần thông vẫn là không chút xem hiểu, Ngô Đồng thần thông, giống như là tác dụng tại đạo tâm phía trên thần thông, ảnh hưởng thậm chí thẩm thấu tinh thần của ngươi, từ đó tạo thành đủ loại huyễn cảnh.

“Chẳng qua Ngô Đồng nói, khẳng định không phải bắn tên không đích, chẳng lẽ Dư Tẫn thật sự là tro tàn Thần Vương?”

Tô Vân ngơ ngác, đột nhiên rùng mình một cái, thấp giọng nói: “Ngô Đồng nói, mục đích của hắn là đem thế giới này đưa

đến trong tiên giới đi, làm cho tất cả mọi người đều có thể thành tiên! Dư Tẫn nói tới người, đến cùng là thế giới này nhân tộc, vẫn là tro tàn quái…"

Đầu hắn da tóc ma.

Nếu như tại Dư Tẫn trong lòng, toàn bộ thế giới người đều không tính là người đâu? Nếu như trong lòng hắn, chỉ có tro tàn quái mới xem như người đâu?

Vậy thì cực kì khủng bố.

"Mà điểm này, chính là Ngô Đồng sợ hãi nguyên nhân, cũng là nàng tới tìm ta nguyên nhân."

Tô Vân phun ra một ngụm trọc khí, trong lòng yên lặng nói: "Chẳng qua là nàng cũng không biết Dư Tẫn trong lòng người, đến cùng là ai, cho nên nàng muốn cho ta tới phá hoại Dư Tẫn kế hoạch. Nhưng nếu như Dư Tẫn trong lòng người, cũng không phải là tro tàn quái đâu?"

Hắn nhẹ nhàng lắc đầu, có một loại cảm giác không rét mà run.

"Đúng rồi, vừa rồi Ngô Đồng nói Ứng Long lão ca, đã biến thành long phù ngọc điệp, đây là có chuyện gì?"

Tô Vân trong lòng khẽ động: "Chẳng lẽ là một câu thành sấm? Ứng Long lão ca thật bị Dư Tẫn bắt giữ? Nói như vậy, ta cho Khai Minh, Kỳ Lân bọn họ kể chuyện cũ, cũng không có kể sai."

Hắn liếc liếc Tương Liễu, Thao Thiết cùng Cùng Kỳ, thầm nghĩ: "Cái này mấy tôn Ma Thần, là bà mẹ nó Ứng Long mặt mũi lôi kéo tới. Có thể lôi kéo bọn họ, dựa vào là Ứng Long lão ca ca cơ ngực lớn đầy đủ tráng kiện, bọn họ trên thực tế là e ngại Ứng Long, cho nên mới sẽ giúp đỡ. Nếu như bọn họ biết Ứng Long lão ca đã biến thành ngọc điệp…"

“Tuyệt đối không thể để cho bọn họ biết Ứng Long lão ca đã thất thủ!”

Tô Vân hạ quyết tâm, lộ ra tươi cười, tiếp tục cùng Thao Thiết Tương Liễu mấy người Ma Thần xưng huynh gọi đệ, tìm kiếm mặt khác Ma Thần tung tích.

Cứ việc rất nhiều Thần Ma đều đã bị Dư Tẫn tìm đến, nhưng Tô Vân bọn họ hay là tìm được không ít cá lọt lưới, như thiên cẩu, bằng rắn mấy người Ma Thần.

Bọn họ chạy tới nước ngoài, đi tới đại hạ quốc, nơi này lại không có Thần Ma bản đồ phân bố, Tô Vân đám người chỉ có thể dựa vào khí tức cảm ứng đến tìm kiếm Ma Thần tung tích. Trong khoảng thời gian này, Tô Vân tìm đến chín vị Ma Thần.

Chỉ thấy được tháng mười một phần, Đại Hạ bốn phía Phiêu Tuyết, tuyết thế càng lúc càng lớn, bao quanh lũ, bay bổng.

“Lớn như thế tuyết, tất có lớn tai họa, lớn tai họa sau đó tất có đại dịch.”

Tô Vân sau lưng, ôn thần phỉ đỉnh đầu mọc ra một cái sừng trâu, trên mặt chỉ có một con mắt, dùng sức ngửi ngửi trong không khí ma khí, nói: “Thật nặng tro tàn mùi vị.”

Tô Vân trong lòng hơi chấn động, hắn cũng ngửi được tro tàn mùi.

Đó là sa đoạ thiên địa nguyên khí mùi, Đại Hạ cũng là Tây Thổ đại quốc, có thực lực áp chế tro tàn thành náo động, tro tàn mùi không thể nồng như vậy mãnh liệt, khẳng định có nguyên nhân khác.

“Thật chẳng lẽ như Ngô Đồng đoán như vậy, tại Dư Tẫn trong lòng, người chưa chắc là người?”

Tô Vân ánh mắt lóe lên: "Thế giới trước khẳng định không tồn tại, thế giới trước người cũng không cách nào tại thế giới mới sống sót. Nhưng nếu là Dư Tẫn mục đích, là muốn đem tất cả mọi người hóa thành tro tàn quái đâu?"

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên bầu trời trở nên sáng lên, phiêu phiêu dương dương tuyết lớn nhất thời biến thành nước mưa, tí tách tí tách từ trên trời giáng xuống.

Thiên Phượng tại trong mưa vỗ cánh phi hành, chỉ thấy một đoàn mặt trời từ bên người nàng bay qua, mặt trời kia không lớn, chỉ có mấy trăm trượng phạm vi, trong đó có giấu một tôn Ma Thần, kéo lấy mặt trời phi hành, hòa tan tuyết lớn.

Tô Vân vội vàng cao giọng nói: "Kim Ô ca!"

Cái kia vầng mặt trời dừng lại trên không trung, Thiên Phượng vội vàng đuổi theo.

Kim Ô Ma Thần thấy rõ Tô Vân, nói: "Ta nói là gì nơi này khói báo động cuồn cuộn, chướng khí mù mịt, nguyên lai là cai tù."

"Còn có chúng ta!"

Thiếu niên Tương Liễu đẩy ra cửa sổ, cười hắc hắc nói: "Chướng khí mù mịt chính là ta! Ta thả khói độc!"

"Còn có chúng ta!" Thao Thiết, Cùng Kỳ mấy người Ma Thần nhô ra rối bời đầu, chật ních cửa sổ, nhao nhao cười nói.

Kim Ô sợ hết hồn, hắn tuy là Ma Thần, nhưng mà cùng Thao Thiết mấy người Ma Thần lại không phải một đường, hắn là bị Thánh Hoàng nghệ hàng phục, không còn làm loạn.

"Ta không thể ở lâu, Kỳ Lân đưa tin cho ta, nói là tìm đến nhân ma Dư Tẫn, muốn ta đi vào trợ quyền!"

Kim Ô nhanh chóng nói: "Ta đi trước một bước!" Dứt lời, hóa thành một đạo cầu vồng, độn đi thật xa.

“Kỳ Lân Khai Minh mấy người thần thánh, cùng nhân ma Dư Tẫn quyết chiến?”

Tô Vân vội vàng thúc giục nói: “Thiên Phượng, toàn lực đuổi theo Kim Ô!”

Thiên Phượng nghiêng đầu, nghi ngờ nói: “Quả?”

Trong tiểu lâu, chín vị Ma Thần đều tự thôi thúc thiên địa nguyên khí, tràn vào Thiên Phượng trong cơ thể, chỉ thấy Thiên Phượng nhanh chóng biến thành đen, thân thể bành trướng, cánh chim sinh trưởng, bỗng nhiên hóa thành một cái Hắc Phượng, cánh chim càng lúc càng rộng, vỗ cánh ở giữa phá không mà đi!

Tô Vân cùng Oánh Oánh nhìn ra nghẹn họng nhìn trân trối.

“Nếu như ta nói cho Lý Trúc Tiên, cái này Hắc Phượng chính là nhà nàng Thiên Phượng, không biết nàng tin hay không…”

—— —— Canh [3] đưa đến! Mệt mỏi, Trạch Trư muốn tắm một cái đi ngủ~~

Chương 341 : Nắm tay người nào lớn, người đó là đại gia

Chương 341: Nắm tay người nào lớn, người đó là đại gia

Thiên Phượng tốc độ càng lúc càng nhanh, đi qua chín đại Ma Thần nguyên khí tinh luyện, gia trì, nàng dưới cánh chim đã sinh ra phong lôi.

Đó là hắc áp lôi vân, theo nàng cánh hướng phía dưới đập động, lôi vân lại đột nhiên ngưng tụ, ngay sau đó kinh lôi bộc phát, lôi hỏa cùng gió lốc đưa nàng tốc độ thoáng cái đẩy thăng!

Đem nàng cánh khi nhấc lên, bộc phát lôi hỏa lại tại cánh bên dưới nổ tung, đợi đến Thiên Phượng lần tiếp theo đánh ra lúc, mây đen lôi hỏa lần nữa ngưng tụ!

Tô Vân quan sát, không khỏi thán phục, loại này phương thức phi hành, có thể vượt qua âm thanh rất nhiều lần!

Lúc trước Thiên Phượng chẳng qua là một cái vừa mới học được phi hành chim non, mà bây giờ lại bị chín đại Ma Thần kích phát giống là thành niên thể ma hóa Hắc Phượng Hoàng!

Dù là như thế, Thiên Phượng cũng không cách nào đuổi theo Kim Ô, chẳng qua cũng may Kim Ô những nơi đi qua, tuyết đọng tan rã, xem như vì bọn họ chỉ ra một con đường.

Bọn họ càng ngày càng xa rời Đại Hạ hoàng thành, thẳng đến Đại Hạ biên giới Nam Liệt thành.

Nam Liệt thành nằm ở Đại Hạ chi nam, nơi này là đại hạ quốc nóng nhất chi địa, có nhiều nhà cao tầng, bách tính giàu

có, hằng ngày phanh ngực lộ nhũ đi tại trên đường phố. La Dư Tẫn đi lại tại thật dài cung điện hành lang bên trong, tới gặp Nam Liệt thành thành chủ.

Hành lang rất dài, thảm đỏ trải đất, hai bên là thần thánh trang nghiêm Thần Ma tượng.

La Dư Tẫn đi ở phía trước, sau lưng có cái thiếu nữ áo đỏ, còn có một đầu hắc giao long, vừa đi vừa hướng hai bên nhìn quanh. Chỉ thấy cái kia hai bên Thần Ma pho tượng giống như đúc, điêu khắc Kỳ Lân, Ích Tà các loại thần thánh.

Cái kia Nam Liệt thành thành chủ bụng phệ, ngồi tại trên vương vị, giống như là một đống thịt ngồi phịch ở nơi đó.

La Dư Tẫn dừng bước, làm lễ chào hỏi, nói: "Đại Tần Thánh Hoàng đời trước La Dư Tẫn, gặp qua đạo hữu."

Nam Liệt thành thành chủ ngồi liệt, bên cạnh mười mấy cái hầu gái không ngừng mang trên mâm phía trước, dâng lên thức ăn ngon. Cái kia thức ăn ngon giội lên rượu mạnh, đốt, sùng sục sùng sục đốt đến nóng hổi.

Nam Liệt thành tay phải vươn vào mồi lửa, nắm lên tới lại ăn, nói: "Thái Thượng Thánh Hoàng chiết sát ta. Xin thứ cho ta thân thể không tiện, không thể làm lễ chào hỏi, Thái Thượng Thánh Hoàng đường xa mà đến, những nơi đi qua tuyết lớn tung bay, chẳng qua là ta chỗ này có chút nóng bức, chỉ sợ tiếp đón không được chu đáo bệ hạ. Người tới, thiết yến!"

Đàn sáo âm thanh muốn lên, đám người hầu nối liền không dứt, bày xuống tiệc rượu, chiêu đãi La Dư Tẫn.

Lại có mười cái hình thù kỳ quái người đều tự nhập tiệc ngồi xuống, nhao nhao hướng La Dư Tẫn mời rượu.

Nam Liệt thành chủ cũng tại ăn uống nhồm nhoàm, bỏ vào trong miệng đầy thịt, ha ha cười nói: "Nghe nói Thánh Hoàng

bệ hạ đoạn đường này tới bắt không ít Thần Ma, như thế chiến tích, xưa nay chưa từng có, cho dù Tam Hoàng phục sinh, cũng chỉ như thế."

La Dư Tẫn hạ thấp người nói: "Thành chủ quá khen. Ta mỗi đến một thành một chỗ, đều sẽ tìm kiếm ẩn nấp ở đây Thần Ma, chín mươi sáu Thần Ma, đã bị ta chộp tới một nửa."

Phần đông khách không khỏi thay đổi sắc mặt, một cái khách mọc ra tai hổ, nói: "Bệ hạ phải chăng có thể để chúng ta quan sát một hai?"

"Có gì không thể?"

La Dư Tẫn xúc động, lấy ra hơn bốn mươi khối ngọc điệp, chỉ thấy ngọc điệp bay lên không, điệp bên trong đều tự hiện ra khác biệt lạc ấn, đứng đầu chính là Ứng Long, tại điệp bên trong bơi lội, biến hóa, nhưng thủy chung không cách nào chạy trốn.

Mặt khác như Quỳ Long, Bá Hạ, Hạn Bạt các loại Thần Ma, cũng đều là như thế.

Phần đông khách cùng Nam Liệt thành chủ thấy thế, không khỏi cười ha ha, đều nói: "Nghe nói Ứng Long chính là Thần Ma bên trong anh hùng, đệ nhất Thánh Hoàng đệ nhất chiến thần, chém giết Ma Thần Xi Vưu, Khoa Phụ, có thể xưng thiên hạ vô song, không nghĩ tới hắn cũng có hôm nay!"

"Dư Tẫn Thánh Hoàng thật sự là thủ đoạn cao cường!"

La Dư Tẫn mặt mang tươi cười, đợi mọi người thưởng thức một phen, nói: "Chẳng qua là còn lại Ma Thần liền khó mà tìm. Những này Thần Ma biết được ta tại săn giết bọn họ, ngay sau đó lại đều giấu đi. Trong này có một loại Thần Ma, chính là Hỏa thần, ưa thích nuốt lửa, lấy lửa làm thức ăn, chân thân trạng thái như đại khuyển. Loại này Thần Ma, tên là Họa Đấu. Thành chủ có hay không gặp qua?"

Nam Liệt thành chủ cười nói: “Ta làm sao sẽ gặp qua?”

La Dư Tẫn mỉm cười nói: “Thành chủ không biết soi gương ư?”

Hắn lấy ra một mặt gương sáng, đứng lại Nam Liệt thành chủ phía trước: “Như vậy ta thay thành chủ chiếu chiếu một cái!”

Nam Liệt thành chủ ánh mắt rơi vào trên mặt kính, quát to một tiếng, thân bất do kỷ hiện ra nguyên hình, hóa thành một đầu dài đến hơn mười trượng hỏa diễm liệt khuyển, toàn thân hướng ra phía ngoài dâng trào ly hỏa!

Họa Đấu chính là thần thánh, bay lên không hướng La Dư Tẫn nhào tới, la lên: “Đã bị ngươi phát hiện…”

Nhưng vào lúc này, đại điện trên không một đạo dày nặng vô cùng quang mang rơi xuống, ầm một tiếng đem đại điện đè sập, Họa Đấu bị tia sáng kia đè ở trên đất, sau một khắc lại hóa thành một cái Họa Đấu ngọc điệp!

Mà từ đại điện cửa động hướng bên trên nhìn, chỉ có thể nhìn thấy một cái to lớn tiên lục ở trên bầu trời xoay tròn, tiên lục bên trên dường như không có giới hạn giới, chỉ còn lại có từng cái chữ nòng nọc trên không trung bơi lội!

“Nhân ma Dư Tẫn, rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, không cần cùng hắn phí lời!”

Đột nhiên, một tiếng lệ khiếu truyền đến, bên trong một cái khách bay lên trời, toàn thân lông vũ đoàn đám giống như hướng ra phía ngoài tuôn, đột nhiên hóa thành một đầu Tam Túc Kim Ô, nhào tới La Dư Tẫn phía trước, hướng hắn chộp tới!

La Dư Tẫn đưa tay lại chặn, Kim Ô ba chân, thế công mãnh liệt cực kỳ, đột nhiên chỉ nghe một tiếng ầm vang, cái

kia Kim Ô trong cơ thể rừng rực thần hỏa bành trướng, nổ tung, đem trọn ngôi đại điện thiêu huỷ!

La Dư Tẫn một chưởng đè xuống, đem thần hỏa ép về Kim Ô trong cơ thể, Kim Ô khó chịu hừ, lảo đảo lui về phía sau.

Một cái khác khách đột nhiên chia ra làm chín, từ một bên giết tới, chính là Khai Minh, chín huynh đệ bỗng nhiên là một người, bỗng nhiên là chín người, vây công La Dư Tẫn.

La Dư Tẫn mọc ra vô số cánh tay, đón lấy Khai Minh toàn lực công kích, phản công phía dưới, Khai Minh nhất thời không địch lại, trúng liền số ký thần thông, hộc máu lui về phía sau.

"Các ngươi vẫn là tất cả hiện thân a!" La Dư Tẫn cười ha ha.

"Như ngươi mong muốn!"

Nam Liệt thành thiên địa nguyên khí nhất thời nổ tung, từng cái thân ảnh trở nên càng ngày càng to lớn, đỉnh thiên lập địa, hướng La Dư Tẫn công tới!

La Dư Tẫn thân hình lơ lửng, càng ngày càng cao, ngạnh hám chư thần vây công, cao giọng nói: "Chư vị, thôi thúc tiên lục!"

Một bên khác, Tô Vân thò đầu hướng ngoài cửa sổ nhìn lại, chỉ thấy Đại Hạ nam bộ biên giới, không trung một mảnh Hỗn Độn không mở cảnh tượng, thỉnh thoảng có long trời lở đất tiếng sấm truyền đến, thô to vô cùng lôi đình giống như là chống trời kiếm, tự đông hướng tây, bổ ra không trung cùng Hỗn Độn!

Không trung cùng Hỗn Độn bị bổ ra sau đó, liền sẽ khép lại, tốc độ khép lại cực nhanh, nhưng cho dù là nhìn thoáng qua, cũng có thể từ trong vết nứt nhìn thấy một cái thế giới khác.

Mỗi một lần lôi đình bổ tới, không trung vỡ ra, xuất hiện thế giới cũng không giống nhau.

Trừ cái đó ra, còn có từng cái to lớn động thiên, từ dưới đi lên nhìn, như là từng cái vòng xoáy khổng lồ, chỉ sợ có trăm ngàn dặm rộng, thiên địa nguyên khí như là cuồng bạo vòi rồng, xoay tròn lấy từ những cái kia động thiên bên trong xông ra, hướng cùng một cái phương hướng cuồn cuộn mà đi.

"Là những thần thánh kia tại điều động nguyên khí của bọn họ!"

Nữ Sửu ngước nhìn, cười hắc hắc nói: "Hai mươi bốn thần thánh, khá lắm, đây chính là vô cùng bạo tay!"

Nữ Sửu là Tô Vân tìm đến một vị khác Ma Thần, là cái sửu phụ nhân, bên hông treo cái giỏ cá, bên trong có một cái thanh hồng giải đều là muốn leo ra. Cái kia sọt bên trong còn có một cái Ngư Long, nửa rồng nửa cá, ánh mắt hung ác, không giống thế giới này đồ vật.

Thao Thiết, Cùng Kỳ, ôn thần phỉ các loại Ma Thần đối nàng đều rất kính trọng, nàng lúc nói chuyện, không đủ người dám to gan lỗ mãng.

Tô Vân cảm thấy, bản thân hình như mời tới một vị khó lường Ma Thần.

"Nữ Sửu là một tôn Thi ma, năm đó bị Kim Ô mười huynh đệ bắt lấy, mười huynh đệ luyện nàng bao nhiêu năm đều chưa từng đưa nàng luyện chết."

Tương Liễu nói nhỏ: "Cai tù, phòng giam của ngươi bên trong giam giữ loại trừ bình thường Thần Ma bên ngoài, còn có chút không bình thường, Nữ Sửu chính là trong đó thủ lĩnh."

Oánh Oánh lặng lẽ hỏi: "Lão Liễu, Thao Thiết, Cùng Kỳ dạng này, là bình thường vẫn là không bình thường?"

“Đương nhiên là bình thường! Ta là trong bọn họ bình thường nhất một cái!”

Thiếu niên Tương Liễu chuyện đương nhiên nói: “Không bình thường là Nữ Sửu dạng này, bọn họ là thi thể hóa thành Ma Thần. Xa Bỉ, Cư Bỉ, Vương Tử Dạ, Hoàng 姐, Nhung Tuyên Vương, Tương Cố, Hạn Bạt, Hạ Canh, đều là Thi ma thần. Bọn họ khi còn sống, đều là thần, sau khi chết hóa thành Ma Thần, một cái so một cái hung. Nữ Sửu là hung ác nhất, nghe nói là đến từ Bắc Hải, Bắc Hải bên trong còn có mặt khác Ma Thần, có thần trấn thủ ở nơi đó…”

Hắn đang nói, bốn phía đã hoàn toàn tối om om, cuồng phong gào thét, cuốn lên lấy tuyết đọng, trên không trung nhấp nhô, giống như là từng cái đại cầu, đánh tới đánh tới.

Thiên Phượng phi hành không ổn định, phiêu diêu bất định, khó mà ổn định thân hình.

Tương Liễu quát một tiếng, khí tức bộc phát, tại Thiên Phượng trên không hình thành chín đầu Hủy Long, bốn phía xuất kích, đem tuyết cầu đánh nát.

Trên bầu trời hai mươi bốn đạo thiên địa nguyên khí như là thô to vô cùng vòi rồng, bao phủ thiên địa, Thiên Phượng tại đây hai mươi bốn đạo vòi rồng ở giữa đi xuyên, quả thực rung động lòng người.

Đột nhiên, vô cùng kinh khủng chấn động truyền đến, chấn động không trung, cắt đứt thiên địa nguyên khí.

Tô Vân nhìn lại, chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy mênh mông Hỗn Độn bên trong bằng phẳng lơ lửng một đạo thẻ tròn, giống như là xoay tròn lấy mỏng manh tế đàn, trong tế đàn đang có thứ gì hạ xuống!

Mà tại viên kia bài tế đàn bốn phía, dựng từng mặt môn hộ, mơ hồ trong đó cho Tô Vân lấy cảm giác quen thuộc!

“Là tiên lục cùng triều thiên khuyết!”

Tô Vân trong lòng nhảy lên kịch liệt: “Là bảy mặt triều thiên khuyết! Đúng, Tiết Thanh Phủ lão hỗn đản kia, cùng nhân ma Dư Tẫn liên thủ! Nhân ma Dư Tẫn, từ Tiết Thanh Phủ nơi đó mượn tới bảy mặt triều thiên khuyết, dùng để thôi thúc tiên lục uy năng!”

Triều thiên khuyết tác dụng tại Thiên môn phía trên, vậy chính là mở ra một cái thế giới khác môn hộ, nhưng tác dụng tại tiên lục phía trên, hắn uy năng lại không phải Tô Vân có khả năng ước đoán.

Thiên Phượng sắp tới chiến đấu vị trí đất, trong tiểu lâu chín đại Ma Thần hoàn toàn không đủ dự kiến đến triều thiên khuyết cùng tiên lục chỗ đáng sợ, phấn khởi không tên, bằng rắn biến thành thiếu niên nửa người trên một phân thành hai, cầm trong tay bốn kiện linh binh, khuôn mặt dữ tợn, la lên: “Hôm nay giết chết nhân ma Dư Tẫn, lại giết Kỳ Lân Long Phượng, chúng ta Ma Thần nhất thống thiên hạ!”

Mặt khác Ma Thần cũng là phấn khởi không tên, đều tự điều động bản thân thiên địa nguyên khí, chờ lấy chém giết, Tương Liễu hưng phấn nói: “Nâng đỡ cai tù vì Thánh Hoàng, làm chúng ta vua bù nhìn!”

Tô Vân không nói một lời, tế lên bốn đại tế đàn, thôi thúc tế đàn uy năng, đợi đến tiên lục uy lực từ từ tăng lên, đột nhiên, cái kia hai mươi bốn đạo thiên địa nguyên khí dập tắt một đạo.

Chín đại Ma Thần không để ý lắm, Tô Vân trong lòng hơi hồi hộp một chút: “Dập tắt chính là thần thánh Thiên Ngô thiên địa nguyên khí! Hai mươi bốn thần thánh vây công nhân ma Dư Tẫn cùng mặt khác tám tôn Ma Thần, Thiên Ngô lại còn bị phong ấn!”

Hắn không nghĩ ngợi nhiều được, tiếp tục thôi thúc tế đàn. Đón lấy, đạo thứ hai thiên địa nguyên khí dập tắt.

"Huyền Vũ nguyên khí cũng diệt đi…" Tô Vân thầm nghĩ.

Hắn truy nguyên qua chín mươi sáu Thần Ma, dưới loại tình huống này, thiên địa nguyên khí trở nên vô cùng nồng đậm, bởi vậy cảm giác của hắn cũng biến thành cực kỳ nhạy cảm, tổn hại chính là cái nào tôn Thần Ma hắn rõ rõ ràng ràng.

Rất nhanh vị thứ ba Thần Ma, Hải Trãi khí tức biến mất!

Sau đó liền thứ tư tôn Thần Ma, thứ năm tôn Thần Ma!

Kỳ Lân dẫn đầu chư thần cùng nhân ma Dư Tẫn một trận chiến này, lại có toàn diện tan tác chi thế!

Tương Liễu, Thao Thiết các loại Ma Thần cũng phát giác được một ít không đúng, lộ ra nghi ngờ không thôi chi sắc, Thiên Phượng tiếp tục hướng chiến trường bay đi, nhưng Tương Liễu nhưng tại lặng lẽ về sau chuyển, chỉ cần thấy được tình hình không đúng, hắn liền sẽ lập tức tránh đi, mới mặc kệ đạo nghĩa không đạo nghĩa.

Kỳ Lân các chư thần bại vong nhanh chóng, vượt quá tưởng tượng, tại trong một nhịp hít thở, lại có hơn mười đạo thiên địa nguyên khí hình thành vòi rồng đứt đi!

Tương Liễu kinh hô một tiếng, đang muốn chạy trốn, đúng vào lúc này, một cái to lớn đầu ngón tay từ trên trời giáng xuống, treo tại Thiên Phượng bảo liễn trên không.

Tương Liễu thân thể cứng nhắc, Thao Thiết Nữ Sửu đám người sắc mặt đại biến, nhao nhao hướng Tô Vân nhìn lại, sắc mặt khó coi: "Cai tù, ngươi làm cái gì vậy?"

"Ai cũng không được đi!"

Tô Vân sắc mặt âm trầm, quát: "Coi như các ngươi chạy trốn tới chân trời góc biển, chạy trốn tới Thiên môn chợ quỷ,

nhân ma Dư Tẫn cũng sẽ không bỏ qua các ngươi! Đến giờ phút này, chỉ có đoàn kết cùng một chỗ, mới có phần thắng!"

Nữ Sửu từ trong giỏ cá lấy ra thanh hồng giải, cười lạnh nói: "Cai tù, chúng ta không đi lời nói, liền sẽ bị Dư Tẫn bắt lấy hiến tế, chạy trốn còn có sinh cơ. Ngươi nếu là một lòng muốn lưu lại chúng ta, vậy liền cá chết lưới rách!"

Oánh Oánh khẩn trương vô cùng, cái này chín đại Ma Thần hiển nhiên bị nhân ma Dư Tẫn thủ đoạn dọa cho bể mật gần chết, không có bất kỳ cái gì chiến ý, một lòng chỉ muốn chạy trốn.

Tô Vân không được bọn họ chạy trốn, thật có khả năng bị hắn bọn họ xử lý!

"Các ngươi tình nguyện cho ta cá chết lưới rách, cũng không dám cùng nhân ma Dư Tẫn cá chết lưới rách ư?"

Tô Vân cười ha ha: "Ta một cái mười bốn tuổi thiếu niên, còn dám cùng Dư Tẫn liều mạng, các ngươi cũng không dám. Các ngươi cũng xứng xưng ma làm tổ?"

Tương Liễu vẻ mặt biến ảo không ngừng, Thao Thiết kiểm tra trên trán sừng dê, mắt lộ ra hung quang, Cùng Kỳ miệng vỡ ra, lấy ra thép mài, xuy xuy mài hàm răng của mình.

Nữ Sửu đột nhiên cười nói: "Cai tù hơi có chút nam tử khí khái, tốt, ngươi nói đi, chúng ta làm thế nào?"

"Làm thế nào? Đương nhiên trực tiếp làm mẹ nó!" Bằng rắn vung vẩy bốn đại linh binh, hưng phấn nói.

Tô Vân hừ một tiếng: "Thô bỉ. Chúng ta trực tiếp giết đi qua, tiên lục đối tiên lục, sau đó lại làm mẹ nó! Hắn không có tiên lục, còn lại chính là nắm tay người nào lớn, người đó là đại gia!"

Chương 342 : Lưỡng bại câu thương

Chương 342: Lưỡng bại câu thương

Thiên Phượng bảo liễn mang theo Tô Vân đám người gió lốc mà lên, tại từng đạo thiên địa nguyên khí bên trong xuyên qua,

Tô Vân ngẩng đầu nhìn trời, ánh mắt lấp lóe, hắn bên này cũng có Tiên Lục, cũng có triều thiên khuyết!

Tiên Lục tại khác biệt thôi thúc phương thức bên dưới, tác dụng cũng không hoàn toàn giống nhau, Tô Vân lấy bốn tiên cung tế đàn vì thôi thúc phương pháp, triệu hồi ra "Tiên Linh" đầu ngón tay. Mà La Dư Tẫn thì là triều thiên khuyết tới đánh thức Tiên Lục, Tiên Lục triệu hồi ra là cái gì, bởi vì khoảng cách quá xa hắn cũng không có thấy rõ.

Bất quá, La Dư Tẫn là lấy triều thiên khuyết vì khởi động Tiên Lục thủ đoạn, Tô Vân cũng đã biết, hắn có thể sử dụng đồng dạng thủ đoạn!

Trên đời này luận ai tinh thông nhất triều thiên khuyết, loại trừ Tô Vân bên ngoài, không còn ai khác, liền xem như Tiết Thanh Phủ đích thân tới cũng không được!

"Dư Tẫn không đủ thứ tám mặt triều thiên khuyết, nhưng mà ta có. Hắn không cách nào đem Tiên Lục lực lượng phát huy đến cực hạn, nhưng ta có thể. Ta khiếm khuyết, chẳng qua là tu vi, nhưng bên cạnh ta những này Ma Thần có như thế mạnh mẽ tu vi!"

Tô Vân nhanh chóng đem màu vàng lầu nhỏ mở ra, tòa này lầu nhỏ đi qua Khai Minh tế luyện, chắc chắn vô cùng, mênh mông bằng phẳng mở ra, ước chừng gần mẫu lớn nhỏ.

Tô Vân lấy ra mời Âu Dã Vũ luyện chế triều thiên khuyết, Âu Dã Vũ luyện thành bảo vật, nhóm đầu tiên chỉ có tiên cung tế đàn, cũng không đủ triều thiên khuyết, nhóm thứ hai mới luyện thành triều thiên khuyết, chẳng qua khi đó Tô Vân đã rời đi Vân đô. Đang tìm kiếm mặt khác Thần Ma trên đường, Thông Thiên các bên trong người tìm đến Tô Vân, đem luyện xong triều thiên khuyết đưa tới.

Cái này bát diện triều thiên khuyết là Tô Vân dựa theo trong mắt mình Thiên Môn trấn lạc ấn khuôn mẫu luyện chế, tuy là không bằng Khúc bá đám người tự thân điêu khắc triều thiên khuyết như vậy tinh xảo, nhưng mà thắng ở đầy đủ.

Duy nhất đáng giá băn khoăn chính là, Tô Vân tế luyện thời gian ngắn ngủi, tại uy lực bên trên không bằng đối phương.

Thiên Phượng hắc dực đập động, phong lôi khuấy động, gió lốc mà lên, cuối cùng đi tới trên bầu trời cái kia mảnh hỗn độn mờ mịt chỗ cao, đó là gần như thiên ngoại địa phương!

Ngay tại tràn ngập phun trào Hỗn Độn phía dưới, chính là từng tòa rộng chừng trăm ngàn dặm động thiên, phảng phất từ những này động thiên cái này xuyên qua, liền có thể thẳng tới một cái thế giới khác!

Tô Vân ngẩng đầu nhìn lên, nhưng thấy Hỗn Độn chi khí còn tại không ngừng nứt ra, xé rách trong nháy mắt, đủ loại không thể tưởng tượng thế giới tự Hỗn Độn trong vết nứt thoáng một cái mà qua.

Mảnh hỗn độn này không phải dị tượng, mà là Tiên Lục triệu hoán đi ra đồ vật, tại đây mảnh hỗn độn trên biển, có đồ

vật gì đó tại trấn áp Hỗn Độn hải!

"Trấn áp Kỳ Lân các loại thần thánh, nhưng thật ra là trấn áp Hỗn Độn hải đồ vật!"

Tô Vân trong lòng nghiêm nghị, hắn không nhìn thấy vật kia đến cùng là cái gì, sấm sét xé rách Hỗn Độn hải lúc, hắn có thể nhìn thấy chẳng qua là mặt khác thoáng một cái mà qua thế giới.

Bất quá, hắn thấy được mặt khác Tiên Lục cùng bảy mặt triều thiên khuyết!

Bảy mặt triều thiên khuyết bên dưới, đều có một tôn Thần Ma trấn thủ, theo thứ tự là Thái Tuế, Vũ Ế, Úc Lũy, Uy Xà, Canh Phụ, Phương Lương cùng Già Lâu La.

Bảy mặt triều thiên khuyết trung ương, chính là Tiên Lục.

Cái này bảy tôn Thần Ma trấn thủ nơi đây, thôi thúc triều thiên khuyết, kích phát Tiên Lục uy năng, trên không trong Hỗn Độn hải thỉnh thoảng truyền đến nổ vang, tiếp lấy lại thấy huyền quang từ trong Hỗn Độn hải bộc phát, chiếu rọi tại Tiên Lục bên trên.

"Một cái viên đỉnh!"

Tô Vân kinh ngạc, hắn mơ hồ trong đó nhìn thấy huyền quang bên trong có một cái viên đỉnh, huyền quang chiếu rọi Tiên Lục bên trên, viên đỉnh quang mang xuyên thấu qua Tiên Lục, để Tiên Lục bên trên chữ nòng nọc cũng theo đó biến hóa.

Quang mang xuyên thấu qua Tiên Lục, hướng phía dưới trấn áp tới!

Nếu như đắc thủ, động thiên liền sẽ thiếu một miệng, chứng minh có một tôn Thần Ma bị trấn áp phong ấn, hóa thành ngọc điệp.

“Khó trách liền Ứng Long lão ca cũng sẩy chân bị bắt, nguyên lai có nhiều như vậy Thần Ma!”

Cái này trong khoảng thời gian ngắn, lại có mấy đạo thiên địa nguyên khí hình thành vòi rồng đứt đi, động thiên biến mất, hiện nay Hỗn Độn hải bên dưới chỉ mang theo bốn tòa động thiên, vẫn tại gắt gao chống đỡ!

Hai mươi bốn Thần Ma, thoáng cái bị trấn áp hai mươi vị, không thể không để cho người ta thổn thức.

“Tương Liễu lưu lại bảo vệ ta, những người khác bắt lại đối phương Tiên Lục cùng triều thiên khuyết!” Tô Vân quát.

Hắn lập tức thân thể lay động, thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến, bảy mươi hai động thiên hiện lên, đủ loại thiên địa nguyên khí cuồn cuộn mà đến, rót vào bát diện triều thiên khuyết.

Triều thiên khuyết bên trong, đủ loại thần thánh phảng phất từ hóa đá bên trong khôi phục đồng dạng, chậm rãi bơi lội.

Cũng trong lúc đó, Thái Tuế các loại Thần Ma cũng phát hiện bọn họ, bảy tôn Thần Ma lập tức công tới, Tô Vân làm như không thấy, toàn tâm toàn ý thôi thúc triều thiên khuyết, trầm giọng nói: “Tương Liễu giúp ta!”

Tương Liễu lập tức điều động nguyên khí, tràn vào triều thiên khuyết bên trong.

Một bên khác, Nữ Sửu cục cục cười quái dị, đem trong giỏ cá Ngư Long cùng thanh hồng giải ném ra ngoài, cái kia Ngư Long làm mưa làm gió, làm phép dẫn tới Bắc Hải chi thủy, nhất thời đại dương trôi lơ lửng ở trên bầu trời.

Mà thanh hồng giải một cái lặn xuống nước đâm vào trong biển, nó chính là Bắc Hải cự yêu, đón gió rong chơi biến hóa, hiện ra chân thân, cua cõng rộng chừng ngàn dặm, cự ngao vung lên, cắt Đoạn Thiên không!

Tô Vân lúc nhỏ đi Bắc Hải đi biển bắt hải sản, Bắc Hải yêu ma phần đông, lại không có một cái dám động hắn, chính là bởi vì cái này cự yêu bị trấn áp tại Tô Vân lúc nhỏ trong trí nhớ, Bắc Hải yêu ma không dám cận thân.

Đùng!

Già Lâu La một trương cánh bị cắt lại, tại chỗ cánh chim bị cắt đứt, không khỏi vừa sợ vừa giận!

Nàng lại không có gặp qua Nữ Sửu bậc này hung thần, tại nàng giáng thế sau đó, Nữ Sửu đã sớm ẩn cư, tự nhiên không biết Nữ Sửu hung danh. Nàng vốn cho rằng lão ẩu này dễ ức hiếp, lại không nghĩ rằng mạnh nhất chính là Nữ Sửu.

Thái Tuế xông về Tô Vân, thì bị Thao Thiết ngăn lại, cái này hai tôn Ma Thần không nói hai lời lại đánh nhau!

"Để cho ta nếm thử!"

"Ta chết no ngươi!"

Hai đại Ma Thần đều tự quyết tâm, Thái Tuế đối mặt Thao Thiết lại là không sợ chút nào, Thao Thiết tuy là hung ác, ăn ngon thành tính, nhưng hắn duy chỉ không sợ Thao Thiết.

Hắn có thể vô tận tự sinh, nằm ở nơi đó để Thao Thiết ăn, Thao Thiết cũng không làm gì được hắn!

Đột nhiên, Thái Tuế nhìn trộm thoáng nhìn Cùng Kỳ rất vui mừng xông lại, không từ cái run rẩy: "Con bà nó, hai cái này quỷ chết đói làm sao chạy đến cùng nhau?"

Hắn âm thầm kêu khổ, Cùng Kỳ cũng tham ăn, khẩu vị không thể so Thao Thiết nhỏ, cái này hai đại Ma Thần cùng một chỗ bắt đầu ăn lời nói, mình coi như năng lực khôi phục nghịch thiên, chỉ sợ cũng chống đỡ không nổi!

Ma Thần Uy Xà thì nghênh tiếp Bằng Xà, la lên: "Bằng Xà đạo hữu, ngươi ta đồng tộc, cần gì trở mặt?"

Bằng Xà lại là có hai cái đầu người điên, không nói lời gì, thân thể một phân thành hai, chào đón chém liền, cái kia hai cỗ thân thể khi thì một trước một sau, khi thì hai bên trái phải, khi thì lúc lên lúc xuống, khi thì lại hóa thành hai đầu rắn, phấn khởi vô cùng.

Úc Lũy giao đấu ôn thần phỉ, Canh Phụ nghênh tiếp chư kiền, Phương Lương nghênh chiến Tịnh Phong, trong lúc nhất thời Hỗn Độn hải gió êm sóng lặng, Tiên Lục không tiếp tục tiếp tục công kích.

Tô Vân bên này nhận được Tương Liễu trợ giúp, bát diện triều thiên khuyết bên trong từng loại Thần Ma dị tượng bay lượn, kích phát Tiên Lục chi uy!

Hỗn Độn hải ầm ầm chấn động, dị biến nảy sinh.

Một mảnh cuồn cuộn huyết hải tràn vào Hỗn Độn chi khí bên trong, nhất thời đem không trung nhuộm đến đỏ tươi.

Tô Vân thấy thế, không khỏi dại ra, chỉ thấy theo Tiên Lục càng nhiều uy năng kích phát, cái kia mảnh hỗn độn trong biển dị biến cũng càng thêm quỷ dị, để hắn mơ hồ có một loại cảm giác không ổn.

"Thật giống như ta mặt này Tiên Lục triệu hoán tới, cùng Dư Tẫn Tiên Lục triệu hoán tới, không phải cùng một loại Tiên khí!"

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, bị nhuộm đỏ Hỗn Độn hải liền bắt đầu kịch liệt rung chuyển, giống như là có hai đại dị bảo va chạm!

Cái kia gần như là hủy thiên diệt địa uy năng, liền cách đỏ tươi Hỗn Độn hải, tại đối diện bộc phát!

Nếu như là đối mặt Tô Vân bọn họ chỗ thế giới, chỉ sợ cỗ này uy năng có thể đem toàn bộ thế giới chấn động đến vỡ ra!

Nhưng mà giữa bọn hắn cách một không gian khác, cách Hỗn Độn hải, lúc này mới không có bị cỗ này uy năng chảy vào.

Tương Liễu da đầu run lên, cao giọng nói: "Cai tù, còn phải lại tế ư?"

Gió lốc đập vào mặt, vỗ vào Tô Vân hai gò má.

Tô Vân ngẩng đầu quan sát trong Hỗn Độn hải động tĩnh, lớn tiếng nói: "Tiếp tục!"

Tương Liễu tiếp tục thôi thúc triều thiên khuyết, Hỗn Độn hải bên trên xung kích càng thêm kịch liệt, bộc phát ra rung động so vừa rồi mạnh mẽ gấp mấy lần, mơ hồ ở giữa, Tô Vân nhìn thấy Hỗn Độn hải bị oanh kích đến có chút yếu kém.

Mượn cái kia điểm yếu, hắn cuối cùng nhìn thấy trấn áp Hỗn Độn hải hai đại Tiên khí.

Trong đó một cái quả thực là một tôn viên đỉnh, trôi lơ lửng ở trên biển, mà đổi thành một kiện Tô Vân không dám khẳng định có hay không có thể gọi là dị bảo.

Đó là một đoạn từ vô số ngôi sao tạo thành trường thành!

Đoạn này tinh thần trường thành bị Tiên Lục rút ngắn, va chạm Hỗn Độn hải!

"Vũ tiên nhân trấn thủ Bắc Miện trường thành!"

Đáng sợ hơn chính là, Tô Vân nhìn thấy bị triệu hoán tới cái kia một đoạn Bắc Miện trường thành có cổng lầu, dưới cổng thành có một cánh cửa, giống như là Thiên môn, toà kia Thiên môn, phảng phất là duy nhất thông tới Tiên giới môn hộ!

Nhưng mà Thiên môn bên dưới giờ phút này treo một cái kim quan, kim quan công chính có cuồn cuộn huyết tương

chảy ra, như thác nước cuộn trào mãnh liệt, rót vào Hỗn Độn hải!

"Ầm ầm!"

Hai đại dị bảo lần nữa va chạm, chỉ nghe răng rắc một tiếng, Tô Vân Tiên Lục bên trên đột nhiên xuất hiện một vết nứt!

Tương Liễu trong lòng giật mình, cao giọng nói: "Chúng ta Tiên Lục muốn nghiền nát, còn muốn tiếp tục thôi thúc ư?"

Tô Vân thôi thúc Ứng Long thiên nhãn, hướng một bên khác Tiên Lục nhìn lại, chỉ thấy cái kia mặt Tiên Lục bên trên cũng có vết rách.

"Tiếp tục." Tô Vân trầm giọng nói.

Tương Liễu do dự một chút, đau lòng vô cùng, la lên: "Bảo vật như vậy, nếu như bể nát, ngươi cũng không nên trách ta!"

Tô Vân nhẹ như mây gió nói: "Vật ngoài thân mà thôi, ta sẽ không trách ngươi."

Tương Liễu cắn chặt răng, tiếp tục thôi thúc triều thiên khuyết, mà Hỗn Độn hải phía trên Bắc Miện trường thành treo lấy kim quan cùng chiếc kia viên đỉnh tranh đấu càng thêm kịch liệt.

Hai mặt Tiên Lục hiện ra vết rách cũng càng ngày càng nhiều.

Đột nhiên phía dưới ma khí cuộn trào mãnh liệt, cuồn cuộn mà lên, giống như là hắc ám đại dương không ngừng nước lên thì thuyền lên, La Dư Tẫn điều khiển ngập trời ma khí bỏ qua Kỳ Lân, Kim Ô mấy người bốn vị thần thánh, giơ tay lên hướng Tiên Lục chộp tới!

Hắn vừa mới đem Tiên Lục nắm trong tay, đột nhiên chỉ nghe bộp một tiếng, cái kia mặt Tiên Lục nổ tung.

Cùng lúc đó, Tô Vân bên người cái kia mặt Tiên Lục cũng bộp một tiếng nổ tung, hóa thành bột mịn.

Trên bầu trời Hỗn Độn hải nhất thời tiêu tán, thế giới tươi sáng xuất hiện ở trước mặt mọi người.

La Dư Tẫn sắc mặt không hề bận tâm, chậm rãi quay mặt lại, mắt như tro tàn nhìn Tô Vân.

Tô Vân mặt mang tươi cười, hướng hắn mỉm cười gật đầu ra hiệu, nói nhỏ: "Tương Liễu lão ca, ngươi chạy nhanh ư?"

Tương Liễu rùng mình một cái, cười hắc hắc nói: "Cai tù, ta không biết rõ ngươi ý tứ…"

"Ý của ta là, ngươi sau lưng ta cùng Thiên Phượng, có thể hay không trốn được Dư Tẫn?" Tô Vân hỏi.

Tương Liễu khó chịu hừ một tiếng: "Không cõng ngươi, ta cũng không chạy nổi hắn. Ta là Ma Thần, hắn không làm gì được ta, ta chặn lại hắn, các ngươi đi trước!"

Tô Vân kinh ngạc, nhưng vào lúc này, Tương Liễu nắm lấy cổ áo của hắn, cao giọng nói: "Dư Tẫn đạo huynh, ta đã bắt hắn lại, mời đạo huynh sắp xếp!"

Tô Vân vừa sợ vừa giận, đột nhiên Tương Liễu hô một tiếng, đem hắn ném ra ngoài, hóa thành chín đầu quái nhân hướng La Dư Tẫn đánh tới, cười ha ha nói: "Ngươi sẽ không thật tin a? Còn không mau đi? Hắn không giết được ta!"

La Dư Tẫn mặt không đổi sắc, dường như đã sớm ngờ tới cử động của hắn, đột nhiên sau lưng một vùng tăm tối ma khí chi hải dựng thẳng lên, từng con bàn tay lớn từ trong bóng tối duỗi ra, bắt lấy Tương Liễu chín đầu cái cổ.

Tương Liễu khụ khụ cười nói: "Không có Tiên Lục, ngươi không giết được ta…"

Tô Vân quay đầu thoáng nhìn một màn này, dừng bước lại, hướng lên Thiên Phượng cười nói: “Ngươi đi về trước, ta không đi.”

Hắn xoay người hướng La Dư Tẫn đi tới.

Chương 343 : Che đậy đạo tâm (ngày quốc tế thiếu nhi cầu nguyệt phiếu!)

Chương 343: Che đậy đạo tâm (ngày quốc tế thiếu nhi cầu nguyệt phiếu!)

Thiên Phượng chần chừ một chút, lại tự bay tới, đem Tô Vân nâng lên, sắc mặt nghiêm túc nói: "Quả!"

"Tốt!"

Tô Vân cười nói: "Đồng sinh cộng tử!"

La Dư Tẫn vẫn như cũ sắc mặt không chú ý, không kinh không giận, dường như vẫn như cũ một mực đem khống chế lấy tất cả, cũng không có bởi vì Tiên Lục bị phá mà tự loạn trận cước.

Chẳng qua là nhìn thấy Tô Vân lại vòng trở lại lúc, để thần sắc của hắn có sóng chấn động bé nhỏ.

"Tô các chủ, ta xem các ngươi, đủ loại bè lũ xu nịnh, thấy rõ, rõ mồn một trước mắt."

La Dư Tẫn đột nhiên nghiêng người, tại hắn nghiêng người sang cái kia một cái chớp mắt, từng cái sắc bén kim kiếm từ phía sau hắn ma khí chi hải bên trong đâm ra, đó là Kim Ô chi dực, vô cùng sắc bén, thoạt nhìn hiểm lại càng hiểm, chỉ kém chút xíu liền có thể đem La Dư Tẫn đâm xuyên, thực ra đối La Dư Tẫn không có bất kỳ cái gì uy hiếp.

La Dư Tẫn mỉm cười nói: "Các ngươi tất cả ý nghĩ, tất cả suy nghĩ, các ngươi tự cho là đúng công kích cùng mưu kế,

trong mắt của ta đều là như vậy ngu xuẩn không thể đến."

Hắn chuyển bước, sau một khắc Kim Ô lợi trảo từ phía sau hắn nhô ra, răng rắc một tiếng, đem hắn nguyên bản đứng chi địa cào đến không gian lay động.

"Chỉ có các chủ vậy mà không tiếc hủy đi Tiên Lục, cũng muốn phá hoại kế hoạch của ta, thoáng vượt quá dự liệu của ta. Nhưng cũng vẻn vẹn như thế."

La Dư Tẫn cất bước mà đi, tránh đi Kim Ô mổ ở dưới mỏ chim cùng với phun ra kim tinh thần hỏa, trở tay một ấn, đánh vào Kim Ô trên trán, phảng phất Kim Ô là chủ động tiễn đầu tới cho hắn đánh đồng dạng!

Kim Ô hộc máu, thân thể cao lớn từ ma khí chi hải bên trong bay ra, thân thể nhanh chóng xoay tròn, hóa thành ba chân hai cánh thiếu niên, lảo đảo lui về phía sau, miễn cưỡng ổn định thân hình, lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Nhưng dù vậy, cũng là chuyện vô bổ."

La Dư Tẫn sắc mặt không chú ý, tiếp tục đi lại, phảng phất bắt giữ Tương Liễu, trọng thương Kim Ô, chẳng qua là chuyện đương nhiên.

Bước chân của hắn di động một khắc này, Kỳ Lân lợi trảo từ phía sau dò tới, Kim Hống gào to từ tiền phương ầm đến, La Dư Tẫn vừa vặn tránh đi cái này hai đại thần thánh một kích, để Kỳ Lân cùng Kim Hống ngạnh hám một cái.

Kỳ Lân cùng Kim Hống đều là toàn lực mà phát, va chạm phía dưới lảo đảo lui về phía sau, đều tự thân thể thoáng một cái, hóa thành thiếu niên hình thái, vừa kinh vừa sợ.

"Các ngươi tất cả, đều đều ở ta nắm giữ." La Dư Tẫn thần thái thản nhiên.

Lúc này Cửu Phượng bay tới, cái này Phượng Hoàng chia ra làm chín, hóa thành chín cái thiếu nữ, cầm trong tay lông phượng kiếm, trên dưới tung bay, xoay quanh hắn thế công mãnh liệt!

Cửu Phượng chính là thần thánh bên trong không kém hơn Ứng Long tồn tại, chiến lực cực cao, nhưng mà La Dư Tẫn nhưng từ cho tránh đi Cửu Phượng thế công, phảng phất đối Cửu Phượng chiêu pháp vô cùng quen thuộc, mỉm cười nói: "Với ta mà nói, các ngươi không có nửa điểm bí mật đáng nói."

Đột nhiên, Cửu Phượng khó chịu hừ, chín cái thiếu nữ đều tự trúng chiêu, đổ máu lui về phía sau, bỗng nhiên hòa làm một thể, hóa thành Cửu Thủ Phượng Hoàng, vỗ cánh tránh đi La Dư Tẫn công kích.

Cửu Phượng mới vừa lui, chỉ thấy một đạo thanh kìm như cầu vồng xuyên qua không, bộp một tiếng kẹp đến, rõ ràng là Nữ Sửu thanh hồng giải nhìn thấy La Dư Tẫn rơi vào vây công, nhìn ra tiện nghi, ý đồ đem La Dư Tẫn kẹp chết.

Ngắn ngủi phút chốc, Già Lâu La đã bị đánh đến không thành hình người không được Điểu hình, hai tấm cánh đều bị cắt đứt, hốt hoảng chạy trốn, lại bị Nữ Sửu thu vào trong giỏ cá.

Nhưng mà cái kia cua tổ mặc dù là Thiên Thị Viên Bắc Hải cự yêu, nhưng nghênh tiếp La Dư Tẫn bậc này tồn tại lại xa không đủ, cái này một cái kìm cắt đến, bộp một tiếng cắt cái không.

La Dư Tẫn nhẹ nhàng một chỉ điểm tại cua tổ cái kìm bên trên, cái kia ngàn dặm cua lớn kìm lớn nhất thời bay lên, răng rắc một tiếng từ trên thân thể tróc ra, thản nhiên nói: "Nội tâm của các ngươi suy nghĩ, các ngươi chiêu tiếp theo thế nào thi triển, các ngươi thần thông kết cấu, toàn bộ đều chiếu rọi tại

đạo tâm của ta bên trong. Cho dù là cua yêu loại này súc sinh cũng không ngoại lệ.”

Cái kia cua tổ chỉ còn lại có một cái cái kìm, nhưng như cũ linh hoạt vô cùng, kìm lớn xoay quanh La Dư Tẫn trên dưới tung bay, nhưng cắt không đến hắn mảy may.

La Dư Tẫn ung dung tránh đi, ngay sau đó lại là một chỉ, cua tổ một cái khác cái kìm bay lên, rơi xuống dưới.

Cái kia cua tổ thấy thế, miệng sùi bọt mép, mắng đôi câu không rõ ý nghĩa yêu ngôn, thân thể nhanh chóng thu nhỏ, chui vào Nữ Sửu trong giỏ cá, không dám đi ra, chỉ dám dùng hai cái tròn trùng trục con mắt tới phía ngoài nhìn trộm.

Ngư Long cũng sợ hết hồn, há miệng hút vào, thu Bắc Hải chi thủy, cũng nhảy đến Nữ Sửu trong giỏ cá, vén lên cái sọt cái nắp, ánh mắt hung ác nhìn ra phía ngoài.

Già Lâu La tỉnh lại, đối mặt hai cái này có thể so với Thần Ma đại yêu, chỉ có thể run lẩy bẩy, không dám động đậy.

Nữ Sửu cẩn thận vô cùng, nàng xem như Ma Thần bên trong Thi ma thủ lĩnh, nhưng đối mặt La Dư Tẫn bậc này không thể tưởng tượng tồn tại, nàng cũng không dám lỗ mãng.

Nhưng vào lúc này, Thao Thiết cùng Cùng Kỳ hai đại hung thần cắn vào Thái Tuế, hai bên trái phải, tới phía ngoài xé rách, xùy một tiếng đem Thái Tuế xé ra.

Thái Tuế dù sao cũng là Ma Thần, tuy là gặp phải hai đại hung thần chỉ có thể cam chịu số phận, nhưng lại không cam tâm chờ chết, ngay sau đó chia ra làm ba, ở giữa khối kia chạy trốn, lại bị hắn chạy trốn.

Ở giữa cái kia một khối Thái Tuế hóa thành một cái viên thịt lớn độn đi thật xa, la lên: “Hảo hán không ăn thiệt thòi trước mắt, lão tử đi trước một bước!”

Thao Thiết ăn đi một phần ba Thái Tuế, lại gặp cua tổ hai cái kìm lớn bị La Dư Tẫn đánh gãy, ngay sau đó vội vàng nuốt lấy một cái càng cua, lại đến ăn La Dư Tẫn.

Cùng Kỳ cũng là hung ác vô cùng, đem một cái khác càng cua ăn đi, hai đại hung thần hướng La Dư Tẫn nhào tới.

La Dư Tẫn lộ ra vẻ kinh ngạc, hắn vậy mà không dò ra hai cái này hung thần chiêu pháp!

Hai cái này hung thần đầy trong đầu chỉ có ăn, không có những ý niệm khác!

"Coi như các ngươi không có suy nghĩ, lại có thể thế nào? Ta như cũ đánh!"

La Dư Tẫn đột nhiên đem tất cả ma khí bỗng nhiên thu lại, hai tay hóa thành Kim Ô hai cánh, kim quang lập lòe hai bên trái phải chém ở Thao Thiết trên người, Thao Thiết nhất thời máu thịt tung bay, suýt nữa bị hắn chém ra!

Cùng Kỳ từ phía sau nhào tới, lại thấy La Dư Tẫn đầu hóa thành Ứng Long sừng, hô một tiếng vung lên, cắm ở gáy của hắn bên trên, đem hắn đầu sinh sinh đóng xuyên!

Cùng Kỳ cùng Thao Thiết đều tự lui về phía sau, Thao Thiết hóa thành sừng dê đầu to đồng tử, ánh mắt hung ác, Cùng Kỳ cũng tự hóa thành tướng mạo hung ác sau lưng mọc lên hai cánh đồng tử, xuất hiện tại La Dư Tẫn sau lưng, rục rà rục rịch.

Hai tôn Ma Thần đều tự dẫn động thiên địa nguyên khí, chữa trị thân thể.

Thiếu niên Kỳ Lân từ một bên xông đến, đối diện lại gặp La Dư Tẫn bàn tay hóa thành Ngũ Long, Ngũ Long bay lượn, đem hắn quấn quanh, miệng rồng cắn vào tứ chi của hắn cùng đầu, xung quanh xé rách.

Thiếu niên Kỳ Lân cố nén đau đớn, thôi thúc Kỳ Lân thánh hỏa dung luyện Ngũ Long, cao giọng quát: "Kế trước mắt, chỉ có chết chiến!"

Cửu Phượng, Kim Hống, Kim Ô, Thao Thiết, Cùng Kỳ lần nữa nhào tới, cùng La Dư Tẫn chém giết!

Nhưng gặp La Dư Tẫn đồng thời đối mặt cái này sáu đại Thần Ma vây công, không sợ chút nào, hai tay thiên biến vạn hóa, hóa thành đủ loại Đại Thánh linh binh hình thái, hóa thành đủ loại Thần Ma mạnh nhất tứ chi, ngạnh hám tất cả Thần Ma công kích!

Thậm chí liền thân thể của hắn cũng có thể hóa thành đủ loại linh binh hình thái đủ loại Thần Ma hình thái, để cho người ta hoa mắt!

Sau một khắc, thiếu niên Kỳ Lân bị Đằng Xà quấn quanh, không thể động đậy, ngay sau đó bị một quyền đánh vào trên mặt, cái cổ vặn vẹo, thân thể xoay tròn bay lên, miệng đầy nát răng từ trong miệng bay ra, vù vù loạn xạ!

Thao Thiết một cái sừng dê tan vỡ, một căn khác sừng dê bị La Dư Tẫn rút lên, cắm ở Cùng Kỳ trên lưng.

Kim Hống hai cánh bị Kim Ô chi dực chặt đứt, Cửu Phượng đầu bị chặt đi bảy người, Tương Liễu giãy giụa trói buộc, lại gặp La Dư Tẫn đầu nổi bồng bềnh giữa không trung, hóa thành một cái Xa Bỉ Thi mắt, mắt bắn rừng rực Thi ma chi hỏa, đem cổ của mình chặt đứt!

La Dư Tẫn hai tay lại tự hóa thành Hạn Bạt nửa người trên, phun ra liệt diễm, lửa đốt Cùng Kỳ, đem Cùng Kỳ đốt đến trong mềm bên ngoài cháy, hai tay lại hóa thành Thánh Hoàng Nghệ thần cung, tiễn bắn Kim Ô!

Trong khoảnh khắc, sáu đại Thần Ma đều tự bị thương, liều mạng chém giết, nhưng mà thương thế trên người nhưng càng

ngày càng nhiều!

Cho dù là bọn họ sáu đại Thần Ma liên thủ, cũng không thể cho La Dư Tẫn tạo thành bất kỳ thương thế!

La Dư Tẫn chính là nhân ma, hắn có thể thăm dò tất cả mọi người ý nghĩ, biết tất cả mọi người sắp phát ra là cái gì công kích.

Thậm chí hắn có thể vặn vẹo suy nghĩ của ngươi, khơi mào trong lòng ngươi ma tính, để ngươi tưởng rằng ngươi tại đây a nghĩ, thực ra chẳng qua là hắn đổ cho ngươi thua suy nghĩ mà thôi, để ngươi làm ra hắn muốn cho những chuyện ngươi làm!

Liền xem như Thao Thiết cùng Cùng Kỳ hai cái đầu bên trong chỉ có ăn cái này suy nghĩ Ma Thần, đối mặt hắn thiên biến vạn hóa thế công, cũng chỉ có bị đòn mệnh!

Sáu đại Ma Thần tràn ngập nguy hiểm, đột nhiên Nữ Sửu đột nhiên như thiểm điện công tới, cùng La Dư Tẫn ngạnh hám một kích, hai bên bàn tay va chạm, Nữ Sửu vậy mà không chút nào lui, chỉ có tóc trắng bay lượn!

Cái này Thi ma thần một thân kiên cường vô cùng , mặc cho La Dư Tẫn hai tay hóa thành đủ loại thần binh lợi khí công kích, một chút không phá, có thể xưng Vô Thượng Kim Thân!

"Không hổ là sư huynh đệ ta đều không có luyện chết lão yêu bà!" Kim Ô trước ngực trúng tên, nhưng lớn tiếng khen ngợi.

Nữ Sửu điên cuồng công kích, để mặt khác sáu đại Thần Ma hoạt bát đại chấn, đều tự trấn trụ thương thế, điên cuồng vây công, nhưng mà sau một khắc, Nữ Sửu đột nhiên oa oa hộc máu, khí tức nhanh chóng khô bại xuống tới.

Nàng lộ ra bại tướng, mặt khác sáu đại Thần Ma càng là không thể, đều tự bị thua, trọng thương trở ra!

“Đến đằng sau ta tới!” Tô Vân âm thanh truyền đến.

Nữ Sửu bay lên không, cùng mặt khác sáu đại Thần Ma đều tự rơi vào Tô Vân sau lưng.

Một bên khác, đang cùng mặt khác Thần Ma chém giết Bằng Xà, ôn thần phỉ mấy người cũng vùng vẫy thoát ra khỏi kẻ địch, đi tới Tô Vân sau lưng.

Hai bên đối đầu, La Dư Tẫn vẻ mặt không chú ý, Tô Vân sau lưng mười ba Thần Ma lại là sắc mặt khẩn trương, khí tức uể oải.

“Thậm chí ta có thể hóa thành Tiên Lục.”

La Dư Tẫn lạnh nhạt nói: “Dễ dàng đem bọn ngươi tất cả mọi người luyện thành ngọc điệp. Cho nên, Tô các chủ, ngươi làm tất cả những thứ này có ý nghĩa ư?”

Tô Vân đứng tại Thiên Phượng trên lưng, cười nói: “Dư Tẫn, ta nghĩ cùng ngươi đánh cược một lần. Nhân ma giỏi về đùa bỡn nhân tâm, ưa thích cược nhân tâm, ta đã từng cùng Ngô Đồng cược qua nhân tâm. Hôm nay ta cũng muốn cùng ngươi đánh cược một lần, ta có thể ở trước mặt ngươi, che đậy đạo tâm của ngươi, đem bọn hắn tất cả cứu đi. Ngươi muốn cược ư?”

La Dư Tẫn ánh mắt lại rơi vào trên người hắn, chỉ thấy Tô Vân hai con ngươi trống rỗng, phảng phất không có bất kỳ cái gì suy nghĩ.

La Dư Tẫn khẽ cười một tiếng, thản nhiên nói: “Tô các chủ, ngươi cho rằng ngươi giả dạng làm người mù, trong nội tâm đủ loại suy nghĩ lại cũng không tiếp tục sinh? Thăm dò suy nghĩ của ngươi, dễ như trở bàn tay. Ngươi muốn làm sao cược?”

Hắn nhìn chăm chú lại nhìn, thẳng tới Tô Vân nội tâm cùng Linh giới, thăm dò Tô Vân nội tâm ý nghĩ.

Tô Vân thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến, đạo tâm như là một cái Đại Hồng lò, lấy chúng sinh chi niệm vì than lửa, lấy bản thân chi niệm vì đồng, đúc thành lư đồng, cố thủ bản tâm, không khe hở có thể tìm ra.

"Cược ta có thể cứu đi bọn họ."

Tô Vân mỉm cười, giống như là thủ thiên địa chính khí Đại Nho, tứ đại giai không Phật Đà, đạo pháp tự nhiên nói người, không cho La Dư Tẫn bất kỳ thừa dịp cơ hội, thản nhiên nói: "Ta thua, đương nhiên là cùng bọn hắn cùng chết, các chủ gì gì đó, nhường cho các ngươi là được. Cược thắng, ta lại tại đạo tâm của ngươi bên trong gieo xuống một hạt sơ hở hạt giống. Tràng này đánh cược, ta không quan tâm ngươi tham gia không tham dự. Bất luận ngươi là có hay không muốn tham dự, ngươi cũng tại ta đánh cược bên trong."

La Dư Tẫn thôi thúc ma công, đang muốn đánh thức Tô Vân trong lòng ma niệm, đột nhiên chỉ thấy Tô Vân đạo tâm bên trong một tia váy đỏ bay qua.

Váy đỏ càng lúc càng lớn, phạm vi bao phủ càng lúc càng rộng, ngược lại đem La Dư Tẫn tầm mắt che kín!

"Đồ đệ tốt!"

La Dư Tẫn hơi biến sắc mặt, phất tay váy đỏ phá huỷ, Ngô Đồng khó chịu hừ một tiếng, từ không trung ngã xuống, rơi tại Thiên Phượng trên lưng.

La Dư Tẫn giơ tay lên, kẹp lấy đâm đến mi tâm Long Nha kiếm, đem Tiêu Thúc Ngạo Long Nha kiếm bẻ gãy, mỉm cười nói: "Thật sự là ta đồ đệ tốt!"

Tô Vân vội vàng kéo lại Ngô Đồng, đưa nàng đưa đến phía sau mình.

La Dư Tẫn khen: "Tô các chủ lại có thể không lộ sơ hở, cựu thánh tuyệt học, cũng không phải không còn gì khác.

Buồn cười Thần Đế húy bệnh kị y, ý định triệt để xóa đi cựu thánh tuyệt học thêm tại tân học bên trên dấu vết, đem tân học quy công đến trên người mình. Nhưng mà, ngươi vẫn là có sơ hở, Ngô Đồng cứu ngươi thời điểm, để ngươi đạo tâm xuất hiện sơ hở. Thực ra, coi như không có sơ hở, thì có ích lợi gì?"

Hắn giơ bàn tay lên: "Ta dễ như trở bàn tay liền có thể giết chết các ngươi."

Hắn một chỉ hướng về phía trước điểm tới, chính giữa Tô Vân mi tâm.

Tô Vân mặt mỉm cười, trên mặt xuất hiện một vết nứt.

La Dư Tẫn giật mình, lộ ra vẻ không hiểu. Chỉ thấy vết nứt kia càng lúc càng lớn, rất nhanh kéo dài đến dài chừng mười trượng ngắn.

Tô Vân nụ cười trên mặt càng ngày càng đậm, thản nhiên nói: "Ngươi cho rằng ngươi nắm giữ tất cả? Trên thực tế, ngươi cái gì cũng nắm giữ không được. Ngươi đã thua."

Rầm.

Cả người hắn kể cả Thiên Phượng, cùng với sau lưng mười ba Thần Ma cùng một chỗ nghiền nát.

La Dư Tẫn phía trước, một mặt to lớn kính nghiền nát, rơi xuống.

Trên mặt trăng, Tô Vân đỡ dậy Ngô Đồng, thấp giọng nói: "Cám ơn."

Ngô Đồng khóe miệng chảy máu, miễn cưỡng đứng dậy, lạnh như băng nói: "Ngươi cho rằng ngươi nhấc lên cược nhân tâm, ta thì nhất định sẽ bị ngươi làm cảm động, ra tay để ngươi tế ra Thủy Kính tiên sinh phù sinh kính? Nếu như ta không ra tay, ngươi làm sao bây giờ?"

Tô Vân mỉm cười nói: “Sư tỷ, ngươi không phải xuất thủ ư? Đoán đúng. Nhân ma, đầu tiên có người chữ, ta cược ngươi thành công.”

Ngô Đồng hừ một tiếng, hất tay của hắn ra.

—— —— ngày quốc tế thiếu nhi hạnh phúc a, ngày hôm nay ngày mùng 1 tháng 6, mới một tháng, cầu nguyệt phiếu ~~ ta đi qua khúc, các vị đại bảo bảo đừng quên bỏ phiếu

Chương 344 : Cho nhân ma đạo tâm trồng tâm ma (sáu một cầu phiếu!)

Chương 344: Cho nhân ma đạo tâm trồng tâm ma (sáu một cầu phiếu!)

Lần này Tô Vân đánh cược cực kỳ hung hiểm, nhưng thật ra là đem hi vọng ký thác vào Ngô Đồng trên người, nếu như Ngô Đồng không ra tay che đậy La Dư Tẫn như vậy một cái chớp mắt, Tô Vân thôi thúc phù sinh kính lại không thể giấu diếm được La Dư Tẫn.

Không thể gạt được La Dư Tẫn, liền sẽ có hai loại khả năng kết quả.

Loại thứ nhất kết quả, Tô Vân chủ động đánh nát phù sinh kính, La Dư Tẫn trăng tròn than thở, đạo tâm coi như bị hao tổn, cũng sẽ không quá lớn.

Loại thứ hai kết quả, La Dư Tẫn liền sẽ giết tới phù sinh kính bên trong, đem bọn hắn toàn bộ bắt trấn áp!

Ngô Đồng ra tay, đi đến một loại hoàn mỹ kết quả, cũng là Tô Vân kết quả mong muốn, vậy chính là La Dư Tẫn tự tay đánh nát phù sinh kính, tự tay đem bọn hắn đưa đến trên mặt trăng, đứt đi bắt trấn áp bọn họ khả năng!

Giống như La Dư Tẫn như vậy tự phụ vô cùng tồn tại, tại sắp hoàn toàn thắng lợi thì bởi vì chính mình thất bại cùng với bản thân đệ tử phản bội, mà dẫn đến bản thân cả bàn đều thua, năm ngàn năm mưu đồ tất cả trôi theo dòng nước.

Đây là Tô Vân nói tới, cho hắn đạo tâm gieo xuống một hạt sơ hở hạt giống!

Đạo tâm của hắn lại bởi vậy xuất hiện sơ hở, không còn là không còn là chưởng khống tất cả gần như vô địch giống như tâm cảnh.

Cho nhân ma Dư Tẫn đạo tâm trồng tâm ma, trong đó nguy hiểm, tự không cần phải nói. Nhưng mà Tô Vân cuối cùng làm được!

"Nhưng nếu không có Thủy Kính tiên sinh cái gương này, như vậy mưu kế của ta cũng không cách nào thực hiện." Tô Vân thầm nghĩ.

Lúc trước Sóc Phương từ biệt, Cầu Thủy Kính đem có giấu thứ tám mặt triều thiên khuyết phù sinh kính tặng cho Tô Vân, một mình đi tới Đông đô thúc đẩy biến pháp, không nghĩ tới cho đến ngày nay, phù sinh kính sẽ lấy loại hình thức này cứu hắn cùng mười ba vị Thần Ma tính mạng.

Phù sinh kính nhưng thật ra là hai mặt kính, một mặt trên mặt đất, một mặt ở trên mặt trăng, hai mặt trong gương trong phòng giấu một cái Linh giới.

Hiện nay mặt đất phù sinh kính bị nhân ma Dư Tẫn đánh vỡ, Linh giới cũng theo đó phá huỷ, Linh giới bên trong không khí cũng nhanh chóng trôi qua. Tô Vân rất nhanh có một loại ngạt thở cảm giác, Thiên Phượng cũng rất vui vẻ cảm giác đến không thể thở nổi.

Tô Vân điều động bản thân Linh giới bên trong không khí, xoay người lại, nói: "Kim Ô ca, tốc độ ngươi nhanh nhất, có thể hay không tại không khí biến mất trước đó, mang theo chúng ta về…"

Hắn vừa mới nói đến đây, đột nhiên chỉ thấy thiếu niên Kim Ô sắc mặt trắng bệch, bịch một tiếng ngã xuống đất, ngất

đi.

Thương thế hắn quá nặng, sau khi thoát hiểm lại trầm tĩnh lại, dẫn đến thương thế bộc phát.

Tô Vân nhìn về phía Cửu Phượng: "Cửu Phượng tỷ…"

Cửu Phượng bị chặt mất bảy viên đầu, vết thương còn tại phun máu, ngã trên mặt đất, uể oải.

Tô Vân cau mày, hướng Cùng Kỳ nhìn lại.

Tiểu đồng Cùng Kỳ đầu còn tại phun máu, nằm ở Thiên Phượng trên lưng, miễn cưỡng vỗ một chút nhỏ nhắn cánh.

Mặt khác Thần Ma, Kim Hống giỏi về phi hành, nhưng cánh bị La Dư Tẫn chặt đứt. Thao Thiết Kỳ Lân các loại mạnh mẽ Thần Ma, đều thân chịu trọng thương, vô lực chống đỡ.

Kỳ Lân không còn răng, xấu hổ vô cùng: "Cai tù, chúng ta bản thân bị trọng thương, chỉ sợ là không có cách nào mang theo ngươi quay trở về. Nhưng chúng ta có thể điều động thiên địa nguyên khí tới dưỡng thương, hô hấp cũng là hô hấp thiên địa nguyên khí, không cần lo lắng cho bọn ta tiêu hao ngươi không khí. Chỉ cần chúng ta khôi phục một chút, liền có thể mang theo các ngươi an toàn trở về…"

Ngô Đồng lắc đầu nói: "Chúng ta bây giờ thân ở trên mặt trăng, trên mặt trăng không có không khí. Chúng ta Linh giới bên trong không khí cũng không kiên trì được mấy ngày, không có không khí, chúng ta liền sẽ khí tuyệt mà chết. Cái thứ nhất ngộp chết, chính là hắc điểu."

Nàng chỉ là Thiên Phượng.

Thiên Phượng đóng chặt lại miệng, không dám thở.

Tiêu Thúc Ngạo tu vi thâm hậu, gặp Thiên Phượng sắp bị ngộp chết, ngay sau đó rộng mở Linh giới, để Thiên Phượng hô hấp không khí.

Thiên Phượng vội vàng thở hổn hển hai cái, thân mật cọ xát Tiêu Thúc Ngạo, Tiêu Thúc Ngạo hiếm thấy lộ ra tươi cười, chẳng qua là trong mồm thiếu cái răng, có vẻ hơi ngây thơ.

Nữ Sửu bỏ xuống sọt cá, nói: "Ta cái này Ngư Long chính là Bắc Hải Yêu Thần, hắn Linh giới liền Bắc Hải đều có thể chặn lại tới một đoạn cất giữ đi vào, huống chi không khí? Các ngươi hai cái miệng nhỏ mang theo con chim này cùng ngốc rồng, ở đây sinh con dưỡng cái sinh sôi gia tộc, sống một trăm tuổi, đều thừa sức. Ngư Long, đi theo đám bọn hắn, phân một chút không khí cho bọn hắn."

Cái kia trong giỏ cá Ngư Long nhô đầu ra, hai đầu vây cá đáp lên sọt biên giới, một mặt trêu tức nhìn Tô Vân cùng Ngô Đồng.

Chỉ thấy hắn mọc ra đầu rồng thân cá, cùng Tô Vân đã thấy Long tộc đều có chỗ khác biệt.

Dâng trào tiếng sóng truyền đến, một đoạn Bắc Hải đại dương treo ngược ở trên mặt trăng, nhất thời không khí mới mẻ đập vào mặt.

Ngư Long ngồi tại sọt bên trong, sọt bay lên, rơi vào trên bầu trời treo ngược trong biển.

Sọt bên trong còn có một cái thanh hồng giải, hai cái cái kìm bị Dư Tẫn đánh gãy, nhưng đã mọc ra hai cái nhỏ nhắn nhỏ cái kìm, giờ phút này đang bóp lấy Già Lâu La cái cổ hướng trong nước biển ấn.

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, nói: "Như vậy, lại không quấy rầy chư vị ca ca tỷ tỷ tu dưỡng. Ngô Đồng, chúng ta đi chung quanh một chút, thưởng thức một chút trên mặt trăng cảnh đẹp."

Ngô Đồng thản nhiên nói: “Mặt trăng chẳng qua là cái tĩnh mịch tinh cầu, có gì đáng xem?”

Lời tuy như thế, nàng vẫn là đuổi theo Tô Vân.

Thiên Phượng biến thành Hắc Phượng Hoàng, giờ phút này có thể thở hào hển, lại vỗ vội cánh bay đến trên mặt biển, một cái lặn xuống nước đâm vào trong biển, bốn phía bắt cá ăn.

Sau một lúc lâu, một đầu dài hai, ba trượng ngắn Bắc Hải cá lớn ném đến Tiêu Thúc Ngạo dưới chân, nhảy nhót hai cái.

Tiêu Thúc Ngạo ngẩng đầu nhìn lại, lại thấy Thiên Phượng từ Bắc Hải bên trong chui ra ngoài, hướng hắn gật đầu ra hiệu, lộ ra vẻ cổ vũ.

Tiêu Thúc Ngạo trợn tròn mắt, đem đầu đừng qua một bên, thầm nghĩ: “Chim ngu, cho là ta thiếu cái răng độc, lại không thể đi săn. Hừ, ta răng qua một đoạn thời gian liền sẽ mọc ra…”

Lúc này, Thiên Phượng bay tới, đầu từ phía sau hắn dò được trước mặt hắn, đỉnh đầu lông vũ lay động, lộ ra vẻ cổ vũ.

Tiêu Thúc Ngạo lặng im phút chốc, ngoan ngoãn hiện ra chân thân, yên lặng ăn cá: “Chim ngu, theo ta cái kia đồng hương đồng dạng ngu xuẩn hô hô, cần người chăm sóc…”

Tô Vân cùng Ngô Đồng đi lại tại mặt trăng bên trên, sau lưng, Kỳ Lân, Thao Thiết các loại mười ba Thần Ma đều tự dẫn dắt nguyên khí, Tô Vân quay đầu nhìn lại, chỉ thấy từng cái xoay tròn động thiên bóp méo khác biệt màu sắc, treo ở mặt trăng trên không.

“Cám ơn sư tỷ.” Tô Vân nói khẽ.

“Ngươi đã nói qua một lần.” Ngô Đồng sắc mặt không chú ý.

Nơi này chỉ có u ám lờ mờ, không có mặt khác màu sắc, duy chỉ Ngô Đồng váy đỏ tươi đẹp như lửa.

"Sư tỷ, còn nhớ ngươi rời đi Sóc Phương Chúc Long liễn bên trên dạy ta hai chữ kia ư? Quảng Hàn. Ngươi nói là chữ viết của Tiên giới."

Tô Vân quay đầu cười nói: "Hiện tại, ta dẫn ngươi đi Quảng Hàn cung."

Ngô Đồng giật mình, đột nhiên nhớ tới chiếc kia phi nhanh ra Thiên Thị Viên Chúc Long liễn bên trên, Tô Vân ngồi tại Đạo Thánh cùng nàng đối diện, viết xuống hai cái kỳ lạ văn tự.

Bên ngoài là bóng đêm, Lục Địa Chúc Long trong miệng ngọc rồng chiếu phá phía trước u ám, lay động Chúc Long liễn đưa nàng đưa vào cái kia đoạn trong trí nhớ.

Nàng còn nhớ, Tô Vân tại Đạo Thánh phía trước duy trì tình hình của nàng.

"Phía trước có không nhìn thấy kính." Oánh Oánh xông ra, ngồi tại Tô Vân trên bờ vai, nhắc nhở Tô Vân nói.

Tô Vân tỉnh ngộ, vội vàng thôi thúc nguyên khí, lấy nguyên khí hóa thành Giao Long hình thái tại phía trước dò đường, quả nhiên không bao lâu đụng phải cái kia mặt vô hình mặt kính.

Oánh Oánh dương dương đắc ý, con mắt cong thành trăng lưỡi liềm, liếc Ngô Đồng một cái, thầm nghĩ: "Có ta ở đây, nhân ma đừng hòng dụ dỗ Tô sĩ tử. Ta tuy là không thể giết ngươi báo thù, nhưng có thể chen vào hai người các ngươi ở giữa, cho các ngươi không cách nào ở trên mặt trăng phát sinh chút gì đó!"

Ngô Đồng cảm ứng được nàng tâm tư thiếu nữ, không để ý lắm.

Tô Vân đi tới mặt kính phía trước, nói: "Sư tỷ mời xem, nơi đó chính là Quảng Hàn cung!"

Ngô Đồng đi tới bên cạnh hắn, cách xa nhìn tới, chỉ thấy mặt trăng vài toà gò núi hình thành lòng chảo ở giữa, cổ xưa cung điện yên tĩnh nằm ở tại tro tàn bên trong, yên tĩnh im ắng.

Hoa biểu cao lớn, pho tượng trang nghiêm, tế đàn tang thương.

Ngô Đồng ánh mắt rơi vào tế đàn bên cạnh trên tấm bia đá, nơi đó có hai cái kỳ lạ văn tự.

Quảng Hàn.

"Đông chí ngày, Quảng Hàn gãy quế. Năm nay đông chí ngày, là mùng chín tháng mười một."

Ngô Đồng thấp giọng nói: "Chính là ngày mai."

Tô Vân giật mình, hướng nàng nhìn lại. Ngô Đồng giơ tay lên, chỉ vào Thần Ma pho tượng vây quanh toà kia tế đàn, như nói mê nói: "Nơi đó là một khối Tiên Lục, tại đông chí ngày thôi thúc Tiên Lục, liền có thể thẳng tới Tiên giới Quảng Hàn sơn, gãy quế Quảng Hàn, tắm gội nguyệt trì!"

Tô Vân trong lòng giật mình, hướng nơi đó nhìn lại, thất thanh nói: "Ý của ngươi là nói, chỉ cần thôi thúc toà kia tế đàn, liền có thể đi tới Tiên giới?"

Đại Hạ Nam Liệt thành trên không, La Dư Tẫn nhìn phía trước nghiền nát mặt kính, sắc mặt đột nhiên trở nên vô cùng âm trầm.

Mặt kính nghiền nát, không chỉ là Tô Vân đùa bỡn hắn, vẫn là mượn tay của hắn đánh vỡ mặt kính!

Bởi vì cái gương này là Cầu Thủy Kính luyện chế linh khí, lại đi qua Khai Minh tôn thần này Thánh tế luyện, Tô Vân căn

bản là không có cách đánh vỡ!

Là La Dư Tẫn bản thân một tay đứt đuổi theo bên trên Tô Vân đám người đem bọn hắn luyện thành ngọc điệp cơ hội!

Hắn từ lúc thoát khốn sau đó, một mực thuận buồm xuôi gió, thoả thuê mãn nguyện, trí tuệ vững vàng, cho dù là Ứng Long loại tồn tại này, cũng bị hắn đùa bỡn trong lòng bàn tay!

Cho dù là Tô Vân đánh nát hai khối Tiên Lục, cũng chỉ là để đạo tâm của hắn thoáng loạn một cái chớp mắt.

Hắn vẫn như cũ chưởng khống toàn cục.

Song lần này cùng Tô Vân chính diện giao phong, hắn nhưng thua.

"Mười ba vị Thần Ma vừa đi, muốn lại bắt được bọn họ, vậy liền khó như lên trời."

La Dư Tẫn nghiến răng, ngẩng đầu hướng lên bầu trời nhìn lại, mặt trăng từ thiên ngoại Huỳnh Hoặc đại lục phía sau bay qua: "Ta đã không sai biệt lắm muốn đem những này Thần Ma tất cả bắt được, thời khắc sống còn, lại là chính ta sai một bước, dẫn đến thả đi mười ba Thần Ma? Ta đánh bại ta, để cho ta mưu đồ thất bại trong gang tấc…"

Trong đầu hắn nổ vang, giống như tiếng sấm nổ vang.

Nhưng vào lúc này, khí tức của hắn tiết ra ngoài, trên bầu trời giống như là có một tia sáng đảo qua, La Dư Tẫn mơ hồ trong đó phảng phất nhìn thấy một chiếc cổng trời, Thiên môn sau treo lấy một cái Tiên kiếm, không khỏi sắc mặt đại biến.

"Đạo tâm của ta loạn, dẫn đến tiết ra khí tức quá mạnh, gây nên kiếp động! Nếu là bị thanh kiếm kia bắt được, chỉ sợ sẽ giẫm lên vết xe đổ…"

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, Ma Thần Úc Lũy bay tới, la lên: "Dư Tẫn, cái kia mao đầu tiểu tử liền như thế tại trước

mặt của ngươi chạy trốn? Ngươi điều khiển nhân tâm, cũng chỉ như thế…"

La Dư Tẫn đưa lưng về phía hắn, sắc mặt âm trầm, ánh mắt lấp lóe, lúc nào cũng có thể bạo khởi.

"Đã chạy trốn mười ba vị Thần Ma, như vậy lại đem đi theo ta những cái kia Thần Ma luyện thành ngọc điệp!"

La Dư Tẫn ánh mắt lấp lóe, lộ ra tươi cười: "Ai quy định lại nhất định muốn dùng cái kia chín mươi sáu Thần Ma mới có thể thôi thúc Tiên Lục? Đổi đi mười ba loại, hắn là cũng có thể thôi thúc a?"

Hắn xoay người lại, giống như là lại khôi phục lúc trước cái kia ung dung tự tin Thánh Hoàng La Dư Tẫn, mỉm cười nói: "Chẳng qua là để bọn họ chạy thoát mà thôi. Còn có mấy tôn Thần Ma là cá lọt lưới, chúng ta đi đem bọn hắn bắt. Các ngươi bị thương đi? Thương thế có nặng hay không? Chúng ta đi phía dưới dưỡng thương."

Vũ Ế, Úc Lũy, Uy Xà, Canh Phụ, Phương Lương đám người không nghi ngờ gì, đi lên phía trước, đột nhiên La Dư Tẫn thôi thúc triều thiên khuyết, thân thể đột nhiên thay đổi, hóa thành một mặt Tiên Lục!

Trong khoảnh khắc, Hỗn Độn hải tái hiện, gợn sóng lại nổi lên, chỉ nghe một tiếng ầm vang, Úc Lũy tại chỗ bị trấn áp, hóa thành một khối ngọc điệp!

Mặt khác Thần Ma sợ hãi, đang muốn chạy trốn, nhưng bọn hắn sớm tại cùng Thao Thiết đám người liều mạng bên trong bị trọng thương, chỗ nào có thể chạy thoát?

La Dư Tẫn thân thể thiên biến vạn hóa, đem bọn hắn từng cái trấn áp, hóa thành từng khối ngọc điệp, ngọc điệp bên trong, Vũ Ế các loại Thần Ma vừa sợ vừa giận, bàn tay từ bên trong chặn lại ngọc điệp, lại không cách nào chạy trốn.

La Dư Tẫn lộ ra tươi cười, thấp giọng nói: “Trấn áp bọn họ còn chưa đủ chín mươi sáu số lượng, đúng, còn có Thông Thiên các bảy nguyên lão cái này bảy cái lão gia hỏa góp đủ số…”

Hắn hoàn toàn không có chú ý tới phía dưới, Ma Thần Thái Tuế một mặt hoảng sợ nhìn hắn.

Thái Tuế bỗng nhiên độn vào bên trong lòng đất, biến mất không thấy gì nữa.

Trên mặt trăng, Tô Vân trong lòng sinh ra ý nghĩ, hướng biển bên ngoài Tây Thổ nhìn lại, chỉ thấy nơi đó Hỗn Độn hải mênh mông, chẳng biết tại sao, vùng biển này lần nữa hiện lên.

“Không cần nhìn.”

Ngô Đồng thản nhiên nói: “Dư Tẫn đạo tâm có chỗ hổng, đã bắt đầu ra hôn chiêu. Có lẽ, hắn chắc chắn là đem đi theo hắn những cái kia Ma Thần luyện thành ngọc điệp.”

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, nói: “Dư Tẫn nguyên bản đạo tâm không thiếu sót, hiện tại có chỗ hổng. Sư tỷ ngươi cũng là nhân ma, đạo tâm của ngươi có hay không chỗ hổng.”

Ngô Đồng liếc nhìn hắn một cái, phong tình vạn chủng: “Không có.”

Tô Vân ánh mắt đón ánh mắt của nàng, hai người lẫn nhau không lùi bước.

Oánh Oánh cưỡi trắng như tuyết Linh Tê, tại bọn họ Linh giới bên trong tán loạn, ngẩng đầu cười nói: “Ta không tin!”

—— —— Oánh Oánh cưỡi trắng như tuyết Linh Tê chui vào ngươi Linh giới, giơ bảng nhỏ: “Ngày quốc tế thiếu nhi, vì Lâm Uyên Hành cầu phiếu!”

Chương 345 : Thiên Đống, Đế đình, tha hương, dị khách

Chương 345: Thiên Đống, Đế đình, tha hương, dị khách

Oánh Oánh cưỡi Linh Tê, tại Tô Vân cùng Ngô Đồng Linh giới bên trong lặp đi lặp lại nhảy tới nhảy lui, Tô Vân làm như không thấy, thôi thúc hoàng chung, hoàng chung từ từ chuyển động, mang theo Ngô Đồng thoát khỏi gương sáng.

Hắn cùng Ngô Đồng đem đều tự Linh giới trải rộng ra, mượn Linh giới bên trong không khí hô hấp, hai người hướng cái kia phiến lòng chảo đi tới.

Oánh Oánh ngừng qua lại nhảy lên, cưỡi Linh Tê đi tới bọn họ Linh giới biên giới, cẩn thận cảm ứng.

Lòng chảo không tính lớn, phạm vi chẳng qua hơn mười dặm, cổ xưa cung điện xen vào nhau tinh tế, bố cục rất giống là tiên cung tế đàn bố cục, bốn phía cung điện bao bọc chung quanh lấy trung ương tế đàn, nhưng mà muốn so bọn họ tại Bắc Miện trường thành nhìn xuống đến tiên cung tế đàn phức tạp một chút.

"Đổ nát kiến trúc, cổ xưa tế đàn, Tiên Lục mở ra, thông hướng Tiên giới, để đi tới nơi đó phàm nhân tắm gội tại nguyệt trì bên trong."

Tô Vân đi tại thật dày tháng bụi bên trên, nghi ngờ nói: "Như vậy, là ai ở đây kiến tạo tế đàn? Là ai chiếu bọn họ đi Tiên giới?"

Hắn nhìn về phía Ngô Đồng, tiếp tục hỏi: "Lại là cái gì nguyên nhân, dẫn đến bọn họ từ trên mặt trăng trong cung điện

biến mất? Bọn họ lại đi nơi nào?”

Ánh mắt của hắn sáng ngời có thần, Ngô Đồng đã có thể xem hiểu nơi này văn tự, đồng thời gọi là tiên văn, như vậy nàng khẳng định biết càng nhiều.

Oánh Oánh lúc này thì cưỡi Linh Tê, lặng yên đi tới Ngô Đồng Linh giới bên trong, bất luận Ngô Đồng sẽ hay không trả lời Tô Vân vấn đề, Ngô Đồng Linh giới bên trong nội tâm đều sẽ đem hắn tiếng lòng nói ra, mà lúc này chính là điều tra cái này nhân ma bí mật thời khắc.

Oánh Oánh chính là dựa vào cái này, điều tra đến Tô Vân cái này mơ mộng chuyện tình yêu thiếu niên rất nhiều bí mật.

Nhưng mà để Oánh Oánh thất vọng là, Ngô Đồng cái này nhân ma đạo hạnh muốn so Tô Vân cao hơn, cho dù nàng đi tới Ngô Đồng nội tâm bên người, Ngô Đồng cũng không có tiết lộ bất kỳ nội tâm ý nghĩ.

Tô Vân nhìn Ngô Đồng, nháy mắt mấy cái.

Ngô Đồng tự nhiên cười nói: “Đánh thức trấn thủ nơi này linh, chẳng phải sẽ biết ư?”

Nàng hướng về phía trước bước ra một bước, đột nhiên chỉ thấy tế đàn bốn phía một tôn kỳ lân đá pho tượng bắt đầu từ tảng đá hướng thân thể chuyển hóa!

Tô Vân lần trước là cùng Oánh Oánh cùng đi đến nơi đây, cũng từng gặp qua kỳ lân đá lân phiến bắt đầu khôi phục!

Mà những cung điện này bên ngoài không chỉ có kỳ lân đá pho tượng, còn có bạch tượng, Ích Tà, Tỳ Hưu các loại thần thánh!

Oánh Oánh đối linh cảm giác cực mạnh, nói những này trong tượng đá tích chứa linh hầu như không kém hơn long linh cùng nhân ma chi linh!

Giờ phút này, Ngô Đồng bước ra một bước kia, lại gặp cách bọn họ gần nhất cái kia kỳ lân đá đang nhanh chóng hướng máu thịt chuyển hóa!

Trong khoảnh khắc, kỳ lân đá thân thể máu thịt hóa, chỉ có ngực vẫn như cũ hóa đá, cũng không biến thành máu thịt.

Đột nhiên, Oánh Oánh cưỡi nhỏ nhắn bạch tê, tung người nhảy lên, từ Tô Vân cùng Ngô Đồng Linh giới bên trong nhảy ra, đâm vào cái kia kỳ lân đá Linh giới bên trong.

Đầu kia kỳ lân đá từ trên đài đứng lên, luống cuống tay chân, vội vàng hướng trên người mình quào loạn, trong miệng nói không rõ ý nghĩa ngôn ngữ, dường như muốn đem Oánh Oánh từ trong cơ thể mình đuổi ra.

Tô Vân nhìn thấy hắn ở trên người chộp tới chộp tới tư thế, cùng Kỳ Lân hoàn toàn khác biệt, ngược lại có mấy phần giống như người, không khỏi khẽ giật mình: "Hắn không phải chân chính Kỳ Lân, mà là nội tâm kim thân!"

Mạnh mẽ linh sĩ sau khi chết, nội tâm còn có chấp niệm, không nỡ lòng bỏ rời đi, ngay sau đó mượn miếu thờ tới vì chính mình thu thập tín ngưỡng, rèn đúc kim thân, lấy một loại khác hình thái sống sót.

Nguyên Sóc cổ đại Thánh Nhân rất nhiều đều dùng loại phương pháp này, như Văn Xương Đế Quân, Đông lăng chủ nhân.

Văn Xương Đế Quân tại bảy thế gia tạo phản án bên trong, kim thân bị hủy, chỉ có thể luyện lại. Mà Đông lăng chủ nhân nhưng triệt để tu thành kim thân, dùng cái này thành thần, nội tâm lạc ấn thiên địa.

Mà tại phương tây Tây Thổ đại lục, Thần Đế cũng là tương tự thủ đoạn, chẳng qua là hắn là nhờ vào đó tu luyện, cũng không phải là muốn luyện thành kim thân tới thành thần.

Mà trước mắt dần dần khôi phục Kỳ Lân, cùng Thần Đế, Đông lăng, Văn Xương cũng khác nhau.

"Cái này Kỳ Lân bên trong nội tâm, khi còn sống cũng không phải là Kỳ Lân hình thái, hắn cũng không phải là chân chính Kỳ Lân, mà là giả Kỳ Lân chi danh tới tu luyện kim thân, mưu đồ đi đến thành thần mục đích!" Tô Vân thầm nghĩ.

Trên bàn, đầu kia Kỳ Lân mi tu trắng như tuyết, lông mày dài rủ xuống đất, mắt mờ, Oánh Oánh cưỡi bạch tê tại hắn Linh giới bên trong không ngừng đụng đến, chỉ thấy hắn Linh giới từ từ hiển lộ tại Tô Vân cùng Ngô Đồng trước mặt.

Đó là một cái tan vỡ trạng thái bên trong Linh giới, đâu đâu cũng có rách rưới cửa động, một cái già nua nội tâm chống gậy run rẩy đuổi đuổi Linh Tê, ý đồ đem Oánh Oánh cùng Linh Tê đuổi đi.

Linh Tê tung người nhảy lên, mang theo Oánh Oánh từ hắn Linh giới bên trong nhảy ra, biến mất không còn tăm tích.

Cái kia kim thân Kỳ Lân lập tức từ Linh giới bên trong rút ra gậy, hai đầu chân sau đứng lên, lông mày dài che kín mi mắt quan sát xung quanh, trong miệng lại phát ra không rõ ý nghĩa tiếng kêu, trong đó có mấy cái chữ Tô Vân ngược lại là nghe rõ.

Quảng Hàn.

Ngô Đồng từng theo hắn nói qua tiên văn bên trong Quảng Hàn cách đọc.

Cái kia kim thân Kỳ Lân trong miệng lời nói, lại có Quảng Hàn hai chữ.

Kim thân Kỳ Lân bước đi loạng choạng, hành động khó khăn, nhưng vẫn như cũ tràn ngập cực kỳ cường đại uy thế!

Chẳng qua là hắn thực sự quá già nua, lại thêm không có chân chính luyện thành kim thân, nội tâm cứ việc cực mạnh, nhưng ở tại sụp đổ biến mất biên giới.

Tô Vân thậm chí có thể nhìn ra được hắn Linh giới bên trong, không ngừng có linh lực trôi qua!

Đó là hắn nội tâm tại sụp đổ tan rã bên trong, chẳng qua là tốc độ chậm chạp.

Lúc trước hắn cũng có tiêu tán tan rã xu thế, nhưng bởi vì ở tại hóa đá trạng thái, tiêu tán tốc độ muốn chậm rất nhiều, khó mà phát hiện. Nhưng bây giờ thức tỉnh, tốc độ lại đại đại tăng tốc, thậm chí có thể để cho Tô Vân phát giác được nội tâm tán loạn!

"Thiên Thị Viên nội tâm đa số còn không có ở tại sụp đổ tiêu tán biên giới, chứng minh tôn này Kỳ Lân kim thân trấn thủ ở đây thời gian, so Thiên Thị Viên lịch sử còn muốn lâu dài dằng dặc!"

Tô Vân trong lòng hơi chấn động: "Huống chi chỗ khác tại hóa đá trạng thái bên trong, kéo dài nội tâm tuổi thọ."

Đột nhiên, Ngô Đồng mở miệng, trong miệng truyền ra lại không phải là Nguyên Sóc ngữ, mà là một loại khác tối tăm khó đọc ngôn ngữ, cùng hôm đó Tô Vân tại Chúc Long liễn bên trên nghe đến cái gọi là tiên văn có chút giống nhau.

Ngô Đồng giọng nói có hỏi ý vị, cái kia kim thân Kỳ Lân tỉnh táo lại, chống gậy loạng choạng tiến lên, đi tới Ngô Đồng bên người.

Thân thể của hắn cường tráng cao lớn, cho dù còng lưng thân thể cũng có một trượng sáu bảy, nâng lên một cái móng khác, đẩy ra mi tu che giấu con mắt, gần như là kề sát ở Ngô Đồng trước mặt, mắt mờ già cỗi lặp đi lặp lại quan sát nàng, qua rất lâu, lúc này mới nói ra một câu tiên văn.

Tô Vân sốt ruột khó nhịn, hỏi: "Hắn đang nói cái gì?"

Ngô Đồng không đáp, nói tiếp một câu không rõ ý nghĩa tối tăm ngôn ngữ, cái kia kim thân Kỳ Lân cũng trở về một câu, hai người một hỏi một đáp, giao lưu một phen.

Cái kia kim thân Kỳ Lân càng ngày càng nặng lặng yên, càng ngày càng suy sụp tinh thần, âm thanh cũng càng thêm đắng chát lên.

Lúc này, Oánh Oánh cưỡi Tiểu Bạch tê không biết từ nơi nào chạy đến, chui vào Tô Vân Linh giới bên trong, lắc đầu nói: "Tô sĩ tử, mặt khác kim thân đa số đều không tỉnh lại."

Tô Vân cất bước hướng mảnh này Quảng Hàn cung đi tới, dưới chân là gạch ngói vụn nát gạch, sụp đổ góc tường cùng đè ở dưới tường tượng đá cùng cây cột.

"Nơi này tượng đá, bao quát hoa biểu trụ bên trên Bàn Long, cùng sở hữu chín mươi sáu trồng, đối ứng chín mươi sáu Thần Ma."

Oánh Oánh nhanh chóng nói: "Vừa rồi ta cùng Tiểu Bạch thử nghiệm đi vào một chút ngay tại ngủ say nội tâm Linh giới bên trong, những cái kia Linh giới, giống như là cát tạo thành thế giới đồng dạng, khắp nơi đều tại sụp đổ. Ở trong đó còn có nội tâm, nhưng đều không hoàn chỉnh, có không còn chân, có thân thể phá vỡ lỗ lớn, còn có không còn đầu. Tinh thần của bọn hắn cũng giống cát bụi đồng dạng trôi qua, không tỉnh lại nữa. Ta nghĩ, bọn họ, đã bị hắn bọn họ tộc nhân triệt để quên lãng."

"Triệt để quên lãng?" Tô Vân nội tâm đột nhiên bị một loại lớn lao hoang vu cảm giác đánh trúng.

Nội tâm bị triệt để lãng quên thời điểm, không cách nào tỉnh lại, chỉ có thể để cho mình từ từ phiêu tán, loại này trống

rỗng từ từ cảm giác tử vong, tràn đầy cô quạnh cùng bất đắc dĩ.

Tộc nhân của bọn hắn đi nơi nào?

Tô Vân quay đầu nhìn về phía Ngô Đồng, trong lòng yên lặng nói: "Ngô Đồng, ngươi là tộc nhân của bọn hắn ư? Ngươi đến cùng từ đâu tới, vì sao nhất định phải tới đến chúng ta thế giới này? Ngươi cùng những này kim thân là quan hệ như thế nào?"

Ngô Đồng còn tại cùng cái kia già nua kim thân nói chuyện, không có nhìn về phía này.

Tô Vân đi lại tại Quảng Hàn cung bên trong, hỏi: "Oánh Oánh, nơi này loại trừ kim thân bên ngoài, không có những người khác ư?"

Oánh Oánh lắc đầu: "Tiểu Bạch có thể đi vào bất luận người nào Linh giới bên trong, nếu như còn có những người khác, Tiểu Bạch khẳng định sẽ mang ta đi."

Cung điện mọc như rừng to to nhỏ nhỏ tượng đá, có chút tượng đá đã nghiền nát, có dường như cảm ứng được người lạ xông vào, tại thử nghiệm khôi phục, nhưng mà trước sau không cách nào máu thịt hóa.

Tô Vân đi tới tế đàn bên cạnh, tinh tế quan sát tế đàn cùng Quảng Hàn cung cùng với những này tượng đá bố cục.

"Những này kim thân tại tiền sử nào đó một đoạn thời gian, chắc chắn là đứng lại cung điện cùng tế đàn bốn phía, mọi người ở đây cúng bái, tế tự bọn họ, kính bọn họ như thần chỉ." Tô Vân đứng tại trên tế đài, trong lòng yên lặng nói.

Cái này tế đàn chính là một mặt to lớn Tiên Lục!

Hắn nhìn chung quanh một tuần, thấp giọng nói: "Mà bọn họ thì sẽ ở đông chí ngày một ngày này, mở ra Tiên Lục, đem

chọn trúng người bọn họ đưa đến trong tiên giới đi, để cái này người tại Nguyệt cung gãy quế, nguyệt trì bên trong tắm gội. Khi đó, trên mặt trăng hẳn là rất hưng thịnh, rất phồn hoa a? Thời đại kia, là tro tàn quái thời đại ư?"

Tô Vân suy nghĩ một chút tro tàn Thần Vương ngôn ngữ, so sánh một chút Ngô Đồng cùng cái kia kim thân Kỳ Lân ngôn ngữ, lắc đầu.

Tro tàn ngữ cùng Ngô Đồng nói tới tiên văn, thực ra hoàn toàn khác biệt!

"Nói cách khác, cái này mặt trăng bên trên văn minh, khả năng so tro tàn quái thời đại còn cổ lão hơn!"

Hắn xoay người lại, nhìn còn tại cùng kim thân Kỳ Lân nói chuyện Ngô Đồng, cái này nhân ma không tiếc vượt ngang tinh không, từ Đại Giác tinh viễn độ tinh không, chạy tới nơi này, mục đích đến cùng là cái gì? Không thể chỉ là vì cùng Chân Long một trận chiến a?

"Tô sĩ tử, Đại Giác tinh gọi là Thiên Đống, là Thiên Vương Đế đình." Oánh Oánh ngồi tại Linh Tê sừng tê về sau, ôm sừng tê nói.

"Thiên Vương Đế đình?"

Tô Vân tâm thần chấn động mạnh, nhìn Ngô Đồng, lẩm bẩm nói: "Từ nơi đó đi ra người, làm sao sẽ biến thành nhân ma?"

Oánh Oánh cũng là cảm thấy lẫn lộn, bạch tê ngẩng đầu nhìn trên đầu bay lên dấu chấm hỏi, trong đầu một mảnh ngỡ ngàng.

Lúc này, Ngô Đồng hướng bên này đi tới, nói: "Sư đệ, tôn này kim thân nói, ngày mai, bọn họ sử dụng lực lượng cuối cùng, mở ra Tiên Lục, tiễn chúng ta đi tới Tiên giới Quảng

Hàn sơn. Có điều, chúng ta nhất định phải tại bọn họ triệt để tiêu tán trước đó trở về."

"Nếu là về không được đâu?" Oánh Oánh hỏi.

Ngô Đồng thản nhiên nói: "Chẳng qua là đi tắm rửa mà thôi, về được đến."

Tô Vân nhìn ra cái này nhân ma nói đến đây chút kim thân tiêu tán lúc, tâm tính vậy mà lạ thường có gợn sóng, dường như là đau buồn bao phủ nàng đạo tâm.

—— —— nơi này là một mảnh Tiên Lục, sai, là vé vé! Là thích! Là các ngươi đối với người ma tiểu tỷ tỷ thích! ! !

Chương 346 : Tiên giới Quảng Hàn sơn

Chương 346: Tiên giới Quảng Hàn sơn

Ngô Đồng lạ thường không giống cái ma đầu, yên lặng quét dọn trên tế đài tro bụi, đem những cái kia pho tượng từ trong phế tích dọn dẹp đi ra.

"Trước kia Ngô Đồng là sẽ không làm loại chuyện như vậy. Nàng có lẽ cùng Quảng Hàn cung tiên dân, có một loại nào đó quan hệ."

Tô Vân không có quấy rầy nàng, trở lại trong gương, thầm nghĩ: "Đạo tâm của nàng, thực ra ngay từ đầu liền có khuyết điểm."

Kỳ Lân, Thao Thiết đám người còn tại dẫn động thiên địa nguyên khí dưỡng thương, Kim Ô cũng tỉnh, có thể bản thân điều tức, chỉ là bọn hắn thương thế trong thời gian ngắn không thể khỏi hẳn.

"Tô sĩ tử, ngươi thật muốn đi Tiên giới Quảng Hàn sơn?"

Oánh Oánh ngồi tại bạch tê trên mông, nâng má hỏi: "Nơi đó nhưng không có Quảng Hàn tiên tử. Hơn nữa cái thông đạo này vứt bỏ lâu như vậy, khả năng chưa chắc sẽ thẳng tới Quảng Hàn sơn, càng có khả năng sẽ chết ở nửa đường. Huống hồ, kỳ lân đá đều đã nội tâm khô héo, sắp yên diệt, không xác định nhân tố quá nhiều, đi Quảng Hàn sơn, không phải cử chỉ sáng suốt."

Bạch tê thì nằm tại Tô Vân nội tâm bên người, nhàn nhã vung lấy ngắn đến đáng thương cái đuôi nhỏ, đùng đùng quất

lấy cái mông của mình, biểu thị Oánh Oánh lời nói rất đúng.

"Oánh Oánh, khả năng này là đời ta khoảng cách Tiên giới gần nhất một lần."

Tô Vân ánh mắt yếu ớt, nói: "Ngươi biết những người khác, cho dù là Thánh Nhân, khả năng cả đời đều không có bước vào Tiên giới nhận được tiên duyên cơ hội. Bọn họ càng nhiều là, tại khi độ kiếp đã chết tại Tiên kiếm phía dưới. Nhiều nhất, bọn họ sau khi chết nội tâm khó mà xóa đi đối Tiên giới chấp niệm, xâm nhập vũ trụ tinh không, cho dù là yên diệt trong tinh không cũng muốn đi tìm kiếm Tiên giới tung tích."

Hắn giãn ra một chút thân thể, nhìn về phía phía dưới cái kia xanh thẳm tinh cầu, sau một lúc lâu, nói khẽ: "Thành tiên, tựa như là bần hàn gia đình muốn lên như diều gặp gió trở thành thế gia đồng dạng. Sóc Phương bảy đại thế gia dùng một trăm năm mươi năm, mấy đời người, mới trở thành thế gia, nhưng vẫn là thế gia tầng thấp nhất. Bọn họ muốn tiếp tục trèo lên trên, leo đến thế gia cao tầng, loại trừ tạo phản tìm không thấy thứ hai con đường.

"Thành tiên, so với người bình thường trở thành thế gia càng khó. Dù là ngươi là Thánh Nhân, Phật Tổ, Hoàng Đế, Thánh Hoàng, muốn thành tiên, cũng không cách nào qua được Tiên kiếm cửa ải này. Năm ngàn năm đến, có không ít người tạo phản thành công, làm Hoàng Đế. Nhưng năm ngàn năm đến, không người thành tiên!

"Lần này là một cơ hội. Ta nếu như có thể bắt lấy cơ hội lần này, coi như không thể nhờ vào đó trở thành tiên nhân, cũng có thể khoảng cách tiên nhân tiến thêm một bước, thành tiên tỷ lệ càng lớn một phần."

Tô Vân cười nói: "Ta nghĩ, thế gian này đã có Tiên giới, như vậy chắc chắn là có tiên duyên. Loại này tiên duyên khả năng giấu ở đại thiên thế giới từng cái nhìn như không đáng

chú ý trong góc. Một người cả đời, có thể sẽ ngẫu nhiên đụng phải như vậy mấy lần cơ hội, nếu như từ bỏ bất kỳ lần nào, tiên duyên cũng liền triệt để đánh gãy. Ta là nhà nghèo hài tử, không thể bỏ qua bất cứ cơ hội nào!"

Oánh Oánh lườm hắn một cái: "Phú khả địch quốc Thông Thiên các chủ, lại còn nói bản thân là nhà nghèo hài tử."

"Ta là nhà nghèo hài tử, cùng ta phú khả địch quốc cũng không quan hệ."

Tô Vân lắc đầu nói: "Hơn nữa Thông Thiên các tiền cũng không phải là tiền của ta, cũng không thể để cho ta cảm giác được hạnh phúc, ta chẳng qua là phụ trách dùng tiền mà thôi. Ta vui sướng nhất, vẫn là mỗi tháng tại Kiếm các dạy học. Tuy là mỗi tháng chỉ có một trăm thanh hồng tệ, nhưng ta rất thỏa mãn."

Linh Tê lập tức nhảy dựng lên, mang theo tiểu sách quái chạy ra Tô Vân Linh giới. —— Linh Tê không thích ở tại không thuần khiết người Linh giới bên trong.

Tô Vân phẫn nộ: "Tại tiên duyên phía trước , bất kỳ người nào, cho dù là Hoàng Đế Thánh Nhân, cũng đều chẳng qua là người nghèo! Không có ngoại lệ."

Đông chí ngày cuối cùng đến.

Tô Vân cùng Ngô Đồng đi tới Quảng Hàn cung, Quảng Hàn cung chín mươi tám tôn tượng đá đã bị Ngô Đồng từ phế tích bên trong dọn dẹp đi ra, bày ở chính xác chỗ ngồi.

Kỳ lân đá là trong đó một người duy nhất còn có thể thức tỉnh kim thân nội tâm, mặt khác chín mươi bảy tôn tượng đá đều không thể thức tỉnh, chỉ có pho tượng trung cổ già tối tăm nội tâm tỏa ra từng đạo vô hình chấn động, dường như đen kịt đại dương chỗ sâu, cách nhau mấy ngàn dặm cá voi dùng kéo dài âm thanh trao đổi lẫn nhau.

Oánh Oánh lặng lẽ nói: "Tô sĩ tử, ngươi có thể dùng nội tâm đi bắt giữ suy nghĩ của bọn hắn chấn động, xem bọn hắn đang nói cái gì."

Tô Vân theo lời, thử nghiệm dùng nội tâm đi tiếp xúc những này cổ xưa tư duy, phát hiện những này sóng tư duy động cực kỳ chậm chạp.

Từng tòa tượng đá tượng đá đã đang chậm rãi sáng lên, cổ xưa nội tâm tại điều động lực lượng cuối cùng, một lần cuối cùng mở ra Tiên Lục.

Cái kia mặt Tiên Lục cũng từ từ trở nên sáng lên, từng cái kỳ dị phù văn từ Tiên Lục bên trong bay lên, trên không trung tổ hợp thành đủ loại lóa mắt hình vẽ.

Không gian bên trong truyền đến một cỗ kỳ dị chấn động, giống như là có đồ vật gì đó tại xa xăm mà gần.

Giờ khắc này, Tô Vân đột nhiên trong lòng có một loại kỳ diệu phỏng đoán: "Tiên Lục, thực ra hẳn là được gọi là tiên lộ. Là tiên nhân chế tạo ra, thông hướng Tiên giới con đường. Thiên môn là như thế, ta lúc trước lấy được khối kia Tiên Lục cũng là như vậy, thậm chí liền La Dư Tẫn lấy được khối kia Tiên Lục, cũng là mở ra một đầu kết nối Tiên giới thông đạo!"

Quảng Hàn cung bên trong chấn động, càng thêm to lên, Tô Vân phía sau bọn họ từng tòa cung điện đang chấn động bên trong đổ sụp, bụi bặm nổi lên bốn phía, rất lâu không rơi.

Bốn phía dãy núi, cũng đang chấn động bên trong rạn nứt, không ngừng có núi đá giáng xuống, tuy là uy lực không lớn, nhưng không bao lâu nữa, chỉ sợ liền có thể đem nơi này chôn giấu.

Tế đài bầu trời, quang mang bộc phát sáng rực, mà kỳ lân đá các loại trong tượng đá truyền ra sóng tư duy động cũng

càng thêm to lên, cho dù là Oánh Oánh cũng có thể rõ ràng cảm ứng được suy nghĩ của bọn hắn chấn động.

Oánh Oánh nói nhỏ: "Tô sĩ tử, những này cổ xưa nội tâm đang nói cái gì?"

Tô Vân lặng im phút chốc, nói: "Bọn họ tại lẫn nhau tạm biệt, nói chuyện ngủ ngon."

"Lẫn nhau tạm biệt, nói chuyện ngủ ngon?"

Oánh Oánh giật mình, nhìn về phía những cái kia cổ xưa tượng đá, những này nội tâm khi còn sống có lẽ là cực kỳ cường đại linh sĩ, bọn họ sau khi chết nội tâm bám vào Kỳ Lân, Thao Thiết các loại chín mươi sáu trồng Thần Ma kim thân phía trên, lấy thủ hộ nơi này Thần Chỉ khuôn mặt tồn thế.

Bọn họ cũng đều là bằng hữu, có thể là thân mật nhất bạn bè.

Theo nơi này suy yếu, bọn họ cũng cùng một chỗ lâm vào yên lặng, thời gian đem bọn hắn từng cái ma diệt.

Bọn họ có lẽ có lịch sử huy hoàng, nhưng tất cả những thứ này cũng sẽ không tiếp tục quan trọng, bọn họ nội tâm cũng sắp sửa quay về hắc ám, rơi vào yên diệt, cùng cao tuổi bạn cũ bọn họ nói một tiếng ngủ ngon, từ đây bọn họ đem sẽ không bao giờ lại có bất kỳ tư duy bên trên chấn động.

Dấu vết của bọn hắn, chỉ còn lại có những này không biết nói chuyện tượng đá.

Oánh Oánh trong lòng có muôn vàn buồn phiền, lúc này, chỉ nghe ông một tiếng chấn động, một cái thật dài thân cành phá vỡ hư không, từ một cái thế giới khác dò tới, xuất hiện tại tế đàn trên không.

Cái kia cành thô to, cổ điển, mang theo vài miếng quế lá cây cùng một chuỗi hoa quế. Tại đây hoang vu trên mặt trăng,

vậy mà xuất hiện bậc này cành lá, quả thực là kỳ quặc quái gở!

Tế đàn Tiên Lục phía trên, nòng nọc phù văn xoay quanh nhánh cây kia vũ động, xoay tròn, căn này cành, giống như là thông hướng một cái thế giới khác thông đạo.

Ngô Đồng ánh mắt sáng lên: "Đông chí ngày, cành cây quế tới! Trong cổ tịch ghi lại đồ vật, quả nhiên không có gạt ta!"

Nàng thân hình tung bay, đứng lên đầu cành.

Cái kia cành cây quế thoạt nhìn không lớn, nhưng mà rơi vào phía trên, người lại có vẻ cực kỳ nhỏ bé, Ngô Đồng áo đỏ tung bay, dọc theo cành cây quế hướng hư không bên trong đi tới.

Tô Vân cũng liền vội vàng nhảy đến đầu cành, nhưng gặp đầu cành này chuỗi hoa quế từng đoá, so với người còn muốn khổng lồ rất nhiều lần.

Hắn đứng tại trên nhánh cây, nhìn về phía trước, chỉ thấy cành thô to vô cùng, rộng chừng trăm ngàn trượng, không biết thông hướng nơi nào.

Ngô Đồng váy đỏ tại phía trước tung bay, như là nhảy nhót rực rỡ, Tô Vân còn tại quan sát, Oánh Oánh đã cưỡi bạch tê từ hắn Linh giới bên trong nhảy đến Ngô Đồng Linh giới, la lên: "Tô sĩ tử, nhanh một chút, thời gian cấp bách!"

Tô Vân bật cười: "Cái này tiểu sách quái khuyên ta đừng tới, bản thân còn không phải không kềm chế được lòng hiếu kỳ?"

Hắn dọc theo cành cây đi thẳng về phía trước, dưới chân nguyên khí bay lên, chân nguyên hiện ra thành Tam Túc Kim Ô, mang theo hắn vỗ cánh phi hành, hướng Ngô Đồng đuổi theo.

Tu vi của hắn ngày càng mạnh mẽ, cho dù là thôi thúc thần thông mang theo bản thân phi hành bậc này có chút tiêu hao pháp lực sự tình, đối với hắn mà nói cũng không còn mệt mỏi.

Cuối cùng, Tô Vân đuổi theo thiếu nữ váy đỏ, cùng nàng ngang hàng.

Căn này cành có chút rối rắm rất dài, hai người một đường chạy như bay, Tô Vân nhìn nhìn Ngô Đồng, không nói gì.

Sau một lúc lâu, Ngô Đồng nói: "Ta biết ngươi có rất nhiều nghi vấn."

Tô Vân không nói gì.

Ngô Đồng tiếp tục nói: "Ta tới đây cái thế giới mục đích, quả thực là vì tìm kiếm tổ tiên dấu chân, tìm kiếm thông hướng Quảng Hàn cung con đường. Ta tại các tiền bối lưu lại trong cổ tịch tìm kiếm đến Tiên giới Quảng Hàn sơn hàng năm đông chí ngày việc lớn, trong truyền thuyết mỗi một năm ở tại từng cái thế giới Quảng Hàn cung bên trong tộc nhân, đều sẽ tiến hành đại tế, để tộc nhân bên trong nổi bật thiếu niên thiếu nữ thông qua cành cây quế, đi vào Quảng Hàn sơn."

Tô Vân lẳng lặng nghe.

Linh Tê thì nằm tại Ngô Đồng Linh giới đám mây, ngáp một cái, say mê con mắt, Oánh Oánh tựa vào Linh Tê khuỷu tay cong chỗ, nghe Ngô Đồng tiếng lòng.

"Chẳng qua tại ta thế giới kia, đã tìm không được những thứ này. Thế giới của ta, đã mai táng tại tro tàn bên trong."

Ngô Đồng giọng nói bình thản, không có vận dụng nhân ma không thể tưởng tượng mị hoặc thần thông, thanh âm bên trong lại có một loại kinh tâm động phách mị lực, nói: "Ta lần theo tổ tiên dấu chân vượt qua trường không, tìm kiếm tộc nhân khác, ta tại tinh không bên trong tìm được lần lượt thế giới, nơi đó đều yên diệt."

Oánh Oánh đột nhiên đánh gãy nàng, hỏi: "Thế giới của ngươi mai táng tại tro tàn bên trong, ngươi là thế nào sống sót?"

Ngô Đồng không có trả lời.

Oánh Oánh đột nhiên nghĩ rõ ràng, một đời kia Ngô Đồng, thực ra đã chết, sống sót chính là bám thân tại tộc nhân mình trên người nhân ma Ngô Đồng.

"Cuối cùng, ta đến nơi này."

Ngô Đồng trên mặt lộ ra phát ra từ nội tâm tươi cười, nói: "Ta biết tộc nhân của ta có tại đông chí ngày đi vào Quảng Hàn sơn lịch luyện thói quen, chỉ cần đi tới nơi này, ta liền có thể tìm kiếm được bọn họ."

Tô Vân nghiêng đầu, nhìn thấy nhân ma thiếu nữ đồng tử bên trong có một loại quang mang lại loé lên, giống như là thiếu nữ tràn đầy ước mơ.

"Tìm đến bọn họ, ta liền có thể chứng minh, vũ trụ này không còn chỉ có ta một cái, ta còn có mặt khác đồng tộc." Nàng nói khẽ.

Đột nhiên, Tô Vân ngửi được một cỗ thiên địa nguyên khí sa đoạ mà gây nên tro tàn mùi vị, không khỏi khẽ nhíu mày, trong lòng có chút bất an.

Phía trước, một mảnh tro tàn bay tới, rơi vào lòng bàn tay của hắn.

Ngô Đồng thân thể run lên, Tô Vân vượt lên trước một bước đi tới phía trước ánh sáng chỗ, nhưng thấy hắn giờ phút này đứng tại một gốc to lớn cây quế bên trên, cây quế cành lá tàn lụi, chỉ còn lại có mấy chi.

Cái này gốc cổ xưa thần thụ bị chôn giấu tại không biết dày bao nhiêu tro tàn bên trong, trên bầu trời tro tàn mênh mông,

trắng xoá bồng bềnh.

Nơi này, thật sự là Tiên giới ư?

Tô Vân có chút mê man.

Chương 347 : Hoa nở đáng bẻ thì bẻ ngay

Chương 347: Hoa nở đáng bẻ thì bẻ ngay

Ngô Đồng đi tới phía sau hắn, hai người kề vai đứng tại cây quế cành bên trên, chỉ thấy dưới chân bọn hắn thần thụ cắm rễ tại Quảng Hàn trên núi, mịt mờ mênh mông tro tàn vô biên vô hạn, không nhìn thấy cái gọi là nguyệt trì, không nhìn thấy cái gọi là tiên cảnh, chỉ có tàn lụi khô phủ.

Cây quế sinh trưởng ở trên vách núi, khoảng cách cây quế tương đối xa địa phương, có rộng lớn cung điện, chẳng qua là nơi đó cũng xa ngút ngàn dặm không có người ở.

"Trong sách cổ ghi lại sự tình, dù sao cũng là rất lâu chuyện lúc trước."

Ngô Đồng tâm cảnh giống như là không có bất kỳ cái gì chấn động, sắc mặt lạnh nhạt nói: "Ta trên đường nhìn thấy nhiều như vậy Quảng Hàn cung bị bỏ hoang, đã sớm hẳn là nghĩ tới chỗ này. Chính là bởi vì Quảng Hàn sơn bị vùi sâu vào tro tàn, mới đưa đến tộc nhân ta nghỉ lại điểm suy yếu."

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, cười nói: "Ngô Đồng, ngươi cho dù dưới loại tình huống này, vẫn như cũ có thể duy trì đạo tâm, làm ta khâm phục. Ngươi làm Truy Nguyên viện đại sư tỷ, ta là tâm phục khẩu phục."

Ngô Đồng vẻ mặt không có bất kỳ cái gì chấn động, thản nhiên nói: "Ta là nhân ma, hai đời đều là, tâm vốn là ma, há lại sẽ đạo tâm suy yếu mà nhập ma? Ta…"

Thân thể của nàng lay động một chút, khóe miệng chảy máu, đột nhiên mất đi tất cả lực lượng, dưới chân trượt đi, từ cành cây quế bên trên rơi xuống dưới.

Tô Vân lấy làm kinh hãi, vội vàng tung người nhảy xuống.

Cái kia cây quế cao lớn vô cùng, hai người từ không trung rơi xuống, thân hình xuyên qua từng cái thô to cành.

Tô Vân đem Ngô Đồng chặn ngang ôm lấy, sau lưng chân nguyên hội tụ, hóa thành hai cánh, vỗ cánh phi hành, tránh đi từng cái khô héo cành.

Hắn thôi thúc động thiên, thử nghiệm dẫn động thiên địa nguyên khí, chỉ thấy phía sau hắn xuất hiện bảy mươi hai động thiên, nhưng mà bảy mươi mốt miệng động thiên bên trong đều không có bất kỳ nguyên khí truyền đến!

Cái kia bảy mươi mốt miệng động thiên, phảng phất khô cạn, thiên địa nguyên khí một giọt không dư thừa!

Duy chỉ chỉ có một cái động thiên, hướng ra phía ngoài dâng trào thiên địa nguyên khí, nguyên khí vô cùng nồng đậm!

Tô Vân trong lòng buồn bực, tán đi mặt khác động thiên, chỉ lưu lại cái này một cái động thiên.

Hắn không kịp nghĩ nhiều, cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy Ngô Đồng hai mắt nhắm chặt, dường như không còn sinh cơ.

"Oánh Oánh, ta lúc trước hỏi Ngô Đồng, nàng có hay không có đạo tâm bên trên sơ hở, nàng nói không có. Hiện tại xem ra, nàng nói láo."

Tô Vân ôm Ngô Đồng, hướng phía dưới một cái thô to cành hạ xuống, thấp giọng nói: "Nàng đạo tâm bên trên sơ hở, hơn phân nửa chính là tộc nhân của nàng."

Oánh Oánh cưỡi Linh Tê từ Ngô Đồng Linh giới trở lại Tô Vân Linh giới, nói: "Nàng Linh giới bên trong hỗn loạn tưng

bừng, đủ loại ma niệm đều chạy ra, rất là không ổn.”

Linh Tê liên tục gật đầu.

Tô Vân cau mày, đem Ngô Đồng bỏ xuống, nói: “Oánh Oánh, các ngươi đưa nàng Linh giới mở ra, ta xem một chút.”

Oánh Oánh cưỡi Linh Tê tung người nhảy lên, biến mất không thấy gì nữa.

Sau một lúc lâu, chỉ nghe ông một tiếng, Ngô Đồng Linh giới hiện ra, nàng Linh giới bên trong khắp nơi một mảnh khô bại tàn lụi cảnh tượng, ma khí tràn ngập, không còn có mây trắng lượn lờ tựa như tiên cảnh trước kia bộ dáng.

Nàng Linh giới bên trong bảy mươi hai động thiên treo ở thiên mạc bên trên, những này động thiên cùng Tô Vân chờ linh sĩ động thiên khác biệt, Tô Vân chờ linh sĩ động thiên là liên tiếp thứ bảy Linh giới, mà nàng động thiên lại là dùng để hấp thu chúng sinh ma tính.

Mà Ngô Đồng Ly Uyên bên trong có ma khí cuồn cuộn, đâu đâu cũng có ma niệm biến thành yểm ma, từ Ly Uyên bên trong rầm rầm bay ra, bay múa đầy trời.

Tô Vân tuân thủ nghiêm ngặt đạo tâm, chĩa vào những cái kia ma quái thế công, ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy Ngô Đồng ly châu từ Ly Uyên bay lên, bay lên không trung, như là một vòng trăng sáng treo ở thiên mạc bên trên.

Nhưng này vầng trăng sáng sau một khắc liền trở nên đen nhánh, vô số yểm ma xông ra, đem Tô Vân bao vây.

Trước mắt hắn nhất thời ảo giác rậm rạp, một đám ma nữ tư thế xinh đẹp, dẫn dụ hắn từ bỏ đạo tâm.

Tô Vân hét lớn một tiếng, thôi thúc phật môn thần thông, dáng vẻ trang nghiêm, nhưng mà sau một khắc liền thấy mình thân thể càng lúc càng lớn, trần truồng, bị ma nữ bọn họ leo

đến trên người, đủ loại trêu chọc, trong lúc nhất thời đạo tâm của hắn tràn ngập nguy hiểm.

Oánh Oánh vội vàng cưỡi Linh Tê vọt tới, Linh Tê bức lui những cái kia Ngô Đồng ma niệm biến thành yểm ma, Tô Vân trước mắt ảo giác nhất thời tiêu tán, không khỏi vẻ mặt đỏ bừng, vẻ mặt có chút ngại ngùng, không dám cùng Oánh Oánh ánh mắt tiếp xúc.

Yểm ma âm thanh ồn ào, quanh quẩn không đi, nhưng cũng may Linh Tê có thể trấn áp những này ma quái, Tô Vân rất nhanh lấy lại bình tĩnh, nói: "Oánh Oánh, tìm tới nàng ly châu, ta muốn xem thử xem nàng nội tâm!"

Oánh Oánh đứng tại Linh Tê trên trán, tay vịn sừng tê giác, Tô Vân ngồi tại Linh Tê trên lưng, Linh Tê mang theo bọn họ xông lên không trung, những nơi đi qua, tất cả yểm ma tất cả đều tránh đi.

Trên bầu trời một vùng tăm tối, đâu đâu cũng có bay lượn ma niệm biến thành Yểm.

Những cái kia Yểm là nữ tử hình thái, như là đồ đen Ngô Đồng, tùy tán tùy tụ, phiêu diêu bất định.

Cuối cùng, bọn họ tìm đến Ngô Đồng ly châu, chỉ thấy Ngô Đồng tu vi cảnh giới đã tiếp cận Thiên Tượng, ly châu so Tô Vân ly châu càng lớn hơn rất nhiều lần, cao chừng hơn trượng.

Thiếu nữ kia nội tâm giờ phút này ngã ở ly châu bên trong, nhắm mắt lại, bốn phía bụi chông gai sinh.

Bụi gai sắc bén gai ngược đâm vào da thịt của nàng, đâm vào thân thể của nàng, đưa nàng quấn chặt lại.

Ngô Đồng nội tâm thân thể cuộn mình, bụi gai đan thành kén.

Từng loại ma niệm đang từ mi tâm của nàng bên trong xông ra, những cái kia ma niệm hóa thành từng cái vặn vẹo thiếu nữ, chui ra ly châu, gào thét bao phủ Linh giới.

Đây là tán công dấu hiệu!

Đợi đến ly châu ràng buộc ma tính tất cả chạy trốn, nàng liền sẽ từ Ly Uyên cảnh giới ngã xuống, trở lại Nguyên Động cảnh giới. Nếu như chân nguyên bên trong tích chứa ma tính chạy trốn, nàng liền sẽ lại đi một cảnh giới, ngã xuống đến Uẩn Linh cảnh giới!

Nếu là lại từ Uẩn Linh cảnh giới rơi xuống dưới, Ngô Đồng liền sẽ biến thành một cái bình thường thiếu nữ, bị trong cơ thể mình đủ loại ma tính khống chế, không có bản thân ý thức!

Tô Vân cau mày, thử nghiệm đánh thức ly châu bên trong nội tâm, nhưng mà Ngô Đồng không nhúc nhích tí nào, rơi vào bản thân phong bế trạng thái bên trong.

Oánh Oánh hỏi: "Tô sĩ tử, ngươi có thể cứu Cảnh Triệu, để hắn tránh cho nhập ma, như vậy cũng có thể cứu nàng a?"

Linh Tê cũng ngẩng đầu lên, nhìn về phía Tô Vân.

Tô Vân lắc đầu nói: "Cảnh Triệu lão động chủ là đạo tâm bị hao tổn, rơi vào ma chướng, chỉ cần hóa giải hắn đạo tâm bên trong chấp niệm liền có thể. Cho nên ta để hắn thiêu hủy Hỏa Vân động thiên, ma chướng của hắn tự giải. Chẳng qua Ngô Đồng loại tình huống này, ta liền chưa gặp được. Nàng tại sao lại biến thành như vậy?"

Oánh Oánh suy đoán nói: "Nhân ma là nội tâm mang theo mạnh mẽ chấp niệm, không nguyện tử vong, khăng khăng muốn sống tới mà ra đời nghịch thiên sinh mệnh. Ngô Đồng chấp niệm, chống đỡ lấy nàng hóa thành nhân ma, vượt qua tinh không tìm kiếm tộc nhân tung tích. Loại này chấp niệm

quá mạnh, thế cho nên nàng không thể tiếp nhận tộc nhân diệt tuyệt sự thật."

Tô Vân nói: "Tộc nhân của nàng hơn phân nửa đã diệt tuyệt, giải cứu nàng, chính là tìm tới tộc nhân của nàng, ta ở đâu tìm kiếm được tộc nhân của nàng? Oánh Oánh, ngươi để bạch tê thủ hộ nàng nội tâm, nàng tán công sau đó, bạch tê bảo vệ nàng, có thể bảo vệ nàng nội tâm không bị yểm ma quấy nhiễu. Khi đó, nàng hẳn là sẽ tỉnh lại."

Oánh Oánh đồng ý, đưa lỗ tai hướng bạch tê nói vài câu. Cái kia Linh Tê hiểu ý, lưu tại ly châu bên cạnh.

Tô Vân cùng Oánh Oánh lập tức lui ra Ngô Đồng Linh giới, Tô Vân nói: "Nơi đây nếu đã hoang phế, cái kia cũng không có đáng giá lưu luyến địa phương, chúng ta trước về trên mặt trăng, đợi đến Kỳ Lân chờ lão ca thương thế tốt sau đó, lại tìm kiếm trị liệu Ngô Đồng phương pháp."

Oánh Oánh rơi vào trên đầu vai của hắn, khó hiểu nói: "Ngươi không phải nói bất kể như thế nào cũng không thể từ bỏ tiên duyên sao? Lần này Quảng Hàn sơn chiết quế, chính là ngươi tiên duyên, từ bỏ, khả năng liền vĩnh viễn cũng không có cơ hội thứ hai!"

Tô Vân tung người nhảy lên, sau lưng cánh chim mở ra, cõng lên Ngô Đồng, vỗ cánh từ trước đến nay thì cái kia cành bay đi, nói: "Nơi này đã bị tro tàn mai táng, buồn cười Quảng Hàn sơn ngay cả mình đều không thể che chở, từ đâu tới tiên duyên?"

Tiếng nói của hắn vừa ra, gốc kia cổ xưa vô cùng trên thần thụ từng đoàn từng đoàn hương hoa đột nhiên linh lực bắn ra, linh lực hóa thành trắng như tuyết quang mang, ông một tiếng, một tầng lại một tầng linh lực quang mang bốn phía tản ra!

Cái này một cỗ linh lực lực trùng kích cực kỳ cường đại, căn bản không phải Tô Vân có khả năng ngăn cản, đợt tấn công thứ nhất liền đem hắn hướng bay!

Hắn đầu vai Oánh Oánh cũng bị xung kích đến hoảng sợ gào thét, căn bản không thể đang trùng kích bên trong ổn định thân hình!

Tô Vân không cần nghĩ ngợi, đỉnh đầu một cái hoàng chung hiện lên, hoàng chung điên cuồng xoay tròn, càng lúc càng lớn, Oánh Oánh bộp một tiếng áp sát vào hoàng chung bên trên.

Chỉ thấy cái kia hoàng chung chuyển động, đem tiểu sách quái đưa đến Tô Vân Linh giới bên trong.

Oánh Oánh hãi hùng khiếp vía, vừa mới bay lên, liền gặp Ngô Đồng cũng bị đưa đến Linh giới bên trong, tiểu sách quái mở cờ trong bụng: "Tô sĩ tử đã hiểu được kim ốc tàng kiều! Hoa nở đáng bẻ thì bẻ ngay, Đừng chờ hoa rụng bẻ cành không! Trẻ nhỏ dễ dạy!"

Tô Vân cõng Ngô Đồng, hành động bất tiện, cho nên mới đem Ngô Đồng đưa vào Linh giới bên trong. Hắn vừa mới đem Ngô Đồng đưa tiễn, đợt thứ hai xung kích đánh vào trên người hắn!

Tô Vân cổ động Kim Ô chi dực, đón xung kích vật lộn trường không, nhưng nghe bộp một tiếng, hắn hai cánh gãy, bị cái kia linh lực quang mang nhấc lên chấn động cuốn sạch lấy hướng về phía sau bay đi.

"Ta chẳng qua là mở câu chuyện cười mà thôi…"

Tô Vân thân bất do kỷ, bị linh lực quang mang vây quanh lui về phía sau, từ xa nhìn lại, chỉ thấy gốc kia cây quế bên trên đạo thứ ba quang mang đạo thứ tư quang mang theo sát mà tới!

“Cái này gốc thần thụ, sợ không phải có thể nghe hiểu lời của ta? Ta chê cười nó liền Quảng Hàn sơn dã thủ không được, nó liền cố ý trừng trị ta!”

Tô Vân vừa mới nghĩ đến nơi đây, đợt thứ ba xung kích cùng đợt thứ tư xung kích theo nhau mà tới!

“Bành!”

Tô Vân đụng vào một tòa lầu cao bên trên, lực trùng kích đem hắn đầu gắt gao đặt tại cái kia tòa lầu vũ trên vách tường.

Lúc này, Tô Vân mới chú ý tới, cái kia từng đạo linh lực sóng xung kích bao phủ cây quế lân cận phạm vi mấy trăm dặm tro tàn, đem cuồn cuộn tro tàn quét sạch sành sanh, lộ ra Quảng Hàn sơn bộ mặt thật!

Quảng Hàn sơn phạm vi mấy trăm dặm, tất cả tro tàn tất cả bị quét sạch sành sanh, không chỉ có như thế, điện ngọc giải quyết vạn dặm ai, trên bầu trời tất cả bồng bềnh tro tàn cũng bị quét dọn sạch sẽ!

Tô Vân cái cổ rắc một tiếng, bị lại một cỗ tấn công tới linh lực quang mang nhấc lên đầu, phảng phất có cái vô hình cự nhân nắm hắn cái cằm để hắn hướng bên trên nhìn.

“Cái này cây quế tuyệt đối là mẹ nó trứng sống!”

Tô Vân nghiến răng, chỉ thấy trên bầu trời mang theo mấy viên tròn trùng trục tinh cầu khổng lồ, tro tàn bay bổng, chính là từ nơi đó bay tới Quảng Hàn trên núi tới.

“Đùng!”

Tô Vân cái cổ bị một nguồn sức mạnh vặn động đậy, chuyển hướng phía bên phải, chỉ thấy lầu vũ bên cạnh tro tàn thổi hết, lộ ra một đầu thật dài đường núi, nối thẳng thế giới này không trung.

“Đùng!”

Tô Vân cái cổ lại bị một cỗ linh lực vặn phía bên trái bên cạnh, lầu vũ là bị xây xong một cánh cửa hình dạng, môn hộ dưới có ngọc đài, phía trên tro tàn thổi hết, trên đài ngọc treo lấy một cây bút, một trương bảng vàng, giống như là đăng ký địa phương.

Đột nhiên linh lực tán đi, Tô Vân cuối cùng rơi xuống đất, cái kia cây quế đem hắn đè ở trên tường, mạnh mẽ đem hắn làm nhục một hồi, phảng phất là tại nói cho hắn biết, nơi này tro tàn cũng không phải là Quảng Hàn sơn tro tàn, nó cái này gốc thần thụ cũng không phải thủ không được Quảng Hàn sơn!

Nó muốn đè lên Tô Vân đầu nói cho hắn biết, Quảng Hàn sơn, chẳng qua là bị những năm này từ những cái kia chết héo tinh cầu bên trên bay tới tro tàn vùi lấp mà thôi!

"Nguyệt cung chiết quế, đóa này kiều hoa, chỉ sợ không quá dễ dàng như vậy gãy…" Tô Vân thầm nghĩ trong lòng.

Hắn tán đi sau lưng gãy Kim Ô hai cánh, đi tới lâu hình dáng trước sơn môn ngọc đài bên cạnh, trên đài ngọc một cây ngọc bút bay tới, Tô Vân giơ tay lên bắt lấy, cái kia bảng vàng cũng tự ý bay lên, mở rộng ở trước mặt hắn.

Tô Vân nắm bút tại bảng vàng bên trên viết lên tên của mình, thành thành thật thật lên núi, thầm nghĩ: "Gốc kia cây quế để cho ta leo lên Quảng Hàn sơn, chẳng lẽ trên núi chính là mục đích của chuyến này, nguyệt trì tắm gội? Ngô Đồng sư tỷ, cũng muốn tắm a…"

Oánh Oánh một tay chống cằm, ngồi tại hắn ly châu bên cạnh, híp mắt lắng nghe hắn ly châu bên trong truyền đến tiếng lòng.

Tô Vân thầm nghĩ: "Nguyệt trì tắm gội bên ngoài, chính là Nguyệt cung chiết quế, có phải hay không muốn gãy cái này

gốc vô cùng mạnh mẽ cây quế cành? Nó gãy ta còn tạm được!"

Cuối cùng, Tô Vân đi tới giữa sườn núi, chỉ thấy chỗ giữa sườn núi có một cái bình đài, trước bình đài có một tòa bia đá, trên tấm bia có văn tự, nhưng mà Tô Vân chăm chú nhìn rất lâu, vẫn là một chữ cũng không quen biết.

"Trên tấm bia nói, nơi này là Quảng Hàn động thiên." Hắn Linh giới bên trong truyền đến Ngô Đồng âm thanh.

Tô Vân trong lòng giật mình, liền vội vàng đem nàng mời ra Linh giới, chỉ thấy Ngô Đồng sắc mặt trắng bệch, bờ môi cũng không có huyết sắc, một thân tu vi bất ngờ bị tán đi, hiện nay chẳng qua là một cái bình thường nữ tử, điềm đạm đáng yêu để cho người ta nhịn không được sinh ra bảo vệ chi tâm.

Tô Vân nói: "Ngô Đồng sư tỷ, ngươi không có tại sơn môn chỗ đăng ký họ tên, chúng ta trở về đăng ký một chút…"

Ngô Đồng lắc đầu: "Ta hiện tại tu vi bị phế, cho dù trở về cũng vô dụng, ta qua không được Quảng Hàn sơn khảo nghiệm. Ngươi nhìn gốc kia cây quế."

Tô Vân quay đầu nhìn lại, chỉ thấy cây quế vô số cành lá phiêu diêu, từng đầu thân cành xuyên qua từng cái thế giới không gian, treo tại đại thiên thế giới trên không.

Hình ảnh này, làm cho người rung động.

Chương 348 : Từng du lịch qua đây

Chương 348: Từng du lịch qua đây

Nhưng làm người ta rung động nhất là cái kia từng đoá từng đoá hoa quế, hoa quế số lượng có chút vượt quá người dự kiến, số lượng nhiều lấy ức mà tính!

Lúc trước Tô Vân lần đầu gặp gỡ cành cây quế thời điểm, chỉ thấy chỗ ở mình đầu cành này chuỗi xuyên hoa quế, đợi đi tới Quảng Hàn sơn, chỉ thấy tàn lụi cây quế, hoa quế cũng không nhiều.

Nhưng bây giờ hắn đứng tại Quảng Hàn sơn chỗ cao, quan sát toàn cục, thấy được cái kia cây quế vô số cành xuyên qua từng cái thế giới, mà những cái kia cành bên trên, mang theo xuyên xuyên hoa quế số lượng nhiều phải tính không kể xiết!

"Đây không phải là hoa quế! Ứng Long thiên nhãn!"

Tô Vân khẽ quát một tiếng, thôi thúc động thiên, thử nghiệm lấy Ứng Long thiên nhãn đến xem thế giới khác những cái kia hoa quế, nhưng mà để hắn bất ngờ chính là, hắn vẫn là chỉ mở ra một cái động thiên!

Mặt khác bảy mươi mốt miệng động thiên bên trong đều không có thiên địa nguyên khí, duy chỉ cái này một cái động thiên bên trong thiên địa nguyên khí dồi dào đến khó có thể tưởng tượng!

Toà này động thiên bên trong xông ra thiên địa nguyên khí, thậm chí vượt qua ngày bình thường mặt khác bảy mươi mốt động thiên tổng cộng!

“Cái này…”

Tô Vân trong lòng giật mình, trong lòng có một cái khó có thể tin phỏng đoán: “Tiên giới Quảng Hàn sơn, nhưng thật ra là bảy mươi hai động thiên bên trong một tòa khác động thiên!”

Phía sau hắn, to lớn Ứng Long thiên nhãn đang nhanh chóng hình thành, thiên nhãn nhìn về phía cây quế, chỉ thấy cái kia hàng tỉ phồn hoa, lại là từng cái động thiên, huyễn minh huyễn diệt không ngừng!

Cây quế phía trên, không ngừng có động thiên khép kín, nhưng cũng không ngừng có mới động thiên mở ra!

Mỗi một cái động thiên, đại biểu cho một cái linh sĩ, nhiều như vậy linh sĩ động thiên, hóa thành hoa quế treo ở cái này gốc Quảng Hàn sơn cây quế bên trên, chỉ có thể nói rõ một việc, vậy chính là Quảng Hàn sơn, là thứ bảy Linh giới một cái mảnh vỡ!

Nơi này cùng Thiên Thị Viên đồng dạng, đều là thứ bảy Linh giới mảnh vỡ!

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, tán đi Ứng Long thiên nhãn, hướng Ngô Đồng nói bản thân phỏng đoán.

“Đã Quảng Hàn là bảy mươi hai động thiên một trong, như vậy là không chứng minh, thứ bảy Linh giới chính là Tiên giới?”

Thời khắc này Ngô Đồng có chút mềm yếu, suy tư nói: “Tộc ta trong cổ tịch, xưng hô nơi này là Tiên giới Quảng Hàn sơn, trong đó có Tiên giới hai chữ.”

Tô Vân đỡ lấy nàng leo lên bình đài, nói: “Ta cũng từng có tương tự phỏng đoán, chẳng qua là nếu như phỏng đoán là thật, như vậy có rất nhiều điểm đáng ngờ không cách nào giải thích. Ví dụ như Tiên giới tại sao lại nghiền nát, tại sao lại chia

ra làm bảy mươi hai, vì sao trong đó một khối sẽ rơi vào Thiên Thị Viên?"

Ngô Đồng nói: "Còn có, tại sao lại có Bắc Miện trường thành? Nếu như Tiên giới đã phá huỷ, Bắc Miện trường thành cũng không thể may mắn thoát khỏi, nhưng mà Bắc Miện trường thành vẫn còn, ngăn cản Thánh Nhân phi thăng, ngăn cản Thần Ma trở về Tiên giới."

Tô Vân gật đầu, cái này xác thực so sánh khó hiểu.

Hắn ngẩng đầu lên, nhìn lên trời bên ngoài từng khỏa to lớn tinh thần, lẩm bẩm nói: "Những ngôi sao này lại là vì sao duyên cớ mà biến thành tử địa? Vì sao nơi đó tro tàn một mực lay động hạ xuống? Vì sao nơi đó không có giống thế giới của chúng ta như vậy, đản sinh ra thiên địa mới nguyên khí thai nghén mới văn minh?"

Ngô Đồng cũng suy nghĩ xuất thần, thấp giọng nói: "Tộc nhân của ta, bọn họ lại tại chỗ nào? Bọn họ còn sống hay không?"

Nàng mặc dù đã không ôm hi vọng, nhưng nhìn đến cây quế kết nối đại thiên thế giới, lại làm cho nàng trong lòng đốt lên như vậy một chút hi vọng.

Oánh Oánh lấy ra bút, nhanh chóng tô tô vẽ vẽ, đem bọn hắn nghi vấn ghi chép lại.

Tô Vân đột nhiên cười nói: "Chúng ta là tới tắm rửa, trước đừng đi nghĩ những thứ này lung tung sự tình, chuyên tâm tắm rửa."

Hắn vịn yếu đuối thiếu nữ leo lên toà này bình đài, chỉ thấy nơi này là leo lên Quảng Hàn sơn trên đường một cái điểm nghỉ chân, trên đài có một tòa lẻ loi trơ trọi môn hộ.

Đây là một tòa cửa gỗ, phía dưới có hai bậc đập đá, trước cửa không có đồ vật, phía sau cửa cũng không có đồ vật.

Tô Vân tiến lên gõ cửa một cái, cười nói: "Có hay không có người ở nhà?"

Oánh Oánh cùng Ngô Đồng khẩn trương nhìn chằm chằm cánh cửa kia, e sợ cho lúc này cửa đột nhiên mở ra.

Tô Vân chờ giây lát, không có trả lời, ngay sau đó nhẹ nhàng đẩy một cái, chỉ thấy cánh cửa kia mở ra, thiếu niên thò đầu đi vào, bên trong cửa có khác thuận theo thiên địa, còn có một mảnh ngọc trì, đáng tiếc ao đã trống không, một chút nước cũng không có.

Tô Vân quay đầu, cao giọng nói: "Cây quế, ngươi nơi này không có nước tắm!"

Ngô Đồng tiến lên, nhìn nhìn phía sau cửa tiểu thiên địa kia, quả nhiên trong ao trống trơn, nàng không khỏi thất vọng, lẩm bẩm nói: "Nơi này rất nhiều năm không có người xử lý, cổ tịch bên trên ghi chép, nơi này vốn là trận chiến đầu tiên…"

Nàng suy yếu cực kì, miễn cưỡng bốn phía đi lại, quan sát trong cửa tất cả, thấp giọng nói: "Trên sách nói, đến từ từng cái thế giới thiếu niên nam nữ lại ở chỗ này tụ tập, tỷ thí, người chiến thắng mới có thể đi vào nguyệt trì bên trong tắm gội…"

Nàng lại tinh thần chán nản, vừa rồi sinh ra điểm này hi vọng, đột nhiên lại phá hủy: "Nếu như có còn sống tộc nhân, bọn họ nhất định sẽ tới đến nơi đây, nơi này ao nước cũng sẽ không khô cạn. Ao nước khô cạn, chứng minh…"

Đột nhiên, bên trong cửa tiểu thế giới lay động, Ngô Đồng vội vàng vịn khung cửa, khó khăn đi ra, chỉ thấy Tô Vân thử nghiệm đem cửa gỗ nâng lên, nhét vào bản thân Linh giới bên trong đi.

"Ngươi làm cái gì?" Ngô Đồng giận dữ, mắt hạnh trừng trừng.

Oánh Oánh đứng tại Tô Vân đầu vai, ngay tại vì thiếu niên cổ động, nghe vậy nói: “Chúng ta không thể đi không, đã không thể tới nguyệt trì tắm rửa, cần phải đến làm chút gì đó chỗ tốt trở về!”

Ngô Đồng tức giận đến nghiến răng: “Trộm mới không đi không! Ngươi chính là như vậy dạy Tô sĩ tử?”

Oánh Oánh chuyện đương nhiên nói: “Đúng vậy a! Ngô Đồng, ngươi là nhân ma, chẳng qua là đạo tâm bị hao tổn lúc này mới có chút nhân vị, ít đến dạy ta. Ngươi trước kia sẽ chỉ càng tồi tệ.”

Tô Vân cuối cùng đem cánh cửa này để vào Linh giới, thở phào nhẹ nhõm, cười nói: “Sau này đem những cái kia Thần Ma nhốt vào đến, thêm vào phong ấn, liền không cần dùng của ta trí nhớ tới phong ấn.”

Hắn ngẩng đầu lên, nhìn về phía phía trên, chỉ thấy Quảng Hàn sơn còn có lối thoát thông hướng tầng cao hơn, không khỏi hiếu kỳ nói: “Ngô Đồng sư tỷ, ngươi nói mặt trên có cái gì?”

“Không biết!” Ngô Đồng tức giận nói.

Tô Vân kinh ngạc liếc nàng một cái, trong lòng buồn bực: “Nàng đạo tâm tan rã sau đó, vậy mà trở nên có chút nhân vị.”

Lúc trước Ngô Đồng cứ việc xinh đẹp đa dạng, nhưng kỳ thật phi thường cao ngạo lạnh lùng, chẳng qua là điều khiển nội tâm của ngươi, để ngươi nghĩ lầm nàng có đủ loại thân mật thậm chí phóng đãng việc làm, nhưng trên thực tế những cái kia đều là của ngươi ảo giác. Chân chính Ngô Đồng, trước sau cách ngươi rất xa.

Mà bây giờ Ngô Đồng, nhưng giống như là một cái nhỏ yếu nữ tử, có đủ loại nhỏ tính tình.

Tô Vân tâm niệm vừa động, Thần Tiên tác bay ra, vù một tiếng đem Ngô Đồng trói chặt lại, ném đến đỉnh đầu mây xanh bên trong.

Mây xanh đương nhiên là Trần Mạc Thiên Không.

Tô Vân còn nhỏ mù, nuôi ra tính tình cẩn thận, bất luận đến nơi nào, Trần Mạc Thiên Không nhất định là cái thứ nhất tế lên, hóa thành đám mây theo bản thân di động mà di động, tùy thời đề phòng bất trắc.

Ngô Đồng giống con sâu róm cố gắng tại Trần Mạc Thiên Không bên trên ủi động, tức nói: "Ngươi thả ta xuống! Đừng quên, ta là đại sư tỷ ngươi!"

"Bây giờ không phải là."

Tô Vân mang theo Oánh Oánh mười bậc mà lên, nhanh chóng leo núi, nói: "Ngô Đồng, chúng ta không có bao nhiêu thời gian có thể lãng phí, trên mặt trăng những cái kia kim thân nội tâm chẳng biết lúc nào liền sẽ triệt để yên diệt, chúng ta vẫn là mau chóng thăm dò nơi đây!"

Hắn mặc dù là leo núi, tốc độ lại mau đến kinh người, mấy bước ở giữa một tiếng ầm vang vượt qua âm thanh, hướng Quảng Hàn đỉnh núi bão táp mà đi!

Trần Mạc Thiên Không biến thành mây trắng đi theo hắn một đường bão táp, cũng là một tiếng ầm vang vượt qua âm thanh, Ngô Đồng bị nghiêng ngả đến không ngừng nôn mửa. Cũng may Thần Tiên tác buộc ở trên đám mây, lúc này mới không có đem nàng quăng bay ra đi.

Phía trước, lại là một cái bình đài, trên bình đài cũng có một cánh cửa.

Tô Vân đẩy cửa nhìn lại, cánh cửa kia bên trong cũng có một mảnh nguyệt trì, chẳng qua là nguyệt trì cũng khô cạn.

Ngô Đồng cuối cùng khôi phục một chút, khom người ủi đến Vân bên cạnh, liền thấy Tô Vân tại lôi kéo cửa gỗ.

Ngô Đồng giận dữ, đang muốn nói chuyện, đột nhiên Tô Vân lần nữa hướng về trên núi lao nhanh, lại đột phá tiếp âm thanh tốc độ, đưa nàng ném bay.

"Lão nương khôi phục đạo tâm, giết ngươi!" Vân bên trên truyền đến Ngô Đồng âm thanh, không biết Tô Vân có nghe hay không thấy.

Đoạn đường này leo về phía trước, Quảng Hàn núi cao mấy trăm dặm, xung quanh mấy ngàn dặm, Tô Vân dọc đường gặp phải nhiều đến mấy chục tòa cửa gỗ, những này sau cửa gỗ tiểu thế giới cũng đều không ngoại lệ là trống không, nguyệt trì bên trong trống không.

Tô Vân ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy đỉnh núi dường như vẫn là xa không thể chạm.

"Nơi này không thể tất cả đều trống rỗng a?"

Hắn khẽ nhíu mày, chuyến này, dù sao vẫn sẽ không chỉ lấy lấy một chút cửa gỗ dùng để giam giữ Thần Ma a? Bản thân thả ra Ứng Long bọn họ sau đó, cũng không có nhiều như vậy Thần Ma có thể trấn áp.

"Chờ đến lão nương đạo tâm khôi phục, ngươi sẽ biết lợi hại!" Ngô Đồng oa oa nôn mửa âm thanh truyền đến.

Tô Vân tiếp tục hướng đỉnh núi bão táp, đợi đi tới tòa tiếp theo ngọc đài, cuối cùng có thể nhìn thấy đỉnh núi dựng môn hộ.

Ngô Đồng hữu khí vô lực âm thanh từ bên trên truyền đến: "Ngươi không đến được đỉnh cao, đỉnh cao có tiên nhân trấn thủ, trong cổ thư ghi chép, chưa hề có người từng tới đỉnh cao chiết quế…"

Tô Vân đem cửa gỗ ném vào bản thân Linh giới bên trong, cười nói: "Tiên nhân? So ta còn lợi hại hơn?"

"Phi!"

Tô Vân cười ha ha, qua không lâu, hắn cuối cùng đi tới cuối cùng một tòa ngọc đài, Tương Mộc cửa để vào Linh giới bên trong.

Oánh Oánh nói nhỏ: "Tô sĩ tử, ngọn núi kia đẩy cửa hộ bên dưới, hình như thật sự có một người…"

Tô Vân vội vàng ngẩng đầu nhìn lại, sắc mặt nghiêm nghị, chỉ thấy toà kia môn hộ bên dưới quả nhiên có một bóng người đứng ở nơi đó, đưa lưng về phía hắn.

"Đó là trấn thủ Quảng Hàn sơn tiên nhân!"

Ngô Đồng cái đầu nhỏ mọc ra mây trắng, ở trên cao nhìn xuống, la lên: "Họ Tô ngươi nhất định phải chết, cái kia chứa một bụng xấu mực nước sách quái, ngươi cũng chết chắc rồi!"

Tô Vân bước đi lên đi vào, Ngô Đồng căng thẳng, nói: "Ngươi đừng đi, từ xưa đến nay, không ai có thể trải qua một cửa ải kia! Tộc nhân ta vì đi lên đỉnh núi chiết quế, chết không biết bao nhiêu thiếu niên!"

Tô Vân đi tới toà kia nguy nga môn hộ bên dưới, cười nói: "Căn bản không có tiên nhân, nơi này có chẳng qua là một đạo lạc ấn mà thôi!"

Ngô Đồng nằm ở Vân bên trên, nhìn không rõ phía dưới, khó hiểu nói: "Lạc ấn? Cái gì lạc ấn?"

Tô Vân bắt lấy Thần Tiên tác, đem đám mây hướng xuống rồi, kéo đến môn hộ bên dưới.

Ngô Đồng cố gắng ngẩng đầu lên, chỉ thấy cánh cửa kia ở dưới thân ảnh nửa trong suốt, quả nhiên là một vị tồn tại cường đại lưu tại nơi này lạc ấn!

Người này là người tướng mạo anh tuấn dáng người cường tráng nam tử, đã là mái đầu bạc trắng, đứng tại môn hộ bên dưới, mặt mang tươi cười.

Oánh Oánh nhìn trừng trừng lấy nam tử tóc trắng kia lạc ấn, đột nhiên kinh hô một tiếng, vội vàng rầm rầm lật sách.

Nhưng vào lúc này, dấu ấn kia nhúc nhích một chút, nam tử tóc trắng lạc ấn phát ra âm thanh, ho khan một tiếng, cười nói: "Ta vượt ngang tinh không, ly khai đến đây, phát hiện mảnh này tiên cảnh, thấy nơi đây vô chủ, ngay sau đó ta liền ở đây ngâm trên dưới trăm năm tắm. Nơi này nước, chính là ánh trăng ngưng lộ, đối ta nội tâm rất có chỗ ích lợi, cho nên ta liền đem ánh trăng ngưng lộ lấy đi!"

Hắn dường như rất là hài lòng, cười ha ha.

Tô Vân lại là một mặt ngạc nhiên, thất thanh nói: "Người này nói là Nguyên Sóc lời nói!"

"Có thể phát hiện tiên nhân di tích, chứng minh ta tới đúng rồi!"

Nam tử tóc trắng kia lạc ấn rất là phấn khởi, từ môn hạ đi lại, Tô Vân nhịn không được đuổi theo hắn, chỉ thấy cái này Quảng Hàn sơn đỉnh núi có một tòa vàng son lộng lẫy cung điện, môn hộ khóa chặt.

"Nơi này gọi là Quảng Hàn động thiên, là tiên nhân ở chi địa. Chẳng qua là ta cũng không có tìm đến vị này Quảng Hàn tiên nhân."

Nam tử tóc trắng kia lạc ấn rất là tiếc hận, bàn tay đặt ở trên cánh cửa, nhất thời đủ loại phù văn xoay tròn, giống như là tại mở khóa.

Tô Vân lập tức ghi nhớ những phù văn này, bàn tay đặt ở trên cánh cửa, bắt chước một lần!

Kẽo kẹt!

Tiên cung môn hộ mở ra!

Nam tử tóc trắng lạc ấn đi vào, cười nói: "Đáng tiếc tiên tử đã đi, ta đi tới nơi này, tiên tử khuê phòng có phong ấn, ta là mở không ra, có thể mang đi đồ tốt, ta đều mang đi. Các ngươi đi tới nơi này, khẳng định sẽ rất thất vọng."

Tô Vân trong lòng xác thực thất vọng vô cùng.

Ngô Đồng lửa giận công tâm: "Ăn trộm!"

Nam tử tóc trắng kia đi tới một cái phòng ngoài cửa phòng, cười nói: "Nhưng mà ta cho các ngươi lưu lại một trì ánh trăng ngưng lộ, ngay tại cái này trong phòng."

Tô Vân đẩy cửa phòng ra, quả nhiên thấy một trì ánh trăng ngưng lộ, giống như là có một vòng trăng sáng ở trong nước.

Hắn nhấc lên Ngô Đồng, đem nữ tử này ném đi vào.

Ngô Đồng sợ hãi kêu.

Nam tử tóc trắng kia cười nói: "Các ngươi ở bên trong tắm lời nói, còn có thể thưởng thức thư pháp của ta."

Tô Vân cũng nhảy vào trong ao, chỉ thấy trong ao có hơi nước bay lên, hình thành một vòng trăng sáng treo ở trong phòng, chiếu sáng căn phòng này.

"Ta tìm được!"

Oánh Oánh phấn khởi giơ lên một quyển sách, đặt ở nam tử tóc trắng kia lạc ấn bên cạnh, cười nói: "Tô sĩ tử, giống hay không?"

Thư hoạ bên trong nam tử, cùng nam tử tóc trắng kia có chút giống nhau, bên cạnh viết tục danh của hắn.

Tô Vân thì thấy được trên tường lưu chữ: "Hiên Viên từng du lịch qua đây."

—— —— không có chú ý Trạch Trư công chúng Wechat bạn đọc, chú ý một chút đi, lục soát Trạch Trư là đủ. Trạch Trư Weibo, Trạch Trư 01, có Weibo bạn đọc cũng tăng thêm một chút chứ ~~

Chương 349 : Nguyệt trì tắm gội giai nhân buồn bực

Chương 349: Nguyệt trì tắm gội giai nhân buồn bực

"Cái này Hiên Viên, cùng Ứng Long lão ca quả thực một cái khuôn đúc đi ra."

Tô Vân cười nói: "Ứng Long lão ca tại Huỳnh Hoặc đại lục hai tòa trên ngọn thần sơn, cũng lưu lại Ứng Long từng du lịch qua đây chữ."

Oánh Oánh vội vàng bĩu môi: "Tô sĩ tử, ngươi xem một chút chân dung bên trong người là ai!"

Tô Vân nhìn kỹ lại, đợi nhìn thấy thư hoạ bên trong nam tử bên cạnh văn tự, không khỏi lấy làm kinh hãi, thất thanh nói: "Đệ nhất Thánh Hoàng!"

Oánh Oánh hưng phấn nói: "Không sai, chính là hắn! Hắn từ Hỏa Vân động thiên rời đi, đi theo Tam Hoàng di tích, một đường đến nơi này đến rồi!"

Tô Vân trong đầu ầm ầm, hoàn toàn không cùng Ngô Đồng cùng nhau tắm rửa kiều diễm suy nghĩ, thất thanh nói: "Hắn đến nơi này tới? Hắn dọc theo Tam Hoàng dấu chân, tìm đến toà này Quảng Hàn động thiên!"

Hắn kích động vô cùng, đệ nhất Thánh Hoàng chính là Hiên Viên Thánh Hoàng, Hiên Viên Thánh Hoàng trước đó còn có Tam Hoàng, chẳng qua là Tam Hoàng cũng không phải là nhân tộc, cái này Tam Hoàng rời đi Tô Vân vị trí thế giới kia trước đó, đều đã từng chỉ qua tinh không một cái nào đó phương hướng, giống như là tại nói cho kẻ đến sau đi nơi nào!

Hiên Viên Thánh Hoàng tại thọ nguyên kết thúc trước đó, đã từng muốn liều mạng một lần, độ kiếp thành tiên, kết quả thân thể bị chém, chỉ còn lại có nội tâm.

Hắn nội tâm liền thông qua Hỏa Vân động thiên, bước lên cùng Tam Thánh Hoàng đồng dạng con đường, tìm kiếm Tiên giới con đường.

Mà hậu thế Thánh Nhân, như Lâu Ban, như Sầm phu tử, cũng hẳn là như thế, tại bọn họ nội tâm không có chấp niệm sau đó, cũng bước lên đầu kia mênh mông tìm tiên chi lộ!

Lâu Ban, Sầm phu tử là như thế, Nguyên Sóc trong lịch sử mặt khác Thánh Hoàng, Thánh Nhân cũng thường thường đều là như thế!

Những này nhà hiền triết Thánh Linh, thường thường liền như thế biến mất tại trong vũ trụ sao trời, tìm kiếm cái kia hư vô mờ mịt hi vọng.

Mà bây giờ, Tô Vân vậy mà tại Quảng Hàn động thiên tìm được đệ nhất Thánh Hoàng lưu lại nội tâm lạc ấn!

Đệ nhất Thánh Hoàng, là một đời nhân vật truyền kỳ, kinh nghiệm của hắn muôn màu muôn vẻ, hắn sinh ra ở Thần Ma cùng người hỗn hợp thời đại, thời đại kia bên trong tràn đầy đủ loại thần thánh cùng Ma Thần, thậm chí trong thế giới còn có rất nhiều nơi kiếp hỏa không tắt, có rất nhiều tiền sử thế giới mọi người cuộc sống tại kiếp hỏa bên trong!

Khi đó nhân tộc địa vị thấp, bị Thần Ma thống trị. Đệ nhất Thánh Hoàng gian khổ khi lập nghiệp, dẫn đầu nhân tộc linh sĩ chinh phạt các nơi Ma Thần, lại từ Tiên giới triệu hoán đến Ứng Long chờ thần thánh, đem một đám Thần Ma xua đuổi, trấn áp, mang đến yên lòng!

Hắn vẫn là cảnh giới người khai sáng, là hắn khai sáng ra Uẩn Linh Ly Uyên Thiên Tượng các loại cảnh giới!

Tại Quảng Hàn động thiên có thể gặp phải như vậy một vị tồn tại lạc ấn, Tô Vân so lần đầu tiên thấy Ứng Long còn kích động hơn!

Nam tử tóc trắng kia lạc ấn cười nói: "Các ngươi là thế nào tới chỗ này? Là thông qua cây quế tới chỗ này ư? Cây quế cành kết nối từng cái thế giới, khả năng cũng kết nối thế giới của ta. Nếu như ta có thể phát hiện cái lối đi này, có lẽ liền không cần đi ngàn năm lộ trình…"

Hắn suy nghĩ xuất thần.

Tô Vân trong lòng giật mình, hắn đi tới nơi này chẳng qua là hai ba chữ thời gian, nhưng đệ nhất Thánh Hoàng vì đi tới nơi này, vậy mà dùng ngàn năm thời gian!

Một cái nội tâm, trong tinh không một thân một mình, lặn lội đường xa, dùng ngàn năm lâu tìm đến Quảng Hàn động thiên, lại phát hiện nơi này sớm đã trống không, có lẽ hắn ở lại đây trăm năm, chắc chắn là gấp đôi cô quạnh.

"Chẳng qua ta vẫn là có chỗ phát hiện, ta tại tinh không bên trong nhìn thấy đủ loại tráng lệ con đường, ta thấy được tinh hệ bộc phát, tinh vân thai nghén mới mặt trời, ta đi qua tĩnh mịch tinh cầu, thấy được mới sinh mệnh tại tro tàn bên trong thai nghén. Ta còn trải qua từng cái văn minh, chứng kiến trong vũ trụ Thần Ma cùng tiên nhân dấu vết lưu lại."

Hắn nằm tại nguyệt trì bên cạnh, hướng Tô Vân cùng Ngô Đồng cười nói: "Ta còn phát hiện nơi này, phát hiện ánh trăng ngưng lộ loại bảo vật này. Ánh trăng ngưng lộ, là cho mọi người cường hóa nội tâm đồ vật, có thể làm cho nội tâm càng ngày càng tiếp cận tiên nhân. Ta tại nơi này tắm trăm năm, nội tâm ngược lại là càng ngày càng mạnh…"

Tô Vân nghe vậy, trong lòng khẽ nhúc nhích, lập tức ngâm mình ở nguyệt trì bên trong thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến,

quả nhiên cảm giác được ánh trăng ngưng lộ đang dần dần thẩm thấu hắn Linh giới!

Hắn Linh giới bên trong chẳng biết lúc nào nhiều thêm một vòng trăng tròn, ánh trăng vẩy xuống, quang mang như lộ, hướng hắn ly châu chiếu đi!

Theo hắn Hồng Lô Thiện Biến vận chuyển, hắn lập tức cảm giác được ly châu bên trong nội tâm lập tức ở nhanh chóng sinh trưởng!

Đệ nhất Thánh Hoàng lạc ấn hai tay đặt ở dưới đầu, nghiêng chân nằm tại bên cạnh ao, nói: "Điều này nói rõ, ta khai sáng Ly Châu cảnh giới là có chút không hoàn mỹ. Ta cái này trăm năm vẫn luôn đang suy tư vấn đề này."

Ngô Đồng thấp giọng hỏi: "Hắn vì sao nói Ly Châu cảnh giới không hoàn mỹ?"

Tô Vân nhỏ giọng giải thích nói: "Uẩn Linh cảnh giới Nguyên Động cảnh giới, đều là lớn mạnh chính mình nội tâm, mà Ly Châu cảnh giới thì là nội tâm đạt đến cực hạn. Khai sáng cảnh giới đệ nhất Thánh Hoàng cảm thấy không cách nào tiếp tục để nội tâm phát triển, tại không thể làm gì phía dưới, hắn bất đắc dĩ mượn Cửu Uyên áp lực áp súc nội tâm cùng chân nguyên, để nội tâm chân nguyên dung hợp."

Ngô Đồng tỉnh ngộ: "Ly Châu cùng Thiên Tượng cảnh giới, tăng lên thực ra không phải nội tâm bản thân, mà là nội tâm cùng chân nguyên! Đó là một loại giả tạo mạnh mẽ!"

Tô Vân gật đầu, đệ nhất Thánh Hoàng nói tới không hoàn mỹ, chỉ chính là cái này!

Hắn đường lối sáng tạo, mở ra Ly Châu Thiên Tượng cảnh giới, thực ra cũng không phải là hoàn mỹ nhất biện pháp giải quyết.

Đã ánh trăng ngưng lộ có thể để cho nội tâm trở nên mạnh mẽ hơn, chứng minh nhất định còn tồn tại những công pháp khác hoặc là cảnh giới, có thể tiếp tục tu luyện nội tâm!

Oánh Oánh trong lòng thình thịch đập loạn, vội vàng lấy ra giấy bút ghi chép, nhanh chóng nói: "Điều này nói rõ, đệ nhất Thánh Hoàng khai sáng cảnh giới bên trong, thiếu một cảnh giới! Nếu là đệ nhất Thánh Hoàng khai sáng ra cái thứ tám cảnh giới, vậy liền quá kinh người!"

Ngâm mình ở nguyệt trì bên trong Tô Vân cùng Ngô Đồng liếc nhau, đều nhìn ra hai người trong mắt khiếp sợ.

Trúc Cơ, Uẩn Linh, Nguyên Động, Ly Uyên, Thiên Tượng, Chinh Thánh, Nguyên Đạo, cái này bảy người cảnh giới, đệ nhất Thánh Hoàng khai sáng ra đằng sau sáu cái cảnh giới, phu tử bổ sung cảnh giới thứ nhất.

Nếu như đệ nhất Thánh Hoàng tại sau khi chết ngàn năm, nội tâm còn có thể khai sáng ra cái thứ tám cảnh giới, vậy liền quá kinh thế hãi tục!

"Ta suy nghĩ trăm năm, nghĩ đến quan trọng: Nếu như tăng thêm thứ tám cảnh giới, tiếp tục tu luyện nội tâm, như vậy linh sĩ Linh giới bên trong ánh trăng ngưng lộ từ đâu mà tới?"

Đệ nhất Thánh Hoàng lạc ấn chầm chậm nói: "Quảng Hàn động thiên ánh trăng ngưng lộ, dù sao vẫn sẽ không lăng không xuất hiện a? Ta quan sát Quảng Hàn động thiên, cuối cùng có một ngày, ta thấy được trăm năm ở giữa, giọt thứ nhất ngưng lộ từ cây quế lá cây bên trên hạ xuống. Ta tìm được cái thứ tám cảnh giới."

Tô Vân cùng Ngô Đồng trợn mắt lên, liếc nhau, trống ngực càng thêm kịch liệt.

Tô Vân thậm chí nhìn thấy Ngô Đồng ngâm mình ở trong nước hồ, ngực nhịp tim chấn động đến trước ngực ao nước toả

ra từng đạo gợn sóng.

Oánh Oánh ngồi tại Tô Vân đầu vai, một bên ghi chép, một bên dùng đầu bút chọc chọc thiếu niên, nói nhỏ: "Địa phương không nên nhìn không cần một mực nhìn, liếc trộm một hai mắt là được."

Tô Vân sắc mặt hơi đỏ, thu về ánh mắt.

"Nhưng mà, ta không còn thân thể, chỉ còn lại có nội tâm. Thân thể tương đương với thiên địa, có thể xác định Quảng Hàn ở trong thiên địa định vị, không còn thân thể, liền không cách nào xác định Quảng Hàn phương hướng."

Đệ nhất Thánh Hoàng lạc ấn buồn bã, nói: "Cái này Quảng Hàn cảnh giới, ta cuối cùng là không có cách nào mở ra đi ra."

Hắn lại phấn chấn, đứng người lên, cười nói: "Ta đã là một người chết, sẽ không có nhiều như vậy ưu sầu. Ta phải đi. Quảng Hàn tiên tử mang theo tộc nhân của nàng di chuyển, ta lần theo con đường của nàng tiếp tục hướng phía trước tìm kiếm!"

Hắn đi ra ngoài phòng, đột nhiên lại dừng bước lại, quay đầu cười nói: "Các ngươi có thể đi tới nơi này, chứng minh các ngươi cũng đang tìm kiếm Tiên giới. Các ngươi nghe ta phí lời lâu như vậy, chứng minh các ngươi có thể nghe hiểu ta, các ngươi phải là của ta tộc nhân a? Tiên giới so với chúng ta trong tưởng tượng còn khó hơn lấy tìm tới. Nhưng mà có thể ở đây nhìn thấy tiên nhân nơi ở cũ, đã nói trên đời này quả thực tồn tại Tiên giới."

"Không được để bỏ hi vọng."

Hắn phất tay tạm biệt, giống như là đang vì không nhìn thấy hậu nhân cổ động, cũng giống là đang vì mình cổ động.

Tô Vân biết rõ hắn chẳng qua là đệ nhất Thánh Hoàng nội tâm lưu lại lạc ấn, không thấy mình, cũng không nhịn được giơ

tay lên, cùng hắn phất tay tạm biệt.

Đệ nhất Thánh Hoàng lạc ấn càng lúc càng mờ nhạt, cuối cùng tiêu tán.

Oánh Oánh để bút xuống, cắn môi, khổ sở suy nghĩ: "Đệ nhất Thánh Hoàng cũng không có khai sáng ra đệ bát cảnh giới, Quảng Hàn cảnh giới, nhưng mà hắn thấy được ánh trăng ngưng lộ từ cây quế bên trên nhỏ xuống đến, ngay sau đó bừng tỉnh hiểu ra, như vậy cái này Quảng Hàn cảnh giới là…"

"Rầm."

Tiếng nước vang động, Ngô Đồng xoay người, nằm ở bên cạnh ao, lười biếng nói: "Đương nhiên là cây quế. Hắn ý tứ là, hắn chỉ ở Uẩn Linh cảnh giới tìm tới sáu đại động thiên, xác định thứ bảy Linh giới, nhưng cũng không xác định Quảng Hàn động thiên phương vị chính xác. Hắn không có thân thể, tự nhiên không cách nào xác định Quảng Hàn động thiên ở nơi nào."

Oánh Oánh lộ ra vẻ nghi hoặc, nhìn về phía Tô Vân, nói nhỏ: "Ngô Đồng tiểu nương tử thật giống cùng vừa rồi có chút khác biệt…"

Tô Vân trong lòng khẽ động, hé mắt.

Ngô Đồng tiếp tục nói: "Bất quá đối với đã xác định bảy mươi hai động thiên chúng ta mà nói, tìm ra động thiên là Quảng Hàn động thiên đơn giản nhất chẳng qua. Bởi vì ở đây, chỉ có Quảng Hàn động thiên mới có thể dẫn tới thiên địa nguyên khí."

Tô Vân nhìn phía sau lưng nàng, cái này thiếu nữ áo đỏ quần áo ngâm tại ánh trăng ngưng lộ bên trong, quần áo nửa xuyên qua, dưới quần áo cảnh tượng như ẩn như hiện, cực kỳ rung động lòng người, để cho người ta mặt đỏ tới mang tai.

Tô Vân nhưng trước đó chưa từng có tỉnh táo lại, tiếp lấy nàng tiếp tục nói: "Mà nếu muốn ngưng lộ, cần phải đến quan tưởng Quảng Hàn động thiên bên trong cây quế, đây mới là Nguyệt cung chiết quế chuẩn xác ý nghĩa. Nguyệt cung chiết quế, không phải thật sự bẻ gãy thần thụ cành, mà là quan tưởng khắc họa Quảng Hàn động thiên cây quế."

Ngô Đồng vẫn như cũ đưa lưng về phía hắn, hạ giọng cười nói: "Sư đệ, ngươi ta Linh giới bên trong đều đã mở ra bảy mươi hai động thiên, ai trước tiên ở Quảng Hàn động thiên bên trong quan tưởng ra cây quế, ngưng luyện ra ánh trăng ngưng lộ, người đó chính là cảnh giới này người khai sáng."

Tô Vân cười ha ha: "Ngô Đồng, ngươi không phải đạo tâm tan rã, Linh giới bên trong khắp nơi đều là ma niệm biến thành yểm ma ư? Ngươi là thế nào biết cái nào động thiên là Quảng Hàn động thiên?"

Ngô Đồng cười nhẹ nói: "Ngươi đoán."

Tô Vân ánh mắt từ nàng sau lưng trên đường cong dời đi, rơi vào nàng trắng như tuyết trên cổ, nhìn nàng mái tóc trôi lơ lửng ở trong nước, cười nói: "Ta không cần đoán. Ngươi là nghe được đệ nhất Thánh Hoàng nói Quảng Hàn tiên tử mang theo tộc nhân của nàng di chuyển, bởi vậy khôi phục đạo tâm!"

Oánh Oánh nghiêm nghị, đầu ngón tay đặt ở bên môi thổi lên huýt sáo, đột nhiên nàng chui vào Tô Vân Linh giới, quả nhiên thấy Tô Vân Linh giới bên trong phảng phất gợn sóng lay động, bạch tê nhảy vào Tô Vân Linh giới.

Oánh Oánh cưỡi lên bạch tê, xông vào Ngô Đồng Linh giới.

Ngô Đồng cười nói: "Tộc nhân ta còn tại, khôi phục đạo tâm đương nhiên là chuyện đương nhiên."

Tô Vân cười nói: “Cho nên ngươi muốn tại ta trước đó, tìm hiểu ra Quảng Hàn cảnh giới.”

Ngô Đồng quay đầu, tự nhiên cười nói: “Nhân ma làm được Thánh Hoàng thành tựu, khai sáng cảnh giới, phúc phận hậu thế, để chúng sinh ngưỡng mộ cúng bái.”

Nàng khúc khích cười nói: “Nếu như chúng sinh biết cái này chân tướng, đạo tâm nên sẽ hạng gì điên đảo rối loạn? Tựa như các ngươi những này linh sĩ, đạo tâm của các ngươi có thể hay không trong khoảnh khắc vỡ nát? Ta thành Thánh chi lộ, như vậy xong rồi.”

“Yêu nghiệt, ta đã sớm nhìn ra ngươi có vấn đề!”

Tô Vân tung người từ nguyệt trì bên trong nhảy lên, cuốn lên mảng lớn ánh trăng ngưng lộ, nhét vào bản thân Linh giới bên trong, quát: “Có ta ở đây, ngươi đừng hòng âm mưu được như ý!”

Hắn vừa dứt lời, đầy trời váy đỏ đập vào mặt, Ngô Đồng âm thanh chợt xa chợt gần, cười khanh khách nói: “Sư đệ, cho phép ngươi sao? Đạo tâm của ngươi, trước đến giờ không cách nào chống cự sự cám dỗ của ta!”

Tô Vân thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến, cố thủ đạo tâm, quát: “Thích già phục ma!”

Ông!

Phía sau hắn từng đạo phật quang thành vòng, quang hoàn hướng trung ương chiếu rọi, hào quang hình thành Phật Đà cảnh tượng, đúng là hắn cùng Ngư Thanh La cùng một chỗ tại Hỏa Vân động thiên bên trong tìm hiểu cựu thánh kinh điển thì học được một chiêu phật môn thần thông, thích hợp nhất hàng phục tâm ma.

Ngô Đồng ma tính quấy nhiễu Tô Vân đạo tâm, Tô Vân lập tức nhìn thấy thon dài chân ngọc từ váy đỏ bên trong chậm rãi

lộ ra, cười ha ha nói: "Ngô Đồng, ngươi kỹ cùng! Ta có cuồn cuộn chính khí, tà ma bất xâm!"

"Đã bất xâm, ngươi đại phật vì sao chảy máu mũi!" Ngô Đồng nhân cơ hội cuốn lên một nửa khác ánh trăng ngưng lộ, hướng bên ngoài xông tới.

Nàng vừa mới lao ra cửa phòng, đang muốn đem Tô Vân vị trí trong phòng, đột nhiên trước mắt ảo giác rậm rạp, chỉ thấy đầu mình mang mũ phượng khăn quàng vai, đang cùng Tô Vân bái đường thành thân, Tô Vân mở ra nàng khăn cô dâu.

Ngô Đồng trong lòng vừa loạn, vội vàng thôi thúc khí huyết, ảo giác nhất thời phá huỷ, Tô Vân nhân cơ hội từ trong phòng giết ra!

Hai người tích tắc trước tích tắc về sau, dọc đường không ngừng cho đối phương bên dưới ngáng chân, hướng thích hợp nhất quan sát đánh giá cây quế Quảng Hàn tiên đài chạy đi.

—— —— Ngô Đồng váy đỏ bay qua: Đòi phiếu… Phi phi, có phiếu ư?

Chương 350 : Trên mặt trăng Ngô Đồng

Chương 350: Trên mặt trăng Ngô Đồng

"Các ngươi là tại tán tỉnh ư?"

Oánh Oánh cưỡi bạch tê chạy về Tô Vân Linh giới, phát hiện Tô Vân cùng Ngô Đồng chi chiến, chỉ là nhằm vào đối phương đạo tâm, cũng không trực tiếp sử dụng thần thông thống hạ sát thủ, không khỏi giận dữ, tức nói: "Ngươi chọc nàng ah! Dùng Thần Tiên tác trói hắn, dùng thần thông của ngươi chọc nàng! Ma nữ nếu như cái thứ nhất khai sáng ra Quảng Hàn cảnh giới, linh sĩ bọn họ đều sẽ điên mất, lấy ra ngươi chân thực bản lĩnh tới!"

Tô Vân bộ pháp biến hóa, đi vòng qua Ngô Đồng phía trước, cười nói: "Ngô Đồng, chúng ta đạo tâm bất phân thắng bại, ngươi rất khó ảnh hưởng đến ta, ta cũng không cách nào đánh bại ngươi. Ngươi ta rất lâu không có phân cao thấp, không bằng nhân cơ hội này định một chút ai mới là Truy Nguyên viện đại sư huynh!"

Hắn nhìn lại một ấn đánh tới, ấn pháp như tường, rõ ràng là vô số phong ấn phù văn tạo thành một mặt tường lớn, hướng Ngô Đồng dũng mãnh lao tới!

Tô Vân trí nhớ bên trong cái kia mặt phù văn chi tường đã không còn tồn tại, nhưng hắn cũng đem phù văn chi tường biết rõ ràng, đồng thời đem hóa thành thần thông của mình, giờ phút này thần thông vừa ra, thật có phong ấn Thần Ma khí khái!

Ngô Đồng thôi thúc thần thông, cùng phù văn chi tường vừa mới đụng chạm, lập tức phát giác được bản thân thần thông bên trong tất cả uy lực toàn bộ được phong, trong lòng biết Tô Vân thần thông tinh diệu, lập tức váy đỏ lấp lóe, váy đỏ hóa thành từng đầu Ma Long, điên cuồng hướng phù văn chi tường đánh tới!

Ma Long tiếp xúc đến phù văn chi tường, liền uy lực biến mất, hoàn nguyên thành váy đỏ.

Nàng tinh thông 《Chân Long mười sáu thiên》, lấy quần áo hóa thành Ma Long mặc cho Tô Vân phù văn chi tường phong ấn, váy đỏ phun trào, vô cùng vô tận, tại ngắn ngủi trong nháy mắt, liền vượt qua phù văn chi tường có khả năng trấn áp Thần Ma hạn mức cao nhất!

Cái này hạn mức cao nhất, là Tô Vân thi triển một chiêu này có khả năng dung nạp hạn mức cao nhất.

Nàng tuy là không phá được Tô Vân một chiêu này, nhưng pháp lực nhưng quả thực mạnh mẽ, vượt xa Tô Vân.

Nàng cũng là Ly Uyên cảnh giới, luyện thành Ly Châu, nàng hôn mê lúc, Tô Vân đi vào nàng Linh giới bên trong, phát hiện nàng Ly Châu đã luyện thành, hơn nữa Ly Châu ước chừng hơn trượng, có thể thấy nàng nội tâm tại Ly Châu bên trong hấp thu chân nguyên.

Tô Vân mới vừa tiến vào Ly Uyên cảnh giới, Ly Châu vẫn chỉ là to bằng nắm tay, tại tu vi hùng hậu mức độ bên trên, cùng Ngô Đồng chênh lệch rõ ràng.

Ngô Đồng chính là mượn điểm này, không để ý tới Tô Vân tinh diệu thần thông, trực tiếp lấy man lực phá đi!

Phù văn chi tường tan rã, chạm mặt tới chính là Tô Vân một chưởng này, Ngô Đồng thon thon tay ngọc một phen,

nghênh tiếp Tô Vân một chưởng này, váy đỏ vù vù vang vọng, nhân cơ hội quấn chặt lấy Tô Vân cánh tay.

Tô Vân khẽ mỉm cười, cánh tay bên trên váy đỏ đùng đùng nổ tung, Ngô Đồng sắc mặt biến hóa, chỉ cảm thấy khó có thể tưởng tượng đánh cho lực lượng vọt tới, để nàng không chống đỡ được, bay ngược mà đi!

Lúc trước nàng là pháp lực tại Tô Vân phía trên, cưỡng ép phá vỡ Tô Vân thần thông, mà bây giờ thì là Tô Vân lấy thân thể sức mạnh mạnh mẽ trực tiếp nghiền ép nhục thể của nàng lực lượng, cưỡng ép phá giải thần thông của nàng!

"Cái này Quảng Hàn sơn nguyên bản có trùng trùng điệp điệp khảo nghiệm, mới có thể Nguyệt cung chiết quế, nguyệt trì tắm gội!"

Tô Vân khom người một bái, cười ha ha nói: "Cửa ải cuối cùng, vốn là tiên nhân khảo hạch. Đã Quảng Hàn tiên tử đã rời đi, như vậy liền do để ta làm cái này tiên nhân, kiểm tra một chút ngươi đi theo Dư Tẫn đi học trong khoảng thời gian này tiến cảnh a!"

Ngay tại Tô Vân khom người trong tích tắc, sau lưng chân nguyên hóa thành Ứng Long bay lên không, to lớn lợi trảo hướng Ngô Đồng đè xuống!

Ngô Đồng từ lợi trảo bên trong đi ra, chỉ thấy Ứng Long bàn tay mạnh mẽ đập ở Quảng Hàn đỉnh núi tiên cung tường ngoài bên trên, cũng may tiên cung có một loại kỳ dị lực lượng thủ hộ, lúc này mới không có gặp nạn!

Không ngờ ngay tại nàng nhảy ra một khắc này, Tô Vân sau lưng Ứng Long hai cánh chém tới, hai bên trái phải, như là hai cái thần đao, đan xen cắt qua!

Ngô Đồng nhưng phảng phất ngờ tới hắn một chiêu này, vậy mà ung dung tránh đi hắn đòn đánh này, từ hai cánh bên

trên đi qua.

Lúc này, chỉ nghe vù vù vang vọng, từng mảnh từng mảnh Ứng Long chi vảy bay lên không, đứng lại trên bầu trời, lấy ngàn mà tính, như là mấy ngàn mặt ước chừng hơn trượng gương sáng!

Tô Vân thẳng người lên, mặt mang tươi cười, sau lưng một tòa cực lớn động thiên bên trong búi thần kinh xen lẫn bay ra, nhanh chóng tạo dựng thành Ứng Long thiên nhãn.

"Ngô Đồng, ta biết ngươi có thể nhìn thấu trong lòng ta bất kỳ ý tưởng gì, nhìn ra ta chiêu tiếp theo."

Tô Vân mỉm cười nói: "Nhưng mà một chiêu này, ngay cả ta cũng không biết ta tiếp theo đánh từ chỗ nào công kích ngươi, ngươi làm sao phá?"

"Ông!"

Ứng Long thiên nhãn bên trong một đạo hào quang bắn ra, bắn tại một mặt Ứng Long chi vảy bên trên, nhất thời bị phản xạ ra ngoài!

"Đinh!" "Đinh!" "Đinh!" "Đinh!"

Liên tiếp tiếng va chạm truyền đến, Ngô Đồng sắc mặt biến hóa, tìm không ra cái kia Ứng Long thiên nhãn sắp sửa công kích mình nơi nào.

"Tô sư đệ, ngươi đây là bức ta!"

Nàng quát một tiếng, nhất thời nồng đậm vô cùng ma khí xông ra, ma khí bên trong Ngô Đồng một cái mái tóc nhẹ nhàng khẽ động, một đạo kiếm quang hiện lên, sau một khắc trên không từng mặt vảy rồng nhao nhao phá huỷ!

Ma khí bên trong, Tô Vân cảm giác được một đạo hào quang cắt ra hắc ám, thẳng đến tới mình, lúc này chợt quát một tiếng, dưới chân Huyền Vũ bay lên không, đem hắn thân thể

nâng lên, Đằng Xà tung bay, thô to thân rắn xoay quanh hắn bay lượn!

Đạo ánh sáng kia xùy một tiếng cắt ra Tô Vân hộ thể hoàng chung, sắp tới Tô Vân trước người, lập tức đụng phải Tô Vân nguyên khí biến thành trùng điệp Huyền Vũ chi thuẫn!

Nhưng mà đạo ánh sáng kia mạnh mẽ cắt ra Huyền Vũ chi thuẫn, tiếp tục đánh tới, ngay sau đó liền va chạm tại xoay tròn uốn quanh Đằng Xà trên người, cùng lít nha lít nhít vảy rắn va chạm, cuối cùng bị Tô Vân chặn lại.

Tô Vân sau lưng Ứng Long thiên nhãn nhìn thấu hắc ám, chỉ thấy Ngô Đồng một đầu ngón tay nhanh chóng rút ngắn, từ hẹp dài lưỡi đao hoàn nguyên thành đầu ngón tay!

"Ta suýt nữa quên mất, vị này xinh đẹp thiếu nữ vẫn là cái nhân ma!"

Tô Vân vừa mới nghĩ đến nơi đây, Ngô Đồng một cái tay khác chưởng bay tới, cánh tay dường như có thể Vô Hạn Duyên Thân, bàn tay hóa thành một cái to lớn hoàng chung, coong một tiếng đánh tới.

Tô Vân khí huyết di động, lui về phía sau một bước, kinh ngạc nói: "Ngô Đồng, ngươi có thể thi triển ra thần thông của ta?"

"Không phải thần thông, mà là linh binh."

Ngô Đồng cất bước đi tới, tứ chi thiên biến vạn hóa, đột nhiên hóa thành một đạo Thần Tiên tác đem Tô Vân khóa lại, Tô Vân lắc mình biến hoá, hóa thành Kim Ô, đem Thần Tiên tác đốt, đang muốn tấn công mà xuống, Ngô Đồng hai tay hóa thành Hiên Viên cung, giương cung liền bắn.

Tô Vân thân thể nhanh chóng xoay tròn, lăng không hóa thành bạch tượng, vòi voi vung lên, cuốn lấy phóng tới thần tiễn, hướng nàng hướng đạp mà tới.

Ngô Đồng mười ngón tay hóa thành từng cái châm bạc, đón lấy bạch tượng.

Mắt thấy bạch tượng liền muốn bị châm dài đâm xuyên, Tô Vân voi tai vỗ, nhấc lên gió lớn, thân thể bay lên không, tránh đi đòn đánh này, thân thể hóa thành Thiên Bằng vỗ cánh, thẳng đến tiên đài mà đi.

Phía sau hắn, từng đạo ma khói cuồn cuộn mà đến, giống như là vạn mã bôn đằng, nâng Ngô Đồng thân ảnh càng lúc càng nhanh, Tô Vân ở giữa không trung vỗ cánh xoay người, vô số đạo cánh chim làm kiếm, ối chao hướng phía dưới bắn tới!

Hắn ngay sau đó thân thể xoay một cái, quay về thân người, cất bước lao về phía trước, mà tại phía sau hắn, một cái đại hoàng chung từ trên trời giáng xuống, hoàng chung xoay tròn, miệng chuông phía dưới, Ứng Long, Thao Thiết, Kỳ Lân, Cùng Kỳ các loại Thần Ma ùa đến giết ra, xông về Ngô Đồng.

Ngay tại hai bên va chạm trong nháy mắt, đột nhiên tất cả ma khí tán đi, một đạo váy đỏ từ Tô Vân đủ loại thần thông bên trong xuyên qua, coong một tiếng đụng vào chuông lớn phía trên!

Hoàng chung nghiêng nghiêng bay lên, đi tới Tô Vân đỉnh đầu, cái này hoàng chung là hắn tính linh thần thông, cũng không biết làm bị thương hắn mảy may!

Phía sau, váy đỏ phô thiên cái địa, che khuất Tô Vân ánh mắt, chẳng qua là cho dù là Tô Vân cũng không có thấy, giờ phút này có một đoạn váy đỏ treo ở hoàng chung bên trên, theo hoàng chung mà chuyển động.

Cái kia một đoạn váy đỏ bên dưới ẩn giấu đi một bộ mỹ diệu thân thể, không có tỏa ra bất kỳ khí tức gì chấn động.

Mà Tô Vân sau lưng tung bay váy đỏ, đều chỉ là dùng tới chướng nhãn pháp thuật.

Oánh Oánh cực kỳ lo lắng, quát: "Tô sĩ tử, nàng là nhân ma, thân thể tương đương với linh binh, có thể thiên biến vạn hóa, hóa thành đủ loại linh binh hình thái! Ngươi không sử dụng linh binh, liền sẽ thua thiệt! Chúng ta cũng sử dụng linh binh!"

"Oánh sĩ tử, ngươi thật sự là Ác Quán Mãn Oánh." Oánh Oánh bên tai đột nhiên truyền đến Ngô Đồng âm thanh.

Oánh Oánh hừ một tiếng: "Ngươi lấy thân thể là linh binh, vốn là liền chiếm tiện nghi. Đừng quên, chúng ta còn có thù đây!"

Tô Vân tung người nhảy lên, đáp xuống tiên cung cô huyền tại Quảng Hàn sơn vách núi bên ngoài tiên đài bên trên, cái kia tiên đài chỉ có thể chứa đựng một người dừng chân, dưới vách núi chính là gốc kia to lớn cây quế, từng cái cành mang theo hoa quế, thông hướng ngàn vạn thế giới.

Đứng ở chỗ này, có thể nhìn thấy từng cái thế giới tráng lệ, khiến lòng người sinh mê mẩn.

Phảng phất giơ tay lên liền có thể đụng chạm đến quế cành, chiết quế xuống tới.

Nơi này, quả thực là tốt nhất quan sát đánh giá điểm, ở đây quan sát cây quế, tìm hiểu cái này gốc thần thụ ảo diệu, khẳng định dễ dàng hơn!

Không ngờ Tô Vân vừa mới vừa mới giẫm tại quan sát đánh giá điểm lên, đột nhiên hoàng chung bên trên một đạo váy đỏ hạ xuống, Ngô Đồng một cái chân rơi vào tiên đài bên trên, cười nói: "Ta trước!"

Tô Vân vội vàng ôm lấy thân thể của nàng, ngừng lại xung kích chi thế.

Hai người thân thể lay động, miễn cưỡng ổn định thân hình.

Ngô Đồng mái tóc nâng lên, hóa thành từng cái kỳ dị vũ khí, chỉ hướng Tô Vân, âm thanh băng lãnh: "Ngươi phải biết, ta là nhân ma, thân thể của ta tùy ý một cái vị trí đều có thể hóa thành thế gian sắc bén nhất vũ khí, chỉ cần ta tâm niệm khẽ động, liền có thể đem ngươi cắt thành mảnh vỡ!"

Tô Vân nắm ở bờ eo của nàng, mỉm cười nói: "Ngươi cũng muốn biết, ta có thể tùy thời thi triển ra Tiên kiếm trảm yêu long, tại khoảng cách gần như thế phía dưới, ngươi không tiếp nổi một chiêu này. Nơi này ngoại trừ ngươi ta, không có người nào nữa, ngươi không chỗ ký sinh."

Ngô Đồng thân thể không còn kéo căng, tung bay mái tóc cũng chậm rãi hạ xuống, đột nhiên cười nói: "Đã như vậy, như vậy chúng ta liền một người một cái chân."

Tô Vân mỉm cười nói: "Như vậy là công bằng nhất."

Oánh Oánh mặt ủ mày chau nói: "Lần này phân không ra ai là đại sư tỷ ai là đại sư huynh, ngược lại kém chút liền muốn biến thành tỷ phu sư tẩu…"

Tô Vân cùng Ngô Đồng tuy là ôm ở cùng một chỗ, thế nhưng là không có tâm tư khác, hai người tập trung tinh thần, thừa này cơ hội tốt quan sát cái này gốc cây quế mỗi một chi tiết nhỏ, phỏng đoán cây quế thần vận.

Tô Vân thậm chí thôi thúc Ứng Long thiên nhãn, từ đầu tới cuối liếc nhìn cây quế mỗi một hẻo lánh, truy nguyên nguồn gốc, bất quá cũng chỉ như vậy.

Thời gian từng chút một trôi qua.

Mà vào lúc này, trên mặt trăng, kỳ lân đá bên trong nội tâm chỉ cảm thấy ý thức của mình một hồi mơ hồ, chỉ cảm thấy ý thức muốn từ từ rơi vào hắc ám.

“Còn có người sao?”

Suy nghĩ của hắn tại một mảnh mờ tối hỏi, ý đồ đánh thức bản thân bạn cũ.

Nhưng mà, không có mặt khác tư duy trả lời hắn, bốn phía phảng phất một vùng tăm tối, không có bất kỳ cái gì tiếng vọng.

“Chỉ còn lại có ta rồi sao?” Suy nghĩ của hắn độc thoại.

“Trở về a, cuối cùng tộc nhân.”

Kỳ lân đá bên trong nội tâm cuối cùng tư duy xuyên qua Tiên Lục, tại cây quế bên trên phun trào: “Ta không kiên trì nổi.”

Tô Vân cùng Ngô Đồng gần như là đồng thời cảm ứng được cỗ này tư duy kêu gọi, đều tự tỉnh lại, Tô Vân bay lên trời, sau lưng sinh ra Kim Ô chi dực, trầm giọng nói: “Ngô Đồng, ngươi mở ra Quảng Hàn cảnh giới ư?”

“Tự nhiên mở ra đến rồi!”

Ngô Đồng dưới chân Ma Vân cuồn cuộn, mang theo nàng bay lên không, nói: “Ngươi đây?”

“Ta đương nhiên mở ra đến rồi!”

Tô Vân không cam lòng yếu thế, nhướng mày nói: “Như vậy, đi?”

Ngô Đồng chần chừ một chút, nhìn về phía Quảng Hàn sơn cùng cây quế, do dự.

Tô Vân vỗ cánh hướng cây quế bên trên cành bay đi, nhưng phát giác được nàng không theo đến, cao giọng nói: “Ngô Đồng, ngươi có đi hay không?”

Ngô Đồng đứng tại Ma Vân phía trên, lộ ra vẻ mờ mịt, nhìn nhìn hắn, lại nhìn một chút trên bầu trời mang theo to lớn

tinh thần.

Tô Vân cau mày, Oánh Oánh vội vàng nói: "Tô sĩ tử, cái kia nội tâm đã không kiên trì được bao nhiêu thời gian, Tiên Lục thông đạo, lúc nào cũng có thể yên diệt! Nếu là thông đạo đứt đi, chúng ta liền không trở về được nữa rồi!"

Tô Vân trong lòng cảm giác nặng nề, vỗ cánh bay về phía lúc đến cái kia cành cây quế đầu, cao giọng nói: "Ngô Đồng, ngươi nếu là bị vây ở chỗ này, chỉ sợ liền cũng không còn cách nào trở lại chúng ta thế giới! Đệ nhất Thánh Hoàng nội tâm, đều cần trong tinh không bay qua ngàn năm lâu, mới có thể đi tới nơi này!"

Hắn đáp xuống cái kia cành bên trên, bước nhanh hướng đối diện đi hai bước, nhưng lại ngừng lại, quay đầu hướng Ngô Đồng nhìn lại.

"Chúng ta thế giới?"

Ngô Đồng mờ mịt nhìn về phía Tô Vân, thấp giọng nói: "Nơi đó chẳng qua là thế giới của ngươi, cũng không phải là thế giới của ta ah, thế giới của ta, đã hủy diệt… Tộc nhân của ta, bọn họ có thể cùng Quảng Hàn tiên tử cùng một chỗ di chuyển đến chỗ khác…"

Nàng thấp giọng nói: "Ta nếu là muốn tìm đến bọn họ, cần phải đến đi theo đệ nhất Thánh Hoàng dấu chân, bước vào sâu trong tinh không…"

"Trở về a, tộc nhân của ta."

Cổ xưa tư duy từ trong thông đạo truyền đến: "Ta sắp nhập diệt."

Oánh Oánh thúc giục nói: "Tô sĩ tử, nàng là muốn đi tìm kiếm tộc nhân của nàng, các ngươi dù sao không phải người cùng một đường!"

Tô Vân nghiến răng, xoay người đi vào trong thông đạo, qua hai chữ thời gian, hắn xuyên qua thông đạo, đáp xuống Tiên Lục phía trên.

Tô Vân ngẩng đầu, chỉ thấy Tiên Lục tản ra quang mang từ từ ảm đạm xuống, mà cành cây quế điều hòa hoa quế cũng càng ngày càng ảm đạm.

Tô Vân buồn bã, xoay người đi xuống Tiên Lục.

Lúc này, chỉ nghe một thanh âm nói: "Ta biết, ngươi cũng không có mở ra Quảng Hàn cảnh giới."

Tô Vân xoay người lại, nhìn trên mặt trăng Ngô Đồng, cười nói: "Ngươi không phải cũng thế ư?"

—— —— ta phát hiện rất nhiều bạn đọc tại tấu chương nói bị che đậy sau đó liền tùy ý phát tấu chương nói, bại lộ sắc sắc bản tính, cho rằng người khác không nhìn thấy. Đừng ngốc, ta tại hậu trường mỗi một đầu đều nhìn thấy. Hơn nữa ngày mai các ngươi tấu chương nói liền sẽ được thả ra a, tất cả mọi người nhìn thấy!

Chương 351 : Thứ tám cảnh giới

Chương 351: Thứ tám cảnh giới

Quảng Hàn cung phế tích phía trên, Tô Vân cùng Ngô Đồng ánh mắt va chạm, trong mắt đều có địch ý.

Bọn họ đích xác đều không có mở ra Quảng Hàn cảnh giới, thời gian quá ngắn ngủi, mà cây quế thực sự quá rộng, dẫn đến hai người đều không có quan tưởng thành công.

Hơn nữa, cho dù là quan tưởng thành công, cũng cần bọn họ thử nghiệm ngưng tụ ánh trăng ngưng lộ, nếu là ánh trăng ngưng lộ không có luyện thành, cũng không tính thành công.

Coi như ánh trăng ngưng lộ luyện thành, ngưng tụ ánh trăng ngưng lộ quá ít, quá chậm, cũng không tính thành công.

Mở ra cảnh giới, thực ra không có đơn giản như vậy, cần nhiều lần thử lỗi.

Tô Vân cùng Ngô Đồng ngoài miệng nói mình đã thành công mở ra, thực ra là chèn ép đối phương lòng tin, làm cho đối phương từ bỏ, mình mới có đầy đủ thời gian để hoàn thành cái này mở đường.

Tô Vân đột nhiên nở nụ cười, hướng Tiên Lục bên trên thiếu nữ xòe tay ra, chân thành nói: “Ngô Đồng, chào đón trở về.”

Ngô Đồng không để ý đến tay của hắn, tự ý từ bên cạnh hắn đi qua, nói: “Ta chỗ lấy cái chết trở về, là bởi vì ngươi ta còn không có phân ra thắng bại. Một phương diện khác, đệ

nhất Thánh Hoàng một ngàn năm mới đuổi tới Quảng Hàn động thiên, thực sự quá chậm, mà ta từ trên mặt trăng đuổi tới Quảng Hàn động thiên, nhưng chỉ cần một khắc. Ta không cần phải đuổi theo tùy đệ nhất Thánh Hoàng dấu chân, đi theo hắn đi tìm tộc nhân của ta."

Oánh Oánh cưỡi Linh Tê, chạy đến nàng Linh giới bên trong, lòng tốt nhắc nhở: "Ngô Đồng, thực ra ngươi không cần phải hướng hắn giải thích nhiều như vậy. Ngươi giải thích nhiều như vậy, ngươi liền thua."

Tô Vân thu tay lại, nghi ngờ nói: "Ngươi không lấy đi Tiên Lục ư? Dù sao cũng là ngươi tộc nhân đồ vật?"

Ngô Đồng lắc đầu: "Mang ngọc có tội, đạo lý này ta hiểu. Ta cầm Tiên Lục, Dư Tẫn sẽ không bỏ qua ta."

Tô Vân xoay người lại, sau lưng trên tế đài Tiên Lục bay lên không, xoay chuyển một tuần, quét xuống bụi bặm, chậm rãi đi vào hắn Linh giới bên trong.

"Coi như để ở chỗ này, Dư Tẫn cũng sẽ tạo ra Thiên Thuyền, đăng lâm nơi đây."

Tô Vân hướng những cái kia cô quạnh tượng đá bái một cái, thẳng người lên, nói: "Tiên Lục, chính là tiên lộ, khả năng này là chúng ta thế giới này một đầu cuối cùng tiên lộ, không thể giao cho Dư Tẫn. Ta tinh thông chín mươi sáu Thần Ma phù văn, có lẽ có thể dùng cái này Tiên Lục, lần nữa mở ra Quảng Hàn động thiên."

Ngô Đồng không nói gì, hướng trong gương không gian đi tới.

Oánh Oánh nằm tại Linh Tê trên lưng, hai tay gối, thản nhiên nói: "Để cho ta không hiểu là, ngươi vốn nên cái kia bước vào tinh không tiếp tục ngươi tìm kiếm tộc nhân. Dù sao

ngươi đã từng vì tìm kiếm tộc nhân không tiếc lặn lội đường xa, nhảy vọt tinh không đi tới thế giới này.”

Nàng lật người đến, nhìn Ly Châu bên trong Ngô Đồng nội tâm, ánh mắt lóe lên: “Là cái gì để ngươi lưu lại?”

Nàng lộ ra vẻ hưng phấn: “Là Tô sĩ tử ư? Đừng dùng ngươi vừa rồi giải thích tới lừa gạt ta, ta chính là nội tâm phương diện đại sư, không có người có thể lừa gạt ta. Ngươi cũng không được.”

Ngô Đồng nội tâm tâm tính không chú ý: “Ta sở dĩ lưu lại, sao lại cần hướng ngươi giải thích? Hướng ngươi giải thích, chẳng phải là ta thua?”

Oánh Oánh trợn mắt lên, thở phì phò muốn tranh luận, lại không biết làm sao cãi lại nàng. Ngô Đồng dùng nàng ngăn chặn miệng của nàng, để nàng á khẩu không trả lời được.

Linh Tê vẫy vẫy đuôi, đăng đăng chạy đi.

Ngô Đồng lại trở lại trên mặt trăng gương sáng bên trong, chỉ thấy Bắc Hải treo ngược, không khí dễ chịu, màu đen Thiên Phượng ngay tại trên mặt biển bắt cá, Tiêu Thúc Ngạo vẫn như cũ đứng ở nơi đó, không nhúc nhích, mập một vòng.

Ngô Đồng lại quan sát một lần, xác nhận Tiêu Thúc Ngạo quả thực mập một vòng.

“Đùng!”

Một con cá lớn bị Thiên Phượng từ trong biển ném qua, đập ở Tiêu Thúc Ngạo dưới chân. Tiêu Thúc Ngạo nửa người trên hóa thành một đầu mập mạp Hắc Giao, há miệng đem cá lớn nuốt vào.

Tiêu Thúc Ngạo thoáng nhìn Ngô Đồng tới, mặt không đổi sắc đem cá lớn nuốt xuống, lại biến trở về thân người, lại trở lại bên cạnh nàng, ngạo nghễ mà đứng, một mặt lạnh lùng.

Ngô Đồng hơi hơi nhíu mày.

Nàng cùng Tô Vân cùng đi thăm dò Quảng Hàn động thiên, trước sau hai ba ngày thời gian, Tiêu Thúc Ngạo liền mập rất nhiều.

Tiêu Thúc Ngạo chú ý tới lông mày của nàng, vội vàng lặng lẽ hấp khí, đem bụng dưới hơi co lại.

Tô Vân kiểm tra Thao Thiết, Kỳ Lân chờ Thần Ma thương thế, thương thế của bọn hắn đã không có quá đáng lo, nhưng mà muốn khôi phục, chỉ sợ còn cần một đoạn thời gian.

Hắn ổn định lại tâm thần, tìm hiểu kỹ càng Quảng Hàn sơn cây quế, thử nghiệm đem Quảng Hàn cảnh giới này mở ra đến, chẳng qua là hắn càng là vội vàng, càng là khó mà làm được.

Linh giới bên trong, bảy mươi hai động thiên xoay tròn, Quảng Hàn động thiên bên trong một gốc cây quế đứng thẳng, Tô Vân Ly Châu liền treo tại trên cây.

Hắn Quảng Hàn động thiên thoạt nhìn ra dáng, nhưng mà cây quế bên trên cũng không có trăng hoa ngưng lộ.

“Ta tìm hiểu cây quế thời gian quá ngắn, vẫn là thiếu hụt một vài thứ.”

Tô Vân tinh tế hồi ức cây quế thần vận, tiếp tục quan tưởng, hoàn thiện Quảng Hàn cây quế chi tiết, thử nghiệm đem Quảng Hàn động thiên bên trong vọt tới nguyên khí hóa thành ánh trăng ngưng lộ.

Không biết qua bao nhiêu ngày, Tô Vân đi qua nhiều lần thử lỗi, cuối cùng cây quế cành lá bên trên giọt thứ nhất ánh trăng ngưng lộ rủ xuống.

Tô Vân hoạt bát phấn khởi, để cho mình Ly Châu hấp thu cái kia một giọt ánh trăng ngưng lộ, lại lấy tới cái kia nửa ao ánh trăng ngưng lộ, tiến hành so sánh.

“Vẫn không được, ánh trăng quá nhạt, đối nội tâm không có bao nhiêu tăng lên. Tu luyện tới Nguyên Động cảnh giới này, bình thường thiên địa nguyên khí đã không cách nào phát triển nội tâm, cho nên đòi đi Ly Uyên tiềm tu, mượn Cửu Uyên lực lượng, đem chân nguyên cùng nội tâm kết hợp.”

Tô Vân dốc lòng suy tư, thấp giọng nói: “Ánh trăng ngưng lộ nếu là quá nhạt, nội tâm hấp thu liền tương đối ít, hiệu quả liền sẽ còn kém rất rất xa Ly Châu.”

Hắn lại thử nghiệm tiến hành hoàn thiện, chẳng qua là Quảng Hàn cây quế ngưng tụ ánh trăng ngưng lộ vẫn là quá nhạt.

Tô Vân đứng dậy, bốn phía nhìn lại, chỉ thấy Ngô Đồng không tại trong gương.

Hắn đi tới kính bên ngoài hoang vu trên mặt trăng, chỉ thấy Tiêu Thúc Ngạo hóa thành Hắc Giao, ngay tại trên mặt trăng bão táp, tu luyện, thi triển đủ loại Chân Long thần thông, rất là vất vả.

Mà Ngô Đồng lại trôi lơ lửng trên không, dốc lòng tìm hiểu, hiển nhiên nàng cũng không có mở ra Quảng Hàn cảnh giới.

“Ngô Đồng, không bằng ngươi ta đều tự đem ngươi ta tại Quảng Hàn bên trên tìm hiểu lấy ra, bổ sung nhau.”

Tô Vân đề nghị: “Chúng ta tìm hiểu thời gian đều quá ngắn, khó mà đem cây quế tất cả truy nguyên đi ra, chỉ có trao đổi lẫn nhau, mới có mở ra Quảng Hàn cảnh giới hi vọng.”

Ngô Đồng tiến triển cũng rất chậm chạp, nghe vậy nói: “Chúng ta bổ sung nhau sau đó, nếu là chúng ta đồng thời tìm hiểu ra mở ra Quảng Hàn chi pháp, như vậy cảnh giới này xem như ai mở ra?”

Tô Vân cười nói: "Như vậy liền xem như ngươi ta cùng mở ra!"

Ngô Đồng thật sâu liếc hắn một cái, nói: "Ngươi có cái này lòng dạ, cùng ta chia đều phần này vinh quang? Ngươi không sợ ta hỏng thiên hạ linh sĩ đạo tâm?"

Tô Vân lắc đầu nói: "Ta sẽ không nuốt lấy công lao của ngươi."

Hai người ngồi xuống, giao lưu có hay không, Tô Vân thắng ở quan sát cẩn thận, cây quế hình thái hắn tạo dựng đầy đủ nhất, Ngô Đồng bởi vì tu vi thâm hậu, lại thêm nội tâm bên trên được trời ưu ái ưu thế, đối cây quế thần vận tìm hiểu đến là nhất thấu triệt.

Hai người giao lưu một phen, đều đều có sở ngộ, đều tự nghiên cứu.

Qua không lâu, Tô Vân thử nghiệm thôi thúc thay đổi sau Hồng Lô Thiện Biến, chỉ thấy Quảng Hàn động thiên như là một vòng trăng sáng, treo cao tại hắn Linh giới trên bầu trời, để mặt khác động thiên ảm đạm phai mờ.

Trong trăng có cây quế, ngưng lộ treo buông xuống, rơi vào Ly Châu bên trong.

Ngưng lộ tốc độ không nhanh, nhưng mà tại chất lượng bên trên, cùng chân chính ánh trăng ngưng lộ bộ mặt thật không kém là quá lớn.

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, nói: "Ngô Đồng, ta thua, ngươi là sư tỷ. Ta khai sáng ra Quảng Hàn cảnh giới cũng không nguyên vẹn, chỉ sợ chỉ có thể là một cái phụ thuộc cảnh giới, bám vào Uẩn Linh, Nguyên Động, Ly Uyên, Thiên Tượng các loại cảnh giới bên trên."

Hắn sắc mặt cổ quái, nói: "Linh sĩ tu luyện tới Uẩn Linh cảnh giới đồng thời, cũng có thể mở ra Quảng Hàn cảnh giới,

đợi đến hắn tu luyện tới Nguyên Động cảnh giới lúc, Quảng Hàn cảnh giới vẫn là chưa viên mãn, đợi đến hắn tu luyện tới Thiên Tượng lúc, chỉ sợ Quảng Hàn cảnh giới vẫn như cũ cũng chưa từng viên mãn."

Ngô Đồng nói: "Ta cũng vậy."

Tô Vân giật mình.

Ngô Đồng mở cửa nàng Linh giới, Tô Vân ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trăng sáng giữa trời, cây quế treo lộ, ánh trăng ngưng lộ nồng độ cũng không cao, tốc độ cũng không nhanh.

Hai người bọn hắn tiến độ đều không khác mấy, nhưng cùng lúc cũng đến bọn họ có khả năng hoàn thiện cực hạn!

Bọn họ lưu tại Quảng Hàn trên núi thời gian quá ngắn, không cách nào đem Quảng Hàn cảnh giới tăng lên tới thập toàn thập mỹ cấp độ!

Cho nên, bọn họ cứ việc sáng tạo ra một cái cảnh giới kỳ diệu, cảnh giới này tác dụng, lại không có mang đến biến hóa nghiêng trời lệch đất, bởi vì nghèo một cái linh sĩ tất cả thọ nguyên, cũng chỉ trăm năm, coi như tân học kéo dài tuổi thọ, cũng chỉ hai ba trăm năm. Cái này hai ba trăm năm, linh sĩ còn chưa hẳn có thể đem Quảng Hàn cảnh giới tu luyện tới viên mãn!

Bất quá, Quảng Hàn cảnh giới chỗ tốt vẫn là rõ ràng, vậy chính là để linh sĩ nội tâm, đột phá lúc trước cực hạn, đi đến một tầng khác!

Có thể tưởng tượng được, Quảng Hàn cảnh giới lan truyền ra ngoài, sẽ cho trên đời này tất cả linh sĩ tạo thành lớn cỡ nào rung động!

Tô Vân cùng Ngô Đồng mở đường, có thể nói vì thiên hạ linh sĩ tăng lên nửa cái cảnh giới!

Đương nhiên, Tô Vân cùng Ngô Đồng không cần dùng cả đời thời gian đi cô đọng ánh trăng ngưng lộ, bởi vì bọn hắn hai người đều tự thu nửa ao ánh trăng ngưng lộ, hơn nữa là thuần túy ánh trăng.

Bọn họ chỉ cần không ngừng luyện hóa hấp thu ánh trăng ngưng lộ, không cần mấy tháng, liền có thể đem cảnh giới này xây đến viên mãn tình trạng!

Tiểu sách quái Oánh Oánh ngâm mình ở nửa ao ánh trăng ngưng lộ bên trong, thản nhiên ghi chép Quảng Hàn cảnh giới chi tiết, ánh trăng ngưng lộ cũng không phải là nước, không cần lo lắng đem nàng làm ướt.

Tháng này trì một chỗ khác thì ngâm một cái trắng như tuyết Linh Tê, híp mắt nằm ở bên cạnh ao.

"Từ nay về sau, các ngươi chính là xưng Thánh làm tổ tồn tại."

Oánh Oánh nghiêm túc ghi chép Quảng Hàn cây quế, nói: "Truy nguyên bút ký, chẳng qua là có thể ghi chép cảnh giới này một phần chi tiết, mặt khác chi tiết, còn cần các ngươi tự thân bày ra cây quế cấu tạo cùng thần vận, phàm là đi theo các ngươi tu luyện, lấy được đều là chân truyền. Từ truy nguyên bút ký bên trong tìm hiểu tu luyện, liền sẽ thứ hai."

Tiểu sách quái mặt mày hớn hở, thản nhiên nói: "Mà ta xem như truy nguyên bút ký ghi chép người, cũng sẽ bởi vậy lưu danh sử sách! Ngàn năm vạn năm, tín ngưỡng không ngã, nói không chừng! Ta cũng có thể bởi vậy thành Thần đạo, luyện thành Bất Diệt Kim Thân, trở thành Oánh Oánh Thần Chỉ!"

"Ò ——" Linh Tê hưng phấn đến kêu một tiếng.

"Người không có liên quan!"

Thời gian trôi mau, trong lúc vô tình hơn một tháng đi qua, tính toán thời gian, mặt đất đã đến mùa đông khắc nghiệt.

Nữ Sửu, Kỳ Lân chờ Thần Ma thương thế còn không có khỏi hẳn, nhưng đã không còn nghiêm trọng như vậy, Tô Vân đem bọn hắn mời vào Linh giới, đưa vào bản thân từ Quảng Hàn sơn vơ vét cửa gỗ bên trong, nói: "Mấy vị lão ca ca lão tỷ tỷ trước tạm ở đây cư trú."

Nữ Sửu Kỳ Lân chờ Thần Ma rất là thoả mãn, nói: "Cai tù không đem chúng ta nhốt tại Thanh Ngư trấn, bắt đầu đem chúng ta nhốt tại chân chính trong lao ngục. Lần này còn đóng nhà!"

Tô Vân mặt tối sầm lại.

Kim Ô điều động pháp lực, miễn cưỡng vỗ cánh phi hành, mang theo Tô Vân, Ngô Đồng đám người rời đi mặt trăng, bay về phía bọn họ nghỉ lại tinh cầu.

Kim Ô còn không thể toàn lực phi hành, nhưng tốc độ đã là không chậm, qua nửa canh giờ, Tô Vân đột nhiên nhìn thấy từng chiếc từng chiếc nho nhỏ Thiên Thuyền trôi lơ lửng ở địa nguyệt ở giữa.

"Nơi này là… Đồng thiên tác đạo! Kim Ô ca dừng lại!" Tô Vân cao giọng nói.

Tam Túc Kim Ô chậm lại tốc độ, cùng những cái kia Tiểu Thiên thuyền cùng một chỗ bay đi, Tô Vân nhảy đến một chiếc Tiểu Thiên trên thuyền, chỉ thấy những ngày này thuyền là lần trước thăm dò Huỳnh Hoặc đại lục Thiên Thuyền.

Trong khoang thuyền một chút sĩ tử trôi nổi.

Tô Vân buồn bã, hướng theo kịp Ngô Đồng nói: "Ta đã đáp ứng Nguyệt Lưu Khê các chủ, tận khả năng nghĩ cách cứu viện những này sĩ tử, đáng tiếc ta không có thể làm đến. Hiện

nay đã tới, như vậy liền dẫn thi thể của bọn hắn, đưa bọn họ về nhà.”

Ngô Đồng khó hiểu: “Bọn họ đã chết, chỉ sợ liền nội tâm cũng biến thành tro bụi, đưa bọn họ về Đại Tần, còn có cái gì dùng?”

Tô Vân đem Đại Tần sĩ tử thi thể tập trung ở một chiếc Thiên Thuyền bên trên, đem Thiên Thuyền thu vào bản thân Linh giới, nói: “Bọn họ là dũng sĩ, có người ngưỡng mộ bọn họ, người nhà của bọn hắn cũng sẽ nhớ bọn họ, bọn họ hẳn là nhập thổ vi an.”

Ngô Đồng vẫn là khó hiểu.

“Phú Vân sơn? Hắn cũng chết ở chỗ này…” Tô Vân nhìn thấy một cỗ thi thể gương mặt, thất vọng mất mát.

Lúc này, một chiếc rách rưới thuyền buồm từ bên cạnh chạy qua, Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích: “Thủy Kính tiên sinh thuyền! Hắn còn không có chữa trị chiếc thuyền này! Như đã nói qua, ta ngược lại sẽ sửa chữa chiếc thuyền này!”

—— —— tấu chương nói có thể phải đến số bảy mới có thể thả ra, hiện tại chỉ có tác giả ở phía sau đài mới có thể nhìn thấy tấu chương nói, bất đắc dĩ, rất nhiều tao lời nói không có người thưởng thức ~~

Chương 352 : Lĩnh Nam Cầu xưởng đốc

Chương 352: Lĩnh Nam Cầu xưởng đốc

Lúc trước Ứng Long còn bị trấn áp tại Tô Vân trí nhớ bên trong lúc, mượn Tô Vân con mắt đi quan sát bốn phía, nhìn thấy đồng thiên tác đạo huyền phù Đồng Thiên Thiên Phàm chu, đem Đồng Thiên Thiên Phàm chu tất cả bí ẩn thấy rõ, đồng thời đem Thiên Phàm chu bên trong tích chứa phù văn sai lầm địa phương sửa đổi một lần.

Tô Vân đã gặp qua là không quên được, tự nhiên cũng đem Ứng Long sửa chữa sau những cái kia phù văn ghi nhớ, còn đã từng lấy này chỉ điểm qua Cầu Thủy Kính đối kháng Đế Bình.

Ứng Long thị lực cực mạnh, cho dù là Tô Vân khai sáng Ứng Long thiên nhãn, cũng không thể đem Ứng Long con mắt tất cả năng lực phát huy ra. Hắn Ứng Long thiên nhãn, càng nhiều hơn chính là chú trọng quan sát cùng công kích, không có Ứng Long con mắt mạnh mẽ năng lực phân tích.

Thiên Phàm chu dài đến nửa dặm, là từ đủ loại linh khí cùng linh binh ghép lại mà thành, Cầu Thủy Kính tuy là thiên tư trác tuyệt, nhưng mà không có như vậy lớn tài lực trực tiếp luyện chế Thiên Thuyền, cho nên chỉ có thể lùi lại mà cầu việc khác, luyện chế từng cái linh khí linh binh, trước sau lấy pháp lực thôi thúc, đưa đến cùng ngày quỹ đạo.

Tiếp đó hắn lại mượn bản thân mạnh mẽ lực khống chế, đem những linh khí này linh binh ghép lại thành một chiếc Thiên Phàm chu.

Chẳng qua là, tràng này công trình to lớn, Thiên Phàm chu quá tinh vi, thế cho nên tại cùng Đế Bình một trận chiến lúc, Thiên Phàm chu bị hủy, không cách nào chữa trị.

Cầu Thủy Kính cũng bởi vì biến pháp thất bại, ý chí tinh thần sa sút, không có chữa trị ý nguyện.

Hơn nữa muốn chữa trị lời nói, hoặc là tự mình đến đến đồng thiên tác đạo, hoặc là thu về từng cái hư hại linh khí linh binh, Cầu Thủy Kính mặc dù là Lĩnh Nam tro tàn xưởng xưởng đốc, nhưng chỉ sợ cũng không có nhiều tiền như vậy đi làm chuyện này.

Bất quá, chuyện này đối với Tô Vân tới nói, cũng không phiền toái như vậy.

Hiện tại hắn ngay tại Đồng Thiên Thiên Phàm chu bên cạnh, hơn nữa bên người còn có Tam Túc Kim Ô bậc này Ma Thần.

Tam Túc Kim Ô hóa thành ba cái chân thiếu niên, đi lại ở này chiếc Thiên Phàm chu bên trên, Tô Vân xin hắn ra tay, đem tan rã buồm mặt lần nữa nóng chảy, rèn đúc rèn luyện, luyện thành từng cái mặt kính.

Thiếu niên Kim Ô không giỏi về rèn luyện, nhưng cũng may Linh giới bên trong trong cửa còn có mặt khác lão ca ca, Tô Vân từ Linh giới bên trong lấy ra mười hai toà môn hộ, gõ cửa một cái, mời ra những này Thần Ma.

Kỳ Lân, Thao Thiết các loại Thần Ma bất đắc dĩ, nhưng ai bảo Tô Vân là cai tù? Cho nên bọn họ liên thủ, gần như là đem Cầu Thủy Kính Thiên Phàm chu dỡ xuống, chỉ lưu lại trụ cột kết cấu, địa phương khác lần nữa rèn đúc một lần!

Luyện chế trên đường, còn ra một chút sai lầm.

Cái này mười ba vị Thần Ma tại cùng luyện chế Thiên Phàm chu lúc, phát hiện gia cố thân tàu kết cấu sau đó, không

có nhiều tài liệu như vậy, Tô Vân đành phải lấy tới mặt khác Tiểu Thiên thuyền, dung luyện sau xem như tài liệu, lúc này mới bảo đảm Thiên Phàm chu nguyên vẹn.

Cùng Kỳ còn cắt xuống Tương Liễu một cái đầu, để Tô Vân dùng Tương Liễu máu làm tài liệu, vẽ phù văn, đương nhiên rơi xuống viên kia đầu, Cùng Kỳ liền thu nhận.

Tương Liễu giận mà không dám nói gì.

Tô Vân tỉ mỉ tăng thêm bên trên đủ loại phù văn lạc ấn, lại mời mười ba Thần Ma lần nữa tế luyện một phen, tăng thêm bên trên mười ba Thần Ma lạc ấn, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Hắn bay người lên, qua lại quan sát, chỉ thấy chiếc này Đồng Thiên Thiên Phàm chu ngăn nắp như mới, không chỉ có như thế, còn mang theo Thần Ma luyện chế sau lưu lại Thần Ma khí tức!

Càng thêm quan trọng chính là, trong đó có mấy mặt buồm Tô Vân là lấy Cửu Phượng chi dực, Kim Ô chi dực tới luyện chế!

Trong khoang thuyền, Tô Vân càng là bày ra Thao Thiết phù văn, cho chiếc này thuyền buồm khoang thuyền lưu lại một cái to lớn võ bị kho, đủ để giả ngàn vạn linh khí!

Đương nhiên, Thiên Phàm chu chủ thể Tô Vân đám người cũng không sửa đổi, bởi vậy Cầu Thủy Kính vẫn như cũ có thể ung dung khống chế thôi thúc chiếc này thuyền buồm.

"Thủy Kính tiên sinh nhất định sẽ giật nảy cả mình!"

Tô Vân trong lòng thoải mái, cười nói: "Chư vị lão ca lão tỷ tay nghề phi phàm, ta có một vụ làm ăn lớn. Ta gần nhất tại luyện chế ta linh binh, hoàng chung, đã mua mấy nhà đốc tạo xưởng. Lão ca lão tỷ nếu là không có chuyện…"

“Có chuyện, có chuyện!”

Kỳ Lân, Thao Thiết các loại Thần Ma ngáp một cái, nhao nhao đẩy cửa, đóng cửa phòng.

Tương Liễu đi tại cuối cùng, Tô Vân cười nói: “Liễu ca…”

“Hiện tại Dư Tẫn thế lớn, chúng ta đều đánh không lại hắn, hiện tại chạy đến không phải tự tìm cái chết?”

Tương Liễu không ngừng kêu khổ, một bên hướng bản thân trong cửa tránh đi, vừa nói: “Ta bị thương, ta thật bị thương! Đầu của ta cơ hồ bị Dư Tẫn chém sạch, trước mấy ngày mới luyện trở về một viên, lại bị các ngươi nói luyện bảo cần dùng Thần Ma máu cho cắt xuống! Bậc này lộ mặt sự tình, ngươi đừng tìm ta!”

Tô Vân bắt hắn lại ống tay áo, nói: “Nếu là Dư Tẫn nhìn không ra ý nghĩ của các ngươi, các ngươi có hay không có đánh với hắn một trận lực lượng?”

Tương Liễu dùng sức đấu tranh, kêu khổ nói: “Đừng nói chúng ta bây giờ có thương tích trong người, coi như không có thương tổn, buộc chung một chỗ cũng còn lâu mới là đối thủ của hắn. Ngươi nếu là không yên tĩnh, chúng ta liền đoạt lại chợ quỷ bên trong đi, cũng tốt hơn chết tại Dư Tẫn trong tay!”

Tương Liễu đang muốn đóng cửa phòng, nghe vậy dừng lại, chần chừ phút chốc, lắc đầu nói: “Ta không được, ta đánh không lại…”

Đột nhiên, một cái cửa gỗ kẽo kẹt mở ra một chút, Kỳ Lân mắt to ở sau cửa lóe lên quang mang: “Nếu như Dư Tẫn nhìn không thấu ý nghĩ của chúng ta, như vậy còn có sức đánh một trận.”

Một cái khác vỗ cửa gỗ cũng mở ra một đường nhỏ, Nữ Sửu thản nhiên nói: “Dư Tẫn mạnh mẽ, ở chỗ hắn biết bất luận người nào xuất chiêu, ở chỗ thân thể của hắn có thể hóa thành

bất kỳ thần binh. Có điều, chỉ cần hắn không biết trong lòng chúng ta suy nghĩ, không để cho chúng ta sinh ra tâm ma, chúng ta có thể một trận chiến.”

“Ta cũng vậy ý tứ này.” Kim Hống âm thanh âm u.

“Tính ta một người.” Cửu Phượng cửa phòng mở ra.

Thao Thiết, Cùng Kỳ các loại Thần Ma từng cái tỏ thái độ, thiếu niên Kim Ô chiến ý dâng cao: “Nếu như có thể không bị hắn ảnh hưởng đạo tâm, hắn khó xưng đệ nhất!”

Tương Liễu do dự một chút, nói: “Ta không phải nhát gan, không dám cùng Dư Tẫn một trận chiến, ta chẳng qua là buồn bực, cai tù ngươi có biện pháp nào, có thể không để cho Dư Tẫn nhìn thấu ý nghĩ của chúng ta?”

Tô Vân khẽ mỉm cười, hướng Ngô Đồng nhìn lại, nói: “Ngô Đồng, ngươi có thể nhìn ra ta ý nghĩ ư?”

Ngô Đồng lắc đầu: “Nhưng mà ta có thể cho ngươi chế tạo ra tâm ma.”

Tô Vân nói: “Lúc trước ta không cách nào cùng ngươi chống lại, nhưng mà hiện tại, ta lại có thể cùng ngươi ngang hàng.”

Ngô Đồng đánh gãy hắn: “Ngươi còn kém một chút hỏa hầu.”

Tô Vân gật đầu, nói: “Được, nhưng trên cơ bản là tu vi bên trên chênh lệch, tại đạo tâm bên trên, ta đã không hề bị ngươi khống chế. Ta đi theo Ngư Thanh La, tại Hỏa Vân động thiên học tập cựu thánh tuyệt học, chỉ học được hơn mười ngày, liền có thành tựu ngày hôm nay. Cho nên muốn phá nhân ma Dư Tẫn thần thông…”

Hắn nhìn chung quanh một tuần, từng tòa môn hộ sau Thần Ma nhao nhao ngừng thở.

Tô Vân tiếp tục nói: “Cần phải đến trở lại đất liền, trở lại Nguyên Sóc, tìm tới cựu thánh tuyệt học bên trong tu vi mạnh mẽ nhất người!”

Ngô Đồng nghi ngờ nói: “Ý của ngươi là?”

“Lĩnh Nam tro tàn xưởng, liền có cựu thánh tuyệt học bên trong hai đại thần thoại!”

Tô Vân tinh thần phấn chấn, cười nói: “Đạo môn Đạo Thánh, phật môn Thánh Phật, hai người bọn họ, đạo tâm vô song, có thể trấn áp Dư Tẫn đối với các ngươi ảnh hưởng!”

Kỳ Lân âm thanh truyền đến: “Lão thập, đi Nguyên Sóc Lĩnh Nam!”

Thiếu niên Kim Ô đột nhiên toàn thân rừng rực kim tinh thần hỏa xông ra, hai cánh mở rộng, Tô Vân lập tức đem từng tòa cửa gỗ thu vào Linh giới bên trong, rơi vào Kim Ô trên lưng, Ngô Đồng cùng Tiêu Thúc Ngạo cũng lần lượt rơi vào Kim Ô trên lưng.

Kim Ô vỗ cánh, lao ra đồng thiên tác đạo, hướng Nguyên Sóc Lĩnh Nam bay đi.

Lĩnh Nam tro tàn xưởng, Cầu xưởng đốc ngắm nhìn bầu trời, đột nhiên có chút hãi hùng khiếp vía, lúc này Thiếu Anh âm thanh truyền đến: “Phu quân đang nhìn cái gì?”

Cầu Thủy Kính thu về ánh mắt, những ngày này, hắn không còn sầu tâm biến pháp sự tình, vậy mà lại trở nên trẻ mấy phần, có chút xuân phong đắc ý, cười nói: “Không biết chuyện gì xảy ra, ta đột nhiên cảm giác được ta Thiên Phàm chu thật giống lại tốt. Thật sự là khó hiểu cũng lạ, cái này Thiên Phàm chu rõ ràng đã hủy đi.”

Thiếu Anh đi tới bên cạnh hắn, rúc vào hắn lòng dạ, ngẩng đầu nhìn trời, nói: “Thiên ngoại sự tình, cũng tại Cầu phu tử

suy nghĩ bên trong ư? Ngươi quãng thời gian trước, rõ ràng còn tại hỏi thăm hải ngoại thế cuộc."

Cầu Thủy Kính thở dài: "Ta là nghe nói đồng học thăm dò thiên ngoại thì thân gặp bất trắc, không khỏi có chút thần thương, cho nên hỏi thăm hải ngoại thế cuộc. Hải ngoại Đại Tần quốc Thánh Hoàng La Dư Tẫn, là cái hùng tài vĩ lược người, Đại Tần đi qua Bàn Dương chi loạn, tại phế tích bên trong lập nghiệp, trong tay hắn kiến thiết rất tốt, một lần vượt qua Nguyên Sóc. Lần này ta vị bạn học kia cái chết, hải ngoại tin đồn nói là Tô các chủ ra tay, nhưng ta nghi ngờ là La Dư Tẫn chuẩn bị đối Nguyên Sóc dùng binh mà ra tay sát hại hắn."

Hắn nhíu mày, nói: "Làm ta khó tin chính là, hải ngoại đột nhiên bộc phát Thần Ma chi loạn, để hải ngoại các quốc gia thoáng cái rơi vào náo động bên trong, phá Thánh Hoàng La Dư Tẫn cái bẫy."

Hắn suy nghĩ xuất thần, thực sự không nghĩ ra hải ngoại thế cuộc vì sao thoáng cái biến thành bộ dạng này.

Càng làm cho hắn cảm giác được khó tin chính là, hiện nay hải ngoại các quốc gia một mảnh hỗn chiến, các quốc gia công kích lẫn nhau, sát phạt bỗng lên.

Thậm chí, Nguyên Sóc cũng bị lan đến. Đại Tần Đại Hạ hải quân tại Nguyên Sóc Đông hải quận khai chiến, giết đến máu chảy thành sông!

Cầu Thủy Kính ánh mắt lấp lóe, nói: "Hiện nay cũng không biết Tô các chủ an nguy. Hắn một mình du lịch hải ngoại, áp lực có thể tưởng tượng được. Hải ngoại nếu là đại loạn, Nguyên Sóc thì còn có cơ hội, nếu là bệ hạ đề cử biến pháp, thừa dịp hải ngoại không rảnh đông nhìn, một lần cắt đứt bệnh dữ. Đáng tiếc, bệ hạ cũng không phải là minh quân…"

Hắn tinh thần chán nản.

Thiếu Anh cười nói: "Ngươi lại đang nghĩ những này lung tung sự tình."

Hai vợ chồng ngay tại nói chuyện, đột nhiên chỉ thấy không trung từ từ sáng lên, một đạo cầu vồng phá vỡ Nguyên Sóc phương nam bầu trời đêm, nghiêng nghiêng mà tới.

"Chẳng lẽ là sao băng?"

Cầu Thủy Kính ngước nhìn, thử nghiệm điều động đồng thiên tác đạo bên trên Thiên Phàm chu, đột nhiên phát hiện, Thiên Phàm chu từng cái bộ kiện lập tức vận chuyển, từng cái to lớn buồm mặt trở nên trước đó chưa từng có dùng tốt!

Không chỉ có như thế, Thiên Phàm chu uy lực uy năng, vậy mà tại trong lúc vô tình tăng lên nhiều gấp mấy lần!

Càng làm hắn hơn cảm giác được khó tin chính là, hiện tại Thiên Phàm chu nhiều thêm rất nhiều liền hắn cũng không biết công dụng!

Hắn cần phải đến suy nghĩ một phen, mới biết những phù văn này cụ thể tác dụng!

"Thiên Phàm chu đây là thế nào?"

Hắn đột nhiên tâm thần chấn động mạnh, tỉnh ngộ lại: "Có thể hay không đem Thiên Phàm chu sửa lại thành dạng này, chỉ có một người có thể làm được. Thông Thiên các chủ Tô Vân, ngươi giờ khắc này ở đồng thiên tác đạo ư? Ngươi là có hay không còn tại thuyền của ta bên trên? Ngươi là bị bức ép đến thiên ngoại sao?"

Cầu Thủy Kính kích động lên, lập tức điều động Thiên Phàm chu từng cái phiên mặt, quan sát Thiên Phàm chu: "Ngươi còn sống! Sống sót liền tốt, liền có hi vọng!"

Khiến hắn thất vọng là, Thiên Phàm chu bên trên cũng không có Tô Vân bóng dáng.

Thiếu Anh thanh âm bên trong mang theo kinh hoảng, luôn miệng nói: "Phu quân mau nhìn! Đạo kia cầu vồng hướng Lĩnh Nam đến rồi!"

Cầu Thủy Kính vội vàng chuyển động Thiên Phàm chu phiên mặt, từ đồng thiên tác đạo quan sát đạo kia cầu vồng, không khỏi ngạc nhiên.

Chỉ thấy đạo kia cầu vồng là một cái to lớn Tam Túc Kim Ô, so với hắn Thiên Phàm chu còn muốn to lớn, trạng thái như Thần Ma!

Mà tại Kim Ô rộng lớn trên lưng, một thiếu niên đón gió mà đứng.

"Tô Vân, Thông Thiên các chủ!"

Cầu Thủy Kính thu tầm mắt lại, ngước đầu nhìn lên, chỉ thấy cầu vồng đi tới tro tàn xưởng trên không.

"Lĩnh Nam Cầu xưởng đốc, tại hạ Tô Vân, hướng xưởng đốc mua hai cái thợ mỏ." Tô Vân âm thanh truyền đến.

—— —— xưởng đốc vợ chồng xuất hiện a, các huynh đệ cho xưởng đốc vợ chồng bỏ phiếu a ~~

Chương 353 : Nguyên Thủy năm đầu ngày cuối cùng

Chương 353: Nguyên Thủy năm đầu ngày cuối cùng

Cầu Thủy Kính bước nhanh tiến ra đón, chỉ thấy cái kia Tam Túc Kim Ô đã hóa thành một cái ba cái chân thiếu niên, ngay tại mở ra một cái cửa gỗ, đẩy cửa vào.

Cái kia ba chân thiếu niên đi vào trong cửa, liền đóng lại cửa phòng, mà Tô Vân thì đem cửa thu vào bản thân Linh giới bên trong.

Cầu Thủy Kính trong lòng kinh ngạc, đi ra phía trước, lại không có hỏi nhiều, chẳng qua là trên dưới quan sát Tô Vân, sau một lúc lâu, mới từ từ nói: "Tô các chủ, ngươi cao lớn hơn một chút, cũng tráng một chút."

Tô Vân trong lòng ấm áp, từ trong giọng nói của hắn nghe được như cha như thầy liếm độc chi tình, ngay sau đó đi lên phía trước, cũng không làm lễ chào hỏi, mà là giang hai cánh tay.

Cầu Thủy Kính tuy là hải ngoại đã du học người, nhưng trong lòng vẫn là Nguyên Sóc sĩ phu, không quen hắn loại này thân mật việc làm, bị hắn dùng sức ôm lấy, tuy cảm động, nhưng cũng có chút lúng túng, đành phải vỗ vỗ Tô Vân sau lưng.

Hắn là ít có mấy cái chân thành đối xử Tô Vân, rất ít mang theo công danh lợi lộc chi tâm người, cứ việc hai người không có trở thành thầy trò, nhưng mà Tô Vân một mực đem hắn xem như lão sư nhìn.

Tô Vân đi ra Thiên Thị Viên lúc, chính là một cái từ dã man hỗn độn xã hội đi vào xã hội văn minh dã man nhân, rất nhiều cách đối nhân xử thế đạo lý đều là Cầu Thủy Kính dạy.

Huống chi, Hồng Lô Thiện Biến bậc này đại nhất thống công pháp, cũng là Cầu Thủy Kính truyền lại. Cầu Thủy Kính đối xử Tô Vân, xưng như thầy như cha cũng không quá đáng.

Hai người đã lâu không gặp, tự nhiên có nhiều chuyện muốn nói, Tô Vân thao thao bất tuyệt, kể lên bản thân tại hải ngoại rất nhiều gặp gỡ, Cầu Thủy Kính thì là lẳng lặng nghe, ngẫu nhiên nói một hai câu.

Thiếu Anh thì bận trước bận sau, vì hai ông cháu pha trà, chuẩn bị trà bánh, lại gọi Ngô Đồng đi qua giúp đỡ, đi nấu bữa tối.

Tô Vân cùng Cầu Thủy Kính nói tới nửa đêm về sáng, bóng đêm dần lạnh, hiện nay mặc dù là mùa đông, Lĩnh Nam nhưng như cũ nóng bức, chỉ có buổi tối mới có hơi lạnh lẽo.

Cầu Thủy Kính sau khi nghe xong Tô Vân trải qua, trong lòng xúc động mãi thôi, nói: "Ngươi hơn nửa năm này thời gian, so ta lúc trước mấy năm trải qua đặc sắc nhiều. Ngươi vừa mới nói muốn mua thợ mỏ, như vậy ngươi chuẩn bị khi nào mang Thánh Phật cùng Đạo Thánh rời đi?"

Hắn dù sao cũng là người thông minh, nghe dây đàn mà biết nhã ý.

Tô Vân kể đến hải ngoại nhân ma Dư Tẫn chi loạn, hắn liền đoán ra Tô Vân này tới mục đích cũng không phải là thăm hỏi bản thân, mà là vì Đạo Thánh cùng Thánh Phật.

Nguyên Sóc bốn đại trong thần thoại Thánh Phật cùng Đạo Thánh, đạo tâm thành tựu cực cao, Tô Vân hiển nhiên là chuẩn bị dùng hai người này tới đối phó Dư Tẫn.

Tô Vân nói: "Càng nhanh càng tốt."

Cầu Thủy Kính trầm ngâm nói: "Thánh Phật cùng Đạo Thánh, là ta Lĩnh Nam tro tàn xưởng trụ cột của quốc gia chi tài, mặc dù là Thánh Nhân, nhưng mỗi ngày vào hầm đào quáng, bị ngươi mượn đi, tro tàn xưởng tro tàn sản lượng chỉ sợ cũng…"

Tô Vân cười nói: "Xưởng đốc, ta cùng Ngô Đồng mở ra một cái cảnh giới mới, gọi là Quảng Hàn cảnh giới. Ta dùng cảnh giới này cùng tiên sinh trao đổi Thánh Phật cùng Đạo Thánh, xưởng đốc ý như thế nào?"

Cầu Thủy Kính thay đổi sắc mặt, xin hắn tinh tế giảng giải Quảng Hàn cảnh giới, đợi Tô Vân bày ra Quảng Hàn động thiên, Cầu Thủy Kính vội vàng gọi đến Thiếu Anh, nói: "Bảo những sĩ tử kia nhanh lên một chút tới! Còn có, đem lão phật cùng lão đạo cũng mời đến."

Trong miệng hắn sĩ tử, nhưng thật ra là đi theo hắn biến pháp Thiên Đạo viện sĩ tử, Cầu Thủy Kính bị giáng chức, những này sĩ tử cũng cùng nhau bị giáng chức đến Lĩnh Nam đào quáng.

Thánh Phật cùng Đạo Thánh rất mau tới nhận được, Đạo Thánh cõng chứa tro tàn giỏ, mặt đen như than, cười nói: "Ta là ca muộn, thừa dịp lúc ban đêm đào quáng, còn chưa kịp thanh tẩy một phen."

Thánh Phật bên người thì là Thanh Khâu Nguyệt, Ly Tiểu Phàm cũng đi theo tới, cái này hai cái tiểu hồ yêu đi theo Đạo Thánh cùng Thánh Phật tu hành, bản lĩnh càng ngày càng cao, chỉ là gặp đến Tô Vân, nhưng vẫn là thân mật vô cùng.

Tô Vân cùng bọn hắn chơi đùa một hồi, hướng Thánh Phật cùng Đạo Thánh nói: "Ta chuẩn bị đối phó nhân ma Dư Tẫn, cần hai vị đạo huynh trợ giúp."

Đạo Thánh nói: “Hàng yêu trừ ma, chính là người xuất gia bản phận. Ngươi nói cái này nhân ma Dư Tẫn, rất mạnh ư?”

Tô Vân nói: “Nhân ma Dư Tẫn chính là phương tây Thánh Hoàng, nhấc lên Bàn Dương chi loạn, bắt trấn áp tám mươi ba Thần Ma, chuẩn bị đem bọn hắn huyết tế.”

Hắn còn chưa nói xong, Đạo Thánh cùng Thánh Phật đứng dậy liền đi.

Tô Vân nói: “Ta cùng Ngô Đồng mở ra một cái cảnh giới toàn mới, bù đắp đệ nhất Thánh Hoàng không đủ, có thể đem nội tâm tu luyện tới tiên nhân cấp độ.”

Đạo Thánh dừng bước, vòng trở lại ngồi xuống, cười hì hì nói: “Ai bảo lão đạo bị xưởng đốc bán đâu? Cũng được, vậy liền buông tha một thân róc thịt, gặp một lần cái này nhân ma Dư Tẫn.”

Thánh Hoàng cũng gãy phản ngồi xuống, nói: “Ta không vào địa ngục, ai vào địa ngục?”

Tô Vân hiểu ý: “Hai vị Thánh Nhân, ta đều hiểu.”

Đợi đến tất cả sĩ tử đến đông đủ, Tô Vân lúc này mới một lần nữa khai giảng, một bên để mọi người quan sát bản thân trong trăng cây quế, một bên giảng giải thế nào hóa Quảng Hàn động thiên nguyên khí vì ánh trăng ngưng lộ.

Tất cả mọi người nghe được như si như say, mở ra một cảnh giới, đây là hạng gì thành tựu? Từ xưa đến nay, loại trừ đệ nhất Thánh Hoàng mở ra sáu cảnh giới bên ngoài, liền chỉ có phu tử làm được mở ra cảnh giới!

Cầu Thủy Kính cũng không có nghĩ đến, bản thân từ Thiên Thị Viên khu không người bên trong mang đi ra một thiếu niên, vậy mà lại tại bảy cái cảnh giới trên cơ sở, bổ sung một cảnh giới!

Tô Vân đem Quảng Hàn cảnh giới kể một nửa, dừng lại, hướng Ngô Đồng nói: "Ta kể mệt mỏi, Ngô Đồng, ngươi cũng là cảnh giới này mở ra người, còn lại, ngươi tới nói đi."

Ngô Đồng giật mình, trong lòng biết hắn cũng không tham công, muốn mượn cơ hội này thành toàn mình thanh danh, ngay sau đó đi lên phía trước, tiếp tục nói tiếp.

Cầu Thủy Kính cùng một đám Thiên Đạo viện sĩ tử dại ra, Đạo Thánh cùng Thánh Phật hai vị thần thoại càng là suýt nữa đạo tâm sụp đổ, Ngô Đồng là nhân ma sự tình, thực ra cũng không phải là bí mật, nhưng mà nhân ma mở ra một cảnh giới, đồng thời dạy bọn hắn, ít nhiều khiến bọn họ có chút đạo tâm dao động, có nhận xung kích!

Thánh Phật trước tiên kịp phản ứng, trầm giọng quát: "Tướng tùy tâm sinh."

Cầu Thủy Kính cùng Thiên Đạo viện sĩ tử đều là thông minh hơn người hạng người, lập tức tỉnh ngộ lại, không tiếp tục để ý Ngô Đồng thân phận, tiếp tục lắng nghe.

Đợi đến Ngô Đồng kể xong, đã là ngày hôm sau buổi chiều.

Tô Vân cùng Ngô Đồng lại đều tự bày ra bản thân trong trăng cây quế , mặc cho mọi người quan sát quan tưởng, đoạn này trong lúc đó, Cầu Thủy Kính lại mệnh mấy cái sĩ tử đem Oánh Oánh Quảng Hàn cảnh giới truy nguyên bút ký sao chép một lần, thần sắc kích động nói: "Có này cảnh giới, có lẽ là Nguyên Sóc vượt qua phương tây cơ hội!"

Thiếu Anh nói: "Tô sĩ tử, ngươi trước không cần đem Quảng Hàn cảnh giới truyền đến phương tây, cho ta Nguyên Sóc trước phát triển. Đạo pháp không biên giới, nhưng linh sĩ có gia quốc."

Tô Vân ánh mắt rơi vào Cầu Thủy Kính trên người, nói: "Có Đông đô Đại Đế tại, Quảng Hàn cảnh giới có thể phát triển cả nước, ban ơn cho tất cả sĩ tử ư?"

Thiếu Anh giật mình.

Tô Vân tiếp tục nhìn chằm chằm Cầu Thủy Kính, nói: "Đế Bình một ngày làm đế, Quảng Hàn cảnh giới cũng đừng mơ tưởng tại Nguyên Sóc phát triển ra đến, nhiều nhất trở thành Nguyên gia hoặc là thế phiệt quý tộc trân tàng."

Thiếu Anh nói: "Ngươi nếu là truyền đến phương tây, liền sẽ trở thành phương tây đồ sát Nguyên Sóc người lợi khí!"

Tô Vân ánh mắt vẫn như cũ rơi vào Cầu Thủy Kính trên người, không có bất kỳ cái gì di động, nói: "Có lẽ, Cầu xưởng đốc vẫn như cũ đối Hoàng Đế ôm lấy mong đợi, cho rằng đem Quảng Hàn cảnh giới đưa đến cung trong, Hoàng Đế liền sẽ lòng từ bi, phát triển cả nước, chấn hưng Nguyên Sóc."

Cầu Thủy Kính im lặng, không có thừa nhận, cũng không có không thừa nhận.

Tô Vân nói: "Nhưng ta cảm thấy, Thủy Kính tiên sinh càng hẳn là đi tới Sóc Phương, đi gặp lão biều bả tử, mượn lão biều bả tử Văn Xương học cung thúc đẩy Quảng Hàn cảnh giới."

Cầu Thủy Kính không đáp.

Tô Vân nói: "Có một cảnh giới chênh lệch, Sóc Bắc Lục Lâm quân tuy là binh lực ít, nhưng cũng có thể tiếp tục chống đỡ, đối kháng triều đình tấn công. Thậm chí, nói không chừng lão biều bả tử có thể bởi vậy vượt qua triều đình!"

"Vượt qua triều đình sau đó đâu?"

Cầu Thủy Kính nói: "Xây dựng một cái khác triều đình ư? Ngươi hẳn là nhìn thấy, Tả Tùng Nham cũng không quản lý thiên hạ phương pháp, hắn làm, chỉ là một cái khác triều đại

tuần hoàn mà thôi! Mà hắn thay đổi triều đại trong lúc đó, là vô số người tử vong!"

"Như vậy ngươi liền đi dạy hắn nên làm như thế nào!"

Tô Vân quả quyết nói: "Tả Tùng Nham không có trị quốc lý niệm, nhưng mà ngươi có, ngươi nếu như mà có, liền mượn Tả Tùng Nham tay đi nhìn thử một chút! Chẳng lẽ tiên sinh thật muốn một mực lưu tại nơi này làm xưởng đốc, lưu tại nơi này đào tro tàn?"

Cầu Thủy Kính vẻ mặt buồn bã, thấp giọng nói: "Cho ta suy nghĩ một chút…"

Tô Vân nói: "Thiên Phàm chu, ta đã giúp tiên sinh luyện xong. Này trong đò bộ, có thể dự trữ vạn binh, tiên sinh nếu là đi tới Sóc Phương, lợi dụng này thuyền, trời giáng linh khí, cải biến chiến cuộc, diệt triều đình mười vạn đại quân không thành vấn đề, giải cứu dân chúng tại thủy hỏa. Tiên sinh cũng có thể trợ triều đình, diệt Lục Lâm quân phản loạn, chém giết phản tặc Tả Tùng Nham, dựa này công lao, tiên sinh có thể quay về triều đình, đứng hàng tam công."

Cầu Thủy Kính thấp giọng nói: "Cho ta suy nghĩ."

Tô Vân rời đi.

Lĩnh Nam ngoài thành, Ngô Đồng đứng tại Tô Vân sau lưng, nhìn về nơi xa tòa thành thị này, thản nhiên nói: "Tô sư đệ, cùng ta cược một lần ư?"

Tô Vân nhướng mày nói: "Đánh cược như thế nào?"

"Chỉ cược thắng thua, không có tiền đặt cược cái chủng loại kia."

Ngô Đồng váy đỏ bồng bềnh, nói: "Cược Cầu Thủy Kính có thể hay không đi tới Đông đô, đem Quảng Hàn cảnh giới hiến cho Đế Bình, mượn Đế Bình yêu mến, tiếp tục nhập chủ

triều đình, thúc đẩy biến pháp. Tiếp đó, hắn sẽ lần nữa vỡ đầu chảy máu."

Tô Vân nhìn thấy một cỗ ra khỏi thành Chúc Long liễn, lắc đầu nói: "Không cá cược. Ta thua."

Hắn đứng dậy, Cầu Thủy Kính tại chiếc kia đi tới Đông đô Chúc Long liễn bên trong.

"Thủy Kính tiên sinh từ đầu đến cuối đều là sĩ phu, hắn là sẽ không phản kháng triều đình." Tô Vân đón gió mà đứng.

Đạo Thánh áo bào bồng bềnh, ở phía sau hỏi: "Các chủ, khi nào lên đường đi tới Tây Thổ?"

Tô Vân chần chừ một chút, không có lên tiếng.

Ngô Đồng cười tủm tỉm nói: "Ngươi còn không hết hi vọng, còn muốn cùng ta cược?"

Tô Vân bỗng nhiên xoay người, hướng đạo Thánh đạo: "Nhân ma Dư Tẫn cực kỳ cường đại, hai vị phải chăng còn có cựu thánh tuyệt học tu luyện tới tuyệt đỉnh bạn bè? Không ngại mời đến trợ trận."

Đạo Thánh cùng Thánh Phật liếc nhau, Đạo Thánh cười nói: "Bạn tốt của chúng ta đều đã chết già rồi, chẳng qua cựu học tu luyện tới tuyệt đỉnh người, Nguyên Sóc vẫn là có không ít. Các chủ chờ một lát mấy ngày, để chúng ta đi tìm tới."

Tô Vân khom người, nói: "Làm phiền hai vị."

Đạo Thánh cùng Thánh Phật rời đi, Tô Vân thẳng người lên, Ngô Đồng tại phía sau hắn nói: "Ngươi chính là chưa từ bỏ ý định."

Tô Vân không đáp, nói: "Chúng ta đi Đông đô."

Đông đô.

Cầu Thủy Kính lặng yên vào kinh thành, liên hệ với Đế Bình, trong đêm vào cung, lén lút thấy Đế Bình, nói: "Bệ hạ, ta có thượng sách, có thể hóa giải Tiết, Ôn thế lực, giải cứu triều đình tại thủy hỏa, ngừng lại Sóc Bắc chi loạn." Dứt lời, dâng lên 《Quảng Hàn cảnh giới truy nguyên bút ký》.

Cầu Thủy Kính nói: "Thần cho rằng, đem phương pháp này thúc đẩy thiên hạ, trong vòng mấy năm, tất thắng ngoại quốc, mạnh mẽ Nguyên Sóc…"

Đế Bình lật xem bút ký, long nhan cực kỳ vui mừng, nói: "Có Thủy Kính tiên sinh nâng đỡ, trẫm gối cao không lo."

Ngay sau đó thưởng Cầu Thủy Kính trước ở tại trong hoàng thành Tam Hi điện nghỉ ngơi.

Đêm đó, Cầu Thủy Kính cầm đèn đêm đọc, đột nhiên liền thấy âm phong tiêu điều, thổi ra Tam Hi điện cửa, âm phong bên trong một đạo kiếm quang chặt đứt Cầu Thủy Kính đầu lâu!

"Leng keng!"

Đạo kiếm quang kia hạ xuống, lại thấy trên đất là một mặt gương sáng, âm phong bên trong mơ hồ đứng thẳng một người, thấy thế lấy làm kinh hãi, vội vàng xoay người, lại thấy Cầu Thủy Kính cầm đèn đứng tại phía sau của hắn.

"Bệ hạ, ngươi để thần thất vọng." Cầu Thủy Kính lạnh lùng nói.

Âm phong kia bên trong, chính là Đế Bình, cầm trong tay Đại Thánh linh binh Hiên Viên kiếm, ha ha cười nói: "Cầu ái khanh, ngươi cũng không khiến ta thất vọng, ngươi dâng lên 《Quảng Hàn cảnh giới truy nguyên bút ký》 chính là trẫm cần! Trẫm cho tới nay, bị Tiết Thanh Phủ cùng Ôn Quan Sơn gây khó dễ, trong triều quyền thế càng ngày càng nhỏ, không thể động đậy! Bên ngoài, lại có Tả Tùng Nham tại Sóc

Phương tạo phản , đáng hận Tiết Ôn hai tặc không để cho trẫm đi bình thường, gọt trẫm danh vọng! Nhưng mà có Quảng Hàn cảnh giới, trẫm liền có thể ung dung tu luyện, đợi đến tu vi một lần vượt qua Tiết Ôn hai tặc, trẫm liền có thể tru sát hai tặc, đoạt lại đại quyền!”

Cầu Thủy Kính giơ đèn, trong ngọn đèn chỉ thấy trung tâm ngọn lửa chỗ có một chiếc ngàn buồm chi chu lẳng lặng trôi nổi, khàn giọng nói: “Cho nên, bệ hạ tuyệt không có khả năng thúc đẩy biến pháp, thúc đẩy Quảng Hàn cảnh giới tại chúng sinh, cứu Nguyên Sóc tại nguy vong.”

Đế Bình cười ha ha nói: “Làm sao có thể?”

“Ầm!”

Ánh đèn trung tâm ngọn lửa bên trong cái kia ngàn buồm chi chu đột nhiên quang mang mãnh liệt, ngàn buồm di động, một đạo hào quang bắn ra!

Một đêm này, Tam Hi điện phía trong đao quang kiếm ảnh, có đại khủng bố.

Qua không lâu, Đế Bình ngã xuống đất, hơi thở mong manh, Cầu Thủy Kính vẻ mặt buồn bã, từ Tam Hi điện phía trong đi ra, thấp giọng nói: “Thần không muốn làm cái thí quân chi thần. Bệ hạ, ngươi ta tình quân thần, tình thầy trò, thanh toán xong. Từ nay về sau, chính là ta Sóc Bắc phản tặc Cầu mỗ…”

Đế Bình trong miệng hộc máu, đợi hắn rời đi, lúc này mới cười nhẹ lên: “Cầu Thủy Kính, ngây thơ thư sinh, ngươi vậy mà không giết trẫm! Ngươi đừng quên, trẫm còn có 《 Quảng Hàn truy nguyên bút ký 》 ! Trẫm vẫn là có thể đoạt lại quyền lực, vẫn là có thể nắm giữ triều đình!”

Lúc này, kẽo kẹt đẩy cửa âm thanh truyền đến.

Đế Bình miễn cưỡng chống lên thân thể, nhờ ánh trăng nhìn lại, chỉ thấy dưới ánh trăng, bóng người lờ mờ, vầng trăng kia là một tòa Quảng Hàn động thiên, trong trăng có cây quế, dưới ánh trăng có Ly Châu.

Đế Bình ho ra máu, lớn tiếng nói: "Ngươi là ai? Thị vệ! Thị vệ!"

"Quảng Hàn cảnh giới, là ta mở ra, ta sẽ không giao cho bệ hạ."

Bóng người kia đi tới, nhặt lên trên đất Hiên Viên kiếm, thản nhiên nói: "Bệ hạ không cần kêu, bệ hạ vì giết Cầu Thủy Kính, không phải đem thị vệ sai đi ư?"

Đế Bình ánh mắt lộ ra vẻ kinh ngạc, nhìn cái kia dưới ánh trăng bóng người nâng kiếm lên ánh sáng.

"Công bằng một trận chiến! Ngươi có dám cùng trẫm công bằng đánh một trận?"

"Ngươi không xứng chết tại đây cây kiếm bên dưới."

Bóng người kia đem Hiên Viên kiếm bỏ qua, lấy ra một cái hộp gỗ.

Tam Hi điện bên trong, kiếm quang sáng lên.

Tiên kiếm trảm yêu long!

Một lát sau, Đế Bình đầu người lăn ra Tam Hi điện.

"Coong ——" tiếng chuông vang lên, Đông đô pháo trúc âm thanh từng cơn, Tô Vân quay đầu nhìn lại, đó là Đông đô mọi người đang ăn mừng Nguyên Thủy năm đầu ngày cuối cùng đi qua.

Mùa đông tuyết đón tiếng chuông, nghênh đón Nguyên Thủy năm thứ hai ngày đầu tiên.

Đến xuống nửa đêm, Ôn Quan Sơn đến tin tức, vội vàng chạy đến, thấy thế lấy làm kinh hãi, lập tức ra tay chém giết cung trong tất cả biết việc này thị vệ.

Nguyên Thủy năm thứ hai mùng một, Ôn Quan Sơn khoác lên Đế Bình túi da vào triều.

Cùng một ngày, Cầu Thủy Kính tại tuyết lớn đầy trời thời tiết bên trong, ngồi lên đi tới Sóc Bắc Chúc Long liễn, đi theo hắn rất nhiều Thiên Đạo viện sĩ tử, ngay tại từ Lĩnh Nam chạy tới Sóc Bắc.

—— —— ừm, vì Đế Bình cầu nguyệt phiếu ~~

Chương 354 : Lĩnh đội học ca Tần Vũ Lăng

Chương 354: Lĩnh đội học ca Tần Vũ Lăng

Ôn Quan Sơn bãi triều sau đó, cởi ra Đế Bình cái xác, theo thói quen trở lại phủ thừa tướng.

Phủ thừa tướng trong thư phòng, Tô Vân đã đợi đợi đã lâu.

Nguyên Sóc Ôn thừa tướng cứ việc thần thông quảng đại, nhưng phủ thừa tướng đối với có Ngô Đồng ở bên cạnh Tô Vân tới nói cũng không khó đi vào, Ôn Quan Sơn đi vào thư phòng lúc, Tô Vân ngay tại lật xem trên giá sách thư tịch.

Thư phòng này nguyên bản bị hủy bởi Tô Vân tay, phủ thừa tướng há có thể không có thư phòng? Tự nhiên sẽ xây dựng lại lên.

Không chỉ có xây dựng lại, bố cục của nơi này thậm chí cùng lúc trước giống nhau như đúc, chính là liền trên giá sách sách cũng cùng lúc trước đồng dạng, hiển nhiên Ôn Quan Sơn sai người lần nữa sao chép một phần!

Ôn Quan Sơn nhìn thấy trong thư phòng Tô Vân, đầu tiên là trong lòng giật mình, ngay sau đó thản nhiên ngồi xuống, bỏ xuống thật dày một xấp tấu chương, nói: “Ta nhìn thấy Đế Bình thi thể sau đó, liền đoán được là ngươi ra tay. Thiên hạ này, có can đảm giết hoàng đế người, chỉ có bốn cái. Ta, Hàn Quân, Tả Tùng Nham, còn có chính là Thông Thiên các chủ Tô Vân.”

Tô Vân sau lưng, Thần Ma cái bóng lay động, tại tro tàn đèn quang mang chiếu rọi xuống lộ ra dữ tợn khủng bố.

“Biết Đế Bình đã chết người cũng không nhiều, ngoại trừ ngươi ta bên ngoài, chính là Ngô Đồng, sách quái Oánh Oánh cùng mười ba Thần Ma.”

Tô Vân thản nhiên nói: “Ta giết Đế Bình, Thủy Kính tiên sinh cũng không biết. Cho nên, ngươi ngụy trang thành Đế Bình, trừ ta ra, không ai có thể vạch trần ngươi.”

Ôn Quan Sơn biết hắn lời nói bên trong ý tứ, chỉ là dùng điểm này tới bắt bóp bản thân, cười nói: “Cầu Thủy Kính dù sao cũng là sĩ phu xuất thân, hắn rất khó toàn tâm toàn ý tạo phản. Lấy hắn hiện nay thực lực, đã có thể chém giết Đế Bình, nhưng mà hắn lại không có ra tay, mà là để ngươi nhặt được tiện nghi. Có thể tưởng tượng được, trong lòng của hắn đối Đế Bình vẫn ôm một chút mong đợi.”

Cầu Thủy Kính biến pháp thất bại, Đế Bình bị Cầu Thủy Kính cùng Tô Vân phá ngũ ma chi thân, thực lực tu vi chợt hạ xuống, trong triều thế lực cũng kém xa trước đây, nhiều lần bị Ôn Quan Sơn cùng Tiết Thanh Phủ chèn ép, buồn bực không phấn chấn.

Hơn nửa năm qua này, tu vi của hắn không có tiến thêm, ngược lại là Cầu Thủy Kính không quan một thân nhẹ, thực lực tu vi đại tăng, Tô Vân dẫn đầu mười ba Thần Ma, cho hắn luyện lại Đồng Thiên Thiên Phàm chu, để thực lực của hắn nâng cao một bước.

Tại dưới bực này tình huống, Cầu Thủy Kính nếu là muốn giết Đế Bình lời nói, thực ra cũng không khó khăn.

Sở dĩ không có giết, chính là bởi vì nội tâm của hắn bên trong quân quân thần thần quan niệm gây chuyện.

Tại Cầu Thủy Kính dạng này sĩ phu trong lòng, nếu muốn phế hoàng đế, liền cần phải đến dẫn đầu nghĩa quân, chiêu cáo

thiên hạ, tuyên bố hoàng đế đủ loại hoang dâm vô đạo, người người oán trách, khởi binh chinh phạt, giết vào hoàng thành.

Hắn muốn làm chính là, ngay trước thiên hạ chúng sinh trước mặt, quở trách hoàng đế hành vi phạm tội, đi đày lưu đày.

"Nhưng ngươi không giống nhau. Ngươi là ta dạy."

Ôn Quan Sơn sắc mặt ôn hòa, ánh mắt nhưng có một chút xảo trá, liếc Tô Vân sau lưng Thần Ma cái bóng một cái, nói: "Ta chưa hề dạy qua ngươi một cái sĩ phu làm cái gì, cũng chưa từng dạy ngươi quân quân thần thần những vật này."

Tô Vân mỉm cười nói: "Cho nên ta một mực rất cảm tạ lão sư. Lão sư coi như tại hải ngoại, để Minh Ngọc Phi sắc dụ ta, ta cũng chưa từng oán trách qua lão sư."

Ôn Quan Sơn cười ha ha, không có không thừa nhận: "Minh Ngọc Phi quả thực là đệ tử ta, nàng đi đối phó ngươi, một nửa là xuất phát từ ta gợi ý, một nửa khác thì có một người khác. Thực ra, ta chỉ là muốn mượn nàng tay, cho ngươi đi đối phó Thần Đế mà thôi. Nàng nếu là có thể giết chết ngươi, tất nhiên là tốt nhất, lùi lại mà cầu việc khác, liền để cho ngươi cùng Thần Đế đối nghịch."

Tô Vân đem sách thả lại giá sách, nói: "Thế nhưng là, ta đã không còn là trước kia cái kia ta."

"Đúng vậy a."

Ôn Quan Sơn xúc động mãi thôi, nói: "Ngươi rời đi Sóc Phương sau đó, chính là mãnh hổ ra tê giác, làm ta lau mắt mà nhìn. Đến hải ngoại, liên tiếp việc làm càng làm cho ta nghẹn họng nhìn trân trối, nhìn mà than thở. Năm đó ta đi xa hải ngoại, là có một chút tâm tư, không ngờ nhưng tại Thần Đế cùng La Thánh Hoàng nơi đó trước sau ăn mấy lần thua thiệt, ngay sau đó lui giữ đất liền."

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, Tần Vũ Lăng cùng Hàn Quân hai người, đều từng trước sau đi tới hải ngoại du lịch, hai người này đi tới hải ngoại thời gian rất sớm, tại Đại Tần đánh bại Nguyên Sóc trước đó bọn họ cũng đã đi hải ngoại.

Vào lúc đó, hai người này liền tại hải ngoại bố cục, bọn họ đối hải ngoại bố cục, cũng rõ rõ ràng ràng.

"Ngươi tuy là Thông Thiên các chủ, nhưng chẳng qua là Nguyên Sóc ngụy các chủ, tại đất liền có thế lực, có đất liền Thông Thiên các bảo vệ ngươi, nhưng ở hải ngoại, ngươi không còn gì cả."

Ôn Quan Sơn một bên phê duyệt tấu chương, vừa nói: "Ngươi nhưng tại hải ngoại vui vẻ sung sướng, đầu tiên là kết bạn Nguyệt Lưu Khê, đứng vững gót chân, sau là đất liền Thông Thiên các vượt biển, bảo vệ bản thân, lại là cùng nguyên lão hội liên hệ với. Ngươi lại cho ta mượn cùng La Thánh Hoàng muốn đối phó Thần Đế cơ hội, nhân cơ hội kết bạn Thần Đế, lại mượn tiểu Thánh Hoàng cùng La Thánh Hoàng ở giữa sinh ra khoảng cách, nhân cơ hội bức thoái vị, cùng tiểu Thánh Hoàng một trận chiến, một lần đoạt được Thông Thiên các chủ chi vị."

Hắn thở dài: "Bậc này tâm cơ, loại thủ đoạn này, cho dù là ta cũng tự than thở không bằng. Mà ngươi phóng thích chín mươi sáu Thần Ma, càng là vượt quá dự liệu của ta, quấy rối phương tây, ổn định Nguyên Sóc thế cuộc, dẫn tới La Thánh Hoàng không rảnh đối phó ngươi. Còn ngươi giúp đỡ Tả Tùng Nham tạo phản, trợ giúp Hỏa Vân động chủ Cảnh Triệu luyện trừ tâm ma, cái này ngược lại đều là việc nhỏ."

Tô Vân khuôn mặt có chút động, tiến lên cầm lấy một mảnh tấu chương, một bên, vừa nói: "Không nghĩ tới lĩnh đội học ca tại hải ngoại còn có như vậy lớn thế lực."

Hắn lật xem tấu chương, Ôn Quan Sơn phê duyệt tấu chương lại là ngay ngắn rõ ràng, rất có minh quân tư thế.

Ôn Quan Sơn tiếp tục phê duyệt tấu chương, đột nhiên trên tường một trương hồ ly da run run, từ trên tường tróc ra, rơi xuống đất hóa thành Dã Hồ tiên sinh, chắp hai tay sau lưng nói: "Ta tại gặp phải La Thánh Hoàng cùng Thần Đế sau đó, liền biết Nguyên Sóc tương lai chắc chắn sẽ thua ở La Thánh Hoàng trong tay. Người này là trời sinh Thánh Hoàng, không gì so sánh nổi, lại thêm tân học hưng thịnh, Nguyên Sóc cựu thánh tuyệt học đã 2000-3000 năm không có tiến bộ, thua ở La Thánh Hoàng cùng tân học trong tay, chuyện đương nhiên."

Tô Vân nhìn thấy Dã Hồ tiên sinh, khẽ nhíu mày.

Hắn hướng Ôn Quan Sơn nhìn lại, Ôn Quan Sơn còn tại phê duyệt tấu chương, đâu vào đấy.

Lúc này, Đế Bình từ giá sách ở giữa đi ra, rút ra một quyển sách, nói: "Đại Tần La Thánh Hoàng sớm muộn cũng sẽ thống trị Nguyên Sóc, ta không đối kháng được hắn, Hàn Quân cũng không được. Năm đó chính là ta truy lùng hắn đi tới Đại Tần, ta thua ở La Thánh Hoàng cùng Thần Đế trong tay, hắn cũng là như vậy."

Tô Vân nhướng nhướng mày, từ giá sách ở giữa đi qua, cẩn thận quan sát Đế Bình, nói: "Như vậy, lão sư là ý định tại La Thánh Hoàng nhất thống phương tây sau đó, liền hướng La Dư Tẫn đầu hàng, tranh thủ La Thánh Hoàng tán thưởng ư?"

Đế Bình cùng hắn trong ấn tượng Đế Bình quả thực giống nhau như đúc, không có nửa điểm khác biệt!

Nhưng mà, Tô Vân biết mình đã đem Đế Bình chém giết!

Có thể thấy được, Ôn Quan Sơn năng lực là bực nào đáng sợ.

“Ta không bằng La Thánh Hoàng, Ai Đế, Đế Bình còn không bằng ta!”

Lúc này, bên ngoài thư phòng lại có một người đi tới, Tô Vân nhưng không quen biết, nhưng người này khí vũ hiên ngang, có hạo nhiên chi khí, hẳn là một vị Đại Nho!

Cái kia Đại Nho hào hiệp phân trần, nói: “Để ta làm cái này hoàng đế, nếu là có thể đánh qua, vậy liền đánh, nếu là đánh không lại, như vậy liền cả nước đầu hàng! Nhưng ta Nguyên Sóc khẳng định là đánh không lại, cho nên cả nước đầu hàng, mới có thể bảo toàn Nguyên Sóc.”

Tô Vân cau mày, nhìn nhìn cái này Đại Nho, lại nhìn một chút Đế Bình cùng Dã Hồ, ánh mắt lại rơi vào Ôn Quan Sơn trên người.

Lại có một đạo nhân đi vào thư phòng, cười nói: “Đây là thuận thiên mà làm. Vân nhi, ngươi không cần nghịch thiên mà đi, bằng không ắt gặp trời phạt.”

Đạo nhân kia khí chất không tầm thường, rất có cùng thiên địa tự nhiên hòa làm một thể, có thể mượn tới thiên địa vĩ lực cảm giác, tuyệt đối là đạo môn bên trong cao nhân!

Tô Vân mỉm cười, nói: “Không biết Tiết Thanh Phủ là ý định đầu hàng, vẫn là có ý định đối kháng La Thánh Hoàng?”

“Hàn Quân cũng không nguyên vẹn. Hắn chẳng qua là một người nhu nhược.”

Bên ngoài thư phòng, một cái tăng nhân đi tới, mặt mũi hiền lành, phật pháp tinh thâm, nói: “Tiết Thanh Phủ chẳng qua là Hàn Quân một trương khuôn mặt, hắn chỉ dám chốn ở đó cỗ về sau, ngươi để hắn đối mặt La Thánh Hoàng?”

Tô Vân cười ha ha, nói: “Như vậy lão sư cho rằng Tả Tùng Nham thế nào?”

“Tả Tùng Nham, Sóc Bắc thổ phỉ, phỉ khí có thừa, hoàng khí không đủ, cũng xứng xưng Đế? Còn Cầu Thủy Kính, thư sinh khí phách mà thôi.”

Lần lượt khuôn mặt khác nhau thân ảnh từ bên ngoài đi tới, tại giá sách ở giữa chậm rãi đi lại, kiểm tra trên giá sách thư tịch.

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, cười nói: “Lão sư triệu tập nhiều như vậy thân ngoại hóa thân đến đây, cứ như vậy sợ chết? E ngại ta đem lão sư cũng xử lý?”

Trong thư phòng, hơn mười vị khuôn mặt khác nhau cường giả trăm miệng một lời, cười ha ha: “Vân nhi, ngươi thả ra chín mươi sáu Thần Ma, nhìn như một chiêu cờ hay, thực ra là một chiêu cờ mù. Chín mươi sáu Thần Ma, tám mươi ba vị đã bị La Dư Tẫn bắt, mười ba Thần Ma đang lẩn trốn, bọn họ thương thế nặng như vậy, đừng nói La Thánh Hoàng, liền xem như ta, cái này mười ba Thần Ma cũng chưa hẳn là đối thủ của ta…”

“Thật sao?”

Tô Vân trong cổ họng đột nhiên truyền đến dày nặng vô cùng âm thanh, giống như là vô số cái Thần Ma trăm miệng một lời gào thét, trong đó lại xen lẫn nữ tử âm thanh, chói tai to rõ.

“Ầm!”

Tất cả giá sách nhao nhao nổ tung, thư tịch nghiền nát, biến thành bột mịn!

Ngập trời Thần Ma chi khí, đem toà này thư phòng chấn động đến vặn vẹo, bành trướng, bị chống thành một cái viên cầu!

Ôn Quan Sơn từng cái thân ngoại hóa thân khí huyết di động, lảo đảo lui về phía sau.

Tô Vân sau lưng, không gian vặn vẹo, hiện ra từng cái Thần Ma khuôn mặt, dữ tợn, khủng bố.

Ôn Quan Sơn cười ha ha nói: "Các ngươi thật sự cho rằng Thánh Nhân là chỉ là hư danh?"

Thư phòng vỏ ngoài tróc ra, hiện ra từng mặt phù văn chi tường!

Tô Vân sau lưng, Tương Liễu các loại Thần Ma sắc mặt đại biến.

Lúc này, Oánh Oánh đứng tại Tô Vân đầu vai, nhìn chằm chằm Ôn Quan Sơn trong tay phê duyệt tấu chương bút, lạnh lùng nói: "Phong ấn phù văn, đã sớm bị Tô sĩ tử cùng ta phá giải ra tới. Ngươi tạo phù văn này chi tường, căn bản vô dụng."

Ôn Quan Sơn bút trong tay dừng lại, cái kia cán bút hóa thành một cái cùng Oánh Oánh cao không sai biệt cho lắm thiếu niên, mỉm cười nói: "Oánh, ngươi rất tuyệt tình. Tô các chủ, ngươi này tới chỗ vì khi nào?"

Tô Vân đạo minh mục đích đến, nói: "Ngươi chính là cựu thánh tuyệt học bên trong tập đại thành giả, ta mời ngươi xông lên phương tây, chém giết nhân ma Dư Tẫn, phá trong lòng ngươi chi ma! Ngươi nếu là không đáp ứng, ngươi chết ở chỗ này!"

Cái kia thiếu niên Đan Thanh sắc mặt biến hóa.

Lúc này, cửa thư phòng đột nhiên ngã xuống, ngoài cửa một người đàn ông cao lớn đi vào: "Ngươi là mượn cựu thánh tuyệt học đạo tâm trình độ, áp chế nhân ma ma tính a? Ta đáp ứng."

Oánh Oánh nghe được thanh âm này, tâm thần run lên, quay đầu hướng cái kia nam tử cao lớn nhìn lại.

Lĩnh đội học ca, Tần Vũ Lăng, cuối cùng xuất hiện.

Tô Vân cũng là trong lòng hơi chấn động, đột nhiên hiểu được, năm đó Sóc Phương thành tuyết tai, bị chứa ở trong quan tài Lý gia lão tổ nhìn thấy cỗ kia phục sinh sau không cánh mà bay thi thể là ai.

Cỗ thi thể kia, cũng không phải là Hàn Quân thi thể, mà là Tần Vũ Lăng thi thể.

Ngày ấy, Tần Vũ Lăng thi thể bị Hàn Quân lôi ra Táng Long lăng, xuyên qua tuyết đọng trắng xoá Thiên Thị Viên, đã trải qua Thần Vương đoạt vị chi chiến, Hàn Quân cuối cùng kéo lấy hảo hữu của mình Tần Vũ Lăng thi thể đi tới Sóc Phương. Đói khổ lạnh lẽo phía dưới, hắn ngã xuống.

Tần Vũ Lăng thi thể cùng Hàn Quân, cùng một chỗ bị đẩy vào Lý phủ.

Chương 355 : Tô Vân đạo quân ô hợp

Chương 355: Tô Vân đạo quân ô hợp

Tần Vũ Lăng xuất hiện, để Oánh Oánh cũng là tâm thần chấn động mạnh, kinh ngạc nhìn Tần Vũ Lăng, trong lúc nhất thời khó mà bình phục lại.

“Chẳng lẽ hắn thật không có chết? Không đúng không đúng, thật sự là hắn chết rồi, nhân ma cùng long linh đều xác nhận qua!”

Táng Long lăng án không thể xuất hiện nhiều hơn nữa khả năng, bởi vì Oánh Oánh cũng là trải qua người một trong, nàng mở ra bị Hàn Quân phong ấn trí nhớ sau đó, chân tướng trên cơ bản rõ ràng.

Đột nhiên, Tiêu Thúc Ngạo đi tới Tô Vân bên người, đưa qua một cái mảnh giấy, Tô Vân cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy trên giấy viết một chữ: “Da.”

“Da? Đây là ý gì? Chẳng lẽ…” Tô Vân trong lòng hơi chấn động, hướng Ngô Đồng nhìn lại, Ngô Đồng vẻ mặt lạnh lùng.

Tô Vân đè xuống trong lòng rung động, hướng Tần Vũ Lăng nói: “Đã như vậy, như vậy Đại Tần Vân đô, cung kính chờ đợi tôn giá.”

Tần Vũ Lăng nghiêng người, nhường ra con đường.

Tô Vân đi qua bên cạnh hắn, Oánh Oánh nhìn chằm chằm vào hắn, Tần Vũ Lăng khẽ mỉm cười.

Oánh Oánh rất lâu không cách nào lấy lại tinh thần.

“Ngô Đồng, ngươi nói da, là có ý gì?” Tô Vân rời đi phủ thừa tướng, lập tức hỏi.

Oánh Oánh giật mình, không hiểu nhìn về phía bọn họ.

“Tần Vũ Lăng chẳng qua là một tấm da người.”

Ngô Đồng thản nhiên nói: “Tần Vũ Lăng nội tâm ký sinh tại Đan Thanh bút bên trên, hắn ý đồ từ bút chuyển dời đến trên thân thể mình, thử nghiệm biến thành bán ma. Nhưng mà hắn nhưng quên đi một chút, khi đó hắn đã ký sinh tại trên ngòi bút, hắn đã không phải là người, mà là quái. Quái nội tâm ký sinh đến trên thi thể lúc, là không cách nào biến thành bán ma.”

Tô Vân nghi ngờ nói: “Cho nên?”

Ngô Đồng nói: “Cho nên hắn chỉ có thể lợi dụng Tần Vũ Lăng cái xác, cũng không phải là chân chính Tần Vũ Lăng. Tần Vũ Lăng, hẳn là hắn cái thứ nhất cái xác. Từ đó về sau, Đan Thanh sưu tập cái xác liền càng ngày càng nhiều. Hắn tại đối mặt ngươi lúc, lo lắng ngươi gây bất lợi cho hắn, cho nên điều động hắn sưu tập đến tất cả cái xác. Mà Tần Vũ Lăng cái xác, là loạn ngươi tâm thần đòn sát thủ.”

Oánh Oánh hồn bay phách lạc, không biết có nghe hay không rõ ràng.

“Người này khuôn mặt quá nhiều, không thể tin.” Tiêu Thúc Ngạo nói.

Tô Vân cau mày nói: “Bút quái không phải hắn, Ôn Quan Sơn không phải hắn, Tần Vũ Lăng cũng không phải hắn. Như vậy, cái nào mới là hắn chân thân?”

Ngô Đồng lắc đầu: “Ta vừa mới tại dò xét lúc, phát hiện không cách nào đi vào nội tâm của hắn. Hắn đã từng thua ở La Dư Tẫn tay, ta lo lắng hắn không thể tin.”

Tô Vân cau mày, sau một lúc lâu, giãn ra lông mày nói: "Như vậy, chúng ta liền đi thấy một người khác, so với hắn tâm thuật còn muốn bất chính người."

Đông đô thái uý phủ.

Từng cái mặt nạ từ trên vách tường tróc ra, đều tự rơi xuống đất, mọc ra tứ chi, trên mặt đất trên tường nhanh chóng leo lên chạy.

Có mặt nạ còn trốn ở bức tường đằng sau cây cột đằng sau, lén lén lút lút liếc trộm Tô Vân.

Tô Vân cùng Tiết Thanh Phủ ngồi đối diện nhau, Ngô Đồng ngồi ở bên cạnh rót trà.

Tô Vân hướng Ngô Đồng cúi đầu cảm ơn, hỏi đối diện Tiết Thánh Nhân, nói: "Thánh Nhân năm đó du học hải ngoại, hẳn là gặp được La Dư Tẫn La Thánh Hoàng a?"

Tiết Thanh Phủ mỉm cười nói: "Đại Tần La Thánh Hoàng, hải ngoại Thiên Đình Thần Đế, ta đều từng tiếp kiến qua."

"Hắn là nhân ma, ta muốn giết hắn."

Tô Vân nâng chén, nói: "Hắn là nhân ma, ngươi có đối phó nhân ma kinh nghiệm."

Hắn lời vừa nói ra, nhất thời tất cả mặt nạ đều lộ ra vẻ kinh ngạc, nhao nhao trốn, dường như không dám nghe Tô Vân.

Tiết Thanh Phủ nhưng sắc mặt không thay đổi, liếc Ngô Đồng một cái, cười nói: "Nói như vậy, ngươi tìm đến ta trước đó, đã tìm một người khác."

Tô Vân không có giấu diếm, gật gật đầu.

Tiết Thanh Phủ cười lạnh nói: "Tiếp đó ngươi phát hiện hắn không đáng tin cậy, muốn mời ta cùng đi kiềm chế hắn."

Tô Vân lần nữa gật gật đầu.

Tiết Thanh Phủ lặng im phút chốc, nói: "Thật sự là hắn không đáng tin cậy, hắn sớm đã đầu nhập vào La Thánh Hoàng! Ngươi đi gặp hắn, có thể nói là tự chui đầu vào lưới!"

Hắn dừng một chút, nói: "Năm đó ta chính vào cũ mới chi giao, có mấy ngày suy yếu kỳ, nhất định phải tránh đi hắn, miễn cho bị hắn tìm đến, ám hại ta. Cho nên ta đi tới hải ngoại, trong lòng ta, hải ngoại cho tới nay đều là man di chi địa, không có cái gì đáng giá chú ý nhân vật. Ta tại nơi đó nhưng gặp phải Thần Đế loại tồn tại này, cũng gặp phải Thánh Hoàng La Dư Tẫn. Không nghĩ tới hắn cũng đi theo tới."

Tiết Thanh Phủ cười lạnh nói: "Tần Vũ Lăng sớm đã không phải năm đó Tần Vũ Lăng, hắn đã sớm bị La Dư Tẫn khuất phục, biến thành La Dư Tẫn chó! Chẳng qua ngươi yên tâm, ta tự có nhằm vào hắn phương pháp!"

Tô Vân đứng dậy, nói: "Đã như vậy, làm phiền Thánh Nhân."

Tiết Thanh Phủ đứng dậy đưa tiễn, hữu ý vô ý nói: "Tối hôm qua trong hoàng cung có kiếm quang phủ ảnh, không có xảy ra chuyện gì chứ?"

"Ta giết hoàng đế." Tô Vân thản nhiên nói.

Thái uý trong phủ mặt nạ bọn họ nhao nhao từ trong góc nhô đầu ra, xì xào bàn tán, lộ ra vẻ kích động.

Tiết Thanh Phủ trầm ngâm phút chốc, cười nói: "Ta hiểu. Đối phó La Dư Tẫn, ta nhất định sẽ có mặt, vì diệt trừ nhân ma, cho dù là thịt nát xương tan cũng sẽ không tiếc."

Tô Vân khách sáo đôi câu, cáo từ rời đi.

Ngô Đồng nói: "Hai người này đều không thể tin. Hai người bọn họ năm đó, chắc chắn đều tại nhân ma Dư Tẫn trong tay thua thiệt qua, hơn nữa là rất rất lớn thua thiệt!"

Tô Vân dừng bước, nhìn nàng cũng không nói chuyện.

Ngô Đồng nói: "Ta biết rõ La Dư Tẫn là cái bộ dáng gì người, hắn đối mặt xuất sắc nhân tài thì sẽ không giết ngươi, mà là khuất phục ngươi. Hắn sẽ cho ngươi mặc sức thi triển tài hoa của ngươi cơ hội, để ngươi thi triển ra tất cả thủ đoạn, nhằm vào hắn, đối kháng hắn, thậm chí giết hắn. Cuối cùng, ngươi cùng đường mạt lộ, để ngươi không thể không đầu nhập vào hắn, đối với hắn lại không nửa điểm lòng phản kháng. Bị hắn khuất phục người, rất ít dám to gan lần nữa phản hắn!"

Tô Vân cười nói: "Nhưng mà ngươi nhưng phản hắn."

Ngô Đồng nói: "Ta là nhân ma. Một người ma, tuyệt đối không thể lấy đi tin tưởng một người khác ma. Hắn tin tưởng ta, cho nên hắn thua."

Tô Vân đi thẳng về phía trước, cười nói: "Hai người bọn họ, quả thực không đáng tín nhiệm, nhưng bọn hắn hai người so với người ma còn giống như là nhân ma. Dù sao…"

Tô Vân quay đầu cười nói: "Năm đó liền ngươi cùng long linh, đều không phải là bại bởi bọn hắn?"

Ngô Đồng hơi hơi nhíu mày.

Tô Vân đi rồi, Tiết Thanh Phủ thì ung dung đi tới thiên lao, đi vào thiên lao tầng thấp nhất, cười nói: "Ngươi cơ hội báo thù tới, Ôn thừa tướng."

Xiềng xích lay động, rầm rầm vang vọng.

Một cái thân thể to lớn nửa người nửa chó quái vật bị trấn áp ở đây, toàn thân bị xiềng xích khóa lại, treo ở trên không.

Quái vật kia gào thét, tanh hôi sóng khí nhào Tiết Thanh Phủ đầy đầu đầy mặt.

Tiết Thanh Phủ khẽ mỉm cười, không để ý lắm, tiện tay vung lên, con chó kia đầu thân người quái nhân toàn thân

xiềng xích cắt ra, trùng trùng điệp điệp rơi xuống đất.

Tiết Thanh Phủ cười nói: "Theo ta đi hải ngoại một chuyến, ta cho ngươi báo thù rửa hận cơ hội!"

Mà vào lúc này, Ôn Quan Sơn cùng Đế Bình vẫn như cũ lưu tại trên triều đình, quản lý toàn bộ triều chính, mà Tần Vũ Lăng nhưng đã leo lên đi tới hải ngoại lâu thuyền.

"Hàn Quân ah Hàn Quân, ngươi cho rằng ta không ngờ được ngươi bước tiếp theo?"

Tần Vũ Lăng đứng ở đầu thuyền, chắp hai tay sau lưng đối diện ầm ầm sóng dậy biển cả, mỉm cười nói: "Ta bắt lại Tạp Thánh, hoàn toàn thắng lợi phía dưới, ngươi cho rằng ta có mèo bắt chuột tâm lý, cố ý đem Tạp Thánh trấn áp tại thiên lao bên trong hành hạ tìm niềm vui? Ta sẽ không lưu lại bất kỳ sơ hở, nếu có, kia chính là ta để lại cho ngươi."

Hắn cười ha ha, cười đến rất là thoải mái.

Một bên khác, Tô Vân rốt cuộc đã đợi được Thánh Phật cùng Đạo Thánh.

Cái này hai tôn Thánh Nhân đi tìm cựu thánh tuyệt học đỉnh tiêm cao thủ, cuối cùng trở về, Tô Vân nhìn thấy Đạo Thánh cùng Thánh Phật tìm đến những cao thủ này, sắc mặt trầm xuống.

Hắn tại đây một số người bên trong, thấy được không ít khuôn mặt quen thuộc!

Hắn tại phủ thừa tướng gặp qua những người này, chính là Ôn Quan Sơn thân ngoại hóa thân!

Không chỉ có như thế, hắn còn chứng kiến treo ở thái uý phủ trên vách tường một chút gương mặt, lại là Tiết Thanh Phủ hóa thân!

Tô Vân lấy lại bình tĩnh: "Cái này một tổ mục nát hạng người… Tiết Thanh Phủ Ôn Quan Sơn, sắp đem Nguyên Sóc triều đình móc sạch!"

Cũng may trong này còn có những người khác, Tô Vân nhìn một chút cái kia đỉnh đầu sét đánh không ngừng nho sĩ cùng thiếu niên bên cạnh, trong lòng chính là vui vẻ, lại là đau đầu.

Hắn còn chưa cận thân, liền chịu mấy cái sét đánh.

"Thánh Phật cùng Đạo Thánh, quả nhiên là già nên hồ đồ rồi."

Tô Vân huyệt thái dương xình xịch nhảy lên, không biết là bị sét đánh hay là bị tức giận, thầm nghĩ: "Hắn đi mời cựu học cao nhân, mời tới Tiết Thanh Phủ cùng Ôn Quan Sơn hóa thân không nói, liền Linh Nhạc tiên sinh cùng Hoa nhị ca cũng mời tới! Linh Nhạc tiên sinh cùng Hoa nhị ca, bọn họ là nho đạo tân học người!"

"Tiểu Vân!"

Hoa Hồ rất là phấn khởi, không ngừng hướng Tô Vân trước mặt gom góp, từng đạo lôi đình răng rắc răng rắc bổ vào Tô Vân trên trán, Tô Vân trên trán một chuyến máu tươi chảy xuống.

"Tiểu Vân! Ngươi gần nhất làm chuyện xấu không ít!" Hoa Hồ kinh ngạc nói, hắn càng thêm anh tuấn, cùng Tô Vân đứng chung một chỗ, không hề rơi xuống hạ phong một chút nào.

"Nhị ca, ngươi rời ta xa một chút, liền không có Thiên Lôi bổ ta."

Tô Vân thật vất vả đem Hoa Hồ đuổi đi, tiếp tục quan sát còn lại cựu học cao thủ, sắc mặt biến hóa, hắn thấy được có mấy cái lão giả thân mang Hỏa Vân động thiên trang phục, vạt áo một bên thêu lên Hỏa Vân động thiên phù văn!

“Hỏa Vân động thiên trưởng lão đoàn!” Tô Vân nhức đầu, khóe mắt nhảy loạn.

Hỏa Vân động thiên Cảnh Triệu động chủ đã thoái vị, thoái vị tại Ngư Thanh La, nhưng mà Hỏa Vân động thiên trưởng lão đoàn cùng mặt khác tử đệ, đối Ngư Thanh La đi hải ngoại học tập tân học sự tình cũng không thoả mãn, sớm có đổi một cái động chủ suy nghĩ!

Càng thêm quan trọng chính là, Tô Vân hiện tại cũng có thể thôi thúc Hỏa Vân động thiên, nếu là bị những khí thế này rào rạt trưởng lão đoàn phát hiện việc này, liền Tô Vân cũng không thoát khỏi được liên quan!

Đạo Thánh cùng Thánh Phật bình chân như vại, tựa hồ đối với bản thân mời tới người rất là thoả mãn.

“Hai chúng ta giao thiệp thật rộng.” Đạo Thánh cảm khái nói.

Thánh Phật nói: “Đây là chúng ta tứ đại giai không, cùng người thân thiện kết quả.”

Tô Vân vẻ mặt không giỏi, quay đầu nhìn về phía một bên biển cả, thủy thủ ngay tại nuôi nấng hải long, hải long hí dài, kinh tán chim biển.

Bọn họ sẽ ngồi lâu thuyền đi tới hải ngoại Tây Thổ đại lục.

Mà Kỳ Lân đám người thì tại khẩn trương chữa thương, để phòng bất trắc.

Thông Thiên các, tàng thư giới, Bạch Trạch ngay tại sửa sang lại thư tịch, để sách quái bút quái bọn họ đều tự trở lại gian phòng của mình. Lúc này, tàng thư giới xuất hiện một cánh cửa, La Dư Tẫn đẩy cửa đi vào.

“Bạch trưởng lão.”

La Dư Tẫn làm lễ chào hỏi: “Mấy ngày nay, ta nghe nói Ngu Quắc, Nhai Tí, Toan Nghê các trưởng lão nhao nhao bị tập kích, chuyên tới để bảo vệ Bạch trưởng lão an nguy.”

Bạch Trạch lấy xuống đỉnh đầu trang trí dùng sừng dê, ném ở một bên, thản nhiên nói: “Bọn họ bị tập kích, không phải là ngươi xuống tay ư?”

La Dư Tẫn cười ha ha: “Nghe nói Bạch trưởng lão tinh thông thiên hạ tất cả thần thông, ta rất muốn lĩnh giáo.”

Chương 356 : Động thổ trên đầu thái tuế

Chương 356: Động thổ trên đầu thái tuế

Tàng thư giới bên trong, cây ăn quả bên dưới, từng cái nho nhỏ sách quái đóng chặt cửa nẻo, không dám đi ra.

"Dư Tẫn, ta không phải là không có hoài nghi tới ngươi, nhưng mà ai có thể nghĩ đến, ngừng lại Bàn Dương chi loạn Thánh Hoàng, chính là Bàn Dương chi loạn thủ phạm?"

Bạch Trạch thân thể thoáng một cái, hóa thành sừng dê thiếu niên áo trắng, rất là văn nhã. La Dư Tẫn mái đầu bạc trắng, đứng tại hắn đối diện, mặt mỉm cười, cũng là thiếu niên bộ dáng.

"Minh Ngọc Phi cùng Tô các chủ đến đây điều tra Bàn Dương chi loạn thời điểm, ta cũng rơi vào ngươi tính toán, đi ngờ vực vô căn cứ Thần Đế."

Thiếu niên Bạch Trạch mang theo một bộ nho nhỏ lưu ly kính mắt, có xiềng xích mang theo, hắn lấy mắt kiếng xuống, để ở trước ngực túi áo bên trong, nói: "Bốn ngàn năm trước, theo vị cuối cùng Thánh Hoàng Vũ qua đời, thiên hạ Thần Ma tẫn phong, Ứng Long đưa về Thiên môn, đi tới Bắc Miện trường thành tự mình phong ấn."

Ánh mắt của hắn rơi vào Dư Tẫn trên người, mỉm cười nói: "Từ đó về sau, thiên hạ Thần Ma chỉ còn lại có Thông Thiên các bảy nguyên lão. Ứng Long các loại Thần Ma giậm chân tại chỗ, mà ta bảy nguyên lão nhưng một mực tỉnh táo, theo thế gian này thần thông tiến bộ mà tiến bộ."

La Dư Tẫn khen: “Ta đã gặp qua Ngu Quắc, Nhai Tí, Toan Nghê bọn họ, bản lãnh của bọn hắn, quả thực đuổi sát Ứng Long, tiến bộ phi phàm. Mà Bạch trưởng lão trông coi Thông Thiên các kiến thức bảo khố tàng thư giới, có lẽ thực lực mạnh hơn.”

Thiếu niên Bạch Trạch khẽ mỉm cười, nói: “Ngươi thấy qua các trưởng lão khác bản lĩnh, nhưng mà ta quả thực cùng bọn hắn không giống nhau. Bởi vì ta là chân chính toàn trí toàn năng Thần Chỉ.”

“Đánh!”

Phía sau hắn trùng trùng điệp điệp không gian nổ tung, không gian vặn vẹo, hình thành từng cái xoay tròn động thiên, động thiên bên trong là từng cái thần thông quảng đại Thần Ma!

Những cái kia Thần Ma cũng không phải là chân thực tồn tại, mà là Bạch Trạch kiến thức hiển hóa, lấy thiên địa nguyên khí cô đọng mà thành!

Thiếu niên Bạch Trạch sau lưng, nhiều đến 1,520 tòa động thiên, 1,520 loại Thần Ma, những này vĩ đại dữ tợn thân thể đột nhiên nâng tay lên cánh tay, thân thể nghiêng về phía sau, nắm quyền đánh tới!

La Dư Tẫn giơ tay lên liền chặn, vô cùng kinh khủng nguyên khí chấn động truyền đến, trong nháy mắt đó bộc phát ra lực lượng có thể xưng tuyệt thế, một kích phía dưới đem tàng thư giới đánh xuyên qua!

1,520 loại Thần Ma lực lượng, toàn bộ giấu ở thiếu niên Bạch Trạch đòn đánh này bên trong, chẳng những đem tàng thư giới đánh xuyên, thậm chí liền La Dư Tẫn sau lưng tầng tầng không gian cũng bị đánh xuyên qua!

La Dư Tẫn bị cái kia cỗ kinh khủng lực lượng nghiền ép lấy hướng về phía sau bay ngược mà đi, nhưng thấy hắn thân thể hai bên từng tòa tế đàn rầm rầm nhanh chóng điệp gia, từng tôn Thần Ma hư ảnh hiện lên, rơi vào tế đàn bên trên, thôi thúc pháp thuật, thi triển đại tế!

"Đánh!"

Từng tòa tế đàn sáng lên, La Dư Tẫn một bên bị nghiền ép đến nhanh chóng lui về phía sau, một bên bốn phía không gian không biết từ nơi nào chui ra từng con xương trắng bàn tay lớn, chụp lại thân thể của hắn, bắt hắn lại các vị trí cơ thể, thậm chí có bàn tay vồ vào thân thể của hắn bên trong, bắt hắn nội tâm!

Phía sau hắn, tầng tầng lớp lớp không gian nổ tung, một tầng lại một tầng âm phủ xuất hiện, vô số Thần Ma hài cốt chất đống như núi, có to lớn bộ xương từ núi thây bên trong đứng lên, cầm trong tay quyền trượng, chỉ phía xa La Dư Tẫn!

La Dư Tẫn dùng sức đấu tranh, nhưng thủy chung không cách nào giãy giụa.

Mà hắn đối diện, nghiền nát không gian phần cuối, thiếu niên Bạch Trạch sau lưng Thần Ma Đỗng Thiên xoay tròn, hiển lộ hết một đời Thần Chỉ phong phạm.

"Dư Tẫn, thần tiên có Tiên giới, mà chết rồi thần tiên, lại có Minh đô, ta đem ngươi đi đày đến Minh đô đi trầm luân!"

Thiếu niên Bạch Trạch lại là một kích đánh đến, cuồn cuộn dồi dào: "Ngươi bậc này ma vật, liền nên đi nơi đó!"

Không gian kịch liệt chấn động, một tầng lại một tầng Minh đô mở ra, La Dư Tẫn nhanh chóng rơi xuống, hai bên của hắn là Minh đô cảnh tượng, càng thêm dữ tợn khủng bố!

Đợi hắn rơi vào thứ mười bảy tầng Minh đô thời điểm, chỉ thấy có hai tôn chiều cao vạn trượng khủng bố Ma Thần, một

cái mọc ra đầu trâu, một cái mọc ra đầu ngựa, ngay tại đánh thiêu đốt Thần Ma nội tâm.

Cái kia đầu ngựa Ma Thần thoáng nhìn La Dư Tẫn, thò tay chộp tới.

Đúng lúc này, La Dư Tẫn lộ ra tươi cười, ngẩng đầu nhìn về phía tầng mười bảy thiên ngoại thiếu niên Bạch Trạch: "Bạch Trạch, ngươi thật sự rất mạnh, cường đại đến có thể cùng Ứng Long sánh ngang mức độ. Ngươi là duy hai có thể để cho ta thua thiệt Thần Chỉ. Nhưng mà, ngươi biết tiên ư?"

Thiếu niên Bạch Trạch sắc mặt biến hóa, kích thứ ba đánh tới!

Đòn đánh này, hắn muốn đem La Dư Tẫn đánh vào Minh đô tầng thứ mười tám, chỉ cần đem hắn đi đày đến tầng thứ mười tám, cho dù là La Dư Tẫn thần thông quảng đại nữa, cũng cũng trốn không thoát!

Nhưng mà sau một khắc, La Dư Tẫn thân thể đột nhiên biến hóa, hóa thành một mặt to lớn Tiên Lục!

Tiên Lục bốn phía, bảy tòa triều thiên khuyết lơ lửng, bao quanh Tiên Lục.

Lại có chín mươi ba mặt ngọc điệp trôi nổi lên, đinh đinh đinh đụng vào Tiên Lục bên trên, lún vào Tiên Lục bên trong.

Tiên Lục quang mang bộc phát!

Cái kia đầu ngựa Ma Thần bàn tay lớn hầu như muốn bắt đến La Dư Tẫn, nhìn thấy cái kia Tiên Lục, sắc mặt đại biến, vội vàng rút tay!

Minh đô thứ mười bảy tầng không gian kịch liệt chấn động, Hỗn Độn hải ép phá Minh đô, một cái đại đỉnh hư ảnh trôi lơ lửng ở Hỗn Độn hải bên trên.

Thiếu niên Bạch Trạch kích thứ ba đánh đến, ý đồ đánh nát Tiên Lục, nhưng mà một đạo hào quang từ bên trong chiếc đỉnh lớn bắn ra, xuyên thấu qua Tiên Lục, nghênh tiếp Bạch Trạch đòn đánh này!

Thiếu niên Bạch Trạch sắc mặt đại biến, vội vàng tránh né, tiện tay cắt ra một cánh cửa, liền muốn bỏ chạy ra ngoài.

Đột nhiên, tàng thư giới kịch liệt đung đưa, cây táo cùng trên cây nhà bằng gỗ chấn động không ngớt, phòng nhỏ bên trong sách quái bút quái sợ hãi kêu lịch luyện.

Cái kia tàng thư giới không gian xuất hiện từng đạo vết rách, sắp yên diệt.

Thiếu niên Bạch Trạch gặp tình hình này, bỗng nhiên nghiến răng, 1,520 động thiên trải rộng tàng thư giới, ổn định tàng thư giới, bỗng nhiên giơ tay lên, đem cây táo rút lên, bàn tay đẩy một cái, cây táo kể cả trên cây nhà cùng với sách quái bút quái, cùng một chỗ biến mất!

Hắn vừa mới đưa tiễn Thông Thiên các cái này hơn bốn nghìn năm tới thành quả, tàng thư giới liền ầm ầm nổ tung, Hỗn Độn hải nghiền nát tàng thư giới, giáng lâm đến trước mặt hắn.

Lúc này, không gian phong kín, thiếu niên Bạch Trạch tự biết lại không chạy trốn khả năng, ngay sau đó bay lên trời, vung quyền hướng Tiên Lục đánh tới!

Hắn thân thể khẽ động, 1,520 Thần Ma thân hình cùng chuyển động, từ từng cái phương hướng vung quyền đánh tới!

Hỗn Độn hải bên trên, chiếc kia lên xuống chìm nổi đại đỉnh quang mang bộc phát, theo tối tăm khó hiểu âm thanh từ một cái thế giới khác truyền đến, nổ vang chấn động, một đạo tiên quang đánh vào Tiên Lục bên trên.

Cũng trong lúc đó, 1,520 Thần Ma hư ảnh cùng thiếu niên Bạch Trạch trùng lặp, một quyền này mang theo vô song lực lượng, rơi vào Tiên Lục lên!

Tiên quang xuyên thấu qua Tiên Lục, quang mang bộc phát!

"Be be —— "

Thiếu niên Bạch Trạch thân thể vặn vẹo, hiện ra chân thân, nháy mắt sau đó liền bị tiên quang trực tiếp đánh thành một mặt ngọc điệp, Bạch Trạch bị áp súc thành mặt phẳng, phong ấn tại ngọc điệp bên trong.

"Chín mươi bốn mặt ngọc điệp."

Từng khối ngọc điệp từ Tiên Lục bên trên tróc ra, nổi bồng bềnh giữa không trung, bảy mặt triều thiên khuyết cũng tự ý bình ổn lại, La Dư Tẫn từ ngọc điệp hình thái chuyển biến làm thân người.

Hắn nhặt lên Bạch Trạch ngọc điệp, khen: "Bạch Trạch không hổ là thông hiểu tất cả thần thông, học thức là uyên bác nhất tồn tại, nếu không phải ngươi không thông tiên văn, nói không chừng ngươi liền thắng ta. Đáng tiếc."

Vừa mới một màn kia, quả thực rung động lòng người, La Dư Tẫn cũng không có ngờ tới nhìn như người hiền lành Bạch Trạch nguyên lão thực lực vậy mà mạnh như vậy, một chiêu phía dưới, liền đem hắn đánh vào âm phủ Minh đô, suýt nữa đem hắn chôn vùi tại thứ mười tám âm phủ bên trong.

Từng mặt ngọc điệp xoay quanh hắn bay lượn, lần lượt biến mất đến hắn Linh giới bên trong.

Chẳng qua là La Dư Tẫn cũng không có chú ý đến, thiếu niên Bạch Trạch một kích cuối cùng, mặc dù không có đánh trúng hắn, nhưng đem một kích kia lực lượng truyền đạt đến mặt khác ngọc điệp bên trong!

Từng mặt ngọc điệp phía ngoài, hiện ra từng đạo khó mà nhận ra vết rách.

“Hiện tại, còn có Tỳ Hưu cùng Thái Tuế. Tỳ Hưu dễ tìm, Thái Tuế đi nơi nào?”

La Dư Tẫn khẽ nhíu mày, lấy ra hai cái Tỳ Hưu vòng, để dưới đất, Tỳ Hưu vòng ông một tiếng chấn động, một tòa Tỳ Hưu chi môn hiện lên.

Hắn đẩy cửa vào, chỉ thấy cái này một giới đã trống không, Thông Thiên các của cải bị người chuyển đến không còn một mảnh.

“Cái này Tỳ Hưu, chạy cũng rất lanh lẹ.”

La Dư Tẫn cười nói: “Chẳng lẽ là từ Thái Tuế chỗ đó nhận được tin tức? Nhưng các ngươi lại có thể chạy đi nơi đâu?”

Trên mặt biển, phong ba đang nhanh.

Lâu thuyền thủy thủ khẩn trương vô cùng, có linh sĩ thôi thúc thần thông, thử nghiệm thay đổi thời tiết, đối kháng sóng gió, lại có linh sĩ lớn tiếng nói: “Mọi người không nên kinh hoảng, trong biển có thần chỉ, tên là Ngu Quắc. Chỉ cần tế phẩm cho đủ, lão nhân gia ông ta sẽ ngừng lại sóng gió!”

Chẳng qua làm cho cái kia linh sĩ kinh ngạc chính là, cái này một thuyền bên trên tất cả hành khách đều không kinh hoảng, thậm chí liền một vẻ khẩn trương cảm giác đều không có, ngược lại bình chân như vại, tựa hồ đối với trên mặt biển sóng lớn hung ác tình cảnh không chút nào để ở trong lòng.

Một đạo sóng biển đánh tới, có tới năm tầng lầu cao, sóng biển bên trong có ma quái vô cùng hung ác, làm mưa làm gió.

Đột nhiên, một đạo kiếm quang hiện lên, đem rong chơi bên trong ma quái đầu xuyên thủng.

Trên thuyền các thủy thủ trong lòng giật mình, liền thấy một áo đen nam tử vận chuyển pháp lực, đem cái kia ma quái thi thể nâng lên, đặt ở lâu thuyền boong thuyền, hướng một cái tối đen phượng nói: "Ăn, ta mời."

"Đó là Ngu Quắc Thần Chỉ thủ hạ!"

Lâu thuyền tiếp nước thủ môn sắc mặt xám ngoét, có người lúc này liền muốn nhảy thuyền chạy trốn, la lên: "Ngu Quắc thần nổi giận, chúng ta đều phải chết không nơi táng thân!"

Lúc này, mặt biển vỡ ra, nhô ra một cái to lớn đầu, đầu ngựa thân cá bạch tuộc đuôi, la lên: "Ngu Quắc đã chết, ta chính là trong biển mới Thần Mã bảo, các ngươi dám to gan giết ta tiên phong, ăn ta sấm sét năm liền roi!" Dứt lời tế lên một bảo, thôi thúc cái kia sấm sét năm liền roi.

"Bành!"

Một đạo hỏa quang hiện lên, cái kia trong biển tân Thần đầu nổ tung. Hỏa Vân động thiên trưởng lão đoàn điềm nhiên như không có việc gì, trong đó một vị trưởng lão phủi đầu ngón tay, phảng phất chẳng qua là trong nháy mắt chi cực khổ.

"Tô các chủ, trên người ngươi có ta Hỏa Vân động thiên khí tức."

Vị trưởng lão kia nói: "Nghe nói các chủ cùng chúng ta Hỏa Vân động ngụy động chủ Ngư Thanh La đi rất gần."

Tô Vân suy nghĩ một chút, sau lưng cái bóng bên trong hiện ra đủ loại Thần Ma dữ tợn đáng sợ hư ảnh, cái kia Hỏa Vân động trưởng lão thấy thế, sắc mặt biến hóa, không hỏi tới nữa.

"Tô các chủ, Hỏa Vân động trưởng lão đoàn, mỗi một cái đều tinh tu một loại cực thánh tuyệt học, tu luyện tới tuyệt đỉnh cảnh giới, chỉ thiếu chút nữa, liền có thể thành Thánh!"

Đạo Thánh đi tới Tô Vân bên người, nói nhỏ: "Những lão gia hỏa này tuy là tính tình không tốt, cũng kỳ thị tân học, nhưng đạo tâm trình độ tuyệt đối đủ cao!"

Tô Vân cái trán gân xanh tán loạn, thấp giọng nói: "Mời bọn họ đến, ta hiểu, nhưng mà vì sao đem Linh Nhạc tiên sinh cùng ta nhị ca cũng mời tới?"

Đạo Thánh đang muốn nói chuyện, trên đầu lại trúng mấy đạo Thiên Lôi, đỉnh đầu đạo kế bên trong khói đen bốc lên.

Thánh Phật thân thể thật cao gầy gò, nói: "Linh Nhạc tiên sinh chính là nho đạo tân tú, là Nguyên Sóc có hi vọng nhất thành Thánh tồn tại, tự nhiên cần phải đến có hắn."

"Răng rắc!" Một tia chớp bổ vào Thánh Phật trên trán, Thánh Phật chưa hề kịp thôi thúc kim thân, trên đầu chảy xuống một đạo kim sắc huyết dịch.

Thánh Phật không có nửa điểm tức giận bộ dạng, cười nói: "Nghiệp chướng, nếu không phải Phật gia độ lượng tốt, liền muốn ngươi tại chỗ quy thiên!"

Đang nói, có người la lên: "Trên mặt biển bay tới một tòa núi thịt!"

"Núi thịt còn mọc ra hai con mắt! Cổ quái cũng lạ!"

"Cái kia núi thịt động!"

Trên thuyền thủy thủ kích động không thôi, nhao nhao tiến đến mép thuyền quan sát, nhưng vào lúc này, cái kia núi thịt đột nhiên hóa thành một tôn ma vương, bịch một tiếng nhảy đến trên thuyền, cười ha ha, la lên: "Cái này một thuyền ranh con nghe, ta chính là Thái Tuế Thần Vương, muốn điều động thuyền của các ngươi đi tới Nguyên Sóc, hôm nay các ngươi không đáp ứng cũng phải đáp ứng, bằng không tất cả bữa ăn ngon, mai táng tại Thái Tuế gia gia ngũ tạng miếu bên trong!"

Trên thuyền mọi người nhao nhao ngẩng đầu, nhìn toà này núi thịt.

Thái Tuế cúi đầu quan sát mọi người, trong lòng khẽ động, lại nhìn thấy Tô Vân, vẻ mặt đột biến: “Con bà nó, đây là ai tại động thổ trên đầu thái tuế sao? Thật mẹ nó vận đen, uống nước biển đều tê răng…”

Chương 357 : Mắt tiền

Chương 357: Mắt tiền

“Nguyên lai là Thái Tuế trưởng lão. Trưởng lão dừng bước!”

Thái Tuế đang muốn chạy đi, nghe được Tô Vân âm thanh, không từ cái giật mình, dưới chân giống như là có đinh đóng lấy đồng dạng, làm sao cũng di động không được chân.

Tô Vân mặt mang vui mừng, hướng mọi người cười nói: “Bởi vì cái gọi là binh mã chưa động, lương thảo đi trước, chư vị, chúng ta chuyến này đại cát ah! Vị này là ta Thông Thiên các Thái Tuế trưởng lão, bảy nguyên lão một trong. Thái Tuế trưởng lão, ngươi không ở lại Thông Thiên các bên trong, vì sao phiêu bạt ở trên biển?”

Thái Tuế cố gắng thu nhỏ hình thể, hóa thành một cái đầu to thiếu niên, tận lực ngoan ngoãn một chút, cười xòa nói: “Nguyên lai là các chủ, ta kém chút liền mạo phạm. Những này vị chính là Nguyên Sóc tuấn kiệt? Quả nhiên mỗi người anh hùng xuất thiếu niên. Ta còn có việc, muốn đi Nguyên Sóc thăm người thân, liền không quấy rầy, cáo từ, cáo từ.”

Hắn xoay người liền muốn nhảy vào trong biển, Tô Vân ho khan một tiếng, đều đều nói: “Trưởng lão dừng bước.”

Thái Tuế đứng tại mép thuyền, nhìn nhìn biển cả, thầm nghĩ: “Ta tung người nhảy đi xuống, một đường thôi thúc pháp lực, bão táp mấy ngàn dặm, hắn khẳng định đuổi không kịp ta… Nhưng Kim Ô, Cửu Phượng, Kỳ Lân, Thao Thiết bọn họ mỗi cái đều có thể đuổi theo ta! Thân thể của ta to béo, tốc độ không nhanh, độn thổ coi như cũng được, ở trong biển mặt quả

thực không thi triển được. Hơn nữa người này đứng bên người nhiều như vậy mặt mũi dữ tợn gia hỏa, thoạt nhìn đều không giống như là người tốt… Hảo hán không ăn thiệt thòi trước mắt!"

Hắn xoay người lại, tròn xoe trên mặt chất đầy tươi cười: "Các chủ ho khan, chẳng lẽ chịu gió rét? Thịt của ta kéo dài tuổi thọ, trừ tà chữa bệnh không thành vấn đề, ta cho các chủ cắt một khối, chế biến thành dược…"

Tô Vân lời nói dịu dàng lẫn nhau từ chối, cười nói: "Trưởng lão, nhân ma Dư Tẫn gây họa phương tây, ta xem như Thông Thiên các chủ không thể không hỏi, cho nên dẫn đầu Nguyên Sóc cao thủ, chinh phạt Dư Tẫn. Ngươi trước không cần về Nguyên Sóc, theo ta cùng nhau đi."

Thái Tuế cười xòa nói: "Các chủ, ta người này không có bản lãnh gì, đánh nhau không được, mưu trí cũng không được, cao không được thấp chẳng phải, vẫn là không đi giúp thêm phiền."

Tô Vân ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Trưởng lão, ta chỗ này có mười ba vị lão ca ca lão tỷ tỷ rất muốn cùng ngươi nói chuyện, liên quan tới ngươi cùng Dư Tẫn ám hại chuyện của bọn hắn."

Hắn tiện tay vung lên, mười ba tòa cửa gỗ xếp thành một hàng, xuất hiện trên boong thuyền, trong đó một cánh cửa một tiếng kẽo kẹt nhẹ vang lên, chậm rãi mở ra, một cái màu nâu xanh bàn tay bắt lấy khung cửa, móng tay dài nửa xích.

Thái Tuế nhìn bàn tay kia, không khỏi thân thể run rẩy, cười hắc hắc nói: "Là Nữ Sửu tỷ tỷ ư? Tỷ tỷ đừng làm ta sợ…"

"Là ta!" Cùng Kỳ đầu to từ sau cửa nhô ra đến, cười hắc hắc nói.

Thao Thiết vội vàng mở ra một cánh cửa khác, thò đầu ra: "Còn có ta!"

Thái Tuế lập tức thay đổi một khuôn mặt, hướng Tô Vân oai phong lẫm liệt nói: "Dư Tẫn nghịch thiên mà đi, đại nghịch bất đạo, tàn sát đồng đạo, rối loạn sự tình, ta Thái Tuế thân là Thông Thiên các nguyên lão, tự nhiên xung phong đi đầu, thảo phạt nhân ma Dư Tẫn, ném đầu lâu vẩy nhiệt huyết không chối từ! Các chủ triệu ta đã đến, tới thì có thể chiến!"

Tô Vân khen: "Trưởng lão hiểu rõ đại nghĩa."

Thao Thiết cùng Cùng Kỳ đi ra cửa, Thái Tuế vội vàng nói: "Ta có liên quan với Dư Tẫn tình báo!"

Tô Vân ho khan một tiếng, nói: "Hai vị ca ca bình tĩnh đừng nóng."

Thao Thiết cùng Cùng Kỳ hai cái đầu to đồng tử lưu luyến không rời liếm môi một cái, lẳng lặng chờ đợi.

Thái Tuế thở phào nhẹ nhõm, nói: "Dư Tẫn không có thể làm gì chư vị lão ca ca lão tỷ tỷ, ngay sau đó liền hướng đồng liêu ra tay, đi theo hắn Thần Ma rất nhiều đã bị hắn độc thủ, bị hắn luyện thành ngọc điệp. Ta Thông Thiên các nguyên lão, Phì Phì, Ngu Quắc, Nhai Tí, Toan Nghê, Bạch Trạch, cũng trước sau bị hắn độc thủ, ta biết Dư Tẫn thế lớn, ngay sau đó viễn độ trùng dương, ý định trốn hướng Thiên Thị Viên."

Tô Vân sắc mặt trầm xuống, Thông Thiên các bảy nguyên lão, năm cái bị bắt, còn thừa lại Tỳ Hưu cùng Thái Tuế.

Thái Tuế tiếp tục nói: "Hiện tại Dư Tẫn, nhiều nhất chỉ kém một cái hoặc là hai cái ngọc điệp, liền có thể tiến hành đại tế! Đến lúc đó, chính là các ngươi tận thế!"

Tô Vân cau mày: "Dư Tẫn đổi mười ba loại Thần Ma, luyện thành ngọc điệp, hắn làm sao thôi thúc Tiên Lục cử giới phi thăng?"

Thái Tuế lắc đầu nói: "Vậy thì không biết. Ta tận mắt nhìn đến Dư Tẫn hóa thành Tiên Lục, đem Vũ Ế, Úc Lũy bọn họ luyện thành ngọc điệp, có lẽ hắn biết một chút Tiên Lục bên trên văn tự."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, nhìn về phía Ngô Đồng, thầm nghĩ: "Ngô Đồng cũng biết một chút tiên văn. Khả năng Dư Tẫn là từ Ngô Đồng nơi này, biết rõ ràng Tiên Lục bên trên văn tự."

Đạo Thánh nghi ngờ nói: "Tô các chủ, nếu như có thể cử giới phi thăng, đây cũng là chuyện tốt ah. Vì sao nhất định muốn phản Dư Tẫn?"

Những người khác nhao nhao gật đầu, bọn họ đối Ứng Long Thao Thiết các loại Thần Ma cách nhìn thực ra cũng không tốt, tuy là Ứng Long các loại thần thánh đã từng trợ giúp nhân loại trấn áp xua đuổi Ma Thần, nhưng đó là rất xa xưa sự tình, hiến tế những này Thần Ma đối hiện nay người mà nói dường như cũng không có gì.

Thánh Phật nói: "Chúng ta có thể khoan dung nhân ma Ngô Đồng, vì sao không thể khoan dung nhân ma Dư Tẫn?"

Thái Tuế cười lạnh nói: "Tiểu hòa thượng tiểu đạo sĩ thật sự là đơn thuần. Nếu như Dư Tẫn ý định hiến tế toàn bộ thế giới nguyên khí đâu?"

Đạo Thánh khó hiểu: "Hiến tế toàn bộ thế giới nguyên khí? Làm cái gì?"

Thái Tuế chần chừ một chút, nói: "Dư Tẫn ý định, là đem trọn cái thế giới nguyên khí hiến tế đi, hóa thành kiếp trước đó thiên địa nguyên khí. Nói như vậy, tro tàn quái liền có thể tại đây cái thế giới mới sinh tồn, những cái kia ngủ say trong lòng đất tro tàn trong thành sinh vật, liền có thể sống lại…"

Thánh Phật không khỏi giận dữ, tiến lên quát hỏi: "Ngươi là Thông Thiên các nguyên lão, vậy mà giúp hắn làm loại sự tình này?"

"Ta là Ma Thần, giúp hắn làm loại chuyện này thật kỳ quái sao?"

Thái Tuế đối với hắn không có nửa điểm sợ hãi, lý trực khí tráng nói: "Hơn nữa cử giới phi thăng tới Tiên giới, ai còn sẽ ở chỗ này cái chim không ỉa bên trong tiểu thế giới? Đương nhiên là đi Tiên giới khoái hoạt. Thế giới này hủy đi, cùng ta có quan hệ gì đâu?"

Hỏa Vân động thiên các trưởng lão giận dữ, tiến lên quát hỏi: "Thông Thiên các nguyên lão nói ra những lời này, cùng ma đầu có gì khác?"

Thái Tuế liếc bọn họ một cái, cười khẩy nói: "Các ngươi mới vừa rồi còn nói là sao không có thể khoan nhượng nhân ma Dư Tẫn, bây giờ nghe Dư Tẫn muốn hiến tế thiên địa nguyên khí, các ngươi liền không thể tha thứ được. Ta chỉ bất quá nói câu công đạo, liền ngay cả ta đều là ma đầu. Thật sự là buồn cười!"

Mọi người sắc mặt cứng đờ.

Tô Vân hòa nhã nói: "Chư vị, ta Thông Thiên các mục đích chính là đả thông đi tới Tiên giới cầu nối, thông thiên bên trong thiên, chính là Tiên giới. Bởi vậy Thái Tuế trưởng lão trợ giúp Dư Tẫn cử giới phi thăng, cũng không làm trái Thông Thiên các ý nghĩa chính."

Thái Tuế khen: "Các chủ biết ta. Các chủ, thứ cho ta nói thẳng, ngươi mời tới những người này đều là ếch ngồi đáy giếng đạo quân ô hợp, không đỡ nổi một đòn. Đừng nói Dư Tẫn, coi như ta đều có thể đem bọn hắn đồ sát hết sạch."

Mọi người phẫn uất không chịu nổi.

“Các ngươi cho là ta là sợ các ngươi, mới bồi mặt mày tươi tắn nói chuyện? Ta chẳng qua là sợ hãi các chủ mà thôi, còn các ngươi, ta có lẽ không e ngại qua!”

Thái Tuế cười lạnh một tiếng, đột nhiên vô số máu thịt sinh sôi, trong khoảnh khắc bao phủ ở này chiếc lâu thuyền khắp nơi, đem trọn chiếc lâu thuyền bọc chặt chẽ vững vàng, hóa thành một chiếc máu thịt chiến hạm!

Cái kia chiến hạm đột nhiên khớp xương sinh trưởng, mọc ra phượng dực, thân tàu nội bộ mọc ra Thần Ma bụng tạng, cả chiếc lâu thuyền hình thái thay đổi, trong khoảnh khắc liền hóa thành một chiếc quy mô to lớn Thiên Thuyền!

Chiếc này Thiên Thuyền thân tàu hiện ra trùng trùng điệp điệp quỷ dị tráng lệ phù văn, Nguyên Sóc một đám cao thủ căn bản xem không hiểu, chỉ có thể nhìn ra sơ cấp phù văn.

Máu thịt Thiên Thuyền hô một tiếng vỗ cánh mà lên, trôi lơ lửng ở trên mặt biển, phượng dực nhấc lên bão táp, bão táp tại Thiên Thuyền dưới cánh chim rung chuyển không ngừng, nâng chiếc thuyền này bão táp mà đi!

Mênh mông như vậy cuồng bạo pháp lực, quả thực kinh sợ Thánh Phật, Đạo Thánh đám người.

Thái Tuế ung dung khống chế máu thịt Thiên Thuyền, cười lạnh nói: “Ta có thể bám vào tất cả đồ vật, hóa mục nát thành thần kỳ, đem vật kia hóa thành linh binh hình thái. Năm đó đệ nhất Thánh Hoàng đem người vượt biển chinh phạt hải ngoại, ta phụ trách vận chuyển lương thảo đồ quân nhu, không phải là xem như lương thảo cho người ta ăn!”

Tô Vân ho khan một tiếng, nói: “Thái Tuế trưởng lão, bọn họ đã biết sự lợi hại của ngươi, chẳng qua là ngươi bay sai phương hướng , bên kia là Nguyên Sóc.”

Thái Tuế đối trên thuyền ai cũng không sợ hãi, duy chỉ sợ hắn, đành phải quay ngược lại phương hướng, tiếp tục hướng Đại Tần tiến lên.

Máu thịt Thiên Thuyền càng bay càng cao, rời xa trần thế, dần dần chỉ thấy phía dưới mênh mông biển lớn cũng biến thành nhỏ lại. Bậc này bản lĩnh, để đạo Thánh Thánh Phật cùng với Hỏa Vân động thiên tất cả trưởng lão cũng không nhịn được biến sắc.

Còn lâu thuyền bên trên thủy thủ, thì là ngạc nhiên, thuyền của bọn hắn rõ ràng chẳng qua là ở trong biển đi tới thuyền, mà ở Thần Ma lực lượng bên dưới, lại muốn bay về phía thiên ngoại.

"Đây là Thần Ma lực lượng ư?" Đạo Thánh lẩm bẩm nói.

"Không, đạo huynh, đây là tân học lực lượng."

Tô Vân nói khẽ: "Kiếm các sĩ tử sáng tạo ra loại này có thể bay lên thiên ngoại thuyền, Thái Tuế chẳng qua là tại lấy huyết nhục của mình bắt chước Thiên Thuyền mà thôi. Kiếm các bên trong, thậm chí hơn mười sĩ tử liền có thể liên thủ chế tạo ra khá nhỏ Thiên Thuyền, chạy đến thiên ngoại."

Trên thuyền Nguyên Sóc cao thủ tâm thần chấn động mạnh, đều tự trở nên trầm mặc.

Thái Tuế biến thành máu thịt Thiên Thuyền bay đến không trung chỗ, liền khó có thể tiếp tục bay lên, hắn cứ việc nắm giữ Thiên Thuyền phù văn, nhưng hắn huyết nhục bên trong không có xương cốt, chỉ có thể dựa vào bám vào vật dàn khung hoặc là bản thân máu thịt cường độ, bởi vậy không cách nào đi đến lao ra thiên ngoại tốc độ.

Nhưng ở trên không trung, lực cản khá nhỏ, đối pháp lực tiêu hao không lớn, lấy cái tốc độ này, hai ba ngày liền có thể đi qua hơn một tháng lộ trình.

“Chỉ mong Tỳ Hưu nguyên lão, có thể kiên trì đến chúng ta chạy đến một khắc này.” Tô Vân nói khẽ.

“Tỳ Hưu tuyệt đối sẽ bị tìm đến.”

Thái Tuế máu thịt cùng thuyền liên kết, khống chế phương hướng, lớn tiếng nói: “Tránh né Dư Tẫn tìm kiếm, chỉ có một cái phương pháp, vậy chính là nhất niệm không sinh. Ta chạy ra Đại Tần lúc, chỉ đem bản thân xem như một khối biết di động thịt, trong đầu một chút tạp niệm cũng không có, lúc này mới chạy ra. Tỳ Hưu không được, hắn có tạp niệm. Hắn tham tiền.”

Đại Tần, Kiều sơn quận nông thôn, đột nhiên chỉ nghe có người la lên: “Cửa thôn giếng cổ có bảo quang, đang phun tiền!”

Các thôn dân nhao nhao hướng chiếc giếng cổ kia chạy đi, quả nhiên thấy cái kia trong giếng cổ bảo quang lập lòe, rầm rầm trào ra ngoài thanh hồng tệ!

Tất cả mọi người vội vàng hướng đi cướp, vui vẻ nói: “Loại chuyện này rất hiếm thấy! Chẳng lẽ trời ban điềm lành?”

Trong đám người một cái ngây thơ chân thành mập thiếu niên cũng đang giựt tiền, chẳng qua là cùng những người khác khác biệt, những người khác đoạt tiền đều là hướng trong túi nhét, còn hắn thì hướng trong miệng nhét.

Miệng của hắn phảng phất động không đáy, bất luận bao nhiêu thanh hồng tệ nhét vào cũng không thấy bóng dáng.

Cái kia mập thiếu niên cười ha hả khuôn mặt, mọc ra mắt quầng thâm, giống như là như thế nào cũng ngủ không được tỉnh bộ dáng, đang không ngừng hướng bỏ vào trong miệng tiền, đột nhiên chỉ cảm thấy bầu không khí quái dị, chỉ thấy tất cả đang tranh đoạt thanh hồng tệ thôn dân tất cả tĩnh lại, lấy

một loại kỳ dị ánh mắt nhìn hắn, mặt mang quỷ dị vô cùng tươi cười.

"Tìm tới ngươi."

Bọn họ tất cả đồng thanh nói: "Tỳ Hưu trưởng lão!"

Cái kia mập thiếu niên sắc mặt đại biến, quay đầu nhìn bốn phía, liền thấy tái đi phát thiếu niên chắp hai tay sau lưng ung dung đi tới.

"Nguyên lai là Dư Tẫn tiểu tể chủng!"

Cái kia mắt quầng thâm mập thiếu niên tự biết không cách nào chạy trốn, hừ một tiếng, tại sau lưng móc móc, không biết từ nơi nào lấy ra một cái măng, ăn hai cái, cười hắc hắc nói: "Ta chẳng qua là nể tình ngươi cũng là Thông Thiên các một thành viên, không muốn đối phó ngươi mà thôi. Ngươi cho rằng ngươi là đối thủ của ta?"

Hắn cong ngón tay búng một cái, một viên ngũ thù tiền bay ra.

Viên kia ngũ thù tiền hưu một tiếng bay lên không, càng lúc càng lớn, đem Dư Tẫn hướng mắt tiền bên trong hút đi!

Dư Tẫn không kịp đấu tranh, vù một tiếng liền bị hút vào mắt tiền bên trong!

Hắn vừa mới rơi xuống mắt tiền, nhưng thấy vô số viên ngũ thù tiền hướng mình nghênh đón, hắn vậy mà nhìn thấy bản thân chia làm vô số cái, hướng tất cả mắt tiền bên trong rớt đi!

Mắt quầng thâm thiếu niên Tỳ Hưu tiếp tục ăn lấy măng, cười nói: "Chúng sinh, đều là lợi đến đều là lợi đi , bất kỳ người nào cũng đừng hòng chạy ra tiền của ta ánh mắt thông."

Hắn vừa mới nói đến đây, đột nhiên sắc mặt biến hóa, che cái bụng, vẻ mặt càng ngày càng khó coi: "Ta ăn đi tiền…"

“Đông!”

Thiếu niên Tỳ Hưu quỳ xuống đất, chỉ cảm thấy cái bụng càng ngày càng nặng, thân thể càng ngày càng nặng, nhịn không được há miệng rầm rầm hướng ra phía ngoài nhả tiền, càng nhả càng nhiều, phun ra núi vàng núi bạc, đem bản thân bao phủ.

“Ta vừa rồi ăn đi, không phải tiền, mà là cái này tể chủng dùng để đối phó ta đồ vật…” Hắn cuối cùng tỉnh ngộ.

Lúc này, Dư Tẫn cuối cùng phá Tỳ Hưu thần thông, từ mắt tiền bên trong rơi ra đến, cười nói: “Tỳ Hưu, nếu không phải chính ngươi cũng ngã vào mắt tiền bên trong , ta muốn bắt lại ngươi, chỉ sợ cũng có chút không dễ!”

Thiếu niên Tỳ Hưu còn tại há miệng nhả tiền, Dư Tẫn đã hóa thành Tiên Lục, một đạo tiên quang chiếu xuống, thiếu niên Tỳ Hưu bị đánh thành nguyên hình, hóa thành Tỳ Hưu ngọc điệp.

“Chỉ kém cái cuối cùng ngọc điệp.” Dư Tẫn nói.

Phía sau hắn, Tần Vũ Lăng chậm rãi đi ra, nói: “Nhưng cũng may Tô các chủ rất nhanh sẽ đưa tới nhiều hơn nữa Thần Ma.”

Dư Tẫn xoay người lại, mỉm cười nói: “Tô các chủ cũng sắp đến a?”

Cửa thôn một bên khác, thiếu niên Hàn Quân đứng tại trong bóng tối, nói: “Hắn sắp lên bờ.”

—— —— canh thứ nhất. Canh thứ hai khoảng chín giờ.

Chương 358 : Đạo quân ô hợp, toàn quân bị diệt

Chương 358: Đạo quân ô hợp, toàn quân bị diệt

Tần Vũ Lăng cùng Hàn Quân, Nguyên Sóc mạnh nhất hai đại cao thủ, giờ phút này đã trước Tô Vân một bước, đi tới Đại Tần.

Hai người bọn họ cũng không có như Tô Vân dự liệu như vậy , chờ đợi lấy Tô Vân đám người đến, tập hợp chúng cường người lực lượng thảo phạt Dư Tẫn, trái lại, bọn họ ngược lại trước tiên liền tới thấy Dư Tẫn, thậm chí đem Tô Vân kế hoạch báo cho Dư Tẫn!

Tô Vân mời tới mỗi một cái Nguyên Sóc cao thủ, một thân cuộc đời, tu luyện công pháp, am hiểu thần thông, bọn họ đều biết đều tận.

Hoàn toàn có thể nói, Dư Tẫn so Tô Vân còn hiểu hơn dưới trướng hắn những cái kia cựu học cao thủ, thậm chí hắn còn biết những này cựu học cao thủ điểm yếu!

Mà đối với cái này, Tô Vân thì hoàn toàn không biết gì cả.

Bọn họ sở dĩ đối Dư Tẫn dứt khoát, là bởi vì bọn họ năm đó ở du lịch Tây Thổ đại lục lúc, bị Dư Tẫn khuất phục.

Dư Tẫn giang hai cánh tay, mỉm cười nói: "Tô các chủ, ta đã bố trí tốt gậy ông đập lưng ông cục, chỉ kém ngươi đi vào trong hũ."

Máu thịt Thiên Thuyền sắp bay đến Tây Thổ đại lục trên không lúc, đột nhiên giữa thiên địa nguyên khí bắn ra một chút

nhẹ chấn động, cái này tơ chấn động cứ việc chẳng phải mãnh liệt, nhưng linh sĩ đối với thiên địa nguyên khí cực kỳ mẫn cảm, trên thuyền mỗi người đều phát giác cái này tơ chấn động.

Tô Vân đứng ở đầu thuyền, hướng phía dưới Tây Thổ đại lục nhìn lại, chỉ thấy Đại Tần Vân đô bên cạnh, có sáng sủa vô cùng cột sáng bay lên không, quang mang càng ngày càng sáng, cột sáng càng ngày càng cao.

Cột sáng phía dưới cùng là một mặt to lớn Tiên Lục, chiếm diện tích mấy trăm mẫu, Tiên Lục bốn phía mơ hồ có kỳ dị đường vân, giống như là phù văn, mỗi một viên phù văn ước chừng sáu bảy mẫu.

Tô Vân thôi thúc Ứng Long thiên nhãn nhìn lại, những cái kia phù văn ấn ký chính là bị Dư Tẫn trấn áp Thần Ma ngọc điệp biến thành hình vẽ!

"Chín mươi lăm Thần Ma, còn kém một loại."

Tô Vân lấy lại bình tĩnh: "Chẳng lẽ Dư Tẫn xác nhận, thiếu một loại ngọc điệp dưới tình huống, cũng có thể cử giới phi thăng?"

Trong lòng của hắn khó hiểu, bất quá bây giờ phía dưới thiên địa dị biến đang càng ngày càng kịch liệt, Thiên Tượng đã phát sinh thay đổi, không trung bắt đầu vặn vẹo, nguyên khí phun trào, gào thét xoay tròn, hình thành từng cái to lớn luồng khí xoáy, giống như là muốn nổi lên bão!

Mỗi một cái luồng khí xoáy phạm vi mấy trăm dặm, xoay tròn nhiễu loạn, vòng xoáy đang không ngừng hướng không gian chỗ sâu chui vào!

Thái Tuế khống chế lấy máu thịt Thiên Thuyền, từ từng cái cự hình khí xoáy ở giữa chạy qua, nhưng thấy luồng khí xoáy

phía trên, có vòng xoáy khổng lồ vòi rồng, giống như là ma quái xúc tu, không ngừng đâm vào sâu không!

"Ầm!"

Bên trong một cái luồng khí xoáy chấn động, cuồng bạo Ứng Long nguyên khí từ cái kia luồng khí xoáy bên trong phun ra ngoài, xoay tròn lấy đi xuống dưới, cùng trên mặt đất Ứng Long ngọc điệp ấn ký liên kết!

"Ầm!"

Lại là trời long đất lở giống như tiếng vang, cái thứ hai động thiên bị mở ra, Đào Ngột nguyên khí từ trên trời giáng xuống, cùng Đào Ngột ngọc điệp ấn ký liên kết!

"Ầm!" "Ầm!" "Ầm!"

Một tòa lại một tòa động thiên mở ra, một đạo lại một đạo thô to vô cùng thiên địa nguyên khí như là vòi rồng, cuồn cuộn mà xuống, cùng đều tự Thần Ma ngọc điệp ấn ký nối liền cùng một chỗ.

Ngọc điệp ấn ký lơ lửng, từng đạo ấn ký quang mang phun ra ngoài, cùng Tiên Lục liên kết, Tiên Lục bên trên chữ nòng nọc bắt đầu phát sinh biến hóa kỳ diệu, cột sáng chính là từ Tiên Lục bên trong bắn ra!

Thái Tuế khống chế máu thịt Thiên Thuyền hướng phía dưới lao xuống, tránh đi từng đạo thô to thiên địa nguyên khí, nhưng mà thiên địa nguyên khí cùng không khí kịch liệt cọ xát, kèm theo thiên địa nguyên khí là vô số lôi đình, răng rắc răng rắc bốn phía chém loạn!

Sấm chớp mưa bão trút xuống, vẩy vào máu thịt Thiên Thuyền phía trên, để cho người ta da đầu run lên!

Cho dù là Linh Nhạc tiên sinh cùng Hoa Hồ thay đổi cựu thánh kinh điển, dẫn phát thiên kiếp, cũng không bằng cái này

sấm chớp mưa bão ngộ nhỡ!

Mọi người sắc mặt nghiêm nghị, trong không khí tràn ngập mùi khét lẹt, đó là Thái Tuế Ma Thần dựa vào sức một người, ngăn lại vô số lôi đình!

"Cái này chỉ là thiên địa nguyên khí cọ xát va chạm, liền như thế khủng bố, chúng ta thật có thể đánh thắng được ư?"

Đúng lúc này, chỉ thấy gánh chịu lấy Tiên Lục vùng đất kia càng ngày càng cao, cái kia phiến lục địa không ngừng nhô lên, giống như là đang không ngừng sinh trưởng!

Ngắn ngủi phút chốc, cái kia phiến lục địa liền cùng Vân đô cao không sai biệt cho lắm, giống như là một tòa đỉnh thiên lập địa dãy núi!

Vân đô cùng cái kia dãy núi rất gần, gần nhất địa phương thậm chí nối liền cùng nhau!

Thái Tuế lập tức khống chế máu thịt Thiên Thuyền, hạ xuống Vân đô.

Vân đô bên trong sớm đã là hoàn toàn đại loạn, thiên nhai ở trên đều là xe kéo, mọi người điên cuồng trốn chết.

Đúng lúc này, chỉ nghe một tiếng ầm vang, không trung bị mở ra, Tô Vân ngẩng đầu nhìn lại, nhìn thấy tinh đấu ở trên bầu trời xoay tròn, tinh thần đang đến gần, đi xa.

To lớn trường thành xuất hiện, đó là từ vô số ngôi sao cùng mặt trời tạo thành trường thành!

Không trung bị xé nứt chỗ cửa hang, Bắc Miện trường thành gào thét mà qua!

Trên không từ từ có tro tàn tung bay, bồng bềnh nhiều, như là hoa tuyết.

Tô Vân giơ tay lên, tiếp lấy một mảnh tro tàn, đó là thế giới này giữa thiên địa nguyên khí, giống như là từ từ sa đoạ mà ngưng tụ thành tro tàn.

Cũng trong lúc đó, Tây Thổ đại lục lòng đất truyền đến khoảng cách chấn động, động đất không ngừng, không ngừng có thành thị trên mặt đất tâm địa chấn chìm mất, mà ở lặng im thành thị di tích bên trên, nhưng có cổ xưa vô cùng thành thị từ tro tàn bên trong từ từ hiển lộ ra.

Bao vây những thành thị kia tro tàn từ từ bay lên, giống như là muốn hòa tan trong không khí, hóa thành thiên địa mới linh khí!

Loại chuyện này, tại Đại Tần các nơi đều có phát sinh, đồng thời lấy Vân đô làm trung tâm, từ từ bốn phía lan truyền, có muốn tràn ngập đến nước khác xu thế!

Mà Đại Tần duyên hải vị trí, trong biển cũng có rung động dữ dội truyền đến, đáy biển tạo Lục, từng tòa bị vùi lấp tại đáy biển tro tàn thành tại hồng thủy bên trong chậm rãi bay lên, đại dương từ thành phố cổ xưa bốn phía trút xuống.

Kèm theo thiên địa nguyên khí kịch biến, chạy nạn mọi người trở nên khó mà thở dốc, bọn họ hô hấp lấy vẩn đục thiên địa nguyên khí, không ngừng có nhân hóa làm tro tàn quái.

Mà những cái kia từ lòng đất bay lên tro tàn trong thành, lại không ngừng có tro tàn quái thay đổi hình thái, từ tro tàn quái hình thái chuyển biến làm thân thể máu thịt, tham lam hô hấp lấy tươi mới thiên địa nguyên khí.

Người ở đó bọn họ tụ tập tại từng tòa tro tàn thành miếu thần phía trước, nơi đó thường thường bị phong ấn lấy tro tàn Thần Vương, bị từng tòa tro tàn sơn chỗ trấn trụ.

Mọi người hướng miếu thần lễ bái, cầu nguyện, to âm thanh truyền đến, tựa hồ là đang đánh thức nơi đó tro tàn Thần

Vương!

Tro tàn sơn tại cầu nguyện cùng cúng bái bên trong không ngừng nổ tung, tro tàn lơ lửng, tan rã, hóa thành thiên địa mới nguyên khí.

Khoảng cách Vân đô gần nhất tro tàn thành, đã có thần vương bị phá vỡ tro tàn sơn, từ trong ngủ mê tỉnh lại.

Thái Tuế khống chế máu thịt Thiên Thuyền, đáp xuống trong Kiếm Các.

Thái Tuế còn chưa kịp thu về trên thuyền huyết nhục, đột nhiên chỉ thấy rất nhiều quái vật nhào tới, ôm mình máu thịt liền cắn.

Kiếm các bên trong khắp nơi đều trồng lấy tiền sử thực vật, có nửa mình dưới là thực vật, trên người là máu thịt cành lá , kết nối cùng một chỗ tạo thành đủ loại đầu thú. Những thực vật này vốn là Kiếm các sĩ tử thăm dò trong bóng tối tro tàn thành lúc, phát hiện thực vật hạt giống, dốc lòng bồi dưỡng, trồng ở Kiếm các bên trong.

Nguyên bản những thực vật này rất là ngoan ngoãn, giờ phút này lại bởi vì hấp thu từ tro tàn thay đổi tới thiên địa nguyên khí, đột nhiên trở nên thô bạo khát máu, cắn xé Thái Tuế máu thịt, chính là những này kỳ lạ thượng cổ thực vật!

Không chỉ có như thế, những thực vật này sợi rễ vụt lên từ mặt đất, xung quanh đi lại, bắt giữ sĩ tử!

Kiếm các giờ phút này cũng là hỗn loạn tưng bừng, các ngài triệu tập sĩ tử, bốn phía giảo sát những thực vật kia.

“Ngư Thanh La!”

Hỏa Vân động thiên trưởng lão đoàn vừa mới xuống thuyền, liền phát hiện Ngư Thanh La cùng một đám Thiên Đạo viện sĩ tử tại cùng những cái kia cổ quái thượng cổ thực

vật chém giết, trong đó một vị trưởng lão hừ lạnh một tiếng: "Ngụy động chủ quả nhiên trốn ở chỗ này!"

Ngư Thanh La cũng chú ý tới chiếc này máu thịt Thiên Thuyền, dẫn đầu sĩ tử giết tới ý định nghĩ cách cứu viện, nhưng nhìn thấy Tô Vân cùng Hỏa Vân động thiên trưởng lão đoàn cùng một chỗ, không khỏi giật mình.

Tô Vân nhanh chóng nói: "Không kịp nhiều lời, Ngư động chủ, theo ta cùng đi đối phó Dư Tẫn."

Ngư Thanh La tế lên hỏa vân, trầm giọng nói: "Chư vị trưởng lão, đây là thế giới nguy cấp tồn vong thời điểm, Hỏa Vân động thiên sự tình ngược lại là việc nhỏ, trước cùng Thông Thiên các chủ cùng một chỗ đối phó Dư Tẫn lại nói."

Trưởng lão đoàn chư vị trưởng lão liếc nhau, nhao nhao gật đầu, đứng đầu truyền pháp trưởng lão nói: "Ngư Thanh La, cũng không phải là chúng ta muốn cố ý nhằm vào động chủ, mà là Cảnh Triệu động chủ là tại điên bên trong đem động chủ chi vị truyền cho ngươi, danh bất chính, ngôn bất thuận, khó mà phục chúng."

Một vị khác truyền công trưởng lão nói: "Ta Hỏa Vân động thiên có năm ngàn năm truyền thừa, động chủ truyền thừa, không thể như này trò đùa."

Ngư Thanh La đồng ý.

Tô Vân vỗ vỗ Thiên Phượng, ra hiệu Thiên Phượng đi tìm Lý Trúc Tiên, thầm nghĩ: "Hơn phân nửa không có cách nào khác hướng Lý Trúc Tiên giải thích, nàng chim vì sao trở nên đen như vậy."

Mọi người vội vàng hướng toà kia cùng Vân đô kề vai dãy núi mà đi, đột nhiên, Tô Vân thấy được La Quán Y dẫn đầu một đám Đại Tần văn võ đại thần, tại bọn họ trước đó xông vào ngọn núi kia loan.

Trong đó còn có Võ Thánh Giang Tổ Thạch, quốc sư Ngọc Đạo Nguyên bậc này cao thủ!

“La Quán Y muốn cùng Dư Tẫn đoạn tuyệt? Đó là phụ thân của nàng ah…”

Tô Vân đem người theo sát phía sau, đợi vượt qua này tòa đỉnh núi cùng Vân đô chỗ nối tiếp, chỉ thấy ngọn núi này vậy mà lạ thường ngay ngắn, có đường dành cho người đi bộ bậc thang, có quan cảnh đài, có thể nhìn thấy trên trời ngọc điệp càng lúc càng lớn, Thần Ma tại ngọc điệp bên trong loạn vũ.

Trên sơn đạo còn có từng tòa bia đá, trên tấm bia đá khắc lục lấy văn tự hình vẽ, không ngừng biến hóa.

Mọi người không lo được đến xem, nhanh chóng tiến lên, đột nhiên một vị Hỏa Vân động trưởng lão trong lúc lơ đãng nhìn mấy lần, liền cũng không còn cách nào dời đi ánh mắt, thân thể run không ngừng.

“Đây là ta Nguyên Sóc Võ Thánh Nhân công pháp…”

Cái kia Hỏa Vân động thiên trưởng lão đột nhiên điên cuồng, cười ha ha: “Ta tu luyện chính là môn công pháp này! Phá! Bị người phá!”

“Phốc —— “

Hắn máu phun phè phè, cười ha ha nói: “Chó má Võ Thánh tuyệt học, bị người dùng tân học dễ như trở bàn tay liền phá!”

Tô Vân trong lòng giật mình, lúc này, theo hắn mà đến rất nhiều Nguyên Sóc cao thủ nhao nhao hướng dọc đường bên trong những bia đá kia nhìn lại, từng cái loạn tâm thần.

“Đây là ta tu luyện Thánh Nhân tuyệt học Đại Tự Tại Thiên công, làm sao sẽ bị người phá vỡ?”

“Ta khổ tu cả đời Thánh Nhân tuyệt học Ngũ Lôi Đại Triện tâm kinh, không thể liền như thế bị người phá giải!”

“Đây là cái gì thuật số? Ta vì sao xem không hiểu? Ta tu luyện cái này mấy chục năm thuật số để làm gì?”

…

Những cái kia Nguyên Sóc cao thủ từng cái đại loạn, bọn họ tại trên tấm bia đá tìm tới bản thân khổ tu nửa đời công pháp thần thông, bị người dùng tân học biện pháp đơn giản nhất phá vỡ, không đỡ nổi một đòn!

Thậm chí liền Đạo Thánh cùng Thánh Phật cũng tìm được mỗi người bọn họ bia đá, trừng trừng nhìn chằm chằm, hồn bay phách lạc.

Tô Vân trong lòng cảm giác nặng nề, hướng Tiết Thanh Phủ, Ôn Quan Sơn phân thân hóa thân nhìn lại, chỉ thấy những cái kia phân thân hóa thân đột nhiên cười quái dị liên tục, thỏa sức nhảy mà lên, hướng đỉnh núi chạy trốn, la lên: “Tô các chủ, ngươi cùng Dư Tẫn Thánh Hoàng đối nghịch, chết không có chỗ chôn!”

“Ngươi tìm đến những cao thủ này, định dùng bọn họ áp chế Dư Tẫn Thánh Hoàng ma tính, nhưng bọn hắn đạo tâm trước hỏng, nhìn ngươi có thể làm sao!”

Đỉnh núi, La Dư Tẫn một phần thân thể hóa thành Tiên Lục, một bộ phận khác thân thể vẫn như cũ duy trì lấy thiếu niên tóc trắng hình ảnh, mỉm cười nói: “Chỉ có khuất phục Tô các chủ dạng này thiên tài, mới có cảm giác thành tựu. Tựa như cùng năm đó ta khuất phục hai người các ngươi đồng dạng.”

Phía sau hắn, Tần Vũ Lăng cùng Hàn Quân đứng ở nơi đó, mặt mỉm cười.

Tô Vân nhìn về phía Ngư Thanh La, nhẹ nhàng gật đầu.

Ngư Thanh La tiến lên, đi tới truyền công trưởng lão bên người, nói: “Ta đem công pháp này mới học thay đổi, truyền

công trưởng lão lại nhìn, có hay không có thể bị trên tấm bia đá pháp môn phá vỡ.” Dứt lời, nàng đem truyền công trưởng lão công pháp thần thông dung hợp tân học, thi triển một lần.

Truyền công trưởng lão ánh mắt si ngốc ngây ngốc, đợi thấy nàng thi triển thần thông công pháp, hai mắt từ từ khôi phục thanh minh, đột nhiên xá dài tới đất: “Truyền công Khánh Nguyên Nghĩa, tham kiến động chủ!”

Ngư Thanh La đi tới truyền pháp trưởng lão thân phía trước, đem truyền pháp trưởng lão tu luyện cựu thánh tuyệt học dung hợp tân học, thi triển một lần.

Truyền pháp trưởng lão trong mắt điên cuồng diệt hết, thẳng người mà bái.

Không lâu sau, Hỏa Vân động thiên trưởng lão nhao nhao bị Ngư Thanh La khuất phục.

Cũng trong lúc đó, Đạo Thánh cùng Thánh Phật ánh mắt cũng từ từ khôi phục thanh minh, Đạo Thánh cười nói: “Ta còn tưởng rằng có bao nhiêu cao minh, cũng chỉ như thế.”

Thánh Phật gật đầu nói: “Đạo tâm trình độ, so với chúng ta kém xa lắm.”

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, hướng Linh Nhạc tiên sinh cùng Hoa Hồ nhìn lại, lại thấy hai người chính đối bia đá chỉ trỏ, bình phẩm từ đầu đến chân, đỉnh đầu lôi đình rơi vào càng mau.

Chương 359 : Nhân thần hỗn hợp chân tướng

Chương 359: Nhân thần hỗn hợp chân tướng

Hỏa Vân động thiên tất cả trưởng lão đi tới nơi này, nhìn thấy bản thân chìm đắm nửa đời công pháp thần thông bị người dùng tân học đạo lý đơn giản nhất phá vỡ, loạn tâm trí, Đạo Thánh cùng Thánh Phật cũng bị ảnh hưởng, duy chỉ Linh Nhạc tiên sinh cùng Hoa Hồ vốn là liền định đem nho học bên trong cựu thánh tuyệt học sửa một lần, bởi vậy hai người bọn họ ngược lại là nhất ung dung, chỉ hận Dư Tẫn sửa ít.

"Dư Tẫn sửa còn không bằng chúng ta sửa hung."

Hoa Hồ có chút không vui, thấp giọng nói: "Hắn nếu là sửa tốt, chúng ta liền có thể dùng ít sức."

Linh Nhạc tiên sinh lắc đầu nói: "Hắn làm sao dám sửa? Hắn nếu là sửa lại, đã sớm dẫn phát lôi kiếp, độ kiếp thành tiên, tiếp đó bị chém chết. Đổi thành ta, nếu như tu luyện tới Nguyên Đạo cảnh giới, ta cũng không dám sửa. Thêm chút sửa đổi, liền sẽ tiết lộ khí cơ, gây nên thiên kiếp, tiếp đó ngỏm củ tỏi."

Hoa Hồ nói: "Lão sư băng hà sau đó, chấn hưng chúng ta mạch này nhiệm vụ liền rơi vào trên đầu của ta…"

Hắn vừa dứt lời, sét đánh như mưa, bổ vào thiếu niên này trên trán.

Đạo Thánh đi tới Tô Vân bên người, thản nhiên nói: "Tô các chủ mời Ngư động chủ đến đây, trợ giúp Hỏa Vân động thiên trưởng lão đoàn giải trừ khúc mắc, lại củng cố Ngư động

chủ địa vị, lại mượn Dư Tẫn tay, để chúng ta những này cựu thánh tuyệt học quyết định tồn tại ý thức được cựu thánh tuyệt học không đủ, Tô các chủ thật sự là có lòng."

Thánh Phật đám người nhao nhao hướng Tô Vân nhìn tới, lộ ra vẻ khâm phục.

"Nhân ma Dư Tẫn có thể tại chúng ta đạo tâm bên trên tìm tới điểm yếu, vẻn vẹn như thế, điểm yếu không còn, chúng ta liền không cần lo lắng Dư Tẫn lấy khống chế tâm trí của chúng ta."

Thánh Phật khen: "Như thế đến nay, chúng ta liền có thể yên tâm ra tay, tru sát Dư Tẫn. Tô các chủ dụng tâm lương khổ."

Mọi người nhao nhao gật đầu, khen ngợi không thôi: "Nghe qua Thông Thiên các chủ mưu trí thông thiên, hiện nay thấy một lần quả nhiên bất phàm!"

Tô Vân hướng về trên núi đi tới, đều đều nói: "Chư vị cả nghĩ quá rồi."

Đạo Thánh đuổi theo hắn, kinh ngạc nói: "Chẳng lẽ các chủ không có loại ý nghĩ này?"

"Ta quả thực có mượn nhân ma Dư Tẫn tay, cho các ngươi đạo tâm hoàn thiện ý tứ, cũng có cho các ngươi những này lão ngoan cố tiếp thu tân học ảo diệu, không còn căm thù tân học ý tứ. Không sai, ta quả thực mưu trí thông thiên!"

Tô Vân kiên nhẫn giải thích nói: "Nhưng đạo huynh vừa mới nói yên tâm ra tay tru sát Dư Tẫn, chính là các ngươi cả nghĩ quá rồi. Ta mời chư vị đến đây cũng không phải là muốn mượn các ngươi tay đánh chết Dư Tẫn, các ngươi căn bản không phải Dư Tẫn đối thủ, liên thân tay cơ hội đều không có liền sẽ bị Dư Tẫn đánh chết."

Hắn lời vừa nói ra, tất cả mọi người mặt đen như than, chỉ có Thái Tuế liên tục gật đầu, nói: "Trên đường ta mới nói, các ngươi buộc chung một chỗ cũng không phải đối thủ của ta, huống chi Dư Tẫn?"

Mọi người sắc mặt càng thêm đen: "Như vậy Tô các chủ mời chúng ta đến đây, rốt cuộc muốn chúng ta làm cái gì?"

"Chư vị chỉ cần tại bất tử dưới tình huống, bảo vệ Thao Thiết, Cùng Kỳ, Kỳ Lân, Thái Tuế các Thần Ma đạo tâm là đủ."

Tô Vân trầm giọng nói: "Còn chiến đấu, giao cho mười bốn tôn Thần Ma đi làm. Đợi chút nữa đến trên núi, các ngươi tuyệt đối không nên ra tay, cứ bảo đảm bản thân bất tử, tận lực trấn áp ma tính!"

Mọi người cười lạnh.

Ngọn núi này loan còn tại không ngừng nâng cao, phía trên ngọc điệp dường như đã mơ hồ biên giới, chỉ thấy gần trăm vị Thần Ma xoay quanh to lớn Tiên Lục bay lượn, thiên địa nguyên khí càng là nồng đậm đến đáng sợ, điên cuồng tràn vào Tiên Lục bên trong!

Mà từ Tiên Lục bên trong bắn ra quang mang thô to vô cùng, quang mang động chiếu hư không, để hư không không ngừng nổ tung, vết rách chợt ẩn hiện ra, mỗi một đạo vết rách vỡ ra trong nháy mắt, vậy mà có thể nhìn thấy trong vết nứt có thế giới khác!

Những thế giới kia vô cùng kỳ quặc, có là hoang mạc, có là biển lửa, có là thương nguyên, có là đại dương, có là dung nham, thậm chí lâu lâu còn có thể nhìn thấy thế giới khác kiến trúc, hẳn là có sinh mệnh.

Thậm chí, bọn họ còn chứng kiến vĩ đại vô cùng Thần Ma, có thể so với to bằng hành tinh khổng lồ Thần Ma, trên người

có lục địa đại dương núi sông đại khí, tại trong vũ trụ ngao du!

"Thật sự là vô cùng kỳ quặc." Tô Vân thu về ánh mắt.

Oánh Oánh cũng không nhịn được xuất hiện, đứng tại hắn đầu vai hướng lên quan sát, chỉ thấy trên bầu trời từ từ đen, chỉ còn lại có cái kia cột sáng chiếu rọi quang mang!

Quang mang còn tại tiến lên, một đường động chiếu, xé rách ra từng cái vết nứt, không gian vết nứt rất nhanh khép lại, nhưng loại này tráng lệ tình hình lại làm cho người hoa mắt thần dao.

"Tô sĩ tử, đạo này cột sáng, là tại xuyên thủng không gian tiến lên!"

Oánh Oánh lớn tiếng nói: "Những cái kia vết nứt là cột sáng tại dọc đường gặp phải thế giới!"

Tô Vân ngẩng đầu quan sát, cột sáng còn tại sinh trưởng, thoạt nhìn cũng không cao, nhưng mà không gian cũng đang không ngừng bị cột sáng mở ra, không gian mở ra thời điểm xuất hiện từng cái thế giới bóng dáng, quả thực cùng Oánh Oánh nói có chút giống nhau.

Tiên Lục thật sự là đang đả thông một con đường, nối thẳng Tiên giới con đường?

Hắn nhìn xuống dưới, đại địa phía trên, từng tòa tro tàn thành nhô lên, tro tàn bay lên, bốc hơi, hóa thành thiên địa mới nguyên khí, mà vốn thuộc về thế giới này nguyên khí nhưng tại khô héo sa đoạ.

Những cái kia tro tàn trong thành cổ xưa Thần Vương thức tỉnh, một cỗ mạnh mẽ mà kinh khủng khí tức bộc phát, tuyên cáo cái trước thế giới cũng không triệt để chết đi.

Thuộc về bọn hắn thời đại, còn xa chưa kết thúc!

Bọn họ hiện tại trở lại!

Cách nơi này gần nhất vài toà tro tàn thành, có khí tức kinh khủng chấn động, từng cái mạnh mẽ thân ảnh tại nuốt chửng thiên địa mới nguyên khí, hướng bên này nhanh chóng chạy đến!

"Lâu Ban bạn bán hàng tạo thành mới, trấn áp tro tàn thành, chính là lo lắng một ngày này."

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị: "Năm đó hắn thân là Thông Thiên các chủ, chắc cũng là phát giác được Dư Tẫn việc làm, cho nên ý định cho trấn áp. Chỉ tiếc, Thông Thiên các tài lực có hạn, cũng không đem tất cả lòng đất tro tàn thành trấn trụ… Chúng ta tăng thêm tốc độ!"

Mọi người toàn lực hướng về trên núi tiến đến, từ cái kia từng tôn Thần Ma cùng Tiên Lục bên trong truyền đến áp lực càng ngày càng mạnh, để tu vi thấp người như Ngư Thanh La, Tô Vân cùng Ngô Đồng bước đi liên tục khó khăn.

Đạo Thánh cùng Thánh Phật bảo vệ bọn họ, ra sức hướng bên trên tiến đến.

Đi lên đỉnh núi nhìn như khoảng cách không xa, nhưng đỉnh núi đang một mực sinh trưởng, áp lực cũng càng lúc càng lớn, tiêu hao gần nửa canh giờ, bọn họ lúc này mới đuổi tới đỉnh núi.

Đến đỉnh núi, chỉ thấy La Quán Y cũng tới đến nơi đây, vị này Đại Tần tiểu Thánh Hoàng quỳ rạp trên đất, nói: "Phụ hoàng, chỉ nhớ cái trước thế giới bá tính, không niệm những người của thế giới này, xin thứ cho nhi thần không thể tận hiếu!"

La Dư Tẫn cười nói: "Thật sự là đứa bé ngoan. Ngươi nhân cơ hội này, cuối cùng đem nắm triều chính, nhận được Võ Thánh quốc sư bọn họ ủng hộ, trong triều đình, không còn gì

khác âm thanh. Ngươi là có hay không còn chiếm được Thần Đế ủng hộ?"

La Quán Y đứng dậy: "Phụ thân làm điều ngang ngược, Thần Đế tự nhiên giúp ta, thay trời hành đạo."

La Dư Tẫn cười ha ha: "Thần Đế, ngươi còn muốn ẩn giấu đi?"

La Quán Y đỉnh đầu, trùng trùng điệp điệp Thiên Đình hiện lên, Thiên môn bên dưới, chư thần san sát, Thần Đế đứng tại Thiên môn bên trong, mỉm cười nói: "Đạo huynh là ta chỉ đường người, nhưng hiện nay ta đã không cần đạo huynh. Ngươi muốn xấu ta đạo thống, đứt ta con đường thành tiên, ta tự nhiên không thể cùng ngươi chịu để yên!"

Hắn là dựa vào chúng sinh tín ngưỡng tới tu luyện, dựa vào cái này trở thành bất hủ tồn tại, bởi vậy muốn phát động đối Nguyên Sóc chiến tranh.

Hiện nay La Dư Tẫn nhưng muốn tiêu diệt cái này một kỷ chúng sinh, trở lại cái trước thế giới, không thể nghi ngờ là đứt hắn đạo thống, hắn tự nhiên cái thứ nhất nhịn không được muốn nhảy ra, bởi vậy hắn mới có thể lựa chọn ủng hộ La Quán Y.

"Ngươi chẳng qua là ta chỉ điểm một tên tiểu bối mà thôi, đạo tâm quá kém, bị Bàn Dương cám dỗ làm ra bất luân sự tình."

La Dư Tẫn lắc đầu nói: "Chuyện cho tới bây giờ, ngươi liền bộ mặt thật cũng không dám lộ ra, trong mắt ta, ngươi chỉ đến như thế, khó thành việc lớn."

Thần Đế cười ha ha.

La Dư Tẫn nhìn về phía đi đến đỉnh núi Tô Vân đám người, sắc mặt nghiêm nghị nói: "Tô các chủ, ngươi cũng là

tới thay trời hành đạo? Chúng ta Thông Thiên các mục đích là cái gì, các chủ phải chăng còn nhớ tới?"

Tô Vân bày ra mười ba tòa cửa, mỉm cười nói: "Thông Thiên các mục đích là thăm dò thế giới bí ẩn, thẳng tới bờ bên kia, trở thành bất diệt tồn tại. Chẳng qua ngươi để cái này chúng sinh đều mục nát, còn nói thế nào làm Thông Thiên các một thành viên? Hôm nay, ta đem ngươi đá ra Thông Thiên các, từ Thông Thiên các bên trong xoá tên!"

Từng cánh cửa mở ra, thiếu niên Kỳ Lân, thiếu niên Kim Ô, thằng nhóc Thao Thiết, bà lão Nữ Sửu đám người nhao nhao đẩy cửa đi ra, đứng tại Tô Vân sau lưng.

"Thông Thiên các, vốn là chính là công cụ của ta mà thôi."

La Dư Tẫn mỉm cười nói: "Cho đến ngày nay, ta cũng không cần Thông Thiên các. Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, Thần Chỉ có thể để cho ta thua thiệt không nhiều, Ứng Long là một cái, Bạch Trạch là một cái. Phàm nhân có thể để cho ta thua thiệt, cũng là không nhiều, Tô các chủ, ngươi là cái thứ hai để cho ta thua thiệt người."

Tô Vân nghiêm nghị, dò hỏi: "Như vậy cái thứ nhất để ngươi thua thiệt người là?"

La Dư Tẫn nói: "Đệ nhất Thánh Hoàng. Hắn là trước ngươi, một người duy nhất để cho ta thua thiệt người. Năm đó ta ở tại hải ngoại, âm mưu thế nào để thiên địa quay về lúc trước, trở lại thế giới trước. Thực không dám giấu giếm, ta là cái trước thế giới chúa tể, khi đó ta, nhất thống thế giới, phong thiên hạ lãnh chúa vì chư thần, thống trị thế gian. Ta thoả thuê mãn nguyện, ý đồ cử giới phi thăng, làm xong tất cả chuẩn bị thời điểm, khà khà…"

Trên mặt hắn lộ ra bi phẫn chi sắc, ngẩng đầu hướng lên bầu trời nhìn lại, cười khẩy nói: "Bắc Miện trường thành liền

xuất hiện. Ngươi chưa hề thấy qua cái loại này cảnh tượng, toàn bộ thế giới nguyên khí, liền như thế thoáng cái mục nát, biến thành tro tàn!"

Hắn cười ha ha, dùng sức đánh thân thể của mình biến thành Tiên Lục, cười đến rơi lệ, nghẹn ngào cười nói: "Toàn bộ thế giới đều đang thiêu đốt, thiêu đốt! Đốt đến đỏ bừng! Tất cả mọi người biến thành quái vật, biến thành tro tàn quái!"

Hắn nói một màn kia, Tô Vân tại Bá Sơn quận tro tàn thành trong thần miếu thấy qua, Bắc Miện trường thành nghiêng đổ tro tàn, toàn bộ thế giới yên diệt, hóa thành tro tàn.

Cái loại này tình cảnh, quả thực rung động không tên!

Đạo Thánh bám vào Tô Vân bên tai, nói nhỏ: "Hắn đang trì hoãn thời gian , chờ đợi tro tàn Thần Vương chạy đến."

Tô Vân không đáp.

La Dư Tẫn nửa khóc nửa cười, thần thái điên cuồng, nói: "Ngươi có thể hiểu được ta sao Tô các chủ? Ngươi không hiểu, nhưng mà ngươi rất nhanh liền sẽ hiểu. Ngươi cho rằng năm ngàn năm trước đó, thế giới này vì sao có nhiều như vậy Thần Ma giáng lâm, nhân thần hỗn hợp, đây là tự nhiên xuất hiện ư? Ngươi cho rằng Thiên Thị Viên đột nhiên giáng lâm, cũng là ngẫu nhiên ư? Không phải!"

Hắn sắc mặt nghiêm túc, ánh mắt tại mặt của mọi người lỗ bên trên đảo qua: "Không phải! Là ta! Là ta đem những này Thần Ma triệu hoán đến! Là ta tại thế giới trước hủy diệt thời điểm, thôi thúc các nơi Tiên Lục, thử nghiệm đem Tiên giới đả thông, nhưng gọi đến Thiên Thị Viên!"

Thanh âm của hắn càng ngày càng vang dội, đinh tai nhức óc, đinh tai nhức óc: "Là ta! Triệu hoán đến những này Thần Ma, là ta một tay sáng lập các ngươi! Là ta mưu đồ dùng các

ngươi cùng Thần Ma lực lượng, bù đắp sai lầm của ta, huyết tế Thần Ma, cử giới phi thăng!"

Quanh người hắn ma khí ngập trời, ma tính sâu nặng: "Nhưng nếu không có Bắc Miện trường thành trút xuống tro tàn, ta sẽ mang lấy chúng ta toàn bộ thế giới, mang theo tộc nhân của ta, phi thăng tới trong tiên giới đi! Đều do cái thằng chó này Tiên giới, đều do cái thằng chó này Vũ tiên nhân, đều do cái thằng chó này Bắc Miện trường thành!"

"Nhưng mà tai kiếp sau đó, ta nhưng chỉ có thể hóa thành nhân ma, nhìn ta còn sót lại tộc nhân tại kiếp hỏa bên trong kéo dài hơi tàn!"

La Dư Tẫn sau lưng, một cái cao lớn vô cùng Thần Nhân hạ xuống, sau lưng mọc ra to lớn cốt luân, cầm trong tay tro tàn Thần Vương quyền trượng, một gối chạm đất, hướng hắn một chân quỳ xuống.

La Dư Tẫn điên cuồng giống như cười ha ha: "Ta chỉ có thể đem bọn hắn từng cái phong ấn tại tro tàn bên trong, nhìn ta tộc nhân ta thành rơi xuống trong lòng đất, ta chỉ có thể nhìn các ngươi cuộc sống tại thế giới của ta tộc nhân của ta phế tích bên trên! Ta biết ta hẳn là chờ cơ hội, hiện tại cơ hội cuối cùng đến."

Phía sau hắn, một tôn lại một tôn khôi phục tro tàn Thần Vương giáng lâm, cầm trong tay quyền trượng hướng hắn một chân quỳ xuống.

La Dư Tẫn giọng nói trở nên bằng phẳng, mỉm cười nói: "Các ngươi, chẳng qua là cuộc sống tại thế giới của chúng ta bên trên ký sinh trùng, hiện tại, cái kia đem mảnh đất này còn cho bọn hắn chủ nhân. Xem như ban ân, trong các ngươi có vài người, có thể xem như sủng vật, theo chúng ta cùng một chỗ phi thăng tới trong tiên giới đi. Chỉ cần…"

Phía sau hắn, Tần Vũ Lăng cùng Hàn Quân một gối chạm đất, cũng quỳ mọp xuống.

“Giống như bọn họ.” La Dư Tẫn cười nói.

Chương 360 : Bàn Dương thiếu nữ

Chương 360: Bàn Dương thiếu nữ

Trên bầu trời tro tàn bay lả tả, Tây Thổ đại lục các nơi, từng tòa cổ xưa tro tàn trong thành, có thượng cổ di tích ầm ầm khởi động, bắn ra quang mang.

Đó là thế giới trước hủy diệt thời điểm, Dư Tẫn dẫn đầu một đám tro tàn Thần Vương chế tạo khổng lồ linh binh, loại này cổ xưa linh binh tác dụng duy nhất, chính là dùng để thay đổi thiên địa nguyên khí, để thế giới này trở nên càng thêm thích hợp cư ngụ.

Đương nhiên, loại này thích hợp cư ngụ là nhằm vào thế giới trước sinh linh, mà đối với thế giới này sinh linh tới nói, thiên địa linh khí giống như là biến thành độc dược, để cho bọn họ hô hấp khó khăn, thậm chí thân thể biến dị, hướng tro tàn quái thay đổi!

Không chỉ có như thế, những cái kia khôi phục tro tàn trong thành, có thế giới trước sinh linh mở ra từng tòa phủ bụi đại điện, đem phong ấn tại trong đại điện "Hạt giống", đủ loại tiền sử dị thú, côn trùng, thực vật tất cả thả ra ngoài!

Dư Tẫn chờ thượng cổ thời đại tiền sử cường giả, ở thế giới hủy diệt trước đó, cũng đã lo trước tính sau, đem các nơi dị thú, côn trùng, thực vật cất giữ trong từng cái tro tàn thành đại điện bên trong, tiến hành phong ấn , chờ đợi thuộc về bọn hắn thế giới quay về ngày đó.

Mà ngày đó, chính là ngày hôm nay!

Từ các nơi tro tàn trong thành xông ra dị thú, côn trùng, thực vật so Kiếm các thực vật còn muốn cổ quái, ví dụ như có một loại côn trùng nhào tới trên thân người, đâm một cái lỗ máu, trồng lên hạt giống, cái kia hạt giống liền trên cơ thể người phía trong mọc rễ đâm chồi, mọc ra nửa người dưới là người nửa người trên là cây kỳ lạ giống loài.

Người không có đầu, chỉ có tán cây, sẽ ở trên cánh đồng hoang không ngừng đi lại, tìm kiếm khắp nơi mặt trời cùng nguồn nước. Loại này quái thụ sẽ nở hoa kết trái, kết ra quả, quả nổ tung, liền sẽ từ bên trong bay ra một chút mọc ra lá cây màu xanh lục cánh côn trùng, ong ong phi hành, tìm kiếm cái kế tiếp gieo trồng đối tượng.

Thế giới trước, động vật thực vật cùng côn trùng biên giới, hoàn toàn mơ hồ.

Mà ở trên bầu trời, đấu chuyển tinh di, không trung hiện ra dị thường tráng lệ màu sắc, trở nên dị thường sáng ngời, vô số sao băng xẹt qua chân trời, đó là Bắc Miện trường thành bên cạnh một mảnh tinh vân cùng viên tinh cầu này gặp thoáng qua.

Cái kia phiến tinh vân bên trong có mới mặt trời đang hình thành, để tinh không thoạt nhìn sáng chói phi thường.

Dưới bầu trời, Tiên Lục quang mang giống như là một đầu kết nối không đồng thời trống không xiềng xích, đang đem hai thế giới rút ngắn!

Mà xiềng xích phần cuối một cái thế giới khác đến cùng là cái gì, ai cũng không biết!

Tiên Lục bên cạnh, đột nhiên một đạo xé rách thiên địa kiếm quang che lại Tiên Lục quang mang, đó là chí cao vô thượng kiếm thuật, Thần Đế kiếm thuật!

Một kiếm này là từ Thần Đế đứng tại Thiên môn bên trong tự thân thi triển, Thiên Đình chư thần, toàn bộ xuất hiện, hóa thành lớn lao trận thế, gia trì Thần Đế một kiếm này!

Một kiếm này thậm chí có Tiên kiếm trảm yêu long bảy tám phần tiêu chuẩn, gần như tiên thuật!

Tiên thuật, là tiên nhân pháp thuật, căn bản không phải phàm nhân có khả năng thi triển thần thông, như muốn thi triển, ắt gặp phản phệ!

Nhưng mà Thần Đế nhưng một mình khai sáng ra gần như tiên thuật kiếm thuật, một kiếm gần nói, phảng phất kiếm quang phía dưới đều có thể trảm!

Một kiếm này, đi tới nhân ma Dư Tẫn mi tâm!

Dư Tẫn giơ tay lên, ngón tay nghênh tiếp cái này nhìn như hoàn mỹ vô khuyết một kiếm, kiếm quang liền ngưng.

"Ngươi học được đồ vật, là ta để ngươi học được đồ vật, tế tự phương pháp tu hành, không phải ta để ngươi tìm tới sao?"

Dư Tẫn mặt mang nụ cười quỷ dị, ngẩng đầu nhìn lên trời môn hạ Thần Đế, ngay sau đó ánh mắt từ từ dời xuống, rơi vào Ngọc Đạo Nguyên trên người: "Năm đó ngươi cùng Bàn Dương biến thành thiếu nữ **, phiên vân phúc vũ, một màn kia ta rất lâu khó quên. Nhưng người nào lại có thể nghĩ đến, về sau cái này Thông Thiên các thiếu niên chạy tới trong triều đình, chạy đến dưới mí mắt ta, làm quốc sư của ta?"

Giang Tổ Thạch đám người đã trước tiên hướng Dư Tẫn công tới, nghe vậy trong lòng giật mình, nhao nhao hướng Ngọc Đạo Nguyên nhìn lại.

Thao Thiết, Tương Liễu, Nữ Sửu chờ Thần Ma đang định vây công Dư Tẫn, Tô Vân đột nhiên tay giơ lên, sắc mặt cổ quái nói: "Chư vị chờ một chút, ta rất muốn nghe nghe chút."

Ngọc Đạo Nguyên hơi biến sắc mặt, trước sau ấn kiếm không động.

Hắn chính là Đại Tần quốc sư, Đại Tần đệ nhất thần kiếm, tuy là chưa hề được phong làm Thánh Nhân, nhưng hắn thực lực lại là Tây Thổ đại lục đệ nhất kiếm thánh!

Hắn càng là một cái kiếm đạo cuồng nhân, cái thứ nhất tu thành Thần Đế kiếm thuật tồn tại, thậm chí đột phá Thần Đế kiếm thuật, tu thành Nguyên Đạo kiếm tràng!

Hắn Đế cung học cung hàng năm đều sẽ tuyển chọn sĩ tử đi vào Thiên Đình yết kiến Thần Đế, nhưng hắn nhưng không cam tâm tại nhận Thần Đế khống chế, cho thấy một đời quốc sư phong phạm.

Hắn càng là một cái hứng thú với đánh vỡ thần học tân học cuồng đồ, cũng là một cái tha thiết hiếu chiến chi đồ, muốn công chiếm tất cả quốc gia, hàng phục những quốc gia kia!

Càng thêm quan trọng chính là, hắn rất trẻ trung, là hiện nay tân học trụ cột vững vàng, cứ việc không bằng Giang Tổ Thạch, cũng không thể coi thường.

Hơn nữa, hắn vẫn là hải ngoại Thông Thiên các bên trong cao tầng.

Nhưng mà, ai cũng sẽ không đem hắn hướng Thần Đế trên người nghĩ, tại tất cả mọi người trong lòng, Thần Đế là một tôn không gì không làm được thần, Ngọc Đạo Nguyên chẳng qua là một cái tân học nhân tài mới xuất hiện, một cái cấp tiến tân học thủ lĩnh, có can đảm phản kháng Thần Đế thống trị người!

"Ta phản chính ta, có ý tứ."

Tô Vân cười nói: "Khó trách Ngọc quốc sư cấp thiết muốn xâm lược Nguyên Sóc, nguyên lai là muốn đem bản thân miếu

thần xây đến Nguyên Sóc đi, thu hoạch càng nhiều người tín ngưỡng."

Ngọc Đạo Nguyên cười ha ha, bảo kiếm trong tay vỏ kiếm đột nhiên nổ tung, thản nhiên nói: "Ta há có thể không biết tế tự chi pháp nguy hại? Ta đột phá Thần Đế kiếm thuật, mục đích chính là vì đột phá ngươi ah. Chư thần hợp thể!"

Phía trên, ở trong thiên đình Thiên Đình chư thần gào thét mà đến, cùng Thần Đế tương dung, trong chớp mắt Thần Đế thực lực tu vi bạo tăng, khí tức của hắn càng ngày càng mạnh, cho Tô Vân cảm giác, thậm chí còn tại Thao Thiết chờ Thần Ma phía trên!

Tô Vân bên người, Đạo Thánh thở dài, thấp giọng nói: "Nguyên Sóc không thể tại giậm chân tại chỗ."

Thánh Phật sắc mặt nghiêm nghị, gật gật đầu: "Nhất định phải học cái này cái gọi là tân học."

Thiên Đình Thần Đế chẳng qua là Ngọc Đạo Nguyên một cái nội tâm phân thân, nhưng cho bọn hắn cảm giác đã là không cách nào chống lại, có thể tưởng tượng được Ngọc Đạo Nguyên thực lực là hạng gì kinh người!

Ngọc Đạo Nguyên hét lớn: "Quy vị!"

Thần Đế giáng lâm, cùng hắn tương dung, Ngọc Đạo Nguyên trong cơ thể còn có nội tâm, nhưng mà cùng Thần Đế so sánh, nội tâm liền lộ ra nhỏ yếu, làm hai tôn nội tâm dung hợp, tu vi của hắn thực lực nhất thời tăng vọt!

Vừa rồi chư thần hợp thể, Thần Đế tu vi đã làm người ta sợ hãi, mà bây giờ, Ngọc Đạo Nguyên thực lực nâng cao một bước, để Kỳ Lân, Cửu Phượng, Nữ Sửu chờ thần thánh cũng sắc mặt ngưng trọng lên!

"Tiểu tử này, so với chúng ta dường như còn muốn mạnh mẽ một chút." Kỳ Lân thấp giọng nói.

Ngọc Đạo Nguyên một kiếm bay ra, vừa ra tay chính là Nguyên Đạo kiếm tràng!

Lúc này Nguyên Đạo kiếm tràng cùng hắn cùng Tam Túc Kim Ô tranh đấu thì thi triển Nguyên Đạo kiếm tràng hoàn toàn là hai cái dạng, kiếm tràng tập trung vào mũi kiếm, kèm theo vô song một kiếm, hướng nhân ma Dư Tẫn đâm tới!

Một kiếm này uy năng để Tô Vân cũng không nhịn được biến sắc, không tự chủ được đem Ngọc Đạo Nguyên một kiếm này cùng Tiên kiếm so sánh, thầm nghĩ: "Một kiếm này, đã có Tiên kiếm chín thành tiêu chuẩn…"

Trong mắt hắn, một kiếm này đã có thể trảm yêu long, tru Bạch Viên, giết Tất Phương, bình thường Thần Ma căn bản không tiếp nổi một kiếm này.

Dư Tẫn mặt mang tươi cười, cánh tay phải hóa thành Tiên kiếm, thân thể lấy một loại quỷ dị tư thế, nghênh tiếp Ngọc Đạo Nguyên một kiếm này.

Tô Vân sắc mặt đại biến, Dư Tẫn một kiếm này thức mở đầu, hắn quen thuộc đến không thể quen đi nữa.

Một kiếm này, đúng là hắn sở trường kiếm thuật, Tiên kiếm trảm yêu long!

"Dư Tẫn chẳng lẽ là theo ta chỗ này học một chiêu này? Không thể!"

Tô Vân lập tức nghĩ đến quan trọng: "Cũng chưa từng thấy tận mắt Tiên kiếm, là tuyệt không có khả năng thi triển ra một chiêu này, cho dù là ta tự mình truyền thụ, cũng tuyệt không có khả năng học được! Bởi vậy, bởi vậy… Nhân ma Dư Tẫn kiếp trước, là chết tại Tiên kiếm trong tay! Ngộ tính của hắn cực cao, mặc dù là chết tại Tiên kiếm trong tay, thế nhưng là lĩnh ngộ ra Tiên kiếm trảm yêu long!"

Hắn quả đoán hét lớn: "Ngọc Đạo Nguyên tiêu rồi, nhanh chóng ra tay!"

Phía sau hắn, thiếu niên Kỳ Lân, bà lão Nữ Sửu, thiếu nữ Cửu Phượng, thiếu nhi Thao Thiết, thiếu nhi Cùng Kỳ các Thần Ma lập tức giết ra, từ bốn phương tám hướng hướng Dư Tẫn đánh tới!

Tô Vân giơ tay lên ngừng lại đang định lao ra Hỏa Vân động trưởng lão đoàn cùng Đạo Thánh Thánh Phật, trầm giọng nói: "Các ngươi tận khả năng thôi thúc củng cố đạo tâm thần thông, không nên nhúng tay!"

Đạo Thánh, Thánh Phật đám người đều tự thôi thúc thần thông, Nguyên Sóc cựu thánh tuyệt học, hàng phục tâm ma là tất tu công khóa, các nhà đều có hàng ma chi pháp, phật môn luyện hóa tâm viên, đạo gia Ngũ Lôi tru ma, nho gia chính khí luyện ma, mặt khác chư tử bách gia, cũng đều có hàng ma thần thông.

Đặc biệt là Hỏa Vân động cất giữ cựu thánh tuyệt học nhiều nhất, các vị trưởng lão đều tự tu hành một loại cựu thánh tuyệt học, giờ phút này thi triển đi ra, nhưng thấy anh lạc huyền châu, khánh vân lô lều, thiên tài địa bảo, toàn bộ lơ lửng, khiến lòng người đột nhiên hoàn toàn yên tĩnh, tâm ma không sinh.

Đạo Thánh cùng Thánh Phật càng là mạnh mẽ, lấy Thánh Nhân tâm cảnh thôi thúc thần thông, đều tự hình thành một mảnh thanh tịnh thiên địa, cho dù là Thao Thiết, Cùng Kỳ bậc này hung thần, hung lệ chi khí cũng yếu đi mấy phần, không có ăn người bữa ăn ngon suy nghĩ.

Đây chính là cựu thánh tuyệt học bên trong cô đọng đạo tâm chỗ cường đại, cựu thánh tuyệt học lập nghiệp, đã trải qua Thần Ma hỗn hợp thời đại, đủ loại Ma Thần xung quanh làm

loạn, lại có người ma mê hoặc nhân tâm, con đường tu hành bên trên lại có đủ loại cám dỗ, ngăn trở.

Cựu thánh bọn họ vì đối phó những vật này, tại đều tự tuyệt học bên trong tăng thêm rất nhiều thần thông, những này thần thông nhìn như vô dụng, nhưng cuối cùng có đất dụng võ.

Mà tân học đến nay chỉ có hai trăm năm thời gian, đem cựu học bên trong những này nhìn như vô dụng đồ vật bài trừ, nhưng mà lại không ngờ rằng, tương lai thật đến muốn dùng đến một ngày, tân học liền sẽ không có bất kỳ cái gì sức chống cự.

"Ầm!"

Ngọc Đạo Nguyên cái kia vô song một kiếm cùng Dư Tẫn va chạm, kiếm thức va chạm trong nháy mắt, thắng bại liền lập tức phân ra, Ngọc Đạo Nguyên kiếm trong tay đứt, chiêu thức đều bị phá.

Không chỉ có như thế, trước mắt của hắn đột nhiên một mảnh mênh mông, cái kia Bàn Dương biến thành thiếu nữ hướng hắn đi tới, mềm mại, ngoan ngoãn, để hắn không cách nào từ chối.

Ngọc Đạo Nguyên đạo tâm bành một tiếng nổ tung, Linh giới bên trong, nội tâm chia rẽ, hóa thành ngàn vạn Thần Ma, vạn năm Thần Ma hóa thành từng đầu Bàn Dương, Bàn Dương lại hóa thành từng cái xinh đẹp động lòng người thiếu nữ, nhao nhao hướng hắn đi tới.

"Phu quân, đây là con của ngươi."

Những cái kia Bàn Dương thiếu nữ ôm trong tã lót trẻ mới sinh, nhao nhao hướng hắn nói: "Con của ngươi."

"Con của ngươi."

"Con của ngươi."

…

Ngọc Đạo Nguyên quát to một tiếng, nhưng vào lúc này, Đạo Thánh, Thánh Phật đám người thần thông vọt tới, đem hắn tâm ma quét sạch sành sanh. Ngọc Đạo Nguyên phun hộc máu, nửa người trên tại Dư Tẫn cánh tay biến thành Tiên kiếm kiếm quang bên dưới bay lên, suýt nữa bị một kiếm này chém giết!

Trong lòng của hắn trầm xuống: "Ta cái này hai trăm năm qua, nhìn như cùng Dư Tẫn cái này Ma Thần địa vị ngang nhau, nguyên lai trong mắt hắn, ta chẳng qua là một cái một chiêu liền chết búp bê mà thôi. Hắn lưu lại ta nguyên nhân, chắc là chơi vui đi…"

Chương 361 : Đầu cơ kiếm lợi

Chương 362: Đầu cơ kiếm lợi

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên một chiêu bị thua, chỉ còn dư nửa người trên, trong miệng đổ máu, bay ngược mà đi.

Hắn cứ việc tại Dư Tẫn dưới kiếm giữ lấy tính mạng, nhưng một kiếm này cũng đem hắn trọng thương, Dư Tẫn một kiếm này không chỉ đem hắn thân thể chém thành ba đoạn, hắn nội tâm cũng bị chém thành ba đoạn!

Hắn không có dư lực tiếp tục đánh nhau, cưỡng ép lưu lại lại chiến, chỉ có một con đường chết!

Hắn đang phi độn trên đường quay đầu, chỉ thấy Dư Tẫn thu kiếm, hóa thành Tiên kiếm cánh tay phải hiện ra từng đạo vết rách!

Tiên thuật càng mạnh, đối gánh nặng của thân thể liền càng lớn.

Tiên kiếm trảm yêu long một chiêu này đối thân thể lực trùng kích đi đến mặt khác thần thông gấp trăm lần, nhưng nếu không có thân thể mạnh mẽ căn bản là không có cách ngăn cản bậc này kinh khủng lực trùng kích, combo thức đều thi triển không ra, cánh tay phải liền sẽ nổ tung!

Hiện nay trên đời Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên chỉ gặp qua một người, có thể không có chút nào gánh nặng thi triển tiên thuật, vậy chính là Tô Vân.

Nhân ma Dư Tẫn cứ việc mạnh mẽ, một chiêu này hắn cũng không cách nào nhiều lần thi triển.

Nhưng mà khiến người kinh dị chính là, Dư Tẫn cánh tay phải từ Tiên kiếm trạng thái hoàn nguyên thành cánh tay, vết rách liền ngay sau đó biến mất.

Lúc này, Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên thương thế bộc phát, từ không trung rơi xuống dưới.

Kỳ Lân, Nữ Sửu, Cửu Phượng chờ Thần Ma đồng thời nhào tới, thiếu nữ Cửu Phượng cùng thiếu niên Kim Ô tốc độ nhanh nhất, thừa dịp Dư Tẫn cùng Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên liều mạng một cái trống rỗng, hai người đều tự tránh đi Tiên kiếm trảm yêu long dư âm, giết tới trước mặt!

Cửu Phượng sau lưng thiên địa nguyên khí rung chuyển, Cửu Thủ Phượng Hoàng dị tượng hiện lên, Cửu Thủ Phượng Hoàng hóa thành một đạo hỏa quang đáp xuống, Dư Tẫn một cái tay khác đột nhiên biến hóa, hóa thành Huyền Vũ Quy thuẫn, đón đỡ Cửu Phượng đòn đánh này.

Huyền Vũ thuẫn xuất hiện lít nha lít nhít vết rạn, nhưng cũng đem Cửu Phượng thế công ngăn lại, nhưng vào lúc này, thiếu niên Kim Ô đánh tới, đưa tay hai cánh làm đao, lần lượt chém xuống, đem Dư Tẫn một đầu cánh tay sinh sinh chặt xuống!

Đây là Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên cùng Dư Tẫn liều mạng một chiêu, cho bọn hắn lưu lại cơ hội!

Nhưng nếu không có cơ hội này, muốn chặt đứt Dư Tẫn cánh tay, muôn vàn khó khăn!

Thiếu niên Kim Ô trong lòng vui mừng, lại thấy Dư Tẫn mặt không đổi sắc, đứng tại ngọc điệp phía trước, lần thứ hai thi triển Tiên kiếm trảm yêu long!

Kim Ô cùng Cửu Phượng vội vàng tránh đi, cái kia lóa mắt Tiên kiếm quang mang đảo qua bọn họ cánh chim, kim vũ tung bay, thiếu niên Kim Ô da đầu run lên, cảm nhận được tử vong đang áp sát!

Không ngờ một kiếm này cũng không phải là nhằm vào bọn họ mà đi, mà là nhằm vào thực lực mạnh nhất Nữ Sửu!

Nữ Sửu tốc độ chậm chạp, đầu tiên là ý đồ tránh né, thấy không thể nào tránh né cũng chỉ có thể đón đỡ.

Nàng chính là thần thánh sau khi chết hình thành Ma Thần, thi thể vô cùng cứng rắn, lại có Ngư Long, thanh hồng giải giúp đỡ, cùng một chỗ nghênh tiếp một kiếm này!

Sau một khắc, Ngư Long cắt đuôi, thanh hồng giải cụt tay, Nữ Sửu cánh tay phải bị chém đứt, trước ngực một đạo vết thương hầu như từ vai phải vạch đến dưới lưng!

Nữ Sửu khó chịu hừ, nàng động thiên hầu như tại đây một kiếm uy năng bên trong bị đâm xuyên, suýt nữa mất mạng!

Nữ Sửu cố gắng đứng lên, nhưng lảo đảo một cái, khó mà tham dự vào trong cuộc chiến, trong lòng chợt lạnh: "Dư Tẫn tiểu quỷ này, là ý định trước dùng tiên thuật, liều đi trong chúng ta mạnh nhất tồn tại! Cái kế tiếp thua thiệt chính là Kỳ Lân!"

Nhưng nàng đón đỡ Dư Tẫn một kiếm này, cho mặt khác Thần Ma thừa dịp cơ hội.

Kỳ Lân bàn tay kết ấn, chặt chẽ vững vàng khắc ở Dư Tẫn trên người, thiếu niên Kỳ Lân động thiên tại sau lưng tung bay, rộng chừng mấy trăm dặm luồng khí xoáy bên trong, cuồn cuộn thiên địa nguyên khí mênh mông cuồn cuộn mà đến, gia trì cái này một ấn uy năng!

Hắn động thiên không giống bình thường, động thiên bên trong nguyên khí chia làm thủy, hỏa hai loại, cái này một ấn,

chứa đựng thiên địa đại đạo, thủy hỏa thôn tính, đi đến cảnh giới cực cao!

Thủy hỏa khắc ở Dư Tẫn ngực nổ tung, nhất thời âm dương xoay tròn, thủy hỏa bộc phát, như là có đại dương cùng biển lửa nhiễu loạn, phá hoại Dư Tẫn thân thể!

Dư Tẫn hộc máu, máu bên trong có hỏa diễm cùng hồng thủy, ngũ tạng lục phủ cơ hồ bị xoắn nát!

Tiên kiếm quang mang sáng lên, Dư Tẫn lần nữa thi triển Tiên kiếm trảm yêu long, trút xuống Tiên kiếm chi uy từ Kỳ Lân thi triển thủy hỏa ấn cánh tay cắt vào, đem hắn nửa người trên hầu như chặt đứt!

Thiếu niên Kỳ Lân lui về phía sau, ý đồ tránh đi đạo này kiếm quang, trên cổ mang theo hai cái chuông bay lên, xán lạn thánh uy phóng lên trời, cái kia hai cái chuông rõ ràng là hai cái Đại Thánh linh binh.

Hai cái này chuông là nho gia phu tử cho hắn luyện chế bảo vật, ngày bình thường liền treo ở trên cổ của hắn.

Kiếm quang quét tới, hai cái chuông lần lượt bị kiếm quang phá vỡ, phu tử luyện chế Đại Thánh linh binh, như vậy hủy hoại chỉ trong chốc lát!

Kỳ Lân cánh tay phải cơ hồ bị chém thành hai đoạn, nhưng tốt xấu giữ lấy chiến lực, còn chưa kịp thở phào một cái, đột nhiên Dư Tẫn cụt tay từ dưới đất bay lên, xùy một tiếng từ hậu tâm của hắn xuyên qua, trước ngực đi ra!

Kỳ Lân hộc máu, quỳ rạp xuống đất.

Dư Tẫn trọng thương Kỳ Lân, cụt tay hướng đầu vai bay đi, đang muốn cùng thân thể ghép lại, đột nhiên Thao Thiết xông đến, mở cái miệng rộng đem hắn cánh tay cắn vào, một cái nuốt vào!

Một bên khác Thiên Bằng giáng lâm, lợi trảo chụp lại Dư Tẫn sau não, đem hắn mạnh mẽ hướng Tiên Lục đụng lên đi!

"Coong!"

Dư Tẫn đầu đụng vào Tiên Lục bên trên, Tiên Lục bị đụng rung chuyển một chút, cái này Tiên Lục cũng là hắn một phần thân thể, cứ việc chắc chắn, nhưng không sánh được chân chính Tiên Lục.

Thiên Bằng biến thành nam tử trung niên đè lên đầu của hắn va chạm Tiên Lục, hầu như đem hắn đầu đụng nổ tung, Tiên Lục cũng phá vỡ một cái lỗ thủng to.

Thiên Bằng sau lưng hai cánh lông vũ tróc ra, nhanh chóng xoay tròn, hóa thành một cây đại thương, đang muốn đem Dư Tẫn ám sát, đột nhiên Tiên kiếm quang mang lần nữa sáng lên!

Thiên Bằng sợ hãi kêu, trong tay lông thần súng đứt, vỗ cánh phá không, kiếm quang chợt lóe, một đầu bắp đùi ngã xuống.

Đồng tử Thao Thiết vừa mới đem Dư Tẫn cánh tay trái nuốt vào, đột nhiên Tiên kiếm trảm yêu long dư quang quét tới, bụng của hắn nhất thời phá vỡ một cái lỗ thủng to.

Đồng tử Thao Thiết ngẩn ngơ, vội vàng kêu lên: "Cánh tay phải của hắn đã sắp xong rồi, không thể để cho hắn thu về cánh tay trái!"

Dư Tẫn cánh tay trái từ bụng hắn bên trong bay ra, nhưng vào lúc này, đồng tử Cùng Kỳ nhào tới, há to miệng rộng, liền cắn vào cánh tay trái này.

Thao Thiết la lên: "Nhân ma thịt ta không ăn được, để ngươi độc hưởng a, nhớ tới nhai nát, chính là ta không có nhai nát lúc này mới thua thiệt…"

Dư Tẫn cánh tay phải máu thịt nổ tung, chỉ còn lại có cẳng tay cùng xương tay, nhưng như cũ thi triển Tiên kiếm trảm yêu long, chém về phía Cùng Kỳ.

Cùng Kỳ vừa mới đem hắn cánh tay trái nhai đến vỡ nát, còn chưa kịp nuốt vào tiêu hóa, đột nhiên đầu bịch một tiếng treo ở trên đất, rõ ràng là bị Dư Tẫn một kiếm chặt đứt đầu.

Đầu của hắn so thân thể còn muốn to lớn, rơi xuống đất lập tức mọc ra bốn chân, cắn vào trọng thương không dậy nổi Thao Thiết ba chân bốn cẳng liền chạy.

Thái Tuế, Tương Liễu, Kim Ô chờ Thần Ma ùa đến đánh tới, Dư Tẫn vẫn như cũ thi triển Tiên kiếm trảm yêu long, bất quá hắn tiên thuật uy lực càng ngày càng yếu, hiển nhiên thân thể đã không chịu nổi tiên thuật phản phệ.

Dù vậy, tiên thuật uy lực cũng không phải Thần Ma có khả năng chống lại, trong khoảnh khắc, Kim Ô, Cửu Phượng, Thái Tuế chờ Thần Ma đều tự trọng thương, tứ chi không trọn vẹn!

Dư Tẫn cánh tay phải cẳng tay bộp một tiếng nổ tung, hóa thành bột mịn, cười nói: "Nếu không phải ta muốn bảo vệ Tiên Lục, các ngươi thậm chí chưa hẳn có thể thương tổn được ta."

Thiếu niên Kỳ Lân cố gắng điều động thiên địa nguyên khí, chữa trị thân thể, nói: "Ngươi thật sự là cái này mấy ngàn năm nay mạnh nhất Thần Ma, chẳng qua một trận chiến này, ngươi chắc chắn phải chết!"

Giữa thiên địa ma khí phun trào, gào thét mà đến, hướng Dư Tẫn dũng mãnh lao tới, chữa trị thân thể của hắn.

"Đối với ta mà nói, thiên địa này chính là ta động thiên, chúng sinh, chính là ta nguyên khí. Trong lòng người ma tính, chưa hề đoạn tuyệt, đặc biệt là tại đây tận thế phía dưới."

La Dư Tẫn chỗ cụt tay, mới cánh tay bắt đầu sinh trưởng, máu thịt nhúc nhích, cười nói: "Nơi này chính là ta động thiên,

thương thế của ta tốc độ khôi phục, xa so với các ngươi nhanh! Huống chi, những này Nguyên Sóc người bản thân khó đảm bảo, cũng không thể bảo vệ đạo tâm của các ngươi. Tần Vũ Lăng, Hàn Quân, dùng các ngươi thời điểm đến, diệt trừ những này Nguyên Sóc người!"

Tần Vũ Lăng cùng Hàn Quân đồng ý, dẫn đầu những cái kia tro tàn Thần Vương hướng Tô Vân đám người đi tới.

Nữ Sửu, Thao Thiết đám người cố gắng hấp thu nguyên khí, trấn áp thương thế, thấy thế không khỏi nói thầm một tiếng không ổn.

Bọn họ có thể cùng Dư Tẫn chém giết, thậm chí làm bị thương Dư Tẫn, chính là bởi vì có câu Thánh, Thánh Phật chờ Nguyên Sóc cao thủ trấn áp lại ma tính, để Dư Tẫn không cách nào quấy nhiễu đạo tâm của bọn họ, không thể ảnh hưởng tâm trí của bọn hắn, trái phải bọn họ hành động, cũng không thể nào dự báo bọn họ thần thông!

Nhưng mà nếu như Tần Vũ Lăng Hàn Quân cái này hai đại cao thủ dẫn đầu tro tàn Thần Vương, không nói chém giết Đạo Thánh Thánh Phật, coi như đem bọn hắn bức lui, Kỳ Lân, Nữ Sửu đám người chỉ sợ cũng tướng sĩ đối mặt nhân ma Dư Tẫn đồ sát!

"Giết!"

Phần đông Thần Ma cứ việc tứ chi tàn khuyết không đầy đủ, nhưng vẫn là giẫy giụa hướng Dư Tẫn đánh tới!

Dư Tẫn cười ha ha, các vị trí cơ thể hóa thành từng loại huyền binh lợi khí, cùng chư thần chư ma chống lại.

Thái Tuế thân thể loạng choà loạng choạng, cố gắng đứng lên, nhưng lại nhào tới trên mặt đất, lại đấu tranh một phen, đứng dậy, loạng choà loạng choạng liền muốn hướng dưới chân núi đi.

Đột nhiên, hắn bị Tương Liễu kéo lấy, Tương Liễu còn thừa lại ba viên đầu, trong đó một cái đầu cắn vào chân của hắn, mặt khác hai cái đầu khàn giọng nói: "Không được trốn…"

Thái Tuế giận dữ: "Không trốn tự tìm đường chết ư? Ngươi cũng không đứng dậy nổi, chờ chết mệnh, còn tới quản ta!"

"Chúng ta không địa phương đi."

Tương Liễu cố gắng ủi động, ý đồ đứng dậy, nói: "Bẩm báo Thiên Thị Viên, biến thành tảng đá ư? Coi như biến thành tảng đá, cũng sẽ bị người tìm đến, không bằng tranh một chuyến…"

Phù phù.

Tương Liễu lại ngồi xổm hạ xuống, ngẩng đầu cười hắc hắc nói: "Ta cho ngươi chân bên trong hạ độc, ngươi đi, ta không cho ngươi mở ra…"

Thái Tuế vừa giận vừa xấu hổ, đột nhiên máu thịt nhúc nhích, bám vào Tương Liễu trên người, bù đắp Tương Liễu thân thể tàn khuyết: "Chúng ta tuy là nhỏ yếu, nhưng liên thủ còn có thể một trận chiến!"

Thái Tuế lục thủ cùng Tương Liễu ba đầu la hét, hướng Dư Tẫn xông tới.

Mà vào lúc này, Tần Vũ Lăng cùng Hàn Quân đi tới Đạo Thánh đám người phía trước, Đạo Thánh, Thánh Phật như lâm đại địch.

Tần Vũ Lăng cùng Hàn Quân đối bọn hắn làm như không thấy, ánh mắt vượt qua mọi người, rơi vào phía sau Tô Vân trên người.

"Tô các chủ."

Tần Vũ Lăng cười nói: “Hiện nay các chủ cùng cái này một đám Nguyên Sóc cao thủ sinh tử, toàn bộ rơi vào trong tay chúng ta. Không chỉ có các ngươi, thậm chí liền toàn bộ thiên hạ vận mệnh, cũng rơi vào trong tay chúng ta.”

Phía sau hắn, một tôn khí lực cao lớn tro tàn Thần Vương mặt mang nghi hoặc, lấy tro tàn ngữ hướng hắn đặt câu hỏi.

“Hưu —— “

Một đạo hào quang đem cái kia tro tàn Thần Vương mi tâm xuyên thủng, tôn này tro tàn Thần Vương ngẩn ngơ, thi thể lay động, nhào tới trên mặt đất.

Tần Vũ Lăng rút kiếm, sau lưng đột nhiên phân ra từng cái ngoài thân chi thân, hướng những cái kia tro tàn Thần Vương đánh tới, lạnh nhạt nói: “Ta cùng các chủ nói chuyện, không có các ngươi xen mồm phần.”

Một bên khác, Hàn Quân mặt mỉm cười, sau lưng cái bóng bên trong đột nhiên đi ra từng cái người đeo mặt nạ, hướng cái kia một đám tro tàn Thần Vương thống hạ sát thủ, bọn họ phối hợp thiên y vô phùng, rất nhanh tro tàn Thần Vương bọn họ thi thể hỗn loạn!

Đạo Thánh cùng Thánh Phật đám người vừa mừng vừa sợ, cho rằng Tần Vũ Lăng cùng Hàn Quân mưu phản nhân ma Dư Tẫn bộ hạ.

“Chư vị không nên hiểu lầm.”

Tô Vân âm thanh từ phía sau bọn họ truyền đến, nói: “Bọn họ sư huynh đệ chẳng qua là đang gia tăng thẻ đánh bạc.”

“Biết, biết chúng ta, quả nhiên vẫn là các chủ.”

Tần Vũ Lăng cười ha ha, lần lượt phân thân lần lượt biến mất đến cái bóng của hắn bên trong, một bên Hàn Quân cũng

mặt mang tươi cười, lắp bắp nói: “Các chủ nếu biết lòng của chúng ta, tâm ý, như vậy là không cái kia mở ra điều kiện?”

Tô Vân khóe mắt nhảy lên, cắn răng nói: “Nói lắp…”

Đạo Thánh quay đầu, nghi ngờ nói: “Tô các chủ, hai người bọn họ, cũng là các ngươi Thông Thiên các người?”

Tô Vân khó chịu hừ một tiếng.

Chương 362 : Cuối cùng rực rỡ phai mờ

Chương 363: Cuối cùng rực rỡ phai mờ

"Ta Thông Thiên các rất nhiều người, rừng lớn chim gì cũng có, cho nên ra mấy cái bại hoại rất bình thường."

Tô Vân giải thích: "Hơn sáu trăm người, đi ra hai cái bại hoại, cũng không quá đáng a?"

Một bên Ngô Đồng thản nhiên nói: "Hơn sáu trăm người bên trong, đi ra không phải hai cái bại hoại a? Thần Đế là Thông Thiên các, Dư Tẫn cũng thế, còn có tiểu Thánh Hoàng, Giang Võ Thánh. Đúng rồi, còn có Tô các chủ cũng thế. Thông Thiên các bại hoại tỉ lệ, có phần quá cao một chút."

Tô Vân mặt tối sầm lại, không có phản ứng nàng.

Đạo Thánh cùng Thánh Phật đám người mới từ Nguyên Sóc đi tới nơi này, đối Đại Tần tình huống cũng không tìm hiểu, cho nên Tô Vân còn có thể lừa gạt qua, nhưng Ngô Đồng hiểu rất sâu, không cách nào lừa gạt.

Thông Thiên các bên trong bại hoại, quả thực rất nhiều, thậm chí liền bảy nguyên lão bên trong đều có Thái Tuế thứ bại hoại như vậy, huống chi người khác?

Tô Vân đối với cái này cũng rất là bất đắc dĩ.

"Tô các chủ, hiện tại chúng ta trợ các chủ, thì các chủ thắng, chúng ta trợ Dư Tẫn, thì Dư Tẫn thắng."

Tần Vũ Lăng thản nhiên nói: "Bất luận là Dư Tẫn, vẫn là các chủ, đều nhất định phải dựa vào chúng ta quyết định thắng

bại. Khác nhau ở chỗ, các chủ có thể cho chúng ta bao nhiêu?"

Thánh Phật nâng lên Lôi Âm chung, quát: "Hai vị, các ngươi chỉ thấy trước mắt lợi ích, nhưng mà không nhìn thấy Dư Tẫn có thể cho các ngươi bao nhiêu? Nếu như thế giới này diệt tuyệt, mai táng tại tro tàn phía dưới, thế giới trước phục sinh, các ngươi có thể được đến cái gì? Là thống trị Nguyên Sóc tro tàn quái, vẫn là thực hiện dã tâm của mình khát vọng?"

Đạo Thánh nắm chặt Thanh Hư kiếm, nói: "Dư Tẫn không cho được các ngươi bất kỳ vật gì, chẳng qua là tha các ngươi không chết, đem các ngươi xem như chó mà thôi. Hai vị, các ngươi chỉ có một con đường, vậy chính là cùng chúng ta liên thủ, đối kháng Dư Tẫn."

Hàn Quân tiến lên trước một bước, nói: "Hòa thượng đạo sĩ nói đến đều có lý, nhưng mà chỉ có Dư Tẫn mới có thể để cho ta đạo tâm viên mãn, đi đến trạng thái mạnh nhất."

Mọi người khó hiểu, Tô Vân ngược lại là rõ ràng hắn vì sao nói như vậy. Lúc trước Cầu Thủy Kính tại phủ thừa tướng giết Tiết Thanh Phủ, ép ra Hàn Quân chân thân, Hàn Quân bởi vì tự ti cùng xấu hổ, không dám thấy người đời, ngay sau đó hốt hoảng chạy trốn.

Đạo tâm của hắn khuyết điểm, loại trừ bản thân tự ti bên ngoài, chính là đạo tâm bên trên đối Tần Vũ Lăng áy náy, bởi vậy không cách nào đi ra tâm ma.

Nhưng mà nhân ma Dư Tẫn vừa vặn có thể áp chế hắn tâm ma, để hắn không còn tự ti, từ đó đi đến không thiếu sót trạng thái.

Đây chính là năm đó Tiết Thanh Phủ đi tới hải ngoại, bị nhân ma Dư Tẫn khuất phục nguyên nhân.

Tần Vũ Lăng nói: "Đồng dạng chỉ có Dư Tẫn, mới có thể để cho ta triệt để sống lại. Hắn là một người duy nhất sống lại

người.”

Đạo Thánh đám người đối với hắn lời nói khó hiểu, Tô Vân lại nghe rõ ràng.

Tần Vũ Lăng cũng không phải là cái người sống, mà là một tấm túi da, Tần Vũ Lăng đã chết, sống sót chính là Tần Vũ Lăng nội tâm biến thành bút quái Đan Thanh. Nhưng mà Đan Thanh vẫn cho rằng bản thân là Tần Vũ Lăng, nhưng mà hắn lại biết, bản thân chẳng qua là lừa mình dối người.

Năm đó Tiết Thanh Phủ du học hải ngoại, Đan Thanh lấy Tần Vũ Lăng vì thân ngoại hóa thân đuổi tới hải ngoại, tại Đại Tần gặp vẫn là Thánh Hoàng Dư Tẫn.

Dư Tẫn khi đó đã khuất phục Tiết Thanh Phủ, lại gặp hắn, tự nhiên rõ ràng Đan Thanh xoắn xuýt.

Ngay sau đó Dư Tẫn hướng hắn biểu hiện ra chết tại Tiên kiếm phía dưới bản thân thế nào hóa thành nhân ma, thế nào sống thêm đời thứ hai, đồng thời để hắn tin tưởng Dư Tẫn có thể trợ hắn lần nữa biến thành Tần Vũ Lăng!

“Nhân ma lấy khuất phục thiên tài làm vui, có thể nói là gây khó dễ đến cái này hai đại thiên tài điểm yếu.”

Tô Vân trong lòng yên lặng nói: “Nếu như ta mở ra điều kiện không thể để cho bọn họ thoả mãn, bọn họ liền sẽ hướng Đạo Thánh đám người ra tay!”

Tần Vũ Lăng cùng Hàn Quân nắm giữ chém giết Đạo Thánh Thánh Phật chiến lực, nhưng bọn hắn hai người không cần chém giết Đạo Thánh, Thánh Phật đám người, chỉ cần để đạo Thánh Thánh Phật không cách nào trấn áp ma tính, Dư Tẫn tự nhiên liền sẽ đem mười bốn Thần Ma tiêu diệt!

“Hai vị nếu là giúp ta, ta nhường ra Nguyên Sóc.”

Tô Vân nghiến răng, trầm giọng nói: "Từ đó về sau, ta không còn bước vào Nguyên Sóc nửa bước! Nguyên Sóc là hai vị thiên hạ, các ngươi ai thắng ai thua, ta tuyệt không nhúng tay!"

Hắn lời vừa nói ra, Đạo Thánh cùng Thánh Phật trong lòng cảm giác nặng nề, Tô Vân không còn nhúng tay Nguyên Sóc, ai còn có thể là Tần Vũ Lăng cùng Hàn Quân đối thủ?

Chỉ sợ tương lai Nguyên Sóc rơi vào hai người này trong tay, không biết muốn sinh ra bao nhiêu náo động? Không biết phải có bao nhiêu ít gia đình hạnh phúc cửa nát nhà tan, bách tính trôi dạt khắp nơi?

"Tô các chủ điều kiện này…"

Tần Vũ Lăng cùng Hàn Quân nghe vậy, tất cả đồng thanh nói: "Làm chúng ta thất vọng. Nguyên Sóc, vốn là chính là của chúng ta! Chúng ta cho là ngươi sẽ để cho ra các chủ chi vị, nhường ra viên tinh cầu này!"

Hai người gần như là đồng thời bạo khởi, hướng Đạo Thánh, Thánh Phật đánh tới.

Nhưng tại lúc này, chỉ nghe ầm ầm hai tiếng nổ, Võ Thánh Giang Tổ Thạch hoành không đánh tới, đón lấy Hàn Quân một kích, ngay sau đó ngạnh hám Tần Vũ Lăng, không rơi vào thế hạ phong!

Ba người rơi xuống đất, Võ Thánh Giang Tổ Thạch khuôn mặt lạnh lùng, không nói một lời.

La Quán Y âm thanh truyền đến: "Tô các chủ, ta Đại Tần nguyện vì các chủ ngăn lại này hai răng nanh."

Tô Vân ánh mắt rơi vào trên người nàng, chỉ thấy La Quán Y dẫn đầu Đại Tần triều đình văn võ quần thần, ngăn tại mọi người phía trước, tùy thời chuẩn bị cùng Tần Vũ Lăng, Hàn Quân chém giết.

Đột nhiên, Hàn Quân sau lưng từng cái người đeo mặt nạ giết ra, Tần Vũ Lăng cái bóng bên trong cũng có từng cái thân ngoại hóa thân giết ra, La Quán Y phất tay: "Chư vị, không thể để cho Nguyên Sóc cái này mục nát cũ kỹ chi quốc giành mất danh tiếng! Cuộc chiến hôm nay, chỉ chết mà thôi!"

Phía sau nàng văn võ bá quan xông về phía trước đi!

Cũng trong lúc đó, Hàn Quân, Tần Vũ Lăng thi triển thủ đoạn, hướng Võ Thánh Giang Tổ Thạch công tới!

Võ Thánh Giang Tổ Thạch một người có thể chiến thắng Hàn Quân, Tần Vũ Lăng bên trong bất kỳ người nào, nhưng mà đối mặt hai đại cường giả liên thủ, hắn liền có chút trứng chọi đá, nhưng cũng may có thể kiên trì một đoạn thời gian.

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, lấy ra cái kia mặt to lớn Tiên Lục, lập xuống bát diện triều thiên khuyết, thôi thúc thiên địa nguyên khí, đem bát diện triều thiên khuyết kích phát.

Oánh Oánh lấy làm kinh hãi: "Tô sĩ tử, ngươi làm cái gì?"

Tô Vân trầm giọng nói: "Có thể đối phó Tiên Lục, chỉ có mặt khác Tiên Lục. Muốn áp chế nhân ma Dư Tẫn, không có đơn giản như vậy, cùng lắm thì hủy đi cuối cùng một mặt Tiên Lục!"

Đúng lúc này, không trung đột nhiên kịch liệt chấn động, mọi người nhịn không được ngẩng đầu, thất thanh nói: "Đó là cái gì?"

Không trung vỡ ra, khe nứt to lớn xuất hiện, một tòa cực lớn lục địa càng ngày càng gần, nhưng thấy nhật nguyệt tinh thần, xoay quanh cái kia lục địa bay lượn, tráng lệ vô cùng, khó có thể tưởng tượng!

Bọn họ vị trí thế giới này, vậy mà đón cái kia phiến tráng lệ bao la hùng vĩ lục địa đụng vào!

Đạo Thánh lẩm bẩm nói: "Chúng ta đã vượt qua Bắc Miện trường thành, đi tới Tiên giới sao?"

"Ầm!"

Bát diện triều thiên khuyết nổ tung, hóa thành chín mươi sáu Thần Ma, vây quanh Tô Vân cái kia mặt ngọc điệp bay lượn, chỉ nghe long trời lở đất một tiếng vang thật lớn, ngọc điệp bên trong một mảnh quang mang chiếu rọi mà ra, hướng lên bầu trời chiếu đi!

Trên bầu trời, một tòa tráng lệ cửa từ từ hiện lên.

Thiên môn!

Thiên Thị Viên, khu không người, Thiên Môn trấn trên không, từng tôn quỷ thần sừng sững tại tiêu điều mây đen bên trong, chính là Khúc bá đám người.

Bọn họ cách hạo hãn uông dương nhìn xa không trung, sắc mặt phức tạp.

Cánh cửa kia, chính là Thiên môn!

Mà Tô Vân làm, chính là năm đó Khúc bá đám người làm, lấy bát diện triều thiên khuyết kích phát Thiên môn, triệu hoán một cái thế giới khác, Tiên kiếm chỗ thế giới!

Khác biệt chính là Khúc bá đám người năm đó không có Tiên Lục nơi tay, bởi vậy chỉ có thể bắt chước Thiên môn, dù vậy, bọn họ cũng làm được, đem một cái thế giới khác triệu hoán tới!

Nhưng mà, triệu hoán một cái thế giới khác đồng thời, bọn họ cũng dẫn tới trấn thủ Thiên môn Tiên kiếm.

Cũng may bọn họ triệu hoán cũng không nguyên vẹn, tại bọn họ sau khi chết, một cái thế giới khác giấu đi, biến mất không thấy gì nữa, không có tạo thành càng lớn phá hoại.

Hiện tại, Tô Vân trong tay nhưng có một mặt hoàn chỉnh Tiên Lục!

Mục đích của hắn, là triệu hoán đến một cái thế giới khác, để Tiên kiếm giáng lâm!

"Năm đó mục đích của chúng ta, chẳng qua là đem hắn xem như vật chứa, bắt lấy những cái kia Thần Ma, truy nguyên Thần Ma, thẳng tới bờ bên kia."

Khúc bá lẩm bẩm nói: "Mà bây giờ, chúng ta đã sáng tạo ra một cái dạng gì quái vật…"

Tô Vân giơ hai tay lên.

"Ầm!"

Thiên môn quang mang bộc phát, đại môn chậm rãi mở ra, một cái thế giới khác tự phía sau cửa hiện lên!

"Ngô Đồng!" Tô Vân hét lớn.

Ngô Đồng thét dài một tiếng, dẫn động thiên địa nguyên khí bên trong ma khí, để điên cuồng tuôn hướng Dư Tẫn ma khí hướng mình bên này vọt tới!

Đối với nhân ma tới nói, bọn họ sinh ra sống thế giới, liền tương đương với bọn họ động thiên, chúng sinh tâm niệm, chính là bọn họ ma tính ma khí nguồn gốc.

Chúng sinh sa đọa cùng âm u sinh ra tâm ma, sinh trưởng ma khí, trợ tăng nhân ma thực lực.

Nhưng mà, nơi này không chỉ Dư Tẫn một cái nhân ma, Ngô Đồng cũng vậy!

Ngô Đồng tranh đoạt thiên địa bên trong ma khí ma tính, để Dư Tẫn thân thể tốc độ khôi phục đại đại chậm lại, không chỉ có như thế, Dư Tẫn tu vi tốc độ khôi phục, cũng kém xa trước đây!

Thần Ma chi chiến, có đôi khi chính là như thế, tranh là trong nháy mắt thắng bại!

Dư Tẫn ma khí bị dẫn động, Cửu Phượng, Nữ Sửu, Kỳ Lân đám người lập tức áp chế lại Dư Tẫn, xoay quanh hắn ra sức chém giết!

Tô Vân dùng hết khả năng duy trì Thiên môn, quát to: "Nhị ca, Linh Nhạc tiên sinh!"

Linh Nhạc tiên sinh cùng Hoa Hồ lập tức từ trong mọi người bay vọt mà ra, cái này thầy trò hai người một bên phi hành, một bên khói đen cuồn cuộn, xông thẳng lên trời!

Thiên kiếp nhất thời trở nên vô cùng dày đặc, sấm rơi như mưa!

Trong lúc nhất thời, bất luận là Đạo Thánh, Thánh Phật, vẫn là Giang Tổ Thạch, Tần Vũ Lăng cùng Hàn Quân, đều là hãi hùng khiếp vía, có một loại bị một đạo kiếm quang chiếu rọi ở cảm giác!

Tô Vân thôi thúc Tiên Lục, hình thành Thiên môn bên trong, một đạo sáng sủa vô cùng kiếm quang hưu một tiếng, lao ra Thiên môn!

Linh Nhạc tiên sinh cùng Hoa Hồ nhìn chằm chằm lôi kiếp la hét, chạy về phía Dư Tẫn.

Thiên Lôi nhất thời bẻ hướng, xoạt xoạt xoạt hướng Dư Tẫn bổ tới!

Đây là Tô Vân tạo nên tốt đẹp thời cơ!

Cũng trong lúc đó, Tiên Lục bốn phía, từng khối ngọc điệp rạn nứt, vết rách càng lúc càng lớn, càng ngày càng dày đặc, lại khó trấn áp lại ngọc điệp bên trong Thần Ma!

Tô Vân ánh mắt lộ ra mong đợi, đột nhiên, trên bầu trời một đầu Ma Long bơi lại, cắt đứt Ngô Đồng đối ma tính ma

khí dẫn dắt!

Tuôn hướng Ngô Đồng dâng trào ma khí im bặt mà dừng.

Ma Long phía dưới, một thiếu niên cất bước đi tới, chính là long linh, nhìn về phía Ngô Đồng, lộ ra tươi cười: "Lão sư một mực chờ đợi ngươi ra tay."

Ngô Đồng khó chịu hừ một tiếng, ngẩng đầu lên đến, ánh mắt cùng long linh gặp nhau.

Tiêu Thúc Ngạo tế lên Long Nha kiếm, đang muốn giết ra, Ngô Đồng giơ tay lên, nói: "Đây là ta cùng hắn ân oán, Thúc Ngạo không cần nhúng tay."

Linh Nhạc tiên sinh cùng Hoa Hồ tụ tập lôi quang, vung tận tất cả lực lượng, hướng nhân ma Dư Tẫn bổ tới.

Tiên kiếm theo lôi quang gào thét mà xuống, hướng Dư Tẫn chém xuống!

Nhưng mà, lại có một tôn cao lớn tro tàn Thần Vương bay tới, xa xa vung lên quyền trượng, chặt đứt lôi đình.

Tiên kiếm nhất thời mất đi mục tiêu, tôn này tro tàn Thần Vương sau lưng cốt luân nở rộ quang mang, quyền trượng vung lên, Linh Nhạc tiên sinh hộc máu, bảo vệ Hoa Hồ, bị trùng trùng điệp điệp đánh bay!

Cái kia tro tàn Thần Vương dùng sức ném ra quyền trượng, một đạo lưu quang hiện lên, đụng vào Tiên Lục bên trên.

Tô Vân khó chịu hừ, khí huyết cuồn cuộn, Tiên Lục bị đụng bay ra ngoài!

Trên bầu trời, Thiên môn nhất thời tiêu tán!

Mà Tiên kiếm tại Thiên môn biến mất trong nháy mắt, ào ào ở giữa biến mất không thấy gì nữa!

Tô Vân ý định lần nữa thôi thúc Tiên Lục, đột nhiên chỉ cảm thấy Ứng Long chờ Thần Ma thiên địa nguyên khí đang nhanh chóng tiêu tán, không khỏi trong lòng giật mình: "Ứng Long bọn họ, không còn là Thần Chỉ…"

Ứng Long chờ Thần Ma thiên địa nguyên khí tiêu tán, mang ý nghĩa thuộc về bọn hắn thiên địa nguyên khí, đã bị Dư Tẫn biến thành Tiên Lục rút khô.

Mà cái này không chỉ có mang ý nghĩa Tô Vân không cách nào lấy động thiên tới hấp thu Ứng Long nguyên khí chờ thiên địa nguyên khí, cũng mang ý nghĩa, Ứng Long chờ Thần Ma, không còn là thiên địa che chở Thần Ma.

Bọn họ có tử vong khả năng!

Cái kia tro tàn Thần Vương nắm lên bay trở về quyền trượng, sải bước hướng Tô Vân đám người đi tới.

Tô Vân trong lòng một mảnh lạnh giá, không còn hy vọng, mê man nhìn bốn phía, nhìn về phía Ngư Thanh La, Đạo Thánh, Thánh Phật đám người.

Những người này ở đây dùng chờ mong ánh mắt nhìn hắn, mong đợi hắn có thể lấy ra hậu chiêu tới. Vừa rồi Tô Vân liên tiếp sắp đặt, quả thực kinh diễm bọn họ, để cho bọn họ không khỏi đối Tô Vân có mong đợi cao hơn.

"Ta tận lực…"

Tô Vân chán nản, lẩm bẩm nói: "Đừng lại nhìn ta, ta đã tận lực…"

Đây là hắn có thể bày ra tốt nhất cục, lại bị Dư Tẫn tính toán gắt gao, không cho hắn bất kỳ trở mình chỗ trống.

Đạo Thánh nghiến răng, lạnh lùng nói: "Lão hòa thượng, ngươi tới trấn thủ đạo tâm, lão đạo đến ngăn trở hắn! Tô các chủ, nhanh nghĩ biện pháp!"

Đạo Thánh lao ra, tế lên Thanh Hư kiếm, đột nhiên chỉ thấy lại có ba vị tro tàn Thần Vương bay tới, rơi vào cái kia tro tàn Thần Vương sau lưng, hướng hắn đi tới.

Đạo Thánh khóe mắt nhảy lên: "Tam Thanh Thánh Nhân ở trên, học sinh hôm nay muốn đi gặp các ngươi."

Chương 363 : Ngươi nhìn thấy, là ta để ngươi nhìn thấy (đại chương!)

Chương 364: Ngươi nhìn thấy, là ta để ngươi nhìn thấy (đại chương!)

Cái kia bốn đại tro tàn Thần Vương công pháp thần thông cùng hiện nay thời đại công pháp thần thông không giống nhau, đi là tín ngưỡng thành đạo con đường, tu vi của bọn hắn thực lực cùng loại với hiện nay thời đại Nguyên Đạo cảnh giới tồn tại.

Cùng bậc này tồn tại giao chiến, một cái hai cái, Đạo Thánh có lẽ có thể ứng phó, nhưng mà bốn cái cùng tiến lên, Đạo Thánh chỉ có bại vong con đường này có thể đi.

Nhưng mà biết rõ hẳn phải chết, Đạo Thánh vẫn như cũ rút kiếm, thôi thúc Đào Nguyên công, trong cơ thể Linh giới đột nhiên hiện lên, hóa thành thế ngoại đào nguyên, tự thành thiên địa!

Hắn Đào Nguyên công không giống bình thường, Linh giới tự thành một cái thế ngoại đào nguyên, người thường có động thiên, Ly Uyên cái này Linh giới bên trong cũng có, người thường không có nhật nguyệt tinh thần, trong đào nguyên cũng có.

Trong đào nguyên thậm chí có Tam Thanh, tam thi thần, chu thiên tinh đấu Thần Chỉ các loại.

Đây là đạo gia chỗ độc đáo, trải qua năm ngàn năm phát triển, không thể coi thường.

Đạo Thánh thét dài, bước đầu tiên bước ra, tóc trắng biến thành đen, bước thứ hai bước ra, thân thể đang nhanh chóng trở nên trẻ tuổi, bước thứ ba, trong tay hắn Thanh Hư kiếm đã hóa thành một mảnh thanh quang, Tam Thanh Thánh Nhân kiếm thuật, trong tay hắn thi triển.

Hắn động lòng quyết muốn chết, tận khả năng tăng lên bản thân nội tâm, thậm chí không tiếc để nội tâm kinh động thiên kiếp của mình!

Tu luyện tới hắn một bước này, sớm đã đến độ kiếp tiêu chuẩn, sở dĩ không độ, là bởi vì không có bất kỳ cái gì nắm chắc.

Đạo môn tại nội tâm bên trên có độc đáo chi bí, nhưng mà tại thân thể bên trên lại không có đi đến phật môn thành tựu, càng đừng nhắc tới hiện nay thời đại tân học đại nhất thống.

Nhưng Đạo Thánh nội tâm nhưng đủ mạnh mẽ, chẳng qua là từ xưa đến nay ngay cả đệ nhất Thánh Hoàng cũng táng thân tại trên đường thành tiên thiên kiếp dưới, mặt khác chết ở trong thiên kiếp Thánh Nhân càng là nhiều vô số kể.

Đạo Thánh tự biết cơ thể chính mình thành tựu quá kém, căn bản không thể độ kiếp , chỉ có thể ngày bình thường áp chế khí cơ, đợi đến bản thân chết già sau đó, nội tâm phi thăng. —— cái gọi là nội tâm phi thăng, thực ra đi là cùng Lâu Ban, Sầm phu tử đám người đồng dạng con đường, tại nội tâm không có chấp niệm sau đó, phi thăng thiên ngoại, dọc theo cựu thánh chi lộ, vượt ngang tinh không, tìm kiếm Tiên giới.

Nhưng mà đối mặt một trận chiến này, Đạo Thánh không thể lại trấn áp bất kỳ khí cơ , mặc cho bản thân khí cơ tiết ra ngoài, dẫn tới thiên kiếp.

Trên bầu trời vân lôi rung chuyển, có kinh lôi thoáng hiện, lôi quang chợt nổi lên.

Đạo Thánh làm như không thấy, đón gió lôi mà kiếm kích trường không, kiếm quang tách nhập ngang dọc, đỉnh đầu thanh quang mờ mịt, công hướng bốn đại tro tàn Thần Vương.

Cái kia bốn vị tro tàn Thần Vương thân hình như quỷ mị lấp lóe, kết thành trận thế, sau lưng cốt luân bành trướng, cũng trong lúc đó phảng phất có ngàn vạn sinh linh cầu nguyện tụng niệm âm thanh truyền đến.

Cốt luân, rõ ràng là bọn họ tại rất dài trong lịch sử, không ngừng tiến hóa, đặc biệt sinh ra xương cốt, dùng để hấp thu chúng sinh tín ngưỡng niệm lực!

Chúng sinh sở niệm vọt tới, đó là thế giới trước yên diệt lúc, thế giới kia chúng sinh không cam lòng hủy diệt tại tro tàn bên trong đáng sợ niệm lực, hóa thành bọn họ ngập trời pháp lực.

Trong tay bọn họ quyền trượng sáng lên, trượng đao vung vẩy, bốn đạo quang mang như kinh lôi ra đón nói thánh thủ bên trong Thanh Hư kiếm!

"Ầm!"

Đạo Thánh ngạnh hám bốn đại Thần Vương công kích, đỉnh đầu đột nhiên hiện ra ba đạo thanh khí, hóa thành ba đạo kiếm mang, hưu hưu hưu, đem bên trong một vị Thần Vương mi tâm xuyên thủng!

Cái kia Thần Vương sau não nổ tung, sương máu tràn ngập.

Đây mới là Tam Thanh kiếm thuật tinh túy, Tam Thanh kiếm thuật uy lực lớn nhất chính là nội tâm thi triển ba đạo kiếm thuật, trúng kiếm hẳn phải chết, chẳng những thân thể bị chém, nội tâm cũng phải bị chém giết, vô cùng lợi hại!

Bởi vì làm đất trời oán giận, Đạo Thánh cứ việc luyện thành Tam Thanh kiếm thuật, cũng rất ít thi triển. Một là không cần thiết, hắn dù sao cũng là Thánh Nhân, tên địch nhân kia đáng giá hắn sử dụng như thế kiếm thuật, hai là diệt nhân tính linh, có ngược lại đạo môn đạo đức.

Hiện tại hắn không thể không thôi thúc cái này làm đất trời oán giận kiếm thuật.

Nhưng mà Đạo Thánh ngay sau đó hộc máu, trong tay Thanh Hư kiếm nổ tung, cái này Đại Thánh linh binh cũng gánh không được bốn đại Thần Vương đòn đánh này, bị nổ thành phất trần, Đạo Thánh cả người lăn lông lốc hướng về phía sau rớt đi.

Hắn trong nháy mắt liền già yếu xuống tới, Tô Vân truyền thụ cho hắn đại nhất thống công pháp tuy có thể vì hắn kéo dài tuổi thọ, nhưng giống như hắn như vậy liều mạng, không tiếc dẫn động thiên kiếp liều mạng một lần, quá tiêu hao bản nguyên.

Đạo Thánh hộc máu, muốn chống đỡ Thanh Hư kiếm đứng lên, lại thấy Thanh Hư kiếm biến thành từng tia từng sợi, mềm nhũn.

Hắn sớm đã vứt bỏ phất trần, phất trần là lướt nhẹ qua đạo tâm bên trên bụi bặm, Đạo Thánh đã sớm qua giai đoạn này, đạo tâm của hắn thông suốt không bụi, không có nửa điểm tạp chất, đạo nhân dạo chơi nhân gian, cười mắng giang hồ, tự do tự tại.

Nhưng mà Thanh Hư kiếm bị đánh thành phất trần, phảng phất là đang cười nhạo hắn tại già sau đó, ngược lại động tục tâm, cần lau.

Đạo Thánh đem phất trần ném ở một bên, hai tay chống đất, nhưng chống không nổi cao tuổi thân thể, quỳ một chân

trên đất, nhìn kỹ lại, chỉ thấy bản thân vừa mới cầm kiếm cánh tay, chẳng biết lúc nào gãy mất.

Vừa rồi cùng bốn đại Thần Vương ngạnh hám một cái, bản thân nửa đời luyện thành Đại Thánh linh binh không chịu nổi, không nghĩ tới bản thân đầu này cánh tay cũng không chịu nổi, liền như thế gãy.

Đạo Thánh cố gắng dùng một cánh tay khác chống đất, mệt mỏi đứng lên, cười hắc hắc nói: "Giết nhiều một cái đều là kiếm lời…"

Nhưng vào lúc này, một tôn tro tàn Thần Vương vung lên quyền trượng, một đạo hào quang chém tới, Đạo Thánh đối mặt đòn đánh này, muốn ngăn cản, nhưng không có khí lực.

"Dù sao vẫn là già rồi…" Trong lòng của hắn yên lặng nói.

Đạo ánh sáng kia thẳng đến cổ của hắn mà đến, đột nhiên, một cái vàng óng ánh cánh tay dò tới, mạnh mẽ bắt lấy đạo tia sáng này, khô gầy bàn tay lớn nắm chặt, đem đạo tia sáng này bóp vỡ nát.

Đạo Thánh cười khổ: "Tặc ngốc…"

Thánh Phật thôi thúc kim thân, ngăn tại trước người hắn, ánh mắt rơi vào cái kia ba vị tro tàn Thần Vương trên người, hướng Ngư Thanh La nói: "Ngư động chủ, các ngươi Hỏa Vân động thiên có thể thủ hộ một phương này tịnh thổ ư?"

Ngư Thanh La hướng Hỏa Vân động thiên trưởng lão đoàn nhìn lại, chỉ thấy chư vị trưởng lão đều tự đem công pháp thần thông thôi thúc đến cực hạn, đỉnh đầu đủ loại Thánh Hoàng, Thánh Nhân pháp tướng hiện ra, đó là bọn họ tu luyện Thánh Hoàng hoặc Thánh Nhân công pháp, nội tâm không tự chủ được hiện ra đủ loại kỳ lạ pháp tướng.

"Động chủ yên tâm."

Truyền công trưởng lão trầm giọng nói: “Chúng ta chịu đựng được.”

Ngư Thanh La lớn tiếng nói: “Thánh Phật yên tâm, Hỏa Vân động thiên chịu đựng được!”

Thánh Phật lộ ra tươi cười, đưa tay đỡ Đạo Thánh, nói: “Mũi trâu chịu đựng được ư?”

Hắn chạm đến Đạo Thánh, lúc này mới cảm thấy không ổn, Đạo Thánh trên người xương cốt gãy mất rất nhiều, tay chạm đến thân thể của hắn lúc, có thể cảm giác được rất nhiều đốt xương.

“Chịu đựng được.”

Đạo Thánh cười nói: “Ta nội tâm còn có thể một trận chiến.”

Hắn rách rưới nội tâm hiện ra, cao tới hơn mười trượng, gãy một cánh tay, nhô ra tay đến, đem Đạo Thánh nâng lên, đặt ở đầu vai, chuẩn bị lại chiến.

Thánh Phật cười ha ha nói: “Ngươi để cho ta nhớ tới ngươi lúc còn trẻ bộ dáng quật cường!”

Hắn trước một bước, hướng cái kia ba đại Thần Vương xông tới, Đạo Thánh nội tâm thì nâng Đạo Thánh rách rưới thân thể, đồng thời xông về cái kia ba đại Thần Vương!

Ngay tại hai đại thần thoại gần như tuyệt vọng giống như tấn công một khắc này, Giang Tổ Thạch phun máu phè phè, bị Tần Vũ Lăng cùng Hàn Quân đồng thời đánh trúng, ngã vào Đại Tần văn võ bá quan cùng Hàn Quân người đeo mặt nạ cùng Tần Vũ Lăng thân ngoại hóa thân bên trong chiến trường.

Giang Tổ Thạch ra sức giết lùi một đám người đeo mặt nạ cùng thân ngoại hóa thân, ngăn tại La Quán Y trước người, âm

thanh khàn giọng nói: “Bệ hạ đi mau!”

“Võ Thánh, chúng ta có thể đi tới chỗ nào đi?”

La Quán Y từ phía sau hắn đi ra, thản nhiên nói: “Phía dưới chính là Đại Tần Vân đô, chính là Vân đô bách tính, trẫm, đã không có địa phương có thể lui. Võ Thánh, liều chết đánh cược một lần đi.”

Giang Tổ Thạch không còn thuyết phục nàng, phấn khởi hoạt bát, thấp giọng nói: “Nếu như Lưu Khê còn ở đó, có lẽ có trở mình cơ hội…”

La Quán Y thân thể run lên, không nói gì.

Nguyệt Lưu Khê chết, mặc dù là phụ thân của nàng La Dư Tẫn để bộ hạ Thần Ma ra tay, thế nhưng là cùng nàng, cùng Giang Tổ Thạch, cùng Thần Đế cởi không ra liên quan. Không có bọn họ cho phép, La Dư Tẫn sẽ không động thủ giết Nguyệt Lưu Khê.

Đáng tiếc Kiếm các Thánh Nhân sau khi chết, bọn họ mới phát hiện, lúc này nếu là Nguyệt Lưu Khê tồn tại, có lẽ liền không có này bại một lần.

Nhưng mà, không có loại này thuốc hối hận.

“Trẫm cùng Đại Tần…”

La Quán Y cắn chặt răng, ra sức hướng Tần Vũ Lăng cùng Hàn Quân một đám hóa thân cùng mặt nạ người xông tới, lạnh lùng nói: “Trẫm cùng Đại Tần, chỉ chết mà thôi!”

“Ầm!” Thánh Phật cùng Đạo Thánh bay ngược mà quay về, đập ở Tô Vân đám người phía trước.

Bọn họ hợp lực đối kháng ba đại Thần Vương, hao hết tâm lực chém giết một tôn tro tàn Thần Vương, nhưng mà lại chỉ có thể lấy thương đổi thương, song song lại bị trọng thương.

Đạo Thánh đã không cách nào lại đứng lên, Thánh Phật miễn cưỡng đứng lên, nhưng lại mới ngã xuống.

Vậy còn dư lại hai tôn Thần Vương tuy là trên người có nhiều vết thương, nhưng chiến lực còn tại, đều tự chống quyền trượng đi tới.

"Động chủ, ngươi về Hỏa Vân động thiên đi."

Hỏa Vân động truyền pháp trưởng lão đột nhiên cười nói: "Cảnh lão động chủ lựa chọn không sai, chỉ là chúng ta lĩnh ngộ quá muộn. Hỏa Vân động cùng cái khác truyền thừa không giống nhau, Hỏa Vân động mục đích, chỉ có một cái, vậy chính là lưu lại các thánh nhân truyền thừa, lưu lại Hỏa Chủng."

Hắn đứng dậy, các trưởng lão khác cũng nhao nhao đứng lên.

Ngư Thanh La lộ ra vẻ ngỡ ngàng, ngay sau đó hạ quyết tâm.

Truyền pháp trưởng lão cười nói: "Chỉ cần Hỏa Vân động vẫn còn, truyền thừa ngay tại. Động chủ bảo trọng!"

Ngư Thanh La thôi thúc hỏa vân, đứng tại hỏa vân phía trên, quay đầu lại nói: "Chư vị trưởng lão… Bảo trọng!"

Nàng hướng đi Hỏa Vân động thiên, đột nhiên xoay người lại, lớn tiếng nói: "Tô các chủ, cùng đi đi! Tô các chủ ——"

Tô Vân sắc mặt hôi bại, nàng liền kêu mấy tiếng, Tô Vân mới nghe thấy, quay đầu. Ngư Thanh La xòe tay ra, trong ánh mắt tràn đầy chờ mong: "Cùng đi!"

Tô Vân mê man lắc đầu, âm thanh khàn khàn nói: "Không cần Thanh La cô nương. Ta Thông Thiên các nguyện vọng cùng các ngươi Hỏa Vân động không giống nhau, chúng ta

Thông Thiên các là muốn đến bờ bên kia, là mở ra thế giới ẩn tàng bí mật, ngươi nhìn…”

Hắn ngẩng đầu nhìn về phía không trung, lẩm bẩm nói: “Bờ bên kia, đã sắp muốn tới…”

Ngư Thanh La đứng tại Hỏa Vân động thiên trong thông đạo, không nhìn thấy một cái khác tráng lệ thế giới cách bọn họ thế giới này càng ngày càng gần tình hình.

Ngư Thanh La hàm răng khẽ cắn, xoay người đi vào Hỏa Vân động thiên.

“Chỉ mong ta lại đi ra thời điểm, thế giới đừng chỉ còn lại có một mình ta…” Trong nội tâm nàng yên lặng nói.

Hỏa Vân động thiên khép kín, Hỏa Vân động một đám trưởng lão đi ra, hướng cái kia hai đại Thần Vương nghênh đón.

Bọn họ khổ tâm kiến tạo luyện trừ tâm ma tịnh thổ, nhất thời tan rã, nhưng mà bọn họ không thể không một trận chiến!

Mà tại Tiên Lục bên dưới, nhân ma Dư Tẫn không có những trưởng lão này đạo tâm áp chế, nhất thời đem Kỳ Lân, Nữ Sửu, Thiên Bằng chờ Thần Ma tâm linh tư duy tất cả nắm giữ.

Tiên Lục ở dưới chiến đấu, từ thế lực ngang nhau, nhất thời biến thành thiên về một bên!

Mấy hiệp ở giữa, mười bốn Thần Ma ngã xuống đất, Thái Tuế cùng Tương Liễu tách ra, ngã trên mặt đất, chỉ có thở dốc khí lực. Thái Tuế cố gắng hướng ra phía ngoài leo, cũng rốt cuộc leo không động, cười hắc hắc nói: “Tiểu Liễu, lão tử đời này nhanh trí, xem như bị ngươi lão tiểu tử viết di chúc ở đây rồi…”

Dư Tẫn trên người cũng khắp nơi là tổn thương, thở hồng hộc, miễn cưỡng đỡ lấy Tiên Lục.

Hắn hô hô thở hổn hển, nhìn ngã xuống đất rất nhiều Thần Ma, đột nhiên cười ha ha, cười cười lại miệng lớn phun máu phè phè.

"Dư Tẫn!"

Kỳ Lân đấu tranh, không cách nào đứng dậy, cắn răng nói: "Ngươi không thành công! Ngươi chỉ có chín mươi lăm khối ngọc điệp…"

Dư Tẫn điên cuồng cười to, đặt mông ngồi dưới đất, cười đến đập đầu gối của mình, cười đến chảy ra nước mắt.

Nữ Sửu chỉ còn lại có đầu lâu, thân thể bị hủy, nhưng lạnh lùng nói: "Ngươi chỉ có chín mươi lăm khối ngọc điệp, không cách nào để cho thế giới này đi tới Tiên giới, ngươi sẽ chỉ làm thế giới này đụng vào Bắc Miện trường thành bên trên, đụng vỡ nát!"

Dư Tẫn cười đến không thở nổi, sau một lúc lâu, thở san sẻ tức giận mới thản nhiên nói: "Các ngươi không có phát hiện ư? Từ đầu đến cuối, thế giới này quỹ đạo đều không có bị lệch qua, bởi vì, ta dùng chín mươi sáu khối ngọc điệp. Các ngươi không biết là, Ứng Long nơi đó, có một khối Cửu Anh ngọc điệp."

Mười bốn tôn Thần Ma đều tự trở nên trầm mặc, sau một lúc lâu, Kim Ô tức giận nói: "Ứng Long thứ bại hoại này!"

"Các ngươi hẳn là cảm giác được may mắn, ta huyết tế không phải là các ngươi."

Nhân ma Dư Tẫn vịn Tiên Lục, miễn cưỡng đứng lên, lúc này, Tô Vân thất hồn lạc phách hướng bên này đi tới, hai mắt vô thần, trong miệng lẩm bẩm không thôi.

Hắn từ Tần Vũ Lăng, Hàn Quân phân thân hóa thân trong chiến trường đi qua, Hàn Quân một cái người đeo mặt nạ lập tức hướng hắn thống hạ sát thủ.

"Hàn Quân, để hắn tới." Dư Tẫn cười nói.

Hàn Quân cúi đầu nói: "Vâng."

Tô Vân lảo đảo, từ trong chiến trường đi qua, trên đất một mảnh hỗn độn.

Hắn xuyên qua hai đại tro tàn Thần Vương cùng Hỏa Vân động trưởng lão đoàn chiến trường, một vị trưởng lão máu, tung tóe hắn một mặt.

Tô Vân một chân cấp một chân thấp đi qua, lúc này nhân ma Dư Tẫn nghe được lời nói của hắn: "Ta không thể đi, ta huyết chiến đến cùng…"

Nhân ma Dư Tẫn mặc cho hắn đi tới trước mặt mình, thiên ngoại, to lớn mặt trời từ nơi này thế giới bên cạnh ung dung thoảng qua, chiếu sáng vùng non sông này, nhưng đuổi không tiêu tan mù mịt.

Mù mịt, là thế giới này thiên địa nguyên khí biến thành tro tàn, đang lay động hạ xuống.

Mà xa xa trên mặt biển, nhiều hơn nữa tro tàn thành từ đáy biển nổi lên mặt biển, cỗ này xu thế, còn tại hướng toàn cầu lan ra, sắp tới Nguyên Sóc.

"Ngươi còn chưa bị khuất phục, ngươi muốn đánh với ta một trận, ngươi muốn cầu chết."

Dư Tẫn thiếu niên tóc trắng, nhìn Tô Vân nắm chặt nắm đấm, đọc hiểu nội tâm của hắn, thản nhiên nói: "Ta rất thưởng thức ngươi dạng này người trẻ tuổi, phá hủy đạo tâm của ngươi, để ngươi khuất phục, là ta nhất tình nguyện làm sự tình.

Con gái của ta, Hàn Quân, Tần Vũ Lăng, bọn họ đều đã khuất phục. Hiện tại chỉ còn lại có ngươi.”

Tô Vân trong cổ họng phát ra như dã thú gào thét, trùng trùng điệp điệp nắm chặt hộp gỗ, hộp đột nhiên hóa thành một cái kiếm gỗ!

Phía sau hắn, Trần Mạc Thiên Không hiện lên, cũng tự hóa thành một cái lơ lửng đại kiếm.

“Tiên kiếm trảm yêu long ư?”

Dư Tẫn tuy là rất là suy yếu, nhưng cười nói: “Uổng phí sức lực. Ta làm nhiều như vậy, cho đến ngày nay cuối cùng viên mãn, ta có thể đem ngươi coi thành sủng vật nuôi, để ngươi nhìn một chút sự thành tựu của ta. Nhưng mà, ta kính trọng người như ngươi, cho nên ta định cho ngươi một cái hào hiệp hy sinh cơ hội.”

Hắn ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, nhìn cái kia càng ngày càng gần thế giới, cánh tay chậm rãi biến thành một cái Tiên kiếm: “Ra tay đi, ta đưa ngươi lên đường.”

Tô Vân rống to, bước dài mở hướng hắn xông tới, vung lên trong tay kiếm gỗ, thi triển Tiên kiếm trảm yêu long!

Dư Tẫn mỉm cười, tay phải là kiếm , chờ đợi một kiếm chém giết Tô Vân.

Nhưng vào đúng lúc này, Tô Vân cách hắn còn có hơn mười trượng lúc, Trần Mạc Thiên Không biến thành đại kiếm chém ở Ứng Long ngọc điệp bên trên.

Dư Tẫn giật mình.

Tô Vân dừng bước, thu kiếm, ánh mắt thản nhiên.

“Dư Tẫn, ngươi bây giờ đọc nội tâm của ta, đọc được cái gì?” Tô Vân hỏi.

Nhân ma Dư Tẫn dò xét nội tâm của hắn, nơi đó một mảnh bình thản, không có cái gì. Cái gọi là tuyệt vọng, cái gọi là băn khoăn, cái gọi là không còn hy vọng, tất cả đều không có!

“Đùng, đùng!” Tô Vân đỉnh đầu truyền đến ngọc điệp bắn nổ âm thanh.

Nhân ma Dư Tẫn khóe mắt nhảy lên, Ứng Long cái kia to lớn đuôi rồng từ Tô Vân sau lưng rủ xuống.

“Dư Tẫn, ngươi thấy, là ta để ngươi nhìn thấy.”

Tô Vân kiếm trong tay hóa thành hộp gỗ, thản nhiên nói: “Ngươi không nhìn thấy, là dưới mặt biển băng sơn. Ngươi thua.”

Ngọc điệp nổ tung, Ứng Long cái kia thân thể khổng lồ hạ xuống.

—— —— đại chương, tiếp cận 4500 chữ. Cầu phiếu! Cầu phiếu! Còn có, Lâm Uyên Hành tháng sáu bình luận sách hoạt động bắt đầu! Có mười vạn Qidian tiền ban thưởng cùng 66 tiền mặt ban thưởng, mọi người tham dự một chút, rất dễ dàng đến!

Chương 364 : Dư Tẫn dư quang (cầu đặt mua, cầu nguyệt phiếu)

Chương 365: Dư Tẫn dư quang (cầu đặt mua, cầu nguyệt phiếu)

Ứng Long hạ xuống trong nháy mắt, Tô Vân Linh giới bên trong Ứng Long sừng gào thét bay ra, xèo xèo xèo, đụng vào từng mặt ngọc điệp phía trên.

Dư Tẫn nguyên bản định ngăn cản, nhưng ngừng lại, không có ngăn cản.

Hiện tại hắn đã là nỏ mạnh hết đà, cho dù ra tay, cũng không cách nào ngăn cản.

"Đùng!" "Đùng!" "Đùng!"

Từng mặt ngọc điệp nổ tung, từng tôn suy yếu Thần Ma lần lượt từ trên trời giáng xuống, những này Thần Ma đã không thể gọi là Thần Ma, bọn họ thần tính bị lột trừ, Tiên Lục đem bọn hắn thiên địa nguyên khí rút ra, bọn họ chỉ còn lại bản thân lực lượng mà thôi.

"Ngươi làm như thế nào?" Dư Tẫn đối với mấy cái này Thần Ma làm như không thấy, hỏi.

"Rất đơn giản, Thái Tuế trong lúc vô tình nói cho ta biết, ngọc điệp là Bạch Trạch thiết kế."

Tô Vân nhìn hắn, mặt mỉm cười, nói: "Năm đó Ứng Long vì rời đi thế giới này quay về Tiên giới, tìm Bạch Trạch thiết kế ra ngọc điệp. Ngọc điệp nhưng thật ra là một loại phong ấn

luyện hóa trận pháp, Ứng Long ý đồ bắt giữ trấn áp Ma Thần, luyện hóa những này Ma Thần vì ngọc điệp. Hắn lại đã từng đi Huỳnh Hoặc đại lục tìm kiếm Tiên Lục, có thể tưởng tượng được hắn cùng ngươi là đồng dạng mục đích, đều là muốn đi tới Tiên giới."

Dư Tẫn gật đầu, nói: "Hắn chỉ là muốn một mình đi tới Tiên giới, quá ích kỷ. Ta không giống nhau. Ta là muốn mang lấy toàn bộ thế giới phi thăng Tiên giới. Ngươi biết điểm này, ngay sau đó suy đoán ra ta tại trấn áp Ứng Long hoặc là Bạch Trạch, đem bọn hắn luyện vì ngọc điệp lúc, xảy ra sự cố. Đúng hay không?"

Tô Vân gật đầu: "Không sai. Muốn cho ngươi thua thiệt rất khó. Tu vi của ngươi cực cao, lại là nhân ma , bất kỳ người nào muốn tính toán ngươi, đều rất khó giấu diếm được ngươi. Nhưng mà ta không giống nhau, ta đã tính toán qua ngươi một lần, một lần kia, ta tại đạo tâm của ngươi bên trong gieo ma chủng."

Hắn lộ ra vui vẻ tươi cười: "Có ma chủng, ngươi khuất phục ta suy nghĩ liền càng thêm mãnh liệt, cái này ma chủng sẽ ở đạo tâm của ngươi bên trong mọc rễ đâm chồi, biến thành đại thụ che trời, trong lúc vô tình ảnh hưởng phán đoán của ngươi. Ngươi nhất định phải tự thân chiến thắng ta, cái này thành ngươi chấp niệm."

Dư Tẫn suy nghĩ một chút, gật gật đầu.

Tô Vân tại nghĩ cách cứu viện Kỳ Lân mười ba Thần Ma lúc, cùng hắn đánh cược, kết quả ngược lại là Dư Tẫn tự thân tiễn Tô Vân đám người chạy trốn.

Chuyện này, để hắn tất cả sắp đặt suýt nữa thất bại trong gang tấc, không thể không đem thần phục bản thân Thần Ma một lưới bắt hết luyện thành ngọc điệp, lại hướng Thông Thiên

các bảy nguyên lão ra tay, lúc này mới bù đắp chín mươi sáu khối ngọc điệp.

Nhưng nếu không có lần kia thất bại, lần này hắn không cần như vậy phí tâm, không thể không cùng Kỳ Lân các Thần Ma liều mạng.

Hắn bị bức ép đến loại trình độ này, toàn bộ bởi vì cùng Tô Vân đánh cược thất bại.

Tự thân chiến thắng Tô Vân chấp niệm, để hắn vừa rồi quát bảo ngưng lại Tần Vũ Lăng, Hàn Quân cùng tro tàn Thần Vương, Tô Vân cũng bởi vậy có thể đi tới Tiên Lục bên dưới, ra tay đánh trúng Ứng Long ngọc điệp bên trên vết rạn, giải cứu ra Ứng Long.

"Điểm thứ hai, là ngươi không cách nào nhìn thấu đạo tâm của ta, không cách nào bắt được ta ý nghĩ."

Tô Vân khẽ mỉm cười, nói: "Ta biết rõ đạo tâm bên trên trình độ thấp, ngay sau đó đi tới Hỏa Vân động thiên, hướng Ngư Thanh La động chủ xin chỉ giáo hơn mười ngày. Hơn mười ngày về sau, nhân ma không cách nào lại dò xét tâm ý của ta."

Dư Tẫn cười nói: "Ngươi muốn cho ta khen ngợi ngươi, ngươi thông minh lanh lợi? Ngươi sở dĩ chỉ dùng hơn mười ngày tu luyện tới một bước này, nhưng thật ra là bởi vì ngươi đi theo Tần Vũ Lăng học tập bảy năm cựu thánh kinh điển, hậu tích bạc phát mà thôi."

Tô Vân khó hiểu, hỏi: "Dư Tẫn, ngươi dường như không một chút nào lo lắng cho mình tình hình , có thể hay không nói cho ta biết vì sao?"

Dư Tẫn mỉm cười, thản nhiên nói: "Ngươi hao hết tâm lực làm đến bước này, nhìn như bày mưu nghĩ kế, chiếm hết

thượng phong, nhưng mà ngươi chưa hề nghĩ tới một chút, chỉ bằng bọn họ?"

Hắn cười nhạo nói: "Chỉ bằng hiện tại Ứng Long bọn họ, có thể chiến thắng ta?"

Ứng Long đám người thoát khốn, Tiên Lục cũng không còn chấn động, quang mang tán đi. Khối kia to lớn Tiên Lục một mực có xúc tu cùng Dư Tẫn thân thể liên kết, giờ phút này Tiên Lục nhúc nhích, cùng Dư Tẫn thân thể dung hợp.

Khối này Tiên Lục, từ đầu đến cuối đều chỉ là thân thể của hắn một phần mà thôi.

Dư Tẫn khí tức tại từ từ khôi phục.

Tô Vân hướng Ứng Long đám người nhìn lại, nhưng trong lòng thì trầm xuống, chỉ thấy Ứng Long, Bạch Trạch đám người sắc mặt cũng không quá đẹp mắt, khí tức cũng không có từ lúc trước giống như mãnh liệt.

Dư Tẫn ngạo nghễ mà đứng, nói: "Bọn họ đã không còn là Thần Ma, hiện nay bọn họ, chẳng qua là một đám có được sức mạnh mạnh mẽ thần thú hoặc là ma quái mà thôi. Cho dù có chín mươi sáu cái nhiều, ta lại có sợ gì ư?"

Tô Vân khóe mắt nhảy lên một chút.

Ứng Long thân thể chậm rãi biến hóa, hóa thành một cái áo vàng sừng rồng thiếu niên, chẳng qua là mọc ra một viên sừng rồng, thản nhiên nói: "Dư Tẫn, ngươi làm tất cả chẳng qua là nghịch thiên mà đi, tốn công vô ích. Ngươi cho rằng ngươi đem thế giới này đưa đến Tiên giới, liền có thể cứu tộc nhân của ngươi?"

Dư Tẫn khẽ nhíu mày, trong lòng có loại cảm giác không ổn.

Hắn hướng xung quanh nhìn lại, chỉ thấy từng tòa tro tàn trong thành to lớn linh binh đang phun ra nuốt vào thiên địa linh khí, đem cái tinh cầu này tro tàn hóa thành thiên địa linh khí, đem thiên địa linh khí hóa thành tro tàn.

Mỗi tòa tro tàn thành đều tại phóng thích thế giới trước sinh vật hạt giống, lan ra đến thế giới khắp nơi, những này hạt giống đã bắt đầu cắm rễ, tự mình sinh sản.

Nhưng mà Dư Tẫn ánh mắt chiếu tới chỗ, lại thấy những cái kia thế giới trước động vật thực vật bắt đầu diện tích lớn tử vong khô héo, mất đi sức sống, thậm chí không còn sinh sản!

Bạch Trạch hóa thành văn nhã thiếu niên, mang theo lưu ly kính mắt, chậm rãi nói: "Dư Tẫn, thuộc về ngươi thời đại đã qua. Thế giới trước sinh linh không cách nào ở cái thế giới này sinh tồn, dù là ngươi thay đổi thiên địa linh khí, bọn họ cũng không cách nào sinh tồn."

Dư Tẫn bốn phía nhìn lại, đột nhiên nhìn thấy một tòa tro tàn trong thành, tro tàn quái đã khôi phục diện mục thật sự, biến thành hắn quen thuộc con dân, nhưng mà sau một khắc, không biết bao nhiêu người tại khó khăn mở miệng, dường như không thở nổi.

Bọn họ từng cái ngã xuống đất, thân thể vặn vẹo, run rẩy kịch liệt, thân thể đang điên cuồng hướng tro tàn quái thay đổi!

Đột nhiên những người này hóa thành tro tàn quái, vỗ cánh bay lên không, nhưng tại giữa không trung hao hết tất cả lực lượng, hao hết tất cả sinh mệnh, vô lực té xuống, đập xuống đất, vỡ thành bột mịn!

Trên không tro tàn bay xuống, một mảnh tro tàn bay xuống tại Dư Tẫn tóc trắng bên trên, chậm rãi phân giải, hóa thành thiên địa linh khí.

Dư Tẫn mở ra tay, ý đồ tiếp lấy một mảnh tro tàn, nhưng mà phần lớn tro tàn còn chưa hạ xuống, cũng đã hóa thành thiên địa linh khí.

"Nghịch thiên mà đi, khó thành chính quả."

Thông Thiên các Phì Phì nguyên lão hóa thành tươi đẹp động lòng người thiếu nữ, nói: "Thời đại của ngươi bị hủy diệt, là số trời, ngươi muốn nghịch số trời mà đi, làm sao có thể làm được?"

Dư Tẫn thân thể run rẩy.

Đại Tần các nơi, không ít Đại Tần người nhiễm phải tro tàn bệnh, hóa thành tro tàn quái, bị giết chóc ham muốn khống chế, bốn phía làm loạn, mà giờ khắc này tro tàn bệnh nhưng từ trong cơ thể của bọn họ từ từ biến mất, những này tro tàn quái cũng chầm chậm khôi phục trưởng thành.

Bọn họ mờ mịt đi tại trên đường phố, nhìn hoàn toàn thay đổi thành thị.

Nhiều hơn nữa người thì ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, trên bầu trời mặt trời có thêm mấy cái, còn có to lớn lục địa tại thiên ngoại, Thiên Tượng hoàn toàn xa lạ.

"Dư Tẫn, tộc nhân của ngươi nhất định chết tại thượng cổ, ngươi thật sự có vô biên pháp lực cùng trí tuệ, cưỡng ép phong ấn bọn họ đến bây giờ, vì bọn họ kéo dài tính mạng."

Thiếu niên Bạch Trạch nói: "Nhưng mà bọn họ sống lại một khắc này, liền nhất định bọn họ muốn trở về thượng cổ lúc vận mệnh."

Tỳ Hưu thân thể thoáng một cái, hóa thành mắt quầng thâm thiếu niên, nói: "Vậy chính là tử vong. Dư Tẫn, ngươi cũng vậy Thông Thiên các một thành viên, ngươi hẳn phải biết, Thông Thiên các tôn chỉ loại trừ tìm kiếm được đi tới bờ bên

kia cầu nối bên ngoài, còn có chính là ngăn cản trận tiếp theo kiếp số đến!"

Toan Nghê hóa thành thịt viên thiếu niên, trầm giọng nói: "Dư Tẫn, ngươi là nhân ma, cũng vậy trí giả, đừng u mê không tỉnh!"

"Đừng u mê không tỉnh!" Hơn chín mươi tôn Thần Ma cùng lên tiếng hét lớn.

Dư Tẫn đầu óc mê man, trong ánh mắt tràn đầy mê man.

Đột nhiên, đang hướng Hỏa Vân động thiên tất cả trưởng lão thống hạ sát thủ tro tàn Thần Vương khí tức suy yếu xuống tới, dùng sức kẹp lại cổ của mình, giống như là không cách nào thở dốc.

Hai vị kia tro tàn Thần Vương thấp thỏm lo âu, vứt bỏ Hỏa Vân động thiên trưởng lão, hướng Dư Tẫn chạy như bay, một bên chạy tới một bên hoảng sợ nói gì đó.

"Bọn họ đang nói, ta không cách nào thở dốc." Oánh Oánh xuất hiện tại Tô Vân đầu vai, nói khẽ.

Hai vị kia Thần Vương còn chưa chạy đến bên này, liền thấy bọn họ thân thể bắt đầu nhanh chóng tro tàn hóa, một thân tu vi tại trong chớp mắt liền ngưng kết thành tro tàn!

"Bành!"

Trong đó một vị tro tàn Thần Vương bị quán tính vung ra, đập xuống đất, bể nát một chỗ.

Một vị khác tro tàn Thần Vương thì há miệng hô to, bàn tay vươn hướng phía trước, tựa hồ tại cầu cứu, nhưng tại trong chốc lát cả người tro tàn hóa, biến thành màu đen tượng đá.

Dư Tẫn ngơ ngác nhìn một màn này, một cỗ tử vong giống như cảm giác suy yếu từ trên người hắn lan ra.

“Vì sao?”

Hắn rủ xuống tóc trắng xoá thiếu niên đầu, thân thể run rẩy: “Vì sao không cho chúng ta lưu lại một con đường sống? Vì sao liền hi vọng cuối cùng cũng muốn xóa đi…”

Hắn nói nói, trong miệng Nguyên Sóc ngữ liền biến thành tro tàn ngữ, để cho người ta nghe không hiểu.

Oánh Oánh tại Tô Vân bên tai, nhỏ giọng phiên dịch, nói: “Hắn tại oán trời oán đất, oán trách thương thiên bất nhân, oán trách thiên đạo bất công.”

Tô Vân tại Hỏa Vân động thiên cùng Ngư Thanh La cùng một chỗ học tập lúc, Oánh Oánh thì bận hướng Yến Khinh Chu lĩnh giáo tro tàn ngữ, bởi vậy có thể đại khái nghe hiểu Dư Tẫn.

“… Hắn nói hắn đã dùng hết tất cả phương pháp, chẳng lẽ kết quả chỉ có thể là thất bại?”

Oánh Oánh phí hết tâm thần phiên dịch, Dư Tẫn đột nhiên dừng lại, an tĩnh phút chốc, lại tại độc thoại, giọng nói trở nên rất là yên bình.

Oánh Oánh nói: “Hắn nói, cũng không phải là tất cả tro tàn thành đều nổi lên mặt đất, lần này hắn phát động thiên địa kịch biến, nhưng mà bởi vì muốn thôi thúc Tiên Lục nguyên nhân, đại dương đối diện Nguyên Sóc không có bị lan đến. Bởi vậy Nguyên Sóc lòng đất còn có hắn bị phủ bụi tộc nhân…”

Tô Vân nghe đến đó, không khỏi sắc mặt đại biến, không cần nghĩ ngợi quát: “Chư vị lão ca lão tỷ, lập tức động thủ tru sát Dư Tẫn!”

Hắn lời còn chưa dứt, Dư Tẫn đã ra tay trước!

Dư Tẫn đòn thứ nhất chính là công hướng thiếu niên Bạch Trạch, thiếu niên Bạch Trạch tinh thông thiên hạ bất kỳ thần

thông, gần như không gì không biết, hiện tại bởi vì nguyên khí hao hết, căn bản không kịp ngăn cản hắn đánh lén!

"Ầm!"

Thiếu niên Bạch Trạch trong miệng hộc máu, bay ngược mà ra, Ứng Long đánh tới, lấy xuống sừng rồng, lấy sừng rồng làm vũ khí, thẳng hướng Dư Tẫn!

Dư Tẫn lùi lại , mặc cho sừng rồng đâm vào thân thể của mình, cái cổ uốn éo, đầu hóa thành một cái linh binh chém về phía Ứng Long!

Mặt khác rất nhiều Thần Ma nhao nhao giết tới đi vào, Dư Tẫn nhưng phảng phất biết bọn họ tất cả suy nghĩ, rõ ràng bọn họ tất cả công kích, chỉ có tránh không thể tránh lúc, mới có thể trúng chiêu.

Hắn mỗi một kích đều cực kỳ trí mạng, cực kỳ hữu hiệu, cho dù là Ứng Long, Tỳ Hưu cường đại như vậy tồn tại, cũng khó có thể tránh đi công kích của hắn!

Tại trong chớp mắt, chín mươi sáu Thần Ma liền thương vong hơn phân nửa!

Thiếu niên Dư Tẫn trên người đâu đâu cũng có vết thương, đều là máu tươi, có Thần Ma, cũng có bản thân.

Tô Vân sắc mặt kịch biến, vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Thánh Phật, Đạo Thánh cùng Hỏa Vân động thiên một đám các trưởng lão, mỗi người trọng thương ngã xuống đất, thậm chí liền La Quán Y, Giang Tổ Thạch mấy người cũng toàn bộ ngã vào trong vũng máu.

"Lúc này, cho dù là tới một vị Thánh Nhân, trấn áp lại Dư Tẫn ma tính, để hắn không cách nào thăm dò Ứng Long bọn họ tư duy…"

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên trong lòng hoảng loạn quét sạch sành sanh, yên bình như là kéo dài không dứt nước suối dâng lên.

Tô Vân quay đầu, nhìn thấy Tần Vũ Lăng cùng Hàn Quân sau lưng, đều có hai cái thiếu niên vĩ đại nội tâm, một tôn giống như Phật Đà, ngàn tay tay nâng đủ loại phật bảo, một tôn giống như Đại Nho, cầm trong tay kinh quyển, xua tán Liên Hoa chúng Thần Ma trong lòng tâm ma, ổn định đạo tâm của bọn họ.

"Hai người này…" Tô Vân khó chịu hừ một tiếng.

Oánh Oánh khó hiểu nói: "Bọn họ tại sao lại trợ giúp chúng ta?"

"Đầu cơ kiếm lợi mà thôi. Đứng tại chúng ta bên này, đối bọn hắn càng có lợi hơn."

Tô Vân quay đầu, chú ý chiến cuộc, thản nhiên nói: "Hơn nữa, bọn họ muốn lưu đày ta."

Dư Tẫn cùng rất nhiều Thần Ma một trận chiến này, huyết tinh mức độ vượt quá tưởng tượng, cuối cùng, một kích cuối cùng bên trong, Ứng Long cùng Dư Tẫn gần như đồng thời ngã xuống.

Tô Vân khóe mắt nhảy lên, thấp giọng nói: "Dư Tẫn là nhân ma, hắn sẽ mượn thi thể phục sinh…"

Đúng lúc này, Dư Tẫn loạng choà loạng choạng đứng lên, trên người đâu đâu cũng có rách rưới máu thịt, cười ha ha nói: "Ta thắng, ta thắng —— "

"Hưu!"

Tô Vân sau lưng truyền đến tiếng xé gió, Hàn Quân cùng Tần Vũ Lăng gần như đồng thời đánh tới, hai bên trái phải, đem Dư Tẫn đánh cho vỡ nát!

Dư Tẫn nội tâm mới vừa từ nghiền nát trong thi thể thò đầu ra, liền thấy hai người này thôi thúc từ Dư Tẫn Linh giới bên trong ngã xuống bảy mặt triều thiên khuyết, Hàn Quân quay đầu nhìn về phía Tô Vân, lắp bắp nói: "Thứ tám mặt đâu?"

Tô Vân tiến lên, lấy ra mới luyện chế cái kia mặt triều thiên khuyết.

Bát diện triều thiên khuyết bắn ra, ở trên bầu trời hình thành một chiếc cổng trời.

Hàn Quân, Tần Vũ Lăng tận lực định trụ Dư Tẫn nội tâm, chỉ thấy Thiên môn bên trong, một đạo kiếm quang bay ra.

"Tô các chủ đừng quên, ngươi cũng đã không thể trở lại Nguyên Sóc." Tần Vũ Lăng cùng Hàn Quân thấp giọng nói.

Tiên kiếm kiếm quang chém xuống, xuyên qua Dư Tẫn nội tâm mi tâm.

—— —— cầu đặt mua, cầu nguyệt phiếu ~~~ nói cảm giác giống như là đại kết cục, đề nghị nhìn một chút một quyển này quyển tên là cái gì.

Chương 365 : Nguyên Sóc dù già, hắn mệnh đổi mới

Chương 366: Nguyên Sóc dù già, hắn mệnh đổi mới

Dư Tẫn nội tâm tại Tiên kiếm quang mang bên trong sụp đổ tan rã, đời này của hắn đủ loại trải qua, như là từng bức hình ảnh không ngừng biến hóa, tại ngắn ngủi phút chốc liền đem hắn cái này hai đời trải qua hiện lên một lần.

Đợi đến cuối cùng hình ảnh kết thúc, Dư Tẫn xem như hiện nay trên đời nhân vật mạnh nhất, như vậy tan thành mây khói.

Tô Vân nhìn một màn này, trong lòng cảm xúc rất nhiều.

Dư Tẫn là thế giới trước người thống trị, xem như khi đó cái tinh cầu này chúa tể, hắn đối xử khi đó dân chúng cũng không tốt, làm mưa làm gió, hưởng thụ lấy chúng sinh tế tự, nhưng một lòng cầu trường sinh, không hỏi tới dân sinh, mưu tính lấy thế nào vượt qua thành tiên chi kiếp.

Nhưng mà tai kiếp bộc phát ra hồ dự liệu của hắn, đem hắn tất cả âm mưu đánh gãy xáo trộn.

Khi hắn nhìn thấy vô số lê dân bách tính tử vong, hóa thành tro tàn quái lúc, hắn mới bắt đầu ý đồ cứu dân chúng, nhưng mà đã chậm.

Kiếp hỏa động nhiên, đem thế giới cũ mai táng, thế giới mới tại thế giới cũ phế tích bên trên xây dựng lại.

Dư Tẫn làm rất nhiều thử nghiệm, thậm chí triệu hoán đến Thiên Thị Viên, nhưng cũng không giải quyết được vấn đề.

Tại đủ loại thử nghiệm đều thất bại dưới tình huống, hắn bất đắc dĩ để kiếp hỏa bên trong các tộc nhân lần lượt tự mình phong ấn, hắn bực tức độ kiếp , ý đồ thành tiên, lấy tiên nhân lực lượng đối kháng thế giới hủy diệt.

Hắn thất bại.

Hắn nội tâm bị to lớn chấp niệm tràn ngập, không cam tâm thất bại, không cam tâm tử vong, không cam tâm tộc nhân táng thân tại tro tàn bên trong, oán niệm ngập trời, hắn nội tâm bám vào khi đó thế giới mới nhân tộc trong cơ thể, hóa thành nhân ma.

Đến Tam Thánh Hoàng thời đại, nhân ma Dư Tẫn làm mưa làm gió, khi đó còn có thể nhìn thấy chưa dập tắt kiếp hỏa, giống như là thế giới trước Dư Tẫn, Dư Tẫn làm người ma, làm đủ loại cực kỳ tàn ác thí nghiệm.

Khi đó thế giới này bởi vì Thiên Thị Viên đến, Thần Ma hoành hành, bách tính dân chúng lầm than, nhân ma Dư Tẫn cũng vậy Thần Ma bên trong một thành viên, cũng không để người chú ý.

Đến đệ nhất Thánh Hoàng thời kì, đệ nhất Thánh Hoàng triệu hoán Ứng Long các thần thánh, bắt đầu trấn áp Thần Ma.

Dư Tẫn trốn hướng hải ngoại, đệ nhất Thánh Hoàng khai hoang hải ngoại, Ứng Long bắt Dư Tẫn, đem hắn trấn áp. Nhưng mà khi đó Dư Tẫn, đã làm kế hoạch chu toàn, Ứng Long cứ việc trấn áp hắn, lại không cách nào giết chết hắn, chỉ cần phong ấn giải trừ, hắn liền có thể thi triển ra kế hoạch của hắn.

Đệ nhất Thánh Hoàng cảm niệm bản thân cao tuổi, không còn nhiều thời gian, ngay sau đó Ứng Long cùng đệ nhất Thánh Hoàng trở lại, không có chinh phục mảnh này Tây Thổ đại lục.

Mà Bạch Trạch các Thần Ma cùng lưu tại Tây Thổ đại lục khai hoang người cùng xây dựng Thông Thiên các, chuẩn bị từ hải ngoại bắt đầu thăm dò thế giới hủy diệt bí mật, thử nghiệm tìm tới nối thẳng bờ bên kia mà thành tiên cầu nối.

Thời gian trôi mau, cuối cùng Thông Thiên các một vị thiếu niên đi tới Ứng Long đám người trấn áp nhân ma Dư Tẫn địa phương, Bá Sơn quận.

Tô Vân nhìn Dư Tẫn cuối cùng tinh thần lạc ấn tán đi, trong lòng buồn phiền khó mà tiêu tan.

Oánh Oánh tại hắn đầu vai, liếc Tần Vũ Lăng cùng Hàn Quân một cái, nói: "Dư Tẫn sát sinh quá nhiều, khó thoát tử kiếp, nhưng hắn lúc trước thực lực quá mạnh, có thể tránh thoát thiên kiếp cùng Tiên kiếm. Hiện tại hắn tránh không khỏi. Sóc Phương Lý gia tiên tổ hóa thành bán ma, bởi vì chấp niệm mà ra sức chém giết, cuối cùng chết tại thiên kiếp tiếp theo giống như. Cho nên, Dư Tẫn cũng không phải là bởi vì Tần Vũ Lăng cùng Hàn Quân mà chết, mà là bởi vì sát sinh quá nhiều mà chết. Tần Vũ Lăng, Hàn Quân, các ngươi cũng không phải là chân chính người thắng trận. Tô sĩ tử, ta nói đúng hay không?"

Tô Vân biết nàng đang nỗ lực hóa giải bản thân trong lòng buồn phiền cùng thất lạc, nói: "Oánh Oánh yên tâm, ta còn có rất nhiều chuyện muốn làm, sẽ không bị Dư Tẫn chết mà ảnh hưởng đến. Còn chân chính người thắng trận, đương nhiên là hai vị! Hai vị càng hơn nhân ma!"

Hắn hướng Hàn Quân cùng Tần Vũ Lăng nghiêm nghị nói: "Hai vị cứ việc yên tâm, kể từ hôm nay, ta không còn bước vào Nguyên Sóc nửa bước!"

Hàn Quân cùng Tần Vũ Lăng nhận được lời hứa của hắn, đều tự lộ ra tươi cười.

“Ta có thể gối cao không lo.”

Tần Vũ Lăng làm ra tư thế xin mời, cười nói: “Hàn sư đệ, chúng ta có thể xuống núi, trở về Nguyên Sóc.”

“Học… , học ca,thiên… , thiên hạ anh hùng, trước sau là ngươi ta.”

Hàn Quân mặt mang tươi cười, cùng Tần Vũ Lăng cùng một chỗ xuống núi, lắp bắp nói: “Trước sau là ngươi ta tranh đoạt cái này thiên ‘… Thiên hạ, không,… Không có người thứ hai.”

Tần Vũ Lăng cũng lộ ra tươi cười.

Bọn họ dọc theo đường núi hướng Vân đô phương hướng đi tới, Hàn Quân âm thanh truyền đến: “Học, học ca, ta mang đến một cái cố nhân.”

Tần Vũ Lăng hiếu kỳ nói: “Người nào a?”

“Lão Cẩu!”

“Ầm!”

Dưới chân núi truyền đến kịch liệt chấn động, một đầu chó đầu thân người ma quái điều khiển yêu vân, hung hãn ra tay, nhưng mà sau một khắc liền truyền đến Hàn Quân âm thanh, vừa sợ vừa giận: “Lão Cẩu, ngươi, ngươi vì sao xuống tay với ta? Đúng, đúng, ta đã biết!”

Tần Vũ Lăng tiếng cười to truyền đến: “Hàn sư đệ, ta một mực chờ đợi đợi cơ hội này, cái này ám hại ngươi cơ hội! Ta chết qua một lần, ngươi cũng chết một lần a!”

Hai người âm thanh nhanh chóng đi xa, cuối cùng không thể nghe thấy.

Tô Vân thu về ánh mắt, nói: “Về đến Nguyên Sóc, hai người này tranh đấu, vẫn là sẽ kéo dài đi xuống. Nhưng mà

Thủy Kính tiên sinh cùng Tả phó xạ, sẽ đánh bại bọn họ. Dám gọi nhật nguyệt đổi trời mới, bọn họ có cái này quyết đoán. Cho nên…"

Hắn nhẹ nhàng gật đầu, nói: "Nguyên Sóc không cần ta."

Diệp Lạc, Bạch Nguyệt Lâu, Lý Mục Ca các sĩ tử leo đến đỉnh núi, tận tâm tận lực cứu chữa Ứng Long đám người, Tô Vân thôi thúc hỏa vân, mời ra lánh nạn Ngư Thanh La, cứu chữa người bị thương bọn họ.

Qua mấy ngày, Đổng y sư cùng Trì Tiểu Dao từ Đại Hạ chạy đến, lập tức công việc lu bù lên, cứu chữa người bị thương.

Chẳng qua là vẫn là có không ít Thần Ma qua đời, chết trong trận chiến này, lần này chi chiến, hơn một trăm vị Thần Ma, giảm quân số hơn phân nửa. Còn lại bốn mươi sáu Thần Ma tuy là được cứu sống lại, rất nhiều Thần Ma nhưng bởi vậy mất đi thiên địa lạc ấn, không còn là Thần Ma.

Ứng Long cũng ở tại nhóm.

Chẳng qua sừng rồng thiếu niên lộ ra rất là không chú ý, nói: "Cùng lắm thì một lần nữa tu luyện."

Chân chính Thần Ma, chỉ còn lại có Kỳ Lân, Nữ Sửu mười bốn vị, Thái Tuế thế mà cũng ở trong đó. Còn Thông Thiên các mặt khác sáu vị nguyên lão, đều không còn là Thần Ma.

Bọn họ đã cùng Ứng Long đồng dạng, biến thành tính mạng kéo dài thực lực cường đại sinh linh.

Hỏa Vân động thiên trưởng lão đoàn cũng tử thương quá nửa, còn lại trưởng lão tuy là được cứu sống lại, nhưng đa số đã tàn tật.

"Tận tâm tu luyện tân học bên trong Tạo Hoá chi thuật, có thể khôi phục."

Ngư Thanh La an ủi bọn họ, nói: "Tô các chủ nguyên bản bị chặt gãy mất một đầu cánh tay, liền dài đi ra, ta tận mắt nhìn thấy. Nghe nói Thủy Kính tiên sinh bị chặt gãy mất hai cái chân, cũng dài đi ra."

Mấy vị kia trưởng lão thoáng giải sầu.

Đạo Thánh lại bởi vì thương thế quá nặng, hết lần này tới lần khác suýt nữa chết đi, Đổng y sư cùng Trì Tiểu Dao liều mạng mới cấp cứu trở về, cố gắng cho hắn kéo lấy tính mạng.

Đạo Thánh rất là không chú ý, hơi thở mong manh nói: "Không cần phí tâm phí sức cứu ta, người đều có mệnh, của ta mệnh sổ đến, sắp sửa đi gặp Tam Thanh. Chỉ tiếc, ta nội tâm là tàn tật…"

Đổng y sư cùng Trì Tiểu Dao vẫn dụng tâm cứu chữa, lại mời đến mấy cái tân học bác sĩ hội chẩn, thế nào trị liệu hắn nội tâm, như thế lại no hơn mười ngày.

Đạo Thánh mời người mời đến Tô Vân, nói: "Ta linh cảm đến ta đại nạn sắp tới, đêm nay liền đem về cõi tiên. Ta nợ tiền thuốc, chỉ sợ là không có cách nào cho, đành phải để Tô các chủ ứng ra."

Hắn gọi đến Ly Tiểu Phàm, đem đạo môn vị trí chưởng giáo giao phó, nói: "Tô các chủ, ta đạo môn mới chưởng giáo là đệ đệ ngươi, ngươi chiếu cố nhiều hơn. Ta là báo đáp không được các chủ, nếu là có kiếp sau lại báo đáp."

Đổng y sư cùng Trì Tiểu Dao các y sư đem hết toàn lực trị liệu, đến ban đêm không có chết, lão đạo sĩ trên mặt tối tăm, ngày thứ hai liền không còn nâng bản thân khi nào chết chuyện. Như thế lại no hai tháng, Đạo Thánh đã có thể xuống đất bước đi, cũng không đề cập tới nữa chuyện đêm đó.

Trì Tiểu Dao mang đến Đổng y sư giấy tờ, Đạo Thánh nhìn thấy giấy tờ, tự biết số kiếp đã định, nói: "Này nợ treo ở đạo

môn bên trên, ngươi tìm mới chưởng giáo đòi hỏi.”

“Mới chưởng giáo là ai?” Trì Tiểu Dao hỏi.

Đạo Thánh đem bản thân quan môn đệ tử Ly Tiểu Phàm đẩy lên phía trước, nói: “Giấy tờ cho hắn.”

Ly Tiểu Phàm chẳng qua là cái Nguyên Động cảnh giới tiểu yêu đạo, cầm giấy tờ không thể làm gì, đành phải đi gặp Tô Vân, Tô Vân liền đem nợ cho kết, hướng Trì Tiểu Dao nói: “Lần này chữa thương y dược tiền, ta Thông Thiên các cho kết toán.”

Bất tri bất giác đến mùa xuân ba tháng, Dư Tẫn mang tới ảnh hưởng đã trên cơ bản biến mất, Tây Thổ đại lục, các quốc gia bách phế đãi hưng, lại có nạn đói hoành hành, Đại Tần triều đình cũng bởi vì một trận chiến này hao tổn nửa cái triều đình lực lượng.

La Quán Y bề bộn nhiều việc triều chính cùng các nơi cứu trợ thiên tai, lần nữa kiến thiết thành thị, nhưng muốn khôi phục lại năm đó rầm rộ, không biết phải bao lâu mới có thể làm đến.

Vị này Đại Tần Nữ Đế chủ động hướng về thiên hạ người thỉnh tội, ban bố tội kỷ chiếu, trừ bỏ trên đầu mình Thánh Hoàng tên tuổi.

Thông Thiên các cũng mở ra bảo khố, cấp phát cho các quốc gia, trợ giúp các quốc gia xây dựng lại. —— Thông Thiên các bên trong, hai phần ba là Tây Thổ đại lục các quốc gia người, các đời của cải, cũng có Tây Thổ thành viên công lao.

Một ngày này, La Quán Y làm xong chính sự, đổi nữ trang, thường phục xuất cung đi tới Kiếm các Võ Thánh các, đang gặp Tô Vân dạy một tiết khóa, tuyên bố tan học, La Quán Y tiến lên làm lễ chào hỏi.

“Không cần đa lễ.”

Tô Vân đáp lễ, nói: “Quán Y lão sư là tiết khóa sau?”

La Quán Y gật đầu, hỏi: “Vân lão sư năm nay mười lăm tuổi?”

Tô Vân đầu vai, Oánh Oánh cười tủm tỉm nói: “Làm sao? Hoàng đế ý định triệu chúng ta Tiểu Vân tiến cung cho ngươi làm tần phi?”

“Không phải không thể.”

La Quán Y cười nói: “Vân lão sư ban đêm có hay không muốn vào cung thị tẩm?”

Tô Vân cười ha ha, tiếng cười to rõ.

La Quán Y thấy hắn từ chối cho ý kiến, ngay sau đó thở dài, nói: “Ngươi có quốc không thể về, một mình hải ngoại, lẻ loi một mình, không bằng cùng ta kiến thiết Đại Tần. Ta tuy là không thể cho ngươi danh phận, nhưng ta sinh đứa bé thứ hai, có thể theo họ ngươi Tô. Tương lai, ngươi ta phát binh nhất thống Tây Thổ, lại phát binh nhất thống Nguyên Sóc, ngươi chính là Nguyên Sóc vương.”

Oánh Oánh tức giận vô cùng mà cười: “Nói tới nói lui, vẫn để cho Tô sĩ tử làm cho ngươi tần phi!”

La Quán Y cười nói: “Chẳng lẽ không được sao? Hiện nay Đại Tần, gặp phải lớn lao đổ nát, bách tính trôi dạt khắp nơi, tử thương vô số, bách phế đãi hưng, so Nguyên Sóc thê thảm hơn rất nhiều a? Đại dương bờ bên kia, Nguyên Sóc tuy có nội loạn quấy rầy, nhưng không đến mức có Đại Tần như vậy lớn tai nạn, tình huống so Đại Tần tốt hơn không biết bao nhiêu lần. Nhưng mà, trẫm có thể dùng mười năm, hai mươi năm, kiến thiết Đại Tần, để Đại Tần quốc lực quốc vận, lần nữa đi đến đỉnh phong, thậm chí vượt xa ngày xưa!”

Nàng phong mang tất lộ, nói: "Các chủ, ngươi Nguyên Sóc, có thể làm được một bước này ư?"

Tô Vân không có nửa điểm phủ nhận ý nghĩ, quả quyết nói: "Nếu như Hàn Quân cùng Tần Vũ Lăng vẫn như cũ chấp chính, vẫn như cũ lộng quyền, không làm được. Hai mươi năm sau đó Nguyên Sóc, cùng hiện nay Nguyên Sóc không có nửa điểm khác nhau."

La Quán Y ánh mắt lấp lóe: "Đã Nguyên Sóc đã không cứu, như vậy ngươi cần gì phải gửi hi vọng ở Nguyên Sóc? Sao không tới giúp ta? Tương lai ngươi xem như Nguyên Sóc vương, ta xem như thiên hạ Hoàng, có thể thay đổi Nguyên Sóc."

Tô Vân hai tay đáp lên Võ Thánh các trên hàng rào, ánh mắt phóng xa, nhìn xa thiên ngoại tráng lệ cảnh tượng, thiên ngoại đại lục hiện ra lóa mắt cực quang.

Thiếu niên cười nói: "Quán Y, trợ tăng Đại Tần quốc lực, cũng không phải là các ngươi triều đình chế độ, mà là tân học. Ngươi không nên hiểu lầm. Ta xem các ngươi triều đình, thế phiệt san sát, thiên hạ của cải có mười, dân chúng chiếm một, thế phiệt chiếm thứ chín. Tiếp tục như vậy, là muốn xảy ra vấn đề."

La Quán Y hừ một tiếng.

Tô Vân tiếp tục nói: "Ngươi tuy là tuyên bố tội kỷ chiếu, lại thoái thác Thánh Hoàng tên tuổi, nhưng mà Ngọc Đạo Nguyên vẫn là quốc sư của ngươi, đúng hay không? Thần Đế cùng Thiên Đình, trải rộng tại hương dã ở giữa miếu thần, vẫn như cũ là các ngươi dùng để ngu dân tín ngưỡng, đúng hay không?"

Hắn xoay người lại, cười nói: "Các ngươi có khả năng dựa vào, chẳng qua là lợi dụng tân học đồ sát cựu học, còn quốc

gia khác quản lý, cũng chỉ là rối tinh rối mù. Thực ra không cần hai mươi năm, nhiều nhất mười năm, tân học liền sẽ tại Nguyên Sóc nở hoa."

La Quán Y lắc đầu cười nói: "Có Tần Vũ Lăng cùng Hàn quân chấp chính, Nguyên Sóc tân học đóa hoa này không mở được."

Tô Vân nhìn về phía phương xa, Đạo Thánh, Thánh Phật cùng Hỏa Vân động các trưởng lão đã bắt đầu xuất phát, cùng thuyền còn có Thông Thiên các các cao thủ.

Bọn họ sẽ đi tới Nguyên Sóc Sóc Phương, tham dự vào Tả Tùng Nham nghĩa quân bên trong.

"Tần Vũ Lăng cùng Hàn Quân, đã không cách nào ngăn cản cái này cuồn cuộn đại thế!"

Tô Vân nắm chặt lan can, dựa vào lan can trông về phía xa, "Chắc chắn sẽ có một hồi bao phủ toàn bộ Nguyên Sóc thao thiên cự lãng, đem bọn hắn cùng với thế phiệt những này mục nát, toàn bộ nuốt mất, phá tan! Nguyên Sóc dù già, hắn mệnh đổi mới!

"Mà cái này, liền bắt đầu từ bây giờ!"

Chương 366 : Thiên ngoại hữu thiên

Chương 367: Thiên ngoại hữu thiên

La Quán Y trong lòng ngược lại là khâm phục hắn lạc quan, hỏi: "Nguyên Sóc cùng Đại Tần thắng bại, sau này lại nói, chúng ta ngày hôm nay chỉ nói ngươi. Ngươi sau này đâu? Không thể trở về đến Nguyên Sóc, ngươi lưu tại Tây Thổ, chẳng lẽ liền dạy học mà thôi?"

"Thông Thiên các mục đích là cái gì?"

Tô Vân ngẩng đầu nhìn ngày, cười nói: "Thăm dò ra một đầu thẳng tới bờ bên kia con đường. Dư Tẫn cố gắng cả đời trí tuệ, mấy ngàn năm thời gian, ý định cử giới phi thăng, để chúng ta thế giới này trực tiếp phi thăng đến Tiên giới đi. Thời khắc sống còn, hắn tuy là bị đánh gãy, nhưng ta cũng không cho là chúng ta đỉnh đầu thế giới này chính là Tiên giới."

La Quán Y ngẩng đầu lên, chỉ thấy trên bầu trời một cái cực kỳ tráng lệ thế giới yên tĩnh vô cùng huyền phù ở nơi đó, tựa như đại lục trôi lơ lửng ở không trung.

Đại lục này mạnh mẽ nguyên từ, đã ảnh hưởng đến bọn họ vị trí tinh cầu thời tiết, Ứng Long mấy người may mắn còn sống sót tồn tại cứ việc không phải Thần Ma, nhưng không ít Thần Ma vẫn như cũ nắm giữ khống chế thời tiết năng lực, bởi vậy đi tới các nơi, thử nghiệm ngừng lại các nơi cổ quái khí hậu.

Thiên ngoại đại lục thoạt nhìn tráng lệ vô cùng, so với bọn hắn chỗ thế giới càng lớn hơn không biết gấp bao nhiêu lần.

Nhìn xa nơi đó, có thể nhìn thấy đồ vật thực ra cũng không nhiều, chỉ có thể nhìn thấy cái kia phiến đại lục biên giới một mảnh xanh thẳm, giống như là đại dương.

Chẳng qua là khoảng cách xa như vậy, vùng biển kia rộng lớn chỉ sợ không cách nào tưởng tượng.

Dư Tẫn cử giới phi thăng cũng không tính hoàn toàn triệt để thất bại, trên thực tế bọn họ chỗ thế giới vẫn là tại hướng cái kia phiến cái gọi là "Tiên giới" tung bay đi.

"Đã có không ít người gọi là Tiên giới, cho là nơi đó có tiên nhân."

Tô Vân nói: "Chẳng qua ta cùng Kiếm các rất nhiều sĩ tử đang thúc giục động bảy mươi hai động thiên lúc phát hiện một việc, trong đó có một tòa động thiên nguyên khí đang lặng lẽ tăng cường. Nói cách khác…"

La Quán Y những ngày này đang bận bịu chính sự, cũng không biết Tô Vân cùng Kiếm các sĩ tử thí nghiệm, nhưng nàng dù sao cũng là người thông minh, lập tức rõ ràng Tô Vân ý tứ, thử dò xét nói: "Nói cách khác, nơi đó thực ra cũng không phải là Tiên giới, mà là bảy mươi hai động thiên một trong?"

Tô Vân gật đầu, khen: "Khó trách lúc trước Tây Thổ sẽ chọn tuyển ngươi, cùng ta tranh đoạt các chủ chi vị. Cái này thiên ngoại thế giới, cũng không phải là Tiên giới, mà là cùng Thiên Thị Viên đồng dạng, là một tòa động thiên."

La Quán Y tâm loạn như ma, trong đầu ngơ ngơ ngác ngác, sau một lúc lâu, cười khổ nói: "Phụ hoàng ta cùng tận cả đời, mấy ngàn năm mưu tính, ám toán nhiều như vậy Thần Ma, thậm chí đem bản thân cũng chôn vùi, kết quả kết quả là lại là công dã tràng?"

Nàng suy nghĩ xuất thần, nhìn về phía thiên ngoại thế giới, nỗi khổ trong lòng chát chát chỉ có bản thân biết.

Nàng tuy là cùng La Dư Tẫn đối nghịch, hận La Dư Tẫn vì phục sinh thế giới trước tộc nhân mà đem Đại Tần cùng Tây Thổ mọi người xem như tế phẩm, nhưng nàng trong lòng vẫn là đem La Dư Tẫn xem như phụ thân của mình.

La Quán Y tay phải đáp lên trên lan can, vịn cái trán, cười đến rơi lệ, lẩm bẩm nói: "Kiếp trước của hắn triệu hoán đến Thiên Thị Viên, Thiên Thị Viên là một tòa động thiên, hiện tại, hắn không có triệu hoán đến một cái động thiên, ngược lại đem chúng ta thế giới này đưa đến một cái khác động thiên bên cạnh! Vì thế, ngươi triệt để vứt bỏ tính mạng của mình, phụ hoàng, cái này đáng giá không?"

"Rất đáng được!"

Tô Vân con mắt lóe sáng óng ánh, ngước nhìn thiên ngoại thế giới, trong lời nói tràn ngập hưng phấn: "Quán Y, ngươi biết không? Vì sao chúng ta đánh gãy Dư Tẫn cử giới phi thăng, chúng ta thế giới này như trước vẫn là vọt tới toà này động thiên?"

La Quán Y đem buồn phiền ném ở một bên, lập tức nói: "Quán tính gây ra! Còn có, chúng ta thế giới này bị thiên ngoại động thiên nguyên từ bắt được, ngã vào nó nguyên từ lực trường bên trong!"

Tô Vân lắc đầu, nói: "Thiên ngoại động thiên thoạt nhìn rất gần, thực ra rất xa, thiên ngoại động thiên nguyên từ còn không thể bắt được chúng ta thế giới. Còn quán tính , dựa theo lẽ thường có khả năng này, nhưng mà ngươi phát hiện ư? Cái này thiên ngoại động thiên mang theo mấy vầng mặt trời, những này mặt trời thế mà tại xoay quanh thế giới của chúng ta xoay tròn. Cái này tuyệt không phải quán tính! Điều này có ý nghĩa gì?"

La Quán Y triệt để ngây người, lông mi thật dài trên dưới quét tới quét đi, đôi mắt xanh trong suốt, mi tâm nhưng viết nghi hoặc: "Điều này có ý nghĩa gì?"

Tô Vân khẽ mỉm cười: "Chuyện này ý nghĩa là, Thiên Thị Viên cùng thiên ngoại động thiên, nhưng thật ra là một thể thống nhất. Lệnh tôn cử giới phi thăng, thực ra chẳng qua là tiêu hao Ứng Long mấy người chín mươi sáu Thần Ma bản nguyên lực lượng, đem chúng ta chỗ thế giới, đưa đến nơi này đến, đem Thiên Thị Viên cùng thiên ngoại động thiên ghép lại cùng một chỗ! Mà bây giờ, thế giới của chúng ta là một cái phụ thuộc phẩm, đang cùng cái này động thiên ghép lại!"

La Quán Y trong đầu nổ vang không thôi, giống như là có vô số đạo lôi đình bổ vào óc của chính mình bên trên, đem đầu óc của mình đun lên.

"Không đúng không đúng!"

Nàng nhớ ra một chuyện, vội vàng nói: "Ghép lại là có quá trình! Chúng ta thế giới này còn chưa từng cùng thiên ngoại động thiên liên kết, mấy cái mặt trời xoay quanh thế giới của chúng ta xoay tròn nhưng nói rõ ghép lại đã hoàn thành! Thế nhưng là, chúng ta cùng cái kia động thiên thế giới còn tại tới gần bên trong, làm sao có thể…"

Tô Vân lộ ra vẻ cổ vũ.

La Quán Y đột nhiên linh quang chợt lóe, thất thanh nói: "Bắc Hải! Là Thiên Thị Viên Bắc Hải!"

Thiên Thị Viên có một mảnh Bắc Hải, Bắc Hải trôi lơ lửng ở trên bầu trời, vùng biển này đi theo Thiên Thị Viên cùng một chỗ rơi xuống, là Thiên Thị Viên một phần.

Nếu như đứng tại thiên ngoại, có thể nhìn thấy Bắc Hải biên giới biến mất đến hư không bên trong, không nhìn thấy bờ.

Mà Bắc Hải cùng Thiên môn chợ quỷ đồng dạng, bất luận người nào ý đồ tìm đến vùng biển này phần cuối, cuối cùng đều mất phương hướng trên biển, tìm không được trở về đường.

"Quán Y quả nhiên thông minh."

Tô Vân vỗ tay cười to, nói: "Trong khoảng thời gian này, ta để Thông Thiên các bên trong Y Triêu Hoa đám người quan sát đánh giá vẽ Bắc Hải biên giới cùng thiên ngoại động thiên đại dương biên giới, có lẽ không bao lâu nữa liền sẽ có kết quả. Quán Y khả năng không biết, ta khi còn bé liền sinh hoạt tại Bắc Hải bên cạnh Thanh Ngư trấn, thường xuyên cùng phụ mẫu cùng một chỗ ra biển bắt cá. Về sau, ta còn thường thường một mình đến bờ biển, bắt một chút thanh hồng giải bán lấy tiền đây."

Oánh Oánh chấn động lấy giấy chất cánh bay lên, thản nhiên nói: "Nếu như chúng ta đoán không sai, như vậy Y Triêu Hoa bọn họ vẽ đo đại dương biên giới, hẳn là lẫn nhau ăn khớp."

Tô Vân gật đầu, cười nói: "Một kiện khác khó tin sự tình chính là, nói không chừng, chúng ta có thể trực tiếp từ Bắc Hải trên mặt biển, đi vào cái kia động thiên thế giới."

Oánh Oánh lấy ra giấy bút, trên không trung nhanh chóng tính toán, liệt xuống một hàng biểu thức số học, nói: "Hai chúng ta thế giới tại không gian bên trên giáp giới, lấy tốc độ bây giờ còn cần một năm linh hai tháng. Nhưng mà chúng ta thông qua Bắc Hải đi qua, không cần bao nhiêu ngày, chúng ta liền sẽ xuất hiện ở mảnh này động thiên trên biển."

La Quán Y rốt cuộc minh bạch tới, thất thanh nói: "Ý của ngươi là, ngươi ý định thả thuyền Bắc Hải bên trên, đi tới cái kia không biết động thiên?"

Tô Vân cười nói: "Thông Thiên các không phải là hẳn là làm như vậy sao? Thân là các chủ, càng hẳn là đi thăm dò thế giới bí mật. Quán Y, ngươi cũng là Thông Thiên các một thành viên, ngươi không đối thiên ngoại cái kia động thiên thế giới tò mò ư?"

Oánh Oánh thản nhiên nói: "Thông Thiên các người, đều có hắn độc đáo sở trường, có một không hai thiên hạ, không ai bằng. Nhưng các chủ cần thiết điều kiện thì là có thể đánh có thể gánh. Thông Thiên các đã có Tô các chủ, không cần một cái khác có thể đánh có thể gánh nữ các chủ. Xem như Thông Thiên các một thành viên, Quán Y ngươi phải có bản thân độc đáo bản lĩnh."

La Quán Y suy nghĩ xuất thần, nàng nghe ra được Tô Vân ý tứ.

Tô Vân cùng Oánh Oánh là tại mời nàng cùng một chỗ thăm dò thiên ngoại động thiên thế giới, thăm dò động thiên bí mật, nàng quả thực rất là động tâm. Không biết đối với nàng mà nói tuy khủng bố, nhưng càng lớn là lực hấp dẫn.

Nhưng mà…

La Quán Y trong lòng do dự, lắc đầu nói: "Hiện tại ta, là Đại Tần hoàng đế, Đại Tần bách phế đãi hưng, ta không thể rời đi!"

"Vậy nhưng tiếc."

Tô Vân cười nói: "Có lẽ thiên ngoại động thiên bên trong có thần tiên, hoặc là có so với chúng ta cao minh hơn ca linh sĩ, ngươi không đi, tất cả những thứ này không có duyên với ngươi."

La Quán Y chần chừ, trong lúc nhất thời khó mà quyết định.

Lúc này, Y Triêu Hoa hướng bên này đi tới, hưng phấn nói: "Các chủ, giống nhau như đúc!"

Tô Vân vội vàng đi xuống Võ Thánh các, tiến ra đón, La Quán Y đang muốn theo tới, lúc này lên lớp tiếng chuông vang lên, La Quán Y đành phải đi vào trong các.

Võ Thánh các bên trong, Võ Thánh Nhân Giang Tổ Thạch thương thế chưa khỏi hẳn, khập khễnh đi tới, thấp giọng nói: "Thánh Hoàng, Đại Tần chấn hưng là hai mươi năm hưng suy, có Đại Tần nội các quan viên tới xử lý, không có bao nhiêu tai vạ. Mà thiên ngoại động thiên thế giới, là tương lai trăm năm thậm chí ngàn năm hưng suy."

La Quán Y nghe vậy, quyết định, nói: "Trẫm đi Bắc Hải. Chẳng qua trẫm làm dẫn đầu Đại Tần sĩ tử đi tới nơi đó thám hiểm, cũng sẽ không cùng hắn cùng nhóm."

Giang Tổ Thạch lộ ra nụ cười vui mừng, nói: "Như vậy mới là ta Đại Tần Thánh Hoàng! Tương lai, Thánh Hoàng có thể lần nữa lên ngôi xưng Thánh."

Ánh mắt của hắn lấp lóe, nói: "Thánh Hoàng bệ hạ, quốc sư nói, nếu như Thông Thiên các chủ có thể chết tại thăm dò thiên ngoại động thiên trên đường, như vậy có tư cách kế thừa các chủ chi vị, liền chỉ có bệ hạ."

La Quán Y liếc nhìn hắn một cái, không nói gì.

Giang Tổ Thạch nói: "Cho dù bệ hạ không thể làm các chủ, cũng cần phải đến chia rẽ Thông Thiên các, đem chúng ta hải ngoại Thông Thiên các thành viên, kéo đến mới Thông Thiên các bên trong. Trước mắt Thông Thiên các phía trong bảy nguyên lão, chỉ còn lại có Thái Tuế vẫn là Thần Ma. Thái Tuế không có năng lực, nguyên lão khác cũng không đáng để lo. Nếu như bệ hạ đáp ứng, quốc sư có thể vì bệ hạ làm rất nhiều chuyện."

La Quán Y ánh mắt lấp lóe, giống như cười mà không phải cười nói: “Võ Thánh Nhân, Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên muốn nói với ngươi nhiều như vậy, ngươi thấy thế nào?”

Giang Tổ Thạch quả quyết nói: “Hải ngoại Thông Thiên các nhất định phải cùng Thông Thiên các đoạn tuyệt, không thể lại để cho Nguyên Sóc chiếm tiện nghi của chúng ta!”

La Quán Y nói: “Nếu là trẫm không đáp ứng, ngươi cùng Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên sẽ làm thế nào?”

Giang Tổ Thạch khom người nói: “Bệ hạ nếu là không đáp ứng, bệ hạ chính là nhân ma Dư Tẫn huyết mạch. Thần Đế cùng ta, sẽ chọn ra một cái mới bệ hạ.”

La Quán Y phất tay áo, hướng lớp học đi tới: “Vậy các ngươi cần gì phải hỏi ta? Ta đi học, ngươi đi xuống trước!”

Giang Tổ Thạch khom người, khập khiễng lui ra.

Qua mấy ngày, Thông Thiên các cuối cùng tạo ra được ba chiếc Tô Vân muốn thuyền.

Cái này ba chiếc thuyền không lớn, nhưng là căn cứ Thiên Thuyền tới rèn đúc, có thêm có thể ở trên biển đi tới công năng.

Đợi đến cái này ba chiếc thuyền tạo tốt, Tô Vân đem đốc ngoại ti thiếu sử quan ấn giao cho Hình Giang Mộ, lưu lại đại lượng tiền bạc, cùng người bạn thân này tạm biệt, cười nói: “Đừng ném ta Nguyên Sóc uy phong.”

Hình Giang Mộ khom người: “Có đại nhân mỹ ngọc phía trước, Giang Mộ không dám có một ngày buông lỏng. Còn có một việc, Đại Tần hoàng đế ngẫu nhiên gặp ta, để cho ta khuyên bảo đại nhân cẩn thận.”

Tô Vân đang muốn lên thuyền, nghe vậy giật mình: “La Quán Y bảo ta cẩn thận? Cẩn thận cái gì?”

Chương 367 : Nguyên từ thần kiếm

Chương 368: Nguyên từ thần kiếm

"Có lẽ La Quán Y để ngươi cẩn thận, là gần nhất nguyên từ dị động." Đổng y sư âm thanh từ trên thuyền truyền đến.

Tô Vân lên thuyền, chỉ thấy Đổng y sư đang chỉ huy mấy cái linh sĩ vận chuyển một cái cao lớn quan tài, mệt mỏi đem cái kia quan tài đưa đến trên thuyền.

Đổng y sư nói: "Gần nhất bởi vì thiên ngoại động thiên đến gần duyên cớ, sinh ra rất nhiều nguyên từ dị động, ở trên bầu trời tạo thành cực quang. Trên mặt biển thậm chí còn xuất hiện dị thường nguyên từ điểm, hình thành tự nhiên nguyên từ thần đao, cực kỳ sắc bén, nghe nói có một chiếc vận hàng lâu thuyền bị nguyên từ thần đao bổ ra. Có mấy vị sư huynh đã đi trên biển, nghiên cứu cái này nguyên từ thần đao."

Tô Vân tiến lên giúp đỡ, thôi thúc chân nguyên, đem quan tài nâng lên, cất kỹ.

Quan tài cực lớn, cao tới hơn mười trượng, rộng cũng có ba bốn trượng, Tô Vân chiếc này tiểu Thiên Thuyền boong thuyền chỉ có thể bỏ xuống cái này một chiếc quan tài, hơn nữa nhất định phải đứng thẳng.

Mặt khác hai chiếc trên thuyền thì là Nguyên Sóc Thông Thiên các cao thủ cùng Hỏa Vân động thiên cao thủ, lần này cũng đi theo trở về Nguyên Sóc.

Oánh Oánh nói: "Ta cảm thấy La Quán Y để Tô sĩ tử cẩn thận, hẳn không phải là nguyên từ dị tượng…"

Đột nhiên, từng đạo lôi đình đánh xuống, bổ vào Tô Vân trên trán, Oánh Oánh thấy thế, vội vàng chui vào Tô Vân Linh giới bên trong, tránh né lôi kiếp. Chỉ thấy khói đen cuồn cuộn, gào khóc thảm thiết, hướng bọn họ vị trí tiểu Thiên Thuyền bay tới, cái kia trên mây đen nhiều hơn hai cái đầu, chính là Linh Nhạc tiên sinh cùng Hoa Hồ.

Hai người đỉnh đầu thì là kiếp vân, lôi điện đan xen, đem hai người bổ đến trong mềm bên ngoài cháy.

Đổng y sư khẽ nhíu mày, có chút lo lắng nhìn một chút quan tài, nhưng cũng may những ngày kia lôi giống như là sợ hãi quan tài đồng dạng, đều là tránh đi chiếc quan tài này.

Cái kia lôi kiếp như có linh tính, một đạo lại một đạo chính xác rơi vào Tô Vân trên trán. Tô Vân sừng sững không động, mặt đen lại nói: "Linh Nhạc tiên sinh, nhị ca, lái thuyền đi."

Linh Nhạc tiên sinh cùng Hoa Hồ cười rạng rỡ, chẳng qua là bị lôi kiếp bổ đến mặt đen như than, răng ngược lại là trắng như tuyết, thầy trò hai người vội vàng phát động lên chân nguyên, thôi thúc chiếc này tiểu Thiên Thuyền.

Bọn họ vốn là tại cái khác trên thuyền, nhưng mà cái kia hai chiếc thuyền đều không chào đón bọn họ, đem bọn hắn chạy ra.

Tô Vân cũng không muốn để Hoa Hồ cùng Linh Nhạc lên thuyền, nhưng bây giờ trên biển có nhiều bão táp, còn có đủ loại cổ quái Thiên Tượng, cực kỳ hung hiểm, đã không có thuyền dám to gan ra biển.

Bọn họ muốn về Nguyên Sóc, liền nhất định phải ngồi Tô Vân thuyền.

Tiểu Thiên Thuyền phượng giương cánh mở, dưới cánh chim phong lôi đan xen, vỗ cánh mà lên, xông lên không trung.

Mà đổi thành bên ngoài hai chiếc tiểu Thiên Thuyền cũng lần lượt bay lên không, vỗ cánh mà đi.

Tô Vân trên chiếc thuyền này cường giả ít nhất, chỉ có Linh Nhạc cùng Đổng y sư xem như cao thủ, bị cái kia hai chiếc tiểu Thiên Thuyền xa xa để qua đằng sau, Đổng y sư ý định giúp đỡ thôi thúc tiểu Thiên Thuyền, Tô Vân lắc đầu nói: "Không cần đến. Linh Nhạc tiên sinh cùng nhị ca chân nguyên gần như vô tận."

Đổng y sư nghi ngờ không thôi.

Đây là Linh Nhạc tiên sinh cùng Hoa Hồ công pháp gây ra, hai người bọn họ bởi vì muốn sửa phu tử nhất mạch nho học kinh điển, sửa đổi được càng nhiều, liền càng là sẽ gặp kiếp. Mà cái này lôi kiếp tuy là cực kỳ hung hiểm, nhưng cũng tràn ngập thiên địa nguyên khí, không ngừng đánh xuống, liền không ngừng bổ sung bọn họ khí huyết, để cho bọn họ tu vi từ đầu tới cuối duy trì tại trạng thái đỉnh phong!

Tiểu Thiên Thuyền càng lên càng cao, Tô Vân quay đầu nhìn lại, Vân đô cảnh hoang tàn khắp nơi, bách phế đãi hưng.

"Tiểu Vân, đoạn thời gian gần nhất không có nhìn thấy ngươi bên người ma nữ Ngô Đồng."

Hoa Hồ dò hỏi: "Cái kia nhân ma đi nơi nào?"

Tô Vân lắc đầu: "Ta cũng không biết."

Từ lúc Vân đô bên ngoài Tiên Lục sơn một trận chiến kết thúc về sau, hắn cũng không có nhìn thấy Ngô Đồng, không chỉ có Ngô Đồng, long linh cùng Tiêu Thúc Ngạo cũng biến mất không còn tăm tích, không biết sống hay chết.

Tô Vân sai người tại Tiên Lục sơn bốn phía tìm kiếm, từ đầu đến cuối không có tìm tới bọn họ.

Tiểu Thiên Thuyền tại Linh Nhạc tiên sinh thôi thúc bên dưới, cuối cùng nhảy ra tầng khí quyển, từ thiên ngoại đi tới Thiên Thị Viên.

Tô Vân giơ tay lên, một cái hoàng chung xoay tròn bay ra, càng lúc càng lớn, treo tại Thiên Thuyền trên không, bảo vệ chiếc này Thiên Thuyền, để trong khoang thuyền không khí không đến mức tiết ra ngoài.

Chiếc hoàng chung này cũng không phải là hắn tính linh thần thông, mà là hắn linh binh. Tuy là đã trải qua Dư Tẫn nhấc lên đại loạn, Đại Tần đốc tạo xưởng trì hoãn thời gian rất lâu mới luyện thành cái này miệng linh binh, nhưng cũng may cuối cùng luyện thành.

Hoàng chung là từ giết chết Hỏa Đức Thần Quân trường mâu luyện chế mà thành, vách chuông nội ngoại đồ văn ấn ký, toàn bộ là từ Ứng Long sừng nghiền thành bột, lạc ấn mà thành!

Mà chuông phía trong kéo theo khác biệt tầng vòng xoay tròn bánh răng, là từ thanh hồng tệ luyện thành, quả nhiên là xa hoa!

Hoàng chung xoay tròn, trên vách trong đủ loại Thần Ma lạc ấn ảm đạm vô quang, những này Thần Ma đã không còn là Thần Ma, không cách nào từ thiên địa ở giữa gọi đến bọn họ thiên địa nguyên khí, bởi vậy hoàng chung lạc ấn uy lực cũng kém xa trước đây.

Nhưng mà tại chữ, lúc, ngày, tháng mấy người khắc độ bên trên, nhưng hiện ra cựu thánh kinh điển văn tự ấn ký.

Tô Vân đại nhất thống công pháp, đã tại bất tri bất giác ở giữa thay đổi, hình thành đủ loại lạc ấn, phản ứng tại đây miệng chuông lớn bên trên.

Mà tại thuyền nhỏ trên không, hoàng chung phía dưới, còn có Thiên Lôi không ngừng hạ xuống, bổ vào Tô Vân trên đầu. Tô Vân khí huyết sôi trào, nhân cơ hội đem dư thừa khí huyết dung luyện đến hoàng chung bên trong, hóa thành đủ loại lạc ấn, tăng lên hoàng chung uy năng.

Linh Nhạc Hoa Hồ hai người nhìn như ôn thần, ngày ngày bị sét đánh, nhưng kỳ thật là phúc thần, có bọn họ, luyện bảo sẽ đơn giản rất nhiều.

Tiểu Thiên Thuyền chạy được một ngày thời gian, Tô Vân đem chiếc hoàng chung này tế luyện được bảy tám phần, làm sâu sắc đủ loại lạc ấn, chẳng qua là hoàng chung tuy tốt, nhưng hắn thôi thúc lên chỉ cảm thấy có chút mệt mỏi.

Chiếc hoàng chung này dùng tài liệu quá tốt, liền Ứng Long sừng đều là phụ liệu, thôi thúc lúc đối nguyên khí hao tổn cực lớn, càng thêm quan trọng chính là, uy lực cũng đầy đủ kinh người!

Tô Vân lấy ra la bàn, điều chỉnh phương hướng.

Đột nhiên, chỉ nghe coong một tiếng tiếng vang, không biết thứ gì đụng vào hoàng chung phía trên, Tô Vân chiếc kia hoàng chung lại bị va chạm được lay động một chút!

Đón lấy, lại là đương đương tiếng vang truyền đến, chỉ thấy thuyền dẫn ra ngoài quang minh diệt bất định, đó là vô số mắt thường nhưng xem xét hào quang, từ hư không bên trong phóng tới!

Hào quang xuyên qua như điện, càng ngày càng nhanh, Tô Vân khó chịu hừ một tiếng, hoàng chung đương đương vang lên không ngừng, càng ngày càng khó lấy chống lại!

Cũng không phải là hoàng chung không cách nào chống lại, mà là Tô Vân pháp lực không cách nào cùng cái kia từ thiên ngoại truyền đến quang mang chống lại!

“Chẳng lẽ là nguyên từ thần quang?”

Đổng y sư vội vàng đi tới mạn thuyền bên trên, hướng ra phía ngoài nhìn lại, chỉ thấy thần quang như sóng triều động, xuyên thủng đại khí, cùng không khí cọ xát, hình thành lóa mắt cực quang.

“Chính là loại này ánh sáng, hình thành một cây đao, đem trên mặt biển một con thuyền chở hàng cắt thành hai nửa!”

Đổng y sư nói: “Cũng may chúng ta đi qua mảnh này nguyên từ thần quang chẳng qua là xung điện, cũng không phải là quang đao. Nếu là quang đao lời nói, chỉ sợ các chủ căn bản gánh không được.”

Hắn vừa mới nói đến đây, sắc mặt đột biến, chỉ thấy một đạo hào quang đẹp mắt đánh tới, tựa như đâm rách không trung lợi kiếm, hướng phía dưới thế giới mạnh mẽ đâm tới!

Mà tại kiếm quang cùng khắp mặt đất ở giữa, đương nhiên đó là bọn họ chiếc này tiểu Thiên Thuyền!

“Không được! Mau tránh ——— “

Đổng y sư vừa mới nói đến đây, cái kia lóa mắt kiếm quang đã đâm xuống, tiếng chuông nổ vang, một cỗ vô cùng lực lượng đáng sợ từ hoàng chung truyền ra ngoài đưa tới chuông bên dưới, bọn họ vị trí Thiên Thuyền sàn tàu lốp bốp nổ, Thiên Thuyền phượng dực từng cái kim loại vũ đùng đùng nổ tung, hóa thành bột mịn, dự trữ không khí khoang thuyền chính là dựa theo Ma Thần bụng khuôn mẫu luyện chế mà thành, thoáng cái bị ép tới nổ tung, phá huỷ!

Đổng y sư cùng Linh Nhạc tiên sinh không cần nghĩ ngợi, đều tự thôi thúc thần thông, nhưng thấy hai người nội tâm từ phía sau hiện lên, hợp lực nâng đỡ đè xuống hoàng chung.

Hai đại cao thủ đều tự khó chịu hừ một tiếng, dưới chân Thiên Thuyền sàn tàu nhất thời sụp đổ, tiểu Thiên Thuyền bị

ép tới rơi xuống dưới, thân tàu bắt đầu tan rã!

"Dựa các chủ linh binh, khả năng không ngăn được đòn đánh này!"

Đổng y sư cùng Linh Nhạc tiên sinh đều là Chinh Thánh cảnh giới tồn tại, một cái bị Tả Tùng Nham ca tụng là Văn Xương học cung thực lực đệ nhị tồn tại, một cái bị Tả Tùng Nham gọi là sâu không lường được tồn tại, hai người Chinh Thánh nội tâm đều xuất hiện, lúc này mới đem thiên ngoại đánh tới nguyên từ thần kiếm quang mang chặn lại!

Hai người bọn họ đại cao thủ còn bị chấn động đến khí huyết sôi trào, huống chi Tô Vân nội tâm thần binh? Khẳng định sẽ bị nguyên từ bộc phát hình thành thần kiếm chỗ phá hủy!

Nhưng mà đợi đến cái này một đợt xung kích đi qua, hoàng chung lại tự lắc lư bay lên.

Hai người không khỏi dại ra: "Ngăn lại? Liền xem như nội tâm thần binh, cũng không ngăn được lần này nguyên từ bộc phát mới đúng!"

Bọn họ nhưng lại không biết, Tô Vân vì luyện chế bản thân cái này miệng nội tâm thần binh, dùng bao nhiêu thiên tài địa bảo. Huống chi, cái này miệng linh binh là Tô Vân mời Thông Thiên các Âu Dã Vũ, tập hợp Đại Tần mấy nhà đốc tạo xưởng lấy ngàn mà tính linh sĩ, cùng một chỗ luyện chế mà thành!

Âu Dã Vũ luyện bảo, có thể nói là thiên hạ đệ nhất, không phải tài đại khí thô hoặc là Thánh Nhân, tuyệt đối không mời được hắn.

Có thể nói, liền xem như Đại Thánh linh binh, cũng không có Tô Vân linh binh chắc chắn bền.

Dưới chân bọn hắn tiểu Thiên Thuyền không ngừng có chưa nghiền nát sàn tàu bay lên, chiếc này thuyền nhỏ khoảng

cách tan rã chỉ sợ đã không xa, Tô Vân bị chấn động đến choáng đầu hoa mắt, miễn cưỡng ổn định khí huyết, cao giọng nói: "Tới trước ta trên vách chuông, miễn cho tẩu tán!"

Mọi người đều tự bay lên, rơi vào hoàng chung bên trên, Đổng y sư rơi ở phía sau một bước, vừa mới lấy pháp lực nâng lên quan tài, tiểu Thiên Thuyền liền tan rã!

Linh Nhạc tiên sinh toàn thân hắc khí hóa thành xiềng xích bay ra, đem Đổng y sư quấn lấy, kéo về hoàng chung bên trên.

Đổng y sư thở phào nhẹ nhõm, mọi người đều tự nở rộ Linh giới, vây quanh tại hoàng chung bốn phía, duy trì hô hấp.

Hoa Hồ nói: "Không có có thể bay làm được Thiên Thuyền, bằng vào chúng ta tốc độ, một tháng cũng bay không đến Thiên Thị Viên. Hơn nữa chúng ta Linh giới bên trong không khí cũng không kiên trì được lâu như vậy."

Oánh Oánh hướng phía dưới nhìn quanh, nói: "Chúng ta trở lại tầng khí quyển là được."

Tô Vân lắc đầu nói: "Phía dưới là mênh mông biển lớn, mênh mông vô bờ, căn bản không có thuyền. Chúng ta từ trên biển đi, chỉ sợ muốn nhiều đi một cái tháng. Hơn nữa ta đáp ứng Tần Vũ Lăng cùng Hàn Quân, tuyệt không lại đặt chân Nguyên Sóc."

Mọi người đang sầu muộn, Đổng y sư đột nhiên nói: "Các chủ, ngươi loại trừ luyện chế cái này ba chiếc thuyền bên ngoài, phải chăng còn luyện chế mặt khác Thiên Thuyền?"

Tô Vân lắc đầu.

Đổng y sư hướng về phía sau nhìn lại, khó hiểu nói: "Như vậy bên kia cái kia một chiếc thuyền, là ai nhà?"

Tô Vân, Linh Nhạc đám người nhao nhao nhìn quanh, chỉ thấy Đại Tần phương hướng quả nhiên có một chiếc thuyền

đang hướng bên này lái tới, chẳng qua là khoảng cách quá xa, nhìn không rõ.

"Chẳng lẽ là Yến Khinh Chu thuyền của bọn hắn?" Đổng y sư nghi ngờ nói.

Yến Khinh Chu mấy người Nguyên Sóc Thông Thiên các cao thủ cùng sở hữu hơn một trăm vị, lại thêm Hỏa Vân động thiên cao thủ, phân hai chiếc thuyền xuất phát, bọn họ tu vi cao thâm, thuyền nhanh càng nhanh, theo lý mà nói sẽ đem Tô Vân bọn họ xa xa để qua sau lưng mới đúng.

"Chẳng lẽ bọn họ trên đường bị trì hoãn?"

Mọi người quan sát phút chốc, chỉ thấy cái kia chiếc Thiên Thuyền tốc độ cũng là không chậm, càng ngày càng gần, Tô Vân sắc mặt biến hóa, lắc đầu nói: "Không phải chúng ta thuyền. Chiếc thuyền này, có chút lớn."

Đang nói, cái kia chiếc Thiên Thuyền chấn động lấy sáu đôi cánh chim, đã đi tới bọn họ phía sau, Thiên Thuyền dài đến gần dặm, uy nghiêm trang nghiêm, cách bọn họ còn có gần một trăm trượng, vây quanh tại Thiên Thuyền bốn phía mô phỏng sinh vật Linh giới cũng đã đem bọn hắn bao phủ!

Cho dù Tô Vân hoàng chung cực kỳ to lớn, giờ khắc này ở chiếc này Thiên Thuyền trước cũng lộ ra cực kỳ nhỏ bé!

Chiếc thuyền này, vậy mà cùng Nguyệt Lưu Khê bị tập kích lần kia Thiên Thuyền giống nhau đến mấy phần, chẳng qua là càng lớn, hơn nữa càng thêm hoa lệ, thuyền lớn vách ngoài lạc ấn lấy đủ loại Thần Chỉ hình vẽ, đều là mạ vàng lạc ấn!

Oánh Oánh lẩm bẩm nói: "Chiếc thuyền này…"

Lúc này, trên thuyền có thần chỉ, ở trên cao nhìn xuống, hỏi: "Phía dưới thế nhưng là Thông Thiên các chủ Tô các chủ?"

Tô Vân ngẩng đầu, nói: "Chính là tại hạ. Xin hỏi các hạ là?"

"Không dám, Thiên Đình Thần Đế."

Trên thuyền Thần Chỉ cười nói: "Cái này vũ trụ mênh mông, vô biên vô hạn, các chủ sao không lên thuyền, uống chút rượu ngon, thưởng thức ca múa, cũng tốt hơn ở trong vũ trụ bộc phơi?"

"Như thế rất tốt!" Tô Vân mừng rỡ, chậm rãi bay lên hoàng chung.

Oánh Oánh thấp giọng nói: "Thần Đế chính là Đại Tần triều đình quốc sư Ngọc Đạo Nguyên, nữ nhi của hắn tuy là cùng ngươi giao hảo, nhưng hắn không phải là. Tô sĩ tử, ngộ nhỡ hắn đột nhiên trở mặt, chúng ta ứng đối ra sao?"

"Tùy cơ ứng biến!"

Tô Vân vẻ mặt tươi cười, mấy bước ở giữa đi tới mũi chuông chỗ, đột nhiên giật mình, chỉ thấy bản thân vốn cho là không thể phá vỡ đại hoàng chung, lại bị thiên ngoại đánh tới nguyên từ thần kiếm, chém ra một đạo sâu gần nửa thước, dài đến mấy trượng vết rách!

Hơn nữa cái kia vết rách ở giữa, lại có một cái trường kiếm cắm vào nơi đó, chuôi kiếm rất nhỏ chấn động, dường như muốn tránh thoát hoàng chung trói buộc, chạy trốn ra ngoài!

"Cây kiếm này, chẳng lẽ là vừa rồi đạo kia nguyên từ thần kiếm? Không đúng, cái kia nguyên từ thần kiếm không phải hai cái động thiên thế giới tiếp cận lúc, gây nên nguyên từ bạo động ư? Cái kia hẳn là chẳng qua là một đạo nguyên từ thần quang mới đúng…"

Hắn không kịp ngẫm nghĩ nữa, hoàng chung đã lơ lửng lên, cùng chiếc này to lớn Thiên Thuyền sàn tàu cân bằng.

Tô Vân không cần nghĩ ngợi, bắt lấy nguyên từ thần kiếm chuôi kiếm, rút kiếm mà lên, cười ha ha nói: "Thần Đế thật sự là nhã trí, thế mà lái thuyền du lịch. Đây là muốn đi nơi nào?"

—— —— buổi trưa không có nghỉ trưa, ai, khổ bức bên trong, tiếp tục gõ chữ. Đây là canh thứ nhất, ban đêm còn có.

Chương 368 : Trời sinh một cái xương cứng

Chương 369: Trời sinh một cái xương cứng

Chiếc này Thiên Thuyền đầu rồng chỗ cùng Đại Tần quốc cái kia chiếc Thiên Thuyền khác biệt, Thiên Thuyền đầu rồng chỗ đứng thẳng một chiếc cổng trời, hai tôn Thiên Thần đứng tại cạnh cửa, uy phong lẫm liệt.

Cái này hai tôn Thiên Thần nhìn thấy Tô Vân rút kiếm đi lên, sắc mặt biến hóa nói: "Các chủ dẫn theo kiếm, còn mang theo một cái chuông, lại mang đến một cái quan tài, rút kiếm, đưa chuông, vào quan, các chủ muốn đối Thần Đế bất lợi ư?"

Tô Vân cười ha ha, cầm trong tay nguyên từ thần kiếm thu, trong lòng buồn bực: "Cây kiếm này không phải của Ngọc Đạo Nguyên? Ta còn tưởng rằng là hắn ám toán ta, dùng cây kiếm này hủy đi chúng ta ngồi tiểu Thiên Thuyền."

Hắn không có thu đại hoàng chung, tự ý xuyên qua đầu thuyền Thiên môn.

"Tô sĩ tử, Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên là nhằm vào ngươi tới." Oánh Oánh hạ giọng nhắc nhở.

"Chúng ta không có chỗ có thể đi, chỉ có thể ngồi thuyền của hắn." Tô Vân mỉm cười thấp giọng nói, trong lòng nhưng bất ổn, lén lút tự nhủ.

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên thực lực thế nào, hắn hầu như không thể nào phỏng đoán, chẳng qua có thể nói, Ngọc Đạo Nguyên chân thực chiến lực tuyệt đối tại Thần Ma phía trên, gần với Dư Tẫn!

Hắn là có thể cùng đỉnh phong thời kỳ Dư Tẫn liều mạng một chiêu, ép Dư Tẫn không thể không thi triển ra tiên thuật tồn tại!

Hơn nữa, đây là tại Dư Tẫn biết công pháp của hắn thần thông, thấy rõ nhược điểm của hắn dưới tình huống.

Tuy Ngọc Đạo Nguyên trên danh nghĩa là Thông Thiên các một vị thân cư cao vị trưởng lão, nhưng mà nếu như có thể xử lý Tô Vân, có lẽ hắn vẫn là rất tình nguyện.

Lúc trước tại Đế cung trong, Tô Vân đã từng dùng tên giả Trương Tam, đi qua phương tây Thiên Đình, một đường "Chỉ như thế", hỗn đến Thần Đế phía trước, trực tiếp đem Thần Đế nhấn ở trên tường.

Thần Đế bị mất mặt, ngay sau đó Ngọc Đạo Nguyên tự thân đến đây, tại con gái Ngọc Sương Vân khuê phòng ngăn chặn Tô Vân, không ngờ nhưng ngăn chặn đi ra canh chừng Tam Túc Kim Ô, bị Kim Ô một trận đánh đập.

Đây là tư oán, còn có phương tây cùng Nguyên Sóc công oán.

Nhưng chỉ chỉ là tư oán, liền đủ để cho Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên giết chết Tô Vân trăm ngàn lần.

Ngọc Đạo Nguyên chủ động mời, lai giả bất thiện!

Linh Nhạc cùng Hoa Hồ thoáng rơi ở phía sau, đi theo Tô Vân đi vào Thiên môn, hai cái phòng thủ Thiên môn Thiên Thần nhìn không chớp mắt, đột nhiên răng rắc răng rắc mấy đạo lôi đình hạ xuống, bổ vào cái kia hai tôn Thiên Thần trên trán, nhất thời máu chảy một mặt.

Cái kia hai tôn Thiên Thần vừa sợ vừa giận, lại thấy Linh Nhạc cùng Hoa Hồ cũng bị bổ đến mặt mũi cháy đen, trong lòng không khỏi ngạc nhiên: "Hai người này ra sao tu vi, vậy mà độ kiếp rồi?"

Bất quá bọn hắn rất nhanh phát hiện, Linh Nhạc cùng Hoa Hồ không giống như là độ kiếp , giống như là trong truyền thuyết tội ác chồng chất mà bị sét đánh đồng dạng.

Linh Nhạc cùng Hoa Hồ đằng sau chính là lấy pháp lực nâng lên quan tài Đổng y sư, Đổng y sư giống như bình thường mặt không hề cảm xúc, cái kia hai tôn Thiên Thần không biết sâu cạn, không dám để cho hắn thu quan tài.

Tô Vân mặt mang tươi cười đi ở phía trước, chỉ thấy chiếc này Thiên Thuyền lên lầu các san sát, mỗi tòa lầu các đều có Thần Chỉ tọa trấn, to to nhỏ nhỏ lầu các bao bọc chung quanh lấy Thiên Thuyền Kim đỉnh, Kim đỉnh bên dưới chính là Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên!

Nơi này nghiễm nhiên là một tòa tiểu Thiên Đình, vàng son lộng lẫy!

Rất nhiều Thiên Thần thần thái trang nghiêm trang nghiêm, đối Tô Vân đám người đến thờ ơ lãnh đạm.

Tô Vân mang theo mọi người đi đến Kim đỉnh, chỉ thấy Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên ngồi tại Kim đỉnh bên dưới, sau lưng từng đạo hào quang, tạo thành vạn trượng quang mang, rất là bất phàm, không có chút nào bị thương bộ dạng.

"Thương thế của hắn, không thể nhanh như vậy liền khỏi hẳn."

Tô Vân khóe mắt nhảy lên, thầm nghĩ: "Hắn không phải Thần Ma, cho dù có Tây Thổ đại lục các quốc gia dân chúng tín ngưỡng, cũng rất khó tại ngắn như vậy thời gian bên trong khỏi hẳn. Dư Tẫn đem hắn chém vào chỉ còn lại có nửa người trên, liền đi nhà xí đại tiểu tiện cũng thành vấn đề, hắn còn có thể còn lại mấy phần chiến lực?"

Cái này Kim đỉnh bên dưới loại trừ Ngọc Đạo Nguyên bên ngoài, còn có một đám linh sĩ, đều là người sắc mục, Tô Vân

ánh mắt từng cái đảo qua, khẽ nhíu mày, phát hiện những này linh sĩ hắn thế mà đa số nhận ra.

Tô Vân nhíu lông mày, Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên dưới trướng linh sĩ, vậy mà đa số đều là Thông Thiên các người!

Chẳng qua những này Thông Thiên các thành viên, đều là người sắc mục, không có Nguyên Sóc người!

Trong lòng của hắn không khỏi sinh ra một chút cảm giác không ổn, cuối cùng suy nghĩ ra La Quán Y vì sao bảo hắn cẩn thận.

"Lúc trước ta cùng La Quán Y các chủ chi tranh chưa kết thúc lúc, Bộ Thu Dung, câm sư huynh bọn họ liền khuyên ta nói, nếu như các chủ chi tranh thất bại, như vậy liền phân tách Thông Thiên các, mặt khác xây một cái Nguyên Sóc Thông Thiên các. Hiện tại xem ra, cái này Tây Thổ các quốc gia bàn tính cũng là như vậy!"

Tô Vân thầm nghĩ: "Nhìn tới lần này Ngọc Đạo Nguyên là quyết tâm muốn phân tách Thông Thiên các, không chỉ có phân tách Thông Thiên các, còn muốn làm ra quá đáng hơn chuyện. Vậy chính là đuổi theo ta, đuổi theo mặt khác hai chiếc Nguyên Sóc Thông Thiên các Thiên Thuyền, đem chúng ta một lưới bắt hết!"

Kim đỉnh bên dưới cùng sở hữu hơn hai trăm vị Thông Thiên các cao thủ, toàn bộ ngồi tại Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên tay phải bên cạnh, mà tay trái bên cạnh thì không có bất kỳ ai. Hiển nhiên, nơi đó là cho Tô Vân đám người chuẩn bị!

Oánh Oánh nói nhỏ: "Tô sĩ tử, đây không phải là lai giả bất thiện, mà là ý định trực tiếp đem chúng ta đưa vào quan tài."

Thần Đế cười ha ha, cất cao giọng nói: "Các chủ quả thật là tu vi thông thiên triệt địa, vậy mà dựa vào pháp lực, điều khiển

hoàng chung thiên ngoại bay qua, quả thực là kinh thế hãi tục, làm người ta khâm phục. Các chủ mời ngồi.”

Tô Vân tự ý đi tới tay trái của hắn bên cạnh, ngồi xuống xuống tới, thản nhiên nói: “Thần Đế bệ hạ nói đùa. Nói ra thật xấu hổ, chúng ta trên đường gặp nạn, bị nguyên từ đánh trúng vào Thiên Thuyền, suýt nữa gặp nạn, may mắn gặp phải Thần Đế bệ hạ, bằng không không biết đòi đi đến ngày tháng năm nào mới có thể đến đạt Thiên Thị Viên. Thần Đế bệ hạ đây là đi tới nơi nào?”

Hắn không chút nào nâng Ngọc Đạo Nguyên là Thông Thiên các trưởng lão chuyện.

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên cũng không đề cập tới chuyện này, cười nói: “Này ngược lại là xảo vô cùng. Ta cũng vậy ý định đi tới Thiên Thị Viên, hiếm thấy cùng các chủ đồng hành.”

Đổng y sư bỏ xuống quan tài, không nói một lời ngồi xuống xuống tới.

Linh Nhạc tiên sinh cùng Hoa Hồ cũng ngồi xuống xuống tới, lại bị mây đen vùi lấp, chỉ thấy trời này bên ngoài hư không bên trong lôi đình không ngừng, bổ về phía mây đen, làm người ta âm thầm kinh dị.

Tô Vân nhìn về phía đối diện, cười nói: “Hải ngoại Thông Thiên các có 431 người, hiện tại chỉ tới hơn hai trăm vị, vì sao không có toàn bộ tới?”

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên thở dài nói: “Tô các chủ có chỗ không biết, ta Tây Thổ đại lục trước có Thần Ma làm loạn, sau có Dư Tẫn làm loạn, không ít Thông Thiên các cao thủ chết tại đây hai lần loạn cục bên trong. Cái này hai trận náo động sau đó, Thông Thiên các chỉ còn lại có 298 người. Trên chiếc thuyền này có 216 người.”

Tô Vân mỉm cười nói: “Nói như vậy, có chút Thông Thiên các thành viên trong lòng vẫn là có không phải là phân chia.”

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên kinh ngạc nói: “Các chủ sao lại nói lời ấy? Đúng rồi, còn chưa giới thiệu ta hải ngoại Thông Thiên các chủ. Mời các chủ.”

Đối diện cái kia hai trăm mười sáu vị Thông Thiên các thành viên đồng thời khom người, tất cả đồng thanh nói: “Mời các chủ!”

Tô Vân theo ánh mắt của bọn hắn nhìn lại, chỉ thấy La Quán Y một thân nam trang từ Kim đỉnh sau đi ra, rực rỡ động lòng người, nhưng lại có tư thế hiên ngang chi khí, tự ý đi tới Tô Vân đối diện, ngồi tại 216 người phía trước.

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên cảm khái nói: “Ta hải ngoại Thông Thiên các thường xảy ra tai nạn, không thể so Nguyên Sóc. Đã trải qua Bàn Dương chi loạn, Thần Ma chi loạn cùng Dư Tẫn chi loạn, ta Tây Thổ rút kinh nghiệm xương máu, không thể không có Tây Thổ Thông Thiên các, cho nên tiến cử hiền tài hoàng đế bệ hạ làm Thông Thiên các chủ.”

Tô Vân ánh mắt rơi vào La Quán Y trên người, cũng không nói chuyện.

La Quán Y hờ hững nhìn hắn, im lặng không lên tiếng.

Oánh Oánh giận dữ, cổ động cánh bay lên, lớn tiếng nói: “Tây Thổ các nước đều là vong ân phụ nghĩa hạng người ư? Nếu là không có Tô các chủ dùng hết khả năng cứu mười ba Thần Ma, không có các ngươi các chủ mang theo Nguyên Sóc người, dũng cảm quên mình đuổi tới Đại Tần, cùng Dư Tẫn liều chết chém giết, các ngươi sớm đã bị lột da tróc thịt!”

Hoa Hồ âm thanh từ trong mây đen truyền đến, thanh âm bên trong mang theo bi phẫn, khàn khàn nói: “Tiên Lục sơn một trận chiến, chúng ta Nguyên Sóc chết rất nhiều người. Tây

Thổ liền không có một cái nào người chính trực ư? Lương tâm của các ngươi, chẳng lẽ bị Cẩu đại gia ăn?"

La Quán Y phảng phất mắt điếc tai ngơ, sau lưng nàng hơn hai trăm vị Thông Thiên các thành viên cũng không nói một lời.

Oánh Oánh đột nhiên giận dữ: "Sau đại chiến, các quốc gia cần xây dựng lại, lại không có tiền bạc, vẫn là các ngươi các chủ vì các ngươi các quốc gia phát tiền, cho các ngươi có thể tại phế tích bên trên xây dựng lại quê hương!"

La Quán Y sau lưng mọi người có mặt mang vẻ xấu hổ, có nhưng thần thái không thay đổi, cứ việc xấu hổ, nhưng cũng không thể để cho bọn họ thay đổi lập trường.

Đổng y sư lạnh lùng nói: "Thông Thiên các thành lập tại hơn bốn nghìn năm trước đó, khi đó là Nguyên Sóc linh sĩ đặt chân Tây Thổ, truyền thụ thần thông, gieo hạt văn minh. Bàn Dương chi loạn lúc, cũng là Nguyên Sóc linh sĩ giúp các ngươi chống cự."

Tô Vân giơ tay lên, ngăn lại bọn họ nói tiếp, ánh mắt vẫn như cũ rơi vào La Quán Y trên người, cười nói: "Đây là ý tứ của ngươi?"

La Quán Y mở miệng, nói: "Tô các chủ nên biết, Thần Ma chi loạn cùng Dư Tẫn chi loạn bên trong, Thông Thiên các còn có thể thống nhất, nhưng chiến loạn kết thúc về sau, chính là Đông Phương cùng phương tây chi tranh. Thần thông không tổ quốc, nhưng Thông Thiên các người là có tổ quốc."

Tô Vân nói: "Bởi vậy Thông Thiên các nhất định phải phân tách?"

La Quán Y gật đầu nói: "Nhất định phải phân tách!"

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên giơ tay lên, cười nói: "Chậm đã! La các chủ, ta cảm thấy Thông Thiên các không cần phân

tách. Thông Thiên các phân tách, còn muốn chia gia sản, như vậy không tốt. Chỉ cần Nguyên Sóc Thông Thiên các không còn, chúng ta chẳng phải là liền không cần chia gia sản?"

Hắn nhìn khắp bốn phía, mở ra hai tay: "Chẳng phải là vẹn toàn đôi bên?"

Bốn phía san sát Thiên Đình chư thần nhao nhao khen ngợi: "Vẹn toàn đôi bên!"

La Quán Y sau lưng, cũng chầm chậm có người gật đầu, dần dần, càng ngày càng nhiều hải ngoại Thông Thiên các thành viên đi theo mọi người cùng một chỗ gật đầu: "Vẹn toàn đôi bên, vẹn toàn đôi bên!"

Đổng y sư khóe mắt nhảy lên, bàn tay đặt ở bên cạnh hòm gỗ bên trên. Mà Linh Nhạc cùng Hoa Hồ toàn thân mây đen lại đột nhiên ảm đạm xuống, mây đen từ từ tiêu tán, lộ ra thầy trò hai người thân ảnh. Hai người đỉnh đầu, hư không bên trong lôi đình không ngừng thoáng hiện, tuy là không bằng lúc trước kinh người, nhưng càng làm cho người ta hoảng sợ.

La Quán Y đột nhiên nói: "Còn có một cái phương pháp, vậy chính là dùng vũ lực quyết đấu tới quyết định, ai mới là Thông Thiên các chủ."

Nàng đứng dậy, sau lưng Ly Châu hiện lên, Thiên Uyên thâm trầm, bảy mươi hai động thiên lạc ấn tại Linh giới thiên mạc bên trên.

"Ta đã tu thành Ly Uyên cảnh giới."

La Quán Y nhìn Tô Vân, lớn tiếng nói: "Ta nếu là thua ở ngươi, ngươi liền cùng đất liền Thông Thiên các thành viên cùng chết. Ngươi nếu là thua ở ta, chính là ta Thông Thiên các chủ, nhất thống đất liền hải ngoại!"

Tô Vân vẫn như cũ ngồi ở chỗ đó, thân thể sừng sững không động, thản nhiên nói: "Quán Y, ngươi ta sớm đã phân ra

thắng bại, ngươi không phải là đối thủ của ta.”

La Quán Y khí thế càng ngày càng mạnh: “Lần trước ta thua ở ngươi, là bởi vì ngươi cảnh giới tại trên ta, bởi vậy ta mới có thể bị thua. Mà lần này, ngươi ta cùng là Ly Uyên cảnh giới , đồng dạng tu thành Ly Châu. Lần này mới thật sự là thư hùng chi tranh!”

Nàng hung hãn ra tay, trực tiếp thôi thúc Giang Tổ Thạch cùng Nguyệt Lưu Khê khai sáng tiên thuật, Giang Tổ Thạch tiên thuật là lấy thân thể thành Thánh, thân thể các khiếu bên trong ở Thần Ma, Nguyệt Lưu Khê khai sáng tiên thuật thì là thất sắc tiên quang!

La Quán Y đồng thời thôi thúc hai loại tiên thuật, thân thể cùng thần thông lực lượng đều tăng lên tới cực hạn, đây chính là nàng lấy chính mình thông minh tài trí khai sáng đại nhất thống công pháp!

Thất sắc tiên quang gào thét mà đến, trong chớp mắt đi tới Tô Vân mi tâm!

Cái này thất sắc tiên quang tại sắp đâm vào Tô Vân mi tâm trong tích tắc, chỉ thấy Tô Vân sau lưng trời xanh một mảnh, trăng sáng treo cao, Ly Châu như nguyệt quế đầy trời.

Trăng sáng bên trong, Tô Vân nội tâm ngồi tại tháng tâm.

La Quán Y thất sắc tiên quang tại Tô Vân phía trước ba ba ba nghiền nát, nàng hai chỉ đâm vào Tô Vân mi tâm, ngay sau đó hai chỉ bị chấn động đến bẻ gãy, thân thể mềm mại chấn động mạnh, bay ngược mà đi.

“Ầm!”

Vị này Đại Tần Nữ Đế mạnh mẽ đụng vào một tòa lầu các bên trên, đem cái kia lầu các đụng xuyên!

“Ngươi thật sự đã tu thành Ly Châu.”

Tô Vân thở dài, vẻ mặt đìu hiu, chán nản nói: “Thế nhưng là, ta đã sắp tu luyện đến Ly Uyên đại viên mãn, qua một đoạn thời gian nữa, ta liền sẽ đột phá đến Thiên Tượng cảnh giới.”

Hắn giống như là đang nói một kiện rất áy náy sự tình, oán trách bản thân không nên tu luyện nhanh như vậy, áy náy nói: “Quán Y, cám ơn ngươi ý tốt. Chẳng qua…”

Tô Vân đứng dậy, trong tay xuất hiện chiếc kia nguyên từ thần kiếm, mũi kiếm chỉ xéo mặt đất, nhìn về phía Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên, mỉm cười nói: “Ta cùng Nguyên Sóc người, đều là trời sinh xương cứng. Thần Đế, ngươi bây giờ là cứng hay là mềm, ta rất muốn cùng ngươi đụng một chút!”

Chương 369 : Thiếu niên Thánh Hoàng

Chương 370: Thiếu niên Thánh Hoàng

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên kinh ngạc, trên dưới quan sát Tô Vân, chỉ cảm thấy khó tin, cái kia hai trăm mười bốn vị Thông Thiên các cao thủ cũng đều tự thay đổi sắc mặt, lộ ra vẻ không thể tin được.

Tô Vân tại năm ngoái tháng mười, trên triều đình, lần đầu tiên đường đường chính chính đánh bại La Quán Y, ngồi lên các chủ chi vị, theo sau chính là Thần Ma chi loạn, Dư Tẫn chi loạn, đến nay ngày, đã qua gần bảy tháng.

Bảy tháng trước, Tô Vân mới vừa tiến vào Ly Uyên cảnh giới, tu thành Ly Châu, bởi vậy có thể vượt trên La Quán Y, để La Quán Y không có lực phản kháng chút nào. Đây là chênh lệch về cảnh giới, không gì đáng trách.

Tân học đối mặt cựu học, liền xem như chênh lệch một cảnh giới cũng có thể đuổi ngang chiến lực, nhưng Tô Vân là tân học cựu học kiêm tu, đồng cảnh giới một trận chiến La Quán Y chưa hẳn có thể thắng, huống chi lúc ấy hai người chênh lệch một cảnh giới?

Nhưng mà La Quán Y rút kinh nghiệm xương máu, biết mình tại mưu lược bên trên quá chăm chú, chỉ lo tính toán Tô Vân, bị Tô Vân ở trên cảnh giới vượt qua bản thân, bởi vậy chuyên cần khổ luyện.

Tuy là sau đó phát sinh rất nhiều chuyện, nhưng La Quán Y vẫn là thực lực tu vi đột nhiên tăng mạnh, một lần tu thành Ly

Châu, đi vào Ly Uyên cảnh giới, đồng thời thực lực tu vi một ngày ngàn dặm, tiến bộ thần tốc!

Bảy tháng sau hiện tại, nàng cùng Tô Vân vốn cho là ngang hàng, không phân sàn sàn nhau bố cục. Lại không nghĩ rằng, bảy tháng trước đó Tô Vân còn cần thi triển thần thông mới có thể đánh bại nàng, bảy tháng sau đó, Tô Vân ngồi ở chỗ đó, nàng liền Tô Vân bản thân phòng ngự đều không thể đánh vỡ, thậm chí bị lực phản chấn trọng thương!

Bậc này thành tựu, tuyệt không phải Tô Vân nói tới Ly Uyên cảnh giới đại viên mãn có khả năng giải thích!

Bậc này thành tựu, càng giống là vượt ra khỏi La Quán Y một cái đại cảnh giới, chân nguyên, nội tâm, thân thể, thần thông, so sánh La Quán Y tất cả tất cả có chất tăng lên, mới có kết quả như vậy!

Cảnh giới đè chết người.

Nói cách khác, Tô Vân cảnh giới vẫn là tại phía xa La Quán Y phía trên.

Chẳng qua Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên quan sát tỉ mỉ, Tô Vân Ly Châu chưa phá, hiển nhiên cũng không tu thành Thiên Tượng.

Vậy thì cực kỳ cổ quái.

“Hoàng đế bản lĩnh vượt xa cùng thế hệ, nàng thân thể nội tâm song tu, là ta Tây Thổ các quốc gia bên trong, cái thứ nhất làm được đúng nghĩa hoàn mỹ đại nhất thống. Thực lực của nàng, người trong cùng thế hệ khó mà nhìn theo bóng lưng. Tô Vân chính là một cái khác hoàng đế, hai người chi tranh, nhất định là long tranh hổ đấu, nhưng mà Tô Vân nhưng dễ dàng nghiền ép nàng, chỉ có một cái khả năng, Tô Vân so hoàng đế thêm một cái cảnh giới.”

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên ánh mắt như điện, hướng Tô Vân toàn thân cao thấp khắp nơi liếc nhìn, cuối cùng ánh mắt rơi vào Tô Vân sau lưng.

Ly Châu như nguyệt quế đầy trời.

Đây là Tô Vân sau lưng Ly Châu dị tượng, cùng những người khác vô cùng khác biệt!

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên tâm thần hơi chấn động, thất thanh nói: "Tô các chủ, ngươi so những người khác nhiều hơn một cảnh giới!"

Lời vừa nói ra, mọi người nhất thời xôn xao, Tô Vân đối diện những cái kia Thông Thiên các cao thủ nhao nhao đứng dậy, liền muốn quan sát tỉ mỉ Tô Vân sau lưng Ly Châu như nguyệt quế đầy trời dị tượng!

Linh Nhạc cùng Hoa Hồ hừ một tiếng, đột nhiên cả chiếc Thiên Thuyền bên trên lôi đình đan xen, Thiên Lôi giăng đầy, vô số lôi đình như là lợi kiếm từ trên trời giáng xuống, bổ vào Kim đỉnh trung ương, đem mọi người ngăn cách.

"Dám vượt lôi trì nửa bước, các ngươi phải chết không có chỗ chôn!" Hoa Hồ vẻ mặt đỏ lên, quát.

Kim đỉnh xung quanh, chư thần cười ha ha.

La Quán Y chịu đựng thương thế, từ đổ nát trong lầu các đi ra, trong đám người kia đi tới lôi đình phía trước, sắc mặt phức tạp nhìn Tô Vân sau lưng dị tượng, thở dài: "Chư vị, đây là Thánh Hoàng thành tựu. Các ngươi thật muốn ở chỗ này, tại thiên ngoại ám sát một vị thiếu niên Thánh Hoàng hay sao?"

Nàng xoay người lại, bỗng nhiên nhìn về phía hai trăm mười bốn vị hải ngoại Thông Thiên các thành viên, lạnh lùng nói: "Đây là một cái cảnh giới toàn mới! Thông Thiên các vô số tiền bối đều nghĩ đi đến mà không thể được cảnh giới! Thông Thiên các lấy thăm dò không biết vì hướng tới, lấy đi

đến bờ bên kia làm mục tiêu, các ngươi thật muốn đem hướng tới cùng mục tiêu, tự tay bóp chết ở đây?"

Hai trăm mười bốn vị hải ngoại Thông Thiên các thành viên đều tự lặng im, không có người lên tiếng.

Thánh Nhân thành tựu, chỉ cũng không phải là tu vi, mà là khai sáng một môn học thuyết nổi tiếng, thúc đẩy thiên hạ, để chúng sinh được lợi. Chúng sinh nhớ hắn tốt, tôn làm Thánh.

Thánh Hoàng thành tựu, loại trừ có Thánh Nhân công đức bên ngoài, còn muốn có bình thiên hạ công đức. Như cổ đại Thánh Hoàng bình Thần Ma chi loạn, trấn áp gây họa Ma Thần, bởi vậy được tôn là Thánh Hoàng.

Đến Vũ Hoàng cái kia một đời, Ma Thần bị toàn bộ trấn áp xua đuổi sau đó, liền lại không Thánh Hoàng.

Tây Thổ đại lục, La Dư Tẫn "Ngừng lại" Bàn Dương chi loạn, bình thiên hạ có công, bởi vậy được tôn là Tây Thổ Thánh Hoàng không gì đáng trách.

Mà nữ nhi của hắn La Quán Y được Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên phong làm Thánh Hoàng, vậy liền công đức có thiếu, mặt khác các quốc gia không thừa nhận nàng Thánh Hoàng chi danh cũng liền có thể lý giải.

Tô Vân nếu như quả thật khai sáng một cảnh giới, đem thúc đẩy thiên hạ, đó chính là thiếu niên Thánh Nhân!

Nếu như lại thêm hắn bình Dư Tẫn chi loạn có công, vậy chính là Thánh Hoàng thành tựu, là chân chính có thể được gọi là thiếu niên Thánh Hoàng người!

Bởi vậy La Quán Y nói Tô Vân là thiếu niên Thánh Hoàng, dùng cái này để đả động Thông Thiên các mọi người.

"Đông tây phương chi tranh, vì tranh đoạt các chủ thi triển một chút hạ lưu thủ đoạn, có lẽ có thể được tha thứ, nhưng mà

tại biết rõ đối phương là một thiếu niên Thánh Hoàng, vẫn còn muốn thống hạ sát thủ, vậy chính là vạn ác bất xá!"

La Quán Y sắc mặt càng thêm nghiêm khắc, lạnh lùng nói: "Ta Tây Thổ Thông Thiên các, thật muốn làm ra bậc này…"

Nàng mồm miệng khép mở, lại đột nhiên ở giữa không có bất kỳ cái gì âm thanh phát ra.

La Quán Y nói chuyện lớn tiếng, nhưng mà cổ họng của nàng nhưng phảng phất khàn, căn bản không nói ra bất kỳ lời nói.

La Quán Y thẹn quá hoá giận, quay đầu nhìn về phía Kim đỉnh ở dưới Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên, chẳng qua là nàng đang nói cái gì, liền không người biết được.

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên lộ ra vẻ thất vọng: "Hoàng đế, ngươi khiến ta thất vọng, ta còn tưởng rằng cha của ngươi sau khi chết, ngươi có thể tại ta giúp đỡ bên dưới, chiếm đoạt các quốc gia, chấn hưng Tây Thổ, cuốn khắp thiên hạ. Là Đế giả, ngươi theo ta nói cái gì lễ nghĩa liêm sỉ nhân nghĩa, thật sự là đi cựu học con đường cũ, làm trò cười cho thiên hạ!"

La Quán Y nghiến răng, ngậm miệng lại, không nói thêm gì nữa.

"Nhìn tới, đừng nói các chủ, ngươi liền hoàng đế đều không được làm."

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên thản nhiên nói: "Trở về sau đó, ngươi liền thoái vị nhượng chức. Thương Cửu Hoa."

La Quán Y sau lưng, Thương Cửu Hoa đứng dậy: "Đệ tử tại."

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên cười nói: "Ta sẽ không dùng người không khách quan, con gái của ta Ngọc Sương Vân tuy là cũng là Thông Thiên các một thành viên, nhưng ta sẽ không

cam chịu số phận nàng làm các chủ, cũng sẽ không để nàng xưng Đế. Cái này nữ hài gia gia, đều là lòng dạ mềm yếu. Thương Cửu Hoa, kể từ hôm nay, ngươi chính là ta Tây Thổ Thông Thiên các chủ. Đợi đến từ thiên ngoại trở về, hoàng đế sẽ thoái vị nhượng chức, ngươi tới làm Đại Tần hoàng đế, tương lai nhất thống Tây Thổ, chiếm đoạt các quốc gia, bao phủ Nguyên Sóc, ngươi chính là Thánh Hoàng."

Thương Cửu Hoa khom người: "Tuân Thần Đế pháp chỉ."

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên mỉm cười nói: "Như vậy, Thương các chủ, ngươi cho rằng hiện nay chúng ta làm cái gì?"

Thương Cửu Hoa ngẩng đầu, ánh mắt rơi vào La Quán Y trên người, ngay sau đó vượt qua La Quán Y, rơi vào Tô Vân trên người, mỉm cười nói: "Lần trước Vân đô Kim Loan điện bên ngoài, ta muốn cùng Tô các chủ một trận chiến, lại bị Tô các chủ nhục nhã, không nguyện cùng ta công bằng một trận chiến. Nếu như ta bây giờ muốn cùng Tô các chủ công bằng một trận chiến, không biết các chủ…"

Tô Vân đối với hắn làm như không thấy, ánh mắt vẫn là rơi vào Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên trên người, mỉm cười nói: "Ngươi không xứng."

Thương Cửu Hoa vẻ mặt tươi cười, vẫn như cũ giống như lúc trước, đúng mực, không hờn không giận, cười nhẹ nói: "Đã ta không xứng, như vậy đành phải đắc tội. Tây Thổ Thông Thiên các chư vị, cùng tiến lên, giết bọn hắn."

Phía sau hắn, mọi người chần chừ một chút, có vài người lay động, thấy những người khác không có nhúc nhích, liền cũng cố nhịn.

Thương Cửu Hoa ánh mắt âm trầm xuống, từ mọi người trên mặt lần lượt lướt qua, lạnh lùng nói: "Các chủ lệnh, Thần

Đế lời nói, các ngươi cũng không nghe? Ra tay!”

Hắn vừa dứt lời, hai cái Thông Thiên các thành viên lập tức vượt qua đám người ra, hướng Tô Vân đánh tới!

Hải ngoại Thông Thiên các, đáng sợ nhất một chút liền ở chỗ cao thủ trẻ tuổi phần đông, hai người này đều là ba mươi bốn mươi tuổi, Thiên Tượng cảnh giới đại cao thủ, thực lực đuổi sát Chinh Thánh cường giả!

Nếu là đặt ở Nguyên Sóc, có thể cùng bọn hắn giao chiến nhất định là thế gia chi chủ, một phương cường hào, Chinh Thánh cảnh giới tồn tại, mặt khác Thiên Tượng cường giả trong tay bọn hắn liền một chiêu cũng đi không đi qua!

Tô Vân cầm trong tay nguyên từ thần kiếm, thân thể không động, đột nhiên nghìn vạn đạo lôi đình như đám, ngưng tụ thành hai cỗ, thô to vô cùng, trực tiếp đánh vào hai người kia trên trán!

Thô to lôi đình đám mặc sức chảy xiết, giống như là Cự Linh Thần nắm đấm, đem cái kia hai đại cao thủ nghiền ép trên mặt đất, mặt đất bị sinh sinh đánh xuyên!

Linh Nhạc tiên sinh vù một tiếng mở rộng quạt xếp, quạt xếp thu thập, tàn phá bừa bãi lôi đình bỗng nhiên thu lại.

Chỉ thấy cái kia hai đại Thông Thiên các cao thủ đập xuyên qua mấy tầng trời thuyền sàn tàu, toàn thân cháy đen như than, trong miệng mũi phun cuồn cuộn khói đen.

Hoa Hồ cũng lấy ra một cái quạt xếp, rầm một tiếng mở ra, học theo, thản nhiên nói: “Không có tham gia qua Tiên Lục sơn chiến dịch, cũng xứng tại thầy trò chúng ta phía trước hung hăng càn quấy?”

Linh Nhạc tiên sinh lộ ra vẻ tán thành: “Nói hay lắm! Tô các chủ, đồ nhi này của ta nhanh mồm nhanh miệng, đợi chút

nữa khẳng định sẽ bị người đánh chết, mượn kiện bảo vật hộ thân.”

Tô Vân tâm niệm vừa động, Thần Tiên tác bay ra, đột nhiên trở nên thô to, vô số văn tự rầm rầm chấn động, xoay quanh Hoa Hồ bay lượn.

Hoa Hồ điều khiển Thần Tiên tác, tâm niệm khẽ động, chỉ thấy Thần Tiên tác văn tự phân liệt ra đến, dù sao nét nại hóa thành đủ loại đao binh, từng hàng văn tự giống như Thánh Nhân ngôn xuất pháp tùy, văn chương như núi nhận đại địa chi trọng, thơ từ như châu thả nhật nguyệt chi quang!

Thần Tiên tác trong tay hắn, so tại Tô Vân trong tay linh hoạt không biết bao nhiêu!

La Quán Y nghiến răng, ánh mắt rơi vào Thương Cửu Hoa trên người: “Thương Cửu Hoa, các chủ trách nhiệm, là bảo vệ mỗi một cái Thông Thiên các thành viên, để cho bọn họ không ắt gặp nhận cường quyền áp bức, không cần tự thân mạo hiểm, không cần vì tiền tài sầu lo, không bị thanh sắc chó ngựa ảnh hưởng, không bị chính đấu chi phối! Hiện tại, ngươi xem như các chủ nhưng lại làm cho bọn họ vì ngươi quyết đấu sinh tử?”

Thương Cửu Hoa khẽ khom người: “Bệ hạ, hiện tại ngươi đã không còn là các chủ. Ra tay —— “

Hắn chợt quát một tiếng, đột nhiên hơn mười vị Thông Thiên các cao thủ hung hãn ra tay!

Thông Thiên các tuy là không lấy chiến đấu vì có thể, nhưng dù sao Tây Thổ là đi tại tân học đằng trước nhất, mà Thông Thiên các những thành viên này càng là tân học tột cùng nhất cường giả, tại phía trước không tách ra tích lĩnh vực mới, đem tân học truyền thụ cho chúng sinh!

Bọn họ thần thông thật có thể nói là là thiên biến vạn hóa, không thể tưởng tượng, nghiêm cẩn nhất trận pháp thần thông,

tinh mật nhất tinh đấu thần thông, biến hóa đa đoan kiến trúc kiến trúc, cùng với kim mộc thủy hỏa thổ mấy người cổ xưa thần thông, mới nhất nguyên từ thần thông, trong tay bọn hắn tất cả hóa thành cường đại nhất võ lực!

Linh Nhạc tiên sinh quát lớn, pháp lực bộc phát, hạo nhiên chi khí ngang qua tinh không, ngàn vạn văn chương nhận văn minh chi trọng, nghiền ép mà đến, phá tan tất cả!

Hắn chính là Sầm phu tử quan môn đệ tử, hắn có hai cái sư huynh, cái thứ nhất sư huynh chính là Diệu Bút Đan Thanh, Tần Vũ Lăng!

Cái thứ hai sư huynh chính là Tạp Thánh Ôn Quan Sơn!

Mà xem như tiểu sư đệ, hắn gánh chịu sửa chữa nho học cựu thánh kinh điển gánh nặng, chịu đủ sửa chữa kinh điển muốn gặp kiếp nạn.

Nhưng khi hắn lúc bộc phát, cái loại này kinh diễm cảm giác không chút nào kém hơn hai vị sư huynh của hắn!

Hắn đem nho học chuyển hóa làm tân học, đây đã là Thánh Nhân làm sự tình!

"Ầm!"

Phía trước nhất hơn mười người thần thông cùng hắn cuồn cuộn hạo nhiên chi khí va chạm, nhất thời kỵ binh Kim Qua dâng trào vang vọng, Kim đỉnh bên trong, đâu đâu cũng có sắc bén bút pháp đao mang, đủ loại thần thông trút xuống bốn phía, đột nhiên hóa thành một đạo kinh diễm đao quang, tranh một tiếng vỡ tung Kim đỉnh, đem Thiên Thuyền Kim đỉnh cắt ra!

Linh Nhạc tiên sinh khí huyết di động, không ngừng lùi lại, đem đủ loại thần thông phá giải, vừa rồi một lần kia tiếp xúc, hắn đã phát giác được đối diện có hơn mười cao thủ tu vi không kém hơn hắn.

Hắn có thể nghênh chiến, nhưng trận chiến đấu này nhất định vô cùng gian khổ.

"Đổng Phụng!"

Linh Nhạc tiên sinh khẽ quát một tiếng: "Các ngươi Thông Thiên các nội bộ chuyện, ngươi xem như lớn tuổi nhất trưởng lão, ngươi không tham dự ư?"

Ở đây tất cả mọi người nghe vậy, đều là khẽ giật mình, nhao nhao hướng Đổng y sư nhìn lại: "Lớn tuổi nhất trưởng lão?"

Đổng y sư thân thể truyền đến xì hơi âm thanh, một vòng thân toả ra uẩn uẩn thần quang thiếu niên từ béo mập y sư trong cơ thể đi ra, yên lặng mở ra hòm gỗ, bên trong thần quang nhất thời nhảy ra, dài đến bốn thước, như là một đạo lá liễu.

Hắn cùng Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên đồng dạng, đều là Thông Thiên các trưởng lão, bất quá hắn tuổi so Ngọc Đạo Nguyên lớn gần trăm tuổi.

Chương 370 : Bệ hạ tại sao tạo phản?

Chương 371: Bệ hạ tại sao tạo phản?

Đổng y sư nắm chặt chiếc kia thần đao, ánh mắt từ hải ngoại Thông Thiên các mấy cái lớn tuổi tồn tại trên mặt đảo qua, thản nhiên nói: "Thượng Thiện, Hứa Tụng, với tư cách trưởng lão, hẳn là phán đoán sáng suốt thị phi. Chuyện cho tới bây giờ, các ngươi còn muốn u mê không tỉnh?"

Thượng Thiện, Hứa Tụng đám người chính là vừa mới Linh Nhạc tiên sinh phát hiện đến hơn mười cái không kém hơn hắn cao thủ.

Những cao thủ này, chính là Thông Thiên các trưởng lão.

Thông Thiên các nội bộ trung tâm quyền lực, loại trừ các chủ bên ngoài chính là bảy nguyên lão, mười tám trưởng lão, những năm này Nguyên Sóc suy yếu, chỉ chiếm sáu vị trưởng lão, mặt khác mười hai trưởng lão đều là người sắc mục.

Bởi vậy phân tách Thông Thiên các, đối hải ngoại tới nói tương đối dễ dàng.

Còn những người khác, thường thường đều là Thông Thiên các thế hệ trẻ tuổi, hai mươi, ba mươi tuổi chiếm đa số, tuy là trẻ tuổi, nhưng thực lực tu vi đều không thể khinh thường.

Thượng Thiện, Hứa Tụng đám người nhận ra hắn, đều tự thay đổi sắc mặt. Thượng Thiện tóc trắng xoá, đã là cụ già lão giả, nói: "Nguyên lai Đổng trưởng lão còn tại dương gian. Ta tại một trăm năm trước gặp qua ngươi, khi đó ngươi cũng đã là Thông Thiên các trưởng lão, cùng hiện nay bộ dáng gần như

giống nhau. Đại nhất thống công pháp xuất hiện tại ba mươi năm trước, mà ngươi thoạt nhìn nhưng phảng phất chỉ già một hai tuổi bộ dạng! Đổng trưởng lão vì sao có thuật trú nhan?"

Hứa Tụng cũng có gần một trăm năm tuổi, chẳng qua là bộ dáng thoạt nhìn muốn trẻ tuổi rất nhiều, nói: "Tân học chỉ có thể đem tuổi thọ tăng lên tới hai ba trăm tuổi, không làm được Đổng trưởng lão một bước này. Đổng trưởng lão tuổi tác, thoạt nhìn vẫn là thiếu niên."

Đổng y sư không vui: "Ta và các ngươi nói Thông Thiên các lý niệm, các ngươi nhưng chỉ quan tâm ta vì sao vẫn là thiếu niên."

Lúc này, Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên cười nói: "Đổng Phụng Đổng Hạnh Lâm, chính là Thiên Thị Viên Thần Vương chi tử, tin đồn là tự nhiên tiên thể, không cần tu luyện, hắn liền có thể thôi thúc tiên thuật."

Hắn hiển nhiên là từ Hàn Quân nơi đó nhận được Đổng y sư tư liệu.

Thượng Thiện, Hứa Tụng đám người không khỏi đều tự lộ ra nét mừng, nhao nhao hướng Đổng y sư nhìn lại, Thượng Thiện run rẩy nói: "Đổng trưởng lão, ngươi nếu là tiên thể, lại một lòng tìm kiếm đại đạo, vì sao không sớm một chút đem ngươi cống hiến ra đến, để chúng ta nghiên cứu một chút?"

Đổng y sư cau mày, không nói thêm gì nữa.

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên thản nhiên nói: "Nhân gia không cho, các ngươi không biết cướp ư?"

Đổng y sư thở dài.

Thượng Thiện, Hứa Tụng mấy người mười hai trưởng lão cùng nhau hét lên: "Bắt lấy bọn hắn!"

Mười hai trưởng lão lên tiếng, nhất thời tất cả hải ngoại Thông Thiên các cao thủ toàn bộ đứng dậy, Linh Nhạc cùng Hoa Hồ quyết định thật nhanh, dẫn động Thiên Lôi, vô số lôi đình trút xuống, tựa như Lôi Thần tức giận, lấy lôi đình tẩy địa!

Lôi đình bên trong, đao quang bay lên, giống như du long, trên không nhất thời huyết quang văng khắp nơi!

Linh Nhạc tiên sinh mang theo Hoa Hồ lập tức lui ra Kim đỉnh, hướng sàn tàu cởi ra, Đổng y sư thì cõng quan tài, che chở bọn họ vừa đánh vừa lui, bọn họ giết ra Kim đỉnh, Hoa Hồ đột nhiên ngây người: "Tiểu Vân không có cùng đi!"

Linh Nhạc tiên sinh cũng ngây ngẩn cả người: "Hắn còn tại Kim đỉnh bên trong, không có đi theo chúng ta rời đi! Hắn thông minh như vậy người, vì sao không có nhân cơ hội rút lui?"

Lúc này, Thượng Thiện, Hứa Tụng mấy người Thập trưởng lão đem người đánh tới, ngắn ngủi phút chốc giao chiến, liền có hai đại trưởng lão chết tại Đổng y sư dưới đao, chẳng qua Đổng y sư cánh tay máu thịt nổ tung, hiển nhiên tuy là hắn là trong truyền thuyết tiên thể, nhưng cũng không thể không có chút nào khống chế thi triển tiên thuật!

Chẳng qua Đổng y sư liên sát hai đại trưởng lão, cũng làm bọn hắn sợ run tim mất mật!

Nhưng cũng may tiên thuật phản phệ cực lớn, hơn nữa tiên thuật không bằng thần thông linh hoạt.

Trong khoảnh khắc, chính là tính ra hàng trăm thần thông gào thét hướng bọn họ vọt tới!

Linh Nhạc, Đổng y sư cùng Hoa Hồ vừa đánh vừa lui, trong lòng lo lắng vô cùng.

Mà vỡ ra Kim đỉnh bên dưới, Tô Vân vẫn như cũ cầm kiếm đứng ở nơi đó, vừa mới ngàn vạn lôi đình tẩy địa, duy chỉ quanh người hắn sạch sẽ, không có nửa điểm lôi đình rơi vào trên người hắn.

Những người khác, bất luận là Thương Cửu Hoa vẫn là La Quán Y, thậm chí Thần Đế, đều trúng không biết bao nhiêu cái lôi đình.

Loại trừ bọn họ bên ngoài, cái này Kim đỉnh bên dưới còn có hơn mười trọng thương Thông Thiên các cao thủ, lại là ngã ở Thiên Lôi uy lực phía dưới, còn có người bị Linh Nhạc đám người thần thông gây thương tích.

Thương Cửu Hoa ánh mắt rơi vào Tô Vân trên người, nói khẽ: "Bọn họ không biết, Tô các chủ sở dĩ không có rút lui, là bởi vì Tô các chủ biết bọn họ cho dù muốn đi cũng đi không nổi. Bởi vì, không ai có thể tại Thần Đế trước mặt rời khỏi."

Hắn mỉm cười nói: "Tại đây mênh mông vũ trụ bên trong, cho dù các ngươi giết ra Thiên Thuyền, tốc độ cũng không có Thiên Thuyền nhanh, lại có thể chạy trốn tới nơi nào?"

Tô Vân mắt điếc tai ngơ, trong tay nguyên từ thần kiếm như là màu vàng dòng chảy tại tỏa ra bốn phía tất cả, chầm chậm nói: "Ngọc Đạo Nguyên, người khác không biết thương thế của ngươi, nhưng ngươi không thể gạt được ta."

Thương Cửu Hoa cười nói: "Tô các chủ lại tại nói cái gì lời vô lý?"

Tô Vân đối với hắn làm như không thấy, nhìn ngồi ngay ngắn ở Kim đỉnh ở dưới trên bảo tọa Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên, tiếp tục nói: "Ngươi bị Dư Tẫn tiên thuật trọng thương, chỉ còn lại có nửa người trên bỏ chạy. Tiên kiếm trảm yêu long uy lực, không có người so ta rõ ràng hơn, cái kia một

kiếm, chặt đứt cơ thể ngươi việc nhỏ, chặt đứt ngươi nội tâm chuyện lớn.”

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên ngồi ngay ngắn ở bảo tọa bên trên, hào quang khắp cả người, thần quang vạn trượng, uy nghiêm quảng đại.

Từ Tô Vân, Thương Cửu Hoa cùng La Quán Y cái góc độ này nhìn lại, Ngọc Đạo Nguyên tựa như chiếm cứ nửa bầu trời Thần Chỉ, có thể xưng vô song.

Hai người bọn họ bên cạnh, thì là từng tôn cao tới hơn mười trượng Thần Vương, Thần Ma thủ hộ, có thể nói nghiêm ngặt!

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên, căn bản nhìn không ra có nửa điểm suy yếu!

Không chỉ có thân thể của hắn nguyên vẹn, thậm chí liền cái kia mấy trăm Thiên Thần cùng Thần Vương, cũng tay chân đều đủ!

Tô Vân mặt mang tươi cười, bước chân hướng Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên đi tới, thản nhiên nói: “Tây Thổ một năm qua này thiên tai nhân họa không ngừng, dân chúng thương vong rất nhiều, chín mươi tám Thần Ma gây họa các nơi, đem ngươi miếu thần phá hủy đếm không hết.”

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên trên mặt mang cao thâm khó dò tươi cười, buồn cười nói: “Chỉ là tiểu bối, cho rằng khai sáng một cảnh giới, liền có thể cùng Thiên Đình Thần Đế đánh đồng, thật sự là buồn cười.”

Đột nhiên, Đại Uy Thiên Long thần quát lớn, ở trên cao nhìn xuống, thò tay hướng Tô Vân chộp tới.

Tô Vân phảng phất có thể nhìn thấy sau lưng tất cả, bước chân xê dịch, kiếm quang phá không, thân hình khẽ đảo, lập lòe thần quang tự trong tay mà lên, tự dưới lên trên vẩy qua.

Tô Vân thu kiếm, tiếp tục hướng Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên đi tới, cười nói: "Cúng bái ngươi người, sớm đã không có nhiều như vậy, căn bản không đủ để để ngươi nhanh như vậy khôi phục. Dù sao cũng là ngu dân, có thể kính trọng ngươi, nhưng ở tai nạn phía trước, bọn họ vứt bỏ ngươi ngược lại đi tín ngưỡng thần khác cũng là chuyện đương nhiên. Buồn cười là, ngu dân, là chính các ngươi nuôi đi ra."

Phía sau hắn, Đại Uy Thiên Long thần năm ngón tay rụng xuống, rơi trên mặt đất.

Tiếp lấy lại là một tiếng ầm vang vang lớn, Đại Uy Thiên Long thần giống như núi đầu rơi xuống trên mặt đất, con mắt vẫn như cũ trừng được như chuông đồng đồng dạng, dường như chết không nhắm mắt.

"Bành!"

Nửa người dưới của hắn đột nhiên nổ tung, núm vú trở xuống, hóa thành hư ảo!

Thương Cửu Hoa cùng La Quán Y kinh hãi, Thương Cửu Hoa thầm nghĩ trong lòng: "Thần Đế tổn thương quả nhiên không có khỏi hẳn! Hắn, hắn thật có thể chưởng khống hiện nay thế cuộc ư?"

"Nghiệp chướng, chết!" Đại Uy Đức kim cương vung lên to lớn hàng ma xử, hàng ma xử như là sơn ảnh đồng dạng đè xuống!

Tô Vân nhìn cũng không nhìn, trong tay nguyên từ thần kiếm uy lực bộc phát, Kim đỉnh bên trong kiếm quang liễm diễm, đón hàng ma xử thoáng một cái đã qua!

Hàng ma xử bị từ trung ương bổ ra, Đại Uy Đức kim cương nửa cái sọ não bình thường bay lên!

Đại Uy Đức kim cương ngã xuống đất, nửa người dưới bành một tiếng nổ tung, hóa thành nguyên khí tiêu tán.

Hắn cũng là không có ngực trở xuống tứ chi!

Chư thần quát lớn, nhao nhao ra tay hướng Kim đỉnh bên trong Tô Vân công tới, từng tôn to lớn Thiên Thần đánh tới, Kim đỉnh nhất thời bị đủ loại Thiên Thần công kích nhét đầy!

Đúng lúc này, Tô Vân trong tay nguyên từ thần kiếm quang mang đột nhiên trở nên vô cùng sáng sủa, nguyên từ thần quang ầm ầm bộc phát!

Tiên kiếm trảm yêu long!

Nguyên từ thần kiếm trong tay hắn trong chốc lát bắn ra bão táp từ trường uy năng, cái kia vô song kiếm quang bão táp từ trường từ Kim đỉnh bên trong bốn phương tám hướng đánh tới, bao phủ tất cả Thần Ma!

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên nhìn thấy kiếm quang này, không khỏi nhớ tới nhân ma Dư Tẫn, nhất thời khó nén đạo tâm bên trong sợ hãi, quát to một tiếng, không cần nghĩ ngợi liền bay lên không hướng về phía sau lao đi, tránh đi cái này đáng sợ kiếm quang!

Hắn vô cùng hoảng sợ, đạo tâm bên trong sợ hãi hóa thành tâm ma, ngực phía dưới nhất thời nhanh chóng thối rữa, trong chớp mắt liền hóa thành hư ảo, chỉ còn lại có nửa người trên hướng về phía sau bay đi, tránh né Tô Vân công kích!

Thiên Đình chư thần là hắn nội tâm phân thân đi qua chúng sinh tế tự hình thành kim thân, Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên sợ hãi, bọn họ tự nhiên cũng sợ hãi, từng cái hướng về phía sau bay lượn!

Tính ra hàng trăm Thiên Thần cùng Thần Vương cũng là sợ hãi la hét, cùng Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên giống nhau như đúc, bọn họ bay lên thời điểm, ngực phía dưới nhanh chóng thối rữa mục nát, biến thành từng cái nửa người trên bay về phía bốn phương tám hướng!

Đột nhiên, Tô Vân kiếm quang hạ xuống, xoay tròn một vòng!

Một tuần này cũng không phải là nhằm vào Thiên Đình chư thần, mà là nguyên từ thần kiếm kiếm quang, dọc theo Thiên Thuyền chặn ngang chém một vòng!

Tô Vân thân thể vừa mới ổn định, đối diện liền thấy Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên tại bay ngược mà đi trong tích tắc, một đạo hào quang hóa thành lợi kiếm bay tới!

Đạo này hào quang tốc độ, không thể so hắn Tiên kiếm trảm yêu long chậm, mắt thấy liền muốn đem hắn chém giết, đại hoàng chung đột nhiên từ trên trời giáng xuống!

"Coong!"

Hào quang đụng vào đại hoàng chung bên trên, Tô Vân hộc máu, cùng hoàng chung cùng một chỗ bay ngược mà ra, ngay sau đó trước mắt của hắn một mảnh quang mang, phô thiên cái địa, đó là nghìn vạn đạo hào quang hình thành lợi kiếm!

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên dù sao cũng là trên đời này cường đại nhất nhân vật khủng bố nhất, cứ việc khó mà vượt qua đạo tâm bên trong đối Tiên kiếm trảm yêu long sợ hãi, nhưng ở khi lui về phía sau vẫn là công phòng nhất thể.

Hắn gần như là phản xạ có điều kiện giống như lấy bản thân hộ thể hào quang thi triển một chiêu kiếm thuật, nhưng một chiêu này kiếm thuật uy lực uy năng, nhưng vượt qua Tô Vân dự tính!

"Ầm!"

Hoàng chung xoay tròn, nghiền ép lấy Tô Vân dọc theo Thiên Thuyền sàn tàu hướng về phía sau một đường đánh tới, đem sàn tàu cày mở, đem lầu các đụng vỡ nát.

Tô Vân bị đạo thứ nhất hào quang kiếm khí va chạm được một thân khí huyết hầu như nổ tung, trên người da thịt đùng đùng nổ tung, cả người giống như là tràn đầy máu tươi vạc lớn, thủng trăm ngàn lỗ, bốn phía phun máu!

Mà cái này chỉ là đạo thứ nhất hào quang kiếm khí, đằng sau còn có nghìn vạn đạo hào quang kiếm khí hình thành kiếm vân, gào thét mà tới!

Hoàng chung lảo đảo, đem hơn mười không kịp tránh né hải ngoại Thông Thiên các cao thủ đụng bay, những cái kia Thông Thiên các cao thủ người giữa không trung, còn chưa kịp hạ xuống, đối diện liền thấy Thần Đế hào quang kiếm khí, hưu một tiếng từ trong cơ thể của bọn họ xuyên qua.

"Đùng! Đùng!" Trên không huyết quang văng khắp nơi, cho dù là Thông Thiên các đại cao thủ, cũng không ngăn được Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên một hào kiếm khí!

Một bên khác, Linh Nhạc tiên sinh, Hoa Hồ cùng Đổng y sư thấy thế, vội vàng đều tự thôi thúc nội tâm, từng đầu cánh tay từ bọn họ nội tâm sau lưng chui ra, hợp lực hướng hoàng chung đẩy đi!

Hoa Hồ cũng ý định cứng rắn đẩy hoàng chung, bị Linh Nhạc tiên sinh dưới chân mất tự do một cái nhảy lên, đá đến sau lưng.

Cuối cùng, kiếm vân vọt tới, cùng hoàng chung va chạm.

"Coong!"

Tiếng chuông bên trong, Linh Nhạc hộc máu, nội tâm cánh tay bẻ gãy, hướng về phía sau bay ngược mà lên. Hoa Hồ vội vàng đi nâng hậu tâm của hắn, cũng bị chấn động đến hộc máu.

Đổng y sư tại trước mắt nguy cấp, linh nhục nhất thể, ngạnh kháng hoàng chung, nhưng ngay sau đó hai tay máu thịt

nổ tung, tựa như thi triển sáu bảy khắp tiên thuật!

Hoa Hồ, Linh Nhạc một trước một sau đụng vào Thiên môn bên trên, mà Đổng y sư thì một đường gánh lấy nghiền ép mà đến hoàng chung không ngừng lùi lại, dưới chân Thiên Thuyền sàn tàu cũng tự không ngừng nổ tung, trở nên rách tung toé.

Cuối cùng, hắn tại Thiên môn bên dưới ổn định thân hình.

Mà vào lúc này, càng lớn biến cố phát sinh.

Bọn họ vị trí Thiên Thuyền, đột nhiên chấn động kịch liệt, lấy Kim đỉnh vì giới, một trước một sau từ từ tách ra!

Tô Vân một kiếm kia Tiên kiếm trảm yêu long, cũng không phải là ý đồ chém giết Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên, mà là mượn nguyên từ thần kiếm uy năng, đem chiếc này to lớn Thiên Thuyền một phân thành hai!

Chiếc này Thiên Thuyền, cùng sở hữu sáu đôi phượng dực, giờ phút này phía trước ba cặp phượng dực, phía sau ba cặp phượng dực.

Mà Kim đỉnh, cũng bị một phân thành hai, hai nửa Kim đỉnh bên dưới, một bên là La Quán Y, một bên là Thương Cửu Hoa, hai người cách xa nhau càng ngày càng xa.

"Bệ hạ nhảy tới, còn có khoan nhượng." Thương Cửu Hoa trầm giọng nói.

La Quán Y xoay người, đưa lưng về phía hắn hướng Tô Vân bên kia đi tới.

Thương Cửu Hoa lớn tiếng nói: "Bệ hạ tại sao tạo phản?"

La Quán Y xoay người, hờ hững liếc nhìn hắn một cái: "Trẫm chính là Đại Tần quốc vương, tạo phản? Tạo ai phản? Thiên hạ của trẫm, không cho phép Ngụy Thần nhúng chàm! Trẫm cùng Thần Đế, như cái thuyền này!"

—— —— không gửi này vé, Trạch Trư liền như thế thuyền!

Chương 371 : Trời giáng thiên thạch

Chương 372: trời giáng thiên thạch

Chương trước trở về mục lục chương sau trở về trang sách

Thiên Thuyền gãy thành hai đoạn, một trước một sau, càng ngày càng xa.

Thiên môn bên dưới, Tô Vân tại Linh Nhạc tiên sinh cùng Đổng y sư trợ giúp bên dưới, cuối cùng ổn định thân hình, đem Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên một kích kia chống đỡ.

Dưới chân hắn đột nhiên mềm nhũn, quỳ xuống, sau lưng ly châu bên trên phủ đầy vết rách, ly uyên bên trong chân nguyên dâng trào như nước thủy triều.

Tô Vân mặc dù đã là Ly Uyên cảnh giới đại viên mãn cao thủ, lại so bình thường linh sĩ nhiều ra Nhục Thân cảnh giới cùng Quảng Hàn cảnh giới, nhưng mà so sánh Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên bậc này lấy phàm nhân thân thể vượt qua Thần Ma tồn tại vẫn là chênh lệch quá nhiều.

Quảng Hàn sơn một nhóm, Tô Vân đạt được nửa ao ánh trăng ngưng lộ, Quảng Hàn cảnh giới bị hắn tu luyện tới toàn vẹn tình trạng, nội tâm trở nên vô cùng cường đại.

Hắn so bình thường linh sĩ nhiều ra một cảnh giới, nếu là dựa theo truyền thống cảnh giới đến phân, hắn hiện tại tương đương với Thiên Tượng cảnh giới linh sĩ. Còn nếu là thêm vào Nhục Thân cảnh giới, bình thường Thiên Tượng cảnh giới đại cao thủ cũng rất khó cùng hắn tranh cao thấp.

Nhưng mà đối mặt Thần Đế, vậy thì kém quá nhiều.

Tô Vân dưới chân, đột nhiên sàn tàu rách nát, hóa thành vô số mảnh vỡ, Hoa Hồ nhịn xuống tổn thương, vội vàng thôi thúc thần tiên tác đem Tô Vân cột chặt, kéo đến chỗ an toàn.

Chỉ thấy những cái kia mảnh vỡ từ trên thuyền bay lên, hướng về phía sau bay đi, trong vũ trụ tốc độ phi hành cực nhanh, những mảnh vỡ này như là lợi kiếm ối chao vang vọng, cắm ở phía sau Thiên Thuyền bên trên!

Trong vũ trụ, Thiên Đình chư thần chỉ còn lại có nửa người trên, không tránh kịp, không biết có bao nhiêu Thần Ma trúng chiêu, bị Thiên Thuyền hoặc là sắc bén hoặc là to lớn mảnh vỡ cắm ở trên người, không vững vàng thân hình, lăn lông lốc hướng phía dưới rơi xuống!

Vừa rồi Linh Nhạc cùng Đổng y sư toàn lực thôi thúc đại hoàng chung, chống cự Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên cái kia lơ đãng một kích, bộc phát ra lực lượng thật là kinh người, không ít hải ngoại Thông Thiên các cao thủ cũng nhao nhao thôi thúc thần thông lao ra Thiên Thuyền, tránh đi song phương thần thông xung kích.

Không ngờ vũ trụ cùng mặt đất không giống, không có bất kỳ cái gì có thể mượn lực địa phương, từ phía trên trên thuyền bắn ra mảnh vỡ tốc độ cực nhanh, cho dù là khối gỗ tại như thế cao tốc bên dưới cũng như sắc bén vô song phi kiếm đồng dạng!

Không ít hải ngoại Thông Thiên các cao thủ trở tay không kịp, có người bị như ngọn núi nhỏ mảnh vỡ đập trúng, có bị xuyên ngực, kêu thảm đi theo những cái kia Thiên Đình Thần Ma cùng một chỗ đập vào tầng khí quyển bên trong, nhất thời hóa thành một đạo hỏa tuyến hướng mặt đất rơi xuống.

Một màn này, nhìn ra mọi người kinh hồn bạt vía.

Lúc này, Thiên Thuyền đã chạy đến Nguyên Sóc trên không.

Nguyên Sóc trên không giống như là bên dưới kiện một hồi mưa sao băng, Hỏa Vũ không ngừng, không chỉ có Thiên Thuyền mảnh vỡ, cũng có Thiên Đình Thần Ma cùng hải ngoại Thông Thiên các cao thủ.

Tô Vân miễn cưỡng thu về bản thân hoàng chung, Đổng y sư vịn quan tài, hai chân cũng có chút run rẩy.

Thiên Thuyền không ngừng phân giải, cái này nửa chiếc Thiên Thuyền bên trên còn có hơn mười vị Thông Thiên các thành viên, bọn họ chưa kịp tránh né Thần Đế kiếm thuật, bị thần thông dư âm xung kích đến đập ở khắp nơi, thương thế không nhẹ.

“Chư vị, nhân ma Dư Tẫn cùng Ngụy Thần Ngọc Đạo Nguyên, loạn ta Tây Thổ lâu vậy. Ngọc Đạo Nguyên giả Thiên Đình Thần Đế chi danh, điều khiển nhân tâm, khống chế triều chính, chiếm lấy đại quyền, nhấc lên Bàn Dương chi loạn. ” La Quán Y một thân áo dài, tư thế hiên ngang, cất bước đi tới, cất cao giọng nói: “Ta Thông Thiên các chính là theo đuổi đại đạo Thánh địa, không phải tranh quyền đoạt lợi chợ bán thức ăn. Ngụy Thần cũng không phải là Thần Đế, chỉ là một kẻ phàm nhân, lợi dụng chúng sinh sợ hãi tuyên dương Thiên Đình, ý đồ che đậy người trong thiên hạ. Chư vị, có bằng lòng hay không cùng ta cùng một chỗ đối kháng Ngụy Thần, cứu Đại Tần cứu Tây Thổ con dân tại thủy hỏa? ”

Tô Vân sau lưng, Thiên Thuyền Thiên môn đột nhiên phát ra bịch một tiếng vang thật lớn, sụp đổ xuống, nhấp nhô hướng về phía sau bay đi, vọt tới mặt khác nửa chiếc Thiên Thuyền.

Trên thuyền hải ngoại Thông Thiên các cao thủ nhìn toà kia sụp đổ Thiên môn, trong lòng có một loại không tên rung động.

Chiếc này Thiên Thuyền chính là cùng Nguyệt Lưu Khê cái kia chiếc Thiên Thuyền đồng thời rèn đúc mà thành, Nguyệt Lưu Khê cái kia chiếc đã theo Nguyệt Lưu Khê cái chết mà cùng một chỗ hủy đi, tượng trưng cho Thánh Nhân vẫn lạc.

Mà bọn họ lần đầu nhìn thấy chiếc này Thiên Thuyền lúc, tựa như leo lên Thiên Đình, đặc biệt là bước vào Thiên môn một khắc này, vậy mà để cho bọn họ sinh ra một loại triều thánh cảm giác!

Hiện tại Thiên Thuyền vỡ ra, Thiên môn sụp đổ, chẳng lẽ tượng trưng cho Thần Đế Thiên Đình xuống dốc?

Một người trẻ tuổi giãy dụa đứng dậy, đi tới La Quán Y sau lưng.

Mặt khác Thông Thiên các thành viên thấy thế, im lặng không lên tiếng, nhao nhao đi tới phía sau của nàng.

Mà ở phía sau, Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên gào thét bay trở về, rơi vào khác nửa chiếc Thiên Thuyền bên trên, chỉ thấy Thiên Thuyền bị mảnh vỡ đập đến thủng trăm ngàn lỗ.

Hắn may mắn còn sống sót Thiên Thần cùng Thần Vương phân thân nhao nhao bay trở về, không ít Thông Thiên các thành viên cũng đi theo rơi vào trên thuyền.

Thương Cửu Hoa tụ tập mọi người, hướng về phía trước nhìn lại, chỉ thấy mặt khác nửa chiếc Thiên Thuyền bên trên, mấy chục hải ngoại Thông Thiên các thành viên tụ tập tại La Quán Y sau lưng, không khỏi trong lòng cảm giác nặng nề: “La Quán Y là rất có tâm cơ người, miệng lưỡi dẻo quẹo, khẳng định sẽ đem những này Thông Thiên các thành viên tụ tập tại bản thân dưới trướng, xem như tranh đoạt Đại Tần quyền lực thành viên tổ chức. ”

La Quán Y xoay người lại, cùng bọn hắn giằng co.

Hải ngoại Thông Thiên các, như vậy chia rẽ.

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên khuôn mặt u ám, hắn suýt nữa bị La Dư Tẫn Một kiếm chém giết, lưu lại lớn lao bóng ma tâm lý, nhìn thấy Tô Vân thi triển tương đồng kiếm thuật, tựa như chim sợ cành cong, lại được sợ tới mức bỏ chạy, quả thực ném đi mặt mũi!

Càng làm hắn hơn nổi giận chính là, hắn lại bị sợ tới mức liền nguyên khí hóa thành nửa người dưới cũng sụp đổ tan rã!

Chỉ là bản thể hắn nửa người dưới tan rã ngược lại cũng thôi, tất cả Thiên Thần thậm chí Thần Vương cùng một chỗ đi theo tan rã, vậy thì ném đại nhân!

Tô Vân đi tới Tây Thổ ngày đầu tiên, cùng Ngô Đồng từng có liên quan tới tân học tai hại đàm luận, hai người nói đến phương tây tân học không tu đạo tâm tai hại, cho là tân học uy lực tuy mạnh mẽ, nhưng ở đạo tâm bên trên thiếu nghiêm trọng.

Khi đó Tô Vân cùng Ngô Đồng, một cái là Nguyên Động cảnh giới một cái là Ly Uyên cảnh giới, có thể nói là cảnh giới thấp, nhưng mà hai người lại mắt sáng như đuốc.

Cái này tai hại tại La Dư Tẫn trên người ứng nghiệm qua, hiện nay, tại Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên trên người cũng ứng nghiệm!

“Nghe ta hiệu lệnh! ”

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên bay ở nửa chiếc trên thuyền không, không tại che giấu thân thể của mình, lạnh lùng nói: “Truy kích cho ta phía trước Thiên Thuyền, đem tất cả mọi người diệt sát, nội tâm cũng không được lưu lại! ”

Bay thấp tại đây nửa chiếc Thiên Thuyền bên trên hải ngoại Thông Thiên các cao thủ cũng có năm mươi, sáu mươi người, nghe vậy lập tức thôi thúc Thiên Thuyền, chỉ là cái này

nửa chiếc Thiên Thuyền rất nhiều phù văn ấn ký đều đã đứt đi, không thôi thúc còn tốt, cái này vừa khởi động, nhất thời không khống chế được!

Dài đến nửa dặm khoảng chừng thuyền lớn phát ra cục cục chi chi tiếng vang, nghiêng lấy, từ vũ trụ nghiêng nghiêng rơi hướng Nguyên Sóc!

Bọn họ phía trước, Tô Vân đám người vị trí nửa chiếc Thiên Thuyền cũng không có dễ chịu, gần như là đồng thời hướng Nguyên Sóc rơi xuống!

Hai bên đều đang cố gắng quay ngược lại phương hướng, khống chế Thiên Thuyền ba cặp Phượng cánh, thử tập hợp lại, bay ra tầng khí quyển.

Hai chiếc không trọn vẹn Thiên Thuyền đùng đùng vang vọng, không ngừng có to lớn bộ kiện đột nhiên không khống chế được tróc ra, hướng về phía sau bay đi, tiếp đó rơi vào đại khí bên trong, cháy hừng hực hóa thành một đạo hỏa quang rơi hướng Nguyên Sóc.

Mà tại bọn họ phía trước, một mảnh cuồn cuộn biển cả xuất hiện tại thiên ngoại, bích hải lam thiên dường như thành một thế giới khác.

Nhìn xuống dưới, thì là Thiên Thị Viên đại lục nghiêng nghiêng cắm ở bọn họ tinh cầu mặt ngoài.

Thiên ngoại đại dương, chính là Bắc Hải, bích thủy cuồn cuộn, trên biển sóng gió đang chặt, nhìn xa trong biển có cá lớn, thỉnh thoảng bay lượn ra mặt biển, lại có đại yêu ở trên biển nhấc lên yêu vân, làm mưa làm gió.

Chỉ là khoảng cách quá xa, nhìn không rõ ràng.

Phía sau, từng đạo thần thông vượt qua trời cao, hướng cái này nửa chiếc Thiên Thuyền ầm tới, mặt khác hơn mười vị hải

ngoại Thông Thiên các thành viên thì bảo vệ La Quán Y, thôi thúc thần thông ngăn cản.

Hai bên thần thông ở giữa không trung va chạm, cực kỳ sáng chói.

“Ầm! ”

Thiên Thuyền đụng vào tầng khí quyển bên trên, cánh chim bắt đầu thiêu đốt!

“Chuẩn bị bỏ thuyền! ”

Đổng y sư dùng châm bạc áp chế Tô Vân thân thể thương thế, Tô Vân cảm giác thân thể khôi phục một ít, lập tức cao giọng nói: “Chiếc thuyền này không thể ở lại nữa rồi! ”

Đổng y sư vội vàng cõng lên chiếc kia quan tài, mọi người đang chuẩn bị nhảy thuyền, đột nhiên chỉ nghe một tiếng ầm vang tiếng vang, đằng sau nửa chiếc thuyền đánh tới, đụng vào nhau, đem mọi người nghiêng ngả đến bay ra ngoài!

Hoa Hồ vội vàng thôi thúc thần tiên tác, thần tiên tác như là trường long, đem tất cả mọi người cái eo cuốn lấy.

Chỉ là Hoa Hồ pháp lực tu vi còn yếu, lập tức bị mọi người nhờ mang theo hướng phía dưới rơi xuống, nhưng cũng may Linh Nhạc tiên sinh kịp phản ứng, thôi thúc hạo nhiên chi khí, thần tiên Thornton lúc từ kim quang lập lòe dây thừng vàng hóa thành một đầu chướng khí mù mịt dây thừng đen, đem mọi người rơi xuống thân hình ổn định.

Linh Nhạc tiên sinh lần nữa thôi thúc pháp lực, chỉ thấy thần tiên tác càng ngày càng to, như là Hắc Long, dài đến vài dặm, để mọi người rơi vào lưng rồng bên trên, tại trời cao xê dịch, hướng phía dưới bay đi. Mà tại phía sau bọn họ, Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên quần áo phần phật, quần áo tại trong ngọn lửa tung bay, sau lưng Thiên Đình hiện lên, còn sót lại chư thần cùng Thương Cửu Hoa các loại Thông Thiên các cao thủ

sừng sững tại Thiên Đình bên trong, lạnh lùng nói: "Các ngươi có thể chạy trốn tới đâu đây? "

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên sau lưng, Thiên Thuyền biến thành một cái to lớn sắt đá mài, cháy hừng hực, kéo lấy cuồn cuộn khói đen thẳng đến Nguyên Sóc Sóc Bắc phương hướng mà tới.

Lúc này, Sóc Bắc Thiên Thị Viên một vùng, chính vào Lục Lâm quân cùng Nguyên Sóc triều đình đại quân khai chiến, Nguyên Sóc triều đình điều động bốn mươi vạn đại quân vây quét Lục Lâm, đem Lục Lâm quân ngăn ở Thiên Thị Viên cùng Hà Tây ở giữa.

Nguyên Sóc triều đình binh hùng tướng mạnh, cao thủ nhiều như mây, mỗi bên đại thế gia đều cho rằng đây là tạo dựng sự nghiệp thời cơ tốt, thế gia thủ lĩnh thường thường dẫn đầu mỗi bên đại thế gia tinh nhuệ đi vào diệt cướp, đánh Tả Tùng Nham Lục Lâm quân không ngẩng đầu được lên. Nguyên Sóc thế gia san sát, thế gia chi chủ thường thường đều là chinh Thánh cảnh giới đại cao thủ, mỗi cái thế gia đều có linh binh, hoặc là tổ tiên là mạnh mẽ cực kỳ tồn tại, có miếu thờ từ đường cung phụng.

Cầu Thủy Kính, Cảnh Triệu hai đại cao thủ giúp đỡ Tả Tùng Nham, nhưng không bột đố gột nên hồ, nhưng lấy Sóc Bắc tới đối kháng Nguyên Sóc cả nước thế gia, quả thực mệt mỏi, coi như Cầu Thủy Kính có thông thiên triệt địa tài hoa, cũng bị đánh sứt đầu mẻ trán.

Cầu Thủy Kính chỉ có thể căn cứ Thiên Thị Viên nơi hiểm yếu, cứ thủ Sóc Bắc, đừng nói đông tiến một bước, cho dù là muốn bảo vệ đạo này nơi hiểm yếu đều rất khó khăn.

Cầu Thủy Kính cũng là không thể làm gì, chỉ có thể nhìn đối diện không ngừng tăng binh, cái này tăng thêm binh lực,

sớm muộn cũng có một ngày sẽ đè sập Sóc Bắc, để lần này Sóc Bắc khởi nghĩa triệt để bị giảo sát!

Ngay tại lúc một ngày này, trên bầu trời ánh lửa rừng rực, một cái dài ngắn nửa dặm khoảng chừng quái vật khổng lồ, một tiếng ầm vang tiếng vang đập vào Nguyên Sóc triều đình tại Hà Tây trong quân doanh!

Trong lúc nhất thời triều đình đại quân tử thương vô số, Nguyên Sóc mỗi bên đại thế gia đến đây kiếm tiện nghi cao thủ, quá nửa táng thân lần này trời giáng thiên thạch tập kích bất ngờ bên trong!

Cầu Thủy Kính chiếm được tin tức này lúc, trên mặt mê man hồi lâu đều chưa từng biến mất, ngay sau đó hạ lệnh, lập tức binh ra Thiên Thị Viên, phản thủ làm công!

“Trời giáng thiên thạch, đây là trời muốn diệt cái này vô đạo hôn quân! ”

Sóc Phương Lục Lâm quân sĩ khí tăng mạnh.

Mà vào lúc này, thần tiên tác biến thành Hắc Long khói đặc cuồn cuộn, rơi vào Thiên Thị Viên.. Được convert bằng TTV Translate.

Chương 372 : Tô Vân đạo trường

Chương 373: Tô Vân đạo trường

“Ta đã nói tuyệt không bước vào Nguyên Sóc nửa bước, liền tuyệt không nuốt lời!”

Hắc Long rơi xuống đất, Tô Vân tung người nhảy xuống, mở cờ trong bụng: “Thiên Thị Viên không phải Nguyên Sóc lãnh địa, cho nên ta trở lại Thiên Thị Viên cũng không tính làm trái lời hứa!”

Trên bầu trời, nghìn vạn đạo kiếm quang như mưa hạ xuống, đó là Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên toàn thân hào quang.

Linh Nhạc tiên sinh, Tô Vân cùng Hoa Hồ hợp lực thôi thúc Thần Tiên tác, Thần Tiên tác bay lên không, vô số văn tự như là hồng lưu, ngăn cản hào quang.

Nhưng mà sau một khắc, hào quang đem Thần Tiên tác xuyên thủng, như mưa rơi hạ xuống!

Đại Thánh linh binh, căn bản không thể ngăn cản được Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên kiếm thuật.

Dư Tẫn bỏ mình, Ứng Long, Bạch Trạch từ Thần Ma bên trong xoá tên, Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên chính là trên đời này nhân vật mạnh nhất, dù là hắn giờ phút này trọng thương trong người, dù là hắn tứ chi cùng nội tâm đều không hoàn chỉnh, cũng xa không phải Tô Vân đám người có khả năng chống lại!

Đổng y sư hai tay máu thịt be bét, không cách nào lại sử dụng tiên thuật, đành phải đem sau lưng cõng quan tài vung ra, cự quan hoành không, nghênh tiếp hào quang mưa kiếm.

Đinh đinh đinh nổ truyền đến, quan tài nhất thời nghiền nát, sau một khắc, ngập trời thần uy từ quan tài bên trong dâng lên mà ra, đem đầy trời hào quang xung kích được vỡ nát!

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên lấy làm kinh hãi, định thần nhìn lại, lại là một tôn thần thi thể, sau khi chết vẫn như cũ quang mang vạn trượng, sau lưng đạo hỏa như luân, cháy hừng hực!

Cái kia thần thi, lại cùng Đổng y sư giống nhau đến mấy phần.

Cái này thần thi, chính là Huỳnh Hoặc đại lục hành trình, Tô Vân đám người phát hiện cỗ kia Hỏa Đức Thần Quân thi thể, Tô Vân cho là Hỏa Đức Thần Quân có thể là Đổng y sư tiên tổ, cho nên để Yến Khinh Chu đám người mang về, giao cho Đổng y sư.

Đổng y sư nhìn về sau, nói là hắn tổ phụ, lần này về Nguyên Sóc, cũng là muốn mang theo Hỏa Đức Thần Quân trở về Thiên Thị Viên an táng, bởi vậy trên đường đi cho dù là gặp phải hai lần lật thuyền tai nạn, hắn cũng không có để quan tài rời khỏi người.

Lần này nếu không phải Thần Đế thế quá mạnh, hắn cũng không nguyện kinh động Hỏa Đức Thần Quân thi thể!

Thần Quân thi thể vừa ra, nhất thời có một loại đại đạo như luân, vây quanh sau đầu cảm giác, phảng phất một thân còn tại.

"Một cỗ thi thể mà thôi!"

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên cười lạnh, sau lưng Thiên Đình chấn động, Thượng Thiện, Hứa Tụng mấy người trưởng

lão bay ra Thiên Đình, rơi trên mặt đất.

Ngọc Đạo Nguyên toàn thân Nguyên Đạo kiếm trường ầm ầm mở ra, có một loại hóa kiếm thuật làm kiếm đạo cảm giác, một kiếm đâm tới, lạnh lùng nói: "Lấy các ngươi thực lực, căn bản là không có cách sử dụng cỗ này thần thi!"

Đổng y sư ngồi xếp bằng mà ngồi, thấp giọng nói: "Bảo vệ ta thân thể!"

Đỉnh đầu của hắn song môn, một vệt kim quang bắn ra, ở giữa không trung hóa thành một đóa Liên Hoa, Liên Hoa mở ra, hắn nội tâm ngồi tại tốn bên trong, toàn thân quang mang lập lòe, chói mắt cực kỳ, tự ý đứng lên, từ Hỏa Đức Thần Quân đỉnh đầu song môn rơi vào hắn trong cơ thể!

Linh Nhạc tiên sinh chưa từng gặp qua một màn này, vội vàng hỏi Tô Vân: "Tô các chủ, lão Đổng nội tâm tại sao là màu vàng?"

Tô Vân lắc đầu: "Ta cũng không biết. Bất quá hắn hình như là Thiên Thị Viên tiểu thần vương, còn vị thành niên…"

Hỏa Đức Thần Quân là bị Bắc Miện ngoài trường thành đánh tới trường mâu giết chết, ngực phá vỡ một cái lỗ thủng to, nhưng thân thể cơ bản nguyên vẹn, Đổng y sư nội tâm vào ở trong đó, nhất thời đem cỗ này đáng sợ Thần Quân thân thể kích phát!

Có một loại siêu thoát tại thần thông lực lượng từ Hỏa Đức Thần Quân sau đầu hỏa diễm luân bên trong bắn ra, Thần Quân giơ tay lên, Đổng y sư nằm ngang ở trên gối thần đao bay lên!

Đao quang kiếm ảnh, đụng vào nhau!

Một cỗ hào quang chói sáng từ đao kiếm ở giữa bắn ra, bao phủ bốn phương tám hướng!

Thiên Thị Viên đâu đâu cũng có ít ai lui tới rừng rậm, cái này một đợt quang mang đảo qua, trong khoảnh khắc mấy ngàn mẫu rừng rậm toàn bộ bị chém đứt, hóa thành lửa cháy hừng hực, nơi xa một tòa ngọc phong đột nhiên sụp đổ, rơi xuống, rơi xuống đất thành dung nham.

Tô Vân nhìn thấy đao kiếm va chạm một màn kia, đột nhiên trong đầu một đạo linh quang hiện lên, phảng phất trong đầu có một mảnh hỗn độn chưa hề bị mở ra, mà đao quang kiếm ảnh nhưng tại trong chốc lát đem cái này hỗn độn bổ ra phút chốc!

"Hỏa Đức Thần Quân sau lưng hỏa diễm luân, thật giống cùng Ngọc Đạo Nguyên Nguyên Đạo kiếm trường có chút tương tự, đều là một loại nào đó độ cao cô đọng thần thông, gần như là đạo…"

Hắn giống như là bắt được cái này đột nhiên chết đi một đạo linh quang, trong đầu đủ loại tin tức như lôi đình nổ vang, giống như là thời không chỗ sâu có đủ loại phù văn lạc ấn huyễn minh huyễn diệt ở trong đầu hắn hiện lên!

"Ngọc Đạo Nguyên Nguyên Đạo kiếm trường, là thông qua hắn đối kiếm thuật hiểu, tu luyện tới Nguyên Đạo cảnh giới là mở ra mà ra, gần như là đạo, gần như thần."

"Hỏa Đức Thần Quân hỏa diễm luân chắc cũng là như thế! Đồng y sư nội tâm vào ở hắn tổ phụ thân thể, liền có thể mượn hắn thân thể tới thi triển gia truyền tiên thuật! Tu thành đạo trường, liền có thể tìm hiểu ra tiên thuật của mình!"

"Đây là một loại tầng thứ cao hơn tu luyện, Ngọc Đạo Nguyên mạnh mẽ, ở chỗ hắn bắt được điểm này, thế nhưng là không có tu luyện tới Hỏa Đức Thần Quân cấp độ!"

"Như vậy Tiên kiếm đâu? Tiên kiếm trảm yêu long đâu? Tiên kiếm trảm yêu long là tiên thuật, ta không có tu thành

kiếm trường, nhưng lĩnh ngộ ra Tiên kiếm trảm yêu long một chiêu này, như vậy có thể hay không từ Tiên kiếm trảm yêu long đẩy ngược Nguyên Đạo kiếm trường hoặc là hỏa diễm luân bậc này đồ vật?"

Trong đầu của hắn, đủ loại tin tức nổ vang, lộn xộn không thể, Tiên kiếm trảm yêu long kiếm thuật tại trong đầu hắn biến hóa thành khác biệt hình thái. Trong mắt của hắn Thiên môn sau thế giới, Tiên kiếm chém giết từng tôn Thần Ma tình hình rõ mồn một trước mắt, đủ loại kiếm thuật nườm nượp mà đến, tràn đầy đầu óc của hắn.

Tô Vân ngẩn ở tại chỗ, phảng phất đột nhiên thần du thế ngoại, đối bốn phía tất cả phân tranh tất cả làm như không thấy mắt điếc tai ngơ.

Thượng Thiện, Hứa Tụng mấy người hải ngoại Thông Thiên các hơn mười vị cao thủ đánh tới, Linh Nhạc tiên sinh ra sức chống cự, La Quán Y cũng tự dẫn đầu bộ hạ Thông Thiên các cao thủ chém giết, dùng hết khả năng bảo vệ Đổng y sư thân thể.

Giờ phút này, Đổng y sư nội tâm vào ở Hỏa Đức Thần Quân thân thể, một mình lực chiến Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên, bọn họ tất cả mọi người hi vọng đều ký thác vào Đổng y sư trên người, chỉ cần Đổng y sư không chết, bọn họ liền coi như an toàn.

Nhưng La Quán Y bộ hạ Thông Thiên các cao thủ thực lực tổng hợp, cũng không bằng Thượng Thiện, Hứa Tụng đám người. Thượng Thiện, Hứa Tụng là trưởng lão, những người khác cũng đều là Thông Thiên các phía trong danh túc, coi như Linh Nhạc tiên sinh bản lĩnh cao cường, cũng không thể chống đỡ được bọn họ!

Tô Vân giờ phút này nhưng ngơ ngơ ngác ngác, vẻ mặt đờ đẫn đứng ở nơi đó, không có ra tay.

Đột nhiên một đạo thần thông ầm đến, Hoa Hồ đang muốn cứu, đã tới không kịp, vội vàng kêu lên: "Tiểu Vân, ngươi ngây người cái gì?"

Nhưng tại lúc này, Tô Vân đột nhiên dưới chân di động, đem đạo này thần thông dễ dàng né qua.

Hoa Hồ vừa mới thở phào nhẹ nhõm, liền thấy Tô Vân giống như là mộng du đồng dạng xông vào chiến trường, tại gần một trăm vị hải ngoại Thông Thiên các cùng Linh Nhạc đám người thần thông ở giữa dạo bước mà đi.

Hai bên giết đỏ cả mắt, Linh Nhạc cùng Hoa Hồ sẽ còn chú ý đến Tô Vân, nhưng hải ngoại Thông Thiên các rất nhiều cao thủ cùng Tô Vân không có cái gì tình cảm, chỉ cần ra tay, liền không biết có lưu lại dư lực.

Thậm chí La Quán Y cũng động thay đổi ý nghĩ: "Nếu là Tô mỗ mỗ chết tại chiến trường bên trong, ta có thể lấy mà thay vào."

Nhưng mà ngoài tất cả mọi người dự liệu chính là, Tô Vân tại bọn họ đủ loại kỳ dị thần thông thế công bên dưới, như giẫm trên đất bằng, đều là nhìn như hiểm lại càng hiểm tránh đi tất cả mọi người thần thông.

Thượng Thiện hét lớn, nhưng thấy một tòa lầu vũ trấn áp mà xuống, một tiếng ầm vang đem Tô Vân nơi ở ép tới đại địa vỡ ra, nhưng mà Tô Vân nhưng từ bụi bặm bên trong đi ra, giẫm lên tòa lâu vũ này song song tại mặt đất, hướng lên đi lại.

"Tiểu tử này!"

Thượng Thiện giận dữ, đang muốn lại làm sát thủ, chỉ thấy Tô Vân vậy mà từ hắn thần thông bên trên, đi tới một cái khác Chinh Thánh cảnh giới đại cao thủ thần thông lên!

Người kia cũng là hải ngoại Thông Thiên các trưởng lão, không khỏi ngạc nhiên, hắn lấy sơn vì ấn, mỗi một ấn tựa như

vạn trượng núi lớn trấn áp mà xuống, nhưng mà Tô Vân vẫn đứng ở hắn sơn in lên, giống như là không có trọng lượng, không có thực thể!

Bất luận hắn thế nào thôi thúc thần thông, đều không thể tập trung Tô Vân, loại chuyện này, hắn chưa bao giờ từng thấy!

"Đây là trường!" Thượng Thiện đột nhiên tỉnh ngộ lại, thất thanh nói.

Mặt khác Thông Thiên các cao thủ cũng nhao nhao tỉnh ngộ, lộ ra vẻ kinh ngạc.

La Quán Y thể xác tinh thần đều chấn: "Đây là Nguyên Đạo cảnh giới tồn tại chỗ tu thành đạo trường! Vạn pháp đi tới một đạo trường, hắn đây là tại bước đi hắn đạo trường! Điều đó không có khả năng!"

Đạo trường là Nguyên Đạo cảnh giới tồn tại mới có thể lĩnh ngộ ra đồ vật, là thuật tăng lên thành đạo quá trình.

Ví dụ như Tây Thổ cao nhất kiếm thuật chính là Ngọc Đạo Nguyên kiếm thuật, mà Ngọc Đạo Nguyên kiếm thuật thoát thai tự Thần Đế kiếm thuật, về sau Ngọc Đạo Nguyên siêu thoát, luyện thành Nguyên Đạo kiếm trường, kiếm thuật gần nói, được khen là Đại Tần từ xưa đến nay kiếm thuật đệ nhất nhân!

Cũng không phải là mỗi cái Nguyên Đạo cảnh giới tồn tại đều có thể tu thành đạo trường, Nguyên Đạo cảnh giới tồn tại còn như vậy, huống chi Tô Vân chẳng qua là Ly Uyên cảnh giới đỉnh phong?

"Nhưng mà, trạng thái của hắn bây giờ, xác thực giống như là muốn mò tới trường biên giới."

La Quán Y trong lòng chính là hâm mộ vừa ghen tị, còn có chút thất lạc: "Ngộ tính của hắn cùng thiên phú, quả nhiên cực

cao, ta so với hắn kém một phần, khó trách sẽ hai lần bị thua… Chẳng qua là, hắn là như thế nào lĩnh ngộ ra đạo trường?"

Thương Cửu Hoa trong lòng cũng không khỏi sinh ra lòng ghen tị: "Khó trách các đời các chủ anh linh, đều sẽ lựa chọn hắn vì đời này các chủ, đây chính là bọn họ lựa chọn Tô Vân lý do…"

Hắn lúc này thi triển thần thông, đối Tô Vân đuổi đánh tới cùng, điên cuồng hướng Tô Vân công tới, ý đồ đánh gãy Tô Vân lĩnh ngộ.

Thương Cửu Hoa công kích thời điểm, đột nhiên phát giác được còn có mặt khác thần thông cũng tại công kích Tô Vân, trong lòng khẽ nhúc nhích, không khỏi hướng La Quán Y nhìn lại, thầm nghĩ: "La Quán Y, nhìn tới ngươi cũng ôm lấy tâm tư giống nhau, đánh gãy hắn tìm hiểu. Ngươi lúc trước cao cao tại thượng, nhưng bây giờ cũng không thể ngoại lệ!"

Mọi người thi triển thủ đoạn, thử nghiệm đánh gãy Tô Vân tìm hiểu, nhưng mà lại làm sao cũng không cách nào để Tô Vân từ không linh trạng thái bên trong tỉnh lại.

Bọn họ cũng không biết, Tô Vân cũng không phải là ngộ tính nghịch thiên, mà là từ tiên thuật đẩy ngược đạo trường, coi như bọn họ đánh gãy Tô Vân tìm hiểu, lần tiếp theo Tô Vân vẫn là có thể nhẹ nhõm đi vào không linh trạng thái bên trong.

Thế gian lưu truyền rất nhiều loại tiên thuật, Nguyên Sóc hoàng thất liền nắm giữ sáu bảy loại, Đại Tần cũng nắm giữ nhiều loại, mặt khác quốc gia như Đại Hạ Đại Uyên, cũng có khác biệt tiên thuật lưu truyền.

Nhưng mà Tô Vân nhìn thấy tiên thuật khác biệt.

Hắn là tận mắt thấy Tiên kiếm chém giết từng tôn Thần Ma, từ đó lĩnh ngộ ra Tiên kiếm trảm yêu long tiên thuật!

Người khác tiên thuật, chẳng qua là gần đạo thần thông tên khác, mà hắn nhìn thấy, lại là chân chính tiên thuật!

Hắn lĩnh ngộ ra Tiên kiếm trảm yêu long, như vậy đẩy ngược, tương đương với từ tiên nhân cảnh giới đẩy ngược Nguyên Đạo cảnh giới, cũng liền trở nên chuyện đương nhiên.

Hắn giờ phút này tương đương với tại lấy cước bộ của mình, đo đạc đạo trường của mình.

Tại đạo trường của hắn bên trong, chỗ khác tại một loại tuyệt đối không linh trạng thái bên trong, thì tương đương với Ngọc Đạo Nguyên thân ở của mình kiếm trường bên trong, cho dù là Tam Túc Kim Ô như vậy tồn tại, cũng trốn không thoát công kích của hắn, chỉ có thể dựa vào lực lượng tuyệt đối phá vỡ kiếm của hắn trường.

Dần dần, Tô Vân không còn là đơn giản ở trong sân đi lại, mà là bốn phía từ từ có kiếm quang.

Kia kiếm quang không biết từ đâu mà đến, phảng phất từ hư không bên trong vốn có, theo tâm ý của hắn mà sinh, đột nhiên xuất hiện, chém về phía một vị Thông Thiên các cao thủ.

Người kia vội vàng tránh đi, da thịt nhưng phá vỡ một đạo nhỏ bé vết thương, không khỏi trong lòng giật mình.

Bốn phía kiếm quang từ từ tăng nhiều, mọi người thần thông long trời lở đất, đánh cho trời long đất lở, kiếm quang này căn bản không đáng chú ý, nhưng mà lại cho bọn hắn cảm giác cực kỳ nguy hiểm, để cho bọn họ không thể không tránh né.

Lại qua phút chốc, Tô Vân bốn phía, đột nhiên kiếm quang càng ngày càng nhiều, hắn chân nguyên nhanh chóng bên ngoài mở, vô số kiếm quang trở nên vô cùng chặt chẽ, hình thành một cái kỳ lạ trường vực!

Trận kia vực không lớn, chỉ có mười trượng phạm vi, theo kiếm quang tiêu tán, phạm vi mười trượng một mảnh hư không, vừa rồi đánh tới thần thông mới vừa tiến vào cái này mười trượng phạm vi, liền đột nhiên yên diệt, tiêu tán.

"Đạo trường của hắn thành!" Trong lòng mọi người giật mình.

Thương Cửu Hoa áp chế không nổi ghen ghét, thôi thúc thần thông, một kiếm ra sức đâm tới, hắn một bước ở giữa lấn vào Tô Vân đạo trường, kiếm quang phá vỡ trùng trùng điệp điệp lực cản, đâm về Tô Vân mi tâm!

Ngay tại Tô Vân trước mặt lúc, Thương Cửu Hoa khóe mắt nhảy lên một chút, thân thể giống như là rơi vào đầm lầy, cứng ở tại chỗ.

Hắn muốn lui về phía sau, nhưng lui không động.

Tô Vân lông mày nhẹ nhàng lay động, chậm rãi mở mắt: "Tây Thổ Thông Thiên các, là muốn đổi một cái các chủ ư?"

Ánh mắt của hắn mở ra, mười trượng kiếm vực tràn ngập sáng sủa vô cùng kiếm quang, ngay sau đó kiếm quang biến mất.

Thương Cửu Hoa vẫn như cũ đứng ở nơi đó, đột nhiên rầm một tiếng bể nát.

Chương 373 : Ta, đến nhà

Chương 374: Ta, đến nhà

Thượng Thiện, Hứa Tụng các loại hải ngoại Thông Thiên các cao thủ nhao nhao chạy đến cứu giúp, nhưng mà đã tới không kịp.

Thương Cửu Hoa tại chỗ bể nát, mà đổi thành bên ngoài hai vị xông vào Tô Vân đạo trường hai vị Thông Thiên các cao thủ trong lòng nghiêm nghị, không nói lời gì thôi thúc thần thông, hai người này một cái tinh thông thiên văn, trước người sau người chu thiên tinh đấu hiện lên, tinh vân thành bàn, hắn như cùng bàn bên trong đang hình thành mặt trời, không ngừng hấp thu tinh vân bên trong năng lượng!

Hắn thần thông cùng công pháp, là quan sát đánh giá thiên văn lĩnh ngộ mà ra, đem tinh tượng nhập đạo. Những người khác thần thông nếu như đánh vào hắn chân nguyên biến thành tinh vân bên trong, liền sẽ bị tinh vân hấp thu năng lượng, uy lực suy giảm, mà hắn thần thông thì sẽ uy lực đại tăng!

Thông Thiên các cao thủ tuy là không lấy chiến đấu vì năng lực, nhưng mỗi người đều có độc đáo tuyệt kỹ.

Ngay tại lúc hắn thi triển ra thần thông của mình sau đó, đột nhiên trước mắt xuất hiện một đạo kiếm quang. Tại trong tầm mắt của hắn, đạo kiếm quang này cũng không phải là từ xa mà đến gần, mà là từ gần cùng xa, kiếm quang tại đi xa.

"Nguy rồi."

Cái kia hải ngoại Thông Thiên các cao thủ cũng là thông minh hơn người, rõ ràng thần thông của mình chẳng qua là

thuật, tại gần đạo trong đạo trường, tất cả thuật chẳng qua là tốn công vô ích.

"Phốc!"

Cả người hắn từ bên trong ra ngoài, gần như nổ tung, vô số đạo kiếm quang từ trong cơ thể hắn bốn phương tám hướng mà đi!

Tô Vân không có dựa theo lẽ thường phá giải hắn thần thông, mà là tại hắn đi vào trong đạo trường của chính mình lúc, trong đạo trường kiếm khí từ trong cơ thể hắn hướng ra phía ngoài bộc phát, trực tiếp đem hắn cắt nát!

Đây chính là đạo trường chỗ đáng sợ.

Tô Vân đạo trường chỉ có mười trượng phạm vi, nhưng mười trượng bên trong, kiếm khí của hắn gần như là đạo, không chỗ nào không có!

Một vị khác Thông Thiên các cao thủ lại là vị Thiên Tượng cảnh giới tồn tại, trong cùng một lúc thôi thúc bản thân Thiên Tượng nội tâm, từ Thiên Tượng nội tâm tới thi triển thần thông, uy lực chí cương chí cường, giống như quỷ thần!

Hắn biết rõ Tô Vân đạo trường đi vào dễ dàng đi ra khó, muốn bảo toàn bản thân, liền nhất định phải lấy bản thân mạnh mẽ tu vi tới phá vỡ đạo trường, bởi vậy vừa ra tay liền trực tiếp sử dụng Thiên Tượng cảnh giới thủ đoạn mạnh nhất!

Thiên Tượng cường giả sau khi chết, hắn nội tâm có thể tại Thiên Thị Viên hóa thành quỷ thần, ví dụ như năm đó Tô Vân ký túc Văn Thánh miếu lúc gặp phải mười trượng quỷ thần, một thân khi còn sống chính là Thiên Tượng cảnh giới tồn tại, sau khi chết nội tâm hóa thành quỷ thần.

Thiên Tượng cảnh giới cường giả, cùng Ly Uyên cảnh giới linh sĩ lớn nhất một cái biến pháp, chính là bọn họ nội tâm nhận được lớn lao tăng lên, pháp lực cực kỳ mạnh mẽ, đột phá

Ly Uyên cảnh giới ràng buộc, đi đến một cái hoàn toàn mới cấp độ!

Thiên Tượng cảnh giới sở dĩ có Thiên Tượng hai chữ, hắn nguồn gốc chính là bởi vì cái này cảnh giới linh sĩ hắn nội tâm là bắt chước Thiên Tượng, bắt chước Thần Ma, Pháp Thiên Tượng Địa, nội tâm trở nên khổng lồ hóa, Thần Ma hóa!

Có người nội tâm sẽ tu thành ba đầu sáu tay, như Nộ Mục Kim Cương, có người nội tâm hóa thành Long Phượng các loại Thần Ma hình thái, cũng có tính người linh đạp trường long, nắm tinh đấu.

Nhưng mà, làm vị này hải ngoại Thông Thiên các Thiên Tượng cường giả Thiên Tượng nội tâm thi triển ra chí cương chí cường thần thông thời điểm, lập tức cảm giác được bản thân giống như là đánh vào tường đồng vách sắt lên!

Thần thông của mình, bản thân ngập trời lực lượng, tựa như đá chìm đáy biển, không có tại Tô Vân trong đạo trường nhấc lên nửa điểm gợn sóng!

"Pháp lực của hắn so ta mạnh mẽ, nội tâm so với ta còn mạnh hơn!"

Hắn lập tức nghĩ tới chỗ này, ngay sau đó như người khác đồng dạng, tại Tô Vân trong đạo trường hóa thành bột mịn.

Tô Vân là Ly Uyên cảnh giới, mà hắn là Thiên Tượng cảnh giới, hắn nhìn như so Tô Vân cao hơn một cảnh giới, nhưng mà trên thực tế, cảnh giới của hắn chẳng những không có so Tô Vân cao, trên thực tế vẫn còn so sánh Tô Vân thấp một chút.

Tô Vân mặc dù không có tu luyện tới Thiên Tượng cảnh giới, nhưng tu thành Nhục Thân cảnh giới, bù đắp thân thể thiếu khuyết, lại mở ra Quảng Hàn cảnh giới, tu luyện viên mãn.

Hắn ý đồ lấy Thiên Tượng cảnh giới tới cưỡng ép đánh vỡ Tô Vân đạo trường, kết quả có thể tưởng tượng được!

Hải ngoại Thông Thiên các chư vị trưởng lão không kịp cứu giúp, liền thấy Thương Cửu Hoa cùng cái này hai đại cao thủ toàn bộ táng thân tại Tô Vân trong đạo trường, không khỏi trong lòng chợt lạnh.

"Thông Thiên các, từ thành lập đến nay khi nào trải qua loại chuyện này?"

Một vị trưởng lão thấp giọng nói: "Đồng môn thao qua tương tàn, đồng môn hướng các chủ ra tay, các chủ sát hại đồng môn, thậm chí liền các chủ cũng có thể nhất nhật tam biến…"

Những người khác nghe vậy, cũng có một loại hoang đường lạ lùng cảm giác, Thông Thiên các bất luận truyền thừa, vẫn là tài lực vật lực, cũng có thể địch nổi một cái cường đại đế quốc tồn tại, càng có bảy nguyên lão bậc này Thần Ma tọa trấn, Thông Thiên các võ lực, cũng có thể địch quốc!

Trong các thành viên, càng là mỗi người tuyệt đỉnh thiên tài, tại đều tự lĩnh vực đều có chỗ độc đáo!

Nhưng chính là cường đại như vậy một nhóm người, thế mà làm chướng khí mù mịt, để cho bọn họ mỗi người đều cảm thấy hoang đường.

Bọn họ trong vòng một ngày, các chủ từ Tô Vân đổi thành La Quán Y, lại từ La Quán Y đổi thành Thương Cửu Hoa, hiện nay Thương Cửu Hoa lại chết tại Tô Vân trong tay, khẳng định còn phải lại đổi một vị các chủ!

Tô Vân xuất chúng như thế, ngộ tính lại là cao như thế, thực lực tiến triển cực nhanh, chọn Thông Thiên các chủ, Tô Vân không thể nghi ngờ là thí sinh tốt nhất. Theo lý mà nói

bọn họ không nên lại có ý tưởng gì khác, nhưng Tô Vân hết lần này tới lần khác không phải người sắc mục.

Năm đó, tại Tô Vân trước đó đã có một vị Thông Thiên các chủ, cũng là thiếu niên, cũng là đến từ Nguyên Sóc, cũng là chết tại Thần Đế tay. Hơn nữa, chuyện này cùng bọn hắn mấy vị người sắc mục trưởng lão cũng có chút ít quan hệ.

Người sắc mục, tuyệt không có khả năng để một vị Nguyên Sóc người làm các chủ!

Bọn họ đã không có đường lui!

Cứ việc Tô Vân thiện chí giúp người, vẫn là cho bọn hắn đường lui, cũng không muốn truy cứu đời trước các chủ chết, nhưng đối với làm ác người tới nói, khoan dung cũng không phải là cứu rỗi, chẳng qua là để cho bọn họ càng thêm điên cuồng cùng không kiêng nể gì cả!

Đúng lúc này, đột nhiên Hỏa Đức Thần Quân thi thể mạnh mẽ đập xuống trên mặt đất, Đổng y sư suy yếu xuống.

Thượng Thiện, Hứa Tụng đám người thở phào nhẹ nhõm, Đổng y sư mạnh mẽ, quả thực vượt quá dự liệu của bọn hắn, nhưng so sánh Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên, vẫn là kém quá nhiều.

Dù là Ngọc Đạo Nguyên gặp phải Dư Tẫn trọng thương, thương thế chưa lành, cũng xa không phải Đổng y sư có khả năng chống lại. Đổng y sư dựa vào một cỗ thi thể, kiên trì lâu như vậy, đã rất không tầm thường.

Không trung đột nhiên giảm lên mưa đến, nước mưa đỏ tươi.

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên rơi xuống đất, lại là trên người hắn nhiều thêm một ít vết thương, những vết thương này là Đổng y sư lấy nội tâm điều khiển Hỏa Đức Thần Quân thi thể, thi triển tiên thuật, để lại cho hắn.

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên sắc mặt âm trầm, hắn đoạn đường này tới mọi việc không xuôi, đầu tiên là ý định bắt Tô Vân, bị Tô Vân trêu đùa thành chim sợ cành cong, đạo tâm không ổn định, trước mặt mọi người phơi bày bản thân chỉ còn lại có nửa người trên sự thật. Hắn ý định đổi một cái các chủ, đầu tiên là bị La Quán Y ngỗ nghịch, lại bị La Quán Y phân tách hải ngoại Thông Thiên các, hiện tại liền Thương Cửu Hoa cũng bị Tô Vân chém!

Mà hắn lại gặp phải Đổng y sư quái thai này, lại bị cái này nhỏ yếu y sư cho làm tổn thương càng thêm tổn thương!

"Thần Đế giận dữ, máu chảy thành sông."

Ngọc Đạo Nguyên thật dài hấp khí, ánh mắt từ Đổng y sư trên người chuyển qua La Quán Y trên người, lại dời đi ánh mắt, rơi vào những cái kia đầu nhập vào La Quán Y hải ngoại Thông Thiên các cao thủ trên người, ánh mắt từ trên mặt của bọn hắn từng cái đảo qua.

Không có người dám to gan nhìn thẳng vào mắt hắn, nhao nhao dịch ra ánh mắt.

"Hiện tại…"

Thần Đế tức giận vô cùng mà cười, đột nhiên chỉ nghe răng rắc một tiếng, liên tiếp lôi đình đoàn đám lên, mạnh mẽ bổ vào gáy của hắn bên trên, Thần Đế đột nhiên giận dữ, hướng Hoa Hồ cùng Linh Nhạc nhìn lại.

Hoa Hồ nơm nớp lo sợ, trốn ở Linh Nhạc sau lưng, Linh Nhạc tiên sinh run lẩy bẩy.

Thần Đế răng mài đến kẽo kẹt vang vọng, ánh mắt mạnh mẽ tại trước mặt hai người đảo qua, cuối cùng rơi vào Tô Vân trên người. Tô Vân mặt mỉm cười, khen: "Đại Tần Ngọc quốc sư, quả nhiên phi phàm. Dư Tẫn sau khi chết, chư thần quy ẩn, ngươi chính là thiên hạ đệ nhất!"

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên nghe được thanh âm của hắn liền không khỏi đầy bụng tức giận, bất quá chờ đến hắn một câu nói xong, Ngọc Đạo Nguyên ngược lại cười ha ha phát ra tới.

"Tô các chủ hiện tại nịnh nọt ta, không phải chậm ư?" Ngọc Đạo Nguyên ngưng cười, ngừng lại lửa giận, lại có một loại bày mưu nghĩ kế cảm giác.

Tô Vân lắc đầu, nói: "Đây cũng không phải là là nịnh nọt ngươi, mà là trình bày sự thật. Ta xuất thân Thiên Thị Viên, là cái thực tế người, chưa từng nịnh nọt người. Thiên hạ hôm nay, Ứng Long, Bạch Trạch một đám Thần Ma bị tước đoạt Thần Ma lạc ấn, cũng chính là tương đối cường đại một điểm thần thú ma vật mà thôi. Bọn họ không còn là bất tử Thần Ma, cho nên kiêng kị ngươi, không dám ra tay với ngươi."

Hắn nghiêm mặt nói: "Cứ việc có Nữ Sửu Kỳ Lân các loại Thần Ma còn giữ lại thần vị, nhưng bọn hắn rải các nơi trên thế giới, ngừng lại thiên ngoại thế giới đối với chúng ta nơi này tạo thành ảnh hưởng, trấn áp nguyên từ bạo động, bình núi lửa, tiêu động đất, trấn sóng thần, tán bão táp, cứu thế người tại thủy hỏa. Bọn họ phân thân hết cách, không có cách nào đối phó ngươi."

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên nói: "Coi như bọn họ rảnh tay đối phó ta, ta cũng không sợ chút nào."

Tô Vân gật đầu, nghiêm nghị nói: "Thần Đế quả thực có cái này tiền vốn. Dư Tẫn sau khi chết, ngươi chính là phương tây chúa tể, ngươi miếu thần trải rộng Tây Thổ các quốc gia, thậm chí trong thôn xóm đều có ngươi miếu thần, vô số dân chúng cung phụng ngươi, tế tự ngươi, tín ngưỡng ngươi. Tuy là tai vạ đến nơi lúc, ngươi cái gì dùng đều không có, nhưng bọn hắn chính là đem ngươi trở thành ký thác. Như vậy, toàn bộ Tây Thổ liền tương đương với ngươi thiên địa nguyên khí,

dân chúng tín ngưỡng không ngừng, nguyên khí của ngươi kéo dài không dứt. Ngươi chính là một loại khác hình thái Thần Chỉ!"

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên rất là được lợi, cười nói: "Nhìn sự tình nhìn ra như vậy rõ ràng rất ít người, nhưng Tô các chủ là bên trong một cái. Ngươi đã nhìn ra như thế rõ ràng, ta cũng không giết ngươi, chỉ cần ngươi đem ngươi mới mở cảnh giới giao ra, lại hướng ta lễ bái, sáng trưa tối ba lần lễ bái ta, ta liền để ngươi vẫn như cũ tự do tự tại."

Tô Vân cười ha ha, cất cao giọng nói: "Thần Đế, ngươi hẳn phải biết, ta xuất thân tự Thiên Thị Viên, là người nơi này. Ta bước vào Thiên Thị Viên một khắc này, ngươi cũng đã không cách nào lại giết chết ta. Bởi vì…"

Hắn trong lời nói tràn đầy kiêu ngạo: "Ta đến nhà! Không người nào dám tại nhà ta bắt nạt ta!"

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên cùng Thượng Thiện, Hứa Tụng đám người lập tức hướng bốn phía nhìn lại, chỉ thấy cái này Thiên Thị Viên cứ việc diện tích lãnh thổ bao la, trông không đến phần cuối, nhưng nơi này lại không có bất luận dấu chân người, chỉ có từng tòa mộ hoang!

Tô Vân trong miệng toát ra ta đến nhà câu nói này, để cho người ta không khỏi sợ hãi trong lòng.

"Tô các chủ nhà, không phải là những này mộ hoang a?" Hứa Tụng cười ha ha nói, trong lòng nhưng có chút kinh hoảng.

"Không sai. Năm đó ta đã từng ở tại một ngôi mộ hoang bên trong."

Tô Vân mỉm cười nói: "Nhà ta bên cạnh có tùng bách, cây liễu, hàng xóm là quỷ thần yêu ma, ngày bình thường ta cùng hồ yêu đồng học, chợ quỷ bên trong ta cùng bọn hắn cùng một

chỗ bày quầy bán hàng bán bảo, dùng bảo vật của mình đổi đến đây lịch luyện người hoàn thành tâm nguyện của chúng ta.”

Theo thanh âm của hắn truyền vang đi ra, đột nhiên đáy mơ hồ truyền đến chấn động tiếng, phảng phất lòng đất có cái gì quái vật tại giãn ra thân thể.

“Xùy ——— “

Mặt đất vỡ ra, xuất hiện từng đạo không biết bao sâu vết rách, âm khí âm phong gào thét từ trong vết nứt hướng trên trời hướng!

Không trung từ từ tối xuống, mù mịt bao phủ Thiên Thị Viên.

Mọi người sởn tóc gáy, nhao nhao hướng bốn phía nhìn lại, cái kia mù mịt cực kỳ quỷ dị, cho dù thị lực của bọn họ kinh người, cũng nhìn không xa lắm!

“Ta tiền bối là Lâu Ban, Thông Thiên các chủ, bạn bán hàng khi còn sống phần lớn là Thông Thiên các chủ cùng với các giáo Thánh Nhân.”

Tô Vân nói: “Ta từng đêm tuyết thăm hỏi Văn Xương Đế Quân, đã từng được mời đi tới Đông lăng làm khách, cưỡi Long Tương cùng Đại Đế cùng đi, tuần tra Thiên Thị Viên.”

Từng tòa mộ hoang đột nhiên biến mất, thay vào đó chính là điện ngọc quỳnh lâu, bóng người lay động, chỉ thấy vương công quý tộc cùng đủ loại quỷ thần làm bạn, tiếng xe ngựa tiếng động lớn, đi về phía bên này.

Tô Vân âm thanh rung động tới đi, tại đây phiến hoang vu hoang phế bên trong lộ ra cực kỳ rung động: “Bọn họ có cổ đại Thánh Nhân, viết sách lập thuyết lưu truyền hậu thế, cũng có không biết tên quỷ thần, một thân thành tích sớm đã làm người quên.

“Có người gian khổ khi lập nghiệp, khai hoang mở kênh phúc ấm hậu thế; có người đã từng có công với xã tắc lại bị lãng quên; có người làm qua long trời lở đất vĩ nghiệp hiện nay nhưng không muốn người biết;

“Có người vang danh thiên hạ lúc này không ai biết đến; có người vì nước hi sinh nhưng thành vô danh bia mộ; có người trấn thủ biên cương không người biết hắn thành tích; có người viết sách lưu thế nhưng tuyệt học thất truyền; có người sau khi chết trăm ngàn năm bởi vì một chút tâm nguyện chưa hết, chậm chạp không nguyện rời đi.”

Tô Vân sau lưng, lấy ngàn mà tính quỷ thần yên lặng mà đứng, số lượng càng ngày càng nhiều, trong đó không thiếu có Văn Thánh Văn Xương Đế Quân cùng với cầm kỳ thi họa mấy người mạnh mẽ Thánh Nhân nội tâm!

Hiện nay trên đời, chỉ có Tô Vân mới nắm giữ cường đại như thế lực hiệu triệu!

“Chúng ta đi!” Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên xoay người, lạnh lùng nói.

—— —— cầu phiếu, cầu phiếu, cầu phiếu!

Chương 374 : Tiểu phá hài

Chương 375: Tiểu phá hài

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên đem người gào thét mà đi, Tô Vân cũng không ngăn cản, Thiên Thị Viên quỷ thần quả thực có thực lực đem Thần Đế lưu lại, nhưng cho dù Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên bị thương rất nặng, lưu hắn lại cũng cần phải đến bỏ ra cái giá khổng lồ.

Văn Xương Đế Quân các quỷ thần đến đây giúp đỡ, đã để Tô Vân có chút cảm ơn, như thế nào lại thỉnh cầu bọn họ vì chính mình liều mạng?

La Quán Y chần chừ một chút, nhân cơ hội xoay người dẫn đầu bộ hạ hải ngoại Thông Thiên các cao thủ rời đi.

Nàng mục đích của chuyến này là thăm dò thiên ngoại thế giới, lại không nghĩ rằng dọc đường gặp phải rất nhiều biến cố, vốn muốn mượn Thần Đế cùng Tô Vân ở giữa mâu thuẫn vì chính mình cướp lấy lớn nhất lợi ích, buộc Tô Vân vì sống mà nhường ra Thông Thiên các chủ chi vị, không nghĩ tới Tô Vân căn bản không làm suy nghĩ.

Mà nàng lại bởi vậy đắc tội Thần Đế, bất đắc dĩ phía dưới chỉ có thể phân tách hải ngoại Thông Thiên các. Chuyến này, nàng có hay không có thể bảo vệ Đại Tần quốc hoàng đế chi vị đều còn khó nói.

Tô Vân đưa mắt nhìn nàng đi xa, cũng không ngăn cản.

La Quán Y mặc kệ mục đích thế nào, trong nội tâm dù sao vẫn là có chút lương tri không tiêu tan, tại Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên Thiên Thuyền bên trên trợ giúp bản thân rất nhiều.

Nếu như không có nàng, bản thân cũng rất khó chạy ra Thần Đế đuổi giết.

Tô Vân xoay đầu lại, đối mặt Thiên Thị Viên rất nhiều quỷ thần, lộ ra tươi cười, giang hai cánh tay, cười nói: "Chư vị, ta lại trở về!"

"Cắt —— "

Văn Xương Đế Quân xoay người bỏ chạy, hóa thành một đạo Thanh Yên tiêu tán: "Ngươi mỗi lần trở về, nhất định không chuyện tốt!"

Tô Vân trên mặt cứng lại, trong chớp mắt cười ha ha: "Cầm Thánh, ta tại Đông lăng dưỡng thương thời điểm, chúng ta cùng một chỗ tại Đông lăng từng uống rượu đấy…"

Cầm Thánh nội tâm bỏ chạy, chỉ còn lại có một tiếng cầm âm lượn lờ tiêu tán: "Thực ra cũng không quen."

Tô Vân nhìn về phía mặt khác quỷ thần, cười nói: "Họa Thánh…"

"Người lạ đừng gần!" Họa Thánh vẽ ra một mảnh núi sông, đi vào trong núi.

Mới vừa rồi còn ngàn vạn quỷ thần rất nhanh liền biến mất không còn, tan tác như chim muông, hoàn toàn không cho hắn lưu lại nửa điểm tình cảm. Tô Vân lúng ta lúng túng nói: "Quá xa lạ, chắc chắn là bọn họ thận trọng, nhưng thật ra là rất nhớ ta…"

Hoa Hồ nói: "Người xa quê trở lại quê hương, nhớ hắn người thường thường chẳng qua là cha mẹ người thân, những người khác hơn phân nửa là không nhớ, chẳng qua là lễ phép tính lên tiếng kêu gọi."

Tô Vân liếc nhìn hắn một cái, Hoa Hồ vội vàng im miệng.

Bọn họ nghỉ ngơi mấy ngày, thương thế tốt hơn nhiều, dù sao có Đổng y sư y thuật thông thần đại cao thủ tại, chỉ cần không có tại chỗ tử vong, liền có thể cứu trở về.

"Không biết Yến Khinh Chu cùng câm sư huynh bọn họ tới nơi nào."

Tô Vân thương thế khỏi hẳn cực kỳ nhanh, lại nghĩ tới Yến Khinh Chu, Thạch Trấn Bắc đám người, bọn họ ngồi mặt khác hai chiếc tiểu Thiên Thuyền, trước Tô Vân đám người một bước đi tới Nguyên Sóc, chắc chắn sẽ giáng lâm đến Sóc Phương thành.

Trong bọn họ có một phần người mục đích cũng là vì thăm dò thiên ngoại thế giới, lại thêm Ngư Thanh La dẫn đầu Hỏa Vân động thiên trưởng lão lần này muốn đi Văn Xương học cung, truyền thụ Hỏa Vân động thiên cựu thánh tuyệt học, mượn Văn Xương học cung thúc đẩy cựu học tân học chi biến. Cho nên, Sóc Phương thành rất đại khái dẫn đầu là mục đích của bọn họ.

Chẳng qua là hiện tại Tô Vân bởi vì bị giới hạn lời hứa, không thể rời đi Thiên Thị Viên đi tới Sóc Phương.

Hắn đối Sóc Phương thành tình cảm cực sâu, nơi đó là hắn từ dã man cuồng dã Thiên Thị Viên bước vào xã hội loài người cái thứ nhất điểm dừng chân, cũng là hắn từ một cái ngây thơ thiếu niên vô tri, biến thành cáo già lão hồ ly khởi đầu.

Ở nơi đó, hắn nhận thức được Tả Tùng Nham, Đổng y sư, Linh Nhạc tiên sinh, Nhàn Vân đạo nhân, Đồ Minh hòa thượng, còn có Trì Tiểu Dao, Lý Mục Ca, Ngô Đồng, Lý Trúc Tiên các hảo hữu.

Hắn còn cùng Tiết Thanh Phủ kết bạn, cuốn vào đến Tiết Thanh Phủ dã tâm bên trong.

“Không thể đi Sóc Phương, sao không để Sóc Phương tới gặp ta?”

Tô Vân lấy ra Thông Thiên các chủ hộp gỗ, thầm nghĩ: “Nếu như pháp lực của ta đủ cường đại, ta liền có thể thôi thúc Sóc Phương thành, lấy Sóc Phương thành vì linh binh, di chuyển cả tòa thành thị. Đáng tiếc, ta không có lớn như vậy pháp lực.”

Linh Nhạc tiên sinh cùng Đổng y sư thương thế còn chưa có khỏi hẳn, Tô Vân dứt khoát cố thổ lại một lần nữa du lịch, trong lúc vô tình lại trở lại khu không người, đi qua hoang tập, hắn đi qua cầu đá, đi tới Xà giản.

Méo cổ cây liễu bên dưới, Tô Vân đưa tay, nhẹ nhàng chạm đến cái này gốc treo cổ Thánh Nhân lão thụ.

Phía trước, một cỗ mê vụ thổi tới, Thiên Môn trấn tại trong sương mù lay động, từ từ xuất hiện.

Tô Vân chần chừ một chút, vẫn là nhấc chân lên đi vào Thiên Môn trấn.

“Đinh!” “Đinh!” “Đinh!”

Khúc bá đứng tại trên giá, vẫn tại điêu khắc Thiên môn, Tô Vân đi tới Thiên môn bên dưới, một cái cục đá đập tới, còn chưa tiếp cận Tô Vân liền đột nhiên bành một tiếng nổ tung, hóa thành bột mịn.

“Tiểu phá hài, bản lĩnh mạnh không ít.” Khúc bá bỏ xuống rìu đục, cười nói.

Tô Vân khẽ mỉm cười: “Đó là Khúc thái thường dạy dỗ thật tốt.” Hắn trong lời nói tràn đầy châm chọc chi ý.

Khúc bá ngồi tại trên giá, lắc đầu nói: “Chúng ta không có dạy dỗ qua ngươi. Cái trấn nhỏ này bên trên người trên cơ bản đều không biết dạy hài tử, cũng không biết mang hài tử.

Chúng ta chẳng qua là trong bóng tối bảo vệ ngươi, để ngươi bình yên lớn lên.”

Tô Vân suy nghĩ một chút, vẫn là đi đến cái giá đỡ, đứng ở bên cạnh hắn, nhìn về phía Thiên Môn trấn, Thiên Môn trấn bên trong La đại nương, Nhạc nãi nãi đám người vẫn là như thường ngày, Trương Phấn Thao còn tại bán bánh bao, Lại hòa thượng còn tại hoá duyên, sâu rượu chầm chậm còn tại uống rượu, liền cùng hắn tại Thiên Môn trấn thời điểm đồng dạng.

Chẳng qua là lúc này Tô Vân tâm thái nhưng cùng năm đó có chỗ khác biệt.

Từ lúc hắn biết mình chẳng qua là Khúc bá đám người mua được hài tử, kể từ khi biết hắn cùng mặt khác bị mua được hài tử đồng dạng đều chỉ là vật thí nghiệm, kể từ khi biết những hài tử khác thí nghiệm thất bại, chỉ có bản thân may mắn còn sống sót, Tô Vân liền không còn có lúc trước tâm thái.

Oánh Oánh từ hắn Linh giới bên trong xuất hiện, chấn động cánh bay lên, quan sát Thiên Môn trấn, ghi chép mỗi người trạng thái.

Nàng vô ưu vô lự, giống như là một cái nhẹ nhàng hồ điệp, có rất ít phiền não chuyện.

Tô Vân ngồi xuống, nhìn bay tới bay lui tiểu sách quái, mở miệng hỏi: “Năm đó chết nếu là ta, may mắn còn sống sót chính là một cái khác hài tử, Khúc bá các ngươi đợi hắn, có hay không cùng đợi ta đồng dạng?”

Khúc bá liếc hắn một cái, lắc đầu nói: “Không có khác nhau chút nào. Chúng ta là quỷ thần, quỷ thần chẳng qua là nội tâm biến thành, ngươi bây giờ thực lực tu vi cực kỳ cường đại, hắn là đã sớm rõ ràng, nội tâm chẳng qua là một đoàn tư duy lạc ấn. Linh sĩ khi còn sống, tư duy có thể biến hóa, linh sĩ sau

khi chết, tư duy sẽ chỉ ở thời gian bên trong từ từ biến mất, lại sẽ không lại diễn biến."

Tư duy không thay đổi, tự nhiên sẽ không xảy ra ra thương yêu chi tâm, cho nên coi như sống sót chính là một cái khác hài tử, bọn họ cũng là như vậy đợi hắn.

Tô Vân thần thái trong mắt ảm đạm mấy phần, sau một lúc lâu, lại hỏi: "Các ngươi đều là Nguyên Sóc Thông Thiên các đứng đầu nhất thiên tài, nếu là các ngươi dạy ta công pháp thần thông, ta tại rất sớm trước đó, liền có thể nắm giữ thông thiên triệt địa tu vi. Các ngươi vì sao không có dạy ta tu luyện như thế nào, ngược lại làm cho ta đi theo căn bản không thể dạy ta bản lĩnh thật sự Dã Hồ tiên sinh đi học?"

Khúc bá ha ha cười nói: "Đương nhiên không thể dạy ngươi bản lĩnh thật sự. Nếu như dạy ngươi bản lĩnh thật sự, ngươi liền sẽ rất sớm trước đó liền để hai mắt hồi phục thị lực, khi đó ngươi liền sẽ đi tìm ngươi chân chính phụ mẫu, tiếp đó ngươi sẽ phát hiện trong trí nhớ của ngươi phong ấn. Ngươi phát hiện sau đó, khẳng định sẽ thử nghiệm phá giải phong ấn, thả ra loạn thế Thần Ma."

Tô Vân trầm thấp cười ra tiếng, thần thái trong mắt như trong gió nến, chợt sáng chợt tắt: "Như vậy Thủy Kính tiên sinh đi tới nơi này, chỉ đạo ta tu hành lúc, các ngươi vì sao không ngăn cản hắn?"

"Đánh không lại hắn ah."

Khúc bá chuyện đương nhiên nói: "Chúng ta lúc ấy đều hiện thân, nhưng mà Cầu Thủy Kính nhưng tiện tay một nhóm, đem ngươi nhỏ tòa nhà trên không khói mù phát tán, để ánh nắng chiếu xuống tới. Cái kia khói mù là chúng ta Thiên Môn trấn tất cả quỷ thần khí tức biến thành, hắn có thể đẩy ra, chứng minh thực lực vượt qua ta bọn họ."

Tô Vân trong mắt ánh nến hoàn toàn dập tắt xuống, tê dại nói: "Cho nên, nếu là Thủy Kính tiên sinh đánh không lại các ngươi bọn họ, các ngươi liền sẽ đuổi hắn đi, tiếp tục để cho ta ngơ ngơ ngác ngác sống sót."

Khúc bá gật đầu: "Đây là tự nhiên là. Chúng ta sẽ chăm sóc ngươi, để ngươi bình yên lớn lên, nhìn ngươi trưởng thành, nhìn ngươi lấy vợ sinh con, nhìn già yếu, cho đến ngươi tử vong."

Tô Vân thở dài, đứng dậy, khàn giọng nói: "Cho nên ta chỉ là các ngươi trong mắt tiểu phá hài, một cái may mắn tiểu phá hài mà thôi. Nội tâm là sẽ không nói dối, nói cho ta biết, các ngươi chăm sóc ta, cũng đề phòng ta, các ngươi chưa bao giờ chân chính tốt với ta qua."

Khúc bá ngẩng đầu nhìn hắn, lại cúi đầu xuống.

"Đối với chúng ta mà nói, ngươi chẳng qua là cái công cụ, dùng để dự trữ trấn áp chợ quỷ chỗ sâu ngủ say Thần Ma."

Khúc bá ngữ điệu bình tĩnh nói: "Những hài tử khác đều đã chết, duy chỉ ngươi tiếp tục sống sót, chúng ta ngay sau đó đem ngươi trở thành chúng ta thăm dò vĩnh sinh bí mật công cụ, chúng ta đi vào trí nhớ của ngươi trong phong ấn, truy nguyên những cái kia Thần Ma, hoàn thiện triều thiên khuyết. Nếu như sống sót chính là những hài tử khác, chúng ta cũng sẽ đồng dạng làm như thế."

Tô Vân không chần chờ nữa, đi xuống tay chân khung.

Khúc bá tại trên giá tiếp tục nói: "Những đứa trẻ khác thời điểm chết, bọn họ đều bành một tiếng nổ tung, chúng ta lo lắng ngươi, cho nên gọi ngươi là tiểu phá hài, tựa như là cho hài tử lấy tên cẩu thặng cẩu đản đồng dạng, quỷ thần không ghen ghét. Chúng ta hi vọng ngươi có thể sống được lâu dài một chút."

Tô Vân gọi đến Oánh Oánh, hướng bên ngoài trấn đi tới.

“Về sau, chỉ có ngươi cái này tiểu phá hài còn sống, ngươi đã quên sáu tuổi trước đó mọi chuyện, ngươi gọi bá bá, gọi Việt Tư Thành gia gia, gọi sâu rượu thúc thúc. Ngươi còn giúp ta đưa cây búa cái đục, giúp bánh bao Trương nhào bột mì làm sủi cảo, cho Việt lão thái đấm lưng, ngươi là như vậy hồn nhiên ngây thơ, hoạt bát đáng yêu.”

“Phương nhi cùng Lý Hiếu Nghĩa kết hôn thời điểm, chúng ta đem ngươi ôm đến tiệc rượu của bọn họ bên trên, Phương nhi nói nàng muốn sinh một cái giống như ngươi hài tử.”

Tô Vân dừng bước lại.

“Khi đó, ngươi chính là cái trấn này bên trong người, không thể thiếu. Khả năng này là chúng ta trong cuộc đời này, ngắn ngủi nhất vui sướng nhất thời gian.”

Tô Vân ngơ ngác.

“Chẳng qua khi đó chúng ta hay là chuẩn bị tốt triều thiên khuyết, chuẩn bị mở ra một cái thế giới khác cửa. Phương nhi cùng Lý Hiếu Nghĩa cũng không có tới được đến sinh con, bọn họ chết tại thiên ngoại. Trong trấn tất cả mọi người chết tại thiên ngoại. Chúng ta nội tâm vốn không sẽ trở lại, chẳng qua là trong lòng có lo lắng.”

“Lúc ấy ta đi tại tiên kiều bên trên, mang theo trộm tới tiên đồ một đường lao nhanh, muốn trở lại Thiên môn. Tiên kiếm đâm tới thời điểm, ta biết bản thân chết rồi, ta còn tại lao nhanh.”

“Ta mang không đi tiên đồ, ta cho là ta muốn nhất là tiên đồ, nhưng mà khi đó nhưng có một cỗ lực lượng tại dẫn dắt ta, để cho ta trở về. Đợi đến ta trở lại Thiên Môn trấn, ta phát hiện bọn họ nội tâm đều tại Thiên Môn trấn bên trong. Bọn hắn cũng đều có đồng dạng lo lắng.”

Khúc bá âm thanh từ Tô Vân sau lưng truyền đến, khàn khàn tang thương: “Chúng ta không biết cái này lo lắng là cái gì, cho đến Sầm phu tử đem ngươi đưa tới, chúng ta mới biết vì sao chúng ta sau khi chết, nội tâm còn muốn về tới đây. Bởi vì nơi này có một cái tiểu phá hài chờ ta bọn họ, không có chúng ta, hắn khả năng sống không nổi.”

Tô Vân nhắm mắt lại, cảm nhận được mặn mặn gió biển thổi lướt nhẹ qua hai má của mình.

“Ngươi cùng những hài tử khác cũng không khác biệt, chẳng qua là, ngươi thành người nhà của chúng ta.” Khúc bá nói.

Chương 375 : Thiên Thị Viên Đại Đế

Chương 376: Thiên Thị Viên Đại Đế

Tô Vân tâm phảng phất có nút cài được cởi ra, hắn đã từng đối Oánh Oánh nói, mình đã từng thấy ánh sáng, sẽ không sa đọa thành ma.

Nhưng mà cái loại này bị lừa gạt bị phụ lòng cảm giác bị vứt bỏ, quả thực khó chịu, không có người nghĩ sinh hoạt tại một cái to lớn trong khi nói dối.

Mà bây giờ, nội tâm của hắn hoàn toàn yên tĩnh rộng rãi.

Hắn không cách nào giống như trước như vậy đi đối xử Khúc bá đám người, khi đó hắn ngây thơ vô tri, không biết bị người lừa gạt. Hắn cũng không biết lưu tại Thiên Môn trấn sinh hoạt, nhưng ở trong lòng của hắn hoặc là có một chỗ bến cảng, nơi đó ở Khúc bá đám người.

Hắn coi bọn họ là người nhà họ Thành, chẳng qua là không thể trở về đến lúc trước.

Khúc bá mấy người cũng là như thế.

Làm bọn hắn đem chín mươi sáu Thần Ma phong ấn tại trí nhớ của thiếu niên này bên trong một khắc này, bọn họ cũng cho bản thân chế tạo một cái lồng giam, áy náy, xin lỗi cùng nhà ấm áp, tạo thành Thiên Thị Viên khu không người bên trong tiểu trấn, Thiên Môn trấn.

Khúc bá đám người, khả năng vĩnh viễn chạy không thoát toà này tiểu trấn.

Tô Vân quay đầu, tốt đẹp Thiên Môn trấn lạc ấn tại trong tầm mắt của hắn, thiếu niên phất phất tay, xoay người rời đi.

Oánh Oánh vỗ cánh, đuổi theo bước chân của hắn.

Qua mấy ngày, Linh Nhạc tiên sinh thương thế khỏi hẳn, tại Thiên Thị Viên dịch trạm gặp phải Tả Tùng Nham điều động Lục Địa Chúc Long vì xe vận binh, trở về hướng Tô Vân nói: "Ta được đến tin tức, Ngư Thanh La dẫn đầu Hỏa Vân động thiên các trưởng lão tại Văn Xương học cung dạy học, thay đổi cựu học vì tân học. Chúng ta cũng ý định quá khứ thử thời vận."

Tô Vân không cách nào đặt chân Nguyên Sóc, đành phải đưa thầy trò hai người tới Thiên Thị Viên dịch trạm, nhìn bọn họ leo lên đi tới Sóc Phương Lục Địa Chúc Long.

Chúc Long đi xa, Hoa Hồ cùng Linh Nhạc liếc nhau, đều thở phào nhẹ nhõm, Hoa Hồ cười nói: "Tổ sư bảo vật, cuối cùng cũng đến tay!"

"Im lặng!"

Linh Nhạc tiên sinh vội vàng nói: "Cái kia Thần Tiên tác là đi qua Tô các chủ từng tế luyện, hắn hiện tại còn chưa lấy lại tinh thần, nếu là lấy lại tinh thần, tâm niệm khẽ động liền có thể đem Thần Tiên tác triệu đi!"

Thầy trò hai người hãi hùng khiếp vía, gắt gao nắm lấy Thần Tiên tác, e sợ cho Tô Vân đem Thần Tiên tác lấy đi. Không ngờ, Lục Địa Chúc Long chạy khỏi Thiên Thị Viên, Thần Tiên tác vẫn là không nhúc nhích.

Linh Nhạc thở phào nhẹ nhõm, cười nói: "Bây giờ cách đủ xa, hắn không có mạnh mẽ như vậy pháp lực, đã không cách nào triệu hồi Thần Tiên tác."

Hắn vừa mới nói đến đây, đột nhiên Thần Tiên tác động đậy một chút, tiếp lấy hô một tiếng bay lên, phá không mà đi!

Linh Nhạc cùng Hoa Hồ ngẩn ngơ, đồng thời giậm chân, kêu khổ nói: "Phải làm sao mới ổn đây?"

Không ngờ, cái kia Thần Tiên tác một đường phi hành, xông lên không trung, lại là hướng lên trời bên ngoài bay đi!

Thầy trò hai người thò đầu nhìn quanh, đều không hiểu chút nào.

"Không phải Tô các chủ triệu hồi Thần Tiên tác, như vậy cái này Đại Thánh linh binh là bị ai lấy đi?"

Linh Nhạc tiên sinh đột nhiên nghĩ đến cái gì, không khỏi tâm thần hơi chấn động: "Không thể, không thể!"

Tô Vân đưa tiễn thầy trò hai người sau đó, chỉ thấy Đổng y sư cũng mới chế tạo quan tài đi tới, nhắc nhở: "Các chủ, cái kia thầy trò hai người chưa trả ngươi Thần Tiên tác."

Tô Vân nói: "Ta biết bọn họ muốn giấu đi Thần Tiên tác, ra vẻ không biết mà thôi. Cái kia Thần Tiên tác là cái nuôi không quen Đại Thánh linh binh, thường xuyên làm phản, trước kia liền treo cổ chủ nhân của nó Sầm phu tử. Về sau đến trên tay của ta, cũng hơi một tí liền bị người cướp đi dùng để trói ta. Ta cấp cho Linh Nhạc tiên sinh, cái này Thần Tiên tác lại bị Linh Nhạc tiên sinh hắc hóa. Ta nghi ngờ hắn là Sầm phu tử công pháp có sơ hở, hắn nho học giáo lí hơn phân nửa có mâu thuẫn xung đột chỗ, cho nên dẫn đến Thần Tiên tác có lúc sẽ làm ra phản chủ sự tình."

Đổng y sư suy nghĩ một chút, nói: "Không phải là công lực của ngươi chưa đủ nguyên nhân ư?"

Tô Vân sắc mặt tối đen.

Đổng y sư quan sát sắc mặt của hắn, nói: "Ăn nhiều chút trái cây, các chủ mặt sẽ biến trắng một chút." Dứt lời, cõng chiếc kia quan tài rời đi dịch trạm, đi vào Thiên Thị Viên lão khu không người.

Tô Vân nhướng mày, cao giọng nói: “Không cần ta theo tới ư?”

“Không cần!” Đổng y sư lớn tiếng nói.

Tô Vân cao giọng nói: “Một mình ngươi có thể đoạt lại Thần Vương chi vị ư? Có muốn hay không ta giúp đỡ?”

Đổng y sư không đáp, đi vào lão khu không người.

Hắn lần này đi muốn đi an táng Hỏa Đức Thần Quân, đem bản thân vị này tổ phụ dơ bẩn tại phụ thân lăng mộ bên cạnh, trừ cái đó ra, hắn còn có một cái khác ý định, vậy chính là đoạt lại Thần Vương chi vị!

Tô Vân cau mày, lúc này, một cái thâm trầm âm thanh truyền đến: “Nguyên lai là tiểu Thần Vương trở về.”

Tô Vân bên người, một cái lão giả bất ngờ xuất hiện, đỉnh đầu cành khô bốn phương tám hướng sinh trưởng, khuôn mặt gầy gò cổ quái.

Oánh Oánh tâm thần hơi chấn động, thất thanh nói: “Lão khu không người lão Yêu Vương!”

Lão giả kia chính là lão khu không người một cái khác đại cao thủ, lão Yêu Vương, yêu tộc Nguyên Đạo cảnh giới cường giả, nghe vậy liếc Oánh Oánh một cái, cười nói: “Tiểu Thần Vương trở về, Càn Thần Vương sớm đã biết, hiện tại tám ngày đem đã bố trí tốt mai phục , chờ đợi tiểu Thần Vương tự chui đầu vào lưới! Hắn lần này đi, hẳn là tự tìm đường chết!”

Oánh Oánh cười nói: “Càn thiên tướng Thần Vương chi vị, là từ tiểu Thần Vương trong tay đoạt tới, hiện tại chẳng qua là vị quy nguyên chủ mà thôi. Tám ngày đem nếu như còn có lương tâm, chắc chắn biết làm cái gì.”

Lão Yêu Vương cười ha ha nói: “Năm đó chín thiên tướng tạo phản, thừa dịp lão Thần Vương qua đời tiểu Thần Vương

thực lực không đủ, giành lấy Thiên Vương chi vị. Bọn họ làm sao sẽ vứt bỏ cái này tới tay vinh hoa phú quý? Huống chi lão khu không người thế lực phức tạp, địa lý quỷ dị, loại trừ Càn Thần Vương bên ngoài, còn có thế lực khác!"

Oánh Oánh nháy mắt mấy cái, cười hì hì nói: "Nói thí dụ như chiếm cứ lão khu không người nửa giang sơn lão Yêu Vương?"

Lão Yêu Vương ngạo nghễ nói: "Đúng! Nói thí dụ như ta! Thông Thiên các chủ, ngươi hẳn phải biết Càn Thần Vương năm đó chẳng qua là một cái nho nhỏ thiên tướng, sở dĩ có thể trở thành Thần Vương, dựa vào là Hàn Quân nâng đỡ! Động đến hắn, chính là động Hàn Quân! Tiểu tử kia rất lợi hại! Cho nên…"

Oánh Oánh nghe dây đàn mà biết nhã ý, cười nói: "Cho nên, Thông Thiên các chủ cần phải đến phân cho ngươi nhiều hơn nữa lợi ích, ngươi mới có thể phản bội Càn thiên tướng, bán đi Hàn Quân, để Đổng y sư lần nữa leo lên Thần Vương chi vị."

Lão Yêu Vương cười ha ha: "Ngươi sách này quái quả thực nói đến trong lòng ta đi. Không sai, lúc trước lão Thần Vương thống trị nơi đây lúc, ta địa vị thấp, tại dưới tay hắn làm việc vặt. Về sau thiên tướng tạo phản, ta chờ giá cao, nhất thời gà đen biến Phượng Hoàng, mưu đoạt lão khu không người nửa giang sơn. Hiện tại, Đổng thiên vương muốn trở về làm Thần Vương, không có ta giúp đỡ, hắn không làm được cái này Thần Vương! Cho nên, ta muốn lợi ích lớn hơn nữa!"

Oánh Oánh cười nói: "Như vậy, ngươi muốn cái gì lợi ích?"

"Đông lăng chủ nhân thành thần, hiện tại Thiên Thị Viên không có Đại Đế, ta muốn làm Thiên Thị Viên Đại Đế! Lấy

mặt của ngươi, ngươi có như vậy lớn lực hiệu triệu, nâng đỡ ta làm Thiên Thị Viên Đại Đế!"

Lão Yêu Vương công phu sư tử ngoạm, nói: "Ta có thể đem lão khu không người nhường lại, cho Đổng thiên vương, lão khu không người bên ngoài lãnh địa về ta. Yêu cầu của ta không tính quá mức a?"

Đỉnh đầu hắn cành cây lay động, không có đi nhìn Oánh Oánh, mà là nhìn thấu Tô Vân, ánh mắt sơn chỗ, cười lạnh nói: "Ngươi nếu là không đáp ứng, như vậy ta liền đầu nhập vào Hàn Quân, hắn tự sẽ đáp ứng! Đến lúc đó, tổn thất của ngươi lớn bao nhiêu?"

Tô Vân một mực không nói gì, đợi đến hắn đem tất cả lời trong lòng nói xong, mới từ từ nói: "Lão Yêu Vương mới vừa nói cái gì? Ta không có nghe rõ."

Lão Yêu Vương theo dõi hắn, sau một lúc lâu, lúc này mới từ Tô Vân vô tội mà thuần khiết ánh mắt bên trong nhìn ra thật sự là hắn là không có nghe rõ, ngay sau đó nhịn xuống giận dữ nói: "Ngươi nếu là không đáp ứng, ta liền đầu nhập vào Hàn Quân…"

"Không phải câu này."

Tô Vân ôn hòa cười nói: "Hẳn là bên trên một câu."

Lão Yêu Vương tiếp tục cố nén nộ khí, nói: "Ta có thể đem lão khu không người nhường lại cho Đổng thiên vương, lão khu không người lãnh địa về…"

Tô Vân mỉm cười nói: "Lại đến một câu."

Lão Yêu Vương dựng râu trừng mắt, tức giận nói: "Ta mới vừa nói, lấy mặt của ngươi, ngươi có như vậy lớn lực hiệu triệu nâng đỡ ta làm Thiên Thị Viên Đại Đế! Là câu này ư?"

"Đúng."

Tô Vân mặt mang tươi cười, nói: "Chính là câu này."

Phía sau hắn, đột nhiên trùng trùng điệp điệp mây đen xuất hiện, đem không trung che đậy, đem mặt trời che đậy, Thiên Thị Viên trên cánh đồng hoang, núi lớn sông rộng ở giữa, từng tòa không người hỏi tới trong lăng mộ bảo khí ngút trời, cổ xưa đại mộ hóa thành điện ngọc quỳnh lâu, trấn thủ những này lăng mộ lăng thú nhao nhao phục sinh, trong mộ quỷ thần mặc giáp trụ mặc giáp, cưỡi đủ loại lăng thú hướng bên này chạy tới!

Rất nhanh, năm ngàn năm tới mai táng ở trên vùng đất này nội tâm quỷ thần đại quân tập kết xong xuôi, phô thiên cái địa chuyển đến đến Tô Vân sau lưng.

Bọn họ có chút là nguyện vọng chưa hết Thánh Nhân, có chút là chết trận sa trường tướng quân, có là vẫn lạc ở đây Đại Đế, có chút là danh chấn nhất thời Đại Nho.

Trong bọn họ, còn có chút là Thông Thiên các các đời các chủ!

Bất luận bọn họ khi còn sống cỡ nào hữu danh, sau khi chết cũng sẽ bị người quên, thường thường chỉ có thể ở mỗi tháng mùng bảy Thiên môn chợ quỷ bày quầy bán hàng, từ trước đến nay đến nơi đây thám hiểm lịch luyện thiếu niên kể rõ bản thân nguyện vọng.

Lão Yêu Vương sắc mặt ảm đạm, nhìn cái này một nhánh mênh mông cuồn cuộn quỷ thần đại quân, thân thể có chút run rẩy.

Tô Vân cùng lão Yêu Vương vai kề vai, nhìn mênh mông sâu xa lão khu không người, thản nhiên nói: "Đã ta có như vậy lớn mặt mũi, như vậy lớn lực hiệu triệu, ta vì sao còn muốn nâng đỡ ngươi làm Thiên Thị Viên Đại Đế?"

Hắn nâng tay phải lên, hướng lão khu không người phương hướng vung lên, lăng thú khôi khôi làm minh, vô cùng vô tận quỷ thần đại quân gào thét xông về lão khu không người.

Tô Vân sắc mặt yên bình, thản nhiên nói: "Chính ta làm cái này Thiên Thị Viên Đại Đế, không tốt sao? Chẳng lẽ chính ta dẫn đầu đại quân, công chiếm lão khu không người, càn quét tất cả không thần phục Thần Ma, nâng đỡ Đổng y sư làm lão khu không người Thần Vương, không tốt sao? Ngươi nói có đúng hay không, lão Yêu Vương?"

Lão Yêu Vương sắc mặt kịch biến, khuôn mặt trở nên vặn vẹo, thân thể trở nên còng lưng, cúi được càng ngày càng thấp.

Oánh Oánh cười hì hì nhìn hắn, nói: "Lão Yêu Vương năm đó mượn gió bẻ măng, thấy Càn thiên tướng thế lớn, đầu nhập vào Càn thiên tướng, thấy Hàn Quân thế lớn, đầu nhập vào Hàn Quân. Hiện tại, lão Yêu Vương chắc chắn biết làm cái gì, đúng hay không?"

Lão Yêu Vương một gối chạm đất, bái nói: "Thiên Thị Viên lão khu không người Yêu Vương, dẫn đầu tất cả yêu tộc, cung nghênh Thiên Thị Viên hoàng đế bệ hạ! Thiên Thị Viên yêu tộc, nguyện trợ hoàng đế bệ hạ, càn quét lão khu không người phản nghịch!"

Tô Vân gật gật đầu, nói: "Yêu tộc vẫn như cũ về ngươi xử lý. Chuẩn bị đi đi."

Lão Yêu Vương đứng dậy, hóa thành một cỗ yêu phong mà đi.

Tô Vân cười nói: "Oánh Oánh, Tiểu Dao học tỷ nói, nàng ý định tại Thiên Thị Viên làm một trường học, dạy dỗ tân học. Đợi nàng học thành sau khi trở về, nàng mở trường sự tình, liền lại không trở ngại, không có người sẽ cho nàng chơi ngáng chân."

Oánh Oánh không khỏi đắc ý, cười nói: “Bởi vì, Thiên Thị Viên hoàng đế bệ hạ sớm đã vì nàng tảo trừ tất cả chướng ngại.”

Tô Vân thở dài, nói: “Ta không phải là vì học tỷ, ta chẳng qua là lo lắng nghĩa quân phía sau sinh loạn. Bày đặt lão khu không người Càn Thần Vương cùng lão Yêu Vương ở phía sau, đối Tả phó xạ cùng Thủy Kính tiên sinh bất lợi.”

—— —— cầu phiếu, cầu tiến cử ~

Chương 376 : Ta suýt chút nữa liền tin!

Chương 377: Ta suýt chút nữa liền tin!

Thiên Thị Viên lão khu không người trước sau là cái tai hoạ ngầm, Càn thiên tướng, lão Yêu Vương chính là Hàn Quân xếp vào tại lão khu không người quân cờ.

Có cái này quân cờ nằm ngang ở Sóc Bắc cùng Sóc Đông ở giữa, Hàn Quân tùy thời có thể để cho lão Yêu Vương cùng Càn thiên tướng tập kích Sóc Bắc nội địa, bưng Tả Tùng Nham cùng Cầu Thủy Kính sào huyệt. Bởi vậy Thiên Thị Viên lão khu không người nhất định phải trừ bỏ!

Coi như không có Đổng y sư, Tô Vân cũng sẽ dùng bản thân lực hiệu triệu lực ảnh hưởng, san bằng lão khu không người, đem nơi này nắm giữ.

Có lão Yêu Vương cái này địa đầu xà tại, san bằng lão khu không người thuận lợi ngoài ý liệu, tám ngày đem nghe tiếng mà giảm, lão khu không người bên trong thế lực khác, hàng thì hàng, chết thì chết, không có gặp phải bao lớn lực cản, chỉ có Càn thiên tướng dòng chính phản kháng kịch liệt.

Tô Vân liền như thế một đường đi vào lão khu không người, nhìn xa xa Đổng y sư cõng quan tài đi vào Thần Vương điện.

Thần Vương điện bên trong, Càn thiên tướng tự biết bản thân cánh chim bị Tô Vân gạt bỏ sạch sẽ, đại quân đem bản thân trùng trùng điệp điệp bao vây, số kiếp đã định, bởi vậy

ngồi tại Thần Vương điện trên bảo tọa, lẳng lặng chờ đợi Đổng y sư đến.

Tô Vân từ xa nhìn lại, chỉ thấy cái này Thần Vương điện kiến trúc quả nhiên cùng Huỳnh Hoặc đại lục ở bên trên nhìn thấy kiến trúc có chút tương tự.

"Năm đó Dư Tẫn vì cứu hắn tộc nhân, cưỡng ép triệu hoán Tiên giới, ý định cử giới phi thăng, lại không nghĩ rằng hắn không thể triệu hoán đến Thiên giới, lại đem Thiên Thị Viên triệu hoán tới. Thiên Thị Viên đụng nát Huỳnh Hoặc tinh, có lẽ khi đó Huỳnh Hoặc tinh không ít người di chuyển đến thế giới này. Trong đó liền có Hỏa Đức Thần Quân chi tử, Đổng y sư phụ thân."

Tô Vân trong lòng yên lặng nói: "Bọn họ tại Thiên Thị Viên bên trên xây dựng bọn họ quốc gia, phồn diễn sinh sống. Chẳng qua là về sau, lão Thần Vương sau khi chết, Càn thiên tướng nhân cơ hội tạo phản. Chẳng qua hôm nay, Đổng y sư hẳn là cầm lại địa vị của hắn."

Thần Vương trong điện truyền đến chấn động kịch liệt, Đổng y sư cùng Càn thiên tướng trong điện giao chiến, thần thông dư âm khi thì hóa thành đao quang, khi thì hóa thành nước lửa, từ trong đại điện phun ra ngoài!

"Có muốn hay không đi hỗ trợ?" Oánh Oánh khẩn trương vô cùng, thấp giọng nói.

Tô Vân lắc đầu: "Đây là Đổng y sư báo thù, chúng ta cứ nhìn."

Trong điện, thần thông chấn động càng thêm khủng bố, Đổng y sư cùng Càn thiên tướng bất ngờ đều vận dụng tiên thuật!

Hai đạo tiên quang phá vỡ Thần Vương điện, đem Thần Vương điện cắt ra!

Toà kia có hơn năm nghìn năm lịch sử Thần Vương điện, gánh chịu lấy vô số bí mật bảo điện, ầm ầm đổ sụp!

Tiên quang bên trong, hai cái thân ảnh bay lên trời, thân hình phá không, như là hai đạo lưu quang, lóa mắt cực kỳ!

Mọi người ngước đầu nhìn lên, cái kia tiên quang là hai đạo đao quang, như là lục địa phi long, dây dưa không ngừng, càng lên càng cao!

Vừa rồi chính là cái này hai đạo đao quang đem Thần Vương điện bổ ra!

Mà tại đây hai đạo trong ánh đao, một bên là Đổng y sư, vẫn như cũ là mười ba mười bốn tuổi thiếu niên, mi thanh mục tú, khắp cả người thần quang, người như ngọc đồng dạng không thấy nửa điểm tì vết.

Một bên khác thì là sáu tay Càn Thần Vương, năm đó được gọi là Càn thiên tướng!

Đổng y sư tiên thuật chính là gia truyền, mà Càn thiên tướng tiên thuật lại là từ Đổng y sư nơi đó lừa gạt đi, song phương tiên thuật gần như giống nhau, nhưng đều cũng không nguyên vẹn.

Tiên thuật va chạm, hoa lệ vô cùng, hai người tiên thuật dư âm bốn phương tám hướng bay đi, rung động lòng người, những nơi đi qua, tất cả đều bị bổ ra, hình ảnh này để cho người ta sợ hãi.

Cũng may Thiên Thị Viên cao thủ phần đông, nơi này cao thủ có thể nói so hiện nay Nguyên Sóc còn nhiều hơn ra rất nhiều, tuỳ ý kéo ra một cái quỷ quái, đều là Thiên Tượng cảnh giới trở lên cao thủ!

Mọi người đều tự thôi thúc linh binh, đem bốn phía bảo vệ, trong đó thậm chí còn có không ít Đại Thánh linh binh, để cho người ta nóng mắt!

Đổng y sư cùng Càn thiên tướng thân thể cũng không thể hoàn toàn tiếp nhận tiên thuật xung kích, một chiêu tiên thuật sau đó, đột nhiên Càn thiên tướng cánh tay nổ tung, máu me đầm đìa, toàn bộ cánh tay hóa thành bột mịn.

Mà đối diện, Đổng y sư cánh tay phải da thịt nổ tung, tay cầm đao run không ngừng.

Càn thiên tướng sắc mặt âm trầm, đổi tay thi triển tiên thuật, hai người lần nữa ầm ầm va chạm!

"Đổng thiên vương, cánh tay của ta nhiều hơn ngươi, ta có thể thi triển sáu lần tiên thuật, ngươi có thể ư?"

Càn thiên tướng gần như điên cuồng, dốc hết có khả năng, hướng Đổng y sư công tới, lạnh lùng nói: "Năm đó, ta có thể đem ngươi lưu đày, hiện tại cũng có thể đem ngươi mài chết! Ngươi không nên trở về!"

Trên bầu trời tiên quang giao chiến, Đổng y sư tại Càn thiên tướng cuồng bạo thế công bên dưới không ngừng lùi lại.

Tô Vân sau lưng, mọi người đều tự cau mày, nhao nhao hướng Tô Vân nhìn lại. Lão Yêu Vương đánh bạo, thấp giọng nói: "Bệ hạ, Càn thiên tướng thực lực cực cao, bản thân thể chất đặc thù, ta sợ tiểu Thần Vương không phải là đối thủ. Ta đã từng thấy qua hắn thi triển tiên thuật, cánh tay bị phế sạch, về sau thế mà liền dài đi ra. Có muốn hay không chúng ta cùng tiến lên, đem Càn thiên tướng loạn đao chém chết…"

Tô Vân lắc đầu: "Không cần."

"Vâng."

Lão Yêu Vương lui ra, thầm nghĩ: "Hoàng đế bệ hạ là kẻ hung hãn, hắn là ý định mượn Càn thiên tướng tay diệt trừ Đổng thiên vương, tiếp đó mượn cơ hội vì Đổng thiên vương báo thù diệt trừ Càn thiên tướng, một lần đem lão khu không người nắm giữ nơi tay. Bàn tính này đẹp đến mức vô cùng."

Càn thiên tướng sở trường ở chỗ, hắn mọc ra nhiều mặt nhiều cánh tay, coi như bị tiên thuật xung kích, hỏng mấy đầu cánh tay cũng là không ngại, bởi vậy không chút kiêng kỵ thi triển tiên thuật, cùng Đổng y sư lấy cứng chọi cứng!

Tại ngắn ngủi phút chốc, trên bầu trời quốc tiên thuật va chạm cũng đã năm lần nhiều, để Tô Vân sau lưng mọi người sắc mặt đại biến, cho dù là Văn Xương Đế Quân mấy người Thánh Nhân nội tâm cũng lo sợ bất an.

Oánh Oánh cũng là không khỏi rùng mình một cái, thấp giọng nói: "Tô sĩ tử, Tiên Lục sơn một trận chiến, Dư Tẫn chỉ vận dụng tám lần tiên thuật, liền chống đỡ không nổi. Hiện tại, Đổng y sư cùng Càn thiên tướng đã vận dụng năm lần, bọn họ còn có thể chịu được ư?"

Tô Vân cũng có chút khẩn trương, thấp giọng nói: "Nhục thể của bọn hắn quả thực muốn vượt xa người thường, chẳng qua Càn thiên tướng dựa vào là cánh tay hắn nhiều, một chiêu phế bỏ một cái, mà Đổng y sư dựa vào thì là cái kia kỳ dị thân thể."

Đổng y sư thân thể chính là di truyền, cũng không phải là ngày mai tu luyện mà đến, thân thể này sẽ theo tuổi của hắn gia tăng mà tăng lên, có thể so với Thần Ma, sau khi trưởng thành thậm chí có chỗ vượt qua!

Mà bây giờ Đổng y sư, còn không thể chân chính tiếp nhận tiên thuật phản phệ.

Hắn có hay không có thể chiến thắng Càn thiên tướng, Tô Vân cũng không dám bảo đảm.

Càn thiên tướng chỉ còn lại có một đầu cuối cùng cánh tay, mà Đổng y sư cánh tay phải đã máu me đầm đìa, không biết cụ thể thương thế thế nào, cánh tay trái của hắn đã tại lần trước tiên thuật trong đụng chạm nổ vỡ nát.

Lúc này, chiêu thứ sáu tiên thuật từ trong tay hai người bộc phát!

Một chiêu này tiên thuật sau đó, Đổng y sư cánh tay phải bộp một tiếng nổ tung, hóa thành bột mịn!

Càn thiên tướng một đầu cuối cùng cánh tay cũng không chịu nổi tiên thuật phản phệ, ầm ầm nổ tung.

Càn thiên tướng cười ha ha: "Ngươi cuối cùng vẫn là không có thể thắng ta! Đổng Phụng, ngươi trước sau là một cái người thất bại, bại tướng dưới tay ta! Để cho bọn họ lên đây đi, ta chết trong tay bọn hắn, ngươi không giết được ta!"

Lúc này, Đổng y sư cánh tay phải máu thịt nhúc nhích, xương gãy đang chậm rãi sinh trưởng, máu thịt dọc theo xương gãy nhanh chóng sinh sôi!

Càn thiên tướng da đầu run lên, ngơ ngác nhìn một màn này, ha ha nói: "Ngươi, ngươi…"

"Ta mấy năm nay học y, đem tân học cựu học bên trong Tạo Hoá chi thuật hóa thành thần thông."

Đổng y sư cánh tay đang nhanh chóng trưởng thành, năm ngón tay sinh ra, thần đao bay lên, bị hắn xương khô năm ngón tay cầm thật chặt, đợi đến hắn năm ngón tay hoàn toàn nắm chặt thần đao, trên tay da thịt đã hoàn toàn sinh ra.

"Ta đợi, chính là một ngày này!"

Đổng y sư giương đao, đao quang sáng sủa cực kỳ, chiếu rọi không trung, chiếu rọi ở đây tất cả mọi người đôi mắt!

Tiên thuật chấn động truyền đến, trên bầu trời thần huyết văng khắp nơi, giội rơi như mưa, Càn thiên tướng to lớn đầu cùng không đầu thân thể từ trên trời giáng xuống, đập ở đổ nát Thần Vương điện phía trước.

Trên bầu trời, hắn nội tâm cũng tự bị tiên thuật chém ra, nội tâm tại trong ánh đao tan rã, Linh giới đổ sụp, tan rã!

Đổng y sư bay xuống, máu me khắp người, cánh tay trái còn chưa mọc ra, cánh tay phải lại tự mình hại mình phá không thể, hắn vô lực đem thần đao cắm trên mặt đất, ngồi tại trên thềm đá hô hô thở hổn hển.

Lão Yêu Vương thấy thế, lập tức hoạt bát phấn chấn, dẫn đầu lão khu không người yêu ma quỷ quái tiến lên, cao giọng nói: "Yết kiến Thần Vương!"

Thần Vương điện tám ngày đem cũng liền vội vàng đem người tiến lên yết kiến, tuyên thệ hiệu trung.

Đổng y sư ngồi tại trên thềm đá, dưới mông chính là vũng máu, không có khí lực đứng dậy, Tô Vân đi ra phía trước, từ Càn thiên tướng trên đầu lấy xuống Thần Vương vương miện, chỉ thấy cái này vương miện miện lưu rủ xuống, cùng sở hữu chín đạo, quả thực là vương hầu vương miện.

Tô Vân giơ lên vương miện, vương miện nhanh chóng thu nhỏ, hắn đem vương miện nhẹ nhàng mang tại Đổng y sư trên đầu.

"Chúc mừng Thần Vương báo thù rửa hận." Tô Vân đỡ hắn lên.

Đổng y sư đấu tranh đứng dậy, nhìn về phía phía dưới yết kiến mọi người, lại nhìn phía lão khu không người yên hà lượn lờ giang sơn, lặng im phút chốc, nói: "Đứng lên đi."

Lão khu không người là Thiên Thị Viên thần bí nhất địa phương, nơi này có rất nhiều cổ xưa di tích, lại là bảy mươi hai động thiên một trong, ẩn giấu đi rất nhiều bí mật.

Có nhiều chỗ tiên quang lượn lờ, nhìn như an lành, nhưng thực ra hung hiểm, cho dù là ở lâu ở đây tám ngày đem cũng coi là cấm địa, không dám vào vào trong đó.

“Ta lúc nhỏ lúc, gia phụ nói với ta, tại chúng ta Tổ Tinh bị hủy diệt về sau, hắn mang theo gia quyến chạy trốn tới nơi này.”

Tám ngày đem trùng tu Thần Vương điện, Đổng y sư thương thế còn chưa lành, mang theo Tô Vân đi vào đang sửa chữa bên trong Thần Vương điện, hướng Tô Vân nói: “Ứng Long đã từng đến tìm kiếm Tiên Lục tung tích, gia phụ ngay sau đó cùng hắn cùng một chỗ xông vào Thiên Thị Viên cấm địa, bọn họ ở trong đó một chỗ cấm địa, phát hiện gánh chịu Tiên Lục tế đàn hẳn là tại đánh trúng bay ra Thiên Thị Viên. Ứng Long nghi ngờ, khối kia Tiên Lục hẳn là rơi vào Tổ Tinh mảnh vỡ bên trong.”

Trong miệng hắn Tổ Tinh, chỉ là Huỳnh Hoặc tinh.

Tô Vân ngược lại là căn cứ đứt quãng manh mối, đoán được Ứng Long hẳn là từ Thiên Thị Viên lão Thần Vương nơi đó biết được có một khối Tiên Lục rơi vào Huỳnh Hoặc đại lục, lại không nghĩ rằng lại là Ứng Long cùng lão Thần Vương cùng một chỗ thăm dò Thiên Thị Viên cấm khu, mới đến tin tức này.

“Về sau Ứng Long rời đi, gia phụ một mình thăm dò Thiên Thị Viên, tại một chỗ trong cấm địa bị trọng thương.”

Hắn mang theo Tô Vân đi tới bọc hậu trong hoa viên, đi tới một chỗ giếng cổ phía trước, thò đầu nhìn về phía giếng cổ, giếng cổ mặt nước như gương, chiếu rọi ra khuôn mặt của hắn.

Đột nhiên, đại địa khẽ chấn động, mặt đất vỡ ra, một tòa hồi hương đình từ lòng đất chậm rãi hiện lên.

Đổng y sư mang theo Tô Vân đi tới hồi hương đình bên cạnh, giơ tay lên nhấc lên cái đình một góc, từ dưới đình lấy ra một cái hộp ngọc, tiện tay giao cho Tô Vân: “Hắn thăm dò những này cấm địa, lấy được bí mật, liền ghi lại ở trong đó.

Các chủ ý định đi một cái khác động thiên, ta liền không bồi ngươi đi, ngươi mang theo cái hộp này, trên đường có lẽ có thể giải buồn.”

Tô Vân nhận lấy hộp ngọc, đặt ở Linh giới bên trong.

Oánh Oánh vội vàng tiến vào đi, lặng lẽ mở hộp ngọc ra, chỉ thấy trong hộp là một quyển ngọc giản, tiểu sách quái vội vàng dốc lòng, thầm nghĩ: “Quyển sách này ta chưa có xem qua…”

Mà tại thiên ngoại, Thần Tiên tác trong tinh không cấp tốc phi hành, không biết bay bao xa, đột nhiên bị một cái tóc trắng xoá cự nhân gọi đến, buộc ở bên hông.

Người khổng lồ kia chính là một vị lão giả nội tâm, trong tinh không dạo bước đi đường, thấp giọng nói: “Từ Hiên Viên Thánh Hoàng lưu lại địa lý đồ đến xem, ta cũng sắp đến cách chúng ta tinh cầu gần nhất cái thứ nhất động thiên, chẳng qua cổ quái chính là, ta cái này Thần Tiên tác vì sao là từ tiền phương bay tới?”

Lão giả này nội tâm, chính là Sầm phu tử bộ dáng, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, sải bước như sao băng, hướng phía trước động thiên mà đi.

“Cổ quái, phía trước tinh cầu kia còn cắm một khối bánh nướng, có chút giống là ta rời đi địa phương… Chắc chắn là ta bị hoa mắt!”

Sầm phu tử từ Thiên Thị Viên trên không đi qua, thẳng đến toà kia thiên ngoại động thiên thế giới mà đi.

Cùng lúc đó, tinh không bên trong một đạo cầu dài như hồng, nhanh chóng hướng về phía trước trải đến, khoảng cách Thiên Thị Viên cũng là càng ngày càng gần.

Đạo này cầu dài bên trên, Lâu Ban thân thể không động , mặc cho cầu dài như thoi đưa, hướng về phía trước trải đi.

“Thiên Thị Viên! Ha ha!”

Trên cầu Thánh Nhân nội tâm không khỏi cười ha ha: “Đại thiên thế giới thật sự là vô cùng kỳ quặc, không thiếu cái lạ! Sâu trong vũ trụ lại có một cái khác Thiên Thị Viên, một cái khác Nguyên Sóc! Nếu không phải ta lặn lội đường xa chạy tới nơi này, ta suýt chút nữa liền tin!”

Lâu Ban tuy là đang cười, lại không có dừng lại, thẳng đến thiên ngoại động thiên thế giới mà đi: “Chắc chắn là đệ nhất Thánh Hoàng đang cùng ta nói đùa, hắn trên đường tạo một khỏa tinh cầu tới mê hoặc ta…”

Chương 377 : Thiên Thị Viên bốn đại cấm địa

Chương 378: Thiên Thị Viên bốn đại cấm địa

"Nếu như có thể đem Nữ Sửu Ngư Long mượn tới, liền có thể dễ dàng vượt qua Bắc Hải, không cần như vậy phí sức."

Bắc Hải phía trên, chỉ thấy từng đầu thủy long cuồn cuộn, trên mặt biển đâm vào đâm ra, gào thét hướng về phía trước, Tô Vân đi lại trên mặt biển, dưới chân vừa vặn có đại dương biến thành Giao Long bay ra, đem hắn nâng lên, nhanh chóng đi xa.

Hắn Thiên Thuyền bị hủy, lại không có đợi đến Yến Khinh Chu đám người, đành phải một mình từ Bắc Hải đi tới thiên ngoại động thiên thế giới.

Bắc Hải là hắn hai mắt hồi phục thị lực sau đó lần thứ ba đến, chẳng qua lần đầu tiên hắn là cùng Oánh Oánh cùng một chỗ tìm kiếm Linh Tê, từ mọi người trong mộng cảnh xuyên qua, đi vào Bắc Hải, cũng không nhìn thấy chân chính Bắc Hải.

Lần thứ hai tới thì là bởi vì Linh Tê thả ra bị trấn áp tại Bắc Hải bên trong nhân ma, Đông lăng chủ nhân dẫn đầu Thiên Thị Viên quỷ thần đến đây trấn áp nhân ma.

Lần này tới, chỉ có hắn cùng Oánh Oánh, cùng với biển này bên trong cự vật bọn họ.

Nữ Sửu Ngư Long cùng Giải tổ, đều là đến từ Bắc Hải, Bắc Hải còn gọi là Bắc Minh, quảng đại vô biên, so Đông hải còn rộng lớn hơn.

Giải tổ chính là ngàn dặm cự giải, chính là sinh ở Bắc Hải, có thể tưởng tượng được Bắc Hải rộng lớn.

Không có Thiên Thuyền từ nơi này đi qua, chẳng biết lúc nào mới có thể đi tới thiên ngoại động thiên.

Cũng may dọc theo con đường này hắn cũng không cô quạnh, Oánh Oánh ngồi tại đầu vai của hắn, đem lão Thần Vương ngọc giản bút ký nhớ cho hắn nghe.

Ngọc giản bút ký bên trong, lão Thần Vương trải qua mười phần cổ quái.

Bút ký là từ Thiên Thị Viên rơi xuống bắt đầu.

Huỳnh Hoặc tinh cùng thế giới này rất gần, tiếp cận mà cư, Huỳnh Hoặc tinh bên trên Thần Chỉ chính là lão Thần Vương phụ thân Hỏa Đức Thần Quân, lão Thần Vương năm đó từng theo theo cha thân tham dự tế tự, triều kiến qua Vũ tiên nhân.

Phàm là gặp phải việc lớn, Hỏa Đức Thần Quân đều phải hướng Vũ tiên nhân bẩm cáo, chẳng qua tại Thiên Thị Viên rơi xuống trước đó, Hỏa Đức Thần Quân đã thời gian rất lâu chưa từng gặp qua Vũ tiên nhân.

Làm phát hiện Thiên Thị Viên rơi xuống tới thời điểm, Hỏa Đức Thần Quân mắt thấy va chạm đã không thể tránh né, lập tức hướng Vũ tiên nhân cầu cứu, lại không có thể trở về.

Ngay sau đó lão Thần Vương quyết định thật nhanh, tại Huỳnh Hoặc tinh bị hủy diệt trước đó, tận khả năng mang theo tộc nhân di chuyển, ý đồ đi vào hàng xóm tinh lánh nạn.

Thiên Thị Viên va chạm Huỳnh Hoặc tinh lúc, nào chỉ là trời long đất lở? Toàn bộ Huỳnh Hoặc Tinh đô bị đụng nổ tung, nhưng mà đáng sợ là Thiên Thị Viên không có nửa điểm tổn hại, vẫn tại vọt tới tới tinh.

Cũng may Thiên Thị Viên tốc độ giảm nhiều, đi tới tới tinh trên không.

Mà vào lúc này, lão Thần Vương phát hiện một màn kinh khủng, tới tinh đã ở tại kiếp hỏa bên trong, sắp bị tro tàn mai táng!

Nơi này cũng đâu đâu cũng có tử vong, ôn dịch, chiến loạn.

Thiên Thị Viên va chạm xuống, mang đến cuối cùng hủy diệt.

"Nơi này tai nạn, phá hủy hàng xóm tinh thổ dân, kiếp hỏa bên trong không cách nào sinh tồn, cho nên ta cùng ta tộc nhân lưu tại Thiên Thị Viên. Thiên Thị Viên đến từ Đại Giác tinh, nơi đó là Thiên Đống, truyền thuyết là Thiên Vương Đế đình, cho nên ta làm cái này thế giới mới Thần Vương."

Oánh Oánh đọc lấy lão Thần Vương trải qua, Đổng y sư phụ thân đến đến thế giới của bọn hắn, so Tam Thánh Hoàng thời đại còn phải sớm hơn, khi đó ngoại giới vẫn là tro tàn kiếp hỏa.

Lão Thần Vương tại Thiên Thị Viên phát hiện bốn phía cấm địa, chỗ thứ nhất cấm địa gọi là Huyễn Thiên cư, đó là một mảnh tiên cung di tích, đi vào di tích bên trong, gặp được đủ loại huyễn cảnh, không biết mình là thân ở thế giới chân thật vẫn là huyễn cảnh thế giới bên trong.

"Tại Huyễn Thiên cư bên trong, ta sống một trăm linh tám thế, cuối cùng tỉnh ngộ lại, đi ra Huyễn Thiên cư. Nhưng mà cùng ta cùng đi cái kia hai mươi bốn đồng tộc tuấn kiệt, lại đều không có tỉnh lại."

Oánh Oánh thì thầm: "Ta đi ra Huyễn Thiên cư lúc, quay đầu nhìn lại, nhìn thấy bọn họ đã biến thành xương trắng. Ta còn chứng kiến tiên cung phế tích bên trong có một cái dài một trượng ngọc nhãn, cao chừng bốn thước, có lẽ là cái kia

ngọc nhãn tạo thành ảo giác của chúng ta. Chờ ở phía ngoài tộc nhân thấy ta trở về, nói cho ta biết bên ngoài đã qua một trăm linh tám năm. Ta ngay sau đó phong ấn mảnh này Huyễn Thiên cư, chẳng qua tại sau đó trăm ngàn năm bên trong, viên kia ngọc nhãn vẫn là thỉnh thoảng xuất hiện tại ta trong cơn ác mộng. Này sẽ là tiên nhân con mắt ư?"

Tô Vân trong lòng ngạc nhiên, lão Thần Vương rơi vào huyễn cảnh, tại huyễn cảnh bên trong sống một trăm linh tám thế, ngoại giới cũng qua một trăm linh tám năm, đổi lại bản thân, chỉ sợ liền sẽ chết già ở Huyễn Thiên cư trong đó rồi!

Cái thứ hai cấm địa gọi là Hậu đình.

Hậu đình có ý tứ là đế hậu cung đình.

Liên quan tới đoạn này ghi chép, liền hương diễm rất nhiều, nhưng hương diễm bên trong cũng mang theo rung động lòng người.

Lão Thần Vương xông vào vùng cấm địa này, chỉ thấy cung đình thật sâu, nơi này phảng phất là thiên ngoại chi thiên, thiên hương thấm bụng, lui tới đều là quốc sắc thiên hương mỹ nhân.

"Lão Thần Vương nhất mạch, là Hỏa Đức Thần Quân huyết thống, huyết thống cực cao, nhưng mà trong sách nói cái này Hậu đình bên trong nữ tử, so lão Thần Vương huyết mạch còn cao hơn, hình người cũng so lão Thần Vương nhất tộc mỹ nhân càng đẹp, giống như là không chân thực đồng dạng."

Oánh Oánh một bên đọc, vừa nói: "Nơi này nữ hài giống như là Thiên Nhân, tìm không thấy nửa điểm tì vết. Lão Thần Vương rất cẩn thận, hỏi các cô gái nơi này là nơi nào, một cái cung nữ nói cho hắn biết, nơi này là Hậu đình. Có nữ hài kinh hoảng nói, Thiên hậu tới, không muốn nhìn nam nhân. Ngay sau đó đem hắn giấu đi."

Tô Vân một bên đi đường, một bên nghe đến mê mẩn, vội vàng nói: "Sau đó thì sao?"

Oánh Oánh đọc tiếp ngọc giản, nói: "Lão Thần Vương hay là bị bắt lấy, hắn thấy được Thiên hậu, nhưng Thiên hậu không hề giống là các cung nữ nói như vậy không có tình người, ngược lại mời hắn nhìn thưởng thức Hậu đình tiên cảnh. Thiên hậu nói cho hắn biết, nơi này gọi là Thiên Đống động thiên, đã từng phát sinh qua một lần bất ngờ, nam nhân đã chết đi, chỉ còn lại có các nàng những này cô độc, đem bản thân phong ấn tại động thiên bên trong, không khách khí người.

"Lão Thần Vương ở phía sau đình Trung Lưu liền vong phản, lâu ngày sinh tình, trong lúc vô tình chính là trăm ngàn năm quá khứ. Hắn đột nhiên tỉnh ngộ lại, nói mình còn có gia đình bên ngoài, nhớ người thân. Thiên hậu rơi lệ, nức nở nói, phu quân nếu là rời đi, chính là gãy mất tiên duyên, cũng lại không trở về được nơi này tới. Lão Thần Vương chỉ nói đi một lát sẽ trở lại.

"Thiên hậu thấy hắn đã quyết định đi, liền không còn mời ở lại, đối với hắn nói, nàng đã cảm giác mang thai, muốn lão Thần Vương trăm năm về sau về tới đây tới. Dưới cây sẽ có một đứa bé, cái kia trẻ mới sinh chính là hai người hài tử.

"Lão Thần Vương trời đất quay cuồng, ra Hậu đình, chỉ thấy bản thân đứng tại một gốc dưới cây già, thân ở phế tích bên trong. Tiên cung thâm trầm, trong cung điện đâu đâu cũng có xương trắng, Hậu đình ôn nhu hương hoàn toàn không thấy tăm hơi. Hắn bốn phía tìm kiếm, không tìm thấy cung nữ cùng Thiên hậu, hắn ghi nhớ lão thụ vị trí, vội vàng hướng Thần Vương điện đuổi.

"Sau đó, hắn nhiều lần trở lại cái kia mảnh phế tích, trước sau không thấy giai nhân. Đợi đến trăm năm về sau, lão Thần

Vương trong mộng lại gặp được Thiên hậu, đối với hắn nói con của bọn hắn xuất thế, muốn hắn ôm lấy trở về dưỡng dục.

Lão Thần Vương đi tới gốc kia dưới cây già, quả nhiên thấy một đứa bé, ngay sau đó ôm về nhà, đặt tên là phụng, ý là cung kính tiếp nhận."

Oánh Oánh đem mai ngọc giản này bên trên tin tức đọc xong, nói: "Lão Thần Vương về sau đem Hậu đình phong ấn, miễn cho người ngoài xông vào. Có đôi khi hắn nằm mơ, vẫn là sẽ mơ tới Thiên hậu, cùng hắn trong mộng gặp gỡ."

Tô Vân không khỏi ngơ ngác, lẩm bẩm nói: "Đổng y sư là lão Thần Vương cùng Thiên hậu hài tử? Có điều, cái này Thiên hậu đến cùng là người hay quỷ? Vẫn là nói, nàng là một cỗ thi thể?"

Oánh Oánh cắn đầu bút khổ sở suy nghĩ, ngay sau đó lắc đầu nói: "Ta cũng không biết. Nói không chừng, Thiên hậu chẳng qua là gốc kia cây hóa thành lão yêu quái, lão Thần Vương cùng cây sinh ra Đổng y sư… Chẳng qua Đổng y sư quả thực dung mạo xinh đẹp, không giống như là phàm nhân. Chẳng lẽ Thiên hậu sau khi chết hóa thành quỷ, cùng lão Thần Vương sinh ra Đổng y sư?"

Nàng đem đầu bút cắn ra ép ấn, cũng không có nghĩ ra như thế về sau.

Một cái khác cấm địa gọi là huyền quan.

Huyền quan là treo ở một tòa trên tiên sơn, lão Thần Vương tổn thương chính là ở nơi đó lưu lại.

Lão Thần Vương muốn đi xem huyền quan bên trong đến cùng mai táng chính là người nào, ngay sau đó đi tới nơi đó, theo hắn tiếp cận, liền thấy huyền quan bên trong cuồn cuộn chảy ra máu tươi, máu tươi hóa thành ma quái, hướng hắn nhào tới.

Chờ đến hắn tiếp cận huyền quan, theo hắn đến đây cao thủ đã thương vong hầu như không còn, lão Thần Vương dốc hết tất cả lực lượng mở ra huyền quan, sau khi trở về liền bị thương.

"Chờ một chút!"

Tô Vân vội vàng nói: "Oánh Oánh, ngươi chỉ nói hắn bị thương, lại không có nói hắn nhìn thấy cái gì!"

Oánh Oánh lắc đầu nói: "Trong ngọc giản cũng không có nói hắn nhìn thấy cái gì."

Tô Vân nghi hoặc: "Lão Thần Vương đã đi thám hiểm, như vậy vì sao không nói ra bản thân thám hiểm kết quả?"

"Có lẽ là không thể nói đi." Oánh Oánh suy nghĩ một chút, nói.

Lão Thần Vương sau khi bị thương, thường xuyên ho ra máu, thân thể ngày càng nặng nề, bất quá hắn bộ hạ thiên tướng bọn họ lại phát hiện một cái cấm địa.

Đế đình.

"Đế đình!"

Tô Vân không khỏi kích động lên: "Oánh Oánh, mau đưa Đế đình chuyện cũ kể cùng ta nghe!"

Oánh Oánh lật qua lật lại ngọc giản, sắc mặt cổ quái, lắc đầu nói: "Thiên Thị Viên Đế đình trải qua, bị lão Thần Vương giấu đi, chỉ có cuối cùng chuyện cũ."

Tô Vân ngơ ngác, từ trong tay nàng nhận lấy ngọc giản, quả nhiên, trong ngọc giản phần lớn văn tự đều bị phong ấn, lấy nội tâm đọc đi, chỉ có thể nhìn thấy từng mảnh từng mảnh rối loạn vầng sáng.

Không có bị giấu đi văn tự, thì là nói lão Thần Vương từ Đế đình trở về, dùng hết tất cả khí lực phong ấn Đế đình, tiếp đó an bài bản thân hậu sự.

Liên quan tới Đế đình bên trong tất cả, đều bị lão Thần Vương giấu đi.

Có lẽ Đế đình hành trình sau đó, lão Thần Vương liền chết tại Thần Vương trong điện, sau đó chính là thiếu niên Đổng Phụng kế vị, Thiên Thị Viên trụy long, lĩnh đội học ca, Oánh Oánh cùng Hàn Quân nghiên cứu rồng, Táng Long lăng án bộc phát, tiểu Thần Vương bị đoạt quyền, Càn thiên tướng soán vị xưng Thần vương.

"Muốn biết trong ngọc giản nội dung, liền cần phải đến phá giải hắn phong ấn."

Tô Vân một cái chân nguyên thổi ra, ngọc giản trong tay quay tròn xoay tròn bay ra, trên mặt biển càng lúc càng lớn, hóa thành một mặt sừng sững Thanh Ngọc thạch vách tường, cao lớn mấy trăm trượng, phía trên văn tự phần lớn bị vầng sáng bao phủ!

"Oánh Oánh!" Tô Vân kêu một tiếng.

Oánh Oánh chấn động cánh, trôi lơ lửng ở ngọc bích phía trước, duỗi ra tay nhỏ đặt tại trên vách đá, nhất thời ông một tiếng, bao phủ vách đá quang mang lập tức phát sinh biến hóa, đủ loại kỳ dị phù văn hiện ra!

"Một chủng loại giống như nhỏ hư không phong ấn chi pháp, đối với nghiên cứu phương diện này, Nguyên Sóc cũng không cao siêu, nhưng mà hải ngoại Kiếm các bên trong nghiên cứu cũng rất nhiều!"

Oánh Oánh đem Tô Vân Thiên Đạo lệnh tế lên, đẩy ra Thiên Đạo viện cửa, xông vào, sau một lúc lâu lấy tới một

chồng lớn thư tịch, một bên nhìn, một bên phá giải Thanh Ngọc thạch trên vách phong cấm.

Tô Vân thì một tay nâng mặt này mấy trăm trượng cao ngọc bích, một bên tiếp tục vượt biển mà đi, ước chừng qua nửa canh giờ, Oánh Oánh reo hò một tiếng: "Mở ra!"

Nàng vỗ cánh bay trở về Tô Vân đầu vai, vách đá thì quay tròn xoay tròn, hoàn nguyên thành một cái ngọc giản.

Oánh Oánh nâng ngọc giản, nói ra lão Thần Vương ẩn tàng chuyện cũ.

—— —— cái thứ tư chuyện cũ, là cầu phiếu, là vé vé cùng thích!

Chương 378 : Tiên ấn chi uy

Chương 379: Tiên ấn chi uy

Trong lúc vô tình, Tô Vân chân đạp thủy long, ở trên biển đi hơn mười ngày, ngày đi mấy vạn dặm, Oánh Oánh cũng đem trong ngọc giản lão Thần Vương thăm dò Đế đình chuyện cũ kể xong.

Đế đình, là một cái rất lớn địa phương, cũng là hung hiểm nhất địa phương, nơi đó đã bị lão Thần Vương dùng pháp lực của mình phong ấn, nhưng mà tại năm đó, nơi đó lại là có từng cơn tiên quang, từ xa nhìn lại, sặc sỡ nhiều màu, tựa như tiên cảnh.

Kỳ lạ hơn đặc biệt chính là, nơi đó nổi lơ lửng to to nhỏ nhỏ Linh giới.

Lão Thần Vương đã từng đi nhầm vào mấy cái Linh giới, Linh giới bên trong có nhật nguyệt tinh thần, có dị vực quốc gia, tựa như từng cái hoàn chỉnh tiểu thế giới, tại những thế giới kia trên không nổi lơ lửng cực lớn đến khó có thể tưởng tượng bảo vật, toả ra dày nặng uy năng, khiến hắn cũng theo đó sợ hãi!

Người ở đó bọn họ cũng không biết bản thân là sinh hoạt tại Linh giới bên trong, cho rằng trời tròn đất vuông, thế giới biên giới biển cả rơi xuống vực sâu.

Nhìn thấy lão Thần Vương đến, người ở đó rất là kinh dị, hỏi hắn từ nơi nào đến. Lão Thần Vương nói cho bọn hắn, thế giới của bọn hắn bên ngoài còn có thế giới, mọi người đều rất ngạc nhiên.

“Lão Thần Vương khuyên bọn họ cùng mình cùng rời đi, dù sao Linh giới không phải chân thực thế giới, chẳng qua là thượng cổ đại năng nội tâm ở chi địa, lúc nào cũng có thể sụp đổ. Người ở đó bọn họ nhưng cự tuyệt.”

Oánh Oánh nói đến đây, ngừng tạm đến, nói: “Tô sĩ tử, ngươi biết người ở đó bọn họ dùng cái gì lý do từ chối hắn ư?”

Tô Vân lắc đầu.

Oánh Oánh nói: “Người ở đó bọn họ nói, chúng ta nơi này không phải chân thực thế giới, lúc nào cũng có thể hủy diệt, quân làm sao biết, quân chỗ thế giới chính là thế giới chân thật? Quân lại thế nào biết, quân thế giới sẽ không tùy thời hủy diệt đâu?”

Tô Vân da đầu run lên, có một loại bị đánh trúng tâm linh, cảm giác rợn cả tóc gáy.

Oánh Oánh nói: “Lão Thần Vương nghe nói như thế, rất muốn phản bác bọn họ, đột nhiên nhớ tới hủy diệt thế giới tai kiếp, cái kia tung bay tro tàn đem thế giới mai táng, cùng ở tại Linh giới bên trong mọi người nói tới không có gì khác biệt. Hắn sởn tóc gáy, thậm chí hoài nghi mình chỗ thế giới là có hay không thực.”

Tô Vân khóe mắt nhảy lên, âm thanh khàn khàn nói: “Hơn nữa thế giới của chúng ta cũng có tương tự bảo vật, chiếc kia Tiên kiếm, treo tại Bắc Miện trường thành bên trên Tiên kiếm, cùng những này Linh giới trên không huyền phù bảo vật là không giống nhau? Oánh Oánh, những này Linh giới bên trong người, rời đi cái này Linh giới lúc có hay không muốn độ kiếp ?”

Oánh Oánh lắc đầu: “Trong ngọc giản chưa hề nói. Chẳng qua trong ngọc giản nói một ít chuyện khác.”

Tô Vân sắc mặt biến ảo không ngừng, nếu như Linh giới bên trong mọi người vì rời đi Linh giới, cũng cần độ kiếp lời nói, như vậy hắn thật muốn nghi ngờ bọn họ hiện tại thế giới chân thực tính!

Lão Thần Vương không thể nghĩ không ra điểm này, nhưng mà trong ngọc giản lại không có nâng chuyện này, rất là cổ quái, để Tô Vân trong lòng có chút run rẩy.

Oánh Oánh tiếp tục nói tiếp.

Những này Linh giới bên trong, có thượng cổ đại năng lưu lại bảo vật, lão Thần Vương rất là nóng mắt, nhưng những bảo vật này dùng để ủng hộ những này Linh giới bất diệt, cho nên hắn không có lấy đi.

Bất quá hắn còn phát hiện mặt khác chuyện thú vị, từ thượng cổ đại năng Linh giới không biết, có thể thấy được thượng cổ đại năng cảnh giới. Hắn thấy được những này Linh giới cấu tạo, cùng khi đó cảnh giới phân chia, có khác biệt rất lớn.

Tô Vân phấn khởi không tên, kinh hỉ nói: "Đây là lớn lao bảo khố! Nếu như là ta Thông Thiên các tuấn kiệt đi vào những cái kia Linh giới, chắc chắn có thể mở ra so Nguyên Đạo cảnh giới cảnh giới càng cao hơn tới!"

Oánh Oánh một chậu nước lạnh giội tắt hắn phấn khởi, nói: "Nhưng hiển nhiên, lão Thần Vương cũng không phải là Thông Thiên các tuấn kiệt. Hắn tuy là nghĩ đến điểm này, nhưng mà không có xâm nhập nghiên cứu. Hắn rời đi những này Linh giới, tiếp tục tiến lên, đi vào Đế đình chỗ sâu. Hắn nhìn thấy Đế đình bên trong có nhảy nhót tiên quang, tiên quang rất là mê người, nhưng mà tràn đầy nguy hiểm."

Tô Vân sốt ruột khó nhịn, hận không thể đem lão Thần Vương từ trong phần mộ bắt tới, ghìm cổ của hắn hỏi hắn Đế

đình đến cùng ở nơi nào.

"Những này tiên quang giống như là lưu ly biến thành tinh thể, không ngừng xoay tròn biến hóa, biến thành khác biệt hình thái kết tinh."

Oánh Oánh nói: "Vì trong đó một đóa tiên quang, lão Thần Vương hầu như mất mạng. Nhưng hắn cuối cùng đem cái này một đóa tiên quang chiếm được. Hắn thử nghiệm luyện hóa, tiên quang nhưng không nhúc nhích tí nào. Hắn tìm không ra tiên quang công dụng, đành phải trân tàng tại bản thân Linh giới bên trong."

Lão Thần Vương tại dọc đường gặp rất nhiều nguy hiểm, nhưng hắn dù sao cũng là thấy qua việc đời, loại chuyện này đã trải qua rất nhiều lần, lần này cũng gặp dữ hóa lành.

Cuối cùng, hắn đi tới Đế đình chỗ sâu nhất, ở nơi đó, hắn thấy được thế gian tráng lệ nhất cung điện hùng vĩ.

Tại đây tòa cung điện bên trong, hắn thấy được Thiên Đống động thiên chủ nhân, một vị tiên nhân.

Tô Vân nghe đến đó, không khỏi kích động lên.

"Chết."

Oánh Oánh tiếp tục nói: "Một vị chết đi tiên nhân."

Tô Vân thất vọng, ngay sau đó lại phấn khởi hoạt bát, cười nói: "Chết tiên nhân, đó cũng là tiên nhân. Đúng rồi, vị này tiên nhân là thế nào chết?"

Oánh Oánh nói: "Vậy thì không biết. Lão Thần Vương đánh bạo đi tới vị kia qua đời tiên nhân trước người, lại thấy vị kia tiên nhân không có con mắt, lồng ngực mở ra, bị người móc ra tim, cực kỳ thê thảm. Hắn đang muốn đón thêm gần nhìn lên, đã nhìn thấy tiên nhân kia đột nhiên ngồi dậy."

Tô Vân cười ha ha: “Oánh Oánh, ngươi chắc chắn tại dọa ta đúng hay không?”

Oánh Oánh lắc đầu: “Ngọc giản bên trên chính là như vậy viết. Tiên nhân kia thẳng tắp ngồi dậy, khẽ vươn tay, liền đem lão Thần Vương tim hái xuống, nhét vào bản thân ổ bụng bên trong. Lão Thần Vương ra sức chạy trốn, lao ra Đế đình. Hắn tự biết bản thân không có tim, đoạn không may mắn thoát khỏi đạo lý, lại lo lắng hậu nhân sẽ tìm đến Đế đình, đem cái kia tiên thi thể thả ra ngoài, ngay sau đó sử dụng bản thân học được tiên thuật, đem nơi đó phong ấn. Sau đó, hắn may bên trên bụng của mình, ung dung an bài bản thân hậu sự.”

Oánh Oánh đem ngọc giản đặt ở trong hộp ngọc, nói: “Đây là lão Thần Vương trải qua nguy hiểm. Rất đặc sắc chuyện cũ!”

Tiểu sách quái rất thỏa mãn, rất hoạt bát, biểu thị bản thân ăn rất no.

Tô Vân ngạc nhiên, nói: “Như vậy liền kết thúc?”

Oánh Oánh gật đầu, nói: “Chuyện cũ là kết thúc, chẳng qua lão Thần Vương tại ngọc giản trong chuyện xưa, ghi chép lại rất nhiều phù văn. Những phù văn này là hắn tại Huyễn thiên, Hậu đình, Huyền quan cùng Đế đình bốn đại trong cấm địa chép lại tiên văn tự.”

Tiểu sách quái cố gắng thôi thúc thần thông, mi tâm đột nhiên mọc ra một con mắt, con mắt này mở ra, chỉ thấy trên không bay ra một màn ánh sáng, chiếu rọi ra rất nhiều cổ quái văn tự.

“Có chút văn tự, cùng Tiên Lục bên trên văn tự đồng dạng!” Tô Vân kinh ngạc.

Thông Thiên các đang giải mã Tiên Lục bên trên văn tự, chẳng qua lão Thần Vương chép lại văn tự càng thêm phức

tạp, hơn nữa cổ quái chính là, văn tự hình thái đang không ngừng biến hóa.

Trong đó có chút văn tự, vừa vặn là tạo thành Tiên Lục hình thái!

Tô Vân lấy ra trên mặt trăng khối kia Tiên Lục, cùng những cái kia tạo thành Tiên Lục hình thái văn tự so sánh, trên mặt lộ ra kinh ngạc chi sắc.

Hắn gãi đầu một cái, lẩm bẩm nói: "Oánh Oánh, trong này thật giống có chút là khác biệt hình thái Tiên Lục, ta còn tưởng rằng tất cả Tiên Lục đều là giống nhau…"

Oánh Oánh cũng nhìn ra manh mối, lão Thần Vương ghi chép ba loại khác biệt hình thái Tiên Lục, nhưng mà mỗi một loại đều so Tô Vân trong tay khối kia Tiên Lục phức tạp, dường như công năng cũng đều có khác biệt.

Phía trước xuất hiện một mảnh lục địa, Tô Vân thấy thế, đi đến cái kia phiến lục địa, dừng lại nghỉ chân, nói: "Mẹ ta bọn họ lúc trước gặp phải Tiên Lục, tổng cộng có ba mặt. Nguyệt cung khối này, Bắc Miện trường thành bên dưới một khối, cùng La Quán Y khối kia. Đằng sau hai khối đều đã hủy đi, chỉ còn lại có ta khối này. Cái này ba khối Tiên Lục, đều là giống nhau."

Oánh Oánh bay đến một viên trên cây, trên cây mang theo rất nhiều đỏ rực quả dại, nói: "Tiên Lục mặc dù giống nhau, nhưng mà khác biệt thôi thúc phương pháp, có thể phát huy ra hiệu quả khác nhau."

Dứt lời, nàng lấy xuống một viên màu đỏ quả dại.

Tô Vân gật đầu, biểu thị đồng ý.

Lấy bảy mặt triều thiên khuyết thôi thúc Tiên Lục, có thể triệu hoán đến Hỗn Độn hải cùng một cái đại đỉnh, lấy bát diện

triều thiên khuyết thôi thúc, có thể triệu hoán đến Bắc Miện trường thành cùng Huyền quan.

Lấy chín mươi sáu Thần Ma thôi thúc, liền đem bọn hắn chỗ thế giới triệu hoán đến một cái khác động thiên bên cạnh!

Còn có, lấy bốn tiên cung tế đàn tới triệu hoán, có khả năng sẽ triệu hoán đến Tiên kiếm, thậm chí có thể cầm kiếm giết người!

Tiên Lục, khả năng sẽ còn có mặt khác tác dụng, nhưng Tô Vân còn không có thăm dò đi ra.

Mà bây giờ, hắn tại lão Thần Vương lưu lại ngọc giản bút ký bên trong, tìm được ba loại khác Tiên Lục!

Cái này ba loại Tiên Lục, lại có cái tác dụng gì?

Tô Vân nhắm mắt lại, quan tưởng lần đầu tiên Tiên Lục hình thái, năm ngón tay giang rộng ra, lấy chân nguyên tạo dựng Tiên Lục bên trên văn tự.

Theo hắn quan tưởng, Tiên Lục từ từ trở nên chân thực.

Oánh Oánh há miệng, cắn lấy màu đỏ quả dại bên trên, cái kia quả dại đột nhiên phát ra ah một tiếng hét thảm, vô cùng thê lương.

Oánh Oánh sợ hết hồn, chỉ thấy cái kia quả dại đột nhiên quay tới, lộ ra một trương điền chữ mặt, lông mày nhíu lại: "Ngươi vì sao cắn ta cái mông?"

Oánh Oánh lại sợ hết hồn, vội vàng đem cái kia quả dại ném ra bên ngoài, lại thấy cái kia quả dại vù một tiếng mở ra thật mỏng cánh thịt, la lên: "Nàng cắn ta cái mông!"

Cái kia cây ăn quả bên trên tất cả quả hồng con cùng một chỗ quay lại, đồng loạt hướng nàng nhìn lại, cùng một chỗ nhếch miệng, lộ ra hàm răng vô cùng sắc bén, giống như móc câu.

Oánh Oánh sởn tóc gáy, vội vàng cao giọng nói: “Tô sĩ tử, ta cảm thấy chúng ta gặp phải sự tình, khả năng so lão Thần Vương còn muốn quỷ dị. Chúng ta tốt nhất vẫn là đi thôi!”

Cái kia cây ăn quả bên trên trái cây bọn họ đột nhiên đồng loạt rụng xuống, bay ở trên không, la lên: “Kiếp sau người! Rất lâu chưa từng tới người lạ!”

Bọn họ không biết từ nơi nào rút ra hai chỉ dài ngắn “Trường mâu”, vù vù ném, Oánh Oánh vội vàng bay đi tránh né, đằng sau một đám ruộng chữ mặt tiểu quái vật khí thế hùng hổ đánh tới.

Oánh Oánh thôi thúc thần thông, những cái kia tiểu quái vật nhưng hoàn toàn không sợ, trường mâu không biết là vật gì, vậy mà có thể bắn thủng thần thông.

Oánh Oánh sởn tóc gáy, lại không dám dẫn tới Tô Vân bên người, ngay sau đó ra sức cùng những này ruộng chữ mặt tiểu quái vật chém giết. Tiếc rằng, ở trên đảo vọt tới tiểu quái vật càng ngày càng nhiều, từng khỏa trên cây khắp nơi đều mang theo loại này ngụy trang thành trái cây tiểu quái vật, nghe tin lập tức hành động, hướng nàng đánh tới.

Oánh Oánh vừa đánh vừa lui, thầm nghĩ: “Lại bức ta, ta liền triệu hoán Thánh Nhân nội tâm tới tiêu diệt các ngươi!”

Đến trăm vạn mà tính tiểu quái vật đã đem Oánh Oánh bao vây, liền muốn cầm nàng làm bữa ăn, nhưng vào lúc này, đột nhiên một cỗ không tên rung động lan ra.

Các tiểu quái vật sợ hãi kêu, chạy tứ tán, phần phật bay đến từng cây trên cây, treo ở trên cây, màu đỏ cánh ôm lấy thân thể, làm bộ trái cây.

Oánh Oánh thở phào nhẹ nhõm, nhưng mà cái kia cỗ để cho người ta sợ hãi đè nén rung động nhưng càng ngày càng mạnh, không trung cũng từ từ tối xuống.

Ngày cùng hải chi ở giữa, kinh khủng thiên địa nguyên khí gào thét mà đến, hình thành gió lốc, hình thành lôi đình, hướng Oánh Oánh ngồi ở hải đảo hội tụ!

"Răng rắc!"

Một tia chớp đánh trúng mặt biển, mặt biển ầm ầm nổ tung, lôi quang bốn trút!

Oánh Oánh vội vàng hướng biển một bên chạy đi, chỉ thấy trên bờ cát, Tô Vân xòe bàn tay ra, trong lòng bàn tay tiên văn hình thành Tiên Lục hình thái, tại hắn trong lòng bàn tay không ngừng lưu chuyển.

Theo Tiên Lục lưu chuyển, phong lôi nhanh hơn.

Oánh Oánh bị cuồng phong thổi đến hầu như không vững vàng thân hình, vội vàng rơi xuống đất, ra sức hướng Tô Vân bên kia đi tới.

Nàng trong lúc lơ đãng ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy cuồn cuộn vọt tới thiên địa nguyên khí ở trên bầu trời hình thành một cái to lớn chưởng ấn, trong lòng bàn tay, là phương viên trăm dặm chi phối Tiên Lục hình thái phù văn!

"Là Tô sĩ tử!"

Oánh Oánh trong lòng kinh hãi, vội vàng lớn tiếng nói: "Tô sĩ tử, dừng lại! Dừng lại!"

Tô Vân mắt điếc tai ngơ, trên bầu trời cái kia chưởng ấn càng ngày càng dày nặng, lôi đình càng ngày càng dày đặc, thiên địa nguyên khí cũng càng thêm khủng bố, càng về sau, tiếng sấm hội tụ vào một chỗ, mơ hồ hình thành kỳ dị âm u mà vang dội tụng niệm âm thanh.

Tô Vân trong miệng cũng đi theo tụng niệm, giống như là một cái thế giới khác ngôn ngữ!

Oánh Oánh gánh lấy cuồng phong hướng hắn đi tới, lớn tiếng nói: "Tỉnh lại! Tỉnh lại!"

Dưới chân bọn hắn hải đảo cũng tại kịch liệt run rẩy, giống như là muốn sụp đổ đồng dạng.

Đột nhiên, Tô Vân bỗng nhiên mở mắt, trên bầu trời kinh khủng dị tượng nhất thời tiêu tán, cuồng phong ngừng, mây tạnh phong nhẹ.

Oánh Oánh thở phào nhẹ nhõm, thất thanh nói: "Tô sĩ tử, ngươi vừa rồi tại làm cái gì? Thật là dọa người!"

Tô Vân cũng lòng còn sợ hãi, ánh mắt lộ ra sợ hãi, nói: "Ta vừa rồi tại học cái này mặt thứ nhất Tiên Lục, đang hoàn thiện lúc, không biết làm sao liền hãi hùng khiếp vía, đột nhiên giống như là thấy được Tiên kiếm. Ta cảm giác được Tiên kiếm phong tỏa ta, trong lòng ta sợ hãi, Tiên Lục liền tán đi."

Oánh Oánh tức đến nổ phổi nói: "Ngươi trong lúc vô tình điều động thiên địa lực lượng, vượt ra khỏi thế giới này phạm vi chịu đựng, phát động Tiên kiếm! Nếu không tán đi, Tiên kiếm liền đem ngươi chém!"

Tô Vân bật cười nói: "Nào có dọa người như vậy?"

"Không tin ngươi hỏi chúng nó!" Oánh Oánh tiện tay chỉ hướng trên cây đỏ rực "Trái cây", "Trái cây" bọn họ nhao nhao gật đầu.

"Dọa chết chúng ta!"

Những cái kia "Trái cây" bọn họ khóc kể lể: "Chúng ta cũng không kịp ăn đi tiểu nha đầu!"

Chương 379 : Tiên kiếm đại loại bỏ kế hoạch

Chương 380: Tiên kiếm đại loại bỏ kế hoạch

Tô Vân hơi hơi nhíu mày, trong này dường như có một ít chỗ không đúng.

Lão Thần Vương ghi lại cái này ba loại "Tiên Lục", vậy mà có thể điều động thiên địa nguyên khí, vượt qua thế giới này có khả năng gánh chịu cực hạn, từ đó dẫn phát Tiên kiếm chú ý.

Trong chuyện này tích chứa thâm ý để hắn có chút khiếp sợ.

Đầu tiên, lão Thần Vương ghi lại ba loại "Tiên Lục", tuyệt không phải Tiên Lục!

Chân chính Tiên Lục, nhưng thật ra là tiên lộ!

Tiên Lục chân chính công dụng là dùng đi mở mang ra một đầu thông hướng khác biệt thế giới con đường, như trên mặt trăng Quảng Hàn cung, Tiên Lục bị dùng để đả thông đi tới Quảng Hàn sơn cây quế con đường.

Huỳnh Hoặc đại lục ở bên trên, Hỏa Đức Thần Quân dùng Tiên Lục tới đả thông Bắc Miện trường thành, gặp mặt Vũ tiên nhân, hoặc là đả thông Bắc Miện trường thành thông đạo, để Tiên kiếm có thể giáng lâm.

Mà Dư Tẫn dùng Tiên Lục triệu hoán Hỗn Độn hải cùng chiếc kia thần bí khó lường đại đỉnh, thực ra cũng là đả thông

bọn họ thế giới cùng Hỗn Độn hải đại đỉnh chỗ thế giới thông đạo, để tiên đỉnh uy năng có thể giáng lâm.

Dư Tẫn hiến tế chín mươi sáu Thần Ma, cử giới phi thăng, thực ra cũng là đả thông bọn họ thế giới cùng thiên ngoại động thiên thế giới thông đạo, đem bọn hắn chỗ thế giới đưa đến thiên ngoại động thiên thế giới bên cạnh.

Cho nên, Tiên Lục chính là tiên lộ!

Mà lão Thần Vương từ Thiên Thị Viên bốn đại trong cấm địa làm ra Tiên Lục, hiển nhiên cũng không có mở đường công năng, ngược lại càng giống là một loại điều động thiên địa nguyên khí thủ đoạn!

Tô Vân vừa rồi thí luyện loại thứ nhất Tiên Lục, điều động thiên địa nguyên khí, vậy mà dẫn tới Tiên kiếm chú ý, có thể tưởng tượng được uy lực của nó khủng bố đến mức nào!

Loại thứ nhất Tiên Lục, giống như là một loại Tiên đạo ấn pháp!

Nhưng mà trong chuyện này tích chứa tầng thứ hai thâm ý, thì để Tô Vân có chút sởn tóc gáy. Vậy chính là…

Tiên kiếm không giống như là Nguyên Đạo cảnh giới cường giả, tu luyện tới chung cực sau đó phải đối mặt thiên kiếp!

Tiên kiếm, càng giống là một loại giám sát công cụ!

Bất luận linh sĩ là cảnh giới gì, chỉ cần lực lượng đi đến một loại nào đó cố định cực hạn, liền sẽ phát động Tiên kiếm, hàng kiếp xuống, đem đối phương chém giết!

Tô Vân còn chưa từng tu thành Thiên Tượng cảnh giới, căn bản không thể có thiên kiếp, nhưng mà hắn đang thúc giục động loại thứ nhất Tiên Lục lúc điều động sức mạnh nguyên khí đất trời quá cường đại, đạt đến cố định cực hạn.

Trong nháy mắt đó, Tô Vân cảm giác được từ nơi sâu xa, treo tại Bắc Miện trường thành bên trên chiếc kia Vũ tiên nhân Tiên kiếm chiếu sáng bản thân!

Vậy thì cực kì khủng bố.

Tô Vân thấp giọng nói: "Nói cách khác, Tiên kiếm không phải chân chính trên ý nghĩa thiên kiếp, mà là muốn diệt trừ tất cả có khả năng thành tiên linh sĩ, đem Bắc Miện trường thành ở dưới tất cả trong thế giới toàn bộ sinh linh, đều duy trì tại tiên nhân trở xuống tiêu chuẩn!"

Oánh Oánh cũng sắc mặt nghiêm nghị, nói: "Tiên kiếm, thiên kiếp, tựa như là một cái cái sàng, đem những cái kia lớn cái đầu có khả năng thành tiên linh sĩ sàng chọn đi ra, tiến hành xoá bỏ!"

Tô Vân tiếp tục nói: "Như vậy nói cách khác, Bắc Miện trường thành ở dưới tất cả văn minh, đều có một cái văn minh phát triển mức độ hạn mức cao nhất. Tất cả đi đến cái này hạn mức cao nhất người, hoặc là bị xoá bỏ, hoặc là chủ động ẩn giấu thực lực, để cho mình cho thấy thực lực không thể vượt qua cái này hạn mức cao nhất. Vượt qua, liền sẽ bị giết chết!"

Hắn cùng Oánh Oánh liếc nhau, đều từ đối phương trong ánh mắt thấy được hoảng sợ.

Lúc này, bọn họ mới chú ý tới, đến hàng trăm ngàn "Trái cây" đám yêu quái chẳng biết lúc nào cũng lại gần, cùng một chỗ nhìn bọn họ, trợn mắt lên, lộ ra vẻ hoảng sợ.

"Chúng ta biết bí mật này, chúng ta phải chết!" Đột nhiên một cái "Trái cây" yêu quái lớn tiếng la lên.

Mặt khác "Trái cây" bọn họ khóc ngày đập đất, chạy tứ tán, la lên: "Chúng ta phải chết! Chúng ta cũng bị diệt khẩu!"

Tô Vân cùng Oánh Oánh dở khóc dở cười, chỉ thấy ở trên đảo nhất thời loạn sắp nổi lên đến, vô số hỏa hồng sắc "Trái

cây" yêu quái bốn phía bay loạn, gào khóc không ngớt.

Oánh Oánh lớn tiếng nói: "Đây chỉ là chúng ta suy đoán một cái khả năng, không nhất định là thật!"

Nhưng vào lúc này, hòn đảo đột nhiên kịch liệt lay động, ở trên đảo cây cối chập chờn, tựa như muốn trời long đất lở!

Những cây cối kia cũng không phải cây cối, mà là đằng ấm yêu quái, nhao nhao lớn tiếng la lên: "Chúng ta cũng biết bí mật này, chúng ta cũng phải bị diệt khẩu!"

Hòn đảo chấn động càng thêm kịch liệt, Oánh Oánh cũng hoảng sợ, xung quanh bay loạn, la lên: "Thiên kiếp bạo phát! Chúng ta cũng phải chết!"

Tô Vân vội vàng bắt lấy cái này đầu óc mê muội tiểu sách quái, tức giận nói: "Không phải thiên kiếp bộc phát, mà là hòn đảo này là vật sống!"

Hắn vừa dứt lời, chỉ nghe một tiếng ầm vang, toà này "Hòn đảo" vậy mà nhảy ra mặt nước, phát ra một tiếng vang dội ông minh, rõ ràng là một đầu to lớn Côn!

Đầu kia cự Côn lộ tại mặt nước Côn lưng, có tới hơn mười dặm dài ngắn, bởi vì lơ lửng ở trên mặt nước đi ngủ, một ngủ trăm năm, ngay sau đó Côn lưng thành hải đảo, rất nhiều yêu quái tại cự Côn trên lưng nghỉ lại.

Giờ phút này, đầu kia cự Côn bốn đầu to lớn vây cá trên dưới chấn động, từ trong nước bay lên, phát ra vang dội du dương tiếng kêu, đinh tai nhức óc: "Ta phải ve sầu thành tiên chi kiếp bí mật, ta phải chết, cũng bị diệt khẩu!"

Tô Vân vội vàng đứng vững thân hình, chỉ thấy cái này "Hải đảo" bốn phía có to to nhỏ nhỏ mấy trăm tòa "Hòn đảo", những hòn đảo này cũng đi theo bay lên, rõ ràng là từng đầu ở cùng một chỗ ngủ nướng cự Côn!

Có trên lưng Côn hải đảo, thậm chí dài tới trăm dặm!

Chẳng qua vừa rồi, Tô Vân nhưng không có nhìn thấy những này "Hải đảo" !

Hiển nhiên, là Tô Vân thôi thúc Tiên Lục ấn pháp, mượn thiên địa lực lượng, động tĩnh quá lớn, đem phạm vi nghìn vạn dặm trên mặt biển ngủ Côn đều giật mình tỉnh lại.

Những này Đại Côn cùng bọn hắn trên lưng "Trái cây" yêu quái đồng dạng tò mò, lặng lẽ lặn xuống lân cận, nghe lén Tô Vân cùng Oánh Oánh đối thoại!

Đại Côn bọn họ trên không trung chấn động bốn vây cá, vây cá mặt rộng thùng thình vô cùng, lại trên không phi hành. Những thần thú này bọn họ hoảng sợ đủ loại, cùng tiến tới khóc ngày đập đất, cho là mình sẽ bị diệt khẩu.

Mà những cái kia Đại Côn trên lưng, còn ở đến hàng vạn mà tính to to nhỏ nhỏ yêu quái, thậm chí còn có trong biển cự thú, giờ phút này cũng một phát bối rối lên, ồn ào tạp xung quanh nhảy loạn kêu loạn.

Tô Vân mặt tối sầm lại, hắn vốn cho là bọn họ tại một tòa bình thường trên hải đảo nghỉ chân, trao đổi một chút ý nghĩ, không nghĩ tới nơi này cổ quái kỳ lạ dự thính người lại còn nhiều như vậy.

"Có điều, Bắc Hải bên trong lại có nhiều như vậy Đại Côn!"

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, nghĩ đến bản thân lần đầu tiên viễn độ trùng dương, gặp phải vị kia cô độc mẫu Côn, thầm nghĩ: "Vị kia Côn tộc tiểu tỷ tỷ cho là ta là ấu Côn, phải chờ ta trưởng thành đi cùng nàng sinh sôi chủng tộc. Hiện tại ta có thể nói cho nàng, nàng có càng nhiều tộc nhân sinh hoạt tại Bắc Hải!"

Tâm tình của hắn vui tươi rất nhiều, mang theo Oánh Oánh tiếp tục tiến lên, vừa rồi suy luận ra Tiên kiếm thiên kiếp là một hồi lớn hơn lọc âm mưu, quả thực để hắn tuyệt vọng.

"Từ lúc ta lần đầu tiên tiếp xúc đến Tiên kiếm, cây kiếm này liền một mực xuất hiện tại ta trong cơn ác mộng, ta gặp phải nhiều cao thủ như vậy, bọn hắn cũng đều không cách nào phá giải Tiên kiếm. Nhưng ta cảm thấy, tương lai ta chắc chắn có thể đụng phải phá vỡ Tiên kiếm công kích người, hắn sẽ mang lại cho mọi người hi vọng!"

Tô Vân rất là lạc quan, hướng Oánh Oánh nói: "Liền ví dụ như ta cho rằng Côn tộc đã diệt tuyệt, chỉ còn lại có Đông hải Hải Thần trong cung vị kia Côn tộc thiếu nữ, lại không nghĩ rằng Bắc Hải bên trong lại có nhiều như vậy Côn. Chúng ta thế giới này quá nhỏ, tại cái khác thế giới, chắc chắn có có thể phá giải Tiên kiếm thành tiên người!"

Oánh Oánh trùng trùng điệp điệp gật đầu.

Trên bầu trời Đại Côn bọn họ ồn ào, khóc rất lâu, trước sau không thấy có thiên kiếp giáng lâm, lúc này mới ngừng lại gào khóc.

Bọn họ lần lượt rơi vào trong nước, có kiếm ăn, có tiếp tục ngủ.

Tô Vân ngăn lại lớn tuổi nhất một đầu Côn, dò hỏi: "Tiền bối, dọc theo Bắc Hải đi, còn muốn đi bao xa, mới có thể đến đạt một cái thế giới khác?"

"Đừng gọi ta tiền bối, ta vẫn là thiếu niên, còn tại lớn thân thể."

Cái kia Đại Côn cùng hắn đồng hành đồng hành, thân dài mấy trăm dặm, ồm ồm nói: "Một cái thế giới khác bị phong tỏa, có phong ấn, ngươi không qua được!"

"Phong tỏa?" Tô Vân kinh ngạc.

“Có nhân ma trấn thủ ở nơi đó, nói là vâng mệnh cắt đứt lưỡng giới liên hệ, muốn tuyệt thần thông. Nơi đó là cấm khu, đến đó mọi người sẽ bị nhân ma ăn đi.” Đại Côn lắc đầu vẫy đuôi rời đi.

“Nhân ma? Tuyệt thần thông?”

Tô Vân giật mình, Oánh Oánh hiếu kỳ nói: “Trên đời này có nhiều như vậy nhân ma ư? Nhân ma Dư Tẫn, nhân ma Ngô Đồng, chúng ta cùng Đông lăng chủ nhân cùng một chỗ, tại Bắc Hải trấn áp một tôn nhân ma. Phía trước còn có một cái muốn tuyệt thần thông nhân ma…”

Tô Vân phỏng đoán nói: “Oánh Oánh, ngươi nói cái này trấn thủ tại lưỡng giới ở giữa nhân ma, có hay không chính là Đông lăng chủ nhân bọn họ trấn áp cái kia nhân ma?”

Oánh Oánh cười nói: “Làm sao có thể? Cái kia nhân ma là tại cổ đại làm loạn, bốn phía ăn người, mới bị Đông lăng chủ nhân đám người trấn áp. Lần trước bị Linh Tê chui được phong ấn nhăn nheo, hắn mới có cơ hội chạy đến. Nếu như trấn thủ Bắc Hải cấm khu chính là hắn, đây chẳng phải là nói, lưỡng giới đã sớm thông? Vì sao chúng ta một mực không có nhìn thấy người của một thế giới khác?”

Tô Vân cũng nghĩ không ra như thế về sau.

Bọn họ tiếp tục tiến lên, Tô Vân chân nguyên ngày càng mạnh mẽ, nội tâm cũng càng thêm mạnh mẽ, chỉ cảm thấy khoảng cách đột phá Ly Châu hóa thành Thiên Tượng nội tâm thời gian cũng càng ngày càng gần.

Hắn những ngày này tiếp tục suy nghĩ như thế nào mới có thể sử dụng Tiên Lục ấn pháp, Tiên Lục ấn pháp một là điều động thiên địa nguyên khí, uy lực quá kinh khủng, tốn thời gian quá dài, với tư cách thần thông, khuyết điểm quá lớn,

chuẩn bị thần thông trong khoảng thời gian này, đủ để bị người đánh giết gần một trăm lần.

Cho nên Tô Vân nhất định phải đem Tiên Lục ấn pháp tinh giản, làm được thôi thúc lên dễ dàng sai khiến, tùy tâm sở dục.

Nhưng mà làm như vậy, cũng chỉ có thể tận khả năng ít điều động thiên địa nguyên khí, uy lực có hạn.

Hơn nữa hắn còn cần không ngừng quan tưởng, quen thuộc thuần thục môn ấn pháp này, chỉ có không ngừng luyện tập, lạc ấn tại nội tâm bên trong, mới có thể làm làm thần thông đến sử dụng.

Trong lúc vô tình lại là hơn mười ngày quá khứ, Tô Vân cuối cùng đi tới Đại Côn trong miệng toà kia hùng quan.

Cái gọi là hùng quan, càng phải nói là một tòa hắc thiết chi thành!

Toà này hắc thiết chi thành phía ngoài vẽ khắc lấy vô số ma đạo thần thông tạo thành phù văn, tại trong hải dương sáng tối chập chờn, tỏa ra làm người ta sợ hãi ma uy!

Vô biên vô tận Bắc Hải bên trên, nổi lơ lửng đếm không hết cá lớn, động vật biển thi thể, mục nát mục nát, đại dương sóng lớn dâng trào, đẩy cá lớn động vật biển thi thể, hung tợn đụng vào toà này tuyệt lưỡng giới thành quan lên!

Toà này trên biển Hắc Thiết thành, liền sừng sững tại Bắc Hải ở giữa, thật dài Hắc Thiết thành tường ngăn cách lưỡng giới!

Cái gọi là tuyệt thần thông, chỉ là tuyệt Thần Ma tương thông!

Toà này Hắc Thiết thành, để Thần Ma không cách nào qua lại tại lưỡng giới ở giữa!

Nhưng mà Tô Vân nhưng nhìn thấy, toà này hùng quan cửa thành lại không biết tại sao mở ra một cái!

“Chẳng lẽ là Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên đi tới nơi này, đem cửa thành mở ra? Vẫn là nói trấn thủ nơi này nhân ma thật sự là bị chúng ta Thiên Thị Viên quỷ thần bọn họ trấn áp cái kia nhân ma?”

Tô Vân cùng đầu vai Oánh Oánh liếc nhau, lặng lẽ đi thẳng về phía trước, từ toà kia mở một cái cửa đi vào toà này ma thành!

“Nếu như Linh Tê ở đây thì tốt rồi, liền có thể cưỡi nó đi nhân ma nơi đó, hỏi một chút đầu kia nhân ma Hắc Thiết thành chân tướng… Thật không nên để nó ở tại Ngô Đồng Linh giới bên trong.”

Oánh Oánh nhỏ giọng oán giận nói: “Tô sĩ tử, đều tại ngươi quá không thuần khiết, Linh Tê không nguyện ý ở tại ngươi Linh giới bên trong!”

Tô Vân khó hiểu nói: “Ta không thuần khiết, Linh Tê không nguyện ý ở tại ta Linh giới bên trong, nhưng Linh Tê cũng không nguyện ý ở tại ngươi Linh giới bên trong.”

“Hừ!”

Oánh Oánh nghiêng đầu nhìn trời: “Ta nhanh hai trăm tuổi, không thuần khiết là hẳn là, thế nhưng là ngươi mới mười lăm tuổi, liền như vậy không thuần khiết!”

Tô Vân giải thích: “Thế nhưng là Oánh Oánh, ta là ngươi dạy ah ——— “

Oánh Oánh nghĩ tới, giật mình nói: “Là nha. Vậy liền không sao.”

——— ——— không thuần khiết nhỏ Oánh Oánh giơ bảng vì Lâm Uyên Hành cầu phiếu vé ~~~ Lâm Uyên Hành đang tiến

hành bình luận sách hoạt động, có tiền mặt ban thưởng 66. 66 nguyên, Qidian tiền ban thưởng, còn có thần triều fans xưng hào ban thưởng, mọi người nhớ tới tham dự! Rất dễ dàng được a ~

Chương 380 : Tam thánh hàng ma

Chương 381: Tam thánh hàng ma

Tô Vân cùng Oánh Oánh đi vào Hắc Thiết thành bên trong, bốn phía quan sát, chỉ thấy trong thành khắp nơi là lũy lũy đầu lâu dựng đình đài lâu tạ, rất là âm trầm, còn có không biết cái gì da luyện thành lá cờ, từng mặt cờ lớn treo ở hai bên đường.

Tô Vân tiến lên khẽ động một chút, lá cờ mặt rất dẻo dai, giống như là linh khí, đột nhiên, cái kia lá cờ mặt bên trong một khuôn mặt nhào tới lá cờ phía ngoài, nhưng giống như là kề sát ở trên gương, gương mặt bị ép tới vặn vẹo, phát ra tiếng kêu chói tai.

Tiếng kêu kia giống như là vịt bị bắt lại cái cổ nhấc lên phát ra kêu thảm đồng dạng.

Tô Vân cùng Oánh Oánh sợ hết hồn, vội vàng lui về phía sau một bước, nhưng vào lúc này, chỉ thấy hai bên đường phố từng mặt cờ lớn đều hiện lên ra từng khuôn mặt, vặn vẹo, dữ tợn, gào thét.

"Đây là dùng linh sĩ túi da cùng nội tâm tới luyện bảo!" Oánh Oánh thất thanh nói.

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, loại này luyện bảo phương thức thật là ma đạo thủ đoạn, Nguyên Sóc tu luyện ma đạo linh sĩ tương đối ít, nhưng cũng có một chút.

Ma đạo linh sĩ, thường thường là bản thân tư chất không đủ, ngay sau đó dùng những người khác tu vi đến bổ sung bản thân.

Cái này linh sĩ, tu luyện công pháp thần thông nghe nói chính là nhân ma lưu lại.

Toà này Hắc Thiết thành bên trong ma đạo linh khí, không chỉ chừng này cờ trắng, còn có to lớn trống da, Thangka (Một loại tranh), thảm, lư hương, đỉnh lô, thậm chí thềm đá mặt đất, đều có da người hoặc là bộ xương lát thành, luyện thành!

Mà trong những linh khí này, thường thường có linh sĩ nội tâm, đang linh khí bên trong đấu tranh, gào thét.

Thậm chí, những linh khí này còn tại đi lại, ví dụ như một cái vàng óng ánh đại lô đỉnh, bốn chân mỗi một đầu chân đều là một cái đầu lâu người, đầu lâu bên trên khảm nạm lấy lá vàng, vàng óng ánh, phía dưới là xương đùi cùng bàn chân xương, cũng đều tự nạm vàng.

Giờ phút này, cái này lô đỉnh liền giẫm tại bộ xương lát thành trên mặt đất, vừa đi, bốn viên đầu lâu một bên làm ra bộ dáng bi thương phát ra tiếng kêu thảm âm thanh.

Mà trên đỉnh thì vẽ đầy Ma Thần hình vẽ, dữ tợn đáng sợ, cái kia Ma Thần hình vẽ dường như có thể nghe được nội tâm kêu thảm, rất là được lợi.

"Oánh Oánh, Nguyên Sóc trong lịch sử xuất hiện bao nhiêu nhân ma?" Tô Vân một bên quan sát cái này hắc thiết bên trong khủng bố cảnh tượng, vừa nói.

Hắn sắc mặt nghiêm nghị, nhìn ra được trong những linh khí này linh sĩ nội tâm đều cực kỳ cường đại, luyện chế những này linh phiên người nhất định cũng cực kỳ dũng mãnh, thực lực tu vi sâu không lường được!

"Có xác thực ghi lại nhân ma chi loạn, chỉ xuất hiện qua hai lần. Lần đầu tiên là tại hơn ba ngàn năm trước, nhân ma từ Thiên Thị Viên đi ra, bốn phía làm loạn."

Oánh Oánh đối Nguyên Sóc lịch sử như lòng bàn tay, thuộc như lòng bàn tay, nói: "Khi đó, chính vào phu tử vị trí niên đại, quần tinh hội tụ, không chỉ có phu tử bậc này khai sáng nho học Đại Thánh, còn có khai sáng đạo môn cùng phật môn Thánh Nhân, đủ loại hậu thế học thuyết nổi tiếng trên cơ bản đều xuất hiện. Bọn họ liên thủ đem nhân ma xua đuổi, đuổi về Thiên Thị Viên, bởi vậy lưu lại nhân ma truyền thuyết."

Tiểu sách quái không biết từ chỗ nào lấy ra một quyển sách, mở ra sách, trong sách có ba cái lão gia tử xuất hiện, đều là dài hơn thước ngắn, một cái là xương cốt thanh kỳ đầu ngẩng cao phu tử, một cái là xương cốt càng thêm thanh kỳ tài giỏi càng thêm cao chót vót Lão Quân, một cái khác thì là trên đầu mọc đầy thịt búi tóc giống như là mọc đầy cơ bắp Thích Già.

Cái này ba cái lão gia tử dẫn đầu rất nhiều người, cũng đều là dài hơn thước ngắn, binh binh bang bang, cùng một cái ba đầu sáu tay nhân ma khai chiến, một đường lật xem giấy sơn vẽ biển, đi tới Bắc Hải phía trên.

Ba cái người giấy lão gia tử nâng bàn tay lên, bàn tay sáng lên, cái kia nhân ma thì hoảng sợ giơ bàn tay lên, thân thể nghiêng, dường như không địch lại lực lượng của bọn hắn phải ngã xuống.

Cuối cùng, nhân ma trên người đóng một cái đại ấn, trên đó viết "Phong" chữ.

"Phu tử cùng đời thứ nhất Thánh Phật Thích Già, đời thứ nhất Đạo Thánh Lão Quân, dẫn đầu đương đại mạnh mẽ nhất người, liên thủ đi vào Thiên Thị Viên, đem nhân ma trấn tại Bắc Hải. Đây là có xác thực ghi lại lần đầu tiên nhân ma chi loạn. Còn càng hỏng bét nhân ma Dư Tẫn, bởi vì không tại Nguyên Sóc, Nguyên Sóc không có phương diện này ghi chép."

Oánh Oánh khép sách lại, không biết đem sách nhét vào đi nơi nào, nói: "Sau đó nhân ma tin đồn, cũng huyên náo rất hung, nhưng về sau phát hiện thường thường chẳng qua là bán ma."

Bán ma là linh sĩ tử vong sau đó, nội tâm bám vào trên người mình, như chết trận sa trường Sóc Phương hầu Lý gia tiên tổ. Cái này linh sĩ thường thường là có lớn oan khuất hoặc là lớn chấp niệm, nhưng còn chưa đủ lấy hình thành nhân ma, chỉ có thể hình thành bán ma.

Muốn hình thành nhân ma, hắn chấp niệm sẽ đạt tới làm người ta khó có thể tưởng tượng cấp độ!

Bởi vậy, nhân ma số lượng cực ít, Tô Vân chỉ biết là ba cái nhân ma. Hắn hiểu rõ nhất chính là Ngô Đồng cùng Dư Tẫn, hai cái này nhân ma đều có lớn lao kiên trì!

Cho dù là tội ác tày trời như Dư Tẫn, hắn cũng có khiến người khâm phục cùng đồng cảm chỗ.

Oánh Oánh nói: "Chân chính lần thứ hai nhân ma chi loạn, chính là một trăm năm mươi năm trước lần kia. Chẳng qua là Ngô Đồng không thể náo lên, liền bị Hàn Quân cùng Tần Vũ Lăng đùa chơi chết."

Tô Vân dừng bước lại, ngẩng đầu quan sát một tòa xương trắng bảo tháp, nói: "Đã chân chính nhân ma chi loạn là từ Thiên Thị Viên căn nguyên, như vậy ba ngàn năm trước nhân ma, có hay không chính là trấn thủ toà này Hắc Thiết thành nhân ma?"

Oánh Oánh suy tư nói: "Đông lăng chủ nhân cũng là thời đại kia nhân vật, chắc chắn cũng tham dự trận kia nhân ma chi chiến, hắn trấn thủ Thiên Thị Viên, hơn phân nửa là vì trấn áp tôn này nhân ma. Đáng tiếc, Đông lăng chủ nhân thành thần rời đi."

Tô Vân cũng là có chút tiếc hận, Đông lăng chủ nhân là từ phía trên cửa chợ quỷ rời đi, ý định dọc theo chợ quỷ một đường tiến lên, từ một con đường khác tìm kiếm Tiên giới.

"Oánh Oánh, lần trước chúng ta cùng Đông lăng chủ nhân cùng một chỗ trấn áp, là nhân ma nội tâm a?" Tô Vân đột nhiên hỏi.

Oánh Oánh gật gật đầu: "Chúng ta là lấy nội tâm trạng thái một đường đi theo Linh Tê, xông vào nhân ma Linh giới, phát hiện nhân ma phong ấn bị Linh Tê chui được nhăn nheo, ngay sau đó cưỡi Linh Tê trốn chết."

Đó là phát sinh ở ban đêm chuyện, nhân ma nội tâm đuổi theo bọn họ, xuyên qua lần lượt Linh giới, đem lần lượt yêu ma cường đại nội tâm đồng hóa, thậm chí liền quỷ thần đều bị hắn đồng hóa.

Về sau kinh động đến Thiên Thị Viên quỷ thần bọn họ, tại Đông lăng chủ nhân cùng Linh Tê suất lĩnh dưới, bọn họ phản công quá khứ, đem nhân ma nội tâm lần nữa trấn áp phong ấn.

"Lúc ấy, ta cho rằng nhân ma là bị trấn áp tại một cái hải đảo bên trên."

Tô Vân ngẩng đầu, nhìn trên bảo tháp phù lục, nói: "Hiện tại xem ra, đó cũng không phải là hải đảo, mà là toà này Hắc Thiết thành! Oánh Oánh, phu tử, Lão Quân cùng Thích Già, ba vị Đại Thánh chỗ trấn áp nhân ma, ngay tại trong tòa thành này!"

Cái kia phù lục chiếu lấp lánh, trên bùa chú Phạn văn cho dù qua ba ngàn năm, vẫn như cũ chiếu sáng rạng rỡ, chính là khai sáng phật môn Đại Thánh Thích Già lưu lại phù lục!

Tô Vân đi thẳng về phía trước, tại một tòa xương trắng trong đại điện thấy được khai sáng đạo môn Đại Thánh, Lão Quân lưu lại sắc lệnh!

Sắc lệnh tỏa ra không tên đạo vận, trấn áp toà này xương trắng đại điện!

Tô Vân đá văng ra cản đường đủ loại xương cốt cùng da người luyện thành linh khí, những cái kia linh khí loạng choà loạng choạng, bốn phía chạy, phát ra tiếng kêu thảm âm thanh.

Những này chẳng qua là linh khí, không phải linh binh. Linh binh uy lực càng cường đại hơn, cho nên phật đạo nho ba nhà Thánh Nhân đi tới nơi này, đều tự thi triển thủ đoạn, trấn áp nơi này tà ác linh binh, miễn cho nhân ma điều khiển linh binh để phá trừ bọn họ phong ấn!

Tô Vân cùng Oánh Oánh xâm nhập toà này Hắc Thiết thành, thấy được nhiều hơn nữa linh binh, đều bị tam thánh trấn áp!

Phía trước, ma tính càng ngày càng nặng.

Tô Vân trong lòng cảm giác nặng nề, tam thánh chắc chắn là một đường đuổi giết cái kia nhân ma, đuổi tới nơi này, bởi vì không cách nào giết chết hắn, cho nên đem hắn trấn áp. Loại này trấn áp chia làm thân thể trấn áp cùng nội tâm trấn áp hai loại.

Nhân ma thân thể bị trấn áp tại Hắc Thiết thành bên trong, nhân ma nội tâm bị trấn áp ở tại Linh giới bên trong.

“Linh giới bên trong phong ấn bởi vì Linh Tê chạy đến nhân ma Linh giới bên trong đi ngủ mà buông lỏng, gây ra rất lớn tai vạ. Lần này hai đại động thiên hợp nhất, toà này Hắc Thiết thành bên trong nhân ma chỉ sợ liền sẽ nhận được cơ hội. Bởi vì Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên cùng La Quán Y tại ta trước đó đi tới nơi này…”

Tô Vân nhanh chóng hướng về phía trước tiến đến, phía trước ma khí càng ngày càng nặng, ma tính cũng càng ngày càng mạnh!

Cái này ma tính, thậm chí bắt đầu ở Tô Vân đáy lòng tạo thành đủ loại tâm ma, bất quá hắn tinh tu Hỏa Vân động thiên bên trong nhiều đời Thánh Nhân truyền thừa, tâm ma tùy sinh tùy diệt, không ảnh hưởng tới hắn mảy may!

"Tây Thổ linh sĩ, đạo tâm quá kém, cho dù là Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên cũng sẽ bị Bàn Dương thiếu nữ cám dỗ rơi vào ma đạo, nhất định sẽ bị nhân ma thừa lúc!

"La Quán Y quyền lực ham muốn cực lớn, muốn đem tất cả quyền lợi nắm giữ nơi tay, nàng lại không đủ một nhân vật mạnh mẽ với tư cách chỗ dựa, bởi vậy nàng cũng dễ dàng bị cám dỗ, cùng nhân ma ăn nhịp với nhau!

"Mà bọn họ tại ta trước đó đi tới nơi này!"

Tô Vân nội tâm mơ hồ bất an, bất luận Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên, vẫn là La Quán Y, cũng có thể trúng chiêu, trở thành Hắc Thiết thành nhân ma dùng để phá phu tử, Lão Quân cùng Thích Già tam thánh phong ấn vũ khí!

Tô Vân bước nhanh hướng về phía trước tiến đến, đợi đi tới trong thành, đột nhiên chỉ cảm thấy vừa rồi nồng đậm vô cùng ma khí ma tính thoáng cái trở thành nhạt xuống!

Oánh Oánh cũng phát giác, không biết tại sao lại có loại biến hóa này.

Lúc này, Tô Vân nhìn thấy từng đạo thô to xiềng xích từ Hắc Thiết thành trung tâm đại điện xuyên qua, những cái kia xiềng xích buộc tại bốn phía đại điện trên tấm bia đá, hơi rung nhẹ.

Mà trước đại điện sau trong suốt, trong điện thế mà trồng một gốc Bồ Đề thụ, mang theo bồ đề châu, phật quang quanh quẩn bảo thụ.

Phía trên cung điện, thì nổi lơ lửng một cuốn văn thơ, văn thơ quang mang vạn đạo, truyền đến lang lãng đọc thanh âm.

Trên đại điện lại có một đóa khánh vân trôi lơ lửng ở nơi đó, khánh vân bên trong là một tòa cung điện, có Tam Đạo môn, trong cửa đều tự ngồi một tôn Thần Chỉ, chính là đạo môn trảm tam thi mà chém ra tam thi thần!

Nho đạo phật ba đại học thuyết nổi tiếng đệ nhất Thánh Nhân, ở đây đều tự lưu bọn hắn lại bảo vật, không những đem nhân ma trấn áp ngoan ngoãn, thậm chí liền nhân ma ma khí ma tính đều bị hắn bọn họ áp chế lại.

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, đi tới nơi này, Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên, La Quán Y đám người liền sẽ không bị nhân ma ma tính khống chế, làm ra người người oán trách sự tình.

"Học thuyết nổi tiếng ba vị Đại Thánh, là cùng một cái thời đại ba đại Thánh Nhân, đạo tâm tu dưỡng thật sự là không thể coi thường."

Tô Vân mang theo Oánh Oánh từ bên trong cung điện này xuyên qua, chỉ thấy một cái thiếu niên mi thanh mục tú người khoác xiềng xích, đang trong điện đọc sách, nhìn thấy bọn họ đi qua, thiếu niên kia lộ ra nụ cười hiền hòa: "Lại gặp mặt. Tô tiểu hữu đúng không? Ta gặp ngươi xuân phong đắc ý, hẳn là trong lòng khát vọng có thể thi triển, mở ra hoành đồ. Mà Oánh Oánh cũng càng thêm đẹp."

Tô Vân nói: "Đạo huynh vì sao trước ngạo mạn sau cung kính?"

Thiếu niên kia cười nói: "Ngươi bị khóa lại, lại bị ba đại Đại Thánh linh binh đè lên, ngươi cũng trước ngạo mạn sau cung kính. Đúng rồi, Tô tiểu hữu, trước đó không lâu nơi này tới cái tự xưng Ngọc Đạo Nguyên người tàn tật, cực kỳ xấu, muốn hàng phục ta, ta không đồng ý, hắn liền dùng Yếm Thắng pháp ép ta, để cho ta không thở nổi. Hắn dùng chính là một khối đá, đè ở tòa đại điện này cái bóng bên trên, ngươi giúp ta đẩy ra, cảm kích khôn cùng!"

“Tốt!” Tô Vân không cần nghĩ ngợi đáp ứng, từ sau điện đi ra ngoài.

Thiếu niên kia vẻ mặt chờ mong cùng đợi, qua rất lâu, thiếu niên vẻ mặt tối sầm: “Mẹ trứng, liền lão tử đều lừa gạt, ngươi còn là người sao?”

Chương 381 : Mỗi ngày một việc tốt

Chương 382: Mỗi ngày một việc tốt

(nhân ma là bốn đầu tám tay, đã sửa chữa.)

Sau điện, Tô Vân liếc liếc đại điện bóng ma, chỉ thấy trong bóng tối quả nhiên có một khối ngay ngắn chỉnh tề tảng đá lớn.

Trên tảng đá dùng thanh hồng kim viết đầy phù lục, có chút phù lục chữ viết đã mơ hồ.

Có lẽ đây là Bắc Hải nhân ma nói tới tảng đá kia.

Tảng đá bốn phía, còn có chút tạo dáng kỳ lạ xương trắng cây, cây là từ động vật biển hải yêu to lớn xương cốt dựng mà thành, hẳn là hình thù kỳ lạ linh binh, nhưng quỷ dị chính là, lá cây lại là người hoặc là thú xương tay.

Gió biển thổi vào, vô số xương tay đong đưa, quỷ dị không nói lên lời!

Mà trên cây thế mà còn mang theo trái cây, đó là xương sườn tạo thành trái cây, thỉnh thoảng có trái cây "Chín mọng", rơi xuống, sau khi rơi xuống đất liền thấy có thước cao tướng mạo hung ác quỷ em bé từ "Trái cây" bên trong leo ra.

Những này quỷ em bé hành động nhanh nhẹn, trên người vẽ đầy kỳ dị ma đạo phù văn, sau lưng mọc ra bánh xe phóng xạ hình dáng khớp xương, có làn da phía ngoài còn có thể nhìn thấy xương cốt.

Bọn chúng cùng tro tàn quái có chỗ tương tự, có một phần xương cốt sinh trưởng ở bên ngoài, giống như là không có mọc cánh còn nhỏ tro tàn quái. Chẳng qua là bọn chúng cái đầu thấp bé rất nhiều.

Những này quỷ em bé nhảy vọt như bay, nhanh như sấm sét, tại xương trắng trong rừng cây xê dịch nhảy lên, bay gửi mà đến, hướng cung điện kia trong bóng tối tảng đá đánh tới!

Tô Vân đi tới nơi này lúc, liền nghe được đùng đùng tiếng vang không dứt, lần lượt quỷ em bé đụng vào hòn đá kia bên trên, đầu lâu vỡ vụn!

Chết đi quỷ em bé liền sẽ chìm vào dưới tảng đá khắp mặt đất, cái kia đại địa là từ vô số xương trắng tạo thành, phảng phất mặt biển giống như nhấp nhô, đem quỷ em bé bọn họ nuốt mất.

Trên tảng đá một ít mơ hồ phù lục, có lẽ chính là bị những này liên tục không ngừng quỷ em bé va chạm gây nên.

Tô Vân quan sát phút chốc, trong lòng hiểu rõ. Cái kia xương trắng cây nhưng thật ra là một loại ma đạo linh binh, quỷ em bé thì là một loại ma đạo linh khí, trong điện bị trấn áp Bắc Hải nhân ma cũng là một thiên tài, để xương trắng cây tự chủ làm ra linh khí, không ngừng tấn công tảng đá phù lục một chút, nước chảy đá mòn, dùng cực kỳ nhỏ lực lượng, phá giải trên tảng đá phù lục!

“Nhân ma dùng loại này thoạt nhìn rất ngốc phương pháp phá cấm, cũng là bị bức ép tới cực điểm.” Tô Vân cười nói.

Hắn cùng Oánh Oánh đi ra phía trước, đi tới tảng đá một bên.

Lúc này xương trắng rừng rậm đột nhiên ngừng công kích, không còn sản xuất mới quỷ em bé.

Một đám quỷ em bé trốn đến rừng cây về sau, tại phía sau cây lén lén lút lút thò đầu ra nhìn, lộ ra nụ cười quỷ dị, nhưng không lên trước.

Tô Vân đi ra phía trước, cùng Oánh Oánh cùng một chỗ tinh tế nghiên cứu, ghi chép.

Phù lục lạc ấn chính là Nho Thích Đạo ba nhà thần thông, nếu là người khác đi tới nơi này, hơn phân nửa muốn hai mắt đen thui, nhưng Tô Vân nhưng vừa vặn tại cựu thánh kinh điển bên trên có cao thâm trình độ.

Lại thêm Oánh Oánh bản thân chính là một cái đại bảo khố, Tô Vân kiến thức dự trữ có chỗ không kịp địa phương, Oánh Oánh có thể bù đắp, hai người nghiên cứu hồi lâu, cuối cùng đem trên bùa chú thiếu hụt bộ phận suy luận đi ra.

"Dù sao cũng là mấy ngàn năm trước tuyệt học, phá giải không khó." Tô Vân thẳng người lên, dãn ra cái lưng mỏi.

Xương trắng trong rừng rậm quỷ đám trẻ con hưng phấn đến khoa tay múa chân, vừa múa vừa hát, chỉ là không có phát ra cái gì tiếng vang.

Tô Vân lấy ra mấy khối thanh hồng tệ, thôi thúc nguyên khí, đem thanh hồng tệ nóng chảy, lấy thanh hồng kim làm bút mực, bổ sung phù lục thiếu hụt bộ phận.

"Phu tử tuyệt học của bọn hắn, rất dễ dàng bị phá giải, chẳng qua ta giúp bọn hắn sửa tốt sau đó…"

Tô Vân lui về phía sau hai bước, thoả mãn quan sát kiệt tác của mình, cười nói: "Liền không dễ dàng phá giải!"

Hắn cười ha ha, dương dương đắc ý.

Xương trắng trong rừng rậm, những cái kia quỷ đám trẻ con tất cả đều ngây người.

"Không cần cám ơn ta."

Tô Vân hướng trong đại điện bị trấn áp thiếu niên phất tay, vẻ mặt tươi cười: "Mỗi ngày một việc tốt, chính là chúng ta nên làm."

Trong đại điện, Bắc Hải nhân ma đột nhiên giận dữ, kêu lớn: "Họ Tô, ngươi trở về, ta muốn giết chết ngươi!"

Oánh Oánh đứng tại Tô Vân đầu vai, đối với hắn làm mặt quỷ, le lưỡi, hết sức giễu cợt chi năng: "Ngu xuẩn nhân ma, coi như ngươi có thể gạt được Tô sĩ tử, cũng không lừa được ngươi thông minh lanh lợi hoạt bát đáng yêu Oánh Oánh cô nãi nãi! Cô nãi nãi đã sớm xem thấu ngươi quỷ kế, còn ý định để chúng ta thay ngươi phá vỡ phong ấn!"

Trong điện thiếu niên chửi rủa không dứt: "Họ Tô, còn có cái kia sách quái tiểu nương bì, ta với các ngươi không đội trời chung! Đừng để ta trốn ra được, bằng không đem các ngươi chém thành muôn mảnh!"

Xương trắng trong rừng rậm, những cái kia quỷ em bé lập tức hai mắt đỏ như máu, ở dưới sự khống chế của hắn, hung dữ hướng Tô Vân nhào tới.

Chỉ thấy những này quỷ em bé cầm trong tay trống rỗng xương đùi, xương trắng vì châm, vù vù thổi xương trắng châm, hướng Tô Vân cùng Oánh Oánh bắn tới.

Chẳng qua những này xương trắng châm còn chưa tiếp cận, liền bị Tô Vân vô hình chân nguyên chấn động đến hạ xuống.

Tô Vân thản nhiên nói: "Không cần uổng phí sức lực, ngươi bị ba Thánh Nhân trấn áp, miễn cưỡng có thể điều động nơi này ma khí, khống chế một chút nhỏ nhắn linh khí mà thôi, không làm gì được ta mảy may."

Hắn không thèm để ý chút nào, đi về phía xương trắng rừng rậm đi tới.

Xuyên qua mảnh này xương trắng rừng rậm, hẳn là liền sẽ đi tới Hắc Thiết thành cửa thành bắc, nơi đó chính là thông hướng thiên ngoại động thiên phải qua đường.

Oánh Oánh thấy những cái kia quỷ em bé vẫn như cũ đuổi đánh tới cùng, hơi không kiên nhẫn: "Cái này nhân ma không biết tốt xấu, tổng tới ồn ào, quấy nhiễu cô nãi nãi đọc sách!"

Nàng nghiêng mình đi vào Tô Vân Linh giới, đi tới Tô Vân nội tâm thần binh đại hoàng chung phía trước, dùng sức đẩy một cái.

Đại hoàng chung chuyển động, từ Tô Vân Linh giới bên trong bay ra.

Oánh Oánh phát động lên chân nguyên, thôi thúc chiếc hoàng chung này, nhất thời một tiếng vang dội vô cùng chuông vang, đủ loại Thần Ma lực lượng từ hoàng chung phía trong bộc phát, như bẻ cành khô giống như đem vô số quỷ em bé chấn động đến vỡ nát!

Hoàng chung uy lực bốn phương tám hướng xung kích, chính là liền xương trắng rừng rậm cũng bị nhổ tận gốc.

Tô Vân khen: "Oánh Oánh, hảo thần thông!"

Oánh Oánh dương dương đắc ý: "Là Tô sĩ tử linh binh tốt."

Hai người lẫn nhau nịnh nọt, đều tự đều rất thoải mái.

Phía sau trong đại điện, cái kia nhân ma thiếu niên hận đến răng ngứa ngáy, ra sức khẽ động trên người xiềng xích vọt tới hậu điện, bỗng nhiên thân thể lay động, hiện ra bốn đầu tám tay pháp tướng, dữ tợn hung ác, cao tới gần một trăm trượng!

Hắn tám tay bàn tay giang rộng ra, tận khả năng thôi thúc pháp lực, chỉ thấy từng cây xương trắng cây đột nhiên khép lại tụ tập, hóa thành một tôn đỉnh thiên lập địa xương trắng cự

nhân, cũng là bốn đầu tám tay, cánh tay lay động, liền muốn hướng Tô Vân cùng Oánh Oánh đánh xuống!

Nhưng vào lúc này, đột nhiên sau điện trong bóng tối bia đá hào quang tỏa sáng, đạo quang, phật quang, Hạo Nhiên Chính Khí, quấn quanh ở thiếu niên kia trên người xiềng xích bỗng nhiên hiện ra đủ loại phù văn ấn ký, sáng tối chập chờn, dọc theo xiềng xích hướng thiếu niên kia trong cơ thể dũng mãnh lao tới!

Thiếu niên kia nội tâm nhất thời bị gắt gao ghìm chặt, thân hình vặn vẹo, như là giống như bị chạm điện run rẩy, mà trong đại điện phật đạo nho tam thánh bảo vật nhao nhao trấn xuống, đánh, rất mau đem thiếu niên kia đánh cho vết máu loang lổ, hộc máu không chỉ!

Mà xương trắng rừng rậm ngưng tụ hình thành xương trắng cự nhân, cũng rầm một tiếng sụp đổ, tại Tô Vân cùng Oánh Oánh phía trước bể nát một chỗ.

Tô Vân cùng Oánh Oánh quay đầu, chống nạnh, cười ha ha.

“Lúc trước bạch tê đem ngươi thả ra ngoài, ngươi nhưng đuổi giết chúng ta gần một trăm vạn dặm!”

Oánh Oánh quát: “Hiện nay biết Oánh Oánh cô nãi nãi…”

Tô Vân nhẹ nhàng ho khan một tiếng, Oánh Oánh quát: “Cùng Tô lão gia lợi hại đi? Tiện nhân, ngươi cũng có hôm nay!”

Cái kia nhân ma thiếu niên bị đánh cho quỳ rạp trên đất, run rẩy không thôi, la lên: “Các ngươi đừng rơi vào trong tay của ta… Đạo khả đạo cũng phi hằng đạo vậy, danh khả danh cũng phi hằng danh vậy…”

Tô Vân tâm thần thoải mái, cười nói: “Ngươi cái này nhân ma, vậy mà bắt đầu đọc thuộc lòng đạo kinh, có thể thấy được

vẫn có chút tuệ căn. Mà thôi, không tính toán với ngươi. Oánh Oánh, chúng ta đi!”

Oánh Oánh lên tiếng, hai người vênh váo tự đắc, hướng bắc cửa thành đi tới.

Trong lòng bọn họ quả thực khó nén hài lòng, thiếu niên kia nhân ma nhìn như người hiền lành, nhưng hai bọn họ đều được chứng kiến bị trấn áp ở đây nhân ma là cường đại cỡ nào cùng khủng bố.

Lúc trước tìm kiếm Linh Tê, đúng lúc gặp Linh Tê ra vào cái này Bắc Hải nhân ma Linh giới, để phong ấn nới lỏng, nhân ma nội tâm chạy trốn, đuổi giết Tô Vân Oánh Oánh, may mắn Tô Vân cùng Oánh Oánh cưỡi Linh Tê tại Bắc Hải bên trong sinh linh mạnh mẽ Linh giới bên trong xuyên qua tránh né.

Linh Tê tại Linh giới bên trong tốc độ cực nhanh, nhưng trong vòng một đêm, cái này Bắc Hải nhân ma liền đồng hóa đến hàng vạn mà tính yêu ma quỷ quái nội tâm, tạo thành một nhánh mênh mông cuồn cuộn nhân ma đại quân, đuổi giết Tô Vân Oánh Oánh!

Bị trấn áp tại Hắc Thiết thành Bắc Hải nhân ma, năng lực cùng Dư Tẫn, Ngô Đồng khác biệt, hắn mạnh mẽ nhất năng lực chính là đồng hóa, đem những người khác biến thành bản thân!

Lần kia, nếu là không có Đông lăng chủ nhân dẫn đầu Thiên Thị Viên quỷ thần bọn họ cứu viện, chỉ sợ liền sẽ ủ thành đầy trời đại họa!

Sau đó chừng mấy ngày ban đêm, Tô Vân cùng Oánh Oánh đều làm bị nhân ma đuổi giết ác mộng.

Hiện tại trêu đùa Bắc Hải nhân ma một phen, để cho hai người rất mở mày mở mặt.

Cửa thành bắc càng ngày càng gần, tòa thành này cửa là thông hướng thiên ngoại động thiên cái cuối cùng quan ải, chỉ cần mở cửa thành ra đi ra, liền sẽ đi tới thiên ngoại động thiên thế giới Bắc Hải bên trên!

Tô Vân cùng Oánh Oánh cười cười nói nói, đột nhiên chỉ nghe phía trước truyền tới một thanh âm quen thuộc: "Tô các chủ cùng Oánh Oánh cô nương đang bàn luận cái gì tại, vui vẻ như vậy?"

Tô Vân trong lòng nghiêm nghị, vội vàng nhìn về phía trước, chỉ thấy cao lớn vô cùng cửa thành bắc bên dưới, gần một trăm vị hải ngoại Thông Thiên các cao thủ đang phá giải cửa thành bắc phong cấm!

Những này hải ngoại Thông Thiên các cao thủ sau lưng, đều tự hiện ra cao hơn mười trượng nội tâm, đem cửa thành bên trong cấm chế khởi động, phong cấm bên trong ẩn tàng phù văn nhất thời phóng thích, hóa thành thần thông đại dương!

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên lúc này chính bản thân nằm ở ngàn vạn thần thông trung ương, nguy tọa trên không trung, sau lưng Thiên Đình chư thần hiện lên, hắn đang lấy bản thân pháp lực áp chế lại phong cấm, miễn cho phong cấm uy năng khởi động!

Hắn tu vi mạnh mẽ, áp chế cửa thành bắc phong cấm, để hải ngoại Thông Thiên các đám thiên tài bọn họ có thể ung dung phá giải những phù văn này phong cấm!

Những cái kia hải ngoại Thông Thiên các cao thủ tại ngàn vạn thần thông ở giữa chạy, Thiên Tượng nội tâm không ngừng ra tay, đem từng cái phong cấm phá vỡ.

Lời mới vừa nói, chính là Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên!

Tô Vân quan sát thế cuộc, chỉ thấy Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên dưới thân mọc ra trẻ mới sinh giống như chân, trong lòng nghiêm nghị, biết hắn giải quyết Dư Tẫn để lại cho hắn thương thế, bắt đầu sử dụng Tạo Hoá chi thuật, để thân thể tái sinh!

Coi như Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên nội tâm không thể tái sinh, cũng vẫn như cũ là hiện nay trên đời nhân vật mạnh nhất một trong!

La Quán Y giờ phút này đứng tại Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên bên người, phảng phất làm hộ pháp cho hắn.

Tô Vân khóe mắt nhảy lên: "Ngọc Đạo Nguyên không có làm hoàng đế thí sinh thích hợp, mà La Quán Y không có chỗ dựa, ngay sau đó hai người lại ăn nhịp với nhau."

Tô Vân so với bọn hắn trễ hơn mười ngày, mới lên đường chạy tới thiên ngoại động thiên, Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên đám người cũng đã phá giải phong cấm hơn mười ngày thời gian, vẫn còn không có phá giải hoàn thành, có thể tưởng tượng được cái này phong cấm là bực nào khó khăn!

"Thần Đế có cần giúp một tay hay không?" Tô Vân ân cần hỏi han.

"Tốt!"

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên vẻ mặt tươi cười, trong chớp mắt hướng phía dưới gần một trăm vị hải ngoại Thông Thiên các cao thủ nói: "Giết hắn."

Cái kia gần một trăm vị cao thủ đều tự điều động Thiên Tượng nội tâm, hướng ra phía ngoài đánh tới!

Cùng lúc đó, Tô Vân một đạo thần thông bộc phát, đánh vào cửa thành bắc phong cấm biến thành thần thông trong biển rộng, nhìn cũng không nhìn kết quả, ba chân bốn cẳng liền chạy!

“Ầm!”

Hắn thần thông giống như là đốt lôi hỏa, đem hình thành phong cấm ngàn vạn thần thông phù văn dẫn nổ!

Cuồng bạo sóng khí vọt tới, đem Tô Vân cùng cái kia một đám Thông Thiên các cao thủ nhấc lên, bốn phương tám hướng rớt đi, cho dù là Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên cũng đoán không kịp!

Hắn vốn là trấn áp những này phong cấm phù văn, phong cấm bộc phát, hắn đứng mũi chịu sào, tiếp nhận ngàn vạn thần thông công kích, vừa mới luyện thành nửa người dưới bộp một tiếng nổ tung, thật vất vả mới khỏi hẳn thương thế lại lần nữa bộc phát!

“Họ Tô!”

Cho dù là phong cấm uy năng khủng bố như thế, cũng không thể chặn lại Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên gầm thét.

Tô Vân được phong cấm nhấc lên chấn động hất bay, đang lăn lộn bên trong liền vội vàng đem Oánh Oánh bảo vệ, bảo hộ ở trong ngực.

Hắn vừa mới ổn định thân hình, phía sau, từng cái hải ngoại Thông Thiên các cao thủ gào thét đánh tới, đủ loại thần thông liều mạng hướng hắn đánh đến!

“Giết hắn cho ta!” Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên âm thanh hướng tràn đầy tức giận.

Tô Vân thân thể hóa thành đủ loại Thần Ma hình thái, thiên biến vạn hóa, tránh né sau lưng công kích.

Đột nhiên, một cỗ vô cùng kinh khủng uy năng phóng lên trời, cảm giác áp bách mạnh đến để cho người ta ngạt thở, Tô Vân không cần nghĩ ngợi hướng về phía trước điên cuồng chạy đi.

Phía sau hắn mặt đất ba ba ba nổ tung, từng đạo hào quang kiếm khí phóng tới, Ngọc Đạo Nguyên Nguyên Đạo kiếm trường đang điên cuồng bành trướng bên trong!

Tô Vân tung người nhảy lên, xông vào trấn áp nhân ma đại điện bên trong!

Một đạo thô to vô cùng kiếm quang đâm vào đại điện, nhưng tại lúc này, trong điện Bắc Hải nhân ma bàn tay nâng lên, lòng bàn tay chặn lại đạo kiếm quang này!

Cái kia nhân ma thiếu niên tóc đen bay lên, một tay chặn lại Ngọc Đạo Nguyên công kích, trong chớp mắt hướng Tô Vân nhìn tới, tướng mạo hung ác.

Tô Vân cùng Oánh Oánh núp ở đại điện trong góc, dị thường ngoan ngoãn.

—— —— đây là canh thứ nhất.

Chương 382 : Đánh thức tâm ma

Chương 383: Đánh thức tâm ma

Cái kia Bắc Hải nhân ma nhìn thấy hai người ngoan ngoãn bộ dáng, giống như cười mà không phải cười nói: "Hai vị vừa rồi hết sức hung hăng càn quấy chi năng, bây giờ lại lại giống là mèo con đồng dạng, hai vị vì sao trước ngạo mạn sau cung kính?"

Oánh Oánh tướng mạo vô tội mà thanh thuần, cẩn thận nói: "Ngươi nếu là bị nhân ma nhìn chằm chằm, bên ngoài lại có trên trăm cao thủ nhìn chằm chằm, ngươi cũng trước ngạo mạn sau cung kính…"

Bắc Hải nhân ma cười ha ha.

Lúc này, ngoài điện truyền đến Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên âm thanh, thản nhiên nói: "Tiền bối, hai người kia là ta kẻ thù, làm phiền tiền bối giao ra."

Bắc Hải nhân ma sắc mặt trầm xuống, nói: "Ngọc Đạo Nguyên, bọn họ là kẻ thù của ngươi, cũng là kẻ thù của ta. Hai cái này tiểu quỷ trêu đùa ta, lại đem trấn áp phong ấn của ta cho bù đắp, ta dùng ba ngàn năm mới đưa phong ấn làm hao mòn đi một chút, bọn họ chỉ dùng ba khắc không đến liền sửa xong! Thù này không báo, không đội trời chung!"

Tô Vân nói nhỏ: "Tiền bối, ngươi đã từng đuổi giết chúng ta, từ nơi này một đường đuổi giết đến Thiên Thị Viên. Cho nên chúng ta trả thù trở lại là theo lý thường làm…"

Bắc Hải nhân ma quay đầu hung dữ nhìn tới, Tô Vân vội vàng im miệng.

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên âm thanh từ ngoài điện truyền đến, giọng nói bình thản nói: "Đã bọn họ cũng là tiền bối kẻ thù, như vậy liền xin tiền bối ra tay, giết bọn hắn. Ta tuy là cũng cùng bọn họ có thù, nhưng chỉ cần nhìn thấy bọn họ chết, chính ta không báo thù cũng là có thể. Tiền bối, mời ra tay."

Bắc Hải nhân ma biến thành thiếu niên kéo lấy xiềng xích, hướng Tô Vân cùng Oánh Oánh đi tới.

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, tận lực chậm lại giọng nói, không làm tức giận thiếu niên này, nhỏ hơi nhỏ giọng nói: "Tiền bối, vừa mới ta bổ sung cái kia tảng đá lớn thời điểm, đem tảng đá lớn tế luyện một phen. Ta có thể thôi thúc khối đá lớn kia, tảng đá lớn điều động ba đại Đại Thánh linh binh uy năng."

Bắc Hải nhân ma nháy mắt mấy cái, thử dò xét nói: "Ý của ngươi là…"

Oánh Oánh nhanh mồm nhanh miệng, nhanh chóng nói: "Tô sĩ tử có ý tứ là, ngươi dám ra tay, hắn liền để ngươi giống như vừa rồi đồng dạng, quỳ xuống tới học thuộc lòng!"

Bắc Hải nhân ma khóe mắt nhảy lên kịch liệt, đột nhiên cười ha ha nói: "Có ý tứ, Tô tiểu quỷ thật có ý tứ, khó trách người kia nói ngươi là bán ma."

Hắn hiển nhiên đối quỳ xuống học thuộc lòng chuyện này lòng còn sợ hãi.

Để cho người ta quỳ xuống học thuộc lòng là phu tử đặc thù yêu thích, năm đó phu tử, Thích Già cùng Lão Quân ba vị Đại Thánh một đường đuổi đánh tới cùng, đuổi tới nơi này, đem hắn trấn áp ở đây.

Tam thánh cùng một đám cao thủ giết không chết nhân ma, không thể làm gì, chỉ có thể lưu lại đều tự bảo vật tới phong ấn

hắn, phu tử bởi vì đặc thù yêu thích, còn để hắn ghi nhớ nho đạo phật ba đại học thuyết nổi tiếng ba môn kinh điển.

Nếu là hắn làm ác, xúc động phong ấn, xiềng xích khóa nhanh khó có thể chịu đựng, liền cần phải đến quỳ xuống tới thành thành thật thật đọc thuộc lòng ba đại kinh điển, ba đại kinh điển toàn bộ lưng một lần, xiềng xích mới có thể trầm tĩnh lại.

Cái này 2000-3000 năm đến, Bắc Hải nhân ma sớm đã bị phu tử cổ quái yêu thích hành hạ ra bóng ma tâm lý!

"Tiền bối nói người kia là?" Tô Vân thử dò xét nói.

Bắc Hải nhân ma cũng không trả lời, cười lạnh liên tục: "Tiểu tử thối thần không biết quỷ không hay hoàn thành giết ngược lại, nắm ta nhược điểm gây khó dễ ta, muốn giết chết hắn có chút khó khăn, hơn phân nửa ta còn muốn xấu mặt…"

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên lồng ngực phía dưới không có vật gì, máu đầm đìa tung bay ở trên không, đều đều nói: "Tiền bối vì sao còn không có xử tử cái kia hai cái tiểu quỷ?"

Bắc Hải nhân ma lười biếng nói: "Ngọc Đạo Nguyên, ta có hay không giết hắn liên quan gì đến ngươi? Cũng phải ngươi tới nghe một cái?"

Ngọc Đạo Nguyên khóe mắt nhảy lên một chút, mặt mang nụ cười nói: "Tiền bối nếu là không muốn ra tay, không bằng đưa cho vãn bối, vãn bối có thể làm thay…"

"Ngươi là đang dạy ta làm việc ư?"

Bắc Hải nhân ma cười khẩy nói, "Ngọc Đạo Nguyên, đạo tâm của ngươi rối tinh rối mù, dơ bẩn không thể, làm người ta buồn nôn. Ham muốn quyền lực đem ngươi ăn mòn, sắc đẹp cám dỗ ngươi sa đọa. Ta từ ngươi Linh giới bên trong, thấy được ác tha một màn, ngươi cùng Bàn Dương phiên vân phúc vũ. Ngươi dạng này Thánh Nhân là ta trước đây chưa từng

gặp, năm đó ta ngang dọc Nguyên Sóc thời điểm, giống như ngươi không tu đạo tâm, sớm đã bị ta đùa chơi chết! Ngươi cũng xứng dạy ta làm việc?"

Ngọc Đạo Nguyên sắc mặt đột nhiên âm trầm xuống, trong mắt sát cơ bắn ra bốn phía, không nhịn được nghĩ lập tức xử lý nhân ma, lại e sợ cho bị cái này nhân ma mượn dùng lực lượng của hắn để phá trừ phong cấm thoát khốn.

Hắn muốn tự mình giết vào trong điện, giải quyết Tô Vân, nhưng lại lo lắng bị Bắc Hải nhân ma điều khiển đạo tâm của mình, trong lòng do dự.

Đạo tâm của hắn quả thực có sơ hở, lúc trước cái này nhân ma không có nhìn ra sâu cạn của hắn, không dám trực tiếp ra tay. Bất quá bọn hắn phá cấm tiêu phí hơn mười ngày, cái này Bắc Hải nhân ma cũng quan sát hắn hơn mười ngày, đã nhìn ra sơ hở của hắn!

Giết vào trong điện, chỉ sợ là tự chui đầu vào lưới!

"Tiền bối đã phải bảo vệ hai cái này tiểu bối, muộn như vậy bối liền cáo lui."

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên xoay người, khuôn mặt lạnh lùng, hướng bắc cửa thành tung bay đi: "Chúng ta đi!"

Ngoài điện, rất nhiều hải ngoại Thông Thiên các cao thủ chỉ cảm thấy uất ức vô cùng, nhưng không thể làm gì, vội vàng bước nhanh đuổi theo hắn.

Bởi vì cái gọi là vỏ quýt dày có móng tay nhọn, Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên dễ dàng ở giữa liền có thể xử lý Tô Vân, Tô Vân thì có thể điều động sau điện Thánh thạch thôi thúc ba đại Thánh Nhân chi bảo trấn áp nhân ma, Bắc Hải nhân ma thì đem Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên khắc chế đến sít sao!

Ba người ở giữa, vậy mà hình thành một loại vi diệu cân bằng.

Tô Vân từ trong góc đi ra, ngẩng đầu quan sát, quan sát Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên đám người tiến độ.

Bắc Hải nhân ma theo dõi hắn sau gáy, thầm nghĩ: "Ta nếu là đột nhiên ra tay, thoáng cái đập chết hắn, tiếp đó quỳ trên mặt đất tụng kinh, chắc chắn có thể bình an vô sự…"

Hắn vừa nghĩ đến nơi này, đột nhiên Oánh Oánh xông ra: "Hù!"

Bắc Hải nhân ma bị dọa đến từng sợi tóc dựng thẳng lên, sởn tóc gáy, chờ phân phó hiện giờ là nàng, lúc này mới hừ một tiếng, ngửa mặt nằm xuống, hai tay gối, lười biếng nói: "Đừng nhìn. Ngọc Đạo Nguyên là phá giải không được bắc môn phong cấm. Cái kia phong cấm, là dùng tới phong thần."

Tô Vân đi tới hắn đối diện ngồi xếp bằng xuống, hiếu kỳ nói: "Phong thần? Vì sao phong thần?"

Oánh Oánh tại Tô Vân đầu vai ngồi xếp bằng xuống, cũng tò mò nói: "Còn có, bốn cái đầu, ngươi vì sao trấn thủ ở đây, người nào mệnh lệnh ngươi?"

Bắc Hải nhân ma nghiêng đầu liếc bọn họ một cái, khẽ động trên người xiềng xích, lười biếng nói: "Các ngươi vấn đề quá nhiều, lão tử không phải là của các ngươi tội phạm, là sẽ không trả lời."

Tô Vân cùng Oánh Oánh nhìn hắn.

Sau một lúc lâu, Bắc Hải nhân ma trở mình một chút ngồi dậy, cười lạnh nói: "Thôi được, không đánh nhau thì không quen biết, bản đại gia liền cố hết sức, trả lời các ngươi một vài vấn đề giải buồn. Nói rõ trước, ta không gọi cùng chết đầu, ta có tên, ta tên là Bồng Khao."

"Có họ Bồng sao?" Oánh Oánh buồn bực.

Nhân ma Bồng Khao cười lạnh: "Có họ Oánh sao? Đại thiên thế giới, không thiếu cái lạ, ta chính là họ Bồng!"

Oánh Oánh bất đắc dĩ, nói: "Tốt a, coi như ngươi có lý. Ngươi vì sao trấn thủ nơi này?"

Nhân ma Bồng Khao nói: "Ta là phụng Vũ tiên nhân lệnh trấn thủ nơi này, cắt đứt lưỡng giới thần thông."

Tô Vân trong lòng giật mình, thất thanh nói: "Ngươi là Vũ tiên nhân bộ hạ Thần Ma?"

Nhân ma Bồng Khao lắc đầu nói: "Ta cũng không phải là Vũ tiên nhân bộ hạ, ta chẳng qua là muốn cầu cạnh hắn. Ta có một cọc huyết hải thâm cừu, nhất định phải báo, ta cái kia kẻ thù tại Tiên giới, bởi vậy ta nhất định phải đi vào Tiên giới! Ta kiếp trước báo thù không được, chết rồi, ngay sau đó liền muốn lại sống ra một thế. Chẳng qua là tu vi của ta còn là chưa đủ lấy đi vào Tiên giới…"

Hắn trở nên trầm mặc.

Tô Vân nói: "Cho nên ngươi thông qua một loại nào đó phương pháp, liên lạc với Vũ tiên nhân, Vũ tiên nhân để ngươi trấn thủ ở đây, tuyệt lưỡng giới thông đạo. Hắn hứa hẹn cho ngươi, đến nhất định thời hạn, liền để ngươi đi vào Tiên giới trả thù. Đúng hay không?"

Nhân ma Bồng Khao gật đầu.

Tô Vân lại hỏi: "Vũ tiên nhân vì sao để ngươi tuyệt thần thông, ngăn cách lưỡng giới qua lại?"

Nhân ma Bồng Khao lắc đầu, hai tay đặt ở sau đầu, ngửa mặt nằm xuống, nói: "Hắn bảo ta làm việc, ta không thể hỏi nguyên do. Cái này ngăn cách lưỡng giới Hắc Thiết thành, cũng là hắn vứt xuống tới, Ngọc Đạo Nguyên muốn phá Vũ tiên nhân phong cấm, khà khà, đến sâu nhất tầng, hắn liền sẽ có nếm mùi đau khổ…"

Tô Vân đứng dậy, đi tới đi lui, đột nhiên dừng bước nói: "Vũ tiên nhân nghiêm cấm bất luận người nào thành tiên, phàm là có người nắm giữ thành tiên lực lượng, liền sẽ thôi thúc Tiên kiếm chém chi. Mà bây giờ, hắn lại ngăn cách lưỡng giới giao thông, Bồng Khao, chẳng lẽ ngươi liền không tò mò ư?"

"Không tò mò."

Cái kia nhân ma ngửa mặt nằm, vểnh lên chân bắt chéo, thản nhiên nói, "Ta cứ việc bị trấn áp ở đây, nhưng ta cũng coi là hoàn thành điều kiện của hắn, trấn thủ ở đây. Chỉ cần thời hạn vừa đến, hắn liền sẽ thực hiện lời hứa, để cho ta đi vào Tiên giới báo thù!"

Tô Vân lạnh lùng nói: "Vũ tiên nhân thật sẽ thực hiện lời hứa ư?"

Bồng Khao chân không còn lay động, sắc mặt chuyển sang lạnh lẽo.

Tô Vân tiếp tục nói: "Coi như Vũ tiên nhân sẽ thực hiện lời hứa, ngươi lại thế nào xác định ngươi có thể báo thù? Bồng Khao, thực lực của ngươi thật đủ để báo thù ư?"

Nhân ma Bồng Khao cười ha ha.

Tô Vân mặc cho hắn cười xong, cho đến hắn không còn cười lúc, lúc này mới tiếp tục nói: "Ngươi nếu như có báo thù thành công lòng tin, cũng sẽ không tại ba ngàn năm trước phu tử thời đại gây ra nhân ma náo động. Ta đi vào Hắc Thiết thành bên trong, nhìn thấy ngươi luyện chế đủ loại ma đạo linh khí ma đạo linh binh, nhiều như vậy ma đạo bảo vật, nhất định giết hại không biết bao nhiêu Bắc Hải sinh linh mới có thể luyện thành!"

"Ta là nhân ma, làm ra chuyện như thế chuyện đương nhiên!" Bồng Khao ngồi dậy, ngạo nghễ nói.

Tô Vân cất bước đi tới phía sau hắn, thản nhiên nói: "Ta biết hai cái nhân ma, đều có kiêu ngạo chỗ, đều có có việc nên làm có việc không nên làm chỗ. Nhất cử nhất động của bọn họ, đều là bị chấp niệm khống chế. Ngươi hành động, cũng là như vậy, nhưng càng thêm điên cuồng."

Bồng Khao khóe mắt nhảy lên, trên cổ đột nhiên lại mọc ra một khuôn mặt, chính đối Tô Vân, nhìn chằm chằm vào hắn.

Tô Vân đi tới bên trái của hắn, tiếp tục nói: "Chống đỡ ngươi điên cuồng hành vi, là báo thù chấp niệm. Chính là bởi vì ngươi biết thực lực của ngươi không đủ để báo thù, dù là Vũ tiên nhân để ngươi đi vào Tiên giới ngươi cũng vô lực báo thù, cho nên ngươi đối Bắc Hải yêu ma thống hạ sát thủ. Dùng bọn họ nội tâm tới luyện bảo. Ngươi vẫn còn bất mãn ý, lại đi vào Thiên Thị Viên, thu thập quỷ thần nội tâm luyện bảo. Tiếp đó ngươi lại nhìn trúng Nguyên Sóc hàng tỉ sinh linh, mưu toan dùng tính mạng của bọn hắn tăng thực lực lên, nhưng đá đến đá cứng."

Bồng Khao đứng dậy, bên trái cũng mọc ra một khuôn mặt, cười lạnh nói: "Tô sĩ tử, chẳng lẽ ngươi muốn cho nhân ma sinh ra tâm ma?"

Tô Vân nhìn thẳng vào hắn, mỉm cười nói: "Không phải ta để ngươi đạo tâm sinh ra tâm ma, mà là chính ngươi sinh ra tâm ma. Ngươi bị trấn áp ba ngàn năm, coi như Vũ tiên nhân tuân thủ hứa hẹn, để ngươi đi vào Tiên giới , chờ đợi ngươi cũng không phải báo thù thành công, mà là triệt để thất bại, lại không xoay người khả năng!"

"Đừng nói nữa!" Bồng Khao bốn cái âm thanh trùng lặp, phát ra gầm thét!

Giờ khắc này từ trong đầu của hắn vậy mà lao ra bốn khuôn mặt, mỗi tấm gương mặt tựa hồ cũng có đều tự thân thể,

giống như là muốn một lần nữa bên trong chui ra ngoài, mặt mày méo mó, dữ tợn!

Tô Vân không sợ chút nào, tiếp tục nói: "Vũ tiên nhân lưu lại Hắc Thiết thành, hẳn là dạy cho ngươi mở ra cửa thành phương pháp, nam thành cửa mở ra, là bởi vì phu tử bọn họ đuổi giết ngươi lúc mở ra, ngươi chưa kịp đóng lại. Ngươi đã có thể mở ra nam thành cửa, như vậy cửa thành bắc, ngươi cũng biết mở ra chi pháp."

Bồng Khao nhìn chằm chằm vào hắn, không nói một lời.

Oánh Oánh không khỏi nắm chút mồ hôi lạnh.

Tô Vân phảng phất không cảm giác được nguy hiểm, mặt mang tươi cười: "Ngươi truyền cho ta, ta mở cửa, ngươi có thể bởi vậy nắm giữ những khả năng khác, mà không phải bại vong khả năng này."

Bồng Khao hô hô thở hổn hển, rất lâu, đột nhiên bốn cái âm thanh đồng thời vang lên: "Tốt! Ta tin ngươi một lần!"

—— —— canh thứ hai tới. Khởi đầu tổ chức tốt nghiệp quý hoạt động, yêu cầu tương tự tốt nghiệp chiếu, cầu PS đại năng, vẽ tay đại năng nô nức tấp nập tham dự. Chỗ bình luận truyện đã có một ít đại năng gửi bản thảo, mấy ngày nay Trạch Trư sẽ phát sóng đến Weibo cùng công chúng hào đi tới. Cầu càng nhiều!

Chương 383 : Tiên khải

Chương 384: Tiên khải

Hắc Thiết thành trung tâm đại điện, Tô Vân đi theo Bồng Khao học tập mở cửa chi pháp, mà Oánh Oánh thì tại một bên ghi chép, tiểu sách quái thỉnh thoảng liếc nhìn Tô Vân đầu.

Nàng đối Tô Vân đầu rất là tò mò.

Có thể nói, Oánh Oánh là nhìn Tô Vân lớn lên, từ mười ba tuổi Tô Vân đi ra Thiên Thị Viên đi vào Sóc Phương, lẫn vào Thiên Đạo viện trộm đi nàng, nàng liền chứng kiến Tô Vân phát triển.

Thời điểm đó Tô Vân, ngây ngô, ngây thơ, cũng có chút lỗ mãng, không có cái gì tâm kế, sức phán đoán cũng kém xa hiện tại. Khi đó Tô Vân sở dĩ có thể trà trộn tại Sóc Phương các lộ cường hào bên trong, toàn bộ nhờ Sóc Phương các thế lực lớn ở giữa cân bằng, cùng với Đồng Khánh Vân, Tiết Thanh Phủ, Tả Tùng Nham đám người đối với hắn địa vị thế lực sai lầm phỏng đoán.

Mà bây giờ Tô Vân, cũng vẫn là thiếu niên, mười lăm tuổi tuổi tác, nhưng đã có thể từ đủ loại chi tiết bên trong phát hiện ra chân tướng, thậm chí có thể dò xét ra nhân ma Bồng Khao bậc này tồn tại điểm yếu, tiến hành lợi dụng!

Hắn có thể từ ngàn vạn phức tạp tin tức bên trong bóc ra hữu dụng nhất tin tức, đem hóa thành đối với mình có lợi vũ khí; từ nhìn như khó giải tình thế chắc chắn phải chết bên trong, tìm ra người khác không nghĩ tới đường sống, thậm chí sáng tạo ra một con đường sống!

Hồi tưởng Tô Vân hai năm này nhiều quá trình, Oánh Oánh là cảm xúc sâu nhất.

"Tô sĩ tử đầu là thế nào lớn lên?" Nàng rất muốn chui vào Tô Vân trong não nghiên cứu một chút đầu óc của hắn.

Tô Vân chăm chú học tập, cũng không có giống Oánh Oánh như vậy phân tâm suy nghĩ chuyện khác.

Bồng Khao truyền thụ cho hắn mở cửa chi pháp, tên là tiên khải, tuy nói là dùng để mở cửa, nhưng trên thực tế là một loại tiên thuật ấn pháp, chuyên môn dùng để mở ra tiên thuật phong ấn.

Nó cũng không phải là hoàn chỉnh tiên thuật, mà là đem một môn hoàn chỉnh tiên thuật thần thông bên trong một ít tiên thuật phù văn rút ra, chia làm hai phần, trong đó hơn phân nửa tiên thuật dùng để làm làm phong ấn, mà đổi thành một nửa thì xem như mở ra phong ấn chìa khoá.

Tiên khải chính là mở ra Hắc Thiết thành cửa thành chìa khoá.

Tô Vân vẫn là lần đầu đi theo người khác học tập tiên thuật, hắn tiên thuật Tiên kiếm trảm yêu long chẳng qua là bản thân bệnh lâu thành y, trong giấc mộng lục lọi ra tới, chân chính tiên thuật đến cùng là cái gì, hắn cũng không rõ lắm.

Mà nhân ma Bồng Khao truyền lại tiên thuật, đầu tiên cần học được một loại thần kỳ dẫn khí phương pháp, để chân nguyên theo đó di động, phát sinh dị biến.

Bình thường chân nguyên không cách nào điều động tiên khải lực lượng, chỉ có loại này dị biến sau chân nguyên mới có thể phát huy ra tiên khải uy lực.

Dị biến sau chân nguyên, khả năng đo mật độ cùng lúc trước chân nguyên có hơn mười lần tăng lên!

Đối Tô Vân tới nói, thu hoạch lớn nhất cũng không phải là học được tiên khải, mà là thôi thúc tiên khải dẫn khí phương pháp!

Loại này dẫn khí phương pháp, có thể đem chân nguyên tinh luyện, nếu là có thể để chân nguyên một mực duy trì tại đây loại trạng thái, chỉ sợ đồng dạng quy mô thần thông, uy lực cũng có thể tăng lên hơn mười lần!

"Vô dụng."

Bồng Khao giống như là nhìn ra ý nghĩ của hắn, cắt đứt hắn ý nghĩ, nói: "Đây là Tiên gia dẫn khí công pháp bên trong một đoạn, chỉ có thể dùng để thôi thúc đặc biệt tiên thuật. Muốn căn cứ cái này một cái nho nhỏ một đoạn, suy luận ra tiên pháp, là nói chuyện viển vông!"

Tô Vân nghiên cứu phút chốc, không thể không thừa nhận lời nói của hắn vô cùng chính xác.

Bất quá, tiên khải dẫn khí pháp môn, vẫn là cho hắn mở mang rất nhiều.

Tô Vân thầm nghĩ: "Ta có ba loại khác ấn pháp, nếu như dùng tiên khải ấn pháp dẫn khí pháp môn tiến hành thôi thúc, không biết uy lực thế nào?"

Hắn cái này ba loại Tiên gia ấn pháp, đều là đến từ lão Thần Vương nét chữ, Tô Vân từ bút ký bên trong ghi lại ba loại Tiên Lục tìm hiểu ra cái này ba loại ấn pháp.

Bất quá hắn chân chính thuần thục, chỉ có loại thứ nhất, mặt khác hai loại còn không có học được.

Nhưng mà cái này ba loại Tiên gia ấn pháp đều có rất lớn tai hại, vậy chính là tại thôi thúc lúc, có thể dẫn tới thiên địa nguyên khí, dẫn đến uy lực vô cùng kinh khủng, thậm chí vượt qua thế giới cực hạn chịu đựng, dẫn tới Tiên kiếm hàng kiếp!

Hơn nữa, dẫn động thiên địa nguyên khí lúc, thi pháp thời gian quá dài, có thời gian này, sớm đã bị kẻ địch chém chết trăm ngàn lần.

Tô Vân ý định không điều động thiên địa nguyên khí tới thôi thúc tiên ấn, nhưng loại tình huống này, tiên ấn uy lực hiển nhiên là quyết định bởi với hắn tu vi, so sánh mặt khác tiên thuật, như Tiên kiếm trảm yêu long, uy lực bên trên cũng không có bao nhiêu tăng lên.

Nhưng mà nếu như tiên khải dẫn khí pháp có thể thôi thúc hắn tìm hiểu ra ba chiêu ấn pháp lời nói, như vậy cái này ấn pháp uy lực liền có thể tăng lên rất nhiều, thậm chí nói không chừng có thể trở thành hắn đòn sát thủ!

Bồng Khao dạy xong hắn tiên khải cách dùng, lại thấy Tô Vân tràn đầy phấn khởi tu luyện, nhưng mà tu luyện lại không phải tiên khải, mà là một loại khác ấn pháp, không khỏi lắc đầu: "Tiểu tử ngốc, làm bừa làm loạn, sớm muộn đem bản thân đánh chết!"

Lời tuy như thế, hắn nhưng từ Tô Vân trên người nhìn ra cái bóng của mình.

Đương nhiên hắn cũng là hiếu kì tâm cùng sức sáng tạo dồi dào gia hỏa, thường thường có kỳ tư diệu tưởng, động thủ năng lực cũng mạnh, mặc dù nhiều lần thất bại, nhưng cũng có thành công thời điểm.

Nếu không phải như thế, hắn cũng không thể có cao như vậy thành tựu.

"Nhưng tiểu tử này dã tâm càng lớn, hắn là muốn dùng tiên khải dẫn khí pháp, sử dụng tại một loại khác tiên thuật ấn pháp bên trên."

Bồng Khao tuy là xem không hiểu Tô Vân ấn pháp, nhưng nhìn ra đây là một loại tiên thuật, thầm nghĩ: "Tiên thuật

không phải linh sĩ thần thông, mà là tiên nhân thần thông, nếu là liền như thế bị ngươi sử dụng, cũng liền không xứng đáng làm tiên thuật!"

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên Tô Vân thôi thúc thứ nhất tiên ấn, một chưởng đánh ra, nhất thời bàn tay bốn phía vô số tiên văn lưu chuyển, tiên âm mãnh liệt!

Trong chớp nhoáng này, Tô Vân khí huyết phun trào, đạo trường xoay tròn, tại hắn sau đầu hình thành một cái kỳ dị vầng sáng!

"Ầm!"

Gần một trăm trượng bên ngoài, một tòa xương trắng bảo tháp phía trên sáu tầng thân tháp đột nhiên nổ tung, xương vỡ bay tán loạn.

Bồng Khao khóe mắt nhảy lên, toà kia xương trắng bảo tháp là hắn linh binh, lại bị Tô Vân cái này một ấn thoáng cái đánh nát đi sáu tầng bảo tháp!

Đương nhiên, hắn theo đuổi số lượng, linh binh thực tế quá nhiều, bởi vậy luyện chế cũng không làm sao để tâm, linh binh uy lực đều không phải là thế nào kinh người. Nhưng mà bị Tô Vân dạng này đại sĩ hủy đi sáu tầng, chứng minh Tô Vân một kích này uy lực, thực tế khủng bố!

"Tiểu tử này là Ly Uyên cảnh giới, đã viên mãn, nhưng mà không đủ đi vào Ly Châu phá Thiên Tượng sinh cơ duyên, không có thể đi vào vào Thiên Tượng cảnh giới. Bất quá hắn đã tương đương với Thiên Tượng cảnh giới cao thủ. Bởi vì hắn thật giống tu thành Quảng Hàn cảnh giới, ta tại thế giới khác linh sĩ trên người, nhìn thấy qua cảnh giới này."

Bồng Khao trầm ngâm, thầm nghĩ: "Thực lực của hắn đủ mạnh, nhưng mà bình thường tiên thuật, còn không cách nào đem ta linh binh tiêu diệt, điều này nói rõ, hắn tiên thuật quả

thực dùng đến tiên khải dẫn khí pháp. Nhưng từ lực phá hoại nhìn lại, tiên khải dẫn khí pháp không cách nào đem hắn tiên in và phát hành vung đến cực hạn, chỉ ở lúc đầu trên cơ sở phát huy ra gấp hai ba lần uy lực."

Cho dù là gấp hai ba lần, cũng là không thể coi thường!

Tâm hắn nhớ khẽ nhúc nhích, xa xa xương trắng tự động bay lên, lại tổ hợp thành sáu tầng bảo tháp, để món kia linh binh khôi phục như lúc ban đầu.

Tô Vân tựa hồ đối với thứ nhất tiên ấn uy lực vẫn còn bất mãn ý, còn tại sửa chữa, cùng cái kia tiểu sách quái thì thầm với nhau, thảo luận thế nào làm giảm pháp, giảm đi tiên khải dẫn khí pháp dư thừa bộ phận.

Bồng Khao tiến đến trước mặt lắng nghe, nghi ngờ nói: "Làm giảm pháp? Vì sao muốn làm giảm pháp?"

Oánh Oánh ngẩng đầu liếc nhìn hắn một cái, nói: "Làm giảm pháp là vì giảm bớt gánh nặng, giảm tải tiến lên có thể đi càng xa. Công pháp cũng không phải là càng nhiều càng phức tạp càng tốt."

Tô Vân một bên thử nghiệm thế nào đem tiên khải dẫn khí pháp bên trong hữu dụng địa phương lựa đi ra, vừa nói: "Đây là Thủy Kính tiên sinh dạy cho ta. Thủy Kính tiên sinh công pháp, cố đạt được đơn giản. Hắn khuyên bảo ta, con đường tu hành, tuân theo một cái quy tắc: Như không cần thiết, đừng tăng thực thể!"

Bồng Khao lại ngẩn ngơ: "Như không cần thiết, đừng tăng thực thể? Làm giải thích thế nào?"

Oánh Oánh kiên nhẫn nói: "Như không cần thiết, đừng tăng thực thể, ý là nếu như không cần thiết lời nói, đừng gia tăng dư thừa đồ vật hoặc là làm chuyện dư thừa, dù là vật này chuyện này thoạt nhìn rất quan trọng. Ví dụ như linh binh linh

khí bên trên trang sức, ví dụ như trong nhà thứ không cần thiết nhưng thoạt nhìn rất tốt đồ vật, lại ví dụ như công pháp bên trên việc nhỏ không đáng kể."

Tô Vân đem tiên khải dẫn khí pháp cắt cắt xén khống chế, nhiều lần thí nghiệm, nói: "Bỏ đi những vật này, ngược lại là bỏ đi gánh nặng, có thể để cho ngươi quần áo nhẹ ra trận, tinh giản sau thần thông công pháp, có thể phát huy ra uy lực lớn hơn!"

Bồng Khao trong đầu nổ vang, giống như là có lôi âm trong đầu không ngừng nổ tung.

Công pháp của hắn cùng thần thông lộn xộn vô cùng, từ Hắc Thiết thành bên trong có nhiều như vậy ma đạo linh binh linh khí liền có thể nhìn ra được, sở học của hắn cực tạp, lĩnh ngộ cũng cực tạp!

Hắn giết hại nhiều như vậy mạnh mẽ Bắc Hải cự yêu, lại gieo họa Thiên Thị Viên quỷ thần, quấy nhiễu Nguyên Sóc, luyện nhiều như vậy linh binh linh khí, ngược lại thành hạn chế hắn tiến cảnh tu vi tai hại!

"Sai, sai… Nguyên lai ta cái này mấy ngàn năm con đường, đều đi nhầm!"

Bồng Khao đứng dậy, giống như cười mà không phải cười, như khóc như khóc: "Nguyên lai đều sai!"

Đầu của hắn hiện ra từng khuôn mặt, có cười ha ha có hai tay che mặt đau khổ, có bi phẫn có vui sướng.

Oánh Oánh liếc nhìn hắn một cái, kinh ngạc nói: "Tô sĩ tử, cái này nhân ma điên rồi sao?"

Tô Vân lắc đầu, nói: "Ta cảm thấy hắn ngộ đến một chút đồ vật, có lẽ có thể sẽ bởi vậy lại lên một tầng nữa."

Qua mấy ngày, Tô Vân cuối cùng đem tiên khải dẫn khí pháp cắt xén xong xuôi, dung nhập vào bản thân lĩnh ngộ ra tiên ấn bên trong, lần nữa thôi thúc thứ nhất tiên ấn.

Lần này uy lực mạnh hơn, tiên Inca nắm phía dưới, xa xa toà kia xương trắng bảo tháp liền đập vỡ tầng tám!

Tô Vân lại thử nghiệm sửa chữa, phát hiện đã sửa không thể sửa chỗ, ngay sau đó dừng tay.

Mấy ngày nay, Bồng Khao trước sau ngồi tại đại điện dưới cây bồ đề, si ngốc ngây ngốc, lúc cười lúc khóc, có đôi khi còn tại độc thoại. Hắn tám đầu cánh tay sẽ còn trên mặt đất tô tô vẽ vẽ, đều là một chút cổ quái hình vẽ.

Tô Vân không để ý đến.

Lại qua hai ngày, nhân ma Bồng Khao tỉnh táo lại, rửa mặt một phen, lại khôi phục đẹp đẽ nho nhã thiếu niên bộ dáng, nho nhã lễ độ nói: "Tô tiểu hữu nếu đã học được tiên khải, vì sao còn không có rời đi?"

Tô Vân cười nói: "Đương nhiên là chờ đợi Ngọc Đạo Nguyên bị ăn phải cái thiệt thòi lớn sau đó, đi cầu ta mở ra cửa thành bắc, khi đó ta mới có thể mở ra bắc môn. Như vậy Bồng Khao đạo huynh ngộ đến cái gì đâu?"

"Ngộ đến rất nhiều."

Bồng Khao khẽ mỉm cười, có một loại tiêu sái xuất trần khí chất: "Ta muốn cắt sửa công pháp thần thông, đợi đến ta sửa xong sau đó, phu tử mấy người tam thánh liền cũng lại trấn không được ta."

Oánh Oánh khẩn trương vô cùng: "Ngươi thoát khốn sau đó, sẽ còn đi ra ngoài giết người luyện bảo ư?"

Bồng Khao lạnh nhạt nói: "Như không cần thiết, đừng tăng thực thể. Như không cần thiết, ta như thế nào lại làm như thế?

Đây chẳng phải là các ngươi dạy ta ư?”

Tô Vân khen: “Đạo huynh, ngươi đã là một cái trưởng thành nhân ma.”

Bồng Khao cười ha ha, nhưng vào lúc này, một cỗ vô cùng kinh khủng rung động truyền đến, giống như là tiên thuật uy lực bộc phát, mà bộc phát điểm, chính là Hắc Thiết thành cửa thành bắc!

Bồng Khao cười nói: “Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên đã bị thua thiệt. Các ngươi rời đi thời gian cũng đến. Hai vị tiểu hữu, ta gông xiềng trong người, không tiễn các ngươi.”

Tô Vân nhẹ nhàng gật đầu: “Dừng bước. Oánh Oánh, chúng ta đi cùng Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên đàm phán!”

Chương 384 : Ngươi ngủ Bàn Dương

Chương 385: Ngươi ngủ Bàn Dương

Bồng Khao đưa mắt nhìn Tô Vân đi ra đại điện, thấp giọng nói: "Người này, thật sự là một nhân kiệt, khó trách ngươi sẽ đối với ta nhắc đến hắn."

Trước mắt hắn bay qua một cái khác thân ảnh, đó là cái áo đỏ khăn lửa thiếu nữ, bên người đi theo một đầu Hắc Giao biến thành nam tử áo đen, thật cao gầy gò.

Cái kia thiếu nữ váy đỏ chính là Ngô Đồng, từ hắn nơi này mượn đường.

Hắn thấy đối phương cũng là nhân ma, liền thịnh tình mời, hai người tại đây ngôi đại điện bên trong trò chuyện với nhau mấy ngày, Bồng Khao truyền thụ Ngô Đồng tiên khải chi pháp, Ngô Đồng mở cửa rời đi.

Đương nhiên, trong thời gian này Bồng Khao đã từng thử nghiệm thu phục Ngô Đồng, nhưng hắn từ Ngô Đồng trên người tìm không ra nửa điểm đạo tâm sơ hở, không có cơ hội có thể thừa dịp. Chẳng qua với tư cách điều kiện trao đổi, Ngô Đồng vẫn là nói ra ra rất nhiều tin tức cho hắn, trong đó Tô Vân tin tức chính là Ngô Đồng cho hắn, đồng thời nói cho hắn biết Tô Vân nhất định sẽ tới nơi này.

Đồng dạng thân là nhân ma, Bồng Khao đối Ngô Đồng rất là khâm phục, hắn rất muốn biết cái này có thể để cho Ngô Đồng khen ngợi rất nhiều thiếu niên đến cùng có bản lãnh gì, hiện nay xem như thấy được.

“Vũ tiên nhân mệnh ta tại này tuyệt lưỡng giới thần thông, kỳ hạn sắp đầy, cho dù ta thoát khỏi tam thánh trấn áp, cũng phải đóng giữ ở đây.”

Thiếu niên này nhân ma đứng tại điện dưới mái hiên, ngẩng đầu nhìn về phía không trung, trên bầu trời Nguyên Sóc vị trí thế giới biến thành Thiên Thị Viên bên trên một viên lưu ly châu lớn nhỏ tinh cầu.

Mà tại nơi càng xa xôi hơn, từng vầng to lớn Thái Dương vận chuyển, mà tại Thái Dương đằng sau, thì là tráng lệ vô cùng Bắc Miện trường thành, từ vô số tinh hệ cùng thế giới tạo thành trường thành, ngang qua vũ trụ tinh không!

“Như vậy ta liền chờ đến Vũ tiên nhân triệu kiến ta ngày đó, xem hắn sẽ hay không hết lòng tuân thủ hứa hẹn, để cho ta đi vào Tiên giới!”

Một bên khác, Hắc Thiết thành cửa thành bắc, hải ngoại Thông Thiên các mọi người tàn tật một mảnh, ngổn ngang lộn xộn nằm một chỗ, cho dù là La Quán Y, Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên, cũng là đều tự bị thương.

Lúc trước bọn họ thử nghiệm loại bỏ tòa thành này cửa phong ấn, tất cả cũng rất thuận lợi, thậm chí liền Ngọc Đạo Nguyên cũng hiếm thấy mở lên chuyện cười, nhưng mà sau một khắc, cửa thành bắc bên trong tích chứa Tiên gia phong ấn uy lực liền bạo phát ra!

Dù là Ngọc Đạo Nguyên thực lực cực kỳ cường đại, dù là hải ngoại Thông Thiên các tinh nhuệ ra hết, cũng tại lần này trùng kích vào đều tự bị thương, giờ phút này trong lòng mọi người chỉ còn lại có tuyệt vọng.

Toà này quan ải, chỉ sợ loại trừ cái kia nhân ma, dù ai cũng không cách nào mở ra!

Ngọc Đạo Nguyên hô hô thở hổn hển, hô hấp trong không khí cũng mang theo bọt máu, thầm nghĩ: "Nhìn tới chỉ có mượn Thiên Thuyền, nhảy vọt tinh không mới có thể đến thiên ngoại động thiên. Bất quá bây giờ Đại Tần quốc lực, căn bản không đủ để rèn đúc như vậy một chiếc cự hạm…"

Đại Tần đã trải qua Thần Ma chi loạn cùng Dư Tẫn chi loạn, cảnh hoang tàn khắp nơi, đừng nói tạo Thiên Thuyền giữa các vì sao đi xa, ngay cả cứu trợ thiên tai tiền đều là Thông Thiên các ra.

Ngọc Đạo Nguyên lúc trước ngồi Thiên Thuyền, là Nguyệt Lưu Khê tại làm ra Thiên Thuyền thời điểm nhiều tạo một chiếc với tư cách phần chuẩn bị, Nguyệt Lưu Khê sau khi chết, liền bị Ngọc Đạo Nguyên chiếm làm của riêng.

"Đại Tần tuy là không có tiền, nhưng mà Thông Thiên các có!"

Ngọc Đạo Nguyên mắt sáng rực lên, thầm nghĩ: "Chỉ cần diệt trừ tiểu tử kia, liền có thể nhận được Thông Thiên các của cải!"

Đúng lúc này, tiếng bước chân truyền đến, Tô Vân đập vào Ngọc Đạo Nguyên mi mắt.

"Nói Tô Vân, Tô Vân đến. Tiểu tử này là thỏ đầu thai hay sao?"

Ngọc Đạo Nguyên mắt lộ ra sát cơ, tay giơ lên liền muốn giết người, Tô Vân cười nói: "Ta có thể mở ra cửa thành."

Ngọc Đạo Nguyên đem giơ lên tay bỏ xuống, đổi một bức khuôn mặt, mặt mũi hiền lành nói: "Tô các chủ, để ngươi mở cửa điều kiện là cái gì?"

Tô Vân không đáp, từ những cái kia giẫy giụa đứng lên hải ngoại cao thủ bên người đi qua, quan sát Ngọc Đạo Nguyên.

Ngọc Đạo Nguyên so lúc trước càng thêm thê thảm, tổn thương càng thêm tổn thương, hiển nhiên cửa thành bắc phong cấm để hắn cũng không dễ vượt qua, nhưng hắn khí tức vẫn như cũ cực mạnh.

"Ngọc quốc sư, cám dỗ ngươi cái kia Bàn Dương thiếu nữ, nó đẹp không?" Tô Vân một mặt hiếu kỳ nói.

Ngọc Đạo Nguyên khí tức đột nhiên rung chuyển một chút, Tô Vân sau lưng hiện ra Ứng Long thiên nhãn, quan sát Ngọc Đạo Nguyên đạo tâm dao động trong chớp nhoáng này, cụ thể thương thế thế nào.

Ngọc Đạo Nguyên mắt lộ ra sát cơ, lạnh lùng nói: "Ta một kích phía dưới…"

Tô Vân thản nhiên nói: "Chỉ có ta mới có thể mở ra cửa thành bắc."

Ngọc Đạo Nguyên cười ha ha, nói: "Ngươi có gì điều kiện, không ngại nói thẳng."

Tô Vân nói: "Ngươi ngủ Bàn Dương…"

Ngọc Đạo Nguyên chợt quát một tiếng, Nguyên Đạo kiếm trường ông một tiếng mở ra, phạm vi trăm trượng, đều ở kiếm trường bao phủ bên trong, cho dù là Tô Vân cũng tại kiếm trường bên trong!

Tô Vân tiếp tục nói: "Về sau ngươi tỉnh táo sau đó, là cảm thấy buồn nôn vẫn là phấn khởi, nghĩ lại tới một lần…"

Bành!

Tô Vân sau lưng cái kia Ứng Long thiên nhãn nổ tung, hóa thành tro bụi.

Tô Vân bốn phía, vô số nhỏ bé vô cùng kiếm quang từ hư không bên trong hiện lên, đau đớn cảm giác từ bên trong ra ngoài, phảng phất trải rộng hắn thân thể mỗi một hẻo lánh,

thậm chí Linh giới bên trong, đều có từng đạo linh kiếm hào quang!

Nguyên Đạo kiếm trường, danh bất hư truyền!

Tô Vân một cử động cũng không dám.

Ngọc Đạo Nguyên thản nhiên nói: "Tô các chủ có thể nói liền nói nhiều một chút, ta rất lo lắng Tô các chủ sau này cũng lại cũng không nói ra được."

Tô Vân không dám nói lời nào, bởi vì hắn cảm thấy, hắn chỉ cần nói thêm một chữ nữa, Ngọc Đạo Nguyên liền sẽ giết hắn!

Đầu vai của hắn, Oánh Oánh run rẩy giơ một trang giấy, trên giấy có chữ viết. Ngọc Đạo Nguyên định thần nhìn lại, trên giấy viết là Tô Vân điều kiện.

"Điều kiện của ta rất đơn giản, ta mở ra cửa thành, mọi người cùng nhau thăm dò thiên ngoại động thiên thế giới. Tại thiên ngoại động thiên, Thần Đế không được đối ta cùng Oánh Oánh động thủ. Cho dù Thần Đế thêm một hào tại chúng ta, cũng ắt gặp nhân ma Bồng Khao chi cắn!"

Ngọc Đạo Nguyên đọc một lần, tán đi Nguyên Đạo kiếm trường, nghi ngờ nói: "Chỉ đơn giản như vậy?"

Không có kiếm trường áp bức, Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, nghiêm mặt nói: "Chính là đơn giản như vậy. Chỉ cần ngươi không đối chúng ta ra tay, dựa vào hải ngoại quần hào, không làm gì được chúng ta mảy may."

Ngọc Đạo Nguyên sắc mặt hoà hoãn lại, nghiêm mặt nói: "Tại chúng ta thế giới, mọi người là đối thủ cạnh tranh, nhưng đến thiên ngoại động thiên, mọi người liền đều là hương thân, tự nhiên muốn lẫn nhau dìu dắt, hỗ trợ thân mật. Ta làm sao sẽ đối hai vị ra tay?"

Oánh Oánh vội vàng nói: "Ngươi hướng nhân ma Bồng Khao phát thệ!"

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên khẽ mỉm cười, nói: "Cái này lời thề cần phải đến lấp một vài điều kiện, nói thí dụ như ta không ra tay giết các ngươi, các ngươi cũng không thể quấy rối ta. Nếu như các ngươi hướng về phía ta đuổi đánh tới cùng, ta có thể phản kích."

Oánh Oánh tiếc hận la lên: "Bị hắn nhìn thấu!"

Tô Vân cũng cảm giác tiếc hận, nói: "Ta nguyên ý định thừa dịp hắn không sẵn sàng, mạnh mẽ chọc hắn mấy kiếm. Cho dù làm hắn không chết, cũng phải buồn nôn chết hắn."

Ngọc Đạo Nguyên hừ một tiếng, lòng còn sợ hãi: "May mắn ta nghĩ đến, bằng không đến thiên ngoại hơn phân nửa cũng bị bọn họ nhân cơ hội nhục nhã hành hạ!"

Còn hướng nhân ma Bồng Khao phát thệ, hắn cũng không để ở trong lòng.

Dưới trướng hắn cái này gần một trăm vị hải ngoại Thông Thiên các cao thủ, tài hoa xuất chúng, chiến lực cực cao, bắt lại Tô Vân còn không phải dễ như trở bàn tay?

Tô Vân đối với cái này cũng rất nghiêm túc, đem lời thề liên tục nhiều lần nghiên cứu nhiều lần, cùng hắn thảo luận liên tục, mới xác định được.

Thiên môn chợ quỷ bên trong, quỷ thần bọn họ có một môn thần thông, gọi là Ứng Thệ phù, phù văn này là dùng để ước thúc đi vào chợ quỷ cầu bảo người.

Chợ quỷ quỷ thần đem bảo vật tặng cho cầu bảo người, Ứng Thệ phù liền sẽ xuất hiện đang cầu xin bảo người nội tâm bên trên, nếu như cầu bảo người hoàn thành quỷ thần giao phó, Ứng Thệ phù liền sẽ biến mất. Nhưng nếu không có hoàn

thành giao phó, Ứng Thệ phù bộc phát, quỷ thần liền sẽ xuất hiện tại cầu bảo người Linh giới bên trong đòi mạng!

Tô Vân với tư cách Thiên môn chợ quỷ bày quầy bán hàng một thành viên, cùng quỷ thần bọn họ cực kỳ quen thuộc, hiện nay lại là Thiên Thị Viên Đại Đế, tự nhiên biết Ứng Thệ phù. Chẳng qua là cái này ứng thề người lại không phải là hắn, mà là Bồng Khao.

Ngọc Đạo Nguyên phát thệ sau đó, chỉ thấy nội tâm ngực quả nhiên xuất hiện một cái hình tròn Ứng Thệ phù hình vẽ, hình vẽ trung tâm là Thiên môn hình thái, trong lòng nghiêm nghị.

Tô Vân đợi hắn phát thệ xong xuôi, hữu ý vô ý nói: "Thần Đế, ngươi ngủ Bàn Dương…"

Ngọc Đạo Nguyên giận không nhịn nổi, gắt gao nắm chặt nắm đấm, cười lạnh nói: "Tô các chủ, nơi này còn không phải thiên ngoại động thiên! Ta giết ngươi, lời thề chắc chắn sẽ không ứng nghiệm!"

Tô Vân cười ha ha, hướng bắc cửa thành đi tới, vừa đi, một bên giơ bàn tay lên, thôi thúc tiên khải thần thông!

Cánh tay của hắn bốn phía, chân nguyên cao độ ngưng tụ, hình thành đủ loại bay lượn chữ nòng nọc!

Bàn tay hắn phía trước, chữ nòng nọc hình thành Tiên Lục hình vẽ, chẳng qua là cái này hình vẽ tàn khuyết không đầy đủ!

Đúng lúc này, Hắc Thiết thành cửa thành bắc phong cấm, ông một tiếng hiện ra, vô số phù văn từ toà này cao không thể đo cửa bên trong hướng ra phía ngoài bay ra, hóa thành lấy ngàn mà tính Thần Ma hình thái.

Những này Thần Ma hình thái chính là thần thông, tại cùng Tô Vân tiên khải thần thông sượt qua người thời điểm, những

này Thần Ma hình thái thần thông đột nhiên bằng phẳng hóa, hình thành từng cái chữ nòng nọc.

Những cái kia chữ nòng nọc, vừa vặn cùng Tô Vân tiên khải thần thông đan xen, hình thành nòng nọc trước sau hướng khấu trừ đen thái cực hình vẽ!

Tô Vân đi thẳng về phía trước, hai cái chữ nòng nọc tạo thành nhỏ đen thái cực hình vẽ từ từ tạo thành từng mặt tối đen thái cực hình vẽ, mỗi một mặt đen thái cực hình vẽ đều là một mặt Tiên Lục!

Một tầng lại một tầng tối đen thái cực hình vẽ xuất hiện, từ từ chuyển động, cùng phía sau hình vẽ hợp nhất, theo Tô Vân bước chân di chuyển, không ngừng lui về phía sau!

Phong tỏa thiên ngoại động thiên cửa thành bắc ầm ầm chấn động, cửa phong cấm tầng tầng giải phong!

Cửa thành cục cục chi chi mở ra, một cái thế giới khác ánh sáng đập vào Tô Vân mi mắt, gió biển hướng mặt thổi tới!

Tô Vân nhìn tầng kia lại một tầng đen thái cực, tâm thần bị kích thích, không tự chủ chậm lại tốc độ.

Cái kia đen thái cực hiển nhiên là hoàn chỉnh tiên thuật, Vũ tiên nhân tiên thuật!

Tiên thuật này, chỉ sợ so Tiên kiếm trảm yêu long uy lực còn kinh người hơn!

Hắn muốn tìm hiểu, bởi vì tiên khải chính là tiên thuật này một phần, hắn đã học được tiên khải, cũng liền có học được tiên thuật này khả năng!

Nhưng mà cái này đen thái cực bên trong đủ loại ảo diệu thực tế khó giải, chỉ hóa thành vô số chữ nòng nọc tại trong đầu hắn nhảy tới nhảy lui. Tô Vân sắc mặt trắng bệch, trong

đầu vang lên ong ong, càng là tìm hiểu không ra, hắn càng nghĩ tìm hiểu, càng là tìm hiểu, liền càng là hao tổn tinh thần!

"Đạo khả đạo cũng phi hằng đạo vậy, danh khả danh cũng phi hằng danh vậy!"

Đột nhiên, trong đầu của hắn vang lên tiếng tụng kinh.

"Sĩ không thể không ý chí kiên định , gánh nặng đường xa. Nhân cho rằng nhiệm vụ của mình, không cũng nặng ư?"

"Luân vương trí chính chân chi đạo, thần chích hợp đức. Thị tắc thánh nhân chấp khế, huyền hóa tiềm thông, chí thành sở cảm."

…

Tô Vân nghe được tam thánh giáo luận, thần trí từ từ khôi phục, không còn quá nghiêm khắc nhận được trong phong ấn tích chứa tiên thuật, tiếp tục thôi thúc tiên khải, đi thẳng về phía trước.

Oánh Oánh tấm tắc lấy làm kỳ lạ, Tô Vân vì nhân ma Bồng Khao chỉ điểm ra phương hướng, cho hắn biết làm phép trừ đạo lý, mà nhân ma Bồng Khao thế mà cũng có qua có lại, đem Tô Vân từ chấp niệm bên trong giải thoát đi ra!

Cuối cùng, Hắc Thiết thành cửa thành bắc phong ấn mở ra, cửa thành ầm ầm mở ra, Tô Vân đứng tại hẹp dài khe cửa bên dưới, đối diện chính là thế giới hoàn toàn xa lạ.

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên nhìn một màn này, rung động thật sâu, môn hạ Tô Vân, phảng phất thiên chi kiêu tử, đem thế giới đưa vào trước mắt!

Hắn đột nhiên tỉnh táo lại, hướng cửa tung bay đi, thấp giọng quát nói: "Tất cả mọi người nghe lệnh, ra khỏi thành sau đó, lập tức giết hắn! Người này tuyệt đối là Tây Thổ uy hiếp lớn nhất!"

Lúc này, Tô Vân quay đầu nở nụ cười: “Thần Đế, chúng ta tới trò chuyện chút ngươi ngủ Bàn Dương chuyện này. Ta muốn biết chi tiết thế nào.”

Chương 385 : Thiên ngoại trận chiến đầu tiên, tiên nhân chi uy

Chương 386: Thiên ngoại trận chiến đầu tiên, tiên nhân chi uy (đại chương cầu phiếu)

Hắc Thiết thành bên ngoài, Tô Vân cùng Oánh Oánh đón gió rong chơi hướng lên trời bên ngoài động thiên thế giới đi tới.

Phía sau hắn, bảy mươi hai động thiên toàn bộ mở ra, trong đó có hai đại động thiên bên trong thiên địa nguyên khí vô cùng nồng đậm, một thứ chính là Thiên Thị Viên, Tô Vân gọi là Thiên Đống, mà đổi thành một cái động thiên chính là thiên ngoại động thiên thế giới.

Hiện nay Hắc Thiết thành cửa thành mở ra, hai đại động thiên liên kết, thiên địa nguyên khí giao hội, Tô Vân nhất thời chỉ cảm thấy thiên địa nguyên khí chất lượng đường thẳng bay lên!

Thậm chí bọn họ hô hấp ở giữa, đều có thể cảm giác được tu vi tại tăng thêm!

“Có chút giống là trong sách xưa ghi lại Tam Thánh Hoàng thời đại!”

Oánh Oánh kinh ngạc nói: “Tam Thánh Hoàng thời đại, nguyên khí dồi dào đến người bình thường đều có thể sống mấy trăm tuổi, thậm chí không cần Trúc Cơ, trực tiếp liền có

thể tu luyện! Như vậy nguyên khí dồi dào, có thể nói khắp nơi đều là thánh địa!"

Tô Vân nhẹ nhàng gật đầu, hai đại động thiên hợp nhất, nguyên khí thông hiểu sau đó, nguyên khí chất lượng điên cuồng tăng thêm, này ngược lại là hắn chưa hề ngờ tới sự tình.

Thiên địa nguyên khí chất lượng cao, người bình thường đang hô hấp lúc, liền sẽ có một phần thiên địa nguyên khí chuyển hóa làm nguyên khí của mình, từ đó tăng lên bản thân.

"Hai đại động thiên nguyên khí tương thông sau đó, chỉ sợ không bao lâu nữa truyền thống bảy cái cảnh giới liền muốn bỏ đi Trúc Cơ cảnh giới, diễn biến thành Uẩn Linh, Nguyên Động, Ly Uyên, Thiên Tượng, Chinh Thánh cùng Nguyên Đạo."

Tô Vân rất là vui vẻ: "Lại thêm ta cùng Ngô Đồng khai sáng Quảng Hàn cảnh giới, vẫn như cũ là bảy cái cảnh giới! Chẳng qua thiên địa nguyên khí như thế dồi dào, Quảng Hàn cảnh giới cũng không phải khó như vậy lấy luyện thành, tiêu phí thời gian mấy chục năm, vẫn là có khả năng tu thành!"

Oánh Oánh khó hiểu nói: "Tô sĩ tử, hai đại động thiên tương thông sau mang tới chỗ tốt như vậy lớn, vì sao Vũ tiên nhân để nhân ma Bồng Khao đem Bắc Hải bức lên, tuyệt lưỡng giới thần thông đâu?"

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, Oánh Oánh vấn đề cũng là hắn vấn đề. Hắc Thiết thành không chỉ là tuyệt lưỡng giới thần thông, cũng là ngăn cách lưỡng giới nguyên khí liên hệ, suy yếu nguyên khí chất lượng.

Vũ tiên nhân vì sao muốn làm như thế?

"Nơi này nguyên khí tốt dồi dào!"

Phía sau hắn truyền đến hải ngoại cao thủ vừa mừng vừa sợ âm thanh: "Không đúng! Không chỉ là nguyên khí càng thêm

dồi dào, nguyên khí chất lượng cũng càng cao!”

“Nơi này thiên địa nguyên khí, không cần tu luyện thế nào, liền có thể chuyển hóa làm tu vi của mình!”

“Nếu là có thể lợi dụng nơi này nguyên khí tẩy cân phạt tủy, thân thể ắt phải có thể lần nữa tăng lên!”

…

Cái kia gần một trăm vị hải ngoại cao thủ đột nhiên tốc độ tăng tốc, hướng Tô Vân đuổi theo.

Tô Vân dưới chân sóng lớn cuồn cuộn, đại dương bỗng nhiên hóa thành một tấm thôn thiên miệng lớn, dữ tợn hung ác, muốn đem Tô Vân kể cả Oánh Oánh cùng một chỗ nuốt vào!

Đây là trong đó một vị hải ngoại cao thủ thi triển thần thông, ý đồ trực tiếp đem Tô Vân xoá bỏ!

Cùng lúc đó, đại dương dâng trào, từng tòa trên biển lầu vũ vụt lên từ mặt đất, những này lầu vũ lại là từ đại dương tạo thành, sáng chói phi thường, đón ánh nắng, phát ra đủ loại màu sắc.

Lầu vũ bay lên không, từ bên trên trấn áp mà tới!

Tô Vân đỉnh đầu, đại hoàng chung hiện ra, một tiếng chuông vang, đem hai đại cao thủ thần thông chấn vỡ.

Hắn hoàng chung chính là linh binh, uy lực cùng thần thông không thể so sánh nổi.

Nói thí dụ như dùng cùng một loại thần thông hóa thành khác biệt hình thái phù văn, luyện chế thành linh binh cùng linh khí, tương đồng dưới điều kiện, linh khí uy lực lớn khái là gấp hai tại thần thông uy lực, mà linh binh uy lực thì là gấp mười lần so với linh khí uy lực!

Tô Vân hoàng chung, càng là liền Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên kiếm thuật đều có thể ngăn lại mà không có xuất hiện bao nhiêu tổn thương trọng bảo, ngăn lại hai vị kia Thiên Tượng cảnh giới hải ngoại cao thủ tất nhiên là chuyện đương nhiên.

Phía sau, một đám hải ngoại cao thủ thần thông giết tới, những này thần thông từ đầu đến cuối đều là từ trên dưới trái phải đánh tới, không có từ phía sau đánh tới, lại là lo lắng Tô Vân cho bọn hắn mượn thần thông lực lượng trốn xa.

Tô Vân đỉnh đầu đại hoàng chung đương đương vang vọng, đem bọn hắn thần thông toàn bộ ngăn lại.

Mọi người càng ngày càng gần, đột nhiên một vị Thông Thiên các cao thủ giết tới trước mặt, Tô Vân cười nói: "Hải ngoại chư vị, cũng không tiếp tục nhận ta vì các chủ sao?"

Cái kia hải ngoại Thông Thiên các cao thủ không nói một lời, sau lưng Thiên Tượng nội tâm gầm thét, càng ngày càng cao, càng lúc càng lớn, gân thân thể dữ tợn, hiện ra Ma Thần chi tướng, mặt quỷ tam nhãn, bàn tay đi theo cái kia Thông Thiên các cao thủ một phát đánh tới!

Ngập trời pháp lực thêm vào thân thể thần thông, hắn đòn đánh này, có thể nói là bá đạo vô song!

Tô Vân giơ tay lên nghênh tiếp, trực tiếp thôi thúc thứ nhất tiên ấn, chưởng ấn hiện ra Tiên Lục đường vân, lấy tiên khải dẫn khí pháp thôi thúc, hai người pháp lực va chạm trong nháy mắt, cái kia Thông Thiên các cao thủ lộ ra vẻ kinh ngạc!

Phía sau, năm vị Thông Thiên các cao thủ đánh tới, nhìn ra hắn xu hướng suy tàn, lập tức đều tự thôi thúc Thiên Tượng nội tâm, nghênh tiếp Tô Vân đòn đánh này!

Thứ nhất tiên ấn cùng bọn hắn Thiên Tượng thần thông va chạm, sáu người đều tự ngạc nhiên.

"Ầm!"

Cái này sáu vị Thiên Tượng cảnh giới hải ngoại cường giả giống như là đụng vào một bức tường bên trên, thịt nát xương tan, tiếp lấy liền bọn họ Thiên Tượng nội tâm cũng cùng nhau phá hủy!

Tô Vân cái này một ấn tích chứa sức mạnh to lớn ngợp trời mang theo Tiên đạo phù văn mênh mông cuồn cuộn, đón mặt khác vọt tới hải ngoại cường giả nghiền ép mà đi!

Phía sau, hơn mười vị hải ngoại cường giả cùng lên tiếng hét lớn, đều tự thôi thúc thần thông ngăn cản, chỉ nghe răng rắc một tiếng vang thật lớn, mặt biển vỡ ra, xuất hiện một đạo chiều dài đạt hơn mười dặm vết nứt!

Vết nứt hai bên bờ, sóng biển dựng thẳng lên cao hơn mười trượng, hướng hai bên tách ra, đem khoảng cách càng kéo càng rộng.

Rất nhiều hải ngoại cường giả trong lòng ngạc nhiên, trước sau chết sáu người, lại điều động hơn mười vị hải ngoại Thông Thiên các cao thủ, liên thủ một kích, mới đưa Tô Vân một chiêu này chặn lại!

Thông Thiên các chủ Tô Vân, thực lực khi nào bạo tăng đến một bước này?

Tô Vân đứng tại đỉnh sóng phía trên, sau lưng hiện ra Ly Châu, như trăng sáng treo ở cành cây quế đầu, chỉ thấy vậy còn dư lại hải ngoại cường giả đứng tại đối diện đỉnh sóng phía trên, tung người nhảy lên, bay lên không đánh tới.

Hắn không khỏi lắc đầu, hắn nắm giữ Quảng Hàn cảnh giới, đã sớm cùng hải ngoại Thông Thiên các Thiên Tượng cảnh giới cao thủ không còn chênh lệch về cảnh giới.

Hắn tương đương với Thiên Tượng cảnh giới cảnh giới đại viên mãn, lại thêm tiên ấn uy lực, đại nhất thống công pháp uy

lực, thực lực của hắn, sớm đã tại phần lớn Thông Thiên các thành viên phía trên, thậm chí đủ để cùng Chinh Thánh cảnh giới trưởng lão tranh hùng!

"Thông Thiên các vốn là không phải nhân viên chiến đấu, phụ trách chiến đấu là các chủ."

Tô Vân giơ tay lên, sóng biển ngập trời, thẳng tắp dựng thẳng lên, như là một mặt dài đến hơn mười dặm bích ngọc tường cao, từng tôn đại dương tạo thành Thần Ma từ mặt tường bên trong lao ra, nghênh tiếp rất nhiều hải ngoại cao thủ.

"Hải ngoại chư vị đồng môn, các ngươi nên mở mang kiến thức một chút, bị các ngươi vứt bỏ các chủ lực lượng chân chính!"

Eo biển hai bên bờ, thần thông va chạm, Tô Vân quần áo cùng tóc hướng về phía sau tung bay, hắn chân nguyên cuồng bạo, ngăn lại mọi người công kích sau đó, chỉ thấy những cái kia Thần Ma hình dáng đột nhiên bằng phẳng, hóa thành từng cái chữ nòng nọc.

Đại dương tường lớn ầm ầm chấn động, một cái to lớn thủ ấn từ bích thủy mặt tường bên trong bay ra, chữ nòng nọc vây quanh, tiên âm mãnh liệt, đón bờ bên kia rất nhiều Thông Thiên các cao thủ như bài sơn đảo hải đánh tới!

"Những người khác lui ra, trưởng lão đoàn ra tay!"

La Quán Y vừa sợ vừa giận, vội vàng quát: "Bất kỳ Thiên Tượng cảnh giới, đều không phải là đối thủ của hắn, đừng không công chịu chết!"

Nàng tu vi thấp nhất, cùng Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên cùng một chỗ rơi vào phía sau, giờ phút này nhìn thấy hải ngoại Thông Thiên các mọi người vây quét Tô Vân, vừa mới chạm mặt liền thương vong thảm trọng, không khỏi vừa tức vừa gấp, nhanh chóng bay tới.

Thượng Thiện cùng Hứa Tụng mấy người trưởng lão đoàn thực ra cũng không có đem Tô Vân thực lực để ở trong lòng, hải ngoại Thông Thiên các thành viên tuy là cũng không phải là hải ngoại đứng đầu nhất cường giả, đa số là Thiên Tượng cảnh giới, nhưng hải ngoại tân học trường sinh, Thiên Tượng cảnh giới cao thủ cùng Nguyên Sóc Chinh Thánh cảnh giới cường giả so sánh không kém chút nào, thậm chí có thể đem đối phương đánh chết.

Gần một trăm vị Thiên Tượng cảnh giới cao thủ cùng một chỗ vây săn Ly Uyên cảnh giới Tô Vân, dù là Tô Vân là Nguyên Sóc tuyển chọn ra xuất sắc nhất thiếu niên các chủ, cũng cần phải đến nuốt hận thu tràng.

Trưởng lão đoàn càng là Chinh Thánh cảnh giới tồn tại, tự cao thực lực cùng địa vị, cũng không tham gia đến lần này săn giết các chủ trong khi hành động.

Nhưng mà chính là bọn họ điểm ấy thận trọng, dẫn đến hải ngoại Thông Thiên các tử thương!

Thượng Thiện, Hứa Tụng mấy người trưởng lão đoàn vội vàng hướng về phía trước tiến đến, trong lòng vừa tức vừa gấp.

Hắc Thiết thành bên trong, thiếu niên nhân ma Bồng Khao mặc tọa, bỏ vu tồn tinh, chỉnh đốn lại công pháp của mình thần thông.

Đột nhiên, hắn cảm ứng được Tô Vân tiên thuật chấn động, mở mắt ra, ánh mắt vượt qua cửa thành bắc, cách xa nhìn về phía sóng lớn cuộn trào mãnh liệt mặt biển.

“Bọn họ vẫn luôn rất xem thường ngươi, bao quát Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên cùng với cái kia gọi là La Quán Y nữ tử, vẫn cho là ngươi chẳng qua là dựa vào vận khí mới có thể đi

tới nơi này, nhưng bọn hắn từ đầu đến cuối không có nhìn thấy trong cơ thể ngươi sức mạnh mạnh mẽ."

Bồng Khao thấp giọng nói: "Ngô Đồng trong miệng bán ma Tô Vân, ngươi cuối cùng bắt đầu hiện ra thực lực của ngươi sao?"

"Ầm!"

Eo biển bờ bên kia, tiên ấn nghênh tiếp mọi người, mặt biển ầm ầm vỡ ra, sóng lớn dâng trào, gần như sóng thần giống như bao phủ bốn phương tám hướng!

Hải ngoại Thông Thiên các các cao thủ ngăn lại Tô Vân đòn đánh này, còn chưa thở phào một cái, nguyên từ thần kiếm kiếm quang sáng lên, xán lạn thần kiếm hóa thành nguyên từ thần quang, dài đến mấy chục trượng, kèm theo Tiên kiếm trảm yêu long quang mang đong đưa, kiếm chém hụt bên trong một đám ý đồ vượt qua eo biển cường giả!

Kiếm quang xuy xuy vang vọng, mỗi một âm thanh xuy xuy kiếm reo, liền có một đạo dài đến vài dặm eo biển xuất hiện, đợi đến Tô Vân kiếm quang hạ xuống, vùng biển này ngổn ngang lộn xộn xuất hiện hơn mười đạo hải hạp!

Đại dương vỡ ra, tại hắn thần thông uy lực tiếp theo thời gian khó mà khép lại!

Hắn một chiêu này cũng không phải là giết người, mà là đem hải ngoại Thông Thiên các cao thủ tách ra.

Hải ngoại Thông Thiên các cao thủ cho dù chết sáu người, còn lại cũng nhiều đạt trăm người, hiện nay bị chia làm hơn mười phần, mỗi một phần đều có khoảng tám người.

"Coong ——— "

Hoàng chung uy năng bị thôi phát, một tiếng chuông vang, đạo thứ nhất eo biển bên trong tám người khí huyết sôi trào, bị

chấn động đến không vững vàng thân hình bay ngược mà đi, bành bành đụng không vào biển hạp nước trong vách.

Tô Vân bàn tay lật lên, thứ nhất tiên ấn theo sát hoàng chung sau đó, mạnh mẽ khắc ở cái kia eo biển nước trên vách đá, không vào biển trong nước cái kia tám đại cao thủ thân thể chấn động mạnh, thân thể nổ tung, bành bành hóa thành từng đám từng đám huyết vụ!

Trưởng lão đoàn bên trong, Thượng Thiện nhanh nhất, ầm ầm phá vỡ mặt nước, mặt mang phẫn nộ, giết tới Tô Vân bên người!

Tô Vân một cái khác bàn tay lật lên, thứ nhất tiên ấn cùng Thượng Thiện Chinh Thánh cảnh giới Thiên Tượng nội tâm ầm ầm va chạm, Thượng Thiện khó chịu hừ, lảo đảo lui về phía sau.

Tô Vân cũng lùi về sau mấy bước, mỗi một bước hạ xuống, mặt biển liền đột nhiên nổ tung, để thân hình hắn lui về phía sau gần dặm chi địa, đợi đến bước thứ tư hạ xuống, còn chưa hoàn toàn đem Thượng Thiện thần thông uy lực tan mất.

Nhưng mà Hứa Tụng đã đánh tới, đi tới trước mặt hắn, Tô Vân xung quanh đột nhiên ông một tiếng chấn động, đạo trường mở ra.

Hứa Tụng một quyền đánh đến, nắm đấm đánh ra, cánh tay đã bắt đầu phân giải, đợi đến đánh đến Tô Vân phía trước, cánh tay phải của hắn máu thịt hoàn toàn không có, xương cốt bên trên cũng phủ đầy vết rách!

"Ầm!"

Tô Vân tiếp nhận hắn đòn đánh này, bay ngược mà lên.

Vị thứ ba trưởng lão lỏng hạc ở giữa không trung hóa thành dài hạc bay tới, hóa thành một đạo lưu quang, lưu quang sau là vô số thanh phi kiếm, ầm ầm hướng Tô Vân đánh tới!

Tô Vân giơ tay lên gọi đến hoàng chung, nghênh tiếp lỏng hạc đòn đánh này, chỉ nghe đương đương đương vô số âm thanh nổ truyền đến, trưởng lão lỏng hạc mang theo cuồn cuộn lực lượng, đè lên hoàng chung kể cả Tô Vân cùng một chỗ, một tiếng ầm vang đụng vào trên mặt biển, trượt mấy chục dặm.

Đột nhiên, hoàng chung dựng lên, Tô Vân đứng tại chuông bên dưới, trong đạo trường nguyên từ thần quang bắn ra, nguyên từ thần kiếm mang theo đạo trường chi uy, nghênh tiếp vọt tới vị thứ tư trưởng lão Miêu Tâm Vấn!

Miêu Tâm Vấn nội tâm mọc ra ngàn tay, Thiên Nhãn, Thiên Nhãn quang mang bắn ra bốn phía, đinh đinh đinh đụng vào nguyên từ thần kiếm phía trên, đem thần kiếm chi uy ngăn lại.

Nguyên từ thần kiếm bay ngược mà quay về, Tô Vân giơ tay lên bắt kiếm, nhẹ nhàng run lên, mặt biển tại kiếm khí càn quét bên dưới, ầm ầm vỡ ra.

Mấy vị trưởng lão khác đánh tới, thấy thế vội vàng dừng bước.

Ngắn ngủi phút chốc, bọn họ giết ra trăm dặm, lại không có thể làm gì Tô Vân mảy may, trưởng lão Hứa Tụng ngược lại đoạn đi một cánh tay.

“Các ngươi hối hận không?” Tô Vân cười hỏi.

Mấy vị trưởng lão khóe mắt nhảy lên, da mặt run rẩy, đều không có nói chuyện.

Tô Vân mặt mỉm cười, quăng lên nguyên từ thần kiếm, ánh mắt rơi vào chạy tới La Quán Y trên người, ánh mắt lại vượt qua La Quán Y, rơi vào bay tới Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên trên người.

Ngọc Đạo Nguyên cách nơi này còn có mấy chục dặm.

“Thần Đế!”

Tô Vân cười ha ha, thôi thúc thứ nhất tiên ấn, lần này, hắn cũng không phải là sử dụng bản thân lực lượng, mà là điều động thiên địa lực lượng!

Thiên địa nguyên khí điên cuồng vọt tới, hình thành vòng xoáy khổng lồ, uy lực càng ngày càng mạnh, một cái to lớn tiên ấn bàn tay từ ngập đầu trong mây đen chậm rãi hiện lên.

Thượng Thiện mấy người trưởng lão nghi ngờ không thôi, không dám phụ cận, Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên khóe mắt nhảy lên, lạnh lùng nói: “Tô các chủ, ngươi dám động thủ với ta?”

“Vì sao không dám?”

Tô Vân quát lớn, một ấn đánh ra, không trung kịch liệt chấn động, vòng xoáy bên trong tiên ấn phảng phất tiên nhân bàn tay, ầm ầm đập xuống, hướng Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên đánh tới!

Ngọc Đạo Nguyên quát lớn, toàn lực bộc phát, nghênh tiếp đòn đánh này!

Mặt biển nổ tung, ngập trời lực lượng gần như nổ giống như bộc phát, một cái to lớn chưởng ấn xuất hiện, nhấc lên vạn trượng đại dương, nghiền ép lấy Ngọc Đạo Nguyên một đường hướng Hắc Thiết thành mà đi!

“Ầm!”

Cái kia chưởng ấn kể cả Ngọc Đạo Nguyên cùng một chỗ đụng vào Hắc Thiết thành trên tường thành, đại dương cuồn cuộn bốn phía tản ra!

Tô Vân cười to, xoay người, tại trước mắt bao người phiêu nhiên nhi khởi, đạp sóng mà đi.

Ngọc Đạo Nguyên cuối cùng ngăn lại một chiêu này, vừa sợ vừa giận, đang hướng đuổi theo Tô Vân giết hắn, đột nhiên oa một tiếng hộc máu, khí tức uể oải xuống.

Trong lòng của hắn giật mình: "Tiểu tử này nhiều lần nhắc đến Bàn Dương, lại dùng Ứng Long thiên nhãn dò xét ta, là muốn nhìn được thương thế của ta nặng bao nhiêu… Hắn đã nhìn ra rồi, cho nên cố ý dùng một chiêu này tăng thêm thương thế của ta… Hắn thực ra muốn tại thiên ngoại xử lý ta!"

La Quán Y đi tới trưởng lão đoàn bên người, tụ tập may mắn còn sống sót mọi người, mọi người sắc mặt tiêu điều.

La Quán Y đếm, chỉ thấy hải ngoại Thông Thiên các tại đây ngắn ngủi phút chốc liền chết mười bốn người, còn có không ít người bị thương.

Một cỗ bi thương không khí tại mọi người ở giữa lan ra.

Lúc này, trên bầu trời một đạo cầu dài xuất hiện, nhanh chóng hướng về phía trước động thiên thế giới kéo dài, đột nhiên, cái kia cầu dài bẻ hướng, vậy mà hướng bên này trải tới.

Lâu Ban nội tâm cao tới trăm trượng, đứng tại trên cầu, xa xa nhìn thấy mọi người, vừa mừng vừa sợ, cười nói: "Thượng Thiện, các ngươi làm sao cũng tới nơi này? Đúng, các ngươi nhìn thấy các ngươi tân các chủ sao? Ta cho các ngươi chọn các chủ, còn không tồi a?"

Thượng Thiện mấy người trưởng lão sắc mặt hôi bại, khóe miệng lay động, không nói gì.

Lâu Ban cười nói: "Tiểu tử kia quỷ vô cùng, trong cơ thể trấn áp gần một trăm vị Thần Ma, tuyệt đối có thể bảo hộ các ngươi… Ta nhìn thấy hắn!"

Hắn phất tay, cầu dài nhanh chóng hướng nơi xa trải đi.

Thượng Thiện đột nhiên oa một tiếng hộc máu, chán nản nói: “Ta hải ngoại Thông Thiên các, tại sao lại như vậy? Tại sao lại…”

—— —— đại chương, thứ hai à cầu phiếu vé á! ! Thiên ngoại hữu thiên quyển bao la hùng vĩ, liền muốn mở rộng á! Nhanh bỏ phiếu a ~~~

Chương 386 : Đế Tọa động thiên

Chương 387: Đế Tọa động thiên

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên áp chế lại thương thế, lăng không bay tới, trầm giọng nói: "Không cần ủ rũ, bản lãnh của tiểu tử kia cũng không có các ngươi tưởng tượng được cao như vậy. Hắn tinh thông một loại tiên thuật, có thể điều động thiên địa lực lượng. Nhưng thôi thúc tiên thuật này, thi pháp thời gian rất dài. Lần này chẳng qua là hắn đánh chúng ta một cái trở tay không kịp, lần sau liền không có cơ hội này!"

Hắn nói đều đúng, nhưng mà qua chiến dịch này, mọi người đạo tâm bị đả kích, xa không phải hắn đôi câu vài lời liền có thể để mọi người khôi phục tín niệm.

La Quán Y trong lòng khẽ nhúc nhích: "Lúc này chính là giành lấy nhân tâm thời cơ tốt, nếu là ta có thể thu gộp lại nhân tâm, liền có thể mượn dùng lực lượng của bọn hắn diệt trừ Ngọc Đạo Nguyên. Hiện tại Ngọc Đạo Nguyên thương thế nhất định rất nặng…"

Nàng lại chần chừ một chút, Ngọc Đạo Nguyên thương thế đến cùng có bao nhiêu nhiều, thực lực của hắn đến cùng còn thừa lại mấy phần, cái này liền không phải La Quán Y có khả năng biết.

Tô Vân có thể nắm lấy thời cơ, lấy Bàn Dương chọc giận Ngọc Đạo Nguyên, quan sát ra Ngọc Đạo Nguyên thương thế thế nào, cũng có thể sáng tạo thời cơ để Ngọc Đạo Nguyên tổn thương càng thêm tổn thương.

Mà La Quán Y lại không cách nào bắt lấy cơ hội này, tư chất của bọn hắn ngộ tính đều không khác mấy, nhưng hai người trong tính cách khác biệt, tạo thành sự chênh lệch giữa bọn họ càng lúc càng lớn.

Tô Vân tao nhã bề ngoài bên dưới cất giấu không thể thuần phục dã tính, biết khó khăn mà lên, tinh dũng mãnh tiến.

La Quán Y ý nghĩ kín đáo, suy nghĩ rất nhiều, làm việc có chút lo trước lo sau, ban đầu ở Đại Tần lúc nàng mưu đồ mượn dùng Tô Vân tới đối phó Thần Đế cùng La Dư Tẫn lúc, ngược lại bị Tô Vân bắt được cơ hội, bị La Dư Tẫn cùng Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên lợi dụng, thế cho nên nàng cái thứ nhất thua ở Tô Vân trong tay, thua không còn một mảnh!

"Làm sơ chỉnh đốn, lại đứng dậy đi tới thiên ngoại động thiên!" Thần Đế trầm giọng nói.

Trên mặt biển, Tô Vân quần áo tung bay, trong biển Ngư Long bay lượn, đó là hắn thần thông, mang theo hắn hướng lên trời bên ngoài động thiên mà đi.

"Ta vì dò xét Ngọc Đạo Nguyên thương thế, bốn lần nhắc đến Bàn Dương, mượn đạo tâm chấn động, nhìn thấu thương thế của hắn. Vốn cho là có thể đem hắn đánh chết, không nghĩ tới vẫn không thể diệt trừ hắn."

Tô Vân trong lòng có chút tiếc hận, đả thương Ngọc Đạo Nguyên một chiêu kia đệ nhất tiên ấn, đã là hắn có khả năng vận dụng mạnh nhất thần thông, mạnh hơn một chút lời nói, khẳng định sẽ phát động Tiên kiếm báo động trước, dẫn tới Tiên kiếm chém giết!

Hắn hiện tại, căn bản không thể cùng Tiên kiếm chống lại.

Lúc trước, hắn cùng Ngọc Đạo Nguyên ước định, không được tại thiên ngoại động thiên thế giới xuống tay với hắn, thực ra chỉ là vì để Ngọc Đạo Nguyên thả lỏng cảnh giác. Hắn

mục đích thật sự, vẫn là mượn đệ nhất tiên ấn uy năng xử lý Ngọc Đạo Nguyên, nhưng không nghĩ tới vẫn là kém một chút.

Đệ nhất tiên ấn điều động thiên địa nguyên khí, cần thời gian quá dài, bởi vậy Tô Vân tại một chiêu sau đó không còn ham chiến, lập tức đi xa.

"Ngọc Đạo Nguyên không hổ là Dư Tẫn sau khi chết mạnh nhất tồn tại, hắn nắm giữ Tây Thổ lê dân bách tính tín ngưỡng hắn, tương đương với có một tôn Bán Thần, muốn giết chết chỉ sợ chỉ có tiên thuật hoặc là Tiên kiếm bảo vật như vậy."

Tô Vân đang suy tư, đột nhiên dưới chân của hắn một cây cầu trải đến, đem hắn thân hình nâng lên!

Tô Vân ngẩn ngơ, bỗng nhiên xoay người, chỉ thấy một cái đồ đen râu dài lão giả đứng tại cầu nối một chỗ khác, đang cười nhìn hắn. Mà cầu kia xà nhà cấu tạo cực kỳ kỳ lạ, tạo thành cầu nối phù văn không ngừng từ ta chia tách, lại không ngừng tại phía trước tổ hợp, mang theo bọn họ hướng cái kia động thiên thế giới lục địa mà đi, tốc độ muốn so Tô Vân nhanh hơn rất nhiều lần!

"Lâu… Lâu Ban!"

Tô Vân vừa mừng vừa sợ, thất thanh nói: "Lâu Ban bạn bán hàng, ngươi không phải tìm kiếm Tiên giới đi ư? Tại sao lại xuất hiện ở đây?"

Hắn Linh giới bên trong, Trần Mạc Thiên Không giống như là cảm ứng được chủ nhân khí tức, bay ra, xoay quanh Lâu Ban ào ào tới lui, như mây trôi, như bay cát.

Lâu Ban mặt mang tươi cười, nhẹ nhàng vuốt ve Trần Mạc Thiên Không, đang chờ Tô Vân chạy tới ôm mình, không nghĩ tới Tô Vân nói lại là câu nói này, không khỏi có chút lúng túng, lúng ta lúng túng nói: "Cái này, ta cũng tại buồn bực.

Theo lý mà nói, ta cũng đã đi tới Đế Tọa động thiên, chẳng qua ta thật giống lạc đường, lại trở lại Nguyên Sóc, nhưng mà…”

Hắn níu lấy bản thân trên cằm râu, sắc mặt cổ quái, lẩm bẩm nói: “Nơi này thiên địa nguyên khí, quả thực là Đế Tọa động thiên nguyên khí, như vậy nơi này hẳn là Đế Tọa động thiên. Ta đã ta đến Đế Tọa động thiên, ngươi lại là làm sao tới được nơi này?”

Hắn càng thêm buồn rầu, suy tư nói: “Ta vừa mới còn đụng phải Thông Thiên các mấy cái cố nhân, bọn họ thế mà cũng tới đến nơi đây. Nhất định là phương diện nào đó xảy ra vấn đề, có lẽ là ta tính toán chu thiên tinh đấu đồ sai lầm…”

Oánh Oánh nhịn không được nói: “Không có sai. Nơi này chính là ngươi nói Đế Tọa động thiên, chẳng qua Thiên Thị Viên bị triệu hoán tới nơi này!”

Lâu Ban ngạc nhiên.

Tô Vân đem nguyên nhân hậu quả đại khái nói một phen, nói: “Nhân ma Dư Tẫn hiến tế chín mươi sáu Thần Ma, chín mươi sáu Thần Ma biến thành phàm nhân, tuy là vẫn như cũ rất cường đại, nhưng đã không phải là bất diệt Thần Ma.”

Lâu Ban trong lúc nhất thời không chịu nhận đến như vậy nhiều tin tức, sững sờ một lát, lúc này mới nói: “Nói cách khác, hai cái động thiên dung hợp? Ta rời đi về sau, vậy mà phát sinh chuyện thế này? Nếu như ta không đi…”

Oánh Oánh nhanh mồm nhanh miệng: “Một năm rưỡi trước đó, ngươi nếu là không đi, ngươi khẳng định đã leo lên Đế Tọa động thiên đại lục!”

Lâu Ban khó chịu hừ một tiếng.

Oánh Oánh tiếp tục nói: “Hơn nữa ngươi sẽ còn trải qua rất nhiều phi thường có ý tứ sự tình, ví dụ như Thần Ma chi loạn,

Dư Tẫn chi loạn, còn có Đông lăng chủ nhân thành thần, cùng với Nguyệt cung thông đạo, thẳng tới Quảng Hàn sơn!"

Lâu Ban dùng sức giật xuống một nhúm nhỏ râu, râu tản ra hóa thành linh quang, lại trở lại cái cằm của hắn bên trên.

Tô Vân cười nói: "Oánh Oánh, đọc vạn quyển sách đi vạn dặm đường, Lâu Ban bạn bán hàng tuy là trong tinh không đi thời gian một năm rưỡi, lại trở lại khởi đầu, tuy là bỏ qua rất nhiều chuyện, nhưng dù sao hắn trên đường thấy được rất nhiều tráng lệ cảnh tượng, nói không chừng hắn còn gặp một chút không thể tưởng tượng thế giới."

Lâu Ban run rẩy, lại giật xuống mấy sợi râu.

Tô Vân hoài nghi nói: "Bạn bán hàng, ngươi trên đường không nhìn thấy cái gì thú vị đồ vật?"

Lâu Ban khó chịu hừ một tiếng, lắc đầu nói: "Ta chỉ thấy một chút tử vong thế giới, bị tro tàn vùi lấp. Mặt khác, chính là bóng tối vô cùng vô tận, cùng với Cổ Thánh nội tâm lưu lại dịch trạm."

"Cổ Thánh xây dựng tinh không dịch trạm?" Tô Vân cùng Oánh Oánh ánh mắt sáng lên, "Đây là cỡ nào có ý tứ sự tình!"

Lâu Ban lắc đầu: "Hắc ám tinh không bên trong, ngươi chỉ có thể lẻ loi một mình không ngừng chạy về phía trước, nơi xa xôi có ánh đèn trong tinh không xoay tròn, ngươi đuổi tới ánh đèn địa phương, liền sẽ nhìn thấy cổ đại Thánh Nhân nội tâm dùng chết đi tinh thần dựng dịch trạm. Dịch trạm bên trong chỉ có bọn họ lưu lại văn tự, ghi chép dọc theo con đường này cảm xúc tâm đắc, còn có một chút cổ vũ lời nói, mặt khác không có cái gì."

Hắn có chút buồn bã.

Con đường này, còn gọi là phi thăng chi lộ, là Cổ Thánh nội tâm bọn họ mở ra tới, trên đường đi dịch trạm cùng đèn

sáng, là chỉ dẫn lấy hậu thế Thánh Nhân nội tâm phi thăng, theo bọn hắn đi tới Tiên giới.

Sở dĩ nhất định phải là nội tâm, là bởi vì nội tâm không có trọng lượng, tốc độ phi hành nhanh, Phù Quang đồng dạng. Hơn nữa, thân thể tính mạng quá ngắn, trăm năm liền sẽ suy vong, nhưng nội tâm có thể sống sót rất lâu.

Nhưng mà, Lâu Ban phi thăng chi lộ mới đi không đến hai năm, liền im bặt mà dừng, quanh đi quẩn lại, lại trở lại Thiên Thị Viên cùng Nguyên Sóc.

Chẳng qua để hắn thoáng giải sầu chính là, hắn cái mục đích thứ nhất đất, Đế Tọa động thiên cũng cuối cùng đã tới.

"Bạn bán hàng, ngươi ném cho ta một cái cục diện rối rắm."

Tô Vân kể khổ nói: "Thông Thiên các sớm đã phân tách, ta cái này các chủ tại hải ngoại thế lực bị người không tưởng, cùng là Thông Thiên các đồng liêu, lại muốn phân tách Thông Thiên các, còn mưu đồ xử lý ta! Ngươi khi đó để cho ta tiếp nhận các chủ thời điểm, nhưng không có thuyết phục Thiên Các rối loạn đến loại trình độ này!"

Lâu Ban cười nói: "Đây chẳng phải là các chủ chuyện nên làm ư?"

Tô Vân hừ một tiếng, nói: "Trước mắt trong tay của ta chỉ có đất liền Thông Thiên các người, hải ngoại Thông Thiên các ta đã không quản được. Bọn họ hướng ta thống hạ sát thủ, ta cũng giết không ít người. Lâu các chủ, chỉ có ngươi ra mặt, dựa ngươi danh vọng mới có thể ngăn cản Thông Thiên các phân tách. Ta không phải một cái hợp lệ các chủ."

Lâu Ban lắc đầu nói: "Tô các chủ, ta đã chết mấy chục năm, sớm đã không còn danh vọng. Hơn nữa ta cho dù còn tại dương gian, cũng sẽ không làm so ngươi càng tốt hơn. Thông

Thiên các phân tách, không ở chỗ các chủ năng lực, mà ở chỗ Nguyên Sóc không áp chế được phương tây."

Tô Vân như có điều suy nghĩ.

Lâu Ban tiếp tục nói: "Nếu như có một ngày, Đông Phương Nguyên Sóc quốc lực vượt trên Tây Thổ các quốc gia, Đông Phương Nguyên Sóc văn hóa vượt qua Tây Thổ các quốc gia, như vậy Thông Thiên các tự nhiên sẽ nhất thống, không còn phân tách. Khi đó, bọn họ thậm chí sẽ cầu ngươi, đem đông tây phương Thông Thiên các hợp nhất lên. Việc ngươi cần sự tình, chính là phát triển Nguyên Sóc ah, bằng không cho dù ngươi cưỡng ép thống nhất, sau này vẫn là sẽ phân tách."

Tô Vân nghiêm nghị: "Thụ giáo."

Lâu Ban lộ ra tươi cười, nói: "Ta đã từng nghĩ tới, chờ ngươi trăm năm về sau, nội tâm phi thăng bước lên con đường này, nói không chừng ngươi ta sẽ ở phi thăng chi lộ phần cuối gặp nhau. Chưa từng nghĩ quanh đi quẩn lại, chúng ta vậy mà tại nơi này gặp lại, đây chính là chúng ta duyên phận. Ta dẫn ngươi đi Đế Tọa động thiên, thấy Cổ Thánh bọn họ nội tâm nơi đặt chân."

Tô Vân vui vẻ.

"Từ xưa đến nay, Nguyên Đạo cảnh giới Thánh Nhân nhiều đến mấy trăm người, các ngành các nghề đều có. Bọn họ rời đi Thiên Thị Viên về sau, thường thường đều sẽ bước lên đầu này phi thăng chi lộ."

Tô Vân dưới chân phi kiều tốc độ nhanh đến khó tin, nửa ngày thời gian, liền vượt qua Tô Vân hơn mười ngày hành trình, Lâu Ban không nhanh không chậm nói: "Cổ Thánh bọn họ đều là căn cứ đệ nhất Thánh Hoàng, Hiên Viên Thánh Hoàng phương hướng, bước lên phi thăng chi lộ, bất quá về sau thuật số cái này vừa hiện ra học Thánh Nhân phát hiện, đệ

nhất Thánh Hoàng dường như thuật số không tốt lắm, tính sai Đế Tọa động thiên phương hướng. Cho nên từ lúc vị này thuật số Đại Thánh sau đó, tất cả mọi người thay đổi phương hướng."

Oánh Oánh nhịn không được nói: "Về sau đệ nhất Thánh Hoàng Hiên Viên, vẫn là tìm đến động thiên, chẳng qua là Quảng Hàn động thiên. Nhưng theo chính hắn nói, hắn dùng một ngàn năm thời gian, mới tìm được Quảng Hàn động thiên!"

Lâu Ban nghiêng đầu suy nghĩ một chút, nói: "Đó là hắn vận khí tốt, mặt khác không có hắn vận khí như thế, không biết bị hắn mang nghiêng đi nơi nào."

Oánh Oánh thè lưỡi.

"Ta tại cách nơi này gần nhất dịch trạm bên trong, thấy được Dược Thánh dịch trạm nhắn lại, hắn nói phi thăng nội tâm đi tới Đế Tọa động thiên sau đó, có thể đi tới thắng an thành."

Lâu Ban nói: "Đế Tọa ngay tại võ tiên Bắc Miện trường thành bên cạnh, là Thiên Đế Đế Tọa, truyền thuyết tiên nhân Thiên Đế đã từng tọa trấn ở đây. Cổ Thánh bọn họ đi tới nơi này sau đó, đều sẽ đi tới thắng an, thăm hỏi trấn thủ Đế Tọa động thiên thần thánh."

"Thiên Đế bảo tọa?"

Tô Vân cùng Oánh Oánh kích động không thôi: "Chúng ta cũng có thể đi ngồi một chút ư?"

Thứ hai cầu phiếu vé! !

Chương 387 : Không gian bóp méo chi thuật

Chương 388: Không gian bóp méo chi thuật

Lâu Ban mang theo bọn họ lại đi một ngày, từ đầu đến cuối không có nhìn thấy lục địa, qua không lâu, khối thứ nhất lục địa xuất hiện, là một tòa phạm vi ba, bốn trăm dặm hải đảo, trên hải đảo có nhân loại thành phố.

Cầu dài như hồng, từ những nhân loại này thành phố trên không bay qua, chỉ thấy đó là một đầu trong biển cự thú, trên lưng mọc ra núi non sông ngòi, phi cầm tẩu thú nghỉ lại trên đó. Nhân loại ở phía trên xây dựng quốc gia, tạo thành văn minh, chẳng qua là không biết có hay không linh sĩ.

Lâu Ban hoạt bát đại chấn, cười nói: "Nhìn tới chúng ta khoảng cách Doanh An không xa!"

Cầu dài không ngừng hướng về phía trước trải đi, từ hải đảo phía trước lướt qua lúc, một tòa cực lớn đỉnh núi đang tại từ trong biển từ từ bay lên.

Cầu dài từ một bên đi đường vòng, chỉ thấy hải đảo kia là một cái to lớn Huyền Quy, đỉnh núi là Huyền Quy đầu lâu. Giờ phút này, cái này Huyền Quy gánh chịu lấy một quốc gia bách tính cùng giang sơn, đang tại Bắc Minh bên trong ngao du.

Tô Vân cùng Oánh Oánh nhìn ra vui vẻ thoải mái, đột nhiên chỉ thấy phía trước trên mặt biển, to to nhỏ nhỏ hải đảo chi chít khắp nơi, xuất hiện tại Bắc Minh trên mặt biển, rõ ràng là từng đầu to lớn động vật biển đều tự gánh chịu lấy to to nhỏ nhỏ quốc gia cùng giang sơn, trên mặt biển bơi lội.

Tại càng xa trên bầu trời, thế mà còn có lục địa trôi lơ lửng ở trên trời, đó là to lớn Thanh Điểu lưng đeo giang sơn ở trên bầu trời ngao du!

"Thật như tiên cảnh đồng dạng…" Tô Vân lẩm bẩm nói.

Oánh Oánh cũng nhìn mà trợn tròn mắt, vội vàng lấy ra giấy bút nhanh chóng ghi chép lại.

Nhưng mà, lưng thú bên trên quốc gia cũng có chiến tranh, bọn họ không đi ra bao xa, liền thấy hai quốc gia linh sĩ khai chiến, đều tự bay lên trên không, đủ loại linh khí đều xuất hiện, giết đến trời đất mù mịt.

"Chúng ta quốc thú sắp phải chết, sắp chìm vào biển cả, giết bọn hắn, đoạt bọn họ quốc thú!" Những cái kia linh sĩ bọn họ la lên.

Tô Vân cùng Oánh Oánh đều tự ngỡ ngàng, Oánh Oánh nghi ngờ nói: "Lâu Thánh Nhân, Đế Tọa động thiên người vì sao nói cũng là Nguyên Sóc lời nói?"

Lâu Ban cũng là kinh ngạc không thôi, nói: "Ta cũng vậy mới vừa tới đến nơi đây, làm sao có thể biết? Cổ quái…"

Hắn cũng là có chút khó hiểu, chẳng qua là hai bên giao chiến say sưa, không tốt hơn trước hỏi. Hơn nữa, những quốc gia này hẳn là theo cự thú suy vong mà suy vong, bọn họ lịch sử hơn phân nửa cũng không cách nào tồn tại quá xa xưa sự tình, hỏi hơn phân nửa cũng là hỏi không.

Đế Tọa động thiên quảng đại, có chút khó tin, dọc theo con đường này bọn họ thấy được đếm không hết cự thú quốc gia, mọi người ở phía trên phồn diễn sinh sống.

Trên biển quốc gia còn lẫn nhau ăn cướp, cướp đoạt quốc gia khác của cải.

Tô Vân bọn họ thậm chí nhìn thấy một cái tử vong cự thú, lưng thú đám người bên trên đấu tranh cầu sinh, linh sĩ làm ra linh khí linh binh chuyển nhà trốn chết, người bình thường liền làm ra bè gỗ thuyền gỗ, nhưng mà có thể chạy trốn chẳng qua là số ít, phần lớn đều theo cự thú cùng một chỗ chìm vào đáy biển.

May mắn còn sống sót mọi người thì đi tìm kiếm mới cự thú, may mắn, thường thường có thể tìm tới tuổi nhỏ cự thú, một cái mới quốc gia liền như vậy sinh ra. Bất hạnh người, sẽ theo gió rong chơi cùng một chỗ bao phủ tại Bắc Minh mảnh này vô biên vô tận mênh mông biển lớn bên trong.

"Bọn họ lịch sử quá ngắn, không có lịch sử, rất khó phát triển ra càng cao cấp hơn văn minh." Lâu Ban lắc đầu.

Những quốc gia này linh sĩ tu vi đều không phải là thế nào cao siêu, tối đa cũng chính là Thiên Tượng cảnh giới tiêu chuẩn, bởi vì thường cách một đoạn thời gian liền sẽ hủy diệt một lần, mặc dù có Thánh Nhân tuyệt học chỉ sợ cũng sớm đã thất truyền.

Tô Vân trong lòng thất vọng, hắn vốn cho là tại Đế Tọa động thiên có thể nhìn thấy một cái vượt qua Nguyên Sóc văn minh, lại không nghĩ rằng nơi này liền Nguyên Sóc cũng không bằng.

"Căn cứ Dược Thánh lưu lại tin tức, Đế Tọa động thiên cũng không rơi ở phía sau, nơi này là có thần quân trấn thủ!"

Lâu Ban phấn khởi hoạt bát, nói: "Trấn thủ Doanh An Thần Quân gọi là Sài Vân Độ, kim thân thành thần, rất là ghê gớm. Trong truyền thuyết hắn là tiên giáng trần hậu duệ, có tiên huyết mạch, trở thành Thần Chỉ. Về sau, hắn lại được tiên nhân phong làm Thần Quân, trấn thủ giới này."

"Sài Vân Độ? Thần Quân?"

Tô Vân giật mình, Huỳnh Hoặc bên trên cũng có một vị Thần Quân, Hỏa Đức Thần Quân, là Đổng y sư tổ phụ, cũng là tiên huyết mạch. Hai vị Thần Quân đều là tiên huyết mạch, trong này có hay không có liên hệ gì?

Trên mặt biển, nghỉ lại tại lưng thú bên trên quốc gia càng ngày càng nhiều, mà tại càng phía trước, bọn họ trông đợi đã lâu đại lục cuối cùng xuất hiện.

Đến hàng vạn mà tính cự thú trôi lơ lửng ở trên mặt biển, sớm chiều khó giữ được cổ quái chính là, nhưng không ai dám to gan leo lên lục địa.

Lâu Ban cầu dài lên tới cao hơn địa phương, hướng càng xa xôi nhìn lại, nói: "Doanh An cũng không khó tìm, tòa thánh thành này nằm ở tại Thiên Tích sơn bên trên. Cái gọi là Thiên Tích, chỉ là thượng thiên ban ân."

Tô Vân thì hướng phiến đại lục này đường ven biển nhìn lại, chỉ thấy càng xa xôi đường ven biển, cũng có cự thú cùng lưng thú bên trên quốc gia, chi chít khắp nơi, nhiều vô số kể!

Nhưng mà trên phiến đại lục này, lại không có bất kỳ một cái cự thú!

Trên bầu trời cũng có cự điểu lưng đeo quốc gia phi hành, nhưng mà những này cự điểu cũng không dám bay đến mảnh đất này trên không, dường như e ngại cái gì.

Lâu Ban giơ tay lên chỉ hướng phiến đại lục này trung tâm ngọn thần sơn màu bạc, cười nói: "Ngọn thần sơn kia, chính là Đế Tọa vị trí, có chỗ thần kỳ, tin đồn đứng tại Thiên Tích sơn bên trên Doanh An trong thành, có thể nhìn thấu suốt đại thiên thế giới, quả nhiên là vô cùng thần kỳ!"

Tô Vân nhìn xa đại lục trung tâm bạc sơn, chỉ thấy toà kia Thiên Tích sơn bên trên có tiên vân bao phủ, tiên vân giống như là kết nối lấy một cái thế giới khác, Tiên giới, Tiên giới

chỉ từ Vân Trung rủ xuống, chiếu rọi đến, tiên quang phía dưới chính là một tòa vàng son lộng lẫy thần thành!

"Đứng tại Doanh An trong thành, có thể dùng tiên quang luyện kim thân, để tính mạng lâu dài."

Lâu Ban cười nói: "Cổ Thánh đi tới nơi này, đều phải ở chỗ này ở lại một đoạn thời gian, rèn luyện nội tâm, rèn luyện kim thân."

Oánh Oánh một bên ghi chép, vừa nói: "Lâu Thánh Nhân, như vậy nơi này không phải Tiên giới?"

Lâu Ban lắc đầu nói: "Dĩ nhiên không phải Tiên giới. Tiên giới ở đâu là dễ dàng như vậy tiến vào? Ta phỏng đoán Cổ Thánh bọn họ lưu lại, hơn phân nửa phi thăng chi lộ phần cuối, chính là Tiên giới."

Niềm tin của hắn tràn đầy, Tô Vân cùng Oánh Oánh nhưng có chút nghi ngờ.

Thứ nhất Thánh Hoàng xuất phát sớm nhất, dùng một ngàn năm mới tìm được Quảng Hàn, lại không tìm tới Quảng Hàn tiên tử, hơn phân nửa hiện tại thứ nhất Thánh Hoàng còn tại tìm kiếm Tiên giới trên đường, càng đừng nhắc tới những người khác!

"Tiên giới nhất định tồn tại."

Lâu Ban không có chút nào bị Tô Vân cùng Oánh Oánh ảnh hưởng, cười nói: "Bởi vì thiên ngoại chính là Bắc Miện trường thành!"

Tô Vân cùng Oánh Oánh ngẩng đầu hướng lên trời nhìn ra ngoài, chỉ thấy vô số chặt chẽ hằng tinh chồng chất, tạo thành một đạo vũ trụ mênh mông trường thành, Bắc Miện trường thành thật là rung động vô song!

Vũ tiên nhân trấn thủ tại Bắc Miện trường thành bên trên, đạo này lạch trời, cắt đứt tất cả muốn đi vào Tiên giới người!

Đã có Vũ tiên nhân, như vậy nhất định cũng có Tiên giới!

Dưới chân bọn hắn cầu dài không ngừng kéo dài, mang theo bọn họ hướng toà kia ngọn thần sơn màu bạc mà đi.

Tô Vân nhìn xuống dưới, chỉ thấy phiến đại lục này cực kỳ rộng lớn, nhưng mà nhân khẩu lại là không nhiều, chỉ có lác đác cung điện nằm ở tại quần sơn ở giữa, có linh sĩ sinh hoạt ở trong đó, thường thường có mấy trăm hoặc là mấy ngàn người.

Những cái kia núi sông thường thường ngoài dự đoán đẹp tráng lệ, thiên địa nguyên khí nồng đậm, vừa nhìn chính là bảo địa, ẩn chứa bất phàm bảo vật!

Nơi này bảo địa, cho dù là Tô Vân cũng theo đó thay đổi sắc mặt, thậm chí có chút bảo địa bên trong còn có tiên quang mờ mịt, hiển nhiên hoặc là có Tiên giới bảo vật rơi xuống ở đây, hoặc là chính là dựng dục cái gì khó lường đồ vật!

Những cái kia lưng thú bên trên quốc gia, là không thể nào tồn tại bảo địa.

Phiến đại lục này ngàn vạn bảo địa, bảo quang ngút trời, hình thành Long Phượng Liên Hoa Bảo Bình các loại dị tượng, làm người ta hoa mắt.

Chẳng qua tính toán đâu ra đấy, sinh hoạt tại đây phiến đại lục bên trong linh sĩ, tối đa cũng chính là mấy trăm vạn người. Mấy trăm vạn người, chiếm cứ nhiều như vậy bảo địa, quả thực làm người ta kinh ngạc.

Đột nhiên, một chỗ bảo địa bên trong, có thuyền hoa bay tới, cái kia thuyền hoa bên trên châu quang bảo khí, khắp nơi hiển lộ rõ ràng bất phàm. Thuyền hoa bay đến phụ cận, một vị mỹ phụ nhân dẫn đầu mấy cái nam nữ trẻ tuổi đi tới đầu

thuyền, khom người làm lễ chào hỏi, nói: "Khách chẳng lẽ là khách đến từ thiên ngoại?"

Lâu Ban vội vàng hoàn lễ nói: "Thiên Thị Viên lữ khách Lâu Ban, tìm tiên lộ mà đến, đi ngang qua bảo địa, thăm hỏi Vân Độ Thần Quân."

Người mỹ phụ kia không khỏi thay đổi sắc mặt, thở dài nói: "Đạo huynh nội tâm viễn độ hư không, nhảy vọt không biết bao nhiêu tinh thần, tìm kiếm Tiên giới, thật khiến cho người ta khâm phục. Trùng hợp chúng ta cũng đi Doanh An, không bằng đạo huynh dời bước lên thuyền, cùng nhau đi tới?"

Lâu Ban vui vẻ, leo lên thuyền hoa.

Tranh này phảng thoạt nhìn không lớn, nội bộ không gian nhưng có chút rộng lớn, như là cung điện đồng dạng, có người hầu qua lại phục vụ.

Người mỹ phụ kia xin Lâu Ban ngồi xuống, tha thiết chiêu đãi, nói: "Thiếp thân Sài Tích Dung. Mấy ngàn năm nay, nhiều lần có thiên ngoại thế giới đạo huynh đến thăm nơi này, nói mình đến từ thiên ngoại quốc gia Nguyên Sóc, chẳng lẽ lâu huynh cũng là đến từ cái này Nguyên Sóc?"

Lâu Ban đồng ý.

Sài Tích Dung cười nói: "Nguyên Sóc thánh hiền vì cầu Tiên giới, thật sự là kiên nhẫn, thiếp thân khâm phục."

Tô Vân quan sát Sài Tích Dung, trong lòng thầm khen, phụ nhân này dung mạo xinh đẹp, mình đã từng thấy nhiều như vậy nữ tử, vậy mà không có một cái nào có thể so với được nàng.

Oánh Oánh nói nhỏ: "Tô sĩ tử, cái này Sài Tích Dung tuyệt đối là cao thủ, ngươi nhìn, nàng chung quanh người không gian đều bóp méo!"

Tô Vân nhìn lại, quả nhiên thấy Sài Tích Dung không gian bốn phía hiện ra quỷ dị bóp méo cảm giác, trước người nàng bàn trà biên giới, hiện ra đường vòng cung, sau lưng trên vách tường tranh vẽ, cũng biến thành bắt đầu vặn vẹo.

Tô Vân di động ánh mắt, chỉ thấy tầm mắt của chính mình đến Sài Tích Dung thân bị, liền trở nên bóp méo, đặc biệt là hắn khuôn mặt không gian bốn phía, vặn vẹo lợi hại nhất.

Lúc này chính vào Sài Tích Dung cười yếu ớt lấy uống trà, chỉ thấy liền chén trà đều bóp méo biến hình!

Tô Vân ngạc nhiên: "Cái này Sài Tích Dung, pháp lực quả nhiên cường đại đến rất! Chẳng qua bóp méo bốn phía không gian, sẽ tạo thành người khác ánh mắt bóp méo, nhìn thấy nàng hẳn không phải là chân chính nàng."

Oánh Oánh thấp giọng nói: "Nói cách khác, Sài Tích Dung dùng pháp lực bóp méo không gian tới để người khác trong mắt nàng biến đẹp, trên thực tế nàng khả năng rất xấu hoặc là rất già…"

Đột nhiên, Lâu Ban lặng lẽ đá Tô Vân một chút, cười nói: "Tô các chủ, ngươi là người trẻ tuổi, đi cùng người trẻ tuổi nói chuyện, thưởng thức cái này Đế Tọa động thiên cảnh sắc tráng lệ."

Tô Vân hiểu ý, đứng dậy, mấy cái kia nam nữ trẻ tuổi mỉm cười, xin Tô Vân đi tới thuyền hoa đầu thuyền.

Mọi người lẫn nhau giới thiệu một phen, mấy cái này nam nữ trẻ tuổi cũng đều là họ Sài, đến từ cùng một cái Thánh địa.

Tô Vân quan sát tỉ mỉ mấy cái này họ Sài nam nữ, chỉ thấy bọn họ dung mạo đẹp đẽ, đều là hiếm thấy trên đời mỹ nhân!

Tô Vân đã coi như là Nguyên Sóc mỹ nam tử, thanh tú tuấn tú, nhưng mà cùng bọn hắn so sánh, vậy mà tự ti mặc cảm.

Nhưng mà nhìn thật kỹ, mấy vị này tuyệt thế tuấn nam mỹ nữ khuôn mặt bên cạnh không gian đều mơ hồ có chút bóp méo, hiển nhiên loại này không gian bóp méo chi thuật để cho bọn họ thoạt nhìn cực đẹp.

Đứng đầu nam tử tên là Sài Tuấn, dò hỏi: "Vừa rồi Lâu Ban tiền bối xưng các hạ vì Tô các chủ, không biết Tô huynh đệ cùng Lâu tiền bối là quan hệ như thế nào?"

"Hắn là tiền các chủ, ta là đương đại các chủ."

Tô Vân thuận miệng giải thích, khó hiểu nói: "Mấy vị sư huynh sư tỷ, ta dọc theo con đường này đi tới, nhìn thấy Đế Tọa động thiên tráng lệ bất phàm, quả thực là khó gặp thần tiên Thánh địa. Có điều, ta cũng trên đường nhìn thấy vô số người sinh sống tại cự thú trên lưng, sớm chiều khó giữ được, sinh hoạt cực khổ. Bọn họ vì sao muốn sinh hoạt ở nơi đó, mà không phải sinh hoạt trên đất bằng?"

Sài Tuấn, Sài Nhu Nghi cùng Sài Thương đám người liếc nhau, Sài Nhu Nghi khúc khích cười nói: "Những người kia là tiện dân, cùng chúng ta khác biệt. Chúng ta là tiên nhân hậu duệ, thần tiên huyết mạch, Đế Tọa động thiên chính là chúng ta Sài gia. Bọn họ làm sao dám lên bờ? Hàng năm còn muốn hướng chúng ta tiến cống đây!"

Tô Vân thất thanh nói: "Toàn bộ Đế Tọa động thiên đều là Sài gia?"

Sài Tuấn gật đầu, nói: "Cái gọi là tiên nhân hậu duệ thần tiên huyết mạch, cũng không phải là liền có thể nắm giữ Đế Tọa động thiên, chúng ta Sài gia cũng không phải là dựa vào huyết mạch đè người. Sài gia sở dĩ có thể nắm giữ Đế Tọa động thiên, chính là bởi vì chúng ta Sài gia tổ tông cố gắng."

Sài Thương cười nói: "Có câu nói hay lắm, nhân gia tổ tông mấy đời người cố gắng, dựa vào cái gì thua ngươi mười

năm học hành gian khổ? Ta Sài gia không phải là mấy đời người cố gắng, mà là mấy chục đời mấy trăm đời người cố gắng, mới có thể nắm giữ toàn bộ Đế Tọa động thiên!"

Tô Vân đầu vai, Oánh Oánh có chút ấm ức, nói: "Thế nhưng là, những cái kia không họ Sài người nghèo, liền một tấc đất đều không có! Chúng ta Nguyên Sóc còn biết mười dặm dư một đây!"

"Cho nên không họ Sài đều là tiện dân." Sài Nhu Nghi cười nói.

Tô Vân lặng im, thầm nghĩ: "Nếu như Nguyên Sóc quan học giáo dục, không thể thay đổi loại hiện tượng này, như vậy giáo dục chính là thất bại."

—— —— gần đây thời gian đổi mới cũng sẽ không cố định, thông báo một chút.

Chương 388 : Thiên hiến đại thuật

Chương 389: Thiên hiến đại thuật

"Chẳng qua Sài gia thần thông quả thực kinh người, dù sao muốn thời thời khắc khắc bóp méo thân bị không gian, cực kỳ tiêu hao pháp lực, Sài gia khả năng tại không gian chi thuật bên trên có chỗ hơn người."

Tô Vân thầm nghĩ: "Hơn nữa Sài gia chiếm cứ nhiều như vậy bảo địa, của cải thật sự là không thể tưởng tượng."

Hắn nhìn về phía phía dưới từng tòa bảo địa bên trong bay lên dị tượng, rung động trong lòng không tên.

Đế Tọa động thiên tất cả mọi người, liền tại trong biển cự thú trên lưng kiếm ăn, đều là Sài gia ban thưởng, sống sót còn khó khăn, còn muốn hàng năm hướng Sài gia cống lên!

Đây là Nguyên Sóc, Tây Thổ tương lai!

Nếu như Nguyên Sóc cùng Tây Thổ tiếp tục dựa theo hiện trạng phát triển tiếp, tất nhiên sẽ tạo thành của cải tài nguyên độ cao tập trung, nếu là đại phiệt ở giữa lại tiếp tục tranh đấu, chiếm đoạt, liền sẽ tạo thành của cải tài nguyên tập trung ở một nhà đáng sợ cảnh tượng!

Nếu là đến một bước kia, chính là hiện nay Đế Tọa động thiên!

Sài Tuấn hỏi: "Tô huynh đệ, Lâu tiền bối là nội tâm, cho nên có thể bay vào vũ trụ, mà các hạ lại là người sống, hẳn là

không cách nào bay vào vũ trụ a? Như vậy các hạ là đến từ nơi nào?"

Ở đây quan sát Thiên Thị Viên cùng Nguyên Sóc chỗ thế giới, chỉ có thể quan sát được mặt biển bên trên nhiều hơn một ngôi sao, căn bản chú ý không đến Nguyên Sóc xuất hiện tại Đế Tọa động thiên bên cạnh.

Tô Vân cười nói: "Lâu các chủ là Nguyên Đạo Thánh Nhân, có nhiều chỗ khác thường, có thể mang theo ta vượt ngang tinh không tự nhiên không thành vấn đề."

Oánh Oánh nháy mắt mấy cái, trong lòng thầm khen: "Tô sĩ tử nói dối, càng ngày càng thành thục."

Sài Tuấn thấy hắn không nói, cũng không còn hỏi.

Tô Vân hỏi: "Tại chúng ta trước đó, phải chăng còn có một vị Thánh Nhân nội tâm đi tới Đế Tọa động thiên thăm hỏi? Cái kia Thánh Nhân là vị lão giả, vẻ nho nhã, nhưng có chút hận đời."

Tâm hắn nhớ khẽ nhúc nhích, đem trong miếu Sầm phu tử chân dung quan tưởng đi ra, biểu hiện ra cho mọi người.

Sài Tuấn bọn người là lắc đầu, nói: "Không từng nghe nói qua có khách đến từ thiên ngoại."

Tô Vân cười tủm tỉm nói: "Chư vị còn chưa nhìn hai mắt, liền nói không có nghe nói qua, không khỏi có chút qua loa đi?"

Sài Tuấn đám người tiến đến trước mặt nhìn kỹ, lại đều tự lắc đầu nói: "Chưa từng thấy qua."

Tô Vân hoài nghi nói: "Đã chư vị chưa nghe nói qua có mặt khác khách đến từ thiên ngoại, cần gì phải nhìn kỹ?"

Sài Nhu Nghi khúc khích cười nói: "Tô các chủ, ngươi người này là hồ ly thành tinh ư? Làm sao nghi thần nghi quỷ?

Chúng ta chẳng qua là lần đầu gặp mặt, còn có thể gạt ngươi sao?"

Tô Vân áy náy nói: "Ta quả thực là hồ ly nuôi lớn, trời sinh tính đa nghi một chút, chư vị ca ca tỷ tỷ thứ lỗi."

Oánh Oánh chui vào hắn Linh giới bên trong, đi tới Ly Châu bên cạnh, lặng lẽ hỏi: "Tô sĩ tử, cái này Sài gia có hay không có chút không đúng?"

Tô Vân nội tâm nói: "Quả thực không đúng. Sầm phu tử so Lâu Ban sớm thời gian nửa năm đi vào tinh không, đi đến đầu này phi thăng chi lộ, cho dù Sầm phu tử nội tâm tu vi không bằng Lâu Ban, tốc độ chậm hơn hắn, cũng hẳn là tại Lâu Ban trước đó đi tới nơi này. Sầm phu tử là nho đạo Thánh Nhân, hắn hạo nhiên chi khí mênh mông cuồn cuộn, văn tự có thùy lệ Thiên Tượng, dài đến trăm ngàn dặm, rung động nhân tâm."

"Bọn họ ngay từ đầu không có nhìn đồ liền nói chưa thấy qua, quả thực khả nghi. Ngươi lại thăm dò lần thứ hai, bọn họ vừa cẩn thận kiểm tra, có chút càng che càng lộ ý tứ. Đợi đến ngươi chỉ ra hai điểm này, bọn họ lại nói sang chuyện khác, nói ngươi hồ ly thành tinh đa nghi."

Oánh Oánh phân tích nói, "Có thể thấy được, chân chính có quỷ chính là bọn hắn! Sầm phu tử tới qua, khả năng đã xảy ra biến cố gì, hơn nữa cái này biến cố cùng Sài gia liên quan đến, thậm chí nói không chừng cùng Thần Quân Sài Vân Độ liên quan đến!"

Tô Vân yên lặng gật đầu.

Mọi người tiếp tục chuyện phiếm, trò chuyện lên cảnh giới một chuyện, lại phát hiện thế giới khác nhau, cảnh giới vậy mà cũng không hẹn mà cùng, cứ việc cách gọi khác biệt, nhưng bất luận là Nguyên Sóc vẫn là Đế Tọa động thiên, đều có một nguyên sơ động Nguyên Động cảnh giới, cũng có Ly Uyên,

Thiên Tượng cảnh giới. Chẳng qua là Đế Tọa động thiên không có Trúc Cơ cùng Uẩn Linh cảnh giới.

"Chúng ta là thần tiên huyết mạch, không cần Trúc Cơ, Uẩn Linh cũng không cần. Sinh hoạt tại Đế Tọa động thiên bên trong, sao lại cần Uẩn Linh?"

Sài Tuấn cười nói, "Còn Chinh Thánh cùng Nguyên Đạo cảnh giới, tiên thể cũng là không cần. Chẳng qua là về sau các ngươi Nguyên Sóc Thánh Linh chạy tới nơi này, gia tổ Vân Độ Thần Quân chiêu đãi hắn, hắn truyền thụ Chinh Thánh cùng Nguyên Đạo cảnh giới. Hai cái này cảnh giới, càng giống là đạo tâm bên trên cảnh giới, đem nội tâm luyện đến vô cùng cường đại. Mà tộc ta tiên thể mạnh mẽ, lại thêm nội tâm mạnh mẽ, càng là như cá gặp nước."

Tô Vân bừng tỉnh hiểu ra, cười nói: "Tiên thể thật khiến cho người ta hâm mộ."

Sài Tuấn đám người khẽ mỉm cười, cũng không kiêu ngạo.

Tô Vân lại nói: "Ta mới đến, có một chuyện khó hiểu, vì sao hai người chúng ta thế giới ngôn ngữ đều là Nguyên Sóc ngữ?"

Sài Tuấn đám người cười ha ha, Tô Vân bị hắn bọn họ cười đến quái lạ, Sài Thương giải thích nói: "Chúng ta sử dụng ngôn ngữ, hơn phân nửa là đại thiên thế giới thông dụng ngôn ngữ. Tô huynh đệ nói tới Nguyên Sóc ngữ, chỉ sợ có khác nguồn gốc, là người khác truyền thụ cho các ngươi."

Tô Vân trong lòng giật mình, đột nhiên tỉnh ngộ lại: "Là Tam Thánh Hoàng!"

Thánh Hoàng thời đại trước đó, còn có đầu rồng thân người, đầu người thân rắn, mình người đầu trâu Tam Thánh Hoàng, ba vị này Thánh Hoàng cũng không phải là nhân tộc, mà là thần thánh!

Khi đó chính vào thế giới trước hủy diệt, kiếp hỏa chưa hoàn toàn dập tắt, thế giới mới sơ sinh, mọi người mông muội ngu dốt, ba tương lai tự tinh không bên trong Thánh Hoàng trợ giúp thời điểm đó mọi người trải qua cửa ải khó. Tam Thánh Hoàng rời đi về sau, mới có thứ nhất Thánh Hoàng Hiên Viên mở ra Thánh Hoàng thời đại.

Nói cách khác, Nguyên Sóc ngữ nhưng thật ra là Tam Thánh Hoàng truyền thụ cho Nguyên Sóc người!

Mọi người cười cười nói nói, khoảng cách Thiên Tích Doanh An càng ngày càng gần, càng là tiếp cận, Tô Vân cùng Oánh Oánh liền càng có một loại kính sợ cảm giác.

Doanh An thần thành cổ xưa trang nghiêm, mơ hồ có vô thượng tiên uy, mà tại Doanh An trên thành không, thì thật sự là tiên quang chiếu rọi đến, vẩy xuống trong thành, để tòa thành này thành toàn bộ Đế Tọa động thiên lớn nhất Thánh địa!

"Tô huynh đệ, các ngươi Nguyên Sóc thế giới nắm giữ một tòa gọi Thiên Thị Viên động thiên đúng hay không?" Sài Tuấn đột nhiên hỏi.

Tô Vân bật cười nói: "Nguyên Sóc làm sao có thể nắm giữ Thiên Thị Viên? Nguyên Sóc nhưng thật ra là Thiên Thị Viên phụ thuộc phẩm, Thiên Thị Viên, là thuộc về Thiên Thị Viên Đại Đế!"

Oánh Oánh cười nhẹ một tiếng, Thiên Thị Viên Đại Đế, không phải chính là Tô Vân bản thân?

Tô Vân cái này Đại Đế, thực ra chính là tuỳ ý treo một cái tên tuổi. Thiên Thị Viên quỷ thần san sát, nếu như không có một cái dê đầu đàn, khẳng định sẽ chọc cho ra nhiễu loạn lớn, gây ra lớn mâu thuẫn, thậm chí quỷ thần nội chiến cũng không phải không thể.

Lúc trước Thiên Thị Viên có Đông lăng chủ nhân đè lên, còn an toàn, hiện tại Đông lăng chủ nhân thành thần rời đi, chỉ có Tô Vân mới có thể điều hòa Thiên Thị Viên các thế lực lớn.

Càng thêm quan trọng chính là, Tô Vân cùng các thế lực lớn quan hệ đều rất tốt, lại là Thiên Thị Viên một người duy nhất người sống, cho nên Tô Vân tới làm con dê đầu đàn này, tất cả mọi người rất man di.

Sài Tuấn không rõ nội tình, ồ một tiếng: "Lúc trước tới chỗ này Thánh Linh tiền bối, không phải từng nói có Thiên Thị Viên Đại Đế."

Tô Vân cười nói: "Thánh Linh bọn họ chẳng qua là không dám nhắc tới vị này Đại Đế danh hào. Chúng ta Thiên Thị Viên vị này Đại Đế, có thể nói là Thiên Tiên hạ phàm, thiên địa đại đạo gia trì, thực lực sâu không lường được, một tay trấn áp chín mươi sáu tôn Thần Ma, quả nhiên là lợi hại cực kỳ! Ngươi có chỗ không biết, Nguyên Sóc hoàng đế chọc giận Thiên Thị Viên Đại Đế, đều bị Đại Đế xử lý."

Oánh Oánh nghe được hưng khởi, bay ra Tô Vân Linh giới, hưng phấn nói: "Còn có còn có, hải ngoại Tây Thổ phiên quốc, chọc giận Đại Đế, Đại Đế liền đem trấn áp chín mươi sáu Thần Ma thả ra ngoài, đem Tây Thổ phiên quốc bình! Đại Đế dâm uy…"

"Oánh Oánh!" Tô Vân ho khan một tiếng.

Sài Tuấn trong lòng nghiêm nghị, lặng lẽ nói: "Nguyên lai Thiên Thị Viên lại có như thế cường giả tọa trấn, cùng ta tổ tiên Vân Độ Thần Quân tương xứng!"

Tô Vân cũng là trong lòng căng thẳng, Sài Tuấn đám người đều là tìm hiểu Thiên Thị Viên sự tình, tựa hồ đối với Thiên Thị Viên rất là ham muốn.

Mà bây giờ, Thiên Thị Viên cùng Đế Tọa hai đại động thiên đã hợp nhất, hơn nữa Hắc Thiết thành cửa thành đã mở, lưỡng giới thiên địa nguyên khí thông hiểu, nguyên khí dị biến, nguyên khí chất lượng đường thẳng tăng lên.

Không cần bao nhiêu ngày, phiến đại lục này thiên địa nguyên khí cũng sẽ theo đó dị biến, khi đó lưỡng giới hợp nhất sự tình khẳng định không thể gạt được Đế Tọa động thiên cường giả!

"Hiện tại, chỉ có đi một bước nhìn một bước, nhìn một chút cái này Đế Tọa động thiên đến cùng có tính toán gì!"

Thuyền hoa tốc độ chậm lại, Tô Vân nhìn thấy loại trừ bọn họ chiếc này thuyền hoa bên ngoài, còn có mặt khác thuyền hoa cũng tại hướng Doanh An lái tới. Những bức họa này phảng có Thần Ma dực, là một loại cánh thịt, đầu rồng một đôi, thuyền bụng một đôi, đuôi thuyền lại có một đôi tiểu nhân, rất là kỳ lạ.

Những bức họa này phảng là đến từ các nơi trên thế giới Sài gia tử đệ, đi vào Thiên Tích Doanh An triều thánh, không ít tuổi trẻ củi thị tử đệ đi ra thuyền hoa, đứng ở đầu thuyền, đều tự cách xa làm lễ chào hỏi, gọi.

Từng chiếc từng chiếc thuyền hoa chậm rãi chạy vào Doanh An, đột nhiên trong đó một chiếc thuyền hoa bên trong một cỗ kinh khủng thần thông bộc phát, như là Hỏa Long đang trùng kích, đánh, đánh, đánh, đem từng chiếc từng chiếc thuyền hoa xông đến nghiền nát, nổ tung!

Sáu bảy chiếc thuyền hoa bên trong Sài gia tử đệ căn bản không kịp tránh né, liền đều tự thân thể nổ tung, thậm chí liền nội tâm đều tại bạo tạc bên trong hóa thành bột mịn!

Cái kia Hỏa Long gào thét, bay lên trời, hướng Tô Vân vị trí thuyền hoa vọt tới!

Nhưng vào lúc này, Doanh An trong thành từng tiếng gầm thét truyền đến, một cỗ khí tức kinh khủng phóng lên trời, thẳng đến bay ra Hỏa Long cái kia thuyền hoa mà đi!

Đó là năm cái lão giả, thực lực tu vi cho Tô Vân cảm giác thậm chí không thể so Tần Vũ Lăng, Hàn Quân đám người yếu, có lẽ là Sài gia tu luyện tới Nguyên Đạo cảnh giới tồn tại!

Ngũ lão hợp kích, thi triển ra công pháp càng là làm người ta sợ hãi, cái này ngũ lão thi triển, rõ ràng là một loại tiên thuật, chẳng qua là loại này tiên thuật cần bọn họ năm người hợp lực mới có thể thi triển đi ra, nếu như là một người thi triển lời nói, chỉ sợ liền sẽ vượt qua nhục thể của bọn hắn hoặc là nội tâm cực hạn chịu đựng.

Năm đại Nguyên Đạo cảnh giới cường giả hợp lực thi triển tiên thuật, uy lực có thể tưởng tượng được, nhưng mà cái kia thuyền hoa bên trong nhưng truyền đến một tiếng hét dài, thần thông bộc phát!

Tô Vân ngạc nhiên, hắn đột nhiên nghe được giống như hoàng thiên phía trên hồng chung đại lữ giống như tiếng vang, phảng phất cửu thiên Thần Ma tại tụng niệm thiên địa pháp tắc, duy trì nhân gian trật tự, chế tạo thiết tắc thiết luật, để rối loạn thế gian khôi phục có thứ tự!

"Cựu thánh tuyệt học bên trong pháp gia đại thuật!" Tô Vân suýt nữa kêu thành tiếng.

Cái kia thuyền hoa bên trong một ấn lật trời, phảng phất lòng bàn tay đè lên thiên hiến, từ phía trên đỉnh hạ xuống, ngạnh hám ngũ lão tiên thuật, mà thiên hiến, chính là ngày pháp, thiên tắc!

Tô Vân tại Hỏa Vân động thiên bên trong, tham gia đọc qua pháp gia Đại Thánh tuyệt học, thiên hiến đại thuật, là pháp gia Hàn Thánh Nhân tuyệt học!

“Chẳng lẽ là Nguyên Sóc người?” Tô Vân tâm thần nhảy lên kịch liệt một chút.

Chẳng qua trời này hiến thần thông bên trong tích chứa uy năng, nhưng có chút vượt qua Tô Vân dự tính, hơn nữa thiên hiến thần thông so pháp gia Đại Thánh truyền lại đại thuật càng thêm tinh diệu, đã gần như là đạo!

“Chẳng lẽ là pháp gia Đại Thánh phục sinh? Vẫn là nói, Đại Thánh từng tới nơi này, lưu lại truyền thừa?”

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, chỉ thấy thần thông va chạm, thuyền hoa nổ tung, ngũ lão tiên thuật nghiền ép thuyền hoa bên trong người kia, đem hắn đánh bay, nhưng mà cũng trong lúc đó, người kia thi triển Hỏa Long đột nhiên quay lại, đi tới ngũ lão sau lưng, từ trong đó một lão giả giữa lưng xuyên qua!

Cái kia Sài gia lão giả hộc máu, lạnh lùng nói: “Nam Bố Y!”

Tô Vân hướng cái kia điên cuồng lùi lại Nam Bố Y nhìn lại, chỉ thấy một thân dưới chân hiện ra đủ loại pháp trận, tan mất tiên thuật lực lượng, chiêu pháp hết sức tinh diệu chi năng, làm người ta nhìn mà than thở!

“Đổi lại Thủy Kính tiên sinh, cũng chỉ như thế.” Tô Vân khen ngợi.

Cái kia gọi là Nam Bố Y trung niên nhân cười ha ha một tiếng, đem tiên thuật lực lượng tán đi, hóa thành một đạo cầu vồng mà đi.

“Sài gia chiếm lấy thiên hạ tài nguyên, ngũ lão cũng chỉ như thế!”

Cái kia ngũ lão đuổi không kịp, từng cái sắc mặt âm trầm.

Tô Vân hướng thuyền hoa bên trong Sài Tuấn đám người nhìn lại, chỉ thấy Sài Tuấn mấy người cũng là sắc mặt âm trầm, Sài Nhu Nghi cắn răng nói: "Những này loạn thần tặc tử không cam tâm ở trên biển ăn cá, còn muốn lên bờ…"

Tô Vân trong lòng khẽ động: "Nhìn tới ta Nguyên Sóc Cổ Thánh du lịch đến nơi đây, cũng không có nhàn rỗi ah."

Oánh Oánh nói nhỏ: "Tô sĩ tử, ta cảm thấy không chỉ có pháp gia Đại Thánh không có nhàn rỗi, chỉ sợ Nguyên Sóc mặt khác Cổ Thánh cũng không có nhàn rỗi. Ngươi nói có khả năng hay không, những cái kia Cổ Thánh đi tới nơi này sau đó, vụng trộm truyền cho trên biển người công pháp thần thông, sáng tạo ra một nhóm người phản kháng?"

Tô Vân nháy mắt mấy cái: "Nếu là quả thật như thế, như vậy chúng ta chuyến này liền nguy hiểm! Chẳng lẽ Sầm phu tử…"

Hắn đang muốn nhắc nhở Lâu Ban sớm một chút rời đi, đột nhiên Sài gia ngũ lão bên trong tứ lão cùng nhau đi tới, nói: "Là khách đến từ thiên ngoại ư? Thần Quân cho mời!"

Chương 389 : Tuyệt thế tiên thể

Chương 390: Tuyệt thế tiên thể

Cái này Sài gia ngũ lão tu vi quả thực kinh người, nhưng vừa mới cùng vị kia tên là Nam Bố Y cao thủ giao chiến, biểu hiện của bọn hắn lại làm cho Tô Vân có chút nghi ngờ.

Cái này ngũ lão tu vi thông thiên, nhưng chiến lực cũng không có so Nguyên Sóc Hàn Quân, Tần Vũ Lăng hàng ngũ cao siêu bao nhiêu, thậm chí có vẻ không bằng.

Bất quá, Sài gia tiên thể quả thực làm người ta hâm mộ, Nam Bố Y Hỏa Long thần thông uy lực phi phàm, nhưng mà từ trong đó một cái lão giả trong cơ thể xuyên qua, lại không có cho hắn tạo thành bao lớn tổn thương.

"Cái này ngũ lão mạnh tại pháp lực, mạnh tại thần thông, nhưng mà trên chiến đấu lại không có bao nhiêu đáng giá vừa nhìn địa phương."

Tô Vân thầm nghĩ, "Nho gia Mạnh Thánh Nhân nói sống ở ưu hoạn đã chết tại yên vui, Sài gia thống trị Đế Tọa động thiên quá lâu, không có đúng nghĩa kẻ địch, đương nhiên là không có sinh tử đấu trường hợp, không thể nào tăng lên kỹ xảo chiến đấu. Nếu là chúng ta rời đi, cái này ngũ lão hơn phân nửa ngăn không được chúng ta."

Tô Vân cùng Lâu Ban đều là thực chiến phái, thần thông chưa chắc có Sài gia thần thông tinh diệu, nhưng kinh nghiệm chiến đấu vượt qua bọn họ quá nhiều.

Lâu Ban từ thuyền hoa bên trong đi ra, cùng người mỹ phụ kia Sài Tích Dung trò chuyện một phen, vinh quang vẻ mặt, cùng nghênh đón tứ lão cười cười nói nói, hướng Doanh An mà đi.

Tô Vân khẽ nhíu mày, đành phải tùy hắn cùng một chỗ đi vào Doanh An.

"Lão gia tử thật giống có chút xuân tâm nhộn nhạo."

Oánh Oánh gặm đầu bút, ngập ngừng nói, "Tô sĩ tử, lão gia tử sắc dục huân tâm bộ dáng, có muốn hay không cũng ghi chép lại?"

Tô Vân không vui: "Đương nhiên không cần! Lão gia tử là nội tâm, nội tâm là hoạt bát, đã cố định, không có thân thể sao lại sắc dục huân tâm? Nội tâm không biết khởi sắc muốn, chuyện này chỉ có thể chứng minh lão gia tử khi còn sống là cái sắc dục huân tâm người, hơn nữa đã lạc ấn tại nội tâm bên trong, cho nên nội tâm có biểu hiện như vậy… Chờ một chút!"

Hắn đột nhiên nhớ ra một chuyện, đề phòng nói: "Oánh Oánh, ngươi vật ghi chép khó tránh khỏi có chút quá rộng a? Ngươi ghi chép truy nguyên bút ký, sau này muốn giao đến tàng thư giới cất giữ, cung cấp hậu nhân đọc, không thể ghi chép lung tung đồ vật."

Tô Vân nghi ngờ: "Oánh Oánh, ngươi có phải hay không đem ta một chút chuyện không tốt cũng ghi chép lại?"

"Không có!" Oánh Oánh quả đoán không thừa nhận.

"Thật hay không? Để cho ta nhìn một chút! Ngươi dạng này viết truy nguyên bút ký, là không có người thích nhìn!"

…

Phía trước, Lâu Ban cùng Sài gia tứ lão chuyện trò vui vẻ, lại có mỹ phụ nhân Sài Tích Dung cùng đi, rất là khoái hoạt.

Tô Vân nhất tâm nhị dụng, nội tâm cùng Oánh Oánh cãi vã, bản thân thì tiếp tục cùng Sài Tuấn đám người hư dữ ủy xà, hỏi: "Nam Bố Y là ai?"

Sài Tuấn, Sài Thương đám người trên mặt đều có chút khó coi, Sài Nhu Nghi nói khẽ: "Cái này Nam Bố Y cũng là tiện dân, không biết từ nơi nào học được một chút thô thiển thần thông, cùng một chút kẻ liều mạng, bốn phía cướp bóc quấy rối Sài gia. Có không ít Sài gia tử đệ bị hắn ám hại, chết oan chết uổng."

Sài Thương lo lắng nói: "Nguyên bản hắn chỉ dám ở bên ngoài quấy rối, hiện tại lá gan càng thêm lớn, lại dám chạy đến Doanh An tới."

Sài Tuấn cũng có chút bất an: "Ta nghe nói trước đây không lâu, có chỗ bảo địa bị Nam Bố Y dẫn đầu một chút tiện dân công chiếm, cái kia bảo địa bên trong thai nghén sinh ra một kiện uy lực vô cùng lớn bảo vật, bị hắn bọn họ đoạt đi. Món kia bảo vật rơi vào trong tay của hắn, ăn trộm thực lực chỉ sợ lại đem tăng lên rất nhiều. Mục đích của hắn là Doanh An, lần này tập kích, chỉ sợ chẳng qua là thăm dò, hắn khẳng định sẽ còn lại đến!"

Đột nhiên, một thanh âm truyền đến: "Doanh An chính là vô thượng Thánh địa, Thần Quân ở chỗ, Nam Bố Y nếu như lần nữa xâm phạm, khẳng định có đi không về!"

Tô Vân cùng Sài Thương đám người theo tiếng nhìn lại, lại là mặt khác mấy chiếc thuyền hoa bên trên tuổi trẻ nam nữ, cũng đều dị thường tuấn mỹ.

Nhiều hơn nữa thuyền hoa lần lượt chạy vào Doanh An thành, rất nhiều đến đây triều thánh Sài gia người trẻ tuổi nhao nhao xuống thuyền, Tô Vân quan sát, chỉ thấy những người tuổi trẻ này lại không có xấu xí người!

Bọn họ trẻ tuổi tướng mạo đẹp, nam nữ đều thoáng như tiên tử giảm phàm trần, siêu phàm thoát tục!

Chẳng qua là Tô Vân nhìn kỹ lại, liền thấy Sài gia cái này tuổi trẻ nam nữ thân thể không gian bốn phía hiện ra rất nhỏ mà quỷ dị bóp méo cảm giác, hiển nhiên đều học qua tương đồng không gian bóp méo chi thuật, để cho mình thoạt nhìn càng đẹp mắt một chút.

Có đôi khi hai cái Sài gia tử đệ đi quá gần, đều tự không gian bóp méo chi thuật sẽ lẫn nhau quấy nhiễu, thỉnh thoảng sẽ để cho bọn họ khuôn mặt bóp méo biến hình, bởi vậy Sài gia tử đệ thường thường không dám đi quá gần.

"Những người này đến cùng hình dạng ra sao?"

Tô Vân nháy mắt mấy cái, Sài gia có nam có nữ, đều sử dụng không gian thần thông tới để cho mình thoạt nhìn càng đẹp mắt, tươi thắm xu hướng, như vậy bọn họ còn nhớ hay không được bản thân chân thực bộ dáng?

Cha mẹ của bọn hắn trưởng bối, có hay không nhớ tới bọn họ chân thực bộ dáng?

"Chấp niệm thành ma, Đế Tọa động thiên khó trách sẽ thu hút Ngô Đồng, nơi này ma tính, chỉ sợ không thể so Tây Thổ nhỏ!" Tô Vân thầm nghĩ.

"Lần này triều thánh đại hội, các nơi tuổi trẻ tuấn kiệt đều sẽ tham gia, Nam Bố Y dẫn đầu loạn thần tặc tử nhân cơ hội trên đường chặn giết ta Sài gia tuổi trẻ cao thủ. Ta được đến tin tức, các nơi đều có người gặp phải Nam Bố Y đồng đảng phục kích."

Một vị Sài gia tử đệ một thân áo tím, nói: "Trấn thủ các nơi động phủ tiền bối đã đều tự xuất quan, chuẩn bị vây săn Nam Bố Y đám người, đem những này loạn thần tặc tử một lưới bắt hết. Nam Bố Y căn bản không biết tiên thể lợi hại, tiên thể,

không phải tiện dân tu luyện mấy tay thần thông liền có thể chống lại.”

Quanh người hắn mơ hồ tỏa ra thần quang, anh tuấn bất phàm, nhưng thân thể bốn phía cũng có không gian bóp méo dị tượng.

Lúc này, hắn chú ý tới Tô Vân, trên dưới quan sát một phen, nghi ngờ nói: “Vị này là?”

Sài Tuấn vội vàng giới thiệu, nói: “Thanh Các sư huynh, hắn là Thiên Thị Viên khách tới, Tô Vân Tô các chủ. Tô các chủ đi theo sinh linh cùng một chỗ bay vào vũ trụ, từ Thiên Thị Viên đuổi tới chúng ta nơi này.”

Nam tử trẻ tuổi kia Sài Thanh Các lông mày giương nhẹ, thản nhiên nói: “Thiên Thị Viên cách nơi này cực xa, cho dù không có trọng lượng sinh linh, cũng cần phải đến bay lên mấy năm lâu. Thân thể nhảy vọt tinh không, chỉ sợ mấy trăm thậm chí mấy ngàn năm! Loại trừ Thần Ma cùng tiên thể bên ngoài, không ai có thể tại sinh thời, dựa vào thân thể vượt qua vũ trụ từ Thiên Thị Viên đi tới nơi này.”

Ánh mắt của hắn rơi vào Tô Vân trên người, mỉm cười nói: “Các hạ hoặc là thọ nguyên lâu đời tiên thể, hoặc là chính là trên biển tiện dân, Nam Bố Y đồng đảng, mưu đồ lừa dối vào thành!”

Mặt khác Sài gia tử đệ nhao nhao hướng Tô Vân nhìn lại, lộ ra vẻ hoài nghi.

Tô Vân lặng lẽ nói: “Như vậy Thanh Các sư huynh cho rằng, ta là tiên thể vẫn là Nam Bố Y đồng đảng?”

Sài Thanh Các lạnh lùng nói: “Đồng đảng! Ngươi tuyệt đối là Nam Bố Y đồng đảng, mưu đồ cùng Nam Bố Y nội ứng ngoại hợp! Căn cứ ta Đế Tọa động thiên cổ tịch ghi chép, Đế đình sớm đã hủy ở một hồi chiến hỏa bên trong! Hơn nữa, căn

cứ Thiên Thị Viên Thánh Linh nói, Thiên Thị Viên đã sớm hủy, không thể tồn tại tiên thể!"

Oánh Oánh trong lòng cảm giác nặng nề, Nguyên Sóc Cổ Thánh Thánh Linh đều là từ Thiên Thị Viên xuất phát, đem Thiên Thị Viên không có tiên thể sự tình nói cho Đế Tọa động thiên Vân Độ Thần Quân đám người.

Sài Thanh Các cũng là bởi vì này nghi ngờ Tô Vân cũng không phải là đến từ Thiên Thị Viên.

Càng thêm quan trọng chính là, Đế Tọa động thiên cổ tịch, rõ ràng ghi chép một chút Tô Vân bọn họ không biết việc đã qua!

Tô Vân cười nói: "Thì ra là thế. Các ngươi cổ tịch ghi chép hẳn là thật, Đế đình quả thực từng có đại chiến, nhưng mà các ngươi cổ tịch ghi chép cũng không phải là hoàn toàn đối, Đế đình tuy là đã trải qua chiến hỏa, nhưng vẫn là có tiên nhân hậu duệ lưu giữ lại. Ta Thiên Thị Viên Đại Đế chính là tiên thể, mà ta, cũng là tiên thể."

Sài Thanh Các lắc đầu nói: "Ngươi là có hay không là tiên thể, ngươi không định đoạt."

Tô Vân mặt mỉm cười: "Ai định đoạt?"

Sài Thanh Các chỉ hướng phía trước, trầm giọng nói: "Nghiệm chứng ngươi là có hay không là tiên thể, trong cơ thể có hay không chảy xuôi tiên nhân huyết mạch, chỉ cần ngươi đi tới tiên quang bên dưới liền có thể biết. Chân chính tiên thể, sẽ bị tiên quang kích phát huyết mạch, huyết mạch chi lực bộc phát, hình thành quang mang quanh quẩn dị tượng. Huyết mạch càng thuần, dị tượng liền càng là rõ ràng!"

Bọn họ giờ phút này chạy tới Doanh An thành tiên quang phía trước, Tô Vân ngẩng đầu nhìn tới, chỉ thấy cái kia tiên quang đến từ Doanh An trên không trong tầng mây, tầng mây

kia giống như là kết nối lấy một cái thế giới khác, loáng thoáng có thể nhìn thấy dường như có thần tiên cung điện trôi lơ lửng ở trong thế giới kia.

Tiên quang chính là từ trong thế giới kia hạ xuống.

"Nơi đó chính là Tiên giới?" Tô Vân một lòng thình thịch đập loạn, có chút môi làm miệng khô, "Nếu là từ cái này đám mây bên trong phi thăng, phải chăng có thể bay vào trong tiên giới đi?"

"Nếu như trong huyết mạch của ngươi căn bản không có tiên nhân huyết mạch, cơ thể ngươi liền sẽ bị tiên quang thiêu đốt."

Sài Thanh Các lạnh lùng nói: "Càng là xâm nhập Doanh An, loại này thiêu đốt cảm giác liền càng mạnh, cho đến cơ thể ngươi cũng lại không chịu nổi, hóa thành tro bụi!"

Phía trước, đã có Sài gia tử đệ đi vào tiên quang bên trong, tiên quang gần người, chỉ thấy những cái kia củi thị người trẻ tuổi trong cơ thể đột nhiên có sức mạnh mạnh mẽ bị kích phát, trong cơ thể của bọn họ huyết dịch bên trong giống như là có hào quang lưu chuyển, thẩm thấu ra!

Những cái kia củi thị tử đệ bốn phía, hình thành vầng sáng nhàn nhạt, có người thậm chí sau đầu hình thành quang hoàn, rất là lóa mắt.

"Nhưng mà ngươi cũng sẽ đạt được lợi ích, ngươi nội tâm sẽ có được tăng cường, đây là tiên quang diệu dụng. Tới chỗ này Thánh Linh, sẽ mượn tiên quang tới rèn luyện kim thân."

Sài Thanh Các hướng tiên quang bên trong đi tới, thản nhiên nói: "Ngươi nói ngươi là tiên thể, chứng minh cho ta nhìn!"

Tô Vân trong lòng có chút chần chừ, nhưng dưới chân nhưng bước chân, đi vào tiên quang bên trong.

Hắn mới vừa tiến vào tiên quang, đột nhiên chỉ cảm thấy toàn thân đều thoải mái, đặc biệt là nội tâm, quả thực giống như là ngâm tại quỳnh tương ngọc dịch bên trong, nội tâm tùy ý hấp thu tiên quang!

Hắn nội tâm, vốn là liền ở tại Ly Châu viên mãn tình trạng, giờ phút này vậy mà mơ hồ có muốn đột phá xu thế!

Mà theo hắn thôi thúc Hồng Lô Thiện Biến, để linh nhục nhất thể, thân thể vậy mà cũng đang điên cuồng hấp thu tiên quang bên trong năng lượng, bổ khuyết đến thân thể bên trong!

Cái kia tiên quang cũng không có đối với hắn thân thể tạo thành bất cứ thương tổn gì, chẳng những không có tạo thành tổn thương, thân thể của hắn lại còn có thể hấp thu tiên quang, tiếp tục tăng lên!

Củi thị tử đệ ánh mắt nhao nhao rơi vào trên người hắn, đều tự cau mày.

Sài Nhu Nghi thấp giọng nói: "Hắn quả nhiên không phải tiên thể…"

Tô Vân trên người không có nửa điểm tiên quang tạo thành dị tượng. Cái gọi là dị tượng, nhưng thật ra là tiên quang kích phát tiên thể trong cơ thể tiên nhân huyết mạch, đem trong huyết mạch ẩn tàng lực lượng kích phát.

Tô Vân thân thể tuy là mạnh mẽ, nhưng mà hắn là dựa vào bản thân từng bước một tu luyện mà đến, không phải di truyền mà tới. Mà củi thị nhất tộc tất cả mọi người tiên nhân huyết mạch, đều là di truyền!

Sài Thanh Các cười lạnh nói: "Quả nhiên là cái Nam Bố Y đồng đảng! Ngươi tự chui đầu vào lưới, khó thoát khỏi cái chết!"

Hắn vừa dứt lời, đột nhiên Tô Vân đỉnh đầu, tiên quang hội tụ, ngưng tụ cùng một chỗ, như giọt mưa, như buông xuống lộ, đẹp đẽ đẹp đẽ không dứt, chảy về phía Tô Vân trong cơ thể!

Sài Thanh Các nghi ngờ không thôi, chỉ thấy tiên quang mưa móc kéo dài không dứt, không ngừng chảy vào Tô Vân trong thân thể, mà Tô Vân nhưng phảng phất không có chút nào bị tiên quang ảnh hưởng.

Thân thể của hắn giống như là cái động không đáy, đem tiên quang bên trong lực lượng hấp thu, luyện hóa!

Mà đó căn bản là chuyện không thể nào!

"Tiện dân" thân thể, căn bản không cách nào hấp thu tiên quang bên trong lực lượng, tiên quang đối tiên thể tới nói là thuốc bổ, đối "Tiện dân" tới nói chính là đại độc, rất nhanh liền sẽ đem bọn hắn thân thể hóa thành tro bụi!

Sài Thanh Các quát: "Mặc kệ hắn có phải hay không tiên thể, đều cực kỳ khả nghi, vẫn là bắt lại lại nói!"

Hắn đang muốn ra tay, đột nhiên Tô Vân trong cơ thể truyền đến dâng trào tiếng vang, giống như là cuồn cuộn hồng thủy dọc theo trường giang đại hà, từ thượng du cọ rửa xuống, thanh âm kia càng ngày càng vang, phảng phất vạn mã bôn đằng gào thét, đinh tai nhức óc!

"Ầm!"

Phảng phất đê sông bờ đê bị hồng thủy phá tan bộc phát tiếng vang từ Tô Vân trong cơ thể truyền đến, lập lòe quang mang từ Tô Vân trong cơ thể chiếu rọi xuyên thấu đi ra, quang mang chói mắt, hoa lệ vô cùng!

Đó là từ thiên ngoại chiếu xuống tiên quang, tiên quang chiếu rọi đến trong huyết mạch của hắn, xương cốt bên trên, trên da thịt, bởi vì hắn thân thể đã đi đến thiếu niên tiên nhân

cấp độ, cùng tiên quang cộng hưởng, lẫn nhau chiếu rọi chấn động, cho nên hình thành dị tượng kinh người vô cùng!

Tại Sài Thanh Các mấy người củi thị tử đệ nhìn tới, tia sáng kia lại Tô Vân sau lưng hình thành một cái cao lớn vô cùng tiên nhân mông lung hư ảnh, tiên nhân kia sau đầu, thai nghén sinh ra vầng sáng!

Sài Thanh Các nghẹn họng nhìn trân trối, như vậy thuần túy tiên thể, hắn chưa bao giờ thấy qua!

Phía trước, Sài gia tứ lão quay đầu nhìn lại, cũng không nhịn được trợn mắt, mỹ phụ nhân Sài Tích Dung thất thanh nói: "Chẳng lẽ đây là đời thứ nhất tiên nhân hậu duệ?"

P/S : Lần nữa nói một tiếng, gần đây đổi mới sẽ rất không ổn định, tập trung ở ban đêm đổi mới, buổi trưa không chương.

Chương 390 : Lắm lời thứ nhất, đánh nhau chạy đầu

Chương 391: Lắm lời thứ nhất, đánh nhau chạy đầu

Tô Vân sau lưng tiên nhân hư ảnh, quả thực làm cho người rung động, chẳng qua là cái kia hư ảnh mông lung, nhìn không rõ, không biết là vị nào tiên nhân.

Sài gia tứ lão lập tức hướng Lâu Ban nhìn lại, trong đó một lão tức giận nói: "Đạo huynh, Thiên Thị Viên lại còn có tiên nhân hậu duệ, vẫn là đời thứ nhất hậu duệ, các ngươi các đời Thánh Linh thật sự là trong miệng không có một câu nói thực đây!"

Lâu Ban cũng là ngỡ ngàng, thầm nghĩ: "Ta cái này ở đâu nói rõ lí lẽ đi? Tô Vân, ta là nhìn hắn lớn lên, tiểu gia hỏa này chính là Thiên Thị Viên cẩu thặng, cha không thương mẹ không thích, ở đâu là đồ bỏ đời thứ nhất tiên thể?"

Hắn làm sao cũng nghĩ không thông, Tô Vân tuy là Thiên Thị Viên cẩu thặng, nhưng quả thực là dựa vào chính mình tu luyện cùng lĩnh ngộ, đem thân thể tăng lên tới tiên thể mức độ!

Mỹ phụ nhân Sài Tích Dung thấp giọng nói: "Chẳng lẽ hắn cùng Thiên Thị Viên Đại Đế liên quan đến?"

Lâu Ban không khỏi nhớ tới Đông lăng chủ nhân, ngay sau đó lắc đầu, Đông lăng chủ nhân là tiền nhiệm Thiên Thị Viên Đại Đế, mỗi lúc trời tối ra dáng đi loanh quanh Thiên Thị Viên. Nhưng Đông lăng chủ nhân cùng tiên thể tám sào tre đánh không đến một khối, cùng Tô Vân càng là không có liên hệ máu mủ.

Càng nháo tâm chính là, hiện tại Thiên Thị Viên Đại Đế chính là Tô Vân tiểu tử kia!

"Cái này ở đâu nói rõ lí lẽ đi?" Hắn thở dài, dứt khoát lặng im.

Những người khác nghĩ như thế nào, Tô Vân hoàn toàn không biết, hắn giờ phút này chỉ cảm thấy Doanh An thành tiên quang quả thực là bảo vật khó được, so Quảng Hàn động thiên ánh trăng ngưng lộ cũng không kém chút nào!

Ánh trăng ngưng lộ là Quảng Hàn sơn cây quế ngưng tụ tiên khí của tiên giới mà thành, số lượng cực kỳ ít ỏi, đệ nhất Thánh Hoàng chạy tới, đem ánh trăng ngưng lộ chà đạp không biết bao nhiêu, hắn ngâm mình ở bên trong, thế mà đem nội tâm luyện đến cùng thân thể đồng dạng, xem như lại sống một thế.

Chẳng qua đệ nhất Thánh Hoàng vẫn là lưu lại một trì ánh trăng ngưng lộ, để Tô Vân, Ngô Đồng cùng Oánh Oánh có thể cấp tốc tu thành Quảng Hàn cảnh giới.

Mà Đế Tọa động thiên tiên quang, vậy mà cũng là cùng cấp bậc bảo vật, đối Tô Vân chỗ tốt lớn, hoàn toàn không kém hơn ánh trăng ngưng lộ!

Ánh trăng ngưng lộ phát triển chính là nội tâm, đệ nhất Thánh Hoàng loại kia biến thái dùng để uống luyện hóa quá nhiều ánh trăng ngưng lộ, đem nội tâm luyện đến tiên cấp độ, Tô Vân lấy được tốt đẹp nhất chỗ cũng là để bản thân nội tâm càng thêm cường đại.

Mà Đế Tọa động thiên tiên quang thì là đem nội tâm cùng thân thể thông hiểu, để hắn linh nhục nhất thể càng thêm tinh thuần!

Hắn linh nhục song tu, lấy Hồng Lô Thiện Biến làm cơ sở, mở ra Nhục Thân cảnh giới, nội tâm cùng thân thể đã tu luyện

đến cực cao tình trạng, nhưng mà Hồng Lô Thiện Biến tại nội tâm cùng thân thể trên việc tu luyện, vẫn là kém chút hỏa hầu, không cách nào để cho nội tâm cùng thân thể đi đến hoàn mỹ thống nhất.

Đế Tọa động thiên tiên quang, vừa vặn bổ sung điểm này!

Chính là bởi vì bổ sung điểm này nguyên nhân, thân thể của hắn cùng nội tâm lúc này mới đi đến gần như hoàn mỹ cấp độ, tiên quang chiếu rọi, bị hắn thân thể khúc xạ, tại sau lưng hình thành tiên nhân hư ảnh dị tượng!

Bất quá, theo hắn hấp thu tiên quang càng ngày càng nhiều, dần dần, tiên quang đối với hắn thoải mái liền không bằng lúc trước như vậy nhanh chóng, chỉ có thể từ từ hấp thu.

Lúc trước, hắn tương đương với khô cạn thổ địa, nắng hạn lâu ngày gặp trận mưa, bởi vậy có thể điên cuồng hấp thu, hiện tại thoải mái được bảy tám phần, liền cần từ từ hấp thu tiêu hóa.

"Nhìn tới, Đế Tọa động thiên Sài thị nhất tộc, khả năng tại nội tâm trên thịt đều có hơn người trình độ."

Tô Vân trong lòng yên lặng nói: "Tu vi của bọn hắn mạnh mẽ nguyên nhân, không chỉ là bởi vì bọn họ là tiên thể, nắm giữ tiên nhân huyết mạch. Một cái khác tầng nguyên nhân, là bởi vì bọn họ so bình thường Nguyên Sóc nhiều người ra một cảnh giới!"

Đương nhiên, Tô Vân là Nguyên Sóc số ít không bình thường người, Nguyên Sóc người thường thường chỉ có được bảy cái cảnh giới, mà hắn thì nhiều thêm Nhục Thân cảnh giới cùng Quảng Hàn cảnh giới.

Tô Vân cảm nhận được nội tâm từ từ tăng thêm, thầm nghĩ: "Lúc đến trên đường, Sài Tuấn nói bọn họ Sài gia tại Cổ Thánh Thánh Linh đến phía trước, chỉ có Thiên Tượng cảnh

giới, hiện tại xem ra, bọn họ không có phía sau Chinh Thánh cùng Nguyên Đạo cảnh giới nguyên nhân, là bởi vì tiên quang rèn luyện nội tâm nguyên nhân.”

Trong lúc vô tình, hắn Linh giới tràn ra, Ly Châu lơ lửng giữa trời, nội tâm hầu như tiên nhân kia hư ảnh trùng lặp.

Oánh Oánh quan sát một màn này, rung động trong lòng, thấp giọng nói: “Tô sĩ tử nguyên bản liền chỉ kém một cái Ly Châu xé trời voi sinh cơ duyên, chẳng lẽ lần này tiên quang chính là cơ duyên của hắn?”

Ly Châu thai nghén Thiên Tượng nội tâm, nhưng cũng không phải là tất cả mọi người có thể tu luyện tới Thiên Tượng cảnh giới. Đã có thai nghén, liền sẽ có ra đời, có chút linh sĩ Ly Châu tu luyện cả một đời, đều không thể tu luyện tới viên mãn tình trạng, mà có vài người tu luyện tới viên mãn tình trạng, nhưng thủy chung không cách nào để cho Thiên Tượng nội tâm phá châu mà sinh!

Phá châu mà sinh, cần một lần cơ duyên. Có người là đi vào bảo địa, hấp thu bảo địa bên trong bảo khí mà phá châu sinh ra Thiên Tượng nội tâm, có người thì là mượn thời khắc sống còn áp lực tới cưỡng ép phá châu, cũng có người tìm kiếm đạo lữ song tu, phu thê song song đột phá Ly Châu, còn có người thì là để trưởng bối cường giả giúp đỡ.

Nhiều hơn nữa người, thì là tìm kiếm khắp nơi cơ duyên, rất nhiều người thường thường là tìm cả một đời cũng không thể tìm tới.

Mà bây giờ, Tô Vân đột phá đến Thiên Tượng, liền gần ngay trước mắt!

Chỉ cần hắn tiếp tục hấp thu tiên quang, đột phá liền tại gần nhất một hai ngày!

Tô Vân ngẩng đầu, sau lưng tiên nhân hư ảnh cũng đi theo hắn ngẩng đầu, âm thanh chấn động: "Thanh Các sư huynh, ta có hay không là tiên thể, còn cần mặt khác chứng minh ư?"

Sài Thanh Các ánh mắt lấp lóe, quan sát sau lưng của hắn tiên nhân hư ảnh, nói: "Ngươi thông qua được tiên quang khảo nghiệm, đương nhiên là tiên thể, ta lại không nghi ngờ. Lúc trước là ta không đúng, lỗ mãng rồi."

Sài gia mặt khác nam nữ trẻ tuổi xông tới, ánh mắt đồng thời hướng Tô Vân nhìn lại, đều muốn nhìn rõ Tô Vân sau lưng tiên nhân hư ảnh đến cùng dáng dấp là bộ dáng gì.

Chẳng qua là bất luận bọn họ thế nào nhìn, trước sau không cách nào thấy rõ tiên nhân kia bộ dáng.

Tô Vân nói: "Người không biết không tội. Vượt ngang hư không, từ một cái động thiên đi vào một cái khác động thiên thế giới, quả thực quá kinh thế hãi tục. Cũng khó trách Thanh Các sư huynh hoài nghi ta lai lịch."

Sài Thanh Các nghiêm nghị nói: "Tô các chủ là tiên thể, tính mạng lâu dài, thân thể bất diệt, nội tâm bất tử, bởi vậy có thể kèm theo Thánh Linh vượt ngang hư không. Chẳng qua Tô các chủ lại nhấc lên ta một cái khác lòng hiếu kỳ."

Hắn khẽ mỉm cười, nói khẽ: "Đế đình tiên thể, rốt cuộc mạnh cỡ nào?"

Tô Vân khiêm tốn nói: "Cái này, ngươi chỉ có thể đi hỏi Đế đình Thiên Thị Viên đại đế bệ hạ, ta so sánh Đại Đế, thực tế kém quá nhiều."

Sài Thanh Các ân cần hẹn nhau, nói: "Lúc trước đi tới Đế Tọa động thiên đều là Thánh Linh, đi ngang qua nơi đây, chúng ta với tư cách vãn bối, đương nhiên là không thể hướng Thánh Linh động thủ. Hiện nay hiếm thấy Tô các chủ đến đây, không thể không nói đây là lưỡng giới giao lưu tốt đẹp thời cơ,

để chúng ta mở mang tầm mắt, mở mang kiến thức một chút Đế đình thần thông so với chúng ta Đế Tọa mạnh ở nơi nào."

Tô Vân Linh giới bên trong, Oánh Oánh khẩn trương nói: "Tô sĩ tử, Sài gia mục đích là Thiên Thị Viên. Mượn cơ hội này, dò xét Thiên Thị Viên thực lực! Bọn họ đích xác là đối Thiên Thị Viên động tham niệm!"

Tô Vân cũng nhìn ra điểm này, trong lòng nghiêm nghị, mỉm cười nói: "Chúng ta ở xa tới là khách, làm sao cùng chủ nhân động thủ?"

Sài Thanh Các cười nói: "Khách tùy chủ tiện."

Tô Vân càng thêm bối rối, nói: "Thực không dám giấu giếm, ta Thiên Thị Viên công pháp thần thông, bá đạo vô cùng, vừa ra tay không chết cũng bị thương, ta lo lắng ta thu lại không được tay. Không bằng như vậy, ta thôi thúc một chiêu thần thông, không thương tổn hòa khí, chư vị nhìn một chút có thể hay không phá vỡ."

Hắn tâm niệm vừa động, đạo trường trải rộng ra!

Đạo trường dài rộng ba mươi bước, ở tại trong đạo trường Sài gia tử đệ nhiều đến bốn mươi, năm mươi người, đều là mồ hôi đầm đìa, đột nhiên dừng bước, một cử động cũng không dám!

Bọn họ nhìn về phía Tô Vân ánh mắt, như là nhìn một tôn càng ngày càng cao lớn Thần Chỉ!

Dài ngắn ba mươi bước phạm vi, Tô Vân chính là bên trong vùng không gian này duy nhất Thần Chỉ!

"Tô các chủ thần thông quả nhiên bá đạo!"

Sài Thanh Các khen ngợi, đột nhiên ông một tiếng, đạo trường của hắn trải rộng ra, cùng Tô Vân đạo trường địa vị ngang nhau, khen: "Có điều, từ trong tiên thuật tìm hiểu ra đạo

trường, đối với tiên thể tới nói cũng không tính việc khó a? Dù sao, tiên thuật so đạo trường càng khó!”

Tô Vân trong ánh mắt toát ra vẻ kinh ngạc, nhưng vào lúc này, đột nhiên lại là ông một tiếng, một tòa khác đạo trường mở ra, rõ ràng là Sài thị nhất tộc bên trong một cái khác người trẻ tuổi mở ra đạo trường!

Tô Vân còn chưa kịp khiếp sợ, chỉ thấy cái thứ ba Sài gia người trẻ tuổi mở ra đạo trường của mình!

Tiếp theo là cái thứ tư, cái thứ năm!

Ngắn ngủi phút chốc, liền có năm vị nam nữ trẻ tuổi lần lượt mở ra đạo trường của mình, những đạo trường này không giống nhau, hiển nhiên là từ khác nhau trong tiên thuật nghịch hướng tìm hiểu, mở ra đạo trường!

Khung cảnh này, lệnh Oánh Oánh cũng không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, lẩm bẩm nói: “Tô sĩ tử, chúng ta thật giống đá đến đá cứng. Cái này tiên thể tư chất ngộ tính, quả thật cao đáng sợ…”

Một màn này, cũng thực đem Tô Vân rung động đến.

Nhưng tỉ mỉ nghĩ lại, liền chỉ cảm thấy chuyện đương nhiên. Đổng y sư là Hỏa Đức Thần Quân hậu nhân, Hỏa Đức Thần Quân cũng là tiên nhân hậu duệ, nắm giữ rất nhiều loại tiên thuật, đến Đổng y sư thế hệ này, cho dù truyền thừa gãy mất, nhưng lạc đà gầy so ngựa lớn, Đổng y sư vẫn là học được mấy loại tiên thuật hộ thân.

Sài Vân Độ là chưởng quản Đế Tọa động thiên Thần Quân, tiên nhân hậu duệ, Đế Tọa động thiên lại xa so với Huỳnh Hoặc tinh trọng yếu hơn, Vân Độ Thần Quân còn tại dương gian, truyền thừa nguyên vẹn, hắn hậu nhân bên trong rất nhiều người có thể từ trong tiên thuật lĩnh ngộ ra đạo trường cũng không lạ lùng.

“Đổng y sư chính là tiên thể, cái này Sài gia mỗi người, hầu như đều là một cái Đổng y sư như vậy tồn tại, đương nhiên là không thể coi thường. Chẳng qua cho dù là Đổng y sư, so ta cũng vậy kém rất nhiều!”

Tô Vân khẽ mỉm cười, đạo trường của hắn ông một tiếng bay lên, hóa thành sau đầu vầng sáng, đây chính là đạo trường hiện hình, càng cao một tầng cảnh giới!

Cao độ ngưng tụ đạo trường, tại Tô Vân sau lưng hình thành một mảnh phòng ngự tuyệt đối, không có kẽ hở!

Sài Thanh Các cười cười, đạo trường của hắn cũng tự bay lên, hóa thành một lồng ánh sáng.

Mà mặt khác mấy cái nam nữ trẻ tuổi cũng đều tự đem đạo trường thu hồi, có hóa thành vầng sáng, có thì hóa thành băng dải, phiêu nhiên như tiên!

Oánh Oánh thầm nói: “Xong đời, nhân gia truyền thừa so chúng ta còn muốn mạnh…”

Tô Vân cười ha ha, tán đi đạo trường vầng sáng, cười nói: “Đế Tọa động thiên quả nhiên bất phàm, tại hạ khâm phục, là ta Thiên Thị Viên thua, không bằng Đế Tọa động thiên rất nhiều.”

Sài Thanh Các cười nói: “Đế đình cũng là cực kỳ bất phàm, tuỳ ý lộ một tay, liền đào thải đi ta Sài gia tuyệt đại đa số người. Chẳng qua là chỉ bằng đạo trường, vẫn như cũ khó mà phân ra hai đại động thiên thần thông đạo pháp ưu khuyết.”

Tô Vân cau mày, Sài Thanh Các từng bước áp sát, để hắn có chút không nhanh.

Sài Thanh Các cười nói: “Không bằng ta cùng Tô các chủ đi hai chiêu, Tô các chủ ý như thế nào?”

Tô Vân mặt mỉm cười, giơ tay lên một ấn đánh ra, cười nói: "Thanh Các sư huynh cẩn thận."

Sài Thanh Các cười ha ha, cất cao giọng nói: "Tô các chủ sớm nên như thế!"

Hắn khí tức bộc phát, sau lưng hiện ra Thiên Tượng nội tâm, thôi thúc thần thông ngạnh hám Tô Vân đòn đánh này!

Tiên gia pháp thuật, trong tay hắn bộc phát!

Hắn chuẩn bị lấy tiên thuật tới đối kháng tiên thuật!

"Ầm!"

Mặt đất nổ tung, tiên quang rung chuyển, Sài gia mọi người bị chấn động đến khí huyết sôi trào, đợi mở mắt ra nhìn lại, chỉ thấy Sài Thanh Các đã không thấy tăm hơi.

Mọi người khóe mắt nhảy loạn, vội vàng hướng về phía sau nhìn lại, chỉ thấy người mỹ phụ kia Sài Tích Dung chẳng biết lúc nào đi tới bên ngoài mấy dặm, một tay nâng Sài Thanh Các giữa lưng, đem Tô Vân một kích kia uy lực tan mất.

Chẳng qua là mỹ phụ nhân Sài Tích Dung động thủ vẫn là chậm một bước, không thể tới lúc đem đệ nhất tiên ấn lực lượng hóa giải. Sài Thanh Các ngũ tạng lục phủ rạn nứt, cánh tay phải máu thịt be bét, trong miệng máu tươi cuồn cuộn chảy ra ngoài.

Mỹ phụ nhân Sài Tích Dung hơi chút thả lỏng, Sài Thanh Các liền phù phù một tiếng quỳ xuống đất, ngã xuống đất không dậy nổi.

Mọi người quay đầu, chỉ thấy Tô Vân sắc mặt hờ hững, khóe mắt vênh lên, chậm rãi thu về bàn tay.

Bàn tay của hắn bốn phía, tiên ấn chữ nòng nọc bơi lội, tiên âm còn tại chấn động, sau một lúc lâu, tiên âm lượn lờ tán đi,

chữ nòng nọc cũng lần lượt hóa thành chân nguyên, trở về Tô Vân trong cơ thể.

Oánh Oánh cũng là nhìn đến ngẩn ngơ, cuối cùng lấy lại tinh thần, đánh vỡ lặng im, ha ha nói: "Lắm lời hắn thứ nhất, đánh nhau liền chạy đầu, câu nói này thật sự là hợp với tình hình."

Tô Vân ho khan một tiếng, quát khẽ nói: "Oánh Oánh, không nên nói lung tung!"

Hắn hướng bốn phía Sài gia tử đệ áy náy nói: "Xấu hổ, sách quái nhanh mồm nhanh miệng, không quá có thể nói, còn xin chư vị thứ lỗi."

Chương 391 : Nữ đại tam ôm gạch vàng

Chương 392: Nữ đại tam ôm gạch vàng

Mỹ phụ nhân Sài Tích Dung giúp Sài Thanh Các trấn áp lại thương thế, mặt khác Sài gia trưởng bối đến đây, Sài Tích Dung xa xa nhìn Tô Vân một cái, thấp giọng nói: "Thanh Các tuy là không phải ta Sài gia tiểu bối bên trong đứng đầu nhất tồn tại, nhưng cũng có thể đứng hàng trước mười a? Đế đình truyền thừa thật mạnh như vậy?"

Một vị Sài gia lão giả thấp giọng nói: "Đế đình quả thực rất mạnh, nơi đó dù sao cũng là Thiên Đế chỗ ở. Nhưng chẳng qua Đế đình đã hoàn toàn hủy, tuyệt không có khả năng có truyền thừa lưu lại! Đây là thượng giới truyền thừa tin tức, tuyệt không có khả năng phạm sai lầm!"

Ngũ lão bên trong củi thả nói: "Hơn nữa, cái này mấy ngàn năm nay đến Đế Tọa Thánh Linh, lời của bọn hắn cũng xác minh điểm này. Cái này Tô Vân Tô các chủ cùng Lâu Ban Lâu các chủ, rất là khả nghi."

Sài gia ngũ lão phân biệt gọi Phóng, Ý, Lãm, Thúy, Tụ, chính là Sài thị nhất tộc tu vi cao nhất năm vị lão giả, cũng là có thể trực tiếp triều kiến Thần Quân Sài Vân Độ người, bởi vậy biết rất nhiều Sài gia mặt khác cao tầng không biết bí mật.

Sài Ý nói: "Vân Độ lão tổ cảm thấy, các đời đi phi thăng chi lộ Thánh Linh, căn bản không biết Đế đình bí mật, cùng hắn để Đế đình hoang phế, không bằng ta Sài gia khai quật ra Đế đình bí mật, nói không chừng đây chính là ta Sài gia phi

thăng thành tiên cơ duyên. Đoạn thời gian gần nhất, lão tổ quan sát đánh giá Thiên Tượng, phát hiện không được sự tình. Vì chuyện này, lão nhân gia ông ta thậm chí nội tâm xuất khiếu, phi thăng thiên ngoại, đi dò xét lần này Thiên Tượng căn nguyên có hay không như hắn đoán trước như vậy."

Sài Tích Dung khó hiểu nói: "Vân Độ lão tổ không phải đang bế quan ư?"

Sài Thúy là cái phụ nhân, liếc nàng một cái, thản nhiên nói: "Ngươi tư lịch không đủ, còn chưa xứng biết chuyện này."

Sài Tích Dung sắc mặt biến hóa, ngay sau đó lại mặt mang tươi cười, không có lên tiếng.

Sài Tụ cũng là phụ nhân, không có Sài Thúy như vậy cay nghiệt, cười nói: "Lần này triều thánh, tất cả mọi người về biết chuyện này, không có cái gì xứng hay không. Nhưng thật ra là trước đây không lâu, Vân Độ lão tổ quan sát đánh giá Thiên Tượng, phát hiện Đế đình đang tại hướng chúng ta Đế Tọa động thiên nhanh chóng áp sát!"

Nàng nói lời kinh người, quả thực đem mặt khác Sài gia cao tầng sợ hết hồn!

Biết chuyện này, chỉ có ngũ lão, những người khác là nhận được chỉ lân phiến trảo tin tức, nhưng nội dung cụ thể là cái gì liền không thể nào biết được.

Sài Tụ đem tin tức này nói ra đi ra, thật là kinh người vô cùng!

Sài Tích Dung thất thanh nói: "Lão tổ nội tâm rời đi thân thể, xuất khiếu thiên ngoại, chính là vì xác nhận Đế đình bay tới chuyện này?"

Sài Tụ gật đầu: "Tính toán thời gian, lão tổ nội tâm sắp trở về. Cái này Đế đình khách tới, bất kể như thế nào đều cần thăm dò thực lực của hắn. Thông qua thực lực của hắn, thăm

dò Đế đình thực lực cùng với vị kia thần bí khó lường Thiên Thị Viên Đại Đế thực lực!"

Mặt khác Sài gia cao tầng trong lòng nghiêm nghị, ánh mắt nhao nhao hướng Tô Vân nhìn lại.

Tô Vân chính là bọn họ trong miệng Đế đình khách tới, người mang Đế đình truyền thừa.

Sài Thanh Các thăm dò Tô Vân thực lực, thực ra cũng không phải là Sài Thanh Các chủ ý, mà là xuất từ Sài gia ngũ lão gợi ý. Sài gia ngũ lão mục đích, chính là muốn mượn cơ hội này thăm dò ra Thiên Thị Viên cùng Nguyên Sóc thực lực!

Nếu như Thiên Thị Viên cùng Nguyên Sóc tùy tiện chạy đến một người, liền mạnh mẽ vô song, không ai bằng, như vậy Đế Tọa động thiên tự nhiên không biết đối Thiên Thị Viên động ý đồ xấu.

Nhưng nếu như Thánh Linh cùng Tô Vân bản lĩnh chỉ thường thôi, như vậy quấy nhiễu Thiên Thị Viên, liền sẽ đưa vào danh sách quan trọng.

Vân Độ Thần Quân nội tâm xuất khiếu, ngao du thiên ngoại, thăm dò dị tượng có phải là hay không Đế đình cùng Đế Tọa hai đại động thiên hợp nhất, Sài gia ngũ lão liền muốn tại Thần Quân trở về trước đó, xác định Đế đình thực lực đến cùng thế nào!

Sài Tích Dung tỉnh ngộ lại: "Nếu như Đế đình tại cùng Đế Tọa hợp nhất, như vậy cái này Tô Vân chưa chắc là đi phi thăng chi lộ. Hắn có thể là từ trên biển…"

Đột nhiên, ngũ lão bên trong một cái khác lão Sài Ý quát khẽ nói: "Không nên ở chỗ này nói! Lâu Thánh Linh tới!"

Lâu Ban bay tới, áy náy nói: "Tiểu tử kia là sơn dã mãng phu, vậy mà ra tay đả thương người, ta lát nữa liền mạnh mẽ dạy dỗ hắn! Hiền chất bị thương có nặng hay không?"

Sài gia cao thủ không còn đàm luận đề tài mới vừa rồi, Sài Tích Dung cười tủm tỉm nói: "Trẻ con giao thủ, bị thương là khó đảm bảo sự tình, không cần để ý."

Lâu Ban mạnh mẽ trừng Tô Vân một cái, quát: "Sài gia độ lượng lớn, không trách tội ngươi, còn không qua đây xin lỗi?"

Tô Vân đi tới, oan ức vô cùng, lúng ta lúng túng nói: "Vừa mới hắn hoài nghi ta là Nam Bố Y phái tới đồng đảng, muốn nghiệm chứng ta có hay không là Đế đình tiên thể, nghiệm chứng sau đó, còn nói so ra hơn nhiều một chút Đế đình tiên thể cùng Đế Tọa tiên thể ai mạnh. Ta ý định văn kiện đến, hắn nhất định muốn động thủ, kết quả là…"

Lâu Ban đột nhiên giận dữ, tức giận đến trán bốc khói, quát: "Ngươi còn dám nguỵ biện? Không nên cản ta, ta nhất định muốn đánh chết hắn!"

Sài Tích Dung còn chưa kịp cản hắn, liền nghe được hắn nói ra những lời này đến, không khỏi có chút chần chờ, muốn nhìn một chút bản thân không đi ngăn cản, hắn là có hay không sẽ đánh chết Tô Vân.

Nhưng mà Oánh Oánh nhưng bay lên đi vào, kéo lấy Lâu Ban góc áo: "Lão gia tử bớt giận! Sĩ tử hắn cũng là hoàn toàn bất đắc dĩ, ai bảo Sài Thanh Các yếu như vậy?"

Sài Thanh Các vừa mới tỉnh lại, nghe được câu này, lại là một ngụm máu tươi phun ra, ngất đi.

"Nếu không phải ngươi cản ta, ta liền đánh chết hắn!" Lâu Ban giống như là không thể chống đỡ được Oánh Oánh lực lượng, ngay sau đó bỏ qua, tức giận nói.

Sài Tích Dung sai người đem Sài Thanh Các đưa xuống đi cứu trị, thầm khen nói: "Lúc trước tới chỗ này Thánh Linh, có người là nho học thành Thánh, có là luật học thành Thánh, còn có thuật số, âm luật, thư hoạ, dã luyện, chế tạo, đều có chỗ bất

phàm. Vị này Lâu Thánh Nhân, giống như là đem da mặt tu luyện tới Thánh Nhân tình trạng, tu vi thật sự là lợi hại.”

“Thánh Linh bớt giận.”

Sài Tích Dung tiến lên, cười nói: “Trẻ con ở giữa đùa giỡn, không đến mức muốn chết muốn sống. Lần này triều thánh, ta Sài gia việc vặt rất nhiều, Thần Quân lại tại bế quan, thiếp thân an bài hai vị trước tạm ở lại, hai vị cũng có thể mượn tiên quang tu luyện. Cái này tiên quang, đối hai vị nội tâm rất có ích lợi.”

Lâu Ban nắm nàng thon thon tay ngọc, xấu hổ vô cùng: “Ta dạy bảo không giỏi, để Tích Dung chê cười. Tiểu tử thối, còn không theo tới?”

Tô Vân vội vàng đuổi theo hắn, chỉ thấy phía trước Lâu Ban cùng Sài Tích Dung tay nắm tay, Sài Tích Dung ý đồ giãy giụa, chẳng qua là Lâu Ban bóp chặt hơn.

Oánh Oánh buông ra Lâu Ban góc áo, trở lại Tô Vân Linh giới bên trong, khen: “Lão già này tuy là sắc dục huân tâm, nhưng mà giả bộ hồ đồ, bao che cho con ngược lại là một tay hảo thủ!”

Nàng lấy ra giấy bút, đang muốn đặt bút, đột nhiên do dự: “Sắc dục huân tâm cùng giả bộ hồ đồ, bao che cho con, thật giống đều không phải là ưu điểm… Với tư cách Thông Thiên các đời trước các chủ, lâu lão gia tử nhất định có ta không có chú ý tới ưu điểm!”

Nàng khổ sở suy nghĩ, nghĩ đến hồi lâu đành phải từ bỏ: “Nhưng mà, cũng không có.”

Sài Tích Dung an bài bọn họ ở tại Doanh An trong thành, Thần Quân điện bên cạnh thiên điện, cười nói: “Hai vị tạm thời ở chỗ này, đợi đến Thần Quân xuất quan, liền có thể triều thánh.”

Lâu Ban mời ở lại, nói: "Thế nào điều động tiên quang tu luyện, Ban hoàn toàn không biết gì cả, nếu là Tích Dung có thể lưu lại chỉ điểm…"

Sài Tích Dung hé miệng cười nói: "Thánh Linh nói đùa. Nội tâm hấp thu tiên quang chính là chuyện tự nhiên, sao lại cần tu luyện?"

Nàng phiêu nhiên mà đi.

Lâu Ban đứng tại điện phía trước, nhìn quanh rất lâu, lưu luyến không rời.

Tô Vân lạnh lùng nói: "Tiên thể thọ nguyên lâu đời, cái này Sài Tích Dung tuổi tác, chỉ sợ có thể làm lão các chủ tổ nãi nãi."

Lâu Ban xoay người, dựng râu trừng mắt, tức nói: "Lớn tuổi một chút thế nào? Nữ đại tam ôm gạch vàng…"

Tô Vân tiếp tục tại trên đầu của hắn giội nước lạnh: "Ta lo lắng lão các chủ ôm một tòa kim sơn. Hơn nữa ngươi biết dung mạo của nàng là bộ dáng gì? Sài gia không gian bóp méo chi thuật cao minh như thế, ta sợ Sài Tích Dung là cái ba năm trăm cân lão thái thái."

Lâu Ban giận dữ, tế lên Trần Mạc Thiên Không, Tô Vân không cam lòng yếu thế, cũng ý định tế lên bảo vật, lại phát hiện bản thân Đại Thánh linh binh đều không tại trên người.

Trần Mạc Thiên Không bị Lâu Ban lấy đi, Thần Tiên tác cũng bị Hoa Hồ lừa.

Hiện tại hắn trong tay có thể cùng Trần Mạc Thiên Không chống lại, chỉ có chiếc kia nguyên từ thần kiếm!

Hắn nội tâm thần binh đại hoàng chung, tuy là uy lực bất phàm, nhưng Tô Vân bản lĩnh so ra kém Nguyên Đạo Thánh

Nhân, bởi vậy đại hoàng chung so với Đại Thánh linh binh vẫn là kém rất nhiều.

Không ngờ Tô Vân vừa mới lấy ra nguyên từ thần kiếm, đột nhiên cây kiếm này kịch liệt chấn động, vang lên ong ong, như muốn bay đi!

Lâu Ban kinh dị một tiếng, Trần Mạc Thiên Không lập tức hóa thành cát bụi cái lồng móc ngược xuống, nhưng vào lúc này, nguyên từ thần kiếm đột nhiên bản thể hóa thành quang mang, từ Tô Vân trong tay rời tay mà đi, liền muốn chạy trốn!

Trần Mạc Thiên Không móc ngược xuống, đem cái này nguyên từ thần quang bọc lại, cái kia nguyên từ thần quang nhiều lần đụng đến, lại không có thể chạy trốn.

Tô Vân, Lâu Ban sắc mặt nghiêm nghị, Oánh Oánh bay đến Tô Vân đầu vai, khó hiểu nói: "Thanh thần kiếm này làm sao vậy?"

Trần Mạc Thiên Không từ từ co rút lại, hình thành một cái sa cầu, đem nguyên từ thần quang bao ở trong đó, trầm giọng nói: "Đạo này thần quang ngươi là thế nào có được?"

Tô Vân đem bản thân điều khiển tiểu Thiên Thuyền tại thiên ngoại đi tới, dọc đường gặp phải nguyên từ thần quang từ thiên ngoại mà đến, tập kích tiểu Thiên Thuyền sự tình nói một lần, nói: "Ta lấy hoàng chung ngăn cản, thần quang đánh trúng hoàng chung, hóa thành một cây kiếm chen vào phía trên. Ta vốn cho là, đây là hai đại động thiên tiếp cận, nguyên từ thần quang quá mãnh liệt, ngưng tụ mà thành thần kiếm."

Oánh Oánh càng thêm khó hiểu: "Chẳng lẽ không phải?"

Lâu Ban nói: "Dĩ nhiên không phải. Cái này thần quang là bị người luyện thành thần kiếm, nói cách khác, thần kiếm có chủ nhân. Hơn nữa, giờ phút này cái kia thần kiếm chủ nhân ngay tại toà này Doanh An thành bên trong!"

Oánh Oánh càng thêm mê man.

Tô Vân nói: "Trong thế giới của chúng ta, đâu đâu cũng có nguyên từ bạo động, nhấc lên đủ loại thiên tượng thiên tai, động đất, sóng thần, sấm chớp mưa bão, gió lốc, mưa rào, thiên hỏa các loại thiên tai, đều là từ nguyên từ bạo động gây nên. Ta vốn cho là là bởi vì Đế Tọa động thiên quá gần nguyên nhân, dẫn đến nguyên từ dị thường."

Oánh Oánh tỉnh ngộ lại, nói: "Chúng ta tới đến Đế Tọa động thiên sau mới phát hiện, thực ra Nguyên Sóc khoảng cách Đế Tọa động thiên vẫn là vô cùng xa xôi, Đế Tọa động thiên nguyên từ đối Nguyên Sóc ảnh hưởng thực ra cũng không như trong tưởng tượng lớn như vậy. Bởi vậy, gây nên nguyên từ bạo động có một người khác!"

Tô Vân nói: "Người này là luyện nguyên từ thần quang vì đủ loại bảo vật, gây nên Nguyên Sóc đủ loại thiên tượng thiên tai. Mà ta cơ duyên xảo hợp, nhận được hắn một kiếm bảo vật."

Oánh Oánh sắc mặt nghiêm túc nói: "Người kia khoảng cách Nguyên Sóc cực xa, dẫn đến không cách nào thu về thần kiếm, mà vừa rồi ngươi lấy ra nguyên từ thần kiếm lúc, thanh thần kiếm này nhưng cảm ứng được hắn chân thân, ý định bay đi trở lại chủ nhân bên người! Điều này nói rõ, thần kiếm chủ nhân liền tại phụ cận!"

Tô Vân gật đầu, phun ra một ngụm trọc khí, nói khẽ: "Nhấc lên nguyên từ bạo động, quấy nhiễu các nơi trên thế giới, buộc Ứng Long đám người bốn phía cứu trợ thiên tai người kia, ngay tại trong tòa thành này."

Lâu Ban đột nhiên nói: "Ta không đồng ý các ngươi mạo hiểm!"

Tô Vân lộ ra ánh nắng nụ cười xán lạn.

Lâu Ban thở dài: "Cái này Đế Tọa động thiên chủ nhân là Sài Vân Độ Thần Quân, Thần Quân thực lực sâu không lường được. Sài gia ngũ lão, tuyệt không phải là Sài gia cường đại nhất nhân vật, chỉ dựa vào nơi này tiên quang, liền có thể vì Sài gia tạo nên không biết bao nhiêu tu thành kim thân Thần Chỉ. Doanh An, chính là một tòa vững như thành đồng thần thành, ẩn giấu đi không biết bao nhiêu nhân vật đáng sợ!"

Tô Vân gật đầu.

Lâu Ban nói không sai, tiên quang thần diệu như thế, có thể trợ tăng nội tâm vì kim thân, như vậy Sài gia người làm sao sẽ bỏ qua? Bọn họ mặc dù là tiên thể, cũng sẽ chết già, bọn họ nội tâm liền có thể tắm gội tiên quang, nhờ vào đó luyện thành kim thân Thần Chỉ.

Tuy là loại này kim thân Thần Chỉ cũng không phải là Đông lăng chủ nhân cái loại này nội tâm lạc ấn thiên địa Chân Thần, nhưng thực lực tu vi tuyệt đối không thể coi thường!

Sài gia bên trong loại tồn tại này, chỉ sợ không phải số ít.

Lâu Ban ánh mắt rơi vào trên mặt của hắn, dường như muốn nhìn ra ý tưởng chân thật của hắn, tiếp tục nói: "Chúng ta thế đơn lực bạc. Ta cũng đã chết rồi, chỉ còn lại có nội tâm, nếu là ngươi xảy ra chuyện lời nói, ta cứu không được ngươi."

Tô Vân gật đầu lần nữa.

Lâu Ban tuy là là cao quý Thánh Nhân, nhưng mà không có thân thể, chỉ còn lại có nội tâm, thực lực của hắn cũng sẽ ngã xuống một cảnh giới, hiện nay nhiều nhất chỉ tương đương với Cầu Thủy Kính, Tả Tùng Nham bậc này tồn tại.

Lâu Ban theo dõi hắn, nói: "Ta nói nhiều như vậy, chỉ rõ lợi hại, ngươi vẫn là muốn mạo hiểm đúng hay không?"

Tô Vân cười nói: "Ngươi yên tâm, ta không biết tùy tiện mạo hiểm. Thần Tiên tác ngay tại Thiên Thị Viên bên trong,

hiện tại lưỡng giới tương thông, ta thử cưỡng ép triệu hồi Thần Tiên tác. Có Thần Tiên tác tại, Sài gia người bình thường căn bản tìm không được ta!”

Lâu Ban thở dài, không còn thuyết phục.

Tô Vân quyết định thật nhanh, nội tâm cùng tận tất cả lực lượng, liều mạng cảm ứng Thần Tiên tác, ý đồ đem Thần Tiên tác triệu hồi.

“A?”

Hắn cái này một cảm ứng không thể coi thường, Tô Vân thất thanh nói: “Thần Tiên tác không tại Thiên Thị Viên, mà là tại trong tòa thành này! Đây là có chuyện gì?”

—— —— tiết đoan ngọ, bánh tét Lá phiêu hương, chúc chư vị an khang! !

Chương 392 : Vạn Tiên phường

Chương 393: Vạn Tiên phường

Tô Vân cảm ứng chắc chắn sẽ không phạm sai lầm, hắn cảm ứng được Thần Tiên tác tại lân cận, như vậy Thần Tiên tác liền tại phụ cận!

"Thần Tiên tác là bị Hoa nhị ca mượn đi, có mượn không trả là hồ ly bản tính, huống chi còn có Linh Nhạc tiên sinh ở bên cạnh, có thể trả cho ta mới là lạ. Hai người bọn họ, tuyệt đối không có cách nào tại ta trước đó đi vào Đế Tọa động thiên!"

Tô Vân vẻ mặt biến ảo không ngừng, hiện tại chỉ còn lại có một cái khả năng.

"Đế Tọa, Đế đình hai đại động thiên hợp nhất sau đó, Sầm bá tại đi hai năm phi thăng chi lộ về sau, vừa vặn từ Nguyên Sóc trên không đi qua, chợt có ý nghĩ lấy đi Thần Tiên tác. Mà khi đó, chính là Hoa nhị ca theo ta chỗ này lừa đi Thần Tiên tác thời điểm… Cái này quá bất hợp lí!"

Tô Vân đi tới đi lui, đột nhiên dừng bước, phun ra một ngụm trọc khí: "Nhưng đây là sự thật! Như vậy, đã Sầm bá giờ phút này ngay tại Doanh An, vì sao Sài gia người nói cũng không nhìn thấy hắn? Ta cảm ứng được Thần Tiên tác, Sầm bá cũng hẳn là biết ta đến Doanh An. Hắn lại không có xuất hiện, chỉ có thể nói rõ hắn không thể xuất hiện. Nói như vậy, Sầm bá gặp phải nguy hiểm."

Lâu Ban nhìn hắn đi tới đi lui, rất là vui mừng.

Thiên Thị Viên nhân loại hài tử, vẫn là trưởng thành, đã không còn là lơ mơ mê mê nhỏ người mù.

Tô Vân quay đầu nhìn về phía Lâu Ban, nghiêm mặt nói: "Bạn bán hàng, ngươi là Thông Thiên các lão các chủ, cũng đã chết rồi, ngươi không có giao phó Thông Thiên các vì Thông Thiên các lựa chọn đời sau các chủ chấp niệm, hiện tại chỉ còn lại có phi thăng chi lộ cái này một cái chấp niệm. Cho nên ngươi nên đi, rời đi nơi này, tiếp tục bước lên ngươi nội tâm phi thăng chi lộ."

Lâu Ban mặt mày hớn hở: "Đúng, ta phải đi."

Nhưng mà hắn nhưng không nhúc nhích.

Tô Vân cau mày.

Lâu Ban thản nhiên nói: "Ngươi là ta chọn các chủ, ngươi nếu như có sinh tử chi hiểm, ta liền chấp niệm tái sinh, lại thế nào cam lòng đi? Huống chi, ở loại địa phương này, ngươi cần ta dạng này kiến trúc đại tông sư. Có thần thông của ta tới che chở ngươi, ngươi làm việc thần không biết quỷ không hay!"

Tô Vân trầm ngâm.

Hắn đã sớm được chứng kiến Lâu Ban chỗ cường đại, thiên biến vạn hóa Sóc Phương thành, thậm chí liền toàn bộ Đông đô, đều tại Trần Mạc Thiên Không trong khống chế.

Lâu Ban thần thông, đã vượt qua người thường đối thần thông hiểu, có hắn tại, Tô Vân có thể nói tại Doanh An bên trong như cá gặp nước.

Nhưng mà, Lâu Ban dù sao chẳng qua là nội tâm, nếu như bị hao tổn, vậy liền khả năng biến thành tro bụi!

Giữa bọn hắn loại trừ là cùng một chỗ bày quầy bán hàng bạn bán hàng bên ngoài, vẫn là gần như thầy trò gần như đạo hữu giống như hữu nghị.

Lâu Ban tại Tô Vân mắt mù lúc quen biết Tô Vân, thấy được cái này nho nhỏ thiếu niên phẩm chất, vì Thông Thiên các tìm được đời sau các chủ. Tô Vân tại trở thành các chủ về sau, vì mời ở lại Lâu Ban nội tâm, không để cho hắn phi thăng, cho nên nhịn xuống không đi gặp hắn.

Thông Thiên các chủ truyền thừa, nhưng thật ra là đồng đạo truyền thừa, Lâu Ban đem hắn con đường truyền cho Tô Vân, hi vọng Tô Vân đi càng xa, Tô Vân thì không muốn nhìn thấy Lâu Ban vì chính mình bị thương.

Lâu Ban tiếp tục nói: "Đế Tọa động thiên hiển nhiên ý định đối Nguyên Sóc bất lợi, ta càng không thể rời đi. Nội tâm bên trong chấp niệm không đi, là sẽ không rời đi, với tư cách Thiên Thị Viên Đại Đế, ngươi so với ai khác đều hiểu được."

Tô Vân không còn thuyết phục hắn, nói: "Chẳng qua ta có một cái yêu cầu, ngươi đáp ứng ta, ta liền không đuổi ngươi đi."

Lâu Ban lộ ra tươi cười, nói: "Ta đáp ứng ngươi."

Tô Vân nhìn thẳng cặp mắt của hắn, trầm giọng nói: "Ngươi có thể dùng Trần Mạc Thiên Không giúp ta, nhưng nếu như ta gặp phải nguy hiểm, ý của ta là bất luận gặp phải bất kỳ nguy hiểm nào, cho dù là tiếp theo một cái chớp mắt ta liền sẽ chết đi, ngươi cũng không cho phép ra tướng tay cứu! Ngươi nếu là không đáp ứng, đem Trần Mạc Thiên Không để lại cho ta, ngươi tiếp tục phi thăng."

Lâu Ban rõ ràng hắn ý tứ, chỉ cần mình không ra tay cứu giúp, như vậy Sài gia liền có khả năng lưu tính mạng hắn.

Hắn yên lặng gật đầu.

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, nói: "Oánh Oánh, ngươi thử nhìn một chút có thể hay không đem Sầm phu tử nội tâm triệu hoán đến."

Oánh Oánh lên tiếng, trong miệng truyền đến thanh thúy quát, vô số phù văn tung bay, trên không trung hình thành một tòa nho nhỏ tế đàn. Tiểu sách quái sắc mặt nghiêm túc, đứng tại tế đàn bên trên làm phép, nhưng thấy thiên điện bên trong tiếng sấm rền rĩ, mơ hồ vang vọng, tầng tầng không gian vỡ ra!

Oánh Oánh càng thêm mệt mỏi, thử nghiệm phong tỏa Sầm phu tử nội tâm, nàng muốn đem Sầm phu tử nội tâm kéo qua, nhưng phảng phất có thứ gì khóa tại Sầm phu tử trên người, để nàng trước sau không cách nào hoàn thành triệu hoán.

"Không được."

Oánh Oánh lắc đầu nói: "Phu tử nội tâm hẳn là bị trấn áp, nếu là ngày trước, hắn căn bản là không có cách phản kháng ta triệu hoán, nhưng bây giờ ta không cách nào đem hắn gọi đến. Có điều, ta đại khái biết hắn bị trấn áp ở nơi nào."

Lâu Ban nhìn nho nhỏ tế đàn bên trên bé gái, lộ ra vẻ kính sợ, cẩn thận nói: "Tiểu đạo hữu cái gì nội tâm đều có thể triệu hoán ư?"

Oánh Oánh nói: "Chỉ cần có di vật hoặc là quen thuộc hắn nội tâm, liền có thể triệu hoán đến."

Lâu Ban âm thầm kêu khổ, thầm nghĩ: "Cái này tiểu sách quái cùng ta quen thuộc, nếu như ta tại phi thăng trên đường, sắp sửa đến Tiên giới lúc nàng đột nhiên tới một màn như thế, ta chẳng phải là tâm huyết uổng phí?"

Hắn lại không biết, Táng Long lăng án chính là bởi vì Oánh sĩ tử triệu hoán đến long linh cùng nhân ma chi linh mà lên, mà Sầm phu tử đi đang phi thăng trên đường chạy tới Đế Tọa động thiên trên đường, liền bị Oánh Oánh triệu hoán một lần, trì hoãn hành trình.

Lâu Ban đem Trần Mạc Thiên Không bên trong nguyên từ thần quang trấn áp, thần quang lại hóa thành một thanh thần kiếm, chẳng qua là vẫn tại bất an nhảy lên.

Tô Vân đem nguyên từ thần kiếm thu đến bản thân Linh giới bên trong, ngăn cách thần kiếm cùng chủ nhân cảm ứng. Thanh thần kiếm này không thể giao cho Lâu Ban tới trấn áp, bởi vì Lâu Ban cần toàn lực trợ hắn, nếu như phân tâm, rất có thể sẽ để cho Tô Vân gặp phải nguy hiểm.

Oánh Oánh rơi vào Tô Vân trên đầu vai, cười nói: "Tô sĩ tử còn cần ta. Có kiến thức của ta, ngươi đem không gì không làm được!"

Tô Vân đi ra ngoài, cười nói: "Oánh Oánh là lợi hại nhất!"

Oánh Oánh dương dương đắc ý.

Lâu Ban nhìn một màn này, trong lòng có một chút buồn phiền, với tư cách đời trước Thông Thiên các chủ, hắn cũng có bản thân sách quái, ghi chép hắn truy nguyên lữ trình. Đáng tiếc, từ hắn sau khi chết, sách quái cũng buồn bực sầu não mà chết.

Thiên điện bên ngoài, các điện phía trước đều có không ít Sài gia tử đệ trấn thủ, phòng ngự nghiêm ngặt.

Sài gia cao tầng lo lắng Nam Bố Y mấy người loạn đảng lẫn vào trong thành, cho nên đề phòng nghiêm ngặt tử thủ, thế nhưng là cho Tô Vân mang đến không nhỏ khó khăn.

Chẳng qua Tô Vân đi ra thiên điện một khắc này, liền thấy Trần Mạc Thiên Không ở hai bên hắn xuất hiện, như là sương mù, ngay sau đó sương mù biến hóa, biến thành sinh động như thật hình ảnh.

Bất luận từ cái kia góc độ nhìn lại, đều không thể nhìn thấy Tô Vân người này, bọn thủ vệ thậm chí không nhìn thấy bất kỳ chỗ khác nhau nào.

Lâu Ban lấy Trần Mạc Thiên Không, đem Tô Vân hoàn toàn giấu đi!

Tô Vân cứ việc nắm giữ Trần Mạc Thiên Không gần thời gian hai năm, vẫn còn không biết Trần Mạc Thiên Không còn có cái này công dụng!

"Ta vừa mới cảm thấy được Sầm phu tử nội tâm, là ở phía trên." Oánh Oánh nói nhỏ.

"Phía trên?"

Tô Vân kinh ngạc không thôi, ngẩng đầu nhìn lại, phía trên loại trừ cái kia đóa tiên vân, cùng tiên vân bên trong một cái thế giới khác, không có vật khác!

"Sài gia người nói mây bên trong là Tiên giới, Sầm bá làm sao có thể bị Sài gia trấn áp đến trong tiên giới?"

Tô Vân không hiểu chút nào, hơn nữa, không phải là không có người có thể đi vào Tiên giới ư? Nếu như có thể đi vào Tiên giới lời nói, Sài gia con người làm ra sao không đi vào, hết lần này tới lần khác đem Sầm phu tử giam giữ đi vào?

"Trừ phi, tiên vân bên trong thế giới kia, cũng không phải là Tiên giới!"

Tô Vân nghi ngờ, nếu như tiên vân bên trong thế giới kia không phải Tiên giới, như vậy tiên quang là từ đâu tới?

"Đã như vậy, dứt khoát liền đi nơi đó nhìn một chút!"

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, lặng yên bay lên không, tận lực không làm cho bất cứ rung động gì, hướng trên không tiên vân mà đi.

Thiên điện bên trong, Lâu Ban khẽ nhíu mày: "Lần này có chút khó khăn… Nhưng không làm khó được ta!"

Theo Tô Vân bay lên không, Trần Mạc Thiên Không cũng tại Lâu Ban điều khiển bên dưới không ngừng biến hóa, mô phỏng trên bầu trời phong cảnh, bảo đảm bất luận người nào bất luận từ Doanh An thành cái nào góc độ đến xem, đều không phát hiện được bất kỳ dị trạng!

Vậy thì cần mạnh mẽ khả năng tính toán, đối với động một tí điều khiển một thành chi địa Lâu Ban Thánh Nhân tới nói, cũng là rất lớn khiêu chiến!

"Tiểu tử này thực sẽ tìm việc cho ta."

Lâu Ban ngồi xếp bằng mà ngồi, cười nói: "Chẳng qua ta cũng không phải chỉ là hư danh! Điểm ấy độ khó…"

Sắc mặt hắn đột nhiên thay đổi, bởi vì lúc này, hắn đột nhiên phát hiện Doanh An trong thành một chiếc thuyền hoa cũng tại hướng tiên vân bay đi!

Hắn muốn bảo đảm Tô Vân không bị người phát hiện, liền cần phải đến bảo đảm chiếc này thuyền hoa bên trong người cũng không cách nào nhìn thấy Tô Vân, cần khả năng tính toán cùng điều khiển năng lực liền đường thẳng tăng vọt!

"Liều mạng!"

Lâu Ban một bên cùng tận có khả năng tính toán, một bên khống chế Trần Mạc Thiên Không, để Trần Mạc Thiên Không theo đó biến hóa, che chở Tô Vân.

Tô Vân cũng chú ý tới cái kia chiếc thuyền hoa, thầm nghĩ: "Tiên giới khẳng định không cách nào như vậy đi vào, bằng không Sài gia đã sớm khắp nơi tiên nhân rồi, các đời Thánh Nhân nội tâm cũng không có cần thiết đi đến phi thăng chi lộ. Như vậy, Sài gia đóa này tiên vân cùng tiên vân bên trong thế giới, đến cùng là chuyện gì xảy ra?"

Hắn chậm lại tốc độ , chờ đợi thuyền hoa đến, dưới chân nhẹ nhàng khẽ động, rơi vào chiếc này thuyền hoa bên trên.

“Tiểu tử này, muốn ta mạng già!” Lâu Ban nghiến răng nghiến lợi, cùng tận có khả năng nghĩ, tận lực lấy Trần Mạc Thiên Không biến hóa tới bảo vệ Tô Vân.

Thuyền hoa bên trên, là Sài gia mấy cái nam nữ trẻ tuổi cùng ngũ lão bên trong Sài Thúy, Sài Thúy đột nhiên dường như trong lòng sinh ra ý nghĩ, ánh mắt sắc bén vô cùng, hướng ra phía ngoài nhìn lại, nhưng mà lại cái gì cũng không thấy.

Lão phụ nhân này nghi hoặc, thu về ánh mắt, trầm giọng nói: “Cái kia gọi Tô Vân Đế đình khách tới, thực lực tu vi rất cao, chúng ta ngũ lão quyết định, đưa các ngươi đi vào Vạn Tiên phường tu luyện. Nơi đó, là lão tổ chỗ ở, ngày bình thường cho dù chúng ta ngũ lão, không có công lao cũng vô duyên đi vào.”

Mấy cái kia nam nữ trẻ tuổi vừa mừng vừa sợ.

“Vạn Tiên phường?” Tô Vân kinh ngạc, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trong mây thế giới càng ngày càng gần, đợi đi tới gần, Tô Vân sắc mặt tối sầm.

Từ phía dưới hướng tiên vân bên trong thế giới nhìn lại, trong mây thế giới tựa như tiên cảnh, tiên cung Tiên điện nổi bồng bềnh giữa không trung, đây là con mắt có khả năng nhìn thấy địa phương, có lẽ không thấy được địa phương nhất định càng rộng lớn hơn!

Nhưng mà phụ cận nhìn lại, mới phát hiện không phải cái kia chuyện. Cái kia tiên vân bên trong thế giới, vậy mà chỉ có nhìn thấy lớn như vậy!

Oánh Oánh cũng là nhìn mà trợn tròn mắt, lẩm bẩm nói: “Cái này Sài gia thật hung ác, ngay cả người mình đều lừa gạt…”

Lão phụ nhân Sài Thúy đi ra thuyền hoa, đi tới đầu thuyền, hai tay mười ngón tay không ngừng nhảy nhót, đủ loại phù văn

từ đầu ngón tay nhảy ra, phía trên không trung nhất thời có tầng tầng phong cấm không ngừng mở ra, để thuyền hoa chạy vào tiên vân!

Thuyền hoa đi vào trong mây không gian, hướng khu Tiên cung đó chạy tới, có lẽ nơi đó chính là Vạn Tiên phường!

Nhưng vào lúc này, đột nhiên Tô Vân Linh giới bên trong nguyên từ thần kiếm không ngừng nhảy nhót, đinh đinh vang vọng, hầu như khó mà áp chế!

Tô Vân nói thầm một tiếng không ổn, cỗ này nhảy nhót càng ngày càng mạnh, thần kiếm cùng chủ nhân cảm ứng vậy mà thẩm thấu đến hắn Linh giới bên trong!

Lão phụ nhân Sài Thúy đột nhiên dung mạo dựng thẳng, bỗng nhiên một hồi gậy, đột nhiên hét lớn: "Ai lẻn vào ta Sài gia cấm địa? Còn không cho ta lăn ra đây!"

Nàng tuy là nữ tử, nhưng tiếng quát cương mãnh dị thường, như là vạn lôi bạo phát, suýt nữa đem Tô Vân thân bị Trần Mạc Thiên Không đánh bay!

Lâu Ban không khỏi khẩn trương: "Nguy rồi! Tô tiểu tử không để cho ta ra tay, nhưng ta sao có thể nhìn ngươi tự tìm đường chết?"

Nhưng vào lúc này, thuyền hoa bên trong truyền đến một tiếng cười khẽ: "Lão bà, như vậy đều có thể bị ngươi phát hiện, không hổ là Sài gia ngũ lão, liền nhân ma đều quấy nhiễu không được ngươi!"

Tô Vân nghe được thanh âm này, không khỏi kinh ngạc: "Nam Bố Y!"

Thuyền hoa bên trong một cái nam tử trẻ tuổi cười ha ha, thuyền hỏng khoang mà ra, nhanh chóng hướng Vạn Tiên phường xông tới.

Sài Thúy quát chói tai một tiếng, trong tay gậy đột nhiên hóa thành một đầu Thanh Long, Thanh Long bay lên không, mang theo lão phụ nhân này thẳng đến Nam Bố Y!

Tô Vân đứng ở đầu thuyền, chỉ thấy thuyền hoa bên trong mặt khác nam nữ trẻ tuổi vọt ra, lúc này, đầy trời váy đỏ từ Tô Vân trước mắt thoảng qua, cùng càng phiêu càng xa.

Cái kia váy đỏ phần cuối là cái thướt tha thiếu nữ, nâng lên trắng nõn cánh tay, hướng Tô Vân quơ quơ: "Không cần cám ơn ta, Tô sư đệ."

Một cái bạch tê tung người nhảy vào Tô Vân Linh giới, vui vẻ nhảy lên.

Tô Vân nghiến răng, toàn lực trấn áp nhảy nhót nguyên từ thần kiếm, thầm nghĩ: "Ngô Đồng ma nữ này, lại chạy đến ta đằng trước đi! Gay go —— "

Hắn áp chế không nổi nguyên từ thần kiếm, chiếc kia thần kiếm bỗng nhiên phá tan hắn Linh giới, Tô Vân không cần nghĩ ngợi bắt lấy chuôi kiếm, nhưng thấy chiếc kia thần kiếm đột nhiên hào quang tỏa sáng, hóa thành một mảnh nguyên từ thần quang, đem hắn mang theo, gào thét hướng Vạn Tiên phường xông tới!

Đầu thuyền bên trên, mấy cái kia nam nữ trẻ tuổi tất cả đều ngây người.

Thiên điện bên trong, Lâu Ban thở dài, thầm nghĩ: "Xong rồi, lần này cho dù ta muốn thay ngươi liều mạng, cũng không thể nào."

Nguyên từ thần quang nhanh chóng quá nhanh, để hắn căn bản không kịp dùng Trần Mạc Thiên Không che chở!

—— —— đoan ngọ sinh áo tiến ngự giường, đỏ thẫm vàng La khăn che kim hòm. Mỹ nhân nâng vào nam hun điện, cổ

tay ngọc nghiêng phong màu sợi dài. Chúc năm nay đại khảo học sinh, tên đề bảng vàng, giai nhân làm bạn ~

Chương 393 : Ta chết rồi?

Chương 394: Ta chết rồi?

Trần Mạc Thiên Không bay trở về, Lâu Ban trầm ngâm phút chốc, đột nhiên bay lên không, bị Trần Mạc Thiên Không vây quanh, hướng lên bầu trời bên trong cái kia đóa tiên vân mà đi!

"Bất luận như thế nào, ngươi cũng là ta lựa chọn truyền đạo người, dù là làm trái lời thề, ta cũng không thể nhìn ngươi gặp nạn!"

Trần Mạc Thiên Không dưới khống chế của hắn trở nên vô cùng thần diệu, bất luận từ bất kỳ góc độ nhìn, đều không thể nhìn thấy Lâu Ban, ánh sáng đi qua tầng tầng khúc xạ, vừa vặn đem hắn giấu đi.

Kiến trúc chi học, vốn là liền đem không gian, thuật số, lực lượng, kết cấu và mỹ học hoàn mỹ lợi dụng học vấn, mà Lâu Ban, vừa vặn chính là phương diện này xưng Thánh đại tông sư!

Hắn phi thân đi tới tiên vân bên dưới, tiên vân phong cấm sớm đã khép lại, mà hắn nhưng trực tiếp quấy nhiễu phong cấm!

Tiên vân bên trong cất giấu Sài thị nhất tộc bí mật lớn nhất, chính là Đế Tọa động thiên cấm địa, tầng ngoài phong ấn đương nhiên lợi hại cực kỳ, nhưng mà Lâu Ban lại làm như không thấy, đi về phía đi vào trong đi.

Chung quanh hắn, vô số nhỏ bé vô cùng bụi bặm theo hắn đi lại không ngừng hướng phong cấm bên trong quấy nhiễu,

đem những cái kia phong cấm ở giữa khe hở nhét đầy.

Bụi bặm tạo thành vô số tinh xảo vô cùng phù văn, không ngừng biến hóa, vừa vặn đem phong cấm ngăn chặn.

Theo Lâu Ban không ngừng đi thẳng về phía trước, phía trước phong cấm không ngừng nứt ra, xuất hiện một đầu trải thật chỉnh tề thông đạo.

Trần Mạc Thiên Không giống như là suy nghĩ của hắn, giống như là ý thức của hắn, theo tâm niệm của hắn thay đổi mà thay đổi.

Đây chính là cái này miệng Đại Thánh linh binh tác dụng, giống như là một viên có thể mở ra tất cả phong ấn chìa khoá!

Đối với hắn bậc này kiến trúc thành Thánh tồn tại tới nói, Sài gia nghiêm mật nhất phong cấm cũng chỉ như thế!

Sau một lát, Lâu Ban đi vào tiên vân bên trong, hướng Vạn Tiên phường đi tới, hắn mơ hồ cảm thấy khí tức vô cùng cường đại, trong lòng cảm giác nặng nề.

Đây là một cỗ hắn chưa hề cảm thụ qua lực lượng đáng sợ, mạnh mẽ vô biên, kinh khủng cảm giác áp bách thậm chí để suy nghĩ của hắn hơi chút chậm chạp!

Nguyên Đạo cảnh giới mạnh mẽ nhất không phải thân thể, không phải pháp lực, mà là nội tâm. Mà Nguyên Đạo Thánh Nhân thường thường là mở ra một cái lĩnh vực tồn tại, lưu lại truyền thế kinh điển, khai sáng một môn học thuyết nổi tiếng, Nguyên Đạo Thánh Nhân nội tâm càng cường đại hơn, không kém gì Thần Chỉ!

Đất liền hải ngoại, gần nhất một vị Thánh Nhân chính là Lâu Ban, mặt khác cái gọi là Thánh Nhân, bao quát Nguyên Sóc bốn đại thần thoại, bao quát hải ngoại Nguyệt Lưu Khê, Giang Tổ Thạch, đều có chút khuyết điểm.

Nhưng cho dù là Lâu Ban cường đại như thế nội tâm, cũng cảm nhận được đáng sợ cảm giác áp bách, có thể tưởng tượng được cỗ áp bức này cảm giác là bực nào khủng bố!

"Thần Quân! Là Sài Vân Độ Thần Quân!"

Lâu Ban không khỏi rùng mình một cái: "Tôn này Thần Quân ở lại đây!"

Hắn cứ việc đoán ra Vân Độ Thần Quân liền ở đây, nhưng không có mảy may do dự, vẫn là đi thẳng về phía trước.

Tô Vân, là hắn chọn lựa truyền đạo người, thay thế mình truyền đạo người, loại này tư duy ý thức sớm đã lạc ấn tại hắn nội tâm bên trong, bởi vậy bất kể như thế nào hắn cũng không thể để Tô Vân lại xảy ra mệnh nguy hiểm, dù là đánh cược bản thân nội tâm!

Oánh Oánh gọi là bao che cho con, nhưng đối với hắn mà nói, lại là đạo truyền thừa, chỉ cần Tô Vân sống sót, đạo của mình liền tương đương với thay mình sống sót!

Tô Vân bị nguyên từ thần kiếm biến thành thần quang dẫn dắt gào thét bay về phía trước, rất nhanh vượt qua Ngô Đồng, Ngô Đồng lộ ra vẻ kinh ngạc, há miệng tựa hồ muốn nói lấy cái gì.

Nguyên từ thần quang tốc độ quá nhanh, Tô Vân không có nghe rõ, liền thấy cái kia tiên cung cửa chạm mặt tới.

Bay qua cánh cửa này, Vạn Tiên phường liền xuất hiện tại trước mắt hắn.

Đó là từng mặt nguy nga đền thờ cùng đường tắt, đền thờ là cửa, cao lớn vô cùng, đền thờ bên trên vẽ khắc lấy đủ loại kỳ dị phù văn, như là Thần Ma.

Đợi xuyên qua đền thờ, từ trong đường tắt xuyên qua, liền thấy đường tắt hai bên cờ tung bay, mỗi một mặt cờ đều là

phiêu giương tung bay, cờ bên trên có tiên nhân danh hào cùng kỳ lạ lạc ấn hình vẽ.

Những cái kia cờ vô cùng to lớn, không biết có tác dụng gì.

Đột nhiên phía trước truyền đến kịch liệt thần thông va chạm, lão phụ nhân Sài Thúy cùng Nam Bố Y một trước một sau, tại đây Vạn Tiên phường bên trong chém giết, hai người một cái nhìn như trẻ tuổi, một cái nhìn như lão nhân, nhưng đều linh hoạt vô cùng.

Lão phụ nhân kia Sài Thúy không biết đang thi triển cái gì thần thông, thôi thúc từng mặt đại kỳ, đại kỳ xoay quanh hai người tung bay, đem Nam Bố Y thần thông chặn lại.

Nam Bố Y cứ việc thực lực tu vi muốn phía trên nàng, lại tinh thông Nguyên Sóc đủ loại cựu thánh tuyệt học, nhưng mà căn bản là không có cách phá vỡ những cái kia mặt cờ phòng ngự.

Mà những cái kia đại kỳ bên trong mỗi lần có kinh khủng uy năng bạo phát ra, nhưng đem hắn ép lùi lại lại lui.

“Hưu —— “

Nguyên từ thần quang đột nhiên cắt ra hai người thần thông, từ giữa bọn hắn xuyên qua, sắc bén kia quang mang đem hai người thần thông đoạn đi.

Sài Thúy cùng Nam Bố Y trong lòng giật mình, ngưng mắt nhìn lại, chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy trong vầng hào quang có một người.

“Chẳng lẽ là lão tổ trở về?”

Sài Thúy cau mày, vừa rồi đạo ánh sáng kia quá nhanh, nàng cũng không thể nhìn thấy quang mang bên trong đến cùng là ai, chẳng qua nếu như là Vân Độ lão tổ nội tâm, thế nào luận đạo Nam Bố Y ngông cuồng?

“Không phải Vân đô lão tổ lời nói, như vậy sẽ là ai?”

Nàng vừa mới nghĩ đến nơi đây, lại thấy Nam Bố Y sừng sững tại một cây cờ lớn bên trên, khí thế không ngừng tăng lên, tu vi của hắn liên tiếp tăng vọt, điên cuồng kéo lên, để Sài Thúy không lo được suy nghĩ nhiều, trước thôi thúc đại kỳ bảo vệ toàn thân.

Truyền thừa từ Nguyên Sóc pháp gia thiên hiến, có tam trùng, đệ nhất trùng pháp, đệ nhị trùng thuật, đệ tam trùng thế.

Hiện nay, Nam Bố Y thế, pháp, thuật, đều là đi đến Nguyên Đạo cấp độ, đỉnh đầu thiên hiến mơ hồ hiện lên, sau lưng luật pháp như biển như núi, mà thuật thì như dây xích như khóa như tù giống như ngục!

Nam Bố Y khí thế bộc phát, lại bộc phát, sau lưng đột nhiên vô số xiềng xích thoát ra, tại hai người bốn phía hình thành chặt chẽ xen lẫn lồng giam.

Mơ hồ ở giữa, Sài Thúy vậy mà cảm giác được bản thân bốn phía thiên địa nguyên khí đang nhanh chóng khô kiệt!

Không những như thế, nàng thậm chí cảm giác được trong cơ thể mình chân nguyên tại cô quạnh, thần thông, phù văn đang dần dần bị áp chế!

“Ta sư tòng phi thăng chi lộ bên trên tiên hiền, được truyền đến tự Nguyên Sóc học vấn!”

Nam Bố Y một thân áo vải, tuy là diện mạo là nam tử trẻ tuổi, nhưng lại làn da thô ráp, thân thể cường tráng, hiển lộ hết trên biển tang thương, một kích phía dưới, thiên hiến vì ấn, rất nhiều lấy nhân pháp nhân đạo, thay thế ngày pháp thiên đạo xu thế!

Đây chính là pháp gia đại thuật chỗ ảo diệu!

Sài Thúy thôi thúc đại kỳ đón đỡ đòn đánh này, bị chấn động đến khí huyết sôi trào, ngay sau đó Nam Bố Y đệ nhị ấn công!

Sài Thúy đang lùi lại, nhưng Nam Bố Y khí thế nhưng mạnh hơn, pháp gia đệ nhị ấn, gọi là Thủ Đạo!

Thủ Đạo, lập quân thủ đạo, thủ Thánh Hoàng chi đạo, lập bất thế chi quân!

Nam Bố Y tựa như một tôn Thánh Hoàng, đệ nhị ấn để Sài Thúy khóe miệng chảy máu, đại kỳ tán loạn, lần nữa lui về phía sau.

Nam Bố Y không ngừng đánh tới đằng trước, thứ ba ấn quỷ khiến, thứ tư ấn chết chinh, thứ năm ấn có độ, thứ sáu ấn hất quyền, thứ bảy ấn chủ đạo, hiển lộ hết pháp gia phong thái.

Sài Thúy liên tục lui về phía sau, nàng mỗi lui một bước, Nam Bố Y khí thế liền mạnh một phần, đến chủ đạo một chiêu này đại thuật sau đó, liền thấy Nam Bố Y sau lưng, luật pháp chi đạo hóa thành một thanh thần kiếm, quang mang vạn trượng, càng ngày càng mạnh!

Sài Thúy trong lòng sinh ra vô cùng bất an mãnh liệt, một kiếm này là pháp gia thuật cùng pháp, tăng lên thành đạo một kiếm!

Khí thế của nàng bị ép tới suy kiệt, chiêu pháp tán loạn, đã không thể nào chống cự một kiếm này!

“Lúc trước ta là chiếm cứ ưu thế, nếu là không có đạo kia thần quang xung kích, ta nhất định thừa thắng xông lên, càng ngày càng mạnh, nơi nào sẽ bị Nam Bố Y chuyển bại thành thắng?”

Sài Thúy vừa mới nghĩ đến nơi đây, Nam Bố Y kiếm quang hạ xuống, Sài Thúy đầu người rơi xuống đất.

“Một kiếm này, gọi là Gian Kiếp.”

Nam Bố Y tán đi kiếm quang, thản nhiên nói: “Luật pháp phụ tá chính đạo, diệt trừ gian kiếp. Đây là đại đạo, ngươi Sài gia ngăn cản không được!”

Sài Thúy thi thể bộc đổ, đầu người lăn xuống trên mặt đất, lại gọi nói: “Vạn Tiên phường chính là ta Sài gia Thánh địa, khắp nơi có thần Linh trấn thủ, có phong cấm trùng trùng điệp điệp, ngươi xông vào Vạn Tiên phường, chắc chắn phải chết!”

“Xèo xèo xèo!”

Từng đạo xiềng xích từ đầu nàng bên trong xuyên qua, đưa nàng nội tâm từ Linh giới bên trong kéo ra, Sài Thúy nội tâm bị treo lên.

“Ngươi chết trước lại nói!” Nam Bố Y một Ấn Thiên hiến, đưa nàng nội tâm đánh cho vỡ nát.

Nam Bố Y xoay người, hướng Vạn Tiên phường bên trong xông vào, thầm nghĩ: “Khó hiểu, đạo kia thần quang bên trong người, đến cùng là ai? Vì sao giúp ta?”

Nhưng vào lúc này, phía trước một cỗ khí tức cường đại phóng lên trời, Vạn Tiên phường bên trong, giống như là có từng tôn vĩ đại Thần Chỉ đang chậm rãi thức tỉnh!

Nam Bố Y sắc mặt nghiêm nghị, nhưng cười ha ha: “Cho dù cái này Vạn Tiên phường là đầm rồng hang hổ, ta cũng phải xông vào một lần!”

Hắn ra sức hướng về phía trước lao đi, từ từng đạo tiên phường bên trong xuyên qua, lúc này, tiên phường phía trước, một tôn cao tới hơn mười trượng Thần Chỉ xuất hiện, mọc ra bốn tay, chống một mặt tiên kỳ, đằng đằng sát khí.

Đó chính là Sài gia thế hệ trước sau khi chết, nội tâm hấp thu tiên quang biến thành kim thân Thần Chỉ!

Nam Bố Y nghiến răng, xông về phía trước, cùng lúc đó, từng tôn Sài gia Thần Chỉ khôi phục, hướng bên này chạy tới.

Mà đổi thành một bên, Vạn Tiên phường bên trong, nhiều hơn nữa Sài gia kim thân Thần Chỉ thức tỉnh, chỉ thấy một vệt thần quang từ bên cạnh bọn họ xuyên qua.

Tô Vân gắt gao bắt lấy nguyên từ thần kiếm chuôi kiếm, lưỡi kiếm mũi kiếm đã hóa thành thần quang, mang theo hắn lấy cực nhanh tốc độ bay về phía trước phi!

Hắn hướng hai bên nhìn lại, những cái kia cao tới mười trượng, hai mươi trượng, thậm chí trăm trượng Thần Chỉ, từ hắn trong tầm mắt thoáng một cái đã qua, những cái kia Thần Chỉ trên mặt không hiểu vẻ mặt, nghi vấn biểu lộ, đập vào mí mắt của hắn.

"Không biết bọn họ có thấy hay không hình dạng của ta… Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, cái này Sài gia thế lực có phần quá cường đại!"

Tô Vân trong lòng nổi lên lo lắng âm thầm, hắn sớm đã nhìn ra Sài gia ý đồ chinh phạt Thiên Thị Viên, bản thân cũng tiểu thí thân thủ, để Sài gia người nhìn thấy thực lực của mình, từ đó xem trọng Thiên Thị Viên thực lực.

Chẳng qua là để hắn không nghĩ tới chính là, Sài gia ẩn núp thực lực, quả thực đáng sợ cực kỳ!

Phía trước, tiên cung bên trong Vạn Tiên phường đã đến phần cuối, mà phần cuối chính là một tòa Tiên gia đại điện!

Cung điện kia bên ngoài, từng mặt lớn phường cao chót vót tại hai bên, phường bên trong đều có vĩ đại kim thân Thần Chỉ khôi phục, nhao nhao hướng Tô Vân vị trí thần quang nhìn lại!

Nơi này kim thân Thần Chỉ thực lực tu vi càng thêm cường đại, cho Tô Vân cảm giác, chỉ sợ so đỉnh phong thời kỳ Ngọc Đạo Nguyên cũng không kém chút nào, thậm chí mạnh hơn!

Nơi này kim thân Thần Chỉ, tuyệt đối có người đạt đến vượt qua thế giới cực hạn chịu đựng mức độ!

Tô Vân nhắm mắt, sống chết không buông ra nguyên từ thần kiếm, chỉ thấy thần quang mang theo hắn hướng toà kia Tiên gia trong đại điện đánh tới.

Tiên gia cửa đại điện hộ bị trùng trùng điệp điệp phong tỏa, bên cạnh lại có Sài gia kim thân Thần Chỉ bảo vệ, trên cánh cửa lại có trùng trùng điệp điệp phong cấm, vững như bàn thạch, tuyệt không có khả năng bị người công phá!

Nhưng mà nguyên từ thần kiếm biến thành quang mang bay tới, tầng kia tầng phong cấm liền tự động mở ra, đóng chặt cửa cũng tầng tầng vỡ ra , mặc cho nguyên từ thần kiếm mang theo Tô Vân xuyên qua phong cấm, đi vào bên trong tiên điện!

Cái kia trấn thủ Tiên điện từng tôn kim thân Thần Chỉ mi tu trắng như tuyết, đều tự lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Trong kiếm quang, là ai?”

Ngay tại Tô Vân bị nguyên từ thần kiếm kéo vào bên trong tiên điện một khắc này, vô cùng kinh khủng thần uy phô thiên cái địa giống như đè xuống, Tô Vân nhịn không được thân thể tất cả cơ bắp kéo căng, dùng hết khả năng đối kháng cái kia khó có thể tưởng tượng uy áp!

Hắn Linh giới bên trong, cây quế bên trên, Ly Châu như là trăng sáng, kèm theo Linh giới hồng lô khởi động, chân nguyên cuồn cuộn, đánh phía Ly Châu!

Mà tại hắn phía trước, nguyên từ thần kiếm biến thành quang mang đang tại xông về một tôn cao như sơn nhạc Thần Chỉ, cái kia Thần Chỉ tắm gội tại tiên quang bên trong, đôi mắt đóng chặt!

Chỉ là từ trên người hắn tản ra thần uy, liền để Tô Vân thân thể hầu như nổ tung, Linh giới cũng bị ép tới không ngừng thu

nhỏ.

Trốn ở Tô Vân Linh giới bên trong Oánh Oánh không khỏi sợ hãi kêu, bạch tê chở đi nàng, nhưng không chỗ trốn.

Nhưng vào lúc này, áp lực kinh khủng đổi lấy Tô Vân gầm thét, hắn Ly Châu tại đáng sợ áp lực dưới nổ tung, một tôn vĩ đại nội tâm từ rạn nứt Ly Châu bên trong bay ra!

Ông!

Phía sau hắn, tiên nhân hư ảnh hiện lên, cùng hắn Thiên Tượng nội tâm trùng lặp!

Tiên nhân hư ảnh trở nên trước đó chưa từng có rõ ràng, cùng Tô Vân, cùng Tô Vân nội tâm giống nhau như đúc!

Tô Vân gắt gao bắt lấy nguyên từ thần kiếm, sau lưng Thiên Tượng nội tâm tỏa ra từng đạo quang mang, đối kháng cái kia tôn Thần Chỉ thần uy!

Hắn có thể xử lý được, nhưng mà Oánh Oánh cùng Linh Tê nhưng đã gánh không được cái kia tôn Thần Chỉ uy áp!

"Chẳng cần biết ngươi là ai, xin lỗi!"

Tô Vân sau lưng, vĩ đại Thiên Tượng nội tâm cùng hắn cùng một chỗ xòe bàn tay ra hướng về phía trước phong đi!

"Cho ta trấn áp!"

Một mặt phù văn chi tường xuất hiện, vô số hoa lệ vô cùng phù văn từ trong tay hắn bay ra, hướng tôn này vĩ đại Thần Chỉ bay đi!

Mà tại phù văn chi sau tường, là vô biên vô tận hắc ám!

"Hưu!"

Tôn này vĩ đại Thần Chỉ bóp méo, bị Tô Vân kéo vào mi tâm của mình bên trong, phong ấn.

Oánh Oánh cùng Linh Tê thở phào nhẹ nhõm, bại liệt trên mặt đất. Cũng trong lúc đó, tại phía xa Nguyên Sóc thiên ngoại, một tôn vô cùng vĩ đại nội tâm toàn thân toả ra thần quang, đang tại cô đọng nguyên từ vì đủ loại vũ khí, công hướng Nguyên Sóc chỗ thế giới.

Đột nhiên, cái kia nội tâm cau mày, lộ ra vẻ kinh ngạc: "Ta chết rồi?"

Chương 394 : Hắn là ai?

Chương 395: Hắn là ai?

Cái kia nội tâm sừng sững ở trong không gian, hắn người chính là Đế Tọa động thiên Sài Vân Độ Thần Quân.

Hắn giả danh bế quan, thực ra là bởi vì hắn quan sát Thiên Tượng, phát hiện tinh thần dị động, vây quanh Đế Tọa động thiên vận hành ba viên mặt trời thế mà quỹ tích phát sinh biến hóa vi diệu, loại này rất nhỏ nhiễu loạn cho thấy có một cái quái vật khổng lồ ảnh hưởng đến cái này ba viên mặt trời vận chuyển.

Sài Vân Độ cẩn thận quan sát, phát hiện bờ biển nhiều hơn một ngôi sao.

Hắn dù sao cũng là Thần Quân, thần thông quảng đại, căn cứ chân trời quang mang cùng nguyên từ dị thường, suy tính ra Đế đình động thiên đang đến gần Đế Tọa động thiên, ngay sau đó tâm huyết của hắn dâng lên, liền nội tâm xuất khiếu phi thăng thiên ngoại dò xét nguyên do.

Cái này tìm tòi kiểm tra không thể coi thường, hắn thế mà thật thấy được Đế đình cắm một ngôi sao, quái lạ xuất hiện tại Đế Tọa động thiên bên cạnh, cùng Đế Tọa động thiên kết nối!

Hai đại động thiên, như vậy biến thành một cái động thiên!

—— đối với Nguyên Sóc người mà nói, Thiên Thị Viên chính là một khối đại lục cắm ở Sóc Bắc, bên trong ở chút yêu ma quỷ quái. Đối với đi qua trên mặt trăng Tô Vân bọn người tới nói, Thiên Thị Viên chính là một khối cắm ở tinh cầu bên trên bánh nướng, trong vũ trụ kéo lấy không bờ bến Bắc Hải.

Nhưng mà khoảng cách cái tình nguyện địa phương nhìn lại, thì là to lớn Thiên Thị Viên cắm ở một viên tiểu cầu bên trên, cái này nho nhỏ tinh cầu, chính là Tô Vân bọn họ chỗ thế giới.

Thế giới kia, chẳng qua là Thiên Thị Viên phụ thuộc phẩm.

Bất quá, bởi vì hai đại động thiên ở giữa sớm đã tuyệt thần thông, có Hắc Thiết thành ngăn cản, Vân Độ Thần Quân cũng không cách nào từ trên biển đi tới Đế đình, cho nên hắn chỉ có thể từ tinh không bên trong bay hướng Đế đình.

Thân thể có trọng lượng, nội tâm không có trọng lượng, bởi vậy nội tâm bay hướng Đế đình tốc độ nhanh nhất.

Khi đó, chính là Tiên Lục sơn chi chiến hồi cuối, Tô Vân, Ứng Long đám người hợp lực giết Dư Tẫn, Dư Tẫn chết tại Tiên kiếm phía dưới, mà khi đó, Sài Vân Độ Thần Quân nội tâm cũng gặp phải hai đại động thiên ở giữa lực lượng nguyên từ.

Ngay sau đó hắn luyện nguyên từ thần quang vì bảo, người chưa đến, trước lấy nguyên từ thần quang tập kích các nơi trên thế giới, mượn cơ hội này, hắn liền có thể dò xét cái này nho nhỏ tinh cầu có hay không có cái gì cao thủ.

Nhưng mà để hắn kinh ngạc chính là, trên cái tinh cầu này cao thủ nhiều, quả thực làm người ta phẫn nộ!

Hắn lấy nguyên từ thần quang tập kích các nơi trên thế giới, lại bị từng tôn Thần Ma ngăn lại!

Vân Độ Thần Quân cũng tại tò mò, cái này nho nhỏ thế giới tại sao lại có nhiều như vậy Thần Ma, trừ cái đó ra hắn còn muốn biết những này Thần Ma cụ thể số lượng, đều có bản lãnh gì.

Cái này nho nhỏ tinh cầu còn như vậy, Thiên Thị Viên càng là hắn không thể không cẩn thận địa phương, phải biết, Thiên

Thị Viên có thể so sánh cái này nho nhỏ tinh cầu lớn hơn!

Vân Độ Thần Quân nội tâm liền bay về phía cái kia nho nhỏ tinh cầu, không ngừng thăm dò, cuối cùng dò xét ra cái này nho nhỏ trên thế giới lại có bảy mươi sáu vị Thần Ma.

Mấy ngày nay, hắn lại thay đổi sách lược, ý định thăm dò một chút Thiên Thị Viên, nhìn một chút Đế đình là có hay không như Tiên giới tin tức truyền đến bên trong nói như vậy, đã bị hủy bởi một hồi đáng sợ chiến hỏa.

Nhưng ngay tại hắn chuẩn bị thăm dò Thiên Thị Viên thời điểm, hắn đột nhiên liền cũng lại không cảm ứng được bản thân lưu tại Đế Tọa động thiên thân thể!

Tạo thành tình huống, chỉ có một cái khả năng.

Vậy chính là, hắn chết rồi.

Nội tâm cùng thân thể liên hệ cực kỳ mật thiết, thân thể là căn, nội tâm là thân thể suy nghĩ tư duy cùng ý thức, bám vào thân thể phía trên, rời đi thân thể, chính là lục bình không rễ.

Lục bình không có rễ, nhưng có thể còn sống, nội tâm rời đi thân thể, cũng có thể sống sót.

Nhưng mà nội tâm đoạn đi cùng thân thể liên hệ, nhất thời phút chốc là không có vấn đề, sau một quãng thời gian, nội tâm cùng thân thể cuống rốn liền sẽ triệt để đoạn đi, khi đó cho dù là thân thể còn cố ý nhảy, nội tâm cũng không cách nào quay về thân thể!

Trở về, chính là bán ma.

Mà muốn trở thành bán ma, nhất định phải chết được cực kỳ không cam lòng, chấp niệm ngập trời.

“Cho dù ta bây giờ đi về, về thời gian cũng không kịp.”

Sài Vân Độ trong lòng sinh ra vô hạn bi thương: "Đến cùng là ai giết ta?"

Cường giả có thể để cho bản thân nội tâm trong thời gian ngắn rời đi thân thể, ví dụ như tại Nguyên Sóc, liền thường có mạnh mẽ linh sĩ để nội tâm rời đi thân thể, ngao du Nguyên Sóc, một ngày nhưng phiêu hốt mấy chục vạn dặm, nhưng cũng có nhân vì rời đi thân thể quá xa, mà mất đi đối thân thể cảm ứng, không cách nào tìm về thân thể của mình mà đi đời nhà ma.

Còn có người thì là rời đi thân thể thời gian quá dài, dẫn đến thân thể cơ năng suy kiệt mà chết.

Hàng năm Nguyên Sóc chết đi như vậy linh sĩ đều có rất nhiều, nhưng Chinh Thánh cường giả cùng Nguyên Đạo cảnh giới tồn tại liền không có vấn đề này, có mạnh mẽ Nguyên Đạo Thánh Nhân thậm chí có thể nội tâm vượt biển, ngao du thế giới.

Vân Độ Thần Quân loại tồn tại này tự nhiên càng không khả năng xuất hiện bậc này sai lầm, thân thể của hắn tọa trấn tại tiên vân bên trong Vạn Tiên phường chỗ sâu nhất, trước tiên không nói phía ngoài phong ấn cùng cấm chế trùng trùng điệp điệp, căn bản không thể có người có thể quấy nhiễu Vạn Tiên phường, lại nói cho dù có người có thể xâm lấn, cũng sẽ bị Sài gia kim thân thần linh chỗ ngăn lại!

Không thể có người xông vào Tiên gia đại điện, đem hắn thân thể chém giết!

Huống chi, thân thể của hắn là cỡ nào cường đại?

Huống chi, hắn vẫn là thần! Thần quân vương!

Ai có thể giết hắn?

Hắn lửa giận ngập trời, quay ngược trở lại, chạy về Đế Tọa động thiên. Bất kể như thế nào, hắn đều muốn giết hắn người

kia đền mạng!

Lúc này Tiên gia trong đại điện, Tô Vân đem Sài Vân Độ Thần Quân thân thể trấn áp sau đó, cái kia cỗ kinh khủng thần uy lúc này mới biến mất, Tô Vân lòng còn sợ hãi, trong tay nguyên từ thần quang cũng tự ông một tiếng, hóa thành một thanh thần kiếm.

Tô Vân chống kiếm, hai chân còn tại run rẩy, hắn chưa bao giờ thấy qua đáng sợ như vậy thần uy, chỉ là thần uy cảm giác áp bách, liền để hắn dạng này Thiên Tượng cảnh giới đại cao thủ không chịu nổi!

Oánh Oánh âm thanh có chút run rẩy, khàn khàn, nói: "Tô sĩ tử, cái này, người này đến cùng là ai?"

"Ta cũng không biết."

Tô Vân ổn định khí tức, nói: "Bất quá hắn hẳn là nguyên từ thần kiếm chủ nhân. Chẳng lẽ nói là một vị nào đó tiên hiền di thể? Hắn lưu lại cây kiếm này, lại lợi dụng cây kiếm này đem ta dẫn tới, chẳng lẽ là muốn truyền thụ cho ta y bát?"

Hắn hai mắt sáng lên, càng ngày càng sáng sủa, hưng phấn nói: "Nhất định là như vậy! Oánh Oánh, trong sách những cái kia thần tiên sau khi chết có phải hay không đều là như vậy lựa chọn đệ tử? Lưu lại một cây kiếm, nhìn một chút ai có thể nhận được, nhận được thiếu niên liền sẽ bị dẫn tới động phủ của hắn, tiếp đó liền nhận được y bát của hắn truyền thừa!"

Thiếu niên phấn khởi nắm chặt nắm đấm: "Ta liền biết ta có đại khí vận, không biết trước bị Khúc bá bọn họ hố, lại bị Lâu Ban bọn họ hố! Ta cuối cùng lúc tới vận chuyển!"

Oánh Oánh do dự một chút, vẫn là lấy hết dũng khí đánh vỡ ảo tưởng của hắn: "Tô sĩ tử, ngươi bị thần kiếm mang theo phi hành, trên đường đi gặp phải nhiều như vậy nguy hiểm…"

“Đều là đối ta khảo nghiệm!” Tô Vân lòng tin tràn đầy, “Hơn nữa ngươi nhìn, thanh thần kiếm này lướt qua, tất cả phong cấm tự động mở ra, không có gặp phải bất kỳ ngăn trở nào!”

Oánh Oánh nói: “Ta lại cảm thấy nhân gia hình như là ở đây bế quan, nội tâm du lịch, không cẩn thận để ngươi xông đến nơi này tới. Ngươi nhìn, bên ngoài còn có kim thân thần linh trấn thủ, rõ ràng là chính là bế quan hộ pháp. Ngươi trấn áp thân thể của hắn, cắt đứt cùng nội tâm cảm ứng, hơn phân nửa người kia liền sẽ chết.”

Đối với tu luyện đủ loại cấm kỵ, Tô Vân là thất khiếu thông lục khiếu, còn có một chữ cũng không biết, tự nhiên không biết trấn áp thân thể mang ý nghĩa như thế nào. Nhưng Oánh Oánh nhưng rõ rõ ràng ràng.

Tô Vân mắt điếc tai ngơ, vẫn như cũ đắm chìm trong “Tiên hiền” “Để lại cho” bản thân nhiều như vậy tài phú to lớn trong vui sướng.

Tiếp đó, hắn liền bắt đầu đi dò xét của cải của chính mình, nhưng mà nghênh đón hắn chỉ có thất vọng.

Cái này Tiên gia trong đại điện vậy mà trống rỗng, loại trừ vừa rồi cỗ kia tỏa ra khủng bố thần uy thân thể, liền chỉ còn lại có cái kia thân thể dưới trướng bồ đoàn.

Oánh Oánh đột nhiên kinh hô một tiếng, la lên: “Ta đã biết! Tô sĩ tử, ta nghĩ ta đại khái biết cái kia Thần Chỉ là ai!”

Tô Vân nghi hoặc, cái này bồ đoàn mới vừa rồi bị cái kia thân thể ngồi tại cái mông phía dưới, hẳn là rất lớn, nhưng mà bây giờ lại lại co lại rất nhiều, biến thành bình thường bồ đoàn lớn nhỏ.

“Hắn là ai?” Tô Vân thuận miệng hỏi, đi ra phía trước, ý đồ nhặt lên bồ đoàn.

“Hắn chính là tiên nhân hậu duệ, phi thăng trên đường ở đây tiếp đãi các đời thánh hiền Thánh Linh người, cũng là cái này Đế Tọa động thiên chủ nhân!”

Oánh Oánh sắc mặt nghiêm túc, “Sài Vân Độ, Vân Độ Thần Quân!”

Tô Vân chạm đến cái kia bồ đoàn, bồ đoàn đột nhiên tiên quang đại phóng, tiên quang cùng Tô Vân thân thể cùng Thiên Tượng nội tâm lẫn nhau chiếu rọi, Tô Vân nhất thời cảm ứng được thân thể của mình cùng nội tâm đang điên cuồng hấp thu tiên quang bên trong lực lượng!

Cái kia tiên quang dường như muốn đem thân thể của hắn cùng nội tâm luyện lại!

“Ngươi nói cái gì?” Tô Vân lớn tiếng hỏi. Bên tai của hắn vang lên như là tiên âm giống như tiếng vang, không nghe thấy Oánh Oánh.

Oánh Oánh lớn tiếng nói: “Ta nói hắn là Sài Vân Độ, nơi này Thần Quân!”

Tô Vân đặt mông ngồi tại bồ đoàn bên trên, tiên quang lượn lờ, thâm nhập hắn xương cốt.

Từ bồ đoàn bên trong xông ra tiên quang vô cùng tinh thuần, vượt qua Doanh An thành tắm gội tiên quang nhiều vô kể, Tô Vân chỉ cảm thấy bản thân cốt tủy, xương cốt, tĩnh mạch, huyết mạch, cơ bắp, da thịt, ngũ tạng lục phủ, thậm chí tóc da, toàn bộ nhận được tiên quang tẩy lễ, sự thoải mái nói không nên lời.

“Ngươi nói cái gì?” Hắn mơ mơ màng màng nói.

“Ta nói hắn là Vân Độ Thần Quân, ngươi khả năng đem hắn giết chết…”

Bồ đoàn bên trong tiên quang thâm nhập Tô Vân Linh giới bên trong, Oánh Oánh còn định nói thêm, nhưng mà bị tiên quang thoải mái, nhất thời như lên tiên tịch đồng dạng, chỉ cảm thấy một thân nhẹ nhõm, bất luận thân thể vẫn là nội tâm, đều trở nên vô cùng thuần túy, vô cùng thoải mái.

"Thật thoải mái… Ta nói cái gì ấy nhỉ?" Oánh Oánh mơ mơ màng màng nói.

Bên cạnh nàng, Tiểu Bạch tê dường như cảm giác được không ổn, vội vàng dùng sừng chống lại Oánh Oánh.

Sừng của nó chính là Thánh vật, có thể loại bỏ tất cả hoang mang, nhưng mà còn chưa chạm đến Oánh Oánh, đầu này Linh Tê liền tắm gội tại tiên quang bên trong, mơ mơ màng màng, dường như muốn ngủ thiếp đi.

Lúc này, Lâu Ban đã xông vào Vạn Tiên phường, ra sức hướng về phía trước chạy đến, đúng lúc gặp Nam Bố Y dũng mãnh vô cùng, lực chiến ba đại kim thân thần linh, chém giết thảm liệt!

Lâu Ban đang muốn từ một bên đi vòng qua, đột nhiên phía trước một tôn Sài gia kim thân thần linh xuất hiện, ánh mắt sắc bén vô song, bốn phía liếc nhìn.

"Nơi này có mặt khác nội tâm!"

Cái kia kim thân thần linh hừ một tiếng, hai tay vỗ một cái: "Tế Vạn Tiên kỳ!"

Rầm!

Vạn Tiên phường bên trong, từng mặt đại kỳ bay lên, bay phất phới.

"Không qua được." Lâu Ban thở dài, chuẩn bị ra tay.

Lúc này, Ngô Đồng từ một bên đi qua.

Vạn Tiên phường chỗ càng sâu, mấy tôn cổ xưa kim thân Cổ Thần đứng dậy, đi tới Tiên gia trước đại điện, hợp lực mở ra Tiên gia đại điện từng tầng từng tầng phong ấn cùng cấm chế, trầm giọng nói: "Trong vầng hào quang có người, đem hắn bắt tới!"

Mà tại Vạn Tiên phường bên ngoài, Sài gia rất nhiều cao thủ trẻ tuổi nhao nhao đi tới, đi vào Vạn Tiên phường.

Cũng trong lúc đó, thiên ngoại Sài Vân Độ nội tâm nhanh như điện chớp, trong tinh không hóa thành một đạo lưu quang, thẳng đến Đế Tọa động thiên mà tới.

Tiên gia trong đại điện, Tô Vân cùng Oánh Oánh, Linh Tê vẫn như cũ mơ mơ màng màng, giống như là ngủ thiếp đi.

Chương 395 : Xui xẻo hài tử

Chương 396: Xui xẻo hài tử

"Nơi này nhất định là ta tự nhiên nông trường!"

Bắc Minh mặt biển bên trên, Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên dẫn đầu Thông Thiên các còn sót lại cao thủ, cuối cùng gặp phải cái thứ nhất lưng thú bên trên quốc gia, Ngọc Đạo Nguyên không khỏi vừa mừng vừa sợ.

"Thần phục ta, tín ngưỡng ta, sau khi chết các ngươi liền có thể phi thăng Thiên Đình, vĩnh hưởng cực lạc."

"Phỉ báng ta, không tin ta, sau khi chết các ngươi liền đem rơi xuống địa ngục, nghiệp hỏa hành hạ!"

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên trên đường đi hàng phục lần lượt lưng thú bên trên quốc gia, những người ở nơi này nơi nào thấy qua Thiên Đình cùng Thiên Đình bên trong chư thần? Kinh hãi tại Thiên Đình cùng chư thần thần lực, lại thêm Ngọc Đạo Nguyên vừa dỗ vừa lừa, bày ra thần tích, trên đường đi thu phục càng ngày càng nhiều lưng thú bên trên quốc gia.

Tín ngưỡng người của hắn càng ngày càng nhiều, chúng sinh tín ngưỡng như là thiên địa nguyên khí kéo dài không dứt không dứt tràn vào trong cơ thể của hắn, chữa trị thân thể của hắn cùng nội tâm tổn thương.

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên thương thế từ từ giảm bớt, để hắn mừng rỡ chính là, cái này Bắc Minh phía trên đâu đâu cũng có sinh hoạt tại lưng thú bên trên quốc gia, to to nhỏ nhỏ trong quốc gia mọi người sinh hoạt khốn đốn, sinh hoạt tại lo

lắng hãi hùng trong cuộc sống, thường thường lo lắng cự thú chết già quốc gia chìm mất.

Ngọc Đạo Nguyên cho bọn hắn kiếp sau hi vọng, hư cấu ra Thiên Đình cùng địa ngục, để cho bọn họ đem hi vọng ký thác vào kiếp sau bên trên, thu thập dân tâm, mọi người tâm linh có ký thác, bởi vậy giống như như bệnh dịch truyền ra.

"Không bao lâu nữa, ta liền có thể khôi phục lại trạng thái đỉnh phong, triệt để chiếm cứ toà này động thiên!"

Ngọc Đạo Nguyên lòng tin tràn đầy: "Tập hợp hai đại động thiên chúng sinh lực lượng, ta liền có thể trải qua thành tiên chi kiếp, thân thể phi thăng, thẳng tới Tiên giới!"

Tiên vân, Vạn Tiên phường bên trong, từng mặt tiên kỳ lay động, sắp tạo thành Vạn Tiên đại trận, Sài gia rất nhiều kim thân thần linh nhao nhao khôi phục, gia nhập trong trận, đứng lại từng mặt đại kỳ bên dưới.

Sài gia kim thân thần linh cùng Đông lăng chủ nhân kim thân thành thần không giống nhau, kim thân thành thần là mượn lê dân bách tính hương hỏa, tế tự, dần dà luyện thành kim thân, một thân nội tâm lạc ấn thiên địa, bởi vậy tu thành thần thánh.

Kim thân thành thần sau đó, liền cùng Ứng Long, Thao Thiết loại kia thần thánh đồng dạng, rất khó bị giết chết, cho dù bản thân bị trọng thương, đứt tay đứt chân, đều có thể mọc ra. Thậm chí liền xem như đầu bị chặt đi, cũng có thể mọc ra một viên mới!

Sài gia kim thân thần linh thì là mượn mảnh này Đế Tọa động thiên tiên quang, đem tiên quang bên trong năng lượng luyện vào nội tâm bên trong, hình thành nội tâm kim thân, thế nhưng là không thể mượn lê dân bách tính hương hỏa tế tự, đem bản thân nội tâm lạc ấn ở trong thiên địa.

Bọn họ có thể nắm giữ thần linh thần lực, nhưng kim thân phá cũng sẽ chết.

Lúc trước chặn lại Nam Bố Y mấy vị kia kim thân thần linh không dám cùng Nam Bố Y liều mạng, chính là lo lắng cho mình sẽ bởi vậy có cái thương vong.

Chẳng qua Nam Bố Y cũng không quan tâm những này, Nam Bố Y thủ đoạn rất nhiều, chiêu chiêu liều mạng, khiến cho bọn hắn không dám liều mạng.

Mà tế lên Vạn Tiên kỳ, có đại kỳ gia trì, Sài gia kim thân thần linh liền có thể bù đắp cái này khuyết điểm.

Tại trong Vạn Tiên Trận, cho dù bọn họ bị thương bị hao tổn, còn rất nhanh khỏi hẳn!

Sài Vân Độ Thần Quân là trích tiên nhân hậu duệ, hắn nhận được vị kia tiên giáng trần rất nhiều chỉ điểm, Vạn Tiên kỳ Vạn Tiên Trận, đúng là hắn từ trích tiên nhân nơi đó học được truyền thừa!

Nhưng mà, Vạn Tiên Trận còn chưa sắp đặt ổn thoả, đột nhiên Vạn Tiên phường bên trong vô số lầu vũ, cầu dài cùng mặt tường xuất hiện, trong phút chốc liền đem Sài gia rất nhiều kim thân thần linh chia cắt ra tới!

Vạn Tiên Trận nhất thời bị cắt phân từng khối từng khối, từng cái kiến trúc thiên biến vạn hóa, không gian điên đảo rối loạn.

Cũng trong lúc đó, Ngô Đồng không còn ẩn nấp thân hình, áo đỏ xuất hiện, thấp giọng nói: “Thúc Ngạo!”

Hắc Giao xuất hiện ở sau lưng nàng, bay lên trời, nhào về trước phương cản đường kim thân thần linh. Hắc Long xê dịch biến hóa, chém giết thảm liệt, mà tại hắc giao long thân thể bên cạnh, lại có một cái Long Nha kiếm, xuyên qua tới lui, khiến người ta khó mà phòng bị.

Mà tại Ngô Đồng sau lưng, Lâu Ban cất bước đi tới, Trần Mạc Thiên Không hóa thành đủ loại lầu vũ khu phố mê cung, đem Sài gia kim thân thần linh từng cái chia lìa.

Từng tòa lầu các vụt lên từ mặt đất, đem Nam Bố Y nâng lên, để Nam Bố Y tại mê cung giống như kiến trúc bên trong di động.

Nam Bố Y nguyên bản muốn đối mặt ba vị Sài gia thần linh công kích, mặc dù hắn thực lực cực kỳ cường đại, nhưng cũng có chút trứng chọi đá. Chẳng qua có Lâu Ban giúp đỡ, hắn phải đối mặt chỉ còn lại có một tôn thần linh, nhất thời như hổ thêm cánh.

Một bên khác, Ngô Đồng thì ảnh hưởng nội tâm đạo tâm, để hắn chiêu thức rối loạn, mấy chiêu ở giữa Nam Bố Y liền đem cái kia Sài gia thần linh chém giết!

Từng tòa lầu vũ khu phố mang theo Nam Bố Y di động, Nam Bố Y mỗi giết một tôn thần linh, không gian cùng lầu vũ kiến trúc liền đột nhiên biến hóa, đem một vị khác thần linh đưa đến trước mặt hắn.

Ngắn ngủi phút chốc, hắn liền ngay cả giết hơn mười tôn Sài gia thần linh!

Trong khoảng thời gian này, không ít Sài gia thần linh xông ra Trần Mạc Thiên Không, hướng Vạn Tiên phường chỗ sâu rút lui. Rất nhanh, Trần Mạc Thiên Không bên trong liền không có những địch nhân khác.

Một đầu hành lang mang theo Nam Bố Y chậm rãi hạ xuống, Nam Bố Y đi ra hành lang, chỉ thấy phía trước là một tôn cao tới hơn mười trượng Thánh Linh, Thánh Linh phía trước chính là thiếu nữ áo đỏ cùng Hắc Giao.

Nam Bố Y tiến lên làm lễ chào hỏi: “Chẳng lẽ là đến từ Nguyên Sóc Thánh Linh?”

Lâu Ban đáp lễ, nói: "Vừa mới vì ứng phó nguy hiểm, bất đắc dĩ mượn đạo hữu lực lượng. Còn xin thứ tội."

Nam Bố Y cười ha ha, hiển lộ hết hào hùng: "Có tội gì? Nếu không phải đạo huynh giúp đỡ, chỉ sợ ta liền muốn táng thân tại trong Vạn Tiên Trận!"

Hắn tinh lực dồi dào, nhìn về phía Ngô Đồng, cười nói: "Ngô Đồng cô nương, còn xin lại giúp ta một chút sức lực, thừa dịp Vân Độ Thần Quân không tại, tìm đến nhà tù, cứu ra bị trấn áp cao thủ!"

Lâu Ban cau mày, nói: "Nơi này như thế hung hiểm, các hạ là có phải có toàn thân trở ra phương pháp?"

"Không có!"

Nam Bố Y rất là dứt khoát lanh lẹ, "Nếu có kế hoạch, ta cũng không thể đi tới nơi này. Chẳng qua có hai vị giúp đỡ, nhất định có thể toàn thân trở ra!"

Lâu Ban đau đầu, thầm nghĩ: "Nam Bố Y đã là Nguyên Đạo cảnh giới đỉnh phong tồn tại, trên đời có thể tại thực lực tu vi bên trên vượt qua hắn người không nhiều, nhưng hắn làm việc nhưng cực kỳ lỗ mãng. Có điều, vận khí của hắn tốt giống như không sai."

Hắn không khỏi nhớ tới Tô Vân.

Tô Vân làm việc rất có kết cấu, cơ trí bách biến, nhưng mà lại là cái xui xẻo hài tử, vận khí không tốt lắm.

Ví dụ như lần này, rõ ràng kế hoạch chu đáo, lại một mực bộc phát ra đủ loại không tưởng tượng được sự tình, không biết bị chiếc kia nguyên từ thần kiếm đưa đến nơi nào đi.

"Trước mắt biện pháp duy nhất, chính là cùng Nam Bố Y, nhân ma cô nương đám người liên thủ, trước cứu ra Nam Bố Y

bộ hạ , tập hợp mọi người lực lượng, tìm ra Tô Vân đến cùng ở nơi nào.”

Ba người liên thủ, như hổ thêm cánh, xông vào Vạn Tiên phường, đánh đâu thắng đó, Nam Bố Y một đường tuyển kỳ, đem Vạn Tiên phường bên trong đại kỳ một mặt tiếp lấy một mặt rút lên, thu vào bản thân trong túi.

Sài gia an ổn gần vạn năm, căn bản chưa gặp được chuyện thế này, chưa bao giờ có ưu hoạn ý thức, bị hắn một người một linh một ma một yêu giết đến liên tục bại lui.

Những cái kia đại kỳ chính là tạo thành Vạn Tiên Trận quan trọng, cũng bị Nam Bố Y lấy đi, còn lại đại kỳ khó mà tạo thành trận pháp.

Nếu như là bình thường Thánh Linh ngược lại cũng thôi, Lâu Ban lại là tân học Thánh Nhân, lấy sức một người, đem kiến trúc đẩy tới học thuyết nổi tiếng độ cao, dù chưa bị Nguyên Sóc hoàng đế phong thánh, nhưng ở dân tâm bên trong sớm đã phong thánh!

Hắn học vấn trước đây chưa từng gặp, cho dù là Sài gia thần linh tu vi cao thâm, tại không hiểu rõ dưới tình huống cũng chỉ có thể không ngừng lùi lại. Nếu như bọn họ không để ý rơi vào Trần Mạc Thiên Không bên trong, sau một khắc liền sẽ bị Ngô Đồng che đậy đạo tâm, tiếp lấy liền bị xông tới Nam Bố Y đánh chết!

Trấn thủ Tiên gia đại điện rất nhiều Sài gia Cổ Thần, đang tại ý đồ mở ra Tiên gia đại điện phong cấm, lại thấy rất nhiều thần linh hướng bên này vọt tới, lộn xộn không thể, không khỏi tức giận.

Một tôn Sài gia kim thân Cổ Thần quát: “Hoảng hốt lo sợ, còn thể thống gì?”

Sài gia chư thần linh kêu khổ: "Bên ngoài tặc xông vào, đứng đầu chính là Nam Bố Y, hai cái trợ thủ bản lĩnh quỷ dị khó lường, chúng ta không thể ngăn cản. Bị mấy cái kia ăn trộm chạy về phía nhà tù đi!"

"Mấy cái này ăn trộm là ý định cướp ngục?"

Mấy cái kia kim thân Cổ Thần cũng không khỏi cười ra tiếng: "Chẳng lẽ là tự chui đầu vào lưới? Các ngươi tới mở ra phong cấm, đem trong điện ăn trộm bắt lại, chúng ta đi đem mấy cái này tiểu tặc bắt, trực tiếp trấn áp!"

Sài gia chư thần linh đồng ý, tiếp tục phá giải Tiên gia đại điện phong cấm, chuẩn bị mở cửa.

Một bên khác, Nam Bố Y mang theo Lâu Ban Ngô Đồng đám người xông vào nhà tù, cái này nhà tù cũng có kim thân thần linh trấn thủ, thực lực phi phàm, nhưng còn chưa kịp ra tay, liền trực tiếp bị Lâu Ban vây khốn.

Nam Bố Y xông vào, đem cái kia kim thân thần linh đánh chết.

Cái này nhà tù có phong cấm, nhưng mà lại không làm khó được Lâu Ban, cái này Thánh Linh là Trần Mạc Thiên Không tầng tầng thâm nhập, mang theo mọi người tại không phá hư phong cấm dưới tình huống trực tiếp tự xông vào cái này nhìn như vô cùng nghiêm mật nhà tù bên trong.

"Lâu Thánh bản lĩnh thật sự là Thiên Nhân!" Nam Bố Y khen không dứt miệng.

Lâu Ban khiêm tốn đôi câu, trong lòng buồn bã: "Nếu như Tô Vân tiểu tử kia chịu học bản lãnh của ta, luyện tập kiến trúc kiến trúc chi thuật, hắn làm sao còn như thế xui xẻo, bị vây ở đóa này tiên vân bên trong."

Mấy người hướng nhà tù bên trong xông vào, không đi ra bao xa, chỉ nghe một thanh âm nói: "Người bên ngoài, chẳng

lẽ là Lâu Ban Lâu Thánh Nhân?”

Lâu Ban dừng bước, chỉ thấy Sầm phu tử bị từng đầu tính linh thần thông biến thành xiềng xích xuyên qua, treo ở lao ngục trên không, trên không chạm trời dưới không chạm đất.

Mà Thần Tiên tác thì bị một tấm lá bùa ngăn chặn, trên lá bùa viết kỳ lạ chữ nòng nọc.

Mọi người xông vào trong lao ngục, đem Sầm phu tử cứu lại.

Nam Bố Y bóc lá bùa, lại bị chấn động đến khí huyết sôi trào, líu lưỡi nói: “Thật lợi hại!”

“Tấm bùa này trên giấy cổ phù văn chính là tiên văn, cực kỳ lợi hại, ngươi có thể lấy xuống, thực lực không thể coi thường.”

Sầm phu tử thu về Thần Tiên tác, kinh ngạc nói: “Ta cái này Thần Tiên tác vừa mới ngừng chấn động, dường như muốn bay đi, chẳng lẽ là Thiên Môn trấn tiểu quỷ cũng tới?”

Trong miệng hắn Thiên Môn trấn tiểu quỷ chính là Tô Vân.

Lâu Ban lắc đầu nói: “Hắn vận khí quá xấu, ta cũng không biết hắn đi nơi nào.”

Nam Bố Y cười nói: “Chúng ta đem bên trong nhà tù bên trong tất cả phạm nhân đều thả ra, tập hợp mọi người lực lượng chạy đi!”

Lâu Ban khen: “Nam Bố Y không hổ là Đế Tọa động thiên lớn nhất thổ phỉ, cái chủ ý này rất hay!”

Cái này nhà tù bên trong trấn áp có Nam Bố Y đồng đảng, cũng là vô cùng hung ác hạng người, còn có dị thú mạnh mẽ, tất cả bị hắn bọn họ thả ra ngoài.

Liền tại bọn hắn hướng trở về lúc, đột nhiên nhà tù phong cấm toàn bộ triển khai, mấy tôn kim quang lập lòe cổ xưa thần linh đứng ở trước cửa, vẻ mặt trang nghiêm.

Mọi người giết tới đi vào, quát: "Làm trèo bọn họ, liền có thể tự do!"

"Ầm!"

Nam Bố Y hộc máu, bay ngược mà quay về, không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc, thất thanh nói: "Cái này mấy tôn Thần Linh thực lực mạnh mẽ vô cùng, các ngươi cẩn thận…"

Hắn lời còn chưa dứt, Lâu Ban bị một tôn kim thân Cổ Thần một tay trấn áp, không thể động đậy.

Sau một khắc, Sầm phu tử Thần Tiên tác bị một vị khác Cổ Thần bắt, Sầm phu tử bị xiềng xích xuyên qua, lại tự mất lên.

Nhà tù bên trong những người khác, cũng đều tự bị trấn, chỉ còn lại có Ngô Đồng nín thở ngưng thần, không dám động đậy.

Nàng là nhân ma, che đậy cái này mấy tôn kim thân Cổ Thần cảm ứng, để cho bọn họ không cách nào nhìn thấy bản thân, nhưng mà nàng cũng không dám có bất kỳ tấn công suy nghĩ.

"Chỉ là tiện dân, cũng muốn lật trời?"

Một tôn kim thân Cổ Thần cười lạnh nói: "Nơi đây chính là tộc ta tiên tổ, trích tiên nhân ngộ đạo bồ đoàn biến thành tiên vân, đừng nói các ngươi, liền xem như Thần Vương Thần Quân, giam ở trong đó cũng không thể chạy trốn!"

Lâu Ban, Sầm phu tử, Nam Bố Y đám người sắc mặt hôi bại.

"Chỉ mong tiểu tử kia cơ trí một chút, có thể chạy trốn ra ngoài…"

Lâu Ban buồn bã: “Đáng tiếc, hắn là cái xui xẻo hài tử…”

Tiên gia trong đại điện, Tô Vân đột nhiên tỉnh lại, ngáp một cái, duỗi người một cái, cười nói: “Cái này một giấc thật dài! A, cái này bồ đoàn thật giống tại ta trong lúc ngủ mơ bị ta luyện hóa…”

Hắn đứng dậy, nắm lên bồ đoàn, nhẹ nhàng run rẩy.

Chương 396 : Ôn nhu

Chương 397: Ôn nhu

Tô Vân cái này nhẹ nhàng run lên, vốn định chấn động rớt xuống bồ đoàn bên trên tro bụi, nhưng mà lại thấy hắn bên người Tiên gia đại điện đột nhiên sụp đổ, hóa thành cuồn cuộn tiên quang tiên khí, gào thét hướng bồ đoàn bên trong dũng mãnh lao tới!

Tiên gia đại điện bên ngoài, những cái kia đang tại ý đồ mở ra đại điện phong cấm Sài gia thần linh chỉ nghe ầm ầm tiếng vang truyền đến, liền thấy trước mắt Tiên gia đại điện sụp đổ, tiêu tán!

Bọn họ còn chưa lấy lại tinh thần, liền thấy liền dưới chân bọn hắn mặt đất cũng đi theo tan rã, hóa thành tiên quang tiên khí, cùng Tiên gia đại điện biến thành tiên quang tiên khí hình thành một cái điên cuồng xoay tròn hồng lưu!

Một cỗ lực lượng kỳ lạ đánh tới, bọn họ từng cái dừng chân ngừng, từ không trung hướng phía dưới ngã xuống!

Cỗ lực lượng này mềm mại, giống như là tại vỗ nhè nhẹ đánh quần áo bên trên tro bụi, nhưng mà đối với Sài gia kim thân thần linh tới nói, lại là một cỗ căn bản là không có cách chống lại lực lượng!

Bọn họ nhao nhao rơi xuống dưới, tại sợ hãi bên trong ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy tiên vân bên trong Vạn Tiên phường tại đổ sụp, yên diệt, từng đầu khu phố, từng mặt cung phụng chư tiên đền thờ, nhao nhao sụp đổ hóa thành tiên quang tiên khí, gào thét hướng cái kia xoáy nước lớn dũng mãnh lao tới!

Không chỉ có như thế, tiên vân cũng tại sụp đổ, tiên vân bên trong loại trừ có Vạn Tiên phường bên ngoài, còn có nhà tù, Tế Tiên đài, Hội Tiên cung, Linh Tiên các các vùng, giờ phút này cũng tại sụp đổ tan rã!

Những địa phương này, trên thực tế đều là ngồi tại bồ đoàn bên trên người, lấy bồ đoàn bên trong tiên quang tiên khí quan tưởng mà sinh, hóa thành chân thực.

Nhưng mà Tô Vân như vậy nhè nhẹ run lên, vỗ vỗ phía trên tro bụi, liền đem trọn cái tiên vân bên trong thế giới tất cả đập nát, hoàn nguyên thành tiên ánh sáng tiên khí, thu vào bồ đoàn bên trong!

Bất luận là Linh Tiên các công chính tại lắng nghe tiên âm, tăng cao tu vi thực lực Sài gia nhân tài mới xuất hiện, vẫn là nhà tù bên trong bị vây ở trong lao ngục bó tay hết cách Lâu Ban, Sầm phu tử, Ngô Đồng đám người, hay là vừa mới rời đi nhà tù, đi tại Hội Tiên cung bên trong kim thân Cổ Thần, giờ phút này toàn bộ không có đất đặt chân.

Tô Vân vỗ vào bồ đoàn, đem tất cả mọi người tất cả từ giữa không trung đập xuống, mặc kệ ngươi thế nào mạnh mẽ, tất cả không có đất dụng võ!

Cái này tiên vân bên trong còn có chút đồ vật không thuộc về bồ đoàn tiên khí tiên quang quan tưởng mà ra bảo vật, cũng có chút là kiến trúc, lúc này cũng mất đi cơ sở, đập thừng thừng hướng xuống rơi xuống!

Trong lúc nhất thời, Doanh An trong thành hoàn toàn đại loạn, không biết bao nhiêu người nhà họ Sài hoảng hốt lo sợ, bốn phía tránh né, nhưng vẫn là bị trên không rơi xuống đồ vật đập đến người ngã ngựa đổ, thương vong khắp nơi!

Lâu Ban, Sầm phu tử mấy người cũng không biết chuyện gì xảy ra, nhưng lúc này đúng là bọn họ thoát khốn thời cơ tốt!

Nam Bố Y dẫn đầu một đám đạo tặc, ở trong thành thừa dịp loạn bốn phía cướp bóc đốt giết, gây ra hỗn loạn lớn hơn.

Mấu chốt là từ tiên vân bên trong rơi xuống không ít bảo vật, những bảo bối này đều là xuất từ Đế Tọa động thiên bảo địa bên trong, uy lực mạnh mẽ!

Lúc trước Nam Bố Y đem người liều mạng ăn cướp một chỗ bảo địa, mới cướp được một kiện bảo vật, còn chết mấy cái đồng bọn, mà ở đây trong chốc lát liền cướp được bọn họ Linh giới chồng chất không dưới!

Sài gia kim thân thần linh kim thân Cổ Thần cùng Sài gia tứ lão lấy lại tinh thần, lập tức bắt giết mọi người, Nam Bố Y nhưng cũng thấy tốt thì lấy, đem người nghênh ngang rời đi.

Phía sau kim thân Cổ Thần đem người đuổi giết, Sài gia tứ lão thì bốn phía tìm kiếm, nhìn một chút trong thành phải chăng còn có Nam Bố Y dư đảng.

Mà tại lúc này, trên bầu trời tiên vân hoàn toàn biến mất, bao phủ tại Doanh An trên thành trống không nhất tráng lệ thần thánh nhất dị tượng, liền như thế hóa thành hư ảo.

Sài gia trên dưới vô cùng đau đớn, có người khóc nức nở, có người bi phẫn muốn chết, có người thì ngỡ ngàng, cũng có người đạo tâm sụp đổ, ngay tại chỗ suy sụp tinh thần.

Sài gia cao tầng sắc mặt âm trầm, điều tra một phen, rất nhanh điều tra đến Tô Vân cùng Lâu Ban ở thiên điện.

Sài gia tứ lão phá tan cửa điện, chỉ thấy Lâu Ban đang tại trong điện, một mặt kinh ngạc nhìn bọn họ: “Mấy vị đạo hữu, các ngươi đây là?”

Hắn thò đầu hướng ra phía ngoài nhìn quanh, nghi ngờ nói: “Vừa rồi chuyện gì xảy ra? Vì sao trên trời tiên vân biến mất?”

Sài gia tứ lão bên trong Sài Phóng thò đầu hướng trong điện nhìn quanh, nói: "Đạo huynh mới vừa rồi không có ra ngoài?"

Lâu Ban lắc đầu nói: "Chưa ra ngoài. Doanh An chính là vô thượng Thánh địa, không dám xông loạn?"

Sài Ý nói: "Cùng ngươi cùng đi vị kia Tô các chủ đâu?"

"Ta tại!" Tô Vân từ sau điện nhô đầu ra, nghi ngờ nói, "Bên ngoài chuyện gì xảy ra? Trời long đất lở. Còn có, tiên quang làm sao ngừng? Ta tu luyện tới Thiên Tượng cảnh giới, còn cần mượn dùng tiên quang tu luyện!"

Tô Vân sau lưng, Oánh Oánh chui ra hắn Linh giới, đem bồ đoàn từ trong tay hắn đoạt lại, giơ bồ đoàn đem cái này bồ đoàn ném vào Tô Vân Linh giới bên trong.

Vừa rồi bọn họ hạ xuống thời điểm khá là gấp, Tô Vân trực tiếp mang theo bồ đoàn liền rơi xuống, chưa kịp đem bồ đoàn thu lại, cho nên Oánh Oánh vội vàng đi ra bổ cứu.

Mà tại Tô Vân sau lưng, Ngô Đồng, Tiêu Thúc Ngạo cùng Sầm phu tử dựa vào góc tường đứng, ngừng thở, không nói một lời, nhìn Oánh Oánh bận rộn.

Tô Vân từ sau điện đi ra ngoài, trên mặt mang mê man.

Cái này mê man, là thật sự rõ ràng mê man, xuất phát từ nội tâm, không có nửa điểm ngụy trang.

Hắn căn bản không biết nhặt lên bồ đoàn đập vỗ một cái phía trên tro, sẽ phát sinh nhiều chuyện như vậy, thậm chí liền tiên vân cùng với trong mây thế giới đều đập không còn.

Sài gia tứ lão đi vào thiên điện, bốn phía kiểm tra, không có phát hiện dị trạng, liền hướng về phía sau điện đi tới.

Tiêu Thúc Ngạo chậm rãi mở miệng, phun ra một cái Long Nha kiếm, Ngô Đồng nhẹ nhàng lắc đầu, ra hiệu không cần.

Tô Vân dò hỏi: “Hiện nay không còn tiên quang, đối với chúng ta mà nói, Đế Tọa động thiên liền không còn là thánh địa. Lâu Thánh Linh cũng không có cần thiết lưu tại nơi này.”

Sài Phóng đi vào hậu điện, nhìn quanh một cái, từ Sầm phu tử, Tiêu Thúc Ngạo đám người bên người đi tới, nhưng phảng phất không nhìn thấy bọn họ đồng dạng.

Hắn hướng ba người khác lắc đầu, ba lão đi ra ngoài.

“Vẫn là lại ở mấy ngày đi.”

Sài Phóng đi tại cuối cùng, khách khí nói: “Ta Sài gia náo phỉ tai họa, phát sinh đại loạn, ném trọng bảo, giờ phút này chính vào dùng người cực kỳ, mấy vị không ngại lưu lại, đợi đến Thần Quân sau khi trở về lại nói.”

Lâu Ban bất an nói: “Sài gia trên dưới loạn cả một đoàn, chúng ta há có tại phiền nhiễu chủ nhân đạo lý?”

“Không phiền, không phiền.” Sài Phóng đi ra ngoài, xoay người lại giúp bọn hắn đóng lại cửa điện, cười nói, “Nếu như Thánh Linh trước thời hạn đi, Thần Quân nhất định sẽ trách phạt chúng ta. Ta Sài gia tuy là gặp này đại loạn đại nạn, nhưng cũng không thể ném lễ nghi.”

Lâu Ban đành phải đồng ý.

Sài Phóng đóng cửa điện, xoay người lại, Sài Ý, Sài Lãm, Sài Tụ ba lão suất lĩnh lấy rất nhiều Sài gia cao tầng, ánh mắt đồng loạt rơi vào trên mặt của hắn.

Sài Phóng lạnh lùng nói: “Tích Dung, theo dõi bọn họ, không thể để cho bọn họ rời đi tầm mắt của ngươi! Những người khác tiếp tục ở trong thành tìm kiếm dư đảng!”

Mọi người đồng ý.

Sài Phóng đi xuống thiên điện trước thềm đá, cắn răng nói: “Mặc kệ là ai làm, hắn đều khó có khả năng rời đi Đế Tọa

động thiên! Đợi đến Thần Quân trở về, liền xem như Thiên Vương lão tử làm, cũng đều phải chết!"

Thiên điện bên trong, Lâu Ban cùng Tô Vân liếc nhau, sắc mặt nghiêm nghị.

Lúc này, tiếng đập cửa truyền đến, mỹ phụ nhân Sài Tích Dung đẩy cửa đi vào, cười tủm tỉm nói: "Tích Dung tới bái phỏng hai vị…"

Ngô Đồng từ sau điện đi ra, đối diện hướng Sài Tích Dung đi tới, Sài Tích Dung nhưng giống như là không nhìn thấy nàng, như nói mê nói: "Đây là nơi nào? Ta tại sao lại ở đây? Chờ một chút, đây là ai? Đây không phải là ta! Đây không phải là ta!"

Sài Tích Dung hoảng sợ đủ loại, không chỗ ở lui về phía sau, đẩy tới thiên điện trong góc tường, hai tay bắt lấy tóc, khàn giọng nói: "Cái này tuyệt không phải là ta! Ngươi không được qua đây, không được qua đây!"

Ngô Đồng nói: "Các ngươi yên tâm, nàng sẽ không ảnh hưởng chúng ta."

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, cười nói: "Ngô Đồng sư muội thủ đoạn cao cường, sư huynh khâm phục."

Ngô Đồng liếc nhìn hắn một cái, sau lưng hiện ra Thiên Tượng nội tâm, cười lạnh nói: "Gọi đại sư tỷ!"

Tô Vân cười ha ha, sau lưng Thiên Tượng nội tâm nhảy ra: "Ma nữ, ta cũng tu thành Thiên Tượng nội tâm! Chúng ta chính diện giao phong, hươu chết vào tay ai cũng còn chưa biết!"

Ngô Đồng chiến ý bừng bừng: "Ngươi muốn hôm nay liền phân cái thư hùng?"

Tô Vân không nhường chút nào: “Chả lẽ lại sợ ngươi? Không cần so ta đều biết, ta là hùng, ngươi là thư!”

Sầm phu tử dựa vào mặt: “Hai người các ngươi, câm miệng!”

Tô Vân giận dữ, xoay đầu lại: “Sầm bá, ngươi đưa ta Thần Tiên tác chính là cái kẻ phản bội! Mỗi lần không phải là bị người lấy đi đem ta treo lên, chính là bị người rẽ đi!”

Sầm phu tử vẻ mặt đen: “Rõ ràng là tuyệt học của ta ra vấn đề, sao có thể trách tội đến Thần Tiên tác bên trên?”

Tô Vân nói: “Chính ngươi cũng là bị Thần Tiên tác treo cổ!”

Sầm phu tử hừ một tiếng, ông lão này ngoan cố muốn chết, vẫn nói: “Không phải Thần Tiên tác treo cổ ta, mà là đệ tử của ta dùng Thần Tiên tác treo cổ ta! Ngươi chính là bởi vì không có học được bản lãnh của ta, lúc này mới bị người lấy đi Thần Tiên tác. Trách ngươi bản lĩnh kém, cùng Thần Tiên tác không liên quan!”

Hắn nhấc lên việc này, Tô Vân liền nhịn không được nổi giận trong bụng: “Ngươi cũng không dạy ta ah! Là ngươi nhìn ta cả ngày đi theo Dã Hồ tiên sinh mù học luyện mù, nhưng một chút cũng không nhắc nhở ta!”

“Ta dám nhắc nhở ngươi sao? Hắn chính là treo cổ ta người kia!”

Sầm phu tử dựng râu trừng mắt, một cái nhấc lên Tô Vân cổ áo, tức giận nói: “Ta nếu là nhắc nhở ngươi, ngày thứ hai ngươi liền theo ta cùng một chỗ treo cổ tại vẹo cổ trên cây!”

Tô Vân cũng nắm chặt cổ áo của hắn: “Như vậy chúng ta lại đến trò chuyện chút Thần Tiên tác đều là phản bội sự tình!”

Lâu Ban bị hắn bọn họ làm cho nhức đầu, quát: "Đều bớt tranh cãi!"

Tô Vân cùng Sầm phu tử đồng loạt xoay đầu lại, Sầm phu tử quát: "Hai người chúng ta nói chuyện liên quan gì đến ngươi? Xây ngươi lầu đi!"

Lâu Ban giận dữ, cười lạnh nói: "Sầm phu tử, ngươi cũng xứng xưng Thánh Nhân? Ngươi nho học công pháp chính là ra lớn chỗ sơ suất, cho nên mới sẽ bị đệ tử của mình nhìn ra sơ hở, dùng ngươi Thần Tiên tác treo cổ ngươi, nhưng thật ra là dùng ngươi nho học giáo lí giết ngươi!"

Sầm phu tử cười lạnh nói: "Ngươi ngày ngày xây lầu bán nhà, vơ vét mồ hôi nước mắt nhân dân, cũng có mặt nói ta?"

Lâu Ban bị nghẹn gần chết, chuyển đổi đề tài nói: "Ngươi dạy Tô Vân, lại không có thể dạy hắn biết bất kỳ vật gì, không có vạn thế nhân sư chi danh!"

"Ngươi dạy sao?"

"Ta không dạy, nhưng mà ta lưu cho hắn một cái Thông Thiên các, nắm giữ vô tận của cải!"

"Đều là vơ vét tới mồ hôi nước mắt nhân dân!"

…

Đột nhiên, Tiêu Thúc Ngạo lạnh lùng nói: "Tất cả câm miệng!"

Hắn lời vừa nói ra, bất luận Tô Vân vẫn là Lâu Ban hoặc là Sầm phu tử, đều ngoan ngoãn ngậm miệng lại.

Tiêu Thúc Ngạo hừ một tiếng, nói: "Nói chính sự."

Tô Vân ôm lấy Sầm phu tử, vành mắt đỏ lên, thấp giọng nói: "Ta rất nhớ ngươi."

Sầm phu tử cứng nhắc gương mặt hiếm thấy lộ ra tươi cười: "Ta cũng vậy. Nhìn thấy ngươi trưởng thành, ta rất vui vẻ. Thần Tiên tác chuyện, là ta không tốt, chẳng qua là ta chết thời điểm công pháp đã cố định xuống, không đổi được. Chớ có trách ta…"

Tô Vân lắc đầu: "Ta chưa hề trách ngươi."

Tiêu Thúc Ngạo thầm nghĩ: "Chuyện thật nhiều, không lanh lẹ. Chúng ta bây giờ nên làm, hẳn là làm sao rời đi nơi này mới đúng!"

Chương 397 : Thiếu niên không biết sầu cảm thụ

Chương 398: Thiếu niên không biết sầu cảm thụ

Lâu Ban hỏi thăm về Tô Vân gặp gỡ, Tô Vân ngay sau đó đem mình bị nguyên từ thần kiếm mang theo, một đường xông qua đủ loại phong cấm, không trở ngại chút nào đi vào Tiên gia đại điện sự tình nói một phen.

“Ta tại khối kia bồ đoàn bên trên ngủ thiếp đi, mơ tới một chút kỳ lạ sự tình.” Tô Vân nói.

Lúc đó, Lâu Ban đám người đang tại bên ngoài quyết đấu sinh tử, mà Tô Vân nhưng ngồi tại bồ đoàn bên trên lâm vào giấc mơ, trong mộng đẹp, hắn cảm thấy mình thân thể trở nên vô cùng nhẹ nhàng, phi thăng lên, xuyên qua tầng tầng mây, ngao du vũ trụ, chứng kiến vũ trụ tráng lệ, bay vọt tầng tầng tinh vân.

Hắn cùng tinh vân bên trong tân sinh mặt trời cùng một chỗ tân sinh, cùng hỏa diễm bên trong hành tinh cùng múa, cùng hủy diệt bên trong mặt trời cùng một chỗ yên diệt, hóa thành mới hình thái.

Cuối cùng, hắn vượt qua Bắc Miện trường thành.

Tại nhảy vọt Bắc Miện trường thành lúc, hắn gặp Tiên kiếm.

Hắn thấy được bản thân lấy đoạn đi một tay để đánh đổi, ngăn lại không gì không phá Tiên kiếm, thành công bay vọt Bắc Miện trường thành, trở thành tiên nhân!

Một màn kia, là Tô Vân từ lúc chào đời tới nay đã thấy rung động nhất một màn, Tiên kiếm phá trường không, hóa thành thiên kiếp, đánh chết ý đồ xông qua trường thành người, Tiên kiếm phong mang chiếu sáng Bắc Miện trường thành ở dưới từng cái thế giới, sáng sủa vô cùng, nhưng mà lại bị bản thân ngăn lại!

Chẳng qua là, người này cũng không phải là Tô Vân, mà là Tô Vân lấy bồ đoàn chủ nhân góc nhìn, ở trong giấc mộng nhìn thấy vị này cụt tay tiên nhân trải qua.

Còn Bắc Miện trường thành sau gặp gỡ, Tô Vân chính là mơ hồ một mảnh, hắn chỉ có thể nhìn thấy trời long đất lở, đợi đến tầm mắt khôi phục lúc, đã biến thành trích tiên nhân, rơi vào cái này Đế Tọa động thiên bên trong.

"Dùng một tay để đánh đổi, đối kháng Tiên kiếm, thành công độ kiếp ?"

Lâu Ban cùng Sầm phu tử con mắt đều phát sáng lên, Tô Vân lắc đầu nói: "Hắn đối kháng Tiên kiếm một chiêu kia, ta tuy là thấy được, nhưng mà ta tự mình tới thi triển lời nói, khả năng uy lực bên trên nhỏ yếu không biết bao nhiêu. Hơn nữa, vị kia trích tiên nhân lúc đó tu vi, ừm, rất cao, rất cao…"

Lâu Ban có chút không phục: "Cao bao nhiêu?"

Sầm phu tử thản nhiên nói: "So nghiệt đồ còn cao hơn ư?"

Tô Vân suy nghĩ một chút, nói: "Còn phải cao hơn rất nhiều."

Sầm phu tử nhất thời chịu phục, Lâu Ban vẫn là không phục, Tô Vân nói: "So Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên còn phải cao hơn rất nhiều."

Lâu Ban cười lạnh: "Năm đó ta chấp chưởng Thông Thiên các lúc, Thần Đế cũng không cách nào nhúng tay Thông Thiên

các. Hắn phân tách Thông Thiên các, cũng chỉ có thể chờ đến sau khi ta chết.”

Lời tuy như thế, hắn nhưng không còn hỏi đến cùng cao bao nhiêu.

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, của hắn tầm mắt kiến thức dừng bước tại Ngọc Đạo Nguyên, Tần Vũ Lăng cùng Dư Tẫn như vậy cấp độ tồn tại, cho nên chỉ có thể dùng mấy người này tới làm so sánh.

Nhưng trích tiên nhân năm đó phi thăng lúc thực lực, so Thần Đế, Dư Tẫn cùng Tần Vũ Lăng cụ thể cao hơn bao nhiêu, liền không phải hắn có khả năng ước đoán.

“Cái này bồ đoàn ngay tại ta chỗ này, các ngươi nếu là muốn học một chiêu kia lời nói, cũng có thể cầm lấy đi tìm hiểu.”

Tô Vân đem bồ đoàn lấy ra, nói: “Trong mắt của ta, hắn một chiêu này cũng không phá giải Tiên kiếm, mà là đem tổn thất làm được rất nhỏ, cụt tay cầu sinh.”

Lâu Ban có chút tâm động, ngay sau đó lại lắc đầu nói: “Chúng ta là nội tâm, nội tâm là không học được…”

Nội tâm là độ cao cố hóa cao độ ngưng tụ tư duy cùng chân nguyên, người sau khi chết, tư duy liền sẽ không còn có cái gì diễn biến, bởi vậy hắn cảm thấy mình không thể học được.

Tô Vân cười nói: “Cái này bồ đoàn bên trong tiên quang tiên khí, có thể gia trì nội tâm, luyện thành kim thân, nói không chừng tiên quang tiên khí cũng có thể để ngươi học được chiêu này đâu?”

Lâu Ban nhận lấy bồ đoàn, ngồi ở phía trên, đột nhiên rơi vào một loại trạng thái kỳ diệu bên trong.

Hắn đi vào trạng thái tu luyện, tạo thành nội tâm tư duy cùng chân nguyên nhất thời trở nên vô cùng phát triển. Tô Vân kiểm tra một phen, chỉ thấy tiên quang tiên khí tại gia trì hắn nội tâm, chẳng qua là loại biến hóa này đến cùng là tốt là xấu, liền không phải hắn có khả năng biết được.

Ngô Đồng dò hỏi: "Trích tiên nhân cuối cùng là đã rơi vào Đế Tọa động thiên, ở đây lưu lại hắn dòng dõi huyết mạch, cũng chính là Thần Quân Sài Vân Độ. Như vậy vị này cụt tay trích tiên nhân đi nơi nào?"

Tô Vân lắc đầu: "Ta tại bồ đoàn bên trong cũng không nhìn thấy hắn đi nơi nào. Hắn rời đi bồ đoàn sau đó, liền chưa có trở về, bồ đoàn cũng không thể nào ghi chép hướng đi của hắn."

"Ngươi nói, vị này trích tiên nhân phải chăng còn lưu tại trong nhân thế?" Ngô Đồng tâm tính có chút thản nhiên.

Tô Vân kinh ngạc nhìn nàng, cái này nhân ma thiếu nữ so với trước kia, dường như có thêm một số người mùi vị. Trước kia Ngô Đồng tùy tâm sở dục, nhìn trong lòng người ma niệm sinh trưởng, lấy mọi người ma tính ma khí làm thức ăn, làm việc cũng có chút cực đoan.

Mà bây giờ, tâm tình của nàng dường như phát sinh một loại nào đó biến hóa kỳ diệu.

Sầm phu tử đánh gãy hắn mơ màng, đột nhiên nói: "Ta nhớ, ta biết bị ngươi trấn áp tôn này thân thể là ai! Tiểu Vân, ngươi nhìn có phải hay không người này?"

Tâm hắn nhớ khẽ nhúc nhích, quan tưởng ra một bức tranh, trong tranh có một vị nam tử trung niên, tướng mạo uy nghiêm, thần thánh bất phàm, sau lưng có trùng trùng điệp điệp đại đạo dị tượng!

Tô Vân quan sát tỉ mỉ một phen, thất thanh nói: "Chính là người này! Sầm bá, hắn là ai?"

"Thần Quân Sài Vân Độ."

Sầm phu tử phun ra một ngụm trọc khí, nói: "Ta đi tới nơi này, nhìn thấy Sài gia chiếm cứ Đế Tọa động thiên tất cả của cải, dân chúng lầm than, dân chúng bị đuổi tới trên biển, còn muốn hàng năm cống lên, ngay sau đó phẫn có điều, liền tới Sài gia nói rõ lí lẽ."

Oánh Oánh theo Tô Vân hoàng chung chạy ra Linh giới, từ trên vách chuông trượt xuống, ngồi tại Tô Vân đầu vai, hiếu kỳ nói: "Tiếp đó nhân gia nói không lại ngươi, thẹn quá hoá giận liền đem ngươi trấn áp."

Sầm phu tử sắc mặt có chút lúng túng, miễn cưỡng nói: "Không sai biệt lắm là như thế này. Chẳng qua ta cùng ngũ lão nói rõ lí lẽ lúc, tại bên cạnh trong chính điện, thấy được một bức treo trên vách tường vẽ. Trong tranh người, chính là Thần Quân Sài Vân Độ."

Tô Vân ngạc nhiên, thất thanh nói: "Thần Quân Sài Vân Độ tại sao lại vứt bỏ thân thể? Hắn nội tâm đi nơi nào?"

Sầm phu tử nhắc nhở: "Tiểu Vân, ngươi không cảm thấy hắn là đang bế quan ư?"

Tô Vân lắc đầu, nghi ngờ nói: "Hắn nếu là ở bế quan, vì sao nội tâm sẽ đi ra ngoài? Còn có, kiếm của hắn làm sao sẽ chạy đến Nguyên Sóc? Đúng rồi, hai cái động thiên hợp nhất thời điểm, trên bầu trời đâu đâu cũng có nguyên từ thần quang. Thanh thần kiếm này, chính là tập kích ta nguyên từ thần quang biến thành. Chẳng lẽ nói…"

Ngô Đồng nói: "Thần tâm như ma."

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, đi tới đi lui, thấp giọng nói: "Chẳng lẽ nói, tập kích các nơi trên thế giới nguyên từ thần

quang, đều là vị này Vân Độ Thần Quân gây nên? Ta thanh thần kiếm này là hắn luyện chế bảo vật, mặt khác nguyên từ thần quang cùng đủ loại tạo thành rối loạn Thiên Tượng, chỉ sợ cũng là hắn luyện chế bảo vật… Hắn vì sao muốn làm như thế?"

"Hắn vì thăm dò ra Nguyên Sóc thực lực, tiến tới một lần chiếm đoạt chi."

Sầm phu tử nói: "Ta bị Sài gia ngũ lão trấn áp thời điểm, nghe được bọn họ nhắc đến qua việc này. Thần Quân Sài Vân Độ, sớm đã đối Thiên Thị Viên động chiếm đoạt chi tâm. Theo ngũ lão nói, Thiên Thị Viên ẩn giấu đi cực lớn bí mật, là đã từng Đế đình!"

Tô Vân trong lòng hơi chấn động, lại nghĩ tới lão Thần Vương mạo hiểm bút ký ghi lại Thiên Thị Viên bốn cái thần bí chi địa: Đế đình, Huyền quan, Hậu đình, Huyễn thiên!

"Vân Độ Thần Quân nhất định là biết chút ít cái gì, cho nên đối Đế đình nhớ mãi không quên, mà các đời tiên hiền Thánh Linh thông qua phi thăng chi lộ đi tới nơi này, thì mang đến cho hắn Đế đình tin tức, để hắn động tham niệm!"

Tô Vân nhìn nhìn ngồi tại bồ đoàn bên trên Lâu Ban, tiếp tục nói: "Chỉ là bởi vì lưỡng giới khoảng cách quá xa, thân thể khó mà bay qua, cho nên Vân Độ Thần Quân một mực không có tiến đánh thế giới của chúng ta. Chẳng qua Dư Tẫn hiến tế chín mươi sáu Thần Ma, ý định cử giới phi thăng, đem chúng ta thế giới đưa đến trong tiên giới, nhưng không ngờ đem Thiên Thị Viên cùng Đế Tọa động thiên ghép lại lên, biến thành một thể thống nhất."

Ngô Đồng nói: "Mà vậy thì cho Sài Vân Độ cơ hội. Hắn để cho mình thân thể tại tiên vân bên trong bế quan, bản thân nội tâm thì phi thăng thiên ngoại, đi tới thế giới của chúng ta."

Tô Vân lại liếc nàng một cái, trong lòng kinh ngạc.

Ngô Đồng phảng phất giống như không phát hiện, tiếp tục nói: "Hắn tại thiên ngoại làm ra đủ loại Thiên Tượng công kích chúng ta, dựa vào cái này thăm dò trong thế giới của chúng ta có bao nhiêu cao thủ. Nhưng mà hắn lại không có nghĩ đến, lúc này lại có thể có người có thể xuyên qua Bắc Hải, xuyên qua Hắc Thiết thành, đi tới Đế Tọa động thiên."

Tô Vân cười nói: "Không sai, chính là tại hạ!"

Ngô Đồng thản nhiên nói: "Tại trước ngươi, ta cũng đã xuyên qua Hắc Thiết thành, đi tới Đế Tọa động thiên."

Tô Vân đang phong đối lập: "Nhưng mà, ngươi nhưng gặp Nam Bố Y, cùng hắn cùng đi làm thổ phỉ."

Ngô Đồng giống như cười mà không phải cười nói: "Nhưng mà ngươi nhưng đi theo Lâu Thánh Nhân đi tới nơi này, bị Sài gia nhốt lại, nếu là không có ta đến đây, ngươi sớm đã bị người phát hiện."

Hai người bốn mắt đối mặt, không ai nhường ai.

Sầm phu tử thấy thế, ho khan một tiếng, nói: "Thần Quân Sài Vân Độ làm sao cũng không có nghĩ tới là, hắn dùng để tiến đánh thế giới của chúng ta thần kiếm, biến thành của hắn bùa đòi mạng. Thanh thần kiếm này thế mà mang theo ngươi, một đường xuyên qua đủ loại phong ấn cùng cấm chế, đi vào hắn bế quan chi địa, đem hắn chém giết! Đường đường Thần Quân, thế mà mơ mơ hồ hồ chết tại một tên mao đầu tiểu tử trong tay, thật là khiến người cảm xúc."

Hắn thổn thức không thôi.

Tô Vân lắc đầu nói: "Sầm bá, hắn không chết. Thân thể của hắn bị ta phong ấn, ta đem hắn phong ấn tại ta một đoạn trong trí nhớ."

Ngô Đồng khúc khích cười nói: “Kém cỏi.”

Oánh Oánh nhịn không được nói: “Ngươi mới kém cỏi! Tô sĩ tử tự nhiên biết Vân Độ Thần Quân đã chết! Ngô Đồng, ngươi là đang hoài nghi ta dạy người bản lĩnh ư?”

Ngô Đồng hừ một tiếng.

Tô Vân nhỏ giọng nói: “Oánh Oánh, Sài Vân Độ thật đã chết rồi?”

Oánh Oánh nói nhỏ: “Đừng để nữ ma đầu nhìn thấy ngươi kém cỏi bộ dạng, ngươi liền làm bộ ngươi đã sớm biết, ta không thể tại nữ ma đầu phía trước ném mặt mũi!”

Tô Vân một bức cao thâm khó dò bộ dáng, Oánh Oánh thì đứng tại đầu vai của hắn, hùng hồn, không có nửa điểm chột dạ bộ dáng.

Tô Vân trong lòng thì nhấc lên sóng to gió lớn: “Thống trị nơi này Vân Độ Thần Quân, thật đã chết? Ta giết chết?”

Hắn vẫn còn có chút khó mà tiếp nhận tin tức này.

Hắn lấy lại bình tĩnh, trầm ngâm nói: “Sài Vân Độ cho dù chết, chỉ còn lại có nội tâm, cũng xa không phải chúng ta có khả năng địch nổi. Ứng Long bọn họ đã không còn là Thần Ma, không cách nào cùng hắn chống lại. Hiện tại lưỡng giới liên thông, thiên địa nguyên khí dị biến rất nhanh liền sẽ truyền đến nơi này, đến lúc đó, Sài Vân Độ cùng Sài gia các cường giả liền sẽ ý thức được, đi tới Thiên Thị Viên con đường, lại không ngăn cản…”

Hắn sắc mặt có chút nghiêm nghị, đột nhiên nói: “Ngô Đồng, ngươi có thể đưa Sầm bá cùng Lâu các chủ rời đi, đúng hay không?”

Ngô Đồng trầm ngâm phút chốc, nói: “Nếu như có người có thể ở trong thành gây ra hỗn loạn, thu hút Sài gia kim thân

Cổ Thần lực chú ý, ta có thể đưa bọn họ rời đi. Nhưng trực tiếp mang đi bọn họ, không thể."

Sài gia kim thân Cổ Thần mạnh mẽ vô biên, là lực lượng vượt qua thế giới cực hạn chịu đựng tồn tại, đối mặt bậc này tồn tại, cho dù là Ngô Đồng cũng chỉ là có thể miễn cưỡng ẩn nấp bản thân!

Cho nên, nhất định phải có người thu hút Sài gia kim thân Cổ Thần lực chú ý, bằng không chỉ có một con đường chết!

Tô Vân đang muốn nói chuyện, Sầm phu tử lắc đầu nói: "Nếu như Nguyên Sóc không thể bình yên, chúng ta sẽ không rời đi. Nguyên Sóc an nguy, sẽ trở thành nội tâm bên trong chấp niệm. Tiểu Vân, ngươi không cần nghĩ phương pháp đưa chúng ta đi."

Tô Vân do dự một chút, không có tiếp tục thuyết phục, nói: "Ngô Đồng, ngươi đã chém giết long linh, đại thù được báo, chuyện nơi đây không có quan hệ gì với ngươi, ngươi đã có thể đi, như vậy chính ngươi rời đi đi."

Ngô Đồng lắc đầu nói: "Ta bộ thân thể này xuất thân tự Nguyên Sóc, Nguyên Sóc chuyện, cũng không phải là không liên quan gì đến ta."

Tô Vân thật sâu liếc nhìn nàng một cái, cười nói: "Tốt, chúng ta sư huynh muội liền liên thủ đối kháng cái này Vân Độ Thần Quân!"

"Đúng sư tỷ đệ!" Ngô Đồng nhắc nhở hắn, nói: "Ngươi ta ở giữa, trước sau chưa hề phân ra ai mạnh ai yếu!"

Sầm phu tử nhìn nhìn Tô Vân, lại nhìn một chút Ngô Đồng, trong lòng kinh ngạc, đem Tô Vân kéo đến một bên, dò hỏi: "Tiểu Vân, ngươi cùng nữ tử này là quan hệ như thế nào?"

"Sầm bá, ngươi cũng nhìn ra rồi?"

Tô Vân nhìn chằm chằm Ngô Đồng, cắn răng nói: “Tiểu ma nữ rất lợi hại, toàn thân là gai, ta thật chưa hẳn có thể đánh được nàng. Nữ ma đầu bản lĩnh càng ngày càng mạnh, tu vi cũng so ta sớm một bước đi vào Thiên Tượng cảnh giới…”

Sầm phu tử suy nghĩ một chút, liền không có nói tiếp, thầm nghĩ: “Tiểu tử này, một chút cũng không biết điều. Cũng được, từ những bọn tiểu bối này đi đi.”

Chương 398 : Một khúc trung thành tán ca

Chương 399: Một khúc trung thành tán ca

Lâu Ban trạng thái trở nên càng ngày càng cổ quái, hắn nội tâm đang lặng lẽ phát sinh biến hóa, thỉnh thoảng có tiên quang từ trong cơ thể của hắn thẩm thấu ra, tại phía sau hắn hóa thành quỳnh lâu ngọc vũ, hóa thành cầu mây.

Tô Vân vô cùng khẩn trương, tuy là đối với hắn mà nói ngồi tại trên bồ đoàn rất thoải mái, nhưng mà Lâu Ban không có thân thể, bồ đoàn đối với hắn nội tâm là có hại vẫn là có ích, liền không phải Tô Vân có khả năng biết.

Oánh Oánh chạy tới Lâu Ban sau lưng cầu mây bên trên, một đường chạy chậm, đi tới cái kia như là hư ảo điện ngọc quỳnh lâu bên trong.

Tô Vân thôi thúc Ứng Long thiên nhãn, cẩn thận quan sát, nhưng mà lại không có phát hiện Lâu Ban nội tâm tại tiên quang bên trong có cái gì thay đổi.

"Tiên quang có trợ giúp nội tâm tu luyện, tiên khí lại có lợi cho thân thể tu luyện. Có điều, hắn nội tâm vì sao không có biến hóa?"

Tô Vân khó hiểu, liền xem như bình thường nội tâm, cũng hẳn là tại tiên quang gia trì bên dưới, tu thành kim thân mới đúng!

Liền xem như kim thân thần linh bậc này Ngụy Thần, tốt xấu cũng có thể gia tăng mấy phần thực lực. Nhưng Lâu Ban lại không có bất kỳ biến hóa nào, để Tô Vân có chút buồn bực.

Đột nhiên, Oánh Oánh tiếng kêu truyền đến: "Tô sĩ tử, ta không ra được! Cứu ta ——— "

Tô Vân vội vàng nhìn lại, chỉ thấy nha đầu kia chạy đến Lâu Ban sau lưng điện ngọc quỳnh lâu bên trong, ở mảnh này vô cùng phức tạp kiến trúc lạc đường.

Nhưng mà Tô Vân nhìn thật kỹ, nhưng không khỏi ngạc nhiên, Lâu Ban sau lưng quỳnh lâu ngọc vũ giống như là cất giấu vô lượng không gian, phức tạp, tĩnh mịch, là hắn trước đây chưa từng gặp!

Mảnh này lầu vũ mang đến cho hắn một cảm giác, phảng phất là một phương thế giới, từ lầu các cầu mây tạo thành tinh cầu khổng lồ, thậm chí liền bên trong tinh cầu bộ cũng là hành lang lối đi nhỏ gian phòng, bao vây lấy bên trong tinh cầu bộ sơn thủy tự nhiên!

"Mấu chốt nhất, là mảnh này lầu vũ là sống!"

Tô Vân cau mày, mảnh này kiến trúc thế giới đang không ngừng thay đổi địa lý, thay đổi lầu vũ kết cấu, để cho người ta đi vào căn bản tìm không thấy lối thoát!

Liền xem như hắn tiến vào bên trong, cũng sẽ lạc đường, huống chi Oánh Oánh?

Sầm phu tử đi tới Tô Vân bên người, quan sát tỉ mỉ, không khỏi thay đổi sắc mặt, nói: "Thông Thiên các Lâu các chủ không hổ là tân học ngôi sao sáng, dân gian phong thánh tồn tại, hắn không có thử nghiệm đi học tập trích tiên nhân tiên thuật, mà là hấp thu hắn lý niệm. Hắn mượn bồ đoàn lực lượng, tới quan tưởng hoàn thiện thần thông của mình, này ngược lại là đáng giá ta tham khảo chỗ…"

Tô Vân hơi giật mình, nhất thời rõ ràng hắn lời nói bên trong ẩn hàm ý tứ.

Lâu Ban thân thể đã chết, đại não không còn tư duy, nội tâm không cách nào tự mình thay đổi, cho nên hắn tại bồ đoàn ngộ đạo đồng thời, không có ý đồ đem lĩnh ngộ đồ vật biến thành bản thân một phần, mà là mượn bồ đoàn đặc tính, đem hóa thành "Ngoại vật" .

Cái này "Ngoại vật", ngay tại lúc này để Oánh Oánh lạc đường lầu vũ.

"Bồ đoàn bên trong tiên khí tiên quang có thể tại quan tưởng bên trong hóa thành chân thực đồ vật, Lâu Ban bạn bán hàng chính là dựa vào điểm này, tại bản thân hóa thành trích tiên nhân lúc, đem lĩnh ngộ của mình lấy kiến trúc hình thái viết xuống." Tô Vân thầm nghĩ.

Theo thời gian trôi qua, Lâu Ban sau lưng cái kia phiến kiến trúc càng ngày càng nguyên vẹn, càng ngày càng chân thực.

Còn Oánh Oánh, vừa mới bắt đầu thời điểm còn biết cầu cứu, về sau âm thanh dần dần không thể nghe thấy, không biết bị vây ở nơi nào.

Hai ngày sau, Lâu Ban tỉnh lại, đem Oánh Oánh thả ra. Tiểu nữ hài lập tức quạt cánh giấy bay đến Tô Vân đầu vai, Tô Vân vội vàng mở rộng Linh giới, Oánh Oánh chui vào hắn Linh giới bên trong, không dám đi ra.

—— nàng tại Lâu Ban sau lưng lầu vũ bên trong liền bay mang đi, hai ba ngày thời gian, chẳng những không có tìm tới lối thoát, ngược lại đem chính mình mệt mỏi đến tuyệt vọng.

"Cái này bồ đoàn quả thực là tốt, trích tiên nhân một chiêu kia thần thông cũng thực rung động."

Lâu Ban suy nghĩ xuất thần, sau một lúc lâu, thở dài: "Hắn tiên thuật, thật sự là diệu tuyệt, ta khoảng cách đạo, lại tới gần một bước. Ta có thể nhìn hiểu, nhưng mà mượn dùng đến thần

thông của mình bên trong, chỉ sợ trong lúc nhất thời khó mà làm được. Như thế tuyệt diệu tiên thuật, vậy mà vẫn như cũ không ngăn được Tiên kiếm, nhất định phải cụt tay cầu sinh…"

Hắn lắc đầu, chỉ cảm thấy khó có thể tin.

Tô Vân hỏi: "Bạn bán hàng có hay không nhìn thấy hắn sau khi phi thăng sự tình?"

Lâu Ban lắc đầu: "Chưa từng nhìn thấy. Cái này bồ đoàn, hẳn là hắn ngộ đạo Tiên khí, cực kỳ bất phàm, nhưng mà thiếu hụt hắn tại trong tiên giới cảm ngộ, không biết là có hay không là hắn cố ý giấu đi."

Sầm phu tử tiến lên, cũng ngồi tại bồ đoàn bên trên bắt đầu tìm hiểu tới.

Luận tài hoa, Sầm phu tử nhưng thật ra là không bằng Lâu Ban.

Nho học đệ nhất nhân là phu tử, sau đó lại có mấy mười vị nho học Thánh Nhân, đến Sầm phu tử thế hệ này, tân học từ từ hưng thịnh, nho học không biết biến báo, đã biến thành cựu học.

Sầm phu tử tuy là hữu tâm làm ra thay đổi, nhưng cựu học ràng buộc như là gông xiềng, đem hắn gắt gao khóa lại, hắn kế thừa cựu thánh tuyệt học, nhưng ý định thay đổi cựu thánh tuyệt học mệnh, tình thế khó xử, giống như là thần tiên bị đạo của mình cùng lý trói.

Bởi vậy hắn Đại Thánh linh binh gọi là Thần Tiên tác, không phải trói người khác, mà là trói bản thân.

Mà Lâu Ban thì không có những này gánh nặng, quần áo nhẹ tiến lên, bởi vậy thành tựu càng cao.

Bất quá, Sầm phu tử vẫn là thử nghiệm làm ra thay đổi, vậy chính là thu Linh Nhạc tiên sinh làm đệ tử, mượn Linh Nhạc phản nghịch, để hoàn thành mới nho học đối cũ nho học cách mạng.

"Không biết Sầm bá có hay không có thể lĩnh ngộ ra loại bỏ gông xiềng đạo lý?" Tô Vân thầm nghĩ.

Doanh An trong thành, đuổi giết Nam Bố Y chờ đạo tặc Sài gia kim thân thần linh trở về một nhóm, đứng đầu chính là bốn đại kim thân Cổ Thần một trong Sài Phục Lễ. Mà trong thành còn có một tôn kim thân Cổ Thần Sài Khắc Kỷ.

Hai tôn Cổ Thần tụ hợp, Sài Khắc Kỷ hỏi: "Nhưng từng bắt được cái kia Nam Bố Y?"

Sài Phục Lễ lắc đầu: "Nam Bố Y cái kia tặc nhân cực kỳ giảo hoạt, lại đoạt rất nhiều trọng bảo, một đường hướng tây chạy trốn. Chúng ta một đường đuổi giết gần một trăm vạn dặm, lại bị tên kia đem người trốn vào cấm địa bên trong. Ta lo lắng bên này xảy ra tai vạ, ngay sau đó trước một bước chạy về, cấm địa ngoài có Cam Bần, Nhạc Đạo trấn thủ, Nam Bố Y đi ra chính là chết!"

Sài Cam Bần cùng Sài Nhạc Đạo cũng là kim thân Cổ Thần, bọn họ cùng Sài Vân Độ phần lớn là cha con, tổ tôn quan hệ, Sài Vân Độ thuộc về đời thứ nhất tiên nhân hậu duệ, mà bốn đại kim thân Cổ Thần đều là đời thứ hai, đời thứ ba.

Huyết mạch của bọn hắn, kém xa Sài Vân Độ, bởi vậy bốn người bọn họ chết già, không thể không mượn tiên quang luyện thành kim thân, mà Sài Vân Độ vẫn còn tuổi còn trẻ, cũng không có già nua dấu hiệu.

Tiên thể truyền xuống huyết mạch cũng không dễ dàng, thường thường đều là đơn truyền, ngẫu nhiên mới có thể nhiều sinh một hai cái, lại sợ cùng ngoại tộc thông hôn, mỏng manh

ô nhiễm huyết mạch, cho nên thường thường là trong tộc thông hôn.

Trong tộc thông hôn, chết yểu lại nhiều, bởi vậy Sài gia sinh sôi đến nay chỉ có mấy trăm vạn người.

Sài Phục Lễ mặt mang thần sắc lo lắng, nói: "Ngươi trở về nhưng cũng vừa vặn, bồ đoàn bị người lấy đi, tiên vân cũng tiêu tán không thấy, rất nhiều thứ rớt xuống, nhưng mà chỉ có không có nhìn thấy Thần Quân thân thể…"

Sài Khắc Kỷ khóe mắt nhảy lên kịch liệt: "Thần Quân thân thể chắc chắn sẽ không xảy ra chuyện! Thần Quân là cỡ nào cường đại? Nhân vật tầm thường khó mà cận thân!"

"Nhưng mà Thần Quân thân thể hẳn là rơi xuống mới đúng!"

Sài Phục Lễ nói, "Thần Quân thân thể không thấy tăm hơi, chỉ có hai loại khả năng, một là bị Nam Bố Y đoạt đi, mà là rơi vào hôm đó xông vào Tiên gia đại điện trong tay người kia. Xông vào Tiên gia đại điện người kia, chúng ta mặc dù không có thấy rõ hắn khuôn mặt, nhưng mà ta nghe Sài Phóng, Sài Ý bọn họ nói, trong thành gần nhất tới Thiên Thị Viên khách."

Sài Khắc Kỷ giật mình trong lòng: "Khách ở đâu?"

Sài Phục Lễ nói: "Ngay tại thiên điện. Ta để Sài Phóng ổn định bọn họ, giờ phút này Sài Tích Dung ở nơi đó theo dõi, hai người này một mực không có cái gì động tĩnh. Nếu như bọn họ là xâm nhập Tiên gia đại điện, bắt đi Thần Quân thân thể người, một mình ta lại thêm tứ lão, cũng chưa hẳn là hắn đối thủ."

Sài Khắc Kỷ trầm giọng nói: "Ngươi làm rất đúng, không có rút dây động rừng. Hiện tại ta tới, bọn họ là rồng hay là giun, đều sẽ hiện ra nguyên hình!"

Hắn nói đến chỗ kích động, khí thế bộc phát, trong chốc lát, khí tức bất ngờ vượt qua thế giới có khả năng cực hạn chịu đựng!

Sài Khắc Kỷ đột nhiên nhìn thấy một đạo kiếm quang chiếu ở bản thân, trong lòng giật mình, vội vàng thu lại khí tức.

Sài Phục Lễ vội vàng nói: "Cẩn thận. Không thể hoàn toàn phóng thích lực lượng của mình, kinh động Tiên kiếm, chúng ta số kiếp đã định!"

Sài Khắc Kỷ đè xuống trong lòng kích động, nói: "Thần Quân vì ta lấy tên Khắc Kỷ, chính là muốn ta khắc chế tâm tình của mình, nhìn tới sớm có đoán được."

Hai đại kim thân Cổ Thần rất mau tới đến trong thành, hướng Thần Quân điện cạnh thiên điện đi tới.

Thiên điện bên trong, Ngô Đồng trong lòng căng thẳng, vội vàng thôi thúc ma tâm, âm thanh tại tất cả mọi người trong đầu vang lên: "Sài gia hai đại kim thân Cổ Thần đến rồi!"

Lúc này, Sầm phu tử vẫn ngồi ở bồ đoàn bên trên, chưa từ trong nhập định tỉnh lại.

Tô Vân không cần nghĩ ngợi, lập tức mở rộng Linh giới, đem Sầm phu tử liền người mang bồ đoàn cùng một chỗ thu vào bản thân Linh giới bên trong, nhét vào một cánh cửa phía trong.

Ngô Đồng cùng Tiêu Thúc Ngạo cũng đều tự đi vào toà kia cửa, Tô Vân nâng lên cánh cửa này, ném tới một cái khác cửa bên trong.

Những môn hộ này, đúng là hắn từ Quảng Hàn động thiên lấy đi những cái kia cửa.

Tô Vân sau lưng, Thiên Tượng nội tâm nhanh chóng động thủ, đem những môn hộ này một cái lồng một cái, rất nhanh mặt khác tất cả cửa biến mất, chỉ còn lại có một cánh cửa.

Tô Vân nhanh chóng mở ra ẩn giấu ở trí nhớ chỗ sâu phù văn chi tường, đem cánh cửa này ném đi vào!

Cái này liên tiếp việc làm lanh lẹ vô cùng.

Trừ phi có người có thể nhô ra trí nhớ của hắn chỗ sâu phong ấn, bằng không tuyệt không có khả năng tìm đến phù văn chi tường, càng không khả năng xâm nhập trong trí nhớ của hắn, đem cánh cửa này cùng Sài Vân Độ Thần Quân thân thể kiếm đi ra!

Lâu Ban sắc mặt biến hóa, đi tới Tô Vân bên người, nói nhỏ: "Ta cùng Sài gia kim thân Cổ Thần đối mặt qua!"

Tô Vân giật mình trong lòng, đang muốn nói chuyện, đột nhiên ngồi xổm ở trong góc tường Sài Tích Dung cười nói: "Ta làm sao ngồi ở chỗ này? Thánh Linh, các ngươi đang nói cái gì?"

Nàng đối với mình trải qua khủng bố sự kiện không có một chút trí nhớ, lại là Ngô Đồng khi tiến vào cửa trước đó, đưa nàng cái kia đoạn thê thảm đau đớn trải qua xóa đi.

Lâu Ban đang muốn nói chuyện, đột nhiên ngoài điện truyền tới một thanh âm già nua: "Nghe nói Thiên Thị Viên Thánh Linh tới chơi, ta Sài gia đang gặp thời buổi rối loạn, bỏ bê chiêu đãi, còn xin hai vị thứ tội!"

Lâu Ban trong lòng căng thẳng: "Thanh âm này, chính là cái kia một cái liền đem ta trấn áp kim thân Cổ Thần âm thanh!"

Sài Tích Dung đi ra phía trước, chuẩn bị mở cửa, cười nói: "Hai vị có chỗ không biết, phía ngoài là ta Sài gia lão tổ tông, Sài Phục Lễ, tính toán ra, là tiên nhị đại đây!"

Tô Vân tròng mắt loạn chuyển, mồ hôi lạnh trên trán không bị khống chế trào ra, hiện tại, hắn dù cho ra tay đem Lâu Ban nhét vào trí nhớ của mình trong phong ấn, chỉ sợ cũng không còn kịp rồi!

Bởi vì, Sài Tích Dung gặp qua Lâu Ban!

Lâu Ban không thấy, tuyệt đối sẽ gây nên nàng nghi ngờ!

Sài Tích Dung mở cửa, Tô Vân cùng Lâu Ban đang tại không thể làm gì thời khắc, đột nhiên một cỗ to vô cùng khí tức từ Doanh An ngoài thành truyền đến, rung chuyển Doanh An thành vị trí không gian, để Thiên Tích sơn ngọn thần sơn này cũng đi theo dao động, run rẩy!

"Thiên Thị Viên khách tới, Thiên Đình Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên, đến đây thăm hỏi Đế Tọa động thiên Vân Độ Thần Quân!"

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên tiếng cười to vô cùng rõ ràng truyền vào trong tai của mọi người, cất cao giọng nói: "Trẫm mang thiện ý mà đến, đã để Đế Tọa động thiên tất cả bách tính quy y Thiên Đình, đặc biệt ở đây đến đây, giảng đạo tin mừng!"

Sài Khắc Kỷ, Sài Phục Lễ sắc mặt đại biến: "Người này thực lực, không kém hơn ngươi ta! Cũng là một cái cưỡng ép áp chế lực lượng, e sợ cho gây nên Tiên kiếm chú ý người!"

Hai người không lo được đi gặp Tô Vân cùng Lâu Ban, lập tức xoay người đi ra ngoài, Sài Khắc Kỷ cất cao giọng nói: "Nguyên lai là Thiên Thị Viên khách tới. Khách quý có chỗ không biết, trên biển ngư dân là có chủ nhân!"

Khí tức của hắn nở rộ, cùng Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên to khí thế mãnh liệt va chạm, không gian bị ép được bóp méo, biến hình, vô số lôi đình từ hư không bên trong bắn ra, bốn phía trút xuống!

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên dẫn đầu Thông Thiên các mọi người đứng tại trên không, Thiên Đình quảng đại, chư thần san sát.

Cho dù là Ngọc Đạo Nguyên cũng bị xung kích được có chút khí huyết di động, kinh ngạc nói: "Cái gọi là Vân Độ Thần Quân, lại có chút bản lĩnh, khó trách cũng dám tự xưng Thần Quân. Hôm nay liền chinh phục nơi này, xem như lãnh địa của ta!"

Hắn đứng dậy, sau lưng chư thần nhất thể, hóa thành vô cùng cường đại Thiên Tượng nội tâm, khí tức nhất thời tăng vọt, đấu đá Sài Khắc Kỷ.

Sài Phục Lễ thấy thế, vội vàng trợ giúp huynh trưởng ngăn cản.

Hai người dẫn đầu Sài gia rất nhiều cao thủ, tuôn hướng cửa thành!

Thiên điện bên trong, Tô Vân vừa mừng vừa sợ: "Ngọc Đạo Nguyên thật sự là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, ta hiểu lầm hắn!"

Lâu Ban cũng nói: "Ngọc Đạo Nguyên sau khi chết, nhất định muốn cho hắn lập cái đền thờ, viết trung nghĩa vô song!"

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên vào lúc này đến đây, không thể nghi ngờ là giải cứu bọn họ tại trong nước lửa, để Thông Thiên các mới cũ các chủ đều cảm động đến rơi nước mắt, khen lớn trung nghĩa!

"Lâu Ban lão ca, ta đưa các ngươi rời đi nơi đây!"

Tô Vân vừa mới nói ra lời này, đột nhiên trên bầu trời một mảnh nguyên từ thần quang vẩy xuống, một tôn vĩ đại vô song nội tâm, theo mênh mông cuồn cuộn nguyên từ thần quang giáng lâm.

Tô Vân khóe mắt nhảy lên, Thần Quân Sài Vân Độ nội tâm, cuối cùng đã tới!

Chương 399 : Lấy ta chi danh, hồ giả hồ uy

Chương 400: Lấy ta chi danh, hồ giả hồ uy

"Cái gọi là Vân Độ Thần Quân, chẳng qua là nội tâm. Nội tâm cho dù thế nào mạnh mẽ, cũng không có thân thể, có tài đức gì lấy Thần Quân tự xưng?"

Thiên Tích sơn, Doanh An ngoài thành, Ngọc Đạo Nguyên nhìn đối diện đi tới Sài Khắc Kỷ, Sài Phục Lễ, hơi giật mình, ngay sau đó cười to.

Mọi người đều biết, không có thân thể, thực lực tổn hại đâu chỉ hơn phân nửa? Có thể còn lại hai ba thành đều coi là không tệ.

Cho dù luyện thành kim thân, thực lực cũng không lớn bằng khi còn sống.

Cái này đi tới Sài Khắc Kỷ Sài Phục Lễ hai người, cứ việc mạnh mẽ, nhưng mà mất đi bọn họ chỗ ỷ lại tiên thể, Ngọc Đạo Nguyên căn bản không quan tâm trước người bọn họ mạnh bao nhiêu, cũng không quan tâm bọn họ có phải hay không Thần Quân!

Trong tiếng cười, Ngọc Đạo Nguyên sau đầu vầng sáng khẽ động, Nguyên Đạo kiếm trường liền ầm ầm trải rộng ra, đem phạm vi mấy trăm trượng không gian bao phủ!

Trên đường đi, hắn hàng phục vô số lưng thú bên trên quốc gia, để cho bọn họ tín ngưỡng bản thân, cúng bái bản thân, pháp lực quả thực là đường thẳng tăng lên!

Nguyên bản đạo trường của hắn chỉ có trăm trượng phạm vi, mà bây giờ trực tiếp mở rộng đến ba bốn trăm trượng!

Sài Khắc Kỷ, Sài Phục Lễ vừa sợ vừa giận, nhao nhao quát lớn, hai người đạo trường trải rộng ra.

Phía sau bọn họ, Sài gia tứ lão dẫn đầu một đám Sài gia cao thủ cũng nhao nhao hét lớn, trong chớp mắt liền có bốn năm mươi tòa đạo trường trải sắp mở đến, chống cự Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên Nguyên Đạo kiếm trường!

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên kinh ngạc, bật cười nói: "Nho nhỏ Doanh An thành, liền có nhiều như vậy tu thành đạo trường cao thủ! Quả thực khiến người khâm phục. Các ngươi bản lĩnh bất phàm, nếu là chịu thần phục ta, ta có thể phong các ngươi vì thần, chỗ tốt hưởng dụng không hết!"

Sài Khắc Kỷ đột nhiên giận dữ, quát: "Từ đâu tới tiện dân, nhưng dám đối Thánh địa vô lễ, đối tiên nhân hậu duệ đại bất kính?"

"Tiện dân?"

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên cười ha ha, đột nhiên khí thế đột nhiên tăng lên, đồng thời hướng tất cả mọi người nghiền ép mà xuống, cười lạnh nói: "Thiên ngoại dế nhũi, ỷ vào bản thân có mấy phần huyết thống, liền dám tự xưng cao quý? Để cho ta hàng phục các ngươi, cho các ngươi biết cái gì gọi là không phải mãnh long không sang sông!"

Hắn lại muốn dựa vào sức một người, trấn áp Sài Khắc Kỷ, Sài Phục Lễ chờ tất cả Sài gia cao thủ!

Sài Khắc Kỷ Sài Phục Lễ đám người lập tức cảm thấy cái này cuồng nhân Nguyên Đạo kiếm trường uy lực càng ngày càng mạnh, trong lòng không khỏi ngạc nhiên.

Trong khoảng thời gian ngắn, Ngọc Đạo Nguyên kiếm trường uy lực, trực tiếp tự tăng lên tới đủ để dẫn tới thiên kiếp

mức độ, nhưng Ngọc Đạo Nguyên lại giống như là không có bất kỳ cái gì khó chịu chỗ, vẫn tại tăng lên điên cuồng lực lượng!

Mà thiên kiếp vậy mà cũng giống là không có cảm ứng được Ngọc Đạo Nguyên lực lượng đồng dạng, cũng không xuất hiện!

Giống như bọn họ bậc này cường giả, tu luyện tới trình độ nhất định sau đó, liền cần ẩn núp lực lượng tới tị kiếp, chỉ có phụng thiên thừa vận nhận được tiên nhân điều khiển ủy nhiệm Thần Ma, mới có thể không chút kiêng kỵ bày ra lực lượng.

Ngọc Đạo Nguyên thực lực, hiển nhiên cũng đột phá một loại nào đó cực hạn, nhưng hắn nhưng mặc sức thi triển thực lực của mình, không lo lắng bị Tiên kiếm bắt hắn lại khí tức.

Hiển nhiên hắn có một loại có thể tránh né Tiên kiếm pháp môn!

Bọn họ nhưng lại không biết, Ngọc Đạo Nguyên sử dụng pháp môn nhưng thật ra là đem lực lượng của mình phân tán đến Thiên Đình chư thần trong cơ thể, Ngọc Đạo Nguyên thực lực tuy là rất mạnh, nhưng mà phân tán ra đến, với tư cách đơn độc cá thể thực lực nhưng chưa hề đi đến Tiên kiếm đường cảnh giới.

Giờ phút này, nhìn như Ngọc Đạo Nguyên không chút kiêng kỵ thi triển lực lượng trấn áp bọn họ tất cả mọi người, thực ra là Ngọc Đạo Nguyên Thiên Đình chư thần cùng thi triển pháp lực tới trấn áp bọn họ.

Sài Khắc Kỷ Sài Phục Lễ cùng tứ lão sau lưng, không ít tu vi yếu một chút Sài gia cao thủ đã không chịu nổi đến từ Nguyên Đạo kiếm trường đáng sợ áp lực, bị ép tới quỳ rạp trên đất, khuất nhục vô cùng.

Sài Khắc Kỷ nghiến răng, lạnh lùng nói: "Ta nhịn không được, muốn mở ra tu vi phong ấn!"

Sài Phục Lễ vội vàng bắt hắn lại thủ đoạn, thấp giọng nói: "Cẩn thận dẫn tới Tiên kiếm! Khi đó chắc chắn phải chết!"

Sài Khắc Kỷ khuất nhục vô cùng, trong cổ họng phát ra một tiếng khuất nhục gào thét.

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên nhìn bọn họ khuất nhục thần thái, không khỏi cười ha ha, hăng hái.

Hắn tự nhận là vận mệnh của mình nhiều thăng trầm nhiều đau khổ, đầu tiên là thời kỳ thiếu niên thăm dò cổ đại di tích, lại bị nhân ma Dư Tẫn cám dỗ lấy Bàn Dương, đạo tâm không có, trợ giúp Dư Tẫn nhấc lên Bàn Dương chi loạn.

Về sau hắn chạy ra Dư Tẫn chưởng khống, tại Bàn Dương chi loạn bên trong thuận buồm xuôi gió, xây dựng Thiên Đình, hấp thu tín ngưỡng.

Ngay tại hắn muốn nhất phi trùng thiên, trở thành thiên hạ chúa tể lúc, lại phát hiện Dư Tẫn đã mượn Bàn Dương chi loạn trở thành Tây Thổ Thánh Hoàng.

Hắn ý định nắm giữ Thông Thiên các lúc, nhưng có một cái xa vượt đại dương du học Tây Thổ Nguyên Sóc thiếu niên trở thành Thông Thiên các chủ, triển lộ ra không gì so sánh nổi tư chất cùng tài hoa, thủ đoạn thông thiên, một lần chỉnh hợp sắp chia rẽ Thông Thiên các.

Người này chính là Lâu Ban.

Lâu Ban nắm giữ Thông Thiên các, đại quyền trong tay, rất được bảy nguyên lão ủng hộ, Ngọc Đạo Nguyên vô lực cùng hắn chống lại.

Lâu Ban sau khi chết, Ngọc Đạo Nguyên lại động tâm tư, quấy nhiễu Nguyên Sóc, giết Lâu Ban chọn lựa đời kế tiếp

người thừa kế, để Thông Thiên các không có các chủ, hắn thì nhân cơ hội tại Tây Thổ tuyển chọn tuấn kiệt, chuẩn bị tiếp quản Thông Thiên các.

Lúc này đúng lúc gặp Thánh Hoàng La Dư Tẫn thoái vị, tiểu Thánh Hoàng La Quán Y kế vị, Ngọc Đạo Nguyên cũng nhân cơ hội chọn lựa Thông Thiên các chủ vì La Quán Y, ý đồ nắm giữ Thông Thiên các cùng toàn bộ Tây Thổ.

Hắn tuyệt đối không nghĩ tới chính là, La Quán Y không nguyện nhận hắn chưởng khống, càng tuyệt đối không nghĩ tới, lại có một thiếu niên viễn độ trùng dương, đi tới Tây Thổ.

La Quán Y cho là mình là chim sẻ, Ngọc Đạo Nguyên cũng cho là mình là chim sẻ, La Dư Tẫn cũng cho là mình là chim sẻ, cho đến bọn họ lệ rơi đầy mặt, bị Tô Vân theo như được quỳ trên mặt đất.

Đặc biệt là Ngọc Đạo Nguyên, bị Tô Vân không chỉ một lần đè xuống đất, Thiên Ngoại Thiên thuyền một trận chiến, Thiên Thị Viên dịch trạm, Hắc Thiết thành giằng co, kém chút bị Tô Vân một chiêu tiên ấn đánh cho lấy máu bôi đen tường.

Nhưng mà tất cả những thứ này đều đi qua, hắn cuối cùng lúc tới vận chuyển, khổ tận cam lai.

Trên mặt biển, hắn bày ra thần tích, nhận được vô số lưng thú thượng quốc độ tín ngưỡng, Dư Tẫn để lại cho hắn thương thế khỏi hẳn, không những khỏi hẳn, tu vi của hắn thực lực nâng cao một bước!

Hàng tỉ người cúng bái tế tự, tương đương với thiên địa nguyên khí liên tục không ngừng vọt tới, để hắn như là Chân Thần, thời thời khắc khắc ở tại trạng thái đỉnh phong!

Hắn cảm nhận được cường đại trước nay chưa từng có!

Đùa bỡn hắn Dư Tẫn tính là gì? Ức hiếp hắn Tô Vân tính là gì?

Tất cả đều là gà đất chó sành!

Hắn sắp trở thành cái này Đế Tọa động thiên chúa tể, nhận được nơi này tất cả của cải, coi đây là cơ sở, độ kiếp phi thăng, trở thành tiên nhân!

Sài Phục Lễ cùng Sài Khắc Kỷ vẫn đang ra sức chống cự hắn, đối kháng đến từ Nguyên Đạo kiếm trường áp lực. Phía sau bọn họ, Sài gia trong cao thủ không chịu nổi Ngọc Đạo Nguyên áp lực người cũng càng ngày càng nhiều!

Nhiều hơn nữa người quỳ rạp trên đất, vô lực đứng dậy, nhưng nếu đứng dậy, liền có vạn kiếm gia thân, để cho bọn họ máu me khắp người!

"Cái gọi là tiên thể, cái gọi là Vân Độ Thần Quân, chỉ đến như thế!" Ngọc Đạo Nguyên cười ha ha.

Nhưng vào lúc này, trên bầu trời nguyên từ thần quang mênh mông cuồn cuộn, như là thác nước từ trên trời giáng xuống, một phát vọt tới, chỉ nghe một tiếng ầm vang, nguyên từ thần quang rơi vào Ngọc Đạo Nguyên Nguyên Đạo kiếm trường!

Ngọc Đạo Nguyên khó chịu hừ một tiếng, nhất thời cảm giác được vô biên vô tận áp lực hướng mình kiếm trường đè xuống!

Cái kia cỗ áp lực mạnh mẽ, thậm chí vượt qua nhân ma Dư Tẫn mang cho hắn tâm linh cùng trên thân thể áp lực!

Ngọc Đạo Nguyên đứng dậy, quát lớn, điều động tất cả pháp lực, thôi thúc kiếm trường, đón ngày đánh tới!

Nguyên Đạo kiếm trường hóa thành một cái to lớn vòng tròn, vòng tròn trung ương, một đạo kiếm khí phá trường không, đón như thác nước nguyên từ thần quang, thế như chẻ tre!

Pháp lực của hắn tăng lên, thực lực càng là tăng vọt!

Mà trên bầu trời, rơi xuống nguyên từ thần quang bên trong, Thần Quân Sài Vân Độ sắc mặt âm trầm, lại không có bất kỳ biểu tình biến hóa gì, trực tiếp nghênh đón đạo này vô song kiếm khí một chỉ điểm tới!

Ngọc Đạo Nguyên cái này vô song một kiếm đối đầu một chỉ này, uy lực bộc phát, trên bầu trời đột nhiên tối om om, tiếp lấy thần quang đại phóng, ánh sáng vô cùng, một tôn vĩ đại Thần Quân trở nên hào quang rạng rỡ, một đầu ngón tay như minh ngọc đồng dạng nghiền nát Ngọc Đạo Nguyên kiếm khí, từ trên trời giáng xuống!

Căn này đầu ngón tay xuyên qua Ngọc Đạo Nguyên kiếm trường hình thành vòng tròn, nhắm thẳng vào Ngọc Đạo Nguyên!

Ngọc Đạo Nguyên sắc mặt đại biến, lấy tay làm kiếm, nghênh tiếp đòn đánh này, ngay sau đó cánh tay chỗ truyền đến lốp bốp nổ, xương cốt suýt nữa nghiền nát!

Hắn liên tiếp lui về phía sau, cuối cùng đem một kích này uy lực tan mất.

“Ha ha ha ha! Chẳng lẽ các hạ mới là Sài Vân Độ Sài Thần Quân?”

Ngọc Đạo Nguyên cánh tay không ngừng run rẩy, cất tiếng cười to, cất cao giọng nói: “Ta nói Thần Quân Sài Vân Độ chẳng lẽ là cái chỉ là hư danh hạng người, không nghĩ tới là ta hiểu lầm. Những này kim thân thần linh chỗ nào có thể cùng Sài Thần Quân so sánh? Hiện nay trên đời, có thể cùng ta Thần Đế liều cái tương xứng, loại trừ Sài Thần Quân, tìm không thấy người thứ hai!”

Xoạt xoạt xoạt!

Trên bầu trời nguyên từ thần quang gào thét hạ xuống, hóa thành từng cái đao thương kiếm kích, ngổn ngang lộn xộn cắm ở Ngọc Đạo Nguyên phía trước, những binh khí này cực kỳ to lớn, quang mang chói mắt!

Ngọc Đạo Nguyên khóe mắt run rẩy, chỉ thấy Thần Quân Sài Vân Độ giáng lâm, tôn này vĩ đại nội tâm sau lưng quang mang chập chờn, đạo trường hình thành các loại tản ra thần quang băng dải, phiêu dật dị thường!

"Nguy rồi, thật giống đá đến đá cứng…"

Ngọc Đạo Nguyên vừa nghĩ đến đây, ha ha cười nói: "Tây Thổ Thiên Đình Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên, gặp qua Sài Thần Quân."

Sài Vân Độ sắc mặt âm trầm, lạnh lùng nói: "Cho nên, ta đi nhà các ngươi thăm dò thực lực của các ngươi, các ngươi liền chạy đến nhà ta bên trong tới mưu hại ta?"

Ngọc Đạo Nguyên giật mình, không rõ hắn ý tứ.

Thần Quân Sài Vân Độ ngẩng đầu hướng lên bầu trời bên trong liếc qua, phát hiện tiên vân không biết tung tích, không khỏi giận quá.

Đợi hắn nhìn thấy Thiên Tích sơn Doanh An thành cũng là một mảnh hỗn độn, lửa giận trong lòng càng là không cách nào nhẫn nại, lạnh lùng nói: "Đế đình quả nhiên bất phàm ah, có thể liệu ta tiên cơ, quơ ta đường lui. Ta cờ kém một chiêu, thua một chữ, nhưng các ngươi cũng không nên lòng tham không đáy, thế mà ngay cả ta Tiên gia bảo vật cũng trộm đi."

Ngọc Đạo Nguyên ngạc nhiên, vội vàng nói: "Sài Thần Quân sợ là có cái gì hiểu lầm a? Ta mới đến, cho dù không biết lễ nghi, có chỗ mạo phạm, cũng không đến mức trộm nhà của ngươi đồ vật."

Thần Quân Sài Vân Độ thờ ơ lãnh đạm, tay giơ lên, thẳng nói: "… Chỉ có dùng máu của các ngươi, mới có thể cọ rửa Sài gia khuất nhục."

Tính ra hàng trăm Tiên đạo phù văn trong tay hắn bay lượn, bay lên không trung, lạc ấn tại không gian bên trong!

Ngọc Đạo Nguyên thấy thế, bỗng nhiên biết không ổn.

Tại Tiên Lục sơn chi chiến bộc phát trước đó, với tư cách Thông Thiên các chủ, Tô Vân mệnh lệnh Thông Thiên các bỏ xuống tất cả trong tay việc, toàn lực nghiên cứu Tiên Lục bên trên Tiên đạo phù văn.

Những cái kia chữ nòng nọc, chính là Tiên đạo phù văn!

Tô Vân thử nghiệm mở ra Tiên đạo phù văn bí ẩn, đem đạo pháp thần thông đẩy tới độ cao mới, tạo phúc đông tây phương. Nhưng mà Tiên Lục sơn chi đấu qua về sau, Ngọc Đạo Nguyên cùng La Quán Y liên thủ, thừa dịp Bạch Trạch chờ bảy nguyên lão suy yếu, chia cắt Thông Thiên các, đem Tiên đạo phù văn nghiên cứu hủy hoại chỉ trong chốc lát!

Càng về sau, càng là bạo phát Thông Thiên các nội chiến, Ngọc Đạo Nguyên đem không nguyện ý thần phục hải ngoại Thông Thiên các cao thủ giết thì giết trấn áp trấn áp, đối với Tiên đạo phù văn thành quả nghiên cứu đều hủy ở trong nội chiến.

Đến bây giờ, Ngọc Đạo Nguyên nhìn thấy Thần Quân Sài Vân Độ trong tay bay ra Tiên đạo phù văn, mới có hơi hối hận.

"Nếu là vẫn như cũ để tiểu tử kia làm các chủ, lấy năng lực của hắn cùng giao thiệp, không sai biệt lắm có thể đem Tiên Lục bên trên phù văn giải ra hơn phân nửa…"

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, ngay sau đó đáy lòng lại kiên cường lên: "Tiểu tử kia nếu là nhận được Tiên đạo phù

văn, khẳng định sẽ diệt đi ta, chiếm đoạt ta phương tây! Cho nên hủy hắn thì thế nào?"

Cái kia mấy trăm Tiên đạo phù văn khắc ở trên bầu trời, lập loè tia sáng kỳ dị. Thần Quân Sài Vân Độ lạnh lùng nói: "Khắc Kỷ, Phục Lễ, hiện tại các ngươi có thể yên tâm mở ra các ngươi tu vi phong ấn!"

Sài Khắc Kỷ, Sài Phục Lễ mừng rỡ, hai tôn kim thân Cổ Thần khom người đồng ý.

Đợi đến bọn họ thẳng người lên, nội tâm kim thân phía ngoài hiện ra đủ loại hoa lệ vô cùng phong ấn phù văn, những phù văn này giống như là khóa chụp, đem bọn hắn tu vi khóa lại.

Mà vào lúc này, tất cả phong ấn đều tại tự mình mở ra, hai vị này kim thân Cổ Thần khí tức càng ngày càng mạnh, vô cùng kinh khủng, để không trung theo đó dao động, mặt đất theo đó run rẩy!

Ngọc Đạo Nguyên sắc mặt đại biến, âm thầm kêu khổ, đừng nói Thần Quân Sài Vân Độ, liền xem như hai cái này hoàn toàn giải phong kim thân Cổ Thần, hắn cũng chưa hẳn là đối thủ!

"Sài Thần Quân, chúng ta là không phải có cái gì hiểu lầm…" Thanh âm hắn cũng có chút run rẩy.

"Im miệng!"

Một tiếng quang minh lẫm liệt hét lớn truyền đến, mọi người vội vàng theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy Tô Vân sắc mặt tái nhợt, quang minh lẫm liệt đi tới, quát lớn: "Ngọc Đạo Nguyên, đây là lưỡng giới chi tranh chấp, địch ta chi đại phòng, sinh tử chi đại quan, ngươi lại nói hiểu lầm gì đó, lại có cùng kẻ địch biến chiến tranh thành tơ lụa tâm ý! Ngươi làm ta quá là thất vọng, quá làm cho Thiên Thị Viên Đại Đế thất vọng!"

Ngọc Đạo Nguyên đột nhiên giận dữ, quát: “Họ Tô, ngươi…”

“Ngọc Đạo Nguyên, ngươi câm miệng cho lão tử!”

Tô Vân sau lưng, Lâu Ban đi ra, quát: “Còn nhận ra nhà của ngươi Lâu các chủ ư?”

Ngọc Đạo Nguyên thực lực tu vi đã sớm vượt qua Lâu Ban nhiều vô kể, lúc này thấy đến hắn, thẹn trong lòng, vậy mà khí thế bị hắn ngăn chặn.

Phía sau hắn, những cái kia Thông Thiên các lão nhân càng là xấu hổ dị thường, nhao nhao lễ bái, nức nở nói: “Chúng ta xin lỗi Lâu các chủ!”

Tô Vân đi tới trước mặt mọi người, xoay người lại, ngẩng đầu nhìn vĩ đại vô cùng Thần Quân Sài Vân Độ nội tâm, cất cao giọng nói: “Chúng ta phụng Thiên Thị Viên Đại Đế lệnh, đến đây thăm hỏi nơi đây chủ nhân!”

Chương 400 : Miệng lưỡi dẻo quẹo

Chương 401: Miệng lưỡi dẻo quẹo

Thần Quân Sài Vân Độ ánh mắt rơi vào Tô Vân trên người, Tô Vân đúng mực, ung dung bình tĩnh, nói: "Hiện nay lưỡng giới giáp nhau, Thiên Thị Viên Đại Đế tự mình đi gặp trấn thủ Hắc Thiết thành nhân ma Bồng Khao, mở ra Hắc Thiết thành. Từ đây lưỡng giới hướng về nhất thể, lại không ngăn cản."

Tiếng nói của hắn vừa ra, nhưng gặp sừng sững núi xanh vì đó rung một cái, kéo dài thuần thuần thiên địa nguyên khí vọt tới, để cây cối chập chờn, rầm rầm vang vọng, hoa cỏ di động, từng đoá hoa tươi nở rộ.

Đứng tại Thiên Tích sơn nhìn xuống dưới, chỉ có thể nhìn thấy đầy khắp núi đồi xanh tươi cùng các loại hoa tươi tạo thành đại dương.

Doanh An trong thành trong lòng mọi người chấn động mạnh, Sài Phục Lễ thất thanh nói: "Lưỡng giới thiên địa nguyên khí liên thông!"

Lúc này, một cỗ nguyên khí hình thành gió thổi tới, tất cả mọi người vì đó hoạt bát chấn động, cỗ này nguyên khí thực tế quá tinh khiết, quá hùng hậu!

Tại đây loại thiên địa nguyên khí gia trì bên dưới, chỉ sợ tất cả mọi người thực lực tu vi đều sẽ vì đó tăng vọt!

Sài Phục Lễ, Sài Khắc Kỷ đám người nhao nhao hướng Tô Vân nhìn lại, Sài Khắc Kỷ thấp giọng nói: "Toà kia tuyệt thần thông Hắc Thiết thành, quả thực đã mở ra."

Người khác không biết vì sao mở ra Hắc Thiết thành, liền có thể để thiên địa nguyên khí tăng vọt, Sài gia tổ tiên là tiên giáng trần, nhưng nhận được một chút bí ẩn tin đồn.

Bên trong một cái tin đồn nói, tuyệt thần thông cũng không phải là đơn thuần là tuyệt lưỡng giới chư thần qua lại, mà là mặt chữ trên ý nghĩa tuyệt thần thông.

Chặt đứt lưỡng giới liên hệ, để thiên địa nguyên khí chất lượng hạ thấp, từ đó để cho người ta không thể nào hấp thu thiên địa nguyên khí, không cách nào tu thành thần thông, dùng cái này đi đến tuyệt thần thông mục đích!

Cái tin đồn này không biết có bao lớn có độ tin cậy, nhưng mà Sài gia những năm này nhiều lần ý đồ đả thông lưỡng giới thông đạo, lại đều bị Hắc Thiết thành chặn lại, vô lực phá cấm.

Mà Hắc Thiết thành bên trong nhân ma Bồng Khao, thực lực cường đại, trấn thủ thành trì, trước kia Thần Quân Sài Vân Độ tiến đánh Hắc Thiết thành, Bồng Khao còn cùng hắn từng có đại chiến.

Thần Quân Sài Vân Độ ánh mắt một mực rơi vào Tô Vân trên người không hề rời đi qua, hắn phảng phất đối với thiên địa nguyên khí dị biến không có bất kỳ cái gì hứng thú.

Hắn càng hứng thú là Tô Vân, tựa hồ muốn Tô Vân nhìn thấu.

Tô Vân ngẩng đầu nhìn hắn, không nhúc nhích tí nào, trên mặt cũng không có bất kỳ biểu tình biến hóa gì.

Lâu Ban thấy thế, trong lòng thầm khen: "Không hổ là Thiên Thị Viên nhỏ người mù, mắt mù bản lĩnh nhất lưu!"

Ngọc Đạo Nguyên đang muốn nói chuyện, Lâu Ban quay đầu lườm hắn một cái, Ngọc Đạo Nguyên lời nói bị nén trở về.

La Quán Y ánh mắt lóe lên, thầm nghĩ: "Hắn chính là tiền các chủ Lâu Ban? Nghe nói hắn năm đó có Thánh Nhân công đức cùng cảnh giới, cũng sáng tạo ra một môn tân học bên trong học thuyết nổi tiếng, muốn trở lại Nguyên Sóc đền đáp quốc ân, nhưng mà khi đó Nguyên Sóc hoàng đế nhưng để hắn đi xây dựng Đông đô, đem hắn cả đời bản lĩnh bỏ lỡ. Vị này Thánh Nhân là buồn bực sầu não mà chết…"

Ánh mắt của nàng lại rơi vào Tô Vân trên người, có chút khó hiểu: "Hiện tại Nguyên Sóc hoàng đế cũng là hôn quân, không thể trọng dụng Tô các chủ, vì sao Tô các chủ không có buồn bực sầu não mà chết?"

Nàng tuy là Đại Tần hoàng đế, nhưng lại làm sao cũng không có ngờ tới, Tô Vân xuất thân tự yêu ma quỷ quái hoành hành Thiên Thị Viên, mới sẽ không giống như Lâu Ban cùng Cầu Thủy Kính như vậy ngu trung.

Tô Vân trực tiếp liền đem Đế Bình chém chết, hiện tại Nguyên Sóc hoàng đế Đế Bình, chẳng qua là Tần Vũ Lăng một cái da người hóa thân.

Thần Quân Sài Vân Độ mở miệng, âm thanh đều đều, nhưng dày nặng vô cùng: "Rõ ràng thân cư Đế đình, nhưng gọi Thiên Thị Viên Đại Đế, vị này Đại Đế hiển nhiên là cái ngụy Đế, không biết Đế đình lai lịch. Đã ngụy Đế mở ra phong cấm, như vậy sao lại không tiến vào nhìn một chút? Nói như vậy, cơ thể ta, cùng ta Sài gia Tiên gia bảo vật, đều là bị ngụy Đế đánh cắp."

Tô Vân sắc mặt biến hóa.

Thần Quân Sài Vân Độ đem hắn bất kỳ biểu lộ gì đều cất vào đáy mắt, thản nhiên nói: "Nhìn tới Đế đình quả thực là đã tuyệt hậu, thế cho nên bị các ngươi những thế giới nhỏ này tiện dân thổ dân chiếm cứ. Tiểu thế giới tiện dân thổ dân, cũng dám xưng Đế?"

Tô Vân đúng mực nói: "Thần Quân thừa dịp ta giới náo động, ra tay đánh lén, luyện nguyên từ thần quang vì bảo, tại ta giới khắp nơi làm ra náo động. Cũng trong lúc đó, ta Thiên Thị Viên Đại Đế viễn độ Bắc Minh, hàng Bồng Khao, mở môn hộ, bước lên Đế Tọa đại lục, thần không biết quỷ không hay lấy Thần Quân Tiên gia bảo vật, lại đánh cắp Thần Quân thân thể. Đại Đế cùng Thần Quân, ai cao minh hơn, liếc qua thấy ngay."

Thần Quân Sài Vân Độ cười ha ha.

Ngọc Đạo Nguyên cũng là nghẹn họng nhìn trân trối, thầm nghĩ: "Tiểu tử này miệng, có thể đem chết người nói sống, người sống nói chết!"

Bất quá đối với Thiên Thị Viên Đại Đế, hắn nhưng có chút mờ mịt: "Vị này Đại Đế là lai lịch gì? Ta vì sao chưa nghe nói qua? Lúc trước ngược lại là có một vị gọi Đông lăng chủ nhân, chẳng qua nghe nói đã hóa thành Thần Chỉ, phi thăng đi. Hơn nữa Đông lăng chủ nhân cũng không thể có sức chiến đấu cỡ này…"

Hắn nhưng lại không biết, Thiên Thị Viên vốn không có Đại Đế, cho dù là Đông lăng chủ nhân cũng không phải Thiên Thị Viên Đại Đế, trên danh nghĩa cũng không phải.

Đông lăng chủ nhân sở dĩ trấn thủ Thiên Thị Viên, mỗi đêm đều phải đi loanh quanh tứ phương, nhưng thật ra là lo lắng Thiên Thị Viên sinh loạn, dù sao Thiên Thị Viên bên trong loại trừ Bắc Hải quần yêu quần ma bên ngoài, còn có nhiều vô số kể cô hồn dã quỷ.

Tô Vân nhìn thấy Đông lăng chủ nhân uy phong như vậy, cho rằng Đông lăng chủ nhân là Thiên Thị Viên hoàng đế, ngay sau đó bản thân liền thuận miệng phong bản thân một cái Đại Đế danh hào.

Đối với Thiên Thị Viên quỷ thần tới nói, đây là hài tử nhà mình, để hắn trên miệng thoải mái một chút cũng không phải không thể.

Thiên Thị Viên Đại Đế tên tuổi, tại Thiên Thị Viên liền quỷ đều không tin, nhưng mà Tô Vân gánh lấy cái tên này, nhưng đem Ngọc Đạo Nguyên kể cả một đám Sài gia cường giả, bao quát Thần Quân Sài Vân Độ, đều hù dọa.

Thần Quân Sài Vân Độ tiếng cười hạ xuống, nói: "Lưỡng giới giao chiến, dùng bất cứ thủ đoạn nào. Ta cờ kém một tay, bị ngụy Đế chiếm tiện nghi. Nhưng ta cũng đem bọn ngươi thế giới thực lực nắm giữ rõ rõ ràng ràng. Ngụy Đế trộm ta thân thể, trộm ta Tiên gia bảo vật, càng đem thực lực của hắn cũng bạo lộ ra. Có thể thấy được thực lực của hắn, là không bằng ta."

Trong âm thanh của hắn ẩn chứa gần như là đạo lực lượng, giống như là nho gia Đại Thánh ngôn xuất pháp tùy, mỗi chữ mỗi câu, để cho người ta cảm nhận được sức mạnh không gì sánh nổi.

"Ta Sài gia chính là tiên thể, trời sinh gần đạo, tu luyện Tiên gia truyền thừa, cho tới điệt mạo lão giả cho tới tuổi đi học đứa bé, đều tinh thông tiên thuật." "Ta Sài gia có tiên quang, nội tâm có thể luyện thành kim thân, kim thân bất hoại, nội tâm bất diệt, có thể so với thần linh."

"Ta Sài gia có được Đế Tọa bảo địa, thiên tài địa bảo vô số, trọng bảo uy năng, Thần Ma không thể ngăn!"

Thần Quân Sài Vân Độ giơ tay lên một chỉ Ngọc Đạo Nguyên , đạo, "Giống như bậc này đột phá cực hạn tồn tại, ta Sài gia có bốn cái, các ngươi thế giới có mấy cái?"

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên sắc mặt biến hóa, nhìn nhìn Sài Khắc Kỷ, Sài Phục Lễ, thầm nghĩ: "Ta vốn cho là mình đã

tu luyện tới cực hạn, vượt qua Dư Tẫn năm đó, không nghĩ tới giống ta dạng này lại có bốn cái…”

Hắn nguyên bản đối với mình độ kiếp một chuyện đã tính trước, giờ phút này nhưng ngập ngừng.

Sài thị là tiên thể, gia tộc này bên trong tuyệt đỉnh tồn tại còn không dám độ kiếp thành tiên, bản thân sợ là cũng sẽ dữ nhiều lành ít.

Tô Vân mỉm cười, hạ thấp người nói: “Cứ việc ta giới cao thủ không bằng Sài gia, nhưng mà nhân số nhưng so với Sài gia nhiều hơn rất nhiều. Đại Đế trước khi đi dặn dò ta, để cho ta hỏi Thần Quân, nếu như ta Thiên Thị Viên ngăn chặn Hắc Thiết thành, ta tại nội thành, quân ở ngoài thành, ngồi hiểm mà thủ, như vậy chúng ta dùng mười cái mạng đổi Sài gia một cái mạng được không?”

Thần Quân Sài Vân Độ sắc mặt biến hóa, phía sau hắn Sài gia mọi người càng là đột nhiên biến sắc, nhao nhao liền muốn nổi giận quát giết người.

Sài Vân Độ giơ tay lên, ngừng lại mọi người.

Tô Vân tiếp tục nói: “Nếu là mười cái mạng không đủ, như vậy dùng trăm cái mạng đổi Sài gia một cái mạng đâu? Ta Thiên Thị Viên, đổi được lên! Sài gia chỉ là trăm vạn người, đổi được lên ư?”

Sài Vân Độ nhíu lông mày, nói: “Đế đình đạo hữu còn nói thứ gì?”

Tô Vân hạ thấp người nói: “Đại Đế còn nói, Đế Tọa động thiên còn có loạn trong, giặc cỏ không đi, tạo phản không ngừng, nhìn như giang sơn củng cố, thực ra đã mục nát. Nếu như lại trêu chọc ta Thiên Thị Viên dạng này kình địch, Đại Đế chỉ sợ Thần Quân sẽ nghênh đón lưỡng bại câu thương hạ tràng.”

Sài Vân Độ cười ha ha, sau lưng thần quang bồng bềnh, chậm rãi thu nhỏ hình thể, nhưng cũng có cao hơn mười trượng lớn, nói: "Vị này Đế đình đạo hữu, xem như ta tri âm. Nếu là đạo hữu sứ giả, xin nhập thành, đợi ta thiết yến chiêu đãi."

Hắn làm ra mời tư thế, ngay sau đó đi tại phía trước.

Sài Khắc Kỷ, Sài Phục Lễ cùng Sài gia tứ lão cùng với một đám kim thân thần linh cùng Sài gia cao tầng, nhao nhao xếp hai hàng.

Tô Vân kinh ngạc, nhìn nhìn Lâu Ban, Lâu Ban cũng là có chút kinh ngạc, thấp giọng nói: "Hắn chết, thân thể không còn, chỉ còn lại có nội tâm, còn bị 'Đại Đế' cướp đi tổ truyền Tiên gia bảo vật, nhưng vậy mà có thể trong nháy mắt liền bình phục tâm cảnh. Tiểu Vân…"

Hắn chần chừ một chút, truyền âm nói: "Loại tồn tại này, tâm cảnh đáng sợ vô cùng, ngươi ứng phó không được!"

Tô Vân hít vào một hơi thật dài, nói: "Không có đường lui."

Lâu Ban lặng im, trước một bước, đi theo Thần Quân Sài Vân Độ hướng Doanh An thành đi tới.

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên chần chừ một chút, không có ý định đuổi theo bọn họ, đang muốn hạ lệnh để tất cả Thông Thiên các thành viên rút lui, đột nhiên Hứa Tụng đám người đã đuổi theo Lâu Ban bước chân, đi thẳng về phía trước.

Mà La Quán Y vậy mà cũng bỏ hắn, đi tại mọi người phía trước.

Ngọc Đạo Nguyên kinh sợ, trong lòng biết Lâu Ban danh vọng vẫn là tại trên hắn, mình nếu là vào lúc này lộ ra e sợ sắc, chỉ sợ Thông Thiên các bên trong sẽ không còn một người thần phục bản thân!

“Mà thôi, đây là lưỡng giới chi tranh, không phải Nguyên Sóc cùng ta Tây Thổ chi tranh. Nếu như ta giới thua trận, Tây Thổ cũng phải biến thành nô lệ. Đại nghĩa phía trước, ta cùng Tô Vân ân oán, trước không làm để ý tới!”

Hắn nghĩ tới nơi này, cũng thẳng đi ra phía trước, xuyên qua mọi người, đi tới phía trước, lại là hướng mọi người biểu thị Thông Thiên các vẫn là bộ hạ của mình, La Quán Y còn tại trong lòng bàn tay của mình.

Sài Tích Dung đi tới Tô Vân bên người, ánh mắt u oán, thấp giọng nói: “Tô các chủ không phải nói, ngươi cùng Lâu Thánh Linh cùng một chỗ vượt ngang tinh không mà đến ư? Vì sao hôm nay lại biến thành từ Bắc Minh hải bên trên mà tới?”

Tô Vân sắc mặt không chú ý: “Trước khác nay khác vậy.”

Sài Tích Dung hơi giật mình, tinh tế hiểu ra hắn câu nói này.

Sài Phục Lễ đuổi theo Lâu Ban, nói: “Ta nhận ra ngươi, nhà tù bên trong, ngươi bị ta một chiêu bắt. Đại náo tiên vân nhà tù người, liền có ngươi!”

Lâu Ban cười ha ha một tiếng, nói: “Trước khác nay khác vậy.”

Sài Phục Lễ giật mình, lập tức suy nghĩ ra hắn câu nói này ý nghĩa.

Lâu Ban đại náo tiên vân nhà tù, Thiên Thị Viên Đại Đế đánh cắp Thần Quân thân thể cùng bồ đoàn, hiện tại Thiên Thị Viên đại thế đã thành, lưỡng giới vì để tránh cho lưỡng bại câu thương kết quả, liền có ngồi xuống nói chuyện một chút cần thiết.

Lưỡng giới tất có một trận chiến, đánh như thế nào, khi nào đánh, người nào đánh, thắng thua thế nào, đều nhất định phải

nói rõ.

Chương 401 : Trong ngày đính hôn, ngày mai thành hôn

Chương 402: Trong ngày đính hôn, ngày mai thành hôn

Thần Quân điện bên trong, Sài Vân Độ ngồi xuống, trước người sau người bao quanh cao thấp kim thân thần linh, hai tôn kim thân Cổ Thần cũng ở tại nhóm.

Còn Sài gia tứ lão Sài gia cao tầng, thì đứng hàng hai bên, thần thái trang nghiêm.

Tô Vân khom người, mời Lâu Ban thượng tọa, Lâu Ban lắc đầu, nói: "Ta đã chết rồi, ngươi là đương đại các chủ, càng có thể đại biểu Nguyên Sóc."

Hắn ngồi phía bên trái dưới tay.

Tô Vân khẽ khom người, ngồi xuống xuống.

Lâu Ban mặt không hề cảm xúc nhìn về phía Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên, Ngọc Đạo Nguyên bất đắc dĩ, đành phải ngồi tại Lâu Ban phía bên phải dưới tay.

Lần này đối mặt Thần Quân Sài Vân Độ cùng Đế Tọa động thiên một đám cường giả, chỗ ngồi không thể tuỳ ý, cần phải đến phân ra chủ thứ, Lâu Ban nhượng bộ, chính là muốn thành toàn Tô Vân thanh danh, để Tô Vân trở thành Thiên Thị Viên cùng Nguyên Sóc thế giới đại biểu.

Mà hắn ngồi tại dưới tay ý tứ, chính là địa vị so Tô Vân thấp một giai, cam nguyện trở thành Tô Vân bậc thang, bàn đạp.

Đồng thời, hắn cũng có thể đem Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên kéo xuống, để Ngọc Đạo Nguyên cũng thấp Tô Vân nhất giai.

Còn La Quán Y cùng mặt khác Thông Thiên các thành viên, thì chỉ có đội ngũ hai bên chỗ, cũng không ngồi xuống quyền lực.

Sài gia tứ lão cùng Sài Tích Dung đám người nhao nhao tiến lên, hướng Thần Quân Sài Vân Độ hạ giọng nói đến trong khoảng thời gian này trải qua, trọng điểm giảng giải Tô Vân tuổi còn trẻ tu thành đạo trường, đem đạo trường hóa thành sau đầu vầng sáng, đem Sài gia nhân tài mới xuất hiện Sài Thanh Các một chiêu đánh bại sự tình.

Thần Quân Sài Vân Độ ánh mắt lấp lóe, ngừng hướng Tô Vân nhìn lại, một bên nhẹ nhàng gật đầu.

Sau một lúc lâu, Thần Quân Sài Vân Độ khách khí nói: "Nhìn không ra Tô các chủ vẫn là đời thứ nhất tiên nhân hậu duệ, huyết thống cực cao, khó trách Đế đình đạo hữu sẽ ủy nhiệm ngươi đến đây, đi sứ ta Đế Tọa động thiên."

Tô Vân dưới trướng, Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên một mặt ngỡ ngàng: "Tiểu tử này, làm sao lại là đời thứ nhất tiên nhân hậu duệ? Lúc nào chuyện?"

La Quán Y cũng là sai lầm kinh ngạc không thôi.

Nàng cùng Tô Vân đánh qua không ít quan hệ, nhưng lại chưa bao giờ hướng huyết thống bên trên nghĩ.

Tô Vân cũng là quái lạ, chẳng qua từ Sài gia ngôn hành cử chỉ đến xem, bọn họ chú trọng hơn huyết thống, huyết thống càng cao, càng là được người tôn kính, địa vị cũng liền càng cao, có thể chi phối tài nguyên cũng càng nhiều.

Từ Nguyên Sóc cùng Tây Thổ đến xem, cũng thường thường là huyết thống quyết định tài nguyên cùng tương lai

thành tựu, thế phiệt tử đệ, quả thực xuất thân càng tốt hơn , thành tựu càng cao. Gia đình bình thường, rất khó trở nên nổi bật.

Thần Quân Sài Vân Độ cười nói: "Nếu như có thể cùng Tô các chủ thông gia, Đế đình cùng Đế Tọa vĩnh kết Tần Tấn chuyện tốt, chẳng phải là vẹn toàn đôi bên, tránh khỏi chiến tranh?"

Hắn lời vừa nói ra, chẳng những Tô Vân ngây người, Lâu Ban, Ngọc Đạo Nguyên, La Quán Y cũng ngây người, cho dù là từ trên xuống dưới nhà họ Sài, bất luận kim thân Cổ Thần vẫn là thần linh, hoặc là mặt khác Sài gia cao tầng, cũng tất cả dại ra.

Ngay cả đang tại Tô Vân Linh giới bên trong, một mặt ghét bỏ Tô Vân Linh giới quá bẩn Linh Tê, giờ phút này cũng là ngây dại.

Thần Quân Sài Vân Độ tư duy chi nhảy, biến hóa nhanh chóng, để cho bọn họ quả thực không tưởng tượng nổi!

Vừa mới, bọn họ còn tại lo lắng Thần Quân Sài Vân Độ nhất định muốn khai chiến, chiếm đoạt Thiên Thị Viên cùng Nguyên Sóc.

Dù sao, Sài Vân Độ sớm có chiếm đoạt Đế đình chi tâm, lần này lưỡng giới lẫn nhau thăm dò, Sài Vân Độ tại thiên ngoại luyện thành nguyên từ thần quang tập kích Nguyên Sóc thế giới, để lê dân bách tính tử thương vô số, mà Tô Vân cũng làm chết Sài Vân Độ, lại lấy đi hắn tổ truyền Tiên gia chi bảo.

Đây rõ ràng chính là không chết không thôi đại địch, nếu không phải cái kia giả dối không có thật Thiên Thị Viên Đại Đế còn có thể uy hiếp đến Sài Vân Độ, chỉ sợ Sài Vân Độ đã sớm thống hạ sát thủ đem bọn hắn đuổi tận giết tuyệt!

Làm sao đột nhiên liền nhảy đến lưỡng giới thông gia trong chuyện này?

Thần Quân Sài Vân Độ đem Tô Vân biểu lộ thu vào đáy mắt, khẽ mỉm cười, nói: "Ta Sài gia là Tiên gia huyết mạch, huyết thống cực cao, ta là đời thứ nhất. Đáng tiếc là, ta mặc dù là tiên giáng trần đời thứ nhất hậu duệ, nhưng mà muốn đem Tiên gia huyết mạch lưu truyền tới nay, liền nhất định phải cùng một phàm nhân thành thân. Đây là chúng ta đời thứ nhất bi ai."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, có chút rõ ràng hắn ý tứ.

"Tuy về sau, ta đời sau bên trong cũng có nam nữ có thể sinh sôi, nhưng mà huyết thống dù sao đã bị pha loãng rất nhiều, hiện nay ta Sài gia thậm chí đản sinh ra tiện dân huyết mạch."

Sài Vân Độ thở dài, hơi có chút bất đắc dĩ, nói: "Hiện nay ta cũng đã chết rồi, nếu như còn sống, cũng có thể lại sinh mấy cái đời sau tăng lên huyết mạch. Trước mắt để cho ta Sài gia huyết mạch tăng lên con đường duy nhất, chính là thông gia. Cùng tiên nhân đời thứ nhất hậu duệ thông gia."

Tô Vân nghẹn họng nhìn trân trối.

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên nhất thời vị chua không biết từ chỗ nào trào ra, thầm nghĩ: "Tiểu tử này cũng thật tốt số quá a? Liền Thần Quân Sài Vân Độ cũng coi trọng hắn, muốn thu hắn vì con rể! Năm đó ta chỉ làm qua Bàn Dương, còn là bị Dư Tẫn ám toán…"

Lâu Ban ho khan một tiếng, cẩn thận nói: "Tô các chủ, hai hổ tranh chấp, tất có một bị thương, bởi vậy thông gia đối với hai đại thế lực ngang nhau thế lực tới nói, là chuyện thường xảy ra."

Tô Vân rõ ràng hắn ý tứ, bất luận là Nguyên Sóc vẫn là Tây Thổ, thế phiệt ở giữa thông gia đều là chuyện thường xảy ra, thế phiệt thông gia, loại trừ tránh khỏi xung đột bên ngoài, còn có thể cùng chống cự ngoại địch.

Chẳng qua là…

"Dựa vào cái gì liền để cho ta bán đi nhan sắc?"

Thiên Thị Viên thiếu niên trong lòng có chút ấm ức, "Để cho ta hi sinh thân thể đổi hòa bình, đối với ta là một loại nhục nhã!"

Nhưng mà hắn hết lần này tới lần khác không thể làm gì.

"Chỉ có oan ức chính mình."

Hắn rất nói mau phục bản thân, thầm than một tiếng, trong đầu không khỏi hiện ra thuần khiết Tiểu Dao học tỷ, liền nghĩ tới đầy bụng kinh luân Ngư Thanh La, liền nghĩ tới để cho người ta hận đến hàm răng ngứa ngáy ma nữ Ngô Đồng, còn nghĩ tới La Quán Y.

Thiếu niên không khỏi vẻ mặt buồn bã.

Linh giới bên trong, Linh Tê có chút bất an, ý đồ chạy trốn, Oánh Oánh vội vàng an ủi: "Không phải không thuần khiết, là đang tại trưởng thành thân thể gây nên bạo động… Không phải cái này tao, là cái này tao, ý tứ không giống nhau… Đúng, chính là đơn thuần hiếu sắc!"

Lâu Ban hướng Thần Quân Sài Vân Độ cười nói: "Hai nhà thông gia, bởi vậy tránh khỏi lưỡng giới chiến tranh, đây chính là song hỉ lâm môn, vẹn toàn đôi bên chuyện tốt ah."

Sài Vân Độ cười nói: "Ta thân thể tử vong, nội tâm không chỗ nương tựa, lo lắng ta Sài gia tương lai lại bởi vậy huyết thống suy yếu, bất đắc dĩ mới ra hạ sách này. Không biết Tô các chủ có hay không hữu tâm, hóa giải tràng này can qua?"

Tô Vân mặt lộ vẻ khó khăn, lại nghĩ tới Trì Tiểu Dao, Ngô Đồng đám người.

Thần Quân Sài Vân Độ hiểu ý, cười nói: "Tô các chủ thiếu niên bất phàm, tự nhiên có thật nhiều người ái mộ, khả năng cũng có ngưỡng mộ trong lòng người. Chẳng qua ta Sài gia chính là tiên nhân di tộc, nếu bàn về mỹ mạo, chưa hẳn liền so dị tộc mỹ nữ kém. Người tới, để Sài Sơ Hi tiến điện."

Sài gia tứ lão bên trong Sài Ý đồng ý, khom người ra điện.

Sài Vân Độ cười nói: "Sơ Hi là tộc ta thánh nữ, ở hậu bối bên trong, thực lực tu vi cư hai nhìn một. Ta Sài thị nhất tộc bên trong, có hậu nhân bị tiện dân huyết mạch chiếm cứ, nhưng cũng có người vừa ra đời Tiên gia huyết thống liền cực kỳ tinh thuần. Sơ Hi chính là trong đó người nổi bật, huyết thống của nàng, đuổi sát đời thứ hai."

Tô Vân không nói một lời, ngừng hướng Thần Vương điện cửa ra vào nhìn lại.

Linh giới bên trong, Linh Tê lại khó nhẫn nại, vẫn là muốn chạy trốn. Oánh Oánh vội vàng khuyên nhủ: "… Lão sắc quỷ. Đúng, ăn trong chén nhìn trong nồi, không nói chuyện không thể nói như vậy, hắn còn không có nếm qua đây… Khoan hãy đi, không bẩn!"

Đang nói, Thần Vương điện chỗ cửa điện truyền đến Sài Ý âm thanh: "Thần Quân, Sơ Hi đến."

Mọi người nhao nhao nhìn lại, chỉ thấy một thiếu nữ đi vào, dáng người của nàng cùng dung mạo, đón Thần Vương trong điện thần quang chiếu một cái, khuôn mặt vậy mà giống như là che đậy một tầng lờ mờ thánh quang, lộ ra tinh thuần không rảnh, thánh khiết không thể xâm phạm.

Nhưng nàng tư thái, lại là như vậy mỹ diệu xinh đẹp, phảng phất tập hợp thế gian nữ tử tốt đẹp.

Tô Vân thấy nàng, liền không khỏi giống như là bị Linh Nhạc tiên sinh sét đánh trúng đồng dạng, chỉ cảm thấy tim đập tăng tốc, khí huyết sôi trào, trong đầu xông ra cổ đại thánh hiền hình dung nữ tử thi từ ca phú đến, nhưng cảm thấy cái nào một thiên đều không thể hình dung cái này gọi là Sài Sơ Hi nữ tử đẹp.

Oánh Oánh vội vàng nói: "Sĩ tử, cẩn thận có bẫy! Nữ tử này vạn nhất là không gian bóp méo chi thuật đại cao thủ đâu?"

Tô Vân trong lòng nghiêm nghị, tinh tế quan sát, lại không có tại Sài Sơ Hi bốn phía nhìn thấy bóp méo không gian.

Thiếu nữ kia chậm rãi đi tới, hướng Thần Quân Sài Vân Độ làm lễ chào hỏi, lại hướng kim thân Cổ Thần Sài Khắc Kỷ, kim thân thần linh, Sài gia cao tầng đám người làm lễ chào hỏi, thần thái đúng mực, thoải mái hào phóng.

Sài Vân Độ gật đầu, cười nói: "Tô các chủ, đây chính là Sơ Hi. Ta Sài gia hòn ngọc quý trên tay! Sẽ không bạc đãi ngươi đi? Hai nhà chúng ta nếu là thông gia, lưỡng giới chính là một giới, lại không phân tranh. Ý của ngươi như nào?"

Lâu Ban cười nói: "Hôn sự này, ta cảm thấy có thể. Ngọc Đạo Nguyên, ngươi cảm thấy có thể hay không?"

Ngọc Đạo Nguyên hừ một tiếng, buồn tẻ nói: "Tùy lão các chủ ý, có thể."

Tô Vân ánh mắt rơi vào Sài Sơ Hi trên người, nhìn không chớp mắt, chần chờ nói: "Chỉ sợ Sơ Hi cô nương không vui…"

Sài Vân Độ cười ha ha: "Sơ Hi, ta vì ngươi chọn một cái phu quân tốt, ngươi vui hay không?"

Cái kia Sài Sơ Hi cúi đầu, khẽ khom người: "Tổ tiên vì Sơ Hi chọn bạn trăm năm, Sơ Hi không dám không vui?"

Sài Vân Độ cười nói: "Nàng tình nguyện, Tô các chủ có thể yên tâm a? Chọn ngày không bằng đụng ngày, hôm nay hai nhà trưởng bối đều tại, liền quyết định hôn sự, ngày mai liền bái đường thành thân, đêm mai liền vào động phòng!"

Tô Vân sợ hết hồn: "Thần Quân, quá nhanh đi?"

"Không nhanh, không nhanh."

Thần Quân Sài Vân Độ cười nói: "Các ngươi có hài tử về sau, con trai đầu, nhất định phải họ Sài, về ta Sài thị. Cái thứ hai cái thứ ba, ta liền không so đo."

Hắn vung tay áo nói: "Tốt tốt, ngày đại hỉ, các ngươi còn không đi xuống chuẩn bị?"

Mọi người nhao nhao tán đi, đều tự bận rộn, giăng đèn kết hoa, chuẩn bị ngày mai bái đường thành thân.

Tô Vân có chút ngơ ngơ ngác ngác, bị một chút Sài thị các thiếu niên vây quanh, miệng nói cô gia, rất là náo nhiệt.

Tất cả những thứ này đều lộ ra kỳ quái, nhưng mà hắn thế mà thật muốn thành hôn.

"Ta mới mười lăm tuổi…" Thiếu niên hé mắt, bên người Sài thị các thiếu niên còn tại ồn ào.

Lúc này, đột nhiên bốn phía yên tĩnh trở lại, Sài thị các thiếu niên lui đi, Tô Vân ngẩng đầu, thấy được đi tới Sài Sơ Hi.

Tô Vân lộ ra tươi cười, đang muốn nói chuyện, Sài Sơ Hi đi tới bên cạnh hắn, thản nhiên nói: "Trong lòng ta chỉ có Tiên đạo, không có vật gì khác nữa. Ta đáp ứng tổ tiên cùng ngươi thành thân, nhưng thành thân có thể, ngươi không thể đụng vào ta."

Tô Vân mỉm cười, đang muốn nói chuyện, Oánh Oánh xông ra, cười lạnh nói: "Trái tim của ngươi, sĩ tử không có

thèm, nhưng mà thân thể của ngươi, sĩ tử nhất định phải đạt được. Đúng hay không sĩ tử?"

Tô Vân cười không đáp.

Sài Sơ Hi nghiêng đầu đến, nói khẽ: "Ta cùng trong tộc những người khác không giống nhau, ta động phòng, chính là lôi trì." Dứt lời đi thẳng về phía trước.

Oánh Oánh hưng phấn đến run rẩy, ôm Tô Vân đầu dùng sức lay động: "Sĩ tử, cô nương này ta rất ưa thích! Trời tối ngày mai, chúng ta liền xông vào một lần nàng lôi trì!"

Tô Vân bị nàng đong đưa đầu ngất đi, vội vàng đồng ý.

Chương 402 : Đêm động phòng hoa trúc, một mình đi lôi trì

Chương 403: đêm động phòng hoa chúc, một mình đi lôi trì

Chương trước trở về mục lục chương sau trở về trang sách

Sài Sơ Hi đi xa, lại thấy phía trước một cái nam trang thiếu nữ đứng tại đầu cầu, ngay tại cúi nhìn nước chảy, nhìn dáng dấp là Tô Vân bên người cái kia gọi là La Quán Y nữ tử.

Sài Sơ Hi không để ý, thẳng đi đến cầu hình vòm.

“Lúc trước ta cùng Tô Vân tranh đoạt Thông Thiên các chủ, hắn không dám cùng cảnh giới đánh với ta một trận, mượn cao hơn ta một cảnh giới ép ta. ”

La Quán Y ánh mắt yếu ớt, nhìn thấu nước sông, nói “Liền như thế, hắn từ trong tay của ta cướp đi các chủ chi vị. Nhưng ta đến bây giờ, đều chưa từng chịu thua. ”

Sài Sơ Hi ý định đi qua toà này cầu hình vòm, nhưng mà La Quán Y khí thế nhưng dần dần tăng lên, đem cầu hình vòm ngăn chặn.

Sài Sơ Hi dừng bước lại, nghi ngờ nói: “Ngươi ngăn lại ta, là bởi vì hắn là tình nhân của ngươi, ngươi không muốn ta gả cho hắn? ”

La Quán Y lắc đầu, xoay người lại, nghiêm mặt nói: “Ta chỉ là muốn cho ngươi biết, ta cũng rất mạnh, hắn là cái gọi là Tiên thể, ta cũng là. ”

Sài Sơ Hi quan sát nàng, lắc đầu nói: “Cao hơn ngươi một cảnh giới, cũng là bản lĩnh. Ngươi lòng dạ rất cao, nhưng tương tự ngươi đem tự xem đi đến quá cao, cao hơn ngươi tư chất cùng thực lực tu vi, thế cho nên ngươi cảm thấy mình là cự nhân, người khác chẳng qua là gặp may mắn mới vượt qua ngươi. ”

La Quán Y nắm chặt nắm đấm.

Sài Sơ Hi tiếp tục nói: “Nhưng mà ngươi trước sau không thể nhìn thẳng vào bản thân. Trong mắt ngươi, ngươi trước sau so những người khác cao hơn một đoạn, nhưng mà ta lại đem ngươi thấy rất rõ ràng, ngươi so ta thấp nhiều. So sánh ngươi, ta càng xứng với hắn. ”

La Quán Y lại buông ra nắm đấm, cười khanh khách phát ra tới.

Sài Sơ Hi không để ý lắm, nói “Còn có, ngươi ngăn cản ta, cũng không phải là đơn thuần muốn hướng ta chứng minh ngươi là Tiên thể, chứng minh thực lực của ngươi. Ngươi chỉ là đang ghen, bị đố kị chiếm cứ nội tâm. Ngươi ưa thích hắn, lại cầu còn không được, bị ta nhanh chân đến trước, cho nên ngươi muốn đánh bại ta để chứng minh chính ngươi. ”

La Quán Y tươi cười cứng ở trên mặt.

Sài Sơ Hi ánh mắt trong veo vô cùng, con mắt của nàng giống như là có thể phản ánh ra La Quán Y tất cả nội tâm hoạt động, nói “Ngươi có một loại bệnh trạng ham muốn, ngươi cũng không phải là chân chính ưa thích hắn, ngươi chỉ là muốn đem cái này nam nhân chưởng khống, triệt để chiếm hữu hắn, thỏa mãn ngươi bệnh trạng tham muốn giữ lấy. ”

La Quán Y cảm giác được một tia không ổn, khí thế của nàng tại không tự chủ dao động, mà Sài Sơ Hi khí thế nhưng tại lên như diều gặp gió, dần dần vượt trên nàng!

“Với ta mà nói, ngươi chỉ là một cái tham lam tiểu nữ nhân. ”

Sài Sơ Hi đi tới trước mặt của nàng, thản nhiên nói: “Đừng thử nghiệm dựa vào đánh bại ta tới vãn hồi ngươi đáng thương tự tôn, bởi vì ngươi sẽ thua rất thảm. ”

Nàng từ La Quán Y bên cạnh đi qua.

La Quán Y gắt gao nắm chặt nắm đấm, bỗng nhiên xoay người, nội tâm thân thể nhất thống, nàng thẳng thi triển ra tiên thuật!

Nguyệt Lưu Khê hào quang bảy màu, Giang Tổ Thạch thân thể đại thần thông, tại thời khắc này dung hợp!

Ngay tại lúc nàng xuất thủ trong nháy mắt đó, Sài Sơ Hi sau lưng xuất hiện một tôn thiên tượng nội tâm, cao tới hơn mười trượng, như là thiên nữ hạ phàm, không dính phàm trần.

Thiên tượng kia nội tâm toàn thân dải lụa màu tung bay, từng đầu dải lụa màu là tiên thuật biến thành đạo trường, đai bên trên có đủ loại Tiên gia phù văn lạc ấn.

Một đầu dải lụa màu bay tới, nghênh tiếp La Quán Y đòn đánh này, La Quán Y thân thể chấn động mạnh, nội tâm suýt nữa bị chấn ra bên ngoài cơ thể.

Cái kia dải lụa màu nhẹ nhàng bắn ra, nàng không khỏi kêu rên một tiếng, thân bất do kỷ bay lên, phù phù một tiếng rơi vào trong sông.

Sài Sơ Hi không quay đầu lại, thẳng đi qua cầu đi, thản nhiên nói: “So sánh ngươi, ta càng xứng với hắn, nhưng mà hắn không xứng với ta. ”

Thân hình của nàng phiêu nhiên mà đi, âm thanh xa xa truyền đến: “Đừng dùng các ngươi tiểu nhi nữ tình cảm, trói buộc bước chân của ta. ”

La Quán Y đứng tại trong nước, ngơ ngác nhìn thiếu nữ kia đi xa.

“Trên đời lại có như vậy nữ tử? ”

Nàng tâm loạn như ma, trong đầu có một thanh âm đang vang lên: “Có lẽ Tô các chủ thật không xứng với nàng. Chẳng qua……”

La Quán Y đứng tại trong nước sông nở nụ cười, rất là vui vẻ: “Ngươi cho dù giống như là thiên nữ đồng dạng, cũng không cách nào chống lại Thần Quân lệnh, ngươi vẫn là phải gả cho họ Tô ! Nhìn thấy ngươi dạng này vô hạ vô trần nữ tử bị bôi nhọ, thật sự là một chuyện điều thú vị! ”

Trong nội tâm nàng đột nhiên không tên sinh ra một loại thoải mái cảm giác, nhắc tới cũng kỳ, lúc trước nàng quả thực có một loại cầu còn không được tâm tư đố kị lý, nhưng bây giờ lại có một loại nhìn thấy giấy trắng bị bôi bẩn, đồ sứ bị đập nát khoái cảm!

Ngày thứ hai, hôn lễ tổ chức.

Từ trên xuống dưới nhà họ Sài một mảnh vui mừng, phi thường náo nhiệt, Tô Vân lại có chút lo sợ bất an, bị một ít thích bà kéo qua đi trang điểm, lại đổi lại quần áo mới giày mới, trong trong ngoài ngoài đều rất đổi mới rồi.

Tô Vân còn là bất an, bắt lấy Lâu Ban, Lâu Ban an ủi nói “Trước lạ sau quen, ai cũng có lần đầu, lần sau thì tốt rồi. ”

Tô Vân biết hắn không đáng tin cậy, lại bắt đến Ngọc Đạo Nguyên, Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên phẫn nộ nói “Ngươi hỏi ta, ta hỏi ai? Ta tuy là lấy qua, nhưng không phải thật sự thích……”

“Ta cũng là! ”

“Ta lấy vợ là vì nhà gái quyền thế, thuộc về thế gia thông gia. ”

“Ta cũng là! ”

“Ta thực ra tham ăn nhân gia thân thể! ”

“Ta cũng là! ”

……

Ngọc Đạo Nguyên cùng Tô Vân đồng bệnh tương liên, còn là cùng Tô Vân nói một chút trong hôn lễ chú ý hạng mục cùng cấm kỵ, nói chút tâm đắc của mình, lại tốt tâm nói cho hắn biết động phòng lúc phải chuẩn bị đồ vật cùng với tâm tính.

“Nói như vậy lần thứ nhất đều không phải là quá tốt, thậm chí rất tệ, cảm thấy quá nhanh, nhưng mà không việc gì lần sau thì tốt rồi……Phi, ta nói cho ngươi những thứ này làm gì? ”

Ngọc Đạo Nguyên sắc mặt âm trầm đi ra, quay đầu âm trầm liếc Tô Vân liếc mắt, thầm nghĩ: “Hắn biết bí mật của ta, theo lý mà nói hẳn là diệt khẩu, đáng tiếc ta đánh không lại hắn nhạc phụ……Tiểu tử thối coi như số ngươi gặp may! ”

Cuối cùng đã tới bái đường thành thân, Tô Vân cùng Sài Sơ Hi bái đường, uống rượu hợp cẩn, bị ồn ào mọi người đưa vào động phòng.

Động phòng là Sài gia mới thu nhặt đi ra một tòa cung điện, Sài gia nghiễm nhiên đem đôi này hai cái miệng nhỏ hôn sự xem như chân chính hôn sự tới làm, lúc trước Tô Vân còn hơi nghi ngờ, lo lắng là Thần Quân củi mây độ giở trò lừa bịp, nhưng mà chân chính bái đường vào động phòng, hắn mới đột nhiên tỉnh táo.

“Ta vậy mà thành thân, thật thành thân. ”

Hắn nắm hoa đái, hoa đái một chỗ khác tại Sài Sơ Hi trong tay, thích bà cùng bọn nha đầu vây quanh, đem bọn hắn đưa đến tân phòng bên trong, vừa mắt chính là cẩm tú hoa trướng, hồng bị nhuyễn hương.

Thích bà cùng bọn nha đầu đem Sài Sơ Hi đưa đến bên giường ngồi xuống, lại đem Tô Vân cũng theo như đến ngồi tại bên giường, mọi người ồn ào một hồi, lúc này mới rời đi.

Củi tiếc cho đi tại cuối cùng, quay đầu che lại cửa phòng, cười nói: "Cô gia sớm chút nghỉ ngơi, năm sau hôm nay liền có thể ôm cái mập mạp tiểu tử! "

Tô Vân vẻ mặt đỏ lên, lúng ta lúng túng nói "Nghỉ ngơi cái gì? Sắc trời còn sớm……"

"Tại ta Thiên Tích Sơn Doanh An thành, có rất ít ban đêm. Cô gia sớm chút chìm vào giấc ngủ. "

Củi tiếc cho đóng cửa phòng rời đi, bên ngoài truyền đến phụ nhân này xua tán nghe góc tường nha đầu âm thanh, các thiếu nữ vui cười tiếng truyền đến, càng ngày càng xa.

Tân phòng bên trong an tĩnh lại, chỉ còn lại có Tô Vân cùng Sài Sơ Hi.

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, vén xuống che tại thiếu nữ trên đầu khăn quàng vai, chỉ thấy khăn quàng vai ở dưới nữ hài rất là tươi đẹp động lòng người.

Hắn cùng cô bé này cứ việc chỉ gặp hai mặt, lần này là thứ ba mặt, nhưng lại có một loại không tên dây đàn đánh trúng buồng tim của hắn.

Linh giới bên trong, Oánh Oánh hưng phấn nói: "Ngày hôm nay liền tới vượt chút cái này lôi trì! Tô sĩ tử, ngươi thêm chút sức, để ta làm truy nguyên bút ký……Ngươi làm cái gì? "

Oánh Oánh vừa sợ vừa giận, chỉ thấy một bức phù văn chi tường đánh tới, đưa nàng kể cả Linh Tê cùng một chỗ phong ấn trấn áp!

"Phản đồ! "

Oánh Oánh thanh âm tức giận truyền đến: "Suy nghĩ một chút chúng ta đồng cam cộng khổ tuế nguyệt, ngươi tên phản đồ, lương tâm sẽ không mắng chửi? Để cho ta nhìn một chút! Cùng lắm thì không làm cái cái là được……"

Tô Vân không động vẻ mặt đem Oánh Oánh cùng Linh Tê phong ấn tại trí nhớ của mình chỗ sâu, thầm nghĩ: "Oánh Oánh đây là cái gì cổ quái yêu thích……"

Sài Sơ Hi trên mặt mỏng thực thi son phấn nhạt quét mày ngài, rung động lòng người, lại mang theo cự người ở ngoài ngàn dặm lạnh lùng, thản nhiên nói: "Được rồi, ngươi ta duyên phận dừng ở đây. Ta là một lòng cầu Tiên đạo người, cùng ngươi duyên phận vẻn vẹn như thế, ta có thể để lại cho vợ chồng ngươi danh phận, nhưng mặt khác ta không thể cho ngươi. "

Nàng nâng lên ngón tay ngọc nhỏ dài, trên không trung hư hư vạch một cái, nói "Đây chính là ngươi lôi trì. Vượt lôi trì dù là một phân một hào, ngươi đều đem chịu đủ đời này sỉ nhục lớn nhất. "

Ngón tay của nàng xẹt qua chỗ, nhất thời lôi đình sinh sôi, tại nàng cùng Tô Vân ở giữa, lôi quang ngưng tụ như nước, vậy mà thật xuất hiện một tòa lôi trì!

Tô Vân kinh ngạc, nhìn trước mặt lôi trì, lại nhìn một chút đối diện thiếu nữ, khen: "Sơ Hi, ta xem thường ngươi. Ngươi cái này lôi trì không phải bình thường, ẩn chứa kỳ lạ thiên địa nguyên khí, nhưng loại này nguyên khí ta cũng có chút hiểu

rõ. Bảy mươi hai động thiên bên trong, có một tòa động thiên nguyên khí cùng ngươi lôi trì nguyên khí có chút tương tự. ”

Sài Sơ Hi trong mắt lóe lên một vệt kinh ngạc, nói “Ngươi xem rất chính xác. Đây là lôi trì động thiên thiên địa nguyên khí biến thành. Ta dưới cơ duyên xảo hợp, đi vào ta Đế Tọa động thiên một tòa cấm địa, bị vây ở nơi đó, lại tìm đến một đầu tiên lộ. ”

Tô Vân hiếu kỳ nói: “Thông hướng lôi trì động thiên tiên lộ? Đầu này tiên lộ, có phải là hay không lấy tế đàn cùng tiên lục tới đả thông? ”

Sài Sơ Hi gật đầu.

Tô Vân nháy mắt mấy cái, vỗ tay cười nói: “Ta cũng từng có gặp gỡ tương tự. Ta đi qua Quảng Hàn động thiên, ở nơi đó, ta cùng một cô bé khác cùng một chỗ tìm hiểu ra một cái cảnh giới toàn mới, Quảng Hàn cảnh giới. ”

Sài Sơ Hi lắc đầu nói: “Ta cũng không tìm hiểu ra lôi trì cảnh giới. Ta đến lôi trì lúc, nơi đó không có bóng người, lôi trì cũng mau làm khô, thiên ngoại có tinh cầu bồng bềnh tro tàn. Ta tại lôi trì bên trong đắm chìm, dù chưa tìm hiểu ra lôi trì cảnh giới, nhưng thực lực của ta lại tương đương với nhiều ra một cái lôi trì cảnh giới. ”

Tô Vân nhìn trước mặt lôi trì.

Sài Sơ Hi nói “Ta cùng đồng tộc bên trong chinh Thánh cảnh giới Tiên thể, tương xứng, ngươi không nên tùy tiện thử nghiệm. ”

Tô Vân cười nói: “Ta muốn thử một chút. ”

Sài Sơ Hi ngồi tại bên giường, thân thể không động, nhưng mà thiên tượng nội tâm lại hiện ra, cao tới hơn mười trượng, sau lưng dải lụa màu phiêu dật.

“Ngươi thử nhìn một chút! ”

Tô Vân cười ha ha, sau lưng thiên tượng nội tâm cũng thẳng hiện ra, cũng có cao hơn mười trượng, sau đầu vầng sáng thành vòng.

Hắn cất bước nhảy vọt lôi trì: “Thử một chút liền thử một chút! ”

“Ầm! ”

Lôi trì bộc phát, lôi quang đem Tô Vân bao phủ, nhưng vào lúc này, Tô Vân sau lưng thiên tượng nội tâm hít sâu một hơi, đem lôi trì nuốt chửng vào bụng.

Sài Sơ Hi vẫn như cũ ngồi ở chỗ đó, thản nhiên nói: “Ngươi là tại tự đòi hắn nhục. ”

Nàng thiên tượng nội tâm sau lưng ba đầu dải lụa màu phất phới, dải lụa màu khẽ động, chính là đạo trường bắn ra, liên tục ba đại đạo trường trùng lặp, cùng đem Tô Vân bao phủ!

Mà vào lúc này, Tô Vân sau lưng thiên tượng nội tâm đem đạo trường trải rộng ra, cùng Sài Sơ Hi ba đại đạo trường chống lại, chỉ nghe một tiếng ầm vang, thơm ngào ngạt hồng bị kể cả giường lớn cùng một chỗ hóa thành bột mịn!

“Thật không may. ”

Tô Vân mỉm cười nói: “Ngươi muốn trở thành tiên, nhất định phải vượt qua ta tràng này tiên kiếp! ”

Tại Sài Sơ Hi ánh mắt kinh ngạc bên trong, đạo trường của hắn triển lộ ra Tiên kiếm phong mang!

———— a, là tháng sáu ngày cuối cùng, quên cầu nguyệt phiếu, khóc, cầu phiếu~~~. Được convert bằng TTV Translate.

Chương 403 : Không đề mục (số một cầu phiếu)

Chương 404: Không đề mục (số một cầu phiếu)

Tân phòng bên trong, khoảng cách của hai người rất gần, khoảng cách gần như thế, gần như không có khả năng cho bọn hắn thi triển mặt khác thần thông cơ hội, liền quan tưởng đều là trong chớp mắt, bởi vậy loại trừ đạo trường bên ngoài, chỉ có cận thân giáp lá cà cùng số ít mấy loại tại thời gian ngắn cự ly ngắn phía trong có thể bộc phát thần thông mới có thể sử dụng.

Bởi vậy Sài Sơ Hi khi nhìn đến Tô Vân trong đạo trường bắn ra Vũ tiên nhân Tiên kiếm phong mang sau đó, liền lập tức đem bản thân ba đại đạo trường thôi phát đến cực hạn!

Sài Sơ Hi đạo trường cùng sở hữu ba loại, ba loại đạo trường ngọn nguồn, là ba loại khác biệt tiên thuật.

Tuy Sài gia truyền thừa có chút cũ cũ, từ Sài Vân Độ thế hệ này đến nay, một mực không có bao nhiêu phát triển, nhưng dù sao bọn họ nhận được là trích tiên nhân truyền thừa, từ trong tiên thuật lĩnh ngộ ra đạo trường, vượt qua Nguyên Sóc cùng Tây Thổ rất nhiều.

Nguyên Sóc cùng Tây Thổ linh sĩ muốn ngộ đạo trường, cần phải đến dần dần từng bước tu luyện, khi tu luyện tới Nguyên Đạo cảnh giới sau đó, tìm tới chính mình đại đạo, mới có thể lĩnh ngộ ra đạo trường của mình.

Chẳng qua Tô Vân là cái khác loại, hắn mặc dù không có hoàn chỉnh Tiên gia truyền thừa, cũng không có tu luyện tới

Nguyên Đạo cảnh giới, nhưng hắn sớm liền kiến thức qua tiên thuật, hơn nữa là Vũ tiên nhân Tiên kiếm tự thân thi triển tiên thuật!

Hắn bệnh lâu thành y, bởi vậy học được tiên thuật, đồng thời một lần làm cơ sở, tìm hiểu ra đạo trường của mình.

Hai người đạo trường trùng lặp cùng một chỗ, đạo trường lực lượng gần như đồng thời bộc phát, Sài Sơ Hi lập tức cảm nhận được hùng hậu vô cùng không kém hơn pháp lực của mình!

Tô Vân cùng nàng đều là Thiên Tượng cảnh giới, nhưng mà hai người bọn họ chân nguyên mạnh mẽ vô cùng, thâm hậu như là Bắc Minh chi thủy, cuồn cuộn vô biên.

Linh sĩ tu luyện tới Thiên Tượng cảnh giới, pháp lực chân nguyên cũng như Thiên Tượng đồng dạng.

Cái gọi là Thiên Tượng, loại trừ linh mẫn sĩ nội tâm trở nên vĩ đại bên ngoài, trên phương diện khác là chỉ pháp lực của bọn hắn, đủ để thay đổi Thiên Tượng, bọn họ thần thông có thể làm ra mưa gió, nhấc lên lôi điện, để động đất, để sơn dao động, đưa tay vạch một cái, đại địa bị cày ra một dòng sông, giơ tay lên nâng lên một chút, dãy núi từ lòng đất nhô lên.

Đây chính là Thiên Tượng cảnh giới linh sĩ chỗ cường đại.

Tô Vân sắc mặt có chút nghiêm nghị, hắn lần đầu gặp phải có thể tại tương đồng cảnh giới cùng mình sánh ngang người!

Hai người đạo trường giống như là từ tiên thuật tạo thành lớn mài chụp ở cùng một chỗ, hướng phương hướng khác nhau xoay tròn, đem đều tự uy năng thôi phát đến cực hạn, chỉ thấy trong đạo trường lôi hỏa trút xuống, mơ hồ có hướng ra phía ngoài bộc phát thế!

Đột nhiên chỉ nghe một tiếng ầm vang tiếng vang, hai người Thiên Tượng nội tâm mang theo đạo trường, xuyên qua

mảnh này làm hôn lễ người mới cung điện.

Thiên Tượng nội tâm không có trọng lượng, tốc độ cực nhanh, như ánh sáng như điện, sau một khắc liền xuất hiện ở trên bầu trời!

Đạo trường chi chiến theo bọn họ nội tâm cũng đến trên không, cuối cùng uy năng bộc phát, trong nháy mắt, bốn đại đạo trường bắn ra uy năng bao phủ Doanh An trên thành phương không trung!

Trong thành khách còn tại uống rượu vui chơi, nhao nhao ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trên bầu trời chói lọi thần quang như là màn lớn, hướng bốn phía từ từ trải rộng ra, cực kỳ chói mắt.

Mà Tô Vân cùng Sài Sơ Hi Thiên Tượng nội tâm còn tại trên không giao chiến, đủ loại thần thông liên tiếp xuất hiện, thân nhau!

Trên không trung, liền không giống như là động phòng trúng, động phòng quá nhỏ, uy lực lớn thần thông không thi triển được, cũng phản ứng không kịp, nhưng ở trên trời, liền không có cái này cố kỵ.

Hai người thần thông uy lực càng ngày càng mạnh, nội tâm tốc độ phản ứng cũng càng lúc càng nhanh, tới lui chớp nhoáng như điện, để cho người ta không kịp nhìn.

“Hưu ——— “

Hai người kia Thiên Tượng nội tâm, đều tự trúng chiêu, từ trên bầu trời rơi xuống, hướng Thiên Tích sơn hạ xuống đi!

Các tân khách vội vàng nhao nhao bay lên trời, hướng phía dưới nhìn quanh, chỉ thấy hai người kia Thiên Tượng nội tâm rơi vào phía dưới rừng rậm nguyên thủy bên trong, trượt mấy trăm trượng, đều tự ổn định thân hình.

Tô Vân Thiên Tượng nội tâm trở tay một chỉ, đây là chính hắn khai sáng thần thông Tru Ma chỉ, là hắn bóp chết trong lòng ngây thơ tình yêu thần thông, để hắn động tâm Minh Ngọc Phi chính là chết tại đây một chỉ uy lực phía dưới.

Tru Ma chỉ uy năng bộc phát, phía trước đại địa ầm ầm vỡ ra, núi rừng bị phá hủy, hóa thành bột mịn, trong nháy mắt liền tới đến Sài Sơ Hi nội tâm phía trước.

Cùng lúc đó, Tô Vân nội tâm sau lưng trên bầu trời, từng cái động thiên mở ra, thiên địa nguyên khí ùa đến hội tụ vào một chỗ, hình thành to lớn mi mắt.

Mi mắt từ từ mở ra, Ứng Long thiên nhãn tụ tập Thần Ma lực lượng, một đạo hào quang từ không trung đánh phía Sài Sơ Hi nội tâm.

Cũng trong lúc đó, Tô Vân nội tâm xoay người, cất bước lao nhanh, như là Ác Thần rào rạt nhào về phía Sài Sơ Hi nội tâm!

Mà Sài Sơ Hi nội tâm sau lưng dải lụa màu bồng bềnh, vù vù hai tiếng, đem Tô Vân thần thông đón lấy, hai đầu dải lụa màu chính là đạo trường của nàng biến thành, tựa như tính chân thực Linh Thần binh đồng dạng, mềm mại, nhưng lại đa dạng, trong nháy mắt liền kéo dài mấy trăm trượng, hướng chạy tới Tô Vân công tới!

Tô Vân nội tâm thế bị chặn, đạo trường nửa trải không trải, hóa thành một cái to lớn quang hoàn, đem công tới băng dải từng cái chặn lại.

Thân thể của hắn bỗng nhiên lay động, hóa thành chín đầu Tương Liễu hình thái, cất bước chạy, chín đầu phun ra độc dịch, những nơi đi qua, chín đầu độc sông xuất hiện!

Sài Sơ Hi nội tâm hướng về phía sau nhảy ra, đầu thứ ba dải lụa màu chém về phía Tương Liễu chín đầu.

Tô Vân nội tâm bỗng nhiên nhảy lên, hóa thành Hoàng Long sau lưng mọc lên hai cánh, chấn phong lôi mà đi, cùng nàng chém giết.

Doanh An trên thành không, các tân khách hai mặt nhìn nhau, chỉ thấy đôi này tiểu phu thê nội tâm tại Đế Tọa động thiên đại lục ở bên trên chém giết quyết liệt, hủy sơn diệt rừng, Khai Hà tạo hồ, bốn phía phá hoại.

"Đây là Nguyên Sóc phong tục ư?" Sài Tích Dung khó hiểu, hỏi Lâu Ban.

Lâu Ban lắc đầu, nói: "Ta còn tưởng rằng là các ngươi Đế Tọa động thiên tập tục đây. Cái này vợ chồng trẻ mới vừa bái đường, làm sao lại đánh nhau?"

Ngọc Đạo Nguyên cười lạnh, chầm chậm nói: "Hai hổ tranh chấp, tất có thương vong, lão các chủ, chúng ta vẫn là suy nghĩ một chút làm sao chạy đi a, miễn cho tiệc mừng biến thành tang yến, muốn đi đều đi không nổi!"

Hắn quái gở, trong lời nói có hàm ý.

Lâu Ban liếc nhìn hắn một cái, thản nhiên nói: "Ngươi nếu là muốn đi lời nói, có thể đi. Có điều, Thông Thiên các người, ngươi một cái cũng mang không đi."

Ngọc Đạo Nguyên hừ một tiếng, hữu tâm rời đi, nhưng mà hắn chỉ cảm thấy lần này rời đi về sau, vậy cũng chỉ có thể là cô độc, hải ngoại Thông Thiên các tất cả mọi người sẽ vứt bỏ hắn!

Khi đó, nói không chừng toàn bộ phương tây đều không có hắn đất đặt chân.

"Người trẻ tuổi hỏa khí thật vượng."

Lâu Ban gặp Tô Vân cùng Sài Sơ Hi nội tâm còn tại chiến đấu, không khỏi khen ngợi một phen, nghi ngờ nói: "Bọn họ

nội tâm tại đại chiến, nhục thể của bọn hắn đang làm cái gì?"

Hắn không khỏi sắc mặt cổ quái, hướng động phòng vùng cung điện kia nhìn lại.

Động phòng bên trong, Tô Vân cùng Sài Sơ Hi khoảng cách rất gần, hai người nội tâm bên ngoài đại chiến, cách bọn họ đã có ngàn dặm xa, nhưng nội tâm cùng thân thể liên hệ vẫn như cũ cực kỳ dày đặc.

Bên ngoài là rộng lớn thiên địa, bọn họ nội tâm tranh chấp, có thể mặc sức thi triển thần thông, khó mà phân ra cao thấp.

Mà động phòng đối với bọn hắn thân thể tới nói thì là một thế giới khác, phiến thiên địa này thì hẹp hòi rất nhiều, rất nhiều chiêu pháp thần thông không thể nào thi triển.

Sài Sơ Hi lại không có lùi bước chút nào chi sắc, nàng bản thân tu vi liền cực kỳ cường đại, lại thêm tiên nhân huyết mạch, trời sinh thân thể mạnh mẽ, bất luận tại đạo trường vẫn là cận thân giáp lá cà phía trên, nàng đều không sợ chút nào.

Hai người ánh mắt lấp lóe, Sài Sơ Hi lập tức giơ tay, Tô Vân phong chặn, thiếu niên cùng thiếu nữ thân thể đều là chấn động mạnh, đều cảm nhận được đối phương cơ thể bên trong truyền đến sức mạnh mạnh mẽ!

Tô Vân kinh ngạc vô cùng, khen: "Sơ Hi, của ngươi nhục thân lực lượng cũng rất mạnh đây!"

Hắn đem Nhục Thân cảnh giới mở ra tới sau đó, đừng nói Nguyên Sóc, liền xem như Tây Thổ, có thể tại thân thể thành tựu bên trên cùng hắn lẫn nhau địch nổi cũng không có mấy cái.

Cho dù có, cũng thường thường là Giang Tổ Thạch, Ngọc Đạo Nguyên dạng này Nguyên Đạo Thánh Nhân.

Tô Vân thân thể nói là cảnh giới, thực ra là linh nhục song tu đại nhất thống, hắn nội tâm mạnh bao nhiêu, thân thể liền hầu như mạnh bao nhiêu!

Bởi vậy, hắn bị Sài gia vô số cường giả, bao quát Thần Quân Sài Vân Độ tưởng lầm là tiên nhân đời thứ nhất dòng dõi.

Mà ở Nguyên Sóc một ít người trong mắt, Tô Vân nhưng là bị ca tụng là thiếu niên tiên nhân giống như tồn tại, so đời thứ nhất dòng dõi muốn cao minh không biết bao nhiêu!

Hắn gân cốt cơ bắp đột nhiên pháp lực, Sài Sơ Hi lảo đảo lui về phía sau, ngay sau đó vạt áo run lên, vạt áo hóa thành Kim Lân đại mãng, đem Tô Vân gắt gao khóa lại.

Tô Vân nứt ra đại mãng, Sài Sơ Hi đã đánh tới trước mặt, hai người bàn tay đụng nhau trong nháy mắt, Sài Sơ Hi bàn tay bốn phía hiện ra đủ loại Tiên đạo phù văn, như là màu vàng nòng nọc trên không trung bơi lội.

Thiếu nữ này sau lưng hiện ra lôi trì, trong ao lôi đình như màu vàng nước tỏa ra rạng rỡ hào quang!

Lôi trì, chính là Linh giới bên trong tích chứa cảnh giới.

Nội tâm ẩn chứa Thiên Tượng cảnh giới, nội tâm bay đi, đem Thiên Tượng cảnh giới mang đến, nhưng hai người thân thể bên trong còn ẩn tàng Linh giới, Linh giới bên trong còn có giấu mặt khác cảnh giới, bởi vậy chiến đấu, thực lực vẫn như cũ cực kỳ mạnh mẽ!

Đặc biệt là Sài Sơ Hi so những người khác nhiều hơn một cái lôi trì cảnh giới, tại lôi trì gia trì bên dưới, chiến lực của nàng nhanh chóng tăng lên!

Tô Vân nói thầm một tiếng không ổn, sau lưng vừa mới hiện ra cây quế, Sài Sơ Hi chưởng lực bộc phát, hắn nhất thời

thân bất do kỷ bay ra về phía sau, một tiếng ầm vang đem bình phong đụng tan rã, cả người lún vào trong vách tường.

Sài Sơ Hi bước đi như gió, nghiêng người đánh tới, Tô Vân đỉnh đầu đột nhiên hoàng chung xoay tròn, hiện lên, đem thiếu nữ này đẩy lui.

Sài Sơ Hi sắc mặt hơi trầm xuống, tránh đi hoàng chung, tức giận nói: "Giữa phu thê, không động thần binh!"

"Là ta không đúng."

Tô Vân áy náy cùng cái không phải, thu hoàng chung, hai tay chấn động từ trong vách tường bay ra, Sài Sơ Hi lại là một chiêu kỳ dị chưởng lực bắn ra, vẫn như cũ là lôi trì tại sau lưng, Tiên đạo phù văn nơi tay chưởng bốn phía bay lượn.

Tô Vân khẽ mỉm cười, thần thông biến đổi, hóa thành đệ nhất tiên ấn!

Phía sau hắn, cành cây quế đầu phiêu diêu.

Hai người ấn pháp va chạm, Sài Sơ Hi nhất thời chống đỡ hết nổi, đụng vào vừa rồi Tô Vân chỗ va chạm bức tường kia trên vách tường.

Bức tường kia bức tường cứ việc đi qua tế luyện, củng cố vô cùng, nhưng mà lần đầu tiên va chạm lúc, cũng đã bị phá hủy phù văn lạc ấn, lại đi qua Sài Sơ Hi lần này va chạm, nhất thời một tiếng ầm vang sụp đổ xuống.

Sài Sơ Hi lập tức nhân cơ hội lướt về đàng sau, Tô Vân đuổi theo.

Bức tường này sau hay là bọn hắn thành thân cung điện những phòng khác, hai người đoản đả giao chiến, tất cả đều là nhỏ mà nhanh thần thông, Tô Vân từ từ đem thân thể sức mạnh mạnh mẽ phát huy ra, mỗi một kích đều đem Sài Sơ Hi chấn động đến thân thể run lên.

“Ầm!”

Lại một bức bức tường sụp đổ, thiếu niên thiếu nữ từ sụp đổ trên vách tường giết qua, Sài Sơ Hi chiêu pháp từ từ tán loạn, thành thân váy đỏ nhuộm bụi.

Tô Vân lần nữa thôi thúc đệ nhất tiên ấn, cùng nàng ấn pháp chính diện chống lại, Sài Sơ Hi khó mà chống đỡ nữa ở hắn ấn pháp chi uy, bay ngược mà đi, khảm ở trên vách tường.

Nàng đang muốn giãy giụa, lại thấy Tô Vân cả người áp lên đến, bức tường ầm ầm đổ sụp.

Sài Sơ Hi bị hắn ngăn chặn, không thể động đậy, vẻ mặt buồn bã, nói: “Ngươi thắng. Ta tiên duyên bị ngươi gãy mất, tùy ngươi làm gì a …” Dứt lời, nước mắt như châu giống như từ khóe mắt trượt xuống.

Tô Vân nhìn thiếu nữ này khóe mắt nước mắt, chỉ cảm thấy đau lòng, vội vàng đi lau sạch, chẳng qua là lau lau, liền chỉ cảm thấy thiếu nữ này càng ngày càng tươi đẹp động lòng người lên, nhịn không được sinh ra yêu thương, yêu thương lại hóa thành tà hỏa, liền đi cởi nhân gia quần áo.

Bất quá, hắn lần đầu tiên cởi nữ hài quần áo, động tay động chân, không biết nên làm sao cởi.

Hơn nữa Sài Sơ Hi quần áo quả thực có chút phức tạp, hắn cởi hồi lâu, vẫn không thể nào cởi ra. Dưới người hắn nữ hài không còn rơi lệ, nói: “Ngươi tránh ra.”

Tô Vân vẫn như cũ đè ở trên người nàng, trên người tránh ra, vẻ mặt có chút lúng túng.

“Tự ta cởi.”

Sài Sơ Hi tự mình động thủ, nói: “Ngươi không thể hấp tấp.”

—— —— ngày một tháng bảy đến, Lâm Uyên Hành cầu giữ gốc nguyệt phiếu ah ~ các huynh đệ đi qua đi ngang qua đừng bỏ qua, đã bỏ phiếu lại đi a ~~

Chương 404 : Khiếp vũ tu vân (số một cầu phiếu)

Chương 405: Khiếp vũ tu vân (số một cầu phiếu)

Tô Vân cùng Sài Sơ Hi tại động phòng bên này, chỉ là phong hoa tuyết nguyệt, thân thể bên trên tục sự mà thôi, không đáng giá nhắc tới.

Mà đổi thành một bên, Lâu Ban, Sài Tích Dung, Ngọc Đạo Nguyên đám người, nhưng tại nhìn quanh hai người nội tâm đại chiến.

Hai người này, nội tâm chưa phân ra thắng bại, vẫn tại Đế Tọa động thiên trong sơn dã tranh đấu chém giết, thế muốn phân cao thấp.

Nội tâm chính là hoạt bát, tư duy.

Cường đại dị thường hoạt bát cùng tư duy, có thể thành hình, bị người nhìn thấy, được gọi là nội tâm, mà Thiên Tượng nội tâm lại dung hợp linh sĩ chân nguyên, phần lớn linh sĩ Thiên Tượng nội tâm tích chứa chân nguyên thậm chí càng vượt qua thân thể!

Thiên Tượng cảnh giới linh sĩ tại giao chiến thời điểm thường thường thôi thúc Thiên Tượng nội tâm, từ nội tâm tới thi triển tuyệt chiêu, mà linh sĩ thường thường không động thủ, chẳng qua là đứng tại Thiên Tượng nội tâm đầu vai hoặc là trước người.

Chính là bởi vì, bọn họ rất ít tu luyện thân thể, thân thể tích chứa pháp lực so ra kém nội tâm, thân thể phát huy lực lượng, cũng không bằng Thiên Tượng nội tâm.

Tô Vân cùng Sài Sơ Hi một cái là thiếu niên tiên nhân, một cái tiên giáng trần hậu duệ, nhục thể của bọn hắn so nội tâm không hề yếu, nội tâm tích chứa chân nguyên cùng bọn hắn thân thể tích chứa chân nguyên không sai biệt nhiều.

Bởi vậy hai người nội tâm một trận chiến, cũng là cực kỳ ngoạn mục, chiêu thức thần thông uy lực lớn đáng sợ.

"Cô gia một chiêu này thật sự là bất phàm đây!" Sài Tích Dung không khỏi thay đổi sắc mặt, khen, "Một chiêu này tiến quân thần tốc, lật đổ hoàng long, để Sơ Hi đột nhiên không kịp chuẩn bị, rơi vào thủ thế. Ta nhìn Sơ Hi chỉ sợ phải thua!"

Lâu Ban lắc đầu nói: "Sài thánh nữ phòng thủ rất là nghiêm cẩn, mềm mại như nước, ngược lại là Tô tiểu tử cương mãnh bá đạo, khó mà kéo dài. Ta cảm thấy không bao lâu nữa, Sài thánh nữ liền sẽ thừa dịp hắn lực lượng suy yếu lúc hăng hái phản kích!"

Đang nói, Sài Sơ Hi Thiên Tượng nội tâm quả nhiên phản kích lại, thừa dịp Tô Vân Thiên Tượng nội tâm không kịp phản ứng công phu, đem đạo trường cùng Tiên gia phù văn hỗn hợp, uy lực đại tăng.

Nàng Thiên Tượng nội tâm đại chiếm thượng phong, khí thế vượt trên Tô Vân nội tâm khí thế, đem hắn đè lên đánh, mỗi một kích đều mang bông vải nhu hậu kình, kéo dài không dứt.

Tô Vân nội tâm liên tục bại lui, suýt nữa một bại ngàn dặm, quả thực chật vật.

Ngọc Đạo Nguyên quan sát phút chốc, lắc đầu nói: "Sài thánh nữ thần thông cứ việc tinh diệu, nhìn như chiếm thượng phong, nhưng nàng như vậy tiêu hao quá lớn. Nếu như không thể đem Tô các chủ một lần đánh tan, chỉ sợ Tô các chủ đứng vững trận tuyến sau đó, chính là hắn phản kích thời điểm."

Đột nhiên, Tô Vân nội tâm chiêu pháp biến đổi, đuổi theo Sài Sơ Hi đuổi đánh tới cùng.

Hai người từ trong rừng rậm giết tới quần sơn ở giữa, để mọi người không cách nào thấy rõ chiêu pháp, đành phải bay lên đi vào quan chiến.

Còn chưa tiếp cận, một cỗ rung động tâm hồn rung động truyền đến, giữa rừng núi cuồng phong gào thét, thổi đến cây cối đổ rạp.

Trong lòng mọi người giật mình, đột nhiên trầm lắng vô cùng tiếng vang truyền đến, trong đó một cái ngọn núi ầm ầm chấn động, giống như là khó có thể chịu đựng cự lực.

"Bọn họ vận dụng tiên thuật!" Mọi người không khỏi đổi sắc mặt.

Nội tâm sử dụng tiên thuật, không thể coi thường, hơi không cẩn thận, không chết cũng bị thương!

Mọi người vội vàng đem hết toàn lực hướng nơi đó tiến đến, nhưng vào lúc này, cỗ thứ hai vô cùng kinh khủng rung động truyền đến, tiếp theo là cỗ thứ ba, thứ tư cỗ!

Tô Vân, Sài Sơ Hi Thiên Tượng nội tâm đều tự sử dụng tiên thuật, tại ngắn ngủi phút chốc liền va chạm hơn mười đòn, để mọi người hãi hùng khiếp vía.

Đột nhiên, một tòa núi lớn sụp xuống, hóa thành bột mịn, lại là khó có thể chịu đựng bọn họ tiên thuật xung kích dư âm!

Dù vậy, giữa hai người giao chiến vẫn là chưa hề ngừng, bên trong vùng thung lũng kia hai đạo tiên quang mang theo lấy hai người Thiên Tượng nội tâm gào thét mà lên, xoay quanh bay lên, tốc độ cực nhanh!

Hai người kia nội tâm một bên bay lên, một bên giao thủ, trao đổi tuyệt chiêu, tiên ấn tranh đấu!

"Ầm!"

Hai người kia nội tâm bay lên đến không trung chỗ, khó mà phi thăng thiên ngoại, một kích cuối cùng phát ra, nhưng mỗi ngày đỉnh chỗ tiên quang lượn lờ, bốn phương tám hướng tán đi.

Sau một lúc lâu, chỉ thấy giữa bầu trời kia tí tách tí tách bắt đầu mưa.

Mọi người đón nước mưa nhìn bốn phía, tìm kiếm Tô Vân cùng Sài Sơ Hi nội tâm tung tích, chẳng qua là mưa rơi từ từ tăng lớn, khó mà tìm tới hai người.

Chẳng qua trên bầu trời nhưng không có thần thông chấn động, có lẽ hai người này nội tâm hoặc là cùng một chỗ bị thương, hoặc là chính là đều kiệt lực, vô lực lại chiến.

"Thật sự là một hồi hiếu chiến!"

Bất luận Sài gia người vẫn là Lâu Ban, La Quán Y đám người, đều là nhao nhao khen ngợi, cho rằng diệu tuyệt.

Tô Vân cùng Sài Sơ Hi nội tâm, vận dụng thần thông có thể nói là Đế Tọa cùng Nguyên Sóc lưỡng giới cao thâm nhất học vấn. Sài Sơ Hi phân tích Tiên đạo phù văn, vận dụng đến thần thông của mình bên trong, Tô Vân thì là đem Tiên đạo phù văn phân giải thành từng loại Thần Ma hình thái, học tập đệ nhất tiên ấn.

Hai người bọn họ cảnh giới mặc dù là Thiên Tượng cảnh giới, nhưng bọn hắn chiến lực, chỉ sợ đã đi đến Chinh Thánh cực hạn tiêu chuẩn, so với Tả Tùng Nham, Cầu Thủy Kính chỉ sợ cũng không khác nhau lắm.

Lâu Ban, Ngọc Đạo Nguyên cùng Sài Tích Dung đám người trở về Doanh An thành, đến ngày thứ hai, người mới đi ra ngoài, bái kiến trưởng bối, mọi người tinh tế quan sát, chỉ thấy Sài Sơ Hi sắc mặt có thêm phân kiều diễm, Tô Vân âm

thanh thì hùng hậu rất nhiều, khí tức cũng trầm ổn không ít, đây chính là âm dương điều hòa hiện tượng.

La Quán Y thấy thế, trong lòng có chút chua chua, lại có chút thoải mái: "Giống như ngươi cao ngạo như vậy nữ tử, cũng phải bị nam tử khuất phục, biến thành gai vải chi phụ, giúp chồng dạy con, hướng về bình thường!"

Tô Vân cùng Sài Sơ Hi hai vợ chồng đi vào bái kiến Thần Quân Sài Vân Độ, hướng Sài Vân Độ dâng trà, Sài Vân Độ chỉ còn lại có nội tâm, nhưng cảm động không tên, như muốn rơi lệ.

Hắn đem nước trà hư hư uống vào, ly để ở một bên, nghiêm mặt nói: "Sơ Hi, ta biết ngươi có lớn khát vọng, chí không tại Đế Tọa, nhưng ngươi bây giờ đã gả làm vợ, không thể giống như trước ý nghĩ như vậy ngang tàng, muốn nhiều chăm sóc cô gia."

Sài Sơ Hi đồng ý.

Sài Vân Độ lại nói: "Cô gia, nhà ta Sơ Hi đến nhà của ngươi, là hai nhà thông gia, cô gia chớ phụ lòng."

Tô Vân nói: "Không dám."

Sài Vân Độ cười nói: "Gả ra ngoài nữ nhi nước đã đổ ra, các ngươi nếu đã thành thân, như vậy Sơ Hi chính là người của bên nhà chồng. Các ngươi khi nào trở lại?"

Tô Vân cứ việc tân hôn yến nhĩ, nhưng cũng không thấy sắc liền mờ mắt, tự biết lưu tại nơi này, tình hình hiểm ác, nói: "Vân phu phụ vốn hẳn nên sống thêm mấy ngày, hiếu kính gia trưởng, tiếc rằng Đại Đế còn tại Đế đình chờ đợi tin tức. Hai nhà ân oán một ngày không giải, lưu thêm một ngày liền nhiều một phần nguy hiểm. Mây lần này đi, làm thuyết phục Đại Đế, biến chiến tranh thành tơ lụa, đổi lấy lưỡng giới hòa bình."

Thần Quân Sài Vân Độ cười ha ha, hướng về hai bên phải trái nói: "Đây mới là ta Sài gia cô gia." Trong lời nói, khó nén hài lòng.

Sài gia kim thân Cổ Thần cùng rất nhiều kim thân thần linh nhao nhao cười xòa.

Thần Quân Sài Vân Độ tiếng cười hạ xuống, nói: "Ta vốn nên nên theo các ngươi đi vào, tiếp kiến Thiên Thị Viên Đại Đế, chẳng qua Đế Tọa động thiên bên này xác thực không yên ổn, có trộm cướp làm loạn. Một ngày không bình phỉ, ta liền một ngày không thể rời đi Đế Tọa cùng Đại Đế nâng cốc nói chuyện vui vẻ."

Hắn lộ ra vẻ tiếc nuối, sau một lúc lâu, nói: "Các ngươi sớm ngày xuất phát, đem lưỡng giới ân oán cùng hiểu lầm hóa giải, chính là lớn lao công đức."

Tô Vân cùng Sài Sơ Hi đồng ý, ngay sau đó lui ra chuẩn bị.

Thần Quân Sài Vân Độ có chút hào phóng, cứ việc bị Nam Bố Y chờ trộm cướp cướp sạch một lần, nhưng vẫn như cũ chuẩn bị phong phú đồ cưới, còn an bài rất nhiều nha hoàn hạ nhân đi theo phục vụ.

Sài gia chuẩn bị tốt thuyền lớn, cái kia thuyền lớn không phải thuyền hoa, mà là lâu thuyền, cũng là tráng lệ.

Sài gia tứ lão còn ý định an bài thủy thủ, lại bị Tô Vân từ chối, nói: "Ta đi theo người rất nhiều, bọn họ có thể trở thành thủy thủ."

Đợi đến an bài ổn thoả, đã là ngày hôm sau.

Thần Quân Sài Vân Độ tự thân xuất hành, đưa bọn họ đi tới Bắc Minh bờ biển, lưu luyến chia tay.

Sài Vân Độ nghẹn ngào: "Con ta, xin đừng quên cố hương."

Sài Sơ Hi đứng ở đầu thuyền, cũng là rơi lệ.

Lâu thuyền đi xa, Sài Vân Độ cách xa phất tay, cho đến cũng lại không nhìn thấy, lúc này mới sắc mặt trầm xuống, nói: "Khắc Kỷ, Phục Lễ!"

Sài Khắc Kỷ, Sài Phục Lễ đều tự tiến lên một bước, khom người đứng hầu: "Thần Quân dặn dò."

Thần Quân Sài Vân Độ trầm giọng nói: "Các ngươi dẫn đầu ta Sài gia một số cao thủ, xa xa kéo lấy chiếc thuyền kia, bám theo bọn họ đi vào Đế đình, ta muốn biết cái này Thiên Thị Viên Đại Đế rốt cuộc là ai! Trừ cái đó ra, ta còn muốn biết, Thiên Thị Viên thực lực thế nào, Đế đình bảo tàng, bọn họ đến cùng có hay không chiếm được!"

Sài Khắc Kỷ, Sài Phục Lễ khom người đồng ý, điểm một nhóm Sài gia cao thủ, gọi đến to lớn động vật biển, đi vào Bắc Minh.

Sài Tích Dung cùng Sài gia tứ lão đám người không khỏi ngây người.

Sài Tích Dung ha ha nói: "Lão tổ tông, Sơ Hi rõ ràng gả cho Tô Vân Tô các chủ, hai nhà thông gia, vì sao còn muốn xuống tay với bọn họ?"

"Cái gọi là thông gia, chẳng qua là kế tạm thời."

Thần Quân Sài Vân Độ trong nháy mắt sắc mặt âm trầm xuống, lạnh lùng nói, "Trộm ta thân thể, để cho ta bỏ mình, trộm ta Tiên gia bảo vật, giết tộc nhân ta, cùng trộm cướp đại náo Doanh An, cướp sạch Sài gia, ta há có thể khoan dung bọn họ?"

Sài Tích Dung dại ra.

Thần Quân Sài Vân Độ nghiến răng, cười lạnh nói: "Những người này trên đường đi hàng phục trên biển chư quốc, để bọn

tiện dân tín ngưỡng bọn họ, nào chỉ là bắt nạt đến cuối đi lên? Ta sở dĩ không có lập tức ra tay, là bởi vì không biết cái kia Thiên Thị Viên Đại Đế phải chăng còn tại!"

Sài Tích Dung lắp bắp nói: "Thế nhưng là lão tổ vì sao đem Sơ Hi gả đi? Nếu như lưỡng giới khai chiến, chẳng phải là hại Sơ Hi…"

"Sơ Hi hi sinh rất đáng được."

Thần Quân Sài Vân Độ cười nói, "Nàng gả đi, là kế hoãn binh, cái gọi là thông gia, cái gọi là mượn giống sinh con, đều là kế hoãn binh, để Thiên Thị Viên Đại Đế thả lỏng cảnh giác. Nàng đi theo Tô Vân trở lại Đế đình, liền có thể thay chúng ta thăm dò Đế đình thực lực, Đế đình bố cục."

Sài Tích Dung nói: "Thế nhưng là Sơ Hi nàng…"

"Chờ đến tương lai chiếm đoạt Đế đình, ta sẽ đền bù nàng, sẽ cho nàng lựa chọn một cái cao đẳng tiên thể với tư cách vị hôn phu." Thần Quân Sài Vân Độ sắc mặt ôn hòa, "Khi đó nàng sẽ minh bạch ta dụng tâm lương khổ. Vì Sài gia, nàng hi sinh rất đáng được."

Hắn cười đến rất là vui vẻ: "Thiên Thị Viên Đại Đế, chẳng qua là tiện dân, cái kia cái gọi là Nguyên Sóc thế giới, cũng chỉ là tiện dân thế giới. Đế đình chủ nhân chân chính đã chết, để cái này tiện dân chiếm cứ nơi đó, chẳng qua là phung phí của trời. Đế đình, sẽ nghênh đón chân chính chủng tộc cao quý."

Hắn giơ tay lên chỉ hướng lâu thuyền rời đi phương hướng: "Ta Sài gia sẽ tại nơi đó quật khởi, trở thành Tiên đạo thế gia, xây dựng bản thân tiên đình!"

Sài Tích Dung vẻ mặt buồn bã, thấp giọng nói: "Sơ Hi tư chất tốt như vậy, hi sinh nàng…" Trong nội tâm nàng mơ hồ cảm giác đau đớn.

Sài gia tứ lão bên trong Sài Tụ an ủi nàng, nói: “Chúng ta Sài gia có tốt hơn. Đừng quên, Sơ Hi tại Sài gia chỉ có thể xếp ở vị trí thứ hai. Xếp hàng thứ nhất Sài Sở Đông, đã theo hai vị Cổ Thần đi tới Thiên Thị Viên.”

“Hắn mới là chúng ta Sài gia trong hậu bối đệ nhất nhân, chúng ta Sài gia hi vọng!”

Hơn mười ngày về sau, lâu thuyền chạy đến Hắc Thiết thành.

Hắc Thiết thành bên trong đã không có một ai, nhân ma Bồng Khao thoát khốn, không biết tung tích, trên đất chỉ để lại một chút đoạn đi xiềng xích.

Lâu thuyền chạy đến Hắc Thiết thành đối diện, vừa mới ra khỏi thành, Sài Sơ Hi đem đi theo nha hoàn hạ nhân gọi đến, đột nhiên thống hạ sát thủ, đem tất cả nha hoàn hạ nhân đồ sát không còn!

Tô Vân thấy thế, trong lòng giật mình, Sài Sơ Hi giải thích nói: “Ta Sài gia lão tổ Vân đô Thần Quân, cũng không phải là một cái có thù không báo người. Ta nếu đã gả cho ngươi, liền không thể nhìn ngươi rơi vào bẫy rập của hắn. Nhãn tuyến của hắn, nhất định phải diệt trừ!”

Nàng quả quyết nói: “Chiếc thuyền này cũng không thể giữ lại, nhất định phải chìm! Chúng ta bỏ thuyền về Thiên Thị Viên!”

—— —— tháng bảy ngày đầu tiên, cầu phiếu, cầu nguyệt phiếu! !

Chương 405 : Đại Thánh

Chương 406: Đại Thánh

Tô Vân đám người đem Sài gia lâu thuyền bên trên bảo vật có thể luyện hóa liền luyện hóa, không cách nào luyện hóa liền thả vào Bắc Hải bên trong, Sài Sơ Hi dù sao cũng là Sài gia thiên chi kiêu nữ, của hồi môn đồ cưới chất đống như núi, mà Sài Sơ Hi nói ném liền ném, không có chút gì do dự.

Sài gia đồ cưới bên trong, có không ít bảo vật đều có Sài gia cao tầng thậm chí Thần Quân Sài Vân Độ lạc ấn, nếu là Sài gia không có ác ý còn tốt, nếu như có ác ý, tùy thời có thể lấy tế lên những bảo vật này giết người!

Sài Sơ Hi bởi vậy đề nghị bỏ thuyền trở về Thiên Thị Viên.

Cũng chính bởi vì vậy, mọi người không khỏi đối vị này các chủ phu nhân lau mắt mà nhìn.

Qua mấy ngày, Thông Thiên các người giỏi tay nghề tại Hắc Thiết thành bên trong đem luyện hóa bảo vật đúc, luyện thành hai chiếc mới thuyền, tất cả mọi người có chút kiệt lực.

Lâu Ban nói: “Các ngươi trước về Thiên Thị Viên, ta cùng Sầm phu tử lưu tại Hắc Thiết thành. Cái này Hắc Thiết thành đã trở thành kết nối lưỡng giới thông đạo, ai chiếm cứ thành này, ai liền nắm giữ có thể công có thể thủ địa lợi.”

Bên cạnh, Sầm phu tử nói: “Lâu các chủ nói rất có lý. Hắc Thiết thành can hệ trọng đại, không thể sai sót.”

—— Tô Vân khi tiến vào Hắc Thiết thành lúc, cũng đã đem phong ấn mở ra, đem Ngô Đồng, Tiêu Thúc Ngạo, Oánh Oánh cùng Sầm phu tử đám người thả ra ngoài.

Oánh Oánh còn đang vì Tô Vân không coi nghĩa khí ra gì, không để cho bản thân viết đêm tân hôn truy nguyên bút ký mà tức giận, bạch tê nhưng sớm đã chạy trốn tới Ngô Đồng Linh giới bên trong, không nguyện lại đi vào Tô Vân Linh giới.

Mọi người biết Tô Vân thành thân, hơn nữa cưới chính là Sài gia thánh nữ, đều là nghi ngờ không thôi, nhưng ở khi đó, lúc nào cũng có thể bị Thần Quân Sài Vân Độ một bàn tay đập chết dưới điều kiện, cùng Sài Vân Độ thông gia quả thực là duy nhất cứu mạng chi đạo.

Bất quá, Sài Sơ Hi việc làm, nhưng quả thực kinh đến bọn họ, cũng đã nhận được tín nhiệm của bọn hắn.

Tô Vân chần chừ một chút, nói: "Hắc Thiết thành không cần các ngươi trấn thủ. Nơi này không hiểm có thể thủ."

Hai vị Thánh Linh đều là khẽ giật mình.

Oánh Oánh nói: "Hắc Thiết thành cửa mở ra, lưỡng giới nguyên khí liên hệ, thiên địa nguyên khí chất lượng đường thẳng tăng lên. Nếu như đóng lại Hắc Thiết thành cửa, tuy có thể ngăn cản Sài Vân Độ các Sài gia cao thủ, nhưng mà cũng tương tự để thiên địa nguyên khí chất lượng ngã xuống. Cho nên, mở ra Hắc Thiết thành cửa thành, đối Nguyên Sóc càng thêm có lợi."

Tô Vân nói: "Sài gia dù sao chỉ có mấy trăm vạn người, mà Nguyên Sóc lại là mấy trăm triệu người."

Lâu Ban cùng Sầm phu tử nhất thời rõ ràng hắn ý tứ, thiên địa nguyên khí liên hệ, Nguyên Sóc liền có thể dựa vào nhân số chiếm cứ ưu thế, theo thời gian trôi qua, ưu thế liền sẽ càng lúc càng lớn.

Bởi vậy Hắc Thiết thành cửa thành, quyết không thể đóng lại.

Đã Hắc Thiết thành cửa thành không thể đóng lại, như vậy cũng sẽ không có thủ tại chỗ này cần thiết.

Thông Thiên các mọi người chế tạo tốt hai chiếc mới thuyền, tiếp tục, Ngọc Đạo Nguyên liếc liếc bên cạnh trên thuyền Lâu Ban cùng Sầm phu tử, sát tâm đại động, thầm nghĩ: "Nơi này không phải Đế Tọa động thiên, không có Sài gia cao thủ, cũng không phải Thiên Thị Viên, không có nhiều như vậy quỷ thần. Ta tại nơi này động thủ, diệt trừ Lâu Ban cùng Sầm phu tử, tru sát Tô Vân, để ta làm Thiên Thị Viên Đại Đế, để ta làm Thông Thiên các chủ, cùng với Sài gia con rể…"

Hắn nghĩ tới hài lòng chỗ, không khỏi lộ ra tươi cười.

"Khó dây dưa nhất không phải họ Tô tiểu tử, mà là hai cái này lão quỷ." Ánh mắt của hắn đặt ở Lâu Ban cùng Sầm phu tử trên người.

Tô Vân ánh mắt một mực rơi vào Sài Sơ Hi trên người, tân hôn yến nhĩ, hắn dần dần thưởng thức thậm chí thích cái này Sài gia nữ tử.

Sài Sơ Hi lôi lệ phong hành, có chút quả quyết, có một loại bậc cân quắc không thua đấng mày râu khí phách, hơn nữa giữa hai người giao lưu hai bên tại Quảng Hàn, lôi trì hai cái cảnh giới bên trên giải thích, đều tự đều có đại thu hoạch.

Bọn họ tiếng nói chung cũng càng ngày càng nhiều, loại cảm giác này, hắn chỉ ở Oánh Oánh cùng Ngư Thanh La trên người có qua, mặt khác nữ hài, bao quát Ngô Đồng, Trì Tiểu Dao cùng với La Quán Y đều chưa từng từng có.

Chẳng qua là Tô Vân vẫn là cảm thấy được cô gái này cũng không phải là cam chịu số phận, ngược lại rất là cầu tiên vấn đạo chi tâm vẫn như cũ mười phần mãnh liệt.

Hắn cảm thấy, Sài Sơ Hi đem cùng hắn nhân duyên, trở thành trên đường thành tiên một lần tiên kiếp, bản thân cùng Sài gia là nàng cần phải trải qua kiếp số.

Nàng là một cái đem người thế gian xem như một loại tu hành nữ tử, chỉ cần đến kiếp đầy ngày, nàng tự sẽ rời đi.

Váy đỏ kéo tới, che kín hắn ánh mắt, Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, tiếp tục cùng Sài Sơ Hi nói chuyện, phảng phất giống như không phát hiện.

"Sư đệ, ngươi có chút thích nàng, nhưng ngươi lại có chút lo lắng."

Ngô Đồng đi lại tại trong tầm mắt của hắn, thản nhiên nói: "Ngươi lo lắng các ngươi duyên phận giống như là lục bình đồng dạng, không có rễ buộc lấy. Ta có thể giúp ngươi phá hoại nàng lòng cầu đạo, để nàng vứt bỏ tiên duyên, bỏ qua tiên lộ, sau đó nàng liền sẽ dứt khoát đi theo ngươi."

Tô Vân tiếp tục cùng Sài Sơ Hi hạnh phúc nói cười, nội tâm nhưng xuất hiện tại tầm mắt của chính mình bên trong, đi lại tại váy đỏ phía trên, cười nói: "Sư muội, ngươi nói nhăng gì đấy?"

Ngô Đồng thanh âm bên trong tràn đầy cám dỗ, giống như là ma vương xì xào bàn tán tại tai của hắn bờ cùng đáy lòng vang lên: "Sư đệ, ngươi biết bản lãnh của ta, tuyệt đối có thể phá vỡ nàng lòng cầu đạo, để nàng dứt khoát đi theo ngươi. Ngươi đã có điểm yếu, đối tương lai sinh hoạt mong đợi, liền là của ngươi điểm yếu. Cần gì đề phòng nghiêm ngặt tử thủ? Hiện tại là ngươi suy yếu nhất thời điểm, ngươi có lo lắng, có lo lắng, đem ngươi điểm yếu cho ta, với tư cách trao đổi, ta có thể để cho ngươi nhận được hạnh phúc."

Váy đỏ, từ Tô Vân nội tâm khuôn mặt lướt qua.

Đợi váy đỏ tán đi, Tô Vân phát hiện bản thân đang cùng Sài Sơ Hi bàn tay lẫn nhau dắt, bọn họ phảng phất buông xuống tất cả khúc mắc, rơi vào bể tình.

Thời gian thấm thoắt, cứ việc Nguyên Sóc tình cảnh khó khăn, nhưng có vợ chồng bọn họ giúp đỡ lẫn nhau, rất nhanh vượt qua đủ loại cửa ải khó.

Bọn họ trải qua trăm cay nghìn đắng, đánh bại Ngọc Đạo Nguyên, hóa giải cùng Thần Quân Sài Vân Độ ân oán, Tô Vân triệt để chưởng khống Thông Thiên các, trợ Tả Tùng Nham thành Đế, Nguyên Sóc thúc đẩy tân học biến pháp.

Tô Vân có gia sản, bận rộn mà phong phú. Sài Sơ Hi cho hắn sinh con dưỡng cái, giúp chồng dạy con, làm sau lưng của hắn nữ nhân, cho hắn nhất kiên định ủng hộ.

Con của bọn hắn lớn lên, mà bọn họ cũng chầm chậm đi vào trung niên, đợi đến hài tử thành gia lập nghiệp, bọn họ cũng tóc mai điểm bạc.

Cả đời này, tràn đầy đủ loại cúi người liền có thể nhặt lên hạnh phúc, nhưng mà tuổi thọ của bọn hắn cuối cùng vẫn là đi tới phần cuối.

Tô Vân cùng Sài Sơ Hi thành tóc trắng xoá lão nhân, lẫn nhau dựa vào, mặt hướng màu đỏ nắng chiều, đỉnh đầu vi vu lá phong hạ xuống, phủ đầy mặt đất.

"Đem ngươi điểm yếu giao cho ta, ngươi gật đầu, để cho ta phá hư đạo tâm của nàng, ta tới giúp ngươi thực hiện nguyện vọng của ngươi."

Ngô Đồng đón nắng chiều, hướng tuổi già Tô Vân cùng Sài Sơ Hi đi tới, phía sau của nàng xuất hiện váy đỏ màn lớn, che khuất nắng chiều, mơ hồ có thể nhìn thấy nắng chiều cái bóng.

Ngô Đồng mặt mang tươi cười, hướng hắn xòe tay ra: "Sa đọa a, để ngươi đạo tâm thành ma, để ngươi khát vọng nhận

được hạnh phúc tâm hóa thành tham niệm. Đem ngươi đạo tâm giao cho ta, ta để ngươi nhận được hạnh phúc."

Tô Vân nghiêng đầu, nhìn bên cạnh đã song tóc mai trắng xám Sài Sơ Hi, hắn rất hướng tới cùng nữ nhân yêu mến sống hết một đời hạnh phúc.

Hắn hướng về phía trước xòe bàn tay ra, dường như phải bắt được Ngô Đồng tay.

Ngô Đồng lộ ra vẻ chờ mong, đột nhiên, thiếu niên nắm chặt nắm đấm, huyễn cảnh ầm ầm sụp đổ.

"Sư muội, ngươi một bộ này đối ta sớm đã không còn tác dụng." Tô Vân thản nhiên nói.

Trong mắt của hắn, thiếu nữ váy đỏ phất tay, thân hình càng ngày càng xa: "Ngươi có một ngày sẽ hối hận, không có bắt lấy cơ hội này. Sư đệ, tạm biệt. Ta sẽ lưu tại Đế Tọa, tiếp tục thăm dò Đế Tọa động thiên bí mật."

Tô Vân lát nữa, trong lòng có chút không muốn, nhưng Ngô Đồng sớm đã không tại trên thuyền.

Vừa mới, chẳng qua là Ngô Đồng đang quấy rầy đạo tâm của hắn mà thôi.

Cô gái này từ đầu đến cuối chưa hề leo lên cái này hai chiếc thuyền, nàng có thể che đậy bọn họ tất cả mọi người.

Tô Vân ánh mắt hướng nơi xa nhìn lại, Hắc Thiết thành một tòa xương trắng cao ốc mái nhà, thiếu nữ áo đỏ ngồi tại xương trắng phía trên, một đầu màu đen Giao Long nằm ở bên chân của nàng.

Tô Vân cách xa phất tay, Sài Sơ Hi theo ánh mắt của hắn hướng Hắc Thiết thành nhìn lại, cũng nhìn thấy Ngô Đồng, lại không có hỏi nhiều.

Nàng có thể nhìn ra được Ngô Đồng cùng Tô Vân ở giữa kỳ lạ ràng buộc, giống như là nam nữ ở giữa tình cảm, lại xen lẫn những vật khác.

"Thúc Ngạo, đi!"

Hắc Thiết thành bên trong, Ngô Đồng đứng dậy, "Đi tìm chúng ta phi thăng chi lộ!"

Hắc Giao ngẩng đầu lên, nhìn về phía đi xa thuyền, bước nhanh đuổi theo Ngô Đồng, một người một rồng biến mất tại Hắc Thiết thành bên trong.

"Chúng ta sẽ còn trở lại ư?" Tiêu Thúc Ngạo hỏi, "Sẽ còn cùng bọn hắn gặp lại ư?"

Ngô Đồng sắc mặt bình tĩnh nói: "Có lẽ cái này từ biệt, chính là vĩnh biệt, có lẽ phía trước trên đường, chúng ta sẽ còn gặp lại. Chuyện tương lai, ai có thể nói đến chính xác đâu?"

Nàng mới nói được nơi này, đột nhiên trong lòng khẽ nhúc nhích, dừng bước lại, chỉ thấy Hắc Thiết thành một chỗ khác, Sài gia hai tôn kim thân Cổ Thần Sài Khắc Kỷ Sài Phục Lễ suất lĩnh lấy gần một trăm vị Sài gia cao thủ từ trong nước nhảy ra, đi vào Hắc Thiết thành!

Ngô Đồng trong lòng khẽ nhúc nhích, nhìn những người này từ bên cạnh của bọn hắn đi qua. Mà Sài Khắc Kỷ Sài Phục Lễ nhưng đối bọn hắn làm như không thấy, phảng phất giống như không phát hiện.

"Tổ tiên, đi theo nha hoàn tùy tùng, bị người giết!"

Sài gia mọi người tại ngoài thành có chỗ phát hiện, vội vàng bẩm lên: "Chúng ta lâu thuyền, cũng bị hủy đi sau đục chìm!"

Sài Khắc Kỷ cười lạnh nói: "Chúng ta Sài gia cô gia thật sự là lòng dạ độc ác! Sơ Hi thánh nữ chỉ sợ đã rơi vào trong lòng

bàn tay của hắn! Tiểu tử này, thật chẳng lẽ cho rằng có thể dùng thánh nữ mệnh tới uy hiếp chúng ta Sài gia? Quá ngây thơ rồi!"

Ngô Đồng thần sắc hơi động, lại không có làm nhiều để ý tới, đi về phía Đế Tọa động thiên mà đi: "Hắn cùng ta đấu lâu như vậy, chưa hề rơi vào thế yếu. Hắn có thể ứng phó cảnh tượng như vậy."

Tiêu Thúc Ngạo hóa thành thân thể thon dài màu đen Giao Long, đi lại tại biển bên ngoài, mang theo cái này thiếu nữ váy đỏ đi xa.

Mà tại thông hướng Thiên Thị Viên trên mặt biển, trên bầu trời đột nhiên hiện ra một chiếc cổng trời, Thiên môn bên trong, chư thần hào quang rực rỡ, nhao nhao nhảy ra.

Cũng trong lúc đó, Ngọc Đạo Nguyên cười ha ha, Nguyên Đạo kiếm trường trải rộng ra, quát: "Giết họ Tô, để ta làm Sài gia con rể!"

Tô Vân vị trí chiếc thuyền kia tại Nguyên Đạo kiếm giữa sân ầm ầm nghiền nát, hóa thành bột mịn!

Ngọc Đạo Nguyên đắc thủ, cất tiếng cười to, dương dương đắc ý.

Nhưng tại lúc này, chỉ thấy bột mịn di động, hướng một bên tung bay đi, rõ ràng là Trần Mạc Thiên Không cát bụi.

Mà cát bụi trôi hướng chỗ, chính là Tô Vân, Lâu Ban đám người vị trí chiếc thuyền kia.

Ngọc Đạo Nguyên ngẩn ngơ, hắn nhìn thấy thuyền, cùng với người trên thuyền từ đầu đến cuối đều là Lâu Ban lấy Trần Mạc Thiên Không che đậy hắn thị giác mà thôi.

"Ngọc Đạo Nguyên, Thông Thiên các không có ngươi đất dung thân!"

Lâu Ban thu Trần Mạc Thiên Không, lạnh lùng nói: “Hôm nay ta đem ngươi trục xuất Thông Thiên các!”

Ngọc Đạo Nguyên quay đầu nhìn lại, chỉ thấy bên người hải ngoại Thông Thiên các người đã sớm nhảy ra chiếc thuyền này, hiển nhiên khinh thường cùng hắn làm bạn.

La Quán Y dẫn đầu hải ngoại Thông Thiên các mọi người nhanh chóng đi xa, quát: “Ngọc Đạo Nguyên, ngươi lật lọng, bị cô lập hoàn toàn, hôm nay ta hải ngoại Thông Thiên các cùng ngươi phân rõ giới hạn!”

“Bị cô lập hoàn toàn? Các ngươi cũng xứng?”

Ngọc Đạo Nguyên bay lên trời, cười lạnh nói: “Hôm nay liền dứt khoát giết sạch các ngươi, ta tự mình tới làm hoàng đế, bản thân tới gây dựng lại Thông Thiên các, bản thân tới làm Thần Quân Sài Vân Độ con rể! Các ngươi những này dế nhũi, cho các ngươi mở mang kiến thức một chút, vượt qua thế giới cực hạn lực lượng!”

Pháp lực của hắn bộc phát, Thiên Đình bên trong chư thần hét lớn, kiếm đạo chi uy nhất thời tăng lên tới cực hạn, thế nhưng là không có phát động thiên kiếp!

Nhưng vào lúc này, Sầm phu tử từ Lâu Ban sau lưng đi ra, thân quấn thô to Thần Tiên tác, khom người một bái, nói: “Kính quỷ thần nhi viễn chi!”

Theo hắn cái này một bái, Thần Tiên tác đột nhiên hóa thành vô số nho học kinh văn, như thùy lệ Thiên Tượng, kinh không mà lên, thẳng phô thiên bên ngoài!

Ngọc Đạo Nguyên đang tại nhào tới, đột nhiên sau lưng Thiên Đình bên trong chư thần bị vô số nho gia kinh văn kinh nghĩa chiếu rọi, như là bị một cỗ lớn lao lực lượng chi phối, gào thét hướng về phía sau đi xa!

Cả tòa Thiên Đình bị áp bức được nhanh chóng rời xa!

Ngọc Đạo Nguyên thậm chí cảm giác được, mình cùng tín ngưỡng bản thân cái kia từng tòa trong thần miếu tượng thần liên hệ tại nhao nhao đoạn đi!

Đây chính là Nguyên Sóc nho học Đại Thánh cấm đoạn chi thuật, để hắn ý đồ hấp thu tín ngưỡng với tư cách lực lượng nguồn gốc hóa thành công dã tràng!

Sầm phu tử dùng Sài gia Tiên gia chi bảo bồ đoàn tu luyện, cuối cùng bù đắp bản thân nho học kinh nghĩa bên trong không đủ, Thần Tiên tác cũng cuối cùng không còn là một đầu treo cổ tự tử treo cổ dây thừng!

"Coi như thế, ta bản thân lực lượng cũng xa không phải các ngươi có khả năng chống lại!"

Ngọc Đạo Nguyên thôi thúc Nguyên Đạo kiếm trường, hóa thành một đạo kiếm mang, nhắm thẳng vào trên thuyền Sầm phu tử. Nhưng mà sau một khắc, kiếm của hắn trường kiếm mang, đón nhận Lâu Ban tựa như tinh cầu giống như kiến trúc dị tượng!

—— —— chương 2: Phỏng đoán muốn tới 8:30 sau đó. Hôm qua khuê nữ bệnh cũ tái phát, Trạch Trư ban đêm làm ác mộng, đem bản thân làm tỉnh lại, mất ngủ mấy tiếng. Ban ngày muốn ngủ bù, như thế nào cũng ngủ không được lấy, đầu óc không quá linh quang, tốc độ gõ chữ hạ thấp không ít.

Chương 406 : Tiên đạo bí ẩn

Chương 407: Tiên đạo bí ẩn

Ngọc Đạo Nguyên lập tức cảm giác được bản thân Nguyên Đạo kiếm trường cùng kiếm mang đi vào cái kia phiến kiến trúc, liền phảng phất đi vào một cái quy mô to tinh cầu, toà này tinh cầu có hàng tỉ khác biệt kiến trúc, mỗi một loại kiến trúc ở giữa đều có liên hệ kỳ diệu.

Kiếm của hắn trường cùng kiếm thuật thần thông đã đi đến tiên thuật cấp độ, cứ việc không bằng Tô Vân Tiên kiếm trảm yêu long, nhưng mà lấy cảnh giới của hắn tới thi triển, tuyệt đối là vô thượng sát chiêu.

Trên đời này có thể tiếp được hắn sát chiêu, có thể đếm được trên đầu ngón tay!

Nguyên Sóc thế giới bên trong, loại trừ số ít mấy cái Thần Ma bên ngoài, liền mấy chưởng cầm Hỏa Đức Thần Quân thân thể Đổng Phụng Đổng y sư!

Mà tại Đế Tọa động thiên, chỉ có Thần Quân Sài Vân Độ cùng bốn đại kim thân Cổ Thần!

Nhưng mà, hiện tại hắn nhất định phải thêm vào hai người. Lâu Ban cùng Sầm phu tử hai cái này đã chết Thánh Nhân, vậy mà liên thủ đón lấy thế công của hắn!

Ngọc Đạo Nguyên trong lúc nhất thời kiếm trường không cách nào công phá cái kia kiến trúc tinh cầu, dứt khoát không tiếp tục để ý, đi về phía trên thuyền đánh tới.

Sầm phu tử áp chế hắn Thiên Đình, đoạn đi hắn cùng miếu thần liên hệ, để hắn không thể lấy đỉnh phong thực lực chiến

đấu, từ Bán Thần trạng thái ngã xuống; Lâu Ban khắc chế hắn Nguyên Đạo kiếm trường, để hắn mạnh nhất pháp lực cùng mạnh nhất vũ khí đều không thể sử dụng.

Nhưng mà thực lực của hắn, vẫn là tại hai cái này lão Thánh Nhân phía trên!

Càng thêm quan trọng chính là, hắn có thân thể, hai cái này lão Thánh Nhân sớm đã là chết người, liền thân thể đều không có, chẳng qua là nội tâm.

Ba người cận chiến giao chiến, chỉ trong nháy mắt, Ngọc Đạo Nguyên liền phát giác được chỗ cổ quái, Lâu Ban cùng Sầm phu tử vậy mà giống như là không có chết đồng dạng, nội tâm vô cùng cường đại, cùng nắm giữ thân thể cũng không kém là bao nhiêu!

Hắn vốn cho là có thể như bẻ cành khô giống như đem bọn hắn đánh bại, không nghĩ tới cũng chỉ là thoáng chiếm thượng phong!

Bất quá, hắn vẫn là muốn so Lâu Ban cùng Sầm phu tử mạnh mẽ rất nhiều, chỉ cần hơn mười chiêu, hắn liền có thể để hai người này đã chết tại hắn thần thông phía dưới!

Đầu thuyền, Tô Vân dò hỏi: "Phu nhân, Tiên đạo phù văn bên trong, có hay không có thể tránh Tiên kiếm phù văn?"

Sài Sơ Hi nói: "Có."

Tô Vân cười nói: "Ngươi giúp ta tránh một chút." Dứt lời, hắn tự mình thi triển đệ nhất tiên ấn, tiên ấn vừa ra, nhất thời thiên địa nguyên khí hội tụ, ở trên bầu trời hình thành một cái to lớn chưởng ấn!

Lúc này, lưỡng giới thiên địa nguyên khí dung hợp, để nguyên khí trở nên vô cùng thuần túy nồng đậm, Tô Vân cái này một ấn tốc độ cũng tăng lên rất nhiều, uy lực tự nhiên cũng là khủng bố vô song!

Trên bầu trời sấm sét vang dội, Tô Vân bàn tay từ từ hướng phía dưới ép đi, trên bầu trời cũng có một cái to lớn tiên nhân tay ép phá tầng khí quyển, còn chưa tiếp cận, liền kiến giải mặt đột nhiên rơi xuống xuống!

Lúc này, một đạo kiếm quang đem Tô Vân phong tỏa!

Tô Vân lập tức nhìn thấy cái kia lơ lửng ở võ tiên đại điện cung cấp đàn bên trên Tiên kiếm, Tiên kiếm chiếu rọi hắn nội tâm hai con ngươi, hắn cũng mượn cơ hội này nhìn thấy võ tiên trong đại điện từng cỗ thi thể!

Oánh Oánh lập tức căng thẳng, quát: "Nếu là ngươi tiện nghi nàng dâu không ra tay lời nói, ngươi liền chết!"

Tô Vân mắt điếc tai ngơ, tự mình thi triển đệ nhất tiên ấn, hướng Ngọc Đạo Nguyên vỗ tới!

Trên bầu trời, tiên nhân tay bắt ấn, ầm ầm ép hướng Ngọc Đạo Nguyên!

Oánh Oánh càng thêm lo lắng, đúng lúc này, Sài Sơ Hi ngón cái cùng ngón giữa nhẹ nhàng khẽ bóp, kết ra một cái Tiên đạo ấn pháp, nhất thời tầng tầng Tiên đạo phù văn đem Tô Vân vây quanh, Tô Vân cùng Tiên kiếm cảm ứng nhất thời biến mất.

Một bên khác, Ngọc Đạo Nguyên rùng mình, lập tức vứt bỏ Lâu Ban cùng Sầm phu tử bỏ chạy, nhưng mà đã tới không kịp.

Tiên nhân kia bàn tay lớn hạ xuống, phạm vi hơn mười dặm mặt biển rơi xuống xuống, trên không kèm theo trầm lắng cực kỳ âm thanh, giống như là có cái gì quái vật khổng lồ tại nhanh chóng di động cọ xát không khí bắn ra âm thanh kỳ lạ!

"Lại đem chiêu này ra?"

Ngọc Đạo Nguyên cắn chặt răng, giơ tay lên đón đỡ, tầng tầng mặt biển không ngừng nổ tung, đạo thứ nhất sóng lớn kéo tới, đem Tô Vân bọn họ vị trí thuyền đưa đến hơn mười dặm không trung!

Thuyền dọc theo sóng lớn hướng phía dưới rơi xuống, đạo thứ hai đỉnh sóng đến, đem chiếc thuyền này chỉ lần nữa nhấc lên!

Lúc này, trên thuyền Tô Vân đám người đã không nhìn thấy một kích này chiến quả thế nào, vội vàng đều tự thôi thúc Thiên Tượng nội tâm, ổn định thuyền.

Thuyền của bọn hắn không coi là nhỏ, thấm nước rất sâu, mà ở loại thần thông này dư âm bên dưới liền giống như là một chiếc thuyền con, không có bao nhiêu đấu tranh lực lượng. Chẳng qua cũng may Tô Vân cùng Sài Sơ Hi đều là Thiên Tượng cảnh giới đại cao thủ, đừng nói ổn định thuyền, cho dù trong thời gian ngắn mang theo thuyền phi hành một khoảng cách cũng không thành vấn đề.

Hai người vừa mới ổn định thuyền, chỉ thấy Lâu Ban cùng Sầm phu tử đã giết vào tiên ấn bộc phát trung tâm.

Đạo thứ ba sóng lớn đỉnh sóng kéo tới, tại đây vội vàng trong nháy mắt, Tô Vân nhìn thấy huyết quang hiện lên.

Chờ đến đạo thứ ba đỉnh sóng quá khứ, tầng thấp nhất đại dương lật lên trên tuôn, hình thành đạo thứ tư đỉnh sóng, mà Ngọc Đạo Nguyên nhưng không thấy bóng dáng.

Lâu Ban cùng Sầm phu tử một cái chân đạp cát bụi gào thét mà đi, một cái đứng tại vô số văn tự tạo thành Thần Tiên tác bên trên sát mặt biển phi hành, hai người thần thông như đồng đạo đạo lợi kiếm, đánh vào trong biển.

Chỉ thấy cái kia đáy biển dường như có cự vật gào thét chạy, tốc độ nhanh đến kinh người!

“Là Ngọc Đạo Nguyên bị thương!”

Tô Vân thoáng yên tâm, vừa rồi một kích kia là hắn mạnh nhất thần thông, thậm chí còn tại Tiên kiếm phía trên. Ngọc Đạo Nguyên căn bản không thể tại đối kháng hai đại Thánh Nhân nội tâm dưới tình huống, còn có thể chặn lại đòn đánh này mà không bị bất kỳ tổn thương!

Lâu Ban cùng Sầm phu tử nhanh chóng đi xa, mà La Quán Y mang theo rất nhiều hải ngoại Thông Thiên các cao thủ cũng không thấy bóng dáng, có lẽ thừa dịp loạn mà đi.

Đạo thứ tư đỉnh sóng lui đi, đợi đến đỉnh sóng lùi về mấy chục dặm có hơn lúc, đột nhiên chỉ thấy lui về phía sau đỉnh sóng bên trong, Sài Khắc Kỷ Sài Phục Lễ đám người suất lĩnh gần một trăm vị Sài gia cao thủ, từ lui đi trong nước biển xuất hiện!

“Nhanh làm bộ không nhìn thấy bọn họ!” Oánh Oánh vội vàng nhắc nhở Tô Vân.

Sài Sơ Hi lắc đầu nói: “Đã tới đã không kịp.”

Hai bên xa xa đối mặt, hai bên đều rất lúng túng. Sài Khắc Kỷ Sài Phục Lễ đám người dứt khoát không tiếp tục ẩn giấu, thẳng đem người hiện thân, đi về phía bên này.

Tô Vân vẻ mặt tươi cười, cười ha ha nói: “Mấy vị nhà mẹ đẻ trưởng bối đường xa mà đến, vì sao không đi trên biển, ngược lại đi dưới biển? Nương tử, đây chẳng lẽ là Sài gia cái gì phong tục?”

Sài Khắc Kỷ cười ha ha nói: “Cô gia thật sự là nói đùa. Các ngươi đi rồi, Thần Quân dặn dò nói trên biển có nhiều nguy hiểm, trong biển có cự thú xuất quỷ nhập thần, e sợ cho hại cô gia. Cho nên, Thần Quân để chúng ta lẻn vào trong biển, bảo vệ cô gia an nguy.”

Sài Phục Lễ cười nói: "Đúng rồi cô gia, các ngươi lâu thuyền đâu? Lâu thuyền bên trên người lại ở đâu? Vì sao chỉ còn lại có các ngươi?"

Tô Vân mặt mang vẻ xấu hổ, nói: "Thực không dám giấu giếm, cái này Bắc Minh trong biển quả nhiên có cự yêu, đem chúng ta thuyền hủy, người cũng táng thân bụng cá."

Sài Phục Lễ thở dài: "Người đều có mệnh, là mạng bọn họ không tốt, thế cho nên táng thân kiếp nạn này. Chẳng qua may mắn chúng ta tới, có thể bảo hộ cô gia trở lại Đế đình."

Tô Vân cảm động không tên, rơi lệ nói: "May mắn chư vị trưởng bối đến rồi!"

Sài Khắc Kỷ mấy người cũng là nhắm mắt leo lên chiếc thuyền này, Tô Vân cùng Sài Sơ Hi lấy lễ để tiếp đón.

Tô Vân cùng Sài Sơ Hi không có dự liệu được sẽ cùng bọn họ chạm mặt, Sài Khắc Kỷ mấy người cũng không có dự liệu được có thể như vậy cùng Tô Vân gặp gỡ, hai bên đều rất bứt rứt khẩn trương.

Trên thuyền loại trừ Tô Vân cùng Oánh Oánh, còn lại đều là Sài gia người, để Oánh Oánh cũng không khỏi vội vã cuống cuồng.

Sài Khắc Kỷ cười nói: "Không cần khẩn trương. Chúng ta chuyến này là vì bảo vệ cô gia, bởi vậy mang theo rất nhiều người, rất hợp lý a?"

Tô Vân cười nói: "Vâng, rất hợp lý."

Trong lòng của hắn mơ hồ bất an, Sài Khắc Kỷ Sài Phục Lễ là vượt qua thế giới cực hạn chịu đựng tồn tại, cho dù là nội tâm kim thân Cổ Thần, thực lực cũng là không kém hơn Ngọc Đạo Nguyên tồn tại!

Loại tồn tại này, một cái chỉ sợ đều đem là Thiên Thị Viên tai hoạ ngập đầu, huống chi tới hai cái?

Hơn nữa, hai người này mang tới những cao thủ này, thực lực đều không thể coi thường, lại thêm tiên nhân huyết mạch tiên nhân hậu duệ, thân thể nội tâm đều phải so Nguyên Sóc linh sĩ mạnh rất nhiều.

Nếu là bị bọn họ biết Thiên Thị Viên chân tướng, chỉ sợ…

Sài Khắc Kỷ thở phào nhẹ nhõm, bốn phía quan sát, nói: "Cô gia những người khác đâu? Lúc trước nơi này không phải có Thánh Linh cùng vị kia Ngọc tiên sinh ư?"

Tô Vân thở dài, nói: "Bọn họ tại gặp phải hải yêu lúc, vì bảo vệ chúng ta mà gặp nạn, tung tích không rõ, không rõ sống chết."

Bên cạnh một vị Sài gia cao thủ trẻ tuổi cười lạnh nói: "Vượt qua thế giới cực hạn chịu đựng tồn tại, cũng sẽ gặp nạn?"

Mặt khác Sài gia cao thủ lao nhao, nhao nhao biểu thị không tin.

"Câm miệng!"

Sài Sơ Hi liếc mọi người một cái, trong này rất nhiều người đều là trưởng bối của nàng, nhưng lại không người dám đối mặt nàng ánh mắt. Sài Sơ Hi thản nhiên nói: "Hai vị tổ tiên, nhà tôi là Đại Đế sứ giả, đại biểu cho Thiên Thị Viên Đại Đế mặt mũi, hắn, cho dù là hai vị tổ tiên cũng không thể nghi ngờ. Ta nói đúng hay không?"

Sài Phục Lễ đồng ý, cười nói: "Thiên Thị Viên Đại Đế là cùng Thần Quân ngang hàng tồn tại, há lại cho khăng khăng?"

Sài Sơ Hi nói: "Vậy là tốt rồi. Hai vị tổ tiên, ta cùng nhà tôi khốn đốn, đi xuống trước nghỉ ngơi."

Sài Khắc Kỷ Sài Phục Lễ đồng ý, cười nói: “Các ngươi cứ việc nghỉ ngơi.”

Tô Vân cùng Sài Sơ Hi đi vào khoang thuyền nghỉ ngơi, một vị Sài gia cao thủ phẫn có điều, tức giận nói: “Nàng là ta Sài gia thánh nữ, tại sao có thể cùi chỏ tới phía ngoài rẽ?”

Sài Khắc Kỷ sắc mặt hơi trầm xuống, nói: “Thánh nữ thế mà gả cho gà thì theo gà gả cho chó thì theo chó, gả cho vị kia Tô các chủ, liền một lòng một ý nâng đỡ hắn, trợ giúp hắn, quả thực vượt quá dự liệu của chúng ta! Nàng không niệm nửa điểm đồng tộc tình cảm, để chúng ta chuyến này nhiều hơn rất nhiều biến số! Phục Lễ, ngươi thấy thế nào?”

Sài Phục Lễ nói: “Các ngươi bình tĩnh đừng nóng. Hiện tại trên thuyền chỉ có chúng ta, Thiên Thị Viên Đại Đế bộ hạ cao thủ không cánh mà bay, nói cách khác, bọn họ nằm trong sự khống chế của chúng ta. Chúng ta chuyến này là vì thăm dò Thiên Thị Viên Đại Đế cùng hắn thế lực sâu cạn, thánh nữ có hay không quy tâm, thậm chí là không sống sót, đều cũng không trọng yếu.”

Sài gia trong lòng mọi người nghiêm nghị.

Một cái tuấn tú người tuổi trẻ: “Hai vị tổ tiên, trước cho ta khuyên một chút thánh nữ, để nàng đổi ý.”

Sài Phục Lễ ánh mắt rơi vào trên người hắn, nói: “Cũng tốt. Sở Đông, ngươi cùng thánh nữ đều là trong tộc chói mắt nhất tân tú, lại từng là đồng học, ngươi tới khuyên nói nàng tốt nhất. Nếu là có thể để nàng đổi ý, tất nhiên là tốt nhất, nếu là không thể, cũng không có gì ghê gớm.”

Cái kia người trẻ tuổi Sài Sở Đông đồng ý.

Mấy ngày nay trên biển gió êm sóng lặng, Tô Vân cùng Sài Sơ Hi lĩnh giáo Lôi Trì động thiên cùng Quảng Hàn động thiên

tu luyện, hai bên đều có đại thu hoạch, tình cảm cũng gần thêm không ít.

Chẳng qua là chung phòng lúc, Oánh Oánh đều là lén lén lút lút, không nói một lời chờ đợi dò xét, không thể thiếu một hồi phong ấn.

Không làm những chuyện kia thời điểm, Oánh Oánh nhưng cũng rất vui vẻ, Tô Vân cùng Sài Sơ Hi đều là thế hệ trẻ tuổi nhất nổi bật tồn tại, hai người bọn họ cùng một chỗ thảo luận, thường thường có khiến người tỉnh ngộ kỳ tư diệu tưởng.

Đem những này kỳ tư diệu tưởng ghi chép lại, đối Oánh Oánh phát triển rất có ích lợi.

"Bảy mươi hai động thiên, hẳn là cũng không phải là mỗi một cái động thiên chứa đựng một cảnh giới, chỉ có một ít ẩn chứa tự nhiên lực lượng động thiên, khả năng mới bao hàm một loại cảnh giới."

Sài Sơ Hi nói: "Ví dụ như Đế Tọa động thiên, ta liền không có cảm ứng được cái gì tự nhiên lực lượng, chỉ có bình thường thiên địa nguyên khí. Đế đình thiên địa nguyên khí cũng là như vậy. Nhưng mà ta thăm dò Lôi Trì động thiên lúc, liền có thể rõ ràng cảm giác được cái loại này khác biệt lực lượng."

Tô Vân nhớ tới bản thân tại Quảng Hàn trên núi nhìn thấy cây quế, trong lòng khẽ nhúc nhích, nói: "Quảng Hàn sơn cây quế, Lôi Trì động thiên lôi trì, đều là loại lực lượng này thể hiện. Chúng ta tại tu luyện lúc, nắm chặt loại lực lượng này, liền có thể đem hóa thành cảnh giới."

Sài Sơ Hi vui vẻ nói: "Ta cho rằng, loại lực lượng này là Tiên giới lực lượng, ta đem mạnh gọi là Tiên đạo. Ta đột nhiên nghĩ đến, ta tổ tiên có thể độ kiếp thành tiên, có phải là hay không bởi vì hắn đã từng tiếp xúc qua loại lực lượng này?"

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, nhớ tới bản thân tại bồ đoàn bên trên nhìn thấy, vị kia cụt tay tiên nhân tại thành tiên trước đó, quả thực du lịch vũ trụ, đi thăm khắp nơi thần bí chi địa, cuối cùng mới kiếp phi thăng.

Chẳng lẽ nói, hắn có thể phi thăng nguyên nhân, thật cùng những này động thiên bên trong tích chứa Tiên đạo liên quan đến?

Như vậy, trích tiên nhân rơi vào phàm trần sau đó, hắn đi chỗ đó? Vì sao không còn về Đế Tọa động thiên?

"Tô sĩ tử, ngươi khi nào nói cho nàng thân phận chân thật của ngươi?"

Oánh Oánh một bên ghi chép bọn hắn ý nghĩ, vừa nói: "Nếu như ngươi nói cho nàng, ngươi chính là giết Thần Quân Sài Vân Độ, đánh cắp nhà nàng Tiên gia bảo vật bồ đoàn, chọc cho Sài gia đại loạn Thiên Thị Viên Đại Đế, nàng sẽ như thế nào đối đãi ngươi?"

Chương 407 : Sài thị đệ nhất nhân

Chương 408: Sài thị đệ nhất nhân

Tô Vân nhìn Sài Sơ Hi, đối với Oánh Oánh vấn đề, hắn không biết nên trả lời như thế nào.

Bọn họ tuy là đã thành thân, cũng có trên nhục thể tiếp xúc, nhưng mà tại nội tâm suy nghĩ bên trên, Tô Vân cảm thấy Sài Sơ Hi đem mình làm đạo lữ của nàng cùng tiên kiếp.

Đạo lữ có thể cùng nàng giúp đỡ lẫn nhau, tiên kiếp thì là nàng trên đường thành tiên nhất định phải vượt qua kiếp số.

"Có lẽ thật như Ngô Đồng nói, ta để cho mình có chấp niệm, có tâm ma."

Trong lòng của hắn yên lặng nói, "Loại này chấp niệm, có lẽ sẽ lạc ấn tại ta nội tâm bên trong, không cách nào quên lãng."

Những ngày này, Tô Vân tu luyện Sài Sơ Hi truyền lại lôi trì, có Sài Sơ Hi dạng này đại cao thủ tự thân truyền thụ, hắn vẫn là tiến cảnh khó khăn, đây là bởi vì Sài Sơ Hi chẳng qua là tu thành lôi trì, nhưng lại không khai sáng lôi trì cảnh giới này.

Bởi vậy, Tô Vân muốn tu thành lôi trì, liền cần tiêu phí nhiều thời gian hơn đi quan tưởng, tìm hiểu.

Mà Quảng Hàn cảnh giới đối Sài Sơ Hi tới nói, thì phải đơn giản rất nhiều, bởi vì Tô Vân cùng Ngô Đồng liên thủ đem cảnh giới này mở ra đến, có hoàn chỉnh hệ thống, lấy tới

liền có thể tu luyện. Chỉ là muốn hoàn toàn luyện thành, vậy liền cần tích lũy tháng ngày tu luyện.

"Sơ Hi sư muội."

Mấy cái Sài thị nhất tộc tuổi trẻ cao thủ thừa dịp Tô Vân tìm hiểu lôi trì thời cơ, đi tới Sài Sơ Hi bên người, một cái tuổi trẻ nam tử nói: "Biểu hiện của ngươi để tổ tiên cùng trong tộc các trưởng bối thất vọng, thân là Sài thị một thành viên, ngươi vậy mà phản bội Sài thị, quy thuận với hắn. Cái này không giống như là ngươi."

Sài Sơ Hi liếc bọn họ một cái, phảng phất sớm đã đem tâm tư của bọn hắn nhìn thấu, ngay sau đó không nói một lời, xoay người rời đi. Chẳng qua nàng xoay người lại mới phát hiện, những người này đưa nàng bao bọc vây quanh.

"Ngươi ta cùng một chỗ tại học đường lúc, ngươi trong lòng không suy nghĩ bất cứ chuyện gì khác, một lòng cầu thần tiên chi đạo."

Nam tử trẻ tuổi kia nói: "Ngươi thông minh hơn người, người khác rất khó học được đồ vật, ngươi vừa học liền biết, thậm chí suy một ra ba, lĩnh ngộ ra liền lão sư cũng không nghĩ ra đồ vật. Tại tộc ta bên trong, ngươi chính là tiên tử, băng thanh ngọc khiết, cao ngạo lạnh lùng, căn bản sẽ không bị tình cảm ngăn trở."

Mặt khác Sài thị tuổi trẻ cao thủ nhao nhao gật đầu, một cái Sài thị thiếu nữ nói: "Loại trừ chúng ta nhất tộc sư huynh Sài Sở Đông bên ngoài, không ai có thể xứng với ngươi. Chúng ta vẫn cho là, ngươi sẽ gả cho Sở Đông sư huynh, dù sao, các ngươi là chúng ta Sài thị nhất tộc bên trong huyết thống cao nhất nhân vật."

Mọi người nhao nhao đồng ý, nói: "Ngươi gả cho ngoại tộc ngược lại cũng thôi, chẳng lẽ quên đi tộc nhân ơn tài bồi công

ơn nuôi dưỡng? Chẳng phải là vong ân phụ nghĩa?"

"Ngươi đừng quên, là ta Sài thị nhất tộc chúng tinh phủng nguyệt, đem ngươi nâng làm thánh nữ! Địa vị của ngươi, ngươi tất cả, đều là Sài gia cho! Thậm chí liền ngươi gả cho Tô Vân, cũng là Sài gia cho!"

…

Sài Sơ Hi không đáp, đang muốn đẩy ra mọi người đi ra ngoài, lúc này, Sài Sở Đông mặt mang tươi cười đi tới, mỉm cười nói: "Sơ Hi sư muội."

Sài Sơ Hi liếc nhìn hắn một cái, vẫn như cũ không nói một lời.

Mọi người tản ra, để Sài Sở Đông phụ cận.

Sài Sở Đông là cái cao lớn nam tử, anh tuấn suất khí, có một loại vũ dũng chi khí, ở trong tộc rất thụ người kính trọng, là thế hệ trẻ tuổi bên trong đại sư huynh.

Thiên phú của hắn cực cao, lại là trong hậu bối số ít ngược dòng đời thứ nhất tiên thể huyết mạch người, bởi vậy rất được trưởng giả trong tộc coi trọng.

Hắn cũng không có phụ lòng Sài thị nhất tộc bồi dưỡng, trải qua thời gian dài thực lực hùng ngồi trong hậu bối đệ nhất nhân, Sài Sơ Hi một mực xếp ở vị trí thứ hai, xếp hạng chưa hề vượt qua hắn.

Mà quan hệ của hai người cũng là vô cùng tốt, đã từng có người cho là bọn họ sẽ trở thành trong tộc thần tiên quyến lữ, không ngờ lại bị Thần Quân Sài Vân Độ bổng đánh uyên ương, đem Sài Sơ Hi gả cho Tô Vân.

"Sơ Hi sư muội, còn nhớ lúc trước lão sư đã không cách nào dạy ngươi thời điểm, ta dạy cho ngươi thần thông công pháp ư?"

Sài Sở Đông đi tới trước mặt nàng, mặt mỉm cười: "Khi đó, ta phát hiện ngươi cùng ta đồng dạng, đều là thiên tư tuyệt đại nhân vật, ngươi ta nhất định bất phàm! Về sau, các trưởng bối quả nhiên phát hiện huyết mạch của ngươi vô cùng tinh thuần, cùng ta tương xứng!"

Sài Sơ Hi vẫn là không nói lời nào.

Sài Sở Đông nhìn phương xa, buồn bã nói: "Khi đó trong tộc có lời đồn đại, nói chúng ta đi rất gần, nói chúng ta là một đôi trời sinh. Nếu như chúng ta kết hợp, sinh ra hài tử nhất định có thể chấn hưng Sài thị nhất tộc, để cho ta Sài thị nhất tộc huyết mạch lại lên một tầng nữa! Đáng tiếc khi đó ta cũng không chú ý tới ngươi đối ta yêu thương, đợi đến ta chú ý tới lúc, ngươi đã gả làm vợ người ta."

Sài Sơ Hi lộ ra vẻ kinh ngạc, sắc mặt có chút cổ quái.

Sài Sở Đông thu về ánh mắt, nhìn thấu nàng, trong ánh mắt tràn đầy nhu tình, nói: "Lão tổ tông đem ngươi gả cho Tô Vân lúc, ta mới chú ý tới đạo tâm của ta có bao nhiêu đau. Chẳng qua ngươi không cần lo lắng, ta sẽ không ghét bỏ ngươi. Ngươi không thể đem ngươi đối ta thích, hóa thành đối Sài thị nhất tộc hận, chỉ cần ngươi chịu đổi ý…"

Ánh mắt của hắn càng thêm dịu dàng, như nước đồng dạng: "Chỉ cần ngươi nội ứng ngoại hợp, trợ giúp ta Sài thị nhất tộc giành lấy Đế đình, ta Sài Sở Đông chính thê chi vị, vẫn như cũ là ngươi! Không có bất kỳ cái gì nữ nhân, có thể giành lấy ngươi chính thê chi vị!"

Hắn tràn ngập mong đợi, lẳng lặng chờ lấy Sài Sơ Hi trả lời.

Sau một lúc lâu, Sài Sơ Hi mới hồi phục tinh thần lại, sắc mặt bình tĩnh nói: "Sở Đông sư huynh, với tư cách bình thường tư chất ngươi, là sẽ không hiểu ta."

Sài Sở Đông ngẩn ngơ, phảng phất không có nghe rõ.

Sài Sơ Hi tiếp tục nói: "Năm đó mọi người khen ngợi ngươi, khen ngợi ngươi, nói ngươi thiên phú cực cao. Ta cho là ngươi cùng ta đồng dạng, đều là thiên tài trong thiên tài. Về sau ta phát hiện, nguyên lai ngươi không phải."

Sài Sở Đông cuối cùng nghe rõ, nhịn không được nhìn trái phải mà cười ha ha.

Mặt khác Sài gia thế hệ trẻ tuổi cao thủ cũng không nhịn được nở nụ cười.

Sài Sơ Hi không có phản ứng bọn họ, thẳng nói: "Lúc trước, ta không nghĩ thông suốt vấn đề nằm ở đâu, ngươi là huyết mạch cực thuần tiên thể, ta cũng vậy huyết mạch cực thuần tiên thể, vì sao ngươi cùng ta chênh lệch như vậy lớn? Về sau ta nghĩ thông, huyết mạch chẳng qua là cơ sở, đầu óc mới là quan trọng. Ngươi có thể coi là thiên tài, nhưng xa xa không gọi được thiên tài trong thiên tài."

Sài Sở Đông cười nói: "Ta không phải thiên tài trong thiên tài? Chẳng lẽ cái kia Tô Vân mới ư?"

Hắn nói nói, đột nhiên phát hiện tự mình nói không ra lời nói tới.

Sài Sơ Hi trong cơ thể, có một loại mạnh mẽ vô biên khí thế đè xuống, giống như là một tòa Thiên Tích sơn đè ở trên người hắn, ép tới hắn chỉ có thở đi ra khí, không có hút đi vào khí!

Sài Sở Đông vừa sợ vừa giận, sau lưng Thiên Tượng nội tâm nhảy ra, chân đạp đại uyên, đỉnh đầu bảy mươi hai động thiên, chân nguyên bộc phát!

Hắn cuối cùng có thể thở dốc, vội vàng miệng lớn hô hấp.

Hắn nhịn không được trong lòng cuồn cuộn lửa giận, Thiên Tượng nội tâm lập tức đưa tay hướng Sài Sơ Hi chộp tới.

Thiên tượng kia nội tâm bàn tay khẽ động, ban tay hay mu bàn tay thủ đoạn cánh tay, liền trải rộng Tiên đạo phù văn!

"Ngươi căn bản không biết, ta và ngươi không phải một cảnh giới người." Sài Sơ Hi thản nhiên nói.

Phía sau của nàng, Thiên Tượng nội tâm hiện lên, loại trừ có động thiên, thiên uyên bên ngoài, còn có lôi trì, nguyệt quế.

Sài Sở Đông Thiên Tượng tính linh thần thông tiên thuật thần thông căn bản là không có cách bộc phát ra uy lực, cũng đã bị Sài Sơ Hi Thiên Tượng nội tâm ngập trời pháp lực áp chế lại, Tiên đạo phù văn không cách nào vận chuyển!

"Từ lúc ta ý thức được ngươi cùng ta chênh lệch như vậy lớn lúc, trong lòng ta liền chỉ còn lại có thất vọng. Người khác nói, ngươi chỉ điểm ta tu hành, ngươi ta cùng nhau nghiên cứu Tiên đạo phù văn bí ẩn, ta từ ngươi nơi đó nhận được không biết bao nhiêu chỗ tốt. Nhưng mà chỉ có ta một người biết, là ta một mực tại chỉ điểm ngươi."

Sài Sơ Hi Thiên Tượng nội tâm đem Sài Sở Đông Thiên Tượng nội tâm triệt để áp chế, loại này áp chế, không phải bình thường áp chế, mà là tại chân nguyên bên trên hoàn toàn áp chế, tại nội tâm chất lượng bên trên hoàn toàn áp chế, tại thần thông bên trên toàn diện áp chế!

Sài Sở Đông mồ hôi lạnh trên trán chảy, cảm nhận được càng ngày càng nặng, toàn phương hướng áp lực.

Hắn Thiên Tượng nội tâm cũng run rẩy theo, bắt hướng Sài Sơ Hi tay bị định trên không trung, ngừng lay động.

Hắn có một loại vô cùng khuất nhục cảm giác xông lên đầu.

“Là ta từng chút từng chút dạy ngươi, để ngươi tưởng rằng chính ngươi tìm hiểu ra tới. Nhưng ngươi vẫn là khiến ta thất vọng, so với ta, ngươi quá ngu xuẩn, ta tại lần lượt thất vọng bên trong, nhận rõ ngươi ta chênh lệch.”

Sài Sơ Hi sắc mặt vẫn lạnh nhạt như cũ, nhẹ nhàng đi về phía trước ra một bước.

Một bước này bước ra, Sài Sở Đông gào thét một tiếng, trong cơ thể bắn ra lóa mắt thần quang, buộc tóc dây cột tóc cũng bộp một tiếng nổ tung, tóc lăng không bay lượn, khí thế tăng lên tới cực hạn!

Nhưng mà Sài Sơ Hi vẫn như cũ hướng về phía trước bước ra một bước này, cước bộ của nàng hạ xuống, Sài Sở Đông vị này bị Sài thị nhất tộc ca tụng là đệ nhất tiên thể tuổi trẻ cao thủ toàn thân huyết dịch hầu như ngưng kết tại trong mạch máu, mạch máu nhô lên, hiện lên ở làn da phía ngoài.

Mặt khác Sài thị cao thủ trẻ tuổi không khỏi ngạc nhiên, Sài Sở Đông vị này đệ nhất tiên thể, nổi tiếng đã lâu, nhưng thậm chí ngay cả Sài Sơ Hi khí thế đều không thể đón lấy!

Chênh lệch này, quả thực không thể dùng cảnh giới để cân nhắc!

“Ta lật xem trong tộc tất cả điển tịch, nhưng mà trong tộc kinh điển đã không thể giải đáp ta cầu đạo trên đường nghi hoặc. Ta hỏi khắp trong tộc tất cả thần linh, bọn họ cũng đa số ngỡ ngàng lắc đầu. Ta cuối cùng ý thức được, Sài thị đã biến thành ta cầu tiên chi lộ bên trên ngăn cản.”

Sài Sơ Hi lại giơ chân lên, hướng về phía trước bước ra một bước nhỏ.

Sài Sở Đông sau lưng rất nhiều Sài gia cao thủ trẻ tuổi cũng khó có thể chống cự nàng áp bức, đều tự quát lớn, nội tâm bay ra, cùng đối kháng khí thế của nàng!

Sài Sơ Hi bước chân hạ xuống, mọi người cùng đủ khó chịu hừ một tiếng, đều tự lui về phía sau.

Sài Sở Đông nhưng như cũ chống đỡ, gắt gao không lùi.

Đột nhiên, trên người hắn mạch máu đùng đùng nổ tung, máu tươi xì xì bốn phía phun ra, nhưng mà những huyết dịch này lại bị một cỗ vô hình lực lượng định trên không trung.

Sài Sở Đông cũng bị định trên không trung, không thể động đậy.

"Ta cảm niệm Sài thị bồi dưỡng, cho nên chậm chạp không hề rời đi, cũng cảm niệm ngươi đã từng dạy dỗ qua ta, cho nên một mực để ngươi xếp hạng tại trên ta."

Sài Sơ Hi dừng bước lại, không có đi ra khỏi bước thứ ba, ngẩng đầu nhìn thẳng Sài Sở Đông con mắt, nói: "Ta không tranh với ngươi đoạt cái này hư danh, nhưng cũng không có nghĩa là, ngươi có thể nhục nhã ta."

Sài Sở Đông thân thể run rẩy, đang muốn nói chuyện, Sài Sơ Hi cất bước đi ra bước thứ ba.

"Ầm!"

Sài Sở Đông sau lưng, hắn Thiên Tượng nội tâm ầm ầm quỳ xuống đất, không ngẩng đầu được lên.

Bành bành bành tiếng vang truyền đến, Sài Sở Đông sau lưng Sài gia cao thủ trẻ tuổi nhất thời quỳ đầy đất, không có người nào có thể đứng lên thân tới!

"Sư huynh, ta đã dạy ngươi rất nhiều, ngươi đối Tiên đạo phù văn nhận thức, đều là ta dạy. Ngươi sẽ không cho rằng thật sự là chính ngươi lĩnh ngộ a?"

Sài Sơ Hi nhìn hắn, nói khẽ, "Ta dạy cho ngươi lâu như vậy, ngươi cũng không có phát hiện, ngươi còn không có nhìn ra chênh lệch ư?"

Nàng bước chân, từ Sài Sở Đông bên người đi qua, lúc này, Sài Sở Đông cảm giác được cái kia áp lực không gì sánh nổi tiêu tán, thân thể rơi vào boong thuyền, dưới chân mềm nhũn, suýt nữa quỳ xuống đất, vội vàng đỡ lấy mạn thuyền.

Trước mắt hắn biến thành màu đen, khó mà thở dốc, chính là mất máu quá nhiều dấu hiệu.

"Thần Quân muốn ta gả cho ngoại tử, ta liền biết, ta báo đáp Sài thị cơ hội tới. Ta gả cho ngoại tử, báo đáp Sài thị ân tình sau đó, cùng Sài thị liền lại không liên quan."

Sài Sơ Hi vẻ mặt mang theo nhẹ nhõm, khóe môi nhếch lên một chút cười yếu ớt, "Ta cuối cùng có thể thoát khỏi Sài gia. Hiện tại ta đã gả làm vợ người, là người của Tô gia. Chỉ cần vượt qua ngoại tử tràng này tiên kiếp, ta liền tự do tự tại, theo đuổi ta Tiên đạo."

Sài Sở Đông miễn cưỡng đứng vững thân hình, âm thanh khàn khàn nói: "Sư muội, ngươi mạnh như vậy, xuất sắc như vậy, vì sao còn muốn gả cho tiểu tử kia? Chỉ là bởi vì hắn là đời thứ nhất tiên thể ư? Chỉ là bởi vì hắn dáng dấp xem được không?"

Sài Sơ Hi lát nữa, thản nhiên nói: "Đừng với hắn động tâm. Các ngươi chênh lệch quá lớn."

Sài Sở Đông nghiến răng, trên mặt viết đầy khuất nhục.

"Đến bờ sau đó, các ngươi liền trở về đi, chờ ta cùng Tô lang sinh ra một đứa con, liền đem hắn đưa đến Sài thị."

Sài Sơ Hi nhàn nhạt nở nụ cười, "Khi đó, ta với các ngươi, cùng Tô lang duyên phận, liền sẽ triệt để đoạn đi. Khi đó, ta mới có thể nối liền ta tiên duyên."

Nàng hướng đi Tô Vân ở buồng, sắc mặt trầm xuống: "Nếu như các ngươi lên bờ, muốn phá hư ta tiên lộ, chính là đối địch với ta, đừng trách ta tuyệt tình!"

Nơi xa, Oánh Oánh ngồi tại lâu thuyền trên mái hiên, hai tay chống cằm, hướng về phía đi tới Sài Sơ Hi ngòn ngọt cười: "Cẩn thận không qua được tiên kiếp ah!"

Sài Sơ Hi khẽ mỉm cười, tràn đầy tự tin: "Khẳng định qua được!"

Oánh Oánh nháy mắt mấy cái: "Ngộ nhỡ ngươi động tình đâu?"

Sài Sơ Hi thuận theo, khẽ cười nói: "Ta sẽ không động tình. Ta chẳng qua là cho hắn một đứa bé, nhờ vào đó đoạn đi cùng hắn nhân duyên."

Oánh Oánh từ trên mái hiên trượt xuống đến, hai tay gối, nằm trên không trung vểnh lên chân bắt chéo, cánh giấy đập động, vây quanh cô gái này lui về vỗ cánh phi hành, buồn bã nói: "Nếu là ngươi tình cảm hóa thành chấp niệm, lạc ấn tại nội tâm bên trong đâu? Khi đó, ngươi liền sẽ đi không nổi."

Sài Sơ Hi dừng bước, nhớ tới Tô Vân, sau một lúc lâu, lắc đầu cười nói: "Sẽ không. Ta chắc chắn sẽ không đối với hắn động tình, càng sẽ không để loại cảm tình này hóa thành chấp niệm lạc ấn tại nội tâm bên trong."

Chương 408 : Không sai, chính là ta

Chương 409: Không sai, chính là ta

Sài Khắc Kỷ, Sài Phục Lễ đám người đem một màn này thu vào đáy mắt, đều tự ngạc nhiên, sắc mặt cũng nhiều mấy phần nghiêm nghị.

Một mực đến nay, bọn họ đều cho rằng Sài Sở Đông mới là Sài gia thế hệ trẻ tuổi mạnh nhất xuất sắc nhất tồn tại, bọn họ cũng đem phần lớn tâm huyết đặt ở bồi dưỡng Sài Sở Đông bên trên.

Sài Sở Đông chiếm cứ bọn họ chín thành tâm huyết, những người khác tính gộp lại cũng chỉ một thành.

Xếp hạng đệ nhị Sài Sơ Hi cũng rất xuất sắc, nhưng tuyệt đối không có Sài Sở Đông quang mang chói mắt. Thần Quân Sài Vân Độ đem Sài Sơ Hi gả cho Tô Vân, bên trong một cái nguyên nhân liền ở chỗ có Sài Sở Đông tại, có hay không Sài Sơ Hi cũng không đáng kể, đem Sài Sơ Hi với tư cách hoà hiếu kết giao lễ vật đưa ra ngoài, tác thành Sài gia đại nghiệp, đương nhiên là một vốn bốn lời mua bán!

Nhưng mà…

"Thần Quân cũng sai a, đi một chiêu cờ dở."

Sài Khắc Kỷ lẩm bẩm nói: "Hắn đem tộc ta chói mắt nhất Phượng Hoàng đưa ra ngoài, cho là mình lưu lại một con rồng, nhưng mà lại chẳng qua là một đầu sâu."

“Nếu là Thần Quân biết việc này, chỉ sợ muốn đấm ngực giậm chân…” Sài Phục Lễ thở dài.

Hắn đột nhiên nhớ tới một chuyện khác: “Chúng ta Sài gia tiện nghi cô gia, đã từng lấy nội tâm cùng Sơ Hi nội tâm đại chiến, hai người tương xứng, chưa phân thắng bại. Như vậy vị này tiện nghi cô gia…”

Hắn hít vào một ngụm khí lạnh, thầm nghĩ: “Nếu là hai nhà kết làm anh em đồng hao, có cô gia cùng Sơ Hi cái này hai đại tài năng xuất chúng tồn tại, Sài gia lo gì không hưng? Đáng tiếc, Thần Quân là sẽ không buông tha cho Đế đình. Đế đình quá mấu chốt!”

Trong lòng của hắn thiện niệm chẳng qua là vội vàng chợt lóe, liền phai mờ.

Đế Tọa nhất định phải hướng Đế đình động thủ, chỗ này bảo địa, liên quan quá trọng đại!

“Thiên Thị Viên Đại Đế coi chừng một mảnh bảo địa, nhưng xem như rác rưởi, ngược lại đi ham muốn ta Đế Tọa động thiên, chúng ta lại sẽ không phạm loại sai lầm cấp thấp này!”

Trong lòng của hắn yên lặng nói: “Bất luận tiện nghi cô gia cùng Sơ Hi có bao nhiêu xuất chúng, đều nhất định là ta Sài gia bá nghiệp vật hi sinh!”

Sau đó mấy ngày, Lâu Ban, Sầm phu tử cùng Ngọc Đạo Nguyên đám người một mực chưa từng xuất hiện, La Quán Y suất lĩnh lấy còn lại hải ngoại Thông Thiên các cao thủ vị trí một cái khác con thuyền cũng không thấy bóng dáng, không biết tung tích của bọn hắn.

“Ngọc Đạo Nguyên thương thế cũng không nhẹ, Sầm bá có thể khắc chế hắn tín ngưỡng chi thuật, Lâu Ban có thể áp chế hắn Nguyên Đạo kiếm trường, Ngọc Đạo Nguyên chỉ có thể

rút lui, chẳng qua là ta không biết La Quán Y sẽ hay không nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của…" Tô Vân thầm nghĩ.

La Quán Y giỏi về mượn lực, giỏi về dựa thế, lợi dụng người khác thế cùng lực để hoàn thành mục đích của mình. Tuy là nàng tại Đại Tần lúc biểu hiện thoạt nhìn rất tồi tệ, nhưng đó là bởi vì đối thủ của nàng là Dư Tẫn, Ngọc Đạo Nguyên cùng Tô Vân dạng này lão hồ ly.

Nàng tại đủ loại ngăn trở bên dưới vẫn không có từ bỏ, cuối cùng vẫn từ Ngọc Đạo Nguyên cùng Tô Vân trong tay giành lấy một phần quyền lực, có thể thấy được một thân bản lĩnh.

Mà Ngọc Đạo Nguyên bị thương, bị lầu, Sầm hai Thánh đuổi giết, La Quán Y khẳng định lấy tính mạng của hắn tới áp chế Ngọc Đạo Nguyên, buộc Ngọc Đạo Nguyên đi vào khuôn khổ, từ đó một lần nắm giữ Tây Thổ quyền lực.

Cô gái này, là có dã tâm làm Tây Thổ Thánh Hoàng.

Tô Vân tìm hiểu lôi trì sau khi, cùng Sài Sơ Hi giao lưu đối Tiên đạo phù văn tâm đắc, hai người đều tự được ích lợi không nhỏ.

Sài Sơ Hi có Sài gia truyền thừa, lại từ Sài gia tiên thuật cùng với Đế Tọa động thiên trong di tích, tìm hiểu ra không ít Tiên đạo phù văn bí ẩn.

Tô Vân thì là từ nhỏ bị Khúc bá các Thiên Môn trấn cư dân xem như vật chứa, đem chín mươi sáu Thần Ma trấn áp tại hắn trí nhớ chỗ sâu, về sau mới dần dần phát hiện, Tiên đạo phù văn hình thái nhưng thật ra là Thần Ma hình thái.

Hắn lại nghiên cứu Tiên Lục, cùng Ngô Đồng giao lưu, lại thêm Thiên Thị Viên lão Thần Vương trải qua nguy hiểm bút ký, đối với Tiên đạo phù văn hiểu cũng càng ngày càng sâu.

Chẳng qua là Tiên đạo phù văn xa không chỉ chín mươi sáu Thần Ma phù văn hình thái, hơn nữa nhớ pháp càng là vô cùng kỳ quặc, cho nên cùng Sài Sơ Hi giao lưu rất có cần thiết.

"Tô sĩ tử, đừng dạy nàng quá nhiều." Oánh Oánh lo lắng, "Từng chút từng chút dạy nàng. Nếu như nàng đem ngươi bản lĩnh đều biết rõ, từ ngươi nơi này học không đến mới đồ vật, nàng liền sẽ rời đi ngươi!"

Tô Vân không hiểu, không biết nàng đang nói cái gì.

Trên biển đường đi đằng đẵng vô tận, chẳng biết lúc nào mới có thể chạy đến Thiên Thị Viên, nhưng mà người trên thuyền lại phát hiện, chân trời viên kia nhiều hơn tới tinh thần theo thuyền chạy, đang dần dần biến lớn.

Qua hơn tháng thời gian, bọn họ cuối cùng thấy được Thiên Thị Viên lục địa, hai tháng này đi tới, để cho bọn họ đáy lòng đều có chút nôn nóng, hiện tại cuối cùng có thể thở phào một cái.

Chẳng qua là thuyền chạy đến nơi đây, thiên địa liền trở nên cổ quái.

Từ Bắc Hải nhìn lại, chỉ thấy Thiên Thị Viên cắm ở một khỏa tinh cầu. Thiên Thị Viên làm chủ, tinh cầu chẳng qua là Thiên Thị Viên đoạn trước cắm một cái cầu, thuộc về Thiên Thị Viên nương tựa vật.

Theo thuyền càng chạy càng gần, liền gặp cái tinh cầu kia từ từ trở nên to lớn lên, Thiên Thị Viên ngược lại giống như là trên viên tinh cầu kia một cái bánh nướng, là cái kia Nguyên Sóc thế giới nương tựa vật.

"Thật sự là cổ quái!"

Sài gia một cái tuổi trẻ tử đệ chưa từng nhìn thấy một màn này, lớn tiếng hét lên: "Các ngươi nói, Bắc Hải phía nam là

Thiên Thị Viên, phía bắc là Đế Tọa động thiên, như vậy Bắc Hải phía đông cùng phía tây, theo thứ tự là nơi nào?"

Mặt khác Sài thị tử đệ cũng không nhịn được tò mò, nếu là đại dương, như vậy nhất định có bên bờ.

Nếu như hướng Bắc Minh phía đông hoặc phía tây đi thẳng, sẽ hay không đi tới một cái khác động thiên thế giới?

Chẳng qua là vấn đề này ai cũng không cách nào trả lời.

Qua hai ngày, thuyền chạy đến Bắc Hải bên bờ biển, nơi này là Hồi Long hà cửa sông, Hồi Long hà Trì gia chính là tại lòng sông trong long cung.

Tuy là Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao là đồng học, lại chưa từng đi qua nhà nàng.

Bọn họ vị trí lâu thuyền khá lớn, tại Hồi Long hà chạy được một khoảng cách, liền khó có thể vì kế. Sài Sơ Hi nói: "Hai vị tổ tiên, đến nơi này hai vị liền trở về đi, nói cho Thần Quân ta tất cả mạnh khỏe."

Tô Vân nghe vậy, vội vàng nói: "Phu nhân, tại sao có thể như vậy? Hai vị tổ tiên là khách, chúng ta tự nhiên ân cần chiêu đãi!"

Sài Khắc Kỷ Sài Phục Lễ liếc nhau, Sài Phục Lễ ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Các ngươi vợ chồng trẻ muốn chiêu đãi chúng ta hơn trăm người ư? Chúng ta nếu là chạy tới, có phần lộ ra huy động nhân lực, cũng có chút đảo khách thành chủ ý tứ. Thôi được rồi, các ngươi vợ chồng trẻ thật tốt sinh hoạt, chúng ta trở lại bẩm cáo Thần Quân các ngươi mạnh khỏe là được."

Sài Khắc Kỷ cũng nói: "Các ngươi đi gặp Thiên Thị Viên Đại Đế, thay chúng ta hướng Đại Đế vấn an, lần này liền không bái kiến."

Tô Vân không còn mời ở lại, nghiêm mặt nói: "Đại Đế thần thông quảng đại, nhất định biết hai vị tổ tiên tâm ý!"

Sài Sơ Hi cùng Tô Vân xuống thuyền, hai người đứng tại bên bờ, Tô Vân cách xa phất tay, đưa mắt nhìn thuyền đi xa. Oánh Oánh đứng tại Tô Vân trên bờ vai, cũng dùng sức phất tay.

"Chiếc thuyền kia đã sắp không nhìn thấy, chúng ta bây giờ đi, có thể tránh bọn họ một đoạn thời gian."

Sài Sơ Hi nói, "Chẳng qua tránh không được bao lâu. Bọn họ thần thông quảng đại, rất nhanh liền sẽ tìm đến chúng ta."

Nàng hơi hơi nhíu mày, ngắm nhìn bốn phía, nói: "Đế đình quá nhỏ, so ta tưởng tượng bên trong nhỏ hơn rất nhiều, chúng ta bất luận ẩn thân tại Đế đình nơi nào, đều sẽ bị bọn họ tìm đến."

Tô Vân đi thẳng về phía trước, cười nói: "Thực ra Đế đình cũng không nhỏ. Sở dĩ thoạt nhìn nhỏ, là bởi vì có bốn cái địa phương bị người lấy đại pháp lực phong ấn. Chỉ cần mở ra phong ấn, Đế đình hẳn là cùng Đế Tọa động thiên không sai biệt lắm."

Đế Tọa động thiên sở dĩ thoạt nhìn to lớn, là bởi vì Bắc Minh thực tế quá lớn, nếu là lấy Hắc Thiết thành vì giới, Thiên Thị Viên thêm vào Bắc Hải, cũng không có so Đế Tọa động thiên nhỏ bao nhiêu.

Đổng gia lão Thần Vương đem Huyễn thiên, Hậu đình, Huyền quan cùng Đế đình này địa phương phong ấn, tuy là Tô Vân còn không có đi qua những địa phương này, nhưng có lẽ những địa phương này cũng không nhỏ.

Những địa phương này đều tại lão khu không người, nếu như mở ra phong ấn, Thiên Thị Viên hẳn là sẽ đột nhiên toát ra bốn đại khối to lớn lãnh thổ.

Hai vợ chồng phiêu nhiên mà đi, chỉ thấy cái này Thiên Thị Viên lộ ra có chút hoang vu, đâu đâu cũng có phần mộ cùng yêu ma quỷ quái.

Sài Sơ Hi cau mày, nói: "Phu quân, chúng ta hẳn là đi bái kiến Thiên Thị Viên Đại Đế."

Tô Vân sắc mặt cổ quái: "Đi bái kiến hắn làm cái gì?"

Sài Sơ Hi chăm chú nói: "Đương nhiên phải gặp một lần hắn. Một là, hắn tại cùng tộc ta Thần Quân chưa chạm mặt lúc, liền liệu địch tiên cơ, trộm lấy tộc ta Thần Quân thân thể, đánh cắp bồ đoàn, buộc Thần Quân rơi vào thế yếu, không thể không đem ta gả cho ngươi. Hai là, vì ngươi ta, chúng ta cũng nhất định phải thấy một chút hắn."

Tô Vân cười ha hả, trong lòng quả thực bối rối.

Thật sự là hắn lo lắng Oánh Oánh câu nói kia, nếu như Sài Sơ Hi biết Thiên Thị Viên Đại Đế chính là hắn, sẽ như thế nào đợi hắn?

"Đế Tọa cùng Đế đình nếu muốn bảo đảm hòa bình, liền cần phải đến chúng ta tới làm mối, một bên là Thần Quân, một bên là Đại Đế, để cho bọn họ hoà đàm, đều tự lui một bước."

Sài Sơ Hi càng thêm nghiêm túc, nói: "Chẳng qua lấy ta đối Thần Quân hiểu rõ, hắn sẽ không chịu để yên, khẳng định sẽ có nhiều lần thăm dò. Nhưng đoán trước từ chúng ta giúp đỡ, nhất định có thể biến nguy thành an."

Tô Vân đột nhiên nhớ tới Đổng Phụng Đổng y sư, thầm nghĩ: "Đổng y sư hiện tại là lão khu không người Thần Vương, nếu là xin hắn tới giả mạo Thiên Thị Viên Đại Đế, không biết có thể hay không lừa gạt qua?"

Hắn nghĩ tới nơi này, ngay sau đó mang theo Sài Sơ Hi hướng lão khu không người mà đi, thầm nghĩ: "Đổng y sư có hắn tổ phụ thân thể tại, hắn tổ phụ chính là Hỏa Đức Thần

Quân, cùng Thần Quân Sài Vân Độ một cái cấp độ tồn tại, nhất định có thể lừa gạt qua!"

Chỉ thấy sắc trời dần dần muộn, hoang vu Thiên Thị Viên nhất thời trở nên lầu các cung điện trùng trùng điệp điệp, xa hoa truỵ lạc, phi thường náo nhiệt, những cái kia nội tâm lại bắt đầu phát triển.

Trên bầu trời còn có chợ quỷ xuất hiện, Thiên môn cao chót vót, lầu vũ từ Thiên Thị Viên trên không một mực trải ra Vũ tiên nhân trấn thủ Bắc Miện trường thành.

Tô Vân mang theo Sài Sơ Hi từ phố xá sầm uất bên trong xuyên qua, không ngừng hướng quen biết quỷ thần bọn họ gật đầu: "Vợ ta."

"Đúng vậy a, thành thân."

"Mới vừa thành thân, còn không có sinh."

…

Tô Vân lấy vợ chuyện rất nhanh truyền khắp Thiên Thị Viên, Tô Vân mệt mỏi ứng phó, vội vàng mang theo Sài Sơ Hi chạy tới lão khu không người. So sánh lẫn nhau tới nói Thiên Thị Viên quả thực không lớn, nhưng đi tới lão khu không người, liền lớn hơn rất nhiều, nơi này đâu đâu cũng có địa phương nguy hiểm, còn có rất nhiều chiến tranh lưu lại di tích.

Cũng may Tô Vân đã từng hai lần đi vào lão khu không người, lần thứ hai càng là tự thân dẫn đầu Thiên Thị Viên quỷ thần đại quân, suýt nữa đem lão khu không người giẫm bằng, đương nhiên là xe nhẹ đường quen.

Trên đường đi bình an vô sự, đợi đi tới lão khu không người Thần Vương điện, Tô Vân chậm lại bước chân. Sài Sơ Hi xa xa nhìn thấy vàng son lộng lẫy Thần Vương điện, cứ việc Thần Vương điện nguy nga to, khí tượng bất phàm, nhưng nàng nhưng hơi hơi nhíu mày.

Đợi đến Đổng y sư nghe tin dẫn đầu tám ngày tương lai đón, Sài Sơ Hi thấy rõ Đổng y sư, cứ việc thần quang lượn lờ, lại làm cho nàng cau mày, nói: "Phu quân, người này tuyệt không phải Thiên Thị Viên Đại Đế. Khí của hắn phách, tuy có phong mang như đao, nhưng không dày nặng, kém xa phu quân."

Tô Vân đang muốn nói chuyện, đột nhiên chỉ thấy lão Yêu Vương dẫn đầu tám yêu tướng cùng một đám yêu ma chạy đến, mà tại lão Yêu Vương sau lưng, đầy trời quỷ thần tại Văn Thánh Công, Cầm Thánh Họa Thánh Lý Lục Hải các Thánh Linh dẫn đầu nhao nhao chạy đến, Thiên Thị Viên những này khi còn sống là Chinh Thánh, Nguyên Đạo đại cao thủ bọn họ, cưỡi phục sinh lăng thú, thật có thể nói là là Thần Ma loạn vũ!

Chỉ nghe lão Yêu Vương cao giọng nói: "Lão thần dẫn đầu Thiên Yêu bát bộ chúng, cung nghênh Thiên Thị Viên đại đế bệ hạ, đế hậu nương nương Oánh Oánh thiên tuế hồi cung!"

Tô Vân thấy thế, thở dài.

Lý Lục Hải, Văn Thánh Công mấy người cũng là mừng rỡ, rối rít nói: "Bệ hạ cuối cùng thành thân! Chúng ta Thiên Thị Viên, cuối cùng có cái thứ hai người sống!"

"Sớm sinh quý tử! Liền có cái thứ ba!"

"Ta mang đến trân tàng ngàn năm rượu ngon, hôm nay cùng nhỏ mù… Cùng bệ hạ cùng nương nương không say không về!"

…

Sài Sơ Hi ngơ ngác nhìn một màn này, bên cạnh của nàng, Oánh Oánh không có ý tốt nói: "Không sai, ngươi chính là bọn họ trong miệng đế hậu nương nương, Đế đình đế hậu nương nương."

Tiểu sách quái rất là vui vẻ: “Một bên là giết ngươi tổ tông Thần Quân Sài Vân Độ kẻ thù, một bên là phu quân của ngươi, ngươi còn muốn cho hắn sinh con đoạn tiên duyên, cắt không đứt lý còn loạn, ngươi bây giờ nên làm cái gì?”

“Oánh Oánh, đừng nói nữa.”

Tô Vân ngừng lại Oánh Oánh, thở dài, nghiêm mặt nói: “Phu nhân, không sai, ta chính là cái kia giết Thần Quân Sài Vân Độ đánh cắp Sài thị Tiên gia bảo vật Thiên Thị Viên Đại Đế.”

Chương 409 : Cha ngươi xác chết vùng dậy

Chương 410: Cha ngươi xác chết vùng dậy

Tô Vân câu nói này nói ra khỏi miệng, vốn cho là bản thân lại bởi vậy khẩn trương, thậm chí lo được lo mất, nhưng mà trong lòng của hắn nhưng lạ thường yên bình.

Dọc đường hắn đều là lo lắng Sài Sơ Hi biết chân tướng lại bởi vậy rời đi, đúng là hắn lo được lo mất tâm thái, để Ngô Đồng nhìn ra hắn có chấp niệm cùng tâm ma, cho nên Hắc Thiết thành bên trong, Ngô Đồng cám dỗ hắn giao ra đạo tâm điểm yếu.

Khi đó, Tô Vân đã ý thức được, Sài Sơ Hi quả thực hóa thành chấp niệm của mình cùng tâm ma.

Người luôn có một loại kỳ lạ tâm lý, nhưng nếu không có nhận được, còn thì thôi, nếu như nhận được, liền sẽ sợ hãi mất đi, càng là trân quý càng là sợ hãi mất đi.

Mà bây giờ, hắn đem sự tình ngọn nguồn nói một lần, nhưng cũng buông xuống lo được lo mất tâm thái, thản nhiên tiếp nhận bất kỳ kết quả gì.

Sài Sơ Hi khiếp sợ chỉ chốc lát, rất nhanh tiếp nhận hiện thực này, không nhanh không chậm nói: “Như thế nói đến, phu quân vẫn luôn là không thành kế, không những dọa cản trở Thần Quân, hơn nữa vì chính mình lừa gạt tới một cái nàng dâu?”

Tô Vân suy nghĩ một chút, nói: “Ta thu hoạch lớn nhất cũng không phải là bồ đoàn cùng Thần Quân thân thể, mà là

phu nhân.”

Oánh Oánh thầm khen một tiếng: “Tô sĩ tử trong lúc vô tình biến thành cao thủ! Chỉ có như vậy xuất chiêu, mới có thể cùng Sài Sơ Hi bậc này nữ tử giao chiến.”

Nàng mong đợi nhìn thấy Sài Sơ Hi đạo tâm hỗn loạn, rơi vào rầu rĩ, nhưng mà Sài Sơ Hi lại không chút nào loại này rầu rĩ, khen: “Phu quân quả thực là hào kiệt, khó trách có thể trở thành Thiên Thị Viên Đại Đế. Chẳng qua là Thiên Thị Viên Đại Đế là phu quân lời nói, như vậy kế hoạch của chúng ta liền muốn thay đổi.”

Tô Vân cũng là có chút kinh ngạc, lại thấy Sài Sơ Hi mặt mang tươi cười, cùng hắn cùng một chỗ nghênh tiếp Đổng Phụng Đổng y sư, lão Yêu Vương đám người.

Sài Sơ Hi đối đãi người, thoải mái hào phóng, rất có đế hậu phong phạm.

“Lúc trước ta suy nghĩ chính là, Thiên Thị Viên Đại Đế có thể cùng Thần Quân địch nổi, hiện tại địch nổi không được, nhất định phải làm ra thay đổi.”

Sài Sơ Hi một bên cùng hắn nói thì thầm, vừa mỉm cười ứng đối thế hệ trước như Văn Xương cung, Lý Lục Hải các Thánh Linh hàn huyên, nói nhỏ: “Trung tầng lực lượng, chúng ta có cùng Sài gia chống lại tiền vốn. Sài gia kim thân thần linh rất nhiều, lại có Tiên gia đại trận, nhưng Thiên Thị Viên cũng có nhiều như vậy nội tâm, mượn Tiên đạo bồ đoàn tu luyện, cũng có thể hóa thành kim thân thần linh. Duy nhất nan đề là, ứng đối ra sao Khắc Kỷ, Phục Lễ, Cam Bần, Nhạc Đạo bốn vị này tổ tiên cùng Thần Quân nội tâm.”

Nàng ánh mắt lóe lên, nói nhỏ: “Chỉ dựa vào phu quân những người bạn này, ứng phó không được bọn hắn.”

Tô Vân nói: “Ngươi không trách ta giết ngươi tổ tiên Vân Độ Thần Quân?”

Sài Sơ Hi nói: “Ta đã gả vào nhà chồng, nếu như bởi vì ta là Sài thị huyết mạch, liền tâm hướng Sài thị, như vậy đưa nhà chồng ở chỗ nào? Ta nếu là vì vậy mà trợ giúp Sài thị, diệt đi nhà chồng, đối ta lại có cái gì trợ giúp? Là có thể giúp ta thoát khỏi túc duyên, vẫn có thể giúp ta cách Tiên đạo tiến thêm một bước?”

Nàng cười nói: “Ta trợ giúp Sài thị diệt đi nhà chồng, bản thân sẽ biến thành quả phụ, tại Sài thị địa vị cũng sẽ không càng cao, ngược lại sẽ bởi vậy bị người khác khinh khỉnh chỉ trích. Mà giúp đỡ nhà chồng, để nhà chồng quật khởi, có có thể cùng Sài thị chống lại thực lực, lại hóa giải hai nhà ân oán, ta cho dù về Sài thị cũng sẽ bởi vì nhà chồng mà quý, nhận được trọng đãi. Nếu như ta bất cứ chuyện gì đều không làm, chính là tăng thêm rầu rĩ. Bởi vậy, không bằng thuận thế mà làm.”

Tô Vân kinh ngạc.

Oánh Oánh đứng tại đầu vai của hắn, cắn môi dưới, nhìn cùng Thiên Thị Viên yêu ma quỷ quái vừa nói vừa cười Sài Sơ Hi, thấp giọng nói: “Tô sĩ tử, ta cảm thấy ngươi khả năng thật không lưu được nàng. Cô nương này không giống như là nhân gian nhân vật, giống như là trên trời tiên tử hạ phàm, cuối cùng phải về đến trên trời đồng dạng. Đạo tâm của nàng quá lộ thấu.”

Tô Vân gật gật đầu, Sài Sơ Hi đạo tâm thông suốt , bất kỳ cái gì sự tình chiếu rọi tại đạo tâm của nàng bên trên, đều bị đạo tâm của nàng chiếu sáng rõ ràng rõ ràng.

Đạo tâm của nàng bên trên không có bất kỳ cái gì bụi bặm, phảng phất không có bất kỳ cái gì chuyện có thể khắc ở phía

trên, cho dù là Tô Vân cũng không thể tại đạo tâm của nàng bên trên lưu lại ấn ký.

Tô Vân lộ ra tươi cười, hướng Sài Sơ Hi đi tới, nói: "Nàng coi ta là thành nàng kiếp số, như vậy ta liền cố gắng trở thành nàng không qua được tiên kiếp, đưa nàng lưu lại!"

Thiên Thị Viên trên dưới phi thường náo nhiệt, Tô Vân là Thiên Thị Viên quỷ thần bọn họ nhìn lớn lên, hắn thành thân, mang về một cô gái, tự nhiên để lão quỷ bọn họ rất là vui vẻ, vừa múa vừa hát.

Lại có Long Tương các lăng thú lôi kéo Đế giá bảo liễn, mang theo Tô Vân cùng Sài Sơ Hi phu thê, xông lên trên không, ở trên trời dạo bước, đi loanh quanh Thiên Thị Viên.

Từ xa nhìn lại, Đế giá xe kéo vàng son lộng lẫy, phía sau nâng dài đến vài dặm lưu quang.

Tô Vân lấy ra Tiên đạo bồ đoàn, đem bồ đoàn quăng lên, tiến hành thôi thúc, liền gặp cái kia bồ đoàn hóa thành một đóa tiên vân, bao phủ phạm vi mấy chục dặm, tiên quang rụng, Thiên Thị Viên bên trong, bất luận là không có thân thể quỷ thần, vẫn là có thân thể yêu ma quỷ quái, giờ phút này đều không chịu được hấp thu tiên quang, tăng lên tự mình thực lực!

Sài Sơ Hi trong lòng giật mình, vội vàng nói: "Tiên vân sẽ dẫn tới Khắc Kỷ, Phục Lễ nhị tổ!"

Tô Vân cười nói: "Không sao, bọn họ sớm muộn sẽ tìm tới nơi này."

Thiên Thị Viên ban đêm phi thường náo nhiệt, Thần Ma loạn vũ, ngừng có quỷ thần bay lên trên không, hướng Tô Vân vợ chồng mời rượu.

Đợi Đế giá bảo liễn chạy đến Thiên Môn trấn, Tô Vân chần chừ một chút, vẫn là dừng lại xe kéo, tiên vân tản ra tiên quang

vẩy hướng lên trời môn trấn phế tích.

Tô Vân nói: "Chư vị trưởng bối, ta thành thân."

Thiên Môn trấn bên trong hoàn toàn hoang lương, không người trả lời, sau một lúc lâu, Tô Vân rời đi.

Sài Sơ Hi quay đầu nhìn lại, chỉ thấy cái kia mảnh phế tích trên không xuất hiện một mảnh tiểu trấn, trong trấn có quỷ thần, nhìn xa bọn họ.

Một đêm này, Sài Khắc Kỷ Sài Phục Lễ lặng lẽ leo lên Thiên Thị Viên lục địa, vừa mới chân đạp thực địa, Sài Khắc Kỷ Sài Phục Lễ các thần linh liền không khỏi đổi sắc mặt, Thiên Thị Viên cho bọn hắn một loại mười phần cảm giác kỳ diệu, đối nội tâm có một loại lực hút vô hình.

"Nơi này có một loại thu hút nội tâm lực lượng, chẳng qua cỗ lực lượng này thật giống bị phong ấn."

Sài Phục Lễ trong lòng khẽ nhúc nhích, nói: "Khó hiểu, đây cũng là một kiện bảo vật tản ra lực lượng, đem Thiên Thị Viên lân cận nội tâm dẫn dắt tới. Chẳng qua là, nó tại sao lại bị phong ấn…"

Sài Khắc Kỷ Sài Phục Lễ sắc mặt nghiêm nghị, nhưng trong ánh mắt nhưng lập loè mong đợi quang mang.

Sài Khắc Kỷ nói: "Cái này bị phong ấn bảo vật, nhất định là Tiên gia chi bảo! Buồn cười cái kia Thiên Thị Viên Đại Đế không biết bảo vật, bày đặt nhà mình bảo bối không áp dụng, vậy mà chạy đến ta Đế Tọa động thiên trộm nhà ta bảo vật!"

Đột nhiên, chỉ thấy Thiên Thị Viên bên trong tiên quang sáng chói, lại là Sài gia Tiên gia chi bảo bồ đoàn phát tán ra quang mang!

Hai vị lão tổ không khỏi giận dữ: "Quả nhiên là cái kia Thiên Thị Viên Đại Đế đánh cắp ta Sài gia chí bảo, hiện nay

còn tại khoe khoang!"

Mặt khác Sài gia cao thủ ấm ức, rối rít nói: "Hai vị lão tổ, cái kia tặc nhân lấn ta quá đáng, chúng ta giết đi qua, đoạt lại chí bảo!"

Sài Phục Lễ lắc đầu, nói: "Không thể hành động thiếu suy nghĩ. Cái kia Thiên Thị Viên Đại Đế có thể thần không biết quỷ không hay xông vào Doanh An thành, tại chúng ta mí mắt trong bóng tối sát hại Thần Quân, cướp đi chí bảo, bản lĩnh nhất định không thể coi thường! Chúng ta làm việc, nhất định phải cẩn thận."

Sài Khắc Kỷ nói: "Cái này Thiên Thị Viên Đại Đế tuy là lợi hại, nhưng chỉ là một giới dế nhũi, không có kiến thức, không biết Đế đình trân quý. Ta lo lắng chính là, chúng ta tốt thánh nữ sẽ đem Đế đình lai lịch nói cho vị này Đại Đế!"

Sài gia mọi người rất là phẫn uất, một tôn kim thân thần linh thở dài, nói: "Cùi chỏ hướng bên ngoài ngoặt…"

Sài Phục Lễ cười lạnh nói: "Chưa hẳn. Chúng ta Sài gia vị này thánh nữ hướng về nhà chồng, nhưng mà chưa hẳn hướng về vị này Đại Đế."

Trong lòng mọi người khẽ nhúc nhích, Sài Sở Đông thử dò xét nói: "Lão tổ có ý tứ là?"

Sài Phục Lễ nói: "Sơ Hi biết Đế đình một số bí mật, nhất định chỉ nói cho cái kia Tô Vân. Tô Vân là tiểu bạch kiểm, trong lòng của nàng tốt, nàng đương nhiên phải trợ giúp nàng trong lòng tốt tăng thực lực lên. Có điều, này cũng cho chúng ta cơ hội!"

Hắn hai con ngươi sáng sủa, cười nói: "Chúng ta Tiên tộc nội tâm trời sinh mạnh mẽ, cảm ứng kinh người, cái kia Thiên Thị Viên Đại Đế ngu xuẩn, không cảm ứng được Tiên gia bảo vật, nhưng chúng ta lại có thể cảm ứng được cái kia bảo vật vị

trí. Sơ Hi cùng Tô bạch kiểm, há có thể tranh đến qua chúng ta?"

Mọi người con mắt nhất thời phát sáng lên, nhao nhao khen: "Lão tổ không hổ là lão tổ, lão giang hồ chính là lợi hại!"

Mọi người hưng phấn nói: "Thiên Thị Viên Đại Đế đi trộm chúng ta bảo vật, chúng ta cũng đi bưng nơi ở của hắn! Đem Đế đình bảo vật trộm sạch!"

Sài Khắc Kỷ Sài Phục Lễ dẫn đầu mọi người lặng lẽ đi đêm đường, lần theo cái kia thu hút nội tâm bảo vật tản ra chấn động mà đi, cái kia cỗ chấn động rất nhỏ đến gần như không thể phát giác tình trạng, nhưng Sài gia không hổ là tiên nhân hậu duệ, thế mà bắt lấy cái này một tia chấn động, một đường xâm nhập Thiên Thị Viên.

Đúng lúc này, trên bầu trời tiên quang chiếu rọi, rõ ràng là "Thiên Thị Viên Đại Đế" Đế giá từ không trung chạy đến nơi đây, tiên vân toả ra quang mang cũng chiếu rọi xuống tới.

Sài Khắc Kỷ Sài Phục Lễ đám người vội vàng đều tự trốn ở trong bóng tối, không dám thò đầu ra.

Mọi người lặng lẽ nhìn quanh, chỉ thấy xe kéo như rồng, Long Phượng các dị thú lôi kéo mấy chục chiếc bảo liễn ở trên bầu trời chạy qua.

Đợi đến Đại Đế Đế giá đi xa, bọn họ lúc này mới từ trong bóng tối đi ra.

"Thiên Thị Viên Đại Đế, chỉ đến như thế." Sài Sở Đông cười nói, "Vậy mà không có phát hiện chúng ta."

Bọn họ tiếp tục tiến lên, xâm nhập Thiên Thị Viên lão khu không người, lão khu không người bên trong có bốn đại cấm khu, có rất ít yêu ma đi tới nơi đó, Sài Khắc Kỷ Sài Phục Lễ

đám người lần theo cỗ khí tức kia, chính là chạy về phía bên trong một cái cấm khu mà đi.

"A, nơi này còn có phong ấn!"

Bọn họ đi tới một mảnh trước vách núi, chỉ thấy cái kia sườn núi dốc, hơi đụng chạm, liền gặp đủ loại quỷ dị phù văn bắn ra!

"Chỉ là phong cấm, cũng xứng cùng ta Sài thị tiên thuật thần thông chống lại?"

Sài Khắc Kỷ khẽ mỉm cười, cưỡng ép phá cấm!

Mà vào lúc này, Thần Vương trong điện, đột nhiên có tiểu yêu tới báo, la lên: "Thần Vương, cha ngươi xác chết vùng dậy!"

Đổng y sư dù là tốt tính, cũng không nhịn được tức giận: "Cha ngươi mới xác chết vùng dậy!"

Lời tuy như thế, hắn vẫn là vội vàng chạy tới, quả nhiên thấy lão Thần Vương lăng mộ nhảy lên kịch liệt, giống như là xác chết vùng dậy đồng dạng. Tám thiên tướng không khỏi ngạc nhiên, Bảo thiên tướng lẩm bẩm nói: "Chẳng lẽ lão lão gia ở phía dưới cô quạnh, muốn chúng ta đi xuống cùng hắn?"

Mặt khác thiên tướng thầm nói: "Năm đó lão Thần Vương là vết thương cũ phát tác, nội tâm vỡ nát mà chết, không thể còn bảo lưu lấy nội tâm. Không có nội tâm, làm sao xác chết vùng dậy…"

Bọn họ không khỏi liền rùng mình.

Đổng y sư cau mày, mở ra lăng mộ, chỉ thấy địa cung bên trong lão Thần Vương quan tài đang không ngừng nhảy lên.

Cái kia quan tài bị xiềng xích quấn quanh, xiềng xích cũng bị chấn động đến rầm rầm vang vọng.

Đổng y sư mở ra xiềng xích, đột nhiên nắp quan tài bành một tiếng bay lên, lão Thần Vương thi thể từ quan tài bên trong thẳng tắp dựng đứng lên, miệng nói tiếng người: "Việc lớn không tốt!"

Chương 410 : Đừng mở quan tài!

Chương 411: Đừng mở quan tài!

Đổng y sư đã sợ lại giật mình, tám thiên tướng càng là run lẩy bẩy.

Năm đó lão Thần Vương băng hà sau đó, Càn thiên tướng tạo phản, bọn họ cũng đi theo tạo phản, đem Thần Vương nhất mạch giết đến chỉ còn lại có tuổi nhỏ Đổng y sư Đổng Phụng.

Đổng Phụng bị lưu đày ra Thiên Thị Viên, bọn họ đã từng lo lắng qua lão Thần Vương sẽ xác chết vùng dậy tìm bọn hắn tính nợ, tại lăng mộ bên ngoài bố trí xuống trùng trùng điệp điệp phong ấn, cũng may lão Thần Vương một mực rất yên tĩnh. Cho đến Đổng y sư Đổng Phụng từ bên ngoài trở về, xử lý Càn thiên tướng, lúc này mới đem lăng mộ phong ấn giải trừ.

Không nghĩ tới sau khi giải trừ không bao lâu, lão Thần Vương thi thể thế mà nhảy dựng lên!

Đổng Phụng Đổng y sư cứ việc tha thứ bọn họ, nhưng xác chết vùng dậy lão Thần Vương chưa chắc sẽ tha thứ bọn họ!

“Có người phá phong ấn của ta!”

Cái kia lão Thần Vương thi thể giơ tay lên chỉ hướng phía trước, la lên: “Tiên đằng bên dưới, Huyền quan phía trước, tiên nhân thi thể, loạn thế ở giữa! Đừng mở quan tài! Đừng mở quan tài! Đừng mở quan tài!”

Hắn nói xong câu đó, đột nhiên thẳng tắp ngã xuống, chẳng qua là cánh tay vẫn như cũ chỉ hướng phía trước.

Mọi người không khỏi kinh hãi.

Đổng y sư tiến lên kiểm tra, rất nhanh phát hiện manh mối, nói: "Cha ta khi chết, nội tâm tuy là tản đi, nhưng trong cơ thể có chấp niệm không tán. Hiện nay hắn cảm ứng được có người phá giải hắn phong ấn, chấp niệm gây chuyện, ngay sau đó xác chết vùng dậy."

Tám ngày đem thở phào nhẹ nhõm.

"Có điều, cái này chấp niệm tại hắn thi thể bên trong nấn ná quá lâu, đã từ từ muốn hóa thành thi yêu."

Đổng y sư nói: "Chờ đến hắn hóa thành thi yêu sau đó, liền không còn là cha ta, mà là một cái bị chấp niệm khống chế, luẩn quẩn không đi thi yêu."

Tám ngày đem vừa khẩn trương lên, liếc nhau, thầm nghĩ: "Khi đó lão Thần Vương sẽ không cần chúng ta đi cùng hắn a?"

Đổng y sư đè xuống lão Thần Vương cánh tay, khép lại quan tài, nói: "Không để cho hắn hóa thành thi yêu, liền cần phải đến để hắn chấp niệm tán đi. Chúng ta đi hắn chỉ phương hướng kiểm tra một phen, nhìn một chút đến cùng là ai phá hắn lưu lại phong cấm. Giải quyết triệt để tai hoạ ngầm, hắn mới sẽ không hóa thành thi yêu."

Bảo thiên tướng chần chừ một chút, hỏi: "Có hay không muốn bẩm báo Đại Đế?"

Đổng y sư lắc đầu: "Bọn họ tân hôn yến nhĩ, lại từ nơi khác ngàn dặm vạn dặm chạy đến, đi đường mệt mỏi, không cần đi phiền nhiễu bọn họ. Chuyện này, chúng ta lão khu không người tự mình giải quyết!"

Tám ngày đem đồng ý, tùy hắn mà đi.

Sáng sớm ngày thứ hai, Tô Vân cùng Sài Sơ Hi bay lên, đi tới trên không, Tô Vân lấy ra bồ đoàn, Sài Sơ Hi cong ngón tay búng một cái, bồ đoàn nhất thời biến lớn, từng cơn tiên quang từ bồ đoàn bên trong xông ra, tiên khí tràn ngập.

Cái này bồ đoàn như là một đoàn tiên vân, Tô Vân cùng Sài Sơ Hi đi tại mây bên trên, Tô Vân cùng Sài Sơ Hi phân biệt quan tưởng, Oánh Oánh ở một bên lấy bút vẽ tranh.

Nhưng gặp bút pháp bên dưới, trường hà đột nhiên xuất hiện, bờ đê hộ hiểm; hai bên bờ sườn núi se lạnh, vách đá bách xanh biếc tùng hàn; đỉnh núi bay xem cao tạ, lầu cao cao chọc trời;

Điện ngọc quỳnh lâu, núi non như tranh vẽ, cung điện sáng rực.

Màu xanh biếc vẩy chỗ, khắp nơi điểm xanh biếc, sinh cành đâm chồi, tiên thụ cổ sơ nguy nga.

Trong khoảnh khắc, Thiên Thị Viên có thêm mấy ngọn núi, mấy phiến hồ, mấy con sông, trên không lại có cung điện, cầu dài, tiên sơn.

Tô Vân, Sài Sơ Hi cùng Oánh Oánh quan tưởng một phen, tu sửa mấy chỗ chi tiết. Nơi này xem như bọn họ nhà mới, hơn nữa bồ đoàn tản ra tiên quang cũng có thể để Thiên Thị Viên quỷ thần tắm gội tiên quang tu luyện, hóa thành kim thân thần linh.

“Cái này bồ đoàn ngàn vạn không thể đập, nếu như đập, tất cả đều sẽ hóa thành hư ảo.” Sài Sơ Hi nói.

Tô Vân cười nói: “Thì ra là thế.”

Hắn nhịn xuống vỗ vào bồ đoàn xúc động, hỏi: “Bồ đoàn trừ tu luyện ra, còn có cái gì tác dụng?”

Tô Vân có thể có được bồ đoàn, cũng thuần túy là tại Thần Quân Sài Vân Độ bị hắn xử lý về sau, bồ đoàn vô chủ, hắn ngồi ở phía trên đem bồ đoàn thu làm của riêng, còn bồ đoàn có chỗ lợi gì, hắn liền không biết.

Sài Sơ Hi nói: "Ta từng nghe trong tộc trưởng bối nói, năm đó Thần Quân tại Đế Tọa động thiên lúc, Thần Ma cùng tồn tại, không chỉ là Sài gia. Còn từng có thiên ngoại cường địch quấy nhiễu, những địch nhân này liền bị hắn dùng bồ đoàn luyện hóa. Chẳng qua là cụ thể dùng như thế nào, ta liền không biết."

Nàng lúc trước chưa hề tiếp xúc qua Tiên đạo bồ đoàn, cái này bồ đoàn công dụng còn cần bọn họ từ từ tìm tòi.

Hai người một bên thí nghiệm bồ đoàn công dụng, một bên đàm luận sau này. Sài Sơ Hi nói: "Trước mắt, cho dù ngươi ta phu thê cùng Ngọc Đạo Nguyên đám người liên thủ, cũng không cách nào đối kháng Sài thị. Huống chi, lúc này Ngọc Đạo Nguyên chỉ sợ đã không có nhiều như vậy tín ngưỡng người."

Ngọc Đạo Nguyên thực lực có thể tăng lên tới loại trình độ này, là bởi vì hắn thu Đế Tọa động thiên lưng thú bên trên quốc gia dân tâm, để chúng sinh tín ngưỡng bản thân.

Nhưng mà loại lực lượng này cũng rất dễ dàng bị tước đoạt, Sài thị nhất tộc khẳng định sẽ phá huỷ từng cái trong quốc gia miếu thần.

Sài Sơ Hi đem bồ đoàn tế lên, chỉ thấy bồ đoàn lơ lửng ở trên không, theo tâm niệm của nàng, một đạo hào quang từ bồ đoàn bên trong bắn ra, nói: "Phu quân, chúng ta cần nhiều hơn nữa cao thủ tới đối kháng Sài thị cường giả."

Tô Vân kiểm tra, chỉ thấy Thiên Thị Viên đại địa xuất hiện một đạo khe nứt lớn, cái này bồ đoàn uy năng, quả thật không

nhỏ, chẳng qua là còn chưa từng phát huy ra bồ đoàn chân chính tác dụng.

"Ngươi yên tâm."

Tô Vân thế chỗ nàng, thôi thúc bồ đoàn, nói: "Tối hôm qua ta đã sai người đi mời ta Nguyên Sóc thế giới Thần Ma, khoảng cách gần nhất, chỉ sợ ngày hôm nay liền có thể đi tới."

Bồ đoàn bên trong tiên khí xông ra, dưới khống chế của hắn, tiên khí lượn lờ, đợi đến tiên khí tán đi, chỉ thấy một cái tản ra tiên quang hoàng chung xuất hiện!

Sài Sơ Hi trong lòng khẽ nhúc nhích, dò hỏi: "Thực lực bọn hắn thế nào?"

Tô Vân thử nghiệm thôi thúc cái này miệng tiên khí biến thành hoàng chung, không rảnh nói chuyện.

Oánh Oánh lời nhanh tiếng nhanh nói: "Bọn họ lúc trước đều là Thần Ma, nhưng bây giờ rất nhiều người đều không phải. Bất quá bọn hắn còn nắm giữ Thần Ma chiến lực! Đúng là bọn họ ra tay, ngăn lại Vân Độ Thần Quân nguyên từ thần binh thế công."

Tiên Lục sơn chi chiến, Ứng Long, Bạch Trạch mấy người bốn mươi sáu Thần Ma mất đi thiên địa lạc ấn, không còn là Thần Ma, nhưng mà lực lượng của bọn hắn vẫn như cũ chưa hề mất đi.

Loại trừ Ứng Long, Bạch Trạch các bốn mươi sáu tôn tồn tại bên ngoài, còn có Nữ Sửu, Kỳ Lân, Thái Tuế các mười ba Thần Ma, bọn họ vẫn như cũ bảo lưu lấy thiên địa lạc ấn.

Loại trừ bọn họ, còn có một chút mạnh mẽ Nguyên Đạo cảnh giới tồn tại, như Giang Tổ Thạch, Tần Vũ Lăng, Hàn Quân, Đạo Thánh, Thánh Phật đám người.

Sức chiến đấu của bọn họ cứ việc không bằng Sài Khắc Kỷ Sài Phục Lễ đám người, nhưng muốn vượt qua Sài gia kim thân thần linh rất nhiều!

Sài Sơ Hi lắc đầu nói: "Chỉ dựa vào bọn họ, không ngăn được Vân Độ Thần Quân, thậm chí chưa hẳn có thể ngăn lại Sài Khắc Kỷ Sài Phục Lễ hai đại kim thân Cổ Thần."

Tô Vân điều động tiên khí hoàng chung, miệng chuông hướng lên trời, đột nhiên coong một tiếng chuông vang, chỉ thấy Thiên Thị Viên không trung, đột nhiên thiếu một khối lớn!

Mà tại thiên ngoại, một viên nho nhỏ tinh thần đột nhiên nổ tung.

Tô Vân không khỏi ngạc nhiên, trợn mắt lên, lẩm bẩm nói: "Uy lực này, so tiên thuật còn muốn mạnh mẽ… Khó hiểu, vì sao ta không có kích thích Tiên kiếm báo động trước? Cỗ lực lượng này, chỉ sợ vượt qua thế gian cực hạn a?"

Sài Sơ Hi con mắt cũng không khỏi phát sáng lên, ngay sau đó buồn bã, lắc đầu nói: "Khắc Kỷ, Phục Lễ hai tôn kim thân Cổ Thần khẳng định không hề rời đi, bọn họ nhất định có thể đã đi vào Thiên Thị Viên. Bất kể như thế nào, chúng ta không thể để cho bọn họ trở lại Đế Tọa động thiên, bằng không, chúng ta chắc chắn phải chết!"

Hai vợ chồng một bên tìm tòi bồ đoàn công dụng, một bên chờ đợi Sài gia cao thủ tìm tới, chẳng qua là đợi mấy ngày, chỉ có quỷ thần tại ban đêm đến đây mượn tiên quang tu luyện, nhưng thủy chung không thấy Sài Khắc Kỷ Sài Phục Lễ các người nhà họ Sài tìm tới.

"Không phải là lạc đường a?" Oánh Oánh lẩm bẩm nói.

Tô Vân không hiểu, Thiên Thị Viên diện tích thực ra cũng không tính đặc biệt lớn, hơn nữa lại có bồ đoàn biến thành tiên

quang chỉ đường, bọn họ sao lại lạc đường?

Oánh Oánh hoài nghi nói: "Những người này sẽ không thật trở về Đế Tọa động thiên đi? Chẳng lẽ Sài gia thật muốn cùng chúng ta thông gia, mà không có động bất kỳ ý đồ xấu?"

Tô Vân cũng không nhịn được nghi ngờ, Sài Sơ Hi trực tiếp đánh gãy bọn họ tưởng tượng, nói: "Sài gia chắc chắn sẽ không rời đi!"

Nàng vừa mới nói đến đây, đột nhiên đại địa kịch liệt rung động, chỉ thấy lão khu không người bên trong đột nhiên từng tòa đỉnh núi giống như là từ lòng đất bỗng xuất hiện đồng dạng, từng cái xuất hiện!

Sông rộng sông lớn, bị những này đột nhiên hiện ra địa phương gạt bỏ được nhanh chóng đi xa!

Cái kia lão khu không người, giống như là một tấm gấp lại giấy, lộ ở bên ngoài chẳng qua là giấy một phần, hiện nay một cỗ hùng vĩ lực lượng, đem gấp giấy kéo ra, đem cái kia bị phong ấn địa phương triển lộ ra!

Lão khu không người, ngay tại cái này ngắn ngủi phút chốc, thoáng cái nhiều thêm một nửa lãnh thổ!

Tô Vân nhất thời hiểu được, trong lòng hơi chấn động, thất thanh nói: "Ai mở ra lão Thần Vương phong ấn?"

Hắn vừa mới nói đến đây, được xếp lên không gian còn tại hướng ra phía ngoài dâng trào nở rộ, cuối cùng xuất hiện, rõ ràng là một tòa hùng vĩ tráng lệ tiên sơn, hầu như không kém hơn Đế Tọa động thiên Thiên Tích sơn!

Kèm theo ngọn tiên sơn kia, là cuồn cuộn thần uy, ầm ầm ép hướng bốn phương tám hướng!

Cũng trong lúc đó, cái kia phiến phong ấn chi địa bên trong có bao nhiêu chỗ bắn ra tiên quang, có bao nhiêu quanh quẩn

lấy tiên khí, tựa như thế ngoại tiên cảnh!

Tô Vân nhìn xa, nhìn về phía ngọn tiên sơn kia đoạn nhai.

Đoạn nhai như là bị cái gì lợi nhận trực tiếp bổ ra đồng dạng, mặt cắt chỉnh tề vô cùng, nhẵn bóng như gương, chiếu rọi ra bốn phía núi sông, phảng phất đoạn nhai bên trong có một cái khác thế giới trong gương!

Mà tại đoạn nhai bên trên, treo lấy một chiếc quan tài.

Tô Vân hít vào một ngụm khí lạnh, thấp giọng nói: "Thiên Thị Viên bốn đại cấm địa một trong Huyền quan cấm địa! Đến cùng là ai mở ra lão Thần Vương phong ấn?"

Lão Thần Vương lưu lại ngọc giản bút ký bên trong ghi chép, đây là một chỗ để lão Thần Vương trọng thương cấm địa, trước mặt hai nơi cấm địa, Huyễn thiên cùng Hậu đình cũng không tính là quá nguy hiểm, mà Huyền quan lại làm cho lão Thần Vương mang tới cao thủ thương vong thảm trọng!

Có thể tìm đến lão Thần Vương phong ấn, đồng thời đem phong ấn mở ra, chỉ có Tô Vân cùng Oánh Oánh mới đúng, bởi vì chỉ có bọn họ nhìn qua ngọc giản bút ký.

Tô Vân thu hồi bồ đoàn: "Chúng ta cũng đi nhìn một chút!"

Sài Sơ Hi đuổi theo hắn, hai người hướng chỗ kia đoạn nhai nhanh chóng lao đi.

Qua không lâu, bọn họ đi tới lão khu không người nhiều hơn cái kia phiến cương vực phía trước, đột nhiên, hai người đồng thời ngừng lại bước chân, chỉ thấy phía trước giữa rừng núi tiên quang phun trào, ở trên bầu trời chiếu rọi ra một cái gần như trong suốt chữ nòng nọc.

Mà ở phía xa, to to nhỏ nhỏ chữ nòng nọc trải rộng trên không, đem nơi đây không trung phong tỏa.

“Tiên thuật!”

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị, nói: “Nhìn tới không chỉ lão Thần Vương phong ấn nơi này, còn có tinh thông tiên thuật người cũng muốn phong ấn nơi đây!”

Bọn họ đi thẳng về phía trước, chỉ thấy sơn hà ở giữa cũng có đủ loại kỳ dị chữ nòng nọc.

Không đi ra bao lâu, bọn họ liền gặp cỗ thứ nhất thi thể.

“Là Sài gia người!”

Tô Vân không khỏi kinh ngạc: “Bọn họ là thế nào mò tới nơi này tới?”

Bọn họ càng đi về phía trước, Sài thị nhất tộc thi thể liền càng nhiều, nơi này thật có thể nói là là từng bước hung hiểm, mặc dù có Sài Khắc Kỷ Sài Phục Lễ cái này hai đại cao thủ tại, cũng để cho Sài gia thương vong thảm trọng!

Bất quá, bọn họ phá vỡ con đường phía trước bên trên phong cấm, để Tô Vân cùng Sài Sơ Hi không có gặp phải một điểm nguy hiểm.

“Sĩ tử, lão Thần Vương ngọc giản trong bút ký có tuyến lộ đồ.”

Oánh Oánh lật xem bút ký, nói: “Chúng ta có thể từ một con đường khác đi, khả năng sẽ còn tại Sài thị trước đó đi tới đoạn nhai.”

Chương 411 : Mạn yêu chúng nữ nhi

Chương 412: Mạn yêu chúng nữ nhi

Oánh Oánh vẫy cánh, chiếu theo ngọc giản bút ký chỉ thị tại phía trước dẫn đường.

Thông hướng đoạn nhai Huyền quan có hai con đường, một con đường là Sài thị nhất tộc cao thủ đang tại đi đường, hung hiểm vô cùng, hơn nữa có thể hay không đi tới đoạn nhai cũng còn chưa biết.

Một con đường khác là lão Thần Vương mở ra tới đường, năm đó lão Thần Vương dẫn đầu một đám cao thủ, chết không biết bao nhiêu người, cuối cùng mở ra một con đường.

Đi đầu này đã mở ra con đường, tự nhiên sẽ không gặp phải nguy hiểm.

Tô Vân cùng Sài Sơ Hi đi theo Oánh Oánh, chỉ thấy lão Thần Vương mở ra con đường đã mọc đầy cỏ dại, hoa cùng bình thường hoa có chút khác biệt, hoa bên trong có nữ tử, váy đỏ da trắng, giống như là mới vừa từ trong mơ tỉnh lại, lười biếng nằm nghiêng tại hoa bên trong, nâng lên ống tay áo.

Còn có chút nữ tử đang tại hoa bên trong uyển chuyển nhảy múa, vô thanh vô tức.

Còn có hoa bên trong có nam tử nữ tử, tương thân tương ái, giống như là thần tiên quyến lữ đồng dạng.

Tô Vân cùng Sài Sơ Hi đang muốn đến gần quan sát, Oánh Oánh âm thanh từ phía trước truyền đến: “Không nên đụng các

nàng. Lão Thần Vương nói đó là mạn yêu, là trong tiên giới một loại dây leo. Hoa bên trong là mạn yêu con gái, mạn yêu có thể hấp thu nội tâm, đem nội tâm nuốt vào, biến thành con gái của mình. Mạn yêu sẽ còn tìm nam tử ở rể, hoa bên trong có nam nhân, thường thường chính là ở rể quá khứ."

Tô Vân cùng Sài Sơ Hi cẩn thận từng li từng tí tránh đi những này cỏ dại, hoa bên trong thiếu nữ nhảy múa ca hát, ống tay áo vung vẩy, trong không khí cũng truyền tới thấm người phế phủ hương hoa.

Bọn họ nhìn về phía trước, chỉ thấy đầy khắp núi đồi đều là cỏ dại, hoa tươi bày khắp từng tòa núi cao, không biết cái kia mạn yêu có bao nhiêu con gái.

"Tiểu ca ca, tới chơi!" Hoa bên trong thiếu nữ hướng Tô Vân vẫy chào.

"Nơi nào có tiểu ca ca?"

Đầy khắp núi đồi hoa bên trong, đếm không hết thiếu nữ đứng dậy, ngẩng đầu trông đợi, rối rít nói: "Không được tàng tư ah! Tiểu ca ca là của mọi người!"

Tô Vân cùng Sài Sơ Hi không để ý đến những này xinh đẹp thiếu nữ, đuổi theo Oánh Oánh, chỉ thấy một đóa hoa bên trong một cặp nam nữ, ân ái phi thường.

Oánh Oánh dừng lại, liếc Sài Sơ Hi một cái, cười nói: "Nếu như giống như bọn họ như vậy sống sót, cùng người yêu cùng một chỗ, không phải cũng rất tốt sao?"

Sài Sơ Hi nhẹ nhàng bắn ra, một cái Tiên đạo phù văn bay ra, khắc ở cỏ dại bên trên: "Đáng tiếc, đây chỉ là cỏ dại chế tạo ra ảo giác mà thôi."

Đột nhiên, con đường này bên trên tất cả cỏ dại như giật điện run rẩy kịch liệt, vừa rồi hướng về phía Tô Vân vẫy chào xinh đẹp các thiếu nữ phát ra tê tâm liệt phế thét lên!

Oánh Oánh sợ hết hồn, chỉ thấy nơi xa trên ngọn núi, cũng có vô số cỏ dại đang múa may, thét lên, tình hình khủng bố.

Cái kia đầy khắp núi đồi cỏ dại, lại là một gốc cỏ dại!

Cái này gốc cỏ dại giống như là có cảm giác đau đồng dạng, Sài Sơ Hi chạm đau nó một cành cây, nó liền đau đến cả cây bóp méo hét ầm lên!

Sài Sơ Hi vốn cho là hoa bên trong thiếu nữ sẽ biến mất, chỉ còn lại có nam tử nội tâm, lại không nghĩ rằng hoa bên trong các thiếu nữ đều còn tại, nhưng đau đớn dị thường, từng cái tím mặt tức giận.

Sài Sơ Hi vội vàng nói: "Ta cho rằng…"

"Hưu!"

Hoa bên trong các cô gái không biết từ nơi nào lấy tới nho nhỏ cung tên, giương cung liền bắn, các nàng mũi tên là cỏ dại bên trên kim châm, tốc độ cực nhanh.

Sài Sơ Hi không cần nghĩ ngợi, giơ tay lên liền chặn, không ngờ cái kia kim châm vô cùng sắc bén, vậy mà xuyên thấu thần thông của nàng.

Sài Sơ Hi bàn tay trúng tên, bị cái kia kim châm đâm rách lòng bàn tay, lộ ra vẻ không thể tin được: "Làm sao có thể? Ta là tiên thể…"

Oánh Oánh vội vàng nói: "Cái này cỏ dại là Tiên giới xuống! Nguy rồi…"

Chỉ thấy cái kia đầy khắp núi đồi đâu đâu cũng có hoa, hoa bên trong từng cái thiếu nữ đứng dậy, giương cung hướng bên này phóng tới!

"Vù —— "

Trên bầu trời đâu đâu cũng có dài năm, sáu tấc ngắn kim châm, như là một mảnh lại một mảnh mây đen, hướng Tô Vân bọn họ phóng tới!

Chẳng qua Oánh Oánh cùng Tô Vân quan sát một chút những kim này đâm quỹ tích, lại phát hiện tất cả kim châm mục tiêu vậy mà đều là Sài Sơ Hi một người!

Sài Sơ Hi cũng nhìn ra không ổn, mạn yêu con gái hiển nhiên thù dai, nhưng lại không thương tổn cùng vô tội, cho nên chỉ bắn một mình nàng, không liên luỵ những người khác!

Nhiều như vậy kim châm phóng tới, tuy nàng là Sài thị nhất tộc thế hệ trẻ tuổi đệ nhất nhân, cũng chỉ sợ sẽ bị vạn tiễn xuyên tâm, bắn thành tổ ong vò vẽ!

Nhưng vào lúc này, Tô Vân lấy ra Tiên đạo bồ đoàn, đem bồ đoàn quăng lên, tiên khí mờ mịt, xoay tròn, tiên khí tản ra, một cái đại hoàng chung xuất hiện.

Đương đương đương tiếng vang không ngừng truyền đến, tiên khí biến thành hoàng chung bị đánh cho hiện ra Long Phượng Kỳ Lân các loại Thần Ma hư ảnh, gào to không ngừng, cuối cùng đem mạn yêu nữ mà bọn họ thế công ngăn lại.

Tô Vân cũng bị chấn động đến khí huyết sôi trào, không ngờ mạn yêu chúng nữ nhi mũi tên thứ hai lại tự phóng tới, vẫn như cũ là tiễn quang đầy trời, từng đoá từng đoá tiễn mây vù vù bắn đến!

Tô Vân sắc mặt biến hóa, nếu như mạn yêu chúng nữ nhi một mực giương cung phóng tới, chỉ sợ liền tiên khí biến thành hoàng chung cũng chặn không được mấy vòng cùng bắn!

“Thật xin lỗi!”

Sài Sơ Hi hướng con đường cạnh cỏ dại khom người, lớn tiếng nói: "Là ta không đúng!"

Đột nhiên, mưa tên dừng ở trên không, những cái kia hoa bên trong thiếu nữ đều tự thu về kim châm, ríu ra ríu rít nói: "Niệm tình ngươi là xúc phạm, không tính toán với ngươi."

"Tiểu ca ca!" Các nàng lại vui vẻ hướng Tô Vân vẫy chào.

Tô Vân cùng Oánh Oánh hai mặt nhìn nhau, Tô Vân nói nhỏ: "Oánh Oánh, mạn yêu con gái tốt như vậy nói chuyện ư?"

Oánh Oánh cũng là ngỡ ngàng, vội vàng mở ra ngọc giản bút ký, nói: "Bút ký này bên trong nói, lão Thần Vương tại mạn yêu nơi này thương vong thảm trọng, mạn yêu con gái hung tàn vô cùng, giỏi về bắn tên, nhưng có xâm phạm, không chết không thôi. Bọn họ ở đây, không biết bao nhiêu người bị mạn yêu chúng nữ nhi bắn giết, tại chết hơn mười vị cao thủ về sau, cuối cùng giết ra một đường máu… Bút ký này bên trong chưa hề nói mạn yêu con gái tiếp nhận xin lỗi."

Nàng gãi đầu một cái, lẩm bẩm nói: "Chẳng lẽ lão Thần Vương bọn họ không biết, chỉ cần bọn họ nói xin lỗi, mạn yêu chúng nữ nhi liền sẽ không đánh bọn họ?"

Tô Vân cũng có chút kinh ngạc, cười nói: "Bọn họ hơn phân nửa không biết. Chúng ta tiếp tục đi lên phía trước."

Huyền quan cấm địa chỗ sâu, Sài Khắc Kỷ Sài Phục Lễ đám người dẫn đầu mọi người xuyên qua trùng trùng điệp điệp cấm địa, trong đó có hơn mười Sài gia con em bị hắn bọn họ lưu tại trên nửa đường.

Những này Sài gia con em trên người cắm đầy kim châm làm thành mũi tên, hiển nhiên cũng tại cỏ dại bên trong gặp gỡ mạn yêu nữ mà bọn họ tập kích.

Bọn họ bị thương rất nặng, khó mà tiếp tục tiến lên, bởi vậy Sài Khắc Kỷ lưu lại một tôn kim thân thần linh chăm sóc bọn họ, những người khác thì tiếp tục tiến lên.

Đúng lúc này, đột nhiên chỉ thấy những cái kia cỏ dại hét ầm lên, hoa đong đưa hỗn loạn.

Những cái kia Sài gia con em nguyên bản liền bản thân bị trọng thương, thấy thế sợ tới mức suýt nữa khí tuyệt, trợ giúp bọn họ kim thân thần linh cười nói: "Không cần lo lắng. Đây là có những người khác chọc giận tới yêu nữ bọn họ, yêu nữ bọn họ chỉ sợ muốn đem bọn họ bắn giết."

Những cái kia Sài gia con em lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, một người nhịn xuống đau đớn, cười nói: "Ta tuy là bị bắn ra rất thảm, nhưng nghĩ đến có người lại so với ta thảm hại hơn, trong lòng liền thoải mái nhiều."

Mạn yêu chúng nữ nhi bắn hai vòng, liền không còn giương cung, lại tự có nói có cười lên. Những cái kia Sài gia con em hai mặt nhìn nhau: "Nhanh như vậy liền bị bắn chết?"

Lúc này, một cỗ sương mù hướng bọn họ bay tới, cái kia kim thân thần linh cẩn thận vô cùng, quát: "Cái này sương mù có chút cổ quái, mọi người cẩn thận!"

Sương mù đem bọn hắn bao phủ, sau một lúc lâu, sương mù tán đi, cái kia kim thân thần linh cùng những cái kia bị thương Sài gia con em tất cả biến mất không thấy gì nữa, trên đất chỉ để lại một chút vết máu.

Oánh Oánh tiếp tục dẫn đường, trên đường này tuy là bị lão Thần Vương dọn dẹp qua một lần, so địa phương khác an toàn rất nhiều, nhưng quái sự lúc đó có phát sinh, Oánh Oánh cũng cẩn thận rất nhiều.

Phía trước trắng xoá sương mù bay tới, trong sương mù có một con đường, trên đường không có nửa điểm mê vụ, mà hai

bên đường thì là sương mù dày đặc tràn ngập.

"Bút ký bên trong, mảnh này sương mù gọi là linh vụ."

Oánh Oánh một bên lật xem ngọc giản bút ký, vừa nói: "Lão Thần Vương nói cái này trong sương mù có chút kỳ quái đồ vật, cần phải đến dùng cái này phù văn mới có thể khắc chế."

Nàng thôi thúc ngọc giản, chỉ thấy một khối từ Tiên đạo phù văn tạo thành hình vẽ hiện ra, Tô Vân thấy thế, tâm niệm vừa động, bàn tay nhẹ nhàng khẽ đảo, quan tưởng ra Tiên đạo phù văn hình vẽ.

Hình vẽ tung bay ở bọn họ bốn phía, hình thành một cái lưới cái lồng, bốn phía sương mù chậm rãi tán đi.

Bọn họ đi thẳng về phía trước, Oánh Oánh quan sát xung quanh, nói: "Lão Thần Vương hẳn là tại đây trong sương mù lưu lại một chút có thể trấn áp tà ma đồ vật, theo lý mà nói, nơi này có một đầu bình yên ra vào sương mù con đường… Là nơi này!"

Nàng nhìn thấy một tấm bia đá, vội vàng nói: "Lão Thần Vương bọn họ chính là tại trên tấm bia đá lưu lại Tiên đạo phù văn, bức lui sương mù. Thường cách một đoạn khoảng cách, hẳn là liền có như vậy một tấm bia đá… A, trên tấm bia đá phù văn đi nơi nào?"

Tô Vân cùng Sài Sơ Hi đi tới trước mặt, chỉ thấy trên tấm bia đá không có Tiên đạo phù văn, chỉ có rất nhiều thật sâu vết trảo, giống như là móng tay lưu lại.

Hiển nhiên, có đồ vật gì đó dùng móng tay đem trên tấm bia đá Tiên đạo phù văn sinh sinh bắt bình!

Tô Vân cùng Sài Sơ Hi sắc mặt nghiêm nghị, Sài Sơ Hi nói: "Phu quân, chúng ta mau chóng xuyên qua mảnh này mê vụ, quyết không thể dừng lại!"

Tô Vân gật đầu: "Oánh Oánh, đến bả vai ta đi lên! Ngươi tới chỉ rõ phương hướng!"

Oánh Oánh cũng biết không ổn, vội vàng rơi vào đầu vai của hắn, thôi thúc ngọc giản bút ký, chỉ điểm phương hướng, Tô Vân cùng Sài Sơ Hi lập tức vội vàng hướng về phía trước tiến đến.

Lão Thần Vương lưu lại bia đá, là dùng tới khắc chế trong sương mù đồ vật, hiện nay những này Tiên đạo phù văn bị xóa đi, chỉ có thể nói rõ một điểm, vậy chính là, lão Thần Vương lưu lại những cái kia Tiên đạo phù văn, khắc chế không được thứ này!

Tô Vân thôi thúc Tiên đạo bồ đoàn, bồ đoàn bay lên, lại tự hình thành hoàng chung, cẩn thận vô cùng quan sát bốn phía.

Sài Sơ Hi cũng điều động bồ đoàn bên trong tiên khí, tiên khí hóa thành từng đầu băng dải, trôi lơ lửng ở vàng châu bốn phía, như rồng chạy.

Ba người khẩn trương không tên, nhanh chóng tiến lên, đột nhiên chỉ thấy phía trước có mấy người người mặc bạch y, bồng bềnh mà đi, thân hình nhảy lên nhảy lên.

"Sĩ tử! Phía trước!" Oánh Oánh khẩn trương vô cùng, thấp giọng nói.

Chỉ thấy những cái kia người áo trắng ở trong sương mù khiêng một cái to lớn quan tài thuỷ tinh quách, tùy ý tay áo trắng, thỏa sức nhảy tiến lên, thân thể nhẹ nhàng phảng phất không có trọng lượng!

Phía trước còn có nhiều hơn nữa người áo trắng nhấc quan, thỏa sức nhảy hướng về phía trước.

"Không cần lo lắng, bọn họ là nội tâm!"

Tô Vân đè thấp giọng, nói: "Không nhìn ánh mắt của bọn hắn, liền không sẽ cùng bọn họ giao lưu, chúng ta tiếp tục đi!"

Bọn họ bay về phía trước phi, Oánh Oánh cúi đầu, không dám nhìn tới, chẳng qua từ con mắt dư quang bên trong vẫn là có thể nhìn thấy những cái kia bạch y phía dưới là lông lá xồm xàm tay.

Mà trong quan tài kiếng, Oánh Oánh bất ngờ nhìn thấy một người sống sờ sờ bị chứa ở quan tài thuỷ tinh bên trong, ra sức giãy dụa, nhưng giãy dụa không ra, chính là một cái Sài gia cao thủ!

Lúc này, màu trắng trong sương mù một cái ảm đạm bàn tay từ trên không dò xuống, bắt lấy một chiếc quan tài, đem cái kia quan tài nhấc lên, những cái kia người áo trắng nhao nhao dừng bước.

Chỉ thấy cái kia ảm đạm bàn tay lớn nhấc lên quan tài, trên bầu trời truyền đến nhai âm thanh cùng kêu thảm, tiếp lấy liền không một tiếng động.

Oánh Oánh rùng mình, ôm Tô Vân cái cổ, không dám ngẩng đầu hướng bên trên nhìn, trên bầu trời một cái lại một bàn tay lớn hạ xuống, nhao nhao chụp vào những cái kia quan tài thuỷ tinh, nhai âm thanh cùng tiếng kêu thảm thiết cũng không ngừng truyền đến.

"Muốn ăn ta? Nằm mơ!" Trên bầu trời đột nhiên truyền đến một tiếng quát lớn, rõ ràng là vị kia Sài gia kim thân thần linh.

Chỉ nghe một tiếng ầm vang tiếng vang, một cái quan tài thuỷ tinh rơi xuống, tại bọn họ phía trước bể nát một chỗ, tiếp lấy trên trời lại truyền tới nhai âm thanh.

Tô Vân đang tại chạy vọt về phía trước, lại thấy trên mặt đất quan tài thuỷ tinh mảnh vỡ như là từng khối kính, chiếu rọi

ra trên trời tình hình.

Đó là một tấm ảm đạm phù phiếm thanh gương mặt, chiếm cứ toàn bộ không trung, đang tại bắt lấy Sài gia kim thân thần linh miệng lớn nhai.

“Đó là vật gì?” Tô Vân ngạc nhiên.

Đúng lúc này, trên bầu trời gương mặt cũng nhìn thấy hắn, ngừng nhai, to lớn gương mặt chậm rãi lộ ra tươi cười, khóe miệng lạch cạch lạch cạch rơi xuống từng khối máu thịt.

“Chạy ——” Tô Vân quát lớn.

Chương 412 : Đoạn nhai kiếm bích

Chương 413: Đoạn nhai kiếm bích

Oánh Oánh gắt gao ôm lấy Tô Vân cái cổ, Tô Vân cùng Sài Sơ Hi gần như đồng thời cất bước, hai người chạy vọt về phía trước ra, như mũi tên.

Cùng lúc đó, khảm ở trên bầu trời gương mặt kia đột nhiên xòe bàn tay ra, hướng bọn họ chộp tới, tốc độ muốn so bọn họ chạy tốc độ nhanh rất nhiều!

Cũng trong lúc đó, từng cái bạch y tóc dài quái nhân thỏa sức nhảy như bay, đồng thời hướng Tô Vân đám người bắt tới!

"Ầm!"

Bạch y tóc dài quái nhân vừa mới chạm đến Tô Vân chung quanh Tiên đạo phù văn, bàn tay liền toát ra từng luồng khói xanh, những cái kia bạch y quái nhân kêu thảm, Oánh Oánh quay đầu nhìn lại, không khỏi ngạc nhiên, cái kia bạch y bên dưới, vậy mà đều là từng tôn chết đi Thần Ma!

Những cái kia Thần Ma có đã tóc dài, có nửa mục nát, còn có chỉ còn lại có xương cốt!

"Những này Thần Ma, tại bắt đồ vật nuôi nấng trên trời gương mặt kia!"

Oánh Oánh run lẩy bẩy, váy hóa thành trang sách, rầm rầm vang vọng.

Cũng may những này mọc ra lông Thần Ma thi thể chạm đến Tô Vân toàn thân Tiên đạo phù văn, liền sẽ bị Tiên đạo

phù văn bên trong lực lượng luyện đến ầm vang vọng, không thể tới gần người.

Oánh Oánh thoáng thở phào một cái, nhưng vào lúc này, khảm ở trên trời gương mặt kia bàn tay chộp tới, cũng chạm đến Tô Vân dùng để bảo vệ bọn hắn Tiên đạo phù văn.

Đùng! Đùng! Đùng!

Bàn tay to kia thô ráp móng tay xẹt qua, từng cái phù văn tại chỗ phá huỷ!

Sài Sơ Hi điều động tiên khí biến thành băng dải, xoạt xoạt xoạt, đem bàn tay kia năm ngón tay cuốn lấy, quát: "Phu quân!"

Tô Vân một bên lao nhanh, một bên thôi thúc hoàng chung, tiên khí biến thành hoàng chung đột nhiên dựng lên, miệng chuông hướng lên trên, lại không phải là hướng về phía bàn tay lớn kia, mà là hướng về khảm ở trên bầu trời gương mặt kia.

Cái kia tấm chiếm cứ toàn bộ không trung mặt to giống như là không có dự liệu được loại tình hình này, ngẩn ngơ.

Coong ——

Hoàng chung phía ngoài, từng tầng từng tầng phù văn sáng lên, tiên khí gia trì, tiếng chuông mênh mông cuồn cuộn, phá huỷ phía trước tất cả, hướng gương mặt kia đánh tới!

Không trung đột nhiên kịch liệt đung đưa, bốn phía mê vụ nhao nhao lui tán, trên bầu trời mặt to phát ra thảm thiết la hét, bàn tay bốn phía quào loạn, loạn đập.

Sài Sơ Hi lấy bồ đoàn tiên khí biến thành ba đầu băng dải tại chỗ nổ tung, hóa thành ba sợi tiên khí trở lại bồ đoàn bên trong, mà bàn tay lớn bốn phía loạn đập, đem những cái kia thần thi ma thi đập đến vỡ nát!

Tô Vân cùng Sài Sơ Hi bốn phía tránh né, Tô Vân lần nữa thôi thúc hoàng chung, đang muốn lần nữa đánh phía khuôn mặt kia, đột nhiên, bàn tay lớn kia bộp một tiếng đập vào hoàng chung bên trên, hoàng chung tại chỗ vỡ ra, bành một tiếng hoàn nguyên thành tiên khí!

Tô Vân rùng mình, lôi kéo Sài Sơ Hi tay bay về phía trước chạy.

Một khối lại một khối như ngọn núi nhỏ răng từ trên bầu trời rơi xuống, chính là trên bầu trời cái kia tấm to lớn gương mặt trong mồm răng.

Oánh Oánh ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy khuôn mặt kia giờ phút này mắt lác mũi nghiêng, hai con mắt chuyển động, nhưng một cái linh hoạt, một cái cứng nhắc, bên trái cái kia giống như là muốn từ trên trời rơi xuống đồng dạng, không nói ra được đáng sợ.

"Chạy nhanh lên một chút!" Oánh Oánh gắt gao bắt lấy Tô Vân tóc, la lên.

Tô Vân một bên lao nhanh, một bên điên cuồng điều động thiên địa nguyên khí, thôi thúc đệ nhất tiên ấn, trên bầu trời thiên địa nguyên khí gào thét mây tụ, từ từ tại phía trước hóa thành một cái to lớn chưởng ấn.

Tiên nhân thủ ấn!

Cái kia khảm ở trên bầu trời gương mặt đang muốn đối lao nhanh bên trong Tô Vân cùng Sài Sơ Hi ra tay, gặp tình hình này, đột nhiên lộ ra vẻ sợ hãi, nhanh chóng thu nhỏ, đầy trời sương mù cũng đang nhanh chóng hướng hắn tai mắt mũi miệng bên trong dũng mãnh lao tới.

Sương mù biến mất, gương mặt kia cũng đột nhiên biến mất đến một vùng thung lũng đất trũng bên trong, lượn lờ tiên

khí trôi lơ lửng ở cái kia phiến đất trũng trên mặt nước, gió thổi không động.

Tô Vân dừng bước lại, hướng cái kia phiến đất trũng nhìn lại, chỉ thấy lượn lờ tiên khí phía dưới, một bộ sắc mặt ảm đạm thi thể nằm dưới đáy nước, con mắt xiêu vẹo, miệng cũng bị đánh nghiêng, mất mấy cái răng!

Lúc này, từng cỗ bạch y Thần Ma thi thể phù phù phù phù hướng vùng thung lũng kia đất trũng chạy đi, đều tự dùng sức hướng phía dưới ngồi xuống, ngồi ở kia phiến vũng nước bốn phía.

"Cái này trong sương mù quái vật, là một bộ thi yêu!"

Tô Vân kinh ngạc, lẩm bẩm nói: "Những này bạch y Thần Ma là hắn khi còn sống lúc cấp dưới, sau khi chết vẫn như cũ nghe lệnh với hắn! Kì quái, cái này thi yêu là lai lịch gì, tại sao lại chết ở mảnh này trong vũng nước?"

Oánh Oánh lấy ra truy nguyên bút ký, nhanh chóng ghi chép, nói: "Thi yêu khi còn sống hẳn là một cái không tầm thường tồn tại, ta cảm thấy chưa hẳn so Thần Quân kém, hơn phân nửa hắn cũng là một vị Thần Quân, sau khi chết thi thể gây chuyện. Từ hắn thi thể đến xem, hắn nội tâm cũng bị ma diệt, chấp niệm để thi thể hóa thành thi yêu."

Tô Vân lấy Ứng Long thiên nhãn tới quan sát, nói: "Cái kia thi yêu sợ hãi tại ta đệ nhất tiên ấn, giống như là nhận ra tiên ấn lai lịch. Ta tiên ấn là đến từ lão Thần Vương du lịch tâm đắc, mà lão Thần Vương chính là từ Đế đình ở bên trong lấy được loại này ấn pháp. Nói cách khác, thi yêu cùng những này thần thi ma thi, thực ra đều là Đế đình thủ hộ giả."

Oánh Oánh một bên vẽ xuống thi yêu hình thái, vừa nói: "Nhưng mà bọn họ lại đều chết tại nơi này. Bọn họ chết ở chỗ này sau đó, hóa thành thi yêu, nhưng như cũ chiếm cứ ở đây

cũng không rời đi, chứng minh bọn họ cho dù chết, cũng phải tiếp tục thủ hộ nơi đây!"

Tô Vân nói: "Như vậy mệnh lệnh thi yêu thủ hộ người nơi này đến cùng là ai? Thi yêu lại tại bảo vệ cái gì?"

Hắn nhìn về phía Oánh Oánh, Oánh Oánh cũng trùng hợp dừng bút hướng hắn nhìn tới, hai người ánh mắt đối mặt.

Sài Sơ Hi nhìn bọn họ, giờ khắc này nàng cảm giác được bản thân mới là người ngoài kia, mà Tô Vân cùng Oánh Oánh mới là một cặp.

Nàng lại không biết, đây là Thông Thiên các tập tục, với tư cách Thông Thiên các chủ, đi ra ngoài thám hiểm lịch luyện, nhất định phải làm tốt truy nguyên bút ký. Mà mỗi một cái Thông Thiên các người đều nhất định phải có một cái tiểu sách quái, có người còn nắm giữ bút quái.

Sách quái cùng chủ nhân quan hệ, thực ra so quan hệ vợ chồng còn muốn thân mật.

Oánh Oánh ghi chép lại thi yêu cùng một đám thần thi ma thi hình thái cùng năng lực, nói: "Đem những này truy nguyên chí giao cho Thánh Phật, để Thánh Phật bọn họ tới luyện hóa những này thi yêu, liền có thể lấy đi nơi đó tiên khí, để thi yêu không cách nào làm loạn."

Tô Vân khen: "Vẫn là Oánh Oánh tài giỏi!"

Oánh Oánh dương dương đắc ý.

Sài Sơ Hi vậy mà cảm thấy mình trong lòng có chút vị chua, ngay sau đó trong lòng giật mình, vội vàng đem loại này kỳ diệu tình cảm hóa đi, thầm nghĩ: "Ta có thể ưa thích hắn, nhưng không thể đem tình cảm hóa thành chấp niệm lạc ấn tại nội tâm bên trong! In dấu lên, chính là tự đoạn tiên lộ!"

Bọn họ tiếp tục tiến lên, phía trước liền không có lúc trước hung hiểm, lão Thần Vương mở ra con đường vẫn như cũ coi như an toàn. Cuối cùng, Tô Vân đám người ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy đoạn nhai ngay tại cách đó không xa.

Cái kia mặt đoạn nhai nhẵn bóng như gương, mặt kính chiếu rọi phía trước, kính quang như kiếm, kính quang chiếu rọi trên người bọn hắn lúc, bọn họ không tự chủ được rùng mình một cái.

Kính quang bên trong, Tô Vân đi về phía trước ra một bước, đột nhiên dừng lại, hắn một chòm tóc đột nhiên đoạn đi.

Lọn tóc này là tại đoạn nhai kính quang bên trong đứt đi, giống như là bị kiếm vô hình chém qua.

Tô Vân không khỏi thay đổi sắc mặt, ngẩng đầu quan sát đoạn nhai, tòa vách núi này cao đâu chỉ vạn trượng, đoạn nhai chỗ toàn thân như gương, ngọn thần sơn này hẳn là bị một kiếm cắt thành hai nửa!

Đến nay, thần sơn mặt cắt bên trên vẫn như cũ còn sót lại lấy một kiếm này còn sót lại đạo pháp thần thông!

Tô Vân khóe mắt nhảy lên một chút: "Nếu là có thể tìm hiểu ra một kiếm này, nói không chừng liền có thể phá vỡ Tiên kiếm chi kiếp…"

Hắn nắm chặt nắm đấm, Tiên đạo bồ đoàn bên trong một tia tiên khí hóa thành một cái Tiên kiếm, Tô Vân thân thể không động, Tiên kiếm bản thân thi triển ra Tiên kiếm trảm yêu long!

Một chiêu này tiên thuật vừa ra, nhất thời một loại từ thuật hóa đạo ý cảnh tự nhiên sinh ra!

Tiên kiếm trảm yêu long một chiêu này tiên thuật, tại hiện nay Tô Vân trong tay, trở nên càng thêm thần diệu, đại khí bàng bạc, để cho người ta không chỗ có thể trốn tránh được!

Nhưng mà sau một khắc, Tiên kiếm đột nhiên bành một tiếng nổ tung, hóa thành tiên khí trở lại bồ đoàn bên trong.

Sài Sơ Hi kinh hô một tiếng, lộ ra vẻ không thể tin được. Tô Vân một lòng bành bành nhảy lên, khóe mắt loạn run, cưỡng ép áp chế lại phấn khởi.

"Phá! Bị phá! Tiên kiếm trảm yêu long, cuối cùng bị phá!"

Hắn suýt nữa nhịn không được nhảy reo hò, nhưng mà ở tại đoạn nhai kính quang chiếu rọi xuống, hắn một cử động cũng không dám. Động đậy một chút, liền có khả năng chạm đến kính quang bên trong còn sót lại vô hình thần thông!

Sài Sơ Hi âm thanh có chút khàn giọng, run giọng nói: "Tiên kiếm bị phá đi?"

Tô Vân gật gật đầu, muốn nói chuyện, âm thanh vẫn còn có chút run rẩy: "Chỉ cần học được đoạn nhai kiếm pháp, liền có thể vượt qua tiên kiếp, phi thăng thành tiên…"

Đúng lúc này, chỉ nghe tiếng bước chân truyền đến, một thanh âm vừa mừng vừa sợ, la lên: "Tổ tiên, chúng ta cuối cùng đi ra! Sống sót đi ra!"

Tô Vân, Sài Sơ Hi, Oánh Oánh đều là trong lòng giật mình, cũng không dám lát nữa, đứng thẳng bất động tại dưới vách đá dựng đứng, mặt trời chiều ngả về tây, ánh nắng vẩy vào trên vách đá, vách đá như gương, kính quang vẩy vào vách đá trước.

"Cô gia cùng thánh nữ cũng ở nơi đây?"

Sài Khắc Kỷ âm thanh truyền đến, hiển nhiên có chút kinh ngạc, khiếp sợ tại Tô Vân cùng Sài Sơ Hi vì sao có thể chạy đến trước mặt bọn họ, cười nói: "Cô gia, chúng ta nghĩ tới nghĩ lui, vẫn là hộ tống cô gia đi gặp Thiên Thị Viên Đại Đế, cho nên trong bóng tối lẻn vào Thiên Thị Viên. Cô gia hẳn là sẽ không hiểu lầm chúng ta a?"

Hắn lặng lẽ phất tay, Sài gia một đám cao thủ nhao nhao hướng về phía trước, xông vào vách đá kính quang bên trong, ngăn chặn Tô Vân cùng Sài Sơ Hi đường đi.

Sài Khắc Kỷ ánh mắt lấp lóe, thầm nghĩ: "Chúng ta nếu như bại lộ lời nói, tất nhiên sẽ bị cái kia Thiên Thị Viên Đại Đế tìm đến, đem chúng ta chém giết! Dứt khoát hoặc là không làm, đã làm thì cho xong…"

Hắn sắc mặt trầm xuống, nghiêng người đi tới Tô Vân sau lưng.

"Mọi người không nên động!"

Tô Vân đột nhiên cao giọng nói: "Không nên động, thì sẽ không chết!"

Một cái Sài thị kim thân thần linh cười nói: "Cô gia đang nói cái gì?"

Hắn vừa dứt lời, đột nhiên kim thân vỡ ra, cả người bộp một tiếng nổ tung, hóa thành bột mịn!

Mặt khác vọt tới Tô Vân phía trước Sài gia cao thủ cũng đột nhiên từng cái vỡ ra, giống như là bị kiếm vô hình cắt thành mảnh vỡ!

Sài Khắc Kỷ dừng bước, bỗng nhiên cảm giác được cánh tay phải của mình giống như là bị thứ gì cắt qua, đột nhiên cánh tay phải rơi xuống, không khỏi âm thanh khàn giọng nói: "Không nên động —— "

Tất cả mọi người nhất thời cứng ở tại chỗ.

Sài Khắc Kỷ nhìn cánh tay phải của mình tại rơi xuống trên đường nghiền nát, hóa thành bột mịn, trong lòng nhất thời sinh ra âm thầm sợ hãi, run giọng nói: "Cô gia, đây là có chuyện gì?"

Lúc này, lại có tiếng bước chân truyền đến, Đổng y sư dẫn đầu tám thiên tướng theo Sài Khắc Kỷ Sài Phục Lễ đám người đi qua con đường, cũng xông qua nơi này.

"Các chủ!" Đổng y sư trong lòng giật mình, cùng tám thiên tướng vội vàng tiến lên.

Tô Vân chợt quát lên: "Đứng tại chỗ, không được nhúc nhích!"

Đổng y sư vội vàng dừng lại, tám thiên tướng bên trong Khôn thiên tướng bàn tay năm ngón tay đột nhiên đứt đi, trong lòng của hắn giật mình, bỗng nhiên hướng về phía sau rút tay, toàn bộ cánh tay bị cắt thành vô số khối thịt.

Khôn thiên tướng kêu thảm kêu đau, đau đến nước mắt chảy ròng, la lên: "Thần Vương, ngươi là y sư…"

"Đừng động." Đổng y sư lạnh lùng nói.

"Ta tại chảy máu!" Khôn thiên tướng la lên.

"Để nó chảy, tuyệt đối không nên động." Đổng y sư vẫn như cũ lạnh lùng nói.

Chương 413 : Tận tình tận nghĩa, không còn lưu tình

Chương 414: Tận tình tận nghĩa, không còn lưu tình

Nắng chiều như máu, từ đoạn nhai bên trong chiếu rọi quang mang giống như là máu đồng dạng đỏ tươi!

Đoạn nhai bên trong bắn ra thần quang, vừa vặn là nắng chiều quang mang, đoạn nhai thần quang phạm vi bao phủ càng lúc càng rộng, có điều, đây chỉ là hồi quang phản chiếu.

Đợi đến mặt trời xuống núi, có lẽ trên vách đá quang mang liền sẽ biến mất!

Tô Vân cái thứ nhất phát giác đoạn nhai giết người bí mật, nhưng thật ra là đến từ ánh mặt trời chiếu tại đoạn nhai trên mặt kính, đem trong vách đá tích chứa vô thượng thần thông phản chiếu đi ra. Trong vách đá tích chứa thần thông, thậm chí liền Tiên kiếm trảm yêu long đều có thể dễ dàng phá vỡ , bất kỳ người nào tại quang mang bên trong hơi có động tác, đều sẽ bị chém giết!

Cho nên, Tô Vân mới có thể nhìn chằm chằm vào trên đất quang mang nhìn, hắn là tại nhìn mặt trời khi nào xuống núi!

Những người khác cũng là không ngốc, rất nhanh phát giác được mặt này đoạn nhai chỗ kỳ lạ, đều tự nhìn cái bóng dưới đất. Khôn thiên tướng đầu váng mắt hoa, trên mặt trên cổ, trước ngực sau lưng, bàn chân bên trong, đâu đâu cũng có mồ hôi lạnh, hắn mất máu càng ngày càng nhiều, sắc mặt càng ngày càng trắng xám, thân hình lảo đảo muốn đổ.

Đổng y sư gằn từng chữ: “Không, được, động!”

Khôn thiên tướng âm thanh khàn giọng: “Ta biết, nhưng ta còn đang chảy máu. Chảy thật là nhiều máu! Ta sắp chết, sắp chết…”

Đổng y sư lạnh lùng nói: “Bây giờ cách mặt trời lặn còn có bảy tự thời gian, ngươi có thể thôi thúc công pháp làm ra khí huyết, còn có thể chảy hai ngày mới chết. Ngươi nhúc nhích một chút, tiếp theo một cái chớp mắt liền chết. Để nó chảy.”

Khôn thiên tướng cưỡng ép nhịn xuống nhúc nhích ham muốn.

“Cô gia, cái này đoạn nhai là địa phương nào?” Sài Phục Lễ âm thanh truyền đến, “Có khả năng làm bị thương Khắc Kỷ thần thông, nhất định không thể coi thường.”

Tô Vân không đáp, chỉ là chậm rãi giương mắt lên, nhìn về phía đoạn nhai.

Đoạn nhai giống như là kính đồng dạng, rõ ràng chiếu rọi ra thân ảnh của bọn hắn, mà ở thân ảnh của bọn hắn ở giữa, hắn còn chứng kiến từng sợi từng đạo nhỏ như lông tóc kiếm khí, hầu như đem bọn hắn vị trí không gian lấp đầy!

Kiếm khí kia giống như là có vô hình tiên nhân múa kiếm, nhìn thấy bất kỳ một đạo kiếm khí đều có thể tưởng tượng ra một loại tiên nhân múa kiếm tư thế.

Dõi mắt nhìn lại, mặt này đoạn nhai có hàng tỉ loại tiên nhân múa kiếm tư thế, từ trong đầu hắn lít nha lít nhít hiện ra đến, thiên hình vạn trạng, không có một cái nào trùng lặp!

Tô Vân đầu hầu như nổ tung, đại não suýt nữa bị cái này vọt tới cuồng bạo tin tức chảy lấp đầy, hắn vội vàng nhắm mắt lại, mồ hôi lạnh trên trán cuồn cuộn.

“Chư vị, đừng đi nhìn đoạn nhai!” Tô Vân nhắm chặt hai mắt, lớn tiếng nói, “Nếu như ngươi thấy được kiếm khí, lập tức nhắm mắt lại.”

Tiếng nói của hắn vừa ra, một cái Sài gia con em nhất thời chú ý tới trong vách đá giấu giếm kiếm đạo đường vân, không khỏi vừa mừng vừa sợ, thất thanh nói: "Cái này trong vách đá cất giấu vô thượng kiếm đạo! Là tiên nhân truyền kiếm! Là tiên nhân truyền kiếm!"

Một vị Sài gia lão giả cười lạnh nói: "Cô gia, ngươi làm như vậy không phải đúng a, phát hiện bảo địa, cũng không thể tàng tư."

Một vị khác Sài gia phụ nhân cười nói: "Chúng ta Sài gia cô gia, tâm nhãn thật giống không thể nào tốt đây, chung quy lo lắng chúng ta mạnh lên."

Bọn họ nhao nhao hướng vách đá nhìn lại, thử nghiệm từ đoạn nhai bên trong lĩnh ngộ ra tiên nhân vô thượng kiếm đạo, đột nhiên, một cái Sài gia thiếu niên nói: "Rất nhiều kiếm chiêu…"

"Bành!"

Đầu của hắn đột nhiên nổ tung, óc cùng huyết tương xen lẫn trong cùng một chỗ, hóa thành nghìn vạn đạo kiếm khí bốn phương tám hướng bay đi.

Bên cạnh mấy cái Sài gia con em bị hắn huyết kiếm xuyên ngực, nhưng phảng phất giống như không phát hiện, vẫn như cũ trừng trừng nhìn chằm chằm đoạn nhai.

"Bành!" "Bành!" "Bành!"

Lần lượt đầu nổ tung, máu tươi óc cùng kiếm khí bay múa đầy trời, mặt khác người nhà họ Sài dại ra, Sài Khắc Kỷ khàn giọng nói: "Không nên nhìn vách đá! Không nên nhìn vách đá!"

Oánh Oánh cứng ở Tô Vân đầu vai, cũng không dám nhúc nhích, thầm nói: "Sớm nói cho các ngươi biết không nên nhìn, các ngươi còn tưởng rằng Tô sĩ tử là hại các ngươi. Sĩ tử kiếm

thuật gần nói, liền hắn đều chịu không được, huống chi các ngươi?"

Những cái kia Sài gia con em nhao nhao nhắm mắt lại, không dám nhìn tới vách đá.

Lúc này, Tô Vân từ từ mở mắt, lại nhìn đoạn nhai, tận lực không đi tìm hiểu trong vách đá tích chứa kiếm ý cùng kiếm đạo, nói: "Các ngươi có thể nhìn vách đá, nhưng nhất định đừng đi tìm hiểu."

Lúc trước giễu cợt Tô Vân cái kia Sài gia lão giả cười lạnh nói: "Cô gia chẳng lẽ muốn hại chết chúng ta? Chúng ta sẽ không bị ngươi lừa!"

Tô Vân kinh ngạc: "Mẹ nó trứng!"

Sài Sơ Hi mở mắt nhìn về phía đoạn nhai, mặt này đoạn nhai ẩn chứa đủ để chống cự Vũ tiên nhân Tiên kiếm thần thông, nhưng mà như thế nào mới có thể đem đoạn nhai bên trong tích chứa thần thông tìm hiểu ra tới?

Mặt này đoạn nhai như thế bằng phẳng, nhìn không ra có bất kỳ đồ vật, như thế nào mới có thể từ đó tìm hiểu ra đối kháng Tiên kiếm thần thông?

Đây mới là chuyện mấu chốt nhất!

Đoạn nhai ẩn chứa tiên nhân vô thượng kiếm đạo, đáng tiếc không người có khả năng hiểu rõ.

Tô Vân chậm rãi bên trên dời ánh mắt, đoạn nhai làm người ta chú ý nhất địa phương, chính là chiếc kia đỉnh núi chỗ Huyền quan, dù vậy cao, chiếc kia Huyền quan vẫn như cũ có thể rõ ràng đập vào tầm mắt của bọn họ.

Nhưng mà, cái kia Huyền quan bốn phía không trung, từng mai từng mai Tiên đạo phù văn vây quanh ngọn núi này, lít nha lít nhít, như là tầng mây đồng dạng, tráng lệ vô cùng!

“Cái này Huyền quan đến cùng là dùng tới làm cái gì?”

Trong lòng của hắn yên lặng nói: “Lão Thần Vương tới qua nơi này, hắn nói Huyền quan bên trong sẽ có huyết tương xông ra, hóa thành ma quái, vì sao hiện tại không nhìn thấy huyết tương ma quái? Còn có, hắn mở ra Huyền quan, vì sao không có tại bút ký bên trong ghi chép Huyền quan bên trong bí ẩn, ngược lại đem nơi đây phong ấn?”

Tô Vân có chút không hiểu.

Đoạn nhai như gương, khúc xạ ánh nắng, thân ảnh của bọn hắn cũng bị ép tới càng ngày càng dài.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua.

Dần dần bóng ma chiếu rọi tại trên vách núi, hắc ám đem thần quang thôn phệ, vách đá khúc xạ ánh nắng từ Tô Vân ngực từ từ bên trên dời, đi tới cổ của hắn, đi tới mí mắt của hắn, không qua hắn đỉnh đầu.

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, phất tay chính là từng đầu Giao Long bay về phía trước ra, tìm kiếm một phen, những này Giao Long chạy, không có gặp phải bất kỳ tổn thương gì.

Mặt khác cái đầu hơi thấp người thấy thế, cũng đều tự hoạt động một chút thân thể, Đổng y sư tiến lên, giúp Khôn thiên tướng niêm phong lại vết thương. Chẳng qua tám thiên tướng, Sài Khắc Kỷ, Sài Phục Lễ cùng với Sài gia một chút kim thân thần linh cái đầu tương đối cao, tạm thời còn không cách nào nhúc nhích.

Đoạn nhai bên dưới từ từ trở nên tối xuống, Tô Vân cùng Sài Sơ Hi đi tới dưới vách đá dựng đứng, xung quanh tìm kiếm.

Oánh Oánh nói nhỏ: “Căn cứ lão Thần Vương ngọc giản bút ký, nơi này nên có một gốc tiên đằng có thể leo núi. Bút ký bên trong ghi lại cái này gốc tiên đằng, chỉ có mấy trượng,

bám vào trên vách đá, dây leo bên trên có Tiên đạo phù văn, chạm vào thì sinh trưởng…"

"Còn nhìn!" Sài Phục Lễ vẫn là không cách nào nhúc nhích, nhưng nhìn thấy dưới vách đá dựng đứng Tô Vân đám người, vội vàng chạy cái ánh mắt.

Sài còn nhìn chính là vừa rồi cái kia giễu cợt Tô Vân lão giả, là Sài gia thế hệ trước cao thủ, tu vi cảnh giới cực cao, nghe vậy hiểu ý, lập tức đem người hướng Tô Vân, Sài Sơ Hi đi tới, cười nói: "Cô gia, nơi đây hung hiểm, vẫn là chúng ta tới bảo vệ cô gia!"

Đổng y sư thấy thế, không theo tiến lên, ngược lại lui ra mảnh này sườn núi.

Sườn núi phản chiếu ánh nắng càng ngày càng cao, nhiều hơn nữa vách đá rơi vào hắc ám bên trong, tám thiên tướng cuối cùng có thể nhúc nhích, đều tự lui về phía sau, đi tới Đổng y sư bên người, Bảo thiên tướng thấp giọng nói: "Thần Vương, chúng ta không đi cứu bệ hạ?"

Đổng y sư lắc đầu: "Trừ ta ra, ta còn chưa từng gặp hắn ở những người khác trong tay thua thiệt qua."

Tám thiên tướng nhìn về phía hắn ánh mắt không khỏi kính sợ có phép, bọn họ vị này tiểu Thần Vương thế mà còn để Tô Vân thua thiệt qua, quả thực lợi hại.

Chỉ là bọn hắn nhưng lại không biết, Tô Vân tại Văn Xương học cung đi học lúc, mỗi sáng sớm đều phải bị Đổng y sư rút máu, về sau bình máu chất đống như núi, còn bị Đổng y sư vứt sạch hơn phân nửa, không phải là bị thiệt lớn?

Sài Khắc Kỷ Sài Phục Lễ các loại kim thân Thần Chỉ cuối cùng cũng có thể nhúc nhích, nhao nhao hướng bị ngăn ở dưới vách đá dựng đứng Tô Vân cùng Sài Sơ Hi đi tới.

Sài Khắc Kỷ lát nữa, lạnh lùng nhìn Đổng y sư đám người một cái, thản nhiên nói: "Thiên Thị Viên đạo hữu, đừng hành động thiếu suy nghĩ."

Tám thiên tướng đột nhiên giận dữ, đều tự tức giận hừ, liền muốn đứng dậy, Đổng y sư nói: "Chúng ta đánh không lại nhân gia, nghe lời, đừng hành động thiếu suy nghĩ."

Tám thiên tướng tuy đều là vô lại, vô cùng hung ác, nhưng cũng có chí khí, bị hắn một hồi đả kích, trong lòng đều có chút không nhanh.

Đổng y sư nói: "Người kia tuy là đứt mất cánh tay phải, nhưng kỳ thật lực cùng ta cha đỉnh phong cũng không kém nhiều lắm. Mà dạng người như hắn, tổng cộng có hai cái."

Tám thiên tướng nhất thời không còn chí khí, không còn ồn ào.

Sài Khắc Kỷ Sài Phục Lễ đi tới dưới vách đá dựng đứng, chỉ thấy Tô Vân Sài Sơ Hi tại dưới vách đá dựng đứng vừa đi vừa tìm kiếm, không biết đang tìm cái gì, mà Sài gia mọi người liền vây quanh ở bốn phía, Tô Vân cùng Sài Sơ Hi đi tới chỗ nào, bọn họ cũng theo tới chỗ đó.

Tô Vân dừng bước, ngẩng đầu lên giống như cười mà không phải cười nói: "Chư vị, nơi đây như vậy lớn, các ngươi cần gì đi theo ta?"

Sài còn nhìn cười nói: "Chúng ta là tới bảo vệ cô gia an nguy, nơi đây như thế hung hiểm, ta Sài gia hao tổn hơn phân nửa mới đi đến nơi đây, nếu như cô gia cùng thánh nữ có cái sơ xuất, chẳng phải là lỗi lầm của chúng ta."

Sài Sơ Hi dừng bước lại, nói: "Còn Cố bá phụ, ta Sài gia khi nào trở nên như thế giả dối? Các ngươi đi theo chúng ta, rõ ràng là nhìn thấy chúng ta lông tóc không tổn hao gì đi tới nơi này, chỉ là cho chúng ta lực lượng thăm dò nơi này, nhận được

nơi đây chỗ tốt lớn nhất! Chuyện cho tới bây giờ, các ngươi còn có cần thiết ngụy trang ư?"

Sài Khắc Kỷ đi tới, trầm giọng nói: "Thánh nữ nói không sai. Mục đích của chúng ta chính là vì nhận được Đế đình Tiên đạo trọng bảo! Đem thánh nữ gả cho cô gia, cũng là vì để thánh nữ nội ứng ngoại hợp, nhưng tiếc rằng thánh nữ bất tranh khí, vậy mà phản bội Sài gia. Chuyện cho tới bây giờ, quả thực không cần phải cùng các ngươi hư dữ ủy xà!"

Sài Phục Lễ từ phía sau hắn đi tới, mỉm cười nói: "Cô gia có khả năng lông tóc không thương đồng thời tại chúng ta trước đó đi tới nơi này, chứng minh cô gia nhất định biết ra vào nơi đây ảo diệu. Như vậy, liền mời cô gia mang bọn ta leo lên tòa vách núi này, mở ra tiên quan!"

Oánh Oánh đột nhiên giận dữ, chống nạnh quát: "Các ngươi có phần quá không nói đạo lý! Vừa rồi sĩ tử đã cứu hai người các ngươi lần, hơn nữa lại là các ngươi Sài gia cô gia, các ngươi thế mà lấy oán trả ơn, bất đương nhưng tử!"

Sài Khắc Kỷ cười lạnh nói: "Người ân cừu, tại hai đại thế giới đại nghĩa phía trước, không đáng giá nhắc tới! Cô gia nếu như không tìm ra leo núi con đường, như vậy ta liền trước hết giết cái này tiểu sách quái, lại giết ngươi thê tử!"

Oánh Oánh giận dữ: "Sĩ tử thê tử chính là ngươi Sài gia thánh nữ!"

Sài Khắc Kỷ vẻ mặt không chú ý, nói: "Gả ra ngoài nữ nhi, chính là nước đã đổ ra, thu không trở lại. Nàng đã không phải là ta Sài gia người."

Sài Sơ Hi đột nhiên thở phào một hơi, nói: "Nghe nói như thế, ta liền yên tâm. Phu quân có thể buông tay hành động."

Sài Khắc Kỷ giật mình, cười nói: "Buông tay hành động? Các ngươi tiểu phu thê làm sao hành động?"

Tô Vân sau lưng đột nhiên một vòng trăng sáng bay lên, mỉm cười nói: "Chính là như vậy!"

Vầng trăng sáng kia chiếu sáng vách đá, Sài gia mọi người không cần nghĩ ngợi, có người thi triển thần thông, có người tránh né, nhưng mà trong vách đá quang mang đồng thời soi sáng ra.

Chỉ trong nháy mắt, tất cả mọi người liền cứng ở tại chỗ, mọi người chỉ nghe được trái tim của mình tại bành bành nhảy lên, không có người dám to gan nhúc nhích.

Sài Khắc Kỷ cũng tại duỗi ra bàn tay lớn, đang muốn bắt lấy Tô Vân, cánh tay nhưng cứng ở Tô Vân trước mặt.

Hắn tròng mắt loạn chuyển, đón lấy, hắn nhìn thấy bản thân một con mắt cùng nửa bên mặt từ trên đầu tuột xuống.

"Bành!"

Một cái Sài gia lão giả đột nhiên nghiền nát, cả người bị tuyệt được vỡ nát, giống như là đột nhiên hóa thành chất lỏng sụp đổ, máu thịt xương vỡ chảy đầy đất!

Ánh trăng lờ mờ, lần lượt Sài gia cao thủ cùng kim thân thần linh tan ra, ở trong ánh trăng hóa thành bột mịn.

Nơi xa, Đổng y sư thản nhiên nói: "Đây là ta không đề nghị các ngươi đi theo hắn nguyên nhân, đầu óc của các ngươi ngốc, theo không kịp đầu óc của hắn, dễ dàng bị hắn ngộ sát."

Tám thiên tướng vẻ mặt dại ra.

Đột nhiên, ánh trăng ảm đạm xuống, dưới vách núi rơi vào hắc ám.

Trong bóng tối có người gầm thét, ra tay, thần thông uy năng ngập trời, nhưng mà sau một khắc, quang mang lần nữa đột nhiên sáng lên, đem hắc ám xua tán, dưới vách đá dựng đứng sáng sủa như ban ngày!

Sau một lúc lâu, dưới vách đá dựng đứng lại một lần rơi vào hắc ám.

Tám thiên tướng nhìn ra hãi hùng khiếp vía, không dám thở dốc.

"Tìm tới tiên đằng." Lúc này, một thanh âm trong bóng đêm vang lên.

Quang mang trở nên sáng lên, xua tán dưới vách đá dựng đứng hắc ám, chỉ thấy Sài gia hơn mười vị cao thủ chỉ còn lại có rất ít sáu, bảy người còn có thể đứng.

Kim thân Cổ Thần Sài Khắc Kỷ thân thể nửa tàn, đầu bị gọt sạch đồng dạng, đứt mất hai đầu cánh tay, tàn phế nửa cái chân, Sài Phục Lễ chỉ còn lại có nửa người trên, mặt khác Sài gia cao thủ cũng nhiều có thụ thương!

Chương 414 : Tiên đằng máu đen

Chương 415: Tiên đằng máu đen

Sài Phục Lễ khóe miệng chảy máu, nhìn chằm chằm Tô Vân, cái này ngắn ngủi phút chốc, Sài gia tinh nhuệ vậy mà chỉ còn lại có mấy người này!

Trong bọn họ có không ít người là nội tâm biến thành kim thân thần linh, Sài Phục Lễ Sài Khắc Kỷ cũng thế, tu vi của bọn hắn mạnh hơn. Dựa theo lẽ thường tới luận, kim thân thần linh bị hao tổn, chỉ có thể hư hại kim thân, nội tâm cũng sẽ không bị hao tổn.

Nhưng mà mặt này đoạn nhai, lẽ thường căn bản là không có cách giải thích, đây là tiên nhân cấp bậc kia tồn tại lưu lại tiên dấu vết, là một thân đạo biến thành thần thông lạc ấn!

Bọn họ những này kim thân thần linh tại đoạn nhai phía trước không có nửa điểm tự vệ thủ đoạn, cho dù là Sài Khắc Kỷ Sài Phục Lễ thực lực thế này đã vượt qua cực hạn, tùy thời có thể lấy dẫn tới thiên kiếp tồn tại, cũng không có nửa điểm sức phản kháng!

Mà hết thảy này, đều là bởi vì Tô Vân!

Sài Phục Lễ đám người cùng Tô Vân khoảng cách thực ra cũng không xa, Tô Vân lúc này cũng không có đề phòng bọn họ, đang tại khom người quan sát bên vách núi một gốc dây leo, Sài Phục Lễ chỉ cần một đạo thần thông, liền có thể đem Tô Vân đánh chết!

Nhưng mà Sài Phục Lễ cũng không dám có hành động.

Tô Vân chỉ cần lấy thần thông chiếu sáng vách đá, liền có thể để cho bọn họ công tới thần thông tại vách đá chiếu rọi ra thần quang bên trong tan rã, không chỉ có như thế, thậm chí có khả năng liền bọn họ cũng sẽ bị cắt thành mảnh vỡ!

Cho nên bọn họ chỉ có thể dùng ánh mắt phun ra lửa giận.

Nhưng cũng không có ích lợi gì.

Tô Vân giống như là không có cảm giác được Sài gia tầm mắt của mọi người, giờ phút này, hắn cùng Sài Sơ Hi cùng Oánh Oánh đã đi tới đoạn nhai phía bên phải, nơi này không có hướng về vách đá, bởi vậy Tô Vân đám người không cần lo lắng Sài Phục Lễ đám người lấy thần thông tới chiếu rọi vách đá hạn chế cử động của bọn hắn.

Trái lại, Tô Vân đám người lại có thể hạn chế Sài Phục Lễ đám người việc làm.

Cái này gốc dây leo cao chừng bốn năm trượng, leo lên tại trên vách núi đá, dây leo phía ngoài quả thực có một ít kỳ dị lạc ấn hình vẽ.

"Lão Thần Vương rất đáng gờm, liền dây leo cách dùng đều có thể lục lọi ra tới. Dây leo bên trên Tiên đạo phù văn, chạm vào thì sẽ sinh trưởng, nói như vậy chỉ cần sờ một chút tiên đằng bên trên lạc ấn…"

Tô Vân xòe bàn tay ra , dựa theo trong ngọc giản nói, vuốt ve dây leo bên trên lạc ấn hình vẽ, dây leo không nhúc nhích tí nào.

Hắn lại vuốt ve hai cái, dây leo còn không có bất kỳ phản ứng nào.

Sài Sơ Hi nói: "Phu quân, loại này phù văn hẳn là một loại khóa, lão Thần Vương nói tới chạm vào thì sinh trưởng, cái này chạm hẳn là mở khóa."

Tô Vân nhìn về phía Oánh Oánh, Oánh Oánh tại trong ngọc giản tìm kiếm một phen, thẹn nói: "Bên cạnh thật có một chút phù văn hình vẽ."

Nàng đem phù văn hình vẽ quan tưởng đi ra, Tô Vân kiểm tra một phen, dốc lòng ghi nhớ, lấy bản thân chân nguyên phác hoạ ra những này hình vẽ, từng cái khắc ở tiên đằng Tiên đạo phù văn bên trên.

Đột nhiên, từng đạo quang mang từ cái này gốc dây leo bên trong bắn ra, nhưng gặp dây leo cành nhanh chóng sinh trưởng, trở nên thô to, từng mảnh đằng diệp càng ngày càng rộng, sợi đằng cành lá dọc theo sườn núi không ngừng hướng lên kéo dài!

Rất nhanh, dây leo liền to đến Tô Vân cũng ôm không được tình trạng, hơn nữa còn đang điên cuồng biến lớn!

Không bao lâu, chỉ thấy cái kia dây leo phảng phất hơn mười người mới có thể vây quanh Cầu Long, thân thể quấn quanh bóp méo, dọc theo vách đá không ngừng leo lên, sinh trưởng đến mây mù lượn lờ chỗ!

Mà tại sườn núi cao hơn địa phương còn có ánh nắng chưa tán đi, hẳn là đoạn nhai đỉnh núi quá cao, đứng ở nơi đó nhìn nắng chiều, nắng chiều hẳn là còn chưa xuống núi.

Tầng dưới dây leo còn tại không ngừng chấn động, không ngừng sinh trưởng, nhưng này dây leo đến cùng cao bao nhiêu, dù ai cũng không cách nào đoán trước.

"Đây là tiên đằng!"

Tô Vân tâm phi thần dược, vội vàng mang theo Oánh Oánh, lôi kéo Sài Sơ Hi, dọc theo dây leo hướng đỉnh núi leo lên.

"Sĩ tử, không thể leo, trong sổ nói, nhất định phải để đằng diệp mang theo chúng ta lên đi…" Oánh Oánh âm thanh từ

bên trên truyền đến.

Bọn họ rất nhanh biến mất tại dây leo cành bên trong, không thấy tăm hơi.

Sài Phục Lễ thấy thế, lập tức dẫn đầu mọi người hướng tiên đằng xông tới, hắn không có nửa người dưới, thẳng tung bay ở trên không, Sài Khắc Kỷ không có hai tay, đầu cũng thiếu một nửa, nhưng cũng may bọn họ đều là kim thân hình thái, cho dù là như vậy cũng không chết được.

Sài Khắc Kỷ nửa gương mặt âm trầm vô cùng, lạnh lùng nói: "Sài gia cái này cô gia, không thể lưu lại!"

Sài Phục Lễ nghiến răng, nói: "Thần Quân muốn lôi kéo hắn, nhờ vào đó tê liệt Thiên Thị Viên Đại Đế, không nghĩ tới lại là nuôi hổ gây họa! Tiểu tử này đối ta Sài gia vậy mà như thế lòng dạ độc ác!"

Bọn họ dọc theo tiên đằng leo lên phía trên, tốc độ cực nhanh, cái kia tiên đằng càng ngày càng thô to, dây leo bên trên thậm chí có thể phóng ngựa lao nhanh.

Phía dưới, Đổng y sư Đổng Phụng dẫn đầu tám thiên tướng đi tới, cũng tự leo về phía trước.

Cũng không lâu lắm, Tô Vân cùng Sài Sơ Hi đã đi tới tầng mây lân cận, tiên đằng bên ngoài chính là mây từng đoá, những cái kia đám mây là Tiên đạo phù văn biến thành, lại là đề phòng có người từ không trung bay đến đoạn nhai bên trên.

Tiên đằng vừa vặn từ dày đặc vô cùng Tiên đạo phù văn bên trong uốn lượn sinh trưởng mà qua, đều là có thể xảo chi lại xảo tránh đi tất cả Tiên đạo phù văn.

Mà nếu như là leo lên đi lời nói, liền sẽ chạm đến những cái kia Tiên đạo phù văn bố trí phong cấm, tuyệt đối sẽ chết không có chỗ chôn!

Tô Vân vội vàng lôi kéo Sài Sơ Hi nhảy đến một mảnh đằng diệp bên trên, hai người đứng tại đằng diệp bên trên không nhúc nhích, chỉ thấy dây leo chậm rãi sinh trưởng, mang theo bọn họ từ không trung tung bay phù văn ở giữa xuyên qua.

Đúng lúc này, Sài Khắc Kỷ Sài Phục Lễ cùng Sài gia bốn người cũng chạy vội tới, học theo, cũng nhảy đến đằng diệp bên trên, để dây leo tự nhiên sinh trưởng, mang theo bọn họ xuyên qua tầng mây.

Bọn họ nhiều người, một mảnh đằng diệp dung không được, ngay sau đó một người một mảnh đằng diệp.

Không ngờ, cái này dây leo sinh trưởng tốc độ đã trở nên rất chậm, chỉ có năm người dưới chân đằng diệp phá tan tầng mây, người cuối cùng là Sài Thượng Cố, hắn đằng diệp nhưng dừng ở tầng mây bên trong, không còn sinh trưởng.

Sài Thượng Cố sắc mặt hoảng sợ, vội vàng cao giọng nói: "Hai vị tổ tiên, ta nên làm cái gì?"

Sài Phục Lễ quan sát tỉ mỉ vây quanh chung quanh hắn những cái kia Tiên đạo phù văn, chỉ cảm thấy khó giải quyết, nói: "Ngươi thành thành thật thật ở tại đằng diệp bên trên, đừng thử nghiệm rời đi. Căn này tiên đằng có thể dài chừng ngắn, có thể to tiếc là, qua một đoạn thời gian khẳng định sẽ thu nhỏ. Khi đó liền sẽ mang theo ngươi thoát khỏi tầng mây! Những người khác, chúng ta tiếp tục hướng phía trước!"

Năm người vội vàng tiếp tục leo lên.

Sài Thượng Cố sau khi ổn định tâm thần, nhìn bốn phía tung bay Tiên đạo phù văn, đột nhiên ánh mắt sáng lên, cười nói: "Những này lạc ấn là Tiên đạo phù văn, chúng ta Sài gia cũng từng có những phù văn này. Những phù văn này ta đều biết!"

Hắn vừa mừng vừa sợ: "Nói đến, vẫn là Sài Sơ Hi cái kia phản đồ phá giải những phù văn này đây!"

Hắn đang chần chừ có muốn hay không phá giải phù văn, đột nhiên chỉ nghe cuồn cuộn âm thanh truyền đến, Sài Thượng Cố ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy theo Tô Vân đám người tiếp cận đoạn nhai bên trên chiếc kia Huyền quan, cái kia Huyền quan vậy mà cuồn cuộn tới phía ngoài xông ra máu đen!

Màu đen huyết tương theo đoạn nhai, giống như là sền sệt nước đường đồng dạng lưu lại.

Sài Thượng Cố dụi dụi con mắt, cố gắng nhìn lại, cuối cùng thấy rõ, chỉ thấy cái kia máu đen đằng trước, rõ ràng là từng đầu dữ tợn kinh khủng màu đen ma quái!

Những cái kia ma quái từng cái từng cái gào thét nhảy lên, từ màu đen huyết tương bên trong nhảy ra, hướng phía dưới chạy tới!

"Tổ tiên, có đồ vật tới!"

Sài Thượng Cố cao giọng báo động trước, lại thấy cái kia máu đen bên trong xông ra ngàn vạn ma quái tung người nhảy lên, nhảy đến tiên đằng bên trên, giống như là vô số màu đen kiến tuôn hướng Tô Vân, Sài Sơ Hi, Sài Khắc Kỷ, Sài Phục Lễ đám người!

"Ầm!"

Tô Vân, Sài Khắc Kỷ đám người thân ảnh bị màu đen thủy triều nuốt mất, biến mất không thấy gì nữa, đột nhiên chỉ thấy cái kia màu đen thủy triều bên trong có tiếng chuông vang lên, đem tính ra hàng trăm ma quái chấn động đến bay lên, ma quái chính giữa có tiên quang bắn ra, rõ ràng là Tô Vân thôi thúc tiên khí biến thành hoàng chung, đem những cái kia ma quái đánh văng ra!

Một bên khác, Sài Khắc Kỷ Sài Phục Lễ mấy người cũng rơi vào ma quái hồng lưu bên trong, giết không bao giờ hết giết!

Sài Thượng Cố đứng tại cái kia phiến đằng diệp bên trên, chỉ thấy ngàn vạn màu đen ma quái dọc theo vách đá hướng phía dưới lao nhanh, thẳng đến tới mình.

Hắn thân thể run rẩy, nhìn về phía đằng diệp bên ngoài trôi lơ lửng ở chữ nòng nọc, cắn răng nói: "Những phù văn này ta biết, ta biết, ta nhất định có thể lao ra! Ta nhất định sẽ không chết tại đây chút ma quái trong tay!"

Hắn cuối cùng lấy hết dũng khí, tung người nhảy lên, quan tưởng chữ nòng nọc, thử nghiệm phá giải trên không phong cấm!

Ngay tại hắn nhảy ra đằng diệp một khắc này, hắn mới nghĩ, Sài Sơ Hi quả thực nghiên cứu ra không ít Tiên đạo phù văn bí ẩn, nơi này trên bầu trời cũng quả thực có không ít phù văn cùng Sài Sơ Hi nghiên cứu đồng dạng. Nhưng mà, Sài Sơ Hi chưa hề nghiên cứu ra phá giải phương pháp.

Không có phá giải phương pháp, chính là lấy trứng chọi đá.

"Đùng!"

Sài Thượng Cố nổ tung, hóa thành một đoàn sương máu, thi thể cùng nội tâm không còn sót lại chút gì.

Phía dưới, Đổng y sư mấy người cũng đi tới dưới tầng mây, chỉ là hiện tại dây leo đã không còn sinh trưởng, bọn họ không cách nào xuyên qua mảnh này tầng mây.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên có một đầu ma quái từ nhẵn bóng như gương trên vách đá tung người nhảy ra, hướng bọn họ đánh tới!

Cái kia ma quái còn chưa nhào tới Đổng y sư trước người, Bảo thiên tướng giơ tay lên đem cái kia ma quái cổ họng bắt lấy, cười lạnh nói: "Dám to gan tổn thương nhà ta Thần Vương, đau!"

Chỉ nghe răng rắc một tiếng, Bảo thiên tướng cánh tay bất ngờ bị cái kia ma quái xoay thành bánh quai chèo!

Mặt khác bảy ngày đem thấy thế tất cả giật mình, Bảo thiên tướng thực lực tuy có rất lớn lượng nước, nhưng cũng không thể coi thường, cái kia ma quái thực lực vậy mà đáng sợ như thế!

Bảo thiên tướng sở dĩ có cái bảo chữ, chủ yếu là cánh tay nhiều, nhiều đến trăm cánh tay, mỗi cái tay đều nắm lấy một cái linh binh, bị cái kia ma quái vặn gãy tay sau đó, lập tức hung tính đại phát, mặt khác cánh tay nâng lên, thôi thúc linh binh, không đầu không đuôi đập xuống!

Cái kia ma quái cứ việc mạnh mẽ, nhưng nhiều như vậy đánh hạ xuống, tại chỗ bị đánh thành nguyên hình, chỉ thấy một giọt dòng máu màu đen nổi bồng bềnh giữa không trung.

Bảo thiên tướng còn đợi đập xuống, Đổng y sư giơ tay lên ngừng lại, ánh mắt kỳ dị, nói: "Đây là một giọt tiên nhân chi huyết, thuần túy tiên nhân chi huyết…"

Bảo thiên tướng lấy làm kinh hãi, bắt lấy từng cái linh binh cánh tay lay động, nói: "Thần Vương, đây thật là tiên nhân chi huyết? Chẳng qua tiên nhân chi huyết vì sao là màu đen?"

"Sở dĩ là màu đen, là bởi vì huyết dịch này bên trong xen lẫn mục nát khí tức."

Đổng y sư tay phải hai chỉ nhẹ nhàng khẽ động, ngón trỏ ngón giữa ở giữa kẹp lấy một cái mỏng manh vô cùng thần đao.

Hắn nâng tay lên cánh tay, xoạt xoạt xoạt, vô số đạo ánh đao lướt qua, để cho người ta hoa mắt!

Đổng y sư thu đao, giọt kia mục nát tiên nhân chi huyết bị cắt thành vô số khối nhỏ, tuyệt phân đến không cách nào lại bị tách ra thì ngưng!

"Y đạo thiên nhãn!"

Phía sau hắn thần quang như là rừng rực liệt hỏa, dựng thẳng lên, xuất hiện một viên thiêu đốt to lớn hỏa nhãn, hỏa nhãn mi mắt hướng hai bên tách ra.

Cái kia hỏa nhãn nhìn thấu chỗ, chỉ thấy bị cắt ra tiên nhân chi huyết biến lớn lên, rất nhanh lớn như cối xay, đủ loại chi tiết đập vào mọi người mi mắt!

"Tro tàn!"

Đổng y sư kinh ngạc, thất thanh nói: "Tiên nhân máu bên trong tại sao có thể có tro tàn?"

—— —— Trạch Trư đẩy đen một bên kính mắt: Thực ra, tất cả những thứ này đều là một cái bản án, Tô Vân vào Sóc Phương thành đệ nhất án, tro tàn án!

Chương 415 : Mở ra Huyền quan

Chương 416: Mở ra Huyền quan

Hiện nay trên đời đối tro tàn nghiên cứu sâu nhất, liền kể Thông Thiên các, mà Thông Thiên các bên trong đối tro tàn nghiên cứu sâu nhất, chính là Đổng y sư.

Đổng y sư vì đối phó tro tàn bệnh, đã từng giải phẫu không biết bao nhiêu tro tàn quái, dò xét tro tàn nguồn gốc. Tuy là tro tàn bệnh là một loại thiên địa nguyên khí suy yếu gây nên ôn dịch, không cách nào trị tận gốc, nhưng hắn vẫn là nghiên cứu ra không ít thú vị đồ vật.

Thiên địa nguyên khí suy biến đưa tới linh sĩ trong cơ thể nguyên khí cùng thiên địa nguyên khí đồng dạng, tro tàn hóa, bởi vậy linh sĩ sẽ hướng tro tàn quái thay đổi.

Giọt này tiên nhân chi huyết bên trong ẩn chứa tiên nhân chân nguyên, mà cái này chân nguyên vậy mà cũng tại tro tàn hóa!

Đổng y sư cẩn thận từng li từng tí đem giọt này tiên nhân chi huyết thu hồi, ngước đầu nhìn lên, kinh ngạc nói: "Tiên nhân chi huyết tro tàn hóa, như vậy tiên nhân bản thể… Không được! Chiếc kia Huyền quan!"

Sắc mặt hắn đột biến, cái kia cuồn cuộn máu đen chính là từ Huyền quan bên trong phun ra ngoài, theo vách đá chảy xuống!

Nếu như mở ra Huyền quan…

“Không thể để cho bọn họ mở ra Huyền quan!”

Đổng y sư từ trước tới nay vững như bàn thạch, giờ phút này cũng không nhịn được sợ hãi lên, vội vàng nói: “Chúng ta nhất định phải lên đi, ngăn cản bọn họ mở quan tài! Cái kia Huyền quan bên trong, hơn phân nửa phong ấn hóa thành tro tàn quái tiên nhân!”

Tám thiên tướng sắc mặt đại biến, chỉ là phía trước có Tiên đạo phù văn hóa thành tầng mây chặn đường, bọn họ căn bản không có đi qua thực lực. Cho dù bọn họ có khả năng xuyên qua mảnh này tầng mây, chỉ sợ cũng vô lực đối mặt vô cùng vô tận ma quái!

“Nếu như cái này tiên nhân biến thành tro tàn quái được phóng thích đi ra…” Bọn họ không từ cái rùng mình.

Nhưng mà, bọn họ như thế nào mới có thể xuyên qua mảnh này tầng mây?

“Ta linh binh!” Bảo thiên tướng đột nhiên kinh hô một tiếng.

Mọi người vội vàng nhìn lại, chỉ thấy Bảo thiên tướng trên trăm đầu cánh tay nắm lấy gần một trăm kiện linh binh, giờ phút này giống như là có vô số không nhìn thấy côn trùng tại ăn cắn những này linh binh, những này linh binh lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được trở nên thủng trăm ngàn lỗ!

“Những này ma quái là tiên nhân chi huyết biến thành, trong cơ thể có giấu tro tàn chi khí.”

Đổng y sư quan sát những này linh binh, cau mày: “Linh binh linh tính sẽ bị những này tro tàn chi khí ăn mòn, đến từ Tiên giới tro tàn chi khí, so nhân gian tro tàn chi khí mạnh ngàn vạn lần… Bảo thiên tướng, để cho ta muốn nhìn một chút Tiên giới tro tàn quấy nhiễu thân thể hiệu quả.”

Bảo thiên tướng sắc mặt xám ngoét, vội vàng đem tất cả linh binh vứt bỏ, trong lòng một hồi quặn đau: "Những này linh binh là lão tử cả đời trân bảo…"

Linh binh rơi xuống đất, rất nhanh mục nát, hóa thành cát bay.

Dục thiên tướng nói: "Bảo thiên tướng, ngươi cánh tay nhiều, cắt đứt một đầu cánh tay cho Thần Vương thí nghiệm, thì thế nào?"

Bảo thiên tướng chửi toét miệng nói: "Ngươi đại gia, ngươi làm sao không cắt… Đau!"

Đổng y sư giơ tay lên một đao, đem hắn cụt tay cắt xuống, cũng không ngẩng đầu lên nói: "Ta truyền thụ cho ngươi Tạo Hoá chi thuật, ngươi còn có thể mọc ra. Dục thiên tướng, ngươi giúp hắn cầm máu."

Hắn dùng cụt tay đụng chạm tiên nhân chi huyết, dẫn tới một chút tro tàn chi khí.

Đoạn nhai phía trên, tiên đằng phía trên, Tô Vân, Sài Sơ Hi cùng Oánh Oánh hợp lực thôi thúc bồ đoàn, bồ đoàn tiên khí xông ra, tại bọn họ điều động bên dưới, tiên khí hóa thành đủ loại linh binh hay là thần thông, xung quanh công kích, đem đánh tới ma quái đánh chết!

Những này ma quái đem bọn hắn chặn lại, để cho bọn họ tiến lên khó khăn. Tô Vân cùng Sài Sơ Hi thực lực không kém bao nhiêu, có thể nói là Nguyên Đạo Thánh Nhân phía dưới mạnh nhất tồn tại, dù bọn hắn thần thông quảng đại, cũng cảm thấy áp lực càng lúc càng lớn!

Hai người sử dụng tiên thuật, nhưng cũng chỉ có thể thanh trừng một mảnh, chỗ hổng rất nhanh liền bị mặt khác ma quái bổ sung, căn bản là không có cách lao ra trùng vây.

Oánh Oánh thì kiến thức uyên bác, thông hiểu cổ kim nội ngoại thần thông, bất luận là cựu thánh tuyệt học vẫn là tân học, tất cả hạ bút thành văn, đủ để bảo vệ hai người đề phòng không đến địa phương.

Đột nhiên, phía sau bọn họ từng con ma quái bành bành nổ tung, hóa thành từng giọt dòng máu màu đen rơi xuống, những cái kia dòng máu màu đen còn chưa hạ xuống, liền hóa thành một cái đen kịt bàn tay lớn, hướng bọn họ chộp tới!

Oánh Oánh vừa mới điều động một chút tiên khí hóa thành thần thông ngăn cản, nhưng ngăn cản không nổi, vội vàng nói: "Sĩ tử!"

Tô Vân không cần nghĩ ngợi, thôi thúc đệ nhất tiên ấn, nhưng thấy hắn đỉnh đầu tiên vân bên trong một cái tiên nhân bàn tay từ từ đánh ra, cuồn cuộn uy năng nghênh tiếp cái kia hắc thủ!

"Ầm!"

Tiên khí biến thành bàn tay phá huỷ, cái kia máu đen hình thành hắc thủ cũng thẳng vỡ nát, bốn phía không biết bao nhiêu ma quái bị hướng bay. Tô Vân thân thể chấn động mạnh, bị bắn ra Tiên đạo bồ đoàn, nhất thời trong bóng tối vô số ma quái bay lên không nhảy lên, hướng hắn bắt tới!

Oánh Oánh kinh hô một tiếng, nhưng vào lúc này chỉ thấy ba đầu băng dải bay ra, xoay quanh Tô Vân bốn phía, hình thành ba cái kỳ lạ đạo trường, những cái kia ma quái vọt tới trong đạo trường, có bành trướng nổ tung, có thu nhỏ bị ép thành bột mịn, có thì thẳng tan rã!

Sài Sơ Hi nhẹ nhàng nâng lên một chút, đem Oánh Oánh nâng đến tiên vân bên trên, Oánh Oánh vừa mới ngồi vững vàng, liền gặp Sài Sơ Hi mang theo tiên vân đi tới Tô Vân bên cạnh.

Nàng cùng Tô Vân phối hợp, nhưng cũng bổ sung lẫn nhau.

"Hai vị tổ tiên tới."

Sài Sơ Hi đi tới Tô Vân bên người, thấp giọng nói, "Thực lực của bọn hắn so với chúng ta mạnh, nếu rơi vào tay ma quái bao vây, lại được bọn họ giết tới trước mặt, như vậy nhất định chết chắc chắn!"

Tô Vân khí huyết vẫn như cũ cuồn cuộn không thôi, vừa rồi hắn mượn bồ đoàn tới thi triển đệ nhất tiên ấn, nhưng như cũ không ngăn được Sài Phục Lễ đòn đánh này, lúc này Sài Phục Lễ chỉ còn lại có nửa người trên, có thể tưởng tượng được Sài Phục Lễ thời kỳ cường thịnh nên cường đại cỡ nào!

"Ta Sài gia Tiên gia chi bảo, nguyên lai trong tay ngươi!"

Ồn ào bên trong, Sài Phục Lễ âm thanh truyền đến: "Thiên Thị Viên Đại Đế không thể đem bậc này Tiên gia chi bảo cho ngươi mượn sử dụng, đặc biệt là tại phát hiện nơi đây phong ấn giải trừ, Sài gia cao thủ xâm lấn dưới tình huống, càng không khả năng đem bồ đoàn cho ngươi mượn. Chẳng lẽ hắn không lo lắng bồ đoàn bị ta Sài gia thu về ư? Trừ phi…"

Đột nhiên từng cái ma quái bành bành nổ tung, máu đen phun trào như là thủy triều, gào thét hướng Tô Vân đám người nghiền ép mà tới!

Cái kia cỗ máu đen thủy triều bên trong một tấm to lớn máu đen gương mặt bay ra, cùng Sài Phục Lễ giống nhau như đúc, xông đến Tô Vân đám người trước mặt: "… Ngươi chính là Thiên Thị Viên Đại Đế!"

Cuồn cuộn sóng âm chấn động, xung kích Tô Vân cùng Sài Sơ Hi thân hình, để cho hai người chân đứng không vững.

Tô Vân không chần chờ nữa, nguyên từ thần kiếm bay ra, một chiêu Tiên kiếm trảm yêu long, đem cái kia tấm máu đen

gương mặt chém ra, phá giải Sài Phục Lễ thần thông!

"Đạo kiếm quang này… Quả nhiên là ngươi!"

Tiên đằng phía trên, Sài Phục Lễ tiếng hét giận dữ truyền đến: "Cái gọi là Thiên Thị Viên Đại Đế, chẳng qua là một tên mao đầu tiểu tử! Chẳng qua là một con kiến hôi giống như nhân vật!"

"Buồn cười! Buồn cười ta Sài gia, bao quát Thần Quân đều bị ngươi hù dọa, vậy mà đem tộc ta thánh nữ gả cho ngươi, còn thả đi ngươi!"

"Buồn cười tộc ta bảo vật vẫn luôn tại chúng ta trước mắt, chúng ta vậy mà không có phát giác, lại bị một cái giả dối không có thật nhân vật hù sợ!"

Tiếng gào thẳng đến bên này mà đến, chỉ nghe Sài Phục Lễ lạnh lùng nói: "Khắc Kỷ, ngươi tới bảo vệ những người khác, ta tới giết người này, rửa sạch Sài gia vô cùng nhục nhã!"

Hắn thoát khỏi Sài Khắc Kỷ đám người, một mình xông vào hắc ám, dọc theo tiên đằng hướng Tô Vân đám người đánh tới!

Tô Vân cùng Sài Sơ Hi sắc mặt nghiêm nghị, dùng hết khả năng hướng đỉnh núi đánh tới, loại trừ có ma quái tập kích bên ngoài, thỉnh thoảng còn có Sài Phục Lễ thần thông đánh tới, để cho bọn họ mệt mỏi ứng phó.

Lúc này cho dù là Oánh Oánh cũng không thể không liều mạng!

Sài Sơ Hi nhanh chóng nói: "Phu quân, Sài Phục Lễ lão tổ công pháp thần thông ta nghiên cứu qua, ta tới ứng đối, ngươi toàn lực leo lên sườn núi!"

Tô Vân gật đầu, hai người lưng tựa lưng, Tô Vân dốc hết có khả năng giết ra một đường máu, mà Sài Sơ Hi thì điều

động tiên vân lực lượng, cùng Sài Phục Lễ lấy cứng chọi cứng!

Oánh Oánh thì ngồi tại bồ đoàn biến thành tiên vân bên trên, đủ loại thần thông bắn ra, đem những cái kia lọt lưới ma quái đánh rơi.

Tô Vân cảm nhận được sau lưng Sài Sơ Hi đón đỡ Sài Phục Lễ thần thông tiếp nhận trọng kích, trong lòng lo lắng, không nghĩ ngợi nhiều được, nội tâm bay ra, quét sạch tứ phương!

Thiên tượng nội tâm tuy mạnh mẽ, nhưng mà gặp phải tình huống như thế này, thiên tượng nội tâm bởi vì khí lực quá lớn, ngược lại dễ dàng bị ma quái bọn họ làm bị thương.

Nội tâm bị thương, sẽ nguy hiểm cho bản thể, bởi vậy dưới loại tình huống này nội tâm xuất chiến cũng không phải là cử chỉ sáng suốt.

Chẳng qua Tô Vân cũng không phải là một mực làm bừa, mà là đem bản thân nội tâm thần binh giao cho thiên tượng nội tâm, thiên tượng nội tâm gánh lấy cái này miệng to lớn hoàng chung, trước một bước giết ra tiên vân phạm vi bao phủ!

Tô Vân lấy thiên tượng nội tâm mở đường, chỉ thấy như thủy triều máu đen biến thành ma quái tuôn đi qua, hắn thiên tượng nội tâm cao tới hơn mười trượng, cô đọng như là chân thân, tay cầm hoàng chung mũi chuông, quét ngang bốn phương tám hướng, đem từng con ma quái nghiền vỡ nát!

Lại có không biết bao nhiêu ma quái bay lên, giương nanh múa vuốt nhào tới, Tô Vân nội tâm bỗng nhiên vỗ một cái chuông lớn, tiếng chuông chấn động, ma quái bọn họ đập thừng thừng hạ xuống!

Nhưng mà lại có nhiều hơn nữa ma quái vọt tới, thậm chí leo đến trên vách chuông, lít nha lít nhít, ba tầng trong ba tầng

ngoài, xếp chồng người giống như để hoàng chung càng ngày càng nặng!

Thậm chí còn có không ít ma quái theo hoàng chung hướng thiên tượng nội tâm trên tay bò đi, Tô Vân thiên tượng nội tâm vội vàng dùng lực run lên, đem hoàng chung ném ra ngoài, bỏ đi không cần.

Hắn thò tay hướng về phía sau bắt tới, đúng lúc gặp Tô Vân đem nguyên từ thần kiếm ném ra, Tô Vân nội tâm bắt lấy thần kiếm, lấy thần kiếm mở đường, đánh đâu thắng đó!

Nhưng mà không có giết bao lâu, thần kiếm bị che mờ, kiếm bên trên trải rộng máu đen, nguyên từ thần quang bị ăn mòn, trở nên thủng trăm ngàn lỗ.

Thanh thần kiếm này, rất nhanh liền mất đi uy năng!

Tô Vân nội tâm nghiến răng, vứt bỏ thần kiếm, Thần Tiên tác cùng Trần Mạc Thiên Không đều không ở phía sau bên trên, hiện tại hắn đã không có vũ khí có thể dùng!

Đúng lúc này, Tô Vân đem phù văn chi tường mở ra, đem Thần Quân Sài Vân Độ thân thể ném ra.

Nếu như Thần Quân Sài Vân Độ thân thể bị hủy, như vậy hắn chính là cùng đường bí lối!

“Khó trách lão Thần Vương tại thăm dò nơi đây lúc, cũng sẽ bản thân bị trọng thương.” Tô Vân trong lòng yên lặng nói.

Mặc dù như thế, hắn thiên tượng nội tâm vẫn là lấy Sài Vân Độ thân thể làm vũ khí, đại sát tứ phương, đem từng cái ma quái đập đến vỡ nát.

Hắn không dám để cho bản thân nội tâm vào ở Sài Vân Độ thân thể, hắn dù sao không phải Đổng y sư, Đổng y sư tinh thông y thuật, có thể ký thác nội tâm, mà hắn nếu như để nội

tâm vào ở Sài Vân Độ thân thể, liền rất có thể sẽ mất đi thân thể của mình, biến thành bán ma.

Cho nên đem Sài Vân Độ thân thể xem như linh binh tế lên, là ổn thỏa nhất con đường, nhưng chỉ chỉ là tế lên, không cách nào phát huy ra cỗ này Thần Quân thân thể toàn bộ uy năng, nhiều nhất chỉ có thể phát huy ra một thành chiến lực!

Dù vậy, cũng không thể coi thường.

Sài Vân Độ thân thể đại sát tứ phương, rất mau đem phía trước ma quái thanh trừng.

Bộ thân thể này bên trên chiếm hết máu đen, phàm là dính lên máu đen địa phương, liền xì xì bốc khói, hiển nhiên Thần Quân thân thể cũng không cách nào ngăn cản được máu đen ăn mòn.

Chẳng qua Thần Quân quả thực mạnh mẽ vô song, thân thể tổn thương tốc độ so hoàng chung cùng nguyên từ thần kiếm chậm hơn rất nhiều.

Tô Vân phấn khởi hoạt bát, cùng Sài Sơ Hi một trước một sau giết tới đi vào, cuối cùng đi tới tiên đằng đỉnh.

Cái kia tiên đằng đỉnh vừa vặn là leo lên đến chiếc kia Huyền quan bên trên, đợi đi tới Huyền quan trước mặt, mới phát hiện Huyền quan to lớn, cái này miệng Huyền quan nắp quan tài giống như là một mảnh đại điện đỉnh điện, có sừng có mái hiên nhà, đóng lên phủ lên ngói lưu ly, cực kỳ xa hoa.

“Sơ Hi, chúng ta đến! Nơi này không có ma quái!” Tô Vân hưng phấn nói.

Sài Sơ Hi một mực ráng chống đỡ lấy đối kháng Sài Phục Lễ thế công, nghe vậy trầm tĩnh lại, hơi thở mong manh: “Đến liền tốt…”

Nàng khí tức nhanh chóng khô bại xuống, ngồi quỳ chân trên mặt đất, Tô Vân trong lòng giật mình, vội vàng đem nàng thu vào bản thân Linh giới bên trong: "Oánh Oánh, ngươi đến giúp nàng ngăn chặn thương thế!"

Oánh Oánh từ tiên vân bên trên nhảy xuống, chui vào Tô Vân Linh giới.

Tô Vân thoáng giải sầu, hướng chiếc kia Huyền quan nhìn lại, nắp quan tài bên dưới còn tại không ngừng xông ra máu đen, theo vách đá chảy xuống đi, từng đầu ma quái từ máu đen bên trong nhảy ra, điên cuồng hướng về phía sau người đến tấn công, nhưng không có một cái ma quái dám can đảm đến đến nơi đây.

"Ta Sài gia cô gia, thật là khiến người bất ngờ ah." Sài Phục Lễ âm thanh truyền đến.

Tô Vân trong lòng cảm giác nặng nề, theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy đường đi bên trên, từng đầu ma quái bành bành nổ tung, Sài Phục Lễ sắc mặt âm trầm, lăng không bay tới, ánh mắt rơi vào Thần Quân Sài Vân Độ thân thể bên trên.

Trên người hắn dính không ít máu đen, giờ phút này đang xì xì bốc khói, hiển nhiên máu đen ăn mòn hắn nội tâm.

Tô Vân khẽ mỉm cười, thiên tượng nội tâm lập tức khống chế Sài Vân Độ thân thể, ra sức đi chiếc kia to lớn Huyền quan nắp quan tài!

"Bỏ xuống Thần Quân thân thể!" Sài Phục Lễ quát lớn, hung hãn đánh tới!

Huyền quan nắp quan tài ầm ầm chấn động một chút, bị đẩy ra mấy trượng!

Chương 416 : Huyền quan khóa vân hi

Chương 417: Huyền quan khóa vân hi

Chiếc kia Huyền quan bị mở ra một cái chớp mắt, máu đen xông ra, Thần Quân Sài Vân Độ hai tay nhất thời tại máu đen bên trong mục nát mục nát, chỉ còn lại có từng chồng bạch cốt!

Cho dù là Thần Quân thân thể, cũng ngăn cản không nổi mục nát tiên nhân chi huyết ăn mòn!

Sài Phục Lễ cũng giết tới trước mặt, thấy thế không lo được Tô Vân, vội vàng nghĩ cách cứu viện Sài Vân Độ thân thể.

Mà vào lúc này, Tô Vân nội tâm khống chế Thần Quân thân thể bỗng nhiên xoay người, đón Sài Phục Lễ mi tâm một chỉ điểm tới!

Sài Vân Độ hai tay đã hóa thành xương trắng, không có máu thịt, chẳng qua cái này cẳng tay phía ngoài có vô số phong ấn phù văn nhanh chóng hướng về phía trước di động, chảy vào cẳng tay ngón trỏ bên trong.

Những phù văn này, là Khúc bá đám người dùng để phong ấn trấn áp Thần Ma phù văn, cùng với Ứng Long dùng để luyện hóa Thần Ma phù văn, có thể luyện chết Thần Ma.

Tô Vân đem phong ấn luyện hóa phù văn dung hợp, dung luyện làm một loại thần thông, gọi là Tru Ma chỉ.

Năm đó hắn tu vi nông cạn lúc, dùng cái này chỉ pháp tru sát Minh Ngọc Phi, những ngày này hắn cùng Sài Sơ Hi cùng một chỗ nghiên cứu đủ loại công pháp thần thông, càng đem Tiên đạo phù văn cùng Tru Ma chỉ dung hợp, để một kích này uy lực càng lớn mạnh hơn!

Hắn chính là nhìn đúng Sài Phục Lễ sẽ đến nghĩ cách cứu viện Thần Quân Sài Vân Độ thân thể, cho nên nhân cơ hội ra tay. Sài Vân Độ là Sài gia tổ tông, càng là Sài Phục Lễ phụ thân, nếu là nhìn thấy phụ thân thân thể bị hao tổn, hắn tại ngắn ngủi trong nháy mắt khẳng định khó mà phân biệt thiệt hơn, tất nhiên sẽ ra tay nghĩ cách cứu viện cha của hắn!

Tru Ma chỉ điểm tại Sài Phục Lễ mi tâm, chỉ lực trút xuống, Sài Phục Lễ sau gáy đột nhiên nhô lên một khối, giống như là có một cái kịch liệt chi vật đâm vào đầu óc của hắn, đem sau gáy đỉnh được nhô lên.

Nhưng mà, Sài Phục Lễ nhưng mạnh mẽ tiếp nhận xuống, đầu không có nổ tung.

"Tiểu tử thối, nếu như ta không phải kim thân Cổ Thần…"

Hắn vừa mới nói ra lời này, Tô Vân nội tâm khống chế Sài Vân Độ một cánh tay khác, một chỉ điểm tới!

Đòn đánh này, vẫn là Tru Ma chỉ!

"Bành!"

Sài Phục Lễ đầu đột nhiên nổ tung, đầy trời linh quang bốn phía trút xuống, như là không có khói lửa pháo hoa, rực rỡ màu sắc.

"Chết rồi?"

Tô Vân vừa mừng vừa sợ, còn chưa kịp thở phào, đột nhiên chỉ thấy đầy trời linh quang mưa hoa nhanh chóng tụ lại, Sài

Phục Lễ đầu lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được từ trên cổ "Sinh trưởng" đi ra.

Sài Phục Lễ trên cổ mọc ra cái cằm, mọc ra miệng, cái kia miệng khép mở, phẫn nộ vô cùng: "Ngươi cho rằng bậc này chút tài mọn, liền có thể giết chết một tôn thần? Một tôn vượt qua thế giới này cực hạn Thần Chỉ?"

Mũi của hắn tại linh quang mưa hoa bên trong hình thành, hắn chỉ có kim thân, không có thân thể, kim thân nghiền nát liền không cách nào ngưng tụ, nhưng hắn nội tâm nghiền nát vẫn còn có thể gây dựng lại.

Tô Vân cái kia một chỉ quả thực rất mạnh, tập hợp Thông Thiên các cái này hơn bốn nghìn năm tới đối phong ấn chi thuật thành quả nghiên cứu cùng Ứng Long các Thần Ma trí tuệ, nhưng mà còn chưa đủ lấy ma diệt hắn.

Giết chết kim thân Cổ Thần, chính là ma diệt hắn nội tâm, đem hắn hoạt bát tư duy hoàn toàn phá hủy, Sài Phục Lễ thực lực quá mạnh, dẫn đến hắn nội tâm cũng vô cùng mạnh mẽ.

Tô Vân nội tâm khống chế Sài Vân Độ cánh tay phải, thôi thúc thiên địa nguyên khí, xương trắng bàn tay lớn hướng Sài Phục Lễ đẩy tới: "Tru Ma chỉ không giết được ngươi, như vậy tiên thuật đâu?"

Đệ nhất tiên ấn!

Nhưng mà, Sài Phục Lễ đã có đề phòng, hắn nửa bên mặt đang nhanh chóng hình thành, mắt trái mọc ra, lập tức đem Tô Vân ấn pháp thế tới thấy rõ, không nói lời gì thôi thúc thần thông nghênh tiếp, cười lạnh nói: "Tiên thuật? Ngươi có ta mạnh?"

Hắn thần thông khẽ động, liền thấy bàn tay bốn phía có từng cái chữ nòng nọc di động, đây chính là sử dụng tiên thuật dấu hiệu!

Sài gia tiên thuật cứ việc không bằng đệ nhất tiên ấn thần thông như vậy, nhưng Sài Phục Lễ tu vi lại vượt xa Tô Vân phía trên, mạnh mẽ đến vượt qua thế giới cực hạn chịu đựng mức độ!

Hắn khi còn sống mặc dù chỉ là Thiên Tượng cảnh giới, nhưng này lúc Đế Tọa động thiên cảnh giới tối cao liền chỉ là Thiên Tượng cảnh giới!

Hắn dựa vào bản thân là tiên thể, lại có trích tiên nhân tiên pháp truyền thừa, đem Thiên Tượng cảnh giới tu luyện tới vượt qua thế giới cực hạn mức độ!

Sài Phục Lễ cái này một ấn đánh ra, ấn pháp đối ấn pháp, cho dù là đệ nhất tiên ấn, cho dù là Thần Quân Sài Vân Độ thân thể, cho dù là Tô Vân cũng là Thiên Tượng cảnh giới, cũng lập tức không chịu đựng nổi.

Thần Quân Sài Vân Độ cánh tay phải xương ngón tay đùng đùng vỡ vụn, cẳng tay bẻ gãy, Tô Vân nội tâm bay ngược mà đi, một tiếng ầm vang đụng vào Tô Vân trên người, đi vào Tô Vân trong cơ thể.

Tô Vân khí huyết sôi trào, cổ họng ngòn ngọt, nôn một ngụm máu.

"Cô gia, vẫn để cho ta hướng ngươi biểu diễn một điểm, nhìn một chút cái gì gọi là vượt qua thế giới lực lượng!"

Sài Phục Lễ khí tức bộc phát, một cỗ làm người chấn động cả hồn phách rung động từ trong cơ thể hắn truyền đến, đoạn nhai không gian bốn phía không ngừng nổ tung, không gian giống như là có thực chất đồng dạng, điên cuồng vỡ ra, hướng Sài Phục Lễ sụp đổ!

Đột nhiên, không gian chỗ sâu không tên bạo động truyền đến, đó là trấn thủ Bắc Miện trường thành vô số thế giới Tiên kiếm bị kinh động!

Sài Phục Lễ mặc kệ chính mình có hay không kinh động đến Tiên kiếm, một lòng muốn diệt trừ Tô Vân: "Cô gia, ngươi cũng là Thiên Tượng cảnh giới, ta cũng là Thiên Tượng cảnh giới, để ngươi nhìn một chút cái gì gọi là chênh lệch!"

Hắn chiêu thứ hai vượt qua thế giới cực hạn tiên thuật bộc phát!

Đây là một loại bóp méo không gian điều khiển không gian đáng sợ tiên thuật, đổ sụp không gian, đem Tô Vân cùng Thần Quân Sài Vân Độ thân thể hướng hắn kéo đi, mà những cái kia đổ sụp không gian vừa vặn hình thành một cái bàn tay khổng lồ!

Tô Vân cũng biết giờ phút này không còn gì khác thần thông có thể chạy trốn, cũng tự dốc hết có khả năng, thôi thúc đệ nhất tiên ấn!

Đệ nhất tiên ấn, cũng có thể dẫn tới thiên kiếp, dẫn tới Tiên kiếm!

Hai người một trước một sau, gây nên thiên kiếp, nhất thời trên bầu trời lôi vân hội tụ, lôi lạc như mưa.

Nhưng mà Tô Vân lại là trong lòng bỗng nhiên trầm xuống, Sài Phục Lễ thôi thúc tiên thuật tốc độ, nhanh hơn hắn quá nhiều, hắn đệ nhất tiên ấn uy lực chưa bộc phát, Sài Phục Lễ một chiêu kia tiên thuật cũng đã hình thành!

"Liều mạng!"

Tô Vân một cái tay khác nắm lên bồ đoàn, đem bồ đoàn tế lên, bồ đoàn bên trong tiên khí xông ra.

Đệ nhất tiên ấn nguyên bản chính là dẫn dắt thiên địa nguyên khí tiên ấn, mang thiên địa nguyên khí chi uy, hóa thành tiên nhân bàn tay lớn, đánh chết cường địch!

Giờ phút này, đệ nhất tiên ấn đột nhiên nhận được bồ đoàn tiên khí gia trì, lập tức phát sinh khó tin biến hóa, chỉ thấy tiên vân bên trong một cái năm ngón tay thon dài như hành như ngọc bàn tay nhanh chóng hình thành, ngón giữa bóp ngón cái thứ hai đốt ngón tay, ấn pháp bộc phát!

"Ầm!"

Đoạn nhai đỉnh, sáng sủa vô cùng quang mang bộc phát, đem phương viên trăm dặm chiếu lên giống như ban ngày!

Tiên đằng bên trên, đang tại chém giết Sài Khắc Kỷ, Sài Sở Đông đám người trong lòng giật mình, chỉ thấy cái kia vô số ma quái cũng giống là nhận được một loại nào đó hiệu lệnh, đột nhiên không còn tấn công bọn họ, mà là nhanh chóng hướng đỉnh núi leo lên mà đi.

Những cái kia ma quái bò bò liền hóa thành từng giọt màu đen huyết châu, dọc theo vách đá hướng bên trên chảy, hội tụ đến cùng một chỗ.

Sài Khắc Kỷ Sài Sở Đông đám người vội vàng hướng những cái kia ma quái tiến đến, mà tại Huyền quan phía trên, Tô Vân điều động bồ đoàn tiên khí thi triển ra đệ nhất tiên ấn, cùng Sài Phục Lễ ấn pháp đụng vào nhau, Tô Vân oa một tiếng hộc máu, khí tức uể oải xuống, phù phù một tiếng quỳ gối trên nắp quan tài.

"Coong!" Tô Vân toàn bộ Nhân Bộc ngã xuống, đầu mạnh mẽ đập ở cứng rắn trên nắp quan tài, bắn hai cái.

"Đây là ta Sài gia Thiên Tượng cảnh giới! Cô gia, không dễ chịu a?"

Sài Phục Lễ cười ha ha, trong tiếng cười đột nhiên kim thân rầm rầm vỡ nát, nội tâm cũng chia sụp đổ phân ly, hóa thành từng đạo mưa hoa xung quanh bay lượn!

Cái kia mưa hoa vù vù vang vọng, rất nhanh lại tự khép lại lên, Sài Phục Lễ không hổ là Sài gia cổ xưa nhất kim thân Cổ Thần, cho dù bị Tô Vân lấy bồ đoàn hóa thành đệ nhất tiên ấn đánh thành như vậy, cũng vẫn như cũ bảo toàn nội tâm!

Sài Phục Lễ nội tâm thân thể từ hông thân, từ từ khôi phục, không bao lâu liền lớn đến đầu.

Hắn hướng ngã trên mặt đất Tô Vân tung bay đi, bám thân đi bắt trên đất bồ đoàn, đúng lúc này hắn nghe được chuông chuông tiếng kiếm reo.

Sài Phục Lễ đã bắt được bồ đoàn, trên mặt tươi cười, theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một đạo kiếm quang từ không gian chỗ sâu bay tới.

Sài Phục Lễ nụ cười trên mặt biến thành sợ hãi, Tiên kiếm, Vũ tiên nhân trấn thủ vô số thế giới Tiên kiếm, chiếc kia để vô số tu luyện tới tuyệt đỉnh cảnh giới đại cao thủ vì đó ác mộng Tiên kiếm!

Hắn không cần nghĩ ngợi giơ lên bồ đoàn, ý đồ chặn lại một kiếm này, ngay tại lúc hắn giơ tay lên trong nháy mắt, Tiên kiếm tàn ảnh đã lướt qua.

Sài Phục Lễ cứng lại ở đó, sau một khắc, hắn hoàn toàn phá huỷ.

Tiên kiếm ào ào như điện, ở phía xa xẹt qua một đạo nhỏ yếu quang ngân, chuyển hướng, hướng bên này bay tới, nhắm thẳng vào ngã xuống Tô Vân!

Gây nên Tiên kiếm báo động trước không biết là Sài Phục Lễ, còn có Tô Vân!

Nhưng vào lúc này, Tô Vân Linh giới bên trong, Sài Sơ Hi khó khăn giơ bàn tay lên, năm ngón tay gảy, từng mai từng mai chữ nòng nọc từ Tô Vân Linh giới bên trong bay ra, xoay quanh Tô Vân bay lượn.

“Hưu!” Chiếc kia Tiên kiếm từ Tô Vân đỉnh đầu lướt qua, chui vào không gian chỗ sâu, biến mất không còn tăm tích.

Sài Sơ Hi thở phào nhẹ nhõm, ngửa mặt nằm vật xuống xuống.

Oánh Oánh ánh mắt lóe lên, vội vàng nhanh chóng ghi chép vừa rồi Sài Sơ Hi vận dụng Tiên đạo phù văn, thầm nghĩ: “Tại nàng ép khô sĩ tử trước đó, Oánh Oánh cô nãi nãi trước tiên đem nàng ép khô!”

Lúc này, Sài Khắc Kỷ, Sài Sở Đông đám người dọc theo tiên đằng chạy đến, chỉ thấy máu đen cuồn cuộn chảy ngược, vậy mà từ dưới lên trên hướng Huyền quan bên trong chảy tới.

Sài Khắc Kỷ vọt tới Huyền quan phía trước, vừa vặn nhìn thấy Tiên kiếm xuyên qua Sài Phục Lễ sau não, Sài Phục Lễ nổ tung tình hình, không khỏi muốn rách cả mí mắt.

Hắn đang muốn xông lên Huyền quan, đột nhiên chỉ thấy cái kia Tiên kiếm xoay xở, lần nữa bắn nhanh mà đến, không khỏi giật mình trong lòng, vội vàng dừng chân lại.

Hắn tuy kinh sợ tại Sài Phục Lễ chết, nhưng càng e ngại Tiên kiếm.

Sài Phục Lễ là hắn đệ đệ cùng cha khác mẹ, tình cảm huynh đệ tại rất dài thời gian bên trong càng ngày càng sâu, nhưng lại sâu tình cảm đối mặt Tiên kiếm lúc đều sẽ bị cái loại này sâu tận xương tủy sợ hãi áp chế.

Hắn không dám lên trước.

“Chiếc kia Tiên kiếm, là tới giết cô gia!” Sài Khắc Kỷ vừa mừng vừa sợ.

Tiếp đó, Tiên kiếm từ Tô Vân bên người lách đi qua, biến mất không thấy gì nữa, hẳn là trở về võ tiên điện.

Sài Khắc Kỷ lúc này mới hướng Huyền quan xông tới, lạnh lùng nói: "Phục Lễ, ta sẽ không để cho ngươi chết vô ích, nhất định sẽ đem tiểu tử này chém thành muôn mảnh, cho ngươi chôn cùng!"

Tô Vân khó khăn ngẩng đầu, cánh tay phải nhô ra, bắt lấy trên đất bồ đoàn.

Sài Khắc Kỷ thấy thế lấy làm kinh hãi, đáy lòng có chần chừ. Hắn không có hai tay, chỉ còn lại có nửa cái đầu, thực lực là không bằng Sài Phục Lễ.

Nhưng tại lúc này, phía sau hắn Sài Sở Đông cùng một cái khác Sài gia cao thủ vượt qua hắn, xông lên phía trước, quát: "Vì tổ tiên báo thù!"

Tô Vân không có chống cự, dùng sức lăn một vòng, cút vào chiếc kia treo tại đoạn nhai đỉnh khổng lồ trong thạch quan.

Máu đen cuồn cuộn vang vọng, hướng trong quan tài chảy tới.

Sài Sở Đông cùng một cái khác Sài gia cao thủ vọt tới trước mặt, không khỏi lấy làm kinh hãi, Sài Khắc Kỷ tiến lên, tức giận nói: "Các ngươi làm thế nào chuyện? Vậy mà lại bị hắn chạy trốn đi!"

Hắn khiển trách một câu, hướng trong quan tài nhìn lại, đột nhiên thạch quan kẽo kẹt vang vọng, vậy mà tại chậm rãi khép kín, mà tiên đằng cũng tại co rút lại!

"Tổ tiên, làm sao bây giờ?" Sài Sở Đông hoang mang lo sợ, nhìn về phía Sài Khắc Kỷ, "Chúng ta là rút lui, vẫn là nhảy vào cái này miệng Huyền quan bên trong?"

Sài Khắc Kỷ lấy lại bình tĩnh, cuối cùng vượt qua sợ hãi, quát: "Các ngươi đi! Ta vào xem, nhất thiết phải diệt trừ tên kia!"

Hắn tung người nhảy lên, nhảy vào cái này miệng Huyền quan bên trong.

Giọt cuối cùng máu đen chảy vào Huyền quan, Huyền quan ầm ầm khép kín.

Chương 417 : Thiên Thị Viên Huyền quan chân tướng

Chương 418: Thiên Thị Viên Huyền quan chân tướng

Sài Sở Đông cùng một người khác nhìn khép lại Huyền quan, không thể làm gì, lúc này tiên đằng cũng tại co rút lại bên trong, không ngừng thu nhỏ, dây leo nghịch sinh trưởng, không cho phép bọn họ suy nghĩ nhiều.

Hai người đành phải trở lại đằng diệp bên trên, chỉ thấy cái kia tiên đằng một đường nghịch sinh trưởng, hướng bên dưới vách núi co đi.

Rất nhanh, bọn họ xuyên qua thủ hộ Huyền quan phong ấn, rơi vào dưới vách đá dựng đứng.

Dưới vách đá dựng đứng, một cái tướng mạo thanh tú thiếu niên dẫn theo cái rương, đứng phía sau tám cái tướng mạo cổ quái tinh tráng đại hán.

Sài Sở Đông liếc bọn họ một cái, cười lạnh nói: "Nguyên lai là vừa mới một mực đi theo chúng ta phía sau cái mông Thiên Thị Viên dế nhũi. Rất nhanh các ngươi liền sẽ đổi chủ người. Các ngươi cái gọi là Thiên Thị Viên Đại Đế, chẳng qua là Tô Vân cái kia mao đầu tiểu tử, ta Đế Tọa động thiên tiên thể đại quân, đem rất mau đưa nơi này chinh phục!"

Dục thiên tướng nói nhỏ: "Thần Vương, hai người này…"

Đổng y sư gật đầu: "Giết chết bọn họ."

Sài Sở Đông cùng một vị khác Sài thị con em liếc nhau, hai người không khỏi cười ha ha, cái kia Sài thị con em tiến lên

trước một bước, cao giọng quát: "Các ngươi cũng biết ta Sài thị chính là tiên nhân hậu duệ, mỗi người đều là vô thượng tiên thể? Ta huynh Sở Đông, càng là tiên thể bên trong huyết mạch thuần chính nhất tiên thể! Các ngươi bầy tiện dân này, còn dám phản kháng?"

Sài Sở Đông khẽ mỉm cười, nói: "Dù sao cũng là hương dã tiện dân, không biết trời cao đất rộng."

Tám thiên tướng đột nhiên giận dữ, đột nhiên Đổng y sư vẻ mặt khẽ nhúc nhích, giơ tay lên nói: "Chậm đã."

Bảo thiên tướng đám người ngừng lại bước chân, không hiểu nhìn về phía hắn. Đổng y sư nói: "Ta muốn sống, để làm thì nghiệm. Ta muốn thử một chút tiên nhân huyết mạch tại tro tàn ở dưới tác dụng."

Khôn thiên tướng giận dữ nói: "Thần Vương, có hai người đây! Ngươi lưu lại một cái sống không được sao?"

Đổng y sư suy nghĩ một chút, nói: "Tốt a. Ta muốn huyết mạch thuần người kia sống sót, một người khác, tùy các ngươi thế nào, ta chỉ cần thi thể."

Cái kia Sài thị con em cười to, nghênh tiếp tám thiên tướng, quát: "Các ngươi sẽ không cho rằng các ngươi mỗi người đều là Tô Vân a? Không thể nào? Không thể nào?"

Qua không lâu, tám thiên tướng hợp lực đem Sài Sở Đông bắt, cái này tám vị thiên tướng mỗi người mang thương, Dục thiên tướng sợ hãi nói: "Cái này tiên thể quả nhiên lợi hại cực kì, lại muốn chúng ta tám cái liên thủ mới có thể trấn được hắn."

Tám thiên tướng áp lấy Sài Sở Đông hướng Đổng y sư đi tới, Bảo thiên tướng đi tại cuối cùng, trong tay mang theo cái kia Sài thị con em một cái chân, cái kia Sài thị con em đã biến thành một cỗ thi thể, bị hắn kéo lấy tiến lên.

“Sài thị đi tới chúng ta Thiên Thị Viên ý định tìm kiếm cái gì?” Đổng y sư hỏi.

Sài Sở Đông máu me khắp người, uể oải không thể, âm thanh khàn khàn nói: “Nơi này có một kiện Tiên đạo bảo vật, thu hút nội tâm, chúng ta này tới chính là vì tìm đến món kia bảo vật… Một kiện Tiên gia bảo vật, có thể chống đỡ một cái động thiên…”

“Thu hút nội tâm Tiên đạo bảo vật?”

Đổng y sư cùng tám thiên tướng nhao nhao ngẩng đầu hướng trên vách núi nhìn lại, nơi đó chính là Huyền quan phương hướng.

“Các ngươi một đường mò tới Huyền quan, chẳng lẽ món kia bảo vật chính là giấu ở trong quan tài treo trên vách đá?” Bảo thiên tướng hỏi.

Sài Sở Đông khóe miệng có máu không ngừng chảy ra, hơi thở mong manh: “Hai vị tổ tiên cảm ứng được món kia bảo vật hoặc là chiếc kia Huyền quan, hoặc là giấu ở trong quan tài, bởi vậy mang theo chúng ta phá cấm… Ta sắp chết, nhanh lên một chút cho ta trị thương…”

“Không chết được.” Bảo thiên tướng vỗ vỗ bờ vai của hắn, “Có Thần Vương tại, ngươi muốn chết cũng khó khăn. Thần Vương, bệ hạ còn tại phía trên, chúng ta bây giờ làm cái gì?”

Đổng y sư nhìn nhìn Huyền quan, lại nhìn một chút tiên đằng, tiếp đó ánh mắt rơi vào Sài Sở Đông trên người, nói: “Chúng ta không hiểu thế nào kích phát tiên đằng, không thể kích phát tiên đằng liền không cách nào đi lên hỗ trợ. Cho dù chúng ta có thể đi lên, đối mặt biến thành tro tàn quái tiên nhân, chúng ta loại trừ tự tìm đường chết bên ngoài cũng giúp không được mặt khác vội vàng. Cho nên, chúng ta trở lại các tin tức.”

Tám thiên tướng áp lấy Sài Sở Đông đường cũ quay ngược.

Chiếc kia Huyền quan nắp quan tài phảng phất một ngôi đại điện đỉnh điện, mà bên trong huyền quan không gian, nhưng so với đứng ở bên ngoài người tưởng tượng được lớn hơn rất nhiều.

Tô Vân lăn xuống đến trong quan tài treo trên vách đá, thân hình rơi xuống, hắn miễn cưỡng nắm lấy bồ đoàn, hắn nội tâm rung động, giống như là bị một cỗ lực lượng dẫn dắt, rục rà rục rịch, dường như lúc nào cũng có thể bay ra thân thể.

Hắn cùng Sài Phục Lễ liều mạng, thương thế cực nặng, có khả năng kiên trì đến bây giờ rất không dễ dàng, nhưng mà cái này quan tài bên trong nhưng giống như là có một loại sức mạnh kỳ diệu, đang dẫn dụ hắn nội tâm.

Sau một lúc lâu, Tô Vân bành một tiếng rơi xuống đất, ngay sau đó xoay người ngồi dậy, trong lòng còn tại buồn bực: "Ta không phải thương thế rất nặng ư? Làm sao ngồi dậy?"

Hắn có chút không tự chủ đứng dậy, quan sát bốn phía, chỉ thấy ngày như điện mái hiên nhà, như hộp vuông, phía trước một đầu tản ra bạch quang con đường, không biết thông hướng phương nào.

Tô Vân mơ mơ màng màng hướng cái kia bạch quang con đường đi tới, đúng lúc này Oánh Oánh âm thanh truyền đến: "Sĩ tử, ngươi làm sao nằm rạp trên mặt đất?"

Tô Vân cười nói: "Ta rõ ràng đứng ở chỗ này, khi nào nằm rạp trên mặt đất… Dọa, làm sao có hai cái ta?"

Hắn quay đầu nhìn lại, quả nhiên thấy thân thể của mình nằm rạp trên mặt đất, trong tay đang nắm lấy bồ đoàn!

Mà tại bên cạnh mình, Oánh Oánh tung bay ở trên không, không có mọc ra cánh trực tiếp tự bay lên.

Mà tại Oánh Oánh phía dưới, một quyển sách thật dày yên lặng nằm ở nơi đó!

"Ta chết đi?"

Tô Vân kinh hãi vô cùng: "Oánh Oánh, ngươi cũng đã chết!"

Lúc này, hắn nhìn thấy bản thân "Thi thể" bên cạnh đột nhiên lay động một chút, Sài Sơ Hi mơ mơ màng màng từ hắn Linh giới bên trong bay ra, mà Sài Sơ Hi "Thi thể" cũng xuất hiện trên mặt đất.

Bọn họ "Thi thể" lộ ra rất nhỏ, đây là bởi vì bọn họ tu thành thiên tượng nội tâm, nội tâm cao tới hơn mười trượng, bởi vậy thân thể liền lộ ra nhỏ bé.

Chỉ là, Oánh Oánh bởi vì là sách quái, thân thể vốn là liền tiểu nhân duyên cớ, cho dù tu thành thiên tượng nội tâm, cũng vẫn là không có bao nhiêu.

Tô Vân lấy lại bình tĩnh: "Không đúng, tình huống có chút không đúng! Ba người chúng ta người không thể đồng thời tử vong, ta chỉ là đi vào Huyền quan bên trong mà thôi, khi đó ta còn cảm thấy ta có thể sống sót, không thể liền như thế chết đi…"

Sài Sơ Hi nhìn bản thân "Thi thể", thử nghiệm cảm ứng cơ thể chính mình, vẫn còn hoảng sợ phát hiện nàng cùng thân thể cảm ứng vậy mà có thể biến mất!

Oánh Oánh cũng là như vậy!

Tiểu sách quái sắc mặt nghiêm túc, bay đến bản thân "Thi thể", —— quyển kia sách thật dày phía trước, nói: "Chúng ta là bị cái này Huyền quan bên trong kỳ lạ lực lượng quấy nhiễu, để chúng ta nội tâm thoát khỏi thân thể, linh nhục chia lìa. Thiên Thị Viên thu hút nội tâm, để Nguyên Sóc lân cận linh sĩ sau khi chết nội tâm đều sẽ tới đến Thiên Thị Viên, có

hay không liền cùng cái này miệng Huyền quan liên quan đến?"

Sài Sơ Hi nhìn lên, chỉ thấy máu đen theo bức tường chảy xiết mà xuống, kề góc tường lén lén lút lút, dọc theo đạo kia phát sáng con đường chảy tới, khó hiểu nói: "Nếu là Huyền quan, vì sao quan tài bên trong không có thi thể? Còn có, những cái kia máu đen đến cùng là thế nào tới?"

Tô Vân từ bản thân "Thi thể" trong tay lấy ra bồ đoàn, nói: "Vừa rồi giống như là có đồ vật gì đó dẫn dắt ta, để cho ta theo con đường này đi lên phía trước. Những này máu đen cũng tại theo con đường này đi lên phía trước, như vậy chúng ta chỉ cần đi qua, liền có thể biết Đạo Nguyên ủy!"

Hắn vừa mới nói đến đây, đột nhiên trên không truyền đến bầu trời đóng lại âm thanh.

Ba người vội vàng ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy bầu trời ầm ầm khép lại, một cái cao lớn vĩ đại thân ảnh từ thiên khung chỗ rơi xuống, chính là Sài Khắc Kỷ!

Nhắc tới cũng kỳ, Sài Khắc Kỷ một bên rơi xuống, một bên kim thân tan rã!

Với tư cách Sài thị tổ tiên một trong, Sài Khắc Kỷ huyết thống cực cao, là Thần Quân Sài Vân Độ chi tử, nhận được rất nhiều trích tiên nhân truyền thừa, bởi vậy cực kỳ cường đại.

Sau khi hắn chết, không có tiên thể, lại có thể mượn bồ đoàn tiên quang tiên khí tu luyện, hình thành kim thân, được tôn là kim thân Cổ Thần.

Hắn kim thân mạnh mẽ, để hắn chết sau thực lực so khi còn sống không hề yếu, thậm chí mạnh hơn!

Bất quá, cái này Huyền quan bên trong cực kỳ cổ quái, có một loại sức mạnh kỳ diệu có thể tách ra thân thể cùng nội tâm

cảm ứng, bởi vậy Sài Khắc Kỷ kim thân cũng bị trở thành thân thể!

Nhưng kim thân dù sao không phải thân thể.

Nội tâm là bám vào thân thể phía trên hoạt bát, thân thể sau khi chết, không cam tâm tử vong nội tâm thì mở ra lối riêng, lấy chúng sinh tín niệm lạc ấn thiên địa nguyên khí, luyện thành kim thân, ý đồ để cho mình sống lại.

Bởi vậy có thể thấy được, khi còn sống nội tâm nương tựa vào thân thể, sau khi chết kim thân nương tựa vào nội tâm.

Sài gia kim thân không phải dựa vào chúng sinh tín niệm, mà là dựa vào bồ đoàn bên trong tiên khí tiên quang biến thành. Hiện tại Sài Khắc Kỷ kim thân cùng nội tâm chia lìa, kim thân mất đi nương tựa vật, nhất thời sụp đổ tan rã, hóa thành từng sợi tiên quang tiên khí rơi xuống.

Tô Vân đang nắm lấy bồ đoàn, trong lòng khẽ nhúc nhích, quỷ thần xui khiến thôi thúc bồ đoàn, chỉ thấy Sài Khắc Kỷ kim thân biến thành tiên quang tiên khí toàn bộ trở lại bồ đoàn bên trong!

"Làm càn!" Trên bầu trời truyền đến một tiếng gầm thét, chấn động đến ba người màng nhĩ vang lên ong ong.

Tô Vân không cần nghĩ ngợi, lập tức hai cái đầu ngón tay nhặt lên bản thân "Thi thể", quát: "Đi mau!"

Oánh Oánh cũng vội vàng đem bản thân "Thi thể" nâng lên đến, một bên khác Sài Sơ Hi cũng đem bản thân "Thi thể" đặt ở trong lòng bàn tay, ba người dọc theo đầu kia toả ra bạch quang con đường chạy về phía trước.

Phía sau, Sài Khắc Kỷ đơn thuần là nội tâm, khí lực to lớn hơn, mặc dù không có hai tay cùng nửa cái đầu, nhưng thực lực vẫn như cũ kinh người, hung hãn đánh tới!

Hắn cứ việc không có kim thân, thực lực tổn thất lớn, nhưng hắn nhưng không hề cố kỵ, liều mạng lên không kiêng nể gì cả, Tô Vân, Sài Sơ Hi cùng Oánh Oánh nhưng lại không thể không cẩn thận cơ thể chính mình, không dám ham chiến.

Bốn người thi triển thần thông, dọc theo đầu này bạch quang con đường hướng về phía trước chém giết!

Đúng lúc này, bốn người chỉ cảm thấy một cỗ áp lực vô hình kéo tới, theo bọn họ xâm nhập, áp lực cũng càng lúc càng lớn, nhưng mà cái kia cỗ kỳ lạ lực hấp dẫn cũng càng ngày càng mạnh, giống như là có tiếng gì đó đang kêu gọi bọn họ, để cho bọn họ tới gần, lại tới gần!

"Không thể lại gần phía trước!"

Oánh Oánh đột nhiên căng thẳng, sắc mặt sợ hãi, lớn tiếng nói: "Ta cảm ứng được phía trước có lớn lao tà ác! Lại hướng phía trước lời nói, chúng ta đều sẽ chết ở chỗ này!"

Tô Vân trong lòng cảm giác nặng nề, Oánh Oánh đối với linh có tự nhiên cảm ứng, nàng kiếp trước vẫn là sĩ tử Oánh thời điểm, liền cực kỳ bén nhạy cảm thấy được nhân ma Ngô Đồng.

"Nàng cảm ứng được tà ác, như vậy nhất định không có sai."

Tô Vân cau mày, Sài Khắc Kỷ từng bước áp sát, đã giết đến mất đi lý trí, tự nhiên không thể lui về phía sau, mà bọn họ bị bức phải không ngừng xâm nhập, chỉ sợ thật sẽ triệt để chết ở chỗ này!

"Huyền quan bên trong mai táng đến cùng là cái gì…"

Đúng vào lúc này, hắn đột nhiên nhìn thấy con đường bên cạnh nổi lơ lửng một cỗ thi thể, tỏa ra từng đạo tiên quang, tiên khí lượn lờ, chính là thi thể kia tỏa ra uy năng, để cho bọn họ cảm ứng được áp lực lớn lao!

“Là tiên nhân sao?”

Sài Sơ Hi cũng không nhịn được tâm thần chấn động, thất thanh nói: “Cái này Huyền quan bên trong vậy mà thật táng lấy một vị tiên nhân, khó trách sẽ như thế quỷ dị!”

Tiên nhân kia thi thể to lớn, Tô Vân đám người cùng Sài Khắc Kỷ một bên chém giết một bên lui về phía sau, chạy không biết bao xa, cuối cùng đi tới tiên nhân kia trên người vị trí.

Tô Vân nhìn liếc qua một chút, chỉ thấy tiên nhân kia cánh tay phải đoạn đi, đầu lâu mở rộng, giống như là có đồ vật gì đó từ bên trong chạy ra!

“Không đúng, không đúng!”

Sài Khắc Kỷ đuổi giết Tô Vân đám người, đột nhiên lộ ra vẻ hoảng sợ, nhìn về phía Tô Vân phía sau bọn họ tiên nhân kia thi thể gương mặt, trên mặt sợ hãi càng ngày càng nhiều.

“Không đúng, cái này không đúng, không thể!”

Hắn giống như là đột nhiên phát cuồng, không lo được công kích Tô Vân đám người, lớn tiếng la lên: “Điều đó không có khả năng!”

Sài Sơ Hi nhân cơ hội hướng cỗ kia tiên thi thể nhìn lại, cũng tự thân thể mềm mại chấn động mạnh, thất thanh nói: “Điều đó không có khả năng —— ta Sài gia trích tiên nhân, không thể chết ở chỗ này!”

Sài Khắc Kỷ cười ha ha, điên lên, đột nhiên vứt bỏ Tô Vân đám người xông về phía trước, la lên: “Ta Sài gia trích tiên nhân, đương nhiên không thể chết ở chỗ này! Ha ha, ha ha! Yêu nghiệt, giả thần giả quỷ, đi ra cùng Khắc Kỷ gia gia đại chiến ba trăm hiệp!”

Tô Vân tâm thần chấn động mạnh, quay đầu đi, thất thanh nói: "Ngươi nói là cỗ này tiên thi thể chính là Sài gia trích tiên nhân… Chờ một chút, phía trước là cái gì?"

Ánh mắt của hắn vượt qua Sài gia trích tiên nhân thi thể, chỉ thấy từng cỗ tiên nhân thi thể trôi lơ lửng ở mênh mông bạch sắc quang mang bên trong, yên tĩnh, trang nghiêm.

Tô Vân ánh mắt hướng chỗ xa hơn nhìn lại, chỉ thấy nhiều hơn nữa tiên nhân thi thể trôi lơ lửng ở nơi đó, giống như là trên mặt nước cá chết.

Chỉ là, cái này cá chết số lượng có chút quá nhiều, đạt được nhiều để cho người ta da đầu run lên!

Chương 418 : Một chút hi vọng sống

Chương 419: Một chút hi vọng sống

Tô Vân khóe mắt nhảy lên kịch liệt, ánh mắt có chút dại ra, lẩm bẩm nói: "Tại sao có thể như vậy? Tại sao có thể như vậy…"

Đó là tiên nhân ah!

Đạo tâm của hắn lung lay sắp đổ, hầu như sụp đổ.

Tiên nhân, vô số người hướng tới, vô số người tha thiết ước mơ cảnh giới, Nguyên Sóc bắt đầu, từ đệ nhất Thánh Hoàng mở ra cảnh giới đến nay, năm ngàn năm tới đếm không hết chí sĩ đầy lòng nhân ái tại hoàn thành cả đời tâm nguyện sau đó đều sẽ bước lên một con đường, phi thăng chi lộ!

Bọn họ cứ việc không cách nào thân thể thành tiên, nhưng còn có hi vọng cùng ký thác, vậy chính là nội tâm xuyên qua vũ trụ hư không, đi tới trong tiên giới đi, đi đến nội tâm phi thăng mục đích!

Vũ tiên nhân trấn thủ chính là trường thành, mà bọn họ thì là nhảy vọt trường thành chuyến đi xa!

Mà tại Tô Vân phía trước, nhưng có không biết bao nhiêu cỗ tiên nhân thi thể trôi lơ lửng ở nơi này.

Trích tiên nhân thân thể vĩ đại nguy nga, hắn thành tiên tương đối trễ, mặt khác tiên nhân hẳn là sớm hơn, thực lực cũng sâu không lường được, nhưng bọn hắn đều đã chết, chết tại nơi này.

“Nếu là đệ nhất Thánh Hoàng bọn họ thấy cảnh này…”

Tô Vân trong lòng đột nhiên quặn đau: “Nếu là Lâu Ban cùng Sầm phu tử bọn họ thấy cảnh này lời nói, bọn họ sẽ nội tâm vỡ nát tan rã a?”

“Là ai giết chết bọn họ?” Oánh Oánh trợn mắt lên, trong mắt một mảnh mê man.

Sài Sơ Hi trong lúc nhất thời không cách nào từ khiếp sợ bên trong đi ra, kinh ngạc nhìn một màn này, một câu cũng không nói.

Nàng thành tiên đạo tâm cực kỳ củng cố, nhưng loại này đạo tâm đồng thời cũng là rất lớn chấp niệm, trước mắt một màn này, đối nàng xung kích lớn tuyệt đối còn tại đối Tô Vân xung kích phía trên!

Nàng càng không cách nào tiếp nhận nhìn thấy trước mắt!

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, chuyện này lộ ra quỷ dị, để hắn rùng mình.

Hai bên đường, tiên nhân thi thể giống như cái bụng lật lên cá lớn, số lượng thực tế quá nhiều!

Hắn nhìn thấy nhiều hơn nữa tiên nhân chi thi thể, những thi thể này rất nhiều đều có trí mạng tổn thương, có người như trích tiên nhân đồng dạng, đỉnh đầu nổ tung một cái lỗ thủng to, giống như là không biết có đồ vật gì đó từ hắn trong cơ thể chui ra dấu vết lưu lại, có người thì là mi tâm phá vỡ một cái cửa hang, hoặc là sau não phá vỡ.

Tô Vân muốn phụ cận quan sát, nhưng mà tiên nhân tiên uy quá mạnh, không thể tới gần người.

Bọn họ hiện tại chỉ còn lại có nội tâm, bị nhiều tiên nhân như vậy thi thể tản ra tiên uy áp khiến cho hầu như không cách

nào điều động thần thông, chỉ có Sài Khắc Kỷ cái người điên kia mới có thể điều động thần thông.

Oánh Oánh ánh mắt từ một bộ tiên nhân thi thể miệng vết thương dời đi, âm thanh run rẩy: "Thiên Thị Viên bên trong đến cùng chuyện gì xảy ra? Thiên Thị Viên đến cùng là địa phương nào? Vì sao lại phát sinh loại sự tình này… Sĩ tử, chúng ta trở về đi! Không thể lại hướng phía trước đi!"

Lời tuy như thế, cước bộ của nàng vẫn còn tại dọc theo con đường này tiếp tục đi tới đích.

Tô Vân cũng là hãi hùng khiếp vía, ứng tiếng nói: "Được, chúng ta cần phải trở về."

Nhưng hắn cũng là không ngừng bước, dọc theo bạch quang con đường tiếp tục tiến lên.

Sài Sơ Hi yên lặng cũng đi theo đám bọn hắn, một chân cấp một chân thấp. Nàng hiển nhiên cũng muốn khống chế cước bộ của mình, nhưng bất đắc dĩ, không thể không đi thẳng về phía trước.

Có một loại sức mạnh kỳ diệu đang hấp dẫn bọn họ, để cho bọn họ dọc theo con đường này tiếp tục tiến lên.

Oánh Oánh run giọng nói: "Thật giống có một loại lực lượng kỳ lạ đang khống chế chúng ta nội tâm!"

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị, nhìn cơ thể chính mình, thân thể ngay tại trong lòng bàn tay, nhưng hắn nội tâm lại không cách nào đi vào thân thể bên trong, hắn cùng thân thể cảm ứng hoàn toàn biến mất, tựa như là mình đã chết!

Hơn nữa, cho dù bọn họ có khả năng nội tâm quay về thân thể, có khả năng khống chế cơ thể chính mình, bọn họ cũng không cách nào rời đi nơi này, bởi vì, Huyền quan nắp quan tài đã khép lại.

Từ bên trong huyền quan nhìn lại, không có nắp quan tài, chỉ có một khoảng trời, thế nào mở ra không trung?

Tô Vân một lòng càng ngày càng nặng, nếu là nội tâm thời gian dài chưa hề quay về thân thể lời nói, thân thể chỉ sợ liền sẽ tử vong. Khi đó, bọn họ liền thật đã chết rồi.

Tại bọn họ phía trước, không có hai tay Sài Khắc Kỷ lao nhanh, hướng đạo hai bên đường đại hống đại khiếu, hiển nhiên là nội tâm rơi vào trong hỗn loạn.

"Nếu như ta là người điên, cũng không có phiền não rồi. Nhất định có biện pháp nào có thể rời đi, nhất định có… Oánh Oánh!"

Tô Vân tỉnh ngộ lại, vội vàng nói: "Lão Thần Vương mở ra Huyền quan sao?"

Oánh Oánh gật đầu: "Lão Thần Vương quả thực mở ra Huyền quan, nhưng mà chưa hề nói hắn nhìn thấy cái gì, hắn lưu lại ngọc giản bút ký bên trong không có hắn tại Huyền quan bên trong ghi chép. Hắn chỉ nói, theo hắn cùng một chỗ đi vào vùng cấm địa này người đều chết rồi, chỉ có một mình hắn sống sót."

Tô Vân trong lòng thình thịch đập loạn, nhanh chóng nói: "Hắn đã mở ra Huyền quan, như vậy nhất định sẽ đi vào Huyền quan. Như vậy, hắn là thế nào sống mà đi ra Huyền quan? Nhất định có sinh cơ, nhất định có!"

Oánh Oánh con mắt nhất thời sáng lên, lão Thần Vương cũng không phải là chết tại Huyền quan cấm địa bên trong, mà là tại thăm dò qua cái thứ tư cấm địa Đế đình sau đó, mới bởi vì thương thế bộc phát, nội tâm sụp đổ mà chết!

Sau khi hắn chết, còn bị an táng tại lão khu không người bên trong.

Nói cách khác, lão Thần Vương dựa vào lực lượng của thân thể, đi ra Huyền quan. Cái này Huyền quan cấm địa, tuyệt đối có một con đường sống!

Sài Khắc Kỷ la hét, xông vào trắng xoá quang mang bên trong.

Tô Vân vừa hướng kháng cỗ này lực hấp dẫn, một bên suy tư.

"Lão Thần Vương khẳng định là cùng chúng ta đồng dạng, hắn nhảy vào Huyền quan sau đó, liền bị con đường này phần cuối đồ vật thu hút, bất tri bất giác hướng bên này đi.

"Hắn khẳng định cũng phát hiện bản thân đột nhiên chết, thân thể rơi trên mặt đất. Khi đó hắn còn có thể khống chế ý thức của mình, nhặt lên thân thể.

"Mà lúc này đây, Huyền quan khép lại. Hắn bị vây ở trong quan tài. Trong quan không có vật gì, chỉ có bốn vách cùng đầu này con đường. Hắn không chỗ có thể đi, tất nhiên sẽ đi đường này. Nói cách khác, sinh cơ ở trên con đường này.

"Lão Thần Vương khẳng định ở trên con đường này phát hiện cái gì, từ nơi này chạy thoát. Chỉ cần ta quan sát được đầy đủ tỉ mỉ, liền cũng có thể chạy thoát!"

Tô Vân tâm thần yên ổn, quan sát bốn phía, tâm tính ung dung rất nhiều.

Hai bên đường, từng cỗ tiên nhân chi thi thể trôi nổi, những tiên nhân này thân thể vĩ đại, thường thường là đầu lâu phá vỡ một cái lỗ thủng to.

Oánh Oánh bay đến trên vai của hắn, hoảng sợ quan sát bốn phía: "Sĩ tử, là cái gì giết chết bọn họ? Giết chết bọn hắn đồ vật, phải chăng còn ở đây? Vẫn là nói thứ này ngay ở phía trước?"

Tô Vân nói: "Những tiên nhân này không phải cũng trong lúc đó tử vong, trích tiên nhân chết trễ nhất. Hắn là bị giáng chức đi tới nhân gian, lấy vợ sinh con sau đó tử vong. Khi đó, còn không có Nguyên Sóc, Thiên Thị Viên hẳn là cũng không có cắm ở Nguyên Sóc trên thế giới… Nói cách khác, trích tiên nhân hẳn là biết chút ít cái gì, chủ động đến nơi này, tiếp đó đã chết tại đây…"

Oánh Oánh giật mình, nói: "Trích tiên nhân đi tới nơi này sau đó, lập tức liền đầu nổ tung. Nói cách khác, hắn mới vừa tiến vào Huyền quan, liền bị hung thủ chui vào đầu hắn bên trong, sau đó đem đầu hắn nổ tung!"

Tô Vân khẽ nhíu mày, hiện tại có hay không có đồ vật gì đó đã chui vào đầu của bọn hắn bên trong, có hay không đầu của bọn hắn lúc nào cũng có thể nổ tung?

"Còn có một chút, vì sao lão Thần Vương đối Huyền quan bên trong gặp gỡ giữ kín như bưng?"

Bọn họ một đường đi thẳng về phía trước, bồng bềnh tiên thi thể càng ngày càng nhiều, Tô Vân hướng con đường này hai bên quan sát, những tiên nhân kia thi thể là nổi bồng bềnh giữa không trung, giống như là không có bất kỳ cái gì trọng lượng. Mà phía dưới thì là một mảnh mê vụ, nhìn không rõ phía dưới đến cùng có cái gì.

"Có lẽ từ nơi này nhảy xuống, liền có thể trở lại Thiên Thị Viên…"

Tô Vân thu về ánh mắt, chối bỏ chính mình cái này phỏng đoán, "Nếu như ta là lão Thần Vương, ta từ nơi này nhảy xuống trở lại Thiên Thị Viên, như vậy ta sẽ tại ngọc giản bút ký bên trong ghi chép xuống. Cái này cũng không có thể để cho ta có nửa điểm băn khoăn. Cho nên, lão Thần Vương đi cũng không phải là con đường này."

Đột nhiên, Sài Sơ Hi âm thanh vang lên: "Còn có một chút cực kỳ quan trọng. Máu đen là đến từ chỗ đó?"

Nàng rốt cuộc nói tâm ổn định lại, nghe được Tô Vân phỏng đoán, lập tức bổ sung Tô Vân coi nhẹ địa phương, nói: "Những cái kia máu đen hóa thành ma quái, trăm phương ngàn kế ngăn cản chúng ta, giống như là có ý thức đồng dạng. Đợi đến phu quân ngươi khống chế Thần Quân thân thể đẩy ra Huyền quan, xông vào trong quan tài lúc, máu đen lại giống là nhận được mật lệnh đồng dạng, nhanh chóng vòng trở lại. Điều này nói rõ, máu đen là có người điều khiển!"

Tô Vân hơi giật mình, Sài Sơ Hi quả thực nói đến mấu chốt của vấn đề.

Chỉ là, nơi này đâu đâu cũng có tiên nhân thi thể, ai sẽ là máu đen người điều khiển đâu?

Oánh Oánh răng trên răng dưới va chạm, lộc cộc vang vọng: "Chẳng lẽ là đem các tiên nhân đầu nổ tung vật kia…"

Tô Vân sợ hãi trong lòng, bốn phía quan sát dò xét, thầm nghĩ: "Giết chết nhiều tiên nhân như vậy, vật kia nhất định mười phần đáng sợ? Tiên quan, chẳng lẽ là trấn áp vật kia quan tài?"

Lúc này, Sài Khắc Kỷ âm thanh từ đằng xa truyền đến, cười to nói: "Yêu nghiệt, tìm đến ngươi!"

Cũng trong lúc đó, lão khu không người Thần Vương trong điện, Đổng y sư cẩn thận nghiên cứu cái kia một giọt màu đen tiên nhân chi huyết.

Qua rất lâu, vị thiếu niên này Thần Vương ngẩng đầu lên, mặt mang nghi hoặc, thấp giọng nói: "Cổ quái, thật sự là cổ quái…"

Bảo thiên tướng bởi vì tay nhiều, cho hắn trợ thủ, giúp đỡ đưa đồ vật, nghe vậy cười xòa nói: "Thần Vương, cái gì cổ

quái?”

Trong lòng của hắn nhưng cũng oan ức không thôi, lão Thần Vương lúc còn sống, ngày ngày chạy ngược chạy xuôi thăm dò cấm địa, đi theo lão Thần Vương rất ít người có không đưa mạng, không để ý liền sẽ chết ở trong cấm địa. Bọn họ cửu thần vương, không phải lúc đó người mạnh nhất, mà là bởi vì may mắn không có chết tại thám hiểm bên trong.

Đi theo Đổng y sư vị này tiểu Thần Vương sau đó, bọn họ liền không còn thám hiểm, mà là đi theo Đổng y sư cùng một chỗ giải phẫu thi thể, giải phẫu người sống, giải phẫu tro tàn quái, giải phẫu tất cả có thể giải mổ đồ vật, thậm chí liền tiên nhân chi huyết đều phải nghiên cứu một chút.

Đổng y sư nói: “Ta vốn cho là tro tàn chi khí đem tiên nhân máu đồng hóa, nhưng mà không nghĩ tới chính là, giọt này tiên nhân chi huyết còn duy trì hoạt tính, cùng trong máu tro tàn chi khí đi đến vi diệu cân bằng…”

Bảo thiên tướng có chút nghe không hiểu, theo ngữ khí của hắn thử dò xét nói: “Nói cách khác?”

“Nói cách khác, giọt máu này chủ nhân còn sống.”

Đổng y sư ánh mắt lấp lóe , đạo, “Huyền quan bên trong đồ vật, còn sống. Hơn nữa càng thêm cổ quái chính là, giọt này tiên nhân chi huyết, thực ra cũng không phải là đến từ một vị tiên nhân, mà là đến từ tính ra hàng trăm tính ra hàng trăm tiên nhân. Tính ra hàng trăm lấy ngàn mà tính tiên nhân dùng máu của bọn hắn, hỗn hợp thành một giọt này tiên nhân chi huyết!”

Bảo thiên tướng sợ hết hồn, thất thanh nói: “Nói cách khác?”

“Nói cách khác, trong quan tài treo trên vách đá, chứa tuyệt không phải thi thể, mà là thấp nhất mấy trăm vị còn sống tiên nhân.”

Đổng y sư suy nghĩ một chút, nói bổ sung, "Có khả năng số lượng càng nhiều."

Huyền quan bên trong, Sài Khắc Kỷ âm thanh truyền vào Tô Vân đám người trong tai, Tô Vân đang muốn đuổi theo quá khứ, đột nhiên chỉ thấy con đường bên cạnh một bộ tiên nhân thi thể từ từ chuyển qua đầu, to lớn khuôn mặt hướng về bọn họ.

Tô Vân trong lòng khẽ động, cười nói: "Chính ta hù dọa bản thân, cỗ này tiên thi thể nhất định khi chết chính là như vậy…"

Lúc này, hắn nhìn thấy lại có một bộ tiên thi thể chậm rãi chuyển động đầu, mặt hướng nơi này.

P/S : Thông báo một chút, trưa mai không chương, ban đêm đổi mới hai chương.

Chương 419 : Vạn Hóa Phần Tiên Lô

Chương 420: Vạn Hóa Phần Tiên Lô

“Ha ha, ha ha…” Oánh Oánh cố gắng cho mình tăng thêm lòng dũng cảm tiếng cười, cũng bị cái kia quay sang tiên nhân thi thể sợ tới mức thở không ra hơi, “Lộc cộc, tiên nhân xác chết vùng dậy, quá bất hợp lí…”

Tô Vân rất muốn nói cho nàng trên đời này căn bản không tồn tại xác chết vùng dậy nói chuyện, chỉ là bởi vì nội tâm hoặc là chấp niệm gây chuyện, nhưng trước mắt tình hình thực tế khủng bố, để hắn há to miệng, lại nói không ra lời nói tới.

Lúc này, không chỉ có cái này hai cỗ tiên thi chuyển qua gương mặt tới hướng về bọn họ, cái kia mênh mông như đại dương tiên thi nhóm giờ phút này cũng đồng thời chuyển động đầu, mặt hướng bọn họ!

“Ta cũng bị sợ tè ra quần!” Oánh Oánh mang theo tiếng khóc nức nở, rất nghiêm túc đối với hắn nói.

Hình ảnh này quả thực khủng bố, dẫn đến Tô Vân cũng có chút mắc tiểu, đột nhiên hắn hơi giật mình: “Nội tâm không thể cảm giác được mắc tiểu, chỉ có thân thể mới có, điều này nói rõ… Chúng ta cùng thân thể cảm ứng còn chưa triệt để đoạn đi!”

Hắn vừa mừng vừa sợ, phát hiện này rất quan trọng!

Nội tâm có khả năng cảm ứng được thân thể truyền đến tin tức, đại biểu nội tâm có thể trở về về thân thể, nhưng mà bởi vì

nơi này có một loại kỳ quái lực lượng, ngăn trở nội tâm cùng thân thể giao cảm, ngăn trở nội tâm quay về thân thể.

Tinh thần hắn phấn khởi, lão Thần Vương lúc trước nhất định cũng phát hiện điểm này!

"Hắn lúc ấy nhất định cũng bị sợ tới mức bắt đầu sinh mắc tiểu, lúc này mới phát giác được thân thể cùng nội tâm liên hệ!"

Tô Vân đem bản thân suy tính nói một lần, Oánh Oánh cùng Sài Sơ Hi liếc nhau, đều cảm thấy có nhiều khả năng, nhất thời chỉ cảm thấy những cái kia đang xem bọn họ tiên thi, dường như cũng không phải khủng bố như vậy.

Con đường bên ngoài, từng cỗ tiên thi đồng tử hoàn toàn trắng bệch, bộ mặt của bọn họ rất lớn, Tô Vân ba người đi trên con đường này, hai bên tiên thi gương mặt liền giống như là hai bức tường.

Bọn họ một bên đi lên phía trước, một bên cố gắng cảm ứng cơ thể chính mình, loại cảm ứng này rất là nhỏ bé, nhưng dù sao có.

Chỉ cần có thể bắt lấy loại cảm ứng này, cùng thân thể cảm ứng càng ngày càng mạnh, bọn họ liền có thể trở lại cơ thể chính mình bên trong!

Cái kia kỳ dị lực lượng dẫn dắt bọn họ nội tâm tiếp tục tiến lên, đúng lúc này, đột nhiên tiên thi đại dương giống như là nhấc lên sóng gió, nơi xa có to lớn tiên nhân thi thể giống như là cái bụng hướng lên trên cá chết nhảy ra mặt nước.

Tô Vân nhìn thấy cơ thể chính mình từng sợi tóc dựng lên, đây chính là thân thể cảm ứng được sợ hãi mà hình thành ứng kích phản ứng.

Trong chớp nhoáng này, ba người chỉ cảm thấy cùng thân thể cảm ứng đột nhiên trở nên vô cùng mãnh liệt, nhục thể của

bọn hắn đản sinh ra lớn lao sợ hãi, kích động bọn họ nội tâm!

Tô Vân quyết định thật nhanh, bắt lấy trong chớp nhoáng này cảm ứng, nội tâm đi vào thân thể!

Cùng lúc đó, Sài Sơ Hi cùng Oánh Oánh cũng đều tự bắt lấy cơ hội này, nội tâm đi vào trong cơ thể mình!

Tô Vân hét lớn, điều động chân nguyên: "Sơ Hi, Oánh Oánh, Nhục Thân cảnh giới, linh nhục nhất thể!"

Sài Sơ Hi cùng Oánh Oánh tỉnh ngộ, lập tức thôi thúc công pháp, điều động chân nguyên.

Oánh Oánh một mực đi theo Tô Vân, đối Nhục Thân cảnh giới linh nhục nhất thể cũng không lạ lẫm, Tô Vân nhận được Nguyệt Lưu Khê bút ký, tìm hiểu ra Nhục Thân cảnh giới lúc nàng liền ở bên cạnh, ghi chép lại quá trình này.

Sài Sơ Hi thì là sau khi kết hôn, cùng Tô Vân cùng một chỗ tu luyện nghiên cứu và thảo luận công pháp thần thông lúc, hai người trao đổi lẫn nhau thân thể tu luyện tinh diệu, Tô Vân truyền thụ cho nàng Nhục Thân cảnh giới pháp môn tu luyện.

Ba người thôi thúc công pháp, để thân thể cùng nội tâm dày đặc như một, cái kia cỗ lực lượng kỳ lạ liền không còn là dẫn dắt bọn họ nội tâm, mà là đem bọn hắn cả người kéo tới!

Lực lượng của bọn hắn căn bản là không có cách tới đối kháng, chỉ có thể bị cỗ lực lượng kia thu hút, tốc độ càng lúc càng nhanh.

Hai bên đường, tiên thi một cái tiếp theo một cái nhảy lên, giống như là bầy cá đang truy đuổi bọn họ.

Đột nhiên, trong đó một bộ tiên thi miệng há hợp, giống như là đang nói chuyện, nhưng mà lại không có bất kỳ cái gì âm thanh truyền ra.

Tô Vân giật mình, lại thấy lại có một bộ tiên thi từ con đường bên này nhảy lên, nhảy đến một bên khác, cái kia tiên thi cổ quái mặt trước sau nhìn bọn họ, miệng lúc mở lúc đóng, giống như là ý đồ nói cái gì.

Sài Sơ Hi cũng nhìn ra cổ quái, nói: "Những này tiên thi cũng không phải là đang đuổi chúng ta, mà là ý đồ tại nói cho chúng ta biết thứ gì ! Bất quá, bọn họ thật giống không cách nào phát ra âm thanh!"

Tô Vân lớn tiếng nói: "Oánh Oánh, ghi chép môi miệng của bọn họ, xem bọn hắn ý đồ nói cái gì!"

Oánh Oánh hiện tại có thân thể, lập tức lấy bút vẽ tranh, đem từng cỗ tiên thi môi hình vẽ ghi chép lại, tiếp đó cùng Tô Vân, Sài Sơ Hi tìm hiểu ra Tiên đạo phù văn so sánh với.

Ngô Đồng đã từng dạy dỗ qua Tô Vân một chút Tiên đạo phù văn cách đọc, Sài Sơ Hi xuất từ Sài gia, Sài gia càng là tiên nhân hậu duệ, cũng có một chút Tiên đạo phù văn cách đọc. Tô Vân mặc dù không có dạng này truyền thừa, nhưng cũng may có Oánh Oánh, Oánh Oánh đưa các nàng biết Tiên đạo phù văn cách đọc ghi chép lại.

Khác biệt Tiên đạo phù văn có khác biệt cách đọc, nếu như đổi lại những người khác tới so sánh, khẳng định tốn thời gian phí sức, nhưng đối Oánh Oánh tới nói vậy liền quá đơn giản thoải mái. Nàng ghi lại đồ vật bao hàm toàn diện, muốn tìm đến một cái nào đó tin tức chỉ cần điều tra tới quyển sách kia là đủ.

Rất nhanh, Oánh Oánh liền tìm ra tiên thi muốn nói cho tin tức của bọn hắn.

"Sĩ tử, bọn họ đang nói mấy cái này Tiên đạo phù văn."

Oánh Oánh một bên bị cái kia cỗ kỳ dị dẫn dắt chạy vọt về phía trước chạy, một bên quan tưởng ra mấy cái Tiên đạo phù

văn hình vẽ.

Tô Vân quan sát mấy cái kia Tiên đạo phù văn hình vẽ, hơi giật mình, mấy cái này Tiên đạo phù văn hắn cùng Sài Sơ Hi đều đã từng nghiên cứu qua, là cơ sở Tiên đạo phù văn, dùng để tạo dựng khác biệt Tiên đạo thần thông.

Chỉ thấy mấy cái này Tiên đạo phù văn hình thành một cái đồ án kỳ dị, cái này hình vẽ giống như là một tấm hoàn chỉnh hình vẽ một góc.

Từng cỗ tiên thi như là cá lớn, tiếp tục tại bọn họ phía trước nhảy tới nhảy lui, miệng khép mở, lần này nói lại là khác biệt nội dung , đồng dạng cũng không có phát ra âm thanh.

Oánh Oánh tiếp tục đọc xuống, lại sửa sang lại ra mấy cái Tiên đạo phù văn, Tô Vân thấy thế, tâm thần chấn động, thất thanh nói: "Ta đã biết, là thứ hai tiên ấn!"

Oánh Oánh nháy mắt mấy cái, từ lão Thần Vương ngọc giản bút ký bên trong tìm tới liên quan tới thứ hai tiên ấn ghi chép, hai đem so sánh, quả nhiên phù văn này một đoạn có thể cùng thứ hai tiên ấn trùng lặp!

Lão Thần Vương bút ký bên trong ghi chép ba loại khác biệt Tiên Lục hình thái, Tô Vân học được đơn giản nhất một cái kia, gọi là đệ nhất tiên ấn. Tuy là đệ nhất tiên ấn là ba loại Tiên Lục bên trong đơn giản nhất cái kia, nhưng uy lực thực không thể coi thường, để Tô Vân có khả năng điều động lực lượng thoáng cái đột phá thế giới gánh chịu cực hạn, dẫn tới phi thăng tiên kiếp cùng Tiên kiếm chú ý!

Còn thứ hai tiên ấn cùng thứ ba tiên ấn, Tô Vân còn chưa từng thử nghiệm tu luyện.

"Những này tiên thi, muốn truyền thụ cho chúng ta thứ hai tiên ấn! Lão Thần Vương ấn pháp, hẳn là những này tiên thi dạy!" Oánh Oánh tỉnh ngộ lại, ngay sau đó lại có nghi vấn

xông lên đầu, "Tiên thi bọn họ muốn truyền thụ cho chúng ta thứ hai tiên ấn làm cái gì?"

"Không cần phải để ý đến hắn muốn làm cái gì, trước luyện lại nói! Oánh Oánh, ngươi đem thứ hai tiên ấn truyền thụ cho phu nhân, chúng ta cùng một chỗ tu luyện môn ấn pháp này!"

Tô Vân không nói lời gì, trước một bước quan tưởng thứ hai tiên ấn, thứ hai tiên ấn cực kỳ phức tạp, vận dụng Tiên đạo phù văn số lượng cũng phải vượt xa đệ nhất tiên ấn.

Đệ nhất tiên ấn chỉ có sáu mươi bốn loại Tiên đạo phù văn, mà thứ hai tiên ấn nhưng có một trăm linh tám loại Tiên đạo phù văn.

Tiên đạo phù văn lại là lấy Thần Ma hình thái làm cơ sở, hắn trình độ phức tạp có thể tưởng tượng được. Người bình thường muốn học được Tiên đạo phù văn, cần phải đến truy nguyên Thần Ma, đem một tôn Thần Ma trong trong ngoài ngoài thậm chí tinh khí thần đều phải lặp đi lặp lại truy nguyên, đi đến gây nên biết mục đích, mới có thể nói học được cái này một loại phù văn.

Nhưng trên đời loại trừ Sài gia dạng này Tiên đạo thế gia bên ngoài, lại có ai có thể có loại này duyên phận, bắt lấy một chút Thần Ma trong trong ngoài ngoài liên tục nhiều lần truy nguyên?

Tô Vân trùng hợp chính là người này.

Khúc bá đám người chộp tới chín mươi sáu Thần Ma trấn áp tại trí nhớ của hắn trong phong ấn, vừa vặn cho hắn chế tạo ra học tập Tiên đạo phù văn cơ sở. Lại thêm hắn từ Ngô Đồng nơi đó học được một chút Tiên đạo phù văn cách đọc, lại từ Sài Sơ Hi nơi này học được nhiều hơn nữa Tiên đạo phù văn ý

nghĩa và âm đọc của chữ, lại nhìn thứ hai tiên ấn lúc, liền không có từ lúc trước giống như phức tạp huyền ảo.

Phía trước, đột nhiên có máu đen xuất hiện, dòng máu màu đen phun trào, hướng về phía trước chảy tới.

Sài Khắc Kỷ bay ở trên không, cùng máu đen đại chiến, máu đen bên trong lại có Tiên Ma cảnh tượng xông ra, cùng cái này điên điên khùng khùng nội tâm đại chiến.

Lúc này Sài Khắc Kỷ bị cái kia cỗ kỳ dị lực lượng dẫn tới trên không, đang tại tung bay về phía trước, tiếng hò hét liên tục, la lên: "Yêu nghiệt, ta biết là ngươi giả thần giả quỷ!"

Tô Vân quan tưởng thôi thúc thứ hai tiên ấn, đỉnh đầu bọn họ đột nhiên truyền đến từng cơn lôi âm, có kỳ dị phong lôi tại xoay tròn, chỉ thấy trên bầu trời một mảnh dày nặng vô cùng Hỗn Độn hải như ẩn như hiện.

"Đây là…"

Tô Vân giật mình, chỉ thấy mảnh hỗn độn này trên biển không một cái bốn chân đại đỉnh hư ảnh từ từ hiện lên, khung cảnh này Tô Vân gặp qua, lúc trước nhân ma Dư Tẫn đang thúc giục động đến hắn lấy được cái kia mặt Tiên Lục lúc, đả thông một phiến thời không, cái kia mảnh thời không bên trong xuất hiện một mảnh Hỗn Độn hải cùng bốn chân đại đỉnh!

Khi đó, Dư Tẫn lợi dụng Tiên Lục, dẫn tới bốn chân đỉnh lực lượng trút xuống, đem Thần Ma luyện thành Tiên đạo phù văn hình thái ngọc điệp.

Bất quá, Tô Vân thôi thúc thứ hai tiên ấn, cũng không phải là đả thông một cái khác thời không, mà là lấy Tiên đạo phù văn tạo thành một mảnh Hỗn Độn hải cùng bốn chân đỉnh hư ảnh!

“Những này tiên thi, truyền thụ cho chúng ta một chiêu này tiên ấn, đến cùng muốn làm cái gì?”

Tô Vân vừa mới nghĩ đến nơi đây, phía trước đột nhiên ánh lửa rừng rực. Ánh lửa kia, hắn không thể quen thuộc hơn được, chính là kiếp hỏa!

Tô Vân ngạc nhiên, nhưng thấy đầy trời kiếp hỏa ngút trời, lửa dồi dào, như là một cái biển lửa, hỏa diễm bên trong máu đen như là xiềng xích, đem từng cái mạnh mẽ cực kỳ nội tâm quấn quanh.

Những cái kia nội tâm im ắng gào thét, giãy dụa, nhưng căn bản không cách nào giãy giụa máu đen xiềng xích!

Tô Vân khó khăn di chuyển ánh mắt, nhìn xuống dưới, đó là một cái vô cùng to lớn ba chân hồng lô, cái này miệng hồng lô đem vô số nội tâm đưa vào trong đó, lấy kiếp hỏa động đun, giống như là tại luyện chế thứ gì!

Mà cái kia từng cỗ tiên thi lại trôi lơ lửng cái này miệng to lớn hồng lô bốn phía, giống như là tinh thần xoay quanh mặt trời xoay tròn đồng dạng, những này tiên thi cũng tại xoay quanh hồng lô xoay tròn!

“Yêu nghiệt!”

Sài Khắc Kỷ cười ha ha, hướng hồng lô xông tới.

Tô Vân từ xa nhìn lại, chỉ thấy Sài Khắc Kỷ còn chưa tiếp cận, liền ầm bỗng chốc bị kiếp hỏa đốt.

Vị này đại cao thủ hóa thành một hỏa nhân, xông vào chiếc kia Phần Tiên lô, ngay sau đó ở trong lò hóa thành tro bụi, không còn sót lại chút gì!

“Sĩ tử!” Oánh Oánh khẩn trương vô cùng, kêu lớn.

“Đừng nói chuyện, khẩn trương thôi thúc thứ hai tiên ấn!”

Tô Vân nghiến răng: "Đây là chúng ta sinh cơ duy nhất!"

"Ầm!"

Đột nhiên, một bộ tiên nhân thi thể rơi vào hồng lô bên trong, để chiếc kia Phần Tiên lô lửa đột nhiên trở nên vô cùng dồi dào, hỏa diễm phát sinh nổ, giống như là chảo dầu giội đang củi khô lên!

Tôn này tiên nhân thi thể tại kiếp hỏa bên trong cháy hừng hực, giống như là biến thành trong lò nhiên liệu, mà những cái kia mạnh mẽ vô biên nội tâm, thì giống như là trong lò dược liệu.

Phảng phất có người muốn dùng những này mạnh mẽ nội tâm, tới luyện một mực vô thượng tiên đan!

Tô Vân ba người bị chiếc kia Phần Tiên lô dẫn động, hướng Phần Tiên lô kiếp hỏa tung bay đi. Oánh Oánh còn tại mang thủ mang cước, mà Sài Sơ Hi nhưng đã bắt đầu thôi thúc thứ hai tiên ấn, trên bầu trời, thứ hai tiên ấn hình thành Hỗn Độn hải cùng tiên đỉnh càng ngày càng rõ ràng.

Đạo tâm của nàng càng vững mạnh hơn, đối mặt loại này kỳ dị kinh khủng tình cảnh cũng có thể ổn định đạo tâm.

Oánh Oánh thấy thế, cưỡng ép trấn áp lại bất an đạo tâm, cũng toàn tâm toàn ý quan tưởng thứ hai tiên ấn.

Bọn họ khoảng cách Phần Tiên lô càng ngày càng gần, trên bầu trời Hỗn Độn hải cùng tiên đỉnh cũng càng thêm rõ ràng, uy năng cũng càng ngày càng mạnh!

Cuối cùng, Tô Vân ba người cự ly này kiếp hỏa càng ngày càng gần, cũng nhịn không được nữa, liền muốn đem cái này thứ hai tiên ấn uy năng thả ra ngoài, nhưng vào lúc này, Sài Sơ Hi kinh ngạc nói: "Phu quân, nhìn thân lò!"

Tô Vân từ xa nhìn lại, nhìn thấy chiếc kia Phần Tiên lô thân lò, có một cái kỳ dị ấn ký, giống như là năm ngón tay ấn ký, mà trong lòng bàn tay có một cái bốn chân đỉnh dấu vết!

"Đánh về đằng đó!"

Ba người đồng loạt ra tay, nhưng thấy Hỗn Độn hải nghiêng, kèm theo ba người cái này một ấn hướng về phía trước đánh ra!

Cái này một ấn đón Phần Tiên lô bay ra, từ xa nhìn lại, Hỗn Độn hải như là một cái to lớn chưởng ấn, đánh phía chiếc kia Phần Tiên lô!

Thứ hai tiên ấn đánh vào vách lò bên trên, giống như là một cỗ khí lưu nhẹ nhàng đập vào.

Tô Vân, Sài Sơ Hi cùng Oánh Oánh đều là trong lòng xiết chặt, tim giống như là bị người nắm chặt, bóp thành một đoàn.

Phần Tiên lô không nhúc nhích tí nào.

"Xong đời…" Oánh Oánh ai thán nói.

Đột nhiên, chiếc kia Phần Tiên lô hỏa diễm đột nhiên ngừng lại, lửa khói không có vượt qua miệng lò, từ trong lò truyền đến kỳ dị lực hút cũng nhất thời biến mất!

Tô Vân ngẩn ngơ, tiếp lấy liền thấy Phần Tiên lô bên trong vô số máu đen xiềng xích nổ tung, một cỗ mạnh mẽ cực kỳ tiên uy phóng lên trời, từng tôn mạnh mẽ vô biên nội tâm nhân cơ hội giãy phá máu đen trói buộc, hướng bốn phương tám hướng bay đi, xông về cái kia từng cỗ tiên thi, chui vào tiên thi trong cơ thể!

—— —— heo buổi chiều mới từ nơi khác trở về, mới vừa viết xong một chương này, ban đêm chương 2: Không biết có thể hay không tại mười hai giờ trước viết xong, có thể sẽ trễ

một chút. Nếu như viết không tốt, vậy liền ngày mai ba chương đổi mới.

Chương 420 : Thứ ba tiên ấn

Chương 421: Thứ ba tiên ấn

"Thiên Thị Viên bại hoại, có bản lĩnh, cho gia gia một cái thoải mái!" Lão khu không người Thần Vương trong điện, Sài gia thế hệ trẻ tuổi đệ nhất nhân, Sài Sở Đông hướng đang tại vì Đổng y sư Đổng Phụng trợ thủ Bảo thiên tướng hét.

Qua không lâu, Sài Sở Đông xin tha nói: "Gia gia, cho thống khoái!"

Bảo thiên tướng mắt điếc tai ngơ, mặc dù hắn cũng cảm thấy Đổng y sư thí nghiệm có chút quá tàn nhẫn.

"Thần Vương, lão Thần Vương xác chết vùng dậy lúc, vì sao nói không thể mở ra Huyền quan?" Bảo thiên tướng không đành lòng nhìn Sài Sở Đông, cố ý đổi chủ đề, dò hỏi.

Đổng y sư dừng tay, suy tư nói: "Cha ta muốn nói hắn là Huyền quan bên trong trấn áp một chút tiên nhân thi thể, những tiên nhân này thi thể sắp hóa thành tro tàn quái, cho nên để chúng ta đừng mở quan tài, phóng thích bọn họ."

Bảo thiên tướng nháy mắt mấy cái, ánh mắt bên trong tràn đầy mong đợi cùng phấn khởi: "Như vậy bệ hạ tại trong quan tài chẳng phải là rất nguy hiểm? Chẳng phải là tùy thời có hai chân giẫm một cái đi đời nhà ma khả năng?"

Đổng y sư tiếp tục giải phẫu, nói: "Cha ta có thể sống đi ra, như vậy hắn cũng nhất định được. Ta không cho rằng hắn so cha ta ngu xuẩn."

Bảo thiên tướng cố gắng nín cười: "Thế nhưng là bệ hạ thoạt nhìn cũng không phải là thông minh như vậy bộ dạng,

khà khà…”

Huyền quan bên trong, từ chiếc kia Phần Tiên lô bên trong lao ra nội tâm thậm chí còn mang theo từng đầu máu đen tạo thành xiềng xích, lăng không phi hành, từ Tô Vân ba người trên không bay qua!

Từ trên người bọn họ tản ra tiên uy bên trên thậm chí để Tô Vân, Sài Sơ Hi cùng Oánh Oánh ba người chân nguyên trực tiếp rơi vào trong yên lặng, không cách nào đánh thức!

“Tiên nhân! Bọn họ là tiên nhân nội tâm!” Tô Vân thất thanh nói.

Những tiên nhân này nội tâm đang nỗ lực chạy trốn chiếc kia to lớn Phần Tiên lô trói buộc, trở lại cơ thể chính mình!

Trôi lơ lửng ở Phần Tiên lô phía ngoài tiên thi đại dương, chính là nhục thể của bọn hắn!

Bọn họ cũng không phải là chân chính tử vong, mà là bị cái này miệng to lớn Phần Tiên lô che giấu nội tâm cùng thân thể cảm ứng, thế cho nên không cách nào cảm ứng được thân thể.

Hiện tại, Tô Vân ba người dùng thứ hai tiên ấn để Phần Tiên lô ngắn ngủi ngừng vận chuyển, những này Tiên Linh ngay sau đó nhân cơ hội chạy trốn.

Tiên Linh từ đỉnh đầu bọn họ bay qua, thật là tráng lệ vô cùng.

“Cái kia Phần Tiên lô trên vách ấn ký, hẳn là một vị tiên nhân lưu lại, chỉ dựa vào lão Thần Vương bản lĩnh, chỉ sợ còn không cách nào tại đây miệng kinh khủng bảo vật bên trên lưu lại dấu vết.”

Tô Vân chỉ cảm thấy rung động thật sâu, Phần Tiên lô bên trên ấn ký chính là một ngón tay chỉ đường, chỉ dẫn lấy bọn hắn như thế nào phá giải Phần Tiên lô.

Tiên thi bọn họ truyền thụ thứ hai tiên ấn, liền để cho đi vào nơi đây người công kích Phần Tiên lô cái kia chưởng ấn, để Phần Tiên lô tạm thời mất đi hiệu lực, cho bọn hắn lấy khôi phục chạy trốn thời gian!

Nhưng chuyện này chỉ có thể bảo đảm tạm thời mất đi hiệu lực!

Bởi vì, lần trước lão Thần Vương đi tới nơi này, học được thứ hai tiên ấn, hắn có lẽ cũng lấy thứ hai tiên ấn công kích vách lò bên trên cái kia chưởng ấn, tạo thành Phần Tiên lô tạm thời ngừng vận chuyển.

Lão Thần Vương chạy ra ngoài, nhưng những tiên nhân này cũng chưa từng chạy đi!

“Chúng ta nhất định phải đi mau ——— “

Tô Vân không nói lời gì, Linh giới xoay một cái, liền đem Oánh Oánh thu vào bản thân Linh giới bên trong, xoay người cùng Sài Sơ Hi một trước một sau, hướng phía lúc đầu bay lượn mà đi!

Hai bên của hắn, từng tôn mạnh mẽ Tiên Linh đi vào từng cỗ tiên thi bên trong, lại dẫn dắt dòng máu màu đen, chảy vào tiên thi.

Tô Vân cùng Sài Sơ Hi nhanh như điện chớp bão táp, chỉ thấy hai bên đường những cái kia tiên thi nhao nhao ngồi dậy, làm bọn hắn ngồi dậy lúc, ngập trời tiên uy nhất thời để Tô Vân cùng Sài Sơ Hi khó chịu dị thường.

Những tiên nhân kia thi thể vậy mà cũng tại bước nhanh chân, nhao nhao trốn ra phía ngoài đi!

Những tiên nhân này đầu lâu bên trên lỗ lớn nhanh chóng khép lại, rất nhanh thân thể liền tỏa ra sinh cơ bừng bừng, nhưng nói đến khó hiểu, Tô Vân vậy mà nhìn thấy có chút tiên

nhân tràn ngập nặng nề tro tàn chi khí, thậm chí liền xương cốt đều tại biến dị, hướng ra phía ngoài sinh trưởng!

"Tro tàn quái…"

Tô Vân trong lòng hơi chấn động: "Chẳng lẽ, những tiên nhân này tại chuyển biến làm tro tàn quái?"

Tỉnh lại tiên nhân càng ngày càng nhiều, như là cá diếc sang sông, nhao nhao dọc theo đầu này toả ra bạch quang tiểu đạo hướng phía lúc đầu bỏ chạy, dường như bọn họ cũng biết Huyền quan lối vào.

Đột nhiên, con đường bên cạnh một tôn tiên nhân tại chạy trên đường khuôn mặt trở nên bắt đầu vặn vẹo, thân thể cũng tại bóp méo, răng rắc một tiếng, từ phía sau lưng đi ra một đầu thật dài xương cốt!

Cái kia xương cốt bằng tốc độ kinh người sinh trưởng, tại phía sau hắn hình thành một cái to lớn cốt luân!

"Phu quân!"

Sài Sơ Hi âm thanh có chút run rẩy: "Mau nhìn!"

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị, nhìn thấy nhiều hơn nữa tiên nhân ở một bên tới phía ngoài trốn, một bên hướng tro tàn quái hình thái thay đổi, hắn sắc mặt càng ngày càng nghiêm nghị, bởi vì thay đổi tiên nhân càng ngày càng nhiều!

Sài Sơ Hi thấp giọng nói: "Những này là tro tàn quái tiên nhân sao? Phu quân, chúng ta khả năng làm sai, thả ra một chút đáng sợ đồ vật…"

Tô Vân sắc mặt có chút xanh xao, đột nhiên chỉ nghe ầm một tiếng tiếng vang, trời long đất lở đồng dạng, rừng rực ánh lửa ngút trời mà lên!

Tô Vân trong lúc vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy chiếc kia Phần Tiên lô lần nữa đốt, Phần Tiên lô bên trong, là có thể

hoả táng tiên nhân kiếp hỏa!

Loại này kiếp hỏa lực lượng xa so với Tô Vân bản thân nhìn thấy qua nhân gian kiếp hỏa càng khủng bố hơn, tại kiếp hỏa thiêu đốt thời điểm, Phần Tiên lô phía ngoài, lần lượt Tiên đạo phù văn sáng lên!

Rất nhanh, Phần Tiên lô phía ngoài, tất cả phù văn được thắp sáng, một cỗ kỳ dị mà kinh khủng lực hút truyền đến, tựa như gió lốc bao phủ bốn phương tám hướng, từ tất cả mọi người trên người thổi qua, dẫn dắt tất cả mọi người nội tâm!

Từng tôn tiên nhân phảng phất giống như không phát hiện, bước ra bộ pháp tiếp tục hướng Huyền quan lối vào lao nhanh, mà trên không trung, còn có Tiên Linh đang cố gắng bay tới đằng trước, tìm kiếm mình thân thể.

Bọn họ thân thể vĩ đại, cũng không phải tất cả tiên nhân đều tại hướng tro tàn quái thay đổi, hướng tro tàn quái thay đổi chỉ là một phần trong đó.

Tô Vân thoáng giải sầu: "Những tiên nhân này, hẳn là sẽ không để tro tàn quái tiên nhân làm loạn…"

Những cái kia khôi phục tiên nhân cùng chung mối thù, cùng một chỗ đối kháng Phần Tiên lô bên trong truyền đến lực hút, thậm chí có người sử dụng pháp lực thần thông, dẫn dắt không gian, dựa vào cái này tới chống lại Phần Tiên lô.

Cổ quái chính là, bọn họ thoạt nhìn mệt mỏi vô cùng, nhưng Tô Vân cùng Sài Sơ Hi lại không có loại cảm giác này. Trái lại, Tô Vân cùng Sài Sơ Hi thậm chí cảm thấy được, từ Phần Tiên lô bên trong truyền đến lực hút so lúc đến giảm bớt rất nhiều.

"Chẳng lẽ là bọn họ chủ động thay chúng ta chia sẻ áp lực, để chúng ta có thể chạy trốn?" Tô Vân thầm nghĩ.

"Bành!"

Một tiếng vang thật lớn truyền đến, Tô Vân cùng Sài Sơ Hi vội vàng theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một tôn tiên nhân sau gáy đột nhiên nổ tung, máu đen văng khắp nơi, tiên nhân kia nội tâm từ phía sau não trong vết thương bay ra, bị một cỗ kỳ dị lực lượng dẫn dắt hướng Phần Tiên lô bay đi!

Tô Vân trợn mắt lên, tiên nhân kia là cỡ nào cường đại, nhưng ở Phần Tiên lô phía trước vậy mà giống như là không có bất kỳ cái gì sức chống cự, nội tâm liền bay về phía trong lò!

"Phu quân, ta vừa rồi cảm ứng được tôn này tiên nhân bị lấy đi nội tâm sau đó, Phần Tiên lô đối với chúng ta lực hấp dẫn liền tăng cường một chút."

Sài Sơ Hi nói nhỏ, "Ta suy đoán, Phần Tiên lô lực lượng là tác dụng tại nội tâm phía trên. Tu vi càng mạnh, nhằm vào một thân nội tâm lực hút liền càng mạnh, tu vi càng yếu, nhằm vào một thân lực hút liền càng yếu."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, nhớ tới Vũ tiên nhân chiếc kia Tiên kiếm, dường như cũng là nhằm vào người khác nhau phát huy ra khác biệt uy lực, nói: "Tiên nhân nội tâm cùng thân thể thường thường là nhất thể, linh nhục kết hợp vô cùng dày đặc. Phần Tiên lô ý đồ đem bọn hắn nội tâm kéo ra đến, mà tiên nhân thân thể lại là mạnh mẽ như vậy, đối kháng cỗ lực lượng này, lí do sẽ dẫn đến đầu của bọn hắn đột nhiên nổ tung!"

Hắn vừa mới nói đến đây, thứ hai tôn tiên nhân đầu lâu nổ tung, nội tâm cùng máu đen bay ra!

"Bành!"

"Bành!"

"Bành!"

Hai bên đường, giống như là từng tràng màu đen pháo hoa, lần lượt tiên nhân không chịu nổi, đầu nổ tung, dòng máu màu đen vẩy vào trên không, bay lả tả.

Mà theo những tiên nhân này chết đi, Tô Vân cùng Sài Sơ Hi áp lực cũng từ từ tăng lớn, chẳng qua hai người vẫn là tăng thêm tốc độ hướng phía lúc đầu chạy đi.

Hiện tại, bọn họ còn có thể khống chế cơ thể chính mình, còn có thể khống chế bản thân nội tâm, so lúc đến tốt không biết bao nhiêu.

Chẳng qua theo những tiên nhân này từng cái tử vong, Phần Tiên lô lửa cũng càng thêm mãnh liệt, dường như cái này đáng sợ bảo vật tại tức giận tại những tiên nhân này vậy mà dám to gan chạy trốn, phát động lôi đình chi nộ!

Thậm chí Phần Tiên lô vách lò bên trên những cái kia kỳ dị phù văn đều bị chiếu sáng, chiếu rọi ở trên bầu trời!

"Những phù văn này, hình như là thứ ba tiên ấn…"

Tô Vân trợn mắt lên, trong lòng sinh ra một loại cảm giác kỳ dị.

Lão Thần Vương lưu lại thứ ba tiên ấn, chính là Phần Tiên lô vách lò bên trên phù văn ấn ký!

Vì sao?

Tô Vân trong đầu nổ vang: "Đây có phải hay không cùng lão Thần Vương sống sót chạy ra nơi này, có liên hệ gì?"

Huyền quan thế giới trên không, nổi lơ lửng to to nhỏ nhỏ Tiên đạo phù văn, phù văn bên dưới chính là ra sức chạy ý đồ chạy thoát tiên nhân. Bọn họ một bên đang cố gắng đối kháng Phần Tiên lô lực hút, một bên bước đi khó khăn chạy trốn ra ngoài, nhưng mà lại không ngừng có đầu người nổ tung!

Còn có không ít tiên nhân dứt khoát từ bỏ đối kháng Phần Tiên lô lực hút, nhao nhao bay người lên, chủ động hướng Phần Tiên lô bay đi!

Bọn họ tại công kích Phần Tiên lô, ý đồ đem cái này miệng lô đỉnh đánh nát!

Khung cảnh này cực kỳ tráng lệ thảm liệt, Tô Vân lát nữa nhìn thấy từng cái tiên nhân bị kiếp hỏa đốt, từ cái kia kiếp hỏa bên trong một hạt minh châu tự trong lò từ từ bay lên, minh châu bên trong quang mang đem từng cái tiên nhân bắn giết, xuyên thủng to lớn não!

Những tiên nhân này chết vì những thứ khác người tranh thủ một chút hi vọng sống, Phần Tiên lô tại đánh giết bọn họ lúc, lực hút thoáng giảm bớt.

Nhưng mà theo những tiên nhân này chết đi, Phần Tiên lô lực hút lại tự đại lên.

Tô Vân cùng Sài Sơ Hi chạy như bay, hai bên đường, vẫn là không ngừng có tiên nhân đầu bành bành nổ tung, cũng không ngừng lại tiên nhân quay ngược trở lại, cùng Phần Tiên lô đại chiến, liều mạng!

Cuối cùng, Tô Vân cùng Sài Sơ Hi chạy trốn tới Huyền quan lối vào bên dưới, hai người ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Huyền quan phía trên là một mảnh mái vòm.

Đó là bầu trời.

Hai người đều có một loại Lão hổ ăn trời, không chỗ ăn xuống cảm giác.

Đang tại không thể làm gì thời khắc, đột nhiên một cái chân bước bước lên đạo kia phát sáng con đường, một tôn vĩ đại thân ảnh vô cùng gian nan đi đến đầu kia con đường, mệt mỏi đi vào trong quan tài treo trên vách đá.

Tô Vân cùng Sài Sơ Hi trong lòng giật mình, nhưng không có lên tiếng, Tô Vân bàn tay đặt tại sau lưng, âm thầm quan tưởng thứ ba tiên ấn, trong lòng bàn tay Tiên đạo phù văn chậm rãi hiện lên, mơ hồ tạo thành Phần Tiên lô hình thái.

Tôn này tiên nhân vô cùng gian nan ngẩng đầu lên, sau não xương cốt cùng da thịt xình xịch nhảy lên, giống như là lúc nào cũng có thể nổ tung.

Hắn duỗi ra hai tay, một tay bắt lấy Tô Vân, một tay bắt lấy Sài Sơ Hi, đột nhiên thân thể xoay tròn, phóng lên trời!

"Ầm!"

Huyền quan bầu trời bị hắn phá tan, tôn này tiên nhân mang theo Tô Vân cùng Sài Sơ Hi, chạy ra Huyền quan!

Lao ra Huyền quan sau đó, hắn hầu như kiệt lực, phù phù một tiếng quỳ trên mặt đất, tận lực lượng cuối cùng, đóng lại Huyền quan.

Tô Vân chần chừ một chút, vác tại sau lưng mạnh tay nặng nắm chặt, cầm trong tay đã hình thành Phần Tiên lô tán đi.

"Hai vị cứu ta tính mạng, ta cho hai vị một cái lời khuyên."

Tôn này tiên nhân lảo đảo bò lên, giống như là ngàn vạn năm không có nói qua lời nói, âm thanh tối tăm: "Đừng, có, phi, thăng!"

Sài Sơ Hi đang muốn hỏi, tiên nhân kia tung người nhảy lên, nhảy xuống đoạn nhai.

—— —— hai chương đã đổi mới, Trạch Trư thở phào nhẹ nhõm, cuối cùng có thể tắm đi ngủ. Ngủ ngon, các vị

Chương 421 : Lão Thần Vương chuyện cũ

Chương 422: Lão Thần Vương chuyện cũ

Tô Vân muốn ngăn cản hắn, đã tới không kịp, vội vàng nói: "Tiền bối, phía dưới có phong ấn!"

"Bành!"

Phía dưới truyền đến tiên thuật bắn ra tiếng vang, một cỗ kinh khủng rung động truyền đến, cái kia cỗ rung động, đủ để cho Tô Vân dạng này đại cao thủ tại trong khoảnh khắc chết đến trăm ngàn lần!

Oánh Oánh từ Tô Vân Linh giới bên trong nhô đầu ra: "Vị này tiên nhân sợ không phải vừa mới trốn ra được, liền muốn chết tại phong cấm bên trong!"

Tô Vân cùng Sài Sơ Hi hãi hùng khiếp vía, vội vàng nằm ở quan tài một bên nhìn xuống dưới, chỉ thấy tôn này tiên nhân rơi vào Tiên đạo phù văn hình thành phong cấm tầng mây bên trong, bị bộc phát phong cấm đánh cho giống như là cái phá bao tải, tại phong cấm bên trong vung qua vung lại, cực kỳ thê thảm.

Cái kia mỗi một cái Tiên đạo phù văn bộc phát ra uy năng, đừng nói Tô Vân, ngay cả vượt qua thế giới cực hạn, như Ngọc Đạo Nguyên, Sài Khắc Kỷ đám người, chỉ sợ đều sẽ biến thành tro bụi!

Nhưng này tiên nhân thực lực phi phàm, coi như thế cũng không có chết, vậy mà một đường té xuống, rơi ra tầng mây.

Qua không lâu, đáy vực truyền đến vật nặng rơi xuống đất âm thanh, bành một tiếng, rất là trầm trọng.

Tô Vân phát động lên chân nguyên, lớn tiếng hỏi: "Tiền bối, ngươi còn sống không?"

Hắn dừng một chút, lại nói: "Tiền bối nếu như còn sống, có thể hay không giúp chúng ta thôi thúc tiên đằng, để tiên đằng tới đón chúng ta?"

Phía dưới rất lâu không có tiếng động, không biết là tiên nhân kia bị ném chết rồi, vẫn là cảm thấy mất mặt xấu hổ trả lời.

Tô Vân cùng Sài Sơ Hi ngồi tại trên nắp quan tài, kề vai ngồi cùng một chỗ, lẳng lặng đợi chờ, chỉ thấy phía đông sáng dần.

Một đêm này rất là rất dài, nhưng mặt trời cuối cùng như thường lệ bay lên. Hoặc là không phải như thường lệ bay lên, bởi vì bay lên mặt trời bên cạnh còn có một cái khá nhỏ mặt trời. —— từ lúc Thiên Thị Viên cùng Đế Tọa hợp nhất đến nay, trên bầu trời liền nhiều thêm ba cái xuất quỷ nhập thần mặt trời, không một chút nào bình thường.

Tô Vân cùng Sài Sơ Hi nhìn ngày chẫn đều xuất hiện, từ từ cảm thấy cái kia hai vầng mặt trời có chút cay mắt, ngay sau đó liền dời đi ánh mắt. Bọn họ mỗi người có tâm tư riêng, Tô Vân suy nghĩ vị kia trốn đi nơi đây Tiên Nhân trên thân tro tàn khí tức cũng không nồng đậm, có lẽ cũng sẽ không nguy hại thế gian.

"Lần này trốn ra được tiên nhân cũng không phải là Sài gia trích tiên nhân, trích tiên nhân tuy là cách Huyền quan cửa vào rất gần, nhưng tương tự, trích tiên nhân nội tâm cách mình thân thể xa nhất. Hắn cùng dựa vào Phần Tiên lô gần nhất vị

kia tiên nhân đồng dạng, đều khó có khả năng có cơ hội rời đi.”

Tô Vân thầm nghĩ, “Có cơ hội rời đi, chỉ có thể là những cái kia không gần không xa tiên nhân, bọn họ kịp nội tâm quay về thân thể, thân thể cường độ lại đủ để xử lý được Phần Tiên lô lực lượng, khoảng cách Huyền quan cửa vào lại muốn gần vừa đủ.”

“Tiên giới đến cùng chuyện gì xảy ra? Tại sao lại có nhiều như vậy tiên nhân bị trấn áp ở đây?” Sài Sơ Hi lẩm bẩm nói, “Là có người đang lợi dụng bọn họ luyện bảo ư? Phần Tiên lô là ai bảo vật? Người kia đến cùng muốn luyện cái gì?”

Bọn họ có quá nhiều nghi hoặc, không người có thể vì bọn họ giải đáp.

Sài gia lão tổ trích tiên nhân, là bị giáng chức rơi vào nhân gian tiên nhân, hắn không tại Tiên giới, vì sao cũng sẽ xuất hiện ở đây?

Còn có những tiên nhân kia trong huyết mạch tro tàn chi khí là chuyện gì xảy ra?

Vì sao có chút tiên nhân hướng tro tàn quái thay đổi?

Vì sao cất giấu đại bí mật Huyền quan, sẽ bị đặt ở Thiên Thị Viên? Thiên Thị Viên lại có bí mật gì?

Đoạn nhai Huyền quan, ẩn giấu đi quá nhiều long trời lở đất đại bí mật, nhưng mà, Huyền quan chỉ là Thiên Thị Viên bốn đại trong cấm địa một cái, còn có Đế đình, Huyễn thiên cùng Hậu đình cái này ba cái cấm địa, chỗ này cấm địa lại chôn giấu bao nhiêu bí mật?

Đủ loại này nghi vấn, e là cho dù là chạy trốn vị kia tiên nhân cũng không cách nào giải đáp.

“Sơ Hi, chúng ta tại Huyền quan bên trong nhìn thấy sự tình, muốn nói ra đi ư?” Tô Vân hỏi.

Sài Sơ Hi lắc đầu: “Nói ra sẽ có người tin sao? Lời đã nói ra, đại khái sẽ để cho vô số người ước muốn sụp đổ đi. Đế đình lão Thần Vương ước chừng chính là biết nói ra kết quả, cho nên mới giữ miệng giữ mồm. Phu quân, ngươi nói vị kia lão Thần Vương tại Huyền quan bên trong đã trải qua cái gì?”

Tô Vân không khỏi lên suy tư, cười nói: “Kinh nghiệm của hắn, khả năng so với chúng ta còn muốn lạ lùng. Ta nghĩ, ta biết đại khái hắn năm đó đi tới nơi này, phát hiện mình bị buồn ngủ sau đó, là như thế nào rời đi Huyền quan.”

Với tư cách Huỳnh Hoặc tinh di dân, lão Thần Vương tràn đầy lòng hiếu kỳ, đối cái này đụng nát Huỳnh Hoặc tinh Thiên Thị Viên rất là tò mò.

Hắn đã thăm dò Huyễn thiên cùng Hậu đình cái này hai đại cấm địa, gặp phải rất lớn nguy hiểm , đồng dạng cũng đã trải qua một hồi kiều diễm diễm ngộ. Huyền quan là hắn thăm dò cái thứ ba cấm địa, cái này cấm địa hắn gặp phải lớn lao hung hiểm, chứng kiến để hắn sợ hãi thậm chí ác mộng một màn.

Nhưng mà hắn tài trí hơn người, dựa vào chính mình thông minh cùng can đảm, tìm hiểu ra thứ hai tiên ấn, để Phần Tiên lô tạm thời dập tắt, cùng quần tiên cùng một chỗ hướng quan chạy ra ngoài.

Bất quá hắn cũng biết, hắn không thể để cho những này hướng tro tàn quái thay đổi tiên nhân chạy đi, tro tàn tiên chạy đi, có khả năng sẽ cho thế gian mang đến lớn lao tai nạn. Nhưng hắn lại không có mở ra Huyền quan lực lượng, nhất định phải mượn tiên nhân lực lượng mở ra Huyền quan.

Đây là một cái lớn lao nan đề.

Nhưng mà, lão Thần Vương nhưng quan sát được Phần Tiên lô phía ngoài Tiên đạo phù văn, hắn dựa vào bản thân cường đại đến nghịch thiên ngộ tính, tìm hiểu ra thứ ba tiên ấn.

Hắn cùng một vị tro tàn tiên liên thủ, mở ra Huyền quan, chạy ra chỗ này cấm địa, cũng trong lúc đó, hắn thừa dịp cùng hắn đồng thời chạy ra nơi đây tro tàn tiên không sẵn sàng, lấy thứ ba tiên ấn ám toán vị kia tro tàn tiên, đem hắn phong ấn, đánh về Huyền quan!

Bất quá, hắn cũng không phải là tiên nhân, dù là đối phương bị Phần Tiên lô luyện không biết bao lâu, thực lực vẫn như cũ tại phía xa trên hắn, vị kia tro tàn tiên phản kích dẫn đến hắn nhận lấy cực kỳ nghiêm trọng tổn thương.

Lão Thần Vương cứ việc không có chết, nhưng cũng bởi vậy một ngày so một ngày suy yếu, nhưng hắn lòng hiếu kỳ vẫn như cũ rất dồi dào, cho đến thứ tư chỗ cấm địa, Đế đình bị người phát hiện.

"Thăm dò Đế đình, cuối cùng muốn hắn mệnh."

Tô Vân nói đến đây, thở dài, nói: "Hắn bị Đế đình một cỗ thi thể rút tim, cắt đứt sinh cơ, nhưng vẫn là kiên trì đi ra Đế đình, đem Đế đình phong ấn. Hắn trở lại Thần Vương điện, bố trí tốt hậu sự, lúc này mới qua đời."

Đương nhiên, lão Thần Vương cùng vị kia tro tàn tiên chỉ là Tô Vân hợp lý suy đoán, còn lúc ấy là có hay không chính là như vậy, ai cũng không biết, dù sao lão Thần Vương ngọc giản bút ký không có ghi chép Huyền quan bên trong đi qua, chỉ là ghi chép lại thứ hai tiên ấn cùng thứ ba tiên ấn.

"Lão Thần Vương chuyện cũ, chỉ có thể so ta đoán càng thêm đặc sắc, người như hắn, là không cam lòng bình thường cùng cô quạnh, nhất định phải sống được đặc sắc!"

Tô Vân nói đến đây, liếc lẳng lặng lắng nghe Sài Sơ Hi một cái, đột nhiên hỏi: "Sơ Hi, ngươi vẫn là muốn trở thành tiên ư?"

Sài Sơ Hi lặng im phút chốc, mặt giãn ra cười nói: "Chuyện lần này giống như ngươi, đều là ta trên đường thành tiên kiếp, là đối ta rèn luyện. Ta sẽ vượt qua cái này hai trận kiếp, trở thành chân chính tiên."

Lúc này, tiên đằng uốn lượn leo lên, dọc theo vách đá leo lên tới Huyền quan bên trên. Vị kia tiên nhân kích hoạt tiên đằng, để tiên đằng tới đón bọn họ.

Hai người đứng dậy, đi tới một mảnh đằng diệp bên trên. Không bao lâu, tiên đằng chậm rãi rút về.

Tô Vân lát nữa nhìn tới, nơi này, ngày quá cao, không giống nhân gian, mà bọn họ theo tiên đằng chậm rãi hạ xuống, giống như là trở lại nhân gian.

"Phương bắc có giai nhân, di thế mà độc lập."

Oánh Oánh chẳng biết lúc nào chạy ra, đứng tại một mảnh khác đằng diệp bên trên, chắp hai tay sau lưng gật gù đắc ý học thuộc lòng.

"Nhất cố khuynh nhân thành, tái cố khuynh nhân quốc!"

"Thà chẳng khuynh thành cùng khuynh quốc, giai nhân lại khó được!"

Tô Vân cùng Sài Sơ Hi đều có đăm chiêu, chẳng qua đều không có mở miệng.

Tiên đằng từ trong mây xuyên qua, mang theo bọn họ bình yên rơi xuống đất. Oánh Oánh rơi vào Tô Vân trên bờ vai, nói: "Sài gia hai vị lão tổ đã chết, Thần Quân Sài Vân Độ phái tới người toàn quân bị diệt, như vậy Thiên Thị Viên phải chăng có thể bảo vệ nhất thời bình yên ư?"

Tô Vân cùng Sài Sơ Hi liếc nhau, Sài Sơ Hi lắc đầu: "Thần Quân không thăm dò ra Thiên Thị Viên sâu cạn, là sẽ không dừng tay."

Tô Vân khẽ nhíu mày, Thiên Thị Viên cần thời gian, Nguyên Sóc cùng Tây Thổ cũng cần thời gian. Thiên Thị Viên quỷ thần bọn họ cần phải mượn tiên quang tới tu luyện kim thân, mà Tả Tùng Nham Cầu Thủy Kính cùng triều đình chi chiến, hừng hực khí thế, Nguyên Sóc cần thời gian để hoàn thành tràng này cải cách. Tây Thổ cũng cần thời gian từ trong tai nạn khôi phục.

Đối kháng Đế Tọa động thiên tập kích, cũng không phải là đơn thuần là Thiên Thị Viên sự tình, mà là tất cả mọi người sự tình.

"Ngươi yên tâm, Thần Quân cũng cần thời gian." Sài Sơ Hi giống như là nhìn ra sự lo lắng của hắn , đạo, "Hắn vừa mới chết, cần thời gian tới quen thuộc nội tâm tác chiến, cũng cần chỉnh đốn Đế Tọa động thiên, san bằng Nam Bố Y các loạn đảng, ngừng lại trên biển nô quốc, tiếp đó mới có thể viễn chinh Đế đình. Tại giai đoạn trước, hắn trước sau là thăm dò mà thôi."

Tô Vân nghe vậy, thoáng yên tâm, đột nhiên, tâm hắn có cảm giác, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trên bầu trời một đầu Hoàng Long vỗ cánh bay qua, dáng người mạnh mẽ.

"Ứng Long lão ca ca bọn họ, cuối cùng đi tới!" Tô Vân trong lòng vui mừng.

Ứng Long trên lưng, còn chở đi thiếu niên Bạch Trạch.

Thiếu niên Bạch Trạch mang theo kính mắt, toàn thân áo trắng, rất là đẹp đẽ, chỉ là bởi vì muốn tại trong đầu tóc cất giấu bản thân sừng dê, có vẻ hơi khác loại, chải cái đại bối đầu.

Lần này Tô Vân đi qua Thông Thiên các triệu tập thiên hạ Thần Ma đi tới Thiên Thị Viên, Ứng Long nhận được tin tức muộn, Bạch Trạch lại không giỏi về phi hành, chỉ có thể đi thuyền vượt biển, hai người trùng hợp cùng tiến tới, ngay sau đó Ứng Long liền mang theo Bạch Trạch bay hướng Thiên Thị Viên.

"Bạch Trạch, ngươi uổng công bản thân cánh!" Ứng Long một bên vỗ cánh, một bên dạy bảo Bạch Trạch nói.

Đúng lúc này, hắn đột nhiên có chỗ phát hiện, trong lòng giật mình, vội vàng hai cánh thu vào, đem thiếu niên Bạch Trạch từ trên lưng chấn động rớt xuống xuống.

Ứng Long thân thể lăng không xoay tròn, thu lại hai cánh, thân thể hóa thành thiếu niên áo vàng, từ không trung từ từ hạ xuống, trầm giọng nói: "Không nghĩ tới có thể ở đây nhìn thấy các hạ."

Thiếu niên Bạch Trạch la lên: "Ứng Long, ngươi tốt xấu nói trước một tiếng, làm sao đột nhiên liền đem ta vứt xuống tới? Chúng ta cái này mấy ngàn năm giao tình, cưỡi ngươi hai ngày làm sao vậy… Vị này là?"

Thiếu niên Bạch Trạch cố gắng chấn động sau lưng hai tấm nhỏ đến thương cảm cánh, đáp xuống áo vàng Ứng Long sau lưng, từ sau lưng của hắn thò đầu ra, tò mò quan sát Ứng Long phía trước vị kia dáng người cường tráng nam tử.

Ứng Long khóe mắt lay động, như lâm đại địch, cẩn thận bên trong mang theo sợ hãi, âm thanh có chút khàn khàn, nói: "Vị này là Vũ tiên nhân."

Phía trước hắn, chính là vị kia cùng Tô Vân cùng một chỗ chạy ra Huyền quan tiên nhân, nghe vậy quay đầu, rất là văn nhã hướng Ứng Long cùng Bạch Trạch đáp lại mỉm cười.

“Nguyên lai là Ứng Long. Đã lâu không gặp.” Vũ tiên nhân mỉm cười nói.

—— —— ta mới chín ngày không cầu phiếu, nguyệt phiếu liền mất hơn mười người! ! ! Nước mắt đều xuống, heo đổi mới rất cảm thấy ah, vì sao nguyệt phiếu không tự giác đây, đây, đây? ? ?

Chương 422 : Ăn sạch (cầu phiếu!)

Chương 423: Ăn sạch (cầu phiếu!)

Thiếu niên Bạch Trạch cứng lại ở đó, thân thể run rẩy.

Vũ tiên nhân!

Là cái kia trấn thủ Bắc Miện trường thành, phong tỏa vô số thế giới phi thăng chi lộ Vũ tiên nhân!

Là cái kia một cái Tiên kiếm trấn áp đại thiên thế giới, phàm là có người độ kiếp hoặc là thi triển ra vượt qua thế giới cực hạn lực lượng, liền một kiếm đem đánh chết Vũ tiên nhân!

Cũng là cái kia hơi một tí liền khuynh đảo Bắc Miện trường thành, hướng thế giới khác khuynh đảo tro tàn, hủy diệt lần lượt thế giới Vũ tiên nhân!

Cũng là cái kia đem Bắc Miện trường thành chế tạo vô cùng dài, để cho bọn họ những này Thần Ma cho dù từ ra đời đi tới chết già, cũng không cách nào đi tới phần cuối đi tới Tiên giới Vũ tiên nhân!

Thiếu niên Bạch Trạch không biết nên hình dung như thế nào trước mắt vị này tiên nhân, từ Vũ tiên nhân hành vi đến xem, gọi là Ma Tiên cũng không chút nào quá đáng!

Bạch Trạch vụng trộm quan sát Vũ tiên nhân, hắn cũng không nhận ra Vũ tiên nhân, hắn không giống Ứng Long như vậy giao du rộng lớn, Ứng Long ưa thích chạy tán loạn khắp nơi, cùng ai đều có thể chen mồm vào được, tại thượng giới lúc cũng quen biết không ít đại nhân vật.

Vũ tiên nhân tướng mạo đường đường, thân thể cường tráng, không giận tự uy, lông mi rất rộng, giữa mi tâm cất giấu thiên kiếp năng lượng, không nhìn thấy làn da, chỉ có thể nhìn thấy lôi đình ở tại mi tâm không ngừng rung chuyển, để Bạch Trạch bậc này Thần Minh cũng có một loại đại kiếp trước mắt cảm giác.

Chẳng qua cổ quái chính là, lúc này Vũ tiên nhân cho Bạch Trạch cảm giác tuy là mạnh mẽ đến đáng sợ, nhưng cũng không như trong tưởng tượng cảm giác áp bách.

Hơn nữa, Bạch Trạch còn nhìn ra những thứ đồ khác, vậy chính là Vũ tiên nhân hiện nay trạng thái rất là không ổn, không khỏi không có còn lại bao nhiêu tu vi, thậm chí liền trong cơ thể hắn tựa hồ cũng có chút suy yếu dấu hiệu.

Ứng Long cũng nhìn ra điểm này, nhãn lực của hắn mạnh hơn, thậm chí nhìn ra Vũ tiên nhân giờ phút này trong cơ thể nhiều thêm một loại tro tàn chi khí. Chỉ là dù vậy, bọn họ cũng không dám có bất kỳ làm càn suy nghĩ.

"Tiên nhân vì sao hạ phàm?" Ứng Long đánh bạo hỏi.

"Đã sớm hạ phàm."

Vũ tiên nhân sắc mặt không chú ý, nhưng trong lời nói nhưng phảng phất có một loại không cam lòng, cười nói: "Ta vốn cho là công lao của ta như vậy lớn, trấn thủ Bắc Miện trường thành vô số thế giới, lẽ ra có một chỗ cắm dùi. Khà khà, lại không nghĩ rằng thỏ khôn chết chó săn nấu, kết quả là ta cũng là bị thanh tẩy cái kia."

Ứng Long cùng Bạch Trạch nghe được quái lạ, Bạch Trạch vì chính mình tăng lên tăng thêm lòng dũng cảm, lấy xuống lưu ly kính mắt treo ở trước ngực, âm thanh có chút run rẩy, nói: "Tiên nhân nói đã sớm hạ phàm, cái này sớm là nhiều sớm?"

Vũ tiên nhân liếc nhìn hắn một cái, Bạch Trạch nhất thời cảm thấy mình sắp chết, nhưng mà Vũ tiên nhân lại không có ý tứ giết hắn, hững hờ nói: "Đế đình chia rẽ thời điểm… Con cừu trắng nhỏ, ngươi rất ngạc nhiên. Đừng biết được quá nhiều, biết quá nhiều đồ vật, đối với các ngươi không tốt."

Bạch Trạch lấy ra bút, đang định ghi nhớ, nghe vậy liền không còn dám viết.

Vũ tiên nhân xoay người sang chỗ khác, ngước nhìn phía trước, Ứng Long cùng Bạch Trạch nhìn về phía trước, nơi đó là một mảnh núi xanh, dưới chân núi có sông ngòi, từ thác nước cọ rửa mà thành trong đầm nước chảy ra, xoay quanh núi xanh chảy xuôi nửa vòng, chảy về phía nơi xa.

Núi xanh xanh biếc như ngọc phong, xuyên thẳng trời cao, rất là tráng lệ.

Ứng Long cùng Bạch Trạch đều nhìn ra chỗ không đúng, cảnh sắc nơi này thoạt nhìn rất tuyệt, nhưng bọn hắn hai người đều là Thần Ma giống như tồn tại, tuy là hiện nay không còn là Thần Ma, tầm mắt kiến thức còn tại.

Nơi này phong cảnh, có nhân tạo điêu khắc dấu vết, trên bầu trời trôi nổi mây trắng rất là cứng nhắc, thậm chí tung bay đám mây sẽ ngược gió mà đi, mà từ núi xanh bên trên rơi xuống thác nước cũng thỉnh thoảng lay động một chút, dường như thác nước vị trí không gian đang lắc lư.

Ứng Long thị lực thiên hạ vô song, cẩn thận quan sát, càng là từ không gian chỗ sâu thấy được cực kỳ cường đại phong cấm phù văn!

"Trở lại chốn cũ, cảnh còn người mất."

Vũ tiên nhân hướng toà kia núi xanh đi tới, đột nhiên không gian kịch liệt lắc run, tiếp lấy lão Thần Vương lưu lại phong cấm lốp bốp nổ tung!

Sài Khắc Kỷ Sài Phục Lễ đám người phá lão Thần Vương tại Huyền quan cấm địa lưu lại phong cấm, dùng bốn năm ngày thời gian, mới đưa phong cấm hoàn toàn mở ra, Huyền quan cấm địa triệt để triển lộ ra. Mà Vũ tiên nhân chỉ là đi vào lão Thần Vương phong cấm bên trong, liền để lão Thần Vương phong cấm hoàn toàn sụp đổ, không còn sót lại chút gì!

Nhưng thấy mênh mông Đế đình, vô số tráng lệ cung điện, kèm theo sừng sững quần sơn tráng lệ sông lớn, như là bức họa giống như từ từ giãn ra!

Bạch Trạch cùng Ứng Long hai người thiếu niên đều chần chừ một chút, Bạch Trạch nói nhỏ: "Ứng thiếu, các chủ sự tình không vội a?"

Ứng Long nhìn về phía cái kia đột nhiên hiện lên núi sông tráng lệ cùng cung điện, trong mắt có kích động cùng phấn khởi, nói: "Tiểu lão đệ sự tình khẳng định không vội vã, ừm, chúng ta…"

"Vào xem?" Bạch Trạch thử dò xét nói.

Hai người ăn nhịp với nhau, đi theo Vũ tiên nhân đi vào Đế đình cấm địa.

"Đi theo Vũ tiên nhân thám hiểm Đế đình, là tuyệt đối an toàn!" Bạch Trạch nói nhỏ.

Một bên khác, Đổng y sư nghiên cứu Sài Sở Đông tiên nhân huyết mạch, nghiên cứu đến bình minh, không ngủ không nghỉ, vừa mới ý định nghỉ ngơi, liền kiến giải động sơn dao động, thiên tượng đột nhiên thay đổi, quần sơn đang nhanh chóng rời xa.

Đổng y sư cau mày, hành vi mới Thần Vương, hắn rất không thích gần nhất Thiên Thị Viên biến hóa.

"Thần Vương, việc lớn không tốt!"

Một cái tiểu yêu vội vã chạy tới, vội vội vàng vàng, vô cùng đau đớn, la lên: "Cha ngươi xác chết vùng dậy!"

Đổng y sư sắc mặt tối sầm lại, nắm lên cái kia tiểu yêu cổ áo, đem hắn xách lên, chỉ thấy tiểu yêu này chính là lần trước báo cáo nói lão Thần Vương xác chết vùng dậy cái kia tiểu yêu.

Đổng y sư đem hắn bỏ xuống, nói: "Về sau đừng nhắc lại nữa cha ta xác chết vùng dậy."

Bảo thiên tướng vội vàng đuổi theo, nói nhỏ: "Có muốn hay không đem cái này tiểu gia hỏa răng rắc?"

Đổng y sư lắc đầu, tiểu yêu trung thành tuyệt đối, canh gác lão Thần Vương mộ táng, so tám thiên tướng để hắn yên tâm nhiều.

Mặt khác thiên tướng cũng nghe tin đuổi tới Thần Vương lăng mộ, Đổng y sư mở ra lăng mộ, mọi người đi vào, chỉ thấy lão Thần Vương thẳng tắp từ quan tài bên trong ngồi dậy, sắc mặt tái nhợt, la lên: "Đế đình hiện, Ma Tiên ra, thiên tai đến, Thần Ma biến! Bọn nhỏ, nhanh chạy trốn a —— "

Tám thiên tướng hai mặt nhìn nhau, không rõ ràng cho lắm.

Đổng y sư an ủi nói: "Cha, ngươi đi về nghỉ ngơi đi, đừng cũng không có việc gì chạy đến dọa người."

Lão Thần Vương lại tự thẳng tắp nằm xuống, Đổng y sư ra hiệu mọi người tiến lên, đem quan tài phong kín, nói: "Đem xiềng xích cho hắn khóa lại, không nên để cho lão gia tử cũng không có việc gì liền nhảy ra."

Tám thiên tướng nơm nớp lo sợ, đánh bạo đem lão Thần Vương lần nữa khóa lại, Khôn thiên tướng nói: "Lão đại nhân nếu là ở bên trong oán khí không chiếm được khuếch trương, biến thành thi yêu đây?"

“Cha ngươi mới biến thành thi yêu.” Đổng y sư xoay người đi tới.

Khôn thiên tướng cũng không biết đây là lời hữu ích vẫn là nói xấu, đuổi theo đi vào, dò hỏi: “Thần Vương, cái kia Đế đình cấm địa xuất hiện, chúng ta nên xử trí như thế nào?”

Đổng y sư lắc đầu nói: “Chúng ta xử lý được không? Cha ta chính là chết ở nơi đó, dựa vào chúng ta căn bản không có thực lực thăm dò Đế Tọa. Do hắn là được.”

Tám thiên tướng thở phào nhẹ nhõm, bọn họ cũng lo lắng Đổng y sư để cho bọn họ đi thăm dò Đế đình.

Bảo thiên tướng suy tư nói: “Vừa rồi lão Thần Vương nói tới Đế đình hiện, Ma Tiên ra, thiên tai đến, Thần Ma biến, lại là cái gì ý tứ?”

“Lão đại nhân chính là sau khi chết hồ đồ, chấp niệm gây chuyện.”

Thiên tướng bọn họ chẳng hề để ý, rối rít nói: “Lần trước Huyền quan cấm địa xuất hiện, hắn còn nói cái gì tiên đằng bên dưới, Huyền quan phía trước, tiên nhân thi thể, loạn thế ở giữa! Kết quả đánh rắm đều không có, chính là chết mấy cái thế giới khác cao thủ mà thôi.”

“Không sai! Câu nói kia loại trừ phong cảnh miêu tả, không hề có một chữ chuẩn xác!”

“Lão Thần Vương ngủ ở trong quan tài, bệnh tâm thần mắc, ăn nói linh tinh, các ngươi ai đi bồi tiếp hắn?”

…

Tô Vân cùng Sài Sơ Hi đang tại cẩn thận từng li từng tí xuyên qua Huyền quan cấm địa, miễn cho chạm đến Huyền quan trong cấm địa phong cấm, đột nhiên động sơn dao động, không gian bành trướng, trong chốc lát Thiên Thị Viên cương

vực lần nữa hướng ra phía ngoài mở rộng, không biết bao lớn giang sơn hiện lên.

Bọn họ chỉ có thể nhìn thấy Nguyên Sóc đột nhiên biến xa rất nhiều, Nguyên Sóc thành thị nhỏ đi rất nhiều.

"Sĩ tử, khẳng định là lại một cái cấm khu bị giải phong." Oánh Oánh đứng tại Tô Vân đầu vai ngẩng đầu nhìn quanh , đạo, "Chúng ta có muốn hay không…"

"Đừng." Tô Vân quả quyết nói, "Ai thích đi người đó đi, lão tử mới… Ta mới không đi!"

Oánh Oánh lộ ra vẻ tán thành, Tô Vân cũng không có nói thô tục, để Oánh Oánh lão sư rất là vui mừng, cho là mình giáo dục có công.

Sài Sơ Hi ánh mắt lấp lóe, nói: "Một cái khác cấm địa phong cấm bị phá ra, hơn nữa phá vỡ tốc độ nhanh như vậy, chỉ có một cái khả năng, vậy chính là cùng chúng ta cùng một chỗ chạy ra Huyền quan vị kia tiên nhân phá vỡ lão Thần Vương phong cấm. Nếu là có thể cùng vị này tiên nhân rút ngắn quan hệ, đối với chúng ta phi thăng thành tiên…"

Oánh Oánh cười tủm tỉm nói: "Vị kia tiên nhân đều nói, đừng thành tiên. Phu nhân động si niệm."

Sài Sơ Hi cười nói: "Ngươi chỉ là một cái tiểu sách quái, không biết ta khát vọng. Ta xem tình yêu vì kiếp, thành tiên nhất định phải vượt qua tràng này tình yêu chi kiếp, ta quan tâm ta phu quân, nhất định toàn tâm toàn ý đối đãi hắn, tận tâm tận lực trợ giúp hắn. Nhưng tràng này tình yêu chi kiếp, ta cũng nhất định phải vượt qua."

Nàng nhìn về phía Tô Vân, trong mắt tràn đầy nồng đậm yêu thương, cười nói: "Càng là tiếp xúc phu quân, liền càng là có thể phát hiện phu quân trên người điểm sáng, chói lọi, tài năng xuất chúng. Thế gian ngoài dự đoán nam tử, không quá

như thế này. Ta cảm thấy, tràng này kiếp tới mãnh liệt lắm đây, không dễ dàng vượt qua!"

Oánh Oánh quan sát tỉ mỉ nàng, sắc mặt của nàng không có giả bộ, không khỏi hoài nghi nói: "Ta không tin ngươi."

Sài Sơ Hi thản nhiên nói: "Ngươi có thể đi vào ta Linh giới, hỏi ta nội tâm. Ta lòng cầu đạo đã in dấu thật sâu khắc ở nội tâm bên trong, ngươi hỏi nàng, nàng sẽ nói cho ngươi biết nói thực, không có nửa cái nói ngoa."

Oánh Oánh bay vào nàng Linh giới bên trong, lơ lửng tại Sài Sơ Hi thiên tượng nội tâm phía trước, hạ giọng hỏi một phen, Sài Sơ Hi nội tâm từng cái trả lời, không có nửa điểm giấu diếm.

Oánh Oánh thất vọng mất mát, bay ra nàng Linh giới, ngồi tại Tô Vân đầu vai, run lên phút chốc, hướng Tô Vân nói: "Nàng không có nói sai. Sĩ tử, nếu không, ngươi lại cưới một cái a?"

Tô Vân cười nói: "Đạo tâm thứ này, tuy là sẽ không gạt người, nhưng chưa chắc không thể thay đổi. Không cần lo lắng cho ta."

Oánh Oánh thở dài.

Cuối cùng, bọn họ đi ra Huyền quan cấm địa, Tô Vân nhìn xa Đế đình cấm địa, tuy là trong lòng rất muốn đi, nhưng vẫn là bỏ đi cái này không thành thục suy nghĩ.

Bọn họ trở lại Đại Đế cung điện, cái kia phiến lấy Tiên đạo bồ đoàn tiên quang tiên khí kiến tạo thành cung điện, chỉ thấy Tương Liễu, Nữ Sửu các Thần Ma đã đi tới, mỗi người như lâm đại địch, vội vã cuống cuồng nhìn chằm chằm chủ điện.

Tô Vân kinh ngạc, hướng chủ điện đi tới, cười nói: "Chư vị, các ngươi đây là thế nào?"

“Đừng đi qua!”

Nữ Sửu hoành thân ngăn ở trước mặt hắn, lạnh lùng nói: “Trong điện có một cái đáng sợ đồ vật, một cái để cho ta con cua sợ hãi đồ vật! Đi ra!”

Tiếng nói của nàng vừa ra, buồn bực nặng nề ma khí từ trong chủ điện xông ra, thiếu niên Bồng Khao một mặt suy sụp tinh thần âm tàn đi ra đại điện.

Nữ Sửu lạnh lùng nói: “Quả nhiên là ngươi! Nhân ma Bồng Khao! Ngươi còn muốn nhấc lên một hồi nhân ma chi loạn? Lão nương sẽ không để cho ngươi được như ý…”

Tô Vân thẳng đi ra phía trước, cười nói: “Bồng Khao đạo huynh, chúc mừng thoát khốn. Đạo huynh thoạt nhìn tâm tình tốt giống như không thể nào tốt đẹp, chuyện gì xảy ra?”

“Vũ tiên nhân gạt ta.” Bồng Khao sắc mặt càng thêm âm trầm, “Không người nào dám gạt ta, cho dù là tiên nhân cũng không được! Ta muốn đại khai sát giới…”

Tô Vân thủ đoạn nắm ở bờ vai của hắn, cười ha ha, vây quanh hắn hướng trong điện đi tới, cười nói: “Vũ tiên nhân tính là cái gì chứ. Ta nói với ngươi một kiện chuyện thú vị, ta thành thân…”

Ngoài điện, từng tôn Thần Ma vẻ mặt dại ra, nhìn hai người bọn họ kề vai sát cánh đi vào chủ điện.

—— —— cầu phiếu, vẫn là cầu phiếu ~

Chương 423 : Tề tụ một nhà

Chương 424: Tề tụ một nhà

Trong điện, Tô Vân cùng nhân ma Bồng Khao kề vai sát cánh, đem bản thân vừa tới Đế Tọa động thiên liền giết Thần Quân Sài Vân Độ, đánh cắp Tiên đạo bồ đoàn, lại cưới Sài gia thánh nữ sự tình nói một phen, có thể nói xuân phong đắc ý.

Dù là Bồng Khao kiến thức rộng rãi, cũng không nhịn được nghe được nghẹn họng nhìn trân trối, lẩm bẩm nói: "Ngươi giết hắn, đoạt nhà của hắn, hắn còn đem trong tộc đệ nhất nữ hài gả cho ngươi, của hồi môn rất nhiều đồ cưới?"

Tô Vân liên tục gật đầu.

Bồng Khao càng thêm kinh ngạc: "Thần Quân Sài Vân Độ năm đó đã từng dẫn đầu Đế Tọa động thiên cường giả tiến đánh qua Hắc Thiết thành, một thân thực lực cực kỳ đáng sợ, nếu không phải có Hắc Thiết thành chỗ này hiểm địa, ta khẳng định không phải là đối thủ của hắn. Không nghĩ tới tiểu tử này như vậy ngu xuẩn…"

Thần Quân Sài Vân Độ tiến đánh Hắc Thiết thành là bởi vì Hắc Thiết thành tuyệt lưỡng giới thần thông, Sài Vân Độ đối Bắc Minh đối diện Đế đình động tâm tư, ý đồ vượt ranh giới. Bồng Khao trước ra khỏi thành cùng hắn quyết đấu, không địch lại, tiếp đó liền lùi về trong thành, căn cứ tường thành chi hiểm, đối kháng Sài Vân Độ.

Sài Vân Độ không cách nào công phá Hắc Thiết thành phòng ngự, lại bị Bồng Khao quấy rối, đành phải oán hận thu binh.

Đương nhiên loại này mất mặt sự tình, Bồng Khao chắc chắn sẽ không cùng Tô Vân nói tỉ mỉ.

Tô Vân cũng không có hỏi, nói: "Lão ca cùng Vũ tiên nhân ước định kỳ hạn đến?"

Bồng Khao sắc mặt lại tự âm trầm xuống, nói: "Đến, nhưng hắn cũng chưa từng xuất hiện, cũng chưa từng mở ra Bắc Miện trường thành để cho ta đi vào Tiên giới. Ta nếm thử độ kiếp , nhưng kém chút chết tại hắn Tiên kiếm phía dưới!"

Hắn nói đến đây, ma khí ngập trời, dường như lại muốn phát tác, liền muốn giết người.

Tô Vân cười nói: "Nói đến buồn cười, ta tại Thiên Thị Viên Huyền quan cấm địa bên trong, đào ra một vị tiên nhân."

Bồng Khao trên người ma khí nhất thời biến mất, cái này nhân ma thiếu niên thành thành thật thật, mảy may nhìn không ra vừa rồi hung lệ, trông mong hướng ra phía ngoài quan sát: "Vị kia tiên nhân đâu?"

Oánh Oánh chạy đến, một bên ghi chép Bồng Khao thần thái, vừa nói: "Chạy mất."

Bồng Khao hung tính mãnh liệt, xoay đầu lại, sắc mặt khó coi nói: "Chạy mất ngươi còn nói hắn làm gì? Chẳng lẽ là tiêu khiển ta?"

Oánh Oánh tiếp tục nói: "Chạy đến bên cạnh trong cấm địa đi, vừa rồi đem cái kia Đế đình cấm địa mở ra."

Bồng Khao lần nữa thành thật xuống, nhỏ hơi nhỏ giọng nói: "Oánh Oánh tỷ có thể hay không một hơi nói xong, ngươi mỗi lần nói chuyện chỉ nói nửa câu, rất dễ dàng đem người dọa chết."

Hắn không còn nâng đại khai sát giới một chuyện, nghiễm nhiên là cái người cầu an.

Oánh Oánh thì đem hắn thần thái thay đổi ghi lại ở 《 nhân ma truy nguyên chí 》 bên trong, thầm nghĩ: "Tên này cùng nhân ma Ngô Đồng lại có chỗ khác biệt, nhìn tới nhân ma cũng không phải là đồng dạng."

Nữ Sửu, Kỳ Lân các Thần Ma đi vào, nhìn Bồng Khao sắc mặt khó coi. Nữ Sửu trong giỏ cá, Ngư Long cùng thanh hồng giải hướng về phía Bồng Khao giương nanh múa vuốt, giữa bọn hắn hẳn là có sâu nặng ân oán.

Tô Vân nghĩ đến Hắc Thiết thành bên trong đâu đâu cũng có xương trắng luyện thành linh binh, những cái kia xương trắng phần lớn là Bắc Hải cự yêu xương cốt, liền biết Nữ Sửu cùng Bồng Khao nhất định có huyết hải thâm cừu.

Mà năm đó nho đạo phật ba Thánh Nhân thời kì, cũng là nhân ma Bồng Khao lao ra Bắc Hải làm loạn Nguyên Sóc, bị phu tử các tam thánh trấn áp. Có lẽ năm đó cũng có một chút Thần Ma tham chiến.

Bồng Khao cười lạnh, đối bọn hắn không chút nào sợ hãi. Kỳ Lân mấy người cũng đối với hắn có chút khó chịu, hai bên rất nhiều ác chiến hết sức căng thẳng tư thế.

Tô Vân quan sát một vòng, chỉ thấy năm mươi chín Thần Ma đến năm mươi bảy vị, thiếu Ứng Long cùng Bạch Trạch hai người, liền hỏi: "Nữ Sửu tỷ tỷ, Ứng Long lão ca Bạch Trạch lão ca không có tới đến ư? Ta vừa mới rõ ràng nhìn thấy bọn họ từ Thiên Thị Viên trên không bay qua."

Nữ Sửu vẫn như cũ gắt gao nhìn chằm chằm Bồng Khao.

Tô Vân đành phải đến hỏi Thái Tuế, Thái Tuế đàng hoàng nói: "Chưa từng thấy qua. Các chủ có thể hay không để Thao Thiết, Cùng Kỳ cách ta xa một chút? Cám ơn."

Tô Vân lại hỏi mấy người, đều không có gặp qua Ứng Long cùng Bạch Trạch, không khỏi sầu muộn: "Chẳng lẽ bọn

họ lạc đường?"

Hiện nay Thiên Thị Viên quả thực so lúc trước lớn hơn rất nhiều, rất dễ lạc đường.

Đột nhiên, Bồng Khao đập bàn, bỗng nhiên đứng dậy, cười lạnh nói: "Nữ Sửu, ngươi là chết tại Kim Ô mười huynh đệ tay, không liên quan gì đến ta! Vì sao đều là nhìn ta chằm chằm không thả?"

Nữ Sửu cũng là đập bàn, quát: "Ta biết ta là chết tại Kim Ô mười huynh đệ tay, nhưng là ngươi mê hoặc mười huynh đệ giết ta, ý định để cho bọn họ mười huynh đệ giết chết ta, ngươi lại trộm dùng của ta thi thể tới luyện bảo! Nếu không phải ta từ thi thể bên trong sinh ra mới nội tâm, hóa thành Ma Thần, liền bị ngươi đắc thủ! Mười huynh đệ không phải đồ tốt, ngươi càng không phải là đồ tốt!"

Thiếu niên Kim Ô vỗ bàn đứng dậy, bi phẫn muốn chết nói: "Ta mười huynh đệ bị nhân ma Bồng Khao mê hoặc, đã bỏ ra cái giá khổng lồ, từ lão đại đến lão cửu đều đã chết, chỉ còn lại có ta một cái cái này đánh đổi còn chưa đủ thảm ư? Nữ Sửu, ngươi vì sao đều là ghi nhớ chuyện này, níu lấy ta không thả? Ta đã rất cố gắng làm cái tốt Ma Thần!"

Nữ Sửu cười lạnh nói: "Nhưng ta là các ngươi giết, ta tha thứ ngươi, ta khổ oan hướng ai thổ lộ hết?"

Thiếu niên Kỳ Lân đập bàn quát: "Các ngươi không được ầm ĩ, chúng ta nên cùng chung mối thù! Nhân ma Dư Tẫn kém chút đem toàn bộ thế giới hiến tế, nhân ma Bồng Khao cũng tuyệt không phải đồ tốt! Hôm nay cần phải nhổ cỏ tận gốc!"

Thiếu nhi Thao Thiết đập bàn quát: "Ta không biết các ngươi đang nói cái gì, chẳng qua ta cũng phải rống một cổ họng!"

Vấn đề thiếu nhi Cùng Kỳ cũng đập bàn biểu thị đồng ý.

Mặt khác Thần Ma nhao nhao đập bàn hét lớn, ồn ào, huyên náo túi bụi.

Mọi người đều tự thanh toán nợ cũ, phàm là có thù có oán, tất cả bộc phát, điểm danh muốn cùng đối phương không chết không thôi.

Sài Sơ Hi nghiêng người nhìn về phía Tô Vân, thấp giọng nói: "Phu quân, ngươi chính là muốn mượn dùng đám người ô hợp này, tới đối kháng Thần Quân Sài Vân Độ?"

Tô Vân đau đầu muốn nứt, trong điện mọi người đã lấy ra đao binh, tùy thời chuẩn bị sống mái với nhau, Tô Vân cũng giơ bàn tay lên, chuẩn bị đập bàn, nhưng vẫn là nhẫn nại xuống, không muốn loạn bên trên thêm phiền phức.

Bọn họ cái này một nhóm Thần Ma loại trừ nhân ma Bồng Khao là chủ động đi tìm tới, những người khác là Tô Vân sử dụng chính mình quan hệ mời tới trợ trận.

Lúc trước có nhân ma Dư Tẫn cái này vô cùng mạnh mẽ đối thủ, chư thần chư ma chết liền chết thương thì thương, cùng chung mối thù đối phó Dư Tẫn, nhưng bây giờ giữa bọn hắn mâu thuẫn liền bạo phát. Thần cùng Ma ở giữa cừu hận, thần cùng thần ở giữa mâu thuẫn, ma cùng ma ở giữa mâu thuẫn, tất cả tại Tô Vân bên trong cung điện này tập trung bạo phát ra!

Mắt thấy sống mái với nhau không thể tránh được, Tô Vân đang muốn tế ra Tiên đạo bồ đoàn áp chế một chút, đột nhiên thiếu niên áo vàng Ứng Long cùng áo trắng thiếu niên Bạch Trạch máu me khắp người, khiêng một người xông vào, la lên: "Tiểu lão đệ (các chủ)! Nhanh cứu người! Nhanh cứu người!"

Trong đại điện giương cung bạt kiếm, lúc nào cũng có thể bộc phát, chúng Thần Ma đều vô cùng khẩn trương, Ứng Long cùng Bạch Trạch xông vào, càng là quấy rối chúng Thần Ma

khí tức, trong lúc nhất thời liền có người muốn khắc chế không được ra tay đánh nhau.

Nhưng vào lúc này, một cỗ cuồn cuộn tiên khí từ Ứng Long Bạch Trạch khiêng người kia trong cơ thể bắn ra, tiên uy mênh mông cuồn cuộn, đem trong điện sáu mươi vị Thần Ma khí tức ép tới bỗng nhiên sáp trệ xuống, vận chuyển khó khăn.

Sáu mươi Thần Ma bao quát nhân ma Bồng Khao đều là trong lòng giật mình, vội vàng thu lại khí tức, trong lòng kinh nghi bất định.

Bạch Trạch lúc này mới chú ý tới trong điện nhiều cao thủ như vậy, không lo được quan sát, vội vàng nói: "Mau mời Đổng y sư đến cứu mạng! Y thuật của hắn tốt nhất, hơn phân nửa có thể cứu sống hắn!"

Tô Vân vội vàng sai người đi mời Đổng y sư Đổng Phụng, bước nhanh đi lên trước nhìn lại, không khỏi nghi ngờ không thôi.

Chỉ thấy cái kia thương thế cực nặng máu me khắp người người bị thương, đúng là hắn cùng Sài Sơ Hi, Oánh Oánh cứu ra cái kia tiên nhân!

Oánh Oánh ha ha nói: "Hắn cùng chúng ta cùng một chỗ trốn ra được lúc còn êm đẹp, từ đoạn nhai nhảy đi xuống lúc mặc dù trúng không biết bao nhiêu tiên cấm, nhưng cũng không chết. Làm sao hiện tại một bức lúc nào cũng có thể mất mạng bộ dạng?"

Ứng Long tức giận nói: "Hắn dẫn dắt chúng ta đi thăm dò Đế đình, kết quả tại Đế đình bên trong gặp một bộ tiên thi, bọn họ giao thủ va chạm như vậy hai cái, liền biến thành như vậy!"

Mọi người vây lên đi vào nhìn tôn này tiên nhân, Bồng Khao cũng tiến tới góp mặt, quan sát một phen. Cái kia Vũ tiên nhân đột nhiên tỉnh lại, giơ tay lên gắt gao bắt lấy Bồng

Khao cổ tay, âm thanh khàn giọng nói: “Chạy mau ——” dứt lời, lại ngất đi.

Tô Vân hỏi: “Lão ca biết vị này tiên nhân là lai lịch gì ư?”

Bồng Khao quan sát một phen, lắc đầu nói: “Không quen biết. Hắn hơn phân nửa là chấp niệm quá nặng, sau khi tỉnh lại đem chấp niệm nói ra, ngay sau đó tuỳ ý bắt lấy một người, không khéo liền bắt được ta.”

Có tiên nhân ở đây, dù chỉ là cái trọng thương không dậy nổi hôn mê bất tỉnh tiên nhân, hắn cũng không dám làm càn, không còn nâng đại khai sát giới một chuyện.

Sau một lúc lâu, Đổng y sư chạy đến, xua tán mọi người, kiểm tra một phen, nói: “Thương thế hắn cực nặng, lại là tiên nhân, bình thường linh dược khó trị. Ai có sức lực đem hắn mang lên ta nơi đó đi, ta chậm rãi trị liệu… Nơi này có nhân ma?”

Bồng Khao nói: “Chính là ta nhân ma. Ngươi tiểu quỷ này vậy mà có thể phát giác được ta, bản lĩnh không nhỏ.”

Đổng y sư nói: “Ngươi đến cho ta trợ thủ. Cái này tiên nhân nội tâm rối loạn, giống như là bị cực lớn tâm linh xung kích, cần nhân ma bản lĩnh giúp hắn bình định hỗn loạn nội tâm, ổn định đạo tâm của hắn.”

Bồng Khao tức giận vô cùng mà cười, ma tính mãnh liệt, quát: “Ta là nhân ma, thiên hạ khởi nguồn của hoạ loạn, vô số hài cốt Thâm Uyên, nơi ta đi qua không có một ngọn cỏ, xương trắng đầy đồng, vô số nội tâm tại dưới chân của ta kêu rên…”

Đổng y sư cau mày: “Nhanh lên một chút!”

Bồng Khao lườm hắn một cái, cùng Bạch Trạch cùng một chỗ đem tiên nhân kia nâng lên, hướng đi ra ngoài điện, nói: “Kêu rên, giãy dụa, sa đọa! Ta là vô thượng ma, Ma Thần

vương. Ta còn đùa bỡn nhân tâm, điều khiển nhân tâm, ta lấy thế làm vui, ta yêu quý chém giết, yêu quý chúng sinh máu tươi, không ai có thể lừa gạt ta…"

Bạch Trạch gật đầu nói: "Đúng. Ngươi nói đều đúng."

Hai người đi theo Đổng y sư vội vàng chạy tới Thần Vương điện, Tô Vân, Sài Sơ Hi đám người theo ở phía sau, Oánh Oánh đập động cánh giấy bay đến thiếu niên áo vàng đầu vai, hiếu kỳ nói: "Ứng Long lão ca ca, ngươi là thế nào cùng vị này tiên nhân cùng tiến tới? Chúng ta đem hắn thả ra ngoài sau đó, còn tưởng rằng hắn rời đi đây!"

Ứng Long lấy làm kinh hãi: "Các ngươi thả ra? Các ngươi vì sao muốn phóng thích hắn? Đem hắn giam lại không tốt sao? Vũ tiên nhân loại này bại hoại, nên giam lại mới đúng!"

Tô Vân, Sài Sơ Hi đám người trong đầu ầm ầm, ha ha nói: "Hắn là Vũ tiên nhân? Không thể! Hắn tuyệt không có khả năng là Vũ tiên nhân!"

Sài Sơ Hi cũng là nội tâm rối loạn, đột nhiên tỉnh ngộ lại: "Làm sao ngươi biết hắn là Vũ tiên nhân?"

"Ta đương nhiên biết, năm ngàn năm trước ta gặp qua hắn." Ứng Long liếc nàng một cái, hướng Tô Vân nói, "Vợ ngươi?"

"Mới vừa cưới, nói rất dài dòng."

Tô Vân thất thanh nói, "Không đúng, không đúng! Nếu như hắn là Vũ tiên nhân, như vậy vì sao nhân ma Bồng Khao không quen biết hắn?"

Chương 424 : Thần Quân đột kích

Chương 425: Thần Quân đột kích

Ứng Long có chút quái lạ: “Cái này cùng nhân ma Bồng Hao có quan hệ gì? ”

Tô Vân không có trả lời hắn, mà là cố gắng ổn định tâm thần, phân tích nơi này nguyên nhân hậu quả.

Hắc Thiết thành bên trong, Bồng Hao đã từng đối với hắn nói, hắn là phụng Vũ tiên nhân lệnh trấn thủ Hắc Thiết thành, tuyệt lưỡng giới thần thông. Mà xem như báo lại, Vũ tiên nhân sẽ ở ước định đạt được ngày đó, để Bồng Hao phi thăng Tiên giới, hướng kẻ thù của hắn trả thù.

Tô Vân cũng là lợi dụng Bồng Hao chấp niệm là trả thù điểm này, chỉ ra hắn luyện nhiều như vậy linh binh nhưng thật ra là bởi vì cũng không đủ nắm chắc báo thù, Bồng Hao từ đó trở đi, sở trường một môn, rất nhiều đem lúc trước sở học sở ngộ dung hội quán thông xu thế.

Bồng Hao chính là bởi vì Tô Vân chỉ điểm, phá vỡ phu tử các loại Thánh Nhân trấn áp, có thể tiêu dao.

Bồng Hao tuy là thoát khốn, lại không có lập tức rời đi Hắc Thiết thành, mà là tiếp tục chờ đợi, cho đến hắn cùng Vũ tiên nhân ước định kỳ đầy. Vũ tiên nhân cũng không có thực hiện lời hứa của hắn, để Bồng Hao phi thăng Tiên giới. Bồng Hao bởi vậy ma tính quá trớn, chạy đến Tô Vân nơi này chuẩn bị giết chết Tô Vân sau đó vò đã mẻ không sợ rơi.

“Nói cách khác, Bồng Hao nhưng thật ra là gặp qua trấn thủ bắc miện trường thành Vũ tiên nhân, hắn nói hắn cùng Vũ tiên nhân có ước định, Vũ tiên nhân ném xuống Hắc Thiết thành, cắt đứt lưỡng giới, để hắn trấn thủ nơi đó. Nhưng mà vì sao Bồng Hao không nhận biết cái này Vũ tiên nhân?

“Ứng Long lão ca biết Vũ tiên nhân, năm ngàn năm trước là Ứng Long lão ca bị đệ nhất Thánh Hoàng triệu hoán, từ Tiên giới hạ giới trợ giúp đệ nhất Thánh Hoàng bình loạn. Hắn tự nhiên không thể nhận sai.

“Hắc Thiết thành không biết là lúc nào xuất hiện, chẳng qua phu tử tam thánh trấn áp Bồng Hao, lại là tại ba ngàn năm trước chư thánh thời đại. Tại chư thánh thời đại, thiên địa nguyên khí không có năm ngàn năm trước như vậy phong phú, bởi vậy phu tử khai sáng ra Trúc Cơ cảnh giới. Mà tại Thánh Hoàng thời đại, thiên địa nguyên khí lại là vô cùng nồng đậm……”

Tô Vân liên tưởng đến Hắc Thiết thành cửa thành mở ra, đế đình cùng cái bệ nguyên khí liên hệ lúc, thiên địa nguyên khí chất lượng đường thẳng tăng lên tình hình, trong lòng khẽ nhúc nhích.

“Ta vốn cho là, Thánh Hoàng thời đại thiên địa nguyên khí như vậy tinh thuần nồng đậm, là bởi vì thiên địa mới vừa từ tai kiếp bên trong hồi phục lại, hiện tại xem ra giống như cũng không là như thế này. Khi đó thiên địa nguyên khí nồng đậm tinh thuần, nhưng thật ra là lưỡng giới nguyên khí liên hệ nguyên nhân! ”

Tô Vân trong lòng yên lặng nói: “Nói cách khác, Hắc Thiết thành xuất hiện, hẳn là tại Thánh Hoàng thời đại cùng chư thánh thời đại ở giữa! Ứng Long lão ca nhìn thấy Vũ tiên nhân còn là Vũ tiên nhân, nhưng Bồng Hao nhìn thấy Vũ tiên nhân, cũng đã không phải chân chính Vũ tiên nhân. ”

Hắn ngẩng đầu nhìn trời, thiên ngoại, Vũ tiên nhân trấn thủ bắc miện trường thành như ẩn như hiện, mơ hồ trong đó có thể nhìn thấy vô số tinh thể tạo thành to lớn trường thành nằm sấp tại vũ trụ ở giữa.

"Như vậy, giờ phút này bắc miện trường thành bên trên Vũ tiên nhân là ai? " Trong lòng của hắn bắt đầu sinh ra điểm rất tốt ngoài dự đoán.

Đột nhiên, Oánh Oánh cuốn lấy một quyển sách chọc chọc hắn, Tô Vân không hiểu, Oánh Oánh bĩu môi nói "Nhìn một chút vợ ngươi. "

Tô Vân hướng Sài Sơ Hi nhìn lại, lại thấy Sài Sơ Hi sắc mặt trắng bệch, ngơ ngơ ngác ngác, giống như là đạo tâm muốn sụp đổ tan rã.

Tô Vân đối Sài Sơ Hi tâm thái cảm động lây.

Bởi vì, cái kia cùng bọn hắn cùng một chỗ chạy ra huyền quan tiên nhân, là Vũ tiên nhân.

Bởi vì, Vũ tiên nhân đối bọn hắn nói duy nhất một câu, chính là đừng phi thăng!

Bởi vì, Sài Sơ Hi cả đời mơ ước lớn nhất, chính là phi thăng Tiên giới trở thành tiên nhân.

Vũ tiên nhân một câu nói kia, đánh gãy nàng tất cả ước muốn.

"Một câu nói kia, cũng đánh gãy tất cả muốn thành tiên người ước muốn. " Tô Vân không có đi khuyên giải Sài Sơ Hi, trong lòng yên lặng nói.

Đế Tọa động thiên.

Thần Quân Sài Vân Độ nội tâm cao cư tại Thiên Tích Sơn bên trên, nhìn xa đường chân trời, kèm theo Vũ tiên nhân đi

vào đế đình, đế đình phong ấn bị phá ra, Thiên Thị Viên liền không ngừng mở rộng.

Đối với những người khác tới nói, xa như vậy địa phương phát sinh sự tình rất khó ảnh hưởng đến nơi này, càng khó bị quan sát đánh giá đến, nhưng mà hắn lại mẫn cảm cảm thấy được nguyên từ dị động, đồng thời quan sát đánh giá ra Thiên Thị Viên biến hóa.

"Những ngày này, đế đình diện tích khuếch trương một hai lần, hẳn là vị kia thổ dân Đại Đế phát hiện đế đình bí mật, bắt đầu thăm dò đế đình! "

Thần Quân Sài Vân Độ có chút đứng ngồi không yên, từ hắn phái ra củi Khắc Kỷ củi Phục Lễ đám người, đã qua đã lâu rồi, đến bây giờ còn không có tin tức truyền đến.

"Vị kia thổ dân Đại Đế chính là một cái dế nhũi, căn bản không biết đế đình bí mật. Nhưng mà hắn lại có thể từ ta Đế Tọa động thiên nơi này thăm dò một ít tin tức. Nhưng mà không biết hắn sâu cạn lời nói, liền không thể hành động thiếu suy nghĩ. "

Thần Quân Sài Vân Độ trầm ngâm không quyết: "Không biết ta phái ra thứ hai chi bộ đội tình trạng như thế nào. Khắc Kỷ, Phục Lễ bọn họ rất khó trốn được thổ dân Đại Đế ánh mắt, bọn họ dù sao quá mạnh, có Khắc Kỷ Phục Lễ làm mồi nhử, thứ hai chi bộ đội liền có thể thăm dò đào được lấy Đại Đế cùng Thiên Thị Viên thực lực. Không biết bọn họ có hay không đã đường về……" Lúc này, Thiên Thị Viên Bắc Hải bên cạnh, một cái Sài gia thế hệ sau tìm kiếm được một chỗ chỗ an toàn, bốn phía cắm xuống từng mặt cờ, bố trí tốt trận thế bảo vệ thân thể. Cái kia Sài thị thế hệ sau ngồi xếp bằng mà ngồi, nội tâm xuất khiếu, vượt biển mà đi.

Cái này Sài thị thế hệ sau cảnh giới khá cao, đã là Thiên Tượng cảnh giới, thiên tượng nội tâm tốc độ cực nhanh, Một

ngày một đêm, đi tới Hắc Thiết thành.

Hắc Thiết thành bên trong, cũng có một chút Sài thị thế hệ sau đang đem thủ thành quan, lẳng lặng đợi chờ.

Đợi đến đưa tin thiên tượng nội tâm bay tới, đem tin tức truyền đạt cho bọn họ, bên trong một cái Sài thị thế hệ sau cũng tự nội tâm xuất khiếu, ra khỏi thành vượt biển, chạy về phía Đế Tọa đại lục.

Như vậy một đường đưa tin, mấy cái ngày đêm ở giữa, tin tức cuối cùng đưa đến Thiên Tích Sơn Doanh An thành.

Sài Vân Độ tiếp vào từ Thiên Thị Viên truyền đến tin tức, đã là mấy ngày sau, hắn đem tin tức nhìn một lần, lặng im rất lâu, trên mặt da run tới run đi.

Qua rất lâu, mới nói: "Tốt cô gia——"

Doanh An trên thành không mơ hồ truyền đến lôi âm, ầm ầm chấn động, không biết phát ra từ nơi nào.

Thần Quân Sài Vân Độ nội tâm hóa thành vô biên thần quang, ào ào mà đi, chạy về phía Bắc Minh.

"Một cái họ Đổng y sư, mấy cái tàn binh bại tướng, lại thêm một đám liền kim thân đều không có nội tâm, còn có ta vậy liền nên cô gia! "

Trên bầu trời truyền tới một bi phẫn âm thanh, xa xa mà đi: "Để cái này người chiếm cứ đế đình, thật có thể nói là phung phí của trời, quyết không thể khoan dung! Ta một người, liền có thể đem trọn cái đế đình chinh phục! "

Thiên Thị Viên, Đổng y sư đem Vũ tiên nhân tiếp vào bản thân nơi đó, chuyên tâm trị liệu, chuyện này với hắn y thuật tới nói cũng là lớn lao khảo nghiệm. Từ lúc hắn y thuật đại thành đến nay, còn là lần đầu trị liệu bị thương tiên nhân. Đương nhiên, tại Đổng y sư nhìn tới, lấy tiên nhân mấy thùng máu,

thu thập tiên nhân tóc, móng tay, làn da, lại rút một cái răng gì gì đó, tự nhiên cũng là truy nguyên nguồn gốc cần thiết, về tình về lý đều tìm không ra nửa điểm khuyết điểm.

Hai ngày này, nhân ma Bồng Hao trợ giúp hắn trấn áp Vũ tiên nhân rối loạn nội tâm, cái này nội tâm bên trên thương thế cực kỳ phức tạp, cho dù là Đổng y sư cũng không có thuốc tốt. Lần trước Hỏa Vân động chủ Cảnh Triệu phát điên, chính là nội tâm hỗn loạn gây nên, hắn liền không có tốt chiêu số, chỉ có cắt nội tâm cái này một loại phương án trị liệu. Về sau Cảnh Triệu bị Tô Vân cùng Ngư Thanh La mở ra khúc mắc, không trị tự lành, để Đổng y sư ý thức được tân học bên trong y thuật có không bằng chỗ, bởi vậy xin nhân ma tới trị liệu, chính là phương án của hắn.

"Vị này tiên nhân bị đế đình tiên thi đánh cho bị thương lúc, nhận lấy cực kỳ nghiêm trọng nội tâm thương tích, không chỉ là kẻ địch tạo thành, còn có bởi vì tinh thần nhận xung kích mà tạo thành. "

Đổng y sư hướng về phía trước tới thăm Tô Vân phân tích Vũ tiên nhân thương thế, một bên ra hiệu bảo thiên tướng đem cái kia mấy thùng tiên nhân máu giấu đi, vừa nói, "Hắn nhìn thấy cỗ kia tiên thi lúc, xuất hiện đạo tâm dao động, đạo tâm bản thân phủ định tình trạng, dẫn đến nội tâm bị thương. Chẳng qua có cái này nhân ma tới tiêu trừ hắn Linh giới bên trong tâm ma, nội tâm thương thế sẽ không chuyển biến xấu. " Tô Vân đi tới Vũ tiên nhân bên cạnh, chỉ thấy Vũ tiên nhân ngồi tại một cái to lớn trong vạc đồng, vạc ấn ở giữa có cái lỗ lớn, Vũ tiên nhân đầu lộ ở bên ngoài, trong vạc mùi thuốc bốn phía.

Vạc bên dưới thì là hai cái hỏa giao long, ngay tại hướng về phía vạc ngọn nguồn phun lửa, đem trong vạc dược liệu dược lực rèn luyện đi ra.

Nhân ma Bồng Hao ngay tại Vũ tiên nhân Linh giới bên trong, nghe được tiếng nói chuyện, ngay sau đó nhô đầu ra, nói "Cái này tiên nhân rất lợi hại, Linh giới vô cùng rộng lớn, đại đạo của hắn thành hình, có kiếm đạo tách nhập, tuyệt đối là một cái không kém hơn Vũ tiên nhân cao thủ! Nhưng mà hắn Linh giới quá loạn, ta sợ hắn khả năng vĩnh viễn cũng không tỉnh lại! "

Tô Vân cẩu thả lên tiếng, nói "Các ngươi dụng tâm cứu chữa chính là. "

Đổng y sư sắc mặt nghiêm túc, nói "Kỳ lạ nhất không phải vị này tiên nhân kiếm đạo tu vi, mà là nơi này. Các chủ đến xem. "

Hắn chỉ hướng Vũ tiên nhân mi tâm.

Tô Vân xích lại gần nhìn lại, chỉ thấy Vũ tiên nhân mi tâm ở giữa không nhìn thấy máu thịt, chỉ có thể nhìn thấy mi tâm cất giấu lôi đình.

Cái kia lôi đình như là một mảnh lôi trì, không ngừng rung chuyển, làm cho người ta cảm thấy cực kỳ đáng sợ cực kỳ khủng bố cảm giác, phảng phất lúc nào cũng có thể kiếp số bộc phát, bản thân tại trong lôi kiếp biến thành tro bụi.

Đổng y sư nói "Cái này tiên nhân, nắm giữ lấy một loại nào đó sức mạnh cực kỳ đáng sợ, giống như là tùy thời có thể lấy dẫn động tất cả mọi người thiên kiếp, cho ngươi cưỡng ép độ kiếp ! "

Tô Vân nghĩ đến Vũ tiên nhân chức trách, thầm nghĩ: "Chẳng lẽ là Tiên giới giao phó Vũ tiên nhân lực lượng? "

"Có muốn hay không đến hắn Linh giới bên trong đến xem thử? "

Nhân ma Bồng Hao lại nhô đầu ra, nói "Hắn Linh giới bên trong có thật nhiều vật ly kỳ cổ quái. "

Tô Vân cười nói: “Ta đã sai người đi thông báo tất cả Thông Thiên các cao thủ, cùng đi nghiên cứu đỡ vị này tiên nhân Linh giới cùng thân thể, không uy hiếp mấy ngày, bọn họ liền sẽ đi tới! Truy nguyên, bọn họ càng thêm chuyên nghiệp. ”

Hắn chỉ là Yến Khinh Chu y hướng hoa các loại Nguyên Sóc Thông Thiên các cao thủ, Yến Khinh Chu đám người so Tô Vân trước một bước đến Nguyên Sóc, nhưng vẫn không có lộ diện, Tô Vân gần nhất mới hỏi thăm rõ ràng, bọn họ đi tới Văn Xương học cung sau đó, liền bị lão biểu bả tử Tả Tùng Nham cùng Cầu Thủy Kính đám người ngăn lại. Tả Tùng Nham bên này có rất nhiều cao thủ, nhưng đối mặt triều đình vẫn còn có chút trứng chọi đá, trong quân cần Yến Khinh Chu các loại cỗ tài năng cao thủ, hơn nữa Văn Xương học cung lại là Nguyên Sóc duy nhất tân học Thánh địa, cũng cần bọn họ vì Nguyên Sóc bồi dưỡng ra một đời.

Chẳng qua, nghiên cứu tiên nhân thân thể chuyện này, tuyệt đối có thể đem bọn họ thu hút tới!

Thiên Thị Viên nghiên cứu tiên, tuyệt đối là so Táng Long lăng nghiên cứu rồng càng thêm kích động nhân tâm việc lớn!

“Nếu như vị này tiên nhân cứu không đến, Tô các chủ, đem hắn thân thể cho ta. ”

Bồng Hao mặt mày hớn hở, nói “Ta muốn lên hắn thân, đột phá Tiên kiếm phong tỏa, giết vào Tiên giới! ”

Tô Vân cẩu thả suy đoán, đang muốn lừa gạt, đột nhiên thiên ngoại truyền tới một vang dội dày nặng âm thanh, không nhanh không chậm nói “Đế Tọa động thiên Thần Quân Sài Vân Độ, đến đây thăm hỏi Thiên Thị Viên Đại Đế bệ hạ! Còn xin Đại Đế bệ hạ vui lòng chỉ giáo! ”

Tô Vân sắc mặt kịch biến, quát: “Bồng Hao lão ca, ngươi bây giờ có thể lên hắn thân ư? ”

Bồng Hao nghe vậy có chút chần chờ, nói “Hắn còn chưa chết, dù sao cũng là tiên nhân, mạnh hơn lời nói có thể sẽ có vấn đề……”

“Lên! Lên cho ta! ”

Tô Vân quát, “Hiện tại liền lên! Nhanh lên một chút! “.

Chương 425 : Thần Quân tức giận

Chương 426: Thần Quân tức giận

Thần Quân Sài Vân Độ toàn thân thần quang vạn trượng, khí thế như hồng, dày nặng thần uy phô thiên cái địa giống như vọt tới, cho người cảm giác mênh mông mà sâu xa, tựa như Bắc Hải.

Phía sau hắn, đạo trường hóa thành dải lụa màu cùng vầng sáng, dải lụa màu bồng bềnh, vầng sáng hơi rung nhẹ.

Cường đại như thế tồn tại, cho dù là vẻn vẹn đứng ở nơi đó, đều cho Ứng Long, Bạch Trạch đám người áp lực thực lớn!

Thần Quân Sài Vân Độ tuy là có cái thần chữ, nhưng cũng không phải là lạc ấn thiên địa Thần Ma, mà là tiên nhân đời thứ nhất hậu duệ, nhận được tiên nhân sắc phong, thuộc về quan to một phương.

Bậc này tồn tại mạnh mẽ lúc trước rất nhiều thế giới đều có, thay tiên nhân trấn thủ hạ giới, như Đổng y sư tổ phụ Hỏa Đức Thần Quân liền cũng là tiên nhân hậu duệ.

Sài Vân Độ vẻ mặt trang nghiêm, hướng Tô Vân ở cung điện đi tới, sau lưng thần quang rung chuyển, vô số nguyên từ thần quang đinh đinh vang vọng, hình thành nguyên từ thần kiếm nguyên từ thần đao nguyên từ thần thương nguyên từ thần thuẫn nguyên từ thần đỉnh các loại dị tượng.

“Ứng thiếu, vị này Thần Quân, thật giống chính là gây nên các nơi tai kiếp ngọn nguồn.” Bạch Trạch cùng Ứng Long dẫn

đầu một đám Thần Ma đón lấy, nhìn chằm chằm Thần Quân Sài Vân Độ sau lưng nguyên từ thần quang, nói nhỏ.

Ứng Long, Nữ Sửu đám người sắc mặt nghiêm nghị, không khỏi nhớ tới lúc trước lưỡng giới lẫn nhau cũng lúc nguyên từ dị tượng, lúc ấy các nơi trên thế giới đều xuất hiện nguyên từ dị tượng, nhấc lên đủ loại tai nạn, động đất, cuồng phong, mưa to, bão tuyết, lôi tai họa, núi lửa!

Bọn họ bất đắc dĩ, bôn tẩu khắp nơi đối kháng tai kiếp, bận rộn sứt đầu mẻ trán.

Thông Thiên các cũng tiêu phí khoản lớn tiền bạc bốn phía cứu trợ thiên tai, cứu dân chúng tại thủy hỏa.

Khi đó Ứng Long đám người liền phát hiện, tạo thành các nơi tai nạn thế cho nên dân chúng lầm than, thật giống không phải thiên ngoại động thiên thế giới khoảng cách quá gần gây nên nguyên từ dị thường.

Bọn họ phát hiện, kéo tới nguyên từ thần quang có đủ loại bảo vật hình thái, đao thương kiếm kích, lâu đỉnh tháp chuông, cầm kỳ thi họa, nguyên từ bảo vật hình thái khác biệt, tạo thành tai nạn cũng khác biệt.

Bọn họ vốn cho là là nguyên từ cao độ ngưng tụ hình thành thiên tài địa bảo hình thái, thẳng đến về sau một ngày nào đó, những này nguyên từ dị bảo tất cả biến mất, mới để cho bọn họ có chút đề phòng, nghi ngờ có người luyện nguyên từ vì bảo, cố ý hàng tai họa.

Ứng Long, Nữ Sửu đám người ghét ác như cừu, liền muốn tiến lên vặn hỏi, đột nhiên thiếu niên Bạch Trạch giơ tay lên ngăn lại bọn họ, lắc đầu nói: “Lưỡng giới vừa mới hợp nhất thời điểm, thân thể không cách nào trong khoảng thời gian ngắn đuổi tới chúng ta thế giới này, hắn nhất định là sử dụng nội tâm. Hắn nội tâm luyện nguyên từ vì thần binh, đồng thời

khiêu chiến chúng ta tất cả Thần Ma, thực lực không thể coi thường, càng tại nhân ma Dư Tẫn phía trên, không phải chúng ta có khả năng đối phó."

Ứng Long đám người trong lòng nghiêm nghị.

Chỉ là nội tâm trạng thái, tại thiên ngoại điều khiển từng cái thần binh, đồng thời khiêu chiến bọn họ tất cả Thần Ma, ở thế giới các nơi gây ra hỗn loạn, Sài Vân Độ thực lực cao, có thể nói là năm ngàn năm tới bọn họ chỗ gặp gỡ đệ nhất nhân!

Thần Quân Sài Vân Độ ánh mắt từ Ứng Long bọn người trên thân đảo qua, hơi kinh ngạc, nhưng cũng không để ở trong lòng.

Hắn lấy được tin tức cũng không có nói cái này sáu mươi tôn Thần Ma, nhưng cái này cũng nằm trong dự liệu của hắn. Hắn sớm đã thăm dò ra Nguyên Sóc có bảy mươi sáu tôn có thể so với Thần Ma cao thủ, Thiên Thị Viên bên trong giờ phút này chẳng qua là sáu mươi tôn, chỉ thường thôi. Liền xem như cái này bảy mươi sáu tôn Thần Ma cấp độ tồn tại cùng tiến lên, hắn cũng không sợ chút nào, cùng nhau phá hủy.

"Ta lần này đến, là tới giết người."

Thần Quân Sài Vân Độ sau lưng, từng đạo vầng sáng, từng sợi băng dải, mang theo từng cái nguyên từ thần quang biến thành thần binh, tùy thời chuẩn bị đại khai sát giới!

Hắn muốn bằng mượn sức một người, chinh phục Thiên Thị Viên, chinh phục Nguyên Sóc cái này man di thế giới!

Hắn muốn triệt để chiếm cứ Đế đình, đem nơi này xem như chinh phục vũ trụ càn khôn ván cầu, hoàn thành bản thân tâm nguyện!

Nhưng ở cái này trước đó, hắn nhất định phải làm một chuyện, vậy chính là thư giãn suy nghĩ trong lòng, đem trong lồng ngực khí phách biểu đạt đi ra!

Mà nếu muốn biểu đạt khí phách, thì cần muốn tận mắt gặp một lần vị này Thiên Thị Viên Đại Đế, cái kia họ Tô mao đầu tiểu tử!

Cái kia trộm lấy cơ thể chính mình, để cho mình bị chết quái lạ, lại ăn cắp Sài gia Tiên gia bảo vật Tiên đạo bồ đoàn, để Doanh An thành biến thành không đề phòng rụng lông Phượng Hoàng bị tặc nhân đại náo Sài gia tốt cô gia!

Hắn không chỉ có muốn nhục nhã hắn, còn muốn đem hắn bên người cao thủ một cái tiếp theo một cái đánh giết, nhìn hắn khóc lóc đau khổ, nhìn hắn tuyệt vọng, nhìn hắn kêu rên khóc cầu bản thân, nhưng mà bản thân nhưng muốn từng chút từng chút nghiền nát hắn tất cả tôn nghiêm, đem hắn đạo tâm phá hủy, cho hắn một tia hi vọng lại triệt để hủy diệt chi!

Thần Quân Sài Vân Độ nhịn không được lộ ra vẻ tươi cười.

Hắn đã thấy phía trước trong đại điện, Tô Vân vẻ mặt nụ cười đi tới, bên người đi theo Sài Sơ Hi, còn có mấy cái cái gọi là Nguyên Đạo cảnh giới cao thủ cùng với nội tâm.

"Những người này, đều đem trở thành ta nghiền nát ngươi tôn nghiêm phá hủy đạo tâm của ngươi công cụ."

Thần Quân Sài Vân Độ khí tức lên đỉnh cao nhất, trấn áp tất cả, cúi người nhìn tới, giống như là tại nhìn thật nhỏ sâu bọ, âm thanh chấn động, ha ha cười nói: "Tốt cô gia, Thiên Thị Viên Đại Đế ở đâu? Thiên Thị Viên Đại Đế, chẳng lẽ chính là cô gia a?"

Hắn nhịn không được cười ha ha, Cố Thị chi phối Ứng Long Bạch Trạch các Thần Ma, cười nói: "Nói như vậy chẳng phải là ta Sài gia chiếm tiện nghi? Ta Sài gia con gái đến Tô gia, thoáng cái liền trở thành đế hậu nương nương?"

Tô Vân mặt mang tươi cười, khom người nói: "Thần Quân thứ tội. Lúc trước tại Doanh An thành, ta cũng là vạn bất đắc

dĩ mà thôi, tuy là lừa gạt Thần Quân, nhưng ta đối đãi Sơ Hi lại là thật tình."

Sài Vân Độ mỉm cười nói: "Cô gia nói đến sao lại nói như vậy? Ngươi đương nhiên là thật tâm. Ngươi giết ta thân thể, trộm ta Tiên gia bảo vật, cùng cường đạo Nam Bố Y giết ta hậu bối, ăn cắp ta Sài gia đủ loại thiên tài địa bảo, chuyện nào không phải thật tâm?"

Tô Vân nghiêm mặt nói: "Lưỡng giới tranh chấp, bất luận sử dụng ra hạng gì thủ đoạn đều không quá đáng. Thần Quân không phải cũng là giả thiên dị tượng, công kích Nguyên Sóc các nơi trên thế giới, tạo thành đủ loại thiên tai dân chúng lầm than ư? Ta sát thần quân, hợp tình hợp lý. Chẳng qua đã hai chúng ta giới đã kết làm thông gia, tự nhiên dừng đao binh, liên hệ qua lại…"

"Cô gia nói hay lắm, nói được thật hay."

Thần Quân Sài Vân Độ nụ cười trên mặt càng đậm, vỗ tay khen: "Tiện nghi đều bị ngươi chiếm, ngươi lại đến nói hòa bình. Còn nhớ cô gia tại thành thân trước đó đã từng nói trước khác nay khác ư?"

Bạch Trạch trong lòng nghiêm nghị, vội vàng hướng Ứng Long đám người thấp giọng nói: "Chuẩn bị động thủ!"

Thần Quân Sài Vân Độ ánh mắt rơi vào Tô Vân trên người, lại chuyển qua Oánh Oánh trên người, Sài Sơ Hi trên người, từng cái dò xét, nụ cười trên mặt hắn giống như là mở hết hoa tươi rạp hát, nói: "Đây chính là ta hiện nay lời muốn nói."

Nụ cười trên mặt hắn ngưng kết, liền muốn giết người.

Lúc này, Tô Vân khom người, cười nói: "Mời Thần Quân vào điện, bái kiến Đế đình tiên nhân."

Thần Quân Sài Vân Độ trong lòng giật mình, vừa mới xông ra sát ý nhất thời không cánh mà bay, một cỗ như có như

không tiên uy từ từ tràn ngập ra, tràn đầy thiên địa.

Cứ việc tiên uy cũng không mạnh, lại làm cho hắn thần uy không còn sót lại chút gì!

"Thật có một vị tiên nhân!"

Sài Vân Độ nghi ngờ không thôi, vội vàng thu nhỏ hình thái, không còn ngạo mạn, đi theo Tô Vân hướng trong điện đi tới, ánh mắt lấp lóe: "Ta Sài gia cô gia là tiên nhân đời thứ nhất hậu duệ, chẳng lẽ nói trong điện chính là cha của hắn? Nếu như có thể cùng một vị tiên nhân đi chung đường lời nói, ta Sài gia chắc chắn lên như diều gặp gió càng hơn lúc trước…"

Đến tòa đại điện này, cái kia cỗ Tiên gia chi uy Tiên gia chi khí càng thêm nồng đậm, Sài Vân Độ ngẩng đầu hướng bên trên nhìn, chỉ thấy một vị tiên nhân ngồi tại trên bảo tọa, mặt mang uy nghiêm, trong mi tâm có lôi kiếp thành vận, không khỏi trong lòng giật mình, vội vàng hạ bái: "Đế Tọa động thiên thủ tướng, tiểu thần Sài Vân Độ, tham kiến Vũ tiên nhân!"

Tô Vân nghe vậy thầm nghĩ trong lòng một tiếng không ổn: "Nguy rồi! Sài Vân Độ nhận ra Vũ tiên nhân!"

Giờ phút này, đang tại Vũ tiên nhân nội tâm bên trong, dùng hết khả năng khống chế Vũ tiên nhân thân thể nhân ma Bồng Khao nghe vậy, không khỏi khẽ giật mình, trong lòng bật cười: "Sài Vân Độ người này nói cái gì lời vô lý? Lại còn nói cái này tiên nhân là Vũ tiên nhân… Chờ một chút!"

Sắc mặt hắn đại biến: "Sài Vân Độ người này khẳng định nhận biết Vũ tiên nhân! Hắn là có cáo mệnh Thần Quân, là có thể thi triển vượt qua thế giới cực hạn chịu đựng lực lượng mà không bị lôi kiếp quan to một phương, Đế Tọa động thiên

ngay tại võ tiên Bắc Miện trường thành dưới chân, hắn khẳng định là gặp qua Vũ tiên nhân!”

Nhân ma Bồng Khao trong lúc nhất thời tâm thần đại loạn.

Vũ tiên nhân thực lực quá mạnh, lại thêm không có chết, nội tâm vẫn còn, Bồng Khao khống chế Vũ tiên nhân thân thể nguyên bản liền mười phần khó khăn, bất đắc dĩ. Hiện tại loạn tâm thần, nhất thời Vũ tiên nhân thân thể trở nên cổ quái.

Thần Quân Sài Vân Độ quỳ trên mặt đất, ngẩng đầu nhìn lại, lại thấy cái kia Vũ tiên nhân đột nhiên mắt lác mũi nghiêng, đầu nghiêng tại một bên, đầu lưỡi phun ra, khóe miệng chảy nước bọt.

Sài Vân Độ ngạc nhiên.

Nhưng vào lúc này, Vũ tiên nhân đột nhiên giống như là không có xương cốt đồng dạng, thân thể bại liệt, từ trên bảo tọa trượt xuống đến, cái mông đôn trên mặt đất, nửa người trên ngồi phịch ở trên bảo tọa.

Sài Vân Độ cau mày, liếc cách đó không xa Tô Vân một cái, Tô Vân sắc mặt như thường, nhưng mà tròng mắt nhưng xoay chuyển giống như là như con thoi.

Sài Vân Độ trong lòng càng thêm nghi ngờ, cao giọng nói: “Tiểu thần tại năm ngàn năm trước từng yết kiến qua tiên nhân, từng hướng tiên nhân hiến qua Đế Tọa động thiên bảo bối, xin hỏi tiên nhân có thích hay không?”

Vũ tiên nhân miệng sùi bọt mép, hai mắt trắng dã, trong cổ họng ô ô vang vọng.

Oánh Oánh cái trán toát ra như thác nước mực nước, rầm rầm chảy ròng, đó là nàng mồ hôi lạnh.

“Không xong, không xong, sĩ tử lần này chơi hỏng…” Nàng âm thầm kêu khổ.

Sài Sơ Hi cũng tỉnh táo lại, thầm nghĩ: "Nếu như phu gia bị hao tổn, ta cũng sẽ bởi vì phu gia suy yếu mà thấp kém, ta nhất định phải trợ giúp phu gia vượt qua tràng này cửa ải khó! Đây là ta tiên kiếp…"

Nhưng mà nàng ngay sau đó nghĩ đến: "Vũ tiên nhân cũng khuyên bảo chúng ta đừng phi thăng, giúp phu gia vượt qua cái này cửa ải khó lại có ý nghĩa gì?"

Nàng lại suy sụp tinh thần xuống.

Thần Quân Sài Vân Độ chậm rãi đứng dậy, hoài nghi nói: "Tiên nhân vì sao không nói lời nào? Tiên nhân, ta đã mấy ngàn năm chưa từng thấy qua tiên nhân rồi, xin hỏi tiên nhân trấn thủ trường thành Tiên kiếm còn tốt chứ? Tiểu thần muốn kiến thức một phen."

Vũ tiên nhân toàn thân run rẩy, Bạch Trạch thấy thế, hầu như nổ lông cừu, cắn răng nói: "Chuẩn bị liều mạng!"

Ứng Long, Kỳ Lân đám người đều tự thôi thúc chân nguyên, đột nhiên, Thần Quân Sài Vân Độ cười ha ha, tiếng cười càng ngày càng to rõ, chấn động đến mọi người khí huyết sôi trào không ngừng.

Tiếng cười của hắn bên trong tích chứa phẫn nộ càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nặng.

Tô Vân lúc trước tại Doanh An thành lúc liền lừa hắn, lừa gạt hắn có một vị cùng hắn ngang hàng Thiên Thị Viên Đại Đế, lừa hắn gả Sài Sơ Hi còn của hồi môn rất nhiều đồ cưới!

Hiện tại, Tô Vân lập lại chiêu cũ, lại còn dám đến lừa hắn!

"Các ngươi đám này dế nhũi, không biết cái gì gọi là thiên uy, không biết cái gì gọi là lôi đình!"

Thần Quân Sài Vân Độ thần uy càng ngày càng mạnh, đang muốn đại khai sát giới, đột nhiên chỉ nghe bành một

tiếng, một cái bốn mặt tám tay Ma Thần lăn lông lốc từ cái kia co quắp trên mặt đất tiên nhân Linh giới bên trong lăn ra, đập mặc tòa đại điện này.

Cái kia Vũ tiên nhân sờ lên môi, khó khăn di chuyển thân thể, mệt mỏi ngồi tại trên bảo tọa, thở hổn hển mấy cái, hơi thở mong manh nói: "Trích tiên nhân nhi tử, ngươi đang nói cái gì?"

Thần Quân Sài Vân Độ lửa giận ngập trời, bỗng nhiên vung tay lên, sau lưng từng cái nguyên từ thần binh gào thét hướng trên bảo tọa Vũ tiên nhân mà đi!

"Giả thần giả quỷ!"

Sài Vân Độ quát lớn, lạnh lùng nói: "Hôm nay ta muốn đem các ngươi tất cả làm…"

"Bành!" "Bành!" "Bành!"

Hắn còn chưa nói xong, liền thấy tất cả nguyên từ thần binh nổ tung, nguyên từ thần quang yên diệt, uy lực không còn sót lại chút gì.

Vũ tiên nhân cúi đầu, vô lực ngồi tại bảo tọa bên trong, mi tâm kiếp vận chợt lóe, Sài Vân Độ lăng không bay lên, bay ngược mà đi, một tiếng ầm vang kề sát ở đối diện trên vách tường, không thể động đậy.

Chương 426 : Cùng đi lôi trì

Chương 427: Cùng đi lôi trì

“Vũ tiên nhân tỉnh?”

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, hắn không có dự liệu được Sài Vân Độ sẽ nhận ra Vũ tiên nhân, thế cho nên vạch trần Vũ tiên nhân thân phận, loạn Bồng Khao tâm thần, suýt nữa gây ra nhiễu loạn lớn.

Vũ tiên nhân thức tỉnh, Sài Vân Độ liền không dám làm loạn.

Trong điện mọi người cũng là trong lòng giật mình, nhao nhao hướng Vũ tiên nhân nhìn lại, trong lòng lo sợ, không biết vị này tiên nhân tỉnh lại là tốt là xấu. Dù sao để nhân ma bên trên Vũ tiên thân, loại chuyện này cũng liền Tô Vân bậc này cả gan làm loạn chi đồ mới dám làm được. Nếu như Vũ tiên nhân bởi vậy động lôi đình chi nộ, chỉ sợ ở đây tất cả mọi người sẽ tại kiếp nạn trốn!

Vũ tiên nhân ngồi tại trên bảo tọa, hơi thở mong manh, thương thế vẫn như cũ cực nặng, một bộ lúc nào cũng có thể cưỡi hạc đi hướng tây bộ dáng. Đổng y sư tiến lên, cẩn thận kiểm tra thân thể của hắn thương thế, nói: “Tỉnh lại liền tốt, tỉnh lại còn sống sót tỷ lệ liền lớn hơn một chút. Chẳng qua ngươi bây giờ tình huống vẫn như cũ cực không ổn định, thương thế lúc nào cũng có thể lặp đi lặp lại.”

Vũ tiên nhân suy yếu nói tiếng cám ơn, nói: “Ngươi tổ phụ Hỏa Đức Thần Quân là dưới trướng của ta trấn thủ Huỳnh Hoặc Thần Quân, ta từ trên người ngươi cảm ứng được khí tức của hắn.”

Sài Vân Độ rơi xuống đất, vừa mới từ Vũ tiên nhân mi tâm kiếp vận bên trong bắn ra lực lượng, để hắn nội tâm suýt nữa nổ tung, không khỏi nghi ngờ không thôi.

Cái này tuyệt không phải có người giả thần giả quỷ, mà là thật sự tiên nhân lực lượng!

Đổng y sư nói: "Hắn chết tại Thiên Thị Viên va chạm Huỳnh Hoặc thời điểm, khi đó hắn đang lợi dụng Tiên Lục câu thông Vũ tiên, lại bị một cây thần mâu giết chết."

Vũ tiên nhân nhắm mắt lại, lẩm bẩm nói: "Khi đó ta đã bị thay thế, hắn cầu kiến người kia cũng không phải là ta. Thần mâu, khà khà, ta nắm giữ đại thiên thế giới tất cả mọi người kiếp vận, nếu muốn giết người, không cần trường mâu? Khụ, khụ, khục!"

Hắn kịch liệt ho khan, mi tâm kiếp vận cũng tự lành phát sáng rỡ.

Tô Vân bên người, Sài Sơ Hi thấp giọng nói: "Lôi trì!"

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, nhìn nàng một cái, Sài Sơ Hi thấp giọng nói: "Hắn mi tâm kiếp vận là lôi trì, ta cảm ứng được cùng lôi trì đồng dạng khí tức. Lôi Trì động thiên lôi trì đã khô cạn, bên trong không có lôi dịch, phu quân nếu muốn tu thành lôi trì cảnh giới, có lẽ Vũ tiên nhân mi tâm ra tay."

Tô Vân con mắt nhất thời phát sáng lên.

Sài Sơ Hi nói: "Hắn đang mượn dùng lôi trì lực lượng tới khu trừ trong cơ thể hắn một chút bệnh dữ, lôi trì lực lượng có thể như vậy dùng…"

Tô Vân hâm mộ phi thường, Sài Sơ Hi hiển nhiên có khả năng từ Vũ tiên nhân trên người nhìn ra càng nhiều đồ vật, dùng cái này đến tăng lên thực lực của mình.

Sài Vân Độ bước nhanh về phía trước, lần nữa lễ bái, trầm giọng nói: "Tiểu thần Đế Tọa động thiên thủ tướng Sài Vân Độ, bái kiến võ thượng tiên! Vừa mới tiểu thần có nhiều mạo phạm, mong rằng thượng tiên…"

"Đứng lên đi."

Vũ tiên nhân con mắt mở ra một đường nhỏ, trong khóe mắt tròng mắt hơi hơi nhúc nhích một chút, giống như là có quang mang xẹt qua, nói: "Ta gặp qua cha ngươi, hắn tình trạng so ta còn muốn gay go. Thấp nhất ta sống đi ra, mà hắn còn tại bên trong chịu đủ dày vò."

Sài Vân Độ trong lòng giật mình, biết hắn nói chính là phụ thân của mình trích tiên nhân.

Trích tiên nhân tại hắn sau khi trưởng thành, trực tiếp tự rời đi, không biết tung tích, từ Vũ tiên nhân trong lời nói đến xem, trích tiên nhân chỉ sợ cũng thân bị không may.

Hắn muốn hỏi, nhưng lại không dám trực tiếp hỏi, có chút ngập ngừng.

Sài Vân Độ nói: "Những năm này tiểu thần nhiều lần tế bái thượng tiên, nhưng thủy chung không chiếm được thượng tiên trả lời, không khỏi có chút sợ hãi…"

Nhân ma Bồng Khao trở lại trong điện, trên dưới quan sát Vũ tiên nhân, đột nhiên quát: "Ngươi là Vũ tiên nhân?"

Vũ tiên nhân con mắt nửa mở nửa khép, không có trả lời.

Nhân ma Bồng Khao theo dõi hắn mi tâm chỗ kia kiếp vận, đột nhiên cười hắc hắc nói: "Là, ngươi là Vũ tiên nhân. Vắt ngang vũ trụ tinh không, chưởng khống Bắc Miện trường thành, trấn áp vô số thế giới Vũ tiên nhân, cho dù là bị thương cũng có như thế khí thế. Khà khà, ta đã biết, ta đã biết!"

Hắn xoay người hướng đi ra ngoài điện, lời nói bên trong có chút ít bi thương: "Ta bị một cái giả Vũ tiên lừa nhiều năm như vậy, khà khà, thay hắn trấn thủ Hắc Thiết thành, thay hắn cắt đứt lưỡng giới thần thông… Mẹ nó trứng, liền nhân ma đều lừa gạt!"

Tô Vân đi ra phía trước, đang muốn an ủi vị này thương tâm nhân ma, Bồng Khao quay đầu, nức nở nói: "Đồ chó hoang tiên nhân, giống như ngươi xấu, liền lão tử đều lừa gạt!"

Tô Vân giận dữ, liền không còn an ủi hắn, thẳng trở về trong điện.

Sau một lúc lâu, Tô Vân lại đi ra, hướng Bồng Khao nói: "Ngươi biết không? Ta tại mới vừa đi ra Thiên Thị Viên nhập thế thời điểm, liền gặp một cái nhân ma. Nhân ma Ngô Đồng nói cho ta biết, xấu không phải nhân ma, mà là nhân tâm. Về sau liên tiếp sự kiện, đều xác minh điểm này."

Bồng Khao nhìn nhìn hắn.

Tô Vân vỗ vỗ bờ vai của hắn, nói: "Ta cho rằng Sóc Phương tai nạn là Ngô Đồng làm ra, lại không nghĩ rằng chỉ là kẻ dã tâm vì thực hiện dã tâm mà giá họa cho Ngô Đồng. Ta cho rằng Ngô Đồng phạm vào từng tràng huyết án, tra tiếp lại phát hiện những này không có quan hệ gì với nàng. Nàng chỉ là một cái người đứng xem, kinh nghiệm bản thân người, nhìn chúng sinh trong lòng sinh ra ma, tại ma tính chi phối bên dưới làm ra đủ loại ác."

Bồng Khao cười lạnh nói: "Ngô Đồng tiểu nha đầu kia quả thực có chút không tầm thường chỗ, nhưng ta cùng nàng không giống nhau, ta làm nhiều việc ác."

Tô Vân cười nói: "Cho nên, ngươi liền bị lừa gạt."

Bồng Khao ngẩn ngơ, cẩn thận suy nghĩ một chút đúng là như thế. Hắn đáp ứng giả Vũ tiên nhân, giúp hắn trấn thủ Hắc

Thiết thành tuyệt lưỡng giới thần thông, quả thực là mang trong lòng ác niệm.

Thứ nhất, hắn là nhân ma, làm nhiều việc ác, nếu như có Vũ tiên nhân cho mình nâng đỡ, làm như vậy cái gì ác đều không lo lắng có kiếp số giáng lâm. Thứ hai, Hắc Thiết thành hùng ngồi lưỡng giới kết nối chỗ, tâm hắn gửi đồ sát lưỡng giới sinh linh tới luyện bảo tâm tư.

Chính là bởi vì hắn có loại này ác niệm, cho nên mới sẽ bị giả Vũ tiên nhân lợi dụng, cho đối phương nhìn mấy ngàn năm đại môn!

Tô Vân nói: "Người đời e ngại nhân ma, ta thì không phải vậy. Ta càng sợ nhân tâm." Dứt lời, xoay người đi vào trong điện.

Nhân ma Bồng Khao nhìn hắn bóng lưng, như có điều suy nghĩ.

Trong điện, Vũ tiên nhân thương thế quá nặng, buồn ngủ, không bao lâu Đổng y sư hạ lệnh trục khách, nói: "Vũ tiên nhân cần nghỉ ngơi. Bồng Khao, Bồng Khao! Đến giúp tiên nhân trấn áp thương thế!"

Bồng Khao lên tiếng, đi vào. Mọi người đem Vũ tiên nhân khiêng đi.

Trong điện, Tô Vân xin Sài Vân Độ ngồi xuống, hai bên phân chi phối hai tịch, Tô Vân, Ứng Long, Bạch Trạch đám người một tịch, Sài Vân Độ một mình một tịch, ngồi đối diện nhau.

Sài Vân Độ cười nói: "Vân Đế Quân, nguyên là ta hiểu lầm, mong rằng Vân Đế Quân rộng lòng tha thứ…"

Tô Vân vội vàng nói: "Thần Quân tổ tiên…"

"Ai —— "

Sài Vân Độ vội vàng xua tay, cười nói: "Ngươi là Thiên Thị Viên Đại Đế, ta là Đế Tọa động thiên Thần Quân, chúng ta tuy là thông gia, nhưng thân phận địa vị sớm đã che giấu vai vế cùng tình thân. Ngươi gọi ta Vân Độ Thần Quân, ta xưng ngươi Vân Đế Quân."

Tô Vân áy náy nói: "Ta xuất thân thấp hèn, bởi vậy không biết loại này lễ nghi."

Sài Vân Độ cười ha ha: "Ngươi ta đều là tiên nhân đời thứ nhất hậu duệ, nói đến ta đem Sơ Hi gả cho ngươi, vẫn là Sơ Hi với cao đây!"

Ứng Long Bạch Trạch đám người hai mặt nhìn nhau, vội vàng nâng chén, đem trên mặt ngỡ ngàng che giấu đi, thầm nghĩ: "Cai tù khi nào lại biến thành tiên nhân đời thứ nhất hậu duệ? Thân phận của hắn, thật sự là biến hóa đa đoan! Còn có, hắn khi nào lại là Vân Đế Quân? Ai phong?"

Sài Vân Độ nhưng nhận định Tô Vân là Vũ tiên nhân chi tử, hướng Sài Sơ Hi nói: "Đế hậu nương nương, thứ cho ta bất cẩn, ta nguyên bản quả thực tích trữ tâm tư khác đem ngươi đính hôn cho Đế Quân, dựa vào cái này xác minh Thiên Thị Viên thực lực, nhân cơ hội gây rối loạn. Nhưng trước khác nay khác vậy, nương nương sau này đem giúp chồng dạy con, chiếu cố thật tốt Đế Quân, ta Sài gia cũng cùng có vinh yên."

Sài Sơ Hi đồng ý.

Sài Vân Độ nói: "Hiện nay ngươi là Đế Quân nhà nương nương, biết được lễ nghi cùng nặng nhẹ. Ngươi tuy là không còn là ta Sài gia người, nhưng nhà mẹ đẻ cũng phải thường đi một chút, lấy an ủi tộc nhân nghĩ nương nương nỗi khổ." Dứt lời, liền muốn rơi lệ.

Sài Sơ Hi cũng là nghẹn ngào hai tiếng.

Mọi người đều là nhìn ra ngây người.

Sài Vân Độ không hề đề cập tới Sài Khắc Kỷ Sài Phục Lễ đám người, một hồi tiệc rượu chủ và khách đều vui vẻ. Tiệc rượu về sau, Tô Vân mời ở lại Sài Vân Độ ở thêm hai ngày, hai nhà trao đổi thông thương một chuyện, quyết định rất nhiều điều lệ, Tô Vân lúc này mới đưa Sài Vân Độ rời đi.

"Tổ tiên trải qua chuyện này, hẳn là sẽ an phận rất nhiều, nhưng cũng muốn làm tâm hắn sinh ra tâm tư khác."

Sài Sơ Hi đối Sài Vân Độ hiểu rõ , đạo, "Hắn nghĩ lầm Vũ tiên cùng phu quân quan hệ rất gần, bởi vậy sinh ra lòng thân cận, nhưng cũng phải đề phòng hắn nhìn ra Vũ tiên nhân thất thế chuyển tìm đến vị kia giả Vũ tiên nhân."

Tô Vân trong lòng nghiêm nghị, gật đầu tán thành.

Mấy ngày nay, Vũ tiên nhân đi qua Đổng y sư cùng nhân ma Bồng Khao chú ý trị liệu, thương thế không còn lặp đi lặp lại, nhưng một mực ngơ ngơ ngác ngác, nằm ở nửa ngủ nửa tỉnh ở giữa.

Nguyên Sóc Thông Thiên các rất nhiều cao thủ cũng cuối cùng chạy đến, bắt đầu một hồi oanh oanh liệt liệt Thiên Thị Viên nghiên cứu tiên.

Oánh Oánh phấn khởi không tên, đi theo Thông Thiên các mọi người đi vào Vũ tiên nhân Linh giới, khắp nơi ghi chép, phân tích, chỉ tiếc không thể đem Vũ tiên nhân giải phẫu tinh tế nghiên cứu.

Bất quá, chỉ là phân tích Vũ tiên nhân Linh giới, cũng đã để cho bọn họ thu hoạch tương đối khá.

Tô Vân hành vi Thông Thiên các chủ, đương nhiên là muốn làm vì biểu hiện dẫn đầu, dẫn đầu mọi người đi vào Vũ tiên nhân Linh giới, vẽ đo phân tích, ghi chép lại Vũ tiên nhân Linh giới bên trong đủ loại dị tượng.

Sài Sơ Hi là mới vừa gả tới, còn không có gặp qua bức này cảnh tượng, lần đầu tham dự trong đó, không khỏi vừa mừng vừa sợ, Thông Thiên các nghiên cứu phương thức cùng nàng rất là giống nhau, để nàng rất có người trong đồng đạo cảm giác.

Mọi người đi lại tại Vũ tiên nhân Linh giới, bốn phía nhìn lại, nhưng thấy nơi này loại trừ có truyền thống Ly Uyên bên ngoài, còn có lôi trì, Quảng Hàn, trường viên các cảnh giới kỳ dị.

Trong đó nhất tráng lệ chính là trường viên!

Trường viên ý tứ, chính là trường thành!

Đó là một đạo khí phách rộng lớn Vũ tiên Bắc Miện trường thành, ngang qua tại Linh giới bên trong, dày nặng cổ điển, đại khí bàng bạc.

Mọi người nhìn mà than thở.

Sài Sơ Hi thì mang theo Tô Vân đi tới Vũ tiên nhân Linh giới bên trong lôi trì bên cạnh, nói: "Hắn lôi trì không phải cảnh giới, mà là đem Lôi Trì động thiên bên trong lôi dịch tất cả lấy đi, hình thành một cảnh giới. Phu quân nếu muốn tìm hiểu ra lôi trì cảnh giới, cần phải đến mượn hắn lôi trì lôi dịch."

Tô Vân nhìn trước mắt mênh mông vô tận lôi trì, tựa như một mảnh đại dương màu vàng kim, không nhìn thấy phần cuối, vươn tay mời nói: "Sơ Hi, muốn cùng ta cùng một chỗ mở ra cái này một cảnh giới ư?"

Sài Sơ Hi chần chừ một chút, hướng trường viên nhìn lại, chỉ thấy rất nhiều Thông Thiên các cao thủ đang tại vẽ đo trường viên.

Nàng khẽ gật đầu một cái, nắm chặt Tô Vân tay, hai vợ chồng cùng đi lôi trì, lôi quang như là kim xà loạn vũ, đem

bọn hắn bao phủ.

Chương 427 : Nơi đây không thích hợp ở lâu

Chương 428: Nơi đây không thích hợp ở lâu

Lôi trì là kiếp vận, là mỗi một người kiếp vận hội tụ hình thành vũ trụ kỳ quan, trong đó lôi đình như nước trầm tích hội tụ, bởi vậy lại gọi là lôi dịch, tích lôi.

Tại Đế Tọa động thiên có cổ xưa di tích, nơi đó có giấu thông hướng Lôi Trì động thiên Tiên Lục. Sài Sơ Hi cơ duyên xảo hợp, đi qua cái kia mặt Tiên Lục đi vào Lôi Trì động thiên, chỉ thấy Lôi Trì động thiên đã bị tro tàn chỗ vùi lấp, chỉ còn lại có một chút lôi dịch.

Nàng thu thập lôi dịch, ở nơi đó tu thành Lôi Trì động thiên.

"Đối với thời cổ mọi người, bọn họ không cần mở ra lôi trì, Quảng Hàn, Ly Uyên những cảnh giới này, bọn họ tu luyện đến nhất định cấp độ, trực tiếp đi tới những này động thiên, thu thập lôi dịch, tắm gội ánh trăng ngưng lộ, quan sát Cửu Uyên, liền có thể tu thành những cảnh giới này."

Sài Sơ Hi cùng Tô Vân ngâm tại lôi trì bên trong, hai vợ chồng một bên bơi lội, Sài Sơ Hi một bên chỉ điểm Tô Vân thế nào hấp thu lôi dịch lực lượng, còn nói lên cổ tịch bên trên một chút ghi chép.

"Khi đó linh sĩ không cần cảnh giới, chỉ là hiện nay những này động thiên bảo địa đa số đã hủy hoại, hơn nữa cắt đứt qua lại, bởi vậy cần đem cảnh giới mở ra đến, xác định được."

Sài Sơ Hi bốn phía liếc qua, cau mày nói, "Ngươi không nên sờ loạn. Không thể giống như gia súc đồng dạng, nhìn thấy bãi cỏ, liền muốn trên đồng cỏ khoái hoạt, đến thư phòng, liền muốn tại thư phòng khoái hoạt, đến trên thuyền, liền muốn trên thuyền khoái hoạt. Ngươi được khống chế. Hơn nữa nơi này là người khác Linh giới, bị nhìn thấy không tốt."

Tô Vân dừng tay.

Sài Sơ Hi nói: "Ta cho ngươi biết, là trên việc tu luyện chí lý, ngươi bỏ đi phóng đãng ý nghĩ, chúng ta rất tìm hiểu."

Tô Vân đem trong đầu ý khác dứt bỏ, cẩn thận suy nghĩ một chút lời nàng nói, phát hiện quả thực là đạo lý này.

Lúc trước Tam Thánh Hoàng lưu lại hỏa vân, đệ nhất Thánh Hoàng đi qua hỏa vân đi tới Hỏa Vân động thiên, nhìn thấy thiên uyên, bởi vậy tìm hiểu ra Ly Uyên cảnh giới, khiến mọi người có thể mở ra Ly Uyên, tham kiến Chúc Long, tu thành Ly Châu.

Nếu như cửu khúc thiên uyên ngay tại Nguyên Sóc trên không, như vậy mọi người liền không có mở ra Ly Uyên cảnh giới cần thiết, trực tiếp ngẩng đầu quan sát tìm hiểu thiên uyên là đủ.

Cái gọi là cảnh giới, nhưng thật ra là không thể làm gì cử chỉ.

Tô Vân nói: "Nhưng cảnh giới cũng có một cái chỗ tốt, chính là truyền lực mạnh hơn. Người đời nhìn thiên uyên, chưa hẳn có thể tìm hiểu ra Ly Uyên, nhưng mở ra cảnh giới, lại có thể để nhiều hơn nữa người học được. Đây là vô lượng công đức."

Sài Sơ Hi ngược lại không từng nghĩ tới vấn đề này.

Nàng là thiên chi kiêu nữ, từ trước tới nay cao cao tại thượng, nhìn vấn đề cùng hành vi xử sự cùng Tô Vân cái này

xuất thân rễ cỏ thiếu niên không giống nhau.

Ví dụ như nàng cơ duyên xảo hợp đi vào Lôi Trì động thiên, đầu tiên nghĩ đến chính là tu luyện, tại Linh giới bên trong luyện thành lôi trì, mà Tô Vân cứ việc không có nàng cái cơ duyên này, nhưng thấy nàng lôi trì sau này trước hết nghĩ đến là mở ra lôi trì cảnh giới này, ban ơn cho càng nhiều như hắn đồng dạng sĩ tử, linh sĩ.

"Ngươi tu luyện lôi trì, hấp thu lôi dịch lực lượng, đem tìm hiểu kiếp vận."

Sài Sơ Hi tiếp tục chỉ điểm Tô Vân, nói: "Lôi trì bên trong lôi dịch chính là chúng sinh kiếp vận, trước mặt mọi người sinh khi độ kiếp, lôi trì liền sẽ rung chuyển, sẽ có lôi đình từ lôi trì bên trong bay ra, hóa thành kiếp vân hàng kiếp. Ta đọc Sài thị cổ tịch, trong đó nói lên thời kỳ cổ, lôi trì rung chuyển, vô cùng mênh mông, mỗi ngày đều có ngàn vạn lôi hoá lỏng làm lôi vân phá vỡ trùng trùng điệp điệp thời không, giáng lâm dị giới, vì linh sĩ hàng kiếp."

Tô Vân không khỏi tâm trí hướng về, hận không thể lập tức trở về đến nàng nói tới Thượng Cổ thời đại, tận mắt vừa nhìn lôi trì thời kỳ toàn thịnh tráng lệ cảnh tượng!

"Hấp thu lôi dịch lực lượng liền có thể để ngươi phát giác được bản thân cùng người khác kiếp vận. Kiếp vận quan hệ sinh tử, có thể nhìn một người tuổi thọ."

Sài Sơ Hi dốc lòng chỉ đạo, Tô Vân cũng từng ý đồ sửa sang lại ra lôi trì cảnh giới, rất có tâm đắc, giờ phút này càng là tại lôi trì bên trong mặc sức hấp thu luyện hóa tích lôi dịch lực lượng, tiến bộ thần tốc.

Sài Sơ Hi nói cảm ngộ kiếp vận, đối với hắn chỉ điểm lớn nhất, hắn vậy mà giống như là thật có thể cảm ứng được kiếp vận đồng dạng.

Hơn nữa theo hắn hấp thu tích lôi dịch càng ngày càng nhiều, loại cảm ứng này liền càng ngày càng mạnh.

Qua bốn năm ngày, Tô Vân cuối cùng tu thành lôi trì cảnh giới này, đột nhiên trong lòng sinh ra ý nghĩ, vậy mà biết mình cỗ thân thể này còn có bao nhiêu thọ nguyên!

Hắn hiện tại sắp mười sáu tuổi, vốn nên nên trăm tuổi mà chết, nhưng bởi vì luyện thành thiếu niên tiên thể, bởi vậy thọ nguyên lâu đời, còn có tám ngàn năm tuổi thọ.

Tô Vân không khỏi kinh ngạc, nhìn về phía Sài Sơ Hi, giờ khắc này hắn vậy mà có thể nhìn thấy Sài Sơ Hi còn bao lâu tuổi thọ!

Sài Sơ Hi so với hắn khá ngắn một chút, nhưng cũng có bảy ngàn năm hơn!

Nàng là tiên thể, trời sinh thọ nguyên lâu đời.

Tô Vân từ lôi trì bên trong chậm rãi bay lên, đi tới Vũ tiên nhân lôi trì trường viên trên không, Thông Thiên các mọi người vẫn tại bận rộn, truy nguyên đạo này trường thành.

Tô Vân từng cái nhìn lại, Oánh Oánh còn có bảy trăm tuổi, Đổng y sư còn có bốn ngàn năm, Yến Khinh Chu còn có thể sống một trăm mười năm, đám người khác, đa số chỉ có thể sống gần một trăm tuổi, câm sư huynh Thạch Trấn Bắc tuổi dài nhất, hắn chỉ còn lại có hơn hai mươi năm tuổi thọ.

Thời gian từng chút một trôi qua, những người này tuổi thọ cũng trong mắt hắn từng chút một giảm bớt!

Tô Vân trong lòng, đột nhiên bị một loại lớn lao rung động đánh trúng, khó chịu, nhưng lại không chỗ thư giãn, không cách nào phóng thích.

Bản thân những này thân hữu, tại từng chút một hướng đi tử vong, mà hắn lại không cách nào vãn hồi bọn họ trôi qua

sinh mệnh!

“Phu quân, đây là ta vì sao cầu Tiên đạo nguyên nhân.”

Sài Sơ Hi đi tới bên cạnh hắn, nói khẽ, “Nếu như ta bởi vì Tiên đạo muốn rời khỏi ngươi, đừng ép ở lại ta, ta chỉ là không muốn nhìn thấy ngươi từng bước một hướng đi tử vong. Đừng lưu ta, ta sợ, ta không muốn.”

Tô Vân quay đầu nhìn nàng, cô bé này trong đôi mắt có quang mang nhảy nhót, không biết là thần thái vẫn là lệ quang.

Hai người đứng sóng vai, rất lâu im lặng.

Đột nhiên, Tô Vân xoay người, thẳng đến lôi trì, Sài Sơ Hi vội vàng đuổi theo hắn, lại thấy Tô Vân dẫn dắt lôi trì chi thủy, đem lôi dịch hướng bản thân Linh giới bên trong chứa đi.

Sài Sơ Hi sợ hết hồn, vội vàng bắt hắn lại tay, thấp giọng nói: “Ngươi điên? Cái này lôi trì là Vũ tiên nhân đồ vật, ngươi thừa dịp hắn ngủ mê mệt cướp hắn, nếu là bị hắn biết…”

“Hắn cũng là cướp, chúng ta xuôi một chút cũng là không sao.”

Tô Vân tiếp tục thu lôi trì lôi dịch, nói: “Hắn đem lôi trì chuyển không, khiến người khác rất khó tu thành lôi trì cảnh giới, ngươi ta tuy là mở ra lôi trì cảnh giới, nhưng mà linh sĩ chưa từng gặp qua chân chính lôi trì, vẫn là khó mà trong khoảng thời gian ngắn luyện thành. Muốn luyện thành, cần phải đến dùng cả một đời đi cố gắng tu luyện.”

Sài Sơ Hi nhỏ giọng nói: “Lời tuy như thế, nhưng chúng ta cùng hắn không quen.”

Tô Vân nói: “Cứu hắn hai lần mệnh, bao nhiêu cũng phải cho chút chỗ tốt, miễn cho hắn áy náy.”

Sài Sơ Hi đành phải do hắn.

Tô Vân tiếp tục thu lôi trì lôi dịch, bản thân Linh giới bên trong rất nhanh có thêm một chỗ lôi trì, tựa như một mảnh hồ nước.

Tô Vân còn tại thu nhiều hơn nữa lôi dịch, lúc này lôi trì bên trong quang mang phun trào, một cái vàng óng ánh đầu to chậm rãi bay lên, mơ hồ chính là Vũ tiên nhân bộ dáng, nói: "Tiểu hữu, ngươi thu một chút, đầy đủ dùng là xong, không cần nhiều thu. Ta dù sao cũng là phụ trách hàng kiếp Vũ tiên nhân, chỗ chức trách, thu lôi trì là vâng mệnh vì đó. Ngươi ít cướp một chút, lưu chút tình cảm."

Tô Vân dừng tay, hướng Vũ tiên nhân nội tâm làm lễ chào hỏi, nói: "Ta là lo lắng ngươi sẽ bởi vì ta ân cứu mạng mà qua ý không đi, cho nên dứt khoát trước lấy điểm chỗ tốt, ngươi liền sẽ không muốn lấy nên biết ân báo đáp."

Vũ tiên nhân nội tâm lặng im phút chốc, không biết nên nói cái gì là tốt.

Tô Vân thấy thế, nói: "Ta không thu."

Vũ tiên nhân nội tâm đầu to chậm rãi chìm vào trong lôi trì.

Tô Vân nhìn quanh phút chốc, gọi đến Oánh Oánh, hạ giọng dặn dò vài câu, Oánh Oánh hưng phấn nói: "Không tốt lắm đâu?" Dứt lời, cũng thu lôi trì lôi dịch lên.

Sài Sơ Hi thấy thế, có chút ngập ngừng, lại không tốt thuyết phục.

Oánh Oánh cái đầu tuy nhỏ, nhưng cảnh giới nhưng cao, cùng Tô Vân gần như giống nhau, chỉ kém không có tu thành lôi trì cảnh giới. Nàng Linh giới nhưng cũng không nhỏ, như thế thu rất nhiều lôi dịch, Vũ tiên nhân nội tâm lại từ lúc lôi trì bên trong chậm rãi ló đầu ra đến, nói: "Oánh Oánh cô nương, thấy tốt thì lấy."

Oánh Oánh nguyên bản đã chuẩn bị cho tốt lời giải thích, nghe hắn nói như vậy phảng phất toàn lực một quyền đánh hụt, trầm trầm nói: "Tốt a. Ngươi liền không nói nhiều đôi câu? Ví như có ơn tất báo áy náy loại hình?"

Vũ tiên nhân nội tâm híp mắt, chậm rãi chìm vào quang mang lăn tăn trong ao, vô thanh vô tức.

Sau một lúc lâu, Đổng y sư đi tới, thu lôi trì lôi dịch.

Vũ tiên nhân nội tâm mặt tối sầm lại chậm rãi nổi lên mặt nước, thấy là hắn, nghĩ đến ân cứu mạng ngay sau đó lại chậm rãi chìm đến dưới nước.

Đổng y sư nhưng cũng không có thu nhiều bao nhiêu, đợi đến hắn lần nữa nổi lên mặt nước lúc liền tự rời đi, không cần hắn nói thêm cái gì.

Đổng y sư rời đi về sau, nhân ma Bồng Khao đi tới, Vũ tiên nhân nội tâm một mực lơ lửng ở trên mặt nước, không có chìm xuống, nhìn chằm chằm vào hắn không thả.

Nhân ma Bồng Khao thu một chút lôi trì lôi dịch, nói: "Ta nghĩ đổi chút tiên duyên."

Vũ tiên nhân nội tâm gật gật đầu, nói: "Ừm!"

Nhân ma Bồng Khao khom người, không còn thu lôi dịch, thẳng rút lui.

Vũ tiên nhân nội tâm còn chưa kịp chìm vào lôi trì, liền thấy Bảo thiên tướng một mặt sợ hãi nơm nớp lo sợ đi tới, Vũ tiên nhân nội tâm mặt tối sầm lại liếc nhìn hắn một cái, Bảo thiên tướng phù phù quỳ xuống đất, khóc kể lể: "Thượng tiên, ta là bị bức ép bất đắc dĩ, ta không biết cái gì y thuật, ta chỉ là cho tiểu Thần Vương trợ thủ, giúp đỡ trị liệu thượng tiên, bệ hạ liền nói ta đối đầu tiên có ân cứu mạng, muốn ta tới thu lôi dịch…"

“Ngươi đứng lên mà nói.”

“Ta dậy không nổi, ta đầu gối mềm, thật giống trên mặt đất cắm rễ…”

Vũ tiên nhân nội tâm đưa tiễn Bảo thiên tướng, lại gặp Đổng y sư nuôi mấy con hỏa giao long đi tới, thân thể run lên cầm cập. —— cái này mấy đầu hỏa giao long, là phụ trách sắc thuốc nhóm lửa.

Vũ tiên nhân nội tâm khó chịu hừ một tiếng, thầm nghĩ: “Nơi đây không thích hợp ở lâu!”

Đợi đến cái này mấy con Hỏa Giao thu đủ nhiều lôi trì lôi dịch rời đi, lôi trì chi thủy đã ít đi rất nhiều, Vũ tiên nhân nội tâm có chút lo lắng bản thân có hay không còn có thể chìm vào trong lôi trì.

Cũng may Tô Vân nhưng cũng không dám quá phận, cuối cùng chỉ phái tới Sài Sơ Hi đến đây kết thúc, lại lấy đi hắn một chút lôi trì lôi dịch.

Sau đó mấy ngày, Tô Vân không tiếp tục phái người đến đây, Vũ tiên nhân cuối cùng yên tâm.

Hôm nay, Vũ tiên nhân thân thể cùng nội tâm trên cơ bản đã không còn đáng ngại, cuối cùng tỉnh lại, đứng dậy liền muốn rời đi, hướng Tô Vân nói: “Ngươi đến tiễn ta.”

Oánh Oánh vội vàng nói: “Sĩ tử, cẩn thận thẹn quá hoá giận, đem ngươi răng rắc!”

Ứng Long đám người gật đầu như giã tỏi, ra hiệu hắn đừng đi.

Tô Vân ra hiệu bản thân không có việc gì, đuổi theo Vũ tiên nhân.

Vũ tiên nhân mang theo hắn, một đường đi tới Đế đình cấm địa bên ngoài, nhưng thấy trong cấm địa tiên quang mờ mịt,

tiên khí như sương, phong cảnh dễ chịu, nơi đó là có nhiều kỳ trân dị thảo, kỳ hoa dị thảo, phần lớn là tiên trân.

"Ngươi biết cái này Đế đình bên trong tiên thi là ai chăng?" Vũ tiên nhân hỏi.

Tô Vân lắc đầu.

Vũ tiên nhân nói: "Nếu như ta là ngươi, ta liền mau mau chạy, chạy càng xa càng tốt. Hiện tại, ta liền định chạy."

Chương 428 : Quá vô sỉ

Chương 429: Quá vô sỉ

"Như vậy, cỗ kia tiên thi là ai?"

Tô Vân nói, "Có khả năng trọng thương Vũ tiên nhân, sợ tới mức Vũ tiên nhân chạy trối chết tồn tại, nhất định không thể coi thường."

Vũ tiên nhân tiến lên một bước, nhìn xa Đế đình bên trong cảnh tượng, nói: "Ngươi không cần khích tướng ta, ta nguyên bản ý tứ chính là nói cho ngươi tiên thi là ai, tiếp đó để ngươi chuyển chỗ, sớm một chút rời xa nơi thị phi này."

Tô Vân trong lòng hơi trầm xuống, có một loại dự cảm xấu.

Vũ tiên nhân nói: "Ở tại Đế đình bên trong cái kia thi thể chính là nơi đây chủ nhân chân chính, nơi này gọi cái gì, hẳn là không cần ta nhắc nhở ngươi đi?"

Tô Vân đánh cái rùng mình, một cỗ lạnh lẽo từ sau não chước nhanh chóng lan ra đến toàn thân.

"Nơi này gọi là Đế đình, loại trừ Đế đình bên ngoài, còn có Hậu đình, đế hậu ở chi địa! Đương nhiên, cái này đế hậu cũng không phải là ngươi Thiên Thị Viên Đại Đế phu nhân, mà là thiên hạ nữ tiên đứng đầu."

Vũ tiên nhân nói, "Bắc Minh, là nơi đây chủ nhân hậu hoa viên bên trong nuôi cá chi địa, Đế Tọa động thiên, là nơi đây chủ nhân triệu kiến quần thần chỗ! Mà nơi đây chủ nhân, đã biến thành một cỗ thi thể, hắn bị người đào đi tim, ma diệt nội

tâm, lại không biết từ nơi nào được đến một khoả trái tim nhét vào bản thân ổ bụng bên trong.”

Tô Vân mím môi, chỉ cảm thấy cổ họng phát khô, cho dù ngốn từng ngụm lớn nước bọt cũng áp chế không nổi phát ra từ nội tâm khẩn trương.

Vũ tiên nhân tiếp tục nói: “Ta gặp phải hắn lúc, hắn đã cùng trái tim kia dáng dấp rất tốt, trong cơ thể hắn không có nội tâm, thế nhưng là có so nhân ma còn cường đại hơn chấp niệm. Hắn đang tại hóa thành một bộ thi yêu, một bộ trước đó chưa từng có thi yêu, mạnh mẽ, bóp méo thời không, thôn phệ tất cả xé nát tất cả, hắn ma tính so nhân ma còn nặng hơn không biết gấp bao nhiêu lần, hắn chỉ có hủy diệt tất cả ham muốn!”

Tô Vân đánh liên tục mấy cái rùng mình, âm thanh khàn giọng nói: “Hắn là tiên đế?”

Vũ tiên nhân lặng im, không nói thêm gì nữa.

Sau một lúc lâu, Vũ tiên nhân nói: “Hắn đã từng là. Hiện tại hắn đã không phải. Tựa như ta, đã từng nắm giữ Bắc Miện trường thành, nhưng bây giờ ta không còn có cái gì nữa. Ta từ Vạn Hóa Phần Tiên Lô bên trong chạy trốn, khẳng định không thể gạt được phía trên quá lâu, phía trên là sẽ không để cho một cái vốn nên chết đi tiên nhân bốn phía lắc lư. Cho nên ta phải đi.”

Hắn xoay người rời đi.

Sau lưng, Tô Vân lớn tiếng nói: “Ta không chỗ có thể đi! Thiên Thị Viên cũng không có chỗ có thể đi! Còn có Nguyên Sóc, còn có thế giới này người, loại trừ mảnh đất này, không có chỗ có thể dung thân!”

Vũ tiên nhân dừng bước lại, nghiêng đầu nói: “Vì sao quan tâm bọn họ? Phần lớn người từ ra đời một khắc này liền đã

chú định bọn họ đời này tầm thường vô vi, 1 ức người bên trong có khả năng sinh ra một cái đáng giá vừa mắt nhân vật, liền coi như đúng không tầm thường. Cần dùng tới phí tâm đi cứu bọn họ?"

Tô Vân nói: "Cho dù như ngươi ta, cũng là từ hàng tỉ người bên trong lập nghiệp. Không đến đóng quan kết luận, làm sao có thể định đời này thắng bại?"

Vũ tiên nhân giật mình: "Không đến đóng quan kết luận, làm sao có thể định đời này thắng bại?"

Trong lúc nhất thời hắn đủ loại suy nghĩ xông lên đầu, buồn vui đan xen, trồng xen một đoàn, sau một lúc lâu, lúc này mới cười nói: "Ta lại sẽ bị một câu nói của ngươi cảm động. Không sai, không đến cuối cùng một khắc, không có đến ta quan tài mền bên trên một khắc này, ta chắc chắn sẽ không như vậy nhận thua!"

Hắn khí huyết khuấy động, rất lâu không có loại này nhiệt huyết xông lên đầu cảm giác.

Vũ tiên nhân nói: "Đã như vậy, ta chỉ điểm ngươi một con đường sống."

Tô Vân nín thở ngưng thần, tinh tế lắng nghe.

Vũ tiên nhân xoay người lại, nói: "Ngươi lo lắng cái kia tiên thi sống lại, có người so ngươi lo lắng hơn. Tiên thi sống lại thời điểm, Thiên Thị Viên liền sẽ có đại kiếp sắp tới, sẽ có đáng sợ Tiên đạo bảo vật giáng lâm, đem nơi đây kể cả tiên thi cùng một chỗ phá hủy. Cái kia tiên thi hóa thành thi yêu thời điểm, thực lực cường đại, liền xem như ta thời kỳ cường thịnh, cũng không ngăn được hắn một chiêu. Hắn có lẽ có thể đối kháng món kia bảo vật mấy chiêu, nhưng hắn đối kháng thời điểm, Thiên Thị Viên hủy diệt cũng đã nhất định. Cho nên duy nhất đường sống ở chỗ…"

Vũ tiên nhân nhìn thẳng Tô Vân con mắt, nói: "Đem tiên thi đưa tiễn."

Tô Vân nghe vậy không khỏi ngạc nhiên, thất thanh nói: "Đem hắn đưa tiễn? Như thế nào mới có thể đem hắn đưa tiễn? Đế đình nguy hiểm như vậy, tiên thi đáng sợ như thế, liền ngươi cũng không ngăn được hắn hai chiêu…"

Vũ tiên nhân trùng trùng điệp điệp ho khan hai tiếng, chỉ ra hắn lời nói bên trong sai lầm, nói: "Thực ra ba chiêu, ta chặn lại hắn ba chiêu, đương nhiên, hắn hiện tại không có cái gì lực lượng, nhưng chặn lại ba chiêu sau đó còn có thể sống được trốn ra được, đây cũng là bản lĩnh."

Tô Vân nháy mắt mấy cái, không nói gì.

Vũ tiên nhân tiếp tục nói: "Ta truyền thụ cho ngươi một loại Tiên Lục cách dùng, ngươi nhớ kỹ tới. Dùng phương pháp này, có thể đem cái kia tiên thi đưa tiễn. Nhớ lấy, cái kia tiên thi nhận được thần tâm sau đó, đã lột xác sắp đến, lúc nào cũng có thể hóa thành thi yêu, ngươi nhất định phải sớm chút động thủ!"

Hắn nội tâm nhảy ra, quan tưởng một phen, chỉ thấy Tô Vân bốn phía xuất hiện tám tòa tiên cung tế đàn, mỗi tòa tiên cung phía trong đều có đủ loại Tiên đạo phù văn lạc ấn tại bức tường, cây cột, thềm đá, gạch ngói bên trên.

Mà tại mái hiên nhà đỉnh, lại có đủ loại Thần Ma hình thái pho tượng, pho tượng cũng vẽ khắc đường vân.

Mỗi tòa tiên cung trung ương đều có một tòa tế đàn, nhìn bộ dáng, thôi thúc tế đàn lúc, tiên cung những cái kia Tiên đạo phù văn lạc ấn liền sẽ kích hoạt, chiếu rọi tại tế đàn bên trên.

Mà tám tòa tế đàn lại theo cửa cùng con đường , kết nối đến trung ương trên tế đàn, nơi đó chính là Tiên Lục vị trí.

Vũ tiên nhân nội tâm trong lòng bàn tay có quang mang nhảy ra, hóa thành một loại Tiên Lục hình thái.

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, cái này tiên cung đại điện cùng tế đàn bố cục, đang cùng hắn tại Huỳnh Hoặc đại lục ở bên trên nhìn thấy toà kia tiên cung tế đàn có chút giống nhau.

Đổng y sư tổ phụ Hỏa Đức Thần Quân chính là chết tại toà kia trung ương tế đàn lên!

Tô Vân quan sát tỉ mỉ, trong đó bốn tòa tiên cung tế đàn cùng Huỳnh Hoặc đại lục ở bên trên tế đàn gần như giống nhau!

Có lẽ, Hỏa Đức Thần Quân lấy được Tiên Lục cùng tế đàn, đều là xuất từ Vũ tiên nhân tay!

"Thế nhưng là…"

Tô Vân mặt lộ vẻ khó khăn , đạo, "Chúng ta làm sao đi vào Đế đình? Tiên thi lại thế nào mới có thể đi vào trong tế đàn?"

Vũ tiên nhân rời đi, nói: "Đây là chuyện của các ngươi. Làm tốt chuyện này, các ngươi mới có tư cách sống sót, bằng không các ngươi đều đem trở thành tiên thi hóa yêu lúc tế phẩm! Bồng Khao!"

Nhân ma Bồng Khao đi tới, đuổi theo Vũ tiên nhân, hướng Tô Vân phất tay từ biệt.

Tô Vân giật mình.

Bồng Khao lớn tiếng nói: "Ta cùng Vũ tiên có hiệp định, ta không áp dụng hắn lôi trì lôi dịch, hắn cho ta một chút tiên duyên! Tô các chủ, Ngô Đồng không có nói sai, ngươi là người thú vị! Xin từ biệt, tương lai có duyên gặp lại!"

Tô Vân phất tay đưa tiễn.

Vũ tiên nhân tuy là đi xa, nhưng này tám tòa tiên cung hình thái tế đàn nhưng lưu tại Tô Vân bên người.

Tô Vân nhìn những này tiên cung tế đàn, trong lòng tạp niệm hỗn loạn, đột nhiên ngẩng đầu lên: "Trước hết để cho Thông Thiên các tạo ra cái này tám tòa tiên cung tế đàn! Chuyện này, nhất định phải có cao nhân giúp ta bố cục tới vây khốn tiên thi, bằng không định khó thành công! Ta cần Thủy Kính tiên sinh tới giúp ta bố cục, lưu đày tiên đế thi thể!"

Hắn lấy lại bình tĩnh, mời đến Âu Dã Vũ đám người điều động Thông Thiên các tài lực, dã luyện cái này tám tòa đại điện. Âu Dã Vũ lắc đầu nói: "Nếu là muốn luyện loại bảo vật này, cần một cái mạnh mẽ quốc gia, quốc gia này cần phải đến có ngàn vạn tinh thông dã luyện tinh tạo công nghệ, còn cần có vài chục cái đốc tạo xưởng rèn đúc khác biệt linh vũ khí kiện, tỉ mỉ phối hợp, mới có thể làm đến. Lúc trước Đại Tần có thực lực thế này, hiện tại Nguyên Sóc, còn không có thực lực thế này."

Tô Vân thật sâu liếc hắn một cái, nói: "Âu Dã, ngươi muốn nói cái gì?"

Âu Dã Vũ hạ thấp người nói: "Các chủ, Nguyên Sóc cần một cái nhất thống quốc gia, không thể lại nội chiến, xin các chủ hạ lệnh, trợ giúp Tả Tùng Nham bình triều đình chi loạn."

Tô Vân lắc đầu nói: "Ta hướng Tần Vũ Lăng cùng Hàn Quân ưng thuận hứa hẹn, đời này không còn đặt chân Nguyên Sóc nửa bước, hứa hẹn vừa ra, liền chắc chắn sẽ không nuốt lời."

Âu Dã Vũ thở dài, bọn họ Nguyên Sóc Thông Thiên các cao thủ trải qua mấy ngày nay một mực trợ giúp Tả Tùng Nham chỉnh đốn quân bị, cũng có người tùy quân tác chiến, Sóc Bắc đặc biệt là Sóc Phương kiến thiết, bọn họ cũng rõ như

ban ngày, đều cảm thấy Tả Tùng Nham Cầu Thủy Kính quản lý thật tốt, vượt qua Đông đô triều đình rất nhiều.

Tô Vân không nguyện ý nhúng tay, quả thực để cho bọn họ thất vọng.

Chỉ dựa vào lực lượng của bọn hắn, căn bản không thể nào đối kháng Nguyên Sóc nhiều như vậy thế gia, cũng không thể nào đối kháng "Tiết Thanh Phủ" cùng "Ôn Quan Sơn" hai cái này cáo già hạng người!

"Ta tuy là không thể đặt chân Nguyên Sóc, nhưng ta có thể bay lấy đi." Tô Vân nói.

Âu Dã Vũ ngẩn ngơ.

Tô Vân cười nói: "Hơn nữa, bằng hữu của ta nhiều như vậy, Ứng Long, Bạch Trạch, Thao Thiết, Nữ Sửu, Kim Ô, là có nhiều mạnh mẽ Thần Ma, tuy là không dám nói san bằng Nguyên Sóc thế gia trăm ngàn lần, san bằng mấy chục lần nhưng vẫn là thừa sức."

Hắn đứng dậy cười nói: "Âu Dã, ta cho ngươi một cái nhất thống Nguyên Sóc, cũng cho ngươi đủ nhiều đốc tạo xưởng, ngươi cần bao lâu mới có thể luyện xong cái này tám tòa tiên cung tế đàn?"

Âu Dã Vũ khom người, cất cao giọng nói: "Các chủ chia sẻ tiền tuyến buồn rầu, phía sau Sóc Bắc đốc tạo xưởng liền có thể toàn tâm toàn ý dã luyện, đợi đến Nguyên Sóc triều đình chi loạn ngừng lại, chính là tiên cung đúc thành thời điểm!"

"Tốt!"

Tô Vân lấy tới Tiên đạo bồ đoàn, hướng Ứng Long đám người nói: "Chư vị lão ca ca lão tỷ tỷ, theo ta đi một lần Nguyên Sóc!"

Thượng Đảng, Quảng Bình giao giới, Lục Lâm cùng triều đình đại quân đã đối đầu nhiều tháng, hai bên tại Thượng Đảng Quảng Bình chỗ giao giới giao chiến, hầu như san bằng quần sơn!

Mỗi ngày trên không có phi kiếm tẩy địa, đủ loại linh khí trên không trung bay lượn, đan xen, va chạm, tổn hại binh khí đếm không hết.

Từ lúc Hà Tây chi chiến, trời giáng thiên thạch, phá hủy mấy chục vạn triều đình đại quân, liền bị Cầu Thủy Kính bắt được cơ hội, quét qua Sóc Bắc xu hướng suy tàn, không ngừng tấn công, đem đánh chiếm hơn mười châu quận, công Quảng Bình.

Các nơi thế gia cũng biết đây là tồn vong giây phút, ngay sau đó lấy ra trấn tộc linh binh, trữ hàng tại Quảng Bình, trấn tộc linh binh uy năng có thể càn quét phía trước mấy chục dặm tất cả, đánh cho đại địa vỡ ra, lúc này mới ngăn cản Tả Tùng Nham Lục Lâm quân tiền tiến bước chân.

Sóc Bắc Lục Lâm quân bên này có Cầu Thủy Kính Tả Tùng Nham Cảnh Triệu Đạo Thánh Thánh Phật các cao thủ, mà triều đình bên này càng là cao thủ nhiều như mây, các đại thế gia cái nào không có Chinh Thánh cảnh giới tồn tại tọa trấn? Huống chi còn có chút lánh đời lão quái vật.

Hai bên giằng co không xong.

Hôm nay, một đóa tiên vân bay tới, tiên quang chiếu rọi, mây bên trên có tiên nhân cung điện, khí thế phi phàm, còn có đủ loại thần thánh, tựa như yêu ma quỷ quái giống như dữ tợn.

Đóa này tiên vân bay tới hai quân trước trận, dừng lại, hai bên tướng sĩ nghi ngờ không thôi.

Tiết Thanh Phủ trấn thủ chủ soái, vội vàng ra chủ soái đến xem, chỉ thấy Tô Vân đầu đội Đế quan, cùng một giai nhân tại

tiên vân bên trên uống rượu mua vui.

Tiết Thanh Phủ không khỏi tức giận, nhưng không lộ ra, cao giọng nói: "Tô các chủ, các hạ tại Tiên Lục sơn bên trên thề, không bước vào Nguyên Sóc nửa bước, còn nhớ được?"

Tô Vân đặt chén rượu xuống, cười nói: "Cho nên, ta tung bay tới, chân không chạm đất."

"Quá vô sỉ!" Tiết Thanh Phủ tức giận đến toàn thân run rẩy.

Chương 429 : Chư vị, theo ta một trận chiến (cầu phiếu!)

Chương 430: Chư vị, theo ta một trận chiến (cầu phiếu!)

Hai quân đối đầu, gió lay động đại kỳ, bay phất phới, hai bên đại quân giương cung bạt kiếm.

“Ngươi thay đổi Tô các chủ, ngươi phiêu. Ta là nhìn ngươi lớn lên, không để ý không có nhìn ngươi, không nghĩ tới ngươi tựa như cỏ dại đồng dạng dài lệch.”

Tiết Thanh Phủ càng trận mà ra, ngẩng đầu nhìn tung bay ở trên không Tô Vân, thở dài nói: “Lúc trước ngươi khiêm tốn thận trọng, cẩn thận chặt chẽ, e sợ cho bản thân phạm sai lầm, cho dù ngươi trở thành Thông Thiên các chủ sau đó tại Tây Thổ vẫn là như giẫm trên băng mỏng, thận trọng từng bước. Nhưng bây giờ ngươi nhưng ngông cuồng tự đại, ngang tàng hống hách, lại không năm đó phong thái.”

Thanh âm của hắn tuy là nhẹ, nhưng truyền khắp hai quân trận doanh, truyền đến mỗi một cái tướng sĩ trong tai.

Sóc Bắc Lục Lâm trận doanh bên trong, Cầu Thủy Kính nghe tin, vội vàng khoản chi đến xem, thầm nghĩ: “Tô Vân, là hắn đến rồi!”

Trong lòng của hắn kích động không thôi, nhưng tâm thần lập tức yên ổn, truyền lệnh các quân, tùy thời chuẩn bị khai chiến.

Tiên vân bên trên, Tô Vân vẻ mặt tươi cười, âm thanh nhẹ nhàng thoải mái, nói: “Đây là thái uý dạy thật tốt. Thái uý

cùng Ôn tướng tự thân dạy dỗ, tai ta nhu mắt nhuộm, đem hai vị bản lĩnh học được bảy tám phần.”

Tiết Thanh Phủ khí thế không giảm năm đó, rất có thái uý phong phạm, nghe vậy cười ha ha, chầm chậm nói: “Ta nghe người ta nói, Đông quận có một lão tẩu, người khác luyện thần thông, chỉ có hắn luyện da mặt. Một thân da mặt, đao kiếm không thể gây tổn thương cho, búa bổ không để lại ngấn. Nếm có người oán chi, phục tại nói, linh binh ám toán, kiếm phá hắn gò má, lực mặc ba mươi dặm, chưa chạm máu thịt, kiệt lực, đã chết tại da mặt bên trong. Một thân mặt dầy như đây. Sau phi thăng, gặp Tiên kiếm, bại vong. Ta nghe nói việc này, cho rằng tiếc. Hôm nay thấy Tô các chủ, mới biết đông tẩu mặt da, không kịp các chủ nhiều vậy. Các chủ có thể dựa vào mặt phi thăng, Tiên kiếm không có thể phá.”

Đạo Thánh cùng Thánh Phật cũng trong quân đội, nghe được Tô Vân đến, cũng tự đi ra quan sát, nghe được Tiết Thanh Phủ lời nói, hai vị lão Thánh Nhân đều là nói thầm một tiếng lợi hại.

Tô Vân cười ha ha, làm bộ không hiểu, hướng Oánh Oánh nói: “Oánh Oánh, hắn đang mắng ta đúng hay không?”

Oánh Oánh lộ ra vẻ khâm phục, nói: “Không hổ là Thánh Nhân, không có nửa câu chữ thô tục. Hắn nói sĩ tử da mặt dày, có thể chặn lại Tiên kiếm, ỷ vào da mặt phi thăng.”

“Tiết thái uý bản lĩnh, nếu là có thể có một phần dùng tại dân sinh xã tắc bên trên, cũng không đến mức để thiên hạ dân chúng lầm than.”

Tô Vân cười nói: “Nếm có người nói thái uý cùng thừa tướng chính là đỉa thành tinh, nằm ở lê dân bách tính trên người hút máu. Nếu như thái uý gặp phải vị này đông tẩu, không cần tế kiếm, chỉ cần hút hắn một cái, đông tẩu liền toàn thân khô quắt, bệnh thiếu máu mà chết.”

Tiết Thanh Phủ cười nói: “Các chủ chẳng qua là cái bắt chước không giống ai tiểu nhi, học đi tiểu nhi.”

Oánh Oánh, Sài Sơ Hi cùng Ứng Long đám người không khỏi âm thầm lắc đầu, Tiết Thanh Phủ ngôn từ sắc bén vô song, châm chọc Tô Vân có thể nói là chiêu chiêu thấy máu, nhưng Tô Vân phản công liền có chút vô lực, hơn nữa có học Tiết Thanh Phủ nghi ngờ.

Miệng của hai người bên trên công phu, hiển nhiên có chất chênh lệch.

Tô Vân cũng biết tự mình nói bất quá hắn, cười ha ha nói: “Cũng may quả đấm của ta, đủ cứng, đủ lớn.”

Tiết Thanh Phủ cười lạnh nói: “Danh không chính, tất ngôn không thuận, sư ra thì vô danh, vì thiên hạ người cười! Thông Thiên các chủ, ngươi có cái gì danh nghĩa xuất binh chinh chiến Nguyên Sóc?”

Tô Vân mở ra bàn tay, trùng trùng điệp điệp nắm quyền: “Quả đấm của ta, đủ cứng đủ lớn! Cái này danh nghĩa đã đủ rồi?”

Tiết Thanh Phủ cất tiếng cười to, cất cao giọng nói: “Ngươi cho dù được thiên hạ, cũng phải vị bất chính, nhất định được người trong thiên hạ cùng người đời sau chế nhạo nhục mạ!”

Tô Vân giật mình.

Cầu Thủy Kính kiểm kê quân mã lúc, cũng là giật mình, Sóc Bắc một trăm linh tám quận biều bả tử đều tự nghe được Tiết Thanh Phủ lời nói, đều tự có đều tự suy nghĩ.

Một bên khác, Tả Tùng Nham đại quân sau điện, Tả Tùng Nham, Đồ Minh hòa thượng cùng Nhàn Vân đạo nhân nghe tin chạy đến, nghe vậy, Đồ Minh hòa thượng nói: “Tô các chủ nói không lại Tiết Thanh Phủ. Tiết lão tặc ngoài miệng bản lĩnh, năm ngàn năm vô đối!”

“Người thời nay chinh chiến, hậu nhân sử.”

Tiết Thanh Phủ cất cao giọng nói: “Hậu nhân sử lúc, nói chuyện hôm nay, nên nói như thế nào? Nói là Thông Thiên các chủ thông đồng Thần Ma, được không trung bất nghĩa bất nhân sự tình, nghịch phản làm loạn, giết triều đình chính thống, xây dựng ngụy triều? Vẫn là nói các ngươi thay trời hành đạo, được thiên hạ dân tâm phụng thiên thừa vận, trừ cựu triều chi tật thay đổi cựu triều chi tệ, vinh đăng đại bảo? Phàm nhân vương triều thay đổi, chính là dân tâm ủng hộ hay phản đối chi chiến, ngươi dung túng Thần Ma chinh phạt gây họa, nhìn không ra dân tâm, nhìn không ra dân ý! Chỉ là lấy mạnh hiếp yếu mà thôi.”

Hắn lời vừa nói ra, trấn thủ Quảng Bình tất cả thế gia con em cùng cao thủ nhao nhao ồn ào lên, cao giọng nói: “Không sai!”

“Chúng ta cùng Tả Tùng Nham Cầu Thủy Kính tranh thiên hạ, nhận! Hai người bọn họ tới tranh là gia quốc đại nghĩa! Tranh là Nguyên Sóc chính thống! Tranh là dân tâm ủng hộ hay phản đối!”

“Ngươi Thông Thiên các chủ tới tranh, tranh là cái gì? Ngươi lấy Thần Ma vì chiến lực, cho dù san bằng thiên hạ, Thần Ma có thể đại biểu chính là dân tâm vẫn là đại nghĩa, hay là chính thống?”

“Được vị bất chính, vạn thế làm người chỗ chế nhạo!”

…

Tô Vân cau mày, thiếu niên áo vàng Ứng Long cười lạnh nói: “Chỉ có thể ồn ào! Thời đại Thượng Cổ, Thần Ma giáng thế, đại biểu là thiên ý chỗ về. Ta đợi Thần Ma ngừng lại tràng này Nguyên Sóc nội chiến, chính là phụng thiên thừa vận, thuận thiên ý mà thôi, xây dựng tân triều! Tiểu lão đệ, ngươi ra

lệnh một tiếng, chúng ta liền có thể san bằng Quảng Bình, thẳng tới Đông đô! Ngày thứ hai, liền có thể thay đổi triều đại!"

Thao Thiết, Cùng Kỳ các Thần Ma kích động.

Tô Vân đang muốn hạ lệnh, lúc này, Cầu Thủy Kính âm thanh truyền đến: "Các chủ bình tĩnh đừng nóng. Thời đại Thượng Cổ, dân yếu mà Thần Ma mạnh, giả Thần Ma chi danh lập quốc, có thể. Hôm nay, dân trí đã mở, tân học đã lập, giả Thần Ma chi danh lập quốc, không thể. Nếu là còn muốn giả Thần Ma chi danh, cùng Tây Thổ vấn chư vu thần, cầu chư tại thần, có gì khác biệt?"

Tô Vân đứng dậy, cười nói: "Thủy Kính tiên sinh rốt cuộc đã đến. Phu nhân, vị này là Thủy Kính tiên sinh, ta nhập môn lão sư."

Sài Sơ Hi cũng tự đứng đứng dậy đến, đi theo Tô Vân cùng một chỗ hướng Cầu Thủy Kính làm lễ chào hỏi.

Cầu Thủy Kính vội vàng đáp lễ, nói: "Các chủ lòng dạ thiên hạ, đến đây trợ trận, ta cùng Tùng Nham tự nhiên chuẩn bị là cảm ơn. Nhưng nếu như mượn Thần Ma lực lượng đẩy ngang đi qua, Tiết Thanh Phủ có phục hay không đều không quan trọng, nhưng đối với Nguyên Sóc người mà nói, chỉ là đổi một triều thống trị mà thôi, cùng tiền triều có gì khác biệt?"

"Không sai! Nguyên Sóc vốn là một đầm nước đọng, chúng ta dùng sức khuấy động, chính là hi vọng nước đọng sống lại!"

Tả Tùng Nham thở hồng hộc bay tới, rơi vào tiên vân bên trên, thở hổn hển mấy hơi thở hồng hộc, cất cao giọng nói: "Cuộc chiến hôm nay, là người chiến, không phải thần chiến, ma chiến! Chúng ta tranh không phải thiên hạ chính thống, mà

là dân tâm dân ý, tranh là tại đoạt thiên hạ quá trình bên trong, mở dân chi trí, khải dân chi tuệ, để dân chúng nhìn thấy, tân học thắng cựu học, không thể giậm chân tại chỗ."

Tô Vân nhìn nhìn hai người, Tả Tùng Nham cùng Cầu Thủy Kính ý chí kiên quyết, hai người này một cái bộ dáng lão hủ, một cái đã tóc mai hoa râm, nhưng lại có một cỗ thiếu niên nhuệ khí.

Tô Vân hướng phía dưới Sóc Bắc Lục Lâm quân nhìn lại, nhìn thấy rất nhiều thiếu niên tướng lĩnh, cũng là anh tư phấn chấn, nhuệ khí bức người.

Hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Nguyên Sóc triều đình bên này tướng sĩ, tuy là quyền cao chức trọng, nhưng phần lớn là mục nát chi khí.

Hai bên khí tượng, hoàn toàn khác biệt.

"Hai vị đều là ta sư trưởng, đã nói như vậy, ta cũng sẽ không miễn cưỡng. Đã như vậy, như vậy chúng ta không sử dụng Thần Ma lực lượng là được."

Tô Vân hướng Ứng Long đám người áy náy nói: "Chư vị lão ca ca lão tỷ tỷ, cho các ngươi một chuyến tay không. Các ngươi trước về Thiên Thị Viên, Đế đình nếu là có dị biến, mau chóng cho ta biết."

Ứng Long đám người liếc nhau, thiếu niên Bạch Trạch hỏi: "Các chủ, ngươi ý định ứng đối ra sao?"

Tô Vân cười nói: "Không thể dùng Thần Ma lực lượng đẩy ngang đi qua, như vậy ta liền bản thân đẩy ngang đi qua."

Thiếu niên Bạch Trạch cười nói: "Thông Thiên các chủ, vốn là chính là phụ trách đánh nhau. Các chủ thiếu niên kế vị, cho đến ngày nay, chính là các chủ múa voi chi niên, dùng can qua tuổi. Chúc các chủ kỳ khai đắc thắng!"

Hắn đứng dậy rời đi.

Mặt khác Thần Ma tuy là rất muốn để lại xuống, nhưng cũng đều đi theo rời đi.

Thiếu niên Ứng Long chần chừ một chút, vỗ vỗ Tô Vân đầu vai, nắm chặt nắm đấm, cong lên cánh tay, nói: "Để cho bọn họ nhìn một chút ngực của ngươi đại cơ! Mã a —— "

Tô Vân trùng trùng điệp điệp gật đầu: "Mã a!"

Ứng Long phi thân rời đi.

Tiết Thanh Phủ ngẩng đầu, nhìn thấy cái kia mấy chục vị Thần Ma hóa thành từng đạo lưu quang độn đi thật xa, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm. Dưới tay quần thần nhao nhao khen ngợi, nói: "Thái uý một lời nói, có thể địch mười vạn Thần Ma!"

Tiết Thanh Phủ cười ha ha.

Nhưng vào lúc này, tiên vân bên trên, Tô Vân giơ lên cao cao một tấm lệnh bài, âm thanh như sấm bên tai, rõ ràng truyền vào hai quân tất cả tướng sĩ trong tai, cất cao giọng nói: "Văn Xương học cung, Nguyên Sóc tân học đệ nhất Thánh địa, đây là ta Văn Xương lệnh! Ta Tô Vân, chính là Văn Xương học cung Truy Nguyên viện đại sư huynh! Ta mặc dù du học hải ngoại, mặc dù thề không đặt chân Nguyên Sóc, nhưng Văn Xương lệnh ta một mực giữ lại!"

Sóc Bắc rất nhiều thiếu niên các tướng sĩ nhao nhao ngẩng đầu, có không ít người là đến từ Văn Xương học cung, càng là kích động vẻ mặt ửng hồng.

"Ta biết các ngươi có thật nhiều người, đến từ Văn Xương học cung, học chính là Nguyên Sóc tân học, thậm chí có người là xuất từ Truy Nguyên viện, biết ta vị đại sư này huynh!

“Ta biết các ngươi có thật nhiều người, đến từ nông thôn, cha mẹ của các ngươi tại Sóc Phương thành vụ công, các ngươi thậm chí không đi học nổi, các ngươi thậm chí tại tro tàn xưởng làm việc ngoài giờ, trông đợi có khả năng trở nên nổi bật!

Tô Vân âm thanh ầm ầm, trên bầu trời sóng gió tụ về, tiếng sấm gấp, thiên địa nguyên khí cuồn cuộn mà đến, hóa thành Bách Lý mây xanh không ngừng xoay tròn!

Tiết Thanh Phủ sắc mặt kịch biến, dũng cảm quên mình nhấc lên tất cả pháp lực, thôi thúc thần thông, lạnh lùng nói: “Các quân nghe lệnh, chuẩn bị nghênh địch! Nghênh địch!”

Quảng Bình các quân trong đại doanh, từng cái khổng lồ trấn tộc linh binh nhao nhao sáng lên, uy lực uy năng bị thôi phát!

Cuồn cuộn uy năng, xoay quanh tại các doanh trên không, hóa thành trùng trùng điệp điệp dị tượng, rung động nhân tâm!

Nhưng mà càng thêm rung động là trên bầu trời cái kia thiên địa nguyên khí tạo thành Bách Lý vòng xoáy, vòng xoáy trung tâm, một cái chưởng ấn đang tại hình thành!

“Ta biết các ngươi có vài người, không biết tại sao muốn khai chiến, tại sao muốn lật đổ cái này mục nát triều đình? Các ngươi ném đầu lâu, vẩy nhiệt huyết, hi sinh tính mạng, là vì cái gì?

Tô Vân thủ đoạn giơ lên Văn Xương lệnh, thủ đoạn thôi thúc đệ nhất tiên ấn, cất cao giọng nói: “Ta nói cho các ngươi biết vì sao! Vì, mỗi một cái giống như ngươi ta đồng dạng nghèo khổ hài tử, đều có đọc sách, đều có học thượng!

“Vì bọn họ có lớn nhất khả năng khai phá chính mình thông minh tài trí, có lớn nhất khả năng thực hiện lý tưởng của

mình khát vọng, mỗi người đều có thoát khỏi nghèo khổ cơ hội!

"Vì bọn họ nội tâm không bị cựu học trói buộc, không bị tam cương ngũ thường chỗ tù buồn ngủ, không bị ngu trung ngu muội vây khốn quấy nhiễu, để cho bọn họ tư duy biến thành nội tâm, có thể tự do tại đây phiến thiên không bên trong phiến tinh không này bên trong bay bay liệng!

"Vì, quốc gia của chúng ta không còn thua trận, không còn cắt đất bồi thường, vì chúng ta dân chúng không tại người phương tây phía trước khúm núm, không tại trên đất nước của mình quốc gia bên trong cho là người phương tây là người cao đẳng bản thân là nhị đẳng người!

Trên bầu trời, Tô Vân đứng tại tiên vân phía trên, khí thế tăng lên tới đỉnh phong, đệ nhất tiên ấn uy năng đi đến vượt qua thế giới cực hạn mức độ!

Sài Sơ Hi yên lặng đứng ở sau lưng hắn, giúp hắn che đậy thiên kiếp cùng Tiên kiếm cảm ứng.

Tô Vân thôi thúc đệ nhất tiên ấn, hướng Quảng Bình đại doanh đẩy đi, âm thanh càng thêm rung động nhân tâm: "Hôm nay, ta Tô Vân, Văn Xương học cung Truy Nguyên viện đại sư huynh, vì Nguyên Sóc một trận chiến! Xin chư vị theo ta một trận chiến!"

Lôi vân khuấy động, vòng xoáy một cái phạm vi vài dặm to lớn thủ ấn theo Tô Vân đệ nhất tiên ấn bay ra.

Quảng Bình trong đại doanh thiên địa đột nhiên thay đổi, vô số nhân mã lật lên, bay lượn trên không trung, từng cái thế gia đại phiệt trấn áp gia tộc số mệnh trọng bảo nhao nhao nổ tung!

Tiết Thanh Phủ hộc máu, thần thông bị nghiền nát, cả người bay lên, liền lùi lại mấy chục dặm đụng vào trên một

ngọn núi.

Hắn khó khăn ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy ngoài mấy chục dặm, Quảng Bình đại doanh phá vỡ một cái to lớn ấn ký, như là cự thủ đánh xuyên tường thành lưu lại lỗ thủng, đẩy ngang mấy chục dặm.

Giờ phút này, đang có Sóc Bắc thiên quân vạn mã từ cái kia lỗ thủng lao ra, khí thế như hồng!

Tiết Thanh Phủ phun hộc máu, lẩm bẩm nói: "Công phu miệng, hắn chưa hẳn so ta kém, trên tay công phu, hắn…"

Hắn lại nôn một ngụm máu, trên mặt đột nhiên truyền đến răng rắc một tiếng vang nhỏ, da mặt từ trung gian vỡ ra.

Chương 430 : Phảng phất giống như Thần Ma

Chương 431: Phảng phất giống như Thần Ma

Tiết Thanh Phủ trong lòng giật mình, vội vàng giơ tay lên đi đè lại khuôn mặt, nhưng mà da mặt của hắn đã vỡ ra, lạch cạch hai tiếng rơi xuống đất.

Mặt nạ vỡ ra, xuất hiện là một tấm có chút thanh tú mặt, chỉ là trên mặt có một đạo vết sẹo, đó là Cầu Thủy Kính để lại cho hắn vết sẹo.

Hắn gục đầu xuống đến, ánh mắt né tránh, nhìn về phía giết vào Quảng Bình Sóc Bắc đại quân.

Hắn là Hàn Quân.

"Không có Thần Ma trợ trận lời nói, Cầu Thủy Kính, lão đạo, Cảnh Triệu bọn họ không ngăn được ta, Tô Vân tiểu tử kia cũng không ngăn được ta!"

Hàn Quân âm thanh khàn giọng, tự nhủ, "Tô Vân thần thông tuy mạnh, nhưng mà thôi thúc lên quá chậm, đây là hắn nhược điểm trí mạng, chỉ cần không cho hắn thúc giục cơ hội, hắn liền không đáng để lo. Thậm chí tại trong loạn quân lặn xuống bên cạnh hắn, giết hắn cũng không phải là việc khó!"

Mà ở phía xa, đang có một chút trong quân tướng lĩnh bước ra hình thù kỳ quái bộ pháp, bất chấp chiến sự, thân thể vặn vẹo lên vọt tới bên này!

Những tướng lãnh kia, chính là Hàn Quân mặt nạ phân thân!

Hắn không quen không mang mặt nạ, Tiết Thanh Phủ mặt nạ bị hủy, hắn mặc dù biết mang theo mặt nạ chỉ có thể hạn chế thực lực của mình, nội tâm cũng kháng cự mang theo mặt nạ, nhưng mà tại nội tâm của hắn chỗ sâu, nhưng vẫn là khát vọng có một cái mặt nạ che kín mặt của mình, che kín nội tâm của mình.

Bản thân là xấu xí, chỉ có mang theo mặt nạ, hắn còn có can đảm gặp người.

"Ta có thể làm được, ta có thể làm được!"

Hàn Quân gắt gao bắt lấy vỡ thành hai mảnh Tiết Thanh Phủ mặt nạ, đem mặt nạ bóp vỡ nát, không ngừng cho mình cổ động: "Nếu bàn về ẩn núp thủ đoạn, thiên hạ đệ nhất là Tần Vũ Lăng, thiên hạ đệ nhị chính là ta! Ta có thể tại trong loạn quân lặn xuống Tô Vân bên người, đem hắn chém giết!"

Hắn hướng tiên vân nhìn lại, chỉ thấy tiên vân theo Sóc Bắc đại quân giết vào Quảng Bình, tiên vân bên trong tiên khí hóa thành cầm kỳ thi họa chung đỉnh lâu tháp các loại dị bảo đánh xuống, xung kích Nguyên Sóc triều đình đại quân.

Tại đây loại thế công bên dưới, Quảng Bình thủ không được bao lâu liền sẽ thất thủ!

Hàn Quân nắm chặt nắm đấm, bỗng nhiên nghiến răng bước chân hướng tiên vân phương hướng xông tới.

Nơi đó tiếng giết rung trời, đủ loại thần thông, linh binh, linh khí bay múa đầy trời, trận pháp hóa thành đủ loại Thần Ma dị tượng, thân thể vĩ đại Thần Ma dị tượng tại nguyên khí cùng phù văn lạc ấn gia trì bên dưới tựa như Thần Ma chân thân giáng lâm, tại trong quân địch quét ngang, linh sĩ bọn họ tứ chi bay lên, chân cụt tay đứt bay múa đầy trời.

Thiên ngoại lại có Thiên Phàm chu, từng cái linh khí từ trên trời giáng xuống, đánh triều đình đại quân chủ soái, ý đồ

đánh tan chủ soái sĩ khí.

Hàn Quân bước nhanh như bay, thấp giọng nói: "Ta tập hợp tân học cựu học lực lượng, thực lực sớm đã đi tới đỉnh cao nhất của thế giới này! Thủ đoạn của ta, thiên biến vạn hóa! Ta đã trừ đi so ngươi càng thêm đáng sợ đối thủ, không ai có thể ngăn cản ta!"

Hắn giống như là lòng tin từ từ tăng cường, một đường gào thét mà đến, rất mau tới đến tiên vân phía dưới, chỉ thấy rất nhiều hình thù kỳ quái như là đề tuyến như tượng gỗ người hướng hắn chạy tới, đúng là hắn mặt nạ phân thân.

"Ta không cần mặt nạ, vẫn như cũ có thể phát huy ra tất cả thực lực!"

Hàn Quân quát to một tiếng, phóng lên trời, cùng lúc đó, từng cái mặt nạ quái nhân theo sát hắn phóng lên trời.

Hàn Quân giết tới tiên vân, lộ ra tươi cười, vì chính mình khắc phục nội tâm yếu ớt mà vui vẻ.

Những cái kia đi theo phía sau hắn mặt nạ quái nhân cũng lộ ra tươi cười, dường như cho hắn đạo tâm tiến bộ vui vẻ.

Hàn Quân hung hãn ra tay, hướng tiên vân bên trên Tô Vân công tới!

Ngay tại hắn xuất thủ cũng trong lúc đó, một cái mặt nạ quái nhân lấy xuống khuôn mặt tươi cười của chính mình, mặt mày tươi tắn bên dưới là một tấm trống không mặt, không có tai mắt mũi miệng mặt.

Cái kia mặt nạ quái nhân lấy xuống mặt, nhét vào trong tay của hắn.

Hàn Quân theo bản năng nhận lấy mặt nạ, mang tại trên mặt của mình, trên mặt hắn biểu lộ trở nên hoảng sợ, nhưng mặt mày tươi tắn mặt nạ mang theo đi, trên mặt hắn hoảng sợ

lập tức biến thành dào dạt tươi cười, người cũng đổi một khuôn mặt!

Hàn Quân hoảng sợ la hét!

Hắn leo lên tiên vân một khắc này, Tô Vân cùng Sài Sơ Hi cũng đồng thời cảm thấy được Hàn Quân quấy nhiễu, phu thê hai người không cần nghĩ ngợi, đồng thời thi triển mỗi người sở trường nhất tiên thuật nghênh tiếp Hàn Quân thần thông!

Tô Vân thi triển chính là đệ nhất tiên ấn, Sài Sơ Hi thi triển thì là Sài thị tổ truyền tiên thuật thần thông, hai người thần thông mới vừa ra, chỉ nghe một tiếng ầm vang, Hàn Quân cuồng bạo pháp lực nghiền ép mà đến, để cho bọn họ hai người thần thông vừa mới phát ra một nửa, liền không thể không tới ngạnh hám!

"Ầm!"

Tiên vân bên trên kinh khủng rung động bộc phát, Tô Vân cùng Sài Sơ Hi mỗi người quát, sau lưng thiên tượng nội tâm hiện lên, Ly Uyên vỡ ra, lôi trì nổ vang, nguyệt quế đầy trời, liền lùi mấy bước, cuối cùng đem Hàn Quân đòn đánh này ngăn lại!

Oánh Oánh giọng the thé nói: "Hàn Quân!"

Hàn Quân đang muốn trấn áp lại đạo tâm bên trong sơ hở, nghe được Oánh Oánh âm thanh, áy náy cùng sợ hãi xông lên đầu, cái kia mặt nạ không giống như là tại trên mặt hắn mọc rễ, mà là tại hắn đạo tâm bên trong cắm rễ!

"Ta không cần đeo mặt nạ!"

Hàn Quân la hét, một cái tay khác không lo được đi giết Tô Vân cùng Sài Sơ Hi, giơ tay lên đi bắt bản thân vừa mới mang theo đi mặt, răng rắc một tiếng đem gương mặt này lấy xuống.

Nhưng mà lúc này phía sau hắn lại có một cái mặt nạ quái nhân lấy xuống mặt của mình, đem mặt đưa tới hắn trong tay kia.

Hàn Quân không cần nghĩ ngợi nâng lên cái tay kia, đem mặt nạ đặt ở trên mặt của mình, la lên: "Ta không cần đeo mặt nạ! Ta là Hàn Quân! Vô song cường giả, ta không cần sợ hãi bất luận người nào ánh mắt! Ta muốn sống ra bản thân!"

Lời tuy như thế, phía sau hắn những cái kia mặt nạ quái nhân lại không ngừng lấy xuống mặt của mình, đưa qua, mà Hàn Quân thì một bên lấy xuống mang lên mặt mặt nạ, một bên lại mang theo mới mặt nạ.

Những cái kia bị hắn vứt trên mặt đất mặt nạ thì sinh ra như là cua chân, bốn phía bò loạn, leo đến từng cái quái nhân trên người, tại trên mặt của bọn hắn an gia. Nhưng mà sau đó liền lại sẽ bị mặt nạ đám quái nhân lấy xuống, đưa tới Hàn Quân trong tay!

Tô Vân cùng Sài Sơ Hi thấy cảnh này, không khỏi nghi ngờ không thôi.

Hai vợ chồng liếc nhau, lập tức liên thủ giết tới đi vào, Hàn Quân hai tay một cái lấy mặt nạ một cái mang mặt nạ, thân thể trái phải đung đưa, tránh né hai người thế công.

Đột nhiên, hắn dưới nách lại mọc ra hai đầu cánh tay, bốn cánh tay có lấy mặt nạ có mang mặt nạ, còn có ngăn cản Tô Vân cùng Sài Sơ Hi.

Tô Vân cùng Sài Sơ Hi bị hắn thần thông pháp lực chấn động đến khí huyết sôi trào không thôi, trong lòng hai người thất kinh, nhưng như cũ liều mạng hướng Hàn Quân công tới!

Oánh Oánh la lên: "Hàn Quân, ngươi còn nhớ ngươi là thế nào giết ta sao?"

Hàn Quân chiêu pháp nhất thời vì đó vừa loạn, bị Sài Sơ Hi một kích đánh vào giữa lưng, trong miệng hộc máu.

"Ta hỏi qua nhân ma Ngô Đồng, nàng cũng không mê hoặc ngươi giết ta!"

Oánh Oánh lớn tiếng nói: "Nàng chỉ là để ngươi hiến tế, là ngươi lựa chọn giết ta!"

Hàn Quân chiêu pháp loạn hơn, nguyên bản còn có thể tháo mặt nạ xuống, hiện tại liền có càng nhiều mặt nạ chờ lấy hắn mang theo.

Tô Vân cùng Sài Sơ Hi trong lòng càng thêm khiếp sợ, cái này Hàn Quân tháo mặt nạ xuống một khắc này, thực lực tu vi vô cùng cường đại, để cho bọn họ hai người dễ dàng sụp đổ, nhưng mang theo mặt nạ, thực lực tu vi liền vội kịch hạ xuống, sẽ bị hai người gây thương tích.

Một bên khác, Đạo Thánh, Thánh Phật, Cảnh Triệu, Cầu Thủy Kính cùng Tả Tùng Nham mấy người cũng phát giác được Tô Vân tình trạng có chút không ổn, lập tức mỗi người lao ra chiến trường, hướng tiên vân bên này vọt tới.

Hàn Quân kết nối Tô Vân cùng Sài Sơ Hi hơn mười chiêu, trúng Tô Vân cùng Sài Sơ Hi hai chiêu tiên thuật thần thông, phun máu phè phè, đột nhiên vứt bỏ hai người, tung người nhảy xuống tiên vân.

Cảnh Triệu tốc độ nhanh nhất, hóa thành một đạo hỏa quang thẳng đến tiên vân mà đến, đang gặp Hàn Quân nhảy xuống tiên vân!

Hai người vừa đối mặt, Cảnh Triệu thôi thúc hỏa vân tam thánh huyền công, ba đầu sáu tay, thi triển ba loại khác biệt Thánh Nhân tuyệt học!

Bọn họ giao chiến trong nháy mắt, đang gặp Hàn Quân tháo mặt nạ xuống, chỉ nghe răng rắc răng rắc mấy tiếng, Cảnh

Triệu sáu tay đứt mất bốn tay.

Hai người thân hình đan xen một cái chớp mắt, Cảnh Triệu còn lại hai cánh tay hướng về phía sau đánh tới, đang gặp Hàn Quân mang theo một cái khác mặt nạ, trúng hắn hai chưởng!

Hàn Quân hộc máu, lảo đảo mà đi.

Đạo Thánh cái thứ hai đã tìm đến, Thanh Hư kiếm thương lang ra khỏi vỏ, đạo gia thánh kiếm vừa ra, một đạo kiếm quang thẳng tới tiên đồ.

Đùng!

Thanh Hư kiếm tan vỡ, Đạo Thánh khóe miệng chảy máu, bỏ kiếm vì chưởng, thôi thúc Đào Nguyên công, một chưởng đem Hàn Quân đánh đổ cái té ngã!

Đạo Thánh ngẩn ngơ, không rõ ràng cho lắm.

Hàn Quân từ không trung ngã xuống đến, đập vào trong chiến trường, sau lưng còn đi theo mấy chục mặt nạ quái nhân, không ngừng lấy xuống mặt của mình đưa đến trong tay của hắn.

"A di đà phật!" Thánh Phật kim thân lập lòe, đáp xuống trong loạn quân, cất bước lao nhanh, coong một tiếng cùng Hàn Quân bỗng nhiên đụng vào nhau!

Hàn Quân xương cốt đứt gãy, giống như phá bao tải giống như bay lên, đập về phía Quảng Bình thành cổng lầu.

Cổng lầu đổ sụp, đem Hàn Quân vùi lấp.

Thánh Phật giơ tay lên gọi đến Lôi Âm chung, chuông lớn xoay tròn, thân chuông hiện ra chư phật lạc ấn, hướng Hàn Quân rơi xuống chi địa bỗng nhiên đánh tới!

Ngay tại Lôi Âm chung bộc phát thời điểm, phế tích bên trong Hàn Quân nội tâm lơ lửng, một quyền đem Lôi Âm

chung đánh xuyên!

Thánh Phật tâm thần bị hao tổn, khóe miệng chảy máu.

Hàn Quân la hét, hắn nội tâm đem hắn rách rưới thân thể nắm lên, đặt ở lòng bàn tay, nội tâm ba chân bốn cẳng lao nhanh, sau lưng còn đi theo từng cái người đeo mặt nạ.

Những người đeo mặt nạ kia vậy mà cũng hiện ra từng cái nội tâm, những cái kia nội tâm lấy xuống mặt của mình, nhao nhao đưa cho Hàn Quân nội tâm.

"Ta không cần đeo! Ta không cần đeo!" Hàn Quân thân thể xương cốt bể nát tám thành, nhưng như cũ còn sống, kêu khóc nói.

Trên bầu trời ánh sao sáng chói, ngưng tụ thành ngân hà, Tả Tùng Nham chân đạp ngân hà mà đến, thôi thúc bản thân thiên tượng nội tâm, thân thể liên tiếp tăng vọt, hóa thành thiếu niên cự nhân, như là Thần Ma!

Hàn Quân chỉ còn lại có nội tâm chiến lực, thân thể không còn chiến lực, cùng Tả Tùng Nham bậc này thân thể thần thông chống lại, mấy chiêu ở giữa, Tả Tùng Nham cùng Hàn Quân nội tâm song song bị hao tổn.

Tả Tùng Nham lảo đảo lui về phía sau, lộ ra vẻ kinh hãi, chỉ thấy Hàn Quân nội tâm mang theo Hàn Quân thân thể chạy hùng hục, cũng không ham chiến.

"Lão sư."

Hàn Quân nội tâm phía trước, Cầu Thủy Kính xuất hiện, Thiên Phàm chu tại thiên ngoại tập trung ánh nắng cùng ánh trăng, hóa thành từng đạo mặt trời nguyên khí cùng Thái Âm nguyên khí ầm ầm hạ xuống, tại đỉnh đầu hắn tạo thành trận văn.

Hàn Quân nhìn cũng không nhìn, nội tâm thẳng vọt tới, hai người chiêu pháp ra hết, giết đến trời đất mù mịt, như là hai đầu nộ long cuồn cuộn mà đi.

Đột nhiên, Cầu Thủy Kính té xuống, bàn tay đặt tại ngực, chỉ thấy Hàn Quân nội tâm tàn tạ, mang theo Hàn Quân thân thể lao nhanh mà đi, mà phía sau hắn, còn có không ít quái nhân nội tâm nhao nhao lấy xuống mặt của mình đưa cho hắn.

Hàn Quân nội tâm vẫn như cũ tiếp lấy, mang lên mặt, ngay sau đó lấy xuống thay mới mặt nạ, trong miệng còn tự đại gọi: "Ta không cần đeo! Ta không cần đeo!"

Đạo Thánh, Thánh Phật, Cảnh Triệu cùng Tả Tùng Nham bước nhanh chạy đến, chỉ thấy Hàn Quân đã chạy không còn thấy bóng dáng tăm hơi, mọi người Cố Thị, từ đối phương trên mặt thấy được vẻ kinh hãi, có lẽ bản thân cũng là như vậy.

Đạo Thánh lắc đầu nói: "Như thế tài hoa tuyệt đại một người, vậy mà nội tâm có tan rã xu thế, thật sự là thật đáng buồn đáng tiếc."

"Nhưng mà thật mạnh!" Tả Tùng Nham nói.

Mọi người gật đầu.

Tiên vân bay tới, Tô Vân đứng tại mây bên trên, trầm giọng nói: "Đẩy về phía trước tiến, đừng có ngừng! Đại quân chúng ta dừng lại địa phương, chỉ có thể là Đông đô!"

Chương 431 : Liên quân sứ đoàn

Chương 432: Liên quân sứ đoàn

Sóc Bắc đại quân một đường quét dọn Nguyên Sóc triều đình tàn binh bại tướng, quân tiên phong đã leo lên Chúc Long liễn, bốn năm mươi đầu Lục Địa Chúc Long mở đường, Chúc Long liễn vận binh, vận chuyển cỡ lớn linh binh, hướng về phía trước chạy tới.

Chúc Long liễn có thể gánh chịu tám trăm người, mấy chục chiếc dài đến vài dặm Chúc Long liễn cùng một chỗ xuất phát, ba bốn vạn quân tiên phong, đều là linh sĩ, tiến quân tốc độ cực nhanh.

Phía sau lại có đủ loại thú liễn gánh chịu lấy đồ quân nhu tiến lên, còn có một chút tu vi mạnh mẽ linh sĩ thi triển thần thông, ở trên bầu trời đi đường.

Quảng Bình chiến tuyến sụp đổ, thái uý Tiết Thanh Phủ Tiết Thánh Nhân chạy tán loạn, không biết sinh tử, các châu quận quân tâm chấn động, Tô Vân uy chấn Nguyên Sóc. Sóc Bắc đại quân liền như thế một đường đẩy về phía trước tiến, phía trước các châu quận phòng thủ liền kém xa Quảng Bình, bị đẩy một cái tức mở, hầu như không có bao nhiêu đại quy mô chống cự.

Bại quân một đường chạy tán loạn, đi tới Tây đô.

Tây đô cổ thành lực phòng ngự kém xa Đông đô, Sóc Phương các mới xây thành thị, tường thành cũ kỹ, kiến trúc

cũng không phải có thể dùng làm linh binh, chỉ ngăn cản một ngày, liền bị đánh chiếm.

Một tháng sau, Sóc Bắc đại quân đi tới Đông đô, quân vây bốn mặt.

Mà liền tại cái này hơn một tháng thời gian, Đông đô lân cận châu quận nhao nhao chạy đến cần vương, các nơi thế phiệt dốc hết có khả năng, Liên gia đáy cũng dời đi ra, đủ loại trọng bảo chất đống, trấn thủ Đông đô cửu trùng, trùng trùng điệp điệp đều là chất đầy đủ loại chủng loại phong phú thế gia trọng khí, uy lực không giống nhau.

Nguyên Sóc cương vực rộng rãi, bảo địa phần đông, những cái kia bảo địa sản xuất thiên tài địa bảo, uy lực phi phàm, trên dưới năm ngàn năm tích lũy đến nay, sinh ra bảo vật đếm không hết.

Hiện nay, các nơi thế phiệt đem bảo vật chuyển tới Đông đô đến, thật là đem Đông đô chế tạo thành giang sơn như thùng sắt!

Thế phiệt bọn họ thủ vệ không phải Nguyên gia hoàng thất chính thống, thủ vệ cũng không phải "Đế Bình", mà là mỗi người bọn họ lợi ích, mỗi người thế gia.

Cái kia Sóc Bắc thổ phỉ là ai?

Tên đầu sỏ Tả Tùng Nham là cái du học qua nhà quê, Sóc Bắc Lục Lâm lão biểu bả tử, muốn đánh chính là bọn họ những thế gia này, cho là thế gia nhân khẩu nhiều nhất một phần trăm, nhưng chiếm cứ thiên hạ của cải chín thành, thế đạo bất công, không thể toàn bộ là nhân tài, tài tẫn kỳ dụng.

Nhưng mà những này nhà quê làm sao biết, người nghèo không chết đi, thế gia đương nhiên chiếm cứ không được chín thành nhân khẩu.

Tiêu diệt người nghèo, chẳng phải không có người nghèo ư? Nhưng nhà quê căn bản không hiểu, chỉ biết là tạo phản.

Sóc phỉ xếp ở vị trí thứ hai chính là Cầu Thủy Kính, vậy thì càng khó lường, Tả Tùng Nham là cái chỉ biết là kêu đánh kêu giết nhà quê, nhưng Cầu Thủy Kính thì là muốn biến pháp cải cách, so Tả Tùng Nham nguy hiểm gấp trăm lần.

Lúc trước hắn làm thái thường lúc liền tiến hành biến pháp đổi mới, gọt cả nước thế phiệt lợi ích, cuối cùng bị thế phiệt lật đổ, lưu đày Lĩnh Nam. Về sau không tri ân, thế mà cùng Tả Tùng Nham cùng một chỗ tạo phản!

Tả Tùng Nham tạo phản thành công, chẳng qua là đổi một cái hoàng đế, cái kia nhà quê xử lý Đế Bình tự mình làm hoàng đế sau đó, không người cho hắn quản lý thiên hạ, còn không phải một bầu nhiệt huyết bị nước lạnh giội tắt, cuối cùng còn muốn dựa vào bọn họ những thế gia này giúp hắn quản lý quốc gia?

Nhưng Cầu Thủy Kính khác biệt, Cầu Thủy Kính có khả năng lấy ra một bộ đầy đủ đồ vật đến, tuyển chọn nhân tài, diệt trừ bọn họ những thế gia này!

Bởi vậy, Tả Tùng Nham cùng Cầu Thủy Kính liên thủ, đối bọn hắn những này thế phiệt tới nói tuyệt đối là không thể chịu đựng sự tình!

Đương nhiên, cũng không ít thế phiệt đã bán thành tiền tất cả gia sản, chỉ lưu lại bảo địa khế đất, ngồi thuyền xuất ngoại, thẳng đến hải ngoại, van xin hải ngoại cường quốc che chở.

Đợi đến tương lai có một ngày, bất kể là ai thắng, ai leo lên Nguyên Sóc đại bảo, thế phiệt có ngoại quốc hoàng đế nâng đỡ, lấy ra khế đất đến, tân triều đình còn có thể không nhận nợ? Không nhận nợ, ngoại quốc hoàng đế sẽ dạy hắn nhận cái này nợ!

Thậm chí, ý định mượn ngoại quốc lực lượng, trợ giúp triều đình diệt cướp.

Chỉ là bọn hắn cũng không nghĩ tới, triều đình đại quân lại có thể sẽ bị bại nhanh như vậy.

Thành Đông đô bên dưới, Tô Vân đứng tại tiên vân bên trên, nhìn xa thành Đông đô.

Chỉ thấy tầng thấp nhất thành Đông đô đã là dặm ngoài tầng ba tầng ngoài hùng quan, có thể xưng Nguyên Sóc cửa thứ nhất, dễ thủ khó công, mà xoay quanh Ngọc Hoàng sơn xây chín tầng thành Đông đô, càng là bao la hùng vĩ,

Ngọc Hoàng sơn đứng thẳng như cây cột chống trời, bổ ra thanh minh không trung, từng tòa thành thị phảng phất kim diệp, sinh trưởng tại Ngọc Hoàng sơn bốn phía.

Trong đó lầu vũ cao tới hơn trăm trượng, phi kiều như hồng, hành lang như sông , kết nối từng tòa lầu vũ, đem Ngọc Hoàng sơn các tầng Đông đô thông hiểu.

Đông đô chín tầng, bị thế gia trọng bảo trấn thủ được vững như thành đồng!

Những này trọng bảo, có trấn áp tại quan ải chỗ, có trôi lơ lửng ở trên đường phố không, có treo tại mái nhà, có đứng lại trên cổng thành.

Có là gương sáng, uy lực có thể chiếu mấy chục dặm, có là phi toa, tới lui như ánh sáng như điện, có trọng khí hộp kiếm, mở ra sau đó, vô số kiếm quang đầy trời tán loạn, có là Bách Bảo lâu, có hơn mười tầng, đủ loại bảo vật treo ở lầu vũ bên trong, sát khí doanh tiêu.

Còn có chuông, đỉnh, khánh, bát, trống, tiêu, đàn các loại bảo vật, tác dụng không giống nhau, còn có đủ loại bảo đồ, trải tại trên không, tựa như một giới.

Nguyên Sóc trên vùng đất này sinh ra học vấn cùng lưu phái, thực tế rất rất nhiều, đủ loại bảo vật, uy lực uy năng cũng không giống nhau, làm người ta nhìn mà than thở.

Mà tại Đông đô trên hoàng thành không, còn có từng cái Đại Thánh linh binh trôi nổi, hắn uy năng để không trung cũng theo đó bóp méo.

Như thế tráng lệ cảnh tượng, có thể thấy được Nguyên Sóc năm ngàn năm nội tình.

"Nếu là cường công, chỉ sợ mấy tháng thậm chí nửa năm, đều không thể đánh chiếm Đông đô."

Tiên vân bên trên, Tả Tùng Nham, Cầu Thủy Kính mấy người cũng tại cách xa quan sát. Sóc Bắc đại quân không thể khoảng cách quá gần, thấp nhất muốn rời xa Đông đô ba mươi dặm. Bởi vì khoảng cách quá gần, từ Ngọc Hoàng trên núi thôi thúc linh binh, uy năng liền có thể đi đến quân doanh, sẽ làm bị thương tướng sĩ.

Hiện tại Đông đô, chính là cái con nhím lớn, linh binh trọng bảo, chính là nó từng cái đâm, những này đâm sẽ để cho có can đảm tấn công Đông đô máu người thịt mơ hồ!

Tả Tùng Nham cau mày nói: "Đánh xuống Đông đô, sợ là thương vong thảm trọng. Những này tướng sĩ, không biết có thể có bao nhiêu người sống trở lại cố hương…"

Cầu Thủy Kính cũng là cau mày: "Hơn nữa, Đông đô toà này tráng lệ thành thị, chỉ sợ cũng phải bởi vậy hủy đi."

Thánh Phật thở dài nói: "Thây chất thành núi, máu chảy thành sông ah, ngã phật từ bi."

Đạo Thánh nói: "Quân vây bốn mặt, không phát không được. Đại hòa thượng coi nó là thành địa ngục nhân gian, bước qua mảnh đất này ngục, chính là tây thiên cực lạc thế giới."

Cảnh Triệu nói: "Đông đô nhất định phải nhanh chóng bắt lại, bằng không, kéo dài càng lâu, mặt khác các châu quận cần vương chi sư liền sẽ tụ tập càng nhiều. Lấy Sóc Bắc đánh cả nước, đánh đổi không thể tiếp nhận."

Tất cả mọi người là cau mày, trong thời gian ngắn bắt lại Đông đô, hầu như không có khả năng, thậm chí liền đại quân tiếp cận Đông đô, đều sẽ bị vô số miệng linh binh trọng khí uy năng đánh cho tử thương vô số!

Huống chi, tại Đông đô hoàng thành trên không, còn có từng cái Đại Thánh linh binh trấn thủ!

Thế nào tiến đánh Đông đô, trở thành vấn đề khó khăn lớn nhất.

Tô Vân cũng là nhíu chặt lông mày, lấy đệ nhất tiên ấn cường công Đông đô, đệ nhất tiên ấn chưa hẳn có thể ngăn cản được nhiều như thế trọng khí cùng Đại Thánh linh binh uy năng, cho dù có thể, đệ nhất tiên ấn uy năng đánh vào Đông đô, Đông đô dân chúng nhất định thương vong thảm trọng!

Những người này, đều là chết tại Tô Vân tay, Tô Vân không đành lòng!

"Nếu là dùng Trần Mạc Thiên Không tới điều khiển toàn bộ Đông đô, vậy cũng tốt."

Tô Vân nhớ tới Lâu Ban Đại Thánh linh binh Trần Mạc Thiên Không, trong lòng một hồi hừng hực, nếu là có món bảo vật này tại, điều động Đông đô tất cả kiến trúc, hóa thành một cái khó có thể tưởng tượng nội tâm thần binh, phá Đông đô, liền không còn như vậy khó giải quyết, thậm chí thành Đông đô dân chúng cũng sẽ không có bao nhiêu thương vong!

Chỉ là, Bắc Minh trên biển, Lâu Ban cùng Sầm phu tử liên thủ đuổi giết Ngọc Đạo Nguyên, ba người giết đến trời đất mù

mịt, sau đó Tô Vân một mực không tiếp tục gặp phải bọn họ, cũng không biết Lâu Ban bọn họ nơi nào đi.

Đúng lúc này, Hồ Bất Bình biến thành tuấn tú tiểu tướng quân bay lên tiên vân, khom người bẩm cáo nói: "Tây Thổ các quốc gia phái sứ đoàn đến đây, nói là khuyên giải."

Mọi người kinh ngạc không thôi, mỗi người liếc nhau, Cầu Thủy Kính nói: "Sứ nước ngoài đoàn đến đây, không thể thất lễ. Mời bọn họ đi lên."

Hồ Bất Bình đồng ý, phi thân xuống tiên vân.

—— từ Hồ Khâu thôn đi ra bốn cái tiểu hồ ly, Hoa Hồ đi theo Linh Nhạc tiên sinh nghiên cứu học vấn, ý định sáng tạo mới nho học, Thanh Khâu Nguyệt đi theo Thánh Phật tu hành, Ly Tiểu Phàm đi theo Đạo Thánh tu hành, duy chỉ Hồ Bất Bình không ai muốn, một mực lưu tại Văn Xương học cung đi học.

Nhưng hắn cũng bởi vậy nhận được cơ duyên lớn lao. Văn Xương học cung tân học hưng thịnh, Diệp Lạc, Lý Mục Ca, Bạch Nguyệt Lâu, Lý Trúc Tiên các mới một nhóm du học sĩ tử trở về, tại Văn Xương học cung dạy học, để hắn có thể học được tân học tuyến đầu. Đây là hắn trận đầu cơ duyên.

Lại đúng lúc gặp Ngư Thanh La hải ngoại trở về, đem Hỏa Vân động thiên cựu thánh tuyệt học lan ra mở ra, triệu tập thiên hạ chí sĩ đầy lòng nhân ái tụ tập Văn Xương học cung, sửa cựu học vì tân học, đủ loại tâm tư hiện lên, trong học cung sĩ tử biện pháp. Đây là hắn trận thứ hai cơ duyên.

Hai đại động thiên hợp nhất về sau, Nguyên Sóc Thông Thiên các thành viên đi tới Sóc Phương, vào ở Văn Xương học cung, mang tới là mới nhất đạo pháp thần thông. Đây là Hồ Bất Bình trận thứ ba cơ duyên.

Hắn bắt lấy cái này ba trận cơ duyên, học thức uyên bác, thành tựu phi phàm, Hồ Khâu thôn bốn hồ, thành tựu lớn nhất ngược lại có thể là hắn.

Lại thêm lần này Sóc Phương khởi nghĩa, Hồ Bất Bình vào quân, cũng bắt đầu bộc lộ tài năng.

Sau một lúc lâu, Tây Thổ các quốc gia sứ đoàn đi tới tiên vân phía trên, Tô Vân ngưng mắt nhìn lại, sứ đoàn đứng đầu chính là Ngọc Sương Vân, đại biểu là Đại Tần, ngoài ra còn có Đại Hạ, Đại Uyên các nước sứ giả.

Mọi người ngồi xuống, Ngọc Sương Vân nhìn Tô Vân một cái, trong lòng lo sợ bất an, ánh mắt lại rơi vào Sài Sơ Hi trên người, trong lòng có chút vị chua.

"Tô các chủ thành thân?"

Ngọc Sương Vân cười tủm tỉm nói, "Sương Vân còn chưa hướng các chủ chúc. Các chủ còn nhớ nhà ta phòng tắm ư?"

Tô Vân cười nói: "Cái gì phòng tắm?"

Ngọc Sương Vân tròng mắt chuyển động, cười ha hả nói: "Rất nhiều người thành thân, năm thứ hai liền lại bị bỏ."

Tô Vân mặt tối sầm lại, sắc mặt âm trầm, nghiêng đầu nhìn về phía Oánh Oánh, nói nhỏ: "Oánh Oánh, có phải thật vậy hay không không giết lai sứ?"

Oánh Oánh nói nhỏ: "Có đôi khi chọc giận, cũng giết."

Tô Vân nhẹ nhàng gật đầu, nói: "Sương Vân, ngươi nói tiếp."

Ngọc Sương Vân khanh khách một tiếng, hướng Tả Tùng Nham nói: "Tây Nguyên Sóc hoàng đế bệ hạ, chúng ta Tây Thổ các nước quân vương, nghe nói tây Nguyên Sóc cùng đông Nguyên Sóc khai chiến, dân chúng lầm than, người chết

đói khắp nơi, bởi vậy đau lòng tại dân chúng khó khăn, cho nên có cùng hai nhà hoà giải ý định.”

Một vị khác Đại Hạ sứ giả nói: “Chúng ta các quốc gia điều động điều hòa đại quân, đã đến quý quốc Đông hải, hoả lực tập trung trên biển, chuẩn bị can dự đồ vật Nguyên Sóc tranh chấp, vì các ngươi mang đến hòa bình. Trước đó không lâu tại Đông hải bên trên, tổ chức các quốc gia gửi thông điệp, gửi thông điệp bên trên, chúng ta Tây Thổ các quốc gia quyết định, các ngươi không cần tiếp tục đánh xuống, không bằng lấy Đông đô vì giới, đem Nguyên Sóc một phân thành hai, đồ vật phân trị, một bên một cái triều đình.”

Đại Uyên sứ giả cười nói: “Ta Tây Thổ các quốc gia phái tới đại quân, tiến vào chiếm giữ Đông đô, đóng trại, cũng là vì hai người các ngươi triều đình suy nghĩ, tránh cho các ngươi lại xuất sự cố. Đại quân chúng ta Trần thủ Đông đô, đồ vật Nguyên Sóc quốc thái dân an, bách tính an cư lạc nghiệp, chỉ cần hàng năm giao chút tiền cống hàng năm liền có thể.”

“Hồ đồ!”

Tả Tùng Nham đập bàn tức giận nói, “Ta Nguyên Sóc nội chiến, quản ngươi Tây Thổ đánh rắm? Lẽ nào lại như vậy!”

Đại Uyên sứ giả nói: “Tây Nguyên Sóc hoàng đế bệ hạ, ta Tây Thổ liên quân lâu thuyền đại hạm, liền tại Đông hải bên trên, nghe nói bệ hạ đã từng du học Tây Thổ, khi biết ta Tây Thổ các quốc gia lâu thuyền là bực nào chắc chắn, ta Tây Thổ linh binh, là bực nào sắc bén!”

Tả Tùng Nham tức giận vô cùng mà cười, đứng lên nói: “Cái gì chó má gửi thông điệp, không có lão tử tham gia gửi thông điệp, cũng muốn quyết định ta Nguyên Sóc tồn vong? Các ngươi gửi thông điệp thoả thuận, cho lão tử chùi đít đều cấn đít! Chạy trở về Tây Thổ đi, bằng không lão tử bình Đông đô sau đó, trực tiếp đánh tới Tây Thổ đi!”

“Chậm đã!”

Tô Vân nghiêng người hỏi Ngọc Sương Vân, nói: “Đại Tần hoàng đế La Quán Y, đã trở lại Đại Tần đi? Thân thể nàng được chứ?”

Ngọc Sương Vân hạ thấp người nói: “Hoàng đế bệ hạ thân thể an khang.”

Tô Vân hỏi: “Ngọc quốc sư thân thể có mạnh khỏe?”

Ngọc Sương Vân nói: “Gia phụ vì lần này liên quân đại thống soái, mạnh khỏe vô cùng.”

Tô Vân nhẹ nhàng gật đầu, nói: “Sương Vân, ngươi trở lại nói cho quốc sư, ta muốn phá Đông đô, Ngọc quốc sư nếu muốn tới thò một chân vào, ta rất chào đón.”

Ngọc Sương Vân cười nói: “Ta nhất định như thực chất nói cho gia phụ.”

Tô Vân phất tay nói: “Các ngươi đều có thể trở về, chúng ta không đánh tới sứ.”

Hắn dừng một chút, nói: “Nói thêm câu nào, liền giết chết, đầu đưa đến trên thuyền. Các ngươi đi xuống đi.”

Đoàn sứ giả câm như hến, mỗi người lui ra.

Chương 432 : Cấp cấp như luật lệnh

Chương 433: Cấp cấp như luật lệnh

"Tây Thổ các nước lâu thuyền đại hạm hoả lực tập trung trên biển, lúc nào cũng có thể đánh tới. Nếu như Đế Bình cùng Tây Thổ các nước nói thành điều kiện, chia cắt Nguyên Sóc lãnh địa khiến các nước xuất binh, đối với chúng ta cực kỳ bất lợi."

Cầu Thủy Kính nói: "Kế sách hiện nay, chỉ có tốc chiến tốc thắng, nhanh chóng phá Đông đô, chậm thì sinh loạn!"

Tả Tùng Nham đám người cau mày, Cầu Thủy Kính lời nói là không sai, nhưng như thế nào mới có thể đánh chiếm Đông đô?

Tô Vân cười nói: "Chư vị không cần lo lắng, phá Đông đô khả năng so với các ngươi tưởng tượng muốn dễ dàng rất nhiều. Đông đô chủ nhân, cũng đã tại phụ cận."

Tất cả mọi người là khẽ giật mình.

Tô Vân giải thích nói: "Cái này Đông đô chính là Lâu Ban Thánh Nhân dẫn đầu đệ tử của hắn xây, hắn là ta Thông Thiên các tiền các chủ, đem con đường luyện khí dung nhập vào trong kiến trúc, toàn bộ Đông đô, thực ra chính là hắn luyện chế linh binh. Lâu Ban cùng Sầm phu tử đuổi giết Ngọc Đạo Nguyên, biến mất một đoạn thời gian, ta vừa mới hỏi Ngọc Sương Vân, cha hắn Ngọc Đạo Nguyên ở đâu, mục đích là hỏi Lâu Ban cùng Sầm phu tử ở đâu."

Tả Tùng Nham, Cầu Thủy Kính đám người bừng tỉnh hiểu ra, Cảnh Triệu hỏi: "Lâu Ban người, ta gặp qua, chỉ là Thông Thiên các cùng Hỏa Vân động thiên không hợp nhau, ta Hỏa Vân động thiên liền không có thu nhận công pháp của hắn thần thông. Xin hỏi Tô các chủ, Lâu Ban giờ khắc này ở nơi nào?"

Đạo Thánh sắc mặt nghiêm nghị, nói: "Lâu Ban cùng Sầm phu tử tuy là đều là Thánh Nhân, nhưng bọn hắn hai người thực lực, chỉ sợ kém xa Ngọc Đạo Nguyên."

Tô Vân cười nói: "Hai người bọn hắn có khắc chế Ngọc Đạo Nguyên phương pháp, tại Bắc Minh trên biển lúc áp chế lại Ngọc Đạo Nguyên thực lực. Nguyên bản bọn họ có thể chiếm thượng phong, nhưng ta dự tính La Quán Y vẫn là cùng Ngọc Đạo Nguyên đạt được thoả thuận, trợ giúp hắn đối kháng Lâu Ban cùng Sầm phu tử. La Quán Y bản lĩnh tuy là kém, thủ hạ nhưng người tài giỏi phần đông, Tây Thổ cao thủ cũng rất nhiều. Ta suy đoán, bọn họ không phải là bị buồn ngủ, chính là đã tại Đông đô lân cận!"

Cầu Thủy Kính hỏi: "Nếu là bị buồn ngủ, chúng ta không biết bọn họ bị vây ở nơi nào, nên như thế nào nghĩ cách cứu viện? Nếu là ở Đông đô lân cận, như vậy bọn họ ẩn thân nơi nào?"

Tô Vân quan sát Đông đô lân cận không trung, nói: "Trần Mạc Thiên Không có thể hóa thành mây trắng. Chỉ cần nhìn cái nào đám mây không theo gió động, hơn phân nửa chính là bọn họ ẩn thân Trần Mạc Thiên Không."

Mọi người đứng tại tiên vân bên trên, quan sát rất lâu, không có một đám mây phù hợp Tô Vân nói tới trạng thái.

Tô Vân nghi ngờ, nói: "Các ngươi yên tâm, Trần Mạc Thiên Không cùng Thần Tiên tác ta đều từng từng tế luyện, cái này hai cái Đại Thánh linh binh cùng ta rất quen thuộc, dễ

dàng sai khiến. Chỉ cần ta cảm ứng hai món bảo vật này, bọn chúng tự sẽ bay tới, cho dù không bay tới, cũng sẽ bị ta chỉ cần phương vị của bọn hắn! Như thế đến nay, liền có thể biết Lâu Ban cùng Sầm phu tử bị trấn áp ở nơi nào!"

Niềm tin của hắn bừng bừng, thẳng thôi thúc đạo pháp, cảm ứng Trần Mạc Thiên Không.

Tả Tùng Nham, Đạo Thánh đám người lộ ra vẻ chờ mong, sau một lúc lâu, Tô Vân vẻ mặt có chút phù phiếm thanh, lúng ta lúng túng nói: "Trần Mạc Thiên Không có thể là bởi vì bị Lâu Ban bạn bán hàng từng tế luyện nguyên nhân, ta không cảm ứng được… Chẳng qua ta còn có thể cảm ứng Thần Tiên tác!"

Hắn một bên thôi thúc nho đạo thần thông cảm ứng Thần Tiên tác, vừa nói: "Cái này Đại Thánh linh binh ta từ nhỏ liền chăm chỉ tế luyện, cùng ta thân cận nhất, ta có thể nói là trừ Sầm phu tử bên ngoài, Thần Tiên tác người thân cận nhất! Ta nhất định có thể cảm ứng được nó!"

Lại qua phút chốc, Tô Vân màu xanh mặt trở nên có đen một chút.

Bất luận là Trần Mạc Thiên Không vẫn là Thần Tiên tác, tất cả cắt đứt cùng hắn cảm ứng!

Xuất hiện loại tình huống này, cho hắn một loại rất không ổn cảm giác.

"Chẳng lẽ, hai vị Thánh Linh đã gặp bất trắc?"

Tô Vân ngay sau đó lắc đầu, thầm nghĩ: "Bọn họ mượn trích tiên nhân Tiên đạo bồ đoàn, tìm hiểu ra đạo pháp của mình, Lâu Ban bạn bán hàng đạo trường tựa như kiến trúc tinh cầu, biến hóa liên tục, Sầm phu tử đem cựu nho chi đạo bù đắp, khắc chế Ngọc Đạo Nguyên Thần đạo. Hai người bọn họ cho dù không địch lại, cũng có thể ẩn thân tại Lâu Ban đạo

trường bên trong… Nhưng hết lần này tới lần khác không cảm ứng được bọn họ!”

Hắn cái trán toát ra mồ hôi lạnh, lo lắng.

Oánh Oánh nhỏ giọng nói: “Sĩ tử, còn có một loại phương pháp, kia chính là ta tới triệu hoán hai vị Thánh Nhân Thánh Linh.”

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị, trầm giọng nói: “Đành phải như thế. Oánh Oánh, ngươi cần phải đến đem hết toàn lực. Bọn họ có khả năng bị trấn áp tại Tây Thổ, ngươi cần phải đến đem bọn hắn hai người cùng một chỗ gọi đến, không thể lưu lại bất kỳ người nào, nếu bị kẻ địch phát giác, chỉ sợ một người khác liền sẽ chịu không phải người hành hạ, thậm chí có thể sẽ nội tâm yên diệt!”

Oánh Oánh trùng trùng điệp điệp gật đầu, lúc này lấy chân nguyên hóa thành tế đàn, thôi thúc thiên tượng nội tâm bắt đầu làm phép.

Nàng lúc trước cảnh giới thấp lúc, cũng đã sử dụng gọi linh pháp môn, suýt nữa đem bước lên phi thăng chi lộ Sầm phu tử từ tinh không bên trong kéo qua, lúc này Oánh Oánh thực lực tu vi so khi đó mạnh mẽ không biết gấp bao nhiêu lần, đồng thời triệu hoán Sầm phu tử cùng Lâu Ban nội tâm, có thể nói là thuận buồm xuôi gió!

Cái này tiểu sách quái thiên tượng nội tâm, hình thái cùng bình thường thiếu nữ không chênh lệch nhiều, đứng tại tế đàn bên trên làm phép, thật là mạnh mẽ anh tư, lại mang thư hương khí tức.

Cầu Thủy Kính dò hỏi: “Cần hai vị Thánh Nhân di vật ư?”

Tô Vân lắc đầu, nói: “Trước đây không lâu Oánh Oánh cùng hai vị Thánh Linh tiếp xúc một đoạn thời gian rất dài, đã

sớm quen thuộc bọn họ nội tâm khí tức, không cần mượn ngoại vật.”

Oánh Oánh ống tay áo nhảy múa, quát xé trời, quát: “Hồi tâm quy tịch diệt, tùy tính quá quang âm. Mênh mang đã như thế, cấp cấp như luật lệnh! Các phương nội tâm, nghe ta triệu hoán. Tới —— “

Trong vũ trụ sao trời, một tòa rời xa Đế Tọa động thiên tinh không dịch trạm bên trong, Lâu Ban ngồi tại dịch trạm bên trong, lật xem các đời Thánh Linh đi qua nơi này lưu lại bản chép tay cùng bút ký, Sầm phu tử thì đứng tại dịch trạm trước cửa, nhìn xa tinh không, chỉ thấy nơi xa tinh vân biến hóa.

Cái này dịch trạm, là lấy một viên chết đi tinh cầu hạch tâm chế tạo thành, dịch trạm bên trên có Thánh Linh bọn họ luyện chế linh đèn, ánh đèn chiếu rọi tinh không, chỉ dẫn kẻ đến sau.

“Lâu đạo hữu, chúng ta liền như thế rời đi Nguyên Sóc, không tốt lắm đâu?”

Sầm phu tử nội tâm lát nữa, nói: “Tô Vân vừa mới thành thân, lại có lưỡng giới hợp nhất chi loạn, chúng ta chỉ giúp hắn trấn áp Ngọc Đạo Nguyên, liền vội vàng rời đi, khó tránh khỏi có chút bạc tình bạc nghĩa.”

Lâu Ban khép lại một cuốn bản chép tay, cười nói: “Chúng ta đã chết, không thể nội tâm một mực lưu tại Nguyên Sóc. Thực ra, Tô Vân làm không phải rất tốt sao? Có hắn tại, chúng ta có thể an tâm, tiếp tục đi đến đầu này phi thăng chi lộ. Thông minh tài trí của hắn, đủ để biến nguy thành an.”

Sầm phu tử cẩn thận suy nghĩ một chút, yên lặng gật đầu.

Lâu Ban cười nói: “Ngươi đến xem, ta phát hiện cái gì! Thánh Hoàng thời đại cái cuối cùng Thánh Hoàng, Vũ Hoàng bút ký! Vũ Hoàng nơi này ghi lại không ít thú vị phát hiện.”

Sầm phu tử trong lòng vui mừng: "Vũ Hoàng sách! Vị này Thánh Hoàng tẫn phong Thần Ma, là vị không tầm thường tồn tại đây!"

Hắn đi ra phía trước, cười ra tiếng: "Tô Vân tiểu tử kia nhất định sẽ không nghĩ tới, chúng ta tại Bắc Hải phía trên trọng thương Ngọc Đạo Nguyên sau đó, trực tiếp tự rời đi, bước lên đầu này phi thăng chi lộ. Tiểu tử này, hơn phân nửa còn đang suy nghĩ chúng ta đi chỗ nào đây!"

Lâu Ban mở ra Vũ Hoàng bút ký, cùng hắn cùng nhau quan sát, cười nói: "Chúng ta đi mấy tháng, tiểu tử kia không thấy được chúng ta bóng dáng, hơn phân nửa cho là chúng ta chết tại Ngọc Đạo Nguyên tay, nhưng lại không biết chúng ta đang tại tinh không dịch trạm bên trong khoái hoạt!"

Sầm phu tử cười ha ha nói: "Chúng ta còn có thể nhìn thấy chư thánh bản chép tay, còn có 《 Vũ Hoàng sách 》!"

Đột nhiên, Lâu Ban có chỗ phát hiện, kinh hỉ nói: "Mau đến xem một đoạn này! Vũ Hoàng hắn phát hiện một cái khác động thiên tung tích, hắn…"

Nhưng vào lúc này, một cỗ lực lượng vô danh từ bọn họ nội tâm chỗ sâu truyền đến, phảng phất có một cái tiểu nữ hài tại bên tai của bọn hắn bá bá nói không ngừng, tại bọn họ nội tâm chỗ sâu tâm tâm niệm niệm, nói đều là một chút tối tăm khó hiểu lời nói.

Thanh âm kia là cái nữ hài âm thanh, Sầm phu tử nghe quen tai, không khỏi sắc mặt đại biến, thất thanh nói: "Cẩn thận! Là cái kia tiểu Nha…"

"Đầu" chữ chưa nói ra khỏi miệng, Sầm phu tử đột nhiên cả người bị một cỗ lực lượng giật đi, từ dịch trạm bên trong hư không tiêu thất!

Lâu Ban vội vàng thủ đoạn gắt gao bắt lấy dịch trạm, thủ đoạn bắt lấy Vũ Hoàng sách, nhưng mà sau một khắc, lực lượng không thể kháng cự kéo tới, Lâu Ban trợn mắt lên, chỉ thấy nơi nào còn có ngôi sao gì không dịch trạm? Nơi nào còn có cái gì 《 Vũ Hoàng sách 》?

Trước mắt của hắn, chỉ có một tòa Ngọc Hoàng sơn!

Oánh Oánh làm phép xong xuôi, đem hai cái to lớn Thánh Linh lăng không triệu hoán tới, ngay sau đó thu thiên tượng nội tâm, tán đi tế đàn, lòng tràn đầy kiêu ngạo: "Sĩ tử, may mắn không làm nhục mệnh! Cuối cùng đem hai vị này Thánh Linh cứu đi ra!"

Tô Vân mở cờ trong bụng, khen: "Oánh Oánh thật giỏi giang!"

Cầu Thủy Kính, Tả Tùng Nham mấy người cũng là nhìn mà trợn tròn mắt, khen không dứt miệng.

Đạo Thánh cùng Thánh Phật cũng nhìn thấy Sầm phu tử cùng Lâu Ban nội tâm bị mạnh mẽ từ thời không bên trong túm đi ra, cũng là khâm phục không thôi, chẳng qua hai vị lão Thánh Nhân lại có nghi ngờ.

"Sầm phu tử cùng Lâu thiên sư, làm sao không giống như là bị người trấn áp bộ dạng?" Đạo Thánh thấp giọng nói.

Thánh Phật cũng nhìn ra vấn đề, nếu là bị trấn áp, hai vị này Thánh Nhân nội tâm chắc chắn sẽ không là biểu hiện bây giờ.

Hiện tại, hai vị này Thánh Linh mỗi người một bức thẹn quá thành giận bộ dáng, nổi giận đùng đùng, tựa hồ tại tìm kiếm là ai đem bọn hắn triệu hoán tới nơi này.

Oánh Oánh dương dương đắc ý, đột nhiên chỉ nghe trên bầu trời truyền đến Lâu Ban bi phẫn gào thét: "Ta Vũ Hoàng sách đây! Lớn như vậy một quyển Vũ Hoàng sách đâu?"

“Chúng ta đi mấy tháng mới đi đến dịch trạm, làm sao trở lại Đông đô?” Sầm phu tử âm thanh truyền đến, “Cái kia gọi Oánh Oánh tiểu nha đầu, ngươi đi ra! Ta biết ngươi liền tại phụ cận!”

Oánh Oánh rùng mình một cái, hài lòng sức lực không cánh mà bay, vội vàng lặng yên không một tiếng động tiến vào Tô Vân Linh giới bên trong.

Tô Vân cũng có chút chần chừ: “Sầm phu tử cùng Lâu Ban, thật giống có chút không mấy vui vẻ bộ dạng…”

Không lâu sau đó, Sầm phu tử cùng Lâu Ban đáp xuống tiên vân bên trên, cứ việc Tô Vân, Cầu Thủy Kính đám người liên tục giải thích, hai vị Thánh Linh vẫn như cũ có chút không mấy vui vẻ.

“《 Vũ Hoàng sách 》… Lớn như vậy…” Lâu Ban rất là đau lòng, thỉnh thoảng hướng Tô Vân khoa tay múa chân một chút.

Tô Vân khúm núm, tiếp nhận lão các chủ phê bình, các lão các chủ hết giận, lúc này mới nói: “Lão các chủ, Vũ Hoàng sách là ở chỗ đó, sẽ không mất đâu, yên tâm, yên tâm… Lão các chủ, ngươi nhìn, nên như thế nào phá thành Đông đô?”

Lâu Ban dựng râu trừng mắt, quát: “Vì sao muốn phá Đông đô? Đông đô liền là của ngươi linh binh, liền là của ngươi vũ khí, ngươi đem hắn tế lên tới không được sao?”

Tô Vân cười nói: “Không có Trần Mạc Thiên Không, ta không cách nào khống chế Đông đô, hơn nữa, pháp lực của ta cũng không đủ tế lên Đông đô.”

Lâu Ban hé mắt, nói: “Ngươi đầu tiên phải nắm giữ thấp nhất năm vị Nguyên Đạo cảnh giới tồn tại.”

Tô Vân ngắm nhìn bốn phía, cười nói: “Năm vị không có, thêm vào lão các chủ cùng phu tử, cùng sở hữu bảy vị, nếu là

tính cả ta cùng nội tử, miễn cưỡng chín vị.”

Lâu Ban có chút phấn khởi: “Vậy liền để toà này vô thượng thủ đô, thể hiện ra nó mạnh nhất hình thái!”

Ngọc Sương Vân các đoàn sứ giả vừa mới ra Đông đô, còn chưa đi xa, liền đột nhiên chỉ nghe một tiếng trời long đất lở tiếng vang. Đoàn sứ giả mọi người nhao nhao quay đầu nhìn lại, không khỏi nghẹn họng nhìn trân trối.

Chỉ thấy toàn bộ Đông đô, kể cả Ngọc Hoàng sơn vụt lên từ mặt đất, hóa thành một cái cự đại vô bằng thần binh!

Món kia nội tâm thần binh lấy vô số lầu vũ, khu phố, cầu dài làm đơn vị, điên cuồng biến hóa, không ngừng tổ hợp, đem từng cái thế gia trọng bảo nghiền vỡ nát!

Chương 433 : Chiến tranh chi vương

Chương 434: Chiến tranh chi vương

Ngọc Sương Vân các nước sứ giả ánh mắt đờ đẫn, mỗi người lộ ra vẻ không thể tin được.

Đông đô biến hóa, làm bọn hắn nội tâm cũng theo đó rung động, run rẩy, bọn họ đối mặt Tô Vân cái này ma vương lúc, cũng chưa từng cảm nhận được như thế tráng lệ rung động đại sợ hãi!

Cái kia thành Đông đô là theo Ngọc Hoàng sơn kiến tạo, thấp nhất chính là hoàng thành dân thường chỗ ở, phía trên bảy tầng thì là quan lại quyền quý, ngoại quốc sứ giả ở chi địa, tầng thứ tám là hoàng thất quý tộc ở chi địa, mà tầng thứ chín chính là hoàng cung hoàng thành.

Lúc này, Ngọc Hoàng sơn chín tầng, cùng tầng thấp nhất thành Đông đô, bất luận lầu vũ vẫn là khu phố, hay là hành lang sạn đạo con đường thậm chí là lòng đất đường thủy, tất cả hóa thành khổng lồ linh khí một phần!

Ngọc Sương Vân đám người dù sao cũng là Tây Thổ tân học cao thủ, lập tức thôi thúc đủ loại thần nhãn, ma nhãn nhìn lại, nhìn thấy nhiều hơn nữa chi tiết.

Nhưng thấy thành Đông đô giống như là sống lại đồng dạng, từng tòa kiến trúc hình thái đang nhanh chóng biến hóa, lầu vũ giống như là do vô số khối lập phương tạo thành, tiến lui ở giữa, hình thái thay đổi, gạch ngói cột nhà bên trong ẩn

tàng phù văn lạc ấn, đi qua hình thái thay đổi mà tạo dựng ra khác biệt công dụng.

Lúc này Đông đô xoay quanh Ngọc Hoàng sơn, hóa thành một cái không gian mê cung, vô số kiến trúc hình thành đủ loại vòng, xen kẽ đan xen.

Kiến trúc vòng từ đủ loại trong mặt phẳng xuyên qua, trên mặt phẳng phù văn, trận văn thôi thúc, hình thành thần thông, đánh nát lần lượt to lớn thế gia linh khí!

Có khác đủ loại kiến trúc tại từng cái đại hoàn ở giữa va chạm, gây dựng lại, lấy từng cái gian phòng làm cơ sở đơn vị, lẫn nhau tổ hợp, hóa thành chung đỉnh lâu tháp các loại hình thái, uy lực cũng tự không giống nhau, công kích một chút cường đại dị thường trọng bảo!

Có không ít thế gia, trong lịch sử đã từng từng sinh ra Thánh Nhân, lưu lại Đại Thánh linh binh. Thành Đông đô kiến trúc hình thành dị bảo, chính là trấn áp những này Đại Thánh linh binh!

Thực tế không trấn áp được, liền trực tiếp lầu vũ biến hóa, đem chưởng khống Đại Thánh linh binh người vây khốn, trấn áp!

Thành Đông đô bên trong, cư dân phần đông, có nhiều dị thú bảo liễn, thậm chí liền phi kiều bên trên cũng là ngựa xe như nước, hơi không cẩn thận, liền sẽ làm cho cả Đông đô thương vong thảm trọng.

Nhưng mà, lúc này Đông đô kiến trúc biến hóa, vậy mà đem Đông đô đại đa số người khóa tại từng cái gian phòng hoặc là những kiến trúc khác bên trong.

Cho dù là những cái kia ở bên ngoài mọi người, cũng rất mau nhìn đến bản thân bốn phía đột nhiên mặt đất hiện ra từng

cái khối lập phương, ghép lại gấp, hóa thành từng tòa lầu vũ, đem bản thân bảo vệ ở trong đó!

Theo thời gian trôi qua, càng ngày càng nhiều dân chúng được bảo hộ lên, chỉ còn lại có Đông đô quân phòng thủ cùng thế gia cao thủ đang tại điên cuồng tiến đánh Đông đô quần thể kiến trúc, ý đồ để cái này to lớn linh binh rơi vào đình trệ.

Nhưng Ngọc Sương Vân đám người vẫn là nhìn thấy, trong thời gian thật ngắn, Nguyên Sóc triều đình các đại thế gia cùng nam bắc quân bảo vệ thành hình thành đủ loại phòng ngự trận dây, liền tự tan rã, lúc trước bọn họ bày ra không gì phá nổi phòng ngự thành luỹ, không còn sót lại chút gì!

Các đại thế gia trăm ngàn năm qua gom góp tích luỹ trọng bảo, trân bảo, tại toàn bộ Đông đô uy năng phía trước, căn bản là vô dụng võ chi địa, rất nhanh liền bị đánh nát, nổ tung!

Lúc trước, cuộc Duy Tân trăm ngày lúc, Tô Vân cũng thử nghiệm lấy Trần Mạc Thiên Không tới khống chế Đông đô, giải cứu Cầu Thủy Kính cùng với Thiên Đạo viện sĩ tử, nhưng này lúc Tô Vân nhiều nhất chỉ có thể điều khiển một cái khu phố lực lượng, thậm chí không cách nào sử dụng kiến trúc bên trong ẩn tàng phù văn lạc ấn.

Hắn chỉ là đem Đông đô xem như một cái mê cung, dùng để vây khốn kẻ địch.

Nhưng mà hiện tại đổi lại Lâu Ban tự thân chưởng khống Trần Mạc Thiên Không, toàn bộ Đông đô tất cả kiến trúc đều tại Lâu Ban khống chế phía dưới, lại thêm Tô Vân, Sài Sơ Hi, Tả Tùng Nham, Cầu Thủy Kính, Đạo Thánh, Thánh Phật, Sầm phu tử, Cảnh Triệu cái này tám đại cao thủ pháp lực chống đỡ dưới, Đông đô với tư cách trước đây chưa từng gặp khổng lồ linh binh, cuối cùng phát huy ra không gì so sánh nổi uy năng cùng biến hóa!

“Xong rồi, Đông đô xong rồi, Nguyên Sóc hoàng đế xong rồi…”

Ngọc Sương Vân thở dài, hướng mặt khác sứ giả nói: “Chúng ta tới không kịp đem Nguyên Sóc hoàng đế hứa hẹn đưa đến Đông hải, thậm chí khả năng không hề rời đi Đông đô khu vực, thành Đông đô cũng đã đổi chủ. Đợi đến chúng ta đến Đông hải, chỉnh đốn thủy sư công phu, Nguyên Sóc hoàng đế chỉ sợ đều bị những bạo dân này đốt thiên đăng tế thiên.”

Mặt khác sứ giả nhao nhao gật đầu.

Thành Đông đô biến hóa thực tế quá kinh khủng, Đông đô nhìn như vô cùng cường đại quân đội căn bản không ngăn được như thế thế công. Bọn họ đi tới Đông hải đi gặp liên quân thủy sư, toàn lực đi đường cần một ngày thời gian, thủy sư chỉnh đốn xong xuôi, toàn lực đi đường giết hướng Đông đô, cần ba năm ngày thời gian.

Khi đó, chỉ sợ Đông đô đã sớm thay đổi triều đại!

Đại Hạ sứ giả nói: “Chúng ta đi vào miếu thần, tại trong thần miếu tế tự tại thần, xin thần định đoạt.”

Phương tây thần chính là Ngọc Đạo Nguyên, cái này tại phương tây sớm đã không phải bí mật, rất nhiều quyền quý đều biết Ngọc Đạo Nguyên tu luyện một loại nào đó thần công, Linh giới hóa thành Thiên Đình, nội tâm phân hoá, hình thành to to nhỏ nhỏ chư thần, tại Tây Thổ các quốc gia hương dã xây dựng miếu thần, trong loạn thế cung cấp tín ngưỡng, để ngu dân tâm linh có chút ký thác.

Mà Nguyên Sóc bởi vì những năm này tại cùng Tây Thổ các quốc gia trong chiến tranh nếm mùi thất bại, loại trừ cắt đất bồi thường mở thông thương bến cảng cho ngoại quốc thu thuế ưu đãi bên ngoài, còn có một cái điều khoản, chính là mở

cửa tín ngưỡng, để người sắc mục tại Nguyên Sóc các nơi xây dựng miếu thần.

Miếu thần là bút làm ăn lớn, hấp thu tín ngưỡng là một cái trong số đó, tín đồ bọn họ còn muốn quyên từ thiện, càng là một cái vơ vét của cải tốt con đường. Huống chi, miếu thần cũng là thông đồng với nước ngoài tốt nhất con đường. Trong miếu có Thiên Đình chư thần kim thân, chỉ cần bẩm cáo kim thân tượng thần, liền có thể hướng Ngọc Đạo Nguyên truyền đạt tin tức.

Đoàn sứ giả lập tức hướng gần nhất miếu thần chạy đi, mà tiên vân phía trên, Tô Vân khống chế tiên vân hướng phi nhanh biến hóa thành Đông đô tung bay đi.

Một bên khác, Cầu Thủy Kính nhất tâm nhị dụng, thân thể đứng tại tiên vân bên trên, nội tâm nhưng tự bay ra, truyền đạt mệnh lệnh, hạ lệnh Sóc Bắc Lục Lâm quân tấn công thành Đông đô!

Từng đạo từng đạo đại quân rút, giết vào Đông đô.

Thủ thành nam quân bắc quân cùng với thế gia cường hào tạo thành đại quân, mặc dù đã bị biến hóa thành Đông đô chia cắt đến khắp nơi, nhưng không ít cường giả ẩn núp trong đó, tránh né Đông đô cái này lớn lao linh khí thế công.

Các lộ quân hầu, tướng sĩ rất nhiều, những thế lực này không tiễu trừ, đều là họa lớn, Tô Vân đám người mục tiêu không tại bọn hắn, mà là hoàng thành, bởi vậy cần Sóc Bắc quân đội vào thành một trận chiến.

Lâu Ban một bên khống chế Đông đô hình thái biến hóa, cho các lộ đại quân cánh cửa tiện lợi, để cho bọn họ có thể dùng tối ưu binh lực đi diệt trừ đối thủ, một bên quan sát Đông đô động tĩnh, nói: “Nếu như có nguyên từ thần thông, khống

chế toàn bộ Đông đô nguyên từ, Sóc Bắc đại quân thương vong, liền có thể làm được rất nhỏ."

Sài Sơ Hi nói: "Ta Đế Tọa động thiên tại nguyên từ thần thông bên trên vừa có không tầm thường chỗ."

Lâu Ban vừa mừng vừa sợ, cười nói: "Xin đế hậu giúp đỡ."

Ngay sau đó, Sài Sơ Hi cho hắn làm xuống tay, khống chế lực lượng nguyên từ, để Sóc Bắc các tướng sĩ ở trong thành bất luận tại cái gì phía trên chạy, nhảy, đều như giẫm trên đất bằng.

Mà Nguyên Sóc triều đình tướng sĩ, bất luận tại bất luận cái gì bằng phẳng địa phương đều sẽ ngã xuống, chính là lực lượng nguyên từ biến hóa gây nên tác dụng.

Lúc này, Đông đô trong hoàng thành, từng cái trấn áp Nguyên Sóc số mệnh Đại Thánh linh binh uy năng bộc phát, xung kích Trần Mạc Thiên Không, để mọi người khí tức di động.

Thành Đông đô biến hóa cũng thoáng ngừng!

Lúc trước, Lâu Ban khống chế toàn bộ thành Đông đô, trong đó hoàng thành chỉ kịp khống chế như vậy một cái chớp mắt, liền bị trấn áp Nguyên Sóc số mệnh Đại Thánh linh binh chỗ trấn trụ, không cách nào đem hoàng thành hóa thành linh binh một phần.

Khi đó, tất cả mọi người là trong lòng giật mình: "Đế Bình thực lực thật sự có mạnh như vậy ư?"

Hiện tại, trong hoàng thành Đại Thánh linh binh, vậy mà tại trấn áp hoàng thành sau khi, bắt đầu phản công, càng làm cho tiên vân bên trên mọi người khiếp sợ không tên: "Đế Bình hoàng đế thực lực, quả thực kinh người! Tiếc là cái này thân bản lĩnh nếu là có thể dùng tại dân sinh bên trên…"

—— Tô Vân chém giết Đế Bình, Diệu Bút Đan Thanh lột da thay vào đó sự tình, chỉ có Tô Vân, Đan Thanh, Oánh Oánh cùng với Hàn Quân mấy cái người biết, những người khác còn không biết việc này, chỉ cho là trong hoàng thành chủ sự chính là Đế Bình.

Tô Vân lại biết, ngồi tại trong điện Kim Loan, chưởng khống đủ loại Đại Thánh linh binh, chính là Tần Vũ Lăng nội tâm biến thành Diệu Bút Đan Thanh!

Tiên vân trôi hướng hoàng thành.

Hoàng thành trên Kim Loan điện, thiếu niên Đế Bình người mặc hoàng bào, đứng dậy, dẫn đầu văn võ bá quan ra triều, ở trên cao nhìn xuống, bao quát chúng sinh.

Tiên vân bay tới, vô số kiến trúc tổ hợp, hóa thành từng cái to lớn vòng tròn, xoay quanh Ngọc Hoàng sơn hoàng thành nhanh chóng xuyên qua, bất luận lầu vũ cung điện vẫn là đủ loại kiến trúc dị bảo, mũi nhọn đều là hướng về hoàng thành.

Toàn bộ Đông đô hóa thành thần binh, uy năng đang dần dần nổi lên.

Mà tại những cái kia lầu vũ trong kiến trúc, đến hàng vạn mà tính tướng sĩ đang tại lầu vũ ở giữa, đường tắt ở giữa, cầu nối bên trên, thậm chí là dòng nước ngầm bên trong, ra sức chém giết.

Đủ loại thần thông, linh khí, linh binh, ở ngoài sáng lầu vũ bên trên, âm u trong góc, không ngừng sáng lên, bắn ra mỗi người uy năng.

Phi kiếm xuyên qua phố dài, vượt qua hành lang, đâm xuyên từng cỗ tươi sống thân thể.

Đại kỳ chấn động, lắc ra khỏi kẻ địch nội tâm, đem đối phương nội tâm đập vào trên vách tường.

Cũng trong lúc đó phía trong lại có không biết bao nhiêu tướng sĩ, chém giết gần người, linh nhục nghiền nát, máu thịt bắn tung toé.

Thiếu niên Đế Bình cùng Nguyên Sóc văn võ bá quan nhìn về phía bay tới tiên vân, tiên vân bên trên, tiền triều Lâu Ban Lâu thiên sư sau lưng có một tòa kiến trúc tinh cầu, đang tại thiên biến vạn hóa, đó là đạo trường của hắn.

Mà hắn phía trước Trần Mạc Thiên Không như cát như mây như sương, cũng đi theo đạo kia trường biến hóa mà biến hóa.

Đông đô, thì theo Trần Mạc Thiên Không biến hóa mà biến hóa.

Lâu Ban bên người, còn có một cái nữ hài, phong thái phi phàm, sau lưng đạo trường hóa thành dải lụa màu tung bay, thiên tượng nội tâm hiện lên, hóa thành ba đầu sáu tay, quan sát bốn phương tám hướng, nhìn thấu suốt Đông đô khắp nơi biến hóa.

Tư thái của nàng ưu mỹ, sáu tay thi triển thần thông, định Đông đô thần binh nguyên từ lực trường, để Đông đô các lộ đại quân liên tục bại lui.

Còn Tả Tùng Nham, Cầu Thủy Kính, Cảnh Triệu, Đạo Thánh cùng Thánh Phật mấy người các lộ tên đầu sỏ, thì đứng tại cái kia đóa tiên vân bên trên, điều động chân nguyên, thôi thúc pháp lực, trợ giúp Lâu Ban chưởng khống thành Đông đô.

Thiếu niên Đế Bình há to miệng, đang muốn nói chuyện, đột nhiên, toàn bộ Đông đô thần binh uy năng bộc phát, từ bốn phương tám hướng một phát hướng hoàng thành, hướng thiếu niên Đế Bình đánh đến!

Thiếu niên Đế Bình sắc mặt đại biến, lạnh lùng nói: “Tế Thánh Hoàng chi bảo!”

Trong hoàng thành, từng cái Thánh Hoàng linh binh bay lên!

Vũ Hoàng cửu đỉnh, Thuấn Hoàng bảo thư, Nghiêu Hoàng Thần Long thung, Cốc Hoàng Nhật Nguyệt Thái Cực đồ, toàn bộ hiện ra, uy năng cái thế!

"Ầm!"

Vô cùng kinh khủng rung động sau đó, cửu đỉnh phân tán, đụng vào từng tòa trong đại điện, bảo thư rơi xuống đất, nhật nguyệt thái cực bị hao tổn, Thần Long thung quay về bản thể, uy năng tổn hao nhiều.

Mà Nguyên Sóc cả triều văn võ, chết thì chết, thương thì thương.

Đế Bình quỳ trên mặt đất, đột nhiên ngã nhào ngã xuống đất, đi đời nhà ma.

Ôn Quan Sơn khó khăn đứng dậy, giãy dụa tiến lên, kiểm tra Đế Bình thi thể, đột nhiên phù phù một tiếng, quỳ xuống đất không dậy nổi, âm thanh vang dội, tràn đầy bi thương: "Bệ hạ băng hà! Bệ hạ băng hà!"

Văn võ bá quan khóc lớn.

Ôn Quan Sơn khóc lóc đau khổ, sau một lúc lâu, xóa đi nước mắt, đứng dậy, già nua âm thanh vang lên: "Cựu triều tội thần, cung nghênh tân triều hoàng đế bệ hạ! Hoàng đế bệ hạ vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Cái kia Nguyên Sóc cả triều văn võ thấy thế, cũng đi theo khom người: "Vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Chương 434 : Lão sư, đệ tử tiễn ngươi lên đường

Chương 435: Lão sư, đệ tử tiễn ngươi lên đường

Một bên khác, Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên đã đi qua miếu thần nhận được Ngọc Sương Vân các sứ giả đưa tin, hắn nhưng cũng quả quyết, quyết định thật nhanh điều động các quốc gia liên quân, lập tức lên đường đi đến Đông đô!

Một bên khác, hắn thì tự thân phi thân chạy tới Đông đô, một đường nhanh như chớp, không tiếc tiêu hao tu vi.

Ngay tại lúc hắn còn chưa đi một nửa lộ trình lúc, liền lại lấy được Ngọc Sương Vân các sứ giả đưa tin: "Đông đô bị chiếm đóng, rơi vào Sóc Bắc triều đình tay. Nguyên Sóc hoàng đế tử vong, thừa tướng Ôn Quan Sơn dẫn đầu bách quan đầu hàng."

Ngọc Đạo Nguyên trong lòng giật mình, biết lại đi tới Đông đô đã không có bất cứ ý nghĩa gì, ngay sau đó vòng trở lại, thừa dịp náo động dẫn đầu liên quân công chiếm Đông hải quận bán đảo, với tư cách liên quân điểm dừng chân.

Chờ đến Đông đô chiến cuộc bình định, đã là hai ngày sau đó, thế phiệt thế lực bị càn quét hơn phân nửa, thế phiệt gia đình, thường thường cửa nát nhà tan, thương vong thảm trọng, còn có không ít đầu hàng, đều bị giam giữ lên.

Các tướng lĩnh thoả thuê mãn nguyện, lúc này có không ít tướng sĩ kêu la đem những này đầu hàng bị bắt chém giết, răn đe, huyên náo rất là quyết liệt.

Về sau, liền nháo đến Tả Tùng Nham nơi đó, Tả Tùng Nham đi tới tiên vân bên trên, thỉnh giáo Cầu Thủy Kính cùng Tô Vân, nói đến đây chuyện.

Cầu Thủy Kính nói: "Thế phiệt bảo địa thu về Nguyên Sóc tất cả, những người khác có tội định tội, vô tội thả người."

"Thả?"

Tả Tùng Nham nói, "Thủy Kính, các nơi dân sinh suy tàn, không cách nào sống yên ổn lạc nghiệp, chính là bởi vì thế phiệt bóc lột mà lên. Dân gian tiếng oán hờn khắp nơi, chém giết thế phiệt, chính là thuận theo dân tâm."

Cầu Thủy Kính lắc đầu nói: "Tùng Nham, nắm chính quyền cùng giành chính quyền khác biệt, giành chính quyền có thể dựa vào nhất thời khí phách, hành động theo cảm tính, nhưng nắm chính quyền phải để ý quốc pháp, chú ý pháp tắc. Hiện nay Nguyên Sóc, cần nhất là để triều chính cấp tốc dàn xếp lại, cách dùng tới trị thế, là nhanh nhất con đường! Cổ có Hàn Thánh Nhân, lấy pháp trị thiên hạ, chúng ta còn không bằng cổ nhân?"

Tả Tùng Nham bất đắc dĩ, nói: "Ta giảng chẳng qua ngươi. Ngươi nói không giết liền không giết. Nhưng dân oán làm sao tiêu tan?"

Cầu Thủy Kính nói: "Dân oán nổi lên cũng không phải là bởi vì thế gia, mà là già không chỗ dựa, trẻ không chỗ nuôi, ở không chỗ, bệnh không y, chết chưa chợp mắt. Chết còn không có mai táng địa phương, làm sao có thể không phản? Kế sách hiện nay, đem lập tân học, hưng thịnh thương mậu, cùng Tây Dương cạnh tranh. Khiến dân có nghiệp, có nghiệp lại có tiền, có tiền thì ấu có chỗ nuôi, già có chỗ theo, ở có chỗ, chết có ngủ, sinh lão bệnh tử, đều có ủy thác. Thì, dân không oán."

Tả Tùng Nham suy nghĩ rất lâu, gật đầu tán thành.

Tô Vân đột nhiên hỏi: "Phó xạ, tiên sinh, ta có một chuyện thỉnh giáo hai vị. Ta xem qua đi năm ngàn năm, thế phiệt chiếm cứ quốc gia phần lớn của cải lúc, thường thường chính là thay đổi triều đại thời điểm. Các triều đại đổi thay, vậy không bằng là. Như vậy hai vị lại nên như thế nào thay đổi những này đâu? Tân triều mới Nguyên Sóc, thì lại làm sao có thể bảo đảm, tương lai sẽ không thay đổi thành thế gia trị thế cựu Nguyên Sóc đâu?"

Thánh Phật, Đạo Thánh cùng Sầm phu tử đám người đều có đăm chiêu.

"Đây chính là tân triều tương lai phải giải quyết sự tình."

Cầu Thủy Kính có chút phấn khởi, cười nói: "Tô các chủ, chúng ta tân triều phải giải quyết rất nhiều chuyện, có bị đánh vấn đề, có bị mắng vấn đề, có bị đói vấn đề. Chúng ta trước giải quyết bị đói vấn đề, lại giải quyết bị đánh vấn đề, lại giải quyết bị mắng vấn đề. Sau đó, chúng ta lại đến giải quyết triều đình thay đổi vấn đề!"

Tả Tùng Nham hưng phấn đến vẻ mặt đỏ lên, liên tục gật đầu, nói: "Ta cùng Thủy Kính đang đánh giặc thời điểm, rất ít đi ngủ, ban đêm đều là đang thảo luận những sự tình này. Vừa nghĩ tới, trong lòng liền thình thịch đập loạn. Ta luôn cảm giác mình gánh vác một loại nào đó sứ mệnh, muốn đi làm một chút thay trời đổi đất sự tình!"

Tô Vân cẩn thận suy nghĩ một chút, nói: "Như vậy các ngươi nên như thế nào giải quyết đời thứ nhất hoàng đế thánh minh, đời thứ hai hoàng đế tài đức sáng suốt, đời thứ ba hoàng đế thông minh, đời thứ tư hoàng đế bình thường, đời thứ năm hoàng đế mê muội vấn đề?"

Hắn thiếu niên đọc lịch sử, nhìn thấy năm ngàn năm vương triều thay đổi, chẳng lẽ như thế, bởi vậy ném ra ngoài vấn đề này.

Tả Tùng Nham cùng Cầu Thủy Kính liếc nhau, càng thêm phấn khởi, Cầu Thủy Kính cười nói: "Tùng Nham, ngươi tới nói!"

Tả Tùng Nham cười nói: "Tốt, ta nói! Chúng ta học Thông Thiên các!"

Tô Vân giật mình, không rõ hắn ý tứ.

Tả Tùng Nham hưng phấn đến đi tới đi lui, cười nói: "Ta du học qua, Thủy Kính cũng du học qua, Tô các chủ ngươi cũng du học qua, Tây Thổ các quốc gia chế độ chúng ta đều nhìn ở trong mắt, cũng khó thoát vương triều thay đổi vận mệnh. Chỉ là người Tây chủng loại nhiều hơn một chút, dùng Thiên Đình tín ngưỡng tới ngu dân ý chí, có cầu sau khi chết, có cầu kiếp sau, bất chấp ngay sau đó. Mà chúng ta nghĩ, học Tây Thổ các quốc gia chế độ, chỉ là già Nguyên Sóc đổi lại da mà thôi. Hoàng đế là cái thứ nhất không thể nhận, bởi vì hoàng đế đầu tiên chính là một cái thế gia! Muốn tránh khỏi thế phiệt trị thế, trước thay đổi hoàng đế!"

Hắn càng thêm phấn khởi, nói: "Nhưng mà, như thế nào mới có thể để quốc vận lâu dài đâu? Về sau ta cùng Thủy Kính đột nhiên nghĩ đến, trên đời này lâu dài không phải có một cái ư? Thông Thiên các kéo dài hơn bốn nghìn năm, một đời một đời lưu truyền đi xuống, tất có sở trường. Chúng ta vì sao không thể học Thông Thiên các đâu?

"Thông Thiên các tại hơn bốn nghìn năm tới từng tràng kịch biến bên trong có thể bảo toàn, dựa vào tại hắn chế độ, bảy nguyên lão tạo thành nguyên lão hội, hạn chế các chủ quyền lực, đề phòng các chủ độc chiếm thiên hạ. Các chủ già lúc, lão các chủ tuyển chọn tân các chủ, các đời các chủ nội tâm cũng phải khảo hạch, đây chính là chọn hiền đảm nhiệm năng lực, tuyển chọn người kế nhiệm biện pháp tốt nhất!

“Thông Thiên các cũng có không bằng chỗ, bị hải ngoại thẩm thấu, kém chút hư danh, bởi vậy chúng ta phải chuẩn bị càng thêm chu đáo! Chúng ta còn muốn đề phòng thế gia, lẫn vào tân triều trung tâm quyền lực, ăn cắp quyền lực, nhảy lồng đổi chim!”

…

Tô Vân nghe Tả Tùng Nham mãnh liệt nói hắn cùng Cầu Thủy Kính ý nghĩ, Tả Tùng Nham cùng Cầu Thủy Kính thực ra tuổi tác cũng không nhỏ , dựa theo người bình thường mà tính, thực ra bọn họ đều là nửa người xuống mồ lão nhân.

Nhưng mà kích tình của bọn hắn nhưng cho người ta một loại bọn họ vẫn như cũ thanh xuân tuổi trẻ cảm giác!

Tô Vân không có vấn đề, từ biệt hai người.

Bên ngoài, Lâu Ban Thánh Nhân cùng Sầm phu tử đang đợi hắn, Tô Vân đi ra phía trước, Lâu Ban còn tại hướng đông phương nhìn quanh, nói: “Ngọc Đạo Nguyên đại khái là sẽ không tới.”

Sầm phu tử nói: “Đại khái như thế. Hắn dù sao bị thiệt thòi.”

Hai người thoáng nhìn Tô Vân, Lâu Ban cười nói: “Lần trước không cùng ngươi chia tay, chúng ta vụng trộm chạy đi, vốn là miễn cho xa cách, chỉ có sinh tiểu nhi nữ chi tình, nhưng cũng bởi vậy bị nhà của ngươi tiểu nha đầu gọi trở về. Lần này, hai người chúng ta đàng hoàng hướng các ngươi từ biệt!”

Tô Vân thần thái nghiêm nghị, trong lòng tuy có không muốn, nhưng nghiêm mặt nói: “Lão các chủ cùng Sầm phu tử đều là tiền bối của ta, tương lai ta nếu là chết rồi, cũng sẽ đi theo hai vị dấu chân, bước lên đầu này phi thăng chi lộ!”

“Phi phi! Đại cát đại lợi!”

Lâu Ban nói: “Ngươi không thể đi theo chúng ta, đi chúng ta đường cũ. Ngươi phải đối kháng Tiên kiếm! Ngươi nếu là không chết ở Tiên kiếm trong tay, vậy liền không tiến bộ!”

Tô Vân liền hừ hai cái, tức giận nói: “Nói không chừng ta liền tiếp nhận Tiên kiếm, phi thăng lên trời!”

Lâu Ban cùng Sầm phu tử đều là cười lạnh không thôi.

“Còn có, đem ngươi nhà cái tiểu nha đầu kia gọi ra tới… Yên tâm, không đánh nàng, chỉ là dặn dò đôi câu… Thật không đánh! Ngươi người này, thật sự là dài dòng!”

Tô Vân đem trốn ở Linh giới bên trong Oánh Oánh mời đi ra, Oánh Oánh vừa mới hiện thân, Sầm phu tử quát lớn, một đạo Thần Tiên tác đem tiểu sách quái trói chặt chẽ vững vàng!

Lâu Ban cũng là chợt quát một tiếng, Trần Mạc Thiên Không hóa thành một cái thần đao từ trên trời giáng xuống, vù một tiếng dừng lại tại tiểu sách quái đỉnh đầu!

Oánh Oánh hoảng sợ được trợn mắt lên, vài cọng tóc bị thần đao chặt đứt!

Lâu Ban hung ác nói: “Tiểu sách quái, gặp qua như vậy lớn đao không?”

“Còn có như vậy lớn nắm đấm!”

Sầm phu tử nắm quyền, cũng tự hung ác nói: “Về sau còn kêu gọi chúng ta không?”

Oánh Oánh đầu lắc hướng trống lúc lắc đồng dạng, lắc đầu liên tục.

Sầm phu tử thu Thần Tiên tác, Lâu Ban cũng thu Trần Mạc Thiên Không.

“Đi thôi!” Lâu Ban quơ quơ ống tay áo, Trần Mạc Thiên Không bay tới, hóa thành một đám mây dừng ở Tô Vân đỉnh

đầu.

“Cẩn thận ta đệ tử kia.” Sầm phu tử vỗ vỗ Tô Vân đầu vai, Thần Tiên tác hóa thành một đầu đai lưng, cuộn tại Tô Vân bên hông.

Tô Vân phất tay, đưa mắt nhìn bọn họ đi xa.

“Sĩ tử, ngươi vì sao không nói cho bọn họ, chúng ta gặp qua Vũ tiên nhân?”

Oánh Oánh nhỏ giọng nói, “Vì sao không nói cho bọn họ, cho dù bọn họ dọc theo đầu này phi thăng chi lộ đi tới phần cuối, bọn họ cũng không cách nào đi vào Tiên giới, càng không cách nào thành tiên?”

Tô Vân nhìn xa hai vị Đại Thánh nội tâm, ánh mắt sâu xa, nói: “Không thể nói cho bọn hắn. Nội tâm bị chấp niệm chỗ chi phối, không có bất kỳ cái gì chấp niệm, nội tâm liền sẽ tiêu tán. Để cho bọn họ tiếp tục giữ lại cái này tưởng niệm, cuối đường, chính là bọn họ tiên hương.”

Oánh Oánh như có điều suy nghĩ.

Tô Vân không nhìn thấy Lâu Ban cùng Sầm phu tử, thu về ánh mắt, xoay người lại, hướng cách đó không xa Sài Sơ Hi nói: “Phu nhân, chúng ta cũng nên xuất phát, về Thiên Thị Viên. Đáp ứng Âu Dã Vũ bọn họ sự tình, ta đã làm được, nên trở lại đem Đế thi đưa tiễn.”

Sài Sơ Hi nhẹ nhàng gật đầu, nói: “Muốn hướng Thủy Kính tiên sinh bọn họ cáo từ ư?”

Tô Vân lắc đầu, nói: “Không cần. Chẳng qua trước đó, ta còn cần làm một chuyện.”

Ôn Quan Sơn thở dài, thu dọn đồ châu báu, mang theo tôi tớ người nhà, rời đi Đông đô.

Hiện tại cùng tiền triều có chút không giống nhau lắm, nguyên bản tại Ôn Quan Sơn trong dự liệu, hắn làm sao cũng có thể lăn lộn cái một quan nửa chức, Tô Vân tiểu tử này bị vướng bởi lời thề không thể rơi xuống đất, chắc chắn sẽ không tại Nguyên Sóc làm quan. Nếu như vậy, ai có thể đấu qua được hắn?

Lại thêm không có Hàn Quân cái này đối thủ cũ, hắn càng là như cá gặp nước, thậm chí nói không chừng toàn bộ tân triều đều đem sửa họ!

Nhưng mà hắn cái này tiền triều thừa tướng tuyệt đối không nghĩ tới chính là, tân triều, thế mà không có hoàng đế!

Không chỉ có không có hoàng đế, ngay cả thừa tướng chức quan đều bị thay đổi, rõ ràng đừng hắn. Không những đừng hắn, liền cựu triều những cái kia quan nhi cũng cách chức sáu bảy thành, nhìn thế cuộc, những quan viên khác cũng sớm muộn khó thoát thanh toán.

Hắn dứt khoát cáo lão về quê, không nghĩ tới vậy mà chuẩn.

"Chờ đến ta thăm dò cái này tân triều sáo lộ, vẫn là sẽ trở lại."

Ôn Quan Sơn ngồi tại bảo liễn bên trên, lát nữa nhìn về phía Đông đô, chầm chậm nói: "Quyền lực này ah, chỉ cần cầm chắc lấy, liền không nỡ lòng bỏ buông ra, chết đều không nỡ lòng bỏ buông ra."

Đội xe mang theo Ôn gia đoàn người đi tới nơi xa, đợi đi ra hai trăm dặm, ngựa xe vất vả, Ôn Quan Sơn mệnh lệnh tại dịch trạm dừng lại nghỉ ngơi.

Lúc này, một cái điên điên ngây ngốc thiếu niên gây nên chú ý của hắn.

"Xuỵt —— "

Thiếu niên kia trên người vô cùng bẩn, trên người đâu đâu cũng có vết thương, vết thương đã mục nát, hiện ra mùi thối, thiếu niên kia lén lén lút lút, híp mắt hướng hắn làm ra im lặng động tác: "Nơi này có quỷ, có một cái gọi là Oánh quỷ, còn có một cái gọi Tần Vũ Lăng quỷ. Bọn họ…"

Hắn sắc mặt sợ hãi, mang theo tiếng khóc nức nở nói: "Bọn họ hướng ta đưa mặt nạ! Bọn hắn tới! Bọn hắn tới!"

Ôn Quan Sơn ngạc nhiên, chỉ thấy mấy chục cái hình thù kỳ quái người hướng bên này chạy tới, ngã trái ngã phải chạy, giống như là nhấc dây búp bê đồng dạng.

Những cái kia quái nhân trên mặt bất ngờ không có mặt, là một vùng đất trống.

Mặt của bọn hắn bị hắn bọn họ nắm trong tay, lộ ra nụ cười cổ quái, hướng bên này lao nhanh!

Thiếu niên kia quát to một tiếng, bỏ trốn, đằng sau những cái kia quái nhân kết đội như là một đầu đại ngô công, theo đuổi không bỏ.

Ôn Quan Sơn ngẩn ngơ: "Hàn Quân tiểu tử này, chẳng lẽ điên thật rồi? Cũng tốt, sau này ta không đối thủ nữa."

Tâm hắn có cảm giác, ngẩng đầu lên đến, chỉ thấy trên trời tung bay một đóa tiên vân.

Ôn Quan Sơn khóe mắt nhảy lên, đột nhiên cười ha hả: "Ta chính là tiền triều thừa tướng, dẫn đầu bách quan quy hàng tân triều, có công với tân triều xã tắc, miễn cho vô số lê dân bách tính táng thân chiến hỏa. Như thế công đức, vô biên vô lượng. Cho dù ta lúc trước làm qua quá nhiều chuyện ác, cũng không có người dám to gan giết ta, Cầu Thủy Kính không dám, Tả Tùng Nham không dám!"

"Nhưng mà ta dám."

Tiên vân chậm rãi hạ xuống, mây bên trên đứng một vị thiếu niên, bên người là một thiếu nữ, nhưng chải lấy phụ nhân búi tóc.

Hai người đứng ở nơi đó, tựa như một đôi bích nhân.

“Ta sở dĩ dám gánh vác cái này tiếng xấu, là bởi vì ta không quan tâm. Ta không tại tân triều làm quan, bởi vì ta là Thiên Thị Viên hoàng đế, không cần băn khoăn Nguyên Sóc người cách nhìn. Cho nên ta tới giết ngươi, không thể thích hợp hơn.”

Tô Vân hạ thấp người, nói: “Đan Thanh lão sư, Dã Hồ tiên sinh, đệ tử đến tiễn ngươi lên đường.”

Chương 435 : Mượn kiếm dùng một chút

Chương 436: Mượn kiếm dùng một chút

Ôn Quan Sơn nghe vậy, nhịn không được cười ra tiếng: "Vì giết ta, vứt bỏ trong tay công danh lợi lộc, vứt bỏ trong tay vinh hoa phú quý, cần thiết hay không? Không cần nói ngươi là Thiên Thị Viên Đại Đế, nơi đó chỉ có yêu ma quỷ quái, liền cái bóng người đều không có. Thiên Thị Viên Đại Đế, căn bản chính là một cái ngươi dùng để lừa gạt mình ngụy trang mà thôi."

Oánh Oánh xuất hiện tại Tô Vân đầu vai, nói: "Thiên Thị Viên là một chỗ ngươi không cách nào tưởng tượng bảo địa, Nguyên Sóc chỗ thế giới, chẳng qua là khối bảo địa này bên trên một viên minh châu, ngươi cho rằng sĩ tử sẽ vì viên này minh châu, vứt bỏ toàn bộ bảo địa?"

Ôn Quan Sơn liếc nàng một cái, cười nhạo nói: "Oánh, ngươi lại tại lừa mình dối người."

Oánh Oánh lạnh lùng nói: "Ta không phải Oánh. Ngươi cũng không phải Tần Vũ Lăng. Oánh sau khi chết, nội tâm đi vào quyển sách bên trong, chính là ta trong sách sinh ra tinh quái. Ngươi cũng là như vậy, ngươi cũng là một cái tinh quái, Đan Thanh."

"Oánh, ngươi đang nói cái gì ngốc lời nói?"

Dịch trạm bên trong, một cái cao lớn anh tuấn người trẻ tuổi đi ra, chính là Tần Vũ Lăng, cùng Ôn Quan Sơn đứng sóng vai.

Tần Vũ Lăng tươi cười ấm áp, giống như là một cái có thể dựa vào có thể tin cậy đại ca ca, cười nói: "Ta vẫn luôn là Tần Vũ Lăng, vẫn là ngươi lĩnh đội học ca, chưa bao giờ thay đổi. Ta trấn áp long linh, khắc chế nhân ma, giải cứu Hàn Quân, Hàn Quân nhưng lấy oán trả ơn. Hắn dã tâm bừng bừng, ta không thể không ẩn núp tại trên triều đình, cùng hắn tranh đấu, miễn cho thiên hạ rơi vào trong tay của hắn."

Oánh Oánh lộ ra vẻ thương hại, lắc đầu nói: "Đan Thanh, ta đã từng bị nội tâm trí nhớ của kiếp trước che đậy, cho là mình là sĩ tử Oánh. Thẳng đến về sau ta mới hiểu được, đối với ta mà nói, Oánh nội tâm chỉ là một đoạn cố hóa hồi ức, cùng ta tính cách, cùng ta tương lai, không có nửa điểm ảnh hưởng."

"Thật sự là buồn cười." Tần Vũ Lăng nụ cười trên mặt thu lại, lạnh như băng nói.

Oánh Oánh nói: "Tần Vũ Lăng là cái trung hậu vững vàng trưởng thành sư huynh, khoan dĩ đãi nhân, hậu đức tái vật, thậm chí không tiếc tính mạng cũng muốn cứu Hàn Quân. Mà ngươi nhưng chỉ là cho là mình là Tần Vũ Lăng, nhưng xử sự nhưng âm tàn xảo trá, vì bản thân quyền thế không tiếc thí Đế, giết chết Ai Đế, không tiếc thí huynh, giết chết Ôn Quan Sơn, không tiếc thí sư, giết chết Sầm phu tử, không tiếc soán vị, khoác lên Đế Bình da."

Ôn Quan Sơn cùng Tần Vũ Lăng sắc mặt âm trầm xuống, đồng thời hừ lạnh một tiếng.

Mà dịch trạm bên trong đột nhiên yêu khí mãnh liệt, phảng phất có cái gì quái vật khổng lồ tại giấu ở dịch trạm bên trong, cái kia dịch trạm cũng không áp chế được hắn hung uy!

"Phu quân." Sài Sơ Hi nhỏ giọng nhắc nhở.

Tô Vân nhíu lông mày.

Cái kia dịch trạm bên trong yêu khí nồng đậm vô cùng, căng nứt dịch trạm, trong chốc lát hình thành một cái đầu chó thân người dữ tợn kinh khủng yêu ma hình thái, cao mấy chục trượng, toàn thân yêu khí hình thành khí lưu màu đen, đem từ trên xuống dưới nhà họ Ôn nhao nhao cuốn lên, xé nát!

Ôn gia gia đinh chạy tứ phía, lại không có một cái có khả năng chạy trốn, nhao nhao chết tại cái kia đầu chó cự yêu yêu khí phía dưới!

Đầu chó cự yêu hai mắt như máu, khuyển môi sừng vỡ ra, răng nanh chảy nước bọt, nhìn tiên vân bên trên Tô Vân đám người, lộ ra uy hiếp chi sắc.

Oánh Oánh làm như không thấy, tiếp tục nói: "Ngươi đầu tiên là truy lùng Hàn Quân đến Tây Thổ, nhìn thấy tân học tiến bộ lại không nghĩ tới tiến thủ, không nghĩ tới đem tân học dẫn vào Nguyên Sóc, ngược lại thần phục Dư Tẫn, cam làm Dư Tẫn nước cờ đầu, ngược lại cùng Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên thông đồng, trợ hắn truyền đạo Nguyên Sóc! Ngươi thấy cựu học suy yếu, lại không nghĩ tới thay đổi, thậm chí ý định diệt hết cựu thánh tuyệt học, cường công Hỏa Vân động thiên!"

Dịch trạm vỡ ra, đột nhiên từ sụp đổ dịch trạm bên trong đi ra từng cái mạnh mẽ thân ảnh.

Những người này, trẻ có già có, có nam có nữ, mỗi người khí tượng phi phàm, đều có các dung mạo, đều có các khí chất, thậm chí từ lời nói của bọn họ trong cử chỉ, có thể thấy được bọn họ khác biệt tính cách.

Bọn họ là tiền triều đại thần trong triều, là Đế Bình hoàng triều văn thần võ tướng!

Nhưng mà, những người này giờ phút này lại đều lộ ra vẻ giận dữ, tựa hồ tại vì Oánh Oánh lời nói mà tức giận.

Loại này tức giận, là thẹn quá hoá giận, là bị mở ra nội tình nhìn thấy bản thân trần trụi nội tâm mà thẹn quá hoá giận!

"Ngươi vì xác minh triều thiên khuyết tung tích, hóa thành Dã Hồ lẻn vào Thiên Thị Viên, tại Hồ Khâu thôn dạy học sáu bảy năm, cùng Ôn Quan Sơn biến thành khuyển yêu trở thành huynh đệ, không tiếc dung túng bảy thế gia tạo phản làm loạn, để Sóc Bắc rơi vào rung chuyển bên trong!"

Oánh Oánh cười lạnh nói: "Ngươi vì bản thân triệt để cầm quyền, không tiếc săn giết Đạo Thánh cùng Thánh Phật, triệt để diệt trừ bốn đại thần thoại, mà khi đó, Nguyên Sóc chỉ còn lại có Đạo Thánh cùng Thánh Phật còn có thể đối kháng phương tây! Ngươi vì bản thân quyền thế, lại muốn tự hủy trường thành! Thủy Kính tiên sinh trăm ngày biến pháp, ngươi cũng từ đó cản trở, nhấc lên náo động, e sợ cho mất đi quyền lực. Ngươi hành động, cùng Tần Vũ Lăng không có nửa điểm giống nhau! Ngươi chỉ là ngươi, ngươi chỉ là một cái nho nhỏ bút quái, một cái gọi Đan Thanh bút quái!"

Tiên vân bên dưới, dịch trạm bốn phía, gần một trăm vị văn thần võ tướng cùng Ôn Quan Sơn cùng một chỗ phát ra một tiếng âm u gầm thét, phẫn nộ ngẩng đầu, ánh mắt phun lửa, dường như muốn xé nát cái này lớn mật tiểu sách quái.

Oánh Oánh lớn tiếng nói: "Tần Vũ Lăng, phụng Vũ Đế lệnh, Táng Long lăng nghiên cứu rồng vị kia lĩnh đội học ca, sớm đã chết ở Táng Long lăng! Đan Thanh, ngươi bắt chước hắn bắt chước cả một đời, cho là ngươi chính là hắn, nhưng mà từ đầu đến cuối, ngươi cũng là chính ngươi! Một cái thấp kém, thấp bé, âm u, ác độc bút quái! Đây mới thật sự là ngươi!"

"Đủ rồi!"

Tần Vũ Lăng gầm thét, bay lên trời, giết tới tiên vân.

Phía sau hắn, Ôn Quan Sơn, lão Cẩu cùng một đám văn thần võ tướng, mỗi người khí thế bộc phát, hung hãn giết tới tiên vân!

Oánh Oánh từng từ đâm thẳng vào tim gan, giống như là từng nhánh sắc bén mũi tên, bắn tại đạo tâm của hắn lên!

Hắn cùng Hàn Quân đối nghịch, bởi vì cùng Hàn Quân đấu trí đấu dũng lúc hắn sẽ cảm giác được bản thân là Tần Vũ Lăng, hắn thần phục Dư Tẫn, bởi vì Dư Tẫn nhìn ra đạo tâm của hắn bên trên yếu kém, có thể để cho hắn loại bỏ tất cả nghi ngờ.

Nhưng ở nội tâm của hắn chỗ sâu nhất, hắn trước sau biết mình không phải Tần Vũ Lăng, bản thân chỉ là người khác dùng để viết chữ bút, dính lấy bẩn nhất mực, xuất thân dơ bẩn!

Hắn không phải Tần Vũ Lăng.

Tần Vũ Lăng quang mang vạn trượng, ngăn nắp mỹ lệ, anh tuấn Thần Vũ, cho tới vương công quý tộc, tiểu thư công chúa, cho tới người buôn bán nhỏ, thanh lâu cười nữ, đều ưa thích hắn.

Nhưng mà không có người sẽ thích một cái thấp bé bút quái, dù là cái này bút quái thiên tư thông minh, tại Sầm phu tử cầm nó viết chữ lúc, liền lĩnh ngộ được Sầm phu tử tuyệt học, đồng thời nhìn ra hắn công pháp thần thông sơ hở, dù là cái này bút quái có thể bắt chước người khác công pháp thần thông, có thể một thần phân hoá, dù là cái này bút quái có đầy bụng kinh luân, đầy bụng khát vọng.

“Ta là Tần Vũ Lăng! Ta không phải Đan Thanh!”

Tần Vũ Lăng khí thế ngập trời, hắn không chỉ nắm giữ 《Chân Long mười sáu thiên》, càng là tinh tu đủ loại cựu thánh kinh điển, hắn trên trăm tôn hóa thân, thi triển ra đủ loại khác biệt cựu thánh tuyệt học, vậy mà không một lặp lại!

Không chỉ có không có lặp lại, hơn nữa hắn mỗi một loại cựu thánh tuyệt học đều kỳ diệu tới đỉnh cao, tựa như cựu thánh giáng lâm tự thân thi triển đồng dạng.

Không chỉ có như thế, hắn còn thi triển ra đủ loại Tây Thổ tân học , đồng dạng kinh tài tuyệt diễm!

Thiên hạ có thể làm cho Tô Vân cũng theo đó kinh diễm người, ít càng thêm ít, có thể đếm được trên đầu ngón tay, Nguyên Sóc nhưng độc chiếm thứ ba. Mà Diệu Bút Đan Thanh chính là một trong số đó!

Không có người có thể đồng thời nắm giữ nhiều như vậy Thánh Nhân tuyệt học, nhưng hắn lại có thể!

Ngay tại lúc trên trăm vị đại cao thủ giết tới tiên vân bên trên trong tích tắc, Tô Vân dưới chân một đòn nặng nề, tiên vân phía trên, mây khói bên trong, bốn tòa tiên cung đại điện từ trong mây mù vụt lên từ mặt đất, bốn tòa tế đàn xuất hiện tại tiên cung trước đại điện!

Mà Tô Vân cùng Sài Sơ Hi vừa vặn là đứng tại bốn tòa tiên cung tế đàn trung ương, Tô Vân giơ tay lên, một mặt Tiên Lục bay lên không.

Cái này bốn tòa tiên cung tế đàn, cùng Tô Vân bọn người ở tại Huỳnh Hoặc đại lục, xuyên qua lòng đất thông đạo đi tới Bắc Miện trường thành dưới chân, nhìn thấy tiên cung tế đàn giống nhau như đúc!

Lúc trước, Tô Vân bởi vì ngoại địch đột kích, chưa kịp đem cái này bốn tòa tế đàn nghiên cứu triệt để, chỉ kịp lấy đi cái kia mặt Tiên Lục, một mực không cách nào để cho tế đàn tái hiện.

Mà Vũ tiên nhân vì đưa tiễn Đế đình tiên thi, nhưng đem cái này bốn tòa tiên cung tế đàn truyền thụ cho hắn, hơn nữa không chỉ có là bốn tòa, hoàn chỉnh tế đàn, cùng sở hữu tám tòa.

Nhưng đối Tô Vân tới nói, giải quyết Đan Thanh lão sư, bốn tòa tiên cung tế đàn đã thừa sức.

Trung ương tế đàn bên trên, Tô Vân cùng Sài Sơ Hi khom người một bái.

Tế đàn mở ra, Tiên Lục lơ lửng, phía sau hai người không gian nhất thời bắt đầu gấp, lui đi, hiện ra vĩ đại Bắc Miện trường thành!

Không gian còn tại điên cuồng gấp, ngàn vạn dị tượng từ phía sau bọn họ gào thét hiện lên, Vũ tiên cung xuất hiện, xác chết trôi khắp nơi, giống như là thời gian cùng không gian bị cố định, duy trì bọn họ khi chết trạng thái.

Hô ——

Phía sau bọn họ không gian đi tới Vũ tiên đại điện, La đại nương đám người thi thể thoáng một cái đã qua, ngay sau đó Tiên kiếm xuất hiện tại cung cấp đàn bên trên, huyền phù tại phía sau bọn họ, không ngừng xoay tròn, kiếm quang khúc xạ Bắc Miện trường thành ở dưới ngàn vạn thế giới, trấn áp thiên hạ bất kỳ có thực lực đột phá thế giới cực hạn tồn tại!

Kiếm này tại, không người dám thành tiên!

"Mượn kiếm dùng một chút!"

Tô Vân xoay người, đưa tay, cầm kiếm, kiếm quang vẩy ra.

Tại hắn nắm chặt Tiên kiếm, kiếm chiêu vừa ra trong nháy mắt, Tô Vân liền cảm giác được không phải mình tại khống chế Tiên kiếm, mà là Tiên kiếm tại khống chế bản thân.

Hắn không còn là một cái nho nhỏ thiên tượng linh sĩ, mà là nắm giữ lấy thiên kiếp, nắm giữ lấy chúng sinh vận mệnh Tiên kiếm.

Hào quang của hắn chiếu rọi chỗ, tất cả đều đem như bẻ cành khô giống như bị hủy diệt!

“Xùy ——— “

Kiếm quang như khổng tước xòe đuôi giống như nổ tung, tiên vân bốn phía, đánh tới trên trăm tôn đại cao thủ chỉ thấy sáng sủa vô cùng kiếm quang trong chốc lát bay tới, từ trong thân thể của bọn hắn xuyên qua.

Ngay sau đó tất cả kiếm quang bay trở về, bỗng nhiên thu lại.

Tất cả mọi người cứng ở trên không, vẫn như cũ duy trì phi hành duy trì tấn công tư thế, thậm chí liền bọn họ thần thông cũng giống là bị đọng lại tại thời không bên trong.

Bức này cảnh tượng, cùng Vũ tiên trong đại điện khủng bố cảnh tượng có mấy phần tương tự.

Tại Vũ tiên trong đại điện, những cái kia thử nghiệm trộm lấy Tiên kiếm mọi người, cũng là như vậy đồng dạng.

Đột nhiên, lão Cẩu chỗ cổ toát ra một đầu tơ máu, to lớn đầu chó từ trên cổ trượt xuống. Đón lấy, Ôn Quan Sơn mi tâm vỡ ra, sau gáy chỗ một đạo huyết quang phun ra, vẩy vào người phía sau trên mặt.

Người kia nửa người trên vô thanh vô tức bay lên, mà người kia sau lưng, Nguyên Sóc cựu triều từng cái văn thần võ tướng mỗi người chết oan chết uổng.

Từng cỗ thi thể từ trên bầu trời rơi xuống, đập xuống đất, ngay sau đó máu thịt diệt hết, biến thành từng trương không có huyết nhục túi da.

Tần Vũ Lăng đứng tại tiên vân bên trên, hai mắt trợn tròn, nhìn chằm chằm Tô Vân cùng Sài Sơ Hi, nhìn chằm chằm Tô Vân đầu vai tiểu sách quái Oánh Oánh, cười lạnh nói: “Mượn Tiên kiếm tới giết ta, ngươi có thể mượn mấy lần?”

Hắn vừa mới nói xong, Tô Vân khí tức nhanh chóng suy yếu, một thân chân nguyên bị vừa rồi một kích kia tiêu xài được sạch sẽ, nửa điểm không còn!

Oánh Oánh nắm chặt nắm tay nhỏ, không nhường chút nào, lớn tiếng nói: "Mượn một lần là đủ rồi! Ngươi còn không phải?"

Đột nhiên, Tần Vũ Lăng trên người truyền ra xuy xuy xì hơi âm thanh.

Hắn khô quắt xuống, rất nhanh biến thành một tấm da người.

Đầu của hắn bên trong nhúc nhích, một cái nho nhỏ bút quái khó khăn từ trong miệng hắn chui ra ngoài, ngồi tại da người bên trên, hô hô thở hổn hển.

Hắn là một cái như Oánh Oánh giống như băng tuyết đáng yêu khoảng một tấc tiểu nhân nhi, chỉ là ánh mắt của hắn nhưng càng ngày càng ảm đạm, khí tức càng ngày càng nhỏ yếu.

"Ta là Tần Vũ Lăng…" Hắn hô hô thở, thở ra bọt máu, vẻ mặt u ám xuống.

"Ngươi không phải."

Oánh Oánh đánh gãy hắn, nói: "Có điều, ngươi nếu như không đem bản thân xem như là hắn, ngươi có thể sống được càng tốt hơn , sống được càng đặc sắc. Mà bây giờ, ngươi chấp niệm chôn vùi ngươi."

Cái kia nho nhỏ bút quái ánh mắt càng ngày càng u ám, đầu lâu càng buông xuống càng thấp, cười hắc hắc nói: "Ngươi biết cái gì? Đời ta…"

Hắn ngã nhào ngã xuống, thân thể vỡ thành hai mảnh, dần dần từ thân thể biến thành hai đoạn bút gãy.

“Oánh Oánh, chúng ta đi thôi.”

Tô Vân đánh thức đang tại rơi lệ Oánh Oánh, nói: “Chúng ta về Thiên Thị Viên, nơi đó không có những này ân oán tranh đấu.”

Oánh Oánh lau nước mắt, ngồi tại đầu vai của hắn, buồn phiền nói: “Ta thanh xuân, liền như thế đi…”

Tiên vân tung bay đi, càng ngày càng xa.

Đổ sụp dịch trạm bốn phía, đâu đâu cũng có da người cùng chó da, sau một lúc lâu, một cây bút gãy run run một chút, tiếp lấy dựng lên, hóa thành một cái chỉ có nửa người trên bút quái tiểu đồng, cười lạnh nói: “Năm đó ta liền nhân ma đều lừa qua, huống chi mấy người các ngươi mao đầu tiểu tử… Đau quá! Tiên kiếm quả nhiên lợi hại, kém chút liền từ nội tâm phân thân ngược dòng đến ta bản nguyên… Ta thương thế kia, chỉ sợ muốn nuôi mấy chục năm…”

Đúng lúc này, chỉ nghe sột sột soạt soạt âm thanh truyền đến, một cái lén lén lút lút thiếu niên chạy tới, trốn đông trốn tây.

“Quỷ! Nơi này có quỷ!”

Thiếu niên kia trên người bị thương, bởi vì không có người trị liệu, vết thương sinh mủ, đột nhiên nắm lên chỉ còn lại có nửa người trên Đan Thanh, lạnh lùng nói: “Tần Vũ Lăng, ta nhận ra ngươi! Ngươi biến thành quỷ cũng không buông tha ta! Ta cùng ngươi liều mạng!”

Đan Thanh giận dữ: “Ngươi nhận lầm người! Tần Vũ Lăng không phải ta cái bộ dáng này! Thả ta ra, ngươi người điên, ngươi thả ta ra!”

Hàn Quân đột nhiên không biết thế nào lại phát điên, la lên: “Tần Vũ Lăng, ngươi yên tâm, ta sẽ bảo vệ ngươi! Sẽ không để cho quỷ làm bị thương ngươi!”

Phía sau, mấy chục cái không có mặt người dẫn theo từng gương mặt một, cong vẹo hướng bọn họ đuổi theo.

—— —— vì Tần Vũ Lăng, vì Hàn Quân, chuyện này đối với oan gia cầu phiếu! !

Chương 436 : Là nhất nhân gian không giữ được

Chương 437: Là nhất nhân gian không giữ được

Cầu Thủy Kính, Tả Tùng Nham bọn người ở tại thiên tài thứ hai phát hiện dịch trạm chỗ rơi lả tả túi da, tiếp đó liền có tin đồn nói, Thông Thiên các Tô các chủ ở đây trả thù, giết tiền triều lão thừa tướng Ôn Quan Sơn.

Cầu Thủy Kính phái người đi tìm Tô Vân, Tô Vân đã không thấy tăm hơi.

"Nguyên Sóc nguyên lão hội, vốn là có hắn một chỗ cắm dùi."

Cầu Thủy Kính rất là buồn phiền, "Hắn tình nguyện đừng cái địa vị này, cũng phải vì chúng ta gạt bỏ Đan Thanh cái này chướng ngại."

Chuyện này tại Nguyên Sóc gây nên lớn lao náo động.

Tô Vân người, danh chấn Nguyên Sóc, là trong hậu bối chói mắt nhất tồn tại. Nhưng mà cùng bốn đại trong thần thoại Tạp Gia Đại Thánh Ôn Quan Sơn so sánh, uy danh của hắn vẫn là kém rất nhiều, Ôn Quan Sơn càng được người kính ngưỡng, càng đến người kính yêu, cũng càng thêm nổi danh.

Đương nhiên, tại hải ngoại Tây Thổ, thậm chí thiên ngoại, Tô Vân tên tuổi càng vang dội, hải ngoại cùng thiên ngoại người chưa hẳn biết Ôn Quan Sơn là ai, nhưng Tô Vân nhưng không ai không biết không người không hiểu.

Chỉ là tại đất liền Nguyên Sóc, Tô Vân cứ việc có danh tiếng, nhưng mọi người vẻn vẹn coi hắn là thành nhân tài mới xuất hiện, đối với hắn sự tích cũng là biết không nhiều.

Giết bốn đại trong thần thoại Tạp Thánh Ôn Quan Sơn, đây tuyệt đối là phạm vào đất liền chúng sinh tối kỵ, thanh danh sẽ không tốt, huống chi Ôn Quan Sơn dẫn đầu cựu triều văn thần võ tướng tới hàng, hóa giải một hồi lớn lao tai nạn, kết thúc chiến tranh, đối tất cả Nguyên Sóc người mà nói đều là lớn lao công đức.

Đối với Tô Vân chỉ trích, cũng vì vậy mà lên.

Chỉ là những này, Tô Vân đã nghe không được, hắn cùng Sài Sơ Hi kết bạn, trở lại Thiên Thị Viên, chờ đến đến Thiên Thị Viên lúc, tu vi của hắn cũng khôi phục bảy tám phần.

Hắn là Thiên Thị Viên Đại Đế, quản lý biển nội ngoại thiên tài Thông Thiên các chủ, không quan tâm Nguyên Sóc mọi người thấy thế nào hắn.

Thiên Thị Viên, Tô Vân ngày bình thường cùng Sài Sơ Hi kết bạn, đi loanh quanh Thiên Thị Viên, ở chung tại bồ đoàn biến thành bên trong tiên điện. Âu Dã Vũ những ngày này liên tục không ngừng từ Sóc Phương thành đốc tạo xưởng vận tới tám tòa tiên cung tế đàn tài liệu, ngày đêm bận rộn, chỉ là tiên cung tế đàn còn không có luyện xong.

Tô Vân giúp đỡ Tả Tùng Nham Cầu Thủy Kính công phá Nguyên Sóc triều đình, thay đổi triều đại quá nhanh, dẫn đến Âu Dã Vũ tiên cung tế đàn mới luyện chế một nửa. Âu Dã Vũ cũng không có ngờ tới Nguyên Sóc triều đình nhanh như vậy liền bị lật đổ, đành phải cả ngày lẫn đêm, khẩn trương đẩy nhanh tốc độ.

Một ngày này sáng sớm, Tô Vân tỉnh lại sau giấc ngủ, bên người trống rỗng.

Trong lòng của hắn sinh ra một cỗ cảm giác bất an, đứng dậy đi ra tiên cung, đi chân đất đứng tại tiên vân bên trên, dựa vào lan can trông về phía xa, Thiên Thị Viên mênh mông giang sơn ầm ầm sóng dậy, thu hết vào mắt.

"Sĩ tử, vợ ngươi chạy!" Oánh Oánh ngồi tại tiên cung đám mây bên trên, hướng Tô Vân nói.

Tô Vân ngơ ngác, Oánh Oánh chấn động cánh giấy, bay tới, nói: "Buổi sáng thời điểm liền chạy, ta gặp được nàng, hỏi nàng nàng nói nàng cùng ngươi duyên phận đã hết, không thể trì hoãn được nữa. Nếu là lại kéo dài thêm, nàng sợ nàng không còn có dũng khí rời đi."

Tô Vân trong lòng không biết là tư vị gì, lặng im rất lâu, hỏi: "Nàng là trở về Đế Tọa động thiên ư? Ta đi tìm nàng."

"Không biết." Oánh Oánh nói.

Tô Vân lại trầm mặc rất lâu, đột nhiên cười nói: "Một cái nắm giữ lý tưởng cùng chấp niệm nữ nhân, thật sự là đáng sợ. Thế gian chân tình, cũng không giữ được nàng."

Oánh Oánh thận trọng quan sát hắn, thử dò xét nói: "Sĩ tử, ngươi không có việc gì chứ?"

Tô Vân lắc đầu, lạnh nhạt nói: "Ta tại sao có thể có chuyện? Đạo tâm của ta cường đại cỡ nào? Chỉ là việc nhỏ, loạn không được tâm thần của ta. Ba cái chân nữ nhân khó tìm, hai cái chân nữ nhân khắp nơi đều có, ta làm sao sẽ …"

Hắn sầu não uất ức, sau đó mấy ngày đi loanh quanh Thiên Thị Viên cũng là mặt ủ mày chau.

Lại qua mấy ngày, Đạo Thánh cùng Thánh Phật đuổi tới Thiên Thị Viên, Tô Vân tiếp đãi hai vị này lão Thánh Nhân, hỏi tới xuất gia sự tình, Đạo Thánh cùng Thánh Phật đều là nghi ngờ không thôi.

Thánh Phật ngập ngừng nói: "Các chủ xuất gia, không có cái nào chùa miếu đạo quán dám thu. Các chủ bản thân chính là phật, chính là Thánh, ở chi địa, khắp nơi đều là chùa miếu đạo quán. Cần gì phải quan tâm xuất gia hay không?"

Tô Vân yếu ớt thở dài.

Đạo Thánh cùng Thánh Phật sau khi tới, không mấy ngày Nhàn Vân đạo nhân cùng Đồ Minh hòa thượng mấy người cũng đến nơi này, mang đến năm trăm đạo nhân cùng năm trăm tăng nhân.

Mục đích của bọn hắn là tới luyện hóa Huyền quan cấm địa bên trong gương mặt khổng lồ thi yêu lệ khí, đem nơi đó tinh lọc. Tinh lọc sau đó, liền có thể thu thập tiên khí tu luyện. Chuyện này, vẫn là Tô Vân đang tấn công Quảng Bình lúc cùng bọn hắn hẹn xuống.

Tô Vân giữ vững tinh thần, hộ tống bọn họ đi tới Huyền quan cấm địa, lấy đệ nhất tiên ấn trấn áp gương mặt khổng lồ thi yêu, đem gương mặt khổng lồ thi yêu trấn áp tại đầm nước bên dưới, bảo vệ chúng tăng nói.

Đạo Thánh cùng Thánh Phật dẫn đầu chúng tăng đạo ngồi xuống tại đầm nước bốn phía, trước luyện hóa thủ hộ gương mặt khổng lồ thi yêu một đám Thần Ma thi, đem thi thể bên trong chấp niệm luyện đi, để cho bọn họ nhập thổ vi an, lại luyện gương mặt khổng lồ thi yêu.

Qua hai ngày, Tô Vân thấy bọn họ không có nguy hiểm, lúc này mới rời đi Huyền quan cấm địa, lại là ý chí tinh thần sa sút.

Đổng y sư nói cho Tô Vân, nói: "Các chủ, Tiểu Dao du học trở về, ý định tại Hồi Long hà lân cận làm một trường học. Đang tại tuyển nền đất đây."

"Tiểu Dao học tỷ trở về?"

Tô Vân tuy là suy sụp tinh thần, nhưng vẫn là vì Trì Tiểu Dao trở về mà cảm thấy vui mừng, vội vàng đi tới Hồi Long hà, xa xa liền thấy người mặc quần trắng cô nương, thanh tú động lòng người tại đứng tại Hồi Long hà bên cạnh, trong tay mang theo màu đen cặp da.

Sóng gợn lăn tăn trên mặt sông, đang có mấy đầu màu bạc trắng Ly Long mặt nước ngẩng đầu lên, đầu rồng rủ xuống, màu trắng râu rồng tại bờ sông phất phới như liễu rủ.

Đó là ở tại Thiên Thị Viên Hồi Long hà bên trong Ly Long nhà trưởng bối, đang cùng Trì Tiểu Dao nói chuyện.

“Tiểu Dao học tỷ!” Tô Vân cao giọng nói.

Trì Tiểu Dao quay đầu, mái tóc tung bay, thấy là hắn, không khỏi lộ ra tươi cười, bỏ xuống cái rương dùng sức vẫy chào!

Học tỷ màu trắng váy đón ánh nắng, hiện ra một chút vảy màu bạc ánh sáng lộng lẫy, giống như bọn họ lần đầu tiên gặp mặt lúc bộ dáng.

Trên mặt sông, cái kia mấy đầu màu bạc trắng Ly Long chậm rãi buông xuống đầu lâu, hướng Tô Vân làm lễ chào hỏi.

Sau đó mấy ngày, Tô Vân tâm tình từ từ vui tươi lên, cùng Trì Tiểu Dao tại Thiên Thị Viên bên trong hành tẩu, chọn lựa trường học mới địa chỉ. Tô Vân đã sớm hứa hẹn, hắn bỏ ra tiền cho Trì Tiểu Dao xây một tòa yêu ma quỷ quái trường học, lúc này chính là thực hiện lời hứa người.

Oánh Oánh ngồi tại Tô Vân đầu vai, thỉnh thoảng bay lên, đi theo bọn họ tại Thiên Thị Viên bên trong xuyên qua, nghe bọn hắn mỗi người nói đến đây mấy năm trải qua.

Tô Vân nụ cười trên mặt cũng từ từ nhiều, giống như là từ Sài Sơ Hi trốn đi bên trong khôi phục lại,

Đột nhiên, Oánh Oánh có cảm giác, chấn động cánh bay đi.

Tô Vân đang cùng Trì Tiểu Dao cười cười nói nói, không có phát giác.

"Ngươi còn chưa đi sao?" Oánh Oánh đi tới một cây đại thụ trên ngọn cây , nói, "Ta còn tưởng rằng ngươi sớm đã đi đây! Hiện tại luyến tiếc?"

Sài Sơ Hi lắc đầu, cười nói: "Giữa nam nữ tình cảm, chỉ là bị ái cùng dục chi phối, quá nhỏ. Ta chỉ là lo lắng hắn đi không đi ra, bây giờ thấy hắn có tân hoan, ta liền yên tâm. Tràng này kiếp, ta đã viên mãn, cuối cùng có thể yên tâm rời đi."

Oánh Oánh nghiến răng, lớn tiếng nói: "Ngươi hẳn phải biết, bây giờ căn bản không có thành tiên khả năng! Chẳng lẽ Vũ tiên nhân lời nói, ngươi cũng không tin ư?"

Sài Sơ Hi cười nói: "Oánh Oánh, ngươi căn bản không hiểu rõ khi ta nhìn thấu sinh lão bệnh tử lúc đại triệt đại ngộ, thế tục tình cảm, đã buộc không được ta. Không cần phải nói, nhất là nhân gian không giữ được, chu nhan từ kính hoa từ cây. Ta không muốn nhìn thấy trong gương ta như hoa tươi rụng đi, cũng không muốn nhìn thấy người khác như một màn này. Tô lang nam nữ hoan ái không giữ được ta, Oánh Oánh, ngươi há có thể lưu được?"

Nàng hướng Oánh Oánh phất phất tay, phiêu nhiên mà đi.

"Ngươi!" Oánh Oánh nhìn quanh, Sài Sơ Hi đã đi xa.

Tô Vân lòng có cảm giác, quay đầu nhìn lại, Trì Tiểu Dao thấy thế cũng hướng trên không nhìn lại, ngẩng đầu quan sát phút chốc, khó hiểu nói: "Sư đệ, ngươi nhìn cái gì?"

"Không có gì, một vị yên tâm mà đi cố nhân." Tô Vân quay đầu, cười nói.

Sài Sơ Hi đi tại Bắc Hải bên trên, nhẹ nhàng nâng tay, nhưng thấy thành phiến liên miên đại dương lơ lửng, hóa thành tượng băng. Từng khối to lớn hải băng bị cắt chém chỉnh tề, đắp lên thành một mảnh rộng lớn tế đàn.

Lại có từng khối hải băng lơ lửng, điêu khắc thành Thần Ma chín mươi sáu hình thái.

Sài Sơ Hi đi thẳng về phía trước, chín mươi sáu Thần Ma tượng băng tổ hợp, hình thành một tòa Thiên môn, đứng lại tế đàn bên trên.

Sài Sơ Hi lấy ra Tiên Lục, Tiên Lục bay về phía tế đàn, ông một tiếng đứng lại Thiên môn trung tâm. Mặt này Tiên Lục là nàng thăm dò Đế Tọa động thiên cấm địa lúc, lấy được khối kia, nàng cũng là đi qua cấm địa Tiên Lục đi vào Lôi Trì động thiên.

Bất quá, năm đó Sài Sơ Hi từ Lôi Trì động thiên bên trong sau khi trở về, tế đàn cũng đã sụp đổ, nàng không có học được chín mươi sáu Thần Ma hình thái Tiên đạo phù văn.

Nhưng mà lần này cùng Tô Vân thành thân, hai vợ chồng đã qua một năm hai bên giao lưu, từ Tô Vân nơi đó, nàng học được chín mươi sáu Thần Ma hình thái Tiên đạo phù văn.

Sài Sơ Hi thôi thúc tế đàn, Tiên Lục dần dần sáng sủa, thiên địa nguyên khí tụ đến, đột nhiên một đạo hào quang xuyên thủng cửu thiên, thẳng tới thiên ngoại một cái khác thời không!

Một con đường, từ thiên ngoại một cái khác thời không trải đến, nhanh chóng hướng phía dưới trải đi, rất nhanh trải ra Thiên môn bên trong!

Sài Sơ Hi đang muốn đi vào Thiên môn, đột nhiên trong lòng sinh ra ý nghĩ, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Nàng cúi đầu xuống, nhìn nhìn bụng của mình, lại ngẩng đầu lên, lộ ra vẻ không hiểu.

“Lại là một hồi thành tiên chi kiếp đây. Ngươi ta hiếm thấy có mẹ con duyên phận, ta mang ngươi cùng một chỗ phi thăng!”

Nàng đi vào Thiên môn, thân hình biến mất không thấy gì nữa.

Qua không lâu, tạo thành tế đàn băng nổi hòa tan, Tiên Lục cũng theo đó chìm vào trong biển.

Mà tại Thiên Thị Viên, khu không người học cung đang tại khởi công xây dựng, Tô Vân trực tiếp mời đến trên đời này tốt nhất công tượng, câm sư huynh Thạch Trấn Bắc, mang đến kiến tạo Sóc Phương thành lão công nhân, chế tạo toà này Thiên Thị Viên học cung.

Văn Xương trong học cung có không ít yêu tinh yêu quái đi học hoặc là dạy học, cũng bị Tô Vân giá tiền rất lớn đào đến, tại Thiên Thị Viên học cung dạy học.

Tô Vân lại từ Thiên Đạo viện chuyển đến Văn Uyên các tất cả tàng thư, lại xin Ngư Thanh La đến đây đảm nhiệm danh dự tế tửu, Thiên Thị Viên học cung rất là náo nhiệt liền bắt đầu thu yêu tinh yêu quái sĩ tử.

Bên ngoài, cũng thường xuyên có tin tức truyền đến, Cầu Thủy Kính thúc đẩy cải cách việc làm cũng truyền vào Tô Vân trong tai, hiện nay Nguyên Sóc bách phế đãi hưng, vị này Thủy Kính tiên sinh so bất cứ lúc nào đều phải vội vàng.

Mà du học hải ngoại nhóm đầu tiên Thiên Đạo viện sĩ tử, cũng học thành trở về, Thiên Đạo viện cũng lần nữa mở ra, tuyển chọn sĩ tử, rất là náo nhiệt.

Tô Vân tại Thiên Thị Viên học cung dạy học, dạy một chút yêu ma quỷ quái truy nguyên kỹ xảo, một ngày này, Âu Dã Vũ

cuối cùng đến đây, xông vào lớp học.

"Các chủ, tiên cung tế đàn, đã hoàn toàn luyện xong."

Tô Vân ánh mắt sáng lên, bỏ xuống sách giáo khoa, nói: "Triệu tập Thiên Thị Viên tất cả Thần Ma, Nguyên Đạo cấp độ cường giả, còn có tất cả Thông Thiên các thành viên, đi Đế đình!"

Chương 437 : Tiên giới lén qua kế hoạch

Chương 438: Tiên giới lén qua kế hoạch

Đế đình cấm địa bên ngoài rất nhanh tụ tập Thiên Thị Viên bên trong hầu như tất cả Nguyên Đạo cao thủ cùng Thần Ma, hiện nay Thiên Thị Viên chiến lực sớm đã vượt qua Nguyên Sóc thế giới bất kỳ quốc gia nào, sống có Ứng Long, Bạch Trạch các Thần Ma, chết có Lý Lục Hải, Văn Thánh Công, Cầm Thánh các kim thân Thánh Nhân.

Lại thêm lão Yêu Vương, Đổng y sư các cao thủ, có thể nói san bằng bất kỳ một quốc gia nào, đều là dễ như trở bàn tay.

Bạch Trạch đi tới Tô Vân bên người, nhìn bốn phía một phen, thấp giọng nói: "Các chủ, trong này có không ít gia hỏa là không nghe điều khiển, mang theo bọn họ tùy tiện xông vào Đế đình, khẳng định sẽ chọc cho ra rất nhiều chuyện tới. Lưu đày Đế thi, không thể hi vọng bọn họ."

Hắn chỉ là Thao Thiết, Cùng Kỳ, Thái Tuế, Tương Liễu các Ma Thần, những người này vô cùng hung ác, làm nhiều việc ác, là xấu được không có bất kỳ cái gì đạo lý Ma Thần, rất dễ dàng không khống chế được.

Đế đình lại mười phần nguy hiểm, nếu là những người này tại Đế đình bên trong chạy loạn, rất dễ dàng gây ra nhiễu loạn lớn.

Tô Vân tuy là mang theo Thiên Thị Viên Đại Đế tên tuổi, nhưng mà đối với những này Ma Thần, thực ra không có nửa điểm trói buộc lực. Bất luận Ứng Long Bạch Trạch các Thần

Minh vẫn là Thao Thiết Tương Liễu các Ma Thần, bọn họ đều là tới lui tự do, cũng không nhận hắn điều khiển.

Tô Vân có khả năng mời đến bọn họ trợ trận, chủ yếu là bởi vì từng làm qua cai tù, miễn phí cung cấp nhà tù để cho bọn họ ở lại. Có phần tình nghĩa này tại, bao nhiêu đều phải cho chút mặt mũi.

Tô Vân nói: "Vũ tiên nhân lưu lại tám tòa tiên cung tế đàn, thôi thúc lên cần pháp lực tựa như mênh mông biển lớn, không có bọn họ giúp đỡ, không cách nào tế lên, nhất định phải mời bọn họ đồng loạt ra tay. Đế đình hiểm ác, liền Vũ tiên nhân đều bị trọng thương, bọn họ hẳn là sẽ không chạy loạn a?"

Bạch Trạch nhìn về phía đang tại tổ hợp bên trong cái kia tám tòa tiên cung đại điện, chỉ thấy Thông Thiên các mọi người đang tại thôi thúc pháp lực, vận chuyển từng cái quái vật khổng lồ, nếu mà so sánh, bọn họ thân thể tiểu nhân như là sâu kiến, mà những quái vật khổng lồ này chỉ là Tiên điện từng cái bộ kiện!

Tám tòa tiên cung đang tại thành hình, quy mô to, muốn thôi thúc, nhất định cần cuồn cuộn pháp lực, không phải hạng người bình thường có thể làm được!

Bạch Trạch lắc đầu nói: "Các chủ, ngươi nhìn những cái kia Ma Thần, cái nào có thể ràng buộc bản thân?"

Tô Vân bốn phía nhìn lại, chỉ thấy thiếu nhi Thao Thiết đầu cùng thân thể không chênh lệch nhiều, há hốc mồm, nhìn chằm chằm Đế đình bên trong một cái bồng bềnh Linh giới đần độn mà cười cười, trong mồm đều là kịch liệt sắc bén răng, những cái kia răng còn tại chi phối xê dịch.

Hắn dời đi ánh mắt, lại rơi vào Cùng Kỳ trên người.

Vấn đề thiếu nhi Cùng Kỳ thì tại nhìn chằm chằm Thái Tuế chảy nước miếng, Thái Tuế thì ánh mắt âm tàn nhìn chằm

chằm mặt đất, đặt tại sau lưng viết tay lấy một cái thần đao, hiển nhiên chuẩn bị tùy thời cho Cùng Kỳ tới một đao. —— hắn là Thông Thiên các nguyên lão, tự nhiên có tư cách để Âu Dã Vũ đám người cho hắn rèn đúc dị bảo.

Những này Ma Thần, quả thực là một chút liều mạng tên vô lại.

Tô Vân huyệt thái dương mơ hồ bị đau, Đế đình là Thiên Thị Viên chỗ nguy hiểm nhất, lão Thần Vương không muốn nhất nhắc đến một cái cấm địa, những người này nếu là ở nơi đó làm loạn, nhất định sẽ thương vong thảm trọng!

Tô Vân đối với mấy cái này Thần Ma cách nhìn thực ra cũng không quá xấu, không hy vọng bọn họ chết ở chỗ này.

"Chư vị!"

Tô Vân đột nhiên lớn tiếng nói: "Chư vị lão ca ca, lão tỷ tỷ, nghe ta một lời!"

Mọi người nhất thời ngừng huyên náo, nhao nhao nhìn tới, Thái Tuế cây đao hướng phía sau cái mông cắm xuống, giấu đến thịt của mình bên trong, ra vẻ thuần lương.

Tô Vân làm bộ không nhìn thấy, hít sâu một hơi, trầm giọng nói: "Đế đình, hung hiểm vô cùng, Vũ tiên nhân ở đây bị trọng thương, suýt nữa thân tử đạo tiêu. Chúng ta chuyến này, nhất định nguy hiểm trùng trùng điệp điệp, nhưng chỉ cần căn cứ lão Thần Vương lưu lại nét chữ ghi chép, cùng với Vũ tiên nhân đi qua con đường, nhất định có thể bình yên trở về! Cho nên, xin chư vị nhất định phải đuổi theo ta, tuyệt đối không nên đi loạn xông loạn!"

Tương Liễu đánh cái run rẩy, cố gắng về sau co đi, cười hắc hắc nói: "Đã hung hiểm như thế, không bằng không đi, ta vẫn là đi Thiên môn chợ quỷ bên trong đi ngủ…"

Mặt khác mấy cái Ma Thần cũng nhao nhao đánh lên trống lui quân, muốn chạy đi.

Tô Vân tiếp tục nói: "Lần này lưu đày Đế thi, chỉ cần có thể còn sống trở về, ta nhất định dùng hết khả năng, đưa chư vị quay về cố hương, trở lại Tiên giới đi!"

Lời vừa nói ra, Tương Liễu các ý định chạy đi Thần Ma nhất thời dừng bước lại.

"Cai tù lời ấy thật chứ?"

Kỳ Lân lộ ra vẻ không tin , nói, "Không phải chúng ta không tin cai tù, mà là cố hương của ta chính là Tiên giới, nghèo chúng ta cả đời thọ nguyên, đều đi chẳng qua Bắc Miện trường thành! Cai tù có thể đem chúng ta đưa về Tiên giới?"

Tương Liễu lấy can đảm nói: "Cố hương của ta không phải Tiên giới, ta đến từ Lục Giáp động thiên. Nhưng mà đi Tiên giới lời nói, ta vẫn là có thể thử một chút."

Thao Thiết chần chừ một chút, nói: "Ta cũng không phải đến từ Tiên giới, ta đến từ Câu Trần động thiên, chẳng qua ta tổ tiên hẳn là Tiên giới. Cho nên đi Tiên giới, chính là về nhà thăm người thân. Tiên nhân khẩu vị mà nhất định rất có nhai đầu…"

Nữ Sửu nói: "Ta đến từ Thiên Phủ động thiên, trở lại Thiên Phủ động thiên liền có thể. Chẳng qua ta nghe nói, ta tổ tiên là một vị tiên nhân, có lẽ trước tiên có thể đi Tiên giới tìm kiếm hỏi thăm tổ tông."

…

Mỗi người bọn họ báo ra đến từ chỗ nào, Tô Vân không khỏi ngơ ngẩn, để Oánh Oánh phân biệt ghi lại, khó hiểu nói: "Các ngươi không hoàn toàn là đến từ Tiên giới?"

Phần đông Thần Ma mỗi người lắc đầu.

Ứng Long đối với cái này tìm hiểu càng nhiều, nói: "Loại trừ số ít mấy cái Thần Ma là bị đệ nhất Thánh Hoàng từ Tiên giới triệu hoán xuống bên ngoài, rất nhiều Thần Ma đều là đủ loại nguyên nhân lưu lạc đến nhân gian. Có là thiên địa sinh ra Thần Ma, có thì là tiên nhân hậu duệ, còn có tiên nhân tọa kỵ bị thương bị vứt bỏ, có thì là cảm thấy hạ giới càng chơi vui hơn vụng trộm chạy tới nhân gian, còn có chính là chịu tiên mệnh, biến thành địa phương Thần Chỉ. Thậm chí, là phụng tiên nhân lệnh hạ giới hàng kiếp. Nhưng mà hiện tại, bọn họ đều không trở về được."

Bạch Trạch nói: "Bọn họ rất nhiều người, đều là theo Thiên Thị Viên va chạm sự kiện mà rơi xuống, Tam Thánh Hoàng hẳn phải biết rất nhiều."

Tô Vân đang muốn nói chuyện, đột nhiên Cùng Kỳ nói: "Ngươi làm sao đưa chúng ta trở lại? Không ai có thể nhảy vọt Bắc Miện trường thành, không ai có thể ngăn cản được chiếc kia Tiên kiếm."

Tô Vân bốn phía nhìn lại, chỉ thấy sáu mươi tôn Thần Ma đều đang nhìn hắn, trong ánh mắt bao hàm mong đợi.

Tâm hắn nhớ khẽ động, hai tay dùng sức nâng lên, chỉ thấy tuôn ra chân nguyên, cao chót vót trên không trung, hóa thành một chiếc cổng trời, Thiên môn bốn phía, từng tòa tiên cung tế đàn tại hắn quan tưởng bên dưới nhanh chóng hình thành, Tiên Lục rơi vào trong cửa.

Thiên môn mở khải, Bắc Miện trường thành nhất thời xuất hiện ở sau cửa, không gian gấp, vượt qua tầng tầng ngăn cản, đi tới Vũ tiên đại điện, lộ ra trong điện cung phụng Tiên kiếm!

Tiên kiếm xoay tròn, chiếu rọi Bắc Miện trường thành ở dưới đại thiên thế giới, mỗi một trong nháy mắt, liền đem đại thiên thế giới quét hình một lần, để tất cả có thực lực độ kiếp người đều câm như hến, không dám toát ra khí tức của mình!

Ứng Long, Thao Thiết, Nữ Sửu các sáu mươi tôn Thần Ma vẻ mặt nhất thời thay đổi, vội vàng dịch ra ánh mắt, không dám nhìn thẳng Tiên kiếm.

Tô Vân trầm giọng nói: "Oánh Oánh!"

Oánh Oánh quát một tiếng, chỉ thấy từng mai từng mai chữ nòng nọc bay ra, xoay quanh Tô Vân bay lượn, Tô Vân thôi thúc đệ nhất tiên ấn, thiên địa nguyên khí hội tụ, rất nhanh đệ nhất tiên ấn uy năng liền vượt qua thế giới cực hạn chịu đựng, đi đến Tiên kiếm báo động trước mức độ!

Nhưng mà cho dù chiếc kia Tiên kiếm ngay tại Tô Vân trước mặt bọn hắn, cũng giống như không có cảm ứng được Tô Vân khí tức.

Oánh Oánh thi triển Tiên đạo phù văn, chính là Sài Sơ Hi thi triển thiên mệnh phù văn, là tiên nhân truyền thụ cho Thần Quân, để Thần Quân thay mặt thống trị nhân gian phù văn.

Loại này phù văn bao phủ phía dưới, có thể thi triển ra vượt qua thế giới cực hạn lực lượng mà không kinh động Tiên kiếm!

Tô Vân tán đi đệ nhất tiên ấn, trầm giọng nói: "Nắm giữ thiên mệnh phù văn, ta liền có thể man thiên quá hải, đưa các ngươi đi vào Tiên giới!"

Ứng Long, Kỳ Lân đám người cực kỳ tâm động, đột nhiên Cửu Phượng nói: "Nhưng mà, ngươi như thế nào mới có thể nhảy vọt Bắc Miện trường thành? Bắc Miện trường thành, vượt qua vạn vạn ngân hà tinh hệ, cho dù là Thần Ma bay đến chết già, cũng bay không lên trường thành tường thành!"

Tô Vân khẽ mỉm cười, vung tay lên một cái, Linh giới bên trong từng mặt triều thiên khuyết bay ra, ầm ầm, rơi vào mọi người bốn phía.

Cái này bát diện triều thiên khuyết là Thông Thiên các về sau luyện chế, cùng Khúc bá đám người luyện chế triều thiên khuyết so sánh, có chỗ sửa đổi, Tô Vân sửa trong đó bộ phận sai lầm.

"Ta không thể trực tiếp nhảy vọt Bắc Miện trường thành, nhưng mà ta có thể đem Bắc Miện trường thành triệu hoán đến!"

Tô Vân nhìn chung quanh một vòng: "Lấy bát diện triều thiên khuyết triệu hoán đến Bắc Miện trường thành, tái hiện năm đó Thiên Môn trấn một màn kia, chúng ta đi thuyền, theo biển trụ thẳng tới Bắc Miện trường thành! Khi đó, ta tự mình thi triển thiên mệnh phù văn, hộ tống các ngươi vượt qua trường thành!"

Sáu mươi tôn Thần Ma không khỏi kích động vô cùng, thậm chí có chút cao tuổi Thần Ma kích động đến thân thể run rẩy.

Bạch Trạch lẩm bẩm nói: "Đây chính là chúng ta năm đó xây dựng Thông Thiên các bản nguyện! Thông Thiên các mục đích, chính là mở ra một đầu thông thiên con đường, thẳng tới Tiên giới con đường! Hơn bốn nghìn năm, không nghĩ tới thế hệ này các chủ cuối cùng muốn thực hiện…"

Tô Vân cao giọng nói: "Nhưng mà hiện tại, ta cần các ngươi nghe ta điều khiển, tề tâm hợp lực, đem tiên thi đưa tiễn! Bất luận là ai, tại Đế đình bên trong cũng không thể đi loạn, nhất định phải nghe ta an bài!"

Mọi người nghiêm nghị, nhao nhao đồng ý.

"Ứng Long, Bạch Trạch, các ngươi đã từng cùng Vũ tiên cùng một chỗ thăm dò nơi này, các ngươi đến dẫn đường. Oánh Oánh, ngươi theo chân bọn họ làm tham mưu."

Tô Vân gọi đến Âu Dã Vũ đám người, nói: "Mau chóng đem tiên cung tế đàn tổ hợp, chúng ta cái này liền đi vào Đế đình, lưu đày tiên đế chi thi!"

Âu Dã Vũ đồng ý, dẫn đầu mặt khác Thông Thiên các cao thủ, nhanh chóng đem tám đại tiên cung tế đàn tổ hợp lên.

Ứng Long, Bạch Trạch, Cửu Phượng, Kỳ Lân, Nữ Sửu, Tương Liễu, Thái Tuế cùng Toan Nghê mỗi người mang theo một tòa tiên cung, dưới quyền bọn họ lại đều có sáu bảy tôn Thần Ma, lại thêm Thông Thiên các cao thủ chỉ điểm.

Tô Vân chỉ điểm mọi người thế nào sắp đặt tám tòa tiên cung tế đàn, lúc này mới lấy tới hạch tâm tế đàn cùng Tiên Lục.

Ứng Long chần chờ nói: "Tiểu lão đệ, hạch tâm tế đàn cần dẫn động Đế thi cùng Tiên Lục, tu vi của ngươi quá thấp, chỉ sợ…"

Tô Vân lắc đầu nói: "Vũ tiên nhân từng nói qua, chỉ có đem tôn này tiên đế thi yêu đưa tiễn, thế giới của chúng ta mới có còn sống sót tư cách. Đưa không đi lời nói, ta cũng chắc chắn phải chết. Cho nên, nhất định phải liều mạng!"

Ứng Long không nói thêm gì nữa.

Tô Vân đi tại phía trước, Oánh Oánh chấn động cánh, cùng Ứng Long cùng Bạch Trạch dẫn đường, ba người phân biệt Đế đình Churo Thần Vương cùng Vũ tiên nhân mở ra đầu kia đường sống, dẫn đầu mọi người một đường xâm nhập Đế đình.

Nơi này, đâu đâu cũng có phiêu linh tiên quang, có tiên quang hóa thành hoa cỏ cây cối, có hóa thành ngoài dự đoán lỏng quái thạch, tựa như đủ loại tráng lệ dị bảo, tỏa ra làm người sợ hãi uy năng.

"Loại này tiên quang cực kỳ nguy hiểm, hơi đụng chạm, uy lực của nó liền sẽ bộc phát!" Ứng Long nhắc nhở mọi người

nói.

Vùng cấm địa này bao la hùng vĩ, vượt qua tưởng tượng của bọn hắn, Tô Vân đám người dọc theo đường sống một mực tiến lên, đi hai ba ngày, còn không có đi tới Đế đình bên trong.

Nhưng hai bên đường nhưng lại có rất nhiều thượng cổ các đại năng Linh giới, đi tới nhìn lại, Linh giới bên trong tự thành một giới, có chút rộng lớn, có nhật nguyệt tinh thần, sơn thủy cây cối, cũng có nhân tộc sinh hoạt, tự xưng giới bên trong dân.

Giới bên trong dân cư ở Linh giới nổi lơ lửng thượng cổ các đại năng trọng bảo, chống đỡ lấy thế giới bất diệt, giới bên trong có nhật nguyệt vận chuyển, duy trì sinh cơ.

"Hình như là Tiên đạo linh binh!" Âu Dã Vũ thất thanh nói.

Tô Vân quát bảo ngưng lại bọn họ: "Đừng đi những cái kia Linh giới! Đợi đến lưu đày tiên đế thi yêu sau đó, nếu như chúng ta còn sống, các ngươi có thể đi vào truy nguyên! Nhưng bây giờ tuyệt đối không được!"

Thông Thiên các thành viên đều là truy nguyên cuồng nhân, kích động, nghe vậy đành phải nhẫn nại xuống.

"Có thể đem tiên đế thi yêu cũng nghiên cứu sao?" Đổng y sư hỏi.

Tương Liễu hì hục hì hục cười nói: "Tiểu Thần Vương, tiên đế thi bổ nhào về phía trước, ngươi một cái trượt xúc quá khứ, giơ đao lên đi tới tiên đế dưới bụng, hắn dựa vào quán tính liền đem bản thân mở ngực mổ bụng."

Oánh Oánh hung tợn lườm hắn một cái: "Liền ngươi sẽ nói tao lời nói!"

Tương Liễu câm như hến, không dám lại nói.

Cùng lúc đó, Sài Sơ Hi đi ra Tiên Lục, đối diện chỉ thấy vô biên vô tận động thiên phúc địa, Thiên Phủ lầu vũ, là có nhiều kỳ nhân dị sĩ tại trong Thiên phủ xuyên qua phi hành.

"Vị đạo hữu này, từ phương nào mà tới?" Trong Thiên phủ đột nhiên có to lớn thiên tượng nội tâm bay lên, đi tới Sài Sơ Hi trước mặt, khom người làm lễ chào hỏi, dò hỏi.

"Thiên Thị Viên."

"Thiên Thị Viên?"

Thiên tượng kia nội tâm vừa mừng vừa sợ: "Đó là Vũ Hoàng bọn họ tổ địa ah!"

"Vũ Hoàng?" Sài Sơ Hi không hiểu.

"Nơi này là Thiên Phủ động thiên! Lại được xưng làm tiểu tiên giới!"

Thiên tượng kia nội tâm cười nói: "Năm đó đến từ Thiên Thị Viên đệ nhất Thánh Hoàng đi theo đến từ Thiên Phủ động thiên ba vị Thánh Hoàng chỉ dẫn, cái thứ nhất đến nơi này, tìm kiếm hỏi thăm Tiên đạo. Rồi đến Vũ Hoàng đến tìm hiểu, trở thành Thiên Phủ Thánh Hoàng, liên quan tới Thiên Thị Viên truyền thuyết, đã tại Thiên Phủ lưu truyền rất lâu! Đạo hữu, xin —— "

Sài Sơ Hi có chút thất vọng: "Nơi này không phải Tiên giới ư?"

Chương 438 : Đại Đế tuổi già điềm xấu

Chương 439: Đại Đế tuổi già điềm xấu

“Đúng rồi, Lâu Ban cùng Sầm phu tử bọn họ tâm niệm, thật giống chính là Vũ Hoàng sách.”

Sài Sơ Hi nhớ tới Tô Vân nhà hai vị trưởng bối, quyết định vẫn là tại Thiên Phủ động thiên ở tạm một thời gian, thầm nghĩ: “Không biết bọn họ có hay không tìm đến quyển kia Vũ Hoàng sách. Nếu là tìm không được lời nói, ta gặp được Vũ Hoàng, vì bọn họ cầu một quyển. Chỉ là không biết Vũ Hoàng phải chăng còn nơi này làm Thánh Hoàng…”

Mấy tháng về sau, Lâu Ban cùng Sầm phu tử lặn lội đường xa, trăm cay nghìn đắng, cuối cùng đi tới lần trước bọn họ chỗ đến nơi cái kia tinh không dịch trạm.

“《 Vũ Hoàng sách 》!”

Hai vị Thánh Linh vui đến phát khóc: “Mau nhìn xem, mau nhìn xem, Vũ Hoàng tìm đến một cái khác động thiên manh mối đến cùng ở nơi nào!”

Thiên Thị Viên, Đế đình.

“Chúng ta nhìn thấy những này Linh giới, đến cùng là từ đâu tới?”

Oánh Oánh đột nhiên hỏi, “Linh giới là linh sĩ nội tâm ở chi địa, hẳn là chỉ có một ít cực kỳ cường đại tồn tại, hắn nội tâm mới có thể hóa thành một cái thế giới khiến mọi người ở trong đó phồn diễn sinh sống a?”

Mấy ngày nay, Tô Vân đám người vẫn tại Đế đình trong cấm địa xuyên qua, cẩn thận từng li từng tí, phía trước thi khí càng ngày càng đậm, yêu khí cũng càng ngày càng nặng, nhưng Linh giới số lượng cũng càng ngày càng nhiều, nhiều như vậy Linh giới khảm nạm ở trong không gian, có giống như là một đám mây, có giống như là một mảnh cánh hoa, có là một mảnh lá liễu, có ở tại trong khe nước, trên mặt hồ.

Oánh Oánh sắc mặt nghiêm túc nói: "Liền xem như Ứng Long, Nữ Sửu cường đại như vậy tồn tại, sau khi chết Linh giới hẳn là cũng duy trì không được bao dài thời gian liền sẽ dập tắt a?"

Thiếu niên Ứng Long quan sát Linh giới, suy đoán nói, "Những này Linh giới, hơn phân nửa là tiên nhân Linh giới. Chỉ có tiên nhân Linh giới mới có thể như thế củng cố, dưỡng dục nhiều người như vậy."

Mọi người nhao nhao nở nụ cười: "Nơi nào có nhiều tiên nhân như vậy? Cái này Đế đình bên trong đâu đâu cũng có Linh giới, nếu là tiên nhân Linh giới, tiên nhân đi nơi nào? Cho dù bọn họ chết rồi, bọn họ nội tâm ở đâu? Nhục thể của bọn hắn lại đến đi nơi nào?"

Tô Vân trong lòng khẽ động, nghĩ đến Huyền quan bên trong những tiên nhân kia thi thể, thầm nghĩ: "Huyền quan bên trong những tiên nhân kia nắm giữ nội tâm cùng thân thể, có lẽ Linh giới hẳn là cũng tại, nói cách khác nơi này Linh giới cũng không phải là bọn họ. Như vậy những này Linh giới chủ nhân là ai?"

Cổ quái chính là, rất nhiều Linh giới bên trong đều có giới bên trong dân ở trong đó phồn diễn sinh sống, những này giới bên trong dân lại là từ đâu mà tới?

Lúc này, đột nhiên một tòa Linh giới sụp đổ, tiểu thế giới dập tắt, Tô Vân cùng Ứng Long đám người vừa vặn đi qua cái

kia phiến Linh giới, còn chưa kịp cứu ra những cái kia giới bên trong dân, liền thấy toàn bộ Linh giới thăm dò!

Tinh không hủy diệt, kể cả giới bên trong dân ở lục địa cũng cùng một chỗ hóa thành bột mịn, tất cả cũng không còn tồn tại!

Bọn họ còn chưa kịp vì những này giới bên trong dân gặp gỡ mà than tiếc, đột nhiên tiên quang bắn ra, trấn áp cái kia Linh giới số mệnh trọng khí bắn ra tiên quang, coong một tiếng từ dập tắt bên trong bay ra!

"Không được! Là Tiên đạo linh binh!"

Bạch Trạch lạnh lùng nói: "Đồng loạt ra tay!"

Cái kia Tiên đạo linh binh là một tòa tám tầng bảo lâu, bị Linh giới dập tắt bắn ra năng lượng kích phát, xoay tròn lấy hướng bên này bay tới, một bên xoay tròn, một bên từng đạo tiên quang bốn phía vung vãi!

Cái kia tiên quang rơi chỗ, không gian bị đánh xuyên, mặt đất thành phiến thành phiến bốc hơi, vô cùng kinh khủng!

Mọi người lập tức đem thực lực tu vi hơi thấp Thông Thiên các mọi người bảo hộ ở trung ương, đồng thời dẫn động thiên địa nguyên khí, mỗi người đem tu vi tăng lên tới cực hạn, đồng thời ra tay, hướng cái kia nghiền ép mà đến Bát Bảo lâu đánh tới!

Tô Vân cũng trong cùng một lúc thi triển ra đệ nhất tiên ấn, dốc hết có khả năng điều động thiên địa nguyên khí, phát triển đòn đánh này uy năng. Chẳng qua chuyện đột nhiên xảy ra, hắn không kịp đem đệ nhất tiên ấn uy lực tăng lên tới cực hạn!

"Ầm!"

Toà kia Bát Bảo lâu nghiêng, xoay tròn lấy từ bọn họ trên không bay qua, Ứng Long khó chịu hừ, từ thiếu niên hình thái

hóa thành Ứng Long hình thái, gân thân thể tăng vọt, không ngừng nhô lên, lạnh lùng nói: "Kháng trụ!"

Thao Thiết gào thét, từ em bé hiện ra chân thân, thân thể tăng vọt, đối cứng lấy Bát Bảo lâu áp lực!

Âu Dã Vũ, Thạch Trấn Bắc, Yến Khinh Chu đám người bốn phía, từng tôn Thần Ma hiện ra vĩ đại chân thân, dốc hết có khả năng, đối kháng cái kia Bát Bảo lâu lực lượng kinh khủng, từng cái bị ép tới thân thể kẽo kẹt kẽo kẹt vang vọng, hầu như không cách nào chống đỡ!

"Coong!"

Mọi người công kích gần như là đồng thời rơi vào Bát Bảo trên lầu, để toà này bảo lâu thay đổi đường đi, nghiêng nghiêng hướng một bên bay đi.

Đợi đến toà này tiên gia linh binh bay qua, áp lực nhất thời bỗng nhiên chợt nhẹ, mọi người nội tâm kéo căng đến cực hạn, áp lực đột nhiên biến mất, nội tâm liền đột nhiên từ gáy của bọn họ bên trong bay ra, suýt nữa chạm đến Bát Bảo lâu lúc bay qua dấu vết lưu lại!

Mọi người vội vàng thu mỗi người nội tâm, lòng còn sợ hãi.

Cái kia Bát Bảo lâu chính là tiên gia linh binh, bay qua lưu ngấn, dấu vết bên trong tràn ngập sức mạnh mang tính hủy diệt, bọn họ nội tâm nếu là chạm đến cái kia dấu vết, chỉ sợ cũng phải bị trọng thương!

Nhưng mà cưỡng ép thu về nội tâm, lại thêm cùng Bát Bảo lâu đối kháng, để cho bọn họ mỗi người khí huyết sôi trào, rất lâu không ngừng, tu vi hơi thấp khóe miệng chảy máu, hiển nhiên đã bị thương.

"Cái này không hợp thói thường!"

Nữ Sửu giận dữ, la lên, "Bay qua một tòa lâu, là có thể đem chúng ta đè xuống đất, không có phản kháng khí lực! Nếu là gặp phải tiên đế thi, không biết muốn xảy ra chuyện gì! Lão nương không đi!"

Một đám Thần Ma mỗi người trở nên trầm mặc, có chút chần chờ. Tô Vân khẽ nhíu mày, Nữ Sửu là Ma Thần bên trong người mạnh nhất, nàng nếu là nửa đường bỏ cuộc lời nói, mặt khác Ma Thần chỉ sợ đều đem theo nàng cùng rời đi!

Thiếu niên Bạch Trạch chầm chậm nói: "Vừa rồi bay ra chính là một cái tiên gia linh binh, tiên nhân bảo vật, so cái gì Đại Thánh linh binh tốt hơn không biết bao nhiêu lần. Nếu là có thể nhận được một kiện hai cái, cũng coi là chuyến đi này không tệ."

Hắn lời vừa nói ra, ở đây tất cả mọi người trước mắt đều là sáng lên.

Nữ Sửu lạnh lùng nói: "Con cừu trắng nhỏ, ngươi có thể chiếm được? Toà kia lâu đã bay ra an toàn khu vực, ai dám đi thu món kia bảo vật?"

Nàng nói an toàn khu vực, chỉ là lão Thần Vương cùng Vũ tiên nhân thăm dò ra đầu kia con đường, chỉ là mênh mông Đế đình bên trong một cái lối nhỏ mà thôi.

Ra đầu này tiểu đạo, đâu đâu cũng có hung hiểm, cho dù là bọn họ những này Thần Ma, tùy tiện xông vào cũng khó thoát khỏi cái chết!

Thiếu niên Bạch Trạch hướng toà kia Bát Bảo lâu đi tới, nói: "Lúc trước toà này tiên lâu đánh vào cấm địa, xúc động rất nhiều phong cấm, đã đem phong cấm quét hơn phân nửa. Ta chỉ cần đi qua, quét dọn mấy cái sót lại phong cấm, liền có thể đem tiên lâu chiếm làm của riêng!"

Mọi người nhao nhao hướng hắn nhìn lại, Yến Khinh Chu đám người liền vội vàng tiến lên, nói: "Bạch nguyên lão, chúng ta giúp đỡ phá cấm!"

Thiếu niên Bạch Trạch cười nói: "Không cần đến các ngươi. Ta dù sao cũng là Thông Thiên các nguyên lão, nắm giữ lấy Thông Thiên các tàng thư giới tồn tại, chỉ là phá cấm việc nhỏ, còn cần không đến các ngươi giúp đỡ."

Toà kia Bát Bảo lâu một đường nghiền nát rất nhiều nổi bồng bềnh giữa không trung Tiên đạo phù văn, đụng nát một ngôi đại điện một góc, dừng ở trên một vách núi.

Thiếu niên Bạch Trạch dọc theo Bát Bảo lâu ép qua chỗ dấu vết lưu lại đi tới, một đường loại bỏ đủ loại phong cấm, thủ đoạn chồng chất, cho dù là Ứng Long cũng nhìn mà than thở, vò đầu nói: "Con cừu trắng nhỏ bản lĩnh, thật giống so trước kia mạnh rất nhiều, trước kia yếu đến giống như con gà con giống như."

Mọi người nhìn quanh, chỉ thấy thiếu niên Bạch Trạch một đường ung dung đi tới Bát Bảo lầu dưới, lầu dưới phong cấm uy năng bộc phát, đem hắn bao phủ.

Mọi người kêu lên một tiếng, đột nhiên liền thấy thiếu niên Bạch Trạch từ Tiên đạo phù văn bắn ra quang mang bên trong đi ra, đem Bát Bảo lâu giơ lên, thu vào đến bản thân Linh giới bên trong.

Mọi người nhìn ra hãi hùng khiếp vía, giờ phút này cuối cùng yên lòng, reo hò không thôi.

Thiếu niên Bạch Trạch đi tới mọi người trước mặt, cười nói: "Ta phải một tiên gia linh binh, đây chính là thăm dò cấm địa chỗ tốt! Các chủ, ta muốn luyện hóa cái này tiên gia linh binh, muốn mượn các chủ Linh giới dùng một chút, miễn cho những người này ham muốn bảo bối của ta."

Tô Vân mở rộng Linh giới, thiếu niên Bạch Trạch đi vào.

Tô Vân nội tâm bay tới trước mặt hắn, đang muốn nói chuyện, đột nhiên thiếu niên Bạch Trạch thổi phù một tiếng, tai mắt mũi miệng bên trong xuy xuy phun máu, thẳng tắp quỳ xuống, lấy mặt đập đất.

Tô Vân sợ hết hồn, vội vàng cấp cứu, la lên: "Oánh Oánh, Oánh Oánh! Mau lại đây cứu mạng!"

Oánh Oánh cũng không có gặp qua chiến trận này, vội vàng nói: "Ta đi mời Đổng y sư tới!"

"Đừng đi xin hắn!"

Bạch Trạch đột nhiên bắt lấy Tô Vân tay, uể oải nói: "Ta không sao, ta nôn một hồi máu thì tốt rồi, xin Đổng y sư tới cứu ta, sẽ đem những cái kia Ma Thần dọa chạy. Ma Thần tham sống sợ chết, chỉ có thể lấy dụ dỗ chi, ánh sáng giáo trình khí giảng hữu nghị là không được…"

Tô Vân trong lòng hơi trầm xuống, Bạch Trạch đã là trong bọn họ nhân vật mạnh nhất, cùng Ứng Long, Nữ Sửu tương xứng, hiện tại hắn bị trọng thương, chuyến này nguy hiểm liền lại nhiều một phần.

Thiếu niên Bạch Trạch cưỡng ép trấn trụ thương thế, tẩy đi vết máu trên người, cái này tài hoa định thần rảnh rỗi từ Tô Vân Linh giới bên trong đi ra, nhưng mà Tô Vân lại biết hắn đã là nỏ mạnh hết đà.

"Lưu đày tiên đế thi, nơi này bảo tàng, đều là của chúng ta!"

Thiếu niên Bạch Trạch liếc nhìn chúng Thần Ma, ngạo nghễ nói: "Các ngươi cho dù chạy đến Tiên giới, cũng chỉ có thể cho tiên nhân trông nhà hộ viện, cho người ta làm sủng vật, làm tọa kỵ, cố gắng cả một đời cũng không chiếm được bao nhiêu ban thưởng, chớ nói chi là tiên gia linh binh. Nhưng

nơi này, chỗ nào cũng có! Cầm tới trọng bảo, các ngươi cũng có thể chạy đến Tiên giới làm sơn đại vương, nhưng liền nhìn các ngươi có bản lãnh này hay không!"

Hắn lời vừa nói ra, Thần Ma bọn họ đều rục rà rục rịch, đặc biệt là Ma Thần, lại càng dễ bị mê hoặc.

Thiếu niên Bạch Trạch thấy thế, thở phào nhẹ nhõm, thầm nghĩ: "Các chủ, ta có thể giúp ngươi, chỉ có thể tới đây. Còn tôn này tiên đế thi, ta… Không thể làm gì."

Trên bầu trời nổi lơ lửng nghiền nát cung điện, con đường tàn lụi, mọi người dọc theo đầu này tàn tạ con đường, cẩn thận từng li từng tí hướng đi Đế đình.

Nơi này dị thường nguy hiểm, trôi nổi cung điện mảnh vỡ còn lưu lại một chút tiên nhân thần thông lạc ấn, hơi không cẩn thận liền sẽ bị thôi phát.

Cũng may có Vũ tiên nhân cùng lão Thần Vương mở đường phía trước, bọn họ dọc theo con đường này hữu kinh vô hiểm, cuối cùng đi tới trên không Đế đình bên trong. Nơi này thi khí nồng đậm vô cùng, so lão Thần Vương trong lăng mộ thi khí nặng không biết gấp bao nhiêu lần!

Thi khí cùng yêu khí như thế âm trầm, để cho bọn họ thân thể mơ hồ phát sinh xơ cứng, lông tóc cùng móng tay bắt đầu sinh trưởng!

"Dừng bước!"

Thiếu niên Ứng Long thấp giọng nói: "Vũ tiên nhân chính là ở phía trước cung điện trong di tích, gặp gỡ tiên đế thi, bị tiên đế thi trọng thương!"

Oánh Oánh so sánh một chút bốn phía, nói: "Lão Thần Vương bút ký bên trong, cũng là nói hắn đi tới nơi này, nhìn thấy một bộ tiên thi, tiến lên quan sát lúc cái kia tiên thi đột nhiên ngồi dậy, đưa tay liền tháo xuống trái tim của hắn."

Nữ Sửu sắc mặt biến hóa, nói: “Chính là ta thi thể thành ma, nơi này tiên đế thi, không chỉ có muốn thành yêu, còn muốn thành ma! Hắn cách thành ma đã không xa! Nơi đây không thể ở lâu, bằng không liền các ngươi đều sẽ bị đồng hóa thành Thi ma!”

“Vậy liền tốc chiến tốc thắng!”

Tô Vân nhìn chung quanh một vòng, nhanh chóng nói: “Ngay ở chỗ này tách ra, các ngươi đi bốn phía bố trí xuống tiên cung tế đàn, ta đi vào phía trước cung điện di tích, bố trí xuống trung ương tế đàn! Các ngươi sắp đặt ổn thoả về sau, liền trực tiếp thôi thúc tiên cung tế đàn, ta đến đem cái kia tiên đế thi dẫn tới trung ương trong tế đàn!”

“Cẩn thận!”

Mọi người xung quanh tản ra, mỗi người sắp đặt.

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, nhanh chân đi vào phía trước cung điện trong di tích.

Oánh Oánh lặng lẽ từ hắn Linh giới bên trong nhô đầu ra, chỉ cảm thấy âm phong từng cơn, lại rụt trở về, sau một lúc lâu, lại nhô đầu ra, hạ thấp thanh âm: “Sĩ tử, ta thật giống cũng bị thi khí cùng yêu khí ăn mòn, bắt đầu mọc lông…”

Tô Vân đề phòng đánh giá bốn phía, đột nhiên nhìn thấy trên người mọc ra thật dài xanh thi lông cùng thanh móng tay Oánh Oánh, không khỏi sợ hết hồn.

“Ngươi cũng mọc lông.” Oánh Oánh nói nhỏ.

Tô Vân đè thấp giọng: “Đừng nói chuyện, ta trước tiên ở nơi này bố trí xuống tế đàn.”

Hắn thôi thúc chân nguyên, lặng yên không tiếng động đem Âu Dã Vũ đám người luyện chế trung ương tế đàn từ Linh giới bên trong lấy ra, một cái tay khác hư hư nâng lên, vùng cung

điện này trong di tích đổ nát thê lương vô thanh vô tức nổi bồng bềnh giữa không trung.

Tô Vân chậm rãi bỏ xuống trung ương tế đàn, lấy ra Tiên Lục, đi tới tế đàn bên trên, ý định đem Tiên Lục lún vào trung ương trong tế đàn.

Oánh Oánh nhìn nhập thần, hoàn toàn không có chú ý đến phía sau bọn hắn, một bộ mọc đầy tóc đỏ, ngực vỡ ra thi thể trôi lơ lửng ở phía sau bọn họ trên bầu trời.

Cỗ thi thể kia, không có con mắt, trong hốc mắt con mắt không biết bị ai đào đi.

Hắn vô thanh vô tức bay xuống, lồng ngực nứt ra địa phương lộ ra một viên nhảy nhót tim.

Hắn cúi người đến Tô Vân cùng Oánh Oánh sau lưng, một đôi mọc ra thật dài móng tay tay từ Tô Vân cái cổ hai bên duỗi ra, hướng cặp mắt của hắn sờ soạng.

"Con mắt của ta…" Hắn đè lại Tô Vân đồng tử.

Chương 439 : Đế thi phục sinh

Chương 440: Đế thi phục sinh

Tô Vân ngồi xổm người xuống, kiểm tra Tiên Lục bên trên phù văn, nói: "Hàm răng của ta ngứa ngáy, thật giống răng cũng thật dài… Khó hiểu, ngươi nghe được cái gì thanh âm ư? Ta thật giống nghe được có người nói chuyện!"

Thi thể kia móng tay đào cái không.

Oánh Oánh đứng tại Tô Vân trên bờ vai, một thân tóc xanh, con mắt cũng hiện ra xanh biếc ánh sáng, cả kinh kêu lên: "Ngươi muốn xơ cứng! Chờ một chút, ta răng cũng tại dài…"

Tô Vân cảm thấy trên mặt có chút ngứa, sờ lên, trên mặt cũng chui ra rất nhiều thi lông, không khỏi ngạc nhiên, thất thanh nói: "Nơi này thi khí nặng như vậy, còn có một cỗ xác thối vị… Còn giống như có một cỗ tro tàn mùi vị."

Hắn xoay người, ngay tại hắn xoay người lại trong nháy mắt, một đôi chân vừa vặn từ đỉnh đầu hắn bay qua, tránh khỏi hắn ánh mắt.

Nhưng Tô Vân đầu vai Oánh Oánh nhưng thấy được cái kia song mọc ra tóc đỏ chân, tiểu sách quái trong mồm răng va chạm, lộc cộc vang vọng, chỉ là nàng cũng bắt đầu xơ cứng, trong mồm răng cũng tại sinh trưởng, lộ ra răng nanh.

Oánh Oánh từ từ ngẩng đầu, chỉ thấy cái kia hai chân chủ nhân tung bay ở trên trời, sắc mặt quỷ dị "Nhìn" hướng bọn họ, chậm rãi dựng thẳng lên một đầu ngón tay đặt ở bên môi, tựa hồ là đang ra hiệu nàng đừng nói chuyện.

Cỗ kia tóc đỏ mặt xanh thi thể, hai cái trong hốc mắt trống rỗng, căn bản không có con mắt!

"Lộc cộc, sĩ tử… Có, có hai chân… Rất ngọt!"

Bởi vì sợ hãi răng đánh nhau, Oánh Oánh sắc bén răng đâm rách miệng làn da, nếm đến máu của mình, nhất thời tinh thần tỉnh táo, đem cái kia hai chân sự tình vứt qua một bên, đắc ý hút máu của mình.

Máu của nàng cũng là mực nước, một cái miệng, miệng đầy răng đều là đen.

Cỗ thi thể kia lần nữa bay xuống, chuẩn bị đem Tô Vân con mắt đào ra.

Tô Vân bị nơi này thi khí cùng yêu khí ảnh hưởng, trở nên ngơ ngơ ngác ngác, cũng chưa từng chú ý tới nguy hiểm sắp tới, một bên điều chỉnh Tiên Lục, vừa nói: "Vũ tiên nhân nói, vị kia tiên đế lột xác thành thi yêu sắp đến, không biết hắn lột xác lúc đó có cái gì kinh khủng cảnh tượng."

Cỗ thi thể kia đã đi tới phía sau hắn, móng tay sắp đâm rách sau ót của hắn!

Cái kia móng tay vô cùng sắc bén, ắt phải có thể đem sọ não của hắn xuyên thủng, từ sau não cắm đến hốc mắt, đào ra ánh mắt của hắn!

Nhưng vào lúc này, đột nhiên thiên tượng đột nhiên thay đổi, lôi đình sinh sôi, từng đạo lôi đình từ trên trời giáng xuống, như là lợi kiếm, chém xuống tại cỗ thi thể kia ngực!

Những cái kia lôi đình như có linh tính, từng đạo lôi đình vừa vặn là bổ vào thi thể kia ngực trần trụi bên ngoài trong trái tim!

Tiếng sấm nổ vang, thi thể kia như là như giật điện bay ngược mà đi.

Tô Vân nghe được tiếng sấm, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trên bầu trời lôi vân giăng đầy, đen nghịt, quỷ dị chính là, trong lôi vân lại có một vành mặt trời một vòng Minh Nguyệt tại tầng mây bên trong lẫn nhau nhiễu loạn, xoay tròn!

Loại này lôi kiếp dị tượng, hắn chưa bao giờ thấy qua!

"Oánh Oánh, cỗ kia tiên đế thi, muốn hóa thành thi yêu!"

Tô Vân thất thanh nói: "Đây là hắn hóa thành thi yêu, sắp hàng kiếp dấu hiệu!"

Oánh Oánh ngồi tại đầu vai của hắn, đắc ý mút bản thân máu đen, nghe vậy ừ một tiếng, ngửi một cái Tô Vân cái cổ, đối với hắn máu không có hứng thú, tiếp tục hút máu của mình.

Tô Vân ngước nhìn, chỉ thấy âm dương vận chuyển, cái kia lôi kiếp là hiếm thấy vô cùng âm dương kiếp, nhật nguyệt lẫn nhau nhiễu loạn, mỗi nhiễu loạn một vòng, liền có hủy thiên diệt địa giống như sóng kiếp phun trào, cuốn lấy vô số lôi đình hướng phía dưới Đế đình ầm đến, mục tiêu chính là Tô Vân bọn họ vị trí phương hướng!

Cái kia sóng kiếp bên trong là lôi đình biến thành đao kiếm hình thái dị tượng, nhìn uy lực, so Tô Vân lúc trước đã thấy bất kỳ lôi kiếp đều phải lợi hại không biết gấp bao nhiêu lần!

"Cái này lôi kiếp có chút không đúng lắm… Có điều, lôi kiếp đánh cho phương hướng, nhất định chính là cái kia tiên đế thi vị trí phương hướng!"

Tô Vân giữ vững tinh thần, ánh mắt sáng ngời có thần, thấp giọng nói: "Oánh Oánh, chúng ta chỉ cần nhìn lôi kiếp sóng kiếp bổ về phía chỗ nào, liền có thể tìm tới tiên đế thi, từ đó đem hắn dẫn tới… A?"

Tô Vân da đầu run lên, chỉ thấy cái kia âm dương kiếp sóng kiếp, chính là thẳng đến hắn mà tới!

“Ầm!”

Sóng kiếp từ đỉnh đầu của hắn bay qua, mấy sợi tóc bị chém xuống, Tô Vân da đầu run lên, bỗng nhiên xoay người, chỉ thấy cái kia cao lớn vô cùng tiên đế thi thể đứng ở sau lưng chính mình!

Cái kia sóng kiếp, chính là nhằm vào tiên đế thi ngực thần tâm mà tới!

Đó là lão Thần Vương tim!

Quả tim này còn tại nhảy nhót, từ tim bên trong sinh ra rất nhiều đầu thô to mạch máu, xuyên qua tiên đế thi lồng ngực , kết nối thi thể cơ bắp làn da, kích hoạt bốn tạng lục phủ cùng khắp nơi huyết mạch da thịt!

Lão Thần Vương tim, bị luyện đến vô cùng bền bỉ, thậm chí còn hiện đầy tiên quang, mỗi một lần nhảy lên, tiên quang liền theo huyết dịch tuôn hướng toàn thân khắp nơi!

Tô Vân ngạc nhiên, thất thanh nói: “Oánh Oánh, mau nhìn tiên đế thi! Cái này tiên đế thi kém chút liền tới đến phía sau chúng ta!”

Oánh Oánh đang tại hút đầu ngón tay của chính mình, thử nghiệm đem ngón tay trước máu hút ra đến, căn bản không có đến xem tiên đế thi.

Cái này tiên đế thi thi khí cùng yêu khí, đối nàng ảnh hưởng quá lớn.

Chuyến này bên trong, Oánh Oánh cũng không phải là thực lực tu vi yếu nhất cái kia, Thông Thiên các bên trong không ít người chỉ lo nghiên cứu, truy nguyên, không rảnh tu hành, đối thực lực tu vi quả thực không thể nào coi trọng. Nhưng Oánh Oánh lại là khoảng cách tiên đế thi gần nhất cái kia, bởi vậy bị tiên đế thi ảnh hưởng nghiêm trọng, đã mất đi tự mình năng lực khống chế.

Nàng hiện tại cảm thấy mình máu càng có mùi vị.

Cái kia âm dương lôi kiếp như là một cái đại cao thủ, điều khiển sóng kiếp, sóng kiếp bên trong cất giấu đủ loại tiên thuật giống như chiêu pháp, chuẩn xác vô cùng đánh phía tiên đế thi tim.

Tiên đế thi thì vụng về trốn đi trốn tới, phất tay ngăn cản, ý đồ chặn lại sóng kiếp, nhưng mà hắn dường như không hiểu bất kỳ chiêu pháp, ngăn cản hồi lâu, thế mà một đạo sóng kiếp cũng không từng chặn lại!

Tô Vân không khỏi ngạc nhiên, chợt nhìn ra manh mối.

Cái này tiên đế thi thực lực tuy mạnh đến mức đáng sợ, nhưng dường như chỉ có bản năng, dựa vào bản năng làm việc, hơn nữa bởi vì không có con mắt nguyên nhân, chỉ có thể dựa vào cảm ứng tới cảm giác bốn phía, bởi vậy không cách nào tránh thoát sóng kiếp.

Nhưng lão Thần Vương viên kia thần tâm, lại bị hắn luyện đến vô cùng cường đại, cho dù là bị cướp sóng trong nháy mắt bổ không biết bao nhiêu cái, vẫn như cũ chưa hề bị bổ ra!

Bất quá, viên kia thần tâm dù sao cũng là thần tâm, không phải tiên nhân tim, càng không phải là tiên đế tim!

Tại đây loại kinh khủng âm dương kiếp sóng kiếp đánh bên dưới, không bao lâu nữa, thần tâm liền sẽ rạn nứt!

"Cái này tiên đế thi thật giống cũng không phải khó như vậy đối mặt giao, không biết Vũ tiên nhân tại sao lại bị thương, kém chút chết đi…"

Tô Vân vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên tiên đế thi giống như là tức giận, ngửa mặt lên trời gào thét, bỗng nhiên giơ tay lên, một quyền hướng trời cao âm dương lôi kiếp đánh tới!

Trên bầu trời, âm dương lôi kiếp hình thành kiếp vân đã trở nên vô cùng nặng nề, dày đến vài dặm, xung quanh hơn nghìn dặm, hơn nữa còn đang không ngừng tăng cường bên trong.

Mà trong lôi kiếp cái kia vầng mặt trời cùng mặt trăng cũng bộc phát sáng rực, càng thêm thần diệu!

Sau một khắc, âm dương lôi kiếp đột nhiên nổ tung, nhật nguyệt cùng nát, kiếp vân tan hết, chính là không trung, cũng bị đánh ra một cái nắm đấm ấn ký, thẳng tới thiên ngoại!

Thiên ngoại tinh không, càng là đột nhiên toát ra một cái to lớn quyền ấn!

Quyền ấn bốn phía, càng là có vô số lôi đình ầm ầm bốn phía trút xuống, sét đánh như mưa!

Trong chớp nhoáng này bắn ra lôi đình bên trong tích chứa thiên địa nguyên khí, thậm chí so âm dương trong lôi kiếp tích chứa thiên địa nguyên khí còn nhiều hơn ra gấp mấy lần!

Tô Vân đánh cái run rẩy, nhất thời khí thế hoàn toàn không có, thành thành thật thật đứng tại tế đàn bên trên, trong lòng lén lút tự nhủ: "Ứng Long lão ca ca bọn họ hẳn là đem tiên cung tế đàn bố trí xong a? Nhanh lên một chút, mau hơn chút nữa…"

Cái kia tiên đế thi một quyền đánh tan âm dương lôi kiếp, phát tiết giống như hướng lên bầu trời gầm thét hai tiếng, ngay sau đó duỗi ra móng tay thật dài, hướng Tô Vân hốc mắt đào đi.

Tô Vân bởi vì sợ hãi, âm thanh cũng biến thành chói tai lên, run giọng nói: "Không nhọc bệ hạ động thủ, tiểu thần bản thân tới móc mắt…"

Cái kia tiên đế thi dừng tay, dường như có thể nghe hiểu được hắn, chờ đợi chính hắn móc mắt.

Tô Vân hai tay run rẩy, hướng mình hốc mắt với tới,

Đột nhiên, trên bầu trời một mảnh sáng sủa, tiên quang chiếu rọi, như là thất thải hào quang, một mảnh tiên cung đại điện phảng phất ảo ảnh xuất hiện ở trên bầu trời, mơ hồ có thể thấy được cái kia tiên cung đại điện phía sau chính là nguy nga Bắc Miện trường thành!

Trường thành phía trên, tro tàn dày nặng, vô số ngôi sao bị tro tàn chỗ vùi lấp.

Tiên đế thi dường như có cảm giác, ngẩng đầu hướng Bắc Miện trường thành cùng tiên cung gầm thét, phát ra uy hiếp thanh âm.

Nhưng mà cái kia Bắc Miện trường thành nhìn như rất gần, thực ra rất xa.

Tô Vân ngẩng đầu, mơ hồ trong đó nhìn thấy một cái cao lớn nguy nga thân ảnh tại ngoài trường thành tiên cung đi về trước động, khoảng cách xa như vậy, vẫn như cũ có thể nhìn thấy người kia, có thể thấy được một thân thân thể là bực nào to lớn!

Người kia bước chân, tay cầm một cái quang mang vạn đạo Tiên kiếm, giơ cao khỏi đầu, bỗng nhiên hướng phía dưới bổ tới!

Tiên đế thi gầm thét, chỉ thấy kia kiếm quang lộng lẫy vô song, phảng phất lưu ly bảy màu tạo thành quang mang cắt ra không trung, thẳng đến tiên đế thi tim mà tới!

Tiên đế thi ngửa mặt lên trời gào thét, tức giận gào thét, nhô ra bàn tay trùng trùng điệp điệp hướng về phía trước bắt tới!

“Hắn có thể phá vỡ Tiên kiếm ư?”

Tô Vân vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên chỉ thấy ánh kiếm bảy màu tại cái kia tiên đế thi trong lòng bàn tay sụp đổ, một cái to lớn chưởng ấn hướng bắc miện ngoài trường thành tiên cung đánh tới!

Tiên cung bên ngoài người kia tung người nhảy lên, kiếm quang trong tay lôi kéo khắp nơi, tại Bắc Miện ngoài trường thành đan xen như vượt ngang tinh không sấm sét, không biết dài bao nhiêu!

Chưởng ấn bay đi, Tô Vân mơ hồ nhìn thấy thiên ngoại tinh không kịch liệt lắc run một chút.

Tiếp đó, Bắc Miện trường thành đổ sụp một đoạn lớn, không biết bao nhiêu bị tro tàn vùi lấp tinh thần như vậy dập tắt, không còn sót lại chút gì.

Mà khu Tiên cung vẫn còn tại người kia bảo vệ dưới bảo tồn lại, chỉ là người kia nhưng bỗng nhiên quỳ xuống đất, tựa hồ tại hộc máu. Tiên cung đại điện cùng cung lúc trước người nhanh chóng giấu đi, biến mất tại Bắc Miện trường thành phía sau.

Tô Vân nhìn ra hãi hùng khiếp vía, đột nhiên trước mặt tiên đế thi nắm quyền, hướng cái kia Bắc Miện trường thành vung vẩy nắm đấm gào thét một chút.

Thiên ngoại Bắc Miện trường thành đột nhiên giấu đi, biến mất.

Cái kia tiên đế thi thoả mãn phun ra cái phát ra tiếng phì phì trong mũi, trong lỗ mũi phun ra hai đạo tiên quang cùng thi khí, ngay sau đó lại "Nhìn" hướng Tô Vân.

Tô Vân âm thầm kêu khổ, vội vàng nói: "Bệ hạ, ta tự mình tới… Bệ hạ ý định tự thân động thủ… Vậy được rồi, bệ hạ nhẹ một chút…"

Đột nhiên, không trung lần nữa rung chuyển, thiên ngoại truyền đến dày nặng tiên nhân âm thanh, giống như là có tiên nhân tại thiên ngoại tụng niệm cái gì.

Tiên đế thi không lo được móc xuống Tô Vân con mắt, lần nữa ngẩng đầu, chỉ thấy rung chuyển trên bầu trời, từng cơn sóng lớn bao la hùng vĩ Hỗn Độn hải chậm rãi hiện lên, một cái cổ điển bốn chân đại đỉnh trấn áp trên mặt biển, trong đỉnh tiên quang mờ mịt.

"Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh…" Tiên đế thi trong miệng phát ra tối tăm âm thanh, dường như nhớ ra cái gì đó.

Tô Vân sắc mặt kịch biến: "Nguy rồi, Vũ tiên nhân đã từng nói, có người càng sợ hãi tiên đế thi phục sinh hóa thành thi yêu, tiên đế thi hóa thành thi yêu lúc, liền sẽ có cực kì khủng bố Tiên đạo chí bảo giáng lâm… Ứng Long, Bạch Trạch, nhanh thôi thúc tế đàn! Nhanh thôi thúc tế đàn!"

—— —— tiên đế thi ngồi dậy, quay đầu nhìn lại: Cầu, tháng, vé —— ——

Chương 440 : Máu chảy đầu rơi

Chương 441: Máu chảy đầu rơi

Vũ tiên nhân có ý tứ là, nếu như không thể tại cái kia Tiên đạo chí bảo giáng lâm trước đó đem tiên đế thi đưa tiễn, như vậy Tiên đạo chí bảo một kích, Nguyên Sóc vị trí tinh cầu liền sẽ vì vậy mà hủy diệt!

Từ vừa rồi tiên đế thi đối kháng thiên kiếp tình hình đến xem, Nguyên Sóc vị trí tinh cầu, hạ tràng sợ rằng sẽ giống như cao vạn trượng không vứt xuống tới trứng gà, thịt nát xương tan!

Phải biết, tiên đế thi cách không cùng Tiên kiếm đối kháng, một chưởng đập tới, Bắc Miện trường thành nổ tung, vô số bị tro tàn mai táng tinh cầu cũng biến thành tro bụi!

Nguyên Sóc vị trí tinh cầu, căn bản là không có cách chịu đựng lấy bậc này lực lượng kinh khủng, tuyệt đối sẽ tại tiên đế thi đối kháng cái kia Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh trong dư âm hóa thành bột mịn!

Cái gì Nguyên Sóc, cái gì Thánh Nhân Thánh Hoàng, cái gì Thông Thiên các, cái gì Đại Tần, Đại Hạ, cái gì chúng sinh, tất cả sẽ ở đòn đánh này bên trong triệt để dập tắt, không còn tồn tại!

Tiên đế thi gầm thét, trên người yêu khí cùng thi khí càng thêm nồng đậm, hiển nhiên cũng biết tai vạ đến nơi, tăng lên điên cuồng thực lực, chuẩn bị cùng cái kia Hỗn Độn hải nổi lên hiện Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh chống lại.

Chiếc kia trấn áp Hỗn Độn hải cổ đỉnh càng thêm chân thực lên, không giống như là hư ảnh, mà giống như là chân chính cổ đỉnh từ một cái thế giới khác giáng lâm!

"Ông —— "

Đột nhiên một cỗ chấn động nhè nhẹ truyền đến, mặt đất bắt đầu sáng lên, trung ương tế đàn từng cái phù văn bắt đầu sáng lên, Tô Vân trong lòng hơi động, lập tức nhanh chóng lui về phía sau.

Cái kia tiên đế thi đứng tại chính giữa tế đàn, ngẩng đầu "Ngước nhìn", đối dưới chân từ từ sáng lên tế đàn không có chút nào đề phòng.

Trung ương tế đàn bên trên, nhiều hơn nữa phù văn được thắp sáng, Tô Vân hướng bốn phía nhìn lại, chỉ thấy cái kia từng tòa tiên cung bốn phía đại điện, giờ phút này có hùng hậu thiên địa nguyên khí tại hội tụ, tiên cung trong tế đàn từng cái sáng sủa phù văn xuyên thấu tại màn trời bên trên, trong vòng tế đàn làm trung tâm, hình thành một cái hoa lệ vô cùng lồng ánh sáng.

Tia sáng kia như là thác nước, nhanh chóng trượt xuống dưới rơi, tốc độ càng lúc càng nhanh!

Tô Vân vội vàng tăng tốc bước chân phóng ra ngoài, cũng trong lúc đó, trung ương tế đàn thượng tiên lục bị kích phát, vô số tráng lệ tia sáng tại tế đàn bên trên hội tụ, tập hợp, xen kẽ đan xen, hình thành một tòa cực lớn cửa!

"Các chủ!"

Lồng ánh sáng bên ngoài, Đổng y sư, Yến Khinh Chu đám người vội vàng vẫy chào, lớn tiếng nói: "Nhanh lên một chút đi ra!"

Tô Vân mang theo bị thi khí ăn mòn trở nên ngơ ngơ ngác ngác Oánh Oánh, lướt qua giống như hướng ra phía ngoài

chạy đi, nhưng vào lúc này, trung ương tế đàn tất cả phù văn được thắp sáng, Tiên Lục bị kích phát.

Toà kia cánh cửa khổng lồ bên trong ông một tiếng chấn động, tiên đế thi đột nhiên bị tế đàn lực lượng bắt giữ, thân thể cứng ngắc, bị trói buộc trên không trung, treo tại toà kia cửa trung ương!

Tô Vân lập tức cảm giác được bản thân lực lượng đang nhanh chóng trút xuống, bị một cỗ kỳ dị lực lượng đem hắn pháp lực hướng ra phía ngoài thoát đi, tán ở giữa thiên địa!

"Không đúng! Không đúng! Cái này tiên cung tế đàn, tuyệt đối không phải Vũ tiên nhân nói như vậy là dùng tới đưa tiễn tiên đế thi!"

Tô Vân mắt thấy liền muốn chạy vội tới lồng ánh sáng bên dưới, sắp lao ra lồng ánh sáng, đột nhiên trong đầu nổ vang: "Chúng ta bị Vũ tiên nhân lừa! Tiên cung tế đàn, nhưng thật ra là hiến tế tế đàn! Hắn định đem tiên đế thi hiến tế!"

Lồng ánh sáng sắp hạ xuống, Đổng y sư đã vươn tay, sắp bắt lấy Tô Vân tay.

Đột nhiên, Tô Vân dừng bước, xoay người, đem đầu vai Oánh Oánh ném ra ngoài, ngược lại hướng trung ương tế đàn xông tới!

Tại phía sau hắn, lồng ánh sáng ầm ầm hạ xuống, chìm vào Đế đình bên trong!

Đổng y sư, Yến Khinh Chu đám người ngẩn ngơ, vội vàng ý đồ phá vỡ cái này lồng ánh sáng, nhưng bọn hắn hơi đụng chạm lồng ánh sáng, liền thấy phía trên có đếm không hết Tiên đạo phù văn lưu chuyển, đem bọn hắn bắn bay ra ngoài!

Tô Vân sải bước chạy về phía trung ương tế đàn, trong lòng càng ngày càng nặng: "Vũ tiên nhân mục đích, là đem tiên đế thi hiến tế, bất luận hắn hiến tế tiên đế thi mục đích là

tốt là xấu, ta Nguyên Sóc đều đem đối mặt tương đồng kết quả. Vậy chính là biến thành tro bụi!"

Tiên đế thi thể thi biến còn đang tiến hành bên trong, mà trên bầu trời cái kia mảnh hỗn độn trên biển, Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh uy năng cũng càng thêm mênh mông sâu xa!

Mà tại Thiên Thị Viên bên ngoài, Bắc Hải bên trên sóng lớn cuộn trào mãnh liệt, cuốn lên cao tới mấy chục dặm sóng biển, sóng thần từng cơn, bao phủ phương xa mặt biển.

Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh một chút khí cơ tiết ra ngoài, liền để Bắc Hải sóng thần, nếu như truyền đến Nguyên Sóc, chỉ sợ Nguyên Sóc tại ngắn ngủi phút chốc liền sẽ hóa thành một phiến đất hoang vu!

"Tiên đế thi hóa thành cái thế thi yêu, Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh giáng lâm, Vũ tiên nhân hiến tế, đối với ta Nguyên Sóc tới nói, đều là tai hoạ ngập đầu!"

Tô Vân nghiến răng, gào thét xông đến trung ương tế đàn, lấy ra mặt khác Tiên Lục, để ở một bên, ngay sau đó lại lấy ra nguyên từ thần kiếm, cắm vào trung ương tế đàn, liều mạng muốn đem khảm tại trong tế đàn cái kia mặt Tiên Lục nạy ra tới!

Hai mặt Tiên Lục bên trên Tiên đạo phù văn, cũng không nhất trí.

Vũ tiên nhân loại trừ truyền thụ cho bọn họ tám tòa tiên cung tế đàn cùng trung ương tế đàn phương pháp luyện chế, còn truyền thụ bọn họ một mặt Tiên Lục phương pháp luyện chế.

Tiên Lục là đại tế hạch tâm, bất luận là tám tòa tiên cung tế đàn vẫn là trung ương, nó mục đích đều lúc vì thôi thúc Tiên Lục.

Nhưng mà Vũ tiên nhân truyền thụ cho Tiên Lục cũng càng vì phức tạp, Tô Vân cùng Sài Sơ Hi một mực không có hiểu rõ Tiên Lục bên trên tất cả Tiên đạo phù văn ý nghĩa, không nghĩ tới bởi vậy bị Vũ tiên nhân tính toán một chút.

Tiên đế thi giờ phút này liền trôi lơ lửng ở Tô Vân đỉnh đầu, trôi lơ lửng ở cánh cửa khổng lồ trung ương, không ngừng giãy dụa, gào thét, trên người ngập trời thi khí bị một cỗ kỳ dị lực lượng từ trong thân thể kéo ra.

"Đùng!" Tô Vân trong tay nguyên từ thần kiếm tan vỡ, Tô Vân cũng bị kiếm gãy gây thương tích, trên cánh tay bị cắt một đạo vết máu, Tiên Lục nhưng như cũ bị khảm ở trung ương trong tế đàn.

Tô Vân không nghĩ ngợi nhiều được, lấy ra Thần Tiên tác, vù một tiếng tế lên, buộc tại tiên đế thi trên mắt cá chân, một bên khác Đại Thánh linh binh Trần Mạc Thiên Không bay ra, theo Tiên Lục biên giới thấm vào.

Trần Mạc Thiên Không hóa thành lưới võng, đem Tiên Lục biên giới chụp lại. Thần Tiên tác buộc lại Trần Mạc Thiên Không hóa thành khóa chụp, Tô Vân lập tức điên cuồng thôi thúc hai cái Đại Thánh linh binh, Tiên Lục bị từng chút một nạy lên, nhưng mà lại có một cỗ lực lượng đè xuống, đem Tiên Lục gắt gao ngăn chặn.

"Chết!"

Tô Vân đột nhiên trong lòng khẽ nhúc nhích, ngẩng đầu cao giọng nói: "Bệ hạ chết!"

Cái kia tiên đế thi bị treo ở cửa trung ương, một thân tinh khí nhanh chóng hướng ra phía ngoài trút xuống, tựa hồ nghe đến Tô Vân lời nói, đột nhiên dùng sức đạp một cái chân.

"Bành!"

Thần Tiên tác đứt đoạn, Trần Mạc Thiên Không nổ tung, cái kia mặt Tiên Lục cũng từ lúc trung ương trong tế đàn bay ra.

Tô Vân nắm lên mặt khác Tiên Lục, bay nhào đi qua, không nói lời gì gắt gao lún vào tế đàn trung ương!

Tại đỉnh đầu hắn, toà kia quang mang biến thành cửa ảm đạm xuống, tiên đế thi từ đỉnh đầu hắn bay xuống, nhưng vào lúc này, đột nhiên toà kia tráng lệ cửa bên trong Tiên đạo phù văn thứ tự điên cuồng biến hóa, cửa lần nữa sáng lên!

Mà cái kia tiên đế thi nhưng nhẹ nhàng rơi vào Tô Vân sau lưng.

Tô Vân thân thể ngăn chặn cái kia mặt Tiên Lục, thân thể cứng ngắc, hắn cũng không biết đổi một mặt Tiên Lục, sẽ để cho toà này hiến tế tế đàn xảy ra chuyện gì.

Hắn nhắm mắt lại, lẳng lặng chờ đợi tiên đế thi xử lý bản thân.

Cũng trong lúc đó, Bắc Miện trường thành dưới chân, Vũ tiên nhân đẩy ra bọc lại đầu hắc bào, lát nữa nhìn xa Thiên Thị Viên cùng Nguyên Sóc thế giới.

"Cuối cùng bắt đầu."

Hắn thấp giọng nói: "Tiên đế thi biến, hóa thành thi yêu, Tiên giới nhất định sẽ không khoan dung xảy ra chuyện như vậy, tất nhiên sẽ điều động mạnh nhất Tiên đạo chí bảo tới diệt trừ thi yêu. Tiên giới hành động, chẳng qua là kéo dài hơi tàn, kéo dài tử vong mà thôi. Mà ta muốn làm, là báo thù!"

Trên mặt hắn lộ ra nụ cười quỷ dị: "Mảnh này Tiên giới, sớm nên bị tro tàn mai táng lên, mới Tiên giới hẳn là sinh ra. Mà hiến tế đã từng Tiên giới chúa tể, liền có thể đem bọn ngươi đánh nát mới Tiên giới, ghép lại đi ra…"

Thị lực của hắn vô cùng cường đại, xa xa nhìn thấy Thiên Thị Viên trên không, tráng lệ vô cùng quang mang xuyên thủng vũ trụ hư không, càn quét hoàn vũ.

Đó chính là hiến tế tiên đế thi thể lực lượng, gây nên thiên địa giao cảm!

"Ta muốn báo thù, hướng Tiên giới những lão già kia bọn họ báo thù!"

Vũ tiên nhân cười ha ha, giang hai cánh tay, cất cao giọng nói: "Ta muốn tái hiện mới Tiên giới, đem bọn ngươi triệt để mai táng tại tro tàn bên trong! Ta muốn trở thành mới Tiên giới chúa tể!"

Thiên Thị Viên cùng Đế Tọa động thiên đang chậm rãi di động, trong vũ trụ sao trời, cũng có mặt khác động thiên bị hiến tế tiên đế thi thể lực lượng dẫn dắt, hướng cùng một cái phương hướng di động!

Khí thế của hắn ngập trời, đi về phía Bắc Miện trường thành bị đánh sập cái kia một đoạn bay đi, âm thanh cuồn cuộn: "Ta muốn lấy về kiếm của ta, chém giết cái kia tên giả mạo, ta muốn mặc sức trả thù! Các ngươi gây cho ta, ta muốn gấp trăm lần trả lại!"

Đúng lúc này, đột nhiên cái kia hiến tế tiên đế thi quang mang ảm đạm xuống.

Vũ tiên nhân trong lòng khẽ động, khóe mắt nhảy lên một chút: "Làm cái gì…"

Cũng trong lúc đó, Bắc Miện trường thành bên trên từng đoá từng đoá tiên vân bay ra, mấy cái tiên nhân đứng tại những cái kia trên đám mây, khuôn mặt lạnh lùng: "Đuổi bắt đào phạm, giết chết không cần luận tội!"

Vũ tiên nhân không cần nghĩ ngợi, xoay người liền trốn, trong lòng một mảnh ngỡ ngàng: "Làm cái gì? Đế đình bên

trong đến cùng đang làm cái gì? Hiến tế làm sao đột nhiên liền ngừng?"

"Ầm!"

Tô Vân sau lưng đột nhiên truyền đến kịch liệt rung chuyển, hắn quay đầu nhìn lại, không khỏi ngạc nhiên. Chỉ thấy cái kia tiên đế thi đứng ở sau lưng hắn, cũng tại quay đầu hướng toà kia cửa nhìn lại.

Cửa bên trong, tầng tầng lớp lớp tinh không bị vô tận rút ngắn, gấp, Bắc Miện trường thành chạm mặt tới, ngay sau đó được xếp, trở nên cực kỳ nhỏ bé.

Tiếp lấy tráng lệ tinh không bên trong xuất hiện tiên sơn tịnh thổ, trong cửa cuối cùng hiện ra một mảnh rộng lớn bao la hùng vĩ thế giới!

Nơi đó không trung như là mỹ ngọc, không trung khắp nơi treo buông xuống tiên quang, tiên khí quanh quẩn tịnh thổ, Long Phượng Kỳ Lân các loại Thần Ma giống như là bên trong vùng thế giới kia bình thường sinh vật, tại sơn thủy ở giữa ngao du.

Cái kia tiên đế thi thể bên trên thi yêu chi khí trở nên trước đó chưa từng có nồng đậm, giống như là thấy được vùng thế giới kia.

"Tiên giới."

Cái kia tiên đế thi thể chấp niệm nhớ lại một vài thứ, trong cơ thể đột nhiên có xương cốt hướng ra phía ngoài sinh trưởng, xương vỏ ngoài tại sau lưng hình thành xe phúc hình dáng viên luân, dần dần hóa thành tro tàn quái hình thái, dữ tợn khủng bố.

Mi tâm của hắn đột nhiên mở rộng, hiện ra một con mắt con, trở mình nhấp nhô một chút, rơi vào Tô Vân trên người: "Ái khanh, theo ta đi đoạt lại thuộc về chúng ta đồ vật!"

Tô Vân khí huyết sôi trào, vẻ mặt đỏ lên, lớn tiếng nói: "Tiểu thần thề chết cũng đi theo bệ hạ, đi theo làm tùy tùng, nhắm mắt theo đuôi, theo lệnh mà làm! Tiểu thần nguyện máu chảy đầu rơi, vì bệ hạ vĩ nghiệp chết thì mới dừng!"

"Tốt!"

Cái kia tiên đế thi yêu hình thái hoàn toàn thay đổi, hóa thành tro tàn quái hình thái, vỗ cánh mà lên, bay vào toà kia cửa: "Theo trẫm đi chinh chiến!"

Tô Vân vù một tiếng, đem gãy thành vài đoạn Thần Tiên tác tế lên, buộc lại tiên đế thi yêu mắt cá chân, cùng lúc đó Trần Mạc Thiên Không thì cắm vào trung ương trong tế đàn Tiên Lục bên dưới, cùng Thần Tiên tác liên kết!

Chỉ nghe bành một tiếng, Tiên Lục bị nạy lên, ngay tại tiên đế thi yêu bay vào Tiên giới trong nháy mắt đó, tế đàn quang mang cũng nhất thời dập tắt, toàn bộ to lớn quang môn cũng đột nhiên ảm đạm xuống, cửa sắp khép lại!

Trên bầu trời, Hỗn Độn hải bên trên chiếc kia Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh cũng mất đi đối tiên đế thi cảm ứng, Hỗn Độn hải dâng trào vang vọng, sắp biến mất!

Tô Vân trên mặt tươi cười, tươi cười còn chưa nở rộ, tiên đế thi yêu to lớn móng vuốt từ lúc đem khép lại cửa bên trong xuyên qua, hướng hắn chộp tới!

Chương 441 : Trung can nghĩa đảm, độc nhất vô nhị

Chương 442: Trung can nghĩa đảm, độc nhất vô nhị

Tô Vân có chỗ phát giác, lập tức nhào về phía trước, nhưng mà cái kia tiên đế thi yêu to lớn móng vuốt giam cầm không gian, đem hắn định ngay tại chỗ, căn bản không kịp chạy trốn!

Mắt thấy cái kia tiên đế thi yêu liền muốn bắt lấy hắn, đột nhiên phía trước Ứng Long nhào tới, bắt lấy Tô Vân bàn tay, dùng sức hướng về phía sau kéo đi!

Cùng lúc đó, mặt khác rất nhiều Thần Ma cũng mỗi người nhào tới, có bắt lấy Tô Vân một cái tay khác, có bắt lấy Ứng Long, ra sức hướng ra phía ngoài kéo.

Em bé Thao Thiết bỗng nhiên một tiếng gào thét, lay động đầu, đầu nhất thời trở nên vô cùng to lớn, hung tợn cắn lấy tiên đế thi yêu một đầu ngón tay bên trên.

"Đùng!"

Trong miệng hắn tất cả răng đồng thời đứt đoạn, răng vỡ không còn một mảnh.

Thao Thiết trừng tròn xoe con mắt nhất thời cong thành trăng lưỡi liềm, đau đến nước mắt hướng ra phía ngoài biểu bay.

Nữ Sửu tế lên ngàn dặm đại cua, Giải tổ thôi thúc bản thân đại càng cắt hướng tiên đế thi yêu một đầu ngón tay, Giải tổ đại càng bành một tiếng nổ tung.

Cửu Phượng phun ra Phượng Hoàng thánh hỏa, thiêu đốt tiên đế thi yêu lợi trảo, một bên khác Thiên Bằng bắt lấy lợi trảo, ra sức hướng ra phía ngoài kéo!

Thái Tuế càng là cả người hóa thành một cái di động thịt heo khối, bao trùm Bạch Trạch chỗ thu toà kia tiên gia linh binh Bát Bảo lâu, để cả tòa lầu vũ tựa như sống lại đồng dạng, lăng không bay lên, hướng tiên đế thi yêu lợi trảo đánh tới!

Chỉ nghe bành một tiếng vang thật lớn, Bát Bảo tiên lâu bên trên huyết nhục nổ tung, tiên lâu cũng bị chấn động đến xuất hiện một vết nứt, suýt nữa vỡ ra!

Thái Tuế từ Bát Bảo tiên lâu bên trên tróc ra, chỉ còn lại có một miếng thịt hạt nhân, co quắp trên mặt đất không thể động đậy.

Tô Vân cạy mở Tiên Lục, dẫn đến bao phủ nơi đây lồng ánh sáng cũng nhất thời biến mất. Ứng Long đám người vọt tới phế tích bên trên, liền nhìn thấy tiên đế thi yêu bàn tay lớn tại bắt Tô Vân, ngay sau đó dũng cảm quên mình chạy lên đến đây nghĩ cách cứu viện!

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh, toà kia Tiên đạo phù văn hình thành quang môn nhanh chóng rút lại, càng ngày càng nhỏ, cái kia tiên đế thi yêu bàn tay lớn cũng bị một cỗ lực lượng hướng trong môn phái kéo đi.

Ứng Long đám người hăng hái phát lực, cuối cùng đem Tô Vân kéo đi.

Cánh cửa kia cuối cùng Tiên đạo phù văn lập loè một chút ánh sáng, cùng cái kia tiên đế thi yêu bàn tay lớn cùng một chỗ biến mất.

Không có tiên đế thi yêu lực lượng, Ứng Long đám người nhất thời bị quán tính hất bay, kể cả Tô Vân cùng một chỗ lăn lông lốc, đập ra mảnh này cung điện phế tích.

Tiên đế thi yêu âm thanh lượn lờ truyền đến, từ vang dội trở nên càng ngày càng thấp xa: "Ái khanh, trẫm nhớ tới ngươi! Nhớ tới tên của ngươi: Trung thành! Trẫm sẽ đoạt lại Tiên giới, công thành ngày, ngươi chính là trẫm thái tử ——— "

Tô Vân vẫn chưa hết sợ hãi, hai chân không ngừng run rẩy, nghe vậy bật cười, run giọng cười nói: "Tiên đế lão nhi, biến thành thi yêu cũng muốn chiếm ta tiện nghi, làm cha ta…"

"Cầm trẫm tín vật, hiệu lệnh thiên hạ, ai dám không từ?"

Cánh cửa kia cùng tiên đế thi yêu bàn tay lớn biến mất chỗ, một đạo tiên quang hiện lên, rơi xuống trên mặt đất, tiên đế thi yêu dư âm truyền đến: "Tại hạ giới rất kinh doanh, quảng nạp hào kiệt, chuẩn bị khởi nghĩa!"

Đạo kia tiên quang đoát một tiếng cắm ở Tô Vân dưới chân, rõ ràng là một cái đốt trúc hình dáng thanh đồng phù tiết, phía trên khắc đầy lít nha lít nhít Tiên đạo phù văn, không rõ ý nghĩa, hẳn là tiên đế thi yêu từ bên hông lấy xuống bội kiếm.

Tô Vân đem cái này thanh đồng phù tiết rút lên, chần chừ một chút, thầm nghĩ: "Dường như làm cái tiện nghi thái tử, cũng không có gì… Có điều, muốn ta tạo phản Tiên giới…"

Hắn có chút ngập ngừng.

Tiên giới.

"Thật sự là trung can nghĩa đảm, độc nhất vô nhị!"

Tiên đế thi yêu đổ nát quần áo bay phất phới, sau lưng từng khỏa tinh thần bên trên tro tàn cũng bị quần áo của hắn phất động, tung bay.

Tiên đế thi biến, hóa thành thi yêu, mơ hồ trong đó nhớ lại kiếp trước một chút tàn tạ trí nhớ, oán niệm ngập trời, một cỗ lệ khí để hắn càng thêm dữ tợn, tràn đầy phá hoại ham muốn.

“Các ngươi những này vong ân phụ nghĩa hạng người, ngược lại lộ ra bậc này trung thần nghĩa sĩ! Hôm nay, liền để toàn bộ Tiên giới hóa thành mộ địa!”

Đế đình bên trong, Bạch Trạch tiến lên, quan sát thanh đồng phù tiết, đột nhiên hai mắt tỏa sáng, nói: “Đây cũng là tiên đế sứ đoạn đeo bảo vật, nắm giữ bậc này phù tiết, liền có thể không sợ Tiên kiếm thanh tẩy, qua lại đại thiên thế giới bên trong.”

“Xuyên qua đại thiên thế giới?”

Tô Vân ánh mắt sáng lên, hỏi: “Dùng như thế nào?”

Bạch Trạch lắc đầu nói: “Không biết.”

Tô Vân thất vọng, đem thanh đồng phù tiết ném cho chạy tới Yến Khinh Chu đám người, nói: “Các ngươi tốt sinh nghiên cứu một chút, nhìn một chút cái đồ chơi này dùng như thế nào, có ích lợi gì. Chúng ta đi về trước, mỗi người chữa thương lại nói.”

Mọi người đồng ý. Đột nhiên Đổng y sư nói: “Chúng ta không thể trở về đi! Hiện tại trên người chúng ta mang theo thi khí cùng thi độc, còn có tro tàn chi độc, trở lại lời nói, sợ rằng sẽ truyền nhiễm ra ngoài!”

Tô Vân bốn phía nhìn lại, chỉ thấy tất cả mọi người bốc lên thi khí, thân thể cùng nội tâm cũng bắt đầu xơ cứng, Ứng Long hầu như hóa thành một đầu tóc dài thi long, Bạch Trạch cũng biến thành độc giác thi dê, màu trắng lông cừu cũng biến thành thi lông.

Những người khác cũng đều không dễ chịu, mỗi người đều có xơ cứng hiện tượng, đặc biệt là Oánh Oánh, ôm mình chân hút máu.

Tiên đế thi yêu trên người thi khí quá nồng nặc, nhiều hoặc ít đều ảnh hưởng đến bọn họ.

Đổng y sư tiến lên, gọi đến Nữ Sửu, Nữ Sửu vốn là chính là Nữ Sửu chi thi, là Thần Ma thi thể thành ma, tiên đế thi yêu đối với những khác người ảnh hưởng rất lớn, duy chỉ đối nàng không có bao nhiêu ảnh hưởng.

Nơi này thi khí thi độc ngược lại đối nàng rất có chỗ ích lợi, trợ tăng tu vi của nàng thực lực.

Nàng tới trừ bỏ trên thân mọi người thi độc, Đổng y sư thì thử nghiệm mở ra trên thân mọi người tro tàn chi độc. Tô Vân cùng Oánh Oánh bởi vì cùng tiên đế thi yêu khoảng cách gần nhất, ảnh hưởng sâu nhất, trước hết bị giải độc.

Oánh Oánh tỉnh táo lại, tiểu nha đầu hình dung tiều tụy, gầy đáng thương, ngồi tại Tô Vân trên bờ vai si ngốc ngây ngốc nhìn lên bầu trời.

Tô Vân khí độc được cởi ra về sau, cũng có chút không có năng lực, ngồi tại một vùng phế tích bên trên, chỉ thấy tà nguyệt treo ở trên đầu tường.

Lúc này đã là ban đêm, hiếm thấy xuất hiện bầu trời đầy sao cùng một vòng trăng tàn. Từ lúc Đế Tọa cùng Thiên Thị Viên hợp nhất đến nay, Tô Vân đám người liền không biết trên trời ba cái mặt trời khi nào mới có thể xuống núi.

"Sĩ tử, ngươi nhìn, trên trời ngôi sao đang di động!" Oánh Oánh đột nhiên có chỗ phát hiện, kinh ngạc nói.

Tô Vân ngẩng đầu nhìn trời, chỉ thấy trên bầu trời rất nhiều tinh thần đang di động, biến hóa phương hướng, loại cảnh tượng này ngược lại là hiếm thấy.

Tô Vân phỏng đoán nói: "Chúng ta vị trí tinh cầu nếu như xoay tròn tốc độ tăng tốc lời nói, sẽ dẫn đến loại thiên tượng này, chẳng qua nơi này cũng không phải là Nguyên Sóc thế giới. Nơi này là Đế đình, phát sinh bất kỳ cổ quái sự tình, ta cũng sẽ không cảm thấy kỳ quái. Y Triêu Hoa y sư tỷ, ngươi

quan sát một chút thiên tượng, nhìn một chút đây là có chuyện gì!"

Y Triêu Hoa lên tiếng, ngẩng đầu nhìn trời, kêu lên một tiếng, vội vàng thôi thúc chân nguyên hóa thành đầy trời tinh tượng, đồng thời vô số phù văn hiện ra, tạo thành đủ loại phương trình tính toán.

Tô Vân kinh dị một tiếng, hắn vốn cho là chỉ là Đế đình trong cấm địa cổ quái dị tượng, nhưng là từ Y Triêu Hoa phản ứng đến xem, dường như không phải đơn giản như vậy.

Hắn giãy dụa đứng dậy, khập khễnh đi tới Y Triêu Hoa bên người.

Y Triêu Hoa sắc mặt càng thêm nghiêm nghị, tính toán ra tinh thần cũng càng ngày càng nhiều, dần dần mọi người bốn phía hình thành vô số ngôi sao tạo thành to lớn tinh hệ.

Tinh hệ bên trong, quần tinh có mỗi người quỹ tích vận hành, hành tinh xoay quanh mặt trời vận chuyển, mặt trăng xoay quanh hành tinh vận chuyển, mặt trời xoay quanh tinh hệ vận chuyển.

Nhưng mà, Y Triêu Hoa không ngừng hướng càng thêm to tinh không thôi diễn, dần dần tinh hệ hình thành quy mô to Vũ tiên Bắc Miện trường thành. Cho dù là nữ tử này cùng tận trí tuệ tới tính toán, cũng chỉ có thể tính ra Bắc Miện trường thành một góc.

"Các chủ, chúng ta tại trường thành nơi này!"

Y Triêu Hoa đột nhiên thôi thúc chân nguyên, quan tưởng ra Đế Tọa động thiên cùng Thiên Thị Viên, cùng với trung ương Bắc Hải cùng Nguyên Sóc tinh cầu.

Tô Vân đám người ánh mắt rơi vào nàng quan tưởng ra to tinh đồ bên trên, chỉ thấy Thiên Thị Viên mang theo Nguyên

Sóc tinh cầu cùng Bắc Hải cùng với Đế Tọa động thiên, đang tại Bắc Miện trường thành bên dưới nhanh chóng di động!

Tốc độ kia nhanh chóng, để cho người ta nghẹn họng nhìn trân trối!

"Thiên Thị Viên trong tinh không di động, nhưng mà cái kia ba viên mặt trời, cũng không có bị mang đi!"

Y Triêu Hoa sắc mặt nghiêm nghị, nâng lên ánh mắt, tại mọi người trên mặt liếc nhìn một lần, mím môi, nói: "Nói cách khác, hiện tại mặt trời xuống núi, liền sẽ không bao giờ lại thăng lên."

Bốn phía trở nên trầm mặc.

Oánh Oánh đột nhiên nói: "Ý của ngươi là nói, chúng ta cũng lại không nhìn thấy ngày mai mặt trời?"

Y Triêu Hoa gật gật đầu, ngay sau đó lại lắc đầu, nói: "Chúng ta có thể sẽ nhìn thấy nhiều hơn nữa mặt trời."

Mọi người không hiểu.

Y Triêu Hoa tiếp tục tính toán, nói: "Tạo thành trên bầu trời tinh thần nhanh chóng di động dị tượng nguyên nhân, là chúng ta vị trí Thiên Thị Viên đang nhanh chóng di động, bởi vậy hầu như tất cả tinh thần di động quỹ tích, đều là hướng cùng một cái phương hướng. Nhưng mà trong này còn có rất nhiều quỹ tích của ngôi sao, cũng không phải là cùng một cái phương hướng."

Tô Vân, Ứng Long cùng Bạch Trạch đám người lập tức thấy nàng đánh dấu ra những cái kia dị động tinh thần, những ngôi sao này tuy là cũng đang di động, nhưng mà di động phương hướng cùng mặt khác tinh thần khác biệt.

"Bọn chúng cùng mặt khác quỹ tích của ngôi sao trái lại, ngược lại cùng chúng ta Thiên Thị Viên quỹ tích tương đồng.

Bọn chúng…”

Y Triêu Hoa hít vào một hơi thật dài, tiếp tục nói: “Cùng Thiên Thị Viên đều là cùng một cái chỗ cần đến! Đến lúc đó, chúng ta nhất định chạm vào nhau! Bọn họ va chạm địa điểm, chính là ở đây!”

Nàng vươn tay, tại tinh không xa xôi bên trong vẽ một vòng tròn vòng, nói: “Nơi này, chính là tân học chỗ suy luận ra thứ bảy Linh giới không gian!”

Mọi người hướng nàng vẽ địa phương nhìn lại, chỉ thấy vùng tinh không kia trống rỗng, không có bất kỳ cái gì tinh thần, chớ nói chi là tinh hệ, là hoàn toàn hắc ám!

“Nơi này vì sao không có tinh thần?” Oánh Oánh khó hiểu nói.

Y Triêu Hoa lắc đầu, nói: “Ta cũng không biết. Nửa năm sau, sẽ có viên thứ nhất tinh thần cùng chúng ta đụng vào nhau. Sau đó mấy năm, sẽ có lục tục tinh thần lần lượt từ tinh không bên trong bay đến, cùng chúng ta va chạm. Cuối cùng tại thứ bảy Linh giới vị trí bên trên, tất cả tinh thần sẽ triệt để tụ tập. Khi đó, ta không biết trên bầu trời sẽ có bao nhiêu vầng mặt trời.”

Oánh Oánh vẫn còn có chút nghi hoặc, nói: “Bọn chúng vì sao lại cùng chúng ta va chạm…”

“Bởi vì bọn chúng là thứ bảy Linh giới mảnh vỡ.” Tô Vân đột nhiên nói, “Bọn chúng là Thiên Thị Viên một phần, như Đế Tọa động thiên đồng dạng, là mặt khác bảy mươi cái động thiên thế giới, nhận triệu hoán, sắp gây dựng lại vì thứ bảy Linh giới.”

Hắn ngẩng đầu lên đến, thầm nghĩ: “Vũ tiên nhân toà kia hiến tế tế đàn, chuẩn bị hiến tế tiên đế thi, nó mục đích chính là vì đem thứ bảy Linh giới liều đi ra. Tuy là hiến tế thất bại,

nhưng mà thứ bảy Linh giới gây dựng lại nhưng đã khởi động.”

Ánh mắt của hắn rơi vào tinh đồ trung cự ly gần nhất cái kia phiến trên ánh sao, đó là một mảnh động thiên mang theo mấy ngôi sao thần, đang tại vượt qua tinh không.

Nửa năm sau, toà này động thiên sẽ cùng Thiên Thị Viên gặp nhau!

Chương 442 : Chung Sơn động thiên

Chương 443: Chung Sơn động thiên

Đế Tọa động thiên.

Thần Quân Sài Vân Độ nhìn xa tinh không, nhưng thấy tinh không bên trong quần tinh phảng phất như lưu tinh chết đi, không ngừng có mới tinh thần đi vào Đế Tọa động thiên bầu trời đêm, cho dù là trích tiên nhân hài tử, nắm giữ tiên nhân huyết mạch Thần Quân, giờ phút này cũng có chút ngỡ ngàng.

"Tinh tượng như thế hỗn loạn, đến cùng chuyện gì xảy ra? Từ lúc lưỡng giới hợp nhất đến nay, cái này quái sự liền càng ngày càng nhiều."

Trong lòng của hắn mơ hồ có chút bất an, Vũ tiên nhân xuất hiện sau đó, hoà giải Đế Tọa cùng Đế đình mâu thuẫn, cứ việc Tô Vân giết hắn, lừa hắn, còn cùng đạo phỉ Nam Bố Y đánh cắp Sài gia tiên gia chi bảo, nhưng ai bảo Tô Vân là Vũ tiên nhân nhi tử đâu?

Hắn nhịn.

Chẳng qua sau đó Đế đình chỗ liền bắn ra chuyện quỷ dị, như trước đây không lâu, bao phủ Đế đình lôi kiếp chi mây, thậm chí liền tại phía xa Đế Tọa động thiên hắn đều có thể thấy rõ ràng!

Lại như cái kia đột nhiên xuất hiện Bắc Miện trường thành, cùng quảng đại tiên cung, cũng đập vào mí mắt của hắn!

Thậm chí hắn còn chứng kiến một bàn tay lớn trực tiếp nghiền nát lôi kiếp chi mây, trực tiếp đem Bắc Miện trường thành đánh xuyên qua, trực tiếp đem vị kia giả Vũ tiên đánh cho quỳ xuống đất không dậy nổi!

Việc này để hắn vị này trấn thủ Đế Tọa động thiên Thần Quân cũng không rét mà run, nguyên bản hắn còn có ý định đầu nhập vào trấn thủ Bắc Miện trường thành vị kia giả Vũ tiên, dùng Chân Vũ tiên tin tức tranh công xin thưởng, gặp tình hình này liền bỏ đi ý nghĩ này.

Việc này để hắn vì đó sợ hãi sự tình, hiển nhiên cùng Vũ tiên nhân "Nhi tử" liên quan đến.

Hiện tại, trên trời tinh tượng lại như thế hỗn loạn, hiển nhiên cùng Vũ tiên nhân "Nhi tử", Sài gia con rể thoát không khỏi liên quan!

"Đế đình đến cùng chuyện gì xảy ra?"

Trong lòng của hắn khẽ nhúc nhích, bay lên trời, hướng lên trời bên ngoài bay đi, qua không lâu, Thần Quân Sài Vân Độ nội tâm đứng tại Đế Tọa động thiên thiên ngoại, rất lâu im lặng.

Tinh thần như thoi đưa, đang tại nhanh chóng chết đi.

Đế Tọa cùng Đế đình cái này hai đại bảo địa, đang bị một cỗ lực lượng vô danh thôi động, đi tới không cũng biết chi địa.

Bởi vì không có mặt trời, Đế Tọa động thiên cũng lâm vào hắc ám bên trong.

Nhưng đây cũng không phải là là hoàn toàn hắc ám, trái lại, bầu trời đêm trở nên trước đó chưa từng có sáng sủa, bởi vì thỉnh thoảng có từng vầng mặt trời tiếp cận, ngay sau đó đi xa.

Đại địa cùng không trung không ngừng bị chiếu sáng, lại không ngừng rơi vào hắc ám.

“Ta Sài gia cô gia nếu như không phải Vũ tiên nhân nhi tử, nhất định sẽ bị người đánh chết.” Sài Vân Độ thầm nghĩ.

Hắn lại không biết, hiện tại Tô Vân đã không phải là “Vũ tiên nhân chi tử”, mà là tiền triều tiên đế, hiện nay tiên đế thi yêu “Thái tử” . Sài Vân Độ nếu như biết, nhất định lại sẽ kinh ngạc lên, phát ra không tên cảm xúc.

Mà tại trong vũ trụ, từng tòa động thiên trong tinh không bị dẫn dắt, rời đi lúc đầu tinh hệ, bay về phía không cũng biết chi địa.

Những này động thiên có hoang vu vô cùng, bị tro tàn vùi lấp, có nhưng như Đế Tọa Đế đình đồng dạng, tỏa ra sinh cơ bừng bừng. Trong đó cũng không thiếu có tồn tại cường đại, bọn họ cũng tại mỗi người quan sát thiên tượng, dò xét dị biến nguồn gốc.

Lôi Trì động thiên bên trong, một cái thiếu nữ áo đỏ đi lại tại mênh mông vô tận tro tàn phía trên, tro tàn như biển, đem trọn cái động thiên bao phủ, mà tại tro tàn bên dưới chính là mênh mông lôi trì.

Lôi trì đã khô cạn.

Phía sau của nàng đi theo một cái cao gầy nam tử áo đen, hai người tại đây phiến tro tàn chi hải đi lên đi, lộ ra cực kỳ nhỏ bé.

Đỏ lên tối sầm hai cái thật nhỏ di động điểm nhỏ, cho mảnh này tro tàn biển tăng thêm một vệt màu sắc.

Đột nhiên, Ngô Đồng dừng bước, ngẩng đầu nhìn lên trời, cũng phát giác được thiên ngoại dị biến.

Tiêu Thúc Ngạo dừng bước, nghi ngờ ngẩng đầu lên nhìn lên trời bên ngoài đèn kéo quân giống như đi xa tinh thần, thậm chí, còn có một cái lam sắc mặt trời lấp kín toàn bộ

không trung, trút xuống hắn hỏa lực, trong nháy mắt vô biên sóng nhiệt kéo tới!

Cũng may Lôi Trì động thiên tốc độ di chuyển cực nhanh, cái kia lam sắc mặt trời thoáng một cái mà đi, không có tạo thành bao lớn phá hoại.

"Cổ quái…"

Ngô Đồng thấp giọng nói, "Thiên tượng chớp mắt bách biến, tất có yêu nghiệt gây chuyện. Chúng ta nhân ma xuất thế, vẫn chỉ là ngàn dặm tuyết rơi, tên yêu nghiệt này liền Lôi Trì động thiên đều bị ảnh hưởng."

Nàng nhắm mắt lại, tinh tế cảm ứng một phen.

Mảnh này tro tàn thiên địa không có bất kỳ cái gì sinh cơ, nhưng mà Ngô Đồng lại đột nhiên ánh mắt sáng lên, chỉ hướng phía trước.

Tiêu Thúc Ngạo lập tức hiện ra chân thân, hóa thành hắc giao long, đem cái kia phiến tro tàn nhấc lên!

Lôi trì bên trong tro tàn đã chất đống như núi, bị hắn vén lên sau đó, chỉ thấy tro tàn bên dưới là một tòa cổ xưa tế đàn!

"Tô Vân cưới vị kia Sài gia cô nương tuy là thông minh hơn người, nhưng nàng nhìn không ra Lôi Trì động thiên bên trong cũng có một tòa thông hướng mặt khác động thiên tế đàn."

Tiêu Thúc Ngạo nói, "Nàng kém xa Ngô Đồng cô nương. Ta cũng nghĩ không ra, tiểu tử kia làm sao sẽ coi trọng Sài gia cô nương? Có thể thấy được là mắt bị mù."

Ngô Đồng đi tới toà này tế đàn cổ xưa phía trước, lắc đầu nói: "Nàng có thể phá giải Đế Tọa động thiên bên trên cấm khu, đi vào Lôi Trì động thiên, đã rất đáng gờm rồi. Ta có thể vượt qua nàng, là bởi vì ta có thể cảm ứng được nơi đây linh,

cũng không phải là ta so với nàng càng thông minh. Đương nhiên, ta quả thực so với nàng càng thông minh."

Bàn tay của nàng bao phủ tại tế đàn trước một tòa tượng đá bên trên, nói: "Ta cùng Tô Vân cũng không ngươi nghĩ cái loại này thế tục tình cảm, ta là nhân ma, ta nội tâm là kiếp trước chấp niệm, oán niệm có thể để cho tháng sáu tuyết bay. Ta không thể động bất kỳ tình cảm, càng không khả năng thích nhân loại."

Tiêu Thúc Ngạo khuôn mặt như tượng gỗ, không có bất kỳ cái gì biểu lộ, nói: "Ta chỉ nói là ngươi cùng Sài gia cô nương so sánh càng thêm ưu tú, cũng không nói ngươi có cảm tình."

Ngô Đồng liếc nhìn hắn một cái, Tiêu Thúc Ngạo vẫn như cũ đờ đẫn.

Cái kia cổ xưa tượng đá chậm rãi mở mắt, trong miệng phát ra thanh âm trầm thấp, dùng Tiên đạo ngôn ngữ mở miệng hỏi.

Ngô Đồng đồng dạng lấy Tiên đạo ngôn ngữ trả lời, tế đàn bốn phía, từng tòa tượng đá khôi phục, cổ xưa tế đàn cũng theo đó khôi phục, lộng lẫy Tiên đạo phù văn sáng lên, hình chiếu đến trên không, hình thành một mặt Tiên Lục.

Tiên Lục trùng điệp lui về phía sau, hình thành một con đường.

Ngô Đồng lấy Tiên đạo ngôn ngữ cảm ơn, cùng Tiêu Thúc Ngạo cùng đi vào thông đạo, đi tới một cái khác động thiên.

Cùng lúc đó, đang có không ít đến từ Nguyên Sóc sinh linh, đi lại tại vũ trụ mênh mông bên trong phi thăng trên đường.

Thiên Phủ động thiên bên trong, Sài Sơ Hi ngẩng đầu lên, chỉ thấy trên bầu trời có cự nhân đẩy mặt trời, đuổi theo Thiên Phủ động thiên, nàng không khỏi lộ ra vẻ nghi hoặc.

“Thiên ngoại dị tượng, phảng phất toàn bộ Thiên Phủ động thiên đều đang di động.”

Sài Sơ Hi kinh ngạc, suy tư nói: “Trong vũ trụ này nhất định xảy ra đại sự gì, ghê gớm việc lớn! Nói không chừng, sẽ cùng tiên liên quan đến.”

Cũng trong lúc đó, phi thăng trên đường còn có rất nhiều đang tại đi đường Thánh Linh, trong đó có chút Thánh Linh chính là tới từ Nguyên Sóc, đương nhiên cũng có chút sinh linh là đến từ mặt khác động thiên cường giả.

Bọn họ trong tinh không kiến tạo đủ loại dịch trạm, chỉ dẫn người đến sau dọc theo đầu này phi thăng chi lộ chạy tới bọn họ hướng tới Tiên giới.

Lúc này, Sầm phu tử cùng Lâu Ban hai vị Thánh Linh đè xuống hưng phấn trong lòng, bỏ xuống 《 Vũ Hoàng sách 》.

“Toà này động thiên cách chúng ta rất gần, không bao lâu nữa liền có thể tới đó!”

Lâu Ban hưng phấn nói: “Chung Sơn động thiên! Chúng ta đi bái kiến Chúc Long!”

Sầm phu tử cười nói: “Lâu Ban bạn bán hàng, các ngươi tân học tại tâm cảnh tu vi bên trên có chút không đủ đây, ngươi nhìn ta, ta liền bát phong bất động.”

Hai người cười cười nói nói, đi ra dịch trạm, hướng Chung Sơn động thiên mà đi.

“Nghe nói Hỏa Vân động thiên liền tại thiên uyên bên trong, khoảng cách Chúc Long rất gần.” Sầm phu tử nói.

Lâu Ban nói: “Ta cũng nghe Tô Vân nói qua việc này. Hắn nói Hỏa Vân động thiên thực ra chỉ là một cái Chung Sơn động thiên mảnh vỡ, tuy là khoảng cách Chung sơn rất gần, thế nhưng là không cách nào tiếp cận. Còn nói, đệ nhất Thánh

Hoàng chính là tại Hỏa Vân động thiên quan sát thiên uyên cửu uyên cùng Chung sơn Chúc Long, mới tìm hiểu ra Ly Uyên cùng Ly Châu, một lần khai sáng ra Nguyên Động cùng Ly Châu hai cái cảnh giới."

Sầm phu tử lộ ra say mê chi sắc: "Đệ nhất Thánh Hoàng không có tự mình đi qua Chung Sơn động thiên, liền có thể khai sáng hai cái cảnh giới, chúng ta tự thân đi vào Chung Sơn động thiên, nhất định có thể đem hai cái này cảnh giới hoàn thiện!"

Lâu Ban thở dài: "Tiếc là, Tô Vân không đi được. Tiểu tử này nếu là chạy tới, nói không chừng hắn liền có thể nhận được y bát của chúng ta, tận được hai đại cảnh giới chân truyền."

"Tiếc là."

Sầm phu tử thở dài, ngay sau đó vừa cười nói: "Với tư cách Thiên Môn trấn Tô cẩu thặng, tiểu tử này mệnh vốn là liền hỏng bét cực độ, không có cái số ấy là chuyện đương nhiên."

Hai người cười ha ha, liếc nhau, hóa thành hai đạo lưu quang, chạy về phía Chung Sơn động thiên.

Thiên Thị Viên, Tô Vân trong lòng có chút bất an, lo lắng lần này Thiên Thị Viên sẽ ở tinh không Trung Lưu rong chơi quá lâu, dẫn đến Nguyên Sóc thế giới rơi vào dài đến mấy năm Vĩnh Dạ bên trong.

Trên bầu trời thỉnh thoảng có đi ngang qua mặt trời, có thể cung cấp ánh sáng, nhưng thời gian quá ngắn, chỉ sợ khó mà để cây nông nghiệp sống sót.

Chờ đến Đổng y sư cứu chữa hoàn mọi người, ngay cả chỉ còn lại có viên thịt Thái Tuế, khí sắc cũng khá rất nhiều. Thái Tuế là số ít mấy cái giữ lại Ma Thần lạc ấn Thần Ma, chỉ cần lạc ấn còn tại, liền có thể khôi phục.

Mọi người đi ra Đế đình, Tô Vân lấy ra Tiên đạo bồ đoàn, bỗng nhiên đem bồ đoàn tế lên, ngay sau đó nhắm mắt lại, quan tưởng rất lâu, nhưng thấy bồ đoàn bên trong tiên khí hóa thành một vòng mấy trăm dặm lớn nhỏ mặt trời, cháy hừng hực.

"Làm phiền Kim Ngô huynh!" Tô Vân khom người.

Ba chân thiếu niên Kim Ô vỗ cánh mà lên, kéo lấy bồ đoàn biến thành mặt trời bay ra Thiên Thị Viên, dọc theo xích đạo trên không, xoay quanh Nguyên Sóc thế giới phi hành.

Tô Vân thoáng yên tâm, nói: "Y sư tỷ, ngươi lập tức tính ra đến cùng là cái nào động thiên tại nửa năm sau cùng chúng ta chạm vào nhau, chúng ta cần phải đến trước thời hạn chuẩn bị sẵn sàng!"

Y Triêu Hoa đồng ý, nói: "Ta cần phải đến có càng nhiều tinh thông thiên văn thuật số người giúp đỡ."

Tô Vân nói: "Nguyên Sóc không phải có Giám Thiên tư ư?"

Y Triêu Hoa ánh mắt sáng lên, cáo từ rời đi, Ứng Long nói: "Ngươi đi Đông đô quá chậm, ta đưa ngươi đi qua!"

Ngày thứ ba, Y Triêu Hoa từ Đông đô trở về, quan tưởng ra tinh đồ, hướng Tô Vân nói: "Các chủ mời xem, cái kia sắp cùng chúng ta đụng nhau động thiên, chính là thiên uyên cửu uyên bên cạnh Chung Sơn động thiên."

"Chung Sơn động thiên? Hỏa Vân động thiên bên cạnh, chính là Chung Sơn động thiên!" Tô Vân ánh mắt sáng lên , nói, "Đây là Tam Thánh Hoàng chỉ điểm đệ nhất Thánh Hoàng, để hắn đi tới trạm thứ nhất!"

Đối với Toại, Phục Hy cùng Thần Nông Tam Thánh Hoàng, Nữ Sửu này một ít Thần Ma hiểu tương đối nhiều, biết Tam Thánh Hoàng cũng không phải là người, mà là đến từ mặt

khác động thiên cường giả. Đệ nhất Thánh Hoàng Hiên Viên, mới là nhân tộc vị thứ nhất Thánh Hoàng.

"Chung Sơn động thiên, sẽ có người sinh tồn ư?" Tô Vân nhìn về phía Bạch Trạch.

Thiếu niên Bạch Trạch trợn mắt lên, trong mắt một mảnh ngỡ ngàng, đột nhiên chuyển đổi chủ đề: "Các chủ, ta đến xem một chút thanh đồng phù tiết, những này ranh con nghiên cứu thanh đồng phù tiết, có thể đừng ra loạn gì!" Dứt lời, hóa thành một con con cừu trắng nhỏ, đập động hai tấm cực kì nhỏ cánh khó khăn bay đi.

Oánh Oánh tại Tô Vân bên tai nói nhỏ: "Sĩ tử, ta nghe nói Bạch Trạch nói dối thời điểm, đỉnh đầu sừng dê sẽ biến thành màu vàng…"

Tô Vân đang muốn nhìn quanh, nhìn một chút Bạch Trạch đỉnh đầu sừng sẽ hay không biến thành màu vàng, đột nhiên cái kia con cừu trắng nhỏ nâng lên lợi trảo, phốc một tiếng đem đỉnh đầu của mình độc giác nhổ xuống, không biết giấu đã đi đâu!

"Là cái ngoan nhân!" Oánh Oánh thầm khen một tiếng.

Chương 443: Chung Sơn động thiên

Đế Tọa động thiên.

Thần Quân Sài Vân Độ nhìn xa tinh không, nhưng thấy tinh không bên trong quần tinh phảng phất như lưu tinh chết đi, không ngừng có mới tinh thần đi vào Đế Tọa động thiên bầu trời đêm, cho dù là trích tiên nhân hài tử, nắm giữ tiên nhân huyết mạch Thần Quân, giờ phút này cũng có chút ngỡ ngàng.

"Tinh tượng như thế hỗn loạn, đến cùng chuyện gì xảy ra? Từ lúc lưỡng giới hợp nhất đến nay, cái này quái sự liền càng ngày càng nhiều."

Trong lòng của hắn mơ hồ có chút bất an, Vũ tiên nhân xuất hiện sau đó, hoà giải Đế Tọa cùng Đế đình mâu thuẫn, cứ việc Tô Vân giết hắn, lừa hắn, còn cùng đạo phỉ Nam Bố Y đánh cắp Sài gia tiên gia chi bảo, nhưng ai bảo Tô Vân là Vũ tiên nhân nhi tử đâu?

Hắn nhịn.

Chẳng qua sau đó Đế đình chỗ liền bắn ra chuyện quỷ dị, như trước đây không lâu, bao phủ Đế đình lôi kiếp chi mây, thậm chí liền tại phía xa Đế Tọa động thiên hắn đều có thể thấy rõ ràng!

Lại như cái kia đột nhiên xuất hiện Bắc Miện trường thành, cùng quảng đại tiên cung, cũng đập vào mí mắt của hắn!

Thậm chí hắn còn chứng kiến một bàn tay lớn trực tiếp nghiền nát lôi kiếp chi mây, trực tiếp đem Bắc Miện trường thành đánh xuyên qua, trực tiếp đem vị kia giả Vũ tiên đánh cho quỳ xuống đất không dậy nổi!

Việc này để hắn vị này trấn thủ Đế Tọa động thiên Thần Quân cũng không rét mà run, nguyên bản hắn còn có ý định đầu nhập vào trấn thủ Bắc Miện trường thành vị kia giả Vũ tiên, dùng Chân Vũ tiên tin tức tranh công xin thưởng, gặp tình hình này liền bỏ đi ý nghĩ này.

Việc này để hắn vì đó sợ hãi sự tình, hiển nhiên cùng Vũ tiên nhân "Nhi tử" liên quan đến.

Hiện tại, trên trời tinh tượng lại như thế hỗn loạn, hiển nhiên cùng Vũ tiên nhân "Nhi tử", Sài gia con rể thoát không khỏi liên quan!

"Đế đình đến cùng chuyện gì xảy ra?"

Trong lòng của hắn khẽ nhúc nhích, bay lên trời, hướng lên trời bên ngoài bay đi, qua không lâu, Thần Quân Sài Vân Độ

nội tâm đứng tại Đế Tọa động thiên thiên ngoại, rất lâu im lặng.

Tinh thần như thoi đưa, đang tại nhanh chóng chết đi.

Đế Tọa cùng Đế đình cái này hai đại bảo địa, đang bị một cỗ lực lượng vô danh thôi động, đi tới không cũng biết chi địa.

Bởi vì không có mặt trời, Đế Tọa động thiên cũng lâm vào hắc ám bên trong.

Nhưng đây cũng không phải là là hoàn toàn hắc ám, trái lại, bầu trời đêm trở nên trước đó chưa từng có sáng sủa, bởi vì thỉnh thoảng có từng vầng mặt trời tiếp cận, ngay sau đó đi xa.

Đại địa cùng không trung không ngừng bị chiếu sáng, lại không ngừng rơi vào hắc ám.

"Ta Sài gia cô gia nếu như không phải Vũ tiên nhân nhi tử, nhất định sẽ bị người đánh chết." Sài Vân Độ thầm nghĩ.

Hắn lại không biết, hiện tại Tô Vân đã không phải là "Vũ tiên nhân chi tử", mà là tiền triều tiên đế, hiện nay tiên đế thi yêu "Thái tử" . Sài Vân Độ nếu như biết, nhất định lại sẽ kinh ngạc lên, phát ra không tên cảm xúc.

Mà tại trong vũ trụ, từng tòa động thiên trong tinh không bị dẫn dắt, rời đi lúc đầu tinh hệ, bay về phía không cũng biết chi địa.

Những này động thiên có hoang vu vô cùng, bị tro tàn vùi lấp, có nhưng như Đế Tọa Đế đình đồng dạng, tỏa ra sinh cơ bừng bừng. Trong đó cũng không thiếu có tồn tại cường đại, bọn họ cũng tại mỗi người quan sát thiên tượng, dò xét dị biến nguồn gốc.

Lôi Trì động thiên bên trong, một cái thiếu nữ áo đỏ đi lại tại mênh mông vô tận tro tàn phía trên, tro tàn như biển, đem

trọn cái động thiên bao phủ, mà tại tro tàn bên dưới chính là mênh mông lôi trì.

Lôi trì đã khô cạn.

Phía sau của nàng đi theo một cái cao gầy nam tử áo đen, hai người tại đây phiến tro tàn chi hải đi lên đi, lộ ra cực kỳ nhỏ bé.

Đỏ lên tối sầm hai cái thật nhỏ di động điểm nhỏ, cho mảnh này tro tàn biển tăng thêm một vệt màu sắc.

Đột nhiên, Ngô Đồng dừng bước, ngẩng đầu nhìn lên trời, cũng phát giác được thiên ngoại dị biến.

Tiêu Thúc Ngạo dừng bước, nghi ngờ ngẩng đầu lên nhìn lên trời bên ngoài đèn kéo quân giống như đi xa tinh thần, thậm chí, còn có một cái lam sắc mặt trời lấp kín toàn bộ không trung, trút xuống hắn hỏa lực, trong nháy mắt vô biên sóng nhiệt kéo tới!

Cũng may Lôi Trì động thiên tốc độ di chuyển cực nhanh, cái kia lam sắc mặt trời thoáng một cái mà đi, không có tạo thành bao lớn phá hoại.

"Cổ quái…"

Ngô Đồng thấp giọng nói, "Thiên tượng chớp mắt bách biến, tất có yêu nghiệt gây chuyện. Chúng ta nhân ma xuất thế, vẫn chỉ là ngàn dặm tuyết rơi, tên yêu nghiệt này liền Lôi Trì động thiên đều bị ảnh hưởng."

Nàng nhắm mắt lại, tinh tế cảm ứng một phen.

Mảnh này tro tàn thiên địa không có bất kỳ cái gì sinh cơ, nhưng mà Ngô Đồng lại đột nhiên ánh mắt sáng lên, chỉ hướng phía trước.

Tiêu Thúc Ngạo lập tức hiện ra chân thân, hóa thành hắc giao long, đem cái kia phiến tro tàn nhấc lên!

Lôi trì bên trong tro tàn đã chất đống như núi, bị hắn vén lên sau đó, chỉ thấy tro tàn bên dưới là một tòa cổ xưa tế đàn!

"Tô Vân cưới vị kia Sài gia cô nương tuy là thông minh hơn người, nhưng nàng nhìn không ra Lôi Trì động thiên bên trong cũng có một tòa thông hướng mặt khác động thiên tế đàn."

Tiêu Thúc Ngạo nói, "Nàng kém xa Ngô Đồng cô nương. Ta cũng nghĩ không ra, tiểu tử kia làm sao sẽ coi trọng Sài gia cô nương? Có thể thấy được là mắt bị mù."

Ngô Đồng đi tới toà này tế đàn cổ xưa phía trước, lắc đầu nói: "Nàng có thể phá giải Đế Tọa động thiên bên trên cấm khu, đi vào Lôi Trì động thiên, đã rất đáng gờm rồi. Ta có thể vượt qua nàng, là bởi vì ta có thể cảm ứng được nơi đây linh, cũng không phải là ta so với nàng càng thông minh. Đương nhiên, ta quả thực so với nàng càng thông minh."

Bàn tay của nàng bao phủ tại tế đàn trước một tòa tượng đá bên trên, nói: "Ta cùng Tô Vân cũng không ngươi nghĩ cái loại này thế tục tình cảm, ta là nhân ma, ta nội tâm là kiếp trước chấp niệm, oán niệm có thể để cho tháng sáu tuyết bay. Ta không thể động bất kỳ tình cảm, càng không khả năng thích nhân loại."

Tiêu Thúc Ngạo khuôn mặt như tượng gỗ, không có bất kỳ cái gì biểu lộ, nói: "Ta chỉ nói là ngươi cùng Sài gia cô nương so sánh càng thêm ưu tú, cũng không nói ngươi có cảm tình."

Ngô Đồng liếc nhìn hắn một cái, Tiêu Thúc Ngạo vẫn như cũ đờ đẫn.

Cái kia cổ xưa tượng đá chậm rãi mở mắt, trong miệng phát ra thanh âm trầm thấp, dùng Tiên đạo ngôn ngữ mở miệng hỏi.

Ngô Đồng đồng dạng lấy Tiên đạo ngôn ngữ trả lời, tế đàn bốn phía, từng tòa tượng đá khôi phục, cổ xưa tế đàn cũng theo đó khôi phục, lộng lẫy Tiên đạo phù văn sáng lên, hình chiếu đến trên không, hình thành một mặt Tiên Lục.

Tiên Lục trùng điệp lui về phía sau, hình thành một con đường.

Ngô Đồng lấy Tiên đạo ngôn ngữ cảm ơn, cùng Tiêu Thúc Ngạo cùng đi vào thông đạo, đi tới một cái khác động thiên.

Cùng lúc đó, đang có không ít đến từ Nguyên Sóc sinh linh, đi lại tại vũ trụ mênh mông bên trong phi thăng trên đường.

Thiên Phủ động thiên bên trong, Sài Sơ Hi ngẩng đầu lên, chỉ thấy trên bầu trời có cự nhân đẩy mặt trời, đuổi theo Thiên Phủ động thiên, nàng không khỏi lộ ra vẻ nghi hoặc.

"Thiên ngoại dị tượng, phảng phất toàn bộ Thiên Phủ động thiên đều đang di động."

Sài Sơ Hi kinh ngạc, suy tư nói: "Trong vũ trụ này nhất định xảy ra đại sự gì, ghê gớm việc lớn! Nói không chừng, sẽ cùng tiên liên quan đến."

Cũng trong lúc đó, phi thăng trên đường còn có rất nhiều đang tại đi đường Thánh Linh, trong đó có chút Thánh Linh chính là tới từ Nguyên Sóc, đương nhiên cũng có chút sinh linh là đến từ mặt khác động thiên cường giả.

Bọn họ trong tinh không kiến tạo đủ loại dịch trạm, chỉ dẫn người đến sau dọc theo đầu này phi thăng chi lộ chạy tới bọn họ hướng tới Tiên giới.

Lúc này, Sầm phu tử cùng Lâu Ban hai vị Thánh Linh đè xuống hưng phấn trong lòng, bỏ xuống 《 Vũ Hoàng sách 》.

“Toà này động thiên cách chúng ta rất gần, không bao lâu nữa liền có thể tới đó!”

Lâu Ban hưng phấn nói: “Chung Sơn động thiên! Chúng ta đi bái kiến Chúc Long!”

Sầm phu tử cười nói: “Lâu Ban bạn bán hàng, các ngươi tân học tại tâm cảnh tu vi bên trên có chút không đủ đây, ngươi nhìn ta, ta liền bát phong bất động.”

Hai người cười cười nói nói, đi ra dịch trạm, hướng Chung Sơn động thiên mà đi.

“Nghe nói Hỏa Vân động thiên liền tại thiên uyên bên trong, khoảng cách Chúc Long rất gần.” Sầm phu tử nói.

Lâu Ban nói: “Ta cũng nghe Tô Vân nói qua việc này. Hắn nói Hỏa Vân động thiên thực ra chỉ là một cái Chung Sơn động thiên mảnh vỡ, tuy là khoảng cách Chung sơn rất gần, thế nhưng là không cách nào tiếp cận. Còn nói, đệ nhất Thánh Hoàng chính là tại Hỏa Vân động thiên quan sát thiên uyên cửu uyên cùng Chung sơn Chúc Long, mới tìm hiểu ra Ly Uyên cùng Ly Châu, một lần khai sáng ra Nguyên Động cùng Ly Châu hai cái cảnh giới.”

Sầm phu tử lộ ra say mê chi sắc: “Đệ nhất Thánh Hoàng không có tự mình đi qua Chung Sơn động thiên, liền có thể khai sáng hai cái cảnh giới, chúng ta tự thân đi vào Chung Sơn động thiên, nhất định có thể đem hai cái này cảnh giới hoàn thiện!”

Lâu Ban thở dài: “Tiếc là, Tô Vân không đi được. Tiểu tử này nếu là chạy tới, nói không chừng hắn liền có thể nhận được y bát của chúng ta, tận được hai đại cảnh giới chân truyền.”

“Tiếc là.”

Sầm phu tử thở dài, ngay sau đó vừa cười nói: "Với tư cách Thiên Môn trấn Tô cẩu thặng, tiểu tử này mệnh vốn là liền hỏng bét cực độ, không có cái số ấy là chuyện đương nhiên."

Hai người cười ha ha, liếc nhau, hóa thành hai đạo lưu quang, chạy về phía Chung Sơn động thiên.

Thiên Thị Viên, Tô Vân trong lòng có chút bất an, lo lắng lần này Thiên Thị Viên sẽ ở tinh không Trung Lưu rong chơi quá lâu, dẫn đến Nguyên Sóc thế giới rơi vào dài đến mấy năm Vĩnh Dạ bên trong.

Trên bầu trời thỉnh thoảng có đi ngang qua mặt trời, có thể cung cấp ánh sáng, nhưng thời gian quá ngắn, chỉ sợ khó mà để cây nông nghiệp sống sót.

Chờ đến Đổng y sư cứu chữa hoàn mọi người, ngay cả chỉ còn lại có viên thịt Thái Tuế, khí sắc cũng khá rất nhiều. Thái Tuế là số ít mấy cái giữ lại Ma Thần lạc ấn Thần Ma, chỉ cần lạc ấn còn tại, liền có thể khôi phục.

Mọi người đi ra Đế đình, Tô Vân lấy ra Tiên đạo bồ đoàn, bỗng nhiên đem bồ đoàn tế lên, ngay sau đó nhắm mắt lại, quan tưởng rất lâu, nhưng thấy bồ đoàn bên trong tiên khí hóa thành một vòng mấy trăm dặm lớn nhỏ mặt trời, cháy hừng hực.

"Làm phiền Kim Ngô huynh!" Tô Vân khom người.

Ba chân thiếu niên Kim Ô vỗ cánh mà lên, kéo lấy bồ đoàn biến thành mặt trời bay ra Thiên Thị Viên, dọc theo xích đạo trên không, xoay quanh Nguyên Sóc thế giới phi hành.

Tô Vân thoáng yên tâm, nói: "Y sư tỷ, ngươi lập tức tính ra đến cùng là cái nào động thiên tại nửa năm sau cùng chúng ta chạm vào nhau, chúng ta cần phải đến trước thời hạn chuẩn bị sẵn sàng!"

Y Triêu Hoa đồng ý, nói: “Ta cần phải đến có càng nhiều tinh thông thiên văn thuật số người giúp đỡ.”

Tô Vân nói: “Nguyên Sóc không phải có Giám Thiên tư ư?”

Y Triêu Hoa ánh mắt sáng lên, cáo từ rời đi, Ứng Long nói: “Ngươi đi Đông đô quá chậm, ta đưa ngươi đi qua!”

Ngày thứ ba, Y Triêu Hoa từ Đông đô trở về, quan tưởng ra tinh đồ, hướng Tô Vân nói: “Các chủ mời xem, cái kia sắp cùng chúng ta đụng nhau động thiên, chính là thiên uyên cửu uyên bên cạnh Chung Sơn động thiên.”

“Chung Sơn động thiên? Hỏa Vân động thiên bên cạnh, chính là Chung Sơn động thiên!” Tô Vân ánh mắt sáng lên , nói, “Đây là Tam Thánh Hoàng chỉ điểm đệ nhất Thánh Hoàng, để hắn đi tới trạm thứ nhất!”

Đối với Toại, Phục Hy cùng Thần Nông Tam Thánh Hoàng, Nữ Sửu này một ít Thần Ma hiểu tương đối nhiều, biết Tam Thánh Hoàng cũng không phải là người, mà là đến từ mặt khác động thiên cường giả. Đệ nhất Thánh Hoàng Hiên Viên, mới là nhân tộc vị thứ nhất Thánh Hoàng.

“Chung Sơn động thiên, sẽ có người sinh tồn ư?” Tô Vân nhìn về phía Bạch Trạch.

Thiếu niên Bạch Trạch trợn mắt lên, trong mắt một mảnh ngỡ ngàng, đột nhiên chuyển đổi chủ đề: “Các chủ, ta đến xem một chút thanh đồng phù tiết, những này ranh con nghiên cứu thanh đồng phù tiết, có thể đừng ra loạn gì!” Dứt lời, hóa thành một con con cừu trắng nhỏ, đập động hai tấm cực kì nhỏ cánh khó khăn bay đi.

Oánh Oánh tại Tô Vân bên tai nói nhỏ: “Sĩ tử, ta nghe nói Bạch Trạch nói dối thời điểm, đỉnh đầu sừng dê sẽ biến thành màu vàng…”

Tô Vân đang muốn nhìn quanh, nhìn một chút Bạch Trạch đỉnh đầu sừng sẽ hay không biến thành màu vàng, đột nhiên cái kia con cừu trắng nhỏ nâng lên lợi trảo, phốc một tiếng đem đỉnh đầu của mình độc giác nhổ xuống, không biết giấu đã đi đâu!

"Là cái ngoan nhân!" Oánh Oánh thầm khen một tiếng.

Chương 443 : Cỏ dại giống như sức sống

Chương 444: Cỏ dại giống như sức sống

“Bạch Trạch nguyên lão thật giống có chút cổ quái.”

Tô Vân kinh ngạc nhìn về phía Bạch Trạch đi xa thân ảnh, nói: “Hắn trước kia không phải như vậy ấp úng, biết chính là biết, không biết là không biết. Vì sao đột nhiên chuyển đổi chủ đề?”

Chỉ thấy Bạch Trạch rơi xuống đất, rơi xuống đất chỗ phía trước xuất hiện một tòa tảng đá nhà, Bạch Trạch đẩy cửa phòng ra đi vào.

Tảng đá trong phòng, Bạch Trạch vì chính mình pha trà rót trà, bạch khí lượn lờ bay lên không, bạch khí bên trong hiện ra tàng thư giới.

Tàng thư giới bên trong, Yến Khinh Chu đám người đang cùng rất nhiều sách quái cùng một chỗ, tìm đọc cổ tịch, tìm kiếm đọc hiểu thanh đồng phù tiết văn tự phương pháp.

Thanh đồng phù tiết bên trên văn tự là dùng Tiên đạo phù văn chỗ viết kinh văn, quan hệ đến thanh đồng phù tiết cách dùng công dụng, bởi vậy Thông Thiên các đám thiên tài bọn họ lựa chọn trước giải mã Tiên đạo phù văn ảo diệu.

Dù sao, Tiên đạo phù văn đã bị giải mã đi ra rất nhiều, các chủ phu nhân Sài Sơ Hi mang đến Sài gia giải mã Tiên đạo phù văn, Tô Vân truy nguyên chín mươi sáu vị lão ca ca, tinh thông chín mươi sáu phù văn, cùng với Ngô Đồng truyền thụ cho một phần Tiên đạo phù văn cách đọc cùng ý tứ, có những

này với tư cách cơ sở, giải mã thanh đồng phù tiết bên trên Tiên đạo phù văn liền không có khó khăn như vậy.

Chỉ là Bạch Trạch cũng không đi vào tàng thư giới, mà là yên tĩnh ngồi xuống, nhìn chằm chằm lượn lờ bạch khí, sắc mặt phức tạp: "Cuối cùng phải đi về ư? Những người khác khát vọng trở lại cố hương, chỉ có ta đối cố hương lòng sinh khiếp ý, dù sao, ta là bị lưu đày đi ra…"

Nguyên Sóc thế cuộc ổn định lại, Cầu Thủy Kính cuối cùng có thể tranh thủ lúc rảnh rỗi, đi tới Thiên Thị Viên thăm hỏi Tô Vân, chỉ thấy Tô Vân đang tại vội vàng tới vội vàng đi, dẫn đầu một nhóm công tượng chế tạo mới triều thiên khuyết cùng Thiên môn.

Lúc trước, vì bát diện triều thiên khuyết, Nguyên Sóc triều chính có thể nói giết đến vỡ đầu chảy máu, thậm chí mặt mũi mất hết!

Sóc Phương bảy thế gia, không tiếc thông đồng ngoại địch, Tiết Thanh Phủ hư dữ ủy xà, mượn bảy thế gia tay phóng thích nhân ma Ngô Đồng, Đế Bình nuôi hổ gây họa, dung túng bảy thế gia tạo phản, Ôn Quan Sơn thả hổ về rừng, mượn Lục thái thường tay, diệt trừ kẻ thù chính trị Cầu Thủy Kính, đem Cầu Thủy Kính đầu này cá nheo ném vào Sóc Phương.

Vì bát diện triều thiên khuyết, bọn họ hao hết tâm lực. Nhưng mà hôm nay, Tô Vân đã đem bát diện triều thiên khuyết kiến tạo chi pháp đưa cho Thiên Đạo viện, chỉ cần thi vào Thiên Đạo viện, liền có thể tùy thời lật xem.

Không chỉ có như thế, hắn còn chỉ ra Khúc Tiến Khúc thái thường đám người chỗ sơ suất chỗ, tiến hành sửa lại.

Hiện nay, chỉ cần có đầy đủ tài lực, đầy đủ kiến thức nội tình, mỗi cái đi vào Thiên Đạo viện đi học sĩ tử đều có thể luyện chế ra bát diện triều thiên khuyết!

Đương nhiên, trên đời này đệ nhất có tiền chính là hắn Thông Thiên các chủ, bởi vậy cái thứ nhất luyện ra bát diện triều thiên khuyết vẫn là Tô Vân.

"Tô các chủ chuẩn bị triệu hoán một cái thế giới khác?" Cầu Thủy Kính tiến lên, dò hỏi.

Tô Vân nhìn thấy hắn đi tới Thiên Thị Viên, rất là vui vẻ, cười nói: "Thiên Môn trấn kịch biến triệu hoán đến thế giới kia, thực ra không phải Tiên giới, cũng không phải mặt khác động thiên, mà là Khúc bá đám người bắt chước Tiên Lục, không gian gấp, đả thông một đầu đi tới Bắc Miện trường thành con đường. Năm đó, bọn họ cũng là bởi vì tùy tiện xông vào Bắc Miện trường thành, trộm lấy tiên gia bảo vật, lúc này mới bị Tiên kiếm đánh chết."

Cầu Thủy Kính tâm thần chấn động mạnh.

Tô Vân hời hợt, đem năm đó vụ án này ngọn nguồn nói một lần, vô số người cầu giải nan đề, liền như thế bị nhẹ nhàng mở ra!

Cầu Thủy Kính lặng im phút chốc, nói: "Khúc bá bọn họ trộm tiên bảo, bị Tiên kiếm đánh chết, như vậy ngươi chế tạo bát diện triều thiên khuyết, mục đích lại là cái gì?"

Tô Vân thẳng người lên, vỗ tay một cái, ngẩng đầu quan sát mới vừa luyện chế mặt tốt triều thiên khuyết, nói: "Đưa Ứng Long lão ca bọn họ trở lại cố hương của bọn hắn."

Cầu Thủy Kính bốn phía nhìn lại, chỉ thấy Ứng Long các Thần Ma cũng đang giúp đỡ, có giúp đỡ luyện chế triều thiên khuyết, có thì đứng ở nơi đó, để Thiên Thị Viên học cung yêu quái các sĩ tử miêu tả bản thân, —— Thiên Thị Viên học cung bắt đầu chiêu sinh, có nhóm đầu tiên học viên.

Truy nguyên Thần Ma, đúng là bọn họ bước đầu tiên.

Cầu Thủy Kính xúc động mãi thôi, đạo minh chuyến này mục đích đến, nói: "Ta nghe Y Triêu Hoa sư tỷ nói, Thiên Thị Viên mang theo Nguyên Sóc tại trong vũ trụ sao trời xuyên qua, đi tới thứ bảy Linh giới, sẽ tại nửa năm sau cùng Chung Sơn động thiên chạm vào nhau. Ta tới cầu hỏi các chủ, nửa năm sau lưỡng giới chạm vào nhau, Nguyên Sóc sẽ như thế nào?"

Tô Vân tại phía trước dẫn đường, xin hắn đi vào cung điện của mình bên trong ngồi xuống, cho hắn pha trà rót trà, bận trước bận sau, nói: "Không phải chạm vào nhau, mà là hợp nhất."

Cầu Thủy Kính khẽ khom người, hai tay nâng trà, cung kính đặt lên bàn.

Tô Vân thấy thế, lắc đầu cười nói: "Thủy Kính tiên sinh, ngươi ta mặc dù không có thầy trò danh phận, nhưng có thầy trò chi thực, ngươi không cần cùng ta khách sáo?"

Cầu Thủy Kính lắc đầu nói: "Địa vị khác biệt. Ngươi là tiền bối."

Tô Vân biết hắn từ trước tới nay đối lễ nghi mười phần coi trọng, là nhất tuân thủ nghiêm ngặt quy củ sĩ phu, tuy có tài năng kinh thiên động địa, nhưng nghiêm tại kiềm chế bản thân không vượt qua quy củ, miễn cưỡng không đến, nói: "Lần này Thiên Thị Viên động thiên trong tinh không phi nhanh, chỗ cần đến là thứ bảy Linh giới, cũng chính là lúc trước chúng ta tại Sóc Phương phát hiện chỗ kia trung tâm vũ trụ. Nơi đó không có tinh thần, một mảnh hư vô, bởi vậy được gọi là Đại Không động."

Hắn quan tưởng ra rực rỡ tinh không, đánh dấu ra chu thiên tinh đấu cùng thứ bảy Linh giới vị trí Đại Không động, nói: "Thiên Thị Viên, Đế Tọa, Chung sơn, những này động thiên, đều là thứ bảy Linh giới mảnh vỡ. Chúng ta linh sĩ tu luyện,

tại Uẩn Linh cảnh giới muốn mở ra động thiên, thực ra chính là mở ra bảy mươi hai động thiên, hấp thu bảy mươi hai động thiên nguyên khí tới tu luyện. Nhưng mà, chân chính bảy mươi hai động thiên, mỗi hợp nhất một khối, hắn thiên địa nguyên khí chất lượng liền tăng lên rất nhiều, lần này hợp nhất, thực ra đối Nguyên Sóc là chuyện tốt."

Cầu Thủy Kính nhìn từng tòa động thiên tại Đại Không động bên trong hợp nhất, cũng biết hắn nói không giả.

Đế Tọa động thiên cùng Thiên Thị Viên hợp nhất thời điểm, thiên địa nguyên khí liên hệ, dẫn đến nguyên khí nồng nặc giống như là trở lại Thượng Cổ thời đại, trở lại Thánh Hoàng thời kì!

Nếu như bảy mươi hai động thiên hoàn toàn hợp nhất, hắn nguyên khí chất lượng, chỉ sợ đường thẳng tăng lên, đến bọn họ đều không thể mức tưởng tượng!

Cầu Thủy Kính thậm chí nghi ngờ, khi đó thiên địa nguyên khí sẽ trực tiếp hóa thành tiên khí!

Đương nhiên, đây chỉ là một điên cuồng phỏng đoán, Cầu Thủy Kính bản thân cũng sẽ không tin tưởng suy đoán này sẽ biến thành thực tế. Nếu như thiên địa nguyên khí hóa thành tiên khí, đây chẳng phải là nói thứ bảy Linh giới chính là Tiên giới? Cái này trường thành đối diện Tiên giới đặt ở nơi nào?

Trên đời há có hai cái Tiên giới đạo lý?

"Chính là bởi vì như thế, ta mới lo lắng."

Cầu Thủy Kính bỏ xuống tâm tư khác, nói: "Các chủ, ta lo lắng cũng không phải là thiên địa nguyên khí chất lượng tăng lên, mà là Chung Sơn động thiên. Hai cái văn minh gặp nhau thời điểm, cho dù hai bên đều ôm thiện ý, nhưng song phương mâu thuẫn vẫn là sẽ không thể tránh khỏi bộc phát. Loại tình hình này trong lịch sử chỗ nào cũng có. Huống chi, chúng ta

không biết đối diện là không ôm lấy thiện ý, đối diện cũng không biết chúng ta có hay không ôm lấy thiện ý. Tất cả mọi người là trong bóng đêm từ từ tới gần, bảo toàn bản thân biện pháp tốt nhất, chính là khi nhìn đến đối phương thời điểm lập tức ra tay xử lý đối phương…"

Tô Vân hơi hơi nhíu mày, cười nói: "Tiên sinh, toàn bộ vũ trụ nói đều là Nguyên Sóc lời nói, điểm ấy ngươi có thể yên tâm, chúng ta có thể cùng bọn hắn dùng cùng một loại ngôn ngữ giao lưu."

Cầu Thủy Kính lắc đầu nói: "Ta cũng không phải là ý này. Ta nói là, cho dù chúng ta có thể biết đối phương có hay không ôm lấy thiện ý, nhưng chúng ta cũng không biết đối phương đạo pháp thần thông vượt qua chúng ta bao nhiêu. Nếu như đối phương đạo pháp thần thông vượt qua chúng ta rất nhiều, như vậy đối phương diệt đi chúng ta, chỉ là diệt đi một tổ kiến, không có bất kỳ áy náy."

Tô Vân còn chưa kịp trả lời, Oánh Oánh liền nhảy ra ngoài, cười nói: "Thủy Kính tiên sinh quá lo lắng. Có Tiên kiếm tại, trường thành dưới chân tất cả thế giới, linh sĩ cao nhất tiêu chuẩn chỉ có thể dừng lại tại Ngọc Đạo Nguyên bậc này vượt qua thế giới cực hạn trình độ bên trên, lại cao hơn, chính là nắm giữ Tiên giới tiên nhân che chở Thần Quân, như Thần quân Sài Vân Độ tiêu chuẩn, sẽ không càng cao."

Tô Vân nhẹ nhàng gật đầu, nói: "Đúng là như thế. Trường thành bên này, nhiều nhất chỉ có tiên nhân hậu duệ, không thể có mạnh hơn tồn tại. Nguyên Sóc mặc dù không có tu luyện tới thế giới cực hạn tồn tại, nhưng hải ngoại có Ngọc Đạo Nguyên, cũng đại biểu chúng ta Nguyên Sóc thế giới có thể bồi dưỡng ra loại tồn tại này. Tại văn minh mức độ bên trên, chúng ta đủ để cùng thế giới khác địa vị ngang nhau."

Cầu Thủy Kính nghe vậy, thở phào một cái, nói: "Như vậy ta liền yên tâm…"

"Không yên tâm được."

Tô Vân uống trà, đặt chén trà xuống, lắc đầu nói: "Tiên sinh, người dã tâm cùng ham muốn là vô tận, chỉ cần Thiên Thị Viên ở đây, liền sẽ gây nên mặt khác động thiên ham muốn. Thiên Thị Viên bên trong có Đế đình, chiếm cứ nơi này, chính là chiếm cứ thứ bảy Linh giới hạch tâm, thiên tài địa bảo Tụ Bảo bồn, vô thượng bảo địa! Cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng, chúng ta cùng Chung Sơn động thiên hợp nhất về sau, tập kích tất nhiên sẽ tới!"

Cầu Thủy Kính trong lòng căng thẳng.

Tô Vân nói: "Nguyên Sóc, chỉ là ở tại một cái nho nhỏ tinh cầu phía trên, cái tinh cầu này cằn cỗi, nhưng mà Thiên Thị Viên nhưng màu mỡ vô cùng. Tại trong vũ trụ nhìn, Nguyên Sóc chính là bám vào tại Thiên Thị Viên bên trên nho nhỏ bụi bặm. Nếu như Nguyên Sóc người thủ không được Thiên Thị Viên, sớm muộn cũng sẽ bị người xem như bụi bặm, nhẹ nhàng bắn bay ra ngoài."

Cầu Thủy Kính ngẩng đầu, đem trong chén nước uống một hơi cạn sạch.

Tô Vân tiếp tục nói: "Mà tại đây đầu thông hướng thứ bảy Linh giới trên đường, sẽ có mặt khác động thiên không ngừng cùng Thiên Thị Viên hợp nhất, thế giới khác cao thủ liên tục không ngừng đến đây, tranh đoạt Thiên Thị Viên, ý đồ chiếm đoạt nơi này, chiếm cứ vô thượng phúc địa. Đối với Nguyên Sóc tới nói, đây là một hồi lại một hồi việc quan hệ sinh tử khảo nghiệm."

Cầu Thủy Kính cổ họng phát khô, bản thân vì chính mình rót trà, nói: "Nguyên Sóc không phải bảy mươi hai động thiên

một trong?”

Tô Vân lắc đầu nói: “Không phải.”

Cầu Thủy Kính hỏi: “Nguyên Sóc chỉ là Thiên Thị Viên động thiên bám vào vật?”

Tô Vân gật đầu: “Chỉ là một cái bám vào vật, có cũng được mà không có cũng không sao.”

Cầu Thủy Kính lại một lần đem trong chén trà uống một hơi cạn sạch, nói: “Nguyên Sóc người nếu muốn bảo vệ Thiên Thị Viên, cũng chỉ có thể cùng đại thiên thế giới bên trong mặt khác động thiên cường giả tranh chấp? Những cái kia động thiên cường giả, nắm giữ Thần Quân nắm giữ tiên nhân huyết mạch, có cổ xưa truyền thừa?”

Tô Vân nói: “Nói không chừng còn là một vị nào đó tiên nhân truyền thừa.”

Cầu Thủy Kính nói: “Cho nên, chúng ta chỉ là một đám đến từ bụi bặm tinh cầu dế nhũi, chúng ta không có một chút cao quý huyết thống?”

Tô Vân nói: “Đúng là như thế.”

Cầu Thủy Kính nói: “Nhưng chúng ta Thánh Nhân, bước chân đã đạp khắp tinh không, đem bọn hắn lý niệm đưa đến vũ trụ khắp nơi. Chúng ta tại một cái bụi bặm giống như tinh cầu bên trên, phát triển ra linh sĩ văn minh, cũng không so với bọn hắn nhỏ yếu. Thậm chí có chúng ta điểm sáng!”

Tô Vân lộ ra tươi cười.

Cầu Thủy Kính nói: “Ta nhìn thấy ngươi lần đầu tiên lúc, nhìn thấy ngươi mặc dù là cái nhỏ người mù, nhưng mà đồng tử lại cất giấu vĩnh viễn không thuần phục dã tính. Cái loại này dã tính để cho ta rung động, để cho ta cảm động, cảm thấy ngươi có một loại cỏ dại giống như sinh cơ bừng bừng, muốn

trèo lên trên, muốn đứng được càng cao. Ta nghĩ, Nguyên Sóc cũng hẳn là như thế.”

Hắn đứng dậy, trầm giọng nói: “Còn xin các chủ giúp ta, đem Thông Thiên các đủ loại đạo pháp thần thông, truyền đến Nguyên Sóc các nơi, mở ra dân trí, bồi dưỡng nhân tài, để phòng tương lai!”

Chương 444 : Trường thành lén qua

Chương 445: Trường thành lén qua

Tô Vân có chút chần chờ, Thông Thiên các quả thực có vô số kiến thức tích lũy, nhưng mà loại này tích lũy thực tế quá ngổn ngang. Những này tích lũy cống hiến cho Nguyên Sóc nhưng cũng không sao, nhưng chuyên nghiệp đạo pháp thần thông cần người chuyên nghiệp mới đến đọc hiểu truyền thụ.

Nơi này, lão sư tác dụng là lớn nhất.

Một môn tuyệt học, trực tiếp đem truy nguyên bút ký ném cho một cái linh sĩ, càng lớn có thể là linh sĩ hai mắt đen thui, cái gì cũng xem không hiểu. Chỉ có tại lão sư chỉ đạo bên dưới, lục lọi ra phương pháp, mới có thể hiểu ảo diệu bên trong.

Học vấn, nhưng thật ra là rất tư nhân đồ vật, cần phải có nhân vi sư, đời đời truyền thừa.

Nếu như học vấn thật dễ dàng như vậy làm, như vậy Nguyên Sóc cũng sẽ không thất lạc trăm năm. Cho dù Thông Thiên các giao ra tàng thư giới bên trong tất cả tàng thư, Nguyên Sóc cũng không thể trong khoảng thời gian ngắn tìm hiểu được những này học vấn, càng không khả năng có nhiều như vậy lão sư đem truyền thụ ra ngoài.

Tô Vân đứng dậy, chi phối dạo bước, Cầu Thủy Kính chờ mong ánh mắt nhìn hắn, đột nhiên Tô Vân dừng bước, nói: “Tiên sinh chờ một chút, ta để cho người ta đi mời Bạch Trạch nguyên lão.”

Sau một lúc lâu, Tô Vân Đế ở bên cạnh, một tòa tảng đá nhà chậm rãi hiện lên. Tô Vân cùng Cầu Thủy Kính đi tới nhà phía trước, một con con cừu trắng nhỏ đẩy cửa ra, Tô Vân cùng Cầu Thủy Kính đi vào tảng đá trong phòng.

"Tòa này tảng đá nhà là Bạch Trạch nguyên lão chỗ ở, nhà phiêu hốt vô định, bởi vậy còn gọi là vô định phòng nhỏ." Tô Vân giới thiệu nói.

Cầu Thủy Kính đi theo trước mặt con cừu trắng nhỏ, đi tại đây tòa phòng ốc cổ xưa bên trong, sắc mặt nghiêm nghị, nói: "Ta tại phương tây du học lúc từng nghe người nói lên qua vô định phòng nhỏ, nơi đó là Tây Thổ tất cả sĩ tử trong lòng Thánh địa. Ở tại vô định trong phòng nhỏ Thần Ma Bạch Trạch, là trên cái thế giới này bác học nhất người."

"Quá khen." Con cừu trắng nhỏ thở dài, có chút mặt ủ mày chau.

Tô Vân nói ra Cầu Thủy Kính mục đích đến, nói: "Nguyên lão, như thế nào mới có thể để Nguyên Sóc học được Thông Thiên các đạo pháp thần thông?"

Con cừu trắng nhỏ đi vòng qua một cái cột về sau, đi ra lúc đã biến thành thiếu niên Bạch Trạch, vẫn là mặt ủ mày chau, nói: "Các chủ có hay không nghe nói qua kiến thức có thể thay đổi, cũng có thể thay thế?"

Tô Vân cùng Cầu Thủy Kính không hiểu.

Thiếu niên Bạch Trạch nói: "Nói thí dụ như Nguyên Sóc chu thiên tinh đấu thuật số, các đời đều có linh sĩ lấy Nguyên Sóc vì trung tâm vũ trụ, suy luận chu thiên tinh đấu sắp xếp cùng quỹ tích cùng với vận chuyển quy luật. Mỗi một lần tiến bộ, đối tiền nhân sửa chữa, đều là thay đổi. Mà kiến thức thay thế, thì là hoàn toàn cùng trước mặt kiến thức không liên quan, nói thí dụ như chu thiên tinh đấu thuật số lấy thái dương vì

trung tâm vũ trụ, từ đó suy luận ra chu thiên tinh đấu quy luật quỹ tích. Lúc trước chu thiên tinh đấu thuật số liền bị hoàn toàn phế bỏ, không có một chút tác dụng nào! Lại như chúng ta lấy thứ bảy Linh giới vì trung tâm vũ trụ, lần nữa tính toán, như vậy lấy thái dương làm trung tâm cùng lấy Nguyên Sóc làm trung tâm chu thiên tinh đấu thuật số liền tất cả bị bỏ hoang. Cái này liền gọi kiến thức thay thế."

Tô Vân con mắt từ từ phát sáng lên, tân học đối cựu học, có không ít là kiến thức thay đổi, cũng không ít là kiến thức thay thế!

Kiến thức thay thế, thực ra chính là một hồi kiến thức cách mạng, đối lúc trước kiến thức là một loại hủy diệt tính đả kích!

"Nếu như là kiến thức thay thế, vậy liền học tập mới nhất kiến thức, lúc trước lịch sử tích lũy, một mực không học. Nếu như là thay đổi, vậy liền đem truyền thừa thứ tự sửa sang lại, đi vu tồn tinh, hóa phức tạp thành đơn giản, sửa sang lại ra học vấn mạch lạc. Đây là học tập chi đạo."

Thiếu niên Bạch Trạch nói, "Như vậy, Thông Thiên các hơn bốn nghìn năm phức tạp học vấn, Nguyên Sóc năm ngàn năm truyền thừa, Tây Thổ hơn một trăm năm tân học, liền không còn phức tạp như vậy."

Tô Vân cùng Cầu Thủy Kính cũng có một loại cảm giác thông thoáng sáng sủa, không khỏi thán phục.

Thiếu niên Bạch Trạch nói đến đơn giản, nhưng cũng cần tân học từng cái lĩnh vực đỉnh tiêm nhân vật đem từng cái kiến thức thay đổi cùng kiến thức thay thế sửa sang lại, đây cũng là một cái thật lớn công thành.

Cầu Thủy Kính nói: "Thiên Đạo viện lần nữa thu nhận sĩ tử, để Thiên Đạo viện sĩ tử đi theo Thông Thiên các cao thủ, do bọn họ tới sửa sang lại những kiến thức này."

Tô Vân gật đầu, vui vẻ nói: "Nếu như Thiên Đạo viện sĩ tử đầy đủ xuất sắc, cũng có thể gia nhập Thông Thiên các."

Cầu Thủy Kính nói: "Còn xin Bạch Trạch nguyên lão cho mở một cánh cửa, thuận tiện Thiên Đạo viện sĩ tử qua lại."

Thiếu niên Bạch Trạch theo lời truyền thụ cho hắn tàng thư giới mở cửa chi pháp, nói: "Phương pháp này chỉ cho phép truyền thụ cho Thiên Đạo viện sĩ tử, người ngoài một mực không được. Tu luyện phương pháp này người, chỉ cần tĩnh tọa xuống, lấy thần thông mở ra cửa, liền có thể nội tâm đi vào tàng thư giới. Đi vào tàng thư giới không thể quá lâu, bằng không thân thể không có nội tâm, có thể sẽ bởi vậy tử vong."

Cầu Thủy Kính đồng ý, lập tức lấy ra Thiên Đạo lệnh, triệu tập Thiên Đạo viện sĩ tử, truyền thụ mở cửa chi pháp.

Sự tình phía sau, chính là Thiên Đạo viện cùng Thông Thiên các thành viên sự tình, không cần Tô Vân cùng Cầu Thủy Kính thao bao nhiêu ý nghĩ. Cầu Thủy Kính ngay sau đó liền ý định rời đi, trở về Đông đô, Tô Vân mời nói: "Thủy Kính tiên sinh, ta sắp khởi động bát diện triều thiên khuyết, mở ra Thiên môn, tiên sinh không muốn đi tới Bắc Miện trường thành, nhìn qua trường thành nội ngoại tráng lệ cảnh tượng ư?"

Cầu Thủy Kính nghe vậy, không khỏi nhớ tới hắn lần đầu tiên nhìn thấy Thiên Môn trấn dị tượng lúc cái chủng loại kia rung động, Bắc Hải mặt biển hóa thành một cái thô to vô cùng cột nước , kết nối thiên ngoại một cái thế giới khác, ngàn buồm lại còn thuyền, đi tới một cái thế giới khác cảnh tượng!

Loại tình cảnh này, khiến hắn hồn khiên mộng nhiễu, hận chưa tự mình trải qua.

Tô Vân nói, để hắn có mấy phần tâm động, cười nói: "Ngươi nói như vậy, hơn phân nửa là tìm đường chết, nhưng

lại thực tế mê người…”

Hắn cắn răng, nói: “Ta lưu lại mấy ngày, nhưng ta không bồi ngươi cùng một chỗ. Ta không đi Bắc Miện trường thành.”

Tô Vân khẽ mỉm cười, tiếp tục giám sát triều thiên khuyết cùng Thiên môn tiến độ, một bên hướng Cầu Thủy Kính giảng giải Thiên môn cùng triều thiên khuyết bên trên mỗi một cái Tiên đạo phù văn ý nghĩa cùng tác dụng.

Cầu Thủy Kính nhìn mà than thở, hắn hoàn toàn không nghĩ tới, Thông Thiên các tuyến đầu tiên đạo pháp thần thông, đã bắt đầu nghiên cứu Tiên đạo phù văn!

Phải biết, Nguyên Sóc giờ phút này còn tại nghiên cứu Thần Ma hình thể cấu tạo đây!

Thậm chí đối với Nguyên Đạo lực trường, Nguyên Sóc nghiên cứu cũng chỉ là da lông, chớ nói chi là tiên thuật!

Càng làm cho hắn rung động, còn có Thông Thiên các bên trong linh sĩ cảnh giới.

Truyền thống cảnh giới là Trúc Cơ, Uẩn Linh, Nguyên Động, Ly Uyên, Thiên Tượng, Chinh Thánh cùng Nguyên Đạo, mà Thông Thiên các linh sĩ cảnh giới nhưng tăng thêm Quảng Hàn, Lôi Trì, Trường Viên ba cái cảnh giới!

Quảng Hàn cùng Trường Viên hai cái này cảnh giới rất khó tu luyện thành công, cần cả đời tìm hiểu, nhưng Lôi Trì cảnh giới này, liền chẳng phải khó khăn.

Bởi vì, Tỳ Hưu canh gác Thông Thiên các trong bảo khố, có một mảnh Lôi Trì, bên trong tích lôi thành dịch, chỉ cần thu thập lôi dịch tu hành, liền có thể trong khoảng thời gian ngắn luyện thành Lôi Trì cảnh giới!

Cầu Thủy Kính đang đợi mấy ngày nay, cũng đã đem Lôi Trì cảnh giới học được, thu thập một chút lôi dịch tu luyện.

Cuối cùng, một ngày này bát diện triều thiên khuyết cùng Thiên môn tạo tốt, mọi người đem bát diện triều thiên khuyết vận đến Bắc Hải bên cạnh, giống như là Thiên Môn trấn tái hiện, không khỏi làm Tô Vân xúc động mãi thôi.

Thiên Thị Viên yêu ma quỷ quái nhao nhao đi tới nơi này, trên bầu trời yêu khí tràn ngập, trời u ám, Tô Vân trầm giọng nói: "Tế thiên khuyết!"

Hắn lời vừa nói ra, Ứng Long, Kỳ Lân các một đám Thần Ma thôi thúc triều thiên khuyết, triều thiên khuyết thượng cửu mười sáu Thần Ma điêu khắc khôi phục, từ triều thiên khuyết bên trong bay lên, lần lượt bay vào Thiên môn.

Thiên môn từ từ khôi phục, cửa bên trong Thần Ma hí lên xen lẫn trong cùng một chỗ, hình thành tối tăm khó hiểu Tiên đạo ngôn ngữ, ẩn chứa cao thâm đạo diệu. Nếu như có người có thể tìm hiểu ra đến, liền có thể lĩnh ngộ ra phi phàm thần thông.

—— đương nhiên, cái này chín mươi sáu Tiên đạo phù văn, Tô Vân đã hoàn toàn nắm giữ, trong đó Tiên đạo ngôn ngữ đối với hắn mà nói cũng không phải là việc khó, không cần tiếp tục tham ngộ.

Tô Vân khẩn trương quan sát Thiên môn bên trên chín mươi sáu Thần Ma động tĩnh, những này Thần Ma chính là cơ sở Tiên đạo phù văn, nhất định phải thao tác thoả đáng, mới có thể hóa thành tiên lộ, đả thông Bắc Miện trường thành!

Đúng lúc này, hắn thấy được Thiên Môn trấn.

Thiên Môn trấn xuất hiện tại Bắc Hải bên cạnh, toà này tiểu trấn như đồng thời trống không hình chiếu, Khúc bá các quỷ thần đứng tại trong tiểu trấn, nhìn về phía này.

Trên mặt biển đột nhiên lên cuồng phong, từng cơn cuồng phong gào thét, thổi mọi người quần áo, Tô Vân vội vàng thu

về ánh mắt.

"Ầm!"

Một đạo to lớn cột sáng từ phía trên trong cửa bắn ra, xuyên thủng không trung, không trung như là băng tuyết tan rã. Tan rã địa phương hình thành một tòa cực lớn Thiên môn, toà kia Thiên môn chậm rãi mở ra, một cái thế giới khác xuất hiện!

Trên bầu trời Thiên môn mở ra thời điểm, cho người cảm giác, tựa như là Bắc Miện trường thành cửa thành mở ra một cánh cửa, cho thấy một cái thế giới khác không gian!

Đó là từng cơn sóng lớn bao la hùng vĩ giống như như tiên cảnh thế giới, yên tĩnh mà tốt đẹp, tiên cung tung bay ở tiên sơn ở giữa, cầu dài nằm tại trên biển mây.

"Hô —— "

Trên mặt biển cuồng phong cuốn lên, đại dương xoay tròn, hình thành to đạt mấy chục dặm to lớn cột nước, đón trên bầu trời toà kia cửa mà đi. Phun trào hồng thủy, xoay tròn trụ lớn, bắn ra long trời lở đất lôi âm, giống như là muốn đem Bắc Hải hút khô!

"Đó là Bắc Miện trường thành cửa thành, nơi đó lực lượng nguyên từ quá mạnh!"

Nữ Sửu che lỗ tai, hướng Tô Vân lớn tiếng nói: "Nếu như toà này Thiên môn một mực mở ra lời nói, sẽ đem Bắc Hải nước rút khô!"

Tô Vân đốn củi vì thuyền, ném đến trên mặt biển, lớn cổ họng nói: "Ta trước theo biển trụ, lén qua Bắc Miện trường thành! Nếu như không có nguy hiểm, các ngươi đi lên nữa!"

Hắn nhún người nhảy lên, rơi vào khúc gỗ kia bên trên, lấy gỗ vì thuyền.

Gỗ bị hải lưu dẫn động, đi tới biển trụ. Đại dương gào thét hướng lên bầu trời chảy tới, trong nước thậm chí có cá lớn, động vật biển, hải yêu, hải quái, cũng bị Bắc Miện trường thành lực lượng nguyên từ bắt được, bị mang đi không trung.

Tô Vân ngạc nhiên: "Những người này, thế mà cũng có thể bởi vậy đi vào Tiên giới, đối bọn hắn tới nói, không biết là may mắn vẫn là vận rủi…"

Khúc gỗ kia mang theo Tô Vân hướng lên bầu trời trung hành chạy mấy chục vạn dặm, cuối cùng đi tới Thiên môn bên dưới, đại dương gào thét xoay tròn, đi vào Thiên môn.

Phía dưới, Ứng Long đám người nhìn quanh, Thần Ma bên trong không thiếu có mạnh mẽ thần nhãn, ma nhãn, mọi người mỗi người thi triển thần thông, trợn mắt lên nhìn lại, chỉ thấy Tô Vân biến mất tại Thiên môn về sau, ngay sau đó liền không thấy tăm hơi.

Đang đợi được nóng lòng lúc, đột nhiên trên bầu trời có đồ vật gì đó rớt xuống, tốc độ càng lúc càng nhanh, đợi rơi vào Thiên Thị Viên trên không lúc, mọi người chỉ thấy cái kia rõ ràng là Tô Vân đầu người!

"Lão đệ!"

"Cai tù!"

"Tể chủng các chủ!"

…

Mọi người đại bi, Thái Tuế hóa thành núi thịt đem Tô Vân đầu lâu tiếp lấy, mọi người xông lên đi vào, còn chưa kịp gào khóc, Bạch Trạch đột nhiên ngẩn ngơ, tức giận nói: "Không phải đầu người, là chạm ngọc! Là chạm ngọc đầu!"

Thái Tuế nhấc lên Tô Vân đầu lâu, tinh tế quan sát, quả nhiên là chạm ngọc đầu người!

Mọi người đột nhiên giận dữ, từng chiếc từng chiếc thuyền nhỏ vào biển, mọi người nhảy đến trên thuyền, đón gió xuất phát, ngàn buồm tranh độ, theo biển trụ đi tới thiên ngoại.

Mà tại Bắc Miện trường thành sau lưng, Tô Vân đứng tại một đạo cầu dài bên trên, phía trước là ngưng kết Khúc bá thi thể, trong tay nâng một bức tiên đồ, há miệng làm la hét hình.

"Khúc bá, chúng ta về nhà."

—— —— quên cầu phiếu, mấy ngày nay vé vé thật thê thảm ah, các ngươi nhớ tới đầu cho Lâm Uyên Hành vé vé ah, xin nhờ rồi~~

Chương 445 : Tiên giới Thần Ma hằng ngày (cầu phiếu)

Chương 446: Tiên giới Thần Ma hằng ngày (cầu phiếu)

Mảnh này tiên cảnh, cùng Tô Vân tại trong mắt Thiên môn sau nhìn thấy tiên cảnh giống nhau như đúc, tiên vân trôi nổi, cầu mây xuyên qua, từng tòa tiên cung đại điện, nơi này tuy là tốt đẹp, thế nhưng là không nhìn thấy bất kỳ sinh cơ.

Lúc trước, Tô Vân chỉ là nội tâm xuyên qua Thiên môn, mà bây giờ hắn lại là thân thể lén qua. Tô Vân tiến lên, đưa tay nhẹ nhàng nâng lên một chút, đem cái kia quyển tiên đồ nâng lên, đem Khúc Tiến thi thể thu vào bản thân Linh giới bên trong.

Tô Vân nhìn bị hắn nâng ở trong tay tiên đồ, chưa phát giác hồi tưởng lại lúc trước.

Khi đó hắn mới mười ba tuổi, từng ở đây lấy gần như triều thánh tâm thái quan sát tiên đồ, tiên đồ sẽ tùy hắn suy nghĩ trong lòng, cho thấy tráng lệ bao la hùng vĩ Thần Ma độ kiếp hình ảnh, để hắn quan tưởng, tìm hiểu ra đủ loại thần thông.

Khi đó, Tô Vân nơm nớp lo sợ, thời thời khắc khắc đề phòng Tiên kiếm đột kích.

Hắn nhất định phải tại Tiên kiếm đến trước đó từ nơi này chạy trốn ra ngoài, bằng không nội tâm bị chém giết lời nói, thân thể cũng sẽ theo đó tử vong.

Đáng sợ hơn chính là, Tiên kiếm uy lực sẽ theo tu vi của hắn tăng lên mà tăng lên, từ đầu tới cuối duy trì đem hắn dễ dàng chém giết mức độ!

Thanh kiếm tiên này, trở thành Tô Vân từ lúc chào đời tới nay lớn nhất ác mộng, để hắn vô số lần tại trong cơn ác mộng giật mình tỉnh giấc, mồ hôi ướt tịch!

Nhưng Tô Vân cũng bởi vậy tìm hiểu ra Tiên kiếm trảm yêu long một chiêu này tiên thuật, lấy chiêu này tiên thuật hóa giải không biết bao nhiêu lần nguy cơ.

Khi đó, Tô Vân không cách nào di động tiên đồ mảy may, càng không cách nào đem tiên đồ mang đi, cho nên hắn chỉ có thể một lần lại một lần bốc lên nguy hiểm tính mạng đi vào nơi đây.

Đối đãi hắn phát hiện trong trí nhớ của mình trấn áp chín mươi sáu vị lão ca ca, hắn cũng rất ít đi vào Thiên môn sau thế giới, hắn trực tiếp truy nguyên Ứng Long các Thần Ma, thu hoạch càng nhiều, không cần dùng tiên đồ tới thôi diễn thần thông.

Hiện tại, hắn sắp mười bảy tuổi.

"Ta đã có thể chân thân bước vào nơi đây, lấy đi tiên đồ, mời về Khúc bá thi thể."

Tô Vân ánh mắt nhìn về phía nơi xa, thầm nghĩ: "Ta còn có thể mời về La đại nương bọn họ thi thể, đem bọn hắn an táng!"

Tiên đồ theo tâm ý của hắn, chiếu rọi bốn phía tất cả, đem đủ loại dị tượng chiếu rọi tại trong bức tranh.

Đột nhiên, một đạo kiếm quang hiện lên, đó là Tiên kiếm quang mang!

Vũ tiên nhân Tiên kiếm giám sát đại thiên thế giới, thủ hộ Bắc Miện trường thành , bất kỳ cái gì dám to gan vượt cảnh tồn tại, dám to gan độ kiếp tồn tại, đều đem phải đối mặt Tiên kiếm chi kiếp!

Tiên kiếm hưu một tiếng xuyên thủng tầng tầng tiên vân, hướng bên này đánh tới chớp nhoáng, mắt thấy liền muốn đem Tô Vân xuyên thủng, đột nhiên Tô Vân thân bị hiện ra thiên mệnh phù văn, chữ nòng nọc hình thành xoay tròn vầng sáng xuất hiện tại sau đầu của hắn.

Chiếc kia Tiên kiếm từ bên cạnh hắn bắn nhanh mà qua, tại phía sau hắn xoay tròn một vòng, lại biến mất tại tiên vân bên trong.

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, từ Linh giới bên trong lấy ra một viên đã sớm chuẩn bị cho tốt ngọc đầu, từ phía trên trong cửa ném xuống, hưng phấn nói: "Ứng Long lão ca ca bọn họ nhất định sẽ giật mình!"

Hắn sớm có mưu tính trước.

Thiên mệnh phù văn là Thần Quân mới có thể nắm giữ phù văn, thiên mệnh phù văn có thể trấn thủ các giới Thần Quân thi triển ra vượt qua thế giới cực hạn lực lượng, bởi vậy có thể thi triển thiên mệnh phù văn người, hẳn là sẽ không bị Tiên kiếm công kích.

Tô Vân mạo hiểm, cái thứ nhất leo lên Bắc Miện trường thành, chính là vì thí nghiệm bản thân cái suy đoán này.

Còn dùng mỹ ngọc điêu khắc một viên đầu của mình ném xuống, thì là Tô Vân ác thú vị, ngọc đầu có thể thông báo Ứng Long đám người phía trên an toàn, còn có thể đem bọn hắn sợ tới mức sợ chết khiếp.

Tô Vân đợi hồi lâu, Ứng Long đám người đi thuyền mà đến, từng cái leo lên Bắc Miện trường thành.

Ứng Long dẫn theo Tô Vân "Đầu" đập tới, Tô Vân cười ha ha, nghiêng người tránh thoát.

Sáu mươi tôn Thần Ma khí thế hùng hổ đánh tới, Tô Vân vội vàng nói: "Cẩn thận Tiên kiếm!"

Mọi người vội vàng dừng lại, đề phòng nhìn về phía bốn phía. Tô Vân tràn đầy thiện ý nói: "Không cần nhìn. Tiên kiếm tới thời điểm, cho dù ngươi thấy được cũng không tránh thoát, không bằng vươn cổ chịu chết. Các ngươi đến ta thiên mệnh phù văn bên dưới, ta bảo vệ các ngươi rời đi."

Chúng Thần Ma hừ lạnh một tiếng, không còn ý đồ đánh hắn.

Lần này cùng một chỗ leo lên Bắc Miện trường thành, loại trừ Thần Ma bên ngoài, chính là Thông Thiên các một đám cao thủ. Bọn họ là tới nghiên cứu Bắc Miện trường thành, tuy là bọn họ tại Vũ tiên nhân Linh giới bên trong truy nguyên trường viên cảnh giới, nhưng mà cảnh giới này vô cùng phức tạp, cần phải đến tự thân leo lên Bắc Miện trường thành, mới có thể đem cái này cảnh giới hoàn chỉnh mở ra tới.

Cầu Thủy Kính cũng ở trong đó, thoáng nhìn Tô Vân nhìn tới, Cầu Thủy Kính ánh mắt né tránh, không dám cùng hắn đối mặt.

Tô Vân cười thầm, chỉ hướng phía sau bọn hắn, nói: "Bên kia chính là Bắc Miện trường thành."

Mọi người nhìn quanh, chỉ thấy mênh mông trường thành vượt ngang tinh không như một đầu vô biên Thần Long, vô số ngôi sao tinh hệ tạo thành đầu này Thần Long lân phiến sừng, giờ phút này, bọn họ đang đứng tại thân rồng uốn quanh địa phương, đầu rồng cùng thân rồng ở giữa bến cảng.

Lúc này, Thần Long bị tro tàn bao phủ, tạo thành Bắc Miện trường thành tinh thần tinh hệ, đều đã đưa về tĩnh mịch, bị tro tàn vùi lấp.

Chẳng qua Tô Vân bọn họ vị trí vẫn là một chốn cực lạc, có tiên cung Tiên điện, tiên sơn tiên vân, thật dài hít một hơi, thậm chí cảm giác tu vi đang điên cuồng tăng lên!

Tiên giới không khí tựa hồ cũng là thơm ngọt, chỉ là xen lẫn tro tàn mùi vị, để cho người ta có chút không nhanh.

Trường thành một bên khác, chính là Tô Vân bọn họ vị trí thế giới, tinh thần như cát sông ngòi chảy, ngàn vạn tinh hệ, ngàn vạn ngân hà, nơi đó cất giấu đại thiên thế giới.

Di động Thiên Thị Viên chỉ là cái này hàng tỉ tinh sa bên trong một đạo không đáng chú ý ánh sáng, cái này quang mang đang tại mặt khác điểm sáng ở giữa xuyên qua.

"Bắc Miện trường thành là giả Vũ tiên thủ hộ, chúng ta không thể trì hoãn quá lâu, bằng không nhất định được hắn phát giác."

Ứng Long nói: "Tô lão đệ, thần thông của ngươi có thể duy trì bao lâu? Chỉ cần thần thông của ngươi có thể đem chúng ta đưa ra trường thành phạm vi, Tiên kiếm không còn giám sát địa phương, chúng ta liền coi như là an toàn."

Chúng Thần Ma nhao nhao đồng ý.

Tô Vân nhắm mắt ngưng thần, quan tưởng ra từng cái thiên mệnh phù văn, bao phủ tại mọi người sau đầu, lại tế lên hoàng chung, một bên cảm ứng thần thông bên trong chân nguyên hao tổn, vừa quan sát hoàng chung, tính toán một phen, nói: "Ba ngày sau, ta thêm tại các ngươi trên người thiên mệnh thần thông, sẽ hao tổn hai thành. Sau bảy ngày, sẽ chỉ còn lại có năm thành. Sau bảy ngày, hao tổn tốc độ sẽ tăng lên, nhiều nhất mười ngày, thần thông dập tắt."

"Thời gian mười ngày, đã đầy đủ chúng ta đi vào Tiên giới, tránh đi Tiên kiếm dò xét!"

Ứng Long nhìn chung quanh một vòng, ánh mắt rơi vào Nữ Sửu, Thiên Bằng, Thao Thiết đám người trên người, nội tâm phức tạp, đột nhiên cười nói: "Bất luận đi qua năm ngàn năm, chúng ta là địch hay bạn, hôm nay từ biệt, đều là cố nhân. Chư

vị, chúng ta đi vào Tiên giới về sau, khả năng vĩnh viễn sẽ không lại gặp nhau. Tạm biệt —— “

Chúng Thần Ma mỗi người hóa thành hình người, nhao nhao chắp tay, hạ thấp người nói: “Tạm biệt!”

Ứng Long, Kỳ Lân đám người nhao nhao rời đi, Tương Liễu các một đám Ma Thần cũng chần chừ một chút, nhao nhao nhảy xuống cầu dài, rời đi Bắc Miện trường thành, hướng Tiên giới mà đi.

“Chúng ta không phải Thần Ma, cần phải đến đi Tiên giới, đem bản thân lạc ấn ký thác vào Tiên giới, hóa thành Thần Ma.” Bọn họ từng cái hướng Tô Vân cáo từ.

“Nhân gian không có đáng giá lưu luyến phương, tể chủng các chủ, ta đi Tiên giới khoái hoạt!”

“Chờ ngươi sau khi phi thăng, ta đã là Tiên giới đại lão!”

…

Cuối cùng, năm mươi chín tôn Thần Ma chỉ còn lại có thiếu niên Bạch Trạch một người đứng tại Tô Vân bên cạnh, Bạch Trạch chần chừ một chút, cũng thẳng rời đi, đi vào Tiên giới.

Tô Vân hướng cuối cùng rời đi Bạch Trạch phất phất tay, trong lòng có chút buồn phiền, Thiên Thị Viên rơi xuống, mang đến rất nhiều Thần Ma, những này Thần Ma mang đến chiến tranh, cũng mang đến văn minh, lưu lại từng cuốn liên quan tới bọn họ truyền thuyết thần thoại, lưu lại rất nhiều pho tượng cùng tranh vẽ.

Hiện tại, chỉ còn lại có thiếu niên Kim Ô còn lưu tại Nguyên Sóc, hóa thành mặt trời vì chính mình năm đó sai thứ tội.

“Đại khái, ta sẽ không bao giờ lại nhìn thấy bọn họ…”

Tô Vân buồn bã, đợi đến bọn họ biến mất không còn tăm tích, hắn mới xoay người lại, nhìn về phía xa xa Vũ tiên đại điện, chần chừ một chút, vừa nhìn về phía Yến Khinh Chu đám người.

Yến Khinh Chu hiểu ý, nói: "Các chủ yên tâm, trong các có hai vị tinh thông thiên mệnh phù văn, có bọn họ, chúng ta không lo Tiên kiếm đột kích."

Thiên mệnh phù văn là do Tiên đạo phù văn tạo thành, muốn học được Tiên đạo phù văn cũng không dễ dàng, trên cơ bản có khả năng học được bất luận một loại nào Tiên đạo phù văn linh sĩ, đều có thể nói là nhân vật thiên tài!

Đây là bởi vì mỗi một cái Tiên đạo phù văn, thực ra đều là đem Ứng Long, Kỳ Lân bậc này Thần Ma truy nguyên đến cực hạn, truy nguyên hắn cơ, lý, gân, mạch, máu, dịch, tâm, tạng, bụng từng cái phương diện, cuối cùng vô số kiến thức hóa làm một cái Tiên đạo phù văn.

Nói cách khác 《 Chân Long mười sáu thiên 》 nếu như nghiên cứu được càng sâu một chút, áp súc hắn tất cả kiến thức, hóa thành một cái Chân Long phù, liền có thể nhận được một viên Tiên đạo phù văn.

Bởi vậy, cho dù là Thông Thiên các bậc này thiên tài nơi tập trung, có khả năng học được thiên mệnh phù văn cũng là không nhiều.

Nắm giữ Tô Vân, Sài Sơ Hi dạng này thiên phú người, dù sao vẫn là ít có, cho dù là Tô Vân, cũng cần Oánh Oánh tới với tư cách hậu thuẫn, để Oánh Oánh giúp hắn trí nhớ.

Tô Vân vẫn là có chút không yên lòng, nói: "Cái kia giả Vũ tiên bị tiên đế thi yêu trọng thương, hơn phân nửa trốn đi chữa thương, nhưng dù vậy, các ngươi cũng cần phải đến hành sự cẩn thận. Các ngươi lưu lại một người giám sát biển trụ cùng

triều thiên khuyết, nếu là Tiên kiếm chặt đứt biển trụ cùng triều thiên khuyết, các ngươi không cần chờ ta, lập tức trở về, ta tự có phương pháp trở lại!"

Mọi người đồng ý.

Tô Vân hướng Cầu Thủy Kính nói: "Tiên sinh là lưu ở nơi đây nghiên cứu Bắc Miện trường thành, tốt hơn theo ta cùng đi?"

Cầu Thủy Kính nói: "Ta theo ngươi cùng đi."

Tô Vân nói: "Ta chuyến này muốn đi Vũ tiên đại điện, vì La đại nương đám người nhặt xác. Tiên sinh cũng muốn đi?"

Cầu Thủy Kính nghiêm nghị nói: "Vì tiền bối tiên hiền nhặt xác, không thể không đi."

Tô Vân đem cái kia mặt tiên đồ giao cho hắn, nói: "Tiên sinh dùng bảo vật này, vượt qua ta gấp trăm lần."

Cầu Thủy Kính nâng lên tiên đồ, chỉ thấy tiên đồ như gương, chiếu rọi bản thân nội tâm suy nghĩ, không khỏi kinh ngạc. Cái này tiên đồ, quả thực cùng hắn cực kỳ phù hợp, quả thực giống như là đặc biệt cho hắn luyện chế Tiên đạo chi bảo!

"Chúng ta nhanh đi!" Tô Vân trước một bước, bước lên cầu dài nhanh chóng hướng Vũ tiên đại điện xuất phát.

Cầu Thủy Kính đi theo phía sau hắn, thử nghiệm tế luyện tiên đồ, chỉ cảm thấy tế luyện thời điểm cũng cực kỳ thuận tay, trong lòng càng thêm kinh ngạc: "Khúc Tiến Khúc thái thường trộm lấy bức này tiên đồ, đến cùng là vị nào tiên nhân luyện? Cùng ta công pháp lý niệm, có phần quá phù hợp! Vị này tiên nhân, đáng giá thấy một lần!"

Thiếu niên Ứng Long sau đầu thiên mệnh phù văn xoay tròn, bảo vệ lấy hắn nhanh chóng hướng bắc miện trường thành bên dưới chạy đi. Tốc độ của hắn cực nhanh, Tiên giới

thời không cũng cùng hạ giới khác biệt, ba ngày sau, hắn liền vượt qua trường thành, đi tới Tiên giới.

Lại qua mấy ngày, thiên mệnh phù văn hoàn toàn biến mất, hắn cũng cuối cùng đi tới tiên đế ở vô thượng chi địa.

"Ứng Long!"

Một tôn tiên nhân quát: "Ngươi cam lòng trở về? Còn không hiện ra nguyên hình, leo đến trên cây cột?"

Thiếu niên Ứng Long hiện ra nguyên hình, yên lặng leo lên đến một cái cột bên trên, trở thành cái kia trên cây cột tô điểm.

Một bên khác, thiếu niên Kỳ Lân cũng tới đến một vị tiên nhân phủ đệ, tại tiên phủ trước cửa yên lặng ngồi xuống, cho hắn chủ nhân trông nhà hộ viện.

Cửu Phượng cũng tìm đến chủ nhân của nàng trong phủ, ở phía sau trong hoa viên hiện ra chân thân, bay đến chủ nhân cây ngô đồng bên trên, yên lặng ngồi tại tổ chim bên trong, nghe được chủ nhân âm thanh thời điểm, nàng liền từ tổ chim bên trong bay ra, kéo lấy cánh màu, xoay quanh cây ngô đồng phi hành.

"Cái này sơn dã bên trong có một con gọi là Cùng Kỳ hoang dại ma quái, đã lâu không gặp nó."

Một vị đi ngang qua Hắc Giản lĩnh tiên nhân hướng hắn yêu thích nhi tử cười nói: "Đầu kia Cùng Kỳ còn tuổi nhỏ, hung thần ác sát, vi phụ nguyên bản định chờ nó trưởng thành liền đưa nó bắt đến, dùng nó da cho ngươi luyện một cái vỏ kiếm, không nghĩ tới nó nhưng thừa dịp trận kia đại loạn chạy mất."

Hắc Giản lĩnh đáy nước, Cùng Kỳ rụt đầu một cái, co đầu rút cổ tại khe đáy trong bóng tối, không dám tiết lộ bất kỳ khí tức gì.

Thiếu niên Bạch Trạch hóa thành một con con cừu trắng nhỏ, nhẹ nhàng bước chân, đi chầm chậm đi tới Âm Thi cốc, tìm tới đang tại nơi này làm yêu quái Nữ Sửu.

"Tỷ, ngươi không phải Thiên Phủ động thiên thần nữ ư?"

Bạch Trạch cười nói: "Làm sao chạy đến Tiên giới tới làm yêu quái? Hơn nữa còn là bậc này thâm sơn cùng cốc, thật sự là ném ngươi mặt mũi."

Nữ Sửu giận dữ, từ trong quan tài nhảy ra, quát: "Người khác không biết lai lịch của ngươi, ta lại biết lai lịch của ngươi! Ngươi mới không phải Tiên giới xuất thân, ngươi vốn là Chung Sơn động thiên! Ngươi không phải cũng là không cần mặt mũi chạy đến trong tiên giới để chứa đựng làm con cừu non, trông đợi cái nào tiên nhân coi trọng ngươi thu nhận giúp đỡ ngươi?"

Bạch Trạch lung lay trên mông con cừu non đuôi, cười nói: "Ta không phải. Ta bị Dư Tẫn hiến tế, không còn là Thần Chỉ, lần này đến Tiên giới đến, là đến đem ta nội tâm lạc ấn tại trong tiên giới, mới không phải cho tiên nhân làm nô tài. Ta vẫn còn muốn hạ giới đi. Ngươi tiếp tục làm thi thể, mong đợi có tiên nhân coi trọng ngươi đem ngươi luyện thành bảo vật a, ta đi."

Hắn xoay người, nhảy tung tăng, vui vẻ chạy đi.

"Chờ một chút!"

Nữ Sửu sắc mặt biến ảo không ngừng, gọi ở hắn, nói: "Ngươi có biện pháp hạ giới?"

Bạch Trạch dừng bước, cười nói: "Ta là Thông Thiên các nguyên lão, ta sẽ như vậy ngu xuẩn, không học được thiên mệnh phù văn?"

Nữ Sửu nhảy ra quan tài, đem quan tài cõng lên người, dẫn theo giỏ, nói: "Ta theo ngươi cùng một chỗ hạ giới!"

Lại qua không lâu, Nữ Sửu kinh hồn bạt vía đi theo cái này con cừu trắng nhỏ đi tới một tòa tiên nhân trước phủ đệ, hướng canh cổng Kỳ Lân nói: "Kỳ Lân huynh của ta, thời gian còn khoái hoạt hay không?"

Thân Kỳ Lân con ngồi nghiêm chỉnh, liếc nhìn hắn một cái: "Ta mỗi ngày đều có tiên đan ăn, chết cừu non, ngươi cút."

Bạch Trạch nói: "Ta tinh thông thiên mệnh phù văn, có thể hạ giới."

"Đây không phải là Bạch Trạch ca ca a? Bạch Trạch ca ca khi nào tới? Ca ca chờ một lát, ta lừa bữa này tiên đan liền đi cùng ngươi!"

—— —— cầu phiếu, cầu phiếu ~~ phiếu đề cử còn tốt, chính là tháng này vé xếp hạng có chút không hợp thói thường ~~

Chương 446 : Lén qua hạ giới

Chương 447: Lén qua hạ giới

Tiên giới Dư Dung thành âm u trong góc, rất nhiều Ma Thần lén lén lút lút, tại âm u cùng dơ bẩn bên trong ngẩng đầu nhìn lên, phía trên Dư Dung thành sặc sỡ loá mắt, nhưng mà dưới thành nhưng đen nghịt, giống như là một mảnh cao không thể chạm vách núi.

Ma Thần địa vị tại Tiên giới chính là không chịu được như thế.

Như Kỳ Lân Bạch Trạch dạng này thần thú còn có thể làm tiên nhân tọa kỵ canh cổng thú, nhưng như Tương Liễu dạng này Ma Thần, liền không có tiên nhân chứa chấp.

Vận khí tốt Ma Thần có thể trốn ở rừng thiêng nước độc bên trong, vận khí không tốt, cũng chỉ có thể tại Tiên thành bẩn mương bên trong kiếm ăn.

Nếu như vận khí lại không tốt, liền sẽ bị tiên nhân bắt lại, lấy ra luyện bảo.

Dưới thành bẩn mương, mấy cái đồng tử tới ném nước rửa chén, đem trong phòng luyện đan luyện hỏng linh đan cùng sinh hoạt phế vật lẫn vào nước bẩn khuynh đảo xuống.

Nơi này là tiên cung chỗ tối tăm, mùi thối hun người, không ít Ma Thần đều là nghỉ lại ở đây, từ tiên cung bên trong trù dặm hơn tìm kiếm chút đồ ăn. Các tiên nhân ăn đồ vật đều là đồ tốt, gan rồng phượng gan ăn không hết liền đều sẽ vứt bỏ, những này đều là tràn đầy linh tính bảo bối!

Sinh hoạt tại bẩn mương ở dưới Ma Thần cũng không phải là trời sinh chính là Ma Thần, chỉ vì phế đan bên trong thường thường có ma khí cùng độc tính, những cái này sinh hoạt tại chỗ tối tăm Tiên giới sinh vật tại là ăn được những vật này sau đó, hình thái bóp méo, tính tình cũng bởi vậy đại biến, may mắn sống sót thường thường hướng Ma Thần hình thái phát triển.

Đương nhiên, không sống sót đương nhiên là biến thành mặt khác Ma Thần đồ ăn.

Bẩn mương bên trong, Tương Liễu reo hò một tiếng, vội vàng nhào tới, đối với những khác giành ăn Ma Thần quyền cước tăng theo cấp số cộng, đem những cái kia có can đảm cùng hắn tranh đoạt Ma Thần đánh cho chạy trối chết, độc chiếm nơi này.

Những cái kia Ma Thần sợ hãi, nhao nhao nhảy ra bẩn mương, héo rút trong góc run lẩy bẩy, không dám cùng hắn tranh đoạt.

Tương Liễu một cái lặn xuống nước, quấn tới xanh biếc hiện ra tanh hôi cống rãnh bên trong, chín cái trên người trong nước loạn kiếm, cuối cùng từ dơ bẩn bên trong kéo đến một viên phế đan, mừng rỡ vô cùng, không lo được buồn nôn liền muốn nhét vào trong miệng.

Đúng lúc này, hắn đột nhiên dừng lại, không có đem viên này phế đan ăn đi.

Bởi vì hắn nhìn thấy bẩn mương phía trên, Bạch Trạch, Nữ Sửu các kỳ kỳ quái quái người đứng ở nơi đó, theo dõi hắn trong tay phế đan.

“Hạ giới?”

Tương Liễu nghe xong Bạch Trạch lời nói, không khỏi nổi giận lên, lạnh lùng nói: “Ta bị coi thường mới có thể hạ giới!

Lão tử thật vất vả mới đi đến Tiên giới, ở đây ăn ngon uống say, ta buổi sáng ăn gan rồng canh phượng trứng chúc, buổi trưa hưởng dụng tiên nhân vì ta luyện chế tiên đan, ban đêm còn nghe được tiên nhân đàn tấu điệu hát dân gian, thời gian trải qua không biết tốt bao nhiêu! Lão tử sẽ phạm ngốc cùng các ngươi hạ giới? Làm ngươi mẹ nó xuân thu đại mộng… Linh đan này rất tốt, tiên nhân luyện! Bẩn? Không có chút nào bẩn!"

Hắn đem viên kia xanh biếc bốc lên khí độc cùng ma tính phế đan nhét vào trong miệng, miệng lớn nhai, ngẩng đầu nuốt vào, bị nghẹn được nước mắt chảy ròng:

"Sạch sẽ đây! Lão tử liền ưa thích cái này miệng! Lão tử là Ma Thần, vốn là nên sinh hoạt ở loại địa phương này…"

Tương Liễu nói nói, đột nhiên oa oa nôn mửa lên, đem vừa mới ăn đi phế đan, nôn đến không còn một mảnh.

Hắn quỳ trên mặt đất, chỉ cảm thấy ma hỏa đốt tâm, càng thêm khó chịu lên.

"Lão, lão đại…" Một cái lấm la lấm lét Ma Thần từ bẩn mương bên trong nhô đầu ra, cười theo nói, "Ngươi phun ra, không ăn a?"

Tương Liễu giật mình, đột nhiên lệ rơi đầy mặt, nức nở nói: "Đây không phải là ta nghĩ qua thời gian, đây con mẹ nó không phải…"

Hắn loạng choà loạng choạng đứng dậy, một bên lau nước mắt, một bên đuổi theo Bạch Trạch Nữ Sửu bọn họ.

"Thao Thiết, ngươi là Thao Thiết ư?"

Con cừu trắng nhỏ đi tại Dư Dung trong thành, chỉ thấy Thao Thiết bị người buộc tại một chỗ tiên phủ bên ngoài trên cây liễu, cái kia tiên phủ bên ngoài còn bị buộc lấy rất nhiều

thần thú ma thú, trong phủ đang có tiên nhân thiết yến, mời tiệc khách.

Thiếu niên Thao Thiết hóa thành đầu to em bé, trên cổ buộc lấy xiềng xích, tay chân ngồi đất, tướng mạo hung ác, đang hướng mặt khác Thần Ma nhe răng trợn mắt.

"Mẹ ngươi chứ!"

Thao Thiết nghe được Bạch Trạch chứng minh mục đích đến, giơ chân lên từ từ đầu óc của mình túi cái cằm, chửi toét miệng nói: "Lão tử sẽ tin ngươi? Lão tử hiện tại trải qua không biết tốt bao nhiêu! Lão tử muốn ăn cái gì liền ăn cái gì, lão tử…"

Bạch Trạch bị mắng mặt mày xám xịt, chật vật mà đi.

"Ta đi khuyên hắn!"

Tương Liễu đi ra phía trước, chỉ thấy bị buộc lấy cái cổ đầu to em bé đem xiềng xích kéo tới thẳng tắp, hướng cách đó không xa thần thú bắt tới, chỉ là sống chết bắt không được đối phương.

Cái kia thần thú nhắm mắt nghỉ ngơi, mở ra nửa cái con mắt lười biếng liếc nhìn hắn một cái, ngay sau đó lại nhắm mắt lại.

"Thao Thiết ca, ta tại Dư Dung thành bẩn mương từ nước rửa chén bên trong tìm đồ ăn, ngươi ngày ngày làm sao ăn?" Tương Liễu tiến đến trước mặt hỏi.

Thao Thiết rơi lệ, không nói gì.

Tương Liễu nói: "Ta không nghĩ tới loại cuộc sống này. Ta vốn là liền không phải Tiên giới, Thao Thiết ca cũng không phải Tiên giới đúng hay không? Chúng ta tại hạ giới là xưng vương xưng bá tồn tại, muốn ăn ai liền ha ha ai, cần gì ở đây

chịu khổ bị ức hiếp? Đầu kia dê có biện pháp có thể mang theo chúng ta rời đi…”

Thao Thiết nghe vậy, xoay người lại, đem gốc kia tiên liễu nhổ tận gốc, nhét vào trong miệng, đem tiên liễu ăn sạch sẽ.

Trên cổ hắn xiềng xích là tiên nhân cho hắn luyện chế bảo vật, một là dùng để cài hắn, một là cho hắn dùng để phòng thân, trong lúc nhất thời hắn không mở được, cho nên đem cài bản thân tiên liễu ăn đi.

“Đi!” Thao Thiết sảng khoái nói.

“Tể chủng, ta không phải cho người ta trưng bày, mà là nơi này có tử kim trúc. Lão tử đời này liền chưa từng ăn qua loại này ngon miệng măng!”

Tỳ Hưu Ma Thần ngồi trong lồng, gãi gãi to mập cái mông, lại rút ra một cái tử kim măng, một bên lột măng ăn vừa hướng ngoài cũi Bạch Trạch nói: “Bọn họ thích ta, nơi này mỗi một cái tể chủng tiên nhân đều thích ta, lão tử mới sẽ không cùng các ngươi hạ giới, qua sống đầu đường xó chợ thời gian khổ cực.”

Bạch Trạch nói: “Ngươi là Thiên Phủ động thiên, chạy đến trong tiên giới tới làm gì? Tiên giới cũng không phải ngươi cố thổ!”

Tỳ Hưu cười lạnh nói: “Chính là bởi vì Tiên giới không có Tỳ Hưu, những này tể chủng tiên nhân mới có thể như vậy thích ta, ngươi nhìn bọn họ cho lão tử tạo lồng giam nhiều bền chắc? Hạ giới có như vậy bền chắc lồng giam? Có nhiều như vậy tử kim tiên trúc?”

Bạch Trạch nói: “Nếu như ngươi đem tử kim trúc măng, loại đến Thiên Thị Viên, nhất định có thể sống sót. Thiên Thị Viên bên trong cũng có tiên khí, hơn nữa tể chủng các chủ sẽ còn để ngươi quản Thông Thiên các tiền. Ngươi cũng biết, tể

chủng các chủ từ lúc trở thành các chủ sau đó, xài tiền như nước, lúc trước các chủ tính gộp lại tốn tiền cũng không có hắn hoa nhiều lắm…"

Tỳ Hưu há hốc mồm, quên đi ăn quà vặt một bên măng, lẩm bẩm nói: "Không sai, tể chủng các chủ là từ trước tới nay bại gia nhất các chủ…"

Bạch Trạch dẫn dắt từng bước, nói: "Hắn không có ngươi không được."

"Không sai, hắn không có ta không được." Tỳ Hưu loạng choà loạng choạng đứng dậy, đẩy ra cửa nhà lao, —— cái kia cửa nhà lao không khóa, dù sao ai dám trộm tiên nhân đồ vật?

"Tể chủng các chủ cần ta, ta vì hắn bỏ cái thằng chó này Tiên giới thơm ngọt tiên khí, còn có cái kia buồn nôn tro tàn mùi vị." Tỳ Hưu một bên trộm cắp tử kim tiên trúc, vừa mắng toét miệng nói.

Qua hai tháng, Bạch Trạch lại tìm đến cây ngô đồng bên trên Cửu Phượng, cho người làm tọa kỵ Thiên Bằng, đi theo làm tùy tùng phục vụ người Nhai Tí, cho người ta làm tiểu thiếp Phì Phì, đói đến da bọc xương Cùng Kỳ, cuối cùng lại tìm đến Thái Tuế.

"Bạch ca, ta rất dễ, ta tại nơi này thật rất tốt. Tiên nhân thích ăn ta, nhưng không phải bữa bữa đều ăn, không ăn ta thời điểm liền đem ta ném đến Dao Trì bên trong nuôi. Nơi đó tiên khí đừng nhắc tới có bao nhiêu nồng nặc! Ta bị ăn thói quen, ta tại hạ giới bị Thao Thiết cùng Cùng Kỳ ăn, ở đây bị tiên nhân ăn, ta cảm thấy thời gian cùng lúc trước không khác nhau…

"Ta không đi, ta thật không cần các ngươi cứu! Ta phải gọi… Ta thật tình muốn lưu lại bị tiên nhân ăn, ta cảm thấy rất tốt! Ta thật phải gọi… Cái gì? Ngày hôm nay tiên đế chinh

phạt ngụy Đế thi yêu, muốn giết mười cái Thái Tuế khao tam quân? Đi! Chúng ta lập tức đi!"

…

Bạch Trạch đem có thể tìm tới Thần Ma trên cơ bản tìm đủ, loại trừ hơn mười Thần Ma xác thực không nguyện ý hạ giới bên ngoài, còn có mấy cái Thần Ma đã chết tại Tiên giới, nội tâm cùng thân thể câu diệt.

Chúng Thần Ma trong lòng cảm giác nặng nề, loại trừ Tiên Lục sơn chi chiến, đây là bọn họ lớn nhất thương vong.

"Thần Ma tại Tiên giới, thân bất do kỷ, sinh tử cũng không khỏi mình." Bạch Trạch cảm khái nói.

"Hiện tại chỉ còn lại có Ứng Long đi?" Nữ Sửu hỏi, "Chúng ta có muốn hay không đi tìm hắn?"

"Tìm hắn làm cái gì?"

Mọi người trăm miệng một lời phản đối, "Đầu kia điểu long là chúng ta bên trong mặt bài lớn nhất, một người duy nhất có khả năng đăng đường nhập thất, địa vị so chúng ta cao hơn!"

"Chúng ta chỉ có thể ở tiên nhân phủ đệ ngoài cửa chờ đợi, nhiều nhất chính là dáng dấp xinh đẹp một chút cho tiên nhân làm tiểu thiếp, còn muốn ở vợ bé, ngay cả mình cung điện đều không có. Nhưng hắn lại có thể đi vào phòng khách, cuộn tại trên cây cột, không biết hâm mộ chết bao nhiêu Thần Ma!"

"Hắn là tiên đế gia thần, được sủng ái đây! Hắn cũng không cần cho tiên nhân làm tọa kỵ, chỉ cần cuộn tại trên cây cột liền có cơm ăn."

"Cho dù đi tìm hắn, hắn cũng chưa chắc sẽ cùng đi với chúng ta, huống chi ai có thể đi vào tiên đế chỗ ở? Nơi đó,

cũng là chúng ta những này Tiên giới tầng thấp nhất địa phương có thể đi?"

Nữ Sửu Bạch Trạch đám người đành phải bỏ đi đi tìm Ứng Long suy nghĩ, mọi người kết bạn mà đi, hướng bắc miện trường thành xuất phát, đối với Tiên giới tới nói, chỉ là thiếu mấy cái có cũng được mà không có cũng không sao Thần Ma mà thôi, nhưng đối với bọn họ tới nói lại là tôn nghiêm, tự do cùng sinh mệnh!

Một ngày này, bọn họ cuối cùng đi tới Bắc Miện trường thành dưới chân, ngẩng đầu nhìn lên, nhưng thấy hàng tỉ tinh thần đắp lên trường thành mênh mông tráng lệ, khó mà leo lên.

Còn có rất nhiều tiên nhân đang tại vận chuyển tinh thần, bổ khuyết tiên đế thi yêu tạo thành đổ sụp.

"Chúng ta đường cũ trở về."

Bạch Trạch nói nhỏ: "Muốn hạ giới, liền cần phải đến lén qua Bắc Miện trường thành. Nếu như kinh động tiên nhân lời nói, ta sợ chúng ta ai cũng không đi được."

Đang nói, hắn đột nhiên nhìn thấy phía trước trường thành dưới chân có một cái đầu sừng cao chót vót thiếu niên áo vàng, cõng một cái nho nhỏ bọc quần áo đứng tại ven đường.

"Ứng Long!"

Chúng Thần Ma không khỏi kinh ngạc không thôi, vội vàng chạy lên đi vào.

"Lúc trước, ta hết ăn lại nằm đã quen, cảm thấy tại tiên đế bộ hạ làm việc, chỉ cần cuộn tại trên cây cột liền có thể có ăn có uống, không cần nhúc nhích, cái này bát sắt liền có thể ăn cả một đời. Ta cho là ta muốn cuộc sống như vậy, cho nên ta bị triệu hoán hạ giới về sau, liều mạng muốn trở lại Tiên giới."

Thiếu niên áo vàng hướng bọn họ cười cười, nói: “Đi tới nơi này sau đó, ta vẫn là cuộn tại tiên đế nhà trên cây cột, nhưng mà trái tim của ta nhưng thủy chung không được an bình. Ta biết, đó cũng không phải ta muốn. Ta muốn sinh hoạt, không tại Tiên giới.”

Đạo tâm của hắn tại bạo động, ngước nhìn trường thành: “Ta muốn sinh hoạt tại trường thành một bên khác, ở nơi đó ta, nắm giữ hữu nghị, có tiếng cười cười nói nói, mà không phải giống như pho tượng đồng dạng cuộn tại trên cây cột. Nơi đó có rất nhiều người trong đồng đạo, còn có rất nhiều bí mật, còn có máu và lửa, còn có chiến trường khói báo động.”

“Đi lại tại đống thi thể tích như núi chiến trường bên trên, chân đạp kiếm gãy tàn đao, đây là ta cả đời tâm nguyện!”

Hắn mãnh liệt, âm thanh càng lúc càng lớn, thiếu niên Bạch Trạch tiến lên, vỗ vỗ đầu vai của hắn, nói: “Tốt tốt, biết ngươi có hùng tâm tráng chí, không nguyện tại Tiên giới làm cái trang trí, đừng thổi. Chúng ta đi ——“

Hắn hăng hái, cười ha ha nói: “Mọi người đều muốn lén qua đến Tiên giới đến, nhưng không có nghĩ đến, chúng ta ngược lại muốn lén qua đến hạ giới!”

Chương 447 : Suy nghĩ của ngươi rất nguy hiểm

Chương 448: Suy nghĩ của ngươi rất nguy hiểm

Bắc Miện trường thành, Vũ tiên cung.

Trường cung hết sức xa hoa chi năng, Tô Vân cùng Cầu Thủy Kính thận trọng đi lại tại đây phiến hoa lệ trong cung điện, Tô Vân thực ra không chỉ một lần "Tới qua" Vũ tiên cung.

Hắn tại thi triển tiên cung đại tế, triệu hoán Tiên kiếm, cầm kiếm sát thần tru ma thời điểm, liền "Đến" qua Vũ tiên cung.

Tiên cung đại tế, không gian gấp, sẽ đem không gian vô tận rút ngắn, đợi đi tới cung phụng Tiên kiếm Vũ tiên đại điện lúc, tốc độ sẽ thả trì hoãn.

Tô Vân đã từng ba lần thỉnh Tiên kiếm, lần đầu tiên thỉnh Tiên kiếm tru sát Thần Đồ, chém Thần Đồ tại trường thành phía dưới.

Lần thứ hai thỉnh Tiên kiếm, vì giết Diệu Bút Đan Thanh.

Lần thứ ba thỉnh Tiên kiếm, thì là vì hướng Ứng Long Bạch Trạch đám người biểu hiện ra thiên mệnh phù văn diệu dụng.

Cái này ba lần thỉnh kiếm, Tô Vân đều nhìn thấy tàn tạ không thể Vũ tiên cung, đâu đâu cũng có đổ nát thê lương cùng với chiến đấu dấu vết lưu lại. Chỉ là hắn đi qua thỉnh kiếm hiến tế đi vào nơi đây lúc, căn bản là không có cách

dừng lại tinh tế kiểm tra, lần này lại là chân chính bước vào toà này đổ nát Vũ tiên cung.

Tô Vân cùng Cầu Thủy Kính cẩn thận từng li từng tí đi vào Vũ tiên cung sơn môn, chỉ thấy sơn môn sụp đổ, ngọn núi kia cửa cùng Thiên môn có chút tương tự, Cầu Thủy Kính ngước nhìn, lộ ra say mê chi sắc, nói: "Nguyên Sóc tìm hiểu tiên nhân, tìm hiểu Tiên giới văn hóa, bắt đầu từ thiên môn mở bắt đầu. Mọi người nhìn thấy Thiên môn chợ quỷ, phỏng đoán tiên nhân chính là sinh hoạt tại dạng này trong thành thị, bởi vậy phát triển ra đủ loại kiến trúc."

Tô Vân gật đầu, bất luận là Nguyên Sóc lối kiến trúc vẫn là Tây Thổ thiên nhai, đều có Thiên môn chợ quỷ cái bóng.

Bất quá, tất cả những thứ này ngọn nguồn, chỉ sợ đều phải ngược dòng đến toà này Vũ tiên cung.

Thiên môn chợ quỷ Thiên môn, chỉ sợ bắt chước chính là Vũ tiên cung cánh cửa này!

"Khúc bá La đại nương các Thông Thiên các cao thủ, bọn họ chế tạo Thiên Môn trấn cùng bát diện triều thiên khuyết, nhưng thật ra là vì đả thông một đầu đi vào Vũ tiên cung con đường."

Tô Vân đi vào Vũ tiên cung, nói: "Bọn họ cho rằng đi vào Tiên giới, lại không có nghĩ tới đây chỉ là Tiên giới lối vào mà thôi."

Vũ tiên cung bên trong một mảnh tàn tạ, nhưng cũng có thể nhìn ra nơi đây lúc trước phồn hoa. Vũ tiên cung chủ thể bố cục là tiền điện, hai bên thiên điện cùng với chủ điện, hậu điện.

Nhưng mà nơi này trên thực tế kiến trúc nhưng còn xa không chỉ như vậy.

Tại đây vùng trời bên trên trong cung điện, có to to nhỏ nhỏ kiến trúc, so Lâu Ban dựa vào phán đoán chế tạo Tây Thổ thiên nhai còn muốn phồn hoa, Tiên điện cùng Tiên điện ở giữa có đạo đạo thiên nhai liên kết, to to nhỏ nhỏ lầu vũ đứng sừng sững ở thiên nhai hai bên.

Những cái kia lầu vũ là Thần Ma chỗ ở, những này Thần Ma là hầu hạ Vũ tiên hạ nhân.

Mà địa vị tương đối cao Thần Ma lại có mỗi người tôi tớ, những người ở này lại có hắn chỗ ở, những này chỗ ở thì tại nổi bồng bềnh giữa không trung bên trong ngọn tiên sơn.

Kết nối tiên cung thiên nhai, trôi lơ lửng ở biển mây bên trong tiên sơn, tạo thành một mảnh tráng lệ lại phức tạp to kiến trúc cảnh quan.

"Tại trường thành dưới chân, lại có vô số thế giới, từng cái Thần Quân chủ chưởng những thế giới kia, điều khiển đại thiên thế giới chúng sinh. Những này Thần Quân thì là Vũ tiên nhân phụng dưỡng, bọn họ hàng năm cống lên, phụng dưỡng Vũ tiên."

Tô Vân đi lại phía trước điện thông hướng chủ điện Vũ tiên đại điện thiên nhai bên trên, căn cứ từ mình nắm giữ tin tức, nói: "Đại thiên thế giới cung phụng một tôn tiên nhân, Vũ tiên nhân sinh hoạt thật sự là cùng xa cực dục."

Thiên nhai đã đổ nát, nơi này khắp nơi lưu lại tiên nhận thần thông dấu vết, đi lại ở đây cần phải đến chú ý cẩn thận, hơi không cẩn thận, liền vô cùng có khả năng kích thích tiên nhân thần thông dư uy, chết không có chỗ chôn!

Cầu Thủy Kính tế lên cái kia mặt tiên đồ, thận trọng hướng về phía đồ chiếu rọi sót lại tiên nhân thần thông, tìm kiếm đi qua bản này phế tích con đường. Mặt này tiên đồ trong tay hắn, quả thực là dùng hết tác dụng của nó!

Cầu Thủy Kính lợi dụng tiên đồ chiếu rọi, nhìn thấu suốt tất cả nguy hiểm, Oánh Oánh thì chấn động lấy cánh giấy, phi hành trên đầu vai của hắn, quan sát tiên đồ bên trong cảnh tượng, một bên ghi chép, một bên lật xem liên quan tới Tiên đạo phù văn ghi chép, tìm kiếm cách phá giải.

Oánh Oánh là cái bảo khố, Cầu Thủy Kính tư chất ngộ tính cũng cực kỳ bất phàm, lại có tiên đồ giúp đỡ, hai người phối hợp bổ sung lẫn nhau, một đường phá vỡ ngăn cản bọn họ không trọn vẹn thần thông, thuận lợi đi thẳng về phía trước.

Ngược lại là Tô Vân ăn không ngồi rồi , bất kỳ cái gì chuyện đều không xen tay vào được, cũng chen miệng vào không lọt.

"Tiên nhân thần thông, đạt đến tại đạo, lấy đạo hóa thành đạo trường. Cái gọi là Nguyên Đạo lực trường, chính là Tiên đạo bắt đầu."

Cầu Thủy Kính cùng Oánh Oánh giao lưu rất lâu, đột nhiên linh quang chợt lóe, phúc chí tâm linh, hướng Tô Vân nói: "Ta cảm thấy Tiên đạo cũng không phải là chỉ là Tiên đạo phù văn đơn giản như vậy. Tiên đạo phù văn là lấy Thần Ma hình thái làm cơ sở, đi qua khác biệt danh sách, đi đến hình thành Tiên đạo thần thông mục đích. Nhưng có chút tiên thuật nhưng thật ra là không cách nào dùng Tiên đạo phù văn để diễn tả."

Tô Vân nghe dây đàn mà biết nhã ý, ánh mắt sáng lên, cười nói: "Tiên sinh nói là Vũ tiên kiếm thuật?"

Cầu Thủy Kính gật đầu, lại lắc đầu, nói: "Không chỉ như thế. Ngươi nhìn đạo này thần thông dấu vết."

Hắn đi tới một mảnh bức tường đổ phía trước, bức tường đổ chỗ kiếm uy bốn phía, hơi đụng chạm, liền có thể đoạn ngân hà kiếm quang tràn ra!

Đây là Vũ tiên nhân thần thông sót lại!

“Vũ tiên kiếm thuật, chém giết tất cả Thần Ma, là không cách nào dùng Thần Ma hình thái Tiên đạo phù văn để diễn tả.”

Cầu Thủy Kính dùng tiên đồ tới chiếu rọi bức tường đổ, tiên đồ bên trong cũng không hiển lộ ra Tiên đạo phù văn hình thái, nói: “Một là biểu đạt không ra, hai là Vũ tiên kiếm thuật, đã vượt qua Tiên đạo phù văn. Mặt này tiên đồ, liền không cách nào đem Vũ tiên nhân Tiên đạo phù văn chiếu rọi đi ra. Bởi vậy Vũ tiên Tiên đạo phù văn là một loại khác phù văn hình thái. Ví dụ như, đạo trường của ngươi.”

Tô Vân lập tức tỉnh ngộ lại, nói: “Đạo trường của ta là từ Tiên kiếm trảm yêu long một chiêu này bên trong tìm hiểu mà ra, cũng tức là nói, đạo trường của ta nhưng thật ra là tạo thành Vũ tiên kiếm thuật phù văn.”

Oánh Oánh phấn khởi không tên, vận dụng ngòi bút như gió, nhanh chóng ghi chép hai người phát hiện, thầm nghĩ: “Hai cái thông minh đầu, sẽ mở sáng chế rất nhiều truy nguyên bút ký! Bọn họ giúp ta viết truy nguyên bút ký, ta liền có thể ăn no!”

Cầu Thủy Kính vui vẻ nói: “Đây chính là ta nghĩ nói ah. Đạo trường, mới là cơ sở Tiên đạo phù văn. Nguyên Đạo cảnh giới tồn tại, đều có đạo trường. Nói cách khác, mỗi người bọn họ tìm hiểu ra mỗi người Tiên đạo phù văn, mỗi người đi lên bản thân Tiên đạo.”

Tô Vân ngẩn ngơ, đột nhiên suy nghĩ ra đệ nhất Thánh Hoàng, Hiên Viên Thánh Hoàng khai sáng Chinh Thánh cùng Nguyên Đạo hai cái này cảnh giới ý nghĩa.

Lúc trước, hắn đơn thuần cho rằng Chinh Thánh cùng Nguyên Đạo hai cái này cảnh giới chỉ là đệ nhất Thánh Hoàng ở phía trước không có con đường dưới tình huống, cưỡng ép khai sáng ra hai cái này cảnh giới.

Hắn sở dĩ có loại này cái nhìn, là bởi vì Đế Tọa động thiên, Sài gia một đám cao thủ tại đến từ Nguyên Sóc Thánh Linh đến trước đó, đều chưa từng có Chinh Thánh cảnh giới cùng Nguyên Đạo cảnh giới.

Bọn họ cảnh giới tối cao, chỉ là Thiên Tượng cảnh giới!

Thiên Tượng cảnh giới chính là đại thiên thế giới linh sĩ, có khả năng tu luyện cực điểm, có khả năng đi đến cực hạn!

Nguyên Sóc Thánh Linh bọn họ đi đến phi thăng chi lộ, từng tôn Thánh Hoàng chi linh cùng Thánh Nhân chi linh tìm kiếm Tiên giới, đem Chinh Thánh cùng Nguyên Đạo hai cái này cảnh giới dẫn tới thế giới khác, hai cái này cảnh giới mới tại đại thiên thế giới bên trong lưu truyền mở ra.

Nhưng mà, Tô Vân vẫn là nhìn ra được, cho dù không có hai cái này cảnh giới, Thiên Tượng cảnh giới vẫn như cũ có thể tu luyện tới cực kỳ cường đại tình trạng, thậm chí tu luyện tới vượt qua thế giới cực hạn chịu đựng mức độ!

Bởi vậy hắn lúc trước một lần cho rằng, không có Chinh Thánh cùng Nguyên Đạo cảnh giới cũng không có gì, không quan trọng có, không quan trọng không.

Hiện tại Cầu Thủy Kính mấy câu nói, lại làm cho hắn thấy được một loại khác khả năng: Đệ nhất Thánh Hoàng khai sáng hai cái này cảnh giới, nhưng thật ra là để tu luyện giả tại không có thành tiên dưới tình huống, đi trước bước vào Tiên đạo cảnh giới!

Hai cái này cảnh giới, thực ra rất quan trọng!

"Thủy Kính tiên sinh, ngươi nhìn ra điểm này, chứng minh ngươi khoảng cách Nguyên Đạo đã rất gần." Tô Vân từ đáy lòng khen ngợi, chúc mừng nói.

Cầu Thủy Kính nghiêm nghị, nói: "Nếu không phải có các chủ dẫn ta tới Bắc Miện trường thành, ban thưởng tiên đồ,

xem Vũ tiên cung di chỉ, ta cũng không thể lĩnh ngộ ra tới."

Tô Vân hâm mộ phi thường, nói: "Nói đến đáng thương, ta tu luyện tới Thiên Tượng cảnh giới, liền giống như là bị vây ở cảnh giới này bên trên, khoảng cách Chinh Thánh không biết có bao nhiêu xa xôi. Đừng nói Nguyên Đạo, chỉ nói Chinh Thánh, chỉ sợ đều làm khó ta."

Cầu Thủy Kính đang muốn nói chuyện, đột nhiên thiên nhai một tòa lầu nát bên trong truyền đến Thần Ma khí tức kinh khủng, hình như có Thần Chỉ bị hắn bọn họ kinh động, hồi phục lại!

Cầu Thủy Kính trong lòng nghiêm nghị, lấy tiên đồ chiếu đi, đột nhiên lầu nát nổ tung, một tôn Cổ Thần từ phế tích bên trong từ từ đứng lên, mắt như mặt trời, cháy hừng hực, người khoác vảy rồng, đầu mọc sừng trâu, khí tức vô cùng nồng đậm!

Cái kia cổ Thần Ma cúi người, hướng bọn họ rống to, gào to chấn động.

Cầu Thủy Kính bị tanh hôi hơi thở xông đến cau mày, tiên đồ bên trong lập tức như hắn suy nghĩ, chiếu rọi ra cái kia Thần Ma hình thái, xuất hiện cái kia Thần Ma độ kiếp tình hình.

Nhưng thấy trong bức tranh một đạo Tiên kiếm bay tới, đem trong bức tranh Thần Ma chém giết.

Tô Vân nhướng nhướng mày, thân bị hiện ra bốn đại tiên cung, ngay sau đó tiên cung đại tế bóp méo không gian bốn phía, Vũ tiên đại điện trực tiếp bị kéo đến phía sau hắn, Tiên kiếm xuất hiện cung cấp đàn bên trên, đứng lại phía sau hắn.

Cái kia sừng trâu vảy rồng Thần Ma khóe mắt nhảy lên kịch liệt, đầu tiên là nhìn thấy tiên đồ bên trong một cái khác cùng hắn cùng loại Thần Ma bị Tiên kiếm giết chết, sau lại

nhìn thấy Tô Vân gọi đến Tiên kiếm, hiển nhiên định dùng cùng một chiêu đem bản thân xử lý, không khỏi rùng mình, gào to càng ngày càng nhỏ.

Tô Vân cùng Cầu Thủy Kính từ bên cạnh hắn đi tới, cái kia sừng trâu Thần Ma vội vàng nằm dưới đất, thu lại khí tức, trơ mắt nhìn bọn họ đi qua.

"Rống ——" Oánh Oánh giương nanh múa vuốt, cố gắng lớn cổ họng hướng hắn la hét.

Cái kia sừng trâu Thần Ma trợn mắt trừng một cái, xoay người trốn vào mặt khác đổ nát lầu vũ bên trong.

Oánh Oánh náo cái chán, đành phải lộ vẻ tức giận tiếp tục ghi chép lần này truy nguyên điều mắt thấy tai nghe.

Bọn họ không ngừng xâm nhập Vũ tiên cung, trên đường đi có Cầu Thủy Kính cùng Oánh Oánh phối hợp lẫn nhau, hữu kinh vô hiểm, từ từ đi tới Vũ tiên trước đại điện. Đột nhiên, Bắc Miện trường thành kịch liệt lắc run lên đến, quần tinh chập chờn, dường như muốn rơi xuống!

Bậc này tình hình, bọn họ cũng chưa từng gặp qua, vội vàng tựa vào Vũ tiên ngoài điện trên cây cột, mỗi người ổn định thân hình.

Chỉ thấy trường thành nghiêng, vây quanh Tiên giới trường thành không gian bóp méo, đem trường thành bên trên chất đống tro tàn khuynh đảo xuống. Cái kia tro tàn là Tiên giới khí thải, ngưng kết thành tro, có tiên nhân đem tro tàn chồng chất tại trường thành bên trên, trong đó thậm chí còn có kiếp hỏa tại tro tàn bên trong thiêu đốt, chưa hoàn toàn dập tắt!

Mà trường thành bên dưới không biết là cái nào thế giới gặp tai vạ, bị Tiên giới khuynh đảo tro tàn bao phủ, kiếp hỏa đem thế giới kia thiên địa nguyên khí đốt, hóa thành nhiều hơn nữa tro tàn, lắng đọng xuống.

Tô Vân, Cầu Thủy Kính trợn mắt lên, trơ mắt nhìn một cái thế giới, liền như thế bị Tiên giới khuynh đảo tro tàn bao phủ.

Trong thế giới kia còn có không biết bao nhiêu sinh mệnh, cũng đều tại tro tàn bên dưới hóa thành tro tàn!

Oánh Oánh thì tại một bên ghi chép một màn này, đem một màn này vẽ xuống tới.

"Dư Tẫn…" Tô Vân lẩm bẩm nói.

"Ngươi nói cái gì?" Cầu Thủy Kính không có nghe rõ, hỏi thăm một câu. Đối với Dư Tẫn, hắn không hiểu nhiều.

"Ta nói là Dư Tẫn, La Dư Tẫn."

Tô Vân trong lòng sinh ra một loại đắng chát cảm giác, khàn giọng nói: "Ta nhìn thấy khung cảnh này, đột nhiên liền nghĩ tới hắn. Mới vừa rồi bị tro tàn nuốt mất thế giới, nếu có một vị cường giả, như vậy hắn có lẽ sẽ giống như La Dư Tẫn đồng dạng hóa thành nhân ma, tái diễn nhân ma Dư Tẫn chuyện cũ a?"

La Dư Tẫn là hắn chỗ gặp gỡ đối thủ mạnh mẽ nhất, nghỉ lại tại Nguyên Sóc trong thế giới Thần Ma có hơn 110 vị, đã trải qua Tiên Lục sơn chi chiến, liền chỉ còn lại có sáu mươi vị, mặt khác Thần Ma đều là chết tại cùng nhân ma Dư Tẫn trong trận chiến ấy.

Mà trận chiến kia, nhưng nếu không có Tô Vân, Giang Tổ Thạch, Hàn Quân cùng Tần Vũ Lăng đám người trợ giúp, chỉ sợ nguyên nói thế giới tất cả Thần Ma đối mặt kết quả toàn quân chết hết, thậm chí toàn bộ Nguyên Sóc thế giới đều sẽ bị Dư Tẫn hiến tế!

Dư Tẫn đáng sợ, là Tô Vân trước đây chưa từng gặp, còn hơn nhiều tiên đế thi yêu!

Tạo thành Dư Tẫn loại này lột xác, thực ra chỉ là Tiên giới các tiên nhân làm theo thông lệ, chu kỳ tính khuynh đảo tro tàn, trùng hợp ngã ở Nguyên Sóc chỗ thế giới bên trong mà thôi.

Tro tàn Dư Tẫn, đốt Nguyên Sóc thế giới thiên địa nguyên khí, làm cho cả thế giới hóa thành tro tàn.

Nhân ma Dư Tẫn, liền tại tro tàn bên trong bóp méo đạo tâm, biến thành nhân ma.

Dư Tẫn đứng tại trường thành dưới chân, ngước nhìn Tiên giới, ánh mắt bóp méo.

Tô Vân nhìn về phía Tiên giới, lẩm bẩm nói: "Nhân ma Dư Tẫn ý định hiến tế tất cả mọi người, hắn đáng chết, nhưng càng đáng chết hơn, không chỉ là hắn a?"

"Sĩ tử, suy nghĩ của ngươi rất nguy hiểm." Oánh Oánh để bút xuống, sắc mặt nghiêm túc nói.

Chương 448 : Một đám con cừu trắng nhỏ

Chương 449: Một đám con cừu trắng nhỏ

"Tiên giới tại mục nát, nơi này tiên khí đang dần dần mục nát, hóa thành tro tàn."

Cầu Thủy Kính nhìn về phía đang tại khuynh đảo tro tàn Bắc Miện trường thành, lộ ra vẻ nghi hoặc, nói: "Tiên khí hóa thành tro tàn, Tiên giới đem tro tàn khuynh đảo ra ngoài, như vậy tiên khí của tiên giới tổng sản lượng chẳng phải là tại biến ít? Như vậy, những tiên nhân này tu luyện sử dụng tiên khí từ đâu mà tới?"

Hắn còn đang suy nghĩ vấn đề này, Tô Vân đã đi vào Vũ tiên đại điện.

Cầu Thủy Kính lo lắng hắn gặp phải nguy hiểm, vội vàng đuổi theo hắn.

Vũ tiên trong đại điện, thời gian giống như là đọng lại đồng dạng, đến đây trộm lấy Tiên kiếm người vẫn như cũ duy trì lấy khi còn sống đủ loại tư thế, Tô Vân cùng Cầu Thủy Kính đi thẳng về phía trước, giống như là đi vào pho tượng rừng rậm.

Bọn họ là cường giả thân thể, có chút không giống nhân tộc, khí tức cực kỳ cường đại, thậm chí đã có người tu thành đạo trường, sau lưng có vầng sáng trôi nổi, cũng có là hỏa diễm văn, nhật nguyệt vòng, hoặc là băng dải, đó là bọn họ đạo trường.

Bọn họ hẳn là đến từ thế giới khác.

Hiển nhiên, thế giới khác cũng có cao thủ, cho là chỉ cần có Tiên kiếm tại, liền không người dám to gan độ kiếp , cho nên động tâm tư, đến đây trộm kiếm.

Tô Vân dừng bước, nhìn về phía trước lít nha lít nhít không nhìn thấy phần cuối pho tượng rừng rậm, trong lòng chỉ còn lại có rung động.

Rất khó tưởng tượng, tại rất dài thời gian bên trong, Bắc Miện trường thành dưới chân đại thiên thế giới, đến cùng có bao nhiêu có chí chi sĩ đến đây trộm kiếm, cuối cùng nhưng chết tại Tiên kiếm phía dưới!

Cầu Thủy Kính yên lặng thở dài, nói: "Vũ tiên nhân dùng cây kiếm này, ngăn lại bao nhiêu người phi thăng? Hắn vì sao muốn làm như thế?"

Tô Vân nói: "Nếu như đem tiên sinh vừa rồi vấn đề, cùng hiện tại vấn đề tổ hợp lại với nhau, chúng ta liền có thể nhận được đáp án."

Cầu Thủy Kính trong lòng hơi chấn động.

Tô Vân dựa theo chính mình suy đoán nói tiếp: "Trong tiên giới, tiên khí tổng sản lượng là nhất định, tại sơ kỳ, từ hạ giới phi thăng lên tới các tiên nhân có ra tay trước ưu thế, chiếm cứ Tiên giới tốt nhất tài nguyên, nơi nào có đẳng cấp cao nhất tiên khí. Về sau phi thăng tiên nhân, chỉ có thể chiếm cứ hơi kém tài nguyên.

"Lại về sau, Tiên giới tài nguyên mà bị chia cắt xong xuôi, ngay sau đó lại về sau phi thăng tiên nhân, cũng chỉ có thể cho trước mặt tiên nhân làm công làm việc, từ tiền bối trong tay kiếm một chén canh. Theo phi thăng tiên nhân càng ngày càng nhiều, phân đến canh càng ngày càng ít, không vừa lòng liền xuất hiện, tiên nhân ở giữa sẽ phát sinh chiến tranh.

“Chiến thắng một phương giết chết người thất bại sau đó, giành lấy đối phương tài nguyên, lần nữa phân phối. Nhưng mà vẫn sẽ có mới tiên nhân phi thăng, vì hạn chế tiên nhân phi thăng, bọn họ liền nhất định phải khống chế phi thăng giả số lượng. Cho nên, bọn họ nhất định phải đem phần lớn người đào thải đi.”

Tô Vân đi lại tại trộm kiếm giả thi thể trong rừng, bốn phía tìm kiếm La đại nương đám người thi thể, nói: “Bắc Miện trường thành ngăn chặn chính là người nhập cư trái phép, nhưng ngăn chặn không được phi thăng giả. Bởi vậy bọn họ liền tạo ra Tiên kiếm bậc này Tiên đạo linh binh, thời thời khắc khắc chiếu rọi đại thiên thế giới, phát hiện những cái kia có hi vọng phi thăng người, đem tru sát!”

Cầu Thủy Kính đuổi theo hắn, nói: “Không chỉ có như thế, bọn họ còn muốn thiết lập Thần Quân, thay thế bọn họ thống trị hạ giới. Lúc trước, còn có một cái hai cái có thể phi thăng trở thành tiên nhân, nhưng từ lúc Tiên giới mục nát, bắt đầu có tiên khí biến thành tro tàn, tất cả liền cũng thay đổi, phi thăng trở nên vô cùng khó khăn! Tiên giới các tiên nhân, con người làm ra khống chế phi thăng giả số lượng!”

Tô Vân lộ ra vẻ nghi hoặc, nói: “Ta còn có một chút không hiểu. Tiên khí tổng sản lượng nhất định, tiên khí lại tại chuyển biến làm tro tàn, có chút tiên nhân đã hướng tro tàn quái thay đổi. Như vậy, mặt khác tiên nhân là thế nào duy trì bản thân hằng ngày tu luyện? Nhất định phải có mới tiên khí, không có bị ô nhiễm tiên khí mới được…”

Nói đến đây, hắn càng thêm nghi hoặc: “Tiên giới, là như thế nào duy trì đến bây giờ? Theo lý mà nói, Tiên giới hẳn là đã sớm hỏng mất mới đúng.”

Kinh hắn vừa nói như vậy, Cầu Thủy Kính cũng nhìn ra không đúng chỗ, thấp giọng nói: “Không có cái mới tiên khí

sinh ra dưới tình huống, còn không ngừng có tiên khí hóa thành tro tàn, Tiên giới khẳng định sẽ phi tốc sụp đổ mất, rất nhiều rất nhiều tiên nhân hóa thành tro tàn tiên, tiếp đó Tiên giới mặt khác tiên nhân sẽ chết tại cùng tro tàn tiên chiến tranh bên trong."

Oánh Oánh một mực tại lẳng lặng nghe bọn họ nói chuyện, đột nhiên nói: "Tiên giới nhất định có mới tiên khí nguồn gốc, cho nên mới có thể duy trì đến bây giờ."

Tô Vân cùng Cầu Thủy Kính trong lòng hơi chấn động, yên lặng liếc nhau.

Oánh Oánh lời nói, nhìn như không thể, nhưng là một người duy nhất khả năng.

Tiên giới nhất định phải có mới tiên khí liên tục không ngừng cung ứng, mới có thể duy trì Tiên giới cân bằng, bằng không tất cả tiên nhân đều đem đồng hóa vì tro tàn tiên, biến thành chém giết quái vật, cuối cùng Tiên giới sẽ triệt để bị tro tàn mai táng!

Cầu Thủy Kính lẩm bẩm nói: "Như vậy, Tiên giới mới tiên khí, từ đâu mà tới?"

Tô Vân cuối cùng tìm đến La đại nương đám người thi thể, cung kính đem bọn hắn mời vào bản thân Linh giới bên trong, mặc kệ La đại nương đám người đối với hắn như thế nào, bọn họ đối với mình đều là có dưỡng dục chi ân.

Hắn chỉ là không hận bọn họ, nhưng từ đầu đến cuối đều không thể tha thứ bọn họ.

Cầu Thủy Kính đứng ở một bên, không có giúp đỡ, hắn có khả năng trải nghiệm Tô Vân phức tạp tình cảm.

Tô Vân tại khu không người yêu ma quỷ quái hoành hành địa phương sinh hoạt, là hắn phát hiện Tô Vân, phát hiện thiếu

niên này không giống bình thường địa phương, cũng là hắn đem Tô Vân dẫn vào cửa, để hắn đi vào linh sĩ thế giới.

Tô Vân con mắt, cũng là bởi vì duyên cớ của hắn mà có thể hồi phục thị lực.

Hắn có khả năng cảm nhận được Tô Vân tại phát hiện Thiên Môn trấn chân tướng lúc, tín niệm sụp đổ tình hình, cũng có thể cảm nhận được Tô Vân phát hiện chân tướng sau lưng chân tướng, tín niệm lần nữa sụp đổ tình hình.

Đổi lại người khác, sớm đã nhập ma, sớm đã bóp méo, mà Tô Vân nhưng như cũ duy trì hiền lành cùng tích cực hướng lên.

Đây là hắn thưởng thức Tô Vân địa phương.

"Phía trước chính là Tiên kiếm, trấn áp đại thiên thế giới vô số cường giả Tiên kiếm!" Oánh Oánh từ thi trong rừng bay qua, đi tới bệ thờ phía trước, trên dưới quan sát Tiên kiếm, phát ra tiếng thán phục.

Cầu Thủy Kính đi qua, bọn họ có thiên mệnh phù văn gia trì, không lo bị Tiên kiếm gây thương tích.

Nhưng thanh kiếm tiên này có cực mạnh uy năng, để cho bọn họ không thể tới gần người, hơi tiếp cận, liền có vô cùng kiếm ý kéo tới!

Cây kiếm này đang không ngừng xoay tròn bên trong, thân kiếm sáng sủa vô cùng, mỗi chuyển động một cái nhỏ bé khắc độ, liền sẽ hiện ra một cái thế giới, đợi đến Tiên kiếm thân kiếm xoay tròn một vòng, trường thành dưới chân vô số cái thế giới đều bị chiếu rọi một lần!

Cây kiếm này giống như là một cái cái sàng, sàng chọn ra những cái kia có khả năng trở thành tiên nhân tồn tại, tiến hành tiêu diệt!

“Nếu là có thể lấy nó xuống…” Cầu Thủy Kính đột nhiên có chút môi làm miệng khô, trong lòng có một thanh âm vang lên, để hắn lấy xuống cây kiếm này.

Hắn cũng tự xòe tay ra, chậm rãi hướng bệ thờ bên trên Tiên kiếm tiếp cận!

Tô Vân âm thanh truyền đến: “Đây là Vũ tiên nhân kiếm, muốn lấy xuống nó người, đều đã chết ở chỗ này.”

Cầu Thủy Kính trong lòng khẽ động, bàn tay định trên không trung, âm thanh khàn khàn nói: “Ta có Tiên đồ, có thể phá thiên hạ thần thông, cho dù là Thần Ma, chỉ cần dùng Tiên đồ chiếu rọi, ta liền có thể tìm kiếm ra chém giết Thần Ma phương pháp! Ta lấy Tiên đồ tới phá Tiên kiếm, thế nào?”

Tô Vân nói: “Cái trước thử nghiệm dùng Tiên đồ ngăn cản Tiên kiếm người, là Khúc Tiến Khúc thái thường.”

Cầu Thủy Kính khóe mắt nhảy lên một chút, nặng nề nắm quyền, thu về bàn tay.

Tô Vân nói: “Chúng ta sự tình đã xong xuôi, lập tức rời đi.”

Oánh Oánh ngẩn ngơ, thất thanh nói: “Chúng ta cứ thế mà đi? Sĩ tử, chúng ta không vơ vét một chút cái gì lại đi sao? Cho dù không đem nơi này chuyển không, thấp nhất cũng muốn cạy bên dưới vài toà Tiên điện lại đi đi!”

Cầu Thủy Kính chần chừ một chút, liên tục gật đầu, biểu thị đồng ý.

Tô Vân cười nhạo một tiếng: “Chỉ là Vũ tiên cung, có cái gì đáng giá chúng ta lưu luyến địa phương? Nếu là luận của cải, Vũ tiên cung có thể so sánh được Thiên Thị Viên bốn đại cấm địa? Đừng nói Đế đình, chỉ sợ Vũ tiên cung của cải, liền Huyễn thiên cấm địa cũng không sánh nổi! Đi!”

Oánh Oánh cùng Cầu Thủy Kính tiếc hận không thôi, đành phải đuổi theo hắn.

Cầu Thủy Kính bước nhanh đuổi theo Oánh Oánh, nói nhỏ: "Thiên Thị Viên cấm địa, thật như vậy giàu có? Liền Vũ tiên cung của cải cũng không sánh nổi Thiên Thị Viên?"

Oánh Oánh thở dài, nói: "Sĩ tử vẫn là hướng tiểu thuyết. Đừng nói Vũ tiên cung, toàn bộ Tiên giới có thể so với được Thiên Thị Viên, chỉ sợ đều không có mấy chỗ địa phương. Vẻn vẹn Thiên Thị Viên Huyền quan cấm địa một cái quan tài, chỉ sợ trên đời này có thể so sánh được đều là có thể đếm được trên đầu ngón tay."

Cầu Thủy Kính ngạc nhiên, đầu óc có chút choáng váng nặng nề, nói: "Thiên Thị Viên nhiều như vậy của cải, không lo lắng người khác tới cướp ư?"

Oánh Oánh lại thở dài, trước mặt Tô Vân cũng là buồn rầu.

Cầu Thủy Kính nhất thời hiểu ý, nói: "Thiên Thị Viên bay về phía thứ bảy Linh giới, ở đây trên đường, từng khối động thiên sẽ lần lượt đánh tới, tới hợp nhất. Những cái kia động thiên bên trên nhân vật cường hoành, chưa hẳn đều là hiền lành."

Tô Vân dừng bước lại, xoay đầu lại: "Thiên Thị Viên bên trong sinh linh, chỉ là một chút nội tâm biến thành yêu ma quỷ quái, Thiên Thị Viên căn cơ, vẫn là Nguyên Sóc. Cho nên tiên sinh cải cách cựu học, phát triển tân học, rất quan trọng. Ta có thể dựa vận khí chặn lại Đế Tọa động thiên, nhưng ta chưa hẳn có thể ngăn lại mặt khác động thiên! Ta căn bản không biết sắp cùng chúng ta hợp nhất Chung Sơn động thiên, đến cùng phải hay không hiền lành!"

Cầu Thủy Kính sắc mặt nghiêm nghị, đầu vai nặng trình trịch.

“Ta xuất thân Chung Sơn động thiên, không phải hiền lành.” Mấy tháng về sau, Bạch Trạch, Ứng Long đám người đi tới Bắc Miện trường thành, cái này ba mươi sáu Thần Ma chuẩn bị một chút giới, lại phát hiện từ Bắc Hải bên trên bay lên biển trụ, sớm đã biến mất. Bắc Miện trường thành bên trên cũng không có Thông Thiên các mọi người, có lẽ Tô Vân bọn người đã trở lại Thiên Thị Viên.

Thiên Thị Viên đang tại nhanh chóng chạy tới thứ bảy Linh giới chốn cũ, cái kia phiến vũ trụ Đại Không động, bọn họ cho dù từ trường thành bên trên nhảy xuống đi, cũng tìm không được Thiên Thị Viên.

Cho dù tìm tới Thiên Thị Viên, bọn họ cũng đuổi không kịp.

Trừ phi vứt bỏ thân thể, trực tiếp dùng nội tâm đuổi theo mới có thể đuổi theo Thiên Thị Viên tốc độ.

Mọi người đang tại không thể làm gì thời khắc, thiếu niên Bạch Trạch nhưng tại trường thành bên trên vụng trộm chơi đùa lấy cái gì, Ứng Long tài năng và học vấn uyên bác, tiến đến trước mặt quan sát, lại là một tòa hiến tế triệu hoán trận pháp.

“Hiến tế cái gì? Triệu hoán cái gì?” Ứng Long cũng nhìn không hiểu lắm.

“Hiến tế Bắc Miện trường thành, đảo ngược kêu gọi chúng ta, đem chúng ta triệu hoán đến Thiên Thị Viên đi.”

Thiếu niên Bạch Trạch nói: “Tựa như năm đó đệ nhất Thánh Hoàng hiến tế, đem ngươi từ trong tiên giới triệu hoán tới đồng dạng.”

Ứng Long không hiểu: “Đó là đệ nhất Thánh Hoàng tại Nguyên Sóc kêu gọi ta, đem ta từ Tiên giới triệu hoán đến Nguyên Sóc. Ngươi lại là bản thân triệu hoán bản thân, đem

bản thân triệu hoán đến một địa phương khác đi. Còn có loại này hiến tế triệu hoán trận pháp?"

Thiếu niên Bạch Trạch thở dài, nói: "Ta chính là như vậy bị người lưu đày. Tộc nhân của ta, đem ta lưu đày tới Nguyên Sóc địa phương cứt chim cũng không có."

Trong lòng mọi người nghiêm nghị.

Ứng Long hỏi: "Ngươi đến từ Chung Sơn động thiên, tộc nhân của ngươi cũng tại Chung Sơn động thiên?"

Thiếu niên Bạch Trạch gật đầu.

Ứng Long lại nói: "Chung Sơn động thiên bên trong có rất nhiều giống như ngươi bác học con cừu trắng nhỏ?"

Thiếu niên Bạch Trạch gật gật đầu.

Ứng Long hít vào một ngụm khí lạnh, lẩm bẩm nói: "Chúng ta Tiên giới hành trình, đi qua không sai biệt lắm thời gian nửa năm, Chung Sơn động thiên chỉ sợ cũng sắp cùng Thiên Thị Viên hợp nhất. Tiểu lão đệ có hay không có khả năng chống đỡ được một đám con cừu trắng nhỏ thế công…"

Chương 449 : Đều là của ta

Chương 450: Đều là của ta

Cách Y Triêu Hoa suy tính va chạm thời gian còn có bốn tháng thời điểm, bất luận là Thiên Thị Viên, Nguyên Sóc vẫn là Đế Tọa động thiên, đều có thể nhìn thấy Chung Sơn động thiên bóng ma.

Mọi người đầu tiên có thể quan trắc được là thiên uyên thập tinh ở giữa cửu uyên.

Đó là do tinh thần tạo thành chín đạo đại uyên, đại uyên bên trong là loạn tinh khu vực, tràn ngập đủ loại mảnh vỡ ngôi sao, nguy hiểm vô cùng, nơi nào được gọi là trạc long trì, Chúc Long tắm rửa địa phương.

Mảnh vỡ ngôi sao cùng mảnh vỡ ở giữa khủng bố va chạm thời thời khắc khắc đều đang phát sinh, Nguyên Sóc trên bầu trời không ngừng thoáng hiện tinh nổ khủng bố cảnh tượng!

Cửu uyên phía sau, chính là quy mô to vô song Chung sơn - Chúc Long tinh vân.

Chung sơn như là một cái trôi lơ lửng ở trong vũ trụ hồng chung, bên ngoài tràn ngập tinh vân chi khí, vô số ngôi sao cùng mặt trời tại tinh thần bên trong sáng tối chập chờn lóe lên, tạo thành Chúc Long lân phiến, con mắt, lợi trảo cùng thân thể.

Chúc Long trong miệng ngậm lấy ngân hà hạch tâm giống như tinh đoàn, tinh đoàn trung tâm, chính là Chung Sơn động thiên!

Chung Sơn động thiên, mang theo Chung sơn - Chúc Long tinh vân, mang theo thiên uyên, xuất hiện tại Nguyên Sóc trên không, gây nên các nơi trên thế giới rung động.

Vừa mới bắt đầu thời điểm, Chung sơn - Chúc Long tinh vân cùng thiên uyên chỉ là cùng Thiên Thị Viên song song phi hành, nhưng theo thời gian trôi qua, Chúc Long trong miệng Chung Sơn động thiên liền đang từ từ tiếp cận.

Khi Thiên Thị Viên thiên uyên bên trong xuyên qua thời điểm, trên bầu trời tinh bạo càng thêm kịch liệt, thậm chí không ngừng có mảnh vỡ ngôi sao từ trên trời giáng xuống, cắt ra không trung, hóa thành to lớn sao băng, lập loè so mặt trời còn muốn sáng sủa gấp trăm lần quang mang, rơi hướng đại địa cùng đại dương!

Nếu như bất kỳ một khối mảnh vỡ ngôi sao rơi vào đại địa hoặc là đại dương, chỉ sợ đều sẽ gây nên một hồi diệt thế tai nạn!

Khủng hoảng ở thế giới các nơi lan ra, toàn bộ Nguyên Sóc tinh thần đều tràn ngập một cỗ tuyệt vọng không khí, không biết khi nào liền sẽ có diệt thế tai ương kéo tới.

Đúng lúc gặp Tô Vân Cầu Thủy Kính đám người từ Bắc Miện trường thành trở về, Cầu Thủy Kính thấy thế, không nói lời gì đem Tiên đồ tế lên.

Mặt này tiên gia chi bảo bay lên không, càng lúc càng rộng lớn, dần dần bay lên đến đồng thiên tác đạo, hóa thành một mảnh thật mỏng màn sáng, đem Nguyên Sóc chỗ thế giới bao phủ.

Một tòa phạm vi trăm ngàn dặm mảnh vỡ ngôi sao đánh tới, đụng vào Tiên đồ mỏng manh trong suốt trên bản vẽ, đụng vỡ nát.

Trên bầu trời không ngừng có mảnh vỡ ngôi sao kéo tới, nhưng toàn bộ bị Tiên đồ ngăn lại.

Cầu Thủy Kính lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, khen: "Không hổ là Tiên đạo chi bảo, vượt qua Đại Thánh linh binh nhiều vô kể."

Oánh Oánh nói: "Thủy Kính tiên sinh, ngươi được bảo vật này, có thể dễ dàng chinh phục Tây Thổ các quốc gia, nhất thống thế giới. Ngươi nhưng đưa nó tế trên không trung, tuy là che chở chúng sinh, thế nhưng là mất đi thống nhất Tây Thổ thủ đoạn."

Cầu Thủy Kính nói: "Oánh Oánh cô nương, Tây Thổ chẳng qua là nấm ghẻ chi bệnh, không đáng để lo. Ta đem Tiên đồ tế trên không trung, chiếm cứ Nguyên Sóc thế giới không trung, cũng đã đứng ở thế bất bại. Tây Thổ đối Nguyên Sóc tới nói, đã không có bất kỳ nguy hại gì."

Oánh Oánh không tin.

Lúc này, Tây Thổ các quốc gia linh sĩ khẩn trương rèn đúc Thiên Thuyền, đem từng chiếc từng chiếc Thiên Thuyền thả đến thiên ngoại, dùng để đối phó những cái kia kéo tới mảnh vỡ ngôi sao!

Đây là Tây Thổ các quốc gia liên thủ, không tính toán chi phí, bởi vậy ngắn ngủi một tháng thời gian, liền luyện chế gần một trăm chiếc Thiên Thuyền, tế đến đồng thiên tác đạo, giám sát Nguyên Sóc thế giới chu thiên vận chuyển.

Phàm là có khá lớn mảnh vỡ ngôi sao lái tới, linh sĩ liền có thể tại Thiên Thuyền bên trên tế lên linh binh, đem tinh thần mảnh vỡ đánh bay, hoặc là đẩy cách quỹ đạo.

Bất quá, bọn họ còn chưa kịp có hành động, Cầu Thủy Kính Tiên đồ cũng đã đem Nguyên Sóc thế giới bao phủ.

Thiên Thuyền không có đất dụng võ, ngay sau đó thường xuyên chạy đến Nguyên Sóc trên không, hiển nhiên mưu đồ quấy rối.

Trong đó một chiếc Thiên Thuyền bên trên, quốc sư Ngọc Đạo Nguyên cùng Võ Thánh Giang Tổ Thạch mặt mang sát khí, đằng đằng sát khí, Thiên Thuyền đi tới Nguyên Sóc Đông đô.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên thiên mạc biến hóa, chiếu rọi ra Ngọc Đạo Nguyên cùng Giang Tổ Thạch thân ảnh, Ngọc Đạo Nguyên cùng Giang Tổ Thạch kinh ngạc, quan sát tỉ mỉ, chỉ thấy hai người đang tại ngày đó màn bên trong độ kiếp , độ chính là phi thăng chi kiếp.

Một đạo kiếm quang hiện lên, trong tranh hai người đầu một nơi thân một nẻo, chết oan chết uổng.

Ngọc Đạo Nguyên sắc mặt trắng bệch, sau một lúc lâu, hạ lệnh: "Về thuyền."

Giang Tổ Thạch nói: "Quốc sư, chúng ta từ thiên ngoại kéo tới, Đông đô tất không đề phòng, đánh lén phía dưới, nhất định thành công. Cái này thiên ngoại dị tượng, chẳng qua là Thiên Tượng mà thôi, không đáng sợ."

Ngọc Đạo Nguyên lắc đầu nói: "Thiên ngoại dị tượng ngăn lại thiên ngoại tinh thần tập kích, đây không phải là Đại Thánh linh binh có khả năng làm được sự tình, mà là tiên gia chi bảo. Nguyên Sóc có tiên gia chi bảo che chở, chiếm cứ không trung, ta Tây Thổ quốc vận đã mất, không có bất kỳ cái gì phần thắng rồi. Cưỡng ép động binh, chính là diệt quốc tai họa."

Võ Thánh Giang Tổ Thạch thất vọng, lẩm bẩm nói: "Tây Thổ liền như thế thua, lại không thời gian xoay sở?"

Bọn họ sở dĩ nhất định phải quấy nhiễu Nguyên Sóc, chủ yếu là bởi vì hai người này tài trí hơn người, đều nhìn ra được Nguyên Sóc chiếm cứ Thiên Thị Viên, lại thêm Cầu Thủy Kính Tả Tùng Nham cải cách, tương lai Nguyên Sóc tất nhiên sẽ đối Tây Thổ hình thành nghiền ép chi thế!

Tây Thổ nhưng không có Thiên Thị Viên toà này động thiên!

Duy nhất thủ thắng chi đạo, chính là thừa dịp Nguyên Sóc còn nhỏ yếu, cho tiêu diệt!

"Còn có thời gian xoay sở."

Ngọc Đạo Nguyên đạo, "Quốc vận không tranh nổi Nguyên Sóc, như vậy liền người tranh chấp. Chỉ cần ta Tây Thổ xuất hiện một vị độ kiếp phi thăng tiên nhân, san bằng Nguyên Sóc còn không phải dễ như trở bàn tay?"

Hắn nói đến đây, đột nhiên nhớ tới vừa rồi tại thiên mạc bên trên nhìn thấy độ kiếp cảnh tượng, bản thân cùng Giang Tổ Thạch đều bị Tiên kiếm một kiếm xoá bỏ, không khỏi trong lòng một hồi lạnh giá.

Con đường này, chỉ sợ cũng bị đứt mất.

"Bây giờ còn có một con đường khác, vậy chính là thiên ngoại toà kia động thiên." Ngọc Đạo Nguyên ngẩng đầu lên, nhìn về phía thiên ngoại, lẩm bẩm nói: "Cửu uyên sau đó Chung sơn Chúc Long. Sống sót duy nhất khả năng, chính là thăm dò nơi nào…"

Giang Tổ Thạch ngẩng đầu, trông về phía xa Chung sơn - Chúc Long tinh vân, nói: "Chúng ta cần càng lớn Thiên Thuyền, mới có thể chạy tới đó."

Tây Thổ các quốc gia khẩn trương làm ra càng lớn Thiên Thuyền, chuẩn bị điều khiển Thiên Thuyền bay ra Nguyên Sóc thế giới, thăm dò Chung Sơn động thiên. Mà Thiên Thị Viên

đối diện, Đế Tọa động thiên bên trong, Thần Quân Sài Vân Độ đã dẫn đầu Sài gia một đám cao thủ lên đường, hướng lên trời bên ngoài bay đi.

Đế đình Đế Tọa đã hợp nhất trở thành một tòa động thiên, chỉ là chia làm hai thế giới, chính giữa có Hắc Thiết thành đem hai thế giới ngăn cách, hiện nay lưỡng giới chỉ là có chút thương mậu qua lại, qua lại cũng không tỉ mỉ.

Nhưng Thần Quân Sài Vân Độ cũng ý thức được, cùng Nguyên Sóc thông thương mang tới kết quả, có thể là Sài thị tài phú xói mòn.

Tô Vân mặc dù là hắn Sài gia cô gia, lại là Vũ tiên nhân chi "Tử", nhưng Sài Vân Độ trước sau không không hề từ bỏ Đế đình, từ bỏ để Sài gia trở thành chúa tể khả năng.

"Sài gia chỉ có mấy trăm vạn người, chỗ nào có thể đối kháng được Nguyên Sóc những cái kia tiện dân? Sớm muộn cũng sẽ bị Nguyên Sóc từng bước xâm chiếm sạch sẽ. Mới động thiên, chính là hy vọng mới!"

Thiên Thị Viên.

Tô Vân an táng Khúc bá, La đại nương đám người sau đó, lại chạy đi gặp Trì Tiểu Dao, tiếp tục tại Trì Tiểu Dao Thiên Thị Viên học cung giảng bài, không có một chút khẩn trương ý tứ.

Tả Tùng Nham đã căng thẳng, không ngừng phái sứ giả đến đây hỏi, mới động thiên va chạm Thiên Thị Viên nên như thế nào ứng đối.

Tô Vân chưa có trở về tin, trực tiếp đem sứ giả đuổi trở lại, chỉ làm cho Thông Thiên các cùng Thiên Đạo viện tất cả hảo thủ tiếp tục nghiên cứu thanh đồng phù tiết.

Khoảng cách hợp nhất còn có ba tháng lúc, Tả Tùng Nham ngồi không yên, tự thân chạy tới, Đạo Thánh cùng Thánh Phật

cũng từ Huyền quan trong cấm địa chạy đến, chen đến Tô Vân trong lớp học, nghe một tiết khóa.

Tô Vân làm bộ không nhìn thấy, nhưng tan học lúc liền bị hắn bọn họ ngăn ở ra ngoài trường.

Trong lớp học tiểu yêu quái bọn họ phấn khởi vô cùng, thò đầu ra hướng ra phía ngoài nhìn quanh: "Ba cái lão đầu ngăn cản Tô lão sư, Tô lão sư muốn bị đánh!"

Trì Tiểu Dao cũng thò đầu hướng ra phía ngoài nhìn quanh, thầm nghĩ: "Sẽ đánh nhau ư?"

Tô Vân cũng là bất đắc dĩ, hướng ba người nói: "Các ngươi nghĩ thế nào?"

Tả Tùng Nham nói: "Thiên Thị Viên đang tại vượt qua thiên uyên thập tinh viên thứ ba tinh, đang tại từ cửu uyên thứ hai uyên đi vào thứ ba uyên! Nên như thế nào ứng phó? Ngươi chủ ý nhiều nhất, cầm cái điều lệ tới!"

Tô Vân nói: "Ta có thể có cái gì điều lệ? Các ngươi đi tìm Hỏa Vân động chủ Ngư Thanh La, nàng nắm giữ lấy Hỏa Vân động thiên, ngay tại thiên uyên bốn bên trên."

Tả Tùng Nham đám người nửa tin nửa ngờ, đang định trở về Sóc Phương, còn chưa đi ra Thiên Thị Viên học cung sơn môn, liền thấy Ngư Thanh La ngồi thú liễn đi tới trước sơn môn, đang tại xuống xe.

Mọi người vội vàng làm lễ chào hỏi, Tả Tùng Nham nói: "Đang muốn đi vào tìm kiếm động chủ. Tô các chủ nói, Hỏa Vân động thiên ngay tại thiên uyên bốn bên trên, chỉ cần đi tìm động chủ liền có thể ứng đối lần này động thiên va chạm sự kiện."

Ngư Thanh La kinh ngạc nói: "Hỏa Vân động thiên quả thực tại thiên uyên bốn bên trên, chẳng qua Thiên Thị Viên sắp tới thiên uyên bốn. Ta mấy ngày nay cùng Cảnh Triệu lão sư

cùng mấy vị sư huynh một mực lưu tại Hỏa Vân động thiên, nhưng mà Hỏa Vân động thiên gần nhất tại kịch liệt chấn động, không ngừng nhảy nhót, thoát khỏi lúc đầu quỹ đạo, không biết muốn trên đường đi phương nào! Ta tâm gấp như lửa đốt, lại không thể làm gì, cho nên mới tìm Tô các chủ, xin cái biện pháp."

Tả Tùng Nham hoài nghi nói: "Nguyên lai ngươi cũng không có chủ ý. Tiểu tử này vì sao để chúng ta đi tìm ngươi? Chúng ta trở lại!"

Bốn người vội vàng quay ngược trở lại, Tô Vân nhưng không thấy bóng dáng.

Mấy cái bị phạt đứng tiểu yêu đạo: "Tô lão sư cùng trì tế tửu hướng bên kia đi!"

Tả Tùng Nham, Ngư Thanh La, Đạo Thánh cùng Thánh Phật theo bọn họ chỉ phương hướng đuổi theo, chỉ thấy Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao một đường hướng bắc, đi tới Thiên Thị Viên bắc bộ biên giới.

Nơi nào là lơ lửng ở thiên ngoại một chỗ đoạn nhai.

Tả Tùng Nham, Ngư Thanh La đám người cùng truy mạnh mẽ đuổi, cuối cùng đuổi theo bọn họ, xa xa chỉ nghe Tô Vân âm thanh truyền đến: "… Thiên uyên bốn đến. Tiểu Dao học tỷ, thiên ngoại viên kia mặt trời chính là thiên uyên bốn, đón chúng ta xông tới, chính là Hỏa Vân động thiên."

Tả Tùng Nham, Ngư Thanh La đám người nghi ngờ không thôi, đợi đi tới đoạn nhai bên trên, chỉ thấy đoạn nhai bên ngoài chính là một mảnh tinh không, một viên to lớn mặt trời cùng Thiên Thị Viên gần như là sượt qua người!

Cái này vầng mặt trời bay qua sau đó, một mảnh hỏa vân đập vào tầm mắt của bọn họ, hướng bên này bay tới.

“Tiểu Dao học tỷ nhấc chân.” Tô Vân nắm Trì Tiểu Dao tay, bước chân, hướng sườn núi đi ra ngoài, cười nói, “Đi theo ta, học tỷ cẩn thận một chút.”

Bước chân hắn hạ xuống, chỉ nghe một tiếng ầm vang tiếng vang, Hỏa Vân động thiên vừa vặn rơi vào dưới chân của hắn!

Hỏa Vân động thiên cùng Thiên Thị Viên liên kết địa phương, vừa vặn cũng là một mảnh đoạn nhai, cùng Thiên Thị Viên kín kẽ!

Tô Vân nắm Trì Tiểu Dao, đi vào Hỏa Vân động thiên, Oánh Oánh lát nữa, nhìn nghẹn họng nhìn trân trối Tả Tùng Nham đám người, khó hiểu nói: “Phó xạ, các ngươi không có tại Hỏa Vân động thiên chờ chúng ta?”

Ngư Thanh La có chút ngỡ ngàng, lẩm bẩm nói: “Ta có chút không hiểu…”

Cảnh Triệu đám người lúc này đang tại Hỏa Vân động thiên bên trong, vội vàng hướng bọn họ nghênh đón. Mà trấn thủ Hỏa Vân động thiên tôn này Thận Long Thần Chỉ giờ phút này cũng hiện ra, nghi ngờ không thôi quan sát bốn phía.

Oánh Oánh cười nói: “Có cái gì không hiểu? Hỏa Vân động thiên, thực ra cũng là thứ bảy Linh giới mảnh vỡ một trong, chỉ là quy mô quá nhỏ. Tam Thánh Hoàng cây đuốc mây giao cho đệ nhất Thánh Hoàng, đệ nhất Thánh Hoàng đi tới nơi này quan sát đánh giá Chung Sơn động thiên. Nhưng nơi này còn có mặt khác cùng Hỏa Vân động thiên đồng dạng càng thêm thật nhỏ động thiên. Chỉ cần tính toán rõ ràng phương vị của bọn nó, tính toán rõ ràng bọn chúng quỹ tích, lại tính toán rõ ràng Thiên Thị Viên quỹ tích, tính toán rõ ràng Chung Sơn động thiên quỹ tích, liền có thể biết bọn chúng sẽ khi nào hợp nhất, ở nơi nào hợp nhất.”

Cảnh Triệu lấy làm kinh hãi, thất thanh nói: "Tô các chủ vậy mà có thể tính ra những vật này? Thật sự là thần hồ kỳ kỹ! Đây chính là tân học ư?"

Oánh Oánh nhếch miệng, nói nhỏ: "Mới không phải hắn tính ra. Là Y Triêu Hoa sư tỷ bọn họ tính ra. Sĩ tử chỉ là dựa vào y sư tỷ tính ra kết quả, tại Tiểu Dao phía trước giả bộ mà thôi, mang theo Tiểu Dao bốn phía đi dạo một vòng lúc lắc xa hoa. Ngươi cũng biết, hắn mười bảy tuổi, chính là xuân tâm nảy sinh thời kỳ, nhưng nàng dâu chạy…"

Mọi người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Y Triêu Hoa các Thông Thiên các cao thủ cũng tại hướng bên này đi tới, những này Thông Thiên các quái nhân từng cái lập dị, cầm đủ loại tính toán linh binh, không ngừng tính toán tính toán.

Mà tại phía trước, Tô Vân nắm Trì Tiểu Dao tay, tiếp tục hướng Hỏa Vân động thiên biên giới đi tới.

Thiên uyên bốn tinh không bên trong, một tòa lại một tòa động thiên mảnh vỡ nhanh chóng lái tới, trải tại dưới chân của hắn. Một mảnh lại một mảnh đại lục cùng sơn hà hướng ra phía ngoài kéo dài.

"Những thứ này…"

Tô Vân nắm tay của thiếu nữ, lát nữa cười nói: "Đều là của ta."

Chương 450 : Ta thật giống nhìn thấy Thiên Thị Viên

Chương 451: Ta thật giống nhìn thấy Thiên Thị Viên

"Doanh An thành Sài Vân Độ Thần Quân, dẫn đầu Sài gia cao thủ tại hai tháng trước xuất phát, bay hướng Chung Sơn động thiên. Thần Quân nội tâm bay qua tinh không, lần này suất lĩnh Sài gia cao thủ, cũng đều là tu thành nội tâm kim thân thần linh."

Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao không nhanh không chậm đi thẳng về phía trước, Tô Vân vận chuyển pháp lực, Súc Địa Thành Thốn, ngàn dặm chi địa, gang tấc ở giữa, thản nhiên nói: "Nội tâm tốc độ cực nhanh, vượt xa thân thể. Bọn họ hai tháng này phi hành, xuyên qua tinh không, chỉ sợ đã xâm nhập Chung sơn Chúc Long tinh vân. Chúng ta ở chỗ này chờ đợi phút chốc, hẳn là liền có thể nhìn thấy bọn họ."

Đang nói, Trì Tiểu Dao xa xa liền nhìn thấy một mảng thần quang trong tinh không phi hành, hướng bên này bay tới, không khỏi ngạc nhiên.

Cái kia thần quang bên trong đứng hơn mười tôn Thần Linh, đứng đầu chính là Thần Quân Sài Vân Độ nội tâm, những người khác thì là Sài gia nội tâm kim thân!

Trì Tiểu Dao là không nhận biết Thần Quân Sài Vân Độ, nhưng Sài Vân Độ nhưng nhận ra Tô Vân, cũng không nhịn được sợ hết hồn, thất thanh nói: "Bệ hạ thế nào ngược lại tại chúng ta đằng trước?"

Oánh Oánh lời nhanh tiếng nhanh nói: “Hai tháng này đến, cô gia nhà ngươi hầu như không nhúc nhích qua, là ngươi từ Đế Tọa động thiên bay thẳng đến ah bay, bay đến nơi này tới.”

Thần Quân Sài Vân Độ cùng cái kia hơn mười tôn kim thân thần linh có chút lúng túng, bay xuống, nói: “Chúng ta nhìn thấy mới động thiên bay tới, lo lắng nơi nào gặp nguy hiểm, cho nên đi trước một bước thăm dò toà kia lạ lẫm động thiên, cũng coi là vì cô gia trước thăm dò một chút đường. Lại không nghĩ rằng, cô gia ngược lại tại chúng ta đằng trước.”

Tô Vân hiểu ý, cười nói: “Thần Quân lo trước cái lo của thiên hạ, khiến người khâm phục.”

Oánh Oánh bĩu môi, thầm nghĩ: “Vị này lo trước cái lo của thiên hạ Sài Thần Quân, năm đó chính là tại Đế đình Đế Tọa hợp nhất lúc vụng trộm chạy tới, luyện nguyên từ vì thần binh, hàng kiếp cho chúng ta Nguyên Sóc các nơi. Lần này chạy trước đến Chung Sơn động thiên, chỉ sợ cũng là lén lén lút lút mèo mèo chó chó ý định thăm dò Chung Sơn động thiên thực lực.”

Thần Quân Sài Vân Độ trời sinh tính đã là như thế, cho nên Tô Vân cũng không vạch trần hắn.

Tô Vân ngẩng đầu nhìn lên trời, cười nói: “Thần Quân lên đường đi tới Chung Sơn động thiên về sau, Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên cũng từ Tây Thổ ngồi Thiên Thuyền lên đường, lại quá hai tháng, hắn liền có thể chạy tới nơi này.”

Hắn cười mắng một câu, nói: “Ngọc Đạo Nguyên người này thật sự là thông minh, hai tháng sau, Chung Sơn động thiên cũng vừa vặn cùng chúng ta hợp nhất, hắn vừa vặn có thể đuổi tới!”

Sài Vân Độ thở phào nhẹ nhõm, thầm nghĩ: “Cũng may không phải ta một người mất mặt, cái kia Thần Đế Ngọc Đạo

Nguyên so ta ném đến càng ác hơn.”

Hắn lấy lại bình tĩnh, liếc Tô Vân bên người Trì Tiểu Dao một cái, trong lòng kinh ngạc, nói: “Đã động thiên đã bắt đầu hợp nhất, như vậy ta cũng không cần gấp gáp như vậy. Vị cô nương này là?”

“Ta học tỷ, Trì Tiểu Dao, Thiên Thị Viên học cung tế tửu.”

Tô Vân giới thiệu một phen, nói: “Học tỷ tạo dựng học cung, giáo hóa Thiên Thị Viên yêu ma quỷ quái, đối Thiên Thị Viên tới nói, đây là vô thượng công đức.”

Trì Tiểu Dao hướng Sài Vân Độ làm lễ chào hỏi.

Sài Vân Độ vội vàng đáp lễ, cũng không có bởi vì Trì Tiểu Dao thân phận địa vị kém hắn quá nhiều mà mất lễ nghi.

Hắn biết Sài Sơ Hi chí hướng rộng lớn, nhất định sẽ không bị nhi nữ tình cảm trói buộc, cùng Tô Vân tân hôn yến nhĩ lúc có thể ân ái, nhưng chỉ cần Sài Sơ Hi cho là duyên phận đã hết, liền sẽ lập tức bứt ra rời đi!

Đây là Sài Sơ Hi tính cách gây ra, không gì đáng trách, nhưng Sài gia vị này cô gia là bực nào thân phận?

Thông Thiên các chủ, Thiên Thị Viên Đại Đế, lại là Vũ tiên nhân chi “Tử”, Sài Sơ Hi đã bỏ phu mà đi, Tô Vân liền tuyệt đối sẽ không mời ở lại, càng sẽ không trông mong truy tìm Sài Sơ Hi, khóc cầu đối phương đổi ý. Giống như hắn bậc này thân phận địa vị người, bên người chưa từng ít qua nữ tử?

Sài Sơ Hi đã rời đi, như vậy cũng liền cho cái khác nữ tử cơ hội.

Tô Vân bên người xuất hiện cái khác nữ tử, liền mang ý nghĩa Sài gia tại vị này cô gia trong lòng địa vị, đã tràn ngập nguy hiểm.

“Sơ Hi rời đi, ta Sài gia ở đâu tìm cái thứ hai Sơ Hi thánh nữ gả cho cô gia?” Sài Vân Độ trong lòng âm thầm buồn phiền.

Tô Vân dò hỏi: “Thần Quân còn muốn đi tới Chung Sơn động thiên ư?”

Sài Vân Độ có chuyện trong lòng, lắc đầu cười nói: “Ta nếu như lại đi Chung Sơn động thiên, lại bị cô gia vượt lại, chẳng phải là lại muốn biến thành trò cười?”

Y Triêu Hoa đi tới, nghe vậy lắc đầu nói: “Ngươi bây giờ nếu như đi qua lời nói, có thể tại Thiên Thị Viên đằng trước đi tới Chung sơn.”

Sài Vân Độ không biết bản lãnh của nàng, không có đem nàng để ở trong lòng.

Đúng lúc này, lại có một tòa cỡ nhỏ động thiên cùng Thiên Thị Viên hợp nhất, toà kia động thiên va chạm hợp nhất thời điểm, chỉ thấy một ngọn dãy núi nổ tung, bể nát hòn đá tróc ra, lộ ra một cái ngay ngắn chỉnh tề tảng đá lớn, dài rộng đều có hơn trăm trượng.

Khối này tảng đá lớn phía ngoài vậy mà hiện ra cổ quái đường vân, những cái kia đường vân như là phù văn, rất là chặt chẽ, vẽ đầy bốn bề vách đá, giống như là một đạo lại một đạo xiềng xích, đem trọn khối núi đá khóa lại.

Tô Vân thôi thúc Ứng Long thiên nhãn, chỉ thấy đỉnh núi cái kia một mặt thế mà cũng có những này kỳ lạ phù văn.

Tả Tùng Nham, Đạo Thánh đám người tiến lên trước quan sát, tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Đạo Thánh quan sát một phen, nói: “Đây là một loại phong ấn phù văn, cùng Khúc thái thường bọn họ thiết kế phong ấn phù văn có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau

đến kì diệu, chỉ là loại này phù văn hình thái, ta chưa bao giờ thấy qua.”

“Như vậy lớn hình lập phương, sẽ phong ấn cái gì?” Thánh Phật không hiểu.

Tô Vân sau lưng, rất nhiều Thông Thiên các cao thủ đi ra phía trước, thử nghiệm phá giải phong ấn phù văn.

Sau một lúc lâu, đột nhiên cái kia từng nét bùa chú xiềng xích nhanh chóng mở ra, ngay ngắn chỉnh tề ngọn núi cự thạch đột nhiên phân giải, hóa thành từng cái khối lập phương, bốn phương tám hướng lui đi!

Rất nhanh, mọi người bốn phía hình thành một mảnh hình vuông cột đá rừng rậm, một cỗ ngập trời ma khí hướng mọi người đè xuống, chỉ trong nháy mắt, tất cả mọi người nhất thời chỉ cảm thấy trong nội tâm đủ loại lộn xộn không thể ma niệm nườm nượp mà đến, quấy nhiễu đạo tâm, để cho mình sinh ra đủ loại ý nghĩ tà ác, thậm chí phải trả chư tại hành động!

Tô Vân sắc mặt biến hóa: “Không được! Là trưởng thành nhân ma!”

Thánh Phật niệm tụng phật hiệu, cà sa bay ra, hướng về phía sau tung bay đi, hắn thất bảo cà sa càng lúc càng rộng lớn, như là che trời chi mây.

Cũng trong lúc đó, Thánh Phật nội tâm nhảy ra, quảng đại vô cùng, khoác lên cà sa ngồi xếp bằng mà ngồi, sau lưng một mảnh Linh sơn, ngồi chư phật, cùng lên tiếng niệm tụng, trợ giúp mọi người trấn áp ma niệm!

Trong lòng mọi người ma tính nhất thời bị trấn áp xuống, mỗi người nói thầm một tiếng hung hiểm.

Tô Vân nghi ngờ không thôi, vừa rồi phong ấn mở ra trong nháy mắt đó, liền hắn cũng rơi vào đại sợ hãi đại khủng bố bên trong, bị ma tính dao động đạo tâm!

Đây là chuyện chưa từng có!

"Ta gặp được ba cái nhân ma, Ngô Đồng, Dư Tẫn, Bồng Khao. Bọn họ đều có nguyên tắc, tuy là đều rất xấu, nhưng cũng sẽ không chủ động để cho người ta đạo tâm ma hóa, mà là để ngươi tự mình lựa chọn ma hóa sa đọa. Mà cái này nhân ma, lại là ma tính chủ động quấy nhiễu, trực tiếp đem ngươi đồng hóa vì ma!"

Tô Vân hướng cột đá trong rừng rậm nhìn lại, thầm nghĩ: "Cái này nhân ma, càng thêm tà ác!"

Hắn đột nhiên giật mình, chỉ thấy cái kia cột đá trong rừng rậm ngồi một bộ xương trắng, cái kia xương trắng trên người còn có da lông, lân phiến, không biết chết bao lâu.

Vừa rồi, chính là từ cỗ này xương trắng trong cơ thể tản ra ngập trời ma khí cùng ma tính, ảnh hưởng đến đạo tâm của bọn họ!

"Bị trấn áp ở đây nhân ma, đã chết già rồi?" Mọi người không khỏi đều ngây dại.

Thần Quân Sài Vân Độ sắc mặt biến hóa, sắc mặt có chút nghiêm nghị: "Ta thời kỳ toàn thịnh, chưa hẳn có thể chiến thắng tôn này nhân ma."

Tả Tùng Nham lẩm bẩm nói: "Một bộ hài cốt tản ra ma khí ma tính liền như thế mãnh liệt, cái này nhân ma đại hung, hắn lại là bị ai giam giữ ở đây? Người nào có khả năng liền bậc này hung thần cũng trấn áp ở đây?"

Tô Vân quan sát cột đá bên trong, chỉ thấy bên trong bên trên cũng có phù văn, cùng lúc trước phong ấn phù văn khác biệt, là luyện hóa phù văn, lắc đầu nói: "Tôn này nhân ma không phải chết già, mà là bị luyện hóa nội tâm ma diệt. Đem tôn này nhân ma bắt trấn áp, phong ấn tại đây, cuối cùng từ từ luyện chết. Nhìn tới Chung Sơn động thiên, rất lợi hại ah. Chỉ

là bọn hắn là thế nào đem phong ấn đưa đến thiên uyên bốn…"

Hắn lấy lại bình tĩnh, dặn dò mài kính có người nói: "Đem cỗ này nhân ma xương cốt vẫn như cũ phong ấn."

Mài kính người xưng là.

Đột nhiên, lại có một khối động thiên mảnh vỡ đánh tới, cái kia phiến động thiên mảnh vỡ bên trên cũng có một khối ngay ngắn chỉnh tề núi đá, phía trên cũng có cực kỳ phức tạp phong ấn!

Sau đó mấy ngày, Thiên Thị Viên đi vào thiên uyên năm, nhiều hơn nữa động thiên mảnh vỡ cùng Thiên Thị Viên hợp nhất, rất nhiều nghiền nát đại lục ở bên trên đều có tương tự lập phương hình núi đá, bên trong không biết phong ấn cái gì đáng sợ ma quái.

Tô Vân trong lòng càng ngày càng nặng, từ những này phong ấn đến xem, ở tại Chung Sơn động thiên bên trong chủng tộc, nhất định là vô cùng cường đại tồn tại!

"Thống trị Chung Sơn động thiên chủng tộc, trấn áp luyện chết một nhóm lớn Thần Quân cấp độ cường giả, đồng thời đem thiên uyên chín tầng, biến thành bọn họ bãi tha ma!"

Tô Vân hít vào một hơi thật dài: "Cái chủng tộc này, nhất định vô cùng hung ác!"

Thời gian thấm thoắt, Thiên Thị Viên xuyên qua thiên uyên sáu, thiên uyên bảy, thiên uyên tám, thiên uyên chín, cuối cùng đi tới Chúc Long tinh vân nội bộ, hướng Chúc Long trong miệng chạy tới.

Chúc Long ngậm châu, viên kia sáng sủa hạt châu như là ngân hà hạch tâm, hạch tâm trung ương, chính là Chung Sơn động thiên!

Tô Vân nhìn càng ngày càng gần Chung Sơn động thiên, tâm cảnh cũng càng thêm khẩn trương, Thần Quân Sài Vân Độ cũng có chút khẩn trương, những ngày này, hắn thấy được quá nhiều Thần Quân giống như tồn tại bị trấn áp sau đó, ném tại thiên uyên bên trong bị luyện chết tươi!

Một ngày này, Ngọc Đạo Nguyên, Giang Tổ Thạch đám người điều khiển lấy Thiên Thuyền, cuối cùng từ thiên ngoại chạy đến Chung Sơn động thiên, đột nhiên, Giang Tổ Thạch sắc mặt trắng bệch, nói: "Quốc sư, ta thật giống nhìn thấy Thiên Thị Viên!"

Ngọc Đạo Nguyên vội vàng xông lên đầu thuyền, ngây ra như phỗng, lẩm bẩm nói: "Ta thật giống cũng nhìn thấy Thiên Thị Viên, ta còn giống như thấy được Tô Vân tên kia… Ta nhất định là hoa mắt!"

Cũng trong lúc đó, Sầm phu tử cùng Lâu Ban đi đang phi thăng trên đường, cách xa thấy được Chung sơn - Chúc Long tinh vân, không khỏi phấn khởi không tên, vội vàng tăng thêm tốc độ.

"Lão phu tử, ngươi nhìn phía trước cái kia bay qua đi, giống hay không Thiên Thị Viên?" Lâu Ban đột nhiên hoài nghi nói.

"Làm sao có thể là Thiên Thị Viên?" Sầm phu tử nghe vậy, dựng râu trừng mắt, quả đoán chối bỏ cái nhìn của hắn.

Lâu Ban càng thêm nghi ngờ, nói: "Tựa như Thiên Thị Viên! Tuy là so lúc trước lớn rất nhiều, nhưng Thiên Thị Viên đặc thù ta tuyệt đối sẽ không quên! Thiên Thị Viên chính là một cái bánh nướng bên trên cắm cái cầu!"

Sầm phu tử nhìn quanh, lộ ra vẻ không thể tin được, chỉ thấy cái kia đang tại bay hướng Chúc Long trong miệng thiên

thể, giống như là một vùng biển rộng liên tiếp hai tòa quy mô to lục địa.

Trong đó còn vừa cắm một khỏa tinh cầu, nhìn từ xa chỉ có đậu đinh lớn nhỏ cầu, nhưng không phải là Thiên Thị Viên?

"Thế nhưng là, Thiên Thị Viên làm sao chạy đến chúng ta đằng trước đi?"

Sầm phu tử lẩm bẩm nói, "Vậy chúng ta còn có cần thiết đi phi thăng chi lộ ư? Còn có cần thiết phi thăng ư?"

Hai tôn Thánh Linh mắt lớn trừng mắt nhỏ, hai mặt nhìn nhau.

"Đây nhất định là Thánh Hoàng Vũ đối với chúng ta khảo nghiệm!"

Lâu Ban cười lên ha hả: "Khẳng định là hắn quan tưởng ra Thiên Thị Viên quan tưởng ra Nguyên Sóc thế giới, cố ý tới che đậy chúng ta đấy!"

Sầm phu tử vô tình vạch trần hắn, nói: "Vũ Hoàng rời đi Thiên Thị Viên thời điểm, căn bản không có Đế Tọa động thiên."

Lâu Ban khí tức uể oải xuống, lẩm bẩm nói: "Như vậy phía trước thật sự là Thiên Thị Viên… Đáng ghét, Thiên Thị Viên làm sao chạy đến chúng ta phía trước đi?"

Thiên Thị Viên biên giới, Tô Vân cuối cùng nhìn thấy Chung Sơn động thiên biên giới, chỉ thấy Chung Sơn động thiên biên giới cũng có nơi đó thổ dân đang đợi cái này kích động nhân tâm thời khắc.

Tô Vân thấy rõ người đối diện, cuối cùng thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ thấy Chung Sơn động thiên biên giới, một chút chải lấy đại bối đầu mọc ra một cái sừng dê người trẻ tuổi đứng ở nơi

đó, ngẩng đầu hướng bên này quan sát. Tại đây chút quái nhân đằng sau, còn có chút bay ở trên bầu trời độc giác con cừu trắng nhỏ, phần bụng hai bên mọc ra vòng xoáy văn, trên lưng sinh ra nho nhỏ cánh, rất là nhỏ nhắn đáng yêu.

Chương 451 : Nhân tâm không cổ, thế đạo thất thường

Chương 452: Nhân tâm không cổ, thế đạo thất thường

“Đây là…”

Thần Quân Sài Vân Độ, Đạo Thánh, Thánh Phật đám người nhìn thấy Chung Sơn động thiên người tới, cũng là kinh ngạc vô cùng, Sài Vân Độ bộ hạ một tôn thần linh thất thanh nói: “Một đàn dê thống trị động thiên? Lúc nào một đàn dê cũng có thể trở thành người thống trị?”

“Sĩ tử, bọn họ hình như là Bạch Trạch nguyên lão tộc nhân!” Oánh Oánh kinh ngạc nói.

Tô Vân cười nói: “Tiếc là Bạch Trạch nguyên lão đi Tiên giới, bằng không nhìn thấy hắn nhiều như vậy tộc nhân ở đây, nhất định vui vẻ đến mất mạng!”

Thông Thiên các mọi người cũng đều nhận ra đối diện những cái kia đại bối đầu văn nhã người tuổi trẻ lai lịch, nhao nhao cười nói: “Bạch Trạch nguyên lão nếu là ở nơi này, nhất định vui vẻ chết!”

Yến Khinh Chu cười nói: “Nguyên lão đều là mang theo kính mắt dựa vào mặt, xem ai đều giống như nợ tiền hắn bộ dạng, ai nếu là mò đầu của hắn hắn còn chống đỡ người. Có lẽ là nhớ nhà nguyên nhân. Nếu là nhìn thấy tộc nhân của hắn ở đây, hắn nhất định trong bụng nở hoa!”

Y Triêu Hoa nói: “Hắn đều là độc thân một dê, chúng ta còn lo lắng Bạch Trạch sẽ tuyệt chủng, hữu tâm tìm kiếm họ hàng gần chủng tộc cùng nguyên lão giao phối, chỉ là bị hắn thẹn quá thành giận cự tuyệt. Hiện tại Bạch Trạch nguyên lão không lo sinh sôi vấn đề, nơi đó khẳng định có rất nhiều tiểu dê mẹ.”

Thông Thiên các bên trong nữ tính liên tục gật đầu.

Các nàng vì Bạch Trạch sinh sôi vấn đề cũng là thao bể nát tâm, thậm chí một lần có để Bạch Trạch cùng Bàn Dương sinh sôi đời sau ý định, sinh ra ma hóa chủng loại.

Oánh Oánh đem mọi người thảo luận nghe vào trong tai, nói nhỏ: “Sĩ tử, ngươi nói đối diện Bạch Trạch tộc nhân có thể hay không như Đế Tọa động thiên như vậy, gả cho ngươi một cái công chúa, thánh nữ gì gì đó, hai nhà thông gia?”

Tô Vân cười ha ha nói: “Cái này, không tốt lắm đâu? Ha ha ha!”

Trì Tiểu Dao liếc nhìn hắn một cái, Tô Vân lập tức thu lại tươi cười, nghiêm mặt nói: “Nếu là thông gia, Bạch Trạch nguyên lão so ta càng thêm thích hợp. Oánh Oánh đừng loạn nói đùa.”

Thần Quân Sài Vân Độ liếc Tô Vân một cái, ánh mắt lấp lóe, nói: “Chung Sơn động thiên phía ngoài cửu uyên như thế hung hiểm, mà Chung sơn nội bộ lại là một mảnh bình thản cảnh tượng, giống như thế ngoại tiên cảnh. Chỗ này động thiên bên ngoài thiên uyên, liên quan đến Nguyên Động cảnh giới, Chúc Long ngậm châu, lại liên quan đến Ly Uyên cảnh giới. Một tòa động thiên, bao quát hai đại cảnh giới, là trừ Đế đình bên ngoài trọng yếu nhất bảo địa ah.”

Một vị Sài gia thần linh tiếp thu hắn ý tứ, nói: “Lúc trước, độc giác dê tộc cùng bên ngoài ngăn cách, có thể tự vệ, nhưng

mà hiện tại động thiên di chuyển, rất nhiều động thiên bắt đầu hợp nhất. Thần Quân lo lắng Bạch Trạch thị thủ không được Chung Sơn động thiên.”

Tô Vân rõ ràng bọn họ ý tứ, khẽ mỉm cười, cũng không nói lời nào, mà là nhìn hai đại động thiên đang phi hành bên trong dần dần tới gần.

Lúc này, Thiên Thị Viên cùng Chung sơn còn chưa tiếp xúc, nhưng lưỡng giới thiên địa nguyên khí cùng Chung Sơn động thiên thiên địa nguyên khí đã bắt đầu giao hội. Luồng thứ nhất nguyên khí giao hội thời điểm, nguyên khí nhất thời phát sinh biến hóa kỳ diệu.

Nguyên bản, Thiên Thị Viên thiên địa nguyên khí bởi vì cùng Đế Tọa động thiên thiên địa nguyên khí dung hợp nguyên nhân, chất lượng đường thẳng tăng lên, mới ra đời người, không cần Trúc Cơ cảnh giới này, liền có thể trực tiếp Uẩn Linh, trở thành linh sĩ!

Hiện tại, Thiên Thị Viên cùng Chung sơn thiên địa nguyên khí dung hợp, nguyên khí nhất thời trở nên vô cùng dồi dào, cho người cảm giác liền giống như là nồng nặc như là sương mù đập vào mặt!

Hô hấp cái thứ nhất lúc, thậm chí sẽ cảm giác được có chút sặc người, để cho người ta nhịn không được ho khan!

Nhưng hô hấp miếng thứ hai thiên địa nguyên khí lúc, thân thể cùng nội tâm liền giống như là muốn phi thăng đồng dạng, cho dù là hằng ngày hô hấp, không cần tu luyện, đều có thể cảm giác được thân thể tu vi cùng nội tâm tu vi đang không ngừng tăng lên!

Đương nhiên, nắm giữ đại nhất thống công pháp lời nói tốc độ tu luyện sẽ nhanh hơn một chút!

Đột nhiên, hào quang sáng tỏ chiếu rọi mà đến, Tô Vân kinh ngạc quay đầu nhìn lại, chỉ thấy phía sau bọn họ, một chỗ bảo địa bên trong có tiên quang tràn ra, tại thiên địa nguyên khí làm dịu, cái kia phiến bảo địa bên trong tiên quang cũng càng thêm nồng nặc lên!

Không chỉ có như thế, hắn còn chứng kiến một chỗ khác như giếng giống như trong sơn cốc, có từng tia từng tia từng sợi tiên khí trôi nổi!

Theo hai đại động thiên tiếp cận, thiên địa nguyên khí dung hợp, Thiên Thị Viên bảo địa cũng từ từ tăng nhiều, càng ngày càng nhiều địa phương xuất hiện tiên quang, tiên khí!

Tô Vân có chút ngỡ ngàng, vội vàng quay đầu hướng Chung Sơn động thiên nhìn lại, chỉ thấy Chung Sơn động thiên cũng có một chút biến hóa, nhưng mà không có Thiên Thị Viên biến hóa lớn.

Chung Sơn động thiên chỉ có lác đác một hai nơi địa phương hiện ra tiên quang cùng tiên khí, số lượng muốn so Thiên Thị Viên ít đi rất nhiều.

Những người khác cũng chú ý tới loại này dị tượng, không khỏi tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Sài Vân Độ đè xuống trong lòng kích động, lại liếc Tô Vân một cái, không nhanh không chậm nói: "Vừa mới nghe người ta nói, Thiên Thị Viên có một vị Bạch Trạch nguyên lão, cùng những này độc giác dê là đồng tộc, nói như vậy, Thiên Thị Viên cũng có bảo vệ Chung Sơn động thiên nghĩa vụ. Không bằng như vậy, ta Sài gia được một nửa, Thiên Thị Viên được một nửa. Cô gia ý như thế nào?"

Tô Vân thu về ánh mắt, nói: "Thần Quân có chỗ không biết, Bạch Trạch nguyên lão cũng không phải là Thiên Thị Viên nguyên lão, mà là Thông Thiên các nguyên lão. Hắn

chính là Thượng Cổ thời đại lưu lạc đến Nguyên Sóc Thần Chỉ."

Sài Vân Độ thản nhiên nói: "Bệ hạ là muốn nhắc nhở ta, độc giác dê tộc là thần tộc ư? Đừng quên, ta Sài gia chính là tiên nhân di tộc, tiên nhân hậu duệ!"

Hắn khẽ mỉm cười: "Bệ hạ, ta sở dĩ gọi ngươi là bệ hạ, lại nguyện ý cùng ngươi chia đều Chung Sơn động thiên, hoàn toàn là xem ở Vũ tiên nhân trên mặt mũi. Vũ tiên nhân tại Tiên giới thất thế, ngươi với tư cách Vũ tiên chi tử, cũng hẳn là cảm giác được gia cảnh sa sút khổ sở a? Lần này động thiên kết hợp, chính là bệ hạ xoay người cơ hội! Bệ hạ nếu là không áp dụng, ta Đế Tọa động thiên vậy liền toàn bộ lấy!"

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên Ngọc Đạo Nguyên âm thanh truyền đến, cười ha ha nói: "Thần Quân Sài Vân Độ, quả nhiên khí khái vô song! Chẳng qua Chung Sơn động thiên không thể toàn bộ giao cho Sài thị! Tô các chủ không muốn, ta Thần Đế muốn!"

Thiên Thuyền lái tới, Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên, Giang Tổ Thạch dẫn đầu Tây Thổ các quốc gia cao thủ đứng ở đầu thuyền, Thiên Thuyền tráng lệ, thân tàu điêu khắc Thần Ma lạc ấn, cảm giác áp bách cực mạnh.

Thần Quân Sài Vân Độ liếc nhìn hắn một cái, thản nhiên nói: "Ta sở dĩ nhường ra nửa cái Chung Sơn động thiên, là xem ở Vũ tiên nhân trên mặt mũi. Nếu như bệ hạ không áp dụng, như vậy ngươi lại có gì đức gì có thể dám thu?"

Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên sừng sững ở đầu thuyền bên trên, thản nhiên nói: "Thần Quân cần gì như thế cay nghiệt? Thiên hạ rộn ràng, đều là lợi đến, thiên hạ nhốn nháo, đều là lợi đi. Ngươi ta lợi hợp tác hợp, lợi phân thì phân. Sài gia trăm vạn nhân khẩu, thống trị Đế Tọa động thiên còn miễn cưỡng,

chẳng lẽ còn có dư lực thống trị được Chung Sơn động thiên ư?"

Sài Vân Độ sắc mặt biến hóa, đây chính là hắn nhất băn khoăn sự tình.

Người nhà họ Sài quá ít, tuy là mỗi người đều là cao thủ, nhưng thống trị Đế Tọa động thiên cũng có chút miễn cưỡng, thế cho nên Nam Bố Y cùng tiện dân làm loạn, đến nay đều không thể ngừng lại.

Hơn nữa hắn vừa không có thân thể, chỉ còn lại có nội tâm, Sài gia có thể nói đã không có chỗ dựa lớn nhất, nhất định phải có một cái chỗ dựa mới, bằng không tương lai thật sự có có thể sẽ bị người diệt trừ!

Đặc biệt là gần nhất một hai năm, động thiên hợp nhất sự kiện, để hắn bén nhạy cảm thấy được một hồi kịch biến đang nổi lên bên trong.

Sài gia nếu là có thể bắt lấy cơ hội lần này, nhất định có thể bay vàng lên cao, nếu là bắt không được, chỉ sợ liền sẽ xuống dốc thậm chí biến mất!

Hắn dù sao cũng là Thần Quân, ánh mắt nhìn đến càng xa, so Ngọc Đạo Nguyên, Tô Vân nhân vật như vậy muốn xa rất nhiều.

Sài Vân Độ vừa nghĩ đến đây, cười ha ha nói: "Chung Sơn động thiên, ta Sài gia chỉ lấy một nửa, có thêm không áp dụng. Còn Chung Sơn động thiên còn lại một nửa, là rơi vào Ngọc đạo hữu trong tay, vẫn là Thiên Thị Viên Đại Đế trong tay, cùng ta Sài gia không liên quan."

Ngọc Đạo Nguyên đứng ở đầu thuyền, hướng hắn hạ thấp người: "Đa tạ Thần Quân tác thành."

Sài Vân Độ thầm nghĩ: "Ta Sài gia chia cắt một nửa, khẳng định là tốt nhất cái kia một nửa, mặt khác liền cho các ngươi

cắn xé tranh đoạt, đây cũng là duy trì ta Sài gia trường thịnh không suy pháp môn."

Oánh Oánh thấp giọng nói: "Thật sự là nhân tâm không cổ, thế đạo thất thường. Sĩ tử, những này con cừu trắng nhỏ là Bạch Trạch nguyên lão đồng tộc, chúng ta cần giúp một tay không?"

Tô Vân khẽ nhíu mày, nói nhỏ: "Ta tại nghĩ tới chúng ta trên đường nhìn thấy những cái kia phong ấn. Những này phong ấn phù văn có chút cổ quái. Ngươi còn nhớ Khúc bá bọn họ thiết kế trí nhớ phong ấn phù văn, nguồn gốc là nơi nào ư?"

Oánh Oánh cố gắng nhớ lại, nói: "Thật giống có người nhắc đến qua, Khúc thái thường bọn họ phong ấn phù văn, hình như là từ Ứng Long phong ấn Thần Ma phù văn bên trong diễn biến đi ra. Ngươi vừa nói như vậy, trên đường gặp phải những cái kia phù văn, quả thực cùng Khúc thái thường phù văn có mấy phần tương tự… Có điều, cái này cùng Chung Sơn động thiên con cừu trắng nhỏ có liên quan gì ư? Bọn họ thoạt nhìn đáng yêu như thế…"

Tô Vân trong lòng mơ hồ có chút bất an.

Ứng Long trấn áp Thần Ma sử dụng phong ấn, chính là Bạch Trạch nguyên lão thiết kế!

"Như vậy chúng ta trên đường gặp phải những cái kia thậm chí trấn áp luyện hóa Thần Quân cùng nhân ma đáng sợ phong ấn, rất có thể chính là những người trước mắt này súc vô hại con cừu trắng nhỏ thiết kế!" Trong lòng của hắn thầm nghĩ.

Thiên Thị Viên cùng Chung sơn càng ngày càng gần, cuối cùng chấn động rất nhỏ lay động truyền đến, Thiên Thị Viên cùng Chung sơn giáp giới, hai đại động thiên hợp nhất đến cùng một chỗ.

Ngọc Đạo Nguyên ánh mắt lấp lóe, cười nói: “Thần Quân cũng đừng quên đi ngươi vừa rồi hứa hẹn.”

Sài Vân Độ cười ha ha một tiếng, lắc đầu nói: “Ngọc Đạo Nguyên, điểm ấy phong thái ta vẫn là có, ngươi cứ việc yên tâm. Chung Sơn động thiên, ta Sài gia chỉ chiếm một nửa!”

Phía trước, đứng đầu Bạch Trạch thị thanh niên lộ ra người hiền lành hoà nhã dễ gần tươi cười, dò hỏi: “Người đến thế nhưng là thượng quốc Nguyên Sóc hiền triết?”

Tả Tùng Nham kinh ngạc, tiến lên phía trước nói: “Không dám tự xưng hiền triết. Chúng ta chính là tới từ Nguyên Sóc. Xin hỏi tiểu ca nhi là như thế nào biết Nguyên Sóc?”

Người tuổi trẻ kia nói: “Từng có Thánh Linh đến tìm hiểu Chung sơn, nhắc đến Nguyên Sóc là lễ nghi chi bang, Thánh Nhân chi quốc. Cái kia vị thứ nhất tới chỗ này Thánh Linh, tự xưng Vũ, nói đến Nguyên Sóc đạo pháp thần thông, ta Chung sơn trên dưới, đều tâm trí hướng về.”

Tả Tùng Nham càng thêm kinh ngạc, thất thanh nói: “Vị này gọi Vũ Thánh Linh, chẳng lẽ chính là Thánh Hoàng Vũ?”

Đạo Thánh cùng Thánh Phật cũng là không khỏi kinh ngạc, mỗi người tiến lên, nói: “Thánh Hoàng Vũ vậy mà từng tới nơi đây. Như vậy là còn có hay không mặt khác Thánh Linh cũng từng tới nơi đây?”

Ngọc Đạo Nguyên cười lạnh nói: “Tô các chủ, mặc kệ các ngươi cùng những này độc giác dê có hay không quan hệ thân thích, cái chuông này sơn động ngày, ta cùng Thần Quân đều phải định!”

Sài Vân Độ thầm nghĩ: “Vũ tiên nhân cũng là thất thế, dứt khoát không đi quản vị này tiện nghi cô gia, trước chiếm đoạt Chung Sơn động thiên lại nói! Ta xem ở Vũ tiên nhân trên mặt

mũi, không đi tranh Thiên Thị Viên cũng đã xem như rộng lượng!"

Cái kia Bạch Trạch thị thanh niên càng thêm mừng rỡ, cười hỏi: "Chư vị nếu là đến từ Nguyên Sóc, như vậy nhất định biết Thiên Thị Viên a? Chúng ta tộc nhân từng nghe nghe, Nguyên Sóc có một mảnh bầu trời bên ngoài thuộc địa, gọi là Thiên Thị Viên, rất là kỳ dị. Cái kia Thiên Thị Viên…"

Ngọc Đạo Nguyên nói: "Thiên Thị Viên ngay tại phía sau chúng ta. Gọi các ngươi quản sự đi ra!"

Cái kia Bạch Trạch thị thanh niên ngẩng đầu quan sát, phía sau hắn mặt khác Bạch Trạch thị thanh niên cũng nhao nhao ngẩng đầu hướng Thiên Thị Viên nhìn lại, đằng sau còn có một đám con cừu trắng nhỏ cố gắng chấn động cánh, bay lên không trung hướng Thiên Thị Viên nhìn quanh.

Ngọc Đạo Nguyên không nhịn được nói: "Gọi các ngươi quản sự…"

Cái kia Bạch Trạch thị thanh niên vẻ mặt càng ngày càng phấn khởi, đột nhiên không biết từ chỗ nào rút ra một cái sáng loáng thần đao, phấn khởi vô cùng nói: "Gọi các ngươi quản sự đi ra!"

Ngọc Đạo Nguyên ngạc nhiên.

Chỉ thấy những người khác súc vô hại Bạch Trạch thị có nam có nữ nhao nhao rút ra đủ loại thần binh lợi khí, phấn khởi không tên, tất cả đồng thanh nói: "Đem các ngươi động thiên Thần Quân kêu đi ra! Ngày hôm nay, Thiên Thị Viên đổi chủ!"

"Ăn cướp!"

Phía sau bọn họ con cừu trắng nhỏ bọn họ càng thêm phấn khởi: "Be be! Ăn cướp!"

—— —— tiến cử một quyển sách, kinh ngạc người ở rể, sách mới mới vừa lên khung, đi ủng hộ một đợt a!

Chương 2: Phỏng đoán muốn tới chín giờ tầm mười giờ mới có thể đổi mới!

Chương 452 : Ngươi không phải hạng người vô danh

Chương 453: Ngươi không phải hạng người vô danh

Lúc này, Lâu Ban cùng Sầm phu tử đã đuổi vào thiên uyên bên trong, đang tại vượt qua cửu uyên, xa xa nhìn thấy động thiên hợp nhất lúc cảnh tượng.

Chúc Long uốn quanh tại Chung sơn bên trên, trong miệng ngậm châu, viên kia minh châu bộc phát sáng rực!

Cho dù Thiên Thị Viên trước sau cùng Đế Tọa cùng Chung sơn hai đại động thiên hợp nhất, trở nên khổng lồ như vậy, nhưng ở Chung sơn Chúc Long trước vẫn như cũ lộ ra rất là nhỏ bé.

"Lâu thiên sư, ta từng tại Hỏa Vân động thiên nghe qua một cái truyền thuyết."

Sầm phu tử nhìn xa leo lên tại chiếc kia Vũ Trụ hồng chung bên trên Chúc Long, đột nhiên nói: "Cái này truyền thuyết nói là, Chung sơn phía trên chính là Tiên giới. Nếu như cái này truyền thuyết là thật, như vậy hiện tại Thiên Thị Viên có phải hay không tại Chung sơn phía trên?"

Lâu Ban nhìn xa, vô số hình thành hình thành Chúc Long hình thái thân thể uốn quanh tại Chung sơn tinh hệ bên trên, Chúc Long đầu rồng đáp lên mũi chuông bên trên, trong miệng Thiên Thị Viên, vừa vặn là ở tại Chung sơn đỉnh phong vị trí!

Lâu Ban tâm thần chấn động mạnh, đột nhiên lắc đầu bật cười: "Nếu như cái tin đồn này là thật, như vậy chẳng phải là

nói Chung Sơn động thiên cũng là Tiên giới? Chung Sơn động thiên một mực tại nơi đó, như vậy người ở đó bọn họ chẳng phải là cũng sinh hoạt tại trong tiên giới?"

Sầm phu tử cẩn thận suy nghĩ một chút, cười nói: "Là ta suy nghĩ lung tung. Thiên Thị Viên tự nhiên không thể nào là Tiên giới, bằng không chúng ta cần gì phải phong trần mệt mỏi đi đầu này phi thăng chi lộ? Các đời tiên hiền cần gì phải đi đầu này phi thăng chi lộ?"

Lâu Ban cười nói: "Nếu như Thiên Thị Viên chính là Tiên giới, như vậy chúng ta còn chạy đến làm cái gì? Nằm tại Thiên Thị Viên ngủ ngon, chờ lấy thành tiên là được!"

Sầm phu tử nói: "Điều này cũng đúng. Vũ Hoàng trong sách nói, Chung Sơn động thiên là một cái phong ấn chi địa, thiên uyên chính là nhằm vào Chung Sơn động thiên phong ấn, để cho người ta có tiến không ra. Hắn từng tại bên ngoài xem xét rất lâu, cảm thấy nơi này là một cái lồng giam, hẳn là Tiên Ma vận chuyển quần tinh, mượn dùng tinh thần lực lượng, phong ấn nơi đây. Nơi này, khả năng phong ấn cực kỳ đáng sợ Thần Ma."

Lâu Ban sắc mặt từ từ nghiêm nghị, nói: "Như vậy, Thiên Thị Viên hiện tại đã xông vào mảnh này trong phong ấn, cùng những cái kia bị phong ấn ở Chung Sơn động thiên bên trong gia hỏa gặp nhau."

Thiên Thị Viên.

Ngọc Đạo Nguyên sắc mặt dại ra, Sài Vân Độ cũng là bị những này Bạch Trạch thị lời nói kinh ngạc đến sững sờ, những người khác, như Tả Tùng Nham, Đạo Thánh, Thánh Phật đám người, càng là trợn mắt hốc mồm.

Oánh Oánh ha ha nói: "Ngươi, các ngươi nói cái gì?"

"Ăn cướp!"

Một con con cừu trắng nhỏ chấn động cực kì nhỏ cánh bay ra, đi tới trước mặt mọi người, lớn tiếng nói: "Các ngươi Thiên Thị Viên, đã về chúng ta Bạch Trạch thị! Từ hôm nay trở đi, các ngươi liền coi như là chúng ta Bạch Trạch thị nô lệ!"

Hắn vừa dứt lời, Thiên Thuyền bên trên Ngọc Đạo Nguyên, Võ Thánh Giang Tổ Thạch đám người liền không khỏi cười lên ha hả, Sài gia rất nhiều thần linh cũng cười không ngậm miệng được, cho dù là Thần Quân Sài Vân Độ lúc này cũng mặt mang tươi cười, không ngừng lắc đầu.

Một vị Sài gia kim thân thần linh quát to: "Thiên Thị Viên không có Thần Quân, nhưng ta Đế Tọa động thiên nhưng có Thần Quân! Vị này chính là ta Đế Tọa động thiên Vân Độ Thần Quân, trích tiên nhân chi tử! Các ngươi đám này vùng hẻo lánh man di, độc giác dê tộc, còn không tiến tới lễ bái?"

Sài Vân Độ hướng Tô Vân cười nói: "Bệ hạ, lần này trách không được ta muốn chiếm lấy nơi đây đi? Cho dù ta không ra tay, những này độc giác dê cũng sẽ ngang ngược muốn chiếm đoạt các ngươi Thiên Thị Viên."

Tô Vân lông mày càng nhăn càng chặt, nhớ tới trên đường nhìn thấy những cái kia phong ấn, cùng với bị phong ấn ở trong lòng núi đáng sợ Thần Ma, trong lòng liền càng thêm bất an.

Lúc này, Võ Thánh Giang Tổ Thạch đột nhiên thôi thúc đại nhất thống huyền công, linh nhục nhất thể, mượn tới Ngọc Đạo Nguyên lực lượng, bàn tay trở nên vô cùng to lớn, hướng cái kia con cừu trắng nhỏ bắt tới!

"Đủ rồi!"

Thanh âm của hắn tràn đầy uy nghiêm, bàn tay khẽ động liền dẫn cuồn cuộn lôi âm, trên không trung nổ vang!

Đại Tần Võ Thánh Giang Tổ Thạch, lấy thân thể có thể so với Thần Ma mà lấy xưng Nguyên Đạo Thánh Nhân, hắn thậm chí ăn cắp Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên lực lượng tới tu luyện, có thể xưng Tây Thổ bên trong loại trừ Ngọc Đạo Nguyên, Dư Tẫn bên ngoài đệ nhất nhân!

Chỉ là, Ngọc Đạo Nguyên vẫn là cao hơn một bậc, cố ý cho hắn mượn lực lượng, để hắn luyện hóa, cuối cùng Giang Tổ Thạch tuy đạt được cực cao thành tựu, một lần vượt qua Nguyệt Lưu Khê, nhưng cũng bởi vậy bị Ngọc Đạo Nguyên lực lượng ăn mòn.

Giang Tổ Thạch tự biết không thể thoát khỏi Ngọc Đạo Nguyên, thừa dịp Ngọc Đạo Nguyên bị Lâu Ban cùng Sầm phu tử gây thương tích, hắn tại La Quán Y hàng phục Ngọc Đạo Nguyên, ngay sau đó lại cúng bái Ngọc Đạo Nguyên, trợ tăng Ngọc Đạo Nguyên lực lượng, để La Quán Y không cách nào hoàn toàn chưởng khống Ngọc Đạo Nguyên.

Ba người ở giữa, hình thành một loại kỳ diệu cân bằng.

Hơn nữa Giang Tổ Thạch cũng bởi vậy cùng Ngọc Đạo Nguyên hình thành một loại kỳ lạ quan hệ, hắn có thể mượn Ngọc Đạo Nguyên lực lượng, cũng có thể trợ tăng Ngọc Đạo Nguyên pháp lực, giống như là cộng sinh, lại giống là ký sinh.

—— Giang Tổ Thạch, La Quán Y cùng Ngọc Đạo Nguyên ba người ở giữa đấu tranh, có thể xưng Tây Thổ truyền kỳ cố sự.

Giang Tổ Thạch đòn đánh này, trực tiếp thi triển ra võ đạo đỉnh phong lực lượng, thân như Thần Ma, năm ngón tay uẩn phong lôi, lòng bàn tay như thiên cái, chính là lập uy cử chỉ!

Tây Thổ chính là tân học khởi nguyên chi địa, gần đây tuy là bởi vì Dư Tẫn chi loạn cùng Thần Ma chi loạn nguyên khí đại thương, nhưng mà Giang Tổ Thạch cùng Ngọc Đạo

Nguyên liên thủ, vẫn như cũ có Nguyên Sóc thế giới nhất tuyệt đỉnh chiến lực!

Cái kia Tiểu Bạch mắt lại là không sợ chút nào, ngẩng đầu nhìn hắn phủ xuống tới bàn tay, trong miệng thì thào không thôi.

Tô Vân nghe vào trong tai, không khỏi giật mình: "Hắn đang nói một loại tính toán phương thức… Không đúng, không phải tính toán, là tính giờ!"

Cái kia con cừu trắng nhỏ tại tính giờ, hình như là đang tính toán thời gian nào.

Oánh Oánh cũng nhìn ra, thấp giọng nói: "Hắn đang tính toán cái gì?"

Nàng lời còn chưa dứt, đột nhiên một cỗ nguy hiểm vô cùng khí tức từ cái kia con cừu trắng nhỏ trong cơ thể truyền ra, khí tức đường thẳng tăng lên, bành trướng khí tức căng không gian bốn phía gần như nổ giống như bành trướng!

Đó là vượt qua thế giới cực hạn lực lượng, tại đây cái nho nhỏ Bạch Trạch tộc trong cơ thể bạo phát ra!

Giang Tổ Thạch sắc mặt đại biến, chỉ thấy cái kia con cừu trắng nhỏ chồm người lên, hóa thành đại bối đầu độc giác lão niên tráng hán, vẻ mặt hoa trắng râu mép, giơ tay lên nghênh tiếp hắn đòn đánh này!

"Ầm!"

Giang Tổ Thạch cánh tay phải nổ tung, cũng trong lúc đó, Ngọc Đạo Nguyên cuồn cuộn pháp lực vọt tới, vô số Thiên Đình chư thần tụ lại, hóa thành một tôn đỉnh thiên lập địa nội tâm đứng lại Giang Tổ Thạch sau lưng!

Giang Tổ Thạch nhận được Ngọc Đạo Nguyên pháp lực, thực lực tu vi tăng lên điên cuồng, trong nháy mắt cũng tăng

lên tới vượt qua thế giới cực hạn mức độ!

Ngay tại lúc Ngọc Đạo Nguyên lấy bản thân vĩ đại nội tâm trợ giúp hắn đồng thời, hai người trong lòng rung động, trước mắt đều có một đạo kiếm quang hiện lên!

Bọn họ vượt qua thế giới cực hạn, lập tức bị Tiên kiếm để mắt tới, thiên kiếp giáng lâm!

Hai người hãi hùng khiếp vía, trong lòng sợ hãi: "Vì sao Tiên kiếm thoáng cái liền để mắt tới chúng ta, lại không có để mắt tới đầu này lão niên tráng dê!"

Hai người bọn họ kích thích Tiên kiếm báo động trước, số kiếp đã định, nhưng tại lúc này, Thần Quân Sài Vân Độ thôi thúc thiên mệnh phù văn, hai đạo vầng sáng xuất hiện tại Ngọc Đạo Nguyên cùng Giang Tổ Thạch sau đầu, cái loại này Tiên kiếm báo động trước cảm giác bất an nhất thời biến mất.

Nhưng Giang Tổ Thạch cái thứ nhất đối mặt liền gặp phải cụt tay trọng thương, cái này lão niên Bạch Trạch thực lực, vậy mà đáng sợ như thế.

Cái kia lão niên Bạch Trạch khí tức đột nhiên suy yếu, ngay sau đó lại bỗng nhiên tăng vọt lên, xông về Thần Quân Sài Vân Độ, cười nói: "Ngươi là Đế Tọa động thiên Thần Quân? Ngươi có thiên mệnh phù văn, có thể thi triển ra vượt qua thế giới cực hạn lực lượng? Rất tốt!"

Sài Vân Độ cứ việc không có thân thể, một thân pháp lực vẫn như cũ sâu không lường được, tiên thuật hóa thành đạo trường, hoặc là thành vòng, hoặc là thành ngất, hoặc là hóa thành băng dải, hướng cái kia lão niên Bạch Trạch công tới.

"Nguyên từ đạo trường!"

Cái kia lão niên Bạch Trạch thi triển ra vượt qua thế giới cực hạn lực lượng, mạnh mẽ vô song, khí tức nhưng chợt mạnh chợt yếu, trong miệng đồng thời không ngừng có âm

thanh truyền đến, la lên: “Thánh hỏa đạo trường! Ti Thủy đạo trường! Thiên Lôi đạo trường! Minh Nguyệt đạo trường!”

Hắn trong thời gian thật ngắn, liền cùng Sài Vân Độ va chạm mấy chục lần, đem Sài Vân Độ đủ loại đạo trường thăm dò, cười nói: “Ngươi nhất định là tiên nhân đời thứ nhất hậu duệ, truyền thụ cho ngươi nhiều như vậy tiên thuật! Đáng tiếc!”

Đột nhiên, Sài Vân Độ một đầu băng dải bị chém đứt, đầu kia băng dải là một đầu thủy văn lam sắc băng dải, chính là Ti Thủy đạo trường.

Lão niên Bạch Trạch phá hắn Ti Thủy đạo trường sau đó, chiêu thứ hai phá giải hắn Thiên Lôi đạo trường, đem hắn sau đầu vầng sáng đánh cho vỡ nát, chiêu tiếp theo lại phá hắn Minh Nguyệt đạo trường!

Ngắn ngủi phút chốc, Sài Vân Độ trước người sau người hơn mười loại đạo trường bị từng cái phá vỡ!

Nhưng vào lúc này, Tô Vân tỉnh ngộ lại, cao giọng nói: “Thần Quân, hắn vừa rồi tại tính toán Tiên kiếm xoay tròn một chu thiên thời gian! Hắn lợi dụng Bắc Miện trường thành bên trên chiếc kia Tiên kiếm chiếu qua Chung Sơn động thiên trong nháy mắt đó, thi triển ra vượt qua thế giới cực hạn lực lượng!”

Sài Vân Độ đã bị thương, ngã xuống bay ra, mặt khác thần linh vội vàng tới cứu, bị cái kia lão niên Bạch Trạch thủ đoạn một cái trấn áp phong ấn, hóa thành từng cái ngay ngắn chỉnh tề tảng đá lớn!

Sài Vân Độ rơi xuống đất, khó chịu hừ một tiếng, nói: “Làm sao phá giải?”

Tô Vân lập tức thôi thúc hoàng chung, đại hoàng chung bay ra, cao giọng nói: “Ta tính ra hắn không dám thi triển vượt

qua thế giới cực hạn lực lượng cái kia một cái chớp mắt, ngươi khi đó cùng hắn quyết đấu, có thể dễ dàng đánh giết hắn!"

Tiên kiếm xoay tròn thời gian một tuần tại tích tắc giây ở giữa, tích tắc giây ở giữa liền có thể chiếu rọi đại thiên thế giới, mà đại hoàng chung có tám cái khắc độ, cái thứ tám khắc độ đã đạt đến so tích tắc nhỏ hơn vi.

Cái kia lão niên Bạch Trạch thực lực mạnh mẽ vô song, hắn sơ hở liền tại vi khắc độ thời điểm, bắt lấy cái này một cái chớp mắt, trong chớp nhoáng này lão niên Bạch Trạch thực lực, nhiều nhất cùng Thánh Nhân đánh đồng.

Lấy Thần Quân Sài Vân Độ tu vi, dễ dàng có thể đem hắn đánh giết!

Tô Vân tại trong khoảnh khắc liền đem tính ra lão niên Bạch Trạch không dám ra tay cái kia một vi thời gian, hoàng chung vang vọng, tiếng vang truyền đến đồng thời, Sài Vân Độ đã bị lão niên Bạch Trạch phong ấn, bị trấn áp tại một khối hình lập phương tảng đá lớn bên trong.

Tô Vân trong lòng cảm giác nặng nề.

Cái này ngắn ngủi phút chốc, Sài Vân Độ bị trấn áp, Sài gia cái kia mười mấy tôn Thần Linh cũng toàn bộ bị cái này lão niên Bạch Trạch phong ấn!

Vẻn vẹn một người, liền có như thế có thể vì.

Cái kia lão niên Bạch Trạch xoay đầu lại, hướng bọn họ nhìn tới, ánh mắt rơi vào Tô Vân trên người, lộ ra vẻ kinh dị, nói: "Ngươi có thể nhìn ra ta là đang tránh né Tiên kiếm truy lùng?"

Tô Vân gật gật đầu.

Cái kia lão niên Bạch Trạch càng thêm kinh ngạc, nói: "Ngươi còn có thể tính ra tới ta không dám sử dụng toàn bộ

lực lượng một khắc này?"

Tô Vân lại một lần gật gật đầu.

Cái kia lão niên Bạch Trạch thở dài, tiêu điều nói: "Nếu như Chung Sơn động thiên có nhân vật như ngươi tại, vậy là tốt rồi chơi nhiều rồi. Mấy ngàn năm qua này, tiên nhân đem Chung Sơn động thiên biến thành một cái đại lồng giam, đem phạm tội Thần Ma đều bỏ ở nơi này, ta Bạch Trạch nhất tộc không có cách nào, đành phải đem bọn hắn đều giết. Nếu như bọn họ có ngươi một nửa thông minh, giết bọn hắn cũng sẽ không nhàm chán như vậy."

Hắn lộ ra vẻ tán thưởng, nói: "Thiếu niên, ngươi không phải hạng người vô danh."

Tô Vân mỉm cười nói: "Ta chính là Thiên Thị Viên Đại Đế, Tô Vân."

Lão niên Bạch Trạch kinh ngạc, lặp đi lặp lại quan sát hắn vài lần, khẽ gật đầu một cái, hướng sau lưng Bạch Trạch thị tộc có người nói: "Đem bọn hắn tất cả trấn áp, chinh phục Đế đình, nhất thống Đế Tọa!"

Phía sau hắn, Bạch Trạch thị tộc người phấn khởi không tên, lập tức hướng Ngọc Đạo Nguyên, Đạo Thánh đám người xông tới, có người cao hứng bừng bừng la lên: "Tiên nhân trấn áp chúng ta, giam giữ chúng ta lồng giam, cuối cùng giữ không nổi chúng ta!"

"Đoạt Thiên Thị Viên! Đoạt Đế đình! Đoạt Đế Tọa!"

"Giết tới Tiên giới, đoạt Vũ tiên điện!"

…

Cái kia lão niên Bạch Trạch thì hướng Tô Vân đi tới, thản nhiên nói: "Nếu là Thiên Thị Viên Đại Đế, như vậy ta hướng

ngươi ra tay, chính là ngang hàng chi chiến, ta cho dù giết ngươi, cũng sẽ không áy náy.”

Chương 453 : Không thể địch nổi

Chương 454: Không thể địch nổi

Tô Vân nghiêng đầu nói: "Phó xạ, Khinh Chu, các ngươi cẩn thận. Tận lực nhiều bắt mấy cái Bạch Trạch thị, cùng bọn hắn đàm phán."

Tả Tùng Nham, Yến Khinh Chu đám người lập tức nghênh tiếp những cái kia Bạch Trạch thị người trẻ tuổi, Tả Tùng Nham nói: "Ngươi cẩn thận một chút!"

Tô Vân liếc bọn họ một cái, chỉ thấy Tả Tùng Nham thực lực tu vi có thể so với Nguyên Đạo Thánh Nhân, cứ việc còn chưa tu thành Nguyên Đạo, nhưng cũng tiếp cận cảnh giới này.

Đạo Thánh cùng Thánh Phật, càng là Nguyên Sóc bốn đại thần thoại, mấy năm này tu luyện tân học, càng thêm càng già càng dẻo dai.

Còn Yến Khinh Chu, Y Triêu Hoa đám người, càng là tân học bên trên tài năng xuất chúng, thực lực tu vi không có một cái nào là kẻ yếu, cho dù là đối chiến những này hung hãn tàn bạo Bạch Trạch thị, cũng không rơi vào thế hạ phong.

Lại thêm Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên, Giang Tổ Thạch dẫn đầu một đám Tây Thổ tân học cao thủ tham chiến, thắng bại cũng còn chưa biết!

"Bạch Trạch nguyên lão tộc nhân, thật giống có chút không quá thân thiện."

Tô Vân phấn chấn tâm thần, nhìn cái kia lão niên Bạch Trạch đi tới, trong mắt không có chút nào vẻ sợ hãi, lạnh nhạt nói: "Như vậy đánh xong một trận chiến này, các ngươi liền sẽ biết, thân thiện là bản Đại Đế đối với các ngươi ban ân."

Phía sau hắn đột nhiên Thiên Tượng nội tâm bay ra, dưới chân một đòn nặng nề, thi triển tiên cung đại tế!

Vô số hoa lệ vô cùng Tiên đạo phù văn bay ra, trên không trung tạo dựng thành đủ loại hình vẽ, hình vẽ cùng hình vẽ kết hợp, hình thành bốn đại tiên cung tế đàn cùng trung ương tế đàn!

Trung ương tế đàn hạch tâm, Ứng Long Bạch Trạch các chín mươi sáu cái nhỏ bé Thần Ma gào thét, mỗi người tổ hợp, hình thành một mặt lập thể Tiên Lục đồ!

Đây chính là tiên cung đại tế!

Tô Vân Thiên Tượng nội tâm thôi thúc tiên cung đại tế thần thông, chỉ thấy Thiên môn xuất hiện, không gian bóp méo, Thiên môn phía trong hiện ra Bắc Miện trường thành, trường thành bay lượn, Vũ tiên cung Vũ tiên điện lần lượt đập vào trong cửa!

Đón lấy, một cái Tiên kiếm hư ảnh, xuất hiện tại toà kia Thiên môn trung ương.

Thanh kiếm tiên này là được cung phụng tại bệ thờ bên trên, chẳng qua lúc này giống như là bị treo ở Thiên môn bên trong, Tô Vân Thiên Tượng nội tâm, lúc này đang đứng tại Thiên môn bên dưới!

Thiên Tượng nội tâm đột nhiên thò tay rút kiếm, đem Tiên kiếm hình chiếu nắm trong tay, một kiếm lay động!

Cùng lúc đó, hắn sau đầu vầng sáng ông một tiếng rung động, đạo trường trải rộng ra!

Trong nháy mắt, ba trăm trượng phạm vi, khắp nơi kiếm quang, như nguyệt quang chiếu rọi lăn tăn mặt nước.

Tô Vân Thiên Tượng nội tâm thân hình khẽ động, kiếm quang như thủy triều dâng trào phun trào, nghiền ép mà tới!

Tiên kiếm hư ảnh tại Tô Vân Thiên Tượng nội tâm trong tay lại có tiên uy bắn ra, Thiên Tượng nội tâm từ Tô Vân sau lưng chuyển bước, sau một khắc liền tới đến Tô Vân trước người, kiếm chém cái kia Bạch Trạch lão giả!

Bạch Trạch thần tộc kiến thức uyên bác, biết thiên hạ hầu như tất cả Thần Ma sơ hở, bởi vậy thoát thai tự Thần Ma hình thái tiên thuật cũng dễ dàng bị Bạch Trạch thần tộc phá vỡ, nhưng Tiên kiếm kiếm thuật, lại không phải là thoát thai tự Thần Ma hình thái!

Tô Vân cứ việc so những người khác nhiều hơn hai cái cảnh giới, nhưng bản thân tu vi cũng chính là Nguyên Đạo cảnh giới cường giả cấp bậc kia, khoảng cách Bạch Trạch lão giả bậc này vượt qua thế giới cực hạn tồn tại, còn có một đoạn không thể vượt qua khoảng cách.

Nhưng mà Tiên kiếm lực lượng nhưng bù đắp hắn chênh lệch về cảnh giới, một kiếm này uy lực, tuyệt đối có thể uy hiếp đến Bạch Trạch lão giả tính mạng!

Hơn nữa hắn từ Bạch Trạch nguyên lão trên người biết Bạch Trạch nhất tộc điểm yếu, vậy chính là tốc độ.

Bạch Trạch thị cánh tựa như là vật phẩm trang sức đồng dạng, chỉ có thể miễn cưỡng bay lên, dẫn đến tốc độ của bọn hắn không bằng Ứng Long các Thần Ma.

Mà Tô Vân sử dụng Thiên Tượng nội tâm, Thiên Tượng nội tâm hầu như không có bất kỳ cái gì trọng lượng, trong tay Tiên kiếm cũng chỉ là chân chính Tiên kiếm hình chiếu, bởi vậy có thể đem tốc độ phát huy đến cực hạn!

Hơn nữa, chỉ có Thiên Tượng nội tâm tốc độ, mới có thể bắt được cái kia Bạch Trạch lão giả tránh né Tiên kiếm cảm ứng cái kia một nhỏ bé thời gian!

Cái kia Bạch Trạch lão giả sắc mặt biến hóa, vội vàng giơ tay lên, thần thông bộc phát, hình thành một cái Tất Phương lạc ấn, Tất Phương in dấu xuống một khắc trở nên lập thể lên, hóa thành Thần Ma Tất Phương, hỏa diễm ngập trời, mặc sức phóng thích Thần Ma lực lượng!

Nhưng mà sau một khắc Tiên kiếm chém qua Tất Phương, Bạch Trạch lão giả đạo kia thần thông thẳng sụp đổ, Tiên kiếm hào quang loé lên, đã đi tới trước mặt hắn!

Cái kia Bạch Trạch lão giả cưỡng ép tăng cao tu vi, ngắn ngủi trong nháy mắt liền đem thực lực tu vi tăng lên tới vượt qua thế giới cực hạn mức độ, hắn không cách nào phá giải Tiên kiếm, chỉ có lấy thuần túy lực lượng áp chế Tiên kiếm, đem Tô Vân tế kiếm thuật đánh gãy.

Ngay tại lúc tu vi của hắn tăng lên thời điểm, Tô Vân Thiên Tượng nội tâm cuồng phong bạo vũ giống như kiếm quang kéo tới, tới tới đi đi chỉ có một chiêu, vậy chính là Tiên kiếm trảm yêu long!

Nhưng một chiêu này, nhưng khiến cho hắn chỉ có thể ứng đối, không chỉ có như thế, chỉ bằng vào thân thể, hắn không cách nào ứng đối như thế dày đặc thế công, nhất định phải lấy nội tâm tới đối kháng nội tâm!

Cái kia Bạch Trạch lão giả sau lưng, cường tráng cường tráng nội tâm bay ra, không có nhục thân ràng buộc, hắn Bạch Trạch nội tâm tốc độ nhất thời tăng lên tới cực hạn, đủ loại Thần Ma loại thần thông từ hắn nội tâm lòng bàn tay bay ra, cùng Tô Vân nội tâm đại chiến!

Bạch Trạch nhất tộc, không hổ là bác học nhất lớn ngửi chủng tộc, ngắn ngủi phút chốc, lão giả này nội tâm liền thi triển ra mấy chục loại Thần Ma hình thái thần thông, đều là do Tiên đạo phù văn hoàn nguyên thành Thần Ma thần thông, động tĩnh thần thái nghiễm nhiên, giống như đúc!

Mà khác biệt Thần Ma, nắm giữ khác biệt thủ đoạn, đều bị xem như thần thông thả ra ngoài, có uy lực mạnh mẽ, có tốc độ cực nhanh, có chưởng khống mưa gió, có điều khiển lôi đình, có lực lớn vô cùng bạt núi lấp biển, có điều khiển không gian, vô tung vô ảnh!

Thậm chí, rất nhiều Tiên đạo phù văn là Tô Vân trước đây chưa từng gặp, chưa từng nghe thấy, để Tô Vân đầu vai Oánh Oánh kinh ngạc không thôi: "Bạch Trạch gia, lúc trước là cho Thiên Đế trông giữ thư khố a?"

Nhưng mà , mặc cho cái kia Bạch Trạch lão giả học thức thế nào uyên bác, một thân thần thông cũng khó khăn trốn một kiếm!

Tiên kiếm trảm yêu long, giống như là đặc biệt nhằm vào Thần Ma kiếm thuật , bất kỳ cái gì Thần Ma hình thái thần thông, tất cả một kiếm chém giết!

Hai người Thiên Tượng nội tâm xoay quanh bọn họ bay lượn, tới lui như ánh sáng như điện, thần thông giao chiến, làm người ta hoa mắt.

Cái kia Bạch Trạch lão giả quan sát Tô Vân sau lưng tiên cung tế đàn, từng bước một đi tới, khí tức nhanh chóng tăng lên, tại đột phá thế giới cực hạn biên giới thăm dò, kinh ngạc nói: "Ngươi có thể triệu hoán đến Vũ tiên nhân Tiên kiếm hư ảnh, loại thần thông này ngược lại là thú vị."

Oánh Oánh ngồi tại Tô Vân đầu vai, dương dương đắc ý, cười nói: "Môn thần thông này thế nào? Có thể hay không áp

chế ngươi?”

Tô Vân nội tâm nắm giữ Tiên kiếm, chỉ là Vũ tiên trong đại điện cung phụng chiếc kia Tiên kiếm hình chiếu, cũng không phải là chân thực Tiên kiếm giáng lâm.

Hoàn chỉnh tiên cung đại tế cần luyện chế bốn tòa tiên cung, còn cần một tòa trung ương tế đàn, trung ương tế đàn cần một mặt Tiên Lục làm hạch tâm. Khởi động dạng này đại tế, cần mượn dùng Thần Ma thiên địa nguyên khí, mới có thể triệu hoán chân chính Tiên kiếm.

Chân chính Tiên kiếm, có thể chém Thần Quân!

Nhưng mà mỗi lần triệu hoán, cần trước đó bày trận, đem bốn tòa tiên cung bố trí tốt, tiến hành thôi thúc, tiếp đó mới có thể không gian gấp, đem Thiên môn cùng Vũ tiên đại điện khoảng cách rút ngắn, mới có thể hái Tiên kiếm.

Triệu hoán tốn thời gian phí sức, cho nên Tô Vân cùng Oánh Oánh nghiên cứu Vũ tiên nhân truyền thụ bát tiên cung đại trận, từ đó tróc ra một phần Tiên đạo phù văn, tiến hành đơn giản hoá, ý đồ hóa thành có thể tùy thời thi triển thần thông.

Tô Vân ngộ tính càng cao, nhưng hắn đang triệu hoán loại thần thông bên trên trình độ liền kém xa Oánh Oánh, tại khai sáng một chiêu này thần thông lúc, Oánh Oánh cống hiến muốn lớn xa hơn Tô Vân cống hiến.

Oánh Oánh gọi là tế kiếm thuật, chỉ cần thi triển tế kiếm thuật, liền có thể triệu hoán đến Tiên kiếm hư ảnh, so trực tiếp triệu hoán Tiên kiếm muốn càng thêm tiết kiệm pháp lực, cũng không cần đi qua bày trận, thôi thúc tiên cung các một loạt trình tự.

Cái kia Bạch Trạch lão giả vẻ mặt càng thêm kinh ngạc, thở dài nói: “Thật sự là hảo thần thông. Ta đã học.”

Oánh Oánh vẻ mặt đột biến, cười khanh khách nói: "Ngươi biết? Đây là cô nãi nãi cùng sĩ tử liên thủ khai sáng thần thông, phức tạp cực kì, ngươi liếc mắt nhìn liền biết?"

Tế kiếm thuật, Oánh Oánh làm lớn nhất cống hiến, nàng biết rõ môn thần thông này là bực nào phức tạp, tuyệt không có khả năng có người nhìn một chút liền có thể học được!

Bởi vì muốn tu thành môn thần thông này, đầu tiên cần trước học được chín mươi sáu loại Tiên đạo phù văn, thực tế phức tạp. Trên đời này, có khả năng học được Tiên đạo phù văn người đều là phượng mao lân giác, chớ nói chi là một hơi học được chín mươi sáu chủng.

Cái kia Bạch Trạch lão giả khẽ mỉm cười, bỗng nhiên giậm chân, toàn thân chân nguyên gần như nổ giống như căng phồng lên đến, từng tòa tiên cung tế đàn vụt lên từ mặt đất, đứng lại chung quanh hắn!

Ngay sau đó, dưới chân của hắn sinh ra trung ương tế đàn, chín mươi sáu Tiên đạo phù văn hóa thành Tiên Lục, ông một tiếng mở rộng một chiếc cổng trời!

Sau một khắc, Thiên môn sau Vũ tiên đại điện xuất hiện, Tiên kiếm hư ảnh xuất hiện tại Thiên môn bên trong.

Cái kia Bạch Trạch lão giả xoay người, lấy xuống Tiên kiếm hư ảnh, quơ kiếm nơi tay, chỉ hướng Tô Vân đầu vai Oánh Oánh, thản nhiên nói: "Ngươi khai sáng thần thông rất tốt, thế mà liền Tiên kiếm hư ảnh cũng có thể triệu hoán đến."

Oánh Oánh đồng tử chợt co lại, thất thanh nói: "Ngươi làm sao có thể nhìn một chút liền học được…"

Tô Vân nói: "Oánh Oánh, tế kiếm thuật chỉ là lợi dụng Tiên đạo phù văn, Bạch Trạch thị tinh thông thiên hạ tất cả Tiên đạo phù văn, hắn từ trong tay chúng ta học qua tế kiếm thuật, đơn

giản tự nhiên cực kì. Có điều, tay hắn nắm Tiên kiếm, cũng không cách nào thi triển ra Tiên kiếm kiếm thuật.”

Cái kia Bạch Trạch lão giả cười ha ha, một kiếm đâm tới, rõ ràng là Tiên kiếm trảm yêu long!

“Ta Bạch Cù Nghĩa đời này mục tiêu, chính là vượt qua tiên kiếp, phi thăng thành tiên! Ngươi cho rằng ta không có nghiên cứu qua Tiên kiếm chiêu thức?”

Cái kia Bạch Trạch lão giả Bạch Cù Nghĩa Tiên kiếm trảm yêu long, tinh diệu mức độ, hoàn toàn không kém hơn Tô Vân thi triển ra một chiêu này, hiển nhiên hắn đã từng gặp qua Tiên kiếm!

“Đem tộc ta tội nghiệt tẩy trắng tốt nhất con đường, không phải an phận ở đây ngồi tù, mà là trực tiếp phi thăng trở thành tiên nhân!”

Bạch Trạch lão giả Bạch Cù Nghĩa cười nói: “Vì thế, ta ép Chung Sơn động thiên bên trong cùng nhau ngồi tù gia hỏa độ kiếp , nghiên cứu kiếm thuật, há có thể không biết cái này một chiêu?”

Ngay tại hắn sử dụng kiếm thuật một khắc này, Tô Vân đã thôi thúc đệ nhất tiên ấn!

Đệ nhất tiên ấn chỉ cần không điều động thiên địa lực lượng, thi triển ra liền vô cùng nhanh chóng!

Đệ nhất tiên ấn hóa thành tiên nhân bàn tay lớn, ngón trỏ ngón giữa kẹp lấy kiếm quang, chỉ đoạn Tiên kiếm trảm yêu long sau thức, dọc theo kiếm quang một chưởng khắc ở Bạch Trạch lão giả Bạch Cù Nghĩa ngực!

Đệ nhất tiên ấn tinh diệu, tại phía xa Tiên kiếm trảm yêu long phía trên, phá giải một chiêu này tiên thuật dễ như trở bàn tay.

Bạch Cù Nghĩa trở tay không kịp, tiếp nhận hắn đòn đánh này, bị đánh được bay ngược mà lên, hướng về phía sau đánh tới!

Cùng lúc đó, Tô Vân chân phải rơi xuống đất, bay lên không nhảy lên, thứ ba tiên ấn thi triển đi ra, một chiêu này tiên ấn vừa ra, nhất thời bàn tay của hắn bốn phía một mảnh tiên quang rung chuyển, hình thành đủ loại Tiên đạo phù văn!

Những cái kia Tiên đạo phù văn hóa thành một cái Vạn Hóa Phần Tiên Lô, đem Bạch Cù Nghĩa thân hình kéo, hướng Vạn Hóa Phần Tiên Lô sa sút đi!

Bạch Cù Nghĩa kinh hãi muốn chết, thân thể sắp bay vào Vạn Hóa Phần Tiên Lô bên trong, đột nhiên hắn Thiên Tượng nội tâm bỏ qua một bên Tô Vân nội tâm, thò tay bắt hắn lại sau cổ áo!

Hắn Thiên Tượng nội tâm một cái tay khác thi triển ra vượt qua thế giới cực hạn lực lượng, liên tiếp đánh vào Vạn Hóa Phần Tiên Lô lên!

Tô Vân khó chịu hừ một tiếng, cảm nhận được cái kia kinh khủng tu vi chênh lệch, vội vàng thu về Thiên Tượng nội tâm.

Nội tâm vào cơ thể, Tô Vân vẫn là ngăn không được liên tiếp lui về phía sau, cuối cùng dừng bước lại, một thân khí huyết khuấy động không thôi.

Cái kia Bạch Cù Nghĩa chạy trốn thứ ba tiên ấn uy năng, vẫn là kinh hãi không thôi, thất thanh nói: "Đây là thần thông gì? Đây là thần thông gì?"

Tô Vân tận lực áp chế lại khuấy động khí huyết, không dám lên tiếng.

Hắn nhưng nếu là há miệng nói chuyện, chỉ sợ khuấy động khí huyết liền sẽ tìm kiếm ra một cái phát tiết con đường, trực tiếp một ngụm máu tươi phun ra!

Oánh Oánh đứng tại Tô Vân đầu vai, dùng hết khả năng trợ giúp hắn trấn áp khí huyết.

Bạch Cù Nghĩa vẫn chưa hết sợ hãi, đột nhiên cười ha ha nói: "Loại thần thông này tinh diệu vô cùng, nhưng cũng chỉ là một loại triệu hoán thần thông, dùng một trăm linh tám loại Tiên đạo phù văn, triệu hoán đến một loại tiên gia chí bảo lực lượng để bản thân sử dụng. Chân chính đáng sợ là món kia tiên gia chí bảo, cũng không phải là thần thông bản thân, cho nên…"

Cái này lão niên tráng dê ngạo nghễ nói: "Cho nên, ta vừa nhìn liền biết!"

Hắn đột nhiên chợt quát một tiếng, thôi thúc một trăm linh tám loại Tiên đạo phù văn, hóa thành chưởng ấn, hướng Tô Vân ầm đến, phù văn huyễn hóa ở giữa, Vạn Hóa Phần Tiên Lô hư ảnh hiện lên!

Hắn bất ngờ nắm giữ thứ ba tiên ấn!

Mắt thấy Vạn Hóa Phần Tiên Lô sắp đem Tô Vân kể cả Oánh Oánh cùng một chỗ thu vào trong lò, luyện hóa thành tro, Tô Vân cùng Oánh Oánh trên mặt gần như là đồng thời hiện ra nụ cười quỷ dị!

Bạch Cù Nghĩa trong lòng biết không ổn, nhưng không ổn xuất hiện ở nơi nào hắn nhưng nghĩ mãi mà không rõ!

Tô Vân cùng Oánh Oánh gần như là đồng thời thi triển ra thứ hai tiên ấn, hai người một lớn một nhỏ, chưởng ấn phía trước đồng thời xuất hiện Hỗn Độn hải cùng Hỗn Độn đỉnh hư ảnh, khắc ở Vạn Hóa Phần Tiên Lô lên!

Trong chớp nhoáng này, Vạn Hóa Phần Tiên Lô uy lực hoàn toàn không có, bị khắc chế đến sít sao, Tô Vân cùng Oánh Oánh thứ hai tiên ấn tất cả uy năng, gần như đồng thời khắc ở Bạch Cù Nghĩa trên người!

Bạch Cù Nghĩa hộc máu, bay ngược mà đi!

Hắn làm sao cũng không có nghĩ đến, thứ hai tiên ấn chính là dùng để phá giải Vạn Hóa Phần Tiên Lô ấn pháp, Tô Vân cố ý thi triển ra thứ ba tiên ấn, để hắn thấy rõ ràng bản thân thi triển ấn pháp quá trình, hướng dẫn hắn thi triển cái này một ấn pháp, từ đó con người làm ra sáng tạo ra sơ hở, một lần đặt vững chiến thắng cơ sở!

Tô Vân lăng không bay lên, Tru Ma chỉ điểm ra, chính giữa mi tâm của hắn, Bạch Cù Nghĩa lần nữa hộc máu, Thiên Tượng nội tâm bị sinh sinh đánh ra thân thể!

Oánh Oánh từ Tô Vân đầu vai nhảy ra, dẫm chân xuống, một tòa tế đàn hiện lên, tiểu sách quái tại tế đàn bên trên làm phép, đột nhiên thôi thúc tế đàn, quát: "Từng —— "

Không trung bỗng nhiên vỡ ra, Bạch Cù Nghĩa Thiên Tượng linh tính bị nàng lưu đày tới tinh không bên trong, không biết tung tích!

Tô Vân một chân giẫm tại Bạch Cù Nghĩa ngực, nặng nề rơi xuống đất, cùng Oánh Oánh vung tới bàn tay nặng nề đập vào cùng một chỗ, cười ha ha nói: "Ta đã nói thân thiện, là bản Đại Đế đối với các ngươi ban ân! Hiện tại tin a?"

Oánh Oánh rụt rè nói: "Sĩ tử, sĩ tử, đừng nói nữa…"

Tô Vân không hiểu, ngẩng đầu lên, chỉ thấy Thiên Thị Viên cùng Chung sơn hai đại động thiên chiến tranh đã kết thúc, Tả Tùng Nham, Đạo Thánh, Thánh Phật đám người bị Bạch Trạch thị toàn bộ phong ấn, có bị xiềng xích trói chặt lại, có thì bị trấn áp tại tảng đá hình lập phương bên trong.

Thậm chí liền Ngọc Đạo Nguyên, Giang Tổ Thạch cũng không thể chạy trốn, bị trói lấy kéo trên mặt đất.

Mà những cái kia hung hãn tàn bạo con cừu trắng nhỏ, lúc này đang bao quanh Tô Vân cùng Oánh Oánh, nghiêng đầu

theo dõi bọn họ.

Tô Vân lặng lẽ rút về giẫm tại Bạch Cù Nghĩa ngực chân, nháy mắt mấy cái, mặt mang tươi cười, bỗng nhiên đem Bạch Cù Nghĩa bắt lại, quát: "Ai dám làm loạn, ta liền lập tức muốn hắn mạng!"

Đúng lúc này, những cái kia Bạch Trạch thị đột nhiên đồng thời xoay người, hướng cùng một cái phương hướng khom người nói: "Cung nghênh Thần Vương!"

—— —— bốn ngàn chữ chương tiết. Ngày hôm nay một mực tâm tình không tốt lắm, canh thứ hai hôm nay sợ rằng không kịp viết xong, nếu như đổi mới không được, vậy liền đặt ở ngày mai bổ sung.

Chương 454 : Trong bóng tối có đồ vật (canh thứ nhất)

Chương 455: Trong bóng tối có đồ vật (canh thứ nhất)

"Thần Vương? Bạch Trạch thị nhất tộc Thần Vương?"

Tô Vân trong lòng cảm giác nặng nề, lần theo những này Bạch Trạch thị ánh mắt nhìn, thầm nghĩ: "Có khả năng gọi Thần Vương, thường thường là còn chưa được Tiên giới sắc phong, mà tự nghĩ thực lực cường đại ngông cuồng tự đại gia hỏa. Nói thí dụ như Đổng y sư cha lão Thần Vương, chính là như vậy gia hỏa…"

Tiên giới sắc phong, gọi Thần Quân, thay thế Tiên giới thống trị hạ giới, có Tiên giới thiên mệnh phù văn, có thể thi triển vượt qua thế giới cực hạn lực lượng.

Nhưng mà Thần Vương thì không có Tiên giới sắc phong, đặc biệt là Bạch Trạch thị dạng này tù nhân, càng không khả năng được sắc phong.

Có khả năng được sắc phong thường thường là tiên nhân hậu duệ, như Sài Vân Độ loại này. Mà không có được sắc phong cường giả, thực lực siêu tuyệt, lại không an phận.

Giống như Thiên Thị Viên lão Thần Vương, còn có thể tại Đế đình chơi tìm ra lời giải trò chơi, cuối cùng đem bản thân đùa chơi chết. Mà giống như Bạch Trạch Thần Vương dạng này cường giả, bị trấn áp tại Chung Sơn động thiên bên trong không cách nào ra ngoài, lại chơi không hiểu rõ mê trò chơi, đành phải đồ sát mặt khác bị trấn áp ở đây tù phạm.

“Bạch Trạch thị Thần Vương nhất định vô cùng nguy hiểm!”

Tô Vân vừa mới nghĩ đến nơi đây, chỉ thấy Chung Sơn động thiên bên trong lại có rất nhiều tuấn tú đến có chút yêu dị có nam có nữ đi tới, những này Bạch Trạch thị khiêng một vị mỹ lệ Bạch Trạch thị phụ nhân đi tới.

Cái kia Bạch Trạch thị phụ nhân có lời nói xinh đẹp khó có thể hình dung, vừa có phụ nhân trưởng thành cùng đẫy đà, lại có thiếu nữ dung mạo, đồng thời lại cho người ta một loại yêu tà cảm giác quỷ dị.

Cổ quái chính là, nàng một nửa thân thể lún vào một khối vách đá bên trong, một nửa thân thể bên ngoài.

Máu thịt của nàng cùng vách đá sinh trưởng cùng một chỗ, vách đá bên trong thậm chí có khả năng nhìn thấy mạch máu cùng vách đá liên kết, máu thịt của nàng đã có một nửa hóa thành chất liệu đá.

Nàng một cánh tay đã chìm vào vách đá bên trong, chỉ còn lại có mu bàn tay da thịt, một cái tay khác thì lộ ở bên ngoài, năm ngón tay có khả năng miễn cưỡng nhúc nhích.

Nàng cùng vách đá hình thành tới một loại kỳ quái cộng sinh quan hệ!

Nàng là bị người lấy một loại kỳ dị thần thông cầm tù tại vách đá bên trong!

Tuy là Bạch Trạch thị đem trọn khối vách đá cạy xuống, nhưng lại không dám đả thương đến vách đá mảy may, ngược lại dùng đủ loại bảo vật cùng phù văn gia cố vách đá, e sợ cho vách đá bị hao tổn thương tổn tới cái này mỹ lệ Bạch Trạch thị phụ nhân.

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, thầm nghĩ: “Phụ nhân này chính là bọn họ Thần Vương? Nàng là bị một loại Tạo Hoá chi

thuật trói buộc, loại này Tạo Hoá chi thuật để nhục thể của nàng cùng vách đá sinh trưởng ở cùng một chỗ, hẳn là Tạo Hoá chi thuật nghiên cứu đến tiên thuật cấp độ."

Hắn thoáng yên tâm, đối với Tạo Hoá chi thuật, bất luận là Nguyên Sóc vẫn là Tây Thổ, đều có rất sâu nghiên cứu.

Cái gì gọi là Tạo Hoá? Vật chất từ một cái hình thái hướng một cái khác hình thái thay đổi, chính là Tạo Hoá.

Hạt giống đâm chồi là Tạo Hoá, da rắn lột biến hóa giao là Tạo Hoá, côn trùng thoát xác thành bướm là Tạo Hoá, linh sĩ mọc ra đoạn chi, sau lưng mọc lên hai cánh, thân hóa Thần Ma, đây đều là Tạo Hoá.

Những này là tiến bộ Tạo Hoá, còn có lui bước Tạo Hoá.

Đem cây đánh về hạt giống, đem giao đánh thành rắn, để bươm bướm biến trở về côn trùng, chuyển sinh tử, nghịch âm dương, đều là Tạo Hoá.

Nguyên Sóc lúc trước đã từng cho là Tạo Hoá chi thuật là tà thuật, nhưng những năm gần đây đối Tạo Hoá chi thuật có chút đổi mới, Cầu Thủy Kính đại nhất thống công pháp liền vận dụng đến Tạo Hoá chi thuật, đã rất là trưởng thành. Tiết Thanh Phủ mặt nạ, Đan Thanh túi da, cũng là Tạo Hoá chi thuật. Thiên Đạo viện cũng đang làm nghiên cứu phương diện này, có thành quả không nhỏ.

Mà Tây Thổ đối Tạo Hoá chi thuật nghiên cứu càng sâu, Thần Ma hóa nghiên cứu đã đi đến cực hạn, thậm chí đã nghiên cứu thực vật cùng động vật kết hợp, để động vật cùng thực vật sinh trưởng cùng một chỗ.

Nhưng mà Bạch Trạch Thần Vương huyết nhục cùng vách đá sinh trưởng cùng một chỗ, loại này Tạo Hoá chi thuật là đem không có sinh mệnh cùng có sinh mệnh hòa làm một thể, cho thấy trình độ, vượt xa Nguyên Sóc cùng Tây Thổ.

“Thiên Thị Viên hương dân, tham kiến Bạch Trạch thị Thần Vương.” Tô Vân khẽ khom người, một cái tay khác vẫn như cũ chụp lấy Bạch Cù Nghĩa cổ họng.

Cái kia Bạch Trạch thị nữ thần vương thanh âm êm dịu, nói: “Thần Vương chỉ là hương dã chi dân sai xưng, các hạ có thể gọi ta là Bạch Hoa phu nhân. Các hạ tu vi cảnh giới tuy là không cao, nhưng mà đạo pháp thần thông cũng rất tinh xảo, tại Thiên Thị Viên nhất định không phải phàm phu tục tử.”

Ánh mắt của nàng rơi vào Tô Vân trên người, như đồng tình người mắt, rất là dịu dàng, nói: “Ta Bạch Trạch thị đối Thiên Thị Viên thật có ý nghĩ xấu, chúng ta từ quá khứ Thánh Linh thực lực tu vi tới phỏng đoán Thiên Thị Viên thực lực tu vi, thế cho nên có chỗ phán đoán sai. Không nghĩ tới Thiên Thị Viên thực lực tại phía xa chúng ta phỏng đoán phía trên, vẻn vẹn lần đầu tiên tiếp xúc, Thiên Thị Viên phái ra cao thủ, liền bắt giữ tộc ta xếp hạng trước ba nhân vật.”

Tô Vân tim kịch liệt run rẩy một chút, nói thầm một tiếng xấu hổ.

Bọn họ đoàn người này, đã là Thiên Thị Viên cùng Đế Tọa cấp cao nhất tồn tại, nhưng suýt nữa toàn quân bị diệt!

“Bạch Cù Nghĩa xếp hạng trước ba, chẳng phải là nói Bạch Trạch thị bên trong còn có hai vị thực lực tu vi cùng Bạch Cù Nghĩa xê xích không nhiều nhân vật? Cái này Bạch Hoa phu nhân thực lực, càng tại Bạch Cù Nghĩa phía trên, chỉ sợ Thiên Thị Viên thật muốn rơi vào Bạch Trạch thị trong tay, tất cả chúng ta đều sẽ trở thành Bạch Trạch thị nô lệ…”

Tô Vân đè xuống trong lòng khiếp sợ, mỉm cười nói: “Bạch Hoa phu nhân, ta may mắn tiểu thắng Bạch Cù Nghĩa, có hay không có thể sử dụng tính mạng của hắn, đổi ta Thiên Thị Viên bị bắt người tính mạng?”

Cái kia Bạch Trạch phụ nhân cứ việc bị nửa cầm tù tại vách đá bên trong, nhưng tự nhiên cười nói, nói: "Không được."

Nàng có khả năng nhúc nhích cái tay kia, đột nhiên nhẹ nhàng bắn ra.

Tô Vân tâm thần rung động, nói thầm một tiếng: "Không ổn!"

Cái kia Bạch Hoa phu nhân thân thể bị cầm tù, không cách nào nhúc nhích, gần như không có khả năng có cùng người khác một trận chiến thực lực, nhưng nàng cái này cong ngón tay búng một cái, nhưng triển lộ ra vô cùng cường đại nội tâm!

Sau vách đá phương, hiện ra vĩ đại vô song nội tâm, đó là cái mỹ phụ nhân nội tâm, chân đạp ngân hà, thần quang vỡ bờ, thần uy như núi như biển, trấn áp tất cả, hướng về phía Tô Vân chính là cong ngón tay búng một cái!

Răng rắc! Răng rắc!

Tô Vân sau lưng không gian nổ tung, bị cuốn vào không gian bên trong!

"Lấy ta tộc nhân tính mạng uy hiếp chúng ta, tội ác tày trời, bản cung không sẽ cùng ngươi đàm phán! Hôm nay đem ngươi xử lý, vĩnh viễn lưu đày tới Minh đô, yên lặng đến Minh đô tầng thứ mười tám!"

Cái kia Bạch Hoa phu nhân tụng niệm âm thanh truyền đến, Tô Vân ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy cái kia Bạch Hoa phu nhân nội tâm càng lúc càng rộng lớn, một bàn tay hướng mình đè xuống, trước người hắn sau lưng, trái trái phải phải, không gian lốp bốp vang vọng, rách ra một tầng lại một tầng!

Không gian kia là khó có thể tưởng tượng khủng bố, có bao la bát ngát hắc ám lục địa cùng hỏa diệm sơn làm lửa trại, dữ tợn cự thần đi lại tại hỏa diễm bên trong, bắt đủ loại nội tâm, xuyên tại đinh ba bên trên, treo ở bụi gai bên trên.

Trên bầu trời phiêu đãng mục nát tro tàn, núi lửa bên trong phun ra không đơn thuần là lửa, mà là huyết tương cùng ma diễm, khắp nơi chảy xuôi!

Trong khoảnh khắc từng cái Ma Thần bàn tay lớn dò tới, từ Tô Vân bốn phương tám hướng nhô ra, ý đồ bắt lấy hắn!

Mà Bạch Hoa phu nhân chưởng ấn vẫn như cũ đè lên Tô Vân, để Tô Vân hướng cái kia phiến vỡ ra không gian chỗ sâu tiếp tục ngã xuống!

Tô Vân ý đồ bắt lấy Bạch Cù Nghĩa, nhưng mà Bạch Hoa phu nhân trong đó một đầu ngón tay ngoắc ngoắc, liền đem Bạch Cù Nghĩa thân thể dẫn dắt ra!

Bạch Hoa phu nhân âm thanh xa xa truyền đến: "Ngươi đem rơi xuống Minh đô tầng thứ mười tám, mãi mãi trầm luân, chịu đủ kiếp hỏa dày vò nỗi khổ! Cho dù là Đại La Kim Tiên, cũng không cách nào cứu ngươi ra!"

Tô Vân gầm thét, quần áo tung bay, thôi thúc thứ hai tiên ấn, Hỗn Độn hải dâng trào vang vọng, Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh tự trên mặt biển hiện lên!

Hiện tại là vô cùng nguy cấp thời khắc, hắn không nghĩ ngợi nhiều được, tăng lên điên cuồng Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh uy năng, từng cái hướng hắn bắt tới Ma Thần bàn tay lớn giống như là bị sợ hãi đồng dạng, nhao nhao rút về, không dám hướng hắn bắt tới.

Oánh Oánh đứng tại Tô Vân đầu vai, cũng đang thúc giục động thứ hai tiên ấn, tăng cường một kích này uy năng!

Hai người hợp lực, Hỗn Độn hải cùng tứ cực đỉnh uy lực sớm đã vượt qua thế giới cực hạn, uy lực mạnh mẽ đến khó lấy tưởng tượng mức độ!

Tô Vân cùng Oánh Oánh quát lớn, đem thứ hai tiên ấn đẩy về phía trước ra!

"Ầm!"

Kịch liệt rung chuyển truyền đến, Bạch Hoa phu nhân nội tâm bàn tay bị ngăn trở, mà Tô Vân cùng Oánh Oánh hạ xuống chi thế cũng nhất thời ngừng lại!

Hai người ánh mắt sáng lên, mỗi người điên cuồng thôi thúc pháp lực, tăng lên thứ hai tiên ấn uy năng, ra sức hướng lên đánh tới!

Mà tại Thiên Thị Viên cùng Chung Sơn động thiên chỗ giao giới, vách đá bên trong Bạch Hoa phu nhân sắc mặt không hề bận tâm, cong lên cái thứ hai đầu ngón tay bắn ra.

Cùng lúc đó, từng đạo ánh sáng từ trên trời giáng xuống, rõ ràng là Bạch Trạch thị khai sáng ra lưu đày đại tế pháp môn!

Kèm theo cái kia từng đạo quang mang chính là từng cái mạnh mẽ thân ảnh, thần uy cùng ma uy dâng trào, chỉ nghe một cái âm thanh trong trẻo quát: "Dừng tay!"

Bạch Hoa phu nhân đòn đánh này đã bắn ra, Tô Vân khó chịu hừ một tiếng, chỉ cảm thấy vô biên lực lượng đè xuống, thứ hai tiên ấn lại khó duy trì, cùng Oánh Oánh cùng một chỗ rơi xuống dưới!

Dưới thân thể của hắn, một tầng lại một tầng Minh đô ầm ầm mở ra, sinh hoạt tại u ám thế giới vô cùng cường đại Ma Thần, nhao nhao ngẩng đầu, nhìn thấy trong bóng tối Tô Vân cùng Oánh Oánh phảng phất hắc ám thế giới bên trong một đạo nhỏ bé vô cùng ánh sáng, không ngừng hướng càng thêm đen chỗ chỗ càng sâu rơi xuống!

Thiên Thị Viên cùng Chung Sơn động thiên chỗ giao giới, ba mươi sáu đạo quang mang thu lại, quang mang biến mất chỗ, thiếu niên Bạch Trạch lao ra.

Thiếu niên Bạch Trạch nộ khí xung thiên, sau lưng hiện ra 1,520 loại Thần Ma hình thái thần thông, một phát đánh vào

không gian chỗ sâu, xé ra tầng tầng Minh đô, hướng Minh đô chỗ sâu nhất nhìn lại!

Nhưng vào lúc này, cái kia Minh đô chỗ sâu nhất vỡ ra không gian đột nhiên biến hóa ra một con to lớn con mắt, trở mình chuyển động một chút, theo dõi hắn không thả.

Sau một khắc, thứ mười bảy tầng Minh đô vỡ ra chỗ cũng mọc ra một con mắt, nhìn chằm chằm thiếu niên Bạch Trạch.

Thứ mười sáu tầng Minh đô, tầng thứ mười lăm Minh đô, một tầng lại một tầng không gian nhao nhao mọc ra từng khỏa cổ quái đại nhãn cầu, không ngừng hướng bọn họ vị trí thời không ngược dòng mà tới!

Thiếu niên Bạch Trạch trong lòng giật mình, nhưng tại lúc này, Bạch Hoa phu nhân nội tâm phất tay, đem từng tầng từng tầng Minh đô khép lại, lạnh lùng nói: "Minh đô bên trong có sinh vật khủng bố để mắt tới ngươi, ý định mượn ngươi mở ra trên lối đi đến, chẳng lẽ ngươi muốn phóng thích hắn sao?"

Thiếu niên Bạch Trạch tán đi pháp lực, áp chế lại căm giận ngút trời, lạnh lùng nói: "Nếu là ngươi lưu đày hắn, như vậy ngươi đem hắn cứu trở về!"

Ứng Long, Kỳ Lân đám người nhao nhao hóa thành thân người, đứng tại thiếu niên Bạch Trạch sau lưng, nhìn phía trước Bạch Trạch thị nhất tộc, sắc mặt có mấy phần nghiêm nghị.

Bạch Hoa phu nhân nói: "Ngươi cũng biết, lưu đày tới Minh đô thứ mười bảy tầng đều có thể trở về, nhưng nếu là bị lưu đày tới Minh đô tầng thứ mười tám, liền lại không trở về khả năng. Thiếu niên kia, đã không thể trở về."

Ứng Long đám người trong lòng cảm giác nặng nề: "Cai tù vĩnh viễn cũng không thể trở về?"

Ứng Long thấp giọng nói: “Con cừu trắng nhỏ, cái kia Minh đô tầng thứ mười tám đến cùng là địa phương nào?”

Thiếu niên Bạch Trạch thở dài, thấp giọng nói: “Ta nghe người ta nói, nơi đó là chết đi tiên nhân cùng Thần Ma nội tâm lưu lạc chi địa, chỉ cần rơi xuống nơi đó, liền cũng không còn cách nào trở về. Chúng ta Bạch Trạch thị sẽ đem một chút ứng phó không được kẻ địch ném đến nơi đó đi, chưa từng có người nào có thể từ nơi đó còn sống trở về, chết cũng không được…”

Mà vào lúc này, Tô Vân rơi vào một mảnh dày nặng tro tàn bên trong, sau một lúc lâu, thiếu niên bò người lên, bốn phía một vùng tăm tối.

Oánh Oánh thôi thúc thần thông, chân nguyên hóa thành Tất Phương, vỗ cánh phi hành, hỏa diễm chiếu sáng bốn phía, lúc này, Tất Phương ánh lửa chiếu sáng một viên con mắt thật to.

“Hô —— “

Một cái lạnh giá khí lưu thổi tới, đem Tất Phương thần thông thổi đến dập tắt, bốn phía lại lâm vào hắc ám.

“Sĩ tử…”

Oánh Oánh run giọng nói: “Trong bóng tối có đồ vật!”

—— —— ngày hôm nay Trạch Trư cố gắng canh ba, bổ sung ngày hôm qua chương tiết. Đây là canh thứ nhất.

Chương 455 : Minh đô bí mật (canh thứ hai)

Chương 456: Minh đô bí mật (canh thứ hai)

Vừa rồi cái kia ngắn ngủi một cái chớp mắt, Tô Vân cũng nhìn thấy trong bóng tối cái kia con mắt thật to, có điều, hắn nhìn thấy đồ vật so Oánh Oánh nhìn thấy càng nhiều.

Vừa mới bọn họ chính là đứng tại viên kia to lớn con mắt phía trước, nhỏ bé đến như là bụi bặm.

Nhưng mà cái này vô tận tro tàn bên trong không chỉ có cái kia tròng mắt, còn có một chút kỳ kỳ quái quái đồ vật trong bóng đêm đi lại, những vật kia cao lớn vô cùng, hình thái quỷ dị!

Chỉ là ánh sáng quá ngắn ngủi, theo cuối cùng ánh lửa dập tắt, bốn phía lại lần nữa rơi vào hắc ám bên trong, Tô Vân không cách nào thấy rõ rốt cuộc là thứ gì.

Bốn phía không có bất kỳ cái gì âm thanh, chỉ có Oánh Oánh tiếng tim đập.

Tô Vân không nhúc nhích.

Vừa mới Oánh Oánh thi triển thần thông, Tất Phương là tại cách bọn họ xa xôi địa phương bị thổi tắt, trong bóng tối ma quái chưa hẳn nhìn thấy bọn họ.

Lúc này nếu như di động, vô cùng có khả năng bị đối phương phát hiện, bởi vậy không động mới là lựa chọn tốt nhất.

Oánh Oánh da đầu run lên, cảm thấy bốn phía thật giống đâu đâu cũng có đáng sợ ma quái, nhưng mặc cho do con mắt của nàng trừng đến có bao lớn, đều không nhìn thấy bất kỳ ánh sáng.

Đúng lúc này, không trung đột nhiên bị xé nứt một góc, Thần Ma giống như tụng niệm âm thanh truyền đến, ánh sáng từ bị xé nứt chỗ vẩy xuống, một đạo hào quang chiếu rọi tại Tô Vân Oánh Oánh vị trí vùng đất kia lên!

Oánh Oánh rít gào lên, Tô Vân cũng không nhịn được rùng mình, chỉ thấy một cái to lớn vô cùng tròng mắt giờ phút này liền tại bọn hắn trước mắt, đồng tử co rút lại, đang tại theo dõi bọn họ nhìn!

Cái kia tròng mắt dường như bị đột nhiên mà đến ánh sáng sợ hết hồn, vội vàng trở mình một chút hướng trời cao nhìn lại.

Tô Vân không cần nghĩ ngợi, mang theo Oánh Oánh bão táp, thôi thúc chân nguyên, sau lưng mọc lên Ứng Long hai cánh, trốn bán sống bán chết!

Hắn chỉ hận Ứng Long chỉ mọc ra hai cái cánh, tốc độ quá chậm, hận không thể trên người mọc ra sáu bảy đôi cánh tới.

Tô Vân dưới cánh chim, lôi đình sinh sôi, phong lôi đan xen, vỗ cánh ở giữa một tiếng ầm vang tiếng vang, phá không mà đi.

Oánh Oánh vội vàng đi vào hắn Linh giới bên trong tránh né, trong lúc vội vàng hướng lên bầu trời nhìn lại, chỉ thấy trên bầu trời từng cái Thần Ma bàn tay lớn đem tầng tầng Minh đô xé ra, mở ra một con đường!

Cái kia Minh đô mặt khác các tầng cũng bị chiếu sáng, cho thấy vô cùng kinh khủng một mặt, vô số to lớn lồng ngực cùng cột sống dựng mà thành cầu nối liên kết, liên thông từng cái thế giới ngầm!

Cái này dưới đất thế giới tầng không gian trùng điệp xếp, tướng mạo dữ tợn hung ác Ma Thần sinh hoạt tại các giới bên trong, đem Thần Ma nội tâm chém giết thôn phệ!

Mặt khác tầng mười bảy Minh đô, cảnh tượng thê thảm làm người ta không đành lòng nhìn thẳng!

"Là Bạch Trạch tại cứu chúng ta!"

Oánh Oánh hưng phấn nói: "Bạch Trạch nguyên lão đến rồi!"

Tô Vân một bên điên cuồng bay về phía trước, một bên dùng hết thị lực, nhìn xa đi qua, mơ hồ trong đó giống như là thấy được Bạch Trạch bóng dáng. Trong lòng của hắn vui mừng, lập tức bẻ hướng, bay lên trời, đón quang mang hướng lên trời bên ngoài bay đi!

Đúng lúc này, đại địa chấn động, từng cái con mắt bay lên trời, như là từng khỏa tinh cầu khổng lồ, xông lên không trung.

Những cái kia con mắt đằng sau, thế mà còn mang theo thật dài chất thịt búi thần kinh, như là xúc tu giống như nhúc nhích, đi theo con mắt bọn họ cùng một chỗ hướng lên bầu trời vỡ ra chi địa bay đi.

Mà những cái kia búi thần kinh cùng đại địa liên kết, đại địa cũng đang không ngừng chấn động, phía ngoài bao phủ tro tàn lay động, dường như lòng đất có đồ vật gì đó đang thức tỉnh, sắp sửa phá đất mà lên!

Tô Vân ngạc nhiên, vội vàng tránh đi những cái kia con mắt thật to.

Những cái kia con mắt từ bên cạnh hắn bay qua, nhấc lên cuồng bạo khí lưu, hầu như đem hắn cuốn lên, vò nát!

Đột nhiên, chỉ nghe một thanh âm la lên: "Cái kia ma quái muốn tỉnh, không thể để cho hắn tỉnh lại, bằng không chúng ta

đều muốn gặp nạn!"

Tô Vân trong lúc vội vàng nhìn lại, chỉ thấy rất nhiều hình thù kỳ quái nội tâm không biết từ nơi nào toát ra, ra sức bắt lấy bay lên không trung quái nhãn, ý đồ đem những này quái nhãn kéo về đi, nhét về đại địa bên trong.

Những cái kia nội tâm vô cùng cường đại, có vượt xa Thánh Linh lực lượng , bất kỳ cái gì một kích, đều vượt qua thế giới cực hạn chịu đựng!

"Bọn họ là tiên nhân nội tâm!"

Tô Vân liều mạng đối kháng quái nhãn bay qua nhấc lên cuồng bạo khí lưu, thất thanh nói: "Nơi này tại sao lại có nhiều như vậy tiên nhân nội tâm?"

Một tôn vô cùng cường đại tiên nhân nội tâm bay tới bên cạnh hắn, bắt lấy một con quái nhãn búi thần kinh, ra sức kéo động, tức giận nói: "Từ đâu tới tiểu quỷ, liền đây là địa phương nào cũng không biết ư?"

Tô Vân cuối cùng ổn định thân hình, cao giọng nói: "Tiền bối, ta là bị người Bạch Trạch Thần Vương Bạch Hoa phu nhân lưu đày tới đây. Bạch Hoa phu nhân chỉ nói nơi này là Minh đô, trầm luân chi địa, Minh đô cụ thể là địa phương nào, ta liền không biết."

"Lại là những cái kia con cừu trắng nhỏ!"

Tôn này tiên nhân nội tâm giận dữ, ra sức đem quái nhãn hướng xuống kéo, cắn răng nói: "Những này con cừu nhỏ chính là ưa thích đem một vài vật ly kỳ cổ quái hướng nơi này ném, mỗi lần đều sẽ gây ra đại họa! Đám cừu non sớm muộn ắt gặp trời phạt!"

Oánh Oánh từ Tô Vân Linh giới bên trong ló đầu ra đến, nghe vậy cùng Tô Vân liếc nhau, hai người thần giao cách cảm, thầm nghĩ: "Nguyên lai tiên nhân cũng xưng hô Bạch

Trạch thị vì con cừu trắng nhỏ. Hơn nữa nghe vị này Tiên Linh ý tứ, Bạch Trạch thị không chỉ một lần hướng Minh đô bên trong ném đồ vật, mỗi lần ném đồ vật đều sẽ gây ra đại họa."

Cái kia Tiên Linh đem viên kia to lớn con mắt kéo trở về, nhét vào trên mặt đất một cái khổng lồ trong hốc mắt, dùng tro tàn đem quái nhãn che lại.

Mặt khác Tiên Linh cũng mỗi người ra tay, đem từng cái quái nhãn nhét vào trên mặt đất khổng lồ hốc mắt, thôi động tro tàn, bao phủ quái nhãn.

Có một con quái nhãn đã đi tới thiên ngoại vết nứt, quái nhãn bên trong vô số máu thịt sinh trưởng, dọc theo vết nứt quấy nhiễu Minh đô thứ mười bảy tầng. Thứ mười bảy tầng Ma Thần bọn họ cũng khẩn trương vô cùng, không lo được hành hạ những cái kia nội tâm, nhao nhao cầm trong tay đủ loại thần binh Tiên khí đánh tới, ý đồ đem những máu thịt kia chặt đứt!

Nhưng mà những máu thịt kia lại là vô cùng cứng cỏi, khó mà chặt đứt.

Máu thịt dọc theo thần cốt tiên cốt hóa thành cầu nối nhanh chóng hướng lên sinh trưởng, rất mau tới đến Minh đô thứ mười bảy tầng không trung vết nứt chỗ, bổ sung vết nứt, mọc ra một con cự nhãn.

Cái kia trong con mắt lớn lại có vô số máu thịt sinh sôi, xông về thứ mười sáu tầng Minh đô không trung!

Ngắn ngủi phút chốc, mười tám tầng Minh đô hoàn toàn đại loạn, không biết bao nhiêu Thần Ma bị kinh động, nhao nhao thả ra trong tay việc, thẳng hướng quái nhãn sinh ra huyết nhục, ý đồ đem những máu thịt kia chặt đứt!

"Vật kia muốn chạy trốn đi ra ngoài!" Minh đô Ma Thần bọn họ vô cùng đau đớn, cổ quái chính là, những cái kia rơi

vào Minh đô bị hành hạ thần linh cùng Tiên Linh không có chút nào vui vẻ, ngược lại cũng mỗi người lộ ra vẻ sợ hãi.

Lúc này, đang gặp Bạch Hoa phu nhân phất tay, đem thiếu niên Bạch Trạch mở ra thông đạo khép lại.

Từng tầng từng tầng Minh đô khép lại, cái kia quái nhãn sinh ra huyết nhục tìm không được lối thoát, ngay sau đó ngừng sinh trưởng, những này máu thịt cắm rễ ở trên bầu trời, không nhúc nhích tí nào.

Máu thịt đã xâm nhập vào Minh đô tầng thứ năm, từ tầng thứ năm đến thứ mười bảy tầng Minh đô, đều có không biết bao nhiêu ma Thần Ma quái đem hết toàn lực, ý đồ chặt đứt những này máu thịt, nhưng mà lại không một có thể đem chặt đứt.

Minh đô tầng thứ mười tám, từng tôn Tiên Linh cũng đang dùng lực khẽ động, ý đồ đem cái cuối cùng quái nhãn từ trên bầu trời rút ra.

Nhưng mà cho dù Tiên Linh bọn họ thần thông quảng đại, cũng không cách nào rung chuyển cái kia quái nhãn!

Cái kia quái nhãn đã tại từ tầng thứ năm đến tầng thứ mười tám trên bầu trời mọc rễ, sinh ra từng cái quái nhãn, sinh trưởng ở trên bầu trời, yếu ớt nhìn bọn họ.

Mà quái nhãn cùng quái nhãn ở giữa, thô to cơ bắp đường cong như là kết nối thiên địa cây cột, chỉ là trên cây cột có rất nhiều máu thịt hình thành kỳ lạ đường vân.

"Lòng đất này ma quái, nhưng thật ra là một tôn Đại Đế, gọi là Đế Thúc."

Tô Vân bên cạnh cái kia to lớn Tiên Linh thu lại khí tức, nhanh chóng thu nhỏ, trôi lơ lửng ở Tô Vân bên người, cùng Tô Vân cùng một chỗ chậm rãi hạ xuống, nói: "Tương truyền, Đế Thúc cổ xưa, còn tại Tiên giới phía trên, hắn là Hỗn Độn

chưa mở ra lúc sinh vật đáng sợ. Ngươi nghe nói qua một cái ngụ ngôn ư?"

Hai người trước sau rơi xuống đất, Tô Vân vội vàng nói: "Xin tiền bối chỉ giáo, ta rửa tai lắng nghe."

"Cái này mẩu ngụ ngôn nói là, tại vũ trụ chưa sinh ra thời điểm, Nam hải Đế gọi Thúc, Bắc Hải Đế gọi Hốt, bọn họ đi tới trung ương chốn hỗn độn, chốn hỗn độn bên trong Đế, gọi Hỗn Độn. Hỗn Độn không có mặt mũi. Đế Thúc cùng Đế Hốt dùng bảy ngày thời gian, cho Đế Hỗn Độn đục ra thất khiếu."

Cái kia Tiên Linh mang theo Tô Vân cùng Oánh Oánh bước nhanh đi tới một tòa do tro tàn thạch dựng mà thành cung điện, mời bọn họ đi vào trong điện, nói: "Thất khiếu đục ra về sau, Đế Hỗn Độn liền chết rồi."

Oánh Oánh mê mang nói: "Tiền bối, cái này mẩu ngụ ngôn nói cái gì đạo lý?"

Cái kia Tiên Linh liếc nàng một cái: "Cũng không phải kiểm tra, quản nó nói cái gì đạo lý? Ta vốn cho là cái này ngụ ngôn chỉ là cái chuyện cũ, không nghĩ tới bị xử lý đến Minh đô về sau, lại ở chỗ này gặp phải Đế Thúc. Ta đi tới nơi này sau đó, còn nghe được một cái khác chuyện cũ."

Hắn thỉnh Tô Vân cùng Oánh Oánh ngồi xuống xuống, đóng lại cửa điện, nói: "Đế Thúc Đế Hốt giết Đế Hỗn Độn, từ Đế Hỗn Độn trên mặt đục ra Hỗn Độn thạch, bị hắn bọn họ luyện thành một cái bảo vật."

Tô Vân cùng Oánh Oánh trong lòng giật mình, không khỏi nhớ tới cái kia phiến Hỗn Độn hải cùng với Hỗn Độn hải bên trên tứ cực đỉnh.

"Đế Thúc Đế Hốt luyện chế Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh, bảo vật này về sau trở thành Tiên giới lợi hại nhất bảo vật một trong."

Cái kia Tiên Linh cười hắc hắc nói: "Dùng Đế Hỗn Độn một phần thân thể luyện chế mà thành bảo vật, đương nhiên rất lợi hại, khó trách Tiên Đế sẽ đem Đế Thúc trấn áp ở đây…"

Tô Vân cùng Oánh Oánh nghe đến mê mẩn, nghe vậy không khỏi dò hỏi: "Đế Thúc là bị Tiên Đế trấn áp ở đây?"

"Đây là đương nhiên."

Cái kia Tiên Linh ánh mắt quỷ dị, tại trên thân hai người qua lại quan sát, cười nói: "Đế Thúc là bực nào đáng sợ tồn tại? Thế giới chưa mở lúc Cổ Thần Đế, muốn giết hắn, thực tế muôn vàn khó khăn. Trên đời này có khả năng động đến hắn người, loại trừ Đế Hốt chính là Tiên Đế. Khà khà, Tiên Đế chém giết hắn lúc, lấy hắn xương sọ, luyện chế một cái tiên lô…"

Oánh Oánh thất thanh nói: "Vạn Hóa Phần Tiên lô!"

"Tiểu nha đầu biết được cũng không ít."

Cái kia Tiên Linh lộ ra vẻ kinh ngạc, chép miệng một cái nói: "Không sai, là Vạn Hóa Phần Tiên lô. Cái này miệng tiên lô, có thể thôn phệ tinh không, thu luyện ngân hà, liền tiên nhân đều luyện đến chết, có thể nói là Tiên giới mạnh nhất bảo vật một trong."

Tô Vân đứng dậy, cười nói: "Tiền bối, chúng ta nên rời đi, liền không quấy rầy."

Oánh Oánh thấp giọng nói: "Sĩ tử, bên ngoài hung hiểm cực kì, chúng ta vẫn là tại nơi này tránh một chút…"

Cái kia Tiên Linh quan sát hai người, cười tủm tỉm nói: "Cần gì nóng lòng rời đi? Ăn lại đi a?"

"Không được không được." Tô Vân liên tục từ chối, một bên từ từ lui về phía sau.

Cái kia Tiên Linh liếm liếm môi, cười hắc hắc nói: “Ta nói là, ta ăn các ngươi sau đó lại đi! Tại Minh đô nơi này, tiên nguyên thời thời khắc khắc đều đang trôi qua, đều tại hóa thành tro tàn! Không cần bao lâu thời gian, ngay cả chúng ta những này Tiên Linh cũng muốn hóa thành tro tàn! Ta đã rất lâu không có ăn được tươi mới nguyên khí!”

—— —— canh thứ hai đi tới. Trạch Trư tiếp tục cố gắng viết Canh [3].

Chương 456 : Thái tử Tô Vân (chương thứ ba cầu phiếu!)

Chương 457: Thái tử Tô Vân (chương thứ ba cầu phiếu!)

Tô Vân không cần nghĩ ngợi, nội tâm nhảy ra, dẫm chân xuống liền đem tế kiếm thuật thi triển đi ra!

Từng tòa tiên cung đại điện vụt lên từ mặt đất, trung ương tế đàn tại Tô Vân dưới chân hình thành, Thiên môn dựng lên, Tiên kiếm hiện lên!

Tô Vân nội tâm thò tay bắt kiếm, một kiếm hướng cái kia Tiên Linh đâm tới!

"Đinh!"

Cái này vô song một kiếm, bị cái kia Tiên Linh duỗi ra hai cái đầu ngón tay nhẹ nhàng kẹp lấy.

Tô Vân khóe mắt run rẩy, Tiên kiếm trảm yêu long một chiêu này còn chưa thi triển đi ra, liền bị cái kia Tiên Linh kẹp lấy, giống như Tô Vân dùng thứ ba tiên ấn phá giải Bạch Cù Nghĩa Tiên kiếm trảm yêu long!

Cái kia Tiên Linh lè lưỡi, nhẹ nhàng liếm liếm mũi kiếm, Tiên kiếm hư ảnh bên trong tích chứa nguyên khí nhất thời bị hắn liếm láp không còn!

Tô Vân trong lòng giật mình, nhất thời chỉ cảm thấy hình thành tế kiếm thuật chân nguyên điên cuồng trút xuống, rất nhanh một chiêu này thần thông tan rã đến không còn một mảnh!

Cái kia Tiên Linh nhắm mắt lại, lẩm bẩm nói: "Mỹ vị chân nguyên, ăn quá ngon, tươi mới có thể để cho ta ngửi được mùa xuân mùi vị…"

Tô Vân một chân hướng về phía sau đá ra, đá hướng toà này tro tàn điện cửa, đồng thời thứ ba tiên ấn bay ra, trong lòng bàn tay hình thành Vạn Hóa Phần Tiên lô hư ảnh!

"Coong!" Chân của hắn đá vào trên cửa điện, cửa điện không nhúc nhích tí nào.

Thứ ba tiên ấn hình thành Vạn Hóa Phần Tiên lô đem cái kia Tiên Linh đưa vào trong lò, cái kia Tiên Linh không thèm để ý chút nào, hít vào một hơi thật dài, nhất thời Vạn Hóa Phần Tiên lô đổ sụp, hóa thành chân nguyên hướng hắn trong lỗ mũi chảy tới!

"Tu vi của ta, thời thời khắc khắc đều tại hóa thành tro tàn, ta có thể cảm giác được bản thân già yếu!"

Cái kia Tiên Linh kích động đến giống như là muốn rơi lệ đồng dạng, ngẩng đầu cười to: "Hiện tại ta cuối cùng cảm giác được hấp thu những người khác chỗ tốt rồi! Ta cuối cùng không cần lại đi săn giết mặt khác Tiên Linh, hấp thu những cái kia Tiên Linh!"

Tô Vân đang muốn thi triển thứ hai tiên ấn, đột nhiên cái kia Tiên Linh thò tay, chụp lại cổ họng của hắn, nâng hắn lên.

Oánh Oánh giận dữ, điên cuồng công kích bàn tay của hắn, lạnh lùng nói: "Ngươi là tiên nhân, tại sao có thể ăn người?"

"Đáng yêu như vậy tiểu nha đầu, ta trong lúc nhất thời lại không cam lòng ăn."

Cái kia Tiên Linh không thèm để ý chút nào , mặc cho Tô Vân thứ hai tiên ấn hình thành Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh đánh vào trên người mình, cười ha ha nói: "Không cần uổng phí sức lực. Cái này Minh đô thời không hoàn toàn cùng ngoại giới

ngăn cách, ở đây ngươi triệu hoán không đến Tiên kiếm, cũng triệu hoán không đến Tứ Cực đỉnh cùng Phần Tiên lô hư ảnh, càng mượn không đến lực lượng của bọn hắn. Ngươi chỉ có thể dựa vào bản thân chân nguyên, nhưng mà dựa lực lượng của ngươi, không làm gì được ta mảy may."

Thứ hai tiên ấn biến thành Hỗn Độn đỉnh nổ tung, hóa thành chân nguyên, những cái kia chân nguyên còn chưa kịp trôi qua, liền bị cái kia Tiên Linh thật dài hút một cái, toàn bộ hút vào trong miệng, nửa điểm cũng không có lãng phí!

"Ngươi không có phát giác được ấy ư, nơi này không có bất kỳ cái gì thiên địa nguyên khí!"

Cái kia Tiên Linh thần thái điên cuồng, cười hắc hắc nói: "Không có bất kỳ cái gì thiên địa nguyên khí, thế giới còn tại không ngừng mục nát, chúng ta trong cơ thể tu vi đều đang không ngừng biến thành tro tàn! Muốn ở chỗ này sống sót, chỉ có một cái phương pháp, đó chính là ăn đi những người khác! Ăn đi mặt khác nội tâm! Nhưng mà các ngươi biết không? Ăn đi mặt khác Tiên Linh, là xảy ra vấn đề…"

Nói đến đây, trên mặt của hắn đột nhiên bùm một tiếng, nhiều thêm khuôn mặt.

Đó là một người khác gương mặt, giờ phút này cái khuôn mặt làm ra say mê thần thái, dường như thoả mãn với hấp thu thôn phệ Tô Vân chân nguyên.

Oánh Oánh rùng mình, giọng the thé nói: "Trên mặt của ngươi có những người khác mặt!"

"Xuỵt."

Cái kia Tiên Linh làm ra cái im lặng động tác tay, cười hắc hắc nói: "Đây là ăn đi mặt khác nội tâm kết quả. Nội tâm chỉ là tư duy, ngươi là tư duy, những người khác cũng là tư duy,

ngươi ăn đi những người khác, tự nhiên sẽ xuất hiện loại tình huống này.”

Đột nhiên lại là bùm một tiếng, cái kia Tiên Linh trên tay cũng mọc ra khuôn mặt, tròng mắt chuyển động.

Oánh Oánh vội vàng trốn đến Tô Vân sau lưng, thò đầu nhìn quanh, chỉ nghe ba ba ba âm thanh không dứt bên tai, to to nhỏ nhỏ mặt từ cái kia Tiên Linh toàn thân khắp nơi xông ra!

Những này gương mặt, rõ ràng là bị cái này Tiên Linh thôn phệ nội tâm, giờ phút này chút nội tâm cũng mỗi người làm ra vẻ thoả mãn.

“Các ngươi rất nhanh cũng sẽ biến thành trên người ta gương mặt.” Cái kia Tiên Linh cười hắc hắc nói.

Đột nhiên, chỉ nghe một tiếng ầm vang tiếng vang, toà này tro tàn thạch đúc thành đại điện tan rã. Cái kia Tiên Linh sắc mặt kịch biến, lạnh lùng nói: “Các ngươi muốn cướp ta sao? Nằm mơ!”

Tro tàn đại điện sụp đổ tan rã, chỉ thấy đứng ở phía ngoài từng tôn tiên nhân nội tâm, ánh mắt rơi vào Tô Vân trên người, lộ ra vẻ tham lam.

Những tiên nhân này nội tâm cao thấp, mập mạp gầy gò, có nửa người đã hóa thành tro tàn, một bước đi liền có tro tàn đá bể nứt, đập thừng thừng rơi trên mặt đất, có mẩu nội tâm u ám, dường như là tro tàn hóa thành sương mù xám ăn mòn đến nội tâm khắp nơi.

Tô Vân khó khăn chuyển động đầu lâu, chỉ thấy những này Tiên Linh trên người cũng hiện ra từng trương cổ quái gương mặt, những này gương mặt cũng lộ ra vẻ tham lam.

Oánh Oánh thấp thỏm lo âu, trốn ở Tô Vân cổ áo về sau, lẩm bẩm nói: “Minh đô tầng thứ mười tám bên trong Tiên

Linh, đều là người điên, nơi này tuyệt đối là trên thế giới kinh khủng nhất địa phương! Sĩ tử, chúng ta làm sao bây giờ…”

Tô Vân còn chưa kịp nói chuyện, đột nhiên những cái kia Tiên Linh nhào tới, ra tay đánh nhau!

“Đem cái này tươi mới chân nguyên bỏ xuống!”

“Để chúng ta nếm một cái!”

“Ta sắp bị tro tàn hành hạ điên! Cái này tươi mới chân nguyên thuộc về ta!”

Những này Tiên Linh mặc dù đã đang chậm rãi tro tàn hóa, một thân tu vi mục nát, từ từ hóa thành tro tàn, nhưng lưu giữ lại thực lực tu vi vẫn như cũ không thể coi thường. Bọn họ nội tâm giơ tay nhấc chân phóng thích ra lực lượng chính là Tô Vân không cách nào chống lại!

Trên người bọn họ tiên uy, càng làm cho Tô Vân như là bị vạn châm toàn đâm đồng dạng, khó chịu phi thường.

Đột nhiên, bắt hắn lại cái kia Tiên Linh cánh tay bị người chặt đứt, Tô Vân rơi xuống đất, cuối cùng có thể nhúc nhích, lập tức đem Oánh Oánh thu vào Linh giới bên trong ba chân bốn cẳng lao nhanh!

Tại phía sau hắn, không ngừng có Tiên Linh đuổi theo, đánh cho trời long đất lở.

“Ầm!”

Một cỗ tiên thuật dư âm ầm đến, dù là Tô Vân dùng hết khả năng chống cự, cũng vẫn là miệng phun máu tươi, bay ra gần trăm dặm lúc này mới rơi xuống đất.

Hắn giãy dụa tiến lên, thử nghiệm tránh né những này Tiên Linh, nhưng mà bất luận hắn trốn đến nơi nào, những này Tiên Linh luôn có thể giống như là mèo con ngửi được mùi tanh đồng dạng ngửi được hắn chân nguyên, đuổi theo tới.

Tô Vân ở phía trước chạy trốn, sau lưng tiên thuật quang mang không ngừng đem hắc ám chiếu sáng, chỉ thấy đuổi theo tới Tiên Linh càng thêm cổ quái, không chỉ có trên người mọc ra mặt khác nội tâm khuôn mặt, thậm chí sinh trưởng ra đủ loại tứ chi đi ra!

Bọn họ lấy kỳ quái tư thế đuổi theo, một bên chém giết, một bên phát ra tiếng cười quái dị, kêu la để Tô Vân dừng lại, để cho bọn họ ăn một miếng nếm thức ăn tươi.

Oánh Oánh từ Tô Vân Linh giới bên trong nhô đầu ra, nhìn một màn này, lẩm bẩm nói: "Bọn họ khi còn sống, thật sự là tiên nhân sao? Đây là ma, là đáng sợ nhất ma…"

Nàng lẳng lặng mà nhìn xem cái này kỳ quái một màn, đột nhiên nói: "Ta chưa hề tại nhân ma Ngô Đồng trên người phát hiện loại này bóp méo đồ vật."

Tô Vân chân lao nhanh, từng đạo tiên thuật dư âm kéo tới, để thương thế của hắn càng thêm tổn thương, phàm là hắn ra tay chống cự, sau lưng những cái kia tự giết lẫn nhau Tiên Linh bọn họ liền càng thêm hưng phấn lên, một bên đánh, một bên hấp thu hắn thần thông bên trong tích chứa chân nguyên.

Đột nhiên, Tô Vân dưới chân lảo đảo một cái, từ một tòa tro tàn trên núi lăn lông lốc lăn xuống đi!

Những cái kia Tiên Linh phấn khởi vô cùng, thét chói tai vang lên đuổi xuống núi.

Qua không lâu, Tô Vân đập ầm ầm tại một vùng thung lũng bên trong, xóa đi máu trên khóe miệng, loạng choà loạng choạng đứng dậy, lạnh lùng nói: "Ta cho dù chết, cho dù nội tâm biến thành tro bụi, cũng sẽ không chôn vùi tại trong miệng các ngươi, biến thành các ngươi trên người mặt!"

Những cái kia bóp méo cổ quái Tiên Linh xoay quanh tại ngoài sơn cốc, lộ ra nhát gan chi sắc, do do dự dự, không dám

vào tới.

Tô Vân giật mình, lại thấy sơn cốc này lại có ánh sáng, quang mang nhàn nhạt chiếu sáng mảnh này không lớn thung lũng, nơi này thế mà còn có tác dụng xương trắng lát thành con đường, cuối đường chính là một tòa thoạt nhìn rất là tinh xảo tro tàn cung điện.

Tô Vân lát nữa, những cái kia Tiên Linh dường như là đối toà này tro tàn cung điện rất là sợ hãi.

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, ngồi xuống, vì chính mình trị liệu thương thế. Oánh Oánh vội vàng bay ra ngoài, giúp hắn áp chế lại tổn thương.

Tô Vân lần nữa đứng dậy, hướng toà kia có ánh sáng tro tàn cung điện đi tới.

"Đừng đi!"

Cốc bên ngoài Tiên Linh bọn họ nhao nhao vươn tay: "Các ngươi sẽ bị ăn đi! Trong điện so với chúng ta còn hung!"

Oánh Oánh hướng bọn họ thè lưỡi, hung ác nói: "Chung quy vượt qua biến thành các ngươi trên người mặt!"

"Ta thích cái tiểu nha đầu này!" Có cái Tiên Linh đột nhiên la lên: "Rất muốn liếm một cái nàng!"

Tô Vân mắt điếc tai ngơ, theo đầu này xương trắng con đường, đi tới toà kia thông sáng trước đại điện, chỉ thấy mặt đất có từng mảnh tro tàn bay xuống, hắn nghe được trong điện truyền đến sột soạt quét rác tiếng, ngay sau đó đứng ở trước cửa, khom người nói: "Khách không mời mà đến tới chơi, mượn chỗ ở chủ nhân bảo địa lánh nạn, quấy rầy chỗ, mong rằng chỗ ở chủ nhân rộng lòng tha thứ."

Quét rác âm thanh càng ngày càng gần, Tô Vân ngẩng đầu, chỉ thấy một cái cao lớn nội tâm một bên quét lấy trên đất tro

tàn, một bên trong cơ thể tu vi hóa thành phiêu phiêu dương dương tro tàn.

Cái kia nội tâm khuôn mặt đập vào mí mắt của hắn, Tô Vân tâm thần chấn động mạnh, thất thanh nói: "Tiên Đế!"

Cái kia đang tại quét bản thân tro tàn nội tâm thân thể nhẹ nhàng rung động một cái, quay đầu nhìn lại, bộ dáng kia, đang cùng Tô Vân tại Đế đình bên trong gặp gỡ cái kia Tiên Đế thi yêu khuôn mặt đồng dạng!

Oánh Oánh không khỏi hưng phấn lên, vui đến phát khóc: "Bệ hạ, đây là ngươi thái tử Tô Vân ah ——— "

Tô Vân sắc mặt đỏ lên, lúng ta lúng túng nói: "Oánh Oánh, không tốt lắm đâu… Khụ khụ, bệ hạ, ta là thái tử Tô Vân ah! Ta cuối cùng tìm đến bệ hạ!"

Cái kia Tiên Đế nội tâm cau mày, không giận tự uy, hiển nhiên hơi không kiên nhẫn.

Tô Vân vội vàng lấy ra Tiên Đế thi yêu tặng cho hắn thanh đồng phù tiết, cái này thanh đồng phù tiết chính là Tiên Đế thi yêu nói tới tín vật, như Đế đích thân tới, có thể thông suốt vạn giới, nhưng mà Tô Vân giao cho Thông Thiên các đi giải mã, trước sau không có thể đem cái này thanh đồng phù tiết bí ẩn phá giải đi ra.

Cái kia Tiên Đế nội tâm ánh mắt rơi vào thanh đồng phù tiết bên trên, lộ ra vẻ kinh ngạc, lại lặp đi lặp lại quan sát Tô Vân cùng Oánh Oánh vài lần, Tô Vân cùng Oánh Oánh lộ ra tràn đầy vẻ chờ mong.

"Cái này thanh đồng phù tiết, quả thực là trẫm tín vật."

Tiên Đế nội tâm thản nhiên nói: "Còn ngươi nói ngươi là ta thái tử, ta có chút không biết rõ."

Oánh Oánh lời nhanh tiếng nhanh nói: “Bệ hạ xác chết vùng dậy!”

Tiên Đế nội tâm lại có nổi giận dấu hiệu, Oánh Oánh vội vàng giải thích nói: “Bệ hạ thân thể bên trong sinh ra mới nội tâm, hóa thành thi yêu, cho phép sĩ tử làm thái tử. Bệ hạ ngươi nhìn có thể hay không tiện nghi một chút…”

“Không thể.”

Cái kia Tiên Đế nội tâm khẽ ngoắc một cái, thanh đồng phù tiết từ Tô Vân trong tay bay ra, rơi vào trong tay của hắn. Tiên Đế nội tâm nhẹ nhàng vuốt ve phù tiết, nói: “Trời có mắt rồi, trẫm bị gian nhân làm hại, móc mắt moi tim, vạn thế không đổi kỹ nghiệp hủy hoại chỉ trong chốc lát. Vốn cho là bị trấn áp tại đây Minh đô mười tám tầng, mãi mãi không vươn mình lên được, không nghĩ tới…”

Hắn giống như cười mà không phải cười, như khóc mà không phải khóc, thấp giọng nói: “Không nghĩ tới, ta thi thể bên trong đản sinh ra thi yêu, thế mà mượn ngươi tay, đem món bảo vật này đưa tới. Không nghĩ tới, ha ha ha ha! Lại là ta thi yêu, đem ta cứu đi ra!”

—— —— Canh [3] đi tới, quá mệt, heo đi tắm một cái, ừm, tắm rửa chờ các ngươi bỏ phiếu a ~~

Chương 457 : Đế Thúc chi não (cầu phiếu)

Chương 458: Đế Thúc chi não (cầu phiếu)

Cái kia Tiên Đế nội tâm mang theo vài phần điên cuồng, nắm lấy thanh đồng phù tiết cười ha ha, âm thanh càng ngày càng to rõ.

Tô Vân trong lòng cũng sinh ra mấy phần hi vọng, bị Bạch Trạch thị lưu đày tới nơi này, lúc nào cũng có thể sẽ bị những cái kia điên cuồng Tiên Linh thôn phệ, nếu là có thể rời đi, đương nhiên là chuyện thật tốt.

Cái kia thanh đồng phù tiết như là thanh đồng chế tạo hai mảnh ống trúc, phía trên khắc vẽ lấy không cách nào phá dịch văn tự, Tô Vân cùng Thông Thiên các một đám thiên tài làm sao cũng không cách nào phá giải.

Chẳng qua Bạch Trạch lại nói qua, thanh đồng phù tiết là Tiên Đế sứ giả đeo chi vật, có thể dùng chi xuyên qua đại thiên thế giới.

Tô Vân bọn họ không biết cách dùng, nhưng Tiên Đế nội tâm nhất định biết thế nào dùng, cũng biết phù tiết bên trên văn tự ý nghĩa.

Tiên Đế nội tâm đi ra toà này tro tàn cung điện, đem thanh đồng phù tiết để qua trên không, thôi thúc bản thân còn sót lại tiên nguyên, chỉ thấy thanh đồng phù tiết bên trên văn tự một cái tiếp theo một cái từ phù tiết phía ngoài nhảy ra, vây quanh phù tiết lấp loé không yên, xoay tròn không thôi.

“Cái này phù tiết bên trên văn tự, là thôi thúc phù tiết pháp môn.”

Thanh đồng phù tiết đang không ngừng biến lớn, như là một cái to lớn ống tròn, trong ống trống rỗng, càng ngày càng rộng rãi. Tiên Đế nội tâm đi vào trong đó, nói: “Những văn tự này, sao chép tự Đế Hỗn Độn thân thể bên trên văn tự, mỗi một cái văn tự ý nghĩa đều không hiểu rõ lắm. Tiếc là Hỗn Độn đã chết, chỉ sợ lại không người có khả năng hiểu rõ những văn tự này hàm nghĩa. Cũng may, chúng ta không cần biết rõ ràng hắn ý nghĩa, chỉ cần biết rõ hắn cách dùng.”

Tô Vân mang theo Oánh Oánh đi tới thanh đồng phù tiết bên trong, chỉ thấy thanh đồng phù tiết vách trong lại là trong suốt, từ bên trong có thể nhìn thấy phía ngoài phong cảnh.

Phù tiết bay lên, phù tiết bên trên văn tự bắt đầu lập loè sáng tối chập chờn quang mang, xoay quanh phù tiết nhanh chóng xoay tròn, mỗi một cái văn tự hình thái đang không ngừng biến hóa!

Cái này thanh đồng phù tiết mang theo bọn họ phi hành, càng lên càng cao!

Nhưng vào lúc này, Minh đô tầng thứ mười tám đại địa chấn động kịch liệt, thành phiến liên miên tro tàn sơn đổ rạp xuống, vô số ngọn núi hướng phía dưới đập xuống!

Tô Vân cùng Oánh Oánh đứng tại phù tiết biên giới, cố gắng trợn mắt lên nhìn xuống dưới, chỉ có thể nhìn thấy mông lung một mảnh u ám, mà tại mờ tối, quái vật khổng lồ đang chậm rãi bay lên, càng ngày càng cao!

Nơi đó giống như là có vô số mờ tối lôi đình trong bóng đêm xuyên qua, như là đại dương đồng dạng, phạm vi bao phủ cực lớn.

Rất nhanh, mảnh này quái vật khổng lồ liền tới đến đốt trúc phía dưới.

Từng đạo khe rãnh lạch trời dựng đứng ở trên bầu trời, khe rãnh sâu đến mấy ngàn dặm, không ngừng có lôi đình chấn động kề những này khe rãnh lạch trời ông ông chảy qua.

Thanh đồng phù tiết nhanh chóng chạy, nhưng mà lại không thể thoát khỏi cái này kỳ lạ quái vật khổng lồ!

"Sĩ tử, đó là cái gì?" Oánh Oánh run giọng nói.

Tô Vân lắc đầu, to như tinh thể con mắt, đã cực kì khủng bố, đầy trời tinh thể hình dáng con mắt bay lên không, bộ kia tình cảnh càng là nghe rợn cả người, nhưng phía dưới di động đồ vật, to lớn hơn, càng khủng bố hơn!

Đột nhiên, phía sau bọn họ truyền đến Tiên Đế nội tâm âm thanh, cười lạnh nói: "Sau khi chết cũng không an phận ấy ư, Đế Thúc?"

"Đế Thúc?" Tô Vân cùng Oánh Oánh trong lòng giật mình, liếc nhau một cái.

Oánh Oánh nói nhỏ: "Sĩ tử, ngươi nói giết chết Đế Thúc đồng thời đem hắn trấn áp ở đây vị kia Tiên Đế là ai? Có thể hay không chính là chúng ta bên người vị này…"

Tô Vân cũng có chút hãi hùng khiếp vía, cười khan nói: "Sẽ không trùng hợp như vậy a?"

Nếu như giết chết Đế Thúc chính là phía sau bọn họ Tiên Đế nội tâm, như vậy Đế Thúc tuyệt đối sẽ không bỏ mặc bọn họ rời đi!

Lần này Đế Thúc xuất hiện, nhất định là vì đem bọn hắn lưu ở nơi đây, thậm chí đem bọn hắn triệt để giết chết!

Tiên Đế nội tâm thôi thúc thanh đồng phù tiết, phù tiết như là xuyên qua vô lượng không gian không vòng, phía ngoài văn

tự chuyển động biến hóa càng thêm kịch liệt. Không vòng nghiền nát vô lượng không gian, nhưng mà phía trước không gian tùy phá tùy sinh, không ngừng diễn hóa, để thanh đồng phù tiết chỉ có thể ở từng đầu to lớn khe rãnh bên trong xuyên qua, không cách nào rời đi nơi đây!

Loại này đấu pháp tình cảnh, là Tô Vân chưa từng thấy qua.

"Chúng ta giờ phút này chạy tại Đế Thúc trong óc phía trên."

Tiên Đế nội tâm thôi thúc thanh đồng phù tiết nhanh chóng xuyên qua, nói: "Nơi này là đầu óc của hắn khe rãnh, sọ não của hắn bị ta dỡ xuống, dùng để luyện chế trong lịch sử vĩ đại nhất Tiên khí, nhưng hắn đại não nhưng vĩnh hằng bất tử."

Tô Vân trong lòng giật mình, thanh đồng phù tiết chớp mắt vạn dặm, nhưng lại liền Đế Thúc một đầu não kênh mương đều không thể xuyên qua, có thể tưởng tượng được Đế Thúc đại não là bực nào to lớn!

Ánh mắt của hắn rơi vào những cái kia gào thét mà qua lôi đình bên trên, lôi đình kề khe rãnh, từ một đầu khe rãnh nhảy vọt đến một cái khác khe rãnh bên trong, lấp loé không yên.

Những này lôi đình phạm vi bao phủ thậm chí rộng chừng vạn dặm!

"Đó là Đế Thúc đại não đang suy tư!"

Hắn nhất thời tỉnh ngộ lại: "Không đúng, là Đế Thúc tại quan tưởng! Đế Thúc đại não chính là dùng quan tưởng cắt đứt thanh đồng phù tiết, để thanh đồng phù tiết không cách nào rời đi Minh đô!"

Thanh đồng phù tiết bay lên không, nhanh chóng bay lên trên đi, nhưng mà Minh đô trên bầu trời lại đột nhiên hiện ra

vô biên tinh không, vô số ngôi sao xoay tròn xuất hiện, tầng không gian trùng điệp xếp hướng ra phía ngoài dâng trào!

Đó là Đế Thúc đại não tại quan tưởng, để cho bọn họ không cách nào chạy trốn!

Trong lúc nhất thời, hắc ám Minh đô tầng thứ mười tám khắp nơi đều bị tinh không chiếu sáng, những tiên nhân kia nội tâm lúc này cũng khiếp sợ không tên, mê man nhìn cái này đột nhiên trở nên rực rỡ màu sắc Minh đô.

Tô Vân nhìn xuống dưới, cuối cùng đem Đế Thúc trong óc thấy rõ.

Đó là một viên vô cùng to lớn đại não, ngang dọc không biết bao nhiêu vạn dặm, não kênh mương tách nhập, đại não tư duy vô cùng mãnh liệt, vô số như sấm trì giống như lôi đình chi hải tại đầu óc của hắn bên trên nhanh chóng di động!

"Đế Thúc còn sống không?" Tô Vân đè xuống trong lòng khiếp sợ, lẩm bẩm nói.

"Đương nhiên là chết!"

Tiên Đế nội tâm đem thanh đồng phù tiết tốc độ tăng lên tới cực hạn, đứng tại ống trúc phía trước, chập ngón tay làm kiếm, một đạo kiếm quang hướng về phía trước chém xuống!

Phía trước vô lượng không gian nhất thời ứng kiếm vỡ ra, phù tiết mang theo bọn họ từ vỡ ra không gian bên trong xuyên qua, sau một khắc, xoay tròn phù tiết văn tự khắc ở Minh đô trên bầu trời, không trung mái vòm Hỗn Độn hóa, thanh đồng đốt trúc từ trong hỗn độn xuyên qua.

Tô Vân từ phù tiết một chỗ khác nhìn lại, nhưng thấy cái kia vô song cự nhân tại Minh đô bên trong gào thét, từng cái con mắt thật to kết nối lấy cái kia đại não, tự hắc ám tro tàn bên trong nâng lên, nhìn về phía này.

“Chỉ là giống như hắn loại sinh vật này, rất khó bị triệt để giết chết. Ta đem hắn thi thể trấn áp ở đây, đi qua thời gian dài như vậy, thân thể của hắn đã hóa thành tro tàn, đại não nhưng đem tất cả năng lượng hấp thu, trong đó tàn niệm cưỡng ép bảo vệ đại não, ngăn cản đại não suy vong.”

Tiên Đế nội tâm nhìn thấy phù tiết lao ra Minh đô tầng thứ mười tám, chạy vào thứ mười bảy tầng, cũng thở phào nhẹ nhõm, hiếm thấy lộ ra tươi cười, nói: “Nhưng hắn lần này vì ngăn cản ta rời đi, cưỡng ép sử dụng lực lượng, hắn đại não hóa thành tro tàn tốc độ nhất định gia tăng thật lớn.”

Thanh đồng phù tiết từ Minh đô thứ mười bảy tầng bầu trời xám xịt bên trong xuyên qua, cao tới vạn trượng đầu trâu Ma Thần đột nhiên phát động dung nham cùng lôi đình, thò tay hướng phù tiết chộp tới.

Thần lực của hắn ngập trời, ma khí tại toàn thân như là Hắc Long lăn mình, gào to giống như là trời long đất lở!

Tiên Đế nội tâm cười lạnh, cong ngón tay búng một cái, cái kia đầu trâu Ma Thần dung nham bàn tay lớn bành bành nổ tung.

Một bên khác, một cái khác đầu ngựa Ma Thần đang tự từ biển dung nham bên trong từ từ đứng lên, vung vẩy một cây dung nham trường thương, đầu thương xoay tròn, đón thanh đồng phù tiết đâm tới!

“Đinh!”

Tiên Đế nội tâm đứng ở nơi đó không động, dung nham trường thương thẳng đâm trúng mi tâm của hắn, đột nhiên vỡ nát, tan rã.

Cái kia đầu ngựa Ma Thần hộc máu, bay ngược mà đi, lạnh lùng nói: “Thỉnh Minh đô Đại Đế đến đây hàng phục tặc nhân!”

“Đông!” “Đông!” “Đông!”

Trên bầu trời từng khỏa hắc ám tinh thần bên trên, từng tôn hình thù kỳ quái Ma Thần gõ khổng lồ trống trận, những cái kia bị đào đi tinh hạch tinh cầu giống như là bị gặm được hơn phân nửa táo, treo ở bầu trời tăm tối bên trong.

Thần Ma khung xương bị dựng thành cầu nối, đem những này tàn tinh kể cả, lít nha lít nhít tĩnh mịch tinh cầu bên trên, đủ loại cổ xưa kiến trúc bốn phương tám hướng sinh trưởng, Ma Thần đại quân không biết từ chỗ nào cái địa phương chui ra ngoài, trốn ở những kiến trúc kia cùng tàn tinh đằng sau, dò xét từ rách rưới tinh cầu ở giữa lái qua thanh đồng phù tiết, nhưng không ai dám to gan động thủ.

“Để cho bọn họ đi ——“

Cái kia liên tiếp hắc ám tàn tinh đằng sau, đột nhiên ba cái to lớn màu đỏ sậm hỏa cầu sáng lên, giống như là cổ xưa Thần Ma trong bóng đêm mở mắt ra, phát ra long trời lở đất gào to: “Thu hồi đao binh, ai cũng không cho phép ra tay! Để cho bọn họ rời đi!”

Ào ào âm thanh truyền đến, đó là Ma Thần bọn họ thu lại đao binh tiếng vang.

Thanh đồng phù tiết bên trên, Tiên Đế nội tâm cười lạnh nói: “Minh đô, người của ta ở đâu?”

Cái kia hắc ám tinh cầu phía sau quái vật khổng lồ âm thanh trầm lắng như là vô số cái lôi đình tại mây đen sau lưng vang lên: “Bệ hạ người không có rơi vào Minh đô, bọn họ là phản nghịch, đương nhiên phải bị luyện chết. Bệ hạ hẳn phải biết, Minh đô từ trước tới nay công chính, không nghiêng lệch, cũng không thiên vị bệ hạ, cũng không thiên vị tân Đế…”

Tiên Đế nội tâm hừ một tiếng.

Ba cái kia to lớn màu đỏ sậm hỏa cầu bỗng nhiên run rẩy một chút, giống như là trong bóng tối ma quái đang phát run.

"Tân Đế đem bệ hạ nội tâm quăng ra, Minh đô tận tâm tận lực trấn áp, bệ hạ nếu như đem tân Đế nội tâm quăng ra, Minh đô cũng tận tâm tận lực trấn áp." Vị kia trong bóng tối quốc Minh đô Đại Đế tiếp tục nói.

Tiên Đế nội tâm thản nhiên nói: "Hi vọng tương lai ngươi nhớ tới câu nói này. Ngươi lại đứng lại, ngươi liền bản thân đi vào Minh đô tầng thứ mười tám."

Thanh đồng phù tiết tăng tốc, phá không mà đi.

Thanh đồng phù tiết từ một tầng lại một tầng Minh đô bên trong xuyên qua, rất nhanh biến mất không còn tăm tích, rời đi Minh đô.

Cái kia cụt tay đầu trâu Ma Thần khom người nói: "Bệ hạ, muốn trình báo tiên đình ư?"

Minh đô Đại Đế con mắt thứ ba chậm rãi khép lại, sau một lúc lâu, mới nói: "Chờ nửa ngày, lại đến bẩm tiên đình!"

Thanh đồng phù tiết từ từng tầng từng tầng không gian bên trong xuyên qua, đợi đến tốc độ chậm lại lúc, Tô Vân bốn phía nhìn lại, chỉ thấy bọn họ đã đi tới Thiên Thị Viên Đế đình trong cấm địa!

"Cái này phù tiết, thật sự là dùng tốt!" Hắn không khỏi khen ngợi.

Tiên Đế nội tâm cũng tự đi ra phù tiết, xòe bàn tay ra, phù tiết bên trên văn tự không xoay tròn nữa, phù tiết cũng càng ngày càng nhỏ, như là hai mảnh ống trúc.

Hắn tiện tay đem thanh đồng phù tiết ném cho Tô Vân, nói: "Ngươi đồ vật, trẫm sẽ không cướp ngươi."

Tô Vân nhận lấy phù tiết.

Tiên Đế nội tâm nói: "Ngươi biết dùng như thế nào ư?"

Tô Vân khom người, nói: "Ta xưa nay trí nhớ hơn người, bệ hạ thôi thúc phù tiết, văn tự danh sách, biến hóa, ta tất cả nhớ tới."

Tiên Đế nội tâm gật gật đầu, cất bước đi lại tại Đế đình bên trong, dường như trong lòng có cảm giác. Tô Vân chần chừ một chút, nói: "Xin hỏi bệ hạ, sau này có tính toán gì không?"

Tiên Đế nội tâm lát nữa liếc nhìn hắn một cái, Tô Vân ánh mắt trong veo, không có bất kỳ cái gì vẻ sợ hãi, nói: "Tiểu thần cho rằng, bệ hạ làm mau rời khỏi giới này."

Tiên Đế nội tâm nói: "Minh đô sẽ cho ta lưu lại một chút thời gian, để cho ta rời đi. Ngươi cũng tận quản yên tâm, trẫm sẽ không trì hoãn quá lâu."

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, khom người lui về phía sau, nói: "Tiểu thần nơi này chỉ là nhân gian, không dám ở lâu bệ hạ. Tiểu thần còn có mặt khác việc vặt, xin được cáo lui trước."

"Nhân gian? Khà khà! Ngươi nói nơi này là nhân gian?"

Cái kia Tiên Đế nội tâm bật cười, phất phất tay, nói: "Ngươi cứ việc đi đi."

Tô Vân dừng bước, muốn nói lại thôi, Oánh Oánh vội vàng giật giật cổ áo của hắn, ra hiệu hắn không nên hỏi nhiều.

Tô Vân do dự một chút, vẫn là hỏi ra chôn ở đáy lòng lời nói: "Xin hỏi bệ hạ tại Minh đô tầng thứ mười tám bên trong lúc, có hay không nếm qua mặt khác tiên nhân nội tâm?"

Oánh Oánh không còn hy vọng, cắn răng nói: "Vấn đề này không thể hỏi ah! Sẽ chết người đấy!"

Tiên Đế nội tâm thân thể cứng lại ở đó, lát nữa cười nói: "Ngươi nói cái gì đó? Trẫm chính là Tiên giới minh quân, sao

lại vì bảo toàn tu vi của mình mà thôn phệ người khác nội tâm? Nhanh đi.”

Tô Vân khom người, xoay người rời đi. Oánh Oánh thở dài một hơi, cười nói: “Hắn như vậy đại nhân vật, tự nhiên không thể đi ăn những người khác nội tâm, tai hoạ ngầm quá lớn. Ngươi liền lo lắng vớ vẩn!”

Tô Vân tiếng cười truyền đến, nói: “Ta vốn là chính là tiểu người mù, ngươi cũng biết…”

Hai người âm thanh xa dần.

Tiên Đế nội tâm yên lặng đứng ở nơi đó, đột nhiên thở dài, trên ót mọc ra khuôn mặt, đây không phải là mặt của hắn, mà là mặt khác tiên nhân mặt.

Hắn cúi đầu xuống, nhìn thấy trong lòng bàn tay mình cũng xuất hiện một khuôn mặt, cái kia gương mặt không lộ vẻ gì, giống như hắn hiện tại đồng dạng.

“Trẫm không thể không ăn ah, trẫm nhất định phải nội tâm sống sót… Hắc hắc hắc…”

Trên người hắn ba ba vang vọng, một cái lại một cái khuôn mặt từ trong cơ thể hắn chui ra.

Chương 458 : Ta đánh chết lệnh lang

Chương 459: Ta đánh chết lệnh lang

Tô Vân mang theo Oánh Oánh cẩn thận từng li từng tí đi ra Đế đình, lúc này, Đế đình bên trong đột nhiên truyền đến kịch liệt chấn động, Tô Vân quay đầu nhìn lại, chỉ thấy nơi đó địa lý núi sông đang phát sinh thay đổi.

Nguyên bản đổ sụp dãy núi giờ phút này lần nữa dựng lên, sụp đổ cung điện cũng lần nữa nổi bồng bềnh giữa không trung, gạch ngói gây dựng lại, đấu củng tương thừa, sáng bừng lên.

Cầu dài nằm sóng, cung điện liên kết, từng đoá tiên quang như hoa tô điểm tại cung điện ở giữa, đó là phi phàm dị bảo, tiên khí như sương, chảy xuôi tại tường cầu phía dưới, sông sóng phía trên.

Nguyên bản Đế đình cảnh hoang tàn khắp nơi, lúc này vậy mà trở nên vô cùng tốt đẹp.

Tô Vân thở dài, thấp giọng nói: “Ta không hy vọng Đế đình quá đẹp, quá đẹp, liền sẽ dẫn tới người khác ham muốn.”

Hắn không khỏi đau đầu, nguyên bản Đế đình là một vùng phế tích, khắp nơi hung hiểm, liền dẫn tới thế lực khắp nơi ham muốn, Bạch Trạch thị càng là điểm danh muốn cướp bóc, chiếm lấy Đế đình!

Hiện tại, Đế đình trở nên như thế ngăn nắp mỹ lệ, sợ rằng sẽ cho Thiên Thị Viên trêu chọc tới nhiều hơn nữa tai bay vạ gió!

Bất quá, hiện tại là Tiên Đế nội tâm tại chỉnh đốn lại cựu sơn hà, hắn căn bản là không có cách can thiệp.

Oánh Oánh bay đến trên không nhìn quanh, quan sát Đế đình biến hóa, nói: "Sĩ tử, ngươi cảm thấy Đế linh thật không có ăn đi mặt khác Tiên Linh ư? Ta chung quy có chút nghi ngờ…"

Nàng bay thấp xuống, đi tới Tô Vân trước mặt, nghiêm mặt nói: "Thực lực của hắn biểu hiện, có chút không hợp thói thường, cho dù là Đế Thúc chi não cũng không thể làm được gì hắn mảy may, Minh Đế đối với hắn cũng cực kỳ sợ hãi, mặt khác Tiên Linh đối với hắn hoảng sợ, cũng không giống là giả vờ. Nếu như…"

"Oánh Oánh!"

Tô Vân cười nói: "Nội tâm là sẽ không gạt người. Hắn đã nói sẽ không vì bảo toàn tu vi mà thôn phệ mặt khác nội tâm, như vậy thì thật sẽ không vì vậy mà thôn phệ nội tâm."

Oánh Oánh nói: "Vì tu vi sẽ không, vì tính mạng đâu? Tại Minh đô tầng thứ mười tám, cũng không chỉ hắn, còn có Đế Thúc chi não nhìn chằm chằm , chờ đợi hắn suy yếu."

Nàng càng nghĩ càng thấy đến khủng bố, run giọng nói: "Hắn vì không bị Đế Thúc chi não trả thù, khẳng định sẽ để cho thực lực của mình duy trì tại trạng thái đỉnh phong! Cho nên hắn phải liều mạng ăn, không thể để cho tu vi của mình có nửa điểm hao tổn! Hơn nữa cho dù không có Đế Thúc chi não, hắn cũng cần đề phòng mặt khác Tiên Linh! Hắn chẳng lẽ liền sẽ không lo lắng cho mình không ngừng tro tàn hóa, trở nên quá suy yếu, mà bị mặt khác Tiên Linh ăn đi ư?"

Tô Vân đi ra ngoài, nói: "Oánh Oánh, ngươi để cho ta không nên hỏi nhiều, chính ngươi cũng nhiều vấn đề như vậy."

Oánh Oánh rơi vào đầu vai của hắn, thở phì phò nói: "Ngươi hỏi vấn đề kia, nhấc lên hứng thú của ta, ta tự nhiên cũng muốn biết đáp án. Hơn nữa, ta nhưng không có ở ngay trước mặt hắn hỏi hắn những thứ này. Ta là hỏi ngươi!"

Tô Vân lộ ra tươi cười, nói khẽ: "Hắn nói hắn sẽ không vì tu vi mà ăn đi mặt khác Tiên Linh, đại biểu hắn còn có xấu hổ chi tâm, chỉ là vì mình tính mạng bất đắc dĩ vì đó. Đã có xấu hổ chi tâm, như vậy liền sẽ không cần ẩn tàng hành tung mà giết chúng ta. Ta sở dĩ hỏi như vậy hắn, loại trừ thỏa mãn lòng hiếu kỳ của ta bên ngoài, chính là muốn biết chúng ta có hay không có thể còn sống đi ra Đế đình."

Oánh Oánh yên tĩnh nghe hắn, chỉ cảm thấy trong lòng rất là an tâm.

Tô Vân việc làm bất luận là bực nào hoang đường, hạng gì kinh thế hãi tục, hạng gì coi trời bằng vung, nhưng đều là có thể cho người một loại rất an tâm cảm giác.

Tô Vân nói: "Nếu như hắn liền điểm ấy xấu hổ chi tâm cũng không có, vậy chính là vô cùng đáng sợ ma. Chẳng những chúng ta phải chết, Thiên Thị Viên tất cả nội tâm, chỉ sợ đều phải chết."

Hắn hướng Thiên Thị Viên cùng Chung sơn giao giới tiến đến, sắc mặt yên bình, không nhanh không chậm nói: "Hắn trả lời vấn đề của ta sau đó, ta liền không cần vì Thiên Thị Viên lo lắng. Ta hiện tại lo lắng chính là, Đế linh cùng thi yêu, nên như thế nào chung sống."

Oánh Oánh nháy mắt mấy cái, ha ha nói: "Cái này… Ý của ngươi là nói, Đế linh muốn trở lại cơ thể chính mình? Hắn cùng Tiên Đế thi yêu, tất có đánh một trận?"

Tô Vân gật đầu: "Đế thi hóa thành thi yêu, là sau khi hắn chết chấp niệm gây chuyện, dần dà thai nghén sinh ra thành

linh. Nhưng hắn nội tâm bên trong, sao lại không phải tràn đầy chấp niệm đâu? Hắn nhất định sẽ đi Tiên giới, nhất định sẽ cùng thi yêu một trận chiến, nhất định sẽ dùng hết khả năng thử nghiệm đoạt lại bản thân tất cả! Hắn…”

Tô Vân dừng một chút, nói: “Đã thành ma.”

Oánh Oánh rùng mình một cái, vội vàng hướng cổ của hắn nhích lại gần, cười nói: “Tiên nhân, Tiên giới, lúc trước nghe tới tốt đẹp dường nào, bây giờ lại càng lúc càng âm trầm khủng bố. Chúng ta không nói những này đáng sợ chuyện. Chúng ta tới nói một chút ngươi bị Bạch Hoa phu nhân lưu đày sau đó, sẽ phát sinh chuyện gì. Ta thật giống nhìn thấy Bạch Trạch ra tay ý đồ cứu chúng ta…”

Tô Vân cũng lộ ra tươi cười, nói: “Bạch Trạch trưởng lão là có thể dựa nhất bằng hữu, có hắn ở bên người, so Ứng Long lão ca ca cơ ngực còn muốn an toàn còn muốn an tâm!”

Thiên Thị Viên cùng Chung sơn giao giới.

Ba mươi sáu người tướng mạo người kỳ lạ đứng tại Thiên Thị Viên bên này, bọn họ hoặc cao hoặc thấp, hoặc già hoặc trẻ, hoặc nam hoặc nữ, hoặc mập hoặc gầy, hơn nữa tướng mạo cũng đều khó hiểu cực kì, có tuấn tú, có khủng khiếp, có yêu dị, có dữ tợn.

Thậm chí có người khô dứt khoát mọc ra Thần Ma đầu, như Thiên Bằng, chính là đầu chim thân người thiếu niên Thần Chỉ, còn có người gánh lấy Kỳ Lân đầu, có người mẩu đầu so thân thể còn muốn đại hai vòng, mở miệng chính là miệng đầy răng nhọn.

Còn có người mọc ra một cái đầu, khi thì lại có bảy tám cái đầu xuất hiện, cái cổ kéo dài giống như như con vịt, chín đầu cái cổ quay tới quay lui, chín viên đầu cãi lộn không ngừng.

Mà tại phía sau bọn họ, mẩu hiện ra từng tôn mạnh mẽ cực kỳ Thần Ma nội tâm, khí diễm ngập trời!

Không chỉ có như thế, tại bọn họ Thần Ma nội tâm sau đó, càng là xuất hiện từng cái to lớn động thiên, động thiên giữa bầu trời địa nguyên khí như là hồng lưu, điên cuồng chảy ra, phát triển khí thế của bọn hắn!

"Cai tù là dưới mí mắt chúng ta lớn lên."

Kỳ Lân âm thanh khàn giọng, lạnh lùng nói: "Chúng ta bị trấn áp tại trí nhớ của hắn trong phong ấn lúc, chỉ có hắn bồi tiếp chúng ta, cùng với bảy tám năm. Ngày hôm nay Bạch Trạch thị nhất định phải vững chãi đầu cứu trở về, bằng không liền chỉ có cá chết lưới rách!"

Mọi người lặng im, ngưng trọng sát khí tại bốn phía tràn ngập.

Cho dù là Thao Thiết cái kia không tim không phổi, cũng biến thành tướng mạo hung ác, đằng đằng sát khí.

Bọn họ bị Khúc Tiến thái thường đám người bắt giữ, trấn áp tại Tô Vân trí nhớ trong phong ấn, nơi đó chỉ có Thanh Ngư trấn, loại trừ Thanh Ngư trấn bên ngoài, chính là tuổi nhỏ Tô Vân.

Cứ việc đó là Tô Vân một đoạn trí nhớ, nhưng đoạn này trong trí nhớ Tô Vân nhưng làm bạn bọn họ vượt qua bảy tám năm lâu, biết trí nhớ phá phong, bọn họ bị Tô Vân phóng thích.

Bọn họ đối Tô Vân rất là quen thuộc cùng cởi, đối Tô Vân tình cảm rất là phức tạp, nhưng cũng không thù hận, ngược lại có chút tình thân.

Dù sao cũng là tự xem đi lấy lớn lên.

Bạch Hoa phu nhân nhìn về phía thiếu niên Bạch Trạch, nói: "Như vậy ngươi đây? Ngươi cũng phải vì một cái nhân loại, cùng mình tộc nhân đoạn tuyệt ư?"

Ứng Long đám người nhìn về phía thiếu niên Bạch Trạch.

Thiếu niên Bạch Trạch lặng im phút chốc, nói: "Sớm tại năm ngàn năm trước, ta không phải cũng đã bị trục xuất chủng tộc sao?"

Bạch Hoa phu nhân ôn nhu nói: "Đem ngươi trục xuất đi, không phải cũng là vì tốt cho ngươi? Ngươi lúc trước ngươi lầm lì, không thích cùng tộc nhân nói chuyện, cũng không có bằng hữu. Đem ngươi trục xuất mấy năm này, ngươi nhìn, ngươi không phải giao rất nhiều bằng hữu?"

Nàng ánh mắt lưu chuyển, từ Ứng Long, Kỳ Lân, Thao Thiết đám người trên mặt đảo qua, phốc phốc cười nói: "Chỉ là ngươi giao những người bạn này, tựa hồ có chút không ra sao đây. Chúng ta Bạch Trạch thị lúc trước chưa xuống dốc lúc, tại tiên đình là quản lý những này Thần Ma, thiên hạ Thần Ma điểm yếu, nắm giữ toàn bộ tại trong tay của chúng ta. Bọn họ chỉ là chúng ta hạ nhân, ngươi cùng hạ nhân kết giao bằng hữu, thật làm cho ta thất vọng."

Đào Ngột, Nhai Tí đám người giận dữ.

Ứng Long nhướng nhướng mày, hắn nghe nói qua cái tin đồn này, Bạch Trạch nhất tộc tại Tiên giới phụ trách quản lý Thần Ma, cái chủng tộc này có Bạch Trạch sách, trong sách ghi lại đủ loại Thần Ma trời sinh điểm yếu.

Phàm là có Thần Ma hạ giới, hoặc là từ chủ nhà chạy trốn, lại hoặc là phạm án, liền sẽ do Bạch Trạch nhất tộc xuất mã, đem bắt, mang về thẩm vấn.

Bất quá, Tiên giới sớm đã không còn Bạch Trạch.

Thiếu niên Bạch Trạch vẻ mặt hờ hững, nói: "Ta bị lưu đày, không phải là bởi vì ta chiến thắng tộc nhân khác, giành lấy thần vị nguyên nhân ư?"

Bạch Hoa phu nhân sắc mặt cứng đờ, mặt khác Bạch Trạch thị tộc người cũng là ánh mắt né tránh, không dám cùng thiếu niên Bạch Trạch ánh mắt tiếp xúc.

Bạch Trạch nói: "Giống chúng ta không cách nào thành tiên, chỉ có thể thành Thần đạo. Thành tựu thần vị, chỉ có một cái phương pháp, vậy chính là mượn tiên quang tiên khí, lạc ấn thiên địa. Chúng ta Chung Sơn động thiên bị phong tỏa, chỉ có một ít phạm qua Thần Ma mới có thể bị ném tới nơi này, tự nhiên không cách nào đi vào Tiên giới. Ngay sau đó Thần Vương liền muốn ra một ý kiến, vậy chính là đem những cái kia phạm qua Thần Ma bắt, luyện hóa, từ trong cơ thể của bọn hắn chiết xuất ra tiên khí tiên quang."

Bạch Hoa phu nhân cười nói: "Những này Thần Ma, thường thường đều là xuất thân tự Tiên giới, trong đó còn có chút Thần Quân càng là từng chiếm được tiên nhân ban thưởng. Cho nên đem bọn hắn luyện hóa, tuyệt đối có thể chiết xuất ra tiên khí tiên quang! Chúng ta Bạch Trạch thị là những cái kia Thần Ma khắc tinh, do chúng ta ra tay, chính hợp số trời! Nên bọn họ chết tại trong tay của chúng ta!"

Thiếu niên Bạch Trạch lạnh lùng nói: "Nhưng Thần Vương thân ngươi thân thể không tiện, không cách nào tự thân động thủ, chỉ có thể dựa vào chúng ta. Chúng ta tộc nhân đem những cái kia bị trấn áp ở đây Thần Ma từng cái bắt, trấn áp luyện hóa, những cái kia bị chúng ta luyện chết, liền lưu đày tới cửu uyên bên trong."

Bạch Hoa phu nhân cười nói: "Chúng ta đem Chung Sơn động thiên thanh trừng, toàn bộ Chung Sơn động thiên, liền tất

cả rơi vào tộc ta trong tay! Ngươi ở bên trong lập công lao thật lớn!"

Thiếu niên Bạch Trạch nói: "Nhưng chúng ta tộc nhân nhưng đã chết không biết bao nhiêu. Hơn nữa, cũng không phải là tất cả bị giam giữ ở đây Thần Ma đều đáng chết. Trong bọn họ có rất nhiều chỉ là phạm vào sai lầm nhỏ, chọc giận chủ nhân của bọn hắn, liền bị ném đến nơi đây , mặc cho bọn họ tự sinh tự diệt. Nhưng mà, phu nhân nhưng luyện chết bọn họ."

Bạch Hoa phu nhân cứ việc bị trấn áp tại vách đá bên trong, nhưng phong tình vạn chủng, cười tủm tỉm nói: "Bọn họ đáng chết. Ta cũng là vì tộc ta suy nghĩ, luyện hóa bọn họ, tinh luyện tiên khí tiên quang, để cho ta tộc nhiều hơn một cái thần vị…"

"Không phải là vì Thần Vương chi tử ư?"

Thiếu niên Bạch Trạch nói: "Chúng ta chết hơn phân nửa tộc nhân, mới đưa những cái kia cùng chúng ta đồng dạng tù nhân trấn áp, luyện hóa, luyện đến một đạo tiên quang một đạo tiên khí. Thần Vương rất vui vẻ, vừa nghĩ đến tên, lại nghĩ đến vị, ngay sau đó nói để thế hệ trẻ tuổi tộc nhân cạnh tranh, người chiến thắng nhận được cái này thần vị. Tham dự tràng này đồng tộc đấu trẻ tuổi tộc nhân, bọn họ cũng không biết, cuối cùng có khả năng chiến thắng, chỉ có một người, chính là Thần Vương nhi tử."

Bạch Hoa phu nhân thở dài, nói: "Cuối cùng người thắng trận, không phải ngươi sao?"

Thiếu niên Bạch Trạch nói: "Bởi vì ta đánh chết lệnh lang."

Bạch Hoa phu nhân nở nụ cười, thanh âm bên trong mang theo oán khí.

Thiếu niên Bạch Trạch nói: "Mặt khác tham dự tràng này đại bỉ tộc nhân, phàm là thực lực tu vi tại lệnh lang phía trên,

không phải là bị trọng thương chính là bị tử vong. Ta khi đó tu vi rất yếu, ngươi cho rằng ta không thể đối lệnh lang có uy hiếp, cho nên không có xuống tay với ta. Nhưng ta biết, ta so lệnh lang thông minh nhiều, tộc nhân khác chỉ có thể học được mấy loại Tiên đạo phù văn, ta nhưng đã thuộc làu. Tại đối đầu lúc, ta vốn định chiến thắng nhận được thần vị thì cũng thôi đi, nhưng ta đột nhiên nhớ tới những cái kia chết đi trọng thương tộc nhân, cho nên ta vặn đi lệnh lang đầu, giết hắn nội tâm."

Bạch Hoa phu nhân cười khanh khách nói: "Cho nên ngươi cứ việc nhận được thần vị, nhưng cuối cùng lại bị lưu đày!"

Thiếu niên Bạch Trạch nói: "Hiện tại ta trở về. Năm đó ta vì tộc nhân, đánh chết lệnh lang, hôm nay ta đồng dạng có thể vì bằng hữu, đem ngươi diệt trừ!"

Bạch Hoa phu nhân cất tiếng cười to: "Chỉ bằng ngươi? Chỉ bằng ngươi những này bạn xấu? Bọn họ chỉ là Thần Ma bên trong người hạ đẳng, là tiên nô! Chúng ta mới là người thượng đẳng! Bọn họ tại tộc ta phía trước, không đỡ nổi một đòn! Tất cả tộc nhân nghe lệnh, đem bọn hắn bắt lại, luyện hóa thành tro!"

Bạch Trạch thị mọi người chần chừ, một vị lão giả ho khan một tiếng, nói: "Thần Vương, liên quan tới lần kia đại bỉ sự tình, Thần Vương vẫn là giải thích một chút còn tốt."

Bạch Hoa phu nhân giận dữ, cười lạnh nói: "Bạch Khiên Chiêu, ngươi muốn tạo phản phải không?"

"Không dám."

Cái kia Bạch Trạch thị lão giả nói: "Những năm này chúng ta Bạch Trạch thị quả thực bởi vì nhiều lần ác chiến, nhân khẩu tàn lụi, nguyên khí đại thương. Lần kia đại bỉ, cũng quả thực có không ít trẻ tuổi tuấn kiệt bị chết quái lạ."

Bạch Hoa phu nhân tức giận vô cùng mà cười, nhìn chung quanh một vòng, cười khanh khách nói: “Tốt, kẻ lưu vong trở về, các ngươi liền cảm giác các ngươi lại có thể đúng hay không? Lại cảm thấy ta không có các ngươi không được đúng hay không? Hôm nay, bản cung tự thân tru sát phản đồ!”

Chương 459 : Bằng hữu hữu nghị (cầu phiếu!)

Chương 460: Bằng hữu hữu nghị (cầu phiếu!)

Bạch Hoa phu nhân hơn phân nửa thân thể bị trấn áp tại vách đá bên trong, thân thể cùng vách đá sinh trưởng cùng một chỗ, chiến đấu tự nhiên cực kỳ không tiện, nhưng nàng nội tâm nhưng vô cùng cường đại!

Nàng là Bạch Trạch thị nhất tộc Thần Vương, bởi vì cùng trong tiên giới một vị nào đó quyền thế cực cao tiên nhân tư thông, bị nữ chủ nhân phát hiện, bởi vậy cả tộc lưu đày trấn áp.

Vị kia thân cư cao vị tiên nhân biết đuối lý, bởi vậy không có vì nàng nói một câu lời hữu ích, ngay cả nàng bị trấn áp sau đó cũng chưa từng đến thăm qua, chớ nói chi là giải cứu nàng.

Nàng cùng vị kia tiên nhân tư thông lúc, bị rất nhiều người biết, khi đó được thế, ngay sau đó mọi người gọi nàng là Bạch Hoa phu nhân, nàng cũng dương dương đắc ý. Nhưng người nào từng muốn Bạch Hoa phu nhân cái tên này, hữu danh vô thực, không rơi vào chủng tộc bại vong hạ tràng.

Bạch Hoa phu nhân thông minh lanh lợi, chưa bị trấn áp lúc, thực lực tu vi là Thần Quân bên trong đỉnh cấp tồn tại, thông hiểu thiên hạ bất kỳ Thần Ma điểm yếu, đồng thời tinh thông phong ấn, luyện hóa, lưu đày, hiến tế các loại pháp môn!

Tại đây chút phương diện trình độ bên trên, nàng có thể nói là tiên nhân phía dưới đệ nhất nhân!

Thông hiểu ngươi tất cả điểm yếu, đánh thắng được liền phong ấn luyện hóa, đánh không lại liền lưu đày hiến tế, Bạch Trạch thị nhất tộc, có thể nói là nhất lệnh Thần Ma nhức đầu Thần Ma, mà Bạch Hoa phu nhân thì là trong đó tài năng xuất chúng!

Bởi vậy Tô Vân ở trước mặt nàng liền một chiêu đều đi không đi qua, liền bị nàng trực tiếp lưu đày!

Nàng giờ phút này tức giận, Thần Vương nội tâm hiện lên, một lòng muốn đích thân tru sát thiếu niên Bạch Trạch, vừa ra tay liền thấy đầy trời Thần Ma hư ảnh, sừng sững tại sau lưng bên trên bầu trời!

Những cái kia Thần Ma hư ảnh giống như chân thực, tổng cộng 1,520 loại Thần Ma, muốn so thiếu niên Bạch Trạch thi triển đi ra lúc càng thêm rõ ràng, thậm chí có thể nhìn thấy những này Thần Ma hô hấp, tóc da lông tóc, cảm nhận được bọn họ huyết mạch ở trong người chảy xuôi!

Bạch Hoa phu nhân quát một tiếng, đầy trời Thần Ma ầm ầm hướng về phía trước giết ra, không chỉ có công kích thiếu niên Bạch Trạch, thậm chí liền Ứng Long, Thao Thiết các một đám Thần Ma cùng một chỗ công kích!

Nàng không chỉ có muốn làm lấy tất cả tộc nhân mặt đánh tan cái này trở lại thiếu niên Bạch Trạch, còn muốn đánh tan hắn tất cả bằng hữu, đem hắn những người hạ đẳng này bằng hữu chém giết sạch sành sanh!

Nàng lưu đày thiếu niên trở về, nói cùng người làm bằng hữu, cùng những này hạ đẳng Thần Ma làm bằng hữu, đây là đối nàng nhục nhã!

Hôm nay, nàng muốn đem cái này nhục nhã gấp trăm lần hoàn trả!

Ứng Long đám người nghênh tiếp bay múa đầy trời Thần Ma, lập tức cảm nhận được áp lực lớn lao. Cái này đầy trời Thần Ma chỉ là Bạch Hoa phu nhân thần thông mà thôi, thoạt nhìn như là chân thực Thần Ma, nhưng thực lực so Ứng Long đám người vẫn là kém rất nhiều.

Nhưng mà, những này Thần Ma thần thông, lại là nhằm vào bọn họ điểm yếu mà tới!

Thiếu niên Kỳ Lân cảm giác được bản thân thủy hỏa chân nguyên bị quấy nhiễu, trở nên hỗn loạn, phía sau hắn động thiên bên trong chảy ra thủy hệ thiên địa nguyên khí cùng hỏa hệ thiên địa nguyên khí cũng tại công kích lẫn nhau, để hắn thực lực không cách nào phát huy đến cực hạn;

Kim Ô điều khiển rực cháy mặt trời kim tinh, lấy vũ làm kiếm, đầy trời kim tinh hỏa vũ, nhưng lại gặp phải mười mấy tôn tu luyện băng hàn chi khí Thần Ma vây công, từng cái lông vũ bị đóng băng, chặt đứt;

Thao Thiết mở ra thôn thiên miệng lớn, một cái đem mười mấy tôn Thần Ma nuốt chửng, nhưng mà những cái kia Thần Ma tại hắn trong bụng lại không cách nào tiêu hóa, ngược lại từ trong cơ thể hắn công kích thân thể của hắn!

Thái Tuế phát hiện bản thân trúng thần thông của đối phương, máu thịt liền không cách nào tự động sinh trưởng;

Tương Liễu độc dịch bị khắc chế, bất đắc dĩ triển lộ ra chân thân, hiện ra chín đầu đại xà, chiếm cứ phạm vi ba trăm dặm đất, nhưng mà lại bị một đám Thần Ma đè xuống đầu cuồng ẩu!

Chỉ có Ứng Long, Nữ Sửu hai đại Thần Ma đối mặt bốn phương tám hướng vọt tới công kích, còn có khả năng ứng phó.

Ứng Long chính là Tiên Đế gia thần, mặc dù là trên cây cột trang trí, nhưng mà đã trải qua Hiên Viên Thánh Hoàng thời đại chém giết, sức chiến đấu kinh người!

Hắn từ đệ nhất Thánh Hoàng Hiên Viên, một mực bảo vệ Nguyên Sóc, cho đến cuối cùng một đời Thánh Hoàng Vũ, lúc này mới rời đi Nguyên Sóc.

Hắn trải qua chiến đấu có thể nói nhiều vô số kể, đánh qua trên trăm vị Thần Ma, kinh nghiệm chiến đấu càng là vô cùng phong phú, ánh mắt của hắn càng là mệnh danh Thần Ma bên trong đệ nhất thần nhãn, nhìn thấu đối phương thần thông đạo pháp dễ như trở bàn tay!

Tại ngắn ngủi phút chốc, Ứng Long liền xé ra từng tôn Ma Thần, chém giết một tôn tôn Thần Chỉ, phá trường không, liệt phong lãng, chém đại địa, dời quần sơn, thậm chí lao ra thiên ngoại, gánh vác tinh đấu đập về phía đại địa, đem ngang ngược lực lượng phát huy đến cực hạn!

Một bên khác, Nữ Sửu thực lực cũng là cao siêu cực kỳ, giết ra một phiến thiên địa.

Nàng mẩu cũng không phải là Tiên giới Thần Ma, mà là đến từ Thiên Phủ động thiên thần nữ, là Thượng Cổ thời đại Tam Thánh Hoàng bên trong Viêm Hoàng chi nữ, chết tại mười đầu Kim Ô trong tay, bị mười Kim Ô giết tại Bắc Hải phía trên.

Thi thể của nàng chìm vào đáy biển, dần dà, tại Bắc Hải bên trên hóa thành thi ma, hàng Ngư Long, phục Giải tổ, trở lại Thiên Thị Viên báo thù.

Nhưng mà nàng sau khi quay về, mới phát hiện phụ thân của mình sớm đã rời đi Nguyên Sóc, trở về Thiên Phủ động thiên, còn cừu gia của nàng, cái kia mười con Kim Ô, cũng bị

Nghệ Hoàng bắn giết chín vị, còn lại cái kia Kim Ô mẩu bỏ ác từ tốt, làm thủ hộ Nguyên Sóc Thần Chỉ.

Nàng bởi vậy oán giận khó tiêu, bốn phía đuổi giết Kim Ô, trong lúc bất tri bất giác, tên tuổi của nàng càng lúc càng lớn, biến thành Ma Thần bên trong thủ lĩnh.

Bạch Hoa phu nhân tuy là thông hiểu Tiên giới Thần Ma điểm yếu, nhưng chỉ có không biết lai lịch của nàng, bởi vậy không biết nên thế nào đối phó nàng.

Bất quá, tuy là Bạch Trạch thị không lấy lực lượng xưng hùng tại thế, nhưng Bạch Hoa phu nhân tu vi nhưng quả thực là cao, chỉ là nội tâm thi triển thần thông, liền đem ba mươi sáu Thần Ma giết đến mình đầy thương tích!

Ứng Long cùng Nữ Sửu ra sức hướng giết ra khỏi trùng vây, một trước một sau giết tới Bạch Hoa phu nhân vách đá trước mặt.

Liền tại bọn hắn hướng về phía trước ra sức xông tới thời điểm, trước người sau người, trái trái phải phải, không ngừng có Thần Ma vọt tới, lại bị Kỳ Lân đám người ra sức chặn lại!

"Bành!"

Kỳ Lân bị từng tôn Thần Ma trấn áp, những cái kia Thần Ma hình thành một cái to lớn lồng giam ấn ký, đem hắn phong ấn, hóa thành một cái hộp đá!

Kim Ô nhào tới, thay Nữ Sửu ngăn lại một tôn Ma Thần tập kích, lại bị một vị khác Thần Ma đem đầu chặt xuống, đầu một nơi thân một nẻo, bị tách ra trấn áp.

Cửu Phượng, Cùng Kỳ, Ích Tà, Phì Phì các Thần Ma kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên, liều chết vì bọn họ làm che chở, nhưng từng cái bị trấn áp, hoặc là rơi vào luyện hóa đại trận, hoặc là bị đột nhiên ở giữa lưu đày, không biết tung tích.

Chờ đến Nữ Sửu xông lên trước mặt lúc, ba mươi sáu Thần Ma chỉ còn lại có bốn năm vị!

Bạch Hoa phu nhân cười lạnh, duy nhất có khả năng nhúc nhích bàn tay nhẹ nhàng khẽ đảo, sau lưng nàng nội tâm đồng thời xoay tay, ngập trời một ấn hình thành Tiên Lục hình thái, hướng Nữ Sửu phủ xuống!

Đây chính là Tô Vân thi triển qua đệ nhất tiên ấn!

Nàng chỉ là nhìn một lần, liền đem môn này tiên ấn học được, thi triển đi ra, không thể so Tô Vân kém bao nhiêu.

Nữ Sửu đem trên lưng vách quan tài dỡ xuống, ra sức ngăn cản, bị đánh đến xương cốt đứt gãy, nhưng mạnh mẽ chặn lại đòn đánh này, lạnh lùng nói: "Ứng Long!"

Phía sau của nàng, Ứng Long nhảy lên, một tiếng vang dội long ngâm, lợi trảo chụp vào Bạch Hoa phu nhân vách đá!

Bởi vì Tiên giới Tạo Hoá thần thông nguyên nhân, Bạch Hoa phu nhân đã cùng vách đá sinh trưởng cùng một chỗ, chỉ cần đánh nát vách đá, Bạch Hoa phu nhân thân thể liền sẽ lập tức tử vong!

Thân thể tử vong, Bạch Hoa phu nhân liền không còn là thần, nàng nội tâm không có thân thể chống đỡ, pháp lực liền sẽ nhanh chóng suy yếu!

Khi đó, Bạch Trạch mới có chiến thắng khả năng!

Mặt khác Thần Ma vì che chở hắn cùng Nữ Sửu, kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên, vì bọn họ sáng tạo công kích cơ hội, mà hắn cùng Nữ Sửu liều mạng một lần, thì là vì thiếu niên Bạch Trạch sáng tạo cơ hội chiến thắng!

Bạch Hoa phu nhân cười khanh khách phát ra tới: "Thật sự là đáng thương ah, các ngươi những này ngu muội hạ đẳng Thần Ma, thật cho rằng dựa vào loại này trò vặt, liền có thể

làm gì được Bạch Trạch nhất tộc Thần Vương? Các ngươi những vật nhỏ này, ta gặp qua quá nhiều!"

Nàng năm ngón tay giang rộng ra, tựa như chuông chụp, sau lưng nội tâm cũng tự năm ngón tay giang rộng ra, tay phải hóa thành một cái chuông lớn ầm ầm hạ xuống, đem Ứng Long chụp ở trong đó!

Chiếc chuông lớn kia năm ngón tay phía trên uốn quanh lấy từng đầu cự long, mỗi người nhô ra lợi trảo, đem giãy dụa Ứng Long gắt gao chụp lại, từng trương miệng lớn dính máu nhao nhao cắn lấy Ứng Long trên người!

Vách chuông phía trên hiện ra đủ loại Thần Ma hình vẽ, không ngừng lưu chuyển, Thần Ma niệm tụng, ý định đem Ứng Long luyện hóa!

Ứng Long ra sức giãy dụa, không tiếc đem trên người máu thịt xé ra, cánh kéo đứt, điên cuồng hướng bốn phương tám hướng đánh tới!

Bạch Hoa phu nhân bị chấn động đến năm ngón tay run rẩy, kinh ngạc một chút, ngay sau đó bỗng nhiên nắm chặt, đem Ứng Long gắt gao nắm trong tay!

Ứng Long thân rồng đưa nàng nội tâm năm ngón tay quấn quanh, gắt gao khóa lại.

Bạch Hoa phu nhân vừa sợ vừa giận, lạnh lùng nói: "Ngươi tìm đường chết!"

Ứng Long cười hắc hắc, lạnh lùng nói: "Thái Tuế, đến ngươi!"

Bạch Hoa phu nhân một cái tay khác hướng Ứng Long chém tới, nhưng vào lúc này, Thái Tuế thân thể bọc lấy Bát Bảo tiên lâu, hóa thành cơ bắp dữ tợn cự nhân, nâng máu thịt hình thái Bát Bảo tiên lâu, hướng Bạch Hoa phu nhân ầm ầm đập xuống!

Bạch Hoa phu nhân không lo được chém Ứng Long, giơ tay lên nghênh tiếp Thái Tuế Ma Thần đòn đánh này!

"Ầm!"

Bạch Hoa phu nhân nội tâm cánh tay phải nổ tung, nhưng mà Bát Bảo tiên lâu máu thịt bắn tung toé, Thái Tuế cái kia cao lớn vạn trượng thân hình khổng lồ cũng thẳng sụp đổ tan rã, cái này Ma Thần nhanh chóng thu nhỏ, phun máu phè phè, lạch cạch một tiếng rơi trên mặt đất, chỉ còn lại có một mảnh thịt, trên thịt mọc ra một cái miệng, uể oải nói: "Ta tận tình tận nghĩa. Bạch Trạch, giao cho ngươi…"

Thiếu niên Bạch Trạch từ ngàn vạn Thần Ma thần thông bên trong giết tới, tay áo tung bay.

Bạch Hoa phu nhân thi triển Thần Ma thần thông, bị hắn nhẹ nhàng vừa chạm vào, trực tiếp tự nổ tung, hóa thành bột mịn!

Hắn tinh nghiên 《 Bạch Trạch sách 》, thiếu niên bộc lộ tài năng, tuổi còn trẻ liền chiến thắng Bạch Hoa phu nhân chi tử. Mà vị kia Bạch Hoa phu nhân chi tử, chính là Tiên giới vị đại nhân vật kia con riêng, bị hắn sinh sinh chém giết, liền nội tâm cùng một chỗ diệt đi.

Mà bị lưu đày những năm này, hắn càng là Thông Thiên các bảy nguyên lão một trong Bạch Trạch nguyên lão, tìm kiếm thế giới bí ẩn, tìm kiếm con đường thành tiên, tân học quật khởi những năm này, hắn càng đem tân học thành quả hấp thu!

Luận chiêu pháp tinh diệu, hắn còn tại Bạch Trạch phu nhân phía trên.

Hắn rất nhanh giết tới Bạch Hoa phu nhân phía trước, Bạch Hoa phu nhân nội tâm gầm thét, một đạo vết nứt không gian

xuất hiện, Ứng Long bị sinh sinh đánh vào trong đó, biến mất không thấy gì nữa.

Bạch Hoa phu nhân thoát khỏi Ứng Long, lập tức nghênh tiếp thiếu niên Bạch Trạch, hai người trên không trung nhanh nhẹn bay lượn, thần thông đạo pháp tinh xảo vô song, để quan chiến Bạch Trạch thị tộc người cũng không nhịn được khen ngợi không thôi.

Hai người giao chiến, tốc độ càng lúc càng nhanh, đủ loại thần thông đạo pháp để cho người ta hoa mắt, cho dù là Bạch Trạch thị nhất tộc, có khả năng nhìn hiểu cũng là không nhiều.

Bạch Hoa phu nhân càng đánh càng là hoảng sợ, tại chiêu pháp bên trên, nàng không những không chiếm được bất kỳ tiện nghi, ngược lại nhiều lần bị thiếu niên Bạch Trạch khắc chế.

Nàng thậm chí không kịp thi triển ra Tô Vân ba thức ấn pháp, cái kia ba thức ấn pháp nàng chỉ là biết bề ngoài mà không biết bề trong, tại tốc độ cùng biến hóa bên trên dễ dàng bị đối phương khắc chế.

Phải biết Bạch Trạch thị am hiểu nhất chính là chiêu pháp ứng biến, bị khắc chế lời nói, liền cho thấy bản thân không bằng đối phương thông minh bác học, mà thông minh bác học mới là cân nhắc một cái Bạch Trạch mạnh yếu chuẩn mực!

Đột nhiên, thiếu niên Bạch Trạch từ thần thông của nàng bên trong tìm ra một sơ hở, một đạo thần thông đánh vào trên vách đá!

Bạch Hoa phu nhân hoảng sợ đến thét lên, nhưng mà vách đá bởi vì bị Bạch Trạch thị nhất tộc tế luyện rất nhiều năm, cũng không bị thiếu niên Bạch Trạch phá vỡ.

Nàng thoáng giải sầu, thiếu niên Bạch Trạch đạo thứ hai thần thông lần nữa đột phá phòng ngự của nàng, đánh vào trên

vách đá, vách đá vậy mà xuất hiện một đạo nhỏ bé vết rách!

Có đòn thứ nhất đòn thứ hai, liền có kích thứ ba thứ tư đánh, liền có thứ năm đánh thứ sáu đánh!

Trên vách đá vết rách càng ngày càng nhiều, vết nứt lít nha lít nhít, vách đá lúc nào cũng có thể phá vỡ!

Bạch Hoa phu nhân sợ hãi kêu liên tục, đột nhiên, nàng nội tâm phù phù một tiếng quỳ rạp trên đất, giơ cao hai tay, lạnh lùng nói: "Dừng tay!"

Thiếu niên Bạch Trạch ngừng tấn công.

Bạch Hoa phu nhân trên mặt tươi cười, âm thanh vẫn còn đang phát run, run giọng nói: "Hài tử, dừng tay. Chúng ta dù sao cũng là tộc nhân, Bạch Trạch thị nhất tộc nhân khẩu ít ỏi, giết ta đối với ngươi lại có cái gì chỗ ích lợi? Ta có thể đem ngươi những cái kia bị trấn áp bị lưu đày bằng hữu giải cứu trở về. Ta lớn tuổi, Bạch Trạch thị nhất tộc vận mệnh không thích hợp đặt ở trong tay của ta, ta nên thoái vị nhượng chức. Hôm nay, ngươi sẽ thành Bạch Trạch thị Thần Vương, chỉ cầu ngươi để cho ta cuối đời…"

Thiếu niên Bạch Trạch thu tay lại.

Thái Tuế kề sát ở trên đất, tức giận nói: "Bạch Trạch, đây không phải là soán quyền đoạt vị, mà là vì các chủ báo thù! Chẳng lẽ ngươi muốn vong ân phụ nghĩa ư? Các chủ vì chúng ta đã làm bao nhiêu chuyện?"

Thiếu niên Bạch Trạch lặng im.

Bạch Hoa phu nhân ôn nhu nói: "Hài tử, giết ta, ngươi đến vị bất chính. Ngươi hẳn là vì tộc nhân suy nghĩ, mà không phải vì nhân tộc kia."

Tô Vân từ Minh đô tầng thứ mười tám trở về thời điểm, Chung Sơn động thiên đang tại tiến hành một hồi truyền vị đại

điển, Bạch Trạch thị nhất tộc sắc mặt nghiêm nghị trang nghiêm, Ứng Long, Tỳ Hưu, Kim Ô đám người với tư cách khách, ngồi tại trên đường dự lễ.

Ứng Long, Thái Tuế đám người nộ khí xung thiên, căn bản không nhìn tới thiếu niên Bạch Trạch.

Loại trừ bọn họ bên ngoài, còn có Thần Quân Sài Vân Độ các một đám thần linh, cùng với Ngọc Đạo Nguyên, Giang Tổ Thạch suất lĩnh Tây Thổ một đám cao thủ. Cho dù là bị Tô Vân, Oánh Oánh lưu đày Bạch Cù Nghĩa nội tâm, cũng bị Bạch Trạch thị nhất tộc gọi trở về.

Tràng này truyền vị đại điển trang nghiêm , dựa theo Bạch Trạch thị cổ xưa lễ tiết tiến hành, Thần Vương Bạch Hoa phu nhân nội tâm khom người, đem trong tộc lưu truyền tiên chiếu cùng linh phù giao đến thiếu niên Bạch Trạch trên tay.

Ngọc Đạo Nguyên nhìn một màn này, thầm nghĩ: "Bạch Hoa phu nhân dáng dấp không tệ, nàng thoái vị sau đó, cũng có thể cùng nàng đến gần đến gần, nàng nhất định không cam tâm a? Có lẽ đây là một cơ hội…"

Bạch Hoa phu nhân đem tiên chiếu cùng linh phù đặt ở thiếu niên Bạch Trạch trên tay, trong lòng bỏ xuống một khối đá lớn: "Hắn cũng chỉ là cái tục nhân, vì quyền thế, không thể không cho phép ta sống. Miễn là còn sống, ta liền còn có cơ hội."

Đúng lúc này, thiếu niên Bạch Trạch đưa tay nhẹ nhàng một chỉ, điểm tại Bạch Hoa phu nhân trên vách đá.

Bạch Hoa phu nhân lộ ra vẻ kinh hãi, ngẩng đầu nhìn hắn.

Thiếu niên Bạch Trạch thu về đầu ngón tay, chán nản nói: "Ngươi không nên đem hắn lưu đày tới Minh đô mười tám tầng… Ngươi không nên… Ta cũng sẽ không lưu lại ngươi, để

ngươi có nửa điểm nguy hại tộc ta hầu như. Ngươi làm chuyện sai lầm chuyện xấu, đã đủ nhiều.”

Soạt ——

Bạch Hoa phu nhân vách đá bể tan tành sạch sẽ.

Bạch Hoa phu nhân nội tâm lớn tiếng thét lên, đang muốn ra tay, đột nhiên Tô Vân âm thanh truyền đến, cười nói: “Bạch Trạch thị chuyện gì xảy ra? Rất náo nhiệt.”

Chương 460 : Dân mù đường trở về

Chương 461: Dân mù đường trở về

Bạch Hoa phu nhân nội tâm vẻ mặt kinh hãi quay đầu nhìn lại, người tới nhưng không phải là Tô Vân?

Không chỉ có Tô Vân từ Minh đô tầng thứ mười tám bình yên trở về, bên cạnh hắn cái kia sách nhỏ yêu Oánh Oánh, vậy mà cũng từ Minh đô tầng thứ mười tám còn sống trở về!

Bạch Hoa phu nhân nội tâm trong đầu nổ vang, đó là Minh đô ah, chung cực lưu đày chi địa, cho dù là tiên nhân nội tâm lưu lạc trong đó cũng không cách nào trở về.

Tô Vân cùng cái kia gọi Oánh Oánh tiểu sách quái, thế mà liền một ngày thời gian không tới, liền nhảy nhót tưng bừng chạy trở về!

Ứng Long, Kỳ Lân đám người reo hò một tiếng, hướng Bạch Trạch thị cung điện cửa ra vào chạy đi, Tô Vân cười nghênh tiếp bọn họ, nhưng ứng cái không, Ứng Long ân cần nói: "Oánh Oánh cô nương cuối cùng trở về! Chuyến này còn an hay không?"

Oánh Oánh quái lạ.

Thao Thiết tiến đến trước mặt, quan tâm nói: "Oánh Oánh cô nương lần này không có gặp phải nguy hiểm gì chứ?"

Tương Liễu chen đến trước mặt, cười theo nói: "Oánh Oánh tỷ, nhanh để cho ta nhìn một chút có hay không thiếu thứ gì!"

Nữ Sửu đem hắn xách tới một bên, hỏi: "Minh đô nhất định rất hung hiểm chứ? Oánh Oánh cô nương là thế nào trốn ra được?"

Kỳ Lân nghiêm túc nói: "Nghe nói nơi đó đều là chút cổ xưa vô cùng Ma Thần, lấy nội tâm làm thức ăn nhân vật đáng sợ, không có hù đến Oánh Oánh cô nương chứ?"

…

Mọi người tới về đem Oánh Oánh lo lắng một lần, cuối cùng mới nhìn đến bị bỏ tại một lần Tô Vân, Ứng Long lười biếng nói: "Tiểu lão đệ, ngươi còn sống à?"

"Cai tù không có chết liền tốt." Kỳ Lân vỗ vỗ Tô Vân bả vai, xoay người trở về tại chỗ, tiếp tục xem Bạch Trạch thị nhất tộc quyền vị vở kịch.

"Cai tù không có việc gì, tất cả giải tán đi." Nữ Sửu phất phất tay, đem mọi người đuổi đi.

Mọi người nhao nhao trở về tại chỗ, Tô Vân bị bỏ ở nơi đó, phẫn nộ không thôi, đột nhiên lớn tiếng nói: "Ta biết các ngươi là luyến tiếc ta, mới vứt bỏ Tiên giới giàu có sinh hoạt, chạy đến nhân gian tới gặp ta! Ta cảm nhận được các ngươi ấm áp lòng dạ!"

"Chớ tự mình đa tình các chủ."

Thái Tuế giờ phút này chỉ là một cái khó khăn tiến lên bánh thịt, trên mặt đất nhúc nhích, cố gắng hướng phía trước ủi, thịt bên trên mọc ra một cái vả miệng, nói: "Chúng ta mới không phải không nỡ bỏ ngươi, chúng ta tại Tiên giới khoái hoạt đây! Chúng ta chỉ là muốn trở lại thăm một chút ngươi trải qua có bao nhiêu thảm. Không có chúng ta, cuộc sống của ngươi quả nhiên rất thảm bộ dáng."

Tô Vân cười ha ha, đem hắn nhấc lên đến, sải bước đi thẳng về phía trước, đem hắn đặt ở trên chỗ ngồi.

Thần Quân Sài Vân Độ thấy hắn đi tới, khẽ khom người, Tô Vân gật đầu ra hiệu, tiếp tục đi đến phía trước.

Ngọc Đạo Nguyên đứng dậy, làm lễ chào hỏi nói: "Tô các chủ. Đa tạ các chủ cứu."

Võ Thánh Giang Tổ Thạch các Tây Thổ cường giả cũng nhao nhao đứng dậy làm lễ chào hỏi, nói: "Đa tạ Thông Thiên các chủ cứu!"

Tô Vân gật đầu đáp lễ.

Đạo Thánh, Thánh Phật cùng Tả Tùng Nham mỗi người đứng dậy, Tả Tùng Nham nói: "Bình yên liền tốt, bình yên liền tốt."

Tô Vân tiến lên, giang hai cánh tay, Tả Tùng Nham cười ha ha, giang hai cánh tay nghênh đón, hai người ôm ở cùng một chỗ, Tả Tùng Nham bỗng nhiên phát lực, Tô Vân bị siết đến xương cốt kẽo kẹt kẽo kẹt vang vọng, ngay sau đó kình lực bộc phát, Tả Tùng Nham bị siết đến một cái xương già rắc rắc vang.

Tô Vân khen: "Phó xạ càng già càng dẻo dai!"

Tả Tùng Nham cười lạnh nói: "Tô các chủ cũng không tệ, có có chút tài năng!"

Hai người tách ra, Tô Vân tiếp tục đi đến phía trước, đi qua Bạch Hoa phu nhân bên người, Bạch Hoa phu nhân ngơ ngác nhìn hắn, lộ ra vẻ sợ hãi, như là gặp ma.

Tô Vân thẳng đi tới thiếu niên Bạch Trạch trước người, dừng bước lại, cười nói: "Đến chậm một bước, Bạch Trạch nguyên lão đã trở thành Thần Vương, không thể tự thân dự lễ."

Thiếu niên Bạch Trạch trong mắt lóe lên một tia kích động, ngay sau đó lại bị giấu đi, cười nói: "Ngươi có thể trở về liền

tốt.”

Tô Vân cười nói: “Thông Thiên các chủ, nên có thông thiên triệt địa chi năng. Ta nếu là Thông Thiên các chủ, Minh đô đương nhiên giữ không nổi ta.”

Oánh Oánh chọc chọc hắn, nói nhỏ: “Đừng chém gió to như thế, chúng ta kém chút liền không có trở về.”

Tô Vân vẻ mặt tươi cười, xoay người lại nhìn về phía Bạch Hoa phu nhân, nói: “Phu nhân, Thần Vương, đây là các ngươi Bạch Trạch thị việc nhà, chúng ta người ngoài cũng không thuận tiện can thiệp. Phu nhân hiện tại đã chết, không có thân thể, cùng ta ân oán xóa bỏ. Đến nay chuyện nhà của các ngươi, chính các ngươi giải quyết.”

Bạch Hoa phu nhân ánh mắt từ tất cả Bạch Trạch thị tộc người trên mặt đảo qua, âm thanh khàn giọng, lớn tiếng nói: “Chư vị, ta là tộc trưởng của các ngươi, không có ta, Bạch Trạch thị liền không cách nào tại Chung Sơn động thiên bậc này hung hiểm chi địa sinh tồn! Các ngươi đừng quên, nơi này là Tiên giới lưu đày Thần Ma ngục giam, đâu đâu cũng có vô cùng hung ác chi đồ, bọn họ rất nhiều người, thậm chí là ta Bạch Trạch thị bắt giữ ném đến nơi này! Nếu là không có ta che chở các ngươi, các ngươi đã sớm chết!”

Bạch Trạch thị tộc người bên trong truyền tới một thanh âm thật thấp, lộ ra có mấy phần già nua: “Chúng ta Bạch Trạch thị nhất tộc, cũng là bởi vì duyên cớ của ngươi, mới bị lưu đày. Ngươi thân là tộc trưởng, nhưng không bị kiềm chế, đi dụ dỗ người có vợ, kết quả đắc tội Tiên giới quyền quý…”

“Bạch Cù Nghĩa!” Bạch Hoa phu nhân nội tâm nghe tiếng nhìn lại, trừng mắt nhìn, lạnh lùng nói, “Ta không xử bạc với ngươi!”

Bạch Cù Nghĩa trốn ở trong đám người, không có tiếp tục nói chuyện.

Lúc này, lại có một thanh âm nói: "Chúng ta Bạch Trạch thị nhất tộc bị xử lý đến cái này Chung sơn trong ngục giam lúc, có ba mươi hai vạn người. Cái này mấy ngàn năm nay không nói phồn diễn sinh sống, phát triển mở rộng, ngược lại bởi vì tộc trưởng đối với những khác tù phạm khai chiến, dẫn đến tộc nhân ta hiện tại chưa đầy vạn người…"

Bạch Hoa phu nhân giận dữ, theo tiếng nhìn lại, cười lạnh nói: "Bạch Khiên Chiêu, ngươi cũng sợ đầu sợ đuôi, sẽ chỉ ở âm u thảo luận bản cung nói xấu ư?"

Bạch Khiên Chiêu đi ra, nói: "Tộc trưởng đức không xứng vị, ngược lại cũng thôi, nhưng tộc trưởng những năm này hành động, lại là để cho ta tộc nhân tử thương vô số, suýt nữa diệt tộc."

Bạch Hoa phu nhân nghiến răng nghiến lợi, đang muốn nói chuyện, đột nhiên lại có một vị Bạch Trạch thị tộc có người nói: "Thỉnh tộc trưởng giải thích một chút năm đó đoạt thần vị chi chiến, những cái kia quái lạ tử vong đồng tộc đến cùng là chuyện gì xảy ra."

Lại có một cái Bạch Trạch thị nữ tử nói: "Ca ta hiện tại vẫn là cái kẻ ngu, hắn năm đó tham gia đoạt thần vị chi chiến, bị người đánh tan nội tâm…"

Một vị Bạch Trạch thị nam tử nói: "Hài tử nhà ta mất mạng. Cho dù không giành được thần vị, bị thua nhận thua là được, cần gì lấy tính mệnh của hắn?"

"Tộc trưởng còn nhớ những cái kia bởi vì nghi ngờ ngươi, bị ngươi lưu đày tộc nhân ư? Chúng ta muốn biết, ngươi đến cùng là lưu đày bọn họ, vẫn là giết bọn hắn."

…

Bạch Hoa phu nhân bốn phía nhìn lại, chất vấn nàng người càng tới càng nhiều, mà những vấn đề này nàng không cách nào trả lời, bởi vì bất kỳ một cái nào đáp án, đều đủ để muốn nàng mạng!

Nàng cũng không cách nào nói dối, nàng bây giờ là nội tâm trạng thái, hoặc là thành thật trả lời, hoặc là câm miệng.

Nói dối, là không thể nào.

Nàng đột nhiên lạnh lùng nói: "Các ngươi đây là muốn tạo phản ư? Bản cung chính là trấn thủ Phi Tiên cung Liễu Tiên Quân nữ nhân, vì Liễu Tiên Quân sinh qua nhi tử, các ngươi dám to gan đụng đến ta?"

Nàng bỗng nhiên xoay đầu lại, nhìn thiếu niên Bạch Trạch, âm thanh thảm thiết: "Nghiệt chủng, ngươi giết Liễu Tiên Quân chi tử, bản cung đem ngươi lưu đày đã là vô cùng khai ân, ngươi lại còn dám động thủ với ta đối Liễu Tiên Quân nữ nhân động thủ, không sợ bị diệt tộc ư?"

Bạch Cù Nghĩa hướng thiếu niên Bạch Trạch khom người nói: "Thỉnh Thần Vương xử lý."

Mặt khác Bạch Trạch thị tộc người nhao nhao khom người: "Thỉnh Thần Vương xử lý!"

Bạch Hoa phu nhân kinh hoảng, vội vàng nhìn về phía Tô Vân, cầu xin: "Tô các chủ, ngươi vì bản cung nói một câu, Tô các chủ, không nên để cho bọn họ giết ta! Các chủ nhất thống Chung Sơn động thiên, ta cũng coi là vì các chủ ra công lao! Ta dùng tộc nhân ta tính mạng, vì các chủ thống nhất Chung sơn gạt bỏ tất cả chướng ngại! Các chủ…"

Tô Vân lắc đầu, áy náy nói: "Ta vừa mới nói, đây là các ngươi Bạch Trạch thị việc nhà, chúng ta không tiện tham dự."

Bạch Hoa phu nhân năn nỉ nói: "Thiếp thân biết sai, thiếp thân…"

Lúc này, thiếu niên Bạch Trạch âm thanh truyền đến: "Bạch Hoa phu nhân, đủ! Ngươi còn ngại không ném ta Bạch Trạch thị người? Hôm nay, ta đem ngươi lưu đày tới Minh giới tầng thứ mười tám, ngươi có thể tâm phục?"

Bạch Hoa phu nhân tự biết khó mà may mắn thoát khỏi, cười ha ha nói: "Tiểu tử này còn có thể chạy ra Minh giới, chẳng lẽ bản cung liền hay sao? Ta còn tưởng rằng nghiệt chủng ngươi có cái gì chủng loại tới hành hạ bản cung, chỉ đến như thế!"

Thiếu niên Bạch Trạch hướng Bạch Cù Nghĩa, Bạch Khiên Chiêu đám người nhẹ nhàng gật đầu, Bạch Trạch thị mọi người tiến lên, liên thủ thi triển thần thông, mở ra Minh giới thời không, đem Bạch Hoa phu nhân lưu đày!

Bạch Hoa phu nhân một đường rơi xuống, lại thấy cái này Minh giới mười tám tầng cảnh tượng vô cùng kinh khủng, mỗi một tầng Minh giới thiên mạc bên trên đều có một cái con mắt thật to, trong ánh mắt sinh ra máu thịt, máu thịt hóa thành cây cột, leo lên không trung!

Theo Bạch Trạch thị mọi người lần nữa mở ra Minh giới, những máu thịt kia cũng lần nữa nhúc nhích, không ngừng hướng thượng tầng leo lên.

Bạch Hoa phu nhân chưa thấy rõ cái kia máu thịt đến cùng là cái gì ma quái, trực tiếp tự rơi vào tầng thứ mười tám, rơi vào dày nặng tro tàn bên trong.

Không trung vết rách khép lại, ánh sáng dập tắt, bốn phía một vùng tăm tối.

Bạch Hoa phu nhân thi triển thần thông, chiếu sáng bốn phía, đột nhiên nhìn thấy phía trước có một cái to lớn tròng mắt, trở mình nhấp nhô một chút, hướng nàng nhìn lại.

Lúc này, bên cạnh của nàng truyền đến thổi hơi âm thanh, đưa nàng thần thông ánh lửa thổi đến dập tắt.

Một cái bàn tay nắm lấy tay của nàng, một thanh âm nói nhỏ: "Đó là Đế Thúc chi nhãn! Chớ có lên tiếng, đi theo ta!"

Bạch Hoa phu nhân bị người kia nắm lấy tay, nắm đi, không bao lâu đi tới một tòa tro tàn tượng đá mài mà thành cung điện bên trong, ánh đèn sáng lên, chiếu sáng nắm nàng người kia gương mặt.

Chỉ thấy người kia là cái tiên nhân nội tâm, đang cười tủm tỉm quan sát nàng.

Bạch Hoa trong lòng phu nhân khẽ nhúc nhích: "Nghe nói khi còn sống hiếu sắc người, sau khi chết nội tâm cũng sẽ hiếu sắc, hiếu sắc đến càng thêm thuần túy. Nhìn tới, ta không thể thiếu bán đi một chút nhan sắc, đối phương là tiên nhân, ta cũng không tính thua thiệt…"

Cái kia Tiên Linh thò đầu hướng ra phía ngoài nhìn quanh, lén lén lút lút, ngay sau đó đóng lại cửa điện, ha ha cười nói: "Hiện tại không có người cùng ta đoạt, ta có thể độc hưởng cái này mỹ vị chân nguyên…"

Chung Sơn động thiên, Bạch Trạch thị nhất tộc Thánh điện, mọi người còn chưa tan đi đi, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm cất cao giọng nói: "Thiên Thị Viên khách tới, Lâu Ban, Sầm phu tử, đến đây tiếp kiến nơi đây chủ nhân!"

Cung điện phía trong mọi người hai mặt nhìn nhau, không rõ ràng cho lắm, Ngọc Đạo Nguyên hơi co lại đầu, liền muốn chạy đi.

Oánh Oánh hưng phấn đến khuôn mặt đỏ bừng, chấn động cánh nhỏ liền xông ra ngoài, hướng trời cao bay tới hai vị Thánh Linh cách xa vẫy chào.

Lâu Ban cùng Sầm phu tử nhìn thấy cái này tiểu sách quái, vẻ mặt không khỏi tối sầm lại, đợi nhìn thấy từ trong Thánh điện đi ra Tô Vân, vẻ mặt không khỏi càng đen hơn.

“Chúng ta nhất định lạc đường!”

Sầm phu tử đem ghi chép 《 Vũ Hoàng sách 》 nặng nề rơi xuống đất, nộ khí xung thiên: “Ta liền nói, Vũ Hoàng nhất định là cái dân mù đường, đem chúng ta mang về Thiên Thị Viên!”

Chương 461 : Chúc Long dị biến

Chương 462: Chúc Long dị biến

Oánh Oánh vụng trộm nhặt lên 《 Vũ Hoàng sách 》, đem quyển sách này ăn đi, chỉ cảm thấy kỳ kỳ quái quái kiến thức lại tăng lên không ít.

《 Vũ Hoàng sách 》 là cuối cùng Thánh Hoàng Vũ, tại phi thăng chi lộ bên trên kiến thức, cùng với hắn đối với con đường phía trước động thiên tính toán.

Trong đó ghi lại đồ vật có dọc đường bên trong gặp phải quái sự cùng từng cái kỳ quái đại thiên thế giới, giống như Đế Tọa động thiên, Chung Sơn động thiên, là phi thăng trên đường chủ thế giới, loại trừ chủ thế giới bên ngoài, còn có to to nhỏ nhỏ tinh cầu, phía trên cũng đều tự thành một giới.

《 Vũ Hoàng sách 》 chỉ đạo Thánh Hoàng Vũ sau đó mấy ngàn năm Thánh Linh, để cho bọn họ dọc theo con đường này không ngừng lục soát đi xuống.

Phi thăng chi lộ cũng bởi vì Thánh Hoàng Vũ cống hiến, biến thành một đầu Nguyên Sóc Thánh Linh cầu đạo chi lộ, đi trên con đường này Thánh Linh đang đọc Thánh Hoàng Vũ lưu lại văn tự, luôn có một loại ta đạo không cô cảm giác.

Lâu Ban cùng Sầm phu tử hai vị Thánh Linh tự nhiên cũng là như vậy, bởi vậy bọn họ khi nhìn đến đi theo Thánh Hoàng Vũ dấu chân, chạy thời gian dài như vậy nhưng trở về Thiên Thị Viên, không khỏi có chút nóng nảy.

Tô Vân cố gắng trấn an hai cái nóng nảy Thánh Linh, mời bọn họ nhìn du lịch Chung Sơn động thiên, tìm kiếm Thánh Hoàng Vũ cùng các đời tiên hiền dấu chân, này mới khiến hai cái nóng nảy Thánh Linh thoải mái một chút.

"Chung Sơn động thiên là lưu đày chi địa, bốn phía có thiên uyên phong cấm, cùng sở hữu thập tinh cửu uyên, có tiến không ra."

Vì bọn họ dẫn đường chính là Bạch Cù Nghĩa, cùng Tô Vân cũng coi là không đánh nhau thì không quen biết, hắn là Bạch Trạch thị lớn tuổi nhất, đối Chung Sơn động thiên có thể nói là rõ như lòng bàn tay, nói: "Chung Sơn động thiên bởi vì ở tại Chung sơn phía trên, Chúc Long trong miệng, Thiên Thị Viên, Đế Tọa cùng Chung Sơn động thiên hợp nhất, có thể nói cũng đã rơi vào thiên uyên phong cấm bên trong."

Tô Vân, Đạo Thánh, Thánh Phật mấy người cũng đứng tại Lâu Ban thần thông biến thành cầu có mái che lại trên đường, bốn phía nhìn, chỉ thấy Chung Sơn động thiên tình cảnh cực kỳ hiểm ác, trên bầu trời là thiên uyên cửu tinh hình thành mười viên mặt trời, cái này mười viên mặt trời ở giữa hình thành sâu xa vô cùng đại uyên treo ở thiên mạc bên trên.

Bọn họ ánh mắt chiếu tới, có khả năng nhìn thấy nơi xa có ba viên uyên tinh, chỗ gần có hai viên uyên tinh, mặt khác năm viên uyên tinh hẳn là tại Chung Sơn động thiên phía sau.

Theo tinh thần vận chuyển, mặt khác uyên tinh theo trình tự, trên bầu trời đại uyên cũng đang không ngừng biến hóa.

Lúc này, chính là thứ chín uyên từ Chung Sơn động thiên trên không đảo qua.

Trên bầu trời nguyên từ bóp méo, không ngừng có mưa ánh sáng rơi xuống, đập về phía Chung Sơn động thiên đại địa.

Chung Sơn động thiên trên cơ bản đâu đâu cũng có hoang mạc, trong hoang mạc cát đá là màu đen, là một loại đen bóng thạch, mỗi khi đến uyên tinh tới gần thời điểm, đen bóng thạch liền bị đốt đến đỏ thẫm, hơn nữa càng ngày càng sáng sủa!

Toàn bộ Chung Sơn động thiên sở dĩ thoạt nhìn vô cùng sáng sủa, như là ngân hà hạch tâm, chính là duyên cớ này.

Chỉ có Chung sơn biên giới tới gần Bắc Hải vị trí, mới có có thể cung cấp sinh tồn địa phương. —— Chung Sơn động thiên, cũng có một mảnh Bắc Hải.

Hiện nay, động thiên kết hợp, Chung Sơn động thiên nguyên bản khô cạn thiên địa nguyên khí trở nên nồng nặc lên, Ứng Long các Thần Chỉ đang tại nhấc lên mưa lớn, cho mảnh này hoang mạc mưa xuống.

Cái kia rộng lớn bao la bát ngát hắc sa mạc bên trong không ngừng truyền đến đen bóng thạch bắn nổ tiếng vang.

Tô Vân đám người còn chứng kiến mặt khác Thần Ma trong sa mạc tìm kiếm bảo địa, động thiên kết hợp, để Chung Sơn động thiên trở nên không có từ lúc trước a hung hiểm, phải biết tại động thiên kết hợp trước đó, hắc sa mạc là lừng lẫy nổi danh tử vong chi mạc, bình thường Bạch Trạch thị căn bản không dám đặt chân trong đó.

Tô Vân cách xa nhìn lại, hắc sa mạc bên trong còn có mấy chỗ địa phương có tiên quang, chiếu đến đen bóng thạch, rất là lộng lẫy.

“Cái này hơn ba nghìn năm đến nay, quả thực có Thánh Linh tới qua nơi này, có mấy trăm vị. Bạch Hoa phu nhân tuy là tàn bạo, nhưng đối với mấy cái này Thánh Linh vẫn còn xem như trọng đãi.”

Bạch Cù Nghĩa nói: “Đây là bởi vì, từ Thiên Thị Viên tới Thánh Linh, mang đến Chinh Thánh cùng Nguyên Đạo cảnh

giới. Hai cái này cảnh giới, là chúng ta Chung Sơn động thiên không có. Ta Bạch Trạch thị tuy là hung tàn một chút, nhưng đối đãi ân nhân, vẫn là có ơn tất báo."

Cầu có mái che lại đạo từ trên bầu trời lưu chuyển mà xuống, đi tới hắc sa mạc biên giới ốc đảo, Bạch Trạch thị số lượng không nhiều tộc nhân ở đây xây dựng văn minh.

"Đây chính là Thánh Hoàng Vũ truyền đạo chi địa."

Bạch Cù Nghĩa dẫn dắt bọn họ đi tới một mảnh Thánh điện, trong Thánh điện có tốt đẹp bích hoạ, Tô Vân quan sát bích hoạ, bích hoạ bên trên là Thánh Hoàng Vũ hướng Bạch Trạch thị truyền đạo tình hình, còn có Thần Vương Bạch Hoa phu nhân thiết yến chiêu đãi Thánh Hoàng Vũ cảnh tượng.

Trừ cái đó ra, còn có Thánh Hoàng Vũ leo lên tế đàn, bị Bạch Trạch thị mọi người đưa cách Chung Sơn động thiên cảnh tượng.

Tô Vân đám người lại tại bích hoạ bên trên thấy được mặt khác đến từ Nguyên Sóc Thánh Nhân nội tâm, trong đó lấy Nho Thích Đạo ba nhà chiếm đa số, ngoài ra còn có cầm, kỳ, thư, họa, y, công, nông, thương nghiệp các loại nghiệp Thánh Nhân nội tâm.

Lâu Ban có chút ít ghen ghét, hướng Tô Vân nói: "Ta vốn hẳn nên cũng xuất hiện tại đây chút bích hoạ bên trên."

Tô Vân tức giận nói: "Đúng, đúng, lão các chủ vốn là liền hẳn là bị người treo trên tường."

Lâu Ban dựng râu trừng mắt, một bên Đạo Thánh Thánh Phật cũng hâm mộ phi thường, nói: "Nếu là có thể giống như những này nhà hiền triết đồng dạng, bị treo trên tường, cũng là một loại thành tựu."

Sầm phu tử nói: "Đây là cùng nhà hiền triết cùng Thánh Hoàng ngang hàng vinh quang."

Tả Tùng Nham nói: “Hiện nay tân học hưng thịnh, Tô các chủ bổ sung mấy cảnh giới, lại thêm Nhục Thân cảnh giới, kiếp này người cho dù tu thành Tiên đạo cũng không có gì ghê gớm. Đã có nhìn thành tiên, cần gì phải để ý sẽ hay không bị treo trên tường?”

Sầm phu tử, Đạo Thánh cùng Thánh Phật nhao nhao lắc đầu: “Ngươi không phải Thánh Nhân, ngươi không hiểu.”

Oánh Oánh chăm chú nói: “Nhưng Tả phó xạ đối Nguyên Sóc cống hiến, so chư vị Thánh Nhân lớn hơn.”

Đạo Thánh, Thánh Phật cùng Sầm phu tử bị nghẹn gần chết, nhưng không lời nào để nói.

Bọn họ đối Nguyên Sóc cống hiến quả thực không nhỏ, nhưng mà Tả Tùng Nham lại là nhóm đầu tiên mở mắt nhìn thế giới người, cũng là đem Nguyên Sóc từ tích bần tích nhược bên trong kéo ra tới nhân vật kia, cũng là tại tối tăm nhất lúc cái thứ nhất giơ lên cờ khởi nghĩa, phản kháng Nguyên Sóc mục nát nhân vật.

Đồng thời, hắn làm được!

Hắn cống hiến, tự nhiên không người có thể so!

Hiện nay, Tả Tùng Nham còn tại thúc đẩy Nguyên Sóc tân học tiến bộ, Lâu Ban năm đó muốn làm mà không có thể làm được sự tình, hắn cũng làm được!

Hắn vốn có cơ hội xưng Đế, làm Nguyên Sóc hoàng đế, đem hoàng vị đời đời con cháu truyền xuống, nhưng mà lại chủ động vứt bỏ hoàng vị, kết thúc năm ngàn năm hoàng vị chế độ, biến thành nguyên lão chế.

Bậc này việc làm, bậc này khí phách, cho dù tại Thánh Hoàng bên trong cũng là không nhiều.

Lâu Ban lặng im phút chốc, nói: "Tả phó xạ so với chúng ta càng thích hợp treo trên tường."

Đạo Thánh, Thánh Phật cùng Sầm phu tử nhao nhao gật đầu, khen: "Nên như vậy. Tả phó xạ sau khi chết, cùng tiên hiền, Thánh Hoàng ngang hàng, cùng một chỗ treo trên tường!"

Tả Tùng Nham trong lòng chính là vui vẻ, lại là tức giận, lắc đầu nói: "Các ngươi người nào thích treo lên ai treo, dù sao ta không treo. Lão tử là muốn thành tiên người!"

Mọi người cười ha ha.

Oánh Oánh lại muốn nói, nhưng tại lúc này, Sầm phu tử viết cái "Bế" chữ, kề sát ở trên đầu của nàng, Oánh Oánh cứng họng, nửa chữ cũng nói không đi ra, gấp đến độ vẻ mặt đỏ lên.

Tô Vân cùng nàng thần giao cách cảm, thay nàng hỏi: "Hai vị lão gia phải chăng còn muốn rời khỏi Chung Sơn động thiên, đi tới mặt khác động thiên?"

Oánh Oánh gà con mổ thóc giống như liên tục gật đầu.

Lâu Ban cùng Sầm phu tử vẻ mặt nhất thời đều đen, vừa rồi trong Thánh điện còn một mảnh tiếng cười cười nói nói, hiện tại đột nhiên liền lúng túng xuống.

Tô Vân hiển nhiên đem trong nội tâm nàng suy nghĩ trau chuốt một phen, nếu là đổi Oánh Oánh hỏi, nhất định càng thêm lúng túng.

Bạch Cù Nghĩa ho khan một tiếng, nói: "Tuy chúng ta mấy đại động thiên đều bị vây ở cửu uyên bên trong, nhưng mà đi qua ta Bạch Trạch thị lưu đày chi thuật, vẫn là có thể đem hai vị đưa ra cửu uyên."

Lâu Ban cùng Sầm phu tử vẫn là mặt tối sầm lại, cũng không nói chuyện.

Oánh Oánh gấp đến độ đầu đầy màu đen mực nước, Tô Vân hiểu ý, nói: "Hai vị lão gia nếu là lưu lại lời nói, qua không được mấy năm, liền có thể nhìn thấy mặt khác động thiên, không cần đi phi thăng chi lộ." Hắn vẫn là đem Oánh Oánh lời nói trau chuốt không ít.

Sầm phu tử chần chừ một chút, mở ra Oánh Oánh trên trán "Bế" chữ, nói: "Mặt khác động thiên bay tới, nếu là cùng Thiên Thị Viên kết hợp, chẳng phải là nói, bọn họ cũng phải phong ấn tại cửu uyên bên trong? Cái này cửu uyên hiểm ác như vậy, chỉ có vào chứ không có ra, nếu là không thể cứu mặt khác động thiên người tránh cho nguy nan, ta lương tâm bất an. Lâu Thánh Nhân lưu lại, ta một mình đi đầu này phi thăng chi lộ."

Oánh Oánh vội vàng nói: "Ngộ nhỡ ngươi đi tới đi tới, phát hiện chúng ta lại chạy đến ngươi đằng trước đâu? Ngươi trông mong…"

Sầm phu tử suy nghĩ một chút, vẫn là lại tại nàng trên trán viết cái "Bế" chữ.

Tô Vân nói: "Sầm bá, Oánh Oánh lời tuy không dễ nghe, nhưng đạo lý vẫn phải có."

Sầm phu tử cười nói: "Vân nhi, biết rõ không thể làm mà thôi, đây chính là phu tử lấy nghĩa chi đạo ah. Ta không biết có hay không người khác làm chuyện này, cũng không biết người khác có thể hay không thành công, cũng không biết bản thân có thể hay không thành công. Nhưng ta nhất định phải đi làm, ta làm, mới có ý nghĩa. Đây là nho nghĩa, ta muốn lấy, chính là nghĩa chi đạo."

Tô Vân không còn thuyết phục.

Oánh Oánh cũng trở nên trầm mặc.

Lâu Ban cười nói: "Ngươi ta từ trước tới nay đồng hành, đã phu tử muốn đi, như vậy ta cùng đi với ngươi, lại đi một lần phi thăng chi lộ!"

Hắn có mấy phần hào hùng, cười nói: "Lần này, chúng ta nhất định phải tại Thiên Thị Viên trước đó, tìm đến một tòa khác động thiên!"

Hai vị Thánh Linh cười ha ha, Thánh Phật hai tay hợp thành chữ thập, khen: "Thiện tai thiện tai."

Tô Vân trầm ngâm phút chốc, nói: "Nếu là hai vị Thánh Nhân nhất định phải đi lời nói, vậy liền để Thông Thiên các người tính toán ra cái kế tiếp động thiên cùng Thiên Thị Viên quỹ tích, vì hai vị tính toán ra một đầu mới phi thăng chi lộ."

Bạch Cù Nghĩa nói: "Ta Bạch Trạch thị thuật số rất là không yếu, có lẽ có thể giúp một tay."

Tô Vân tìm đến Thông Thiên các mọi người, lại thấy Thông Thiên các thuật số cao thủ đã tại thiếu niên Bạch Trạch dẫn dắt bên dưới, tính toán thiên uyên thập tinh cùng mặt khác động thiên quỹ tích, trong đó còn có Ngọc Đạo Nguyên dẫn đầu một đám Tây Thổ cao thủ ở một bên giúp đỡ.

Tô Vân liếc Ngọc Đạo Nguyên một cái, Ngọc Đạo Nguyên nhìn ra hắn tâm tư, cười lạnh nói: "Ta dù sao cũng là Thông Thiên các một thành viên, tại tinh không Thiên Tượng cùng thuật số bên trên trình độ, chắc chắn sẽ không so Tô các chủ kém!"

Tô Vân vẻ mặt đỏ bừng, không dám nói lời nào.

Lâu Ban thoáng nhìn vẻ mặt của hắn, cười lạnh nói: "Kém cỏi!"

Tô Vân vẻ mặt càng đỏ.

Thiếu niên Bạch Trạch nói: “Các chủ, chúng ta tính ra một chút mới đồ vật. Ẩn giấu ở tinh hệ bên trong Chúc Long chi nhãn, có thể phải mở ra.”

“Chúc Long mở mắt?”

Tô Vân đám người cảm giác kinh ngạc, ngước đầu nhìn lên không trung, chỉ có thể nhìn thấy sâu xa vô cùng thiên uyên, lại không cách nào nhìn thấy Chúc Long tinh hệ toàn bộ.

“Chung Sơn động thiên bao quát Chúc Long tinh hệ, Chung sơn tinh vân, Chúc Long mở mắt lời nói, sẽ phát sinh chuyện gì?”

Tô Vân hỏi: “Đối với chúng ta là tốt là xấu?”

“Không biết.”

Thiếu niên Bạch Trạch nói: “Có điều, Chúc Long mở mắt, chỉ sợ là một hồi khiếp sợ vũ trụ việc lớn! Chúc Long trong hai mắt, giờ phút này hẳn là có cái gì dị thường biến hóa đang phát sinh!”

Chương 462 : Hồn nhiên mộc mạc nông dân

Chương 463: Hồn nhiên mộc mạc nông dân

Bạch Cù Nghĩa có chút bất an, phỏng đoán nói: “Gây nên Chúc Long mở mắt, hơn phân nửa là động thiên hợp nhất, thiên địa nguyên khí chất lượng nhanh chóng tăng lên. Khả năng thiên địa nguyên khí thỏa mãn nhất định điều kiện, liền sẽ mở mắt. Chỉ là, nếu như cái kia vô tận năng lượng nếu là chiếu rọi tại chúng ta động thiên bên trên, chỉ sợ…”

Mọi người nghe vậy, đều nhíu chặt lông mày.

Chúc Long tinh hệ rất là to lớn, Chúc Long hai mắt nếu là bộc phát, năng lượng phát tiết nhất định cực kì khủng bố!

Tại vũ trụ , bất kỳ cái gì tinh thần bộc phát, cũng có thể tạo thành một cái thế giới toàn bộ sinh linh diệt tuyệt, mặt trời tử vong lúc bộc phát, càng là có thể phá hủy dọc đường tất cả thế giới. Huống chi Chúc Long chi nhãn?

Thiên Thị Viên, Đế Tọa cùng Chung sơn hiện nay là một tòa động thiên, ở tại Chúc Long tinh hệ trong miệng, khoảng cách Chúc Long hai mắt rất gần, nếu là bộc phát năng lượng xung kích đến nơi đây, vậy sẽ là một hồi tai hoạ ngập đầu!

Tô Vân dò hỏi: “Như vậy Chúc Long khi nào mở mắt?”

Thiếu niên Bạch Trạch nói: “Cái này không biết. Quan sát đánh giá số liệu quá ít, có khả năng sau một khắc liền sẽ bộc phát, có khả năng mấy ngàn năm thậm chí sau mấy vạn năm mới có thể bộc phát. Chỉ có không ngừng quan sát đánh giá

mấy năm, mới có thể suy tính ra chính xác lúc bộc phát ở giữa."

"Chúc Long mở mắt, tất có hắn nhân."

Đạo Thánh nói: "Chỉ là nên như thế nào mới có thể xác minh nguyên do trong đó?"

Thánh Phật nói: "Trực tiếp đi Chúc Long tinh hệ bên trong, liền có thể rõ rõ ràng ràng!"

Tô Vân lắc đầu nói: "Chúc Long hai mắt thoạt nhìn rất gần, nhưng thực ra rất xa, bay qua chỉ sợ muốn hơn mười năm thời gian mới có thể đến đạt nơi đó."

"Thân thể tuy chậm, nhưng nội tâm nhưng nhanh."

Đạo Thánh cùng Thánh Phật liếc nhau, nói: "Ta hai người nội tâm xuất khiếu, đi tới chạy đi đâu một lần. Chư vị, các ngươi chỉ cần ngày bình thường cho chúng ta thân thể cho ăn chút cháo đan dược, duy trì thân thể sinh cơ là đủ. Chúng ta đã sống được đủ lâu, nếu như bị chiếm đóng ở nơi đó, thân thể tử vong, cũng không cần đi cứu chúng ta."

Tô Vân nhìn về phía Y Triêu Hoa, Y Triêu Hoa nói: "Các chủ, nội tâm không có trọng lượng, nếu như hai vị Thánh Nhân nội tâm đi tới lời nói, tốc độ có thể tăng lên tới cực hạn. Mười lăm cái ngày đêm sau đó, hai vị Thánh Nhân nội tâm liền có thể đi tới Chúc Long đôi mắt chỗ."

Tô Vân nói: "Nội tâm đi tới, thực lực tổn hại hơn phân nửa, nếu là gặp phải nguy hiểm, chỉ sợ hai vị Thánh Nhân không cách nào tự vệ…"

Thiếu niên Bạch Trạch nói: "Các chủ, ta Bạch Trạch nhất tộc có lưu đày chi thuật. Hai vị Thánh Nhân đến nơi đó sau đó, xác định vị trí, chỉ cần bố trí xuống ta Bạch Trạch thị triệu hoán lạc ấn, chúng ta tại Chung Sơn động thiên bên trong làm phép, liền có thể theo bọn họ lưu lại ấn ký, đem bản thân lưu

đày đi qua. Đến nơi đó sau đó, ta tới thi triển nghịch hướng lưu đày, liền có thể ung dung trở về, giảm bớt không biết bao nhiêu thời gian."

Tô Vân khen lớn, cười nói: "Vẫn là nguyên lão có chủ ý, cứ làm như thế. Đạo Thánh, Thánh Phật, ta lại cho các ngươi nhiều một tầng bảo hộ. Ta lấy Tiên đạo bồ đoàn tới bảo vệ hai vị thân thể, hai vị liền tương đương với thấm vào tại tiên quang trong tiên khí tu luyện, không cần lo lắng thân thể chết đói."

Đạo Thánh cùng Thánh Phật mừng rỡ.

Thiếu niên Bạch Trạch trước giáo hội Đạo Thánh cùng Thánh Phật triệu hoán lạc ấn, hai vị Đại Thánh tìm hiểu xong xuôi, quan tưởng mấy ngày, mới khắc xuống tại nội tâm bên trong.

Tô Vân lấy ra Tiên đạo bồ đoàn, bồ đoàn tiên khí tiên quang xông ra, bao phủ Đạo Thánh cùng Thánh Phật, hai người ngồi xếp bằng mà ngồi, nội tâm xuất khiếu, bay về phía thiên ngoại.

Lâu Ban cùng Sầm phu tử cũng hướng Tô Vân cùng thiếu niên Bạch Trạch chào từ giã, nói: "Đã mặt khác động thiên cùng Thiên Thị Viên hợp nhất sắp đến, như vậy chúng ta cũng không thể trì hoãn, cần phải đến mau chóng đuổi tới cái kế tiếp động thiên!"

Thiếu niên Bạch Trạch mệnh lệnh chúng nhân tính toán ra cái kế tiếp động thiên quỹ tích, báo cho Lâu Ban cùng Sầm phu tử, lại mời đến trong tộc cao thủ, bố trí xuống lưu đày đại tế.

"Tô các chủ, tương lai gặp lại!" Lâu Ban cùng Sầm phu tử phất tay.

Tô Vân giơ tay, Oánh Oánh đứng tại Tô Vân đầu vai, cứng họng, nói không ra lời.

Sầm phu tử thấy thế, đưa tay đem trên trán nàng "Bế" chữ xóa đi, quát: "Cho phép ngươi nói chuyện, chỉ cho phép nói tốt, không cho nói nói xấu! Bằng không liền để ngươi vĩnh viễn cũng không mở miệng được!"

Oánh Oánh suy nghĩ một chút, nói: "Hai vị lão gia trên đường cẩn thận. Cần biết người vô hại hổ ý, hổ có hại nhân tâm. Có đôi khi nhân tâm so ma tâm càng lớn. Hai vị lão gia thực hiện biết, đi vào cứu người, nhưng khi tâm bị người tổn thương."

Lâu Ban khen: "Tiểu nha đầu lúc này rất biết nói chuyện."

Oánh Oánh tiếp tục nói: "Các ngươi là lão giang hồ, đừng lật thuyền trong mương, lão thái thái đổ vểnh lên hài nhi, quanh năm đánh nhạn bị chim tước mổ mắt bị mù, kết quả là ngược lại làm cho chúng ta đi cứu, khi đó chính là họp chợ mà chạy nàng dâu, ném đại nhân…"

Hai vị Thánh Linh sắc mặt càng ngày càng không dễ nhìn, Sầm phu tử toàn thân run rẩy, liền muốn cho nàng viết cái "Bế" chữ, nhưng vào lúc này, lưu đày đại tế khởi động, đem hai vị Thánh Linh đưa tiễn!

Oánh Oánh dùng sức phất tay, trong lời nói tràn đầy cổ vũ lực lượng: "Hai vị lão đại nhân, nhất định phải cố gắng sống sót ah!"

Đạo Thánh cùng Thánh Phật còn có hơn mười ngày mới có thể đến đạt Chúc Long hai con ngươi, Tô Vân dứt khoát mang theo Trì Tiểu Dao, Ngư Thanh La đám người trước quay về Thiên Thị Viên.

Lần này động thiên kết hợp, Thiên Thị Viên cũng lên biến hóa nghiêng trời lệch đất, tại xuyên qua cửu uyên lúc, dung

hợp to to nhỏ nhỏ động thiên mảnh vỡ, Hỏa Vân động thiên cũng là một trong số đó.

Hiện nay Thiên Thị Viên bên trong có thật nhiều địa phương, đều có không ít tiên quang tiên khí ngưng tụ, nơi đó là bảo địa, nếu là có thể ở nơi đó xây dựng phủ đệ, tu luyện làm ít công to!

Thực ra, hiện nay Thiên Thị Viên thiên địa nguyên khí đã đầy đủ đến đầy đủ để bất kỳ một cái nào linh sĩ tu luyện, cho dù là Nguyên Đạo Thánh Nhân ở đây tu luyện, cũng sẽ không cảm giác được nguyên khí không đủ.

Đương nhiên, lợi dụng tiên khí tới tu luyện, tốc độ sẽ nhanh hơn, chỉ là có đôi khi đối với cảnh giới hơi thấp linh sĩ tới nói, tiên khí chưa chắc là chuyện tốt.

Khó mà luyện hóa không nói, cho dù luyện hóa cũng dễ dàng căn cơ bất ổn.

Cho dù là Tô Vân, hiện tại cũng đang suy nghĩ thế nào cải thiện công pháp, tốt hơn luyện hóa tiên khí. Tiên khí tích chứa năng lượng quá to lớn, cái này yêu cầu hấp thu một chút tiên khí, cũng cần một thân công pháp luyện hóa tiên khí là thật nguyên tốc độ vô cùng tấn mãnh, bằng không không kịp luyện hóa, liền sẽ bị căng khí huyết bạo thể mà chết!

Tô Vân Hồng Lô Thiện Biến đã là trên đời này đệ nhất đẳng đại nhất thống công pháp, nhưng dùng để luyện hóa tiên khí, cũng mệt mỏi vô cùng, hơi không cẩn thận liền có thể có thể đem bản thân căng nứt.

Hắn nhất định phải làm được công pháp lấy một loại mười phần cuồng dã tốc độ vận chuyển, luyện hóa tốc độ dị thường hiệu suất cao, mà tinh vi vô cùng Hồng Lô Thiện Biến, dính dáng đến Thần Ma lạc ấn cùng Tạo Hoá chi thuật, lại tại từng cái cảnh giới phân chia tỉ mỉ vì khác biệt con hệ thống, còn có

Nhục Thân cảnh giới, liên hệ đến cùng một chỗ, trở nên vô cùng phức tạp.

Hiển nhiên, Hồng Lô Thiện Biến đã không thích hợp hắn.

Hắn đã đang suy nghĩ công pháp của mình.

"Tô các chủ, ngươi sắp đi vào Chinh Thánh cảnh giới."

Ngư Thanh La cùng hắn làm bạn mà đi, trên đường hai người trao đổi công pháp công việc, Tô Vân biết nàng tại cựu thánh tuyệt học cùng tân học bên trên có hơn người trình độ, bởi vậy hướng nàng thỉnh giáo. Ngư Thanh La vui vẻ cười nói: "Ngươi tại tìm hiểu ra công pháp của mình sau đó, chính là Chinh Thánh cảnh giới. Cái gọi là Chinh Thánh, là học tập Thánh Nhân, xác minh, nghiệm chứng Thánh Nhân học vấn. Ngươi vứt bỏ Thủy Kính tiên sinh khai sáng công pháp, ngược lại đi đi con đường của mình, đây chính là ngươi ở phía trước người trên cơ sở, hướng Thánh Nhân Nguyên Đạo cảnh giới rảo bước tiến lên ah!"

Kinh nàng nói chuyện, Tô Vân không khỏi sáng tỏ thông suốt, cười ha hả.

Bên cạnh Trì Tiểu Dao thấy bọn họ cười cười nói nói, trong lòng không khỏi có chút ghen tuông, chỉ là bản thân tuy là tinh thông y thuật, nhưng ở trên việc tu luyện nhưng còn xa không bằng huệ chất lan tâm thông minh hơn người Ngư Thanh La, không giúp được Tô Vân.

Oánh Oánh giống như là rõ ràng nàng tiểu tâm tư, rơi vào đầu vai của nàng, nói nhỏ: "Không cần lo lắng, tiểu người mù là hai hôn, hai hôn nam nhân đều là tàn thứ phẩm."

Trì Tiểu Dao dở khóc dở cười.

Trở lại Thiên Thị Viên, Tô Vân hiếm thấy ổn định lại tâm thần, lấy nội tâm trạng thái đi lại tại Linh giới bên trong, quan tưởng ra đủ loại Tiên đạo phù văn, nghiên cứu tìm hiểu trong

đó bí ẩn, lại có lúc sẽ nội tâm xuất khiếu, bay ra thiên ngoại, ngồi tại Chúc Long trong miệng, quan sát cửu uyên chi diệu, quan tưởng Chung sơn chi vĩ.

Hắn nội tâm sẽ còn bay ra Chúc Long miệng, trôi lơ lửng ở to lớn Chúc Long tinh hệ phía trước, ngưỡng mộ Chúc Long, như là ngân hà trước mặt một hạt cát bụi.

Trong lúc vô tình, hơn mười ngày đi qua, khoảng cách Đạo Thánh cùng Thánh Phật nội tâm đi tới Chúc Long chi nhãn ngày càng ngày càng gần.

Tô Vân thu về nội tâm, liền muốn chạy tới Chung Sơn động thiên, cùng Bạch Trạch tụ hợp. Đột nhiên, Thiên Thị Viên trên không bầu trời trở nên âm u xuống, trên không trung, lôi vân giăng đầy, xoay tròn trong lôi vân lôi điện đan xen, lại không có nửa điểm muốn mưa ý tứ.

"Ầm!"

Một đạo thô to bạch quang từ trong lôi vân rủ xuống đến, chiếu rọi tại Đế đình phía trước trên mặt đất.

Tô Vân bay người lên, nhìn xuống dưới, chỉ thấy tia sáng kia tìm đến chiếu vào trên đất, hình thành một cái phức tạp Tiên Lục đường vân, đem mặt đất đốt trụi!

"Có người đang lợi dụng Tiên Lục, đi vào Thiên Thị Viên!"

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, trên bầu trời lôi vân năng lượng hao hết, cột sáng gào thét, hướng mặt đất Tiên Lục đường vân bỗng nhiên thu lại, hình thành một mặt phạm vi gần mẫu ngọc chất Tiên Lục!

Một tôn kim giáp Thiên Thần nửa ngồi nửa quỳ, chống một cây đại thương, xuất hiện tại Tiên Lục phía trên.

Tôn này kim giáp Thiên Thần chậm rãi đứng dậy, cùng trôi lơ lửng ở giữa không trung Tô Vân đủ cao, mắt thấy hắn, âm thanh chấn động: "Ta Liễu Tiên Quân chi tử, Kiếm Nam Thần Quân, phụng Tiên Quân lệnh giáng lâm Chung Sơn động thiên, dò xét Chúc Long dị biến."

Oánh Oánh từ Tô Vân Linh giới bên trong xuất hiện, nói: "To con, ngươi đi nhầm địa phương, nơi này là Thiên Thị Viên, không phải Chung sơn. Chung sơn ở bên kia!"

Nàng tiện tay một chỉ.

Cái kia kim giáp Thiên Thần Kiếm Nam Thần Quân âm thanh như sấm, nói: "Thiên Thị Viên? Thiên Thị Viên là nơi nào? Nơi này không phải Chung Sơn động thiên? Không có khả năng. Ta lần này hạ giới, mục tiêu chính là Chung Sơn động thiên, ta cũng là giáng lâm tại Chúc Long tinh hệ trong miệng, không có khả năng phạm sai lầm!"

Tô Vân khách khí nói: "Thiên Thị Viên chính là Đế đình động thiên, Thần Quân mời hướng sau nhìn."

Kiếm Nam Thần Quân quay đầu nhìn lại, không khỏi nghẹn họng nhìn trân trối, quả nhiên thấy được Đế đình cái kia huy hoàng như là Tiên giới kiến trúc cùng tiên sơn!

"Cái này… Tiên giới cũng quá qua loa, lại đem ta đưa sai địa phương! Ta cái này liền trở lại, lần nữa tới qua!"

Kiếm Nam Thần Quân đang muốn thôi thúc Tiên Lục, đột nhiên dừng lại: "Chờ một chút…"

Hắn ngẩng đầu lên, ánh mắt rơi vào Tô Vân cùng Oánh Oánh trên người, ngay sau đó ánh mắt lại tự nâng lên, rơi vào thiên ngoại cửu uyên bên trên, ha ha cười nói: "Hai vị tiểu bằng hữu, nơi này đã không phải Chung sơn, như vậy Chung sơn ở đâu?"

Tô Vân nháy mắt mấy cái: “Ngay tại sát vách, đi hai bước đường liền đến.”

Kiếm Nam Thần Quân nghi ngờ nhìn bọn họ, hai người mặt mũi hồn nhiên, mộc mạc.

“Nông thôn thiếu niên sẽ không gạt ta, ta còn tưởng rằng bọn họ muốn đem ta lừa gạt về Tiên giới, nhìn thấy ánh mắt của bọn hắn, mới biết là ta nghĩ nhiều rồi.”

Kiếm Nam Thần Quân không khỏi cảm xúc: “Giống như bậc này thanh thuần mộc mạc ánh mắt, Tiên giới cái nào từng có?”

Chương 463 : Tiên giới tiện nam (cầu phiếu!)

Chương 464: Tiên giới tiện nam (cầu phiếu!)

"Đã Chung Sơn động thiên ngay tại sát vách, còn làm phiền hai vị tiểu hữu dẫn đường."

Kiếm Nam Thần Quân không cho phép hai người phản đối, tiện tay ném tới một cái linh binh, nói: "Ta sẽ không Bạch cho các ngươi làm việc cho ta, đây là cho các ngươi chỗ tốt."

Tô Vân tiếp lấy chiếc kia linh binh, chỉ thấy cái kia linh binh là một mặt gương sáng, gương sáng chính diện ánh sáng Hàn thấu xương, biên giới có màu vàng kim hình dáng trang sức, điêu khắc là Quỳ Long văn, mà phía sau thì là phồng, tròn trùng trục.

Đột nhiên, cái kia mặt gương sáng phía sau rách ra một chút, vậy mà hướng hai bên tách ra, lộ ra một cái đảo quanh chuyển động đại nhãn cầu!

Tô Vân sợ hết hồn, cái kia con mắt nhanh chóng chuyển động, trên dưới trái phải quan sát một phen, ngay sau đó tập trung tại Tô Vân cùng Oánh Oánh trên người.

"Sĩ tử, đây là một cái Thần Ma mắt!" Oánh Oánh kinh ngạc nói, "Ngươi nhìn, nó vẫn còn sống! Còn có thể cảm nhận được bên trong truyền đến Thần Ma nguyên khí!"

Tô Vân cũng nhìn ra điểm này, đây là một cái ma nhãn, là người giỏi tay nghề tại Ma Thần khi còn sống, lấy cực nhanh tốc độ từ Ma Thần trên người đào xuống, trong thời gian cực ngắn thi triển Tạo Hoá tiên thuật, đem ma nhãn cùng mặt kính

dung hợp, để gương sáng cùng ma nhãn sinh trưởng cùng một chỗ, từ đó luyện thành bảo vật!

Như vậy, luyện thành linh binh liền có thể duy trì Ma Thần mắt uy năng, so đơn thuần lạc ấn phù văn phải mạnh mẽ hơn nhiều.

"Đến từ Tiên giới Tạo Hoá tiên thuật quả thực thần diệu khó lường."

Tô Vân nhớ tới bị giam cầm ở trên vách đá, cùng vách đá sinh trưởng cùng một chỗ Bạch Hoa phu nhân, thầm nghĩ: "Cùng Bạch Hoa phu nhân tư thông vị kia tiên nhân, chính là Liễu Tiên Quân, Bạch Hoa phu nhân là bị Liễu Tiên Quân thê tử trách phạt, cả tộc cầm tù. Nói như vậy, Tiên giới Liễu gia, hơn phân nửa chính là lấy Tạo Hoá tiên thuật tăng trưởng."

Kiếm Nam Thần Quân nghe được Oánh Oánh lời nói, cũng không khỏi tự đắc, cười nói: "Ngươi cái này nho nhỏ tinh quái, cũng có chút nhãn lực. Không sai, cái này viên con mắt chính là Ma Thần Chư Kiền chi nhãn, Ma Thần Chư Kiền chỉ có một con mắt, hắn ma nhãn uy lực vô tận, thích hợp nhất dùng để luyện kính loại hình bảo vật. Ta mặt này Chư Kiền ma kính chỉ có thể coi là bình thường, tiên nhân dùng kính mới gọi không hợp thói thường."

Tô Vân tại phía trước dẫn đường, nói: "Tiên nhân dùng kính, cùng Thần Quân sử dụng có khác biệt gì?"

Kiếm Nam Thần Quân mở ra hầu bao, từ trong túi thả ra một cái hai đầu bốn cánh chim lớn, cái kia thần điểu xê dịch biến hóa, càng lúc càng lớn, hóa thành dài đến trăm ngàn trượng quái vật khổng lồ.

Kiếm Nam Thần Quân chân đạp đầu chim, đứng tại hai cái đầu chim phía trên, chim lớn phi hành, đuổi theo Tô Vân.

“Tiên nhân dùng bảo kính, kính một bên muốn khảm nạm một vòng bảo thạch, cái này một vòng bảo thạch liền đều là Chư Kiền chi nhãn.”

Kiếm Nam Thần Quân đứng tại hai đầu chim đầu chim bên trên, một bên quan sát Thiên Thị Viên phong cảnh, một bên không nhanh không chậm nói: “Chư Kiền chi nhãn bị hắn bọn họ luyện đến chỉ có chừng đầu ngón tay, con mắt mở ra lúc, sáng rực lập lòe, so mặt trời còn muốn sáng sủa. Loại bảo vật này, một khi tế lên, bổ ra nhật nguyệt, mở ra thanh minh, không thành vấn đề. Đây chỉ là tiên nhân bình thường sử dụng kính.”

Tô Vân cùng Oánh Oánh nghe đến mê mẩn, không khỏi ngạc nhiên. Oánh Oánh lẩm bẩm nói: “Cái này muốn giết bao nhiêu Ma Thần Chư Kiền?”

“Không cần giết.”

Kiếm Nam Thần Quân mạng hai đầu chim chậm lại tốc độ, xung quanh nhìn lại, con mắt càng ngày càng sáng, hô hấp có chút gấp rút, cười nói: “Ta Liễu thị nhất tộc tinh thông Tạo Hoá chi thuật, móc xuống Ma Thần Chư Kiền con mắt sau đó, lại lấy Tạo Hoá chi thuật để nó ma nhãn lại sinh. Một đầu Chư Kiền, có thể đào ra hơn ba mươi viên ma nhãn, ba mươi viên sau đó, cái kia Ma Thần trên cơ bản liền phế, tại Tiên giới lạc ấn cũng hao hết. Có điều, có thể sử dụng nó luyện thành một mặt tiên kính, nhưng cũng đáng giá.”

Oánh Oánh có chút ngỡ ngàng: “Đây là Lâu Ban cùng Sầm phu tử hai vị lão gia tử tìm kiếm Tiên giới à…”

Kiếm Nam Thần Quân đột nhiên bay xuống, đi tới Thiên Thị Viên một chỗ bảo địa, chỗ kia bảo địa lúc này có tiên khí trôi lơ lửng ở trên đó, như là thật mỏng sương khói.

Kiếm Nam Thần Quân cẩn thận từng li từng tí, vê lên một tia tiên khí, ngửi một cái, không khỏi đổi sắc mặt.

Tô Vân hỏi: "Thần Quân mới vừa nói tiên nhân bình thường bảo kính, như vậy giống Liễu Tiên Quân loại tồn tại này, lại dùng chính là cái gì bảo kính?"

Kiếm Nam Thần Quân nụ cười trên mặt càng ngày càng đậm, cười ha ha nói: "Cha ta Liễu Tiên Quân sử dụng bảo kính, không có thôi thúc lúc, cấp một trăm hai mươi trượng, rộng tám mươi sáu trượng, kính một bên có một trăm linh tám tôn Thần Ma. Thần Ma ngày bình thường duy trì chân thân, nếu là ta cha dùng để tự giám, những này Thần Ma liền sẽ hóa thành thân người. Nếu là ta cha dùng nó tới nghênh địch, những này Thần Ma liền hóa thành Tiên đạo phù văn trạng thái, gia trì bảo kính. Cái kia bảo kính uy năng, xuyên thủng vũ trụ hư không, càn quét một mảnh tinh hệ, chặt đứt ngân hà, cũng không thành vấn đề!"

Tô Vân hít vào một ngụm khí lạnh, lẩm bẩm nói: "Ứng Long lão ca ca bọn họ tại Tiên giới, không nghĩ tới là cái dạng này…"

Kiếm Nam Thần Quân bay lên không, rơi vào hai đầu chim đầu chim bên trên, chân đạp đầu chim, nhìn khắp bốn phía, chỉ thấy cái này Thiên Thị Viên bảo địa phần đông, to to nhỏ nhỏ bảo địa tựa như sau cơn mưa thảo nguyên, tiên quang hình thành đủ loại bảo vật dị tượng, tiên khí tràn ngập trong đó!

Tuy là tiên khí còn rất mỏng manh, nhưng mà tổng sản lượng tính gộp lại, nhưng đã có chút khả quan!

"Ha ha ha…"

Kiếm Nam Thần Quân cười ra tiếng: "Không nghĩ tới tại đây chim không thèm ị hạ giới, thế mà còn có chỗ như vậy!

Nơi này tiên quang tiên khí, đủ để nuôi ra ba năm cái tiên nhân rồi! Bậc này bảo địa, nhất định phải nói cho phụ thân!"

Tô Vân cùng Oánh Oánh sắc mặt biến hóa.

Kiếm Nam Thần Quân dễ dàng đối phó, nhưng Liễu Tiên Quân chính là Tiên giới đại nhân vật, nếu như hắn giáng lâm Thiên Thị Viên, ai có thể đối phó hắn?

"Cha ta nhìn thấy cái này Đế đình bảo địa, nhất định vui vẻ, tất nhiên sẽ thật to phong thưởng ta…"

Kiếm Nam Thần Quân nói đến đây, đột nhiên sắc mặt lại biến, cười hắc hắc nói: "Chờ một chút. Lần này giới bảo địa, có thể nuôi ra ba, năm vị tiên nhân, ta cho dù hiến cho phụ thân, hắn tối đa cũng chính là phong thưởng ta, động viên vài câu. Ta nếu là muốn trở thành tiên, hơn phân nửa vẫn là không được. Hiện tại thành tiên quá khó khăn…"

Sắc mặt hắn biến ảo không ngừng: "Tiên nhân danh ngạch là cố định, không vẫn lạc một vị tiên nhân, những người khác đừng hòng thành tiên. Cha ta cho dù nhận được Đế đình bảo địa, cũng không có bản lĩnh để cho ta thành tiên, hắn mua không thông mặt khác tiên nhân. Đã như vậy, ta cần gì phải dâng ra đi đây…"

Oánh Oánh nhìn hắn, kề sát ở Tô Vân bên tai, thấp giọng nói: "Hắn đạo tâm bên trong ma tính tại sinh trưởng…"

Tô Vân gật đầu, đột nhiên nhớ tới cái kia thiếu nữ váy đỏ, thầm nghĩ: "Nếu là Ngô Đồng ở đây, nhất định có thể để cho hắn ma tính bộc phát. Ngô Đồng đi nơi nào? Vì sao thời gian dài như vậy đều không có gặp lại nàng?"

Kiếm Nam Thần Quân vẻ mặt biến hóa liên tục, khi thì lộ ra tươi cười, khi thì sắc mặt nghiêm túc, khi thì nghiến răng nghiến lợi, khi thì giống như là trộm được tiểu gà mái chồn lộ ra gian trá tươi cười.

“Đúng, không thể giao cho hắn!”

Hắn độc thoại, nói: “Ta hoàn toàn có thể độc chiếm, nơi này chỉ là hạ giới, hoang man chi địa, tiên nhân sẽ không chú ý tới nơi này. Ta chiếm cứ nơi này bảo địa, liền có thể mượn tiên quang tiên khí, tu luyện thành tiên… Khà khà, tiên khí của tiên giới như thế khan hiếm, ai cũng không ngờ được, ta thế mà tại hạ giới có một chỗ bảo địa…”

Tô Vân nghe vậy, không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

“Cái này Đế đình bên trong bảo địa, thoạt nhìn chỉ là vừa mới tạo ra, còn tại phát triển bên trong. Ta nếu là nhận được nơi này, tương lai đừng nói trở thành tiên nhân, liền xem như Tiên Quân, khà khà ha ha ha ha…”

Kiếm Nam Thần Quân cười ha hả, Tô Vân tính toán một chút, bản thân lúc này ra tay, lấy thứ ba tiên ấn hóa thành Vạn Hóa Phần Tiên lô, có hay không có thể Kiếm Nam Thần Quân luyện chết.

Hắn ngay sau đó lắc đầu.

Kiếm Nam Thần Quân nếu là Thần Quân, thực lực tu vi nhất định là Sài Vân Độ, Bạch Hoa phu nhân loại kia cấp độ tồn tại.

Sài Vân Độ không có thân thể, chỉ là nội tâm trạng thái, Bạch Hoa phu nhân thân thể bị giam cầm, cùng vách đá sinh trưởng cùng một chỗ, có nhược điểm to lớn, hai người bọn họ đều không khó đối phó.

Nhưng mà Kiếm Nam Thần Quân lại là trạng thái toàn thịnh Thần Quân!

Sài Vân Độ có phụ thân là cụt tay trích tiên nhân, mà Kiếm Nam Thần Quân phụ thân lại là Tiên giới Liễu Tiên Quân!

Trích tiên nhân cùng Liễu Tiên Quân ở giữa, địa vị cách xa!

Cái này cũng liền mang ý nghĩa Kiếm Nam Thần Quân lấy được Tiên giới truyền thừa, tại phía xa Sài Vân Độ phía trên!

"Nói cách khác, Thiên Thị Viên, Đế Tọa cùng Chung sơn ba đại động thiên, tất cả cao thủ, Thần Ma buộc chung một chỗ, chỉ sợ đều đánh không lại hắn."

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, thầm nghĩ: "Người này, có thể là Thiên Thị Viên gặp phải địch nhân đáng sợ nhất!"

Kiếm Nam Thần Quân tiếp tục độc thoại, nói: "Lần này Tiên giới đối Chung Sơn động thiên dị động rất mẫn cảm, phát giác được Chung Sơn động thiên nguyên khí hướng đi có vấn đề, liền vội vội vàng mạng ta hạ giới kiểm tra. Ta nếu là thời gian dài hạ giới, không có trở về phục lệnh, khẳng định sẽ bị nghi ngờ. Cha ta cũng sẽ kiểm tra tung tích của ta…"

Hắn liếc Tô Vân cùng Oánh Oánh một cái.

Oánh Oánh ý định nói chuyện, cho hắn ra cái chủ ý, đột nhiên Tô Vân nói: "Ngô Đồng."

Oánh Oánh giật mình, chợt rõ ràng hắn ý tứ.

Nhân ma Ngô Đồng sẽ không can thiệp mọi người ý nghĩ, chỉ có thể ngồi xem nhân ma bởi vì chính mình đủ loại tham lam ham muốn mà nhập ma, nàng chỉ là lẳng lặng đợi chờ, thu lại ma khí ma tính tới tu luyện.

"Sĩ tử nhắc lên Ngô Đồng, ý là để Kiếm Nam Thần Quân bản thân sa đọa, rơi vào ma đạo, lộ ra sơ hở." Oánh Oánh thầm nghĩ.

Kiếm Nam Thần Quân cười nói: "Chung Sơn động thiên Chúc Long dị biến, ta khẳng định sẽ đi kiểm tra, nhưng bất luận kết quả thế nào, ta đều phải hướng tiểu thảo luận. Ta liền

nói cho Tiên giới, Chúc Long dị biến, là mấy viên mặt trời chạm vào nhau, hủy diệt mấy cái thế giới. Như thế vân vân, Tiên giới liền đối với nơi này không có bao nhiêu hứng thú."

Hắn càng nói càng là phấn khởi, tiếp tục nói: "Tiếp đó ta liền có thể lưu lại, mỹ danh hắn gọi là muốn cứu mấy cái này thế giới sinh linh tính mạng, chỉ sợ muốn trì hoãn một đoạn thời gian. Ngay sau đó ta liền có thể lưu tại hạ giới, đợi đến qua chút năm, Tiên giới phát hiện ta còn không có thượng giới, khi đó ta đã là tiên nhân, thậm chí nói không chừng là Tiên Quân!"

Hắn càng nói càng là vui vẻ, cười ha ha nói: "Các ngươi đều thích hợp từ quân công thần!"

Tô Vân hạ thấp người, nói: "Kiếm Nam Tiên Quân bày mưu nghĩ kế, ta hai người không có nửa điểm công lao, không dám giành công."

Kiếm Nam Thần Quân cất tiếng cười to, càng xem Tô Vân càng là thuận mắt, khen: "Ngươi tuy là nông dân, nhưng lại có mấy phần thông minh, mà thôi, ta hôm nay lại cho ngươi chút chỗ tốt. Ngươi trên con đường tu hành, có cái gì nghi vấn khó xử lý đều có thể hỏi ta, ta không biết không nói."

Tô Vân vừa mừng vừa sợ, cười nói: "Ta đang có vài chỗ muốn thỉnh giáo Tiên Quân."

Kiếm Nam Thần Quân lại nghe được "Tiên Quân" hai chữ, mở cờ trong bụng, liền vội vàng khoát tay nói: "Tiểu huynh đệ, ta hiện tại còn không phải Tiên Quân đây! Ngươi trước khiêm tốn, khiêm tốn làm việc! Gọi ta Thần Quân là được."

"Vâng."

Tô Vân lên tiếng đồng ý, hắn ý định mở ra một loại mới tu luyện công pháp, luyện hóa tiên khí, nhưng mà cần dùng đến số lượng ngổn ngang Tiên đạo phù văn. Loại tu luyện này

công pháp trung tâm, là Cầu Thủy Kính truyền lại Tạo Hoá chi thuật, nhưng mà Cầu Thủy Kính Tạo Hoá chi thuật đã còn lâu mới có thể đi đến Tô Vân yêu cầu.

Tô Vân hướng Kiếm Nam Thần Quân thỉnh giáo chính là Tạo Hoá chi thuật, Kiếm Nam Thần Quân nghe được hắn vấn đề, không khỏi kinh ngạc, cười nói: "Tiểu huynh đệ, ngươi xem như hỏi chuyên gia. Đổi lại những người khác, chưa hẳn có thể giải quyết tu luyện của ngươi nan đề."

Hắn vì Tô Vân giải đáp, lúc mới bắt đầu chi tiết không sót, rất là kiên nhẫn, nhưng càng về sau, Tô Vân hỏi vấn đề nhưng càng ngày càng cao sâu, trong đó có chút vấn đề đã cao thâm đến vượt qua nhân gian đạo pháp thần thông hạn mức cao nhất, đi vào tiên thuật Tiên đạo cấp độ!

Kiếm Nam Thần Quân từ từ đề phòng, trả lời lúc liền không còn như vậy để tâm, có chút chỗ mấu chốt cẩu thả ứng đối.

Chẳng qua Tô Vân có chút vấn đề nhưng cũng phát động đến hắn điểm mù, để hắn nhịn không được suy nghĩ đáp án, cùng Tô Vân thảo luận.

Nhưng hắn cùng Tô Vân thảo luận, liền đem bản thân lúc trước học vấn bạo lộ ra, lúc trước hắn không có trả lời Tô Vân vấn đề, đang giải đáp vấn đề mới lúc liền không khỏi sử dụng những kiến thức này.

Oánh Oánh ở một bên ghi chép, thỉnh thoảng cũng nâng một vài vấn đề, để Kiếm Nam Thần Quân trong lúc vô tình đem bản thân biết Tạo Hoá chi thuật hầu như nói ra hết sạch.

Từ Thiên Thị Viên Đế đình, đến Chung Sơn động thiên, lấy Tô Vân tốc độ, nhiều nhất nửa ngày thời gian, nhưng lần này bởi vì Tô Vân muốn thỉnh giáo Kiếm Nam Thần Quân Tạo Hoá chi thuật vấn đề, ngay sau đó mang theo hắn quanh đi

quẩn lại đi hai ngày, lúc này mới đi tới Chung Sơn động thiên Bạch Trạch thị nơi ở.

Kiếm Nam Thần Quân nhìn xa Bạch Trạch thị tại bờ biển kiến tạo triều đình cung điện, hướng Tô Vân nói: "Nơi này Bạch Hoa phu nhân, lúc trước là cha ta tại ven đường hoa dại, nghe nói dáng dấp phi thường xinh đẹp. Chỉ vì nàng một cái Thần Ma, thế mà muốn trèo lên cha ta trên đùi vị, thật sự là buồn cười. Chỉ là Thần Ma, thế mà muốn trèo lên đầu cành làm chủ tử, bị mẫu thân của ta phát lạc, cha ta cũng cười nàng ngu muội."

Tô Vân ngạc nhiên, Bạch Hoa phu nhân ở bị đánh rơi vào Minh đô tầng thứ mười tám lúc, đều đối Liễu Tiên Quân nhớ mãi không quên, cũng coi là si tình, không nghĩ tới chỉ đổi tới Liễu Tiên Quân một câu ngu muội mà thôi.

"Mẫu thân của ta cũng biết cha ta là chơi đùa mà thôi, sẽ không động tình, ngay sau đó liền không có truy cứu, chỉ đem Bạch Trạch thị nhất tộc xử lý đến nơi đây."

Kiếm Nam Thần Quân cười nói: "Lần này đi tới Chúc Long tinh hệ trong hai mắt dò xét, cần phải đến mượn vị này Bạch Hoa phu nhân lực lượng. Lần này ta mang đến cha ta thân bút thư từ, Bạch Hoa phu nhân thấy, nhất định cảm động đến rơi nước mắt. Đi thôi!"

Oánh Oánh hướng Tô Vân nói nhỏ: "Hai cha con này, thật sự là một đôi tiện nam!"

—— —— cuối tháng ngày cuối cùng a, cầu phiếu! ! Qua ngày hôm nay, vé vé liền biết đổi mới á!

Chương 464 : Cùng cha khác mẹ anh em ruột (cầu phiếu)

Chương 465: Cùng cha khác mẹ anh em ruột (cầu phiếu)

Kiếm Nam Thần Quân nhìn về phía Chung Sơn động thiên, chỉ thấy nơi này tuy là hoang vu, nhưng có ba mươi sáu Thần Ma đang tại cải tạo đen bóng đại mạc, bày ra Thần Ma vĩ lực.

"Nơi này lại có nhiều như vậy Thần Ma, chẳng lẽ đều là bị lưu đày tới này?"

Kiếm Nam Thần Quân vui vô cùng: "Ta nguyên bản lo lắng cho mình tại hạ giới không có nhân mạch, không nghĩ tới nơi này nhưng có nhiều như vậy hoang dại Thần Ma. Nếu là có thể bắt giữ bọn họ, tiến hành thuần hóa, cũng có thể trở thành ta xưng bá hạ giới căn cơ!"

Hắn càng xem nơi này liền càng là vui vẻ, nói: "Những này hoang dại Thần Ma nghe được ta là Tiên giới xuống, lại có Tiên Quân nâng đỡ, còn không cúi đầu liền bái, nhận ta làm chủ? Có những này thành viên tổ chức, đến Tiên giới, ta cũng có thể giống phụ thân như vậy trở thành chúa tể một phương, mà bọn họ cũng có thể theo ta cùng một chỗ phi thăng Tiên giới, lên như diều gặp gió!"

Tô Vân cùng Oánh Oánh đem hắn lời nói nghe vào trong tai, liếc nhau.

Tô Vân ho khan một tiếng, nói: "Thần Quân có chỗ không biết, những này Thần Ma ngang ngược, bốn phía làm loạn tác quái, giết hại bách tính, còn xin Thần Quân ra tay, hàng phục bọn họ!"

Kiếm Nam Thần Quân cười nói: “Chính sự quan trọng, đợi ta làm xong chính sự, lại đi hàng phục những cái kia Thần Ma. Đến thời điểm từ bọn họ nội tâm bên trong rút ra một phần, luyện chế thành roi, bọn họ nếu là không nghe lời, liền cứ quất bọn hắn!”

Tô Vân cùng Oánh Oánh phấn khởi không tên, rất là mong đợi đánh Ứng Long bọn họ tình hình.

“Chúng ta bây giờ trước đi thấy Bạch Hoa phu nhân, đây là chính sự.” Kiếm Nam Thần Quân nói.

Tô Vân dẫn dắt lấy hắn tới gặp thiếu niên Bạch Trạch, Kiếm Nam Thần Quân nhìn thấy Bạch Trạch không khỏi khẽ giật mình, thiếu niên này Bạch Trạch là người trẻ tuổi, mà Bạch Hoa phu nhân lại là Bạch Trạch thị nữ tộc trưởng, hai người này hiển nhiên không phải cùng một người.

“Chẳng lẽ là Bạch Hoa phu nhân nghiệt chủng?”

Kiếm Nam Thần Quân trong lòng nghiêm nghị, hắn lần này phụng Liễu Tiên Quân lệnh đến đây, Liễu Tiên Quân để hắn đến Chung Sơn động thiên sau đó liền trước gặp Bạch Hoa phu nhân, đồng thời đối với hắn nói, để hắn nhìn một chút Bạch Hoa phu nhân có hay không mang thai con của hắn.

Kiếm Nam Thần Quân đối với chuyện này sớm đã có chỗ đề phòng, Bạch Hoa phu nhân chỉ là Liễu Tiên Quân đồ chơi mà thôi, nhưng nếu như Bạch Hoa phu nhân có Liễu Tiên Quân hài tử, vậy thì có chút không ổn, nói không chừng sẽ uy hiếp đến Kiếm Nam Thần Quân địa vị!

“Kiếm Trúc Thần Vương, vị này là Tiên giới xuống Kiếm Nam Thần Quân, Liễu Tiên Quân chi tử, tới gặp Bạch Hoa phu nhân.”

Tô Vân hướng thiếu niên Bạch Trạch giới thiệu Kiếm Nam Thần Quân, nói: “Thần Quân muốn mời Bạch Hoa phu nhân

thăm dò Chúc Long tinh hệ dị biến, xin hỏi Bạch Hoa phu nhân ở ư?"

Thiếu niên Bạch Trạch nghe vậy, trong lòng nghiêm nghị, nói: "Thần Quân tới chậm mấy ngày, Bạch Trạch phu nhân đã chết, tại hạ Kiếm Trúc, hiện nay thẹn vì Bạch Trạch thị tộc trưởng."

Tô Vân thất thanh nói: "Phu nhân khi nào không có?"

Thiếu niên Bạch Trạch chán nản nói: "Đã một đoạn thời gian."

Tô Vân rơi lệ, nức nở nói: "Nhận được phu nhân coi trọng bồi dưỡng, không thể báo đáp, không nghĩ tới phu nhân lại về cõi tiên." Oánh Oánh cũng đi theo nghẹn ngào hai tiếng.

"Bạch Kiếm Trúc?" Kiếm Nam Thần Quân sắc mặt biến hóa, thất thanh nói: "Ngươi gọi Bạch Kiếm Trúc?"

Thiếu niên Bạch Trạch có chút bối rối, Kiếm Trúc cái tên này là vừa rồi Tô Vân thuận miệng kêu đi ra, thực ra hắn tên thật cũng không gọi Kiếm Trúc, chỉ là năm đó bị trục xuất Bạch Trạch thị, ngay sau đó hắn lấy chủng tộc làm họ tên. Cái này mấy ngàn năm nay, hắn một mực gọi làm Bạch Trạch, Bạch Trạch cũng liền trở thành hắn tên.

Vừa rồi Tô Vân gọi hắn Kiếm Trúc Thần Vương, ngay sau đó hắn liền cũng đánh rắn xuôi cán bên trên, tự xưng Kiếm Trúc.

"Ta tên là Liễu Kiếm Nam, ngươi gọi Bạch Kiếm Trúc, đều có một cái kiếm chữ."

Kiếm Nam Thần Quân nói: "Nếu như, ngươi không họ Bạch đâu? Nếu như, ngươi gọi Liễu Kiếm Trúc đâu? Cha ta để cho ta tới thấy Bạch Trạch phu nhân, loại trừ muốn dò xét Chúc Long tinh hệ dị biến bên ngoài, còn có chính là tới gặp Bạch Hoa phu nhân!"

Hắn lấy ra Liễu Tiên Quân thư từ, nói: "Đã Bạch Hoa phu nhân đã chết, như vậy phong thư này liền giao cho ngươi."

Thiếu niên Bạch Trạch ngạc nhiên, nhưng không biến sắc, mở ra thư từ nhìn lại, chỉ thấy trong tín thư phần lớn là phụ tình nam tử buồn nôn chi ngữ, nói đến tình ái xưa vân vân, trốn tránh trách nhiệm vân vân, bù đắp vân vân, chỉ là lôi kéo Vân Hoa phu nhân tình cảm, để Vân Hoa phu nhân lần nữa cho hắn bán mạng.

Trong đó còn nói đến Vân Hoa phu nhân bị lưu đày tới Chung Sơn động thiên lúc có thai, Liễu Tiên Quân tại trong phong thư hữu ý vô ý hỏi đứa bé này đến cùng phải hay không bản thân, như thế các loại.

Còn nói mẫu bằng tử quý vân vân.

Thiếu niên Bạch Trạch xem xong thư, nắm phong thư này có chút không biết làm sao, vội vàng nhìn về phía Tô Vân, lộ ra cầu cứu chi sắc.

Tô Vân tiến lên, nhanh chóng xem thư tín, thất thanh nói: "Thần Quân, chẳng lẽ ngươi cùng Thần Vương là… Cùng cha khác mẹ anh em ruột?"

Thiếu niên Bạch Trạch trong lòng âm thầm kêu khổ: "Là ngươi cái quỷ! Hắn anh em ruột, hơn phân nửa tại hơn năm nghìn năm trước kia, liền bị ta giết chết!"

Kiếm Nam Thần Quân thất vọng thở dài, nói: "Ta cũng có sự hoài nghi này, hiện nay nhìn Kiếm Trúc sắc mặt, mới biết ta nghi ngờ là đúng. Đệ đệ!"

Hắn tiến lên, ôm lấy thiếu niên Bạch Trạch. Thiếu niên Bạch Trạch chân tay luống cuống, hai đầu cánh tay không biết nên để vào đâu.

Tha cho hắn cũng là gặp qua sóng to gió lớn người, cũng không biết nên như thế nào đối mặt bậc này nhận thân tình

cảnh.

Tô Vân cảm động không tên, rơi lệ nói: "Thần Quân tại Tiên giới, Thần Vương tại Chung sơn, huynh đệ hai người huyết mạch liên kết, tuy là cách nhau không biết bao nhiêu năm, chưa bao giờ thấy qua đối phương, nhưng gặp mặt lần đầu tiên liền nhận ra hai bên. Đây chính là máu mủ tình thâm ah!"

"Ừm! Máu mủ tình thâm!" Oánh Oánh một bên lau nước mắt, một bên nặng nề gật đầu.

Chỉ là nước mắt của nàng là đen, lau đến chỗ nào cũng đen nhánh.

"Máu nồng hai người các ngươi quỷ!" Thiếu niên Bạch Trạch cố hết sức, ôm lấy Kiếm Nam Thần Quân, âm thầm oán thầm hai người.

Kiếm Nam Thần Quân buông hắn ra, nói: "Ta lần này phụng Tiên Quân lệnh hạ giới, tìm Bạch Hoa phu nhân, là mời nàng đem ta đưa đến Chúc Long đôi mắt chỗ, dò xét Chúc Long tinh hệ Chung sơn tinh vân dị biến nguyên nhân. Đã Bạch Hoa phu nhân đã chết, đệ đệ ngươi là hiện nay tộc trưởng Thần Vương, như vậy ngươi đến đem ta đưa đến nơi đó."

Thiếu niên Bạch Trạch lại nhìn một chút Tô Vân, chỉ là Kiếm Nam Thần Quân ngay tại trước mặt, hắn không tốt trực tiếp hỏi, Tô Vân cũng không cách nào hướng hắn đạo minh ngọn nguồn.

Thiếu niên Bạch Trạch đành phải nói: "Ca ca tới vừa vặn, chúng ta cũng ý định đi tới Chúc Long đôi mắt chỗ, dò xét dị biến nguyên nhân gây ra. Trước đó, chúng ta đã phái hai vị Nguyên Đạo Thánh Nhân nội tâm, trước một bước đi tới nơi

đó. Tính toán thời gian, bọn họ cũng đã phân biệt đi tới một chỗ đôi mắt chỗ."

Kiếm Nam Thần Quân thật sâu liếc hắn một cái, cười nói: "Đệ đệ quả nhiên hiểu chuyện, thông minh lanh lợi, Bạch Hoa phu nhân năm đó nhất định dạy ngươi không ít chứ? Nàng hẳn là cũng đang chờ đợi mẫu bằng tử quý ngày đó chứ? Tiếc là, nàng không có thể sống đến ngày đó."

Bạch Trạch kinh ngạc, thầm nghĩ: "Đây cũng không phải là một cái vừa mới nhận thân huynh trưởng lời nên nói. Ngươi, có vấn đề!"

Tô Vân ho khan một tiếng, nói: "Thần Quân, đã Thần Vương đã có thập toàn chuẩn bị, như vậy chúng ta liền đi tới Chúc Long đôi mắt chỗ, tìm tòi hư thực. Kiếm Trúc Thần Vương, chúng ta chuyến này còn cần ít nhân thủ, Ngọc Đạo Nguyên cùng Sài Vân Độ có ở đây không? Còn có Bạch Cù Nghĩa, Bạch Khiên Chiêu hai vị tốt nhất cũng mời đến giúp đỡ."

Thiếu niên Bạch Trạch rõ ràng hắn ý tứ, nói: "Ngọc Đạo Nguyên cùng Sài Vân Độ tại Chung Sơn động thiên giúp đỡ, ta đi mời bọn họ…"

"Không cần."

Kiếm Nam Thần Quân đột nhiên gọi ở hắn, cười tủm tỉm nói, "Lần này Chúc Long thám hiểm, người biết càng ít càng tốt. Có đôi khi biết quá nhiều, đối bọn hắn tới nói chưa chắc là một chuyện tốt. Kiếm Trúc đệ đệ, ngươi lập tức chuẩn bị, chúng ta bây giờ liền xuất phát!"

Thiếu niên Bạch Trạch bất đắc dĩ, đành phải dừng bước.

Tô Vân cười nói: "Kiếm Trúc Thần Vương, đã Thần Quân dặn dò, như vậy chúng ta liền chuẩn bị sẵn sàng. Ta tới giúp ngươi."

Thiếu niên Bạch Trạch chuẩn bị tế đàn, Tô Vân đi vào giúp đỡ, thiếu niên Bạch Trạch nói nhỏ: "Cái này Thần Quân đến cùng là lai lịch gì?"

Tô Vân không đáp, Oánh Oánh lại đột nhiên chui vào Bạch Trạch Linh giới bên trong, nói: "Người này thần thông quảng đại, chúng ta lúc nói chuyện cẩn thận, tốt nhất là nội tâm đối thoại, tránh đi tai mắt của hắn."

Nàng đem Kiếm Nam Thần Quân lai lịch nói một phen, nói: "Vị này Thần Quân, đối Thiên Thị Viên không có ý tốt. Khẩu vị của hắn cực lớn, trong lời nói có chiếm đoạt Thiên Thị Viên các động thiên ý tứ, chúng ta cần phải đến chuẩn bị sẵn sàng."

Nhưng vào lúc này, Kiếm Nam Thần Quân nói: "Tô Vân tiểu huynh đệ, đến bên này."

Tô Vân đi tới trước mặt của hắn, Kiếm Nam Thần Quân nhìn đang tại bận rộn chế tạo tế đàn thiếu niên Bạch Trạch, nói: "Ta mẫu ghen tị, cha ta ở bên ngoài có rất nhiều nữ nhân, cũng sinh không thiếu nhi nữ, nhưng đều đã chết. Chỉ có ta bởi vì là ta mẫu chi tử, còn sống, đời ta không có trải nghiệm qua tình huynh đệ. Đây là ta cả đời hối tiếc, ta đã từng vô số lần nghĩ, ta nếu là có cái huynh đệ tỷ muội, thật là tốt biết bao."

Tô Vân giật mình, trong lòng sinh ra một tia ấm áp: "Nguyên lai hắn cũng không phải là người vô tình, thế mà thật đối Bạch Trạch nguyên lão có tình thân…"

Kiếm Nam Thần Quân ánh mắt rơi vào Bạch Trạch trên người, trong mắt có mấy phần dịu dàng, chẳng qua điểm ấy tình thân rất nhanh biến mất, ánh mắt lần nữa trở nên băng lãnh, thản nhiên nói: "Hiện tại ta đã trải nghiệm qua tình huynh đệ, chỉ đến như thế. Đến Chúc Long chi nhãn về sau, tìm một cơ hội diệt trừ hắn."

Tô Vân trong lòng ấm áp không còn sót lại chút gì, trở nên lạnh giá.

Kiếm Nam Thần Quân tựa như là nói một kiện không chút nào muốn làm sự tình: "Liễu Tiên Quân chi tử, chỉ có một vị, kia chính là ta. Ngươi hiểu chưa?"

Tô Vân khom người, nói: "Rõ ràng. Chỉ là, Chúc Long có hai con mắt…"

"Vậy liền tại cái thứ hai con mắt chỗ, diệt trừ hắn!"

Kiếm Nam Thần Quân vừa mới nói đến đây, thiếu niên Bạch Trạch đã bố trí tốt tế đàn, hướng bên này đi tới, Kiếm Nam Thần Quân lộ ra tươi cười, đứng dậy nghênh đón, giọng nói khinh nhu nói: "Ngươi tới động thủ. Ta không muốn để cho cha ta tra được trên đầu của ta. Ngươi biết làm cái gì chứ?"

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, rơi vào thiếu niên Bạch Trạch trên người, thản nhiên nói: "Thần Quân yên tâm, ta định không phụ Thần Quân ủy thác!"

Bọn họ leo lên tế đàn, thiếu niên Bạch Trạch thôi thúc tế đàn, cảm ứng Đạo Thánh cùng Thánh Phật lưu lại triệu hoán lạc ấn.

Tế đàn bị thôi phát, một đạo tiên lộ liên quan triệu hoán lạc ấn cùng tế đàn, mấy người bị triệu hoán lạc ấn dẫn dắt, tung bay về phía trước.

Mà tại cái kia triệu hoán lạc ấn phía trước, Đạo Thánh nội tâm đứng trước ở nơi đó, lẳng lặng đợi chờ.

Đột nhiên, chỉ thấy một đạo hào quang đập vào mặt, đợi đến quang mang bỗng nhiên thu lại, Tô Vân, Bạch Trạch cùng Kiếm Nam Thần Quân xuất hiện tại Đạo Thánh phía trước.

Đạo Thánh không khỏi thở dài nói: "Không thẹn là Bạch Trạch thị, bậc này thần thông thật là thiên hạ vô song!"

Đúng lúc này, đột nhiên, chỉ nghe một tiếng không tên chấn động không biết từ chỗ nào truyền đến, chấn động truyền đến mọi người trên người lúc, tất cả mọi người nhất thời chỉ cảm thấy hình thành thân thể vô số hạt nhỏ tại rung động, toàn thân, thịt xương tóc da, đều tại rung động!

Thậm chí đo bọn họ nội tâm, bọn họ Linh giới, cũng theo rung động, cộng hưởng!

"Đương —— "

Trong đầu của bọn hắn tiếng chuông du dương, phảng phất là do đồng thau tạo thành chuông lớn, gõ vang một khắc này, kim loại thể chấn động từng cái vòng tròn hình dáng không gian, khoang trống bên trong âm thanh va chạm kim loại vách tường, qua lại chấn động!

"Đây là Chung sơn tinh vân chấn động." Đạo Thánh giải thích nói, "Mấy ngày gần đây, ta đều là có thể nghe được loại này chấn động. Thực ra cũng không phải nghe được, mà là Chung sơn tinh vân chấn động đầu óc của chúng ta cùng nội tâm, để chúng ta nghĩ lầm nghe được tiếng chuông."

Tô Vân trong đầu nổ vang, ngơ ngác đứng ở nơi đó.

Kèm theo một tiếng này tiếng chuông, hắn đột nhiên giống như là bị đánh văng ra khiếu, hắn khổ sở nghiên cứu công pháp, cuối cùng hoàn thành!

Hắn hưng phấn đến quát to một tiếng, xoay người nhảy lên, nội tâm hiện lên, thôi thúc huyền công!

Một đồng hồ sơn tại hắn Linh giới bên trong hình thành, Chúc Long uốn quanh, liên quan thân thể cùng cơ thể, lần lượt Thần Ma xoay quanh Chung sơn bay lượn, lần lượt hóa thành từng cái lạc ấn, bám vào tại Chung sơn phía trên!

“Đương —— “

Một tiếng chuông vang, một tiếng chấn động, kèm theo tiếng chuông, cửu uyên mở ra, Ly Uyên hiện lên, mênh mông Linh giới thời không, như vậy mênh mông cuồn cuộn trải rộng ra!

Nơi xa, cây quế sinh trưởng tại Quảng Hàn dưới chân núi, trăng treo đầu cành.

Phụ cận, Lôi Trì như biển, lơ lửng ở trên trời.

Một đạo Bắc Miện trường thành vượt qua Linh giới, ngăn cách thiên địa, trường thành mênh mông.

Kiếm Nam Thần Quân gặp tình hình này, đột nhiên lòng sinh ghen ghét: “Cái này nông thôn thiếu niên tư chất ngộ tính, so ta còn tốt, không thể lưu hắn! Đợi đến hắn diệt trừ Kiếm Trúc đệ đệ, ta liền giết hắn báo thù cho đệ đệ!”

—— —— vé đây, vé đâu? Ta vé đâu? Oánh Oánh, có phải hay không giấu ở ngươi trong sách? Để cho ta lật qua ~

Chương 465 : Chúc Long tạo vật (số một cầu phiếu!)

Chương 466: Chúc Long tạo vật (số một cầu phiếu!)

Thiếu niên Bạch Trạch, Đạo Thánh mấy người cũng tại đi qua Tô Vân Linh giới, kiểm tra công pháp của hắn vận chuyển tình huống, không khỏi khiếp sợ.

“Tô các chủ công pháp, thật giống cùng lúc trước công pháp hoàn toàn khác biệt.” Đạo Thánh nói nhỏ, “Giống như bậc này công pháp, ta chưa bao giờ thấy qua, chưa từng nghe thấy.”

Thiếu niên Bạch Trạch gật đầu, nói: “Có tiên pháp cái bóng, nhưng lại dừng chân tại nhân gian trên cơ sở. Thật sự là cổ quái…”

Hắn nói tới tiên pháp là Tiên giới công pháp.

Tô Vân tại mới công pháp bên trong đại lượng vận dụng Tiên đạo phù văn, đem bản thân đối Thần Ma nghiên cứu vận dụng đến công pháp bên trong, đi đến luyện hóa tiên khí làm chân nguyên mục đích.

Nhưng mà linh sĩ công pháp, bất luận là Nguyên Sóc vẫn là hải ngoại, hoặc là Đế Tọa động thiên, đều không có vận dụng Tiên đạo phù văn công pháp.

Vận dụng Tiên đạo phù văn công pháp, thường thường là Tiên giới tiên nhân tu luyện pháp môn, tuyệt không phải phàm nhân có khả năng tu luyện.

Mà Tô Vân vậy mà đem tiên pháp dung nhập vào công pháp của mình bên trong, có thể nói là một cái lớn lao mở đường!

Tô Vân yên lặng tại công pháp mới dung hội quán thông mừng rỡ vui mừng bên trong, hiện tại hắn trong đầu có vô số chợt lóe hiện ra linh quang, hắn nhất định phải bắt lấy những này linh quang, đem những này thoáng hiện linh quang vận dụng đến công pháp của mình bên trong.

Khai sáng một môn công pháp, xác minh Thánh Nhân học vấn, đây chính là Chinh Thánh cảnh giới!

Công pháp của hắn đi con đường cũng không phải là lúc trước con đường.

Lúc trước công pháp, khúc dạo đầu chính là Hồng Lô Thiện Biến Trúc Cơ, Trúc Cơ sau đó, lấy Linh giới vì hồng lô, mở rộng nội tâm, lại tính toán bảy mươi hai động thiên phương hướng, mở ra bảy mươi hai động thiên, nội tâm tu luyện tới cực hạn sau đó, mở ra Ly Uyên, mượn cửu uyên áp lực tu luyện nguyên khí thành chân nguyên.

Chân nguyên tu thành, mượn cửu uyên xem Chung sơn Chúc Long luyện nội tâm chân nguyên vì Ly Châu.

Ly Châu phi thăng, chạy trốn cửu uyên đến cơ duyên phá châu, tu thành Thiên Tượng nội tâm.

Trong này, sở dĩ có thể mượn Ly Uyên luyện nguyên khí thành chân nguyên, chủ yếu là bởi vì Ly Uyên chính là vây quanh Chung Sơn động thiên bên ngoài cửu uyên thập tinh, cái này chín đạo đại uyên là chín lớp phong ấn, đem Chung Sơn động thiên vây khốn.

Nguyên khí đi vào cửu uyên, gặp gỡ nặng nề rèn luyện, có thể diễn biến thành chân nguyên.

Mà linh sĩ nội tâm lẻn vào cửu uyên, xem Chung sơn Chúc Long cùng chân nguyên kết hợp, hóa thành Ly Châu, Ly Châu cửu uyên bên trong bay thăng, cũng là mô phỏng chân thực chạy trốn cửu uyên tình hình.

Đây là đệ nhất Thánh Hoàng khai sáng cảnh giới, ảo diệu bên trong có chút đáng giá suy nghĩ sâu xa cùng dư vị.

Bất quá đối với Tô Vân tới nói, lúc trước công pháp cảnh giới, tiền nhân nghiên cứu đến quá lộ thấu, thế cho nên tràn ngập đủ loại việc nhỏ không đáng kể.

Ví dụ như Trúc Cơ cảnh giới, hiện nay thiên địa nguyên khí trở nên vô cùng sung túc, cảnh giới này hoàn toàn có thể huỷ bỏ, thay vào đó chính là Nhục Thân cảnh giới.

Lại ví dụ như Uẩn Linh cảnh giới, truyền thống Uẩn Linh cảnh giới cần mở ra bảy động thiên, cuối cùng đi qua tính toán khác biệt thứ bảy động thiên, xác định bảy mươi hai cái thứ bảy động thiên phương hướng.

Mà bây giờ, Thiên Thị Viên, Đế Tọa, Chung Sơn động thiên đã dung hợp, mặt khác động thiên cũng đều tại hướng cùng một chỗ tụ lại.

Như vậy Uẩn Linh cảnh giới cũng liền không cần như vậy lộn xộn, chỉ cần mở ra một cái động thiên là được, tận khả năng giản lược, rút ngắn công pháp vận chuyển đường đi, hóa phức tạp thành đơn giản.

Chung sơn Chúc Long chiếm cứ hai đại cảnh giới, Nguyên Động cùng Ly Uyên, mà lần này Tô Vân công pháp lấy Chung sơn Chúc Long làm hạch tâm, lạc ấn chư thiên Thần Ma hình thành Tiên đạo phù văn, từ đó đi đến luyện hóa nguyên khí thành chân nguyên mục đích.

Còn truyền thống Ly Uyên bên trong cửu trùng đại uyên, thì trực tiếp bị hắn vứt bỏ, thay vào đó chính là vũ trụ Thiên

Tượng bên trong cửu uyên, cửu uyên vây quanh Chung sơn Chúc Long, hình thành một cảnh giới, đi đến luyện hóa nguyên khí, nội tâm thoát thai hóa thành Thiên Tượng mục đích.

Đệ nhất Thánh Hoàng Hiên Viên khai sáng hai cái này cảnh giới lúc, là đứng tại thiên uyên bốn vị trí, cũng tức là Hỏa Vân động thiên bên trên. Hắn tại Hỏa Vân động thiên bên trên quan sát đánh giá thiên uyên cửu trùng uyên, nhìn thấy cảnh tượng tự nhiên cùng đứng tại thiên uyên bên ngoài cùng đứng tại thiên uyên trung tâm Chung Sơn động thiên nhìn thấy cảnh tượng có chút khác biệt.

Tô Vân đi qua thiên uyên bên ngoài cùng Chung Sơn động thiên bên trên quan sát đánh giá, cho nên đại tu hai cái này cảnh giới, hợp hai làm một.

Lại thêm hắn mấy năm này suy nghĩ ra Quảng Hàn, Lôi Trì, Trường Viên, như vậy, liền tạo thành động thiên, thân thể, Chung sơn, Quảng Hàn, Lôi Trì, Trường Viên, Thiên Tượng, Chinh Thánh, Nguyên Đạo cái này chín cái cảnh giới.

Còn Chinh Thánh, thì là công pháp nhất thống, Nguyên Đạo thì là tâm cảnh thành tựu cùng công pháp đại viên mãn, là Nguyên Sóc thế giới đặc biệt thành tựu, thế giới khác thường thường là không có hai cái này cảnh giới.

Bọn họ tu luyện tới Thiên Tượng, cũng đã có thể phi thăng.

Mà Chinh Thánh cùng Nguyên Đạo cảnh giới, vừa vặn là Nguyên Sóc có khả năng tại đại thiên thế giới ở trong có chỗ đứng căn bản.

Tô Vân dụng tâm hoàn thiện công pháp, trong lòng không suy nghĩ bất cứ chuyện gì khác, thiếu niên Bạch Trạch cùng Kiếm Nam Thần Quân thì tại quan sát cảnh tượng trước mắt, không khỏi bị rung động thật sâu.

Bọn họ giờ phút này vị trí, vừa vặn tại Chúc Long tinh hệ hốc mắt chỗ, chính xác nói, bọn họ hẳn là tại Chúc Long tinh hệ trong đôi mắt.

Đứng tại Chúc Long trong hốc mắt nhìn xuống dưới, có khả năng nhìn thấy Chúc Long đại não, đó là tinh hệ đoàn hình thành đại não hình dáng kết cấu.

Ánh sao hình thành dây xích lúc sáng lúc tối, giống như là Chúc Long tư duy đang lưu chuyển.

Mà tiếp tục nhìn xuống đi, thì là càng thêm ầm ầm sóng dậy Chung sơn tinh vân!

Chung sơn tinh vân hình thái tạo thành hình chuông, giống như là trong vũ trụ một cái lớn lao hồng chung móc ngược xuống!

Đây là một loại tự nhiên hình thái!

Càng thêm kỳ dị là, bọn họ có thể nhìn thấy mũi chuông chỗ tinh vân tạo thành ném bắn đường vòng cung, bị ném bắn ra đồ vật là một đạo tinh dây xích, do lấy ngàn mà tính mặt trời tạo thành tinh dây xích, lại bị lực lượng nguyên từ kéo về tinh vân bên trong, tạo thành mũi chuông hình thái.

Vừa rồi cái kia một tiếng chấn động, chính là từ Chung sơn tinh vân bên trong truyền đến, mảnh này tinh vân vậy mà giống như là Tiên đạo linh binh đồng dạng, quần tinh chấn động một chút, gần tới hồ vô cùng vô tận năng lượng tại ngắn ngủi trong nháy mắt bộc phát!

Lúc này Chúc Long tinh hệ, còn ở tại tiếp nhận cỗ năng lượng này xung kích quá trình bên trong.

Tiếp nhận Chung sơn tinh vân năng lượng kết quả, chính là Chúc Long tinh hệ hai mắt trong hốc mắt những cái kia hắc ám tinh hệ, bị từng khỏa thắp sáng!

Đạo Thánh, thiếu niên Bạch Trạch cùng Thần Quân Liễu Kiếm Nam ngơ ngác nhìn một màn này, rất lâu không cách nào lấy lại tinh thần.

Oánh Oánh nguyên bản tại Tô Vân Linh giới bên trong bay tới bay đi, kiểm tra hắn thế nào hoàn thiện từng cái cảnh giới, chỉ là nhưng rất lâu không nghe thấy những người khác âm thanh, bốn phía một mảnh quỷ dị yên tĩnh.

Tiểu sách quái trong lòng khó hiểu, mặt kề sát ở Tô Vân Linh giới biên giới, hướng ra phía ngoài nhìn lại, không khỏi thân thể chấn động, cũng không còn cách nào thu về ánh mắt.

Chúc Long trong mắt, vây quanh tại bọn họ xung quanh, là to to nhỏ nhỏ con tinh hệ.

Những mầm mống này tinh hệ vốn là một vùng tăm tối, giờ phút này từng khỏa mặt trời được thắp sáng, chiếu sáng Chúc Long trong mắt tinh không!

Những mầm mống này tinh hệ tạo thành đủ loại kỳ dị Tiên đạo phù văn hình vẽ, từng khỏa mặt trời phảng phất Tiên đạo phù văn cơ sở, cùng xây dựng cực kỳ phức tạp phức tạp hình vẽ, có tạo thành Tinh Hoàn, có tạo thành tinh dây xích, có đi qua ánh sao hình thành Thần Ma đồ!

Những ngôi sao này lấy mỗi người quy luật vận chuyển, theo quần tinh vận chuyển, quần tinh tạo thành Tiên đạo phù văn hình vẽ cũng đang không ngừng biến hóa, loại biến hóa này, thế mà cũng phù hợp Tiên đạo phù văn, không có nửa điểm hỗn loạn!

To to nhỏ nhỏ con tinh hệ không ngừng có lộng lẫy tiên quang chiếu rọi, tìm đến chiếu vào phía trước của bọn hắn!

Tại bọn họ phía trước, tinh hệ bắn ra tiên quang tạo thành Chúc Long trung tâm đồng tử!

Trung tâm đồng tử quang mang tại kịch liệt rung chuyển, phía trên Tiên đạo phù văn hình vẽ biến hóa liên tục, thay đổi trong nháy mắt, bên trong dường như có đồ vật gì đó đang kích động, không ngừng đem từng đạo quang mang chiếu rọi, phản xạ đi ra!

Oánh Oánh vẻ mặt dại ra, đột nhiên tỉnh táo lại, bay đến Tô Vân Linh giới một bên khác, kề sát ở Linh giới biên giới hướng ra phía ngoài nhìn lại.

Đối diện Chúc Long trung tâm đồng tử chính là một vùng tăm tối tinh không, giống như là Chúc Long mi mắt.

Giờ phút này, bị cái kia đồng tử bên trong chiếu rọi phản xạ đi ra tiên quang tại đây mảnh hắc ám tinh không bên trong hình thành một đạo hẹp dài vô cùng ánh sáng khu, giống như là Chúc Long đang chậm rãi mở mắt ra màn.

Chỉ là tốc độ rất chậm.

Có lẽ, chính là loại này Chúc Long mở mắt dị tượng, kinh động đến Tiên giới, phái tới Thần Quân Liễu Kiếm Nam dò xét ngọn nguồn.

Trừ cái đó ra, còn có một màn trời, hình thành một cái hình tròn không gian, rất giống là con mắt vách trong.

Chúc Long trung tâm đồng tử quang mang thỉnh thoảng chiếu rọi ở bên trong trên vách, trên vách trong đủ loại kỳ dị quang văn di động, giống như là có sinh mệnh.

“Loại cảnh tượng này, đến cùng là cái gì?” Oánh Oánh có chút buồn bực.

Cho dù là Thần Quân Liễu Kiếm Nam cũng không có gặp qua Chung sơn tiếng chuông phóng thích tinh vân năng lượng, thắp sáng quần tinh tình hình, càng không có gặp qua quần tinh hình thành tự nhiên Tiên đạo phù văn, chớ nói chi là

những này Tiên đạo phù văn chiếu rọi, hình thành Chúc Long chi nhãn dị tượng!

Mà Chúc Long chi nhãn bên trong Tiên đạo phù văn, không ngừng lạc ấn tại thứ gì phía trên, đây càng là bọn họ không cách nào tưởng tượng sự tình!

"Huynh trưởng tại Tiên giới gặp qua loại tình hình này ư?" Thiếu niên Bạch Trạch hỏi.

Thần Quân Liễu Kiếm Nam lắc đầu: "Chưa từng thấy qua. Nói thật, Tiên giới tuy tráng lệ phi phàm, nhưng rất nhiều nơi đều bị tro tàn bao phủ, trở nên khó mà sinh tồn, còn thỉnh thoảng bộc phát kiếp hỏa, chỉ có chút ma quái sinh hoạt tại tro tàn bên trong. Giống như bậc này tráng lệ cảnh tượng, trong tiên giới cũng không có."

Đạo Thánh lẩm bẩm nói: "Nhân gian tiên cảnh… Không đúng, trong tiên giới cũng không có cảnh tượng bực này, như vậy nơi này chính là tiên cảnh!"

Thần Quân Liễu Kiếm Nam ánh mắt lấp lóe, nói: "Nơi này càng giống là một chỗ bảo địa, mà đồng tử bên trong thì giống như là có bảo vật gì tại thai nghén sinh ra, cần hấp thu thiên địa nguyên khí. Chỉ là cái này bảo địa quy mô, muốn so thiên hạ bất kỳ bảo địa còn lớn hơn! Món bảo vật này hấp thu thiên địa nguyên khí quy mô, cũng vô cùng khủng bố, thậm chí cần từ quần tinh bên trong hấp thu năng lượng… Chúng ta đến đó nhìn một chút!"

Hắn càng nói trong lòng càng là kích động, không cho phép mọi người từ chối.

Thiếu niên Bạch Trạch nói: "Đạo Thánh, ngươi là nội tâm, chuyến này không biết sẽ có nguy hiểm gì, ngươi lưu lại, chăm sóc Tô các chủ, ta cùng huynh trưởng đi vào."

Đạo Thánh gật đầu nói: "Tô các chủ đang tại tìm hiểu công pháp, quả thực cần người thủ hộ, lão đạo liền…"

Đột nhiên Thần Quân Liễu Kiếm Nam nói: "Đã tới, vậy liền cùng đi, ai cũng không được lưu lại!"

Đạo Thánh giật mình, nhìn về phía thiếu niên Bạch Trạch, Bạch Trạch ánh mắt lấp lóe, nói: "Đã huynh trưởng lên tiếng, như vậy Đạo Thánh liền oan ức một chút, theo chúng ta cùng một chỗ đi vào."

Đạo Thánh đồng ý.

Thiếu niên Bạch Trạch ý tứ sâu xa nói: "Đạo Thánh bảo vệ tốt bản thân, cũng phải bảo vệ tốt Tô các chủ."

Đạo Thánh nghiêm nghị.

Thần Quân Liễu Kiếm Nam trước một bước, đón Chúc Long trung tâm đồng tử đi tới, lúc này, đột nhiên chỉ thấy trong lúc này đồng tử bên trong hào quang tỏa sáng, từng đạo quang mang hình chiếu tại màn trời bên trên, thiên mạc bên trong hiện ra kỳ dị đường vân.

Xoạt xoạt xoạt ——

Những cái kia đường vân chiếu rọi đến, tại bọn họ phía trước, vậy mà đột nhiên xuất hiện một tòa cực lớn cửa, cửa chia làm hai phiến, hai cánh cửa bên trên đều có Tiên đạo phù văn trở nên sáng lên.

Tiên đạo phù văn từ từ phóng đại, hình thành hai tôn khuôn mặt đối lập Thần Chỉ hình vẽ, khuôn mặt dữ tợn, mọc ra quỷ vương khuôn mặt, giống như là đồng bào sinh ra, lại có chút khác biệt.

Đạo Thánh tấm tắc lấy làm kỳ lạ, nói: "Nếu như chỗ này bảo địa thật sự có không tầm thường bảo vật thai nghén sinh ra lời nói, như vậy món bảo vật này nhất định phi phàm cực kỳ,

như có linh tính đồng dạng. Nó thế mà cho lăng không sáng tạo ra một mảnh phong cấm tới ngăn cản đường đi của chúng ta!"

Oánh Oánh dùng pháp lực nâng Tô Vân thân thể, tung bay ở phía sau bọn họ, đột nhiên run giọng nói: "Đạo Thánh lão gia, nhà các ngươi thần giữ cửa có thể máu thịt hóa ư?"

Phía trước toà kia cánh cửa khổng lồ bên trên, hai tôn thần giữ cửa quỷ vương vậy mà tại chậm rãi sinh ra máu thịt, trở nên càng ngày càng lập thể, từ trên cửa đi xuống!

"Món bảo vật này, có thể tạo vật, sáng tạo Thần Ma!"

Thần Quân Liễu Kiếm Nam ánh mắt càng ngày càng nóng cắt, lẩm bẩm nói: "Nếu là có thể nhận được bảo vật này… Không, nếu là có thể mượn tới bảo vật này lực lượng, ta đều sẽ hoành hành thiên hạ!"

Chương 466 : Kẻ này không thể lưu

Chương 467: Kẻ này không thể lưu

Trước mặt bọn hắn, toà kia do Tiên đạo phù văn tạo dựng mà thành trên cánh cửa, nhiều hơn nữa máu thịt sinh trưởng, hai tôn quỷ vương thần giữ cửa cũng tự từ từ sống lại, trong cửa phát ra đinh tai nhức óc gào to.

"Lấy ngập trời vĩ lực, tạo vật Thần Ma, cái này sao có thể?"

Đạo Thánh ngơ ngác nhìn một màn này, lẩm bẩm nói: "Không có khả năng có dạng này bảo địa, không có khả năng có bảo vật như vậy, cái này trái ngược lẽ thường…"

"Làm sao không có khả năng?"

Thần Quân Liễu Kiếm Nam liếc nhìn hắn một cái, nói: "Ngươi nói Tiên giới Thần Ma chủng tộc là thế nào tới? Còn không phải bị Tiên giới tạo vật mà sinh?"

Hắn lời vừa nói ra, mọi người đều là tâm thần chấn động mạnh.

Đúng lúc này, toà kia trên cánh cửa mặt quỷ thần giữ cửa mỗi người dùng sức lay động một chút, hình thành Thần Ma chi thể, một cái mắt bắn hào quang, hào quang vô cùng sắc bén, như là hai cái thần kiếm, phun ra nuốt vào, dài dài ngắn ngắn.

Một vị khác thần giữ cửa miệng phun thần hỏa, hỏa diễm rừng rực, hóa thành hỏa vân!

Hai tôn mặt quỷ thần giữ cửa cứ việc bị tạo vật đi ra, nhưng đứng lại trong cửa, không nhúc nhích.

Thần Quân Liễu Kiếm Nam mở ra bên hông hầu bao, từ trong túi vải thả ra hai đầu thần điểu, cái kia thần điểu vỗ cánh mà lên, phát động phong vân, hướng cánh cửa kia hộ gào thét bay đi!

Hắn thẳng tắp xông về cửa, nhưng vào lúc này, tôn thứ nhất mặt quỷ thần giữ cửa chuyển động đầu, trong mắt thần quang như là hai cái thần kiếm phóng tới, sắc bén vô cùng!

Cái kia hai đầu thần điểu chính là Tiên giới Thần Ma, thực lực cực mạnh, đột nhiên hóa thành hai đầu thân người Thần Chỉ, cầm trong tay hai cái thần đao, vận đao như ánh sáng như điện, chỉ nghe đương đương đương va chạm không ngừng, đem quỷ kia mặt thần ánh mắt thần kiếm ngăn lại!

Đúng lúc này, một vị khác thần giữ cửa ra tay, một đóa hỏa vân kéo tới, bỗng nhiên bành trướng, nổ tung!

Cái kia hai đầu thân người Thần Chỉ chặn lại một tôn mặt quỷ thần giữ cửa còn có dư lực, nhưng đối mặt hai tôn mặt quỷ thần giữ cửa công kích, liền có chút trứng chọi đá, mấy hiệp xuống, đột nhiên phát ra một tiếng gào thét, bị thương rút lui!

Thần Quân Liễu Kiếm Nam hừ lạnh một tiếng: "Không tiền đồ."

Hắn cầm thương bước nhanh đến phía trước, trong cửa hai tôn thần giữ cửa mỗi người quay đầu, Thần Ma vĩ lực bộc phát, liền muốn hướng hắn ra tay. Đột nhiên, một cây đại thương đâm tới, xuyên qua trong đó một tôn thần giữ cửa lồng ngực.

Thần Quân Liễu Kiếm Nam xoay người mà lên, mang theo đại thương bỗng nhiên xoay tròn, tôn này thần giữ cửa tan rã!

Một vị khác thần giữ cửa trong mắt thần quang chưa bắn ra, liền bị hắn một thương đâm xuyên đại não, cũng tự bị hắn đánh chết!

Thiếu niên Bạch Trạch trong lòng nghiêm nghị: "Liễu Kiếm Nam cái này thân bản lĩnh, so Thần Quân Sài Vân Độ tốt hơn nhiều, khó đối phó…"

Oánh Oánh cũng là sắc mặt nghiêm nghị, trong khoảng thời gian ngắn, liền đánh chết hai đại thần giữ cửa, Liễu Kiếm Nam thực lực thật là quỷ thần khó lường!

Liễu Kiếm Nam thu thương, cười nói: "Chút tài mọn, cũng dám ở trước mặt ta làm càn?"

Đột nhiên, phía trước cửa buông lỏng một chút.

Liễu Kiếm Nam tiến lên, dùng sức đẩy ra cánh cửa này.

Cửa mở ra, hắn không khỏi vẻ mặt tối sầm lại, chỉ thấy cánh cửa này sau còn có một cánh cửa!

Thiên mạc bên trên, phù văn lưu chuyển, đang tại cánh cửa này bên trên lạc ấn bước phát triển mới thần giữ cửa hình vẽ, mới thần giữ cửa đang tại tạo ra bên trong.

Lần này thần giữ cửa nhưng cùng lúc trước mặt quỷ thần giữ cửa khác biệt, vốn có đầu rồng thân người, cầm trong tay song giản, một giản trước người, một giản tại sau lưng, hai tôn thần giữ cửa đều là như thế.

Thần Quân Liễu Kiếm Nam cau mày, tung người nhảy lên, mấy bước ở giữa đi tới trước cửa, nâng thương liền đâm, mắt thấy liền muốn đâm trúng trong đó một tôn thần giữ cửa, đột nhiên chỉ nghe coong một tiếng, một cây màu xanh lớn giản chặn lại trường thương, lực lượng khổng lồ chấn động đến thân thương rung động không thôi.

Cái kia thanh giản cùng trường thương va chạm chỗ, vậy mà sinh ra vảy rồng, lớn giản như là thân rồng uốn quanh trên đó, vuốt rồng chụp lại thân thương!

Liễu Kiếm Nam ngạc nhiên, xoay người dùng sức kéo cướp, chiêu pháp thi triển ra, thương ra như mưa, nhưng mà mặc cho hắn thương pháp xuất thần nhập hóa, cũng trước sau bị hai tôn thần giữ cửa nâng giản ngăn lại.

Môn này thần giản pháp, dường như đặc biệt khắc chế thương pháp của hắn, mà cái kia hai tôn thần giữ cửa đột nhiên từ trong cửa đi xuống, hai bên trái phải, hướng hắn tấn công!

Ngắn ngủi phút chốc, Thần Quân Liễu Kiếm Nam liền ngay cả liền gặp nạn, bất đắc dĩ thôi thúc thần thương, chỉ thấy cái kia cán đại thương trên thân thương đột nhiên có từng mảnh kỳ dị lân phiến chiên lên.

Thần Quân Liễu Kiếm Nam tay bấm thương quyết, thoát thương vì quyền, trường thương rời tay, hóa thành Thần Long cùng hai tôn đầu rồng thần giữ cửa liên tục va chạm.

Mà Thần Quân Liễu Kiếm Nam thì lại lấy quyền vì thương, cùng hai tôn đầu rồng thần giữ cửa lấy cứng chọi cứng, hắn khí tức tăng vọt, nhưng này hai tôn đầu rồng thần giữ cửa dường như xem thấu hắn tất cả công pháp thần thông, cũng đem mỗi người hai cái thanh giản quăng lên!

Cái kia bốn chiếc thanh giản hóa thành bốn đầu Thanh Long, hợp lực đem thần thương bắt, cái kia thần thương biến thành Thần Long không thể động đậy.

Hai tôn đầu rồng thần giữ cửa lấy quyền vì giản, mấy chiêu ở giữa, liền đánh chiếm Liễu Kiếm Nam phòng ngự, Thần Ma lực lượng đánh vào trên người hắn!

Liễu Kiếm Nam khó chịu hừ một tiếng, nhưng vào lúc này trên người hắn kim giáp hào quang tỏa sáng, đầu vai hống đầu

khải bỗng nhiên hóa thành tóc vàng hống, há miệng cắn vào cái kia hai tôn đầu rồng thần giữ cửa, đem cái kia hai tôn thần giữ cửa đầu rồng cắn vào!

Dưới chân hắn Bằng vũ ngoa bay lên hóa thành đại bàng lợi trảo, vồ vào trong đó một tôn thần giữ cửa ngực, đâm vào nó trái tim!

Hắn cánh tay phải cánh tay bao cổ tay hóa thành Đào Ngột lợi trảo, đem một vị khác thần giữ cửa ngực xé ra!

Tại đây thân kim giáp trợ giúp bên dưới, Liễu Kiếm Nam cuối cùng đem cái này hai tôn đầu rồng thần giữ cửa đánh giết!

"Cái này thân thần giáp, rất đáng gờm ah." Đạo Thánh lẩm bẩm nói.

Thiếu niên Bạch Trạch sắc mặt nghiêm nghị, gật gật đầu, nói: "Liễu Tiên Quân có lẽ là lấy Tạo Hoá chi thuật lấy xưng, Kiếm Nam Thần Quân thần giáp cùng thần thương, chính là lấy Tạo Hoá chi thuật luyện chế mà thành. Vẻn vẹn cái này thân thần giáp, hạ giới đều không người có thể địch…"

Hắn cũng không có khuếch đại.

Liễu Kiếm Nam cái này thân thần giáp chính là tiên nhân luyện, trong đó vận dụng đến Tiên đạo phù văn, càng thêm quan trọng chính là, còn lấy Thần Ma tứ chi làm tài liệu, hòa vào nhiều đến tám tôn Thần Ma tứ chi, luyện vì bảo vật!

Chỉ cần kích phát thần giáp uy năng, những này Thần Ma tứ chi liền sẽ hóa thành công kích lợi khí, trợ hắn chém giết!

"Cái này hai tòa cửa, thật sự là cổ quái."

Liễu Kiếm Nam âm thanh truyền đến, nói: "Kiếm Trúc đệ đệ, ngươi nói cánh cửa này đằng sau, phải chăng còn có một cánh cửa?"

Hắn đẩy ra cánh cửa này, đột nhiên giận mắng một tiếng.

Oánh Oánh, Đạo Thánh cùng thiếu niên Bạch Trạch vội vàng đi qua, chỉ thấy tòa thứ ba cửa đã hình thành, đứng sừng sững ở phía trước.

Chẳng qua cổ quái chính là, cánh cửa này bên trên lại là trống rỗng, không có bất kỳ cái gì Tiên đạo phù văn.

Liễu Kiếm Nam đi ra phía trước, cười nói: "Nguyên lai món kia bảo vật cũng là lấn yếu sợ mạnh hạng người, biết ta rất rắn, liền không dám tiếp tục bối rối ta."

Oánh Oánh vội vàng nói: "To con Thần Quân, cẩn thận có bẫy!"

Liễu Kiếm Nam đi tới cửa bên dưới, chỉ thấy toà kia cửa cao lớn, nhưng cũng không cái gì dị biến, ngay sau đó đưa tay đẩy cửa.

Chỉ là mặc cho hắn thi triển lực lượng, cánh cửa này nhưng không nhúc nhích tí nào.

Liễu Kiếm Nam cau mày, đột nhiên trên người hắn thần giáp nhúc nhích một chút, đầu vai hống đầu khải bỗng nhiên điên cuồng sinh trưởng, từ đầu vai của hắn tróc ra, phát ra long trời lở đất gào to, vỗ cánh bay lên!

Cái kia hống đầu khải vậy mà hóa thành hai đầu nửa thi Bán Thần hống, hai tôn hoàn chỉnh hống!

Cùng lúc đó, hai chân của hắn Bằng vũ ngoa cũng tự tróc ra, hóa thành hai cái đại bàng vỗ cánh mà lên!

Hai cánh tay của hắn bao cổ tay, hóa thành hai đầu Ma Thần Đào Ngột!

Trước ngực của hắn cùng sau lưng trước sau hộ tâm, hóa thành hai đầu Huyền Vũ!

Trong chớp mắt, hắn một thân thần khải, liền tan rã, hóa thành tám tôn Thần Ma, hướng hắn đánh tới!

Thần Quân Liễu Kiếm Nam vừa sợ vừa giận, bắt lấy thần thương liền muốn chém giết, đột nhiên trong tay thần thương trở nên thô to mà trơn nhẵn, Thần Long nghịch lân từ lòng bàn tay của hắn bên trong xẹt qua, đem hắn hai tay vạch đến máu me đầm đìa!

Liễu Kiếm Nam vội vàng buông tay, bay lên trời, tránh đi Thần Long giảo sát, nhưng chợt bị tám đại Thần Ma đánh trúng, bay ngược mà đi!

Dù là Liễu Kiếm Nam pháp lực mạnh mẽ, cũng không nhịn được trong miệng hộc máu, lảo đảo lùi về thiếu niên Bạch Trạch đám người bên người.

Cái kia Cửu Tôn Thần Ma đánh tới, mọi người vội vàng đi vào tòa thứ hai cửa, đem cửa hộ khép lại.

Liễu Kiếm Nam khó chịu hừ, lại là một ngụm máu tươi phun ra, tức giận nói: "Cánh cửa này hại ta, lại dùng Tạo Hoá chi thuật tới phá giải ta Thiên Vương giáp!"

Bạch Trạch cau mày, nói: "Huynh trưởng sở dĩ sẽ bị đánh bại, là bởi vì những môn hộ này mỗi lần đều là nhằm vào huynh trưởng công pháp thần thông điểm yếu mà sắp đặt. Tòa thứ hai cửa, chính là nhằm vào huynh trưởng công pháp thần thông, tòa thứ ba cửa, nhằm vào chính là huynh trưởng thần binh thần giáp."

Liễu Kiếm Nam cẩn thận suy nghĩ một chút, nói: "Đúng là như thế. Như vậy nên như thế nào phá giải cánh cửa này?"

Hắn thần giáp phân giải, thần thương hóa rồng, đã không có có thể dùng bảo vật.

Bạch Trạch tinh tế suy tư, đột nhiên linh quang hiện ra, nói: "Huynh trưởng nhưng có nó phá giải không được thần thông?

Chỉ cần có một loại không phá được thần thông, liền có thể không trở ngại, một đường lướt tới!"

Liễu Kiếm Nam lắc đầu, nói: "Cha ta Liễu Tiên Quân, hắn thần thông lợi hại cực kỳ, chính là Tạo Hoá tiên thuật, Tiên giới thứ nhất, không có người có thể phá giải. Nhưng ta không có tiên vị, không thể độ kiếp thành tiên, không cách nào học được. Nếu như ta có thể thi triển ra Tạo Hoá tiên thuật, cái này phá cửa liền tuyệt đối không cách nào nhằm vào ta!"

Đúng lúc này, chỉ nghe một thanh âm nói: "Thần Quân, Thần Vương, nói không chừng ta có thể thi triển một chiêu hai chiêu nơi này bảo vật phá giải không được tiên thuật."

Oánh Oánh vừa mừng vừa sợ: "Sĩ tử, ngươi đã tỉnh?"

Liễu Kiếm Nam nhìn về phía Tô Vân, chỉ thấy Tô Vân từ trong nhập định tỉnh lại, hoài nghi nói: "Ngươi biết tiên thuật? Có điều, ngươi lấy được thô bỉ tiên thuật, chỉ sợ rất dễ dàng liền bị phá vỡ."

Thiếu niên Bạch Trạch trong lòng khẽ nhúc nhích, nói: "Không phòng để hắn thử một lần."

Liễu Kiếm Nam chần chừ một chút, nói: "Hiện nay tòa thứ ba cửa nơi đó, có chín đại Thần Ma, đều là vô cùng lợi hại, muốn đem cái này chín đại Thần Ma diệt trừ, chỉ sợ sẽ có thương vong."

Tô Vân cười nói: "Ta chiêu này tiên thuật, vừa vặn có thể hàng phục cái này chín đại Thần Ma!"

Liễu Kiếm Nam kinh ngạc nhìn hắn.

Tô Vân thôi thúc thứ hai tiên ấn, Tiên đạo phù văn xoay quanh bàn tay của hắn bay lượn, Tô Vân một ấn từ từ đẩy ra, Hỗn Độn hải xuất hiện, Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh huyền phù trên mặt biển.

Liễu Kiếm Nam nghi ngờ không thôi, thất thanh nói: "Đế đỉnh!"

Hỗn Độn hải càng ngày càng thấp, càng ngày càng rõ ràng, áp lực kinh khủng đem tòa thứ hai cửa ép tới tan rã, Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh uy năng bộc phát, để thiên mạc bên trên vô số phù văn không có màu sắc!

Tô Vân một ấn đẩy ra, đỉnh văn trấn xuống, tòa thứ ba cửa phía trước, cái kia Cửu Tôn Thần Ma bị tại chỗ trấn áp thành chín cái ngọc điệp!

"Bành!"

Tòa thứ ba cửa mở ra, tiếp lấy phía sau cửa xuất hiện tòa thứ tư cửa, lại là bành một tiếng, tòa thứ tư cửa mở rộng, ngay sau đó lại là bành một tiếng, tòa thứ năm cửa mở rộng, tiếp theo là thứ sáu tòa, thứ bảy tòa!

Một tòa lại một cánh cửa không tách ra khải, mà tại cuối con đường là một tòa tiên phủ, tử khí mờ mịt, đang có bảo vật tại trong tử khí thai nghén sinh ra.

Tô Vân khom người, nói: "Thần Quân, mời."

Thần Quân Liễu Kiếm Nam thật sâu liếc hắn một cái, cất bước đi thẳng về phía trước, trong lòng phanh phanh đập mạnh, thầm nghĩ: "Tiểu tử này, so ta Kiếm Trúc đệ đệ còn nguy hiểm hơn! Nhìn không ra, thật là nhìn không ra! Không thể giữ lại hắn, tuyệt đối không thể giữ lại hắn!"

Chương 467 : Tử Phủ

Chương 467: Tử Phủ

Thiếu niên Bạch Trạch ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trên bầu trời phù văn rối loạn, từ toà kia tử khí tiên phủ bên trong chiếu rọi ra phù văn đèn kéo quân giống như biến ảo không ngừng.

Hiển nhiên, toà này tử khí tiên phủ bên trong thai nghén sinh ra bảo vật đang tại thử nghiệm như thế nào phá giải Tô Vân thứ hai tiên ấn.

Thứ hai tiên ấn cũng không phải là không có chút nào sơ hở ấn pháp, nhưng Tô Vân lấy thứ hai tiên ấn mượn tới Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh uy năng, muốn phá loại này ấn pháp, liền cần phải đến phá Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh!

Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh mạnh, cũng không có nghĩa là Tô Vân mạnh.

Thiếu niên Bạch Trạch tuy là không biết Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh lai lịch, nhưng mà hắn lại thấy qua Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh.

Lúc trước nhân ma Dư Tẫn dùng Tiên Lục triệu hoán Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh, trấn áp chín mươi sáu Thần Ma, đem cái này chín mươi sáu Thần Ma chèn ép thành ngọc điệp. Bạch Trạch chính là trong đó một khối ngọc điệp.

Tô Vân vừa rồi đối phó Thần Quân Liễu Kiếm Nam thần giáp cùng thần thương biến thành chín đại Thần Ma, dùng thủ đoạn, chính là Dư Tẫn hôm đó trấn áp Nguyên Sóc Thần Ma thủ đoạn.

Tuy Tô Vân có ấn pháp nguyên nhân, nhưng Dư Tẫn cũng có Tiên Lục gia trì.

Luận thực lực tu vi, Tô Vân so hôm đó Dư Tẫn, chỉ sợ đã không khác nhau lắm.

"Nếu là dựa theo bình thường cảnh giới phân chia, cảnh giới của hắn cũng đã vượt qua Nguyên Đạo cảnh giới hai cái cảnh giới." Thiếu niên Bạch Trạch thầm nghĩ.

Lúc đầu cảnh giới, từ Trúc Cơ đến Nguyên Đạo cùng sở hữu bảy cái cảnh giới, mà Tô Vân, Ngô Đồng cùng Sài Sơ Hi cùng với Thông Thiên các rất nhiều thiên tài nhưng tăng thêm Quảng Hàn, Lôi Trì cùng Trường Viên ba cái cảnh giới.

Lại thêm Tô Vân lần nữa khai sáng công pháp của mình, đối cảnh giới làm cắt giảm, Tô Vân về mặt tâm cảnh không thể vượt qua Nguyên Đạo, nhưng ở cảnh giới bên trên nhưng đã vượt qua Nguyên Đạo cảnh giới rất nhiều.

Hắn tuy không Nguyên Đạo Thánh Nhân chi danh, nhưng có Thánh Nhân chi thực. Nếu như đem những cảnh giới này tại Nguyên Sóc phát triển ra đến, hắn thậm chí có thể gánh vác Thánh Hoàng chi danh!

Mọi người đi qua từng tòa cửa, trong lòng càng ngày càng kích động, những môn hộ này mở rộng, tử khí tiên phủ bí ẩn cuối cùng có thể mở ra!

Đợi đi qua cánh cửa cuối cùng, bọn họ cuối cùng đi tới tử khí tiên phủ phía trước, Thần Quân Liễu Kiếm Nam đưa tay hướng tử khí tiên phủ cửa đẩy đi, nhưng vào lúc này, thiên mạc bên trên lấp lóe Tiên đạo phù văn đột nhiên ngừng biến hóa.

Bạch Trạch sắc mặt đại biến, kinh ngạc nói: "Chậm đã! Còn có một cánh cửa cuối cùng!"

Tô Vân cũng không nhịn được đổi sắc mặt, ánh mắt rơi vào cuối cùng tử khí tiên phủ đại môn bên trên.

Thần Quân Liễu Kiếm Nam trong lòng giật mình, nhất thời tỉnh ngộ lại, vội vàng dừng lại bàn tay, nhưng mà đã tới không kịp, bàn tay của hắn đã rơi vào cái kia tử khí tiên phủ trên cánh cửa.

Hắn vội vàng thu tay lại, lui về phía sau mấy bước, lộ ra vẻ hoảng sợ: "Không có khả năng! Những thứ kia, tuyệt không có khả năng phá Đế đỉnh!"

Trong miệng hắn Đế đỉnh chính là Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh.

Đó là Tiên giới cường đại nhất chí bảo, là Tiên Đế quyền lực cùng uy nghiêm biểu tượng, trấn áp Tiên giới số mệnh trọng khí!

Nó là trong truyền thuyết bảo vật, từ Tiên giới sinh ra đến nay liền trấn áp đến nay, thậm chí có người nói nó so Tiên Đế còn trọng yếu hơn, nó mới là Tiên giới người thống trị thực sự!

"Đi!"

Thần Quân Liễu Kiếm Nam lạnh lùng nói: "Đi mau!"

Không nhọc hắn mở miệng, Tô Vân, Bạch Trạch đám người đã xoay người hướng về phía sau xông tới!

Tô Vân so Liễu Kiếm Nam biết được càng nhiều, Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh là Đế Thúc cùng Đế Hốt dùng Đế Hỗn Độn thân thể bên trong đục ra đồ vật luyện chế mà thành bảo vật!

Tiên Đế nội tâm đối Tô Vân nói, hắn giết Đế Thúc, lấy Đế Thúc sọ não luyện thành Vạn Hóa Phần Tiên lô, Vạn Hóa Phần Tiên lô cũng là ghê gớm Tiên giới chí bảo.

Nhưng mà Tô Vân lại thấy qua Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh trấn áp Vạn Hóa Phần Tiên lô tình hình, Vạn Hóa Phần Tiên lô

cũng không đi đến hoàn mỹ trạng thái, còn có sơ hở, chỗ sơ hở này vừa vặn bị Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh khắc chế chế.

Hoàn toàn không có sơ hở Vạn Hóa Phần Tiên lô mới có cùng Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh sức đánh một trận!

Tại Tô Vân trong lòng, loại trừ chiếc kia treo ở Bắc Miện trường thành trên cổng thành Huyền quan, Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh tuyệt không đối thủ!

Nhưng bây giờ Chúc Long chi nhãn thiên mạc bên trên, cái kia biến hóa đến phần cuối Tiên đạo phù văn cùng tử khí tiên phủ cửa, nhưng tỏ rõ lấy Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh khả năng sẽ bị từ đạo pháp thần thông bên trên phá vỡ!

Đạo pháp thần thông bên trên bị phá vỡ, cũng liền mang ý nghĩa Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh không còn vô địch!

Đây tuyệt đối là lớn lao rung động!

Trong mọi người, Đạo Thánh đối Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh biết được ít nhất, nhưng hắn là nội tâm trạng thái, tốc độ nhanh nhất, mọi người ở đây xoay người chạy trốn trong nháy mắt, hắn đã liên tục xuyên qua từng đạo cửa, xa xa bỏ chạy ra ngoài.

Ngay tại lúc hắn sắp chạy ra cánh cửa cuối cùng lúc, chỉ nghe một tiếng ầm vang tiếng vang, cửa khép lại.

Đạo Thánh trong lòng giật mình, đang muốn lát nữa, chỉ thấy từng tòa cửa lần lượt khép lại, đem Tô Vân, Bạch Trạch đám người phân biệt ngăn cách!

Tô Vân đám người tốc độ có nhanh có chậm, Bạch Trạch xem tình thế sớm nhất, kẻ đầu tiên đào tẩu, nhưng mà Bạch Trạch thị tốc độ tại mọi người bên trong chậm nhất, thiếu niên Bạch Trạch cũng biết bản thân có cái nhược điểm này, bởi vậy ngay đầu tiên liền nhảy đến hai đầu thần điểu trên lưng.

Hai đầu thần điểu tốc độ gần với Đạo Thánh, xem tình thế trễ nhất, nhưng tốc độ nhưng nhanh, cõng thiếu niên Bạch Trạch trước sau vượt qua Liễu Kiếm Nam, Tô Vân cùng Bạch Trạch, nhưng cũng chỉ chạy trốn tới tòa thứ năm cửa.

Thần Quân Liễu Kiếm Nam lực bộc phát kinh người, chạy đến đạo thứ tư cửa chỗ liền bị nhốt lại.

Tô Vân cất bước gần với Bạch Trạch, tốc độ của hắn cũng phải vượt xa Bạch Trạch, mặc dù không có Liễu Kiếm Nam kinh người lực bộc phát, cũng không có hai đầu điểu thần tốc độ, nhưng Kim Ô ly hỏa thỏa sức cùng Thiên Bằng cưỡi gió đi cùng với Ứng Long hai cánh, hắn tất cả đều biết.

Tại phương diện tốc độ hắn đuổi sát cái kia hai đầu thần điểu, nhưng mà hắn xoay người chạy thời điểm, nhưng nhìn thấy bản thân khoảng cách mọi người càng ngày càng xa.

Tô Vân phát động lên tất cả pháp lực, sau lưng mọc lên Ứng Long chi dực, dực bên dưới là Thiên Bằng phong lôi, dưới chân là ly hỏa, tốc độ nhanh chóng, lướt qua, nghìn vạn dặm khoảng cách nhảy lên liền qua!

Tốc độ của hắn càng lúc càng nhanh, nhưng phía trước cửa lại giống như là đang điên cuồng sinh trưởng, trở nên càng ngày càng vĩ đại lên, hắn cùng tòa thứ nhất cửa khoảng cách cũng giống là càng ngày càng xa!

Tô Vân thu lại thần thông, chỉ thấy vĩ đại cửa dị tượng lại tự khôi phục như lúc ban đầu.

Hắn quay đầu nhìn lại, tử khí tiên phủ ngay tại phía sau hắn, bản thân phảng phất đứng tại chỗ không có nhúc nhích qua.

Tô Vân da đầu run lên, ngẩng đầu nhìn lên, trên bầu trời từng đạo Tiên đạo phù văn lưu chuyển, hướng hắn phía trước tử khí tiên phủ bên trong ấn đi!

“Kẽo kẹt!”

Chát chát chát chát tiếng mở cửa truyền đến, phía trước tử khí tiên phủ cửa mở ra, cuồn cuộn tiên uy từ Tử Phủ bên trong xông ra!

Tô Vân giật mình, chỉ thấy Tử Phủ bên trong không có vật gì.

Nhưng từ Tử Phủ bên trong truyền đến tiên uy nhưng càng ngày càng mạnh, hướng hắn nghiền ép mà tới!

Oánh Oánh từ Tô Vân Linh giới bên trong nhô đầu ra, bị tiên uy nội tâm hầu như tan rã, không khỏi khó chịu hừ một tiếng, run giọng nói: “Sĩ tử, làm sao bây giờ?”

Tô Vân thôi thúc thần thông, trầm giọng nói: “Cánh cửa này bên trong chưa từng xuất hiện cái gì Thần Ma, cũng không có xuất hiện cái gì đáng sợ thần thông, mà là một cỗ uy năng tràn ra, điều này nói rõ, Chúc Long thần nhãn bên trong thai nghén sinh ra bảo vật, muốn tự mình đối kháng Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh! Đã như vậy, vậy liền tác thành nó!”

Thần Quân Liễu Kiếm Nam cũng bị vây ở hai tòa cửa ở giữa, đang tại không thể làm gì thời khắc, đột nhiên trước mặt hắn cửa ầm ầm mở ra.

Liễu Kiếm Nam vừa mừng vừa sợ, đang muốn xông tới, lại thấy thiếu niên Bạch Trạch mang theo tọa kỵ của hắn, tôn này hai đầu thần điểu đi tới.

“Kiếm Trúc, ngươi vào bằng cách nào?” Liễu Kiếm Nam kinh ngạc nói.

Hướng mở cửa đi vào, cần phải đến phá vỡ trên cửa diễn sinh Thần Ma, mà trên cửa diễn sinh Thần Ma nhưng đặc biệt khắc chế mở cửa người đạo pháp thần thông, bởi vậy mở cửa cực kỳ nguy hiểm!

Liễu Kiếm Nam tự nghĩ dựa vào bản thân thực lực, nhiều nhất có thể mở hai cánh cửa, thiếu niên Bạch Trạch nhưng một đường mở cửa đi vào, để hắn có chút kinh ngạc.

Thiếu niên Bạch Trạch đi về phía phía sau hắn cửa đi tới, chỉ thấy toà kia cửa hai cánh cửa bên trên bắt đầu có Thần Ma diễn sinh, tôn này Thần Ma còn chưa thành hình, liền bị thiếu niên Bạch Trạch bấm đốt ngón tay bắn ra hai cái Tiên đạo phù văn khắc ở trên cánh cửa.

Chỉ thấy cánh cửa kia công chính tại diễn sinh Thần Ma nhanh chóng tan rã, hóa thành hai bãi máu thịt từ trên cửa chảy xuống.

"Trên cửa Thần Ma là vì phá giải đạo pháp thần thông của ta, nhưng ta Bạch Trạch thị đạo pháp thần thông là 1,520 loại Thần Ma lạc ấn. Mỗi một loại Thần Ma điểm yếu, chúng ta đều biết đến rõ rõ ràng ràng."

Thiếu niên Bạch Trạch dùng sức đẩy cửa ra hộ, đi thẳng về phía trước, trầm giọng nói: "Bởi vậy, bất luận môn này bên trên diễn sinh ra cái gì Thần Ma, ta đều có thể dùng thần thông áp chế hắn, phá giải hắn."

Thần Quân Liễu Kiếm Nam khâm phục vô cùng, thầm nghĩ: "Ta cái này tiện nghi đệ đệ, cũng là nhân vật lợi hại, không thể khinh thường."

"Kiếm Trúc, ngươi đã có bậc này bản lĩnh, sao không rời đi?" Hắn vội vàng nói.

Thiếu niên Bạch Trạch lắc đầu: "Nhất định phải tìm tới Tô các chủ!"

Thần Quân Liễu Kiếm Nam cau mày, đành phải đi theo hắn hướng về phía trước tìm kiếm, thầm nghĩ: "Cũng may còn có ba cái cửa, liền có thể đi tới tử khí tiên phủ trước…"

Thiếu niên Bạch Trạch nhanh chóng mở ra một đạo lại một đạo cửa, rất nhanh liền mở ra bảy tòa cửa, nhưng mà phía sau cửa vẫn là cửa, từ đầu đến cuối không có gặp lại toà kia tử khí tiên phủ!

Tâm hắn phiền ý loạn, nhanh chóng xông về đằng trước đi, đột nhiên dừng bước, sắc mặt cẩn thận nhìn phía trước cửa.

Toà kia trên cánh cửa, đang tại hình thành Thần Ma, là hai cái Bạch Trạch thần thú!

Hai cái Bạch Trạch, sừng dê đối lập, như là hai tôn thần giữ cửa!

"Biến thái…"

Liễu Kiếm Nam lẩm bẩm nói: "Lấy Bạch Trạch đối phó Bạch Trạch, lần này không qua được…"

Thiếu niên Bạch Trạch sải bước đi thẳng về phía trước, cười lạnh nói: "Qua được! Các ngươi tuyệt đối không nên ra tay!"

Liễu Kiếm Nam nghe vậy, dừng bước cho hắn lược trận, chỉ thấy ba cái Bạch Trạch thiếu niên ở trước cửa ra tay đánh nhau, đủ loại thần thông biến hóa liên tục, để cho người ta hoa mắt!

Thắng bại chỉ ở một cái chớp mắt, tại chiêu thức nhanh chóng biến hóa bên trong, ba cái Bạch Trạch thiếu niên hầu như ngã xuống, sau một lúc lâu, bên trong một cái thiếu niên Bạch Trạch đứng dậy, xóa đi máu trên khóe miệng, lạnh lùng nói: "Chúng ta Bạch Trạch thị đối với chúng ta nhược điểm của mình, tìm hiểu sâu nhất! Dùng Bạch Trạch đối phó Bạch Trạch, chỉ có thể thua…"

Hắn đẩy cửa ra hộ, hướng đi tòa tiếp theo cửa, đột nhiên, thân thể của hắn cứng đờ, dừng bước lại.

Toà kia trên cánh cửa, nhân ma đang tại hình thành.

Thiếu niên Bạch Trạch hộc máu, khí tức uể oải.

Cửa ải này, hắn không qua được.

"Nhân ma quan, chỉ có Nguyên Sóc Thánh Nhân có thể qua. Tâm cảnh của ta tu vi chưa tới…" Hắn thấp giọng nói.

Liễu Kiếm Nam kinh ngạc: "Nguyên Sóc Thánh Nhân? Cái gì giống loài?"

Đúng lúc này, trên bầu trời một vùng tăm tối, Hỗn Độn hải lần nữa hiện lên, Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh trên mặt biển lên xuống chìm nổi!

Liễu Kiếm Nam ngẩng đầu, sắc mặt nghiêm nghị, thấp giọng nói: "Chỗ này bảo địa thai nghén sinh ra trọng bảo, thật muốn đối kháng Đế đỉnh ư? Nó thật sự có nắm chắc phá vỡ Đế đỉnh?"

"Ầm!"

Chúc Long chi nhãn chỗ sâu, tử khí vạn dặm, đánh phía Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh!

Trôi lơ lửng ở Hỗn Độn hải bên trên tiên đỉnh dường như bị chọc giận, đột nhiên Hỗn Độn hải sóng lớn cuộn trào mãnh liệt, Tứ Cực đỉnh uy năng bộc phát, nghiền nát tử khí, hướng bên này ầm tới!

"Xong rồi…"

Thần Quân Liễu Kiếm Nam tuyệt vọng, lẩm bẩm nói: "Chúng ta đều xong rồi, ai cũng trốn không thoát…"

Chương 468 : Nhất khí chuyển Hồng quân, Hỗn Nguyên nhập Tiên Thiên

Chương 468: Nhất khí chuyển Hồng quân, Hỗn Nguyên nhập Tiên Thiên

Cái kia Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh uy lực vô cùng kinh khủng, hủy diệt tất cả, đè xuống lúc, ngày đều sập, Chúc Long tinh hệ ngàn vạn tinh thần dao động, quần tinh hình thành Tiên đạo phù văn danh sách phảng phất muốn bị đòn đánh này phá hủy!

Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh cũng không chân chính giáng lâm, Tô Vân thứ hai tiên ấn, chỉ là mở ra nơi đây cùng Hỗn Độn hải cùng Tứ Cực đỉnh ở giữa không gian mà thôi.

Thứ hai tiên ấn cùng thứ ba tiên ấn, đều là triệu hoán thuật. Thứ hai tiên ấn mở ra không gian, để Tứ Cực đỉnh uy năng có thể giáng lâm, thứ ba tiên ấn để Phần Tiên lô uy năng có thể giáng lâm.

Tô Vân nếu như thôi thúc cái này hai chiêu tiên ấn, nhưng không triệu hoán hai đại Tiên đạo chí bảo lực lượng, mà là xem như thần thông tới thi triển, uy lực của nó liền không bằng đệ nhất tiên ấn.

Bởi vì khi đó hắn nhất định phải quan sát hai đại Tiên đạo chí bảo, lấy bản thân hiểu tới thi triển thần thông, mà hắn căn bản không có cơ hội này tiếp cận hai đại Tiên đạo chí bảo.

Đệ nhất tiên ấn vẫn là hắn nắm giữ uy lực mạnh nhất thần thông.

Tứ Cực đỉnh bá đạo vô cùng uy năng quấy nhiễu, đè xuống lúc, tại Tử Phủ trước mọi người gần như tuyệt vọng, bọn họ thấy được không gian bị nghiền thành Hỗn Độn!

Tại đây cỗ uy lực phía trước, cho dù là Chúc Long tinh hệ quần tinh, cũng giống như trứng chồng lên nhau, đụng một cái tức vỡ!

Cỗ này uy năng, dù là Tử Phủ có khả năng ngăn lại, bộc phát ra uy năng dư âm, cũng đủ để muốn bọn họ tính mạng của tất cả mọi người!

Nhưng vào lúc này, Tử Phủ bên trong một cỗ Tiên Thiên chi khí bay lên không, những nơi đi qua, Hỗn Độn bị san bằng, kéo dài thuần thuần lực lượng phảng phất có sáng thế lực lượng, đem Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh lực lượng chặn lại, nửa điểm uy năng cũng vì hạ xuống!

Không những như thế, tại Tử Phủ trước cửa từng tòa cửa ở giữa mọi người, thậm chí chưa hề cảm nhận được hai đại chí bảo dư âm!

"Phòng ngự đệ nhất chí bảo!" Thần Quân Liễu Kiếm Nam kinh ngạc nói.

Lúc này, thiên mạc Tiên đạo phù văn không còn lưu chuyển, trên cửa nhân ma cũng không còn sinh trưởng, hiển nhiên Chúc Long Tử Phủ tất cả lực lượng đều bị dùng để đối kháng Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh.

Cái này dị bảo ngăn lại Tứ Cực đỉnh một kích, phảng phất để Tứ Cực đỉnh càng thêm tức giận, cỗ thứ hai uy năng ầm tới!

Cỗ này uy năng càng thêm cường đại, mọi người ngẩng đầu lên, thậm chí nhìn thấy Chúc Long sừng bên trong một vầng mặt trời tại chạm đến Tứ Cực đỉnh uy lực lúc, đột nhiên dập tắt, sụp đổ, toàn bộ mặt trời tại trong khoảnh khắc thu nhỏ

đến cực hạn, cuối cùng nổ tung, hóa thành một đoàn Hỗn Độn chi khí!

Cái kia hủy thiên diệt địa công kích hạ xuống, Thần Quân Liễu Kiếm Nam đám người đã tuyệt vọng, một kích này uy lực so lúc trước mạnh mẽ không biết gấp bao nhiêu lần, toà kia Tử Phủ nhất định không cách nào ngăn lại!

Trên bầu trời tử khí doanh tiêu, Tứ Cực đỉnh đợt công kích thứ hai vậy mà lại bị toà kia Tử Phủ chặn lại!

Lúc này, thiếu niên Bạch Trạch nhìn thấy trước mặt bọn hắn toà kia trên cánh cửa, hai cái đang tại hình thành bên trong nhân ma đột nhiên hóa thành hai bãi máu từ trên cửa chảy xuống.

"Toà kia Tử Phủ đã vận dụng tất cả lực lượng đối kháng chiếc kia Hỗn Độn đỉnh, nếu như Hỗn Độn đỉnh uy lực còn có thể tăng lên lời nói, toà kia Tử Phủ khẳng định không ngăn được!"

Hắn nghĩ tới nơi này, lập tức tiến lên, dùng sức đẩy cửa, đem cánh cửa này đẩy ra.

Đột nhiên, dưới chân hắn không còn, thân hình lảo đảo, suýt nữa rơi xuống dưới.

Dưới chân của hắn là một mảnh hư không, thứ gì đều không có, phía trước không có mặt khác cửa, cũng không nhìn thấy Tô Vân đến cùng ở nơi nào, chỉ còn lại có cửu uyên.

Cái kia chín đạo thiên uyên là tiên thần lưu lại phong ấn, như là chín đạo quy mô to hồng lưu, cuốn vào lời nói chắc chắn phải chết, cực kỳ nguy hiểm!

Thần Quân Liễu Kiếm Nam xông về phía trước, vội vàng đỡ lấy khung cửa, ngưng mắt nhìn lại, cũng không thể tìm đến Tô Vân cùng toà kia Tử Phủ.

“Chúng ta vừa mới tại Chúc Long trong ánh mắt, làm sao bây giờ lại xuất hiện tại thiên uyên bên cạnh?” Liễu Kiếm Nam không hiểu.

Thiếu niên Bạch Trạch xoay người lại, chỉ thấy bọn họ con đường phía trước đổ sụp, chỉ còn lại có từng đạo cửa lẻ loi trơ trọi treo ở cửu uyên phía trước.

Bọn họ đứng tại môn hạ, còn không đến mức bị cuốn vào chín đạo thiên uyên bên trong.

Nếu như cuốn vào thiên uyên, không có những cái kia rải rác động thiên mảnh vỡ, chỉ sợ bọn họ liền dữ nhiều lành ít!

“Hiện tại chỉ có chờ.”

Thiếu niên Bạch Trạch nói: “Nếu như Tử Phủ ngăn lại Hỗn Độn đỉnh thế công, chúng ta còn có hy vọng còn sống, nếu như không ngăn được, chúng ta chỉ có rơi vào thiên uyên bên trong.”

Liễu Kiếm Nam lộ ra cau có, nhìn về phía Chúc Long tinh hệ.

Nơi đó Chúc Long mắt trái khi thì bắn ra tử sắc quang mang, khi thì trở nên Hỗn Độn hắc ám.

Hai người đứng tại khung cửa bên dưới, lẻ loi trơ trọi tung bay ở tinh không bên trong, thiên uyên biên giới, lộ ra có chút bất lực.

Mà tại thiên uyên thứ sáu tinh, cũng có một cánh cửa, chỉ còn lại có khung cửa. Đạo Thánh nội tâm ngồi tại ngưỡng cửa, so với bọn hắn còn muốn bất lực.

Tử Phủ trước cửa, Oánh Oánh đứng tại Tô Vân đầu vai, hai người đang nghiên cứu Tử Phủ đại môn, Oánh Oánh nâng bút vẽ tranh, dụng tâm ghi chép Tử Phủ cửa hình thái cấu tạo.

Tô Vân thì tại thử nghiệm quan tưởng, nội tâm tại Linh giới bên trong thử nghiệm đúc lại một tòa giống nhau như đúc cửa tới.

“Ầm!”

Phía ngoài từng tòa cửa đổ sụp, không trung cũng tại tan rã.

Tô Vân thò đầu hướng ra phía ngoài liếc mắt nhìn, ngay sau đó lại thu về ánh mắt, tự mình nghiên cứu Tử Phủ đại môn.

“Kẽo kẹt.”

Tô Vân đem cửa hộ đẩy ra, đi vào tòa tiên phủ này bên trong, nói: “Oánh Oánh, ngươi hướng bên trên nhìn.”

Oánh Oánh ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy cái này tiên phủ phía trên là một mảnh mái vòm, tựa như vũ trụ tinh không tái hiện, trong đó là một mảnh mênh mông thế giới, nhóm Tinh Hoàn lượn quanh, lấy vùng thế giới kia làm trung tâm vận chuyển.

“Cái đó là… Thứ bảy Linh giới!”

Oánh Oánh vội vàng nhảy ra chu thiên tinh đấu địa lý đồ, đem Đại Không động vị trí đánh dấu đi ra, nói: “Sĩ tử ngươi nhìn, thứ bảy Linh giới đem vũ trụ Đại Không động lấp bên trên sau đó, chu thiên tinh đấu phân bố chính là như vậy bài bố!”

Tô Vân xem xét tỉ mỉ, lại ngẩng đầu quan sát tiên phủ mái vòm, không khỏi ngẩn người mê mẩn, lẩm bẩm nói: “Thật mong đợi thứ bảy Linh giới hoàn toàn hợp nhất, trở lại nó vị trí cũ ngày đó.”

Hắn đối chiếu chu thiên tinh đấu vị trí, chỉ ra chỗ sai lúc trước tinh đấu đồ mấy cái sai lầm.

Oánh Oánh lúc này mới phát hiện tinh đấu trong bức tranh có sai lầm, vội vàng sửa chữa, nói: "Toà này Tử Phủ biết kiến thức ngược lại là rất nhiều."

Bên ngoài, hai đại chí bảo giết đến long trời lở đất, trời đất mù mịt, mà hai người bọn họ nhưng tự mình làm nghiên cứu, làm ghi chép. Đối với bọn hắn tới nói, lo lắng cũng không có bất cứ tác dụng gì, nếu như Tử Phủ không ngăn được, như vậy Hỗn Độn đỉnh uy lực rơi xuống, hai người lập tức phải chết.

Nếu như không rơi xuống nổi, vậy liền giết không chết bọn họ.

Bọn họ nên làm cái gì thì làm cái đó, không cần buồn lo vô cớ.

Tô Vân tiếc hận nói: "Nếu có thể đem Thông Thiên các các cao thủ đều triệu tới, truy nguyên toà này Tử Phủ liền sẽ dễ dàng rất nhiều. Tiếc là…"

Oánh Oánh ánh mắt sáng lên, nói: "Ta cũng có thể đem Lâu Ban cùng Sầm phu tử hai vị lão gia tử triệu hoán tới!"

Tô Vân lắc đầu: "Ngươi lại triệu hoán bọn họ, bọn họ sẽ đánh chết tươi ngươi. Hơn nữa bọn họ còn có chính sự."

Oánh Oánh thở dài, không dám triệu hoán, nàng thật lo lắng hai cái nóng nảy Thánh Nhân sẽ đem nàng đánh chết.

Thời gian từng chút từng chút đi qua, bên ngoài hai đại chí bảo đấu pháp càng thêm quyết liệt, nhưng mà lại từ đầu đến cuối không có phân ra thắng bại, Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh đã đem Tử Phủ uy năng hoàn toàn áp chế, lại bởi vì không ở chỗ này đất, không cách nào công phá Tử Phủ phòng ngự.

Mà Tử Phủ cứ việc ở tại thủ thế bên trong, nhưng hậu kình kéo dài.

Bạch Trạch cùng Thần Quân Liễu Kiếm Nam ngồi tại khung cửa bên trong, toà kia cửa trôi lơ lửng ở cửu uyên biên giới, lúc nào cũng có thể bị cuốn vào thiên uyên chỗ sâu.

Thời gian đã qua hơn mười ngày, Chúc Long trong mắt trái chiến đấu vẫn còn tiếp tục, bọn họ có khả năng nhìn thấy Chúc Long mắt trái tại sáng tối ảm đạm.

"Chúc Long trong mắt bảo vật, đang mượn Đế đỉnh uy lực, rèn luyện bản thân."

Thần Quân Liễu Kiếm Nam dù sao kiến thức rộng rãi, đoán được Tử Phủ mưu đồ, nói: "Nó chính là Chung sơn Chúc Long mảnh này bảo địa bên trong thai nghén sinh ra chí bảo, muốn rèn luyện thành binh, cần phải đến tiêu phí không biết dài đến đâu thời gian, nhưng mà nó mượn Đế đỉnh tới rèn luyện bản thân, trưởng thành tốc độ liền sẽ thật to tăng tốc. Ta Tiên giới cũng không ít bảo địa, có bảo địa bên trong thai nghén ra mạnh mẽ bảo vật cũng sẽ mượn mặt khác bảo địa Tiên khí tới rèn luyện bản thân."

Bạch Trạch nói: "Huynh trưởng, Tiên giới là cái dạng gì? Ta tuy là đi qua Tiên giới một lần, nhưng chỉ đi Dư Dung thành lân cận, tiếp đó liền rời đi."

Liễu Kiếm Nam nói: "Tiên giới bao la hùng vĩ vô biên, có đếm không hết bảo địa, nhưng đều là có chủ. Tiên giới tất cả mọi thứ đều là có chủ, ngay cả tro tàn cũng thế. Có thật nhiều bảo địa đã hóa thành tro tàn mỏ, bị vùi lấp, còn có chút tiên nhân bản thân cũng đang từ từ tro tàn hóa…"

Hắn lắc đầu, nói: "Tiên giới không hề giống ngươi tưởng tượng tốt đẹp như vậy."

Hắn dừng một chút, nói: "Nhưng so hạ giới tốt hơn không biết bao nhiêu lần."

Tô Vân cùng Oánh Oánh đem toà này Tử Phủ trong trong ngoài ngoài, rường cột chạm trổ, thậm chí mặt đất đều nghiên cứu một lần, truy nguyên cực kỳ tinh tế. Hai người lại nhìn toà này Tử Phủ, liền lại khó nhìn ra nhiều hơn nữa học vấn.

Linh sĩ nhận thức, là xây dựng ở bản thân tích lũy kiến thức cơ sở phía trên.

Bọn họ tích lũy có hạn, cứ việc Tô Vân cùng Oánh Oánh tại hạ giới có thể nói là nghiên cứu Tiên đạo phù văn đại chuyên gia, nhưng dùng để truy nguyên toà này Tử Phủ, bọn họ vẫn là lộ ra kiến thức cằn cỗi.

Hai người trong đầu vang lên ong ong, quả thực mỏi mệt, nhưng nội tâm cũng rất kích động.

"Oánh Oánh, Chung sơn Tử Phủ, hẳn là tính làm một cảnh giới, vẫn là hai cái cảnh giới?" Tô Vân dò hỏi.

Oánh Oánh rõ ràng hắn ý tứ, Tô Vân chỉnh đốn lại cảnh giới, khai sáng Chinh Thánh công pháp.

Công pháp của hắn lớn nhất đặc thù, chính là cảnh giới cùng công pháp hòa làm một thể, cảnh giới chính là công pháp.

Trong đó có một cảnh giới gọi là Chung sơn.

Cảnh giới này chính là tại Linh giới bên trong hình thành Chung sơn Chúc Long dị tượng!

Mà lần này gặp gỡ, hắn ý định tại Chung sơn Chúc Long trong mắt mở ra Tử Phủ, bởi vậy có thể nói là nhiều hơn một cảnh giới, nhưng cũng có thể nói là cùng một cái cảnh giới.

Oánh Oánh phân tích nói: "Sĩ tử, ngươi chỉnh hợp Chung sơn cảnh giới, đã bao gồm cửu uyên, lại bao hàm Chung sơn Chúc Long hình thái, cần phải có mạnh mẽ quan tưởng năng lực. Đối với linh sĩ tới nói, tu luyện cảnh giới này đã rất khó

khăn. Nếu như ngươi lại tại Chúc Long trong mắt thêm vào một tòa Tử Phủ, đối bọn hắn liền càng không hữu hảo, sẽ để cho rất nhiều người ngắm mà lùi bước. Không bằng phân hai cái cảnh giới, miễn cho dọa lui một chút ngu ngốc…"

Nàng nói đến đây, đột nhiên thất thanh nói: "Ứng Long lão ca ca nói, đệ nhất Thánh Hoàng mở ra cảnh giới, là cho ngu ngốc thiết kế! Thì ra là thế! Không có phân ra tỉ mỉ cảnh giới, phần lớn người liền xem không hiểu không học được!"

Tô Vân suy nghĩ một chút, quả thực là đạo lý này.

Cũng trách hắn quá thông minh, không có phương diện này sầu lo, đối với người bình thường yêu mến quá ít.

Oánh Oánh suy tư nói: "Đối với bình thường linh sĩ tới nói, Chung sơn cảnh giới này tốt nhất còn nhỏ hơn phân, phân cửu uyên, một uyên hai uyên hướng xuống phân, phân chín cái cảnh giới. Chung sơn Chúc Long, Chung sơn là một cảnh giới, cảnh giới phân cửu trùng, Chúc Long là một cảnh giới, cảnh giới cũng chia làm cửu trùng, Tử Phủ cũng là một cảnh giới, tốt nhất cũng có thể chia làm cửu trùng."

Tô Vân mặt tối sầm lại, nói: "Để những người khác làm đi, ta mới không phân! Bọn họ xem không hiểu liền xem không hiểu!"

Oánh Oánh thè lưỡi.

Tô Vân thôi thúc công pháp, quan tưởng Tử Phủ, đợi đến Tử Phủ hình thành, chỉ cảm thấy Tử Phủ bên trong từ từ có một tia nguyên khí chảy ra, cái này nguyên khí không giống với linh sĩ nguyên khí cùng chân nguyên, mộc mạc vụng về tự nhiên, nhưng mà lại lại phảng phất ẩn chứa Tạo Hoá tạo vật lực lượng, sinh cơ bừng bừng, giống như là bọn họ vị trí Tử Phủ tử khí.

“Chúc Long mở Tử Phủ, Chung sơn khải linh căn. Nhất khí chuyển Hồng quân, Hỗn Nguyên nhập Tiên Thiên.”

Tô Vân cảm niệm cái này một thân tu vi, lòng có ngộ ra, cười nói: “Cái này nguyên khí, liền gọi Tiên Thiên Nhất Khí.”

Chương 469 : Họa từ miệng mà ra (thứ hai cầu phiếu)

Chương 469: Họa từ miệng mà ra (thứ hai cầu phiếu)

Tô Vân trong cơ thể chân nguyên dồi dào, tại công pháp thôi thúc thời điểm, Chung sơn xoay tròn, Chúc Long giương mắt, chân nguyên sinh trưởng, nhưng mà Tiên Thiên Nhất Khí tăng thêm nhưng cực kỳ chậm chạp.

Chân nguyên cùng Tiên Thiên Nhất Khí tăng trưởng tỉ lệ, không sai biệt lắm ba trăm so một tỉ lệ, Tiên Thiên Nhất Khí ít đến thương cảm.

Như vậy điểm Tiên Thiên Nhất Khí, thậm chí liền thi triển thần thông đều có chút miễn cưỡng.

Tô Vân đoán chừng, hắn Tiên Thiên Nhất Khí thi triển một chiêu Tru Ma chỉ, liền sẽ bị tiêu xài hết sạch.

"Trước luyện, chờ Tiên Thiên Nhất Khí lớn mạnh, thử lại lần nữa loại tử khí này uy lực." Trong lòng của hắn yên lặng nói.

Ở trong cơ thể hắn nguyên khí bên trong, màu tím Tiên Thiên Nhất Khí thuộc về khác loại, cùng chân nguyên không có chút nào giao lưu, thậm chí Tiên Thiên Nhất Khí còn cực không ổn định, thỉnh thoảng liền biết chia ra thành thuộc tính khác nhau chân nguyên, thường thường là sinh khắc thuộc tính, thường xuyên lại sẽ quái lạ hợp nhất quay về Tiên Thiên Nhất Khí trạng thái, khó làm vô cùng.

Tô Vân cũng là nhức đầu, Tiên Thiên Nhất Khí mỗi lần chia ra thành chân nguyên thuộc tính cũng không giống nhau,

ví dụ như thủy hỏa, ví dụ như âm dương, ví dụ như sinh tử, mỗi lần cũng sẽ ở trong cơ thể hắn làm ra không nhỏ náo động, gieo họa mặt khác chân nguyên, để hắn luống cuống tay chân đi trấn áp những này dị chủng chân nguyên.

Đợi đến Tô Vân điều động tất cả tu vi đi thu dọn cục diện rối rắm lúc, những này chân nguyên liền lại khôi phục thành Tiên Thiên Nhất Khí trạng thái.

Mấy ngày thời gian, Tô Vân liền bị giày vò đến không có nửa điểm tính tình.

Hiện tại, Tiên Thiên Nhất Khí lại tại làm mưa làm gió, chia ra làm ba, ba loại chân nguyên hình thành hình tam giác sinh khắc quan hệ, tại hắn Linh giới bên trong dời sông lấp biển, xông vào hắn chân nguyên bên trong xông pha chiến đấu, đem hắn chân nguyên đánh cho đánh tơi bời.

Tô Vân thần thái đờ đẫn, nội tâm khoanh chân ngồi tại Linh giới bên trong, sau lưng chính là Chung sơn Chúc Long, ba loại sinh khắc chân nguyên liền tại chuông lớn bên trên giết đến trời đất mù mịt, lẫn nhau đấu pháp.

Tô Vân nội tâm đạp chết, biểu thị mình còn sống, đến mức chiếm cứ tuyệt đối số lượng ưu thế chân nguyên, liền tính chất tượng trưng phản kháng cũng không có , mặc cho ba đại dị chủng chân nguyên đánh.

Dù sao đánh đánh, những này dị chủng chân nguyên liền sẽ biến mất, hóa thành Tiên Thiên Nhất Khí quay về Tử Phủ.

“Sĩ tử, Tử Phủ cùng Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh một trận chiến khi nào mới có thể ngừng?”

Oánh Oánh thò đầu hướng ra phía ngoài nhìn quanh, chỉ thấy tử khí càng ngày càng âm u, lúc nào cũng có thể ép đến Tử Phủ bên trên, nói: “Ta cảm thấy Tử Phủ bị đè sập lúc, chính là giờ chết của chúng ta. Cho dù không bị đè sập, một

mực bị vây ở chỗ này cũng tương đương với bị cầm tù trấn áp."

Tử Phủ phía trên, tử khí bị đánh ép thành đủ loại hình thái, mơ hồ có thể thấy được Tứ Cực đỉnh hình dạng, Tứ Cực đỉnh uy năng vẫn luôn tại tăng lên bên trong, một lần càng so một lần mạnh.

Nhưng Tử Phủ trước sau đem hắn thế công ngăn lại, chỉ là tử khí cũng bị trấn áp đến Tử Phủ phía trên, khoảng cách Tử Phủ đỉnh điện còn có dài hơn thước ngắn.

Nếu như tử khí bị ép tới quay về Tử Phủ, khi đó Tứ Cực đỉnh uy năng liền sẽ trực tiếp công kích đến Tử Phủ bản thể!

Khi đó Tô Vân cùng Oánh Oánh, chính là phúc sào trứng, trực tiếp bị Tứ Cực đỉnh phá hủy!

Đến mức Tử Phủ có thể hay không bởi vậy hủy đi, đã cùng khi đó Tô Vân cùng Oánh Oánh không quan hệ.

Tô Vân ngẩng đầu hướng càng ngày càng thấp tử khí nhìn lại, nói: "Tử Phủ nắm giữ linh tính, biết khiêu khích Tứ Cực đỉnh, mượn hắn uy năng tới rèn luyện bản thân, để bản thân sớm hơn trưởng thành. Món bảo vật này, nhưng thật ra là hai cái."

Oánh Oánh giật mình, nhất thời rõ ràng hắn ý tứ.

Tử Phủ thực ra có hai tòa.

Hiện tại bọn hắn tại Chúc Long tinh hệ trong mắt trái, mà Thánh Phật nội tâm thì tại Chúc Long tinh hệ mắt phải bên trong, nơi đó có lẽ cũng có một tòa Tử Phủ!

Tô Vân tràn đầy tự tin, cười nói: "Chúng ta nhìn như nguy hiểm, thực ra an toàn, bởi vì chỉ cần Tứ Cực đỉnh lực lượng đè sập tử khí, xâm nhập Tử Phủ, như vậy một tòa khác Tử Phủ liền sẽ lập tức xuất kích, cùng đối kháng Tứ Cực đỉnh!"

Trong lúc nói chuyện, chỉ thấy đỉnh đầu bọn họ tử khí lại một lần gặp phải trọng kích, ầm ầm rơi xuống, đi tới đỉnh điện vị trí!

Oánh Oánh đánh cái run rẩy, vội vàng trốn ở Tô Vân sau đầu, thò đầu nhìn quanh, nói: "Một tòa khác Tử Phủ nên ra tay rồi chứ?"

Tô Vân lòng tin dồi dào: "Nhất định ra tay!"

Hai người chờ giây lát, đột nhiên Tứ Cực đỉnh uy năng từ Hỗn Độn hải lần nữa ầm đến, Tử Phủ đỉnh điện nhất thời bị san bằng khoảng một tấc!

Trầm muộn chấn động truyền đến, để Tô Vân cùng Oánh Oánh hầu như hộc máu!

Hai người vội vàng trốn vào Tử Phủ bên trong, chỉ thấy Tử Phủ nội bộ vẫn còn nguyên vẹn, nhưng chỉ sợ chống đỡ không được bao lâu!

Oánh Oánh hãi hùng khiếp vía, nói: "Sĩ tử, Tứ Cực đỉnh đợt tiếp theo công kích rất nhanh liền đến, một tòa khác Tử Phủ hẳn là sẽ ra tay đi?"

Tô Vân cũng có chút không dám khẳng định: "Yên tâm yên tâm, nhất định không có việc gì. Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh là Tiên giới chí bảo, món chí bảo này tại đây hơn hai mươi ngày thời gian bên trong một mực tại phóng thích uy năng, khẳng định sẽ dẫn tới Tiên giới cường giả chú ý. Tiên giới cường giả sẽ không mặc cho hắn phát tiết lực lượng, khẳng định sẽ tiến hành ngăn cản…"

Oánh Oánh nháy mắt mấy cái nói: "Mấu chốt là ai dám ngăn cản một cái nổi giận Tiên đạo chí bảo?"

Tô Vân ngạc nhiên.

"Ầm!"

Tứ Cực đỉnh lại là một cỗ uy năng đánh đến, Tử Phủ đỉnh điện ầm ầm chấn động, Tô Vân cùng Oánh Oánh ngước nhìn, chỉ thấy đỉnh điện mái vòm chỗ, liên miên tinh thần dập tắt, hình như có hủy thiên diệt địa cảnh tượng hướng bọn họ đè xuống!

Mà tại thiên uyên thứ chín uyên biên giới, thiếu niên Bạch Trạch cùng Thần Quân Liễu Kiếm Nam đứng tại một tòa cao lớn cửa bên trong, bị một cỗ chấn động bao phủ, hướng thứ chín uyên bên trong hạ xuống.

"Thiên uyên đến cùng là ai bày ra?"

Thần Quân Liễu Kiếm Nam thôi thúc pháp lực, thi triển thần thông, ý đồ dựng một tòa Thần Kiều , kết nối thiên uyên bên ngoài, nhưng mà hắn thần thông vừa mới bay ra cửa đi, trực tiếp tự dập tắt, lực lượng bị thiên uyên hấp thu.

Liễu Kiếm Nam tức giận cực kỳ, tức nói: "Cái này thiên uyên khẳng định không phải cha mẹ ta bố trí, nơi này cũng không phải là dùng tới lưu đày Bạch Trạch thị cùng mặt khác Thần Ma địa phương!"

Bạch Trạch lạnh nhạt nói: "Dĩ nhiên không phải. Ta Bạch Trạch thị cùng những cái kia Thần Quân Ma Quân, còn không đến mức sử dụng thiên uyên."

"Kiếm Trúc đệ đệ, thiên uyên đã không phải dùng để vây khốn các ngươi, như vậy là dùng để vây khốn gì gì đó?" Liễu Kiếm Nam không hiểu.

Thiếu niên Bạch Trạch hướng nơi xa nhìn lại.

Liễu Kiếm Nam theo ánh mắt của hắn nhìn lại, nhìn thấy chính là Chung sơn cùng Chúc Long, không khỏi tâm thần chấn động mạnh: "Ý của ngươi là, cửu uyên là dùng tới khóa lại Chúc Long cùng Chung sơn…"

Nhưng vào lúc này, Chúc Long mắt phải bên trong, một đạo tử khí vạch phá bầu trời, cắt vào không gian chỗ sâu.

Nơi đó chính là Hỗn Độn hải xuất hiện địa phương, đạo kia tử khí chính là thừa dịp Hỗn Độn hải Tứ Cực đỉnh đối phó Chúc Long tinh hệ trong mắt trái Tử Phủ trống rỗng, một lần giết vào trong Hỗn Độn hải!

Liễu Kiếm Nam trong đầu ngơ ngơ ngác ngác, ánh mắt đờ đẫn nhìn một màn này, lẩm bẩm nói: "Phản, phản công… Nó lại còn dám phản công Đế đỉnh!"

Tiên giới, Hỗn Độn hải.

Mảnh này cổ xưa Hỗn Độn hải mênh mông mà sâu xa, có Tiên Quân dẫn đầu tiên thần đại quân ở đây canh gác, trên biển chính là Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh, trôi lơ lửng ở Hỗn Độn phía trên, kèm theo trong biển gợn sóng rung chuyển nhấp nhô.

Hỗn Độn hải không biết lai lịch, nhưng ở trong tiên giới nhưng có lời đồn đại, nói Đế Thúc Đế Hốt hại chết Đế Hỗn Độn sau đó, Đế Hỗn Độn chi thi liền chôn ở Tiên giới Vô Lượng hải bên trong.

Vô Lượng hải đại dương bởi vậy hóa thành Hỗn Độn, Đế Hỗn Độn ý đồ phục sinh, từ trong biển leo ra, phá hủy Tiên giới, tại Tiên giới Thái Cổ thời kỳ tạo thành lớn lao phá hoại. Ngay sau đó Đế Thúc Đế Hốt luyện Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh, trấn áp Hỗn Độn.

Lúc này, Hỗn Độn hải trên bầu trời, tụ tập rất nhiều Tiên giới đại nhân vật, nhao nhao nhìn xa chiếc kia Hỗn Độn đỉnh.

Chỉ thấy Hỗn Độn đỉnh vách ngoài bên trên từng đạo quang mang bắn ra, thắp sáng nắp đỉnh vô số phù văn, ánh sáng tuôn hướng đại đỉnh chân vạc, ngay sau đó bộc phát ra long trời lở đất vĩ lực, đánh vào không gian chỗ sâu!

Từng tôn tiên nhân lấy ra Hồn Thiên Nghi, Chu Thiên đồ, Đại Tinh Đấu đồ, nhanh chóng tính toán Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh tại cùng vật gì đối kháng, chỉ là gấp đến độ sứt đầu mẻ trán, trước sau không cách nào tính ra Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh công kích món kia bảo vật phương hướng.

Bởi vì, tất cả tiên nhân tính toán ra phương hướng cũng không giống nhau!

"Bích Thiên Quân, ngươi gặp được loại tình huống này ư?" Trấn thủ nơi đây La Tiên Quân hướng một vị nữ tử dò hỏi.

Vị kia Bích Thiên Quân nghe vậy lắc đầu, cũng là nghi ngờ không thôi, nói: "Đế đỉnh nằm ở thịnh nộ bên trong, nhảy vọt tầng tầng không gian, vượt qua từng cái vị diện, không ngừng công kích, loại tình cảnh này ta đã từng thấy qua một lần. Vậy chính là ngụy Đế luyện chế Vạn Hóa Phần Tiên lô lúc, gặp phải Đế đỉnh công kích."

Bốn phía mấy vị Tiên Quân trong lòng hơi chấn động, sắc mặt nghiêm nghị.

Bích Thiên Quân hiển nhiên so với bọn hắn địa vị cao hơn một chút, có một số việc người khác không dám nói, nàng nhưng dám nói, tiếp tục nói: "Khi đó, Vạn Hóa Phần Tiên lô sắp luyện thành, Đế đỉnh đột nhiên tập kích, tại Phần Tiên lô viên mãn trước đó đem Phần Tiên lô trọng thương, lưu lại một sơ hở. Hiện tại, Đế đỉnh nổi giận, cùng năm đó tình huống có chút giống nhau. Điều này nói rõ, có một kiện bảo vật sắp sinh ra, món bảo vật này, là không thua gì Đế đỉnh cùng Phần Tiên lô chí bảo."

Mấy vị Tiên Quân liếc nhau, im lặng không lên tiếng.

Chí bảo xuất thế, liên luỵ cực lớn, hơi không cẩn thận, cho dù là Tiên Quân cũng sẽ thịt nát xương tan. Bọn họ tuy là đối

cái kia chí bảo có chút tham niệm, nhưng cũng biết mình thân phận địa vị.

Bích Thiên Quân nói: "Bệ hạ ở đâu?"

"Bệ hạ tại chinh phạt ngụy Đế thi yêu, lại gặp một kiện quái sự."

Một vị khác Tiên Quân tin tức linh thông, liếc mắt nhìn hai phía, thấp giọng nói: "Hình như là ngụy Đế nội tâm, từ Minh đô bên trong trốn ra được."

La Tiên Quân, Bích Thiên Quân chờ Tiên Quân giật nảy mình, cũng không dám nói nhiều, Bích Thiên Quân nói: "Nói cẩn thận, nói cẩn thận."

La Tiên Quân chần chừ một chút, nói: "Thời buổi rối loạn ah, Tiên giới không thể an toàn mấy năm, lại xuất hiện loại chuyện này. Hiện tại, liền Đế đỉnh cũng có chút xao động, không biết tại công kích thứ gì…"

Hắn vừa mới nói đến đây, đột nhiên Hỗn Độn hải sôi trào, một đạo tử khí như đao, phá vỡ Hỗn Độn hải, đinh một tiếng chém vào Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh bên trong một cái chân vạc lên!

Một đao này đột nhiên xuất hiện, làm người ta căn bản không kịp phản ứng, Tứ Cực đỉnh cũng không kịp phản ứng, tử khí đao quang cũng đã chém trúng chân vạc!

Bích Thiên Quân cùng La Tiên Quân các Tiên giới đại nhân vật không khỏi dại ra, trơ mắt nhìn cái đỉnh kia chân bị tử khí chém xuống, rơi vào trong Hỗn Độn hải.

Tứ Cực đỉnh, vậy mà thiếu một chân!

"Không được!"

Trấn thủ nơi đây La Tiên Quân trên mặt biểu lộ nhất thời trở nên vô cùng bắt đầu vặn vẹo, xoay đầu lại, hướng Tiên Ma

đại quân lạnh lùng nói: "Nhanh! Nhanh lên một chút tế cờ! Cùng một chỗ thôi thúc Đế đỉnh, trấn áp Hỗn Độn hải!"

"Ầm!"

Hỗn Độn hải đáy biển truyền đến vô cùng kinh khủng rung động, mặt biển không ngừng nhô lên, như là đáy biển bay lên từng tòa dãy núi, Hỗn Độn hải nước tại đỉnh núi hướng bốn phía trút xuống, nhưng mà trào ra lại không phải sơn, mà nhiều hơn nữa Hỗn Độn hải nước!

Trong khoảnh khắc, trong Hỗn Độn hải liền nhấc lên thao thiên cự lãng, trong biển truyền đến đinh tai nhức óc gào to.

"Nhanh lên một chút!"

La Tiên Quân âm thanh thảm thiết: "Toàn lực thôi thúc Đế đỉnh! Trấn áp Hỗn Độn Đế thi!"

Chúc Long Tử Phủ bên trong, Tô Vân cùng Oánh Oánh nhắm mắt chờ chết, đúng lúc này, tất cả an tĩnh lại.

Tô Vân hai chân run rẩy đi ra Tử Phủ, chỉ thấy Hỗn Độn hải cùng Tứ Cực đỉnh đã biến mất, trên bầu trời tử khí cầu vồng xuyên qua đồ vật.

Bị Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh đánh thành Hỗn Độn chi khí tinh thần, giờ phút này lại cũng tại tử khí bên trong khôi phục, Chúc Long tinh hệ bên trong xuất hiện mới tạo tinh vận động, mà Chung sơn tinh vân bên trong lại tự truyện tới kỳ diệu chấn động, bọn họ trong tai cũng truyền tới từng tiếng tựa như thiên khai địa tích tiếng chuông, vang dội mà du dương, tràn đầy suy tư, làm người ta gần nói.

Oánh Oánh run giọng nói: "Tứ Cực đỉnh làm sao biến mất? Chẳng lẽ bị sĩ tử nói đúng, Tiên giới có người ngăn lại Tứ Cực đỉnh bạo động?"

Tô Vân đè xuống đối tử vong sợ hãi, âm thanh cũng có chút run rẩy, cười nói: “Suy đoán của ta, đương nhiên không có sai. Hiện tại, Tử Phủ hẳn là sẽ thả chúng ta rời đi chứ?”

Oánh Oánh cũng yên lòng, phốc phốc cười nói: “Nó không thả chúng ta rời đi, chẳng lẽ còn ý định để chúng ta lại triệu hồi ra Vạn Hóa Phần Tiên lô cho nó rèn luyện hay sao?”

Lúc này, trên bầu trời phù văn biến hóa, một cánh cửa tại trước mặt bọn hắn hình thành.

Tô Vân vẻ mặt tối đen, rút ra mấy tờ giấy cuốn thành giấy gậy, tại tiểu sách quái bờ mông bên trên mạnh mẽ quất hai cái.

Oánh Oánh đoạt lấy đi, tại bản thân trên mông mạnh mẽ quất mấy lần, tức giận nói: “Không nhọc sĩ tử động thủ, việc này trách ta! Ta nói lời như vậy nữa, trời đánh ngũ lôi!”

Tô Vân ngừng lại nàng, nói nhỏ: “Chúng ta nhấc lên còn có một cái cùng Tứ Cực đỉnh không sai biệt lắm bảo vật, cái này Tử Phủ liền không thả chúng ta rời đi. Trong này có hay không có chút cổ quái? Ta nghi ngờ, Chúc Long tinh hệ có thể là một cái sinh vật, có được chính mình ý thức!”

—— —— Oánh Oánh đoạt lấy đi vé vé, tại bản thân trên mông mạnh mẽ rút mấy lần: “Tới a, tiếp tục a! Dùng vé vé rút ta a ~~ “

Chương 470 : Trộm công không được ngược lại bị luyện

Chương 470: Trộm công không được ngược lại bị luyện

Oánh Oánh đem cuốn lên ống giấy ném vào bản thân Linh giới bên trong, cười nói: "Không có khả năng có như vậy lớn sinh vật. Như vậy lớn sinh vật, nó ăn cái gì?"

"Chúc Long tinh hệ bên trong có nhiều như vậy mặt trời, hoàn toàn có thể tự cấp tự túc. Sinh vật lớn đến trình độ nhất định, không cần ăn."

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, nói: "Còn nhớ Đế Thúc chi não ư?"

Oánh Oánh nhất thời nhớ tới Minh đô tầng thứ mười tám cái kia bị chôn sâu ở tro tàn bên trong Đế Thúc chi não, viên kia không có sọ não đầu, hắn não rãnh giống như là không có phần cuối khe rãnh, hai bên là vạn trượng vách núi cheo leo.

Đế Thúc bất kỳ một cái nào tư duy lấp lóe, liền sẽ tại Đế Thúc chi não bên trên hình thành lớn lao sấm chớp mưa bão, sấm chớp mưa bão dọc theo lạch trời nhanh chóng di động, kinh người vô cùng.

Lúc đó, Tiên Đế nội tâm thôi thúc thanh đồng phù tiết mang theo bọn họ phi hành, suýt nữa không thể bay ra hắn một đầu não rãnh!

Nó mạnh mẽ linh thức quan tưởng, trong nháy mắt sinh ra vô lượng không gian, đem Tiên Đế nội tâm vây khốn, buộc

Tiên Đế nội tâm không thể không xuất kiếm, chặt đứt vô lượng không gian, lúc này mới chạy trốn!

Mà Đế Thúc trên người, còn mọc ra to to nhỏ nhỏ không biết bao nhiêu con mắt, mỗi một viên con mắt như là một viên mang theo vô số thô to cực kỳ búi thần kinh tinh cầu!

Bậc này sinh vật, khó có thể tưởng tượng!

Oánh Oánh suy nghĩ một chút, nói: "Giả thiết Đế Thúc hình thái cùng người không sai biệt lắm, người con mắt cùng người thể trọng chênh lệch, chắc là gấp một vạn lần chênh lệch. Từ đây cũng có thể tính ra, Đế Thúc chắc là một vạn hành tinh trọng lượng, tương đương với một vạn cái thế giới. Mà Chúc Long tinh hệ đâu? Chúc Long tinh hệ một con mắt, chỉ sợ đều muốn so Đế Thúc nặng không biết gấp bao nhiêu lần! Có so Đế Thúc còn muốn to lớn sinh vật ư?"

Tô Vân còn ý định cùng nàng biện luận một chút, đột nhiên chỉ thấy toà kia trên cánh cửa có Thần Ma đang tại hình thành, trong lòng nghiêm nghị, biết mình lại không triệu hoán đến Vạn Hóa Phần Tiên lô, liền sẽ bị trên cửa tạo vật ra Thần Ma chém giết.

Hắn vội vàng điều động chân nguyên, thôi thúc thứ ba tiên ấn!

Hắn từ lão Thần Vương bút ký ở bên trong lấy được ba cái tiên ấn, chỉ có đệ nhất tiên ấn mới xem như hắn chân chính nắm giữ lực lượng, chân chính tiên thuật, thứ hai tiên ấn cùng thứ ba tiên ấn đều chỉ có thể xem như mượn Tiên đạo chí bảo lực lượng.

Thứ ba tiên ấn liền mượn Vạn Hóa Phần Tiên lô chi uy.

Cái này một ấn thi triển đi ra, một cái khác thời không bị mở ra, Vạn Hóa Phần Tiên lô xuất hiện.

Lúc trước, Tô Vân còn có đủ loại băn khoăn, mà lần này, hắn không chút kiêng kỵ triệu hoán Vạn Hóa Phần Tiên lô lực lượng, thế cho nên Chúc Long mắt trái bên dưới vòm trời, không gian không ngừng bị xé nứt, Đế đình Huyền quan bên trong vạn tiên biển xác tình cảnh cũng hiển lộ ra!

Vô số tiên nhân thi thể như là một vùng biển dương, giống như cái bụng triêu thiên phao lơ lửng ở thi thể hình thành trên mặt biển, bao quanh Vạn Hóa Phần Tiên lô.

Bức này cảnh tượng chi khủng bố, dù là Tô Vân cùng Oánh Oánh không phải lần đầu tiên nhìn thấy, cũng vẫn là không rét mà run!

Lần này Tô Vân đem thứ ba tiên ấn uy lực thôi phát đến cực hạn, thậm chí có khả năng cảm nhận được Vạn Hóa Phần Tiên lô tước đoạt nội tâm khủng bố uy năng!

"Hưu!" Một đạo tử khí phá không mà lên, hướng Vạn Hóa Phần Tiên lô đánh tới!

Tô Vân cùng Oánh Oánh có chút bất đắc dĩ, cái này Tử Phủ giống như là một cái lão lại da, đầu tiên là trêu chọc Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh, dẫn đến Tứ Cực đỉnh tức giận, đưa nó mạnh mẽ luyện hơn hai mươi ngày, kém chút liền đưa nó đánh thành cặn bã.

Hiện tại, toà này Tử Phủ lại tới trêu chọc Vạn Hóa Phần Tiên lô!

"Có chút gia hỏa chính là như vậy cặn bã."

Oánh Oánh ngẩng đầu quan sát Vạn Hóa Phần Tiên lô điều động uy năng, đánh xuống tới cảnh tượng, nhìn nhập thần, đột nhiên nói: "Vẩy một cái, lại đi vẩy cái thứ hai, lại đối cái thứ nhất nhớ mãi không quên, nhưng mà lại đối cái thứ hai giở trò, đồng thời lại trơ mắt nhìn cái thứ ba."

Tô Vân liếc nàng một cái, Oánh Oánh thu về ánh mắt, nháy mắt mấy cái nói: "Ta tại nói toà này Tử Phủ. Sĩ tử ngươi không nên hiểu lầm."

Tô Vân lúng ta lúng túng nói: "Ta có thể hiểu lầm cái gì? Ta mười sáu tuổi lúc nàng dâu liền vứt bỏ ta chạy, còn có người muốn ta cả đời thủ thân như ngọc, không được tái giá. Có vài người, mười sáu tuổi lúc liền chết, chỉ là một mực không chôn, xác chết di động sống sót mà thôi."

Oánh Oánh lớn nhận cảm động, chẳng qua là cảm thấy nơi nào có chút không đúng lắm, nhưng cụ thể là lạ ở chỗ nào nhưng không nghĩ ra được.

Cái kia Vạn Hóa Phần Tiên lô uy lực mạnh mẽ vô song, hắn lực công kích thậm chí vượt qua Tứ Cực đỉnh, có thể xưng uy lực thứ nhất, chí cương chí mãnh, ngắn ngủi phút chốc, liền đem Tử Phủ tử khí triệt để áp chế!

Nhưng mà nó nhưng lại có nhược điểm cực lớn, cái nhược điểm này chính là tại nó chưa hoàn toàn thành hình lúc liền bị Tứ Cực đỉnh công kích, thế cho nên nó thân lò một mực tồn tại có Tứ Cực đỉnh lạc ấn.

Năm đó vụ án này, có ẩn tình khác, dính dáng đến Tiên giới quyền lực đấu tranh bên ngoài, còn có chính là Đế Thúc, Đế Hỗn Độn ở giữa ân oán.

Cụ thể tình hình, đã không người có thể biết, nhưng cái này nhưng đưa đến Phần Tiên lô có sơ hở.

Về sau Tiên Đế thua trận, bị chém giết tại Đế đình bên trong, cũng cùng này liên quan đến.

Trong này âm mưu quỷ kế, không đủ cùng ngoại nhân nói vậy.

Lúc trước Tô Vân phá Vạn Hóa Phần Tiên lô đối nội tâm lực hút phương pháp cũng rất đơn giản, vậy chính là lấy thứ

hai tiên ấn quan tưởng Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh, khắc ở thân lò Tứ Cực đỉnh in dấu lên, đem Tứ Cực đỉnh lưu lại lạc ấn dẫn phát!

Làm như vậy, liền sẽ dẫn đến Vạn Hóa Phần Tiên lô ngừng vận chuyển.

Mấy ngày sau đó, Tử Phủ gặp phải Vạn Hóa Phần Tiên lô trăm ngàn giống như rèn luyện, uy năng từ từ tăng thêm.

Lúc trước, nó liền có thể mượn Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh tới rèn luyện bản thân, tuy là vẫn như cũ không bằng Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh, nhưng tăng lên không nhỏ. Hiện tại mượn Vạn Hóa Phần Tiên lô uy lực, rèn luyện tốc độ càng nhanh.

Chẳng qua nó gặp gỡ nguy hiểm cũng lớn hơn, Vạn Hóa Phần Tiên lô cứ việc có sơ hở, lực công kích nhưng tại Tứ Cực đỉnh phía trên.

Phần Tiên lô bên trong thậm chí truyền đến một cỗ đáng sợ lực hút, Đế Thúc sọ não có thể thu vạn vật cùng với vạn vật chi linh lực lượng, cũng có luyện hóa vạn vật đạt tới vạn vật chi linh bản lĩnh, thậm chí đem Tử Phủ cũng liền rễ rút lên, từ từ hướng Vạn Hóa Phần Tiên lô di động!

Toà này Phần Tiên lô, lại có đem Tử Phủ thu vào trong lò luyện hóa dấu hiệu!

Tô Vân cùng Oánh Oánh căn bản không dám đi ra Tử Phủ, chỉ có thể trốn ở Tử Phủ bên trong, Tô Vân nằm ở song cửa sổ bên trên hướng ra phía ngoài nhìn quanh, chỉ thấy Vạn Hóa Phần Tiên lô hung uy tăng vọt, gây nên biển xác triều dâng, tiên thi giống như là cá lớn giống như trên mặt biển nhảy, xuyên qua, xoay quanh Vạn Hóa Phần Tiên lô xoay tròn!

Tiên thi triều dâng ý đồ trốn đi Phần Tiên lô, nhưng mà lại khoảng cách Phần Tiên lô càng ngày càng gần!

Chiếc kia Phần Tiên lô lấy những này tiên thi vì nhiên liệu, đem từng cỗ tiên thi nuốt vào, thôi thúc cường hãn hơn uy năng, ý đồ đem Tử Phủ kéo tới thôn phệ!

Khủng bố như thế Tiên đạo chí bảo, so Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh còn kinh khủng hơn gấp trăm ngàn lần!

Cho dù là tại Tử Phủ bên trong Tô Vân cùng Oánh Oánh, cũng cảm giác được bản thân nội tâm tùy thời có khả năng bị cái này miệng Phần Tiên lô kéo ra thân thể!

Bọn họ cưỡng ép chống đỡ, trán nhưng bành bành vang vọng, bỗng nhiên nhô lên một cái bọc lớn, dường như lúc nào cũng có thể nổ tung!

Tô Vân vội vàng đóng lại song cửa sổ, lúc này mới tốt một chút.

Hai người liếc nhau, lòng còn sợ hãi.

Oánh Oánh nói: "Tử Phủ thật giống chơi hỏng, lúc trước Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh nó còn có thể đối phó, cái này miệng Phần Tiên lô, nó liền đối phó không được, thậm chí còn có thể bị đối phương thôn phệ luyện hóa."

Tô Vân an ủi nói: "Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh khắc chế Vạn Hóa Phần Tiên lô, Tử Phủ lại có thể địch nổi Tứ Cực đỉnh, lần này Chúc Long mắt phải bên trong Tử Phủ giúp đỡ, nhất định có thể đẩy lùi Vạn Hóa Phần Tiên lô."

Đúng vào lúc này, ngoài cửa sổ tử khí đại phóng, vạch phá bầu trời, chiếu sáng Tử Phủ.

Tô Vân vội vàng đẩy cửa sổ, cười nói: "Ta nói không sai chứ? Tử Phủ quỷ vô cùng, nó nhất định có nội tâm, hoặc là sinh ra ý thức, cố ý muốn mượn Phần Tiên lô tôi luyện bản thân, hiện tại gặp nạn, một tòa khác Tử Phủ tự nhiên giúp đỡ!"

Hắn hướng ra phía ngoài nhìn quanh, chỉ thấy Phần Tiên lô bên trong, một viên minh châu nhảy ra, sặc sỡ loá mắt, quay tròn chuyển động, hàng tỉ hào quang xoay quanh minh châu bốn phía bốn phương tám hướng bắn tới, vậy mà đem đạo kia tử khí chặn lại!

Tô Vân ngẩn ngơ, chỉ thấy đạo kia tử khí cũng bị Vạn Hóa Phần Tiên lô bắt giữ, đang tại hướng trong lò kéo đi.

Oánh Oánh thất thanh nói: "Không phải Tử Phủ đang mượn Phần Tiên lô tới rèn luyện bản thân, mà là Phần Tiên lô ý đồ hấp thu Tử Phủ, để cho mình trở nên hoàn mỹ vô khuyết!"

"Ầm!"

Trời long đất lở giống như chấn động truyền đến, Tô Vân bị chấn động đến trời đất quay cuồng, vội vàng nhìn lại, chỉ thấy một tòa khác Tử Phủ cũng bị Vạn Hóa Phần Tiên lô kéo tới!

Toà này Phần Tiên lô, vậy mà lấy một địch hai, vẫn còn dư lực, ý định đem hai đại Tử Phủ cùng một chỗ nuốt lấy, bù đắp bản thân khuyết điểm!

Oánh Oánh run giọng nói: "Cái này phá nhà chơi hỏng ư?"

Mà tại cửu uyên bên trong, một tòa vĩ đại cửa bên dưới, thiếu niên Bạch Trạch cùng Thần Quân Liễu Kiếm Nam cùng tận thị lực hướng Chúc Long tinh hệ nhìn lại, Liễu Kiếm Nam nghi ngờ nói: "Kiếm Trúc, ngươi nhìn Chúc Long có phải hay không biến thành trừng mắt nhìn nhau?"

Bạch Trạch thôi thúc Ứng Long thần thông, quan tưởng ra Ứng Long chi nhãn, quan sát tỉ mỉ, chỉ thấy cái kia Chúc Long tinh hệ hai con mắt đang bị một cỗ kỳ dị lực lượng hướng cùng một chỗ kéo đi!

Chúc Long trong đôi mắt vô số ngôi sao, cũng bị cỗ này lực lượng mạnh mẽ kéo động!

Hình ảnh này, thật giống như là trừng mắt nhìn nhau!

"Nơi đó đến cùng chuyện gì xảy ra?" Liễu Kiếm Nam lòng nóng như lửa đốt, hận không thể chắp cánh bay đi qua tìm tòi hư thực.

Chúc Long chi nhãn bên trong, hai tòa Tử Phủ càng ngày càng gần, khoảng cách Vạn Hóa Phần Tiên lô cũng càng ngày càng gần!

Tử Phủ uy lực tại tăng lên, nhưng mà đối mặt Phần Tiên lô lực lượng, cái này hai tòa tiên phủ cũng vô lực chống lại.

"Oánh Oánh!"

Tô Vân đột nhiên mở ra Tử Phủ cửa, phi thân mà ra, quát: "Giúp ta!"

Đầu vai của hắn, Oánh Oánh thanh thúy lên tiếng, hai người nội tâm bay ra, Thiên Tượng nội tâm sừng sững tại sau lưng, đi theo đám bọn hắn thân thể, cùng Tử Phủ cùng một chỗ hướng Vạn Hóa Phần Tiên lô bay đi!

Tô Vân chân nguyên tăng lên tới cực hạn, thôi thúc thứ hai tiên ấn, sau lưng to lớn Thiên Tượng nội tâm đứng thẳng, gánh vác Chung sơn Chúc Long, chậm rãi xòe bàn tay ra đẩy về phía trước đi!

Cũng trong lúc đó, Oánh Oánh cùng nàng Thiên Tượng nội tâm quát, cũng tự thi triển ra thứ hai tiên ấn, cùng một chỗ công hướng Vạn Hóa Phần Tiên lô!

Phần Tiên lô trôi lơ lửng ở trong biển xác, tiên thi triều dâng bay múa đầy trời, đột nhiên, từng cỗ tiên thi giống như là có ý thức đồng dạng, mỗi người né tránh Tô Vân cùng Oánh Oánh đòn đánh này!

“Coong!”

Hai người thần thông một trước một sau, khắc ở Phần Tiên lô bên trên, vừa vặn là Phần Tiên lô thủ chưởng ấn ký trung ương Tứ Cực trên đỉnh!

Đột nhiên, Phần Tiên lô ngừng vận chuyển, tất cả uy năng mất hết.

Tô Vân cùng Oánh Oánh còn chưa kịp thở phào một cái, chỉ thấy lò kia bên trong bay lên linh châu một đạo hào quang hướng hai người chém tới, bọn họ ánh mắt chiếu tới, khắp nơi trắng lóa như tuyết!

Tô Vân rùng mình, đột nhiên giống như là nhìn thấy cái kia mặt đoạn nhai!

Cái kia đoạn nhai bên trong chiếu rọi chính là vô thượng kiếm quang, phá vỡ Bắc Miện trường thành Tiên kiếm kiếm quang!

Hiện nay, kiếm quang này đem hắn cùng Oánh Oánh bao phủ!

“Lò kia bên trong linh châu, không phải cho người ta kéo dài tính mạng tiên đan, mà là một cái vô thượng Tiên kiếm!”

Trong lòng của hắn tuyệt vọng, đột nhiên tử khí kéo tới, đem đạo kiếm quang kia cuốn lấy, hai tòa Tử Phủ một cái áp chế cái kia linh châu kiếm hoàn, một cái đánh phía Vạn Hóa Phần Tiên lô, đánh cho trời long đất lở.

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, vội vàng mang theo Oánh Oánh hướng trong đó một tòa Tử Phủ xông tới, kéo ra Tử Phủ cửa liền xông vào.

Bọn họ mới vừa tiến vào Tử Phủ bên trong, liền thấy một đạo kiếm quang tại Tử Phủ bên trong nhảy nhót lung tung,

nhảy không ngừng, bất ngờ chính là linh châu kiếm hoàn chỗ bắn ra kiếm quang!

—— —— các huynh đệ, Toàn Thôn Ăn Cơm Tiêu Thúc Ngạo sinh nhật đến, khởi đầu có popup, mọi người đi đưa cái sinh nhật chúc phúc, mở khóa huy chương ah, cảm tạ! ! !

Chương 471 : Nhất niệm không sinh

Chương 471: Nhất niệm không sinh

Đạo kiếm quang kia tại Tử Phủ bên trong xuyên qua, đột nhiên giống như là cảm ứng được Tô Vân cùng Oánh Oánh, thẳng chém tới!

Tô Vân vội vàng mang theo Oánh Oánh lao ra Tử Phủ, đem Tử Phủ cửa đóng lại, nhưng vào lúc này, Tử Phủ đánh vào Vạn Hóa Phần Tiên lô bên trên, lóa mắt cực kỳ quang mang từ trong lò bộc phát, Tô Vân cùng Oánh Oánh trước mắt trắng lóa như tuyết!

Tô Vân nghiến răng, lần nữa kéo ra Tử Phủ cửa xông vào, ngay sau đó đem cửa hộ gắt gao che lại!

"Ầm!"

Vô cùng kinh khủng chấn động truyền đến, đem Tử Phủ hất bay!

Tử Phủ nội bộ nhưng một mảnh gió êm sóng lặng, không có nửa điểm uy lực truyền đến nơi này, chỉ có đạo kiếm quang kia thẳng huyền phù tại Tô Vân cùng Oánh Oánh trước mặt, kiếm quang không nhúc nhích.

Tô Vân cứng lại ở đó, cũng tự không nhúc nhích, cái trán một giọt mồ hôi lạnh hạ xuống, từ mũi kiếm phía trước trượt xuống.

Oánh Oánh ùng ục một tiếng nuốt nước miếng một cái.

Đột nhiên tử khí nhanh chóng xâm nhập đạo kiếm quang kia bên trong, đạo kiếm quang kia có trọng lượng, đinh một tiếng cắm trên mặt đất.

Tô Vân cùng Oánh Oánh vẫn chưa hết sợ hãi, bên ngoài truyền đến kỳ dị sóng thần tiếng, Tô Vân lập tức đi tới bên cửa sổ hướng ra phía ngoài nhìn quanh, nhưng vẫn là có chút không yên lòng, thuận tay nắm chặt đạo kiếm quang kia chuôi kiếm, đem rút lên.

Hắn đem đạo kiếm quang này nắm trong tay, lúc này mới thoáng yên tâm.

Kiếm quang này vốn nên là chỉ là một đoàn năng lượng, từ cái kiếm hoàn kia bên trong bắn ra thần thông, tích chứa tiên gia đại đạo, không có vật gì, nhưng bị Tử Phủ Tiên Thiên Nhất Khí xâm nhập, trở nên có hình thể.

Tô Vân có khả năng cảm nhận được kiếm quang này bên trong ẩn chứa vô biên lực lượng, cho dù trăm ngàn cái bản thân đứng thành sắp xếp, đều sẽ bị chém giết!

“Tiên giới cường giả, vậy mà vô số tiên nhân luyện kiếm…”

Hắn lộ ra giống như cười mà không phải cười giống như buồn không phải buồn vẻ mặt, tiên nhân, từ xưa đến nay chính là Nguyên Sóc vô số linh sĩ hướng tới thành tựu, từ Tam Thánh Hoàng lưu lại tiên nhân thần thoại bắt đầu, mọi người liền chăm chỉ không ngừng chứng thực Tiên đạo.

Dù là năm ngàn năm tới không một người thành tiên, dù là phi thăng chi lộ có nhiều như vậy hiểm trở, nhất định phải vứt bỏ thân thể mới có thể đi đến con đường này, vẫn còn có không biết bao nhiêu nhà hiền triết bọn họ đi đến con đường này.

Nhưng mà vô số người mơ ước thành tựu tiên nhân, nhưng biến thành Phần Tiên lô bên trong chất dinh dưỡng, trở thành người khác luyện khí tài liệu, thật sự là lớn lao châm chọc.

Hắn cười, là cười người khác chi si, hiện trạng chi thảm; hắn buồn, cũng là buồn người khác chi si, hiện trạng chi thảm.

Hai người hướng ra phía ngoài nhìn quanh, nhưng thấy Vạn Hóa Phần Tiên lô bị trọng thương, ngàn vạn tiên nhân nội tâm giống như là từ trong lò nổ tung pháo hoa, phần phật chạy trốn ra ngoài.

Mà chiếc kia Vạn Hóa Phần Tiên lô lộ ra một vết nứt, trong lò kiếm hoàn mang theo to lớn Vạn Hóa Phần Tiên lô bay lên, vậy mà cũng tại phá không mà đi!

Hai tòa Tử Phủ đang tại rơi về Chúc Long tinh hệ hốc mắt, cùng bên trong huyền quan không gian cắt ra.

Tô Vân cùng tận thị lực nhìn lại, chỉ có thể nhìn thấy rất nhiều tiên nhân nội tâm tại dùng hết khả năng chạy ra Vạn Hóa Phần Tiên lô, lại không có nhìn thấy tiên thi.

Bất kỳ một bộ tiên thi đều không có nhìn thấy!

Mà liền tại lúc trước, còn có tiên thi hình thành biển xác, thậm chí còn có do tiên nhân thi thể tạo thành ngập trời sóng biển!

Nhưng mà hiện tại, thế mà một bộ tiên thi cũng không có thấy!

“Huyền quan bên trong đến cùng chuyện gì xảy ra?” Tô Vân nghi ngờ không thôi.

Ngắn ngủi phút chốc, Tử Phủ quay về, bốn phía khôi phục yên tĩnh.

Tô Vân đẩy ra Tử Phủ cửa, bốn phía nhìn lại, nhưng thấy quần tinh như lúc ban đầu, dường như lúc trước chiến đấu đều

là ảo ảnh trong mơ, giống như là Hoàng Lương nhất mộng, không có chân thực phát sinh.

Tô Vân xoay người, tinh tế quan sát Tử Phủ, chỉ thấy Tử Phủ bên trên vết thương cũng không còn tồn tại, Phần Tiên lô cùng cái kiếm hoàn kia lưu lại tổn thương, đã bị tòa tiên phủ này bản thân chữa trị.

Mà tại Tử Phủ trên vách tường, nhưng nhiều thêm mấy cái ấn ký.

Tô Vân từ trái phía bên phải nhìn lại, thấy được Hỗn Độn hải cùng Tứ Cực đỉnh, Phần Tiên lô cùng kiếm hoàn.

"Sĩ tử, những này ấn ký, đến cùng là cái kia mấy món Tiên đạo chí bảo tại rèn luyện nó lúc lưu lại ấn ký, vẫn là toà này Tử Phủ bản thân làm ra?"

Oánh Oánh dò hỏi, "Ta luôn cảm thấy cái này Tử Phủ tồi tệ cực kì, dùng đủ loại thủ đoạn nhỏ đánh bại cái kia mấy món Tiên đạo chí bảo, ngay sau đó liền xem như bản thân chiến công ghi chép lại."

Tô Vân cười nói: "Tử Phủ chính là thiên sinh địa dưỡng dị bảo, thông linh chi vật, trời sinh liền thông hiểu Tiên đạo, sao lại giống như ngươi nghĩ như vậy tồi tệ?"

Hắn tâng bốc một phen, lúc này mới nói: "Tử Phủ đại nhân, chúng ta bây giờ có thể đi được chưa?"

Một đạo tử khí xuyên qua trường không, xuyên qua nặng nề tinh hệ tinh vân, từ Tử Phủ trước cửa một mực trải ra Chung Sơn động thiên.

Tô Vân lễ độ cung kính nói: "Tử Phủ đại nhân phải chăng có thể đem chúng ta mấy cái kia đồng bạn cũng cùng một chỗ đưa đến Chung sơn?"

Tử Phủ bên trong một mảnh an lành.

Tô Vân chờ giây lát, lúc này mới cùng Oánh Oánh cùng một chỗ leo lên tử khí cầu vồng, chỉ thấy cái này tử khí cầu vồng dưới cầu là gấp thời không, bọn họ mỗi đi một bước, đều có thể vượt qua một cái hoặc là mấy cái tinh hệ, thậm chí từ trên thái dương vượt qua.

"Toà này cầu vồng, cùng Bắc Hải, cùng trường thành có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, làm người ta nhìn mà than thở." Tô Vân khen ngợi không thôi, lại bao bọc chung quanh Tử Phủ đôi câu.

Oánh Oánh cười lạnh nói: "Tô đại các chủ, Thiên Thị Viên Đại Đế, cũng phải đập người mông ngựa ư?"

Tô Vân nói nhỏ: "Cái kia Tử Phủ thông linh, chính là trời sinh Tiên đạo chí bảo, cùng Tứ Cực đỉnh, Phần Tiên lô còn không giống nhau, Tứ Cực đỉnh Phần Tiên lô là con người làm ra luyện chế, bị tế bái lâu mới có linh tính. Mà Tử Phủ trời sinh liền có linh tính, cùng chúng nó giữ gìn mối quan hệ, chúng ta chỗ tốt có rất nhiều."

Oánh Oánh tỉnh ngộ lại, thấp giọng nói: "Chỉ cần vỗ mông ngựa tốt, Tiên Đế đều sẽ bị đập ngã. Cái này Tử Phủ vỗ mông ngựa tốt, nói không chừng nó liền sẽ giúp chúng ta thủ hộ Thiên Thị Viên, chúng ta liền không cần ngày ngày lo lắng Thiên Thị Viên bị người cướp đi."

Tô Vân nói: "Chúng ta ngay tại bọn chúng ngay dưới mắt, quan hệ chỗ không tốt, bọn chúng tùy thời đều có thể đem chúng ta nhấn trên mặt đất. Chỉ cần xử lý thật tốt, chúng ta liền có thể thường xuyên đi Tử Phủ bên trong đi một vòng, vỗ mông ngựa tốt, bọn chúng thậm chí có thể giống như Ứng Long như vậy, bị Thông Thiên các nghiên cứu."

Oánh Oánh nhớ tới biểu hiện ra đủ loại tư thế, bị nghiên cứu Ứng Long, liên tục gật đầu, đột nhiên nhớ ra một chuyện, nói: "Cái này Tử Phủ lợi hại như thế, theo lý mà nói hẳn là đã

trưởng thành đi? Liên tục chiến thắng ba đại Tiên đạo chí bảo, vừa mới trưởng thành liền lợi hại như vậy…"

Tô Vân lắc đầu nói: "Ta phỏng đoán bọn chúng còn chưa trưởng thành. Hơn nữa bọn chúng liên tục chiến thắng ba đại chí bảo, khẳng định là có lượng nước. Nếu như bọn chúng là người, có lẽ giờ phút này đang tại từng ngụm từng ngụm hộc máu."

Việc này, Chúc Long trong mắt trái, Tử Phủ một hồi lay động, từ cửa bên trong phun ra đủ loại rách rưới gạch ngói vật liệu gỗ sàn nhà, lại phun ra một chút bị ô nhiễm tử khí, lúc này mới thoải mái một chút.

Tô Vân cùng Oánh Oánh trở lại Chung Sơn động thiên sau đó không bao lâu, liền thấy mặt khác mấy đạo cầu vồng từ trên trời giáng xuống, Đạo Thánh, Thánh Phật, Bạch Trạch cùng Thần Quân Liễu Kiếm Nam mấy người cũng mỗi người đi tới.

Đạo Thánh cùng Thánh Phật quay về thân thể, mọi người hồi tưởng lại tại Chúc Long trong đôi mắt gặp gỡ, mỗi người lòng còn sợ hãi.

Tô Vân dò hỏi: "Thần Quân, muốn đi Chúc Long mắt phải bên trong tìm tòi hư thực ư?"

Liễu Kiếm Nam lắc đầu, nói: "Không cần. Bất luận Chúc Long mắt phải bên trong có phải là hay không một tòa khác Tử Phủ, nơi đó bảo vật đều tuyệt không phải hiện nay chúng ta có khả năng ham muốn."

Thánh Phật nói: "Tiểu tăng ở nơi đó thấy được một tòa khác màu tím tiên phủ, còn cơ duyên xảo hợp đi vào trong phủ lánh nạn."

Mọi người kinh hãi vô cùng, Thần Quân Liễu Kiếm Nam thất thanh nói: "Ngươi là thế nào đi vào?"

Thánh Phật nói: “Nhất niệm không sinh, đưa tay đẩy cửa, liền tiến vào.”

Mọi người ngẩn ngơ.

Liễu Kiếm Nam nghi ngờ nói: “Trên cửa thần giữ cửa không có đối phó ngươi?”

Thánh Phật không hiểu, nói: “Nơi nào có thần giữ cửa?”

“Ngươi liền thần giữ cửa đều không có gặp phải?”

Oánh Oánh cũng có chút không hiểu, cố gắng khoa tay múa chân một chút, nói: “Chính là như vậy lớn thần giữ cửa!”

Thánh Phật nói: “Ta thấy được Tử Phủ, tiếp đó ta đi qua, đẩy cửa ra, ở bên trong lẳng lặng tham thiền ngộ đạo, cũng không nhìn thấy cửa gì thần.”

Mọi người ngỡ ngàng.

Bọn họ trăm cay nghìn đắng, thậm chí bốc lên nguy hiểm tính mạng, lúc này mới đi vào Tử Phủ, không nghĩ tới Thánh Phật thế mà liền như thế dễ dàng đi vào!

“Đây là các ngươi nói tới Thánh Nhân ư?”

Liễu Kiếm Nam quan sát Thánh Phật, khen: “Tâm không bụi ai, nhất niệm không sinh, Tử Phủ phá không thể phá, quả thực có chút thủ đoạn. Ta quản lý Đế đình sau đó, ngươi tới làm ta gia thần.”

Thánh Phật kinh ngạc, nhìn về phía Tô Vân, lộ ra vẻ hỏi thăm.

Liễu Kiếm Nam cũng nhìn về phía Tô Vân, ánh mắt thâm trầm, nói: “Ta đem quay về Tiên giới, Tô ái khanh, đừng quên ta dặn dò chuyện của ngươi. Sự kiện kia nhất định phải làm tốt, làm được xinh đẹp, ta lưu lại nhạn song phù, để hắn giúp ngươi một tay.”

Hắn nói tới nhạn song phù, chính là tôn này hai đầu thần điểu, lúc này hóa thành hai đầu Thần Nhân, đứng tại Liễu Kiếm Nam sau lưng.

Tô Vân khom người, mỉm cười nói: "Tiên Quân yên tâm, ta nhất định làm được thỏa đáng."

Liễu Kiếm Nam nhẹ nhàng gật đầu, dưới chân một đòn nặng nề, Tiên Lục phù văn hiện ra, Thần Ma làm tế, vây quanh chung quanh hắn, Thần Ma tụng niệm thanh âm truyền đến, Liễu Kiếm Nam phá không mà đi.

Tô Vân ngẩng đầu, nhưng thấy một đạo hồng quang vạch phá bầu trời, ngay sau đó Bắc Miện trường thành bên trên có hồng quang tới liên kết, đem đạo kia hồng quang tiếp đón đi.

Oánh Oánh nói: "Hiện nay Thiên Thị Viên thân ở cửu uyên bên trong, muốn rời khỏi nơi này, nhất định phải Tiên giới có người tới đón đưa. Hoặc là đi Bạch Trạch thị lưu đày con đường kia, bằng không cũng chỉ có thể bị vây chết ở đây."

Thiếu niên Bạch Trạch nhìn về phía Tô Vân, nói: "Thiên Thị Viên Đại Đế, cam nguyện tại Liễu Kiếm Nam phía trước cúi đầu xưng thần?"

Tô Vân cười nói: "Cha hắn là Tiên giới Liễu Tiên Quân, ta không xưng thần, rước lấy Liễu Tiên Quân hạ giới, các ngươi ai có thể vì ta chặn lại?"

Thiếu niên Bạch Trạch nói: "Như vậy, Liễu Kiếm Nam để ngươi làm chuyện, là diệt trừ ta?"

Tô Vân gật đầu nói: "Không sai. Hắn không muốn để cho Liễu Tiên Quân biết mình trừ hắn ra còn có một đứa con trai. Đương nhiên, hắn cũng không biết ngươi cũng không phải là Liễu Tiên Quân chi tử."

Nhạn song phù đứng tại Tô Vân sau lưng, đã chuẩn bị đối thiếu niên Bạch Trạch động thủ, hắn hai đầu bốn tay, bốn tay

quơ lấy thần binh, đằng đằng sát khí.

Thiếu niên Bạch Trạch nói: "Như vậy ngươi chuẩn bị làm sao đối phó Liễu Kiếm Nam?"

Đang muốn động thủ nhạn song phù nghe vậy, vội vàng nhìn về phía Tô Vân.

Tô Vân nói: "Đương nhiên là để hắn đi về trước báo tin. Lấy trong lòng của hắn ma tính đến xem, hắn tất nhiên sẽ giấu diếm nơi này phát sinh sự tình. Hắn muốn nuốt một mình Thiên Thị Viên bảo địa, nhất định sẽ không nói cho Liễu Tiên Quân tình hình thực tế. Hơn nữa, hắn sẽ còn lần nữa hạ giới. Cái này cho chúng ta diệt trừ hắn cơ hội."

Nhạn song phù nói thầm một tiếng không ổn, lặng lẽ lui về phía sau mấy bước.

Tô Vân phảng phất giống như không phát hiện, tiếp tục nói: "Hắn hạ giới thời điểm, chính là hắn phòng ngự yếu nhất thời khắc, khi đó ra tay với hắn, phần thắng của chúng ta cao nhất. Tập hợp ngươi ta cùng với Ứng Long chúng Thần Ma lực lượng, ung dung sắp đặt, đủ để dễ dàng đem hắn chém giết, chấm dứt tai hoạ về sau."

Nhạn song phù quát to một tiếng, lắc mình hóa thành hai đầu thần điểu, vỗ cánh mà đi, tốc độ cực nhanh!

Tô Vân cũng không có đuổi theo, mà là cao giọng nói: "Ứng Long lão ca ca, bắt lấy hắn!"

Nơi xa một tiếng long ngâm truyền đến, chỉ nghe một tiếng ầm vang, Hoàng Long phá không mà đi.

Qua không lâu, hai đầu chim lớn từ trên trời giáng xuống, mạnh mẽ đập xuống đất, bị đánh đến mặt mũi bầm dập, la lên: "Ta chính là Tiên giới có thần vị chính thần, các ngươi không giết được ta!"

Tô Vân bốn phía, từng tôn Thần Ma đi tới, nghe vậy nhao nhao nở nụ cười.

Chương 472 : Tiên nhân khiêng quan

Chương 472: Tiên nhân khiêng quan

Nhạn Song Phù nhìn thấy nhiều như vậy Thần Ma, không sợ chút nào, cười ha ha nói: "Các ngươi chẳng qua là hoang dại Thần Ma, mà ta tại Tiên giới có sắc phong, đem nội tâm lạc ấn thiên địa, nhận được thần vị, bất tử bất diệt."

"Ai không phải đâu?" Nữ Sửu, Tương Liễu đám người nhao nhao nở nụ cười.

Kỳ Lân la lên: "Tốt để ngươi biết được, ta chính là tại La Tiên Quân trước phủ trấn thủ cửa phủ Thần Tướng, mỗi ngày ba bữa cơm, có hưởng dụng tiên đan tư cách!"

Nhạn Song Phù sắc mặt biến hóa, không khỏi sinh ra một chút lòng kính sợ.

Thao Thiết la lên: "Ta cho Điền tiên quan thay đi bộ, an bài tiên quan xuất hành!"

Cửu Phượng nói: "Ta ở tại Vương Tiên Nhân hậu viện cây ngô đồng bên trên, cái kia cây ngô đồng, chính là Vương Tiên Nhân tiên gia chi bảo!"

Chúng Thần Ma mỗi người khoe khoang một phen, Nữ Sửu tiến lên, đem quan tài lấy ra, đâm trên mặt đất, quát: "Chiếc quan tài này chính là tiên nhân quan tài, tiên nhân kia xác chết vùng dậy chạy, lưu lại trống không lăng mộ cùng tiên quan. Ta liền được hắn tiên quan, chiếm lấy hắn lăng mộ!"

Nhạn Song Phù càng thêm kính sợ, nhìn về phía Tương Liễu, kính cẩn nói: "Vị này ca ca ở nơi nào thăng chức?"

Tương Liễu vẻ mặt tối sầm lại, mơ hồ nói: "Ta a… Dù sao so ngươi tốt, ta một ngày ba bữa đều có tiên nhân phục vụ, còn có tiên nữ kéo điệu hát dân gian… Không cần nói ta, vị này là Ứng Long lão ca, là Tiên Đế gia thần, cuộn tại Bàn Long trụ bên trên Thần Tướng!"

Ứng Long đi tới, vênh vang đắc ý, liếc nhìn Nhạn Song Phù một cái.

Nhạn Song Phù nhất thời thấp mấy phần, đối Ứng Long kính sợ phi thường, nói: "Tiên Đế gia thần, bình thường tiên nhân cũng không dám đắc tội. Ta có thể gặp phải đạo huynh hành hung một trận, cũng là kiếp này phúc phận."

Ứng Long cười nói: "Ở đây, đều là nhận được thần vị Chính Thần, Chân Ma. Hơn nữa lúc trước thế giới này Chính Thần cùng Chân Ma so hiện tại có thêm ba năm lần, cũng không ít người giống như ngươi, cho là có thần vị liền thật bất tử. Hiện tại, bọn họ còn không phải chết rồi?"

Nhạn Song Phù hãi hùng khiếp vía.

Hắn là hai đầu thần điểu, Thần Quân Liễu Kiếm Nam tọa kỵ, địa vị là so ra kém Ứng Long đám người. Địa vị của hắn chỉ so với bẩn mương bên trong giành ăn Tương Liễu cao một chút, đương nhiên, Tương Liễu khoác lác lợi hại, chín cái miệng thổi đến trời đất mù mịt, ngược lại làm cho hắn cho rằng Tương Liễu mới là địa vị cao nhất cái kia.

Tô Vân chưa từng có hỏi Nhạn Song Phù sự tình, Nhạn Song Phù giao cho Ứng Long bọn họ, tuyệt đối so với bản thân phí tâm phí sức hàng phục tới đỡ tốn thời gian công sức.

"Ta cần phải đến mau chóng về Thiên Thị Viên."

Tô Vân hướng Bạch Trạch nói: “Lần này ta tại Tử Phủ bên trong, nhìn thấy Huyền quan sinh biến, có Vạn Hóa Phần Tiên lô từ Huyền quan bên trong chạy thoát. Bạch Trạch nguyên lão, các ngươi trao đổi một chút, như thế nào mới có thể phục sát Liễu Kiếm Nam, ta trước đi xử lý Huyền quan một chuyện!”

Thiếu niên Bạch Trạch đối Thiên Thị Viên bốn đại cấm địa cũng có chỗ nghe nói, biết tư sự to lớn, nói: “Các chủ cẩn thận!”

Tô Vân vội vàng rời đi.

Khá lâu sau, Tô Vân liền chạy về Thiên Thị Viên, đi tới Huyền quan cấm địa.

Huyền quan cấm địa vẫn như cũ rất là nguy hiểm, nhưng so với lúc trước đã đã khá nhiều.

Đạo Thánh, Thánh Phật dẫn đầu năm trăm tăng đạo, ở đây tố pháp sự, độ hóa Thần Quân thi yêu, để Huyền quan cấm địa không có thi yêu tác quái. Lại thêm Tô Vân thăm dò Huyền quan, phát hiện ứng phó cỏ dại chờ sinh vật nguy hiểm, chỉ cần không tiến hướng đoạn nhai, sống sót trở về tỷ lệ vẫn còn rất cao.

Cho dù đi tới đoạn nhai, chỉ cần cẩn thận làm việc, cũng vẫn là có cơ hội sống sót trở về. Lần trước Tả Tùng Nham đi tới nơi này, thậm chí ý định để Tô Vân mở ra Huyền quan cấm địa, để Nguyên Sóc sĩ tử đến đây lịch luyện.

Tô Vân cũng đáp ứng.

Chỉ là lúc này, Tô Vân nhìn về nơi xa Huyền quan, sắc mặt nhưng nhiều hơn mấy phần nghiêm nghị.

Đoạn nhai bên trên chiếc kia Huyền quan, không thấy.

Đầu hắn da tóc đay, bốn phía nhìn tới, chỉ thấy Huyền quan quả thực không thấy bóng dáng!

Không những như thế, Thiên Thị Viên một chỗ cấm địa khác, Huyễn thiên cấm địa, chẳng biết lúc nào bị người mở ra!

Huyễn thiên cấm địa khoảng cách nơi đây tuy là rất là xa xôi, nhưng mà Tô Vân xa xa liền nhìn thấy sương mù nồng nặc, như là một cái nắp nồi bự, che ở trên mặt đất.

Mơ hồ trong đó, có thể nhìn thấy một cái như ảo thật đúng là con mắt trong mê vụ huyễn minh huyễn diệt.

"Sĩ tử…"

Oánh Oánh âm thanh có chút run rẩy: "Chẳng lẽ thứ gì xông vào Huyễn thiên, đem lão Thần Vương phong ấn mở ra? Còn có, Huyền quan là bị người đánh cắp, vẫn là bản thân rời khỏi?"

Tô Vân lắc đầu nói: "Làm sao có thể bản thân rời khỏi?"

Hắn hướng Huyền quan trong cấm địa đi tới, đi qua mạn yêu sinh trưởng địa phương, chỉ thấy mạn yêu rất nhiều đều đã khô héo, mảng lớn mảng lớn cỏ dại đổ rạp xuống.

Những cái kia mạn hoa bên trong, mạn yêu chúng nữ nhi cũng tử thương thảm trọng, không ít hoa bên trong thiếu nữ rơi xuống đất, xương cốt đứt gãy, khó khăn nhúc nhích.

Oánh Oánh đau lòng vô cùng, nói: "Sĩ tử, các nàng…"

Tô Vân cẩn thận quan sát những này cỏ dại vết thương, nói: "Mạn yêu là Tiên giới Yêu Thần, thần thông quảng đại. Liền xem như Ngọc Đạo Nguyên loại kia tồn tại gặp phải mạn yêu, cũng phải bị ăn phải cái thiệt thòi lớn. Có khả năng làm bị thương hắn bọn họ sẽ là ai…"

Hắn nhìn bốn phía, đột nhiên nhìn thấy trên đất có ngổn ngang không thể dấu chân.

Tô Vân ngơ ngác, theo những này dấu chân nhìn lại, chỉ thấy dấu chân nguồn gốc, chính là tới từ Huyền quan cấm địa nội bộ!

"Chẳng lẽ là những tiên nhân kia từ Huyền quan bên trong trốn ra được?"

Tô Vân lấy ra thanh đồng phù tiết, thầm nghĩ: "Những tiên nhân này, đều là tiền triều Tiên Đế bộ hạ cũ, bị trấn áp ở đây luyện bảo. Lúc cần thiết, ta nhất định phải dùng Tiên Đế thi yêu tín vật tới bảo vệ tính mạng…"

Oánh Oánh giữ vững tinh thần, bốn phía tuần tra, so sánh cùng lần trước lúc đến khác nhau, nói: "Sĩ tử, nơi này trên bầu trời nguyên bản có không ít Tiên đạo phù văn hình thành phong cấm, hiện tại tiêu tán rất nhiều."

Tô Vân cũng phát giác được điểm này.

Bọn họ đã từng đi qua Huyền quan cùng Đế đình hai đại cấm địa, cái này hai nơi cấm địa trên bầu trời cũng đều là tràn đầy Tiên đạo phù văn bày ra cấm chế, uy năng mạnh mẽ vô song.

Thậm chí cả mặt đất, trên vách núi đá, trong đầm nước, sông nhỏ bên trong, cũng khắp nơi đều là phong cấm, có thể nói nửa bước khó đi!

Nếu là không có lão Thần Vương mở ra con đường, Tô Vân mấy người cũng khó mà tiến vào bên trong.

Mà bây giờ, bất luận là mặt đất vẫn là trên không, trong nước, phong cấm đều bị phá đi hơn phân nửa, trở nên không còn như vậy hung hiểm!

"Chẳng lẽ là Tử Phủ cùng Vạn Hóa Phần Tiên lô chi chiến dư âm, truyền lại đến nơi đây, đem nơi này phong cấm phá hủy một phần?"

Tô Vân theo dấu chân đi lên phía trước, chỉ thấy dấu chân nguồn gốc chính là cái kia đoạn ngắn nhai!

Hắn bước nhanh đi qua, nhưng thấy dùng để leo núi tiên đằng, không biết bị người nào chém đứt!

Lúc này chính là buổi chiều, mặt trời chiều ngả về tây, chiếu rọi tại đoạn nhai mặt kính giống như trên vách đá.

Tô Vân không dám nhìn tới vách đá, xoay người lại, lần theo cái kia phiến ngổn ngang bước chân hướng đi mà đi, chỉ thấy những này bước chân hướng đi, đương nhiên đó là Huyễn thiên cấm địa phương hướng!

Ngay tại hắn xoay người lúc rời đi, chỉ thấy đoạn nhai trên vách đá, hiện ra từng khuôn mặt.

Những này gương mặt là sinh trưởng ở trong vách đá, duỗi ra cánh tay, vô thanh vô tức vung vẩy. Còn đoạn nhai tích chứa một chiêu kia kinh diễm vô song thậm chí vượt qua Vũ tiên nhân Tiên kiếm kiếm đạo thần thông, cũng bởi vì những tiên nhân này xuất hiện mà bị phá vỡ!

Đáng tiếc là, Tô Vân cùng Oánh Oánh căn bản không dám nhìn tới đoạn nhai chính diện, bởi vậy không để mắt đến những thứ này.

Tô Vân đi theo những cái kia dấu chân một đường trèo đèo lội suối, cuối cùng đi tới Huyễn thiên cấm địa biên giới.

Đột nhiên, phía trước trong sương mù truyền đến nườm nượp tiếng bước chân, Tô Vân lần theo bước chân mà đi, sau một lúc lâu, bọn họ cự ly này tiếng bước chân càng ngày càng gần.

Tô Vân cẩn thận kiểm tra mặt đất, trên mặt đất cũng có rất nhiều dấu chân.

“Những cái kia chạy ra Huyền quan tiên nhân, ngay tại phía trước!”

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, vẫn là lần theo âm thanh chạy tới, thầm nghĩ: “Những tiên nhân này là Tiên Đế bộ hạ cũ, ta có tín vật của hắn, tốt xấu có thể ước thúc những tiên nhân này, miễn cho bọn họ gây họa Thiên Thị Viên cùng Nguyên Sóc.”

Hắn lo lắng nhất, vẫn là những này nắm giữ lực lượng cường đại tồn tại, sẽ quấy nhiễu Nguyên Sóc, thậm chí cho Nguyên Sóc mang đến tai hoạ ngập đầu!

Cuối cùng, hắn nhìn thấy rất nhiều tiên nhân đi tại phía trước, tiếng bước chân chính là những tiên nhân này phát ra.

Những tiên nhân này khiêng một cái to lớn quan tài, đang tại trong sương mù khó khăn tiến lên.

Chiếc quan tài này cực kỳ to lớn, nắp quan tài giống như là một tòa Tiên điện đỉnh điện điện mái hiên nhà, cái kia tính ra hàng trăm tiên nhân tại trắng như tuyết trong sương mù, gánh lấy chiếc quan tài này tiến lên.

Quan tài cực kỳ nặng nề, bởi vậy tiếng bước chân của bọn họ cũng rất vang!

Cái này miệng kỳ lạ quan tài, chính là đoạn nhai bên trên chiếc kia Huyền quan, cũng chính là cất giấu Vạn Hóa Phần Tiên lô cùng tiên thi đại dương chiếc kia Huyền quan!

“Chư vị tiền bối!”

Tô Vân bước nhanh đi thẳng về phía trước, xa xa liền cao giọng nói: “Chư vị tiền bối, còn nhớ ta không? Vãn bối tại một năm trước đi vào Huyền quan, cùng chư vị gặp mặt qua!”

Phía trước, các tiên nhân vẫn như cũ khiêng cái này miệng Huyền quan khó khăn tiến lên.

Tô Vân vì để tránh cho hiểu lầm, một bên cho thấy thân phận một bên từ từ tiếp cận, lúc này, sắc mặt của hắn từ từ nhiều hơn mấy phần vẻ nghi hoặc, nói: "Chư vị tiền bối, các ngươi nghe không được thanh âm của ta ư? Các ngươi…"

Đúng lúc này, hắn đột nhiên rùng mình một cái, chỉ thấy những tiên nhân kia không phải khiêng Huyền quan tiến lên, mà là không thể không khiêng Huyền quan tiến lên!

Bởi vì cái này mấy trăm tiên nhân bả vai, đã cùng Huyền quan sinh trưởng cùng một chỗ!

Những tiên nhân này, trên bờ vai gánh lấy không phải đầu, mà là cái này miệng Huyền quan!

Mà tại Huyền quan bốn vách bên trên, đột nhiên từ từ mở ra từng cái con mắt, từ từ di chuyển ánh mắt, ánh mắt rơi vào Tô Vân cùng Oánh Oánh trên người.

Đón lấy, quan tài trên vách lại có từng cái miệng há mở, từng trương khuôn mặt từ từ trở nên rõ ràng, bọn họ chính thức những cái kia bị giam giữ tại Huyền quan bên trong tiên nhân!

Những tiên nhân kia khuôn mặt nhìn thấy Tô Vân cùng Oánh Oánh, há miệng hô to, lại không có bất kỳ thanh âm gì phát ra!

"Tạo Hoá lực lượng… Là Tử Phủ cùng Vạn Hóa Phần Tiên lô va chạm trong tích tắc, tạo thành khủng bố phá hoại!"

Tô Vân không khỏi rùng mình, Tử Phủ cùng Vạn Hóa Phần Tiên lô tranh đấu thời điểm, là Tiên đạo ở giữa va chạm, để cái này tiên nhân thân thể kết cấu phát sinh căn bản tính biến hóa, thân thể cùng Huyền quan gây dựng lại!

Mà tại đây cái gây dựng lại quá trình bên trong, ra to lớn chỗ sơ suất!

Tạo thành loại biến hóa này nguyên nhân, chính là tới từ Tử Phủ!

Tử Phủ nắm giữ Tạo Hoá cùng tạo vật lực lượng, lực lượng của nó, đem những tiên nhân này thân thể cùng Huyền quan kết hợp, biến thành một cái quái vật to lớn!

Oánh Oánh cố gắng mở to hai mắt, hướng trong sương mù Huyền quan quan sát, nói: "Sĩ tử, những tiên nhân này khiêng đi, phải chăng chính là Huyền quan?"

Tu vi của nàng tuy là rất cao thâm, nhưng so với Tô Vân vẫn là có vẻ không bằng.

Tô Vân có khả năng nhìn thấy Huyền quan cùng tiên nhân chân tướng, nhưng nàng nhưng chỉ có thể mông lung nhìn thấy phía trước có mấy trăm tiên nhân khiêng một chiếc quan tài.

"Oánh Oánh, không nên nhìn!"

Tô Vân vừa mới nói đến đây, Oánh Oánh đã thôi thúc Ứng Long thiên nhãn thần thông, đem trong sương mù cảnh tượng nhìn ra rõ rõ ràng ràng!

Tiểu sách quái phát ra thảm thiết thét lên, trốn vào Tô Vân Linh giới bên trong run lẩy bẩy.

Chương : Thông báo nghỉ

Xin nghỉ, người tại bệnh viện, còn tại tiến hành vào viện thủ tục. Thê tử hai thai hai mươi bảy tuần, có sinh non dấu hiệu muốn nằm viện, còn tại tiến hành. Buổi trưa trở lại còn muốn chăm sóc con gái, buổi chiều đưa quần áo đi bệnh viện. Ngày hôm nay khả năng không cách nào đổi mới, bởi vì con gái còn muốn học thêm, gần đây đổi mới cũng sẽ không đúng giờ, xin lỗi.

Chương 473 : Huyễn thiên tiên cảnh

Chương 473: Huyễn thiên tiên cảnh

Quan tài bốn vách, từng trương tiên nhân gương mặt thấy được bọn họ, ánh mắt đờ đẫn tại trên mặt bọn họ dừng lại phút chốc, chiếc kia khổng lồ Huyền quan lại đi thẳng về phía trước.

Tô Vân lòng sinh nghi hoặc: "Những tiên nhân này từ Vạn Hóa Phần Tiên lô bên trong trốn ra được, tiếp đó liền rời đi đoạn nhai, bọn họ không có lập tức rời đi, mà là chạy đến Huyễn thiên cấm địa. Là nguyên nhân gì để cho bọn họ không đi chạy trốn, mà là đi tới nơi này?"

Huyền quan bên trong tiên nhân, phần lớn đều là Tiên giới đấu tranh bên trong người thất bại, vận mệnh của bọn hắn, chỉ có thể là bị Vạn Hóa Phần Tiên lô luyện hóa thành tro.

Tiên giới hiện nay đang cầm quyền người, là sẽ không cho phép những người này trốn ra được, tất nhiên sẽ phái tới cao thủ càn quét.

Bởi vậy, càng sớm chạy khỏi nơi này, tỷ lệ sinh tồn lại càng lớn.

Tiên nhân khiêng quan đến nơi đây, nhất định có nguyên nhân khác!

"Lão Thần Vương ngọc giản bút ký bên trong nói, Huyễn thiên một cái kỳ huyễn thế giới, trong đó có một viên tiên nhân chi nhãn, ánh mắt chiếu tới , bất kỳ nhân vật nào đều sẽ ngã vào hắn trong mắt làm ra ảo giác bên trong."

Tô Vân thầm nghĩ: "Hắn nói, hắn tại ảo giác bên trong sống một trăm linh tám thế mới đi ra khỏi đến, nhưng đi theo người, lại đều mất phương hướng tại ảo giác bên trong. Một thế là một năm, hắn bị vây ở Huyễn thiên bên trong một trăm linh tám năm, đi theo người đều biến thành xương trắng."

Hắn có chút chần chờ, không muốn vào vào Huyễn thiên.

Lão Thần Vương là cái cực kỳ thông minh cực kỳ cường đại tồn tại, nhưng chính là như thế thông minh tồn tại cường đại, cho đến một trăm linh tám thế mới nhìn phá ảo giác, đi ra Huyễn thiên.

Tô Vân cũng không có niềm tin tuyệt đối nhìn thấu Huyễn thiên ảo giác.

"Huyễn thiên, nhìn như mạnh mẽ khó giải, thực ra phá giải cực kỳ đơn giản."

Tô Vân đi theo khiêng quan tiên nhân đằng sau, tế lên hoàng chung, thôi thúc thần thông, quan tưởng ra Chúc Long Tử Phủ, hóa thành một mặt triệu hoán Tử Phủ Tiên Lục.

Hắn những ngày này cùng Oánh Oánh cùng một chỗ truy nguyên Tử Phủ, thu hoạch rất nhiều, Tô Vân coi đây là căn cứ, tại bản thân Linh giới bên trong mở ra Tử Phủ, lại khai sáng Tử Phủ ấn, gọi là thứ tư tiên ấn.

Hắn tại Tử Phủ ấn trên cơ sở thêm chút sửa đổi, hóa thành tế tự triệu hoán Tử Phủ ấn pháp.

"Phá Huyễn thiên ảo giác, biện pháp tốt nhất là dẫn tới vượt qua Huyễn thiên lực lượng, trực tiếp đem ảo giác đè sập, ta hiện tại mượn Phần Tiên lô hoặc Tứ Cực đỉnh lực lượng lời nói, chưa hẳn có thể mượn tới, dù sao lần trước ta triệu hoán bọn chúng, bọn chúng bị Tử Phủ hành hung một trận. Nhưng mà mượn Tử Phủ lực lượng, hơn phân nửa vẫn là tốt."

Tô Vân giơ tay lên, đem một viên Tiên đạo phù văn đánh vào hoàng chung ngày khắc độ bên trong, hắn kích động hoàng chung, hoàng chung đâu vào đấy bắt đầu tính giờ.

"Đợi đến hoàng chung vận chuyển đến ngày mai thời khắc này, ngày khắc độ bên trong Tiên đạo phù văn bay ra, bù đắp triệu hoán Tử Phủ Tiên Lục cái cuối cùng phù văn, triệu hoán thần thông bộc phát. Khi đó, ta mượn lực Tử Phủ, theo triệu hoán, Tử Phủ uy lực sẽ càng ngày càng mạnh!"

Tô Vân lòng tin tràn đầy, thản nhiên nói: "Đến lúc đó, Tử Phủ lực lượng trấn áp viên kia gây nên ảo giác tiên nhân chi nhãn, vây khốn ta ảo giác tự nhiên sẽ bị phá vỡ!"

Oánh Oánh từ trong sự sợ hãi tỉnh táo lại, cẩn thận suy nghĩ một chút, Tô Vân cái này phá giải ảo giác phương pháp, quả thực thiên y vô phùng!

Nàng cũng yên lòng, đánh bạo từ Tô Vân Linh giới bên trong chạy ra, ngồi tại Tô Vân đầu vai.

Tô Vân đi theo khiêng quan tiên nhân tiến lên, đi vào nồng đậm Huyễn thiên mê vụ.

Phía trước sương mù càng ngày càng đậm, chỉ có thể nghe được tiên nhân khiêng quan tiếng bước chân, lại không biết thanh âm kia từ chỗ nào truyền đến.

Tô Vân trong lòng giật mình, vội vàng thôi thúc thần thông, ý đồ đẩy ra mê vụ. Nhưng cái này sương mù làm thế nào cũng không cách nào xua tán, cho dù hắn thi triển Tạo Hoá thần thông, hóa thành chưởng khống mưa gió Thần Ma, cũng không cách nào để sương mù lui tán!

Hắn đuổi tới đằng trước, đột nhiên trước mắt mê vụ tán đi, chỉ thấy hắn chẳng biết lúc nào đã lao ra cái kia phiến mê vụ, vậy mà lại đi tới Huyền quan cấm địa bên ngoài.

Tô Vân nhìn nhìn trên đất tiên nhân khiêng quan lưu lại dấu chân, lại nhìn phía xa xa đoạn nhai, vừa nhìn về phía đầy khắp núi đồi đổ rạp xuống mạn yêu.

Tất cả những thứ này chân thật như vậy.

Oánh Oánh nghi ngờ nói: "Sĩ tử, ngươi nghi ngờ chúng ta còn tại trong sương mù, hơn nữa là bị chiếm đóng tại ảo giác bên trong?"

Tô Vân gật đầu, nói: "Nếu như ta không có đoán sai, hiện tại chúng ta nên tính là chân chính đi vào Huyễn thiên ảo giác bên trong. Chúng ta bị cái kia tiên nhân chi nhãn ảnh hưởng tới."

Hắn dứt khoát ngồi xuống, cười nói: "Đã như vậy, như vậy chúng ta liền ở chỗ này chờ đi xuống, đợi đến ngày thứ hai, nhìn một chút Tử Phủ giáng lâm, phá cái kia tiên nhân chi nhãn Huyễn thiên dị tượng!"

Oánh Oánh cũng ngồi xuống, cười nói: "Chúng ta không biết bao nhiêu sóng to gió lớn đều đi tới, Đế đình, Minh đô, Tử Phủ, thấy qua chiến trận so nơi này đáng sợ gấp trăm lần, còn không phải sống sót mà đi ra ngoài? Nho nhỏ Huyễn thiên, không làm khó được chúng ta!"

Tô Vân hiếm thấy nhàn hạ, dứt khoát đem cảnh giới sửa sang lại một phen, đem động thiên, thân thể, Chung sơn, Tử Phủ các loại cảnh giới làm kỹ càng phân chia, Oánh Oánh ở một bên ghi chép.

Oánh Oánh đề nghị hắn đem những cảnh giới này phân chia tỉ mỉ, phân từng cái tiểu cảnh giới, thuận tiện hậu nhân lĩnh ngộ, Tô Vân tuy là bên ngoài nói không nguyện ý chăm sóc ngu ngốc, nhưng vẫn là theo nàng lời nói, đem động thiên chia làm chín cái tiểu cảnh giới, động thiên cửu trùng thiên.

Nhục Thân cảnh giới, hắn cũng chia làm cửu trùng cảnh giới, gọi thân thể cửu trùng thiên, còn Chung sơn cảnh giới thì bị hắn chia tách vì Ly Uyên cửu trùng thiên, Chung sơn cửu trùng thiên cùng Chúc Long cửu trùng thiên.

Tử Phủ bị hắn đơn độc phân ra một cảnh giới, gọi Tử Phủ cửu trùng thiên.

Còn Quảng Hàn, Trường Viên cùng Lôi Trì, nếu như không có đi qua những địa phương này, hoặc là có cơ duyên khác, cái này ba cái cảnh giới gần như là cả đời cảnh giới, cuối cùng linh sĩ cả đời đều tại tu luyện cái này ba cái cảnh giới. Phải chăng muốn phân chia cửu trùng thiên, đã không có bao lớn ý nghĩa.

Trong lúc vô tình, đã đến ngày thứ hai.

Hôm nay sắc trời u ám không rõ, trên bầu trời xuất hiện thất trọng thiên uyên, đem nhật nguyệt tinh thần tia sáng hấp thu hơn phân nửa, bởi vậy không trung u ám.

Tô Vân ánh mắt từ trên bầu trời từng đạo thiên uyên bên trong thu về, cười nói: "Cái này Huyễn thiên huyễn cảnh thật sự là lợi hại, thế mà ngay cả thiên tượng cũng có thể huyễn hóa ra đến, hơn nữa một chút không kém. Căn cứ Y Triêu Hoa y sư tỷ tính toán ra Thiên Tượng, ngày hôm nay vừa lúc bảy uyên đều xuất hiện dị tượng!"

Oánh Oánh ánh mắt thì rơi vào hoàng chung phía trên, cười nói: "Mặc kệ cái này ảo giác là cỡ nào chân thực, hôm nay nó cũng cần phải đến hiện ra nguyên hình! Đã đến giờ!"

Nàng vừa dứt lời, hoàng chung ngày khắc độ, cuối cùng di động một cái khắc độ!

Cái này khắc độ di động, khắc độ bên trên Tiên đạo phù văn lạc ấn nhất thời bay ra, cùng Tô Vân thứ tư tiên ấn Tử Phủ ấn dung hợp!

Đạo phù này ấn lập tức trở nên nguyên vẹn, nhưng thấy bầu trời phong vân đột nhiên thay đổi, vòng xoáy khổng lồ xuất hiện, không gian bị Tiên Lục mở ra, Tử Phủ xuất hiện tại bọn họ trên không!

Tô Vân lộ ra tươi cười, hướng Oánh Oánh nói: "Mặc kệ Huyễn thiên là bực nào dũng mãnh, cũng không cách nào ngăn cản Tử Phủ một kích. Hiện tại, chúng ta liền có thể nhìn thấu vùng cấm địa này chân tướng, cũng có thể biết những tiên nhân kia đến cùng đi nơi nào."

Hắn vừa dứt lời, trên bầu trời, một đạo tử khí bay ra Tử Phủ, như dải lụa, như kinh hồng, hướng phía dưới chém tới!

Tử khí khắp nơi, khuynh thiên nghiêng, Tô Vân cùng Oánh Oánh phía trước đột nhiên xông ra sương mù nồng nặc, sương mù trong nháy mắt đem bọn hắn tầm mắt bao phủ, ngay sau đó lại từ từ trở thành nhạt, thiên địa khôi phục thanh minh.

Mà tại Tô Vân cùng Oánh Oánh phía trước, bất ngờ xuất hiện một đạo ngang qua nam bắc khe nứt lớn, khe nứt sâu đến hơn mười dặm, vẫn bốc lên bừng bừng hơi nóng.

Đạo kia khe nứt, chính là Tử Phủ một kích lưu lại!

Tô Vân cùng Oánh Oánh bốn phía, thì là rách nát khắp chốn tiên phủ, tiên phủ trên không, nổi lơ lửng một viên ngọc nhãn, dài hơn trượng, rộng bốn thước.

Giờ phút này, ngọc nhãn nổi lên hiện ra một vết nứt, chỉ nghe bộp một tiếng, ngọc nhãn nổ tung, vỡ đến sạch sẽ!

Tô Vân nói thầm một tiếng tiếc là, bốn phía liếc nhìn, lại không có nhìn thấy những cái kia khiêng quan tiên nhân.

Hắn thôi thúc Ứng Long thiên nhãn bốn phía nhìn lại, cũng từ đầu đến cuối không có nhìn thấy những cái kia cùng quan tài sinh trưởng ở cùng nhau tiên nhân.

Đúng lúc này, thiếu niên Ứng Long chờ Thần Ma nhìn thấy Tử Phủ cái kia long trời lở đất động tĩnh, hướng bên này tìm tới.

Tô Vân thất vọng mất mát, nghênh tiếp mọi người.

Bạch Trạch đi tại phía trước, nói: "Các chủ, đối phó Thần Quân Liễu Kiếm Nam sắp đặt, đã chuẩn bị xong. Liễu Kiếm Nam nếu là lần nữa giáng lâm, nhất định có đến mà không có về!"

Tô Vân phấn khởi hoạt bát, thản nhiên cười nói: "Liễu Kiếm Nam lần này trở lại Tiên giới, nhất định hướng Liễu Tiên Quân nói Chúc Long trong hai con ngươi cũng không dị biến, đối với Đế đình dị biến, nhiều hơn một đám tiên gia bảo địa, hắn cũng sẽ giấu diếm xuống. Hắn khi nhìn đến Đế đình một khắc này, ta liền cảm nhận được nội tâm của hắn bên trong đột nhiên xông ra đáng sợ ma tính. Lần này, hắn chắc chắn phải chết!"

Có ba mươi bảy Thần Ma tại, lại có Tô Vân tự thân chủ trì, săn giết Liễu Kiếm Nam hành động thuận lợi đến khó có thể tưởng tượng.

Liễu Kiếm Nam hạ giới Tiên Lục quang mang vừa mới rơi xuống đất, Tô Vân cùng Ứng Long, Bạch Trạch đám người cũng đã bay tới nơi đó, đợi đến Liễu Kiếm Nam hiện thân trong tích tắc, mọi người đồng thời ra tay, đủ loại thần thông đồng thời rơi vào Liễu Kiếm Nam trên người!

Thậm chí liền Nhạn Song Phù cũng triệt để quy hàng, nhân cơ hội hướng Liễu Kiếm Nam thống hạ sát thủ.

Tô Vân càng là thôi thúc đệ nhất tiên ấn, một ấn đem Liễu Kiếm Nam nội tâm đánh ra!

Bạch Trạch nhân cơ hội đem Liễu Kiếm Nam nội tâm đánh vào Minh đô mười tám tầng, hoàn toàn kết tính mạng của hắn!

Mọi người hợp lực, chém giết tôn thần này quân, đè ở trong lòng tảng đá cuối cùng có thể buông ra.

Sau đó mấy tháng, Thiên Thị Viên nghênh đón Nguyên Sóc lịch luyện sĩ tử, do Tả Tùng Nham dẫn đội, Tô Vân tự thân nghênh đón, an bài những này Nguyên Sóc sĩ tử thí luyện công việc, lại truyền đạo thụ nghiệp, tự thân dạy dỗ, đem bản thân sửa sang lại ra cảnh giới mới phát triển ra ngoài.

Tả Tùng Nham cũng ở một bên nghe giảng, không khỏi thay đổi sắc mặt, lúc này liền mời Tô Vân đi tới Đông đô dạy học, lấy Đông đô làm trung tâm, đem cảnh giới mới thúc đẩy đến Nguyên Sóc các nơi.

Tô Vân từ chối, cười nói: "Phó xạ có thể để cho thiên hạ chí sĩ đầy lòng nhân ái đến đây đi học, ta ý định đem Thiên Thị Viên biến thành thiên hạ sĩ tử trong lòng Thánh địa."

Tả Tùng Nham đành phải đáp ứng.

Sau đó mấy tháng, Tô Vân một bên nghiên cứu học vấn truyền đạo, một bên tu luyện, thời gian ngược lại cũng thoải mái.

Một ngày này, Tô Vân tan học sau đó, nhìn trên đất cái bóng của mình, đột nhiên cảnh giác: "Oánh Oánh, từ ta phá vỡ Huyễn thiên cấm địa, đã qua bao lâu?"

Oánh Oánh có chút buồn bực: "Đã có ba tháng lẻ mười ngày. Làm sao vậy?"

"Ba tháng lẻ mười ngày, tu vi của ta không có tiến thêm."

Tô Vân nhìn chằm chằm trên đất cái bóng của mình, lẩm bẩm nói: "Ta đã là Chinh Thánh cảnh giới đại cao thủ, cái này một thân tu vi, cùng Ngọc Đạo Nguyên so sánh cũng không hề yếu. Hơn nữa, ta lại ở tại Chinh Thánh cảnh giới sơ kỳ, theo lý mà nói tu vi hẳn là tiến bộ dũng mãnh, một ngày càng hơn một

ngày. Nhưng ba tháng này đến nay, tu vi của ta nhưng vẫn là không có bao nhiêu tiến bộ."

Oánh Oánh cười nói: "Ngươi bây giờ đã là thiên hạ ít có đại cao thủ, trên đời này có khả năng cùng ngươi cùng so sánh, chỉ có Ứng Long, Bạch Trạch, Ngọc Đạo Nguyên, Sài Vân Độ chờ rất ít mấy người mà thôi. Nếu như tu vi của ngươi vẫn như cũ tiến bộ dũng mãnh, chẳng phải là dọa chết người?"

"Không!"

Tô Vân đột nhiên lấy tới một tia tiên khí, thản nhiên nói: "Ta khai sáng mới công pháp, tốc độ tu luyện chính là muốn so những người khác càng nhanh, bởi vì ta có thể luyện hóa tiên khí, đem cuồng bạo tiên khí luyện thành chân nguyên! Không chỉ có thể luyện hóa thành chân nguyên, ta còn có thể đem tiên khí luyện thành Tiên Thiên Nhất Khí!"

Hắn uống vào cái này một tia tiên khí, thôi thúc công pháp, tiên khí năng lượng, Tô Vân lấy Chung sơn Chúc Long làm trung tâm, điều động thiên uyên, Trường Viên, Quảng Hàn, Lôi Trì cùng động thiên, thân thể hỗ trợ, đem tiên khí năng lượng luyện hóa!

Tô Vân phun ra một ngụm trọc khí, sắc mặt hờ hững: "Tu vi của ta còn không có tiến bộ. Tiên Thiên Nhất Khí cũng không có gia tăng. Tạo thành loại hiện tượng này, chỉ có một cái khả năng."

Oánh Oánh nghiêm nghị, nói: "Ý của ngươi là…"

Tô Vân quay đầu nhìn về phía nàng, chỉ thấy Oánh Oánh thân ảnh đang dần dần trở thành nhạt, mà Oánh Oánh nhưng phảng phất không có cảm giác nào, lẩm bẩm nói: "Ngươi là có hay không là muốn nói, chúng ta còn tại Huyễn thiên bên trong…"

Nàng còn chưa nói xong, cả người liền hóa thành một đoàn sương mù tiêu tán.

Tô Vân vẻ mặt buồn bã.

"Ta đem Oánh Oánh làm mất đi."

Hắn hướng bốn phía nhìn lại, đầy trời sương mù vọt tới, đem hắn bao phủ.

Hắn vẫn tại Huyễn thiên cấm địa bên trong, cũng không rời đi nơi này.

Đương nhiên, Tử Phủ phá cấm cũng không có phát sinh, Thần Quân Liễu Kiếm Nam cũng chưa từng giáng lâm, càng chưa hề bị hắn bọn họ đánh giết.

Còn Tả Tùng Nham phái sĩ tử tới Thiên Thị Viên lịch luyện, đi học, cũng chỉ là huyễn cảnh một hồi.

Không chỉ có như thế, hắn còn cùng Oánh Oánh thất lạc.

Lúc này, Tô Vân trước mắt, bay qua một đạo váy đỏ, xiêm y màu đỏ từ từ trải rộng ra, vượt trải càng rộng, cuối cùng đem hắn trước mắt sương mù hoàn toàn che kín.

"Ngô Đồng?"

Tô Vân trong lòng vui mừng, ngay sau đó buồn bã: "Ngươi cũng là giả. Ngươi đã rời đi, ngươi đi tới mặt khác động thiên, đi tìm Quảng Hàn tiên tử cùng tộc nhân của ngươi đi. Đây là Huyễn thiên cho ta làm ra huyễn cảnh."

Đầy trời váy đỏ bên trong, thiếu nữ nghiêng nghiêng nằm tại váy đỏ bên trên, hướng hắn xòe tay ra, cười tủm tỉm nói: "Huyễn thiên chỉ là tiên nhân chi nhãn chế tạo ra ảo giác, cái này cùng ta cho ngươi chế tạo ra huyễn cảnh có gì khác biệt? Chỉ là càng thêm to, càng thêm chân thực mà thôi. Ngươi đã có thể phá giải ta ảo giác, vì sao phá giải không được tiên nhân chi nhãn chế tạo ra ảo giác?"

Tô Vân ánh mắt sáng lên, nhớ lại đủ loại cựu thánh tuyệt học, từ đó chiết xuất ra cựu thánh môn quan tại đạo tâm giải thích, phật gia không, đạo gia hư, nho gia thiên địa tâm, Mặc gia chúng sinh tâm, pháp gia thước đo chi tâm, đủ loại cựu thánh học vấn đều có chỗ độc đáo.

Đạo tâm của hắn cũng tại lần này trong tham ngộ càng thêm thuần túy.

Tô Vân nhắm mắt lại, đợi đến con mắt lần nữa mở ra, trước mắt váy đỏ tiêu tán, mê vụ xuất hiện.

Ngay sau đó, mê vụ cũng chậm rãi tiêu tán, chung quanh hắn, cổ xưa tiên phủ đập vào mi mắt, tiên phủ bên trong thờ phụng một viên ngọc nhãn.

Viên kia ngọc nhãn đang tại yếu ớt nhìn hắn.

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, xoay người lại, đột nhiên khẽ giật mình, chỉ thấy cách đó không xa một cái thiếu nữ váy đỏ ngồi tại hành lang ở dưới trên ghế dài, không có mặc giày, trần trụi hai chân.

Thiếu nữ kia ôm đầu gối, hai chân đặt ở trên ghế dài, mắt cá chân chỗ buộc lấy chuông, mỉm cười nhìn hắn.

Tô Vân nhắm mắt lại, hai hàng nước mắt theo gương mặt chảy xuống, lẩm bẩm nói: "Ta không phá nổi, ta không phá nổi…"

Cái kia hành lang ở dưới thiếu nữ phốc phốc cười ra tiếng, chầm chậm nói: "Tô sư đệ, nhìn tới ngươi vẫn là cái sư đệ. Ta từ Lôi Trì động thiên trở về, không nghĩ tới ngươi vậy mà không nên thân đến loại tình trạng này. Ngươi đã mở ra ảo giác."

Oánh Oánh bay tới, kinh ngạc nói: "Sĩ tử, ngươi làm sao ở đây? Ta vừa mới cùng ngươi cùng một chỗ đã trải qua rất

nhiều cổ quái sự tình, qua hơn mấy tháng… Ngô Đồng, ngươi làm sao ở đây?"

Ngô Đồng từ trên ghế dài đứng dậy, thản nhiên nói: "Ta vì sao không thể tới? Sư đệ, ngươi muốn biết ngươi là có hay không là tại huyễn cảnh bên trong cũng rất đơn giản, ngươi thử một chút ngươi là có hay không có thể tăng cao tu vi chẳng phải sẽ biết?"

Tô Vân đề chấn hoạt bát, lập tức đi ra Huyễn thiên cấm địa, thu thập một tia tiên khí, hấp thu thôi thúc công pháp luyện hóa.

Đợi đến cái này một tia tiên khí luyện hóa sạch sẽ, Tô Vân cuối cùng cảm giác được tu vi tăng lên!

Không chỉ có như thế, Tiên Thiên Nhất Khí cũng tăng lên không ít!

Tô Vân cuối cùng yên lòng, cười nói: "Đại sư tỷ làm sao cam lòng trở về? Toàn Thôn Ăn Cơm đâu?"

Ngô Đồng vẻ mặt buồn bã: "Thúc Ngạo hắn vì cứu ta, đã chết…"

Tô Vân trong lòng đại bi, đứng ở nơi đó rất lâu mới lấy lại tinh thần, hắn xoay người an ủi thiếu nữ áo đỏ kia, ánh mắt lơ đãng thoáng nhìn, chỉ thấy bản thân hoàng chung trôi lơ lửng ở sau lưng.

Tô Vân không có để ở trong lòng, hỏi Ngô Đồng những ngày này gặp gỡ.

Hoàng chung bên trên, vi, tích tắc khắc độ nhanh chóng xoay tròn, kéo theo giây khắc độ, giờ khắc độ thì vận chuyển cực kỳ chậm chạp, càng đừng nhắc tới ngày, tháng khắc độ, mà năm khắc độ không nhúc nhích tí nào.

Một viên Tiên đạo phù văn xuất hiện tại năm cái này khắc độ bên trên.

Tại Tô Vân bước vào Huyễn thiên khu vực một khắc này, hắn cũng đã bị cái kia kỳ lạ ngọc nhãn ảnh hưởng.

Hắn tuy là đem cuối cùng viên kia Tiên đạo phù văn lạc ấn tại hoàng chung bên trên, lại không phải là lạc ấn tại ngày khắc độ bên trên, mà là lạc ấn tại năm khắc độ bên trên!

Chỉ có một năm sau đó, cái này viên Tiên đạo phù văn mới có thể bay ra, cùng Tô Vân thứ tư tiên ấn Tử Phủ ấn hình thành Tiên Lục dung hợp!

—— —— ngày hôm nay một đống chuyện, đổi mới chậm, viết Chương thứ 4 ngàn năm trăm chữ đại chương đi. Vợ đã nằm viện, hiện nay chủ yếu là giữ thai, tận lực bảo vệ thai nhi. Bảy tháng quá nhỏ, còn không thể sản xuất. Nguyện bình yên.

Chương 474 : Tâm không đề phòng

Chương 474: Tâm không đề phòng

Ngô Đồng trở về để Tô Vân hoạt bát phấn khởi, hai người đi ra Huyễn thiên cấm địa, đối diện liền gặp Bạch Trạch Ứng Long đám người đi tới, Bạch Trạch nói: "Các chủ, đối phó Thần Quân Liễu Kiếm Nam sắp đặt, đã chuẩn bị xong. Liễu Kiếm Nam nếu là lần nữa giáng lâm, nhất định có đến mà không có về!"

Tô Vân phấn khởi hoạt bát, quan sát Bạch Trạch đám người sắp đặt, chỉ thấy bọn họ bày ra trận thế là một loại Tiên Lục hình thái trận thế, dùng cái này đến đem hơn ba mươi tôn Thần Ma lực lượng thống nhất!

Cái này Tiên Lục trận thế khởi động, bộc phát ra lực lượng nhất định long trời lở đất!

Tô Vân cực kỳ thán phục, có khả năng tại hai ba ngày thời gian liền làm đến bước này, chỉ có Bạch Trạch nguyên lão!

"Liễu Kiếm Nam lần này trở lại Tiên giới, nhất định hướng Liễu Tiên Quân nói Chúc Long trong hai con ngươi cũng không khác biến, đối với Đế đình dị biến, nhiều hơn một đám tiên gia bảo địa, hắn cũng sẽ giấu diếm xuống."

Tô Vân cười nói: "Hắn khi nhìn đến Đế đình một khắc này, ta liền cảm nhận được nội tâm của hắn bên trong đột nhiên xông ra đáng sợ ma tính…"

Nói đến đây, ánh mắt của hắn đột nhiên có chút hoảng hốt, cảm thấy mình lời nói có chút quen tai.

Ngô Đồng tự nhiên cười nói, phong tình vạn chủng: "Sư đệ, ngươi quả nhiên là nửa ma, thế mà có thể cảm nhận được trong lòng của hắn ma tính."

Tô Vân trong lòng rất là được lợi, đem vừa rồi hoảng hốt ném đến một bên, tiếp tục nói: "Lần này, hắn chắc chắn phải chết!"

Có Ngô Đồng tham dự, săn giết Liễu Kiếm Nam hành động vô cùng thuận lợi.

Liễu Kiếm Nam hạ giới, mọi người ra tay, thôi thúc Tiên Lục trận pháp, tụ tập thần lực đánh cho trọng thương!

Liễu Kiếm Nam còn đợi phản kháng, Ngô Đồng quấy nhiễu đạo tâm, để hắn vẻ mặt hốt hoảng, bị Tô Vân lấy đệ nhất tiên ấn đem nội tâm đánh ra. Bạch Trạch nhân cơ hội ra tay, đem Liễu Kiếm Nam nội tâm trục xuất tới Minh đô mười tám tầng bên trong.

Lần này hoàn toàn thắng lợi, mọi người mỗi người bỏ xuống một khối đá lớn.

Chỉ là Tô Vân hơi nghi hoặc một chút, luôn cảm thấy một màn này có chút quen thuộc.

Thiên Thị Viên bình tĩnh một đoạn thời gian, Tả Tùng Nham dẫn đầu Nguyên Sóc sĩ tử đến đây lịch luyện, Tô Vân truyền thụ tân học cảnh giới, Tả Tùng Nham mời Tô Vân đi tới Nguyên Sóc truyền đạo.

Tô Vân cười nói: "Phó xạ có thể để cho thiên hạ chí sĩ đầy lòng nhân ái đến đây đi học, ta ý định đem Thiên Thị Viên biến thành thiên hạ sĩ tử trong lòng Thánh địa."

Thiên Thị Viên từ từ hưng vượng lên, thời gian hai, ba năm, nơi này liền trở thành thiên hạ sĩ tử trong lòng chí cao Thánh địa.

Không chỉ có là bởi vì nơi này có Đế đình chờ Thánh địa, còn có nơi này là kết nối Đế Tọa, Chung Sơn động thiên đầu mối then chốt, càng thêm quan trọng chính là, nơi này còn có Ứng Long Bạch Trạch rất nhiều Thần Ma, nhưng chủ yếu nhất là, Tô Vân ở lại đây.

Thiên Thị Viên càng ngày càng náo nhiệt, Tô Vân cũng rất là vui mừng, một ngày này, Tả Tùng Nham thử dò xét nói: "Tô các chủ ly dị sau đó, đến nay chưa tục a? Trong lòng ngươi có hay không hữu tâm nghi người?"

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, không khỏi nhớ tới ba năm này trợ giúp bản thân truyền đạo thiếu nữ váy đỏ, nói: "Người kia là ta vợ hiền, giúp ta tìm hiểu Tiên đạo, nhiều lần khuyên giải ta, giúp ta vượt qua cửa ải khó. Chỉ là ta không biết nàng có hay không tâm thuộc ta."

Tả Tùng Nham cười nói: "Việc này đơn giản, ta đi muốn nói với ngươi." Dứt lời đi.

Tô Vân trong lòng lo sợ, bất ổn , chờ đợi Tả Tùng Nham tin tức.

Sau đó không lâu, Tả Tùng Nham trở về, vẻ mặt tươi cười, nói: "Chúc mừng Tô các chủ, cô nương kia gật đầu. Oánh Oánh nói, nàng nguyện ý!"

Tô Vân thất thanh nói: "Oánh Oánh? Không phải Oánh Oánh! Là Ngô Đồng!"

Tả Tùng Nham cười ha ha, không khỏi đắc ý, hướng sau lưng nữ tử nói: "Ngô Đồng cô nương, ta không có nói sai đâu?"

Tô Vân nhìn Tả Tùng Nham sau lưng thiếu nữ áo đỏ, thiếu nữ kia vừa vặn nhìn tới, hai người ánh mắt giao hội, trong lúc nhất thời đều ngây dại.

Cuộc hôn lễ này có chút náo nhiệt, cho dù là Sài Vân Độ chờ Sài gia người cũng tới tham gia, cũng không khúc mắc. Lại qua hai năm, Ngô Đồng có thai sản xuất, Tô Vân sẽ vì người cha, tại ngoài phòng sinh lo lắng đi tới đi lui, trong lòng bách vị tạp trần, không biết là ngọt bùi cay đắng.

Đợi đến trong phòng truyền đến trẻ mới sinh khóc nỉ non, Tô Vân trong lòng đủ loại cảm giác một phát vọt tới, đứng tại bên ngoài lệ nóng tràn mi.

"Là cái tiểu tử béo!" Bà đỡ mở cửa, cười nói.

Tô Vân lái xe bên trong, từ bà đỡ trong ngực nhận lấy hài tử, ánh mắt sẽ phải rơi vào cái kia trẻ mới sinh trên mặt một khắc này, trong lòng của hắn bay lên trăm ngàn giống như cảm xúc: "Nếu như ngày đó không phải Ngô Đồng trở về, ta chỉ sợ đến nay vẫn là bị vây ở Huyễn thiên cấm địa bên trong chứ?"

Sắc mặt hắn bên trên tươi cười từ từ ngưng kết: "Ngộ nhỡ, Ngô Đồng chưa hề trở về đâu? Ngộ nhỡ…"

Tâm hắn sinh sợ hãi, ngộ nhỡ, tất cả những thứ này đều là Huyễn thiên ảo giác đâu?

Ngô Đồng trở về, có phần thật trùng hợp.

"Nếu như là Huyễn thiên tiên nhân chi nhãn tạo nên ảo giác, như vậy nó hẳn là căn cứ trí nhớ của ta tới sáng tạo. Những năm gần đây ta đã thấy người, đều là ta trí nhớ bên trong xuất hiện qua người. Nếu như là một cái hoàn toàn chưa từng gặp qua người đâu? Nói thí dụ như…"

Hắn nhắm mắt lại, sau một lúc lâu, mở mắt ra, nhìn về phía trong ngực hài tử.

Trong ngực hài tử biến thành Oánh Oánh.

Oánh Oánh nằm tại trong tã lót, ngẩng đầu lên ánh mắt hồn nhiên nhìn hắn, âm thanh nhưng mang theo năn nỉ: "Sĩ tử,

ngươi đem ta làm mất đi, mau đưa ta tìm trở về ——— “

Trong ngực Oánh Oánh từ từ trở thành nhạt, hóa thành một đoàn sương mù.

Tô Vân trong mắt thế giới bắt đầu sụp đổ, hóa thành sương mù nồng nặc đem hắn nuốt mất.

Hắn còn tại Huyễn Thiên cư bên trong, từ đầu đến cuối không có rời đi.

“Theo lý mà nói, một ngày này thời gian hẳn là đi qua, hoàng chung hẳn là sẽ gõ vang. Mà hoàng chung không có gõ vang, Tử Phủ cũng không giáng lâm, chuyện này chỉ có thể chứng minh, Huyễn thiên quấy nhiễu suy nghĩ của ta, để cho ta nghĩ lầm ta đem cuối cùng viên kia phù văn lạc ấn tại ngày khắc độ bên trên.”

Tô Vân hít vào một hơi thật dài, chuyển động đầu óc, thầm nghĩ: “Vấn đề ngay ở chỗ này. Đã như vậy, ta sao không bản thân thôi thúc Tử Phủ ấn, triệu hoán Tử Phủ giáng lâm, phá hủy nơi này?”

Hắn nghĩ tới liền làm, lập tức thôi thúc Tử Phủ ấn.

Tử Phủ từ trên trời giáng xuống, uy năng che đậy thiên địa, một đạo tử quang chém xuống, bổ ra Huyễn thiên, chặt đứt tiên nhân chi nhãn!

Bốn phía sương mù tiêu tán, Tô Vân bốn phía quan sát, đúng lúc gặp Oánh Oánh nhìn qua, Tô Vân vội vàng chạy tới.

“Sĩ tử, ta vừa mới không biết tính sao liền tìm không thấy ngươi, tiếp đó ta liền gặp Tần Vũ Lăng cùng Hàn Quân, ta đang tại nghi hoặc, đã nhìn thấy tuyết lớn đầy trời, ta vậy mà trở lại 155 năm trước Táng Long lăng…”

Oánh Oánh lải nhải, nói bản thân tại Huyễn Thiên cư bên trong gặp gỡ.

“Tiểu lão đệ!” Ứng Long âm thanh truyền đến.

Tô Vân theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy thiếu niên Bạch Trạch đám người chạy tới nơi này.

“Các chủ, chúng ta đã quyết định vây giết Thần Quân Liễu Kiếm Nam phương pháp!” Thiếu niên Bạch Trạch nói.

Tô Vân sắc mặt biến hóa, vẻ mặt trở nên hoảng hốt, lúc trước trí nhớ từ từ có chút mơ hồ.

Bọn họ bố trí xuống mai phục, săn giết Liễu Kiếm Nam, Liễu Kiếm Nam trước bị Ứng Long đám người trọng thương, lại bị Tô Vân đệ nhất tiên ấn đem nội tâm đánh ra thân thể, lại bị thiếu niên Bạch Trạch đánh vào Minh đô mười tám tầng.

Sau đó mấy tháng, Tả Tùng Nham tới chơi, Tô Vân truyền đạo, Nguyên Sóc sĩ tử tới Đế đình cầu đạo, Tô Vân có Thánh Nhân chi danh.

Tả Tùng Nham nói: “Tô các chủ ly dị sau đó, đến nay nhân duyên chưa tục a? Trong lòng ngươi có hay không hữu tâm nghi người?”

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, không khỏi nhớ tới mấy năm này giúp đỡ lẫn nhau, nói: “Người kia là ta vợ hiền, giúp ta nghiên cứu học vấn, truyền cảnh giới mới, một thân nhu tình như nước, để cho ta thân ở nhu tình bên trong mà không biết. Chỉ là, ta không biết nàng có hay không tâm thuộc ta.”

Tả Tùng Nham cười nói: “Việc này đơn giản, ta đi muốn nói với ngươi.” Dứt lời đi.

Tô Vân trong lòng lo sợ, bất ổn , chờ đợi Tả Tùng Nham tin tức.

Sau đó không lâu, Tả Tùng Nham trở về, vẻ mặt tươi cười, nói: “Chúc mừng Tô các chủ, cô nương kia gật đầu. Oánh Oánh nói, nàng nguyện ý!”

Tô Vân thất thanh nói: “Oánh Oánh? Không phải Oánh Oánh! Là Tiểu Dao học tỷ!”

Tả Tùng Nham cười ha ha, không khỏi đắc ý, hướng sau lưng nữ tử nói: “Tiểu Dao cô nương, ta không có nói sai đâu?”

Tô Vân hướng phía sau hắn nhìn lại, chỉ thấy Trì Tiểu Dao xấu hổ đứng ở nơi đó, cúi đầu trong tích tắc lộ ra một vẻ ôn nhu.

Bái đường thành thân vào cái ngày đó rất là náo nhiệt, Sài Vân Độ chờ người nhà họ Sài cũng tới, cũng không khúc mắc, còn hỏi Tô Vân có hay không muốn thêm một phòng tiểu nhân.

Tô Vân lời nói dịu dàng tướng từ chối.

Động phòng bên trong, Tô Vân hơi say rượu, đang muốn mở ra Trì Tiểu Dao khăn cô dâu, trong lòng đột nhiên toát ra một cái ý nghĩ: “Tất cả những thứ này, vạn nhất là Huyễn thiên ảo giác đâu?”

Trong lòng hắn run lên, nhắm mắt lại, lần nữa mở mắt, dứt khoát mở ra Trì Tiểu Dao khăn cô dâu, chỉ thấy khăn cô dâu bên dưới là Oánh Oánh gương mặt, thống khổ nói: “Sĩ tử, ngươi đem ta làm mất đi, ngươi thế mà còn có nhàn tâm ở đây cưới vợ!”

Bành.

Bốn phía thiên địa hóa thành nồng đậm mê vụ, tràn đầy Tô Vân tầm mắt.

“Huyễn thiên che đậy cảm giác của ta.”

Tô Vân đề phòng: “Nó để cho ta cho là ta thúc giục Tử Phủ ấn, gọi đến Tử Phủ, nhưng mà trên thực tế, cảm giác của ta là sai, ta còn tại nó ảo giác bên trong!”

Hắn nín thở ngưng thần, thầm nghĩ: "Nội tâm tốc độ nhanh nhất, ào ào ở giữa xuyên qua nhật nguyệt, ta lấy nội tâm chạy trốn Huyễn thiên, lại đến cứu thân thể!"

Hắn nghĩ tới liền làm, nội tâm thoát thể bay ra, độn đi thật xa.

"Hưu!"

Sau một khắc, hắn nội tâm liền tới đến Huyễn thiên bên ngoài, đúng lúc gặp Ứng Long, Bạch Trạch chờ Thần Ma chạy đến.

Tô Vân nội tâm vẻ mặt đột biến: "Giả, nhất định là giả!" Không nói lời gì liền thôi thúc đệ nhất tiên ấn, hướng Ứng Long đánh tới!

Ứng Long ra sức ngăn cản, đón đỡ hắn đòn đánh này, không khỏi khí huyết di động, kinh ngạc nói: "Tiểu lão đệ, ngươi làm cái gì vậy?"

Tô Vân cắn răng nói: "Các ngươi đều là Huyễn thiên bên trong ảo giác!"

Ứng Long tức giận vô cùng mà cười, nói: "Ngươi đã ra tới! Nơi nào có cái gì ảo giác? Huyễn Thiên cư cũng không phải lợi hại gì địa phương, năm đó liền lão Thần Vương cũng không thể vây khốn, huống chi ngươi bây giờ so lão Thần Vương lợi hại hơn nhiều!"

Tô Vân nửa tin nửa ngờ, nói: "Lão Thần Vương bút ký bên trong nói, hắn đã từng cùng ngươi cùng một chỗ xông qua Thiên Thị Viên rất nhiều cấm địa, có lẽ lão ca ca ngươi biết nên như thế nào đi vào Huyễn Thiên cư. Như vậy, ta nên như thế nào giải cứu cơ thể ta?"

"Đơn giản."

Ứng Long cười nói: “Lão Thần Vương phá giải Huyễn thiên lúc, dùng phương pháp là nhất niệm không sinh, giống như một đoạn gỗ mục, giống như một cái hồ lô, nội tâm trống rỗng. Khi đó, ngươi lại nhìn vùng cấm địa này, liền liếc qua thấy ngay, lại không mê vụ. Ta tuy là không làm được, nhưng phật đạo Thánh Nhân đều có thể làm được.”

Tô Vân đợi chờ mấy ngày, Đạo Thánh, Thánh Phật đến đây, mỗi người nhìn về phía cái kia Huyễn Thiên cư, nhìn thấy không phải mê vụ, mà là một mảnh tiên gia cung điện, trong đó có một viên cực kỳ yêu dị ngọc nhãn.

Đạo Thánh cùng Thánh Phật đi vào Huyễn Thiên cư, cứu ra Tô Vân thân thể cùng lạc đường Oánh Oánh.

Huyễn Thiên cư một chuyện coi như thôi.

Tô Vân, Bạch Trạch đám người liên thủ tru sát Liễu Kiếm Nam, đem Liễu Kiếm Nam nội tâm đánh rớt Minh đô mười tám tầng, sau đó lại là Thiên Thị Viên truyền đạo.

Tả Tùng Nham thử dò xét nói: “Tô các chủ ly dị sau đó, đến nay nhân duyên chưa tục a? Trong lòng ngươi có hay không hữu tâm nghi người?”

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích: “Người kia là ta vợ hiền, cùng ta cũng đạo cũng bạn, một thân lòng dạ bao la, có kế Thánh Nhân, cải cách cựu học hóa thành tân học khí phách, mấy ngày nay ta cùng nàng chung sống, hai bên đều hữu tình ý. Chỉ là không có vạch trần.”

Tả Tùng Nham cười nói: “Việc này đơn giản, ta đi muốn nói với ngươi.” Dứt lời đi.

Tô Vân trong lòng lo sợ, bất ổn , chờ đợi Tả Tùng Nham tin tức.

Sau đó không lâu, Tả Tùng Nham trở về, vẻ mặt tươi cười, nói: “Chúc mừng Tô các chủ, cô nương kia gật đầu. Oánh

Oánh nói, nàng nguyện ý!”

Tô Vân thất thanh nói: “Oánh Oánh? Không phải Oánh Oánh! Là Ngư Thanh La Ngư động chủ!”

Tả Tùng Nham cười ha ha, không khỏi đắc ý, hướng sau lưng nữ tử nói: “Thanh La động chủ, ta không có nói sai đâu?”

Tô Vân hướng Tả Tùng Nham sau lưng nhìn lại, chỉ thấy bộ ngực rất lớn Ngư Thanh La người mặc váy lụa xanh, nhưng mà khuôn mặt lại là Oánh Oánh khuôn mặt.

“Sĩ tử, ngươi đem ta làm mất đi, thế mà còn có nhàn tâm câu tam đáp tứ!”

Oánh Oánh nổi giận đùng đùng nói: “Bất đương nhưng tử!”

Tô Vân vẻ mặt tối sầm lại, huyễn cảnh tiêu tán.

“Còn có một cái phương pháp. Kia chính là ta vừa mới tại huyễn cảnh bên trong Ứng Long lão ca ca nói tới biện pháp kia.”

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, thấp giọng nói: “Thánh Nhân tâm cảnh, nhất niệm không sinh, hình như cây khô, lòng như tro nguội. Chỉ có như vậy, mới có thể đi ra Huyễn thiên.”

Hình như cây khô, lòng như tro nguội, là đạo gia thuyết pháp, làm đến bước này, liền có thể nhất niệm không sinh, từ đó có thể không bị ngoại vật ảnh hưởng, từ đó nhìn thấu tất cả.

Tô Vân mặc tọa rất lâu, trong lòng không có tất cả tạp niệm, thân thể của hắn phảng phất mất đi tất cả sinh cơ, nội tâm phảng phất cũng tiều tụy xuống, dần dần đi vào một loại hoàn toàn hư không trạng thái.

Hắn chậm rãi mở mắt, trước mắt mê vụ biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó chính là một mảnh tiên gia bảo địa,

cung điện nặng nề, lầu các san sát, lang yêu mạn hồi, buồng ong nước cơn xoáy, không gặp người ở giữa khí tượng.

Tô Vân bốn phía nhìn lại, chỉ thấy Oánh Oánh ngay tại cách đó không xa, biến thành một quyển sách, ở nơi đó rầm rầm tự mình lật qua lật lại.

Tô Vân tiến lên, nhặt lên sách, thẳng người lên lúc, liền gặp nơi xa tính ra hàng trăm không đầu tiên nhân khiêng Huyền quan, loạng choà loạng choạng đi lên phía trước.

Mà tại tiên nhân khiêng quan ngay phía trước, một viên ngọc nhãn trôi lơ lửng ở nơi đó.

"Kẽo kẹt!"

Âm thanh chói tai truyền đến, cái kia Huyền quan nắp quan tài bị vén lên, từng cái tiên nhân nội tâm bay ra.

Trong đó một tôn tiên nhân nội tâm hướng cái kia ngọc chất tiên nhãn quỳ bái, cái kia ngọc nhãn kinh hắn một bái, bốn phía hiện ra rất nhiều cổ quái văn tự.

Tô Vân kinh ngạc, những văn tự này hình vẽ, vậy mà cùng thanh đồng phù tiết bên trên văn tự có chút giống nhau, thậm chí có mấy cái văn tự hoàn toàn tương tự!

"Tiên Đế nội tâm nói, thanh đồng phù tiết bên trên văn tự là xuất từ Hỗn Độn phù văn, không người có thể nhìn hiểu. Mà cái này ngọc chất tiên nhãn vậy mà cũng có đồng dạng phù văn. Chẳng lẽ nói, nó cũng có thể qua lại thời không bên trong, ra vào thế giới khác?"

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên ngọc nhãn truyền tới một âm thanh, giống như là tại niệm tụng ngọc nhãn bốn phía hiện lên văn tự, thanh âm này vừa ra, nhất thời bốn phía trời đất quay cuồng, theo thanh âm kia tụng niệm từng cái bóp méo xoay tròn thế giới xuất hiện, Huyền quan bị cuốn lên, mang đến thế giới khác!

Tô Vân cũng bị những cái kia đột nhiên xuất hiện thế giới quấn lấy, hướng bên trong một cái thế giới hạ xuống, trong lòng giật mình, vội vàng lấy ra thanh đồng phù tiết, thôi thúc phù tiết.

Phù tiết mang theo hắn tại từng cái trong thế giới xuyên qua, cuối cùng từ ngọc nhãn triệu hồi ra đại thiên thế giới bên trong trốn đi ra ngoài!

Hắn vẫn chưa hết sợ hãi, cái kia ngọc nhãn đột nhiên trở mình một chút chuyển động, đồng tử nhìn thẳng hắn.

Tô Vân trong lòng thình thịch đập loạn, đột nhiên, cái kia ngọc nhãn theo Huyền quan cùng một chỗ biến mất.

Tô Vân cố gắng ghi nhớ những cái kia âm tiết, đúng lúc này, Ứng Long âm thanh xa xa truyền đến, cao giọng nói: "Tiểu lão đệ, chuyện gì xảy ra? Ngươi còn tốt đó chứ?"

Tô Vân theo tiếng nhìn lại, sắc mặt biến hóa, chỉ thấy thiếu niên Bạch Trạch cùng Ứng Long chờ Thần Ma hướng bên này bay tới.

Thiếu niên Bạch Trạch nói: "Các chủ, chúng ta đã quyết định vây giết Thần Quân Liễu Kiếm Nam phương pháp!"

Tô Vân sắc mặt lại biến, thôi thúc đệ nhất tiên ấn, không nói lời gì liền hướng Ứng Long đập xuống.

Thiếu niên Ứng Long căn bản không có ngờ tới hắn sẽ hướng mình ra tay, đối với hắn không có nửa điểm đề phòng, bị hắn một chưởng đập bay trên mặt đất, tức giận nói: "Tiểu tử, ngươi cánh cứng cáp rồi! Đến, cùng Long đại gia tách ra vật cổ tay!"

Tô Vân ngẩn ngơ, lẩm bẩm nói: "Nguyên lai Ứng Long lão ca ca chưa bao giờ đề phòng ta…"

—— —— đêm qua một đêm không ngủ, ngày hôm nay tinh lực không đủ, mọi người thứ lỗi.

Chương 475 : Lại giết Liễu Kiếm Nam

Chương 475: Lại giết Liễu Kiếm Nam

Huyễn cảnh bên trong, Tô Vân ra tay công kích Ứng Long, Ứng Long tuyệt đối sẽ đón lấy, song lần này Ứng Long căn bản không có bất kỳ đề phòng.

Đây là Ứng Long.

Hắn cho rằng ngươi là bằng hữu của hắn sau đó, có thể không có chút nào đề phòng tin tưởng ngươi, đối ngươi hành động nói tới suy nghĩ không có nửa điểm nghi ngờ.

Bởi vậy hắn có rất nhiều điểm yếu, rất nhiều không được người ưa thích địa phương, nhưng hắn cũng có thật nhiều bằng hữu, tại hắn gặp nạn thời điểm mọi người thường thường sẽ cười trên nỗi đau của người khác, tiếp đó toàn lực cứu viện.

Đây là Ứng Long, một cái thổ lộ tâm tình bằng hữu.

Chỉ là cho dù như vậy, Tô Vân cũng không dám khẳng định bản thân có hay không đã đi ra Huyễn thiên.

Hắn vẫn như cũ có chút ngơ ngơ ngác ngác, nhưng lại đối tất cả đều rất đề phòng, quan sát đến càng thêm tỉ mỉ, ý đồ khai quật thế giới này sơ hở.

"Ứng Long lão ca, lúc trước ngươi cùng lão Thần Vương cùng một chỗ lịch luyện lúc, hắn có hay không đã nói với ngươi hắn là như thế nào phá giải Huyễn thiên cấm địa?" Tô Vân ánh mắt lóe lên, hỏi.

Năm đó Ứng Long bị đệ nhất Thánh Hoàng từ Tiên giới triệu hoán tới, trấn áp thiên hạ Thần Ma sau đó, đã từng vô cùng buồn chán, đi tới Thiên Thị Viên. Khi đó đúng lúc gặp lão Thần Vương tại thăm dò Thiên Thị Viên cấm địa, hai người ăn nhịp với nhau, cùng một chỗ mở ra Thiên Thị Viên rất nhiều bí mật.

Cái này tại lão Thần Vương ngọc giản bút ký bên trong có ghi chép.

Ứng Long nói: "Theo hắn nói, hắn tại Huyễn thiên bí cảnh đã trải qua hơn một trăm thế, đi qua sinh lão bệnh tử, trải qua yêu hận tình cừu, mỗi lần qua hết nguyên vẹn cả đời, tại sinh mệnh phần cuối lúc liền sẽ đột nhiên cảnh giác, cảm thấy mình chết như vậy chết chính là thật tử vong. Ngay sau đó hắn tại sinh tử đại quan trước một lần lại một lần nhìn thấu Huyễn thiên bí cảnh. Nhưng mà mỗi lần sau khi tỉnh lại cũng đều sẽ bị kéo vào trong ảo cảnh. Thẳng đến về sau, hắn tìm hiểu đến nhất niệm không sinh, lấy nội tâm không, hư, phá Huyễn thiên, đi ra cái kia phiến quỷ dị địa phương."

Tô Vân sắc mặt biến hóa, giơ tay lên liền muốn hướng Ứng Long một ấn đập tới!

Ứng Long lần này lại có đề phòng, giơ tay lên bắt hắn lại cổ tay, mặt mày hớn hở: "Tiểu lão đệ, ngươi còn đánh tới nghiện? Ngươi cánh cứng cáp rồi, nhưng ngươi còn có cái địa phương không có ta cứng rắn! Của ngươi hai đầu cơ bắp cùng cơ ngực lớn không có ta cứng rắn!"

"Đau! Đau!"

Tô Vân quất lấy hơi lạnh, vội vàng nói: "Buông tay! Lão ca buông tay!"

Ứng Long buông hắn ra.

Thiếu niên Bạch Trạch nói nhỏ: “Các chủ thoạt nhìn thật giống có chút không đúng lắm.”

Ứng Long vui cười chi sắc diệt hết, sắc mặt có mấy phần nghiêm nghị, thấp giọng nói: “Từ Huyễn thiên trong cấm địa sống sót mà đi ra ngoài người, thường thường đều sẽ có cái gì không đúng. Năm đó lão Thần Vương nhắc đến Huyễn thiên cấm địa thời điểm, xem ta ánh mắt cũng không đúng ý vị, cảm thấy ta là giả, là Huyễn thiên huyễn cảnh. Hắn rất nhiều ngày đều tại nói thầm, ánh mắt rất quỷ dị.”

Thiếu niên Bạch Trạch ngạc nhiên, trộm liếc Tô Vân một cái, chỉ thấy Tô Vân hồn vía lên mây, thử dò xét nói: “Như vậy hiện tại các chủ có thể đối phó được Liễu Kiếm Nam ư? Liễu Kiếm Nam là chân chính Thần Quân, có thân thể, Tiên Quân huyết mạch, nội tâm mạnh mẽ, tinh thông Tiên đạo truyền thừa, một thân thần binh, thậm chí nói không chừng có tiên gia bảo vật. Không có các chủ mà nói, rất khó diệt trừ hắn.”

Ứng Long cũng biết Tiên Quân chi tử là bực nào lợi hại, nhưng mà Tô Vân trạng thái quả thực có chút vấn đề, nói: “Liễu Kiếm Nam người này tâm thuật bất chính, bất kể như thế nào, nhất định phải đem hắn diệt trừ, bằng không gây họa vô tận… Tiểu lão đệ đến cùng chuyện gì xảy ra?”

Hắn nhìn nhìn Tô Vân, khó hiểu nói: “Hắn xông vào Huyễn thiên cấm địa một chuyến, sau khi ra ngoài Huyễn thiên cấm địa cũng bị mất, hắn làm sao còn lải nhải?”

Không trải qua Huyễn thiên cấm địa, căn bản không biết trong đó lợi hại.

Huyễn thiên cấm địa chỗ lợi hại ở chỗ, mơ hồ thực tế cùng hư ảo giới hạn, để cho người ta tựa hư mà lại thực tựa như ảo mộng.

Hơn nữa, Ứng Long cũng không biết chính là, lão Thần Vương cứ việc sống mà đi ra Huyễn thiên cấm địa sau đó, qua hơn bốn nghìn năm mới bởi vì tổn thương mà chết, nhưng hắn tại trước khi chết lại nói một câu làm người ta sợ hãi.

"Khi ta tỉnh lại thì, trước mắt vẫn là cái kia phiến mê vụ chứ?"

Tô Vân cảnh giác vô cùng, quan sát bốn phía, thầm nghĩ: "Muốn biết ta có hay không vẫn còn Huyễn thiên ảo giác bên trong , bên kia nhìn một chút lần này là có phải có chỗ khác biệt?"

Trong lòng của hắn nghi ngờ từ đầu đến cuối không có loại bỏ, bởi vì Ứng Long nói, lão Thần Vương phá giải Huyễn thiên cấm địa phương pháp, thế mà cùng hắn tại huyễn cảnh bên trong Ứng Long nói phương pháp giống nhau như đúc!

Hai loại phương pháp, đều là nhất niệm không sinh!

Mà lặp lại phát sinh sự tình, vừa vặn là Huyễn thiên huyễn cảnh đặc thù!

Lúc này, Oánh Oánh từ quyển sách hóa thành thân người, si ngốc ngây ngốc ngồi tại Tô Vân Linh giới bên trong, bỗng nhiên lại xuất hiện tại Tô Vân nội tâm trước mặt, si ngốc ngây ngốc nhìn hắn, dường như còn đang hoài nghi bản thân vẫn như cũ thân ở Huyễn thiên huyễn cảnh.

Sau một lúc lâu, cái này tiểu sách quái bay ra Tô Vân Linh giới, đi tới Tô Vân phía trước, hai tay ôm mặt của hắn, thần sắc nghiêm túc quan sát Tô Vân.

Tô Vân không nói gì.

Oánh Oánh đem hắn mặt đi phía trái vặn nửa vòng, lại đi phải vặn nửa vòng, tiếp đó lại ngỡ ngàng lên.

Vị này thân thể nhỏ nhắn thiếu nữ ngồi trên không trung, tay trái nâng má, mang bộ mặt sầu thảm, sau lưng nàng cánh giấy đập động, để cho mình lơ lửng trên không trung.

Lại qua phút chốc, nàng lại bay đến Bạch Trạch phía trước, đẩy ra thiếu niên Bạch Trạch tóc, đem giấu ở trong đầu tóc sừng dê hiển lộ ra, cẩn thận quan sát, lại thở dài.

Nàng nhấc lên Thao Thiết bờ môi, mệt mỏi đem Thao Thiết miệng vén lên, thò đầu đi vào nhìn quanh, lớn tiếng nói: "Này —— "

Thao Thiết cố gắng khắc chế đem nàng nuốt xuống ham muốn, lại thấy tiểu nha đầu này tại hắn trống trải trong bụng thở dài, Thao Thiết phần bụng truyền đến trống rỗng tiếng vang.

Nàng vẫn không thể nào phân biệt ra được đây là hư ảo vẫn là thực tế.

Đúng lúc này, trên bầu trời đột nhiên hiện ra lộng lẫy màu sắc, thiên địa nguyên khí có lóa mắt màu sắc, hội tụ vào một chỗ, hình thành Long Phượng Kỳ Lân Thao Thiết các loại Thần Ma hình thái!

Thần Ma hình thái hội tụ đến cùng một chỗ, nguyên khí hình thành mây khói, Thần Ma tại mây khói bên trong xoay quanh cùng một cái trung tâm xoay tròn!

"Ầm!"

Sấm sét vang dội ở giữa, một đạo hào quang từ trên trời giáng xuống, giống như sau cơn mưa ánh nắng phá vỡ dày nặng mây đen chiếu rọi đến, lại có Bắc Cực cực quang lộng lẫy màu sắc.

Thiếu niên Bạch Trạch trong lòng khẽ nhúc nhích, vội vàng cao giọng nói: "Thần Quân Liễu Kiếm Nam giáng lâm! Chư vị, sinh tử đánh cược!"

Hắn trước một bước hướng tia sáng kia rơi xuống đất chỗ đuổi theo, nhưng mà sau một khắc, mọi người liền nhao nhao vượt qua hắn, cho dù là không lấy tốc độ tăng trưởng Thao Thiết tốc độ cũng tại phía xa trên hắn.

Đột nhiên, Ứng Long thò tay, đem hắn nắm lên, ngay sau đó hóa thành hai cánh Hoàng Long đem Bạch Trạch ném tại trên lưng mình, vỗ cánh đuổi tới mọi người, vượt qua mọi người.

Bạch Trạch quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Tô Vân cũng đi theo đám bọn hắn, tuy là thoạt nhìn vẫn như cũ có chút không đúng lắm, nhưng so lúc trước tốt hơn nhiều.

"Chỉ mong đừng ra sọt!" Bạch Trạch thầm nghĩ.

Mọi người nhanh chóng đuổi tới tia sáng kia rơi xuống chi địa, chỉ thấy hào quang gào thét mà đến, trên mặt đất hình thành đủ loại Thần Ma lạc ấn, Thần Ma lạc ấn tạo thành một mặt to lớn Tiên Lục hình vẽ, chiếm diện tích bốn năm mẫu.

Bạch Trạch quát: "Sắp xuống! Chư vị chuẩn bị cho tốt!"

Ứng Long, Đào Ngột, Nữ Sửu đám người mỗi người hiện ra chân thân, hóa thành Thần Ma hình thái, sừng sững ở đó Tiên Lục hình vẽ bốn phía, khẩn trương vô cùng.

Bạch Trạch cũng hiện ra chân thân, có chút khẩn trương.

Bọn họ lần này bày ra trận thế, là Tiên Lục trận thế, Bạch Trạch đơn giản hoá Tô Vân đệ nhất tiên ấn. Đệ nhất tiên ấn có sáu mươi bốn loại Tiên đạo phù văn, là một loại trưởng thành Tiên đạo thần thông, mà bọn họ chỉ có ba mươi sáu Thần Ma, thêm vào Nhạn Song Phù cùng Hỏa Vân động thiên mẫu Thận Long, cũng chỉ ba mươi tám loại, bởi vậy nhất định phải đơn giản hoá.

Tô Vân nhìn về phía bọn họ bày ra trận thế, trong lòng một hồi cười lạnh: "Cùng ta tại Huyễn thiên huyễn cảnh trông

được đến, quả nhiên không có gì khác biệt! Nơi này quả nhiên vẫn là tại huyễn cảnh bên trong!"

Bạch Trạch bày ra trận thế tuy càng thêm hoàn thiện, nhưng ở Tô Vân nhìn tới, chẳng qua là ở phía trước mấy lần huyễn cảnh trên cơ sở sửa chữa mà thôi, bình mới rượu cũ.

Bạch Trạch nhìn về phía Tô Vân, nói: "Các chủ, ngươi tới thi triển…"

Tô Vân cười lạnh nói: "Đệ nhất tiên ấn đúng không? Ta hiểu. Ta đã thi triển rất nhiều lần, ta đem Liễu Kiếm Nam nội tâm từ hắn trong cơ thể đánh ra đến, ngươi thi triển đại tế chi thuật, đem hắn lưu đày tới Minh đô tầng thứ mười tám."

Bạch Trạch ngạc nhiên, nhìn nhìn Ứng Long, Ứng Long đã hiện ra chân thân, hóa thành hai cánh Hoàng Long, nâng lên to lớn móng vuốt chỉ mình huyệt thái dương vẽ lên hai cái vòng vòng.

Bạch Trạch hiểu ý, nói: "Các chủ tuy là quái gở, nhưng nói lại là không sai. Chỉ cần các chủ phối hợp thật tốt, chúng ta liền có thể cứu Thiên Thị Viên tại nguy nan ở giữa…"

Tô Vân nói: "Ta đương nhiên sẽ phối hợp thật tốt, bởi vì ta đã phối hợp không biết bao nhiêu lần."

Bạch Trạch cau mày, luôn cảm thấy câu nói này còn có chút quái gở.

Đột nhiên, Nữ Sửu khẩn trương nói: "Liễu Kiếm Nam đến rồi!"

Mọi người phấn khởi hoạt bát, gắt gao nhìn chằm chằm cái kia phạm vi bốn năm mẫu lớn nhỏ Tiên Lục lạc ấn, chỉ thấy quang mang bên trong Thần Quân Liễu Kiếm Nam hai chân xuất hiện, Ứng Long, Bạch Trạch đám người lập tức đồng loạt ra tay!

Tô Vân cười lạnh liên tục, thôi thúc đệ nhất tiên ấn.

Nhưng vào lúc này, lại một đôi chân xuất hiện tại Tiên Lục lạc ấn bên trên, tiếp theo là thứ ba đôi, thứ tư đôi, thứ năm đôi!

Thần Quân Liễu Kiếm Nam một thân kim giáp, tuy xuất hiện tại Tiên Lục lạc ấn bên trên, nhưng hắn cũng không phải là lẻ loi một mình, mà là mang đến hai mươi tám tôn Tiên giới Thiên Thần!

Tương Liễu, Thái Tuế các Ma Thần thấy thế, sợ tới mức rùng mình, sợ chết khiếp, Nhạn Song Phù hét lên một tiếng, vỗ cánh mà lên, xa xa bỏ chạy mà đi, giọng the thé nói: "Các ngươi chết chắc! Bọn lão tử không bồi các ngươi tự tìm đường chết!"

Thái Tuế thấy thế, cũng phải chạy trốn, một bên khác Tương Liễu các Thần Ma cũng có chút ngồi không yên.

Bạch Trạch da đầu run lên, lạnh lùng nói: "Nếu muốn chạy trốn, chắc chắn phải chết! Huyết chiến đến cùng! Tế!"

Mọi người nhắm mắt, nguyên khí liên kết, thôi thúc đệ nhất tiên ấn!

Chỉ là, Bạch Trạch sắp đặt là chiếu theo ba mươi tám Thần Ma mà đối đệ nhất tiên ấn làm ra sửa đổi, hiện tại Nhạn Song Phù chạy trốn, chỉ còn lại có ba mươi bảy Thần Ma, cái này sửa đổi sau đệ nhất tiên ấn liền có rất lớn không đủ!

Thần Quân Liễu Kiếm Nam đám người đã triệt để xuất hiện tại Tiên Lục in dấu lên, vừa mới rơi xuống đất, liền gặp bốn phía rất nhiều Thần Ma bay lượn, hóa thành một cái tiên nhân bàn tay lớn, ầm ầm đè xuống!

Liễu Kiếm Nam vừa sợ vừa giận, lạnh lùng nói: "Các ngươi tìm đường chết! Liễu gia Thiên Thần vệ!"

Cái kia hai mươi tám Thiên Thần thân hình đan xen, sừng sững ở phía sau hắn, mỗi người hiện ra chân thân, chính là hai mươi tám tôn đầu rồng thân người Thiên Thần, Liễu Kiếm Nam một thân Thần Quân áo giáp, thôi thúc thần thông, Pháp Thiên Tượng Địa, hiện ra Thần Quân chân thân, vĩ đại như núi như vực sâu, giơ tay lên cũng là tiên thuật!

Hắn tiên thuật cũng là một loại ấn pháp, tiên ấn vừa ra, nhưng gặp cái kia hai mươi tám đầu rồng thân người Thiên Thần bay ra, rơi vào trong lòng bàn tay của hắn, hóa thành phù văn hình thái, hung hãn nghênh tiếp Ứng Long, Bạch Trạch các ba mươi bảy Thần Ma hình thành đệ nhất tiên ấn!

"Ầm!"

Hai bên va chạm trong tích tắc, cuồng bạo năng lượng xung quanh phát tiết bộc phát, thần thông va chạm hai bên, mặt đất không ngừng nổ, vỡ ra!

Liễu Kiếm Nam cùng cái kia hai mươi tám Thiên Thần khó chịu hừ một tiếng, Liễu Kiếm Nam thân thể cao lớn lảo đảo, từng bước một lui về phía sau, trong khoảnh khắc bước ra gần trăm dặm, cười lạnh nói: "Hoang dại Thần Ma, cũng dám lật trời? Thần Quân nguyên định cho các ngươi một cái lên như diều gặp gió cơ hội, không nghĩ tới các ngươi lại chỉ muốn trở thành luyện khí tài liệu! Tốt, bản thần quân tác thành các ngươi!"

Hắn lui ra mấy trăm dặm, dẫm chân xuống, hai mươi tám đầu rồng Thiên Thần hình thái lại biến, hóa thành một loại khác tiên ấn hình thái, nghênh tiếp cuồn cuộn nghiền ép mà đến Ứng Long các Thần Ma!

"Ầm!"

Cuồng bạo tiên quang bắn ra, Liễu Kiếm Nam lần nữa lui về phía sau, Ứng Long, Đào Ngột, Thái Tuế hiện ra chân thân

Thần Ma có ba chân bốn cẳng lao nhanh, có vỗ cánh phi hành, có đâm vào đại địa, đi xuyên như bay, vẫn như cũ là đệ nhất tiên ấn hình thái, lần nữa hướng Liễu Kiếm Nam đánh tới!

Đặc biệt là Ứng Long, càng là càng đánh càng hăng, sát khí ngập trời, không hổ là năm đó hoành hành thiên hạ trấn áp tất cả Thần Ma chiến thần!

Bọn họ đại chiếm thượng phong, khí thế như hồng, nhưng mà Bạch Trạch một lòng nhưng càng ngày càng nặng, bởi vì hắn biết , dựa theo kế hoạch đã định, bọn họ đòn thứ nhất liền đem Liễu Kiếm Nam trọng thương!

Mà bây giờ, lại bởi vì Liễu Kiếm Nam mang đến hai mươi tám ngày thần, Nhạn Song Phù lại lâm trận chạy trốn, đệ nhất tiên ấn thiếu hụt một khâu, để cho bọn họ vẻn vẹn chiếm cứ trên một điểm gió!

"Ứng Long, ta, Nữ Sửu, Kỳ Lân cùng Cửu Phượng tu vi cao nhất, còn có thể kiên trì, nhưng Tương Liễu, Thái Tuế bọn họ là ăn cám bã lớn lên, Thao Thiết, Cùng Kỳ vẫn là em bé, khẳng định sẽ không kiên trì nổi. Khi đó, chính là binh bại như núi đổ…"

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên chỉ nghe bên cạnh truyền đến Tô Vân âm thanh, cười lạnh nói: "Làm còn rất giống, cái này Huyễn thiên huyễn cảnh còn biết biến báo. Chẳng qua ngươi không thể gạt được ta!"

Bạch Trạch ngạc nhiên, chỉ thấy Tô Vân bước nhanh đuổi theo bọn họ, anh tuấn khuôn mặt có chút bóp méo, lại là mơ mơ màng màng Oánh Oánh đưa tay lôi kéo hắn quai hàm, tựa hồ tại nhìn có phải thật vậy hay không da thịt.

"Các chủ vẫn còn điên…" Bạch Trạch chán nản, không còn hy vọng.

Tô Vân dời bước, hung hãn đánh tới, cười lạnh nói: "Nhưng ta hết lần này tới lần khác không dựa theo ngươi thiết lập tốt huyễn cảnh tới! Ta hết lần này tới lần khác làm ra ngươi tưởng tượng không đến việc làm!"

Thân hình hắn xê dịch, bổ sung đệ nhất tiên ấn thiếu hụt cái kia một khâu, chính là Nhạn Song Phù vị trí!

"Ầm!"

Hai bên kích thứ ba ầm ầm va chạm, đệ nhất tiên ấn uy lực đại tăng, có Tô Vân giúp đỡ, đệ nhất tiên ấn uy lực thậm chí càng vượt qua Nhạn Song Phù.

Tô Vân bản thân tinh thông đệ nhất tiên ấn, tại ngắn ngủi phút chốc, quan sát bọn họ thi triển hai lần, liền đem Bạch Trạch sửa đổi địa phương tìm hiểu thấu đáo, bởi vậy có khả năng thuận lợi tiếp nhận.

Cái kia hai mươi tám Thiên Thần khí huyết di động, Liễu Kiếm Nam bộ pháp cũng có chút tán loạn, lạnh lùng nói: "Tô Vân, ngươi dám phản bội ta?"

Tô Vân thờ ơ lãnh đạm, cùng ba mươi bảy Thần Ma cùng một chỗ lần nữa đánh tới, mọi người khí huyết liên kết, hình thành tiên nhân thủ ấn hình thái, lần nữa cùng Liễu Kiếm Nam va chạm.

Cái kia hai mươi tám Thiên Thần hộc máu, hoạt bát tan rã, Thái Tuế, Tương Liễu các tu vi yếu kém Thần Ma pháp lực cũng có chút theo không kịp, cho dù là bọn họ có thiên địa nguyên khí chống đỡ, cũng có chút không kiên trì nổi!

Thứ năm kích va chạm sau đó, Thái Tuế các Thần Ma tụt lại phía sau, Thao Thiết, Cùng Kỳ các Thần Ma bởi vì tuổi tác quá nhỏ, cũng có chút mệt mỏi.

Thứ sáu kích sau đó, Thao Thiết Cùng Kỳ các Thần Ma tụt lại phía sau, chỉ còn lại có Ứng Long, Kỳ Lân, Cửu Phượng,

Nữ Sửu, Bạch Trạch cùng Tô Vân.

Cái kia hai mươi tám Thần Ma cũng bởi vì thương thế quá nặng từng cái ngã xuống đất không dậy nổi, không cách nào lại duy trì tiên ấn.

Tô Vân cười ha ha, đi về phía Thần Quân Liễu Kiếm Nam xông tới, quát: "Cái này huyễn cảnh, nhìn ta đánh vỡ nó!"

"Đừng ——" Ứng Long, Bạch Trạch đám người gần như đồng thời la hét, nhưng ngăn cản không kịp, đành phải liều mạng xông về phía trước.

Thần Quân Liễu Kiếm Nam cất tiếng cười to, hăng hái, lấy tới một cây thần thương mới, cười lạnh nói: "Hôm nay, các ngươi đều phải chết!"

Tô Vân bay lên không, thôi thúc thần thông, nhưng gặp sau lưng Chung sơn Chúc Long, sừng sững mà đứng, Tử Phủ bay ra, rõ ràng là thứ tư tiên ấn, Tử Phủ ấn!

Liễu Kiếm Nam thần thương gặp phải Tử Phủ ấn, ầm ầm va chạm, đại thương xoay tròn, đâm vào Tử Phủ, đinh một tiếng đâm vào Tô Vân lòng bàn tay.

Ứng Long đám người trong lòng giật mình, đợi đến khói bụi lui đi, lại thấy một thương này không thể đem Tô Vân bàn tay đâm xuyên. Oánh Oánh đứng tại Tô Vân bàn tay về sau, sắc mặt nghiêm túc nhìn Liễu Kiếm Nam thần thương, nàng tại trước mắt nguy cấp, cũng thi triển ra một chiêu Tử Phủ ấn, trợ giúp Tô Vân cùng ngăn lại Liễu Kiếm Nam một kích này dư lực, dẫn đến hai bên vậy mà thế lực ngang nhau!

"Chỉ là huyễn cảnh, còn muốn làm tổn thương ta?" Oánh Oánh cười lạnh nói.

"Nha đầu kia cũng có chút điên điên khùng khùng!" Ứng Long đám người ngạc nhiên.

Liễu Kiếm Nam rút thương, hung hãn đánh tới, Tô Vân xoay người, xoay người trong tích tắc, tám tòa tiên phủ bay ra, xoay người lại thời điểm, dưới chân đã nhiều hơn một mặt Tiên Lục, dưới chân phù văn tung bay, hình thành trung ương tế đàn!

Oánh Oánh phảng phất đã sớm biết Tô Vân muốn thi triển chiêu thức gì, đã đi tới Tô Vân đầu vai, cùng Tô Vân cùng một chỗ khom người một bái!

Liễu Kiếm Nam một thương đánh tới, lập tức rơi vào tiên cung đại tế bên trong, vội vàng bứt ra liền đi, trong tay thần thương hóa thành Thần Long cũng phải phi độn, lại bị tiên cung đại tế trong nháy mắt tế đi, hóa thành tro bụi!

Tô Vân dưới chân bay lên không, đuổi theo Liễu Kiếm Nam, lại là Tử Phủ ấn!

Oánh Oánh từ hắn đầu vai một đường chạy, theo cánh tay của hắn đi tới chỗ cổ tay của hắn, cũng là Tử Phủ ấn đánh ra, thật là phối hợp đến thiên y vô phùng!

Chương 476 : Dũng mãnh tru Thần Quân

Chương 476: Dũng mãnh tru Thần Quân

Ứng Long đám người nhìn ra ngây người, Tô Vân cùng Oánh Oánh đánh nhau, quả thực so với bọn hắn còn không muốn sống, có thể nói là hung hãn không sợ chết!

Thần Quân Liễu Kiếm Nam tuy là bị phế sạch hai mươi tám Thiên Thần, không cách nào lại thi triển ra cái kia thần hồ kỳ kỹ tiên thuật, nhưng mà hắn dù sao vẫn là Thần Quân!

Tô Vân tu vi cảnh giới tuy là mạnh hơn Nguyên Đạo Thánh Nhân hơn hai cảnh giới, nhưng mà cùng Tiên Quân chi tử so sánh, vẫn còn có chút không bằng.

Hắn chỉ là một cái cấp thấp thế giới rễ cỏ, đầu tiên học tập Nguyên Sóc cảnh giới, về sau mới ý thức tới Nguyên Sóc mở ra cảnh giới không đủ, tiến hành thay đổi. Nguyên Sóc tu vi cảnh giới phân chia, có tự nhiên thiếu hụt, đây là do Nguyên Sóc vị trí địa lý quyết định. Nguyên Sóc bế tắc, chỗ xa xôi, không cùng mặt khác động thiên qua lại, liên hệ tin tức toàn bộ nhờ đi ra Thánh Linh.

Nhưng Thánh Linh hết lần này tới lần khác hướng tới Tiên giới, đi ra ngoài liền không trở lại qua.

Năm ngàn năm qua Nguyên Sóc cùng ngoại giới giao lưu, liền chỉ có triệu hoán đến Thần Ma cùng nhân ma Ngô Đồng.

Có thể tưởng tượng được, thế giới này nội tình cùng Tiên giới so sánh, sẽ là hạng gì rơi ở phía sau!

Cho dù Tô Vân cùng người khác Thần Ma giao hảo, từ trên người bọn họ tìm hiểu ra Tiên đạo phù văn, điểm ấy nội tình cũng còn kém rất rất xa Liễu Kiếm Nam. Dù sao, liền Ứng Long bậc này Thần Ma, tại Tiên giới đều chỉ là tạp dịch, không có bất kỳ cái gì địa vị.

Tô Vân chủ động nghênh chiến Thần Quân Liễu Kiếm Nam, quả thực để Ứng Long đám người nắm chút mồ hôi lạnh, lo lắng hắn bị Liễu Kiếm Nam một chiêu đánh giết. Nhưng mà vượt quá bọn họ dự liệu là, Tô Vân cùng Oánh Oánh vậy mà cản lại!

Bọn họ chẳng những cản lại, thậm chí có một loại có thể xưng vô địch nhuệ khí, liên tiếp cuồng phong bạo vũ giống như đả kích, lại để Liễu Kiếm Nam có chút chật vật!

Liễu Kiếm Nam giơ tay lên nghênh tiếp, Tô Vân Tử Phủ ấn lực lượng tràn trề, cùng hắn Tiên đạo thần thông tranh đấu, tương xứng. Ngay sau đó Oánh Oánh Tử Phủ ấn đánh ra, Liễu Kiếm Nam vừa sợ vừa giận, không khỏi lảo đảo lui về phía sau.

Tô Vân tiến lên trước một bước, thò tay hướng về phía sau bắt tới, Oánh Oánh đã thôi thúc bốn tòa tiên cung tế đàn cùng trung ương tế đàn, Vũ tiên cung xuất hiện, Vũ tiên điện theo nhau mà tới!

Tô Vân thò tay một khắc này, chính chính bắt lấy Vũ tiên nhân Tiên kiếm!

Oánh Oánh khom người trong tích tắc, Tiên kiếm buông lỏng, Tô Vân rút kiếm mà lên, chém về phía Liễu Kiếm Nam.

Liễu Kiếm Nam đưa tay thôi thúc thần thông, phụ tá đắc lực bao cổ tay hóa thành Đào Ngột lợi trảo, nghênh tiếp Tiên kiếm, đồng thời đầu vai thoáng một cái, hai vai hống đầu khải

bay lên, hóa thành hai cái nhìn trời Kim Hống nhào về phía Tô Vân cùng Oánh Oánh!

Tô Vân kiếm chém hai đầu Đào Ngột, Oánh Oánh pháp lực tiêu hao sạch sẽ, Tiên kiếm lập tức rút lui.

Hai cái Kim Hống giết tới trước mặt, lấy thân thể chiến đấu chi thuật ngạnh hám hai cái Kim Hống, vật lộn Thiên Bằng lợi trảo, Liễu Kiếm Nam nhân cơ hội giết tới trước mặt.

Tô Vân không sợ chút nào, quyền cước cùng bay, vậy mà cùng hắn lấy cứng chọi cứng!

Liễu Kiếm Nam phi thân đánh tới, một chưởng đẩy ra, năm ngón tay như núi.

Tô Vân đón đỡ một chưởng này, khóe miệng chảy máu, lảo đảo lui về phía sau, ngay sau đó sau lưng Tiên môn lại mở, Tiên kiếm tái hiện.

Tô Vân nắm lên Tiên kiếm, Liễu Kiếm Nam thân hình xoay tròn, hống đầu khải, Thiên Bằng ngoa các loại áo giáp bay trở về, rơi vào trên người, hai tay cùng nhau, kẹp lấy Tiên kiếm, ngay sau đó khó chịu hừ một tiếng, bàn tay bị cắt đi một nửa.

Hai tay của hắn bao cổ tay đã bị Tô Vân chặt đứt, bởi vậy không thể phòng vệ một chiêu này.

Tô Vân pháp lực muốn so Oánh Oánh mạnh mẽ rất nhiều, cầm kiếm mà đi, tiên thuật liều mạng thi triển đi ra, kiếm kiếm không rời Liễu Kiếm Nam chi phối!

Liễu Kiếm Nam thân hình tung bay, bay lên trời, trên người áo giáp hóa thành đủ loại thần thú bay lượn, thay hắn ngăn lại từng đạo công kích, bản thân cũng dùng hết khả năng ngăn cản.

Dù là như thế, hắn vẫn là mình đầy thương tích.

Hai người chạy mấy ngàn dặm, giết vào Đế đình bên trong, đột nhiên Tiên kiếm lui đi, Tô Vân trong tay không còn, lại là bản thân pháp lực bị Tiên kiếm rút khô.

Liễu Kiếm Nam thở phào nhẹ nhõm, đứng thẳng bước chân, thân thể thoáng một cái, hống đầu khải, Thiên Bằng ngoa, Huyền Vũ hộ tâm kính các loại bảo vật bay trở về, rơi vào trên người hắn.

Liễu Kiếm Nam máu me khắp người, đang muốn nói chuyện, đột nhiên hống đầu khải đùng đùng nổ tung, bể nát một chỗ, tiếp lấy Thiên Bằng ngoa, Huyền Vũ hộ tâm kính các loại thần binh cũng nhao nhao nghiền nát, lại là vừa mới bị Tô Vân lấy Tiên kiếm chém nát!

"Hảo tiểu tử!"

Liễu Kiếm Nam sắc mặt tái nhợt, đi chân trần đứng ở nơi đó, lạnh lùng nói: "Vậy mà có thể đem ta làm bị thương loại tình trạng này, ngươi đủ để tự ngạo ! Bất quá, con đường của ngươi đã đi tuyệt, ngươi không có pháp lực, mà ta vẫn còn ở tại trạng thái đỉnh phong!"

"Ầm!"

Phía sau hắn không trung bóp méo, nổ tung, thuộc về hắn động thiên hiện lên, cuồn cuộn thiên địa nguyên khí vọt tới, tràn vào trong cơ thể của hắn, để hắn tổn hại tu vi đang không ngừng sinh trưởng!

Ứng Long đám người đuổi theo, Bạch Trạch từ Ứng Long trên lưng trượt xuống, sắc mặt nghiêm nghị.

Tô Vân không phải Thần Ma, đem Liễu Kiếm Nam đánh tới loại trình độ này mới dầu hết đèn tắt, đã cực kỳ nằm ngoài dự tính của bọn họ. Nhưng dù vậy, bọn họ năm người giết Liễu Kiếm Nam, cũng gần như là không cách nào hoàn thành nhiệm vụ!

“Ứng Long, ta, Nữ Sửu, Kỳ Lân cùng Cửu Phượng, chúng ta năm người, chỉ sợ sẽ có thương vong.” Bạch Trạch trong lòng yên lặng nói.

Liễu Kiếm Nam bị hắn bọn họ bao vây, không chút nào không sợ, ánh mắt chỉ đặt ở Tô Vân trên người, thản nhiên nói: “Cho dù có bọn họ giúp đỡ, ngươi cũng khó thoát khỏi cái chết. Ta Liễu Kiếm Nam cả đời hận nhất bị người lừa gạt, hận nhất bị người phản bội. Ta muốn giết ngươi, trên đời này không ai có thể cứu được ngươi!”

Thiếu niên Bạch Trạch trong lòng thương nghị đã định, hướng Ứng Long thấp giọng nói: “Đợi chút nữa các ngươi che chở ta…”

“Các ngươi che chở ta!” Tô Vân la lên.

Thiếu niên Bạch Trạch ngẩn ngơ, một câu liền cũng lại nói không được.

Tô Vân nhào về phía Đế đình ven đường một mảnh tiên khí, quát: “Các ngươi cứ việc che chở ta, không nên bị hắn đánh chết, ngày hôm nay ta muốn đích thân giết chết hắn!”

Oánh Oánh cũng quát: “Tự thân giết chết hắn!”

Mọi người ngẩn ngơ, chỉ thấy Tô Vân nắm lên một tia tiên khí, ngẩng đầu ăn vào, thôi thúc mới công pháp, môn này mới công pháp vô danh, Tô Vân còn chưa kịp cho môn công pháp này lấy cái vang dội tên, tạm thời gọi là Tử Phủ Chúc Long kinh.

Công pháp vừa khởi động, tiên khí tích chứa cuồng bạo năng lượng bộc phát!

Cái kia tiên khí năng lượng cực kì khủng bố, một chút một tia tích chứa năng lượng, đủ để cho Thánh Nhân tại chỗ chết chết, Thần Ma trực tiếp quy vị, Thánh Hoàng tại chỗ băng hà.

Nhưng mà Tô Vân Tử Phủ Chúc Long kinh thôi thúc, Chung sơn chấn động, truyền ra chuông vang, Chúc Long uốn quanh Chung sơn, mở ra hai mắt, Tử Phủ mở ra, Chúc Long mắt bắn tử quang, chiếu sáng cửu uyên.

Minh Nguyệt cây quế, Lôi Trì Trường Viên, bị từng cái thắp sáng!

Tô Vân chân nguyên hầu như nổ giống như tăng lên, thân thể tràn ngập dồi dào tinh lực.

Một bên khác Oánh Oánh học theo, cũng phải bắt lên tiên khí tới luyện hóa, nổi giận đùng đùng nói: "Trong ảo cảnh còn dám cùng Oánh Oánh cô nãi nãi như thế kiêu ngạo, ngày hôm nay ngươi là rồng cũng phải cho cô nãi nãi vuốt thẳng!"

Nàng cùng Tô Vân cũng vừa là thầy vừa là bạn, xem như Tô Vân nửa cái nhập môn lão sư, bác học nhất, nhưng mà ngộ tính không đủ, bởi vậy Tô Vân thường thường có khai sáng tính giải thích, nàng cũng chỉ có thể ở một bên ghi chép học tập.

Nhưng Tô Vân khai sáng hoặc là phát hiện những cảnh giới này, nàng cái thứ nhất học được, Tô Vân lấy được truy nguyên tinh túy, nàng cũng là cái thứ nhất xem, thậm chí Tô Vân thần thông, nàng nơi đó cũng có một phần.

Tô Vân hiểu nàng hiểu, Tô Vân không hiểu nàng cũng hiểu!

Còn Tô Vân Tử Phủ Chúc Long kinh, cũng bị nàng học được ra dáng, chỉ là bởi vì Oánh Oánh thân thể quá nhỏ, là quyển sách biến thành tinh quái, bởi vậy thân thể dung nạp chân nguyên có hạn.

Nhưng Tử Phủ Chúc Long kinh, nàng ngược lại luyện đến lô hỏa thuần thanh.

Ứng Long thấy thế, khâm phục vô cùng: "Cái này một người một quái, vậy mà dũng mãnh như vậy, ngay cả ta đều bị vượt lên! Ta không thể để cho bọn họ giành mất danh tiếng!"

Liễu Kiếm Nam nhìn thấy Tô Vân cùng Oánh Oánh vậy mà tại luyện hóa tiên khí, không khỏi vừa kinh vừa sợ, đây là tiên gia công pháp mới có thể làm đến sự tình!

Hắn dạng này Tiên Quân chi tử, nhận được Tiên Quân truyền thừa, mới có tư cách tu luyện bậc này tiên pháp!

Tô Vân cái này hạ giới ngang tàng dân, sơn dã thôn phu, từ nơi nào học được tiên pháp?

"Nhất định phải đem bọn hắn đuổi tận giết tuyệt!"

Thân hình hắn di động, Ứng Long đã cái thứ nhất nhào tới, thân thể thuần túy lực lượng bộc phát, cùng hắn cứng đối cứng!

Nữ Sửu vung lên vách quan tài, mạnh mẽ đập xuống!

Cửu Phượng, Kỳ Lân cũng tự sát tiến lên, ngăn cản Liễu Kiếm Nam, Bạch Trạch ở một bên đi lại, tìm cơ hội.

Ngắn ngủi trong nháy mắt, bốn đại Thần Ma liền mỗi người bị thương, Bạch Trạch hữu tâm muốn tìm đến Liễu Kiếm Nam sơ hở, cho hắn một kích trí mạng, nhưng tiếc rằng Liễu Kiếm Nam thực lực quá mạnh, hắn nếu là lại không ra tay, chỉ sợ Ứng Long đám người liền sẽ có thương vong!

Bạch Trạch đành phải giết tới đi vào, chiêu pháp khẽ động, nhất thời Cửu Phượng, Kỳ Lân, Nữ Sửu cùng Ứng Long thân bất do kỷ, hóa thành bốn loại Thần Ma hình thái Tiên đạo phù văn, theo Bạch Trạch đòn đánh này hướng Liễu Kiếm Nam đánh tới!

Hắn đòn đánh này, bắt chước chính là Liễu Kiếm Nam khống chế Tiên Quân phủ hai mươi tám Thiên Thần thủ pháp,

học được giống như đúc.

Hắn là lần đầu tiên nhìn thấy loại thần thông này, nhưng hắn quá bác học, ngộ tính lại cực cao, suy một ra ba, suy luận, vậy mà tìm hiểu ra loại thần thông này bên trong tích chứa đạo cùng lý, dùng bốn loại Thần Ma, liền thi triển ra loại này tiên thuật thần thông.

Hắn đòn đánh này thần thông uy lực tăng vọt, Liễu Kiếm Nam thế công nhất thời thất bại, vừa mới khép lại vết thương lần nữa nổ tung.

Ứng Long đám người hoạt bát đại chấn, nhao nhao khen tốt.

Nhưng mà Bạch Trạch lại biết, bản thân tuy là tìm hiểu ra loại thần thông này đạo cùng lý, nhưng khai sáng thần thông cực kỳ khó khăn, cần thiết kế biến hóa, không có biến hóa, thần thông chính là chết, rất dễ dàng bị phá.

Bạch Trạch thôi thúc thần thông, lấy hết tất cả lực lượng điên cuồng hướng Liễu Kiếm Nam công tới, Liễu Kiếm Nam liên tục bị trọng thương, phun máu phè phè, nhưng ngay sau đó liền nhìn ra Bạch Trạch thần thông cứng nhắc, không có biến hóa, không khỏi cười lạnh.

"Bành!"

Hắn chiêu tiếp theo đánh trúng tại Bạch Trạch chiêu pháp chỗ bạc nhược, Ứng Long, Nữ Sửu, Cửu Phượng, Kỳ Lân đồng thời hộc máu, bốn phía rớt đi.

Bạch Trạch khóe miệng chảy máu, thân hình lảo đảo.

Liễu Kiếm Nam đang muốn lấy tính mệnh của hắn, đột nhiên Tô Vân đối diện đánh tới, không khỏi vừa sợ vừa giận, lạnh lùng nói: "Tiểu tử thối, vội vã như vậy chờ lấy đầu thai ah!"

Oánh Oánh hăng hái, quát: "Đầu thai gả cho ngươi cha làm ngươi mẹ kế!"

"Ầm!"

Một tiếng va chạm kịch liệt truyền đến, hai người một quái ngã vào Đế đình chỗ sâu, vẫn đang ra sức chém giết.

Bạch Trạch trấn áp lại thương thế, xông lên phía trước, Ứng Long nhưng vượt lên trước một bước, hướng Đế đình bên trong xông tới.

Chỉ thấy Tô Vân, Oánh Oánh gần như điên cuồng hướng Liễu Kiếm Nam tấn công, Liễu Kiếm Nam lại bị đánh cho mất nhuệ khí, chỉ muốn chạy trốn.

Hai người đủ loại tiên thuật, tế tự chi pháp, tất cả thi triển đi ra, thậm chí liền Liễu Kiếm Nam cho Tô Vân Chư Kiền kính cũng bị Tô Vân tế lên, dùng để công kích Liễu Kiếm Nam, đương nhiên cũng không có ích lợi gì.

Bọn họ thần thông uy lực, đã vượt qua mặt này dùng Ma Thần Chư Kiền chi nhãn luyện chế mà thành bảo kính.

Ngay tại giao chiến say sưa thời khắc, đột nhiên Tô Vân thôi thúc Tiên Thiên Nhất Khí, thi triển Tru Ma chỉ, một đạo chỉ lực bay ra, điểm tại Liễu Kiếm Nam mi tâm!

Một chiêu này chỉ là bình thường thần thông, là Tô Vân chiếu theo Khúc Tiến Khúc thái thường đám người khai sáng ra phong cấm chi thuật mà khai sáng ra tru sát nội tâm thần thông, không coi là cỡ nào tinh diệu.

Liễu Kiếm Nam cũng nhìn ra một chiêu này thần thông thô bỉ chỗ, khinh thường ngăn cản, một chưởng đánh trúng Tô Vân ngực.

Tô Vân đổ máu, bay ngược mà đi.

Oánh Oánh nhân cơ hội bay lên, thôi thúc tiên cung đại tế, triệu hoán Tiên kiếm.

Tiểu nha đầu này kéo lấy Tiên kiếm, dốc hết có khả năng hướng Liễu Kiếm Nam bổ tới!

Liễu Kiếm Nam một tay ngăn cản Tiên kiếm, một cái tay khác hướng Oánh Oánh vỗ tới, mắt thấy bàn tay của hắn sắp đánh vào Oánh Oánh trên người, đột nhiên vẻ mặt dại ra, hai con ngươi u ám xuống, nội tâm sụp đổ!

Xùy!

Oánh Oánh một kiếm chém xuống, đem hắn thân thể bổ ra.

Liễu Kiếm Nam bàn tay đảo qua cái này tiểu sách quái bên người, Oánh Oánh bị đánh đến xoay tròn hướng về phía sau bay đi.

Ứng Long vọt tới, khi thấy Oánh Oánh chém giết Thần Quân Liễu Kiếm Nam tình hình, không khỏi trong đầu ầm ầm, vô cùng đau đớn: "Liền Oánh Oánh đều so ta dũng mãnh…"

Tô Vân cùng Oánh Oánh một trước một sau đập ở Đế đình phế tích bên trong, hơi thở mong manh, Ứng Long vội vàng chạy tới, đơn giản kiểm tra một phen, hướng vốn là Bạch Trạch nói: "Nhanh đi mời Đổng y sư!"

Tô Vân cười hắc hắc nói: "Lão ca ca không cần lo lắng, chẳng qua là Huyễn thiên ảo giác mà thôi, chờ ta sâm phá hư ảo, trước mắt liền vẫn là Huyễn thiên cấm địa mê vụ. Thương thế của ta cũng chỉ là mây trôi mà thôi."

Oánh Oánh liền muốn tự sát, nói: "Thương thế quá nặng, không cần thiết cứu, ta tiêu diệt bản thân, sau đó tỉnh lại liền lại nhảy nhót tưng bừng!"

Ứng Long vừa tức vừa gấp, đem hai người định trụ, thầm nghĩ: "Hai tiểu gia hỏa này còn tưởng rằng bản thân tại Huyễn

Thiên cư bên trong, cái này nên làm thế nào cho phải?”

Ngày hôm nay hai chương số lượng từ, không sai biệt lắm gánh lên trước kia ba chương, xem như bổ sung hôm qua ghi nợ chương tiết đi.

Chương 477 : Dư thanh chưa hết

Chương 477: Dư thanh chưa hết

"Đổng Thần Vương, Vân lão đệ cùng Oánh Oánh thương thế đến cùng thế nào?"

Hai tháng sau, Ứng Long đến đây thăm hỏi Đổng Phụng Đổng Thần Vương, nhìn xa Tô Vân cùng Oánh Oánh, chỉ thấy Trì Tiểu Dao bồi tiếp bọn họ, hai người này khí sắc còn tốt, đã hành động tự nhiên, liền hỏi: "Hai người bọn họ còn tưởng rằng bản thân là thân ở Huyễn thiên ảo giác bên trong ư?"

Hai tháng trước, Tô Vân cùng Oánh Oánh nghĩ lầm bản thân vẫn như cũ ở tại Huyễn thiên ảo giác bên trong, dũng mãnh vô cùng, vậy mà đánh chết Thần Quân Liễu Kiếm Nam, chỉ là cũng bị trọng thương.

Hôm đó, thiếu niên Bạch Trạch trấn trụ Tô Vân cùng Oánh Oánh thương thế, Ứng Long tốc độ nhanh nhất, lập tức đem bọn hắn đưa đến Đổng y sư Đổng Thần Vương chỗ trị liệu.

Ứng Long mấy người cũng bị thương rất nặng, rất nhiều Thần Ma, mỗi cái đều là trọng thương, chẳng qua trong này còn lấy Tô Vân cùng Oánh Oánh thương thế nặng nhất. Nhưng nghiêm trọng nhất cũng không phải là da thịt tổn thương cùng nội tâm tổn thương, có Đổng Thần Vương tại, những thương thế này đều có thể chữa trị. Nghiêm trọng nhất vẫn là hai người cho là mình vẫn như cũ bị vây ở Huyễn thiên ảo giác bên trong.

Tại Đổng Thần Vương cùng Trì Tiểu Dao đám người trị liệu xong, Ứng Long, Bạch Trạch các Thần Ma thương thế trên cơ bản chữa trị, Tô Vân cùng Oánh Oánh thương thế cũng chầm chậm khỏi hẳn, chỉ là muốn chữa trị đầu óc của bọn hắn, vậy liền tương đối khó khăn.

Trước đó vài ngày, Ứng Long, Bạch Trạch đám người còn tới thăm viếng hai người, nhìn thấy Tô Vân cùng Oánh Oánh còn có chút si ngốc ngây ngốc, thường xuyên sẽ lấy ánh mắt cổ quái quan sát bốn phía, ngẫu nhiên sẽ còn nói ra không giải thích được.

Ứng Long biết hai người này bệnh tình nghiêm trọng, còn không có trở lại thực tế, nhưng cũng không thể tránh được, chỉ có thể trước hết để cho bọn họ ở tại Đổng Thần Vương nơi này.

Thần Quân Liễu Kiếm Nam dù chết, nhưng di độc còn tại. Liễu Kiếm Nam mang tới cái kia hai mươi tám Thiên Thần chưa hề chết tại một trận chiến kia bên trong, Bạch Trạch đám người cứ việc trấn áp không ít, nhưng còn có chút chạy trốn.

Nếu là bị bọn họ trốn về Tiên giới, nói cho Liễu Tiên Quân con của hắn bị hạ giới dế nhũi man di xử lý, chỉ sợ Thiên Thị Viên liền sẽ nghênh đón tai hoạ ngập đầu.

Cho nên Ứng Long đám người cần phải đến bốn phía lùng bắt những này chạy trốn Thiên Thần, nếu là có thể chiêu hàng tự nhiên tốt nhất, nếu là không thể, liền cần phải đến trấn áp lại.

Thần Ma có thể lớn có thể nhỏ, biến hóa tùy tâm, lại thêm Thiên Thị Viên rộng lớn, càng có Bắc Minh, Nguyên Sóc, Đế Tọa cùng Chung sơn các vùng, ít ai lui tới thậm chí chim thú tuyệt tích chi địa cũng nhiều vô số kể, muốn tìm đến những này Thần Ma cũng không phải là chuyện dễ.

Cũng may động thiên bên ngoài có cửu uyên, đem ra ngoài chi lộ phong kín, bọn họ không cách nào chạy ra.

"Các chủ cùng Oánh Oánh hiện nay cảm xúc ổn định lại, ta nếm thử để cho bọn họ tin tưởng mình thân ở chính là thế giới chân thật, bọn họ mặt ngoài tin, nhưng trong lòng còn có điều nghi ngờ."

Đổng Thần Vương hướng Ứng Long nói: "Bọn họ tại Huyễn Thiên cư bên trong trải qua sự tình nghe rợn cả người, cho bọn hắn nội tâm lưu lại rất sâu lạc ấn, bởi vậy để cho bọn họ nghi ngờ hiện thực là không cũng là ảo giác. Muốn triệt để chữa trị, có thể xóa đi bọn họ tại Huyễn Thiên cư bên trong trí nhớ, cắt bỏ nội tâm một phần."

Ứng Long lắc đầu nói: "Các ngươi tân học liền ưa thích động dao, hơi một tí liền muốn cắt đứt chút gì đó. Nội tâm là hắn hoạt bát, ngươi cắt đứt một khối, lần sau gặp phải tương tự Huyễn Thiên cư đồ vật, bọn họ vẫn là ăn thiệt thòi. Có những biện pháp khác không?"

Đổng Thần Vương nói: "Đạo Thánh cùng Thánh Phật ở trên đây có hơn người trình độ, trước đó vài ngày bọn hắn tới, vì các chủ tụng kinh giảng đạo, ổn định hắn hoạt bát. Các chủ cùng Oánh Oánh thoạt nhìn đã rất bình thường, Tiểu Dao lúc này đang cùng bọn họ nói chuyện, xem bọn hắn là có hay không khôi phục bình thường."

Ứng Long chờ đợi phút chốc, chỉ thấy Trì Tiểu Dao cùng Tô Vân, Oánh Oánh phất tay từ biệt, hướng bên này đi tới.

Ứng Long vội vàng tiến ra đón, nói: "Trì tiên sinh, hai người này tình trạng thế nào?"

"Trên cơ bản đã không có quá đáng lo."

Trì Tiểu Dao nói: "Ta hỏi thăm bọn họ một chút chuyện đã qua, bọn họ không còn ăn nói linh tinh, cái nào chuyện phát

sinh qua cái nào chuyện chưa từng xảy ra, bọn họ nhớ tới rất rõ ràng. Nói đến bọn họ tại Huyễn Thiên cư bên trong gặp gỡ, bọn họ cũng có thể bình thản đối mặt. Nhắc đến chém giết khó khăn Thần Quân một chuyện, bọn họ cũng mười phần nghĩ mà sợ. Ta cảm thấy bọn họ khỏi hẳn."

Ứng Long nhìn xa Tô Vân cùng Oánh Oánh, chỉ thấy hai người hướng bên này ngẩng đầu nhìn quanh, nhìn thấy tự xem đi đến, hai người này liền ngay cả vội vàng thu về ánh mắt, bộ dạng khả nghi.

"Nếu không lại trị liệu một đoạn thời gian chứ?" Ứng Long hoài nghi nói.

Đổng Thần Vương lắc đầu nói: "Hắn là Thiên Thị Viên Đại Đế, giam giữ quá lâu, quỷ thần bọn họ sẽ tạo phản! Hơn nữa, ta nghe nói Nguyên Sóc sĩ tử đoàn đã sắp muốn tới, lần này sĩ tử đoàn đi tới Thiên Thị Viên, là đến rèn luyện cùng đi học. Bọn họ đến đây thăm hỏi Thiên Thị Viên Đại Đế, các chủ há có thể không hiện thân?"

Ứng Long đành phải gật đầu, nói: "Đã như vậy, làm phiền các ngươi nhiều quan sát một đoạn thời gian."

Đổng Thần Vương nói: "Tiền bối, ngươi quá cẩn thận rồi, năm đó cha ta cũng trải qua Huyễn Thiên cư, đi ra sau không phải cũng tốt lành?"

Ứng Long lắc đầu, thầm nghĩ: "Ngươi ra đời muộn, ngươi không biết cha ngươi năm đó có bao nhiêu điên!"

Tô Vân cùng Oánh Oánh cuối cùng có thể không cần lại uống thuốc, không cần lại nghe Đạo Thánh cùng Thánh Phật tụng kinh cùng lảm nhảm, trong lòng rất là vui vẻ, nhưng ra vẻ thận trọng bình tĩnh, khóe miệng cười mỉm rời đi Đổng Thần Vương Thần Vương điện.

“Về sau cũng không tiếp tục tới đây cái địa phương.” Tô Vân mặt mang tươi cười, nói nhỏ.

Oánh Oánh liên tục gật đầu, hai tháng này trải qua quả thực chính là đời này bóng ma!

“Nguyên Sóc sĩ tử đoàn đến đây lịch luyện đi học?”

Tô Vân nghe được Ứng Long nói đến sĩ tử đoàn một chuyện, ánh mắt lại có chút không đúng, thoáng nhìn Ứng Long đang đánh giá bản thân, vội vàng nghiêm mặt nói: “Lần này dẫn dắt sĩ tử đoàn có phải hay không là Tả Tùng Nham Tả phó xạ?”

Ứng Long nói: “Ta chỉ là nghe nói việc này, nhưng còn không biết người đến là ai.”

Tô Vân lập tức trở về cung điện của mình, hắn ở chi địa là dùng bồ đoàn biến thành Tiên Vân cư, là cùng Sài Sơ Hi cùng một chỗ xây tạo ái sào, chỉ là người ấy đã đi.

Đế đình bên trong có càng thêm hoa lệ cung điện, thậm chí tiên cung Tiên điện, thậm chí Tiên Đế chi ở, tuy là hiện nay cũ nát, nhưng chỉ cần tiến hành sửa chữa, liền tráng lệ vượt qua Tiên Vân cư gấp trăm lần.

Chỉ là Đế đình dính dáng cực lớn, tiền triều cựu Đế biến thành Tiên Đế thi yêu, cùng với cựu Đế nội tâm, đều còn tại dương gian. Mà Tiên giới đối mảnh này Đế đình cũng giữ kín như bưng.

Tô Vân nếu như dời chỗ ở Đế đình, tương lai tất nhiên sẽ gây ra sự cố, bởi vậy Đế đình tuy tốt, hắn lại không có dời chỗ ở trong đó.

Còn có một việc, vậy chính là Đế đình bên trong đâu đâu cũng có phong cấm phong ấn, nguy hiểm vô cùng, hơn nữa quỷ dị sự tình liên tiếp phát sinh, ở tại nơi đó tuyệt đối không bằng ở bên ngoài khoái hoạt.

Tô Vân đi tới Tiên Vân cư, chỉ thấy dẫn đầu Nguyên Sóc sĩ tử đoàn không phải Tả Tùng Nham, mà là Nhàn Vân đạo nhân cùng Đồ Minh hòa thượng.

Hai người này tại Sóc Bắc khởi nghĩa trung lập đại công, về sau lại tại trong chinh chiến lập xuống công lao hiển hách, chiến loạn sau khi kết thúc hai người tại Thiên Đạo viện nhậm chức, lần này phụng Tả Tùng Nham lệnh dẫn đầu sĩ tử đoàn tới Thiên Thị Viên lịch luyện đi học.

Hai bọn họ đã tu luyện tới Chinh Thánh cảnh giới, lần này đi ra ngoài, đối bọn hắn tới nói cũng là lịch luyện.

"Cùng huyễn cảnh bên trong nhìn thấy tuy có sai lầm, nhưng cơ bản không kém." Tô Vân thầm nghĩ.

Nhưng mà vượt quá Tô Vân dự kiến chính là, Nguyên Sóc sĩ tử lần lịch lãm này, đủ loại tình trạng liên tiếp phát sinh, có người xông vào bảo địa gặp nạn, có người tại đoạn nhai bị nhốt, bị tiên nhân cầm vào trong vách đá, có người xông vào Bắc Hải, bị cự yêu bắt, có người tiến vào chợ quỷ mất tích.

Tô Vân bận rộn sứt đầu mẻ trán, cùng Nhàn Vân đạo nhân, Đồ Minh hòa thượng bốn phía cứu người.

Mà tới được Tô Vân truyền đạo phân đoạn, càng là tình trạng liên tiếp xuất hiện, sĩ tử đoàn sĩ tử trải qua cựu học tân học ở giữa thay đổi, đã trải qua nhận thức kịch biến, tư duy thiên mã hành không không bám vào một khuôn mẫu.

Tô Vân khai sáng cảnh giới tuy là thần diệu, nhưng truyền đạo quá trình bên trong, các sĩ tử mồm năm miệng mười hỏi ra đủ loại hắn không tưởng tượng được vấn đề, từ một cái tiểu phương diện liền có thể nghĩa rộng ra một cái học thuật hệ thống, khiến hắn cũng nhà xí bỗng nhiên thông suốt!

Có chút hắn không nghĩ tới, ngộ không ra, có người có thể nghĩ đến, có người có thể ngộ ra, Tô Vân cũng là thu hoạch

không ít.

Lần này truyền đạo quá trình, dần dần biến thành thảo luận cùng ngộ đạo, càng ngày càng khai sáng trí tuệ.

Trong quá trình này, tràn đầy vô số chi tiết, vô số khiến người tỉnh ngộ lĩnh ngộ, mà cái này, vừa vặn là Huyễn thiên huyễn cảnh bên trong không có.

Tô Vân vốn cho là bản thân thân ở trong ảo cảnh, dù là Đạo Thánh, Thánh Phật tới củng cố đạo tâm của hắn, cũng bỏ đi không được hắn nghi ngờ, nhưng lần này Tiên Vân cư truyền đạo, lại làm cho trong lòng của hắn huyễn cảnh dao động.

"Huyễn Thiên cư sơ hở, ở chỗ không cho được mọi người mới đồ vật."

Tô Vân khúc mắc từ từ bị mở ra, thầm nghĩ: "Nếu như nơi này là Huyễn Thiên cư, nó không cách nào để cho ta tìm hiểu ra những này cao thâm đạo lý."

Hắn đi ra Tiên Vân cư, nhìn thấy Nguyên Sóc linh sĩ đang tại trải đường, chế tạo từng đầu kết nối Nguyên Sóc cùng Thiên Thị Viên con đường.

Mấy tháng này, không ngừng có Nguyên Sóc linh sĩ đến đây, tốn công tốn sức, lát thành con đường, xây dựng dịch trạm.

Năm đó Thiên Môn trấn đã biến thành bến tàu dịch trạm, Chúc Long liễn qua lại chạy, vận chuyển Nguyên Sóc hàng hóa, Thiên Môn trấn biến thành thành mới trong trấn một mảnh di tích.

Nguyên Sóc cùng Đế Tọa động thiên mậu dịch từ từ hưng thịnh, lâu thuyền qua lại lưỡng giới ở giữa, nếu không phải còn có to lớn Hắc Thiết thành nằm ở nơi nào, lưỡng giới giao thông nhất định càng thêm xuôi đạt.

Nguyên Sóc linh sĩ trải đường kiến thiết dịch trạm mục đích, chính là đem nhiều hơn nữa Nguyên Sóc hàng hóa vận chuyển đến Thiên Môn trấn, để thương mậu càng thêm phồn thịnh.

"Thế giới này biến hóa thật nhanh."

Tô Vân trong lòng cảm xúc, cái này tại Tiết Thanh Phủ Ôn Quan Sơn thời đại, là không thấy nhiều.

Mặt trời lên mặt trăng lặn, thời gian thấm thoắt, Thiên Thị Viên từ từ biến thành Nguyên Sóc sĩ tử trong lòng Thánh địa, nhưng mà Tả Tùng Nham từ đầu đến cuối không có tới.

Một ngày này Cầu Thủy Kính cùng Tả Tùng Nham cùng một chỗ dẫn đầu sĩ tử đến đây, Cầu Thủy Kính đã tu thành Nguyên Đạo cảnh giới, những ngày này cũng đang cố gắng tu luyện Trường Viên, Lôi Trì các loại cảnh giới, có chút nghi vấn muốn tới hỏi hắn.

Tả Tùng Nham so với hắn phải kém một chút, vẫn là Chinh Thánh đỉnh phong, không cách nào lại tiến một bước, lần này tới là đi cầu giáo Ngư Thanh La, Văn Thánh Công.

Tô Vân nhìn thấy Tả Tùng Nham, trong lòng không khỏi lại bay lên một chút si niệm: "Nếu như là Huyễn thiên huyễn cảnh, như vậy Tả phó xạ lần này liền sẽ khuyên ta tái giá, tái giá một phòng phu nhân."

Hắn tràn đầy mong đợi.

Nhưng mà Tả Tùng Nham bị vây ở Nguyên Đạo trên đường, rầu rĩ sầu khổ, buồn rầu, nơi nào có nhàn tâm đi quản hắn chuyện?

"Khụ khụ, Tả phó xạ, ngươi có phát hiện hay không ta cái này Tiên Vân cư bên trong rất quạnh quẽ, lớn như vậy nhà, chỉ có một mình ta cư trú?" Tô Vân nhắc nhở.

Tả Tùng Nham bừng tỉnh hiểu ra: “Ngày mai ta liền chuyển đến cùng ngươi ở cùng nhau!”

Tô Vân nghiến răng, gượng cười nói: “Phó xạ, ngươi cảm thấy một cái nam nhân lẻ loi trơ trọi sống hết đời, là tiêu dao khoái hoạt, vẫn là đáng thương?”

Tả Tùng Nham ngẩn ngơ, đột nhiên gào khóc, che mặt mà đi.

Cầu Thủy Kính hướng Tô Vân nói: “Ngươi đừng kích động hắn, hắn đến nay còn chưa lập gia đình. Hắn trời sinh tính mạnh hơn, lần này tiến quân Nguyên Đạo bị ngăn trở, càng là mẫn cảm cực kì.”

Tô Vân bất đắc dĩ, quay đầu nhìn về phía Cầu Thủy Kính, thử dò xét nói: “Tiên sinh, ta cái này lớn như vậy nhà chỉ có một mình ta ở, có hay không vắng lạnh chút?”

Cầu Thủy Kính nhất thời tới hào hứng, nói: “Các chủ, ngươi muốn ở chỗ này làm một cái học cung?”

Tô Vân trong lòng lại không nghi ngờ, hướng Oánh Oánh nói: “Nơi này tuyệt không phải là Huyễn thiên huyễn cảnh! Bởi vì bọn hắn chưa bao giờ nhắc cho ta lại tìm một phòng lão bà chuyện!”

Oánh Oánh liên tục gật đầu.

Đến tận đây, Huyễn Thiên cư một án kết thúc.

Tô Vân nhớ tới Huyễn Thiên cư viên kia ngọc nhãn thôi thúc thời điểm, bắn ra đủ loại kỳ lạ âm thanh, thầm nghĩ: “Nói như vậy, của ta chứng kiến hết thảy, đều là thật. Như vậy ngọc nhãn kỳ lạ văn tự cách đọc, chắc cũng là thật!

Ánh mắt của hắn lấp lóe, những này cách đọc, hắn đã nhớ cho kỹ.

Chương 478 : Ngũ sắc kim, trấn thi trầm hải

Chương 478: Ngũ sắc kim, trấn thi trầm hải

Tô Vân cùng Oánh Oánh lại bắt đầu công việc lu bù lên, Oánh Oánh đem thanh đồng phù tiết bên trên văn tự chép lại, Tô Vân từng cái đối chiếu văn tự cùng cách đọc, những văn tự này không giống với hiện nay đã biết thông dụng văn tự, cũng khác biệt tại Tiên đạo phù văn, là từ Đế Hỗn Độn trên người chép lại phù văn.

Mà tạo thành Huyễn Thiên cư cấm địa cái kia tiên nhãn, cũng bắn ra loại này phù văn.

Tô Vân lấy nhất niệm không sinh đạo tâm có thể phá hư ảo lúc, nhìn thấy ngọc nhãn đem tiên nhân khiêng quan đưa tiễn một màn kia, nhân cơ hội ghi nhớ một phần văn tự cùng cách đọc.

Mà cái này, cho bọn hắn giải mã thanh đồng phù tiết văn tự khả năng.

Thanh đồng phù tiết bên trên cùng sở hữu hai trăm mười bốn cái văn tự, Tô Vân cùng Oánh Oánh đánh dấu ra đã biết cách đọc văn tự, tìm phút chốc, phát hiện trong đó có bảy cái đã biết cách đọc phù văn vừa vặn tại phù tiết bên trên hợp thành một câu.

Hai người liếc nhau, đều khó nén kích động trong lòng!

Một chữ khó mà rõ ràng hắn ý nghĩa, nhưng một câu ý nghĩa lại có thể phỏng đoán đi ra, đặc biệt là tích chứa thần

thông bí ẩn phù văn, càng là có thể mượn thần thông tới suy đoán ra hắn ảo diệu!

Đơn giản nhất, như mưa gió lôi điện sông lớn nhật nguyệt, đều có thể dùng khác biệt thần thông để diễn tả ra tương ứng ý tứ.

Mà hợp thành một câu, thần thông cùng thần thông ở giữa có suy luận quan hệ, như vậy phán đoán hắn ý nghĩa thì càng đơn giản.

Tô Vân lựa chọn ra cái kia bảy cái kỳ lạ văn tự, lấy chân nguyên thôi thúc, đồng thời trong miệng truyền đến tối tăm âm thanh, cái này văn tự cách đọc cực kỳ kỳ lạ, có chút âm thanh là người cổ họng không cách nào phát ra âm thanh, ngay sau đó Tô Vân liền lấy chân nguyên chấn động bắt chước loại thanh âm này.

Thanh đồng phù tiết bên trên bảy chữ cứ việc rất ngắn, nhưng mà âm tiết cũng rất dài, Tô Vân lấy tối tăm ngữ điệu cuối cùng đem bảy chữ đọc xong, chân nguyên cũng tự đem bảy chữ này thôi thúc, nhưng mà, bốn phía nhưng hoàn toàn yên tĩnh, cũng không nửa điểm dị tượng.

Tô Vân cau mày: "Chẳng lẽ ta nhớ sai?"

Hắn cẩn thận hồi ức ngọc nhãn thôi thúc những cái kia văn tự lúc phát ra âm thanh, ngay sau đó lần nữa niệm tụng, nhưng mà bốn phía còn không có bất kỳ động tĩnh.

Tô Vân lại đọc một lần, lần này niệm tụng lúc, thanh đồng phù tiết phát ra chấn động nhè nhẹ, trừ cái đó ra, không còn dị trạng.

"Chẳng lẽ là chân nguyên không cách nào điều khiển bảy chữ này? Đổi thành Tiên Thiên Nhất Khí thử một chút."

Tô Vân lập tức lấy Tiên Thiên Nhất Khí tới thôi thúc bảy chữ này, lần nữa tụng niệm bảy chữ cách đọc, những ngày này

hắn thu thập tiên khí tới tu luyện, không nói những cái khác, Tiên Thiên Nhất Khí tiến cảnh tăng lên rất nhiều.

Lúc trước hắn Tiên Thiên Nhất Khí chỉ có thể thi triển một lần Tru Ma chỉ bậc này đơn giản thần thông, đi qua mấy tháng này Tiên Thiên Nhất Khí hùng hồn mấy chục lần, có khả năng đem hắn hoàng chung thần thông thi triển đi ra gần một nửa.

Đây đã là tiến bộ thần tốc.

Bất quá, lấy Tiên Thiên Nhất Khí thôi thúc cái này bảy chữ, còn không có bất kỳ phản ứng nào.

Tô Vân tụng niệm thanh từ từ trầm thấp xuống, thầm nghĩ: "Hơn phân nửa bảy chữ này cũng không phải là một câu…"

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên trước mắt một mảnh Hỗn Độn, giống như mênh mông đại dương, sóng lớn dâng trào!

Tô Vân vội vàng quan sát bốn phía, nhưng thấy nơi này chỗ nào vẫn là Thiên Thị Viên?

Giờ phút này, hắn vậy mà thân ở Hỗn Độn hải đáy biển!

Hắn ngẩng đầu nhìn lên, xuyên thấu qua u ám không rõ Hỗn Độn hải thấy được to lớn ba chân tiên đỉnh, tỏa ra lộng lẫy quang mang, từng trận vẩy hướng biển mặt!

"Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh… Không đúng, là Hỗn Độn tam cực đỉnh! Nó mất một cái chân!"

Tô Vân hãi hùng khiếp vía: "Ta tại Tiên giới Hỗn Độn hải! Không! Không đúng! Từ Thiên Thị Viên phi thăng Tiên giới, cần vượt qua Bắc Miện trường thành, căn bản không có khả năng có cái gì thần thông có thể đem ta thoáng cái na di đến Tiên giới đi! Chẳng qua nơi này thật là Hỗn Độn hải, nói cách khác ta quả thực tại Tiên giới. Như vậy, hắn là ta lấy Tiên

Thiên Nhất Khí thôi thúc cái kia bảy chữ nguyên nhân, để cho ta tầm mắt đi tới Hỗn Độn hải!"

Cái này tương đương với cực hạn rút ngắn giữa hai bên khoảng cách.

Nói thí dụ như triệu hoán thần thông, Tô Vân lấy tiên cung đại tế tới triệu hoán Tiên kiếm, không gian không gãy lìa xếp, Vũ tiên đại điện xuất hiện, Tiên kiếm xuất hiện tại bệ thờ bên trên, dễ như trở bàn tay.

Loại tình huống này cùng Tô Vân hiện tại trải qua có chút giống nhau, nhưng khác biệt chính là, triệu hoán Tiên kiếm, trước người mình liền lúc chỗ thế giới, sau lưng mới là Vũ tiên đại điện.

Mà ở đây, Tô Vân trước người sau người, trên dưới trái phải, đâu đâu cũng có Hỗn Độn hải, cũng không có Thiên Thị Viên!

"Rốt cuộc là thứ gì đem ta kéo đến nơi này tới?"

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị, hắn thân ở Hỗn Độn hải bên trong, đỉnh đầu trên mặt biển chính là Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh, mà hắn chẳng những không có bị đè sập, thậm chí không cảm giác được bất kỳ dị trạng, cái này mười phần cổ quái.

Lúc này, một cái tối tăm khó hiểu âm thanh tại trong Hỗn Độn hải vang lên, Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, thanh âm này nói chính là thanh đồng phù tiết bên trên văn tự!

Trong lòng của hắn thình thịch đập loạn, nhưng vào lúc này, thanh đồng phù tiết đột nhiên không bị khống chế giống như bay lên, một bên phi hành, một bên biến lớn!

Tô Vân trong lòng biết không ổn, vội vàng thôi thúc pháp lực, đứng dậy rơi vào thanh đồng phù tiết trống rỗng đường ống bên trong.

Cái này thanh đồng phù tiết như là hai mảnh cây trúc, không gian là trống không, bên ngoài đủ loại phù văn sáng tối chập chờn, cực kỳ lóa mắt.

Thanh đồng phù tiết bay về phía trước, bức này tư thế, giống như là muốn qua lại từng cái thế giới ở giữa, nhưng phía ngoài phù văn biến hóa nhưng không giống nhau.

Phía trước, Tô Vân nhìn thấy một bàn tay cực kỳ lớn, bàn tay kia kỳ lạ, chỉ có thứ ba đốt ngón tay, không có trước hai cái đốt ngón tay.

Thanh đồng phù tiết đang mang theo hắn hướng bàn tay kia ngón trỏ đốt ngón tay chỗ bay đi.

Tô Vân trong lòng hơi chấn động, rùng mình một cái.

Cái kia thanh đồng phù tiết cùng cự thủ ngón trỏ đốt ngón tay đụng vào nhau, mặt ngoài phù văn khảm nạm, giống như là muốn tạo thành một thể thống nhất!

Tô Vân vội vàng bay ra thanh đồng phù tiết, nhìn xuống dưới, chỉ thấy thanh đồng phù tiết đã biến thành bàn tay lớn kia ngón trỏ, mà bàn tay lớn kia đốt ngón tay giống như là thanh đồng tạo thành, mặt khác đầu ngón tay nhưng không cánh mà bay!

"Thanh đồng phù tiết là Tiên Đế tín vật, có thể thấy được thứ này rất ít, Tiên Đế sẽ không đem loại bảo vật này dễ dàng ban cho những người khác. Như vậy thanh đồng phù tiết lai lịch…"

Tô Vân hướng bàn tay to kia nhìn lại, chỉ thấy bàn tay lớn phía ngoài có đủ loại nhảy nhót văn tự, xoay quanh đốt ngón tay lưu chuyển, xoay quanh mu bàn tay lưu chuyển.

Cự thủ cổ tay, cánh tay các nơi, cũng có đủ loại kỳ dị hoa lệ văn tự.

Tô Vân dọc theo đầu này cự nhân cánh tay một đường nhìn lên, thấy được một cái to lớn gương mặt, như là một tấm mỹ ngọc điêu khắc mặt.

Bức này khuôn mặt cứ việc tuấn tú, nhưng hắn hai mắt lại bị người móc ra, răng bị người rút đi, lỗ tai bị người cắt xuống, dùng ngũ sắc kim niêm phong lại hắn tai nói.

Hốc mắt của hắn bên trong cũng bị người dùng ngũ sắc kim lấp đầy, trong lỗ mũi cũng nhét ngũ sắc kim.

Đầu lưỡi của hắn bị người cắt xuống, trong mồm chất đầy ngũ sắc kim.

Tô Vân dời đi ánh mắt, lúc này hắn nhìn thấy cự nhân ngực bị xé ra, tim không cánh mà bay, thay vào đó chính là nóng chảy ngũ sắc kim làm lạnh ngưng kết mà thành tim, không cách nào nhảy lên.

Người khổng lồ này xương sườn cũng bị người rút đi, một cái cũng không có còn lại.

Tô Vân hướng hắn một cái tay khác nhìn lại, cái tay kia cũng không có ngón tay, ngón tay cũng bị người đoạn đi!

"Đây là người nào? Đến cùng phạm vào bao lớn tội lỗi?"

Tô Vân trong lòng ngạc nhiên, hắn lại ngẩng đầu lên, nhìn về phía Hỗn Độn hải trên mặt biển Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh, trong lòng đột nhiên có cái suy đoán.

"Hắn chính là cái kia bị Đế Thúc Đế Hốt điêu khắc ra thất khiếu Đế Hỗn Độn ư?"

Tô Vân có chút không hiểu, tại tiên nhân cố sự bên trong, Đế Hỗn Độn bị điêu khắc ra thất khiếu sau đó, vốn nhờ này mà chết, chẳng qua từ trước mắt thảm trạng đến xem, thật giống Đế Hỗn Độn chết không phải đơn giản như vậy.

Nếu là Đế Hỗn Độn nguyên nhân cái chết là bị đục mở thất khiếu, một thân sau khi chết không cần phải lấp cái này thất khiếu chứ?

Lấp thất khiếu còn có thể tìm tới lý do, như vậy xé ra lồng ngực, rút đi xương sườn, đào đi tim, băm đi mười ngón tay, đây cũng là duyên cớ gì?

"Nói đến khó hiểu, tiền nhiệm Tiên Đế cũng là tại sau khi chết bị người đào đi hai mắt, đào ra tim, một màn kia cùng Hỗn Độn chết có chút giống nhau."

Tô Vân chỉ cảm thấy bản thân giống như là muốn bắt được cái gì chỗ mấu chốt, thầm nghĩ: "Tiền nhiệm Tiên Đế nguyên nhân cái chết là bị mới Tiên Đế soán quyền soán vị, như vậy Đế Hỗn Độn nguyên nhân cái chết, có hay không cũng là như vậy đâu?"

Lúc này, Hỗn Độn hải áp lực chợt tăng, Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh uy năng đè xuống, từng đạo quang mang đánh vào Hỗn Độn hải, cỗ kia Hỗn Độn Đế thi tai mắt mũi miệng tâm các chỗ ngũ sắc thạch nhất thời hào quang tỏa sáng, chấn động ăn mòn, để Hỗn Độn Đế thi run rẩy kịch liệt!

Cái kia Hỗn Độn Đế thi đột nhiên ngồi dậy, dựng thẳng lên cái kia duy nhất một ngón tay, trong miệng bị chất đầy ngũ sắc kim, nhưng vẫn khó khăn đọc nhấn rõ từng chữ, mỗi nói ra một chữ, hắn chỉ lực liền tăng vọt một phần, đợi nói ra bảy chữ, hắn chỉ lực liền tăng lên tới cực kì khủng bố tình trạng.

Đợi đến hắn nói ra cái thứ bảy chữ, Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh dường như đột nhiên nổi giận lên, lực lượng cuồng bạo hướng phía dưới nghiền ép, cái kia Hỗn Độn Đế thi tai mắt mũi miệng tim ngũ sắc kim nóng chảy, hóa thành tương dịch, rót vào hắn toàn thân khắp nơi.

Cái kia Hỗn Độn Đế thi run rẩy kịch liệt, ngã quỵ xuống.

Tô Vân nhìn ra hãi hùng khiếp vía, cái kia Hỗn Độn Đế thi dường như hao hết khí lực, không nhúc nhích, nhưng mà bàn tay hắn bên trên duy nhất một đầu ngón tay lại đột nhiên tróc ra, bay lên, lại tự hóa thành thanh đồng phù tiết hướng Tô Vân bay tới.

Tô Vân lập tức rơi vào phù tiết bên trong, sau một khắc, trước mắt hắn sáng lên, Oánh Oánh đang để sau lưng lấy hai tay, trên không trung xoay quanh hắn bay tới bay lui, đặt tại sau lưng trong tay còn cuốn lấy một quyển sách, mang bộ mặt sầu thảm.

Trong miệng nàng vẫn còn tự lẩm bẩm: "… Bảy chữ này không thành thần thông, chẳng lẽ là dấu chấm nguyên nhân? Thực ra bảy chữ này là bên trên một câu giai đoạn kết thúc cùng câu tiếp theo bắt đầu? Nếu là có thể chia tách vì cách diễn đạt mà nói, nói không chừng có thể biết rõ ràng hàm nghĩa trong đó, chỉ là thử lỗi số lần phỏng đoán muốn tăng lên trăm lần…"

"Oánh Oánh!"

Tô Vân gọi ở nàng, kinh ngạc nói: "Vừa rồi ta biến mất ngươi thấy không?"

"Biến mất?"

Oánh Oánh đánh cái giật mình, vội vàng bay đến bên cạnh hắn, ngón tay đặt ở bên môi làm ra cái im lặng động tác: "Nhỏ giọng dùm một chút! Ngươi cũng phát hiện chúng ta vẫn còn Huyễn Thiên cư trong ảo cảnh? Ta cũng phát hiện! Xuỵt ——, Trì Tiểu Dao đang ngó chừng chúng ta đây! Nàng nhất định là huyễn cảnh bên trong ngọc nhãn huyễn hóa ra nhãn tuyến…"

Tô Vân ngạc nhiên, thế mới biết Oánh Oánh cũng không giống như cái kia dạng ý thức được mình đã trở lại thực tế.

Tiểu nha đầu này, còn điên đây!

“Oánh Oánh, chúng ta thật đã đi ra Huyễn Thiên cư!”

Tô Vân giải thích nói: “Đi qua nửa năm phát sinh sự tình đều là thật!”

Oánh Oánh hai tay ôm ở trước ngực, cười lạnh nói: “Ta liền biết, liền sĩ tử ngươi cũng là giả! Ngươi giải thích như thế nào ngươi mới vừa nói bản thân biến mất? Ta rõ ràng nhìn thấy ngươi liền đứng ngẩn người ở chỗ đó, một cái chớp mắt cũng không có biến mất! Còn có!”

Oánh Oánh đứng tại hắn đầu vai, từ vai đầu đông đi tới vai tây đầu, đi qua đi lại, đột nhiên dừng bước nói: “Nếu như nơi này là thế giới chân thật, như vậy chúng ta tại sao lại thí nghiệm không ra những phù văn này ý nghĩa? Chúng ta sở dĩ sẽ thất bại, chỉ bất quá bởi vì nơi này là huyễn cảnh, Huyễn Thiên cư không cách nào lăng không sáng tạo ra những phù văn này, không cách nào lăng không sáng tạo ra những phù văn này tích chứa đạo!”

Tô Vân cười nói: “Ngươi sai, ta đã biết rõ ràng bảy chữ này thần thông!”

Hắn dựng thẳng lên bản thân ngón trỏ, tụng niệm bảy chữ chân ngôn, nhất thời gió cuốn mây vần, thiên địa nguyên khí cuồn cuộn mà đến, bốn phía cát bay đá chạy, thiên địa một mảnh u ám!

Tô Vân quát một tiếng, hướng trời cao một chỉ điểm ra, chỉ nghe răng rắc một tiếng vang thật lớn, đặc biệt vang dội, ngay sau đó thiên địa từ từ lại sáng sủa lên, bão cát ngừng lại.

Oánh Oánh cười lạnh nói: “Chẳng qua là Tru Ma chỉ mà thôi, Huyễn Thiên cư gạt ta trò vặt! Chưa từng ăn qua sữa, còn có thể chưa thấy qua nhỏ trâu cái chạy bộ… A!”

Nàng ngẩng đầu lên, ngơ ngác nhìn thiên ngoại, chỉ thấy thiên ngoại cửu uyên sâu xa, đem Chung sơn Chúc Long

phong tỏa, mà giờ khắc này, cửu uyên bên trong nhất đạo kia đại uyên, lại bị Tô Vân một chỉ đánh xuyên qua, phá vỡ một cái lỗ thủng!

Chương 479 : Thần tiên thủ đoạn

Chương 479: Thần tiên thủ đoạn

Đòn đánh này để Tô Vân cũng sợ hết hồn, tuy hắn hiện tại khai sáng Tử Phủ Chúc Long kinh, thu tiên khí tu luyện, tiến cảnh tu vi kinh người, nhưng cho dù là thôi thúc số lượng không nhiều Tiên Thiên Nhất Khí, thi triển chiến lực mạnh nhất Tử Phủ ấn, chỉ sợ cũng không làm được một chỉ này hiệu quả!

Hắn Tử Phủ Chúc Long kinh đã có thể tính làm tiên pháp, tiên gia công pháp, dùng tiên khí tu luyện, tốc độ càng là vượt xa người khác, cho dù tại Tiên giới, có tư cách mỗi ngày dùng tiên khí tu luyện tiên nhân cũng số lượng không nhiều.

Tiên giới tiên khí cung ứng túng thiếu, mà hắn lại có thể tùy ý tiêu xài.

Hắn cùng mặt khác linh sĩ đã không phải là một cái cấp độ tồn tại.

Nhưng dù là tu vi của hắn kinh người, bất luận hắn thi triển loại nào thần thông, đều khó có khả năng đi đến Hỗn Độn bảy chữ chân ngôn hiệu quả.

"Khó trách Tiên Đế cũng nói thanh đồng phù tiết bên trên văn tự không thể nào hiểu được."

Trong lòng của hắn cảm xúc, Hỗn Độn bảy chữ chân ngôn, uy lực xác thực chí cương chí mãnh, nhưng trong đó nguyên lý, Tô Vân nhưng một chữ cũng không biết.

Tựa như thanh đồng phù tiết, cho dù là Tiên Đế nội tâm cũng không biết trong đó nguyên lý, chỉ có thể thôi thúc phù tiết xuyên qua đại thiên thế giới. Tô Vân cũng là như vậy, cho dù học chân ngôn, đối cái này bảy chữ ý tứ cũng hoàn toàn không biết gì cả.

"Trước không quan tâm đến nó, chỉ cần dùng tốt là được."

Nguyên Sóc cùng Đế Tọa, Chung sơn qua lại từ từ tỉ mỉ, Thiên Thị Viên liền trở thành tam phương qua lại trung tâm.

Đế Tọa động thiên lấy Sài thị vì người thống trị, Sài thị chỉ có mấy trăm vạn người, còn lại trăm đời ức nhân khẩu đều là nô lệ, Sài thị cùng Nguyên Sóc thông thương, mua hàng hóa, cần phải đến đi qua những này nô lệ đi tới tại trên biển.

Chung Sơn động thiên bởi vì cư trú môi trường hiểm ác, thích hợp cư ngụ khu vực không nhiều, Bạch Trạch thị tộc nhân cũng chỉ còn lại vạn người. Những này Bạch Trạch đi theo tộc trưởng đi tới Thiên Thị Viên cùng Nguyên Sóc, dựa vào chính mình phong phú kiến thức khắp nơi mưu cầu không sai chức vụ.

Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao xây dựng Thiên Thị Viên trong học cung, cũng không ít Bạch Trạch thị dạy học.

Còn Tây Thổ các quốc gia, bởi vì không cùng Thiên Thị Viên giáp giới, không có thông thương bến cảng, cho nên không cách nào kiếm một chén canh, thường xuyên cướp bóc tại trên biển Đông.

Nguyên Sóc cùng Tây Thổ các quốc gia đánh qua mấy trận trên biển chiến dịch, Nguyên Sóc tân học vừa mới hưng khởi, lão đại đế quốc bắt đầu chuyển hướng, nhưng chưa hề hoàn toàn quay tới, bởi vậy ăn mấy lần thiếu.

Chẳng qua theo thời gian trôi qua, Nguyên Sóc trên biển thực lực một lần so một lần mạnh.

Tô Vân đem cảnh giới mới chỉnh sửa một phen, truyền đến Nguyên Sóc quan học bên trong đi, đi qua quan học truyền khắp cả nước, để mới cũ linh sĩ thực lực tu vi đột nhiên tăng mạnh.

Đặc biệt là ba đại động thiên giáp giới, thiên địa nguyên khí trở nên vô cùng nồng đậm, Nguyên Sóc làm quan hưởng lộc vua, ở chùa ăn lộc Phật, một đời mới linh sĩ chiến lực càng là muốn vượt qua thế hệ trước rất nhiều!

Tây Thổ tiểu Thánh Hoàng La Quán Y cũng biết nếu là không cách nào cùng mặt khác động thiên thông thương, Tây Thổ liền sẽ càng ngày càng yếu, hiện tại còn có thể mượn Tây Thổ là tân học nơi khởi nguồn ưu thế, quốc lực vượt qua Nguyên Sóc, nhưng cứ thế mãi, không cần mấy năm, Nguyên Sóc quốc lực liền sẽ bao trùm tại Tây Thổ các quốc gia phía trên.

La Quán Y cũng là người thông minh, một bên phái người cùng Nguyên Sóc hoà đàm, một bên phái tới sĩ tử du học, một bên lại mời Ngọc Đạo Nguyên ra mặt, liên hợp Tây Thổ các quốc gia, tạo thành đại nhất thống liên minh, lớn tạo Thiên Thuyền, tạo thành hạm đội.

Tây Thổ các quốc gia tài lực tụ tập cùng một chỗ, linh sĩ tế lên Thiên Thuyền hạm đội, từ thiên ngoại mở cái khác đường thuỷ, cùng mặt khác động thiên thông thương.

Nàng quyết đoán, cải cách Tây Thổ, vì Tây Thổ người sắc mục kéo dài số mệnh, cùng Nguyên Sóc tranh hùng, có thể xưng nhân kiệt.

Tả Tùng Nham tại Thiên Thị Viên không thể thành Thánh, nghe nói La Quán Y muốn cùng nói, ngay sau đó rời đi Thiên Thị Viên, mạng Hình Giang Mộ giăng lưới khắp Nguyên Sóc người trẻ tuổi bên trong tinh nhuệ, dẫn đầu Nguyên Sóc rất nhiều trẻ tuổi tuấn kiệt vượt biển, mênh mông cuồn cuộn đuổi

tới Tây Thổ, cùng La Quán Y suất lĩnh Tây Thổ các quốc gia trao đổi, quyết định nguyên tây hòa ước.

Hòa ước bên trong, Nguyên Sóc cùng Tây Thổ các quốc gia lẫn nhau mở cửa hàng, lẫn nhau phái sĩ tử du học, Tây Thổ các quốc gia trả lại chiếm đoạt Nguyên Sóc thổ địa, các quốc gia trên không thuộc các quốc gia không phận, Thiên Thuyền hạm đội từ Nguyên Sóc trên không đi qua cần phải đến nộp thuế các loại.

Nguyên bản Tây Thổ các quốc gia diễu võ giương oai đã quen, lúc này Tây Thổ quốc lực còn chiếm thượng phong, bởi vậy không nguyện ý ký.

Tả Tùng Nham cùng Hình Giang Mộ mang tới những kia tuổi trẻ tuấn kiệt tại Đại Tần Vân đô đánh gần một trăm trường khung, lĩnh giáo các quốc gia cao thủ trẻ tuổi, thắng nhiều bại ít.

La Quán Y những này trường khiêu chiến trông được ra xu thế, ngay sau đó ra hiệu Ngọc Đạo Nguyên thuyết phục các quốc gia thủ lĩnh, đánh nhịp ký nguyên tây hòa ước.

Trải qua trận này, Tả Tùng Nham trong đầu linh quang hiện ra, ký hiệp ước sau đó, ném bút ngộ đạo, trong tiếng cười lớn tu thành Nguyên Đạo cảnh giới.

Ngọc Đạo Nguyên thấy thế, xúc động mãi thôi, hướng Tả Tùng Nham chúc mừng, lại hướng tây đất các cao thủ nói: “Tả phó xạ cả đời chiến đấu, chiến thiên đấu địa, đấu chiến không ngừng, bởi vậy hắn khi nhàn hạ đi cầu giáo Văn Thánh Công, đi thỉnh giáo Ngư động chủ, cũng không thể đắc đạo. Tại ta Tây Thổ, hắn mượn cùng các quốc gia hoà đàm thời khắc, đại triển quyền cước, thẳng thắn phát biểu suy nghĩ trong lòng, khiến đạo của mình thông suốt thoải mái, bởi vậy mới có thể tu thành Nguyên Đạo.”

Tây Thổ các quốc gia cao thủ nghe vậy, mỗi người có chỗ lĩnh ngộ.

Ngọc Đạo Nguyên lại nói: "Chinh Thánh, Nguyên Đạo hai cái cảnh giới, chính là Nguyên Sóc Thánh Nhân sáng tạo, là thiên ngoại động thiên không có cảnh giới. Hai cái này cảnh giới, chú trọng cơ duyên, ngộ tính, muốn trước tìm kiếm được con đường của mình, mới có thể thành đạo. Cầu đạo tại dưới chân, phương đến trước sau."

Phen này lời nói, giải thích cao thâm, làm người ta không thể không khâm phục.

Hình Giang Mộ các Nguyên Sóc thế hệ trẻ tuổi cao thủ cũng mỗi người thu hoạch không ít.

La Quán Y cũng hướng Tả Tùng Nham chúc, hỏi: "Tả phó xạ thành tựu tân học Đại Thánh, thật đáng mừng. Xin hỏi Tả phó xạ, nghe nói năm đó các ngươi học cung có một cái học sinh, gọi là Tô Vân. Hắn hiện nay ra sao cảnh giới?"

"Không dám nhận Đại Thánh hai chữ."

Tả Tùng Nham nói: "Tô các chủ quả thực tại ta Văn Xương học cung làm qua sĩ tử, xem như học sinh của ta. Trước đây ít năm chúng ta còn thường xuyên gặp mặt, những năm gần đây, cùng hắn gặp nhau ít. Trước đó không lâu ta gặp hắn một lần, hắn đã là Chinh Thánh cảnh giới."

La Quán Y thở phào nhẹ nhõm, cười nói: "Tô các chủ tiến cảnh phi phàm. Ta bây giờ cũng là Chinh Thánh cảnh giới, may mắn không bị hắn kéo xuống bao xa khoảng cách."

Tả Tùng Nham sắc mặt cổ quái.

Tả Tùng Nham Hình Giang Mộ dẫn đầu Nguyên Sóc đoàn sứ giả trở về Nguyên Sóc, La Quán Y cũng ngồi thông thương thương thuyền, đi tới Nguyên Sóc, nàng trên đường đi nhìn Nguyên Sóc mấy năm này biến hóa, trong lòng thất kinh.

Chỉ thấy Nguyên Sóc các nơi đều tại tạo thành, từng tòa nếp xưa cao ốc cao ốc vụt lên từ mặt đất, con đường giao thông, thuận tiện cực kỳ.

Mà các ngành các nghề cũng đều hưng vượng lên, kinh doanh thương nghiệp và khai thác mỏ mậu dịch, cực kỳ hưng thịnh.

Tuy là còn có rất nhiều nơi không như ý, nhưng loại tốc độ này làm nàng hãi hùng khiếp vía.

"Nguyên Sóc quốc đất quá lớn, nhân khẩu quá nhiều, địa lý ưu việt, nếu như phát triển, chỉ sợ sẽ phế ta Tây Thổ xây dựng biển quyền mà thành lập đường quyền, trên đường giao thông , kết nối ba đại động thiên."

Trong nội tâm nàng thầm nghĩ: "May mắn ta xem tình thế đến sớm, lấy Thiên Thuyền đả thông thiên ngoại đường biển, bằng không lại quá mấy năm, chính là thế cuộc nghịch chuyển, công thủ thay đổi vậy."

Nàng đi tới Đông đô, đang gặp Cầu Thủy Kính chủ trì Thiên Đạo viện tân sinh nhập học, hướng Thiên Đạo viện mới sĩ tử biểu hiện ra Đồng Thiên Thiên Phàm chu uy năng.

La Quán Y nhìn thấy Thiên Đạo viện sĩ tử trong mắt ánh sáng, không khỏi thầm than một tiếng: "Ta Tây Thổ Thiên Thuyền ưu thế, chỉ sợ cũng không kiên trì được bao lâu. Ta Tây Thổ không phải chân chính nhất thống, mà là mượn Ngọc Đạo Nguyên danh vọng làm được trên danh nghĩa nhất thống, Ngọc Đạo Nguyên tín ngưỡng Thần đạo, chư thần Thiên Đình, hạn chế ta Tây Thổ dân trí, nhưng nếu là diệt trừ Ngọc Đạo Nguyên, Tây Thổ càng là chia rẽ."

Nàng biết rõ nếu muốn Tây Thổ có khả năng cùng Nguyên Sóc cạnh tranh, nhất định phải diệt trừ Ngọc Đạo Nguyên cùng Ngọc Đạo Nguyên Thiên Đình tín ngưỡng hệ thống,

nhưng hết lần này tới lần khác lại không thể không mượn Ngọc Đạo Nguyên lực lượng duy trì Tây Thổ trên danh nghĩa thống nhất, quả thực mâu thuẫn rầu rĩ.

Cầu Thủy Kính chủ trì kết thúc, tới gặp La Quán Y, nói: "Đại Tần hoàng đế, nghe nói Tây Thổ muốn phế Nguyên Sóc ngữ, mở cái khác một loại ngôn ngữ. Không biết làm ra sao?"

La Quán Y không nhanh không chậm nói: "Thủy Kính tiên sinh là Nguyên Đạo Thánh Nhân, cũng phải xấu như vậy ư?"

Cầu Thủy Kính thản nhiên nói: "Nghe nói các ngươi đang chuẩn bị một loại mới ngôn ngữ, bởi vậy có câu hỏi này."

La Quán Y nói: "Hiện nay thế cuộc sáng tỏ, các đại động thiên hợp nhất, thiên ngoại động thiên, nói cũng đều là Nguyên Sóc ngữ. Ta Tây Thổ nếu là thay đổi ngôn ngữ, chẳng phải là đoạn tuyệt tại thiên ngoại động thiên? Thủy Kính tiên sinh, ta đem theo thương đội đi tới Thiên Thị Viên, thăm hỏi Đế Tọa, Chung sơn các động thiên. Chuyến này chắc chắn sẽ nhìn thấy Tô các chủ, xin hỏi Tô các chủ hiện nay thực lực tu vi thế nào?"

Cầu Thủy Kính nói: "Sâu không lường được."

La Quán Y khẽ mỉm cười, nói: "Ta cũng tu thành Chinh Thánh cảnh giới, tại Thủy Kính tiên sinh nhìn tới, có hay không cũng sâu không lường được?"

Cầu Thủy Kính ngạc nhiên.

La Quán Y mỉm cười rời đi.

Tây Thổ thương đội đi tới Thiên Thị Viên, chỉ thấy thương đội qua lại, phồn hoa cực kỳ.

La Quán Y nhìn thấy lại là Thiên Thị Viên khắp nơi bảo địa, tiên quang tiên khí quanh quẩn, tựa như tiên cảnh đồng dạng, để nàng trong lòng càng thêm nặng nề.

Cái này Thiên Thị Viên bên trong có thật nhiều thần thánh cư trú, phần lớn là Thần Ma, La Quán Y nhìn thấy rất nhiều đến từ Nguyên Sóc sĩ tử đi theo những này Thần Ma, đi vào Thiên Thị Viên một chút địa phương nguy hiểm lịch luyện, thầm nghĩ: "Nguyên Sóc quốc lực vượt qua Tây Thổ, chỉ sợ so ta dự tính còn phải sớm hơn!"

Tô Vân ở tại tiên vân ở, La Quán Y đi vào thăm hỏi, nhưng vồ hụt, tiên vân cư bên trong không người.

Một cái quỷ thần nói cho nàng: "Bệ hạ lúc này ở Thiên Thị Viên học cung giảng bài."

La Quán Y đem người đi vào, đi tới trong học cung, Trì Tiểu Dao nghe tin nghênh đón. La Quán Y cười nói: "Trì phó xạ thật sự là ta thấy mà yêu. Tô các chủ có ở đây không?"

Trì Tiểu Dao nói: "Ngươi tới không khéo, hắn mới vừa tan lớp, hẳn là đến Tiểu Hàn sơn Thánh địa tu luyện đi. Đi theo ta."

Tiểu Hàn sơn Thánh địa ngay tại không xa, Trì Tiểu Dao dẫn dắt La Quán Y đi tới Tiểu Hàn sơn Thánh địa, chỉ thấy nơi này tiên vân lượn lờ, một đạo tiên quang như cầu, từ nhỏ Hàn sơn đỉnh núi vẩy xuống.

Trì Tiểu Dao mang theo La Quán Y đoàn người đi lại tại đám mây, nói: "Tiểu Hàn sơn Thánh địa là một tòa mới sinh ra bảo địa, bên trong có tiên khí, lòng đất thai nghén sinh ra bảo vật. Cái kia bảo vật hình thành tự nhiên cấm chế, rất là nguy hiểm, đi theo ta đừng đi nhầm."

La Quán Y chính là khen ngợi, vừa là hâm mộ: "Tây Thổ liền không có dạng này Thánh địa."

Cuối cùng, bọn họ nhìn thấy Tô Vân.

Tô Vân lúc này đang ngồi ở một chỗ dưới thác nước, đưa lưng về phía bọn họ, tiếng nước huyên náo, đinh tai nhức óc.

Trì Tiểu Dao không còn đi về phía trước, La Quán Y cúi đầu cảm ơn, cất bước hướng Tô Vân đi tới.

Không ngờ, nàng dưới chân khẽ động, nhất thời dị tượng sinh sôi!

Trước mắt của nàng, Tô Vân trở nên càng lúc càng lớn, tràn đầy thiên địa, vĩ đại vô song!

Mà tại Tô Vân phía trước, nơi nào còn có thác nước?

Một mảnh ngân hà đang tại gào thét chạy, từ trên trời giáng xuống, vô số ngôi sao rơi xuống, dần dần lên, từ bên cạnh nàng gào thét mà qua!

La Quán Y kinh hãi vô cùng, lấy dũng khí khó khăn tiến lên, chỉ thấy từng khỏa tinh thần từ nàng bên cạnh bay qua, có nham thạch tinh cầu, tức giận trạng thái hành tinh, còn có hỏa hồng to lớn mặt trời.

Đột nhiên, một vành mặt trời đối diện bay tới.

La Quán Y nhịn không được giơ tay lên che mặt, phát ra sợ hãi kêu.

Tô Vân quay mặt lại, nhẹ nhàng mở ra bàn tay, cái kia vầng mặt trời dừng lại, rơi vào trong lòng bàn tay của hắn, hơn mười viên hành tinh xoay quanh mặt trời kia xoay tròn.

"Đây là… Thần tiên thủ đoạn!"

La Quán Y nghi ngờ không thôi, trong lòng thình thịch đập loạn: "Hắn thật sự là Chinh Thánh cảnh giới ư? Vì sao ngay cả bậc này thần tiên thủ đoạn cũng có thể thi triển đi ra? Nhớ ngày đó, tu vi của ta ở trên hắn…"

"Quán Y khi nào tới?" Tô Vân đem mặt trời kia thả ra ngoài, cất bước hướng La Quán Y đi tới, mỉm cười nói.

Chương 480 : Ngươi rất đẹp

Chương 480: Ngươi rất đẹp

Tại La Quán Y trong tầm mắt, theo Tô Vân hướng nàng đi tới, hình thể liền càng ngày càng nhỏ, đợi đi tới trước gót chân nàng lúc, hình thái đã khôi phục như thường, không còn giống như vừa rồi như vậy to lớn.

Vừa rồi, Tô Vân đem nhật nguyệt tinh thần nâng ở trong lòng bàn tay, quả thực đáng sợ, nào chỉ là Thần Ma?

Mà bây giờ Tô Vân nhưng có thêm chút tao nhã phong thái, y hệt năm đó thiếu niên, chỉ là giữa lông mày nhưng nhiều hơn mấy phần trưởng thành cùng ung dung.

Tuế nguyệt rèn luyện nam nhân, để lúc trước thiếu niên nhiều thêm mấy phần mùi vị.

"Vừa mới các chủ tay nâng nhật nguyệt tinh thần, đến cùng là ảo giác vẫn là chân thực?" La Quán Y hỏi.

Tô Vân thản nhiên nói: "Vừa mới Quán Y nhìn thấy, chính là chân thực cũng là ảo giác. Tiểu Hàn sơn thác nước sở dĩ là bảo địa, là bởi vì hắn có ngân hà chảy xiết dị tượng, thực ra nhật nguyệt tinh thần đều là tiên khí biến thành."

La Quán Y âm thầm thở phào nhẹ nhõm, vừa rồi một màn kia thực tế kinh người, liền nàng đều bị dọa đến mất đi tất cả đấu chí.

Nếu như Tô Vân thật có thể tay nâng nhật nguyệt tinh thần, đây chẳng phải là tiên nhân bản lĩnh?

Nguyên Sóc có như vậy lớn tồn tại che chở, Tây Thổ còn cùng Nguyên Sóc tranh cái gì?

Mà bây giờ, nàng biết Tô Vân tuy mạnh mẽ, nhưng còn không đến mức quá bất hợp lí.

"Nguyên Sóc tân học, nhiều thêm rất nhiều cảnh giới, cùng lúc trước cảnh giới khác biệt. Nếu như ta cũng học được những cảnh giới kia, thực lực của ta không thể so với hắn kém!" La Quán Y lộ ra vẻ tươi cười.

Oánh Oánh từ Tô Vân Linh giới bên trong bay ra, ngồi tại Tô Vân đầu vai, ngáp một cái nói: "Bệ hạ, sĩ tử lời nói, ngươi chỉ sợ chỉ nghe được ảo giác hai chữ, mặt khác cũng làm làm gió thoảng bên tai. Tiên khí hóa thành nhật nguyệt tinh thần, sở dĩ nói là ảo giác, là bởi vì không có ngươi cho rằng lớn như vậy, sở dĩ nói là chân thực, là bởi vì đạo kia ngân hà tinh hệ chân thực tồn tại."

La Quán Y cười nói: "Tiểu sách quái gạt ta. Nếu như thật sự là tinh hệ tinh cầu, như vậy Tô các chủ nên lớn bao nhiêu?"

"Dù sao rất lớn, so ngươi tưởng tượng đến muốn lớn." Oánh Oánh đối nàng hào hứng mất hết, không tiếp tục để ý.

La Quán Y cũng không tính toán với nàng, dưới cái nhìn của nàng, vừa rồi Tô Vân là thi triển ra Thiên Tượng nội tâm, linh nhục hợp nhất, nội tâm quảng đại, thân thể cũng theo đó biến hóa, trở nên quảng đại.

Bởi vậy Thiên Tượng nội tâm có bao lớn, thân thể cũng sẽ lớn đến bao nhiêu.

Thiên Tượng nội tâm cực hạn, cũng chính là thân thể biến hóa cực hạn!

Liền xem như như Ứng Long như vậy vĩ đại Thần Ma, hắn nội tâm cũng không có khả năng cực lớn đến có thể tay nâng nhật nguyệt tinh thần mức độ, vì vậy đối với Oánh Oánh mà nói, nàng căn bản không tin.

Chỉ là nàng nhưng lại không biết, Nguyên Sóc sĩ tử đi tới Thiên Thị Viên, tại những cái kia tràn ngập tiên khí tiên quang bảo địa bên trong lịch luyện lúc, nội tâm là bực nào rung động!

Nguyên Sóc sĩ tử lần đầu tiên đi vào Thiên Thị Viên bảo địa, nhìn như cực nhỏ chi vật, nhưng mà đến gần nhìn lên, nhưng trở nên vô cùng to lớn, một bông hoa một thế giới, một giọt nước sao lại không phải một cái thế giới?

Nguyên bản nhìn như hạt bụi nhỏ, đến gần lại là một khỏa tinh cầu, vốn là một mảnh lá xanh, đến gần mạch lạc nhưng biến thành đất lý núi sông!

Hơn nữa bảo địa bên trong, thường thường chứa đựng bảo vật, cho dù những bảo vật này khoảng cách trưởng thành còn sớm, nhưng hình thành bảo vật Tiên đạo phù văn nhưng đã tự chủ tạo ra.

Những phù văn này đều là Thần Ma lạc ấn, rơi vào từng cái bên trong tiểu thế giới, liền sẽ hóa thành Thần Ma.

Nguyên Sóc sĩ tử không để ý đi vào những thế giới nhỏ này, thường thường liền sẽ gặp phải Thần Ma đuổi giết!

Bởi vậy, để cho Tô Vân sứt đầu mẻ trán cũng chính là Nguyên Sóc sĩ tử lịch luyện, hơi không cẩn thận, liền sẽ gặp nạn, tìm ra được cũng rất tốn sức.

Trì Tiểu Dao cười nói: "Tô sư đệ, đã Đại Tần hoàng đế đã tìm được ngươi, như vậy ta trước hết đi làm việc."

Tô Vân gật đầu: "Học tỷ cứ việc đi làm việc."

La Quán Y đưa mắt nhìn Trì Tiểu Dao đi xa, buồn bã nói: "Nghe nói tẩu phu nhân cùng các chủ tách ra, các chủ mấy năm này phòng không gối chiếc tịch mịch chứ? Có hay không có tái giá ý định? Trên đời này có khả năng xứng với Tô các chủ cũng không nhiều đây."

Tô Vân liếc nàng một cái, không có lên tiếng.

Tiên Vân cư.

Tô Vân mời nàng ngồi xuống, nói: "Quán Y lần này tới vì chuyện gì?"

"Đi tới Đế Tọa động thiên, trao đổi cùng Đế Tọa động thiên thương mậu qua lại, đi ngang qua bảo địa, chuyên tới để nhìn một chút bằng hữu trải qua có được hay không."

La Quán Y không có ngồi xuống, đứng dậy tại Tiên Vân cư bên trong đi lại, Tô Vân cùng theo, chỉ thấy Tiên Vân cư có chút bao la, khí tượng phi phàm, có Thiên môn hình thái cửa trước, tiền viện, tiền điện, bên trong điện, thiên điện, chính điện hậu điện cùng hậu hoa viên các chỗ, lại cấy ghép một chút Thiên Thị Viên đặc thù hoa cỏ cỏ cây, thậm chí còn vận chuyển tới một mảnh Thánh sơn, tiên khí chảy xuôi tại dưới chân.

Bậc này phong cảnh, chỉ có Thiên Thị Viên chủ nhân mới xứng được hưởng!

Mà Thiên Thị Viên rộng lớn, càng là mênh mông bát ngát, vô số bảo địa, khắp nơi tiên sơn tràn ngập tiên quang, đừng nói Nguyên Sóc, liền xem như toàn bộ Nguyên Sóc thế giới, cũng so ra kém Thiên Thị Viên ngộ nhỡ!

La Quán Y nhìn thấy bức này núi sông tráng lệ, chưa phát giác lòng dạ bao la, ngực một hồi hừng hực, nói: "Tiên Vân cư chính là thần tiên ở chi địa, tiếc là lớn như vậy nhà chỉ có các chủ một người cư trú, mỗi ngày sáng sớm lên, bên người trống rỗng, có hiện quạnh quẽ."

Tô Vân không có lên tiếng.

Oánh Oánh ngáp một cái, lười biếng nói: "Tiên Vân cư bên trong còn có ta đây, sĩ tử làm sao sẽ cảm thấy quạnh quẽ?"

La Quán Y cười tủm tỉm nói: “Nho nhỏ sách quái, chỉ sợ không hiểu được thế nào làm ấm giường chứ?”

Oánh Oánh nhất thời tinh thần tỉnh táo: “Ngươi nói lời này ta cũng không buồn ngủ. Nhà ta sĩ tử giường có mấy trăm mẫu, có lẽ làm ấm giường, ngươi có như vậy lớn thể lượng ư? Không có như vậy lớn thể lượng, còn muốn ngủ như vậy lớn giường?”

La Quán Y tức giận, ẩn nhẫn không phát.

Oánh Oánh tiếp tục nói: “Chẳng qua bệ hạ cũng có thể trên giường lăn lăn, mấy trăm mẫu đất, bệ hạ còn không phải muốn làm sao lăn liền làm sao lăn? Nếu không, bệ hạ hiện tại liền lăn?”

Tô Vân ho khan một tiếng, nói: “Oánh Oánh không được vô lễ.”

La Quán Y cười nói: “Tô các chủ, Tiên Vân cư có hay không cần một vị nữ chủ nhân? Tiểu nữ tử bất tài, tự tiến cử giường chiếu, ngươi thấy thế nào? Hai nhà thông gia, Nguyên Sóc cùng Tây Thổ chi tranh, như vậy biến chiến tranh thành tơ lụa, nhất định trở thành ca tụng.”

Oánh Oánh tức giận, tại Tô Vân trên bờ vai đứng sắp nổi lên đến, hai tay chống nạnh, mắt hạnh trợn tròn: “Bệ hạ tro tàn ăn nhiều…”

Tô Vân giơ tay lên che miệng nhỏ của nàng, cười nói: “Bệ hạ tự tiến cử giường chiếu ngược lại là có thể, ta không cự tuyệt. Sáng mai, trời còn chưa sáng lúc bệ hạ liền cần phải đến tắm một cái sạch sẽ, thừa dịp sắc trời còn tối rời đi, ta không muốn bị bằng hữu nhìn thấy.”

La Quán Y giống như cười mà không phải cười nói: “Các chủ hôm nay rất đẹp.”

Tô Vân cười ha ha: “Quán Y, ngươi cũng thế.”

La Quán Y nghe dây đàn mà biết nhã ý, biết mình không hi vọng trở thành Thiên Thị Viên nữ chủ nhân, ngay sau đó không còn nâng việc này, vẫn như cũ chuyện trò vui vẻ.

Lúc này, Thông Thiên các Y Triêu Hoa xông vào, nói: "Các chủ, gần nhất động thiên vẫn là tại hướng chúng ta bên này lái tới, lão các chủ cùng Sầm phu tử đi vào nơi đó, chập lại không có ích lợi gì."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích: "Chẳng lẽ lại lạc?"

Lâu Ban cùng Sầm phu tử đã rời đi một năm rưỡi lâu, lấy tốc độ của bọn hắn, tại bốn tháng trước đó liền sẽ lên bờ gần nhất động thiên.

Toà kia động thiên cũng tại thứ bảy Linh giới chạy đi, Chung sơn - Chúc Long tinh hệ cũng tại chạy về phía thứ bảy Linh giới, tại dọc đường, cái này hai tòa động thiên sẽ lẫn nhau chập lại, hợp hai làm một!

Lâu Ban cùng Sầm phu tử chuyến này, chính là vì tại hợp nhất trước đó lên bờ nơi đó, khuyên bảo người ở đó bọn họ, nếu như cùng Thiên Thị Viên hợp nhất, liền sẽ bị vây ở cửu uyên bên trong, trở thành trong lồng người!

Toà kia động thiên hẳn là sẽ có Thần Quân loại hình cường giả thủ hộ, hơi thay đổi một chút động thiên quỹ tích, chỉ cần không chạy vào thiên uyên, liền không cần bị nhốt.

"Hai vị lão gia tử chẳng lẽ là xảy ra chuyện gì?"

Tô Vân khẽ nhíu mày, nói: "Oánh Oánh, ngươi thử nhìn một chút, có thể hay không đem hai vị lão gia tử gọi trở về?"

Oánh Oánh sợ hết hồn: "Bọn họ sẽ đánh chết ta!"

Tô Vân lắc đầu: "Bọn họ chưa hẳn đánh thắng được ngươi. Ngươi cứ việc triệu hoán bọn họ!"

Oánh Oánh suy nghĩ một chút, bản thân dường như hiện tại không cần phải e ngại Lâu Ban cùng Sầm phu tử, lúc này thi triển triệu hoán đại tế, thầm nghĩ: "Về sau hai vị này lão gia tử lại chạy ra ngoài, liền đem bọn họ gọi trở về. Bọn họ nếu là muốn đánh, như vậy Oánh Oánh lão gia liền cùng bọn họ chơi một chút…"

Bất quá lần này triệu hoán, Oánh Oánh nhưng không cảm ứng được hai vị lão gia tử khí tức.

Tô Vân nhướng nhướng mày, nói: "Y sư tỷ, cái kia động thiên gọi cái gì động thiên? Giờ phút này nằm ở nơi nào? Khi nào sẽ cùng ta Thiên Thị Viên lẫn nhau chập lại?"

Y Triêu Hoa nói: "Chỗ kia động thiên gọi là Thiên Phủ. Tỳ Hưu nguyên lão cùng Nữ Sửu đều là xuất thân từ cái này bên trong."

Nàng tâm niệm vừa động, chân nguyên hóa thành tinh đồ, nói: "Các chủ chờ một chút. Bảy mươi hai động thiên thời thời khắc khắc đều tại vận chuyển bên trong, cùng chạy về phía thứ bảy Linh giới. Lúc trước dùng tinh thần tinh đấu vì tinh ký hiệu, hiện tại vị trí địa lý thay đổi, cũng không dùng tới. Ta tính toán một phen."

Cái kia tinh đồ tại nàng tính toán bên dưới không ngừng làm ra điều chỉnh, cuối cùng, Y Triêu Hoa xác định Thiên Phủ động thiên đối lập vị trí.

Tô Vân kiểm tra một phen, nói: "Ta đi tới Thiên Phủ động thiên, kiểm tra tung tích của bọn hắn!"

Y Triêu Hoa chần chừ một chút, nói: "Các chủ, ngươi nếu là nội tâm bay qua, còn cần bốn tháng, mà bảy tháng về sau, Thiên Phủ liền sẽ cùng Thiên Thị Viên hợp nhất. Nếu là thân thể bay vào vũ trụ, khả năng cần mấy chục năm…"

Tô Vân lắc đầu nói: “Ta có thanh đồng phù tiết, có thể qua lại đại thiên thế giới, chỉ cần biết Thiên Phủ động thiên vị trí, đi tới nơi đó cũng không phiền phức.”

Y Triêu Hoa nói: “Thanh đồng phù tiết bên trên văn tự tối tăm khó hiểu, chúng ta Thông Thiên các nghiên cứu thời gian dài như vậy cũng không có thể nghiên cứu ra được, tùy tiện sử dụng, các chủ nói không chừng sẽ đem mình chôn vùi tại tinh không… Sáng sớm nghe đạo chiều có thể chết, là Triêu Hoa độ lượng nhỏ.”

Nàng đột nhiên liền muốn thông, vui vẻ nói: “Nếu là các chủ nghe đạo mà chết, cũng là chết có ý nghĩa.”

Tô Vân chần chừ, đột nhiên cảm thấy bản thân tùy tiện sử dụng thanh đồng phù tiết dường như không phải ý kiến hay.

Nhưng Thiên Phủ động thiên, hắn bắt buộc phải làm!

Lâu Ban cùng Sầm phu tử nếu như còn sống, như vậy hắn liền muốn đem bọn hắn cứu ra, nếu như đã chết, như vậy hắn liền là hai vị tiền bối báo thù!

Tô Vân lấy ra thanh đồng phù tiết, đem phù tiết tế lên, nhất thời thanh đồng phù tiết trở nên thô to, Tô Vân đi vào trống rỗng phù tiết, La Quán Y nhưng cũng chui đi vào, chỉ thấy phù tiết bên ngoài văn tự thế mà ở bên trong cũng có thể nhìn rõ rõ ràng ràng!

Tô Vân nghi ngờ nói: “Quán Y không phải muốn đi Đế Tọa động thiên trao đổi ư?”

La Quán Y cười nói: “Tô các chủ nói muốn đi tới một cái khác động thiên thế giới, Quán Y sao có thể không đi gặp thấy một lần việc đời? Đại Tần hoàng đế nếu là cũng mất đi thăm dò lạ lẫm chi địa dũng khí, như vậy Tây Thổ liền thật xong rồi.”

Tô Vân cũng khâm phục chí hướng của nàng, cười nói: “Ta có thể đem ngươi dẫn đi, nhưng chưa hẳn đem ngươi mang về.”

Thanh đồng phù tiết như là to lớn đường ống, ong ong chấn động, đột nhiên phá không mà đi, từ Thiên Thị Viên bên trong biến mất!

Phù tiết bên trong, Oánh Oánh cắn ngón cái tay phải móng tay, hướng nghẹn họng nhìn trân trối La Quán Y không có ý tốt nói: “Hoặc là chỉ có thể mang về một cỗ thi thể, cũng có thể là tro cốt, hoặc là đầu, cũng hoặc là một đầu tay chân…”

Chương 481 : Nguyên Sóc mẫu thể văn minh

Chương 481: Nguyên Sóc mẫu thể văn minh

"Cái này tiểu sách quái cùng hung cực ác, ngực tuy là phẳng, nhưng lại hung ác, giống như là ăn nhím, toàn thân mọc đầy gai nhọn, thấy ai cũng muốn đâm một chút." La Quán Y liếc Oánh Oánh một cái, thầm nghĩ trong lòng.

Nàng thần thái nhẹ nhõm, nhìn thanh đồng đốt trúc bên ngoài lưu chuyển văn tự, những cái kia văn tự như là thác nước từ đốt trúc bên trên trượt xuống, biến hóa liên tục.

Tô Vân nhưng vẻ mặt khẩn trương, khống chế phù tiết bên trên phù văn biến hóa.

Người không biết không sợ, La Quán Y không biết trong đó hiểm ác, mà hắn lại biết đến rõ rõ ràng ràng.

Hắn cứ việc đã từng động tới thanh đồng phù tiết, nhưng lần đó là vì chạy ra Huyễn thiên ngọc nhãn hình thành đại thiên thời không, chỉ cần miệt mài xông về phía trước, mục đích chỉ có một cái, vậy chính là chạy đi.

Nhưng lần này, thì là cần từ Thiên Thị Viên đi tới một cái thế giới khác, dù là vị trí hơi sai lầm mảy may, chỉ sợ đều đem cũng tìm không được nữa Thiên Phủ động thiên, càng tìm không thấy trở về đường!

Vũ trụ quá rộng lớn, quá trống trải, ở tại Bắc Miện trường thành dưới chân Thiên Thị Viên, ngẩng đầu có thể nhìn thấy quần tinh, nhưng mà chạy vào vũ trụ bên trong đâu đâu cũng có hắc ám, liền tinh thần cũng khó gặp.

Đáng sợ hơn chính là, thanh đồng phù tiết đang đi tới Thiên Phủ động thiên trên đường, nếu là đụng phải thứ gì, nghênh đón bọn họ chỉ sợ chính là thịt nát xương tan hạ tràng!

La Quán Y cho rằng đây chỉ là một hồi kinh tâm động phách du lịch, nhưng mà càng có khả năng chính là, bọn họ còn chưa kịp phản ứng liền bị đụng vỡ nát!

Tô Vân thôi thúc thanh đồng phù tiết, phù tiết thoạt nhìn tốc độ không nhanh, thực ra kinh người, quần tinh không ngừng vọt tới, tại bọn họ bên cạnh xẹt qua một đạo lại một đạo lam quang.

Đợi đến những ngôi sao này rơi vào phía sau bọn họ, liền lại hóa thành một đạo lại một đạo hồng quang đi xa.

Oánh Oánh cùng La Quán Y đứng tại phù tiết bên trong dọc theo phù tiết nhìn về phía trước, phảng phất đi vào một cái chòm sao lóng lánh thông đạo, lam, hồng nhị sắc biến hóa không ngừng!

Tô Vân không rảnh đến xem loại này kỳ diệu cảnh tượng, tiếp tục điều chỉnh phù tiết bên trên văn tự chảy, cẩn thận vô cùng.

Hắn Thiên Tượng nội tâm cũng sừng sững ở phía sau hắn, cùng hắn lưng tựa lưng, điều chỉnh phía sau văn tự chảy.

Dần dần, suy nghĩ của hắn toả ra, cùng thanh đồng phù tiết tương dung, nhất thời chỉ cảm thấy đại thiên thế giới, mênh mông hoàn vũ, phảng phất cùng Đế Hỗn Độn căn này ngón tay tạo thành từng cái lẫn nhau kết nối cửa động.

Thanh đồng phù tiết chính là như vậy cửa động, Tô Vân làm, chỉ là đem cửa động một đoạn lưu tại Thiên Thị Viên, một chỗ khác điều chỉnh tốt góc độ, đặt ở Thiên Phủ động thiên!

Đương nhiên, hắn "Điều chỉnh" thanh đồng phù tiết thời điểm, tại Oánh Oánh cùng La Quán Y trong mắt, liền biến thành hắn thanh đồng phù tiết tại trong vũ trụ tốc độ bất khả tư nghị tiến lên.

Cuối cùng, Tô Vân xác định Thiên Phủ động thiên tinh ký hiệu, phía sau hắn Thiên Tượng nội tâm duỗi ra ngón tay, nhẹ nhàng điểm tại phù tiết văn tự bên trên, tất cả văn tự thác nước nhất thời ngừng.

Mà tại Oánh Oánh cùng La Quán Y trước mắt, đột nhiên một mảnh bao la hùng vĩ thế giới xuất hiện ở trong đường hầm!

Vùng thế giới kia nhanh chóng biến lớn, rất mau đem tầm mắt của bọn họ lấp đầy!

"Sĩ tử, sắp đụng vào!" Oánh Oánh sợ hãi kêu.

Đúng lúc này, thanh đồng phù tiết đột nhiên dừng lại, từ khó có thể tưởng tượng tốc độ cao trực tiếp bất động!

Phù tiết bên trong Tô Vân, Oánh Oánh, La Quán Y ba người, vậy mà không có cảm nhận được bất kỳ quán tính, cũng không có bất cứ rung động gì.

La Quán Y trong lòng chấn động vô cùng: "Cái này phù tiết, so ta Tây Thổ Thiên Thuyền cao siêu không biết bao nhiêu!"

Thanh đồng phù tiết có hai loại giao thông phương thức, một là tốc độ cao phi hành, dùng cho cự ly ngắn phi hành. Loại thứ hai, chính là Tô Vân loại thủ đoạn này, đem thanh đồng phù tiết xem như kết nối thế giới khác động, lấy gần như bất động phương thức xuyên qua đến một cái thế giới khác.

Phía trước chính là đang tại trong vũ trụ nhanh chóng chạy Thiên Phủ động thiên, thanh đồng phù tiết xuất hiện tại đây phiến động thiên bên ngoài, Tô Vân cũng lo lắng sẽ đụng vào

Thiên Phủ động thiên bên trên, bởi vậy sắp giáng lâm địa điểm định có chút xa.

Phù tiết trôi lơ lửng ở thiên ngoại, Tô Vân vụng trộm lau mồ hôi lạnh, thầm nghĩ: "May mắn không có sáng sớm nghe đạo…"

Hắn đi tới đốt trúc cửa vào, thôi thúc phù tiết, phù tiết tốc độ từ từ tăng lên, hướng lên trời phủ động thiên chạy tới, đốt trúc bên trên văn tự lại bắt đầu di động.

Thiên Phủ động thiên tốc độ càng ngày càng gần, đã có thể nhìn thấy mây trắng phau, lác đác rơi lả tả tại Thiên Phủ động thiên trên bầu trời.

Lúc này, bên trái có ánh sáng truyền đến, Tô Vân nhìn lại, chỉ thấy một tôn vĩ đại vô cùng Thần Chỉ đang đẩy mặt trời, trong tinh không lao nhanh, từ phía trên phủ động thiên một bên khác vận chuyển đi lên.

Mà cái kia Thần Chỉ trên bờ vai lại có hơn mười tôn to to nhỏ nhỏ Thần Ma, mỗi người thi triển pháp lực, trợ giúp tôn này Cự Linh Thần đẩy cái kia vầng mặt trời, để năng lượng mặt trời đủ xoay quanh Thiên Phủ động thiên vận chuyển.

Mà cái kia vầng mặt trời bốn phía, còn có mấy viên hành tinh xoay quanh mặt trời vận chuyển, trong đó hai viên trên hành tinh thế mà còn có sinh mệnh phồn diễn sinh sống.

Có lẽ Thiên Phủ động thiên tốc độ di chuyển quá nhanh, thế cho nên hắn lực lượng nguyên từ đã không đủ để mang theo cái này vầng mặt trời chạy về phía thứ bảy Linh giới, cho nên cần những này Thần Chỉ đến giúp một chút vội vàng.

"Nguyên Sóc thế giới, chính là sinh hoạt tại dạng này một ngôi sao bên trên."

Tô Vân thôi thúc thanh đồng phù tiết lái đi, từ trong đó một viên hành tinh bên cạnh đi qua, cảm khái nói: "Nếu là không

có Thiên Thị Viên, Nguyên Sóc hẳn là cùng những tinh cầu khác không có gì khác biệt, nhiều nhất chỉ có một ít linh sĩ mà thôi. Những cái kia linh sĩ bị vây ở một cái tinh cầu bên trên, mãi mãi không cách nào rời đi, nên cỡ nào bi ai một việc?"

Oánh Oánh nói: "Nguyên Sóc không phải là không như thế? Nếu là không có tân học tiến bộ, đến nay chỉ sợ cũng không cách nào đi ra tinh cầu."

Thanh đồng phù tiết chạy đến cái kia vầng mặt trời bên cạnh, đẩy mặt trời tiến lên vĩ đại Thần Chỉ là nội tâm thành thần tồn tại, bởi vì là kim thân, cho nên quảng đại vô cùng.

Nội tâm kim thân thành thần, cũng vẫn là nội tâm hình thái, suy nghĩ có bao lớn, nội tâm liền có bao lớn, thêm vào tốc độ rất nhanh, bởi vậy để cái này kim thân Thần Chỉ duy trì mặt trời vận chuyển, là một ý định không tồi.

Trên người hắn những cái kia Thần Ma cũng đều là kim thân thành thần tồn tại, Tô Vân đang quan sát bọn họ, bọn họ cũng đang quan sát Tô Vân, mỗi người lộ ra vẻ kinh ngạc.

Tô Vân khen ngợi tại những này kim thân Thần Chỉ quảng đại, những này Thần Chỉ thì tại thán phục tạo vật thần kỳ.

Thanh đồng phù tiết từ bên ngoài nhìn, giống như là một cây trống rỗng đốt trúc, phía trên văn tự lưu chuyển, trong tinh không tỏa ra tia sáng kỳ dị. Dùng đốt trúc với tư cách đi đường công cụ, ngược lại là rất hiếm thấy.

Phù tiết từ mặt trời bên cạnh chạy qua, tốc độ càng lúc càng nhanh.

"Chẳng lẽ là mặt khác tiểu thế giới người?"

Trong đó một vị kim thân Thần Chỉ tư duy hóa thành chấn động, cùng mặt khác Thần Chỉ giao lưu, nói: "Loại này đi đường thần binh ngược lại là rất hiếm thấy. Chỉ là, những thế giới nhỏ kia cũng có bậc này bay vào vũ trụ cường giả ư?"

“Cái nào tiểu thế giới không có một hai cái người tài giỏi?”

Một tôn Thần Chỉ cười nói: “Chúng ta thế giới bảo địa bên trong, thậm chí còn từng sinh ra chân chính Thần Ma đây! Căn này cây trúc, hơn phân nửa là một cây tiên trúc. Có lẽ là vị nào lão tổ nhận được tiên duyên, ngay sau đó tại một cái nào đó tiểu thế giới xây dựng tông môn, tiên trúc cũng dùng làm trấn tông chi bảo, bảo vật trấn giáo.”

“Điều này cũng đúng. Thiên Phủ truyền đến tin tức, nói muốn từ các giới tuyển chọn nhân tài, với tư cách Thánh Hoàng người kế nhiệm, hơn phân nửa là bên trong tiểu thế giới cao thủ nghe tin, đi tới Thiên Phủ thử thời vận.”

Thanh đồng đốt trúc từ mảnh này hệ mặt trời xuyên qua, đi vào Thiên Phủ động thiên tầng khí quyển, lúc này Tô Vân lại nhìn thấy mặt khác mặt trời cùng mặt trăng.

To to nhỏ nhỏ hơn mười vầng mặt trời đang đuổi lấy Thiên Phủ động thiên chạy, Thiên Phủ động thiên thực tế quảng đại, cần phải có nhiều như vậy mặt trời tới chiếu sáng, mỗi vầng mặt trời đều có túc trực kim thân Thần Chỉ hoặc là chân chính Thần Ma!

Không chỉ có như thế, những này mặt trời bốn phía, còn có từng cái nắm giữ sinh mệnh tinh cầu, cùng Nguyên Sóc đồng dạng tinh cầu!

Nhưng mà này còn là bọn họ mới vừa tới đến nơi đây nhìn thấy mặt trời số lượng, khả năng tại Thiên Phủ phía sau, còn có mặt khác mặt trời cũng tại vây quanh toà này động thiên vận chuyển!

Những này trên mặt trời, chỉ sợ cũng có từng cái nắm giữ sinh mệnh tinh cầu!

“Thiên Phủ động thiên, khổng lồ như vậy ah…” Tô Vân kinh ngạc không thôi.

Thiên Phủ động thiên quy mô khổng lồ như vậy, hạ hạt tiểu thế giới chỉ sợ có mười mấy cái chính là trên trăm cái!

Trên trăm cái giống như Nguyên Sóc như vậy tinh cầu!

Có nhiều như vậy thế giới Thiên Phủ động thiên, so Thiên Thị Viên, Đế Tọa cùng Chung sơn còn muốn to lớn gấp mấy lần, mà nhân khẩu càng là Tam Giới tổng cộng mấy chục lần thậm chí hơn trăm lần!

Oánh Oánh cùng La Quán Y cũng không có nghĩ đến Thiên Phủ động thiên sẽ là khổng lồ như thế động thiên, cái này động thiên quy mô kinh người, có thể là thứ bảy Linh giới sau khi vỡ vụn khá lớn hoặc là lớn nhất một cái mảnh vỡ!

La Quán Y nhìn nhìn Tô Vân, nói: "Thiên Phủ động thiên khổng lồ như vậy, hai đại động thiên hợp nhất mà nói, Thiên Thị Viên chỉ sợ sẽ trở thành phụ thuộc, thậm chí sẽ trở thành nô lệ. Tô các chủ vị trí Thiên Thị Viên đứng mũi chịu sào, ta lo lắng các chủ không bảo đảm Thiên Thị Viên."

Tô Vân liếc nàng một cái, nói: "Tây Thổ vị trí tinh cầu, chỉ là Thiên Thị Viên bên trên một hạt bụi nhỏ, nếu như ta không bảo đảm Thiên Thị Viên, như vậy Thiên Thị Viên chủ nhân mới liền sẽ quét dọn lãnh địa của hắn, đem Nguyên Sóc cùng Tây Thổ phủi mở. Quán Y, tầm mắt của ngươi muốn bao la một chút, đừng nhìn chằm chằm cực nhỏ lợi nhỏ, năm đó ngươi thua ở ta, chính là vì vậy mà bại. Cũng đừng nhìn chằm chằm người khác nguy nan mà châm chọc khiêu khích."

Hắn dừng một chút, nói: "Thiên Thị Viên là một đạo ta trấn thủ trường thành, ta thay Nguyên Sóc cùng Tây Thổ chặn lại nguy nan, mà ngươi thấy nguy hiểm sắp tới, nhưng cười trên nỗi đau của người khác tại cỗ này nguy hiểm vỡ tung trường thành, mà không biết trường thành sụp đổ, các ngươi cũng đem đối mặt tai hoạ ngập đầu."

La Quán Y giật mình, nghĩ kỹ lại, quả thực là Tô Vân tại Thiên Thị Viên ngăn lại Đế Tọa động thiên cùng Chung Sơn động thiên.

Mà lần này Thiên Phủ hành trình, cũng là Tô Vân tại động thiên hợp nhất trước đó chạy tới Thiên Phủ.

"Của ta nhãn giới, quả thực nông cạn."

La Quán Y chân thành nói: "Tô các chủ dạy phải."

Oánh Oánh nói: "Hơn nữa, Nguyên Sóc văn minh bản thân liền tới tự Thiên Phủ động thiên. Căn cứ Hỏa Vân động thiên cổ tịch ghi chép, Nguyên Sóc chỗ thế giới bị tro tàn bao phủ hủy diệt sau đó, văn minh rơi vào Man Hoang, là đến từ Thiên Phủ động thiên Tam Thánh Hoàng dạy dỗ khi đó mọi người xây dựng văn minh."

Tô Vân gật đầu, nói: "Thiên Phủ động thiên, nhưng thật ra là Nguyên Sóc văn minh mẫu thể, Nguyên Sóc là Thiên Phủ động thiên Tử Văn rõ ràng. Đồng thời Tam Thánh Hoàng trước khi rời đi, còn chỉ vào tinh không giữa bầu trời phủ động thiên phương hướng, nói cho người đời đi tới Thiên Phủ."

Oánh Oánh cười nói: "Chỉ là đệ nhất Thánh Hoàng là cái dân mù đường, hắn lạc đường."

Tô Vân cũng không nhịn được xúc động mãi thôi, đệ nhất Thánh Hoàng, Hiên Viên Thánh Hoàng nội tâm phi thăng, mở ra phi thăng chi lộ, nhưng mà lại đem phía sau Thánh Hoàng dẫn tới một con đường không có lối về bên trên, trong tinh không bốn phía tán loạn.

Cho đến cuối cùng Thánh Hoàng, Vũ Hoàng, tìm được đi tới Thiên Phủ động thiên chính xác con đường, mới đem về sau Thánh Linh dẫn tới chính xác con đường bên trên.

Đương nhiên, đệ nhất Thánh Hoàng mang theo những cái kia Thánh Linh chạy tới nơi nào, phải chăng còn tại trong vũ

trụ lạc đường giống như bốn phía loạn chuyển, vậy liền không cách nào có thể ve sầu.

Thanh đồng phù tiết chạy vào Thiên Phủ động thiên tầng khí quyển, tại đây phiến bao la hùng vĩ động thiên trên không phi hành, nhưng mỗi ngày phủ động thiên nguyên khí cực kỳ dồi dào, khắp nơi đều có tiên sơn bảo địa hình thành động thiên phúc địa.

Những người ở nơi này lấy động thiên phúc địa làm trung tâm, xây dựng lên từng cái thành thị quần thể, quy mô to, sừng sững tráng lệ. Từng đầu con đường nhận phúc luân hình, từ động thiên phúc địa bên trong kéo dài ra đi.

Rất nhiều thành thị nhóm từ trên cao nhìn lại, thường thường là lấy bát quái hoặc là thái cực hình thái xoay quanh động thiên phúc địa kiến tạo.

Thậm chí Tô Vân bọn họ còn chứng kiến ngũ hành, tam tài, thất tinh , cửu cung các loại hình thái thành thị nhóm.

Mà động thiên phúc địa, thì tương tự Thiên Thị Viên bảo địa.

Thiên Thị Viên gần nhất chút năm mới bởi vì động thiên hợp nhất thiên địa nguyên khí tăng lên, mà xuất hiện rất nhiều bảo địa, bảo địa bên trong có tiên sơn, tuôn ra tiên khí, trời giáng tiên quang. Loại này bảo địa, gọi là phúc địa.

Năm đó Đế Tọa động thiên Doanh An thành, chính là lợi dụng trích tiên nhân lưu lại Tiên đạo bồ đoàn tới bắt chước động thiên phúc địa, cũng không phải là chân chính phúc địa.

Nhưng ở Thiên Phủ động thiên, bởi vì diện tích lãnh thổ bao la, trời sinh liền có thật nhiều phúc địa!

Nơi này văn minh cực kỳ cổ xưa, bởi vậy mọi người lấy phúc địa làm trung tâm, kiến tạo huy hoàng văn minh!

Tô Vân thôi thúc thanh đồng phù tiết, từ quy mô lớn nhất một nơi động thiên phúc địa trên không đi qua, bọn họ động thiên phúc địa lối vào, một cái hình tròn cổng vòm.

Vô số lầu vũ cùng tạo thành cái này hình tròn cổng vòm, lầu vũ cao ốc tuấn rút như núi, to tráng lệ, cho bọn hắn vô cùng lớn cảm giác áp bách, nhưng thấy sừng mái hiên nhà đình đài, điêu long vẽ phượng, tràn đầy xa hoa chi tiết!

Cái này cổng vòm, chính là một cái thành thị quần thể.

Oánh Oánh thán phục, nàng thế mà thấy được rất nhiều Thần Ma hình thái pho tượng, hiển nhiên Thiên Phủ động thiên đã tại Tiên đạo phù văn bên trên có cao thâm trình độ!

Từng đạo kiếm quang từ tạo thành cổng vòm lầu vũ bên trong chảy ra, trên không trung lấp loé không yên, như là yên tĩnh quang lưu, chảy về phía động thiên phúc địa. Những cái kia kiếm quang là từng cái đi đường linh sĩ.

Những này kiếm quang đằng sau, có kỳ lạ Thần Ma hình thái nội tâm, đó là linh sĩ nội tâm.

Bọn họ nội tâm không phải hình người, mà là Thần Ma, có chút Thần Ma sau đầu có vầng sáng hoặc là băng dải, hiển nhiên tại trên đạo trường, Thiên Phủ động thiên cũng có hơn người nghiên cứu!

"Những này linh sĩ, tuỳ ý kéo ra một cái, đều đủ để tại Nguyên Sóc cùng Tây Thổ xưng hùng!"

Oánh Oánh thở dài nói: "Không hổ là Tam Thánh Hoàng vị trí mẫu thể văn minh!"

Tô Vân thôi thúc phù tiết xuyên qua cổng vòm, vượt qua những cái kia kiếm quang đi đường linh sĩ, đi vào quy mô to thành thị nhóm, chợt nghe keng keng keng tiếng chuông truyền đến, phía sau có thụy thú lao nhanh, lôi kéo một cỗ hương xa từ không trung gào thét mà qua!

Những này hương xa tốc độ muốn so kiếm ánh sáng nhanh hơn rất nhiều, bởi vì kéo xe thụy thú, thường thường là có Thần Ma huyết thống dị chủng, kéo động hương xa, trên không trung lôi ra từng đạo thật dài đuôi ánh sáng, đủ mọi màu sắc.

Thanh đồng đốt trúc đi theo những này bảo liễn hương xa, đi tới mảnh này phúc địa kiến trúc hạch tâm, một tòa Thiên Không thành.

Cái kia thiên không chi thành chính là xây dựng ở Thiên Phủ động thiên một chỗ phúc địa phía trên, bốn Tôn thể phách to lớn cao tới vạn trượng Thần Ma tượng đá, mặt hướng tứ phương, hợp lực lưng đeo một cái bán cầu.

—— cái kia bán cầu giống như là từ một ngôi sao bên trên cắt đi một khối , kết nối lấy phúc địa, mọi người ở phía trên kiến tạo thành thị.

—— —— hôm qua trong bệnh viện quá bận rộn, về đến nhà ăn qua cơm chính là bảy giờ tối, lại thẻ tình tiết. Các nằm viện trong khoảng thời gian này quá khứ bổ khuyết thêm đi. Buổi sáng, đuổi đến Chương thứ 4 ngàn chữ đại chương. Cầu phiếu, có phiếu cho hai cái a ~~

Chương 482 : Oánh Oánh cao quang

Chương 482: Oánh Oánh cao quang

Thiên Thị Viên, thiếu niên Bạch Trạch tìm đến Y Triêu Hoa, hỏi Tô Vân tung tích, Y Triêu Hoa nói rõ sự thật, thiếu niên Bạch Trạch thất thanh nói: "Hắn vì sao bản thân một người đi Thiên Phủ động thiên?"

Y Triêu Hoa nói: "Các chủ cũng là lo lắng trên đường sẽ có thương vong, bởi vậy không có mời các ngươi cùng đi. Dù sao, lần đầu sử dụng thanh đồng phù tiết rất là nguy hiểm, nói không chừng các chủ ở nửa đường bên trên liền thành nói."

Thiếu niên Bạch Trạch lắc đầu nói: "Ta quan tâm không phải hắn sẽ hay không ở nửa đường bên trên đâm chết thành đạo, ta lo lắng chính là hắn thật đến Thiên Phủ động thiên sẽ có nguy hiểm."

Hắn bỗng nhiên hiện ra chân thân, hóa thành độc giác dê trắng, cố gắng vỗ hai cái nhỏ nhắn cánh bay đi, la lên: "Ta đi tìm Nữ Sửu, ngươi thông báo Tỳ Hưu nguyên lão, cùng một chỗ tại Tiên Vân cư gặp gỡ! Cái này các chủ, quá không cho người yên tâm!"

Y Triêu Hoa cao giọng nói: "Nguyên lão, ngươi bay quá chậm, có muốn hay không ta đi tìm Nữ Sửu Ma Thần?"

Thiếu niên Bạch Trạch sắc mặt âm trầm, không có lên tiếng, thầm nghĩ: "Ta gần nhất không còn ý nghĩ, là ăn đến mập một chút, nhưng còn không đến mức bay không nổi… Trời ạ, Đế đình tiên thảo mùi vị… Chính sự quan trọng!"

Qua không lâu, Y Triêu Hoa cùng Yến Khinh Chu đi tới Tiên Vân cư, Yến Khinh Chu bỏ xuống Tỳ Hưu vòng, mở ra một cánh cửa, Tỳ Hưu nguyên lão phí sức từ trong cửa gạt ra, nhưng mà cái mông lại bị kẹt tại cửa ra vào.

Yến Khinh Chu cùng Y Triêu Hoa vội vàng phí sức lôi kéo, cuối cùng đem tôn này quái vật khổng lồ từ trong cửa kéo ra.

Tỳ Hưu nguyên lão cái mông như mặt nước chấn động, quan sát xung quanh, hiếu kỳ nói: "Nữ Sửu cùng con cừu trắng nhỏ còn chưa tới sao?"

Đang nói, Nữ Sửu đi tới, nói: "Chúng ta đến!"

Tỳ Hưu nhìn lại, chỉ thấy một chiếc sừng dê trắng bị bỏ vào Nữ Sửu trong giỏ cá, đầu dê lộ ở bên ngoài.

Tỳ Hưu nghi ngờ nhìn nhìn Bạch Trạch, lại nhìn một chút Nữ Sửu.

Nữ Sửu không vui nói: "Hắn đi quá chậm, ta liền trước tiên đem hắn nhét vào sọt bên trong."

Bạch Trạch từ trong giỏ cá nhảy ra, còn có một cái thanh hồng giải kẹp lấy hắn thấp bé dê đuôi không buông ra.

Bạch Trạch sắc mặt âm trầm, nói: "Các chủ không nói tiếng nào, liền đi tới Thiên Phủ động thiên, hai vị đều là đến từ Thiên Phủ động thiên, cũng biết nơi đó có hay không hung hiểm?"

"Tể chủng các chủ đi Thiên Phủ động thiên?"

Tỳ Hưu nguyên lão nghẹn ngào sợ hãi kêu, không lo được ăn cây trúc, vội vàng nói: "Nhanh! Chúng ta mau mau chọn một đời tiểu tể chủng các chủ! Còn có thể tại tể chủng các chủ thi thể còn ấm lúc thượng vị!"

Nữ Sửu cười lạnh nói: “Chờ không đến a? Chỉ sợ hiện tại các chủ cũng đã lạnh.”

Bạch Trạch không hiểu, hỏi duyên cớ, Nữ Sửu nói: “Thiên Phủ động thiên tráng lệ, chính là nhân gian tiên cảnh, khắp nơi động thiên phúc địa, còn tại Thiên Thị Viên phía trên. Nơi đó nhiều tiền thạch, nhiều Thần Ma, có chút phúc địa bên trong thậm chí sẽ sinh ra trời sinh Thần Ma tới! Thiên Phủ động thiên hạ hạt một trăm linh tám cái thế giới, thế lực to lớn như thế Tiên giới há có thể ngồi nhìn không để ý tới? Đương nhiên sẽ chặt chẽ quản lý khống chế.”

Bạch Trạch cau mày, nói: “Thiên Phủ động thiên là Tiên giới phạm vi thế lực?”

Tỳ Hưu nguyên lão gãi gãi cái mông, nói: “Tiên giới tại Thiên Phủ động thiên thế lực phức tạp cực kì, Thiên Phủ động thiên phúc địa, thường thường đều là tiên nhân hậu duệ ở chi địa. Khác biệt tiên nhân, có khác biệt hậu duệ, cũng có khác biệt phạm vi thế lực. Thiên Phủ động thiên, cùng sở hữu một trăm linh tám phúc địa, sớm đã không còn những người khác đất đặt chân. Nếu không phải như thế, lúc trước ta cũng sẽ không theo Tam Hoàng đi tới Nguyên Sóc.”

Bạch Trạch nói: “Các chủ lần này đi Thiên Phủ động thiên, muốn đi tìm Lâu các chủ cùng Sầm phu tử, lại không phải đi đắc tội người. Không đến mức các chủ vừa tới nơi đó, liền bị xử tử người a?”

Hắn suy nghĩ một chút, tuy là Tô Vân ngày thường hành động rất nhiều cũng có thể bị giải lên Trảm Thần đài xử tử chuyện, nhưng chập lại không có đem người xấu viết lên mặt. Nơi nào có vừa tới Thiên Phủ liền bị người giết chết đạo lý?

Chẳng lẽ người ở đó bọn họ có thể biết trước?

“Trực tiếp xử tử hắn ngược lại là không có.”

Nữ Sửu thở dài: “Nhưng hắn mang theo tiền triều phù tiết.”

Bạch Trạch giật mình, nhất thời tỉnh ngộ lại, thất thanh nói: “Thanh đồng phù tiết!”

Tỳ Hưu nguyên lão cùng Nữ Sửu mỗi người gật đầu, Nữ Sửu nói: “Thanh đồng phù tiết là tiền triều Tiên Đế thân phận biểu tượng, các chủ tương đương với giơ ta muốn tạo phản lá cờ, cứng đầu cứng cổ chạy đến Tiên giới rêu rao.”

Tỳ Hưu nguyên lão thở dài: “Nói cách khác, hắn vừa tới Thiên Phủ động thiên, liền sẽ trở thành Thiên Phủ động thiên lớn nhất tội phạm truy nã. Trực tiếp tại chỗ xử lý đều không oan cái loại này.”

Nữ Sửu gật đầu, thở dài.

Bạch Trạch bật cười nói: “Nhưng các chủ nhất định sẽ không ngồi thanh đồng phù tiết bốn phía rêu rao bốn phía tán loạn, hắn đến Thiên Phủ động thiên sau đó, khẳng định sẽ lập tức thu hồi thanh đồng phù tiết…”

Hắn cổ họng rất lớn, nhưng nói nói âm thanh liền càng ngày càng nhỏ, hiển nhiên đối Tô Vân lòng tin đang nhanh chóng xói mòn.

“Tô lão các chủ không cứu nổi! Lập tức chuẩn bị tân các chủ tuyển chọn a!” Bạch Trạch quyết định thật nhanh.

Lời tuy như thế, hắn nhưng tại chuyển động đầu óc, tính toán nên như thế nào đi vào nghĩ cách cứu viện Tô Vân.

Thiên Phủ động thiên, đệ nhất phúc địa, thiên khôi phúc địa.

Tô Vân ngồi thanh đồng phù tiết, phù tiết bay lên trời khôi phúc địa, một vòng mặt trời đang từ trên đường chân trời nhảy ra, chiếu sáng thiên khôi phúc địa bốn phía phong cách cổ thành thị.

Cảnh tượng trước mắt bao la hùng vĩ phi phàm, không gì so sánh nổi.

"Khó trách Tam Thánh Hoàng sẽ lưu lại tin tức, để chúng ta phía trước Thiên Phủ động thiên."

Tô Vân khen ngợi, đứng tại thanh đồng phù tiết bên trên, chỉ thấy mảnh này phúc địa giữa bầu trời địa nguyên khí nồng đậm đến hình thành tiên khí mức độ, trên bầu trời thậm chí còn có tiên quang rụng, so Thiên Thị Viên Đế đình cũng không kém cỏi bao nhiêu, khó trách gọi là Thiên Phủ!

"Đệ nhất Thánh Hoàng cho rằng Tam Thánh Hoàng chỉ hướng chính là Tiên giới, thậm chí đệ nhất Thánh Hoàng sau đó các đời Thánh Hoàng đều là cho rằng như thế, nhưng Tam Thánh Hoàng chỉ là Thiên Phủ động thiên."

Tô Vân bốn phía quan sát, cười nói: "Đối với khi đó Nguyên Sóc tới nói, Thiên Phủ động thiên chính là Tiên giới!"

Thiên Thị Viên là gần nhất mới có cảnh tượng như vậy, ở tại ba động thiên một giới mọi người vừa mới nhận được thiên địa nguyên khí thoải mái. Mà Thiên Phủ động thiên nhưng từ xưa đến nay liền xem như nguyên khí như thế dồi dào, có thể tưởng tượng được những người ở nơi này tu luyện là bực nào dễ dàng, có thể tưởng tượng được tư chất của bọn hắn là bực nào ưu việt!

Khởi đầu so Nguyên Sóc người cao, tư chất căn cốt so Nguyên Sóc người tốt, hai cái này ưu thế, liền có thể kéo xuống không biết bao lớn chênh lệch!

Muốn đuổi theo cái chênh lệch này, cần dùng vô số thời gian cùng cố gắng để đền bù!

"Nhưng cũng may hiện nay Thiên Thị Viên đã cùng Thiên Phủ động thiên không sai biệt nhiều, hơn nữa tiềm lực càng lớn!" Tô Vân thầm nghĩ.

Phù tiết tại đây phiến thiên không chi thành đường đi bên trong đi xuyên, từ hai bên nhà cao tầng ở giữa xuyên qua.

Trên bầu trời còn có bảo liễn hương xa rong ruổi tại lầu vũ ở giữa, nắm giữ Thần Ma huyết thống dị thú thần tuấn dị thường, ở trên bầu trời chạy, tốc độ cực nhanh, qua lại nhanh chóng.

Loại trừ bảo liễn hương xa, còn có mặt khác đủ loại dị thú, linh binh linh khí, bởi vậy thanh đồng phù tiết với tư cách phi hành công cụ cũng không lộ vẻ cổ quái.

Bọn họ một đường nhìn lên trời phủ động thiên phong thổ, chỉ thấy nơi này cùng thời cổ Nguyên Sóc có chút giống nhau, để cho người ta không tự chủ được sinh ra một loại cảm giác thân thiết.

"Tam Hoàng đem Thiên Phủ động thiên văn hóa đưa đến Nguyên Sóc, Nguyên Sóc văn minh, chính là lấy Thiên Phủ văn minh làm căn cơ, phát triển đến nay. Chỉ là Thiên Phủ động thiên khổng lồ như vậy, chúng ta nên như thế nào tìm kiếm Lâu Ban cùng Sầm phu tử tung tích?"

Tô Vân khẽ nhíu mày, lần này tới vội vàng, nếu là có thể mang theo Nữ Sửu hoặc là Tỳ Hưu cùng một chỗ trở lại Thiên Phủ động thiên, cũng không đến mức hai mắt bôi đen.

Đột nhiên, hắn nhìn thấy ba vị nguy nga tượng thần đứng sừng sững ở vùng trời này chi thành bên trên, cái kia ba vị tượng thần theo thứ tự là đầu rồng thân người, đầu người thân rắn cùng mình người đầu trâu!

Cái kia đầu rồng thân người tượng thần ngẩng đầu giơ cao lên một đóa hỏa diễm, thần thái trang nghiêm, cái kia đóa hỏa diễm bên cạnh còn có một hàng chữ.

Oánh Oánh đứng tại Tô Vân trên đầu vai, tinh tế đọc đi, nói: "Đại mộng mấy ngàn thu, đêm nay là năm nào? Khó hiểu,

ngọn lửa này bên cạnh vì sao viết hàng chữ này? Chẳng lẽ có cái gì chuyện cũ?"

Đầu người thân rắn Thần Chỉ gánh vác bát quái, ở trên mặt đất đánh đàn, cái kia mình người đầu trâu Thần Chỉ thì kéo thuần phục dị thú, làm cho kéo cày trồng trọt.

"Tam Thánh Hoàng tượng thần!"

Tô Vân thôi thúc thanh đồng phù tiết đuổi tới trước mặt, trong lòng tràn đầy kích động, đang lúc ba vị này Thánh Hoàng cho Nguyên Sóc mang đến văn minh, để Nguyên Sóc các tiền bối không cầm quyền rất mông muội cùng Thần Ma tàn phá bừa bãi thượng cổ tiếp tục sống sót!

Cũng là bọn hắn, khiến mọi người ý thức được người cũng có thể nắm giữ sức mạnh mạnh mẽ, dẫn dắt đệ nhất Thánh Hoàng!

Tô Vân tràn đầy triều thánh tâm thái, đứng tại phù tiết bên trong lễ độ cung kính hướng tam thánh giống như làm lễ chào hỏi.

Oánh Oánh cũng một mực cung kính hành lễ.

Đúng lúc này, chỉ nghe một thanh âm quát: "Phương nào thần thánh, dám to gan xông vào Thánh Hoàng ở?"

Phù tiết quay ngược lại phương hướng, Tô Vân hướng thanh âm kia nhìn lại, chỉ thấy mấy chục chiếc bảo liễn gào thét lái tới, những cái kia bảo liễn lấy hai đầu heo rồng vì thay đi bộ, heo rồng là rồng cùng heo sinh ra dị thú, mồm heo đầu rồng, rất là thon thả hẹp dài heo thân, toàn thân đen thui, bao phủ có lân phiến, vuốt rồng đuôi heo, tướng mạo thật thà.

Bất quá, heo rồng lỗ tai heo rất dài, to như Bồ, nhưng linh hoạt cực kì, tung bay ở sau đầu, theo chạy liền phốc cạch cạch phốc cạch cạch vang vọng, có cánh công dụng, có thể chấn động hai lỗ tai phi hành.

Những cái kia heo rồng bảo liễn bên trên đứng từng cái võ trang đầy đủ linh sĩ, ăn mặc trang phục cũng rất có nếp xưa, giống như là thư hoạ bên trong thượng cổ nhân vật, nhưng mà bốn phía tế lên linh binh nhưng cho thấy, những này linh sĩ cũng không dễ dàng đối phó!

Bọn họ hẳn là cái này cái gọi là Thánh Hoàng ở thủ vệ, bởi vì Tô Vân bọn họ tự tiện xông vào Thánh Hoàng ở, cho nên kinh động đến bọn họ.

Rất nhiều linh sĩ đằng đằng sát khí, heo rồng bảo liễn chạy băng băng mà đến, đem bọn hắn bao vây.

Oánh Oánh kinh ngạc nói: "Chúng ta vừa tới Thiên Phủ động thiên, liền bị nhận ra là người xấu?"

La Quán Y thở dài nói: "Thiên Phủ động thiên quả nhiên lợi hại cực kỳ!"

Tô Vân cất cao giọng nói: "Đây là hiểu lầm, chúng ta là từ nơi khác tới, không biết nơi này là Thánh Hoàng ở! Còn xin chư vị thu đao binh, chúng ta cái này liền rời đi."

Thủ vệ bên trong một vị tướng lĩnh bộ dáng linh sĩ nghe vậy, lặp đi lặp lại đánh giá thanh đồng phù tiết vài lần, hướng mặt khác linh sĩ nói: "Hơn phân nửa là mặt khác tinh thần bên trên chạy đến tham gia Thánh Hoàng người biết vật, không biết nơi này là chỗ nào. Mà thôi, không cần làm khó hắn bọn họ."

Từng chiếc heo rồng bảo liễn đẩy ra, cái kia tướng lĩnh nói: "Nể tình các ngươi là vi phạm lần đầu, không cùng các ngươi suy tính, đi nhanh một chút đi."

Tô Vân cảm ơn, đang muốn rời đi, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm cười lạnh nói: "Chậm đã! Các ngươi nói các ngươi đến từ nơi khác, xin hỏi các ngươi đến cùng là đến từ cái nào ngôi sao?"

Tô Vân dừng lại thanh đồng phù tiết, theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy lại có một đội tướng sĩ điều khiển lấy phượng long liễn lái tới, cái kia phượng rồng tuy là có cái phượng chữ, nhưng cũng không phải là Phượng Hoàng cùng rồng đời sau, mà là rồng cùng trĩ đời sau, cũng có người gọi loại dị thú này vì Kê Bà Long.

Phượng long liễn số lượng cùng trư long liễn tương đương, đứng đầu cao gầy tướng lĩnh ánh mắt rơi vào thanh đồng phù tiết bên trên, cười lạnh nói: "Phong Trần Kỷ, ngươi không có kiểm tra cẩn thận, liền thả bọn họ đi, chỉ sợ không ổn đâu?"

Cái kia quản lý trư long liễn tướng lĩnh Phong Trần Kỷ nghe vậy, nói: "Là ta không đúng. Các ngươi là đến từ cái ngôi sao kia?"

Tô Vân nói thầm một tiếng không ổn, Thiên Phủ động thiên mỗi một viên tinh thần cũng đều là có tên, nếu như tuỳ tiện nói ra một cái tên, mà Thiên Phủ lân cận không có dạng này tinh thần, khẳng định sẽ dẫn tới người khác nghi ngờ!

Lâu Ban cùng Sầm phu tử khí tức biến mất tại Thiên Phủ động thiên bên trong, nếu như báo ra Thiên Thị Viên tên tuổi cũng là không ổn, chắc chắn sẽ rút dây động rừng!

Hắn đang tại do dự, Oánh Oánh đã mở miệng, nói: "Chúng ta đến từ Diêu Quang bốn, Dao Quang kiếm phái, ta tên là Oánh. Vị này là Tô Vân, vị này là tiểu La."

La Quán Y trợn mắt trừng một cái.

Cái kia trư long liễn tướng lĩnh Phong Trần Kỷ cười nói: "Nguyên lai là Dao Quang kiếm phái đạo hữu. Diệp Ngọc Thần tướng quân, ngươi là có hay không còn có nghi vấn?"

Tô Vân trong lòng kinh ngạc, không biết Oánh Oánh là thế nào biết nơi này có cái Diêu Quang bốn tinh thần.

Oánh Oánh nhỏ giọng giải thích nói: “Diêu Quang là Thiên Phủ động thiên bên cạnh mặt trời, Diêu Quang bốn ngón tay chính là Diêu Quang mặt trời viên thứ tư tinh thần. Ta từ Y Triêu Hoa sư tỷ nơi đó nhìn thấy tinh đồ, Thiên Phủ động thiên lân cận có một cái đánh dấu vì Dao Quang tinh.”

“Thì ra là thế.” Tô Vân giật mình.

Cái kia phượng long liễn tướng lĩnh Diệp Ngọc Thần cười ha ha, cất cao giọng nói: “Quả thực có một cái Diêu Quang bốn sao cầu, nhưng Diêu Quang bốn phía trên căn bản không thể ở người! Nơi đó đã sớm bị tro tàn bao phủ, là một viên tro tàn tinh!”

Oánh Oánh hơi biến sắc mặt, đang muốn nói chuyện, đột nhiên Phong Trần Kỷ ra tay, một đạo kiếm quang từ Diệp Ngọc Thần trong mi tâm xuyên qua, lạnh lùng nói: “Diệp Ngọc Thần mưu phản! Các tướng lĩnh nghe lệnh, cho ta đem phượng long quân toàn bộ chém giết! Không giữ lại ai!”

Trư long liễn bên trên linh sĩ bọn họ nghe vậy, tuy là không rõ chủ tướng vì sao truyền đạt mệnh lệnh này, nhưng vẫn là hung hãn thống hạ sát thủ, cùng phượng long quân chém giết.

Mà Phong Trần Kỷ phi thân đi tới thanh đồng phù tiết bên trong, quỳ một chân trên đất, hai tay giơ cao khỏi đầu ôm ở cùng một chỗ, hướng Tô Vân đầu vai Oánh Oánh nói: “Thuộc hạ Phong Trần Kỷ, tham kiến Tiên sứ đại nhân!”

Chương 483 : Say đắm Cửu Vĩ Hồ

Chương 483: Say đắm Cửu Vĩ Hồ

Tô Vân kinh ngạc không thôi: "Tiên sứ đại nhân? Cái này từ đâu nói đến?"

Phong Trần Kỷ ngẩng đầu lên, trầm giọng nói: "Tiên sứ đại nhân yên tâm, tiểu thần tại Thiên Khôi phúc địa có chút thế lực, tạm thời có thể đem Tiên sứ đại nhân đến một chuyện đè xuống. Chỉ là Tiên sứ đại nhân phù tiết khá là lộ liễu, Thiên Phủ động thiên nhiều người phức tạp, tuy có trung thần nghĩa sĩ, nhưng cũng có loạn thần tặc tử, còn xin đại nhân trước thu phù tiết."

Tô Vân nhất thời tỉnh ngộ lại: "Thanh đồng phù tiết là Tiên Đế thi yêu giao cho ta, nói để cho ta làm hắn thái tử, tại hạ giới thu xếp nghĩa sĩ chuẩn bị khởi nghĩa. Là ta lỗ mãng rồi, quên đi cái này một gốc, thế cho nên ngồi thanh đồng phù tiết bốn phía rêu rao. Nghe cái này Phong Trần Kỷ ý tứ, tiền triều Tiên Đế dư bộ vẫn còn, cũng không bị đương triều Tiên Đế giết sạch."

Hắn có chút chần chờ, Tiên giới mới cũ Tiên Đế chi tranh, bản thân liên luỵ trong đó, chỉ sợ không phải một chuyện tốt.

Hiển nhiên, đương triều Tiên Đế thế lực càng lớn, thực lực cũng càng mạnh, bằng không cũng sẽ không đem lão Tiên Đế xử lý, đem lão Tiên Đế bộ hạ cũ tất cả trấn áp tại Huyền quan bên trong, xem như nhiên liệu dùng Vạn Hóa Phần Tiên lô luyện kiếm.

Đi theo lão Tiên Đế, hơn phân nửa là ông cụ thắt cổ, tự tìm cái chết.

Nếu như vẻn vẹn Tô Vân bản thân còn thì thôi, nhưng hắn cùng lão Tiên Đế đi quá gần mà nói, sợ rằng sẽ liên luỵ đến Nguyên Sóc cùng Thiên Thị Viên!

Lão Tiên Đế thi thể hóa thành thi yêu, nội tâm thì từ Minh đô mười tám tầng chạy trốn, thực lực lớn không bằng lúc trước, huống chi còn có thi yêu cùng nội tâm chi tranh. Đầu nhập vào lão Tiên Đế cũng tuyệt không phải một cái cử chỉ sáng suốt!

"Có điều, ta tại Thiên Phủ động thiên nhân sinh đường không quen, quả thực cần địa đầu xà tới giúp ta thu xếp, tìm kiếm được Lâu Ban cùng Sầm phu tử hai cái không bớt lo sinh linh. Hiện tại, ta chỉ có thể mượn dùng lão Tiên Đế lực lượng."

Tô Vân liếc vẫn như cũ nửa quỳ trên mặt đất Phong Trần Kỷ một cái, trong lòng nghi ngờ: "Nhưng mà, vị này Phong tướng quân ánh mắt làm sao không nhìn ta, ngược lại nhìn Oánh Oánh?"

Hắn càng xem càng là nghi hoặc, Phong Trần Kỷ con mắt rõ ràng là nhìn chằm chằm Oánh Oánh, hiển nhiên cho là Oánh Oánh mới là vị kia Tiên sứ đại nhân!

Hắn ngay sau đó giật mình, Phong Trần Kỷ hẳn là nhìn thấy Oánh Oánh báo ra cửa nhà, một cách tự nhiên cho rằng Oánh Oánh mới là cái gọi là Tiên sứ đại nhân. Còn Tô Vân cùng "Tiểu La", hiển nhiên chỉ là Tiên sứ bên người đại nhân kim đồng ngọc nữ, là phụng dưỡng Tiên sứ đại nhân.

Hơn nữa Oánh Oánh đại nhân giờ phút này đang ngồi ở Kim Đồng Tô Vân trên bờ vai, Kim Đồng Tô Vân nghiễm nhiên chính là Oánh Oánh đại nhân tọa kỵ, một thân địa vị

hiển nhiên là ba người đứng đầu, ai là Tiên sứ đại nhân tự nhiên liếc qua thấy ngay!

"Phong Trần Kỷ tàn nhẫn dứt khoát, là cái nhân vật, hiện tại quả thực muốn dùng đến hắn. Chỉ là ánh mắt của hắn dường như không thể nào tốt." Tô Vân thầm nghĩ.

Oánh Oánh cũng nhìn ra manh mối, mừng rỡ như điên, nhưng không biến sắc, nói: "Đứng lên đi, việc này xử lý sạch sẽ."

Phong Trần Kỷ vội vàng đứng dậy, khom người nói: "Đại nhân yên tâm, ta nhất định làm được thật xinh đẹp! Đại nhân, cái này phù tiết…"

Oánh Oánh nói: "Đại Cường, thu phù tiết."

Phong Trần Kỷ liếc Tô Vân một cái, nghi ngờ nói: "Huynh đài không phải gọi Tô Vân sao?"

Tô Vân thu thanh đồng phù tiết, phù tiết nhanh chóng thu nhỏ, hóa thành lớn bằng cánh tay, có thể chụp vào cánh tay bên trên, giải thích nói: "Ta họ Tô tên Vân, tự Đại Cường. Phong huynh có thể gọi ta Đại Cường, cũng có thể dứt khoát hô tên của ta."

"Thì ra là thế. Xin hỏi tiểu La cô nương phương danh?" Phong Trần Kỷ hỏi.

La Quán Y chậm rãi làm lễ chào hỏi, nói: "Phong tướng quân gọi ta là Quán Y là đủ."

"La Quán Y La cô nương, Tô Vân Tô Đại Cường huynh."

Phong Trần Kỷ nói: "Sau này còn muốn cùng hai vị nhiều giao tiếp, còn xin hai vị chiếu cố nhiều hơn."

Hắn gọi đến một cỗ trư long liễn, mời ba người lên xe, nói: "Đại nhân, ta trước xử lý sạch phượng long quân!"

Oánh Oánh phất tay nói: “Ngươi lại đi đi.”

Phong Trần Kỷ xoay người, thẳng hướng phượng long quân, ra tay tàn nhẫn, không lưu người sống, thậm chí liền nội tâm đều bị diệt sát.

Oánh Oánh hưng phấn nói: “Sĩ tử, hắn nhận lầm người! Hắn đem ta xem như Tiên sứ đại nhân!”

Tô Vân thở dài, nói: “Hắn nếu là nhận lầm người ngược lại tốt, nguy liền nguy tại hắn không có nhận sai.”

La Quán Y ánh mắt lấp lóe, kinh ngạc nói: “Không nghĩ tới Tô các chủ còn có một thân phận khác, Tiên sứ đại nhân? Các chủ khi nào cùng Tiên giới kéo lên quan hệ?”

Tô Vân khóe mắt run rẩy, không nói gì, thầm nghĩ: “Ta không phải là Tiên sứ đại nhân, ta vẫn là tiền triều thái tử, mặc dù là tiện nghi cái loại này. Không chỉ có như thế, ta còn gánh vác giơ cao cờ khởi nghĩa tạo phản hiện nay Tiên Đế gánh nặng. Ta sợ ta cho ngươi biết, có thể đem ngươi sợ tới mức sợ chết khiếp!”

La Quán Y thấy hắn không nói, cũng không có hỏi nhiều, dù sao ai cũng có chút bí mật đúng không?

Hai người quan sát Phong Trần Kỷ cùng mặt khác linh sĩ chiến đấu, không khỏi mỗi người thay đổi sắc mặt, Phong Trần Kỷ thực lực tu vi có thể cùng Tây Thổ Nguyên Đạo cảnh giới tồn tại so sánh, chẳng qua Phong Trần Kỷ hiển nhiên không có tu luyện tới Nguyên Đạo cảnh giới!

Hắn hẳn là chỉ là Thiên Tượng cảnh giới, cùng Nguyên Đạo cảnh giới có hai cái chênh lệch cảnh giới.

Nhưng cho dù là Thiên Tượng cảnh giới, một thân thực lực tu vi cũng không thể coi thường!

“Không có Chinh Thánh cùng Nguyên Đạo cảnh giới, tu vi cũng có thể cao như vậy, nhìn tới cái này Thiên Phủ động thiên bên trong có mặt khác cảnh giới lưu truyền, bù đắp cảnh giới bên trên không đủ.”

La Quán Y liếc Tô Vân một cái, nói: “Nguyên Sóc vừa mới mở ra một chút cảnh giới mới, tại đây chút cảnh giới mới bên trên, chỉ sợ là không thể cùng Thiên Phủ động thiên đánh đồng a?”

Oánh Oánh cười nhạo nói: “Tiểu hoàng đế, đừng dùng ánh mắt của ngươi đến xem hiện nay Nguyên Sóc.”

Tô Vân quan sát Phong Trần Kỷ cùng những cái kia linh sĩ ở giữa chiến đấu, trong lòng khẽ nhúc nhích, hắn nhìn ra được Phong Trần Kỷ cùng những cái kia linh sĩ nắm giữ Lôi Trì, Quảng Hàn cùng Trường Viên ba loại cảnh giới, tuy là cái này ba loại cảnh giới đều rất không yếu, nhưng bọn hắn cũng không có chân chính tu thành Lôi Trì cùng Quảng Hàn cảnh giới, có lẽ không có thực sự được gặp Lôi Trì cùng Quảng Hàn nguyên nhân.

Lôi Trì cùng Quảng Hàn trên cơ bản đều đã vứt bỏ, Quảng Hàn cung chỉ còn lại có cây quế, cuối cùng ánh trăng ngưng lộ bị Tô Vân cùng Ngô Đồng chia cắt, Lôi Trì thì bị Vũ tiên nhân chuyển không, không có lôi dịch.

Phong Trần Kỷ đám người càng giống là chỉ biết là có hai cái này cảnh giới, lại không cách nào chân chính tu thành.

Trừ cái đó ra, Tô Vân còn nhìn ra được, bọn họ tại Nguyên Động cùng Ly Uyên hai cái này cảnh giới bên trên có chút không đủ, giống như là đối hai cái này cảnh giới hiểu cũng có chút sai lầm.

Nguyên Động cùng Ly Uyên hai cái này cảnh giới, đều chỉ là Chung sơn Chúc Long cảnh giới chi nhánh, hoàn chỉnh

Chung sơn cảnh giới bao quát cực lớn, là một cái vô cùng quan trọng cảnh giới.

Tô Vân cũng là gần đây mới đưa Chung sơn cảnh giới tinh luyện đến viên mãn tình trạng, thậm chí, hắn còn nhiều hơn ra một cái Tử Phủ cảnh giới, đây là Thiên Phủ động thiên không có cảnh giới!

Ngược lại là Trường Viên cảnh giới này, bọn họ thậm chí so Tô Vân còn muốn mạnh!

Tô Vân quan sát phút chốc, lúc này mới hướng La Quán Y nói: "Quán Y, Thiên Phủ động thiên cảnh giới xác thực cực kỳ nguyên vẹn, có chỗ độc đáo riêng. Quán Y nếu muốn học mà nói, ta đề nghị ngươi chủ tu bọn họ Trường Viên cảnh giới. Còn mặt khác cảnh giới, ngươi có thể hướng Nguyên Sóc đi học, Nguyên Sóc tại đây chút cảnh giới bên trên trình độ càng cao. Nếu là tin được ta, ngươi cũng có thể hướng ta thỉnh giáo, ta sẽ không dấu diếm."

La Quán Y ánh mắt lấp lóe, cười yếu ớt nói: "Quán Y không dám quấy rầy các chủ? Ta vẫn là hướng Thiên Phủ động thiên cao thủ thỉnh giáo a."

Tô Vân cũng không miễn cưỡng, nói: "Vậy nhưng tiếc."

Oánh Oánh phẫn có điều, cười lạnh nói: "Đại Tần tiểu hoàng đế, ngươi là sợ sĩ tử truyền thụ cho ngươi cảnh giới thiếu cân thiếu lạng? Có phần lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử!"

La Quán Y nghiêm mặt nói: "Nguyên Sóc cùng Tây Thổ thắng bại chưa phân, ta cùng các chủ trước sau đại biểu khác biệt lợi ích, đã có đối địch, như vậy ta đối các chủ có chỗ đề phòng không quá đáng a?"

Oánh Oánh còn muốn nói nữa, Tô Vân giơ tay lên ngăn lại nàng, lắc đầu nói: "Người có chí riêng. Thiên Phủ động thiên

cảnh giới, thật có chỗ độc đáo, thiên chuy bách luyện, cực kỳ bất phàm. Huống chi, cảnh giới là cảnh giới, công pháp cũng có thể ảnh hưởng thực lực, thần thông cũng sẽ ảnh hưởng thực lực."

"Mà Thiên Phủ động thiên tại công pháp và thần thông bên trên, cũng vượt qua Nguyên Sóc cùng Tây Thổ rất nhiều."

La Quán Y nói: "Ta nếu như học được Thiên Phủ động thiên tuyệt học, bổ sung cảnh giới, các chủ cho là ta cùng các chủ ai mạnh ai yếu?"

Tô Vân cười không nói.

Phong Trần Kỷ đem phượng long quân giết sạch, trở về trư long liễn bên trên, thấp giọng nói: "Tiên sứ đại nhân, Thiên Khôi phúc địa mặc dù là Tống Thần Quân lãnh địa, nhưng nơi này dù sao cũng là đệ nhất phúc địa, bị sắp xếp rất nhiều nhãn tuyến. Tống Thần Quân mặc dù là người của chúng ta, nhưng càn quét phượng long quân dính dáng rất lớn, chỉ sợ ta cũng sẽ bị chất vấn. Đại nhân trước ở tại Thánh Hoàng biệt thự bên trong, việc này sau khi kết thúc, ta lại đến gặp đại nhân!"

Tô Vân nhẹ nhàng gật đầu.

Phong Trần Kỷ gọi đến cái thân tín linh sĩ, hạ giọng dặn dò đôi câu, lập tức vội vàng rời đi.

Mà cái kia linh sĩ thì điều khiển trư rồng bảo liễn chạy khỏi Thánh Hoàng cư, hướng Thiên Khôi phúc địa chỗ sâu chạy tới, nơi này đường tắt phức tạp, thất chuyển tám ngoặt, qua không lâu, trư rồng bảo liễn chạy vào một mảnh dinh thự bên trong.

Cái này dinh thự tới gần phúc địa hạch tâm, tòa nhà không lớn, nhưng rất là trang nhã tình cảnh, loại trừ mấy cái nha hoàn bên ngoài lại không người bên cạnh.

Cái kia linh sĩ dừng lại bảo liễn, thấp giọng nói: "Đại nhân cứ việc ở đây nghỉ ngơi, hằng ngày ăn uống sinh hoạt thường ngày, đều là sẽ có người phục vụ."

Oánh Oánh phất tay, cái kia linh sĩ rời đi.

Thiên Khôi phúc địa trung tâm, chính là mực hành nội thành, lần này Thánh Hoàng biết, lão Thánh Hoàng quyết tâm thoái vị nhượng chức, muốn chọn rút mới đời thứ nhất Thiên Phủ Thánh Hoàng, khách tới phần đông, mặt khác một trăm linh bảy phúc địa một trăm linh tám tinh, đều phái tới cao thủ đến nơi hẹn.

Thiên Phủ Thánh Hoàng đương nhiên là bận tối mày tối mặt, chiêu đãi các đại thánh địa thủ lĩnh.

Thiên Phủ động thiên diện tích lãnh thổ bao la, phúc địa nhiều đến một trăm linh tám chỗ, trong lịch sử càng là sinh ra tính ra hàng trăm tiên nhân, những tiên nhân này phi thăng Tiên giới, gà chó lên trời, nhưng chung quy có gà chó thăng không được ngày, ngay sau đó liền lưu lại, tạo thành rất nhiều thế phiệt.

Toàn bộ Thiên Phủ động thiên, có thể nói đều rơi vào những này thế phiệt trong khống chế, tộc khác họ, đều là vì những này thế phiệt chế tác mà thôi.

Thiên Phủ Thánh Hoàng tuy là tôn quý, ở tại lớn nhất phúc địa Thiên Khôi phúc địa bên trong, nhưng Thánh Hoàng tác dụng, chỉ là điều hòa các đại thế phiệt mâu thuẫn mà thôi, nổi danh không có quyền.

Thiên Phủ Thánh Hoàng tiếp đãi mọi người, tranh thủ lúc rảnh rỗi, thoáng nhìn Phong Trần Kỷ, vội vàng vẫy vẫy tay, Phong Trần Kỷ vội vàng chạy tới.

Cái kia Thánh Hoàng sắc mặt hơi trầm xuống, lạnh lùng nói: "Ngươi giết Diệp Ngọc Thần, còn giết hắn bộ hạ phượng

long quân?”

Phong Trần Kỷ khom người: “Thuộc hạ có nhất định phải làm như thế lý do.”

“Giảng!”

Phong Trần Kỷ vẫn như cũ khom người, nói: “Tiên Đế sứ giả tới, Diệp Ngọc Thần nhận ra Tiên sứ đại nhân tọa giá.”

Thiên Phủ Thánh Hoàng lông mày giương nhẹ, nói: “Tiên Đế sứ giả?”

Phong Trần Kỷ nói: “Tiền triều Tiên Đế sứ giả.”

Thiên Phủ Thánh Hoàng hít một hơi khí lạnh, liếc mắt nhìn hắn, giống như cười mà không phải cười nói: “Phong Trần Kỷ ah Phong Trần Kỷ, ngươi thật to gan, lại dám thu nhận giúp đỡ tiền triều Tiên Đế sứ giả! Vì tiền triều sứ giả, ngươi thế mà còn giết Diệp Ngọc Thần!”

Phong Trần Kỷ cười nhẹ nói: “Đúng. Giết Diệp Ngọc Thần, biết Tiên sứ người liền chỉ còn lại có ta cùng trư long quân linh sĩ, Thánh Hoàng xử lý liền dễ dàng rất nhiều. Thánh Hoàng nếu là đứng đội lão Tiên Đế, liền có thể chiêu đãi Tiên sứ đại nhân, nếu là đứng đội đương triều Tiên Đế, liền có thể đem Tiên sứ đại nhân hiến cho tiên đình, chiếm được công lao cùng công danh. Vì để tránh cho tiết lộ phong thanh, Thánh Hoàng cũng có thể giết chết thuộc hạ cùng trư long quân. Thuộc hạ tru sát Diệp Ngọc Thần, đối Thánh Hoàng trăm lợi không một tệ.”

Thiên Phủ Thánh Hoàng hừ lạnh một tiếng, sau một lúc lâu, mới nói: “Cái kia Tiên sứ hiện tại nơi nào?”

Phong Trần Kỷ nói: “Ngay tại Thánh Hoàng biệt thự bên trong.”

Thiên Phủ Thánh Hoàng tức giận nói: “Ngươi!”

Phong Trần Kỷ khom người, cười theo nói: “Thuộc hạ một lòng vì Thánh Hoàng suy nghĩ, Thánh Hoàng muốn đánh muốn giết, tự nhiên muốn làm gì cũng được.”

Thiên Phủ Thánh Hoàng hừ một tiếng, phất tay áo nói: “Theo ta đi gặp vị kia Tiên sứ đại nhân!”

Tô Vân dời bước, quan sát Thánh Hoàng biệt thự, càng xem càng là nghi hoặc, cái này Thánh Hoàng biệt thự rất có Nguyên Sóc mùi vị!

Hắn đi tới đường phía trước, chỉ thấy bên cạnh treo trên tường một bức Thanh Khâu Cửu Vĩ Hồ tranh vẽ.

Oánh Oánh kinh ngạc nói: “Thanh Khâu sơn! Là Nguyên Sóc địa phương!”

La Quán Y phốc phốc cười nói: “Tiểu sách quái, chẳng lẽ ngươi cho rằng Thiên Phủ Thánh Hoàng, là các ngươi Nguyên Sóc người hay sao? Chẳng lẽ Thiên Phủ liền không thể có một tòa Thanh Khâu sơn?”

Oánh Oánh cũng cảm thấy rất là hoang đường, lắc đầu không nói gì.

Lúc này, chỉ nghe tiếng bước chân truyền đến, một cái hùng hậu thanh âm nam tử truyền đến, buồn bã nói: “Đột nhiên nghe được giọng nói quê hương, khó tránh khỏi thân thiết. Không nghĩ tới Tiên sứ đại nhân thế mà cũng là Nguyên Sóc người.”

Tô Vân cùng Oánh Oánh xoay người, nhìn người đến kia, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Oánh Oánh vội vàng lấy ra một quyển sách, rầm rầm lật tới lật lui, bỗng nhiên dừng ở trong đó một bức ảnh hình người phía trước, thất thanh nói: “Thật sự là ngươi!”

Tô Vân tiến đến đi vào, thất thanh nói: “Thánh Hoàng Vũ!”

Oánh Oánh kích động vô cùng, giơ lên bức kia ảnh hình người đặt ở người tới bên cạnh, qua lại so với, hưng phấn nói: "Không sai, chính là hắn, chính là cái kia say đắm Cửu Vĩ Hồ Thánh Hoàng Vũ! Cuối cùng Thánh Hoàng!"

Chương 484 : Cấm chỉ phi thăng

Chương 484: Cấm chỉ phi thăng

Thánh Hoàng Vũ nguyên bản còn có nhìn thấy đồng hương người vui sướng, nghe được Oánh Oánh mà nói, không khỏi dựng râu trừng mắt.

Với tư cách Thánh Hoàng, thích Ma Thần Cửu Vĩ Hồ, dường như cũng không có gì ghê gớm, chỉ là nhân ma chi yêu, một cái nhân tình cảm giác, không gì đáng trách.

Hắn có cứu dân chúng chúng sinh thành tích, phong cấm thiên hạ tất cả Thần Ma, để Nguyên Sóc lê dân bách tính rốt cuộc không cần Thần Ma quấy nhiễu nỗi khổ, đây là các đời Thánh Hoàng đều chưa từng làm được sự tình, có thể lấy sử truyền thế!

Nhưng mà, từ Tiên sứ đại nhân mấy người biểu hiện đến xem, hậu nhân thật giống căn bản không có ghi nhớ bản thân thành tích, ngược lại ghi nhớ mình cùng Cửu Vĩ Hồ tình cảm, để hắn quả thực đầy bụng tức giận.

Tô Vân quan sát vị này có sắc thái truyền kỳ Nguyên Sóc Thánh Hoàng, với tư cách Nguyên Sóc cuối cùng Thánh Hoàng, hắn có quá nhiều phấn khích chuyện cũ, Lâu Ban cùng Sầm phu tử bước lên phi thăng chi lộ sau kích động nhất sự tình, cũng là nhìn thấy vị này Thánh Hoàng lưu lại 《 Vũ Hoàng sách 》!

Tận mắt nhìn đến tôn này Thánh Hoàng, trong lòng của hắn vui vẻ có thể tưởng tượng được!

Oánh Oánh đã hào hứng bay lên đi vào, xoay quanh Thánh Hoàng Vũ bay tới bay lui, trên dưới quan sát, trong miệng còn nói lấy dã sử bên trong ghi lại Thánh Hoàng Vũ cùng Cửu Vĩ Hồ phong lưu chuyện cũ.

La Quán Y cũng không nhịn được ngây dại: "Thiên Phủ động thiên Thánh Hoàng, thế mà thật sự là Nguyên Sóc người!"

Thánh Hoàng Vũ là Nguyên Sóc cuối cùng một đời Thánh Hoàng, nàng cũng có chỗ nghe nói, chỉ là biết không nhiều.

Náo nhiệt một phen sau đó, Thánh Hoàng Vũ ho khan một tiếng, nghiêm mặt nói: "Tiên sứ đại nhân lần này hạ giới…"

"Vũ Hoàng là thế nào đi tới Thiên Phủ động thiên?" Oánh Oánh lấy ra sổ, cắn đầu bút hỏi.

Thánh Hoàng Vũ đành phải nói: "Ta là từ phi thăng chi lộ đi tới. Năm đó sau khi ta chết, liền nội tâm phi thăng, truy tìm đệ nhất Thánh Hoàng dấu chân đi vào tinh không, chỉ là trên đường ta lại phát hiện đệ nhất Thánh Hoàng cùng mặt khác Thánh Hoàng thật giống đi lầm đường, ngay sau đó ta liền đi vòng, hướng đi Chung Sơn động thiên. Xin Chung Sơn động thiên Bạch Hoa phu nhân đem ta lưu đày ra ngoài… Tiếp đó liền tìm được nơi này."

Oánh Oánh nhanh chóng ghi chép, sắc mặt nghiêm túc, thỉnh thoảng hỏi một chút chi tiết, đợi đến Thánh Hoàng Vũ nói xong, lúc này mới tiếp tục nói: "Vũ Hoàng đến Thiên Phủ động thiên sau đó, là như thế nào trở thành Thiên Phủ động thiên Thánh Hoàng đây này?"

Nàng cũng hỏi Tô Vân nghi hoặc, Tô Vân vội vàng nhìn về phía Thánh Hoàng Vũ.

Thánh Hoàng Vũ nhịn quyết tâm giải thích nói: "Thiên Phủ động thiên vốn là liền có Thánh Hoàng phong tục. Nguyên

Sóc Thánh Hoàng phong tục, chính là đến từ Thiên Phủ động thiên. Ta đến nơi này sau đó, ngay sau đó tìm kiếm Tam Thánh Hoàng dấu chân, một đường tìm tới Thiên Khôi động thiên. Khi đó Viêm Hoàng cao tuổi, nhìn thấy ta đến, ngạc nhiên phi thường, liền mời ta lưu lại. Ta hỏi đệ nhất Thánh Hoàng tung tích, bọn họ lại là chưa hề nghe nói qua đệ nhất Thánh Hoàng đi tới nơi này, ta là cái thứ nhất đuổi tới nơi đây Nguyên Sóc người."

Tô Vân cười nói: "Đệ nhất Thánh Hoàng lạc đường, đi một ngàn năm, tìm được Quảng Hàn động thiên."

Chuyện về sau, chính là Thánh Hoàng Vũ tại Thiên Khôi động thiên tu luyện, Viêm Hoàng mượn Thiên Khôi động thiên tiên khí tiên quang, vì Thánh Hoàng Vũ tái tạo kim thân, để hắn trở thành Thần Chỉ.

Thánh Hoàng Vũ lưu tại Thiên Phủ động thiên những năm này, đem Nguyên Sóc Chinh Thánh cùng Nguyên Đạo cảnh giới truyền thụ cho Thiên Phủ động thiên linh sĩ, bởi vậy rất thụ người kính yêu, tại Viêm Hoàng qua đời sau đó, hắn liền thuận lý thành chương trở thành Thiên Phủ Thánh Hoàng.

"Thiên Phủ Thánh Hoàng là cái rảnh rỗi việc phải làm, không có bao nhiêu thực quyền, cứ việc nắm giữ Thiên Khôi phúc địa, nhưng Thiên Khôi phúc địa rơi vào một cái Thánh Linh trong tay thì có ích lợi gì?"

Thánh Hoàng Vũ lắc đầu nói: "Viêm Hoàng tìm cho ta cái chuyện tốt. Hắn nói cho ta biết, nơi này chính là tiểu tiên giới, để cho ta lưu lại. Hắn nói với ta, tính là ta rời đi Thiên Phủ động thiên, đi tới mặt khác động thiên, ta cũng tìm không thấy Tiên giới. Chân chính Tiên giới, không có cửa hộ, tự nhiên không cách nào đi vào. Tiên giới cửa, treo một cái quan tài , bất kỳ người nào cũng đừng hòng tiến vào bên trong."

“Tiên giới cửa treo một cái quan tài?” Tô Vân nghe vậy trong lòng khẽ nhúc nhích, đột nhiên nhớ tới mình cùng La Quán Y phụ thân, nhân ma Dư Tẫn giao chiến lúc, đã từng dùng Tiên Lục triệu hoán đến một cái Huyền quan!

Khi đó, Huyền quan cùng Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh va chạm, dẫn đến hai mặt Tiên Lục hủy hết!

“Chẳng lẽ chiếc kia Huyền quan mang theo địa phương, chính là Tiên giới cửa?”

Tô Vân trong lòng buồn bực: “Tiên giới vì sao đem một cái quan tài treo ở trên cánh cửa?”

Thánh Hoàng Vũ tiếp tục nói: “Ngay sau đó ta liền lưu lại.”

Oánh Oánh ngừng ghi chép, ngẩng đầu lên nói: “Mà bây giờ Thiên Phủ động thiên nhưng lại đang chọn mới Thánh Hoàng, ngươi là nội tâm thành thần, tạm thời còn không biết biến mất, là nguyên nhân gì để ngươi ý định từ đi lão Thánh Hoàng chi vị?”

Thánh Hoàng Vũ thở dài, nói: “Lần này động thiên biến cố, loạn tượng dần dần lên, Thiên Phủ động thiên các đại thế phiệt tại Tiên giới có người, bọn họ giống như là nhận được Tiên giới một ít mệnh lệnh, rục rà rục rịch. Ta cảm nhận được Thiên Phủ động thiên tràn ngập mạch nước ngầm, ngay sau đó biết, bản thân nên rời đi. Cùng hắn chờ lấy bọn họ xử lý ta giành lấy Thánh Hoàng chi vị, không bằng ta trước từ đi hắn vị.”

Tô Vân bừng tỉnh hiểu ra.

Thánh Hoàng Vũ đem Nguyên Sóc Chinh Thánh cùng Nguyên Đạo cảnh giới truyền thụ cho Thiên Phủ động thiên linh sĩ, có lẽ tại Thiên Phủ động thiên tích lũy xuống vô biên danh vọng. Hắn thành thần sau đó, những năm này dựa vào chúng sinh sở niệm, mở rộng kim thân, thành tựu phi phàm.

Hắn trở thành Thần Chỉ, đột phá sau khi chết không có thân thể giam cầm, thực lực tu vi có thể đột nhiên tăng mạnh, nhưng mà hắn dù sao không có bối cảnh.

Những cái kia thế phiệt tại Tiên giới có người, diệt trừ hắn còn không phải dễ như trở bàn tay?

Xuân nước sông ấm áp tiên tri, Thánh Hoàng Vũ cảm thấy được nguy hiểm, ngay sau đó có giã từ sự nghiệp khi đang trên đỉnh vinh quang suy nghĩ.

Chuyện ra có nhân, tạo thành loại tình huống này, hẳn là các đại động thiên hợp nhất sự kiện, gây nên Tiên giới đối hạ giới chú ý.

Tô Vân dò hỏi: "Thánh Hoàng, ta vừa mới nhìn thấy Phong Trần Kỷ các tướng sĩ cũng không tu thành Chinh Thánh, Nguyên Đạo cảnh giới, đây cũng là tại sao?"

Thánh Hoàng Vũ liếc nhìn hắn một cái, chầm chậm nói: "Chinh Thánh, Nguyên Đạo cảnh giới rất dễ dàng tu luyện ư?"

Tô Vân giật mình, liếc liếc La Quán Y, lại liếc liếc Oánh Oánh, lắc đầu nói: "Thật giống không khó a?"

Thánh Hoàng Vũ tức giận nói: "Không khó? Chinh Thánh cùng Nguyên Đạo cảnh giới, là khó khăn nhất hai cái cảnh giới! Thiên Phủ động thiên, hạ hạt một trăm linh tám thế giới, có bản lĩnh tu thành Chinh Thánh cùng Nguyên Đạo cảnh giới, đều sẽ vượt qua thế giới cực hạn lực lượng thực lực!"

Tô Vân cùng La Quán Y giật nảy mình, La Quán Y thất thanh nói: "Tu thành Chinh Thánh cùng Nguyên Đạo, liền nắm giữ vượt qua thế giới cực hạn lực lượng?"

Nàng trong lòng thình thịch đập loạn, Ngọc Đạo Nguyên chính là như vậy tồn tại!

Chẳng qua Ngọc Đạo Nguyên là mượn chúng sinh tín ngưỡng đến tăng lên thực lực, sau bởi vì Sầm phu tử phá hắn công, dẫn đến có điểm yếu, bị La Quán Y thừa lúc, đem Ngọc Đạo Nguyên hàng phục.

Nhưng La Quán Y cũng biết, nếu là không có Nguyên Sóc đối thủ này, Ngọc Đạo Nguyên liền lúc nào cũng có thể phản phệ!

Bởi vậy nàng đối lực lượng có lớn lao khát vọng, hiện nay vừa nghe đến Thánh Hoàng Vũ nói Chinh Thánh cùng Nguyên Đạo lợi hại, trong lòng liền không khỏi một hồi hừng hực.

Thánh Hoàng Vũ nói: "Ta nguyên bản cũng không có ngờ tới đệ nhất Thánh Hoàng mở ra Chinh Thánh cùng Nguyên Đạo cảnh giới khủng bố như thế, cho đến ta đi tới nơi này, đem Chinh Thánh cùng Nguyên Đạo truyền đi sau đó, mới ý thức tới, Thiên Phủ động thiên cứ việc có tiên pháp truyền thừa, nhưng tiên pháp truyền thừa cảnh giới chỉ tới Thiên Tượng cảnh giới. Tại Thiên Phủ động thiên, Thiên Tượng cảnh giới liền có thể phi thăng."

Tô Vân, La Quán Y cùng Oánh Oánh đều có một loại cảm giác da đầu tê dại.

Thiên Tượng cảnh giới liền có thể phi thăng!

Nếu là không có Bắc Miện trường thành cản trở, nếu là không có Vũ tiên nhân Tiên kiếm đứng ở đó, chỉ sợ Thiên Phủ động thiên như vậy phồn hoa hưng thịnh địa phương, hàng năm đều sẽ có mấy cái tiên nhân phi thăng Tiên giới!

Bắc Miện trường thành cùng Tiên kiếm, để Thiên Phủ động thiên cường giả không dám phi thăng!

Cho đến Thánh Hoàng Vũ đến!

Thánh Hoàng Vũ nói: "Cho đến ta đem Chinh Thánh cùng Nguyên Đạo truyền thụ ra ngoài. Hai cái này cảnh giới tuy là

tiến hành tu hành cực kỳ khó khăn, nhưng dù sao vẫn là có người có thể tu thành, đầu mấy năm còn không có dị trạng, nhưng đến năm thứ năm, cuối cùng có người tu luyện tới Nguyên Đạo cảnh giới. Năm đó, liền có một người trực tiếp độ kiếp , ngạnh hám Tiên kiếm, phi thăng thành tiên."

Tô Vân ba người trợn mắt lên, khó có thể tin.

Thánh Hoàng Vũ tiếp tục nói: "Năm tiếp theo, Thiên Phủ động thiên có ba người độ kiếp , chống đỡ Tiên kiếm, thành công phi thăng. Lại xuống một năm, năm người phi thăng! Chuyện này, cuối cùng đưa tới Tiên giới chú ý, rất nhanh Tiên giới liền có tiên nhân truyền lệnh xuống, cấm chỉ phi thăng, cũng cấm chỉ Chinh Thánh Nguyên Đạo cảnh giới lưu truyền."

Oánh Oánh thất thanh nói: "Tại sao có thể như vậy?"

Thánh Hoàng Vũ nói: "Tiên giới có thực lực này, tự nhiên có thể như vậy. Ta cũng bị cảnh cáo, không được lại truyền Chinh Thánh cùng Nguyên Đạo cảnh giới. Ta nghe có chút thế phiệt nói, Nguyên Đạo cảnh giới, tương đương với Kim Tiên, khoảng cách Tiên Quân chỉ kém một cảnh giới, cho nên Nguyên Đạo Kim Tiên có thể ngạnh hám Vũ tiên nhân Tiên kiếm. Có người nói, Vũ tiên nhân là Tiên giới Tiên Quân."

Oánh Oánh buồn bã: "Tiên giới không để cho người tiến bộ, khóa cứng đạo pháp thần thông, chẳng lẽ Thiên Phủ cũng chỉ có thể mặc cho bọn họ ức hiếp?"

Thánh Hoàng Vũ lắc đầu nói: "Tiên giới chỉ là cấm chế truyền thụ Chinh Thánh cùng Nguyên Đạo cảnh giới mà thôi, nhưng ở các đại thế phiệt nội bộ, hai cái này cảnh giới vẫn là có người luyện. Bọn họ chỉ là không truyền cho bình dân bách tính."

Oánh Oánh ngẩn ngơ.

La Quán Y cười nói: “Nên như vậy. Nhân chi đạo, tổn không đủ phụng có thừa, là nguyên nhân, người nghèo càng nghèo, giàu người càng giàu. Kiến thức cũng là của cải, đương nhiên là tổn không đủ phụng có thừa.”

Thánh Hoàng Vũ nói: “Thế nhưng là Thánh Nhân muốn làm, chính là thay đổi loại chuyện này ah.”

La Quán Y nói: “Vũ Hoàng không phải cũng là không có tiếp tục truyền thụ Chinh Thánh cùng Nguyên Đạo cảnh giới ư? Liền Vũ Hoàng bên người gần gũi người Phong Trần Kỷ cũng không có đến truyền, có thể thấy được Vũ Hoàng theo đuổi cũng là nhân chi đạo.”

Thánh Hoàng Vũ lắc đầu nói: “Ta truyền, hắn không học được, ngộ không đi ra. Chinh Thánh cùng Nguyên Đạo cảnh giới rất khó tu thành, phàm là có thể tu thành, không khỏi là tuyệt đỉnh thiên tài. Thế phiệt bên trong, bậc này thiên tài cũng là không nhiều.”

Tô Vân nói nhỏ: “Oánh Oánh, Nguyên Đạo không dám nói, nhưng Chinh Thánh cảnh giới không khó a?”

Oánh Oánh thấp giọng nói: “Nguyên Sóc có mấy cái tu thành Nguyên Đạo cảnh giới? Tây Thổ có mấy cái? Cộng lại liền mười cái đều không có! Còn Chinh Thánh cảnh giới, tính toán đâu ra đấy không cao hơn một ngàn người! Hơn nữa phần lớn đều tại thế phiệt cùng Thông Thiên các bên trong!”

Tô Vân suy nghĩ một chút, quả thực là đạo lý này. Hơn nữa, Thánh Hoàng Vũ dù sao cũng là hơn ba ngàn năm trước Thánh Hoàng, tại hắn sau đó Nguyên Sóc lại hiện ra đủ loại Thánh Nhân, lại có Hỏa Vân động thiên đem Thánh Nhân tuyệt học kế thừa xuống, phát dương quang đại, bởi vậy trong lúc vô hình đem Chinh Thánh ngưỡng cửa kéo xuống không ít.

Nhưng dù vậy, mấy tỉ người bên trong, cũng chỉ có không đến ngàn người tu thành Chinh Thánh.

Thiên Phủ động thiên thế gia cứ việc có tiên pháp truyền thừa, nhưng Chinh Thánh Nguyên Đạo hai cái cảnh giới cùng tiên pháp không liên quan, bởi vậy những thế gia này nội tình đều không dùng chỗ.

Cho nên, muốn tu thành Chinh Thánh cùng Nguyên Đạo cảnh giới, nhất định khó như lên trời, tu thành người ít càng thêm ít!

Thánh Hoàng Vũ thở dài: "Phong Trần Kỷ hắn ngốc, không học được, ta cũng không thể tránh được."

Oánh Oánh dò hỏi: "Như vậy, Vũ Hoàng đang tuyển ra mới Thánh Hoàng sau đó, ý định đi tới nơi nào?"

Thánh Hoàng Vũ lộ ra tươi cười, nói: "Ta ý định đi theo đệ nhất Thánh Hoàng bước chân, tiếp tục phi thăng chi lộ, tìm kiếm chân chính Tiên giới, tìm tới toà kia trong truyền thuyết Tiên giới chi môn!"

Oánh Oánh để bút xuống, lời nói thành khẩn nói: "Ngươi nói toà kia Tiên giới chi môn, ta đã từng nhìn thấy qua, quả thực treo một cái Huyền quan, so Tiên giới chí bảo Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh không hề yếu Huyền quan! Vũ Hoàng không suy tính một chút?"

Thánh Hoàng Vũ lắc đầu, nói: "Nội tâm chính là chấp niệm chỗ tụ, đến nơi đến chốn, ta từ Nguyên Sóc mở đầu, chắc chắn tại Tiên giới chi môn viên mãn."

Oánh Oánh lắc đầu, đang muốn nói chuyện, Thánh Hoàng Vũ đột nhiên tỉnh ngộ lại: "Tiên sứ đại nhân thật giống chỉ lo hỏi chuyện riêng của ta, đối với việc công lại là một câu đều không có nói. Tiên sứ đại nhân có hay không nên nói nói chuyện việc công?"

Oánh Oánh đem sổ thu lại, vỗ tay một cái, cười nói: "Việc công… Đại Cường, ngươi tới nói việc công!"

Tô Vân tiến lên, nói: "Việc công chính là Tiên Đế tái xuất, rộng mời nghĩa sĩ, cùng nâng cờ khởi nghĩa…"

"Người tới!"

Thánh Hoàng Vũ phất phất tay, Phong Trần Kỷ vội vàng chạy tới, khom người nói: "Thánh Hoàng có chuyện gì dặn dò?"

Thánh Hoàng Vũ nghiêng đầu, nhỏ giọng nói: "Đem bọn hắn kéo xuống chém, phù tiết cùng đầu lưu lại… Tiên sứ đại nhân, không có việc gì không có việc gì, chúng ta lại nói thì thầm… Đưa đến tiên đình tranh công xin thưởng…"

Oánh Oánh trừng mắt nhìn: "Vũ Hoàng, chúng ta đều nghe được!"

Thánh Hoàng Vũ tức nói: "Nguyên lai các ngươi đều nghe được! Nghe được ngươi còn nói rộng mời nghĩa sĩ cùng nâng cờ khởi nghĩa? Tại Thiên Phủ động thiên, phàm là ngươi cờ hiệu đánh ra đến, đêm đó liền bị người chém đầu! Rõ ràng là bại Đế, dưới tay không có mấy người, còn gióng trống khua chiêng, chẳng phải là tự tìm cái chết?"

Phong Trần Kỷ liên tục gật đầu, nói: "Cho hắn tiện nghi người khác, không bằng tiện nghi Thánh Hoàng, nói không chừng Thánh Hoàng có thể dựa vào này công lao phi thăng."

—— —— cùng mọi người hồi báo một chút, ban ngày Trạch Trư đi đón vợ xuất viện, tiến hành thủ tục xuất viện, bác sĩ nói giữ thai có thành quả, về nhà trước nuôi, nếu có tình huống uống thuốc trước đã lại đi bệnh viện. Gần đây loại trừ đưa đón con gái đi học bên ngoài, đại khái không có lúc trước bận rộn như vậy, Trạch Trư tận lực đúng giờ đổi mới. Nếu có dư lực, vậy liền bổ sung lúc trước chương tiết.

Đúng rồi, cầu phiếu! ! !

Chương 485 : Phá miệng Tống Thần Quân

Chương 485: Phá miệng Tống Thần Quân

Nếu như Tô Vân ba người không phải xuất thân Nguyên Sóc đồng hương, Thánh Hoàng Vũ mới chẳng muốn quản bọn họ có phải hay không bại Đế Tiên sứ, trực tiếp chém đứt đầu đưa đến tiên đình, nói không chừng liền có thể hoàn thành tâm nguyện, phi thăng Tiên giới.

Nhưng Tô Vân hết lần này tới lần khác là hắn đồng hương.

Thánh Hoàng Vũ dù sao vẫn là lo lắng Tô Vân ba người an nguy, bởi vậy mới ở ngay trước mặt bọn họ nói như vậy, chỉ là nhắc nhở bọn họ cẩn thận làm việc mà thôi.

Bất quá hắn cũng không biết nâng cờ khởi nghĩa khởi nghĩa, vì tiền nhiệm Tiên Đế tạo phản, Tô Vân cũng chỉ là nói một chút, cũng không có tạo phản ý định.

Nhưng mà, thanh đồng phù tiết xuất hiện sau đó, bọn họ liền thân bất do kỷ, không cho phép bọn họ không đứng tại tiền triều Tiên Đế bên này.

"Nếu là bình thường thời kì, ta có thể bí mật thông báo một chút đối tân triều bất mãn đối tiền triều lưu luyến nghĩa sĩ, bí mật chuẩn bị, từ từ mưu toan."

Thánh Hoàng Vũ suy tư nói: "Đi qua mấy chục năm kinh doanh, liền có thể để Thiên Phủ động thiên thay trời đổi đất, trở thành bại Đế lãnh thổ! Nhưng mà Tiên sứ đại nhân lần này tới, chính vào Thánh Hoàng hội, các đại phúc địa cùng từng cái thế giới, đều phái tới cao thủ tranh đoạt Thánh Hoàng chi

vị, thanh đồng phù tiết xuất hiện, chỉ sợ không lừa gạt được tai mắt của bọn hắn…”

Hắn đi qua đi lại, sau một lúc lâu, đột nhiên dừng bước, xoay người, nhìn Oánh Oánh sắc mặt biến ảo không ngừng: “Hiện nay Thiên Phủ động thiên rồng rắn lẫn lộn, cuồn cuộn sóng ngầm, cho người ta một loại gió thổi báo giông bão sắp đến cảm giác. Tiên sứ đại nhân tại Thiên Khôi động thiên hiện thân, liền ngay sau đó biến mất, nhất định sẽ dẫn tới rất nhiều mơ màng…”

Oánh Oánh một bên cho hắn chân dung, một bên viết chú thích: “Vũ Hoàng giỏi thay đổi sắc, da mặt màu sắc chớp mắt bách biến.”

Thánh Hoàng Vũ từ từ lộ ra tươi cười, nói: “Tiên sứ đại nhân không hiện ra chân thân, các đại thế gia liền lẫn nhau nghi kỵ, lẫn nhau nghi ngờ, trời này phủ động thiên nước liền hóa thành Hỗn Độn trạng thái. Hỗn Độn trạng thái sau đó, nước liền sẽ càng ngày càng trong veo, đến lúc đó ai là đen ai là trắng, liền rõ rõ ràng ràng…”

“… Ưa thích nhìn chằm chằm xinh đẹp nữ hài tử độc thoại.” Oánh Oánh tại Thánh Hoàng Vũ chân dung một bên tiếp tục viết.

Thánh Hoàng Vũ tuy là đang ngó chừng Oánh Oánh, nhưng phảng phất hồn du thiên ngoại, cười nói: “Là, còn có thể để nước càng đục một chút! Cùng hắn để cho bọn họ đoán, không bằng dứt khoát chủ động thả ra tin tức, liền nói tiền triều Tiên Đế Tiên sứ đã đến Mặc Hành thành, chuẩn bị mượn Thánh Hoàng hội liên hệ trung thần nghĩa sĩ. Tiên sứ đại nhân cũng sẽ không hiển lộ chân thân, ai cũng không biết Tiên sứ đến cùng là ai…”

Nụ cười trên mặt hắn càng đậm, nói: “Hay nhất chính là, ai cũng không biết, chân chính Tiên sứ, chỉ là vị này nhỏ nhắn cô

nương, càng không biết Tiên sứ là nữ hài nhi. Cho nên…"

Ánh mắt của hắn rơi vào Tô Vân trên mặt, cười nói: "Cần thiết giây phút, cần để cho ngươi để thay thế Tiên sứ đứng ra đi, thậm chí đem những người khác nghi ngờ, đều tập trung ở trên người ngươi, để cho bọn họ cho là ngươi mới là Tiên sứ, từ đó đối ngươi thống hạ sát thủ. Lúc cần thiết, thậm chí hi sinh đi ngươi."

Tô Vân sắc mặt trắng bệch: "Không hi sinh có được hay không?"

"Không được!"

Oánh Oánh giận mà đánh nhịp: "Đại Cường, ngươi muốn trung nghĩa!"

Tô Vân đành phải tùy nàng.

Thánh Hoàng Vũ cười nói: "Tiên sứ không tiện lưu ở nơi đây, liền theo ta vào ở Thiên Phủ. Đại Cường, ngươi liền đi theo ta, ta tiến cử hiền tài ngươi tham gia Thánh Hoàng hội, để ngươi tới thu hút chú ý!"

Tô Vân đành phải gật đầu.

Thánh Hoàng Vũ thương nghị đã định, liền để Phong Trần Kỷ dẫn dắt bọn họ đi Thiên Phủ.

Nơi này Thiên Phủ, chỉ là Thiên Phủ động thiên Thiên Phủ, ý là thượng thiên phủ khố, sản vật phì nhiêu chi địa. Mà Thiên Khôi phúc địa Mặc Hành thành bên trong thật sự có một tòa Thiên Phủ, là Thánh Hoàng công vụ địa phương, ngay tại Thánh Hoàng cư bên cạnh.

Mà Thánh Hoàng cư thì là Thánh Hoàng ở chi địa, cũng tức là lúc trước Tô Vân đám người xông vào địa phương.

Thiên Phủ môn bên ngoài, có thần Linh trấn thủ, đó là nhận được tiên khí nuôi dưỡng thần linh, nội tâm quảng đại, kim

thân phi phàm, Tô Vân nhịn không được nhìn nhiều hai mắt.

Hai tôn thần linh chính là Thiên Phủ thần giữ cửa, không giận tự uy, đứng lại trái phải không nhúc nhích, tròng mắt nhưng liếc Tô Vân một cái.

"Sống!" Oánh Oánh nói nhỏ.

Tô Vân gật đầu.

"Nông dân!" Cái kia hai tôn thần giữ cửa lồng ngực nhô lên.

Tô Vân không để ý lắm, bước nhanh đi tới Thánh Hoàng Vũ bên người, dò hỏi: "Vũ Hoàng, trước đó vài ngày có hay không có đến từ Nguyên Sóc Thánh Linh chạy tới Thiên Phủ động thiên?"

Thánh Hoàng Vũ dẫn dắt lấy bọn hắn đi tới Thiên Phủ tây sương, nói: "Đến từ Nguyên Sóc Thánh Linh? Này cũng chưa nghe nói qua. Nếu là có Nguyên Sóc khách tới, khẳng định có người sẽ đến cho ta biết. Chẳng lẽ Nguyên Sóc có Thánh Nhân nội tâm hướng Thiên Phủ tới?"

Tô Vân nghi hoặc, Lâu Ban cùng Sầm phu tử chẳng lẽ còn tương lai đến Thiên Phủ động thiên?

"Không đúng, lấy tốc độ của bọn hắn, hẳn là đã sớm tới Thiên Phủ động thiên, không có khả năng vẫn còn trên đường."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, lại nói: "Xin hỏi Vũ Hoàng, Thiên Phủ động thiên loại trừ Vũ Hoàng bên ngoài, phải chăng còn có mặt khác Thánh Linh đi tới nơi này?"

Thánh Hoàng Vũ hoạt bát hơi chấn động, cười nói: "Trong lịch sử tới qua Thiên Phủ không phải số ít, có hơn mười vị đây. Những này Thánh Linh tại ta chỗ này đặt chân, ta mượn quyền hạn vì bọn họ dùng Thiên Khôi phúc địa tiên quang tiên

khí cùng tạo nên thân thể Tức Nhưỡng, vì bọn họ tái tạo kim thân!"

"Chỉ có hơn mười vị Thánh Nhân tới qua nơi này?" Tô Vân không hiểu chút nào.

Nguyên Sóc từ xưa đến nay, có ba năm trăm Thánh Nhân nội tâm đi lên phi thăng chi lộ, rất nhiều Thánh Linh đều là tại 《 Vũ Hoàng sách 》 chỉ điểm đi tới Chung Sơn động thiên, từ Chung Sơn động thiên chạy tới Thiên Phủ.

"Chung Sơn động thiên Bạch Hoa phu nhân, nàng lưu đày chi thuật có chút vấn đề."

Thánh Hoàng Vũ rõ ràng hắn ý tứ, vừa đi vừa giải thích nói: "Năm đó ta cùng nàng cùng nhau nghiên cứu, tính ra Thiên Phủ động thiên phương hướng, mời nàng dùng lưu đày chi thuật đem ta nội tâm đưa ra Chung sơn. Ta bị đưa ra tới sau đó, phát hiện nàng thuật pháp có chút sơ hở, lưu đày phương hướng cũng không chính xác. Bởi vậy ba ngàn năm nay, ta chỉ đợi đến hơn mười vị Thánh Nhân, mặt khác Thánh Nhân hơn phân nửa đều được đưa đến địa phương khác đi."

Hắn dừng một chút, nói: "Ta tính ra tại khoảng cách Thiên Phủ động thiên chỗ thật xa, có một cái khác động thiên, hơn phân nửa những cái kia Thánh Linh đều bị lưu đày tới cái kia động thiên bên trong đi. Lần này Thiên Phủ động thiên dị biến, đột nhiên di động lên, ta tính ra tại hai tháng sau, liền sẽ có cái kia động thiên kéo tới, cùng Thiên Phủ động thiên lẫn nhau cũng. Chẳng lẽ, ngươi muốn tìm Thánh Linh, rơi vào cái kia động thiên bên trong?"

Tô Vân ngạc nhiên, chẳng lẽ Lâu Ban cùng Sầm phu tử thật lạc đường?

Hắn có chút chần chờ, Bạch Hoa phu nhân lưu đày chi thuật không đáng tin cậy, Bạch Trạch nguyên lão lưu đày chi

thuật sư thừa Bạch Hoa phu nhân , đồng dạng cũng không đáng tin cậy!

Nói không chừng phu tử cùng Lâu Ban thật bị lưu đày tới một cái khác động thiên đi.

Đương nhiên, cũng có thể là bởi vì hiện nay Thiên Phủ động thiên thế lực phức tạp, cuồn cuộn sóng ngầm, Lâu Ban cùng Sầm phu tử vừa tới đến Thiên Phủ liền bị người phát hiện, bắt trấn áp xuống.

Bất quá, vì sao Oánh Oánh không cách nào triệu hoán bọn họ?

"Bất luận Lâu Ban cùng Sầm bá là tại Thiên Phủ vẫn là tại một cái khác động thiên, bọn họ đều gặp phải nguy hiểm!" Tô Vân thầm nghĩ.

"Thiên Phủ không giữ được Thánh Linh, bọn họ tu thành kim thân sau đó, liền thường thường sẽ rời đi, tiếp tục phi thăng chi lộ, đi tới Tiên giới chi môn."

Thánh Hoàng Vũ sai người mở ra tây sương cửa, thở dài, nói: "Ta lại bởi vì đối Viêm Hoàng hứa hẹn, không thể không lưu tại Thiên Phủ, nếu như ta có thể rời đi, tiếp tục phi thăng chi lộ, tìm đến Tiên giới chi môn, thật là tốt biết bao? Tiên giới chi môn bên dưới, ta làm cùng những cái kia Thánh Linh nâng cốc nói chuyện vui vẻ…"

Hắn than tiếc không thôi, nói: "Vừa mới ngươi nói Nguyên Sóc khách tới, cũng làm cho ta nghĩ tới một chuyện. Trước đó không lâu cũng có một người vượt ngang tinh không, từ một cái khác động thiên chạy đến. Đó là vị kỳ nữ, thân thể bay vào vũ trụ, chỉ là nàng cũng không phải là đến từ Nguyên Sóc. Nàng tuy là nữ tử, nhưng tài hoa tuyệt đại…"

Hắn vừa mới nói đến đây, chỉ nghe bên ngoài truyền tới một âm thanh vang dội, cười ha ha nói: "Thánh Hoàng tại hay

không? Tống mỗ nghe nói Thánh Hoàng có khách quý đến thăm, chuyên tới để cầu kiến! Những năm này Thánh Hoàng khách cũng không nhiều ah!" Dứt lời, đẩy cửa thanh truyền đến.

Thánh Hoàng Vũ vẻ mặt khẽ nhúc nhích, nói: "Là Tống Thần Quân! Hắn là Thiên Khôi phúc địa một người quản sự khác, tại Thiên Khôi phúc địa, Thánh Hoàng chỉ là trên danh nghĩa chúa tể, không có thực quyền, Tống Thần Quân mới có thực quyền."

Tô Vân xoay người nhìn lại, chỉ thấy một vị thoạt nhìn rất là nam tử trẻ tuổi thẳng xông vào Thiên Phủ tây sương, tựa như đi tới nhà mình bình thường, hắn sau đầu vầng sáng hơi rung nhẹ, giống như là mây khói hình thành ngất, lại tỏa ra quang mang nhàn nhạt, đồng thời trong vầng sáng lại có một đạo hào quang nhảy nhót lung tung, rất là bất phàm!

Trừ cái đó ra, vầng sáng bên cạnh còn có băng dải uốn lượn như sông, tại phía sau hắn xoay tròn nửa vòng, lại trôi hướng trước người hắn, tiếp đó từ hắn dưới nách xuyên qua.

Vị này Tống Thần Quân đến gần lúc, thậm chí có thể nghe được róc rách tiếng nước, hiển nhiên là từ dòng sông kia băng dải bên trong truyền đến.

"Người này tu luyện ba loại khác biệt tiên thuật, hình thành tam trùng đạo trường."

Tô Vân nhìn một cái, trong lòng khẽ nhúc nhích: "Thực lực của hắn so ra kém Liễu Kiếm Nam, nhưng cũng không thể coi thường. Quan trọng chính là, hắn thế mà còn trẻ như vậy!"

Tống Thần Quân ánh mắt từ Tô Vân trên mặt đảo qua, rơi vào La Quán Y trên người, lại nhìn một chút Oánh Oánh, ngay sau đó lại rơi vào Tô Vân trên người, cười ha ha nói: "Mấy vị này chính là Thánh Hoàng khách a? Thánh Hoàng, ngươi nói

có khéo hay không? Ta mới vừa rồi còn nghe người ta nói, có người nhìn thấy thật lớn một cái thanh đồng phù tiết, từ chúng ta Thiên Khôi phúc địa trên không bay qua, đang tại kinh ngạc: Đây là có người muốn tạo phản đây! Tiếp đó liền nghe nói Thánh Hoàng gia khách tới! Ngươi nói có khéo hay không, có khéo hay không?"

Thánh Hoàng Vũ kinh ngạc nói: "Gì khéo léo? Tống Thần Quân chẳng lẽ cho là ta khách, chính là điều khiển thanh đồng phù tiết bay loạn người kia a?"

Tống Thần Quân cười tủm tỉm nhìn Tô Vân, cười tủm tỉm nói: "Thánh Hoàng, ngươi phụ trách quản lý Thiên Phủ động thiên một trăm linh tám phúc địa, ta chỉ phụ trách quản lý Thiên Khôi động thiên, quyền vị tự nhiên không bằng ngươi. Thánh Hoàng khách, ta đương nhiên không dám tra hỏi lai lịch."

Thánh Hoàng Vũ cười nói: "Vị này Tô Đại Cường, là ta bí mật thu nhận đệ tử, tham gia lần này Thánh Hoàng hội…"

Tô Vân ho khan một tiếng, nói: "Thánh Hoàng, vẫn là gọi ta Tô Vân hoặc là Tiểu Vân a."

Thánh Hoàng Vũ cười nói: "Được Tô Vân. Thần Quân, ta đệ tử này vừa lớn lại mạnh, bởi vậy tự Đại Cường. Lai lịch của hắn nhưng cũng đơn giản, biết Khai Dương bốn ư? Ngày bình thường, ta liền đem hắn nuôi dưỡng ở Khai Dương bốn bên trên."

Phong Trần Kỷ nghe vậy, lập tức lặng lẽ rời đi, thầm nghĩ: "Khai Dương bốn, là Khai Dương mặt trời viên thứ tư hành tinh, Thánh Hoàng đây là muốn ta đi chuẩn bị Tô Vân thân phận."

Hắn còn chưa đi xa, chỉ nghe Tống Thần Quân cười nói: "Thì ra là thế, ta còn tưởng rằng Tô Đại Cường chính là cái kia

ngồi tiền triều Tiên Đế ấn phù bốn phía rêu rao gia hỏa đây. Ta nghĩ thầm này thiên đại công lao, liền muốn rơi vào Tống mỗ trên đầu, ha ha ha ha! Như vậy, Phong Trần Kỷ tiểu tử kia giết môn hạ của ta Diệp Ngọc Thần, là đạo lý gì?"

Phong Trần Kỷ nghe nói như thế, lập tức tăng tốc bước chân, vội vàng rời đi.

Thánh Hoàng Vũ kinh ngạc nói: "Diệp Ngọc Thần cùng phượng long quân tạo phản, Thần Quân ngươi không biết?"

Tống Thần Quân kinh ngạc không thôi, vội vàng nói: "Không biết. Lại có việc này? Ai nha, là ta trách oan Phong Trần Kỷ tiểu tử kia, thứ tội, thứ tội. Đã Thánh Hoàng có khách, vậy liền không quấy rầy. Cáo từ. Dừng bước."

Thánh Hoàng Vũ cười nói: "Ta đưa Thần Quân ra ngoài."

Hai người đi ra ngoài, Thánh Hoàng Vũ nói: "Thần Quân, cái này Thiên Phủ là ta xử lý chính vụ địa phương, Thần Quân nếu là muốn đến, để canh cổng thần linh thông báo một tiếng."

"Nhất định, nhất định!"

Tống Thần Quân rời đi, quay mặt lại liền sắc mặt âm trầm xuống: "Cái kia vừa lớn lại mạnh Tô Vân, hẳn là tiền triều Tiên Đế sứ giả. Tiên giới truyền đến tin tức mới, nói tiền triều Tiên Đế Đế thi xác chết vùng dậy, hóa thành thi yêu, lại có Đế linh từ Minh đô chạy trốn, nhìn tới, vị này lão Tiên Đế là không an phận, phái tới sứ giả đến Thiên Phủ tới…"

Thánh Hoàng Vũ trở lại Thiên Phủ tây sương, hướng Oánh Oánh cười nói: "Tống Thần Quân là cái phá miệng, hắn rời đi nơi này sau đó, rất nhanh Tô Đại Cường là Tiên sứ tin tức liền sẽ truyền khắp Mặc Hành thành, mọi người đều biết! Đến lúc đó, Tiên sứ đại nhân liền an toàn."

Oánh Oánh nghẹn họng nhìn trân trối, La Quán Y cũng là nhìn ra ngây người.

“Càng thêm buồn cười là, bọn họ tuy là đều biết, lại đều phải làm bộ không biết.”

Thánh Hoàng Vũ lòng tin tràn đầy, cười nói: “Khi đó, chắc chắn sẽ không có người nghĩ đến ngươi mới thật sự là Tiên sứ, bọn họ chỉ có thể hướng Tô Đại Cường ra tay!”

Chương 486 : Vừa lớn lại mạnh Đại Cường (đại chương cầu phiếu)

Chương 486: Vừa lớn lại mạnh Đại Cường (đại chương cầu phiếu)

Thánh Hoàng Vũ vội vàng rời đi, Tô Vân còn có rất nhiều chuyện muốn hỏi hắn, chỉ là Thiên Phủ là Thánh Hoàng Vũ làm việc công địa phương, Thánh Hoàng Vũ cũng không phải là ở chỗ này.

Hiện nay Thánh Hoàng hội sắp đến, Thánh Hoàng Vũ cần phải đến bốn phía thu xếp, còn phải đến nghênh đón những cái kia đường xa mà đến thế phiệt cao nhân.

"Không biết Vũ Hoàng nói tới cái kia thân thể bay vào vũ trụ nữ tử là ai." Tô Vân thầm nghĩ.

La Quán Y cũng đi ra ngoài, rời đi Thiên Phủ.

Tô Vân biết nàng riêng có chí hướng, không cam tâm ở lâu dưới người, năm đó cho dù đỉnh đầu có nhân ma Dư Tẫn, Thần Đế Ngọc Đạo Nguyên, Giang Tổ Thạch cùng Nguyệt Lưu Khê, nàng đều muốn tranh một chuyến, ý đồ thoát khỏi các phương ràng buộc, trở thành chí cao vô thượng Đại Tần Thánh Hoàng.

Đến Thiên Phủ động thiên, La Quán Y đương nhiên phải bắt lấy cơ hội lần này, bổ sung bản thân tu vi bên trên thiếu khuyết!

"La Quán Y là cái người cực kỳ mạnh."

Oánh Oánh nhìn nhìn Tô Vân, nói: "Cô gái này lần này đi ra ngoài, tất nhiên sẽ đi kết giao đi tới Thiên Khôi phúc địa tuổi trẻ cao thủ, chụp lấy tiên pháp, bổ sung Quảng Hàn, Lôi Trì, Trường Viên các loại cảnh giới. Nàng là Tây Thổ bên trong một người duy nhất tìm hiểu ra linh nhục hợp nhất, lĩnh ngộ ra đại nhất thống công pháp người, càng đem thân thể tu luyện tới thiếu niên tiên nhân cấp độ. Lần này nàng nếu là bù đắp cảnh giới, vừa học đến tiên pháp, chỉ sợ thực lực đột nhiên tăng mạnh!"

Tô Vân nói: "La Quán Y, nhân ma chi nữ, thiên tư trác tuyệt, đạo tâm bên trong tràn đầy ma tính, nàng lại ở chỗ này như cá gặp nước, học thành tiên pháp, tu thành Quảng Hàn Lôi Trì Trường Viên các loại cảnh giới."

Oánh Oánh vẫn như cũ nhìn hắn, nói: "Ngươi chẳng lẽ liền không lo lắng, nàng đem chúng ta thân phận chọc ra? Liền không lo lắng nàng bán đi chúng ta? Không lo lắng nàng học được tiên pháp, tu thành cảnh giới, thực lực tại ngươi phía trên?"

Tô Vân yên lặng, sau một lúc lâu, cười nói: "Oánh Oánh, ngươi nghĩ đến đi nơi nào? La Quán Y là người thông minh, biết bán đi chúng ta chính là bán đi bản thân nàng, sẽ không làm loạn. Hơn nữa, nàng hiểu ý biết đến cùng ta chênh lệch."

Không lâu sau đó, Phong Trần Kỷ trở về, hướng Oánh Oánh nói: "Tiên sứ đại nhân yên tâm, Đại Cường huynh thân phận một chuyện, đã làm xong. Mấy ngày nay Tiên sứ đại nhân nếu như muốn ra cửa, liền do ta đi theo, miễn cho gây ra sự cố. Đương nhiên, có thể không ra khỏi cửa tốt nhất đừng đi ra ngoài."

Oánh Oánh hưng phấn nói: "Đại Cường, chúng ta bây giờ liền đi ra ngoài!"

Phong Trần Kỷ vẻ mặt đen thui.

Tô Vân hướng tây toa đi ra ngoài, cười nói: "Phong huynh, ngươi thông minh lanh lợi, vì sao không có tu thành Chinh Thánh cảnh giới?"

Phong Trần Kỷ đuổi theo bọn họ, vẻ mặt đỏ lên, lúng ta lúng túng nói: "Thông minh lanh lợi không có nghĩa là tư chất liền tốt, nếu người nào đều có thể sửa thành Chinh Thánh cảnh giới, như vậy ta cũng chính là đương đại ít có cao thủ, tại Thiên Phủ động thiên hẳn là có thể xếp tới trước một ngàn tên. Nhưng mà, xếp tại một ngàn tên về sau Thiên Tượng cao thủ, vậy liền quá nhiều."

Hắn thở dài: "Hiện tại thực lực của ta, phỏng đoán có thể tại Thiên Phủ động thiên xếp tới ba năm vạn tên…"

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, Phong Trần Kỷ mặc dù chỉ là Thiên Tượng cảnh giới, nhưng kỳ thật đủ sức để cùng Nguyên Sóc bốn đại thần thoại so sánh. Một thân thực lực phi phàm, thế mà chỉ có thể ở Thiên Phủ động thiên xếp tới ba năm vạn tên!

Cái này chẳng phải là nói, Thiên Phủ động thiên bên trong có ba năm vạn vị Nguyên Đạo Thánh Nhân cấp bậc tồn tại?

Đương nhiên, Phong Trần Kỷ có thể cùng lúc trước Nguyên Đạo Thánh Nhân so sánh, khi đó Nguyên Sóc Nguyên Đạo Thánh Nhân so Thiên Phủ linh sĩ thiếu hụt Quảng Hàn, Trường Viên cùng Lôi Trì cái này ba cái cảnh giới, cứ việc nhìn như cảnh giới rất cao, trên thực tế cảnh giới còn không bằng Phong Trần Kỷ cao.

Hiện nay Tô Vân đã cảnh giới mới hệ thống truyền đến Nguyên Sóc, Đạo Thánh, Thánh Phật, Cầu Thủy Kính, Tả Tùng Nham, Cảnh Triệu các Nguyên Đạo cảnh giới tồn tại đã tại tu luyện, bổ sung Quảng Hàn, Lôi Trì cùng Trường Viên tam cảnh giới cũng là chuyện sớm hay muộn.

Không chỉ có như thế, Tô Vân đối với mấy cái này cảnh giới miêu tả càng thêm tường tận, càng tinh tế hơn, đặc biệt là nhiều thêm Chung sơn, Chúc Long, Tử Phủ các loại cảnh giới phân chia.

Bởi vậy, Tô Vân đối Nguyên Sóc tương lai cực kỳ để ý, cảm thấy dựa vào Nguyên Sóc lực lượng đủ để bảo vệ Thiên Thị Viên!

Nhưng mà hiện tại vẫn không được, hắn nhất định phải vì Nguyên Sóc tranh thủ trưởng thành thời gian.

Suy nghĩ một chút, Nguyên Sóc thế giới cái kia nho nhỏ tinh cầu, chẳng qua là nơi chật hẹp nhỏ bé, nhưng có tầm mười vị Nguyên Đạo cảnh giới có thể so với Kim Tiên tồn tại, nên kinh khủng bực nào?

Lại suy nghĩ một chút cái này nho nhỏ tinh cầu bên trên, lại có một ngàn Chinh Thánh cảnh giới có thể so với tiên nhân cường giả!

Đặt ở bảy mươi hai động thiên bên trong, cho dù không bằng Thiên Phủ động thiên, chỉ sợ cũng đủ để quét ngang mặt khác động thiên đi?

Tô Vân vừa nghĩ tâm sự, một bên quan sát cái này mực hành thành phong cảnh, cười nói: "Phong huynh, ngươi suy nghĩ nhiều Tiên sứ đại nhân thỉnh giáo, rất nhanh liền có thể tu thành Chinh Thánh."

Phong Trần Kỷ nhìn về phía Oánh Oánh, nửa tin nửa ngờ.

Oánh Oánh dương dương đắc ý, cười nói: "Ngươi tu luyện là công pháp gì? Ta chỉ điểm ngươi một chút."

Phong Trần Kỷ nói rõ sự thật, hắn tu luyện lại là Thánh Hoàng Vũ công pháp Cửu Đỉnh Long Môn công, chỉ là tăng lên Lôi Trì, Quảng Hàn, Trường Viên các loại cảnh giới. Có lẽ là Thánh Hoàng Vũ đi tới Thiên Phủ động thiên sau đó, thấy

được Thiên Phủ động thiên tiên pháp truyền thừa, ý thức được còn có cái này ba cái cảnh giới, bởi vậy đối với mình công pháp tiến hành sửa chữa.

Thiên Phủ động thiên tiên pháp cùng Nguyên Sóc công pháp có rất lớn khác biệt, tiên pháp là thân thể nội tâm song tu công pháp, tại Thánh Hoàng Vũ thời kỳ đó, Nguyên Sóc công pháp chủ tu nội tâm.

Cho đến những năm gần đây, La Quán Y kế thừa Cầu Thủy Kính, Nguyệt Lưu Khê cùng Giang Tổ Thạch nghiên cứu, cái thứ nhất làm được nội tâm thân thể song tu, luyện thành đại nhất thống, mới mở ra Tây Thổ cùng Nguyên Sóc linh sĩ phần mới.

Thánh Hoàng Vũ Cửu Đỉnh Long Môn công không đủ linh nhục song tu pháp môn, tu bổ lên, khẳng định cực kỳ tiêu hao trí tuệ, Thánh Hoàng Vũ vì bù đắp môn công pháp này, nhất định chịu không ít khổ đầu.

Mà Thánh Hoàng Vũ chỉ có kim thân không có thân thể, hắn bù đắp công pháp đối với hắn không chỗ hữu dụng, hiển nhiên, hắn cũng không phải là vì bản thân.

Phong Trần Kỷ là Thánh Hoàng Vũ nhận nuôi hài tử, từ nhỏ liền đi theo hắn, bởi vậy nhận được truyền thừa của hắn, Thánh Hoàng Vũ thực ra có phải là vì bồi dưỡng Phong Trần Kỷ, mà bù đắp công pháp.

Nhưng mà đáng tiếc là, Phong Trần Kỷ không cách nào tu luyện tới Chinh Thánh cảnh giới, bị kẹt tại Thiên Tượng cảnh giới, nửa vời.

Oánh Oánh nghe hắn nói một phen, không khỏi cười nói: "Nguyên lai là Cửu Đỉnh Long Môn công, vậy liền đơn giản nhiều."

Phong Trần Kỷ mang bộ mặt sầu thảm: "Thánh Hoàng công pháp bác đại tinh thâm, muốn từ hắn công pháp bên trong tìm hiểu ra mới đạo lý, vậy liền quá khó khăn. Chinh Thánh, Chinh Thánh, chứng đạo tại Thánh, ta bị vây ở cảnh giới này bên trên, trước sau không cách nào lại tiến một bước."

Oánh Oánh càng thêm hài lòng, đối với Phong Trần Kỷ tới nói, Thánh Hoàng Vũ công pháp quá hoàn mỹ, hắn vô duyên bước vào Chinh Thánh cảnh giới, bởi vì hắn nghĩ không ra còn có cái gì có thể lấy bổ sung địa phương. Nhưng đối với Oánh Oánh tới nói, vậy liền quá đơn giản.

Thánh Hoàng Vũ Cửu Đỉnh Long Môn công, đã Nguyên Sóc bị nghiên cứu ba ngàn năm, hắn công pháp có cái gì ưu điểm có khuyết điểm gì, có cái nào cần sửa chữa địa phương, nàng đều rõ rõ ràng ràng!

Chỉ điểm Phong Trần Kỷ, trợ Phong Trần Kỷ đột phá, tu luyện tới Chinh Thánh cảnh giới, đối với nàng mà nói có thể nói là một cái nhấc tay.

"Vũ Hoàng Cửu Đỉnh Long Môn công nhưng thật ra là hai môn công pháp hợp hai làm một, Cửu Đỉnh công cùng Long Môn công, bởi vậy Vũ Hoàng dùng môn công pháp này luyện thành hai cái Đại Thánh linh, thứ nhất là cửu đỉnh, thứ hai là long môn Vũ Vương trì."

Oánh Oánh chậm rãi mà nói, nói: "Cửu đỉnh là Nguyên Sóc cửu châu địa lý, trấn áp cửu châu số mệnh, phía trên lạc ấn sơn hà hướng đi, tế lên sau đó, sơn hà bay ra, vô cùng lợi hại. Long môn Vũ Vương trì thì là có hóa cá thành rồng, nhảy long môn phi thăng ý tứ, cũng là một kiện lợi hại linh binh. Nhưng chính là bởi vì cái này hai môn công pháp đều quá hoàn mỹ, dẫn đến Vũ Hoàng đưa chúng nó dung hợp lại cùng nhau lúc, ngược lại chẳng phải hoàn mỹ."

Phong Trần Kỷ trong đầu ầm ầm, đột nhiên có một loại hiểu ra cảm giác!

Nhưng mà ngay sau đó trong đầu hắn ngơ ngơ ngác ngác, vừa rồi rõ ràng có trong nháy mắt linh cảm, nhưng linh quang chợt lóe liền biến mất, hắn không thể bắt lấy.

Oánh Oánh thấy thế, hướng Tô Vân nói nhỏ: "Người này là cái nhân tinh, nhưng đầu óc không tốt. Ta đã chỉ điểm đến loại trình độ này, hắn vẫn là mơ mơ màng màng."

Tô Vân đi tới mực hành trong thành Thiên Khôi phúc địa vị trí, chỉ thấy trên bầu trời tiên quang như là từng khối lưu ly làm màn lớn, rủ xuống, lơ lửng trên không trung. Những cái kia tiên quang, lại có thể chiếu người, vô cùng rõ ràng!

Nơi này rất là náo nhiệt, có không ít linh sĩ thong thả ở giữa, có người thế mà từ tiên quang bên trong xuyên qua, liền thấy tiên quang bên trong nhiều thêm đồng dạng bản thân.

Tô Vân kinh ngạc, đi ra phía trước kiểm tra, cười nói: "Nếu như ngươi thêm chút chỉ điểm hắn liền có thể đột phá, như vậy hắn đã sớm đột phá, cũng lộ ra không ra Oánh Oánh thần thông quảng đại."

Oánh Oánh mở cờ trong bụng, quay đầu, hướng Phong Trần Kỷ nói đến Cửu Đỉnh Long Môn công đủ loại chỗ thiếu sót, đem Cửu Đỉnh Long Môn công đủ loại tai hại cùng sơ hở một phát lấy xuống đi ra!

Phong Trần Kỷ nghe được nghẹn họng nhìn trân trối, tròng mắt trừng tròn xoe.

Oánh Oánh không chỉ có chỉ trích ra Cửu Đỉnh Long Môn công tai hại cùng sơ hở, còn nói ra cải tiến thay đổi con đường, càng làm cho trong lòng của hắn chính là rung động, lại là khâm phục!

“Không hổ là Tiên Đế sứ giả, bậc này tài hoa, bậc này tài hoa…”

Phong Trần Kỷ trong đầu nổ vang, đối Oánh Oánh bội phục đầu rạp xuống đất: “Khó trách lão Tiên Đế sẽ đem thanh đồng phù tiết bậc này trọng bảo cho nàng, Oánh Oánh đại nhân quả thực là tuyệt thế tài hoa!”

Hắn lại không biết Oánh Oánh chỉ là đem các đời Nguyên Sóc cao thủ đối Thánh Hoàng Vũ công pháp phê bình nói một lần mà thôi, Oánh Oánh cơ hồ tương đương tại đem cái này ba ngàn năm ở giữa Nguyên Sóc cao thủ đối Cửu Đỉnh Long Môn công giải thích toàn bộ nói cho hắn biết, trong này thậm chí không thiếu có Thánh Nhân đối Cửu Đỉnh Long Môn công đánh giá, trong đó ý nghĩ tự nhiên không thể coi thường!

Trải qua Oánh Oánh chỉ điểm, Phong Trần Kỷ trong đầu đủ loại linh quang thoáng hiện, đủ loại linh cảm xông ra, để hắn không tự chủ rơi vào trong tham ngộ!

Lúc trước hắn chỉ có thể nhìn ra Cửu Đỉnh Long Môn công ưu điểm, không thể nhìn ra khuyết điểm, nhìn không ra khuyết điểm, liền không cách nào xác minh nghiệm chứng Thánh Nhân tuyệt học, không cách nào chứng đạo tại Thánh, tự nhiên không cách nào đi vào Chinh Thánh cảnh giới.

Hiện tại, Oánh Oánh kín đáo cho hắn những này giải thích thực tế quá nhiều, Tô Vân ngược lại có chút lo lắng Phong Trần Kỷ có hay không có thể tiêu hóa được rồi

Tô Vân quan sát cái kia từng mảnh từng mảnh lưu ly màn lớn giống như tiên quang, tiên quang như gương, chỉ cần từ trong mặt gương xuyên qua, liền sẽ đem cái bóng của mình lưu tại tiên quang bên trong, thể hiện ra đủ loại cuộc sống khác.

Tô Vân mang theo Oánh Oánh đi tại đây chút mặt kính giống như tiên quang bên trong, chỉ thấy mỗi phiến tiên quang bên trong nhân sinh của mình đều có chỗ khác biệt, làm người ta tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

"Cái này Thiên Khôi phúc địa quả thực không thể coi thường, tuy là Thiên Phủ động thiên không có đản sinh ra Chinh Thánh Nguyên Đạo cảnh giới, nhưng có bậc này phúc địa, cũng có thể rèn luyện đạo tâm."

Tô Vân trong lòng thầm khen: "Chỉ là mượn phúc địa tiên quang rèn luyện đạo tâm, không cách nào đi đến Nguyên Đạo độ cao."

Thiên Khôi phúc địa bên trong có không ít nam nữ trẻ tuổi thong thả trong đó, nghĩ đến cũng là thừa dịp lần này Thánh Hoàng hội cơ hội, đi tới phúc địa bên trong quan sát tiên quang bên trong bản thân cuộc sống khác gặp gỡ, cảm ngộ đạo tâm.

Lúc này, Tô Vân chỉ cảm thấy Phong Trần Kỷ khí tức di động, từ từ có đột phá tu thành Chinh Thánh cảnh giới dấu hiệu, thầm nghĩ: "Phong Trần Kỷ tư chất, dường như không có Vũ Hoàng nói đến như vậy không thể."

Đúng vào lúc này, hét lớn một tiếng truyền đến: "Phong Trần Kỷ, ngươi giết ta đường đệ Diệp Ngọc Thần, tung tin đồn nhảm nói hắn mưu phản! Ta Diệp gia quyết không thể khoan dung bậc này vu oan!"

Tô Vân lên tiếng nhìn lại, chỉ thấy bốn cái nam nữ trẻ tuổi khí thế hùng hổ hướng bên này đi tới, mà vị kia Tống Thần Quân cũng tại cách đó không xa, cùng một vị nhìn như quyền vị rất cao áo tím người trẻ tuổi đứng chung một chỗ, Tống Thần Quân vẻ mặt tươi cười, mà cái kia dung nhan tôn quý áo tím người trẻ tuổi nhưng thờ ơ lạnh nhạt.

“Ngươi là người phương nào?” Cái kia bốn cái nam nữ trẻ tuổi đằng đằng sát khí, đi tới Tô Vân phía trước, một người trong đó quát: “Ngươi nhất định phải thay Phong Trần Kỷ ra mặt đúng hay không?”

Tô Vân ngạc nhiên.

Người kia quát: “Tốt, ta tác thành ngươi! Ta Diệp gia…”

Đột nhiên, Tô Vân khẽ cười một tiếng, tránh ra thân, cười nói: “Phong huynh, nhân gia tìm ngươi trả thù.”

Cái kia Diệp gia bốn vị người trẻ tuổi đều ngẩn ngơ, bọn họ vốn cho là Tô Vân sẽ thay Phong Trần Kỷ ra mặt, nhưng vạn vạn không nghĩ tới Tô Vân thế mà trực tiếp tránh ra thân.

Đứng đầu Diệp gia người trẻ tuổi ha ha nói: “Ngươi có biết hay không, bản lãnh của chúng ta so Phong Trần Kỷ cao? Ngươi có biết hay không, chúng ta sẽ đánh chết hắn?”

Tô Vân vẻ mặt tươi cười, lắc đầu.

Diệp gia người trẻ tuổi lắp bắp nói: “Vậy ngươi còn không thay hắn ra mặt?”

“Không ra, người nào thích ra ai ra.” Tô Vân cười tủm tỉm nói.

Cách đó không xa, Tống Thần Quân tươi cười cứng ở trên mặt, mà bên cạnh hắn cái kia áo tím người trẻ tuổi lại lộ ra tươi cười, khen: “Vị này tiền triều Tiên sứ không theo lẽ thường làm việc!”

Phong Trần Kỷ lúc này vừa vặn đột phá, đi vào Chinh Thánh cảnh giới, khí tức tăng vọt.

Tô Vân vỗ vỗ Phong Trần Kỷ đầu vai, mỉm cười nói: “Chư vị, các ngươi có thể tìm hắn báo thù.”

Hắn từ Diệp gia bốn người bên cạnh đi tới, đi về phía Tống Thần Quân thẳng tắp đi tới.

Phong Trần Kỷ vừa mừng vừa sợ, nhìn về phía cái kia Diệp gia bốn người, lập tức hướng bốn người đi tới, cười lạnh nói: "Diệp Ngọc Thần tạo phản, sỉ nhục Tam Thánh Hoàng tượng, lại tuyên bố muốn giết tới tiên đình, tự mình làm Tiên Đế. Chẳng lẽ các ngươi chính là hắn đồng đảng?"

Tô Vân thì thẳng đi tới Tống Thần Quân phía trước, lộ ra mỉm cười: "Ta tên là Tô Đại Cường, vừa lớn lại mạnh Đại Cường, Tống Thần Quân ngươi còn biết ư?"

Tống Thần Quân cười ha ha: "Tô huynh đệ, ta đương nhiên biết…"

"Ầm!"

Tô Vân một quyền đánh vào trên mặt của hắn, Tống Thần Quân mặt mày méo mó, cả người bay ngược mà đi, bành bành bành đụng xuyên từng đạo tiên quang màn lớn, một tiếng ầm vang đụng vào Thiên Khôi phúc địa trên tiên sơn!

Chỉ thấy cái kia tầng tầng tiên quang màn lớn bên trên, lưu lại Tống Thần Quân mỗi người cuộc sống khác, nhưng đều không ngoại lệ, đều là bị Tô Vân hành hung!

Tô Vân một quyền đánh bay Tống Thần Quân, sau lưng to lớn vô song nội tâm từ từ đứng lên, che trời bàn tay lớn nắm quyền, ầm ầm đập xuống.

Cái kia vĩ đại vô song nội tâm âm thanh như sấm: "Biết mà con mẹ ngươi còn dám tới chọc ta?"

Tống Thần Quân khó khăn ngẩng đầu lên, tiếp đó liền thấy như núi nắm đấm đánh đến, chỉ nghe một tiếng ầm vang tiếng vang, nắm đấm kia đem Tống Thần Quân mạnh mẽ đập ở trên tiên sơn, đập đến cả người hắn khảm tại trong lòng núi!

—— —— bốn ngàn chữ đại chương cầu phiếu ~~

Chương 487 : Người thứ hai dựa vào mặt phi thăng

Chương 487: dựa vào mặt phi thăng người thứ hai

Bởi vì Thánh Hoàng hội nguyên nhân, Thiên Khôi phúc địa tụ tập Thiên Phủ động thiên hầu như tất cả thế gia đại phiệt, thậm chí liền một trăm linh tám tiểu thế giới cũng đều có cao thủ đến đây, quần tinh hội tụ, tập hợp Mặc Hành thành.

Đến Thiên Khôi phúc địa, há có thể không tới phúc địa hạch tâm thiên mạc lưu ảnh du ngoạn?

Cái này thiên mạc lưu ảnh chính là Thiên Khôi phúc địa tiên quang dị tượng, tiên quang như là từng mặt gương sáng đứng ở trên không, phàm là từ tiên quang bên trong xuyên qua, liền sẽ tại màn sáng bên trong lưu lại cái bóng của mình.

Linh sĩ liền có thể đứng tại màn sáng trước, quan sát một "Chính mình" Khác tại tiên quang bên trong trải qua, cực kỳ kỳ lạ.

Thường thường có linh sĩ tại đối mặt to lớn lựa chọn lúc, sẽ chủ động đi tới nơi này, mượn thiên mạc lưu ảnh đến xem bản thân khác biệt lựa chọn tạo thành khác biệt kết quả, lựa chọn tối ưu hiểu.

Cũng không ít linh sĩ tại tu luyện trên đường gặp phải khó khăn, sẽ xuyên qua thiên mạc lưu ảnh, thử mượn một "Chính mình" Khác đến tìm kiếm đến cách giải quyết.

Còn có không ít tự cảm đạo tâm lâm nguy linh sĩ cũng tới đến nơi đây, nhìn mình nhân sinh muôn màu, từ đó phỏng đoán ra vô thượng đạo tâm.

Mặc Hành thành chủ nhân là Thánh Hoàng Vũ, làm người rộng lượng, mặc cho linh sĩ đến đây tìm hiểu, bởi vậy ngày bình thường thiên mạc lưu ảnh trước linh sĩ bọn họ cũng là nối liền không dứt.

Chẳng qua trấn thủ Thiên Khôi phúc địa chính là Tống Thần Quân, làm người cay nghiệt, phàm là ngày qua màn lưu ảnh tìm hiểu linh sĩ, đều muốn nộp lên trên một bút không ít chi phí, bởi vậy rất không vì người chỗ vui. Đặc biệt là ở tại Thiên Khôi phúc địa xung quanh thành thị bên trong mọi người, càng bị bóc lột đến lợi hại.

Tống gia là Tiên tộc, tổ tiên huy hoàng phát triển, là Tiên giới Tiên Quân, nếu không cũng không thể quản lý cái này Thiên Phủ động thiên đệ nhất phúc địa, bởi vậy linh sĩ bọn họ không dám đi trêu chọc hắn.

Lần này Thánh Hoàng hội, mỗi bên đại phúc đều muốn phái người đến đây, Tống Thần Quân khó được hào phóng một lần, buông ra Thiên Khôi phúc địa, mặc cho linh sĩ đến đây tìm hiểu, bởi vậy nơi này tụ tập mọi người so ngày bình thường nhiều gấp mấy lần.

Lúc này, lân cận tất cả linh sĩ nhao nhao ngẩng đầu lên, ngơ ngác nhìn thiên mạc lưu ảnh.

Liên tiếp mấy chục khối thiên mạc bên trên, đều là xuất hiện Tống Thần Quân thân ảnh, không chỉ có xuất hiện Tống Thần Quân, còn ra phát hiện một cái khác thiếu niên thân ảnh!

Từng mặt thiên mạc bên trong hình ảnh, đều là thiếu niên kia biến đổi đa dạng đánh Tống Thần Quân!

Đủ loại chiêu số, đủ loại thần thông, đủ loại đánh phương thức, để cho người ta hoa mắt, không kịp nhìn!

Lân cận linh sĩ nhìn ra vừa mừng vừa sợ, lúc này có người liền muốn khen ngợi, lại bị người ngăn lại, không dám làm

tiếng, đành phải trên mặt tràn đầy vui vẻ tươi cười.

Không biết có bao nhiêu người muốn làm như vậy, nhưng không người dám làm như vậy, bởi vì Tống Thần Quân tổ tiên, là Tiên giới Tiên Quân!

Tống Thần Quân cứ việc hoàn khố, nhưng có Tống gia tại, có Tiên giới Tống Tiên Quân tại, địa vị của hắn liền không người dao động!

Một bên khác, phong trần kỷ đột phá tu thành chinh Thánh cảnh giới đói khát, đang muốn đại triển thân thủ, đánh tan Diệp gia bốn đại cao thủ, mở ra phong thái, lúc này cũng không khỏi đến nhuệ khí bị san bằng một khối, thầm nghĩ: "Lần này không cách nào làm náo động, cũng không cách nào lập uy……"

Thử hỏi, tại Thiên Khôi Thánh địa có thể ra lớn nhất danh tiếng là cái gì? Đương nhiên là đem thống trị Thiên Khôi Thánh địa Thần Quân trước mặt mọi người thông đánh một trận, lại mượn dùng thiên mạc lưu ảnh, từ khác nhau góc độ tái hiện một màn này, làm cho tất cả mọi người đều có thể nhìn ra rõ rõ ràng ràng!

Đây mới là danh tiếng, đây mới là lập uy!

Tô Vân ngẩng đầu lên, nhìn lên trời màn bên trong từng màn cảnh tượng, trong lòng kinh ngạc.

Thiên mạc bên trong hắn đánh Tống Thần Quân, dùng lại là khác biệt thần thông!

Vừa mới hắn đánh Tống Thần Quân, tuy có thừa dịp bất ngờ đột nhiên tập kích ý tứ, nhưng này vừa đánh trúng còn là vận dụng đến thân thể thần thông, đem thần thông giấu tại thân thể, trong nháy mắt bộc phát lực lượng có thể là bản thân lực lượng không chỉ gấp mười lần!

Thân thể của hắn thần thông phức tạp, thiên mạc lưu ảnh hiện ra chính là thân thể của hắn thần thông khác biệt biến hóa, đem hắn thần thông diễn biến con đường thôi diễn mấy chục loại nhiều!

Có chút thân thể thần thông, liền Tô Vân chính mình cũng chưa hề nghĩ tới!

"Cái này Thiên Khôi phúc địa, thật sự có chút trò ah. Nếu như có thể tại Thiên Khôi phúc địa tìm hiểu mấy ngày, ta liền có thể hoàn thiện thần thông đạo pháp, để cho mình thực lực lại lên một tầng nữa. " Trong lòng của hắn thầm nghĩ.

Vừa mới Tống Thần Quân bên người cái kia tử y người trẻ tuổi cũng đang quan sát thiên mạc bên trong Tô Vân, nhìn thấy Tô Vân khác biệt thân thể thần thông, lộ ra vẻ kinh ngạc, liếc bên cạnh Tô Vân liếc mắt.

"Ngoài nghề xem náo nhiệt, trong nghề xem môn đạo. Nơi này phần lớn linh sĩ đều chỉ là nhìn cái náo nhiệt mà thôi. "

Cái kia tử y người trẻ tuổi mỉm cười nói: "Tại hạ thiên uy phúc địa Lôi Hành Khách, nghe nói Tô huynh đệ là Thánh Hoàng đệ tử, lần này Thánh Hoàng ý định để Tô huynh đệ tham gia Thánh Hoàng hội. Tô huynh có sức chiến đấu đó, nhất định sẽ rực rỡ hào quang. "

Tô Vân cười nói: "Lôi sư huynh quá khen rồi. "

Đột nhiên, chỉ nghe bành bành bành nổ truyền đến, Tống Thần Quân từ ngọn tiên sơn kia ngọn núi bên trong lao ra, một đường đánh vỡ từng mặt thiên mạc, tức giận ngập trời, khí thế hùng hổ hướng bên này đánh tới!

Tốc độ của hắn cực nhanh, tại chạy thời điểm cũng đã ra tay, trực tiếp thi triển Tống gia gia truyền thần thông, chỉ thấy trên người hắn quấn quanh một dòng sông dài băng dải bay

tới, băng dải hóa thành trường hà, sông lớn cuồn cuộn dâng trào, chính là đạo trường, cũng là linh binh!

Cuồn cuộn sóng nước trên không trung uốn lượn mấy trăm dặm, nước sông nặng nề vô cùng, Tống Thần Quân dưới cơn thịnh nộ, vung lên trường hà như tiên, bộp một tiếng quét tới!

Tô Vân đứng tại cái kia tử y người trẻ tuổi Lôi Hành Khách bên người, sau lưng thiên tượng nội tâm vĩ đại như núi, tính bất ngờ linh thân sau hiện ra Chung sơn Chúc Long.

Chung sơn như chuông móc ngược, Chúc Long leo lên tại chuông bên trên, hùng vĩ vô cùng, so với hắn thiên tượng nội tâm còn muốn vĩ đại rất nhiều!

Mặc Hành thành rộng lớn, chính là một cái không lớn tinh cầu bị san bằng, chỉ lưu lại dưới đáy một chút, gác ở bốn thần thạch giống như bên trên, tựa như một mảnh đại lục.

Giờ phút này, Tô Vân thiên tượng nội tâm từ mảnh này hùng vĩ trong thành thị đột nhiên bốc lên, Chung sơn cùng Chúc Long, đột nhiên hiện lên, giống như là mảnh này bằng phẳng thành thị nhiều thêm một mảnh bao la hùng vĩ dị tượng!

Trên không, một đầu vài trăm dặm sông lớn giống như Thần Long vẫy đuôi, quất vào toà kia Chung sơn bên trên.

Đòn đánh này lực lượng mạnh mẽ vô song, nếu là đánh vào linh sĩ trên người, chỉ sợ sẽ trực tiếp đánh đến vỡ nát!

Nhưng mà trường hà dâng trào rơi vào Chung sơn bên trên, lại phát ra coong một tiếng chuông vang, mênh mông cuồn cuộn, toàn thành đều biết, vô cùng rõ ràng. Trường hà cơ hồ bị chấn động đến vỡ nát!

Tô Vân phảng phất giống như không phát hiện, hướng tử y Lôi Hành Khách nói "Lôi sư huynh cũng là tham gia lần này Thánh Hoàng hội ? "

Tống Thần Quân đòn thứ nhất bị ngăn trở, không thể rung chuyển Tô Vân chút nào, kích thứ hai theo nhau mà tới!

Đòn đánh này rõ ràng là một viên mây khói, cũng là hắn đạo trường, mây khói bay lên, tiếng sấm rền rĩ, đột nhiên từ đụn mây bên trong nhô xuống một cái lợi trảo, bao phủ phạm vi trăm ngàn mẫu đất!

Cái kia Chân Long nhô ra lợi trảo, tiên khí tràn ngập, rõ ràng là một loại ấn pháp!

Loại này ấn pháp tinh diệu chỗ, cũng không so Tô Vân đệ nhất tiên ấn kém!

Lôi Hành Khách ngẩng đầu nhìn cái kia hạ xuống Chân Long tiên ấn, cười nói: "Tô huynh đệ lúc trước chưa nghe nói qua ta? "

Chân Long tiên ấn nghênh tiếp Chung sơn Chúc Long, Chúc Long bơi lội, Chung sơn chấn động, đem Chân Long tiên ấn chấn động đến vỡ nát!

Tô Vân lắc đầu: "Ta là địa phương nhỏ xuất thân, chưa có tới Thiên Phủ động thiên. Đây là lần đầu tới đây. "

Lôi Hành Khách ánh mắt lấp lóe, cười nói: "Thì ra là thế. Như vậy Tô huynh đệ hôm qua là không nhìn thấy trên bầu trời có màu vàng xanh nhạt đốt trúc bay qua? "

"Lại có việc này? "

Tô Vân kinh ngạc nói: "Đốt trúc còn có thể bay? Ta nông dân, vừa tới nơi đây, chưa từng gặp qua. "

Ngắn ngủi trong nháy mắt, Tống Thần Quân liền thi triển hai loại tiên thuật thần thông, mà người hắn đã xông đến Tô Vân trước mặt, hắn đạo thứ ba tràng cũng đã trải rộng ra.

Đạo thứ ba tràng chính là ẩn giấu ở cái kia mây khói bên trong, theo Chân Long tiên ấn rách nát, đạo thứ ba tràng cũng

tự rớt xuống, hóa thành một cái trường đao từ trên trời giáng xuống!

Đang gặp Tống Thần Quân xông đến, khí thế ngập trời, sau lưng nội tâm bay ra, hai tay cầm đao, giơ cao đánh xuống!

Đao quang kia sáng rực cực kỳ, một đao chém xuống, hư không bỗng nhiên thông suốt!

Đao quang lướt qua, không trung bị chia làm hai nửa, hai bên bờ lại có non xanh nước biếc hiện ra tới, phảng phất là khai thiên một đao, tại trong ánh đao diễn sinh ra một cái thế giới đồng dạng!

Tô Vân kinh ngạc, một đao này tích chứa đạo trường nắm giữ phi phàm chỗ, vượt qua phía trước hai loại đạo trường nhiều vô kể, uy lực cũng tự tăng mạnh, quả thực rung động lòng người!

"Tiên Quân thế gia, quả nhiên không thể coi thường! "

Hắn thiên tượng nội tâm dẫm chân xuống, nhất thời Tiên cung đại tế mở rộng, bắc miện trường thành hiện lên, võ tiên cung võ tiên đại điện lấy tốc độ kinh người vọt tới, tiếp lấy Tiên kiếm đứng ở phía sau hắn!

Tô Vân thiên tượng nội tâm thò tay rút kiếm, kiếm quang sáng lên, coong một tiếng đón lấy cái này uy năng vô song đao quang!

Tô Vân khí huyết di động, lảo đảo lui về phía sau.

Tống Thần Quân cũng là soạt soạt soạt không ngừng lùi lại, tan mất Tô Vân trong kiếm lực lượng, kinh ngạc ngẩng đầu lên, nhìn Tô Vân.

Đột nhiên, Tống Thần Quân tán đi đao quang, cười ha ha, đi lên phía trước: "Tô lão đệ thật sự là thật bản lãnh! Không

nghĩ tới Tô lão đệ liền Vũ tiên nhân thần thông đều có thể thi triển đi ra, Thánh Hoàng dạy thật tốt ah! ”

Hắn vẻ mặt tươi cười, mặt mày tỏa sáng, phảng phất lúc trước Tô Vân cái kia hai quyền đánh không phải mình, cười nói: “Chẳng qua lão đệ, Vũ tiên nhân là tiền triều Tiên Quân, hiện nay Tiên giới truyền đến tin tức, Vũ tiên nhân làm phản, chính là loạn đảng. Hắn thần thông, còn là đừng thi triển thì tốt hơn. ” Hắn mới vừa rồi còn là hận không thể giết Tô Vân, báo làm nhục sỉ nhục, bây giờ lại phảng phất Tô Vân là hắn khác cha khác mẹ anh em ruột, không nói ra được thân mật, trong lời nói đều là vì Tô Vân suy nghĩ.

Chẳng qua, Lôi Hành Khách nghe vậy, nhưng trong lòng thì xiết chặt, thầm nghĩ: “Đúng, cái này Tô Vân Tô Đại Cường, chính là ngày hôm qua cái kia ngồi tiền triều phù tiết, rêu rao khắp nơi Tiên Đế sứ giả! Tiên Đế thân tử đạo chưa tiêu, hóa thành thi yêu, nội tâm cũng thoát khốn, ý đồ Quyển Thổ làm lại! Cái này Tô Đại Cường, chính là đến đây xung phong ! ” Hắn hé mắt, liếc liếc Tô Vân, thầm nghĩ: “Hắn thi triển ra Vũ tiên nhân thần thông, mượn tới Vũ tiên nhân Tiên kiếm, chính là trong lúc vô hình cho thấy thân phận của mình! Vũ tiên nhân, là hắn đồng đảng! Tống Thần Quân người này, quả nhiên rất giảo hoạt ah! ”

Tô Vân nhưng lại không biết hắn thời khắc này nội tâm, là bực nào ầm ầm sóng dậy, cười nói: “Ta còn tưởng rằng Tống Thần Quân sai khiến Diệp gia người tìm ta vận đen, bởi vậy vung quyền đối mặt, bây giờ mới biết Tống Thần Quân quan tâm ta. Là lỗi của ta, ta hướng Thần Quân xin lỗi. ” Hắn khom người xá dài tới đất, Tống Thần Quân vội vàng đỡ, cười nói: “Ngươi là Thánh Hoàng đệ tử, chính là ta anh em ruột, ta đương nhiên yêu ngươi kính ngươi. Nhanh đừng như vậy! Ngươi nếu là còn như vậy, ta liền cùng ngươi dập đầu tám bái vì giao! ”

Tô Vân vội vàng lên, trong lòng khâm phục vô cùng: “Người này da mặt trình độ đuổi sát ta, là kình địch của ta! ”

Oánh Oánh quan sát tỉ mỉ Tống Thần Quân mặt, trong lòng nghiêm nghị, chỉ thấy Tống Thần Quân mặt chỉ là hơi sưng lên một chút, cũng không bị thương, thầm nghĩ: “Tiết Thanh Phủ chê cười Tô sĩ tử da mặt dày, Tiên kiếm cũng không thể đâm rách, Tô sĩ tử có thể dựa vào mặt phi thăng. Hiện tại hắn gặp được đối thủ, cái này Tống Thần Quân da mặt chỉ sợ cùng bắc miện trường thành đồng dạng dày, hai người kỳ phùng địch thủ! “. Được convert bằng TTV Translate.

Chương 488 : Lặp đi lặp lại ngang nhảy

Chương 488: Lặp đi lặp lại ngang nhảy

Tô Vân hãi hùng khiếp vía, âm thầm vui mừng bản thân đứng dậy đến sớm, bằng không liền bị Tống Thần Quân kéo đi bái đám.

“Ta tuổi tác nhỏ như vậy, thành anh em kết bái rất thua thiệt.” Trong lòng của hắn thầm nghĩ.

Bất quá đối với Tống Thần Quân một chiêu kia đao pháp, hắn nhưng khâm phục vô cùng.

Một đao kia đại khí bàng bạc, có một đao lại diễn thế giới chi thần diệu, đao, đạt đến tại đạo, cùng Vũ tiên nhân Tiên kiếm dường như khác thường Khúc cùng công chi diệu, có thể xưng song tuyệt.

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, nói: “Tống Thần Quân…”

Tống Thần Quân mặt mày hớn hở: “Lão đệ, ngươi là Thánh Hoàng đệ tử, ta ngày thường gọi Thánh Hoàng là sư huynh, luận vai vế ngươi chính là ta lão đệ, đừng Thần Quân Thần Quân gọi. Nếu như không khách khí, ngươi gọi ta tên, Tống Mệnh là đủ.”

Tô Vân cẩn thận nói: “Tống Mệnh mệnh, là cái nào mệnh?”

“Mất mạng mệnh.”

…

Một bên khác, Phong Trần Kỷ mấy chiêu ở giữa, liền giải quyết Diệp gia bốn đại cao thủ, không khỏi thoả thuê mãn nguyện, thầm nghĩ: "Ta tuy là bị Tô Đại Cường đoạt danh tiếng, nhưng ta một mạch giải quyết bốn người, nhưng cũng uy phong lẫm liệt!"

Hắn hướng Tô Vân nhìn bên này đến, lại thấy Tô Vân cùng Tống Thần Quân, Lôi Hành Khách chuyện trò vui vẻ, không khỏi ngạc nhiên: "Chuyện gì xảy ra?"

Phong Trần Kỷ vội vàng đi tới, trong đầu trống rỗng: "Không phải mới vừa còn quyết đấu sinh tử sao? Tại sao lại tốt hơn?"

Hắn có chút mê man, đi tới trước mặt, ho khan một tiếng, nói: "Tô sư huynh, chúng ta nên đi. Trì hoãn quá lâu mà nói, Thánh Hoàng bên kia nên lo lắng."

Tô Vân đang cùng Tống Thần Quân lĩnh giáo một chiêu kia đao pháp, nói đến hưng khởi, Tống Thần Quân nghe vậy cười nói: "Phong Trần Kỷ, ngươi nếu đang có chuyện, liền đi về trước. Thánh Hoàng bên kia có ta nói với hắn."

Phong Trần Kỷ nháy mắt mấy cái, nói: "Mặc Hành thành bên trong rất nguy hiểm, đâu đâu cũng có người xấu."

Tống Thần Quân giận dữ: "Nơi này là Thiên Khôi động thiên, Thánh Hoàng ở chi địa, cô vương chỗ trấn chi địa, từ đâu tới người xấu? Ta nhìn ngươi Phong Trần Kỷ giống như là cái người xấu! Tô huynh đệ, đi, ta mang ngươi bốn phía đi dạo một chút, không cần để ý tiểu tử hư này!"

Tô Vân đồng ý, nhìn về phía Lôi Hành Khách, cười nói: "Lôi sư huynh có hay không muốn cùng một chỗ tản bộ?"

Lôi Hành Khách cười nói: "Mặc Hành thành bên trong có cái gì đáng giá có thể nhìn chỗ? Ta sớm đã nhìn qua không biết bao nhiêu lần, các ngươi cứ việc đi."

Tô Vân cùng Tống Thần Quân cùng một chỗ rời đi.

Phong Trần Kỷ bất đắc dĩ, đành phải đi theo đám bọn hắn, thầm nghĩ: "Tô Đại Cường tổn thương bị hao tổn không có gì, nhưng Oánh Oánh Tiên sứ có thể tuyệt đối không thể tổn thương…"

Lôi Hành Khách ánh mắt lấp lóe, đưa mắt nhìn Tô Vân Tống Thần Quân đám người đi xa.

Lúc này, lại có một cái dung mạo xinh đẹp nữ tử chậm rãi đi tới, ăn mặc hoa mỹ, có Thải Dực Phượng Hoàng xoay quanh nàng bay lượn, chầm chậm nói: "Lôi Hành Khách Lôi sư huynh, ngươi nhìn người này chính là hôm qua cái kia ngồi thanh đồng phù tiết Tiên sứ ư?"

Lôi Hành Khách vẫn như cũ nhìn Tô Vân, lắc đầu nói: "Ta không dám khẳng định. Người này thực lực cực kỳ mạnh mẽ, Tống Mệnh Tống Thần Quân cùng hắn giao thủ, vậy mà không thể thắng. Tống Mệnh tuy là giấu dốt, nhưng hắn cũng chưa chắc động toàn lực. Ta trong lúc nhất thời vậy mà nhìn không ra sâu cạn của hắn."

Nữ tử kia giơ tay lên, Thải Dực Phượng Hoàng bay lên, rơi vào trên cánh tay của nàng, kinh ngạc nói: "Liền ngươi cũng nhìn không ra sâu cạn của hắn? Nhìn tới thật sự là hắn có chút bản lĩnh. Cái này tiền triều Tiên sứ, mang theo tiền triều Tiên Đế phù tiết đi tới Thiên Phủ động thiên, không phải là tới thay tiền triều Tiên Đế lôi kéo thế lực a?"

Lôi Hành Khách thu về ánh mắt, hướng cô gái kia nói: "Cố Thiếu Phi, ngươi sẽ không thật sự cho rằng không có người sẽ đầu nhập vào hắn a?"

Nữ tử kia Cố Thiếu Phi thả Phượng Hoàng, nói: "Năm đó tiền triều Tiên Đế thua trận, hắn dư đảng, tất cả gặp phải huyết tẩy. Thiên Phủ động thiên một trăm linh tám phúc địa, hơn

phân nửa đổi chủ. Chủ nhân cũ bị giết, máu chảy thành sông, đầu chất đống thành sơn, chuyện này ngươi tuy là chưa từng thấy qua, nhưng hẳn là nghe qua. Các ngươi Lôi gia nguyên bản không có phúc địa, cũng là tại thời điểm này nhân cơ hội chiếm cứ một chỗ phúc địa."

Lôi Hành Khách cười ha ha, nói: "Đây chính là vấn đề!"

Cố Thiếu Phi lộ ra vẻ nghi hoặc: "Xin thỉnh giáo?"

"Năm đó thay đổi triều đại, lão Tiên Đế dư bộ bị tàn sát không còn, Thiên Phủ động thiên bởi vì là tiên nhân hậu duệ, cũng gặp phải thanh tẩy. Năm đó chúng ta những tiểu gia tộc này căn bản không có năng lực thượng vị, càng không có năng lực chiếm cứ động thiên phúc địa, nhưng thay đổi triều đại sau đó, chúng ta liền chia cắt lợi ích, chiếm cứ động thiên phúc địa."

Lôi Hành Khách ánh mắt lấp lóe, nói: "Cái này Tô Đại Cường Tô Tiên sứ đến, ắt phải sẽ để cho rất nhiều người động tâm tư. Năm đó chúng ta có thể làm sự tình, bọn họ cũng có thể làm. Năm đó chúng ta dựa vào thay đổi triều đại thượng vị, bọn họ cũng có thể thay đổi triều đại thượng vị. Khác biệt chính là, chúng ta là giẫm lên đời trước thế phiệt thi thể, lần này, bọn họ muốn giẫm lên thi thể của chúng ta thượng vị."

Cố Thiếu Phi trái tim hơi chấn động, nhìn về phía Tô Vân đi xa thân ảnh, chỉ thấy Tống Thần Quân thế mà cùng Tô Vân kề vai sát cánh, hai người nghiễm nhiên một bộ huynh đệ tốt tư thế.

"Ý của ngươi là nói, hắn cố ý phơi bày bản thân Tiên sứ thân phận, thu hút những cái kia người có dã tâm đầu nhập vào hắn?" Cố Thiếu Phi hỏi.

Lôi Hành Khách gật đầu, trầm giọng nói: "Đây chính là Tiên sứ chỗ cường đại. Hắn phơi bày bản thân, nhìn như nguy

hiểm, nhưng trên thực tế hắn chưa hề thừa nhận qua hắn chính là Tiên sứ. Nhưng mà tất cả mọi người biết hắn chính là Tiên sứ. Bởi vì hắn lại là Thánh Hoàng đệ tử, cho nên người khác không có khả năng trắng trợn đối phó hắn, nhưng lại có thể trắng trợn đầu nhập vào hắn. Nếu như vậy, hắn liền có thể trong khoảng thời gian ngắn tụ tập một nhóm người có dã tâm!"

Cố Thiếu Phi ánh mắt lấp lóe: "Người có dã tâm, thường thường là người có thực lực, tự nhận có tài nhưng không gặp thời, cho nên riêng có phản ý. Đặc biệt là những năm này chúng ta không truyền Chinh Thánh, Nguyên Đạo cảnh giới, để những cái kia kẻ dã tâm càng thêm dã tâm bừng bừng, biến đổi biện pháp ý đồ học trộm của chúng ta hai cái này cảnh giới."

Lôi Hành Khách cười nói: "Nếu như hắn đem Chinh Thánh Nguyên Đạo cảnh giới truyền thụ cho những cái kia có tài nhưng không gặp thời người, ngươi còn cảm thấy không có người đầu nhập vào hắn ư?"

Cố Thiếu Phi cau mày, thật sâu cảm giác được Tô Vân cái này Tiên sứ là cái khó giải quyết nhân vật.

"Những cái kia kẻ liều mạng sẽ đầu nhập vào hắn, ta có thể suy nghĩ ra."

Cố Thiếu Phi nói khẽ: "Nhưng Tống Mệnh Tống Thần Quân tại sao lại đầu nhập vào hắn?"

Lôi Hành Khách cũng là giật mình, Tô Vân là tiền triều Tiên Đế sứ giả tin tức, chính là Tống Thần Quân Tống miệng rộng truyền tới, cái này trong khoảng thời gian ngắn, liền truyền khắp Mặc Hành thành, dẫn đến Mặc Hành thành trung khí phân rất là ngột ngạt.

Lần này Thiên Khôi phúc địa phong ba, cũng là Tống Thần Quân chơi đùa đi ra, nói là thăm dò Tô Vân thực lực, nghiễm nhiên có bắt lại Tô Vân xin đầu công tư thế.

Mà bây giờ, Tống Thần Quân lại có cùng Tô Vân tám bái vì giao, kết làm huynh đệ, cùng Tô Vân cùng một chỗ tạo hiện nay Tiên Đế phản, giúp đỡ lão Tiên Đế khôi phục ngai vàng tư thế!

"Tống Thần Quân đến cùng là cái nào một vẻ?"

Lôi Hành Khách cũng có chút đau đầu, lẩm bẩm nói: "Người này đến cùng là muốn đứng tại tiền triều Tiên Đế bên này, vẫn là muốn cắt Tô Đại Cường đầu lĩnh công xin thưởng? Hắn Tống gia bộ pháp quỷ dị, trái phải ngang nhảy, ngược lại nhảy quá nhanh ngược lại chắc chắn cực kì…"

Cố Thiếu Phi nghe vậy, không khỏi cười ra tiếng.

Đối với Tống gia lai lịch, bọn họ đều có chỗ nghe nói.

Tống gia tổ tiên Tống Tiên Quân, từng tại lão Tiên Đế bộ hạ xưng thần, rất được coi trọng, xem như trọng thần.

Về sau mới cũ Tiên Đế chi tranh, không biết bao nhiêu cao cao tại thượng tồn tại đều như cái kia mây trôi, tan thành mây khói, rất nhiều thế gia đều bị huyết tẩy. Ngay cả Thiên Phủ động thiên cũng nhấc lên một hồi làm người ta phẫn nộ gió tanh mưa máu, đương nhiên gặp phải thanh tẩy đều là lão Tiên Đế phe phái!

Những này thế phiệt tại Tiên giới tiên nhân thất thế, hoặc là bị chém giết, hoặc là bị trấn áp, hoặc là bị mất tích, làm cho này chút tiên nhân tộc đời sau, đương nhiên cũng chỉ có bị diệt tuyệt mệnh.

Khi đó tất cả mọi người cho rằng Tống Tiên Quân với tư cách lão Tiên Đế đồng đảng, nhất định cũng sẽ gặp phải huyết tẩy, nhưng mà Tống Tiên Quân Lã Vọng buông cần, không

nhúc nhích tí nào, mới Tiên Đế sau khi lên ngôi vẫn như cũ trọng dụng hắn, để hắn làm Tiên giới Tiên Quân.

Mà Tống gia vẫn như cũ là Thiên Phủ động thiên thế gia, quản lý đệ nhất phúc địa Thiên Khôi phúc địa, để bao nhiêu đời phiệt chấn kinh con mắt, không biết Tống Tiên Quân dùng thủ đoạn gì bảo vệ bản thân.

Hiện tại bọn hắn cũng nhìn không rõ Tống Thần Quân hành động, chỉ có thể nhìn thấy Tống Thần Quân lặp đi lặp lại ngang nhảy, duy trì cân bằng, tại mưu phản cùng trấn áp mưu phản trên đường, chợt trái chợt phải lao nhanh.

Tống Thần Quân thoạt nhìn như là muốn bắt lại Tô Vân tranh công xin thưởng, lại thoạt nhìn như là kết giao Tô Vân cùng một chỗ tạo phản, bậc này bản lĩnh , người bình thường căn bản luyện không được.

"Lão Tiên Đế khi còn sống đều không tranh nổi hiện nay Tiên Đế, huống chi sau khi chết hóa thành thi yêu? Đại thế đã mất, liền không trở về nữa."

Lôi Hành Khách xoay người đi tới, nói: "Từ xưa đến nay, khôi phục ngai vàng không có mấy cái kết thúc yên lành! Chúng ta không làm được người của Tống gia như vậy lặp đi lặp lại ngang nhảy còn có thể vững vững vàng vàng, đã như vậy, như vậy dứt khoát không nên nhảy, đứng vững thẳng phía kia là được!"

Cố Thiếu Phi cười nói: "Tống Thần Quân lặp đi lặp lại ngang nhảy, sớm muộn Tống gia có sẩy chân ngày đó. Khi đó hắn liền người cũng như tên, mất mạng."

Lúc này, chỉ nghe ngọc bội lách cách, trên bầu trời có một chiếc xe liễn vạch phá bầu trời, chạy vào Mặc Hành thành, đi tới Thiên Khôi phúc địa thiên mạc lưu ảnh trước.

Xe kia liễn là hai đầu bạch tê thay đi bộ, chân đạp hư không, từng bước sinh mây, cực kỳ thần tuấn.

Bậc này bạch tê cực kỳ bất phàm, chính là dị chủng bên trong thượng phẩm, sinh hoạt tại Linh giới bên trong, có khả năng tại mọi người Linh giới bên trong xuyên qua, lấy ma tính làm thức ăn. Người bình thường tìm tới một cái bạch tê đã là cực kỳ khó được, huống chi cái này bảo liễn lại có hai cái bạch tê, không thể không gây nên người khác chú ý!

"Là cái kia bay vào vũ trụ, đi tới Thiên Phủ nữ tử!"

Cố Thiếu Phi nhìn thấy cái kia hai cái bạch tê, trong lòng nghiêm nghị, nói: "Nghe nói nàng đi tới Thiên Phủ động thiên hơn một năm nay thời gian, khiêu chiến rất nhiều phúc địa cường giả, cho thấy vượt qua cực hạn thực lực."

Lôi Hành Khách khóe mắt run rẩy: "Nghe nói nàng khiêu chiến các đại phúc địa chúa tể, cùng người đánh cược, xác minh thực lực của mình. Phàm là cùng nàng đánh cược, đều thua. Chẳng lẽ nàng cũng tới tham gia Thánh Hoàng hội?"

Lúc này, hai cái bạch tê dừng bước, thân mật cọ xát hai bên gương mặt.

Lôi Hành Khách cùng Cố Thiếu Phi nhìn thấy bạch tê liễn ngừng lại, trong lòng nghiêm nghị.

Chỉ nghe bạch tê liễn bên trong truyền tới một nữ tử âm thanh: "Thúc Ngạo, ngươi đi xuống hỏi một chút, phía dưới thế nhưng là Thiên Uy phúc địa Lôi Hành Khách Lôi đương gia cùng Thiên Tội phúc địa Cố Thiếu Phi Cố đương gia?"

Một cái thanh âm nam tử đồng ý, từ càng xe bên trên đứng dậy, lại là cái đồ đen nam tử cao gầy.

Bạch tê liễn song cửa sổ mở ra, lộ ra một cái thiếu nữ áo đỏ bên cạnh bộ mặt, lông mày núi xanh, thu thuỷ cắt đồng tử.

—— —— các bạn đọc, chỗ bình luận truyện đưa đỉnh thiếp có tầm một tháng vé chạy nước rút hoạt động đang tiến hành, trước về lại lại bỏ phiếu, hoạt động sau khi kết thúc, mỗi tấm nguyệt phiếu có thể trả về 20 0 điểm tệ! !

Chương 489 : Phu tử nhà cũ

Chương 489: Phu tử nhà cũ

Lôi Hành Khách cùng Cố Thiếu Phi liếc nhau, Cố Thiếu Phi thấp giọng nói: "Lai giả bất thiện, nữ tử này sợ là tới khiêu chiến chúng ta, tranh đoạt Thánh Hoàng chi vị!"

Lôi Hành Khách khẽ mỉm cười, nghênh tiếp bạch tê liễn: "Chúng ta lại có sợ gì ư? Ngô Đồng, ngươi muốn khiêu chiến ta, ta tác thành ngươi!"

Một bên khác, Tô Vân cùng Tống Mệnh Tống Thần Quân kề vai sát cánh, tại Mặc Hành thành bên trong tản bộ.

Tống Mệnh người quen biết rất nhiều, bên đường cửa hàng, tửu quán chủ quán, đều cùng hắn gọi.

Tống Mệnh rất là ân cần, mang theo Tô Vân liền hướng một tòa thanh lâu đi.

Tô Vân ngẩng đầu, chỉ thấy lầu đó bên trong nữ hài trang điểm lộng lẫy, vội vàng dừng bước lại, nói: "Tống huynh, ta không thích cái này, không cần như thế."

Tống Mệnh chần chừ một chút, lặp đi lặp lại quan sát hắn vài lần, xác nhận hắn không thích cái này, lúc này mới nói: "Ta cũng không thích cái này, chỉ là chiêu đãi khách quý thời điểm không thể không đến. Nơi đó nữ hài rất đáng thương, gia cảnh không tốt, ta cũng là đủ khả năng giúp đỡ một hai…" Dứt lời, lưu luyến không rời hướng trên lầu liếc hai mắt.

Trên lầu các cô gái tiếng cười truyền đến, liền thấy bột khăn như thải điệp giống như ném xuống, nhao nhao bảo Tống Thần Quân đi lên chơi.

Tống Mệnh vội vàng vây quanh Tô Vân rời đi, cười đùa nói: "Ta không phải loại người như vậy! Những này tiểu lẳng lơ, đem ta nghĩ đến quá ác tha. Ngày khác lại cẩn thận thu thập các ngươi! Tô lão đệ, đã không tới nơi này, như vậy chúng ta đi nơi nào?"

Tô Vân hỏi: "Thiên Phủ động thiên có đọc sách đi học chỗ ư?"

Tống Mệnh cười nói: "Thiên Phủ động thiên đều là gia học, nơi nào có bậc này địa phương? Hương dã ở giữa ngược lại là có môn phái, cũng đều là tiên nhân lưu lại môn phái."

Tô Vân giật mình, hỏi kỹ, thế mới biết ngọn nguồn.

Thiên Phủ động thiên giáo dục cùng Nguyên Sóc cùng Tây Thổ hoàn toàn khác biệt, Nguyên Sóc cùng Tây Thổ đều có quan học cùng tư học, còn cái gọi là môn phái truyền thừa, giáo hóa cùng giáo dục tác dụng gần như tại không. Như đạo môn, phật môn, môn phái đệ tử số lượng liền ít đến thương cảm, kém xa quan học bồi dưỡng linh sĩ nhiều.

Môn phái đối Nguyên Sóc ảnh hưởng rất nhỏ.

Mà Thiên Phủ động thiên giáo dục thì là thế phiệt giáo dục, gọi là gia học.

Cái gọi là gia học, chỉ là thế gia nội bộ có một bộ hoàn chỉnh bồi dưỡng hệ thống, có thể đem một cái bản gia tộc nhân từ người bình thường bồi dưỡng đến linh sĩ.

Còn môn phái, cũng là gia học một loại khác khuôn mẫu, tiên nhân sắp phi thăng, bởi vì không có dòng dõi, hoặc là dòng dõi năng lực không được, liền sẽ lưu lại môn phái truyền thừa.

Loại hình thức này thường thường là tuyển chọn ra ưu dị nhân tài, thu nạp để bản thân sử dụng, bảo vệ mình hậu thế. Một bên khác, có môn phái, bản thân tại hạ giới cũng liền có

thế lực, nếu có cơ hội thành tiên, phi thăng tiên nhân chính là bản thân phe phái, gia tăng bản thân tại Tiên giới quyền lên tiếng.

Loại hình thức này, có thể đối kháng thế phiệt, nhưng cùng thế phiệt gia học cũng không vốn chất khác nhau.

"Có điều, gia học xa xa so không Thượng Quan học cùng tư học."

Tô Vân thầm nghĩ: "Nguyên Sóc nguyên bản cũng là gia học, nhưng đến vị thứ nhất phu tử cái kia một đời, phu tử thụ đạo pháp cùng người đời, xác lập hữu giáo vô loại, thúc đẩy giáo hóa. Phu tử cải cách giáo dục, về sau mới có tư học cùng quan học lưu truyền. Loại này lý niệm, vượt qua gia học rất nhiều. Không biết phu tử tam thánh có hay không tới qua Thiên Phủ động thiên?"

Nguyên Sóc trong lịch sử, loại trừ đến từ Thiên Phủ động thiên Tam Thánh Hoàng, còn có các đời Thánh Hoàng cùng với tam thánh.

Cái này tam thánh chỉ là Nho Thích Đạo tam thánh, tuy là không phải Thánh Hoàng, nhưng hắn thành tựu cũng không thể coi thường. Tô Vân, Cầu Thủy Kính, Tả Tùng Nham đám người nhất khâm phục chính là trong tam thánh Nho Thánh đệ nhất nhân, phu tử.

Phu tử đưa ra hữu giáo vô loại, xác lập hậu thế quan học cùng tư học, bảo học vấn không còn là tư nhân tất cả mọi thứ, bảo dân thường cùng dân nghèo cùng cũng có thể trở thành linh sĩ, thậm chí yêu ma quỷ quái cũng đều có thể trở thành linh sĩ!

Đây là lớn lao công đức.

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, hỏi Phong Trần Kỷ. Phong Trần Kỷ suy tư phút chốc, nói: "Từ Nguyên Sóc đi tới

Thiên Phủ Thánh Linh bên trong, quả thực có như vậy ba vị Thánh Linh. Thánh Hoàng đã từng tiếp đãi qua bọn họ, chỉ là bọn hắn tìm hiểu được Thiên Phủ động thiên đủ loại cảnh giới, lại mượn tiên quang tiên khí luyện thể sau đó, liền rời đi."

Tô Vân cười nói: "Phu tử tìm hiểu chỗ ở nơi nào?"

Phong Trần Kỷ nói: "Chỗ đó cũng không danh thắng, chỉ là Thiên Khôi phúc địa bên cạnh nhà tranh cùng đất đá sườn núi mà thôi, hơn nữa hoang vu cực kì."

Tô Vân cười nói: "Liền đi nơi đó."

Phong Trần Kỷ tại phía trước dẫn đường, lúc này, một cỗ cực kỳ cường đại chấn động truyền đến, Tô Vân lần theo cái kia chấn động nhìn lại, chỉ thấy đầy trời hào quang, tràn trề bay lên không.

"Thánh Hoàng hội đưa tới Thiên Phủ động thiên rất nhiều cao thủ, thường xuyên hơi một tí liền sẽ đánh nhau."

Tống Mệnh hững hờ nói: "Ta đã để cho người ta đem Mặc Hành thành phàm nhân dời đi ra ngoài, lưu lại đều là linh sĩ bên trong hảo thủ, chỉ cần không phải trực tiếp ở trong thành xung đột, liền không cần lo lắng an nguy của bọn hắn."

Tô Vân cảm nhận cái kia thần thông chấn động, trong lòng nghiêm nghị, nói: "Giao thủ hai người, thực lực tu vi cực kỳ cao siêu!"

Tống Mệnh lười biếng nói: "Một trăm linh tám phúc địa, cái nào không có tiên gia truyền thừa? Lần này đến đây đến nơi hẹn, thường thường đều là tu luyện tới Chinh Thánh, Nguyên Đạo cảnh giới, Thiên Tượng cảnh giới đều là tùy tùng!"

Phong Trần Kỷ kích động, cười nói: "Ta Chinh Thánh cảnh giới!"

Tống Mệnh mắng: "Ngươi Chinh Thánh cảnh giới cũng là tùy tùng! Mẹ trứng, khó trách có thể như vậy lanh lẹ xử lý Diệp Ngọc Thần, cẩu nhật vậy mà tu thành Chinh Thánh." Dứt lời, tức giận không thôi.

Phong Trần Kỷ cẩn thận nói: "Ta lúc ấy còn không có tu thành Chinh Thánh cảnh giới, ngay sau đó đánh lén xử lý hắn. Diệp Ngọc Thần cũng không phải Thần Quân người, Thần Quân không cần để ý như vậy?"

Tống Thần Quân chửi toét miệng nói: "Diệp Ngọc Thần không phải người của lão tử, ngươi chính là người của lão tử? Ngươi là Thánh Hoàng xếp vào đến lão tử bộ hạ nhãn tuyến, Diệp Ngọc Thần thì là Hoa Hồng Dịch xếp vào đến lão tử bên người nhãn tuyến. Các ngươi con mẹ nó đều không phải là người của lão tử, lão tử còn phải bao ăn quản uống, còn muốn phát cho các ngươi tiền lương!"

Oánh Oánh đang tại ghi chép kiến thức, nghe vậy nói: "Hoa Hồng Dịch là ai?"

Phong Trần Kỷ nhìn thấy nàng lên tiếng, không dám thất lễ, vội vàng giải thích nói: "Hoa Hồng Dịch là Hồng Dịch Thần Quân, Thiên Phủ động thiên một vị khác Thần Quân. Ta Thiên Phủ động thiên diện tích lãnh thổ bao la, bởi vậy có ba đại Thần Quân trấn thủ. Loại trừ Tống Thần Quân, Hồng Dịch Thần Quân bên ngoài, còn có Lang Ngọc Lan, Ngọc Lan Thần Quân. Hai vị kia Thần Quân không giống Tống Thần Quân như vậy nước…"

Tống Mệnh mặt không hề cảm xúc nhìn về phía hắn.

Phong Trần Kỷ rùng mình một cái, nói: "… Như vậy xinh đẹp (thủy linh)."

Tống Mệnh lúc này mới bỏ qua, thở dài, nói: "Hoa Hồng Dịch người này, khẳng định lại bởi vì Diệp Ngọc Thần chết

hướng ta gây rối loạn, con mẹ nó, người này thực lực…”

Hắn mạnh mẽ giật xuống mấy sợi râu, có chút buồn phiền.

Bọn họ đi tới phu tử tam thánh ở chỗ, quả nhiên là một mảnh nhà tranh thảo am, tuy là thời đại đã lâu, nhưng lại không chút nào hỏng, không nhiễm nửa điểm bụi bặm, làm người ta tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Nơi này thanh tịnh, rời xa phố xá sầm uất, nhưng lại lưng tựa Thiên Khôi phúc địa, non xanh nước biếc, chim hót hoa nở, rất là thoải mái.

Nhà tranh trước có từng mảnh từng mảnh nho nhỏ hồ sen, những cái kia hồ sen chỉ có khoảng một tấc vuông, cách mỗi một bước, liền có một cái hồ sen, trong ao chỉ có một đóa Liên Hoa một mảnh lá sen, cực kỳ kỳ lạ.

Loại trừ hồ sen bên ngoài, còn có kim tuyền từ núi đá bên trong xông ra, trên bầu trời lại có linh vũ hạ xuống, tí tách tí tách, rơi xuống đất liền hóa thành nồng đậm nguyên khí.

Tống Mệnh quan sát bốn phía, mặt lộ vẻ vui mừng, khen: “Nơi này tốt! Lão tử sau khi chết liền muốn táng ở đây, ai cũng đừng nghĩ cùng lão tử cướp!”

Qua không lâu, Tống Mệnh sắc mặt biến hóa, hướng Tô Vân nói: “Ở nơi này là ai?”

Tô Vân ngồi tại nhà tranh bồ đoàn bên trên, ngẩng đầu nhìn về phía phía trước Thiên Khôi phúc địa, nói: “Đến từ Nguyên Sóc ba vị Thánh Linh.”

Tống Mệnh nghi ngờ không thôi, khiêm tốn thỉnh giáo: “Cái này Nguyên Sóc thế giới chẳng lẽ là một cái không kém hơn Thiên Phủ đại động thiên? Bằng không tại sao lại đản sinh ra nhiều như vậy Thánh Linh? Ba vị này Thánh Linh bản lĩnh, không thể coi thường ah!”

Tô Vân cười nói: "Địa phương nhỏ mà thôi."

"Địa phương nhỏ? Địa phương nhỏ mà nói, Tam Thánh Hoàng sẽ viễn độ tinh không chạy đến nơi nào đi? Địa phương nhỏ mà nói, Thánh Hoàng Vũ sẽ cũng xuất thân từ cái này bên trong?"

Tống Mệnh cười lạnh nói: "Nếu thật là địa phương nhỏ, làm sao có thể đản sinh ra ba vị này cường đại như thế tồn tại?"

Trong nhà lá mơ hồ có tụng kinh thanh âm, tư nhân sớm đã đi xa, nhưng này loại tụng niệm thanh nhưng phảng phất vẫn như cũ lưu tại nơi này, quanh quẩn bên tai bên cạnh.

Đây chính là bảo Tống Mệnh khiếp sợ địa phương.

Phu tử mấy người Nho Thích Đạo tam thánh chỉ là không có thân thể nội tâm, lại có thể tại phúc địa biên giới lưu lại bản thân tụng niệm thanh âm, cho thấy bọn họ nội tâm vô cùng cường đại!

Tại phúc địa lưu lại âm thanh, ngàn năm không tiêu tan, bậc này bản lĩnh liền Tống Mệnh cũng không có!

Nội tâm tu vi vượt qua Tống Mệnh bậc này Thần Quân, hơn nữa một mạch xuất hiện ba cái, không thể không bảo hắn khiếp sợ!

Phu tử tam thánh đi tới nơi này lúc, hắn căn bản không có chú ý, cho tới bây giờ mới ý thức tới bản thân khả năng bỏ qua ba cái tại nội tâm bên trên có phi phàm trình độ tồn tại.

Nếu như lúc ấy có thể hướng bọn họ lĩnh giáo, bản thân nội tâm trình độ tất nhiên sẽ đột nhiên tăng mạnh, lại lên một tầng nữa!

"Lão tử sau khi chết, nhất định phải chôn ở chỗ này…"

Tống Mệnh lẩm bẩm nói, đột nhiên cảm giác tò mò: "Nguyên Sóc cái này động thiên Thánh Nhân, làm sao đều ưa thích đầy vũ trụ chạy loạn? Thánh Hoàng Vũ cũng nói, hắn lần này từ đi Thánh Hoàng chi vị, liền chuẩn bị bay vào trong vũ trụ, đi đầu kia phi thăng chi lộ."

Tô Vân hướng Phong Trần Kỷ nói: "Phàm là tìm tới dựa vào ta, để cho bọn họ ở bên ngoài chờ lấy, đợi đến ta tìm hiểu một phen, sau khi tỉnh lại, lại truyền đạo cùng bọn hắn."

Phong Trần Kỷ nghi ngờ không thôi, đi ra nhà tranh. Tống Mệnh thì ngồi tại một gian khác thảo trong am, cũng đang lẳng lặng tìm hiểu, lắng nghe cái kia tụng niệm thanh âm.

Phong Trần Kỷ thầm nghĩ: "Đại Cường nói sẽ có người tới đầu nhập vào hắn, hắn là thế nào biết… Người này, chẳng lẽ thật đem mình làm Tiên sứ đại nhân a? Vào hí kịch thật sâu…"

Đúng vào lúc này, chỉ nghe một thanh âm cười nói: "Nghe nói Vũ Hoàng lựa chọn một vị người trẻ tuổi với tư cách Thánh Hoàng chuẩn bị tuyển, một thân lực khắc Tống Mệnh, để Tống Mệnh kém chút mất mạng! Sơn nhân Kim Bảo Chí, đến đây đầu nhập vào Tiên sứ."

Phong Trần Kỷ trong lòng khẽ nhúc nhích: "Kim Bảo Chí? Nguyên lai là hắn!"

Kim Bảo Chí tại Thiên Khôi phúc địa một đời có chút danh tiếng, cũng là một cái Thiên Tượng cảnh giới cao thủ, có lẽ lần này Thánh Hoàng hội đem hắn cũng thu hút tới.

Chẳng qua tượng Kim Bảo Chí dạng này người, tuyệt đối không có tư cách khiêu chiến Thánh Hoàng hội mặt khác cao thủ, hắn chạy tới, hẳn là mưu cầu cái xuất thân.

Phong Trần Kỷ vừa mới nghênh đón Kim Bảo Chí, còn chưa kịp nói chuyện, chợt nghe một người cười nói: "Tử Quy thành Dương Đạo Long, đến đây thăm hỏi Tiên sứ!"

Phong Trần Kỷ sắc mặt biến hóa, Tử Quy thành Dương Đạo Long, là có thể tại Thiên Phủ động thiên đứng hàng trước một ngàn Chinh Thánh cảnh giới cao thủ, một thân sở dĩ tu vi cao thâm, nghe nói hắn nhặt được qua một cái trọng thương sắp chết tiên nhân!

"Biện Tứ thành Diệp Chu Thanh, đến đây tìm nơi nương tựa, mong rằng thu nhận giúp đỡ!"

"Thu Lộ thành Bạch Như Ngọc, đến đây đầu nhập vào!"

"Thương Vọng thành Giang Quân Bích, muốn lấy tài hoa động Tô Tiên sứ, còn xin Tiên sứ chỉ giáo!"

…

Trong khoảng thời gian ngắn, liền có gần một trăm người mỗi người đến đây, đều chỉ ra tìm nơi nương tựa Tiên sứ, trong đó thậm chí không thiếu có Chinh Thánh cảnh giới tồn tại!

Phong Trần Kỷ lấy lại bình tĩnh, thầm nghĩ: "Tô Đại Cường đánh Tống Thần Quân, là vì dương danh, là vì lập uy, để người ta biết hắn chính là Tiên sứ, hắn đi tới Thiên Khôi. Mục đích của hắn, là thu hút những cái kia người có dã tâm đến đây đầu nhập vào! Hắn muốn trong thời gian ngắn nhất lôi kéo ra một thế lực khổng lồ!"

Phong Trần Kỷ môi làm lưỡi khô, trong lòng thình thịch đập loạn: "Đây không phải là một cái tùy tùng thủ đoạn, tuyệt đối không phải… Chẳng lẽ hắn mới thật sự là Tiên sứ đại nhân?"

Chương 490 : Tam thánh đạo trường

Chương 490: Tam thánh đạo trường

Tô Vân tĩnh tọa một đoạn thời gian, lắng nghe phu tử mấy người tam thánh ở đây cảm ngộ.

Hắn hiện tại là Chinh Thánh cảnh giới, Chinh Thánh cảnh giới là chứng đạo tại Thánh, chứng minh xác minh Thánh Nhân đạo lý, lại thêm hắn đã từng đối tam thánh tuyệt học từng có đọc qua, bởi vậy hắn đối tam thánh ở đây lưu lại tư duy lạc ấn cảm xúc rất sâu.

"Ta tại cựu thánh tuyệt học bên trên so Ngư Thanh La có vẻ không bằng, nếu như Ngư động chủ ở đây, nhất định thu hoạch càng nhiều." Tô Vân đứng dậy, đi ra nhà tranh.

Ngư Thanh La kiên quyết tại cải cách cựu học, dung hợp tân học, hóa cựu vì mới, hòa vào nhiều hơn nữa truy nguyên nguồn gốc cùng học để mà dùng, đem cựu thánh tuyệt học ứng dụng đến thực tế trong sinh hoạt.

Nàng cũng là kỳ nữ, chí hướng rộng lớn, nhưng muốn thay đổi cựu học chi tệ cực kỳ khó khăn, Ngư Thanh La thất bại rất nhiều. Có điều, phu tử bọn người ở tại Thiên Phủ động thiên mới cảm ngộ, nhất định có thể giúp nàng giải quyết đi rất nhiều khó khăn!

"Nguyên Sóc muốn tại Thiên Phủ dừng chân, khó ah. Thậm chí liền lần này ứng đối ra sao Thiên Phủ động thiên cùng Thiên Thị Viên hợp nhất, cũng thành lớn lao nan đề."

Tô Vân thầm nghĩ: "Thiên Phủ động thiên thế lực quá lớn, một trăm linh tám phúc địa, tuỳ ý xách đi ra một cái, chỉ sợ đều đủ để quét ngang Nguyên Sóc."

Nhà tranh bên ngoài từng cái kỳ trang dị phục có nam có nữ yên lặng đứng ở nơi đó, ánh mắt mọi người đều tập trung ở trên người hắn, yên tĩnh đến hoa sen nở âm thanh đều có thể nghe thấy.

"Thật trẻ tuổi ah." Có người thấp giọng nói.

"Hắn chính là hành hung Tống Mệnh Tiên sứ đại nhân sao? Xinh đẹp như vậy thiếu niên, có được hay không à?"

Tô Vân khẽ mỉm cười, lấy tới Tiên đạo bồ đoàn, ngồi xuống xuống.

"Coong ——— "

Kèm theo tiếng chuông du dương, đến chỗ này mọi người tâm thần rung động, phảng phất giống như thiên khai, chỉ thấy vô số ngôi sao hội tụ thành tinh vân, hóa thành một tòa hồng chung.

Tinh thần giống như mây khói xoay tròn, hình thành hồng chung từng tầng từng tầng khắc độ, những cái kia khắc độ bên trong có thể nhìn thấy đủ loại tùy tinh thần tạo thành Thần Ma thân ảnh, theo khắc độ lưu chuyển, Thần Ma hình thái cũng đang không ngừng biến hóa.

Bọn họ bên tai dâng trào tiếng rít truyền đến, vô số Tiên đạo phù văn bay lượn, xoay quanh hồng chung xoay tròn, cuối cùng phù văn kết thúc lúc, hóa thành một đầu Chúc Long, lợi trảo chụp ở thân chuông bên trên, quan sát mọi người.

Ánh mắt mọi người đều bị Chung sơn Chúc Long thu hút, Tô Vân sau lưng Chung sơn Chúc Long có chút rung động, thậm chí cho bọn hắn một loại tiến lên trước một bước chính là vực sâu cảm giác!

Bất luận người nào tại đây dị tượng phía trước, đều chỉ sẽ cảm giác được bản thân nhỏ bé!

Mà cái này, vừa vặn là Tô Vân công pháp thôi thúc lúc dị tượng!

"Chư vị, ta thay mặt Thánh Hoàng truyền pháp, vì các ngươi giảng một chút Chinh Thánh cảnh giới."

Tô Vân âm thanh trong trẻo, đánh vỡ yên tĩnh, hắn đã dựa vào hành hung Tống Mệnh Tống Thần Quân lập uy, giờ phút này không cần tuyên uy, mà là muốn bố đức.

Tiên giới cấm chỉ Chinh Thánh cảnh giới cùng Nguyên Đạo cảnh giới tại Thiên Phủ động thiên lưu truyền, hai cái này cảnh giới thường thường chỉ nắm giữ tồn tại phiệt tay, mặc dù có những người khác cơ duyên xảo hợp tu luyện tới Chinh Thánh cảnh giới, cũng thường thường là hiểu biết lơ mơ.

Hiện tại Tô Vân muốn làm, chính là thừa dịp Thánh Hoàng hội thời cơ, tại Thiên Khôi Thánh địa truyền đạo, đem Chinh Thánh cảnh giới lan ra đi ra, thu thập nhân tâm, để càng có nhiều tài hoa có dã tâm chi sĩ tìm nơi nương tựa bản thân, bằng nhanh nhất tốc độ tụ tập được đủ để cùng các đại thế phiệt chống lại lực lượng!

Như vậy, bất luận là cứu Lâu Ban, Sầm phu tử, vẫn là cứu mình, cùng với tương lai cứu Nguyên Sóc, hắn đều rất có triển vọng!

"Chúng ta nói từ chỗ nào đâu? Liền để chúng ta từ Nguyên Sóc Thánh Nhân, Lão Quân nói, bắt đầu kể lên."

Tô Vân êm tai nói, từ đạo môn thủy tổ Lão Quân đạo đức khai giảng, từ nông tới sâu, giảng đến Chinh Thánh, giảng đến đạo gia đạo trường, mọi người nghe được như si như say.

Mà Tô Vân âm thanh cùng trên không cái kia như có như không Lão Quân âm thanh cộng hưởng, nhất thời chỉ thấy nhà

tranh trước một gốc ấu thụ nhanh chóng sinh trưởng, giống như Tô Vân trong miệng nói, mọc rễ đâm chồi, khỏe mạnh sinh trưởng, khai chi tán diệp, diễn hóa ra đạo sinh nhất, nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật kỳ lạ cảnh tượng!

Cái kia nhà tranh trước đạo thụ hào quang phiêu dật, điềm lành rực rỡ, sáng rực bất phàm, chiếu sáng rạng rỡ, kèm theo Tô Vân cùng Lão Quân đạo âm cộng hưởng, vậy mà hình thành một mảnh đạo thụ đạo trường, khí tượng phi phàm!

Cái này kỳ cảnh, trong lúc nhất thời lại cùng Thiên Khôi phúc địa tranh huy!

Phong Trần Kỷ thấy thế, chính là khâm phục lại là ngạc nhiên: "Tiên sứ đại nhân quả thực có bản lĩnh thật sự! Phen này giảng đạo, vậy mà cùng thiên địa cộng hưởng cùng than, nhờ vào đó ngộ đạo chỗ tạo ra đạo trường! Liền gốc kia lắng nghe Thánh Linh tụng niệm cây nhỏ, đều hóa thành ngộ đạo chi mộc!"

Đạo kia cây toả ra điềm lành chi khí, toàn thân có câu âm lượn lờ, phù văn tung bay, vỏ cây sinh vảy rồng, sợi rễ như cầu lượn quanh, mạch lạc như sơn hà, quả nhiên là thần dị!

Tống Mệnh Tống Thần Quân từ một gian khác thảo trong am đi ra, gặp tình hình này, tâm thần chấn động mạnh: "Tô Tiên sứ mưu trí thâm trầm, vì tràng này hiển linh, mưu đồ rất lâu, nhờ vào đó một lần chinh phục mọi người! Hắn nhất định đã sớm từng tới mảnh này tam thánh nhà cũ, bố trí ở chỗ này một phen, mới có hiệu quả như thế! Mưu tính sâu xa, ta không thể bằng."

Hắn lại không biết Tô Vân căn bản không có mưu tính mượn tam thánh nhà cũ hiển linh, Tô Vân lần đầu đi tới nơi này, sở dĩ có thể hiển linh, chấn nhiếp toàn trường, chủ yếu là bởi vì Đan Thanh hóa thành Dã Hồ tiên sinh, dạy dỗ hắn mấy năm lâu, học được đầy mình cựu thánh học vấn.

Về sau Tô Vân kết bạn Ngư Thanh La sau đó, liền thường xuyên hướng Hỏa Vân động thiên chạy, đem nơi nào bảo tồn cựu thánh tuyệt học nghiên cứu hơn phân nửa.

Đương nhiên, một nửa là bởi vì hắn quả thực chăm học tốt hỏi, một nửa khác nguyên nhân thì là Ngư Thanh La dung mạo xinh đẹp, cùng hắn cùng nhau đi học tìm hiểu, có giai nhân làm bạn, cho nên hắn mới như vậy cần mẫn.

Nhưng những cử động này, cũng đặt xuống hắn cơ sở vững chắc, lại thêm Tô Vân tu luyện tới Chinh Thánh cảnh giới, chứng đạo tại Thánh, đến sau này lại mấy ngày tìm hiểu, tâm đắc rất nhiều. Cho nên có thể cùng Lão Quân lưu lại âm thanh cộng hưởng, gây nên đạo thụ đạo trường dị tượng.

Phen này chứng đạo tại Thánh, đem Chinh Thánh cảnh giới ảo diệu bày ra đến vô cùng nhuần nhuyễn, ở đây tất cả mọi người, cho dù là Dương Đạo Long mấy người đã tu luyện tới Chinh Thánh cảnh giới tồn tại cũng không nhịn được nhìn mà than thở, bội phục đầu rạp xuống đất.

Tô Vân kể xong đạo môn Chinh Thánh, nói lại phật môn Chinh Thánh.

Phen này giảng đạo, qua không lâu, liền cùng Thích Già Thánh Nhân lưu lại tiếng tụng kinh hòa làm một thể, chứng đạo tại phật!

Nhưng thấy trong đạo trường bên ngoài, một cái kia cái khoảng một tấc vuông hồ sen bên trong, hoa sen nở rộ, hoa sen trung tính linh bay lên, thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim tuyền!

Cánh cửa này đạo trường mở ra sau đó, bất ngờ lại tạo thành một cái khác tầng phật môn đạo trường!

Tô Vân kể xong phật môn Chinh Thánh, lại đem nho gia Chinh Thánh, phen này giảng đạo, cùng phu tử cộng hưởng,

thiên nhân hợp nhất, nhất thời vô số văn tự toả ra ánh sáng chói lọi, từ trong nhà lá xông ra, hóa thành thùy lệ Thiên Tượng, dẫn tới tiên quang rơi xuống, rực rỡ vô cùng!

Tam thánh đạo trường, cùng Thiên Khôi phúc địa tranh huy, lại thêm nho gia thiên nhân hợp nhất, lại có cùng Thiên Khôi phúc địa dung hợp, mượn Thiên Khôi chi thế tư thế!

Hình ảnh này, cho dù là Tống Mệnh cũng không nhịn được thán phục: "Từ Nguyên Sóc chạy tới ba cái kia lão Thánh Linh, quả thực có chút vốn liếng, rất lợi hại đây!"

Hắn lúc trước khâm phục Tô Vân đa mưu túc trí, hiện tại Tô Vân kích phát nhà tranh thảo am, hóa thành tam thánh đạo trường, hắn nhưng ngược lại bội phục phu tử mấy người ba vị thánh hiền.

Bởi vì, nếu là không có phu tử mấy người ba vị thánh hiền ở đây ngộ đạo, Tô Vân tài năng và học vấn quả đoán không cách nào làm được ba lần hiển linh, đem nơi này hóa thành tam thánh đạo trường!

Ngắn ngủi mấy ngày thời gian, tam thánh đạo trường cũng đã biển người phun trào, người đông nghìn nghịt, đầy ắp người. Nguyên bản nơi này chỉ là Thiên Khôi phúc địa phía sau núi, không người đến địa phương, nhiều nhất mấy cái ngang tàng yêu quái tại chân núi kiếm ăn.

Mà bây giờ, nơi này trở nên vô cùng náo nhiệt, chẳng qua nhưng không ai ồn ào, mà là lẳng lặng nghe Tô Vân truyền thụ Chinh Thánh cảnh giới, phàm là có thành tựu, liền tìm hiểu tam thánh đạo trường, thử nghiệm từ trong đạo trường nhận được càng nhiều

Đi tới nơi này nghe giảng tìm hiểu, thường thường cũng không phải là thế phiệt con em, mà là không có bối cảnh tư chất ngộ tính nhưng lại bất phàm linh sĩ.

Thiên Phủ động thiên nhìn như mạnh mẽ hưng thịnh, thực ra chính là đại hào Nguyên Sóc, thậm chí so lúc trước Nguyên Sóc còn có điều không bằng.

Thế phiệt khống chế thiên hạ chín thành chín tài nguyên, trên thực tế thống trị Thiên Phủ động thiên, thậm chí liền quần tinh bên trên từng cái tiểu thế giới cũng toàn bộ nắm giữ ở trong tay.

Bọn họ không chỉ có nắm giữ của cải, còn nắm giữ kiến thức, người bình thường có khả năng lấy được của cải là bọn họ canh thừa thịt nguội, có khả năng học được chỉ là bọn hắn thiến sau công pháp, thậm chí liền cảnh giới đều bị thiến!

Cho dù là Thánh Hoàng, cũng chỉ là bọn họ chọn lựa khôi lỗi, hữu danh vô thực, không có bọn họ gật đầu làm không xong việc.

So sánh tới nói, lúc trước Nguyên Sóc tốt xấu còn có quan học, tài nguyên cũng không bị hoàn toàn chưởng khống, so Thiên Phủ động thiên còn tính là tốt. Có điều, nếu là không có Cầu Thủy Kính Tả Tùng Nham mấy người chí sĩ đầy lòng nhân ái lật đổ cựu triều đình, chỉ sợ Thiên Phủ động thiên hiện trạng, chính là Nguyên Sóc tương lai, thậm chí có thể sẽ thảm hại hơn.

Mặc Hành thành bên trong, Thiên Phủ động thiên các đại thế phiệt người trên cơ bản đều đã đi tới, lần này Thánh Hoàng hội các đại thế phiệt đều có chỗ đồ, đều muốn chọn một nghe bản thân lời nói tân thánh Hoàng, để vì chính mình gia cướp lấy càng nhiều lợi ích.

Đứng đầu chính là ba Thần Quân một trong Hoa Hồng Dịch.

Nàng là nữ tử, toàn thân thần quang hơi hơi rung chuyển, thần thánh phi phàm. Chỉ thấy tại nàng sau đầu, thần quang

như ngất, hơi rung nhẹ một chút liền hiện ra mấy tầng vầng sáng tới.

"Cái này Tô Đại Cường Tiên sứ, đem Chinh Thánh cảnh giới tuyên dương ra ngoài, nhờ vào đó thu thập nhân tâm, toan tính quá lớn. Tất cả mọi người biết hắn là tiền triều ngụy Đế sứ thần, tất cả mọi người biết hắn ý định mưu phản, tất cả mọi người biết hắn là tới vì ngụy Đế kéo đội ngũ, nhưng hết lần này tới lần khác chúng ta không có chứng cứ hắn chính là ngụy Đế sứ thần."

Hoa Hồng Dịch nhìn chung quanh một vòng, hướng những cái kia thế phiệt đến đây tham dự cao thủ nói: "Sau lưng của hắn, còn có Thánh Hoàng Vũ cho hắn nâng đỡ. Như vậy để hắn kinh doanh đi xuống, hắn thật sẽ ở Thiên Phủ động thiên đã có thành tựu, thế lực sẽ càng lúc càng lớn."

Lôi Hành Khách khí sắc có chút không tốt lắm, ho khan một tiếng, nói: "Thần Quân, Tống Mệnh Tống Thần Quân cùng hắn đi rất gần…"

Hoa Hồng Dịch liếc nhìn hắn một cái, cau mày nói: "Ngươi tổn thương?"

Lôi Hành Khách lộ ra vẻ xấu hổ, nói: "Bị thiên ngoại tới nữ tử kia thương tổn tới…"

"Ngô Đồng bản lĩnh vậy mà cao như vậy?"

Hoa Hồng Dịch lộ ra vẻ kinh ngạc, nói: "Nàng lúc mới tới, ta đã từng thấy qua nàng, nàng còn hướng ta cầu học. Nhưng ta Hoa gia tuyệt học há có thể truyền thụ cho nàng? Ngay sau đó để nàng biết khó mà lui, không nghĩ tới thực lực của nàng tinh tiến đến một bước này. Ngô Đồng chỉ là lữ khách, tại chúng ta không có tổn hại, nhưng Tô Đại Cường lại có trở thành họa lớn xu thế, cần phải đến nhanh chóng giải quyết."

Nàng ánh mắt sáng như tuyết, quét một vòng, nói: "Hắn lần này tới, là thẳng đến Thánh Hoàng chi vị mà đến. Trước mắt hắn tại Thiên Khôi phúc địa truyền thụ người Chinh Thánh cảnh giới, vi phạm Tiên giới quy củ, làm cái gì, không cần ta dạy cho ngươi bọn họ đi?"

Mọi người ánh mắt sáng lên, mỗi người lui đi.

Thánh Hoàng cư, Thính Vũ lâu.

Ngô Đồng một bộ áo đỏ, nghiêng dựa vào bên cửa sổ, nhìn về phía ngoài cửa sổ, ngoài cửa sổ mưa dầm mù mịt, bên cạnh nàng bày đặt một cái lư hương, đang bốc lên khói xanh lượn lờ.

Trong mưa, hai cái bạch tê nhảy tới nhảy lui, đùa nước chơi đùa, rất là thân mật.

Đồ đen Tiêu Thúc Ngạo bước nhanh đi tới, nói: "Hỏi thăm rõ ràng, vừa rồi cái kia cỗ chấn động, là có người đang truyền thụ Chinh Thánh cảnh giới, đã dẫn phát thiên địa dị tượng. Nghe nói sinh thành tam trùng đạo trường, đem đạo trường cùng Thiên Khôi phúc địa dung hợp, rất là náo nhiệt. Cái kia truyền thụ Chinh Thánh cảnh giới người, họ Tô, gọi Đại Cường."

Ngô Đồng thu về ánh mắt, kinh ngạc nói: "Tô Đại Cường? Thật sự là tên kỳ cục… Thúc Ngạo, ta cảm ứng được, Thiên Phủ động thiên ma khí ma tính đột nhiên điên cuồng sinh sôi sinh trưởng, giống như là có cái gì Thiên Ma Vương Thiên Ma Thần đang nổi lên sinh ra đồng dạng. Cái này đột nhiên xuất hiện Ma Thần Ma Vương, để cho ta mừng rỡ. Chúng ta có thể sẽ ở đây dừng lại lâu một đoạn thời gian."

Tiêu Thúc Ngạo đồng ý, nói: "Thánh Hoàng Vũ là cái rộng lượng người, hắn chịu thu nhận giúp đỡ chúng ta, lại truyền thụ cho chúng ta Thiên Phủ động thiên cảnh giới. Ta xem hắn

ý tứ, là ý định để cô nương tiếp nhận hắn, trở thành đời sau Thánh Hoàng. Cô nương…”

Ngô Đồng cười nhạo nói: “Để nhân ma trở thành Thánh Hoàng? Vũ Hoàng chịu đáp ứng, Thiên Phủ động thiên thế phiệt sẽ đáp ứng? Có điều, ta quả thực muốn vì Vũ Hoàng làm một chuyện, báo đáp hắn ơn tri ngộ. Cái này Thánh Hoàng chi vị, ta muốn.”

Nàng đứng dậy, thản nhiên nói: “Ta muốn cho Vũ Hoàng có thể yên tâm phi thăng, ai cùng ta tranh, chính là tìm đường chết.”

Chương 491 : Hôm nay ta sẽ vang danh thiên hạ (thứ hai cầu phiếu)

Chương 491: Hôm nay ta sẽ vang danh thiên hạ (thứ hai cầu phiếu)

Tam thánh đạo trường, từng đoá từng đoá hoa sen từ từ sinh trưởng, khoảng một tấc phương hồ, sinh trưởng ra hoa sen đã có cao ba, năm trượng, hơn trượng phạm vi, lá sen thì lớn hơn một chút, ước chừng trượng phạm vi sáu dặm.

Mọi người đi tại hoa sen bên dưới, bên tai là phật âm, rủ xuống chính là phật quang.

Còn có cái kia đạo thụ, điềm lành rực rỡ, đi ở đây, phật quang thụy khí, gột rửa bản thân, dịch cân phạt tủy, từ thân thể, đến Linh giới bên trong nội tâm, quả thực thoát thai hoán cốt!

Lại thêm nho gia chí thánh phu tử thiên nhân hợp nhất, để cho người ta đi ở đây có một loại cùng thiên địa tương dung, ta đạo tự tại ta tính tự mãn cảm giác!

Chuyện này đối với bọn hắn tu luyện cùng tìm hiểu tăng lên cực lớn!

Mà hết thảy này, thì là bởi vì Tô Vân ở đây giảng đạo, truyền thụ Chinh Thánh, Nguyên Đạo cảnh giới gây nên.

Đối với Nguyên Đạo cảnh giới, Tô Vân cũng biết không nhiều, nhưng các đời thánh hiền tại bọn họ kinh điển bên trong

đều có luận thuật, đối Nguyên Đạo cảnh giới trình bày có thể nói là kỹ càng vô cùng!

Mỗi một vị Thánh Nhân lưu lại tuyệt học bên trong đều có liên quan với Nguyên Đạo cảnh giới cảm ngộ, Tô Vân tuy là biết không nhiều, nhưng Oánh Oánh kiến thức bao hàm toàn diện, các đời thánh hiền kinh điển tại nàng nơi nào hầu như đều có chuẩn bị phần!

Tô Vân lui khỏi vị trí hàng hai, đổi lại Oánh Oánh chậm rãi mà nói, hướng Dương Đạo Long, Kim Bảo Chí, Bạch Như Ngọc đám người giải thích Nguyên Đạo cảnh giới, nghe được mọi người như si như say.

Cho dù là Tống Mệnh Tống Thần Quân, cũng không nhịn được ngồi nghiêm chỉnh, không có bình thường cợt nhả, tinh tế lắng nghe.

Hắn tuy là đã tu luyện tới Nguyên Đạo cảnh giới, tại đây cái cảnh giới bên trên cảm ngộ rất nhiều, tu vi cũng bởi vì tu thành Chinh Thánh Nguyên Đạo cảnh giới mà trở nên cường đại dị thường.

Có khả năng đứng hàng Thiên Phủ ba đại Thần Quân bên trong, thực lực tu vi đương nhiên không thể coi thường.

Nhưng cùng Oánh Oánh giảng giải so sánh, hắn lúc này mới phát giác bản thân tại Nguyên Đạo cảnh giới bên trên tìm hiểu có rất nhiều chỗ thiếu sót.

Cái này cũng khó trách, Nguyên Sóc là cái địa phương nhỏ, thâm sơn cùng cốc, đệ nhất Thánh Hoàng mở ra cảnh giới, bởi vì thiếu hụt Nhục Thân cảnh giới, dẫn đến linh sĩ thọ nguyên ngắn ngủi, chỉ so với người bình thường lâu một chút, nhiều nhất chỉ có thể sống đến một trăm hai mươi tuổi.

Các thánh hiền dài ngắn chỉ có trăm năm tuổi thọ, bọn họ rất nhiều người tại ngắn ngủi mấy chục năm liền tu luyện tới

Nguyên Đạo cảnh giới, sau đó liền liều mạng nghiên cứu cảnh giới này, ý đồ tiến thêm một bước, tránh thoát thọ nguyên kết thúc đại kiếp!

Bọn họ bởi vậy nuôi thành chỉ tranh sớm chiều tâm thái, cảm xúc tuế nguyệt thay đổi trôi qua, cho dù là phu tử cũng có thệ giả như tư phù cảm xúc. Mà cái này tại Thiên Phủ động thiên là không cách nào tưởng tượng!

Thiên Phủ động thiên thế gia, thường thường là Tiên tộc, thân thể trời sinh mạnh mẽ, tuổi thọ lâu đời, động một tí mấy ngàn năm thậm chí một hai vạn năm.

Cho dù là người bình thường, cũng bởi vì nơi này thiên địa nguyên khí dồi dào đến khó có thể tưởng tượng, thân thể trời sinh liền so Nguyên Sóc người mạnh mẽ rất nhiều. Cho dù là không tu luyện, người bình thường cũng có mấy trăm năm thọ nguyên, so Nguyên Sóc Nguyên Đạo Thánh Nhân sống được còn dài hơn!

Bọn họ không có chỉ tranh sớm chiều cảm giác cấp bách.

"Chỉ là, Tô Tiên sứ vì sao bản thân không giảng giải Nguyên Đạo, lại làm cho bên cạnh hắn cái kia chỉ có quyển sách cao nha đầu giảng giải đâu?" Tống Mệnh không hiểu chút nào.

Một bên Phong Trần Kỷ cũng hồ nghi, thầm nghĩ: "Tô Đại Cường không giảng giải Nguyên Đạo cảnh giới, là bởi vì hắn còn chưa tu luyện tới Nguyên Đạo cảnh giới, đối Nguyên Đạo một chữ cũng không biết. Nhìn như vậy đến, Oánh Oánh mới là trong bọn họ mạnh nhất cái kia! Cũng tức là nói…"

Hắn sắc mặt nghiêm túc: "Ta đệ nhất phán đoán mới là chính xác, Oánh Oánh mới thật sự là Tiên sứ đại nhân!"

Trong lòng của hắn nhưng cũng đối Tô Vân khâm phục vô cùng: "Tô Đại Cường cố tình bày nghi trận, ngay cả ta người

biết chuyện này cũng lừa gạt, quả thật lợi hại!”

Oánh Oánh giảng giải Nguyên Đạo cảnh giới, giảng giải đến đạo lý rõ ràng, giải đáp Dương Đạo Long, Bạch Như Ngọc đám người vấn đề nàng cũng là dễ như trở bàn tay, chỉ cần hơi kiểm tra một chút bản thân dự trữ kiến thức, liền có thể giải đáp, cũng khó trách Phong Trần Kỷ sẽ có cái này hiểu lầm.

Nếu như đổi lại Tô Vân tới giải đáp, nhất định là cứng họng, kém cỏi biểu hiện.

Ngắn ngủi mấy ngày thời gian, Tô Vân tam thánh trong đạo trường liền có mấy người tu thành Chinh Thánh cảnh giới, càng làm cho những người khác đối Tô Vân Tô Tiên sứ khâm phục sát đất.

Bất quá, bởi vì bọn hắn chưa có tiếp xúc qua Nguyên Đạo cảnh giới nguyên nhân, trong thời gian ngắn vẫn chưa có người nào có hi vọng tu thành Nguyên Đạo cảnh giới. Bằng không, nếu như có một người tu thành Nguyên Đạo, cái kia ắt phải sẽ khắp thế gian đều kinh ngạc, thành tựu tam thánh đạo trường vô thượng uy danh!

Đột nhiên, trên bầu trời một tiếng sét nổ vang: “Lớn mật!”

Thanh âm kia phảng phất tiếng sấm tại tầng mây bên trong nhấp nhô tới lui: “Chinh Thánh, Nguyên Đạo cảnh giới, chính là cấm kỵ, phương nào yêu nghiệt, dám to gan làm trái thượng tiên chi cấm kỵ, đem hai cái này cảnh giới truyền cho người khác? Chẳng lẽ muốn vi phạm thiên điều hay sao?”

Cuồn cuộn thần uy từ trên trời giáng xuống, hướng phía dưới đè xuống!

Trên bầu trời biến động bất ngờ, hóa thành một cái đầy trời bàn tay lớn, hướng tam thánh đạo trường đè xuống!

Tam thánh đạo trường tất cả mọi người cảm nhận được áp lực lớn lao!

Những cái kia đi theo Tô Vân cường giả, rất nhiều người đều lộ ra vẻ sợ hãi, cho dù là Dương Đạo Long, Bạch Như Ngọc, Giang Quân Bích chờ ở Thiên Phủ cũng coi là có thể xếp bên trên danh hào sơn dã tán nhân, cũng là nơm nớp lo sợ.

Bọn họ xuất thân tầng thấp nhất, tuy là có gan có biết, nhưng đối mặt một màn này, đối mặt Thiên Thần hỏi tội, trong lòng dũng khí liền không cánh mà bay!

Đây là khắc vào trong lòng tự ti, lạc ấn tại trong huyết mạch nô tính, là thượng vị giả đối tầng thấp nhất người uy áp!

Oánh Oánh sắc mặt không thay đổi, liếc Tô Vân một cái, lại thấy Tô Vân ngồi ở chỗ đó không nhúc nhích, sau lưng nhưng có hào quang như thác nước, bay thẳng mây xanh!

Tô Vân Thiên Tượng nội tâm nhất phi trùng thiên, một chưởng nghênh tiếp cái kia đầy trời bàn tay lớn, hai chưởng gặp nhau, trên bầu trời mây khói nhất thời bị lực lượng vô hình đẩy ra, phạm vi mấy trăm dặm ráng mây, tất cả đều biến mất!

Bầu trời trở nên chưa bao giờ có trong trẻo, sạch sẽ có thể nhìn thấy thâm không!

Đây chính là hai người thần thông va chạm tản ra dư âm gây nên!

Tô Vân Thiên Tượng nội tâm chậm rãi phiêu về, phảng phất mây khói, từ Tô Vân đỉnh đầu bách hội chảy vào, đi vào trong cơ thể của hắn.

"Nguyên Đạo cảnh giới tồn tại ra tay rồi!"

Phong Trần Kỷ trong lòng thình thịch đập loạn: "Là Nguyên Đạo cảnh giới tồn tại! Có người ý định mượn Tiên sứ

đầu người, với tư cách đi vào Tiên giới nước cờ đầu!”

Thiên Phủ động thiên, một trăm linh tám phúc địa, hàng năm đều sẽ sản xuất một chút tiên khí, bài trừ cống lên cho Tiên giới bộ phận, còn có chút còn thừa.

Còn lại tiên khí không đủ để tu luyện, nhưng góp gió thành bão, thế gia sẽ dùng tích lũy xuống tiên quang tiên khí luyện thành thần vị, để cho mình lạc ấn ở trong thiên địa, trở thành nhận được thiên địa tán đồng Thần Ma!

Tại Thiên Phủ động thiên, hầu như mỗi cái Tiên tộc thế phiệt đều có mấy tôn Thiên Thần thủ hộ!

Trở thành thiên địa tán đồng Thần Ma, liền mang ý nghĩa sau khi bị thương rất nhanh liền có thể khôi phục, tu vi hao tổn cũng có thể rất nhanh khôi phục, tính là gặp phải địch nhân cường đại cũng rất khó bị giết chết, nhiều nhất bị trấn áp.

Trở thành Thần Ma rất nhiều chỗ tốt, nhưng mà so sánh phi thăng Tiên giới trở thành tiên nhân, vậy liền không đáng giá nhắc tới!

Tiên giới đã cấm chỉ phi thăng, Thiên Phủ động thiên bên trong ẩn giấu đi một chút nắm giữ phi thăng thực lực người, thực lực của bọn hắn trên cơ bản đã là tiên nhân cấp độ. Nhưng bọn hắn không có phi thăng, không phải tiên nhân.

Bọn họ là Nguyên Đạo thánh giả. Nguyên Đạo cảnh giới tồn tại.

Giống như vậy tồn tại cao cao tại thượng, sẽ không tùy tiện lộ diện, chỉ có lần này Thánh Hoàng hội, mới có thể thu hút tới Nguyên Đạo thánh giả.

Lần này Thánh Hoàng hội, trên cơ bản đều là Nguyên Đạo thánh giả ở giữa đấu tranh, Chinh Thánh cảnh giới tồn tại cứ việc rất mạnh, nhưng ở trước mặt bọn hắn, chỉ là làm nền.

“Tô Đại Cường, ngươi vi phạm thiên điều, cũng biết tội?”

Cái thanh âm kia từ bên ngoài truyền đến, chỉ thấy một thiếu niên bộ dáng nam tử chân đạp hoa sen, đi vào tam thánh đạo trường, khí chất siêu phàm thoát tục.

Hoa sen kia chính là tam thánh một trong Thích Già Thánh Nhân bước chân rơi vị trí hình thành dị chủng hoa cỏ, chính là sinh mệnh, lại là Thích Già Thánh Nhân đạo hiển hóa.

Hiện nay đi qua Tô Vân dẫn động tam thánh đạo trường, để hoa sen có mấy phần Tiên giới kỳ trân trạng thái, nổi bật bất phàm.

Thiếu niên kia bộ dáng nam tử chân đạp nhụy hoa, đi về phía Tô Vân đi tới, không nhanh không chậm nói: “Tiên giới mệnh lệnh, người đời không dám cãi phản, duy chỉ ngươi dám, có thể thấy được là loạn thần tặc tử.”

Hắn đi tới nhà tranh trước cuối cùng một cây sen tiêu tốn, dừng bước lại, quan sát mọi người, ánh mắt rơi vào Tống Mệnh trên người, khẽ khom người, nói: “Vương Trung Đình tham kiến Tống Thần Quân. Tống Thần Quân chính là Tiên giới sắc phong Thần Quân, sẽ không can dự ta bắt loạn thần tặc tử a?”

Hắn lời vừa nói ra, tam thánh trong đạo trường tất cả xôn xao, đầu nhập vào Tô Vân những cái kia linh sĩ thì thầm với nhau, thảo luận xôn xao.

Dương Đạo Long sắc mặt biến hóa ”” “Hắn chính là Vương Trung Đình? Thiên Hùng phúc địa, Vương gia thủ lĩnh, Nguyên Đạo thánh giả! Nghe nói hắn ngàn tuổi năm đó, liền tu luyện tới Nguyên Đạo cảnh giới, là Thiên Phủ động thiên bên trong tu luyện tới Nguyên Đạo cảnh giới nhanh nhất thánh giả!”

“Hắn tu thành Nguyên Đạo thời điểm, trời ban điềm lành, đại đạo cộng hưởng! Có người thấy hắn nội tâm phi thiên, cùng nhật nguyệt cùng múa!”

“Nghe nói thực lực của hắn thậm chí đi đến Thần Quân cấp độ, còn tại Tống Mệnh Tống Thần Quân phía trên!”

“Tống Mệnh Tống Thần Quân vốn là nước cực kì, hắn là dựa vào Tống Tiên Quân phúc bóng râm…”

“Im lặng, cái kia hàng lởm chính ở đằng kia!”

…

Tống Mệnh cười ha ha nói: “Loạn thần tặc tử, công dân người đến mà tru diệt! Nếu như Tô huynh đệ phạm vào thiên điều, ta cũng không thể khoan dung hắn!”

Vương Trung Đình thấy hắn không có can thiệp ý định, cũng là thoáng yên tâm, hướng Tô Vân nói: “Ngươi làm trái tiên gia mệnh lệnh, tư truyền Chinh Thánh, Nguyên Đạo cảnh giới, tội lỗi đáng chém! Nể tình ngươi là Thánh Hoàng đệ tử, ta có thể cho ngươi một lần lựa chọn cơ hội, ngươi là tự thân bó tay chịu trói, bị áp giải đến tiên đình, vẫn là do ta tự mình đem ngươi trấn áp bắt?”

Oánh Oánh sớm đã ngừng giảng đạo, trong lòng có chút bất an, cái này cảm giác bất an đến từ Vương Trung Đình.

Vương Trung Đình cho nàng cảm giác hầu như có thể so sánh Thần Quân Liễu Kiếm Nam!

Lúc trước vì đối phó Liễu Kiếm Nam, tại mai phục ám toán dưới tình huống, bọn họ vẫn là hầu như toàn quân bị diệt!

Nếu không phải Tô Vân cùng Oánh Oánh cho là mình vẫn tại Huyễn thiên bên trong, bởi vậy không sợ chết tấn công, lần kia chết liền không phải Liễu Kiếm Nam mà là bọn họ!

“Sĩ tử, muốn ta ra tay ư?” Oánh Oánh thấp giọng nói.

Nàng ý tứ là cùng Tô Vân liên thủ, tựa như đối phó Liễu Kiếm Nam như vậy đối phó Vương Trung Đình, nhưng mà cách đó không xa Phong Trần Kỷ nhưng hiểu lầm, thầm nghĩ: "Quả nhiên không ngoài dự liệu của ta! Oánh Oánh chính là chân chính Tiên sứ đại nhân! Thực lực của nàng so Đại Cường huynh mạnh hơn, lo lắng Đại Cường không phải Vương Trung Đình đối thủ, bởi vậy nói muốn ta ra tay ư!"

"Không sao."

Tô Vân lộ ra tươi cười, chậm rãi đứng dậy, cười nói: "Oánh Oánh, hôm nay ta sẽ vang danh thiên hạ, uy chấn bát phương."

"Vang danh thiên hạ, uy chấn bát phương?"

Vương Trung Đình dưới chân hoa sen hơi rung nhẹ, lạnh nhạt nói: "Từ xưa đến nay, có như ngươi loại này ý nghĩ người thường thường là thịt nát xương tan, hài cốt không còn. Ta xem cảnh giới của ngươi, chẳng qua là Chinh Thánh, vừa rồi có thể tiếp được ta năm thành chưởng lực, cũng coi như không kém. Nhưng bởi vì cái gọi là nhất trùng cảnh giới nhất trùng thiên, cách cảnh giới, chính là cách một tầng trời. Ta chính là Nguyên Đạo thánh giả, cao ngươi một cảnh giới, ở trên trời nhìn ngươi, như xem sâu kiến."

Tống Mệnh quan sát xung quanh, đột nhiên ánh mắt sáng lên, chạy đến cách đó không xa một cô gái bên người, hạ giọng cười nói: "Ta nói Vương Trung Đình người này vì sao đột nhiên chạy đến, nhất định là có người ở sau lưng sai khiến. Quả nhiên là ngươi đã đến."

Nữ tử kia chính là ba đại Thần Quân một trong Hoa Hồng Dịch, nhìn thấy Tống Mệnh, lại không có mảy may vui vẻ, ngược lại nhíu mày, hiển nhiên đối Tống Mệnh làm người có chút không thích.

Hoa Hồng Dịch thản nhiên nói: “Tống Mệnh, Diệp Ngọc Thần chết rồi? Hắn là ta tặng cho ngươi người hầu, hắn chết tại địa bàn của ngươi, ngươi cần phải đến cho ta một câu trả lời.”

Tống Mệnh cười theo.

Hoa Hồng Dịch liếc nhìn hắn một cái, nói: “Nghe nói ngươi cùng vị này Tiên sứ đại nhân giao thủ qua, ngươi đối với hắn thực lực thấy thế nào?”

Tống Mệnh cúi đầu khom lưng, nịnh nọt cười nói: “Đương nhiên là không bằng ta, càng không bằng Hồng Dịch ngươi…”

Hoa Hồng Dịch hừ lạnh một tiếng: “Đừng tưởng rằng lấy lòng hai ta câu, liền có thể đem Diệp Ngọc Thần chuyện xóa bỏ. Ta biết thực lực của hắn không bằng ta, ta hỏi là thực lực của hắn cùng Vương Trung Đình so sánh thế nào!”

Tống Mệnh lập tức nghiêm mặt nói: “Vương Trung Đình chính là Nguyên Đạo thánh giả, nhất trùng cảnh giới nhất trùng thiên, Vương Trung Đình ở trên trời nhìn Tô Vân, tính là hắn chữ Đại Cường, cũng là chắc chắn phải chết, tại chỗ chém đầu!”

Hoa Hồng Dịch ánh mắt rơi vào Vương Trung Đình trên người, mỉm cười nói: “Ta cũng là ý tứ này. Vương gia tiên gia công pháp, Kim Lăng Vương Khí Độ Kiếp thiên, chính là hiếm thấy lấy vượt kiếp vì tu hành công pháp. Môn công pháp này một bước một kiếp, tương truyền bước lên tầng chín mươi chín kiếp, liền có thể lực chứng Tiên đạo, mở Tiên môn phi thăng! Vương gia các đời loại trừ Vương gia vị kia tiên nhân bên ngoài, chỉ có Vương Trung Đình tu luyện tới tầng chín mươi chín kiếp. Bởi vì Tiên giới có lệnh, không được phi thăng, hắn đã sớm có thể phi thăng.”

Tiếng nói của nàng vừa ra, Vương Trung Đình bước đi bước ra, bước chân giẫm trên không trung.

Kèm theo bước chân của hắn hạ xuống, Kim Lăng vương khí bộc phát, bàn tay hắn tung bay, thi triển thức thứ nhất ấn pháp, Kim Lăng tiên kiếp ấn, chưởng ấn như Lâm Giang Tiên thành!

Trong lòng bàn tay của hắn, Tiên đạo phù văn tung bay, phù văn hóa thành Thần Ma, lạc ấn ở trên tường thành, Lâm Giang Tiên thành như là một tòa Thần Ma chi thành!

Một kích này uy năng, cùng lúc trước trên không một kích kia không thể so sánh nổi!

Tô Vân không cần nghĩ ngợi, giơ tay lên đệ nhất tiên ấn ngăn lại.

Vương Trung Đình rút chưởng, bước ra bước thứ hai, thứ hai ấn bộc phát, vẫn là Kim Lăng tiên kiếp ấn, chỉ là uy lực vậy mà lại từ nhỏ có tăng lên, trên tường thành Thần Ma lạc ấn càng thêm rõ ràng.

Tô Vân vẫn như cũ lấy đệ nhất tiên ấn ngăn lại.

Vương Trung Đình tiến thêm một bước, Kim Lăng tiên kiếp ấn uy lực đang dần dần tăng lên, càng ngày càng mạnh, đợi đến về sau, chỉ thấy cái kia Lâm Giang Tiên thành trên tường thành Thần Ma lạc ấn càng thêm rõ ràng, càng ngày càng linh động!

Một bước một kiếp, đây chính là Kim Lăng Vương Khí Độ Kiếp thiên chỗ cường đại, hấp thu kiếp vận, mở rộng bản thân, đợi đến tám mươi bước lúc, Vương Trung Đình Kim Lăng tiên kiếp ấn uy lực, đã vượt xa Tô Vân đệ nhất tiên ấn, đánh cho Tô Vân không ngừng lùi lại!

“Bành!”

Lại là một tiếng vang thật lớn truyền đến, Tô Vân lui vào Thiên Khôi phúc địa. Ngay sau đó lại là bành một tiếng vang thật lớn, Tô Vân lại lui, lùi về Thiên Khôi phúc địa tiên sơn trước.

"Bành!"

Tô Vân khó chịu hừ, sau lưng đụng vào trên tiên sơn.

Vương Trung Đình khí thế càng ngày càng mạnh, tiếp tục một bước lại một bước ép tới đằng trước, một ấn lại một ấn hướng Tô Vân đánh ra!

Ngọn tiên sơn kia toàn thân cứng rắn vô cùng, nhưng tại hắn Kim Lăng tiên kiếp ấn uy năng bổ nhào xuống thừng thừng lay động, mỗi một ấn đánh ra, tiên sơn liền lay động một phen!

Mà tiên ấn xuống Tô Vân vẫn tại đón đỡ hắn ấn pháp, nhưng mà mỗi đón lấy một ấn, liền bị hắn đánh cho lún vào ngọn núi một bước, đồng thời Vương Trung Đình lại tiến lên trước một bước!

Trong khoảng thời gian ngắn, Vương Trung Đình liên tục bước ra hơn mười bước, cuối cùng đem khí thế tăng lên tới trước đó chưa từng có cực hạn, cuối cùng một ấn đánh phía Tô Vân, thản nhiên nói: "Có thể, Chinh Thánh cảnh giới, vậy mà nhận được ta thứ chín mươi chín ấn mới chết, ngươi cũng coi như chết có ý nghĩa…"

"Chỗ" chữ còn chưa nói ra, bị khảm tại trong lòng núi Tô Vân giơ tay lên nhẹ nhàng một chưởng vung ra, tử khí đại phóng, quang mang vạn trượng!

Tử Phủ ấn nghênh tiếp Vương Trung Đình thứ chín mươi chín Kim Lăng tiên kiếp ấn!

Hai người bàn tay va chạm trong nháy mắt, Vương Trung Đình sắc mặt kịch biến, chỉ cảm thấy không thể địch nổi lực

lượng kéo tới, dưới chân lập không được, từ từ lui về phía sau!

Đợi đến hắn liền lùi lại chín mươi chín bước, trong lòng giật mình, phát hiện bản thân vừa vặn lùi về vừa mới đứng cái kia đóa hoa sen lên!

Phía trước hắn, Tô Vân từ ngọn núi bên trong bắn ra, một chỉ điểm tới!

Vương Trung Đình giơ tay lên phong chặn, chỉ nghe xùy một tiếng, chỉ lực xuyên thấu mu bàn tay của hắn!

Vương Trung Đình bàn tay kề sát ở trên trán, đạo này chỉ lực từ hắn sau não chỗ phá ra.

Tô Vân thu chỉ, từ Vương Trung Đình bên người đi qua, đưa lưng về phía hắn đi xuống hoa sen, thản nhiên nói: "Ngươi trở lại an bài hậu sự hẳn là còn kịp, ba ngày sau, ngươi sẽ nội tâm vỡ nát, bạo thể mà chết."

Vương Trung Đình thu về bàn tay, không nói một lời nhảy xuống nhảy xuống hoa sen, nghiêng mình mà đi, rất nhanh không thấy tăm hơi.

Mọi người nghi ngờ không thôi.

Sau ba ngày, có tin tức truyền đến, Vương gia thủ lĩnh Vương Trung Đình, chết bất đắc kỳ tử tại Thiên Hùng phúc địa bên trong.

Một ngày này, là Tô Vân đi tới Thiên Phủ động thiên ngày thứ mười.

Ngày thứ mười, Tô Vân vang danh thiên hạ, uy chấn bát phương.

Chương 492 : Kim Tiên sắp tới

Chương 492: Kim Tiên sắp tới

Đây là Thiên Phủ động thiên Thánh Hoàng hội bên trên lần đầu tiên xuất hiện Nguyên Đạo cảnh giới thánh giả thương vong, nói vang danh thiên hạ uy chấn bát phương không chút nào quá đáng!

Lần này tuyển Thánh Hoàng, còn có Thần Quân Lang Ngọc Lan chưa tới, Thánh Hoàng hội chưa chính thức tiến hành, nhưng Nguyên Đạo thánh giả đã xuất hiện thương vong, để Mặc Hành thành bầu không khí nhiều hơn mấy phần ngột ngạt.

Lần này Thánh Hoàng hội, khả năng cũng không phải là mỹ mãn quyết đấu, trái lại có thể sẽ cực kỳ huyết tinh.

Đầu đường cuối ngõ, tửu quán quán trà, đều có người cái này đang nghị luận vị này Thánh Hoàng đệ tử.

Tô Đại Cường cho người khiếp sợ thực tế quá nhiều, không nói đến Thánh Hoàng không có đệ tử dưới tình huống đột nhiên toát ra một vị Thánh Hoàng đệ tử, chỉ nói truyền thụ Chinh Thánh, Nguyên Đạo cảnh giới, chính là tạo phúc người đời Thánh Nhân cử chỉ!

Còn có truyền thuyết, hắn trên thực tế là tiền triều Tiên Đế phái tới liên hệ bộ hạ cũ sứ giả, cầm trong tay tiền triều Tiên Đế tín vật, thanh đồng phù tiết!

Đó là thấy phù tiết như thấy Tiên Đế bảo vật!

Thiên hạ ngày nay sớm đã không phải tiền triều Tiên Đế thiên hạ, mà là tân triều Tiên Đế thiên hạ, hắn lẻ loi một mình đi tới tân triều Thiên Phủ động thiên, muốn triệu tập tiền triều Tiên Đế bộ hạ cũ, giơ cao cờ khởi nghĩa, quả thực là ngu muội hết sức tự tìm đường chết việc làm!

Nhưng hết lần này tới lần khác hắn liền đến.

Nhưng hết lần này tới lần khác hắn đến nay còn sống.

Hắn còn cả gan làm loạn đánh chết quản lý phúc địa một cái Tiên tộc thế gia thủ lĩnh!

Hắn không chỉ có cả gan làm loạn, còn có thực lực. Không chỉ có thực lực, còn nắm giữ một nhóm lớn người ủng hộ tùy tùng, hắn đi tới Thiên Phủ động thiên ngày thứ mười, cũng đã tại Thiên Phủ xây dựng lên một thế lực khổng lồ, tùy tùng tập hợp.

"Đây là cái muốn làm đại sự người, không giống nhìn bề ngoài đơn giản như vậy!" Đây là tất cả mọi người chung nhận thức.

"Nhưng hắn chẳng mấy chốc sẽ chết." Đây cũng là tất cả mọi người chung nhận thức.

Vương gia là tiên nhân hậu duệ, Vương Trung Đình tại trước khi chết tuyệt đối sẽ nghĩ hết tất cả phương pháp, phá giải Tô Vân cái kia một chỉ uy năng, cứu lại tính mạng của mình.

Đó nhất định là làm người ta vô cùng tuyệt vọng ba ngày!

Đang dùng tận đủ loại phương pháp, cũng không cách nào cứu mình tính mạng sau đó, Vương Trung Đình tự biết khó mà may mắn thoát khỏi, nhất định sẽ được bẩm Vương gia tiên nhân, xin tiên nhân vì chính mình báo thù.

Vương gia là tiên nhân ở nhân gian mặt mũi, mặt mũi bị đánh, tiên nhân khẳng định sẽ trả thù lại, gấp trăm lần trả thù lại!

Bởi vậy, Tô Vân chết chắc, đây cũng là tất cả mọi người chung nhận thức.

Vương gia tiên nhân báo thù, hẳn là ngay tại gần nhất mấy ngày!

Hoa Hồng Dịch nghe được Vương Trung Đình chết bất đắc kỳ tử tin tức, tìm tới Tống Mệnh: "Ngươi nói cái kia Tô Đại Cường thực lực không bằng Vương Trung Đình, nhất định tại chỗ chém đầu, hiện nay chết lại là Vương Trung Đình! Tống Mệnh, hôm nay ngươi nếu là không có giải thích, liền để ngươi mất mạng nơi này!"

Tống Mệnh xin tha nói: "Ta làm sao biết Tô Đại Cường thực lực mạnh như vậy? Ta quả thực cùng hắn đánh qua, nhưng ta là cái kia bị đánh! Ta hoàn thủ, cũng đều bị hắn tiếp xuống. Hắn nhất định che giấu thực lực!"

Hoa Hồng Dịch nghi ngờ quan sát hắn, Tống Mệnh không giống giả bộ.

Chẳng qua Tống Mệnh người này thực tế để cho người ta không tin được, chẳng qua Tống Mệnh quả thực là cùng Tô Vân giao thủ qua còn chưa bị đánh chết người, chẳng qua Tống Mệnh quả thực không có thăm dò ra Tô Vân toàn bộ thực lực…

Hoa Hồng Dịch có chút đau đầu, thở dài nói: "Tống Thần Quân, ngươi hẳn phải biết nếu như tiên nhân hạ giới, sẽ dẫn tới bao lớn phong ba. Năm đó đã từng có tiên nhân hạ giới…"

Tống Mệnh trong lòng nghiêm nghị, nhớ tới hơn ba ngàn năm trước, Thánh Hoàng Vũ đến trước đó đoạn thời gian kia, đã từng có tiên nhân hạ giới. Lần kia là vì đuổi bắt một cái cụt

một tay tiên nhân, từng tôn cao cao tại thượng tiên nhân truy lùng cái kia cụt một tay tiên nhân đến đến Thiên Phủ động thiên.

Tiên nhân không chút kiêng kỵ thi triển thần thông, để Thiên Phủ động thiên mọi người xuất hiện đại quy mô thương vong!

Về sau thống kê, bởi vì cụt một tay tiên nhân chi loạn mà chết nhân loại, nhiều đến chục tỷ!

Bởi vì có bốn viên có người cư trú tinh cầu thế giới, hủy diệt tại lần kia tiên nhân chi loạn bên trong!

Tiên nhân tại hạ giới, căn bản sẽ không chú ý phàm nhân thương vong.

Hiện tại, Vương gia tiên nhân sắp sửa hạ giới diệt trừ Tô Vân vì mình hậu duệ báo thù, lần này sẽ dẫn tới bao lớn náo động?

Đột nhiên một thanh âm truyền đến, cười nói: "Hoa Thần Quân lại tại cùng Tống Thần Quân liếc mắt đưa tình đâu?"

Sắc mặt hai người khẽ biến, hướng thanh âm kia nhìn lại, chỉ thấy một thân áo lông trắng người cao người trẻ tuổi đi tới, da trắng hơn tuyết, so đại đa số nữ tử đều muốn trắng ngần, nhưng hắn lại không phải nữ tử.

Lang Ngọc Lan, Ngọc Lan Thần Quân, cuối cùng đã tới!

Tống Mệnh cười ha hả, cười nói: "Ngọc Lan ngươi cuối cùng tới, ta cái này liền sai người đi mời Thánh Hoàng, thông báo các nơi tham dự người. Cái này đồ bỏ Thánh Hoàng hội, đem ta cái này Thiên Khôi phúc địa chơi đùa thảm rồi, vẫn là sớm chút chọn lựa Thánh Hoàng sớm ngày an tâm!"

"Chậm đã. Không vội."

Lang Ngọc Lan mỉm cười nói: "Thực ra ta tại chín ngày trước cũng đã có thể tới, chỉ vì ta phát hiện một cái khác động thiên tại hướng Thiên Phủ tiếp cận, mấy ngày nay liền đang suy tính toà này động thiên quỹ tích, không có hiện thân."

Tống Mệnh cùng Hoa Hồng Dịch trong lòng khẽ nhúc nhích, đối với một cái khác động thiên, bọn hắn cũng đều có chỗ nghe nói, chẳng qua Thiên Phủ động thiên tại thuật số bên trên trình độ không bằng Nguyên Sóc Tây Thổ, bởi vậy không cách nào tính toán chính xác xuất động thiên hợp cũng thời gian.

Lang Ngọc Lan thế mà có thể tính toán ra một cái khác động thiên quỹ tích, thuật số trình độ bất ngờ.

Lang Ngọc Lan nói: "Ta thu một cái đệ tử, thuật số trình độ xuất chúng, có thể xưng thiên hạ đệ nhất, mấy ngày nay cũng là dạy dỗ vị kia đệ tử. Quán Y, tới bái kiến hai vị Thần Quân."

Một cái tươi đẹp thiếu nữ đi tới, da thịt trắng như tuyết, đồng tử là dị vực người tròng mắt màu xanh lam, chậm rãi hạ bái, nói: "La Quán Y bái kiến Hoa Thần Quân, Tống Thần Quân!"

Hoa Hồng Dịch cùng Tống Mệnh sắc mặt biến hóa, Hoa Hồng Dịch cười khanh khách nói: "Nghe nói Tô Tiên sứ bên người có một cô gái, hiện thân ngày thứ hai liền không biết tung tích, không nghĩ tới lại bị Ngọc Lan Thần Quân thu đi rồi!"

Lang Ngọc Lan cười nói: "Ta cùng Quán Y đều có chỗ lấy chi vật, lấy vật đổi vật mà thôi."

Hoa Hồng Dịch nhìn chằm chằm La Quán Y một cái, nói: "Ngọc Lan Thần Quân đối nàng yên tâm liền tốt. Ngọc Lan Thần Quân cho rằng, nên xử trí như thế nào vị này Tiên sứ đại nhân?"

Lang Ngọc Lan ngẩng đầu nhìn về phía thiên ngoại, chỉ thấy thiên ngoại xuất hiện một ngôi sao, mặc dù là ban ngày, vẫn như cũ lộ ra sáng vô cùng, cái ngôi sao kia chính là một cái khác động thiên.

"Ta cho rằng, lần này Thánh Hoàng hội hẳn là tại một cái khác động thiên tiến hành."

Lang Ngọc Lan cười nói: "Lần này Thánh Hoàng hội là tuyển chọn Thánh Hoàng, khó tránh khỏi sẽ làm bị thương đến vô tội, không bằng liền đặt ở một cái khác động thiên thế giới bên trong. Một là thăm dò thế giới kia, hai là có thể giải quyết một phần khó giải quyết sự tình."

Hoa Hồng Dịch ánh mắt sáng lên, vỗ tay cười nói: "Ý của ngươi là đi tới cái kia động thiên, ở nơi đó giải quyết vị này Tô Tiên sứ."

Lang Ngọc Lan nói: "Chúng ta nhất định phải tại Vương gia Kim Tiên hạ phàm trước đó tiêu diệt hắn. Nếu như giải quyết không xong, vậy liền để Vương gia Kim Tiên đi tới một cái khác động thiên. Như vậy, mặc dù có chỗ thương vong, chết cũng không phải Thiên Phủ động thiên người."

"Kế này đại diệu!"

Cho dù là Tống Mệnh, cũng không thể không thán phục Lang Ngọc Lan chủ ý, khen: "Thật là một cái ý kiến hay! Nếu như cái kia Tô Tiên sứ chiến thắng mặt khác Thánh Hoàng nhân tuyển, đánh chết Vương gia Kim Tiên, chạy về tới làm Thánh Hoàng đâu?"

"Tuyệt không có khả năng!" Hoa Hồng Dịch cùng Lang Ngọc Lan tất cả đồng thanh nói.

Hai người hung tợn trừng Tống Mệnh một cái, Tống Mệnh vội vàng đánh cái run rẩy, rụt đầu nói: "Ta cũng chính là như

vậy nói chuyện. Tuy là nói khả năng cực thấp, nhưng ngộ nhỡ đây…"

Hoa Hồng Dịch lạnh lùng nói: "Tuyệt đối không có cái này ngộ nhỡ!"

Lang Ngọc Lan cười nói: "Quả thực không có khả năng này. Tống Thần Quân, ngươi đừng quên, Thần Ma nhìn như bất tử bất diệt, nhưng tiên nhân lại có thể dễ dàng xóa đi Thần Ma thần vị. Tính là Thần Ma thực lực so tiên nhân mạnh, cũng tuyệt đối đánh không chết tiên nhân, ngược lại sẽ bị tiên nhân đánh giết. Tiên nhân, là nắm trong tay đạo tồn tại."

Tống Mệnh cẩn thận suy nghĩ một chút, đúng là như thế.

Thần Ma rất khó bị giết chết, cho dù là đem Thần Ma trọng thương trấn áp xuống, cũng luyện không chết hắn. Muốn giết Thần Ma, liền cần phải đến phá hoại Thần Ma thiên địa lạc ấn, cũng chính là hắn thần vị.

Trên đời này có khả năng phá thần vị, đều là tiên gia thủ đoạn.

Thần Ma như thế khó giết, tiên nhân, thì là tầng thứ cao hơn tồn tại!

Thế nào giết chết một tôn tiên nhân, càng là không cách nào tưởng tượng!

Tính là thực lực so tiên nhân mạnh, cũng chưa hẳn là tiên nhân đối thủ!

Tô Vân ở tam thánh đạo trường càng thêm náo nhiệt, theo hắn danh dương thiên hạ uy chấn bát phương, đầu nhập vào người cũng càng ngày càng nhiều, thậm chí có chút thế phiệt gia đình cũng phái ra người trẻ tuổi trong bóng tối đầu nhập vào đến tam thánh đạo trường.

Hai mặt đặt cược, mới phù hợp thế phiệt sinh tồn chi đạo.

Lúc này, Tô Vân thế lực đã vượt qua Thiên Phủ động thiên bất kỳ một cái nào thế phiệt!

Đương nhiên đây là bên ngoài thế lực, Thiên Phủ động thiên thế phiệt bên trên có tiên nhân, dưới có phúc địa bên trong sinh ra trọng bảo cùng Thần Ma, điều động dễ dàng sai khiến. Mà Tô Vân thế lực còn chưa bị chỉnh hợp, chỉ là chia rẽ.

Tô Vân cũng biết điểm này, bất quá đối với nên như thế nào rèn luyện những người này, thế nào điều động bọn họ, Tô Vân liền không có kinh nghiệm phương diện này.

Hắn hoàn toàn không có lãnh địa, hai không thực quyền, không chỗ xếp gọn những người này.

Hôm nay, Phong Trần Kỷ đến đây, nói: "Thánh Hoàng có mời."

Tô Vân đi tới Thiên Phủ, Thánh Hoàng Vũ đang tại làm việc công, ra hiệu Tô Vân bản thân tìm một chỗ ngồi, Tô Vân liền ngồi tại chính điện ngưỡng cửa, tiếp tục suy nghĩ lấy nên như thế nào an bài Dương Đạo Long Bạch Như Ngọc đám người.

Hiện tại hắn dưới tay có ba ngàn tu luyện tới Thiên Tượng, Chinh Thánh cảnh giới đại cao thủ, cũng là có thêm ba ngàn tấm miệng, nghĩ đến đây chuyện, hắn liền nhức đầu không thôi.

Sau một lúc lâu, Thánh Hoàng Vũ xử lý xong công vụ, bỏ xuống giấy bút đi tới, cùng hắn ngồi cùng một chỗ, không nhanh không chậm nói: "Nếu như ngươi trở thành Thiên Phủ Thánh Hoàng, ngươi liền có địa phương an bài những người này."

Tô Vân giật mình, bật cười nói: "Vũ Hoàng biết ta tại suy nghĩ gì?"

Thánh Hoàng Vũ cười nói: “Ngươi chỉ kém không có ở trên mặt viết nghèo, không có cách nào quản người ăn cơm.”

Tô Vân cười ha ha.

Thánh Hoàng Vũ nói: “Ta nguyên bản có một cái Thánh Hoàng nhân tuyển, chẳng qua thân phận của người kia mẫn cảm, không quá thích hợp, ta sợ nàng khó mà phục chúng, ta sau khi đi, nàng sẽ bị người làm hại. Sau khi ngươi tới, ta đối với ngươi cũng không yên lòng, nhưng là thấy ngươi gần nhất mấy ngày gây nên, ta liền đột nhiên yên tâm. Ngươi là Thiên Phủ Thánh Hoàng thí sinh tốt nhất!”

Tô Vân lắc đầu nói: “Ta có tiền triều Tiên Đế sứ giả cái thân phận này tại, liền nhất định không phải Thánh Hoàng thí sinh tốt nhất.”

Thánh Hoàng Vũ lắc đầu nói: “Sai! Ngươi là! Ngươi tại ngắn ngủi mười ngày, liền tụ tập được một thế lực khổng lồ, Thánh Hoàng không có thực quyền, nhưng mà ngươi trở thành Thánh Hoàng sau đó, ngươi bộ hạ người liền có đất dụng võ, khi đó lên, ngươi liền có thực quyền!”

Tô Vân lắc đầu nói: “Vũ Hoàng, tiền triều Tiên sứ dù sao cũng là loạn thần tặc tử, người người kêu đánh, ta tính là giành lấy Thánh Hoàng chi vị, cũng không giữ được…”

Thánh Hoàng Vũ cười nói: “Tiền triều Tiên Đế, thật không có bộ hạ cũ ư?”

Tô Vân giật mình, hướng hắn nhìn lại.

Thánh Hoàng Vũ cười nói: “Ta làm qua Nguyên Sóc Thánh Hoàng, cũng trải qua quyền thế đấu tranh, có một số việc so với ngươi nghĩ nhiều. Tiên giới, không phải tiền triều Tiên Đế ẩn tàng bộ hạ cũ địa phương, bọn họ cũng giấu không được. Chỉ có hạ giới, mới có thể ẩn thân.”

Hắn đứng dậy, vỗ vỗ cái mông, nói: "Chỉ cần ngươi có thể trở thành Thánh Hoàng, liền sẽ thật sự có tiền triều Tiên Đế bộ hạ cũ đến đây tìm ngươi! Liền sẽ có ẩn giấu ở Thiên Phủ động thiên bên trong tiên nhân đến đầu nhập vào ngươi!"

Tô Vân đứng dậy, cùng hắn đứng sóng vai.

"Ngươi sẽ điều động một cỗ ẩn giấu ở dưới mặt nước thế lực to lớn."

Thánh Hoàng Vũ ánh mắt lóe lên, buồn bã nói: "Cỗ thế lực này khủng bố, vượt xa tưởng tượng của ngươi! Thậm chí liền cái kia sắp hạ giới, tìm ngươi phiền phức Vương gia Kim Tiên, tại đây cỗ lực lượng đáng sợ phía trước cũng nhỏ bé như sâu kiến!"

Tô Vân tâm thần khuấy động, âm thanh có chút khàn khàn: "Ta thật có thể làm tốt cái này tiền triều Tiên Đế sứ giả?"

Thánh Hoàng Vũ mỉm cười nói: "Có thể làm tốt. Điều kiện tiên quyết là, ngươi trước tiên ngồi lên Thiên Phủ Thánh Hoàng vị trí, đồng thời, sống sót!"

Hắn xảo trá nháy mắt mấy cái, cười nói: "Ta nghe nói ba vị Thần Quân đã thảo luận ổn thoả, lần này Thánh Hoàng hội địa điểm liền tại thiên ngoại cái kia động thiên phía trên."

Tô Vân ngẩng đầu nhìn về phía thiên ngoại động thiên, toà kia động thiên trước đó vài ngày còn không quá nổi bật, gần nhất lộ ra bộc phát sáng rực, hiển nhiên cùng Thiên Phủ động thiên khoảng cách càng ngày càng gần!

Bất quá, toà kia động thiên cũng không phải là Thiên Thị Viên, mà là một tòa khác động thiên!

Nó sẽ tại Thiên Thị Viên cùng Thiên Phủ hợp nhất trước đó, trước một bước cùng Thiên Phủ hợp nhất!

“Lâu Ban cùng Sầm phu tử, sẽ không ở toà này động thiên bên trên a?” Tô Vân thầm nghĩ.

—— —— ta cầu cái vé cũng có thể ầm ĩ lên, cười. Mỗi lần cầu phiếu, luôn có người có thể tìm ra không cho lý do. Trạch Trư cầu phiếu chỉ là thói quen, không muốn bị bạn đọc quên, quá lâu không cầu phiếu lời nói, bạn đọc liền biết cho rằng Lâm Uyên Hành không cần vé. Bởi vậy cầu phiếu là cương nhu. Có phiếu lời nói, muốn cho liền cho, không muốn cho liền không cho chứ sao. Chỉ cần đừng quên Lâm Uyên Hành là được.

Chương 493 : Gặp lại Ngô Đồng

Chương 493: Gặp lại Ngô Đồng

“Ta trở thành Thiên Phủ Thánh Hoàng đã có hơn hai nghìn năm, ta trị thế trong khoảng thời gian này, Thiên Phủ động thiên coi như yên lòng, Thiên Phủ cũng không cần một chi quân đội, cũng không cần triều đình. Nhiều nhất chỉ cần Phong Trần Kỷ một nhánh heo long quân.”

Thánh Hoàng Vũ cười nói: “Bất luận ngươi có phải hay không Tiên sứ, ngươi cũng cần một nhánh mạnh mẽ quân đội, cần một cái có thể văn có thể võ, có thể đánh có thể thổi, có thể chiến có thể hòa triều đình! Bởi vì ngươi phải đối mặt thời đại, khả năng đã không còn an bình nữa.”

Hắn hiển nhiên đã đoán được, Oánh Oánh cũng không phải là chân chính Tiên Đế sứ giả, Tô Vân mới là.

Tô Vân mỉm cười: “Ngươi có thể yên tâm, chờ ta trở về, đã là Thánh Hoàng. Đến lúc đó, ngươi có thể an tâm đi đến phi thăng chi lộ. Vũ trụ này tinh không bên trong, còn có không ít đến từ Nguyên Sóc Thánh Hoàng, Thánh Nhân đang chờ ngươi đây.”

Thánh Hoàng Vũ cười nói: “Chỉ mong bọn họ sẽ không bị đệ nhất Thánh Hoàng mang lạc đường.”

Tô Vân cười ha ha: “Vậy nhưng khó nói! Chẳng qua các ngươi điểm cuối cùng, đều là Tiên giới chi môn, nói không chừng các ngươi sẽ ở nơi đó gặp nhau. Đúng rồi, Vũ Hoàng có

hay không có cái gì vật tùy thân, có thể để cho ta nhìn vật nhớ người ký thác nhớ?"

Thánh Hoàng Vũ trầm ngâm phút chốc, nói: "Ta nội tâm xuất hành, thân không vật dư thừa, leo lên Thánh Hoàng chi vị về sau, mọi người đưa ta rất nhiều bảo vật, ta ngay sau đó dung luyện, luyện thành một cái Thánh Hoàng ấn, ngày bình thường đóng dấu dùng. Ngươi nếu là không chê, liền đưa cho ngươi."

Hắn lấy ra Thánh Hoàng ấn, chỉ thấy cái kia in lên có Vũ chữ hình vẽ.

Tô Vân thu Thánh Hoàng ấn, giao cho Oánh Oánh.

Oánh Oánh trốn ở hắn Linh giới bên trong, nói nhỏ: "Sĩ tử có ý tứ là, tương lai dùng này ấn triệu hoán đến Vũ Hoàng?"

Tô Vân không biến sắc, từ biệt Thánh Hoàng Vũ, đợi rời đi Thiên Phủ, lúc này mới nói: "Nguyên Sóc Thánh Linh đều mơ ước đi đến đầu này phi thăng chi lộ, tìm đến toà kia Tiên giới chi môn. Nội tâm chính là chấp niệm, ta lo lắng bọn họ quả thật có một ngày tìm đến toà kia cửa, lại bởi vậy đột nhiên chấp niệm tiêu tán. Nếu nói như thế, bọn họ cũng liền tiêu tán."

Oánh Oánh nháy mắt mấy cái: "Cho nên muốn lấy bọn họ vật tùy thân, thuận tiện triệu hoán bọn họ? Sĩ tử, nếu như Thánh Hoàng cùng Thánh Linh bọn họ trải qua trăm cay nghìn đắng rốt cuộc tìm được Tiên giới chi môn, nội tâm cũng không tiêu tán, chúng ta liền đem nhân gia gọi trở về, Thánh Hoàng lão nhân gia ông ta có thể hay không lửa giận công tâm đem chúng ta xử lý?"

"Không có."

Tô Vân an ủi: "Là ngươi triệu hoán bọn họ, bọn họ nhiều nhất xử lý ngươi, sẽ không xử lý ta, cho nên không phải đem

chúng ta xử lý.”

Oánh Oánh bĩu môi, mặt tối sầm lại.

Thiên Hùng phúc địa.

Từ trên xuống dưới nhà họ Vương toàn thân áo trắng, đốt giấy để tang, lấy Thần Ma nô lệ làm tế phẩm, bắt đầu tế thiên, tấu lên trên.

Tế đàn là Tiên Lục, Thần Ma nô lệ một thân nguyên khí thiêu đốt, rót vào Tiên Lục trong tế đàn, đem Vương gia cầu nguyện, đưa đến Tiên giới.

“Ta đã biết.”

Tế đàn kia trên không truyền tới một âm thanh, nói: “Chuẩn bị cho tốt tế phẩm, ta sắp giáng lâm.”

Từ trên xuống dưới nhà họ Vương lễ bái, khóc lớn. Khóc thôi, Vương gia mọi người đứng dậy, Vương phu nhân nói: “Mặc Hành thành truyền đến tin tức, Thánh Hoàng hội sắp bắt đầu, ta Vương gia chọn lựa một người, mang theo tế phẩm, đi theo lần này Thánh Hoàng nhân tuyển cùng một chỗ đi tới thiên ngoại động thiên, để cho ta tộc chi tổ giáng lâm! Vương Ly, nhiệm vụ này liền giao cho ngươi!”

Một cái tuổi trẻ nam tử ra khỏi hàng, khom người đồng ý.

Thánh Hoàng cư bên trong, Ngô Đồng đứng dậy, chuẩn bị đi khiêu chiến một cái khác thế phiệt thủ lĩnh, lúc này chỉ thấy Hoa Hồng Dịch đi vào Thánh Hoàng cư, đang đánh giá Tam Thánh Hoàng tượng.

“Thánh Hoàng chi vị, lúc trước rơi vào Viêm Hoàng tay.”

Hoa Hồng Dịch không có nhìn nàng, thẳng nói: “Viêm Hoàng, Phục Hy cùng Toại Hoàng, bọn họ đều từng có qua một đoạn khổ hạnh, giống như ngươi, bọn họ lấy Thần Ma hình thái, bay vào vũ trụ.”

Ngô Đồng nguyên bản định đi ra Thánh Hoàng cư, nghe vậy dừng bước lại.

Hoa Hồng Dịch nói: "Bọn họ muốn đi tìm kiếm trong truyền thuyết địa phương, Đế đình. Về sau, bọn họ trở về, trước sau trở thành Thiên Phủ Thánh Hoàng. Rồi đến về sau, Thánh Hoàng Vũ viễn độ tinh không đi tới Thiên Phủ, trở thành Viêm Hoàng sau đó Thánh Hoàng. Thánh Hoàng chi vị một mực sa sút, nhưng bây giờ là một cơ hội, Thánh Hoàng chi vị không nên lại rơi vào tay người khác."

Nàng xoay người lại, nói: "Ngô Đồng, ngươi cũng là một cái bay vào vũ trụ người. Ngươi cũng là Tiên tộc, ngươi một mực tại ngươi tìm kiếm tộc nhân. Ngươi chiến thắng tất cả mọi người, đoạt được Thánh Hoàng chi vị, ta có thể để cho Tiên giới Hoa gia lão tổ giúp ngươi tìm đến tộc nhân của ngươi!"

Nàng khẽ mỉm cười, nói: "Quảng Hàn Tiên tộc đúng không?"

Ngô Đồng mắt như thu thuỷ, thật sâu liếc nhìn nàng một cái, nói: "Ta đi đoạt Thánh Hoàng chi vị, nhưng cũng không phải là vì ngươi mà đoạt."

Hoa Hồng Dịch cười nói: "Nhưng ngươi sẽ làm việc cho ta, không phải sao?"

Ngô Đồng từ chối cho ý kiến, đi ra ngoài: "Ngươi chỉ là tìm không thấy một cái có khả năng đối phó vị kia Tiên sứ nhân vật, bất đắc dĩ mới tìm tới ta, nhưng mà ta không có khả năng bị ngươi nắm giữ. Ngươi quan tâm điểm này quyền thế, trong mắt ta liền rác rưởi cũng không bằng."

Hoa Hồng Dịch tươi cười không giảm: "Nhưng mà ngươi quan tâm Quảng Hàn Tiên tộc đâu?"

Ngô Đồng dừng bước lại.

Hoa Hồng Dịch từ bên người nàng đi qua, mỉm cười nói: "Đuổi theo ta. Thánh Hoàng hội sắp bắt đầu."

Ngô Đồng đuổi theo nàng.

Một bên khác, Thần Quân Lang Ngọc Lan gọi đến Lang Vân, nói: "Vân nhi, Lang gia thần thông, ngươi đã tận đến, không kém vi phụ. Nếu như Tiên giới Hứa Phi thăng, ngươi ta cha con đã sớm phi thăng Tiên giới đi làm Kim Tiên. Ta để ngươi cưới Mộc gia trưởng nữ, vì hắn Mộc gia tiên pháp. Ngươi người mang hai nhà tiên pháp, lần này Thánh Hoàng chi vị, trừ ngươi ra không còn có thể là ai khác!"

Lang Vân khom người nói: "Hài nhi nhất định không phụ phụ thân chỗ kỳ."

Mặc Hành Tống gia.

Tống Mệnh ngồi tại lão gia trên ghế, đang tại móc cứt mũi, hắn bà nương Thần Quân phu nhân đi tới, nhìn thấy hắn lười nhác liền có chút không nhanh, nói: "Lão gia, lần này tuyển Thánh Hoàng chính là lão gia xoay người thời cơ tốt! Trong ngày thường ai đem ngươi cái này Thần Quân để vào mắt? Đều là đem ngươi trở thành heo làm thịt, hướng trong nhà chúng ta xếp vào nhân thủ cài nằm vùng! Lão gia nếu là có thể nâng đỡ cái Thánh Hoàng đến, hai bên chăm sóc lấy, cũng tiết kiệm bị người bắt nạt!"

Tống Mệnh lười biếng nói: "Nâng đỡ cái Thánh Hoàng? Nâng đỡ cái nào? Ta lão Tống gia chọn cái nào người đi tới, đều là tự tìm đường chết, chúng ta ai có thể đánh thắng được Hoa Hồng Dịch, Lang Ngọc Lan hai cái này lão âm hàng lấy ra cường giả? Ai có thể đánh thắng được cái kia Tô Đại Cường?"

Hắn phấn khởi tinh thần, nói: "Hoa Hồng Dịch nếu như muốn tìm người, khẳng định sẽ tìm cái kia bay vào vũ trụ nữ

tử. Lang Ngọc Lan lại có con của hắn Lang Vân, hai người này thực lực, không thể so Thần Quân yếu. Lại thêm cái kia Tô Đại Cường…"

Hắn lắc đầu: "Huống chi, tu luyện tới Nguyên Đạo cảnh giới thánh giả, mỗi cái đều không thể khinh thường. Ta cái này Thần Quân, cũng chỉ giống như bọn hắn, đều là Nguyên Đạo cảnh giới mà thôi."

Cái kia Tống Thần Quân phu nhân thử dò xét nói: "Nếu không lão gia bản thân lên?"

Tống Mệnh liếc nàng một cái, nói: "Chính ta làm Thánh Hoàng, ta liên minh chính ta? Còn không phải tự tìm cái chết? Bất luận ai làm Thánh Hoàng, đều cần phải đến ở tại Mặc Hành thành, đều cần đến lưu tại Thiên Phủ, đều cần đến cùng ta giao tiếp. Đây là lão Tống gia tự nhiên liên minh! Ngươi cũng đừng có suy nghĩ lung tung."

Thiên Phủ ba đại Thần Quân so Tô Vân, Thánh Hoàng Vũ phỏng đoán còn vội vàng hơn, bên này Tô Vân còn tại cùng Thánh Hoàng Vũ trò chuyện, một bên khác, Hoa Hồng Dịch, Lang Ngọc Lan cùng Tống Mệnh ba đại Thần Quân trực tiếp tự hạ lệnh, triệu tập lần này tham dự Thánh Hoàng hội cao thủ.

Thánh Hoàng hội liền ở tại Thiên Khôi phúc địa hạch tâm, nơi này ba tòa tiên sơn, ngày bình thường chỉ có một cái tiên đỉnh đặt ở trung ương đỉnh núi, thu thập phúc địa bên trong sinh ra tiên khí.

—— tương tự tiên đỉnh, hầu như mỗi cái phúc địa bên trong đều có. Mà tiên đỉnh thu thập tiên khí là muốn cống lên cho Tiên giới, bởi vậy cho dù là phúc địa chủ nhân cũng không có tư cách động trong đỉnh tiên khí.

Bọn họ nhiều nhất chỉ có thể dùng những phương pháp khác lấy ra một chút tiên khí, chỉ là tiên đỉnh thu thập tiên khí

năng lực quá mạnh, các đại thế phiệt có khả năng lấy ra tiên khí thực tế ít đến thương cảm.

Tô Vân cùng Thánh Hoàng Vũ đi tới trung ương phong, nơi này là tế thiên chỗ, gọi là Bẩm Thiên đài, ý là khởi bẩm thượng thiên nghe nói tế đàn.

Các đời Thiên Phủ Thánh Hoàng, đều là ở đây đăng cơ, vinh đăng đại bảo, đến Tiên giới sắc mệnh.

Lần này tham dự hội nghị một trăm linh tám phúc địa, một trăm linh tám tiểu thế giới cao thủ, đã toàn bộ có mặt, chỉ có không đến hai trăm người, có lẽ là bởi vì Tô Vân đánh chết Vương Trung Đình nguyên nhân, để rất nhiều người lựa chọn lui ra, không dám tham dự.

Mà nguyên bản đi tới Mặc Hành thành tham gia lần này Thánh Hoàng hội nhân số, ước chừng vạn người nhiều, thậm chí có không ít Thiên Tượng cảnh giới linh sĩ cũng tham gia lần này Thánh Hoàng hội.

Hiện tại, cho dù là Chinh Thánh cảnh giới cường giả cũng lui ra hơn phân nửa, không dám tham dự.

Thánh Hoàng hội chưa bắt đầu, liền chết một cái Nguyên Đạo thánh giả, tràng này Thánh Hoàng hội thực tế quá dọa người!

Tô Vân nhìn quanh, ba đại Thần Quân đứng tại trên đài, bốn phía từng tôn Thần Ma tướng mạo uy nghiêm, sừng sững tại Bẩm Thiên đài bốn phía. Thần Ma bên trong thế mà còn có một tôn Tỳ Hưu Thần Ma, bảo vệ thương thép, đầu đội khôi giáp, có chút uy vũ. Chỉ là cái bụng hơi lớn chút.

“Không hổ là Thiên Phủ động thiên, Tỳ Hưu Thần Ma cũng không chỉ một!”

Tô Vân thầm khen: “Cũng hẳn là cho Tỳ Hưu nguyên lão một cây thương một thân áo giáp, như vậy liền lộ ra uy phong

nhiều.”

Hắn đang nghĩ đến nơi đây, lại thấy cái kia Tỳ Hưu Thần Ma lặng lẽ từ cái mông sau sờ lên, không biết từ nơi nào lấy ra một cây măng vụng trộm nhét vào trong miệng.

“Thiên hạ Tỳ Hưu đều là giống nhau.” Tô Vân thấy thế, bỏ đi để Tỳ Hưu nguyên lão vũ trang lên suy nghĩ.

Thánh Hoàng Vũ lên đài, dẫn đầu ba đại Thần Quân tế tự tiên đình, Thánh Hoàng Vũ đọc chúc văn, đem chúc văn đặt ở trong lò đốt.

Bẩm Thiên đài bốn phía từng tôn Thần Ma cùng lên tiếng hét lớn, thôi thúc mỗi người thiên địa nguyên khí, trên bầu trời nhất thời từng cái to lớn động thiên xoay tròn bóp méo, thiên địa nguyên khí cuồn cuộn mà tới!

Những này Thần Ma hiến tế bản thân nguyên khí, đem Thánh Hoàng Vũ chúc văn cùng thanh âm, cùng nhau đưa đến tiên đình bên trong đi!

Tô Vân vốn cho là chỉ là đi một chút quá trình, không nghĩ tới thế mà thật sự là tế tự tại ngày, không khỏi thay đổi sắc mặt: “Nguyên Sóc liền không có loại thủ đoạn này, chẳng qua Nguyên Sóc tại Tiên giới không người, không giống Thiên Phủ động thiên gia nghiệp lớn.”

Đột nhiên, không trung kịch liệt chấn động, trên bầu trời thiên địa nguyên khí sinh ra kịch liệt chấn động, một tòa tráng lệ cửa xuất hiện, có chút tương tự Thiên môn, nhưng càng thêm thần thánh cổ xưa.

Một tôn thân thể vĩ đại tiên nhân cầm kiếm đứng tại trong cửa, hướng phía dưới quát: “Tiên đình đã ve sầu. Thiên Phủ Thánh Hoàng, chẳng qua hạ giới việc nhỏ…”

Tiên nhân kia đột nhiên nghiêng đầu, sắc mặt biến hóa, la lên: “… Các ngươi tự quyết! Chặn lại hắn! Mau ngăn cản hắn!

Không thể để cho hắn giết tới tiên đình!”

Trên bầu trời toà kia Thiên môn phảng phất bị lực lượng vô hình đánh trúng, môn kia bên trong tiên nhân kể cả toà kia cổ xưa Thiên môn bị cùng một chỗ đánh bay, biến mất không thấy gì nữa!

Bẩm Thiên đài trên dưới, tất cả mọi người nhìn ra ngây người.

Tô Vân lẩm bẩm nói: “Tiên giới thật giống không yên ổn ah…”

Oánh Oánh hưng phấn nói: “Có người giết tới tiên đình? Này ngược lại là một việc lớn! Sĩ tử, ngươi nhanh lên một chút phi thăng, chúng ta đi Tiên giới nhìn một chút!”

Tô Vân hừ một tiếng, nhớ tới trấn thủ Bắc Miện trường thành chiếc kia Tiên kiếm, thầm nghĩ: “Không biết lấy ta thực lực bây giờ, có hay không có thể ứng phó được thanh kiếm tiên này? Khó hiểu, là người phương nào tại đại náo tiên đình? Chẳng lẽ là Tiên Đế thi yêu, hoặc là Tiên Đế nội tâm? Còn là nói hai người hợp thể?”

Hắn cũng khó có thể kềm chế lòng hiếu kỳ, hận không thể lập tức phi thăng Tiên giới đến xem cái kết quả.

Bẩm Thiên đài bên trên, ba vị Thần Quân hai mặt nhìn nhau, đều sắc mặt nghiêm nghị.

Tống Mệnh nhanh chóng nói: “Ta nên trở về gia một chuyến, dâng hương cầu nguyện, thỉnh giáo Tiên Quân nhìn một chút Tiên giới chuyện gì xảy ra.”

Lang Ngọc Lan cau mày nói: “Không thể tiến vào Tiên giới, Tiên giới bất luận xảy ra chuyện gì, đều không liên quan gì đến chúng ta. Trước mắt chính sự quan trọng.”

Hoa Hồng Dịch gật đầu, nói: "Đối với chúng ta tới nói, tuyển chọn bước phát triển mới Thánh Hoàng mới là chúng ta chuyện nên làm. Trì hoãn không được, chúng ta lập tức lên đường!"

Ba vị Thần Quân cùng Thánh Hoàng Vũ mỗi người lấy ra một khối Tiên Lục, đối cùng một chỗ, mỗi người lui ra, để mọi người leo lên Bẩm Thiên đài.

Bẩm Thiên đài bốn phía Thần Ma mỗi người điều động thiên địa nguyên khí, hiến tế bản thân, nhất thời Tiên Lục khởi động!

Bẩm Thiên đài trên không, một đầu tiên lộ mở ra.

Rất nhiều tinh thông thuật số Thần Ma tiến lên, điều chỉnh tiên lộ phương hướng, sau một lúc lâu, mỗi người bọn họ lui ra.

Mọi người nhao nhao đi vào tiên lộ, Tô Vân cũng tự tiến lên, đúng lúc này, trước mắt hắn đột nhiên một đạo váy đỏ hiện lên, không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Ngô Đồng! Nàng làm sao ở đây?"

Chương 494 : Thiên Thuyền động thiên

Chương 494: Thiên Thuyền động thiên

Một màn kia màu đỏ hiện lên, quả thực là Ngô Đồng váy đỏ, chỉ là lúc trước Tô Vân quan sát cái này Bẩm Thiên đài lúc, cũng không phát hiện Ngô Đồng, hiển nhiên nữ ma đầu che đậy những người khác đạo tâm, để mỗi người nhìn thấy Ngô Đồng đều cũng không phải là chân chính Ngô Đồng!

"Nữ ma đầu ngay cả ta đều che đậy!"

Tô Vân trong lòng nghiêm nghị, này ngược lại là chuyện hiếm có!

Trước kia lúc, trong ánh mắt của hắn bởi vì có Thiên Môn trấn lạc ấn, có thể nhìn thấu Ngô Đồng ngụy trang. Chẳng qua khi đó Ngô Đồng thực lực tu vi cũng không cao, nàng tuy là không thể che đậy Tô Vân con mắt, lại có thể dễ như trở bàn tay che đậy Tô Vân đạo tâm.

Về sau Tô Vân đạo tâm tăng lên, hai người liền lẫn nhau có thắng bại, có đôi khi Ngô Đồng có thể chân trần phá Tô Vân đạo tâm, có đôi khi bất luận nàng thi triển hạng gì thủ đoạn, đều không thể che đậy Tô Vân.

Đế Tọa cùng Thiên Thị Viên hai đại động thiên hợp nhất, Tô Vân cùng Sài Sơ Hi sau khi kết hôn, Ngô Đồng liền cùng Tiêu Thúc Ngạo cùng rời đi, mấy năm qua, Ngô Đồng thực lực tăng lên tấn mãnh, liền Tô Vân đạo tâm đều bị che đậy, không thể nhận ra cảm giác đến đâu cái mới thật sự là nàng!

“Ngô Đồng mấy năm này chỉ sợ bổ sung thiếu hụt mấy cảnh giới, nhưng dù vậy tu vi của nàng cũng không bằng ta, như vậy nàng là thế nào che đậy ta sao?”

Tô Vân trăm mối vẫn không có cách giải, đi theo lần này tham dự cường giả cùng đi vào tiên lộ, hướng một cái khác động thiên thế giới mà đi.

Oánh Oánh ẩn thân tại hắn Linh giới bên trong, nghe được tiếng lòng của hắn, thay hắn phân tích nói: “Sĩ tử mới quen nam nữ tình yêu sau đó, đạo tâm liền bị tình yêu chiếm cứ, trì hoãn tu hành, bởi vậy Ngô Đồng mới có thể thừa lúc vắng mà vào, che đậy đạo tâm của ngươi.”

Tô Vân một bên dọc theo tiên lộ đi lên phía trước, vừa quan sát bốn phía mọi người, ý đồ tìm ra cái nào mới là Ngô Đồng, nói: “Oánh Oánh, ngươi nói đơn giản một chút!”

“Đơn giản điểm chính là ngươi so trước kia càng thêm hiếu sắc, đạo tâm thậm chí không bằng lúc trước!”

Oánh Oánh đau lòng nhức óc chỉ trích nói: “Cho nên ngươi mới có thể bị Ngô Đồng nữ ma đầu kia che đậy! Ngươi quá làm cho bản cô nương thất vọng!”

Tô Vân vẻ mặt đỏ bừng, biết nam nữ hoan ái sau đó, đạo tâm của hắn quả thực không có bao nhiêu tăng thêm, còn đạo tâm không bằng lúc trước, vậy chính là Oánh Oánh bêu xấu.

Tô Vân cảm thấy mình đạo tâm còn là tăng lên.

Nhưng mà đầu này tiên lộ đi mau nhanh một nửa, hắn vẫn không thể nào phát hiện ai mới là Ngô Đồng, trên mặt đỏ bừng từ từ trở nên có đen một chút: “Chẳng lẽ đạo tâm của ta thật không được như xưa? Nhất định là nữ ma đầu tu vi tăng lên lợi hại nguyên nhân!”

Bất quá, hắn có thể thỉnh thoảng chú ý đến một vệt váy đỏ bay lượn, chỉ là thoáng qua liền qua, hiển nhiên Ngô Đồng

cũng không thể hoàn toàn đem hắn che đậy, vẫn là tại trong lúc lơ đãng lưu lại một tia sơ hở.

Tiên lộ phần cuối, truyền đến tiếng kinh hô, tiếp lấy một đạo kiếm quang xông vào tiên lộ bên trong, thẳng bạo phát ra!

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, sau lưng Chung sơn hiện lên, Chúc Long uốn quanh, trước bảo vệ toàn thân.

Lần này tham dự người tuy là không đến hai trăm người, nhưng mỗi một người đều là đỉnh cấp cao thủ, bước vào cái kia thiên ngoại động thiên thế giới, liền tương đương với đi vào tranh tài chiến trường, bởi vậy nhất định phải làm tốt đề phòng!

Đạo kiếm quang kia thế tới hung hăng, đâm vào tiên lộ dài tới mấy chục dặm, như là một cây sáng sủa vô cùng cây cột, đột nhiên kiếm quang xoay tròn, từng cái phi kiếm từ cái kia như trụ trong kiếm quang bắn ra!

"Phân quang kiếm thuật!"

Tiếng kinh hô cùng thần thông chấn động đồng thời truyền đến, Tiên Lục bên trong tham dự hội nghị cường giả nhao nhao ra tay, có người cao giọng nói: "Là Lang gia phân quang kiếm thuật! Xuất thủ là Lang Ngọc Lan Thần Quân chi tử Lang Vân!"

Cái kia từng cái phi kiếm vù vù vang vọng, tiên lộ bên trong hầu như tất cả mọi người gặp phải công kích!

Mọi người không khỏi vừa sợ vừa giận, tính là Lang Vân là Thần Quân chi tử, thực lực cao siêu, chẳng lẽ hắn không biết đắc tội nhiều cao thủ như vậy kết quả?

Bọn họ nhao nhao ngăn cản, phá vỡ Lang Vân thần thông, chỉ thấy cái kia từng cái phi kiếm hai hai hợp nhất, rất nhanh trên Tiên lộ phi kiếm chỉ còn lại có một cái phi kiếm.

Mặt khác phi kiếm, đều là cái này thanh phi kiếm phân ra ánh sáng, bởi vậy gọi là phân quang kiếm, là Lang gia tiên nhân khai sáng ra tiên thuật!

"Chư vị thúc bá, đắc tội!" Một thiếu niên âm thanh vang lên.

Chiếc kia phi kiếm hưu một tiếng, đem tiên lộ chặt đứt, ngay sau đó chiếc kia phi kiếm cũng tự biến mất, cùng phía trước càng xa xôi một cái phi kiếm hợp nhất!

Một cái khác thanh phi kiếm cũng tự đem phía trước tiên lộ chặt đứt, cùng càng xa xôi một cái phi kiếm hợp nhất!

Xùy, xùy, xùy!

Tinh không bên trong từng đạo kiếm quang sáng lên, tiên lộ một tiết một tiết gãy đi, cứ thế biến mất không thấy!

Mọi người phát lực hướng về phía trước lao nhanh, ý đồ đuổi theo gãy đi tiên lộ, tại bọn họ trước mắt, không còn là Tiên Lục Thần Ma phù văn hình thành thông đạo, mà là vũ trụ mênh mông, hắc ám sâu xa, vô biên vô hạn, không biết trên dưới đồ vật!

"Ở đâu là thiên ngoại động thiên? Ở đâu là Thiên Phủ?" Có người kinh hoảng nói.

Lần này đến nơi hẹn cường giả, hơn phân nửa người bị ném trong tinh không, chỉ có thể đuổi theo tiên lộ, ý đồ tại bước ngoặt cuối cùng đi vào tiên lộ bên trong!

Bọn họ cùng thi triển thần thông, thi triển thủ đoạn, đủ loại tiên thuật đạo pháp thi triển ra, nhưng mà khoảng cách tiên lộ nhưng càng ngày càng xa.

Bọn họ tốc độ phi hành căn bản so ra kém tại tiên lộ công chính thường đi lại tốc độ.

Chạy về phía tiên lộ trong mọi người, đột nhiên từng cái Tiên đạo phù văn tại hắc ám tinh không bên trong sáng lên, một người cất bước lao nhanh, bàn tay hướng về phía trước vỗ một cái, hóa thành Tiên Lục phù văn, xoay tròn không ngừng!

Sau một khắc, người kia liền xông vào Tiên Lục hình thành tiên lộ bên trong, biến mất không thấy gì nữa!

Mọi người chạy lên phía trước, lại thấy cái kia Tiên Lục hình thành con đường cũng tự biến mất!

"Người kia là ai?"

Mọi người nghi ngờ không thôi, có người nói: "Hình như là cái kia Tô Đại Cường Tô Tiên sứ…"

"Thật là lợi hại người! Có thể kết nối với tiên lộ!"

Bọn họ bốn phía nhìn lại, chỉ có thể thấy vũ trụ mênh mông, ngẫu nhiên có tinh thần lóe lên, nhưng Thiên Phủ ở đâu?

Tại Thiên Phủ động thiên trông được thế giới bên ngoài, thậm chí có thể thấy rõ ràng thiên ngoại động thiên, lộ ra vô cùng sáng sủa, nhưng đã đến tinh không bên trong, ngươi có khả năng nhìn thấy chỉ là một vùng tăm tối!

Ngươi quen thuộc tinh không, trong tinh không tuyệt đối là một mảnh lạ lẫm!

Mọi người vạn phần hoảng sợ, bọn họ là vô cùng cường đại tồn tại, Linh giới rộng lớn, tính là trôi lơ lửng ở tinh không bên trong trong lúc nhất thời cũng sẽ không hao hết không khí. Nhưng mà tại đây mênh mông tinh không bên trong, không biết phương hướng, phiêu bạt đến khi nào mới là phần cuối?

Hơn nữa, bọn họ Linh giới bên trong không khí sớm muộn có hao hết một ngày, bọn họ chân nguyên cũng có hao hết một

ngày, khi đó, chỉ sợ bọn họ chỉ có binh giải thân thể, nội tâm phá thể mà ra con đường này có thể đi!

Lang Vân cử động lần này tương đương với đem bọn hắn tất cả đẩy lên tuyệt lộ!

"Mọi người không nên kinh hoảng, đừng phân tán!"

Có người cao giọng nói: "Ta chính là Thiên Cương phúc địa Tiêu Dao Tử! Chúng ta tụ tập cùng một chỗ, còn có đường sống! Căn cứ Tô Tiên sứ rời đi phương hướng hướng phía trước đi, phải có thể tìm được cái kia thiên ngoại động thiên!"

Mọi người tụ tập lại, Tiêu Dao Tử bảo vật là một áng mây màu, chính là tiên gia chi bảo, lúc này đem mây tía tế lên, mây tía bên trên có cung điện, mọi người đi vào trong điện, Tiêu Dao Tử kiểm kê nhân số, không khỏi trong lòng cảm giác nặng nề.

Vẻn vẹn tụ tập ở đây, liền có 126 người nhiều, phải còn có không ít Chinh Thánh, Nguyên Đạo cường giả bị ném tại càng xa xôi, đi lạc!

"Ngọc Lan Thần Quân chi tử Lang Vân thật sự là hung ác, lần này hơn phân nửa người đều bị hắn ném tại tinh không bên trong, thậm chí nói không chừng có không ít người chết ở chỗ này."

Mọi người tâm cảnh nặng nề, thôi thúc mây tía, hướng Tô Vân rời đi phương hướng đuổi theo.

Nhưng mà, bọn họ phi hành sau mấy tháng, còn là không thấy kia thiên ngoại động thiên.

Lòng của bọn hắn càng ngày càng nặng, cái này mấy tháng phi hành, tiêu hao bọn họ chân nguyên, để cho bọn họ tu vi tổn hại hơn phân nửa, phải biết trong tinh không nhưng không có nguyên khí!

Nếu như chỉ là nội tâm, bởi vì không có trọng lượng, đối nguyên khí hao tổn cực ít, nhưng bọn hắn nắm giữ thân thể, còn có đủ loại thần binh lợi khí, trong tinh không phi hành liền nhất định phải tiêu hao nguyên khí.

"Khả năng chúng ta vĩnh viễn cũng đuổi không kịp cái kia thiên ngoại động thiên."

Có người thấp giọng nói: "Các ngươi quên rồi sao? Thiên ngoại động thiên cùng Thiên Phủ đều đang phi hành bên trong, chúng ta tốc độ phi hành, còn kém rất rất xa cái kia hai đại động thiên tốc độ phi hành."

Trong cung điện không có người nói chuyện.

Lại có người nói: "Cái này hai đại động thiên tại hợp nhất bên trong, theo lý mà nói, bọn chúng cũng nhanh muốn hợp nhất đi? Chúng ta nếu như đi tại chính xác con đường bên trên, giờ phút này cũng đã tiếp cận hai đại động thiên. Nhưng mà các ngươi ai nhìn thấy bọn chúng…"

Tiêu Dao Tử nói: "Chúng ta không nên theo đuổi tốc độ, mà là phải tiết kiệm pháp lực, lấy nhỏ nhất tiêu hao, tìm tới gần nhất thế giới, ở nơi đó bổ sung hao tổn. Nếu như vậy, chúng ta mới có thể tiếp tục sống sót."

Lại qua hai tháng, bọn họ hình dung tiều tụy, giống như là muốn trong tinh không tọa hóa.

Những ngày này, bọn họ không có tìm đến thiên ngoại động thiên, cũng không có tìm đến Thiên Phủ, thậm chí liền một cái tiểu thế giới cũng không từng gặp phải.

Đột nhiên, một viên hỏa hồng sắc mặt trời từ bọn họ phía trước xẹt qua, to lớn mặt trời tản ra rừng rực hỏa lực, đem bọn hắn gương mặt chiếu sáng.

"Có hành tinh! Vầng mặt trời này có hành tinh!"

Một vị Thiên Phủ động thiên Nguyên Đạo thánh giả kích động đến nước mắt sắp chảy xuống, nức nở nói: "Nơi này nói không chừng có một cái tiểu thế giới! Chúng ta có thể tiếp tục sống sót!"

Bọn họ phấn khởi tinh thần, đang muốn đuổi theo viên kia mặt trời, lúc này, tinh không từ từ trở nên sáng lên.

Một khỏa lại một khỏa mặt trời kéo lấy lấy từng khỏa tinh thần hướng bọn họ gào thét bay tới, mây tía bên trên mọi người không khỏi nhìn ra ngây người, chỉ thấy cái kia hắc ám sâu xa tinh không bên trong một cái to lớn vô cùng Chúc Long uốn quanh tại một cái sáng sủa hồng chung bên trên, đang hướng bọn họ đối diện đánh tới!

Chung sơn - Chúc Long tinh vân, đang lấy tốc độ kinh người xuyên qua vũ trụ, hướng thứ bảy Linh giới chạy tới!

Chung sơn - Chúc Long tinh vân bên ngoài, chính là chín đại thiên uyên, đứng tại tinh không bên trong hướng nơi đó nhìn lại, có khả năng nhìn thấy cửu uyên thập tinh toàn bộ, cái kia cửu uyên như là to lớn vòng, vây quanh Chung sơn - Chúc Long tinh vân xoay tròn cắt chém!

Chung sơn Chúc Long gào thét mà đến, rất nhanh, Chúc Long miệng lớn liền tới đến trước mắt của bọn hắn.

Chúc Long trong miệng minh châu là từng cơn sóng lớn bao la hùng vĩ to thế giới, so Thiên Phủ động thiên nhỏ một chút, nhưng cũng không có nhỏ bao nhiêu!

Khá là cổ quái chính là trong đó một tòa động thiên biên giới, thế mà còn cắm một khỏa tinh cầu, mang theo viên tinh cầu này tại trong vũ trụ đi xuyên!

"Trời không quên ta!"

Mây tía bên trên mọi người vừa khóc lại cười, Tiêu Dao Tử tinh thần phấn khởi, cất cao giọng nói: "Chư vị, chúng ta đến

cái này động thiên thế giới, trở thành người thống trị sau đó, muốn đối xử tử tế địa phương thổ dân!"

Mọi người nhao nhao đồng ý, cười nói: "Đây là đương nhiên. Chỉ sợ thổ dân không chào đón chúng ta đến, muốn hô đánh kêu giết đây!"

"Còn là trước chinh phục nơi này. Bằng vào chúng ta thủ đoạn, hàng phục nơi này thổ dân, không khó lắm."

"Muốn tại một cái thế giới xa lạ khai hoang, hàng phục dị tộc, sinh sôi chủng tộc, suy nghĩ một chút thật có chút kích động đây!"

Mây tía bên trên vang lên tiếng cười cười nói nói, hướng Thiên Thị Viên bay đi.

Mà tại nửa năm trước đó, Tô Vân thôi thúc Tiên Lục thần thông, nối liền gãy đi tiên lộ, một đường vội vã đi, cuối cùng đuổi theo thiên ngoại động thiên!

Từ xa nhìn lại, chỉ thấy một chiếc to lớn thuyền vàng đang tại trong vũ trụ chạy, thuyền vàng boong thuyền có núi non sông ngòi hồ nước, thậm chí mênh mông biển lớn!

Chiếc này màu vàng thuyền, chính là Thiên Phủ động thiên bên ngoài toà kia thiên ngoại động thiên!

Lúc này, thuyền vàng đang tại tinh không bên trong phi nhanh.

"Thiên Thuyền động thiên!"

Chương 495 : Đất hoang chuyện quỷ quái

Chương 495: Đất hoang chuyện quỷ quái

Tô Vân thôi thúc Tiên Lục thần thông, hướng Thiên Thuyền động thiên nhanh chóng tiếp cận, cái kia ầm ầm sóng dậy Thiên Thuyền động thiên đập vào mặt.

"Đánh!"

Tô Vân đụng vào Thiên Thuyền động thiên tầng khí quyển, tại Thiên Thuyền động thiên trên không lưu lại một cái to lớn khí vòng, trắng như tuyết khí vòng phía trước là Tô Vân thân hình kịch liệt cọ xát không khí lưu lại ánh lửa.

Nhưng thấy đạo này ánh lửa rơi xuống mấy trăm dặm sau đó, đột nhiên bẻ hướng, dọc theo Thiên Thuyền động thiên phía ngoài gào thét phi hành, tại sau lưng lưu lại từng chuỗi trắng như tuyết khí vòng.

Tốc độ của hắn cực nhanh, thôi thúc Ứng Long thần thông, thân thể hóa thành Hoàng Long vỗ cánh mà đi, tại ngắn ngủi nửa canh giờ, liền phi hành mười vạn dặm, nhưng mà ánh mắt chiếu tới chỗ, đều là đất hoang.

"Cái kia gọi Lang Vân gia hỏa, tuổi tác không lớn, nhưng quả thực là cao thủ! Lần này đi vào Thiên Thuyền động thiên, chỉ sợ chỉ có khoảng bốn mươi người, thoáng cái bị hắn đào thải đi gần tám thành!"

Tô Vân một bên quan sát Thiên Thuyền động thiên phong cảnh, một bên tìm kiếm Lang Vân, Ngô Đồng đám người tung tích.

Lang Vân ám toán tham gia Thánh Hoàng hội cường giả, dẫn đến Tô Vân cũng bị trì hoãn mấy canh giờ, không biết hiện tại Thánh Hoàng hội tình hình chiến đấu thế nào.

Những người này so với hắn phải sớm mấy cái giờ, hơn nữa đều là từ tiên lộ bên trong lao ra, cách xa nhau không xa, theo lý mà nói hẳn là sẽ ngay đầu tiên động thủ!

Cái kia nhất định là một hồi hỗn chiến, có khả năng tại loại này loạn cục bên trong còn sống đi ra đều là ghê gớm tồn tại!

"Trong này tất nhiên sẽ có Ngô Đồng."

Tô Vân thầm nghĩ: "Ngô Đồng ma đạo tu vi cao hơn, khả năng những cái kia Nguyên Đạo thánh giả căn bản không nhìn thấy nàng, hoặc là cho dù chú ý tới nàng, cũng sẽ bị ảnh hưởng đến đạo tâm, ảnh hưởng đến chiêu thức của mình. Một cái khác tất nhiên sẽ sống sót, chính là Lang Vân. Tiểu tử này phân quang kiếm thuật, quả thực mạnh mẽ cực kì."

Tô Vân quan sát phía dưới địa lý, càng bay càng nhanh, lông mày cũng từ từ nhíu lại. Oánh Oánh từ hắn Linh giới bên trong chui ra ngoài, nằm ở Tô Vân biến thành Ứng Long hai cái sừng rồng ở giữa, khó khăn hướng phía dưới nhìn quanh.

Trời này thuyền động thiên giống như là đã trải qua một hồi ác chiến, đã biến thành phế tích, sơn hà nghiền nát, mười vạn dặm xa ngút ngàn dặm không có người ở!

"Khó hiểu…"

Tô Vân toàn lực phi hành, tốc độ lại có tăng lên, những nơi đi qua, chỉ thấy mặt đất có vết thương thật lớn, hình thành khe nứt, hồ nước, còn có núi đổ các loại kỳ lạ hình dạng mặt đất, thậm chí, hắn còn chứng kiến mấy ngàn dặm biển dung nham!

Cái kia dày đặc nham thạch nóng chảy biển trung tâm thì là một cái đường kính mấy trăm dặm tinh hạch!

Cái kia tinh hạch cứ việc đen nhánh như sắt, nhưng lại tỏa ra kinh người nhiệt lượng, đem biển dung nham đốt đến sùng sục sùng sục bốc lên đường kính hơn trượng bọt khí!

"Trận chiến tranh này hẳn là gần đây phát sinh, thế cho nên tinh hạch còn chưa làm lạnh."

Tô Vân dán chặt lấy biển dung nham, từ trên mặt biển bay lượn mà qua, bay lượn hình thành gió lốc nhấc lên một đạo sóng biển.

Tô Vân ngay sau đó thật cao phóng lên trời, tìm kiếm bốn phía phải chăng còn có người sống sót, nhưng mà ánh mắt của hắn đi tới, đều là thế giới sụp đổ khủng bố cảnh tượng.

Oánh Oánh nói nhỏ: "Sĩ tử, kỳ quái hơn chính là, ngươi như thế chiếu rọi phi hành, theo lý mà nói phải có tham gia Thánh Hoàng hội cao thủ chú ý tới ngươi, nhưng mà cổ quái chính là, ngươi phi hành hơn mười vạn dặm, từ đầu đến cuối không có một người đuổi theo, hướng ngươi khiêu khích hoặc là ra tay."

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị.

Oánh Oánh tiếp tục nói: "Cái này hơn bốn mươi người, thật giống đột nhiên biến mất đồng dạng."

Tô Vân âm thanh có chút trầm, nói: "Tính là cường đại như ta, cũng không có khả năng tại đây trong khoảng thời gian ngắn, giết chết hơn bốn mươi Nguyên Đạo thánh giả! Huống chi những này Nguyên Đạo thánh giả bên trong còn có không kém gì ta tồn tại!"

Oánh Oánh nhìn bốn phía, lẩm bẩm nói: "Như vậy, đến cùng là nguyên nhân gì, để cho bọn họ trốn?"

Tô Vân sắc mặt càng thêm nghiêm nghị: "Không biết. Có điều, chúng ta rất nhanh liền sẽ biết!"

Hắn chậm lại tốc độ, Oánh Oánh vội vàng ngẩng đầu lên nhìn về phía trước, chỉ thấy phía trước là một mảnh thành thị phế tích.

Cách xa nhìn tới, nhưng thấy thành thị phía trước trên mặt đất xuất hiện một cái to lớn Tiên Lục ấn ký, cái này hiển nhiên là Ngô Đồng, Lang Vân các loại tham dự Thánh Hoàng hội cường giả phủ xuống thời giờ xuất hiện kỳ dị hình vẽ!

Nói cách khác, cái này hơn bốn mươi tu luyện tới Nguyên Đạo cực cảnh thánh giả, giáng lâm đến nơi đây!

Tô Vân từ Ứng Long hình thái khôi phục chân thân, chậm rãi hạ xuống, trôi lơ lửng ở mảnh này Tiên Lục ấn ký trên không, đánh giá chung quanh, ngay sau đó lăng không bay về phía cách đó không xa thành thị phế tích.

Hắn khẽ nhíu mày, mảnh này phế tích bên trong hắn không có cảm ứng được bất kỳ người sống khí tức.

Hoặc là người nơi này đã chết hết, hoặc là thực lực của bọn hắn cùng Tô Vân không sai biệt nhiều, cố ý ẩn núp.

Oánh Oánh biến thành nằm ở gáy của hắn bên trên, vội vàng theo tóc của hắn trượt xuống đến, rơi vào đầu vai của hắn ngồi, lấy ra giấy bút, nói nhỏ: "Sĩ tử, nơi này có thần thông dấu vết, hẳn là Thiên Phủ động thiên cường giả lưu lại tiên thuật!"

Tô Vân lăng không trôi nổi, chậm rãi tại đã biến thành phế tích trên đường phố không bay qua, hắn cũng chú ý tới những này tiên thuật sót lại.

Tiên thuật uy lực cực kỳ cường đại, mà Thiên Phủ động thiên truyền thừa lại là cực kỳ hoàn chỉnh truyền thừa, lịch sử lâu đời, hơn nữa hiện nay lại tăng thêm Chinh Thánh cùng Nguyên Đạo cảnh giới, thực lực của bọn hắn cũng biến thành hầu như cùng tiên nhân đánh đồng!

Bọn họ lưu lại tiên thuật, hầu như lạc ấn tại thành thị phế tích bên trên, nếu như kích thích mà nói, liền sẽ bộc phát còn sót lại uy lực.

Đương nhiên, loại uy lực này đối hiện nay Tô Vân tới nói không coi là cái gì.

Đột nhiên hắn có chỗ phát hiện, dừng bước lại, quan sát trên vách tường sáng tối chập chờn phù văn ấn ký, thấp giọng nói: "Oánh Oánh, mảnh này thành thị giống hay không là Lâu Ban các chủ thần thông dấu vết?"

Oánh Oánh giật mình, vội vàng đánh giá chung quanh, chỉ thấy nơi này lối kiến trúc khu vực cùng Lâu Ban thần thông có chút giống nhau, chỉ là bởi vì bị phá hư quá lợi hại, cho nên nàng nhất thời không nhìn ra nơi đây phong cách.

"Có điều, vẻn vẹn lấy lối kiến trúc liền có thể xác định xuất từ Lâu lão gia tay, có phần quá qua loa."

Oánh Oánh cắn cắn đầu bút, nghiêm túc phân tích nói: "Lâu lão gia phong cách đến từ Nguyên Sóc cùng Tây Thổ tân học, mà Nguyên Sóc lối kiến trúc thì lại đến từ Thiên Phủ, có lẽ còn có mặt khác động thiên lối kiến trúc cũng cùng Nguyên Sóc tương tự đâu? Hơn nữa, thành thị này là thực thể, cũng không phải là thần thông."

Nàng phân tích đến đạo lý rõ ràng.

"Nhưng trên vách tường lạc ấn, là Lâu lão các chủ thần thông." Tô Vân nói.

Oánh Oánh nhất thời không còn lời nói, vội vàng hướng bốn phía trên vách tường nhìn lại, những này trên vách tường quả nhiên có rất nhiều kỳ dị lạc ấn, những này lạc ấn cùng Lâu Ban kiến trúc phù văn cực kỳ giống nhau!

"Lâu các chủ ở đây gặp phải cường địch, bởi vì không có Đại Thánh linh binh ở bên người, ngay sau đó tụ sa hóa làm

một mảnh thần thành, ở đây cùng kẻ địch chém giết!"

Tô Vân trầm giọng nói: "Tụ cát vì thành, trong khoảnh khắc luyện thành Đại Thánh linh binh, loại thủ đoạn này cho dù là ta cũng khó có thể làm được, huống chi Lâu các chủ? Cát cũng không phải là truyền dẫn nguyên khí tốt chất liệu, lạc ấn phù văn cần chất liệu cứng rắn, cát cũng không được. Nhưng nếu như nơi này cát là một loại cực kỳ lợi hại thần kim, luyện khí thượng phẩm, như vậy Lâu các chủ liền có thể làm đến bước này."

Oánh Oánh giơ tay, thôi thúc một đạo thần thông đánh vào trên vách tường, bức tường kia bị nàng đánh sập, mặt cắt lộ ra thần kim ánh sáng lộng lẫy!

Oánh Oánh không khỏi ngạc nhiên, từ Tô Vân trên bờ vai nhảy xuống, mở ra một khối trải đất phiến đá, muốn cắn một cái nhìn một chút có phải là hay không thần kim, suy nghĩ một chút lại cố nhịn.

Nàng lấy ra một cái linh binh dùng sức vạch tới, giật mình nói: "Cả mặt đất đều là thần kim! Chẳng qua tòa thành thị này phế tích ước chừng có vài trăm dặm phạm vi, như vậy lớn thành…"

Tô Vân ngẩng đầu nhìn về phía trên không, nói: "Lâu Ban các chủ tụ cát vì thành, trong khoảnh khắc liền để trong này nhiều hơn một tòa thành thị tinh cầu, đây là hắn thần binh, cũng là hắn đạo trường. Trong đạo trường, hắn chính là nội tâm tiên nhân! Nhưng mà, hắn bị đánh bại, nơi này chỉ còn lại có hắn thần thông phế tích."

Hắn dọc theo khu phố lăng không bay đi, xuyên qua mấy con phố nói, đột nhiên chỉ thấy một bức tường bên trên có máu thịt đang ngọ nguậy.

Cái kia máu thịt không biết là vật gì, một bên nhúc nhích, một bên sinh trưởng, dọc theo bức tường kéo dài ra từng đầu xúc tu, hướng càng xa phế tích đổ nát thê lương kéo dài.

Tô Vân chậm lại tốc độ, không làm kinh động những máu thịt kia, mà là theo bức tường kia bên trên huyết nhục tiếp tục thâm nhập sâu.

Tại hắn phía trước trên đường phố, từng đầu thô to huyết nhục từ hai bên lầu vũ bên trong dọc theo người ra ngoài, treo ở đường đi bên trong ương.

Oánh Oánh trong lòng thình thịch đập loạn, ngồi tại Tô Vân đầu vai gắt gao nắm chặt bút, nhưng không viết ra được một chữ tới.

Trên vách tường kề một người, cả người đã bị trên vách tường huyết nhục bao phủ, chỉ có khuôn mặt lộ ở bên ngoài, rõ ràng là một cái tham dự Thánh Hoàng hội Thiên Phủ cường giả!

Cái kia Thiên Phủ cường giả tu vi thông thiên triệt địa, chính là Nguyên Đạo cảnh giới đại cao thủ, giờ phút này lại bị những máu thịt kia xuyên qua thân thể, cùng hắn thân thể dung hợp.

Từng đầu nhỏ bé xúc tu đang tại trên mặt của hắn leo lên, chui vào da thịt của hắn, đâm vào bắp thịt của hắn.

Hắn cũng nhìn thấy Tô Vân, há to miệng, tựa hồ là đang nói cứu ta, nhưng mà lại không phát ra được thanh âm nào.

Tô Vân sau lưng chậm rãi hiện ra một viên Ứng Long thiên nhãn, Tô Vân mượn Ứng Long thiên nhãn nhìn lại, chỉ thấy vị này Nguyên Đạo cực cảnh thánh giả Linh giới bên trong, cũng tràn ngập máu thịt xúc tu, giống như là sợi rễ đồng dạng bốn phương tám hướng sinh trưởng!

Một thân Thiên Tượng nội tâm vĩ đại vô song, nhưng cũng bị những này máu thịt xúc tu xuyên qua!

Loại này máu thịt cực kỳ cổ quái, phảng phất có thể cùng bất kỳ vật gì sinh trưởng cùng một chỗ, cho dù là không có thực thể nội tâm, nó cũng có thể ở trong đó sinh trưởng!

Tô Vân lấy tới giấy bút, trên giấy viết: "Đừng kích thích bất kỳ vật gì, đừng phát ra bất kỳ thanh âm."

Oánh Oánh gật đầu, ngừng thở.

Tô Vân mang theo nàng, lặng yên vô tức từ hệ thống giống như máu thịt xúc tu ở giữa xuyên qua.

Trên con đường này có chiến đấu dấu vết lưu lại, phải tham dự Thánh Hoàng hội cường giả vừa mới giáng lâm đến đây, liền lập tức bạo phát chiến đấu, bọn họ giết vào mảnh này thành thị phế tích, nhưng tại nơi này gặp gỡ không cách nào địch nổi lực lượng, gặp gỡ không cách nào giải thích quái sự!

Chờ đến bọn họ muốn chạy ra nơi này lúc, lúc này đã muộn!

"Như vậy, những này máu thịt xúc tu rốt cuộc là thứ gì?"

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, lần theo mọi người lưu lại tiên thuật dấu vết tiếp tục hướng phía trước, lúc này, bọn họ lại nhìn thấy bốn mươi người bên trong một cái khác cường giả.

Đó là một thiếu nữ, dựa lưng vào tường đứng, sau lưng nàng trên vách tường không có huyết nhục, mà tại nàng cách đó không xa có máu đỏ tươi thịt nhúc nhích bò sát.

Thiếu nữ kia nhìn thấy bọn họ, trên mặt lộ ra vẻ vui thích, há to miệng.

Oánh Oánh vội vàng làm ra im lặng động tác, ra hiệu nàng chớ có lên tiếng.

“Phốc!”

Thiếu nữ kia ngực nổ tung, vô số giống như giun giống như máu thịt xúc tu từ thiếu nữ ngực chui ra, rất nhanh bò đầy thiếu nữ kia toàn thân, đem hắn nuốt mất.

Oánh Oánh rùng mình, cố nén thét lên xúc động.

“Ta không chịu nổi!” Nơi xa truyền đến gào lên một tiếng, chỉ thấy một người đột nhiên hóa thành đỉnh thiên lập địa Thần Ma, đầu chim thân người, cao tới ngàn trượng, vỗ cánh ở giữa phóng lên trời, cánh chim vẫy ở giữa, lôi đình từ cánh bên dưới bắn ra!

Cái kia cánh chim rộng chừng mấy chục dặm, chấn động thời điểm vô số lôi đình tại đổ nát thê lương ở giữa tán loạn di động!

Vị kia Thiên Phủ cường giả gió lốc mà lên, xông lên không trung, trong khoảnh khắc liền bay đến cao mấy chục dặm không, sau đó dừng lại.

Hắn cố gắng vỗ cánh, nhưng mà trước sau bỗng nhiên trên không trung, không cách nào lại bay lên mảy may.

Một cây nhỏ bé tơ hồng xuyên thấu mu bàn chân của hắn, tơ hồng một chỗ khác kết nối lấy toà này đất hoang thành thị.

Vị kia Thiên Phủ cường giả lộ ra vẻ tuyệt vọng, tiếp lấy tai mắt mũi miệng bên trong mầm thịt điên cuồng sinh trưởng, rất nhanh từ trong ánh mắt của hắn, trong mồm, trong lỗ tai, trong lỗ mũi, một phát chui ra!

“Bành!” Hắn bay xuống, rơi vào trong thành, phát ra một tiếng tiếng vang trầm nặng.

Tô Vân cũng không nhịn được da đầu run lên, có chút chần chờ, không biết phải chăng là nên tiếp tục hướng phía trước tìm kiếm.

Tại hắn phía trước đường đi bên trong, vô số nhỏ bé màu đỏ xúc tu trên không trung bay lượn, nếu không nhìn kỹ, căn bản chú ý không đến!

"Nhất định phải tìm tới Lâu lão các chủ cùng Sầm phu tử tung tích!"

Tô Vân nghiến răng, tiếp tục hướng phía trước.

Trên đường, hắn lại gặp phải mấy cái chết ở chỗ này Thiên Phủ cường giả. Những ngày này phủ cường giả rất nhiều đều là Nguyên Đạo cực cảnh cường giả, thậm chí đã sớm có thể độ kiếp phi thăng thành tiên, mà ở Lâu Ban lưu lại thành thị phế tích bên trong, bọn họ nhưng bị chết vô cùng đơn giản!

"Lâu lão các chủ, ngươi đến cùng ở đây gặp cái gì?"

Cuối cùng, Tô Vân tìm đến máu thịt ngọn nguồn, chỉ thấy một tòa màu đỏ thịt sắc núi lớn nằm ở tại thành thị trung ương, đó là một viên to lớn tim.

Trên không nổi lơ lửng màu đỏ xúc tu, thì là tim mạch máu.

Giờ phút này, từ tim diễn sinh ra huyết nhục leo lên tại bốn phía từng bức trên vách tường, những cái kia bức tường hẳn là to lớn kim bia, là Lâu Ban thử nghiệm luyện hóa nó mà chế tạo bảo vật.

Nhưng mà lại một chút tác dụng đều không có!

Những cái kia kim trên tấm bia, vậy mà đã mọc ra từng trương to lớn gương mặt, cao lớn hơn mười trượng mặt to, mở ra từng cái con mắt, đôi mắt vô thần nhìn quanh.

Hơn một trăm tòa dạng này kim bia, hơn một trăm tấm dạng này gương mặt.

Tô Vân không từ cái run rẩy: "Tiền triều Tiên Đế mặt, như vậy quả tim này là… Tống Mệnh! Lang Ngọc Lan! Hoa Hồng

Dịch! Các ngươi thực biết chọn địa phương!”

Chương 496 : Tiên Đế quái vật

Chương 496: Tiên Đế quái vật

Tòa thành thị này phế tích bên trong loại trừ Tô Vân bên ngoài còn có những người khác, nhưng đều đang liều mạng thu lại khí tức, giờ phút này bọn họ cũng đang âm thầm chửi má nó, chửi mắng cái kia ba vị Thần Quân.

Bọn họ lần này là vì tranh đoạt Thánh Hoàng chi vị, bởi vì lo lắng thực lực của bọn hắn quá mạnh, phá hủy Thiên Phủ động thiên, cho nên đem bọn hắn đưa đến Thiên Thuyền động thiên bên trên, có gắp lửa bỏ tay người ý tứ.

Dù sao phá hoại chính là Thiên Thuyền động thiên, cũng không phải Thiên Phủ động thiên, cho dù Thiên Thuyền động thiên bên trong chết nhiều hơn nữa người đối bọn hắn tới nói cũng không liên quan việc quan trọng.

Nhưng mà không nghĩ tới chính là, bọn họ những cường giả này ở giữa chẳng những không có trong dự đoán long tranh hổ đấu, ngược lại đi vào Thiên Thuyền động thiên liền ở tại chạy trốn trạng thái!

"Tiên Đế thi yêu bị móc đi tim, cho nên rút lão Thần Vương tim lắp đặt tại trong lồng ngực của chính mình, thi yêu tim, bởi vậy trở thành hắn điểm yếu."

Tô Vân thầm nghĩ: "Hắn nói muốn phong ta làm thái tử, hắn nội tâm là không nhận, không biết trái tim của hắn có nhận hay không… Hơn phân nửa cũng là không nhận."

Đột nhiên, chỉ nghe phốc một tiếng vang, một cái Thiên Phủ động thiên Nguyên Đạo cực cảnh cường giả từ thịt tường bên trong bay ra, trên người từng đầu màu đỏ thịt sắc xúc tu bay lượn, trừng trừng hướng trong đó một tòa kim bia bay đi.

Kim trên tấm bia mặt không lộ vẻ gì, phát ra ah ah âm thanh.

Hắn tuy là mọc ra tai mắt mũi miệng, lại đều không thể sử dụng, mắt không thể xem, tai không thể nghe, không thể nhất nói, mũi không thể hô hấp.

Đột nhiên cái kia Nguyên Đạo cực cảnh cường giả thân thể tan rã, Thiên Tượng nội tâm hiển lộ ra, cũng bị tim sinh ra huyết nhục lấp đầy.

Cái kia Nguyên Đạo cực cảnh cường giả Thiên Tượng nội tâm giống như là một cái người sống, thế nhưng là không có gương mặt.

Thuộc về gương mặt địa phương trống rỗng.

Hiển nhiên, Tiên Đế tim cũng không cần thân thể của hắn, chỉ cần hắn nội tâm, căn cứ hắn nội tâm hình thái, sinh trưởng ra một bộ thân thể!

Tô Vân đứng tại trên không không nhúc nhích, thân thể có chút cứng nhắc, nhìn cái này cổ quái một màn.

Nơi xa, còn có mặt khác Thiên Phủ động thiên cường giả ẩn nấp, cũng đang nhìn cái này làm người ta rùng mình một màn.

Kim trên tấm bia mặt phát ra ah ah âm thanh, máu thịt nhúc nhích, từ kim trên tấm bia tróc ra, vô số xúc tu ở giữa không trung bay lượn, cái kia tấm Tiên Đế mặt phi hành trên không trung, đi về phía thiên tượng kia nội tâm bay đi.

Đùng.

Một tiếng vang giòn truyền đến, trên không phi hành gương mặt kia bay đến Thiên Tượng nội tâm phía trước, kề sát ở hắn trên mặt, đỏ như máu xúc tu chui vào hắn gương mặt bên trong, một mực sinh trưởng cùng một chỗ!

Thiên tượng kia nội tâm dáng dấp, quả thực cùng Tiên Đế thi yêu giống nhau như đúc!

Thậm chí, hắn so Tiên Đế thi yêu càng thêm nguyên vẹn!

Tiên Đế thi yêu là không có con mắt cùng tim, mà hắn nhưng có mắt tim!

Tô Vân cùng Oánh Oánh ngơ ngác nhìn một màn này, không biết nên xưng hô như thế nào cái này vật cổ quái, nói hắn là Tiên Đế, hắn chỉ là một đống máu thịt tụ tập thể, nội tâm đều không phải là Tiên Đế.

Nói hắn là quái vật, hắn hết lần này tới lần khác có nội tâm có thân thể, hơn nữa cùng Tiên Đế giống nhau như đúc!

Oánh Oánh run rẩy giơ lên một trang giấy, trên giấy viết: "Ta sắp sợ tè ra quần!"

Tô Vân cũng là rùng mình, đột nhiên lại là bùm một tiếng vang, lại có một cái Nguyên Đạo cực cảnh cường giả từ thịt tường bên trong bị kéo ra ngoài, thân thể sụp đổ, chỉ còn lại có nội tâm.

Đây là cái nữ tử, hắn Thiên Tượng nội tâm cũng mọc đầy máu thịt, cuối cùng bị dán lên một tấm Tiên Đế gương mặt.

Nhiều hơn nữa người bị tước đoạt nội tâm, từ phế tích các ngõ ngách bên trong bay ra, biến thành từng cái bị kề Tiên Đế mặt quái vật.

"Từ trước mắt tình huống đến xem, cái này trái tim là muốn sinh trưởng ra một tôn Tiên Đế đến, nhưng mà hiển

nhiên nó lớn không đi ra Tiên Đế, đành phải mọc ra từng gương mặt một.”

Tô Vân quan sát thế cuộc, thầm nghĩ: “Hơn nữa những này sinh trưởng ra Tiên Đế hiển nhiên là có chỗ thiếu sót, bởi vì bọn họ sau lưng đều kết nối lấy từng cái xúc tu. Những này xúc tu kết nối lấy Tiên Đế tim, do viên này đại tim tới cung cấp máu.”

Bốn phía đổ nát thê lương bên trên huyết nhục đang lặng lẽ lui đi, không ngừng co rút lại, trở lại trên trái tim.

Từng cái Tiên Đế quái vật đứng tại phế tích bên trong, bao quanh Tiên Đế tim, thân thể cứng nhắc cổ quái.

Tim rơi vào yên lặng trạng thái, rất lâu không có nhúc nhích mảy may.

Ẩn giấu ở trong thành Thiên Phủ động thiên cao thủ lặng lẽ đi ra, quan sát những này đứng tại tim bốn phía Tiên Đế quái vật, những cái kia Tiên Đế quái vật không động đậy được nữa, viên kia Tiên Đế tim cũng không có bất kỳ dị trạng.

“Chẳng lẽ nói, Thiên Thuyền động thiên sinh linh, chính là cùng Tiên Đế tim giao chiến mà diệt tuyệt?” Tô Vân thầm nghĩ.

Oánh Oánh nói nhỏ: “Sĩ tử, những cái kia Tiên Đế quái vật có thể nhìn thấy chúng ta ư?”

Tô Vân lắc đầu, nói: “Tiên Đế tim chỉ là chế tạo ra một cái viên thịt lớn, tai mắt mũi lưỡi đều là trang trí. Nếu như con mắt của nó có khả năng nhìn thấy đồ vật, vừa rồi tại kim bia bên trên lúc liền có thể nhìn thấy chúng ta, để chúng ta không thể nào trốn.”

Oánh Oánh suy nghĩ một chút, quả thực là đạo lý này.

Cũng chính là nguyên nhân này, Thiên Phủ động thiên cường giả mới có thể không tiếp tục ẩn giấu, đi ra.

Tô Vân nhìn một chút, còn có hơn mười người tiếp tục sống sót, nhưng mà cái nào mới là Ngô Đồng, hắn nhưng nhìn không ra.

Mọi người mặt mày xám xịt, đều rất là chật vật.

"Nhiều như vậy thương vong, Thánh Hoàng hội còn muốn tiến hành đi xuống ư?" Một cô gái dò hỏi.

Lại có một người nói: "Chúng ta phải lập tức rời đi nơi này, trở về Thiên Phủ động thiên! Quả tim này chẳng biết lúc nào liền sẽ tỉnh lại, sau khi tỉnh lại, chúng ta chỉ sợ đều phải chết!"

"Nhưng mà, chúng ta làm sao trở lại?"

Mọi người rơi vào lặng im.

Lúc này, một thiếu niên nói: "Chư vị thúc bá, toà này động thiên không lâu sau đó liền sẽ cùng Thiên Phủ động thiên hợp nhất, bởi vậy chư vị thúc bá không cần lo lắng làm sao trở lại vấn đề này. Hiện tại đáng giá lo lắng, là sống sót đến động thiên hợp nhất ngày đó."

Tô Vân hướng thiếu niên kia nhìn lại, người này chính là Lang Ngọc Lan chi tử Lang Vân, lấy thủ đoạn phân quang kiếm thuật, chặt đứt tiên lộ, đem hơn một trăm Thiên Phủ cao thủ lưu đày trong tinh không đáng sợ thiếu niên!

"Mảnh này động thiên rất là lạ lẫm, bởi vậy mọi người cần tập hợp một chỗ, miễn cho lại có cái gì quỷ dị đồ vật chạy đến."

Lang Vân chậm rãi mà nói, nói: "Chư vị thúc bá, đối với cái này Thánh Hoàng chi vị, tiểu chất đã không có tưởng niệm, hiện tại chỉ có cứu mạng cái này một cái ý niệm trong đầu. Chỉ cần có thể bình an trở lại Thiên Phủ động thiên một khắc này,

tiểu chất liền đủ hài lòng. Còn ai tới làm Thánh Hoàng, phó thác cho trời là được.”

Lời nói của hắn để cho người ta nhịn không được sinh ra hảo cảm, mọi người cũng thoáng yên tâm.

“Hổ phụ không khuyển tử, Lang Vân hiền chất có đức độ giống như chính là cha.”

Một người trung niên nam tử hướng đi Lang Vân, cười nói: “Ta tin được Lang Ngọc Lan Thần Quân, liền tin được hiền chất, ta cùng hiền chất cùng một chỗ, hai bên có thể chiếu ứng lẫn nhau.”

Lại có hai người cũng tới đến Lang Vân bên người, những người khác thì không có nhúc nhích.

Lang Vân hướng ba người kia khom người thi lễ, nói: “Chư vị thúc bá, nơi này nguy hiểm nhất loại trừ quả tim này bên ngoài, chính là Tô thúc thúc. Nghe nói Tô thúc thúc là vị kia cầm trong tay tiền triều phù tiết Tiên sứ đại nhân, chúng ta lại là đương triều Tiên Đế thần tử, chúng ta có hay không phải đưa Tô thúc thúc thành đạo?”

Trung niên nam tử kia ánh mắt lấp lóe, nói: “Không sai, hiện tại chính là diệt trừ Tiên sứ lập công thời cơ tốt. Chúng ta tuy là thương vong thảm trọng, nhưng mà nếu như bắt lại Tô Tiên sứ, đưa Tô Tiên sứ thành đạo, nói không chừng mỗi người đều có thể nhận được phi thăng thành tiên danh ngạch!”

Mọi người nhao nhao hướng Tô Vân nhìn tới, rục rà rục rịch.

Lang Vân sợ hãi nói: “Tô thúc thúc, ta không phải cố ý muốn nhằm vào ngươi, tiểu chất chẳng qua là cảm thấy Tô thúc thúc là cái người ngoài. Tiểu chất…”

Tô Vân mặt mỉm cười, nói: “Hiền chất năm nay bao nhiêu tuổi?”

Lang Vân trên mặt tươi cười, khom người nói: "Tiểu chất năm nay bốn trăm bảy mươi hai tuổi."

Tô Vân cảm khái nói: "Thật sự là anh hùng xuất thiếu niên. Tuổi còn trẻ, mới hơn bốn trăm tuổi liền tu luyện tới Nguyên Đạo cực cảnh, thật sự là tuyệt thế thiên tài ah."

Lang Vân tận lực để cho mình thoạt nhìn khiêm tốn một chút, nhưng trong lòng vẫn như cũ khó nén tự đắc.

Tại Thiên Phủ động thiên, bốn năm trăm tuổi liền tu luyện tới Nguyên Đạo cực cảnh, quả thực có thể được xưng là tuyệt thế thiên tài!

Sự xuất hiện của hắn, thậm chí phá vỡ Vương Trung Đình ghi chép!

Vương Trung Đình ngàn tuổi tu thành Nguyên Đạo, được khen là thứ nhất, mà hắn nhưng đem cái kỷ lục này trước thời hạn đến hơn bốn trăm tuổi!

"Thúc thúc ta cũng không sánh nổi ngươi ah."

Tô Vân buồn phiền nói: "Thúc thúc ta năm nay mười chín tuổi, mới miễn cưỡng tu luyện tới Chinh Thánh cảnh giới."

Lang Vân nụ cười trên mặt ngưng kết, những người khác cũng mỗi người lộ ra vẻ kinh hãi, mười chín tuổi tu luyện tới Nguyên Đạo cảnh giới?

Oánh Oánh cười nói: "Tại chúng ta chỗ ấy, thực ra xem như chậm. Đã từng có cái họ Tuân người, mười lăm tuổi thành Thánh, tu thành Nguyên Đạo cảnh giới, người xưng Tuân Thánh. Còn có cái họ Cam, mười hai tuổi trở thành thừa tướng."

Tô Vân thở dài: "Ta tu luyện xem như chậm. Không biết ta ba mươi tuổi lúc, phải chăng có thể tu thành Nguyên Đạo?"

Lang Vân cười nói: “Tô thúc thúc không cần suy nghĩ lâu như vậy, Tô thúc thúc hôm nay liền muốn thành đạo, không sống tới thời điểm đó.”

Oánh Oánh mở cờ trong bụng, khen: “Cô nãi nãi liền thích ngươi cái này bốn năm trăm tuổi lão quái vật giả bộ nai tơ! Chỉ là người với người là khác biệt, sĩ tử đã từng đánh chết Vương Trung Đình, các ngươi cho rằng sĩ tử là ăn chay?”

Lang Vân cười nói: “Động thủ!”

Đột nhiên, Tô Vân nói: “136.”

Mọi người chậm rãi đi tới, đem Tô Vân bao vây.

Lang Vân cười nói: “Cái gì 136?”

Bọn họ đem Tô Vân bốn phương tám hướng bao vây, cho dù là trên trời cũng có người coi chừng.

Tô Vân nói: “Tiên Đế khuôn mặt cùng sở hữu 136 mặt.”

Mọi người giật mình.

Tô Vân tiếp tục nói: “Lang Vân hiền chất trong tinh không ra tay, đánh gãy tiên lộ, lưu đày hơn một trăm vị Thiên Phủ cao thủ. Tới chỗ này Thiên Phủ cao thủ chỉ có bốn mươi, năm mươi người. Mà vây quanh Tiên Đế tim, lại là 136 người.”

Lang Vân không hiểu, quay đầu quan sát vây quanh trái tim kia Tiên Đế quái vật, nghi ngờ nói: “Tô thúc thúc nói những này, chẳng lẽ là khoe khoang bản thân bén nhạy sức quan sát? Tính là ngươi nói những này, hôm nay chúng ta cũng nhất định phải đưa Tô thúc thúc thành đạo.”

Tô Vân cười nói: “Ý của ta là, mặt khác tám mươi bộ thân thể, tám mươi cái nội tâm, là từ đâu mà tới? Các ngươi chưa hề nghĩ tới ư? Ta vẫn đang suy nghĩ những vật này. Ta nhìn thấy qua mảnh này động thiên đại chiến dấu vết, cảnh hoang tàn khắp nơi, thậm chí liền tinh cầu đều bị đập xuống, thiêu

đốt đến chỉ còn lại có ngân hà. Nắm giữ bậc này lực lượng tồn tại, sợ là tiên nhân a?"

Lang Vân quát: "Ngươi đến cùng muốn nói cái gì?"

Tô Vân cười nói: "Ta nghĩ nói, liền nhiều tiên nhân như vậy đều không thể chạy ra Tiên Đế tim xúc tu, bị tóm lên tới biến thành từng cỗ Tiên Đế hình thái quái vật, các ngươi làm sao xác định, quả tim này không nhìn thấy chúng ta?"

Lang Vân khóe mắt chớp chớp, xoay người lại nhìn về phía viên kia to lớn tim, ha ha cười nói: "Ngươi là muốn nói, quả tim này có thể nhìn thấy chúng ta? Ngươi muốn nói những này Tiên Đế quái vật con mắt có ích, phải không? Thật sự là hoang đường…"

Hắn còn chưa nói xong, chỉ thấy những cái kia Tiên Đế quái vật nhao nhao chuyển động đầu, trừng trừng hướng hắn nhìn tới.

Tô Vân đột nhiên quát: "Còn không chạy?"

Mọi người kinh hãi muốn chết, nhao nhao bay lên trời, bốn phương tám hướng bỏ chạy.

Bọn họ khẽ động, những cái kia Tiên Đế quái vật cũng đi theo bay lên trời, gào thét hướng bọn họ đuổi theo!

Tô Vân nhưng dừng bước lại, không nhúc nhích.

Trái tim kia bên cạnh, trừ hắn ra còn có Lang Vân, cùng với mặt mũi râu quai nón tráng hán, ba người này đều chưa từng di động.

Nơi xa truyền đến từng tiếng kêu thảm.

Tô Vân kinh ngạc nói: "Lang Vân hiền chất vì sao không có chạy?"

Lang Vân cái trán toát ra mồ hôi lạnh, ha ha cười nói: "Nhìn tới Tô thúc thúc cũng không kém, một mạch liền hại chết nhiều người như vậy!"

Chương 497 : Thiên ngoại hữu thiên (cầu phiếu)

Chương 497: Thiên ngoại hữu thiên (cầu phiếu)

Tô Vân khiêm tốn nói: "Ta vẫn là không bằng ngươi. Ta chỉ là nhìn thấy Tiên Đế quái vật con mắt cấu tạo cùng ếch con mắt cấu tạo phảng phất, phải chỉ có thể bắt giữ vận động vật thể, cho nên sử dụng chút kế nhỏ, so ra kém hiền chất. Hiền chất ngươi lưu đày hơn một trăm vị Thiên Phủ động thiên cường giả, lợi hại hơn nhiều so với ta."

Lang Vân nghe vậy, nói: "Thúc thúc quá khiêm tốn."

Tô Vân lời nói xoay chuyển, nói: "Cái này hơn một trăm vị cao thủ nếu như không chết, trở lại Thiên Phủ mà nói, nhất định sẽ đối ngươi đủ loại sủng ái. So thúc thúc càng thương yêu hơn ngươi."

Lang Vân nghe vậy vẻ mặt tối sầm lại, nghĩ đến cái kia hơn một trăm vị cường giả bao vây bản thân tình hình, liền không khỏi e ngại.

Tô Vân chuyển bước, đi tới Tiên Đế tim bốn phía, tinh tế quan sát dò xét cái này viên tim.

Trong thành con đường phức tạp, những cái kia Tiên Đế quái vật đang đuổi giết những người khác, trong lúc nhất thời còn không thể đem những cái kia chạy trốn người bắt lấy, tạm thời còn không biết trở về.

Trong khoảng thời gian này, là cơ hội duy nhất của hắn.

Hắn nhất định phải tìm ra Lâu Ban cùng Sầm phu tử tung tích.

Hiện tại bọn hắn cũng không thể rời đi, từ cái này Tiên Đế tim bên trong kéo dài ra 136 đầu mạch máu , kết nối lấy từng cái Tiên Đế quái vật, những quái vật này đang tại bốn phía lêu lổng, hơi không cẩn thận liền sẽ cùng Tiên Đế quái vật chạm mặt!

Bởi vậy, Tiên Đế tim bốn phía, ngược lại là chỗ an toàn nhất, lúc này bọn họ thậm chí có thể tự do hoạt động.

"Tô thúc thúc cùng ta là rồng phượng trong loài người, cho nên tiếp tục sống sót."

Lang Vân nghiễm nhiên cùng Tô Vân đứng tại cùng một cái trận tuyến bên trên, xoay chuyển ánh mắt, nhìn về phía cái kia chạy tới đại hán râu quai nón, cười nói: "Như vậy các hạ lại là người nào? Có thể nhìn ra Tô thúc thúc mưu kế, ngươi nhất định không phải hạng người vô danh!"

Oánh Oánh khen lớn, hướng Tô Vân nói: "Tiểu tử này một bụng ý nghĩ xấu, là nhân vật lợi hại."

Tráng hán kia cũng đang quan sát cái này Tiên Đế tim, thử nghiệm tìm kiếm tim sơ hở, cho hắn một kích trí mạng, đối Lang Vân không để ý đến.

Tô Vân sau lưng hiện ra Ứng Long thiên nhãn, quan sát viên này giống như núi to lớn tim, giống như cười mà không phải cười nói: "Các hạ tuy là đại hán, khổng vũ hữu lực, nhưng ta chẳng biết tại sao nhưng cảm thấy các hạ có chút vũ mị. Các hạ sẽ không phải là nữ tử a?"

Trong lúc nói chuyện, hắn bỏ xuống từng tòa tiên cung tế đàn, tại Tiên Đế tim bốn phía bỏ xuống bốn tòa tế đàn.

Hắn đang quan sát Tiên Đế tim, Lang Vân nhưng tại quan sát hắn tiên cung tế đàn.

Lang Vân nghe vậy, trong lòng hơi chấn động, vội vàng nhìn về phía cái kia đại hán râu quai nón, chỉ thấy một thân như hắc tháp bình thường, cao lớn thô kệch, trong lòng không khỏi nghi ngờ: "Tô Đại Cường sẽ không nói nhảm, chẳng lẽ người này là nữ tử cải trang?"

"Tô Tiên sứ hẳn là nhận lầm người, đừng giễu cợt. Tại hạ Đỗ Mộng Long, Địa Vi phúc địa, Đỗ gia."

Tráng hán kia Đỗ Mộng Long dừng lại, nói: "Tiểu gia tộc, phúc địa cũng không có gì đặc biệt, khó trách hai vị không quen biết."

Tô Vân bố trí tốt tế đàn, âm thầm thở phào nhẹ nhõm, cũng dừng bước lại, cười lạnh nói: "Đỗ Mộng Long? Liền tên đều như vậy nữ nhân khí. Còn có, ngươi gọi ta Tô sư huynh mới là!"

Lang Vân ngạc nhiên, nhìn nhìn Tô Vân, lại nhìn một chút Đỗ Mộng Long, trong lòng đề phòng: "Sư huynh? Chẳng lẽ bọn họ nhận biết?"

Hắn lặng lẽ lui về phía sau, thầm nghĩ: "Bọn họ nếu là sư huynh sư đệ, đối với ta như vậy cũng không bén."

Đỗ Mộng Long sờ lên bản thân râu quai nón, nhíu chặt lông mày, chần chờ nói: "Tô Tiên sứ đối tại hạ là có phải có hiểu lầm gì đó? Ngươi thật nhận lầm người!"

Tô Vân cười ha ha: "Trang! Ngươi còn tại trước mặt ta trang! Sư muội, chúng ta có hai ba năm không thấy, đã xa lạ đến loại trình độ này?"

Oánh Oánh cười lạnh nói: "Ngô Đồng, đến, đến tỷ tỷ bên này, để tỷ tỷ giúp ngươi kiểm tra một chút thân thể, nhìn một chút trong khoảng thời gian này ngươi có hay không trưởng thành thân thể!"

Đỗ Mộng Long cau mày, xoay người liền đi, lắc đầu nói: "Hai cái người điên, lão tử không bồi các ngươi điên! Cáo từ!"

Hắn nhanh chóng rời đi.

Tô Vân thấy Lang Vân ánh mắt quái dị, cười nói: "Hắn là sư muội ta, tinh nghịch cực kì, ưa thích ngụy trang thành những người khác…"

Hắn vừa mới nói đến đây, đột nhiên nơi xa truyền đến Đỗ Mộng Long tiếng kêu thảm thiết, âm thanh vang dội, ngay sau đó liền không còn khí tức.

Tô Vân cùng Oánh Oánh ngây người, Oánh Oánh trước tiên tỉnh ngộ lại, hoài nghi nói: "Chẳng lẽ hắn không phải Ngô Đồng? Chúng ta thật nhận lầm người?"

Đang nói, đột nhiên một tôn Tiên Đế quái vật lăng không bay tới, đem Đỗ Mộng Long mang theo trở về, chỉ thấy Tiên Đế tim bên trong một cây huyết sắc xúc tu bắn ra, đâm vào Đỗ Mộng Long trong cơ thể.

Đỗ Mộng Long sắc mặt trắng bệch, khó khăn nhìn về phía Tô Vân, bối rối chỉ chốc lát, lúc này mới nôn tiếng nói: "… Tô sư huynh, cứu ta…"

"Ừm, hắn không phải Ngô Đồng." Oánh Oánh giơ lên một trang giấy, trên giấy viết.

Tô Vân cũng tỉnh ngộ lại, thất vọng vô cùng, giơ lên một trang giấy, trên giấy viết: "Ta còn tưởng rằng hắn là Ngô Đồng. Như vậy Ngô Đồng ở đâu?"

Đỗ Mộng Long trong miệng xông ra rất nhiều mầm thịt, khó khăn vô cùng nói: "… Tô sư huynh, ta thật sự là sư muội của ngươi, xì xào…"

Tô Vân đứng tại tôn này vòng trở lại Tiên Đế quái vật sau lưng, ánh mắt lấp lóe, lặng yên thôi thúc tiên cung đại điện,

nhất thời tiên cung tế đàn khởi động, quang mang lưu chuyển, Tô Vân dưới chân trung ương tế đàn bên trên, Tiên Lục bay lên, Thần Ma loạn vũ, tổ hợp thành một tòa Thiên môn!

Thiên môn bên trong tầng tầng không gian không ngừng gấp, hiện ra Vũ tiên cung Vũ tiên đại điện, ngay sau đó trong cửa không gian dừng lại tại Vũ tiên nhân Tiên kiếm bên trên!

Tô Vân thò tay bắt kiếm, vừa mới nắm chặt Tiên kiếm chuôi kiếm, cái kia Tiên Đế quái vật đã đề phòng, bỗng nhiên xoay người!

Tô Vân lấy kiếm, đem chiếc kia Tiên kiếm dùng sức ném ra, quát: "Chém sau lưng của hắn mạch máu!"

Lang Vân kinh ngạc, chỉ thấy cái kia Tiên kiếm vậy mà hướng hắn bay tới!

Cũng trong lúc đó, Tô Vân phi thân lui về phía sau, tránh đi Tiên Đế quái vật tấn công, đệ nhất tiên ấn thi triển ra, cùng cái kia Tiên Đế quái vật bàn tay ầm ầm va chạm!

"Ầm!"

Hắn bay ngược mà đi, cánh tay hầu như tan vỡ!

Lang Vân nắm chặt Tiên kiếm chuôi kiếm, gặp tình hình này hoàn toàn yên tâm: "Ta tay cầm Vũ tiên nhân chi kiếm, chỉ cần đợi đến Tô Tiên sứ tử vong, như vậy chính là ta chém giết cái này loạn thần tặc tử công thần, đồng thời, ta còn trở thành lần này Thánh Hoàng hội duy nhất người sống sót, vinh đăng Thánh Hoàng bảo tọa…"

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên nơi xa truyền đến Tô Vân âm thanh: "Nếu như ta chết đi, ai là ngươi thu hút những này Tiên Đế quái vật? Ngươi làm sao rời đi Tiên Đế tim?"

Lang Vân trong lòng nghiêm nghị, không nói lời gì, giơ kiếm hướng kết nối lấy cái kia Tiên Đế quái vật mạch máu chém xuống!

Cũng trong lúc đó, từng cái hình thể to lớn Tiên Đế quái vật từ thành thị phế tích các ngõ ngách bên trong đằng không bay lên, hướng Tô Vân đánh tới!

Tô Vân lấy đệ nhất tiên ấn cùng thứ tư tiên ấn Tử Phủ ấn đối kháng những cái kia đánh tới Tiên Đế quái vật, thủ đoạn ra hết, cho dù là Oánh Oánh cũng không lo được rất nhiều, đứng tại hắn đầu vai, hung hãn ra tay, trợ giúp hắn chống cự Tiên Đế quái vật đánh giết!

"Oánh Oánh, Tử Phủ ấn!"

Tô Vân quát lớn, dùng hết khả năng thôi thúc pháp lực, chân nguyên biến hóa, hình thành Chung sơn Chúc Long!

Hắn một chưởng đánh ra, Chúc Long hai con ngươi mở ra, kèm theo một tiếng chuông vang, Tử Phủ ấn uy năng bộc phát, nghênh tiếp một tôn Tiên Đế quái vật chưởng lực!

Tô Vân hai chân cơ bắp kéo căng, nhưng vẫn là khó mà đối kháng đối phương cái kia mạnh mẽ vô song lực lượng, không ngừng lùi lại!

Bước chân của hắn hạ xuống, dẫm đến đại địa không ngừng nổ tung, dù là Lâu Ban dùng thần kim rèn đúc thần thành, cũng không ngăn được bước chân của hắn giẫm lên.

Cùng lúc đó, Oánh Oánh đứng tại đầu vai của hắn, thi triển ra Tử Phủ ấn, tại Tô Vân trước lực tan mất hậu lực chưa đến thời điểm, bổ sung Tô Vân không đủ!

Hai người liên thủ đem cái kia Tiên Đế quái vật chặn lại, nhưng mà một cái khác Tiên Đế quái vật từ đâm nghiêng bên trong vọt tới, một đường va sụp từng bức đổ nát thê lương, kim thạch bay múa đầy trời!

Tiên Đế tim bên cạnh, Lang Vân vung kiếm chém xuống.

"Coong!"

Vũ tiên nhân Tiên kiếm bị hắn lấy phân quang kiếm thuật kích phát, Tiên kiếm kiếm quang một phân thành hai, hai phân thành bốn, bốn phân thành tám, trong khoảnh khắc hóa thành Tiên kiếm đại dương!

Cái thứ nhất kiếm quang chém ở một cây Tiên Đế tim bên trong dọc theo người ra ngoài mạch máu bên trên, bị cái kia trong mạch máu chứa đựng lực lượng kinh khủng chấn động đến vỡ nát, ngay sau đó tia kiếm quang thứ hai bổ sung, tia kiếm quang thứ hai nghiền nát, sau đó là đạo thứ ba đạo thứ tư!

Chỉ thấy trên không kiếm quang luyện thành một chút, trong chốc lát lấy ngàn mà tính kiếm quang chém xuống tại đạo kia mạch máu cùng một chỗ địa phương.

Theo cuối cùng một đạo kiếm quang hạ xuống, từ đạo kia trong mạch máu thuận lợi cắt qua!

Một bên khác, Tô Vân đã bị bức phải tràn ngập nguy hiểm, đột nhiên trong đó một cái Tiên Đế quái vật vọt tới thời điểm bỗng nhiên ngã xuống xuống, lăn lông lốc đụng vào trong một vùng phế tích.

Ngay sau đó đầy trời máu thịt bành một tiếng nổ tung, một cái nội tâm mờ mịt đứng tại phế tích bên trong, giống như là mới từ trong cơn ác mộng tỉnh lại, không biết bản thân ở nơi nào!

Trên bầu trời ba cái Tiên Đế quái vật bay lên, đập về phía Tô Vân!

Tô Vân bước chân như bay, trái phải di động, biến hóa liên tục, tránh đi từng đạo công kích, nhưng mà những cái kia Tiên

Đế quái vật mạnh mẽ đâm tới, dẫm chân xuống liền sao chổi giống như đánh tới, lực lượng chí cương chí mãnh!

Tô Vân cùng Oánh Oánh một bên tránh né, một bên điên cuồng ngăn cản, đột nhiên lại có một cái Tiên Đế quái vật mất đi khống chế, cứng ở tại chỗ, tiếp lấy bành một tiếng nổ tung.

Quái vật kia bên trong nội tâm bay ra, mê man đứng tại trên không.

Tô Vân ra sức ngăn cản, một cái lại một cái Tiên Đế quái vật sau đầu kết nối mạch máu gãy đi, nội tâm khôi phục tự do.

Những cái kia nội tâm tỉnh ngộ lại, thét chói tai vang lên bỏ chạy!

Tô Vân cùng Oánh Oánh khó khăn vô cùng ngăn cản, khóe miệng chảy máu, thương thế cũng càng ngày càng nặng, đột nhiên lại có một cái Tiên Đế quái vật nổ tung, từ cái kia máu thịt bên trong bay ra nội tâm lại không có rời đi, mà là nhìn về phía Tô Vân, kinh ngạc nói: "Tô Vân Tô các chủ? Ngươi làm sao ở đây?"

Tô Vân cắn chặt răng, ra sức chống cự, nhưng nhìn đến cái kia nội tâm, còn là trong lòng vui mừng, đạo tâm có tơ hơi rung chuyển.

Chính là cái này một mừng rỡ, hắn bị một cái Tiên Đế quái vật đánh trúng, lăn lông lốc đập vào phế tích bên trong!

Rất nhiều Tiên Đế quái vật gào thét mà lên, hướng Tô Vân đánh tới!

Nhưng vào lúc này, cái kia nội tâm sắc mặt biến hóa, quát: "Đừng hòng! Lên!"

Vô số đổ nát thê lương gạch vỡ ngói nát gào thét bay lên, vang dội keng keng, nhanh chóng tổ hợp, trong chốc lát lầu

cao vạn trượng san bằng đất lên, phố dài lát thành, phi kiều hành lang, kiến trúc liên kết!

Cái kia nội tâm chính là Lâu Ban, điều động tất cả pháp lực, toàn bộ thần thành phục sinh, không ngừng điệp gia, không ngừng tăng thêm mới kiến trúc, quy mô càng ngày càng to!

Đó là lập thể, không ngừng biến hóa một tòa kiến trúc tinh cầu, vô số lầu vũ trên dưới trái phải bốn phương tám hướng sinh trưởng, biến hóa, giống như mê cung!

Đủ loại phù văn lạc ấn tại những cái kia lầu vũ bên trong sáng lên, tụ tập uy năng, hướng từng cái Tiên Đế quái vật đánh tới!

Đồng thời lầu vũ biến hóa liên tục, không ngừng thay đổi cấu tạo, để cái này Tiên Đế quái vật sau đầu kết nối mạch máu quấn quanh ở từng tòa kiến trúc bên trên, buộc Tiên Đế tim để mạch máu không ngừng sinh trưởng, duy trì những này Tiên Đế quái vật hành động.

Lâu Ban quả thực là Tiên Đế tim khắc tinh, chỉ tiếc tu vi của hắn tại Tiên Đế tim trước không đỡ nổi một đòn, không ngừng có lầu vũ bị Tiên Đế quái vật đánh cho đổ sụp nghiền nát!

Tiên Đế quái vật một kích, thường thường là hủy diệt thành đàn liên miên quảng trường!

Lâu Ban tu vi nhanh chóng hao tổn, cũng may Tiên Đế quái vật số lượng cũng đang nhanh chóng giảm bớt, Tô Vân cũng cuối cùng lần nữa đứng vững trận tuyến, không có nguy hiểm tính mạng!

Lang Vân dùng hết khả năng thôi thúc Tiên kiếm, chém về phía cuối cùng một cây mạch máu, nhưng tại lúc này, phía sau hắn Tiên Đế quái vật xuất hiện, thò tay hướng hắn chộp tới!

Lang Vân trong lòng giật mình, đột nhiên Tô Vân cùng Oánh Oánh vọt tới, một tiếng ầm vang tiếng vang, đem cái kia Tiên Đế quái vật đụng bay!

Lang Vân vung kiếm chém xuống, cuối cùng một cây mạch máu cắt ra!

Lang Vân trong lòng vui mừng, nhìn về phía bị mạch máu xuyên ngực tráng hán Đỗ Mộng Long, không khỏi khẽ giật mình, chỉ thấy tráng hán kia Đỗ Mộng Long không cánh mà bay!

"Không đúng! Không đúng!"

Lang Vân rùng mình, thầm nghĩ: "Nơi nào có chút là lạ! Cái kia Đỗ Mộng Long chẳng lẽ chưa hề bị treo ở mạch máu bên trên?"

Trong lòng của hắn sợ hãi.

Lúc này, Tô Vân cất bước đi tới, nhìn về phía Tiên kiếm, chỉ thấy Vũ tiên nhân Tiên kiếm ở trên đều là lỗ thủng, tốt lành một cái Tiên Quân chi bảo, kém chút bị chặt gãy!

"Lang Vân hiền chất tu vi thật sự là mạnh mẽ."

Tô Vân khen: "Liền chém ra 136 kiếm, bậc này tu vi, cùng ta không sai biệt lắm."

Lang Vân gắt gao nắm chặt Tiên kiếm, cười nói: "Tô thúc thúc, Vũ tiên nhân kiếm, cho dù tràn đầy lỗ thủng, muốn chém giết Tô thúc thúc hẳn là cũng không phải việc khó a?"

Tô Vân vui vẻ gật gật đầu, nói: "Hiền chất nghĩ rất tốt. Chẳng qua pháp lực của ngươi đã hao hết. Không có người so ta cũng biết thanh kiếm tiên này đối chân nguyên hao tổn lợi hại đến mức nào. Ta thanh tiên kiếm nhét vào trong tay ngươi, cũng đã tính tới ngươi sẽ bị nó hao hết tu vi."

Lang Vân từ từ cầm không được Tiên kiếm, đột nhiên chỉ nghe một tiếng kiếm reo, Tiên kiếm gào thét bay ra, biến mất không còn tăm tích.

Lang Vân cười ha ha nói: "Ta thua ! Bất quá, ngươi cũng không thắng a? Ngươi không phải cũng là bản thân bị trọng thương?"

Tô Vân mỉm cười nói: "Nhưng mà giết hiền chất chút thực lực này, thúc thúc ta vẫn là có."

Đột nhiên, tiếng bước chân từ nơi không xa truyền đến, Đỗ Mộng Long chậm rãi đi ra, đi tới bọn họ phía trước, mặc dù là thô ráp hán tử, nhưng truyền ra nữ tử dịu dàng điềm tĩnh âm thanh: "Như vậy Tô sư đệ, ngươi còn nhớ đại sư tỷ ư?"

"Ngô Đồng!" Tô Vân cùng Oánh Oánh tất cả đồng thanh nói.

"Gọi sư tỷ!"

Chương 498 : Tà Đế chi tâm

Chương 498: Tà Đế chi tâm

Lang Vân có chút dại ra, cái kia Đỗ Mộng Long cường tráng vô cùng, trong miệng truyền đến âm thanh lại là mềm mại cực kì, cực kỳ kỳ lạ.

"Thế nào lại là một nữ nhân? Nhưng mà bộ dáng rõ ràng là nam tử bộ dáng…"

Hắn có chút rối loạn.

Tô Vân thản nhiên nói: "Ngô Đồng, từ trên thực lực tới nói ngươi đã so ta kém rất nhiều, ai là sư huynh sư tỷ, liếc qua thấy ngay."

Lúc này, Thánh Linh Lâu Ban bay tới, bốn phía lầu vũ nhanh chóng biến hóa, thử nghiệm đem Tiên Đế tim vây khốn, quát: "Còn tại tán gẫu? Ta sắp không chịu đựng nổi nữa, các ngươi thế mà còn có rảnh rỗi tán gẫu!"

Mảnh này kiến trúc tinh cầu kim thiết kiến trúc đang không ngừng biến hóa, nhưng lại đang không ngừng đổ sụp tan rã, rất nhanh liền bị tầng tầng dày nặng huyết nhục nơi bao bọc!

Bị máu thịt bao phủ địa phương, Lâu Ban liền lại không cách nào thôi thúc, chỉ có thể vứt bỏ.

Tô Vân ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Lâu Ban vì ngăn cách bọn họ cùng Tiên Đế tim, đang cố gắng kiến tạo một bức kim thiết chi tường, đứng sừng sững lên cao tới mấy chục dặm, không biết dày bao nhiêu.

Đột nhiên bức tường kia ầm ầm một tiếng, bị xuyên thủng vô số cái lỗ thủng, máu thịt giống như là như thác nước từ trên

không vọt xuống!

Tiên Đế nơi trái tim trung tâm tại thịnh nộ bên trong, vô số máu thịt nhanh chóng lan ra, thế muốn đem bọn họ tất cả thôn phệ, báo thù rửa hận!

Lang Vân thấy thế, không nói một lời, ba chân bốn cẳng liền chạy.

Lâu Ban thôi thúc đạo pháp thần thông, một đạo cầu dài nâng Tô Vân cùng Đỗ Mộng Long, gào thét mà đi.

Phía sau, thành phiến thành phiến máu thịt như là triều dâng, trong khoảnh khắc đem cái kia phạm vi mấy trăm dặm kiến trúc tinh cầu bao phủ!

Đón lấy, vô số xúc tu vù vù bay lượn, đó là Tiên Đế tim mạch máu.

Cái kia quái vật khổng lồ giống như là mọc ra vô số xúc tu mao cầu, đỏ như máu xúc tu tại mặt đất lan ra, kéo lấy to lớn tim nhanh chóng hướng bọn họ đuổi theo, thậm chí tốc độ còn tại Lâu Ban cầu dài phía trên!

Lâu Ban là nội tâm chi thể, không có thân thể, tốc độ cực nhanh, nhưng bây giờ bởi vì muốn dẫn lấy Tô Vân, Đỗ Mộng Long đám người, cho nên tốc độ giảm nhiều.

Bất quá, loại trừ bọn họ bên ngoài, còn có mặt khác nội tâm cũng đang trốn độn.

Những này nội tâm cũng không phải là trốn hướng tinh không, bởi vì trốn hướng tinh không sau đó ai cũng không thể bảo đảm mình có thể tìm tới một cái động thiên thế giới nghỉ lại, cùng hắn chết tại đằng đẵng tinh đồ bên trong, còn không bằng lưu tại trời này thuyền động thiên thử thời vận.

Cũng không phải là tất cả nội tâm đều là Thánh Linh, cũng không phải tất cả nội tâm đều biết phi thăng chi lộ.

Còn là có kẻ xui xẻo không tránh kịp, bị Tiên Đế tim bắt lấy, rất nhanh liền biến thành Tiên Đế quái vật.

Những cái kia Tiên Đế quái vật tốc độ nhanh chóng, kéo lấy một cây mắt thường gần như không thể phát giác nhỏ bé mạch máu, tại mặt đất hoặc là trên không lao nhanh, truy tìm bỏ chạy nội tâm, tốc độ cực nhanh!

Chỉ là, nó phảng phất đối Tô Vân có chút thành kiến, một mực tại hướng Tô Vân đám người phương hướng đuổi theo.

Cầu dài bên trên, Tô Vân dò hỏi: "Lâu lão, Sầm bá ở đâu?"

Lâu Ban nói: "Hắn hẳn là cùng ta cùng một chỗ bị cái này lớn tim khống chế, vừa rồi thiếu niên kia chặt đứt tim mạch máu, có lẽ hắn cũng trốn thoát."

Tô Vân yên lòng, Sầm bá đối mặt loại tình cảnh này, ứng đối lên khẳng định không bằng Lâu Ban, hắn thoát đi lời nói, Tiên Đế tim hơn phân nửa bắt không được.

Oánh Oánh lời nhanh tiếng nhanh nói: "Lâu lão gia, các ngươi là thế nào chạy đến cái này động thiên thế giới bên trong?"

Lâu Ban không hiểu, nói: "Đương nhiên là bị Bạch Trạch thị lưu đày tới nơi này! Chỉ là chúng ta vận khí không tốt, đi tới nơi này sau đó, mới phát hiện nơi này không có người, không những không có người, ngược lại có viên lớn tim tại thôn phệ người. Tiểu nha đầu làm sao có câu hỏi này?"

Oánh Oánh vui vẻ ra mặt: "Các ngươi lạc đường!"

Nàng lập tức trải rộng ra tinh đồ: "Các ngươi nguyên bản phải hướng chỗ này đi, các ngươi nhưng hướng chỗ này đi, các ngươi hướng chỗ này đi chính là Thiên Thuyền động thiên, các ngươi hướng chỗ này đi chính là Thiên Phủ động thiên! Các ngươi nếu là đến Thiên Phủ động thiên, liền có thể gặp được Thánh Hoàng Vũ, ăn ngon uống say, nói không chừng còn có

thể trở thành đời tiếp theo Thánh Hoàng! Mà các ngươi đến Thiên Thuyền động thiên, liền sẽ bị Tiên Đế trái tim nhỏ ăn đi."

Lâu Ban mặt đen như sắt.

Oánh Oánh tiếp tục nói: "Hơn nữa, cái thứ nhất va chạm Thiên Thị Viên chính là Thiên Phủ động thiên, Thiên Phủ động thiên bên trong thần thông quảng đại người phần đông, bọn họ hoàn toàn có thực lực đẩy ra Thiên Phủ động thiên, tránh khỏi rơi vào cửu uyên bên trong. Mà chúng ta dưới chân Thiên Thuyền động thiên, thì chỉ có thể cùng Thiên Phủ động thiên hợp nhất."

Lâu Ban vẻ mặt càng thêm đen, hừ lạnh một tiếng, thầm nghĩ: "Sầm lão làm sao còn chưa tới? Hắn tới liền có thể trực tiếp sử dụng pháp thuật phong đi tiểu nha đầu này miệng! Tiểu nha đầu này, trong miệng chưa từng có nhả qua ngà voi!"

Tô Vân nhìn về phía Đỗ Mộng Long, cười lạnh nói: "Ngô Đồng sư muội, ngươi vì sao còn duy trì Đỗ Mộng Long hình thái?"

Đỗ Mộng Long kinh ngạc nói: "Nhìn tới Tô sư đệ bản lãnh xác thực bị ta vượt qua. Lúc trước ngươi có thể nhìn thấy bản thể của ta, hiện tại ngươi nhưng chỉ có thể bị ta ma tính ảnh hưởng, chỉ có thể nhìn thấy ta nghĩ để ngươi nhìn thấy hình ảnh. Đạo tâm của ngươi cũng không có theo tu vi của ngươi tiến lên mà tiến bộ ah. Là nữ nhân che đậy ngươi hai mắt ư?"

Oánh Oánh đang cùng Lâu Ban đấu võ mồm, nghe vậy hướng Tô Vân nói: "Sĩ tử, nàng nói ngươi sắc dục huân tâm, hỏng đạo tâm của mình."

Tô Vân hừ một tiếng, duy trì nhất niệm không sinh tâm thái, nhưng mà lại nhìn Ngô Đồng, nhưng vẫn là Đỗ Mộng Long.

Tô Vân vẻ mặt đen thui, đây đã là hắn đạo tâm cảnh giới tối cao!

Lúc này, Đỗ Mộng Long trong mắt hắn hình ảnh đang chậm rãi thay đổi, lại biến trở về thiếu nữ áo đỏ.

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, âm thầm mừng rỡ, Ngô Đồng thản nhiên nói: "Đừng nghi ngờ, ta chỉ là chẳng muốn ảnh hưởng ngươi, tiết kiệm một chút pháp lực, để ngươi nhìn thấy ta chân dung mà thôi."

Oánh Oánh nói nhỏ: "Sĩ tử, ngươi nếu là tái giá tục nàng, mỗi đêm chung phòng thời điểm đều có thể để nàng biến thành khác biệt dáng dấp…"

Tô Vân mặt đỏ tới mang tai: "Cái này, cái này không tốt lắm đâu? Ta không phải loại người như vậy…"

"Tiếc là nhân gia chưa hẳn tình nguyện gả cho ngươi." Oánh Oánh tiếc hận nói.

Tô Vân nháy mắt mấy cái: "Sầm bá vì sao còn chưa tới?"

Đang nói, đột nhiên hơn mười nội tâm bay tới, một người trong đó chính là Sầm phu tử, dẫn đầu mặt khác nội tâm đáp xuống phi kiều bên trên, nhanh chóng nói: "Các ngươi đều ở nơi này? Quá tốt rồi! Mấy vị này là Tiên giới phụ trách trấn áp Tà Đế tâm tiên nhân, bị Tà Đế chi tâm làm hại…"

Oánh Oánh hưng phấn nói: "Sầm lão gia tử, ngươi rốt cuộc đã đến, ngươi có biết hay không ngươi lạc đường… Ô ô ô!"

Sầm phu tử tại trên mặt nàng viết cái chữ Phong, Oánh Oánh cuối cùng nói không ra lời, mọi người lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Không ngờ, Oánh Oánh thực lực tu vi đã sớm tại Sầm phu tử phía trên, chỉ thấy cái kia chữ Phong đang dần dần giảm đi.

Sầm phu tử kinh ngạc, lại tại trán của nàng viết cái chữ bế, tiếp tục nói: "Vị này là tiên nhân Mãn Thái Hư, chuyện cụ thể hắn sẽ nói cho các ngươi biết… Tiểu nha đầu này, ta không tin không phong được miệng của nàng!"

Cầu dài bên trên, một cái bụng phệ Tiên Linh sắc mặt ngưng trọng nói: "Quả tim này là Tà Đế chi tâm, tà ác vô cùng, chúng ta ngày bình thường phụ trách trấn thủ nó. Không ngờ trước đó vài ngày, Thiên Thuyền động thiên đột nhiên di động, đất rung núi chuyển, tạo thành phong ấn nới lỏng! Nó đột phá phong ấn, chúng ta toàn lực tới chém giết, lại bị nó đánh bại. Nếu rơi vào tay nó chạy đi, chỉ sợ thiên hạ đại loạn!"

Tô Vân trong lòng khẽ động, Oánh Oánh nói không ra lời, hướng hắn nháy mắt mấy cái.

Tiên nhân Mãn Thái Hư nói: "Chúng ta nhất định phải tại động thiên hợp nhất trước đó, đưa nó trấn áp, bằng không động thiên hợp nhất, muốn trấn áp nó liền khó như lên ngày! Chư vị, các ngươi bị điều động, giúp bọn ta trấn áp Tà Đế chi tâm!"

Sầm phu tử nói: "Nếu như động thiên hợp nhất, Tà Đế chi tâm chỉ sợ đại khai sát giới, không biết bao nhiêu sinh linh phải gặp nó độc thủ! Về tình về lý, chúng ta đều phải việc nghĩa chẳng từ nan giúp đỡ!"

Cái kia Tiên Linh Mãn Thái Hư sắc mặt ôn hoà, cười nói: "Các ngươi đại khái có thể yên tâm, lúc trước trấn áp phong ấn của nó cơ bản vẫn còn, chỉ cần đưa nó dẫn hướng nơi đó, chúng ta nhất định có thể đem nó trấn áp! Hiện tại chúng ta nhân thủ không đủ, còn cần triệu tập càng nhiều người!"

Oánh Oánh lại hướng Tô Vân mở trừng hai mắt.

"Oánh Oánh nói không sai."

Tô Vân yên lặng gật đầu, thầm nghĩ: "Sầm bá còn không biết, chúng ta đã làm loạn đảng. Chính là ta bọn họ trong miệng Tà Đế sứ giả, hiện nay có thể tính có phải hay không oan gia không gặp gỡ…"

Những này Tiên Linh xưng tiền triều Tiên Đế vì Tà Đế, ngày bình thường phụ trách trấn áp Tà Đế tim, một mực bình an vô sự. Tô Vân cứu ra Vũ tiên nhân, bởi vì tin vào Vũ tiên nhân mà nói, luyện thành bát tiên cung, tạo thành tế đàn, hiến tế Tiên Đế thi yêu, tạo thành bảy mươi hai động thiên hợp nhất.

Tiên Đế tim cũng là bởi vì Tô Vân việc làm mà dẫn đến phong ấn nới lỏng, có thể chạy trốn.

"Nếu là bị những này Tiên Linh biết ta là Tà Đế sứ giả mà nói, bọn họ khẳng định cái thứ nhất đối phó chính là ta." Tô Vân nháy mắt mấy cái, thầm nghĩ.

Oánh Oánh cùng hắn thần giao cách cảm, lập tức biết ý nghĩ của hắn, nghiêng mình bay vào Ngô Đồng Linh giới bên trong, đem Tô Vân suy nghĩ nói cho Ngô Đồng.

Ngô Đồng nội tâm nói: "Ngươi cưỡi Linh Tê, đem Tô Vân mời đến thương lượng!"

Oánh Oánh cưỡi lên Linh Tê, bên kia Linh Tê vội vàng chạy tới, hai đầu Linh Tê cùng một chỗ nhảy vào Tô Vân Linh giới bên trong.

Sau một lúc lâu, Tô Vân nội tâm cưỡi Linh Tê đi tới Ngô Đồng Linh giới, chỉ thấy Ngô Đồng Linh giới bên trong quả nhiên cũng có Lôi Trì Trường Viên các loại vũ trụ kỳ quan, hiển nhiên tại Thiên Phủ động thiên bù đắp một chút cảnh giới.

Hai đầu Linh Tê sinh hoạt tại nàng Linh giới bên trong, không biết nàng ở nơi nào tìm đến bên kia Linh Tê, hơn nữa

đúng lúc là một đực một cái.

Mà mảnh này Linh giới bên trong còn có một đầu hắc giao long đang nằm sấp tại Trường Viên bên trên chợp mắt, hắn là Tiêu Thúc Ngạo.

"Ta tại Huyễn thiên bên trong, thế mà cho rằng Toàn Thôn Ăn Cơm đã chết."

Tô Vân thu về ánh mắt, nói: "Ngô Đồng, hiện nay kế sách, trấn áp Tiên Đế chi tâm quan trọng. Bằng không Thiên Thuyền cùng Thiên Phủ hợp nhất sau đó, Thiên Phủ liền sẽ cùng Thiên Thị Viên hợp nhất, đến lúc đó, liền xem như Nguyên Sóc người, chỉ sợ cũng đều sẽ trở thành Đế tâm vật thí nghiệm!"

Ngô Đồng nói: "Những tiên nhân này thân thể lúc còn sống, còn không phải Đế tâm đối thủ, sau khi chết càng không phải là Đế tâm đối thủ. Cho dù lại thêm chúng ta, cũng là là chuyện vô bổ. Kế trước mắt, biện pháp tốt nhất cho là đem Nguyên Sóc thế giới từ Thiên Thị Viên bên trên bóc ra đi, đem Nguyên Sóc đẩy ra."

Nàng không nhanh không chậm nói: "Đây là biện pháp đơn giản nhất, lấy thực lực của ngươi, đã có thể làm được bước này. Mà ta, tại giải quyết Thánh Hoàng Vũ tâm nguyện sau đó, cũng sẽ rời đi."

Tô Vân lắc đầu nói: "Nguyên Sóc nhất định phải lưu tại Thiên Thị Viên bên trên."

Ngô Đồng nhướng nhướng mày, không hiểu nhìn hắn.

Tô Vân lộ ra tươi cười, chân thành nói: "Ngươi lưu lại giúp ta."

Ngô Đồng từ chối cho ý kiến, nói: "Cho ta một lời giải thích."

Tô Vân dừng một chút, nói: “Nguyên Sóc người không muốn trở thành đại thiên thế giới tầng thấp nhất, không muốn tiếp tục làm cái người hạ đẳng, không muốn theo lúc bị tro tàn bao phủ, vậy thì nhất định phải muốn lưu tại Thiên Thị Viên. Đây là Nguyên Sóc người cơ hội duy nhất. Lưu lại giúp ta, sư tỷ.”

Ngô Đồng ánh mắt nhìn hắn, ở bên trong là một mảnh trong veo.

Tô Vân nội tâm, là sẽ không gạt người.

“Như vậy, ta hỏi ngươi một việc…”

Tô Vân nói: “Ta thích ngươi.”

Ngô Đồng lặng im phút chốc, nói: “Làm sao ngươi biết ta hỏi nhất định chính là vấn đề này. Chẳng qua nể tình ngươi gọi ta một tiếng sư tỷ phân thượng, ta giúp ngươi.”

Chương 499 : Kim Tiên giáng lâm, Kim Tiên mất

Chương 499: Kim Tiên giáng lâm, Kim Tiên mất

Nội tâm không cách nào nói dối, Ngô Đồng nếu như hỏi là Tô Vân, như vậy Tô Vân có thể chưa chắc sẽ nói ra thích nàng loại lời này, dù sao Tô Vân đã cùng Sài Sơ Hi thành thân, từng có một đoạn ngọt ngào thời gian.

Mà hỏi Tô Vân nội tâm, nội tâm không cách nào làm trái tinh thần của mình, không cách nào làm trái bản thân nội tâm lạc ấn, bởi vậy nói ra đều là xuất phát từ nội tâm.

Có thể, Tô Vân bản thân chưa hẳn có thể nhận rõ nội tâm của mình, có đôi khi hắn sẽ cảm thấy mình thích mặt khác nữ hài, phân biệt không ra cái gì gọi là yêu thích, cái gì gọi là yêu mến, cái gì gọi là nương tựa, hắn có thể sẽ có sai lầm lựa chọn, nhưng mà hắn nội tâm phân biệt cực kỳ rõ ràng.

Oánh Oánh nhìn nhìn Tô Vân lại nhìn một chút Ngô Đồng, tiếp đó lại nhìn một chút hai cái thân mật Linh Tê, thật giống chỉ có bản thân lẻ loi một mình, không khỏi yên lặng thở dài: "Lão nương là một quyển sách, không cần…"

Có Mãn Thái Hư các tiên nhân nội tâm giúp đỡ, phi kiều tốc độ đại tăng, tránh đi Tiên Đế chi tâm. Chẳng qua cái kia Tiên Đế chi tâm vẫn như cũ theo đuổi không bỏ, hơn nữa càng ngày càng to lớn, phảng phất to lớn tóc đỏ cầu vung vẩy lấy thật dài tóc đỏ, tại Thiên Thuyền động thiên bên trên lao nhanh!

Vừa mới bỏ chạy đi ra nội tâm, lại có không ít bị nó bắt giữ, rất nhanh liền lại hóa thành từng cái Tiên Đế quái vật.

Bất quá, lần này Tiên Đế quái vật liền không có mặt, trên mặt trống rỗng, liền hô hấp mũi cũng không tồn tại.

Mãn Thái Hư các Tiên Linh thì tại phía trước bốn phía mời chào, đem những cái kia chạy trốn nội tâm tụ tập lại, cũng không lâu lắm, phi kiều bên trên liền nhiều thêm hơn năm mươi người.

Chẳng qua những người này đều là nội tâm trạng thái, thực lực khẳng định kém xa trước đây.

"Chỉ dựa vào những người này, cho dù có lúc trước phong cấm, cũng rất khó đem Tà Đế chi tâm dẫn tới phong cấm bên trong."

Mãn Thái Hư lắc đầu, nói: "Chúng ta cần tìm đến nhiều hơn nữa cao thủ."

Tô Vân dò hỏi: "Mãn tiên nhân, Tà Đế chi tâm ra sao lai lịch?"

Mãn Thái Hư nói: "Cái này Tà Đế chi tâm lai lịch, đương nhiên là rất lợi hại, người này năm đó từng là Tiên giới chi chủ, thống trị đại thiên thế giới, rộng lớn hoàn vũ. Chỉ là hắn trời sinh tính tàn bạo, không chuyện ác nào không làm, hơn nữa tà tính cực kì, bất luận Tiên giới còn là hạ giới, đều khổ không thể tả. Về sau hiện nay Tiên Đế bệ hạ khởi nghĩa, đem hắn lật đổ. Vị này Tiên Đế, liền được gọi là Tà Đế."

Một vị khác Tiên Linh nói: "Nhất định phải đem Tà Đế chi tâm trấn trụ, bất kể như thế nào quyết không thể để Tà Đế chi tâm trở lại thân thể ấy bên trong, dù là dâng lên tính mạng của chúng ta!"

Mặt khác Tiên Linh mỗi người yên lặng gật đầu, một cái nữ tiên chi linh nói: "Chúng ta vì trấn áp nó đã dâng ra tính

mạng, hiện tại đến phiên dâng ra nội tâm.”

Tô Vân giật mình: “Nguyên lai lão Tiên Đế tại cái khác tiên nhân trong mắt, hình ảnh như thế quá quắt. Nguyên lai hắn, cũng không đại biểu chính nghĩa.”

Mãn Thái Hư các tiên nhân chi linh không có thân thể, không cách nào nói dối, hắn lời bàn đều là xuất phát từ nội tâm.

Có thể thấy được tại Mãn Thái Hư các tiên nhân trong lòng, lão Tiên Đế tà ác vô cùng, lật đổ hắn là chính đạo!

“Ta mang theo lão Tiên Đế Tiên sứ tên tuổi, thích hợp ư?”

Tô Vân trong lòng yên lặng nói: “Tính là lão Tiên Đế thật sự có một nhóm bộ hạ cũ ẩn giấu ở hạ giới, mưu đồ Đông Sơn tái khởi, những người này cũng chỉ là năm đó Tà Đế bộ hạ . Ta muốn lưu lạc tới loại trình độ kia ư? Ta chẳng lẽ liền không thể khác lập cửa…”

Hắn nghĩ tới nơi này, lại lắc đầu, thầm nghĩ: “Mục đích của ta, chỉ là vì thay Nguyên Sóc ngăn lại tai hoạ mà thôi. Vì làm được những này, ta đã trở thành Thiên Thị Viên Đại Đế, chẳng lẽ vì Nguyên Sóc chặn tai họa quá trình bên trong, ta còn muốn trở thành Tiên Đế hay sao?”

Đúng vào lúc này, Mãn Thái Hư lại cứu một người, vui vẻ nói: “Người này còn có thân thể, hiếm thấy, thật sự là hiếm thấy!”

Tô Vân ngưng mắt nhìn lại, vừa mới được cứu lên người kia nhưng không phải là Lang Vân?

“Tô thúc thúc!”

Lang Vân đang bay trên cầu nhìn thấy Tô Vân, không khỏi vừa mừng vừa sợ, vội vàng tiến lên bái nói: “Tiểu chất cuối cùng lại gặp được Tô thúc thúc! Tô thúc thúc bình an vô sự,

tiểu chất liền yên tâm! Ta dọc theo con đường này lo lắng hãi hùng, nghĩ tới Tô thúc thúc an nguy!"

Tô Vân thay đổi sắc mặt, vội vàng tiến lên đỡ, vành mắt đỏ lên, nói: "Hiền chất có lòng, không uổng công ta cùng ngươi cha làm bạn một hồi. Hiền chất nếu là không chê, không bằng bái ta làm cha nuôi…"

"Phụ thân!" Lang Vân vừa mừng vừa sợ, vội vàng lại bái.

Tô Vân cảm động đến nước mắt chảy xuống, Mãn Thái Hư mấy người cũng không khỏi cảm động không khỏi, rối rít nói: "Thật sự là phụ từ tử hiếu, làm người ta hâm mộ!"

Lang Vân biết Tô Vân hiện nay thế lớn, mình muốn bảo vệ tính mạng, liền cần phải đến rút ngắn quan hệ. Dù sao, Tô Vân đạo này phi kiều bên trên đứng hơn bảy mươi vị cường giả nội tâm, nếu như mình không lấy lòng Tô Vân, khẳng định khó giữ được tính mạng.

Hắn bái Tô Vân vì cha nuôi, lúc này mới yên lòng lại, thầm nghĩ: "Hổ dữ không ăn thịt con, ta là con của hắn, hắn chung quy không nỡ giết ta đi?"

Đột nhiên, Lang Vân thoáng nhìn phi kiều bên trên có không ít người đến từ Thiên Phủ động thiên, cũng là lần này tham dự hội nghị cường giả, trong lòng khẽ nhúc nhích, tìm tới một người, thấp giọng nói: "Khúc Thôn Lưu, mấy cái kia tướng mạo bất phàm chính là người nào?"

"Trấn áp Tà Đế chi tâm tiên nhân nội tâm."

Cái kia nội tâm không biết không nói, nói: "Bọn họ là phụng Đế lệnh tới trấn áp Tà Đế chi tâm, chỉ vì một hồi biến cố, Tà Đế chi tâm chạy trốn, liền bọn họ cũng chết tại Tà Đế chi tâm trong tay."

Lang Vân ngẩn ngơ: "Cũng tức là nói, ta cái này cha nuôi bái sai?"

Hắn đảo mắt tưởng tượng, trong lòng thất vọng liền không cánh mà bay: "Tiểu tử này chiếm ta tiện nghi, nhưng ta tiện nghi không phải tốt như vậy chiếm. Ngươi đừng quên, ngươi là tiền triều Tiên Đế sứ giả, nếu rơi vào tay những này Tiên Linh biết thân phận của ngươi, ngươi liền chết chắc!"

Lang Vân trong lòng vui vẻ: "Có cái này nhược điểm, ta tùy thời có thể lấy vì việc nước quên tình nhà! Thậm chí, ta có thể để cho ngươi quỳ xuống tới gọi ta phụ thân!"

Đột nhiên, bầu trời trở nên vô cùng sáng sủa, một đạo hào quang từ trên trời giáng xuống, ánh sáng sáng tỏ đem lân cận chiếu sáng trắng lóa như tuyết!

Tia sáng kia vậy mà hình thành nấc thang hình dạng, từ thiên ngoại trải đến, một bậc một bậc, mà thiên ngoại cảnh tượng thì là Tiên giới Thánh cảnh, bậc thang kết nối lấy một mảnh tiên cung!

Một vị bạch y tiên nhân dung nhan tráng lệ, chói lọi, dọc theo bậc thang chậm rãi bên dưới, hướng lên trời thuyền động thiên đi tới!

Mãn Thái Hư đám người vừa mừng vừa sợ: "Kim Tiên giáng lâm, đây là Kim Tiên giáng lâm dấu hiệu! Không biết là vị nào Kim Tiên?"

Cái kia một đám Tiên Linh vui đến phát khóc, nức nở nói: "Nhất định là tiên đình biết chúng ta trung can nghĩa đảm, ở đây tử thủ, cho nên ra lệnh cho Kim Tiên giáng lâm, giúp bọn ta trấn áp Tà Đế chi tâm phản loạn!"

Mãn Thái Hư đám người vội vàng quay ngược lại phi kiều, hướng cái kia Kim Tiên giáng lâm chỗ tiến đến.

Lang Vân đột nhiên cười nói: "Chư vị tiền bối, ta nghĩ ta biết vị này tiên nhân họ tên! Vị này tiên nhân nhất định họ Vương, hắn tại ta Thiên Phủ động thiên lưu lại có hậu đời sau.

Ta còn nhận biết vị này Vương Kim Tiên một vị đời sau, cùng hắn là bạn tốt. Hắn gọi Vương Trung Đình."

Mãn Thái Hư kinh ngạc nói: "Hiền chất nhận ra hắn? Vậy thì càng dễ xử lí!"

Lang Vân vẻ mặt tươi cười, nói: "Chư vị tiền bối, đương nhiên là tốt hơn xử lý. Có Vương Kim Tiên tại, loạn đảng tặc nhân còn không phải bó tay chịu trói, cúi đầu đợi tru? Ngươi nói có đúng hay không, phụ thân?"

Tô Vân cười ha ha nói: "Lang Vân huynh, ngươi đây là nói đến chuyện này? Ngươi tuổi tác lớn hơn ta, há có thể gọi ta phụ thân?"

Lang Vân cười nói: "Như vậy Tô huynh đệ cho rằng ta nên gọi ngươi là gì?"

Hắn thoả thuê mãn nguyện, đang chờ đợi Tô Vân trả lời, đột nhiên dị biến lại sinh, chỉ thấy cái kia Tiên Đế chi tâm hình thành khổng lồ tóc đỏ cầu gào thét nhấp nhô, thẳng đến cái kia Vương gia Kim Tiên lão tổ giáng lâm chỗ mà đi!

Phi kiều phía trên, mọi người ngạc nhiên.

Mãn Thái Hư quát: "Mọi người không cần kinh hoảng! Kim Tiên chiến lực cao tuyệt, không gì so sánh nổi, càng là bất tử bất diệt tồn tại! Chúng ta mau chóng tới, là Vương gia Kim Tiên trợ uy!"

Mọi người thôi thúc phi kiều nhanh chóng tiến đến, nhưng thấy cái kia Tiên Đế chi tâm vô số đỏ tươi xúc tu bay lượn, dọc theo giáng lâm bậc thang nhanh chóng leo lên phía trên, rất gần cùng cái kia đang tại giáng lâm Vương gia Kim Tiên gặp gỡ!

Cái kia Tiên Đế chi tâm mạch máu xúc tu phía trước đã mang theo bốn năm mươi cái Tiên Đế quái vật, chỉ là không có

khuôn mặt, bị mạch máu xúc tu điều khiển, điên cuồng hướng cái kia Vương gia Kim Tiên công tới!

Cái kia Vương gia Kim Tiên không ngờ rằng còn chưa hoàn toàn giáng lâm liền gặp phải loại này ma quái, không chút nào không loạn, tại đạo kia kết nối Tiên giới cùng Thiên Thuyền động thiên trên bậc thang hung hãn ra tay!

Hắn quát kinh lôi, lấy kiếp vì nói, hóa thành tiên quang, giơ tay nhấc chân chính là cửu trọng thiên kiếp bộc phát, đem từng cái Tiên Đế quái vật đẩy lùi, khí thế như hồng!

Mãn Thái Hư đám người tinh thần đại chấn, khen: "Không hổ là Kim Tiên!"

Bọn họ khoảng cách triệu hoán Kim Tiên tế đàn đã không xa, đúng lúc này, chỉ thấy nấc thang kia treo cao tại thiên ngoại, trên bậc thang, Vương gia Kim Tiên chạy như bay, từ bên trên hướng phía dưới xông tới!

Cái kia Vương gia Kim Tiên thế như chẻ tre, một đường đem từng cái Tiên Đế quái vật đánh tan, đẩy lùi, thậm chí một chiêu trí mạng, trực tiếp đánh giết, sức chiến đấu cỡ này, quả thực làm người ta phấn khởi!

Tô Vân trong lòng nhưng lén lút tự nhủ, lặng lẽ hướng phi cầu sau chạy đi, tính toán chạy đi.

Đột nhiên, Lang Vân xuất hiện đang bay cầu sau bưng, hiển nhiên ở nơi đó đợi chờ đã lâu, giống như cười mà không phải cười nói: "Tô huynh đệ đây là muốn đi nơi nào?"

Tô Vân cười ha hả, cười nói: "Người có ba gấp, ta mắc tiểu, ở đây không tiện, muốn tìm cái địa phương "giải quyết" "giải quyết"."

Lang Vân cười hắc hắc nói: "Quả thực là chẳng phải "giải quyết". Chẳng qua ta sợ ngươi sau này cũng đã không thể "giải quyết"…"

“Ầm!”

Trên bầu trời trắng như tuyết ánh sáng bộc phát, cái kia Vương gia tiên nhân đã vọt tới Tiên Đế chi tâm phía trước, cùng Tiên Đế chi tâm va chạm, ba động khủng bố thậm chí phá hủy đạo kia kết nối Tiên giới cùng Thiên Thuyền bậc thang!

Tiếp đó, tất cả bình tĩnh lại.

Phi kiều chậm rãi dừng lại, trên cầu Mãn Thái Hư các Tiên Linh nụ cười trên mặt từ từ cứng nhắc, ngưng kết, miệng cũng không cách nào khép lại.

Chỉ thấy chưa gãy đi cái kia một đoạn trên bậc thang, Vương gia tiên nhân đang tại ra sức giãy dụa, thân thể của hắn bị vô số huyết hào xuyên qua, đâm vào thân thể, bị treo ở trên không.

Hắn nội tâm đang cố gắng xông vào thân thể, lao ra Linh giới, nhưng chỉ kịp chui ra một nửa, liền bị huyết sắc hào quang xuyên qua.

Những cái kia huyết sắc hào quang mảnh vô cùng, chính là từ Tiên Đế chi tâm bên trong sinh trưởng ra nhỏ bé mạch máu, là nhất khiến người ta khó mà phòng bị!

“Cứu ta —— “

Trên bầu trời truyền đến Vương gia Kim Tiên to rõ tiếng kêu, một tiếng lại một tiếng, thê thảm vô cùng.

Trên cầu mọi người nhìn ra ngây người.

Đột nhiên, Tô Vân sắc mặt bình tĩnh nói: “Vương Kim Tiên thực lực quả thực so với chúng ta cao hơn. Trong chúng ta có vài người bị treo ở Tà Đế chi tâm bên trên, liền kêu to khí lực đều không có. Ngươi nói có đúng hay không, Lang Vân huynh?”

“Cha nuôi nói cái gì đó?”

Lang Vân cười rạng rỡ, nói: “Nhi tử không có nghe rõ.”

Cái kia Vương gia Kim Tiên rất nhanh bị máu thịt quấn đầy, đột nhiên bành một tiếng nổ tung.

Mãn Thái Hư các Tiên Linh ngây ra như phỗng, trước phương cái kia tế đàn bên trên, một cái Vương gia cao thủ cũng là trợn mắt hốc mồm nhìn một màn này.

Chỉ thấy cái kia Vương gia Kim Tiên thân thể vỡ nát, chỉ còn lại có nội tâm, nội tâm bên trên đang tại nhanh chóng sinh trưởng chảy máu thịt, từ từ hóa thành một cái Tiên Đế quái vật.

Chương 500 : Hỗn Độn Tru Tiên chỉ

Chương 500: Hỗn Độn Tru Tiên chỉ

“Kim Tiên biến thành Tiên Đế quái vật, thực lực nhất định so Tiên Linh mạnh hơn a?” Sầm phu tử lẩm bẩm nói.

Mãn Thái Hư các Tiên Linh đánh liên tục mấy cái run rẩy, run giọng nói: “Đương nhiên mạnh hơn… Tà Đế chi tâm đến rồi! Đi mau —— “

Tế đàn kia đã đều ở trước mặt, trong đó một vị Tiên Linh thôi thúc tiên nguyên, hóa thành một bàn tay lớn vàng óng, hư hư bắt lấy, liền đem cái kia Vương gia con em bắt, kéo đến phi kiều bên trên.

Mặt khác nội tâm nhao nhao phát động lên pháp lực, thôi thúc phi kiều gào thét mà đi.

Phía sau truyền đến bành bành tiếng vang, cái kia Tiên Đế tim quơ từng đầu đỏ tươi xúc tu, từ trên bậc thang lăn xuống đến, hướng bên này điên cuồng đuổi theo.

Nó xúc tu kéo dài, khống chế những cái kia Tiên Đế quái vật, tim chạy như bay, xúc tu nhanh chóng sinh trưởng, để Tiên Đế quái vật đang nhanh chóng tiếp cận phi kiều.

Trong lòng mọi người càng ngày càng nặng, mà phi kiều bên trên cái kia Vương gia con em vẫn chưa hết sợ hãi, vội vàng cảm tạ mọi người cứu giúp, nói: “Vãn bối Vương Ly, tham kiến chư vị tiền bối, sư huynh, đa tạ chư vị tiền bối, sư huynh cứu… Tô Vân Tô Đại Cường?”

Hắn đột nhiên nhìn thấy trên cầu Tô Vân, không khỏi vừa sợ vừa giận.

Lâu Ban, Sầm phu tử hai người đối Tô Vân hiểu rõ, nghe vậy không khỏi buồn bực: "Tô Vân cái tên này chúng ta là biết, nhũ danh Cẩu Thặng, Đại Cường cái tên này lại là chuyện gì xảy ra?"

Oánh Oánh nhỏ giọng hướng hai vị Thánh Linh nói một phen, hai vị Thánh Linh đều là kinh ngạc không thôi, Sầm phu tử nói: "Tô Vân, tự Đại Cường? Vừa lớn lại mạnh? Tên này thô tục. Hắn làm sao cũng không tới phiên Đại Cường cái tên này. Hắn nên gọi là Tô Vân, tự Cẩu Thặng…"

Oánh Oánh kinh ngạc, khiêm tốn thỉnh giáo: "Có gì điển cố?"

Sầm phu tử nói đến cái này liền tinh thần tỉnh táo, không có phong bế miệng nàng suy nghĩ, nói: "Hắn là không ai muốn hài tử, liền Thiên Môn trấn quỷ đều không cần hắn, ném cho chó, chó tới ngửi một chút liền đi ra. Chó đều không ăn, cho nên gọi Cẩu Thặng."

"Thì ra là thế."

Một bên khác, Lang Vân vội vàng cao giọng nói: "Vương Ly, tới nơi này, nói nhiều có sai lầm, đừng nói chuyện!"

Cái kia Vương gia con em Vương Ly nhìn thấy hắn, nhất thời tinh thần tỉnh táo, nói: "Lang Vân sư huynh, ngươi cũng sống sót? Quá tốt rồi! Chư vị Tiên Linh, nhanh bắt lại Tô Đại Cường cái này loạn đảng!"

Lang Vân vội vàng bước nhanh đi qua, quát: "Câm miệng! Từ đâu tới loạn đảng? Ngươi cho ta biết nặng nhẹ!"

Vương Ly căn bản không biết hắn thâm ý trong lời nói, la lên: "Tô Đại Cường chính là loạn đảng! Hắn cùng cái kia Tà

Đế chi tâm là cùng một bọn, trong tay hắn có Tà Đế phù tiết, hắn là Tà Đế sứ giả!"

Lời vừa nói ra, cầu dài bên trên yến tước im ắng, tất cả mọi người ngừng thở, hướng Tô Vân nhìn lại.

Tô Vân mặt mang tươi cười, nhìn mọi người.

Cầu kia bên trên hơn tám mươi người, có bảy mươi bảy người là nội tâm trạng thái, nội tâm bên trong đến từ Thiên Phủ động thiên có hai mươi tám người, những người khác là Thiên Thuyền động thiên cao thủ, có người là Tiên Linh, có người là Thiên Thuyền động thiên Thần Chỉ hoặc Thần Quân, phụ trách trấn thủ nơi đây, đều có Tiên giới sắc phong.

Vương Ly lời này vừa ra, trên không nhất thời tràn ngập một cỗ ngưng trọng bầu không khí.

Phía sau, từng cái không cần mặt mũi Tiên Đế quái vật nhanh chóng chạy tới, Tiên Đế chi tâm cũng ở phía sau cùng truy mạnh mẽ đuổi, phi kiều tốc độ lại đột nhiên chậm lại.

"Đùng!"

Một tiếng vang dội bạt tai thanh truyền đến, Lang Vân mạnh mẽ rút Vương Ly một bàn tay, hận không thể lập tức tiễn hắn thành đạo, lạnh lùng nói: "Không có thấy chúng ta những người này liền nhắc đều không nhắc việc này ư?"

Vương Ly bị hắn đánh đến suýt nữa ngã xuống cầu dài, trong lòng thấp thỏm lo âu, khàn giọng nói: "Vì sao không thể nhắc? Hắn chính là Tà Đế sứ giả, hắn giết ta Vương gia Vương Trung Đình, Tà Đế tâm lại giết ta Vương gia lão tổ, ta Vương gia cùng hắn không đội trời chung, vì sao không thể nhắc?"

Lang Vân giận dữ, nghiến răng nghiến lợi nói: "Bởi vì chúng ta có cùng chung địch nhân, vậy chính là Tà Đế chi

tâm! Hiện tại ngươi vạch trần thân phận của hắn, chúng ta liên minh cơ hội liền mất, ngươi hiểu hay không? Ngươi…”

Đột nhiên, Mãn Thái Hư mở miệng nói: “Như vậy, Tô Vân Tô Đại Cường, ngươi có phải hay không Tà Đế sứ giả?”

Lang Vân thở dài, biết lúc này đã muộn.

Nội tâm, nhưng thật ra là nhất kiên trì nguyên tắc, không biết biến báo.

Hắn tung người nhảy lên, bay lên trời, xa xa bỏ chạy, tránh đi nơi đây.

Vương Ly bụm mặt, cười lạnh nói: “Lang Ngọc Lan Thần Quân, sinh cái thứ hèn nhát, không có một chút huyết tính!”

Tô Vân nghiêm mặt nói: “Mãn tiên nhân, bất luận ta có hay không là Tà Đế sứ giả, Tà Đế chi tâm đều sẽ giết ta, nó cũng không địch ta phân chia, chỉ là chấp niệm điều động nó giết chết tất cả có sinh mệnh đồ vật, cải tạo thành Tà Đế hình thái.”

Mãn Thái Hư nghiêm nghị nói: “Như vậy các hạ là không là Tà Đế sứ giả?”

Tô Vân khẽ nhíu mày, nói: “Ngươi ta lực hợp quần gây sức mạnh, lực chia rẽ tất yếu nhược, nếu như tách ra, đối mặt Tà Đế tâm liền không có phần thắng.”

Một vị nữ tiên linh quả quyết nói: “Chính thống tiên nhân, tuyệt không cùng Tà Đế liên thủ, càng sẽ không cùng Tà Đế dính líu quan hệ! Chúng ta có thể vì trấn áp Tà Đế chi tâm mà chết, như thế nào lại tại bản thân sau khi chết còn muốn tự hủy danh dự, cùng Tà Đế sứ giả liên thủ đâu?”

Mãn Thái Hư quát: “Ngươi có phải hay không Tà Đế sứ giả?”

Phía sau, Vương gia Kim Tiên biến thành Tiên Đế quái vật đã đuổi đến, sau lưng mang theo một cái nhỏ như lông tóc tơ

máu, tung người nhảy lên, hướng phi cầu nhào tới!

Tô Vân chậm rãi lui về phía sau, trầm giọng nói: "Ta quả thực nắm giữ Tà Đế phù tiết…"

Mãn Thái Hư các từng tôn Tiên Linh nổi giận đùng đùng, gần như đồng thời hướng hắn ra tay, tiên quang trút xuống, vung vẩy ra lộng lẫy màu sắc!

Đó là thuần túy tiên thuật, là do trong cơ thể của bọn họ tiên nguyên chỗ thúc giục thần thông, tại uy lực bên trên so chân nguyên thúc giục thần thông uy lực mạnh hơn!

Ngay tại lúc bọn họ động thủ trong nháy mắt, dưới chân phi kiều đột nhiên gãy đi, phi kiều tan rã, lại là Lâu Ban âm thầm ra tay, đem phi kiều hủy đi.

Cái này phi kiều là hắn lấy Thiên Thuyền động thiên thần kim luyện chế mà thành, hủy đi món bảo vật này đối với hắn mà nói rất là nhẹ nhõm.

Phi kiều bị hủy, mọi người nhất thời thân hình rối loạn, đánh phía Tô Vân thần thông chính xác không đủ, thậm chí có chút thần thông biến thành đánh phía những người khác!

Cùng lúc đó, Tô Vân lui về phía sau, bắt lấy Ngô Đồng tay, một bên khác Lâu Ban cùng Sầm phu tử sớm đã mang theo Oánh Oánh vọt tới.

Ngay tại ba người vọt tới bên cạnh hắn thời điểm, Tô Vân thôi thúc trên cánh tay trái thanh đồng phù tiết, cái này thanh đồng phù tiết hắn một mực mang tại trên cánh tay trái, ngày bình thường quần áo che giấu.

Phù tiết nhanh chóng bành trướng, biến lớn, đem Tô Vân đưa vào phù tiết bên trong.

Mãn Thái Hư đám người công kích đương đương vang vọng, đụng vào phù tiết phía trên, đem thanh đồng phù tiết

đánh cho bay ra ngoài!

Cũng trong lúc đó, Vương gia Kim Tiên biến thành Tiên Đế quái vật nhảy lên, rơi vào trong đám người, thò tay đem đang muốn bỏ chạy Vương gia con em Vương Ly bắt lấy.

Vương Ly kinh hãi: "Lão tổ tông tỉnh lại! Ta là của ngươi…"

Thân thể của hắn bành một tiếng nổ tung, trực tiếp bị cái kia Tiên Đế quái vật bóp vỡ nát, chỉ còn lại có nội tâm!

Hắn nội tâm cũng không có thể chạy trốn, vẫn như cũ bị Tiên Đế quái vật nắm trong tay, chỉ thấy quái vật kia sau não xử lý ra một cái tơ hồng, đâm vào Vương Ly sau não.

Vương Ly nội tâm nhất thời si ngốc ngây ngốc, bị Tiên Đế chi tâm khống chế, rất thẳng thắn linh bên trong máu thịt sinh sôi!

Mặt khác Tiên Đế quái vật gào thét đánh tới, hướng những cái kia nội tâm thống hạ sát thủ, ý đồ đem tất cả mọi người một lưới bắt hết!

Lúc trước hình thành liên minh chi cục, dựa vào lúc trước phong ấn, tối thiểu còn có hi vọng đem Tiên Đế chi tâm trấn áp, mà bây giờ, thế cuộc tan rã!

Rất nhiều Tiên Linh lập tức gào thét trốn chạy, không dám làm bất kỳ dừng lại gì.

Phù tiết bên trong, Tô Vân, Ngô Đồng cùng Oánh Oánh đám người thân thể chấn động mạnh, mỗi người khó chịu hừ một tiếng, khóe miệng chảy máu, Lâu Ban cùng Sầm phu tử cũng bị chấn động đến choáng đầu hoa mắt.

Mãn Thái Hư gào thét giết tới, Tiên Linh tốc độ cực nhanh, hầu như trong phút chốc liền đuổi theo thanh đồng phù tiết.

Mãn Thái Hư công kích kéo tới, hướng phù tiết bên trong mọi người đánh tới, Tô Vân đứng tại phù tiết lối vào, điều động Tiên Thiên Nhất Khí, thôi thúc Tru Ma chỉ, một cái ngón trỏ nghênh tiếp Mãn Thái Hư Tiên đạo thần thông, quát: "Oánh Oánh, ngươi tới điều động phù tiết, tránh đi bọn họ!"

Hai người thần thông va chạm, Tru Ma chỉ vô cùng đơn giản, không có bao nhiêu biến hóa, thô bỉ cực kì, mà ở Tiên Thiên Nhất Khí gia trì phía dưới, nhưng tự phá mở Mãn Thái Hư Tiên đạo thần thông!

Chẳng qua đón lấy Mãn Thái Hư Tiên đạo thần thông, Tô Vân cũng có chút mệt mỏi, sau lưng hiện ra Chung sơn Chúc Long, toàn thân tử khí mãnh liệt, tử quang bừng bừng!

Hắn sừng sững tại phù tiết lối vào, sừng sững không động, một đầu ngón tay hóa thành Tru Ma chỉ, liên tục phá vỡ Mãn Thái Hư Tiên đạo thần thông.

Quanh người hắn tử khí càng ngày càng thịnh, khí huyết trào lên đến cực hạn, làn da giống như là muốn nổ tung!

Mặt khác Tiên Linh vọt tới, liên thủ hướng hắn công tới!

Mà tại Tô Vân sau lưng, Oánh Oánh lập tức điều động thanh đồng phù tiết, nàng đã từng thấy qua Tiên Đế nội tâm cùng Tô Vân thôi động qua phù tiết, chỉ là chân chính bắt đầu lên nhưng khó khăn vô cùng.

Phù tiết phía ngoài, vô số Hỗn Độn phù văn không ngừng lưu chuyển, Oánh Oánh cố gắng phân biệt phù văn, tại phù tiết bên trong bay tới bay đi, điểm trúng từng cái văn tự.

Đột nhiên, Tô Vân khó chịu hừ một tiếng, khóe miệng chảy máu, lui về phía sau, rõ ràng là mặt khác Tiên Linh giết tới, liên thủ một kích, đem hắn trọng thương!

Một cái Tiên Linh nhân cơ hội giết vào phù tiết bên trong, đứng tại phù tiết bên trong liền thôi thúc thần thông, phù tiết

bên trong tiên quang mãnh liệt, chiếu rọi mọi người mi tu bạc trắng!

Tô Vân hoành thân ngăn tại trước mặt mọi người, không để cho Ngô Đồng, Lâu Ban cùng Sầm phu tử xông lên phía trước, điều động Tiên Thiên Nhất Khí, toàn thân đột nhiên truyền đến trúc trắc đại đạo thanh âm!

Tô Vân một chỉ điểm tới, nghênh tiếp cái kia Tiên Linh thần thông, ngón trỏ xung quanh từng cái Hỗn Độn phù văn nhảy ra, vừa vặn có bảy cái phù văn, xoay quanh hắn một chỉ này xoay tròn!

Cái này thanh đồng phù tiết nội bộ không gian không lớn, không gian thu hẹp, hai người thần thông bộc phát, phù tiết bên trong tất cả mọi người bị chấn động đến thất điên bát đảo, mạnh mẽ đụng vào phù tiết trên vách!

Mà Tô Vân phía trước, cái kia Tiên Linh bành một tiếng nổ tung, tiên nhân nội tâm hoàn toàn sụp đổ, không còn tồn tại!

Một cái khác Tiên Linh lúc này đang xông về phù tiết cửa vào, Tô Vân đạo kia chỉ lực dư âm tấn công tới, cái kia Tiên Linh chỉ cảm thấy một cỗ vô song lực lượng kéo tới, sau một khắc liền thấy mình vai phải hóa thành bột mịn, cánh tay phải tróc ra, nửa người bị sinh sinh đánh bay!

“Hưu ——— “

Tô Vân một chỉ này chỉ lực dư âm hướng nơi xa bắn nhanh mà đi, đầu tiên là sát mặt đất bay ra mấy chục dặm, tiếp lấy lau qua mặt đất.

Chỉ thấy đại địa rung động ầm ầm, mặt đất bị cày mở một đạo to đến mấy trăm trượng Đại Hồng rãnh, khoảng cách hai bên bờ, là nóng chảy thần kim!

Theo chỉ lực trút xuống, cái kia khoảng cách càng ngày càng sâu, đâm vào Thiên Thuyền động thiên, khoảng cách dài

tới mấy trăm dặm, cuối cùng hao hết một chỉ này lực lượng.

Phù tiết bên trong, Tô Vân phù phù một tiếng, thẳng tắp mới ngã xuống, may mắn Ngô Đồng đưa tay bắt hắn lại mắt cá chân, mới không có từ phù tiết bên trong té xuống.

Mãn Thái Hư đám người đánh tới, đang muốn giết vào phù tiết bên trong, đột nhiên phù tiết tầng ngoài phù văn biến hóa, phù văn như thác nước di động, hưu một tiếng biến mất không còn tăm tích!

"Ta biết dùng!" Oánh Oánh phấn khởi la lên.

Chương 501 : Cưỡi Đế tâm đi hóng mát

Chương 501: cưỡi đế tâm đi hóng mát

Chương trước trở về mục lục chương sau trở về trang sách

Mãn Thái Hư đám người đuổi theo phù tiết, nhưng lại theo không kịp.

Bọn họ những này Tiên Linh không có trọng lượng, tốc độ phi hành cực nhanh, nhưng đó căn bản không phải tốc độ vấn đề.

Thanh đồng phù tiết không gian gấp, hư không tiêu thất, căn bản là không có cách đuổi theo, để Mãn Thái Hư đám người trợn mắt, không biết làm sao.

Lúc này, Tiên Đế chi tâm ầm ầm chạy đến, từng tôn Tiên Đế quái vật đại sát tứ phương.

Nguyên bản Mãn Thái Hư đám người lại thêm Tô Vân đám người, cùng với Lang Vân các một đám Thiên Phủ động thiên cao thủ, còn có thể cùng Tiên Đế nội tâm giao thiệp. Khi đó bọn họ còn có thể đem Tiên Đế nội tâm dẫn tới phong ấn chi địa, đưa nó lần nữa phong ấn.

Mà bây giờ không đủ nhân lực, coi như có thể đem Tiên Đế chi tâm dẫn tới phong ấn chi địa, cũng không có đầy đủ nhân viên hợp lực thi triển phong ấn.

Càng thêm quan trọng chính là, Mãn Thái Hư các Tiên Linh, đã không thể cùng Tô Vân hợp tác!

Tất cả những thứ này, đều là Vương gia vương cách một câu gây nên liên tiếp kết quả.

Tiên Đế chi tâm đuổi giết mà tới, Mãn Thái Hư các Tiên Linh lập tức tản ra, hướng phương hướng khác nhau bỏ chạy.

Tiên Đế chi tâm chỉ có một cái, nó đuổi hướng bên trong một cái Tiên Linh, liền sẽ coi nhẹ mặt khác Tiên Linh, cho Mãn Thái Hư đám người lấy sống sót cơ hội.

Bất quá bọn hắn cũng biết, Thiên Thuyền động thiên chỉ có như vậy lớn, trừ phi trốn đi nơi đây, nếu bị Tiên Đế chi tâm tìm đến chỉ là về thời gian vấn đề!

Thiên Thuyền động thiên, giống như là một chiếc chạy trong tinh không thuyền lớn, chỉ là chiếc thuyền này thực sự to lớn, bao la mênh mông, cả con thuyền toàn thân thần kim, chỉ có tầng ngoài mới có một ít đất đai cùng đại dương.

Lúc này, thanh đồng phù tiết đang cắm ở một ngọn núi lửa bên trên, bốn phía thần kim cứng rắn vô cùng, Oánh Oánh mệt mỏi thôi thúc phù tiết, nhưng mà phù tiết chỉ là chấn động hai cái, trước sau không thể từ trên núi tróc ra.

Nàng hiển nhiên đối thế nào thôi thúc phù tiết biết rất ít, thấy nàng còn tại thí nghiệm thế nào thôi thúc phù tiết, Lâu Ban cùng Sầm phu tử cũng không khỏi kinh hồn bạt vía, vội vàng ngăn lại: “Cô nãi nãi, đừng lại thử! Lần này chui núi lửa, lần sau không biết biết bay đến nơi nào đi! ”

Oánh Oánh đành phải coi như thôi, lúng ta lúng túng nói “Ta rất tài giỏi, để cho ta thử thêm vài lần, ta liền có thể lục lọi ra quy luật……”

Phù tiết rất lớn, có thể ở người, bọn họ may mà liền ở tại phù tiết bên trong, chỉ thấy núi lửa hòa tan thần kim, cuồn cuộn thần kim từ phù tiết bốn phía chảy qua, ngưng kết sau đó đem phù tiết ẩn giấu ở ngọn núi bên trong, chỉ lộ ra cửa vào.

Lâu Ban, Sầm phu tử tiến đến Tô Vân trước mặt, chẩn bệnh thương thế của hắn. Tô Vân liều mạng hơn mười vị Tiên Linh, càng là đánh nát một tôn Tiên Linh, trọng thương một tôn Tiên Linh, nhưng mà vẫn là bởi vì thương thế quá nặng rơi vào hôn mê.

"Sĩ tử thương thế rất nặng! "

Oánh Oánh kiểm tra một phen, sắc mặt nghiêm túc tuyên bố: "Thương thế của hắn là do một loại gọi là Âm Dương Giao Chinh Đại Hoan Phú tiên thuật tạo thành, rơi vào trong hôn mê, nếu như trễ hóa giải, liền sẽ thân thể tăng vọt mà chết! Muốn hóa giải nhưng cũng đơn giản, chỉ cần tìm một nữ tử, cởi áo nới dây lưng cùng hắn chăn lớn cùng ngủ, giao ngư thủy chi hoan, hóa giải hắn trong cơ thể Âm Dương Giao Chinh chi thế, để âm dương hoà thuận. Hai người các ngươi lão già họm hẹm, ra ngoài! "

Nàng vênh mặt hất hàm sai khiến, quát tháo ra lệnh Lâu Ban cùng Sầm phu tử.

Oánh Oánh lấy ra một bản sách nhỏ cùng bút, tràn đầy phấn khởi: "Ngô Đồng lưu lại! Cởi nhanh một chút, làm chính sự, ta ghi chép. "

Ngô Đồng không nói gì, Oánh Oánh nháy mắt mấy cái, còn đợi lại thúc dục, đột nhiên cảnh sắc trước mắt biến hóa, chỉ thấy bản thân lại trở lại huyễn thiên cư bên trong, thiếu niên Bạch Trạch cùng Ứng Long đám người ngay tại đi tới, nói "Các chủ, đối phó Thần Quân Liễu Kiếm nam sắp đặt, đã chuẩn bị xong……"

Oánh Oánh hoảng sợ la hét, lại thấy mình ngồi ở Tô Vân đầu vai, phảng phất mình cùng Tô Vân trải qua nguy hiểm, Thiên Phủ động thiên cùng Thiên Thuyền động thiên gặp gỡ, đều chỉ là giấc mộng Nam Kha (bừng con mắt dậy thấy mình tay không)!

Oánh Oánh vạn phần hoảng sợ, la lên: “Ngô Đồng, ta biết là ngươi! Có bản lĩnh đi ra! ”

Đột nhiên váy đỏ phủ kín tầm mắt của nàng, đợi váy đỏ phất qua sau đó, Oánh Oánh phát hiện bản thân lại trở lại thanh đồng phù tiết bên trong.

“Không nên trêu chọc ta. ” Ngô Đồng hướng nàng cười cười.

Tiểu sách quái thành thành thật thật ngồi tại hôn mê bất tỉnh Tô Vân bên người, lòng còn sợ hãi.

Nàng chê cười Tô Vân tại huyễn trời bên trong bị phá đạo tâm, thật tình không biết bản thân tại huyễn trời bên trong gặp gỡ để đạo tâm của nàng cũng nhiều lần bị thương.

Nàng thật lo lắng đột nhiên một đêm tỉnh lại, bản thân lại trở lại huyễn thiên cư, trở lại cái kia trong sương mù.

Lâu Ban cùng Sầm phu tử còn là chẩn bệnh Tô Vân thương thế, hai cái lão đầu sắc mặt càng ngày càng nghiêm túc.

Oánh Oánh nhịn không được hỏi: “Hai vị lão gia tử, các ngươi thật hiểu y thuật? ”

Lâu Ban lắc đầu: “Không hiểu. ”

Sầm phu tử không khỏi tức giận: “Không hiểu ngươi xem náo nhiệt gì? Đi, đi! ”

Lâu Ban nói “Ta là quan tâm hắn. Ngươi biết y thuật? ”

Sầm phu tử vẻ mặt đỏ lên.

Ngô Đồng thoáng nhìn hai người bọn họ vẻ mặt, lòng dạ biết rõ, nói khẽ: “Thúc Ngạo, ngươi tới vì ngươi đồng hương chẩn bệnh chữa thương. ”

Một đầu hắc giao long từ nàng Linh giới bên trong bay ra, xoay quanh Tô Vân đi tới đi lui, dò xét, sau một lúc lâu, nói

“Hắn thân thể thương thế, ta có thể chữa trị, nội tâm thương thế, ta trị không được. Y thuật của ta không có tu luyện tới một bước này. ”

Ngô Đồng nói “Ta có thể điều trị hắn nội tâm. ”

Oánh Oánh kinh ngạc nói: “Toàn Thôn Ăn Cơm ngươi còn hiểu đến y thuật? ”

Cái kia hắc giao trắng nàng liếc mắt, lạnh lùng nói “Ta đi theo cô nương đi Tây Thổ du học lúc, học chính là y thuật. Ngươi đi theo nông thôn thiếu niên đi Tây Thổ, học cái gì? ”

Oánh Oánh có chút chột dạ: “Ta tại Tây Thổ ăn chút sách, tiếp đó liền nhiều hơn rất nhiều kỳ kỳ quái quái kiến thức……”

Có Tiêu Thúc Ngạo trị liệu, Tô Vân thân thể dần dần khôi phục, thương thế cũng càng ngày càng nhẹ. Ngô Đồng mỗi ngày đều sẽ đi vào hắn Linh giới, giúp hắn điều trị tán loạn nội tâm.

Nhân ma đối nội tâm mẫn cảm nhất, nội tâm bị tổn thương, tinh thần hỗn loạn, rất dễ dàng xảy ra vấn đề.

Chẳng hạn như Hỏa Vân động lão động chủ Cảnh Triệu, chính là nhận lấy kích động, nhập ma, Đổng y sư dùng Tây Thổ y thuật không thể trị, cuối cùng vẫn là do Tô Vân hóa giải tâm ma mới tốt.

Nhưng nếu như Lúc đó tìm đến Ngô Đồng, Ngô Đồng chỉ cần đem Cảnh Triệu nội tâm bình định lập lại trật tự liền có thể.

Tô Vân thương thế là Tiên Linh thi triển tiên thuật tạo thành tổn thương, mặc dù có Ngô Đồng điều trị, cũng vẫn là thương thế rất nặng.

“Hắn nếu là có thể tỉnh lại, liền coi như là không có nguy hiểm. ” Ngô Đồng hướng mọi người nói.

Qua nửa tháng, Ngô Đồng đang kiểm tra Tô Vân nội tâm, lúc này, Tô Vân nội tâm mở mắt ra, hai người ánh mắt đối mặt, Ngô Đồng điềm nhiên như không có việc gì dời đi ánh mắt, nói “Ngươi đã tỉnh? Tỉnh rồi liền tốt, ngươi có thể bản thân sửa sang lại nội tâm, để nội tâm thông triệt. ”

Tô Vân đột nhiên hỏi: “Ngô Đồng, ngươi tìm tới tộc nhân của mình sau đó, sẽ còn có chấp niệm ư? ”

Ngô Đồng giật mình, lần nữa hướng hắn nhìn tới.

Tô Vân nói “Khi đó, ngươi hoàn thành chấp niệm, thoát khỏi ma tính, không có chấp niệm cùng ma tính, ngươi liền không còn là chưởng khống nhân tâm nhân ma. Ngươi sẽ vào lúc đó, lần nữa biến trở về người. ”

Ánh mắt của hắn nóng bỏng, nói “Khi đó, chúng ta quan hệ có thể hay không tiến thêm một bước? ”

Ngô Đồng xoay người rời đi, thản nhiên nói: “Tô sư đệ, ai cũng không biết nhân ma sẽ hay không biến thành người. Ta chỉ nghe nói qua có trở thành tiên nhân Ma Tiên, chưa từng nghe nói qua nhân ma biến thành người. ”

Nàng đi ra Tô Vân Linh giới.

Ngay tại lúc nàng đi ra Tô Vân Linh giới thời điểm, tay của nàng lần nữa bị Tô Vân dắt. Lúc trước dắt tay của nàng chính là Tô Vân nội tâm, mà lần này là Tô Vân thân thể.

Tô Vân cười nói:: “Có lẽ lúc trước nhân ma chưa hề đạt được tâm nguyện, bởi vậy cho dù phi thăng trở thành Ma Tiên người, cũng không cách nào biến thành người. Ngô Đồng, có lẽ ngươi sẽ trở thành đặc biệt nhất cái kia. ”

Lúc này, Oánh Oánh âm thanh từ bên ngoài truyền đến, vội vàng nói: “Chạy mau, chạy mau! Quái vật tới! ”

Ngô Đồng giãy giụa tay của hắn, liền thấy Oánh Oánh cưỡi tại Tiêu Thúc Ngạo trên đầu, hai cánh tay bắt lấy hai con nhỏ nhắn sừng rồng, Tiêu Thúc Ngạo phát lực lao nhanh, xông vào thanh đồng phù tiết.

“Đế tâm cùng những quái vật kia tới……A, sĩ tử ngươi đã tỉnh? ”

Oánh Oánh lúc này mới chú ý tới Tô Vân, vừa mừng vừa sợ, từ Tiêu Thúc Ngạo trên đầu bay lên, bay đến Tô Vân phía trước, hai tay ôm lấy mặt của hắn, lặp đi lặp lại nhìn phút chốc, rất là thoả mãn gật gật đầu: “Ngươi tỉnh lại liền tốt. ”

Tô Vân bị nàng giống như kiểm tra gia súc đồng dạng qua lại kiểm tra mấy lần, nói “Lầu, Sầm hai vị lão gia ở đâu? ”

“Chúng ta ở đây. ” Lâu Ban cùng Sầm phu tử âm thanh truyền đến.

Tô Vân đánh cái giật mình, vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Lâu Ban cùng Sầm phu tử hai cái Thánh Linh ngồi xổm ở thanh đồng phù tiết tận cùng bên trong trong góc, hai tay quơ tại trong ống tay áo, đâu đâu cũng thấy trêu tức vui vẻ nhìn hắn.

Tô Vân sắc mặt đỏ lên.

“Nhà ta heo sẽ chủ động đẩy cải trắng. ” Lâu Ban vui vẻ nói.

Sầm phu tử cười nói: “Tô cẩu thặng……Vân nhi cuối cùng không còn là một người, tương lai lên cho ta mộ phần lúc, có thể mang theo cô nương đến xem ta. ”

Tô Vân mặt tối sầm lại xoay người sang chỗ khác, giả bộ như không nhìn thấy bọn họ, chỉ nghe bên ngoài ầm ầm âm

thanh xa xăm mà gần, hướng bên này chạy tới.

Hắn thò đầu hướng ra phía ngoài nhìn lại, không khỏi lấy làm kinh hãi, chỉ thấy hơn chín mươi cái Tiên Đế quái vật lôi kéo như là núi thịt đế tâm, ngay tại ba chân bốn cẳng lao nhanh!

Những cái kia Tiên Đế quái vật mạnh mẽ vô cùng, không biết mỏi mệt, đầy khắp núi đồi tìm khắp tứ phía, tìm kiếm những người khác tung tích!

Bọn họ đã mọc ra mặt, trên mặt mọc ra con mắt, xung quanh tuần tra.

"Những ngày này, lại có không ít người bị đế tâm bắt được. "

Tô Vân trong lòng âm thầm buồn phiền: "Lại mang xuống lời nói, chỉ sợ Thiên Thuyền liền sẽ cùng Thiên Phủ hợp nhất, đến lúc đó, chính là lớn lao thiên tai! "

Thương thế của hắn còn chưa khỏi hẳn, hiện tại còn chưa khôi phục lại trạng thái đỉnh phong.

Oánh Oánh nói nhỏ: "Sĩ tử không cần phải lo lắng. Đế tâm từ chúng ta nơi này đi qua rất nhiều lội, những ngày này đều là Ngô Đồng che đậy đế tâm cảm giác, để nó không nhìn thấy chúng ta. "

Đang nói, một tôn Tiên Đế quái vật từ trên trời giáng xuống, rơi vào phù tiết bên ngoài, nhìn thấy cái này cửa động lập tức cúi người tiến đến trước mặt, hướng phù tiết bên trong nhìn quanh.

Tô Vân trong lòng căng thẳng, đột nhiên cái kia Tiên Đế quái vật tung người rời đi. Tô Vân lúc này mới tin tưởng Oánh Oánh lời nói, nói "Ngô Đồng, ngươi có thể che đậy đế tâm cảm giác? "

Ngô Đồng nói “Ta che đậy không phải đế tâm, mà là những này Tiên Đế quái vật. Đế tâm là dựa vào những này Tiên Đế quái vật tới cảm ứng động tĩnh chung quanh, ta che đậy không được đế tâm, nhưng che đậy đế tâm khống chế quái vật, liền cũng tương đương với che đậy đế tâm. ”

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, cười nói: “Ta có một ý kiến. ”

Không lâu sau đó, trốn ở âm u trong góc Lang Vân vụng trộm hướng ra phía ngoài nhìn quanh, chỉ thấy Tiên Đế chi tâm một đường bão táp, vọt tới bên này, không khỏi nói thầm một tiếng vận đen: “Lại muốn chuyển chỗ……”

Những cái kia Tiên Đế quái vật nâng Tiên Đế chi tâm một đường lao nhanh, tại Thiên Thuyền ở trên tìm kiếm mọi người tung tích, Lang Vân đã tránh thoát hơn mười lần đế tâm tìm kiếm.

Lần này, hắn đang muốn như thường ngày tránh né, đột nhiên trong lúc lơ đãng nhìn thấy cái kia Tiên Đế chi tâm trên lưng dường như có người!

Lang Vân vội vàng dụi dụi con mắt, ngưng mắt nhìn lại, không khỏi dại ra. Chỉ thấy Tô Vân, Ngô Đồng đám người đứng tại lao nhanh bên trong đế tâm phía trên, đế tâm mang theo bọn họ một đường bão táp!

Lang Vân lẩm bẩm nói: “Cha nuôi ta đây là cưỡi đế tâm hóng mát ư……”

Oánh Oánh tấm tắc lấy làm kỳ lạ, tại đế trong lòng mới bay tới bay lui, quan sát truy nguyên.

Hai vị lão gia tử đi vào giúp đỡ hỗ trợ, Lâu Ban nói “Nếu là có thể xé ra thật tốt nghiên cứu, ứng dụng tại trong trái tim của chính mình, nhất định không thể coi thường! ”

Cái kia đế tâm điều khiển hơn chín mươi tôn Tiên Đế quái vật, ngay tại phía trước lao nhanh, xung quanh tìm kiếm người

sống sót.

Tô Vân ngẩng đầu nhìn về phía thiên ngoại, chỉ thấy Thiên Phủ động thiên tinh thần đã đập vào mi mắt, tinh thần càng lúc càng lớn, trong đó có mấy ngôi sao bóng trôi lơ lửng ở thiên ngoại, lộ ra to lớn vô cùng.

Mà tại đây chút tinh thần sau lưng, là to lớn Thiên Phủ động thiên!

Khoảng cách hai đại động thiên hợp nhất thời gian, đã không xa!

Nghĩ đến, lúc này ở Thiên Phủ động thiên mọi người trong mắt, một chiếc to lớn Thiên Thuyền ngay tại hướng bọn họ tiếp cận, càng lúc càng lớn. Thậm chí đi qua mặt trời bên cạnh lúc, thân tàu so mặt trời còn muốn lớn hơn nhiều lần!

"Nếu là đế tâm dừng lại, ta liền có thể thi triển Tiên cung đại tế, đem đế tâm cũng đưa đến Tiên giới đi! "

Tô Vân không khỏi buồn phiền: "Nhưng mà, như thế nào mới có thể để đế tâm dừng lại? Tiên Đế quả tim này, chỉ sợ đã xoay quanh Thiên Thuyền động thiên chạy mười mấy vòng. "

Đột nhiên, tất cả Tiên Đế quái vật dừng bước lại, đồng thời ngẩng đầu, hai con ngươi si ngốc ngây ngốc nhìn về phía thiên ngoại.

Tô Vân trong lòng khẽ động: "Bọn họ tại nhìn Thiên Phủ động thiên! Đế tâm cũng đang chờ đợi hai đại động thiên hợp nhất! ". Được convert bằng TTV Translate.

Chương 502 : Ta Tiên sứ phụ thân

Chương 502: Ta Tiên sứ phụ thân

"Đế tâm mục đích, cũng là muốn rời đi Thiên Thuyền cái này đã từng trấn áp bản thân địa phương, nó muốn đến Thiên Phủ động thiên bên trong, bắt được nơi đó sinh linh tới để cho mình diễn sinh ra có thể dung nạp cơ thể chính mình." Tô Vân thầm nghĩ.

Cùng Tiên Đế thi yêu tìm kiếm một cái cường tráng tim đồng dạng, Đế tâm cũng cần một cái dung nạp cơ thể chính mình.

Tiên Đế thi thể tại còn không có diễn hóa thành thi yêu trước đó, tìm kiếm khắp nơi tim, nhưng mà bởi vì không có nội tâm, chỉ còn lại có không trọn vẹn chấp niệm, bị vây ở Đế đình bên trong không cách nào rời đi.

Cho đến Đổng y sư phụ thân lão Thần Vương đến, bị hắn rút tim, Tiên Đế thi thể huyết dịch khôi phục di động, mới tại ngắn ngủi mấy ngàn năm thời gian đản sinh ra thi yêu.

Mà Tiên Đế tim thì nắm giữ tự mình sinh trưởng năng lực, tim bên trong cũng có một phần còn sót lại chấp niệm, cái này chấp niệm chính là cấp thiết muốn trở lại thân thể, để cho mình khôi phục nguyên vẹn.

Nhưng mà, Đế tâm không có bao nhiêu tư duy năng lực, gần như là dựa vào bản năng đi bắt giữ những sinh linh khác, chiếu theo những sinh linh kia nội tâm đi làm ra thân thể, tiếp đó dán một tấm Tiên Đế mặt.

Nếu không phải suy nghĩ của nó có thể sức yếu đến đáng thương, Ngô Đồng cũng không thể che đậy cảm giác của nó. Đương nhiên, Ngô Đồng cũng không thể khống chế Đế tâm tư duy, chỉ là mượn che đậy Tiên Đế quái vật tới che đậy Đế tâm.

"Tiên Đế thi thể chỉ là lấy người tim, nhận được tim sau đó liền rất ít giết người, chỉ lo đợi chờ mình diễn hóa thành thi yêu. Nhưng Đế tâm lại không có loại này tự mình lực khống chế, hắn đến Thiên Phủ động thiên, nhất định sẽ tạo thành lớn lao tai kiếp!"

Tô Vân mang bộ mặt sầu thảm, nếu là đến một bước nào, chỉ sợ Thiên Phủ động thiên chỉ sợ cũng phải cùng Thiên Thuyền động thiên đồng dạng, biến thành đất khô cằn!

Thậm chí, đợi đến Thiên Phủ cùng Thiên Thị Viên hợp nhất, Đế tâm còn là sẽ giết tới Thiên Thị Viên đi!

Ai có thể ngăn cản?

"Không biết Mãn Thái Hư các Tiên Linh trong miệng toà kia phong ấn chi địa, có hay không có thể vây khốn Đế tâm phút chốc, chỉ cần phút chốc, ta liền có thể bố trí xuống tế đàn, đưa Đế tâm phi thăng Tiên giới!"

Tô Vân nghĩ tới đây, tính bất ngờ linh rung động, có chút choáng đầu hoa mắt, trong lòng biết bản thân nội tâm thương thế chưa lành.

Đúng lúc này, đột nhiên, hơn chín mươi tôn Tiên Đế quái vật bẻ hướng, nhảy vọt như bay, lôi kéo Đế tâm hướng một cái đang tại bỏ chạy linh sĩ bão táp đột tiến, thanh thế long trời lở đất!

Tô Vân ngưng mắt nhìn lại, lại thấy người kia chính là Lang Vân.

"Tiểu tử này thế mà còn sống!" Tô Vân kinh ngạc.

Lần này Thánh Hoàng hội, đi tới Thiên Thuyền động thiên tham dự hội nghị cường giả, loại trừ Tô Vân, Ngô Đồng bên ngoài, tuyệt đại bộ phận đều đã treo ở Đế tâm trên xúc tu, biến thành Tiên Đế quái vật. Không nghĩ tới Lang Vân thế mà sống đến bây giờ!

Lâu Ban mấy người cũng chú ý tới Lang Vân, nhao nhao nhìn quanh.

Tiêu Thúc Ngạo khen: "Tiểu tử này thật sự là vận khí kinh người, cũng cơ trí cực kì…"

Hắn nói đến đây, liền không có nói tiếp, bởi vì Lang Vân đã bị hơn mười Tiên Đế quái vật ấn xuống, còn tại giãy dụa lúc, liền bị một cây tơ hồng đâm vào sau đầu, nhất thời không cách nào nhúc nhích.

Tiêu Thúc Ngạo ngậm kín miệng, chỉ thấy Lang Vân bị sau gáy cái kia tơ hồng câu lên, đang hướng bên này bay tới, Đế tâm định đem hắn cũng cải tạo thành tiên Đế quái vật.

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, vội vàng nói: "Sư tỷ, ta cần hắn còn sống!"

Ngô Đồng nói: "Ta thử nhìn một chút."

Nàng thử nghiệm điều động ma tính, che đậy những cái kia Tiên Đế quái vật tầm mắt, đột nhiên Tiên Đế bọn quái vật hướng về phía không khí, giết đến trời long đất lở, bên trong một cái Tiên Đế quái vật hẳn là Kim Tiên nội tâm tạo thành, thực lực mạnh nhất!

Chỉ thấy người này một đạo thần thông chém qua, cái kia tơ hồng câu lấy Lang Vân tơ hồng nhất thời bị chém đứt!

Lang Vân nguyên bản đang chờ chết, lại đột nhiên tự do, không khỏi vừa mừng vừa sợ, vội vàng mở mắt bốn phía xoa xoa, vui đến phát khóc.

“Lang Vân, đến bên này.” Tô Vân cười nói.

Lang Vân ngẩng đầu, lại thấy cái này Đế tâm liền đứng thẳng tại phía trước của mình, vô số màu đỏ xúc tu bay lượn, rất nhiều trên xúc tu đều mang theo một cái Tiên Đế quái vật. Tô Vân đám người liền đứng tại cái này trên trái tim, đang nhìn xuống phía dưới tới.

Lang Vân vội vàng bay lên trời, thận trọng xuyên qua những cái kia màu đỏ sợi tơ, đi tới Đế tâm bên trên.

Hơn chín mươi cái Tiên Đế quái vật lại tại lôi kéo Đế tâm lao nhanh.

“Hài nhi bái kiến phụ thân!”

Lang Vân không cần nghĩ ngợi, vội vàng xông về phía trước đi vào làm lễ chào hỏi, lại nhìn một chút Ngô Đồng, chần chừ một chút, nói: “Hài nhi bái kiến mẫu hậu!”

Tô Vân mở cờ trong bụng, hướng Oánh Oánh nói: “Kẻ này tất thành đại khí.”

Oánh Oánh hoài nghi nói: “Chẳng lẽ trong mắt hắn, Ngô Đồng diện mục thật sự không phải là râu quai nón Đỗ Mộng Long ư? Hắn gọi Đỗ Mộng Long mẫu hậu, ngươi vui vẻ cái gì?”

Tô Vân khó chịu hừ một tiếng, phảng phất ngực bị liền xuyên hai đao.

Lang Vân vội vàng thay đổi chủ đề, nói: “Cha nuôi cứu hài nhi, có gì phân phó?”

Tô Vân ánh mắt lấp lóe: “Ngươi cũng biết Mãn tiên nhân bọn họ phong ấn chi địa ở nơi nào?”

Lang Vân trong lòng khẽ động, nhất thời rõ ràng hắn ý tứ, thăm dò: “Cha nuôi có ý tứ là, đem gắp lửa bỏ tay người, dẫn tới Mãn tiên nhân nơi đó đi? Ý kiến hay, thật sự là ý kiến hay!

Hài nhi cũng đã sớm nhìn những tiên nhân kia khó chịu, mượn Tà Đế…"

Hắn vội vàng cho mình hai cái cái tát, nói: "Mượn Tiên Đế chi tâm diệt trừ những này loạn thần tặc tử!"

Tô Vân giống như cười mà không phải cười, nói: "Lang Vân, ngươi cái này thân mượn gió bẻ măng bản lĩnh là cùng ngươi cha ngươi Lang Ngọc Lan Thần Quân học sao?"

Lang Vân ngoan ngoãn, nói: "Thế phiệt gia đình cạnh tranh quyết liệt, nếu như không thể nhìn hướng gió, hài nhi cũng sớm đã chết không biết bao nhiêu lần."

Tô Vân nói: "Ngươi ta ở giữa không cần như thế a dua nịnh hót, ta coi ngươi làm huynh đệ…"

Lang Vân vội vàng nói: "Phụ thân đừng như thế! Không thể loạn vai vế!"

Tô Vân cau mày, ho khan một tiếng nói: "Lang Vân, tên ngươi cũng có cái Vân chữ, chúng ta không thể ta gọi ngươi huynh đệ, ngươi gọi ta cha. Ngươi cũng là có tranh hùng Thánh Hoàng chi vị người, chẳng lẽ liền không có điểm độ lượng?"

Lang Vân còn là lo lắng hắn nghi kỵ bản thân, thuận theo cười nói: "Phụ thân, chúng ta mỗi người có luận điểm."

Tô Vân bất đắc dĩ, biết hắn là xuất thân vấn đề dẫn đến tính cách của hắn chẳng phải vui mừng, vì vậy nói: "Ta cũng không phải là mượn Đế tâm diệt trừ Mãn tiên nhân bọn họ, mà là lo lắng Đế tâm gây họa Thiên Phủ động thiên, ý định mượn nơi đó vây khốn Đế tâm, tiếp đó đem Đế tâm đưa đến trong tiên giới đi."

Lang Vân thân thể hơi chấn động, ngẩng đầu lên nhìn hắn con mắt, khó hiểu nói: "Tô Tiên sứ cũng không phải là ta Thiên Phủ động thiên người, vì sao quan tâm Thiên Phủ động

thiên mọi người sống chết? Lấy Tiên sứ phụ thân phù tiết, hẳn là có thể muốn đi thì đi, muốn tới thì tới a? Người khác không cách nào rời đi Thiên Thuyền động thiên, mà ngươi lại có thể tùy ý ra vào. Ngươi cần gì vì Thiên Phủ động thiên mọi người sống chết, mà cùng chết Đế tâm?"

Tô Vân cười ha ha: "Lang Vân, ngươi khúm núm, cam chịu hạ lưu, đâu có cùng ta quyết tranh hơn thua ý chí? Ngươi không tranh nổi ta, chính là ta Thiên Phủ Thánh Hoàng, trẫm chi dưới chân, đều là trẫm con dân. Nếu như không thương con dân của mình, ta còn nói gì tới làm tốt Thiên Phủ Thánh Hoàng?"

Lang Vân nhướng nhướng mày: "Thánh Hoàng hội còn chưa kết thúc, Tiên sứ phụ thân cũng đã đem mình làm Thiên Phủ Thánh Hoàng?"

Ngô Đồng nhẹ nhàng ho khan một tiếng, nói: "Sư đệ, Thánh Hoàng chi vị còn chưa trần ai lạc địa, giữa chúng ta đều là phải có cái xếp hạng."

Lang Vân đánh bạo, cười nói: "Đã Tiên sứ phụ thân không ỷ thế hiếp người, ỷ vào nhiều người giết chết ta, như vậy hài nhi liền cũng phải tranh một chuyến cái này Thánh Hoàng chi vị!"

Ánh mắt của hắn bên trong tràn đầy sắc bén kiếm quang: "Nếu như ta thắng đâu?"

Tô Vân cười ha ha, hăng hái: "Ta đối đầu chư tiên nội tâm, đánh chết một tôn Tiên Linh, trọng thương một tôn, các ngươi lại có gan khiêu chiến ta? Tốt, ta liền cho các ngươi cơ hội này! Lang Vân lão huynh, ngươi biết phong ấn chi địa?"

"Đương nhiên biết!"

Lang Vân thẳng người lên, cười nói: "Ta những ngày này trốn đông trốn tây, tránh né Đế tâm đuổi giết, dần dần phát

hiện có một chỗ, Đế tâm trước sau chưa đi qua. Ta tiện ý biết đến, nơi đó nhất định là để nó e ngại địa phương, đã nó e ngại nơi đó, như vậy nơi đó nhất định là phong ấn chi địa. Chỉ là ta tuy là đi ngang qua nơi đó, nhưng cũng không dám trốn vào trong đó. Nơi đó có khả năng trấn áp Đế tâm, trấn áp ta đương nhiên cũng là dễ dàng vô cùng. Ta không muốn bị chết chẳng biết tại sao."

Tô Vân liếc hắn một cái, Lang Vân sức quan sát tỉ mỉ, ý nghĩ cũng rất tinh tế, nếu như đổi lại người khác hơn phân nửa trốn vào phong ấn chi địa, nhưng hắn nhưng biết rõ trong đó hung hiểm.

"Chỉ là Lang Vân cẩn thận chặt chẽ, có chút quá cẩn thận rồi, phong thái bên trên không buông ra, bằng không ngược lại là một tên kình địch." Trong lòng của hắn thầm nghĩ.

Tô Vân xử sự lớn mật thận trọng, làm việc đại khai đại hợp, thủ đoạn lôi kéo khắp nơi, bởi vậy nhìn Lang Vân xử sự, luôn cảm thấy thiếu chút gì đó.

Lâu Ban cùng Sầm phu tử nhìn một màn này, trong lòng xúc động mãi thôi.

"Lang Vân co được dãn được, lòng mang ý chí, Ngô Đồng biết tất cả nội tâm của người, nhưng lãnh đạm đối mặt người đời. Tô Vân nhưng có thể đoàn kết những người này, để cho bọn họ cùng mình đồng tâm hiệp lực, làm được chúng ta không làm được sự tình."

Lâu Ban hướng Sầm phu tử nói: "Phu tử, ngươi năm đó cứu hài đồng kia, có thể sẽ trở thành một cái không tầm thường người."

Sầm phu tử nói: "Thời thế tạo anh hùng. Vừa lúc mà gặp, Cẩu Thặng cũng có thể một bước lên trời."

Lâu Ban cười nói: “Ngươi ta cũng vừa lúc mà gặp, nhưng đã sớm chết rồi.”

Sầm phu tử nói không ra lời.

Có Lang Vân dẫn đường, Ngô Đồng lập tức thay đổi cái kia hơn chín mươi tôn Tiên Đế quái vật thị giác, đem bọn hắn dẫn hướng Lang Vân chỉ chỗ.

Tô Vân nhân cơ hội điều trị bản thân nội tâm, hắn thân thể bên trên vết thương tuy nhưng không có quá đáng lo, nhưng còn chưa hoàn toàn khép lại, nội tâm bên trên tổn thương cũng cần điều trị.

Bất quá lần này tổn thương, để hắn ý thức được thiếu sót của mình, hướng Ngô Đồng cùng Lang Vân thỉnh giáo Trường Viên cảnh giới.

Trường Viên chính là Bắc Miện trường thành, Thông Thiên các đối Bắc Miện trường thành nghiên cứu còn thấp, Thông Thiên các mọi người tuy là đăng lâm qua Bắc Miện trường thành, nhưng chưa hề nhìn qua trường thành toàn bộ.

Thiên Phủ động thiên nghiên cứu thâm hậu hơn, năm đó ở thứ bảy Linh giới còn chưa phân nứt thời điểm, khi đó Thiên Phủ tiên nhân cũng đã nghiên cứu trường thành, hiện tại Thiên Phủ động thiên mọi người tu luyện chính là khi đó thành quả.

Với tư cách trao đổi, Tô Vân cũng đem tâm đắc của mình truyền thụ cho bọn họ, bao quát bản thân mới xây đặt cảnh giới.

Ngô Đồng kinh ngạc nói: “Ngươi liền không lo lắng ta tu luyện hoàn thiện mấy cái này cảnh giới, thực lực tu vi tại ngươi phía trên?”

Tô Vân cười nói: “Ngươi đánh thắng ta, ngươi chính là Thiên Phủ Thánh Hoàng, khi đó ngươi liền đi không nổi, chúng ta cũng có thể thường thường cùng một chỗ.”

“Ngọt mặn người.” Lâu Ban hướng Sầm phu tử nói.

Lang Vân trốn ở một bên mừng thầm, xì xào bàn tán nói: “Ta Tiên sứ phụ thân thế mà liền chỉnh đốn tốt cảnh giới cũng truyền ra, lấy ta tư chất rất nhanh liền có thể bổ sung lúc trước không đủ, một lần chiến thắng bọn họ trở thành Thánh Hoàng… Cái này Chung sơn cảnh giới rất phức tạp, thật giống có thể chia làm Thiên Uyên, Chung sơn, Chúc Long, Tử Phủ các loại cảnh giới…”

Đột nhiên, Oánh Oánh âm thanh ghé vào lỗ tai hắn vang lên: “Những cảnh giới này là sĩ tử thiết kế đi ra, cho ngu ngốc lĩnh ngộ, người thông minh đều là trực tiếp mà lĩnh ngộ một cái Chung sơn cảnh giới.”

Lang Vân sợ hết hồn, liếc nàng một cái.

Qua hai ngày, hơn chín mươi tôn Tiên Đế quái vật nâng Đế tâm cuối cùng chạy vội tới phong ấn chi địa.

Tô Vân đứng tại Đế trong lòng cách xa nhìn lại, chỉ thấy nơi đó là có vô số đỉnh núi, quần sơn như là cây Bạch dương rừng cây, từng cái đứng thẳng cao lớn, trong đó tràn ngập âm u sát phạt chi khí, quả nhiên là hiểm ác chỗ!

Đế tâm đột nhiên bẻ hướng, tránh khỏi vùng núi lớn này.

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, nói: “Đế tâm quả nhiên e ngại nơi này! Như vậy nơi đây hẳn là phong ấn chi địa. Sư tỷ, ngươi thay đổi Đế tâm tầm mắt, chúng ta xông vào nơi đây, có thể hay không mượn phong ấn chi địa vây khốn Đế tâm, đưa nó lưu đày tới Tiên giới, liền ở đây một lần!”

Ngô Đồng đồng ý, đang muốn động thủ, đột nhiên bầu trời trở nên sáng lên.

Đứng tại Đế tâm trên lưng mọi người ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy một vầng mặt trời từ phía trên thuyền động thiên bên cạnh chạy qua, viên kia mặt trời sau đó, từng cơn sóng lớn bao

la hùng vĩ mênh mông đại lục đi vào tầm mắt của bọn họ, che kín Thiên Thuyền phía trên toàn bộ không trung.

Thiên Phủ động thiên, phảng phất gần trong gang tấc.

Hai đại động thiên đan xen mà qua một khắc này, hai đại động thiên bên trong thiên địa nguyên khí liên hệ, nhất thời nồng đậm vô cùng nguyên khí hóa thành xuân lâm cam lộ, từ trên trời giáng xuống!

Cam lâm ngọc lộ bên trong, từng tòa bảo địa xông ra tiên quang, thai nghén sinh ra tiên khí!

Tô Vân trầm giọng nói: "Động thiên hợp nhất, vô cùng cấp bách! Đừng ngây người, lập tức động thủ, lưu đày Đế tâm đi Tiên giới!"

Chương 503 : Lưu đày Đế tâm

Chương 503: Lưu đày Đế tâm

Hai đại động thiên nguyên khí giao hòa, để thiên địa nguyên khí chất lượng tăng lên nhiều lần, tắm gội tại bậc này thiên địa nguyên khí bên trong, linh sĩ thần thông uy lực đều sẽ đường thẳng tăng lên!

Nguyên bản Thiên Thuyền động thiên, thiên địa nguyên khí so năm đó Nguyên Sóc còn muốn không bằng, nhưng bây giờ, thế mà bắt đầu có phúc địa sinh ra!

Tô Vân trong lòng yên lặng nói: "Thiên Phủ động thiên quá lớn, bản thân liền có một trăm linh tám phúc địa, Thiên Thuyền động thiên là dính Thiên Phủ ánh sáng. Chẳng qua nếu như vậy, Tiên Đế chi tâm thực lực chỉ sợ cũng phải nước lên thì thuyền lên…"

Trở nên càng cường đại hơn Đế tâm, có thể được phong ấn trấn áp bao lâu?

Ngô Đồng thay đổi những cái kia Tiên Đế quái vật chứng kiến hết thảy, để cái này Tiên Đế quái vật bẻ hướng, xông về cái kia phiến quần sơn rừng rậm.

Nơi này quần sơn như rừng rậm giăng đầy, nếu như là người bình thường đi tới nơi này, thật có thể nói là là nửa bước khó đi, nơi này mỗi một tảng đá đều cực kỳ sắc bén kịch liệt, giống như là đao đồng dạng trần trụi trên mặt đất, núi nhỏ núi lớn đếm không hết, hơi không cẩn thận chạm đến liền sẽ bị cắt tổn thương!

Nơi này ngọn núi đều là cực kỳ tinh thuần thần kim, cứng rắn vô cùng, linh binh khó làm thương tổn, đáng sợ hơn chính là, trong lòng núi đâu đâu cũng có kỳ dị Tiên đạo phù văn lạc ấn!

Bọn họ vừa mới xông vào trong đó, liền xúc động kinh khủng cấm chế, nơi này núi đá mỗi một cái nhận mặt đều sẽ bắn ra vô cùng kinh khủng công kích!

Lâu Ban sắc mặt đại biến: "Không đúng, không đơn thuần là phong cấm, còn có pháp trận!"

Tiếng nói của hắn vừa ra, đột nhiên trời đất quay cuồng, bốn phía tất cả tất cả đều bóp méo, quần sơn cuốn lại, xoay quanh Đế tâm điên cuồng xoay tròn!

Quần sơn xoay tròn thời điểm, nhưng thấy đám kia sơn phong nhận, thạch nhận bên trên, từng đạo tiên quang bắn ra, từ bốn phương tám hướng chém tới!

Không chỉ có như thế, theo trận đồ biến hóa, quần sơn cũng sẽ tạo thành đủ loại hình thái hình vẽ, kết thành khác biệt trận thế, hình thành đủ loại đáng sợ tiên thuật thần thông!

Chỉ trong nháy mắt, liền có không biết bao nhiêu đạo tiên thuật từ những này ngọn núi bên trong bộc phát, hướng Đế tâm chém tới!

Tô Vân thấy thế, quyết định thật nhanh tế lên thanh đồng đốt trúc, đem mọi người giấu tại phù tiết bên trong, cho dù là Lang Vân cũng bị hắn mời vào phù tiết.

Từng đạo tiên thuật thần thông đánh trúng Đế tâm, nhưng mà lại không có tại Đế tâm phía trên lưu lại nửa điểm vết thương, ngược lại là có không ít thần thông dư âm đánh vào thanh đồng phù tiết bên trên, để phù tiết bên trong mọi người khí huyết di động không thôi!

Viên kia Đế tâm sợi rễ bay lượn, đánh cho không gian rung động đùng đùng, đem từng cái đánh tới thần thông đánh nát, mạnh mẽ đâm tới, vậy mà một tiếng ầm vang đem quần sơn trận thế đánh vỡ!

"Đế tâm quá mạnh!" Mọi người da đầu run lên.

Nhưng mà, sau một khắc, dãy núi run rẩy dữ dội, hình thành một cái núi non kiệt ngạo lởm chởm cự long, nâng lên vô số ngọn núi tạo thành lợi trảo, mạnh mẽ hướng Đế tâm vỗ tới!

Cái kia Đế tâm dường như bị nơi đây công kích chỗ chọc giận, từng đầu mảnh khảnh xúc tu khống chế Tiên Đế quái vật bay lên trời, hơn chín mươi tôn Tiên Đế quái vật cùng một chỗ công kích, đem những cái kia núi non cự long lợi trảo chặt đứt, ma diệt!

Hơn chín mươi tôn Tiên Đế quái vật lôi kéo Đế tâm nhảy lên thật cao, vọt tới cái kia núi non cự long, sau một khắc đầu rồng nổ tung!

Đế tâm còn chưa rơi xuống đất, phía trước quần sơn đong đưa, một tôn vĩ đại sơn thần trên người mọc đầy quần sơn, nặng nề nắm quyền, mặt đất quần sơn di động, hóa thành nắm đấm của hắn!

Cái kia mọc đầy bè phái nắm đấm trong phút chốc tràn đầy mọi người tầm mắt, nắm đấm phía ngoài quần sơn còn tại điên cuồng di động biến hóa, hình thành Tiên đạo phù văn hình vẽ!

Hiển nhiên đòn đánh này, cũng không phải là đơn thuần thần lực, mà là nơi đây phong cấm vận dụng tiên thuật!

Cái kia Đế tâm nhưng đón cái kia sơn thần nắm đấm đánh tới, chỉ nghe ầm, ầm trước sau hai tiếng nổ mạnh, cái kia sơn thần nắm đấm nổ tung, đầu phá vỡ một cái lỗ thủng to, ngay sau đó ngọn núi sụp đổ!

Đế tâm từ cái kia sơn thần sau gáy chỗ bay ra, hơn chín mươi tôn Tiên Đế quái vật nắm kéo cái này Đế tâm tiếp tục pháp lực lao nhanh, một đường gặp cấm phá cấm, gặp trận phá trận, đánh đâu thắng đó!

Đế trong lòng mọi người nhìn ra hãi hùng khiếp vía, cái này Đế tâm càng thêm cường hãn!

"May mắn nó chỉ là thực lực cường hãn. Đơn thuần thực lực cường hãn, phá giải không được Ngô Đồng đạo tâm quấy nhiễu. Nếu như tâm trí của nó cũng nước lên thì thuyền lên, như vậy chúng ta liền nguy hiểm!" Tô Vân thầm nghĩ.

Đế tâm một đường giết tới phong ấn chi địa chỗ sâu nhất, mọi người xa xa liền nhìn thấy vài toà tiên cung đại điện đứng sừng sững ở đó, chỉ là những cái kia tiên cung đại điện cũng là rách tung toé, phảng phất trải qua một hồi thảm liệt chiến tranh.

Có lẽ, Tô Vân hiến tế Tiên Đế thi yêu, gây nên trong vũ trụ bảy mươi hai động thiên di động lúc, Đế tâm nhân cơ hội thoát khốn, đem nơi này phá hoại thành bộ dáng này.

"Không biết những ngày này, Mãn Thái Hư các Tiên Linh có hay không đã đem nơi đây phong cấm chữa trị?"

Tô Vân hít vào một hơi thật dài: "Có thể hay không để Tiên Đế chi tâm yên tĩnh phút chốc, để cho ta thi triển tiên cung đại tế, ngay tại này một lần!"

Ngô Đồng thay đổi Tiên Đế quái vật nhìn thấy, dụ khiến Đế tâm thẳng đến cái kia vài toà tiên cung đại điện mà đi!

Những cái kia tiên cung đại điện chính là mảnh này phong cấm chỗ hạch tâm, trải qua mấy ngày nay, Mãn Thái Hư các tiên nhân trở về nơi đây, sửa chữa Đế tâm đại náo phá hoại phong cấm.

Tụ tập ở đây Tiên Linh có ba mươi hai vị nhiều, Mãn Thái Hư các Tiên Linh trong lòng biết Đế tâm không dám xông vào vào nơi đây, chỉ cần trốn ở chỗ này, liền có thể bình an.

Trong thời gian này, cũng không ít người đến nơi này, tùy tiện xông vào, kết quả chết ở chỗ này hung tàn vô cùng phong cấm bên trong, Mãn Thái Hư đám người dù cho muốn cứu, cũng không kịp cứu.

Hôm nay, Mãn Thái Hư triệu tập chư vị Tiên Linh, đang tại thảo luận đối phó Đế tâm kế sách, đột nhiên chỉ nghe thiên băng vang động kịch liệt truyền đến, Mãn Thái Hư không khỏi buồn bã, nói: "Hơn phân nửa là lại có người xông vào nơi này, bị phong ấn hại."

Nhưng cái này tiếng vang cùng lúc trước khác biệt, cái này tiếng vang vậy mà một đường nổ vang không ngừng, lấy cực nhanh tốc độ hướng bên này chạy tới!

Mãn Thái Hư đột nhiên tỉnh ngộ, bay lên trời, cao giọng nói: "Là Tà Đế chi tâm! Chuẩn bị! Nhanh lên một chút chuẩn bị cho tốt!"

Mặt khác ba mươi mốt vị Tiên Linh vội vàng mỗi người bay lên không, đem đủ loại tiên gia bảo vật tế lên. Mãn Thái Hư giơ tay lên giương lên, một viên minh châu từ từ bay lên, giữa trời bộp một tiếng nổ tung, hóa thành một mặt màn sáng hướng bốn mặt bao phủ xuống, tỏa ra ánh sáng lung linh.

Mặt khác Tiên Linh nhao nhao đem tiên gia bảo vật tế lên, treo ở cái kia màn sáng bên trên.

Mọi người bày thế trận chờ quân địch , chờ cái kia "Tà Đế chi tâm" giết tới nơi này tới.

Mãn Thái Hư đột nhiên có một loại thoải mái cảm giác, thấp giọng nói: "Một trận chiến này, chúng ta nội tâm chỉ sợ cũng phải không tồn tại nữa. Chư vị, ta rất cảm ơn chư vị cùng

ta cộng sự một hồi, giúp đỡ lẫn nhau. Trận chiến ngày hôm nay, đã không còn kiếp sau."

Chúng tiên linh nhao nhao cười nói: "Kiếp này nhưng cầu không thẹn lương tâm, muốn kiếp sau làm gì?"

Mọi người hào hiệp bi ca, sục sôi dâng trào.

Đột nhiên, một cái Tiên Linh nói: "Tà Đế chi tâm phía trên thật giống có người… Quả thật có người!"

Mọi người nhao nhao ngưng mắt nhìn lại, quả nhiên thấy Tà Đế chi tâm bên trên có một cây đốt trúc hình dáng đồ vật trôi nổi, bị Đế tâm lấy huyết sắc xúc tu bảo vệ.

Cái kia đốt trúc nhìn từ xa rất nhỏ, nhưng trên thực tế rất là to lớn, có mấy người đang đứng ở trong đó, giống như là đang chỉ huy lấy Tà Đế chi tâm tiến lên!

"Ha ha ha ha!"

Mãn Thái Hư tràn đầy xúc động phẫn nộ, lớn tiếng nói: "Chúng ta hao hết tâm lực, mới lật đổ Tà Đế thống trị, hôm nay nhưng có người đắm mình, thay Tà Đế chi tâm giương mắt! Cái kia Tô Đại Cường, là dẫn đầu Tà Đế chi tâm tới giết chúng ta! Chư vị!"

Hắn chí lớn quyết liệt, lạnh lùng nói: "Theo ta một trận chiến, cùng cái kia tà ác sứ giả nhất quyết sinh tử! Vung chúng ta dư uy, đem Tà Đế chi tâm trấn áp!"

Đế tâm gào thét chạy tới, vô số xúc tu tung bay, quét ngang bốn phương tám hướng tất cả phong cấm, lấy kinh người tốc độ cao chạy về phía Mãn Thái Hư đám người!

Xa xa, chỉ nghe Tô Vân âm thanh truyền đến: "Nhanh! Nhanh lên một chút trấn áp ta!"

Mãn Thái Hư cùng một đám Tiên Linh ngạc nhiên.

Tô Vân đứng tại thanh đồng phù tiết bên trong, cao giọng nói: “Không còn kịp rồi! Nhanh lên một chút kích phát phong ấn chi địa, đem ta trấn áp!”

Chúng tiên linh khí cực mà cười: “Tiểu tử này, là hướng chúng ta khiêu khích ấy nhỉ!”

Mãn Thái Hư ra lệnh một tiếng, chúng tiên linh mỗi người thôi thúc tiên gia chi bảo, nhưng thấy đầy trời quang mang chiếu rọi tại sừng sững quần sơn phía trên, Thập Vạn đại sơn tựa như phục sinh Tiên khí, toàn bộ phong ấn chi địa bị triệt để kích phát!

Lần này thôi thúc, uy lực là mảnh này phong ấn chi địa tự chủ kích phát mấy chục lần, thanh thế to lớn cực kỳ!

Nhưng mà Mãn Thái Hư lại biết, bọn họ kết quả đã nhất định.

Dù sao, bọn họ thân thể còn tại lúc, còn không cách nào trấn áp lại Đế tâm, hiện tại bọn hắn nhân số càng ít, thực lực yếu hơn. Lần này Đế tâm trở lại, lại mang đồng đảng, thế tất yếu đem bọn hắn kể cả nơi này cùng một chỗ hủy diệt!

Đế tâm nhất thời cảm nhận được áp lực, nhưng như cũ sinh sinh phá cấm, gào thét đánh tới, xông vào mảnh này tiên cung đại điện.

Mãn Thái Hư lớn tiếng nói: “Chư vị, không cầu kiếp sau!”

Chúng tiên linh nhao nhao thôi thúc mỗi người Tiên đạo thần binh, tất cả đồng thanh nói: “Không cầu kiếp sau!”

Mãn Thái Hư trước một bước, hướng Đế tâm đánh tới!

Chúng tiên linh đuổi theo hắn, ôm quyết tâm quyết tử, hướng Đế tâm công tới!

Nhưng vào lúc này, đột nhiên Đế tâm huyết sắc trên xúc tu Tiên Đế quái vật hướng hai bên tấn công, có rất ít tấn công

bọn họ, để Mãn Thái Hư đám người chẳng biết tại sao.

Bọn họ không biết, đây là Ngô Đồng tại ảnh hưởng Đế tâm cảm giác, để Đế tâm làm ra sai lầm phản ứng!

Đế trong lòng, Tô Vân lấy ra trung ương tế đàn giao cho Ngô Đồng, nói: "Sư tỷ, ngươi lưu tại nơi này ảnh hưởng Đế tâm, bằng không bọn hắn không kiên trì được bao lâu. Ta đi bố trí xuống tiên cung đại tế, đợi đến đại tế bố trí tốt, ta liền lập tức tới thôi thúc trung ương tế đàn, đem Đế tâm trục xuất tới Tiên giới!"

Ngô Đồng gật đầu, nói: "Ngươi cứ việc yên tâm, ta sẽ để Đế tâm bảo vệ ta. Thúc Ngạo, ngươi cũng đi theo Tô sư đệ cùng đi!"

Tiêu Thúc Ngạo chần chừ một chút, gật gật đầu.

Ngô Đồng nhảy ra thanh đồng phù tiết, chỉ thấy từng đầu huyết sắc xúc tu bay tới, hình thành một cái huyết sắc kén lớn.

Tô Vân nhìn kén máu khép lại, lập tức thôi thúc thanh đồng phù tiết, phù tiết từ Đế trong lòng bay ra, biến mất không thấy gì nữa.

Sau một khắc, phù tiết xuất hiện tại phong ấn chi địa bên ngoài, mảnh này phong ấn chi địa ngang dọc trăm ngàn dặm, giờ phút này phong ấn bị hoàn toàn kích phát, một cái bảo quang lồng, đem phong ấn chi địa bọc lại, bên trong tiên quang đan xen, căn bản nhìn không rõ nội bộ chuyện gì xảy ra!

Đột nhiên, thanh đồng phù tiết xuất hiện tại phong ấn chi địa bên ngoài, xoay quanh phong ấn chi địa gào thét phi hành, bỏ xuống từng tòa tiên cung đại điện!

Chẳng qua phong ấn chi địa quá lớn, các tòa tiên cung ở giữa khoảng cách xa xôi, khó mà đồng thời điều động, không giống Đế đình bên trong lưu đày Tiên Đế thi yêu, lần kia tiên

cung ở giữa khoảng cách rất gần, hơn nữa có Ứng Long, Bạch Trạch các Thần Ma giúp đỡ.

Tô Vân bố trí tốt tiên cung tế đàn, ngừng lại thanh đồng phù tiết, hít vào một hơi thật dài, Thiên Tượng nội tâm từ phía sau từ từ đứng lên.

Chỉ thấy cái kia bao phủ trăm ngàn dặm phong cấm chỗ bảo quang cái lồng bên ngoài, một tôn toàn thân tỏa ra lập lòe thần quang nội tâm sừng sững bên ngoài, so cái kia bảo quang cái lồng còn cao lớn hơn, vĩ đại.

Cái kia nội tâm chính là Tô Vân Thiên Tượng nội tâm, thi triển Pháp Thiên Tượng Địa, quả thực có tay nâng nhật nguyệt tinh thần chi năng!

Tô Vân nội tâm thôi thúc thần thông, chỉ thấy bàn tay hắn từ từ mở ra, từng cái Tiên đạo phù văn bay ra, ngay sau đó nhanh chóng biến hóa, hóa thành đủ loại Thần Ma hình thái!

Thiên địa nguyên khí ùa đến mà đến, hướng cái kia Thần Ma hình thái phù văn dũng mãnh lao tới, những cái kia Thần Ma càng ngày càng ngưng tụ, càng thêm chân thực!

Rất nhiều Thần Ma bay về phía tám tòa tiên cung tế đàn, mỗi người rơi xuống đất, thôi thúc tế đàn!

Tô Vân thu về Thiên Tượng nội tâm, đem phù tiết bên trong mọi người bỏ xuống, nói: "Ta đi trợ Ngô Đồng!"

Phù tiết lấp lóe, ngay sau đó biến mất.

Lâu Ban nói: "Chúng ta mỗi người đi phụ trách một tòa tiên cung tế đàn, miễn cho ra tai vạ!"

Sầm bá, Lang Vân, Oánh Oánh cùng Tiêu Thúc Ngạo đồng ý, mỗi người hướng một tòa tế đàn chạy đi. Lúc này, đột nhiên trời long đất lở, toàn bộ Thiên Thuyền động thiên run lẩy bẩy, mặt đất giống như là như gợn sóng nhấp nhô bất định!

Mọi người không khỏi dừng bước lại, chỉ thấy xa xa dãy núi vị trí mặt đất bị nhấc lên tới bầu trời, cùng thương thiên đủ cao, ngay sau đó lại rơi vào lòng đất, cùng biển cả các sâu!

Mà chỗ xa hơn, Thiên Phủ động thiên mang theo tính ra hàng trăm tinh thần tinh hệ, xuất hiện ở cuối chân trời bên trên.

"Không được!"

Oánh Oánh sắc mặt trắng bệch: "Thiên Phủ động thiên cùng Thiên Thuyền động thiên hợp nhất! Cỗ ba động này, chỉ sợ sẽ làm cho tiên cung tế đàn không thành trận thế… Bảo vệ tốt những cái kia tiên cung tế đàn!"

Trong lòng mọi người trầm xuống, tăng tốc hướng những cái kia tiên cung tế đàn chạy đi, hợp nhất sinh ra va chạm, phá hoại không chỉ là tiên cung tế đàn, còn có phong ấn chi địa!

Nếu như phong ấn bị phá hư, chỉ sợ liền lại không cái gì có thể vây khốn Đế tâm!

Lúc này, chỉ thấy lần này hợp nhất va chạm đợt thứ nhất chấn động, đi tới phong ấn chi địa bên ngoài.

Cũng trong lúc đó, từng tòa tiên cung tế đàn sáng lên, quang mang trên không trung hội tụ, hình thành một tòa nguy nga cửa!

Chương 504 : Lưu đày thất bại

Chương 504: Lưu đày thất bại

Toà kia đả thông Tiên giới cửa vừa mới xuất hiện, hai đại động thiên hợp nhất chấn động cũng đồng thời truyền đến, run rẩy dữ dội mặt đất phảng phất có cự nhân vung tay, mạnh mẽ đập vào trên thân mọi người!

Oánh Oánh, Lang Vân, Tiêu Thúc Ngạo cùng với Lâu Ban, Sầm phu tử đám người, hừ cũng không hừ một tiếng, liền bị đập đến bay lên không trung!

"Tiên cung tế đàn trận thế tản đi…" Oánh Oánh nhìn xuống dưới, trong lòng phát ra than khóc.

Tám tòa tiên cung tế đàn rơi lả tả, mà ở tại phong ấn chi địa trung tâm trung ương tế đàn, lập tức quang mang ảm đạm, mà trên không toà kia đã hình thành nguy nga cửa đang tại nhanh chóng tiêu tán!

Không chỉ có tiên cung đại tế bị phá hư, ngay cả phong ấn chi địa cũng bị phá hoại!

Toà này phong ấn chi địa đủ loại trận thế tán loạn tàn lụi, lại khó phong cấm Đế tâm!

Mọi người âm thầm cầu nguyện: "Chỉ mong cái này ngắn ngủi một cái chớp mắt, Tô Vân đã đem Tiên Đế chi tâm đưa đến Tiên giới."

Cửa biến mất, phong ấn chi địa bên trong quần sơn ầm ầm từ trên bầu trời giáng xuống, rất lâu không ngừng.

Oánh Oánh, Lang Vân đám người khẩn trương vô cùng nhìn chằm chằm phong ấn chi địa, nơi đó rất lâu không có động tĩnh.

Tiên giới, Thiên môn sau vô lượng cảnh.

Nơi này là Tiên giới tiên đình, đâu đâu cũng có nghiền nát cung điện, tiên nhân rơi lả tả tứ chi, cùng với nồng nặc thi khí cùng tro tàn, vô số tiên nhân mặc giáp trụ chỉnh tề đang tại xông về phía trước.

Bọn họ xông về địa phương chính là đại chiến bộc phát, nơi đó là Tà Đế thi yêu đang tại làm loạn, giết đến bọn họ người ngã ngựa đổ.

Rất nhiều Tiên Quân ra tay, hợp lực vây khốn cái này Tà Đế thi yêu, ý đồ đem hắn chém giết, đoạt được đầu công.

Giống như bậc này Tà Đế thi yêu làm loạn, không tới phiên hiện nay Tiên Đế ra tay, chỉ cần Tiên Quân liền có thể bình loạn, hơn nữa Tiên Đế bị người điệu hổ ly sơn, đã không còn tiên đình bên trong, đi tới Minh đô, đi trấn áp Đế Thúc chi loạn.

Có người ý đồ phóng thích Đế Thúc chi thi, dẫn tới thiên hạ đại loạn, Tiên Đế không thể không đi vào trấn áp Đế Thúc.

Chúng tiên quân chính là hiện nay tiên đình trụ cột vững vàng, dưới tay đều có đến hàng vạn mà tính tiên nhân đại quân, thôi thúc chiến trận, tự thân lên trận cùng Tà Đế thi yêu chém giết.

Cái kia Tà Đế thi yêu mạnh mẽ vô song, tuy là chỉ mọc ra cái trán một con mắt, nhưng ỷ là lão Tiên Đế thân thể, ra vào chiến trận như vào chỗ không người, giết đến một đám Tiên Quân hãi hùng khiếp vía.

Đột nhiên, Bích Thiên Quân thôi thúc một đạo hào quang, ám toán cái kia Tà Đế thi yêu, hào quang xèo một tiếng từ Tà

Đế thi yêu tim bên trong xuyên qua!

Cái kia tim trần trụi bên ngoài, không có thủ hộ, Tiên giới một đám Tiên Quân đã sớm nhìn ra quả tim này chính là Tà Đế thi yêu điểm yếu, tùy thời đánh lén.

Tiếc rằng cái kia Tà Đế thi yêu thực sự mạnh mẽ, thủ hộ chu toàn, từ đầu đến cuối không có lộ ra sơ hở.

Mà lần này, Bích Thiên Quân vậy mà một kích thành công.

Tiên đình nội ngoại, cùng lên tiếng reo hò, la lên: "Thiên Quân thủ đoạn cao cường!"

Vừa dứt lời, cái kia Tà Đế thi yêu ngực thần tâm nổ tung!

Tà Đế thi yêu khí diễm nhất thời nhanh chóng suy yếu, kém xa trước đây, tiên đình nội ngoại tiên nhân tinh thần phấn khởi, ùa đến đánh tới, đều muốn đoạt được đầu công.

Liễu Tiên Quân thôi thúc Tạo Hoá đồ giết tại phía trước nhất, mắt thấy liền muốn giết tới cái kia thi yêu trước mặt, trong lòng không khỏi vui mừng: "Phần này đầu công thuộc về ta!"

Đúng lúc này, cái kia Tà Đế thi yêu đưa tay khẽ ngắt, đem một cái Kim Tiên tim lấy xuống, nhét vào bản thân trong lồng ngực, nhất thời khí tức tăng vọt.

Liễu Tiên Quân nụ cười trên mặt ngưng kết, nhắm mắt hướng về phía trước đánh tới.

Sau một khắc, Tạo Hoá đồ bị Tà Đế thi yêu lợi trảo xuyên thủng, Liễu Tiên Quân sọ não kém chút bị lấy xuống.

Cái kia Tà Đế thi yêu chụp lại đầu của hắn, ý đồ đem hắn nội tâm từ trong cơ thể kéo ra đến, Liễu Tiên Quân sợ tới mức kém chút hồn phi phách tán, cũng may nơi xa ruộng Tiên Quân lay động tiên kỳ, để thi yêu nội tâm chập chờn, theo tiên kỳ đong đưa, mất định lực.

Mặt khác Tiên Quân vội vàng tiến lên, liên thủ tiến đánh, buộc thi yêu thả Liễu Tiên Quân.

Liễu Tiên Quân vẫn chưa hết sợ hãi, mọi người vây giết thi yêu, lại qua không lâu, Bích Thiên Quân lần nữa đắc thủ, đem thi yêu tiên tâm xuyên thủng.

Mọi người vừa mừng vừa sợ, ra sức chém giết, nhưng tại lúc này, cái kia thi yêu lại một vị tiên nhân thi thể trong cơ thể lấy xuống một khoả trái tim, nhét vào bản thân lồng ngực.

Tiên nhân kia đã chết, trống ngực đã ngừng, nhưng mà thi yêu phát động lên khí huyết, vậy mà đem viên này tiên tâm kích phát, chiến lực lại tự tăng mạnh!

Như thế sát tâm thân mật, một đám Tiên Quân vậy mà không thể làm được gì hắn!

"Quét dọn tất cả thi thể!"

Bên ngoài tiên nhân nhận được mệnh lệnh, vội vàng tiến lên, đem trên mặt đất thi thể quét dọn hết sạch. Cái kia Tà Đế thi yêu lại một lần tim bị phá, không có mới tiên tâm cung cấp, chiến lực nhất thời kém xa trước đây.

Chúng tiên quân không khỏi yên lòng, Liễu Tiên Quân quát: "Hôm nay nhìn một chút chúng ta ai nhận được đầu này công!"

Bích Thiên Quân cười nói: "Công lao này chính là thiếp thân vật trong bàn tay!"

Bọn họ giết tới đi vào, đột nhiên, một tòa Thiên môn xuất hiện tại phía trước của bọn hắn, toà kia Thiên môn kịch liệt rung chuyển, chỉ thấy một người đang tại cửa bên dưới làm phép!

Một viên to lớn đỏ tươi tim giống như là mọc đầy tóc đỏ quái vật, bị người kia đưa đến cửa bên trong!

“Quả tim này!”

Liễu Tiên Quân, Bích Thiên Quân đám người muốn rách cả mí mắt, lớn tiếng la lên: “Tà Đế tâm! Là Tà Đế tâm!”

“Mau ngăn cản hắn!”

Viên kia đỏ tươi Tà Đế tâm đang dùng vô số xúc tu quấn quanh lấy toà kia Thiên môn, sống chết không buông tay, đúng lúc này, Tà Đế thi yêu cười ha ha: “Thật sự là trẫm tốt thái tử, tốt thái tử! Thế mà tìm đến trẫm tim, đem trẫm tim đưa tới! Trẫm giang sơn, có ngươi một nửa!”

Chúng tiên quân trong lòng ngỡ ngàng: “Tà Đế một nhà già trẻ, tất cả đã chết không còn một mảnh, từ đâu tới thái tử? Chẳng lẽ còn có cá lọt lưới?”

Bọn họ hướng môn hạ nhỏ bé thân ảnh nhìn lại, chỉ có thể nhìn thấy Tô Vân dưới cửa làm phép, mông lung, nhưng nhìn không rõ Tô Vân khuôn mặt, có lẽ là cách giới nhìn xa nguyên nhân, nhìn không rõ.

Tà Đế thi yêu hướng Tà Đế tâm xông tới, mà cái kia Tà Đế tâm cũng cảm ứng được cơ thể chính mình, lập tức buông ra quấn quanh ở Thiên môn bên trên xúc tu, chủ động hướng Tà Đế xông tới.

Chúng tiên quân hãi hùng khiếp vía, lúc này một hạt linh châu gào thét bay tới, linh châu đột nhiên vang dội keng keng, hóa thành một đạo thô to vô cùng kiếm quang, đâm về Tà Đế tâm!

Cái kia ngập trời kiếm ý, vượt xa Vũ tiên nhân Tiên kiếm, rõ ràng là Vạn Hóa Phần Tiên lô bên trong, lấy chúng tiên nhân thân thể vì nhiên liệu, dùng chúng tiên nhân nội tâm luyện thành vô thượng Tiên kiếm!

Cái này miệng Tiên kiếm kiếm hoàn tuy là bởi vì Tô Vân gọi đến Tử Phủ nguyên nhân, không có triệt để luyện thành,

nhưng kiếm uy quả thực lợi hại.

Đây chính là hiện nay Tiên Đế đế kiếm!

Đế kiếm xuất hiện đồng thời, Thiên môn cũng tại sụp đổ, sắp sụp đổ!

Đế kiếm đâm về Tà Đế tâm, kiếm quang lóe lên trong nháy mắt, Thiên môn dập tắt, bắn ra vô tận ánh sáng, tiên đình mọi người nhao nhao che mắt.

Đợi đến ánh sáng tán đi, chỉ nghe Tà Đế thi yêu phẫn nộ tiếng kêu truyền đến: "Trẫm Đế tâm đâu? Lớn như vậy Đế tâm, vừa rồi rõ ràng còn tại, đi nơi nào?"

Chỉ thấy mà cổng trời bắn ra chỗ, Tà Đế tâm biến mất không còn tăm tích, chỉ còn lại có đâm vào không khí đế kiếm, lại tự khôi phục thành một hạt kiếm hoàn, gào thét mà đi.

"Tà Đế chi tâm không thể thượng giới?"

Chúng tiên quân vừa mừng vừa sợ, tinh thần phấn khởi, cười nói: "Lần này Tà Đế thi yêu số kiếp đã định!"

Nhưng mà toà này Thiên môn xuất hiện nhưng lại làm cho bọn họ trận thế xuất hiện trống rỗng, Tà Đế thi yêu cướp đường giết ra tiên đình, trên đường chém giết một tôn tiên nhân, lấy xuống tim nhét vào bản thân ổ bụng, lao ra vô lượng cảnh.

Chúng tiên quân lập tức điều động quần tiên, điều tra thi yêu tung tích.

Thiên Thuyền động thiên, hai đại động thiên hợp nhất, đợt tấn công thứ nhất sau đó, tất cả từ từ ngừng lại.

Thiên môn tán loạn chấn động cũng tự lượn lờ tán đi.

Oánh Oánh, Lang Vân đám người hãi hùng khiếp vía nhìn chằm chằm phong ấn chi địa, Lang Vân khóe mắt nhảy lên,

lặng lẽ lui về phía sau, ha ha cười nói: "Nhìn tới lần này ta cái kia tiện nghi cha nuôi là chết đi, như vậy liền không người cùng ta tranh cái này Thánh Hoàng chi vị…"

Đột nhiên, nghiền nát quần sơn nổ tung, Lang Vân thét lên, ba chân bốn cẳng liền chạy, tốc độ nhanh chóng làm người ta nghẹn họng nhìn trân trối!

Mà cái kia loạn thạch bay tán loạn chỗ, Tô Vân cùng Ngô Đồng phá thạch mà ra, quát: "Đi mau!"

Hai người thân ở giữa không trung, Tô Vân cũng đã thôi thúc thanh đồng phù tiết, mà tại phù tiết phía sau, từng đầu huyết sắc xúc tu vung đến, quấn quanh ở phù tiết phía trên.

Tô Vân thôi thúc phù tiết, vậy mà đem cái kia khổng lồ vô song Tà Đế chi tâm từ quần sơn bao phủ bên dưới kéo ra ngoài!

Phù tiết gào thét vọt tới, Oánh Oánh, Tiêu Thúc Ngạo, Lâu Ban, Sầm phu tử vội vàng đi vào phù tiết, chỉ thấy Tô Vân, Ngô Đồng trên người trên mặt đâu đâu cũng có sắc bén ngọn núi cắt ra vết thương.

Tô Vân cùng Ngô Đồng vô cùng nhếch nhác, Tô Vân xóa đi máu trên mặt, nhanh chóng nói: "Lưu đày thất bại! Đế tâm bị đánh trở về! Chúng ta nhanh chút chạy trốn đi! Oánh Oánh, giúp ta một chút sức lực, thôi thúc phù tiết chạy trốn!"

Oánh Oánh vội vàng tiến lên, đứng tại đầu vai của hắn, Tô Vân pháp lực hao tổn hơn phân nửa, nhất định phải có ủng hộ của nàng mới đủ lấy duy trì phù tiết vận chuyển.

Hai người thôi thúc phù tiết, phù tiết lấy kinh người tốc độ cao vận chuyển, một đường hướng lên trời phủ động thiên bỏ chạy.

Rất nhanh, phù tiết liền đuổi theo Lang Vân, Tô Vân cao giọng nói: "Lang Vân huynh, đi lên nhanh một chút! Đi lên!"

Lang Vân nhìn thấy phù tiết bay tới, vừa mừng vừa sợ, đảo mắt liền vừa kinh vừa sợ, quát to một tiếng, nhanh chóng bẻ hướng, bỏ chạy đi ra.

Tô Vân ngạc nhiên, đành phải thôi thúc phù tiết bỏ chạy.

Lang Vân chậm lại tốc độ, kinh hãi muốn chết nhìn cái kia thanh đồng phù tiết một đường bão táp tiến mạnh.

Mà tại cái kia phù tiết phía sau, Tà Đế chi tâm bị hắn bọn họ nâng, trên đường đi bật lên phục, đánh tới đánh tới, đang lấy kinh người tốc độ cao phóng hướng thiên phủ động thiên!

Phong ấn chi địa lần nữa nổ tung, Mãn Thái Hư các Tiên Linh lao ra, bọn họ thương vong thảm trọng, giảm quân số hơn phân nửa, nhưng vẫn chiến ý không giảm, hướng Tà Đế tâm rời đi phương hướng xông tới.

Rất nhanh, bọn họ liền nhìn thấy Tô Vân thanh đồng phù tiết kéo lấy Tà Đế tâm lao nhanh tình hình, không khỏi ngạc nhiên, hai mặt nhìn nhau.

Thanh đồng phù tiết bên trên, Lâu Ban cũng có chỗ phát hiện, vội vàng kêu lên: "Tô các chủ, nhìn đằng sau! Nhìn đằng sau!"

Tô Vân hướng về phía sau nhìn lại, sợ hết hồn, vội vàng đem thanh đồng phù tiết tốc độ tăng lên tới cực hạn, giãy giụa Đế tâm xúc tu trói buộc, đem Tà Đế chi tâm bỏ qua.

Nhưng mà, sau một khắc, thanh đồng phù tiết lại vòng trở lại.

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị, tại phía sau bọn họ, chính là Thiên Phủ động thiên biên giới một tòa thành thị, thành thị bốn phía là to to nhỏ nhỏ thành phố thôn trang.

Tô Vân hít vào một hơi thật dài, trầm giọng nói: "Nhất định phải ở đây đem Đế tâm ngăn lại, không thể để cho nó phá

hủy Thiên Phủ động thiên!”

Gần một trăm cái thân thể cường tráng Tiên Đế quái vật ba chân bốn cẳng lao nhanh, kéo lấy Tà Đế chi tâm mà tới!

Một đám Tiên Đế quái vật xông đến Tô Vân đám người phía trước, đột nhiên vòng qua mảnh này thành thị cùng thôn trang, một đường tiến mạnh, biến mất tại trong núi rừng.

Cái này Đế tâm, vậy mà không có thương tổn đến cái này Thiên Phủ động thiên mọi người mảy may!

Tô Vân kinh ngạc, chỉ thấy cái kia Tiên Đế quái vật mang theo Đế tâm một đường nghiền nát núi rừng, vô số cây cối đổ rạp, Tiên Đế quái vật mang theo Đế tâm, không biết chạy đến nơi nào đi.

Chương 505 : Hãm hại lừa gạt một con rồng

Chương 505: Hãm hại lừa gạt một con rồng

Tô Vân mang theo mọi người trở về Thiên Phủ động thiên đệ nhất Thánh địa Thiên Khôi phúc địa, đi tới Mặc Hành thành đi gặp Thánh Hoàng Vũ, Lâu Ban cùng Sầm phu tử nhìn thấy Thánh Hoàng Vũ, không khỏi kích động vô cùng, đem Tô Vân đám người ném đến một bên, giống như là em bé gặp trong truyền thuyết đại anh hùng, ngươi một lời ta một câu hướng Thánh Hoàng Vũ điên cuồng đặt câu hỏi.

Tống Mệnh, Lang Ngọc Lan cùng Hoa Hồng Dịch ba Thần Quân dẫn đầu các đại phúc địa thủ lĩnh đến đây, hỏi Thánh Hoàng hội kết quả, đợi nghe được mọi người đem Thiên Thuyền động thiên gặp gỡ nói một phen, ba vị Thần Quân đều biết sự tình nghiêm trọng.

Sau đó hơn mười ngày, liên quan tới Tà Đế tâm tin tức nhiều lần có truyền đến.

Mười ngày trước, nhóm đầu tiên Thiên Phủ động thiên linh sĩ lần theo nó lưu lại tung tích đi tới trong một chỗ núi rừng, tiếp đó liền tin tức hoàn toàn không có. Thứ hai chi đội ngũ là do Thần Ma tự thân suất đội đi tới tìm kiếm, cũng là tin tức hoàn toàn không có.

Các đại thế phiệt lại tập hợp lực lượng, phái đi mấy tiểu đội, như đá chìm đáy biển, xa ngút ngàn dặm không tin tức.

Cuối cùng, có Nguyên Đạo cực cảnh tồn tại kết bạn đi vào thăm dò, chỉ có một cái cực cảnh tồn tại chạy trốn, nói: “Trong

núi có cung điện, thành phố, những cái kia mất tích người thần trí ý thức còn tại, sau đầu bị cắm một ống, hành động tự nhiên, chỉ là bị người khống chế. Bọn họ như là nô lệ, có đẳng cấp phân chia, quan viên khác biệt, phục vụ Tà Đế khuôn mặt người cùng một viên to lớn tim. Cái kia tim mọc đầy tóc đỏ, hình dung đáng sợ, phía ngoài có kiếm thương, không ngừng chảy máu. Nhìn thấy chúng ta lẻn vào, Tà Đế tâm liền tại mọi người sau đầu trồng một ống, bên trong chi thì thân bất do kỷ."

Về sau, lại có người đi vào tìm kiếm, chỉ thấy cái kia phiến sơn bên trong thành phố còn tại, chỉ là Tà Đế chi tâm cùng Đế tâm nô lệ, nhưng biến mất không còn tăm tích.

Các đại thế phiệt liên hệ tiên đình, tìm hiểu tin tức, Tiên giới truyền đến tin tức, nói hiện nay Tiên Đế tại Minh đô mười tám tầng tế kiếm, trọng thương Tà Đế chi tâm.

Các đại thế phiệt liền yên lòng: "Tà Đế tâm tổn thương, không đáng để lo." Ngay sau đó liền không còn tìm kiếm Đế tâm tung tích.

Lại qua mấy ngày, Tô Vân nghe nói có người bộ dáng cùng Tà Đế phảng phất, sau đầu cắm một ống, xuất hiện tại Thiên Phủ động thiên thần thành bên trong.

Người kia tự xưng là Tà Đế thế thân, nói mình bị gian thần ám toán, thế cho nên mất đi đế vị, bởi vậy tới quyên tiền, để trong thành thế gia tài trợ tiền bạc. Đợi đến tương lai khôi phục ngai vàng thành công, hắn đoạt lại Tiên Đế, liền phong thưởng các ngươi Thiên Quân, Thiên Thừa tướng vân vân.

Tô Vân nghe nói việc này, hoài nghi nói: "Có chút giống là lừa đảo diện mạo."

Ngay sau đó Thiên Phủ các nơi, nhiều lần có Tà Đế thế thân xuất hiện, đặc biệt tìm tới thế phiệt, quyên tiền chút tiền

tiền với tư cách quân lương.

Các đại thế phiệt biết Tà Đế chi tâm lợi hại, cũng không dám từ chối, lại lo lắng hắn lộ liễu, ngay sau đó lặng lẽ đưa tiền. Có chút thế phiệt muốn đem tới khôi phục ngai vàng thành công, bản thân chẳng phải là muốn lên như diều gặp gió? Ngay sau đó liền tiền quan tài cũng đưa ra ngoài.

Cái kia Tà Đế thế thân nhưng cũng sảng khoái, lại là đan thư thiết khoán, lại là miễn tử kim bài, lại là phong làm Thiên Thừa tướng các chức quan thánh chỉ, phái phát ra ngoài.

Lại qua không lâu, có tin tức nói, ở ngoài thành nhìn thấy cái kia Tà Đế thế thân, đang muốn tiến lên cầu cái tương lai, lại thấy người kia đem sau đầu ống mà nhổ một cái, bay lên không, biến mất tại thanh minh bên trong.

Tiếp đó liền có người nói, hơn phân nửa là cái lừa gạt.

Lại có truyền ngôn nói, giống như là Tống Mệnh Tống Thần Quân gây nên.

Nhưng mà các đại thế phiệt lại không có chứng cứ rõ ràng, Tống Mệnh đương nhiên cũng chết không thừa nhận.

Những cái kia bị thiệt thòi thế phiệt không làm sao được, cũng không dám làm ầm lên, đành phải ăn cái này ngậm bồ hòn, chỉ là trong nhà khóc trời đập đất.

Tô Vân đi thăm hỏi Thánh Hoàng Vũ thời điểm, vừa vặn Tống Mệnh Tống Thần Quân cũng tại, Tô Vân nhìn trộm xem hành động lời nói của hắn cử chỉ, đều giống như sau đầu cắm ống tặc nhân.

"Những ngày này Tống Thần Quân cùng mặt khác hai vị Thần Quân, đều tại ta chỗ này, tùy thời chuẩn bị ứng đối Tà Đế chi tâm quấy nhiễu."

Thánh Hoàng Vũ nói nhỏ: "Hắn phân thân hết cách, chỗ nào có thể đi ra ngoài bốn phía giả danh lừa bịp?"

Tô Vân lại nhìn Tống Mệnh, ngôn hành cử chỉ đều không giống như là cắm ống tặc nhân.

Tống Mệnh cũng không ngừng kêu khổ, nói: "Cái kia cắm ống tặc nhân không chỉ một, các nơi đều có, ta làm sao biết bọn họ là ai? Ta còn có thể đồng thời chạy đến các nơi gây án hay sao?"

Thánh Hoàng Vũ cười nói: "Cũng là ngươi ngày bình thường làm nhiều việc ác, cho nên gặp phải loại chuyện này, tất cả mọi người tìm tới ngươi. Tô Tiên sứ đến rất đúng lúc, ta vừa mới còn tại cùng Thần Quân nói, Thánh Hoàng hội chưa trần ai lạc địa, hiện nay còn lại ba người, cần phải đến quyết ra Thánh Hoàng. Các ngươi lại tĩnh dưỡng mấy ngày, chuẩn bị quyết đấu."

Tô Vân đồng ý.

Thánh Hoàng Vũ nói: "Ta những ngày này khảo sát ngươi bộ hạ Kim Bảo Chí, Dương Đạo Long đám người , dựa theo Nguyên Sóc quan chế, vì bọn họ an bài Thiên Phủ chức quan, mỗi người có chức vụ riêng. Hôm nay thuyền động thiên khốn cùng, hai đại động thiên lại có rất nhiều phúc địa sinh ra, vừa vặn có thể ra lệnh cho bọn họ quản lý nơi đó, mở rộng thế lực của ngươi."

Tô Vân giật mình , dựa theo Nguyên Sóc quan chế? Cái này chẳng phải là nói, Thánh Hoàng Vũ tại đây mấy ngày này cho hắn xây dựng một bộ triều đình thành viên tổ chức?

Thánh Hoàng Vũ nói: "Hiện nay Nguyên Sóc thi hành nguyên lão chế, tại Thiên Phủ động thiên không thích hợp. Thiên Phủ động thiên quyền lực quá phân tán, có một trăm linh tám phúc địa, một trăm linh tám đùi thế lực lớn, thế lực

nhỏ càng là đếm không hết, bởi vậy cần cường quyền nhất thống. Chỉ có một cái danh vọng cực cao người, mới có thể trấn được một trăm linh tám thế phiệt!"

Tô Vân suy nghĩ một chút, cười nói: "Ta chưa hẳn có thể chiến thắng Lang Vân, Ngô Đồng, nếu là không thành được Thiên Phủ Thánh Hoàng đâu?"

Thánh Hoàng Vũ nói: "Như vậy ngươi chính là chỉ còn đường chết, thế phiệt sẽ dùng đầu lâu của ngươi xem như tranh công xin thưởng công cụ, Nguyên Sóc cũng đem hủy hoại chỉ trong chốc lát."

Tô Vân trong lòng nghiêm nghị, thản nhiên nói: "Ngươi yên tâm, Thánh Hoàng chi vị là của ta, ai cũng cướp không đi, Ngô Đồng cũng không được."

Thánh Hoàng Vũ lộ ra vui mừng tươi cười, đúng vào lúc này, Bạch Như Ngọc sắc mặt cổ quái đi tới, khom người nói: "Đại nhân, có người tại tam thánh đạo trường cầu kiến."

Tô Vân nói: "Người nào đến gặp ta?"

Bạch Như Ngọc sắc mặt càng thêm cổ quái, chần chừ một chút, nói: "Người tới cùng lừa tiền lừa sắc Tà Đế thế thân dung mạo giống nhau, tự nói là Đế tâm biến thành, tự xưng Thần Đế tâm, nói là đến tìm đại nhân, có việc thương lượng."

Tô Vân tức giận vô cùng mà cười: "Thần Đế tâm? Đây là lừa gạt đến trên đầu ta đến rồi! Đi! Ta đi gặp một hồi cái này Tà Đế thế thân!"

Tống Mệnh cũng là tức giận vô cùng, bước nhanh đuổi theo hắn, cười lạnh nói a: "Như vậy vị này Tà Đế thế thân Thần Đế tâm, ta nhất định phải tiếp kiến tiếp kiến! Những ngày này, người này tại lão tử trên đầu khấu trừ không ít bô ỉa!"

Hai người bước nhanh đi tới tam thánh đạo trường, Tô Vân nhìn lại, quả nhiên thấy một cái khuôn mặt cùng Tiên Đế nội tâm giống nhau như đúc người đứng ở nơi đó.

"Chẳng lẽ là Tiên Đế quái vật?"

Tô Vân nghi ngờ, nhìn về phía người kia sau não, cũng không tơ máu liên kết, cũng không có cắm ống.

Tô Vân trong lòng càng thêm nghi ngờ, thầm nghĩ: "Thật chẳng lẽ chính là Đế tâm?"

Tống Mệnh bước đi lên đi vào, cười ha ha nói: "Ngươi chính là Tiên Đế thế thân? Ngươi thật lớn mật, bốn phía đi lừa gạt, còn vu oan đến trên đầu ta đến rồi! Hôm nay liền…"

Hắn xòe tay ra, đang muốn dạy dỗ người này một chút, lại thấy cái kia Thần Đế tâm đưa tay hư hư nhấn một cái, Tống Mệnh nhất thời chỉ cảm thấy vô biên lực lượng đè xuống, phù phù một tiếng nằm rạp trên mặt đất, tức giận nói: "Hảo tiểu tử, lại có có chút tài năng… Chờ một chút, ngươi thật sự là bệ hạ?"

Thần Đế tâm thật ngoài dự đoán quan sát hắn vài lần, giơ tay lên nhẹ nhàng vung lên, Tống Mệnh hô một tiếng bay lên, kề sát ở xa xa trên vách đá, không thể động đậy.

"Gay go, cha ta cho ta lấy tên Tống Mệnh, chỉ sợ hôm nay muốn một câu thành sấm, thật muốn mất mạng nơi này!" Tống Mệnh trong lòng không ngừng kêu khổ.

Tô Vân đi ra phía trước, khom người nói: "Đế tâm này đến, chẳng lẽ là muốn đả thương bằng hữu của ta?"

Thần Đế tâm tán đi lực lượng, Tống Mệnh phù phù một tiếng ngã quỵ xuống, ngay sau đó xoay người bò lên, liên tục không ngừng bưng trà rót nước, phục vụ chu đáo.

Tô Vân xin Thần Đế tâm ngồi xuống, trên dưới quan sát tôn này do Tiên Đế chi tâm hóa thành thần nhân, trong lòng không khỏi sinh ra vô cùng hoang đường cảm giác.

Trong lòng của hắn nghĩ đến, nhưng cũng nói ra được, nói: "Tiên Đế thi thể bên trong đản sinh ra nội tâm, sống thêm đời thứ hai, ta trung nghĩa vô song, đem hắn đưa đến Tiên giới. Tiên Đế nội tâm còn tại dương gian, bị trấn áp tại Minh đô mười tám tầng, ta dũng cảm quên mình lẻn vào tầng thứ mười tám, cứu bệ hạ nội tâm. Hiện tại, ta lại dựa vào vũ dũng cùng trí tuệ, cứu ra bệ hạ Đế tâm, nhưng mà Đế tâm nhưng cũng đản sinh ra nội tâm."

Tô Vân dừng một chút, tiếp tục nói: "Ba cái nội tâm, một bộ thân thể, ta không khỏi thay Tiên Đế bệ hạ lo lắng: Ai mới là thân thể này chúa tể?"

Oánh Oánh ngồi tại Tô Vân đầu vai , kiềm chế lại kích động, nhanh chóng ghi chép.

Thần Đế tâm cẩn thận suy nghĩ một chút, nói: "Ta là thần, cũng không phải là tiên. Tiên nhân sau khi chết, tứ chi hóa thành thần cùng ma, đây chính là Tạo Hoá thần kỳ. Còn Đế thi bên trong sinh ra nội tâm, hắn là ma, cũng không phải là tiên. Ai mới là chúa tể, một cái rõ ràng."

Tô Vân kinh ngạc, ngay tại hắn đem Đế tâm đưa đến Tiên giới trước đó, viên này Đế tâm còn là ngơ ngơ ngác ngác, không có trí tuệ, làm sao đến Tiên giới sau đó liền lập tức sinh ra nội tâm cùng linh trí?

Thần Đế tâm phảng phất nhìn ra ý nghĩ của hắn, nói: "Ta tại đi vào Tiên giới thời điểm, gặp Đế thi, cảm ứng được hai bên thiếu hụt, cũng cảm ứng được hoàn chỉnh bản thân. Nghịch Đế dùng kiếm, bức ta không thể không cùng mình tách ra, ta tại khi đó đột nhiên có trăm ngàn giống như cảm xúc

xông lên đầu, một cách tự nhiên liền sinh ra linh trí. Ngươi còn có vấn đề ư?"

Tô Vân đang muốn lắc đầu, Oánh Oánh vội vàng chọc chọc đầu vai của hắn, nói nhỏ: "Ngươi hỏi một chút hắn, tại người khác sau đầu cắm ống, là cái gì trải nghiệm?"

Tô Vân còn chưa hỏi, Thần Đế tâm liền đã nói: "Lấy trái tim ta, kiểm tra tại người khác sau đầu, ta liền cảm giác bản thân nhiều hơn một não, mượn một thân đại não suy tư. Có người não lớn, có người não nhỏ, có người không não, có người trong đầu đều là nước, cực kỳ cổ quái."

Oánh Oánh vội vàng ghi nhớ, chỉ tiếc loại này chưởng khống người khác đầu óc, lợi dụng người khác đầu óc tới suy tư đến cùng là một loại gì cảm giác, nàng không cách nào trải nghiệm, cũng rất muốn trải nghiệm một chút.

Tô Vân nói: "Như vậy, Thần Đế tâm có thể hay không nói một chút ngươi lần này tới ý?"

Oánh Oánh nghiêm nghị, nói nhỏ: "Hắn hơn phân nửa là muốn chúng ta đem hắn đưa đến trong tiên giới đi…"

Nàng lời còn chưa dứt, Thần Đế tâm đột nhiên nói: "Cứu ta!"

Tô Vân, Oánh Oánh cùng Tống Mệnh ngạc nhiên.

Thần Đế thầm nghĩ: "Ta bị nghịch Đế đâm bị thương, vết thương trước sau không cách nào khép lại, ngươi nếu là Đế thi, nội tâm lựa chọn sứ giả, ta chỉ có đến đây tìm ngươi! Cứu ta!"

Tô Vân đứng dậy, đi tới đi lui, cắn răng nói: "Đổng y sư không biết có hay không thủ đoạn này… Cho dù có, hắn hơn phân nửa cũng không chịu cứu chữa, dù sao Đế thi rút cha hắn thần tâm, ngươi lại là Đế thi trái tim…"

Oánh Oánh liếc liếc Tống Mệnh, nói: “Thần Đế tâm, chuyện này can hệ to lớn, cứu chữa Đế tâm không thể coi thường, nếu là truyền cho người ngoài chi tai…”

Tống Mệnh vội vàng cười xòa nói: “Ta tổ tiên chính là bệ hạ bộ hạ trọng thần Tống Tiên Quân, bệ hạ nhất định nhớ tới! Lão Tống gia đối bệ hạ trung thành giống như gương sáng, chứng giám nhật nguyệt! Oánh Oánh cô nãi nãi yên tâm, Tống gia đối bệ hạ trung thành tuyệt đối, ta Tống Mệnh đối Oánh Oánh cô nãi nãi trung thành tuyệt đối!”

Oánh Oánh rất là thoả mãn, có chút hun hun nhưng: “Tống gia mông ngựa hậu kình thật to lớn!”

Tô Vân dừng bước lại, nói: “Đã như vậy, như vậy ta liền thử một lần, nhìn một chút Nguyên Sóc có hay không có chữa trị của ngươi thủ đoạn!”

Thần Đế tâm lộ ra vẻ tươi cười, nói: “Còn có một chuyện, ta bắt được rất nhiều giả mạo ta, giả danh lừa bịp người. Ta đã đem bọn hắn mang đến.”

Tô Vân kinh ngạc vô cùng, cười nói: “Mấy người này mới nhất định muốn gặp thấy một lần!”

Thần Đế thầm nghĩ: “Ta nguyên bản muốn giết bọn hắn cho hả giận, nhưng bọn hắn nói nhận biết ngươi.”

Tô Vân ngạc nhiên.

Thần Đế tâm vỗ tay một cái, tiếng bước chân truyền đến, một thanh âm vừa mừng vừa sợ nói: “Tiểu lão đệ, ngươi thật trở về!”

Tô Vân khó khăn xoay đầu lại, tiếp đó liền gặp thiếu niên áo vàng Ứng Long cùng mang theo lưu ly kính mắt ngoan ngoãn biết điều Bạch Trạch, cùng Tỳ Hưu, Cùng Kỳ các một đám Thần Ma đi tới.

“Chúng ta lo lắng an toàn của ngươi, liền vội vã chạy tới, Bạch Trạch tiểu tử này dùng lưu đày chi thuật, đem chúng ta bốn phía ném loạn!”

Tương Liễu lao nhao, nói: “Thật vất vả mới tụ tập lại, tiếp đó liền gặp phải một chuyện tốt, Ứng Long ca liền nói không lừa gạt ngu sao mà không lừa gạt, ngay sau đó để cho ta làm rất nhiều căn ống, chúng ta liền làm cái kia hoạt động… Oánh Oánh tỷ, ta Tiểu Liễu ah! Ta biến thành người ngươi liền không nhận biết?”

Chương 506 : Vô thượng kiếm đạo

Chương 506: Vô thượng kiếm đạo

Tô Vân mặt tối sầm lại, hắn còn đã từng suy đoán là Tống Mệnh Tống Thần Quân tại Thiên Phủ động thiên hãm hại lừa gạt, không nghĩ tới Tống Mệnh lại bị vây ở mấy đại Thần Quân cùng Thánh Hoàng Vũ ở giữa, căn bản không có rảnh rỗi ra ngoài giả danh lừa bịp.

Chân chính giả danh lừa bịp, ngược lại là Ứng Long bọn họ!

Nhưng hắn nhưng trong lòng cũng cảm động không thôi.

Ứng Long mấy người cũng là lo lắng an nguy của hắn, bởi vậy tới tìm, Thiên Phủ động thiên thế phiệt san sát, bọn họ cũng là bốc lên rất lớn hung hiểm. Liều mình cứu giúp, hắn há có thể không cảm động?

"Ta chỉ là cai tù mà thôi…" Trong lòng của hắn yên lặng nói.

Cùng Kỳ cái đầu thấp, nhảy nhót đứng dậy, vội vã ngắt lời Tương Liễu chín cái miệng: "Ứng Long ca còn nói, ta chính là Tiên Đế, thực ra ta không có chết. Ta tại Thiên Phủ phong ấn mười vạn tiên tướng cùng lượng lớn của cải, các ngươi thế gia trấn tộc chi bảo chính là mở ra phong ấn chìa khoá. Đợi đến ta mở ra bảo khố, gấp trăm lần hoàn trả! Ngay sau đó Ứng Long ca liền lừa không ít thế phiệt bảo bối!"

Trong ánh mắt của hắn, tràn đầy là đối Ứng Long sùng bái, chỉ hận bản thân không có như vậy cơ trí.

Tô Vân hướng Ứng Long nhìn lại, chỉ thấy thiếu niên áo vàng dương dương đắc ý, xung quanh chắp tay: "Tiện tay làm, ngồi xuống, ngồi xuống, không cần đứng dậy vỗ tay!"

Tô Vân vẻ mặt càng thêm đen, hỏi: "Lừa tiền ta đã biết, như vậy lừa gạt sắc là ai làm?"

Ứng Long, Bạch Trạch đám người liền kịch liệt ho khan, quan sát xung quanh, không có người thừa nhận. Thao Thiết, Cùng Kỳ thì đối nữ sắc không có hứng thú, Tương Liễu vội vàng la lên: "Không phải ta!"

Oánh Oánh hiếu kỳ nói: "Lừa tiền có thể lý giải, lừa gạt sắc thế nào thao tác?"

Ứng Long thuận miệng nói: "Nói mình là tiền triều Tiên Đế, rộng tuyển phi tử, dùng Đế phi tên tuổi có thể lừa gạt tới rất nhiều…"

Hắn tỉnh ngộ lại, vội vàng im miệng.

Bạch Trạch, Thiên Bằng đám người nhao nhao hướng hắn nhìn lại, ánh mắt chính là xem thường, lại là cực kỳ hâm mộ.

Tô Vân thật dài hấp khí, ổn định hạ cảm xúc, lại nhìn một chút Tống Mệnh, nhất thời lại là trở nên đau đầu: "Tống Mệnh lão ca người trên như hắn danh, bằng không việc này truyền đi, ta còn thế nào làm Thiên Phủ Thánh Hoàng?"

Tống Mệnh thấy thế, liền biết mình phải gặp, trong lòng có chút ấm ức: "Lúc trước là Đế tâm muốn giết ta, mới vừa rồi là Oánh Oánh muốn giết ta, hiện tại liền ngươi cũng phải giết ta! Ta hôm nay trêu ai ghẹo ai?"

Lời tuy như thế, hắn còn là tận lực bảo vệ tính mạng, cười nói: "Tô Thánh Hoàng thân là bệ hạ Tiên sứ, bệ hạ ngay tại bên người, nếu như các đại thế phiệt hỏi tới, chỉ sợ không tiện bàn giao. Việc này là ta Tống Mệnh làm, Thánh Hoàng liền có thể gối cao không lo, không người dám hỏi."

Tô Vân giả vờ nói: “Sao oan ức Tống Thần Quân?”

Tống Mệnh cười nói: “Mọi người ở tại Thiên Khôi phúc địa, cùng tại Mặc Hành thành giải quyết công việc, lẫn nhau giúp đỡ cũng là việc nằm trong phận sự.”

Tô Vân khen ngợi: “Tống gia có thể trường thịnh không suy, quả thật có chút bản lĩnh.”

Đế tâm hỏi: “Ngươi khi nào cứu ta?”

Tô Vân lúc này mới nghĩ bên người còn có cái này phiền toái lớn, đang muốn nói chuyện, thiếu niên Bạch Trạch vội vàng kéo hắn một cái ống tay áo, nói nhỏ: “Các chủ, không nên đáp ứng xuống. Thương thế của hắn…”

“Phốc!”

Một cây tơ hồng phóng tới, đinh vào thiếu niên Bạch Trạch sau não, Bạch Trạch nhất thời ngơ ngơ ngác ngác, không thể tự chủ.

Tô Vân vội vàng nói: “Đế tâm bình tĩnh đừng nóng. Đợi đến Thiên Phủ cùng Thiên Thị Viên hợp nhất, liền có có thể trị liệu ngươi thương thế người.”

Ứng Long đám người âm thầm kêu khổ, nhao nhao hướng hắn xua tay, ra hiệu hắn không nên đáp ứng. Tô Vân làm như không thấy.

Đế tâm gật đầu, đem thiếu niên Bạch Trạch bỏ xuống, nói: “Những ngày này, ta liền tại bên cạnh ngươi, ngươi đừng hòng rời đi.”

Tô Vân cười nói: “Ta lại có thể chạy đi nơi đâu?” Dứt lời, lặng lẽ đem trên cánh tay trái thanh đồng phù tiết hướng trong tay áo ẩn giấu giấu.

Mọi người trở lại Thiên Phủ, Tô Vân cuối cùng nhận được cơ hội, vội vàng nhỏ giọng hỏi Bạch Trạch, Ứng Long đám

người, Bạch Trạch nói: "Hắn là tim trúng kiếm, một kiếm kia uy năng vô cùng kinh khủng, vẻn vẹn nhìn thấy kiếm thương, liền để chúng ta có một loại bị một kiếm đâm tới cảm giác, ác mộng không ngừng."

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị, không khỏi nhớ tới năm đó bản thân lần đầu gặp gỡ Vũ tiên nhân Tiên kiếm tình hình.

Chẳng qua khi đó Tô Vân tu vi thấp, bởi vậy không cách nào né tránh Tiên kiếm, liên tục ác mộng không ngừng.

Nhưng Bạch Trạch, Ứng Long đám người tu vi cao thâm, kiến thức uyên bác, thế mà cũng có còn nhỏ Tô Vân đối mặt Tiên kiếm cảm giác, hơn nữa cái này chỉ là kiếm thương!

Có thể tưởng tượng được, một kiếm kia là bực nào khủng bố!

"Hơn nữa, coi chúng ta dùng thần quang chiếu rọi miệng vết thương của hắn lúc, cổ quái một màn xuất hiện."

Ứng Long mặt mang vẻ sợ hãi, nói: "Chúng ta cảm giác được bản thân liền thân ở cái kia Tiên kiếm quang mang bên trong, không dám nhúc nhích, hơi chút nhúc nhích, liền sẽ thịt nát xương tan! Đế tâm không ít tùy tùng chính là chưa từng gặp qua loại này kiếm thương, bởi vậy bị kiếm quang xé thành từng mảnh!"

Tô Vân trong lòng giật mình, thất thanh nói: "Đoạn nhai bên trên kiếm đạo!"

Bạch Trạch, Ứng Long đám người nhao nhao gật đầu.

Thiên Thị Viên bốn đại trong cấm địa Huyền quan cấm địa, có một mảnh đoạn nhai, chính là lợi kiếm bổ ra ngọn núi, đỉnh núi treo Huyền quan, vách đá nhẵn bóng vô cùng, sáng đến có thể soi gương.

Nhưng mà bên trong vách đá kia lại cất giấu vô thượng kiếm đạo, quang mang một chiêu, liền đem kiếm đạo kích phát, ở tại vách đá quang mang bên trong, hơi động đậy, liền sẽ bị cắt đến vỡ nát!

Đế tâm vết thương, hiển nhiên cùng đoạn nhai kiếm quang đồng dạng!

"Lần này, khó giải quyết…"

Tô Vân nghiến răng, đột nhiên, trong lòng của hắn khẽ nhúc nhích, nhớ tới bản thân tại Tử Phủ bên trong thu đạo kiếm quang kia, vội vàng tại Linh giới bên trong tìm kiếm một phen, đem đạo kiếm quang kia lấy ra.

Đạo kiếm quang này đã không thể gọi là kiếm quang, kiếm quang muốn giết Tô Vân thời điểm, bị Tử Phủ lấy Tiên Thiên Nhất Khí rót vào, từ hư hóa thực, hóa thành thực thể, đem hắn uy năng phong ấn tại thực thể bên trong, bởi vậy hóa thành một cái Tiên kiếm.

Tô Vân đưa nó nhặt trở về, một mực ném tại Linh giới bên trong chưa từng dùng qua.

Mà đạo kiếm quang này nguồn gốc, chính là bị nuôi dưỡng ở Vạn Hóa Phần Tiên lô bên trong kiếm hoàn!

Tô Vân lấy ra thanh tiên kiếm này, thử nghiệm lấy Ứng Long thiên nhãn đi quan sát Tiên kiếm, ánh mắt tiếp xúc đến Tiên kiếm liền bị gãy đi.

"Ứng Long lão ca, ngươi có thể hay không nhìn thấy cái này Tiên kiếm cấu tạo?" Tô Vân dò hỏi.

Ứng Long tinh tế kiểm tra, lắc đầu, nói: "Không nhìn thấy. Cây kiếm này cực kỳ cổ quái, ánh mắt rơi vào phía trên, nhìn thấy chính là kiếm toàn bộ, nhưng mà tinh tế xem xét chi, nhưng không nhìn thấy bất kỳ chi tiết, thật sự là cổ quái."

Bạch Trạch đám người kiểm tra, cũng đều là như thế, không nhìn thấy cây kiếm này bất kỳ chi tiết.

Không nhìn thấy chi tiết, cũng liền mang ý nghĩa không cách nào truy nguyên. Không cách nào truy nguyên, cũng liền mang ý nghĩa không cách nào tìm hiểu đến hắn cấu tạo.

Bọn họ còn là lần đầu gặp phải loại chuyện này.

"Đã đều là Tiên Thiên Nhất Khí, như vậy dùng Tiên Thiên Nhất Khí thôi thúc thanh tiên kiếm này sẽ như thế nào?"

Tô Vân nghĩ tới đây, điều động bản thân số lượng không nhiều Tiên Thiên Nhất Khí thôi thúc Tiên kiếm, hắn tử khí rót vào trong tiên kiếm, cùng kiếm trong cơ thể Tử Phủ Tiên Thiên tử khí dung hợp, nhất thời phát giác được đạo kiếm quang này bên trong đại thiên chi tiết!

Mà ở chung quanh hắn, Bạch Trạch, Ứng Long đám người thân thể cứng nhắc, đứng tại chỗ không nhúc nhích, cái trán toát ra rậm rạp mồ hôi lạnh.

Chỉ thấy Tô Vân trong tay, chiếc kia Tiên kiếm chiếu rọi ra như mặt nước kiếm quang, bao phủ phạm vi mấy chục trượng, đem bọn hắn đưa vào kiếm quang bên trong!

Kiếm quang này, cùng đoạn nhai kiếm quang, cùng với Đế tâm vết thương kiếm quang giống nhau như đúc!

"Tuyệt đối không nên động!" Bạch Trạch âm thanh khàn giọng nói, trong ánh mắt tràn đầy sợ hãi.

Tô Vân tâm thần nhưng yên lặng tại đây đạo kiếm quang cấu tạo bên trong, đối với ngoại giới không hề có cảm giác. Bọn họ chỉ có thể chờ đợi Tô Vân tỉnh lại, bằng không hơi chút nhúc nhích, liền sẽ chết không có chỗ chôn!

Mặc Hành thành, Lang Ngọc Lan Thần Quân phủ đệ.

Thần Quân Lang Ngọc Lan nói: "Vân nhi, Tô Đại Cường người này là tiền triều Tiên Đế sứ giả, thần thông quảng đại, ta lo lắng ngươi không phải là đối thủ của hắn. Vi phụ có hai cái kế sách, một là bẩm lên tiên đình, mượn tiên đình tay diệt trừ người này, hai là vi phụ dẫn đầu Lang gia cao thủ, đêm tối thăm dò Thiên Phủ, thừa dịp bất ngờ, đem hắn trọng thương…"

Lang Vân ngắt lời hắn, lắc đầu nói: "Phụ thân, lần này ta muốn cùng hắn công bằng một trận chiến, cho dù là thua bởi hắn, ta cũng không có chút nào lời oán giận."

Lang Ngọc Lan kinh ngạc, cau mày nói: "Ngươi cũng biết người này lợi hại? Hắn tại Vương Trung Đình thi triển ra chín mươi chín trùng kiếp lúc, còn có thể đem Vương Trung Đình đẩy lùi, một chỉ đem hắn đánh giết! Lại tại đối mặt Tà Đế tâm thời điểm, ung dung ứng đối, toàn thân mà về, loại thủ đoạn này, đừng nói ngươi, ngay cả vi phụ đều hãi hùng khiếp vía!"

Lang Vân nghiêm nghị nói: "Hài nhi biết. Nhưng hài nhi còn là muốn cùng hắn công bằng một trận chiến!"

Lang Ngọc Lan tức giận, quát: "Ngươi cũng biết Thánh Hoàng thuộc sở hữu liên quan to lớn? Ngươi còn muốn mạo hiểm thử một lần?"

Lang Vân cứng rắn cái cổ nói: "Thần Quân phụ thân, hài nhi muốn thử một lần!"

Lang Ngọc Lan giận dữ, giơ tay lên một chưởng đập tới đến, quát: "Ngươi dám tranh cãi!"

Hắn một chưởng này sắp phiến tại Lang Vân trên mặt, đột nhiên, Lang Vân giơ tay lên đem một chưởng này ngăn lại, nói: "Phụ thân, ta muốn thử một lần."

Lang Ngọc Lan vừa sợ vừa giận, lại nổi lên một chưởng, một chỉ như một kiếm, chỉ lực hóa thành kiếm ý, Lang Vân

xoay tay nghênh tiếp, hai cha con tại chính đường phía trong ngắn ngủi giao chiến, cả phòng kiếm quang di động.

Đột nhiên, tất cả kiếm quang biến mất.

Lang Ngọc Lan xúc động nói: "Vân nhi, ngươi trưởng thành. Nếu ngươi một lòng như thế, như vậy vi phụ liền thành toàn ngươi, để ngươi cùng Tô Tiên sứ công bằng quyết đấu."

Lang Vân khom người.

Lang Ngọc Lan rời đi, đợi đi ra chính đường, lồng ngực của hắn quần áo đột nhiên vỡ ra một chút, ngực có vết máu chảy xuống.

"Ta đứa con trai này thực lực, đã tại bất tri bất giác ở giữa vượt qua ta."

Lang Ngọc Lan trong lòng sinh ra một cỗ bi ai, thấp giọng nói: "Trẻ tuổi sư tử đực sau khi lớn lên, liền sẽ xua đuổi thậm chí giết chết sư tử già. Ngươi trưởng thành, ngươi nếu là không thành được Thánh Hoàng, liền sẽ ham muốn chỗ ngồi của ta. Ta không còn là Thần Quân, quyền lực này địa vị, của cải giai nhân, toàn bộ không liên quan gì đến ta…"

Sắc mặt hắn biến ảo không ngừng: "Cái này cha con tình thân, có thể so sánh được quyền lực địa vị cùng của cải giai nhân ư? Có thể à…"

Chính đường bên trong, Lang Vân lộ ra vẻ tươi cười, tự nhủ: "Ta cũng không phải là khúm núm cam chịu hạ lưu, Tô Tiên sứ, ta vẫn là có gan có biết, muốn cùng ngươi công bằng một trận chiến, đường đường chính chính quyết đấu! Lần này, ta muốn thắng được quang minh lỗi lạc!"

Đêm đó, Lang gia Thần Quân phủ đệ phát sinh biến cố, phủ đệ chính đường kiếm quang mãnh liệt, ánh sáng đầy Cửu Tiêu, rất lâu mới ngừng.

Chỉ nghe một thanh âm cười nhẹ, như khóc như kể: “Ta vẫn là luyến tiếc cái này quyền thế địa vị…”

Không lâu sau đó, Lang Vân đi ra chính đường, thản nhiên nói: “Phụ thân, ngươi làm sao biết ta không phải đợi ngươi đến, mượn ngươi kiếm tới rèn luyện kiếm ý của ta?”

Tại phía sau hắn, Lang Ngọc Lan bị một cây kiếm cắm trên mặt đất, không thể động đậy.

Lang Vân đi ra ngoài, hăng hái, mỉm cười nói: “Tô Vân, ta rất chờ mong tràng này song Vân chi chiến! Ta đã mài xong kiếm của ta, ngươi thì sao?”

Chương 507 : Một kiếm vô song

Chương 507: Một kiếm vô song

Ngày thứ hai, là Lang Vân cùng Tô Vân quyết đấu ngày, Thiên Khôi phúc địa nội ngoại, cao thủ tập hợp , chờ đợi một trận chiến này đến.

Tống Mệnh, Hoa Hồng Dịch, Thánh Hoàng Vũ cùng các đại thế phiệt thủ lĩnh tề tụ một nhà, lẳng lặng đợi chờ. Hoa Hồng Dịch kinh ngạc nói: "Ngọc Lan Thần Quân làm sao còn chưa tới?"

Tống Mệnh cũng là kinh ngạc, nói: "Hắn đều là đến trễ. Lần trước cũng thế…"

Đang nói, chỉ thấy Lang Ngọc Lan sắc mặt trắng bệch đi tới, không chỉ có khí sắc khó coi, thậm chí thoạt nhìn già nua rất nhiều tuổi, tóc trắng xoá.

Lúc trước hắn nhìn như thiếu niên, phong thần sâu sắc, phong lưu tiêu sái , mà bây giờ thì nhiều thêm một chút nặng nề mộ khí.

Tống Mệnh càng thêm kinh ngạc, bọn họ bậc này Tiên tộc, di truyền tiên nhân mạnh mẽ huyết mạch, thọ nguyên lâu đời. Cho dù là trăm ngàn tuổi, cũng giống như thiếu niên thiếu nữ, thanh xuân mỹ lệ.

Bọn họ thường thường phải chờ tới bốn ngàn tuổi sau đó, mới có thể từ từ cảm giác được bản thân già đi.

Một ngày không thấy, Lang Ngọc Lan làm sao sẽ già nua đến loại trình độ này?

Hắn lại không biết, Lang Ngọc Lan bởi vì một chiêu chi kém, bại bởi Lang Vân, lo lắng Lang Vân đoạt quyền, ngay sau đó ban đêm ám sát con của mình. Giống như bậc này thế phiệt nội bộ tranh đấu, là chuyện thường xảy ra, chỉ vì bọn họ thọ nguyên quá dài, chiếm cứ cao vị liền cho đến chết già mới có thể xuống, kẻ đến sau tại mấy ngàn năm tuế nguyệt bên trong không có nửa điểm cơ hội, bởi vậy xuất hiện trong gia tộc đấu, cha con tương tàn sự tình.

Nhưng Lang Ngọc Lan không ngờ rằng Lang Vân đã tính tới hắn đến, hai cha con đêm tối giao chiến, Lang Ngọc Lan thua trận, bị đóng ở trên mặt đất.

Hắn dù sao cũng là Thần Quân, chết là không chết được, nhưng mà nghĩ đến bản thân thất bại, bản thân sẽ mất đi quyền lực, thậm chí mất đi Thần Quân chi vị, không khỏi buồn từ tâm tới, trong vòng một đêm trở nên già nua.

Lúc này, Lang Vân đến đây, bên hông bội lấy Lang gia Đoạn Ngọc Tiên kiếm, dáng người nhanh nhẹn, như là trần thế đẹp công tử.

Mọi người không khỏi hai mắt tỏa sáng, Lang Vân có một loại vô thượng nhuệ khí, phong mang bức người, hiển nhiên so lúc trước lại có đột phá!

Tống Mệnh nhìn nhìn hăng hái Lang Vân, lại nhìn một chút tuổi già sức yếu Lang Ngọc Lan, trong lòng nhất thời hiểu rõ: "Lang Ngọc Lan bị con hắn đoạt quyền, thế cho nên Lang Ngọc Lan đạo tâm thất thủ, có mấy phần vẻ già nua. Có điều, Lang Ngọc Lan thực lực cực kỳ cường đại, Lang Vân có thể đoạt quyền, chẳng lẽ thực lực của hắn còn tại Lang Ngọc Lan phía trên?"

Tống Mệnh nghi ngờ không thôi.

Cảnh giới, đối với tất cả linh sĩ tới nói đều là giống nhau. Năm đó Thánh Hoàng Vũ chưa đi tới nơi này nơi này lúc, Thiên Tượng cảnh giới là cực cảnh, Thánh Hoàng Vũ truyền đạo, đem Chinh Thánh, Nguyên Đạo hai cái cảnh giới truyền thụ cho người đời, Nguyên Đạo cảnh giới chính là cực cảnh, bởi vậy cao thủ đứng đầu nhất cũng được xưng làm Nguyên Đạo cực cảnh tồn tại, hoặc là Nguyên Đạo thánh giả.

Phía trước đường thành tiên đã bị tiên nhân đánh gãy đi, không có thành tiên có thể. Bởi vậy tính là ngươi thời gian tu luyện lại xa xưa, cũng có khả năng bị kẻ đến sau đuổi theo.

Lang Ngọc Lan đã là như thế.

Bởi vì tất cả cảnh giới đều là giống nhau, đồng cảnh giới tu luyện tới so với hắn người mạnh hơn tình trạng liền lộ ra càng hiếm thấy, đặc biệt là tu luyện tương đồng công pháp thần thông, càng khó xử đến một bước này.

Lang Vân cũng là xuất thân tự Lang gia, hắn tu luyện công pháp thần thông cùng Lang Ngọc Lan cũng đều cùng, có thể Lang Ngọc Lan sẽ còn tàng tư, ít truyền cho hắn mấy tay thần thông.

Dưới loại tình huống này, Lang Vân còn có thể chiến thắng Lang Ngọc Lan, tựu khiến người khó hiểu.

"Như vậy, Lang Vân là thế nào làm được tương đồng cảnh giới, thực lực vượt qua hắn cha?"

Tống Mệnh vô cùng nghi hoặc, trong lòng lại có đề phòng: "Lang Vân thực lực tại Lang Ngọc Lan phía trên, như vậy Tô Tiên sứ liền nguy hiểm! Tu luyện tới chúng ta cái này tình trạng, mỗi tăng lên một điểm đều khó khăn vô cùng, Lang Vân lần này tăng lên, tuyệt đối không thể coi thường!"

Trong lòng hắn, Lang Vân phần thắng đại tăng.

Lúc này, đám người một mảnh ồn ào, Tô Vân đi tới, so sánh Lang Vân phong mang tất lộ, nhuệ khí bức người, Tô Vân liền lộ ra trầm ổn rất nhiều.

Vị này Tiên sứ ôn nhuận như ngọc, tuấn tú kiên cường, không có bao nhiêu uy nghiêm, lộ ra bình dị gần gũi.

Tiếng ồn ào càng vang, mọi người thảo luận xôn xao, lần này Thánh Hoàng hội thường xảy ra tai nạn, đến nơi hẹn hơn hai trăm người, trở về cũng chỉ có ba người, phần lớn người sinh tử chưa biết.

Tô Vân ba người có thể sống sót, nhất định có phi phàm bản lĩnh, ba người bọn họ, có thể nói là Thiên Phủ động thiên chiến lực đứng đầu nhất tồn tại!

Ai thực lực mạnh nhất, ai mới có thể trở thành Thiên Phủ Thánh Hoàng?

Lần này song Vân chi chiến, nhất định sẽ dị thường sáng loá!

Tô Vân hướng Lang Vân làm lễ chào hỏi, kinh ngạc nói: "Lang Vân huynh phong thái đại biến, giống như là lại có đột phá. Chẳng lẽ trong khoảng thời gian này lại có gặp gỡ?"

Lang Vân đáp lễ, cười nói: "Tô huynh đệ, ta gặp gỡ chính là ngươi. Ngươi truyền thụ cho ta Chung sơn, Chúc Long các loại cảnh giới tâm đắc, ta được ngươi chỉ điểm, làm sao có thể dậm chân tại chỗ?"

Tô Vân vui mừng nói: "Ngươi cuối cùng có can đảm cùng ta ngang hàng luận giao. Nhìn tới lòng tin của ngươi đại tăng, cho là có thể thắng ta. Tại đạo tâm bên trên, ngươi đã không thể so ta kém, nhưng mà tại tu vi bên trên, ngươi vẫn là kém xa."

Lang Ngọc Lan thể xác tinh thần đều chấn, ánh mắt lộ ra vẻ không thể tin được, ngẩng đầu nhìn về phía Tô Vân.

Tống Mệnh cũng là tâm thần chấn động mạnh: "Lang Vân có khả năng vượt qua Ngọc Lan Thần Quân, nguyên lai là dựa vào Tô Tiên sứ chỉ điểm! Trách không được, trách không được!"

Trong lòng của hắn đối Tô Vân khâm phục vô cùng: "Quả nhiên là cái nhân vật lợi hại, trong lúc vô tình liền để Lang gia thay trời đổi đất, đổi người chủ nhân. Cái này Lang Vân leo lên Thần Quân chi vị, chỉ sợ sẽ biến thành hắn phe phái."

Hoa Hồng Dịch cũng nhìn ra huyền cơ trong đó, trong lòng nghiêm nghị: "Lang Ngọc Lan không nghe lời, Tô Tiên sứ liền đổi đi Lang Ngọc Lan, thay tới một cái nghe lời! Ta Hoa gia có hay không cũng sẽ bị hắn nhúng tay, ta có hay không sẽ bị người xử lý, đổi một đời nghe hắn lời nói Hoa gia Thần Quân?"

Nàng cảm giác sâu sắc nguy hiểm.

"Tiên giới giống như xảy ra loạn gì, trong khoảng thời gian này rất khó liên hệ đến Tiên giới, cái này Tô Tiên sứ chính là muốn tại thời điểm để Thiên Phủ lật trời, triệt để biến thành thế lực của hắn. Thật sự là tính toán thật hay. Tiếc là…"

Nàng ánh mắt lấp lóe, liếc liếc Tống Mệnh, lại nhìn một chút Thánh Hoàng Vũ, thầm nghĩ: "Tống Mệnh là cái cỏ đầu tường, không đến giai đoạn khẩn yếu nhất tuyệt không đứng đội. Thánh Hoàng hội sau đó, Thánh Hoàng Vũ liền sẽ rời đi. Khi đó động thủ, tập hợp ta cùng mặt khác thế gia thực lực, đủ để đem Tô Tiên sứ cùng hắn loạn đảng, một lưới bắt hết! Lang Ngọc Lan có lẽ cũng nhất định tình nguyện diệt trừ con của hắn a?"

Lang Vân rút ra bên hông Đoạn Ngọc kiếm, cái kia Tiên kiếm ra khỏi vỏ, phát ra đinh một tiếng giòn vang, Mặc Hành thành nội ngoại, tất cả mọi người rõ ràng nghe được một tiếng này kiếm reo.

Đoạn Ngọc kiếm tiếng kiếm reo, liền tại bọn hắn lẩn quẩn bên tai, phảng phất có một cái Tiên kiếm xoay quanh bọn họ phi hành, lúc nào cũng có thể đem bọn hắn chém ở dưới kiếm!

"Kiếm này tên là Đoạn Ngọc, chính là ta Lang gia tổ tiên tiên nhân bội kiếm."

Lang Vân không có lúc trước vui cười chi sắc, sắc mặt nghiêm nghị, nói: "Ta Lang gia có hai vị kiếm tiên, đời thứ nhất kiếm tiên cầm kiếm vượt mọi chông gai, chém Ma Thần, đoạt phúc địa, xây dựng Lang gia. Lão nhân gia ông ta sau khi phi thăng, lưu lại kiếm này, tên là Đoạn Ngọc. Lang gia đời thứ hai kiếm tiên, chính vào triều đình thay đổi náo động thời kì, ta Lang gia hầu như hủy diệt. Đời thứ hai kiếm tiên cầm kiếm này, chém giết vô số cường đạo, bảo vệ ta Lang gia chu toàn. Đời thứ hai kiếm tiên lấy phỉ khu chi huyết tế kiếm, đem kiếm này luyện đến thông linh. Tô Vân, ngươi nhưng có bảo vật tới địch nổi?"

Tô Vân suy nghĩ một chút, lắc đầu: "Trên người của ta có cái bồ đoàn, là ta từ nhạc phụ nhà trộm được, ta còn có một cái chuông, là mời người luyện. Đúng rồi, ta còn có thanh đồng phù tiết, cũng là một kiện đồ tốt, nhưng cụ thể có phải hay không vũ khí, ta liền không biết được."

Lang Vân ném kiếm, đem Đoạn Ngọc Tiên kiếm cắm ở dưới chân, cười nói: "Nếu ngươi không có tiện tay tiên binh, như vậy ta cũng không cần. Dựa vào tiên binh lợi khí quả thực hiện ra không ra ngươi ta bản lĩnh."

Ánh mắt của hắn bên trong tràn đầy sắc bén kiếm quang, khí thế bức người, khí huyết khuấy động, tại sau lưng hiện ra Chung sơn Chúc Long dị tượng, chỉ nghe tiếng chuông chấn động, long ngâm từng cơn!

Lại thêm Thiên Phủ động thiên vốn có Trường Viên, Quảng Hàn, Lôi Trì các loại cảnh giới, tu vi của hắn chi hùng

hậu, vượt qua mặt khác Nguyên Đạo cực cảnh tồn tại rất nhiều!

Lang Vân thét dài một tiếng, tụ khí làm kiếm, một kiếm đâm tới, phía sau hắn, Thiên Tượng nội tâm đồng thời tụ khí làm kiếm, kèm theo hắn một kiếm này cùng một chỗ đâm ra!

Cùng lúc đó, thiên tượng kia nội tâm lay động, trong cơ thể lại đi ra một cái tôn Thiên Tượng nội tâm, ngay sau đó có càng nhiều nội tâm từ trong cơ thể hắn đi ra, mỗi người cầm kiếm, hướng Tô Vân đâm tới!

Lang gia phân quang kiếm thuật cực kỳ kỳ lạ, nhất định phải cùng Lang gia công pháp cùng một chỗ tu luyện, Lang gia Đoạn Ngọc công cùng phân quang kiếm thuật nguyên bộ, để hắn nội tâm cũng có thể phân ra rất nhiều chỗ!

Thậm chí, nếu là tư chất ngộ tính đủ tốt, còn có thể làm được để mấy cái nội tâm cùng một chỗ tu luyện, làm ít công to!

Lang Vân chính là tư chất ngộ tính đủ tốt cái kia, không những đủ tốt, hắn thậm chí còn đánh vỡ Vương Trung Đình tu luyện ghi chép, hơn bốn trăm năm liền tu luyện tới Nguyên Đạo cảnh giới!

Lang gia Đoạn Ngọc công ở trong đó cũng đưa đến rất quan trọng tác dụng.

Không chỉ có như thế, hắn có khả năng nhanh như vậy liền lĩnh ngộ Tô Vân truyền thụ cho hắn cảnh giới, đem những cảnh giới này tu luyện ra dáng, cũng là hắn có khả năng phân ra rất nhiều nội tâm cùng một chỗ tu luyện nguyên nhân!

Kinh khủng hơn chính là, phân quang kiếm thuật tại đây chút nội tâm trong tay bộc phát, uy lực vậy mà không giảm chút nào!

Kia kiếm quang khẽ động, trực tiếp tự phân liệt, trong nháy mắt chính là đầy trời kiếm quang, từ từng cái phương hướng hướng Tô Vân đánh tới!

"Coong!"

Tia kiếm quang thứ nhất đang đến gần Tô Vân mấy trượng thời điểm, liền đột nhiên nghe được coong một tiếng vang lớn, đinh tai nhức óc, giống như là kiếm quang đụng vào hồng chung phía trên, chỉ là chiếc chuông này mắt thường không cách nào nhìn thấy.

"Coong!" "Coong!" "Coong!" "Coong!"

Kiếm bay như mưa, cái kia tiếng chuông cũng tự vang lên không ngừng, vô số miệng dày đặc kiếm quang tại Tô Vân bốn phía nổ tung, lộng lẫy kiếm quang cuối cùng để chiếc kia vô hình chuông hiện hình.

Đó là Chung sơn Chúc Long, hình chuông trạng thái sơn, Chúc Long chiếm cứ ở trên núi. Nếu như nhìn kỹ, thậm chí có khả năng nhìn thấy Chung sơn bên trên mỗi một tảng đá, Chúc Long trên người mỗi một khối lân phiến.

Nhưng mà nếu như lại nhìn kỹ, liền có thể nhìn thấy Chung sơn cùng Chúc Long là do vô số ngôi sao cùng tinh hệ tạo thành quái vật khổng lồ!

Thậm chí, tại Chung sơn Chúc Long dị tượng bên trong, ngươi còn có thể nhìn thấy đang sinh ra bên trong mặt trời cùng hành tinh, đó là hỏa diễm thế giới, dung nham thế giới, cuồng phong bao phủ tất cả, lửa giận đốt cháy tất cả!

Đây chính là Lang Vân Chung sơn Chúc Long không có đồ vật!

Chỉ có tự thân nhìn thấy Chung sơn Chúc Long người, chỉ có tự thân đi vào Chung sơn Chúc Long bên trong, mới có thể đem cảnh giới này tìm hiểu đến cực hạn!

Chính là Lang Vân kiếm quang, chiếu sáng cái này ẩn núp Chung sơn Chúc Long, lúc này mới hiện ra Tô Vân tại đây cái cảnh giới bên trên đáng sợ trình độ!

Kèm theo từng đạo kiếm quang sụp đổ, Lang Vân nội tâm phân thân cũng cầm kiếm giết tới, những ngày kia voi nội tâm vĩ đại vô cùng, rút kiếm đâm, xuy xuy xuy, từng đạo kiếm quang đâm vào Chung sơn Chúc Long, hướng Tô Vân đâm tới!

Nhưng mà cái này mấy trượng khoảng cách nhưng phảng phất vô cùng xa xôi, những ngày kia voi nội tâm hướng về phía trước đâm, thô to kiếm quang nhưng phảng phất đi vào bao la bát ngát tinh không, kiếm quang từ từng khỏa tinh thần bên cạnh nhanh chóng phi qua, tốc độ cực nhanh.

Mà ở mặt khác người quan chiến trong mắt, từng cái Thiên Tượng nội tâm nhưng giống như là rơi vào đầm lầy bên trong, cầm kiếm cứng lại ở đó, mũi kiếm khó khăn thẳng tiến!

Sau một khắc, Lang Vân chân thân cầm kiếm đâm tới, xùy một tiếng đâm xuyên Chung sơn, nhắm thẳng vào Tô Vân mi tâm!

Cùng lúc đó, hắn khí tức tăng vọt, từng tôn Thiên Tượng nội tâm nhanh chóng hợp hai làm một, cùng trợ tăng hắn một kiếm này!

Một kiếm này uy lực mạnh mẽ vô song, nhìn ra quan chiến mọi người sắc mặt đều biến!

Nhưng vào lúc này, Tô Vân giơ tay lên, chân nguyên hóa kiếm, một đạo kiếm quang niêm phong lại Lang Vân vô song một kiếm!

Lang Vân khẽ mỉm cười, kiếm quang trong tay đột nhiên nổ tung, phân quang kiếm thuật bộc phát, vô số đạo nhỏ bé

kiếm quang bay ra, từ từng cái phương hướng chém về phía Tô Vân!

Hắn phân quang kiếm thuật đã tỉ mỉ Nhập Vi, tu luyện tới vô cùng tỉ mỉ tình trạng, chính là chiêu này kiếm thuật, hắn đem phụ thân Lang Ngọc Lan đuổi xuống Thần Quân chi vị!

Kiếm thuật của hắn so hai vị kia chủ chưởng Đoạn Ngọc Tiên kiếm tiên nhân cũng không kém chút nào!

Ngay tại hắn phân quang kiếm thuật bộc phát một khắc này, đột nhiên một cỗ không khỏi đạo trường từ Tô Vân một kiếm kia giường giữa mở.

Lang Vân nhìn thấy phân ra kiếm quang nhao nhao sụp đổ, cái kia vô song kiếm thuật thẳng tan rã, không còn sót lại chút gì!

"Không nên động."

Tô Vân nói khẽ: "Di động, ngươi liền thịt nát xương tan."

Lang Vân giơ tay lên, ý đồ lần nữa xuất chiêu, đột nhiên toàn bộ cánh tay phải hóa thành bột mịn, hoàn toàn bể nát.

Đó là vô số đạo kiếm quang đem hắn cánh tay phải cắt nát!

Hắn không động đậy được nữa, âm thanh khàn giọng nói: "Đây là cái gì kiếm thuật?"

"Không biết."

Tô Vân sắc mặt bình tĩnh nói: "Ta mới vừa tìm hiểu ra đến, lần đầu tiên dùng."

Chương Thông báo :

Cho khuê nữ tiến hành nằm viện thủ tục, hai ngày này đổi mới chậm lại

Trạch Trư hai ngày này cho khuê nữ tiến hành nằm viện thủ tục, đổi mới chậm lại, cố gắng. Tại kinh giải phẫu trong lúc đó, cần Trạch Trư toàn bộ hành trình cùng hộ, ước chừng một tuần thời gian, kiểu khép kín, nghiêm cấm ra ngoài. 304 bệnh viện tương đối nghiêm khắc, gia trưởng cũng cần cách ly thức cùng hộ.

Khuê nữ bệnh là Tiên Thiên xương hông sai chỗ thuật hậu di chứng, bởi vì giải phẫu nguyên nhân, dẫn đến hai cái chân dài ngắn không đồng nhất, ảnh hưởng đến cột sống bên cạnh cong, xương hông sinh trưởng, nhất định phải tại giải phẫu cái chân kia chỗ đầu gối thêm một cái cái kẹp, hạn chế chân sinh trưởng, để một cái chân khác lớn đến đồng dạng dài. ,

Lần này đi ra ngoài sự tình rất nhiều, cũng may mang theo máy vi tính, đổi mới lời nói làm hết sức.

Chương 508 : Ta không hiểu kiếm thuật, ta đối kiếm thuật không hứng thú

Chương 509: Ta không hiểu kiếm thuật, ta đối kiếm thuật không hứng thú

Mặc Hành thành nội ngoại, hoàn toàn yên tĩnh, Thiên Phủ danh túc, thế gia chúa tể, đang tại tập trung tinh thần, chuẩn bị hướng về phía sau bối phê bình song Vân chi chiến mỗi một chiêu mỗi một thức lúc, chiến đấu đã ngừng, để cho bọn họ hồi lâu cũng chưa từng lấy lại tinh thần.

Phê bình cao thủ một chiêu một thức là truyền thống, các trưởng bối bình phẩm từ đầu đến chân, bọn vãn bối cũng nghe được vui vẻ.

Nhưng mà trận này quyết đấu vừa mới bắt đầu cũng liền kết thúc, căn bản không có cho bọn hắn cơ hội.

Dù là Tống Mệnh, Hoa Hồng Dịch cùng Thánh Hoàng Vũ bậc này tồn tại, cũng là trợn mắt lên, bọn họ còn chưa từ Lang Vân cái kia chói lọi phi phàm kiếm thuật bên trong tỉnh táo lại, Lang Vân cũng đã bị thua, để cho bọn họ thậm chí còn không tới kịp dư vị cảm ngộ Tô Vân một chiêu kia kiếm pháp.

Lang Vân hăng hái, ở tại kiếm thuật rực rỡ nhất tráng lệ nhất huy hoàng nhất thời khắc, im bặt mà dừng, bị Tô Vân một kiếm đánh bại.

“Đây là kiếm pháp gì?” Hoa Hồng Dịch vội vàng nhìn về phía Lang Ngọc Lan.

Lang Ngọc Lan cũng là một mảnh ngỡ ngàng, hắn còn ở tại bị nhi tử Lang Vân đoạt quyền đau đớn bên trong chưa hề đi ra, Tô Vân cùng Lang Vân một trận chiến, Tô Vân kiếm pháp vừa ra, chiến đấu liền trực tiếp kết thúc, hắn vị này kiếm pháp mọi người cũng không có thể thể hội ra bao nhiêu tinh túy.

Lang Ngọc Lan suy nghĩ một chút, nói: "Một chiêu này, hắn hẳn là chỉ là vừa mới luyện thành, còn có chút mới lạ, non nớt."

Hắn chần chừ một chút, nói: "Ta thậm chí cảm thấy đến, hắn có thể không hiểu kiếm thuật."

Hoa Hồng Dịch, Tống Mệnh đám người ngạc nhiên, Tô Vân không hiểu kiếm thuật?

Không hiểu kiếm thuật dùng kiếm đánh bại xuất thân tự Tiên kiếm thế gia Lang Vân? Đánh bại Nguyên Đạo cực cảnh Lang Vân?

Lang Ngọc Lan chỉ cảm thấy có chút không hợp thói thường, nhưng lại không có cách nào hướng bọn họ giải thích, bất đắc dĩ gật đầu nói: "Trong mắt của ta, vị này Thánh Hoàng đệ tử thậm chí cầm kiếm tư thế đều là sai. Có thể thấy được, hắn căn bản không có học qua kiếm thuật, thậm chí rất ít mò kiếm! Ta Lang gia học kiếm ba tuổi em bé, đều so với hắn càng tinh thông hơn kiếm thuật!"

Tống Mệnh nhịn không được nói: "Chưa từng học qua kiếm thuật, nhưng dùng một chiêu kiếm thuật đánh bại đánh bại các ngươi Lang gia đệ nhất kiếm thuật cao thủ?"

Lang Ngọc Lan thản nhiên nói: "Lang Vân không phải Lang gia đệ nhất kiếm thuật cao thủ, mà là Thiên Phủ đệ nhất kiếm thuật cao thủ. Lang Vân kiếm, đã không thua tại ta Lang gia hai đời phi thăng kiếm tiên. Trong Thiên phủ, kiếm thuật lĩnh vực, hắn tuyệt đối không có đối thủ!"

Thánh Hoàng Vũ lại gần: “Ngọc Lan Thần Quân có ý tứ là, một cái không có học qua kiếm thuật người, đánh bại Thiên Phủ kiếm tiên?”

Lang Ngọc Lan thẹn quá hoá giận, trợn mắt nói: “Cái này Tô Vân trên danh nghĩa là ngươi dạy ra đệ tử, chính ngươi không biết hắn hiểu hay không kiếm thuật, ngược lại tới hỏi ta?”

Thánh Hoàng Vũ cười nói: “Đạo huynh, ngươi đạo tâm kém một chút, chẳng lẽ tổn thương?”

Lang Ngọc Lan khó chịu hừ một tiếng, không để ý đến hắn nữa.

Tống Mệnh đột nhiên nói: “Vị này Tô Vân mạnh mẽ nhất chính là, hắn cũng không có đi vào Nguyên Đạo cảnh giới ah. Nếu như hắn đi vào Nguyên Đạo cảnh giới, là bực nào khủng bố?”

Trong lòng mọi người nghiêm nghị.

Tô Vân cùng Lang Vân ở giữa, nhưng thật ra là cách một cảnh giới!

Cách một cảnh giới, dùng một chiêu đánh bại Lang Vân bậc này cường giả, cái này cực kì khủng bố!

Thực ra, Tô Vân cũng không hề nói dối, Lang Ngọc Lan cũng không có nhìn lầm. Đây chính là Tô Vân lần đầu tiên sử dụng loại kiếm thuật này, còn loại kiếm thuật này gọi cái gì, thật sự là hắn hoàn toàn không biết gì cả.

Hắn chỉ biết là không nên lấy kiếm thuật để hình dung hắn một kiếm này, một kiếm này càng hẳn là được gọi là kiếm đạo.

Loại kiếm đạo này xuất hiện tại Thiên Thị Viên bốn đại trong cấm địa Huyền quan đoạn nhai bên trên, phàm là đứng

tại vách đá kính quang bên trong, động liền chắc chắn phải chết.

Loại kiếm đạo này còn ra hiện tại dùng quần tiên thân thể cùng nội tâm tới luyện chế kiếm hoàn bên trong.

Hắn còn biết, Thần Đế tâm tổn thương chính là loại kiếm đạo này tạo thành.

Hắn còn nghe Thần Đế trong lòng tự nhủ, tổn thương người của hắn là nghịch Đế, Đế ngực bên trong nghịch Đế, cũng chính là hiện nay tiên đình Tiên Đế!

Cũng tức là nói, Tô Vân đánh bại Lang Vân một kiếm này, nhưng thật ra là hiện nay tiên đình Tiên Đế kiếm đạo!

Tô Vân khởi đầu cực cao, ngay từ đầu tìm hiểu kiếm thuật thời điểm, tìm hiểu liền không phải nhân gian kiếm thuật, mà là Vũ tiên nhân trong tiên kiếm tích chứa kiếm đạo!

Hắn tại Chúc Long chi nhãn bên trong, trợ giúp Chúc Long trong mắt Tử Phủ triệu hoán đến đương đại mạnh nhất bảo vật tới rèn luyện rèn luyện Tử Phủ, lấy được thù lao chính là một đạo kiếm hoàn kiếm khí, Tử Phủ lấy Tiên Thiên Nhất Khí luyện thành bảo kiếm. Tô Vân lấy Tiên Thiên Nhất Khí thôi thúc tìm hiểu, học được trong đó kiếm thuật nhưng cũng chuyện đương nhiên.

Cái này tương đương với Tử Phủ giúp hắn tìm hiểu một kiếm này.

Nếu là không có Chúc Long Tử Phủ định trụ một kiếm này tất cả biến hóa, Tô Vân căn bản tìm hiểu không ra một kiếm này ảo diệu.

Đây là Tô Vân kết xuống thiện duyên, không có hắn trợ giúp Tử Phủ rèn luyện bản thân, Tử Phủ cũng sẽ không trợ hắn thăm dò một kiếm này ảo diệu.

Lang Vân đánh bại cha hắn, đạt được tất thắng tín niệm, rèn luyện đạo tâm chi kiếm, thực lực tu vi tiến nhanh. Nếu là đổi lại người thường, dù là nắm giữ Tô Vân chiến lực, cũng không có khả năng tại kiếm bên trên vượt qua hắn.

Nhưng tính là Lang Vân tăng lên thế nào lớn, cũng tuyệt không có khả năng là Tiên Đế kiếm đạo đối thủ!

Lang Vân lặng im phút chốc, khàn giọng nói: "Ta thua rồi."

Lang gia là Tiên kiếm thế gia, mà Lang Vân lại là vừa mới đánh bại Lang Ngọc Lan Thần Quân, đi tới kiếm thuật thành tựu đỉnh cao nhất, nhưng mà, hắn nhưng tại bản thân am hiểu nhất kiếm thuật lĩnh vực bên trên bị người đánh bại, bị người vượt qua, trong lòng khó chịu có thể tưởng tượng được.

Tô Vân tán đi kiếm chiêu, thấy hắn khó chịu, không khỏi sinh ra thương tài tâm ý, an ủi: "Lang Vân huynh đừng thương tâm, thực ra ta chưa từng học qua kiếm thuật, chỉ là tuỳ tiện đùa nghịch hai chiêu."

Lang Vân cười hắc hắc nói: "Chưa từng học qua kiếm thuật, tuỳ ý quét hai chiêu liền đánh bại ta Lang gia bậc này Tiên kiếm thế gia tuyệt học, khà khà…"

Oánh Oánh nhô đầu ra, nghiêm mặt nói: "Sĩ tử thật chưa từng học qua kiếm thuật, hắn nghiêm chỉnh đi học đều không có mấy ngày."

Lang Vân sắc mặt hôi bại, trong miệng thì thào không thôi, không biết đang nói cái gì.

Tô Vân an ủi nói: "Ngươi không cần đau lòng, ta không hiểu kiếm thuật, ta đối kiếm thuật không có hứng thú, nếu như ta không có học được vừa rồi một chiêu kia, ta tuyệt không có khả năng dùng kiếm thắng ngươi. Ta ấn pháp cùng chỉ pháp mạnh hơn, ta khẳng định sẽ đổi thành ấn pháp cùng chỉ pháp…"

Lang Vân rơi lệ, giơ tay lên nói: "Đừng nói nữa."

Oánh Oánh nói: "Thật sự là hắn còn có lợi hại hơn, thật không có lừa ngươi. Hắn kiếm thuật tới tới đi đi chỉ có hai chiêu, vừa rồi chiêu kia chính là chiêu thứ hai, mới vừa lĩnh ngộ ra đến, liền lấy tới vừa học vừa làm. Ngươi nếu là hôm qua giao thủ với hắn, hắn kiếm thuật khẳng định không bằng ngươi, tính là triệu hoán đến Vũ tiên nhân Tiên kiếm, cũng hơn nửa không bằng ngươi."

Lang Vân con mắt từ từ sáng lên, lại dấy lên hi vọng.

"… Khi đó hắn liền sẽ không dùng kiếm pháp đánh bại ngươi, mà là một đầu ngón tay đem ngươi đâm chết."

Oánh Oánh dừng một chút, tiếp tục nói: "Cái kia một chỉ uy lực so chiêu kia kiếm pháp còn muốn mạnh hơn một chút, nhưng cũng không rõ trong đó nguyên lý, chỉ là lòng ngay dạ thẳng không có biến hóa, thu lại không được lực, sợ đem ngươi đánh chết, lúc này mới dùng kiếm pháp. Ngươi phải biết ngươi thật rất mạnh, không biết có bao nhiêu người ý đồ ép sĩ tử thi triển ra cuối cùng tuyệt học, nhưng bọn hắn bị đánh chết đều không có ép ra. Ngươi đã rất tiếp cận Tô sĩ tử mức cực hạn."

Tô Vân liên tục gật đầu, khen: "Còn là Oánh Oánh biết an ủi người, ta liền vụng về."

Lang Vân khí tức khô bại, đột nhiên phun hộc máu, đối Đoạn Ngọc kiếm bỏ như giày rách, lảo đảo mà đi, cười ha ha nói: "Không hiểu kiếm thuật, đối kiếm thuật không hứng thú… Ha ha, thu lại không được lực, sợ đem ta đánh chết… Dùng mạnh thứ hai chiêu thức, lần đầu tiên xuất chiêu, liền đứt mất ta một đầu cánh tay… Ha ha, ta học kiếm cái này còn có làm gì dùng?"

“Ta biết danh y, có thể dùng Tạo Hoá chi thuật vì ngươi chữa thương, mọc ra cụt tay!” Tô Vân cao giọng nói.

Lang Vân thân hình dừng lại, vòng trở lại, thu hồi Đoạn Ngọc kiếm, vẻ mặt ôn hoà nói: “Chỉ là một cánh tay không cần phải nói? Vị thần y này ở đâu?”

Tô Vân nhìn thấy hắn lại khôi phục thành trước kia vô sỉ tư thế, trong lòng không khỏi khen ngợi người này da mặt, thầm nghĩ: “Ta cần phải đến nhiều hướng hắn học tập một chút.”

“Ta xuất thân thế giới kia có Tạo Hoá chi thuật, có thể đoạn chi lại sinh, chỉ là một cánh tay quả thực không cần phải nói. Ta cũng từng đứt đoạn một đầu cánh tay, rất nhanh liền dài đi ra.”

Tô Vân cười nói: “Ta có người bằng hữu bị chặt hai cái chân, cũng dài đi ra, không có trì hoãn hắn thành thân. Nghe nói hắn hai cái chân giống như hài nhi chân thời điểm liền động phòng. Còn vị thần y này, càng là nhiều lần chữa bệnh cho ta, có thể nói là ta thế giới kia y thuật cao nhất người.”

Lang Vân nói: “Hận không thể sớm ngày nhìn thấy vị thần y này.”

Tô Vân khẽ mỉm cười, cất cao giọng nói: “Ngô Đồng sư tỷ, hôm nay ngươi ta tới định Thánh Hoàng chi vị thuộc sở hữu!”

Thanh âm hắn trong veo, vang vang truyền vào trong tai của mọi người, cho người ta một loại tinh thần phấn khởi cảm giác.

Ngô Đồng âm thanh truyền đến: “Ngươi vừa mới đấu qua một hồi, nghỉ ngơi mấy ngày.”

Tô Vân theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy nơi xa có ma nữ váy đỏ, đứng tại thật cao Viêm Hoàng tượng trên lòng bàn tay, Hắc Long uốn quanh ở sau lưng nàng.

“Dựa theo quy củ, ta cùng Lang Vân chi sau chiến tranh, cần phải đến điều dưỡng đến trạng thái đỉnh phong, mới có thể cùng sư tỷ giao chiến. Nhưng một trận chiến này thắng rất dễ dàng, tu vi của ta pháp lực không có bao nhiêu tổn hại, bởi vậy ta cùng sư tỷ một trận chiến, không cần đợi thêm!” Tô Vân cười nói.

Lang Vân nghe vậy, vừa mới ổn định tâm thái lại có khuynh hướng hư hỏng.

Oánh Oánh nói nhỏ: “Ngươi chớ để ở trong lòng, hắn là nói năng chua ngoa nhưng tấm lòng như đậu hũ.”

Tô Vân bay lên không, rơi vào Tam Thánh Hoàng Phục Hy Thánh Hoàng trên bàn tay, cùng Ngô Đồng cách xa nhìn nhau.

Ngô Đồng nhưng từ Viêm Hoàng trên bàn tay rời đi, thản nhiên nói: “Ngươi một kiếm kia, điều động bốn thành tu vi. Ngươi ta chênh lệch cũng không có lớn như vậy, không có bốn thành tu vi, ngươi nhất định thua chắc chắn. Ngươi đạo tâm đã thua , bất kỳ cái gì chiêu thức đều chiếu rọi ở trong lòng ta, nếu như tu vi lại thua, ngươi liền không có xoay người đường sống.”

Tô Vân trong lòng nghiêm nghị, đột nhiên nhớ tới Dư Tẫn.

Hiện tại Ngô Đồng, về mặt tâm cảnh đã đi đến nhân ma Dư Tẫn cấp độ, biết đối phương tất cả việc làm!

Hơn nữa, bởi vì cảnh giới phát triển, lúc này Ngô Đồng so thời điểm đó nhân ma Dư Tẫn mạnh hơn!

“Ngô Đồng, quả thực là ta cường đại nhất đối thủ!” Tô Vân thầm nghĩ.

Một trận chiến này, hắn hoàn toàn thắng lợi, tất cả mọi người cho là hắn mới là đời kế tiếp Thánh Hoàng nhất định lựa chọn, Tô Vân trở lại tam thánh đạo trường sau đó, các đại thế

phiệt con em liền lần lượt đến đây thăm hỏi, để tam thánh đạo trường rất là náo nhiệt.

Thế phiệt gia đình cũng cần hai mặt đặt cược, đặc biệt là vào lúc này, bọn họ liên lạc không được tiên đình, không biết tiên đình bên trong quyền lực chi tranh đến trình độ nào, có lẽ kết tốt Tô Vân cái này tiền triều Tiên Đế Tiên sứ cũng không phải là chuyện xấu.

Chẳng qua ngày thứ ba thời điểm, tất cả thăm hỏi đột nhiên biến mất, tam thánh đạo trường trước cửa có thể giăng lưới bắt chim, không có bất kỳ cái gì thế gia phái người đến đây.

Một ngày này, dị thường quạnh quẽ.

Tô Vân tuy là rất phiền những này xã giao, nhưng đột nhiên quạnh quẽ xuống nhưng cũng có chút không quen, đang tại buồn bực thời điểm, chỉ nghe Ngô Đồng âm thanh truyền đến: "Tiên sứ tới."

Tô Vân đi ra tam thánh đạo trường đón lấy, cười nói: "Ta chính là Tiên sứ."

"Không giống nhau, lần này tới chính là hiện nay Tiên Đế sứ giả."

Ngô Đồng chân đập vào mí mắt của hắn, thiếu nữ này ngồi tại một đóa lá sen bên trên, giẫm ao nước hoán chân, nghiêng đầu nhìn về phía Mặc Hành thành, buồn bã nói: "Đột nhiên, Mặc Hành thành ma tính mãnh liệt. Ta rất lâu không có gặp phải mạnh như vậy ma tính. Sư đệ, ngươi biết những này thế phiệt đang suy nghĩ gì ư?"

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị, lập tức xoay người, quát: "Ứng Long, Bạch Trạch, triệu tập tất cả mọi người, lập tức lui ra Mặc Hành thành, rời đi nơi đây!"

Chương 509 : Ta tới giết người

Chương 510: Ta tới giết người

Ứng Long Bạch Trạch đám người vội vàng đi tới, hỏi rõ tình huống, liền lập tức muốn thu thập đồ vật.

"Chậm đã."

Ngô Đồng quay đầu hướng Tô Vân nhìn tới, khó hiểu nói: "Tô sư đệ chẳng lẽ muốn không đánh mà lui?"

Bạch Trạch Ứng Long đám người dừng lại, nhìn về phía hai người bọn họ.

Tô Vân lắc đầu nói: "Ta nguyên bản liền không phải tiền triều Tiên Đế sứ giả, không cần phải vì hắn liều mạng, càng không có cần thiết vì hắn tiền triều Tiên Đế giang sơn dâng lên người một nhà tính mạng! Ta tuy là đã tại Thiên Phủ động thiên xây dựng lên thế lực, thậm chí có khả năng trở thành đời sau Thiên Phủ Thánh Hoàng, nhưng thế lực của ta chỉ là lục bình, không có cơ sở. Cho nên, không cùng Tiên sứ xung đột chính diện là tốt nhất quyết sách."

Oánh Oánh tìm hiểu ý nghĩ của hắn, nói bổ sung: "Hơn nữa, Thiên Phủ là tiên đình kho lúa, nơi này sản xuất tiên khí đối tiên đình cực kỳ quan trọng, bởi vậy tiên đình chắc chắn sẽ không khoan dung nơi đây rơi vào tay địch. Thiên Phủ thế phiệt lại là Tiên giới tiên nhân đời sau, có thể nói Thiên Phủ đều ở tiên đình trong lòng bàn tay. Lúc trước những người này còn có thể làm cỏ đầu tường, Tiên Đế sứ giả đến, bọn họ liền không có làm cỏ đầu tường cơ hội."

Tô Vân gật đầu nói: “Không sai. Bọn họ sẽ dốc toàn lực đối phó ta, thậm chí còn có thể liên lụy đến Thánh Hoàng Vũ. Thiên Phủ Thánh Hoàng chi vị, ta cũng không để ý, nhưng liên lụy Thánh Hoàng Vũ ta không đành lòng. Rút lui, ngược lại có thể bảo toàn Thánh Hoàng Vũ.”

Ngô Đồng hỏi: “Ngươi mục đích của chuyến này là tránh khỏi Thiên Phủ cùng Thiên Thị Viên hợp nhất, tránh khỏi Thiên Phủ rơi vào cửu uyên bên trong, ngươi giải quyết ư?”

Tô Vân trở nên trầm mặc.

Ngô Đồng nói: “Nếu như Thiên Phủ bị Thiên Đình tiên đình, Thiên Phủ cùng Thiên Thị Viên hợp nhất, như vậy Thiên Thị Viên có thực lực đối kháng Thiên Phủ quấy nhiễu ư? Thiên Thị Viên cũng tương tự sẽ bị tiên đình chưởng khống. Nguyên Sóc là nơi chật hẹp nhỏ bé, khi đó là bị quét sạch hủy diệt, còn là lưu đày, chỉ sợ ngươi đều không làm chủ được.”

Tô Vân nhướng nhướng mày: “Ta cũng không phải Nguyên Sóc người. Ta sinh ra ở Thiên Thị Viên làng chài Thanh Ngư trấn, sinh hoạt tại khu không người, ta phát lời thề không còn đặt chân Nguyên Sóc thổ địa, ta vì sao muốn thay Nguyên Sóc bán mạng?”

Ngô Đồng ngồi tại lá sen bên trên, lay động bàn chân, trên mắt cá chân kim hoàn chuông phát ra thanh thúy tiếng vang, nàng giống như là trong lòng của hắn ma, đem hắn tất cả ý nghĩ thấy rõ, chầm chậm nói: “Trong cơ thể ngươi chảy xuôi Nguyên Sóc người huyết mạch, ngươi từ nhỏ chịu đựng Nguyên Sóc người văn hóa khai trí, ngươi học chính là cựu thánh tuyệt học, đọc là tứ thư ngũ kinh. Ngươi mắt không thể thấy thời điểm, người xung quanh đều là Nguyên Sóc quỷ thần, Thánh Nhân Đại Hiền anh linh, bọn họ tại Thiên môn quỷ thần đối ngươi tự thân dạy dỗ, để ngươi có giống như bọn

hắn khí khái. Bởi vậy ngươi so bất kỳ Nguyên Sóc người đều giống như là Nguyên Sóc người.”

Tô Vân lặng im rất lâu, trên mặt chậm rãi toát ra tươi cười: “Đúng thế. Ta so bất kỳ Nguyên Sóc người đều giống như là Nguyên Sóc người.”

Ngô Đồng từ lá sen bên trên nhảy xuống, bước chân nhẹ nhàng, đi chân đất nhón chân nhọn giẫm trên không trung, thẳng đi tới trước mặt hắn, nhỏ nhẹ nói: “Ngươi nếu là không đánh mà lui, tựa như là đối mặt đàn sói xoay người liền chạy, nghênh đón chính là đàn sói cùng nhau tiến lên cắn xé. Ngươi nếu là vừa đánh vừa lui, còn có thể đã chết thể diện một chút.”

Tô Vân ngẩng đầu lên, ánh mắt từ hai chân của nàng bên trên dời, bơi qua khoản kia thẳng giống như là non chạm ngọc mài mà thành hai chân, ánh mắt từ từ đi tới trên má của nàng, cười nói: “Sư tỷ, ta tình nguyện sống được thể diện một chút! Chư vị lão ca ca lão tỷ tỷ, chúng ta không đi!”

Bạch Trạch cau mày, nói: “Các chủ, ngươi muốn làm cái gì?”

“Giết người!”

Tô Vân sắc mặt không chú ý, nhẹ phẩy ống tay áo, xoay người mà đi, thản nhiên nói: “Ta đi giết người.”

Bạch Trạch tâm thần chấn động mạnh, không khỏi ngạc nhiên.

Ứng Long đi tới bên cạnh hắn, trong mắt tràn đầy yêu thích, khen: “Tráng thay!”

Tô Vân thân ảnh không chút nào lộ ra hùng tráng, trái lại, Tô Vân dáng người cân xứng, không có một chút thịt thừa, mạo như thiếu niên, mắt sáng ngời mà trong veo.

Hắn tựa như là một cái nhà bên chàng trai, ánh nắng, thanh xuân, tràn đầy sức sống cùng tự tin.

Loại trừ quá mức đẹp một chút, không có mặt khác khuyết điểm.

Nhưng lúc này Tô Vân, nhưng cho Ứng Long bậc này trong đầu đều là bắp thịt tồn tại lấy tráng sĩ cảm giác.

Mặc Hành thành Bài Vân cung.

Bài Vân cung là Tống gia sản nghiệp, lần này Thánh Hoàng hội, khách thường thường là do Tống gia an bài nơi ở.

Lúc này Bài Vân cung trung nhân thanh huyên náo, đâu đâu cũng có các đại thế phiệt thủ lĩnh, thủ lĩnh, mang theo hai ba cái trong tộc tài năng xuất chúng con em, cùng bạn cũ chuyện trò, giới thiệu nhà mình nhân tài mới xuất hiện, rất là náo nhiệt.

Mà ở trong đó mặt làm cho người ta chú ý nhất, cũng không phải là thế phiệt thủ lĩnh, cũng không phải nhân tài mới xuất hiện bên trong tuấn nam mỹ nữ.

Chỉ có một người có khả năng thu hút ánh mắt mọi người, dù là hắn nhẹ giọng thì thầm, cũng sẽ đột nhiên an tĩnh lại, làm cho tất cả mọi người nghiêng tai lắng nghe lời nói của hắn.

Hắn chính là lần này Tiên Đế gia sứ giả, Tử Đô Đế sứ, Tiêu Tử Đô.

Tiêu Tử Đô tuổi không lớn, thoạt nhìn hơn hai mươi năm tuổi, hoa phục đắt đẹp, có đỏ tía đan xen hình dáng trang sức, trên người có một loại bình dị gần gũi khí chất.

“Nhận được bệ hạ yêu thích, thu ta làm đồ đệ.”

Tiêu Tử Đô âm thanh rất thanh đạm, hướng Hoa Hồng Dịch nói: “Ta được đến bệ hạ hai năm kỹ nghiệp truyền cho.”

Hoa Hồng Dịch nổi lòng tôn kính, có chút ít cực kỳ hâm mộ nói: "Tử Đô Đế sứ lại có thể nhận được bệ hạ thân truyền, tu vi nhất định thực lực không thể coi thường, hiện nay đã là tiên nhân rồi a?"

Tiêu Tử Đô cười nói: "Bệ hạ chí công vô tư, chư vị tiên công cũng chưa từng làm việc thiên tư để chư vị thành tiên, bệ hạ càng là chư tiên gương tốt, đương nhiên cũng sẽ không để ta nhảy vọt tiên cảnh. Tại hạ cùng với chư vị đồng dạng, đều là người bình thường."

Mọi người nhao nhao nở nụ cười.

Tống Mệnh xu nịnh nói: "Chúng ta đều là người bình thường, Tử Đô Đế sứ thế nào lại là người bình thường? Đế sứ dù là không có thành tiên, cái kia cũng mang theo tiên khí mà!"

Mọi người không khỏi lòng sinh khâm phục: "Tống Mệnh tên khốn này quả nhiên là cái trái phải ngang nhảy duy trì cân bằng hạng người. Tên khốn này ngày ngày cùng Tô Vân xen lẫn trong cùng một chỗ, hiện nay lại tới lấy lòng Tử Đô Đế sứ! Nhìn hắn khi nào sẽ lật thuyền trong mương!"

Nhưng mà Tống Mệnh không có chút nào lật thuyền ý tứ, rất gần cùng Tiêu Tử Đô thân nhau.

"Tử Đô biết Tà Đế chi tâm một chuyện ư?"

Tống Mệnh sắc mặt nghiêm túc, bất tri bất giác đem Đế sứ cái tên này giấu đi, thân mật xưng hô Tiêu Tử Đô vì Tử Đô, nói: "Thiên Thuyền động thiên cùng Thiên Phủ động thiên hợp nhất, Tà Đế tâm chạy trốn, lẫn vào Thiên Phủ, chẳng lẽ Tử Đô là vì thế chuyện mà tới?"

Tiêu Tử Đô nói: "Không dám giấu diếm Thần Quân, ta này tới xác thực vì Tà Đế chi tâm mà tới. Tà Đế chi tâm can hệ trọng đại, nhất định phải giải quyết. Cũng may Tà Đế tâm đã

bị bệ hạ gây thương tích, giải quyết nó cũng không phiền phức.”

Hắn lời nói xoay chuyển, nói: “Chẳng qua Tà Đế tâm chỉ là ta này tới cái mục đích thứ nhất. Ta lần này tới mục đích thứ hai, chính là Tà Đế sứ giả.”

Ánh mắt của hắn nhìn chung quanh một tuần, Bài Vân cung bên trong lặng ngắt như tờ!

Tiêu Tử Đô thản nhiên nói: “Tà Đế tâm bị thương rất nặng, không đáng để lo, giết hắn không khó. Nhưng ta nghe nói, Thiên Phủ động thiên thật giống không vẻn vẹn có cái phiền toái này. Có Tà Đế sứ giả, thế mà xông vào Thiên Phủ động thiên, rêu rao khắp nơi, thậm chí chiêu binh mãi mã, ý đồ bất chính! Khiến ta kinh ngạc chính là, Thiên Phủ chư vị hương hiền, thế mà nhắm mắt làm ngơ!”

Thanh âm của hắn đột nhiên trở nên vang dội lên, đặc biệt là cuối cùng đôi câu, quả thực là đinh tai nhức óc, để cho người ta không từ mấy cái run rẩy!

Thậm chí có chút Thiên Phủ động thiên chúa tể vẻ mặt trong nháy mắt liền trở nên vàng như nến, chân cũng không nhịn được phát run lên.

Tiêu Tử Đô ánh mắt đảo qua mỗi người gương mặt, hầu như không có bao nhiêu người dám to gan nhìn thẳng vào mắt hắn.

“Ta còn nghe nói, cái này Tà Đế sứ giả, thế mà tại Thiên Phủ động thiên cạnh tranh Thánh Hoàng chi vị!”

Tiêu Tử Đô âm thanh càng ngày càng nghiêm khắc, giọng nói cũng càng ngày càng nặng: “Hắn muốn trở thành Thiên Phủ Thánh Hoàng, đem cái này Thiên Phủ động thiên đưa vào Tà Đế lãnh thổ! Như vậy ta liền không hiểu, Thiên Phủ động

thiên chư vị, đến cùng đang làm cái gì? Các ngươi đến cùng muốn làm cái gì? Tạo phản ư?"

Bài Vân cung mọi người từng cái cúi đầu xuống, không dám nói lời nào.

"Các ngươi có thể chiếm lĩnh hiện nay trên đời giàu có nhất phúc địa, có thể an cư lạc nghiệp, có thể sinh sôi con cháu, đây là bệ hạ cho các ngươi ân đức ân điển!"

Tiêu Tử Đô lạnh lùng nói: "Các ngươi nhưng muốn vong ân phụ nghĩa, đi theo cái kia Tà Đế sứ giả tạo phản ư? Các ngươi đỉnh đầu, có các ngươi tổ tiên tiên nhân đang nhìn các ngươi!"

Các đại thế phiệt những người đầu não từng cái mặt đỏ tới mang tai, xấu hổ không chịu nổi.

Lúc này, một thiếu niên đi vào Bài Vân cung, từ cúi đầu các quý nhân bên người đi qua.

Những cái kia cúi đầu nhìn dưới mặt đất các đại thế phiệt thủ lĩnh cùng thủ lĩnh, chỉ có thể nhìn thấy một thiếu niên từ bên cạnh của bọn hắn đi qua, đợi ngẩng đầu lên, lại bị những người khác thân ảnh chặn lại.

Cái này Bài Vân cung thực sự quá náo nhiệt, nhân số quá nhiều, để cho bọn họ cho dù nhìn thấy thiếu niên này, cũng không kịp thấy rõ hắn khuôn mặt.

"Đây là ai à?"

Trong lòng bọn họ âm thầm buồn bực: "Lúc này, thế mà còn dám làm chim đầu đàn. Chẳng phải biết Tử Đô Đế sứ đang tại nổi nóng, nói không chừng muốn giết gà dọa khỉ, ngươi lúc này đứng ra, ngươi chính là vậy chỉ cần bị giết chết gà! Chúng ta chính là quan sát giết gà khỉ!"

Tiêu Tử Đô ánh mắt sắc bén, đảo qua mọi người, ngay sau đó ánh mắt rơi vào cái kia đi về phía hắn đi tới trên người thiếu niên, cười lạnh nói: "Bệ hạ cho rằng Thiên Phủ đến bệ hạ mưa móc chi ân, sẽ trung thành tuyệt đối, không nghĩ tới ah không nghĩ tới, chư vị cũng có phản ý, chư vị cũng cùng phản tặc qua quýt!"

Thanh âm của hắn như lôi đình nổ vang, quát: "Các ngươi không có nói lấy cái kia Tà Đế sứ giả đầu người tới gặp ta, cũng đã có tội! Ngươi!"

Tiêu Tử Đô chỉ vào cái kia đi tới thiếu niên, ở trên cao nhìn xuống, lớn tiếng quát hỏi: "Ngươi là ai? Ngươi tổ tiên lại là vị nào tiên nhân? Ngươi có biết tội của ngươi không?"

Các đại thế phiệt thủ lĩnh đầu lâu buông xuống đến thấp hơn, thầm nghĩ: "Quả nhiên muốn giết gà dọa khỉ. Thằng xui xẻo này…"

Bọn họ vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên nghe được một cái thanh âm quen thuộc: "Ta à? Ta tổ tiên cũng không phải là tiên nhân, ta cũng không có tội."

Các đại thế phiệt thủ lĩnh nghe được thanh âm này, không khỏi tâm thần chấn động mạnh, lộ ra vẻ không thể tin được.

Tống Mệnh càng là đánh cái run rẩy, suýt nữa không khống chế nước tiểu ướt quần: "Tiểu tử này, sẽ không thật to gan như vậy…"

Tô Vân không nhanh không chậm từ trong đám người hướng Tiêu Tử Đô đi tới, mỉm cười nói: "Ta chỉ là tới giết người."

"Giết người" mấy chữ này nói ra, Tô Vân thứ tư tiên ấn đã bộc phát!

Hắn chưởng lực hướng về phía trước phun một cái, Tử Phủ xuất hiện, bài sơn đảo hải hướng Tiêu Tử Đô đè xuống!

“Ầm!”

Bài Vân cung hậu cung nổ tung, vô số gạch ngói đồng trụ xà ngang đấu củng bay múa đầy trời!

Nghiền nát Bài Vân cung bên trong, Tử Đô Đế sứ hộc máu, bay ra về phía sau, lại liên tiếp đụng xuyên Cao Nhưỡng cung, Thành Kỷ cung, đem từng tòa tiên cung đại điện đụng xuyên!

Tô Vân dừng bước tại Bài Vân cung đài mây phía trên, lấy ra chiếc kia Tiên Thiên Nhất Khí gia trì Tiên kiếm, nhìn chằm chằm Tiêu Tử Đô nhanh lùi lại thân hình, hai tay giơ kiếm, vung kiếm chém xuống!

Chương 510 : Đánh chết Đế sứ

Chương 511: Đánh chết Đế sứ

Một kiếm này chính là Tô Vân từ Tiên Thiên Nhất Khí bảo kiếm bên trong lĩnh ngộ ra một chiêu kia Tiên Đế kiếm đạo, kiếm quang theo sát Tiêu Tử Đô thân ảnh, lấy tốc độ nhanh hơn tiếp cận, kiếm quang xông qua Cao Nhưỡng cung, Thành Kỷ cung, nhất thời quỷ dị tình trạng xuất hiện.

Tiêu Tử Đô đụng xuyên Cao Nhưỡng cung, Thành Kỷ cung, những này tiên cung nổ tung nhấc lên gạch đá cùng lương đống, đột nhiên nghiền nát, bị vô số đạo mảnh vô cùng kiếm quang cắt đến vỡ nát.

Loại này vỡ nát không phải bình thường trên ý nghĩa vỡ nát, mà là triệt triệt để để hóa thành bột mịn!

Một kiếm kia tích chứa không phải thuật, mà là đạo.

Đạo cùng thuật điểm khác biệt lớn nhất, ở chỗ đạo là bản chất, có thể to đến bao quát một cái thế giới, có thể nhỏ bé đến không thể lại phân tình trạng, Tô Vân một kiếm này bày ra chính là nhỏ bé nhất kiếm quang, đem kiếm quang bao phủ phía dưới tất cả vật chất, bất luận người, vật, tất cả cắt thành không thể lại phân hạt căn bản!

Một kiếm này từ từng tòa tiên cung trong đại điện xuyên qua, những nơi đi qua tất cả bể nát.

“Ầm!”

Kiếm quang cuối cùng xông vào Hoa Chi cung, tiếp lấy nổ tung, Hoa Chi cung chính điện, đỉnh điện, bốn vách, đột nhiên hướng ra phía ngoài bành trướng bỗng chốc, tiếp đó bất động, dừng lại, vô số kiếm quang từ đỉnh điện, bốn vách trong vết nứt bắn ra!

Toàn bộ Hoa Chi cung như vậy tại kiếm quang bên trong hóa thành vô số bụi bặm, hư không tiêu thất!

Hoa Chi cung nguyên địa đã hóa thành một cái hố to, còn có rậm rạp vô cùng bụi bặm, sền sệt như canh, giống như là Hỗn Độn hải đại dương.

Đây mới là đế kiếm chi đạo uy lực chân chính!

Tô Vân lúc trước kiếm bại Lang Vân, chỉ là tiểu thí ngưu đao, cũng không đem một kiếm này uy lực hoàn toàn nở rộ, mà lần này, hắn vận dụng đế kiếm thần thông biến thành bảo kiếm, đem một chiêu này uy năng hoàn toàn phát huy, uy lực vậy mà như thế khủng bố!

Đây là một mảnh nồng đậm nguyên thuỷ canh, nóng hổi, rực cháy, mà ở nguyên thuỷ trong canh nhưng như cũ có kiếm quang lóe lên.

Tô Vân nhướng nhướng mày, hơi kinh ngạc.

Nguyên thuỷ trong canh kiếm quang cũng không phải là kiếm quang của hắn, mà là đến từ một người khác, một cái khác tinh thông đế kiếm kiếm đạo người!

“Ngươi thật to gan!”

Cái kia phiến nguyên thuỷ canh bên trong truyền đến tức giận âm thanh: “Ngươi thật sự là to gan lớn mật, lại dám dùng bệ hạ kiếm đạo tới đối phó ta! Nếu như ngươi dùng mặt khác chiêu số, nói không chừng ngươi liền có thể đắc thủ giết chết ta. Nhưng mà ngươi lại dám dùng bệ hạ kiếm đạo!”

Cái kia phiến nguyên thuỷ canh bên trong, một bóng người như thần như ma, cố gắng đi ra ngoài, vừa đi, trên người máu thịt một bên rơi xuống, nhưng đây cũng không phải là là Tô Vân một kiếm kia tạo thành tổn thương, mà là Tô Vân Tử Phủ ấn tạo thành tổn thương.

Cùng so sánh, Tử Phủ ấn nặng nề vô song, Tiên Thiên Nhất Khí chứa đựng Tạo Hoá chi diệu, tạo vật vẻ đẹp, to mà tráng lệ.

Nhưng luận sắc bén, thì là đế kiếm kiếm đạo mạnh hơn!

Nhưng đế kiếm kiếm đạo lại bị Tử Đô Đế sứ hoàn toàn ngăn lại, đòn đánh này nhìn như vô địch, cho hắn tạo thành tổn thương nhưng còn xa không bằng Tử Phủ ấn.

Bài Vân cung bên trong lặng ngắt như tờ, từng cái thế phiệt chúa tể khóe mắt nhảy lên, có sợ hãi, có kinh ngạc, có lộ ra nét mừng, có lo lắng, có cười trên nỗi đau của người khác.

Tống Mệnh cười toe toét miệng rộng, tay trái đặt ở bên miệng, răng gắt gao cắn đầu ngón tay, mặt mũi sợ hãi: "Nguy rồi, hỏng bét cực độ! Tô Tiên sứ người này còn không biết, Tiêu Tử Đô tiểu tử này là hiện nay Tiên Đế đệ tử! Người này dùng Tiên Đế kiếm đạo đi đối phó hắn, chẳng phải là nhà xí bên trong treo đèn, tự tìm cái chết?"

Trái tim của hắn suýt nữa vặn vẹo tóm cùng một chỗ, dùng người gia am hiểu nhất kiếm đạo đi đối phó nhân gia, rõ ràng chính là đưa đồ ăn cho người ta!

"Ngươi chiêu thứ hai vẫn là một chiêu kia ấn pháp, nói không chừng liền có thể đem hắn đánh chết!"

Tống Mệnh vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên nhìn thấy Tô Vân bạo khởi, lại là một chiêu Tử Phủ ấn đánh phía đang tại từ nguyên thuỷ canh bên trong đi ra Tiêu Tử Đô!

Tống Mệnh thở dài, lắc đầu: "Hiện tại mới ra một chiêu này, chậm. Tiêu Tử Đô đem Tiên Đế kiếm đạo mở rộng, như vậy đem không người có thể địch…"

Hắn tuy khâm phục tại Tô Vân dũng lực, có can đảm tại Đế sứ giáng lâm, triệu tập các đại thế phiệt chi chủ chỉnh hợp Thiên Phủ động thiên thế lực thời điểm, giết tới cung điện, chém giết Đế sứ, dạng này người, có gan có biết, hữu dũng hữu mưu.

Nhưng cũng tiếc chính là, Tô Vân không có đạt được Tiêu Tử Đô chuẩn xác tư liệu.

Nếu như hắn không có sử dụng một chiêu kia kiếm đạo, Tiêu Tử Đô đã không có bất kỳ xoay người chỗ trống, nhưng mà hắn phạm sai lầm một chiêu, Tiêu Tử Đô liền có trở mình có thể!

"Hơn nữa, càng thêm quan trọng chính là các đại thế phiệt thái độ."

Tống Mệnh cảm nhận được sau lưng Thiên Phủ động thiên hơn một trăm gia thế phiệt chi chủ trên người tán phát ra ngập trời khí tức, rục rà rục rịch, rõ ràng là tên đã trên dây không phát không được!

Bọn họ tuyệt đối sẽ không bỏ qua cái này chém giết bại Đế sứ người, hướng tiên đình tranh công xin thưởng, hướng Tiêu Tử Đô tuyên thệ trung thành thời cơ tốt!

Tiêu Tử Đô này tới hai cái mục đích, một là Tà Đế tâm, hai là Tô Vân cái này bại Đế sứ người!

Bắt lại Tô Vân, thay Tiêu Tử Đô hoàn thành bên trong một cái mục đích, liền có cái này tiến thân vốn liếng!

Tống Mệnh khóe mắt nhảy lên kịch liệt, Tống gia lão tổ nếu là đối mặt loại tình huống này, còn thế nào lặp đi lặp lại ngang nhảy làm tốt một cây cỏ đầu tường?

“Lão tổ tông cũng làm không được a?” Trong lòng của hắn âm thầm kêu khổ.

Lúc này, Thánh Hoàng Vũ đột nhiên hoành thân ngăn tại Bài Vân cung đổ sụp hậu cung phía trước, chặn lại tầm mắt mọi người.

Hiển nhiên, Thánh Hoàng Vũ tại hướng lên trời phủ tất cả thế phiệt cho thấy thái độ của mình, vậy chính là đứng tại Tô Vân phía bên kia, muốn giết Tô Vân, nhất định phải qua hắn cửa ải này!

Tống Mệnh trong lòng nghiêm nghị: “Cứ việc Thánh Hoàng Vũ nhận được Tức Nhưỡng, dùng Tức Nhưỡng tới luyện thân thể, những năm này lại mượn Thánh Hoàng Thánh đức luyện thành kim thân, thực lực sâu không lường được, tuyệt đối là Thiên Phủ tu vi trình độ cao thâm nhất người một trong. Nhưng mà, hắn dù sao không có chân chính thân thể. Hắn không có khả năng trấn áp Thiên Phủ động thiên những này thế phiệt thủ lĩnh!”

Thánh Hoàng Vũ một cây chẳng chống vững nhà, ắt phải sẽ chết tại đây chút thế phiệt tay!

Tống Mệnh nghĩ đến cái này mấy ngàn năm nay cùng Thánh Hoàng Vũ ở giữa hữu nghị, trong lòng đột nhiên xông ra mãnh liệt không muốn tình cảm, không tự chủ được vừa sải bước ra, đứng tại Thánh Hoàng Vũ bên người.

“Ta không thể để cho lão bằng hữu liền như thế chết. Lão tổ tông thứ tội, lần này ta nhảy không động.” Trong lòng của hắn vừa thản nhiên lại có chút phản bội lão tổ tông sợ hãi.

Hoa Hồng Dịch âm thanh truyền đến: “Tống Mệnh, ngươi biết ngươi một bước này bước ra, mang ý nghĩa như thế nào ư?”

Tống Mệnh ngẩng đầu lên, ánh mắt rơi vào trên người nàng, ngay sau đó đảo qua phía dưới Thiên Phủ hơn một trăm cái thế phiệt thủ lĩnh cùng thủ lĩnh gương mặt, lười biếng nói: "Ta chỉ là đứng ở chỗ này mà thôi. Có thể mang ý nghĩa như thế nào?"

Hoa Hồng Dịch hừ một tiếng, đột nhiên ra tay!

"Ầm!"

Tô Vân Tử Phủ ấn nghênh tiếp Tiêu Tử Đô đế kiếm kiếm đạo, một cái là tìm hiểu Chung sơn Chúc Long trong mắt chí bảo lĩnh ngộ ra thần thông, một cái là hiện nay Tiên Đế kiếm đạo, tại hai cái trẻ tuổi trong tay cường giả thi triển!

Phen này va chạm, kinh khủng uy năng bốn phía, chỉ nghe răng rắc một tiếng, Mặc Hành thành đại địa vỡ ra, cát bụi từ trong vết nứt bay ra, sôi sục, xông lên trời cao.

Mặc Hành thành xây dựng ở một cái bị san bằng tinh hạch phía trên, chỉ thấy cái kia vết nứt càng ngày càng rộng, vết nứt càng ngày càng dài, đột nhiên chấn động bỗng chốc, tinh hạch vỡ thành hai mảnh!

Tinh hạch vỡ thành hai mảnh sau đó, vết nứt lại tự khép lại, khói bụi bị thổi lên không trung, hình thành từ dưới lên trên thổi gió lốc!

Mặc Hành thành nhìn như cùng lúc trước cũng đều cùng, nhưng mà thành nam nhưng so thành bắc cao hơn mấy chục trượng, hình thành một đạo lạch trời.

Trong thành này đã không có phàm nhân, có can đảm lưu ở nơi đây, đều là linh sĩ bên trong cao thủ, bởi vậy đòn đánh này tạo thành dư âm tuy là khủng bố, lại không có tạo thành bao nhiêu thương vong.

Hai người đòn đánh này tám lạng nửa cân, nhưng mà Tiêu Tử Đô lúc trước thân thể bị phá, thân thể bên trên huyết nhục

bành một tiếng nổ tung, bốn phương tám hướng bay đi, hầu như cả người biến thành bộ xương, nhưng sau một khắc, thân thể của hắn lại tự có máu thịt sinh sôi!

Thậm chí trong cơ thể hắn bay ra máu thịt hoạt tính cũng là cực mạnh, có không ít máu thịt thẳng bay trở về, trở lại trên thân thể của hắn.

Mà những cái kia chưa có trở lại thân thể bên trên huyết nhục, rơi xuống đất chi chi kêu quái dị, vậy mà giống như là muốn sinh ra chân, hướng hắn chạy tới.

Bất quá hắn vẫn là tại thân thể bên trên bị thiệt thòi, nhưng mà trong tay của hắn, đế kiếm kiếm đạo sau này chiêu pháp liền tự bạo phát ra tới!

Cái này đế kiếm kiếm đạo sau này Tô Vân cũng không từng tìm hiểu tới, biến hóa càng nhiều, uy lực cũng càng mạnh!

Nhưng mà ngay tại hắn thi triển đế kiếm kiếm đạo sau này chiêu thức thời điểm, Tô Vân đã biến chiêu.

Hắn dù sao tại thân thể bên trên bị thiệt thòi, tại biến chiêu bên trên so Tô Vân rơi ở phía sau như vậy một cái chớp mắt, chính là cái này ngắn ngủi một cái chớp mắt, Tô Vân đã một chỉ điểm ra.

Kèm theo một chỉ này chính là bảy cái cổ lão văn tự, xoay quanh Tô Vân một chỉ này bay lượn, cùng lúc đó, to cổ xưa ngâm tụng vang lên, giống như là trong hỗn độn Cổ Thần phát ra không rõ ý nghĩa thầm thì!

Tiêu Tử Đô sắc mặt đại biến, không lo được đem đế kiếm kiếm đạo sau này chiêu thức vận chuyển tới viên mãn tình trạng, cũng đã nghênh tiếp Tô Vân một chỉ này!

“Đương ——— “

Một tiếng hồng chung đại lữ giống như tiếng vang truyền đến, Tiêu Tử Đô kiếm quang trong tay vỡ vụn, bay ngược mà ra, so lúc trước tiếp nhận Tô Vân đánh lén lúc Tử Phủ ấn càng lớn!

Chung quanh hắn sương máu hiện lên, ngay sau đó lại có kiếm quang sáng lên.

Tô Vân khóe mắt nhảy lên, cho dù là Tiên Linh cũng không chịu nổi hắn một chỉ này, gặp phải hắn Hỗn Độn Tru Tiên chỉ cũng đem nội tâm sụp đổ, không còn tồn tại. Cái này Tử Đô Đế sứ, còn không phải tiên nhân, vậy mà có thể đón lấy hắn một chỉ này!

"Lại đến!"

Tô Vân chợt quát một tiếng, tiến lên trước một bước, lại là một đạo Hỗn Độn Tru Tiên chỉ điểm ra!

"Ầm!"

Kèm theo hắn đòn đánh này, Tiêu Tử Đô từ trên trời giáng xuống, xương cốt đứt gãy, mạnh mẽ đập vào Mặc Hành thành bên trong, đại địa run rẩy kịch liệt, răng rắc răng rắc chấn động thanh không ngừng từ lòng đất truyền đến, để trong thành linh sĩ hãi hùng khiếp vía.

Cũng may đòn đánh này là chứng thực tại Tiêu Tử Đô trên người, Tiêu Tử Đô đập ở Mặc Hành thành bên trong, truyền đến Mặc Hành thành tinh hạch lực lượng cũng không có lúc trước như vậy khủng bố.

Bất quá, trong thành vẫn là xuất hiện hơn mười đạo đan xen khe lớn, không ít người nhà khuynh đảo, ngã vào trong cái khe. Cũng may trong phòng không người.

Tô Vân bay xuống, nhẹ nhàng rơi vào Tiêu Tử Đô rơi xuống đập ra hố to biên giới, ngưng mắt hướng trong hố nhìn lại, trong hố đã tràn ngập ra từng tia từng sợi Hỗn Độn chi khí.

Đáy hố có máu thịt đang ngọ nguậy, giống như quái vật.

Chỉ nghe một thanh âm cười hắc hắc nói: "Không hổ là bại Đế chọn Đế sứ ah, bậc này năng lực, quả thực sợ đến ta. Nhưng mà, ngươi đã không có pháp lực a?"

Cái kia đáy hố, máu thịt be bét Tiêu Tử Đô nhúc nhích, khó khăn bò sát, lại có chậm rãi đứng lên xu thế!

Tô Vân kinh ngạc, tại dưới bực này tình huống, hắn vậy mà đều chưa chết!

Mà bây giờ, Tô Vân quả thực chỉ còn lại không tới hai thành tu vi, nếu như tiếp tục đánh nhau, thắng bại cũng còn chưa biết!

Nếu như hắn không phải đánh lén một cái Tử Phủ ấn, như vậy thua liền có thể có thể sẽ là hắn!

Tiêu Tử Đô đã đứng lên, không thành hình người, nhưng loạng choà loạng choạng đi lên, ha ha cười nói: "Hiện tại đến phiên ta đi…"

Nhưng vào lúc này, Oánh Oánh xuất hiện tại Tô Vân đầu vai, một cái Tử Phủ ấn đánh xuống, đem Tiêu Tử Đô che ở đáy hố!

"Ầm!"

Oánh Oánh quát, lại là một cái Tử Phủ ấn, đập vào trong hố lớn, chấn động đến mặt đất không ngừng nứt ra, tiếp đó lại là một cái Tử Phủ ấn đánh xuống.

"Ầm!"

Cái này tiểu sách quái liên tục năm đạo Tử Phủ ấn đánh xuống, đập đến Mặc Hành thành vết nứt càng lúc càng lớn, chỉ cảm thấy bản thân có chút thở hổn hển, ngay sau đó thi triển đệ nhất tiên ấn, trên bầu trời xuất hiện một đạo tiên nhân bàn tay lớn, mạnh mẽ đánh vào đáy hố!

Nàng đang muốn lần nữa thi triển, Tô Vân vội vàng ngăn lại nàng: "Tốt tốt, không cần lại lấy roi đánh thi thể Oánh Oánh, hắn đã chết."

Oánh Oánh thở hồng hộc, chống nạnh quát: "Đến phiên ngươi? Là đến phiên ta!"

—— —— khuê nữ đã ở lại viện, an bài xuống thứ ba giải phẫu, bốn người phòng bệnh, Trạch Trư ở chỗ này gõ chữ không tiện, dành thời gian viết một chút. Đổi mới không định giờ. Đừng lo lắng, còn có thể kiên trì.

Chương 511 : Luận bờ mông

Chương 512: Luận bờ mông

Bài Vân cung bên trong, Hoa Hồng Dịch năm ngón tay như phất qua tì bà, trên không âm luật mãnh liệt, cái kia âm luật mỗi chấn động một lần, trên không liền xuất hiện một tôn Thần Ma dị tượng, ngay sau đó giấu đi, đợi đến âm luật lần nữa vang lên, liền gặp Thần Ma tái hiện, nghiêng người phụ cận!

Thần Ma đại biểu là Tiên đạo phù văn cực hạn lực lượng, mỗi một loại Thần Ma là một loại Tiên đạo phù văn, Hoa Hồng Dịch công pháp không giống bình thường, là lấy âm luật tới điều động đại đạo.

Nàng mỗi một loại thần thông đều giống như phất qua tì bà hoặc là dây đàn, cung thương giác chủy vũ ngũ âm, hoàng chung đại lữ thái thốc giáp chung nam lữ các loại mười hai luật, một loại âm luật đều là một loại phù văn, khác biệt âm luật tổ hợp, liền hóa thành khác biệt Tiên đạo thần thông.

Đây chính là Hoa Hồng Dịch chỗ cường đại, hai tay của nàng mười ngón tay tung bay, mạnh vì gạo, bạo vì tiền, thần thông giấu tại đầu ngón tay khẽ vuốt ở giữa, chưởng lực giấu giếm. Tại ngươi tránh né công kích của nàng thời điểm, âm luật sau đó, thần thông của nàng đã thành, đột nhiên bộc phát, làm người ta không thể nào ngăn cản!

Mà đối thủ của nàng là Tống Mệnh.

Thiên Phủ ba đại Thần Quân, Lang Ngọc Lan Ngọc Lan Thần Quân, một tay Tiên kiếm thuật độc bộ Thiên Phủ, Hoa

Hồng Dịch âm luật chấn động thiên hạ, hai người đều đều có phi phàm chỗ.

Duy chỉ Tống Mệnh Tống Thần Quân có chút hữu danh vô thực.

Thiên Phủ động thiên các đại thế gia đều biết, Tống Mệnh sở dĩ có thể trở thành Thần Quân, Tống gia sở dĩ có thể chiếm cứ Thiên Phủ đệ nhất phúc địa, dựa vào là không phải Tống gia năng lượng, cũng không phải Tống Mệnh bản lĩnh, mà là tiên đình Tống Tiên Quân!

Còn Tống Mệnh, tại tất cả mọi người trong lòng hắn đều không xứng với Thần Quân danh hào.

Tại Thiên Phủ hầu như trong mắt của tất cả mọi người, Tống Mệnh cùng Tống gia đều chỉ là lặp đi lặp lại ngang nhảy cỏ đầu tường, không có nửa điểm nguyên tắc. Ba đại Thần Quân gặp phải việc lớn thương lượng lúc, Hoa Hồng Dịch cùng Lang Ngọc Lan cũng rất ít hỏi ý kiến của hắn.

Lại thêm Tô Vân mới vừa tới đến Thiên Phủ lúc, liền đem hắn hành hung một trận, Tống Mệnh phản kích, lại không có thể làm gì Tô Vân mảy may, càng khiến người ta xem thường hắn.

Sau đó Tống Mệnh ngược lại Tô Vân quan hệ càng ngày càng tốt, rất nhiều không đánh nhau thì không quen biết cảm giác, nhưng cho những người khác cảm giác lại là Tống Mệnh bị Tô Vân đánh phục.

Mà giờ khắc này Tống Mệnh sau đầu trong đạo trường, một cái thần đao nhảy ra, cầm đao nơi tay Tống Mệnh, đao pháp mở rộng, đao quang tàn phá bừa bãi chỗ, hư không vỡ ra, phong mang như là hai mặt kính, quang mang bên trong vậy mà hiện lên hai cái Phù Quang bên trong thế giới!

Hai cái này thế giới thoáng một cái đã qua, thoáng qua liền qua, để cho người ta nhìn không rõ.

Nhưng mà kèm theo Tống Mệnh đao pháp mở rộng, trong ánh đao thế giới liền càng ngày càng rõ ràng, hắn đao pháp uy lực cũng càng ngày càng mạnh!

Hoa Hồng Dịch cùng hắn giao chiến, mấy chiêu ở giữa, thần thông liền bị phá vỡ, không thể không lui về phía sau, trong lòng kinh hãi vô cùng, cái này tuyệt không phải là nàng trong ấn tượng cái kia không có nguyên tắc Tống Mệnh.

Nàng trong ấn tượng Tống Mệnh chỉ là cái không có nguyên tắc người, một cái mặt dày mày dạn người.

Tống Mệnh thậm chí còn theo đuổi qua nàng, nhưng lại chỉ làm nàng cảm thấy buồn nôn, cảm thấy xem thường.

Nhưng mà nàng từ trước tới nay xem thường Tống Mệnh, thực lực chân chính lại là cường đại như thế!

Đột nhiên, Tống Mệnh thi triển đẩy đao thức, đẩy đao chém ngang, phong mang tất lộ. Hoa Hồng Dịch không tránh kịp, suýt nữa bị hắn chặt đứt cái cổ, nhưng mà cái này tất sát một đao nhưng tại trước mắt nguy cấp quỷ thần xui khiến dịch ra, tránh đi Hoa Hồng Dịch cái cổ, chỉ chém ở trên đầu vai của nàng.

Lúc này Lang Ngọc Lan đánh tới, kiếm quang lấp lóe, đẩy ra Tống Mệnh đao quang.

Hoa Hồng Dịch âm thầm thở phào nhẹ nhõm, thầm nghĩ: "Cái này nát người lại còn nhớ tới tình xưa."

Nàng phấn khởi tinh thần, cùng Lang Ngọc Lan liên thủ vây công Tống Mệnh, lúc này mặt khác thế phiệt gia đình cường giả cũng dâng lên, trực tiếp thúc giục tiên binh, thẳng hướng trên đài hai người!

Đối với nàng, Tống Mệnh nhận lấy khoan dung, nhưng mà đối với những người khác, Tống Mệnh liền không cố kỵ chút nào. Bài Vân cung trên đài, hắn chỉ có tiến không lùi, một bước cũng không nhường, đao quang giữa ngang dọc, có Nhân Tiên binh bị mẻ bay, có nhân cánh tay bị chém đứt!

"Cái này Tống Mệnh, thật hạ sát thủ ah!"

Có người kinh ngạc nói: "Hắn không phải Tống gia đồ bỏ đi ư?"

Xèo!

Một đạo đao quang chém tới, nói chuyện người kia tránh đi đao quang, nhưng mà lại trúng Tống Mệnh một chưởng, ngã vào đao quang bổ ra thế giới bên trong.

Người kia nhưng cũng là ghê gớm cường giả, tuy là vừa kinh vừa sợ, không chút nào không loạn, lập tức thử nghiệm nhảy ra cái kia đao quang thế giới.

Đầu của hắn mới vừa từ đao quang kia trong thế giới nhô ra, đột nhiên một đạo đao quang như dải lụa hạ xuống, cái kia Nguyên Đạo cực cảnh cường giả thoáng nhìn đạo này đao quang, trên mặt lộ ra vẻ sợ hãi, thất thanh nói: "Oắt con vô dụng này đao pháp thật kỳ quái…"

Đầu của hắn từ trong ánh đao lăn xuống đi ra, máu tươi nhuộm đỏ trong ánh đao thế giới.

Nhưng mà, cho dù là Tống Mệnh mạnh mẽ như thế, nhưng cũng rất nhanh bị thương. Chỉ là trước kia chưa bao giờ dám cùng người liều mạng Tống Mệnh, lúc này vậy mà dũng mãnh vô song, dũng cảm liều mạng, để cho người ta không dám cùng hắn liều mạng đến cùng.

Mà trên đài một người khác, Thánh Hoàng Vũ chỗ bày ra lực lượng, thì là cuồn cuộn đại khí, vô cùng mênh mông, cửu

đỉnh tế lên, đỉnh trấn cửu châu, có một loại trấn áp tất cả Thần Ma khí phách!

Hắn thôi thúc long môn Vũ Vương trì, Vũ Vương trì mênh mông như mênh mông biển lớn, Ngư Long múa tại mặt biển, kiểu đằng tại trời, long môn đứng lại trên trời, vượt qua long môn thì hóa thành Chân Long, đánh sóng gió, phá trường không!

Bài Vân cung nho nhỏ không gian, lại bị hắn thần thông hóa thành một phiến uông dương đại hải, mênh mông bát ngát!

Mảnh không gian này, bị hắn phóng đại vô số lần!

Thánh Hoàng Vũ là Nguyên Sóc một đời truyền kỳ, cùng Ứng Long tẫn phong thiên hạ Thần Ma, cứ việc không có thân thể, nhưng mượn Tức Nhưỡng cùng tiên quang tiên khí, nhưng cũng đi ra một con đường khác.

Hơn hai ngàn năm qua, hắn hấp thu Thiên Phủ động thiên chúng sinh tế tự, cho đến ngày nay, Thiên Phủ động thiên các cường giả mới biết pháp lực của hắn rốt cuộc mạnh cỡ nào!

Rất nhiều phúc địa thế phiệt chi chủ vượt biển, gặp phải đầy trời Thần Long, lao ra quần long vây công, vượt qua long môn lúc lại gặp gỡ Trảm Long đài, hơi không cẩn thận đầu lâu rơi xuống đất!

Tiếp đó liền sẽ gặp phải cửu đỉnh, gánh đỉnh mà đi, liền sẽ bị chín đại Thần Châu trấn áp, khó khăn vô cùng, mệt mỏi vô cùng.

Tính là bọn họ có thể vượt qua tất cả những thứ này, cùng Thánh Hoàng Vũ cận chiến, Thánh Hoàng Vũ cũng không chút nào sợ hãi.

Pháp lực của hắn mạnh mẽ, so Nguyên Đạo cực cảnh tồn tại cao hơn không phải một điểm nửa điểm, hắn kim thân là Tức Nhưỡng sinh ra, mạnh mẽ vô song, Tức Nhưỡng Sinh

Sinh Bất Tức, để hắn tứ chi có thể cản ở phía sau trùng sinh, đồng thời thôi thúc cửu đỉnh cùng Vũ Vương trì, trong lúc nhất thời làm cho không người nào có thể giết ra Bài Vân cung.

Trải qua thời gian dài, Thiên Phủ Thánh Hoàng tại Thiên Phủ động thiên đều chỉ là trang trí, tựa như Ứng Long là Tiên Đế gia trên cây cột trang trí đồng dạng.

Thiên Phủ Thánh Hoàng không có thực quyền, việc lớn không có quyết định quyền lực, ngày bình thường chỉ phụ trách tế tự tiên đình, cùng quản lý lễ nghi.

Còn mặt khác phúc địa phân phối, bảo vật phân phối, tài sản, nhân khẩu, quân đội, tất cả cùng Thánh Hoàng không liên quan, nhiều nhất cung cấp chút hương hỏa.

Nhưng mà chính là bọn họ cho rằng là trang trí Thánh Hoàng Vũ, thời khắc này chiến lực vậy mà bao trùm tại các đại thế phiệt chi chủ phía trên!

Hắn tuyệt đối là Thiên Phủ động thiên nhân vật mạnh nhất một trong!

Dù vậy, hắn chống lại hai ba vị thế phiệt chi chủ còn có thể, nhưng muốn chặn lại tất cả mọi người, chỉ có thể là nói chuyện viển vông.

Thánh Hoàng Vũ cùng Tống Mệnh rất nhanh vết thương chồng chất, vẫn liều mạng chống đỡ.

Đột nhiên, Tống Mệnh hộc máu, bị đánh bay ra Bài Vân cung, hắn nguyên bản thay Thánh Hoàng Vũ ngăn lại một nửa thế công, giờ phút này không có hắn, Thánh Hoàng Vũ nhất thời một cây chẳng chống vững nhà!

Nhưng vào lúc này, Ứng Long Bạch Trạch đám người dẫn đầu Thiên Phủ môn ở dưới Dương Đạo Long, Bạch Như

Ngọc, Giang Quân Bích chạy đến, đằng đằng sát khí, lập xuống trận thế.

Thánh Hoàng Vũ lập tức lui ra Bài Vân cung, cùng Ứng Long tụ hợp.

Hắn cùng Ứng Long là chiến hữu cũ, phối hợp lại chặt chẽ không một kẽ hở, chẳng qua Thánh Hoàng Vũ cũng biết thực lực chênh lệch cách xa, bất luận là đến từ Nguyên Sóc Ứng Long, Bạch Trạch, vẫn là Thiên Phủ động thiên Dương Đạo Long, Bạch Như Ngọc, bọn họ cũng không từng tu luyện tới Nguyên Đạo cực cảnh.

Bọn họ cưỡng ép chặn lại Hoa Hồng Dịch đám người kết quả, chính là chỉ còn đường chết, tuyệt đối không có loại thứ hai có thể.

Hoa Hồng Dịch, Lang Ngọc Lan đám người đem người dâng lên, Hoa Hồng Dịch lạnh lùng nói: "Nói như vậy, Thánh Hoàng là nhất định tạo phản?"

Thánh Hoàng Vũ kinh ngạc nói: "Tạo cái gì phản? Ta chính là Thiên Phủ Thánh Hoàng, ta tạo cái gì phản? Chẳng lẽ ta muốn phản chính ta hay sao?"

Lang Ngọc Lan nói: "Vũ Hoàng, không cần phí lời, chuyện hôm nay, chỉ có một phương bại vong mới có thể thu tràng!"

"Phụ thân, ta Lang gia khi nào đến phiên ngươi nói chuyện?"

Lang Vân không nhanh không chậm đi tới Lang Ngọc Lan phía trước, thản nhiên nói: "Lang gia Thần Quân, là ta, phụ thân ngươi chẳng qua là cái người thất bại. Ta Lang gia đối chuyện hôm nay tuyệt không tham dự. Phụ thân, ngươi có thể lui xuống."

Lang Ngọc Lan đột nhiên giận dữ, cười lạnh nói: "Nghiệp chướng, ngươi cho rằng ngươi có núi dựa, thật tình không biết

ngươi chỗ dựa phản. Nếu là ngươi u mê không tỉnh, hôm nay vi phụ liền đành phải thanh lý môn hộ, đại nghĩa diệt thân, miễn cho Lang gia bị ngươi liên lụy!"

Hắn đằng đằng sát khí, đại chiến hết sức căng thẳng.

Đột nhiên, chỉ nghe một thanh âm truyền đến: "Thật náo nhiệt."

Lang Ngọc Lan Hoa Hồng Dịch đám người tâm thần chấn động mạnh, theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy Tô Vân cất bước đi tới, một vẻ nhẹ như mây gió, Lang Ngọc Lan Hoa Hồng Dịch đám người khóe mắt nhảy lên, hướng Tô Vân tới chỗ nhìn lại, nơi đó không còn gì cả.

"Tô Vân, Tử Đô Đế sứ ở đâu?" Có người quát hỏi.

Tô Vân kinh ngạc: "Tử Đô Đế sứ? Nơi nào có cái gì Tử Đô Đế sứ? Các ngươi ai từng thấy vị này Tử Đô Đế sứ ư?"

Người kia còn định nói thêm, lại bị người kéo lại góc áo, nhất thời tỉnh ngộ lại, vội vàng im miệng.

Tô Vân từ gạch ngói vụn bên trong đi tới, thản nhiên nói: "Các ngươi nói vị này Tử Đô Đế sứ, hắn dáng dấp là bộ dáng gì?"

Một vị thế phiệt thủ lĩnh cười ha hả, cười nói: "Nơi nào có cái gì Tử Đô Đế sứ? Thiên Phủ động thiên rất lâu không có Đế sứ giáng lâm, nếu như có Đế sứ đi tới Thiên Phủ, chúng ta còn không phải giăng đèn kết hoa khua chiêng gõ trống chào đón?"

Mặt khác thế phiệt thủ lĩnh cùng thủ lĩnh tỉnh ngộ lại, nhao nhao cười nói: "Đúng thế đúng thế. Cái gì Tử Đô Phụ Đô, chúng ta nghe không hiểu."

Tô Vân cười nói: "Nhiều người như vậy đều ở nơi này, tay cầm đao binh, lại bố trí xuống chiến trận, chẳng lẽ là tới bức

thoái vị, bức ta kế thừa Thánh Hoàng chi vị?"

Mọi người ngạc nhiên, hai mặt nhìn nhau. Dù là quen thuộc hắn Ứng Long, Bạch Trạch đám người giờ phút này cũng có chút kinh ngạc, Tỳ Hưu nói nhỏ: "Các chủ da mặt thành tựu , có vẻ như tiến cảnh thần tốc ah."

"Đúng thế đúng thế!"

Lang Ngọc Lan cười ha ha nói: "Chúng ta tay cầm đao binh, bố trí xuống chiến trận, không làm bức thoái vị, còn có thể là muốn quyết đấu sinh tử hay sao?"

Mọi người nhao nhao cười ha hả, sang sảng tiếng cười truyền khắp Mặc Hành thành.

Tô Vân nhìn chung quanh một tuần, cười nói: "Chư công quan tâm ta kính ta, để cho ta xấu hổ không chịu nổi. Vũ Hoàng, cũng không phải là ta muốn đoạt ngươi Thánh Hoàng chi vị, mà là dân tâm chỗ hướng, ta cũng là bất đắc dĩ. Ta nếu là không chấp nhận chư công kính yêu, ta chỉ sợ bọn họ sẽ hại tính mệnh của ngươi."

Thánh Hoàng Vũ lộ ra tươi cười, nói: "Sau này vất vả ngươi."

Hắn lấy xuống Thánh Hoàng quan, lấy ra Thánh Hoàng ấn, Tô Vân một gối chạm đất.

Thánh Hoàng Vũ tự thân vì hắn lên ngôi, Tô Vân tại đây phế tích bên trên nhận lấy Thánh Hoàng ấn, hoàn thành kế vị đại điển.

Hắn đứng dậy, Thánh Hoàng Vũ cởi xuống trên người hoàng bào, tự thân vì hắn khoác lên người.

Tô Vân xoay người, một trăm linh tám phúc địa, một trăm linh tám tiểu thế giới thủ lĩnh cùng thủ lĩnh, nhao nhao hạ bái,

trong miệng hô to, tân thánh Hoàng công tham tạo hóa, đức bị bá tính, yết kiến Thánh Hoàng Tô Vân các loại.

Tô Vân kế vị Thánh Hoàng, nhìn thấy mọi người hạ bái thân ảnh, trong lòng xúc động mãi thôi, giơ tay lên để mọi người đứng dậy, không nhanh không chậm nói: "Chủ công, ta hôm nay gặp một quái sự. Hôm nay đi ra ngoài, ta chợt thấy một người bờ mông sinh trưởng ở trên mặt, cho rằng kỳ quặc quái gở."

Mọi người thuận thế đứng dậy, Tống Mệnh cười nói: "Tô Thánh Hoàng, nơi nào có người bờ mông sinh trưởng ở trên mặt?"

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị, nói: "Đây chính là khó hiểu chỗ! Ta vốn cho là người này là dị loại. Không ngờ ta đi tới đường phố, lại gặp một người, người này bờ mông cũng sinh trưởng ở trên mặt. Trong lòng ta ngạc nhiên, làm việc chỗ, chỉ thấy người người đều gánh lấy một tấm bờ mông đi lại trên đường, người này bờ mông, có hướng trái nghiêng, có hướng phải nghiêng, thế mà không có một cái nào là chính diện."

Hoa Hồng Dịch dần dần nghe ra mặt khác mùi vị đến, sắc mặt đỏ bừng.

Nhưng còn có thế phiệt thủ lĩnh không có nghe được trong đó vấn đề, có người hiếu kỳ nói: "Cái mông này là nghiêng?"

Tô Vân cảm khái nói: "Đúng vậy a. Người này bờ mông không những sinh trưởng ở trên mặt, hơn nữa bờ mông vẫn là nghiêng. Chẳng qua bờ mông là nghiêng không hiếm lạ, hơn nữa cái mông này cũng không phải là cố định lệch qua một cái phương hướng. Chỉ cần tại đây trên mông mạnh mẽ vung một cái tát, cái mông này ah, hắn liền nghiêng đến đi một bên khác."

Hắn dừng một chút, nói: “Ta thấy chư công, cũng là như vậy. Chư công bờ mông sinh trưởng ở trên mặt, đùi cánh khép mở, phun dơ bẩn lời nói, được không muốn mặt sự tình, bờ mông xiêu vẹo, khó coi. Lại hoặc quần xuyên tại trên mặt che kín. Nhưng mà cường quyền một cái tát vung tại chư công trên mông, chư công liền sẽ nghiêng về cường quyền bên này. Chủ công khí khái, ta không kịp vậy.”

Hắn cười ha ha, xoay người rời đi.

Chương 512 : Nguyện ngươi trở về, như trước thiếu niên

Chương 513: Nguyện ngươi trở về, như trước thiếu niên

Tô Vân đi rồi, Thiên Phủ các đại phúc địa cùng tiểu thế giới chư công mặt đỏ tới mang tai, cứng ở tại chỗ. Cái này một buổi bờ mông luận, quả thực chói tai, quả thực châm chọc, có người xấu hổ vô cùng, có người nhưng tức giận hừ một tiếng, phất tay áo rời đi.

Thánh Hoàng kế vị, vốn nên nên một hồi thịnh hội, hiện nay nhưng tan rã trong không vui.

Tô Vân cưỡng đoạt Thánh Hoàng, đem gạo nấu thành cơm, Ngô Đồng liền sẽ không tới khiêu chiến hắn Thánh Hoàng chi vị.

Tại Tô Vân trong lòng, Ngô Đồng tuyệt không phải Thánh Hoàng nhân tuyển, Ngô Đồng bởi vì đối với mình chủng tộc tình cảm quá sâu, dẫn đến phương diện khác tình cảm gần như tại không. Nàng nhận được Thánh Hoàng mục đích chỉ là vì báo đáp Thánh Hoàng Vũ ân tình, để Thánh Hoàng Vũ có khả năng bỏ xuống Thiên Phủ, an tâm tiếp tục đầu kia chưa tròn phi thăng chi lộ.

Còn nàng, là tuyệt đối sẽ không đi làm cái này Thánh Hoàng.

Nàng có mục đích của mình, vậy chính là tìm kiếm nàng chủng tộc.

Thánh Hoàng Vũ rời đi về sau, nàng cũng sẽ rời đi.

Bởi vậy, Tô Vân tuy là cũng không phải Thiên Phủ Thánh Hoàng thí sinh tốt nhất, nhưng trước mắt mà nói, Tô Vân chính là thí sinh tốt nhất.

Tô Vân thành Thánh Hoàng sau đó, mới có thể mở rộng thế lực, ổn định quy mô, đợi đến Thiên Phủ động thiên cùng Thiên Thị Viên hợp nhất, Thiên Phủ động thiên cường giả biết Thiên Thị Viên là lãnh địa của hắn, mới không dám quấy nhiễu.

Trở thành Thiên Phủ Thánh Hoàng, chỉ là bước đầu tiên. Hắn còn muốn đánh vỡ truyền thống, trở thành một cái có thực quyền Thánh Hoàng!

Tô Vân xác lập Thánh Hoàng chi vị ngày thứ hai, Thánh Hoàng Vũ liền cáo từ rời đi, Tô Vân, Lâu Ban, Sầm phu tử cùng Ứng Long đám người đưa tiễn, Tống Mệnh cũng vội vàng đến đây.

Vị này lão Thánh Hoàng năm đó ở Nguyên Sóc làm Thánh Hoàng, sau khi chết phi thăng, kéo dài đệ nhất Thánh Hoàng phi thăng chi lộ, đi tới Thiên Phủ, còn gọi là Thiên Phủ Thánh Hoàng.

Hiện nay, hắn lại muốn lên đường, tiếp tục chưa tròn lữ trình.

“Tại ta ngày qua phủ trong khoảng thời gian này, đã có hơn mười vị Thánh Linh từ nơi này rời đi, đi lên phi thăng chi lộ.”

Thánh Hoàng Vũ ngước đầu nhìn lên không trung, xúc động mãi thôi, nói: “Bọn họ đến đây thăm hỏi ta, gọi ta là tiền bối, gọi ta là Thánh Hoàng. Bọn họ ở đây dừng chân, về sau ta đưa tiễn bọn họ. Chỉ vì nhận Viêm Hoàng ủy thác, ta dừng lại đến nay. Hôm nay, ta cuối cùng có thể bỏ xuống cái này gánh nặng, tâm không trắc trở, gọn nhẹ tiến lên.”

Hắn nhìn về phía Tô Vân, lời nói thành khẩn nói: “Thiên Phủ, chính là có hùng tâm người vùng giao tranh. Nơi đây

màu mỡ, sinh sản nhiều kim thạch, dị bảo, Thần Ma, nắm giữ Thiên Phủ, liền nắm giữ thiên hạ. Ta trị thế hơn hai ngàn năm, tầm thường vô vi, cũng không cần ta hữu vi. Nhưng thời thế hiện nay, biến cố rậm rạp, cần một vị hữu vi Thánh Hoàng, như vậy, liền thoát khỏi Tô quân."

Hắn khom người xuống tới.

Tô Vân khom người, sắc mặt bình tĩnh nói: "Thiên Phủ chính là Tô mỗ không dám tiếp nhận chi trọng, nhưng lại không thể không chịu lực tại bản thân, nhất định dùng hết khả năng, cúc cung tận tụy."

Thánh Hoàng Vũ cười nói: "Quân chi năng, vượt qua quân chi tưởng tượng. Tiền triều Tiên Đế, cũng không phải là nghỉ lại lương mộc, Tô quân sớm tính toán."

Tô Vân giật mình.

Thánh Hoàng Vũ lại hướng Tống Mệnh nói: "Ta cùng Tống quân cha con chung sống hơn hai nghìn năm, bổ sung lẫn nhau, bổ sung có hay không. Sau này Tống quân cùng Tô quân chung sống, nhất định so cùng ta chung sống càng thêm vui vẻ."

Tống Mệnh xá dài tới đất, cười nói: "Nhưng cũng càng thêm lo lắng đề phòng. Tiễn Thánh Hoàng."

Thánh Hoàng Vũ đáp lễ, cười nói: "Đây chẳng phải là anh hùng toan tính ư?"

Tống Mệnh cười ha ha.

Thánh Hoàng Vũ nhìn về phía Ứng Long, đây là cùng hắn kề vai chiến đấu chiến hữu, giữa bọn hắn chuyện cũ, nếu như có thể viết xuống, nhất định là một cái khác truyền kỳ.

Ứng Long nói: "Ta tiễn ngươi."

Tô Vân nói: "Ta cũng tiễn Thánh Hoàng."

Thánh Hoàng Vũ gật đầu, cất bước hướng lên trời đi ra ngoài. Tô Vân cùng Ứng Long đuổi theo hắn, lúc này, chỉ thấy Lâu Ban cùng Sầm phu tử cũng theo sau, Tô Vân trong lòng kinh ngạc.

Tương Liễu lớn tiếng nói: "Vũ, còn nhớ ta không? Năm đó ngươi chém ta tám viên đầu, đem ta lưu đày, hiện nay ta còn sống, ngươi nhưng đã chết! Ta tuy là rất chán ghét ngươi, cũng rất chán ghét Ứng Long, nhưng ta không biết tính sao, đối ngươi vẫn là cực kỳ khâm phục. Ngươi đi, trong lòng ta đột nhiên có chút không muốn, không biết ngươi chuyến đi này, ta đời này có hay không còn có thể gặp lại ngươi."

Thánh Hoàng Vũ quay đầu, hướng hắn cách xa phất tay.

Tương Liễu buồn phiền rất lâu, nghiêm nghị nói: "Cuối cùng ta cả đời, có lẽ là không thể lại nhìn thấy Thánh Hoàng Vũ."

Tô Vân đám người tiễn Thánh Hoàng Vũ đi tới thiên ngoại, lại thấy phía trước có thật nhiều đến từ các đại thế phiệt cao thủ, trong tinh không dừng lại đủ loại tiên gia xe ngựa bảo liễn, bày xuống tiệc rượu.

Hoa Hồng Dịch nâng chén đón lấy, cười nói: "Vũ Hoàng làm Thánh Hoàng trong khoảng thời gian này, cùng ta các đại thế phiệt chung sống hòa hợp, Thiên Phủ không có lớn náo động, có thể nói là Thánh Hoàng chi trị. Vũ Hoàng rời đi, ta đợi được lợi người, không thể không đến đây đưa tiễn."

Bên cạnh có Thần Ma nâng ly, mời rượu.

Thánh Hoàng Vũ nhận lấy chén rượu, uống vào rượu ngon, xúc động nói: "Ta làm ra rất ít, hổ thẹn tại Thiên Phủ."

Hoa Hồng Dịch ý tứ sâu xa nói: "Làm ít, mới là có ích tại Thiên Phủ ah."

Lang Ngọc Lan tiến lên mời rượu, nói: "Vũ Hoàng mang đến Chinh Thánh, Nguyên Đạo cảnh giới, để Thiên Phủ động thiên được ích lợi không nhỏ, có thêm hơn mười tôn tiên nhân, cũng nhiều hơn mười tiên nhân thế gia. Các đại thế phiệt, đều chịu Vũ Hoàng ân đức."

Thánh Hoàng Vũ nhận lấy bên cạnh Thần Ma thanh đồng tam giác ly, nhìn trong chén rượu ngon, cảm khái nói: "Ta chủ ý là đem hai cái này cảnh giới mang cho Thiên Phủ tất cả con dân, để tất cả linh sĩ đều có thể tu luyện, lại không nghĩ rằng lớn mạnh cường hào, mà nghèo khổ người càng thêm nghèo khổ. Cái này gông xiềng, ngược lại hạn chế càng chặt hơn."

Lang Ngọc Lan cười ha ha nói: "Chúng ta tổ tông thành tiên, không biết bao nhiêu đời người tích lũy xuống hiện nay quy mô, đám dân quê muốn chỉ dựa vào một thế hệ, chỉ dựa vào Thánh Hoàng Chinh Thánh, Nguyên Đạo hai cái cảnh giới liền lật trời đứng trên kẻ khác, trên đời này làm sao có thể có chuyện tốt như vậy? Cho nên, Vũ Hoàng thúc đẩy hai cái này cảnh giới hơn hai nghìn năm, thực ra cái gì cũng không có thay đổi."

Hắn trong lời nói cũng thâm ý sâu sắc, nói nói liền quét Tô Vân một cái.

Thánh Hoàng Vũ lặng im, ngẩng đầu đem trong chén rượu ngon uống một hơi cạn sạch.

Lại có một vị thế gia chi chủ tiến lên, mời rượu nói: "Vũ Hoàng trị thế sở dĩ trị thật tốt, là bởi vì Vũ Hoàng cùng chúng ta tiên nhân thế gia không xâm phạm lẫn nhau, hai bên hòa hợp."

Thánh Hoàng Vũ uống rượu.

Lại có một vị thế gia chi chủ tiến lên, mời rượu nói: "Vũ Hoàng trị thế, lớn mạnh chúng ta những tiên nhân này thế gia,

vững chắc chúng ta thống trị, bởi vậy những năm này, chúng ta tổ tiên những tiên nhân kia cũng rất ít hạ phàm. Nếu như Vũ Hoàng trị thế, nhiễu loạn chúng ta những tiên nhân này thế gia, như vậy chúng ta tổ tiên tiên nhân, hơn phân nửa cũng phải hạ phàm, quấy nhiễu thế gian, cũng không có cái này hai ngàn năm thịnh thế."

Thánh Hoàng Vũ lần nữa uống rượu.

Một vị lại một vị thế phiệt chi chủ tiến lên mời rượu, mặc dù là lễ kính Thánh Hoàng Vũ, nhưng trong lời nói nhưng có chèn ép Tô Vân ý tứ, để hắn cái này người từ ngoài đến an phận thủ thường, làm tốt chính mình bản phận, đừng có tâm tư khác.

Thánh Hoàng Vũ ai đến cũng không có cự tuyệt, đem tất cả mọi người kính rượu ấn xuống, mục đích của hắn, cũng là để Tô Vân nhìn một chút, Tô Thánh Hoàng tương lai phải đối mặt lực cản đến cùng có bao lớn!

Cuối cùng, cuối cùng một chén rượu kính xong, Thánh Hoàng Vũ đã có say say ngà ngà, khoát tay áo nói: "Chư vị thịnh tình, Vũ kính chịu. Mời về."

Mọi người leo lên xe kéo, nhao nhao trở về.

Thánh Hoàng Vũ cố nén ngà ngà, nhưng mà lại có chút vẻ say, hướng Tô Vân nói: "Nguyên bản có một cái từ Đế Tọa động thiên chạy tới nữ tử, cũng đến Thiên Phủ động thiên. Cô gái này có thai, sinh hạ một đứa con sau liền mang theo con rời đi. Nàng chí tại Tiên giới, nếu như nàng không đi mà nói, có lẽ có thể giúp đỡ ngươi. Bảo trọng."

Tô Vân giật mình, lại thấy Thánh Hoàng Vũ lảo đảo tiến lên, tự giễu giống như buồn cười nói: "Ta cái này sau khi chết nửa đời, có thể nói tầm thường vô vi, cũng không có thay đổi

cái gì. Sau này Thiên Phủ chúng sinh có hay không có thể sinh hoạt tại trong Thiên phủ, thì nhìn hiện tại Thánh Hoàng!"

Hắn phất phất tay, tạm biệt Ứng Long cùng Tô Vân, đi vào tinh không.

Tô Vân phất tay, chỉ thấy Lâu Ban cùng Sầm phu tử cũng cùng Thánh Hoàng Vũ cùng đi vào tinh không.

"Chúng ta là Thánh Linh, đầu này phi thăng chi lộ chính là chúng ta cuối cùng hành trình, không cần tiễn!" Lâu Ban phất tay, rất là tiêu sái.

Oánh Oánh đứng tại Tô Vân đầu vai, lớn tiếng nói: "Cần gì chứ? Hai vị lão gia cần gì uổng phí thời gian? Quả đất tròn, nói không chừng tòa tiếp theo động thiên, chúng ta lại gặp nhau!"

"Bất đương nhưng tử!" Hai vị lão tiên sinh tức giận đến dựng râu trừng mắt, hận không thể đem tiểu nha đầu kia hành hung một trận trút giận.

"Vũ Hoàng nhất định phải cẩn thận tiểu nha đầu kia, không nên để lại cho nàng bất kỳ nhược điểm, nói thí dụ như mang theo bản thân khí tức bản mệnh linh binh hoặc là di vật gì gì đó."

"Gay go, ta đem Vũ Hoàng ấn cho nàng!"

"Vậy liền hỏng bét cực độ! Chúng ta lúc trước chính là lưu lại Đại Thánh linh binh, mới nhiều lần bị tiểu nha đầu ám toán, thật không cho chạy xa liền lại bị nàng kéo trở về làm lao động!"

"Không cần kinh hoảng, chúng ta chạy xa một chút, tiểu nha đầu này liền không thể ra sức!"

Bọn họ dần dần từng bước đi đến, biến mất trong tinh không.

Tô Vân cùng Ứng Long xa đưa bọn họ rời đi, cho đến cũng lại không nhìn thấy, lúc này mới quay ngược trở lại.

Ứng Long cùng Tô Vân làm bạn mà đi, nói: "Tự đệ nhất Thánh Hoàng đến nay, năm vị Thánh Hoàng chăm lo quản lý, mới tại Vũ Hoàng thế hệ này đem Nguyên Sóc Thần Ma đều phong ấn. Từ đó về sau, thiên hạ nhất thống, Thánh Hoàng thời đại kết thúc, Vũ Hoàng tuổi thọ ngắn ngủi, ung dung trăm năm, ta không cùng hắn từ biệt, cũng không có tham gia hắn tang lễ, liền đi vào Thiên môn chợ quỷ ngủ say. Trong lòng ta, cái kia cùng ta cùng một chỗ phong cấm thiên hạ Thần Ma thiếu niên, một mực còn sống."

Hắn quay đầu nhìn về phía hư không, âm thanh trầm: "Nguyện ngươi trở về, như trước thiếu niên. Oánh Oánh cô nương, đừng ý đồ triệu hoán hắn trở về, để hắn truy tìm lấy giấc mộng của mình đi đi."

Oánh Oánh suy nghĩ một chút, gật gật đầu.

Ứng Long hiếm thấy buồn phiền, trong giọng nói vậy mà mang theo một ít thương cảm, có lẽ là nhớ tới Nguyên Sóc trong lịch sử những cái kia Thánh Hoàng, nhớ tới cùng bọn hắn cùng nhau cao chót vót tuế nguyệt, còn có chính là làm bọn hắn trở thành bằng hữu về sau, nhưng nhìn thấy tính mạng của bọn hắn như thu tốn giống như thay đổi trôi qua, từng cái tàn lụi.

Hắn đưa tiễn lần lượt bằng hữu, chỉ có con rồng này cô độc ngồi trong bóng đêm, lẳng lặng nhìn thời gian trôi qua.

Tô Vân bị hắn nói đến cũng có chút buồn phiền, không tự chủ nhớ tới Thánh Hoàng Vũ trước khi ly biệt nói tới cái kia đến từ Đế Tọa động thiên nữ nhân.

"Là nàng, Sài Sơ Hi. Nàng đi tới Thiên Phủ lúc có thai, nàng sinh ra đứa bé kia, là của ta a…"

Bọn họ đều mang tâm tư, hướng lên trời phủ mà đi, không ngờ bọn họ mới vừa từ thiên ngoại đi vào trời phía trong, đột nhiên trên bầu trời ánh lửa chói mắt, tại màn trời bên trên lưu lại một cái to lớn Tiên Lục hình vẽ!

Đó là có người mở ra tiên lộ, từ một cái thế giới khác giáng lâm dị tượng.

Bọn họ đang tại nhìn quanh, lại thấy thiên mạc bên trên lại xuất hiện một cái Tiên Lục hình vẽ, tiếp theo là cái thứ ba, cái thứ tư!

Ngắn ngủi phút chốc, liền có bốn người đi qua tiên lộ, giáng lâm Thiên Phủ động thiên!

Thiên Phủ đại điện quảng trường phía trước, chỉ thấy thiên mạc nổi lên hiện ra Tiên Lục hình vẽ hóa thành một đạo hào quang chiếu rọi đến, vừa vặn chiếu rọi tại trong sân rộng hàng tiên đài bên trên.

Hàng tiên đài, chính là Thiên Phủ động thiên cùng Tiên giới chỗ tương thông, loại trừ tiên nhân giáng lâm bên ngoài, những năm qua sẽ còn có tiên đình mở ra ân điển, để trong Thiên phủ có công chi sĩ đăng lâm Tiên giới, có thể cùng tổ tiên tiên nhân cách xa nhau, thậm chí nói không chừng có thể được đến Tiên Đế phong thưởng.

Tiên quang gào thét rơi xuống, đập ở hàng tiên đài bên trên, leng keng có thanh.

Đã có không ít thế phiệt con em nghe tin đến đây, chạy tới hàng tiên đài phía trước, chỉ thấy quang mang chói mắt!

Mọi người đang tại nghi ngờ không thôi, lúc này, một bóng người xuất hiện tại hàng tiên đài bên trên, chỉ nghe một thanh âm cười nói: “Sư đệ ta Tiêu Tử Đô, trước chúng ta một bước đến đây, hiện nay Tử Đô sư đệ ở đâu?”

Chương 513 : Tô Vân vừa thấy đã yêu

Chương 514: Tô Vân vừa thấy đã yêu

"Vị thứ hai Tiên Đế sứ giả tới?"

Tin tức này rất nhanh truyền đến vừa mới tiễn biệt Thánh Hoàng Vũ trở về thế phiệt thủ lĩnh trong tai, nhưng càng thêm kình bạo tin tức ngay sau đó truyền đến, lần này giáng lâm không phải vị thứ hai Tiên Đế sứ giả, mà là tổng cộng có bốn vị Tiên Đế sứ giả!

Nếu như thêm vào bị Tô Vân giết chết Tiêu Tử Đô, như vậy lần này Tiên Đế tổng cộng phái tới năm vị sứ giả!

Cái này năm vị Đế sứ, đều là Tiên Đế đệ tử.

Có thể tưởng tượng được, Tiên Đế đối Thiên Phủ là bực nào coi trọng!

Tiêu Tử Đô là vị thứ nhất Đế sứ, hắn trước lẻn vào Thiên Phủ động thiên, bí mật liên hệ các đại thế gia. Đợi đến thế cuộc ổn định sau đó, mặt khác Đế sứ lại thanh thế to lớn giáng lâm, một lần ổn định Thiên Phủ động thiên thế cuộc!

Tiêu Tử Đô xấu chính là ở chỗ hắn tại Bài Vân cung triệu tập các đại thế phiệt thủ lĩnh đi dự tiệc, thanh thế rất lớn, kinh động đến Ngô Đồng, Ngô Đồng nói cho Tô Vân, Tô Vân trước tiên liền đến đây đem hắn diệt trừ.

"Mà lần này, tới bốn vị Đế sứ." Không biết bao nhiêu người tim đập thình thịch.

Những này thế phiệt lần này là tới đi Thánh Hoàng hội, nguyên bản Tô Vân đăng cơ Thánh Hoàng chi vị, bọn họ liền hẳn là các về các nơi, chẳng qua còn chưa rời đi, liền có tứ Đế sứ giáng lâm việc lớn phát sinh!

Hiện tại, bọn họ càng sẽ không đi.

"Mặc Hành thành đem có đại biến phát sinh!" Có người hưng phấn lên.

"Tại hạ Thu Vân Khởi."

Cái kia vị thứ hai Đế sứ hướng nghe tin chạy tới Hoa Hồng Dịch nói: "Sư đệ ta Tiêu Tử Đô, là thế nào chết?"

Hoa Hồng Dịch thể xác tinh thần chấn động mạnh, không dám thất lễ, hạ thấp người nói: "Bốn vị Đế sứ, vị này là Thiên Phủ đại điện Hàng Tiên đài, không tiện nói chuyện, xin mời đi theo ta."

Thu Vân Khởi khẽ mỉm cười, nói: "Tặc tử thế lực đã đi đến loại trình độ này, để bệ hạ trung thần nghĩa sĩ ngay cả lời cũng không dám nói?"

"Không đến mức!"

Lang Ngọc Lan nhanh chân đi đến, mệnh lệnh bộ hạ Thần Ma lập tức phong tỏa Thiên Phủ, cất cao giọng nói: "Loạn thần tặc tử thế lực tuy là không nhỏ, nhưng đối mặt Thiên Phủ động thiên trung thần nghĩa sĩ chính là châu chấu đá xe, không đỡ nổi một đòn. Duy nhất đáng giá sầu lo, chính là cái kia tên là Tô Vân tự Đại Cường Tà Đế sứ. Tử Đô Đế sứ, chính là chết tại Tà Đế sứ giả Tô Vân tay!"

Thu Vân Khởi kinh ngạc, bên cạnh một cái thiếu niên mặc áo đen lạnh lùng nói: "Tà Đế sứ Tô Vân? Có khả năng giết chết Tiêu Tử Đô sư đệ, có chút bản lĩnh. Hắn giết sư đệ ta thời điểm, các ngươi đang làm cái gì?"

Lang Ngọc Lan trong lòng khẽ động, nói: “Trong Thiên phủ có Tà Đế sứ bộ hạ , những này loạn đảng ngăn lại chúng ta, thế cho nên…”

Hắn không dám nói tiếp.

Hắc y thiếu niên kia giọng nói càng thêm băng lãnh, điềm nhiên nói: “Tiên đình mấy ngàn năm chưa từng hỏi đến Thiên Phủ, không nghĩ tới Thiên Phủ đã thối nát đến trình độ này! Thủy sư muội, Lâu sư muội, xem ra cái này Thiên Phủ động thiên, cần phải đến rất chỉnh đốn một phen.”

Hoa Hồng Dịch cùng Lang Ngọc Lan không từ cái rùng mình, tiên đình nếu là ý định đối Thiên Phủ ra tay, vậy liền không chỉ là chỉnh đốn đơn giản như vậy, mà là phải đi qua một phen huyết tẩy!

Đến lúc đó, chỉ sợ phải chết không phải Tô Vân, Tống Mệnh cùng hắn bộ hạ , chỉ sợ còn có nhiều hơn nữa người vì vậy mà chết!

Chỉ sợ có chút thế phiệt đều đem hủy diệt, trở thành lần này thanh tẩy vật hi sinh.

“Có tiên nhân tại thượng giới trong chiến tranh chết trận, trong này liền bao quát thế phiệt lão tổ. Thế phiệt lão tổ chết rồi, ngay sau đó tiên đình liền nhân cơ hội tới thu về những tiên nhân này lãnh địa.”

Hoa Hồng Dịch cùng Lang Ngọc Lan chỉ cảm thấy một cỗ lạnh lẽo thấu xương kéo tới: “Chỉnh đốn Thiên Phủ là giả, chia cắt người chết của cải là thật! Vì tiên đình chết trận tiên nhân, sau khi chết liền hắn tài sản cũng không giữ được!”

Mặt khác hai cái Đế sứ một cái tên là Thủy Oanh Hồi, một cái tên là Lâu Châu Thúy, cũng đều là đương triều Tiên Đế đệ tử, mà hắc y thiếu niên kia gọi là Dạ Hàn Sinh. Trong bọn họ, Thu Vân Khởi là đại sư huynh, thực lực tu vi cao nhất, Dạ Hàn

Sinh, Lâu Châu Thúy cùng Thủy Oanh Hồi đám người thực lực tu vi không sai biệt nhiều.

Thu Vân Khởi cười nói: "Dạ sư đệ lời nói nghiêm khắc một chút, nhưng cũng là dụng tâm lương khổ, Thiên Phủ động thiên xác thực thối nát, cần phải đến chỉnh đốn. Lần này chúng ta tới, trước đừng kinh động cái kia Tà Đế sứ, để chúng ta ung dung an bài, đợi đến lưới trải rộng ra, lại một lần đem Tà Đế sứ bắt lại."

Lang Ngọc Lan, Hoa Hồng Dịch đám người đồng ý, vội vàng hạ lệnh, Thu Vân Khởi các loại tứ Đế sứ giáng lâm một chuyện, quyết không thể truyền ra ngoài, đặc biệt là muốn che giấu Tô Vân cùng với Tô Vân phe phái.

Những cái kia thế phiệt con em, câm như hến, không dám nói lời nào.

Thủy Oanh Hồi nói khẽ: "Thực ra chết người lại càng dễ giữ gìn bí mật."

Lang Ngọc Lan cùng Hoa Hồng Dịch liếc nhau, sau một lúc lâu, Thiên Phủ Hàng Tiên đài trước nhiều hơn rất nhiều bộ thi thể. Những người này là nhóm đầu tiên phát hiện Thiên Phủ Hàng Tiên đài dị tượng thế phiệt con em.

Lang Ngọc Lan lệnh bộ hạ Thần Ma đến đây thanh tẩy Hàng Tiên đài, khom người nói: "Đế sứ đại nhân, mời!"

Thu Vân Khởi, Dạ Hàn Sinh đám người đi theo hắn đi ra Thiên Phủ, Lang Ngọc Lan lệnh bộ hạ Thần Ma rút lui. Lúc này, đúng lúc gặp Tô Vân từ thiên ngoại trở về, đi qua Thiên Phủ, Tô Vân kinh ngạc nói: "Hai vị Thần Quân đây là từ nơi nào đến?"

Lang Ngọc Lan trong lòng nghiêm nghị, hướng bên người bốn vị Tiên sứ nói nhỏ: "Người này chính là Tà Đế sứ Tô Vân,

các ngươi không cần lên tiếng, lưu tại đằng sau ta đơn giản làm là thân binh của ta."

Thu Vân Khởi, Dạ Hàn Sinh, Thủy Oanh Hồi cùng Lâu Châu Thúy bốn người nghe vậy, rơi ở phía sau một bước, nhao nhao hướng Tô Vân nhìn lại, Thủy Oanh Hồi cùng Lâu Châu Thúy hai nữ tử ánh mắt sáng lên, thầm khen một tiếng: "Cái này Tà Đế sứ thật tuấn tú, so hai vị sư huynh còn dễ nhìn hơn."

Hoa Hồng Dịch đã tiến ra đón, cười nói: "Nguyên lai là Tô Thánh Hoàng. Chúng ta tiễn biệt lão Thánh Hoàng, nhìn vật nhớ người, bởi vậy đi Thiên Phủ đi một vòng."

"Thì ra là thế."

Tô Vân không để ý lắm, nói: "Vừa mới có khách đến từ thiên ngoại, tại thiên mạc bên trên lưu lại ấn ký, mấy vị có thể từng biết người tới là ai?"

Hắn lời nói nói như thế, ánh mắt thì rơi vào Thu Vân Khởi, Dạ Hàn Sinh bọn người trên thân.

Hoa Hồng Dịch nói: "Thiên Phủ động thiên quy mô to, thường có người mở ra tiên lộ, cùng ngoại giới qua lại, có lẽ là tới chỗ này khách qua đường."

Tô Vân gật gật đầu, ánh mắt như trước rơi vào Thủy Oanh Hồi trên người, ánh mắt của hắn rất có xâm lược tính, không chút kiêng kỵ tại Thủy Oanh Hồi trên người qua lại liếc nhìn, nói: "Bốn vị này là?"

Dạ Hàn Sinh tức giận, chuyển bước, ngăn tại Thủy Oanh Hồi trước người.

Hoa Hồng Dịch cười khanh khách nói: "Bọn họ? Chỉ là Lang gia con em mà thôi."

Tô Vân ồ một tiếng, hướng Lang Ngọc Lan cười tủm tỉm nói: "Lão Lang, ngươi cũng biết, bản tọa nàng dâu chạy, trong phòng cô quạnh, kiểu gì cũng sẽ sống chút thay đổi ý nghĩ. Nữ tử này ta vừa thấy đã yêu, ta cảm thấy nàng cũng cùng ta vừa thấy đã yêu, ngươi nhìn…"

Lang Ngọc Lan vội vàng nói: "Thánh Hoàng, nhân gia là có gia đình người!"

Tô Vân ôm lấy đầu vai của hắn, xì xào bàn tán nói: "Là bên cạnh cái kia đồ đen tiểu tử ư? Ngươi đem hắn răng rắc xử lý, ban đêm đem hắn nàng dâu đưa đến ta trong phòng tới…"

Lang Ngọc Lan sắc mặt xám ngoét.

Tô Vân cười ha ha nói: "Lão Lang, ta là cùng ngươi nói đùa, nhìn đem ngươi sợ tới mức! Nói thật, ta cùng nữ tử này bên cạnh mang theo vòng tai nữ tử kia vừa thấy đã yêu, ta cảm thấy a nàng cũng cùng ta vừa thấy đã yêu, ngươi nhìn cái gì thời điểm đem nàng đưa đến ta trong phòng tới?"

Mang theo vòng tai nữ tử chính là Lâu Châu Thúy, bạch ngọc bông tai chính giữa có lầu vũ hình vẽ.

Lang Ngọc Lan kêu khổ nói: "Thánh Hoàng, đó cũng là có gia đình!"

Tô Vân lưu luyến không rời quan sát Lâu Châu Thúy, thử dò xét nói: "Chồng của nàng không thể răng rắc?"

Lang Ngọc Lan trống lúc lắc giống như lắc đầu, chém đinh chặt sắt nói: "Không thể!"

Tô Vân còn muốn lại nói, lúc này hai cái Linh Tê lôi kéo bảo liễn lái tới, tại ven đường dừng lại, Tiêu Thúc Ngạo nghiêng đầu liếc mắt nhìn, nói: "Thánh Hoàng, cô nương tìm ngươi."

Tô Vân lên tiếng, đến xem cửa sổ xe, chỉ thấy cửa sổ xe nửa che, lộ ra Ngô Đồng mỹ lệ bên cạnh bộ mặt.

Tô Vân ngay sau đó từ biệt Lang Ngọc Lan cùng Hoa Hồng Dịch, leo lên bảo liễn, Linh Tê liễn lái rời nơi đây.

Lang Ngọc Lan, Hoa Hồng Dịch cùng Thu Vân Khởi đám người đưa mắt nhìn chiếc này bảo liễn đi xa, Dạ Hàn Sinh kẽo kẹt kẽo kẹt mài răng, lạnh lùng nói: "Sắc dục huân tâm! Thật muốn hiện tại liền diệt trừ người này! Lại dám đối hai vị sư muội động ý đồ xấu!"

Thu Vân Khởi thản nhiên nói: "Bình tĩnh đừng nóng. Hắn cũng không phải là thật hiếu sắc thành tính, chỉ là muốn thăm dò lai lịch của chúng ta mà thôi, người này trời sinh tính cẩn thận, đa nghi, như hồ ly đồng dạng, cũng không có nhìn bề ngoài đơn giản như vậy."

Dạ Hàn Sinh nói: "Ta vẫn là muốn giết hắn."

Thu Vân Khởi cười nói: "Hắn chính là Tà Đế sứ, đương nhiên phải chết. Chỉ là không phải hiện tại. Chúng ta dù sao cũng là quá giang long, tuy là mạnh mẽ, nhưng vẫn là cần dựa vào địa đầu xà, mới có thể đem loạn thần tặc tử một lưới bắt hết. Hơn nữa, chúng ta mục tiêu lần này lại không chỉ là Tà Đế sứ, còn có Tà Đế ở nhân gian bộ hạ ."

Lang Ngọc Lan, Hoa Hồng Dịch nghiêm nghị, lúc trước bọn họ còn dám xen mồm, bây giờ nghe lời này, ngay cả lời cũng không dám nói.

Thủy Oanh Hồi cười tủm tỉm nói: "Để cho ta kỳ quái là, cái này coi trọng tỷ muội chúng ta háo sắc, thế nào lại là Thiên Phủ Thánh Hoàng? Lang gia chính là ba đời kiếm tiên gia đình, phải chăng có thể giải thích một chút?"

Lang Ngọc Lan khom người nói: "Nói rất dài dòng, xin mời đi theo ta."

Mọi người tùy hắn mà đi.

Linh Tê bảo liễn bên trên, Tô Vân ngồi tại Ngô Đồng đối diện, cười nói: "Sư muội, ngươi nhất thời không chú ý, ta cũng đã là Thiên Phủ Thánh Hoàng. Ta hoàn toàn không cần phải cùng ngươi phân cao thấp, liền đem Thánh Hoàng chi vị đưa vào trong túi."

Ngô Đồng trên mặt không giận không buồn, phảng phất đối Thánh Hoàng chi vị không chút nào coi trọng, nói: "Ngươi vừa mới thăm dò bốn người kia lai lịch, cực kỳ nguy hiểm. Bốn người này chính là tiên đình bên trong hạ xuống, cùng Tiêu Tử Đô liên hệ Đế sứ. Bọn họ cùng Tiêu Tử Đô đồng dạng, đều là sư thừa hiện nay Tiên Đế bệ hạ, hơn nữa bọn họ là Tiêu Tử Đô sư huynh sư tỷ."

Tô Vân nghe vậy, không khỏi đánh cái run rẩy, vội vàng hướng ngoài cửa sổ nói: "Tiêu thúc, bẻ hướng đi tam thánh đạo trường, thu thập đồ châu báu, gọi lên Bạch Trạch bọn họ, chúng ta lập tức trở về Thiên Thị Viên!"

Ngô Đồng lộ ra tươi cười, nói: "Tô lang biết sợ?"

Tô Vân chắp tay: "Sư tỷ đại ân cứu mạng, suốt đời khó quên. Nếu là không có sư tỷ chỉ điểm, ta thế nào cũng phải thăm dò ra lai lịch của bọn hắn, khiến cho bọn hắn ra tay không thể! Bọn họ nếu là ra tay, ta chắc chắn phải chết!"

Hắn đối Tiêu Tử Đô chiến lực vẫn là có chút nỗi khiếp sợ vẫn còn chưa tiêu.

Trận chiến kia hắn ra tay chiếm cứ tiên cơ, có đánh lén ý vị, trước đem Tiêu Tử Đô trọng thương, liền xem như như vậy ưu thế, hắn cũng suýt nữa bị Tiêu Tử Đô trở mình!

Dùng đế kiếm kiếm đạo, đối Tiêu Tử Đô vô dụng, hai chiêu Hỗn Độn Tru Tiên chỉ, cũng không thể đem hắn hoàn

toàn đánh chết, làm sao cũng đánh không chết Tiêu Tử Đô, kết quả là thế mà còn có lực phản kích!

Nếu không phải Oánh Oánh nhúng tay, thắng bại sinh tử, cũng còn chưa biết!

Mà vừa rồi, thế mà thoáng cái xuất hiện bốn vị Tiêu Tử Đô cấp bậc này, thậm chí vượt qua Tiêu Tử Đô tồn tại!

Suy nghĩ một chút, Tô Vân đều có chút nghĩ mà sợ.

"Sư tỷ đại ân, chỉ có lấy thân báo đáp mới có thể báo đáp!" Oánh Oánh từ Tô Vân Linh giới bên trong ló đầu ra đến, sắc mặt nghiêm túc nói, "Sĩ tử, còn không cởi áo báo đáp sư tỷ?"

Ngô Đồng hừ một tiếng, ánh mắt hướng nàng nhìn lại.

Sau một khắc, Oánh Oánh trời đất quay cuồng, đợi đến nàng ổn định thân hình lúc, chỉ thấy nhìn thấy bản thân lại trở lại Huyễn thiên bên trong, thiếu niên Bạch Trạch đang tại nói: "Các chủ, chúng ta đã định ra vây giết Thần Quân Liễu Kiếm Nam phương pháp!"

"Ma nữ là ta khắc tinh!" Oánh Oánh cực kỳ hoảng sợ.

Chương 514 : Tam Thánh học cung

Chương 515: Tam Thánh học cung

Linh Tê bảo liễn bên trong, Tô Vân nghe được lấy thân báo đáp mới có thể báo đáp câu nói này, không khỏi động tâm, nhưng nhìn thấy Oánh Oánh ngã vào Ngô Đồng huyễn cảnh bên trong, liền lập tức bỏ ý niệm này đi.

"Sư tỷ, một cái Đế sứ ta còn có thể ứng phó, nhưng mà bốn cái Đế sứ, ta liền ứng phó không được."

Tô Vân nghiêm mặt nói: "Kế sách hiện nay, chỉ có vứt bỏ Thiên Phủ động thiên, về Thiên Thị Viên, bảo vệ bản thân một mẫu ba phần đất. Bằng không lưu tại nơi này, chính là thập tử vô sinh!"

Ngô Đồng mặt mang vẻ đăm chiêu, giơ chân lên chà xát hắn Tiểu Thoái, cười tủm tỉm nói: "Sư đệ vì sao trước ngạo mạn sau cung kính? Vừa mới mặt thứ nhất, không phải gọi nhân gia sư muội sao?"

Tô Vân vẻ mặt đỏ lên, biết đây là Ngô Đồng cho mình làm ra ảo giác, đến xò xét bản thân đạo tâm bên trên điểm yếu, mình nếu là phơi bày bản tính háo sắc, muốn xoay người vậy liền khó khăn.

Hắn đành phải cố nén đem bắp đùi chà xát đi qua xúc động, nói: "Trước khác nay khác vậy. Sư tỷ, chúng ta lập tức trở về Thiên Thị Viên!"

Ngô Đồng đem chân đặt ở trên đùi của hắn, mũi chân đốt bụng của hắn, từng chút từng chút khoanh tròn vòng, cười nói:

“Tốt. Thúc Ngạo, đi tam thánh đạo trường.”

Bên ngoài truyền đến Tiêu Thúc Ngạo âm thanh, Linh Tê bảo liễn bẻ hướng, hướng tam thánh đạo trường mà đi.

“Ngươi nếu là cam lòng ngươi trăm cay nghìn đắng có được tất cả những thứ này, có được nhân tâm, có được cơ hội, như vậy ta như thế nào lại không thành toàn sư đệ?”

Ngô Đồng tiếp tục vẽ lấy vòng tròn, buồn bã nói: “Chỉ là, ngươi bỏ được sao?”

Tô Vân thở dài, thò tay đưa nàng chân đẩy ra, nói: “Ta luyến tiếc.”

Hắn tiếp xúc đến Ngô Đồng chân lúc, tâm thần rung động, cái kia lại là đầu thật chân, cũng không phải là huyễn cảnh!

Tô Vân nói thầm một tiếng lợi hại, tận lực bảo vệ tâm thần, nghiêm mặt nói: “Hơn nữa, ta chưa hẳn thua. Thật như Vũ Hoàng lời nói, ta trở thành Thánh Hoàng sau đó, chính là Tà Đế một lá cờ, ta lá cờ này không ngã, Tà Đế bộ hạ cũ liền sẽ nối liền không dứt đến đây đầu nhập vào! Tính là ta muốn đổ, Tà Đế cũng sẽ không cho phép ta đổ!”

Ngô Đồng chân lại nhấc lên, dường như động tình nói: “Nói tiếp.”

Tô Vân tiếp tục nói: “Cái kia bốn vị Đế sứ sở dĩ không động ta, cũng là đang chờ cơ hội một lưới bắt hết. Ta vừa mới trêu chọc tứ Đế sứ bên trong hai vị nữ Đế sứ, bọn họ thế mà cũng có thể nhịn ở, có thể thấy được vì đạt được mục đích này, bọn họ sẽ còn lại nhịn xuống đi. Bọn họ đã muốn một lưới bắt hết, như vậy cũng liền cho ta cơ hội. Huống hồ, tính là bọn họ muốn giết ta, ta cũng không phải không có chút nào sức chống cự.”

Ngô Đồng chân từng chút từng chút từ bắp chân của hắn leo đến trên đùi của hắn, Ngô Đồng chọc tức nhả chi lan, nói:

“Tiếp tục.”

Tô Vân âm thanh có chút khàn khàn: “Sức chiến đấu của ta không chỉ có không kém hơn bọn họ, hơn nữa ta còn có Tống Mệnh, còn có sư tỷ giúp đỡ. Hơn nữa, sau lưng ta còn có một người, vậy chính là Đế tâm tôn thần này! Hắn sẽ là ta đại sát khí!”

Hắn nói đến đây, Ngô Đồng chân vừa vặn tại hắn bụng dưới khoanh tròn vòng.

Tô Vân nhịn không được, hai tay ôm đi, nhưng ôm cái không. Cặp chân kia, lúc trước là thật, bây giờ lại là giả.

Ngô Đồng khanh khách một tiếng, ảo giác sụp đổ.

Tô Vân mặt đỏ tới mang tai, chỉ thấy trong lồng ngực của mình nơi nào còn có chân?

Lúc trước, Ngô Đồng dùng chân dụ dỗ hắn, để hắn đạo tâm dao động, đạo tâm dao động sau đó liền có cơ hội để lợi dụng được, tiếp đó làm ra ảo giác, nhìn hắn rơi vào cạm bẫy xấu mặt.

“Chẳng qua sư tỷ vừa rồi chân, lại là thật.” Tô Vân trong lòng lại là rung động.

Linh Tê bảo liễn dừng ở tam thánh đạo trường bên ngoài, Ngô Đồng hỏi: “Như vậy, ngươi định làm gì?”

Tô Vân duỗi người một cái, nói: “Ta đối bọn hắn làm như không thấy, tiếp tục làm ta chuyện nên làm, bước đầu tiên, chính là xây dựng trường học.”

Ngô Đồng nháy mắt mấy cái.

“Ta muốn tại Thiên Phủ động thiên mở trường, triệt để đánh vỡ nơi này gia học chế độ, môn phái chế độ, quý tộc chế độ. Ta lấy Thánh Hoàng chi danh, xây dựng quan học, để không thuộc về một trăm linh tám thế phiệt gia đình mọi người

có địa phương có thể cầu học, có thể tu hành, có thể đột phá bọn họ cho nên có tầng lớp!"

Tô Vân phấn khởi tinh thần, cười nói: "Thiên Phủ động thiên già nua lẩm cẩm, Thánh Hoàng Vũ đi tới nơi này hai ngàn năm chưa hề thay đổi hiện trạng, nhưng ta muốn thay đổi cái này hiện trạng!"

Ngô Đồng nhìn hắn, trong đôi mắt có một chút thay đổi gợn sóng, im lặng không lên tiếng.

Tô Vân đứng dậy, nói: "Sư tỷ, Thánh Hoàng chi tranh đã trần ai lạc địa, sư tỷ không rời đi nơi đây ư?"

"Theo tứ Đế sử đến đến, trời này phủ động thiên ma tính chẳng những không có bất kỳ suy giảm, ngược lại càng ngày càng nghiêm trọng, ta cảm nhận được trước đó chưa từng có ma tính cùng ma khí, như thế nào lại rời đi?"

Ngô Đồng nói: "Đây là ta tu vi Nguyên Đạo cực cảnh, đạt được Ma thánh thời cơ tốt. Ta muốn mượn Thiên Phủ chi loạn, một lần trở thành Nguyên Đạo Ma thánh!"

Tô Vân ánh mắt rơi vào trên mặt của nàng, Ngô Đồng ngẩng đầu nhìn thẳng vào mắt hắn, cô bé này ánh mắt đen kịt, dường như không có bao nhiêu tình cảm chứa đựng ở trong đó.

Nhưng mà Tô Vân nhưng nhìn thấy đó là bởi vì tình cảm quá thuần túy mà trở nên hắc ám, không cho phép mặt khác ánh sáng.

Tô Vân có chút tự ti mặc cảm, yên lặng gật đầu, đi ra Linh Tê bảo liễn.

Oánh Oánh lúc này đột nhiên tỉnh lại, mở miệng nói: "Ma nữ lợi hại, ta không thể địch vậy!"

Tô Vân lòng có đồng cảm, thở dài: "Người khác nhìn nàng như ma, mà đối với ta tới nói, nhưng như là Thiên Nhân đồng dạng. Ta khi thì đối nàng động tà niệm, khi thì đối nàng sinh ra khâm phục, khi thì lại động thương hại, khi thì lại có ái mộ, bỗng nhiên sinh ra sắc dục. Nhưng tính tình đủ loại, đều chỉ là một mặt, đều chỉ là bởi vì nàng mà lên. Ta lại không thể nhìn thấy nàng toàn bộ."

Oánh Oánh đem hắn mặt tách ra tới, sắc mặt nghiêm túc nói: "Sĩ tử, ngươi có cảm tình, ngươi liền thua! Đối mặt nhân ma bậc này ma nữ, ngươi chỉ có trước hết để cho nàng động tình, mới có thể để cho nàng dứt khoát! Ngươi tỉnh táo một chút!"

Tô Vân yên lặng, không biết Oánh Oánh đầu bên trong lấy thứ gì cổ quái kỳ lạ ý nghĩ.

Linh Tê bảo liễn lái rời tam thánh đạo trường, Ngô Đồng lẳng lặng mà ngồi trong xe, hồi tưởng lại Tô Vân mới vừa nói đến hắn muốn làm học sục sôi thần thái, không khỏi tâm thần chập chờn.

"Cô nương, ngươi động lòng."

Tiêu Thúc Ngạo âm thanh từ bên ngoài truyền đến: "Ngay cả ta đều cảm giác được. Với tư cách mạnh mẽ nhất ma, ngươi không nên động lòng, mà là nhìn người khác động lòng, tan nát cõi lòng, tâm chết."

Ngô Đồng lười biếng nằm xuống, dựng thẳng tay phải lên gối đầu, cười tủm tỉm nói: "Thúc Ngạo đi theo ta tu hành, bản lĩnh tăng trưởng. Ngươi lời tuy không sai, nhưng hắn nói đến lý tưởng của hắn, nói đến tương lai của hắn, luôn có một loại mê người đồ vật trong mắt hắn, để cho người ta không tự chủ say đắm ở trong đó."

Tiêu Thúc Ngạo âm thanh truyền đến: “Cô nương loại ý nghĩ này rất nguy hiểm. Ngươi đã không còn là thuần túy nhân ma.”

Ngô Đồng suy nghĩ một chút, nói: “Có lẽ ngươi là đúng, nhưng ta không quan tâm.”

Tiêu Thúc Ngạo nhịn không được nói: “Hắn hai hôn! Cô nương, hắn nguyên bản có một người vợ, chính là cái kia gọi là Sài Sơ Hi, tiếp đó Sài Sơ Hi liền chạy. Có thể thấy được, nhất định là hắn làm không tốt, thê tử mới chạy.”

Ngô Đồng kinh ngạc nói: “Thúc Ngạo, ngươi từ nơi nào biết những này?”

“Oánh Oánh nói.”

“Tiểu sách quái làm sao cái gì đều nói?”

“Đúng vậy a. Hôm đó nàng ngồi tại trên đầu ta, càu nhàu một mực nói.”

…

Tam thánh trong đạo trường, Tô Vân tìm đến Đế tâm, để hắn một tấc cũng không rời trái phải, tên là có người muốn hại bản thân, sợ tương lai không người chữa trị cho hắn.

Đế tâm nghe vậy, cực kỳ khẩn trương, ngay sau đó như hình với bóng.

Tô Vân gọi đến Tỳ Hưu, lệnh hắn đi xử lý Thiên Phủ Thánh Hoàng tài sản, lệnh Bạch Trạch đi sửa sang lại Thiên Phủ Thánh Hoàng tàng thư, lệnh Ứng Long đi luyện binh, lệnh Nữ Sửu liên hệ Viêm Hoàng hậu duệ, lần này tới đến Thiên Phủ động thiên Thần Ma mỗi người có chức vụ riêng.

Đợi đến Tỳ Hưu Ma Thần kiểm kê ra Thánh Hoàng tất cả tài sản, Tô Vân lúc này tuyên bố xây dựng Tam Thánh học cung, vì Thiên Phủ động thiên Thánh Hoàng trị ở dưới học

phủ cao nhất, giáo sư thiên văn, địa lý, thuật số, trận pháp, công pháp, truy nguyên, thần thông các loại chương trình học.

Tam Thánh học cung không so đo sĩ tử lai lịch xuất thân, chỉ tiến hành khảo nghiệm khảo hạch, nhưng nếu là phù hợp Tam Thánh học cung khảo hạch, liền có thể đi vào học cung cầu học.

Trong học cung dạy học, không chỉ có liên quan tới Chung sơn, Chúc Long, Thiên Uyên các loại cảnh giới tỉ mỉ phân chia, còn có Tử Phủ, Chinh Thánh cùng Nguyên Đạo các loại dân thường cùng dân nghèo cùng với thấp kém chủng tộc căn bản tiếp xúc không đến cảnh giới.

Trừ cái đó ra, càng có cao thâm công pháp, thậm chí liền Thánh Hoàng Vũ tìm kiếm đến một chút tiên gia công pháp, cũng sẽ tại Tam Thánh học cung bên trong truyền thụ!

Thậm chí, truyền thuyết Tam Thánh học cung sẽ còn mời đến Nguyên Sóc Thánh Nhân dạy học, giảng dạy Thánh Nhân tuyệt học!

Mặt khác không nói, một đầu cuối cùng tin đồn, tuyệt đối là chấn động thiên hạ việc lớn, dẫn tới Thiên Phủ các nơi dân tình kích động, hận không thể chắp cánh bay đến Thiên Khôi phúc địa!

Phải biết, Thiên Phủ động thiên các nơi lưu truyền rất nhiều Nguyên Sóc truyền thuyết.

Tại Tô Vân bậc này xuất thân tự Nguyên Sóc người mà nói, hắn biết rõ Nguyên Sóc thực lực, hiện tại Nguyên Sóc hơn phân nửa chỉ là có thể cùng Tây Thổ ngang hàng, hắn thực lực bài trừ Tô Vân, Ngô Đồng các loại số ít mấy cái nhân vật lợi hại, chỉ sợ còn chưa đủ lấy cùng Thiên Phủ động thiên một cái tiểu thế giới so sánh, càng đừng nhắc tới tiên nhân tộc đời sau.

Nhưng đối với Thiên Phủ động thiên tới nói, Nguyên Sóc là Thánh Hoàng xuất thân chỗ, hơn nữa còn có không ít sinh linh xuất từ nơi đó, du lịch tinh không, đây quả thực là trong thần thoại động thiên phúc địa, anh kiệt xuất hiện lớp lớp!

Phải biết, màu mỡ như Thiên Phủ loại địa phương này, một cái phúc địa mấy ngàn năm nay sinh ra Nguyên Đạo thánh giả cũng là có thể đếm được trên đầu ngón tay, có thậm chí một cái đều không có, nhiều nhất chỉ có thể tu luyện tới Chinh Thánh cảnh giới.

Nhưng Nguyên Sóc nơi này nhưng có hơn mười tôn Thánh Linh từng tới Thiên Phủ!

Hơn nữa tại những cái kia Thánh Linh trong miệng, Nguyên Sóc năm ngàn năm tới sinh ra Thánh Nhân, nhiều đến một hai trăm người!

Tam Thánh học cung sẽ mời đến Nguyên Sóc còn sống Thánh Nhân, đặc biệt giảng bài, bậc này gặp gỡ, thật có thể nói là là có thể ngộ nhưng không thể cầu!

Nhưng mà, Thiên Phủ động thiên các đại thế phiệt nghe được tin tức này, liền chẳng phải tốt đẹp.

Thế phiệt gia đình thủ lĩnh cùng thủ lĩnh còn tập trung ở Mặc Hành thành bên trong, không hề rời đi, nghe vậy liền lại tập hợp một chỗ, thảo luận đối sách.

"Nếu như vị này Tô Thánh Hoàng đem cái này cái gọi là quan học thúc đẩy ra ngoài, phát triển thiên hạ, như vậy chúng ta tiên nhân tộc đời sau lợi ích nhất định bị hao tổn!"

Ngày giàu phúc địa thủ lĩnh úy Xương công lớn tiếng nói: "Những này tiện dân không có bản lãnh thời điểm còn không an phận, có bản lĩnh, còn không phải muốn làm điêu dân? Muốn tạo phản? Cứ thế mãi, Thiên Phủ vẫn là Thiên Phủ ư? Ổ thổ phỉ mới phải!"

Mặt khác thế phiệt thủ lĩnh cùng thủ lĩnh nhao nhao đáp lời, nói: "Việc này không thể chịu đựng."

"Năm đó Thánh Hoàng Vũ tại vị lúc, liền từ không có bậc này yêu thiêu thân, Tô Thánh Hoàng vừa lên đảm nhiệm, liền xuất hiện bậc này để cho người ta chuyện không vui tới."

"Hắn sợ là quan mới đến đốt ba đống lửa, kết quả cái này ba cây đuốc đốt tới trên đầu chúng ta tới."

"Hắn nếu là tăng thuế, gia tăng một chút dao phú còn dễ nói, bóc lột chính là những cái kia tiện dân, chúng ta cần gì phải đi quản bọn họ sống chết? Nhưng lần này đốt tới trên đầu chúng ta, vậy liền để hắn một mồi lửa cũng đun không được!"

"Đúng! Đúng! Để hắn đun không được!"

Mọi người quần tình xúc động phẫn nộ, đúng lúc này, Lang Ngọc Lan tay giơ lên, cất cao giọng nói: "Chư vị bình tĩnh đừng nóng, nghe ta một lời!"

Hắn tuy là bị Lang Vân đuổi xuống bục, không còn là Lang gia Thần Quân, nhưng danh vọng còn tại, hắn vừa mở miệng, mọi người nhất thời an tĩnh lại.

"Đối phó Tô Thánh Hoàng Tam Thánh học cung, rất là đơn giản."

Lang Ngọc Lan cười nói: "Hắn không phải muốn thế phiệt, dân thường, dân nghèo đối xử như nhau ư? Như vậy, chúng ta phái ra gia tộc bọn ta con em đi tới, đem tất cả danh ngạch đều chiếm hết, chẳng phải giải quyết ư? Hắn bỏ tiền ra sức ra người, thay chúng ta bồi dưỡng con em, chẳng phải đẹp thay? Hắn cái này Tam Thánh học cung, loại trừ chúng ta thế phiệt con em bên ngoài, chiêu không đến bất luận cái gì một cái xuất thân tầng thấp nhất người, không phải là loại trừ Thánh Hoàng không thích tất cả đều vui vẻ?"

Mọi người nghe vậy, nhao nhao vỗ tay khen ngợi.

Lang Ngọc Lan giơ tay lên đè xuống tiếng vỗ tay, tiếp tục nói: “Có điều, chúng ta kế này có thể dập tắt Tô Thánh Hoàng cây đuốc thứ nhất, Tô Thánh Hoàng khẳng định sẽ còn có thanh thứ hai lửa, thanh thứ ba lửa. Vậy phải làm thế nào cho phải?”

Hoa Hồng Dịch âm thanh trong veo, trấn áp toàn trường: “Đương nhiên là diệt trừ vị này Tô Thánh Hoàng là thượng sách!”

“Không sai, trị phần ngọn cần trị tận gốc, cắt cỏ cần trừ tận gốc!”

Lang Ngọc Lan vẻ mặt tươi cười, âm thanh vang dội nói: “Chư vị, ta cùng chư vị giới thiệu, bốn vị này chính là tiên đình bốn đại Đế sứ, cũng là hiện nay Tiên Đế bệ hạ đệ tử!”

Hắn khom người xuống đến, Thu Vân Khởi, Dạ Hàn Sinh, Thủy Oanh Hồi cùng Lâu Châu Thúy bốn người đi ra, từ phía sau màn đi tới trước đài.

Chương 515 : Tiên nhân đến thăm

Chương 516: Tiên nhân đến thăm

Bốn vị này Đế sứ xuất hiện ở trước mặt mọi người, nhất thời lặng ngắt như tờ.

Có khả năng ngồi lên thế phiệt chi chủ bảo tọa cũng đều cũng không phải là thằng ngốc, Tô Vân lần trước thi triển lôi đình thủ đoạn, trực tiếp đánh chết Đế sứ Tiêu Tử Đô, đã để bọn họ cảnh giác: Tùy tiện đứng đội, có lẽ cũng không phải là ý kiến hay.

Lần trước bọn họ đứng đội Tiêu Tử Đô, kết quả Tiêu Tử Đô bị Tô Vân giết, có mấy cái thế phiệt gia đình gia chủ cũng chết trong chiến đấu, còn có không ít người tàn tật.

Tô Vân chiến thắng trở về, Tiêu Tử Đô chết thảm, còn lại thế phiệt đứng đội Tô Vân, bị Tô Vân giễu cợt bờ mông quyết định suy nghĩ, bên nào cái tát nặng liền hướng bên nào nghiêng.

Hiện tại nếu như bọn họ nhảy đến Tiên Đế bên này, đứng đội Thu Vân Khởi, Dạ Hàn Sinh đám người, chẳng phải là như Tô Vân lời nói, bờ mông sinh trưởng ở trên mặt?

Lúc trước Tô Vân trong lời nói có hàm ý, nhưng tốt xấu còn nói bọn họ trên mông xuyên cái quần che kín, lần này nếu như đứng đội Thu Vân Khởi, Dạ Hàn Sinh, chỉ sợ liền tấm màn che cũng mất!

Càng thêm quan trọng chính là, ai biết Tô Vân có thể hay không đột nhiên chạy tới đem Thu Vân Khởi, Dạ Hàn Sinh

mấy người cũng giết đi?

Cái này người điên làm việc, ai có thể dự đoán?

Thu Vân Khởi bốn người là Đế sứ, Tô Vân cũng là Đế sứ, ai biết cái này người điên thực lực đến cùng là so Thu Vân Khởi bốn người cao vẫn là thấp?

Nếu như Tô Vân giết bốn vị Đế sứ, Thiên Phủ thế phiệt còn có thể lại nhảy trở lại, đứng đội Tô Vân hay sao?

Nói như vậy, Tô Vân lại làm sao chê cười bọn họ?

Nhưng mà, Lang Ngọc Lan cùng Hoa Hồng Dịch kéo tới bọn họ, lại kéo tới Thu Vân Khởi, Dạ Hàn Sinh đám người, cũng đã nhất định bọn họ không thể cự tuyệt.

Tại Đế sứ phía trước từ chối, chính là đoạn tuyệt đường sống, tại chỗ liền sẽ bị người giết chết!

"Mất mặt không có gì, đem Tô Vân cái này Tà Đế sứ xử lý, chẳng phải không mất thể diện ư?"

Trong lòng bọn họ âm thầm nói: "Xử lý không xong hắn, mới gọi mất mặt."

Thu Vân sống bốn phía quét nhìn một vòng, đem mọi người vẻ mặt thu vào đáy mắt, thản nhiên nói: "Diệt trừ Tà Đế sứ, cũng không phải là mục đích của chúng ta, mục đích của chúng ta là dẫn ra Tà Đế dư bộ, đem bọn hắn diệt trừ. Chư vị, có hay không các ngươi không quan trọng, bệ hạ chỉ là cần các ngươi tỏ thái độ, làm dáng một chút mà thôi. Nếu như các ngươi liền làm dáng một chút cũng không nguyện ý, như vậy tiên đình đối với các ngươi cũng không có cần thiết làm dáng một chút."

Hắn lời vừa nói ra, tất cả mọi người trong lòng đều là xiết chặt.

Thu Vân sống trong lời nói ẩn chứa rất nhiều trọng ý nghĩ, đệ nhất trùng ý là phía ngoài ý tứ, đệ nhị trùng ý tứ thì là nói, Thiên Phủ động thiên bên trong có tiên nhân ẩn giấu ở đây, hơn nữa những tiên nhân này là Tà Đế dư bộ!

Đệ tam trùng ý là, bọn họ có diệt trừ những này Tà Đế dư bộ lực lượng, cứ việc còn không biết lực lượng của bọn hắn từ đâu mà tới.

Tầng thứ tư ý là, Tô Vân làm Thánh Hoàng sau đó, những này Tà Đế dư bộ liền sẽ xuất hiện!

Trong lòng mọi người thình thịch đập loạn, thật sẽ có tiên nhân xuất hiện tại đây tòa Mặc Hành thành, đồng thời đi tìm Tô Vân ư?

Thu Vân sống đám người thật sự có loại lực lượng này, đem những tiên nhân này một lưới bắt hết ư?

"Còn có một chuyện."

Thu Vân sống nhìn chung quanh một tuần, thản nhiên nói: "Trong các ngươi, có Tà Đế sứ Tô Vân đồng đảng."

Hắn lời vừa nói ra, nhất thời tất cả xôn xao, nhưng mà Lang Ngọc Lan cùng Hoa Hồng Dịch nhưng sớm đã nhận được tin tức, bởi vậy không hiện kinh ngạc.

Thu Vân sống không nhanh không chậm, đọc lên từng cái danh tự, nói: "Tiên nhân Mã Nghĩa Long Huyền cháu ngựa chiêu quốc. Kim Tiên Lạc mạch đi cháu đời thứ tám Lạc băng kết. Tiên nhân Lưu đừng giấc mơ chi tử Lưu thạch xuyên. Tiên nhân ngọc nặng san chi nữ ngọc chiếu tú…"

Hắn từng cái danh tự đọc tiếp, bị nhớ đến người lo sợ bất an, không biết chuyện gì xảy ra.

Thu Vân sống đọc hơn mười thế gia chi chủ tục danh, áy náy nói: "Xin lỗi, các ngươi là loạn đảng. Giết chết bọn họ, ghi

đầu công.”

Hắn nói đến đây, các đại thế phiệt thủ lĩnh cùng các lãnh tụ đều là một mảnh ngỡ ngàng, nhưng mà lại có chút rục rà rục rịch.

Ghi đầu công!

Quá cám dỗ người.

Bởi vì Đế sứ hạ giới mục đích, là vì diệt trừ Tô Vân cái này Tà Đế sứ, đem Tà Đế dư nghiệt một lưới bắt hết, đem Tà Đế chi tâm diệt trừ, triệt để cắt đứt Tà Đế khôi phục ngai vàng có thể!

Cái này đầu công, tuyệt đối là một cái công lớn!

Đột nhiên, một tiếng sát phạt thanh âm vang lên, bị công kích những người kia trong lòng tràn đầy sự khó hiểu, không gào to hỏi, nhưng rất nhanh liền không có khí tức, chết trong vũng máu.

Ngày bình thường cùng bọn hắn xưng huynh gọi đệ những người kia thậm chí kích thích tiên binh, đem bọn hắn Thần Ma lạc ấn cũng cho xoá bỏ, để cho bọn họ không cách nào mượn Thần Ma lạc ấn bảo vệ tính mạng!

“Cái này mười sáu cái thế gia, cũng cần phải đến nhổ tận gốc.”

Thu Vân sống ngồi tại với tư cách bên trên, dù bận vẫn ung dung nhìn những người này tự giết lẫn nhau, đợi đến cuối cùng một người ngã xuống, lúc này mới phân phó nói: “Mười ngày sau, ta muốn nhìn thấy những này thế phiệt của cải cùng những này thế phiệt trọng bảo.”

Những cái kia trên tay nhuốm máu thế phiệt chi chủ nhao nhao xoay người rời đi, trong mắt tràn đầy cuồng nhiệt.

Lần này đối bọn hắn tới nói, cũng là một lần phát tài thời cơ tốt, quơ những này thế phiệt gia, Đế sứ chướng mắt bảo vật cùng mỹ nữ giai nhân đương nhiên rơi vào bọn họ trong túi!

Bất quá, Thiên Phủ động thiên tổng cộng chỉ có một trăm linh tám thế gia, thoáng cái bị diệt trừ mười sáu cái, thiếu một thành rưỡi, cũng coi là đầy trời chấn động lớn!

Nơi này liên luỵ người, chỉ sợ hàng trăm triệu, mỗi cái phúc địa muốn rơi xuống đầu người, thấp nhất trăm vạn mà tính!

Nhưng đối với thế phiệt gia đình chúa tể tới nói, những này không coi là cái gì, mạng người chỉ là một cái số lượng mà thôi.

Từng cái thế phiệt ở giữa thường thường còn có thông gia, nhưng quan hệ thông gia tại sinh tử phía trước nhưng cũng không coi là cái gì.

Huống hồ, Lang Ngọc Lan hướng bọn họ trong bóng tối thông hơi: "Những này thế phiệt tại Tiên giới tiên nhân, hoặc là thất thế, hoặc là đã chết, không cần phải lo lắng bị trả thù."

Chỉ là sau đó mới có người nghĩ đến, chúng ta là tới đối phó Tô Vân, vì sao chúng ta những này thế phiệt ngược lại thương vong thảm trọng?

Mười ngày sau, Tô Vân mới đến mười sáu cái thế gia hủy diệt tin tức.

Tô Vân lại gặp được Ngô Đồng, tu vi của nàng càng thêm thâm hậu, đuổi sát bản thân, không bao lâu nữa, chỉ sợ Ngô Đồng liền có thể đi vào Nguyên Đạo cảnh giới.

"Ngô Đồng sư tỷ, đây là như lời ngươi nói trước đó chưa từng có ma tính ư?" Tô Vân thỉnh giáo.

Ngô Đồng lắc đầu, nói: "Tu luyện tới ta cảnh giới này, muốn tiến thêm một bước, dựa vào thiên địa nguyên khí là không được, cho dù là tiên khí, cũng không thể để ta tăng cao tu vi. Chỉ có chúng sinh ma tính ma niệm, mới có thể để cho ta tăng lên. Cái này ngàn vạn người chết, chỉ là dẫn động Thiên Phủ động thiên phần đệm, bởi vì cái này ngàn vạn người chết mà làm cho lòng người bên trong sinh ra ma tính cùng ma khí, mới là trợ tăng ta tu vi căn nguyên."

Tô Vân lặng im phút chốc, nói: "Để ngươi tu thành Ma Tiên, là người trong thiên hạ không may."

Ngô Đồng nói: "Nhưng tạo thành ma tính cùng ma khí, cũng không phải là ta, mà là người đời."

Tô Vân cũng biết nàng nói là sự thật, thực ra, Ngô Đồng càng lúc càng mờ nhạt nhưng, lúc trước nàng tại Sóc Bắc lúc ngẫu nhiên sẽ còn khều lên một chút tranh chấp, đợi đến Đông đô, liền không còn kích động mọi người cảm xúc, mà là quan sát thế sự biến hóa, quan sát trong lòng người ma.

Đợi đến Tây Thổ, Đế Tọa động thiên, nàng càng giống là một cái lữ khách, dừng chân hạ xuống, nhìn thế sự biến hóa, rất ít tham dự trong đó. Nàng chỉ là tại Đế Tọa động thiên, trợ giúp Nam Bố Y lẫn vào Doanh An thành.

Đến Thiên Phủ động thiên, nàng tham dự sự tình liền càng ít, nếu không phải Thánh Hoàng Vũ đối nàng có truyền công chi ân, nàng hơn phân nửa cũng không muốn tranh cái này Thánh Hoàng chi vị.

Thu Vân Khởi, Dạ Hàn Sinh đám người động tác tuy là kịch liệt, nhưng đối Tô Vân tới nói chỉ là thế phiệt ở giữa tự giết lẫn nhau, hắn hơn phân nửa tinh lực vẫn là đặt ở Tam Thánh học cung kiến thiết bên trên.

Học cung phân khác biệt học viện, học viện lão sư hắn thì để Dương Đạo Long, Bạch Như Ngọc, Kim Bảo Chí đám người đảm nhiệm, Bạch Trạch, Ứng Long mấy người cũng ở đây dạy học, nhưng nhân thủ còn là chưa đủ.

Tô Vân muốn làm chuyện, không phải vẻn vẹn xây dựng một tòa học cung, mà là muốn cho tầng thấp nhất mọi người một cái bay lên con đường, một cái có khả năng thay đổi vận mệnh bọn họ cửa sổ, một cái tăng lên bọn họ tầng lớp con đường.

Chỉ dựa vào chỉ là một tòa Tam Thánh học cung, còn xa xa không đủ.

Thiên Phủ động thiên to lớn như vậy, cần không phải một tòa Tam Thánh học cung, mà là mười toà, trăm tòa, ngàn tòa!

Chỉ dựa vào dưới trướng hắn những người này, còn thiếu rất nhiều!

"Các chủ, còn có một cái quái sự."

Bạch Trạch quan sát tỉ mỉ tinh tế, hướng Tô Vân bẩm cáo nói: "Lần này báo danh Tam Thánh học cung, rất nhiều là thế phiệt gia đình con em! Như chỉ là bình thường con em ngược lại cũng thôi, mấu chốt là những người này mỗi người đều là hảo thủ, hiển nhiên là đi qua tuyển chọn! Những người này thực lực cao cường, nếu là cùng mặt khác bần hàn nhân gia sĩ tử cùng một chỗ đại khảo, chỉ sợ đối bần hàn nhân gia bất lợi."

Tô Vân cười nói: "Việc này đơn giản. Không khảo nghiệm thực lực, khảo sát tư chất, ngộ tính, học tập, ứng biến, khai sáng các loại cơ sở tố chất là đủ."

Bạch Trạch ánh mắt sáng lên, cười nói: "Như vậy, cần phải đến thật tốt thiết kế thiết kế, mới có thể không rơi cũ rích! Các chủ, có thể mượn Oánh Oánh cô nương dùng một chút ư?"

Oánh Oánh từ Tô Vân Linh giới bay ra, cùng hắn cùng một chỗ vội vàng rời đi.

Tô Vân vừa mới xử lý xong việc này, chỉ nghe bên ngoài Thiên phủ có người cười nói: "Nghe nói Thánh Hoàng Tam Thánh học cung thu nhận tiên sinh giáo thư dục nhân, lão hủ bất tài, mặt dày tự tiến cử tại Thánh Hoàng phía trước."

Tô Vân nhướng nhướng mày, giờ phút này hắn thân ở Thiên Phủ trong chính điện xử lý chính vụ, trong Thiên phủ bên ngoài, đều bị hắn an bài chú ý chọn lựa cao thủ.

Thanh âm này chủ nhân, nhưng tại không làm kinh động bất luận người nào dưới tình huống thẳng đi tới điện phía trước, có thể thấy được thực lực!

"Tiên nhân đến."

Tô Vân phất tay áo, cửa điện mở ra, thản nhiên nói: "Đi vào."

Ngoài điện lão giả kia ha ha cười nói: "Thánh Hoàng chiêu hiền đãi sĩ, chẳng lẽ không nên chủ động đón lấy ư?"

Tô Vân nói: "Ta chủ động đón lấy, chẳng phải là bị các hạ nắm chắc quyền chủ động, để cho ta rơi vào bị động? Ta chính là Tiên Đế sứ giả, ngươi như tới liền tới. Không đến, tự nhiên sẽ có người khác đến đây gặp ta."

Lão giả kia hừ một tiếng: "Cậy tài khinh người, có thể thông cảm được, nhưng đối ta vị này Tiên Đế cựu thần cũng như thế ngạo mạn, ta không thể không giáo huấn ngươi một chút, miễn cho ngươi đắc tội những cường giả khác, vô cớ thua thiệt!"

Hắn đi vào trong điện, mắt sáng như đuốc, chứa đựng tiên quang, không giận tự uy, hướng Tô Vân nhìn lại.

Đột nhiên, lão giả này sắc mặt đại biến, phù phù quỳ lạy trên mặt đất.

Tô Vân để bút xuống mực, mỉm cười nói: "Vì sao trước ngạo mạn sau cung kính?"

Lão giả kia run giọng nói: "Thần Phạm Bất Hối, khấu kiến bệ hạ! Lớn mật Tô Vân, lại để bệ hạ đứng tại phía sau ngươi, tội đáng chết vạn lần!"

Chỉ thấy Tô Vân sau lưng, Đế tâm đứng ở nơi đó không nhúc nhích.

Tô Vân hừ một tiếng, nói: "Đứng lên đi Phạm Bất Hối. Vị này là Đế tâm, bệ hạ tâm hóa thành Thần Chỉ."

Lão giả kia nghe vậy, chậm rãi đứng dậy, muốn nổi giận, lại không dám nổi giận.

Tô Vân nói: "Ngươi nếu là muốn cho ta mướn ngươi dạy sách, ngươi cần phải đến lấy ra chút bản lĩnh tới. Ngươi có gì tài hoa đụng đến ta?"

Lão giả kia Phạm Bất Hối nói: "Tô Đế sứ, ngươi cũng biết ngươi sắp chết đến nơi?"

Tô Vân vỗ tay khen: "Lời không làm cho người ta kinh ngạc thì đến chết cũng không thôi, không hổ là tiên nhân."

Lão giả kia Phạm Bất Hối ngắt lời hắn, nói: "Ý tứ của ta đó là, ngươi thật sắp chết đến nơi, chỉ có ta mới có thể bảo vệ ngươi một mạng."

Tô Vân mặt mang nghiền ngẫm tươi cười, đột nhiên một chỉ điểm ra, ngón trỏ tay phải nhất thời bảy viên Hỗn Độn phù văn tung bay, xoay quanh hắn ngón trỏ xoay tròn, Hỗn Độn âm mãnh liệt!

Lão giả kia Phạm Bất Hối sắc mặt đại biến, vội vàng ra tay ngăn cản, tiên thuật thần thông bộc phát, thật là chói lóa mắt,

chói lọi đại điện.

"Ầm!"

Ba động khủng bố sau đó, lão giả kia Phạm Bất Hối bay ngược mà đi, một tiếng ầm vang đụng vào tiền điện cửa tấm biển bên trên, phù phù rơi xuống đất, đập vào bụi bặm bên trong.

Tấm biển kia bị đập thành hai nửa, ngã xuống, đập ở cái mông của hắn bên trên.

"Ta nói chính là dùng ngươi tài hoa đụng đến ta, không phải mồm mép."

Tô Vân nhấc lên vừa rồi bỏ xuống bút, mí mắt cũng không khiêng nói: "Đứng lên mà nói."

Chương 516 : Tiền triều đệ nhất trung thần, Tô Thánh Hoàng

Chương 517: Tiền triều đệ nhất trung thần, Tô Thánh Hoàng

Lão giả kia Phạm Bất Hối đẩy ra trên người tan vỡ tấm biển, nghi ngờ không thôi.

Hắn là tiên nhân, đàng hoàng tiên nhân, mà đối phương nhưng chỉ là một cái linh sĩ, có thể cảnh giới còn chưa tu luyện tới cực cảnh linh sĩ, thế mà liền như thế một chỉ đem hắn đánh bay!

Trong lòng của hắn nhưng cũng không thể không chịu phục: "Khó trách bệ hạ sẽ chọn người này làm sứ giả."

Tô Vân sau lưng, Đế tâm nói khẽ: "Ngươi vừa rồi đòn đánh này, vì hù dọa người này, lãng phí bốn thành pháp lực."

Tô Vân mặt không đổi sắc, môi không động, âm thanh nhưng rất nhỏ truyền tới: "Nhưng có thể giết một giết cái này tên là Phạm Bất Hối tiên nhân nhuệ khí, lãng phí bốn thành pháp lực cũng đáng. Ta chỉ là linh sĩ, tuy là Đế sứ, nhưng chưa hẳn có thể trấn được cái này một nhóm hung hãn tàn bạo tiên nhân. Trấn không được bọn họ, liền ngược lại sẽ bị bọn họ chỗ mang theo, làm việc thân bất do kỷ, nguy hại cực lớn."

Đế thầm nghĩ: "Ngươi nói ta không hiểu. Chẳng qua nếu như Phạm Bất Hối là cái tính bướng bỉnh, bò dậy còn muốn

cùng ngươi dây dưa, như vậy hai chiêu sau đó, ngươi liền muốn lộ tẩy. Khi đó, ngươi làm sao bây giờ?"

Tô Vân mặt mỉm cười, tim nhưng quất một cái. Khi đó, bản thân sẽ bị bại lộ ra bản thân chỉ có thể sử dụng ra hai chiêu Hỗn Độn Tru Tiên chỉ chân tướng.

"Ngươi sẽ không để cho ta tổn thương, đúng không?" Tô Vân hỏi.

Đế tâm hờ hững nói: "Ngươi không chết là được rồi, tổn thương ta cũng không hỏi đến."

Tô Vân phẫn nộ không thôi.

"Chẳng qua ta có thể giúp ngươi ra tay, tại bọn họ sau đầu cắm một ống, bọn họ liền sẽ ngoan ngoãn nghe lời." Đế thầm nghĩ.

Tô Vân lắc đầu, Đế tâm cắm ống thủ đoạn, là khống chế bọn họ, cũng không phải là thu phục bọn họ, cũng không thể để cho bọn họ tâm phục khẩu phục.

Mà Tô Vân muốn làm, là để Tà Đế bộ hạ cũ tiên nhân, vì chính mình làm việc.

Phạm Bất Hối đi tới, xá dài tới đất, nói: "Đế sứ đại nhân thủ đoạn cao siêu, ta không kịp vậy. Khó trách bệ hạ để ngươi nắm phù tiết, phù này đoạn có thể hay không để cho ta nhìn một chút?"

Tô Vân từ trên cánh tay trái lấy xuống thanh đồng phù tiết, tâm niệm vừa động, phù tiết bay đi.

Phạm Bất Hối lễ độ cung kính đón lấy phù tiết, kiểm tra phía trên văn tự, không khỏi nghiêm nghị: "Quả thật là bệ hạ tín vật."

Hắn trả lại phù tiết.

Tô Vân nói: “Ngươi có gì bản lĩnh, có khả năng tại ta Tam Thánh học cung dạy học, lăn lộn một miếng cơm ăn?”

Phạm Bất Hối ngạc nhiên, thử dò xét nói: “Ta là tiên nhân, đầu này còn chưa đủ à?”

Tô Vân lắc đầu, không vui nói: “Tiên nhân còn không phải mới vừa rồi bị ta một đầu ngón tay đánh bay ra ngoài? Tiên nhân tên tuổi này, tại ta chỗ này không dễ lăn lộn. Thiên văn, địa lý, thuật số, trận pháp, công pháp, truy nguyên, thần thông, kiếm thuật, rèn đúc, kiến trúc, phù văn, những khóa này trình, ngươi bao nhiêu đến biết một cái.”

Phạm Bất Hối nói: “Ta tại trên trận pháp có chút trình độ. Chỉ là, chúng ta không phải muốn tạo phản sao? Còn dạy học cái gì?”

Tô Vân giương mắt liếc hắn một cái, lại tự rủ xuống mi mắt, tiếp tục phê duyệt các nơi đưa tới văn án, nói: “Tiên nhân Phạm Bất Hối, ngươi cũng đã tại Thiên Phủ động thiên ẩn tàng đã lâu rồi a? Ngày bình thường làm cái gì kiếm sống?”

Phạm Bất Hối nói: “Từ lúc bệ hạ thua trận, ta liền ẩn giấu đi, ẩn thân tại Thiên Phủ động thiên bên trong, tránh né hai lần đại thanh tẩy. Gần nhất chút năm yên ổn, tại Liên Tước thành làm vốn nhỏ mua bán, cho nhà giàu sang tu bổ trận đồ mà sống. Cho tới nay, đã có bảy ngàn năm.”

Tô Vân nói: “Giống như ngươi tiên nhân còn có không ít a?”

Phạm Bất Hối nói: “Không phải số ít. Liên Tước thành bên trong liền còn có hai vị, địa phương khác, chỉ sợ cũng có thật nhiều. Có giấu tại phố xá sầm uất bên trong, có ẩn nấp tại giữa núi rừng, có tự mình phong ấn, có ý chí tinh thần sa sút cả ngày uống rượu tiêu sầu. Ngẫu nhiên ta đi gặp bạn cũ, mỗi lần

nói đến nghịch Đế soán vị đoạt quyền, liền không khỏi nghiến răng nghiến lợi, hận không thể ăn sống nghịch Đế huyết thịt!"

Hắn nhìn Tô Vân, ánh mắt hừng hực, mặc dù là lão tẩu bộ dáng, nhưng lại chí lớn quyết liệt, âm thanh âm vang mạnh mẽ: "Lần này chúng ta nghe nói bệ hạ phái sứ giả đi tới Thiên Phủ, triệu tập bộ hạ cũ, kích động trong lòng có thể tưởng tượng được! Bệ hạ muốn Đông Sơn tái khởi, chúng ta những này lão thần chưa chắc đã không phải là! Nhưng chúng ta còn muốn nhìn nhìn vị này Đế sứ đại nhân với tư cách! Tô Đế sứ tranh đoạt Thánh Hoàng chi vị, một phen để cho người ta hoa mắt với tư cách sau đó, vậy mà thật leo lên Thánh Hoàng chi vị, làm chúng ta những lão già này mừng rỡ, cho rằng ngươi là thiên tuyển chi nhân. Không nghĩ tới, ngươi thành Thánh Hoàng, không nghĩ vì bệ hạ hoành đồ vĩ nghiệp giơ lên cờ khởi nghĩa, ngược lại muốn dạy học!"

Hắn càng nói càng là phẫn uất, cười lạnh nói: "Dạy học, có khả năng lật đổ nghịch Đế ư?"

Tô Vân để bút xuống và văn án, đứng dậy, đi tới trước mặt hắn, nhìn thẳng lão giả này đôi mắt.

Phạm Bất Hối mặc dù biết hắn vô cùng lợi hại, có khả năng một chỉ đem bản thân đánh bay, chỉ sợ tu vi còn cao hơn chính mình ra không biết bao nhiêu, nhưng lại không sợ chút nào, nhìn thẳng vào mắt hắn.

Tô Vân cưỡng ép áp chế bản thân phẫn nộ trong lòng, đè thấp giọng, lạnh lùng nói: "Ẩn nấp đi, ý chí tinh thần sa sút, mượn rượu tiêu sầu, liền có thể lật đổ nghịch đế quang tích chính thống? Cái này mấy ngàn năm nay, các ngươi làm qua cái gì? Ta không đến, các ngươi liền không hề làm gì! Ta vừa đến, các ngươi liền tất cả đều muốn ta làm! Ta tại quyết đấu sinh tử thời điểm, các ngươi ngay tại bên cạnh nhìn! Cái này khôi phục ngai vàng, là lại ta Tô Vân tích ư?"

Phạm Bất Hối lộ ra vẻ xấu hổ, nói: “Chúng ta không phải Đế sứ…”

“Im miệng!”

Tô Vân quát: “Bệ hạ bị nghịch Đế soán quyền, mất chính thống, ta chẳng lẽ liền không đau lòng như đao xoắn ư? Ta nhớ tới bậc này đại hận, chẳng lẽ liền sẽ không đêm không được ngủ ư? Ta nghĩ đến nghịch Đế ngồi trên triều đình làm sài lang chi cười, ta liền không lòng căm phẫn lấp ngực lệ rơi đầy mặt ư? Nước mắt của ta, là hướng trong bụng chảy, các ngươi không nhìn thấy mà thôi!”

Phạm Bất Hối nhát gan nói: “Ta hiểu lầm Đế sứ đại nhân, là lỗi của ta. Đế sư đại nhân ngươi đã trung quân như thế, vì sao còn muốn dạy học…”

Tô Vân hừ lạnh một tiếng, phất tay áo xoay người, đưa lưng về phía hắn, ngẩng đầu nhìn trời, nói: “Bệ hạ thế lực không còn lại bao nhiêu, nghịch Đế cùng hắn bộ hạ khống chế Tiên giới, thế lực là bực nào to lớn? Tùy tiện liền có thể đem chúng ta diệt đi trăm ngàn lần. Chúng ta thế lực nhỏ yếu, muốn trợ giúp bệ hạ, cũng chỉ có thể từ từ mưu toan. Ta tại Thiên Phủ động thiên xây dựng học cung, chính là muốn động dao động nghịch Đế tại nhân gian căn cơ. Bệ hạ hiện nay tại Tiên giới, vì chúng ta hối hả ngược xuôi, thu hút lực chú ý, dễ dàng ư?”

Hắn lòng đầy căm phẫn, nhìn về phía Phạm Bất Hối, lớn tiếng quát hỏi: “Bệ hạ hóa thành thi yêu, vẫn chém giết, vì chúng ta tranh thủ cơ hội, tranh thủ phát triển thời gian, các ngươi không suy nghĩ thế nào mở rộng phát triển, ngược lại muốn đem bệ hạ tâm huyết thay đổi một bó đuốc, thỏa mãn các ngươi hy sinh vì nghĩa mơ mộng hão huyền!”

Phạm Bất Hối xấu hổ vô cùng, nói: “Ta tại Tam Thánh học cung dạy học là được. Đế sứ đừng nói nữa, lão thần…”

Tô Vân chậm lại giọng nói, vịn hai vai của hắn, nghiêm túc việc nói: "Phạm Bất Hối, ngươi là trung thần, ta biết, bệ hạ cũng biết. Nhưng chúng ta không thể phụ lòng bệ hạ nỗi khổ tâm ah."

Phạm Bất Hối không mặt mũi nào chính diện thấy hắn, nghiêng mặt cúi đầu xuống, xấu hổ không chịu nổi.

Tô Vân nói: "Ngươi trước tiên ở Tam Thánh học cung dạy học, sau đó sẽ còn có tiên nhân dạy học. Ngươi đem lời nói thành khẩn khuyên bảo bọn họ, khuyên bảo bọn họ."

Phạm Bất Hối gật đầu: "Trong lòng ta rất hối hận…"

"Không cần nói."

Tô Vân giơ tay lên ngừng lại hắn, mặt mang mệt mỏi tươi cười, nói: "Đều là người một nhà. Người một nhà hiểu lầm tuy là càng làm ta hơn đau lòng, nhưng ta có thể nhịn nhận. Ngươi đi gặp Bạch Trạch, hắn sẽ an bài ngươi tại Tam Thánh học cung dạy học."

Phạm Bất Hối đi ra ngoài, đi tới chỗ cửa điện lại dừng bước lại, chần chừ một chút, nói: "Đế sứ chịu khổ, không cần cho mình áp lực quá lớn. Nam nhân sụp đổ, thường thường ngay tại trong nháy mắt, nếu như nhận oan ức cần thổ lộ hết, Đế sứ đại nhân tùy thời đến tìm lão hủ."

Tô Vân gật đầu tán thành.

Phạm Bất Hối rời đi, trong lòng hối hận vô cùng, yên lặng nói: "Ta không biết áp lực của hắn vậy mà như vậy lớn. Cái này cũng khó trách, hắn thân là Đế sứ, trên người chịu Thánh lệnh, lẻ loi một mình đi tới nơi xa lạ này địa phương, kêu trời trời không biết kêu đất đất chẳng hay. Thật vất vả có thành tựu, còn muốn bị người một nhà làm khó. Đổi lại là ta, ta cũng sẽ sụp đổ a?"

Tô Vân đợi đến Phạm Bất Hối rời đi Thiên Phủ, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, đem bút cùng văn thư vứt qua một bên, lấy ra một tia tiên khí, khẩn trương tu luyện, bổ sung tu vi.

"Không bổ sung tu vi mà nói, làm sao lừa dối cái thứ hai tiên nhân tới, cho ta dạy học?"

Hắn thở dài, thầm nghĩ: "Mở trường thật khó."

Hắn thôi thúc Tử Phủ Chúc Long trải qua, tiếng chuông chấn động, Tử Phủ vận chuyển, tiên khí trong thời gian thật ngắn liền từ Tử Phủ chảy qua Chúc Long, Chung sơn, trải qua cửu uyên rèn luyện, hóa thành chân nguyên.

Lại trải qua Trường Viên, Lôi Trì, Quảng Hàn, đánh tan bạo lệ chi khí, chảy khắp toàn thân, rèn luyện thân thể.

Tô Vân tu vi rất nhanh khôi phục lại, trở lại đỉnh phong, thậm chí tu vi cũng có chút tăng lên.

Cái này tiên khí là đến từ Thiên Thuyền động thiên phúc địa bên trong chỗ sinh tiên khí, nơi đó là trên là không người chiếm lĩnh khu vực, Tô Vân tuy là Thánh Hoàng, nhưng ở Thiên Phủ động thiên thực ra cũng không lãnh địa, bởi vậy trước tiên để bộ hạ linh sĩ chiếm lĩnh nơi đó, thu thập tiên khí.

Hắn tu luyện tới Chinh Thánh cảnh giới, cảnh giới này bác đại tinh thâm, muốn luyện thành cũng không phải là chuyện dễ. Cái gọi là Chinh Thánh, chính là xác minh Thánh Nhân học vấn, không ngừng xác minh quá trình bên trong, để cho mình tu vi càng ngày càng cao, giải thích càng ngày càng sâu, từ đó đi đến Thánh Nhân cấp độ.

Tô Vân kiêm tu cựu học tân học sở trường, dung hợp từ Thần Ma kéo dài mà đến Tiên đạo phù văn, tạo dựng ra bản thân một bộ công pháp, gọi là Tử Phủ Chúc Long trải qua.

Nguyên Sóc Thánh Nhân tuyệt học, cơ hồ bị hắn nhìn lần, hắn ở trên con đường trưởng thành, liền không ngừng xác minh những này Thánh Nhân học vấn. Hắn muốn đột phá, liền cần hấp thu càng nhiều Nguyên Đạo cảnh giới tồn tại học vấn, tiến hành xác minh.

Mà Thiên Phủ tuy là cũng có Nguyên Đạo cảnh giới tồn tại, nhưng mà Thiên Phủ giáo dục là gia học chế độ, gia học cũng không truyền ra ngoài, bởi vậy dẫn đến Tô Vân cũng không thể nào hấp thu Thiên Phủ Nguyên Đạo cực cảnh cường giả học vấn.

"Có điều, đây có lẽ là cơ hội này, có thể xác minh tiên nhân tuyệt học."

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, hồi ức vừa mới Phạm Bất Hối đối kháng bản thân Hỗn Độn Tru Tiên chỉ sử dụng tiên thuật, thầm nghĩ: "Dùng tiên nhân tuyệt học tới xác minh ta thành Thánh chi lộ, hoặc là sẽ có một phen khác không tưởng tượng được thành tựu."

Vừa rồi Phạm Bất Hối vận dụng tiên thuật cực kỳ tinh diệu, Tô Vân cứ việc sử dụng Hỗn Độn Tru Tiên chỉ đem hắn đẩy lùi, nhưng Phạm Bất Hối thực ra cũng không bị thương nhiều lần, có thể thấy được hắn thực lực chi đáng sợ.

"Thực lực của hắn, chắc còn ở Tiêu Tử Đô phía trên. Đế tâm, hắn vừa mới tiên thuật thần thông, ngươi thấy rõ ư?" Tô Vân hỏi.

Đế thầm nghĩ: "Hắn vận dụng thần thông uy lực đến từ đạo hỏa. Đầu tiên kết thành lửa đạo trường, luyện thành tam muội."

Hắn một bên nói, một bên thi triển, dễ như trở bàn tay liền đem Phạm Bất Hối vừa rồi tiên thuật thần thông thi triển đi ra, thu thế nói: "Chính là như vậy."

Tô Vân trợn mắt hốc mồm, hồi lâu còn chưa lấy lại tinh thần.

Đế thầm nghĩ: "Ngươi nếu là không có thấy rõ, ta liền dùng lại một lần."

Tô Vân liên tục gật đầu.

Đế tâm ngay sau đó lại thi triển một lần, Tô Vân vẫn là nghẹn họng nhìn trân trối, sau một lúc lâu, lúc này mới nói: "Đế tâm, ngươi học qua môn thần thông này, tìm hiểu tới đạo hỏa?"

Đế tâm lắc đầu.

Tô Vân nói: "Vậy ngươi làm sao biết thi triển một chiêu này?"

Đế thầm nghĩ: "Nhìn một lần, nhìn ra hắn nguyên lý, một cách tự nhiên liền biết."

"Nhìn một lần, một cách tự nhiên…"

Tô Vân lệ rơi đầy mặt, lần đầu nếm đến bị người mạnh mẽ đả kích chua xót.

Đột nhiên, hắn cảm thấy tìm hiểu tiên nhân tuyệt học có lẽ cũng không phải là thành Thánh đường tắt, đem Đế tâm cái quái vật này truy nguyên một lần, mới là thành Thánh tốt nhất con đường.

"Thông Thiên các người còn chưa tới, bằng không cũng có thể để cho bọn họ đánh chữa thương tên tuổi, đem Đế tâm thái mỏng nghiên cứu."

Có Đế tâm chỉ điểm, Tô Vân tiến cảnh rất nhanh, để xác minh tiên nhân tuyệt học trợ bản thân đột phá ý nghĩ trở nên có có thể.

“Có Đế tâm ở bên người có lẽ cũng không phải là chuyện xấu, có lẽ có thể biến phế thành bảo, tăng lên tầm mắt của chính mình kiến thức, tăng lên tu vi của mình thực lực.” Tô Vân thầm nghĩ.

Lúc này, chỉ nghe một thanh âm xa xa truyền đến: “Đại đạo như thanh thiên, ngã độc bất đắc xuất! Đạn kiếm tác ca tấu khổ thanh, duệ cư vương môn bất xưng tình! Đông Sơn ẩn sĩ Miêu Thu Minh, nghe nói Tô Thánh Hoàng quảng nạp hiền lương, cầu hiền như khát, bởi vậy đến đây cầu kiến.”

Tô Vân nói: “Mời vào.”

Cái kia Đông Sơn ẩn sĩ Miêu Thu Minh âm thanh truyền đến, nói: “Thân là Thánh Hoàng, nghe được hiền sĩ tới chơi, chẳng lẽ không nên tháo giày đón lấy?”

Tô Vân nhìn nhìn tiền điện rạn nứt tấm biển, lại nhìn một chút sau lưng Đế tâm, không khỏi cười.

Chương 517 : Mưa gió sắp đến

Chương 518: Mưa gió sắp đến

Trong Thiên phủ, chỉ nghe tối tăm huyền diệu Hỗn Độn âm vang lên, lại nghe được một tiếng ầm vang tiếng vang, Thiên Phủ tiền điện bị nổ sụp nửa bên.

Trấn thủ Thiên Phủ thần giữ cửa đối với cái này tập mãi thành thói quen, mấy ngày nay chung quy có chút mắt không mở gia hỏa, hình thù kỳ quái, không biết từ nơi nào xuất hiện, chạy đến Thiên Phủ đi ăn uống miễn phí.

Hiện nay Tô Thánh Hoàng quan mới nhậm chức, nơi nào sẽ cho phép chuyện thế này phát sinh?

Ngay sau đó liền đem bọn hắn đánh cho một trận, đi đày đến Tam Thánh học cung đi dạy học.

Sau một lúc lâu, Thiên Phủ hai tôn thần giữ cửa nghe được tiếng bước chân, không khỏi liếc nhau, hiểu ý nở nụ cười, chỉ thấy quả nhiên có một người thư sinh bộ dáng người, khóc đến con mắt đỏ bừng, đi ra Thiên Phủ.

Thư sinh kia khuôn mặt xám xịt, hiển nhiên chịu qua đánh, bị Tô Thánh Hoàng đánh khóc, hiện nay không thể không đi Tam Thánh học cung dạy học.

"Thật sự là đáng thương."

Bên trái thần giữ cửa cười nói: "Những này lừa đảo, cho rằng có thể lừa dối Thánh Hoàng, lăn lộn cái chuyện tốt, lại không nghĩ rằng chúng ta Tô Thánh Hoàng là đánh ra uy

phong. Muốn tại Thiên Phủ xin ăn quỵt, thật sự là mơ mộng hão huyền!"

"Đúng đấy!"

Phía bên phải thần giữ cửa cười nói: "Chúng ta tốt xấu còn lăn lộn cái canh cổng việc cần làm, tốt hơn bọn họ hết ăn lại uống."

Những ngày này, có hơn mười vị hình thù kỳ quái gia hỏa rời đi Thiên Phủ sau đó liền đi tới Tam Thánh học cung, đi tìm Bạch Trạch báo đến, làm Tam Thánh học cung giảng sư tế tửu.

Tô Vân đối với mấy cái này ẩn cư tại Thiên Phủ tiên nhân không có bất kỳ cái gì ác cảm, chỉ là không muốn bị bọn họ mang theo, vì tiền triều Tiên Đế khôi phục ngai vàng ước muốn bán mạng, bởi vậy bất kể như thế nào, hắn đều cần đến nắm giữ quyền chủ động.

Nắm giữ quyền chủ động con đường, chính là hiểu chi lấy tình, động chi lấy nắm đấm.

Đương nhiên, Tô Vân chỉ là một chiêu tiên. Chỉ xuất một chiêu, hắn tuyệt đối là sâu không lường được tiên nhân, ra hai chiêu liền quá sức, ra ba chiêu, nội tình bị vạch trần.

Cũng may đến đây đầu nhập vào các tiên nhân tại chịu hắn một chiêu sau đó, liền sẽ bị hắn ngôn từ chỗ làm cảm động, đi vào dạy học.

Những ngày này, dựa vào Đế tâm tới phân tích những tiên nhân này tiên thuật thần thông, Tô Vân cũng thu hoạch không ít, Chinh Thánh cảnh giới càng ngày càng củng cố.

Chỉ là hai ngày này, từ từ không có tiên nhân đến đây đầu nhập vào.

Phạm Bất Hối nói qua, vẻn vẹn một cái Liên Tước thành, đều có ba vị tiên nhân ẩn cư trong đó, huống chi toàn bộ Thiên

Phủ động thiên?

Thiên Phủ động thiên bên trong, khẳng định không chỉ ẩn tàng cái này mười sáu tôn tiên nhân!

Tô Vân nghi ngờ: "Chẳng lẽ là mặt khác tiên nhân nhìn ra ta chỉ là muốn để cho bọn họ cho ta làm lao động, cũng không muốn khôi phục ngai vàng?"

Nghĩ tới đây, Tô Vân không khỏi đột nhiên giận dữ, hướng Đế tâm oán giận nói: "Bệ hạ muốn khôi phục ngai vàng, chung quy lại cùng chỉ có a miêu a cẩu hơn mười cái, còn nói gì tới khôi phục ngai vàng?"

Đế tâm nói: "Ngươi không giống như là đáng giá phó thác chi nhân. Đầu nhập vào ngươi tiên nhân, đều không phải là quá thông minh, quá thông minh đều có thể nhìn ra ngươi không có khôi phục ngai vàng chi tâm."

Tô Vân không có gì để nói.

Đế tâm lại nói: "Khi nào có người đến cho ta trị liệu kiếm thương?"

Tô Vân ngửa mặt nhìn lên bầu trời, chỉ thấy trên bầu trời tinh thần từ từ nhiều hơn, trên bầu trời phồn tinh cho thấy, Thiên Phủ động thiên đang tại xuyên qua một mảnh tinh hệ.

Trong lòng của hắn hơi trầm xuống: "Ta tuy là Thánh Hoàng, lại không cách nào điều động tất cả thế phiệt, để cho bọn họ đẩy cách Thiên Phủ động thiên. Lúc này Thiên Phủ động thiên, đang tại không thể tránh khỏi trượt hướng cửu uyên!"

Một bên khác, Thu Vân Khởi đám người ngửa mặt nhìn lên bầu trời, bên trong vùng trời kia tinh thần càng ngày càng nhiều, nếu như cùng cực thị lực, thậm chí có thể nhìn thấy trong hư không vũ trụ, vô số ngôi sao tạo thành một đầu to lớn

vô song Chúc Long, đang tại vượt ngang tinh không đi về phía bên này!

Thu Vân Khởi khẽ nhíu mày, nói khẽ: "Thiên Phủ động thiên tiến nhanh vào cửu uyên. Nếu như đi vào cửu uyên bên trong, không có Tiên giới tiếp đón, có rất ít người có thể chạy đi…"

Hắn ngay sau đó phấn khởi tinh thần, những người khác trốn không chạy ra đi không đáng bọn họ quan tâm, dù sao bọn họ có thể bị Tiên giới tiếp đón trở lại.

Mấy ngày nay bọn họ cũng nhận được tin tức, biết không ít người ra vào Thiên Phủ.

"Những này loạn thần tặc tử, quả nhiên ngồi không yên."

Thu Vân Khởi hướng Lang Ngọc Lan, Hoa Hồng Dịch đám người cười nói: "Nếu là bình thường thời kì, muốn tìm đến những này trốn loạn đảng rất khó. Tiên đình bốn phía lùng bắt loạn đảng, lùng bắt mấy ngàn năm, cũng không có thể đem bọn họ đều bắt. Mà lần này, ta đợi muốn một lần là xong!"

Lang Ngọc Lan cẩn thận nói: "Đế sứ đại nhân thánh minh. Chỉ là, cái này loạn đảng có mười sáu vị tiên nhân, muốn giết chết bọn họ, chỉ sợ cũng không dễ dàng…"

Thu Vân Khởi khẽ mỉm cười, nói: "Những này cựu triều loạn đảng tuy là cũng là tiên nhân, nhưng thực lực lại không có các ngươi tưởng tượng cao như vậy. Tu vi của chúng ta thực lực, cũng không có các ngươi tưởng tượng thấp như vậy. Huống chi, chúng ta này đến, là làm xong thập toàn chuẩn bị. Bởi vì, nhân gian không chỉ là bọn họ những tiên nhân này, còn có một nhóm tiên nhân cũng tại nhân gian."

Lang Ngọc Lan cùng Hoa Hồng Dịch tâm thần chấn động mạnh, còn có một nhóm tiên nhân tại nhân gian?

“Trước đây không lâu phát sinh một hồi biến cố, bị trấn áp tại Tiên giới chí bảo bên trong một nhóm tù nhân chạy trốn, Tiên giới đã phái ra cao thủ suất quân đi vào trấn áp bắt.”

Thu Vân Khởi không nhanh không chậm nói: “Lần này phụ trách đuổi bắt tù nhân, chính là quản lý Thiên Ngục Ngục Thiên Quân. Từ lão nhân gia ông ta bộ hạ mượn tới một số cao thủ đối phó những này loạn đảng, còn không phải dễ như trở bàn tay?”

Lang Ngọc Lan cùng Hoa Hồng Dịch ánh mắt sáng lên.

Thu Vân Khởi lại nói: “Thủy sư muội, Lâu sư muội, các ngươi liên hệ Ngục Thiên Quân, xin hắn lão nhân gia phái người đến đây giúp đỡ. Đợi đến Thiên Ngục người tới, liền có thể thu lưới, đem bọn hắn một lưới bắt hết!”

Thủy Oanh Hồi cùng Lâu Châu Thúy đồng ý, lập tức chuẩn bị tế đàn, cùng Ngục Thiên Quân liên hệ.

Qua không lâu, thiên mạc bên trong đột nhiên nhiều hơn mấy chục cái kỳ dị Tiên Lục hình vẽ, Lang Ngọc Lan, Hoa Hồng Dịch đám người trợn mắt lên, những bức vẽ kia, chính là có đến từ dị vực tiên nhân đi qua Tiên Lục giáng lâm!

“Ngục Thiên Quân thật sự là hào khí, một hơi phái tới nhiều tiên nhân như vậy!” Thu Vân Khởi kinh ngạc nói.

Thủy Oanh Hồi lắc đầu, nói: “Ta chỉ là vừa mới liên lạc với Ngục Thiên Quân, còn chưa kịp mở miệng.”

Thu Vân Khởi kinh ngạc nói: “Không phải Ngục Thiên Quân, này sẽ là ai?”

Trên bầu trời Tiên Lục hình vẽ đột nhiên nổ tung, trên không một đạo kiếm quang phá vỡ trường không, đem những cái kia Tiên Lục hình vẽ chém nát, là có người tại phá hoại giáng lâm chi lộ!

Bên trong một cái Tiên Lục bị phá hư lúc, đột nhiên xông ra nồng đậm huyết quang, đem không trung nhuộm đến đỏ tươi!

Thu Vân Khởi, Dạ Hàn Sinh đám người trong lòng giật mình, thất thanh nói: "Có tiên nhân chết!"

Cái kia phiến huyết quang chính là tiên nhân bị chém giết sau đó chảy ra huyết dịch, trải tại trên bầu trời, như là một mảnh huyết vân, nồng đậm vô cùng.

Từ phía dưới hướng bên trên nhìn, huyết vân đặc biệt nổi bật.

Dạ Hàn Sinh nói: "Hơn nữa là một vị cực kỳ lợi hại tiên nhân, thấp nhất là Kim Tiên!"

Thủy Oanh Hồi nói: "Xuất thủ người kia, gần như là vừa đối mặt phía dưới liền chém giết Kim Tiên. Một thân thực lực, hẳn là Tiên Quân cấp độ!"

Lâu Châu Thúy ngẩng đầu quan sát, nói: "Người kia chém giết Kim Tiên sau đó, không có dừng lại. Chúng ta tới đó thử xem."

Lang Ngọc Lan cùng Hoa Hồng Dịch đám người nghi ngờ không thôi, trong lòng thấp thỏm lo âu, liền Kim Tiên cũng đã chết? Thiên Phủ động thiên, khi nào trở nên đáng sợ như thế?

Thu Vân Khởi, Dạ Hàn Sinh đám người nhanh chóng chạy tới trên bầu trời cái kia phiến huyết vân, đợi đi tới huyết vân bên cạnh lúc, chỉ thấy cái kia huyết vân bên trong tiếng gào thét không ngừng, kinh người vô cùng.

Huyết vân bên trong có to lớn ma quái đang thét gào, kêu thảm, khi thì thành hình, khi thì nghiền nát.

Dạ Hàn Sinh quan sát huyết vân, nói: "Vị này Kim Tiên Tiên Linh bị người kia cắt nát, hóa thành mảnh vỡ, bởi vì đột

tử, trong đó không chết chấp niệm biến thành ma, ý đồ mượn tiên huyết hóa thành Ma Thần.”

Lang Ngọc Lan cùng Hoa Hồng Dịch chấn động vô cùng, Kim Tiên máu muốn hóa thành Ma Thần?

Thu Vân Khởi đối cái này một đoàn huyết vân thờ ơ lãnh đạm, đi về phía cái kia Tiên Lục phá hoại chỗ bay đi, Dạ Hàn Sinh đám người vội vàng đuổi theo. Lang Ngọc Lan cùng Hoa Hồng Dịch mặc dù biết huyết vân nếu là đản sinh ra Ma Thần, mặc dù sẽ cho Thiên Phủ người đời tạo thành rất lớn thương vong, chẳng qua lúc này hiển nhiên đuổi theo Thu Vân Khởi đám người quan trọng hơn, ngay sau đó liền cũng bỏ cái này đoàn huyết vân.

Huyết vân bay đi, trong mây như trước quỷ khóc thần gào, khủng bố tiêu điều.

Huyết vân bay đi mấy ngàn dặm, trong mây từ từ có Ma Thần sinh sôi, thôn phệ mặt khác Tiên Linh chấp niệm, bởi vì chết oan mà trở nên càng ngày càng hung ác, gào thét không ngừng.

Lúc này, hai đầu trắng như tuyết Linh Tê kéo lấy một cỗ bảo liễn lái tới, xa phu là cái màu đen Giao Long, giơ tay lên một roi, buộc lại cái kia đóa huyết vân bên trong Ma Thần cái cổ.

Cái kia Ma Thần từ huyết vân bên trong đứng dậy, khẽ động roi, đem Linh Tê bảo liễn hướng mình kéo đi, gầm thét liên tục.

Lúc này, màu đỏ vân thường phô thiên cái địa, đem huyết vân chặn lại.

“Thật sự là đáng thương chấp niệm, tuy là tiên nhân, nhưng không cam tâm tại tử vong, vậy mà hóa thành ma đầu.”

Váy đỏ giấu đi, chảy vào trong xe, chỉ thấy cái kia huyết vân cùng Ma Thần biến mất không còn tăm tích.

"Ta liền thu ngươi, miễn cho ngươi bốn phía gây họa." Ngô Đồng tựa vào bên cửa sổ, lười biếng nhìn phong cảnh phía ngoài, tu vi của nàng, càng ngày càng thâm hậu.

Thu Vân Khởi, Dạ Hàn Sinh đám người đi tới thiên ngoại, chỉ thấy những cái kia Tiên Lục nghiền nát chỗ, lại có mới Tiên Lục tạo ra, rất nhanh, tôn thứ nhất tiên nhân phá tan tiên lộ, giáng lâm Thiên Phủ.

"Vũ tiên nhân!"

Tiên nhân kia hừ lạnh một tiếng, tiếng rống giận dữ rung trời: "Hôm nay gọi ngươi số kiếp đã định!"

Thu Vân Khởi vừa mừng vừa sợ: "Là trấn thủ Bắc Miện trường thành, bắt Vũ tiên nhân Viên Tiên Quân!"

Tam Thánh học cung, Tô Vân đang tại giám thị, lần này là Tam Thánh học cung nhóm đầu tiên sĩ tử kiểm tra nhập học thời gian, bởi vậy Tô Vân với tư cách Tam Thánh học cung đại tế tửu, lại là Thiên Phủ Thánh Hoàng, không thể không có mặt.

Lúc này, Ứng Long vội vàng chạy đến, nói nhỏ: "Tiểu lão đệ, có người muốn gặp ngươi."

Tô Vân nói: "Ta hiện tại thoát thân không ra…"

"Là Vũ tiên nhân, hiện nay tại trong Thiên phủ!" Ứng Long đè thấp giọng nói.

Tô Vân trong lòng nhảy lên kịch liệt hai cái, lúc này đứng dậy, đang muốn tùy hắn đi vào, đột nhiên lại dừng lại, nói: "Đế tâm, ngươi theo ta cùng đi Thiên Phủ!"

Đế tâm đuổi theo hắn, nhắm mắt theo đuôi.

Ứng Long khó hiểu nói: "Vì sao gọi Đế tâm cùng đi?"

Tô Vân nói: "Vũ tiên nhân người này bạc tình bạc nghĩa, lại là cái dã tâm bừng bừng hạng người, không thể không phòng! Hắn không phải tiền triều Tiên Đế phe phái, hắn đã từng ý định cho ta mượn tay, luyện hóa Tiên Đế thi yêu! Bảy mươi hai động thiên thế giới hợp nhất, cũng là bởi vì này mà lên! Hắn cũng không phải tiên đình phe phái, tiên đình cũng phải giết hắn!"

Hắn dừng một chút, trong mắt tinh quang lấp lóe: "Lúc trước ta cùng nội tử tại Huyền quan bên trong cứu hắn tính mạng, lại tại hắn gặp phải Tiên Đế thi yêu người bị thương nặng sau lần thứ hai cứu hắn tính mạng, hắn thế nào báo đáp?"

Ứng Long nghiêm nghị, nói: "Hắn lợi dụng ngươi bảo vệ Thiên Thị Viên bảo vệ Nguyên Sóc tâm tư, lưu lại tiên cung đại tế luyện chế pháp môn, ý định mượn ngươi tay, đem Tiên Đế thi yêu luyện hóa, để bảy mươi hai động thiên hợp nhất."

Tô Vân cười lạnh nói: "Mà ta kém chút bị cùng một chỗ hiến tế! Cùng chết ở nơi đó! Người này phụ nghĩa vong ân, không phải một cái đáng giá thâm giao người, chỉ có thể lợi dụng lẫn nhau. Còn giao tình, nhạt như nước là đủ. Ta mang theo Đế tâm, chính là muốn giết một giết hắn uy phong, cùng hắn giao dịch bên trong thấp nhất muốn chiếm thượng phong!"

Trong Thiên phủ, Tô Vân bước vào cửa chính điện hộ, liền gặp Vũ tiên nhân chắp hai tay sau lưng, đưa lưng về phía bọn họ ngẩng đầu lên quan sát treo ở chính điện trên vách tường Tam Thánh Hoàng giống như.

Vị này Vũ tiên nhân gánh vác một cái Tiên kiếm, hiển nhiên đã luyện mới Tiên kiếm.

Tô Vân nhẹ nhàng ho khan một tiếng, thản nhiên cười nói: "Vũ tiên nhân, ngươi đem ta làm hại thật thê thảm."

Vũ tiên nhân cười nói: “Nhưng ngươi cũng nhận được không ít chỗ tốt, không phải sao?”

Hắn xoay người lại, nhìn thấy Tô Vân sau lưng Đế tâm, sắc mặt đột biến, sau lưng Tiên kiếm tranh một tiếng nhảy lên!

—— —— các đạo hữu, chỗ bình luận truyện nhân viên quản lý phát Lâm Uyên Hành tháng chín nguyệt phiếu hoạt động bộ phận xung quanh biểu hiện ra dán, mỗi cái thiếp mời biểu hiện ra xung quanh, vào ngày mai đều sẽ ngẫu nhiên rút ra một phần đưa cho bạn đọc! Mọi người xem trước một chút, không ngại nhắn lại, nói không chừng chính mình là ngày mai vận khí vương. Ừm, sau đó còn có một cái tháng chín hoạt động văn án, đừng quên nhìn a ~

Chương 518 : Tro tàn tiên nhân

Chương 519: Tro tàn tiên nhân

Vũ tiên nhân như chim sợ cành cong, không nói lời gì rút kiếm, thanh này mới luyện chế Tiên kiếm hiển nhiên không bằng trấn áp Bắc Miện trường thành bên dưới đại thiên thế giới chiếc kia Tiên kiếm, nhưng tế kiếm người là hắn, như vậy cây kiếm này chính là sắc bén nhất kiếm!

Trong mắt của hắn thai nghén sinh ra kiếp vận, đó là Lôi Trì bên trong tích chứa vô số sinh linh kiếp vận hình thành tích lôi, hóa thành tế kiếm năng lượng!

Hắn từng mượn Tô Vân tay, ý đồ hiến tế Tiên Đế thi yêu, tới đạt được dã tâm của mình, không nghĩ tới lúc này tiền triều Tiên Đế ngay tại Tô Vân sau lưng!

Cái này cho hắn rung động không thể bảo là không lớn!

Vũ tiên nhân sắc mặt trắng bệch, ánh mắt hoảng sợ, ngay tại hắn không cần nghĩ ngợi tế kiếm thời điểm, trong lòng hối hận vô cùng: "Bệ hạ nhất định là tới tìm ta báo thù , đáng hận ta cái này một thân khát vọng chưa hề thi triển, liền phải táng thân ở đây…"

Hắn trong phút chốc nhớ lại bản thân đời này đủ loại, đầu tiên là ở tiền triều làm quan, rõ ràng có đại năng lực, nhưng không được trọng dụng, đành phải cái trấn thủ Bắc Miện trường thành.

Hắn phẫn có điều, lúc này mới tại tân triều Tiên Đế uy hiếp dụ dỗ bên dưới làm phản, trợ người kia lật đổ Tà Đế, xây dựng

hiện nay tiên đình.

Thật sự là hắn cũng chia cắt đến lợi ích lớn hơn nữa, toàn bộ Lôi Trì đều rơi vào trong tay của hắn, bị hắn luyện hóa, để hắn có thể nắm giữ người trong thiên hạ kiếp vận.

Nhưng lại không nghĩ tới tân triều thế mà không tha thứ hắn, thừa dịp tiệc ăn mừng ngay lúc đó, đem hắn bắt trấn áp, đổi cái giả Vũ tiên trấn thủ Bắc Miện trường thành!

Mà hắn, thì bị trấn áp tại Huyền quan cấm địa, rơi vào Vạn Hóa Phần Tiên lô bên trong, bị để dùng cho tân Đế luyện kiếm!

Cái này ngắn ngủi trong nháy mắt, hắn liền xem bản thân cả đời, không còn hy vọng, mà Tiên kiếm cũng dưới sự thôi thúc của hắn hướng Tô Vân cùng Đế tâm chém tới.

Bất kể như thế nào hắn đều muốn buông tay đánh cược một lần!

Tô Vân trước mắt trắng lóa như tuyết, chỉ còn lại có càng lúc càng lớn mũi kiếm.

Vũ tiên nhân kiếm ý xuyên qua trường không, đã đem tầm mắt của hắn lấp đầy, để hắn không nhìn thấy những vật khác, đây là đi đến tiên cấp độ Tiên kiếm đạo, cũng là Tô Vân kiếm đạo nhập môn!

Tô Vân tại khi còn nhỏ chính là bởi vì nhìn thấy một kiếm này mà biến thành người mù, cũng là bởi vì tìm hiểu một kiếm này mà lĩnh ngộ ra Tiên kiếm trảm yêu long một chiêu này tiên thuật, hắn càng là một mực tại tìm kiếm phá giải một kiếm này công pháp thần thông.

Chẳng qua tại hắn bước vào Chinh Thánh cảnh giới sau đó, hắn lại nhìn Vũ tiên nhân Tiên kiếm, cũng đã không còn thần bí như vậy, không còn như vậy không thể địch nổi.

Hắn thấp nhất có bốn loại ấn pháp một loại kiếm pháp một loại chỉ pháp, có thể phá vỡ Vũ tiên nhân Tiên kiếm!

Tô Vân không cần nghĩ ngợi, thi triển ra đế kiếm kiếm đạo, một đạo kiếm quang bay ra, chặn lại Vũ tiên nhân kiếm, đem Vũ tiên nhân gần như vô địch kiếm ý như bẻ cành khô giống như phá vỡ!

Nhưng mà sau một khắc, Vũ tiên nhân vô cùng kinh khủng lực lượng nghiền ép hạ xuống, Tô Vân nhất thời cảm giác được về mặt sức mạnh khó mà cân nhắc khoảng cách, vội vàng nói: "Vũ tiên nhân, vị này là Đế tâm."

Vũ tiên nhân nghe vậy, vội vàng thu kiếm, chiếc kia Tiên kiếm đi tới Tô Vân mi tâm phía trước, mà thân kiếm bị Đế tâm kẹp lấy.

"Đế tâm…"

Vũ tiên nhân mở miệng, còn ý định giữ lại điểm thể diện, nhưng mà vừa nói giọng liền không tự chủ run rẩy lên, hiển nhiên mới vừa rồi bị dọa cho phát sợ, liền trước khi chết hồi quang phản chiếu chiếu rọi cả đời loại này ảo giác đều xuất hiện, có thể tưởng tượng được mọc ra Tà Đế khuôn mặt Đế tâm đối với hắn đe dọa lực có bao lớn!

Tô Vân cái trán cũng toát ra mồ hôi hột lớn chừng hạt đậu, Đế tâm kẹp lấy Tiên kiếm đầu ngón tay đã bắt đầu chảy máu, hiển nhiên Vũ tiên nhân một kích này lực lượng không nói tại Đế tâm phía trên, cũng tuyệt đối có thể cùng Đế tâm ngang hàng!

Nếu như Đế tâm không có kẹp lấy một kiếm này, như vậy Tô Vân chỉ sợ cũng đem đi đời nhà ma!

Chiếc kia Tiên kiếm rất nhỏ chấn động, như là cá chạch từ Đế tâm khe hở bên trong trượt ra, bay vào trong vỏ kiếm.

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, quan sát Vũ tiên nhân, chỉ thấy Vũ tiên nhân mặc trên người đỏ tươi áo choàng, cả người đều bị bao phủ tại thật dày áo bào bên dưới, thậm chí ngay cả tay cũng mang theo găng tay, mặt cũng bị mũ bọc che kín.

Quang mang chiếu rọi, mặt của hắn có vẻ hơi trắng xám.

Đế tâm buông tay xuống, ánh mắt kỳ dị nhìn Vũ tiên nhân, nói: "Kiếm của ngươi rất mạnh."

Vũ tiên nhân khẽ mỉm cười, tận lực ổn định tâm thần: "Ta một kiếm chống đỡ lấy tiên đình trường thành, trăm vạn năm không ngã, đương nhiên rất mạnh."

"Nhưng còn chưa đủ mạnh." Đế tâm tiếp tục nói.

Vũ tiên nhân sắc mặt biến hóa, nhớ tới vừa rồi Tô Vân phá vỡ hắn kiếm đạo thần thông tình hình. Tô Vân một kiếm kia đột nhiên xuất hiện, không chỉ có phá kiếm đạo của hắn, thậm chí còn có xâm nhập đạo tâm của hắn xu thế!

Đế tâm phê bình xong xuôi, không nói thêm gì nữa.

Vũ tiên nhân sắc mặt biến ảo không ngừng, thầm nghĩ: "Tại trong tiên giới kiếm đạo tu vi tại trên ta, quả thực có như vậy một hai người. Cái này Tô Vân vừa rồi một kiếm kia, chính là đến từ một người trong đó. Chỉ là, hắn làm sao lại nhận được người kia kiếm đạo?"

Hắn nói tới người kia, chính là hiện nay Tiên Đế, hiện nay Tiên Đế làm sao lại đem của mình kiếm đạo truyền thụ cho Tô Vân cái này Thiên Thị Viên dế nhũi?

Hắn nghĩ mãi không thông.

Tô Vân không vui nói: "Vừa thấy mặt liền muốn giết ta, Vũ tiên nhân chính là báo đáp như vậy ơn cứu mạng của ta?"

Vũ tiên nhân ổn định tâm thần, cứ việc đối Đế tâm vẫn là rất kiêng kị, nhưng đã không có cái loại này tại chỗ chết bất

đắc kỳ tử sợ hãi, có khả năng nói chuyện đứng đắn, nói: "Mấy năm không thấy, Tô tiểu hữu cũng đã trở thành Thiên Phủ Thánh Hoàng, ta nghe nói tin tức này, chính là kinh ngạc lại là vui mừng. Ngươi tiến cảnh nhanh chóng, là ta trước chỗ ít thấy. Chuyện vừa rồi, chỉ là một cái hiểu lầm, vừa dọa cho phát sợ ta, cũng dọa cho phát sợ tiểu hữu ngươi. Nhưng cũng may không có xảy ra chuyện, tất cả đều vui vẻ."

Tô Vân thấy hắn rõ ràng bản thân mang theo Đế tâm tới mục đích, liền không có tiếp tục truy cứu, cười nói: "Vũ tiên tiền bối tu vi khôi phục?"

"Ta này tới chính là vì việc này."

Vũ tiên nhân liếc liếc Đế tâm, chỉ thấy người này tượng gỗ giống như đứng ở nơi đó, cũng không động, cũng không nói chuyện, thậm chí liền tròng mắt đều chẳng muốn đi một vòng, mí mắt cũng lười hợp nhất bên dưới, cũng yên lòng, nói: "Ta ý định hướng Thánh Hoàng mượn điểm tiên khí."

Tô Vân cười ha ha, hướng Đế thầm nghĩ: "Đường đường Vũ tiên, hướng ta mượn tiên khí. Đế tâm, ngươi đã nghe chưa?"

Đế tâm nhãn da nhúc nhích một chút.

Tô Vân có chút vô vị, Đế tâm cứng nhắc cực kì, không có Oánh Oánh như vậy linh động, nếu như là Oánh Oánh ở đây, nhất định sẽ cùng mình kẻ xướng người hoạ, đem Vũ tiên nhân thẹn đến muốn chui xuống đất.

Tiếc là, hôm nay là Tam Thánh học cung đại khảo ngày, Oánh Oánh tại giám thị, nàng đối giám thị lúc chơi đùa những thí sinh kia hứng thú, hiển nhiên so với Tô Vân hứng thú lớn hơn nhiều.

"Ta cái này Thánh Hoàng, là không có thực quyền."

Tô Vân thở dài, buồn bã nói: “Ta tuy là chưởng quản mệnh danh giàu có nhất Thiên Phủ, nhưng trên thực tế bị trói tại thế phiệt. Trong tay ta không có nửa điểm tiên khí…”

Đế tâm khó hiểu nói: “Ta nhìn thấy ngươi dùng tiên khí tu luyện.”

Tô Vân bị hắn tại chỗ vạch trần, không khỏi mặt mo đỏ bừng, hung dữ lườm hắn một cái.

Đế tâm càng thêm không hiểu, nói: “Thiên Thuyền động thiên bảo địa, đều bị ngươi chiếm, những cái kia thế phiệt e sợ ngươi, nào dám nhúng tay Thiên Thuyền? Ngươi còn có chút thủ hạ, như Ứng Long, Bạch Trạch, mượn dùng danh hào của ta hãm hại lừa gạt, lừa không ít bảo bối, trong đó liền có tiên khí. Ngươi tiên khí, không cần lên cống tiên đình, ngươi so Thiên Phủ bất kỳ thế gia đều muốn giàu có.”

Tô Vân cười ha ha, che giấu lúng túng.

Vũ tiên nhân nhìn hắn , chờ đợi hắn cười xong, lúc này mới nói: “Thiên Thị Viên Đại Đế nắm giữ Đế đình bảo địa, nơi đó tiên khí chất lượng cao nhất, há có thể không có tiên khí?”

Tô Vân thật sâu nhìn hắn đồng dạng, nghiêm mặt nói: “Vũ tiên, Đế đình là của ta, ngươi không thể cứng rắn cướp. Ngươi lần trước làm chuyện, ta không tính toán với ngươi, đã coi như là rất cho các hạ mặt mũi.”

Vũ tiên nhân nhướng nhướng mày, Tô Vân mặt mang tươi cười, không nhường chút nào.

Vũ tiên nhân mặt giãn ra cười nói: “Ta đương nhiên sẽ không cưỡng đoạt. Tô Thánh Hoàng yên tâm, ta có trao đổi chi vật. Ta gần nhất giết không ít tiên đình chó săn, nhận được một chút tiên gia bảo vật.”

Hắn từ Linh giới bên trong lấy ra từng kiện từng kiện tiên binh, bày ở Tô Vân phía trước, nói: “Những này tiên gia bảo

vật mỗi một kiện đều vượt qua Thiên Phủ thế phiệt gia đình trấn tộc chi bảo rất nhiều, chính là Tiên giới tiên nhân Kim Tiên mang theo người bảo vật."

Tô Vân thản nhiên nói: "Ta Đế đình bên trong tương tự bảo vật nhiều vô số kể. Vũ tiên luyện kiếm còn thừa chi vật, cũng không thể vào ta pháp nhãn."

Vũ tiên nhân nhướng nhướng mày, nói: "Đế đình bên trong bảo vật tuy nhiều, nhưng các hạ có thể gỡ xuống mấy món? Mà ta chỗ này bảo vật đối với ngươi mà nói dễ như trở bàn tay."

Tô Vân mặt mang nghiền ngẫm tươi cười, gảy cái kia mấy món tiên binh, nói: "Tiên đình bên trong tiên khí đang không ngừng hóa thành tro tàn, Vũ tiên nhân chỉ sợ thân thể cũng tại hướng tro tàn quái phương hướng thay đổi a? Tiên binh với ta mà nói cũng không phải là nhất định phải, nhưng tiên khí đối Vũ tiên tới nói rất quan trọng."

Hắn nói đến đây liền không có nói tiếp, Vũ tiên nhân nhưng đã nghe dây đàn mà biết nhã ý, nói: "Tô Thánh Hoàng muốn Vũ mỗ làm những gì?"

Tô Vân cười nói: "Ta muốn Vũ tiên nhân làm chuyện rất đơn giản, ta có một người bạn, hắn chịu kiếm thương, thương thế rất nặng. Ta còn có một cái y sư bằng hữu có thể giúp hắn chữa thương, nhưng mà không cách nào đối mặt cái kia trong vết thương tích chứa thần thông, bởi vậy muốn mời Vũ tiên nhân giúp đỡ, tại ta người y sư kia bằng hữu trị liệu ta vị bằng hữu này lúc, chặn lại cái kia trong vết thương sót lại thần thông."

Vũ tiên nhân ánh mắt lấp lóe: "Ngươi cái kia y sư bằng hữu, chính là lần trước chữa thương cho ta người kia?"

Tô Vân gật đầu.

Vũ tiên nhân nói: “Người này y thuật xác thực cao siêu. Chuyện này, ta có thể giúp.”

Tô Vân nói: “Còn có thứ hai chuyện.”

Vũ tiên nhân nói: “Xin nói.”

Tô Vân nói: “Thiên Thị Viên cùng Thiên Phủ sắp hợp nhất, giúp ta bảo vệ Thiên Thị Viên.”

Vũ tiên nhân sắc mặt biến hóa, chắp tay nói: “Vũ mỗ đến nhầm, cáo từ.” Dứt lời, liền đi ra ngoài.

Tô Vân nghiêng đầu nói: “Vũ tiên nhân sợ?”

Vũ tiên nhân tại phía sau hắn dừng bước, nghiêng đầu nói: “Không sai. Vũ mỗ sợ. Ta là tới hướng ngươi mượn tiên khí, để cho ta thực lực tu vi khôi phục lại trạng thái đỉnh phong, không phải đem mạng bán cho ngươi! Cái kia Đế đình là địa phương nào?”

Thanh âm hắn tức giận, nói: “Đừng nói ta, năm đó ngay cả đường đường Tiên Đế cùng ba ngàn Kim Tiên, cùng với đế hậu cùng hậu cung, đều chưa từng giữ vững, táng thân tại Đế đình bên trong! Tô Thánh Hoàng, ngay cả ta cũng không dám đặt chân Đế đình! Ngươi nếu là thật sự muốn tiếp tục sống mà nói, nghe ta một câu, từ bỏ nơi đó! Nơi đó điềm xấu.”

Tô Vân lặng im phút chốc, nói: “Đổng y sư đang nghiên cứu tro tàn quái căn nguyên, nghiên cứu thế nào chữa trị tro tàn bệnh. Nếu như Vũ tiên nhân có khả năng giúp ta cái này chuyện nhỏ mà nói, tương lai Đổng y sư nghiên cứu thành công, có thể trị Vũ tiên nhân.”

Vũ tiên nhân thân thể cứng nhắc, âm thanh khàn giọng nói: “Ngươi đã nhận ra?”

Tô Vân đột nhiên cảm nhận được không gì so sánh nổi sát ý, đó là từ Vũ tiên nhân trong cơ thể truyền đến đáng sợ sát ý,

để hắn như rơi uông dương huyết hải bên trong!

Đế tâm cũng cảm ứng được Vũ tiên nhân cỗ này sát ý, hoành thân ngăn tại Tô Vân phía trước, nói: "Ta có thể không phải là đối thủ của ngươi."

Vũ tiên nhân lạnh lùng nói: "Ngươi đương nhiên không phải là đối thủ của ta. Tô Thánh Hoàng là thế nào phát giác được ta thân nhuộm tro tàn bệnh?"

Tô Vân đối với hắn sát ý phảng phất giống như không phát hiện, mỉm cười nói: "Ngươi đã tại hướng tro tàn quái thay đổi, đúng không? Trong khoảng thời gian này ngươi bị người đuổi giết, vô cùng nhếch nhác, tu vi của ngươi thực lực từ đầu đến cuối không có khôi phục lại trạng thái đỉnh phong. Mà tu vi của ngươi thực lực không cách nào khôi phục nguyên nhân, là bởi vì ngươi tiên nguyên đang không ngừng tự mình hủ hóa, hóa thành tro tàn! Ngươi mặc dày như vậy, là tại che giấu trên người ngươi biến hóa, ta suy đoán không sai a, Vũ tiên nhân?"

Vũ tiên nhân trở nên trầm mặc, đột nhiên bỗng nhiên kéo ra áo choàng, đẩy ra mũ bọc.

Trên người hắn, đâu đâu cũng có lộ ra ngoài xương cốt, thậm chí hắn bên ngoài thân còn có chút xương cốt chưa hề đâm rách làn da, chỉ là đem làn da chắp lên!

Có nhiều chỗ địa phương đã ủi rách da da, trần trụi bên ngoài, tiên nhân mục nát máu, lộ ra ngoài xương cốt, cùng mục nát da, làm người ta nhìn thấy mà giật mình!

Mà tại những cái kia hư hại địa phương, có nhỏ bé tro tàn tung bay!

Thân thể của hắn, quả thực là tại hướng tro tàn thay đổi!

Đáng sợ hơn chính là hắn Linh giới, nơi đó tiên nguyên hủ hóa tốc độ càng nhanh, bay lả tả tro tàn như cùng ở tại trận tiếp theo u ám tuyết!

Vũ tiên nhân âm thanh khàn giọng nói: “Ngươi đoán không lầm. Ngươi có thể cứu ta?”

Tô Vân nói: “Ta cùng Đổng y sư đã từng chữa trị qua một chút mắc tro tàn bệnh phàm nhân cùng linh sĩ, tiên nhân vẫn còn chưa hề chữa trị qua. Có điều, có thể chữa trị phàm nhân, hẳn là cũng có thể chữa trị tiên nhân a?”

Vũ tiên nhân lại đem mũ bọc mang theo, thấp giọng nói: “Ta đáp ứng, có điều, ta chỉ giúp ngươi thời gian nửa năm.”

Chương 519 : Học ta người chết (tháng chín hướng bảng cầu phiếu!)

Chương 520: Học ta người chết (tháng chín hướng bảng cầu phiếu!)

Tô Vân cảm nhận được trên người hắn sát ý tán đi, không khỏi thở phào nhẹ nhõm, bị một tôn Tiên Quân sát ý phong tỏa, nói không có bất kỳ cảm giác gì tuyệt đối là cái nói dối.

Vũ tiên nhân cho người cảm giác áp bách, tựa như một tòa Lôi Trì đè ở đỉnh đầu, một đạo Bắc Miện trường thành đè ở trên người!

Cùng Vũ tiên nhân thỏa đàm, Tô Vân cũng yên lòng.

Hắn biết cùng Vũ tiên nhân hợp tác chỉ là uống rượu độc giải khát, Vũ tiên nhân không thể tin dựa vào, nhưng bây giờ Thiên Thị Viên cùng Thiên Phủ động thiên hợp nhất sắp đến, hắn nhất định phải có đầy đủ lực lượng đi bảo vệ Thiên Thị Viên!

“Vũ tiên, ngươi mang đi nhân ma Bồng Khao, hiện nay Bồng Khao ở đâu?” Chính sự nói xong, Tô Vân hỏi cố nhân.

“Bồng Khao? Hắn bị thê tử của ngươi mang đi.”

Vũ tiên nhân hững hờ, nói: “Ta cần tránh đi Viên Tiên Quân cùng hai mươi tám Kim Tiên đuổi giết, ốc còn không mang nổi mình ốc, không cách nào mang theo hắn chạy trốn. Về sau tại Dao Quang động thiên gặp phải thê tử của ngươi, liền đem Bồng Khao giao cho nàng.”

“Sơ Hi? Nàng mang đi Bồng Khao?” Tô Vân giật mình.

“Nàng nói, nàng đã không phải là các chủ phu nhân. Ta thấy nàng mang theo một đứa bé, đứa bé kia dáng dấp cùng ngươi rất giống.”

…

Sau một lúc lâu, Tô Vân thoát khỏi trong lòng buồn phiền, đi ra chính điện, ngước đầu nhìn lên, chỉ thấy trên bầu trời có sâu xa hắc ám vực sâu đang tại hướng lên trời phủ mà đến, không ít Thiên Phủ Thần Ma cũng tại ngẩng đầu quan sát một màn này.

Mà tại vực sâu phía sau, đã loáng thoáng có thể nhìn thấy tráng lệ tráng lệ Chung sơn cùng Chúc Long.

Bởi vì Thiên Thị Viên cùng Thiên Phủ động thiên là song song hướng thứ bảy Linh giới bay đi, cho nên hai tòa động thiên tới gần cũng không có hai lần trước hợp nhất như vậy nhanh chóng.

Chính là bởi vì như thế, đứng tại trong Thiên phủ ngược lại có thể càng thêm tỉ mỉ quan sát được Thiên Phủ rơi vào cửu uyên quá trình.

Thiên Phủ lúc này đang tại ngã vào đệ nhất trọng thiên uyên

Thiên Uyên phía trong thời không bóp méo thành vòng, Thiên Phủ rơi xuống trên đường, Thiên Uyên bên ngoài thời không cũng phát sinh biến hóa kỳ dị, trên bầu trời tinh thần bị kéo thành từng cái vòng, giống như là trước sau tướng ngậm đại xà.

Thiên Uyên bên ngoài đâu đâu cũng có loại này kỳ dị tinh tượng.

“Thiên Phủ rơi vào Thiên Uyên, như vậy lưỡng giới hợp nhất hẳn là chỉ ở mấy ngày gần đây.”

Tô Vân lấy lại tinh thần, vỗ tay một cái, nói: “Tỳ Hưu nguyên lão ở đâu?”

Phía sau hắn, một tòa quang môn xuất hiện, Tỳ Hưu Ma Thần trong cửa khom người: “Tỳ Hưu ở đây.”

Tô Vân nói: “Vũ tiên nhân, Tỳ Hưu nguyên lão thu thập của cải của ta, ngươi có thể đi vào hắn Tỳ Hưu bảo tàng giới, hấp thu tiên khí. Ngươi rất dễ mau chóng khôi phục thực lực.”

Vũ tiên nhân đi vào Tỳ Hưu chi môn, chỉ thấy mảnh này bảo tàng giới bên trong tiên khí mờ mịt, như là một biển mây, không khỏi trong lòng hơi chấn động: “Trong khoảng thời gian ngắn không gặp, tiểu tử này cũng đã như thế giàu có.”

Biển mây bên trong còn có rất nhiều bảo vật, chất đống như núi, còn có một mảnh Tử Trúc lâm, chiếu đến tiên quang bảo khí, cái kia Tử Trúc, là Tiên giới cỏ cây, thuộc về tiên trân.

“Cái này Tỳ Hưu, ăn đến so tiên nhân còn tốt.” Vũ tiên nhân lắc đầu.

Tô Vân nhìn về phía thiên ngoại Thiên Uyên, thầm nghĩ: “Đoạn thời gian gần nhất chỉ sợ cực kỳ hung hiểm. Chẳng biết tại sao, cứ việc có Vũ tiên nhân cùng Đế tâm bảo vệ, ta như trước có chút vô cùng lo sợ.”

Đế lòng đang phía sau hắn nói: “Cái này Vũ tiên nhân, có một loại mục nát khí tức, mặt khác tiên nhân cũng có đồng dạng khí tức.”

Tô Vân giật mình, quay đầu hướng hắn xem ra: “Mặt khác tiên nhân cũng có? Những cái kia đầu nhập vào ta tiên nhân cũng có?”

Đế tâm gật đầu: "Loại trừ mấy cái này tiên nhân bên ngoài, ta còn cảm giác được mặt khác có đồng dạng khí tức người."

Hắn ngẩng đầu nhìn lên trời.

Tô Vân ngẩng đầu nhìn lại, chẳng biết lúc nào trên bầu trời nhiều hơn hơn hai mươi cái Tiên Lục hình vẽ.

"Ý của ngươi là nói, có mang theo tro tàn khí tức tiên nhân giáng lâm?"

Tô Vân từ từ nói ra một ngụm trọc khí, nói: "Những tiên nhân này bản thân đại đạo tại suy yếu, đạo hạnh tại tan rã? Như vậy ngươi vì sao không có tro tàn khí tức?"

Đế tâm lắc đầu nói: "Ta không biết."

Tô Vân cau mày, tự nhủ: "Năm đó ta đi ra Thiên Thị Viên, gặp phải cái thứ nhất bản án chính là tro tàn án, hiện tại lại là tro tàn…"

Một bên khác, Viên Tiên Quân lẳng lặng đợi chờ, rốt cuộc đã đợi được bộ hạ hai mươi bảy Kim Tiên.

Dưới trướng hắn nguyên bản có hai mươi tám Kim Tiên, kết quả bị Vũ tiên nhân xử lý một người, chỉ còn lại có hai mươi bảy Kim Tiên, nhưng dù vậy, đây cũng là một cỗ đủ để quét ngang nhân gian tất cả thế lực lực lượng.

Thu Vân Khởi khom người nói: "Tiên Quân, ta đợi phụng bệ hạ lệnh đến đây làm việc, còn xin Tiên Quân giúp đỡ."

Viên Tiên Quân tuy là tu vi cùng địa vị cao hơn bọn họ rất nhiều, nhưng lại không dám có mảy may thất lễ, khom người nói: "Không dám nhận. Mấy vị hiền đệ hiền muội cứ việc phân phó là được."

Lúc này, Thủy Oanh Hồi kinh hỉ nói: "Liên hệ đến Ngục Thiên Quân!"

Trong tay nàng nâng lên một cái nho nhỏ tế đàn, trong tế đàn hiện ra Ngục Thiên Quân hình ảnh, Viên Tiên Quân tiến lên, hướng Ngục Thiên Quân làm lễ chào hỏi, Ngục Thiên Quân đáp lễ, nói: "Ta đang truy kích một cái quan tài, cỗ quan tài kia cùng một đám loạn đảng sinh trưởng đến cùng một chỗ, bọn họ nắm giữ một viên quái nhãn, mượn quái nhãn xuyên qua tinh không, nhiều lần tránh đi ta đuổi giết."

Viên Tiên Quân nói: "Đế sứ sự tình cũng không lớn, chỉ là một chút tu vi thấp loạn đảng mà thôi, ta có thể làm thay, không cần làm phiền đạo huynh."

Ngục Thiên Quân nói: "Làm phiền." Dứt lời giấu đi.

Thủy Oanh Hồi thu về cái kia nho nhỏ tế đàn.

Viên Tiên Quân nói: "Mấy vị Đế sứ có chỗ không biết, Vũ tiên nhân kẻ này chính là năm đó trấn thủ Bắc Miện trường thành Tiên Quân, người này hai lòng, thực lực tu vi lại cực cao. Năm đó hắn đầu nhập vào bệ hạ, bệ hạ cũng biết người này không đáng tin cậy, ngay sau đó đem hắn trấn áp. Không ngờ lần này lại bị hắn chạy trốn. Cũng may hắn thân thể tro tàn hóa, tu vi không cách nào khôi phục, một mực nằm ở trạng thái hư nhược. Lần này hắn ngày qua phủ, là vì tiên khí mà đến, các phương phúc địa, lập tức đem tiên khí lấy đi, liền có thể để kẻ này một mực suy yếu, bắt lấy hắn liền dễ như trở bàn tay."

Thu Vân Khởi nhìn về phía Lang Ngọc Lan, Lang Ngọc Lan chần chờ nói: "Thế gia khống chế phúc địa đều dễ nói, có thể lập tức lấy đi tiên khí, nhưng hiện nay Thiên Phủ cùng Thiên Thuyền hai đại động thiên hợp nhất, lại đản sinh ra không ít mới phúc địa, những này phúc địa nhưng không tại chúng ta thế phiệt trong tay…"

Viên Tiên Quân không vui nói: "Không tại các ngươi thế phiệt tay, còn có thể trong tay ai?"

Lang Ngọc Lan nói: “Những này phúc địa, rơi vào vừa mới nhậm chức Tô Thánh Hoàng tay.”

Viên Tiên Quân cười nói: “Thì ra là thế. Để cái kia Tô Thánh Hoàng đem tiên khí lấy đi, giao ra là được.”

Lang Ngọc Lan chần chờ nói: “Vị này Thánh Hoàng, cùng chúng ta không phải người cùng một đường, hắn có tiền triều Tiên Đế phù tiết nơi tay, là tiền triều dư nghiệt…”

Viên Tiên Quân vừa sợ vừa giận, tức giận vô cùng mà cười: “Nói cách khác, các ngươi để một cái tiền triều dư nghiệt làm Thánh Hoàng? Các ngươi Thiên Phủ thế phiệt, các ngươi Thiên Phủ Thần Quân, đều là làm ăn cái gì?”

Lang Ngọc Lan cùng Hoa Hồng Dịch xấu hổ vô cùng.

Thu Vân Khởi cười nói: “Đã Viên Tiên Quân đã đến, như vậy liền dứt khoát đem vị này tiền triều dư nghiệt cũng cùng một chỗ giải quyết. Dạ sư đệ, ngươi đi đem vị kia Tô Thánh Hoàng chém giết, đầu người mang đến.”

Viên Tiên Quân nói: “Ta để hai vị Kim Tiên cùng nhau đi vào.”

Thu Vân Khởi vội vàng nói: “Tiên Quân, việc này chính là chúng ta sư huynh đệ việc nằm trong phận sự, không dám làm phiền Tiên Quân.”

Viên Tiên Quân nói: “Lo trước khỏi hoạ.”

Thu Vân Khởi đành phải từ hắn, gọi đến Dạ Hàn Sinh, hạ giọng dặn dò: “Sư đệ, chém giết Tà Đế sứ là bệ hạ cho chúng ta công lao, ngươi cần phải đến cẩn thận, không nên bị Viên Tiên Quân thủ hạ Kim Tiên cướp đi công lao. Viên Tiên Quân đuổi giết Vũ tiên nhân mấy năm không có kết quả, lo lắng chịu phạt, khẳng định đối với chúng ta công lao nhìn chằm chằm.”

Dạ Hàn Sinh nghiêm nghị, hạ giọng đồng ý.

Hắn hướng Mặc Hành thành mà đi, Bắc Miện trường thành hai mươi bảy Kim Tiên bên trong hai vị Kim Tiên ra khỏi hàng, đuổi theo Dạ Hàn Sinh.

Tô Vân lại trở lại Tam Thánh học cung, tiếp tục xem lần này Tam Thánh học cung đại khảo, Oánh Oánh, Bạch Trạch đám người thiết kế rất nhiều khảo hạch hạng mục, khảo hạch đều là tư chất ngộ tính học tập năng lực ứng biến, dù là bị người tham gia khảo hạch là Thiên Tượng Chinh Thánh cảnh giới đại cao thủ, tu luyện chính là tiên pháp, cũng chưa chắc có thể đi qua khảo hạch!

Không ít xuất thân tự danh môn vọng tộc thế phiệt con em, liền như thế bị quét bên dưới, ngược lại một chút bần hàn gia đình sĩ tử, thực lực tu vi không thể nào cao, nhưng bởi vì biểu hiện ưu dị mà bị lưu lại.

Lần khảo hạch này không nghiêng lệch, cũng không có bởi vì sĩ tử là xuất thân bần hàn mà chiếu cố nhiều hơn, cũng không có bởi vì xuất thân danh môn mà cố ý chèn ép, tất cả đều theo chiếu quy củ tới.

Lần khảo hạch này có không ít thế phiệt gia đình thủ lĩnh cùng thủ lĩnh đến đây quan sát, cũng tìm không ra nửa điểm khuyết điểm, không lời nào để nói.

Chỉ là đi qua khảo hạch, thế phiệt con em chỉ chiếm ba thành, bảy thành sĩ tử đều là đến từ bần hàn gia đình, để cái này thế phiệt thủ lĩnh nhíu chặt lông mày.

"Tô Thánh Hoàng dùng chính là dương mưu, đem gia học biến thành quan học. Nếu như quan học phát triển ra đến, không cần mấy năm, rất nhiều cường giả đều là xuất thân tự quan học, trong lúc vô hình liền suy yếu chúng ta thế phiệt lực lượng, lớn mạnh hắn Tô Thánh Hoàng thế lực."

Một vị thế phiệt chi chủ hướng bên cạnh bạn bè thấp giọng nói: "Dần dà, liền có thể cùng chúng ta địa vị ngang nhau. Loại này dương mưu đường đường chính chính, khiến người ta khó mà phòng bị."

Mặt khác thế phiệt chúa tể nhao nhao gật đầu, thở dài: "Tiếc là, không biết mấy vị kia Đế sứ đến cùng đang suy nghĩ gì, vì sao trước sau không động Tô Thánh Hoàng."

Tô Vân thoạt nhìn tuổi không lớn lắm, thế nhưng là cay độc cực kì, chiêu này có thể nói là rút củi dưới đáy nồi, một lần tan rã bọn họ thế phiệt mấy ngàn năm nay ưu thế!

Nhưng mà bọn họ hết lần này tới lần khác không thể làm gì!

Lúc này, Dạ Hàn Sinh mang theo hai vị Kim Tiên đi vào trường thi.

Những cái kia thế phiệt thủ lĩnh cùng thủ lĩnh nhận ra Dạ Hàn Sinh, mới vừa rồi còn đang sôi nổi nghị luận, lúc này nhao nhao im miệng, ánh mắt theo sát Dạ Hàn Sinh thân ảnh.

Dạ Hàn Sinh mang theo hai vị Kim Tiên từ đi thi trong đám người xuyên qua, đi về phía Tô Vân đi tới!

Mà Tô Vân lúc này đang cùng Oánh Oánh, Tống Mệnh cùng Lang Vân đám người chuyện trò vui vẻ, phê bình những sĩ tử kia, không có chú ý tới hắn.

Những cái kia thế phiệt gia đình chúa tể không khỏi kích động lên, trước mắt một màn này, cùng hôm đó Tô Vân vượt qua đám người, chém giết Đế sứ Tiêu Tử Đô ra sao hắn giống nhau!

"Lấy đạo của người trả lại cho người, báo ứng xác đáng!"

"Đế sứ Dạ Hàn Sinh chuẩn bị Tô Thánh Hoàng giết Tiêu Tử Đô thủ đoạn giết chết hắn, thật sự là trời xanh có mắt!"

…

Mắt thấy Dạ Hàn Sinh đi vào tấn công khoảng cách, đột nhiên, Tô Vân giống như là có cảm giác giống như ngẩng đầu lên, từ ngàn vạn người bên trong chính xác phong tỏa đi tới Dạ Hàn Sinh.

Những cái kia thế phiệt chúa tể một lòng không khỏi níu chặt: "Tô Thánh Hoàng thằng ranh con này thật cơ trí! Ranh con thật chỉ có mười chín tuổi?"

Tô Vân đứng dậy, nâng tay phải lên, ngón trỏ chỉ hướng Dạ Hàn Sinh, thổ khí nói: "Ngươi!"

Ngón tay của hắn chỉ hướng chỗ, đám người không tự chủ được tách ra, giống như là mọi người cùng mọi người ở giữa không gian tại chia rẽ bình thường, bọn họ hai bên khoảng cách không ngừng kéo dài!

Dạ Hàn Sinh vốn là đi trong đám người, bây giờ lại giống như là đi tại trên khoáng dã!

Chỉ có hai vị kia Kim Tiên còn như hình với bóng, thấy thế cười lạnh không thôi.

Thiên Phủ động thiên rất nhiều thế phiệt chúa tể gặp tình hình này, tim suýt nữa rút gân: "Tà Đế sứ người này thật lợi hại! Dạ Đế sứ không cách nào tái hiện hôm đó Tà Đế sứ chém giết Tiêu Tử Đô tình hình!"

Trong trường thi bên ngoài, nhất thời âm thanh vang dội vang lên, giống như là vũ trụ chưa mở thời điểm từ cổ xưa Hỗn Độn trong canh bắn ra nguyên thuỷ âm thanh, giống như là nghỉ lại ở trong hỗn độn cổ xưa Thần Chỉ đang thì thầm.

Tô Vân ngón tay bốn phía, từng cái Hỗn Độn phù văn hiện lên, xoay quanh hắn đầu ngón tay xoay tròn.

Dạ Hàn Sinh vừa đi vừa tế kiếm, ngay tại hắn kiếm quang bộc phát thời điểm, Tô Vân Hỗn Độn Tru Tiên chỉ đã bộc phát!

Dạ Hàn Sinh ra sức tế kiếm, đem Tiên Đế kiếm đạo tế lên, trong lúc nhất thời Mặc Hành thành trên dưới, tất cả kiếm tu linh sĩ bảo kiếm, hộp kiếm, túi kiếm đều vang lên ong ong, từng cái phi kiếm bay ra!

Cho dù là Lang Vân bậc này Tiên kiếm thế gia cao thủ, giờ phút này cũng có Tiên kiếm vang lên, chấn động không dừng lại!

"Ầm!"

Tiên Đế kiếm đạo cùng Hỗn Độn Tru Tiên chỉ va chạm, Dạ Hàn Sinh bay ngược mà đi, trong miệng hộc máu, trong tay Tiên kiếm nổ tung!

Tô Vân như trước nâng tay phải lên, như trước là Hỗn Độn phù văn tung bay, như trước là Hỗn Độn Cổ Thần thầm thì, thứ hai chỉ uy lực bộc phát!

Dạ Hàn Sinh hăm hở tiến lên có khả năng, toàn lực ngăn cản, toàn thân máu thịt nổ tung, máu me đầm đìa.

"Không tồi."

Tô Vân khẽ mỉm cười, thứ ba chỉ bộc phát, vẫn là Hỗn Độn Tru Tiên chỉ!

Hắn những ngày này chuyên cần khổ luyện, tìm hiểu tiên nhân tiên thuật thần thông, tại Chinh Thánh cảnh giới có bước tiến dài, cho dù là Hỗn Độn Tru Tiên chỉ bậc này tiêu hao pháp lực thần thông, hắn cũng có thể thi triển ra ba chiêu!

Hắn chiêu thứ ba Hỗn Độn Tru Tiên chỉ, liền phải Dạ Hàn Sinh chết ở chỗ này!

Nhưng vào lúc này, cái kia hai tôn Kim Tiên thân hình chợt lóe, xuất hiện tại Tô Vân sau lưng, một người trong đó thản nhiên nói: "Ngươi chính là cái kia Tà Đế sứ giả Tô Vân?"

Tô Vân mắt điếc tai ngơ, thứ ba chỉ đánh ra!

Hai tôn Kim Tiên nhướng mày, lúc này, phía sau bọn họ một cái bóng ma càng lúc càng lớn, bao phủ lại thân hình của bọn hắn.

Hai người khóe mắt nhảy lên, quay đầu, nhìn thấy Đế tâm cái kia tấm không có bất kỳ cái gì biểu lộ mặt.

Hai tôn Kim Tiên khóe mắt lại nhảy lên.

Chương 520 : Bất tử bất diệt huyền công? Đánh!

Chương 521: Bất tử bất diệt huyền công? Đánh!

"Tà Đế… Không, không đúng! Tà Đế thi yêu hiện nay tại tiên đình, không có khả năng xuất hiện ở đây!"

Hai vị kia Kim Tiên quyết định thật nhanh, hai bên trái phải, một cái hướng Tô Vân thống hạ sát thủ, một cái hướng Đế tâm công tới!

Cái gọi là Kim Tiên, chỉ là tiên nhân bên trong đem bản thân pháp lực từ chân nguyên hoàn toàn hóa thành tiên nguyên, đem đạo pháp của mình thần thông hoàn toàn hóa thành đại đạo, bản thân có đạo quấn quanh loại này người.

Bọn họ nội tâm, thân thể cùng đạo pháp, đều đi đến hoàn mỹ tiên trạng thái.

Loại tồn tại này, các phương các diện, đều đi đến cực hạn!

Nguyên Sóc cổ xưa tu luyện giả, nói tới Nguyên Đạo cảnh giới, trong đó Nguyên Đạo chính là chỉ Kim Tiên trạng thái. Cho tới bây giờ, Nguyên Đạo định nghĩa đã cùng đệ nhất Thánh Hoàng thời đại kia có chỗ khác biệt, biến thành đối đạo lĩnh ngộ cùng trình bày.

Chẳng qua Nguyên Sóc phương pháp tu luyện có thiếu, chẳng những thiếu hụt một chút cảnh giới, như Quảng Hàn, Trường Viên, Lôi Trì các loại, hơn nữa còn không có tu luyện thân thể pháp môn, chỉ tu luyện nội tâm.

Điều này sẽ đưa đến Nguyên Sóc linh sĩ, nội tâm đặc biệt cường đại, đản sinh ra rất nhiều có thể vượt ngang tinh không Thánh Linh. Những này Thánh Linh nếu như đi đến hoàn mỹ hình thái, bao quát Quảng Hàn, Trường Viên các loại cảnh giới, bọn họ tu vi liền sẽ tiếp cận Kim Tiên nội tâm.

Đương nhiên, như Lâu Ban Sầm phu tử các loại Thánh Linh bởi vì thiếu hụt những cảnh giới này, cho nên thực lực tu vi theo không kịp đi. Nhưng Thánh Hoàng Vũ tuy là cũng là nội tâm trạng thái, lại bởi vì mượn Tức Nhưỡng cùng chúng sinh tế tự tưởng niệm mà sinh thành dị chủng kim thân, bổ sung mấy cái này cảnh giới, đi đến Kim Tiên nội tâm tu vi.

Thánh Hoàng Vũ ở đây đợi tu vi cảnh giới bên dưới, lực chiến rất nhiều tu luyện tới Nguyên Đạo cực cảnh thế phiệt chi chủ, thậm chí trọng thương hơn mười người, từ đây cũng có thể gặp Kim Tiên đỉnh phong chiến lực!

Mà cái này hai tôn Kim Tiên, chính là Kim Tiên bên trong đỉnh phong tồn tại!

Hai tôn tiên nhân pháp lực bộc phát một khắc này, cuồn cuộn tiên uy trấn áp phương viên trăm dặm tất cả nhân vật!

Lấy hai bọn họ làm trung tâm, mười trượng trong vòng, chính là Tống Mệnh, cụt một tay Lang Vân, Oánh Oánh các cường giả, những người này ở đây gặp phải tiên uy trấn áp một khắc này, Thiên Tượng nội tâm bộc phát, lấy đạo trường gia trì bản thân.

Hai mươi trượng trong vòng, chính là Bạch Trạch, Ứng Long cùng Phạm Bất Hối các loại Tam Thánh học cung lão sư, Bạch Trạch Ứng Long đám người hiện ra Thần Ma chân thân, Phạm Bất Hối Miêu Thu Minh đám người thì trực tiếp nở rộ tiên uy, đối kháng trấn áp.

Lại tầng ngoài chính là các đại thế phiệt chúa tể, cũng nhiều là Nguyên Đạo cực cảnh tồn tại, nhao nhao nở rộ pháp lực tu vi!

Đợi đi tới đại khảo thí sinh chỗ, tiên uy đã bị suy yếu không biết bao nhiêu, nhưng mà có khả năng đối kháng tiên uy sĩ tử vẫn là không nhiều, có người cưỡng ép kiên trì, có người thì trực tiếp quỳ mọp xuống.

Oánh Oánh ánh mắt sáng lên, vội vàng đem những cái kia kiên trì không quỳ linh sĩ ghi nhớ, thầm nghĩ: "Chúng ta khảo hạch nội dung, có hay không hẳn là lại thêm một cái cốt khí khảo hạch?"

Cái này tiên uy tới cũng nhanh, bộc phát đến càng nhanh, tiêu tán tốc độ cũng là làm người ta trở tay không kịp.

Mọi người vừa mới nở rộ tu vi, đối kháng tiên uy, sau một khắc, Đế tâm bỏ qua công hướng mình cái kia Kim Tiên công kích, bàn tay trực tiếp xuyên thủng công kích Tô Vân tôn này Kim Tiên suy nghĩ!

Hắn năm ngón tay tại cái kia Kim Tiên trong đầu đột nhiên hóa thành vô số máu thịt, nhanh chóng sinh trưởng, trong chốc lát liền đem tôn này Kim Tiên đại não tất cả hóa thành máu thịt, hướng hắn Linh giới cùng nội tâm xâm nhập.

Cái kia Kim Tiên chợt quát một tiếng, quần áo nổ tung, xương cốt điên cuồng sinh trưởng, đâm rách da thịt, rõ ràng là rưỡi tro tàn quái bán tiên nhân quái vật!

Hắn vừa mới hóa thành loại này hình thái, thân thể thực lực tăng vọt, nhưng sau một khắc, suy nghĩ liền bị Đế tâm huyết nhục lấp đầy, thân thể lập tức mất đi khống chế!

Hắn Linh giới bên trong, nội tâm lập tức phi thân mà ra, phá vỡ Linh giới, tránh né Đế tâm công kích!

Mà đổi thành một tôn Kim Tiên công kích đúng vào lúc này rơi vào Đế tâm trên người, rơi vào trên đó trong nháy mắt đó, hắn đột nhiên cảm giác được vô cùng kinh khủng khí huyết từ hắn tiếp xúc vị trí bạo phát ra!

Đó là vô cùng kinh khủng khí huyết, tại ngắn ngủi trong nháy mắt bộc phát, tựa như là tại ngắn ngủi trong chớp mắt bạo phát gần một trăm vầng mặt trời năng lượng!

"Đông!"

Tôn này Kim Tiên cánh tay phải tan vỡ, xương gãy từ xương bả vai chỗ đâm ra, toàn bộ cánh tay phải xương cốt xuyên thấu xương bả vai hướng về phía sau bay ra ngoài!

Đó là Tiên Đế tim, cho dù là tiền triều Tiên Đế tim, hắn tâm bắn ra uy năng cũng xa không phải Kim Tiên có khả năng so!

Một tiếng này kinh khủng trống ngực bộc phát, vừa rồi tôn này Kim Tiên chạy trốn Kim Tiên nội tâm vừa vặn phá tan Linh giới bỏ chạy, bị tiếng tim đập xung kích, nội tâm nhanh chóng bành trướng, trong phút chốc, hắn Tiên Linh liền tiếp nhận Tà Đế một lần trống ngực gần như một nửa lực lượng!

Cái kia Kim Tiên nội tâm trong thời gian thật ngắn, khí lực liền tăng vọt hàng tỉ lần, so Mặc Hành thành còn muốn khổng lồ rất nhiều lần, đột nhiên bành một tiếng nổ tung, hóa thành vô số linh quang, đầy trời rụng!

Một vị khác Kim Tiên thấy thế, không lo được đi giết Tô Vân hoặc là Đế tâm, lập tức xoay người bỏ chạy.

Hắn bay người lên, giữa trời hóa thành một đạo kim hồng, tốc độ cực nhanh, nhưng mà kim hồng bỏ chạy trong nháy mắt, một đạo tơ máu đuổi theo, kề sát cái kia kim hồng cùng một chỗ bay trốn đi!

Cái kia kim hồng phá không, rất nhanh biến mất không còn tăm tích.

Viên Tiên Quân dẫn đầu còn lại hai mươi lăm Kim Tiên đi tới Lang Ngọc Lan phủ đệ, ngồi xuống nghỉ ngơi, Lang Ngọc Lan ân cần chiêu đãi, cười xòa nói: "Ta cái kia nghiệt chủng nhi tử nguyên bản chính là cái khắp nơi nhận cha hạng người, năm đó con của ta nhiều, tuổi tác hắn là nhỏ nhất cái kia, mặt khác nhi tử bắt nạt hắn, hắn liền gọi nhân gia cha. Về sau ta lựa chọn người thừa kế, Lang Vân tiểu tử này liền đem ta đám nhi tử kia đánh bại. Hắn gọi ta cha, trước đó không lâu liền đem ta cũng cho đánh, đoạt ta Thần Quân chi vị. Hiện nay tiểu tử này càng ngày càng không nên thân, vậy mà đầu nhập vào Tà Đế sứ…"

Thu Vân Khởi rõ ràng hắn ý tứ, cười nói: "Ngọc Lan Thần Quân yên tâm, cái này Thần Quân chi vị cũng là tiên đình phong, tiên đình không phong hắn, hắn như trước là ngươi nghiệt chủng, không phải Lang gia Thần Quân."

Lang Ngọc Lan yên lòng.

Đột nhiên, chỉ nghe bành một tiếng vang thật lớn, tôn này Kim Tiên bay tới, lảo đảo rơi xuống đất, la lên: "Cái kia Tà Đế sứ giả bên người có một người, cực kỳ lợi hại, dáng dấp cùng Tà Đế như đúc một…"

Hắn vừa mới nói đến đây, đột nhiên trên mặt vẻ hoảng sợ hoàn toàn biến mất, chỉ còn lại có lạnh lùng, nhìn chung quanh một tuần nói: "Các ngươi là người phương nào, vì sao muốn hướng ta ra tay?"

Lời vừa nói ra, ở đây tất cả mọi người đều có một loại cảm giác rợn cả tóc gáy.

Thu Vân Khởi lạnh lùng nói: "Tà Đế tâm! Ngươi từ Tà Đế chi tâm, sinh ra Thánh Linh, hóa thành Ma Thần!"

Cái kia Kim Tiên hờ hững nói: "Là thần là ma, ai có thể giải thích? Các ngươi đã ý định hướng ta ra tay, hướng Đế sứ ra tay, như vậy ta cũng không cho phép các ngươi!"

Hắn đột nhiên bạo khởi, di động thân hình, hướng mọi người đánh tới!

Ở đây tất cả mọi người là cao thủ, há có thể dung nhẫn hắn làm càn?

Chẳng qua cái kia Kim Tiên hung hãn không sợ chết, điên cuồng hướng bọn họ công tới, liền tổn thương hơn mười người mới bị đánh chết!

Đáng sợ hơn là, cái kia Kim Tiên cho dù bị đánh thành một bãi bùn nhão, vẫn máu thịt nhúc nhích, vẫn ý đồ hướng bọn họ tấn công!

Lang Ngọc Lan phủ đệ, hầu như đâu đâu cũng có bị đánh nát huyết nhục.

"Đáng sợ như vậy sức sống…"

Cho dù là Viên Tiên Quân cũng không khỏi đáy lòng e ngại, nhíu chặt lông mày, nói: "Đây là Tà Đế tâm? Vậy mà như thế quỷ dị, nên như thế nào đối phó?"

Mặt khác Kim Tiên cũng là lo sợ bất an, vừa rồi chết đi tôn này Kim Tiên là đồng bọn của bọn hắn, đều là Bắc Miện trường thành hai mươi tám Kim Tiên, để cho bọn họ không khỏi có thỏ tử hồ bi cảm giác.

Hai người này chết quá đơn giản, chết quá quỷ dị, để cho bọn họ cũng vô cùng lo sợ: Nếu như là bản thân, nên như thế nào đối mặt Tà Đế tâm công kích?

"Tiên Quân yên tâm, Tà Đế tâm là chúng ta sư huynh muội."

Lâu Châu Thúy cười tủm tỉm nói: "Tà Đế tâm đã từng đi tới tiên đình, ý đồ cùng Tà Đế thi yêu tụ hợp, bị bệ hạ kiếm gây thương tích. Cái kia kiếm thương, Tà Đế tâm tuyệt đối không cách nào chữa trị. Lần này, chúng ta sư huynh muội bốn người nhận được bệ hạ ân chuẩn, có thể gọi đến kiếm này. Cái kia Tà Đế tâm gặp phải kiếm này, sợ rằng chúng ta không cách nào thôi thúc bao nhiêu uy năng, vẻn vẹn kiếm quang chiếu một cái, cũng có thể để hắn kiếm thương rạn nứt mà chết."

Viên Tiên Quân thoáng yên tâm.

Đột nhiên, Thu Vân Khởi sắc mặt biến hóa: "Tà Đế tâm tại Tà Đế sứ giả bên người, như vậy Dạ sư đệ chẳng phải là cũng nguy hiểm? Không tốt, nhanh đi Tam Thánh học cung!"

Ngay tại tôn này Kim Tiên trốn chạy thời điểm, Tô Vân đạo thứ ba Hỗn Độn Tru Tiên chỉ đã điểm ra!

Kèm theo một chỉ này chính là Tô Vân cuối cùng chân nguyên, hắn tất cả chân nguyên, bị một chỉ này tiêu xài không còn!

Nhưng theo hắn đòn đánh này đánh ra đồng thời, Tô Vân cũng đi theo vừa sải bước ra, bước đi cực lớn, dựa vào lực lượng của thân thể vậy mà vượt ngang không trung, hướng Dạ Hàn Sinh đuổi theo!

Bước chân của hắn hạ xuống, phía dưới không khí bị giẫm thành thực chất, hóa thành một bức tường không khí hạ xuống, để hắn trên không trung chạy như giẫm trên đất bằng!

Hắn trên không trung chạy tốc độ, không những không thể so trên mặt đất chạy chậm, thậm chí càng nhanh!

"Ầm!"

Dạ Hàn Sinh đón lấy kích thứ ba Hỗn Độn Tru Tiên chỉ, toàn thân máu thịt rời thân thể bay ra, máu thịt vỡ vụn, hóa thành Hỗn Độn chi khí phiêu tán!

Trong lồng ngực của hắn, chỉ còn lại có một khoả trái tim vẫn tại nhảy nhót!

Loại tình huống này, hắn vẫn còn sống!

Hắn tu luyện công pháp chính là tiên pháp bên trong tuyệt phẩm, loại này tiên pháp thoát thai tự nhiên nay Tiên Đế công pháp, dung hợp tiên đình cao thâm nhất khó lường Tạo Hoá chi thuật, vượt qua Nguyên Sóc cùng Tây Thổ Tạo Hoá chi thuật nhiều vô kể!

Tu luyện môn công pháp này, liền tương đương với bất tử thân!

Hiện nay Dạ Hàn Sinh đã biến thành một bộ khung xương bao vây lấy tim quái vật, cái kia tim bốn phía vẫn có mầm thịt tung bay, đang điên cuồng sinh trưởng!

"Ta có bất tử bất diệt chi thân!"

Cái kia Dạ Hàn Sinh bộ xương âm thanh la lên: "Dựa vào một chiêu chỉ pháp, không giết được ta!"

"Cao cấp nhất tiên pháp, thật là khiến người hâm mộ ah!"

Tô Vân cất bước đánh tới, cười nói: "Bất tử bất diệt? Để cho ta nhìn một chút có phải là thật hay không bất tử bất diệt!"

Hắn xông đến phụ cận, cùng cái kia bị đánh thành bộ xương Dạ Hàn Sinh thân thể chém giết, nhìn nổi vừa mới chúng tham gia kiểm tra sĩ tử trợn mắt hốc mồm: "Đây chính là ta Tam Thánh học cung phó xạ?"

Tô Vân thân thể cận chiến, kình lực bộc phát, một quyền một cước, lực phá núi sông, tựa như đương đại sắc bén nhất thần thông!

Những cái kia thế phiệt gia đình thủ lĩnh cùng thủ lĩnh thì là sắc mặt đại biến, bọn họ chỉ biết là vị này Tà Đế sứ giả thần

thông bá đạo vô song, lại không biết Tô Vân thân thể chém giết chi thuật thế mà cũng lợi hại như vậy!

Trong khoảng thời gian ngắn, Dạ Hàn Sinh trúng không biết bao nhiêu quyền cước, luận chém giết gần người công phu, hắn kém quá nhiều.

Tô Vân một chưởng xây hướng Dạ Hàn Sinh cái trán, đột nhiên, một tiếng quát lớn truyền đến: "Dừng tay!"

Tô Vân khẽ mỉm cười, bàn tay ngừng tại Dạ Hàn Sinh đỉnh đầu.

Nhưng mà hắn một chưởng này chưa hề hạ xuống, Dạ Hàn Sinh nhưng soạt một tiếng, toàn thân xương cốt toàn bộ bể nát, tim nổ tung.

Tô Vân thu tay lại, tiếc hận nói: "Xem ra ngươi bất tử bất diệt, không phải thật sự."

—— —— cầu nguyệt phiếu! Ngày hôm nay khuê nữ giải phẫu, chương này là hôm qua viết, ban đêm có thể chưa chắc có đổi mới, nhưng cố gắng.

Chương 521 : Cửu Huyền Bất Diệt (Canh [3] cầu phiếu)

Chương 522: Cửu Huyền Bất Diệt (Canh [3] cầu phiếu)

Thu Vân Khởi đám người đã tìm đến, nhưng chỉ thấy Dạ Hàn Sinh hài cốt bể nát, mà Tô Vân tại bọn họ đến trước đó cũng đã lui về phía sau, đợi đến bọn họ đi tới Dạ Hàn Sinh vẫn lạc chỗ, Tô Vân đã lui về Đế cơ thể và đầu óc phía trước, ngồi xuống hạ xuống.

Thu Vân Khởi sắc mặt tái nhợt, ngẩng đầu nhìn xa Tô Vân, lạnh lùng nói: "Các hạ tu luyện chính là công pháp gì? Vì sao có thể phá Bất Diệt huyền công?"

Tô Vân giật mình, vô cùng không hiểu, nghi ngờ nói: "Ta tu luyện công pháp cùng ta có thể phá các ngươi Bất Diệt huyền công có quan hệ gì?"

Thu Vân Khởi áp chế lại nộ khí, cất bước hướng Tô Vân đi tới, âm thanh thanh thanh đạm đạm, nhưng truyền khắp trong tai của mọi người: "Sư huynh đệ chúng ta chính là Tiên Đế bệ hạ đệ tử, công pháp của chúng ta đều là thoát thai tự Tiên Đế bệ hạ huyền công, bệ hạ huyền công liền gọi là Cửu Huyền Bất Diệt công. Chúng ta tư chất ngu dốt, có thể nói đến cửu huyền chi nhất huyền, chỉ có thể làm được thân thể bất diệt tình trạng. Nhưng cho dù là Kim Tiên, cũng không phá được chúng ta thân thể bất diệt!"

Những người khác nghe được mấy câu nói đó cũng không cảm giác, nhưng Phạm Bất Hối các loại đầu nhập vào Tô Vân

“Tiền triều dư nghiệt” nghe được Cửu Huyền Bất Diệt công, không khỏi sắc mặt kịch biến, ánh mắt lộ ra vẻ sợ hãi.

Tô Vân kinh ngạc nói: “Cái này Cửu Huyền Bất Diệt công rất lợi hại ư?”

Phạm Bất Hối vội vàng đi tới trước mặt, sắc mặt nghiêm nghị, nói: “Đại nhân, đương nhiên lợi hại! Cửu Huyền Bất Diệt là Đế công, Tiên Đế công pháp, Bất Diệt huyền công chỉ được thứ nhất huyền, chỉ sợ cũng đủ để cùng Tiên Quân công pháp ngang hàng!”

Tô Vân thay đổi sắc mặt, lại khó hiểu nói: “Nhưng mà tu luyện môn công pháp này người, bị ta đánh chết hai cái.”

Oánh Oánh nghe vậy, sắc mặt nghiêm túc nhìn về phía này. Tô Vân mặt hơi đỏ, sửa chữa nói: “Đánh chết một cái.”

Oánh Oánh thu về ánh mắt, sắc mặt uy nghiêm quét về phía những thí sinh kia.

“Cửu Huyền Bất Diệt công cũng sớm đã danh dương thiên hạ, nghịch Đế vì tranh đoạt đế vị, bồi dưỡng không ít đệ tử, tu luyện đều là từ Cửu Huyền Bất Diệt công thoát thai đi ra Bất Diệt huyền công.”

Phạm Bất Hối nói nhỏ: “Môn công pháp này chỗ cường đại ở chỗ bất tử bất diệt, luyện đến cửu huyền, gần như là không có khả năng bị giết chết! Năm đó trận kia soán vị chi chiến, Cửu Huyền Bất Diệt công rực rỡ hào quang, Tiên giới không ít danh túc đều là ngã ở môn công pháp này phía dưới!”

Trận chiến kia, đương triều Tiên Đế thắng cũng không hào quang, tiên nhân tại tiên đình đều có tạo sổ sách lập hồ sơ, cũ Đế đối bộ hạ thế lực khắp nơi mạnh yếu rõ như lòng bàn tay, mà hắn bồi dưỡng đệ tử đều không phải là tiên nhân, bí mật nuôi một nhóm đệ tử giấu ở hạ giới.

Thực lực của những người này siêu tuyệt, cho dù không có tu thành tiên nhân cảnh giới, cũng không thể coi thường, tu vi so bình thường tiên nhân còn phải cao hơn rất nhiều. Hắn thực lực, càng là không phải phàm.

Nếu như Tiên Đế kiếm đạo thi triển đi ra, thật là tiên nhân cũng không phải đối thủ!

Hơn nữa bọn họ bất diệt thân thể, tiên thuật cũng không cách nào phá vỡ, liền xem như tiên nhân cũng đánh không chết bọn họ, cho dù là Kim Tiên ra tay, nhất thời phút chốc cũng không cách nào đem bọn hắn thân thể ma diệt!

Tô Vân thay đổi sắc mặt, không phải tiên nhân, lại có thể cùng Kim Tiên so sánh?

Bậc này bản lĩnh, cùng mình hầu như tương xứng!

"Đây vẫn chỉ là Bất Diệt huyền công, nếu như là hoàn chỉnh Cửu Huyền Bất Diệt công, một thân thực lực mạnh hơn!"

Phạm Bất Hối trong mắt lộ ra sợ hãi, hiển nhiên lại nghĩ tới chuyện cũ, âm thanh khàn khàn nói: "Ta gặp qua dạng này người, hắn không phải tiên nhân, giống như là Minh đô cũng giam giữ không được Thần Ma, bất luận bao nhiêu tiên binh, bao nhiêu thần thông, thậm chí là tiên gia trọng khí, cũng không thể đem hắn phá hủy…"

Tô Vân không khỏi ngẩn người mê mẩn: "Thật muốn mở mang kiến thức một chút hoàn chỉnh Cửu Huyền Bất Diệt, nhìn một chút so với ta Tử Phủ Chúc Long kinh cao siêu ở nơi nào."

Phạm Bất Hối đánh liên tục mấy cái run rẩy.

Dạ Hàn Sinh, Tiêu Tử Đô các loại Tiên Đế đệ tử thực ra cũng không có thoạt nhìn như vậy kinh khủng, bọn họ Bất Diệt huyền công chỉ có thể làm được thân thể bất diệt tình

trạng, nhưng cũng không phải là chân chính bất diệt, bị đánh tới trình độ nhất định, vẫn là sẽ thân thể tan rã, xương cốt vỡ vụn.

Nhưng mà, cho dù là tiên nhân cũng không thể đem bọn hắn bức đến một bước này!

Tiếc là hết lần này tới lần khác gặp phải Tô Vân bậc này quái thai.

Tô Vân hiểu sơ Tiên Đế kiếm đạo, lại có Tử Phủ ấn, truy nguyên qua chí bảo Tử Phủ Chúc Long, gặp qua Hỗn Độn Đại Đế, từ thanh đồng phù tiết bên trong tìm hiểu ra bảy chữ Hỗn Độn chân ngôn, lĩnh ngộ ra Hỗn Độn Tru Tiên chỉ.

Tiên thuật không thể làm bị thương bất diệt thân thể, nhưng Tô Vân Hỗn Độn Tru Tiên chỉ một kích liền có thể đem hắn bất diệt thân thể phá vỡ, để bất diệt thân thể xuất hiện khó mà khép lại vết thương!

Dù là đem bất diệt luyện đến xương cốt, xương cốt cũng sẽ bị đánh đến phủ đầy vết rách!

Những cái kia vết rách bên trong hiện đầy Hỗn Độn thể khí, ngăn chặn ngăn trở xương cốt khép lại.

Đây cũng là Tô Vân cận thân giáp lá cà, mấy chiêu ở giữa đem Dạ Hàn Sinh đánh chết nguyên nhân.

Nếu như đổi thành mặt khác thần thông, chỉ sợ Tô Vân cũng sẽ rơi vào khổ chiến.

Một chiêu thần thông đánh vỡ Cửu Huyền Bất Diệt thần thoại, Thu Vân Khởi đám người nhưng vẫn là lần đầu gặp phải loại tình huống này.

Bất quá, Tô Vân vừa rồi căn bản không biết công pháp của bọn họ tu luyện lợi hại như vậy, nếu như biết, hắn chắc chắn sẽ không trực tiếp cùng Dạ Hàn Sinh, Tiêu Tử Đô liều mạng.

Nhưng chính là bởi vì không biết, hắn có thể đem hai vị này Tiên Đế đệ tử đánh chết.

Hiện tại, hắn đánh ra lòng tin, cho dù Phạm Bất Hối nói cho hắn biết Bất Diệt huyền công thần thoại, hắn cũng không thèm quan tâm, thậm chí muốn kiến thức một chút chân chính Cửu Huyền Bất Diệt.

"Hỗn Độn Tru Tiên chỉ thật tốt dùng, cái gọi là Bất Diệt huyền công cũng là không đỡ nổi một đòn."

Tô Vân trong lòng cảm khái không thôi: "Đế Hỗn Độn truyền thụ cho ta một chiêu này tuy tốt, nhưng mà tới tới đi đi chỉ có một chiêu, nếu như có thể đạt được nhiều mấy chiêu thì tốt rồi."

Hắn đột nhiên linh quang chợt lóe.

"Ta từ Tà Đế thi yêu nơi đó nhận được Hỗn Độn Đại Đế đốt ngón tay, —— thanh đồng phù tiết, tiếp đó lại tại Đế đình gặp Hỗn Độn Đại Đế con mắt, —— Huyễn thiên chi nhãn. Lúc ấy ta nếm thử đem Huyễn thiên chi nhãn cùng thanh đồng phù tiết bên trên giống nhau bảy cái Hỗn Độn phù văn làm rõ ràng, kết quả kinh động đến Hỗn Độn Đại Đế, bị hắn triệu hoán đến Hỗn Độn hải, truyền thụ Hỗn Độn Tru Tiên chỉ."

Tô Vân thầm nghĩ: "Có thể hay không Hỗn Độn Đại Đế muốn hướng ta truyền đạt như vậy một cái tin tức, chỉ cần ta tìm tới thân thể của hắn những bộ vị khác, hắn liền sẽ truyền thụ cho ta nhiều hơn nữa thần thông?"

Trong lòng hắn thình thịch đập loạn, nếu là thật sự như thế, chẳng phải là nói mình liền sẽ nhận được Đế Hỗn Độn thân truyền?

"Hỗn Độn Đại Đế mất đi đồ vật không ít, tim, con mắt, mười ngón tay, xương sườn… Nếu là từng cái từng cái tìm về đến, ta nhất định giàu rồi!"

Tô Vân kích động lên, nhưng mà đột nhiên lại là một chậu nước lạnh giội tại nóng hổi trong lòng bên trên: "Ta nên đi chỗ nào tìm kiếm Hỗn Độn Đại Đế mất đi những vật khác?"

Thu Vân Khởi đi tới, Viên Tiên Quân dẫn đầu hai mươi lăm Kim Tiên đi theo phía sau, liếc nhìn mọi người, từ Tô Vân bên người từng cái cường giả trên người đảo qua, Tống Mệnh thân thể co rụt lại, co lại đến dưới đáy bàn, lại thấy Lang Vân sớm đã trốn ở dưới mặt bàn.

"Tiểu tử thối, ngươi làm sao không chạy ra đi nhận cha?" Tống Mệnh tức giận nói.

Lang Vân cười xòa nói: "Cha nuôi, lần này tới người hung thần ác sát, là Tiên giới tiên nhân cùng Đế sứ, nhận cha cũng xử lý không xong bọn họ!"

Tống Mệnh giận dữ, một chân đá vào tiểu tử này trên mặt: "Không ngờ như thế ngươi nhận ta vì cha nuôi, chính là muốn giết chết ta?"

Hắn đá ra một chân đồng thời, Lang Vân thì tại hắn trên mông đâm một kiếm, hai người bị đau, suýt nữa kêu thành tiếng, đành phải cố nén đau, miễn cho bị người khác phát hiện.

Viên Tiên Quân ánh mắt cuối cùng rơi vào Tô Vân sau lưng Đế cơ thể và đầu óc bên trên.

Đế tâm vẻ mặt hờ hững, không có bất kỳ cái gì biểu lộ.

"Tà Đế chi tâm."

Viên Tiên Quân cười lạnh một tiếng, nói: "Đáng tiếc là Đế sứ công lao."

Phía sau hắn, một tôn Kim Tiên đi ra, lấy ra lệnh bài, cất cao giọng nói: "Phụng thiên thừa vận. Vị này là trấn thủ Bắc Miện trường thành Vũ tiên, vâng mệnh hạ giới, bắt loạn đảng.

Nơi đây Thánh Hoàng ở đâu? Còn không ra đón tiếp Tiên Quân?"

Ở đây thế phiệt gia đình thủ lĩnh thủ lĩnh nhao nhao tinh thần đại chấn, hướng Tô Vân nhìn lại, vui vẻ nói: "Vũ tiên nhân đến! Trấn thủ Bắc Miện trường thành Vũ tiên, vừa xuất mã liền không phải tầm thường, bắt lại đại nghĩa chi danh!"

"Vũ tiên lấy đại nghĩa tới dọa Tô Thánh Hoàng, bưng gọi người này chém đầu, lấy nhìn thẳng vào nghe!"

Tô Vân đứng dậy, âm thanh thanh đạm, nói: "Chính là ta Thiên Phủ Thánh Hoàng. Xin hỏi thượng tiên lệnh bài là thật hay giả? Có thể hay không cho ta nhìn qua?"

Cái kia Kim Tiên cười lạnh nói: "Vũ tiên lệnh còn có thể là giả? Lớn mật Thiên Phủ Thánh Hoàng, bản tiên còn chưa nghi ngờ ngươi là có hay không là giả Thánh Hoàng, ngươi ngược lại dám đến nghi ngờ Vũ tiên lệnh!"

Tô Vân cười lạnh nói: "Liền Vũ tiên đều có thể làm giả, huống chi Vũ tiên lệnh? Ngươi nếu là Vũ tiên thật, sử dụng Vũ tiên kiếm để cho ta nhìn một chút!"

Cái kia Kim Tiên đột nhiên giận dữ, đang muốn nổi giận, Viên Tiên Quân giơ tay lên ngăn lại hắn, hẹp dài ánh mắt híp lại, quan sát bốn phía, nói nhỏ: "Vũ tiên tên kia, liền tại phụ cận."

Cái kia Kim Tiên trong lòng khẽ động, nhỏ giọng truyền lệnh mặt khác Kim Tiên, chúng tiên nghiêm nghị, bố trí xuống trận thế, nhìn chằm chằm bốn phía, đề phòng nghiêm ngặt tử thủ.

Tô Vân thản nhiên nói: "Ta cùng Vũ tiên rất quen thuộc. Ta thậm chí có thể nhận được Vũ tiên chi kiếm."

Dưới chân hắn một hồi, thôi thúc tiên cung đại tế, triệu hoán Bắc Miện trường thành, từng khỏa tinh cầu khổng lồ từ

sau lưng của hắn gấp không gian bên trong thoáng một cái đã qua, trường thành hiện lên, chạm mặt tới!

Tiếp lấy chính là Vũ tiên cung, chính là Vũ tiên đại điện!

Cuối cùng, Vũ tiên chiếc kia trấn áp đại thiên thế giới tất cả cực cảnh cường giả Tiên kiếm, xuất hiện tại Tô Vân sau lưng.

Tiên kiếm huyền phù, mũi kiếm rủ xuống, từ từ chuyển động, chiếu rọi đại thiên thế giới!

Tô Vân lấy xuống Vũ tiên kiếm, hờ hững nói: "Ngươi nói ngươi là Vũ tiên, ngươi tới khống chế cây kiếm này, chém ta một kiếm. Ngươi chém chết ta, ta liền tin ngươi là Vũ tiên thật."

Hai mươi lăm Kim Tiên nhìn về phía Viên Tiên Quân, Viên Tiên Quân từ từ giơ tay lên, thử nghiệm thôi thúc Vũ tiên kiếm, nhưng này miệng Vũ tiên kiếm không nhúc nhích tí nào.

Viên Tiên Quân sắc mặt biến hóa, cười ha ha, ngắm nhìn bốn phía, thản nhiên nói: "Đạo huynh, ngươi trốn ở nơi nào, còn không hiện thân? Phái ra một cái tiểu quỷ xung phong, có phần mất đi ngươi mặt mũi!"

Tô Vân lạnh lùng nói: "Ngươi giả mạo Vũ tiên, vi phạm thiên điều, ngươi có biết tội của ngươi không? Ta Thiên Phủ tuấn kiệt, có thể cho phép ngươi cái này vi phạm thiên điều tội nhân hoành hành?"

Thiên Phủ các đại thế phiệt thủ lĩnh cùng thủ lĩnh kinh ngạc không thôi. Vũ tiên bộ mặt thật, bọn họ ai cũng chưa từng thấy qua, nhưng mà bọn họ ai cũng biết, Vũ tiên tuyệt đối có thể nắm giữ chiếc kia chưởng quản thế gian tất cả kiếp cùng phạt Tiên kiếm!

Thanh kiếm kia bên dưới, đã chết không biết bao nhiêu muốn thành tiên chi nhân!

Chẳng lẽ nói, cái này Vũ tiên, thật không phải là chân chính Vũ tiên?

Tô Vân tay cầm Vũ tiên kiếm, nâng lên Tiên kiếm chỉ hướng Viên Tiên Quân, điềm nhiên nói: "Ngươi chính là tiền triều loạn đảng a? Giả mạo Vũ tiên loạn đảng, lại dám chạy đến trong Thiên phủ giả danh lừa bịp! Các ngươi không thể gạt được ta!"

Hắn chậm rãi di động mũi kiếm, chỉ hướng Thu Vân Khởi đám người: "Các ngươi chẳng lẽ chính là loạn đảng đồng đảng?"

—— —— giải phẫu đã làm xong, khuê nữ đang tại hướng ta nổi giận, có lẽ là có đau một chút, hơn nữa một ngày không ăn không uống. Không nói nhiều, ta được nhìn nàng không thể để cho nàng đi ngủ. Đúng rồi, canh ba, cầu phiếu! !

Chương 522 : Thật giả Vũ tiên chi chiến

Chương 523: Thật giả Vũ tiên chi chiến

Viên Tiên Quân cười ha ha, nhưng khuôn mặt lành lạnh, đằng đằng sát khí: "Không hổ là Tà Đế sứ giả, quả thật là đổi trắng thay đen, miệng lưỡi dẻo quẹo. Nhưng mà ngươi không ngờ tới là, như lời ngươi nói cái kia chân chính Vũ tiên, sớm đã là tiên đình loạn đảng! Chuyện này, sớm đã truyền khắp đại thiên thế giới."

Hắn cất bước đi tới, đột nhiên, phía sau hắn không trung nổ tung, một khỏa lại một khỏa tinh thần xuất hiện, xâm nhập sau lưng của hắn không trung!

Đó là chất đầy tro tàn tinh cầu, tối tăm mờ mịt, có hắc ám, có xám trắng, cho dù là mặt trời, giờ phút này cũng bị tro tàn bao trùm!

Có tinh thần như là bị nhen lửa lửa than, đó là bên trong tinh cầu bộ tro tàn đang thiêu đốt!

Bị tất cả mọi người sợ hãi kiếp hỏa, nhen lửa từng cái thế giới!

"Ta vâng mệnh trời!"

Viên Tiên Quân bước đi bước ra, sau lưng hai mươi lăm Kim Tiên đi theo, sau lưng không trung nhiều hơn nữa tinh thần ép ra ngoài, chất đống đến càng ngày càng nhiều!

Những cái kia tinh thần từ từ chất đống, hình thành một đạo rộng lớn tường!

“Nhận Tiên Đế lệnh trấn thủ Bắc Miện trường thành, thống trị vô lượng tinh thần, hàng tỉ thế giới! Thiên hạ Thần Quân, đều là nhận lệnh tại ta!”

Hắn cất bước đi tới, khí tức càng ngày càng mạnh, làm cho người ta cảm thấy không gì so sánh nổi cảm giác áp bách!

Mà những cái kia bị kiếp hỏa nhen lửa tinh cầu cùng với chất đầy tro tàn tinh thần, cùng hợp thành một đoạn Bắc Miện trường thành!

“Ta giơ tay lên chỉ, liền có thể hủy diệt từng cái thế giới, đem những thế giới kia mai táng, nhen lửa! Ta ra lệnh một tiếng, từng cái thế giới sinh linh đều đem tại kiếp hỏa bên trong kêu rên! Ta khống chế lấy Bắc Miện trường thành dưới chân, vô lượng lượng sinh linh bao quát linh sĩ sinh tử!”

Nguy nga tráng lệ Bắc Miện trường thành giờ phút này xuất hiện tại Viên Tiên Quân phía sau, tôn này Tiên Quân trực tiếp lấy lớn lao pháp lực, cưỡng ép kéo tới Bắc Miện trường thành, trường thành nghiêng, vô số ngôi sao tro tàn cùng kiếp hỏa tựa hồ muốn Thiên Phủ bao phủ, đem Thiên Phủ nhen lửa!

Bức này kinh khủng cảnh tượng tựa như muốn diệt thế!

“Ta không cần trước bất kỳ ai chứng minh ta mới là Vũ tiên?”

Viên Tiên Quân tiếp tục đi tới, sau lưng Bắc Miện trường thành càng ngày càng dài, điềm nhiên nói: “Ai lại dám để cho ta chứng minh?”

Khí thế của hắn kể cả Bắc Miện trường thành cùng một chỗ, làm cho người ta cảm thấy không gì so sánh nổi cảm giác áp bách, để ở đây trong mắt của tất cả mọi người, loại trừ sợ hãi vẫn là sợ hãi!

Cho dù là Tô Vân, đối mặt Tiên Quân khí thế hoàn toàn bộc phát, cũng có một loại đạo tâm sắp sửa bị sợ hãi đè sập

cảm giác!

Thiên Phủ không trung, hầu như hoàn toàn bị nghiêng Bắc Miện trường thành che giấu, tro tàn, sắp đem thế giới này bao phủ!

Đây chính là trông coi Bắc Miện trường thành Tiên Quân lực lượng, đó là Nguyên Đạo cực cảnh cường giả cũng không cách nào với tới, thậm chí không thể tưởng tượng lực lượng!

Cỗ lực lượng này, có thể xem ngàn vạn thế giới sinh linh vì cỏ rác, dễ dàng hủy diệt từng cái thế giới!

Tô Vân âm thanh khàn giọng, cười lạnh nói: "Dù là ngươi nắm giữ Bắc Miện trường thành, cũng không phải chân chính Vũ tiên! Chân chính Vũ tiên, không chỉ có thể khống chế Bắc Miện trường thành , đồng dạng cũng có thể khống chế Vũ tiên chi kiếm! Ta đã từng nhìn thấy qua, Vũ tiên nhân cầm trong tay Tiên kiếm, sừng sững tại Bắc Miện trường thành phía trước, ngăn cản Tà Đế thi yêu khủng bố tình hình!"

Hắn lời vừa nói ra, tất cả mọi người không khỏi nghĩ hai, ba năm trước một màn kia, khi đó, động thiên còn chưa từng rung chuyển, tinh không cũng chưa từng biến hóa, các đại động thiên cũng còn lưu tại lúc đầu quỹ tích bên trên.

Ngày đó kịch biến phát sinh, động thiên chuyển vị, thế giới biến ảo, nhưng làm người ta kinh ngạc nhất chính là, tất cả động thiên thế giới đều thấy được Bắc Miện trường thành trước đứng vững vàng một tôn mạnh mẽ vô biên tiên nhân, cầm trong tay Vũ tiên chi kiếm, đối kháng hạ giới một tôn vô cùng cường đại Ma Thần!

Tôn này Ma Thần một chưởng đem Bắc Miện trường thành ầm sập nửa bên, cái kia vô cùng cường đại tiên nhân bị đánh đến quỳ xuống đất hộc máu, cùng Vũ tiên chi kiếm cùng một chỗ giấu đi!

Bức kia kinh khủng cảnh tượng lạc ấn tại trong lòng của tất cả mọi người, không cách nào quên.

Mà bây giờ, Tô Vân nhắc lại việc này, hiển nhiên là đang nói hôm đó đối kháng Tiên Đế thi yêu cũng không phải là Viên Tiên Quân, mà là chân chính Vũ tiên nhân!

Viên Tiên Quân cười lạnh, đang muốn nói chuyện, nhưng vào lúc này, Tô Vân sau lưng đột nhiên không gian kịch liệt chấn động, từng khỏa to lớn tinh thần hiện lên, chiếm cứ Tô Vân sau lưng không trung!

Viên Tiên Quân sắc mặt đại biến, đột nhiên cười ha ha nói: "Vũ tiên, ngươi dám hiện thân?"

Hắn lời vừa nói ra, đột nhiên không khỏi có chút hối hận. Bản thân há miệng liền kêu lên Vũ tiên tên, chẳng phải là thừa nhận bản thân cũng không phải là chân chính Vũ tiên, đối phương mới là?

"Có điều, ta không cần hướng những này sâu kiến chứng minh? Thiên Phủ động thiên sâu kiến không liên quan chiến cuộc."

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, một cái khác đoạn Bắc Miện trường thành tại Tô Vân sau lưng từ từ hiện lên, Vũ tiên cung tàn tạ cờ tung bay, thông hướng đại điện con đường bên trên, thây ngang khắp đồng, đâu đâu cũng có rơi lả tả thi thể xác cùng tiên binh linh binh mảnh vỡ.

Vũ tiên điện chạm mặt tới, từng cỗ thi thể sinh động như thật, tựa như bị đọng lại tại thời gian bên trong.

Tô Vân sau lưng, truyền tới một dày nặng thanh âm khàn khàn: "Viên Thiên Các, ngươi vĩnh viễn cũng không biết, nắm giữ chúng sinh cùng quỷ thần kiếp, để cho ta trở nên là cỡ nào cường đại."

Viên Tiên Quân hé mắt, giơ tay lên chặn lại bộ hạ Kim Tiên, cẩn thận nhìn Tô Vân sau lưng, cười nói: "Vũ tiên, ngươi bản thân đại đạo khô bại, sắp hóa thành tro tàn tiên, tu vi tổn hại hơn phân nửa, vĩnh viễn cũng sửa không đến trạng thái đỉnh phong! Ngươi căn bản không thể nào là đối thủ của ta, ngươi dám xuất hiện, chính là đưa tới cửa, tác thành ta thành tích!"

Tô Vân sau lưng, một đạo vàng óng ánh sợi tơ xuất hiện tại Bắc Miện trường thành phía sau, ngay sau đó kim tuyến càng ngày càng to, càng ngày càng cao, càng ngày càng dài!

Đó là một đạo sóng biển, màu vàng sóng biển, vô số lôi đình tạo thành sóng biển!

Sóng lớn cuồn cuộn thời điểm, có thể nhìn thấy bọt sóng bên trong vô số một đời người hình ảnh, thoáng một cái mà qua.

Sóng biển tràn qua Bắc Miện trường thành, sóng biển về sau, chính là một mảnh vàng óng ánh lôi hải!

Cái kia phiến lôi hải, là Bắc Miện trường thành dưới chân, bảy mươi hai động thiên, vô số thế giới, vô lượng lượng sinh linh vô lượng lượng kiếp hình thành kiếp vận!

Chúng sinh kiếp vận mênh mông, hội tụ vào một chỗ, tạo thành Lôi Trì.

Tô Vân mỉm cười nói: "Viên Thiên Các, nuôi một tôn Tiên Quân, đối Thiên Phủ Thánh Hoàng tới nói cũng không phiền phức. Ta có là tiên khí."

Tỳ Hưu Ma Thần bảo tàng giới bên trong, Tỳ Hưu nguyên lão nổi giận, cầm trong tay bóc xong Tử Trúc tiên măng hướng trên đất nặng nề ném một cái, tức giận nói: "Bại gia tể chủng các chủ! Cái kia lão tể chủng Vũ tiên nhân, đem chúng ta tiên khí đều khô hết!"

Hắn tuy là cảm thấy thịt đau, nhưng ngã Tử Trúc tiên măng để hắn càng thêm thịt đau, vội vàng nhặt lên, tại bờ mông bên trên lau lau, đau lòng nói: "Những cái kia tiên khí, là ngày bình thường ta đổ vào Tử Trúc lâm…"

Cái kia phiến màu vàng lôi hải bên trên, một bóng người sau lưng chiếu đến hàng tỉ lôi quang, giẫm lên mặt biển từng bước từng bước đi tới.

"Ngươi cứ việc chiếm cứ Bắc Miện trường thành, nhưng ngươi vĩnh viễn cũng không biết cái gì gọi là Vũ tiên, vĩnh viễn cũng không biết vì sao Vũ tiên muốn trấn thủ Bắc Miện trường thành."

Vũ tiên nhân sau lưng khoác gió bồng bềnh, áo choàng càng lúc càng lớn, tung bay trên mặt biển, hắn càng ngày càng gần, âm thanh cũng càng ngày càng vang dội, giống như là toàn bộ lôi hải tiếng sấm đều biến thành của hắn âm thanh.

"Ngươi vĩnh viễn cũng không biết cái này trường thành, trấn áp chính là kiếp! Càng không biết, ta không chết trở về, sẽ là cường đại cỡ nào!"

Hắn từ Tô Vân sau lưng đi ra, Tô Vân thuận tay đem trong tay Vũ tiên chi kiếm đưa ra.

Vũ tiên nhân nắm chặt chuôi kiếm, chiếc kia Tiên kiếm tại nhẹ nhàng vang lên, vui vẻ phảng phất mấy trăm con chim sẻ tập hợp một chỗ ríu ra ríu rít.

Vũ tiên nhân chấn động Tiên kiếm, kiếm quang tại kiếm mặt ngoài thân thể di động, trong khoảnh khắc chiếu rọi đại thiên thế giới, kiếm kia thể nguyên bản bị Lang Vân cầm lấy đi chém Tà Đế trong lòng mạch máu, thế cho nên nứt ra không biết bao nhiêu cái lỗ thủng.

Mà bây giờ Tiên kiếm rơi vào Vũ tiên nhân trong tay, trong khoảnh khắc lỗ thủng liền biến mất không gặp, phảng phất cây

kiếm này có thể tự chủ sinh trưởng, bổ sung khuyết điểm.

Tiên kiếm bị chặt ra lỗ thủng, cũng không phải là Tiên kiếm độ cứng không đủ, mà là Vũ tiên nhân đạo hạnh có thiếu, cho nên Tiên kiếm mới có thể bị chặt ra lỗ thủng.

Hiện tại Vũ tiên nhân đạo hạnh viên mãn, cho nên chạm đến Tiên kiếm trong nháy mắt, liền bổ sung trong kiếm bị phá Tiên đạo.

Vũ tiên nhân mặt lộ vẻ tươi cười, dò xét mình Tiên kiếm, cười nhẹ nói: "Trong thiên hạ, ta kiếm đệ nhất. Hiện nay, đạo của ta có thể hoàn chỉnh!"

"Coong!"

Kiếm quang hiện ra, đạo này kiếm quang, để Mặc Hành thành tất cả mọi người như là đối mặt bản thân kiếp vận bình thường, phảng phất lúc nào cũng có thể chết đang phi thăng thành tiên kiếp phía dưới!

Ngay tại Vũ tiên nhân xuất kiếm trong nháy mắt, Viên Tiên Quân bay lên không, nhảy lùi lại, lạnh lùng nói: "Vũ tiên, ngươi tưởng lão tử yêu thích kiếm của ngươi? Ta có ta Tiên Quân thần binh!"

Sau một khắc, thân hình của hắn xuất hiện ở phía sau cái kia đoạn Bắc Miện trường thành phía trên, hét giận dữ liên tục, trường thành phía sau, một cây trường thương như là cây cột chống trời, từ từ sinh trưởng!

Viên Tiên Quân nắm trường thương, rút ngọc trụ, đại thương lay động, hướng kiếm quang nghênh đón!

Kiếm cùng thương va chạm, xé rách trường không, Thiên Phủ động thiên phảng phất kẹp ở hai đạo trường thành ở giữa đĩa bánh, lúc nào cũng có thể sẽ bị kẹp vỡ!

Mặc Hành thành mọi người vô cùng lo sợ, ngửa mặt nhìn lên bầu trời, bọn họ như cùng chỗ tại sâu xa trong vực sâu, Vũ tiên nhân đứng tại vô số tinh cầu tích lũy mà thành vực sâu bên này, Viên Tiên Quân đứng tại vực sâu một bên khác.

Trường thương rung động, giống như chống trời ngọc trụ đang không ngừng lay động, tựa như trường thành đem sập.

Trường thành bên trên, Viên Tiên Quân chân đạp trường thành, lảo đảo lui về phía sau, hai mươi lăm Kim Tiên xuất hiện tại phía sau hắn, pháp lực bộc phát, mỗi người thôi thúc tiên binh cùng thần thông, hợp lực đem Vũ tiên nhân thần thông ngăn lại!

Hai đại Tiên Quân chém giết, phía dưới Thiên Phủ động thiên bấp bênh nguy hiểm, lúc nào cũng có thể hủy diệt.

Thiên Phủ động thiên không trung, nhất thời trở nên mênh mông tối mờ, đó là Bắc Miện trường thành bên trên tro tàn, bay lả tả, hướng lên trời phủ động thiên rơi xuống, như là tung bay đen tuyết, tro tuyết.

Thiên Phủ động thiên khắp nơi tung bay lấy loại này tro tàn tuyết lớn, tuyết càng rơi xuống càng lớn, rất nhiều đem trọn cái Thiên Phủ động thiên chôn giấu cảm giác!

Không chỉ có như thế, còn có kiếp hỏa từ Bắc Miện trường thành bên trên rơi xuống, nhen lửa trên bầu trời tro tàn, để Thiên Phủ thiên mạc bên trên, nhiều hơn lác đác đỏ sậm ánh lửa.

Mặc Hành thành, Tam Thánh học cung.

Thu Vân Khởi nhìn về phía Tô Vân, đột nhiên cất cao giọng nói: “Thiên Phủ động thiên, sắp bởi vì hai đại Tiên Quân chi chiến mà hết mức bị mai táng tại tro tàn phía dưới, Thiên Phủ chúng sinh, cũng sẽ tại kiếp hỏa bên trong giãy dụa. Nếu là các ngươi không muốn chết, chỉ có một con đường, vậy

chính là trợ giúp tiên đình, bắt lại Tà Đế sứ giả! Đây là Thiên Phủ chúng sinh đường sống duy nhất.”

Mặc Hành thành trên không, tro tàn tung bay, các đại thế phiệt chi chủ ánh mắt, nhao nhao rơi vào Tô Vân trên người.

Tô Vân sau lưng, Đế tâm đột nhiên hơi lắc người, hiện ra chân thân, hóa thành một cái như là núi thịt giống như Tà Đế chi tâm, nghìn vạn đạo huyết sắc xúc tu bay lượn, từng tôn Tiên Đế quái vật lao ra.

Thu Vân Khởi nhìn chằm chằm Tà Đế chi tâm bên trên kiếm thương, không khỏi lộ ra vẻ tươi cười, thấp giọng nói: “Hai vị sư muội, chuẩn bị xin bệ hạ đế kiếm!”

Hắn đột nhiên quát: “Thiên Phủ quan to quan nhỏ, đều muốn cùng Tà Đế dùng cùng một chỗ chôn cùng ư?”

—— —— xung kích bảng nguyệt phiếu cầu phiếu! !

Chương 523 : Minh đô biến cố

Chương 524: Minh đô biến cố

Thiên Phủ các thế phiệt thủ lĩnh lúc này có không ít người hướng Tô Vân đánh tới, nhưng đều bị Đế tâm ngăn lại. Mặt khác thế phiệt vẫn còn có chút chần chừ, tại không cách nào liên hệ tiên đình dưới tình huống, tùy tiện đứng đội, bọn họ cũng e sợ cho đứng sai.

Nếu như đứng sai, vô cùng có khả năng vạn kiếp bất phục!

Lúc này, Lang Ngọc Lan sải bước bước ra, cất cao giọng nói: "Chư công, đây là cơ hội trời cho! Là tiên đình cho chúng ta cơ hội! Nếu là chém giết Tà Đế sứ, chắc chắn làm rạng rỡ tổ tông, lên như diều gặp gió!"

"Đánh rắm! Phụ thân, ngươi hài nhi không dám gật bừa!"

Lang Vân âm thanh vang lên, Lang Ngọc Lan không khỏi nổi trận lôi đình, theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy Lang Vân từ dưới đáy bàn chui ra ngoài, mặt mũi bầm dập, trên mặt có một cái dấu chân, mũi bị đạp gãy, trên bờ vai còn trúng một đao.

Lang Ngọc Lan còn chưa kịp nói chuyện, Lang Vân đã cao giọng nói: "Chư vị thúc bá, cha nuôi, nghe ta một lời! Cha ta hắn đã không phải là ta Lang gia Thần Quân, hiện nay Lang gia Thần Quân là tiểu chất, là con của các ngươi! Cha ta hắn chính là hoang dại Thần Vương, không thuộc về thượng thiên sắc phong!"

Lang Ngọc Lan giận không nhịn nổi: "Nghiệp chướng, ngươi cứ việc vượt qua ta, nhưng liên lạc không được Tiên

giới, ta liền vẫn là Thiên Phủ Thần Quân!”

Tống Mệnh cũng từ dưới mặt bàn chui ra, trên mông trúng vài kiếm, còn tại phun máu, cao giọng nói: “Ta Thiên Phủ có ba đại Thần Quân, một tôn Thần Hoàng, hiện nay Tô Thánh Hoàng, ta, cùng ta kiền nhi Lang Vân Thần Quân, đều là đứng tại chân chính Vũ tiên bên này, bốn tôn thủ lĩnh chiếm ba vị! Hoa Hồng Dịch thì đứng tại ngụy Đế sứ bên này, chỉ có một tôn Thần Quân. Lang Ngọc Lan chính là cái góp đủ số, còn không làm số.”

Lang Ngọc Lan hận đến tam thi thần nhảy múa, giận sôi lên, chửi rủa không ngừng.

Tống Mệnh la lên: “Ta tổ tiên là Tiên Quân! Ai dám phản ta?”

Lời vừa nói ra, vừa rồi những cái kia ý định xuất thủ thế phiệt cũng nhất thời bỏ đi cái chủ ý này.

Lúc này, Thu Vân Khởi nói: “Bắt lại tên đầu sỏ Lang Vân đầu, khen thưởng tiên nhân danh ngạch một cái! Bắt lại tên đầu sỏ Tống Mệnh đầu, khen thưởng tiên nhân danh ngạch hai cái! Bắt lại Tà Đế sứ giả Tô Vân đầu, khen thưởng tiên nhân danh ngạch mười cái!”

Lời vừa nói ra, Thiên Phủ động thiên tất cả thế phiệt chi chủ đều động tâm, mỗi người ra tay, hướng Tô Vân, Tống Mệnh đám người đánh tới!

Bất kỳ lời nói, cũng khó khăn so với ích lợi.

Thu Vân Khởi trực tiếp lấy ra làm bọn hắn động tâm lợi ích, bọn họ đương nhiên không cách nào tiếp tục ngồi xuống. Huống chi lần này lấy ra chính là tiên nhân danh ngạch!

Trải qua thời gian dài, Thiên Phủ động thiên đã không người thành tiên!

Thế phiệt bên trong không ít người đã tu luyện đến Nguyên Đạo cực cảnh, tự nghĩ có thực lực phi thăng, lại bị Tiên giới một tờ ra lệnh, không cách nào thành tiên.

Đừng nói mười ba cái tiên nhân danh ngạch, tính là chỉ có một cái, cũng đủ làm cho người đánh vỡ đầu!

Thu Vân Khởi chỗ cao minh, không phải nói thẳng giết chết Tô Vân khen thưởng bao nhiêu tiên nhân danh ngạch, mà là nói cho bọn hắn, cho dù là bọn họ chỉ giết mất Lang Vân cũng sẽ có một vị tiên nhân danh ngạch, giết chết Tống Mệnh, lại có hai cái danh ngạch!

Tô Vân có Tà Đế tâm bảo vệ, rất khó giết, nhưng giết chết Tống Mệnh cùng Lang Vân nhưng không khó.

Chỉ cần bọn họ động thủ, đưa đến dê đầu đàn tác dụng, như vậy đi giết Tô Vân chính là nước chảy thành sông!

"Huống chi, mục đích của ta cũng không phải là cho các ngươi giết chết Tô Vân, mà là kéo dài thời gian, để Thủy sư muội cùng Lâu sư muội có thể triệu hoán đế kiếm."

Thu Vân Khởi mặt mang tươi cười, thầm nghĩ: "Khi đó, chém giết Tà Đế tâm, chém giết Tà Đế sứ công lao, vẫn là của ta!"

Đột nhiên Tô Vân cất cao giọng nói: "Giết chết Thu Vân Khởi, thưởng ba cái thành tiên danh ngạch, bắt sống Thủy Oanh Hồi, Lâu Châu Thúy, đưa đến ta trong phòng, thưởng mười cái thành tiên danh ngạch."

Những cái kia hướng bọn họ đánh tới thế phiệt dừng lại, có chút chần chờ.

Thu Vân Khởi cười lạnh nói: "Tô Thánh Hoàng, ngươi có thể cầm được ra tiên nhân danh ngạch?"

Tô Vân thản nhiên nói: “Tiên giới chi chiến, thắng bại cũng còn chưa biết. Nếu như thắng người là cũ Tiên Đế, như vậy ta lấy ra mười ba cái thành tiên danh ngạch thì thế nào? Ngươi là Tiên Đế sứ giả, ta cũng là Tiên Đế sứ giả, một cái mới, một cái cũ, ngươi có thể ưng thuận chỗ tốt, ta cũng có thể.”

Thu Vân Khởi cất tiếng cười to: “Sẽ không có người tin tưởng, Tà Đế thật có thể khôi phục ngai vàng thành công a?”

Tô Vân thản nhiên nói: “Tà Đế có thể hay không khôi phục ngai vàng thành công, cũng còn chưa biết, Tiên giới không có phân ra thắng bại trước đó, hạ giới Thiên Phủ nhưng quyết đấu sinh tử, đánh cho vỡ đầu chảy máu, nhưng mà đối Tiên giới thắng bại nửa điểm tác dụng cũng không có. Chẳng những không có tác dụng, tương lai chiến thắng chính là một phương khác, bản thân ngược lại bị thanh toán, chẳng phải là bị chết oan uổng, bị chết buồn cười?”

Thu Vân Khởi sắc mặt biến hóa, hướng những cái kia Thiên Phủ thế phiệt nhìn lại, chỉ thấy những này thế phiệt chi chủ trên mặt quả nhiên lộ ra vẻ chần chờ.

Tống Mệnh thầm khen: “Tô Thánh Hoàng bờ mông luận, quả nhiên là lời lẽ chí lý! Ta Thiên Phủ động thiên thế phiệt bờ mông, quả nhiên là ai cho một cái tát liền hướng ai chỗ ấy nghiêng!”

Tô Vân nói: “Tiên giới thắng bại không biết, hạ giới cũng cần thắng bại không biết. Không sớm đứng đội, liền vĩnh viễn cũng sẽ không sai lầm. Đợi đến mới Tiên Đế cũ Tiên Đế phân ra thắng bại, phân ra sinh tử, các ngươi lại đứng đội, làm sao đứng đều là đúng.”

Mới vừa rồi còn đằng đằng sát khí Thiên Phủ thế phiệt, lúc này lại trở nên vẻ mặt ôn hoà, rối rít nói: “Thiên Tượng đại biến, nguy hiểm cho chúng ta phúc địa, thương tới chúng ta trị ở dưới bách tính! Mau mau đi vào cứu tế!”

Thiên Phủ các thế phiệt thủ lĩnh sắc mặt đau thương, mỗi người nhân lên bảo liễn nhanh chóng rời đi.

Hoa Hồng Dịch chần chừ một chút, cũng xoay người lẫn vào trong đám người, bỏ trốn.

Lang Vân thấy thế, khâm phục vô cùng, thầm nghĩ: "Tô Thánh Hoàng đối ta Thiên Phủ thế phiệt tâm lý nắm chắc, thật sự là quá tinh chuẩn."

Tô Vân một lời nói, liền để Thiên Phủ thế phiệt sẽ không bao giờ lại nhằm vào hắn, thấp nhất, tại Tiên giới phân ra thắng bại trước đó, sẽ không lại nhằm vào hắn!

Bầu trời trở nên càng thêm khủng bố, hai tôn Tiên Quân khai chiến, trên bầu trời hỏa diễm dài tới mấy vạn dặm từ trên trời giáng xuống, rơi hướng lên trời phủ, tiên quang như sóng triều động, xé rách đại địa!

Hai đại Tiên Quân kiếm khí, thương hoa, thần thông dư âm trên không trung nổ tung. Có thần thông dư âm đánh trúng thiêu đốt kiếp hỏa tro tàn, kiếp hỏa nổ tung, để trên bầu trời nhiều hơn nữa địa phương bị kiếp hỏa nhen lửa!

Thu Vân Khởi gắt gao nhìn chằm chằm Tô Vân, Tô Vân đứng tại Đế tâm phía trước, có Đế lòng đang, liền không người có thể thương hắn mảy may!

"Đại sư huynh, không cách nào triệu hoán đến đế kiếm!" Thủy Oanh Hồi sắc mặt nghiêm nghị, nói nhỏ.

Thu Vân Khởi khóe mắt nhảy lên, ánh mắt rơi vào Tô Vân trên người, âm thanh khàn giọng nói: "Không cách nào triệu hoán đế kiếm?"

Thủy Oanh Hồi cùng Lâu Châu Thúy lặng lẽ gật đầu, nói: "Minh đô hẳn là phát sinh việc lớn, dẫn đến bệ hạ cần phải đến triệu hồi đế kiếm nghênh địch, đế kiếm không cách nào thoát thân bị chúng ta triệu hoán tới."

Thu Vân Khởi trong lòng đại loạn, nhưng không biến sắc.

Một bên khác, Tô Vân cũng tại chăm chú nhìn Thu Vân Khởi đám người, Oánh Oánh từ Đế tâm đằng sau bay tới, rơi vào đầu vai của hắn, nói nhỏ: "Sĩ tử, ta triệu hoán không đến Tử Phủ."

Tô Vân mặt mang ấm áp mỉm cười, không biến sắc: "Vì sao triệu hoán không đến?"

"Bọn họ không chịu tới!"

Oánh Oánh kêu khổ nói: "Ta thử triệu hoán bọn họ, cái này hai tòa Tử Phủ cứ việc bị ta cảm ứng được, nhưng giống như là ở tại lột xác thời kỳ mấu chốt, không có trả lời. Mặt của ngươi so với ta mặt lớn rất nhiều lần, ngươi đến thử xem, nói không chừng bọn họ sẽ hưởng ứng ngươi triệu hoán."

Tô Vân như trước không biến sắc: "Ta hiện tại một chút chân nguyên cũng không có còn lại, chỉ còn lại có một chút Tiên Thiên Nhất Khí, nhưng Tiên Thiên Nhất Khí không đủ để thi triển Tử Phủ ấn triệu hoán Tử Phủ."

Oánh Oánh nói nhỏ: "Ngươi tiên khí đâu? Nhanh lên một chút luyện hóa một chút tiên khí."

Tô Vân lửa giận công tâm: "Tất cả tiên khí, đều bị Vũ tiên nhân hấp thu! Ta bây giờ căn bản không cách nào trong khoảng thời gian ngắn khôi phục tu vi!"

Hắn nguyên bản cảm thấy trong khoảng thời gian này vơ vét tiên khí không ít, không nghĩ tới đối với Vũ tiên nhân bậc này Tiên Quân tới nói, những này tiên khí chỉ là đủ hắn khôi phục tu vi mà thôi.

Tô Vân cùng Thu Vân Khởi cách xa đối lập, hai người đều mặt mỉm cười.

Đột nhiên, Tô Vân cười nói: "Thu sư huynh, hai vị sư muội, các ngươi cảm thấy lời của ta có hay không có đạo lý?"

Lâu Châu Thúy cùng Thủy Oanh Hồi dở khóc dở cười, bọn họ hai bên một phe là Đế sứ một phe là Tà Đế sứ, không có khả năng giống như Thiên Phủ thế phiệt như vậy trái phải ngang nhảy, bọn họ nhất định phải duy trì bên mình.

Nhưng Tô Vân ý tứ này, rõ ràng là đề nghị bọn họ bỏ xuống can qua, sống chung hòa bình, đợi đến Tiên giới thắng bại đã phân, lại phân cao thấp!

"Loại này đề nghị, đại sư huynh căn bản không có khả năng đáp ứng!"

Các nàng vừa mới nghĩ đến nơi đây, Thu Vân Khởi cười nói: "Tô Thánh Hoàng lời nói rất nhiều đạo lý. Như vậy liền định như vậy, sau này sống chung hòa bình, hết thảy chờ đến Tiên giới chi tranh lúc kết thúc, mới quyết định."

Tô Vân bộ mặt tươi cười không giảm, mời nói: "Hôm nay là ta Tam Thánh học cung thu nhận sĩ tử tốt đẹp thời gian, Thu sư huynh, hai vị sư muội, có hay không muốn lưu lại dự lễ?"

Thu Vân Khởi hớn hở nói: "Nào dám không tòng mệnh?"

Lâu Châu Thúy bông tai hơi rung nhẹ, đè thấp giọng nói: "Sư huynh, hắn giết đêm sư huynh cùng Tiêu sư đệ!"

Thu Vân Khởi khóe miệng lay động: "Hình thức không bằng người, triệu hoán không đến đế kiếm, chúng ta liền không giết được Tà Đế tâm, bản thân ngược lại có thể sẽ bị đối phương hại chết. Chúng ta cần kéo dài thời gian! Trong khoảng thời gian này, tuyệt đối không thể động thủ!"

Lâu Châu Thúy gật đầu.

Thủy Oanh Hồi nói: "Nếu như một mực không cách nào gọi đến đế kiếm đâu? Chúng ta thế nào đối phó Tà Đế tâm?

Thế nào đối phó Vũ tiên?"

Thu Vân Khởi chần chừ một chút, nói: "Vậy liền chờ đợi Viên Tiên Quân cùng Vũ tiên nhân một trận chiến kết quả. Nếu như Viên Tiên Quân thắng, lập tức trở mặt. Nếu như Vũ tiên nhân thắng, liên hệ Ngục Thiên Quân, muốn hắn nhất thiết phải đến đây."

Hắn dừng một chút, có chút tức giận, đè thấp giọng nói: "Thiên Phủ động thiên những này thế phiệt, nói rất êm tai điểm là mượn gió bẻ măng, nói khó nghe chút, đều là chút bờ mông sinh trưởng ở trên mặt khốn nạn! Hi vọng bọn họ, heo mẹ đều có thể lên cây!"

Thủy Oanh Hồi cùng Lâu Châu Thúy liên tục gật đầu.

Thu Vân Khởi thở dài, thấp giọng nói: "Minh đô đến cùng chuyện gì xảy ra?"

Tô Vân bên này cũng là sứt đầu mẻ trán, Oánh Oánh không ngừng thử nghiệm triệu hoán Tử Phủ, Tử Phủ từ đầu đến cuối không có trả lời.

"Vũ tiên nhân nếu là không thể vượt qua giả Vũ tiên mà nói, như vậy chúng ta liền chết chắc!" Tô Vân trong lòng yên lặng nói.

Trên bầu trời, tro tàn tung bay, Tiên Quân chi chiến vẫn còn tiếp tục, không biết thắng bại sinh tử.

Tro tàn đã không có lúc trước nhiều như vậy, chẳng qua Thiên Phủ động thiên bên trong có nhiều chỗ bị kiếp hỏa nhen lửa, rơi vào biển lửa.

Tam Thánh học cung đại khảo ngày thứ hai, trên bầu trời tro tàn như là mảnh sương mù bình thường, thậm chí có thể nhìn thấy thiên ngoại nhiều thêm hai cái sáng sủa vô cùng vòng.

Đó là Thiên Phủ rơi vào đạo thứ hai Thiên Uyên dị tượng.

Đại khảo ngày thứ năm, cũng tức là ngày cuối cùng, cho dù là người bình thường, cũng có thể nhìn thấy Chung sơn cùng Chúc Long.

Mấy ngày nay, Thu Vân Khởi một mực lưu tại Tam Thánh học cung, cùng Tô Vân quan sát lần này đại khảo, hai người chuyện trò vui vẻ, giống như là không có nửa điểm cừu hận.

Đột nhiên, Bạch Trạch đi tới, liếc liếc Thu Vân Khởi, chần chừ một chút.

Tô Vân cười nói: "Thu Vân Khởi, là huynh đệ của ta, tuy là chưa hề thành anh em kết bái, nhưng tình cảm nhưng vượt qua cùng cha cùng mẫu anh ruột đệ. Có chuyện, nguyên lão có thể nói rõ."

Bạch Trạch nói: "Minh đô bị người mở ra."

Tô Vân trong lòng giật mình, không lo được anh em ruột của mình, thất thanh nói: "Làm sao ngươi biết?"

Bạch Trạch gật đầu nói: "Ta vừa mới ý định lưu đày một vị bạn tốt, đem hắn ném vào lúc, hắn lại bò trở về. Ta lần nữa lưu đày, hắn lại lần nữa bò trở về. Ta thế mới biết, Minh đô cửa bị người mở ra."

Tô Vân cùng Thu Vân Khởi tất cả đồng thanh nói: "Đế Thúc chạy!"

Chương 524 : Phía sau màn hắc thủ

Chương 525: Phía sau màn hắc thủ

Tô Vân cùng Thu Vân Khởi sắc mặt trắng bệch, Đế Thúc, là bị trấn áp tại Minh đô mười tám tầng truyền thuyết, thế giới này cổ xưa nhất người thống trị, mưu sát Đế Hỗn Độn nhân vật đáng sợ!

Tiền nhiệm cũ Tiên Đế, cũng chính là Tà Đế, dùng Đế Thúc sọ não luyện chế Vạn Hóa Phần Tiên lô, Vạn Hóa Phần Tiên lô một lần trở thành Tiên giới mạnh nhất Tiên khí một trong, được gọi là chí bảo!

Lúc trước Tô Vân bị lưu đày tới Minh đô mười tám tầng sau đó, cùng Tà Đế nội tâm một đạo ý định chạy trốn, liền ở nơi đó gặp phải Đế Thúc chi não ngăn cản.

Vô biên vô tận đại não, não rãnh như là lạch trời, suy nghĩ khẽ động như là sấm chớp mưa bão, để thanh đồng phù tiết tại đầu óc của hắn phía ngoài xuyên qua, thời gian ngắn không cách nào bay ra đầu óc của hắn lớp da.

Đáng sợ hơn chính là, Đế Thúc quan tưởng cực kỳ đáng sợ, có thể quan tưởng ra tầng tầng không gian, để không gian không ngừng sinh ra, suýt nữa đem bọn hắn vây chết ở nơi đó!

Nếu không phải Tà Đế nội tâm ra tay chặt đứt hắn quan tưởng, phá vô tận thời không, chỉ sợ hiện tại bọn hắn còn tại Đế Thúc quan tưởng bên trong quay vòng đây.

Hiện nay Tiên Đế sở dĩ sứt đầu mẻ trán, sở dĩ đối tiên đình náo động thờ ơ lãnh đạm cũng phải chạy đến Minh đô, chính

là nguyên nhân này!

Hắn nhất định phải đem Đế Thúc trấn áp tại Minh đô, không thể để cho cái này nhân vật đáng sợ chạy trốn!

Nếu như Đế Thúc chạy ra Minh đô…

Thu Vân Khởi không từ cái rùng mình, run giọng nói: "Đầu tiên là Tà Đế thi yêu, lại là Tà Đế nội tâm, lại là Tà Đế chi tâm! Đến bây giờ, lại có Đế Thúc thoát khốn, hiện nay thật đúng là thời buổi rối loạn…"

Tô Vân phẫn nộ không thôi, không nói gì.

Oánh Oánh ngồi tại Tô Vân đầu vai, nói: "Đế Thúc đi ra, chưa chắc sẽ là một chuyện xấu, tiên đình liền không có cơ hội tới hỏi đến chuyện của chúng ta."

Thu Vân Khởi lắc đầu nói: "Đế Thúc là cổ xưa người thống trị, hung tàn nhất, xem tiên nhân làm kiến hôi, chúng sinh vì rác rưởi, hắn trốn ra được. Tuyệt đối không phải chuyện tốt! Huống chi…"

Hắn có chút cười trên nỗi đau của người khác, nói: "Đế Thúc là chết tại Tà Đế tay, Tà Đế lột đi sọ não của hắn, dùng để luyện bảo, với tư cách Tà Đế cấp dưới, chỉ sợ cũng sẽ bị Đế Thúc giận cá chém thớt."

Oánh Oánh rùng mình một cái, không nói thêm gì nữa.

Lâu Châu Thúy nhíu mày, nói: "Đế Thúc chạy trốn, bất luận đối tiên đình vẫn là đối Tà Đế tới nói, đều không phải là một chuyện tốt. Chỉ sợ sẽ sinh ra rất nhiều không thể dự đoán biến số."

Thủy Oanh Hồi khổ sở suy nghĩ, nói khẽ: "Đế Thúc làm sao lại thoát khốn? Thật sự là khó hiểu, Minh đô trấn áp Đế Thúc đã không biết bao nhiêu vạn năm, từ đầu đến cuối không

có ra cái gì sai lầm, làm sao lại đột nhiên không trấn áp được Đế Thúc, ngược lại bị hắn chạy trốn?"

Tô Vân không nói lời nào.

Oánh Oánh nói: "Đó là bởi vì lúc trước không có một đám yêu mến đem đồ không cần tiện tay ném vào Minh đô con cừu nhỏ. Gần nhất một chút năm, có như vậy một đàn dê, đều là yêu mến đem không thích người ném đến Minh đô bên trong, ném lấy ném lấy, liền để Đế Thúc nhìn ra cơ hội."

Bạch Trạch xoay người chạy đi, chỉ nghe Oánh Oánh âm thanh từ sau lưng của hắn truyền đến: "Ngay sau đó Đế Thúc liền sinh trưởng ra rất nhiều kỳ kỳ quái quái tròng mắt, thừa dịp đám này con cừu nhỏ hướng Minh đô bên trong ném đồ vật thời cơ tới phía ngoài leo. Cuối cùng, liền bò ra ngoài."

Bạch Trạch vội vàng tăng tốc bước chân, thầm nghĩ: "Chẳng lẽ Đế Thúc thật sự là ta Bạch Trạch thị nhất tộc thả ra? Không thể nào? Chúng ta Bạch Trạch thị chỉ là một chút thuần khiết con cừu trắng nhỏ, ngẫu nhiên đem một vài bạn tốt ném vào mà thôi…"

"Con cừu nhỏ!"

Thiếu niên Bạch Trạch trở lại Tam Thánh học cung bên trong chỗ ở, một đầu bị trói gô Ma Thần la lên: "Có bản lĩnh thả ta, ta cùng ngươi đại chiến ba trăm hiệp, một phân sinh tử!"

Cái kia Ma Thần chính là Thiên Phủ cùng Thiên Thuyền hai đại động thiên hợp nhất lúc Thiên Thuyền động thiên bên trong sinh ra một chỗ phúc địa, chỗ kia phúc địa tương ứng Tham Lang tinh, cảm ứng tinh tượng mà mang thai, từ phúc địa bên trong đản sinh ra một tôn Tham Lang Ma Thần.

Tôn này Ma Thần vừa ra đời liền tới ăn Bạch Trạch, ngược lại bị Bạch Trạch bắt, ý định ném đến Minh đô bên trong đi,

ném mấy lần, đều bị Tham Lang trốn ra được.

Tham Lang không tức giận chút nào, mỗi lần chạy trốn đều muốn chạy tới ăn dê, Bạch Trạch cũng không tức giận chút nào, không ngừng đem tôn này Ma Thần bắt trấn áp, không ngừng hướng Minh đô bên trong ném, mấy ngày nay ném hơn mười lần.

"Chẳng lẽ là ta đem Đế Thúc thả ra?" Thiếu niên Bạch Trạch lo lắng, không cẩn thận đi quá gần, bị Tham Lang tinh quân liếm một mặt nước bọt.

Minh đô, mười tám tầng u ám thế giới, các tầng u ám thế giới đều có cổ xưa vô cùng Thần Ma, bọn họ là cổ xưa người thống trị thế giới, thế giới sinh ra ban đầu liền từ thiên địa phúc địa bên trong sinh ra tồn tại, vô cùng cường đại, chưởng quản u ám thế giới thiết luật.

Tiên đình chiếm cứ thống trị địa vị sau đó, để cái này cổ xưa người thống trị thống trị Minh đô, trấn áp đối lập.

Giờ phút này, Minh đô Đại Đế dẫn đầu vô số cổ xưa người thống trị đi tới thứ mười bảy tầng, vô số cổ xưa người thống trị tạo thành trận thế, giống như tường đồng vách sắt, bày thế trận chờ quân địch.

Minh đô Đại Đế mở ra mi tâm con mắt, hướng tầng thứ mười tám u ám thế giới nhìn lại, nơi đó tro tàn mênh mông, Đế Thúc thi thể mai táng tại tro tàn bên trong, nhưng mà Đế Thúc đại não đã không cánh mà bay!

"Chẳng lẽ Đế Thúc còn có đồng đảng?"

Minh đô Đại Đế sắc mặt nghiêm nghị, trầm giọng nói: "Chúng ta ở đây liều chết trấn áp Đế Thúc, Đế Thúc đồng đảng nhưng tại nơi đó một lần lại một lần mở ra Minh đô chi viện hắn. Cái này đồng đảng vô cùng giảo hoạt, cuối cùng cứu

đi Đế Thúc chi não. Bệ hạ, Đế Thúc chạy ra đại não, thi thể vẫn còn, náo không ra bao lớn tai vạ.”

“Hừ!”

Trên bầu trời truyền đến hừ lạnh một tiếng, phía dưới trấn thủ Minh đô rất nhiều cổ xưa Thần Ma ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy thanh âm kia truyền đến chỗ tiên quang phân màu sắc khác nhau, trùng trùng điệp điệp, chói lọi phi phàm.

Vô số tiên thần sừng sững tại tiên quang phía trên, bao bọc chung quanh lấy hiện nay quyền thế tồn tại cường đại nhất, Tiên Đế.

“Có người trước thả ra Tà Đế thi yêu, lại lẻn vào Minh đô thả ra Tà Đế nội tâm, hiện nay lại nội ứng ngoại hợp, thả đi Đế Thúc chi não. Trong này không có khả năng không có phía sau màn hắc thủ. Một thân mưu đồ rộng lớn, thậm chí ý định hợp nhất mới Tiên giới!”

Cái kia Tiên Đế âm thanh truyền đến, qua lại quanh quẩn, nghe không ra thanh âm bên trong có hay không mang theo hỉ nộ, nói: “Minh đô đạo hữu, Tà Đế nội tâm cùng Đế Thúc chi não, đều là từ ngươi nơi này chạy thoát, ngươi tội lỗi không nhỏ. Tuy là trong này là có kẻ gian gây chuyện, nhưng ngươi tội lỗi vẫn còn ở đó.”

Minh đô Đại Đế khom người: “Bệ hạ, thần có tội…”

“Ngươi đương nhiên có tội, nhưng bây giờ không phải trị tội thời khắc, bây giờ đang là lúc dùng người, ngươi lập công chuộc tội đi.”

Cái kia phiến tiên quang bay lên, mang theo một đám tiên thần biến mất không thấy gì nữa.

Minh đô Đại Đế thở dài, thấp giọng nói: “Thời buổi rối loạn ah… Khó hiểu, cái này phía sau màn hắc thủ đến cùng là ai? Lại đem Đế Thúc chi não cũng cứu đi. Nếu không phải bệ

hạ đích thân đến, chỉ sợ liền Đế Thúc thi thể cũng sẽ bị hắn cứu đi! Cái này phía sau màn hắc thủ, ý muốn như thế nào? Khẩu vị của hắn, chỉ sợ không nhỏ ah…"

Hắn không khỏi nhớ tới lúc trước Tà Đế nội tâm mang theo một thiếu niên bay ra Minh đô tầng thứ mười tám sự tình, trong lòng khẽ động: "Chẳng lẽ thiếu niên kia mới là phía sau màn hắc thủ?"

Hắn ngay sau đó lắc đầu: "Quá bất hợp lí. Phía sau màn hắc thủ không có khả năng còn trẻ như vậy nhỏ yếu như vậy, nhất định là có những người khác sai khiến. Như vậy hắc thủ đến cùng là ai?"

Tô Vân hoàn toàn không biết mình bị nghi ngờ thành Tà Đế thi yêu, Tà Đế nội tâm cùng Đế Thúc chi não chờ liên tiếp sự kiện phía sau màn hắc thủ, thậm chí liền mới Tiên giới hợp nhất cũng bị về đến trên đầu của hắn, nếu như biết, hắn nhất định sẽ kinh ngạc không thôi, bật cười nói Tiên Đế hồ đồ.

—— đương nhiên, những sự tình này cũng quả thực là hắn làm. Cho dù là Đế Thúc chi não chạy trốn là Bạch Trạch gây nên, nhưng cũng cùng hắn có lớn lao liên quan. Lúc trước hắn bị lưu đày thời điểm, Bạch Trạch vì cứu hắn, nhiều lần mở ra Minh đô, lúc này mới bị Đế Thúc chi não nhận được cơ hội, để máu thịt trải rộng mặt khác Minh đô thế giới, vì về sau chạy trốn đặt xuống cơ sở.

Tô Vân hoàn toàn không có phía sau màn hắc thủ giác ngộ, giờ phút này đang tại quan sát trên bầu trời Thiên Uyên, Thiên Phủ động thiên đang tại đi vào đạo thứ chín Thiên Uyên.

Toà này động thiên mang theo Thiên Thuyền, đang tại đi tới Chúc Long trong miệng.

Trên bầu trời, hai đại Tiên Quân hai mươi lăm Kim Tiên chiến đấu cũng lộ ra càng thêm cao xa, đối Thiên Phủ động

thiên ảnh hưởng cũng càng ngày càng nhỏ, trên không tro tàn rơi xuống đất, không trung cũng biến thành càng ngày càng sáng đường.

Đột nhiên, một đạo cầu vồng cắt ra không trung, hướng Tam Thánh học cung rơi xuống!

Tô Vân nhất thời căng thẳng, sau lưng lặng lẽ nắm Tử Phủ ấn, tùy thời chuẩn bị bạo khởi giết người!

Thu Vân Khởi, Thủy Oanh Hồi cùng Lâu Châu Thúy ba người cũng mỗi người chuẩn bị sẵn sàng, Thu Vân Khởi ngẩng đầu nhìn ngày, Thủy Oanh Hồi tu vi tăng lên tới cực hạn, âm thầm thôi thúc đế kiếm thần thông, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Tô Vân.

Lâu Châu Thúy ánh mắt rơi vào Tô Vân sau lưng Đế cơ thể và đầu óc bên trên, âm thầm chuẩn bị tốt tế đàn, tùy thời chuẩn bị triệu hoán đế kiếm.

Cụt một tay Lang Vân lau lau trong tay trái mồ hôi lạnh, lặng lẽ nắm chặt Lang gia Đoạn Ngọc Tiên kiếm, Tống Mệnh sau lưng trong vầng sáng, chiếc kia tiên gia đao quang nhảy nhót, đao quang bốn phía, nhỏ như mảy may thế giới không ngừng chia rẽ, không ngừng dập tắt.

Bọn họ đều chuẩn bị kỹ càng, tùy thời xé ra da mặt làm cuối cùng chém giết!

Tô Vân khóe mắt lay động, cảm ứng được Tử Phủ khí tức.

Lâu Châu Thúy lặng lẽ đi tới Thu Vân Khởi sau lưng, thấp giọng nói: “Sư huynh, cảm ứng được đế kiếm.”

Đột nhiên, đạo kia cầu vồng hạ xuống, Viên Tiên Quân bước đi lảo đảo, từ từ lui về phía sau, dùng sức nâng thương cắm đất, hộc máu nói: “Vũ tiên hảo kiếm pháp!”

Cầu vồng hoàn toàn rơi xuống đất, từng tôn Kim Tiên rơi xuống đất, trong miệng hộc máu, số lượng lại từ hai mươi lăm người xuống đến hai mươi ba người, hiển nhiên lại có hai tôn Kim Tiên mất mạng tại Vũ tiên nhân dưới kiếm.

Những chuyện lặt vặt kia xuống Kim Tiên cũng từng cái bị trọng thương, khí tức uể oải suy sụp, thương thế cực nặng!

Oánh Oánh hăng hái, hai tay chống nạnh, mắt hạnh trợn tròn, quát: "Hôm nay chính là giờ chết của các ngươi! Sĩ tử, Đế tâm, Lang Vân, Tống Mệnh, sóng vai bên trên, đưa bọn họ lên đường!"

Nàng vừa dứt lời, trên bầu trời lại có một đạo cầu vồng rơi xuống đất, đột nhiên cầu vồng đánh gãy đi, Vũ tiên nhân lăn lông lốc đập xuống, sau một lúc lâu Vũ tiên nhân lúc này mới ổn định, xoay người đem Vũ tiên chi kiếm cắm trên mặt đất, để cho mình không còn lăn mình.

"Oa —— "

Vũ tiên nhân há miệng hộc máu, máu bên trong có tro tàn bay ra.

Oánh Oánh thấy thế, vội vàng im miệng, chống nạnh hai tay cũng liền vội vàng thu vào.

Mọi người đối mặt, trong lòng thình thịch nhảy không ngừng.

Vũ tiên nhân một bên ho khan, một bên loạng choà loạng choạng đứng dậy, âm thanh khàn khàn nói: "Nếu không phải có những này Kim Tiên vướng víu, ngươi liền chết rồi." Thương thế của hắn cực nặng, suýt nữa lại quỳ xuống.

Viên Tiên Quân cười hắc hắc nói: "Tính là ngươi khôi phục lại đỉnh phong cái kia lại có thể thế nào? Tiền bối, ngươi đã mục nát, cùng hắn hóa thành tro tàn tiên, không bằng vãn bối giúp ngươi binh giải!"

Đúng lúc này, bầu trời trở nên dị thường sáng ngời, từng khỏa tinh thần gào thét từ thiên ngoại chạy qua, thậm chí có sáng sủa vô cùng mặt trời cắt vào Thiên Phủ tầng khí quyển, nóng rực vô cùng sóng lửa nhen lửa không trung, tiếp đó lại tự chạy xa.

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích: "Thiên Thị Viên đến."

Hùng vĩ vô cùng Thiên Phủ động thiên, cùng đồng dạng hùng vĩ vô cùng Thiên Thị Viên, sắp hợp nhất!

Chấn động nhè nhẹ truyền đến, Thiên Thị Viên biên giới đã cùng Thiên Phủ động thiên biên giới tiếp xúc.

Tô Vân mỉm cười nói: "Thu huynh, hai đại động thiên hợp nhất, chuyện thế này trên đời hiếm thấy, chúng ta cùng hắn đứng ở chỗ này lấy, không bằng trước đi xem một chút loại này rầm rộ, ý của ngươi như nào?"

Thu Vân Khởi vỗ tay cười nói: "Như thế rất tốt! Ta cũng đang có ý này!"

Tô Vân cười nói: "Ta có thanh đồng phù tiết, ta tốc độ nhanh, không bằng mấy vị liền ngồi phù tiết cùng một chỗ đi tới?"

Thu Vân Khởi vội vàng nói: "Chẳng phải là phiền phức Thánh Hoàng?"

"Không phiền phức, không phiền phức." Tô Vân khách sáo một phen, tế lên thanh đồng phù tiết, phù tiết càng lúc càng lớn.

Mọi người liền vội vàng đem người bị thương đỡ đi tới, Viên Tiên Quân cùng hai mươi ba Kim Tiên ngồi tại một mặt, Vũ tiên nhân ngồi tại một chỗ khác.

Thanh đồng phù tiết khởi động, bay về phía hai đại động thiên hợp nhất chỗ.

Thiên ngoại một đóa mây tía bay về phía Thiên Thị Viên, mây tía trên trăm mười vị Thiên Phủ cường giả xa xa nhìn thấy Thiên Thị Viên, vừa khóc lại cười, tại mây tía bên trên nhảy tới nhảy lui.

"Trời không uổng công ta! Chư vị, chúng ta đến cái này động thiên thế giới, trở thành người thống trị sau đó, muốn đối xử tử tế địa phương thổ dân!"

"Bằng vào chúng ta thủ đoạn, hàng phục nơi này thổ dân không khó lắm!"

"… Hàng phục dị tộc, sinh sôi chủng tộc, suy nghĩ một chút thật có chút kích động đây!"

"Các ngươi nhìn, nơi đó có một cây cây trúc bay tới! Cây trúc bên trên có cái tiện nhân , có vẻ như con nuôi ta Lang Vân… Còn có Tà Đế sứ!"

Mây tía bên trên chính là Tiêu Dao Tử đám người, nhìn thấy thanh đồng phù tiết vừa sợ vừa giận, la lên: "Lớn mật Lang Vân, vậy mà cùng Tà Đế sứ giả thông đồng! Tội đáng chết vạn lần!"

Lang Vân ngẩng đầu, sắc mặt uy nghiêm, quát: "Làm càn! Vị này là Tô Thánh Hoàng! Còn không tiến tới yết kiến?"

"Tô Thánh Hoàng?"

Mây tía bên trên mọi người ngỡ ngàng: "Chúng ta rời đi mấy tháng này, đều chuyện gì xảy ra?"

—— —— cầu đặt mua, cầu nguyệt phiếu ~~

Chương 525 : Đối đãi nhiệt tình

Chương 526: Đối đãi nhiệt tình

Tiêu Dao Tử đám người trong đầu có trăm ngàn cái nghi vấn không cách nào giải đáp, bọn họ tham gia Thánh Hoàng hội, chuẩn bị tại một cái khác động thiên thế giới tỷ thí, kết quả trên đường bị Lang Vân đánh lén, ném vào tinh không bên trong.

Bọn họ trải qua mấy tháng lang thang bay đi, cuối cùng tìm đến Chúc Long tinh hệ, thật vất vả mới có sinh tồn tới trước hi vọng, cho rằng sẽ ở cái này thế giới khác xưng vương xưng tổ, nhưng không ngờ lại gặp phải Tô Vân cùng Lang Vân!

Tô Vân là Tà Đế sứ, Lang Vân là làm hại bọn họ tại tinh không lang thang kẻ thù, bởi vì cái gọi là kẻ thù gặp mặt đặc biệt đỏ mắt, Tiêu Dao Tử đám người đâu chỉ đỏ mắt? Chỉ hận không thể đem bọn họ ăn sống nuốt tươi.

Chỉ là Tô Vân Lang Vân đám người vì sao xuất hiện ở đây? Thiên Phủ động thiên ở đâu? Cái này thế giới mới chính là Thiên Phủ động thiên ư? Nếu như là, Thiên Phủ động thiên tại sao lại chạy đến nơi đây? Cái này cửu uyên là chuyện gì xảy ra? Cái này Chúc Long lại là chuyện gì xảy ra?

Lang Vân tại sao cụt tay?

Tô Vân tại sao trở thành Thánh Hoàng?

Trong thời gian này, đến cùng chuyện gì xảy ra?

Tống Mệnh đi ra thanh đồng phù tiết, cười nói: "Nguyên lai là Tiêu Dao Tử. Ta còn tưởng rằng các ngươi mất mạng nữa nha. Các ngươi tới vừa vặn, hiện nay là hai đại động thiên thế giới hợp nhất, chúng ta đang tại dò xét một cái khác động thiên thế giới bí ẩn. Các ngươi liền đi theo ta, không cần chạy tán loạn khắp nơi."

Tiêu Dao Tử đề phòng, hướng chung quanh Thiên Phủ cao thủ: "Tuy là không biết chuyện gì xảy ra, nhưng họ Tô, họ Lang cùng cái họ này Tống, không có một cái nào là người tốt!"

Mọi người liên tục gật đầu.

Lúc này, chỉ thấy một đạo khác người từ thanh đồng phù tiết bên trong đi ra, đều là tuấn nam mỹ nữ, để cho người ta thấy một lần liền không khỏi sinh lòng hảo cảm.

Thu Vân Khởi lấy ra Tiên Đế gia tín vật, lại là một mặt nho nhỏ lệnh bài, nhẹ nhàng nâng tay, lệnh bài kia bay về phía Tiêu Dao Tử, mỉm cười nói: "Ta chính là hiện nay Tiên Đế môn hạ đệ tử Thu Vân Khởi, phụng Tiên Đế bệ hạ lệnh tới Thiên Phủ động thiên làm việc, xét xử Tà Đế sứ án, Tà Đế tâm án cùng Tà Đế dư đảng án."

Tiêu Dao Tử nghe vậy, vội vàng một mực cung kính nhận lấy lệnh bài, cẩn thận kiểm tra một phen, —— hắn nhưng không hiểu được lệnh bài này có phải thật vậy hay không.

Mây tía bên trên những người khác cũng tiến tới góp mặt quan sát, chỉ thấy mặt này nho nhỏ lệnh bài bên trên lạc ấn lấy một chút kỳ dị Tiên đạo phù văn, còn có như trẫm đích thân tới chữ, mà lệnh bài phía sau thì là một cái treo lên kiếm.

Mọi người nơi nào thấy qua cái này? Nhưng những người khác không nói gì, bọn họ cũng liền im lặng không lên tiếng.

Tiêu Dao Tử quân lệnh bài trả lại trở lại, Thu Vân Khởi nói: "Hiện nay Thiên Phủ động thiên cùng một tòa khác động thiên hợp nhất, chúng ta ba vị này Đế sứ cùng trấn thủ Bắc Miện trường thành Viên Tiên Quân cùng nhau chạy tới nơi này, ý định thăm dò cái này xa lạ động thiên thế giới. Chư vị nếu là không chê, không dường như đi."

Tiêu Dao Tử chần chừ một chút, cùng mây tía bên trên mọi người thảo luận một phen, nói: "Tống Mệnh, Lang Vân cùng Tô Đại Cường, xấu không hợp thói thường, chúng ta lưu lạc tới bậc này thiên địa, vô duyên Thánh Hoàng, hiện nay nếu là về Thiên Phủ, ắt phải bị người nhạo báng. Không bằng dứt khoát tạo dựng sự nghiệp!"

Hắn lời vừa nói ra, mọi người liền đều hiểu tới, đầu nhập vào Tô Vân, Lang Vân cùng Tống Mệnh khẳng định không được, Tô Vân là Tà Đế sứ giả, đầu nhập vào hắn chính là tạo phản, trở thành Tà Đế dư đảng. Đầu nhập vào Lang Vân càng là đừng hòng, Lang Vân tiểu quỷ này bốn phía nhận cha, phàm là làm cha hắn người, thường thường đều không có kết cục tốt, loại trừ Thần Quân Lang Ngọc Lan.

—— bọn họ cũng không biết Lang Ngọc Lan đã không có kết cục tốt.

Tống Mệnh càng là cái cỏ đầu tường, căn bản không tại bọn hắn suy nghĩ phạm vi.

Mà vừa rồi Thu Vân Khởi muốn phá ba cái bản án, rõ ràng là đưa tặng một hồi công lao cho bọn hắn, cái này ba cái bản án, tuy là không biết Tà Đế tâm án là cái gì, nhưng mặt khác hai cái bản án cũng không đều cùng Tô Vân liên quan đến?

Tiêu Dao Tử tiến lên, hướng Thu Vân Khởi, Thủy Oanh Hồi, Lâu Châu Thúy khom người, nói: "Chúng ta nguyện ý đi theo!"

Thu Vân Khởi mừng rỡ, cười nói: "Có chư vị giúp đỡ, lo gì không thể tạo dựng sự nghiệp? Đừng nói tại Thiên Phủ xưng quân làm Hoàng, liền xem như phi thăng Tiên giới, làm cái tự do tự tại tiên nhân cũng thừa sức!"

Tiêu Dao Tử đám người bị hắn nói đến trong đáy lòng, chỉ cảm thấy đủ loại được lợi, thầm nghĩ: "Quả nhiên chọn đúng người!"

Tống Mệnh thấy thế, không khỏi nhíu chặt lông mày, hơn một trăm vị Thiên Phủ cường giả, liền như thế đầu nhập vào Thu Vân Khởi, đối bọn hắn tới nói tuyệt đối là một cái uy hiếp không nhỏ!

Thiên Phủ động thiên sở dĩ không có đối Tô Vân thống hạ sát thủ, bên trong một cái nguyên nhân chính là, Thiên Phủ hơn phân nửa cao thủ tham gia Thánh Hoàng hội mà chết chết mất tích thì mất tích, Thiên Phủ một trăm linh tám phúc địa, nhiều hoặc ít đều mất đi một hai tôn Chinh Thánh, Nguyên Đạo cường giả.

Mà bây giờ, cái này hơn một trăm vị Thiên Phủ cường giả đầu nhập vào Thu Vân Khởi, bện thành một sợi dây thừng đối phó bọn hắn, bọn họ liền nguy hiểm!

Tô Vân không để ý lắm, cười nói: "Chư vị quy thuận tiên đình, ta với tư cách Thiên Phủ Thánh Hoàng, cũng cùng có vinh yên. Thu huynh, không bằng chúng ta cùng đi thăm dò mảnh thế giới xa lạ này, ý của ngươi như nào?"

Tiêu Dao Tử hét lớn một tiếng: "Im miệng, vô sỉ mâu tặc!"

Hắn xoay người hướng Thu Vân Khởi nói: "Đế sứ đại nhân có chỗ không biết, người này chính là Tà Đế sứ giả! Hôm nay liền có thể phá cái này Tà Đế sứ giả án! Cái này đốt trúc, chính là tiền triều Tà Đế tín vật, thanh đồng phù tiết, là điều động binh mã binh phù!"

Thu Vân Khởi nhận được cái này hơn một trăm vị Chinh Thánh, Nguyên Đạo cường giả hiệu trung, không khỏi thoả thuê mãn nguyện, hăng hái, cười nói: "Ta thân là Đế sứ, há có thể không nhận ra thanh đồng phù tiết?"

Tiêu Dao Tử nghẹn họng nhìn trân trối, nhận biết thanh đồng phù tiết còn không đem cái này loạn thần tặc tử bắt lại?

Thu Vân Khởi nói: "Chẳng qua công lao của ngươi, ta thay ngươi nhớ kỹ. Tô Thánh Hoàng, ta cũng đang có thăm dò nơi đây ý tứ. Mời!"

Tô Vân nghiêm nghị nói: "Có khả năng cùng Thu huynh cùng thăm dò nơi đây, là Tô mỗ vinh hạnh. Mời!"

Thu Vân Khởi mời ra Viên Tiên Quân cùng một đám Kim Tiên, mạng Tiêu Dao Tử đám người chăm sóc, không còn ngồi Tô Vân thanh đồng phù tiết.

Thanh đồng phù tiết đuổi theo bọn họ, Tô Vân đứng tại phù tiết bên trong, động dung nói: "Nơi đây lại có nhiều như thế phúc địa!"

Thu Vân Khởi mấy người cũng là mặt lộ vẻ vẻ kinh ngạc, trong lòng bị rung động thật sâu.

Chỉ thấy phía dưới hai đại động thiên giao tiếp chỗ, động thiên phúc địa vô số mà kể, đặc biệt là hai đại động thiên nguyên khí giao hội, để thiên địa nguyên khí chất lượng càng là liên tục tăng lên!

Từng tòa núi sông, từng mảnh từng mảnh hồ nước, tại dưới mí mắt bọn hắn vậy mà sinh ra tiên khí, trên không thậm chí có tiên quang rủ xuống, hình thành đủ loại dị tượng!

"Nơi này…"

Thu Vân Khởi đột nhiên rùng mình một cái, hô khẽ nói: "Ta biết nơi này là nơi nào!"

Mọi người vội vàng hướng hắn nhìn lại, đặc biệt là Tô Vân, hai con mắt có thể phóng ra ánh sáng tới!

Thu Vân Khởi vội vàng thôi thúc thần thông, hình thành một cái ngăn cách âm thanh lồng, lúc này mới hướng Thủy Oanh Hồi cùng Lâu Châu Thúy nói: "Hai vị sư muội, nơi này chính là trong truyền thuyết Đế đình! Năm đó Tà Đế chính là ở đây bị chém, chết oan chết uổng! Cái này Đế đình, trong truyền thuyết là đệ nhất đẳng phúc địa, vô thượng động thiên, là tất cả động thiên trung tâm! Nơi này tiên khí, chất lượng cực cao!"

Thủy Oanh Hồi cùng Lâu Châu Thúy vừa mừng vừa sợ: "Lại là nơi đây?"

Thu Vân Khởi cười nói: "Đáng thương Tô Thánh Hoàng tiểu quỷ kia, mặc dù là Tà Đế sứ giả, nhưng không nhận biết Đế đình. Đế đình bảo địa phần đông, bảo vật càng là đếm không hết, năm đó một trận chiến, Tà Đế rất nhiều bảo vật đều mai táng nơi này!"

Trong lòng hắn một mảnh hừng hực, nói: "Lần này hạ giới, có lẽ là chúng ta lên như diều gặp gió cơ hội tốt, cơ hội tốt…"

Thủy Oanh Hồi cùng Lâu Châu Thúy liếc nhau, cười tủm tỉm nói: "Sư huynh tiến chức, cũng đừng quên tỷ muội chúng ta."

Thu Vân Khởi cười ha ha, nói: "Tràng này tiến chức cơ hội, là chúng ta sư huynh muội! Trời có mắt rồi, chúng ta hạ giới đến nay, một mực không may mắn, hiện tại cuối cùng lúc tới vận chuyển! Có những này tiên khí, Viên Tiên Quân cùng hai mươi ba Kim Tiên, cũng có thể khôi phục nhanh chóng! Như vậy, nắm chắc thắng lợi trong tay!"

Hắn hăng hái, nhưng tại lúc này, chỉ nghe bên ngoài truyền đến tiếng ồn ào.

Thu Vân Khởi vội vàng tản ra lồng nhìn lại, chỉ thấy Tô Vân mọc ra thanh đồng phù tiết tốc độ nhanh, đem khắp nơi bảo địa tiên khí thu liền đi, hướng về phía trước một đường vơ vét mà đi!

Cái kia Đế đình bên trong bảo địa tuy nhiều, nhưng cũng không chịu nổi hắn như vậy vơ vét.

Thu Vân Khởi sắc mặt đột biến, vội vàng cao giọng nói: "Nhanh lên một chút đuổi theo hắn, không thể để cho hắn nhận được những cái kia tiên khí! Bằng không Vũ tiên nhận được tiên khí, liền sẽ tại Viên Tiên Quân trước đó khôi phục lại!"

Mọi người vội vàng hướng về phía trước tiến đến, nhưng tốc độ chỗ nào có thể cùng thanh đồng phù tiết so sánh?

Thu Vân Khởi dẫn đầu mọi người ra sức hướng về phía trước tiến đến, chỉ có thể nhìn thấy Tô Vân điều khiển phù tiết, đem bốn phía phúc địa quét sạch sành sanh.

Thu Vân Khởi đám người một đường đuổi theo, Thủy Oanh Hồi nói: "Không cần lo cho những cái kia phúc địa, chạy về phía trước! Vượt qua hắn!"

Viên Tiên Quân cùng một đám Kim Tiên cũng khẩn trương vô cùng, cưỡng ép nâng tinh thần, chú ý trận này tranh đấu. Tràng này tranh đấu, việc quan hệ bọn họ sinh tử, bọn họ cùng Vũ tiên nhân liều đến lưỡng bại câu thương, kém chút dầu hết đèn tắt. Ai lấy được trước tiên khí, ai liền có thể khôi phục nhanh chóng một phần chiến lực, từ đó thu hoạch được ưu thế áp đảo!

Đột nhiên, Lâu Châu Thúy quát một tiếng, một đạo kiếm quang bay ra, hướng thanh đồng phù tiết chém xuống, Tô Vân đứng tại phù tiết bên trên, tay không tấc sắt, lấy bàn tay của

mình thi triển Tử Phủ ấn, ngạnh hám Lâu Châu Thúy Tiên Đế kiếm đạo!

Một tiếng vang thật lớn truyền đến, Lâu Châu Thúy cùng Tô Vân đều là thân thể chấn động mạnh, trong lòng thất kinh.

Tô Vân toàn thân tử khí bốc hơi, Lâu Châu Thúy huyền công vận chuyển, hai người mỗi người tan mất đối phương thần thông uy năng.

"Hắn lại có có thể đối đầu bệ hạ kiếm đạo thần thông!"

Thu Vân Khởi, Thủy Oanh Hồi thấy thế, trong lòng nghiêm nghị: "Một chiêu kia ấn pháp, không phải là Tà Đế thần thông! Hắn thần thông có lai lịch khác!"

Bất quá, nhìn thấy Lâu Châu Thúy dùng thần thông quấy nhiễu Tô Vân có hiệu quả, những người khác tinh thần đại chấn, nhao nhao thôi thúc thần thông, tế lên linh binh, hướng thanh đồng phù tiết đánh tới!

Thanh đồng phù tiết trung nhân ít, chỉ có Tô Vân, Lang Vân, Tống Mệnh, Đế tâm đám người, Vũ tiên trọng thương, Đế tâm lại không thương ra tay, chỉ dựa vào Lang Vân, Tống Mệnh căn bản là không có cách chặn lại tất cả thần thông, mà Tô Vân lại cần phân tâm tới khống chế thanh đồng phù tiết, nhất thời phù tiết tốc độ chậm lại.

Tô Vân chửi ầm lên: "Thu Vân Khởi, thiệt thòi ta còn đem ngươi xem như khác cha khác mẹ huynh đệ! Ngươi liền đối với ta như vậy?"

Thu Vân Khởi đám người cười ha ha, vượt qua thanh đồng phù tiết, Tiêu Dao Tử đám người tinh thần gấp trăm lần, thần thông, linh binh liều mạng hướng phía sau phù tiết đánh tới, ngăn cản Tô Vân điều khiển phù tiết vọt tới bọn họ phía trước.

Tô Vân lửa giận ngập trời, hận chửi không dứt.

Vũ tiên nhân giãy dụa đứng dậy, đi tới phù tiết cửa vào, bốn phía quan sát, nghi ngờ nói: "Nơi này không phải Tô Thánh Hoàng trong miệng Thiên Thị Viên ư?"

Tô Vân gật đầu, nói: "Là Thiên Thị Viên."

Tống Mệnh cũng tại chửi ầm lên, nghe vậy đột nhiên im miệng, nghi ngờ nói: "Tô Thánh Hoàng, ta thật giống đã nghe ngươi nói, ngươi là đến từ Thiên Thị Viên?"

Tô Vân nháy mắt mấy cái: "Lại có việc này?"

Lang Vân vội vàng nói: "Phụ thân, ta cũng đã được nghe nói, ngươi cùng Thánh Hoàng Vũ đều là đến từ cùng một nơi! Thật giống gọi là Nguyên Sóc địa phương! Nguyên Sóc bên cạnh, có cái gọi Thiên Thị Viên địa phương!"

Tô Vân vò đầu, kinh ngạc nói: "Quả thật có việc này? Nơi này là Thiên Thị Viên? Đừng nói giỡn! Ta liền sinh ra ở Thiên Thị Viên, ta nhắm mắt lại tại Thiên Thị Viên bên trong hành tẩu cũng sẽ không lạc đường! Nơi này nếu là Thiên Thị Viên, ta còn có thể nhận không ra…"

Hắn đứng tại phù tiết cửa vào quan sát xung quanh, đột nhiên giật mình nói: "Nơi này quả nhiên là Thiên Thị Viên! Trời ạ, ta đi mới thời gian nửa năm, liền không nhận biết nơi này! Các ngươi nhìn, nơi đó chính là chúng ta Thiên Thị Viên học cung, nơi đó là ta cư trú cung điện… Thu Vân Khởi, Thu huynh! Mau dừng lại, mau dừng lại! Đừng lại đi về phía trước! Phía trước là Đế đình cấm khu… Ai —— "

Tô Vân đột nhiên nặng nề giậm chân, thở dài: "Bọn họ làm sao không nghe khuyên bảo, liền tùy tiện xông vào cấm khu? Phải làm sao mới ổn đây? Ta cứu không được bọn họ, chúng ta đều cứu không được bọn họ!"

Tống Mệnh, Lang Vân cùng Vũ tiên nhân đám người hai tay quơ ở trước ngực, lạnh lùng nhìn hắn, không nói một lời.

Tô Vân thở dài: “Cái này Đế đình cấm địa, ta chỉ đi qua một hai chuyến, bên trong nguy hiểm tầng tầng lớp lớp, trải rộng phong cấm, có giấu lấy lớn lao bí mật. Ta ngày bình thường muốn phá vỡ những này phong cấm, nhưng lại lo lắng thương vong thảm trọng, cho nên một mực không có thành hàng. Không nghĩ tới Thu huynh bọn họ vậy mà như thế đối đãi nhiệt tình, không tiếc tính mạng cũng phải vì chúng ta mở ra Đế đình phong cấm.”

Oánh Oánh cũng hai tay khoanh ôm ở trước ngực, nhìn hắn cười lạnh không thôi, chỉ có Đế tâm như trước tượng gỗ đứng ở một bên, không hề bị lay động.

Chương 526 : Kiếm đạo Đại Đế

Chương 527: Kiếm đạo Đại Đế

Thanh đồng phù tiết bay xuống, Tô Vân mang theo mọi người hướng mình phủ đệ đi tới, trên đường không ngừng có người gọi: "Bệ hạ trở về?"

"Đúng vậy a." Tô Vân ứng tiếng nói.

"Rất lâu không nhìn thấy bệ hạ lái xe đi ra đi tản bộ, đại gia hỏa còn tưởng rằng bệ hạ băng hà nữa nha."

"Đại cát đại lợi! Các ngươi đám này phản tặc, ta chỉ ra chuyến xa nhà, giải quyết một ít chuyện mà thôi."

"Bệ hạ, đã lâu không gặp! Đêm qua bệ hạ nhà Long Tương chạy đến, giẫm hỏng nhà ta vườn rau!"

"Cái kia Long Tương không phải của ta, là Đông lăng chủ nhân, đặt ở ta chỗ này tạm nuôi. Giẫm hỏng nhà của ngươi vườn rau ta không bồi thường! Muốn đền ngươi tìm Đông lăng chủ nhân đi!"

"Bệ hạ, chợ quỷ bên trong ông bạn già nhớ ngươi muốn chết! Khi nào lại đi chợ quỷ bày quầy bán hàng?"

"Tô lão sư rất lâu không có tới dạy học."

"Bệ hạ còn muốn tái giá ư?"

"Tục ah! Lão Từ, nhà của ngươi khuê nữ ta nhìn rất tốt…"

"Phi! Nhà ta khuê nữ còn vị thành niên!"

"Ta có thể đợi… Ai, ngươi đừng đi ah!"

…

Mọi người đi theo Tô Vân một đường đi tới Tiên Vân cư, trên đường chỉ thấy Tô Vân cùng mọi người cười cười nói nói, không có chút nào đương đại tuyệt đại cao thủ cái giá đỡ. Tống Mệnh hiếu kỳ nói: "Thánh Hoàng, bọn họ vì sao gọi ngươi bệ hạ?"

"Sĩ tử là Thiên Thị Viên Đại Đế, bọn họ đương nhiên gọi sĩ tử một tiếng bệ hạ."

Oánh Oánh không khỏi đắc ý nói: "Các ngươi mắt thường có khả năng nhìn thấy địa phương, đều là bệ hạ lãnh địa, tất cả con dân, đều là bệ hạ con dân! Những này phúc địa, đều là bệ hạ gia sản!"

Tống Mệnh cùng Lang Vân run run rẩy rẩy, sắc mặt xám ngoét, như muốn trốn đi nơi đây.

Tống Mệnh la lên: "Nơi này là Đế đình, họ Tô, ngươi lại dám tự xưng nơi này Đại Đế, ngươi không phải muốn tạo phản hiện nay Tiên Đế, cũng không phải muốn tạo phản cũ Tiên Đế, ngươi là muốn đồng thời tạo phản bọn họ hai vị Tiên Đế!"

"Cha nuôi, ngươi nhất định phải chết! Hài nhi cáo từ, cái này mưu phản Tô gia!"

Vũ tiên nhân cười lạnh nói: "Từ xưa đến nay to gan lớn mật không có như quân người."

Tô Vân không để ý lắm, cười nói: "Ta chỉ là Thiên Thị Viên Đại Đế, cũng không phải Đế đình Đại Đế, có tội gì?"

Lang Vân đau lòng nhức óc nói: "Ngươi Thiên Thị Viên, bao quát Đế đình! Cái này tội lỗi càng lớn!"

Tô Vân còn không có để ở trong lòng: "Hương dân tuỳ tiện nói mà thôi, không thể coi là thật."

Bọn họ đi vào Tiên Vân cư, chỉ thấy nơi này sớm đã bị yêu ma quỷ quái chiếm đoạt, một đám hồ ly cùng dê trắng sinh hoạt ở nơi này, nhìn thấy Tô Vân trở về cũng không sợ, những này yêu quái lười biếng thu thập hành lý, cõng lên người chậm rãi đi.

Tô Vân ngại một cái con cừu trắng nhỏ đi chậm, ở tại trên mông đạp một chân. Tống Mệnh đám người quan sát cái này dê, luôn cảm thấy cùng cái kia Bạch Trạch rất giống.

Đằng sau còn có mấy con tiểu yêu tại dọn dẹp, quét dọn vệ sinh.

Tô Vân gọi đến một cái tiểu yêu, dặn dò hắn đi mời Đổng y sư, nói: "Chờ đến tiểu Thần Vương đến đây, trước cho Vũ tiên chữa thương, đợi đến Vũ tiên khỏi hẳn, lại trị liệu Đế tâm."

Vũ tiên nhân sắc mặt biến hóa, thăm dò: "Tô Thánh Hoàng muốn ta giúp ngươi vị bằng hữu kia chặn lại trong vết thương thần thông, chẳng lẽ vị bằng hữu kia, chính là Đế tâm?"

Tô Vân gật đầu.

Vũ tiên nhân sắc mặt lại biến, thử dò xét nói: "Như vậy ta có hay không có thể hỏi một chút, Đế tâm chịu là cái gì tổn thương?"

Tô Vân không có giấu diếm, nói: "Thu Vân Khởi thầy của bọn hắn trong tay có một cây kiếm hoàn, chiếc kia kiếm hoàn chém trúng Đế tâm, trong vết thương chứa đựng chiếc kia kiếm hoàn thần thông."

Vũ tiên nhân chống Tiên kiếm khập khiễng liền đi ra ngoài, cũng không quay đầu lại nói: "Thu Vân Khởi lão sư, chính là hiện nay Tiên Đế! Hiện nay Tiên Đế kiếm hoàn, chính là đế kiếm! Chiếc kia kiếm hoàn, là mượn chí bảo Vạn Hóa Phần Tiên lô, dùng vô số tiên nhân thân thể cùng nội tâm mới có thể luyện thành bảo vật, ngàn vạn năm chưa hề luyện thành! Nếu

không phải bị người cắt đứt không có triệt để luyện thành, thanh kiếm kia nhất định trở thành Tiên giới đệ nhất chí bảo, lực áp mặt khác chí bảo! Thanh này đế kiếm lưu lại kiếm thương, ta không ngăn được, mời cao minh khác đi!"

Tô Vân tại sau lưng của hắn thản nhiên nói: "Trong thiên hạ, có khả năng chữa trị trong cơ thể của ngươi tro tàn bệnh, chỉ có tiểu Thần Vương. Rời đi nơi đây, Vũ tiên vẫn là chờ lấy hóa thành tro tàn tiên a."

Vũ tiên nhân tiếp tục tới phía ngoài di chuyển, cười lạnh nói: "Từ từ hóa thành tro tàn tiên, cũng tốt hơn chết ngay bây giờ tại đế kiếm thần thông phía dưới! Hiện nay Tiên Đế kiếm đạo, thế gian vô địch, không có đối thủ! Kiếm đạo của hắn, căn bản không người có thể phá!"

Tô Vân mỉm cười nói: "Khéo léo vô cùng, ta học được một chiêu đế kiếm thần thông. Vũ tiên nhân muốn phá một chiêu này ư?"

Vũ tiên nhân thân thể cứng nhắc, ngừng lại bước chân, chần chờ phút chốc, xoay người lại, ánh mắt tha thiết: "Ngươi học được một chiêu đế kiếm thần thông?"

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị, lấy ra đạo kiếm quang kia biến thành phi kiếm, phi kiếm là từ Tử Phủ Tiên Thiên Nhất Khí ngưng kết kiếm quang tất cả biến hóa mà hình thành bảo vật, trầm giọng nói: "Cây kiếm này bên trong tích chứa kiếm quang, chính là đế kiếm thần thông. Ta đã đem nó học được."

Vũ tiên nhân ánh mắt tha thiết, gắt gao nhìn chằm chằm Tô Vân trong miệng phi kiếm, âm thanh khàn giọng: "Cho ta! Đem nó cho ta!"

Tô Vân lắc đầu.

Vũ tiên nhân mắt lộ ra hung quang, sát khí ngút trời, giờ khắc này hắn chỗ nào còn giống như là Tiên Quân? Rõ ràng

chính là cái bị ma tính khống chế Ma Quân!

"Đem nó cho ta!"

Hắn cưỡng ép nâng tiên nguyên, khí huyết sôi trào, toàn thân vết thương đôm đốp nổ tung, âm thanh thảm thiết nói: "Cho ta! Đây là vô thượng kiếm đạo, rơi vào trong tay của ngươi chính là phung phí của trời! Chỉ có ta, chỉ có ta mới có thể để cho cái này kiếm đạo phát dương quang đại! Chỉ có ta mới có thể thành tựu vô thượng đạo, trở thành vô song Đế! Cho ta —— "

Hắn chống Tiên kiếm, khập khiễng lảo đảo xông về Tô Vân, còn chưa đi tới Tô Vân trước mặt, đối diện bay tới Đế tâm cái tát.

"Đùng!"

Đế tâm một chưởng tát trên mặt của hắn, đem hắn đánh đổ trên mặt đất.

Vũ tiên nhân trên mặt đất giãy dụa, vẫn la lên: "Học kiếm giả, ngộ kiếm giả, ai không muốn gặp một lần kiếm này bên trong chi quân? Tiên bên trong chi Đế? Để cho ta nhìn một chút, cầu ngươi, để cho ta nhìn một chút!"

Trên người hắn đột nhiên toát ra tro tàn, bay lả tả, thậm chí trong cơ thể có chút đốt kiếp hỏa dấu hiệu.

Vũ tiên nhân thân thể bên trong lốp bốp vang vọng, lại có rất nhiều xương cốt đâm rách làn da, để hắn trở nên càng thêm xấu xí, phảng phất lúc nào cũng có thể hóa thành tro tàn quái!

Tro tàn quái tại hắn da thịt bên trong nhúc nhích, giống như là ve từ sâu bên trong lột xác, muốn đem Vũ tiên nhân da thịt xé ra, từ bên trong leo ra!

Hình ảnh này cực kì khủng bố, để tất cả mọi người là giật nảy cả mình.

Tô Vân biết hắn đạo tâm bị hao tổn, khó mà áp chế tiên nguyên hóa thành tro tàn, vội vàng quát: "Vũ tiên, ngươi nhập ma, áp chế một chút ngươi ma tính, bằng không ngươi thậm chí không sống tới tiểu Thần Vương đi tới một khắc này!"

Vũ tiên nhân ma tính sâu nặng, tro tàn tung bay, lột xác tốc độ tăng tốc!

Tô Vân cau mày, lập tức đem chiếc kia phi kiếm ném cho hắn, Vũ tiên nhân ôm lấy thanh kiếm kia, vừa khóc lại cười, nước mắt lan tràn, điên đồng dạng.

Nhưng mà sau một khắc, hắn liền lại điên cuồng lên: "Làm sao không cách nào thôi thúc? Vì sao không sử dụng được? Đế kiếm thần thông đâu? Đế kiếm thần thông ở đâu?"

Tô Vân thản nhiên nói: "Thanh này phi kiếm chính là Tiên Thiên Nhất Khí biến thành, chỉ có Tiên Thiên Nhất Khí mới có thể thôi thúc. Dùng Tiên Thiên Nhất Khí thôi thúc, đế kiếm biến hóa liền có thể chưởng khống tùy tâm. Vũ tiên, đem nó đưa đến trên tay của ta."

Hắn xòe tay ra.

Vũ tiên nhân cười ha ha, điên điên khùng khùng nói: "Cái gì Tiên Thiên Nhất Khí? Chưa nghe nói qua! Tiên Thiên Nhất Khí, còn có thể so ra mà vượt tiên nguyên hay sao? Cho ta tế!"

Hắn phát động lên còn sót lại tiên nguyên, liều mạng thôi thúc chiếc kia phi kiếm, nhưng mà phi kiếm như là ngoan thiết, không nhúc nhích tí nào.

Vũ tiên nhân gầm thét liên tục, đột nhiên từng ngụm từng ngụm hộc máu, khí tức uể oải.

Tống Mệnh cùng Lang Vân trong lòng giật mình, đang muốn tiến lên thuyết phục, Tô Vân giơ tay lên chặn lại hai người, lạnh lùng nhìn Vũ tiên nhân, nói: "Để hắn tự thân đem kiếm đưa đến trên tay của ta! Hắn chỉ có tự tay đem cây kiếm

này đưa đến trong tay của ta, hắn có thể nhìn thấy Tiên Đế kiếm đạo! Bằng không, để hắn sa đọa, biến thành tro tàn tiên!"

Vũ tiên nhân lần nữa thôi thúc phi kiếm, phi kiếm vẫn là không nhúc nhích!

Hắn động chi lấy kiếm đạo, lần nữa thôi thúc, phi kiếm như trước như trước.

Vũ tiên nhân phun máu phè phè, đột nhiên phù phù ngồi quỳ chân trên mặt đất, giơ tay lên, bắt lấy phi kiếm cánh tay run rẩy, sau một lúc lâu, hắn cuối cùng đem phi kiếm đặt ở Tô Vân trong tay.

Tô Vân cầm kiếm, lấy Tiên Thiên Nhất Khí thôi thúc thanh này phi kiếm, trong kiếm tích chứa kiếm quang phảng phất bị giải phong bình thường, đi theo Tô Vân cùng một chỗ đong đưa.

Kiếm quang như mát lạnh thủy quang, cả phòng chiếu sáng, ào ào tới lui, đem kiếm đạo tất cả ảo diệu, đạo tại trong bàn tay nhảy nhót kiếm quang bên trong!

Vũ tiên nhân ánh mắt theo Tô Vân cùng kia kiếm quang mà chuyển động, như si như say.

Đột nhiên, cả phòng kiếm quang thu lại, Tô Vân đeo kiếm, phi kiếm giấu tại sau lưng.

Vũ tiên nhân trong mắt si mê từ từ tiêu tán, thần trí khôi phục thanh minh, âm thanh khàn giọng nói: "Đây là Tiên Đế kiếm đạo? Ta lúc trước chỉ nghe nghe hắn danh, lúc trước không thấy, khi đó ta đưa nó nghĩ đến quá hoàn mỹ, cho rằng nhất định là ta không cách nào tưởng tượng. Hiện nay vừa nhìn, cũng không có ta trong tưởng tượng hoàn mỹ."

Tô Vân lộ ra tươi cười, nói: "Vũ tiên không hổ là Vũ tiên. Chúc mừng Vũ tiên đạo tâm cùng kiếm đạo, tiến thêm một bước!"

Vũ tiên nhân chậm rãi đứng dậy, nhắm mắt lại, lần nữa khi mở mắt ra, phong thái cùng lúc trước đã có chỗ khác biệt, để Tống Mệnh cùng Lang Vân nghi ngờ không thôi.

Hiện nay Vũ tiên nhân như trước khí tức suy yếu, nhưng cảnh giới dường như càng thêm cao xa, càng thêm sâu không lường được. Cái này cùng vừa rồi điên cuồng Vũ tiên hoàn toàn khác biệt, phảng phất hai người!

"Đa tạ Tô Thánh Hoàng, vạch trần của ta bến mê."

Vũ tiên nhân khom người thi lễ: "Thánh Hoàng để cho ta nhìn thấy đế kiếm kiếm đạo, phá của ta hoang mang, đánh vỡ ta đạo tâm bên trên một ngọn núi. Vũ mỗ có khả năng có chỗ đột phá, bái Thánh Hoàng ban tặng."

Tô Vân cười nói: "Không dám. Vũ tiên ngộ tính quá cao, mới có thể có chỗ có thể phá, ta chẳng qua là thuận tay mà làm. Vũ tiên hiện nay có thể đón lấy đế kiếm thần thông ư?"

"Không thể!"

Vũ tiên nhân quả quyết nói: "Ngươi không phải để cho ta đón lấy thần thông, mà là để cho ta phá giải môn thần thông này! Ta nếu là không phá giải thần thông, cứng rắn chống đỡ một kiếm này mà nói, như vậy Đế tâm tất nhiên sẽ bởi vì ta cùng đế kiếm kiếm đạo xung kích mà chết. Muốn hắn sống, nhất định phải phá giải đế kiếm. Nhưng phá giải đế kiếm, ta không làm được."

Tô Vân ngẩn ngơ.

Vũ tiên nhân lộ ra vẻ tươi cười, nói: "Ngươi chỉ có một chiêu đế kiếm kiếm đạo thần thông, cho nên ta không cách nào làm được. Nhưng nếu như có thể đủ nhiều mấy loại kiếm đạo, nói không chừng liền có thể phá giải."

Tô Vân chần chừ một chút, nói: "Huyền quan đoạn nhai chỗ, có một chiêu kiếm pháp…"

Vũ tiên nhân cười nói: “Vậy thì mời Thánh Hoàng đi tới đoạn nhai thử kiếm!”

Tô Vân khóe mắt nhảy lên, nói: “Ta đi thử kiếm?”

“Không sai. Tô Thánh Hoàng ngươi đi thử kiếm, ta truyền thụ cho ngươi kiếm đạo của ta, phá giải đế kiếm kiếm đạo có thể phương pháp, một chiêu một thức, đều từ ngươi tới thử!”

Vũ tiên nhân nói: “Cái kia phiến đoạn nhai, chính là hiện nay Tiên Đế một kiếm chẻ thành, năm đó trong tay hắn không có đế kiếm, đoạn nhai uy năng có hạn. Lấy Tô Thánh Hoàng tu vi, lại thêm kiếm đạo của ta, Thánh Hoàng có thể bảo toàn tính mạng! Thử thêm vài lần, luôn có thể tìm kiếm ra đế kiếm kiếm đạo sơ hở!”

Tô Vân mặt lộ vẻ khó khăn: “Ta không hiểu kiếm thuật, ta chưa hề học qua kiếm thuật. Con ta Lang Vân, chính là kiếm thuật thần tiên, có thể thay ta đánh một trận!”

Lang Vân cứ việc nghe được Vũ tiên nhân thân truyền kiếm đạo, kích động, nhưng cũng biết Tô Vân tiến cử hiền tài bản thân, nhất định là nguy hiểm dị thường, cửu tử nhất sinh thậm chí chắc chắn phải chết, vội vàng nói: “Ta kiếm không bằng cha ta kiếm. Ta học kiếm bốn trăm năm, còn không bằng cha nuôi học kiếm bốn năm.”

Vũ tiên nhân nói: “Lang gia kiếm thuật ư? Hào nhoáng bên ngoài mà thôi, chỉ là miễn cưỡng mò tới kiếm đạo biên giới. Tô Thánh Hoàng, chân chính tinh thông kiếm người, chính là ngươi ta như vậy chưa hề học qua thuật, trực tiếp lĩnh ngộ ra kiếm đạo người. Ta là như thế, Tiên Đế là như thế, ngươi cũng là như thế.”

Tô Vân kinh ngạc vô cùng, lẩm bẩm nói: “Ta là học kiếm thiên tài?”

Vũ tiên nhân nói: “Ngươi là như thế nào học được kiếm đạo của ta?”

Tô Vân nói: “Ta nhìn thấy ngươi Tiên kiếm chém độ kiếp Thần Ma, trong lòng sợ hãi, ngày nhớ đêm mong không khỏi là hướng ta chém tới Tiên kiếm, ngay sau đó ta liền một cách tự nhiên học được.”

Vũ tiên nhân hỏi: “Khi đó ngươi mấy tuổi? Tu vi gì cảnh giới?”

Tô Vân đàng hoàng nói: “Mười ba tuổi, Uẩn Linh cảnh giới.”

Lang Vân mặt xám như tro, hồn bay phách lạc: “Mười ba tuổi, Uẩn Linh cảnh giới, lĩnh ngộ Vũ tiên kiếm đạo…”

Vũ tiên nhân cũng là nhuệ khí bỗng nhiên một suy, lẩm bẩm nói: “Mười ba tuổi, người bình thường, còn không phải linh sĩ, nhìn thấy kiếm của ta, liền lĩnh ngộ ra kiếm đạo của ta, khà khà, ngươi nếu là ở kiếm đạo bên trên nhiều cố gắng một chút…”

Lang Vân trong lòng sinh ra vô tận chua xót, cả đời mình cố gắng, còn không bằng nhân gia mơ mơ màng màng tìm hiểu mấy ngày.

Tô Vân trong lòng rất là vui vẻ, hận không thể reo hò, nhưng cưỡng ép khiêm tốn nói: “Kiếm đạo của ta thành tựu không cao, đối kiếm đạo hứng thú cũng không thế nào lớn. Ta càng ưa thích ấn pháp thần thông, của ta ấn pháp trình độ vượt qua kiếm đạo trình độ rất nhiều.”

Vũ tiên cùng Lang Vân nghe vậy, đều là tinh thần chấn động, vừa rồi suy sụp tinh thần quét sạch sành sanh.

“Hắn nếu là say mê tại kiếm, dùng tất cả tinh lực đi tìm hiểu kiếm đạo, ắt phải lại là một cái kiếm đạo Đại Đế! Đáng

tiếc hắn bị ấn pháp thần thông mê hoặc, kiếm đạo thành tựu cho dù bất phàm, cũng là có hạn.”

“Trên đời này nhất làm người ta đau khổ chính là, ngươi dùng bốn trăm năm thời gian khổ sở nghiên cứu kiếm đạo, mà có tên hỗn đản trên kiếm đạo không có một chút hứng thú, ngày ngày nghiên cứu ấn pháp, kết quả trên kiếm đạo hơi cố gắng một chút, liền vượt qua bốn trăm năm khổ tu ngươi. Trên đời quả nhiên không có thiên lý!”

—— —— canh thứ hai tại tám điểm chín giờ ở giữa.

Chương 527 : Vạn Kiếp Luân Lưu

Chương 528: Vạn Kiếp Luân Lưu

Lang Vân cùng Vũ tiên nhân cuối cùng từ đả kích bên trong khôi phục lại, Vũ tiên nhân nói: "Đã như vậy, tiểu Thần Vương chữa thương cho ta, chữa thương trong lúc đó, ta truyền thụ cho ngươi kiếm đạo, ngươi đi đoạn nhai kiếm bích đối kháng đế kiếm thần thông! Nếu là không thể phá đoạn nhai kiếm bích bên trên kiếm đạo, ta lại tiến hành sửa chữa, ngươi lại đi thí nghiệm, cho đến có khả năng phá giải đế kiếm kiếm đạo thì ngưng."

Tô Vân gật đầu, thầm nghĩ: "Không biết đối kháng đế kiếm độ khó đến cùng có bao lớn, nếu như đứng tại kiếm bích phía trước, trực tiếp liền bị đế kiếm xử lý, cắt thành thịt hạt lựu…"

Lúc này Đổng y sư Đổng Phụng đi tới, Tô Vân cùng Đổng y sư hàn huyên một phen, nói: "Làm phiền tiên sinh vì Vũ tiên nhân trị liệu thương thế."

Đổng y sư kinh ngạc nói: "Lại bị thương?"

Vũ tiên nhân có chút xấu hổ, nói: "Lần này là trong cơ thể ta tro tàn bệnh bạo phát."

Đổng y sư cau mày, nói: "Lần trước vì ngươi chữa thương lúc, ta đã có chỗ phát giác, loại bệnh này hẳn là ngươi đại đạo đại nạn đến, ngươi Tiên đạo mục nát tan rã. Nếu là ngày bình thường ngươi thủ vững đạo tâm, còn có thể áp chế, đem tro tàn bệnh nguy hại xuống đến thấp nhất. Nếu như tâm cảnh sinh ma, như vậy tro tàn bệnh liền sẽ bộc phát đến mãnh liệt. Có

nhân ma tại, có thể giúp ngươi sắp xếp như ý đạo tâm. Nhân ma Bồng Khao không phải đi theo ngươi sao? Theo lý mà nói, ngươi không nên bộc phát tro tàn bệnh."

Vũ tiên nhân trợn mắt hốc mồm.

Đổng y sư thấy thế, nhất thời rõ ràng, nói: "Ngươi cảm thấy nhân ma Bồng Khao là vướng víu, đem hắn vứt lại, đúng hay không? Nếu như có hắn tại, ngươi làm sao đến mức rơi vào bậc này tình cảnh? Ngươi ah, là cái người bạc tình bạc nghĩa, khó trách sẽ có hôm nay."

Vũ tiên nhân đột nhiên giận dữ, hừ lạnh một tiếng: "Ngươi chữa bệnh liền chữa bệnh, đừng vội nói này nói kia. Ta đường đường Tiên Quân, còn chưa tới phiên ngươi một giới thảo dân tới chỉ trỏ. Đừng ỷ vào ngươi từng cứu tính mạng của ta, liền có thể đối ta châm chọc khiêu khích, ngươi ân cứu mạng, ta đã trả lại ngươi!"

Hắn chỉ là Lôi Trì lôi dịch, Tô Vân lúc trước vì để cho càng nhiều người có khả năng tu thành Lôi Trì cảnh giới, bởi vậy xin nhờ Đổng y sư đi vào Vũ tiên Linh giới thu Lôi Trì lôi dịch.

Đổng y sư đối Vũ tiên nhân có ân cứu mạng, hắn thu Lôi Trì lôi dịch lúc, Vũ tiên nhân cũng không ngăn cản, hiển nhiên là đem Đổng y sư lấy đi Lôi Trì lôi dịch xem như cứu mình tính mạng thù lao.

Tô Vân ho khan một tiếng, nói: "Vũ tiên, vị này Đổng Thần Vương cũng không phải là thảo dân."

Vũ tiên nhân thần thái tự nhiên, ngạo nghễ nói: "Tại Tiên Quân phía trước, tính là hắn lai lịch lại lớn, cũng chỉ là thảo dân. Cũng tỷ như Thánh Hoàng ngươi, thực ra ngươi nếu là không có thanh đồng phù tiết, trong mắt ta cũng chỉ là một cái may mắn thảo dân mà thôi. Tô Thánh Hoàng, ngươi ta ở giữa

dù sao chỉ là giao dịch, cũng không giao tình, ta là Tiên Quân, ngươi là nho nhỏ Thánh Hoàng, địa vị cách xa."

Lúc này, Đế tâm mở miệng nói: "Tiểu Thần Vương, phụ thân ngươi là ai?"

Đổng y sư liếc nhìn hắn một cái, không nói gì.

Đế tâm tiếp tục nói: "Huyết mạch của ngươi rất kỳ quái, chưa hề kích phát trong huyết mạch lực lượng. Cỗ lực lượng này, cho ta một loại rất quen thuộc cảm giác."

Tô Vân ho khan một tiếng, nói: "Quên hướng chư vị giới thiệu, vị này Đổng Thần Vương, là đời trước Tiên Đế Tiên Hậu nương nương con riêng. Vũ tiên nhân, ta mặc dù là một giới thảo dân, nhưng Đổng Thần Vương không phải."

Vũ tiên nhân thay đổi sắc mặt, hướng Đổng y sư đàng hoàng nhận lỗi, nói: "Ta cũng không phải là kính ngươi, chỉ là kính Tiên Hậu nương nương huyết mạch mà thôi."

Oánh Oánh nói nhỏ: "Sĩ tử, Vũ tiên quả thực bạc tình bạc nghĩa, hơn nữa còn có chút tác phong bợ đít."

Tô Vân đã sớm nhìn ra Vũ tiên nhân làm người, người như thế trong mắt chỉ có lợi ích. Nếu là lợi ích đầy đủ, hắn trong chớp mắt liền có thể bán đi ngươi.

"Đế tâm, ngươi có thể hay không kích phát Đổng Thần Vương Tiên Hậu huyết mạch?" Tô Vân dò hỏi.

Đổng Phụng Đổng y sư có cái nhổ người máu tươi yêu thích, chính là vì tìm kiếm cùng mình đồng dạng huyết mạch người, lúc trước Tô Vân cho là hắn đang tìm kiếm tiên thể, Đổng y sư cũng tại cho là hắn là tiên thể, về sau phát hiện hắn không phải.

Hữu nghị giữa bọn họ là thuần túy hữu nghị, bởi vậy chỉ cần có kích phát Đổng y sư huyết mạch lực lượng có thể, Tô

Vân liền nguyện ý thử một lần.

Đế nghĩ thầm nghĩ, nói: "Của ta nguyên vẹn thể là tiền triều Tiên Đế, cũng chính là các ngươi nói tới Tà Đế. Đúng hay không?"

Tô Vân gật đầu.

Đế tâm lại nói: "Tiên Hậu là ta hoàn toàn thể chính cung nương nương, cũng chính là người thế tục trong miệng thê tử. Đúng hay không?"

Tô Vân gật đầu lần nữa.

Đế thầm nghĩ: "Ta hoàn toàn thể thê tử, cùng Đổng Thần Vương phụ thân cấu kết, sinh ra Đổng Thần Vương, đúng hay không?"

Oánh Oánh vội vàng nói: "Hài tử là vô tội!"

Đế tâm không đáp.

Tô Vân nghiêm mặt nói: "Lời tuy như thế, nhưng ngươi là ngươi, Tà Đế là Tà Đế. Ngươi mặc dù là trái tim của hắn, nhưng ngươi có nội tâm một khắc này, ngươi chính là một cái khác sinh linh."

Đế tâm ngơ ngác, lẩm bẩm nói: "Ta có nội tâm một khắc này, chính là một cái khác sinh linh?"

Tô Vân nói: "Không sai. Tựa như là Oánh Oánh đồng dạng, Oánh Oánh có một cái khác cỗ thân thể, liền không còn là kiếp trước của nàng sĩ tử Oánh."

Oánh Oánh nặng nề gật đầu: "Ta cũng là tốn rất lâu mới ý thức tới, nguyên lai ta cùng kiếp trước ta khác biệt như vậy lớn, nguyên lai ta mới là ta, mà cũng không phải là nàng mới là ta."

“Ta mới là ta, hắn không phải ta?” Đế tâm suy nghĩ xuất thần.

Đổng y sư bắt tay vào làm vì Vũ tiên nhân trị liệu, đột nhiên Đế tâm đi tới, nói: “Tiên Hậu dùng lực lượng của nàng áp chế huyết mạch của ngươi, ta thay ngươi đem loại này phong ấn mở ra. Tô Thánh Hoàng nói ngươi sẽ thay ta trị liệu thương thế, bởi vậy ta giải phóng huyết mạch của ngươi phong ấn, cũng là xuất phát từ báo đáp.”

Đổng y sư còn chưa nói chuyện, Đế tâm cũng đã ra tay, vô số thật nhỏ như châm tơ chỉ đỏ đâm vào Đổng y sư trong cơ thể, tại huyết dịch của hắn ở giữa chạy, đem hắn mạch máu trong người bên trong tất cả phong ấn toàn bộ phá vỡ!

Đổng y sư đã khôi phục diện mục thật sự, không còn ăn mặc mập y sư túi da, trong cơ thể thần quang rạng rỡ, cực kỳ bất phàm, giờ phút này huyết mạch trong cơ thể phong ấn mở ra, huyết mạch kích phát, nhất thời một cỗ lại một cỗ vô cùng kinh khủng năng lượng xông ra!

Đó là giấu tại hắn trong huyết mạch lực lượng, mạnh mẽ vô song!

Đổng y sư nguyên bản cũng đã Chinh Thánh cảnh giới tồn tại, Tô Vân đám người về sau bổ sung Quảng Hàn, Lôi Trì cùng Trường Viên các loại cảnh giới, lần nữa thiết lập cảnh giới phân chia, Đổng y sư làm quan hưởng lộc vua, ở chùa ăn lộc phật, cũng bắt đầu tu luyện Tô Vân chỉnh sửa sau cảnh giới.

Chỉ vì hắn huyết mạch đặc thù, tu luyện tiến cảnh cực kỳ chậm chạp, chậm làm người ta phẫn nộ!

Mà giờ khắc này trong huyết mạch phong ấn được cởi ra, trong huyết mạch ẩn tàng lực lượng được phóng thích, nhất

thời Trường Viên, Lôi Trì, Quảng Hàn các loại cảnh giới từng cái lần lượt nước chảy thành sông!

Tu vi của hắn liên tục tăng lên, pháp lực càng ngày càng mạnh mẽ, càng ngày càng mạnh, cho dù là Tống Mệnh, Lang Vân mấy người cũng không khỏi biến sắc!

Cái này Đổng Thần Vương lúc trước tu vi cảnh giới tại trước mặt bọn hắn quả thực không đáng chú ý, nhưng bây giờ, không nói thực lực, tu vi cũng đã đuổi sát hai người bọn họ, thậm chí sẽ vượt qua bọn họ xu thế!

"Tiên Hậu huyết mạch lực lượng, vậy mà như thế hùng vĩ!" Hai người hâm mộ phi thường.

Oánh Oánh đứng tại Tô Vân đầu vai, cũng bị trước mắt một màn này rung động thật sâu, nói nhỏ: "Sĩ tử, ngươi cũng hẳn là cưới một cái giống như Tiên Hậu cường đại như vậy nữ nhân."

Tô Vân liên tục gật đầu, đột nhiên nhớ ra một chuyện: "Tiên Hậu đến cùng sống hay chết? Nếu như còn sống, Hậu đình bên trong những cái kia mộ huyệt là chuyện gì xảy ra? Nếu như chết rồi, nàng lại là thế nào cùng lão Thần Vương sinh con?"

Hắn hận không thể có khả năng trở lại quá khứ, tận mắt quan sát Tiên Hậu cùng lão Thần Vương phong lưu chuyện cũ, tìm tòi hư thực. Đáng tiếc, thời gian không cách nào chảy ngược.

"Chẳng lẽ lão Thần Vương cùng ta đồng dạng anh tuấn? Bằng không Tiên Hậu làm sao lại coi trọng hắn, đồng thời cùng hắn sinh một đứa con?" Tô Vân phỏng đoán nói.

Thiên Thị Viên bốn đại cấm địa, trong đó Huyền quan cùng Huyễn thiên hai cái cấm địa đều tương đối nhỏ, cũng là tính

nguy hiểm thấp nhất hai cái cấm địa. Tính nguy hiểm cao nhất, chính là Đế đình cùng Hậu đình.

Đế đình chỉ được mở ra một phần, phần lớn trên là một mảnh cấm khu, có tiến không ra, Hậu đình càng là không có mở ra. Cái này hai nơi địa phương, như trước ẩn giấu đi rất nhiều bí mật.

Đặc biệt là Hậu đình loại này hậu cung tần phi nghỉ ngơi chỗ, càng làm cho Tô Vân gây nên rất nhiều kiều diễm mơ màng.

Vũ tiên nhân cắt đứt hắn mơ màng, truyền thụ cho hắn của mình kiếm đạo thần thông.

Đổng y sư đã giúp hắn áp chế lại tro tàn bệnh, trị liệu hắn bởi vì cùng Viên Tiên Quân cùng hai mươi lăm Kim Tiên chi chiến lưu lại tổn thương, Vũ tiên nhân một bên chữa thương, một bên chỉ điểm hắn.

Lần này truyền thụ, Vũ tiên nhân cũng không có nghiêm cấm những người khác quan sát, Tống Mệnh, Lang Vân mấy người cũng đứng ở một bên nghe giảng, càng có thật nhiều Thiên Thị Viên mọi người cũng đến đây nghe giảng tham gia náo nhiệt.

Thậm chí còn có chút Thông Thiên các cao thủ, mang theo mỗi người sách quái đến đây, ghi chép Vũ tiên nhân lời nói cùng thần thông.

Vũ tiên nhân cũng không phải là hào phóng người, nhưng đối với những người này làm như không thấy, qua hai ngày, đến đây nghe giảng liền chỉ còn lại có hơn mười người.

Lại qua hai ngày, Tống Mệnh cũng không tới nghe giảng, chỉ còn lại có Tô Vân, Lang Vân cùng Oánh Oánh, Oánh Oánh cũng nghe được rùng mình, không dám lưu lại ghi chép, đập động cánh chạy mất.

Chỉ có Tô Vân cùng Lang Vân còn có thể nghe tiếp.

Vũ tiên nhân hướng Tô Vân cười lạnh nói: "Kiếm đạo của ta thần thông, chính là từ chúng sinh kiếp vận bên trong lên kiếm, muốn hiểu ta kiếm đạo, cần phải đến nắm giữ kiếp vận, không phải là người nào đều có thể nghe hiểu được. Bọn họ nghe không hiểu, liền sẽ phát động bọn họ kiếp hỏa, không đi tiếp tục nghe lời nói, liền sẽ lập tức độ kiếp , chết oan chết uổng, nuôi ta Tiên kiếm! Phía trước một cái nghe hiểu ta Kiếp kiếm kiếm đạo, chính là thê tử của ngươi Sài Sơ Hi. Kiến giải của nàng so ngươi còn muốn tinh thâm!"

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, dò hỏi: "Ngươi truyền thụ nàng kiếm đạo của ngươi?"

Vũ tiên nhân nói: "Dao Quang động thiên bên trong, ta bị đuổi giết, là nàng dưới cơ duyên xảo hợp cứu ta, cho nên ta vì báo đáp, liền truyền thụ nàng kiếm đạo của ta. Nàng học được rất nhanh, mấy ngày thời gian liền nắm giữ Kiếp kiếm kiếm đạo. Có điều, nàng hiểu chính là kiếp, mà cũng không phải là kiếm."

Tô Vân đột nhiên nghĩ, lúc trước hắn cùng Sài Sơ Hi tại Vũ tiên nhân Linh giới bên trong Lôi Trì tắm gội, hắn luyện thành Lôi Trì cảnh giới một khắc này, nhìn thấy tính mạng của tất cả mọi người đều đang trôi qua tình hình.

Sài Sơ Hi trong mắt chứa nước mắt, nói cho hắn biết đây là bản thân nhìn thấy.

Nàng có thể nhìn thấy chúng sinh kiếp vận, bởi vậy kiên định thành tiên tín niệm, thế cho nên việc nghĩa chẳng từ nan từ bỏ Tô Vân, đi đến con đường thành tiên.

Tô Vân đứng dậy, tinh tế trải nghiệm Sài Sơ Hi trải nghiệm kiếp vận, trong tay của hắn, kiếm quang sáng lên, thi triển Vũ tiên nhân kiếm đạo thần thông.

Lang Vân một mực tại một bên nghe giảng, học tập, Vũ tiên nhân truyền thụ Tô Vân, hắn nghe vào trong tai, nhìn ở trong mắt, Tô Vân cũng không có so với hắn nghe nhiều một câu, nhìn nhiều.

Nhưng mà, ngay tại hắn còn tại phỏng đoán Vũ tiên nhân kiếm đạo thời điểm, Tô Vân cũng đã đem Vũ tiên nhân kiếm đạo thần thông phát huy ra, một chiêu một thức, tựa như Vũ tiên nhân thân lực hành động!

Vũ tiên nhân kiếm đạo chiêu thứ nhất, Bồng Hồ Kiếp Hỏa, kiếm chiêu thi triển, kiếm đạo như kiếp hỏa, chiêu pháp như Bồng Hồ tiên sơn, cương mãnh bá đạo!

Chiêu thứ hai, Côn Trì Kiếp Hôi, kiếm pháp tùy ý, tro tàn mênh mông, phô thiên cái địa, vùi lấp chúng sinh!

Chiêu thứ ba, Vạn Kiếp Luân Lưu, kiếm đạo vừa ra, làm người ta tựa như rơi vào đủ loại kiếp vận bên trong, bất luận tiên phàm, hốt hoảng tị kiếp lúc cũng đã trúng kiếm!

Chiêu thứ tư, Khoáng Kiếp Uy Âm, là ít có lấy kiếm đạo phát động kiếp âm, lôi âm chiêu pháp.

…

Tô Vân một chiêu lại một chiêu thi triển ra, cái gọi là Tiên kiếm trảm yêu long, chẳng qua là Vũ tiên kiếm đạo trong đó một thức mà thôi, còn không coi là hoàn chỉnh một chiêu.

Đợi đến Tô Vân đem mười sáu chiêu kiếm đạo thần thông sử dụng ra một lần, Lang Vân đã triệt để bái phục, lại không cùng Tô Vân tranh hùng tín niệm: “Ta cùng hắn, đại khái không phải cùng một loại người. Ta là người, hắn không phải.”

Vũ tiên nhân khen: “Ngươi học được rất tốt. Hiện tại, ngươi có thể đi Huyền quan đoạn nhai, đi kiếm bích phía trước, ứng đối Tiên Đế sót lại thần thông! Có thể hay không phá Tiên Đế kiếm đạo, cứu Đế tâm, liền ở đây một lần!”

Tô Vân chỉnh đốn hành trang, đeo kiếm mà đến, đi vào Huyền quan cấm địa.

Đổng Thần Vương sai người đem Vũ tiên nhân nâng lên, chuyển tới Huyền quan cấm địa, Vũ tiên nhân một bên trị liệu thương thế, một bên nhìn Tô Vân ứng đối ra sao kiếm bích bên trong ẩn tàng Tiên Đế kiếm đạo.

Lúc này đêm đã khuya, cái kia trên vách đá mọc đầy tiên nhân thân thể, từng cái khuôn mặt hướng ra phía ngoài, giương nanh múa vuốt, ý đồ thoát khốn, nhưng thủy chung không được thoát khốn.

Tô Vân ngồi ngay ngắn ở vách đá phía trước, đối với mấy cái này tiên nhân cùng vách đá sinh trưởng đến cùng nhau tiên nhân làm như không thấy, đợi đến mặt trời mọc lúc, một tiếng gà gáy, chói lọi từ Đông Phương vẩy đến, chiếu rọi tại đoạn nhai bên trên.

Chỉ thấy từng tôn cùng vách đá sinh trưởng đến cùng nhau tiên nhân từ từ giấu đi, hiển lộ ra một mặt vô cùng nhẵn bóng giống như gương sáng giống như vách đá mặt kính.

Chói lọi, kích phát khối này kiếm bích bên trong ẩn tàng kiếm đạo, kiếm đạo hóa thành quang mang, chiếu rọi tại kiếm bích phía trước ngồi Tô Vân trên người.

Tô Vân rút kiếm, đứng lên, Vạn Kiếp Luân Lưu thi triển, cùng đế kiếm kiếm đạo giao chiến!

—— —— đổi mới, đổi mới! Quên nói, Trạch Trư cùng khuê nữ đã xuất viện về đến nhà, Trạch Trư trên đường đẩy cái xe lăn, lôi kéo cái rương, về đến nhà, khuê nữ nói như là Tây Thiên thỉnh kinh đồng dạng.

Chương 528 : Trong mưa ngộ đạo, thần kiếm chính là thành

Chương 529: Trong mưa ngộ đạo, thần kiếm chính là thành

Đoạn nhai kiếm bích phía trước, Vũ tiên nhân kiếm đạo tuyệt học tại Tô Vân trong tay nở rộ, Vạn Kiếp Luân Lưu, Tô Vân phảng phất chưởng kiếp chi nhân, điều khiển chúng sinh kiếp số, giáng lâm đến thế gian, mang cho người đời lấy đau khổ, đau khổ, rèn luyện!

Bậc này kiếm đạo, đúng là trên đời hiếm thấy!

Thiên hạ động thiên thế giới, lấy Thiên Phủ là nhất, Thiên Phủ động thiên bên trong có rất nhiều bắt nguồn từ xa xưa thế gia, trong đó liên quan tới kiếm thuật, kiếm đạo, càng là nhiều vô số kể!

Nhưng bất kỳ một loại kiếm pháp kiếm đạo, đều không thể đi đến Vũ tiên nhân tầng thứ này, cho dù là Tiên kiếm thế gia Lang gia phân quang kiếm thuật, cũng kém xa rồi!

Còn Nguyên Sóc, Tây Thổ kiếm thuật, chỉ có Ngọc Đạo Nguyên kiếm thuật miễn cưỡng vào mắt, nhưng cũng căn bản không cách nào cùng Vũ tiên nhân kiếm đạo tuyệt học đánh đồng!

Vũ tiên nhân dùng kiếp nhập kiếm đạo, vẻn vẹn lý niệm, đều vượt qua dư tử nhiều vô kể!

Hắn tự xưng ta kiếm thiên hạ đệ nhất, nói không giả.

Đế kiếm chính là trời, đế kiếm không ra, kiếm đạo của hắn thật là thiên hạ đệ nhất!

Vạn Kiếp Luân Lưu tại Tô Vân trong tay thi triển ra, cứ việc trên uy năng kém xa Vũ tiên nhân, nhưng đã rất khó lấy ra khuyết điểm.

Tô Vân không thẹn với Vũ tiên nhân trong miệng cái kia kiếm đạo tư chất có thể cùng hắn đánh đồng nhân vật, mấy ngày ngắn ngủi thời gian, liền đem Vũ tiên nhân kiếm đạo lĩnh ngộ được bậc này tình trạng!

Hắn sở dĩ có thể nhanh như vậy đem Vũ tiên nhân kiếm đạo tìm hiểu đến cao thâm tình trạng, loại trừ ngộ tính của hắn tuyệt hảo bên ngoài, một nguyên nhân khác chính là hắn cùng Sài Sơ Hi đã từng là phu thê.

Sài Sơ Hi dẫn hắn vào Lôi Trì, dạy hắn lĩnh ngộ Lôi Trì ảo diệu, từ đó có thể nhìn thấy chúng sinh chi kiếp. Làm đến bước này, lại lĩnh ngộ Vũ tiên nhân kiếm đạo, liền thiếu không biết bao nhiêu ngăn cản.

Sài Sơ Hi có thể nói là người dẫn đường của hắn.

Đoạn nhai kiếm bích phía trước, Tô Vân kiếm trong tay quang hóa làm tầng tầng kiếp, ngạnh hám kiếm bích bên trong xông ra sát chiêu, kiếm đạo ông minh, kiếm quang va chạm, vang dội keng keng!

Kiếm bích bên trong đế kiếm kiếm đạo, ẩn nấp tại ánh sáng mặt trời quang mang bên trong, khiến người ta khó mà phòng bị, phá không thể phá!

Tô Vân Vạn Kiếp Luân Lưu thi triển qua về sau, lập tức biến chiêu, hóa thành Côn Trì Kiếp Hôi, chúng sinh kiếp vận mênh mông, hóa thành vô biên tro tàn bay lả tả, che giấu Lôi Trì.

Một chiêu này lớn chọc tức dồi dào, đem cái loại này kiếp vận phía dưới, chúng sinh đều là giun dế, lôi đình kết làm kiếm khí bao la hùng vĩ cảm giác, bày ra hoàn toàn!

Vũ tiên nhân ngồi tại trên xe lăn lớn tiếng khen ngợi, hận không thể đập lên xe lăn liền phải bay sắp nổi lên đến, tự thân thi triển của mình kiếm đạo đối chiến trong vách đá đế kiếm kiếm đạo.

Đột nhiên, chỉ nghe xuy xuy thanh âm vang vọng, từng đạo mảnh kiếm quang truyền thống Côn Trì Kiếp Hôi, phốc xuy phốc xuy đem Tô Vân thân thể xuyên thủng gần một trăm cái nhỏ bé lỗ thủng!

Vũ tiên nhân tiếng hoan hô im bặt mà dừng, chỉ thấy Tô Vân thẳng tắp ngã xuống đất, trên người xì xì phun máu, huyết quang đón vách đá chiếu rọi ra kiếm quang, bị kiếm quang chém vỡ nát!

"Thánh Hoàng, còn sống không?" Tống Mệnh nhìn ra vô cùng lo sợ, run giọng nói.

Lang Vân vội vàng nhặt lên một cái hòn đá nhỏ, hướng ngã xuống đất không dậy nổi Tô Vân quay đầu sang, run giọng nói: "Cha nuôi, còn sống không?"

Cái kia hòn đá nhỏ tại trong kiếm quang bộp một tiếng nổ tung, hóa thành bột mịn.

Tô Vân thẳng tắp nằm ở nơi đó, tựa như một bộ tử thi. Hiện nay Thiên Thị Viên vừa mới vào thu, nắng gắt cuối thu ánh nắng nồng đậm, Tô Vân liền như thế bị ánh nắng bộc phơi, Tống Mệnh nói: "Như vậy phơi đến tối, thi thể đều thối."

Đổng Thần Vương nhìn quanh một phen, nói: "Chỉ là ngất đi, không quan trọng."

Mọi người ngay sau đó rời đi.

Đến sập tối, mặt trời ngả về tây, mặt trời mới không có như vậy nồng đậm, Tô Vân từ từ tỉnh lại, không dám nhúc nhích.

Cuối cùng chờ đến ban đêm, mặt trời vừa mới xuống núi, Tống Mệnh cùng Lang Vân rồi mới trở về, đi tới vách đá phía trước, chỉ thấy vách đá tối tăm, vừa vặn không có trăng sáng.

Những cái kia cùng vách đá sinh trưởng cùng một chỗ các tiên nhân lần nữa hiện ra, âm trầm, khuôn mặt bóp méo, vô lực vẫy tay, giống như là muốn từ trong vách đá leo ra.

Tống Mệnh cùng Lang Vân nhìn ra rùng mình, vội vàng tìm kiếm được nằm tại vách đá trước Tô Vân.

"Tô Thánh Hoàng còn sống!"

Hai người đem Tô Vân nâng lên, đặt ở trên cáng cứu thương, vội vàng rời đi.

Qua mấy ngày, Tô Vân thương thế khỏi hẳn, mặt tối sầm lại nhìn chằm chằm đang bị Đổng Thần Vương trị liệu Vũ tiên nhân, Vũ tiên nhân vẫn ngồi ở trên xe lăn, Đổng Thần Vương chuẩn bị cho hắn hoán cốt.

"Thánh Hoàng đừng như vậy nhìn ta."

Vũ tiên nhân rất là thản nhiên, nói: "Kiếm đạo của ta nguyên bản liền so ra kém hiện nay Tiên Đế kiếm đạo, cho nên mới muốn ngươi đi thí luyện. Ta tại một bên quan sát ra ta kiếm đạo điểm yếu, tiến hành sửa đổi. Như vậy, ngươi cũng có thể tận cho ta kiếm đạo ảo diệu, đối ngươi lý tới nói cũng không phải là chuyện xấu."

Tô Vân nói: "Vũ tiên nếu là có thể nhanh chóng bù đắp kiếm đạo, ta cũng có thể ít nhận chút khổ."

Vũ tiên nhân nghiêm nghị nói: "Tô Thánh Hoàng yên tâm, ta làm hết sức. Ta lần này sửa chữa sau kiếm đạo, không nói những cái khác, tại phòng ngự bên trên, là tuyệt đối tìm không

ra nửa điểm khuyết điểm! Chỉ cần có thể phòng vệ đế kiếm kiếm đạo thế công, chẳng phải có thể đứng ở thế bất bại ư?"

Tô Vân con mắt nhất thời phát sáng lên, hô hấp có chút gấp rút: "Không sai! Không cần phải để ý đến hắn đế kiếm kiếm đạo mạnh bao nhiêu, chỉ cần làm được phòng ngự tuyệt đối, liền có thể đứng ở Tiên Thiên bất bại!"

Oánh Oánh luôn cảm thấy nơi nào có chút không ổn, chẳng qua Tô Vân cùng Vũ tiên nhân hai người nói lời đều rất có đạo lý, dường như tìm không ra khuyết điểm, nàng cũng chỉ đành không đả kích hai người tính tích cực.

Vũ tiên nhân kích động vỗ xe lăn, hắn cũng là kiếm si, nói: "Ta hận không thể tự thân thi triển hoàn thiện kiếm đạo tuyệt học, cùng đế kiếm kiếm đạo quyết đấu!"

Tô Vân lòng dạ khuấy động, cầm kiếm nói: "Ta thay ngươi đi!"

Đoạn nhai kiếm bích phía trước, Tô Vân đắc ý, quay đầu nhìn lại, ngồi tại trên xe lăn Vũ tiên nhân cũng đắc ý.

Oánh Oánh đứng tại Vũ tiên nhân đầu vai, có vẻ hơi khẩn trương, thấy hắn nhìn tới, miễn cưỡng lộ ra vẻ tươi cười.

Chỉ thấy mặt trời mới mọc tia nắng đầu tiên chiếu rọi tại kiếm bích bên trên, kiếm bích bên trên những cái kia cùng vách đá hòa làm một thể tiên nhân từ từ giấu đi, kiếm bích quang mang tìm đến chiếu xuống tới.

"Hôm nay, ta tuyệt đối sẽ không nằm đi ra ngoài!"

Tô Vân hét lớn, tụ khí làm kiếm, nghênh tiếp kiếm bích quang mang, cùng ánh sáng bên trong đế kiếm kiếm đạo va chạm!

"Phiếm Bỉ Hạo Kiếp, Yểu Nhiên Không Túng!"

Vũ tiên nhân quát to: “Thái Hoa Dạ Bích, Nhân Văn Thanh Chung! Một chiêu này Phiếm Bỉ Hạo Kiếp, là muốn có thanh chung độ kiếp vượt ngang thái hoa dạ không chi tướng! Kiếm đạo phòng ngự tuyệt đối, tuyệt không có khả năng bị đế kiếm kiếm đạo phá vỡ!”

Đoạn nhai phía trước, tiếng chuông khuấy động, hoàng chung đại lữ, không bắn ứng chuông, vang cái không dứt!

Tô Vân kiếm khí trong tay ngang dọc, hóa thành một cái Bàn Long hoàng chung, như là Chung sơn Chúc Long, tại đế kiếm kiếm đạo bên trong không ngừng chấn động!

Một chiêu này kiếm đạo thần thông, mặc dù là Vũ tiên nhân kiếm đạo chiêu thứ tám, Phiếm Bỉ Hạo Kiếp, nhưng cùng Vũ tiên nhân truyền lại Phiếm Bỉ Hạo Kiếp đã có khác biệt cực lớn, cũng cùng Vũ tiên nhân cải tiến Phiếm Bỉ Hạo Kiếp có rất lớn khác biệt.

Tô Vân đem Phiếm Bỉ Hạo Kiếp cùng mình đối Chung sơn Chúc Long lĩnh ngộ dung hội quán thông, tăng lên rất nhiều thứ, để kiếm đạo phòng ngự mạnh hơn!

Vũ tiên nhân thấy thế, sắc mặt biến hóa: “Tiểu tử này, quả thực là kiếm đạo bên trên thiên tài, hắn bổ sung ta kiếm đạo bên trên một chút không đủ, so ta thay đổi sau còn tốt hơn một chút, để một chiêu này phòng ngự không có kẽ hở, nói không chừng thật có thể đứng ở Tiên Thiên bất bại…”

Hắn đang nghĩ ngợi, đột nhiên tiếng chuông ảm đạm xuống, Tô Vân vội vàng biến chiêu, đem Vũ tiên kiếm đạo mặt khác chiêu thức thi triển ra, ngạnh hám đế kiếm kiếm đạo.

Đoạn nhai kiếm bích phía trước, kiếm quang bùng cháy mạnh, quang mang chói mắt, chỉ nghe xuy xuy xuy liên tiếp tiếng xé gió truyền đến, Tô Vân kiếm gãy, đứng ở nơi đó thân thể loạn run, bị từng đạo kiếm quang xuyên thủng thân thể.

“Không nên động!”

Tống Mệnh vô cùng lo sợ, la lên: “Thánh Hoàng không nên động! Động liền chết!”

Tô Vân đứng tại chỗ, máu chảy đầy mặt.

Lang Vân mấy ngày nay đi qua Đổng Thần Vương trị liệu, chỗ cụt tay đã mọc ra một đầu dài ba tấc cánh tay nhỏ, cũng là run giọng nói: “Đừng ngất đi, bằng không liền chết!”

Tô Vân mạnh kiên trì, nói: “Ta còn có thể kiên trì, chẳng qua các ngươi ai có thể làm ra một mảnh mây đen, đem ánh nắng che kín, tránh khỏi ta tại nơi này đứng một ngày!”

Mọi người nhất thời tỉnh ngộ: “Đúng vậy a! Thật giống không cần phải đợi đến ban đêm lại đến khiêng người.”

Qua không lâu, sắc trời tối om om, Lang Vân cùng Tống Mệnh liền vội vàng đem Tô Vân khiêng đi cấp cứu.

Lại qua mấy ngày, Vũ tiên nhân nói: “Thánh Hoàng, lần này ta dám đánh cam đoan, ta thay đổi sau kiếm đạo thần thông, nhất định có thể đối kháng trong vách đá đế kiếm kiếm đạo! Ý nghĩ của ta là như vậy…”

Ngày thứ hai, Tô Vân bị khiêng trở về, hai mắt vô thần.

Vũ tiên nhân nói: “Ý nghĩ của ta có thể có chút sai lầm. Chẳng qua lần này nhất định có thể thành. Của ta mới mạch suy nghĩ là như vậy…”

Tô Vân lần nữa ngã ở vách đá trước.

Vũ tiên nhân nói: “Lần này thất bại, không có nghĩa là lần tiếp theo thất bại. Tô Thánh Hoàng, ta lại có mới mạch suy nghĩ, ngươi tới tham mưu một chút…”

Lại mấy ngày nữa, Tống Mệnh cùng Lang Vân nâng lên Tô Vân, Lang Vân vui vẻ nói: “Cha nuôi, ta cánh tay này quả thật

hoàn toàn mọc ra! Ngươi nhìn ngươi nhìn!”

Tống Mệnh quan sát một phen, chỉ thấy cái kia đầu cụt tay đã sinh trưởng đến cùng lúc trước không khác nhau chút nào, chỉ là làn da chút trắng một chút, nói: “Đổng Thần Vương nói ba tháng mới có thể khỏi hẳn, nhanh như vậy liền ba tháng.”

Tô Vân nằm tại trên cáng cứu thương, suy nghĩ xuất thần, không biết suy nghĩ cái gì.

Vũ tiên nhân tro tàn bệnh cũng từ từ chuyển biến tốt đẹp, Đổng Thần Vương tuy là không thể hoàn toàn trừ tận gốc tro tàn bệnh, nhưng lợi dụng thay máu, hoán cốt, đổi tim các loại thủ đoạn, để bệnh tình của hắn giảm bớt rất nhiều.

Nếu không phải Vũ tiên nhân có chỗ băn khoăn, Đổng Thần Vương thậm chí định cho hắn đổi lại đầu lâu.

“Tô Thánh Hoàng, lần này kiếm đạo thần thông, nhất định có thể kiên trì càng lâu!” Vũ tiên nhân lòng tin bừng bừng nói.

Tô Vân vẫn là ngồi ở chỗ đó ngây người, đoạn thời gian gần nhất, hắn ngây người số lần càng ngày càng nhiều, thường xuyên thất thần, người khác cùng hắn nói chuyện, hắn cũng không để lại ý nghe.

Đổng Thần Vương vì hắn trị liệu tại kiếm bích trước bị thương, hắn cũng giống là không có chút nào cảm giác đau , mặc cho Đổng Thần Vương định đoạt.

Vũ tiên nhân ở trước mặt hắn diễn luyện chiêu thức, đem thay đổi sau kiếm đạo luyện cho hắn nhìn, nói: “Học được ư?”

Lúc này, Tô Vân đột nhiên đứng dậy, giống như là mất hồn đồng dạng hướng Huyền quan cấm địa đi tới, Đổng Thần Vương đang chuẩn bị cho hắn khâu vết thương, lại thấy Tô Vân đã đi xa.

“Hắn tình trạng không đúng, Tống Mệnh, Lang Vân, các ngươi nhanh lên một chút đuổi theo hắn!”

Vũ tiên nhân vội vàng gọi đến Tống Mệnh cùng Lang Vân, phân phó nói: “Hai người các ngươi không nên quấy rầy hắn, hắn những ngày này đối kháng kiếm đạo, hơn phân nửa có chút lĩnh ngộ ở trong lòng, dâng lên muốn ra. Quấy rầy hắn, hắn liền rất khó lại đi vào loại trạng thái này!”

Tống Mệnh cùng Lang Vân vội vàng đuổi theo, chỉ thấy không trung vừa vặn có mây đen phủ lên Huyền quan cấm địa, tiếng sấm ầm ầm, khi thì có sấm sét từ tầng mây bên trong bắn ra.

“Trời muốn mưa.” Tống Mệnh ngẩng đầu quan sát mây đen, cau mày nói.

Tô Vân đi tới vách đá phía trước, tụ khí làm kiếm, hướng về phía vách đá tuỳ tiện xuất chiêu, chỉ nghe răng rắc một tiếng, một đạo kinh lôi từ trên trời giáng xuống, sấm sét chiếu sáng vách đá!

Tô Vân kiếm chiêu ngang dọc, cùng trong chớp nhoáng này bắn ra đế kiếm kiếm đạo va chạm, kiếm bích phía trước, kiếm quang đan xen, tựa như có hai đại cao thủ đang làm sinh tử quyết đấu!

Tiếng sấm sau đó, sấm sét giấu đi, bốn phía rơi vào đen kịt một màu.

Tô Vân đứng tại vách đá trước khổ sở suy nghĩ, trong tay chân nguyên hóa kiếm, khoa tay múa chân tới lui.

“Răng rắc!”

Lại là một đạo kinh lôi từ trên trời giáng xuống, chiếu sáng vách đá, trong chớp mắt này quang minh bên trong, hai đại cao thủ kiếm đạo lại nổi lên, boong boong tiếng va chạm không dứt bên tai!

Tô Vân trên không trung tung kiếm kiểu đằng, như là Thần Long hiện ra.

Sấm sét sau đó, bốn phía lại lâm vào một vùng tăm tối.

Tống Mệnh cùng Lang Vân đứng tại trong bóng tối, vô cùng lo sợ nhìn một màn này, trên bầu trời lôi đình chẳng biết lúc nào liền sẽ nổ tung, để đoạn nhai kiếm bích trở nên hung hiểm vô cùng, gặp phải tình huống như thế này cùng kiếm bích bên trong ẩn tàng đế kiếm kiếm đạo đối kháng, tuyệt đối không phải chuyện đơn giản, thậm chí so bình thường lúc nguy hiểm gấp trăm lần!

Đúng lúc này, lại là một tia chớp hạ xuống, sấm sét chiếu sáng hắc ám thời điểm, mưa to từ trên trời giáng xuống!

Điện quang chiếu rọi vách đá, đế kiếm kiếm đạo cùng nước mưa dung hợp, đoạn nhai trước nước mưa bên trong, mơ hồ trong đó phảng phất có một vị kiếm đạo Đại Đế hư ảnh sừng sững, khống chế ngàn vạn kiếm quang cùng Tô Vân va chạm!

Tiếng mưa rơi ào ào, càng lúc càng lớn, sấm sét lôi đình, càng ngày càng dày đặc.

Trong mưa kiếm đạo xuy xuy vang vọng, đan xen, để đoạn nhai kiếm bích trước như là một mảnh kiếm đạo hình thành tuyệt sát chỗ!

Chương 529 : Phá giải Tiên Đế kiếm đạo

Chương 530: Phá giải Tiên Đế kiếm đạo

Kiếm bích phía trước, tiếng sấm vang rền, kiếm quang xen lẫn như điện, sấm sét vang dội ở giữa, có thể thấy được hai cái thân ảnh lúc lên lúc xuống, tại trong mưa tranh đấu!

Chỉ là bên trong một cái thân ảnh giống như là từ nước mưa tạo thành, cũng không phải là chân chính người, lại giống như là lạc ấn hiện hình!

Tống Mệnh cùng Lang Vân nhìn quanh, trong lúc nhất thời không phân rõ cái nào mới là Tô Vân, cái nào mới là kiếm bích bên trong lạc ấn.

Đột nhiên, bên trong một cái thân ảnh trước ngực vòi máu nổ tung, bị đối phương một kiếm đâm xuyên!

Ngay tại cái kia thân ảnh bị đâm xuyên cũng trong lúc đó, một đạo kiếm quang lướt qua đối diện người kia cái cổ!

Tống Mệnh cùng Lang Vân khẩn trương tới cực điểm, gắt gao nhìn chằm chằm trong mưa chiến đấu, không dám có bất kỳ thả lỏng.

Kèm theo cuối cùng một tiếng sét nổ vang, mưa kia nước từ từ thưa thớt, biến thành mịt mờ mưa phùn, sắc trời tối tăm mờ mịt.

Bên trong một cái thân ảnh xoay người hướng vách đá đi tới, đi tới đi tới, lại đột nhiên soạt một tiếng nghiền nát, hóa

thành một bãi nước mưa đập vào uông nước bên trong, phi quỳnh ngọc vỡ đồng dạng.

Lúc này không trung tuy có ánh sáng, nhưng trên vách đá lại không có chiếu rọi ra Tiên Đế kiếm đạo kiếm quang.

Tống Mệnh cùng Lang Vân vội vàng hướng vách đá nhìn đằng trước đi, chỉ thấy Tô Vân đứng tại mịt mờ trong mưa phùn không nhúc nhích, trong tay chân nguyên biến thành bảo kiếm nghiêng nghiêng chỉ xuống đất.

Đột nhiên, Tô Vân xoay người, hướng bọn họ đi tới.

Lúc này Vũ tiên nhân âm thanh truyền đến: "Tô Thánh Hoàng, ngươi thật chiến thắng đoạn nhai kiếm bích?"

Tống Mệnh cùng Lang Vân vội vàng quay đầu nhìn lại, lại thấy Vũ tiên nhân chẳng biết lúc nào đi tới nơi này, chỉ là bọn hắn xem quá nhập thần quá khẩn trương, mà không có phát giác.

"Tìm được."

Tô Vân mặt mang tươi cười, trước ngực của hắn, vết bầm máu càng lúc càng lớn, Tô Vân cười nói: "Ta tìm được Tiên Đế kiếm đạo sơ hở. Có điều, cái này sơ hở, cần cầm trái tim của chính mình tới đổi."

Hắn nói đến đây, giữa lưng nổ tung, một đạo huyết tiễn từ trong vết thương phun ra!

Tô Vân ngửa mặt ngã xuống, hơi thở mong manh: "Tiên Đế kiếm đạo, một kiếm chặt đứt tâm mạch của ta. Ta còn có thể cứu, đi mời Đổng Thần Vương…"

Tống Mệnh cùng Lang Vân liền vội vàng tiến lên, đem Tô Vân khiêng đi.

Bọn họ bước nhanh từ Vũ tiên nhân bên người đi qua, Vũ tiên nhân nhưng đứng thẳng bất động ở nơi đó, khóe mắt cơ

bắp nhảy lên, hắn Tiên kiếm cũng nhảy lên.

"Một người vượt qua ta, sinh ra…" Trong ánh mắt của hắn tràn đầy ma tính.

Tống Mệnh cùng Lang Vân khiêng Tô Vân bước nhanh hướng Tiên Vân cư chạy đi, mà tại phía sau bọn họ, tro tàn tung bay.

Vũ tiên nhân cố nhẫn nại, bắt lấy Tiên kiếm tay run không ngừng, đốt ngón tay xương cốt xuy xuy vang vọng, vậy mà đâm rách da của hắn, trở nên dị thường thô to!

Đổng Thần Vương cho hắn hoán cốt, đem hắn một thân xâm nhiễm tro tàn bệnh xương cốt toàn bộ đổi đi, lấy Tạo Hoá chi thuật để hắn xương cốt lại sinh, tân sinh xương cốt liền không có tro tàn bệnh quấy nhiễu.

Vũ tiên nhân một lần cho là mình đã khỏi hẳn, mà bây giờ, theo hắn động ma tính, tro tàn bệnh vậy mà trở lại!

"Ta không thể!"

Vũ tiên nhân tay trái nhô ra, gắt gao bắt lấy tay phải của mình cổ tay, khàn giọng nói: "Ta không thể! Hắn cùng ta có ân cứu mạng, đạo nghĩa làm đầu, ta không thể lấy oán trả ơn… Có điều, có hắn tại, tương lai ta khẳng định vẫn là kiếm đạo thứ hai. Hơn nữa ân tình của hắn ta đã trả, ta cho hắn nhiều như vậy lôi dịch…"

"Không được, ta đáp ứng hắn muốn xuất thủ ngăn lại Đế tâm trong vết thương đế kiếm kiếm đạo, còn muốn lưu tại Thiên Thị Viên, bảo vệ nơi này nửa năm… Giết hắn, cũng có thể làm được ah…"

Tống Mệnh cùng Lang Vân khiêng Tô Vân, bước chân thoạt nhìn không nhanh, nhưng tốc độ tuyệt đối không chậm, hai người cái trán toát ra rậm rạp mồ hôi lạnh, đều không có nói chuyện.

Bởi vì trên đất loại trừ bọn họ cùng Tô Vân cái bóng bên ngoài, còn có một người cái bóng.

Vũ tiên nhân cái bóng!

Vũ tiên nhân liền như thế lặng yên không tiếng động tung bay ở phía sau bọn hắn!

Tống Mệnh cùng Lang Vân ra vẻ không xem xét kỹ, đột nhiên Tống Mệnh cười nói: "Tiểu Vân, Tô Thánh Hoàng tìm hiểu ra cái này kiếm đạo thần thông, truyền thụ cho Vũ tiên, Vũ tiên liền có thể phá vỡ Đế tâm trong vết thương đế kiếm kiếm đạo, đúng hay không?"

Lang Vân nhất thời tỉnh ngộ, nói: "Đúng vậy a, ta nguyên bản lo lắng Vũ tiên không tiếp nổi đế kiếm kiếm đạo, hiện tại cuối cùng có thể thở phào một cái. Có Tô Thánh Hoàng một chiêu này kiếm đạo, Vũ tiên có thể bảo toàn tự thân."

Lúc này, trên đất hình bóng kia biến mất không thấy gì nữa.

Tống Mệnh cùng Lang Vân không dám quay đầu nhìn một chút Vũ tiên nhân là có hay không rời đi, chỉ được nhắm mắt hướng Tiên Vân cư chạy đi, đợi đi tới Tiên Vân cư lúc, chỉ thấy Vũ tiên nhân đã tại Tiên Vân cư, hai người thở phào nhẹ nhõm, đồng thời sợ không thôi.

"Vũ tiên nhân hỉ nộ vô thường, cùng hắn chung sống, hơi không cẩn thận liền sẽ chẳng biết tại sao chết ở trong tay của hắn!" Trong lòng hai người thầm nghĩ.

Tô Vân được đưa đến Đổng Thần Vương phía trước cấp cứu, không có tim, hắn mất đi cung cấp máu năng lực, một thân khí huyết nhanh chóng suy kiệt, dù là Tô Vân tu vi mạnh mẽ, đi đến tiên nhân cấp độ, nhưng kéo dài quá lâu cũng có khả năng tử vong!

Cũng may Đổng Thần Vương chính là Thông Thiên các y thuật cao siêu nhất người, đặc biệt là cùng Bạch Trạch thị tiếp

xúc sau đó, nhận được Bạch Trạch thị ghi lại rất nhiều liên quan tới các loại Thần Ma tư liệu, tiến hành nghiên cứu, từ đó sửa sang lại ra nhiều hơn nữa Tạo Hoá chi thuật.

Lại thêm Tử Phủ phát hiện, Tử Phủ tạo vật chi môn, càng đem Tạo Hoá chi thuật vận dụng đến cực hạn!

Mấy năm này, Nguyên Sóc Tạo Hoá chi thuật Tiến Bộ thần tốc, biến chuyển từng ngày, Đổng Thần Vương càng là trong đó tài năng xuất chúng, kích động Tô Vân tim lại sinh cũng không phải là việc khó.

Nếu như đổi lại lúc trước, Đổng y sư khẳng định là tìm khác một khoả trái tim, lắp đặt đến Tô Vân trong lồng ngực, mà bây giờ, lấy Tạo Hoá chi thuật thúc đẩy Tô Vân thân thể bản thân sinh ra một khoả trái tim, mới là tốt nhất cách giải quyết.

Qua mấy ngày, Tô Vân tân sinh tim cung cấp huyết năng lực còn rất yếu ớt, cần phải đến chậm chạp thôi thúc Tử Phủ Chúc Long kinh, chậm rãi rèn luyện thân thể, tăng cường tim cơ năng.

Tô Vân không dám kịch liệt hoạt động, nói chuyện bước đi đều rất chậm, lại tu dưỡng mấy ngày, lúc này mới khôi phục một chút.

“Ta một chiêu này, là từ Vũ tiên kiếm đạo mười sáu thiên bên trong tìm hiểu mà ra, vì Vũ tiên nối liền một thiên, liền gọi là Kiếp Phá Mê Tân.”

Tô Vân đem bản thân tìm hiểu ra Kiếp Phá Mê Tân dốc túi truyền cho, truyền thụ cho Vũ tiên nhân, nói: “Kiếp Phá Mê Tân, có phá Tiên Đế kiếm đạo bến mê ý tứ, cho nên lấy cái tên này. Vũ tiên lấy kiếp nhập kiếm, lấy kiếm nhập đạo, ta cảm thấy con đường này rất có triển vọng! Nếu như Vũ tiên tiếp tục nữa, tương lai thành tựu, không thể so với Tiên Đế kém.”

Hắn ngôn từ chân thành, Vũ tiên nhân nhận được hắn truyền thụ Kiếp Phá Mê Tân sau đó, vốn là sát ý dần dần lên, nghe nói lời ấy không khỏi lại có chút chần chừ.

Tô Vân lại nói: "Vũ tiên tại vì Đế tâm chữa thương lúc, đem bảo vệ trái tim của mình, phá Tiên Đế kiếm đạo, là lấy trái tim của chính mình tới đổi. Vũ tiên đừng bị thương."

Vũ tiên nhân vẻ mặt biến ảo không ngừng, gật đầu tán thành.

Tô Vân sắc mặt còn có chút trắng xám, cười nói: "Vũ tiên trước tìm hiểu, ta đi xuống nghỉ ngơi. Quả tim này còn không có lớn thực sự, không cho phép ta nhiều hoạt động."

Vũ tiên nhân đưa mắt nhìn hắn đi xa, trong lòng yên lặng nói: "Hắn một lòng vì ta suy nghĩ, còn lo lắng ta vì Đế tâm chữa thương lúc lại thương tới trái tim của ta, ta tốt như vậy giết hắn?"

Sau một lúc lâu, Vũ tiên nhân sắc mặt biến đến âm tàn, cười lạnh nói: "Ngươi giảng nhân nghĩa giảng đạo nghĩa, nhưng mà đổi lấy là cái gì? Ngươi giúp Tiên Đế nhiều như vậy, hắn còn không phải đem ngươi trấn áp tại Huyền quan bên trong, đem ngươi thân thể xem như nhiên liệu, đem ngươi nội tâm xem như luyện kiếm tài liệu? Cái gọi là đạo nghĩa nhân nghĩa, đều là rác rưởi!"

"Không! Không thể làm như vậy! Hắn khai sáng Kiếp Phá Mê Tân, là từ của ta mười sáu chiêu kiếm đạo bên trong tìm hiểu ra thứ mười bảy chiêu, thực ra chính là ta kiếm đạo!"

"Ha ha! Đừng lừa mình dối người, nếu là ngươi kiếm đạo, ngươi vì sao không có lĩnh ngộ ra tới? Người này đem giết, không thể giữ lại!"

Vũ tiên nhân sát tâm đã lên, ngay sau đó đến tìm Tô Vân, nhưng mà Tô Vân nhưng đã không còn Tiên Vân cư bên trong.

Vũ tiên nhân hỏi lúc, có người nói: “Bệ hạ cùng Tống Mệnh, Lang Vân đi ra ngoài, nói là muốn đi Đế đình, nhìn một chút Thu Vân Khởi đám người sống chết.”

Vũ tiên nhân không hiểu, nói: “Tô Thánh Hoàng không phải mới vừa đổi một khoả trái tim, khí huyết không đủ ư? Khí huyết không đủ, vì sao còn muốn đi Đế đình?”

“Bệ hạ khí huyết rất tốt, hồng quang đầy mặt, cùng Tống Mệnh, Lang Vân vừa nói vừa cười. Còn nói nếu là Vũ tiên nhân hỏi hắn, liền nói hắn nửa năm sau lại ra Đế đình.”

Vũ tiên nhân đứng im rất lâu, nói ra một ngụm trọc khí: “Không hổ là nhân tinh Tô Thánh Hoàng, nhìn ra ta đối với hắn có sát ý, cho nên ngụy trang thành bộ dáng yếu ớt, tại ta động lòng trắc ẩn lúc liền toàn thân trở ra. Hắn biết ta muốn giết hắn, bởi vậy không chủ động cùng ta gặp mặt. Mà thôi, ta cũng xấu hổ tại thấy hắn, liền thay hắn thủ Thiên Thị Viên thời gian nửa năm, nửa năm sau, lập tức rời đi, miễn cho hai bên khó chịu.”

Một bên khác, Tô Vân cùng Tống Mệnh Lang Vân cùng đi vào Đế đình, cái này Đế đình bên trong trải rộng hiểm cảnh, trên không có kỳ dị Tiên đạo lạc ấn, giấu giếm Tiên đạo thần thông, hơi không cẩn thận, liền có thể có thể chết không nơi táng thân!

Dù là Tô Vân, Tống Mệnh cùng Lang Vân đều là hiện nay trên đời loại trừ tiên nhân bên ngoài cường đại nhất nhân vật, nhưng đối mặt Đế đình, như trước không dám chậm trễ chút nào.

Bọn họ lần theo Thu Vân Khởi đám người lưu lại tung tích, một đường xâm nhập, Thu Vân Khởi đám người dọc đường phá giải Đế đình phong cấm, vì bọn họ giảm bớt không ít phiền phức.

Tô Vân nói: “Vũ tiên nhân nhiều lần đối ta động sát tâm, ta nếu không đi, hắn ắt phải sẽ đối với ta ra tay. Chỉ có Đế đình, mới có thể để cho hắn có chỗ kiêng kị, không dám trực tiếp đuổi tới.”

Tống Mệnh nói: “Vị này Vũ tiên, thật là hung ác. Chúng ta đem ngươi khiêng trở về lúc, hắn liền một mực yên lặng không lên tiếng theo ở phía sau.”

Oánh Oánh nói: “Từ lúc hắn từ đoạn nhai kiếm bích trở về sau đó, tay phải của hắn liền vẫn giấu kín tại trong tay áo, chưa hề lộ ra qua. Ta nghi ngờ, tay phải của hắn cũng đã lần nữa biến thành tro tàn quái bàn tay.”

Tô Vân khẽ nhíu mày, nếu như Vũ tiên tay phải biến thành tro tàn quái bàn tay, như vậy hắn thi triển Kiếp Phá Mê Tân một chiêu này lúc, có thể hay không đem một chiêu này uy năng phát huy đến cực hạn, phá giải đế kiếm kiếm đạo?

Lúc này, Lang Vân đột nhiên nói: “Các ngươi nói, Vũ tiên cầm lại Tiên kiếm sau đó, có hay không mang ý nghĩa tại cũng không có trấn thủ thành tiên chi kiếp bảo vật?”

Tô Vân, Tống Mệnh cùng Oánh Oánh không khỏi đều ngây dại, hai mặt nhìn nhau.

Lang Vân tiếp tục nói: “Nhưng nếu không có trấn áp đại thiên thế giới người độ kiếp Tiên kiếm, chẳng phải là nói, tất cả mọi người có thể độ kiếp phi thăng?”

Mọi người trợn mắt lên, trong lòng thình thịch đập loạn, hô hấp có chút gấp rút.

Tống Mệnh cười ha ha nói: “Không thể nào! Nhưng nếu không có thành tiên chi kiếp, khẳng định sớm đã bị người phát hiện, cái này chẳng phải là nói, hiện tại trên thế giới đã nhiều thêm rất nhiều mới tiên nhân?”

Nói nói, hắn cũng rục rà rục rịch, không nói lời gì đột phá áp chế thật lâu cảnh giới, nhưng gặp Đế đình trên không, kiếp vân dần dần sinh, lôi điện đan xen, lôi tầng bên trong mơ hồ có kim quang lấp lóe.

Tống Mệnh hít vào một ngụm khí lạnh, lẩm bẩm nói: "Quả nhiên không có Tiên kiếm…"

Tô Vân nhưng ngửa mặt nhìn lên bầu trời bên trong kiếp vân, kiếp bên trong kim quang để hắn hơi nghi hoặc một chút, nói: "Các ngươi nhìn, trong kiếp vân, có phải là hay không Lôi Trì hư ảnh? Ta dùng Tiên đồ gặp qua rất nhiều người độ kiếp , nhưng chưa bao giờ có Lôi Trì…"

Tống Mệnh cùng Lang Vân quan sát, Oánh Oánh tìm kiếm thư tịch, lấy ra Lôi Trì địa lý đồ, cùng trong kiếp vân Lôi Trì đối chiếu.

"Quả thực là Lôi Trì hư ảnh… Có điều, Lôi Trì đã bị Vũ tiên nhân rút khô, chất đầy tro tàn, vì sao khi độ kiếp sẽ xuất hiện Lôi Trì hư ảnh?"

Oánh Oánh nghi ngờ nói: "Chẳng lẽ Lôi Trì động thiên, đang tại nhanh chóng tiếp cận chúng ta? Vẫn là nói, Lôi Trì động thiên khôi phục?"

—— —— đêm qua là gần nhất ngủ được tốt nhất một ngày, về đến nhà cảm giác được vô cùng buồn ngủ, trong lòng nhưng có chút yên lòng. Chỉ mong sau này càng ngày càng tốt, heo một nhà là, mọi người cũng phải. Cầu phiếu.

Chương 530 : Tà pháp táng thi

Chương 531: Tà pháp táng thi

Tô Vân quan sát kiếp vân, kiếp vận bên trong Lôi Trì hư ảnh càng thêm rõ ràng, đó là một loại tự nhiên lạc ấn, tại linh sĩ khi độ kiếp liền sẽ bị kích phát!

Lúc trước cũng có kiếp vân, nhưng trong mây cũng không Lôi Trì lạc ấn, không quá độ kiếp trước mắt nguy cấp, sẽ có Vũ tiên Tiên kiếm đột nhiên kéo tới, đem ngươi chém giết!

Hiện tại trong kiếp vân xuất hiện Lôi Trì lạc ấn, quả thực cổ quái.

"Oánh Oánh nói hai loại khả năng tính đều có, thậm chí nói không chừng hai loại có thể đồng thời phát sinh."

Tô Vân thôi thúc Tử Phủ Chúc Long kinh, tăng lên trái tim của chính mình phổi sức sống, suy đoán nói: "Lôi Trì động thiên vừa tại hướng chúng ta bay tới, đồng thời lại tại không ngừng khôi phục bên trong."

Mọi người không khỏi lên suy tư, tưởng tượng trong vũ trụ sao trời, rộng lớn bao la bát ngát Lôi Trì tại gào thét phi hành, dọc đường phá tan đụng nát từng khỏa mặt trời cùng tinh thần, Lôi Trì trên không, sấm sét vang dội, đó là chúng sinh kiếp vận, đang tại Lôi Trì phía trên hội tụ, hình thành lôi kiếp chi dịch.

Lôi dịch như mưa, tụ tại trong lôi trì, gợn sóng như kim lân, mênh mông trăm triệu dặm.

Bức này cảnh tượng, làm người ta mê mẩn.

Mà càng làm bọn hắn hơn kích động là, Lôi Trì động thiên, sắp cùng bọn hắn vị trí Thiên Thị Viên hợp nhất!

Tại tương lai, bọn họ liền có thể tận mắt thấy Lôi Trì vô cùng tráng lệ một màn!

Tống Mệnh cưỡng ép phong ấn một phần tu vi, thôi thúc một mặt Tiên Lục, cưỡng ép cắt đứt kiếp vân hình thành, nói: "Thời đại Thượng Cổ, mọi người độ kiếp là không có Tiên kiếm chi kiếp, chỉ có Lôi Trì chi kiếp. Dám vượt Lôi Trì nửa bước, câu nói này chính là như vậy mà sinh. Vượt qua Lôi trì nửa bước chính là thần tiên, không vượt lôi trì, chính là phàm tục. Không nghĩ tới, ta còn có nhìn thấy truyền thuyết này bên trong Lôi Trì một ngày này."

Tô Vân nghi ngờ nói: "Tống Thần Quân không độ kiếp thành tiên? Bây giờ không có Tiên kiếm, phi thăng chi kiếp căn bản không làm khó được ngươi, cho dù có Lôi Trì lạc ấn cũng không được."

Lang Vân nguyên bản cũng có chút kích động, rất muốn giải phóng tu vi, độ kiếp phi thăng, nhưng gặp Tống Mệnh ngừng độ kiếp , cũng không nhịn được lộ ra vẻ nghi hoặc.

Tống Mệnh lắc đầu nói: "Ta lúc trước không độ kiếp , cũng không phải là bởi vì ta không cách nào độ kiếp , ta có ngạnh hám Tiên kiếm thực lực, nếu là có thể phi thăng, đã sớm phi thăng. Hiện tại thành tiên, dựa vào là không phải thực lực, mà là danh ngạch. Đầu tiên ngươi cần phải đến tổ tiên tại tiên đình bên trong có người, tiếp theo ngươi tổ thượng có thể vì ngươi tranh thủ tới một cái danh ngạch. Không có thành tiên danh ngạch, ngươi liền xem như phi thăng thành tiên cũng là hoàn toàn không có tác dụng, bỗng dưng hiến tế tính mạng của mình mà thôi."

Lang Vân giật mình nói: “Cha nuôi sao lại nói lời ấy?”

Oánh Oánh hiếu kỳ nói: “Lang Vân, ngươi đến cùng có bao nhiêu cái cha nuôi?”

Lang Vân nói: “Không có một trăm cũng có tám mươi… Cha nuôi sao lại nói lời ấy?”

Tống Mệnh đi thẳng về phía trước, dọc theo Thu Vân Khởi đám người dấu vết lưu lại, xâm nhập Đế đình, nói: “Lúc trước Thánh Hoàng Vũ đi tới Thiên Phủ lúc, không phải truyền thụ Chinh Thánh, Nguyên Đạo cảnh giới ư? Khi đó có hơn mười người thành tiên, vì sao bọn họ sau khi phi thăng hoàn toàn không có tin tức của bọn hắn?”

Tô Vân cùng Lang Vân không khỏi có một loại cảm giác rợn cả tóc gáy.

Oánh Oánh run giọng nói: “Vì sao?”

“Bởi vì bọn hắn tất cả đều chết rồi.”

Tống Mệnh hờ hững nói: “Ta tổ tiên là Tiên giới Tiên Quân, địa vị tương đối cao, bởi vậy nhận được càng nhiều tin tức cùng nội tình. Hiện nay Tiên giới quả thực so hạ giới tốt, nhưng cũng bởi vì tro tàn bệnh bộc phát mà trở nên có chút thối nát. Tiên giới có thật nhiều địa phương bị tro tàn vùi lấp, có chút phúc địa sinh ra tiên khí rất nhanh liền sẽ hư hỏng, hóa thành tro tàn. Tốt phúc địa, đều bị Tiên giới cường giả nắm giữ.”

Hắn nói đến đây, chần chừ một chút, không có nói tiếp.

Tô Vân thay hắn nói: “Mới vừa phi thăng tiên nhân muốn dừng chân, chỉ có hai con đường. Một là đầu nhập vào quyền quý, nhưng mà quyền quý tiên khí đều cần từ Thiên Phủ tới thổi lấy, cho nên nuôi không nổi bao nhiêu tiên nhân. Hai là, bản thân tranh đoạt phúc địa. Cái này cần cướp đoạt, chém giết. Bởi vậy mỗi cái đối với Tiên giới cường giả tới nói, mỗi

cái mới vừa phi thăng tiên nhân đều là không ổn định nhân tố, nhất định phải diệt trừ, bằng không nhất định sinh loạn."

Tống Mệnh thở dài: "Ta tổ tiên lời nói cùng Thánh Hoàng lời nói mặc dù không giống nhau, nhưng ý tứ không sai biệt lắm. Hắn còn nói, có chút tiên nhân thậm chí chạy trốn tới hạ giới, đều bị đuổi kịp tới giết mất. Cho nên, không có Tiên kiếm chi kiếp, đối với có thực lực độ kiếp linh sĩ tới nói, chưa chắc là chuyện tốt."

Lang Vân rùng mình một cái, vội vàng bỏ đi độ kiếp phi thăng suy nghĩ.

"Nếu như độ kiếp mà không phi thăng đâu?" Tô Vân hỏi.

Lang Vân ánh mắt sáng lên, nói: "Không sai! Vậy liền độ kiếp không phi thăng! Tiên giới đã không có mới tiên nhân đất đặt chân, như vậy vì sao không ở lại hạ giới? Hạ giới vẫn là có không ít phúc địa."

Thiên Phủ cùng Thiên Thuyền hợp nhất, Thiên Thị Viên cùng Thiên Phủ hợp nhất, để mấy cái động thiên đều nhiều thêm rất nhiều phúc địa, thừa thãi tiên quang tiên khí, thậm chí thai nghén sinh ra Thần Ma!

Tiên giới tài nguyên tuy là so hạ giới nhiều, nhưng lại không được chia tài nguyên, đã như vậy, lưu tại hạ giới ngược lại là lựa chọn tốt nhất.

Tống Mệnh cười lạnh nói: "Hạ giới phúc địa, liền không có chủ ư?"

Lang Vân ngẩn ngơ.

Tống Mệnh cười lạnh liên tục: "Thiên Phủ động thiên phúc địa, cái nào không phải có chủ? Cũng chính là lần này động thiên kết hợp, mới sinh ra rất nhiều phúc địa, những này phúc địa chưa có chủ nhân. Nhưng Tiên giới sẽ bỏ qua cục thịt béo này? Hiện tại Tiên giới náo động, không rảnh bận tâm hạ giới,

nhưng náo động ngừng lại sau đó, hạ giới những này phúc địa đều phải lần nữa phân phối! Đến lúc đó, khà khà…”

Lang Vân dùng sức giật giật cổ áo, giống như là không cách nào thở nổi.

Tống Mệnh tiếp tục nói: “Hơn nữa, tiên đình thường xuyên phái tới sứ giả tìm kiếm những cái kia ẩn núp tiên nhân, xem như đào phạm, ngay tại chỗ đánh giết cũng không phải số ít. Ngươi nếu là tiên nhân, chiếm cứ tại phúc địa bên trong, chẳng phải là chờ lấy bọn họ tới bắt ngươi?”

Lang Vân sắc mặt ảm đạm, nói: “Chẳng lẽ liền không có biện pháp khác ư?”

Tống Mệnh nói: “Đương nhiên là có. Chúng ta hiện tại thừa dịp Tiên giới còn ở tại náo động bên trong, nhiều hơn tìm kiếm tiên khí, tìm kiếm thiên tài địa bảo, dự trữ lên.”

Tô Vân nói: “Tiếp đó giống như chuột đồng dạng trốn đông trốn tây sống cả một đời ư?”

Tống Mệnh liếc nhìn hắn một cái, nói: “Ngươi là Tà Đế sứ giả, nếu là khôi phục ngai vàng có công, Tà Đế ban thưởng ngươi mấy chỗ phúc địa cũng là có thể. Nhưng Tà Đế khôi phục ngai vàng, hầu như không có khả năng thành công. Ngươi tốt nhất sớm tính toán.”

Lang Vân cười nói: “Tính là Tà Đế thành công, cũng sẽ không đem nơi này phong cho ngươi. Nơi này là Đế đình, là Tà Đế năm đó chỗ ở, đại biểu cho hắn uy quyền, hắn há có thể cho có công chi thần? Ngươi cũng không phải hắn thái tử.”

Oánh Oánh đang muốn nói chuyện, Tô Vân giơ tay lên ngăn lại nàng, lắc đầu nói: “Thi yêu lời nói, không làm được chính xác.”

Oánh Oánh đành phải thôi, thầm nghĩ: “Tà Đế thi yêu, là ý định phong sĩ tử vì thái tử.”

Tô Vân nghĩ tới lại không phải chuyện này, thầm nghĩ: "Bất kể như thế nào, ta đều phải bảo vệ Thiên Thị Viên, chỉ có giữ vững nơi này, Nguyên Sóc người mới có tiến thêm một bước có thể, mới sẽ không trở thành vạn giới tầng thấp nhất, mới có thể nắm giữ chính mình vận mệnh. Bằng không, Nguyên Sóc chỉ là Thiên Thị Viên bên trên một viên nho nhỏ bụi bặm mà thôi, vận mệnh của mình chỉ là người khác đầu ngón tay bên trên tro bụi."

Hắn nhớ tới năm đó bản thân đi ra Thiên Thị Viên lúc, ở tại tro tàn mỏ bên cạnh Hựu lầu bên trong, những cái kia Thiên Thị Viên tầng thấp nhất đám yêu quái cố gắng làm việc, vì cái gì chỉ là để cho mình hài tử có thể trong thành đọc sách.

"Nếu là không bảo vệ Thiên Thị Viên, Nguyên Sóc mọi người đại khái so với cái kia tầng thấp nhất yêu quái còn thê thảm hơn." Trong lòng của hắn yên lặng nói.

Đột nhiên, bọn họ dừng bước lại, chỉ thấy phía trước mấy chục bộ thi thể treo ở trên cây, cây cổ thụ kia bị người nhổ tận gốc, trên người có nhiều vết thương, rễ cây cũng bị chặt đứt không biết bao nhiêu.

Tô Vân tiến lên kiểm tra, Oánh Oánh rơi vào đầu vai của hắn, lấy ra giấy bút ghi chép thi thể trạng thái.

Cái này mấy chục bộ thi thể sau não chỗ đều liên tiếp một cái nhánh cây, có chút giống là Đế tâm khống chế Tiên Đế quái vật thủ đoạn, nhưng cái này gốc tiên thụ lại cùng Đế tâm tình huống khác biệt.

"Những người này không phải chân chính người, là tiên thụ kết ra trái cây."

Oánh Oánh kiểm tra bọn họ sau đầu quả cành, nói: "Những này hình người trái cây, hơn phân nửa còn có thể ăn. Có điều, trên cây mang theo mấy chục người, hướng về phía bọn hắn

vẫy chào, nói cười, cũng là rất dọa người. Thu Vân Khởi đám người sợ là đem cái này gốc tiên thụ trở thành cây quái, đem tiên thụ giết."

Tô Vân lắc đầu, thôi thúc chân nguyên, vén lên tiên thụ ở dưới bùn đất, nói: "Những người này mặc dù là tiên thụ trái cây, nhưng tiên thụ tuyệt không phải là thiện nhân."

Bùn đất vén lên, nhất thời có máu đen cuồn cuộn chảy ra, máu đen bên trong bay lên từng cỗ hài cốt, trong lúc nhất thời vậy mà phân không ra có bao nhiêu người mai táng dưới tàng cây!

Tô Vân thôi thúc chân nguyên, từng cỗ hài cốt bay ra, cuối cùng bay ra chính là một cái hắc quan, hắc quan bên trên quấn quanh lấy rễ cây, rất nhiều rễ cây đã đem quan tài xuyên thấu, cắm rễ tại trong quan!

Tô Vân tụ khí làm kiếm, một kiếm đem chiếc kia hắc quan bổ ra, chỉ thấy trong quan một bộ tiên nhân hài cốt, mở cái miệng rộng, rễ cây đâm vào trong miệng của hắn!

Hiển nhiên, hắn bị giam vào hắc quan bên trong lúc còn chưa chết, có người tại trong miệng hắn vứt xuống tiên thụ hạt giống, để tiên thụ tại hắn trong bụng mọc rễ đâm chồi, phá thể mà ra, lại đem hắc quan vùi sâu vào trong đất, để tiên thụ lấy hắn vì chất dinh dưỡng!

Lang Vân, Tống Mệnh cùng Oánh Oánh nhìn ra rùng mình,

Tô Vân ngẩng đầu nhìn về phía phía trước, nói: "Có người bắt giữ thủ hộ Đế đình tiên nhân, dùng tà pháp tại bọn họ trong bụng bồi dưỡng những này tiên thụ, để tiên thụ hóa thành tinh quái. Bất luận người nào dám to gan đi vào nơi đây, đều sẽ bị bọn chúng giảo sát, thôn phệ. Mà gốc cây này ở dưới mặt khác hài cốt, chính là bị tiên thụ ăn đi mọi người. Tiên thụ mỗi giết

một người, trên cây liền nhiều thêm một cái hình người trái cây.”

Tống Mệnh hỏi: “Làm sao ngươi biết?”

Tô Vân chỉ hướng phía trước.

Mọi người vội vàng nhìn lại, không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, chỉ thấy phía trước là một mảnh tiên thụ rừng rậm, cao lớn nguy nga tiên thụ bên trên, mang theo từng cỗ hình người trái cây, giống như là người bị treo ở trên cây.

Bọn họ nhìn một cái, không biết có bao nhiêu gốc cây, bao nhiêu viên hình người trái cây!

Lang Vân lui về phía sau, lắc đầu nói: “Nơi chẳng lành, nơi này là nơi chẳng lành! Căn bản không có người có thể trấn được mảnh đất này! Chúng ta tốt nhất sớm một chút rời đi nơi này!”

Tô Vân nói: “Thu Vân Khởi bọn họ đã đi vào. Bọn họ mở ra một con đường, chúng ta chỉ cần dọc theo bọn họ đi con đường đi lên phía trước, sẽ không gặp phải nguy hiểm.”

Lang Vân chần chừ một chút, quả nhiên thấy cái kia tiên thụ trong rừng rậm, quả nhiên được mở mang ra một con đường, hai bên đường, là bị nhổ tận gốc tiên thuật.

Hắn nhắm mắt đuổi theo Tô Vân, mọi người đi vào mảnh này tiên thụ rừng rậm. Tô Vân đi tại phía trước, kiểm tra những cái kia bị nhổ tận gốc tiên thụ, trên cơ bản cùng lúc trước gốc kia tiên thụ đồng dạng, cây rễ chính đều kết nối lấy một cái hắc quan. Bổ ra hắc quan, rễ cây chính là từ tiên nhân trong miệng mọc ra.

Oánh Oánh trêu ghẹo nói: “Lang Vân, ngươi nếu là rơi vào trong rừng rậm, bái những này tiên thụ vì cha nuôi, bọn chúng sẽ bỏ qua ngươi sao?”

“Oánh Oánh mẹ nuôi đừng vội trêu đùa.” Lang Vân trầm trầm nói.

Lúc này, những cái kia tiên thụ phảng phất nghe được thanh âm của bọn họ, trên cây mang theo từng cỗ thi thể trái cây vô thanh vô tức xoay tròn, mặt hướng bọn họ, lộ ra tươi cười.

Oánh Oánh thấy thế, răng lộc cộc vang vọng, ôm Tô Vân cái cổ run lẩy bẩy.

Chỉ nghe tranh một tiếng, Tống Mệnh sau đầu trong vầng sáng, một cây đao ánh sáng bay ra, bảo vệ toàn thân.

“Cẩn thận một chút, những này tiên thụ thực lực, có khả năng vượt qua dự tính của chúng ta.”

Tống Mệnh đè thấp giọng, nói: “Ta thấy được một cái khuôn mặt quen thuộc. Hắn là đến từ Thiên Phủ Nguyên Đạo cực cảnh cao thủ!”

Hắn lời vừa nói ra, trong lòng mọi người bỗng nhiên trầm xuống, Thiên Phủ Nguyên Đạo cực cảnh cao thủ chết ở chỗ này, cho thấy những này tiên thụ có giết chết bọn hắn năng lực!

Lang Vân cũng nắm chặt Đoạn Ngọc Tiên kiếm, run giọng nói: “Ta cũng nhìn thấy một cái người quen!”

Phía trước, Tô Vân dẫn đường, Tống Mệnh cùng Lang Vân bảo vệ trái phải cùng phía sau, dọc theo mở ra con đường không ngừng xâm nhập, bọn họ nhìn thấy càng ngày càng nhiều khuôn mặt quen thuộc!

Mảnh này tiên thụ rừng rậm, lại có hơn bốn mươi vị Thiên Phủ cao thủ táng thân ở đây!

Tống Mệnh âm thanh khàn khàn: “Tô Thánh Hoàng, không thể lại hướng phía trước đi! Thu Vân Khởi bọn họ nhiều

người, còn có Tiên Quân Kim Tiên tọa trấn, có thể liều mạng vượt qua, nhưng chúng ta chỉ có bốn người!”

Đúng lúc này, tiên thụ rừng rậm đột nhiên cành chập chờn, từng cái cành điên cuồng sinh trưởng, hướng xâm nhập rừng rậm Tô Vân đám người đâm tới!

Những cái kia cành phá không, vù vù vang vọng, uy lực vô cùng lớn!

Có chút cành bên trên mang theo thi thể trái cây từng cái hưng phấn đến hô to gọi nhỏ, hướng bọn họ nhào tới!

Chương 531 : Tà Đế Cầm phi

Chương 532: Tà Đế Cầm phi

Tô Vân cưỡng ép nâng khí huyết, nhưng ngay sau đó cảm giác được tim không chịu nổi, trái tim của hắn cung cấp thân thể huyết dịch, vận chuyển khí huyết, thân thể mới nắm giữ khai thiên tịch địa lực lượng.

Nhưng bây giờ, trái tim của hắn mới mọc ra, không có trải qua rèn luyện, còn chưa đủ lấy trong nháy mắt cung ứng mạnh mẽ khí huyết.

Nhưng mà tiên thụ rừng rậm cành đã nhanh chóng đâm tới, tốc độ cực nhanh, nếu như không cách nào ngăn cản lời nói, Tô Vân khẳng định là cái thứ nhất treo cây, hoặc là bị chôn ở dưới cây làm phân bón!

Tô Vân quyết định thật nhanh từ bỏ thân thể chém giết suy nghĩ, sau lưng Thiên Tượng nội tâm đi ra, cầm trong tay Tử Phủ Tiên Thiên Nhất Khí ngưng tụ mà thành bảo kiếm, kiếm quang lấp lóe, thi triển đế kiếm kiếm đạo!

Đế kiếm kiếm đạo là hắn từ cây bảo kiếm này bên trong tìm hiểu ra chiêu pháp, tuy là không bằng Thu Vân Khởi đám người, nhưng một chiêu này uy lực vô cùng lớn, đối diện với mấy cái này cổ quái tiên thụ, dùng sức công kích như thế này mạnh chiêu thức hẳn là có ích!

Tô Vân nội tâm vung kiếm, kiếm quang bốn phía hình thành gần như hoàn mỹ đạo trường, từng cái cành đâm vào trong đạo trường, ngay sau đó vỡ thành bột mịn.

Nhưng mà sau một khắc, nhiều hơn nữa cành vọt tới, đem đế kiếm đạo trường lấp đầy!

Tô Vân sắc mặt biến hóa, chặt đứt mấy chục cây cành sau đó, đế kiếm kiếm đạo uy năng trực tiếp tự tiêu tán, nhất định phải biến chiêu!

Cùng lúc đó, Tống Mệnh, Lang Vân cùng Oánh Oánh cũng cảm nhận được những này tiên thụ cành chỗ cường đại, bọn họ thần thông uy lực tuy cực lớn, nhưng mà đối diện với mấy cái này cành, nhiều nhất chỉ có thể phá hủy mười mấy cây, căn bản là không có cách ứng đối những cái kia ùa đến đâm tới cành!

"Khó trách Thu Vân Khởi đoàn người tại có Tiên Quân trấn thủ dưới tình huống, vẫn là sẽ chết nhiều người như vậy!"

Oánh Oánh vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên một cành cây bay tới, vù một chút quấn quanh ở mắt cá chân nàng bên trên, đưa nàng từ Tô Vân đầu vai lôi ra, hướng trong rừng rậm kéo đi!

Tô Vân nội tâm vung kiếm chặt đứt căn này cành, ngay sau đó nhiều hơn nữa cành bay tới, Oánh Oánh một cái Tử Phủ ấn đánh tới, từng cái cành tan vỡ, nhưng ngay sau đó Tử Phủ ấn phá vỡ, tiên thụ cành vù vù đâm tới!

Lang Vân thôi thúc Đoạn Ngọc Tiên kiếm, thi triển phân quang kiếm thuật, chém về phía những cái kia cành, cứu viện Tô Vân cùng Oánh Oánh, nhưng phân quang kiếm thuật tại cành ở giữa nhảy nhót lung tung, hầu như không có không gian chia rẽ, bị hạn chế đến càng ngày càng chết, không cách nào tạo thành càng lớn phá hoại.

Một bên khác Tống Mệnh gặp gỡ cùng bọn hắn cũng gần như, hắn tuy có thể chặt đứt cành, nhưng mỗi lần đều là dốc hết toàn lực, cánh tay bị chấn động đến run lên.

Trong lòng mọi người thất kinh, khó khăn cùng tiến tới.

Tô Vân nội tâm tế kiếm, thi triển ra Phiếm Bỉ Hạo Kiếp, chỉ nghe một tiếng chuông vang long ngâm, kiếm quang lóe lên, từng đạo kiếm quang đan xen va chạm, hình thành Chung sơn Chúc Long hình thái kiếm đạo đạo trường!

Kiếm đạo phòng ngự tuyệt đối đạo trường!

Phiếm Bỉ Hạo Kiếp vốn là Vũ tiên nhân kiếm đạo thần thông, thuộc về phòng ngự loại kiếm đạo, hắn kiếm đạo lý niệm là lấy chúng sinh chi kiếp vì độ chính mình thủ đoạn, không đánh vỡ chúng sinh hạo kiếp, không cách nào làm bị thương bản thân.

Chỉ có Vũ tiên nhân bậc này nắm giữ Lôi Trì lôi dịch tồn tại, mới có thể khai sáng ra bậc này bắt cóc chúng sinh kiếm đạo.

Tô Vân học được một chiêu này sau đó, tiến hành thay đổi, cùng hắn tìm hiểu Chung sơn Chúc Long tâm đắc dung hợp, một khi thi triển, chính là hoàng chung chụp vào bốn phía, Chung sơn mưa gió, Chúc Long chiếm cứ, hình thành phòng ngự tuyệt đối!

Mà Vũ tiên nhân lý niệm bên trong dùng chúng sinh kiếp nạn tới độ bản thân lý niệm, thì bị Tô Vân vứt bỏ.

Cứ việc Tô Vân thay đổi sau một chiêu này như trước không tính hoàn mỹ, bị kiếm bích bên trong đế kiếm kiếm đạo phá vỡ, nhưng Phiếm Bỉ Hạo Kiếp đối mặt hiện nay tình trạng, là tốt nhất sách lược.

Tiên thụ rừng rậm vô số cành bốn phương tám hướng đâm tới, đâm vào Chung sơn bên trên, đương đương vang vọng, trong đó thậm chí có cành đâm xuyên Chung sơn, nhưng uy lực nhưng thẳng đánh tan.

Tiên thụ cành thu về, tụ lực lại đâm lúc, chuông bên trên chỗ hổng cũng đã bị bù đắp.

Đây chính là Tô Vân kiếm đạo cùng Vũ tiên kiếm đạo chỗ khác biệt, Vũ tiên kiếm đạo phòng ngự tuy cũng cực kỳ hoàn mỹ, nhưng dư lực không đủ, không có còn có dư lực, dẫn đến chiêu pháp bị phá về sau, không thể tiếp tục được nữa.

Mà Tô Vân Phiếm Bỉ Hạo Kiếp một chiêu này cho dù bị người phá vỡ, chỉ cần không phải như bẻ cành khô giống như đánh cho vỡ nát, Chúc Long vảy rồng liền có thể tại đồng hồ di động, rất nhanh bao phủ đồng thời chữa trị chỗ hổng.

Mọi người thở phào nhẹ nhõm, vội vàng tại đây một chiêu Phiếm Bỉ Hạo Kiếp bảo vệ dưới xông về phía trước, lúc này, những cái kia tiên thụ hình người trái cây vọt tới, quyền cước đan xen, đánh vào Phiếm Bỉ Hạo Kiếp phía trên!

Những này tiên thụ trái cây lực lớn vô cùng, điên cuồng công kích, đánh cho kiếm đạo đạo trường đương đương vang vọng!

Tô Vân khó chịu hừ một tiếng, nội tâm bị chấn động đến thân thể có chút tán loạn, kiếm đạo đạo trường lúc nào cũng có thể vỡ vụn!

Cái này dù sao cũng là hắn nội tâm tới thi triển một chiêu này, nếu như đổi lại hắn thân thể thi triển, pháp lực mạnh hơn, hẳn là có thể kiên trì càng lâu!

"Chư vị, ta muốn biến chiêu!"

Tô Vân vừa mới nói ra câu nói này, đột nhiên Phiếm Bỉ Hạo Kiếp sụp đổ, cái kia từng tôn tiên thụ trái cây mặt mang nụ cười cổ quái, hướng bọn họ đánh tới!

Tống Mệnh, Lang Vân cùng Oánh Oánh mỗi người thi triển thần thông, ra sức ngăn cản, nhưng vào lúc này, Tô Vân

chiêu pháp biến đổi, hóa thành Vũ tiên nhân kiếm đạo chiêu thứ tư Khoáng Kiếp Uy Âm!

Một chiêu này kiếm đạo, cũng là bị Tô Vân thay đổi sau đó kiếm đạo, kiếm đạo vừa ra, Chung sơn chấn động, Chúc Long ngâm nga, coong một tiếng chuông vang, tựa như địa thủy phong hỏa phun trào hạo kiếp bên trong khai thiên tịch địa thanh âm, đem từng cái tiên thụ trái cây chấn động đến bốn phương tám hướng bay đi!

Lang Vân thôi thúc phân quang kiếm thuật, Đoạn Ngọc kiếm chém ở bên trong một cái hình người trái cây sau đầu quả cành chỗ, vậy mà đem cái kia quả cành chặt đứt.

Nhân hình nọ trái cây thoát khỏi tiên thụ cành, nhất thời trong miệng phát ra thảm thiết thét lên, hai tay nâng mặt, thân thể loạn run, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được khô quắt xuống, rất nhanh nằm trên đất bên trên hóa thành một bãi bùn nhão.

Lang Vân ngẩn ngơ, vội vàng cao giọng nói: "Bọn họ sau đầu quả cành là nhược điểm của bọn hắn!"

Mọi người tinh thần đại chấn, Tống Mệnh thần đao như dải lụa hiện lên, chặt đứt một người khác hình trái cây sau đầu quả cành, quả nhiên vừa rồi hùng hổ vô cùng hình người trái cây lập tức khô quắt xuống.

Oánh Oánh cũng đại phát thư uy, liên tục xử lý hai cái có hình người trái cây, quát: "Sĩ tử, ngươi nghỉ ngơi trước, hôm nay cô nãi nãi muốn giết nó một cái bảy vào bảy ra!"

Tô Vân trải qua phen này chiến đấu, tim không chịu nổi, cũng có chút thở hồng hộc, choáng đầu hoa mắt, ngay sau đó thu tay lại.

Đột nhiên, Oánh Oánh bị một cành cây trói chặt lại, hướng trong rừng cây kéo đi, mà Lang Vân, Tống Mệnh ốc còn

không mang nổi mình ốc, Tô Vân đành phải lại lần nữa ra tay, đem cành chặt đứt.

Oánh Oánh thành thật rất nhiều, không gọi nữa la hét bảy vào bảy ra.

Đột nhiên, những cái kia tiên thụ lấy đi tất cả cành cùng trái cây, không còn hướng bọn họ tấn công, mọi người thở phào nhẹ nhõm, chỉ thấy mảnh này tiên thụ trong rừng rậm lại có dinh thự, cung điện nghiễm nhiên, cũng không hủy ở chiến hỏa bên trong.

Bọn họ chính là giết tới mảnh này cung xá phía trước, những cái kia tiên thụ mới không có tiếp tục tiến công.

Tô Vân lảo đảo đi tới cung xá trước cửa, vịn kỳ lân đá hô hô thở, tim đập như trống chầu, mắt nổi đom đóm, quả thực khó chịu.

Tống Mệnh cản ở phía sau, đi tại phía sau cùng, nói: "Thánh Hoàng, ngươi tim không tốt, vẫn là nhiều hơn tu luyện, rèn luyện tim. Trên đường có hung hiểm, trước giao cho chúng ta."

Tô Vân thôi thúc Tử Phủ Chúc Long kinh, tăng lên tim sức sống, nói: "Nếu là có thể nghiên cứu Đế tâm, nhận được Tà Đế luyện tâm chi diệu, ta cũng không đến mức như vậy chật vật."

Lang Vân thu kiếm đi tới, nói: "Minh chủ bất an tịch, ấn kiếm tâm phi dương. Ta Lang gia có kiếm đạo luyện tâm chi pháp, luyện thành Đoạn Ngọc kiếm tâm. Thánh Hoàng nếu là muốn học, ta có thể dạy ngươi."

Tô Vân cảm ơn, hỏi: "Lang gia luyện kiếm tâm là như thế nào luyện?"

Lang Vân nói: "Thôi thúc công pháp lúc, liền có thể luyện thành kiếm tâm. Ta Lang gia kiếm tâm, kiếm ra Lôi Trì, vượt Trường Viên, lập Quảng Hàn, qua cửu uyên, nghe đại đạo

hồng chung, nghe Chúc Long ngâm nga, hóa thành kiếm minh, sau đó giấu kiếm vào tâm."

Tống Mệnh nói: "Ta Tống gia luyện tâm chi pháp, cũng là không sai biệt lắm, cuối cùng giấu đao vào tâm. Tô Thánh Hoàng nếu là muốn học mà nói, ta cũng không tiếc truyền thụ."

Tô Vân ngơ ngác, lẩm bẩm nói: "Giấu kiếm vào tâm, giấu đao vào tâm?"

Tống Mệnh cùng Lang Vân nghi ngờ không thôi, Tống Mệnh nói nhỏ: "Oánh Oánh cô nương, Thánh Hoàng không hiểu những này ư? Giấu kiếm vào tâm cùng giấu đao vào tâm, thực ra đều là giấu đạo vào tâm, đây là Thiên Phủ kiến thức bình thường, phàm là tu luyện chi nhân đều biết!"

Lang Vân cũng không nhịn được nghi ngờ, nói: "Tô Thánh Hoàng thật giống không có đi qua hệ thống học tập, hắn thật giống đối một ít tu luyện kiến thức bình thường một chữ cũng không biết… Ai dạy hắn?"

Oánh Oánh có chút chột dạ, tu luyện như thế nào, tu luyện có cái nào chú ý hạng mục, có cái nào kiến thức bình thường, đều là nàng dạy cho Tô Vân.

Bất quá, luyện tâm bí quyết cũng trách không được nàng, nàng tuy là bao hàm toàn diện, trong lồng ngực kiến thức ngàn vạn, nhưng Nguyên Sóc hệ thống tu luyện cũng không nguyên vẹn, nàng cũng không biết dưới tình huống, đương nhiên không cách nào chỉ điểm Tô Vân.

"Không có đi qua hệ thống học tập, còn có thể luyện đến mạnh như vậy, Tô Thánh Hoàng thật không phải người vậy." Tống Mệnh cảm khái nói.

Lang Vân chính là hâm mộ vừa ghen tị, quan sát toà này cung xá, chỉ thấy cung xá cửa biển bên trên chữ viết mơ hồ,

nhưng còn có thể miễn cưỡng phân biệt: "Hành Ca cư? Chẳng lẽ là Tà Đế yêu thích phi tử cung nữ ca múa địa phương?"

Tống Mệnh nhất thời tinh thần tỉnh táo, đẩy ra cung xá cửa đi vào, cười nói: "Chúng ta tuy là không thành tiên được, nhưng Tiên Đế hưởng thụ địa phương, chúng ta cũng cần phải đến đi vào hưởng thụ một chút!"

Tô Vân ánh mắt mê man, đi theo phía sau bọn họ, trong miệng thì thào không thôi: "Giấu đao vào tâm, giấu đạo vào tâm… Ta nên như thế nào giấu đạo vào tâm? Đúng, công pháp của ta bên trong, cũng không giấu đạo vào tâm một bước này…"

Hắn không tự giác chậm lại bước chân, thử nghiệm thay đổi công pháp của mình, thầm nghĩ: "Giấu đạo vào tâm, nếu như ta đem tâm xem như của ta Chung sơn, Chúc Long leo lên trên đó, công pháp vận chuyển, lại nên làm như thế nào?"

Hắn càng đi càng chậm, không ngừng thí nghiệm, sửa chữa, đợi đến Lang Vân, Tống Mệnh cùng Oánh Oánh nhớ tới hắn quay đầu lúc, phát hiện đã đem Tô Vân lạc tại đây Hành Ca cư bên trong.

"Hành Ca cư xây dựng ở phúc địa phía trên, Thu Vân Khởi đám người hẳn là tới qua nơi này, lấy đi nơi này tiên khí."

Tống Mệnh quan sát một phen, có chút thất vọng nói: "Chúng ta tìm tiếp, nói không chừng có khả năng tìm tới những bảo vật khác. Những cái kia tiên thụ không dám vào xâm nơi này, chứng minh nơi này khẳng định còn có cái gì đồ vật có thể uy hiếp bọn chúng!"

Bọn họ phân tán tìm kiếm, mà vào lúc này, Tô Vân bên tai truyền đến yếu ớt tiếng ca, cái kia giọng hát hay diệu, phảng phất cách nơi này rất xa, để hắn không tự chủ được đi theo tiếng ca đi tới.

Thiếu niên điểm tốn phất liễu, đi tại ven hồ, hành kinh trên nước cầu dài, dưới chân tiên vân lượn lờ, có màu đỏ cá lớn bơi tại dưới cầu, ngẫu nhiên hiện ra vây lưng.

Tô Vân một đường đi tới giữa hồ đảo nhỏ, chỉ thấy nơi này trong nhà có chỗ ở, trong nhà trong lương đình, một thiếu nữ mặt mang lụa mỏng, đánh đàn mà ca.

Tô Vân đi tới lương đình bên dưới, ngồi xuống, nghe tiếng đàn tiếng ca, giống như tiên âm, chỉ cảm thấy tâm thần một mảnh yên lòng, tiếp tục tham ngộ công pháp của mình.

Oánh Oánh từ một mảnh hành lang ở giữa bay qua, chỉ thấy hành lang bên trên là một tấm bích hoạ, trong tranh có hồ nước, trong hồ có cá lớn, trung ương là giữa hồ đảo nhỏ, có dinh thự và mỹ nhân.

Mỹ nhân kia đánh đàn ca hát hình, bên cạnh lương đình bên dưới còn có một thiếu niên ngồi dựa.

Oánh Oánh vội vàng nhìn một phen, bay đi, thầm nghĩ: "Cái này Hành Ca cư không lớn, sĩ tử có thể chạy đi nơi đâu?"

Qua rất lâu, Tô Vân chỉnh lý xong công pháp, thôi thúc Tử Phủ Chúc Long kinh, tâm như Chung sơn, leo lên Chúc Long, công pháp vận chuyển ở giữa, giấu đạo vào tâm, hóa thành Tiên Thiên Nhất Khí, tẩm bổ tâm phúc.

Trái tim của hắn tăng lên, càng ngày càng mạnh mẽ, Tô Vân trong lòng không khỏi vui vẻ.

Lúc này tiếng đàn từ từ ngừng lại, chỉ nghe một cái rất êm tai nữ tử âm thanh truyền đến, cười nói: "Khách từ đâu mà tới? Vì sao xông vào thiếp thân cái này Hành Ca cư bên trong?"

Tô Vân lúc này mới thanh tỉnh lại, liền vội vàng đứng lên, tạ lỗi nói: "Tại hạ Tô Vân, Thiên Thị Viên chủ nhân, nghe được cầm âm, lỗ mãng phía dưới lỗ mãng xông vào bảo địa, quấy nhiễu cô nương. Còn xin cô nương thứ tội."

Cái kia che mạng nữ tử cười nói: “Ta thấy ngươi tìm hiểu công pháp thần thông, rất là nhập thần, biết ngươi là trước mắt nguy cấp, bởi vậy không có quấy nhiễu. Thiếp thân Minh Cầm, là bệ hạ Cầm phi. Bệ hạ thường xuyên đến chỗ của ta nghe nhạc, chỉ là gần nhất không tới.”

Gió mát chầm chậm đến, thổi rơi cái kia Cầm phi lụa mỏng, lộ ra mặt mũi của nàng, Tô Vân ánh mắt rơi vào trên má của nàng, nhất thời tim đập rộn lên, không tự giác nhìn ra ngây người.

Cầm phi sắc mặt đỏ bừng, không lo được bản thân đàn, vội vàng đi ra lương đình, trăn trở đi.

Tô Vân vội vàng đuổi về phía trước: “Cầm phi đi thong thả ____ “

Chương 532 : Trong tranh Cầm phi

Chương 533: Trong tranh Cầm phi

Tô Vân đi theo cái kia Cầm phi một đường trăn trở, đi tới một chỗ đình viện, chỉ thấy nơi này có chút vắng vẻ, trồng mai lan trúc cúc, hẳn là phi tử sinh hoạt thường ngày chỗ.

Tô Vân đuổi theo trước mặt, cái kia Cầm phi nhưng chui vào trong khuê phòng, tránh né không dám thấy hắn.

Tô Vân chỉ được dừng bước, nói: "Cầm phi, ta đi nhầm vào nơi đây, lạc đường đường, thấy ngươi khuôn mặt mỹ lệ động lòng người, nhìn nhiều hai mắt, cũng không phải là cố ý khinh bạc. Chỉ là muốn làm phiền Cầm phi chỉ điểm bến mê."

Cái kia Cầm phi giấu tại trong khuê phòng, nói: "Ta cũng không biết làm sao đi ra ngoài. Bên ngoài hiểm ác, ta từng thấy có ác nhân vọt tới, gặp người liền giết, máu chảy thành sông, ngay sau đó liền trốn ở chỗ này. Còn làm sao đi ra ngoài, ta là không biết."

Nàng dừng một chút, lại lấy hết dũng khí nói: "Ta là bệ hạ phi tử, ngươi chớ khinh bạc ta. Nơi này không có những người khác, ngươi nếu là khinh bạc, ta phản kháng không được."

"Làm sao lại thế?"

Tô Vân cười nói: "Ta là bệ hạ thái tử, ngươi chính là ta tiểu nương. Ta không dám khinh bạc ngươi?"

Cầm phi thả lỏng trong lòng, từ trong khuê phòng đi ra, trên mặt lại mang theo một cái mạng che mặt, cười nói:

“Ngươi là thái tử? Không biết ngươi là cái nào cung?”

“Xấu hổ, ta là bệ hạ con nuôi.”

Tô Vân đem mình cùng Tiên Đế thi yêu chuyện cũ nói một phen, nói: “Ta cũng là lỗ mãng xông vào nơi đây, chỉ biết là nghe được khúc hát của ngươi thanh liền đi theo tới, vậy mà không biết mình vào bằng cách nào. Ngươi giọng hát uyển chuyển du dương, cầm âm tựa như xoa nhẹ tâm linh, để cho ta không tự giác đạt đến một loại cảnh giới kỳ diệu, hoàn thiện công pháp, thế cho nên vong ngã.”

Cầm phi vui vẻ nói: “Thái tử lại là hiểu đàn người. Ta cái này mạng che mặt không tuỳ tiện bỏ, chỉ có bệ hạ tới mới có thể mở ra, nhưng thái tử không phải người ngoài, dứt khoát liền không mang.”

Nàng mở ra mạng che mặt, Tô Vân chỉ thấy nàng đôi mắt như là trăng khuyết, bị nàng liếc mắt nhìn, liền cảm giác nội tâm giống như là muốn bị câu đi.

Ánh mắt kia nếu là mang theo mạng che mặt còn tốt, nếu là không mang, cùng môi mà mũi khuôn mặt, hình thành kinh tâm động phách đẹp cùng mị thái, để cho người ta khống chế không được.

Tô Vân có chút ngồi không yên, nói: “Cầm phi vẫn là mang theo a, ta tuy là thái tử, nhưng cũng là huyết khí phương cương hán tử, e sợ cho làm ra chuyện xấu tới.”

Cầm phi nói: “Ngươi ta bị vây ở chỗ này không cách nào đi ra ngoài, năm rộng tháng dài, ngươi nếu là khống chế không được, sớm muộn đều sẽ khống chế không được, ta mang theo cũng là vô dụng.”

Tô Vân suy nghĩ một chút, quả thực là đạo lý này, nói: “Nơi đây vắng vẻ, đã có thể đi vào, như vậy nhất định có thể

đi ra ngoài. Ta đi tìm đường đi. Nếu là tìm được, ta mang ngươi đi ra ngoài.”

Cầm phi sắc mặt có chút réo rắt thảm thiết, chán nản nói: “Ta tại nơi này cư ngụ mấy ngàn năm, cũng không từng tìm tới rời đi đường.”

Tô Vân nhìn nàng dáng dấp, trống ngực không dứt nhanh thêm mấy phần, cười nói: “Ngươi yên tâm, ta nhất định có thể tìm đến đường đi ra ngoài.”

Hắn thôi thúc Tử Phủ Chúc Long kinh, một bên luyện tâm, vừa chạy ra ngoài đi.

Nơi này phong cảnh xinh đẹp, dời bước đổi cảnh, đi một bước liền phong cảnh liền hoàn toàn đổi một cái bộ dáng, làm người ta say mê.

Tô Vân một đường yêu thích, rời đi giữa hồ tiểu trúc, hướng bên hồ đi tới.

Hắn Tử Phủ Chúc Long kinh thôi thúc, tim mỗi nhảy một cái, liền phát ra coong một tiếng chuông vang, tiếng chuông bên trong mang theo long ngâm, vận chuyển khí huyết, huyết dịch tại trong mạch máu vận chuyển, giống như trường giang đại hà, chảy xiết dâng trào, rất là kinh người.

“Tìm hiểu ra giấu đạo vào tâm, đủ để cho trái tim của ta so lúc trước càng thêm cường đại.”

Tô Vân trong lòng có chút vui vẻ, lúc này, chỉ nghe giữa hồ bên trong hòn đảo nhỏ lượn lờ tiếng ca kèm theo cầm âm truyền đến, uyển chuyển êm tai, làm lòng người say.

“Thượng tà ——,

“Ta muốn cùng quân hiểu nhau, sống lâu không tuyệt suy.

…

Tô Vân nghe tiếng ca, đi đến mặt hồ cầu nhỏ, đi ra ngoài, đối đãi hắn đi tới cầu nhỏ phần cuối, bước lên bờ bên kia lúc, liền gặp cái kia giữa hồ tiểu trúc vậy mà xuất hiện ở phía trước!

Tô Vân kinh ngạc, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy bờ bên kia bên bờ một hàng liễu rủ, một đầu đường mòn thông hướng ngoại giới.

Hắn vòng trở lại, hướng bờ bên kia đi tới.

…

"Sơn không lăng, nước sông vì kiệt, đông sét đánh chấn;

"Mưa hạ tuyết, thiên địa hợp, chính là dám cùng quân tuyệt."

Tiếng ca xa dần, lại từ từ tiếp cận, Tô Vân đi tới hồ đối diện bên bờ, ngẩng đầu liền nhìn thấy giữa hồ tiểu trúc nhà.

Tô Vân cau mày, đột nhiên thôi thúc thần thông, sau lưng mọc lên Ứng Long chi dực, vỗ cánh mà đi, chớp mắt vạn dặm!

Hắn vỗ cánh phi hành thời điểm, cái kia mặt hồ lôi đình đan xen, toàn bộ mặt hồ gần như nổ tung!

Tô Vân cưỡi gió rong chơi mà đi, gió lốc mà đi, theo lý mà nói, đừng nói cái này nho nhỏ mặt hồ, liền xem như nghìn vạn dặm giang sơn, cũng là thoáng một cái đã qua!

Mà ở hắn hai cánh phía dưới, mặt hồ trở nên vô cùng rộng lớn lên , mặc cho hắn vỗ cánh bão táp, bay vọt trăm triệu dặm, trước sau không gặp bờ bên kia!

Tô Vân thu lại hai cánh, đứng lại trên không, thôi thúc đế kiếm kiếm đạo, phát động lên khí huyết, một kiếm đánh xuống!

Một kiếm này thật là long trời lở đất, đem đế kiếm kiếm đạo bá đạo bày ra hoàn toàn!

Trường kiếm xé trời, đem mặt hồ bổ ra, cái kia hồ nước vỡ ra, xuất hiện một vết nứt, vết nứt càng ngày càng rộng, cuối cùng hóa thành một cái lớn không biết bao nhiêu vạn dặm khe nứt lớn, hai bên bờ sóng nước ngập trời, như kiếm như qua, lành lạnh mà đứng.

Đột nhiên, chỉ nghe răng rắc một tiếng trời long đất lở tiếng vang, nước bờ hợp nhất, mặt hồ khôi phục như thường.

Tô Vân khóe mắt nhảy lên, thu kiếm xoay người, quần áo run lên, trở về giữa hồ tiểu trúc.

Tiểu trúc bên trong tiếng đàn cùng Cầm phi tiếng ca còn tại vang lên, cái kia Cầm phi giọng hát mấy phần mềm mại đáng yêu, làm người ta say mê.

Tô Vân ngồi tại bên cạnh của nàng, lắng nghe tiếng ca, đợi đến một khúc coi như thôi, cầm âm dần dần nghỉ, lúc này mới từ từ nói: "Cầm phi, ngươi thả ta đi đi."

Cầm phi kinh ngạc ngẩng đầu, đôi mắt đẹp lưu chuyển, nói khẽ: "Thái tử sao lại nói lời ấy?"

Tô Vân nói: "Ngươi tại mấy ngàn năm trước trận kia biến cố bên trong, cũng đã qua đời. Ngươi nội tâm trốn ở chỗ này, cố ý làm bộ mình còn sống, ngươi không tiếp thụ được bản thân đã chết sự thật, bởi vậy sáng tạo ra mảnh không gian này. Ta có thể cưỡng ép phá vỡ nơi này, nhưng e sợ cho làm bị thương ngươi."

Cầm phi hơi hơi nhíu mày, nói: "Ta đã chết rồi?"

Tô Vân gật đầu, thở dài: "Ngươi đối ta có ân, ta tìm hiểu giấu đạo vào tâm, cuối cùng không thể được, nghe được đàn của ngươi âm cùng tiếng ca, lúc này mới đem công pháp hoàn

thiện. Ta không muốn thương tổn ngươi, ngươi để cho ta rời đi đi."

Cầm phi trong mắt lệ quang lã chã, nhìn dây đàn, rơi lệ nói: "Ta thật đã chết a?"

"Ngươi chấp niệm tạo thành mảnh này kỳ dị thời không, đem ngươi vây ở chỗ này, cũng đem ta vây ở chỗ này."

Tô Vân nói: "Ta mỗi lần về tới đây lúc, kiểu gì cũng sẽ nghe được ngươi tiếng ca, đây chính là ngươi chấp niệm gây chuyện. Ngươi thật sự rất lợi hại, dù là ta dùng đế kiếm kiếm đạo, cũng không thể bổ ra ngươi chấp niệm hình thành không gian kỳ dị. Cầm phi, bệ hạ của ngươi đã chết, còn sống chỉ là hắn thi thể biến thành thi yêu, ngươi nên bỏ xuống những này chấp niệm."

Cầm phi nước mắt như châu, đập ở dây đàn bên trên, vậy mà phát ra trận trận mỹ diệu cầm âm.

Tô Vân sắc mặt biến hóa, quát: "Ta nể tình ngươi cùng ta có ân, cho nên không có triệu hoán chí bảo chấn vỡ mảnh này thời không, ngươi đừng vọng tưởng đem ta vĩnh viễn vây ở chỗ này!"

"Bệ hạ…"

Cầm phi ngẩng đầu lên, trong mắt chứa nước mắt, ánh mắt mang theo thê oán, có một loại khác đẹp: "Bệ hạ rất lâu không có tới thiếp thân nơi này."

Tiếng đàn vang lên, Tô Vân đang muốn thôi thúc Tử Phủ ấn, triệu hoán Tử Phủ, đột nhiên trời đất quay cuồng.

"Bệ hạ, ngươi rốt cuộc đã đến."

Trong thoáng chốc, Tô Vân cảm giác được bản thân khuynh đảo đi xuống, lại bị người ôm lấy, hắn trong mơ mơ màng màng nhìn thấy Cầm phi tại mép hướng mình môi.

“Bệ hạ, thiếp thân cái này mấy ngàn năm nay mỗi ngày đều tại nhớ bệ hạ…”

“Ái phi, trẫm cũng thế.” Tô Vân nghe được trong miệng của mình truyền đến người khác âm thanh.

Hắn bị Cầm phi chấp niệm khống chế, thân bất do kỷ.

Một ngày này đêm xuân, điên loan đảo phượng, hương diễm dị thường.

Oánh Oánh, Tống Mệnh cùng Lang Vân tìm khắp Hành Ca cư, trước sau không thể tìm tới Tô Vân, Hành Ca cư bị hắn bọn họ nhấc lên đến lộn chổng vó lên trời, cũng không có tìm đến Tô Vân tung tích, trong lòng ba người nôn nóng.

“Như vậy lớn người sống, khẳng định chạy không xa!”

Oánh Oánh quát: “Lại tìm! Sống phải thấy người, chết phải thấy xác!”

Lang Vân nói: “Nếu là cha nuôi liền thi thể đều không có đâu?”

Oánh Oánh hung dữ lườm hắn một cái, đập động cánh nhỏ giận đùng đùng đi.

Lang Vân bất đắc dĩ, nói: “Thu Vân Khởi những người này tay chân quá lanh lẹ, đem nơi này cạo đến hầu như thành đất trống, liền nửa điểm bảo vật cũng không có còn lại. Tô Thánh Hoàng có thể chạy đi nơi đâu? Hắn sẽ không chạy đến phía ngoài trong rừng rậm đi a?”

Tống Mệnh lắc đầu, nói: “Nơi này khẳng định có Thu Vân Khởi đám người chưa hề tìm kiếm đến địa phương, mà cái này không có tìm kiếm đến địa phương, chính là tiên thụ rừng rậm sợ hãi Hành Ca cư nguyên nhân, cũng là Tô Thánh Hoàng bị nhốt vị trí! Chỉ cần tìm được nơi này, liền có thể tìm tới Tô Thánh Hoàng! Chúng ta tiếp tục lục soát!”

Lang Vân chỉ được cùng hắn cùng một chỗ tìm kiếm.

Oánh Oánh từ hành lang bên trong bay qua, ánh mắt rơi vào hành lang bích hoạ bên trên, ngay sau đó thu về ánh mắt, bay đi.

Đột nhiên, nàng cánh chấn động, lại đường cũ bay ngược trở về, hơi hơi nhíu mày, ánh mắt rơi vào bích hoạ giữa hồ tiểu trúc bên trên.

"Nơi này nguyên bản có một cái cầm nữ, một thiếu niên, hiện tại thiếu niên cùng cầm nữ cũng bị mất, bọn họ đi…"

Oánh Oánh ánh mắt tìm kiếm một phen, nhìn thấy giữa hồ tiểu trúc sân nhỏ lầu các, mơ hồ lộ ra hai cái thân ảnh, không khỏi gắt một cái: "Nguyên lai lăn lộn đến trên giường đi ngủ đây, giữa ban ngày liền ăn chơi trác táng, ta còn tưởng rằng náo yêu quái nữa nha…"

Nàng vẫy cánh bay đi.

Lại qua phút chốc, Oánh Oánh lại đường cũ bay ngược trở về, cười lạnh nói: "Yêu nghiệt to gan, dám to gan lừa gạt lão nương! Nguyên lai ẩn thân ở đây! Sĩ tử không làm gì được ngươi, nhưng lão nương lại là khắc tinh của ngươi! Lại không đem sĩ tử thả ra, lão nương liền đem bức họa này ăn đi!"

Cái kia trong tranh phong cảnh biến ảo, chỉ thấy Cầm phi từ trong phòng lao ra, quần áo xốc xếch, một tay nắm lấy áo lót che ngực, cười lạnh nói: "Nho nhỏ yêu nghiệt, cũng dám to gan hỏng ta chuyện tốt? Nương nương ta chính là vạn năm tu hành Tiên Quân, Hậu đình thực lực xếp hạng thứ hai, chỉ là một cái tiểu sách quái, cũng dám ở ta Hành Ca cư giương oai?"

Oánh Oánh cười lạnh, nội tâm bay ra, há miệng liền đem cái kia bích hoạ nuốt lấy hơn phân nửa.

Cầm phi sắc mặt đại biến, vội vàng hai tay che ngực, quỳ rạp trên đất, rơi lệ nói: "Thiếp thân là nhớ bệ hạ, bởi vì nhìn thấy thiếu niên tuấn tú, liền động ân ái chi tâm, cũng không phải là chỗ hiểm thiếu niên. Còn xin thượng tiên thứ tội!"

Oánh Oánh đằng đằng sát khí, quát: "Còn không đem sĩ tử thả ra?"

"Thượng tiên chờ một chút."

Cầm phi xoay người, đi vào lầu các, sau một lúc lâu, Tô Vân xuất hiện tại hành lang bên trên, quần áo xốc xếch, hốc mắt hãm sâu, khí huyết hai thiếu, gầy hốc hác đi.

Oánh Oánh giận dữ, liền phải đem bích hoạ hủy đi, tức giận nói: "Ngươi suýt nữa đem nhà ta sĩ tử thải bổ thành bộ xương, tha không được ngươi!"

Cầm phi quỳ xuống đất khóc lóc kể lể, nức nở nói: "Thượng tiên, ta cũng là số khổ người. Thái tử, ngươi hướng thượng tiên cầu tình, dù sao một đêm phu thê!"

Tô Vân thở hổn hển nói: "Oánh Oánh, thôi, nàng dù sao không có hại ta tính mạng…"

Oánh Oánh tức giận nói: "Ngươi kém chút liền bị nàng thải bổ chết! Bỏ qua nàng, nàng còn muốn đi hại mặt khác đi ngang qua nơi đây người!"

Tô Vân thở dài, nhắm mắt lại.

Oánh Oánh nội tâm há miệng, đem trên tường bích hoạ hút vào trong miệng, trong tranh Cầm phi tuy là thần thông quảng đại, nhưng dù sao ký thác tại trong tranh, bị nàng ăn, nhất thời nội tâm sụp đổ, chết oan chết uổng.

Tống Mệnh cùng Lang Vân nghe được động tĩnh tìm tới, không nhìn thấy bức này tình cảnh, chỉ thấy Tô Vân hình dung

tiều tụy, gầy như que củi, khí tức suy yếu, so lúc trước mất tim thời điểm lại còn có chút không bằng.

Hai người giật nảy cả mình, vội vàng tiến lên hỏi.

Tô Vân lúng ta lúng túng nói: "Ta vừa mới diễn luyện công pháp, tẩu hỏa nhập ma, đem một thân tinh khí đều luyện hóa, rất hung hiểm, lúc này mới giữ được tính mạng còn sống."

Oánh Oánh nặng nề ho khan một tiếng, sắc mặt nghiêm túc nhìn hắn, nói: "Sĩ tử, chỉ như thế?"

Tô Vân nói bổ sung: "Nếu không phải Oánh Oánh anh minh thần võ, lập tức tìm đến ta, chỉ sợ ta liền không cứu lại được tới. Oánh Oánh giúp ta trị liệu tẩu hỏa nhập ma, lập tức đem ta đánh thức. Nếu không có nàng, ta liền chết rồi."

Tống Mệnh thở phào nhẹ nhõm, cười nói: "Ta còn tưởng rằng Thánh Hoàng bị Quỷ Tiên thải dương bổ âm nữa nha!"

Tô Vân mặt đỏ lên, lúng ta lúng túng tranh luận: "Là tẩu hỏa, là tẩu hỏa, mới không phải thải dương bổ âm. Khà khà, ta là Thánh Hoàng, sao lại trúng nữ quỷ cái bẫy? Khà khà…"

—— —— Tô Vân mặt đỏ lên, tranh luận nói, là cầu phiếu, là cầu phiếu, mới không phải giả bộ đáng thương, khà khà, đại gia có phiếu lời nói cho giương a?

Chương 533 : Cựu thần, cổ xưa người thống trị thế giới

Chương 534: Cựu thần, cổ xưa người thống trị thế giới

Hiện tại Tô Vân so lúc trước còn muốn kinh khủng, bước đi thời điểm run run rẩy rẩy, cần phải đến vịn tường mới có thể đi lên phía trước.

Lang Vân thấy hắn vịn tường bộ dạng quả thực chật vật, hoài nghi nói: "Cha nuôi, Tô Thánh Hoàng bộ dáng này, không giống như là tẩu hỏa nhập ma. Tẩu hỏa nhập ma thường thường sẽ tê liệt, cái cổ phía dưới không cảm giác, Thánh Hoàng bộ dáng này, không quá giống."

Tống Mệnh không để ý lắm, nói: "Còn có thể bị Quỷ Tiên thải bổ hay sao?"

Tô Vân loại trừ run chân bên ngoài, eo cũng vô cùng đau đớn, trên đầu giống như là bị người bổ ba búa, búa còn kẹt tại sọ não bên trên.

Hắn lấy ra một chút tiên khí tu luyện, triệu chứng mới dần dần giảm bớt.

Oánh Oánh sắc mặt nghiêm túc theo dõi hắn, chằm chằm đến Tô Vân xấu hổ, vẻ mặt ửng đỏ.

Sau một lúc lâu, Oánh Oánh lấy ra giấy bút, nói: "Nói đi, cụ thể đều phát sinh thứ gì?"

Tô Vân xấu hổ không chịu nổi, nói: "Ta vốn cho là nữ quỷ chỉ thường thôi, ta một tay liền có thể đánh mười cái, kết quả cái kia nữ quỷ có thể đánh ta mười cái. Thực lực của nàng quả

thực lợi hại, để cho ta liền cơ hội phản kháng đều không có, liền bị nàng khống chế lại. Nàng để cho ta đóng vai Tà Đế, tiếp đó liền đem ta đẩy tới trên giường, còn cởi ta quần áo…"

"Sau đó thì sao?" Oánh Oánh hai mắt sáng lên.

Tô Vân không nói thêm gì nữa.

Oánh Oánh ép hỏi, Tô Vân lúc này mới nói: "Ta tuy là bị nàng khống chế, nhưng thần trí vẫn còn tỉnh táo, bị nàng cưỡng bức làm rất nhiều trái lương tâm chuyện, hết lần này tới lần khác còn cảm giác rất kích động. Ta…"

Hắn càng nói càng là xấu hổ, cúi đầu xuống.

Oánh Oánh cười lạnh nói: "Cái kia Quỷ Tiên khi còn sống là cái Tiên Quân, quả thực có thể đánh ngươi mười cái. Nếu không phải nàng ký thác vào trong tranh, ta vừa vặn khắc chế nàng, chúng ta chỉ sợ đều sẽ bị nàng hại."

Tô Vân khôi phục một chút thể năng, mọi người liền từ Hành Ca cư cửa sau rời đi, Hành Ca cư cửa sau khoảng cách ven rừng rậm đã không xa, đợi đến trong rừng rậm tiên thụ kịp phản ứng, bọn họ đã đi ra vùng rừng rậm này.

Tô Vân quay đầu, nhìn về phía tiên thụ rừng rậm cùng Hành Ca cư, lòng còn sợ hãi.

Nơi này mặc dù là Thu Vân Khởi đám người thăm dò qua địa phương, nhưng như trước giấu giếm hung hiểm, hơi không cẩn thận, liền sẽ chết ở chỗ này!

"Đế đình hung hiểm so ta dự đoán còn kinh khủng hơn, loại địa phương này chỉ dựa vào lực lượng của ta khó mà thăm dò hoàn toàn."

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, khẩn trương tu luyện, luyện hóa tiên khí, bổ sung một thân tinh khí, thầm nghĩ: "May mắn có

Thu Vân Khởi đám người đi trước dò đường, bằng không sợ là chúng ta cũng sẽ có rất lớn thương vong!"

"Bên kia có thi thể!"

Lang Vân có chỗ phát hiện, chỉ hướng nơi xa nói: "Thu Vân Khởi đám người hẳn là đi bên kia!"

Người chết là Thiên Phủ động thiên một vị Nguyên Đạo cực cảnh cao thủ, táng thân tại một đạo cầu bên cạnh, cầu kia là gác ở khe núi hai bên trên vách đá, kể cả khe núi hai đầu, lấy dây thừng đan mà thành, xoắn lấy ván gỗ.

Tô Vân đám người đi tới dây thừng trên cầu, nhìn xuống dưới, lại thấy trong khe núi thải hà tràn ngập, quang mang lập lòe, giống như là có bảo vật gì ẩn giấu ở trong khe núi!

Tô Vân, Lang Vân đám người nhao nhao thôi thúc thiên nhãn thần thông, hướng trong khe núi quan sát, nhưng nhìn không thấu cái kia hào quang, không biết hào quang bên trong đến cùng là cái gì.

"Hào quang bên trong bất luận là cái gì, chúng ta đều tốt nhất đừng trêu chọc."

Tống Mệnh khẩn trương nói: "Thu Vân Khởi đám người chính là tại đây đạo cầu bên trên trêu chọc hào quang bên trong đồ vật, mới vứt xuống một cỗ thi thể ở đây."

Tô Vân ăn vào một tia tiên khí, lắc đầu nói: "Không chỉ một cỗ thi thể. Các ngươi nhìn trên cầu, loại trừ cỗ thi thể này bên ngoài còn có năm sáu chỗ vết máu."

Mọi người quan sát tỉ mỉ, chỉ thấy đạo kia dây thừng trên cầu quả thực có bao nhiêu chỗ vết máu!

Oánh Oánh suy đoán nói: "Bọn họ tại qua cầu thời điểm bị tập kích, hào quang bên trong có đồ vật gì đó tập kích bọn họ,

đem bọn hắn kéo vào hào quang bên trong. Hào quang bên trong rốt cuộc là thứ gì?"

Lang Vân nói: "Đẩy ra hào quang, chẳng phải sẽ biết?"

Hắn nói đến liền làm, đột nhiên thôi thúc kiếm đạo thần thông, phân quang kiếm thuật bay ra, vù vù vang vọng, không ngừng phân tách, đầy trời kiếm quang hóa thành một cơn gió lớn, đem trong khe núi hào quang thổi!

Nhưng mà cái kia hào quang lại tựa hồ như vô cùng nặng nề, chỉ có cao tầng hào quang dao động, tầng dưới hào quang nhưng vẫn là không nhúc nhích tí nào.

Đột nhiên, tất cả kiếm quang bỗng nhiên thu lại, Lang Vân vẻ mặt đỏ lên, cắn răng nói: "Có đồ vật gì đó bắt lấy của ta Đoạn Ngọc Tiên kiếm…"

Hắn cố gắng ý đồ thu về Đoạn Ngọc Tiên kiếm, nhưng này đồ vật lực lớn vô cùng, gắt gao bắt lấy Đoạn Ngọc Tiên kiếm không buông ra.

"Ta tới!"

Tô Vân thôi thúc Tử Phủ Chúc Long kinh, khí huyết vận chuyển tới cực hạn, thi triển Tử Phủ ấn, một ấn đánh vào trong khe núi.

Cái kia trong khe núi hào quang như gợn sóng rung chuyển, Đoạn Ngọc Tiên kiếm mang theo huyết quang bay ra, theo sát phía sau là một cái như ngọc tiên nhân bàn tay lớn, cũng thi triển một thức ấn pháp, đón Tô Vân đánh tới!

Tô Vân Tử Phủ ấn nghênh tiếp tiên nhân kia ấn pháp, nhất thời chống đỡ hết nổi, lảo đảo lui về phía sau, Oánh Oánh vội vàng quát một tiếng, cũng thi triển Tử Phủ ấn cùng hắn cùng nhau đối địch!

Hai người ấn pháp cùng tiên nhân kia tay vuốt ve phía dưới, lập tức chiêu pháp thần thông sụp đổ tan rã!

Tống Mệnh rút đao tương trợ, ba người miễn cưỡng chặn lại cái kia tiên nhân bàn tay, bị chấn động đến không ngừng lùi lại.

Trong lòng mọi người ngạc nhiên, Lang Vân bắt lấy Đoạn Ngọc kiếm, nhìn kỹ lại, lại thấy Đoạn Ngọc kiếm bên trên lại bị bóp ra hai cái dấu tay!

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, cười nói: "Dưới cầu đồ vật có chút hung, bất quá chúng ta bốn người liên thủ, vẫn là có thể đi qua!"

Tiếng nói của hắn vừa ra, dây thừng cầu biên giới, một cái trắng bệch bàn tay leo lên tại trên vách đá.

Đón lấy, một cái lại một cái trắng bệch bàn tay từ khe núi hào quang bên trong nhô ra, nhao nhao trèo tại trên vách đá, không chỉ có Tô Vân bọn họ vị trí bên vách núi thật nhiều bàn tay, chính là bờ bên kia, cũng có không biết bao nhiêu cánh tay leo lên ở phía trên!

Những cái kia cánh tay cùng một chỗ phát lực, một viên to lớn đầu từ hào quang bên trong từ từ bay lên, tiếp theo là cái thứ hai đầu, cái thứ ba đầu, cái thứ tư đầu.

"Đúng cựu thần!"

Tống Mệnh sắc mặt kịch biến, nghẹn ngào la lên: "Đúng cựu thần! Cổ xưa người thống trị thế giới! Chạy mau!"

Tô Vân mang theo Oánh Oánh ba chân bốn cẳng liền chạy, Lang Vân đi theo phía sau, Tống Mệnh đuổi theo, bốn người vội vàng thoát thân, nhanh như chớp chạy về tiên thụ rừng rậm, trốn vào Hành Ca cư bên trong.

Tô Vân thò đầu hướng ra phía ngoài nhìn lại, chỉ thấy trong hạp cốc đứng một tôn nguy nga ngàn tay Thần Chỉ, leo lên núi nhai, một tay nhấc lên trên cầu thi thể nhét vào trong miệng, sải bước hướng bên này đi tới!

Cái kia ngàn tay Thần Chỉ cao lớn nguy nga, mạnh mẽ vô song, xông vào tiên thụ rừng rậm, gặp phải những cái kia tiên thụ công kích, vậy mà khẽ động cánh tay, đem từng cây tiên thụ nhổ tận gốc!

Những cái kia tiên thụ thực lực, Tô Vân bọn họ sớm có lĩnh giáo, không nghĩ tới tại cái kia ngàn tay Thần Chỉ trước vậy mà không đỡ nổi một đòn!

"Tống Thần Quân, cái gì gọi là cựu thần?" Oánh Oánh hỏi.

Tống Mệnh khẩn trương hướng ra phía ngoài nhìn quanh, cũng không quay đầu lại nói: "Ta nghe ta Tống gia lão tổ tông nói, Tiên giới xuất hiện trước đó, thế giới được gọi là cổ xưa thế giới. Cổ xưa thế giới bên trong cũng có sinh mệnh, bọn họ thiên sinh địa dưỡng, có chút sinh mệnh cường đại dị thường, trong bọn họ mạnh mẽ nhất chính là Đế Hỗn Độn, Đế Thúc, Đế Hốt. Về sau cổ xưa thế giới kết thúc, những này mạnh mẽ sinh mệnh liền được gọi là cựu thần, là cổ xưa người thống trị thế giới. Những này cựu thần thực lực, thậm chí có thể so sánh Tiên Quân!"

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, hắn đột nhiên nghĩ, mình bị lưu đày tới Minh đô bên trong lúc, đã từng thấy qua một chút cực kỳ cường đại cổ xưa Thần Chỉ.

Tống Mệnh lẩm bẩm nói: "Những này cựu thần đã cực kỳ ít ỏi, đã sớm mai danh ẩn tích, Đế đình bên trong tại sao có thể có một cái cựu thần ẩn núp? Tiên thụ rừng rậm không ngăn được hắn, chúng ta nhất định phải lui ra Đế đình!"

Lang Vân cau mày nói: “Lui ra? Đằng sau chính là tiên thuật rừng rậm, đường cũ trở về mà nói, liền sẽ hai mặt thụ địch. Thế nào lui ra?”

Tống Mệnh trong lúc nhất thời cũng mất chủ ý, chỉ thấy tôn này ngàn tay cựu thần càn quét từng mảnh từng mảnh rừng rậm, thậm chí đem tiên thụ nhổ tận gốc, đem tiên thụ bên dưới mai táng tiên nhân thi thể cũng đào ra ăn đi!

Cái kia ngàn tay cựu thần bước chân, một đường hướng bên này đi tới, cách bọn họ ẩn thân Hành Ca cư càng ngày càng gần.

Tô Vân tâm niệm vừa động, đưa trên cánh tay thanh đồng phù tiết tế lên, trầm giọng nói: “Chúng ta ngồi phù tiết chạy trốn! Cái này phù tiết có thể gấp không gian, có thể trốn đi nơi đây!”

Hắn thôi thúc phù tiết, thanh đồng phù tiết nhất thời càng lúc càng lớn!

Cái kia ngàn tay cựu thần đã giết tới Hành Ca cư phía trước, từng cái bàn tay lớn nhao nhao hướng Hành Ca cư bên trong mọi người chộp tới, nhưng vào lúc này, cái kia ngàn tay cựu thần ánh mắt rơi vào thanh đồng phù tiết bên trên, bốn khuôn mặt lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Ầm!” “Ầm!” “Ầm!”

Từng đầu cánh tay như là cây cột chống trời, đặt tại Hành Ca cư bốn phía trên đất, cái kia ngàn tay cựu thần một gối chạm đất, từng cái đầu rủ xuống, trong miệng truyền đến như sấm sét tiếng vang: “Ma cáp hu ba đồ tát cáp!”

Tô Vân đang muốn thôi thúc thanh đồng phù tiết chạy trốn, nghe vậy không khỏi khẽ giật mình.

Tống Mệnh, Lang Vân cũng là ngây người, Tống Mệnh run giọng nói: “Thánh Hoàng, hắn đang nói cái gì?”

“Không biết.” Tô Vân thành thành thật thật lắc đầu.

Hắn cũng nghe không hiểu.

Cái kia ngàn tay cựu thần chậm rãi đứng dậy, từng bước một lui về phía sau, lùi về bên vách núi, lại lui vào trong khe núi, ẩn núp xuống.

Tô Vân nghi ngờ không thôi, đột nhiên tỉnh ngộ lại: “Đúng, ta hiểu! Ta cái này thanh đồng phù tiết có lai lịch lớn, là Cổ Xưa vũ trụ mạnh mẽ nhất người thống trị đốt ngón tay! Hắn nhìn thấy cái này đốt ngón tay, cho nên không dám đụng đến bọn ta! Có cái này đốt ngón tay, chúng ta không những có thể độ cầu, thậm chí có thể mệnh lệnh cái này cựu thần vì chúng ta mở đường thám hiểm!”

Mọi người nửa tin nửa ngờ.

Tô Vân lòng tin bừng bừng, đi ra Hành Ca cư, xuyên qua hỗn loạn rừng rậm, thẳng đi tới trên cầu.

Tống Mệnh, Lang Vân xa xa theo ở phía sau, Oánh Oánh vứt bỏ Tô Vân, đứng tại Lang Vân trên đầu, kinh hồn bạt vía nhìn hắn.

Tô Vân cười nói: “Các ngươi không cần sợ, đi theo ta!”

Ba người lắc đầu liên tục, không có tiến lên.

Tô Vân khẽ mỉm cười, đem thanh đồng phù tiết mang tại trên cánh tay, đi đến dây thừng cầu, đi tới cầu trung ương, lên đường bình an vô sự.

Tống Mệnh, Oánh Oánh cùng Lang Vân thấy thế, cả gan tiến lên, đi tới Tô Vân bên người.

Tô Vân lòng tin tràn đầy, nói: “Ta dùng cái này phù tiết mệnh lệnh tôn này ngàn tay cựu thần vì chúng ta mở đường!”

Hắn giơ lên mang theo phù tiết cánh tay phải, hướng phía dưới hào quang hô: "Khe bên trong cựu thần, ta lấy Hỗn Độn chi danh, lệnh ngươi hiện thân giúp đỡ, nghe ta sai khiến!"

Cái kia hào quang không nhúc nhích.

Tô Vân cau mày, tiếp tục giơ cánh tay phải hô một lần.

Hào quang bên trong còn không có bất kỳ động tĩnh.

Oánh Oánh nói: "Lúc trước cái kia cựu thần trong miệng ngôn ngữ tối tăm, có thể là bọn họ đặc thù ngôn ngữ, ngươi không hiểu tiếng nói của bọn họ, cho nên gọi không đến hắn."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, thôi thúc Hỗn Độn Tru Tiên chỉ, trong miệng phát ra Hỗn Độn thanh âm, hướng trong khe núi gọi hàng.

Trong khe núi hào quang rung chuyển một chút, ngàn tay cựu thần nhưng vẫn là chưa từng xuất hiện.

Tô Vân chỉ được coi như thôi, tiếc hận nói: "Hơn phân nửa như thế. Nếu là ta cũng sẽ tiếng nói của bọn họ, liền có thể nắm giữ một cánh tay đắc lực."

Mọi người đi qua đạo này dây thừng cầu, sau một lúc lâu, cái kia dây thừng dưới cầu hào quang phun trào, ngàn tay cựu thần chậm rãi đứng lên, tự nhủ: "Hỗn Độn Đại Đế sứ giả, tại sao lại là nhân loại thiếu niên?"

Hắn nói ngôn ngữ, bất ngờ cùng Nguyên Sóc ngữ đồng dạng, không còn là vừa rồi cái loại này tối tăm khó đọc ngôn ngữ!

"Đại Đế sứ giả xuất hiện, chẳng lẽ Đại Đế muốn có động tác lớn? Nhưng mà, Hỗn Độn Đại Đế, hắn đã chết ah…"

Chương 534 : Tà ác hiến tế

Chương 535: Tà ác hiến tế

"Năm đó chúng ta Thần Chỉ tại Đại Đế suất lĩnh dưới thống trị vũ trụ hồng hoang, cái kia huy hoàng của ngày xưa, cuối cùng giống như là Đế đình chiều tà, chỉ còn lại có dư huy."

Cái kia ngàn tay cựu thần lại lần nữa lẻn vào trong khe núi, âm thanh trầm: "Đại Đế bị moi tim móc mắt, đánh gãy đi tay chân, cho dù Tiên giới xuống dốc, tro tàn rậm rạp, Đại Đế cũng không có khả năng Đông Sơn tái khởi. Mới tiên đình đã đúc thành, cựu tiên đình, cũng sẽ giống như ngày xưa chúng ta, đồng dạng hóa thành cát bụi, trở thành mới tiên đình nuôi dưỡng…"

Hắn chìm vào khe sâu bên trong, biến mất không thấy gì nữa, chỉ còn lại có một cái trầm thanh âm khàn khàn: "Cựu tiên sẽ giống như chúng ta ngày xưa Thần Chỉ, chỉ có thể nhặt một chút xuống dốc thời đại tro cặn, kéo dài hơi tàn."

Tô Vân vẫn là đối không có thu phục cái kia ngàn tay cựu thần canh cánh trong lòng, chẳng qua loại tâm tình này đến nhanh đi cũng nhanh, rất nhanh bọn họ liền đối mặt mới nguy hiểm.

Đế đình cùng địa phương khác khác biệt, cho dù có Thu Vân Khởi những người này ở đây phía trước phá cấm, lưu lại nguy hiểm cũng đủ để đòi người tính mạng, Tô Vân bọn họ nhất định phải hết sức chăm chú, toàn lực ứng phó, mới có thể tiếp tục thăm dò Đế đình, mở ra Đế đình thần bí.

Tô Vân chần chừ một chút, thầm nghĩ: "Đế đình nơi này, không cách nào mở cửa cho Nguyên Sóc sĩ tử thí luyện, bằng không thương vong con số nhất định cực kì khủng bố."

Hắn ý đồ mở ra Đế đình bên trong phong cấm, đem nơi này địa phương nguy hiểm quét sạch, giao cho Nguyên Sóc sĩ tử, để cho bọn họ có lịch luyện chỗ.

Chính là bởi vì hắn ôm ý nghĩ này, cho nên đem Thu Vân Khởi đám người dẫn tới nơi này, ý định đón hắn bọn họ lực lượng đem Đế đình nguy hiểm trừ bỏ.

Chỉ là không nghĩ tới, Đế đình vậy mà như thế nguy hiểm!

Sau đó hơn một tháng thời gian, Tô Vân, Oánh Oánh, Tống Mệnh, Lang Vân bốn người xâm nhập Đế đình, cho dù là dọc theo Thu Vân Khởi đám người đi qua con đường tiến lên, cũng nhiều lần trở về từ cõi chết.

Bọn họ đi qua Tiên Lưu cốc, nơi đó là một mảnh tiên thuật thần thông hình thành sông ngòi, uy lực vô cùng lớn, không cách nào qua sông, cho dù là mạnh nhất kiếm đạo phòng ngự thần thông Phiếm Bỉ Hạo Kiếp, cũng không cách nào bảo vệ bọn hắn qua sông.

Bọn họ bị vây ở trong cốc không làm sao được thời khắc, lại phát hiện tại giờ Dần hai khắc, một loại khác sót lại thần thông bộc phát, vừa vặn tại trên sông hình thành một chiếc thuyền nhỏ.

Bọn họ leo lên thuyền nhỏ, vượt qua Tiên Lưu cốc, trong sông Tiên đạo phù văn hóa thành yêu ma quỷ quái, nhào về phía thuyền nhỏ, bốn người giết đến kiệt lực, tại cho là mình chắc chắn phải chết lúc, thuyền nhỏ cập bờ.

Bọn họ cuối cùng vượt qua con sông này.

Tạm biệt Tiên Lưu cốc, đi lên phía trước, bọn họ lại tại Huyền Kính cung gặp kính quái, cái kia kính quái là chết ở

chỗ này tiên nhân biến thành, giỏi về nuốt người thần thông, còn giỏi về nuốt người, đem Lang Vân nuốt vào trong gương.

Cái này kính quái bên trong Lang Vân, cùng Tô Vân trình diễn một hồi cha con vở kịch, cảm thiên động địa, lúc này mới chạy trốn.

Tạm biệt Huyền Kính cung, bốn người lại gặp gỡ Đế chiến chỗ, suýt nữa tiến vào bên trong, kém chút thần hồn đều diệt.

Vòng qua Đế chiến chỗ, bọn họ lại gặp gỡ một cái vô chủ tiên đỉnh trấn áp, tiên đỉnh kia rách tung toé, nương tựa lấy tiên nhân chấp niệm, muốn giết địch đền đáp Tà Đế bồi dưỡng, giết đến bốn người suýt nữa tại chỗ "Thành đạo" .

Bọn họ chạy ra tiên đỉnh đuổi giết, lại gặp phải tàn trận đồ, trận pháp biến ảo, thật là không phân biệt nhật nguyệt, trên dưới không phân, Thần Ma loạn vũ, cực kỳ nguy hiểm.

Thật vất vả giết ra tàn trận đồ, bọn họ lại gặp phải âm binh đối đầu. Đó là một nhóm không biết mình đã chết tiên nhân, đem Tô Vân, Lang Vân cùng Tống Mệnh bắt tới làm tráng đinh, đi cùng một nhóm khác đã chết tiên nhân đánh trận đối đầu.

May mắn Oánh Oánh là quyển sách, còn chưa được bắt lính, chạy ra ngoài.

Ngay sau đó về sau bên trong chiến trường, Oánh Oánh thiên biến vạn hóa, thi triển mưu kế, đại triển thần thông, làm loạn hai bên trận thế, đem Tô Vân ba người cứu trở về, có thể xưng truyền kỳ.

Bốn người trăm cay nghìn đắng, khoảng cách Thu Vân Khởi đám người càng ngày càng gần, nhưng dọc theo con đường này gặp gỡ nhưng cho bọn hắn lưu lại thật sâu lạc ấn, thế cho nên Lang Vân lúc ngủ thân thể đều tại kịch liệt run rẩy, chết, trong giấc mộng la hét, hoặc là đột nhiên gào khóc.

“Lang Vân, ngươi thử tưởng tượng, đợi chút nữa ngươi còn muốn đường cũ trở lại, có phải hay không trong lòng liền vui vẻ có thêm?” Oánh Oánh tại từ trong cơn ác mộng đánh thức Lang Vân bên tai nhẹ nói nói.

Lang Vân sắc mặt xám ngoét, hoảng sợ đủ loại.

Tô Vân nói: “Tốt Oánh Oánh, đừng hù dọa hắn. Chúng ta nếu là đi không đến phần cuối mà nói, thật muốn đường cũ trở lại. Nhưng chỉ cần không ngừng đi lên phía trước, liền có thể đi ra ngoài!”

Bọn hắn cũng đều đến bờ biên giới chuẩn bị sụp đổ, trên đường này hung hiểm để cho người ta thực sự khó có thể chịu đựng.

Chẳng qua nguy hiểm về nguy hiểm, bốn người thực lực tu vi cũng là nước lên thì thuyền lên, phát triển nhanh đến mức kinh người.

Mỗi ngày đều muốn đối mặt đủ loại khó tin nguy hiểm, muốn không tiến bộ cũng khó. Nếu là thực lực tu vi tăng lên quá chậm, liền lúc nào cũng có thể chết đi!

Lúc này, phía trước đột nhiên có thần thông chấn động truyền đến, sắc bén vô cùng, giống như là kiếm khí xuyên qua trường không!

Tống Mệnh vội vàng ngẩng đầu lên, trầm giọng nói: “Thu Vân Khởi bọn họ ngay ở phía trước! Chúng ta cách bọn họ rất gần!”

Lang Vân giữ vững tinh thần, để cho mình thoạt nhìn chẳng phải vui buồn thất thường, nói: “Không biết Viên Tiên Quân cùng những cái kia Kim Tiên thương thế, có hay không khỏi hẳn.”

Tô Vân đi thẳng về phía trước, thản nhiên nói: “Tuyệt đối không có. Nếu như Tiên Quân cùng Kim Tiên thương thế khỏi

hẳn, bọn họ sẽ không bị vây ở chỗ này. Hơn nữa, nơi này cũng sẽ không có Kim Tiên thi thể."

"Kim Tiên thi thể?"

Tống Mệnh cùng Lang Vân giật mình trong lòng, vội vàng đuổi theo hắn, chỉ thấy phía trước một chỗ cổng vòm bên dưới, kéo lấy một tôn Kim Tiên thi thể!

Cái kia Kim Tiên đương nhiên đó là Bắc Miện trường thành hai mươi tám Kim Tiên một trong, một thân khuôn mặt, bọn họ đều gặp, chắc chắn sẽ không nhận sai!

Lang Vân rùng mình một cái, thấp giọng nói: "Đã bị chết bắt đầu để Kim Tiên dò đường sao?"

Tống Mệnh sắc mặt nghiêm nghị, Thu Vân Khởi đám người mang đi Thiên Phủ gần một trăm vị cường giả, đều là tham dự Thánh Hoàng hội tuyệt đỉnh cao thủ!

Cái này gần một trăm người, chỉ sợ đã toàn bộ táng thân tại đây phiến Đế đình bên trong!

Chỉ có những người này chết xong, Thu Vân Khởi, Viên Tiên Quân bọn người mới sẽ xuất động Kim Tiên, để Kim Tiên phá vỡ trên đường phong cấm cùng nguy hiểm!

"Tô Thánh Hoàng, ngươi xác nhận ngươi muốn làm Đế đình chủ nhân ư?"

Tống Mệnh lẩm bẩm nói: "Mảnh đất này, điềm xấu ah, liền Tà Đế đều chết ở chỗ này…"

Tô Vân không đáp, từ cửa treo cổ Kim Tiên dưới chân đi qua.

Phía trước, lại là một cánh cửa xuất hiện, cánh cửa kia bên dưới cũng mang theo một bộ Kim Tiên thi thể!

Tô Vân khóe mắt nhảy lên, trong lòng mơ hồ bất an.

Bọn họ tiếp tục hướng phía trước, lại có một cánh cửa xuất hiện, bộ thứ ba Kim Tiên thi thể bị treo ở trong cửa!

"Hình như là hiến tế…"

Oánh Oánh quan sát cái này mấy tôn Kim Tiên thi thể, lại kiểm tra mặt đất, sắc mặt ngưng trọng nói: "Nơi này bị người bố trí xuống cực kỳ lợi hại phong cấm, yêu cầu huyết tế mới có thể đi qua. Cái này ba vị Kim Tiên, chính là tại không biết rõ tình hình dưới tình huống, bị hiến tế."

"Không phải ba vị." Tống Mệnh run giọng nói.

Tô Vân nhìn về phía trước, phía trước từng tòa cửa xuất hiện.

Tiên Vân cư bên trong, kiếm quang doanh tiêu, đem Tiên Vân cư đỉnh điện đánh xuyên, Vũ tiên nhân rút kiếm, thi triển ra Tô Vân tại hắn kiếm đạo trên cơ sở khai sáng kiếm đạo thứ mười bảy chiêu, kiếp phá bến mê, nghênh tiếp cái kia xán lạn Tiên Đế kiếm đạo!

Kiếm quang giữa ngang dọc, phảng phất có Đại Đế đích thân tới, cùng Vũ tiên tranh đấu!

Đột nhiên, huyết quang hiện ra, Vũ tiên ngực ở giữa, một viên tiên tâm bị xé ra!

Mà đổi thành một bên, kiếm mang chợt lóe, Tiên Đế kiếm đạo bị phá, doanh tiêu kiếm quang tiêu tán, Vũ tiên nhân rơi xuống đất, ngực trước sau trong suốt, mặt không chút thay đổi nói: "Đổng Thần Vương, ngươi cứu Đế tâm sau đó, liền tới cứu ta."

Đổng Thần Vương đang tại làm đế tâm trị liệu kiếm thương, nhanh chóng đem Đế đau lòng miệng khâu, lấy Tạo Hoá chi thuật thúc đẩy hắn khép lại tốc độ càng nhanh, tiếp đó liền tới kiểm tra Vũ tiên nhân thương thế.

“Tô Thánh Hoàng đã đi vào Đế đình một tháng lẻ mười ngày a?”

Vũ tiên nhân nhìn hắn thuần thục xử lý thương thế của mình, hỏi: “Theo như tốc độ của bọn hắn tới nói, bọn họ cũng đã tìm được Đế đình trung tâm.”

Đổng Thần Vương chăm chú xử lý thương thế, không có đón hắn.

Đế tâm hỏi: “Đế đình trung tâm có cái gì?”

Vũ tiên nhân nói: “Đương nhiên là phúc địa. Ta lần trước từ Huyền quan bên trong thoát khốn, sở dĩ xâm nhập Đế đình, vì cái gì chính là cái kia đệ nhất phúc địa. Cái này đệ nhất phúc địa, là Tiên Đế mới có thể chỗ tu luyện, khà khà, bệ hạ chiếm lấy nơi đó, đem xem là trân bảo. Chỉ là không nghĩ tới, ta đi vào Đế đình không bao lâu, liền gặp bệ hạ thi thể, đem ta trọng thương.”

Đế tâm nhìn hắn, nói: “Ngươi đối nơi đó như trước nhớ mãi không quên.”

“Đương nhiên!”

Vũ tiên nhân cười lạnh nói: “Bệ hạ, ngươi đã chết, đệ nhất phúc địa chính là vật vô chủ. Những người khác có thể cướp, ta liền không thể cướp? Chỉ tiếc lần trước ta bị trọng thương, không thể mở mang kiến thức một chút đệ nhất phúc địa chỗ thần kỳ.”

Đế tâm lạnh lùng nói: “Lần này ngươi vì sao không cướp?”

Vũ tiên nhân cười ha ha, Đế tâm không biết hắn cười cái gì, lại hỏi: “Ngươi vì sao không cướp?”

Vũ tiên nhân cười to che giấu lúng túng, gặp che giấu không đi xuống, chỉ được dừng lại tiếng cười, nói: “Ta lại không phải người ngu, vì sao muốn cướp? Ta nếu là đoạt, liền

nhất định phải lưu tại nơi này canh chừng cái này đệ nhất phúc địa, chẳng phải là đem bản thân hạn chế chết rồi? Chỉ có người ngu, mới có thể đối đệ nhất phúc địa động tâm!"

Đế tâm không hiểu: "Như vậy ngươi vì sao lúc trước lại muốn cướp khối này phúc địa?"

Vũ tiên nhân cứng họng, đột nhiên cười ha ha.

Đế tâm chờ hắn cười xong, lúc này mới không nhanh không chậm nói: "Ngươi hai lòng, không phải một người tốt."

Vũ tiên nhân hừ một tiếng, không để ý đến hắn nữa.

Sau một lúc lâu, Vũ tiên nhân chỉ cảm thấy ngực của mình máu thịt sinh sôi, ngứa lạ khó nhịn, ngay sau đó chuyển di lực chú ý, nói: "Ta nghe qua một chút liên quan tới đệ nhất phúc địa truyền thuyết, nguyên bản ta là không tin, nhưng nhìn thấy ngươi, ta liền tin."

Đế tâm liếc hắn một cái, im lặng không lên tiếng.

Vũ tiên nhân nhưng tại trên dưới quan sát Đế tâm, tựa như lại nhìn một kiện hiếm thấy trân bảo, hai mắt sáng lên, hô hấp cũng có chút gấp rút, nói: "Thấy được ngươi, ta mới biết truyền thuyết là có thật, nguyên lai cái kia đệ nhất phúc địa, thật sự có này kỳ hiệu!"

Đế tâm vẫn là không nói lời nào.

Vũ tiên nhân thẳng nói: "Tiên giới đã mục nát, tiên nhân đại đạo cũng mục nát, tiên khí, đại đạo, thậm chí tiên nhân thân thể, nội tâm, cũng bắt đầu hóa thành tro tàn. Vượt cổ xưa, liền càng là bị tro tàn vây khốn quấy nhiễu. Ví dụ như ta, liền thân nhuộm tro tàn bệnh, tu vi cùng thân thể đang không ngừng tro tàn hóa. Nhưng mà có một cái truyền thuyết, Đế đình bên trong có một chỗ, nơi đó sinh ra tiên khí tràn đầy linh tính, có thể làm cho tiên nhân đại đạo lần nữa toả ra sinh cơ, để tiên nhân thân thể lần nữa toả ra sức sống."

Ánh mắt của hắn gắt gao nhìn chằm chằm Đế tâm, hô hấp dồn dập: "Nhưng mà, chỗ này đệ nhất phúc địa, một mực khống chế ở tiền triều Tiên Đế tay, không người có thể gặp! Ta gặp qua bệ hạ thân thể, không có tim, thân thể tại lay động, vung lấy tro tàn. Ta cũng nghe người nói lên qua bệ hạ nội tâm, bệ hạ nội tâm cũng đang không ngừng tro tàn hóa! Ta cho rằng, truyền thuyết là giả! Nhưng mà bệ hạ tim, lại không có một chút xíu tro tàn…"

Ánh mắt của hắn hừng hực: "Đệ nhất phúc địa, là thật! Ngay tại Đế đình bên trong! Bệ hạ chính là dựa vào chỗ này phúc địa, để cho mình tim trước tiên thoát khỏi tro tàn hóa!"

Đế tâm cuối cùng mở miệng, hỏi: "Như vậy, ngươi vì sao không đi tìm tìm cái này đệ nhất phúc địa?"

Vũ tiên nhân quả quyết nói: "Đệ nhất phúc địa bên trong, nhất định phong cấm nặng nề! Mà bố trí xuống phong cấm người, chính là bệ hạ!"

Hắn lộ ra quỷ dị cười: "Mà bệ hạ, được người xưng làm Tà Đế, ngươi phong cấm nhất định tà ác dị thường! Bệ hạ là tiên đình thành lập tới nay, tà ác nhất tồn tại cường đại nhất, có thể dùng người sọ não luyện lò, dùng người hài cốt luyện đỉnh, bệ hạ phong cấm, ta không dám động."

Đế tâm cau mày nói: "Đừng gọi ta bệ hạ, ta là Thần Đế tâm, cũng không phải là Tà Đế."

Vũ tiên nhân cười nói: "Nhưng mà bệ hạ sớm muộn sẽ quay về bản thể, đến lúc đó, bệ hạ vẫn là Tà Đế."

Đế tâm nhíu chặt lông mày.

Vũ tiên nhân cười nói: "Hiện tại, Thu Vân Khởi cùng Viên Tiên Quân đám người, cùng với Tô Thánh Hoàng bọn họ, cũng nhanh tìm đến đệ nhất phúc địa. Bọn họ ở nơi đó gặp gỡ

bệ hạ phong cấm, có lẽ tâm phúc của ta họa lớn, có thể một lần diệt trừ hai cái.”

Hắn thở phào một hơi, thản nhiên nói: “Chẳng qua ta Vũ tiên nhân nhất ngôn cửu đỉnh, nói thay Tô Thánh Hoàng trấn thủ nơi đây nửa năm, liền nói được thì làm được! Còn Tô Thánh Hoàng sống chết, không liên quan gì đến ta!”

Chương 535 : Miệng lưỡi chi tranh

Chương 536: Miệng lưỡi chi tranh

“Viên Tiên Quân cùng Tô Thánh Hoàng chết đi sau đó, ta lại đi đệ nhất phúc địa.”

Vũ tiên nhân cười nói: “Đến lúc đó, ta lưu tại đệ nhất phúc địa bên trong thời gian nửa năm, nói không chừng liền có thể triệt để chữa trị tro tàn bệnh.”

Đế tâm đứng dậy, đi ra ngoài.

Vũ tiên nhân cau mày: “Bệ hạ đi đâu?”

Đế trong lòng cũng không trả lời: “Tô Thánh Hoàng dẫn ta tìm kiếm hỏi thăm thần y, lại phá giải đế kiếm kiếm đạo, cứu ta tính mạng, ta báo đáp hắn, cứu hắn tính mạng.”

Vũ tiên nhân lớn tiếng nói: “Cứu ngươi tính mạng người là ta! Bệ hạ, là ta dùng Kiếp Phá Mê Tân một chiêu này, phá giải bệ hạ trên vết thương đế kiếm kiếm đạo!”

“Đùng!” Hắn trong lồng ngực tim nổ tung, máu chảy đầy đất.

Đổng Thần Vương không vui, nói: “Trái tim của ngươi vừa mới mọc ra, không thể nổi nóng máu. Ta lại vì ngươi bù một lần tâm, nếu như ngươi lại phá, liền đừng tới tìm ta.”

Vũ tiên nhân bất đắc dĩ,, đành phải nuốt giận, thầm nghĩ: “Đế tâm muốn đi cứu Tô Thánh Hoàng, chỉ sợ nói chuyện viển vông. Hắn dù sao không phải chân chính Tà Đế, Đế đình sắp đặt, hắn căn bản xem không hiểu.”

Tô Vân nhìn về phía những cái kia cửa, sắc mặt trầm xuống.

Ánh mắt của hắn đi tới, nhìn thấy sáu tòa cửa, những môn hộ này bên trên đều mang theo một tôn Kim Tiên thi thể!

Loại tình hình này hắn quả thực không nghĩ tới, trấn thủ Bắc Miện trường thành Kim Tiên, hiện nay giống như là cá ướp muối đồng dạng, bị treo ở cửa trung ương!

Loại này kỳ dị tà ác hiến tế, là hắn trước đây chưa từng gặp!

Tà ác hiến tế nghi thức tuy đáng sợ, nhưng càng đáng sợ chính là Thu Vân Khởi, Viên Tiên Quân đám người!

Bọn họ lại đem những này Kim Tiên hiến tế, dùng để đi qua những môn hộ này!

Tô Vân có chút không hiểu: "Những này Kim Tiên, là Viên Tiên Quân chiến hữu ah, hắn sao lại thế…"

Tống Mệnh nói: "Tô Thánh Hoàng, những cái kia Kim Tiên chưa bao giờ là Viên Tiên Quân chiến hữu, mà là bộ hạ của hắn, hắn thần tử. Tiên Quân có ý tứ là tiên nhân quân vương, Viên Tiên Quân ngồi lên Tiên Quân vị trí, chính là gần với Tiên Đế bệ hạ đế vương, hiến tế mấy cái thần tử, không coi là cái gì."

Tô Vân không nói thêm gì nữa, nội tâm của hắn quả thực khó mà tiếp nhận những thứ này.

Oánh Oánh thì xoay quanh trong đó một cánh cửa bay tới bay lui, quan sát cửa chi tiết, vừa nói phát hiện của mình một bên ghi chép, nói: "Những này Kim Tiên máu tại theo dây thừng hướng bên trên chảy, chảy vào trên cánh cửa phù văn trong lạc ấn… Những phù văn này, hẳn là luyện hóa tiên nhân khí huyết, với tư cách duy trì cửa vận chuyển tác dụng… Không đúng, không chỉ điểm này phù văn, còn có mặt khác

phù văn, là ẩn giấu ở môn hộ nội bộ, luyện chế cánh cửa này người, rất âm tà…"

Tô Vân cũng phụ cận quan sát, hắn đối hiến tế loại hình pháp môn hiểu tiện thể không bằng Oánh Oánh, thực ra hiến tế loại pháp môn, Tô Vân biết người lợi hại nhất thuộc về Vũ tiên nhân!

Phải biết, Vũ tiên nhân giáo hội Tô Vân tiên cung đại tế, kém chút liền đem Tiên Đế thi yêu cho hiến tế, có thể tưởng tượng được tiên cung đại tế là bực nào lợi hại!

"Cổ quái chính là Kim Tiên nội tâm."

Tô Vân có chỗ phát hiện, nói: "Tôn này Kim Tiên nội tâm không tại trong thi thể, mà cánh cửa này bên trên cái này phù văn, vừa vặn là phong cấm nội tâm Tiên đạo phù văn một trong. Điều này nói rõ cánh cửa này sẽ đem tới chỗ này người nội tâm thu vào trong cửa phong ấn, thậm chí đem hắn nội tâm cùng mình hòa làm một thể."

Oánh Oánh khổ sở nói: "Nếu như biết hắn hiến tế nguyên lý, như vậy chúng ta liền có thể phá vỡ những môn hộ này, nhưng những môn hộ này thế mà dính dáng đến nội tâm, hắn trình độ phức tạp, có chút vượt quá tưởng tượng."

Đem tế phẩm nội tâm cùng mình hòa làm một thể, trong đó đề cập tới kiến thức, cho dù là Oánh Oánh cũng không có tiếp xúc qua, bởi vậy nàng cũng cảm giác được khó giải quyết.

"Tràng này hiến tế, dính dáng đến nội tâm, như vậy liền không chỉ là an toàn đi qua những môn hộ này đơn giản như vậy, mà là những môn hộ này nhưng thật ra là một cái to lớn phong ấn một phần."

Tô Vân phân tích nói: "Chỉ cần ngươi có thể tìm đến đủ nhiều cường giả, đem bọn hắn hiến tế cho những môn hộ này, liền có thể mở ra phong ấn! Thu Vân Khởi bọn họ hiện tại

làm, chính là chuyện này! Hắn ý định mở ra cái này cái phong ấn, để trong phong ấn đồ vật lại thấy ánh mặt trời!"

Oánh Oánh một bên ghi chép, vừa nói: "Những này Kim Tiên thi thể huyết dịch lưu quang thời điểm, chính là những môn hộ này khép lại thời điểm. Sóng gió nổi lên đám người, nhất định phải tại đầy đủ trong thời gian ngắn, đem từng cỗ thi thể treo ở trên cánh cửa, mới có thể mở ra phong ấn!"

Đột nhiên, phía trước chiến đấu chấn động ngừng lại.

Tô Vân làm ra nhỏ giọng động tác, mấy người lặng yên đi thẳng về phía trước.

Phía trước không chỉ có sáu tòa cửa, Tô Vân đám người càng đi về phía trước, cửa số lượng liền càng nhiều, trong khoảng thời gian ngắn, bọn họ liền đi qua hai mươi tòa cửa, lại thêm trước mặt ba tòa cửa, đã có hai mươi ba tòa cửa!

Hai mươi ba cửa, đối ứng hai mươi ba Kim Tiên!

Trấn thủ Bắc Miện trường thành hai mươi tám Kim Tiên, đã toàn bộ thành đạo!

Oánh Oánh nói nhỏ: "Hai mươi ba tòa cửa, hai mươi ba Kim Tiên, nếu như đằng sau còn có một cánh cửa, Thu Vân Khởi đám người sẽ hiến tế ai?"

Nàng vừa mới nói đến đây, thấy được thứ hai mươi bốn tòa cửa, đột nhiên che miệng, suýt nữa la thất thanh đi ra.

Chỉ thấy cái kia thứ hai mươi bốn tòa cửa trung ương, mang theo một cô gái, nhìn khuôn mặt, là đều là Đế sứ cái kia gọi là Lâu Châu Thúy nữ tử!

Tống Mệnh, Lang Vân sắc mặt kịch biến, Tô Vân hít vào một ngụm khí lạnh: "Thu Vân Khởi, là cái nhân vật hung ác…"

Bọn họ yên lặng đi qua cánh cửa này, thấy được thứ hai mươi lăm tòa cửa.

Toà kia cửa bên dưới, Thu Vân Khởi thi thể treo ở nơi đó.

Thu Vân Khởi máu tươi từ ngũ quan chảy ra, theo dây thừng chảy vào toà kia trong cánh cửa.

Tô Vân bốn người đầu óc cực kỳ chấn động, khó có thể tin nhìn một màn này, trong lúc nhất thời nói không ra lời.

"Nếu như Tô Thánh Hoàng sớm tới một bước, như vậy thiếp thân liền không cần giết chết Thu sư huynh." Thủy Oanh Hồi thiếu nữ kia nghiêng theo tại khung cửa bên cạnh, một bên lau trong tay Tiên kiếm, một bên nhẹ giọng cười nói.

Tống Mệnh trong lòng biết không ổn, thấp giọng nói: "Lui!"

Hắn xoay người sang chỗ khác, đột nhiên một cây trường thương đâm đất, Viên Tiên Quân chống trường thương, khập khễnh xuất hiện tại phía sau bọn họ cửa bên trong.

"Ha ha ha ha!"

Tô Vân cười to: "Thủy sư muội thật là mày liễu không nhường mày râu! Ta vẫn cho là Thu sư huynh mới là cuối cùng sống sót người kia, không nghĩ tới lại sẽ là Thủy sư muội!"

Thủy Oanh Hồi nhàn nhạt cười nói: "Thu sư huynh mặc dù là Tiên Đế môn hạ đại sư huynh, nhưng tu vi cao thấp, cũng không phải là nhìn thời gian tu luyện dài ngắn. Người với người tư chất không thể quơ đũa cả nắm, tư chất của ta vừa vặn là chúng ta sư huynh muội bên trong tốt nhất cái kia."

Nàng cười yếu ớt lên, khóe miệng liền sẽ có hai cái lúm đồng tiền nhỏ, nói: "Chúng ta lão sư, Tiên Đế bệ hạ, không nguyện ý truyền thụ cho chúng ta hắn chân chính tuyệt học

Cửu Huyền Bất Diệt công, chỉ chịu truyền thụ cho chúng ta nhất huyền. Mà ta, đã sớm đem Bất Diệt huyền công tu luyện tới cực hạn. Ta không chỉ tu luyện đến cực hạn, ta còn tìm hiểu ra đệ nhị huyền. Ta mới là chúng ta sư huynh muội bên trong mạnh nhất cái kia."

Tống Mệnh cười hắc hắc nói: "Thủy cô nương ẩn giấu thực lực, như vậy mỗi lần đi ra ngoài, Thu Vân Khởi với tư cách đại sư huynh, thu hút kẻ địch lực chú ý, mà Thủy cô nương liền có thể bảo toàn bản thân."

Thủy Oanh Hồi cười hì hì nói: "Tống Thần Quân nói đến rất tốt, không phụ gia học uyên thâm."

Lang Vân nói: "Thủy cô nương ẩn nhẫn lâu như vậy, vốn là chẳng muốn cùng Thu Vân Khởi bọn họ tranh ai là thứ nhất, cho đến lần này, Thủy cô nương đối mặt tràng này huyết tế giải phong, cuối cùng nhịn không được động tâm. Thủy cô nương đối với nơi này bảo tàng động tâm, ngay sau đó Thu Vân Khởi cùng Lâu Châu Thúy liền không xong."

Thủy Oanh Hồi cười nói: "Tiên kiếm Lang gia công tử, cũng là gia học uyên thâm, nhìn ra thiếp thân nội tâm ý nghĩ."

Oánh Oánh nói: "Tiền tài động nhân tâm. Nơi này ẩn tàng của cải, có lẽ Thủy cô nương là biết, bởi vậy động tâm, tình thế bắt buộc. Chẳng qua ta rất hiếu kì, ngươi thân là Tiên Đế đệ tử, lại có thể nhìn ra những môn hộ này là một loại hiến tế giải phong tà ác pháp môn. Đổi lại là ta, nhất thời trong chốc lát cũng chưa chắc có thể nhìn ra được."

Thủy Oanh Hồi kinh ngạc nói: "Không nghĩ tới nho nhỏ sách quái, cư nhiên như thế bác học. Nhìn tới ngươi tài năng và học vấn, không kém hơn ta."

Viên Tiên Quân ho khan một tiếng, âm thanh khàn giọng nói: "Đế sứ đại nhân, bọn họ đang trì hoãn thời gian , chờ đợi

Kim Tiên chi huyết hao hết, lập tức diệt trừ bọn họ!"

Thủy Oanh Hồi xua tay, cười nói: "Không cần nóng lòng nhất thời, Kim Tiên là không có dễ dàng như vậy bị hiến tế mất. Thu sư huynh cùng Lâu sư tỷ tu vi mạnh mẽ, khí huyết đều vượng, tuỳ tiện ở giữa cũng sẽ không bị hoàn toàn hiến tế. Như vậy…"

Nàng đôi mắt đẹp nhìn quanh, hướng Tô Vân cười nói: "Tô Thánh Hoàng, đồng bạn của ngươi hoặc là giả heo ăn thịt hổ, hoặc là công vu tâm kế, hoặc là học rộng tài cao, như vậy Tô Thánh Hoàng lại có cái gì khiến ta kinh ngạc địa phương?"

Tô Vân khẽ mỉm cười, lắc đầu nói: "Chỉ sợ để Thủy cô nương thất vọng. Ta đã không giả heo ăn thịt hổ ẩn giấu thực lực, cũng sẽ không công vu tâm kế mưu đồ bí mật tính toán, luận học rộng tài cao, ta cũng không bằng Oánh Oánh. Ta tại trên đường còn bị nữ quỷ bắt thải bổ, kém chút không có thể sống lấy đi tới nơi này."

Thủy Oanh Hồi kinh ngạc nói: "Như vậy Tô Thánh Hoàng loại trừ dung mạo xinh đẹp bên ngoài, liền không có ưu điểm có thể nói ư?"

Tô Vân kìm lòng không được sờ lên mặt của mình, phẫn nộ nói: "Ta còn rất thông minh."

Hắn cười nói: "Ta có thể là trong chúng ta thông minh nhất cái kia. Ta tại kiếm đạo bên trên trình độ còn rất cao, ngay cả Vũ tiên nhân cũng khoe thưởng ta, trên đời này chỉ có hắn cùng hiện nay Tiên Đế, mới có thể cùng ta so sánh."

Thủy Oanh Hồi phốc phốc cười nói: "Tiếp đó ngươi liền tin? Tô Thánh Hoàng thật sự là đơn thuần. Viên Tiên Quân."

Viên Tiên Quân hơi hơi khom người: "Đế sứ đại nhân dặn dò."

"Đem bọn hắn bắt giữ."

Thủy Oanh Hồi nói: “Đằng sau còn có mấy cái cửa, đem bọn hắn treo ở trên cửa. Còn vị này xinh đẹp Tô Thánh Hoàng, giữ cho ta.”

Nàng tự nhiên cười nói: “Quỷ Tiên có thể thải bổ, ta đương nhiên cũng có thể.”

Lang Vân, Tống Mệnh ghen ghét phi thường, trong lòng sinh ra vô hạn chua xót tới: “Quả nhiên, tiểu bạch kiểm đi tới chỗ nào đều nổi tiếng! Về sau lại cùng Tô Thánh Hoàng đánh nhau, liền hướng trên mặt hắn gọi, tại trên mặt hắn chém ba đao, đâm ba kiếm!”

Viên Tiên Quân đang muốn động thủ, đột nhiên Tô Vân cười nói: “Chậm đã! Viên Tiên Quân, Thủy Oanh Hồi là Đế sứ, ta cũng là Đế sứ. Thủy Oanh Hồi có khả năng cho phép đưa cho ngươi chỗ tốt, ta cũng tương tự có khả năng cho phép cho ngươi, thậm chí tăng gấp mười lần cho ngươi!”

Viên Tiên Quân cười lạnh nói: “Ta muốn Vũ tiên nhân tính mạng, ngươi có thể cho? Ngươi cùng Vũ tiên nhân là đồng đảng!”

Tô Vân cười ha ha, sắc mặt lành lạnh, tức giận: “Vũ tiên nhân, lật lọng chi đồ, tuyệt thế tiểu nhân! Hắn phản bội bệ hạ, thế cho nên bệ hạ đã chết tại kẻ gian tay, bậc này bất trung bất nghĩa bất nhân đồ bất hiếu, ta há có thể cùng hắn đồng đảng?”

Viên Tiên Quân chần chừ.

Vũ tiên nhân quả thực là cực kỳ kinh khủng, năm đó phản bội Tà Đế, đầu nhập vào hiện nay Tiên Đế bệ hạ, Tô Vân thân là Tà Đế sứ giả, quả thực không có khả năng tha cho hắn.

Tô Vân nói: “Tân Đế liền nhất định trọng dụng ngươi sao? Nếu như trọng dụng ngươi, vì sao Bắc Miện trường thành không đánh ra Viên Tiên Quân danh hào, ngược lại để ngươi giả mạo Vũ tiên nhân?”

Viên Tiên Quân cau mày, Tô Vân quả thực đâm chọt hắn chỗ đau.

Giả mạo Vũ tiên nhân, quả thực là hắn vô cùng nhục nhã!

"Viên Tiên Quân không cần nóng lòng trả lời, không phòng suy tính một chút." Tô Vân cười nói.

Viên Tiên Quân vẻ mặt biến ảo không ngừng, ho khan một tiếng, nói: "Đế sứ đại nhân, chúng ta bây giờ nhân thủ còn thừa không có mấy, không thể lại giết người. Vẫn là trước dò ra nơi này có bao nhiêu tầng cửa, mới quyết định cũng không muộn."

Thủy Oanh Hồi ánh mắt rơi vào Tô Vân trên người, cười ha hả nói: "Tô Thánh Hoàng chẳng những dung mạo xinh đẹp, đầu lưỡi còn rất linh hoạt."

Tô Vân mỉm cười nói: "Đã nhường."

Thủy Oanh Hồi hừ lạnh một tiếng, nói: "Viên Tiên Quân, mỗi tòa cửa đều cần đến hiến tế một người, mới có thể mở ra phong ấn. Nơi đây chính là Đế đình đệ nhất phúc địa, Tà Đế chính là dựa vào phúc địa chữa khỏi tim tro tàn bệnh! Ngươi chẳng lẽ liền không muốn chữa trị ngươi? Ngươi đã hiến tế hai mươi ba tôn Kim Tiên! Chẳng lẽ muốn công lao đổ biển?"

Viên Tiên Quân chần chừ, hiển nhiên, đối chữa trị tro tàn bệnh khát vọng, chiến thắng Tô Vân ưng thuận chỗ tốt!

Tô Vân cười nói: "Thủy sư muội đầu lưỡi cũng rất linh hoạt."

"Đã nhường." Thủy Oanh Hồi mỉm cười nói.

Tô Vân cười nói: "Như vậy, diệt trừ Thủy sư muội, Viên Tiên Quân liền không thể tại đệ nhất phúc địa bên trong chữa trị tro tàn bị bệnh ư? Đến lúc đó, Viên Tiên Quân muốn trị trị liệu bao lâu, liền trị liệu bao lâu."

Thủy Oanh Hồi sắc mặt biến hóa, cười nói: “Viên Tiên Quân có thương thế trong người, ta chỗ này vừa vặn trên đường sưu tập rất nhiều tiên khí, có thể trị Tiên Quân tổn thương.”

Tô Vân kinh ngạc nói: “Ngươi nơi này có tiên khí, vì sao không còn sớm lấy ra vì Viên Tiên Quân chữa thương? Đúng, ngươi là tại lấy tiên khí uy hiếp Tiên Quân, muốn cho đường đường Tiên Quân, vì ngươi một cái nho nhỏ linh sĩ làm việc, bất đương nhưng tử!”

Hắn hừ lạnh một tiếng: “Ta liền khác biệt, ta chỗ này có rất nhiều tiên khí, có thể đưa cho Tiên Quân!”

Chương 536 : Song kiếm hợp bích (cầu phiếu!)

Chương 537: Song kiếm hợp bích (cầu phiếu!)

Thủy Oanh Hồi trong lòng có chút khẩn trương, nàng cùng Viên Tiên Quân duy trì hợp tác thủ đoạn một trong, chính là nàng nơi này có không ít tiên khí.

Viên Tiên Quân dọc theo con đường này xuất công ra sức, thậm chí không tiếc giết mình bộ hạ Kim Tiên hiến tế, cũng là vì nhận được nhiều hơn nữa tiên khí.

Hiện tại Tô Vân trực tiếp lấy ra tiên khí để Viên Tiên Quân trị liệu thương thế, khôi phục thực lực, như vậy mình cùng Viên Tiên Quân khả năng hợp tác liền giảm mạnh.

Dù sao, Viên Tiên Quân cấp bách muốn khôi phục thực lực, chưởng khống toàn cục, mà không phải bị hắn bọn họ những này linh sĩ chưởng khống!

Bị Tô Vân cùng Thủy Oanh Hồi những này linh sĩ sai khiến, không thể không ăn nói khép nép, quả thực bị hư hỏng hắn vị này Tiên Quân mặt mũi!

Hiện tại, hắn lần đầu tiên có chưởng khống quy mô có thể, sao lại buông tay?

Viên Tiên Quân ho khan một tiếng, nói: “Tô Đế sứ nói hay lắm, không biết có thể ban thưởng ta một chút tiên khí?”

“Đây có gì không thể?”

Tô Vân xúc động, lấy ra một bình tiên khí, nói: “Tiên Quân trước dùng đến, không đủ ta chỗ này còn có.”

Viên Tiên Quân mở ra cái kia bình ngọc, bên trong phong tồn quả nhiên là tiên khí!

Hiện nay cho dù là phúc địa cũng tiên khí mỏng manh, mà bình bên trong tiên khí cũng rất nồng đậm, chất lượng rất cao, hiển nhiên là thượng thừa phúc địa bên trong sưu tập thượng phẩm!

Viên Tiên Quân ăn vào một tia tiên khí, từ từ luyện hóa, lại hướng Thủy Oanh Hồi nói: "Thủy đế sứ, không biết có thể ban thưởng ta một chút tiên khí?"

Thủy Oanh Hồi cười tủm tỉm nói: "Có gì không thể?"

Nàng cũng lấy ra một chút tiên khí, lượng cùng Tô Vân đưa cho đánh đồng.

Viên Tiên Quân nhận lấy hai phần tiên khí, nói: "Ta giải quyết công việc từ trước đến nay công đạo, không nghiêng lệch, không giống Tống Tiên Quân nhảy tới nhảy lui, cũng không giống Vũ tiên nhân, đứng tại Bắc Miện trường thành một bên bờ mông có thể nghiêng đến trường thành một bên khác. Chỉ cần ai đối đãi ta tốt, ta liền cũng toàn tâm đối đãi ai tốt."

Thủy Oanh Hồi cười nói: "Viên Tiên Quân giải quyết công việc công đạo."

Trong nội tâm nàng nhưng đã phán quyết Viên Tiên Quân tử hình. Nếu như Viên Tiên Quân đứng tại đối phương hoặc là phía bên mình, ngược lại cũng thôi, dù sao cũng là có nguyên tắc người, liền xem như không đứng đội, cũng có thể thông cảm được, có thể thông cảm.

Cái này cùng trái phải ngang nhảy còn không giống nhau, trái phải ngang nhảy là bỗng nhiên đứng tại bên này bỗng nhiên đứng tại bên kia, bởi vì di động quá nhanh, mới tạo

thành không nghiêng lệch công chính vô tư hiệu quả, hai bên đều sẽ cho rằng là trung thần nghĩa sĩ.

Nhưng chân đạp hai đầu thuyền, đồng thời hướng hai bên đòi chỗ tốt, đây chính là nàng tuyệt đối không thể khoan dung!

Viên Tiên Quân nhưng không hề hay biết, trong lòng hài lòng, cười nói: "Hai vị Đế sứ đều tốt với ta, ta cũng tình thế khó xử ngươi, đành phải đứng tại hai vị Đế sứ ở giữa, làm hai vị người hoà giải. Bây giờ còn không biết nơi này rốt cuộc có bao nhiêu toà cửa, hai vị Đế sứ đừng dựa hỉ ác tới. Chúng ta xem trước một chút có bao nhiêu cửa lại nói."

Dứt lời, Viên Tiên Quân liếc Lang Vân cùng Tống Mệnh một cái.

Lang Vân Tống Mệnh âm thầm kêu khổ, Tống Mệnh thầm nghĩ: "Cha ta một câu thành sấm, hôm nay quả nhiên muốn mất mạng!"

Lang Vân ngập ngừng: "Ta nếu là bái Viên Tiên Quân làm cha nuôi, không biết hắn có thể hay không bỏ qua ta… Chắc chắn sẽ không! Ta Lang gia mặc dù là kiếm tiên thế gia, có ba vị kiếm tiên, nhưng mà so Tống gia vẫn là kém xa. Hắn dám giết Tống Mệnh, đương nhiên cũng dám giết ta. Có điều, hắn giết Tống Mệnh, chính là đắc tội Tống Tiên Quân, Tống Tiên Quân thực lực vượt qua, thanh danh so với hắn vang dội nhiều. Hắn vì giấu diếm tin tức, khẳng định giết người diệt khẩu. Nói cách khác, ở đây tất cả mọi người phải chết…"

Lang Vân nghĩ tới đây, há to miệng, muốn nói chuyện, tim nhưng xình xịch nhảy lên kịch liệt, đến khóe miệng lời nói vội vàng nuốt trở vào.

"Ở đây tất cả mọi người là người tu luyện thành tinh, chắc chắn sẽ không nghĩ không ra điểm này. Bọn họ sở dĩ không

nói, là bởi vì nói sau đó có khả năng hiện tại Viên Tiên Quân liền sẽ bạo khởi giết người!"

Hắn tự nhận là thông minh lanh lợi, lúc này mới cảm giác được cùng Tô Vân, Thủy Oanh Hồi, Tống Mệnh đám người khoảng cách tới.

"Nói cách khác, hiện tại Tô Thánh Hoàng, Thủy đế sứ, đều đem Viên Tiên Quân xem như hàng thứ nhất kẻ địch, gây khó dễ tính mạng mình người, cần phải cái thứ nhất diệt trừ!"

Lang Vân rùng mình một cái, hắn từ Tô Vân cùng Thủy Oanh Hồi lời nói trong cử chỉ, hoàn toàn nhìn không ra loại này địch ý cùng sát ý!

Hắn có khả năng nhìn thấy cảm giác được, đều là Tô Vân cùng Thủy Oanh Hồi đối đầu gay gắt, hỏa khí thuần chất, hận không thể hiện tại liền xử lý đối phương!

Hắn thậm chí cảm thấy đến, nhưng nếu không có Viên Tiên Quân ở trung ương, hai người này đã sớm xử lý đối phương!

"Thủy Oanh Hồi là Tiên Đế môn nhân, có loại lòng dạ này là chuyện đương nhiên, nàng mưa dầm thấm đất, học theo. Tô Thánh Hoàng nhưng chỉ là không đến hai mươi tuổi mao đầu tiểu tử, hắn đến cùng đã trải qua cái gì, mới làm đến bước này?"

Lang Vân cũng không biết, Tô Vân tại Nguyên Sóc trải qua, muốn xa so với hắn thế gia nội đấu đặc sắc gấp trăm lần, cũng là tại Nguyên Sóc lịch luyện, để Tô Vân nhanh chóng phát triển.

Viên Tiên Quân đi qua cánh cửa này, đi tới một tòa khác cửa phía trước, đây là một tòa hoàn toàn mới cửa, không có đi qua hiến tế.

Viên Tiên Quân thở dài, trong giọng nói mang theo buồn bã, nói: "Hai vị Đế sứ, chúng ta bây giờ đành phải lại hiến tế

một người. Hai vị Đế sứ đương nhiên không thể bị hiến tế, như vậy chúng ta đành phải hi sinh…"

Hắn thân thể không động, đầu nhưng quay lại, ánh mắt tại Lang Vân cùng Tống Mệnh trên mặt dời tới dời đi, tiếp đó rơi vào Lang Vân trên người.

Lúc này, Oánh Oánh cười khanh khách nói: "Ai nói nhất định phải hiến tế? Những môn hộ này cần có là khí huyết, chỉ cần liên tục không ngừng cung cấp cho những môn hộ này lấy khí huyết, liền có thể để bọn chúng một mực mở ra! Thủy cô nương, có phải như vậy hay không?"

Lang Vân suýt nữa reo hò phát ra: "Oánh Oánh mẹ nuôi nói đúng!"

Viên Tiên Quân nghi ngờ hướng Thủy Oanh Hồi nhìn lại.

Thủy Oanh Hồi nói: "Trên lý thuyết là như thế. Viên Tiên Quân, Tà Đế tuy là tà ác vô song, nhưng mà hắn mỗi lần đi vào đầu tiên phúc địa, sẽ không đều muốn hiến tế một nhóm lớn Kim Tiên a?"

Viên Tiên Quân cười ha ha nói: "Đương nhiên sẽ không. Thiên hạ Kim Tiên là ít ỏi, như vậy hiến tế mà nói, còn không cho giết hết?"

Thủy Oanh Hồi nói: "Có điều, muốn mở ra cửa, vẻn vẹn khí huyết còn chưa đủ, còn cần nội tâm đi vào cửa bên trong. Nội tâm đi vào cửa bên trong, tại mở ra Tà Đế phong ấn sau đó thế nào để nội tâm đi ra, chúng ta liền không hiểu. Bởi vậy, hiến tế ngược lại là đơn giản nhất chuyện, không cần lại đem nội tâm cứu ra."

Viên Tiên Quân lại quay đầu, nhìn về phía Lang Vân, khách khí nói: "Tô Đế sứ, ta bộ hạ hai mươi ba Kim Tiên đều bị giết chết hiến tế, Thủy đế sứ sư huynh cùng sư tỷ, cũng bị

giết chết hiến tế. Như vậy Tô Đế sứ hiến tế hai cái cùng, hẳn là sẽ không để ý a?"

Tô Vân hung tợn trừng Thủy Oanh Hồi một cái, thản nhiên nói: "Tống Mệnh cùng Lang Vân cũng không phải là người hầu của ta, bọn họ là bằng hữu của ta. Ta cũng sẽ không hiến tế bằng hữu của ta. Ta chỉ có thể mời ta bằng hữu giúp đỡ, để cho mình nội tâm đi vào cửa bên trong, cung cấp bản thân khí huyết cho cánh cửa này."

Hắn nhìn về phía Lang Vân, nghiêm mặt nói: "Lang Thần Quân, có nguyện ý hay không vì Tô mỗ làm chuyện này? Ngươi yên tâm, Tô mỗ nhất định toàn lực ứng phó, phá giải phong ấn, cứu Lang huynh nội tâm cùng thân thể!"

Lang Vân cười nói: "Ta có thể không tín nhiệm người nào, dù là cha ta ta đều không tin. Nhưng ta sẽ không không tin Tô Thánh Hoàng. Bởi vì chúng ta là quá mệnh giao tình!"

Hắn hướng thứ hai mươi sáu tòa cửa đi tới, lớn tiếng nói: "Ban đầu ở Thiên Thuyền Động Thiên, ta nhiều lần đối Tô Thánh Hoàng ra tay, Tô Thánh Hoàng nhưng từ Đế tâm trong tay cứu tính mạng của ta. Tô Thánh Hoàng tâm cơ, thủ đoạn, bụng dạ, thần thông, cùng với nhân nghĩa, ta đều khâm phục cực kỳ! Tô Thánh Hoàng cầm ta xem như bằng hữu, ta đương nhiên tình nguyện!"

Hắn đi tới toà kia cửa bên dưới, vừa mới chiếm được môn hạ, đột nhiên một đạo dây thừng bay tới, đem hắn treo lên!

Lang Vân nội tâm bị cửa từ trong cơ thể kéo ra, bay vào trong cánh cửa, bị cửa phong ấn!

Mà đạo kia treo ở trên cổ hắn dây thừng thì giống như là sinh ra vô số cây kim châm, đâm vào trong cơ thể của hắn, liên tục không ngừng rút ra máu của hắn!

Toà kia cửa, kẽo kẹt kẽo kẹt mở ra!

Viên Tiên Quân từ Lang Vân bên cạnh đi qua, nhìn về phía trước, kinh ngạc nói: "Còn có một cánh cửa! Phải làm sao mới ổn đây?"

Dứt lời, ánh mắt của hắn quét về phía Tống Mệnh.

Tống Mệnh cười ha ha, đi về phía thứ hai mươi bảy tòa cửa đi tới, cất cao giọng nói: "Ta Tống gia truyền tuyệt học, để cho mình trái phải nhảy tới nhảy lui, tuyệt không đứng đội. Nhưng mà, ai bảo chúng ta là bạn đâu? Nộp lên Tô Thánh Hoàng người bạn này, là ta đời này đệ nhị vui vẻ chuyện!"

Hắn đi tới cửa bên dưới, cười nói: "Đầu tiên vui vẻ chuyện, là cùng Thánh Hoàng Vũ kết giao bằng hữu. Trở thành bằng hữu của hắn, là vinh hạnh của ta. Trở thành Tô Thánh Hoàng bằng hữu, ta liền bị thua thiệt…"

Hắn còn chưa nói xong, liền bị trong cửa bay ra dây thừng treo lên, nội tâm bị cửa kéo ra!

Cửa mở ra.

Tô Vân cái thứ nhất từ Tống Mệnh bên người đi qua, Thủy Oanh Hồi đi theo hắn đi vào, thở dài nói: "Tô Thánh Hoàng không hổ là Tô Thánh Hoàng, ta hiến tế sư huynh sư tỷ, cần phải đến giết chết bọn họ, mới có thể đem bọn họ hiến tế. Viên Tiên Quân hiến tế bộ hạ hai mươi ba Kim Tiên, cũng là xông dùng độc thủ, giết chết bọn họ hiến tế. Mà Tô Thánh Hoàng lại có thể để cho mình bằng hữu chủ động hiến tế tự mình, thủ đoạn quả thực so với chúng ta cao hơn."

Đi tại trước mặt Tô Vân đột nhiên dừng bước, lạnh lùng nói: "Bọn họ là bằng hữu của ta, không phải tế phẩm!"

Thủy Oanh Hồi cười khanh khách nói: "Tô Thánh Hoàng thế mà có thể ngay cả mình đều lừa, không hổ là Tà Đế sứ giả, bậc này bản lĩnh, ta tự thẹn không bằng!"

"Ngươi tự tìm cái chết!"

Tô Vân gầm thét, rút kiếm, hướng Thủy Oanh Hồi đâm tới, cười lạnh nói: "Nữ nhân, ta nhịn ngươi đã lâu rồi!"

Thủy Oanh Hồi giống như là đã sớm ngờ tới hắn xảy ra một chiêu này, trong tay một cái Tiên kiếm xuất hiện, coong một tiếng chặn đứng Tô Vân kiếm.

Hai người kiếm đạo bắn ra, ba động khủng bố bốn phương tám hướng đánh tới!

Viên Tiên Quân đi tới, ánh mắt vượt qua hai người, chỉ thấy thứ hai mươi tám tòa cửa xuất hiện tại phía sau hai người, không khỏi cau mày.

"Hiện tại, có khả năng hiến tế ra tiểu sách quái bên ngoài, liền chỉ có hai vị này Đế sứ."

Ánh mắt của hắn lấp lóe, Tô Vân cùng Thủy Oanh Hồi giờ phút này đang tại giao chiến, hai người thi triển đều là đế kiếm kiếm đạo, sát khí tràn trề, làm người ta sợ hãi!

Dù là hai bọn họ đều không có phi thăng, nhưng kỳ thật lực, đã đạt đến Kim Tiên cấp độ, so tiên nhân bình thường còn phải cao hơn không ít!

Chẳng qua tại Viên Tiên Quân nhìn tới, hai người thực lực tu vi chỉ thường thôi, chỉ là bọn hắn kiếm đạo quả thực kinh diễm vô song!

Kiếm quang lóe lên, Tô Vân cùng Thủy Oanh Hồi mỗi người liên tục trúng kiếm, trên người vết máu loang lổ, thở hồng hộc.

Ngắn ngủi phút chốc, hai người liền mỗi người trên người chịu trọng thương, vẫn tử đấu!

Khiến Viên Tiên Quân thay đổi sắc mặt chính là, hai người này tu vi tương xứng, tiếp tục chiến đấu đi xuống, sợ rằng sẽ hai hai mất mạng nơi này!

“Nếu như bọn hắn chết ở chỗ này, khí huyết chảy hết, chỉ sợ liền không thể làm thành tế phẩm mở ra còn lại môn hộ!”

Viên Tiên Quân nghĩ tới đây, đột nhiên hoành thân cắt vào Tô Vân cùng Thủy Oanh Hồi chiến trường, trường thương quét ngang, đồng thời bắt lại hai người kiếm đạo chiêu thức, cười nói: “Hai vị Đế sứ, ai nếu để cho ta nhiều hơn nữa tiên khí, ta liền trợ ai!”

“Ta cho ngươi!”

Tô Vân cùng Thủy Oanh Hồi bước chân di động, gần như đồng thời thôi thúc đế kiếm kiếm đạo!

Thủy Oanh Hồi Tiên kiếm uy năng bộc phát, kiếm đạo lóa mắt cực kỳ, đâm về Viên Tiên Quân hai mắt!

Viên Tiên Quân vừa sợ vừa giận: “Tiện tỳ tự tìm cái chết!”

Thủy Oanh Hồi bỏ kiếm, bước chân di động, cũng trong lúc đó Tô Vân bước đi dời đến, Thủy Oanh Hồi chui vào Tô Vân trong ngực, bàn tay hai người đồng thời nắm chặt Tô Vân trong tay thanh kiếm kia.

Tô Vân thôi thúc Tiên Thiên Nhất Khí, thanh kiếm kia nhất thời tầng tầng giải phong, hiện ra đế kiếm phong mang, chính là Tử Phủ hàng phục đạo kiếm quang kia!

Thủy Oanh Hồi cầm kiếm, đem đạo này kiếm quang uy năng kích phát!

Đế kiếm lóa mắt cực kỳ, đem Đế đình chiếu sáng, tựa như Đế đình trung tâm bay lên ngàn vạn cái mặt trời!

Viên Tiên Quân gầm thét, chấn thương, không lo được đẩy ra Thủy Oanh Hồi Tiên kiếm, trong tay đại thương lay động, đón đạo kiếm quang kia đâm tới!

“Ầm!”

Kinh khủng kiếm ý cùng nghiền nát kiếm quang, cùng với nổ thành mảnh vỡ kiếm quang xung quanh bắn nhanh, Viên Tiên Quân thân thể khổng lồ bay ngược mà ra, ngực nổ tung một cái lỗ thủng to, mạnh mẽ đụng vào thứ hai mươi tám tòa trên cánh cửa!

"Xèo!"

Một đạo kiếm quang bay tới, đâm xuyên mắt trái của hắn đồng tử, chính là Thủy Oanh Hồi bỏ kiếm!

Viên Tiên Quân giơ tay lên chụp vào bỏ kiếm, nhưng tại lúc này, một đạo dây thừng bay xuống, đem hắn cái cổ buộc lại!

Viên Tiên Quân chợt quát một tiếng, rút ra chiếc kia Tiên kiếm, dùng sức một chém, đầu bay lên!

Hắn giơ tay lên bắt lấy đầu mình, sải bước bước ra, né tránh toà kia cửa dây thừng!

Sau một khắc, cái kia vĩ đại thân thể xuất hiện tại Tô Vân cùng Thủy Oanh Hồi phía trước.

Viên Tiên Quân đem Tiên kiếm cắm ở dưới chân, hai tay dâng đầu của mình, đặt ở trên cổ, cười lạnh nói: "Hai vị Đế sứ chơi trò vặt, rất lanh lẹ nha. Còn có thể lại chơi một lần ư?"

Tô Vân cùng Thủy Oanh Hồi sắc mặt kịch biến.

Oánh Oánh đứng tại Tô Vân đầu vai, hoảng sợ nhìn một màn này, âm thanh run rẩy nói: "Viên, Viên Tiên Quân, ngươi đem đầu lắp ngược…"

—— —— song kiếm hợp bích, đó là càng tiện! Cầu phiếu vé kết hợp! ~

Chương 537 : Trận chiến khốc liệt nhất

Chương 538: Trận chiến khốc liệt nhất

Viên Tiên Quân nghe vậy hơi giật mình, cúi đầu xuống, quả nhiên thấy được cái mông của mình cùng gót chân!

Thân thể của hắn mạnh mẽ, dù sao cũng là Tiên Quân thân thể, cứ việc bị chém đứt đầu, nhưng như trước giữ khó có thể tin hoạt tính. Chỉ thấy cổ của hắn chỗ cùng đầu lâu bên dưới, vô số mầm thịt, thần kinh, mạch máu, da thịt bay lượn, lẫn nhau kết nối!

Tại đây ngắn ngủi một cái chớp mắt, đầu của hắn cũng đã cùng cái cổ sinh trưởng cùng một chỗ, chỉ là trên cổ làn da còn có một đầu tơ máu, cho thấy hắn đã từng bị chém xuống đầu.

Loại này thân thể nối lại cũng không phải là Tạo Hoá thần thông, Tạo Hoá thần thông có thể để cho xương gãy lại sinh, đoạn chi ghép lại, mọc ra thân thể từng cái vị trí thậm chí bộ phận.

Mà Viên Tiên Quân lại là bởi vì thân thể quá mạnh, hoạt tính cũng quá mạnh, cho nên bản thân chặt đứt đầu cũng có thể lần nữa kết nối với. Nhưng mà hắn nhưng không có khả năng lần nữa mọc ra một cái đầu.

Cũng chính bởi vì không phải Tạo Hoá thần thông, dẫn đến hắn không cách nào khống chế cái cổ cùng đầu kết nối, đợi đến hắn phát hiện cúi đầu nhìn thấy không phải đầu gối mà là cái mông của mình lúc, cổ của hắn cùng đầu đã nối liền cùng một chỗ!

Tô Vân, Thủy Oanh Hồi chính là ngạc nhiên, lại cảm thấy buồn cười, Viên Tiên Quân mặt hướng bọn họ đồng thời, cũng đưa lưng về phía bọn họ!

Bị treo ở một tòa trong tiên môn Tống Mệnh cố gắng chuyển động thân thể, để cho mình mặt hướng bên này, thấy thế hì hục hì hục cười ra tiếng: "Tiên Quân vì sao lấy mông gặp người? Còn không quay mặt lại…"

Hắn bị dây thừng buộc lại cái cổ, treo ở trong cửa, nói chuyện vô cùng gian nan, thở ra một hơi liền thiếu một hơi thở, nhưng cho dù là như vậy, hắn vẫn là không nhịn được giễu cợt Viên Tiên Quân vài câu.

Viên Tiên Quân sắc mặt vô cùng âm trầm, cúi đầu liền nhìn thấy cái mông của mình, tuyệt đối là vô cùng nhục nhã, lan truyền ra ngoài, hắn chỉ sợ sẽ trở thành vạn thế trò cười, tại Tiên giới không ngẩng đầu được lên!

Vốn là, bị hai cái tiểu bối ám toán, đánh mù mắt trái của mình, còn đem trái tim của mình đánh xuyên, để cho mình không lòng dạ nào có thể dùng!

Hắn nguyên bản thực lực tu vi liền không có hoàn toàn khôi phục, hiện tại càng là đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương!

Duy nhất đáng được ăn mừng chính là, Tô Vân cùng Thủy Oanh Hồi thực lực quá yếu, vừa rồi vì giết hắn, Tô Vân đã vận dụng mạnh nhất bảo vật!

Chiếc kia bảo kiếm là từ đế kiếm phát ra kiếm quang, lại từ Tử Phủ rót vào Tiên Thiên Nhất Khí, Tô Vân thôi thúc, không cách nào đem hắn uy lực phát huy đến cực hạn, dù sao Tô Vân tuy là tu thành Tiên Thiên Nhất Khí, nhưng đối đế kiếm kiếm đạo hiểu rõ chỉ thường thôi.

Nhưng nếu như lại thêm Thủy Oanh Hồi cái này đại cao thủ, liền có thể đem cây kiếm này uy lực phát huy đến cực

hạn!

Hai người chính là thôi thúc cây bảo kiếm này, đem Viên Tiên Quân Tiên đạo trường thương phá hủy, đem hắn tim xuyên thủng, để ngực của hắn phá vỡ một cái lỗ thủng to!

Hiện tại hắn ngực phá vỡ bên trong cái hang lớn, còn có thỉnh thoảng có ướt tách tách cục máu rơi xuống, đập phải trong bụng!

Không có tim, mù một con mắt, cũng không ảnh hưởng thực lực của hắn phát huy, hắn như trước vượt xa Tô Vân, Thủy Oanh Hồi, giết chết hai người này dễ như trở bàn tay!

Viên Tiên Quân tức giận vô cùng mà cười, đột nhiên năm ngón tay nhẹ nhàng khẽ động, mặt đất cắm chiếc kia chọc mù hắn mắt trái Tiên kiếm bay vào trong tay của hắn.

Tô Vân lạnh lùng nói: "Viên Tiên Quân, ngươi dám lại độ chém xuống đầu, lần nữa nối liền? Ngươi nếu là làm như vậy, ta chỉ sợ ngươi lại không cơ hội."

Viên Tiên Quân cười lạnh.

Đúng lúc này, Tô Vân thôi thúc Tử Phủ ấn, triệu hoán Tử Phủ, Thủy Oanh Hồi cũng tương tự thôi thúc tế đàn, triệu kiến đế kiếm!

Hai người chờ đợi chính là Viên Tiên Quân chặt đứt cổ của mình, đem đầu của mình lần nữa nối lại cơ hội, cơ hội này rất ngắn, nhưng chỉ cần nắm chặt, liền có thể triệu hoán đến cường đại nhất bảo vật, đem Viên Tiên Quân đánh chết!

Viên Tiên Quân tại hai người mỗi người thi triển thủ đoạn lúc, trong lòng khẽ động, không lo được lau đánh gãy cổ của mình, quyết định thật nhanh cầm kiếm hướng Tô Vân cùng Thủy Oanh Hồi đồng thời đánh tới!

Hắn cứ việc không có tim, cứ việc mù một con mắt, cứ việc mặt cùng bờ mông hướng về cùng một cái phương hướng, nhưng tốc độ như trước cực nhanh!

Một bước ở giữa, hắn liền tới đến Tô Vân phía trước, thẳng kiếm đâm ra!

Hắn mặc dù là trấn thủ Bắc Miện trường thành Tiên Quân, ngày bình thường giả mạo chính là Vũ tiên nhân, dùng võ tiên nhân tên tuổi chấn nhiếp thiên hạ, nhưng hắn đối kiếm thuật cũng không tinh thông, trên kiếm đạo càng là không có nửa điểm trình độ.

Nhưng mà, một kiếm này uy năng, nhưng cường đại dị thường, thậm chí vượt xa Tô Vân, vượt xa Thủy Oanh Hồi!

Đây chính là tu vi mạnh mẽ mang tới chỗ tốt, dù là Viên Tiên Quân bản thân bị trọng thương, dù là hắn hiện tại tổn thương càng thêm tổn thương, hắn còn sót lại tu vi như trước xa không phải Tô Vân cùng Thủy Oanh Hồi có khả năng địch nổi!

Nhưng hắn một kiếm này đâm ra, sau một khắc, Tiên kiếm thay chủ!

Viên Tiên Quân trong tay trống không, rõ ràng là Thủy Oanh Hồi từ bỏ triệu hoán đế kiếm, nghiêng người phụ cận, run tay ở giữa đem chiếc kia Tiên kiếm đoạt đi!

Nàng đoạt kiếm tốc độ cực nhanh, thủ pháp càng làm cho mắt người tốn hỗn loạn, cho thấy cực cao kiếm đạo tu dưỡng!

Viên Tiên Quân trong tay không có kiếm, trong lòng hơi chấn động, đối diện liền gặp Tô Vân vứt bỏ triệu hoán Tử Phủ suy nghĩ, một chỉ điểm tới!

Một chỉ này uy năng đại khí bàng bạc, uy lực lại còn tại đế kiếm kiếm đạo phía trên!

Viên Tiên Quân thoát thương vì quyền, đưa tay phong chặn, cũng trong lúc đó, Thủy Oanh Hồi thôi thúc Tiên kiếm giết tới, Tiên kiếm thi triển, chính là Tiên Đế khai sáng vô thượng kiếm đạo!

Viên Tiên Quân vung lên một cái khác nắm đấm phong chặn, nhưng mà lại quên đi đầu mình chứa phản, bờ mông hướng phía trước, hắn đối phó Tô Vân bàn tay thi triển thần thông, vừa vặn dùng để đối phó Thủy Oanh Hồi vô thượng kiếm đạo!

Mà đối phó Thủy Oanh Hồi bàn tay thi triển thần thông, vừa vặn nghênh tiếp Tô Vân Hỗn Độn Tru Tiên chỉ!

Một chiêu chênh lệch, cả bàn đều thua!

Viên Tiên Quân hai chiêu đều không có phong chặn lại, tay trái lòng bàn tay bị Tô Vân một chỉ xuyên thủng, lòng bàn tay phải bị Thủy Oanh Hồi Tiên kiếm xuyên thấu!

Hai người chiêu pháp kinh khủng uy năng bộc phát, áp chế Viên Tiên Quân từ từ lui về phía sau!

Viên Tiên Quân rống to, dừng chân lại.

Tô Vân một chỉ thu về, lại là một chỉ Hỗn Độn Tru Tiên chỉ điểm đến, lực lượng hùng vĩ vô song!

Cũng trong lúc đó, Thủy Oanh Hồi bộ pháp đan xen, cùng Tô Vân dịch thân mà qua, thi triển chiêu thứ hai Tiên Đế kiếm đạo!

Viên Tiên Quân đang cố gắng sửa chữa tay trái của mình tay phải thời điểm, vừa vặn là Tô Vân cùng Thủy Oanh Hồi dịch thân mà qua trong nháy mắt, để hắn không khỏi ngẩn ngơ.

Kiếm quang như là Thần Long bay lượn, phát ra "Xùy" "Xùy" tiếng vang, đem hắn đâm đến mình đầy thương tích!

“Ầm!” Tô Vân Hỗn Độn Tru Tiên chỉ điểm tại bộ ngực hắn lỗ lớn trung tâm, không có điểm bên trong bất kỳ vật gì, uy năng lại đột nhiên ở giữa bộc phát!

Viên Tiên Quân hộc máu, thân hình bị đánh đến bay ngược mà lên, nhưng mà chỉ bay ra hai bước liền ầm ầm rơi xuống đất, lại lùi lại một bước, ổn định thân hình!

Tô Vân cùng Thủy Oanh Hồi kích thứ ba đã tới, vẫn là bắt chước làm theo, nhưng ngay lúc này, Viên Tiên Quân sau lưng, vĩ đại nội tâm bay ra, tụ khí vì thương, đâm ra một thương!

Cái kia cán đại thương xoay tròn lấy đón Tô Vân Hỗn Độn Tru Tiên chỉ đâm tới, mũi thương kịch liệt sắc bén, thân thương nhưng càng ngày càng thô to, tựa như vạn long uốn quanh mà thành Tiên đạo đại thương!

Cái kia thân thương xoay tròn, tạo thành thân thương vạn long vảy rồng dựng lên, mỗi một đầu Thần Long đều có ngàn vạn lân phiến, mỗi một cái lân phiến bên trên đều có một cái kỳ dị Tiên đạo phù văn!

Kèm theo thân thương xoay tròn, vô số phù văn bay lượn biến ảo, để một thương này uy lực kích phát đến cực hạn!

Tô Vân gầm thét, khí huyết khuấy động, sau lưng Thiên Tượng nội tâm khom người dựng lên, cao tới vạn trượng, mà tại vạn trượng nội tâm phía sau thì là càng thêm rộng lớn vĩ đại Chung sơn Chúc Long!

Tô Vân cùng nội tâm cùng một chỗ gào thét, sau đầu đạo trường như băng dải, như vầng sáng, kèm theo bọn họ chỉ lực, đồng thời đâm về đằng trước!

Tô Vân cùng nội tâm đồng thời thi triển Hỗn Độn Tru Tiên chỉ, lấy mạnh mẽ nhất, nhất hào hùng chiến lực, nghênh tiếp Viên Tiên Quân Tiên Quân nội tâm thi triển một thương này!

Viên Tiên Quân nội tâm rách tung toé, nhưng mà Tiên đạo đại thương cực hạn uy lực thi triển ra, Tô Vân trước mắt đã không nhìn thấy Tiên môn, không nhìn thấy bị treo ở trong cửa mọi người, cũng không nhìn thấy Thủy Oanh Hồi, Viên Tiên Quân đám người, chỉ còn lại có vô số nhốn nháo Thần Long, từ bên cạnh mình gào thét mà qua!

Đó là một thương này bên trong tích chứa biến hóa, là Tiên Quân đạo biểu hiện!

Mà Tô Vân Hỗn Độn Tru Tiên chỉ, bảy đại Hỗn Độn phù văn xoay quanh căn này càng ngày càng thô to đầu ngón tay xoay tròn, hướng về phía trước đột tiến, đem từng đầu Thần Long đâm xuyên, chấn vỡ, hóa thành bột mịn!

"Ầm!"

Đầy trời dị tượng biến mất, Tô Vân vẻ mặt đỏ lên, hộc máu lui về phía sau, ngay sau đó ổn định bước chân, nhấc chân nặng nề hướng về phía trước bước ra.

Phía sau hắn Chung sơn phát ra hồng chung đại lữ tiếng vang, coong coong chuông vang, Thiên Tượng nội tâm cũng bị chấn động đến liên tiếp lui về phía sau, bỗng nhiên nghiêng người, đỡ lấy Chung sơn, ổn định thân hình.

Thiên Tượng nội tâm bỗng nhiên xoay người, cùng Tô Vân đủ bước tới trước nặng nề bước ra một bước, trăm miệng một lời quát: "Lại đến!"

Một bên khác, Viên Tiên Quân thân thể đã giao đấu bên trên Thủy Oanh Hồi, tại đây ngắn ngủi phút chốc, hắn đã hoàn toàn quen thuộc bản thân liều sai thân thể, thoát thương vì quyền, đánh cho Thủy Oanh Hồi liên tục bại lui!

Tô Vân đạo thứ tư Hỗn Độn Tru Tiên chỉ đánh ra, cùng Viên Tiên Quân Tiên Quân nội tâm lại một lần liều mạng một cái!

Hắn lần nữa hộc máu, lảo đảo lui về phía sau, ngay sau đó ổn định thân hình, cao giọng quát: "Lại đến!"

Tống Mệnh nhìn ra nhiệt huyết sôi trào, cho dù là bị treo ở trong cửa, cái cổ còn tại tư tư chảy máu, bị dây thừng hút đi, cũng không nhịn được lớn tiếng khen: "Tô Thánh Hoàng, khá lắm!"

"Chớ khen hắn, hắn đã hư nhược."

Tống Mệnh dưới chân truyền đến Oánh Oánh âm thanh, nói: "Hỗn Độn Tru Tiên chỉ, sĩ tử chỉ có thể thi triển bốn lần, hiện tại là hắn lần thứ tư."

Tống Mệnh ngẩn ngơ, ngay sau đó chỉ nghe một tiếng ầm vang tiếng vang, Tô Vân bay ngược mà đến, đập ầm ầm tại trên khung cửa, phát ra dâng trào tiếng vang cùng răng rắc răng rắc tan vỡ thanh!

Cánh cửa kia đã mở, khung cửa đem Tô Vân chặn ngang bẻ gãy, sau gáy cùng bàn chân đụng nhau.

Răng rắc răng rắc tan vỡ tiếng, đúng là hắn xương sống thắt lưng bẻ gãy âm thanh.

Tô Vân trợn mắt lên, nhìn trừng trừng lấy Tống Mệnh.

Tống Mệnh run giọng nói: "Không phải ta làm, oan có đầu nợ có chủ, là Viên Tiên Quân giết ngươi, ngươi muốn đòi mạng đi tìm hắn…"

"Bành!"

Thủy Oanh Hồi bay tới, đụng vào khác nửa bên trên khung cửa, nhưng mà lại so Tô Vân may mắn một chút, không có bẻ gãy eo.

Nhưng sau một khắc một cái Tiên kiếm bay tới, xùy một tiếng đâm vào Thủy Oanh Hồi ngực trái, đưa nàng đóng ở trên khung cửa.

Lúc này, Tống Mệnh nhìn thấy Tô Vân con mắt di động một chút, nhìn chằm chằm Thủy Oanh Hồi ngực trái, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, thầm nghĩ: "Tô Thánh Hoàng còn chưa chết…"

"Cuối cùng đến phiên ta!" Dưới chân hắn đột nhiên truyền đến Oánh Oánh âm thanh, la lên, "Tử Phủ, giáng lâm!"

Tống Mệnh vội vàng nhìn lại, lại thấy cái kia nho nhỏ sách quái thừa dịp Tô Vân, Thủy Oanh Hồi tranh thủ thời gian, đã thôi thúc Tử Phủ ấn, triệu hoán Tử Phủ giáng lâm!

Cái kia thiên không kịch liệt chấn động, Chung sơn Chúc Long nhanh chóng vọt tới, Chúc Long đôi mắt chậm rãi sáng lên, tỏa ra làm người sợ hãi rung động!

Nhưng vào lúc này, Viên Tiên Quân cười lạnh nói: "Tiểu nha đầu, ngươi quá chậm! Nhìn ta triệu hoán Bắc Miện trường thành tốc độ có bao nhanh!"

Hắn vừa dứt lời, Tiên Quân nội tâm sau lưng, từng vầng đổ nát tĩnh mịch tinh cầu nhao nhao hiện lên, đem không trung lấp đầy, tạo thành Bắc Miện trường thành!

Viên Tiên Quân bàn tay lớn hướng phía dưới bỗng nhiên đè ép, Bắc Miện trường thành ầm ầm trấn áp tại Oánh Oánh trên người, đem nho nhỏ sách quái ép tới hầu như quỳ xuống xuống.

Oánh Oánh gắt gao chống đỡ, triệu hoán Tử Phủ ấn pháp đã sụp đổ tan rã.

"Phù phù!" Oánh Oánh quỳ trên mặt đất, trong miệng phun ra màu đen mực nước.

Nàng tuyệt vọng quay đầu, nhìn bị bẻ gãy lưng ngã trên mặt đất Tô Vân một cái, chỉ thấy Tô Vân đang cố gắng động đậy thân thể, thử nghiệm từ trên khung cửa lăn xuống đến, giúp nàng nâng đỡ Bắc Miện trường thành.

Oánh Oánh hốc mắt ẩm ướt: “Cái kia chạy đến Thiên Đạo viện trộm sách tiểu phá hài, vẫn luôn rất quan tâm ta, hắn chịu vì ta liều mạng.”

Nàng ngẩng đầu lên, ngước nhìn Bắc Miện trường thành, đang muốn buông hai tay ra, để Bắc Miện trường thành đè xuống.

“Bắc Miện trường thành đè chết ta, sĩ tử liền không cần theo ta tự tìm đường chết.”

Nàng buông hai tay ra, nhưng mà Bắc Miện trường thành lại không có đè xuống.

Oánh Oánh vụng trộm mở ra một con mắt, chỉ thấy một cái như ngọc bàn tay kéo lại trường thành.

Bàn tay kia năm ngón tay thon dài, vô cùng trầm ổn, đang tại không nhanh không chậm đem Bắc Miện trường thành nâng lên, để Bắc Miện trường thành càng ngày càng cao.

Dần dần, Đế tâm cái kia giương cứng nhắc không có bất kỳ cái gì biểu lộ mặt, xuất hiện tại Oánh Oánh trước mắt.

Mà tại Đế tâm dưới chân, bẻ gãy thắt lưng Tô Vân còn tại cố gắng hướng phía trước leo, cho đến leo đến Oánh Oánh bên người, tiếp đó đưa nàng ôm lấy, bảo hộ ở dưới thân.

Chương 538 : Tư chất vô song (cầu nguyệt phiếu đặt mua)

Chương 539: Tư chất vô song (cầu nguyệt phiếu đặt mua)

Oánh Oánh bị Tô Vân ôm vào trong ngực, trong lòng ấm áp.

Tô Vân bị thương rất nặng, ý thức đã tiếp cận hôn mê, hắn không nhìn thấy Đế tâm đến, chống đỡ hắn cái cuối cùng suy nghĩ, chính là bảo vệ Oánh Oánh. Cho dù là Bắc Miện trường thành đè chết bản thân, cũng phải đem Oánh Oánh bảo hộ ở dưới thân.

Hắn tại quan trọng nhất thời điểm, đã quên đi an nguy của mình, chỉ muốn bảo vệ cái này cũng vừa là thầy vừa là bạn sách quái nhỏ.

Đối với Tô Vân tới nói, người thân cận nhất chưa bao giờ là thê tử Sài Sơ Hi, bạn tốt nhất cũng không phải Ngô Đồng, tôn kính nhất lão sư cũng không phải Cầu Thủy Kính.

Chỉ có Oánh Oánh mới là hắn người thân cận nhất, bạn tốt nhất, tôn kính nhất lão sư.

Bọn họ vẫn là đồng sinh cộng tử giúp đỡ lẫn nhau chiến hữu!

Đế tâm một tay nâng lên Bắc Miện trường thành, mặt không hề cảm xúc, âm thanh cũng không có mảy may chấn động, nói: “Tiên Quân, lúc này rời đi, ngươi không bị chết.”

Viên Tiên Quân sắc mặt lành lạnh, cười hắc hắc nói: "Tà Đế tâm, ngươi thấy ta hiện tại thảm trạng sao?"

Đế tâm cau mày, trên dưới quan sát hắn, Viên Tiên Quân quả thực thê thảm vô cùng.

Viên Tiên Quân mù một con mắt, trái tim hầu như hoàn toàn nghiền nát, trên người mình đầy thương tích, hai tay máu đầm đìa, nội tâm cũng rách tung toé.

Hắn cùng Vũ tiên nhân đánh một trận, bởi vì có hai mươi bảy Kim Tiên trợ trận, cho nên cứ việc chật vật, cứ việc vết thương chồng chất, nhưng thương thế lại không có hiện tại nặng như vậy.

Mà bây giờ, Tô Vân cùng Đế sứ Thủy Oanh Hồi cho hắn tạo thành tổn thương, so Vũ tiên nhân tạo thành tổn thương còn nghiêm trọng hơn!

Tiên Quân thân thể thực sự quá mạnh, tuy là không làm được Tiên Đế Cửu Huyền Bất Diệt, nhưng thân thể mạnh mẽ đủ để bảo đảm bọn họ cho dù ở đây đợi dưới thương thế như trước bảo toàn tính mạng.

Bất quá, Tô Vân cùng Thủy Oanh Hồi cho Viên Tiên Quân tạo thành tổn thương, còn có tên tiếng tăm bên trên tổn thương!

Hắn bị hai cái linh sĩ trọng thương chuyện này nếu là truyền đi, hắn tại Tiên giới đem thành trò cười!

Nếu như hắn đem bộ hạ hai mươi ba Kim Tiên hiến tế chuyện này truyền đi, hắn tại Tiên giới đem không mảnh đất cắm dùi, lại không Kim Tiên đầu nhập vào hắn, trở thành gia thần của hắn!

Mà treo cổ Tiên sứ, treo cổ Tống Tiên Quân huyền tôn sự tình nếu là truyền đi, như vậy hắn liền có thể có thể mất đi tính mạng!

Hắn bất kể như thế nào, cũng không thể bỏ qua Tô Vân, không thể bỏ qua Thủy Oanh Hồi!

"Tà Đế trái tim đản sinh ra nội tâm, thực lực cho dù thế nào mạnh mẽ, cũng không có khả năng cùng Tiên Quân so sánh, cho dù là bị thương Tiên Quân."

Viên Tiên Quân cứ việc không có trái tim, máu trong cơ thể vẫn là tại đâu vào đấy chảy xiết, hắn lấy tiên nguyên huyễn hóa một khoả trái tim, mô phỏng trái tim vận chuyển, ánh mắt rơi vào Đế tâm trên người, nói: "Tiên Quân là từng bước một tu luyện tới, nhảy vọt vô số khó khăn, đi đến Tiên đạo cực hạn. Vũ tiên quản lý đại đạo gọi là kiếp vận, mà ta, quản lý đại đạo gọi là thiên phạt!"

Hắn đạo tắc ngưng tụ, tại phía sau hắn núi lửa tràn ngập, lôi đình đan xen, hồng thủy gió lốc, thiên thạch diệt thế, một vẻ hủy thiên diệt địa khủng bố cảnh tượng!

Thiên phạt, phạt chính là người trần.

Hễ có ngỗ nghịch Tiên giới người, hễ có tạo phản làm loạn người, hễ có làm điều phi pháp người, hoặc là đối Viên Tiên Quân bất kính người, lấy thiên phạt diệt chi.

Viên Tiên Quân tại những thế giới kia phát động địa thủy phong hỏa hàng kiếp, đây là việc nhỏ.

Hoặc là, hắn trực tiếp dùng tro tàn kiếp hỏa đem nhen lửa, để thế giới này tất cả sinh linh hóa thành tro tàn, lại mở ra một cái kỷ nguyên.

Nếu như tội lỗi càng sâu, vậy liền trực tiếp ném qua đi một khỏa tinh cầu đi phá hủy thế giới kia!

Tiên đạo thiên phạt, chưởng khống ở trong tay của hắn, cho nên hắn có thể thay thế Vũ tiên quản lý Bắc Miện trường thành!

Viên Tiên Quân đằng đằng sát khí, sau lưng Tiên Quân nội tâm tựa như thiên phạt chi đạo hóa thân, so lúc trước đánh Tô Vân, Thủy Oanh Hồi lúc còn kinh khủng hơn!

Thân hình hắn di động, hướng Đế tâm đánh tới, động tĩnh ở giữa, Đế đình truyền đến long trời lở đất tiếng vang, khói bụi tràn ngập!

Đợi đến khói bụi chậm rãi tán đi, chỉ thấy Đế tâm một tay nâng lên Bắc Miện trường thành, một cái tay khác chặn lại Viên Tiên Quân thiên phạt thế công!

Viên Tiên Quân quát lớn, hướng trời cao nhảy vọt mà lên, thôi thúc thiên phạt chi đạo, nhưng kiến giải nước phong hỏa phun trào, tựa như thế giới hủy diệt dị tượng!

Phun trào địa thủy phong hỏa gào thét mà đến, bày khắp Đế đình không trung, phun trào địa thủy phong hỏa xoay tròn, hình thành một cây cuốn lên diệt thế thiên phạt đại thương, hướng Đế tâm đâm tới!

Đế tâm như trước một tay nâng lên Bắc Miện trường thành, một tay ngón trỏ điểm ra.

Một chiêu này chính là Tô Vân Hỗn Độn Tru Tiên chỉ, Tô Vân cũng không truyền thụ cho hắn, chỉ ở trước mặt hắn thi triển qua mấy lần, nhưng chỉ chỉ là thi triển mấy lần, hắn cũng đã học theo, đem chiêu này Hỗn Độn Tru Tiên chỉ học được!

Bậc này tư chất ngộ tính, có thể xưng tuyệt đại!

Tru Tiên chỉ nghênh tiếp cái kia địa thủy phong hỏa hình thành thiên phạt đại thương, nhất thời bình địa, nước nghỉ, phong chỉ, lửa diệt!

Đồng dạng là Tru Tiên chỉ, hắn cũng không so Tô Vân càng cao minh hơn, nhưng mà tu vi của hắn nhưng so với Tô Vân hùng hồn rất nhiều lần, thế cho nên Tru Tiên chỉ uy lực cũng càng mạnh!

Trên bầu trời, Viên Tiên Quân khó chịu hừ một tiếng, trong tay thiên phạt đại thương nổ tung, ngay sau đó hai tay lay động, hướng phía dưới vung tới, từng khỏa bày khắp tro tàn tinh thần đột nhiên từ trên bầu trời hiện lên, giống như là từ một cái khác thời không bên trong chen đến!

Những cái kia tro tàn tinh cầu kèm theo bàn tay của hắn, gào thét rơi xuống dưới, hướng Đế tâm nâng lên cái kia đoạn Bắc Miện trường thành đập đi!

"Ầm!" "Ầm!" "Ầm!"

Từng viên tinh thần đập vào Bắc Miện trường thành, thoạt nhìn càng ngày càng nhỏ, hóa thành từng khỏa hạt bụi nhỏ, rơi vào trường thành phía trên, nhưng mà Bắc Miện trường thành trọng lượng cũng tại dần dần gia tăng!

Viên Tiên Quân hét giận dữ liên tục, trên bầu trời quần tinh vọt tới, rộn rộn ràng ràng, hướng cái kia đoạn Bắc Miện trường thành rơi xuống!

Những tinh cầu này đa số là hắn tại ngụy trang thành Vũ tiên nhân trong lúc đó, tiện tay diệt đi từng cái thế giới, những thế giới này rất nhiều đều là như Nguyên Sóc như vậy, bị nghiêng tro tàn bao phủ, phía trên lại không có người, cũng không Thần Quân trấn thủ, bởi vậy liền diệt tuyệt, bị hắn luyện thành bảo vật.

Nhiều như vậy tinh thần trụy lạc xuống, đập ở trường thành bên trên, cho dù là Đế tâm cũng cảm giác được càng ngày càng mệt mỏi.

"Lại bị hắn đập xuống, ta liền một tay không nâng lên được đoạn này trường thành." Đế tâm tâm bên trong thầm nghĩ.

Hắn một đường đi tới nơi này, cũng lũ kinh chiến đấu, rất không dễ dàng, đặc biệt là tại qua khe cầu lúc, gặp phải một tôn ngàn tay cựu thần, cùng hắn đại chiến mấy hiệp, bởi vì

muốn tránh khỏi lưỡng bại câu thương, cái kia ngàn tay cựu thần đành phải lui đi, thả hắn đi qua.

Đế tâm một đường xông vào, tổn hại pháp lực, chỉ cảm thấy trường thành càng ngày càng nặng, lúc này nội tâm xuất khiếu, nhanh như chớp thẳng đến trên bầu trời Viên Tiên Quân mà đi!

Trên không truyền đến thần thông va chạm tiếng vang, quang ảnh biến ảo, đột nhiên, một cái vật nặng từ trên trời giáng xuống, đập ở Tiên môn trước. Vừa vặn là rơi vào Tống Mệnh cùng Lang Vân hai tòa Tiên môn ở giữa.

Tống Mệnh cùng Lang Vân bị treo đến hai mắt trắng bệch, cố gắng xoay người, đến xem cái kia rơi xuống đồ vật.

Chỉ thấy đó là một đầu tráng kiện bắp đùi.

Đột nhiên, lại là một tiếng ầm vang, lại có một kiện vật nặng rơi xuống, hai người trợn mắt lên, cố gắng nhìn lại, lại là một đầu tráng kiện đuôi, cái kia đuôi giống như là màu đen đại long, chỉ là mọc đầy lông thép, vẫn đang ngọ nguậy, đập tới đập đi, rất là kinh người!

"Viên Tiên Quân không phải người!"

Trong lòng hai người kinh hãi: "Hắn bị Đế tâm đánh cho hiện ra nguyên hình!"

Lúc này, Bắc Miện trường thành từ từ bay lên, rất nhanh biến mất tại thiên ngoại.

Trên bầu trời một mảnh quang mang hạ xuống, chính là Đế tâm nội tâm, quay về hắn trong cơ thể.

Đế tâm thu tay lại, thở phào nhẹ nhõm, nói: "Vị này Viên Tiên Quân rất lợi hại, vứt bỏ một cái chân cùng đuôi liền rời đi, ta chỉ dựa vào nội tâm không lưu được hắn. Tô Thánh Hoàng."

Tô Vân lúc này mới yếu ớt tỉnh lại, nội tâm đi ra thân thể, đem bản thân nâng ở lòng bàn tay.

Eo của hắn gãy mất, mấy khối xương sống hoàn toàn bể nát, nhưng cũng may Tô Vân thân thể đủ mạnh ngang, lại thêm tinh thông Tạo Hoá chi thuật, chỉ cần chờ đợi chút thời gian, liền có thể xương gãy tái sinh.

Bất quá bây giờ, hắn chỉ có thể để cho mình nằm tại bản thân nội tâm lòng bàn tay.

"Oánh Oánh không có sao chứ?" Tô Vân thở đều đặn chọc tức, âm thanh khàn giọng nói.

Oánh Oánh từ trong ngực hắn mọc ra đầu đến, nói: "Ta bị thương, nhưng chẳng phải nghiêm trọng."

Nàng cũng khí tức uể oải, thoi thóp. Vừa rồi nàng kém chút bị Bắc Miện trường thành ép thành bột mịn, thương thế đương nhiên cực kỳ nghiêm trọng, chỉ là không muốn để cho Tô Vân lo lắng.

Tô Vân nói: "Đế tâm, ngươi có thể mở ra những này Tiên môn bên trên phong cấm ư? Tống Mệnh cùng Lang Vân, còn bị treo ở dây thừng bên trên…"

Tống Mệnh cùng Lang Vân trong lòng ấm áp: "Tô Thánh Hoàng nghĩ tới không phải cái này đệ nhất phúc địa, mà là chúng ta, có thể thấy được tính mạng của chúng ta trong lòng hắn so đệ nhất phúc địa quan trọng… Phi! Không phải hắn để chúng ta treo ở nơi này ư? Làm sao chúng ta sẽ còn sinh ra cảm động tâm tính?"

Đế tâm quan sát những này Tiên môn, cau mày nói: "Phía trên này phù văn ta chưa từng học qua. Ta từ lúc có nội tâm đến nay, còn chưa từng học qua phù văn… Chờ một chút, ta thật giống có thể xem hiểu một chút phù văn… Không đúng, rất nhiều đều có thể nhìn hiểu…"

Hắn chần chừ một chút, nói: "Những phù văn này ta thật giống rất quen thuộc, nhìn một lần sau đó, liền rõ ràng là có ý gì."

Oánh Oánh sắc mặt tiêu điều, thử dò xét nói: "Ngươi nhìn một lần liền biết là có ý gì?"

Đế tâm gật đầu, nói: "Những phù văn này đều là muốn biểu đạt đại đạo, truy tìm lấy hắn mỗi người đạo, có phù văn là Thần Ma bằng phẳng hóa, có chút là mặt khác ý cảnh, nhưng bất luận biểu hiện hình thức thế nào, đều là biểu đạt hắn đại biểu Tiên đạo."

Lời nói của hắn nói trúng tim đen, khiến Oánh Oánh trợn mắt hốc mồm.

Tô Vân nhỏ giọng an ủi: "Hắn là Tà Đế trái tim, mà ở trong đó chính là Tà Đế bố trí, hắn đương nhiên có khả năng nhìn ra một chút manh mối. Không cần ngạc nhiên."

Oánh Oánh lắc đầu nói: "Không giống nhau, hắn nói đến phù văn tinh túy. Bất kỳ phù văn, đều là đại đạo biểu hiện hình thức, ta cho đến, cho đến trước đó không lâu, mới tìm hiểu ra những này, mà hắn vừa mới ra đời liền hiểu…"

Nàng có chút chán nản.

Tô Vân cười nói: "Năm đó sĩ tử Oánh dẫn đầu Thiên Đạo viện sĩ tử nghiên cứu rồng, nghiên cứu ra 《 Chân Long mười sáu thiên 》, Nguyên Sóc một trăm năm mươi năm qua vô số người cho là hắn là vô thượng công pháp thần thông, vì môn công pháp này đánh cho vỡ đầu chảy máu. Nhưng mà hiện tại thế nào? 《 Chân Long mười sáu thiên 》 áp súc xuống, thực ra chỉ là một cái không hoàn chỉnh Tiên đạo phù văn, thậm chí không thể hoàn chỉnh biểu đạt phù văn bên trong rồng cái chữ này. Oánh Oánh, thời đại là tại tiến bộ, tiến bộ của ngươi đã phi thường to lớn."

Ngay tại Tô Vân an ủi Oánh Oánh trong khoảng thời gian này, Đế tâm đã phá giải trong đó một tòa Tiên môn, đem Tống Mệnh nội tâm thả ra ngoài.

Tống Mệnh trên cổ dây thừng cũng tự động lỏng thoát, trở lại trong cửa.

Đế tâm lại giải cứu Lang Vân, hai người trong khoảng thời gian này bị Tiên môn rút ra khí huyết, cũng có chút khí tức không phấn chấn, uể oải kinh khủng.

"Nếu như có thể đi vào đệ nhất phúc địa nghỉ ngơi một đoạn thời gian, chúng ta nhất định sẽ tốt rất nhanh." Lang Vân nói xong lời này, trông mong nhìn về phía Đế tâm.

Đế tâm mắt điếc tai ngơ.

Tống Mệnh ho khan một tiếng, nói: "Nếu như có thể đi vào đệ nhất phúc địa nghỉ ngơi một đoạn thời gian, Tô Thánh Hoàng tổn thương nhất định tốt càng nhanh!"

Đế tâm nhìn về phía Tô Vân, nói: "Ta giúp ngươi mở ra những này Tiên môn phong ấn, ngươi đi vào đệ nhất phúc địa tu dưỡng một đoạn thời gian, lại rời đi nơi đây."

Tô Vân cảm ơn, hỏi: "Ngươi thế nào mở ra cái này chút Tiên môn?"

"Việc này đơn giản."

Đế cơ thể và đầu óc về sau, đột nhiên từng cái Tiên Đế quái vật đi ra, thẳng đi tới Tiên môn bên dưới, từng cái bị Tiên môn dây thừng treo lên.

Sau một lúc lâu, sáu mươi bốn Tiên môn bị lần lượt mở ra!

Nhưng mà sáu mươi bốn Tiên môn bị mở ra về sau, lại xuất hiện hai mươi tám tòa nội môn.

Đế tâm lại mở ra hai mươi tám nội môn, ở giữa lại xuất hiện bảy tòa cửa.

Đế tâm phân ra bảy cái Tiên Đế quái vật, mở ra cái này bảy tòa cửa, đột nhiên từng tòa cửa rất nhỏ chấn động, một con đường xuất hiện tại Tô Vân đám người phía trước.

Đệ nhất phúc địa, cuối cùng xuất hiện!

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, áp chế kích động nội tâm, Tống Mệnh, Lang Vân cũng kích động không thôi, âm thanh khàn giọng nói: "Có khả năng gặp cái này đệ nhất phúc địa một cái, cũng chuyến đi này không tệ…"

Đúng vào lúc này, đột nhiên một bóng người hiện lên, trên con đường này lưu lại một chuỗi vết máu, rõ ràng là lúc trước bị đóng đinh tại Tiên môn bên trên Thủy Oanh Hồi!

Nữ tử kia trên ngực trái như trước cắm Tiên kiếm, thông hiểu sau lưng, liền như thế hùng hùng hổ hổ lao nhanh, cướp đường xông vào đệ nhất phúc địa!

Đột nhiên, Tống Mệnh cười ha ha nói: "Thủy đế sứ chẳng lẽ liền không sợ cái này đệ nhất phúc địa bên trong cũng có phong cấm ư?"

Tô Vân cười nói: "Thủy đế sứ thay chúng ta dò đường, tại đệ nhất phúc địa bên trong thành đạo, hình thần câu diệt, cũng là một đoạn giai thoại."

Thủy Oanh Hồi đột nhiên ngừng lại, thò tay nắm chặt chuôi kiếm, từng chút từng chút đem Tiên kiếm rút ra, nhìn ra ba cái đại nam nhân da đầu run lên, Oánh Oánh cũng thay nàng kêu đau.

Chương 539 : Đệ nhị huyền công

Chương 540: Đệ nhị huyền công

Thủy Oanh Hồi nhưng không thèm để ý chút nào, một bên rút ra Tiên kiếm, một bên lạnh nhạt nói: "Chư vị cứ yên tâm đi, ta tu thành Cửu Huyền Bất Diệt đệ nhị huyền, bất luận nặng cỡ nào tổn thương, ta đều có thể trong thời gian thật ngắn khôi phục. Hiện tại Đế tâm bị giới hạn mở ra đệ nhất phúc địa, không rảnh bận tâm nơi này, như vậy đối thủ của ta chỉ còn lại có các ngươi, quả thực không có so muốn xông vào."

Tô Vân cười ha ha, hướng Tống Mệnh Lang Vân nói: "Không hổ là Tiên Đế môn nhân, nói chuyện chính là đại khí. Chờ ta thắt lưng tốt, ta muốn đích thân đưa nàng bắt lại! Bất quá bây giờ, thì phải dựa vào hai vị."

Tống Mệnh cùng Lang Vân hai mặt nhìn nhau.

Lang Vân ho khan một tiếng, nhỏ nhẹ nói: "Cha nuôi, vừa mới ta bị treo ở trong tiên môn, dây thừng quấn lấy cái cổ hút máu. Ta chỉ sợ bản thân bất lực…"

Tống Mệnh thở dài: "Ta cảm thấy ta cái cổ thật giống dài nửa thước, đánh nhau mà nói, ta lo lắng ta không phát huy ra chiến lực."

Thủy Oanh Hồi rút ra Tiên kiếm, chỉ phía xa Tô Vân, mỉm cười nói: "Đồng dạng cùng Viên Tiên Quân giao thủ, Tô Đế sứ trọng thương không dậy nổi, liền pháp lực cũng hao hết, mà ta nhưng như cũ nắm giữ không ít chiến lực. Ai cao ai thấp, chẳng phải là một cái rõ ràng?"

Oánh Oánh cười lạnh nói: "Sĩ tử cùng Viên Tiên Quân đối kháng chính diện, lại đối đầu Tiên Quân nội tâm, mà ngươi nhưng chỉ là giao đấu Tiên Quân thân thể, ai cao ai thấp, còn phải nói gì nữa sao?"

Thủy Oanh Hồi liếc nàng một cái, cười lạnh nói: "Ngươi liền một chiêu cũng không có đưa ra đi, có gì mặt mũi nói chuyện với ta?"

Oánh Oánh vừa thẹn vừa giận, giải thích: "Ta gánh vác trách nhiệm, phụ trách triệu hoán Tử Phủ, nhưng mà ngươi cùng sĩ tử bị bại quá nhanh, thế cho nên ta thất bại trong gang tấc! Bằng không, mười cái Viên Tiên Quân cũng không đủ cô nãi nãi một đầu ngón tay đánh!"

Thủy Oanh Hồi hừ một tiếng: "Ta không cùng ngươi đấu võ mồm. Tô Đế sứ, hiện tại các ngươi chỉ có hai con đường, một con đường là ta giết chết các ngươi, thứ hai con đường, là các ngươi đi ở phía trước, vì ta dò đường! Chư vị, các ngươi lựa chọn một đầu a!"

Oánh Oánh bật cười nói: "Thủy đế sứ, chúng ta nguyên bản chính là muốn đi ở phía trước dò đường, là ngươi hùng hùng hổ hổ chạy về phía trước, như có quỷ đuổi ngươi đồng dạng. Hiện tại ngươi chạy đến đằng trước, ngược lại yêu cầu chúng ta đi ở phía trước dò đường. Ngươi làm như vậy, chẳng phải là cởi quần đánh rắm, vẽ vời cho thêm chuyện ra?"

Thủy Oanh Hồi nổi giận: "Ngươi không nói lời nào, không có người đem ngươi trở thành câm."

Tô Vân Thiên Tượng nội tâm tiến lên, đi tại mọi người phía trước, nội tâm trong lòng bàn tay, Tô Vân lười biếng nằm ở nơi đó, cười nói: "Oánh Oánh chẳng qua là lặp lại ngươi đã làm sự tình mà thôi, Thủy đế sứ vì sao thẹn quá hoá giận? Đúng rồi, Thủy đế sứ ngực trái còn tốt chứ?"

Hắn từ nội tâm trên bàn tay cố gắng ngẩng đầu lên, đến xem Thủy Oanh Hồi ngực trái, Thủy Oanh Hồi tức giận, đang muốn nói chuyện, đột nhiên Lang Vân, Tống Mệnh một kiếm một đao, hai bên trái phải, gần như đồng thời hướng hướng nàng công tới!

Mà tại nàng phía trước, vừa vặn chính là Tô Vân!

Tô Vân từ bên người nàng đi qua lúc, Tống Mệnh cùng Lang Vân đang tại phía sau của nàng, ba người ăn ý không cần nhiều lời, gần như đồng thời ra tay, hình thành vây kín chi thế, thế muốn đem Thủy Oanh Hồi chém giết!

"Các ngươi tự tìm cái chết!"

Thủy Oanh Hồi tức giận vô cùng mà cười, trong tay Tiên kiếm khẽ động, Tiên Đế kiếm đạo bộc phát, cứ việc không bằng thời kỳ toàn thịnh, nhưng Tống Mệnh, Lang Vân cũng không phải thời kỳ toàn thịnh.

"Tranh —— "

Thanh thúy như là đàn tranh kích động dây đàn tiếng vang truyền đến, Lang Vân trong tay Đoạn Ngọc Tiên kiếm đứt đoạn, bước chân trái phải lui về phía sau, trước người hắn sau lưng, từng đạo kiếm quang nổ tung, cực kỳ hung hiểm!

Tống Mệnh đao quang như lụa, cùng Tiên Đế kiếm đạo va chạm hơn mười đòn, đột nhiên khó chịu hừ một tiếng, đầu vai chảy máu, lảo đảo lui về phía sau.

Thủy Oanh Hồi không có đuổi giết hai người, xoay người bay lên trời, hướng Tô Vân Thiên Tượng nội tâm trong lòng bàn tay nâng Tô Vân đánh tới.

Tô Vân mới là cái đinh trong mắt của nàng cái gai trong thịt, dứt bỏ Tô Vân là Tà Đế sứ cái tầng quan hệ này, có Tô Vân tại, Tống Mệnh cùng Lang Vân liền sẽ không vì nàng dò đường.

Chỉ có Tô Vân chết rồi, nàng mới có thể hàng phục hai người này!

Tô Vân hai chân giang rộng ra, dựa vào lòng bàn tay của mình bên trong, rưỡi dựa vào nửa nằm, lưng phía dưới còn không có tri giác.

Hắn mặt mỉm cười, tụ khí làm kiếm, quơ kiếm nơi tay, nhìn đánh tới Thủy Oanh Hồi.

Thủy Oanh Hồi Tiên Đế kiếm đạo lôi kéo khắp nơi, như đại dương xông lên lục địa, tùy ý chảy xiết, kiếm đạo trình độ cao, quả thực làm người ta theo không kịp!

"Thủy đế sứ, kiếm đạo của ngươi, so Tiên Đế bệ hạ kém một chút."

Tô Vân kiếm khí trong tay nghênh tiếp Thủy Oanh Hồi, hai người một cái tê liệt, một cái linh động, nhưng mà trong tay hai người kiếm đạo biểu hiện nhưng hoàn toàn khác biệt.

Thủy Oanh Hồi dáng người mềm yếu, thân pháp linh động, kiếm đạo bá đạo vô song, lại không có lỗ không vào, hiển lộ hết Đế Hoàng đại đạo bao trùm tại chúng sinh phía trên phong thái!

Tô Vân kiếm đạo thì là như là kiếp vận, đem Vũ tiên nhân lấy kiếp nhập kiếm tiến thêm một bước, hóa thành kiếp vận chi đạo, kiếp vận chi kiếm!

Một kiếm này sắc bén vô song, phá Đế Hoàng kiếm đạo, làm kiếp tại Tiên Đế, làm kiếp tại Tiên Đế kiếm đạo!

"Đinh!" "Đinh!" "Đinh!" "Đinh!"

Tô Vân trong lòng bàn tay, chỉ có thể nhìn thấy Tiên kiếm cùng kiếm khí va chạm bắn ra từng chuỗi ánh lửa, như là hoa lê khắp cây.

Sau một khắc, Thủy Oanh Hồi kiếm chỉ Tô Vân ngực, sắp run lên kiếm hoa, gọt sạch trái tim của hắn, nhưng vào lúc này, kiếm đạo của nàng đột nhiên băng tuyết tan rã!

Một đạo kiếm quang từ trước mắt nàng thoáng một cái đã qua, cắt qua cổ của nàng.

Thủy Oanh Hồi đầu lâu bay lên, Tô Vân mỉm cười nói: "Nếu như là Tiên Đế thi triển một chiêu này, liền có thể xoắn đứt trái tim của ta. Chỉ là ngươi vẫn không được."

Lúc này Tô Vân đầu vai, Oánh Oánh bay lên trời, một cái Tử Phủ ấn nhẹ nhàng che ở Thủy Oanh Hồi trên trán, quát nói: "Lần này, ta sẽ không lỡ tay!"

Thủy Oanh Hồi trán bành một tiếng nổ tung.

Tống Mệnh cùng Lang Vân thấy thế, không khỏi khâm phục dị thường: "Oánh Oánh là hạng nhất bổ đao thánh thủ, đặc biệt tiễn người thành đạo!"

Bọn họ còn chưa kịp thở phào, đột nhiên cái kia Thủy Oanh Hồi không đầu thân thể tung người nhảy lên, nhảy xuống Tô Vân nội tâm bàn tay, ba chân bốn cẳng lao nhanh!

Tống Mệnh cùng Lang Vân vừa kinh vừa sợ, vội vàng đuổi tới đằng trước, lại thấy Thủy Oanh Hồi không đầu thân thể chỗ cổ, máu thịt sinh sôi, cổ bay lớn, đại não đang tại hình thành!

Tô Vân tuy là không thể động, nội tâm lại có thể động, nội tâm nâng hắn nhanh chóng đuổi theo, cũng thấy cảnh này, thất thanh nói: "Đây là Cửu Huyền Bất Diệt đệ nhị huyền?"

Oánh Oánh cũng cực kỳ hoảng sợ: "Đầu bể nát, còn có thể tân sinh một cái đầu? Không đúng không đúng, mọc ra một viên mới đầu, còn có thể là Thủy Oanh Hồi ư?"

Trong khoảng thời gian ngắn, Thủy Oanh Hồi cũng đã mọc ra miệng, mũi, con mắt. Chỉ là lên não xác còn chưa khép lại.

Bậc này bất diệt chi thân, quả thực làm người ta líu lưỡi, làm người ta không thể tưởng tượng!

Tô Vân phân tích nói: "Nàng Bất Diệt huyền công hẳn là cực kỳ kỳ lạ, hắn công pháp tại vận chuyển lúc ghi chép bản thân thân thể trạng thái, chỉ cần thôi thúc Bất Diệt huyền công, công pháp liền sẽ dựa theo lúc đầu thân thể, tái tạo thân thể, để cho mình thân thể cho dù là bị người chém đứt đầu, cũng có thể sinh trưởng ra một viên cùng lúc đầu đầu giống nhau như đúc đầu!"

Oánh Oánh nhất thời hiểu được, tay lấy ra giấy, trên giấy vẽ lên một sợi dây đầu, nói: "Bình thường công pháp chính là đường này, sẽ không ghi chép tu luyện giả thân thể số liệu. Nhưng Bất Diệt huyền công môn công pháp này, lại là như vậy!"

Nàng dùng từng cái đường cong nhanh chóng trên giấy vẽ ra một người, nói: "Môn công pháp này là một loại cực kỳ phức tạp tính toán pháp môn, đem bản thân thân thể tất cả tin tức đều hoàn mỹ ghi chép lại. Loại này ghi chép, là không ngừng thay đổi thân thể tin tức, bao phủ lúc đầu tin tức. Coi như mình đầu bị hủy diệt, hắn (nàng) cũng có thể lợi dụng lần trước bảo tồn công pháp tin tức, tái tạo hoàn mỹ bản thân."

Tô Vân gật đầu: "Hẳn là như vậy. Chỉ là môn công pháp này trình độ phức tạp, chỉ sợ cũng có chút khó có thể tưởng tượng. Có khả năng tu thành đệ nhị huyền, Thủy Oanh Hồi tư chất ngộ tính, không kém hơn ta à…"

Nói đến đây, Tô Vân chần chừ một chút, nói: "Có thể cao hơn ta một chút, nhưng cũng không có cao hơn rất nhiều… Nếu như là Tiên Đế dạy ta mà nói, ta cũng có thể học được, ừm, nhất định có thể!"

Phía trước, Thủy Oanh Hồi sọ não đã mọc ra, chẳng qua khí tức suy yếu rất nhiều, nữ tử này lấy ra tiên khí ăn vào, suy

yếu khí tức liền lại tự từ từ tăng lên!

"Bất Diệt huyền công, thật sự là bất phàm, có thể luyện hóa tiên khí thành chân nguyên!"

Tô Vân khen ngợi, hắn tuy là cũng khai sáng Tử Phủ Chúc Long kinh, môn công pháp này cũng có thể luyện hóa tiên khí thành chân nguyên, thậm chí còn có thể luyện thành một phần nhỏ Tiên Thiên Nhất Khí, nhưng theo trong khoảng thời gian này Tô Vân cùng Tiên Đế môn hạ Tiêu Tử Đô, Thủy Oanh Hồi đám người giao thủ, cũng dần dần ý thức được bản thân công pháp không đủ.

Tử Phủ Chúc Long kinh cũng đều diệt huyền công những này chỗ kỳ diệu, hắn cũng là vừa mới hoàn thiện Tử Phủ Chúc Long kinh luyện tâm công năng, còn môn công pháp này những chức năng khác, hắn còn không có đầu mối.

Có thể thấy được, Tử Phủ Chúc Long kinh cho đến trước mắt còn rất thô ráp, còn có tiến bộ rất lớn không gian!

Không chỉ có như thế, Tô Vân còn nhìn ra bản thân tại thần thông bên trên chỗ thiếu sót.

Thủy Oanh Hồi Dạ Hàn Sinh mấy người Tiên Đế môn sinh, nắm giữ tiên thuật Tiên đạo, càng tu luyện đế kiếm kiếm đạo, đủ loại chiêu pháp biến ảo khó lường, nếu không phải mình tìm hiểu ra phá giải đế kiếm kiếm đạo pháp môn, khẳng định không phải là đối thủ của bọn họ.

Trái lại Tô Vân thần thông của mình, phần lớn là vụn vặt lẻ tẻ, không thành hệ thống.

Lấy đệ nhất tiên ấn, đệ nhị tiên ấn cùng thứ ba tiên ấn làm thí dụ, đệ nhất tiên ấn là một loại triệu hoán tiên nhân bàn tay lớn ấn pháp, đệ nhị tiên ấn thì là triệu hoán Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh, thứ ba tiên ấn thì là triệu hoán Vạn Hóa Phần Tiên lô.

Cái này ba môn ấn pháp, đều là mượn lực, mượn dùng ngoại lực.

Từ lúc Tô Vân triệu hoán hai đại chí bảo cho Tử Phủ luyện bảo sau đó, Tô Vân liền không tiếp tục thi triển qua đệ nhị tiên ấn cùng thứ ba tiên ấn, e sợ cho bị cái này hai đại chí bảo bắt được khí tức của mình, một đạo uy năng đem hắn đánh giết thành cặn bã.

Tô Vân tế tự pháp môn, tiên cung đại tế thì là đến từ Vũ tiên nhân cái kia hỏng phôi, tiên cung đại tế là một loại hiến tế, cũng không phải tăng lên bản thân chiến lực pháp môn.

Còn có Hỗn Độn Tru Tiên chỉ, môn này chỉ pháp chỉ có một chiêu, tới tới đi đi trước sau là một chỉ, mặc dù hữu dụng, có phần đơn điệu, hơn nữa đối tu vi hao tổn quá lớn, làm cho không người nào có thể tiếp nhận.

Tử Phủ ấn cũng chỉ có một chiêu, uy lực mạnh mẽ, nhưng thực chiến lúc, nếu như là triệu hoán Tử Phủ tới trợ trận mà nói, thì phải tiếp nhận Chúc Long Tử Phủ nhỏ tính tình. Cái kia một đôi Tử Phủ ái tới thì tới, không thương tới liền không để ý ngươi.

Hắn còn học được Vũ tiên nhân mười sáu thiên kiếm đạo, lĩnh ngộ ra Kiếp Phá Mê Tân một chiêu này.

Trừ đó ra, Tô Vân liền có rất ít có thể đem ra được thần thông.

Hơn nữa, những này thần thông thực sự vụn vặt, ba môn ấn pháp trên cơ bản đã kinh khủng dùng, chỉ có kiếp vận kiếm đạo mười bảy thiên cùng Hỗn Độn Tru Tiên chỉ Tử Phủ ấn có thể dùng.

“Ta cần dùng ý nghĩ thừng một chút, chân chính thích hợp thần thông của ta đến cùng là cái gì, ta con đường sau này, đến cùng làm sao đi?”

Tô Vân nhìn về phía trước chạy trốn Thủy Oanh Hồi uyển chuyển bóng lưng, rơi vào suy nghĩ: "Ta rốt cuộc là tại ta thiên phú cao nhất kiếm đạo bên trên thống hạ khổ công, vẫn là tại ta thích ấn pháp bên trên tiến thêm một bước? Lại hoặc là…"

Hắn Linh giới bên trong, một cái hoàng chung lẻ loi trơ trọi nằm tại Linh giới trong góc, đã bị che mờ.

"Lại hoặc là của ta chiếc kia hoàng chung?"

Phía trước nói đường đến phần cuối, một tòa màu đỏ thắm đại môn dinh thự đập vào bọn họ mi mắt, Thủy Oanh Hồi cướp tại phía trước dò đường, đẩy ra dinh thự, đột nhiên kinh hô một tiếng, liên tiếp lui về phía sau.

Tô Vân không lo được suy nghĩ nhiều, đi tới trước mặt, Tống Mệnh cùng Lang Vân chặn lại Thủy Oanh Hồi đường đi, Tô Vân thì đến đến trước cửa hướng bên trong nhìn quanh, không khỏi cũng đổ lui mấy bước, thất thanh nói: "Nơi này có người!"

Chương 540 : Không lành được (cầu phiếu ~)

Chương 541: Không lành được (cầu phiếu ~)

Nguyên bản, Tô Vân bọn họ mong đợi có khả năng tại Đế đình gặp phải cái người sống, không hy vọng tại Đế đình quái lạ. Hiện tại, thật thấy được người sống, ngược lại đem bọn hắn sợ tới mức hồn vía lên mây!

Liền xem như nhìn thấy quỷ, cũng không có dọa người như vậy!

Oánh Oánh thất thanh nói: "Đế đình bên trong, tại sao có thể có người sống?"

Tô Vân tại hướng lui về phía sau, Tống Mệnh cùng Lang Vân nhưng tại chạy về phía trước, hai người không lo được ngăn cản Thủy Oanh Hồi, vội vàng chen đến cái kia dinh thự phía trước, gom góp đầu nhìn lại, cũng là sắc mặt kịch biến: "Thật có người sống!"

Cái kia dinh thự trong sân, hai cái cung nữ đang hướng bên này nhìn qua, bên trong một cái nữ tử tay nâng một cái dài sáu, bảy tấc ngắn hồ lô tím, hồ lô tím miệng mở ra, thu cái này dinh thự bên trong tiên khí.

Cái kia hai cái cung nữ nhìn thấy Tô Vân, Lang Vân đám người, thoạt nhìn so với bọn hắn còn muốn giật mình, trợn mắt lên, giương miệng nhỏ, ngơ ngác nhìn bọn họ, không biết làm sao.

Tống Mệnh hoảng loạn, thất thanh nói: "Các ngươi là người hay quỷ? Là thần là tiên?"

Cái kia hai cái cung nữ tỉnh táo lại, bên trong một cái nữ tử nhổ xuống trên búi tóc phượng trâm, xem như vũ khí, đề phòng nói: "Chúng ta là Hậu đình phụng dưỡng Tiên Hậu nương nương cung nữ, các ngươi là người phương nào? Làm sao xông đến Hậu đình?"

"Hậu đình Thiên hậu?"

Tô Vân nghe vậy, không khỏi giật mình, thất thanh nói: "Đế đình đệ nhất phúc địa tại Hậu đình bên trong?"

Oánh Oánh kinh ngạc nói: "Thiên hậu nương nương? Đổng Thần Vương mẹ đẻ?"

Tống Mệnh cùng Lang Vân cũng là ngạc nhiên, liếc nhau: "Thiên hậu? Chẳng lẽ chúng ta lại gặp phải quỷ?"

Lang Vân không khỏi có chút mong đợi: "Lần trước Tô Thánh Hoàng bởi vì dung mạo xinh đẹp mà bị thải bổ, hiện tại hắn thắt lưng gãy mất, không thể bị thải bổ đi? Có hay không giờ đến phiên ta?"

"Thiên hậu cùng hai cái này cung nữ, đến cùng là người sống vẫn là chết người?" Tô Vân tâm thần đại loạn.

Từ Đổng gia lão Thần Vương lưu lại Hậu đình bút ký bên trong nội dung đến xem, hắn xông vào Hậu đình, có thể nhìn thấy Thiên hậu, cùng Thiên hậu hỗ sinh tình cảm, bởi vậy thành chuyện tốt, ở phía sau đình bên trong vượt qua ngàn năm thời gian.

Về sau bởi vì hắn nhớ nhà tình thiết, ngay sau đó cáo từ rời đi, Thiên hậu nói cho hắn biết tiên phàm khác nhau, rời đi sau liền không thể trở về tới.

Lão Thần Vương khăng khăng muốn đi, Thiên hậu không có giữ lại, tiễn hắn rời đi Hậu đình.

Lão Thần Vương đi ra Hậu đình mới phát hiện, Hậu đình là khắp nơi mộ hoang, xương trắng, lúc trước phồn hoa cùng hương diễm, biến mất không thấy gì nữa, thoáng như một giấc chiêm bao.

Hắn cho là mình cùng Thiên hậu làm ** vợ, nhưng mà trăm năm sau đó, Thiên hậu nhưng đưa tới hắn cùng Thiên hậu hài tử, Đổng Phụng, cũng chính là hiện nay Đổng Thần Vương.

Tô Vân bởi vậy cùng Oánh Oánh thảo luận rất lâu.

Lúc đó Tô Vân cho là Thiên hậu cũng không chết, Thiên hậu nếu như chết rồi, không có thịt sinh lời nói liền không thể cảm giác mang thai sinh con.

Oánh Oánh lại cho rằng Thiên hậu khi còn sống nhất định là cực kỳ cường đại tiên nhân, hắn tính linh thần thông quảng đại, sinh đứa bé cũng là dễ như trở bàn tay. —— Tô Vân bởi vậy nghi ngờ Oánh Oánh lại ăn cái gì cổ quái sách, cho nên mới có loại ý tưởng cổ quái này.

Thiên hậu sống hay chết, cho tới nay đều là cái mê, mà bây giờ, lại có thể gặp phải Thiên hậu bên người cung nữ, có lẽ có thể mở ra bí ẩn này!

Thủy Oanh Hồi cũng nghe đến cái kia cung nữ âm thanh, vội vàng dừng chân lại: "Hậu đình? Thiên hậu? Nguyên lai chúng ta tới đến nơi này!"

Nàng trong lòng thình thịch đập loạn, nhớ tới Tiên Đế dặn dò, thầm nghĩ: "Nếu như gặp phải Thiên hậu, như vậy cũng không cần rút lui."

Cái kia lấy trâm cài tóc làm vũ khí cung nữ như trước có chút khẩn trương, nói: "Hậu đình tại Đế đình bên trong, đây là kiến thức bình thường, ngươi làm sao cũng không biết? Cái này phúc địa, là nương nương tài sản riêng, bệ hạ của các

ngươi cho phép! Chẳng lẽ các ngươi muốn cưỡng đoạt hay sao?"

Nàng nói chuyện giòn tan, giống như là dưa chuột đồng dạng lanh lảnh.

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, nói: "Thì ra là thế. Ta là Thiên Thị Viên chủ nhân, cái này Đế đình hiện nay cũng về ta tất cả. Bởi vậy tới xem một chút đất đai của mình, không ngờ gặp phải hai vị cô nương."

Cái kia hai cái cung nữ lấy làm kinh hãi, hạ giọng thảo luận nói: "Cái này Hậu đình xưa nay là của chúng ta, hiện nay Tiên Đế mặc dù là cái tạo phản làm loạn hạng người, nhưng nhất ngôn cửu đỉnh, cho phép cho chúng ta liền hẳn là sẽ không nuốt lời. Làm sao ngược lại đem chúng ta đất đai cấp người khác?"

Một cái khác cung nữ nói: "Nghe hắn ý tứ, là đem Đế đình cho hắn, chúng ta Hậu đình tuy là tại Đế đình bên trong, nhưng hẳn là độc lập."

Trâm cài tóc cung nữ nói: "Lời tuy như thế, nhưng nếu như hắn ấn định Hậu đình cũng cho hắn, nên thế nào? Chuyện này, vẫn để cho nương nương tự thân hỏi đến thì tốt hơn, miễn cho sinh thêm sự cố."

Hai người thảo luận xong xuôi, trâm cài tóc cung nữ nói: "Nguyên lai là Đế đình chủ nhân, cùng chúng ta Hậu đình xem như hàng xóm. Hàng xóm tới chơi, chúng ta không dám thất lễ. Xin mời đi theo ta, có lẽ Thiên hậu nương nương cũng là tình nguyện hàng xóm thăm hỏi."

Tô Vân đuổi theo đi vào, đi vào mảnh này dinh thự.

Tống Mệnh cùng Lang Vân nghi ngờ không thôi đi theo hắn, thầm nghĩ: "Tô Thánh Hoàng cũng không phải là dựa vào

mặt ăn cơm, thế mà nhanh như vậy liền có thể làm cảm động hai cái này cung nữ, bỏ đi địch ý của các nàng .”

Lúc này, Thủy Oanh Hồi tiến lên phía trước nói: “Tiểu nữ tử là hiện nay Tiên Đế bệ hạ môn sinh, phụng Đế lệnh hạ giới làm việc, cầu kiến Thiên hậu.”

Cái kia hai cái cung nữ nghe vậy, lại tự thương lượng: “Là Tiên Đế môn sinh. Đây cũng là cái từ chối không được khách, nên thế nào?”

“Những này phiền lòng chuyện, giao cho Thiên hậu nương nương là được.”

Hai cái cung nữ thương nghị đã định, nói: “Tiên Đế sứ giả cũng mời theo chúng ta tới.”

Thủy Oanh Hồi đi theo đám bọn hắn đi vào mảnh này dinh thự.

Tô Vân bốn phía quan sát, mảnh này dinh thự hẳn là xây dựng ở đệ nhất phúc địa bên trên, hai cái cung nữ trong tay hồ lô tím, chính là tới sưu tập đệ nhất phúc địa tiên khí, có lẽ là thu thập tiên khí trở lại, cho Thiên hậu dùng để tu luyện.

Cái kia hai cái cung nữ thấy hắn nhìn quanh, bên cạnh cái kia mi tâm đốt một cái nốt ruồi son cung nữ cười nói: “Thế hệ này Đế đình chủ nhân tướng mạo thật sự là tuấn tú. Cái này đệ nhất phúc địa bên trong vốn có tiên khí, là từ miệng giếng này bên trong sinh ra, rất nhiều kỳ hiệu. Đế đình chủ nhân chờ một lát, chúng ta thu tiên khí, liền dẫn các ngươi đi vào gặp Thiên hậu nương nương.”

Tống Mệnh cùng Lang Vân nghe vậy, thầm nghĩ: “Quả nhiên, Tô Thánh Hoàng vẫn là dựa vào mặt ăn cơm.”

Tô Vân quan sát, quả nhiên tại một mảnh tiên khí trông được đến một cái giếng, cái kia trong giếng đang bốc lên từng

tia từng sợi tử khí, kinh ngạc nói: "Chẳng lẽ trong truyền thuyết đệ nhất phúc địa, thực ra chỉ là một cái giếng?"

Nơi này tiên khí cùng nơi khác khác biệt, nơi khác tiên khí kèm theo hào quang, hiện ra nhiều loại dị sắc, mà ở trong đó tiên khí lại là màu tím, cũng không thấy tiên quang.

Mi tâm nốt ruồi son cung nữ thấy hắn tuấn tú, chưa phát giác sinh ra gần gũi tâm ý, cười nói: "Là đây này. Ngươi đừng ngồi tại nội tâm trên tay. Ngươi đứng lên, trước mắt quan sát, liền có thể nhìn thấy cái này đệ nhất phúc địa chỗ bất phàm."

Oánh Oánh nói: "Nhà ta sĩ tử thắt lưng gãy mất, trước mắt không được."

Cái kia nốt ruồi son cung nữ nghe vậy, đối Tô Vân liền lãnh đạm rất nhiều.

Tô Vân cố gắng tiến đến trước mặt nhìn quanh, hướng trong giếng nhìn lại, lại thấy trong giếng tử khí quanh quẩn, một vẻ vũ trụ mới mở hồng mông dị tượng, không khỏi ngạc nhiên!

Một cái khác trâm cài tóc cung nữ đang tại bàn đầu, cắm vào trâm cài tóc, gặp Tô Vân phần eo phía dưới tàn tật, lòng sinh trìu mến, giải thích nói: "Đế đình chủ nhân có chỗ không biết, giếng này bên trong tiên khí không hề tầm thường, ăn vào có thể trường sinh bất lão, dung nhan vĩnh cố, vô tai vô kiếp."

Tô Vân cũng không phải là nhìn thấy tử khí mà kinh hãi, hắn kinh hãi là hắn đã từng thấy qua loại tử khí này, đồng thời trong cơ thể hắn liền có loại tử khí này!

Từ đệ nhất phúc địa bên trong sinh ra tiên khí, đúng là hắn tìm hiểu Tử Phủ mà tu tới Tiên Thiên Nhất Khí!

Hơn nữa, hai tòa Tử Phủ bên trong có tất cả Tiên Thiên Nhất Khí, đều là Tử Phủ bản thân luyện được!

Không nghĩ tới cái gọi là đệ nhất phúc địa, thế mà cũng có loại tử khí này, đồng thời loại tử khí này thế mà có thể hóa giải tro tàn bệnh!

Oánh Oánh cũng phát hiện trong giếng tiên khí cùng Tô Vân Tiên Thiên Nhất Khí có chút tương tự, nói khẽ: "Sĩ tử…"

Tô Vân nhẹ nhàng lắc đầu.

Oánh Oánh hiểu ý, không có nói tiếp.

"Chỉ tiếc miệng giếng này chỗ sản xuất tiên khí quá ít, nếu là nhiều một ít mà nói, Hậu đình cũng không đến mức chết rất nhiều người." Cái kia nốt ruồi son cung nữ lắc đầu thở dài nói.

Hai người cất kỹ trong giếng sở sinh Tiên Thiên Nhất Khí, dẫn dắt lấy bọn hắn hướng về phía sau đình đi tới, phượng trâm cung nữ nói: "Ta Hậu đình ngày bình thường vốn không cùng ngoại giới qua lại, đã có gần vạn năm. Chư vị là gần đây vạn năm qua nhóm đầu tiên người ngoài."

Oánh Oánh nhịn không được nói: "Chỉ sợ không phải nhóm người thứ nhất a?"

Cái kia phượng trâm cung nữ nghi ngờ không thôi.

Sau một lúc lâu, bọn họ từ mảnh này dinh thự đi cửa sau ra, chỉ thấy cây rừng trùng điệp xanh mướt núi non, nước biếc núi xanh, đập vào mặt, từng tòa cung điện, ẩn giấu ở sơn thủy ở giữa, phong xuất sắc Vân, cung điện liên kiều, có tiên tử như bươm bướm bay, qua lại tại cung điện ở giữa.

Nơi này, nghiễm nhiên chính là một vẻ thế ngoại đào nguyên, lão Thần Vương bút ký bên trong cũng ghi chép Hậu đình tráng lệ cùng xinh đẹp, nhưng Hậu đình nhiều nhất là Tà Đế các phi tử cùng các cung nữ hoa khoe đua sắc, phung phí mê mắt!

Hai cái cung nữ dải lụa màu bồng bềnh, nâng hồ lô tím một đường tiến lên, mang theo bọn họ hướng núi non bên trong đỉnh cao nhất bên trên Thiên cung mà đi.

Dọc đường, rất nhiều dáng người uyển chuyển tiên nữ hái hoa trở về, nhìn thấy bọn họ, liền dừng chân hỏi, đặc biệt là ngồi tại nội tâm lòng bàn tay Tô Vân, càng là dẫn đến từng cơn đôi mắt đẹp nhìn quanh.

Tô Vân nhìn hoa cả mắt, trong lòng không khỏi cảm xúc: "Tà Đế vậy mà cưới nhiều như vậy tiên nữ… Đại trượng phu cũng đến thế mà thôi!"

Những cái kia tiên nữ cùng hai cái cung nữ gọi đến Oánh Oánh, mọi người xì xào bàn tán, không được hướng Tô Vân bên này vụng trộm quan sát.

Chỉ nghe Oánh Oánh âm thanh theo cơn gió mà truyền đến, loáng thoáng.

"Đế đình chủ nhân… Thành thân qua… Bị nhà gái bỏ… Trên đường bị Quỷ Tiên thải bổ… Thắt lưng gãy mất… Không lành được…"

Tô Vân ngẩng đầu nhìn quanh, Hậu đình nữ tiên bọn họ tan tác như chim muông, ngược lại đi hỏi thăm Lang Vân, Tống Mệnh đám người gia đình.

Tô Vân u oán ánh mắt nghênh tiếp bay tới sách quái nhỏ, Oánh Oánh ra vẻ chưa phát giác, rơi vào đầu vai của hắn.

Tô Vân quay đầu tiếp tục xem nàng, tức giận nói: "Thành qua thân, bị nhà gái bỏ, thắt lưng không lành được… Oánh Oánh, ta cảm thấy đời ta là không hi vọng tái giá!"

Oánh Oánh không kiên trì nổi, chỉ được đè thấp giọng nói: "Sĩ tử, ngươi tưởng nơi này là nơi nào? Nơi này là Nữ Nhi quốc!"

Nàng lo lắng: "Một cái Cầm phi, ngươi liền kém chút đi đời nhà ma! Nơi này đói khát như Cầm phi người, chỉ sợ có mấy trăm hơn ngàn cái! Ta nếu là hơi lỏng chút ý tứ, cốt tủy đều cho ngươi hút khô!"

Tô Vân lúng ta lúng túng nói: "Nhìn ngươi nói, ta cũng không phải hiếu sắc người, ta chỉ là đến lập gia đình tuổi, nhưng ở vậy…"

Oánh Oánh mặt buồn rười rượi, nói: "Ta đều hiểu, ta cũng đang giúp ngươi tìm một cái tốt."

Thật vất vả đi tới đỉnh cao nhất, một cái cung nữ đi tới, nói: "Thiên hậu có thể triệu kiến phía ngoài nam nhân sao? Nếu như Thiên hậu có thể, nương nương nhà ta liền không được sao?"

Hai cái cung nữ vừa thẹn vừa giận, quát lớn: "Làm càn! Vị này là Đế đình chủ nhân, không phải Thiên hậu nương nương tìm nam nhân! Nhân gia là tới thu tiền thuê đất!"

Cái kia cung nữ lấy làm kinh hãi, đôi mắt đẹp nhìn quanh, rơi vào Tô Vân trên mặt, không khỏi hai mắt tỏa sáng, nói: "Đế đình chủ nhân đến đây thu tô? Ta Thiên Tú cung chưa đóng nổi tô, lấy thân báo đáp có thể không?"

Oánh Oánh đang muốn nói chuyện, Tô Vân lười biếng nói: "Ta thắt lưng gãy mất, hữu tâm vô lực."

Oánh Oánh khen lớn: "Sĩ tử rốt cuộc nói!"

Cái kia cung nữ thất vọng vô cùng, sắc mặt lãnh đạm, xoay người đi, cười lạnh nói: "Mấy ngàn năm chưa từng thấy nam nhân, heo đều là mỹ nam tử! Gặp phải tuấn mỹ, lại thà đòi tiền! Thôi, thôi, để Thiên hậu nương nương đi giao tiền thuê a!"

Hai cái cung nữ thở phào nhẹ nhõm, mang theo bọn họ đi tới Vị Ương cung.

Hai cái cung nữ nói: "Đế đình chủ nhân cùng Đế sứ chờ một lát, cho ta đi trình báo nương nương."

Tô Vân nói: "Làm phiền."

Sau một lúc lâu, chỉ nghe một cái thanh âm ôn nhu truyền đến, nói: "Ta bên này đã có mấy ngàn năm chưa hề có người ngoài đi vào, cũng không biết Đế đình có chủ nhân."

Tô Vân theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một đám cung nữ mang theo nghi trượng đi tới, còn có cung nữ giơ chướng phiến dù, lá cờ, kỳ những vật này, chướng vỗ xuống, một cái mỹ lệ phụ nhân, cao gầy xuất chúng, lộng lẫy ung dung, ánh mắt quạnh quẽ quét qua, mang theo vô thượng uy nghiêm.

Vị kia Thiên hậu nương nương nhìn thấy Tô Vân đám người, dung mạo quan sát một phen, lúc này mới lộ ra tươi cười, nụ cười này, tựa như băng tuyết tươi cười, để cho người ta áp lực nhẹ đi, lâng lâng như Phi Tiên.

Thiên hậu cười nói: "Chưa từng nghĩ Đế đình chủ nhân, vậy mà còn trẻ như vậy. Nghe nói Đế đình chủ nhân vòng eo bị hao tổn, người tới, tặng thuốc cho Đế đình chủ nhân."

Có cung nữ tiến lên, trong tay ngọc bàn lụa đỏ, nâng một viên tiên đan.

Thiên hậu cười nói: "Nơi này tiên đan là năm đó tiên đình bên trong đan tiên luyện, có khả năng kích phát thân thể cơ năng, khiến người đoạn chi tái sinh."

Tô Vân biết mình Tạo Hoá chi thuật không hoàn thiện, thắt lưng tổn thương trong thời gian ngắn rất khó toàn có, ngay sau đó cảm ơn, nhận lấy tiên đan ăn vào. Sau một lúc lâu, hắn chỉ cảm thấy lưng xương gãy diệt hết, xương cốt tái sinh, quả thực thần diệu!

Oánh Oánh thấy thế, thầm than hơi thở, thầm nghĩ: "Sĩ tử gãy eo, còn có thể bảo toàn tính mạng, hiện tại thắt lưng tốt,

vậy là tốt không được nữa, rất nhanh liền sẽ nguyên dương không còn, đi đời nhà ma.”

Chương 541 : Thất sủng

Chương 542: Thất sủng

Cái kia Thiên hậu nương nương là cái người đẹp, đoan trang đại phóng, mời Tô Vân đám người ngồi xuống, cũng không có bởi vì địa vị mà có nửa phần coi thường, Tống Mệnh cùng Lang Vân đều có chỗ ngồi, thậm chí liền Oánh Oánh cũng có cái nhỏ nhắn chỗ ngồi!

Oánh Oánh trước kia đều là ngồi tại Tô Vân đầu vai, hoặc là xoay quanh Tô Vân bay tới bay lui, có đôi khi sẽ còn rơi vào trên bàn trà uống trà, uống rượu, hiện tại vẫn là lần đầu được tiếp đãi long trọng như thế, không chịu được nghiêm nghị, ngồi nghiêm chỉnh, nhìn không chớp mắt.

Thủy Oanh Hồi cũng có chỗ ngồi, dâng trà sau đó liền hạ thấp người nói: "Nương nương, gia sư tại vãn bối tới lúc đến liền dặn dò vãn bối, nếu như tại hạ giới gặp nạn, liền đến đây hướng nương nương cầu cứu, nương nương nể tình trước kia tình cảm, nhất định cầu được ước thấy."

Thiên hậu cười nói: "Bản cung cũng không phải kẻ phụ hoạ, cầu được ước thấy? Chẳng qua bệ hạ đã mở miệng, như vậy bản cung tự nhiên sẽ cân nhắc."

Nàng không có đáp ứng cũng không có từ chối, hướng Tô Vân nói: "Như vậy, Đế đình chủ nhân lần này tới, là vì thu tô mà tới?"

"Nương nương thứ tội."

Tô Vân cười nói: "Vãn bối thẹn là Đế đình chủ nhân, tuy là thống ngự nơi đây, nhưng tuyệt đối không dám hướng nương

nương thu tô. Lúc trước nhận được nương nương ban xuống tiên đan chữa trị tiện khu thương thế, không dám hy vọng xa vời tiền thuê?"

Thiên hậu buồn cười, cười nói: "Đế đình chủ nhân là cái người thú vị, cũng là to gan lớn mật người, khó trách dám chiếm lấy Đế đình cái này nơi chẳng lành. Ngươi nếu là Đế đình chủ nhân, như vậy bản cung hỏi ngươi, ngươi có thể nhận biết một cái họ Đổng thiếu niên lang?"

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, nói: "Nương nương nói họ Đổng thiếu niên lang là?"

Thiên hậu trong ánh mắt mang theo một tia suy tư, giống như là đang nhớ lại lúc trước, nói: "Vị kia họ Đổng thiếu niên lang, hăng hái, tinh thần phấn chấn, ánh mắt của hắn rất thâm thúy mê người, đối tất cả đều rất ngạc nhiên, có thăm dò tất cả không biết dồi dào lòng hiếu kỳ. Dung mạo của hắn anh tuấn, cùng ngươi không phân sàn sàn nhau, ăn nói lại rất hài hước. Cùng với hắn một chỗ, ngươi không cảm giác được thời gian trôi qua, chỉ hận tuế nguyệt quá ngắn, nhân duyên quá nhỏ bé."

Nàng nói ra lời này, Tô Vân bỗng nhiên biết nàng chính là Đổng gia lão Thần Vương, cái kia tràn đầy lòng hiếu kỳ đến không tưởng nổi người.

Lão Thần Vương cuối cùng bởi vì chính mình lòng hiếu kỳ quá dồi dào, mà đem bản thân chơi đùa chết tại Tà Đế thi thể trong tay.

Bất quá, lão Thần Vương một đời quả thực đặc sắc vô song.

"Nương nương nói cái này họ Đổng thiếu niên lang, vãn bối có chỗ nghe nói, hắn có rất nhiều truyền kỳ cố sự."

Tô Vân êm tai nói, đem lão Thần Vương rời đi Hậu đình sau đó, một loạt truyền kỳ trải qua giảng giải một lần.

Tô Vân từ nhỏ tu tập cựu thánh tuyệt học, văn chương tuyệt diệu, ăn nói văn nhã, trong lúc nói chuyện miêu tả lão Thần Vương trải qua làm người ta rõ mồn một trước mắt, như ở trước mắt.

Hắn đem lão Thần Vương cùng Nguyên Sóc tiếp xúc, cùng Ứng Long cùng một chỗ thăm dò Thiên Thị Viên bí ẩn, tìm ra lời giải Huyễn thiên, vạch trần Huyền quan, cuối cùng chết tại Đế thi trong tay chuyện cũ, giảng cho Thiên hậu đám người.

Hắn giảng đến già Thần Vương được mai táng, lưu lại một cái hài tử, tám thiên tướng tạo phản, đồ sát Thần Vương nhất mạch, đứa bé kia liều mạng chạy trốn, lưu lạc đến thế gian, kiến thức nhân gian hiểm ác.

Thiên hậu nhịn không được vành mắt đỏ lên, nói: "Đứa bé kia như thế nào?"

Tô Vân nói: "Hắn lưu lạc đến tha hương, ăn thật nhiều khổ, cũng làm quen rất nhiều bằng hữu. Nhưng mà những bằng hữu kia nhưng cùng hắn không giống nhau, các bằng hữu của hắn rất nhanh già, mà hắn lại như cũ là thiếu niên. Hắn thấy được hắn cùng những người khác khác biệt, cảm giác cô độc, ngay sau đó đi học y, ý đồ tìm kiếm được cùng hắn tộc nhân. Nhưng mà hắn tìm một hai trăm năm, từ đầu đến cuối không có tìm tới cùng hắn có một dạng huyết mạch người."

Thiên hậu nương nương cuối cùng rơi lệ, đứng người lên, giang hai cánh tay, nức nở nói: "Con của ta, đừng nói nữa, đến mẹ nơi này tới! Mẹ sẽ không lại để ngươi chịu khổ!"

Tô Vân ngạc nhiên, liền vội vàng lắc đầu nói: "Nương nương hiểu lầm, ta không phải nương nương nhi tử. Ta nói cái

này cảm giác người cô độc, là bạn ta Đổng Phụng Đổng Thần Vương."

Thiên hậu nương nương vội vàng lau nước mắt, nín khóc mỉm cười, nói: "Là bản cung loạn tâm thần, lại chưa nghe ra Đế đình chủ nhân nói là người khác. Bản cung thấy ngươi tướng mạo cùng Đổng lang tương xứng, cho là ngươi là Đổng lang chi tử, lúc này mới hiểu lầm."

Tô Vân nói: "Ta họ Tô, tên một chữ một cái Vân chữ, nương nương gọi ta Tô Vân, hoặc là Tiểu Vân, Vân nhi đều được."

Thủy Oanh Hồi nói thầm một tiếng không ổn: "Tô tặc ý định mượn Đổng Phụng quan hệ, rút ngắn cùng Thiên hậu quan hệ."

"Tô tiểu hữu." Thiên hậu nương nương nói.

Tô Vân có chút thất vọng lên tiếng.

Thủy Oanh Hồi lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, thầm nghĩ: "Thiên hậu nương nương quả nhiên không có như Tô tặc mong muốn."

Tô Vân nói: "Nương nương đã nhớ lệnh lang, sao không mang đi ra, ở tại Thiên Thị Viên bên trong, mẹ con cũng có thể ngày ngày gặp nhau?"

Thủy Oanh Hồi trong lòng căng thẳng: "Tô tặc lại muốn giở trò xấu!"

Thiên hậu nói: "Ta nhận hạn chế tại lời thề, không thể rời đi Hậu đình."

Thủy Oanh Hồi thở phào nhẹ nhõm, Tô Vân cười nói: "Đã như vậy, như vậy ta liền cùng Đổng Thần Vương thường xuyên đến thăm viếng, hai chúng ta nhà đều là hàng xóm, đương nhiên phải nhiều hơn đi lại."

Thiên hậu vừa mừng vừa sợ, nói: "Làm phiền Tô tiểu hữu."

Tô Vân nói: "Nương nương gọi ta Tiểu Vân là được. Ta là nương nương vãn bối, nguyên bản ta tại Đổng Thần Vương môn hạ học y, từ trước tới nay đều là gọi hắn là tiên sinh. Về sau ta trở thành Thiên Thị Viên Đại Đế, hắn tới ta bên này làm Thần Vương, đều là quá mệnh giao tình."

Thủy Oanh Hồi trong lòng biết không ổn, vội vàng cười nói: "Nương nương có chỗ không biết, Đế đình chủ nhân cùng nương nương quan hệ rất thân cận đây. Đế đình chủ nhân vẫn là tiền triều Tiên Đế đặc sứ đây!"

Thiên hậu nguyên bản đối Tô Vân chưa phát giác có gần gũi tâm ý, nghe vậy sắc mặt biến hóa.

Thủy Oanh Hồi cười nói: "Tô Thánh Hoàng lần này đi ra hoạt động, chính là muốn liên hệ cựu thần, chuẩn bị tại hạ giới khởi nghĩa, lật đổ đương triều, giúp đỡ cựu Đế!"

Thiên hậu nụ cười trên mặt từ từ giấu đi, Tô Vân trong lòng khẽ động: "Chẳng lẽ Thiên hậu cùng Tà Đế cũng không hợp?"

"Cựu Đế thi thể hóa thành thi yêu, nội tâm cũng từ Minh đô chạy trốn, có tin đồn nói, chuyện này đều có một cái phía sau màn hắc thủ tại thao túng."

Thủy Oanh Hồi tiếp tục nói: "Nương nương ẩn cư ở đây, đối với mấy cái này sự tình chỉ sợ còn không biết a? Vãn bối còn nghe nói, cựu Đế trái tim cũng trốn thoát, hóa thành Đế tâm, ở nhân gian đi lại. Mà giải cứu cái này Đế tâm, chính là Tô Thánh Hoàng đây!"

Thiên hậu vẻ mặt từ từ chuyển sang lạnh lẽo, nói: "Tô Thánh Hoàng còn làm qua loại sự tình này?"

Tô Vân cẩn thận nói: "Chuyện này cùng vãn bối không liên quan. Vãn bối đi tới Thiên Thuyền Động Thiên lúc, Đế tâm

cũng đã thoát khốn, về sau Đế tâm bởi vì thấy được bản thân bản thể đại náo Tiên giới, muốn dung hợp mà không thể được, chấp niệm bộc phát, bởi vậy nắm giữ nội tâm…"

Thủy Oanh Hồi cười tủm tỉm nói: "Tô Thánh Hoàng cùng Đế tâm trở thành bạn tốt, vì hắn trị liệu vết thương trí mạng, vừa rồi Tô Thánh Hoàng gặp nạn, Đế tâm liều mình cứu giúp, rất là cảm động."

Tô Vân mặt mang tươi cười, ánh mắt lại là âm trầm lạnh lùng, đảo qua Thủy Oanh Hồi khuôn mặt.

Thủy Oanh Hồi cười tủm tỉm, dường như không có cảm giác chút nào, nói: "Tô Thánh Hoàng còn cùng Vũ tiên nhân giao tình vô cùng tốt…"

Thiên hậu một mực nhẫn nại, nghe được câu này, nhất thời nhịn không được, quát: "Vũ tiên tiện nhân kia ngươi cũng dám cùng hắn có giao tình? Có thể thấy được Đế đình chủ nhân giao hữu cẩu thả ah!"

Nàng lúc trước xưng Tô Vân vì Tiểu Vân, hiện tại thì trực tiếp gọi là Đế đình chủ nhân.

Tô Vân mặt mang tươi cười, răng nhưng cắn đến kẽo kẹt vang vọng.

Thiên hậu nhìn về phía hắn ánh mắt, liền nhiều hơn mấy phần xem thường, hiển nhiên cho là hắn cùng Vũ tiên nhân có giao tình, nhất định là cùng Vũ tiên nhân thông đồng làm bậy, đồng dạng kinh khủng.

Mà Thiên hậu bên người các cung nữ cũng nhao nhao lộ ra vẻ khinh bỉ, không che giấu chút nào.

"Vũ tiên nhân người này tiên phẩm, đến cùng có bao nhiêu kinh khủng?" Tô Vân không khỏi nhức đầu.

Tống Mệnh cùng Lang Vân trong lòng lo sợ, trà cũng không dám uống, trà bánh cũng không dám ăn, trong lòng bất ổn, e sợ cho Thiên hậu đột nhiên ra lệnh một tiếng, đao phủ xông ra đem bọn hắn băm thành bùn nhão.

Chỉ có Oánh Oánh rất là giải sầu, chỉ lo ăn uống nhồm nhoàm, thưởng thức tiên trà, ăn lạc ấn lấy Tiên đạo phù văn thơm bánh, hai tai không nghe thấy ngoại sự. —— nàng đối những cái kia lạc ấn lấy Tiên đạo phù văn nhỏ thơm bánh cảm thấy rất hứng thú, mỗi ăn một cái đều sẽ dư vị rất lâu.

Thủy Oanh Hồi cười nói: "Nương nương, vãn bối lần này tới chủ yếu phụng bên trên lệnh, dò xét Tô Đế sứ phạm vào bản án, còn có chính là xét xử Đế tâm chạy trốn một án. Vãn bối có cái yêu cầu quá đáng."

Thiên hậu nương nương thản nhiên nói: "Nói đi."

Thủy Oanh Hồi ánh mắt lấp lóe, rơi vào Tô Vân trên người, cười nói: "Vãn bối cùng Tô Đế sứ ở giữa, tất có đánh một trận. Dọc theo con đường này hoặc là vãn bối không tại trạng thái, hoặc là Tô Đế sứ thắt lưng bị bẻ gãy, rất khó có chân chính tranh tài thời điểm. Bởi vậy vãn bối kính xin mượn nương nương bảo địa dùng một chút, để vãn bối cùng Tô Đế sứ kéo dài tràng này số mệnh chi chiến."

Thiên hậu nương nương nói: "Việc này đơn giản, chính các ngươi quyết định là được. Bản cung không tiện hỏi đến, nhưng sân bãi có thể cho các ngươi mượn."

Thủy Oanh Hồi thở phào nhẹ nhõm, đứng dậy cảm ơn.

Thiên hậu nương nương đứng dậy, lạnh nhạt nói: "Bản cung hơi mệt chút, liền không cùng khách quý dùng bữa, khởi giá."

Một đám cung nữ tiến lên, vây quanh nàng đi, Thiên hậu vậy mà không tiếp tục nhìn Tô Vân một cái, để Tống Mệnh

cùng Lang Vân càng thêm lo sợ bất an: "Tô Thánh Hoàng thất sủng, cái này nên làm thế nào cho phải?"

Lúc này, Oánh Oánh bỏ xuống tiên trà, bay lên thân đến, giòn tan nói: "Nương nương, ta cùng nói chút liên quan tới Đổng Phụng Thần Vương chuyện lý thú!"

Thiên hậu nương nương vội vàng dừng bước, thấy nàng thanh khiết đáng yêu, vội vàng vẫy tay, cười nói: "Vậy ngươi phải nói nhiều một chút, bản cung có thưởng."

Oánh Oánh cười nói: "Đổng Phụng Thần Vương chuyện thú vị có thể nhiều, nói ba ngày ba đêm cũng nói không hết. Nương nương, ta từ từ nói cho ngươi…"

Các nàng từ từ đi xa.

Tô Vân tiếp tục uống trà, ăn trà bánh, mỉm cười nói: "Tống huynh, Lang huynh, tiếp tục nên ăn một chút nên uống một chút. Hậu đình dùng bữa, tinh xảo cực kì, mùi vị cũng là tuyệt hảo, ngày bình thường nơi nào có cơ hội này?"

Tống Mệnh cùng Lang Vân lúc này mới có tâm tư thưởng thức, cửa vào trong tích tắc, chợt cảm thấy trên đầu lưỡi một vạn ba ngàn cái vị giác bị mở ra, phong phú mà có cấp độ mùi vị thỏa mãn mỗi một cái vị giác, để cho người ta hầu như cảm động đến rơi lệ!

Thủy Oanh Hồi lẻ loi một mình, ngồi tại bọn họ đối diện, thản nhiên nói: "Ngươi có một chiêu kiếm đạo, vậy mà phá giải Tiên Đế bệ hạ truyền thụ cho ta kiếm đạo, đủ thấy bất phàm. Chiêu pháp ngươi tuy là phá, nhưng công pháp ngươi nhưng không phá được. Ngươi phí tâm phí sức phá giải chiêu pháp, nhưng đối mặt của ta Bất Diệt huyền công đệ nhị huyền, căn bản không có tác dụng."

Tô Vân đặt chén trà xuống, thản nhiên nói: "Ta dùng mười ngày học tập kiếm đạo, dùng một tháng phá giải đế kiếm kiếm

đạo. Hiện tại, cái eo của ta khỏi hẳn, có thể toàn tâm toàn ý vùi đầu vào công pháp nghiên cứu bên trong. Ngươi làm sao biết ta không phá được Bất Diệt huyền công?"

Thủy Oanh Hồi khẽ cười một tiếng, đứng dậy đi ra ngoài: "Ngươi nếu là cái eo không có khỏi hẳn, còn có thể ổn định lại tâm thần suy tư cách phá giải. Mặc kệ có thể hay không phá giải thành công, lấy ngươi tài năng và học vấn đều sẽ đối ta sinh ra mấy phần uy hiếp. Nhưng ngươi cái eo khỏi hẳn, ta thậm chí muốn lo lắng thân thể của ngươi có hay không có thể chịu đựng được."

Nàng hướng Vị Ương cung đi ra ngoài, thản nhiên nói: "Ta cần tĩnh dưỡng mười ngày, vậy liền cho ngươi thời gian mười ngày. Mười ngày sau, ngươi nhưng nếu không có chết tại nữ sắc tay, ta cùng ngươi quyết chiến, tiễn ngươi lên đường!"

Lang Vân đập bàn tức giận nói: "Xem thường ta Thánh Hoàng nghĩa phụ? Cái gì nữ sắc? Có bản lĩnh hướng ta tới ah, không nên làm khó nghĩa phụ ta!"

Thủy Oanh Hồi quay đầu, lườm hắn một cái: "Chính là bởi vì có ngươi ở bên người, nghĩa phụ của ngươi mới lộ ra như thế xuất sắc."

Lang Vân lúng túng vô cùng.

Tô Vân lộ vẻ tức giận sờ lên mặt của mình, lẩm bẩm nói: "Ta chỉ là muốn dựa thực lực ăn cơm mà thôi, thượng thiên vì sao đem ta sinh tuấn mỹ như thế? Ta thà không cần tấm này dung nhan tuyệt thế…"

Tống Mệnh nghe vậy, vụt một tiếng rút ra thần đao.

Lang Vân cũng tranh một tiếng rút ra kiếm gãy, hai người ánh mắt bất thiện nhìn chằm chằm hắn, giống như bị thương lão lang.

“Thánh Hoàng nếu là không cần gương mặt này mà nói, ta có thể làm thay, đem gương mặt này cắt ra…” Tống Mệnh run giọng nói.

Tô Vân ngồi nghiêm chỉnh, sắc mặt trang nghiêm, nói: “Nơi này là Thiên hậu Vị Ương cung, không được vô lễ. Dùng bữa sau đó, các ngươi làm hộ pháp cho ta, kiểm định, ta cần tiềm vận tâm thần, suy tư công pháp của ta thần thông phải chăng còn có hoàn thiện chỗ, dễ đối phó Thủy Oanh Hồi Bất Diệt huyền công.”

Tống Mệnh cùng Lang Vân ánh mắt sáng lên, liền vội vàng gật đầu, thầm nghĩ: “Nơi này là Đế đình Nữ Nhi quốc, mấy ngàn năm không thấy nam nhân đến, khẳng định sẽ có tiên tử bị thu hút tới. Thánh Hoàng không rảnh, chúng ta có thời gian, cũng có thể thành tựu một đoạn giai thoại!”

Chương 542 : Chuông như Cửu Uyên

Chương 543: Chuông như Cửu Uyên

Oánh Oánh đi Thiên hậu tẩm cung làm khách, nói đến Đổng Thần Vương đủ loại chuyện vụn vặt, cho dù là lại nhỏ sự tình, Thiên hậu đều cảm thấy rất hứng thú.

Hai người nói chuyện phiếm, thời gian trôi qua rất nhanh.

Thiên hậu phát hiện cái này sách quái nhỏ chỉ thích ăn một chút mang theo phù văn lạc ấn nhỏ thơm bánh, đối với những khác không có phù văn lạc ấn nhìn cũng không nhìn, không khỏi tấm tắc lấy làm kỳ lạ, lệnh thiện phòng nhiều chuẩn bị một chút.

Trò chuyện một chút, hai người liền không nói chuyện không nói vô sự không nói.

Oánh Oánh hiếu kỳ nói: "Đương triều Tiên Đế giết sạch tiền triều Tiên Đế huyết mạch, Hậu đình là như thế nào tránh được một kiếp?"

Thiên hậu nương nương cười nói: "Tà Đế chính là Tà Đế, ở trước mặt ta, không cần tị huý hắn tiếng xấu."

Oánh Oánh đồng ý.

"Lúc trước chuyện nói đến liền phiền toái, vậy liền nói ngắn gọn. Tà Đế là thiên hạ nam tiên đứng đầu, bản cung là thiên hạ nữ tiên đứng đầu, ta cùng hắn kết thành phu thê, cũng là chuyện đương nhiên."

Thiên hậu tiếp tục nói: "Ta về sau phát hiện, chúng ta kết làm liền cành, chẳng qua là hắn ý định cho ta mượn uy danh tới nhất thống thiên hạ, thỏa mãn dã tâm của hắn mà thôi. Tà Đế người này quá tà ác, ta xưa nay không thích, liền cùng hắn đi càng ngày càng xa, nhưng tốt xấu duy trì phu thê danh phận. Về sau hắn làm ác quá nhiều, ta thực sự không nhìn nổi, biết hắn chắc chắn sẽ gặp nạn, nếu như liên lụy đến ta, liền sẽ liên lụy đến thiên hạ nữ tiên, mang đến rất nhiều phân tranh."

Nàng dừng một chút, nói: "Cho nên tân Đế Phong tìm tới ta, nói muốn thay vào đó, ta liền cùng tân Đế Phong quyết định hiến pháp tạm thời, hắn không liên quan đến Hậu đình cùng thiên hạ nữ tiên, ta không ra Hậu đình, không cùng hắn tranh đoạt thiên hạ. Bởi vậy liền nhận hạn chế tại đây."

Nàng chỉ nói đại mạch lạc, trong đó ẩn nặc rất nhiều chi tiết, ẩn nặc năm đó những cái kia kinh tâm động phách sự tình.

Oánh Oánh biết, trong này chắc chắn sẽ không đơn giản như vậy, khẳng định có lấy rất nhiều đánh cờ cùng chém giết, thậm chí nguy hiểm nặng nề!

Nói thí dụ như, Cầm phi là thế nào chết?

Nếu như thật như Thiên hậu giảng như vậy bình thản, Cầm phi căn bản sẽ không chết tại Hành Ca cư!

Cầm phi chết, cho thấy sau lưng chém giết cùng đánh cờ cực kỳ thảm liệt!

Thậm chí có thể tân Đế Phong cùng Thiên hậu cái này hai đại cự đầu đối đầu cùng ám chiến, lấy quyết định tương lai vũ trụ thuộc sở hữu!

"Nếu là sĩ tử tại liền tốt."

Oánh Oánh thầm nghĩ: "Hắn nhất định có thể từ trong dấu vết tìm ra nhiều hơn nữa chân tướng. Đáng tiếc, Thiên hậu không thích hắn."

Thiên hậu cười nói: “Cư ngụ ở nơi này, nhưng cũng không có gì, chỉ là cô quạnh rất nhiều. Ta không có xuống núi đoạn này thời gian, không nghĩ tới phát sinh nhiều chuyện như vậy, nếu như là lúc trước, ta còn có tâm đi ra tranh một chuyến, hiện tại có hài tử, liền không có ý nghĩ này.”

Oánh Oánh thử dò xét nói: “Thiên hậu tựa hồ đối với Vũ tiên nhân rất có oán niệm?”

Nhắc đến Vũ tiên nhân, Thiên hậu liền cười lạnh, nói: “Người này là Tà Đế chi chó săn, nối giáo cho giặc, Tà Đế chuyện xấu rất nhiều đều là từ hắn quản lý tổ chức. Nếu là vẻn vẹn như thế ngược lại cũng thôi, quan trọng vẫn là cái tiểu nhân, thấy lợi quên nghĩa, là nhất làm người khinh thường. Tiên giới, ít có người tới làm bạn.”

Oánh Oánh ngẩn ngơ, hoàn toàn không nghĩ tới Vũ tiên nhân thì ra là như vậy con một người.

Bất quá, từ Vũ tiên nhân cách đối nhân xử thế bên trong cũng có thể nhìn ra một chút dấu vết để lại.

Tô Vân cùng Sài Sơ Hi vào Huyền quan, cứu ra Vũ tiên nhân sau đó, Vũ tiên nhân trực tiếp tự rời đi, đem Tô, Sài hai người ném tại đoạn nhai bên trên.

Về sau hắn được Tà Đế thi trọng thương, kém chút chết đi, lại là Tô Vân cùng Đổng Thần Vương giúp đỡ, lúc này mới sống lại, hắn báo đáp ân cứu mạng phương thức, chính là dạy cho Tô Vân tiên cung đại tế.

Mà hắn dạy tiên cung đại tế lại là hiến tế Tà Đế thi yêu, kém chút đem Tô Vân cùng một chỗ hiến tế mất, thậm chí suýt nữa dẫn tới kinh khủng Tiên giới chí bảo, để Nguyên Sóc cùng một chỗ chôn cùng!

Nếu không phải Tô Vân lập tức sửa đổi tiên cung đại tế, sớm đã không còn Nguyên Sóc.

Còn có mặt khác việc nhỏ, Vũ tiên nhân đáp ứng nhân ma Bồng Khao, muốn đưa hắn đi tới Tiên giới báo thù, nhưng tại trên đường ghét bỏ nhân ma Bồng Khao là cái vướng víu mà đem Bồng Khao ném cho Sài Sơ Hi.

Từ việc này đến xem, Vũ tiên nhân quả thực là cái thuần chất tiểu nhân.

Thiên hậu nói: "Ta biết ngươi cùng cái kia Tô Vân là bạn tốt, là hắn thuyết khách, nhưng cùng Vũ tiên nhân giao hảo đều không phải là thiện nhân, cũng không có mấy cái là kết cục tốt."

Oánh Oánh lúc trước đang kể Đổng Phụng sự tình giờ, tiện thể lấy giảng một chút Tô Vân cùng Đổng Phụng gặp nhau, để Thiên hậu trong lúc vô tình cũng biết một chút Tô Vân quá khứ, đối Tô Vân cách nhìn tốt hơn nhiều.

Nhưng Thiên hậu đối Vũ tiên nhân ấn tượng thực sự quá xấu, liên lụy đến Tô Vân phong bình.

Oánh Oánh cười nói: "Nương nương nói đúng lắm, ta sẽ đi khuyên hắn."

Thiên hậu cười nói: "Ta cũng mệt mỏi, ngươi đi xuống nghỉ ngơi. Sau này thường xuyên đến ta nơi này, chúng ta tỷ muội nói một chút lời nói mà giải sầu."

Oánh Oánh đồng ý, cáo từ rời đi.

Nàng trở lại Vị Ương cung, chỉ thấy Tống Mệnh cùng Lang Vân trông mong canh giữ ở nơi đó, ngẩng đầu ngóng trông, nhưng nhìn thấy tới là Oánh Oánh, hai người đều có chút thất vọng.

Oánh Oánh thấy thế, nhất thời rõ ràng hai bọn họ đánh chính là cái gì ý đồ xấu, trong lòng cười lạnh nói: "Hai người này còn tưởng rằng sẽ có cô quạnh khó nhịn tiên nữ tìm tới, lại không biết sĩ tử là Vũ tiên nhân bạn xấu sự tình đã sớm truyền

khắp Hậu đình, cái nào tiên nữ không xem thường Vũ tiên nhân, ngay tiếp theo xem thường sĩ tử, sẽ còn đến đây hẹn hò?"

Nàng lại không có nói rõ chuyện này, thẳng đi vào trong điện đi tìm Tô Vân.

Tô Vân hiếm thấy yên tĩnh, đem bản thân Linh giới mở rộng, tại Linh giới bên trong tìm kiếm công pháp thần thông ảo diệu.

Oánh Oánh tại Chung sơn bên cạnh tìm đến hắn, lại thấy Tô Vân nâng hoàng chung, đang cùng Chung sơn đem đối chiếu.

Oánh Oánh tiến lên, đem bản thân trong khoảng thời gian này cùng Thiên hậu nói chuyện giản lược nói một lần, Tô Vân kinh ngạc nói: "Thiên hậu gọi ngươi là tỷ muội?"

Oánh Oánh nhếch miệng, nói: "Nữ nhân tỷ muội đều là hư, thoạt nhìn rất thân mật, thực ra không phải. Không giống đàn ông các ngươi, giao tình tốt xưng huynh đệ, có thể vì huynh đệ đỡ đao, nữ nhân chúng ta tỷ muội chính là ngoài miệng nói một chút, không thể coi là thật, lật lên mặt tới chính là cô nãi nãi cùng tiện tỳ."

Tô Vân yên lặng.

Oánh Oánh tại hắn hoàng chung cùng Chung sơn ở giữa bay tới bay lui, chỉ thấy Chung sơn hùng vĩ bao la hùng vĩ, hoàng chung tuy là rất lớn, tại Chung sơn phía trước liền nhỏ rất nhiều.

Hơn nữa, hoàng chung bên trên đủ loại phù văn ấn ký đều đã có vẻ hơi lỗi thời, hiện nay Tô Vân kiến thức nội tình, đã vượt xa luyện chế hoàng chung thời điểm.

Tại hoàng chung cùng Chung sơn ở giữa, còn có rất nhiều Tiên đạo phù văn tạo thành thần thông, Vũ tiên nhân kiếp vận

kiếm đạo mười sáu thiên, cùng với Kiếp Phá Mê Tân, cũng đều trôi lơ lửng ở trong đó.

Trừ cái đó ra, còn có ba đại tiên ấn cùng Tử Phủ ấn các loại thần thông, cùng với bảy đại Hỗn Độn phù văn, Tô Vân đều từng cái bày ra.

Cuối cùng, Oánh Oánh đi tới một cái khác hoàng chung thần thông phía trước, tinh tế quan sát.

Đây là Tô Vân lấy hiện nay học thức, tái tạo hoàng chung thần thông!

Toà này hoàng chung hấp thu lúc trước hoàng chung bát trùng khắc độ, năm, tháng, ngày, giờ, tự, giây, tích tắc, vi, Tô Vân lại tại năm trên cơ sở thêm vào một tầng càng thêm vĩ mô khắc độ, kỷ (12 năm).

Kỷ, năm các loại chín cái khắc độ.

Oánh Oánh tinh tế quan sát, chỉ thấy thấp nhất vi khắc độ, là trụ cột nhất khắc độ, bao hàm ba ngàn sáu trăm cái khắc độ, 1,520 loại Thần Ma hình vẽ, những này Thần Ma hình vẽ tạo thành cơ sở nhất khắc độ.

Thần Ma hình vẽ, tạo thành cơ sở Tiên đạo phù văn, nói cách khác, hắn hoàng chung tầng thứ nhất đã đã bao hàm 1,520 loại Tiên đạo phù văn!

Nhưng mà, cũng không viên mãn, tầng thứ nhất khắc độ còn trống đi 2,080 cái khắc độ.

Mà tại tầng thứ tám tích tắc khắc độ bên trên, tổng cộng có ba trăm sáu mươi cái khắc độ, Tô Vân đem Hỗn Độn phù văn lạc ấn ở tại bên trên, loại trừ có đã có thể sử dụng bảy đại Hỗn Độn phù văn bên ngoài, Tô Vân còn đem thanh đồng phù tiết bên trên không có hiểu rõ hàm nghĩa phù văn chép lại, nhưng tổng sản lượng còn chưa đủ, chỉ có hơn một trăm cái phù văn.

Tại giây khắc độ bên trên, Tô Vân lại đem bản thân tìm hiểu kiếm đạo thần thông, lạc ấn tại trên vách chuông, hình thành mười tám loại khác biệt kiếm đạo lạc ấn, chẳng qua cũng có rất lớn trống chỗ.

Tại tự khắc độ bên trên, hắn lại đem bản thân tìm hiểu bốn đại ấn pháp lạc ấn tại trên vách chuông, nhưng còn trống chỗ hai mươi cái khắc độ.

Tại thời khắc độ bên trên, Tô Vân đem bản thân tìm hiểu Hỗn Độn Tru Tiên chỉ lạc ấn trên đó, trống chỗ mười một cái khắc độ.

Còn ngày, tháng, năm, kỷ những này khắc độ, đều là trống rỗng.

"Nam nhân thắt lưng gãy mất sau đó, quả thực thông minh rất nhiều."

Oánh Oánh càng xem càng là kinh ngạc, chiếc hoàng chung này tích chứa vô tận chi tiết, ví dụ như tầng thấp nhất lấy Thần Ma lạc ấn làm cơ sở Tiên đạo phù văn, mỗi một cái khắc độ bên trong Thần Ma đều sinh động như thật, tại lạc ấn bên trong thiên biến vạn hóa, thời thời khắc khắc đều tại hình thành khác biệt phù văn hình thái!

Nếu như nhìn kỹ, thậm chí có thể nhìn thấy những này Thần Ma huyết nhục cấu tạo, da thịt đường vân!

Tô Vân lại dung hợp Chung sơn Chúc Long cấu tạo, lộ ra càng thêm thần diệu.

Hắn thậm chí còn tạo nên Chúc Long, leo lên tại hoàng chung bên ngoài, Chúc Long nhất trảo nhấc theo chuông, mặt khác các trảo chộp vào chuông lớn khắp nơi, kèm theo khắc độ lưu chuyển, Chúc Long hình thái cũng đang dần dần phát sinh biến hóa.

Oánh Oánh rất là thoả mãn, bay vào mới hoàng chung nội bộ, chỉ thấy hoàng chung nội bộ lạc ấn lấy Tô Vân đã biết sơn hà địa lý, Đế đình, Đế Tọa, Chung sơn, Chúc Long, Cửu Uyên, Thiên Thuyền, Thiên Phủ, Trường Viên, Quảng Hàn các loại, bao la hùng vĩ vô cùng.

Không chỉ có như thế, nàng còn nhìn ra Tô Vân mạch suy nghĩ.

"Cái này chín tầng khắc độ, chính là cửu trùng thiên uyên, cửu trùng đạo trường!"

Oánh Oánh âm thầm gật đầu, tầng thứ nhất là từ Thần Ma tạo thành đạo trường, tầng thứ hai là từ Hỗn Độn phù văn tạo thành đạo trường, tầng thứ ba chính là kiếm đạo đạo trường, tầng thứ tư là ấn pháp đạo trường, tầng thứ năm Hỗn Độn đạo trường.

Còn phía trên các tầng, vẫn là trống không, cũng không đạo trường.

"Đây là hoàng chung nội bộ đạo trường, ở tại chuông bên dưới, chính là năm đại đạo trường nghiền ép, vô cùng lợi hại!"

Oánh Oánh khen ngợi không dứt, nói: "Đáng tiếc, chính là không cách nào thôi thúc."

Nàng lời vừa nói ra, liền thấy Tô Vân mặt đen như than.

Oánh Oánh bay ra cái này miệng hồng chung, đang muốn trêu ghẹo vài câu, đột nhiên thấy được Chung sơn phía sau mặt khác hồng chung. Chỉ thấy Chung sơn phía sau, từng cái cao tới trăm ngàn trượng khổng lồ hoàng chung nổi bồng bềnh giữa không trung, nhìn không thấy cuối, không biết có bao nhiêu miệng hoàng chung liền như thế lẳng lặng trôi lơ lửng ở Tô Vân Linh giới bên trong!

Hiển nhiên, Tô Vân đã thí nghiệm trăm ngàn lần, nhưng mỗi một lần đều là thất bại, không cách nào tại hoàng chung

bên trên thực hiện bản thân lý niệm!

“Ta vừa rồi nhìn thấy chiếc kia hoàng chung, chỉ là sĩ tử trong khoảng thời gian này thành công nhất một cái hoàng chung, ta không nhìn thấy, còn có không biết bao nhiêu. Nhưng mà liền xem như thanh này thành công nhất hoàng chung, cũng chỉ là một cái thất bại phẩm.” Oánh Oánh thầm nghĩ.

Nàng không còn trêu ghẹo Tô Vân, mà là nhẹ nhàng bay lên, đi tới Tô Vân thiết kế mới hoàng chung tầng thấp nhất khắc độ bên trên, xoay quanh cái này khắc độ phi hành, đem lần lượt Tiên đạo phù văn đánh vào cái này cơ sở khắc độ bên trong.

Tô Vân không khỏi kinh ngạc, những này mới Tiên đạo phù văn, vậy mà không tại 1,520 loại Tiên đạo phù văn bên trong!

Nếu là có những phù văn này lạc ấn, hắn liền có thể tìm hiểu ra nhiều hơn nữa thần thông tới!

“Những phù văn này, là Thiên hậu ngự thiện phòng các tiên nữ, lạc ấn tại nhỏ thơm bánh bên trên.”

Oánh Oánh một bên tại hoàng chung bên trên lạc ấn Tiên đạo phù văn, vừa nói: “Thiên hậu thấy ta thích ăn những cái kia mang theo phù văn, liền để thiện phòng làm nhiều một chút, đều đem ta ăn đến no căng. Hôm nay là không ăn được, ngày khác lại đi ăn. Tranh thủ đem Thiên hậu nương nương kiến thức móc sạch!”

Chương 543 : Hồng La nương nương

Chương 544: Hồng La nương nương

Tô Vân biết 1,520 loại Tiên đạo phù văn, loại trừ hắn từ Ứng Long đám người trên người tìm hiểu ra chín mươi sáu loại bên ngoài, mặt khác chính là đến từ Bạch Trạch thị.

Bạch Trạch thị mệnh danh không gì không biết, giám thị thiên hạ Thần Ma, chính là bởi vì bọn họ đem 1,520 loại Thần Ma truy nguyên một lần, nhận được rất nhiều tư liệu.

Chẳng qua Bạch Trạch thị lấy được Tiên đạo phù văn cũng không nguyên vẹn, kém xa Tô Vân đi qua Ứng Long đám người lấy được chín mươi sáu Tiên đạo phù văn kỹ càng.

Oánh Oánh từ phía trên sau nơi này lấy được phù văn càng thêm kỹ càng hoàn mỹ, bởi vì Thiên hậu thiện phòng bên trong đầu bếp nữ cũng đều là tiên nữ, các nàng tại Oánh Oánh thích ăn nhỏ thơm bánh bên trên lạc ấn phù văn, đều là trực tiếp thi triển thần thông, lạc ấn tại nhỏ thơm bánh bên trên.

Oánh Oánh là Thiên hậu khách quý, vì lấy lòng cái này kén chọn nha đầu, thiện phòng không thể không thay đổi biện pháp lạc ấn phù văn, bởi vậy bị Oánh Oánh học trộm tới rất nhiều.

Nhưng dù vậy, Tô Vân dựng lại vi khắc độ bên trên cũng vẫn là có rất nhiều trống chỗ, cũng không bị bù đắp.

Cuối cùng, hoàng chung bên trên phù văn lạc ấn đã nhiều đến hai ngàn loại, Oánh Oánh cũng không thể tiếp tục được nữa, đành phải dừng lại.

Tô Vân thử nghiệm thôi thúc hoàng chung, đem hóa thành thần thông, nhưng mà hoàng chung vẫn là không cách nào vận chuyển.

"Muốn hoàng chung giống như trước như vậy vận chuyển, cần phải đến đem tầng thấp nhất khắc độ chuẩn bị đầy đủ, tầng thấp nhất cơ sở có, mới có thể chuyển động, mới xem như thần thông của ngươi."

Oánh Oánh khổ sở nói: "Ta không biết là có hay không có thể từ Thiên hậu nơi đó làm ra nhiều hơn nữa Tiên đạo phù văn, ba ngàn sáu trăm loại phù văn, thực sự quá nhiều."

Tô Vân hướng nàng thỉnh giáo những phù văn này ý nghĩa, Oánh Oánh đem những phù văn này từng cái mở rộng, liền thấy phù văn hình thành từng cái kỳ lạ mà tráng lệ Thần Ma dị tượng.

Tô Vân từng cái tìm hiểu, có lúc trước kiến thức nội tình, tìm hiểu những này liền thoải mái rất nhiều, nhưng cũng là khá là mệt mỏi.

Lúc này, chỉ nghe bên ngoài có tiếng người truyền đến, nói: "Nghe nói Thiên hậu kim ốc tàng kiều, giấu một cái tuổi trẻ thiếu nam, bản cung cũng muốn tới xem một chút, là như thế nào một cái thiếu niên tuấn mỹ, lại để Thiên hậu động phàm tâm!"

Tô Vân từ trong tham ngộ tỉnh lại, thu Linh giới, chỉ nghe bên ngoài truyền đến Tống Mệnh âm thanh, la lên: "Có cái gì hướng ta tới…"

"Bành!"

Một tiếng vang nặng truyền đến, Tống Mệnh không một tiếng động, tiếp lấy lại là một tiếng vang nặng, Lang Vân tức giận nói: "Cha nuôi ta già, tất cả đều hướng ta tới… Nương nương tha mạng!"

Tô Vân đi ra Vị Ương cung, lại thấy Tống Mệnh cùng Lang Vân bị đánh đến khảm tại trong vách tường, bị người dùng pháp lực trực tiếp trấn áp, không thể động đậy.

Tô Vân giật mình trong lòng, Lang Vân cùng Tống Mệnh thực lực cùng hắn không khác nhau lắm, lại bị người trực tiếp dùng pháp lực trấn áp, không có phản kháng chỗ trống, có thể thấy được người tới thực lực là hạng gì cao siêu!

Ra tay trấn áp Tống Mệnh cùng Lang Vân chính là cái đôi tám thiếu nữ, khí khái hào hùng phấn chấn, ăn mặc lão luyện, giữa lông mày nhưng mang theo vài phần yếu ớt, trên dưới quan sát Tô Vân, hai mắt tỏa sáng, cười nói: "Ta liền nói thắt lưng gãy mất có gì ghê gớm đâu? Thiên hậu khẳng định có thủ đoạn chữa trị, không phải sao, chữa khỏi liền kim ốc tàng kiều, cũng không cùng các tỷ muội chia sẻ!"

Tô Vân hạ thấp người, nho nhã lễ độ nói: "Xin hỏi cô nương là?"

Lúc này, cung trong rất nhiều cung nữ lao ra, thấy nữ tử kia như lâm đại địch, quát: "Hồng La nương nương xin tự trọng! Nơi này là Vị Ương cung, không phải ngươi làm loạn địa phương!"

Nữ tử kia đi tới, đối những sát khí kia bừng bừng cung nữ làm như không thấy, cứ nhìn Tô Vân, cười lạnh nói: "Nàng kim ốc tàng kiều, đã làm loạn, chẳng lẽ cho phép nàng làm loạn, liền không cho phép ta làm loạn?"

Những cái kia Vị Ương cung cung nữ mỗi người thôi thúc tiên binh, từng cái bất ngờ đều là tiên nhân, thực lực cực kỳ mạnh mẽ.

Tống Mệnh cùng Lang Vân sắc mặt trắng bệch, đừng nói những cái kia nương nương, ngay cả những cung nữ này đánh bọn hắn cũng là thừa sức.

Vị kia Hồng La nương nương cười lạnh nói: "Lần trước Thiên hậu cũng trong cung ẩn giấu cái nam nhân, còn cùng người kia đi quan hệ bất chính sự tình, có truyền thuyết Thiên hậu còn cho người kia sinh cái hài nhi! Nàng tự vây ở đây, lại làm cho chúng ta theo nàng cùng một chỗ bị vây ở chỗ này, nàng không cho phép chúng ta tìm nam nhân, nàng nhưng tự mình làm đến chuyện xấu! Ngày hôm nay, ta liền phải cướp đi của nàng, xé rách nàng mặt mũi này!"

Tô Vân còn chưa kịp nói chuyện, đột nhiên cái kia Hồng La nương nương nghiêng người trước mắt, bốn phía cung nữ nhao nhao ra tay, lại thấy Hồng La nương nương tay áo đỏ cuốn lên, tay áo nhẹ nhàng bao trùm, đem tất cả mọi người tiên binh tất cả thu vào tay áo!

Những cung nữ kia lấy làm kinh hãi, biết nguy hiểm, vội vàng lui về phía sau.

Hồng La nương nương nhưng không truy kích, thẳng đi tới Tô Vân phía trước, tay áo đỏ cuốn một cái, hướng Tô Vân bay tới!

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị, ngón trỏ tay phải nhẹ nhàng chấn động, bảy cái Hỗn Độn phù văn bay ra.

Tô Vân đầu ngón tay điểm tại tay áo đỏ bên trên, thân thể đột nhiên chấn động mạnh, lui về phía sau một bước, nhưng cũng tránh đi nương nương kia tay áo đỏ.

Hồng La nương nương khẽ ồ lên một tiếng, sau lưng màu đỏ băng dải hướng về phía trước vung ra, như là lợi kiếm xẹt qua một đạo màu đỏ hồ quang.

Tô Vân lại là Hỗn Độn Tru Tiên chỉ điểm ra, đem cái kia màu đỏ hồ quang chặn lại, hắn thân thể chấn động mạnh, lại là lui về phía sau.

Hồng La nương nương càng thêm kinh ngạc, sau lưng băng dải như vòng, hướng hắn trùm tới.

Tô Vân thấy dựa vào chỉ lực không cách nào phá giải, đành phải thôi thúc thần thông, một cái chuông lớn xuất hiện, cửu trùng khắc độ, giống như Cửu Uyên, tầng thấp nhất lạc ấn lấy hai ngàn loại Tiên đạo phù văn!

Cái này chuông lớn cứ việc không cách nào thôi thúc, nhưng đầy đủ dọa người, nhưng vào lúc này, chuông lớn bị băng dải vòng nhẹ nhàng cuốn một cái, kể cả Tô Vân cùng một chỗ trói lại, kéo đến cái kia Hồng La nương nương bên người.

Hồng La nương nương mang theo Tô Vân xoay người liền đi, cười nói: "Thiên hậu nam nhân, bản cung muốn! Thiên hậu muốn đòi lại đi mà nói, vậy liền để nàng tự thân đến ta trong cung đến đòi! Tới chậm, liền cặn thuốc cũng không cho nàng lưu lại nửa cái!"

Một đám cung nữ nghẹn họng nhìn trân trối, Oánh Oánh cũng trợn mắt hốc mồm, dậm chân nói: "Sĩ tử cùng Vũ tiên là bạn tốt! Nam nhân như vậy ngươi cũng muốn?"

"Càng xấu càng có hứng thú!" Hồng La nương nương khanh khách một tiếng, đem Tô Vân bắt đi.

Oánh Oánh vội vàng hướng những cung nữ kia nói: "Nhanh trình báo Thiên hậu nương nương, bằng không thật muốn biến thành cặn thuốc!"

Những cung nữ kia nói: "Nương nương lúc này đang tại nghỉ ngơi, không đến mức nhanh như vậy liền biến thành cặn thuốc."

Oánh Oánh tức giận nói: "Lần trước tại Hành Ca cư, chính là cái kia gọi Cầm phi nương nương địa phương, ta không để ý

không coi chừng liền không thấy bóng dáng, lại tìm thấy thời điểm, cũng chỉ còn lại có cặn thuốc!"

Những cung nữ kia sợ hết hồn, vội vàng hướng tẩm cung đi, Oánh Oánh cũng đi theo, đợi đến tẩm cung, đi vào trước một cái thân mật cung nữ thông báo.

Sau một lúc lâu, Thiên hậu lúc này mới rời giường, gọi đến Oánh Oánh, nói: "Ngươi không cần khẩn trương, Hồng La tuy là khắp nơi cùng ta đối nghịch, nhưng rất có lòng dạ, không đến mức làm ác. Nàng chỉ là đem Đế đình chủ nhân bắt đi, dùng để uy hiếp ta, để cho ta để nàng rời đi mà thôi, sẽ không đối Đế đình chủ nhân hạ độc thủ."

Oánh Oánh vẫn là sốt ruột khó nhịn.

Thiên hậu cười nói: "Ta nếu là đi gặp nàng, nàng khẳng định đùa nghịch nhỏ tính tình, dùng Đế đình chủ nhân đủ loại vơ vét. Ta lại không thể thật để nàng đi, đi chỉ có thể cãi nhau. Ngươi tạm chờ đợi mấy ngày, nàng thấy không cách nào dùng Đế đình chủ nhân uy hiếp ta, tự nhiên sẽ để Đế đình chủ nhân rời đi."

Oánh Oánh đành phải coi như thôi.

Hồng La cung.

Hồng La nương nương bỏ xuống Tô Vân, mệnh cung nữ nói: "Nếu là Thiên hậu tới, để nàng cho cô nãi nãi chờ ở bên ngoài, liền nói nương nương ta đang cùng chú rể động phòng!"

Mấy cái kia cung nữ đi.

Hồng La nương nương cười mỉm nhìn Tô Vân , chờ đợi rất lâu, từ từ hơi không kiên nhẫn, nghiêng tai lắng nghe, bên ngoài lại không có động tĩnh.

Nữ tử này cao giọng nói: "Ánh Thúy, Thiên hậu tiểu tiện nhân có tới không?"

“Bẩm báo nương nương, không thấy tăm hơi!”

Sau một lúc lâu, Hồng La nương nương lo lắng, hỏi: “Thiên hậu tiểu tiện nhân còn không có tới?”

“Bẩm báo nương nương, còn chưa tới!”

Lại qua phút chốc, Hồng La nương nương hấp tấp xông ra đi, quát: “Tiểu tiện nhân còn chưa tới? Liền không sợ nương nương ta đem nàng nhỏ nhân tình thải thành cặn thuốc… Tiện nhân lòng độc ác, vậy mà thật không đến!”

Nàng lại hấp tấp trở về, kinh ngạc nói: “Ta quên để ý tiểu bạch kiểm, tên tiểu bạch kiểm này sợ không phải trốn, nếu là bị mặt khác cung trong tiểu tiện nhân phát hiện, khẳng định sẽ bị thải đến nỗi ngay cả xương cốt đều không còn sót lại!”

Tô Vân đang tại tới phía ngoài chuồn mất, đột nhiên một đạo hồng sa xoắn tới, Tô Vân vội vàng thôi thúc Hỗn Độn Tru Tiên chỉ ngăn cản, vừa mới chặn lại đòn đánh này, đột nhiên một cái băng dải thòng lọng hạ xuống, đem hắn trói chặt chẽ vững vàng.

“Còn tốt không có đi ra ngoài.”

Hồng La nương nương thở phào nhẹ nhõm, đem Tô Vân kéo trở lại, một tay bắt hắn lại cổ áo, nâng hắn lên, hung ác nói: “Nếu là dám chạy trốn, ngày hôm nay liền động phòng ngươi!”

Tô Vân nói: “Cô nương, ngươi hiểu lầm, ta không phải Thiên hậu nhân tình. Ta là Thiên hậu chi tử bằng hữu, Đế đình chủ nhân…”

Hồng La nương nương đem hắn bỏ xuống, trên dưới quan sát hắn, hoài nghi nói: “Cái trước giống như ngươi thiếu niên anh tuấn, liền bị Thiên hậu đoạt đi, còn gạt ta nói nàng trong cung không có nam nhân. Nàng không có xuống tay với ngươi?”

Tô Vân lắc đầu liên tục.

Hồng La nương nương cau mày, thấp giọng nói: "Tiểu đãng phụ đổi tính tình? Chẳng lẽ nàng không tốt ngươi cái này miệng? Nàng yêu mến một loại khác loại hình…"

Băng dải từ từ buông ra, Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, hoạt động một chút tứ chi.

Hồng La nương nương con mắt lóe sáng óng ánh, cười hì hì nói: "Ngươi vừa rồi cái kia một đầu ngón tay rất không tồi, từ nơi nào học?"

Tô Vân nói: "Đây là Hỗn Độn phù văn, ta đưa nó vận dụng thành thần thông…"

Hồng La nương nương ngắt lời hắn, hưng phấn nói: "Ngươi đã biết Hỗn Độn phù văn cùng thần thông, như vậy có một nơi, ngươi hẳn là có thể đi qua!"

Nàng đột nhiên nắm lấy Tô Vân tay, hùng hùng hổ hổ liền tới phía ngoài xông, cười nói: "Trời có mắt rồi, Thiên hậu tiểu nương bì này không có ý thức được ngươi mới là cái đại bảo bối, hiện nay cái này đại bảo bối mà rơi vào trong tay của ta, hợp cái ta thoát khốn, thoát khỏi cái này địa phương cứt chim cũng không có!"

Tô Vân lảo đảo đuổi theo nàng, Hồng La nương nương trong tay áo bay ra một cái thuyền giấy, nhỏ thuyền giấy càng lúc càng lớn, hóa thành một chiếc thuyền hoa.

Nữ tử này lôi kéo hắn bay lên không, rơi vào thuyền hoa bên trên, chỉ thấy thuyền hoa bay ra Hồng La cung, ở phía sau đình quần sơn bên trong xuyên qua, tránh đi Hậu đình từng tòa trên tiên sơn cung điện.

Tô Vân hỏi: "Hồng La cô nương, chúng ta đây là đi nơi nào?"

Hồng La nương nương lén lén lút lút quan sát xung quanh, khẩn trương nói: "Đương nhiên là đi ứng thệ thạch. Khối kia ứng thệ thạch là Thiên hậu tiểu tiện nhân cùng Đế Phong lập xuống khế ước địa phương. Tảng đá kia chìm vào Hỗn Độn bên trong, ngay cả ta cũng không qua được, tiến vào bên trong liền sẽ lập tức hóa thành xương trắng. Đã ngươi biết Hỗn Độn thần thông, như vậy ngươi hẳn là có thể vượt qua…"

Thuyền hoa từ quần sơn bên trong xuyên qua, đi tới một vùng thung lũng, trong sơn cốc Hỗn Độn chi khí mờ mịt, từ trên không nhìn lại, tựa như một cái đại giếng, chỉ là sâu không lường được.

"Ứng thệ thạch ngay tại trong cốc."

Thuyền hoa từ từ hạ xuống, lơ lửng tại đây phiến thung lũng trên không, khoảng cách Hỗn Độn chi khí rất gần.

Hồng La nương nương nói: "Thiên hậu tiểu tiện nhân cùng Đế Phong lập thệ, hai người này đều không phải là người tốt lành gì, cũng tin không nổi đối phương, liền xem như bản thân phát qua lời thề cũng tùy thời có thể lấy xem như chó hoang đánh rắm, không xem ra gì."

Tô Vân dở khóc dở cười, cái này Hồng La nương nương dáng dấp thanh tú, mỹ lệ, còn mang theo thiếu nữ ngây thơ, nhưng mà nói chuyện nhưng trực tiếp mà thô lỗ, căn bản không giống như là Tiên Đế nữ nhân!

Bất quá, tính nết của nàng nhưng rất đúng Tô Vân khẩu vị, không giống Thiên hậu như vậy có đủ loại tâm cơ, hỉ nộ khó lường.

Đột nhiên, Tô Vân cánh tay trái nhảy lên một chút.

Tô Vân kinh ngạc, lặng lẽ đè lại cánh tay trái.

Cánh tay trái của hắn bên trên chính là thanh đồng phù tiết!

Giờ phút này thanh đồng phù tiết tại nhẹ nhàng chấn động, trở nên rất là sôi nổi!

Hồng La nương nương nhìn chằm chằm phía dưới Hỗn Độn cốc, nói: "Bọn họ đề phòng hai bên, tự nhiên phải có dùng lời thề hạn chế đối phương phương pháp. Biện pháp này chính là đem ứng thệ thạch để vào Hỗn Độn bên trong, có Hỗn Độn chi khí thoải mái, làm trái lời thề mà nói, lời thề liền sẽ ứng nghiệm. Liền xem như bọn họ loại tồn tại này, cũng đối loại này lời thề có chỗ kiêng kị."

Tô Vân lặng lẽ nhìn nhìn cánh tay trái, trên cánh tay trái thanh đồng phù tiết văn tự đèn kéo quân giống như biến hóa liên tục, đây chính là rất ít phát sinh sự tình!

"Hồng La cô nương, ngươi nói Thiên hậu cùng Đế Phong đều phát thề, không được làm trái lời thề, vì sao Thiên hậu sẽ còn bị vây ở Hậu đình bên trong?" Tô Vân hỏi, "Rõ ràng như vậy thua thiệt, Thiên hậu sẽ không nhìn không ra a?"

"Thiên hậu dĩ nhiên không phải người chịu thua thiệt, chỉ là Đế Phong mạnh hơn một bậc."

Hồng La nương nương cười lạnh nói: "Bọn họ quyết định muốn đối phó Tà Đế, Đế Phong lo lắng Thiên hậu sẽ ở diệt trừ Tà Đế sau đó đối phó hắn, ngay sau đó tìm đến Hỗn Độn Đại Đế một phần tứ chi, sai người tại Tà Đế sau khi chết, mang theo Hỗn Độn Đại Đế tứ chi lẻn vào Hỗn Độn cốc, đem ứng thệ thạch chặt đứt, một phân thành hai. Chìm vào trong cốc cái này một khối ứng thệ thạch là Thiên hậu phát thề độc, một cái khác khối thì là hắn phát thề độc, bị mang ra Hỗn Độn cốc. Bởi vậy cái này lời thề chỉ có thể hạn chế Thiên hậu, hạn chế không được Đế Phong."

Tô Vân nói: "Ngươi thấy ta thi triển Hỗn Độn thần thông, bởi vậy suy đoán ta có thể lẻn vào Hỗn Độn cốc, đem một cái khác khối ứng thệ thạch mò đi ra, đúng hay không?"

Hồng La nương nương lắc đầu: “Không phải mò đi ra, tu vi của ngươi thực lực, còn chưa đủ lấy đem khối kia hai vị Đại Đế phát thệ tảng đá mò đi ra. Ngươi đi xuống chỉ là đi xem một chút phía trên là có phải có tên của ta. Nếu là có tên của ta, đem tên của ta xóa đi.”

Nàng chần chừ một chút, nói: “Đem tất cả mọi người tên đều xóa đi, chỉ lưu lại Thiên hậu!”

Tô Vân hỏi: “Ta nếu là đi xuống, có hay không sẽ chết?”

Hồng La nương nương do dự một chút, suy đoán nói: “Những người khác đi xuống cũng có thể sẽ chết, nhưng ngươi nắm giữ Hỗn Độn thần thông, hẳn là sẽ không…”

Tô Vân chỉnh đốn quần áo, chuẩn bị nhảy vào Hỗn Độn cốc.

Hồng La nương nương chần chừ, đột nhiên nghiến răng, gọi ở đang muốn nhảy vào trong cốc Tô Vân: “Chờ một chút! Không nên mạo hiểm thử! Quá nguy hiểm! Đây là chuyện của ta, không thể liên lụy vô tội! Ta chỉ là muốn khôi phục sự tự do, không thể liên lụy tính mạng của ngươi! Ta… Ta lại nghĩ biện pháp là được.”

Tô Vân đứng ở đầu thuyền, quay đầu hướng nàng cười nói: “Ta cũng cảm thấy rất nguy hiểm…”

Dưới chân hắn trượt đi, đột nhiên từ đầu thuyền rớt xuống, ngã vào trong cốc.

Hồng La nương nương kinh hô một tiếng, vội vàng xông lên phía trước cứu chữa, nhưng đã không kịp!

Nữ tử kia bỗng nhiên giậm chân, tung người nhảy lên, nhảy vào Hỗn Độn cốc bên trong!

Hỗn Độn cốc bên trong, Tô Vân đứng tại thanh đồng phù tiết bên trong, phù tiết bên ngoài vô số phù văn lưu chuyển,

lẳng lặng hướng thung lũng chỗ sâu chạy tới, tiếp đó liền thấy một cái nữ hài nhảy vào Hỗn Độn chi khí bên trong.

Tô Vân ngơ ngẩn: "Tà Đế Hậu đình bên trong, tại sao có thể có như thế cân quắc, làm người ta sáng mắt lên?"

Chương 544 : Nhân gian thật tốt

Chương 545: Nhân gian thật tốt

Hồng La nương nương tại Hỗn Độn chi khí bên trong lăn lộn, nhưng lại cố gắng duy trì thân hình. Cái kia Hỗn Độn chi khí cực kỳ nguy hiểm, mệnh danh tiên nhân không vào, nếu là tiến vào bên trong, liền hóa tiên vì phàm, từ bất tử bất diệt tiên nhân biến thành phàm nhân.

Tô Vân ngước đầu nhìn lên nữ tử kia, chỉ thấy nàng ổn định thân hình sau đó, liền xung quanh bơi lội, bốn phía tìm tòi, tìm kiếm mình tung tích.

Nàng tại Hỗn Độn cốc phía trên, chính là thần thông quảng đại tiên nhân, mà rơi vào trong cốc Hỗn Độn chi khí phía trong, chính là phàm phu tục tử, da thịt rất nhanh tại Hỗn Độn chi khí ăn mòn bên dưới thối rữa.

Tô Vân ngơ ngác, trong lòng sinh ra một chút thay đổi cảm xúc, chỉ cảm thấy chính là cảm động lại có chút khó tin.

Cùng hắn kết giao mọi người bên trong, có rất ít người sẽ như thế thuần túy.

Cho dù là Tống Mệnh, Lang Vân bậc này quá mệnh giao tình người, tại ngay từ đầu tiếp xúc lúc, cũng là hai bên tính toán, đấu pháp, tranh tài một phen sau đó, mới dẫn là tri kỷ, thành bằng hữu.

Giống như Hồng La nương nương bậc này không nguyện thương tới vô tội, lại liều mình cứu người người, thực sự hiếm thấy.

“Một cái sinh hoạt tại Đế đình Hậu đình bên trong, bên người đâu đâu cũng có Thiên hậu như vậy nữ nhân, há có thể ra bùn lắng mà không nhiễm? Bằng không làm thế nào sống sót?”

Tô Vân lắc đầu, không có phản ứng Hồng La nương nương, thôi thúc thanh đồng phù tiết tiếp tục hướng thung lũng chỗ sâu mà đi.

Hắn không được quay đầu nhìn quanh, lại thấy nữ tử kia tại Hỗn Độn chi khí bên trong bị ăn mòn đến ăn mặc cùng thân thể đổ nát, vẫn đang tìm kiếm.

Tô Vân không để ý đến.

Chờ đến hắn lần nữa quay đầu nhìn tới, chỉ thấy Hồng La nương nương đang dùng lực chết, hai tay hướng phía dưới kích động, ý đồ hướng thượng du đi, nhưng mà cái kia Hỗn Độn chi khí nhưng cực kỳ nặng nề, lại không có bất kỳ sức nổi , bất kỳ cái gì đồ vật rơi vào đi đều đừng hòng lơ lửng lên đến, so Nhược Thủy còn nguy hiểm hơn!

Hồng La nương nương cố gắng hướng thượng du, thân thể nhưng tại chìm xuống dưới, phổi hô hấp Hỗn Độn chi khí, thân thể càng ngày càng nặng.

Dần dần, nàng vô lực giãy dụa, cam chịu số phận đồng dạng rơi xuống.

Tô Vân cau mày, thanh đồng phù tiết quay ngược, đem nữ tử này tiếp vào phù tiết bên trong.

Phù tiết nội bộ tự thành không gian, ngăn cách ngoại giới Hỗn Độn chi khí, Hồng La nương nương đến phù tiết bên trong chỉ cảm thấy pháp lực tu vi lập tức khôi phục, kịch liệt ho khan, đem ngực phổi cùng Linh giới bên trong Hỗn Độn chi khí đánh ra bên ngoài cơ thể!

Nàng công pháp kỳ lạ, chỉ thấy cái kia bị ăn mòn da thịt cùng quần áo, tại tự mình sinh trưởng, rất nhanh khôi phục như lúc ban đầu.

Thanh đồng phù tiết yên tĩnh im ắng, tại Hỗn Độn chi khí bên trong xuyên qua, hướng đáy cốc chạy tới.

Hồng La nương nương khôi phục lại, nghi ngờ không thôi, quan sát cái này thanh đồng phù tiết, giật mình nói: "Tà Đế binh phù!"

Tô Vân quay đầu, khó hiểu nói: "Cô nương, ngươi là tiền triều Tiên Đế phi tử, vì sao gọi hắn là Tà Đế?"

"Hắn làm ra được tà ác sự tình, còn không cho người nói đấy?"

Hồng La nương nương quan sát phù tiết, nói: "Nhân gia nói gả cho gà thì theo gà gả cho chó thì theo chó, ta gả cho gà cũng không phải biến thành gà, gả cho chó cũng sẽ không biến thành chó, ta còn không thể nói nhà chồng là gà chó?"

Tô Vân nhịn không được cười lên, Tà Đế tuyển Hồng La vào hậu cung, trở thành quý phi nương nương, thật đúng là gà chó không yên.

"Ngươi tại sao có thể có Tà Đế binh phù?"

Hồng La nương nương sắc mặt nghiêm túc nhìn chằm chằm hắn, đột nhiên bi phẫn lên: "Ngươi là Tà Đế chó săn?"

Tô Vân kiên nhẫn giải thích nói: "Ta là Đế sứ, Tà Đế lệnh ta vì sứ giả, liên hệ nghĩa sĩ, chuẩn bị phản Phong khôi phục ngai vàng…"

"Ngươi còn nói không phải Tà Đế chó săn? Tà Đế sứ giả chính là chó săn!"

Hồng La nương nương càng thêm bi phẫn, nổi giận đùng đùng nói: "Hắn khôi phục ngai vàng thành, liền lại sẽ đem

những này nhọc nhằn khổ sở tu luyện thành tiên nữ hài tử đưa vào hậu cung, đem chúng ta nhốt tại Hậu đình bên trong! Chúng ta từ một kẻ phàm nhân khổ tu thành tiên, tham thiền ngộ đạo, cầu là tự do tự tại đại giải thoát, đến Tiên giới nhưng thành người khác đồ chơi! Chúng ta bây giờ bị Thiên hậu vây ở Hậu đình, cùng bị hắn vây ở Hậu đình có gì khác biệt?"

Tô Vân không nói thêm gì nữa, thôi thúc thanh đồng phù tiết, cái này phù tiết cảm ứng được Hỗn Độn Đại Đế mặt khác tứ chi khí tức, hướng cái kia tứ chi tiếp cận.

"Ngươi…"

Hồng La nương nương lặng im chỉ chốc lát, lặng lẽ chọc chọc Tô Vân bả vai, cắn môi dưới, nói: "Ngươi, cải tà quy chính thôi, đừng lại làm ác, ta thay những cái kia bị Tà Đế chà đạp nữ tử cám ơn ngươi…"

Tô Vân cười nói: "Cô nương yên tâm, ta sẽ không làm ác."

"Ngươi thề!"

Tô Vân còn chưa kịp thề,

Thanh đồng phù tiết cũng đã xuyên qua mịt mờ Hỗn Độn chi khí đi tới một cái quái vật khổng lồ phía trước. Đó là trong cốc một tòa núi nhỏ, trên núi nhỏ khắc lấy một ít chữ viết.

Tô Vân khống chế thanh đồng phù tiết chậm rãi lơ lửng lên, đứng tại phù tiết cửa vào đi thăm dò nhìn những cái kia bản thân, Hồng La nương nương cũng đứng ở bên cạnh hắn, cố gắng nhìn quanh, đột nhiên hô khẽ nói: "Là ứng thệ thạch!"

Tô Vân nhìn thật kỹ, chỉ thấy trên núi nhỏ chữ viết viết lại là một phần lời thề, Thiên hậu về sau đình tất cả nữ tử lập thệ, cùng Đế Phong đạt được khế ước, không được làm trái. Nếu là làm trái lời thề, rời đi Hậu đình, liền sẽ gặp nạn, nội tâm hóa thành Hỗn Độn chi khí, thân thể suy yếu, bảy ngày hắn phải chết các loại.

Còn khế ước nội dung thì là lấy Tiên đạo phù văn lạc ấn tại đây khối ứng thệ thạch phía trên.

Tô Vân quan sát một phen, chỉ thấy ứng thệ thạch còn chưa được cắt ra dấu vết, nghi ngờ nói: "Hồng La cô nương, ngươi không phải nói có người dùng Hỗn Độn Đại Đế tứ chi lẻn vào nơi đây, cắt ra ứng thệ thạch mang đi Đế Phong cái kia bộ phận lời thề ư? Vì sao nơi này không có để lại vết cắt?"

Hồng La nương nương cũng đang quan sát, nghi ngờ nói: "Thật không có vết cắt… Bất quá là năm đó, quả thực có người lẻn vào nơi đây trộm lấy ứng thệ thạch, Thiên hậu cũng là nói như vậy… Chẳng lẽ nói, ứng thệ thạch có hai khối?"

Tô Vân cẩn thận suy nghĩ một chút, quả thực có khả năng này, nói: "Hồng La cô nương, ngươi xem một chút vách núi này bên trên có hay không có tên của ngươi."

Hồng La nương nương gật đầu, tinh tế kiểm tra.

Tô Vân cũng tại nhìn bốn phía, tìm kiếm Hỗn Độn Đại Đế tứ chi, thầm nghĩ: "Thanh đồng phù tiết thu hút ta đi tới nơi này, như vậy Hỗn Độn Đại Đế tứ chi nhất định tại lân cận, có điều, sẽ ở nơi nào?"

Qua rất lâu, Hồng La nương nương tra xét xong trên núi tất cả phù văn lạc ấn, thất vọng lắc đầu, nói: "Cái này phù thề phía trên không có chúng ta tên…"

Tô Vân thôi thúc phù tiết, xung quanh chạy, nói: "Có thể hay không Thiên hậu đem bọn ngươi tên che giấu?"

Hồng La nương nương chán nản nói: "Nếu như che giấu, vậy thì phiền toái. Nàng cùng Đế Phong bản lĩnh không sai biệt nhiều, nàng che giấu mà nói, ta không cách nào phát hiện…"

Thanh đồng phù tiết tốc độ tăng tốc, đem Hỗn Độn cốc bốn phía phạm vi mấy chục dặm tìm khắp tìm một lần, nơi này bị

Hỗn Độn chi khí ép tới cực kỳ bằng phẳng, không có khả năng có giấu Hỗn Độn Đại Đế tứ chi!

Tô Vân trong lòng nôn nóng: "Hỗn Độn trong cốc, loại trừ ngọn núi này, liền không có vật gì khác nữa… Chờ một chút!"

Trong đầu hắn linh quang chợt lóe, quay ngược lại phù tiết, mặt hướng toà kia dãy núi.

Chỉ thấy toà kia dãy núi rất là vuông vức, cùng mặt khác đỉnh núi vô cùng khác biệt, chẳng qua từ ngọn núi đến xem, ngọn núi này cũng không có đi qua rèn luyện cắt chém, là một tòa tự nhiên ngọn núi!

"Hỗn Độn Đại Đế bị người cắt đứt tất cả đầu ngón tay, cưa bỏ tất cả xương sườn, móc đi trái tim, gỡ ra tai mắt mũi lưỡi, đổ vào ngũ sắc kim, thi chìm Hỗn Độn hải."

Tô Vân ngước nhìn ngọn núi này thể, lẩm bẩm nói: "Như vậy ngọn núi này, hẳn là hàm răng của hắn."

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, chậm rãi mở miệng, niệm tụng Hỗn Độn bảy chữ chân ngôn, chỉ thấy ngọn núi này loan đột nhiên chấn động, Hỗn Độn cốc rung chuyển không ngừng, mà ngọn núi kia cũng đang dần dần thu nhỏ, bỗng nhiên từ lòng đất nhổ tận gốc, hóa thành một cái dài đến bốn năm tấc hình nón!

Cái này hình nón phía ngoài, đột nhiên hiện ra lộng lẫy phù văn, tối tăm thâm ảo, mịt mờ mênh mông ở giữa truyền đến từng cơn Hỗn Độn thanh âm, đinh tai nhức óc!

Bốn phía Hỗn Độn trong cốc Hỗn Độn chi khí nhất thời giống như là nhận được triệu hoán bình thường, gào thét mà đến, hướng viên kia hình nón giống như trong hàm răng dũng mãnh lao tới!

Rất nhanh, Hỗn Độn cốc trực tiếp tự khô cạn, lộ ra đen thui mặt đất cùng bốn phía dãy núi.

Tô Vân giật mình trong lòng, vội vàng đem viên này răng thu vào bản thân Linh giới bên trong.

Hồng La nương nương vừa mừng vừa sợ, thất thanh nói: "Ứng thệ thạch bên trên lời thề giải trừ ư? Chúng ta khôi phục thân tự do?"

Nàng lao ra thanh đồng phù tiết, trên bầu trời truyền đến tiếng chuông giống như thanh thúy tiếng cười, sau một lúc lâu, Hồng La nương nương gào thét bay trở về, rơi vào thuyền hoa bên trên, hướng Tô Vân dùng sức vẫy tay, bởi vì quá phấn khởi, vẻ mặt có chút đỏ ửng.

"Thiên hậu đem chúng ta vây ở chỗ này, hiện nay cuối cùng khôi phục tự do thân! Chúng ta nhanh đi nói cho những người khác!"

Tô Vân rơi vào thuyền hoa bên trên, Hồng La nương nương hưng phấn đến nhảy nhót lên, thuyền hoa phi nhanh, hướng về phía sau đình những cái kia cung điện xông tới, đợi đi tới tòa thứ nhất cung điện phía trước, thuyền hoa tốc độ từ từ chậm lại xuống.

Hồng La nương nương có chút chần chờ, nói: "Ta hiện tại còn không biết lời thề là có hay không giải trừ, nhưng nếu không có giải trừ mà nói, chẳng phải là hại các nàng…"

Nàng quay ngược lại đầu thuyền, hướng ra phía ngoài bay đi, nói: "Ta trước một bước đi ra Hậu đình, chẳng phải sẽ biết có hay không giải trừ ư?"

Tô Vân nhịn không được nhắc nhở: "Hồng La cô nương, nếu là lời thề không có giải trừ, ngươi sẽ chết."

Hồng La nương nương phấn khởi sức lực vẫn còn, cười nói: "Nếu như là tại Hậu đình bên trong sống cả một đời, sống được so vương bát còn dài hơn, ta thà chết! Đi! Hiện tại ứng

thệ thạch không tại Hỗn Độn bên trong, lời thề nhất định giải trừ!”

Lòng tin nàng gấp trăm lần, thôi thúc thuyền hoa hướng về phía sau đình bên ngoài chạy tới, nói: “Năm đó Thiên hậu đưa nàng tiểu tình lang ra Hậu đình, ta liền lặng lẽ ở phía sau đi theo, biết một đầu rời đi con đường. Chúng ta cũng lặng lẽ chuồn đi…”

Tô Vân đứng tại thuyền hoa bên trên, chỉ thấy núi xanh như lông mày, hồ nước giống như là mỹ nhân mắt.

Cái kia thuyền hoa rơi vào trên mặt hồ, như là mỹ nhân đôi mắt tạo nên rung động.

Hồng La nương nương lôi kéo tay của hắn, tung người nhảy vào yên bình trong mặt hồ.

“Đông!”

Giống như là hòn đá nhỏ rơi vào mặt hồ, đánh vỡ yên tĩnh.

Tô Vân vốn cho là mình sẽ ướt sũng, không nghĩ tới sau một khắc, bọn họ vẫn đứng ở một mảnh hoang sơn dã lĩnh bên trong, bốn phía khắp nơi là tàn tạ cung điện, sụp đổ cung đình, khô bại tiên thụ, mộ hoang từng tòa, cực kỳ thê lương.

Hồng La nương nương ngơ ngác đứng ở nơi đó, trên mặt không biết là vui hay buồn.

Tô Vân đưa tay, ở trước mắt nàng liên tục lay động mấy lần, nhắc nhở: “Cô nương, chúng ta đã đi ra, lời thề có hay không giải trừ?”

Hồng La nương nương vẫn là đứng ở nơi đó, rất lâu chưa có lấy lại tinh thần đến, đột nhiên cười nói: “Đương nhiên là giải trừ!”

Tô Vân bị nàng sợ hết hồn, cái kia Hồng La nương nương lập tức nắm lấy tay của hắn hướng ra phía ngoài bay đi, cười

nói: “Ngươi là Đế đình chủ nhân? Ngươi nhất định biết chung quanh đây có gì vui địa phương a? Hiếm thấy đi ra một chuyến, chúng ta chơi trước mấy ngày lại trở lại cứu ra mặt khác tỷ muội!”

Tô Vân bị nàng kéo đến có chút lảo đảo, vội vàng tránh thoát tay của nàng, nghiêm mặt nói: “Nam nữ thụ thụ bất thân, ta là người có vợ…”

Hồng La nương nương sắc mặt trầm xuống, một đạo băng dải thòng lọng hạ xuống, đem Tô Vân trói bền chắc, kéo đến trước mặt, nâng khuôn mặt của hắn mạnh mẽ hôn mấy cái, to âm thanh to lên nói: “Nói cho nữ nhân ngươi, sau này mấy ngày ngươi là của lão nương!”

Tô Vân ngoan ngoãn xuống, lúng ta lúng túng nói: “Ngươi đừng đánh, ta mang ngươi đi chung quanh một chút là được. Ta tốt xấu là Đế đình chủ nhân, ngươi cần phải đến trước mặt người khác cho ta điểm mặt mũi…”

Hồng La nương nương mở ra Hồng La băng dải, kéo cánh tay của hắn xông về phía trước, cười nói: “Chúng ta nhanh đi, một khắc cũng đừng lãng phí!”

Tô Vân đành phải mang theo nàng du lịch Đế đình, dọc đường, Thiên Thị Viên các lão bằng hữu nhao nhao dừng chân quan sát.

“Bên cạnh bệ hạ lại đổi nữ nhân?”

“Ta bị bắt cóc!” Tô Vân tức giận nói, “Còn chưa tới cứu giá?”

Ngay sau đó mọi người rối rít nói: “Bệ hạ quả nhiên lại đổi nữ nhân, hắn tâm chi tra, hiếm thấy trên đời!”

“Sầm bá năm đó vì sao cứu hắn? Còn không bằng chôn trong hố.”

…

Hồng La nương nương hoài nghi nói: “Ngươi không phải Đế đình chủ nhân ư?”

Tô Vân mặt tối sầm lại, mắng chửi những này phản tặc, nói: “Nơi này là Thiên Thị Viên, không phải Đế đình, bởi vậy có chút phản tặc muốn hại trẫm.”

Bọn họ đi Nguyên Sóc tại Đế đình dịch trạm, năm đó dịch trạm hiện nay đã biến thành một đại thành thị, thương mậu qua lại, phát triển cực kỳ, đi tới Đế Tọa thương thuyền tung bay tại Bắc Minh trên biển, nối liền không dứt.

“Nhân gian thật tốt!”

Hồng La nương nương hưng phấn đến hô to gọi nhỏ, lôi kéo Tô Vân chạy ngược chạy xuôi, dùng Tô Vân tiền mua xuống đủ loại đồ vật.

Tô Vân trên người rất ít mang tiền mặt, ngay sau đó vỗ tay một cái, liền có Thông Thiên các người đến đây đưa tiền , mặc cho Hồng La tiêu xài, dù sao cũng xài không hết.

Hồng La nương nương lại đi mua đủ loại ăn, lại chạy tới chơi đủ loại chơi, thành thị này bên trong chơi chán, lại lôi kéo Tô Vân bay hướng tòa thành thị tiếp theo.

Tô Vân đành phải từ nàng, Thiên Thị Viên bên trong thành thị chơi một lần, đang gặp mùng bảy chợ quỷ, ngay sau đó hai người liền đi chợ quỷ bày quầy bán hàng.

Hồng La nương nương ngồi ở trong bóng tối, hướng những cái kia đến đây lịch luyện Nguyên Sóc sĩ tử giảng âm trầm chuyện ma.

Ngày thứ hai, nàng tinh thần gấp trăm lần, lôi kéo Tô Vân đi Nguyên Sóc mở mang kiến thức một chút phong thổ.

Tô Vân đi tới Nguyên Sóc Sóc Phương thành, chần chờ nói: "Ta phát lời thề, không thể đặt chân Nguyên Sóc nửa bước, ta liền không bồi ngươi…"

Hồng La nương nương bỗng nhiên đem hắn từ không trung kéo xuống, đặt tại trên đường cái, cười nói: "Hiện tại liền không phải nửa bước, mà là hai cái chân đều đứng tại Nguyên Sóc bên trên! Đi ——, đi ăn ăn ngon!"

Tô Vân trong đầu ầm ầm, ngơ ngác nhìn bản thân hai chân.

Cái này lời thề, là hắn đối Hàn Quân cùng Tần Vũ Lăng phát thề, hắn một mực kiên trì, dù là thực lực của hắn vượt qua Hàn Quân cùng Tần Vũ Lăng nhiều vô kể, cũng trước sau chưa hề phá thề.

Không nghĩ tới, hôm nay liền mơ mơ hồ hồ phá thề!

Tô Vân nghiến răng: "Cái này con mụ điên…"

Hồng La nương nương lôi kéo hắn ăn khắp cả Sóc Phương thành, lại chạy tới Văn Xương học cung trải nghiệm sĩ tử sinh hoạt, Tô Vân đành phải tới dạy tiết khóa. Lúc buổi tối, bọn họ ở tại Tô Vân năm đó ở qua trong tiểu lâu, Tô Vân nghe được bên cạnh truyền đến Hồng La nương nương tiếng ho khan.

Ngày thứ ba, bọn họ lại đến một cái khác thành thị, trải nghiệm phong thổ. Tối hôm đó, Tô Vân không nghe thấy tiếng ho khan của nàng, lúc này mới yên tâm.

Ngày thứ tư, bọn họ đến Đông đô, đến xem Cầu Thủy Kính cùng Tả Tùng Nham, hai người nhìn thấy Tô Vân thế mà bước lên Nguyên Sóc thổ địa, đều là kinh ngạc không thôi.

Ngày thứ năm, Tô Vân đứng tại bờ ruộng bên trên, nhìn Hồng La nương nương tại trong ruộng theo mười cái nông gia cô nương một bên cấy mạ một bên nói chuyện phiếm, tiếng cười thỉnh thoảng từ đồng ruộng truyền đến.

Ngày thứ sáu, Tô Vân cùng Hồng La nương nương cùng đi thả diều, đuổi theo thả diều chạy.

Đêm hôm đó, Hồng La nương nương bước chân không ngừng, lôi kéo hắn đến xem liền ban đêm phong cảnh.

Cuối cùng, hai người ngồi trên một ngọn núi , chờ đợi lấy mặt trời mọc.

"Nhân gian thật tốt."

Hồng La nương nương tựa vào Tô Vân bên người, khí tức từ từ nhỏ yếu xuống, thấp giọng nói: "Tự do thật tốt, ta không nên phi thăng… Ta lừa gạt ngươi, lời thề vẫn còn, ngươi trở lại nói cho các nàng biết, đừng đi ra…"

Đầu nàng tựa vào Tô Vân trên bờ vai, âm thanh càng ngày càng trầm thấp: "Ta hiểu lầm ngươi, ngươi không phải Tà Đế đồng đảng, ngươi rất hiền lành… Những ngày này…"

Nàng kịch liệt ho khan, tai mắt mũi miệng bên trong từ từ có Hỗn Độn chi khí chảy ra, hạ giọng cười nói: "Ngươi một mực bồi tiếp ta, giống như là người yêu đồng dạng…"

Tô Vân đứng dậy, thôi thúc thanh đồng phù tiết, nhanh chóng nói: "Ta hiện tại đưa ngươi trở lại Hậu đình còn kịp!"

"Không muốn!"

Hồng La nương nương dùng sức bắt hắn lại cổ tay, ngẩng đầu lên van xin nói: "Không cần đưa ta trở lại, ta thật vất vả mới thoát ra tới… Để cho ta chết ở bên ngoài!"

Tô Vân chần chừ một chút, nhẹ nhàng tránh thoát tay của nàng, đi vào thanh đồng phù tiết.

Phù tiết chuyển động, biến mất không còn tăm tích.

Hồng La nương nương lẻ loi trơ trọi ngồi tại đỉnh núi, nhìn phía đông đang tại bay lên ánh sáng mặt trời.

Tiên đình, Hỗn Độn hải chỗ sâu nhất.

Thanh đồng phù tiết xoay tròn lấy xuất hiện, Tô Vân đứng tại phù tiết bên trong, lấy ra Hỗn Độn Đại Đế răng, rất cung kính dâng lên.

Viên kia răng bay lên, rơi vào Hỗn Độn Đại Đế trong miệng.

"Ngươi muốn cái gì ban thưởng?" Một cái to âm thanh tại Tô Vân trong đầu vang lên.

"Ta có thể đem ban thưởng, đổi thành một chuyện khác ư?"

Tô Vân khom người nói: "Xin bệ hạ xóa đi trên hàm răng lời thề."

Ngày thứ bảy.

Mặt trời mới mọc ánh mặt trời chiếu sáng tại Hồng La nương nương cái trán, chiếu sáng dung nhan của nàng, nàng cũng không có như lời thề chết như vậy đi.

Một ngày này buổi sáng, Tô Vân trở lại Hậu đình, chuẩn bị hôm nay cùng Thủy Oanh Hồi quyết đấu.

—— —— nhân gian thật tốt, cầu phiếu vé càng tốt hơn , nguyệt phiếu báo nguy, cầu các huynh đệ hỏa lực trợ giúp a ~

Chương 545 : Ngũ trùng đạo trường lộ ra thần uy

Chương 546: Ngũ trùng đạo trường lộ ra thần uy

Tô Vân bước đi nhẹ nhàng, đi lại ở phía sau đình kết nối từng tòa tiên sơn phủ đệ cầu dài bên trên, cầu dài nằm sóng, hồ trời một màu, hoặc đi tại dãy núi ở giữa, như sau cơn mưa xanh đỏ.

Lòng dạ hắn một mảnh bao la, hắn từ chối đi Hỗn Độn Đại Đế cho chỗ tốt, mà lựa chọn nội tâm của mình, chỉ cảm thấy tất cả đột nhiên trở nên rộng rãi.

Cầu dài đi qua Chiêu Dương tiên cung, trong cung tiên phi bay ra, quan sát hắn, cười nói: "Ngươi chính là Đế đình chủ nhân? Dáng dấp thật sự là tuấn tú. Đế Phong sứ giả muốn giết ngươi đây! Những ngày này, nàng Trường Nhạc cung bên trong luyện kiếm, tu vi kinh người!"

Tô Vân mỉm cười cảm ơn, tiếp tục tiến lên.

Cầu dài đi qua Phi Tiên cung, Phi Tiên cung tiên phi dẫn người xuất cung, ngồi Phượng Hoàng liễn phi hành tại cầu bên cạnh, quan sát hắn, tiếc hận nói: "Thật sự là đáng thương, còn trẻ như vậy liền phải chết. Đế Phong sứ giả ngày hôm trước tới bản cung nơi này, thi triển Đế Phong kiếm đạo, hướng bản cung thỉnh giáo, để cho ta sửa chữa nàng kiếm đạo bên trong sơ hở. Kiếm đạo của nàng bên trong sơ hở càng ngày càng ít."

Tô Vân cảm ơn, nói: "Nương nương yên tâm, ta sẽ cẩn thận."

Cái kia tiên phi lắc đầu nói: "Ngươi tại nàng dưới kiếm, không bảo đảm tính mạng."

Tô Vân lại đi qua một mảnh tiên sơn, nơi đó có Tăng Thành cung, Hợp Hoan cung, hai cung tiên phi cũng chỉnh lý tốt tọa giá, ngồi bảo liễn mà đến, Hợp Hoan cung tiên phi nhìn về phía Tô Vân, khen: "Thật là một cái phong lưu dáng vẻ thiếu niên lang, ta thấy mà yêu. Đáng tiếc sắp chết."

Tô Vân mỉm cười nói: "Tỷ tỷ sao lại nói lời ấy?"

Cái kia tiên phi có chút phúc hậu, giỏi về lời nói, cười nói: "Thủy Oanh Hồi tu luyện Bất Diệt huyền công, tu luyện tới đệ nhị huyền, mấy ngày nay tới ta trong cung thỉnh giáo, đem hắn tìm hiểu ra đệ nhị huyền nói thẳng ra, xin ta sửa chữa. Hiện nay tu vi của nàng, chỉ sợ tiến thêm một bước."

Tô Vân cảm ơn, không hề sợ hãi, tiếp tục tiến lên.

Phía trước là Lan Lâm cung, Phi Hương cung, Phượng Hoàng cung, Uyên Loan cung, các cung tiên phi nương nương cũng nhao nhao di giá, tràn đầy phấn khởi đi vào quan sát Tô Vân cùng Thủy Oanh Hồi đánh một trận.

"Khó trách liền Thiên hậu cũng động lòng, Hồng La cũng đi cướp."

Các nàng nhao nhao hướng Tô Vân nhìn tới, cười nói: "Quả nhiên có mười phần tư sắc. Đáng tiếc, cái kia Thủy Oanh Hồi cao hơn một bậc, tại ngươi rơi vào nam nữ hoan ái thời điểm, nàng đi các cung thỉnh giáo công pháp, kiếm đạo, phát triển phi phàm."

"Với tư cách Tà Đế sứ, hẳn là sẽ có chút thủ đoạn a? Đáng tiếc, không giải quyết được vấn đề."

Tô Vân mỉm cười đối mặt, không có nửa điểm tức giận.

Sắp tới Vị Ương cung lúc, Oánh Oánh đã sớm bay ra, bụng nhỏ ăn tròn xoe, nhìn thấy Tô Vân, liền vội vàng tiến lên nói nhỏ: "Ta mấy ngày nay liều mạng ăn, cố gắng ăn, Thiên hậu thiện phòng đã không làm được mới nhỏ thơm bánh. Nhanh lên một chút, ta giúp ngươi bù đắp những cơ sở kia Tiên đạo phù văn!"

Nàng đi vào Tô Vân Linh giới, lập tức đi tới hoàng chung bên cạnh, đem bản thân mới học được phù văn từng cái lạc ấn tại hoàng chung bên trên.

"Hai ngàn sáu trăm loại phù văn, còn chưa đủ, vẫn là không cách nào vận chuyển!"

Oánh Oánh lo lắng vô cùng, xoay quanh hoàng chung bay tới bay lui, lúc này, hoàng chung phát ra cạch cạch một tiếng, tầng thấp nhất vi khắc độ vậy mà bắt đầu chuyển động!

Oánh Oánh kinh ngạc, bay lên, chỉ thấy vi khắc độ khẽ động, lập tức kéo theo tích tắc khắc độ, tiếp lấy kéo theo giây khắc độ, tự khắc độ!

Tô Vân môn này hoàng chung thần thông, vậy mà có thể vận chuyển!

Oánh Oánh lúc này mới chú ý tới tích tắc khắc độ bên trên Hỗn Độn phù văn so lúc trước nhiều hơn rất nhiều, vội vàng hỏi. Tô Vân nội tâm cười nói: "Ta được đến Hỗn Độn Đại Đế răng, những phù văn này là Đại Đế răng bên trên."

"Chẳng lẽ là có thêm những này Hỗn Độn phù văn nguyên nhân, cho nên thần thông vận chuyển?" Oánh Oánh suy đoán nói.

"Đại khái là vậy."

Tô Vân cũng không rõ lắm, nói: "Ta chỉ cảm thấy một thân nhẹ nhõm, liền cái này thần thông cũng biến thành dễ dàng hơn."

Oánh Oánh không hiểu, không biết tại sao lại phát sinh loại tình huống này, thầm nghĩ: "Theo lý mà nói, sĩ tử chỉ có hoàn thành tầng thấp nhất khắc độ, lấy vi đến lôi kéo tích tắc, từ đó làm cho cả thần thông vận chuyển lại. Có tầng thấp nhất khắc độ, mới có thể kéo theo cao tầng khắc độ, mới có thể hình thành chu thiên vận chuyển. Chỉ là, cái này còn thiếu hụt nhiều như vậy khắc độ, vì sao thần thông liền có thể vận chuyển?"

Nàng không hiểu chút nào.

Tô Vân nghênh tiếp Tống Mệnh cùng Lang Vân, hai người tuy là khẩn trương, nhưng thoạt nhìn rất nhẹ nhàng, Tống Mệnh cười nói: "Thánh Hoàng mấy ngày nay có thể từng khoái hoạt? Không biết là có hay không có thủ đoạn ứng phó Thủy Oanh Hồi?"

Tô Vân mỉm cười nói: "Có bảy tám phần nắm chắc."

"Bảy tám phần nắm chắc?"

Tống Mệnh đè thấp giọng, trước mắt thấp giọng nói: "Ta mấy ngày nay nghe được tiếng gió, Thủy Oanh Hồi tìm Hậu đình các cung quý phi nương nương, giúp nàng hoàn thiện công pháp và kiếm đạo thần thông, phát triển cực lớn! Ngươi cũng không thể bất cẩn!"

Tô Vân kinh ngạc nói: "Ngươi là thế nào biết Thủy Oanh Hồi đi các cung tìm quý phi lĩnh giáo?"

Tống Mệnh sắc mặt hơi đỏ, liên thanh ho khan, không nói thêm gì nữa.

Lang Vân tiến lên, nói: "Thủy Oanh Hồi lúc trước chiêu pháp có điểm yếu, đó là nàng người này có điểm yếu, nàng cũng không thể đem Cửu Huyền Bất Diệt tìm hiểu đến cực hạn, cũng không cách nào đem đế kiếm tìm hiểu đến cực hạn. Nhưng Hậu đình những này quý phi nương nương đều là ghê gớm tiên gia cao thủ, tầm mắt kiến thức bất phàm, các nàng

dốc lòng chỉ điểm, Thủy Oanh Hồi bản lĩnh nhất định nước lên thì thuyền lên! Nàng có thể nói là tiên bên dưới đệ nhất nhân, nhưng ta có một kế có thể phá đi.”

Tô Vân nói: “Nói đi.”

Lang Vân gật gù đắc ý nói: “Ta nhìn cái này nương môn nhi đối cha nuôi có ý tứ, cha nuôi sao không thuận nước đẩy thuyền, bán đi nhan sắc…”

Tô Vân cười ha ha, lắc đầu nói: “Lang huynh, ngươi suy nghĩ nhiều. Thủy Oanh Hồi là muốn thành đại sự người, lòng dạ độc ác, liền nàng sư huynh sư tỷ đều giết. Một thân trong lòng, cho dù có thể tích trữ đến tình cảm, cũng là thứ yếu, bé nhỏ không đáng kể. Bán đi nhan sắc, chỉ là đổi lấy chế nhạo mà thôi.”

Hắn nhìn thấy Thủy Oanh Hồi, nữ tử này đang cùng Thiên hậu cười cười nói nói hướng bên này đi tới. Tô Vân đi ra phía trước, Thiên hậu nương nương nói: “Đế đình chủ nhân, ngươi là Tà Đế sứ giả, nàng là đương triều Tiên Đế sứ giả, các ngươi tất có đánh một trận. Có điều, bản cung khuyên bảo một câu, các ngươi đều là vâng mệnh mà làm, giữa các ngươi cũng không ân oán, không cần thống hạ sát thủ.”

Tô Vân cảm ơn.

Thủy Oanh Hồi cười nói: “Tô Thánh Hoàng tại hạ giới uy danh hiển hách, vãn bối chỉ sợ không phải là Tô Thánh Hoàng đối thủ.”

Thiên hậu nương nương ân cần nói: “Đế đình chủ nhân, nghe nói Hồng La nha đầu kia đem ngươi trói lại đi, không có đem ngươi thế nào a?”

Tô Vân lộ ra vẻ xấu hổ, nói: “Ta liều mạng chống cự, chỉ là không bằng nàng, bị nàng trói lại đi. Cũng may Hồng La nương nương thấu tình đạt lý, ta nói rõ Thiên hậu nương

nương nỗi khổ tâm, nàng liền buông được, đem ta phóng thích.”

Thiên hậu cảm khái nói: “Vẫn là miệng ngươi lưỡi tốt. Nàng đã oán trách ta mấy ngàn năm, đều là cũng không có việc gì liền tới chơi đùa trừng trị ta, nói ta lôi kéo Hậu đình các tỷ muội cùng một chỗ chôn cùng. Nàng lại thế nào rõ ràng của ta dụng tâm lương khổ?”

Nàng nói đến đây, cũng không nhịn được có chút bi phẫn, giọng nói tăng thêm: “Nếu là không có bản cung tại đương triều Tiên Đế phía trước giao thiệp, cái này Hậu đình bên trong nữ tử có thể còn sống sót mấy người?”

Thiên hậu lời vừa nói ra, Hậu đình bên trong các cung nương nương, Chiêu Nghi, Tiệp dư, 婬 nga, cho hoa, mỹ nhân các loại hậu cung tần phi bọn họ nhao nhao gật đầu, khen ngợi Thiên hậu anh minh.

Thiên hậu rơi lệ, nghẹn ngào hai tiếng, lúc này mới tại mọi người khuyên bảo ngừng lại, nói: “Bản cung dùng hết khả năng, duy trì một phương này yên lòng. Các ngươi cũng làm biết trong chiến loạn nữ tử chúng ta là bực nào kết quả bi thảm, nếu không có bản cung bảo vệ một phương này tịnh thổ, không biết cái này trong cung có bao nhiêu nữ tử chết thảm!”

Mọi người cảm xúc rất nhiều.

Thiên hậu lại nói: “Đế đình chủ nhân, Hồng La nha đầu kia ở đâu? Các ngươi biến mất mấy ngày nay, Hậu đình phát sinh một việc lớn. Cái kia Hỗn Độn cốc đột nhiên rỗng, bên trong ứng thệ thạch cũng không cánh mà bay, bản cung những ngày này lòng nóng như lửa đốt, ngươi cũng biết chuyện gì xảy ra?”

Tô Vân nói: “Ta cũng không biết Hồng La nương nương ở đâu, Thủy Oanh Hồi Đế sứ cho ta áp lực quá lớn, mấy ngày

nay ta tại bế quan tìm hiểu. Còn ứng thệ thạch, thứ này, có lẽ biến mất cũng là chuyện tốt a?"

Thiên hậu thật sâu liếc hắn một cái, nói khẽ: "Ứng thệ thạch can hệ trọng đại, bản cung lo lắng có đạo chích chi đồ cầm ứng thệ thạch uy hiếp Hậu đình. Hỗn Độn cốc nguy hiểm nặng nề, có thể gọt tiên hóa phàm, không phải Hỗn Độn chi bảo không thể tiến vào. Trừ phi người kia có trong hỗn độn bảo vật. Nếu là có người trộm đi ứng thệ thạch, vẫn là trả lại trở về thì tốt hơn, bản cung sẽ không tức giận. Nếu là không giao, điều tra ra mà nói, bản cung liền sẽ động lôi đình chi nộ."

Các cung tần phi ánh mắt nhao nhao rơi vào Tô Vân trên người, mang theo mấy phần địch ý.

Tô Vân khẽ mỉm cười, không nói thêm gì.

Thiên hậu thấy hắn không nói lời nào, nói: "Hôm nay là việc lớn, hai vị Đế sứ tranh đấu, há có thể bị ta Hậu đình việc nhỏ trì hoãn? Đã như vậy, hai vị xin mời."

Tô Vân khom người, Thủy Oanh Hồi cũng hướng lên trời sau khom người, hai người dọc theo cầu dài hướng nơi xa đi tới.

Thiên hậu ánh mắt lấp lóe, bách xà nhà cung tần phi đi tới, nói nhỏ: "Thiên hậu nương nương, ngươi nghi ngờ cái kia ứng thệ thạch cùng hắn có quan hệ?"

Thiên hậu nhẹ nhàng gật đầu, nói: "Hơn phân nửa là hắn cùng Hồng La cùng một chỗ làm. Hồng La hồ đồ, nhưng không có bao nhiêu bụng dạ, nhưng mà vị này Đế đình chủ nhân bụng dạ cực sâu. Hắn lại là Tà Đế người, Tà Đế tái xuất, uy hiếp đến chính là bản cung cùng toàn bộ Hậu đình ah."

Tất cả tần phi nương nương đi tới, nghe vậy đều là trong lòng nghiêm nghị.

“Ý của nương nương là, hắn trộm lấy ứng thệ thạch, là thuộc về Tà Đế gợi ý?”

Tiệp dư nương nương nói: “Tà Đế muốn mượn ứng thệ thạch tới khống chế chúng ta?”

Thiên hậu ánh mắt rơi vào Tô Vân trên người, nói: “Người này lòng lang dạ thú, nguy hại cực lớn. Cũng may, hắn rất nhanh liền phải chết rồi.”

Nàng nói khẽ: “Thủy Oanh Hồi cái nha đầu này cơ trí cực kì, thế mà chạy tới hướng ta thỉnh giáo. Bản cung vừa vặn biết được Hỗn Độn cốc khô cạn ứng thệ thạch biến mất một chuyện, liền suy đoán là vị này Tà Đế sứ cùng Hồng La gây nên. Bản cung bởi vậy mượn Thủy Oanh Hồi thanh đao này, tới tru sát một cái tai hoạ…”

Tô Vân cùng Thủy Oanh Hồi đi tới trên không cầu dài chỗ ngã ba, hai người hai bên trái phải, mỗi người dọc theo hành lang cầu tiếp tục tiến lên.

Đạo này hành lang cầu treo tại bầu trời, lượn vòng một vòng, vòng qua một tòa cô phong, liền lại tập hợp một chỗ.

Lúc trước, Tô Vân cùng Thủy Oanh Hồi cùng đường đối mặt mà đi, nhưng mà vòng qua toà này cô phong, chính là đối lập mà đi.

Hai người cách xa nhau còn có trăm trượng, mỗi người khí tức đã ấp ủ tới cực điểm, sau lưng tráng lệ nội tâm từ từ đứng lên, đỉnh thiên lập địa, thần quang doanh tiêu!

Thủy Oanh Hồi khẽ mỉm cười, đột nhiên rút kiếm, sau lưng cao lớn Thiên Tượng nội tâm đồng thời tụ khí làm kiếm, đế kiếm kiếm đạo bộc phát!

Phía trước trăm trượng lang kiều mạn đạo, bành bành nổ tung, tại trong kiếm quang hóa thành bột mịn!

“Coong!”

Thủy Oanh Hồi cái này vô song kiếm đạo đâm vào Tô Vân phía trước, đột nhiên một cái hồng chung hiện lên, tại kiếm đạo của nàng bên dưới hiện hình.

Đó là một cái không gì so sánh nổi chuông lớn, như là vô số ngân hà chiếm cứ mà thành, Chung sơn Chúc Long, nhưng mà Chung sơn nhưng tại vận chuyển, vi tích tắc biến hóa, tầng tầng tiến dần lên, từng tôn Thần Ma xuất hiện tại vi khắc độ bên trên, xoay quanh Tô Vân xoay tròn không ngừng.

Tô Vân đứng tại tan vỡ cầu có mái che bên trên, cất bước đi thẳng về phía trước, bước chân bình thường giẫm trên không trung, xâm nhập Thủy Oanh Hồi kiếm đạo bên trong!

Chỉ thấy tầng thứ hai tích tắc khắc độ tại đế kiếm kiếm đạo vô khổng bất nhập kiếm đạo bên dưới hiện hình, hóa thành từng cái cổ xưa vô cùng Hỗn Độn phù văn, dày nặng vô cùng, tối tăm xoay tròn, a phủ huyền bí.

Thủy Oanh Hồi sắc mặt biến hóa, ngay sau đó nhìn ra Tô Vân môn này kỳ dị thần thông bên trong có thật nhiều khắc độ thiếu hụt lạc ấn, lập tức hiểu được: “Hắn nội tình không đủ, không cách nào hoàn thiện thần thông, những này thiếu hụt bộ phận, chính là hắn thần thông chỗ sơ hở!”

Nàng lập tức biến chiêu, đế kiếm kiếm khí mênh mông, như là vô số màu vàng châm kiếm bắn nhanh, từ những cái kia thiếu hụt khắc độ bên trong xuyên qua!

“Xèo” “Xèo” “Xèo” !

Những cái kia kiếm khí đâm vào hoàng chung nội bộ, lập tức tĩnh lại, bị định tại tầng tầng kỳ dị trong đạo trường.

Thủy Oanh Hồi thân pháp thi triển ra, xoay quanh Tô Vân trên dưới trái phải xuyên qua bất định, đặc biệt là nàng nội

tâm, càng là tới lui như ánh sáng như điện, tốc độ nhanh chóng làm người ta không kịp nhìn!

Đế kiếm kiếm đạo tại nàng cùng nội tâm trong tay thi triển ra, chỉ nghe đương đương tiếng vang không dứt, chiếc chuông lớn kia một tầng lại một tầng khắc độ cuối cùng tại nàng điên cuồng trong công kích hiển hiện ra!

Tầng thấp nhất Thần Ma lạc ấn vì Tiên đạo phù văn, bên trên một tầng Hỗn Độn phù văn, lên một tầng nữa chính là cực kỳ thâm ảo kiếm đạo đạo trường, trong đó kiếm đạo lạc ấn đại khí bàng bạc, cứ việc một ít lạc ấn không bằng đế kiếm kiếm đạo, nhưng có cực kỳ chỗ xuất sắc.

Sau đó là ấn pháp đạo trường, Hỗn Độn đạo trường, một cái so một cái thâm ảo!

Môn thần thông này thật có sơ hở, thậm chí sơ hở rất nhiều, nhưng mà chính là bởi vì cái này ngũ trùng đạo trường, dẫn đến nàng bất kỳ công kích đều không thể đột phá ngũ trùng đạo trường, làm bị thương Tô Vân!

Chương 546 : Càn khôn một nắm

Chương 547: Càn khôn một nắm

Thủy Oanh Hồi điên cuồng tấn công, này mười ngày thời gian, tiến bộ của nàng nổi bật, lúc trước kiếm đạo của nàng trình độ đã cực kỳ bất phàm, hiện nay hướng về phía sau đình các cung nương nương lĩnh giáo, kiếm đạo trình độ nâng cao một bước!

Đây chính là cùng cường giả giao lưu chỗ tốt.

Nếu là Ly Long nước cạn hí kịch tôm cá, chỉ cùng tôm cá làm bạn, giao lưu, cho dù có chỗ phát triển, cũng là có hạn. Nếu là kiểu đằng trên chín tầng trời, đi tại thần tiên ở giữa, như vậy phát triển nhất định rất nhanh!

Nàng đã là như thế.

Hậu đình các cung nương nương, đều là nữ tử bên trong anh kiệt, mỗi người tài năng và học vấn trí tuệ đều là tài năng xuất chúng, nếu không phải như thế, cũng không thể phi thăng thành tiên, ngồi lên hậu cung nương nương bảo tọa.

Trên đời này, cũng chỉ có Tà Đế mới có thể đem như vậy một chút tài trí tuyệt hảo nữ tử tập hợp một chỗ!

Người khác đặc biệt là nam nhân, chỉ có thấy được Hậu đình tuyệt sắc giai nhân phung phí mê mắt, nhưng không nhìn thấy những cô gái này mạnh mẽ, nhưng nàng Thủy Oanh Hồi thân là nữ tử, lại có thể nhìn ra điểm này, bởi vậy nàng nắm chặt này mười ngày thời gian.

Đế kiếm kiếm đạo bác đại tinh thâm, chỉ dựa vào nàng cá nhân trí tuệ, khó mà lĩnh ngộ hoàn toàn, nhưng mà có hậu đình các cung nương nương giúp nàng tìm hiểu, này mười ngày tới tầm mắt của nàng kiến thức có thể nói tăng vọt!

Nàng thậm chí có tự tin, Tô Vân căn bản phá không đi kiếm đạo của nàng chiêu thức!

Cho dù có thể, nàng cũng có thể cùng Tô Vân đồng quy vu tận!

Đương nhiên, người chết kia khẳng định là Tô Vân, bởi vì nàng nắm giữ Bất Diệt huyền công, luyện thành đệ nhị huyền, Tô Vân cho dù cùng nàng đồng quy vu tận cũng không thể nào làm được!

Nhưng mà, nàng không có nghĩ tới là, Tô Vân lần này cũng không cùng nàng tranh tài kiếm đạo, mà là đổi một loại thần thông.

Tô Vân đứng tại chuông bên dưới, rất có một loại ta đạo cô tích trữ, vạn pháp bất xâm cảm giác!

Đó là một loại ta đạo vô địch trạng thái, cho nàng vô cùng lớn cảm giác áp bách!

"Ta không tin, ta không phá được thần thông của ngươi!"

Thủy Oanh Hồi thét dài, đột nhiên điều động tất cả tu vi!

Nàng này mười ngày phát triển lớn nhất cũng không phải là kiếm đạo, mà là công pháp của nàng!

Đế Phong chỉ truyền thụ cho nàng Cửu Huyền Bất Diệt đệ nhất huyền, Bất Diệt huyền công, mà nàng nhưng từ đệ nhất huyền bên trong tìm hiểu ra đệ nhị huyền.

Cửu Huyền Bất Diệt, mỗi tăng lên nhất huyền, thực lực tu vi tăng lên liền không thể so sánh nổi, đây cũng là Thủy Oanh Hồi mặc dù là đồng môn bên trong tiểu sư muội, lại có thể

chém giết Thu Vân Khởi, Lâu Châu Thúy đám người nguyên nhân!

Lần này nàng mượn Hậu đình các cung nương nương trí tuệ, hoàn thiện Bất Diệt huyền công, mang cho nàng tu vi bên trên tăng lên cũng là không thể coi thường.

Càng thêm quan trọng chính là, nàng nhận được Thiên hậu chỉ điểm!

Thiên hậu chịu chỉ điểm nàng, quả thực nằm ngoài dự liệu của nàng, làm nàng mừng rỡ.

Thiên hậu là có thể cùng hiện nay Tiên Đế tranh đấu tồn tại, năm đó nếu không phải Tiên Đế vận dụng chút thủ đoạn, như vậy hiện nay Tiên Đế trên bảo tọa người đang ngồi, nói không chừng chính là Thiên hậu!

Thiên hậu chỉ điểm nàng, không thể coi thường, không để cho nàng cấm viên mãn đệ nhị huyền, thậm chí bắt đầu tiến quân thứ ba huyền!

Cái này mang cho nàng tu vi bên trên khủng bố tăng lên!

"Coong!"

Một tiếng chấn động kịch liệt truyền đến, Tô Vân trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc, Thủy Oanh Hồi kiếm đạo thần thông, đột nhiên uy năng tăng mạnh, lại có thế tồi khô lạp hủ, thế muốn đem hắn hoàng chung thần thông đánh xuyên qua!

Đòn đánh này để hắn khí huyết di động, nhịn không được lui về phía sau một bước, hoàng chung phía ngoài đủ loại phù văn hỗn loạn như vậy một cái chớp mắt!

Đột nhiên lại là coong một tiếng vang thật lớn, Thủy Oanh Hồi trong tay đế kiếm trở nên chậm xuống, có một loại cử trọng nhược khinh, kiếm bên trên nâng một cái chư thiên thế giới cảm giác, một kiếm đâm vào hoàng chung phía ngoài!

Tô Vân khó chịu hừ một tiếng, lần nữa lui về phía sau một bước.

Oánh Oánh sợ hãi kêu, cắn vào bản thân tay phải bốn cái ngón tay, buộc bản thân không gọi phát ra đến, miễn cho quấy nhiễu được Tô Vân.

"Oánh Oánh tiểu hữu, không cần khẩn trương."

Thiên hậu phát giác được lo lắng của nàng, cười nói: "Bản cung nhìn Đế đình chủ nhân còn có dư lực, cũng không thấy thất bại."

Oánh Oánh anh một tiếng, trong lòng vẫn là bất ổn.

Người khác không biết Tô Vân thần thông, nhưng nàng lại biết đến rõ rõ ràng ràng.

Tô Vân thần thông không phải người khác truyền thụ cho, mà là bản thân khai sáng, ngay tại gần nửa canh giờ trước đó, Tô Vân còn không thể để môn thần thông này vận chuyển lại!

Thậm chí, hắn là dựa vào Oánh Oánh liều mạng ăn nhỏ thơm bánh, đem bản thân ăn đến béo mập tròn xoe, mới đổi lấy thần thông vận chuyển!

Hắn cái này giật đầu cá, vá đầu tôm chắp vá có được thần thông, có khả năng chống đỡ được Thủy Oanh Hồi trước mấy chiêu đã khiến Oánh Oánh hô to ngoài ý muốn, hiện tại, chỉ sợ chính là Tô Vân thần thông sụp đổ thời điểm!

Tô Vân tại Thủy Oanh Hồi công kích đến liên tiếp lui về phía sau, rất nhanh cũng đã lùi về cầu gãy phía trên, khí huyết của hắn di động, bước chân không ổn định, chẳng những bước chân không ổn định, hoàng chung cũng ở tại sáng tối ảm đạm bên trong, dường như lúc nào cũng có thể tại Thủy Oanh Hồi công kích đến sụp đổ!

Thiên hậu khen ngợi, nói: "Hai vị này Đế sứ quả thật phi phàm, một thân thực lực, trên cơ bản đã có thể vượt qua tiên phàm, miễn cưỡng đạt đến Kim Tiên tiêu chuẩn."

Các cung nương nương nhao nhao đồng ý, nói: "Chỉ là bọn hắn không có thành tiên, không cách nào tu thành tiên nguyên, nhiều nhất là tầng thấp nhất Kim Tiên."

Thiên hậu nói: "Cũng không thể coi thường."

Nhưng vào lúc này Tô Vân đứng tại chuông bên dưới, bước đi di động, bàn tay hóa thành đệ nhất tiên ấn, cách hoàng chung, hướng Thủy Oanh Hồi vỗ tới!

Hoàng chung coong một tiếng chấn động, trên vách chuông từng cái phù văn sáng tối chập chờn, đột nhiên từ vách chuông bên trong bay ra, hóa thành từng tôn Thần Ma!

Những cái kia Thần Ma rõ ràng là từng loại Tiên đạo phù văn từ mặt phẳng biến thành lập thể, từ đó trở nên rất sống động, hình thành Tô Vân Tiên đạo đại thủ ấn!

Thủy Oanh Hồi làm như không thấy, kiếm quang tiến quân thần tốc, đem cái kia Tiên đạo bàn tay lớn quấy đến vỡ nát!

Tô Vân bộ pháp đan xen, hóa thành thứ tư tiên ấn Tử Phủ ấn, bàn tay vỗ nhè nhẹ tại hoàng chung vách trong, vách chuông lại là coong một tiếng chấn động, Tử Phủ ấn bay ra!

Tử Phủ ấn uy lực liền phải vượt qua đệ nhất tiên ấn rất nhiều, chính là Tô Vân tìm hiểu Chúc Long Tử Phủ tự mình tìm hiểu ra thần thông, cực kỳ bá đạo, có thể nói là Tô Vân đắc ý nhất tự sáng tạo thần thông!

Thủy Oanh Hồi cười lạnh, trực tiếp lấy cuồn cuộn pháp lực thôi thúc kiếm đạo, nghiền ép Tử Phủ ấn!

Hai người chiêu pháp va chạm, Tử Phủ ấn biến thành bàn tay lớn cùng lòng bàn tay Tử Phủ bị kiếm quang xuyên thủng,

đâm vào chuông bên trên!

Chuông ở dưới Tô Vân khí huyết di động, lại lùi lại một bước, ngay sau đó một chỉ điểm tại chuông trên vách trong!

Hoàng chung vách ngoài, phù văn xoay tròn, hóa thành bảy đại Hỗn Độn chân ngôn phù văn, kèm theo hồng chung đại lữ chấn động, tiếng chuông bên trong lại xen lẫn Hỗn Độn thanh âm, phảng phất trong hỗn độn Cổ Thần thầm thì!

Một kích này uy lực, càng tại Tử Phủ ấn phía trên, cùng Thủy Oanh Hồi kiếm đạo tương xứng!

Tống Mệnh cùng Lang Vân gặp tình hình này, vẻ mặt đều biến, nói thầm một tiếng: "Xong rồi!"

Bọn họ cũng đều biết, Tô Vân là tam bản phủ, hắn Hỗn Độn Tru Tiên chỉ uy lực tuy cực kỳ cường đại, lúc trước Tô Vân chính là dựa vào một chiêu này, đem Tiêu Tử Đô cùng Dạ Hàn Sinh hai vị này Tiên Đế môn sinh đánh bại.

Nhưng Tô Vân tu vi, chỉ có thể thi triển bốn lần Hỗn Độn Tru Tiên chỉ, liền sẽ tiêu hao hầu như không còn!

Đó là, hắn liền vô lực phản kháng Thủy Oanh Hồi, tất nhiên sẽ bị Thủy Oanh Hồi chém giết!

Tô Vân nhưng không có Bất Diệt huyền công, đối mặt Thủy Oanh Hồi kiếm đạo, tuyệt đối chỉ còn đường chết!

Quả nhiên, Tô Vân cũng ý thức được Hỗn Độn Tru Tiên chỉ không cách nào làm bị thương Thủy Oanh Hồi, lập tức bỏ đi không cần, ngược lại thi triển mặt khác thần thông, cách hoàng chung, đem Vũ tiên nhân kiếp vận kiếm đạo mười sáu thiên sử dụng ra!

Hắn cách vách chuông thi triển kiếm đạo thần thông, trên vách chuông liền tự động bắn ra tương ứng kiếm đạo thần thông, công hướng Thủy Oanh Hồi, mà Thủy Oanh Hồi phá

chiêu thức của hắn, đạo pháp thần thông dư uy đánh mà đến, lại bị hoàng chung ngăn lại, không cách nào tác dụng đến Tô Vân bản thể.

Đây chính là hoàng chung chỗ ảo diệu, chỉ có ta đánh ngươi phần, không có ngươi đánh ta chỗ!

Bất quá, Tô Vân cứ việc có kiếp vận kiếm đạo thứ mười bảy thiên, Kiếp Phá Mê Tân, có thể phá giải đế kiếm kiếm đạo, nhưng tu vi khoảng cách thực sự quá lớn, căn bản không thi triển được, liền bị Thủy Oanh Hồi ngắt lời!

Thủy Oanh Hồi lâu đứng không dưới, không khỏi tức giận, thôi thúc Cửu Huyền Bất Diệt thứ ba huyền, một thân khí huyết bốc hơi, sau lưng Thiên Tượng nội tâm như là tiền đánh bạc máu bình thường, trở nên đỏ thẫm, phảng phất có thân thể máu thịt, như thần như ma!

"Hôm nay, đánh nát ngươi xác rùa đen!"

Thủy Oanh Hồi cùng Thiên Tượng nội tâm đồng thời hét lớn, đồng thời xuất kiếm, kiếm đạo chém xuống, bổ ra Tô Vân thần thông, chém ở hoàng chung bên trong!

Hoàng chung phát ra tiếng vang, kiếm quang những nơi đi qua, trên vách chuông phù văn nhất thời sụp đổ!

Oánh Oánh vẻ mặt đột biến, gắt gao cắn vào bản thân bốn cái đầu ngón tay ríu rít hai tiếng, chỉ thấy Thủy Oanh Hồi cầm kiếm mà đi, cùng Thiên Tượng nội tâm cùng một chỗ giết vào hoàng chung bên trong, kiếm đạo khuếch trương, phá vỡ tất cả!

Thiên hậu thấy thế, cười nói: "Oánh Oánh tiểu hữu, không cần phải lo lắng, bản cung vừa mới phân phó, để cho bọn họ không cần trở mặt, hạ thủ lưu tình. Có lẽ Thủy Oanh Hồi sẽ cho bản cung một cái mặt mũi."

Oánh Oánh vội vàng nói: "Nếu là nàng không để lại mặt mũi đâu?"

Thiên hậu bất đắc dĩ nói: "Như vậy bản cung cũng không có phương pháp, ai bảo nàng sư phụ là đương triều Tiên Đế đâu?"

Nàng lời còn chưa dứt, Tô Vân Thiên Tượng nội tâm bàn tay mở ra, Tô Vân dời bước, từ hoàng chung bên trong bước ra, đứng tại nội tâm lòng bàn tay.

Mà Thủy Oanh Hồi giết vào hoàng chung bên trong, tùy ý phá hoại, nhưng mà vượt quá nàng dự kiến chính là, hoàng chung cũng không bởi vậy hư hại!

Chẳng những không có nghiền nát, giờ phút này hoàng chung còn tại nhanh chóng chữa trị, sáng bừng lên!

Thủy Oanh Hồi bốn phía quan sát, chỉ thấy cách mình trăm ngàn trượng chỗ, là hơn 2,600 tôn thần cùng ma, có tướng mạo uy nghiêm, có âm trầm, có khủng bố, dê bò lợn ngựa long xà, đủ loại hình thái!

Thủy Oanh Hồi trong lòng giật mình, ngẩng đầu nhìn lên, nhìn thấy hoàng chung tầng thứ hai, đó là từng đầu mạnh mẽ vô song Hỗn Độn sinh vật, hình thù kỳ quái, ngôn ngữ không cách nào miêu tả.

Nàng lại nâng lên ánh mắt, nhìn thấy kiếm đạo hóa thành mênh mông kiếp vận, trấn áp tại Hỗn Độn sinh vật phía trên!

Mà tầng thứ tư thì là Tiên đạo bàn tay lớn như là một khối bảo ấn, trấn áp ở nơi đó, trừ cái đó ra, lại còn có Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh, Vạn Hóa Phần Tiên lô cùng Tử Phủ, cũng trấn áp tại tầng thứ tư!

Đến tầng thứ năm, thì là mịt mờ mênh mông Hỗn Độn chi khí, bảy đại phù văn lưu chuyển, hóa thành thông thiên chỉ

lực, cái kia ngón tay như là nâng lên thanh thiên màu xanh thanh đồng trụ!

Mà tầng thứ năm mặt trên còn có mặt khác các tầng, một mảnh mênh mông, chỉ có chút động thiên địa lý đồ, cũng không có dị tượng!

Thủy Oanh Hồi sắc mặt đại biến, từ chuông phía trong đến xem chuông bên ngoài, cùng chuông bên ngoài nhìn chuông phía trong, vậy mà hoàn toàn không giống!

"Chỉ là tiểu đạo, không làm khó được ta!"

Nàng cầm kiếm hướng ra phía ngoài giết ra, nhưng vào lúc này, năm đại đạo trường ầm ầm trấn áp xuống, Thủy Oanh Hồi khó chịu hừ một tiếng, lập tức thi triển đế kiếm kiếm đạo phá cấm!

Năm đại đạo trường nghiền ép xuống, trong đó một đạo kiếm quang hiện lên, Thủy Oanh Hồi cái cổ chợt lạnh, đầu lâu bay lên!

"Ta đã luyện đến Cửu Huyền Bất Diệt thứ ba huyền, chỉ là kiếm đạo, không cách nào làm tổn thương ta căn bản!"

Thủy Oanh Hồi không đầu chi thân cầm kiếm mà múa, gánh lấy năm đại đạo trường thẳng hướng ngoại giới.

Mà ở vòng ngoài, hơn 2,600 tôn Thần Ma từng đạo thần thông từ bốn phương tám hướng ầm đến, hơn một trăm tôn Hỗn Độn sinh vật cũng mỗi người phát ra công kích, kiếm đạo càng là từ tầng thứ ba đè xuống!

Tiên đạo bảo ấn, Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh, Vạn Hóa Phần Tiên lô, Tử Phủ các loại dị bảo đánh xuống!

Đồng thời, không trung chấn động, một cây thanh đồng ngón tay hướng nàng nghiền ép mà tới!

Thủy Oanh Hồi vừa mới sinh trưởng ra một cái đầu lâu, liền bị ép tới hộc máu, trên người mình đầy thương tích, trong lòng biết không ổn, vội vàng một kiếm cắm trên mặt đất, thôi thúc kiếm đạo, hình thành một cái kiếm đạo lực trường!

Đây là đế kiếm kiếm đạo lực trường, chống cự năm đại đạo trường nghiền ép.

"Tu vi của ta mạnh mẽ, trong lúc nhất thời giết không đi ra, nhưng có thể dùng tu vi tới liều chết hắn!"

Nàng đang nghĩ ngợi, đế kiếm đạo trường tại áp lực kinh khủng cùng công kích đến nhanh chóng thu nhỏ, nàng toàn thân da thịt cũng không ngừng nổ tung, lại không ngừng sinh trưởng, thứ ba huyền công uy lực hiện ra, để thân thể của nàng thời thời khắc khắc ở tại sụp đổ cùng khôi phục bên trong!

Chuông bên ngoài, Tô Vân đứng tại bản thân nội tâm trên bàn tay, đưa tay phải ra, bàn tay năm ngón tay từ từ mở ra.

Trên bầu trời hoàng chung xoay tròn, tiếng chuông không dứt, càng ngày càng nhỏ, rơi vào bàn tay của hắn phía trên.

Chuông phía trong, Thủy Oanh Hồi hai tay bắt lấy chuôi kiếm, liều mạng thôi thúc tu vi, duy trì đế kiếm đạo trường, gắt gao chống lại.

Tô Vân khen ngợi: "Không hổ là Thủy đế sứ, nhất thời trong chốc lát, vậy mà luyện không chết ngươi."

Phen này công thủ chi thế đột nhiên biến hóa, để quan chiến các cung nương nương, cung nữ cùng Oánh Oánh bọn người nhìn ra ngây người. Oánh Oánh chỉ cảm thấy tay đau, vội vàng đem đầu ngón tay từ trong miệng rút ra, chỉ thấy bản thân tại bất tri bất giác ở giữa đã cắn ra mấy cái thật sâu dấu răng.

"Ai nha, ta dùng quá sức." Trong nội tâm nàng thất vọng vô cùng.

—— —— trong trăng a, vẫn là thứ hai, các huynh đệ nhìn một chút tài khoản của chính mình bên trong có hay không có nguyệt phiếu? Phiếu đề cử cũng được ah! ! Mọi người nhiều hơn bỏ phiếu, lần sau ta làm Oánh Oánh xung quanh tới làm hoạt động a ~~

Chương 547 : Các nương nương tới giết người (kêu gọi nguyệt phiếu)

Chương 548: Các nương nương tới giết người (kêu gọi nguyệt phiếu)

Tô Vân một tay nâng lên hoàng chung, Thủy Oanh Hồi còn tại chuông phía trong giãy dụa.

Chiếc chuông này phía trong càn khôn, tù thiên khốn địa. Thủy Oanh Hồi thật vất vả từ bên ngoài đánh vỡ hoàng chung, giết vào trong đó, cho rằng môn thần thông này có chỗ hổng, liền sẽ dễ dàng sụp đổ, lại không biết Tô Vân thần thông không giống bình thường.

Chuông cửu hoàn, đại biểu là Cửu Uyên, cửu trùng thiên uyên đan xen, Cửu Uyên nội bộ là cửu trùng đạo trường, rơi vào trong đó, chính là cửu trùng đạo trường ép thân, một thân tu vi đều phải bị trấn áp.

Đương nhiên, đây là hoàn mỹ hình thái, nhưng Tô Vân bởi vì kiến thức nội tình không đủ, cửu hoàn bên trong mỗi một hoàn đều không hoàn mỹ, không làm được cửu trùng thiên uyên loại kia cấp độ.

Hắn chỉ làm đến ngũ trùng hoàn, cái này ngũ trùng hoàn đều có rất lớn thiếu hụt, thậm chí có thể nói khắp nơi đều là sơ hở.

Nhưng mà môn thần thông này mạnh mẽ cũng là vượt quá tưởng tượng, có thể tại chuông phía trong hình thành ngũ trùng

đạo trường!

Cái này ngũ trùng đạo trường, đệ nhất trùng đạo trường chính là có hai ngàn sáu trăm loại Tiên đạo phù văn tạo thành, mặt khác đạo trường, một tầng so một tầng hung ác, ngũ trùng điệp gia, cứ việc sơ hở nặng nề, nhưng đem Thủy Oanh Hồi trấn áp đến không cách nào lao ra!

Nàng có thể từ bên ngoài đánh vỡ hoàng chung, nhưng từ bên trong đánh vỡ nhưng so bên ngoài khó khăn gấp trăm lần, đây là bởi vì nàng ở bên ngoài lúc không có ngũ trùng đạo trường trấn áp, mà tới được chuông phía trong, đầu tiên chính là ngũ trùng đạo trường đè xuống!

Cái này tương đương với tự trói tay chân, lại thêm gọt đi năm, sáu phần mười thực lực, có khả năng đánh đi ra mới là lạ!

Không chỉ có như thế, Tô Vân lấy đạo trường trấn áp nàng, duy trì thần thông muốn tiêu hao pháp lực liền ít đi rất nhiều, có thể càng thêm ung dung. Đây chính là môn thần thông này chỗ cường đại!

Rõ ràng thần thông sơ hở trăm chỗ, nhưng hình thành một cái gần như không thể từ bên trong công phá lồng giam, bậc này tài hoa, để ở đây tất cả mọi người làm thán phục.

Càng khiến người ta kinh ngạc cùng khâm phục chính là, Tô Vân có thể lợi dụng môn thần thông này bảo vệ bản thân, lúc trước Thủy Oanh Hồi đã xác minh hoàng chung mạnh mẽ lực phòng ngự!

Hiện tại, Thủy Oanh Hồi lại xác minh môn thần thông này trấn áp luyện hóa năng lực!

Hiện tại duy nhất không biết, chính là hoàng chung lực công kích thế nào.

Học tập thần thông cũng không thể để cho người ta chân chính khâm phục, nhiều nhất khen ngợi vài câu học được thật nhanh thật giống, Thủy Oanh Hồi chính là bậc này học được Đế cấp thần thông người.

Mà khai sáng thần thông, hơn nữa là khai sáng kinh người như thế thần thông, vậy chính là đại tông sư!

Tô Vân nhìn trên lòng bàn tay hoàng chung, chuông phía trong một mảnh quang mang rung chuyển, hiện ra đủ loại màu sắc, Thủy Oanh Hồi chống kiếm, cưỡng ép đối kháng, thân thể rách tung toé, theo phá theo tụ.

Tô Vân trong mắt một mảnh không minh, giống như là muốn leo lên một chỗ tuyệt đỉnh, cái kia tuyệt đỉnh bên trên, hình bóng lay động, có rất nhiều tiền bối tiên hiền đứng ở nơi đó, hắn giống như là cũng phải leo lên nơi đó, cùng những này Nguyên Sóc các tiền bối vai kề vai.

Đó là Nguyên Sóc thánh giả, tu vi của bọn hắn cũng không thế nào cao, nhưng bọn hắn suy nghĩ, lý niệm, nhưng giống như là vạn trượng quang mang, chiếu rọi không trung, chiếu sáng rạng rỡ!

Tô Vân thần thông sắp thành, cũng có một loại muốn đặt chân nơi đó, cùng hiền nhân bọn họ ngang hàng cảm giác!

Đúng lúc này, trước mắt hắn đột nhiên có một mảng lớn mê vụ vọt tới, đem không minh che chắn.

Tô Vân nhìn xa, mê vụ mênh mông.

Đây là tiến quân Nguyên Đạo cực cảnh mê chướng, là đạo chưa thành mê chướng.

Cứ việc Thiên Phủ Động Thiên có cái từ địa phương, muốn xử lý người nào đó, liền nói đưa ngươi thành đạo. Nhưng tu luyện trên đường thành đạo, chỉ là tu luyện tới Nguyên Đạo cực cảnh.

Mà Nguyên Đạo cực cảnh lớn nhất khó khăn, chính là Nguyên Đạo mê chướng.

Tại thành đạo trước đó, đều sẽ gặp phải dạng này mê chướng.

Năm đó, Tả Tùng Nham là như thế, Cầu Thủy Kính cũng là như thế. Hiện nay, Tô Vân cũng là như thế.

Muốn phá vỡ mê chướng, cần phải đến có một cơ duyên to lớn hoặc là đại kiếp, Tả Tùng Nham đã từng tới Tô Vân nơi này cầu cơ duyên, đã trải qua rất nhiều chuyện, thậm chí tham dự Chung Sơn động thiên hợp nhất cùng với Bạch Hoa phu nhân sự kiện, cũng không có thể thành đạo.

Cuối cùng, ngược lại là tại Tây Thổ hoà đàm lúc ra tay đánh nhau, lực áp Tây Thổ quần hùng, khí phách biểu đạt, bởi vậy thành đạo.

Có thể thấy được, thành đạo chi lộ gian khổ.

Tô Vân trước mắt sương mù nồng nặc, không biết bản thân thành đạo cơ duyên ở đâu.

Đột nhiên, hắn trên lòng bàn tay hoàng chung phát ra răng rắc một tiếng vang nhỏ, Tô Vân lông mày nhẹ nhàng lay động, trong đó mấy cái phù văn xuất hiện vết rách.

“Hiện tại Thủy Oanh Hồi đã không có phản kháng ta lực lượng, cho dù nàng huyền công thế nào tinh diệu, bị luyện đi một thân tu vi, cũng phải thân tử đạo tiêu. Thần thông của ta vận chuyển, đến cùng là cái nào địa phương xảy ra vấn đề?”

Lúc này lại có mấy cái phù văn xuất hiện vết rách, Tô Vân phong thái nhẹ như mây gió, lập tức nhìn ra xuất hiện vết rách phù văn chính là Oánh Oánh lần thứ hai cho hắn thần thông tăng thêm những cái kia phù văn!

Oánh Oánh lần đầu tiên tăng thêm hơn năm trăm cái phù văn, lần thứ hai tăng thêm hơn sáu trăm cái Tiên đạo phù văn, lần đầu tiên Tiên đạo phù văn cũng không xảy ra vấn đề, xảy ra vấn đề chính là lần thứ hai bộ phận phù văn.

Hơn nữa theo thời gian trôi qua, phù văn rạn nứt số lượng liền càng ngày càng nhiều!

"Oánh Oánh bị người mưu hại! Nói xác thực, có người mượn Oánh Oánh đi mưu hại ta."

Tô Vân trong lòng hiểu rõ, quay đầu hướng lên trời sau nhìn lại, thầm nghĩ: "Ta cùng Hồng La đi vào Hỗn Độn cốc, lấy đi ứng thệ thạch sau đó, Thiên hậu liền cho là ta lấy đi ứng thệ thạch, là ý định dùng cái này tới uy hiếp nàng cùng Hậu đình, vì ta làm việc. Cho nên, Oánh Oánh cùng với nàng giảng Đổng Thần Vương chuyện cũ lúc, nàng lặng lẽ lệnh thiện phòng đang làm nhỏ thơm bánh lúc, tại nhỏ thơm bánh bên trên Tiên đạo phù văn bên trên động tay chân."

Những này xuất hiện vết rách phù văn, cũng không phải là hoàn chỉnh phù văn!

Mới vừa rồi không có xảy ra vấn đề, nhưng vận chuyển một lúc lâu, liền khẳng định xảy ra vấn đề, để hắn thần thông sụp đổ tan rã!

Thiên hậu nhìn thấy hắn hướng mình nhìn tới, vỗ tay khen: "Hảo thần thông! Đế đình chủ nhân thật sự là hảo thần thông! Bản cung cũng nhìn ra ngây dại. Đế đình chủ nhân, không biết có thể cho bản cung một cái mặt mũi, hạ thủ lưu tình, tha Thủy Oanh Hồi một mạng?"

Tô Vân kinh ngạc, thầm nghĩ: "Thiên hậu đã tại phù văn bên trên động tay chân, biết sau một khắc thần thông của ta liền sẽ sụp đổ, vì sao còn muốn cho ta một cái lối thoát bên dưới?"

Hắn xuôi sườn núi xuống lừa, khom người nói: "Nào dám không tòng mệnh?"

Hắn khom người một khắc này, hoàng chung tán đi, Thủy Oanh Hồi cố gắng đối kháng hoàng chung năm đại đạo trường nghiền ép, suýt nữa không chịu nổi, đột nhiên áp lực bỗng nhiên chợt nhẹ, nhất thời bị đè nén khí huyết điên cuồng hướng trên đầu dũng mãnh lao tới!

Tô Vân tiếp tục khom người, ánh mắt lấp lóe, thầm nghĩ: "Trấn áp sau đó khí huyết bắn ngược, cũng là sát chiêu, đủ để cho nàng toàn thân khí huyết sôi trào nổ, nếu như vậy, có thể hay không phá nàng Bất Diệt huyền công?"

Bên cạnh hắn, thiếu nữ kia mặt đỏ tới mang tai, đột nhiên đầu lâu bành một tiếng nổ tung!

Tô Vân lộ ra tươi cười.

Bất quá, Thủy Oanh Hồi huyền công thần kỳ, ngay sau đó lại có máu thịt xương cốt từ chỗ cổ hướng lên sinh trưởng, nhanh chóng mọc ra cái cằm sau não, miệng mũi, cuối cùng mọc ra đại não cùng sọ não.

Thủy Oanh Hồi đầu lâu hình thành, nhìn thấy Tô Vân khóe miệng tươi cười, rút kiếm liền muốn chém xuống, kiếm quang đi tới Tô Vân sau gáy, đột nhiên dừng lại.

Thủy Oanh Hồi thu kiếm, lui về phía sau một bước, khom người nói: "Đa tạ Tô Thánh Hoàng hạ thủ lưu tình."

Nàng lại chuyển hướng Thiên hậu, buông kiếm, lễ bái nói: "Tiểu thần khấu tạ Thiên hậu long ân."

Nàng tuy là trong lòng phi thường muốn diệt trừ Tô Vân, nhưng lập tức hiểu được, là Tô Vân hạ thủ lưu tình, không có thống hạ sát thủ đem bản thân luyện hóa, bởi vậy hướng Tô Vân cảm ơn.

Nhưng nàng ngay sau đó lại nghĩ tới, Tô Vân sở dĩ lưu tình, nhất định là Thiên hậu mở miệng cầu tình, bởi vậy ngay sau đó hướng Thiên hậu cảm ơn.

Đây chính là thông minh của nàng chỗ.

Thiên hậu vui vẻ nói: "Hai người các ngươi vốn là liền không có ân oán, có ân oán chính là bọn ngươi cấp trên người, cần gì quyết đấu sinh tử? Bản cung mảnh giang sơn này nhiều đẹp đẽ, các ngươi cũng là đẹp đẽ người, tại bản cung nơi này, không muốn nhìn các ngươi chém chém giết giết."

Tô Vân cười nói: "Nương nương rộng lượng. Nếu như đổi lại là ta bị trọng thương, nương nương cũng sẽ cứu ta."

Thiên hậu cười ha hả, Oánh Oánh ở một bên nhếch miệng, ngay sau đó tất cả đều vui vẻ.

Tô Vân cười nói: "Nương nương, vãn bối tới nơi đây cũng một đoạn thời gian. Lúc này chính vào Thiên Phủ cùng Đế đình hợp nhất thời điểm, ngoại giới có nhiều quấy rầy, vãn bối liền không chậm trễ nương nương, vẫn là trở lại xử lý chút chính vụ."

Tống Mệnh tiến lên, cười nói: "Nương nương có chỗ không biết, Đế đình chủ nhân vẫn là chúng ta Thiên Phủ Thánh Hoàng đây! Lần này tới Đế đình, chủ yếu là vì kiểm tra lưỡng giới hợp nhất một chuyện, không nghĩ tới đi nhầm vào nương nương nơi này. Chúng ta cái này rất muốn trở về xử lý chính vụ."

Thiên hậu nói: "Khó trách Hậu đình tiên khí đang dần dần khôi phục, nguyên lai là Động Thiên hợp nhất tạo thành. Đế đình chủ nhân muốn trở về xử lý chính vụ, bản cung đương nhiên không thể ngăn cản, không bằng ở nữa một ngày, bản cung cho ngươi thêm bọn họ rời đi. Đế đình chủ nhân ý như thế nào?"

Tô Vân cười nói: “Nương nương thịnh tình, vãn bối đương nhiên không thể từ chối, vậy liền lại ở một ngày.”

Thiên hậu sai người khởi giá, cười nói: “Các ngươi đến bản cung xe kéo đi lên, bản cung đem các ngươi đưa đến Vị Ương cung.”

Tô Vân đồng ý, mọi người leo lên phượng liễn, xa giá lên đường.

Trên đường đi, Tô Vân cùng Thiên hậu chuyện trò vui vẻ, tựa như lúc trước không nhanh không còn tồn tại.

Đến Vị Ương cung, Thiên hậu bỏ xuống mọi người, sai người ân cần chiêu đãi, nói: “Bản cung mệt mỏi, trước đi nghỉ ngơi.”

Tô Vân tiễn biệt Thiên hậu, trở lại trong cung, nhanh chóng nói: “Chúng ta hơn phân nửa sắp chết, thu dọn đồ đạc, lập tức đi ngay!”

Oánh Oánh, Tống Mệnh cùng Lang Vân sợ hết hồn, Tống Mệnh vội vàng nói: “Thánh Hoàng sao lại nói lời ấy? Vừa rồi ngươi còn cùng Thiên hậu cười cười nói nói, nhìn hai người các ngươi mặt, giống như là mùa xuân vườn hoa con, nhẹ nhàng bấm một cái đều có thể bóp chứa đầy giỏ hoa tươi tới!”

Tô Vân thôi thúc thanh đồng phù tiết, nói: “Thiên hậu dã tâm cùng tư tâm đều là rất lớn, ứng thệ thạch là nàng khống chế phi tần khác thủ đoạn, ứng thệ thạch bị trộm, nàng nghi ngờ đánh cắp tảng đá người là ta, nhưng lại không có chứng cứ, bởi vậy khẳng định sẽ giết ta! Chẳng qua nàng muốn bán cho Thủy Oanh Hồi một cái nhân tình, thế cho nên nợ một món nợ ân tình của ta, lại không có chứng cứ giết ta, cho nên phi tần khác khẳng định tìm tới nàng, tiếp đó liền sẽ bị nàng mượn đao giết người!”

Lang Vân chần chờ nói: "Như vậy ứng thệ thạch không phải Thánh Hoàng trộm?"

"Là ta trộm."

Tô Vân dứt khoát lanh lẹ thừa nhận, nói: "Nhưng không có ở trên người của ta. Các ngươi đến thanh đồng phù tiết bên trong đến, chúng ta lập tức đi!"

Mấy người vội vàng đi vào phù tiết, Tô Vân thôi thúc phù tiết, nhưng vào lúc này, một cỗ không khỏi chấn động kéo tới, phù tiết đột nhiên mất đi khống chế, ngã xuống trên mặt đất!

Tô Vân sắc mặt đại biến, nắm chặt nắm đấm, lần nữa thôi thúc phù tiết, lại có một cỗ không khỏi chấn động kéo tới, phù tiết không cách nào thôi thúc!

"Có người lấy lớn lao pháp lực, áp chế phù tiết, xem ra là không muốn chúng ta rời đi…"

Trong tẩm cung, Thiên hậu nương nương lấy xuống một chùm hoa đào, phía sau là Hậu đình tất cả tần phi nương nương, thất chủy bát thiệt nói: "Thiên hậu nương nương, không thể bỏ mặc hắn rời đi!"

"Không sai! Hắn cùng Hồng La cái kia điên nữ tử, đánh cắp ứng thệ thạch, hiến cho Tà Đế, Tà Đế nhất định cầm ứng thệ thạch tới uy hiếp chúng ta!"

"Chúng ta lúc trước không có trợ giúp Tà Đế, lần này nếu là rơi vào trong tay của hắn, nhất định muốn sống không được muốn chết không xong!"

Trong tẩm cung ồn ào, đều là muốn lưu lại Tô Vân.

Thiên hậu lấy xuống một mảnh cánh hoa, bấm đốt ngón tay nhẹ nhàng bắn ra, cánh hoa xèo một tiếng biến mất không thấy gì nữa, khổ sở nói: "Đế đình chủ nhân làm việc, kín kẽ không một lỗ hổng, bản cung cũng không có bất kỳ nguyên do đi giết

hắn. Lại nói, hắn nếu không phải đánh cắp ứng thệ thạch người, chẳng phải là oan uổng hắn?"

"Nương nương không nguyện động thủ, chúng ta động thủ!"

Lan Lâm nương nương nói: "Chúng ta đi giết hắn, đoạt lại ứng thệ thạch, nương nương tay liền vẫn sạch sẽ! Cho dù giết nhầm người, bẩn cũng là tay của chúng ta!"

Thiên hậu lại lấy xuống một mảnh cánh hoa, lần nữa cong ngón tay búng một cái, thở dài: "Các ngươi ah… Chẳng lẽ cứ như vậy giơ đuốc cầm gậy đi? Còn không che một chút mặt."

Tần phi các nương nương tỉnh ngộ lại, vội vàng mỗi người lấy ra khăn thơm, có tìm kiếm một phen, không có khăn thơm, liền đem áo yếm cởi xuống che tại trên mặt.

Chúng nữ tử sát khí bừng bừng.

Thiên hậu cười nói: "Hơi che một chút mặt, người khác liền không biết là các ngươi làm, cái này cũng là được một cọc không đầu án chưa giải quyết."

Tần phi các nương nương lao ra tẩm cung, thẳng đến Vị Ương cung mà đi, đợi giết tới cung phía trước, chúng nương nương thi triển thần thông, giết lùi những cung nữ kia, xông vào trong cung!

Hợp Hoan nương nương âm thanh từ áo yếm bên dưới truyền đến, quát: "Hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, giết một người là giết, giết ba người cùng một quyển sách cũng là giết! Dứt khoát đem cái kia hai cái nhân tình, cũng cùng nhau xử!"

Các nương nương đồng ý, xông vào trong cung, đối diện liền thấy Hồng La nương nương đứng tại trong đại điện, mắt hạnh dựng thẳng, quát: "Các ngươi lật trời! Dám to gan đối ân công vô lễ!"

Chúng nương nương vội vàng dừng bước, đi mò trên mặt mình khăn thơm cùng áo yếm, phát hiện khăn thơm cùng áo yếm vẫn còn, không hề lộ diện, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Hợp Hoan nương nương hung ác nói: "Chúng ta là xông vào nơi này ác nhân, muốn tới ăn cướp giết người, ngươi tiểu nương tử này nhanh lên một chút né tránh! Không phải liền ngươi cũng cùng xử lý!"

Tống Mệnh từ Hồng La nương nương sau lưng nhô đầu ra, nhận ra cái này áo yếm, kinh hỉ nói: "Hợp Hoan nương nương, ta, Tống Mệnh ah! Chúng ta quen biết!"

Hợp Hoan nương nương mặt đen như mực, thô cổ họng nói: "Quen biết nãi nãi của ngươi! Ta không phải cái gì Hợp Hoan nương nương, ta chính là Hắc Phong sơn Hắc Sơn lão…"

Hồng La nương nương đem trên mặt nàng áo yếm kéo xuống, Hợp Hoan nương nương sắc mặt đỏ bừng, xấu hổ vô cùng, không dám cùng nàng đối mặt.

Hồng La nương nương tức giận đến cười ra tiếng, ánh mắt tại cái khác nương nương trên mặt đảo qua, cười lạnh nói: "Thiên hậu cùng Đế Phong cược thề, kết quả thua, thế cho nên chúng ta bị Thiên hậu liên lụy, vây ở nơi đây, không biết năm nào tháng nào mới có thể giải thoát! May mắn Tô công tử bất chấp hung hiểm, lẻn vào Hỗn Độn cốc, đem ứng thệ thạch bên trên lời thề giải trừ. Hiện nay, trên người chúng ta trói buộc sớm đã đánh tan, các ngươi vẫn còn lấy oán trả ơn, đến đây ám hại ân công!"

Nàng đem áo yếm mạnh mẽ quăng tại Hợp Hoan nương nương trong ngực: "Mất mặt! Lãng đề tử, còn không nhanh mặc vào!"

Chương 548 : Các nương nương đùa giỡn lưu manh (đại chương cầu phiếu)

Chương 549: Các nương nương đùa giỡn lưu manh (đại chương cầu phiếu)

Hợp Hoan nương nương vội vàng chạy đến ngoài cung, chỉnh đốn chỉnh tề, lúc này mới đi vào, có chút cẩn thận đứng ở nơi đó.

Vị Ương trong cung, Thường Ninh nương nương âm thanh có chút run rẩy, nói: "Hồng La, ngươi từ trước tới nay đanh đá, cười toe toét, cái này ứng thệ thạch lời thề giải trừ, không phải là việc nhỏ. Nếu là lừa gạt chúng ta, Hậu đình già trẻ, đều chết cho ngươi xem!"

Hồng La từ Linh giới bên trong lấy ra thành túi thành túi son phấn bột màu cùng quần áo, ném cho các nàng, cười nói: "Những này là ta tại nhân gian mua, cho các ngươi một người một bộ."

Các cung nương nương mở ra bọc nhỏ, vừa mừng vừa sợ.

Hồng La lại lấy tới rất nhiều nhân gian ăn nhẹ, nói: "Hợp Hoan, ta biết ngươi thích ăn lừa, tới tới trước liền mua chút tương thịt lừa."

Hợp Hoan nương nương vội vàng tiếp lấy, lòng tràn đầy vui vẻ, cười nói: "Hiếm thấy Hồng nha đầu còn nhớ!"

Các cung nương nương mỗi người thưởng thức, Vu Dương nương nương nức nở nói: "Rất lâu chưa nếm qua vị muối…"

Mặt khác nương nương liên tục gật đầu.

Tô Vân nghi ngờ, hướng Oánh Oánh nói: "Ngươi những ngày này ăn nhỏ thơm bánh, không có vị muối?"

Oánh Oánh bụng nhỏ tròn xoe, lệ rơi đầy mặt, liên tục gật đầu.

Tô Vân kém chút rơi lệ: "Khổ ngươi."

Oánh Oánh lau nước mắt: "Không có chút nào khổ, còn rất thơm."

Các cung nương nương được son phấn bột màu cùng đủ loại nhân gian ăn nhẹ, lại không nghi ngờ, ngạc nhiên dị thường, rất nhiều nương nương nghẹn ngào rơi lệ, thậm chí ôm vào cùng một chỗ ôm đầu khóc rống.

Hồng La nương nương đợi các nàng yên tĩnh sau đó, lúc này mới nói: "Những này ăn nhẹ cùng son phấn bột màu, cũng đều là Đế đình chủ nhân giao tiền."

Các cung nương nương nhao nhao hướng Tô Vân nhìn lại, Tô Vân cười đứng ở nơi đó, cũng không nói chuyện.

Hồng La nương nương nói: "Ứng thệ thạch bên trên lời thề, cũng là Đế đình chủ nhân mở ra. Hắn không giành công, không muốn các ngươi nhớ kỹ ân tình của hắn, nhưng mà các ngươi nhưng suýt nữa giết hắn. Ta nếu là không đến, các ngươi không biết muốn phạm vào tội lớn cỡ nào sai!"

Các cung nương nương xấu hổ vô cùng, Hợp Hoan nương nương ngại ngùng tiến lên, hướng Tô Vân cẩn thận thi lễ nói xin lỗi, lúng ta lúng túng nói: "Ân công cứu chúng ta tính mạng, không thi ân cầu báo, chúng ta nhưng nghĩ đến hại ngươi, kém chút hại chết ân công, thực sự tội ác tày trời. Tội nữ hướng ân công xin lỗi… Ai nha, ta chưa có tới cái này, vẫn là không nhăn nhăn nhó nhó xấu hổ chết người!"

Nàng thẳng người lên, sải bước như là sao chổi tiến lên, nâng Tô Vân mặt, tại Tô Vân ánh mắt kinh ngạc bên trong liền hôn tới, ba ba vang vọng!

Tô Vân sợ hãi kêu, giãy dụa không thoát, lại thấy Phi Tường, Tăng Thành, Lan Lâm, Chiêu Dương, Phi Hương các loại cung nương nương cũng nhao nhao vọt tới, cánh hoa giống như bụi cùng một chỗ, đem hắn đoàn đoàn bao vây.

Các nương nương tiếng cười cười nói nói, ngươi vừa thân dừng ta lên sàn, thay phiên tới.

Còn có chút nương nương ở vòng ngoài, không cách nào đi vào vòng trong, ngay sau đó liền để mắt tới Oánh Oánh.

Oánh Oánh giận dữ, hai tay chống nạnh, quát: "Các ngươi muốn làm cái gì… Các ngươi không được qua đây! Ta chán ghét nữ nhân, ta chán ghét nữ nhân xinh đẹp hôn ta mặt… Ai nha, bẩn chết rồi, vung ta một mặt nước bọt… Không cần hôn, ta không thở được, cứu mạng!"

Sau một lúc lâu, các cung các nương nương thả bọn hắn ra, Oánh Oánh khuôn mặt đỏ bừng, bị thân đến đầu óc choáng váng, tìm không ra nam bắc, tức nói: "Phi! Phi! Lưu manh, hôn ta, không xấu hổ!"

Tô Vân cũng chóng mặt, trên mặt đều là son phấn cùng dấu son môi, thậm chí liền trên cổ trên tay cũng đều là, nhưng vẻ mặt tươi cười, không có Oánh Oánh tức giận như vậy.

Hiển nhiên bị lưu manh, hắn cũng rất là vui vẻ.

Tống Mệnh cùng Lang Vân trên mặt cũng nhiều mấy cái dấu son môi, Tống Mệnh đứng ở nơi đó cười ngây ngô, Lang Vân nhưng đầu óc choáng váng, khuôn mặt đỏ bừng, vội vàng đỡ lấy tường, miễn cho đại não thiếu máu.

"Lang Vân, ngươi còn chưa thành thân, đúng không?" Tống Mệnh thấy thế, vội vàng đỡ lấy hắn, hỏi.

“Còn không có sờ qua nữ hài tay…”

Lang Vân khó khăn thở: “Ta sống hơn bốn trăm tuổi, cách nữ hài tay gần nhất một lần là ta tên là nhân gia mẹ nuôi, bị một cái tát dán ở trên mặt…”

Lúc này, bên ngoài truyền đến Thiên hậu nương nương âm thanh, hấp tấp đi về phía bên này, không thấy một thân trước ngửi hắn âm thanh: “Hồng La cái này nha đầu chết tiệt kia cuối cùng cam lòng trở về, khó trách náo nhiệt như vậy!”

Vị Ương trong cung nhất thời lặng ngắt như tờ, liền châm rơi xuống đất âm thanh đều có thể nghe thấy.

Thiên hậu nương nương tại các cung nữ vây quanh bên dưới đi tới, khuôn mặt lộ liễu, bốn phía quét qua, cười nói: “Hồng La, ngươi cho những người khác mang theo lễ vật, có thể cho bản cung cũng mang đến lễ vật?”

Hồng La nương nương tiến lên, cười nói: “Đương nhiên không thể thiếu Thiên hậu nương nương.”

Nàng lấy ra bản thân bên ngoài mua lễ vật, Thiên hậu nương nương từng cái từng cái yêu thích, trong lòng cực kỳ vui vẻ: “Trong lòng ngươi là có của ta, là chị em tốt của ta!”

Nàng nhìn về phía Tô Vân, áy náy nói: “Tô tiểu hữu giúp ta Hậu đình mở ra ứng thệ thạch bên trên Phong thề, Hậu đình trên dưới đều đội ơn. Bản cung cũng đối ngươi vô cùng cảm kích…”

Tô Vân vội vàng nói: “Nương nương nhanh đừng như thế, tất cả mọi người là hàng xóm. Thủ hộ nhìn nhau, chuyện đương nhiên, nên như vậy.”

“Thủ hộ nhìn nhau, nên như vậy?”

Thiên hậu nương nương giật mình, mặt giãn ra cười nói: “Tô tiểu hữu nói đúng lắm. Người tới.”

Một cái cung nữ tiến lên, nâng một cái ngọc bàn, ngọc bàn lụa đỏ lót đáy, lụa đỏ bên trên là một quyển kim sách.

Thiên hậu cười nói: "Ta thấy Oánh Oánh yêu mến Tiên đạo phù văn, nơi này có một cuốn phù lục bảo quyển, ghi lại là tiên đình biết ba ngàn sáu trăm loại Tiên đạo phù lục. Liền tặng cho Tô tiểu hữu."

Tô Vân cảm ơn, tiến lên thu Tiên đạo phù lục bảo quyển, giao cho Oánh Oánh.

Oánh Oánh vừa mừng vừa sợ, nhanh chóng lật ra một lần, đột nhiên sắc mặt biến hóa, nói nhỏ: "Sĩ tử, trong này có chút phù văn cùng ta ăn được nhỏ thơm bánh bên trên phù văn không giống nhau…"

Tô Vân hạ giọng cười nói: "Thiện phòng tiên tử bọn họ học được phù văn, hơn phân nửa là có không trọn vẹn, cái này phù lục bảo quyển bên trong mới là hoàn chỉnh. Đúng hay không, nương nương?"

Thiên hậu lại cười nói: "Người với người tư chất ngộ tính khác biệt, tu vi cũng liền cao có thấp có. Tiên tử tư chất ngộ tính cũng không có khả năng hoàn toàn tương đồng, có không học được địa phương cũng là chuyện đương nhiên. Chẳng qua phù lục bảo quyển bên trên Tiên đạo phù văn, lại là hoàn chỉnh."

Oánh Oánh không nghĩ nhiều như vậy, há miệng đem phù lục bảo quyển ăn đến không còn một mảnh.

Thiên hậu cười nói: "Oánh Oánh tiểu hữu, ta cái này Hậu đình bên trong nhỏ thơm bánh cũng không phải phàm phẩm, dùng tiên chi tiên dược rèn luyện, mất không biết bao nhiêu khổ công mới luyện thành. Mỗi khối nhỏ thơm bánh, gia tăng ngươi mấy năm công lực nhưng vẫn là có thể làm được. Ngươi những ngày này, không có ăn hai ngàn, cũng có ăn một ngàn

hai ba, lí do sẽ mập chút. Đợi đến ngươi luyện hóa hoàn toàn, bình thường Kim Tiên cũng không phải đối thủ của ngươi."

Oánh Oánh ngẩn ngơ: "Nhỏ thơm bánh còn có cái này tác dụng? Nương nương không nói sớm? Sớm biết ta liền không kén ăn…"

Nàng hối tiếc không thôi.

Thiên hậu khóe miệng cười mỉm, đề nghị: "Tô tiểu hữu, không bằng cùng bản cung đi ra ngoài đi một chút?"

Tô Vân khẽ khom người.

Thiên hậu trao trả cung nữ, cùng hắn cùng một chỗ hướng ngoài cung đi tới, Hồng La nương nương chần chừ một chút, đi theo phía sau bọn họ.

Thiên hậu quay đầu, thoáng nhìn Hồng La, hơi hơi nhíu mày, ngay sau đó cười nói: "Hồng La đi theo cũng tốt. Những người khác không cần cùng đi."

Tô Vân đi theo nàng đi ra Vị Ương cung, nói: "Thiên hậu nếu là muốn giết ta, Hồng La nương nương cũng không ngăn được, thực ra cùng đi cũng không nhiều ít tác dụng. Đúng hay không?"

Thiên hậu cười nói: "Hiện nay trên đời, có thể đón lấy bản cung một kích, lác đác không có mấy. Hồng La tuy là mạnh mẽ, nhưng xa không phải bản cung đối thủ."

Tô Vân suy nghĩ một chút, nói: "Cho nên nương nương một mực tại lắng nghe Vị Ương cung động tĩnh, khi biết Hồng La nương nương sống sót từ bên ngoài trở về, ứng thệ thạch Phong thề thật đã phá vỡ, nương nương liền tới cùng ta hoà giải."

Hồng La nương nương sắc mặt biến hóa, vội vàng lặng lẽ giật giật phía sau hắn góc áo.

Tô Vân phảng phất giống như chưa phát giác, tiếp tục nói: "Nương nương lúc trước đi qua Oánh Oánh đi mưu hại ta, để cho ta hoàng chung thần thông kém chút sụp đổ, nhưng lại trước mặt người khác duy trì của ta mặt mũi, chủ động cho ta lối thoát bên dưới. Hiện nay nương nương mê hoặc các cung nương nương đến đây giết ta, nhìn thấy Hồng La nương nương trở về, Phong thề đã giải, ngay sau đó nương nương lại tặng sách cùng ta, lại chỉ ra nhỏ thơm bánh chỗ tốt."

Hồng La nương nương nói nhỏ: "Đừng nói nữa, ta thật đánh không lại nàng!"

Tô Vân mắt điếc tai ngơ, nói: "Hồng La nương nương cùng ta cùng một chỗ thăm dò Hỗn Độn cốc, phá giải ứng thệ thạch, đánh vỡ Phong thề nàng cũng có công. Nàng càng là bốc lên nguy hiểm tính mạng, chạy đến ngoại giới, mang đến Phong thề đã giải tin tức. Nàng ở phía sau đình các trong cung danh vọng nước lên thì thuyền lên, nàng nếu là vung cánh tay hô lên, Hậu đình nương nương cùng các cung nữ ắt phải theo nàng mà đi, ứng người quá nửa không thành vấn đề. Hậu đình như vậy lớn thế lực, há có thể liền như thế bị người chia cắt? Cho nên Thiên hậu nương nương nhất định phải chạy tới."

Hồng La nương nương không nói thêm gì nữa, hồi tưởng lúc trước Thiên hậu nương nương lời nói cử chỉ, trong lòng có chút ngỡ ngàng.

Thiên hậu nương nương mỉm cười không nói.

Tô Vân nói: "Nương nương tại đôi câu vài lời ở giữa, liền nắm giữ quyền chủ động, nói rõ trước cùng Hồng La nương nương là hảo tỷ muội, hóa giải Hồng La nương nương danh vọng, để các cung lần nữa quy thuận. Lại tặng sách cùng ta, lấy lòng Oánh Oánh, hóa giải trong lòng ta không nhanh. Nương nương thực sự là…"

Hắn ngẩng đầu nhìn trời, sau một lúc lâu, mới nói: “Nương nương thật sự là khéo léo.”

Thiên hậu nương nương cười nói: “Bản cung có thể duy trì Hậu đình nhiều năm như vậy, cho dù là bị lời thề hạn chế vây ở đây, Hậu đình cũng không có sinh loạn, tự nhiên là có chút thủ đoạn.”

Tô Vân cảm khái nói: “Nương nương thủ đoạn cao siêu cực kỳ.”

Thiên hậu nương nương nhìn về phía xa xa giang sơn, yếu ớt thở dài, lẩm bẩm nói: “Bản cung trước sau không nghĩ ra, thủ đoạn của ta cao minh như vậy, vì sao lúc trước sẽ thua bởi Tà Đế, về sau lại sẽ bại bởi Đế Phong? Hiện tại, bản cung lại bị ngươi vượt lên…”

Nàng lắc đầu, trong ánh mắt tràn đầy sự khó hiểu, hướng Tô Vân nói: “Còn xin Đế đình chủ nhân dạy ta!”

Hồng La nương nương lập tức nghe được hung hiểm, khẩn trương vô cùng, liền vội vàng lắc đầu nói: “Chớ nói nhảm, sẽ chết người đấy!”

Thiên hậu nương nương trong lời nói có hàm ý, nói mình bại bởi Tà Đế, lại bại bởi Đế Phong, Tà Đế cùng Đế Phong đều là Tiên giới Tiên Đế!

Tô Vân nếu là ứng nàng, chính là lấy Tiên Đế tự xưng, phơi bày dã tâm của mình, lúc nào cũng có thể bị Thiên hậu một chưởng đập chết!

Hồng La nương nương chính là nghe được loại này hung hiểm, lúc này mới cảnh báo Tô Vân, nhắc nhở hắn không nên nói lung tung.

Tô Vân cười nói: “Có lẽ là độ lượng đi.”

Thiên hậu nương nương ánh mắt lấp lóe, từ nàng trong đôi mắt tránh khỏi, là một vệt sát cơ, cười nói: "Độ lượng? Ngươi nói là bản cung là bởi vì độ lượng không bằng ngươi, không bằng Đế Phong, không bằng Tà Đế, bởi vậy trước sau bại bởi các ngươi?"

Hồng La nương nương lập tức đem tu vi tăng lên tới cực hạn, đằng đằng sát khí, chuẩn bị tốt thần thông, tùy thời chuẩn bị nghênh đón Thiên hậu công kích!

Tô Vân đúng mực, sắc mặt bình tĩnh nói: "Nương nương, ta không biết Tà Đế cùng ngày hôm nay Đế độ lượng thế nào. Ta chỉ biết là ta, ta gặp phải Tà Đế thi yêu lúc, trong lòng suy nghĩ không phải tính toán hắn, không phải từ trên người hắn mò chỗ tốt gì, cũng không phải muốn hại hắn. Ta muốn lấy chính là, đem hắn đưa tiễn, miễn cho hắn gây họa thế gian."

Thiên hậu lộ ra vẻ nghi hoặc, theo nàng biết, Tô Vân hẳn là Tà Đế sứ giả mới đúng, làm sao lại nói ra đưa tiễn Tà Đế thi yêu loại lời này?

Tô Vân không nhanh không chậm, nói: "Ta bị dòng người đặt vào Minh đô mười tám tầng, gặp phải Tà Đế nội tâm, khi đó ta muốn lấy cũng không phải tính toán, mò chỗ tốt, hoặc là hại hắn. Ta muốn lấy chính là, ta có thể cùng hắn cùng rời đi Minh đô. Lại về sau, ta gặp phải Đế tâm, ta muốn cũng là như thế, cho nên ta đem hắn đưa đến tiên đình, hắn biến thành Đế tâm về sau, liền trở về tìm ta, giúp ta."

Hắn dừng một chút, nói: "Ta gặp phải nương nương, cũng là như thế. Trong lòng ta vô hại nương nương chi tâm, không đếm được kế nương nương chi tâm, cũng không có từ nương nương trên người vớt chỗ tốt chi tâm. Ta lấy chân thành mà đối đãi nương nương. Ta đối xử Hậu đình các vị nương nương cũng là như thế, không làm hại chi tâm, không đếm được kế chi tâm, ta suy nghĩ, là như thế nào phá giải ứng thệ thạch bên

trên lời thề, giải cứu các nàng. Cái này, chính là ta trong lồng ngực độ lượng.”

Thiên hậu nương nương tâm thần bị chấn động mạnh, vẻ mặt biến ảo không ngừng, đứng ở nơi đó rất lâu không nói gì.

Hồng La nương nương khẩn trương vô cùng, ngăn tại Tô Vân trước người, tùy thời ứng đối bất trắc.

“Nguyên lai Tô tiểu hữu nói là độ lượng, mà không phải độ lượng, là bản cung hiểu lầm.”

Thiên hậu thu về ánh mắt, cười nói: “Nếu nói độ lượng, bản cung quả thực không bằng ngươi. Bản cung tính toán quá nhiều, không bằng ngươi rộng lượng, cũng không bằng ngươi có cho thiên địa cho chúng sinh trong lòng khí phách. Nhưng ngươi nói Tà Đế cùng Đế Phong độ lượng so bản cung còn lớn hơn, cho nên vượt qua bản cung, bản cung liền không dám gật bừa.”

Nàng cười tủm tỉm nói: “Hai người bọn họ độ lượng, chưa chắc vượt qua bản cung, càng chưa chắc có thể so sánh được ngươi!”

Nàng lại không sát ý, cười nói: “Hồng La, không cần khẩn trương như vậy.”

Hồng La nương nương thở phào nhẹ nhõm, chần chừ một chút, thử dò xét nói: “Nương nương, đã Hậu đình Phong thề đã giải, như vậy Hậu đình các vị cung nữ, tần phi, có hay không liền không cần ở tại Hậu đình bên trong?”

Lần này đến phiên Tô Vân trong lòng căng thẳng.

Hậu đình là Thiên hậu thế lực, không cần lưu tại Hậu đình, chính là muốn tan rã Thiên hậu thế lực, Thiên hậu há có thể dung nhẫn?

Thiên hậu nương nương nhìn nhìn Tô Vân, lại nhìn một chút Hồng La, thở dài, nói: "Các ngươi là giải cứu bản cung thoát khỏi hạn chế buồn ngủ người, ta lại há có thể không đáp ứng? Nếu là các nàng muốn đi, tùy thời có thể lấy rời đi."

Hồng La nương nương trong lòng vui vẻ, nói: "Đa tạ Thiên hậu! Ta đi nói cho bọn hắn cái tin tức tốt này!"

Nàng chạy như bay rời đi, đột nhiên nghĩ tới một chuyện, vội vàng dừng bước lại, hướng hai người cách xa phất tay, thanh âm thanh thúy truyền đến: "Thiên hậu nương nương, Đế đình chủ nhân, kể từ hôm nay ta liền không phải Hồng La phi, đừng gọi ta Hồng La nương nương! Kể từ hôm nay, ta đem Tà Đế bỏ!"

Nàng âm thanh nhẹ nhàng, cười đi xa: "Kể từ hôm nay, chính là ta Hồng La! Hồng La cô nương!"

Thiên hậu thoáng cái ngơ ngẩn, nhìn nàng hồng Yến giống như bay đi thân ảnh, tự giễu giống như cười một chút, nói: "Liền Tiên Đế cũng dám bỏ rơi, thật là một cái nha đầu điên… Nhưng bản cung không thể từ bỏ Thiên hậu cái này danh phận, bằng không không còn gì cả…"

Nàng thẳng rời đi, đem Tô Vân lưu tại tại chỗ.

Tô Vân đứng tại đỉnh núi, chỉ thấy dưới chân mây xanh như biển, phun trào hướng phía sau hắn mà đi, như là cuồn cuộn bọt sóng. Cuồn cuộn sóng lớn trôi qua, giống như là hắn tại tới trước.

"Ta không có tiến lên, là biển mây tại đẩy ta hướng về phía trước." Trong lòng của hắn yên lặng nói.

—— —— ngày 15 tháng 9, đại chương có thể đổi lấy vé vé ư? Còn có còn có, ngày hôm nay Trì Tiểu Dao học tỷ sinh nhật, khởi đầu ái cái mông có cái Trì Tiểu Dao học tỷ tránh

màn hình, mọi người chọn đi vào, liền có thể lĩnh Tiểu Dao học tỷ huân chương cùng đưa tặng chúc phúc.

Chương 549 : Tô Vân chân đạp ba đầu thuyền

Chương 550: Tô Vân chân đạp ba đầu thuyền

Vị Ương cung, Thiên hậu nương nương đứng tại cửa cung bên dưới, nhìn Hậu đình từng tòa tiên sơn ở giữa, các cung nương nương mang theo các cung nữ, rất vui mừng thu dọn đồ đạc, chuẩn bị xuất phát đi tới ngoại giới.

"Nương nương, ứng thệ thạch bị phá, thật đáng mừng."

Thủy Oanh Hồi đi tới Thiên hậu bên người, rơi ở phía sau một bước, nói: "Tiên Hậu nương nương tại tiên đình chủ trì đại cục, không rảnh đến đây thăm viếng, nếu là biết Thiên hậu nương nương thoát kiếp, nhất định sẽ mừng rỡ vô cùng, vì nương nương vui vẻ."

Thiên hậu nghe vậy, cảm khái nói: "Một đời người mới thắng người cũ. Năm đó ta là Tiên Hậu, hiện nay đổi các triều đại đình, năm đó Tiên Hậu biến thành Thiên hậu, lại có người mới ngồi lên Tiên Hậu chỗ ngồi."

Tiên Đế Đế Phong lật đổ Tà Đế sau đó, leo lên Tiên Đế chi vị, đương nhiên phải lập một vị Tiên Hậu nương nương.

Thiên hậu là tiền triều Tiên Hậu, đương nhiên phải bị tước đoạt danh hào, thoái vị cùng người. Có điều, nàng có thể giữ lại Thiên hậu cái danh hiệu này, cùng Tiên Hậu cái danh hiệu này so sánh không hề yếu, cũng hiển lộ nàng cao siêu cổ tay.

Thủy Oanh Hồi thay đổi chủ đề, nói: "Vãn bối nghe nói, Hồng La nương nương đã không còn là Hậu đình phi tử, mà là bỏ Tà Đế, thoát khỏi cùng Hậu đình quan hệ. Còn có không ít

nương nương nghe tin rục rà rục rịch. Các nàng nếu là thoát khỏi Hậu đình, đối nương nương thế lực ắt phải là cái lớn lao đả kích…"

Nàng dừng lại, không có nói tiếp.

Thiên hậu nương nương chậm chạp không có trả lời nàng, Thủy Oanh Hồi khẽ nhíu mày, tiếp tục nói: "Vãn bối là vì nương nương suy nghĩ. Thiên hạ lớn, thực ra cũng không nương nương đất dung thân, thấp nhất trong tiên giới là không có. Nương nương chỉ có một mảnh đất, cũng chính là Đế đình. Chỉ là hiện nay, Đế đình là có chủ nhân."

Thiên hậu nương nương vẫn là chậm chạp không có trả lời.

Thủy Oanh Hồi cũng không biết tâm ý của nàng, đành phải tiếp tục nói: "Tà Đế khi còn sống còn không phải gia sư đối thủ, sau khi chết càng thêm không phải. Hắn khôi phục ngai vàng, chắc chắn sẽ bị dập tắt. Điểm này, nương nương hẳn là có thể nhìn ra được. Nương nương hẳn là trợ giúp ai, liếc qua thấy ngay."

Thiên hậu còn không có nói chuyện.

Thủy Oanh Hồi nhịn không được, đang muốn lên tiếng lần nữa, lúc này, Thiên hậu nương nương không nhanh không chậm nói: "Bản cung không chỉ là Thiên hậu , đồng dạng cũng là thiên hạ nữ tiên đứng đầu, thiên hạ nữ tiên thủ lĩnh, cứ việc những này nương nương rời đi Hậu đình, nhưng bản cung vẫn là các nàng thủ lĩnh, điểm này liền đầy đủ. Lại nói, bản cung cùng Đế Phong liên thủ, ám toán Tà Đế, há có thể quay đầu?"

Thủy Oanh Hồi thở phào nhẹ nhõm, mắt Thần Minh sáng, đang muốn nói chuyện, Thiên hậu nương nương tiếp tục nói: "Thủy Oanh Hồi, đừng lại cùng Đế đình chủ nhân đấu."

Thủy Oanh Hồi hơi giật mình, không hiểu ý nghĩa.

Thiên hậu nương nương nói: "Bản cung sẽ lưu tại Hậu đình, cùng hắn với tư cách hàng xóm, hai nhà thường xuyên đi lại."

Thủy Oanh Hồi càng thêm kinh ngạc, đang muốn hỏi, Thiên hậu nương nương tiếp tục nói: "Ngươi so với hắn phải kém hơn rất nhiều, ngươi là Đế Phong dạy dỗ, hắn là hoang dại, điểm này ngươi liền không bằng hắn."

Thủy Oanh Hồi có chút không phục, nhưng biết Thiên hậu không thích người khác xen mồm, ngay sau đó cố nén cũng không giải thích.

"Hắn thực ra cũng không có đạt được Tà Đế truyền thừa, công pháp của hắn thần thông đều là chắp vá lung tung có được. Ngươi nhận được Cửu Huyền Bất Diệt đệ nhất huyền, nhưng dựa vào bản thân thông minh tài trí, tìm hiểu đến đệ tam huyền. Ngươi cũng biết đệ nhất huyền đằng sau còn có đường, hắn là không biết có đường hay không nhưng mở ra một con đường, đồng thời vượt qua ngươi. Ai cao ai thấp, đã rõ ràng, bởi vậy ngươi đừng lại cùng nàng đấu."

Thiên hậu nói: "Hắn có một loại ngươi không có đại thế, đây là tính cách của hắn mị lực cùng hành vi giải quyết công việc mang tới. Loại tính cách này mị lực cùng hành vi giải quyết công việc, có thể để cho hắn đi tới một cái địa phương mới, cấp tốc sáng tạo ngưng tụ thế lực của mình, thậm chí có thể cùng kẻ địch kết thành bằng hữu. Thế lực của hắn cũng sẽ càng lúc càng lớn, cuối cùng đứng vững cơ sở."

Thủy Oanh Hồi cau mày.

Nàng đối Tô Vân quá khứ cũng không tìm hiểu, nhưng lại biết, Tô Vân cùng Lang Vân tranh đoạt Thánh Hoàng, còn đã từng đánh qua Tống Mệnh. Không chỉ có như thế, nàng còn biết Tô Vân vừa tới đến Thiên Phủ không lâu, nhưng mà hắn cũng đã tụ tập một thế lực khổng lồ!

Cái thế lực này, đã là Thiên Phủ hung hăng nhất lực, thậm chí có hơn mười vị tiên nhân đầu nhập vào hắn!

Nàng không biết là, Tô Vân cùng Ngô Đồng ngay từ đầu kẻ địch, về sau trở thành bằng hữu, cùng Ngọc Đạo Nguyên, La Quán Y ngay từ đầu là địch nhân, về sau cũng đã trở thành bằng hữu, hắn còn cùng nhân ma Bồng Khao ngay từ đầu là địch nhân, về sau cũng đã trở thành bằng hữu!

Thậm chí còn có Đế Tọa Động Thiên, ngay từ đầu cũng là kẻ địch, về sau liền trở thành thông gia!

Trừ cái đó ra, còn có Đế tâm, còn có Thiên hậu, thậm chí nếu như Vũ tiên nhân không phải là nhân phẩm quá xấu, hơn phân nửa cũng sẽ trở thành bằng hữu của hắn!

Tô Vân thế lực, quả thực là tại từng chút từng chút mở rộng, có đôi khi thậm chí mở rộng cực kỳ không hợp thói thường, nhưng tinh tế suy nghĩ một chút, lại là chuyện đương nhiên!

"Thủy Oanh Hồi, ngươi sẽ phát hiện, người này sẽ càng ngày càng mạnh, thế lực của người này cũng sẽ càng ngày càng mạnh."

Thiên hậu nương nương nói: "Lần này, ngươi tại Đế đình bên trong không đối phó được hắn, vậy liền không có lần sau. Cùng hắn cùng hắn đối nghịch bị hắn đánh chết, ngươi không bằng cùng hắn làm lành."

Thủy Oanh Hồi lặng im phút chốc, nói: "Nương nương, ta là Đế sứ."

Thiên hậu nương nương nói: "Nhưng mà ngươi cũng không tín nhiệm Đế Phong. Đồng môn sư huynh của ngươi đệ, chưa từng có người nào từng chiếm được tầng thứ cao hơn Bất Diệt huyền công, vì sao Đế Phong không truyền?"

Thủy Oanh Hồi trên mặt mang tươi cười, không nói gì.

Thiên hậu nương nương nói: "Đế Phong tại không có truyền thụ cho ngươi dưới tình huống, ngươi nhưng lĩnh ngộ ra hắn Cửu Huyền Bất Diệt đệ nhị huyền, đệ tam huyền. Ngươi lĩnh ngộ sau đó, liền che giấu mình thực lực, ngươi là kiêng kị những sư huynh kia sư tỷ ư? Ngươi là ngươi kiêng kị lão sư của mình!"

Thủy Oanh Hồi cười yếu ớt không nói.

Thiên hậu nói: "Biển rộng mặc cá bơi, trời cao mặc chim bay. Ngươi tại trong tiên giới thoạt nhìn rất vinh quang, nhưng không còn gì cả, liền mạng đều không phải là ngươi. Nhưng đến hạ giới, ngươi liền tự do tự tại, có thể mở ra khát vọng."

Thủy Oanh Hồi cười nói: "Nương nương vừa mới nói, nương nương ám toán Tà Đế há có thể quay đầu? Nhưng nương nương vì sao lại muốn thay Tô mỗ nhân nói chuyện?"

Thiên hậu cười nói: "Ngươi trở lại từ từ suy nghĩ, ngươi sẽ suy nghĩ ra."

Thủy Oanh Hồi tâm thần hơi chấn động, thốt ra: "Nương nương không coi trọng Tà Đế, nhưng để ý Tô mỗ nhân!"

Thiên hậu liếc nàng một cái, Thủy Oanh Hồi tâm thần chấn động mạnh, vội vàng khom người, vội vàng lui ra.

Nàng tâm loạn như ma, thầm nghĩ: "Nương nương chỉ là bởi vì hắn giải trừ ứng thệ thạch bên trên lời thề, giống như này xem trọng hắn ư? Có điều, liền như thế vì vậy mà xem trọng hắn, có phần quá qua loa đi?"

Nàng đoán không ra Thiên hậu nương nương tại sao lại để ý Tô Vân, chỉ cảm thấy khó tin.

Thiên hậu nương nương nhìn về phía nơi xa, Tô Vân mang theo Oánh Oánh, Tống Mệnh cùng Lang Vân đang tại đi ra ngoài, dọc đường rất nhiều tần phi nương nương tại gọi hắn, xin hắn lên xe, bị Tô Vân khéo léo từ chối.

“Bản cung để ý hắn, cũng không phải là bởi vì hắn có thể đi vào Hỗn Độn cốc, có khả năng lấy đi ứng thệ thạch. Bản cung là bởi vì hắn có khả năng mở ra ứng thệ thạch bên trên Hỗn Độn lời thề, mới để ý hắn ah.”

Thiên hậu nhìn thấy Tô Vân quay đầu nhìn về phía này, cách xa phất tay, ngay sau đó cũng nâng tay lên phất tay đưa tiễn, mặt mang tươi cười, thầm nghĩ: “Không ai có thể mở ra Hỗn Độn Đại Đế tứ chi bên trên lạc ấn lời thề, loại trừ Hỗn Độn Đại Đế. Tô mỗ nhân người đứng phía sau, không chỉ đứng Tà Đế, còn có Hỗn Độn Đại Đế…”

Nàng không khỏi rùng mình một cái, thấp giọng nói: “Tô mỗ nhân chân đạp hai đầu thuyền, một chân giẫm tại Tà Đế bên này, một chân giẫm tại Hỗn Độn Đại Đế bên này, còn có thể cho bọn hắn mượn đại thế, thật sự là kỳ tài! Bản cung chính là bởi vì như thế, mới để ý hắn ah. Cho dù hắn thất bại, bản cung cũng không có tổn thất, nhưng hắn nếu là thành công…”

Nơi xa, Tô Vân quay đầu, vừa chạy ra ngoài một bên hướng Oánh Oánh học tập Tiên đạo phù văn, đem nhiều hơn nữa phù văn lạc ấn tại bản thân hoàng chung bên trên.

Lúc trước thời gian cấp bách, hắn qua loa đại khái, đem những này Tiên đạo phù văn trực tiếp lạc ấn tại thần thông bên trên, cũng không có tinh tế cảm ngộ tiếp thu phù văn ý nghĩa, cái này thời không rảnh rỗi, mới tới kịp học tập cùng suy nghĩ.

Thiên hậu cho Tiên đạo phù lục bảo quyển, so Bạch Trạch thị điển tàng muốn hoàn mỹ rất rất nhiều, Tô Vân dứt khoát học lại từ đầu, đem ba ngàn Tiên đạo phù văn học tập một bên, sẽ chậm chậm tìm hiểu.

Chỉ là như vậy học tập mà nói, khẳng định lề mề, tiêu phí thời gian cực dài. Nhưng chỗ tốt là được, cơ sở vô cùng củng cố.

Bọn họ xuyên qua đệ nhất phúc địa, đi tới Tiên môn chỗ, Đế tâm còn tại duy trì Tiên môn mở ra, nhìn thấy bọn họ đi ra, lúc này mới thu về những cái kia Tiên Đế quái vật.

Lúc này, những cái kia các nương nương cũng ngồi bảo liễn từ đệ nhất phúc địa bên trong chạy khỏi, nhìn thấy Đế tâm, đều là lấy làm kinh hãi.

Hợp Hoan nương nương đanh đá cực kì, tiến lên chính là một miếng nước bọt bay ra: "Phi! Lão tặc!"

Tô Vân vội vàng ngừng lại, nói: "Vị này Đế tâm, Tà Đế trái tim biến thành Thần Chỉ, cũng không phải là Tà Đế. Chư vị nương nương xin ái tiểu sinh, cho tiểu sinh một cái tình mọn, bỏ qua hắn đi."

Các nương nương nhao nhao cười nói: "Chúng ta còn tưởng rằng là Tà Đế, kém chút liền bị hù chết. Bởi vậy vui vẻ vui vẻ không muốn sống nữa phi hắn một cái trút giận, cũng may không phải Tà Đế."

Những cái kia nương nương nhao nhao chỉ vào Đế thầm nghĩ: "Ngươi hối cải a!"

Đế tâm một mặt ngỡ ngàng.

Các nương nương lái xe đi ra ngoài, Hợp Hoan nương nương cười nói: "Đế đình chủ nhân nói xin yêu ngươi, hiện nay nương nương ta là cô độc, ngươi cho nương nương tìm một cái đáng tin hán tử…"

Nàng còn chưa nói xong, Tống Mệnh vội vàng nhảy lên nàng hương xa, cười nói: "Không tốn sức Thánh Hoàng cùng ngươi tìm, ta tới giúp ngươi tìm một cái. Nương nương, ngươi nhìn ta có thể a?"

Hợp Hoan nương nương khuôn mặt ẩn tình, cười nói: "Có thể được ngược lại là có thể, chẳng qua ngươi nói ngươi nhà có một phòng phu nhân…"

Tống Mệnh sắc mặt biến hóa, lúc này mới nhớ tới trong nhà còn có một phòng phu nhân, trong lòng khẽ run rẩy, liền muốn chạy ra hương xa.

Hợp Hoan nương nương thấy thế, trong lòng biết không ổn, một quyền đem hắn đánh ngã trên mặt đất, đi chân đất giẫm ở trên mặt, quát: "Ta không để tâm nhà của ngươi còn có một phòng phu nhân, nhưng không được ngươi trêu chọc cái thứ ba! Nếu là dám trêu chọc…"

Nàng thò tay chộp tới hai khối đá cuội nắm trong tay, nặng nề bóp một cái, hai khối đá cuội hóa thành bột mịn: "Tựa như trứng này!"

Tống Mệnh sắc mặt xám ngoét, liên tục không ngừng gật đầu.

Hợp Hoan nương nương hóa giận mỉm cười, liền vội vàng đem hắn đỡ dậy, ngã vào trong ngực của hắn, nhuyễn ngọc ôn hương, nhẹ giọng thì thầm, ngón chân ngoắc ngoắc, buông xuống màn xe.

Cái kia hương xa một đường đi.

Lang Vân thấy thế, lại là cực kỳ hâm mộ, lại là cười trên nỗi đau của người khác, cười nói: "Ta mất đi một cái cha nuôi. Tống Mệnh lần này đi, đem như kỳ danh, mất mạng tại Hợp Hoan nương nương tay, không nhảy ra được, chạy trốn không thể."

Mặt khác bảo liễn hương xa cũng tự hướng ra phía ngoài chạy tới, Tô Vân vội vàng cao giọng nói: "Mấy vị nương nương, trên con đường này có nhiều nguy hiểm!"

Cũng không biết những cái kia nương nương có nghe hay không thấy.

Qua không lâu, Tô Vân đám người đường cũ trở về, chỉ thấy trên đường nơi nào còn có cái gì hung hiểm? Đều bị

những này nương nương một đường quét ngang qua, chính là đạo kia dây thừng dưới cầu hào quang khe sâu bên trong ngàn tay cựu thần cũng bị những này nương nương xua tán, không biết chạy đến nơi nào đi.

Tô Vân đám người chạy tới hắc quan rừng rậm, chỉ thấy vùng rừng rậm này tiên thụ bị các nương nương nhổ tận gốc, chính là sợi lông cũng không có lưu lại, bị quét thành đất trống!

Tô Vân thất kinh, ngay sau đó lại là mừng rỡ: "Có những này nương nương tại, nói không chừng Đế đình nguy hiểm liền đều có thể quét sạch, còn lại ta không ít việc."

Lần này Đế đình hành trình, thu hoạch nhiều hơn, Tô Vân hài lòng nhất chính là Tiên đạo phù lục bảo quyển, có những phù văn này, hắn thần thông tầng thấp nhất khắc độ liền có thể viên mãn!

Từ đây thần thông vận chuyển, liền sẽ không xuất hiện sụp đổ hiện tượng!

Đệ nhị đại thu hoạch, chính là làm quen những này mỗi người đều mang phong thái Hậu đình nương nương.

Các nàng rời đi Hậu đình về sau, khẳng định sẽ định cư tại Thiên Thị Viên hoặc là Đế Tọa, Chung sơn các vùng, cùng mình làm hàng xóm, Thiên Thị Viên an toàn liền có bảo hộ.

Thậm chí, Thiên Thị Viên gặp nạn mà nói, Thiên hậu cũng sẽ làm giúp đỡ!

"Cho dù Vũ tiên nhân nửa năm kỳ đầy rời đi, ta cũng không cần lo lắng Thiên Thị Viên an nguy."

Tô Vân chỉ cảm thấy một hồi nhẹ nhõm, cùng Đế tâm, Lang Vân bước nhanh hướng Tiên Vân cư đi tới, xa xa chỉ thấy Vũ tiên nhân canh giữ ở Tiên Vân cư bên ngoài, sắc mặt nghiêm nghị khẩn trương.

Tô Vân nghi hoặc, đi ra phía trước, nói: "Vũ tiên vì sao không đi vào Tiên Vân cư?"

Vũ tiên nhân nhìn thấy hắn cuối cùng từ Đế đình bên trong đi ra, như trút được gánh nặng, âm thanh khàn khàn nói: "Có người muốn gặp ngươi, đã tại Tiên Vân cư trung đẳng đợi đã lâu, ngươi nhanh lên một chút đi đi!"

Tô Vân nghi ngờ, đi vào Tiên Vân cư, thầm nghĩ: "Có thể để cho Vũ tiên cũng không dám đi vào Tiên Vân cư người, thật giống không nhiều, chẳng lẽ là Tà Đế tới?"

Trong lòng hắn khẽ động, xoay người muốn đi, chần chừ một chút lại dừng bước lại, nhắm mắt hướng Tiên Vân cư chính điện đi tới.

"Trốn là không tránh khỏi, dứt khoát liền muốn chim chết hướng lên trên…"

Tô Vân đi vào chính điện, chỉ thấy thiếu niên Bạch Trạch thần thái cẩn thận bồi bạn một cái đầu to thiếu niên.

"Như vậy lớn đầu, ta cũng không quen biết ah."

Tô Vân mỉm cười đi tới, hướng Bạch Trạch nói nhỏ: "Hắn là ai?"

Bạch Trạch vẻ mặt đau khổ nói: "Thúc."

"Nguyên lai là ngươi thúc phụ."

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị, hướng cái kia đầu to thiếu niên ân cần gọi.

"Không phải ta thúc, là Đế Thúc."

Bạch Trạch sắc mặt càng khổ, nói: "Đế Thúc chi não."

Chương 550 : Thần thông căn nguyên (cầu phiếu)

Chương 551: Thần thông căn nguyên (cầu phiếu)

"Đế Thúc chi não? Kỳ quái tên."

Tô Vân nháy mắt mấy cái, hướng đi ra ngoài điện, cười nói: "Ta này tới là thông báo Thiên Thị Viên đại đế bệ hạ, Hậu đình các nương nương thoát khốn mà ra, xin ý kiến bệ hạ an bài như thế nào các nàng. Đã đại đế bệ hạ không tại, như vậy ta ngày khác trở lại. Quấy rầy, quấy rầy."

Bạch Trạch vội vàng đuổi theo hắn, nói: "Đại Đế không ở nơi này, hơn phân nửa cũng mau tới. Ta cùng đi với ngươi tìm hắn!"

Tô Vân dừng bước, khách khí nói: "Trong điện có khách quý, Bạch Thần Vương há có thể tự tiện rời đi? Vẫn là lưu tại nơi này cùng khách quý ngồi một hồi. Ta đi một chút liền về…"

"Mang ta theo!"

Bạch Trạch kéo lấy vạt áo của hắn, hạ giọng cầu xin: "Đừng đem ta bỏ ở nơi này, ta hãi đến sợ…"

Tô Vân chần chừ: "Không tốt lắm đâu? Ngươi vẫn là lưu lại đãi khách tốt hơn, ngươi quen, dù sao cũng là ngươi thả ra…"

Bạch Trạch nghiến răng nghiến lợi: "Mang ta theo!"

Cái kia đầu to thiếu niên quan sát bọn họ, lộ ra rất là tò mò.

Tô Vân ho khan một tiếng, nói: "Đúng, những cái kia nương nương vừa mới thoát khốn, nhân sinh đường không quen, nếu như quấy nhiễu Nguyên Sóc phàm nhân liền không tốt. Bạch Trạch Thần Vương đi vào ràng buộc các nàng một chút. Ta đi tìm Đại Đế. Khách ở đây chờ một chút."

Thiếu niên Bạch Trạch lộ ra vẻ cảm kích, đi theo hắn đi ra ngoài.

Hai người mặt mũi tươi cười, nhưng nơm nớp lo sợ, Bạch Trạch còn tốt một chút, hắn chưa từng gặp qua Đế Thúc chi não, chỉ là đang mở ra Minh đô mười tám tầng hướng xuống mặt ném đồ vật thời điểm, gặp qua một chút đáng sợ dị tượng.

Đó là giống như mạng nhện từng đầu máu thịt, thô to vô cùng, đem Minh đô mười tám tầng vết nứt không gian xé ra, ngăn cản vết nứt khép lại.

Trừ cái đó ra, chính là treo ở trên cái khe từng cái giống như tinh cầu giống như to lớn con mắt!

Vậy chính là Đế Thúc thân thể một phần!

Tô Vân cũng đã gặp một màn này, trừ cái đó ra, hắn còn thấy được Đế Thúc chi não mạnh mẽ cùng đáng sợ!

Đó là Tà Đế nội tâm mang theo hắn cùng Oánh Oánh, ngồi Hỗn Độn Đại Đế đốt ngón tay biến thành thanh đồng phù tiết, ý đồ lao ra Minh đô mười tám tầng, nhưng Đế Thúc chi não lấy vô cùng đáng sợ tư duy ý thức vây ở to lớn não phía ngoài!

Đó là vô cùng kinh khủng cảnh tượng, vô lượng không gian ở tại quan tưởng bên trong sinh ra, xông ra, hắn suy nghĩ khẽ động, tựa như Lôi Trì bộc phát, lôi đình dọc theo não rãnh nhanh chóng di động!

Tại Tô Vân trong lòng, Đế Thúc chi não nếu so với Tà Đế còn muốn đáng sợ gấp trăm lần!

Đột nhiên, cái kia đầu to thiếu niên ho khan một tiếng, nói: "Thiên Thị Viên Đại Đế, chúng ta là thấy qua. Ngươi ngã vào Minh đô tầng thứ mười tám, ta đã từng dùng con mắt quan sát ngươi. Về sau ngươi cùng Tà Đế nội tâm ngồi Đế Hỗn Độn đốt ngón tay, còn tại ta não trong rãnh phi hành."

Tô Vân cứng đờ, quay mặt lại, vội vàng đi tới, vẻ mặt lộ ra kinh ngạc vô cùng, cười nói: "Nguyên lai là thúc tới. Ta thúc khi nào đến? Ta thúc khát không khát? Bạch Trạch, ta thúc tới vì sao không nói sớm? Thúc nhanh ngồi. Bạch Trạch, ngươi phạm vào sai lầm lớn, còn không đi ra tự kiểm điểm? Đúng rồi, đem bên cạnh ta cái kia cứng nhắc nghiêm mặt tiểu tử kêu đến, cho ta thúc dâng trà!"

"Cứng nhắc nghiêm mặt tiểu tử?"

Thiếu niên Bạch Trạch nhất thời tỉnh ngộ: "Các chủ nói người là Đế tâm! Đế tâm ngày ngày vốn nghiêm mặt, nói năng thận trọng, hơn nữa còn chưa tròn một tuần tuổi, bởi thế là tiểu tử!"

Hắn vội vàng đi ra ngoài: "Đế tâm cùng Đế Thúc chi não, không biết ai mạnh ai yếu? Đánh một trận liền biết!"

Đầu to thiếu niên nói: "Bạch Trạch lưu lại, không cần gọi người, người bên ngoài đều đánh không lại ta."

Thiếu niên Bạch Trạch dừng bước, trông mong nhìn về phía Tô Vân.

Tô Vân vẻ mặt tươi cười, nói: "Thúc, không đánh một chút, làm sao biết có đánh hay không qua được?"

Đầu to thiếu niên nghiêng đầu suy nghĩ một chút, nói: "Bạch Trạch, ngươi có thể đi gọi người."

Thiếu niên Bạch Trạch vội vàng hướng đi ra ngoài, sau một lúc lâu, Đế tâm cùng một mặt không tình nguyện Vũ tiên nhân cùng nhau đi vào trong điện.

“Chính là hắn?”

Đế tâm trên dưới quan sát đầu to thiếu niên, sau một lúc lâu, nói: “Các hạ linh lực bá đạo vô song, ta không phải là đối thủ.”

Tô Vân thất vọng vô cùng, vội vàng nói: “Đế tâm, không đánh một trận, làm sao biết không phải là đối thủ?”

Đế tâm lắc đầu nói: “Không cần đánh. Suy nghĩ của hắn mạnh mẽ vô biên, tư duy khẽ động, như là Lôi Trì bộc phát, diễn sinh vô biên kiếp số kiếp vận. Cường đại như thế tư duy, đã có thể làm được hư không sinh vật, sáng tạo vạn vật sinh linh tình trạng. Đây là khó tin chi cảnh, ta xa không phải đối thủ.”

Vũ tiên nhân liên tục gật đầu, nói: “Cảnh giới không giống nhau, không cần động thủ.”

Oánh Oánh từ Tô Vân Linh giới bên trong xuất hiện, cười lạnh nói: “Chẳng lẽ sợ, mới không dám động thủ?”

Vũ tiên nhân nghiêm mặt nói: “Sợ là một mặt, đánh không lại là một phương diện khác.”

Oánh Oánh giận dữ.

Tô Vân liếc liếc đầu to thiếu niên, cái kia đầu to thiếu niên bình chân như vại, cũng không nói chuyện, cũng không có bất kỳ địch ý nào, chỉ là yên lặng đứng ở nơi đó.

Tô Vân dò hỏi: “Linh lực chẳng qua là tư duy, không có vật chất, sao có thể lăng không tạo vật?”

“Có gì không thể?”

Đế tâm giải thích nói: “Tư duy cao độ ngưng tụ, hóa thành linh lực, linh lực khẽ động, lôi đình bộc phát tựa như sáng thế, để vật chất từ năng lượng bên trong mà đến, từ đó sáng tạo vạn vật. Vạn vật bên trong liền sinh vật. Giống như vị đạo huynh

này, hắn linh lực mạnh mẽ vô biên, có thể xưng trên đời thứ nhất, một thân có thể khống chế linh lực, quan tưởng không gian, không gian liền sinh, quan tưởng thế giới, thế giới liền thành, quan tưởng Thần Ma, Thần Ma xuất hiện, quan tưởng thần thông, thần thông quảng đại.”

Tô Vân suy nghĩ một chút, quả thực khó có thể tưởng tượng Đế Thúc chi não cảnh giới, chỉ cảm thấy khó tin, thở dài nói: “Ta kiến thức nông cạn, cũng không biết thế gian có này thần thông.”

Đế tâm nói: “Đây không phải là thần thông. Ngươi nếu là đưa nó xem như thần thông liền nông cạn. Thần thông là như vậy mà lên, đây mới là hiểu biết chính xác.”

Tô Vân tâm thần chấn động, lẩm bẩm nói: “Thần thông là như vậy mà lên? Như vậy mà lên, như vậy mà lên…”

Trong đầu hắn dời sông lấp biển, nhấc lên từng cơn sóng to gió lớn, có một loại bát vân kiến nhật cảm giác!

Thần thông không phải là từ linh sĩ quan sát thế giới chi tiết, vạn vật chi tiết, từ đó nhớ mãi không quên, hình thành tư duy hình thành linh lực, hiện hình đi ra mà hình thành ư?

Cái gọi là phù văn, cái gọi là thần thông, đều là từ suy tư của người biến thành linh lực mà gây nên ah.

Đây là thần thông căn nguyên cùng bản chất ah!

Bất luận thần thông thế nào tinh diệu, thế nào mạnh mẽ, hắn bản chất đều là đến từ suy tư của người, nếu như một mực đi truy tìm thần thông mạnh mẽ cùng tinh diệu, rất dễ dàng mất phương hướng tại mạnh mẽ cùng tinh diệu bên trong, không để ý đến thần thông căn nguyên cùng bản chất.

Trong lòng của hắn càng ngày càng vui vẻ, suýt nữa nhịn không được nhảy nhót lên, vội vàng kềm chế đứng núi này trông núi nọ.

Oánh Oánh hoài nghi nói: “Đế tâm, nhìn không ra ngươi như vậy thành thật một người, thế mà cũng sẽ như thế nịnh nọt!”

Đế tâm lắc đầu nói: “Cũng không phải là nịnh nọt, mà là ăn ngay nói thật. Vị đạo huynh này linh lực thiên hạ đệ nhất, không người có thể địch nổi.”

Tô Vân trong đầu linh quang kéo tới, vứt bỏ tâm tư khác, trong mắt hoàn toàn không có những người khác, trong đầu chỉ còn lại có Đế tâm cỗ kia thần thông như vậy mà lên.

Đột nhiên, Tô Vân đùng đùng vỗ tay lên, thở dài nói: “Diệu ah! Cái này rõ ràng là đạo lý đơn giản nhất, lại là dễ dàng nhất bị xem nhẹ đạo lý! Ta lúc trước liền không để ý đến!”

Trong điện mọi người nhao nhao hướng hắn nhìn tới.

Chỉ thấy Tô Vân bên cạnh không có người, thẳng thôi thúc công pháp của mình Tử Phủ Chúc Long kinh, đem Linh giới trải rộng ra, một bên tự lẩm bẩm, một bên sửa chữa công pháp của mình, sửa đổi tu luyện đại não vị trí.

“Diệu ah!”

Tô Vân đột nhiên dời bước đến đầu to thiếu niên phía trước, cẩn thận kiểm tra đầu óc của hắn túi, vỗ tay lớn một cái, cao hứng bừng bừng vòng trở lại, tiếp tục sửa đổi công pháp.

Trong điện mọi người kinh hồn bạt vía nhìn một màn này, Vũ tiên nhân run run rẩy rẩy, từng chút từng chút hướng ngoài điện lui đi, thầm nghĩ: “Cái này Đế Thúc chi não nếu như bạo khởi giết người, ta hơn phân nửa là không ngăn được. Chênh lệch về cảnh giới quá lớn, ta nhìn hắn sâu không lường được, hắn nhìn ta thấy rõ rõ mồn một trước mắt, ta dài bao nhiêu bao ngắn, hắn so ta còn rõ ràng…”

“Diệu ah ——” Tô Vân lại chạy tới quan sát Đế Thúc chi não, sợ hãi than nói.

Đứng tại hắn đầu vai Oánh Oánh duỗi ra run rẩy hai tay, ý đồ bóp cổ của hắn.

Nhưng mà để cho người ta buồn bực là, cái kia đầu to thiếu niên nhưng như cũ bình tĩnh ung dung, không có chút nào tức giận dấu hiệu, phảng phất tất cả những thứ này không liên quan đến mình.

Tô Vân thôi thúc sửa chữa sau công pháp, chỉ cảm thấy có chút không ổn, lại sửa đổi mấy lần, mới miễn cưỡng thoả mãn, ngẩng đầu cười nói: "Ta lúc trước tu luyện, tu luyện vậy mà đều là nội tâm, ta nhưng quên đi nội tâm từ đâu mà đến, thật sự là sai lớn! Sai lớn! Nếu như đầu óc đủ cường đại, sao lại cần nội tâm?"

Hắn vui vẻ dị thường, lẩm bẩm nói: "Nguyên Sóc linh sĩ, không đúng, mặt khác động thiên linh sĩ, thật giống cũng phạm vào tương đồng sai lầm, bọn họ đều là chủ tu nội tâm, đối thủ não khai phá hoàn toàn xem nhẹ. Cần phải đến sửa chữa tới… Không đúng, hắn là đầu óc cùng nội tâm song tu, đầu óc tu luyện, mở rộng nội tâm cùng thần thông, nội tâm tu luyện, cô đọng linh lực, hai không chậm trễ!"

Hắn tỉnh táo lại, lúc này mới chú ý tới tất cả mọi người đang ngó chừng bản thân, trong lòng cũng là buồn bực: "Vì sao đều nhìn ta? Đúng rồi, Đế Thúc!"

Tô Vân trong lòng căng thẳng, vội vàng hướng Đế Thúc chi não nhìn lại, chỉ thấy cái kia đầu to thiếu niên như trước bình chân như vại, không có bất kỳ cái gì không nhanh.

"Tô tiểu hữu đã tỉnh rồi, như vậy chúng ta có thể nói chuyện chính sự."

Đầu to thiếu niên mở miệng nói: "Những người không liên quan, liên quan tới việc này các ngươi có thể quên đi."

Hắn lời vừa nói ra, Vũ tiên nhân, Lang Vân, Đế tâm bọn người lộ ra vẻ ngỡ ngàng, mơ mơ màng màng đi ra ngoài.

Trong điện, chỉ còn lại có Bạch Trạch, Tô Vân cùng đầu to thiếu niên. Oánh Oánh đứng tại Tô Vân đầu vai, nàng cũng không phải là những người không liên quan, Tô Vân bị lưu đày tới Minh đô mười tám tầng, nàng cũng tại hiện trường.

Tô Vân trong lòng nghiêm nghị: "Đế Thúc chi não năng lực thực sự quá lớn! Chỉ sợ chỉ có Thiên hậu đến, mới có thể hàng phục hắn. Có điều, hắn chưa hẳn chính là kẻ địch."

Cái kia đầu to thiếu niên giống như là nhìn ra suy nghĩ của hắn, nói: "Ngươi đoán được không sai. Đế đình bên trong quả thực ẩn giấu đi một nhân vật mạnh mẽ, thực lực tại trên ta."

Thiếu niên Bạch Trạch vội vàng nhìn về phía Tô Vân, Tô Vân cười nói: "Đạo huynh quen biết Thiên hậu nương nương ư?"

Cái kia đầu to thiếu niên suy nghĩ một chút, lắc đầu nói: "Không biết. Chẳng qua người này khí tức rất là quen thuộc, ta nghĩ ta có thể gặp qua nàng, chỉ là khi đó nàng chưa hẳn gọi là Thiên hậu."

Tô Vân kinh ngạc, Thiên hậu mệnh danh thiên hạ nữ tiên đứng đầu, chỉ là liên quan tới nàng lai lịch, liền không người biết được.

"Chẳng lẽ Thiên hậu là cùng Đế Thúc cùng thời đại nhân vật? Chẳng qua vào lúc ấy hẳn không có tiên nhân a?" Tô Vân thầm nghĩ.

Thiếu niên Bạch Trạch hiếu kỳ nói: "Xin hỏi các hạ, ngươi bây giờ là sinh ra nội tâm sao?"

Hắn lấy hết dũng khí, nhớ tới Tô Vân "Mê hoặc" Đế tâm lúc tình hình, nói: "Ngươi sinh ra nội tâm, liền cùng Đế Thúc

không phải cùng là một người, ngươi đã là một cái nguyên vẹn mà độc lập sinh mệnh…”

Hắn còn định nói thêm, đầu to thiếu niên nói: “Ta cùng Đế tâm khác biệt, của ta tứ chi, sẽ không sinh ra nội tâm. Ta không có nội tâm, cơ thể ta cũng có thể nói thành nội tâm.”

Thiếu niên Bạch Trạch ngẩn ngơ, có chút không biết làm sao nhìn về phía Tô Vân.

Tô Vân ho khan một thân, nói: “Đạo huynh cảnh giới thật sự là kỳ lạ. Như vậy đạo huynh này tới gặp ta hai người, đến cùng vì chuyện gì?”

Đầu to thiếu niên nói: “Ta này đến, là cầu hai vị cứu ta chân thân.”

“Cáo từ!”

Tô Vân thẳng thắn lanh lẹ ủi ủi hai tay, hướng đi ra ngoài điện.

Thiếu niên Bạch Trạch vội vàng cũng chắp tay, đuổi theo Tô Vân.

Phía sau bọn họ, đầu to thiếu niên nói: “Tại các ngươi cứu ta trước đó, ta trước cứu các ngươi. Các ngươi lúc trước mở ra Minh đô, lưu lại tung tích. Tiên đình đã hạ lệnh, tìm kiếm cứu đồng đảng của ta, Minh đô bên trong đã có Thần Ma lần theo các ngươi lưu lại tung tích đến đây đuổi giết các ngươi. Ngay tại gần nhất hai ngày, Minh đô Ma Thần liền sẽ đánh tới.”

Tô Vân cười ha ha nói: “Hiện nay tiên nhân đều không làm gì được chúng ta, chỉ là Ma Thần không cần phải nói?”

Đầu to thiếu niên nói: “Người tới là ngày xưa cựu thần, ngày xưa vũ trụ người thống trị. Thực lực của bọn hắn cùng Đế tâm không sai biệt nhiều.”

Tô Vân dừng bước, cười nói: “Ta có Vũ tiên nhân cùng Đế tâm phù hộ, không làm gì được ta.”

Đầu to thiếu niên nói: “Minh đô Ma Thần giết người, sẽ không xuất hiện ở thời điểm này, ngươi chết thời điểm, không có dấu hiệu nào, sẽ không kinh động Đế tâm cùng Vũ tiên. Ta có thể ngăn lại.”

Tô Vân lập tức vòng trở lại, nghiêm mặt nói: “Loại trừ giải cứu đạo huynh thân thể bên ngoài, đạo huynh còn có gì dặn dò?”

—— —— Hoa nhị ca thẻ bài ban bố, mở ra khởi đầu ái cái mông tránh màn hình, liền có thể lĩnh, có nhất định tỷ lệ! Các huynh đệ còn có vé vé ư? Muốn!

Chương 551 : Minh đô quấy nhiễu

Chương 552: Minh đô quấy nhiễu

Cái kia Đế Thúc chi não biến thành đầu to thiếu niên nghe vậy, nói: "Chuyện thứ hai chính là, đỉnh đầu của ta xương bị người lột đi, luyện thành Vạn Hóa Phần Tiên lô…"

Tô Vân vẻ mặt tươi cười, quả đoán từ chối: "Chúng ta vẫn là tới trò chuyện chút giải thích như thế nào cứu đạo huynh thân thể thôi, còn Vạn Hóa Phần Tiên lô, đừng vội nhắc lại."

Thiếu niên Bạch Trạch cái trán toát ra mồ hôi lạnh, trong lòng âm thầm kêu khổ: "Ngươi không đáp ứng, ngươi cũng đừng hỏi ah!"

Oánh Oánh cũng nắm chút mồ hôi lạnh, thầm nghĩ: "Ngươi hỏi còn từ chối, chẳng lẽ là Lâu Ban tạo mộ phần, Sầm phu tử treo cổ, chán sống?"

Tô Vân cũng nắm chút mồ hôi lạnh, hắn là gặp qua Vạn Hóa Phần Tiên lô lợi hại, món bảo vật này chính là Tà Đế luyện, về sau lại bị Đế Phong dùng để đối phó Tà Đế, đem Tà Đế bộ hạ quần tiên một lưới bắt hết!

Thanh này chí bảo mạnh mẽ vô song, luyện hóa tất cả, nếu không phải trong quá trình luyện chế bị Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh đánh lén, có sơ hở, uy lực của nó tuyệt đối không chỉ nơi này!

Đánh Vạn Hóa Phần Tiên lô chủ ý, tuyệt đối so với giải cứu Đế Thúc thân thể nguy hiểm gấp trăm lần!

Đầu to thiếu niên lại không có cảm thấy bị Tô Vân chống đối có gì không ổn, nói: "Vạn Hóa Phần Tiên lô đối với ngươi mà nói quả thực cực kỳ hung hiểm. Ta có thể tại giải cứu ra thân thể sau lại đi đoạt lại."

Tô Vân nói: "Như vậy đạo huynh là muốn chúng ta không ngừng mở ra Minh đô, hướng bên trong ném đồ vật, để ngươi thân thể có cơ hội chạy trốn ư? Loại chuyện này ta có thể làm được. Ta chỗ này có một đám dê trắng, bọn họ luôn yêu thích hướng Minh đô bên trong ném đồ vật."

Đầu to thiếu niên lắc đầu nói: "Không được. Ý thức của ta đều tập trung ở ta chỗ này, ta hiện tại không có đầu óc, cho dù các ngươi đem Minh đô đả thông, ta cũng ra không được."

Tô Vân nghe vậy, nói thầm một tiếng không ổn, có chút hối hận bản thân đáp ứng sớm.

Quả nhiên, đầu to thiếu niên tiếp tục nói: "Giải cứu biện pháp của ta chỉ có một con đường, vậy chính là lần nữa đi vào Minh đô mười tám tầng, mang theo cơ thể ta rời đi!"

Tô Vân cùng Bạch Trạch đồng thời đứng dậy đi ra ngoài.

Tô Vân nói: "Đi, đi, để Minh đô Ma Thần mau mau tới, đem cái này ném loạn đồ vật dê làm thịt. Xuống Minh đô mười tám tầng? Khà khà, ta cho dù có mười tám cái mạng cũng không đủ gieo họa!"

Thiếu niên Bạch Trạch nghe vậy, vội vàng dừng bước lại, nháy mắt mấy cái nói: "Các chủ, ta cảm thấy vẫn là suy tính một chút thôi, không cần tuyệt tình như vậy."

Tô Vân dừng bước lại, cười lạnh nói: "Là ngươi đem Đế Thúc chi não thả ra, Minh đô Ma Thần nếu là truy lùng, mà đã là truy lùng đến ngươi nơi này, đem ngươi làm thịt! Ta lại không có hơi một tí liền mở ra Minh đô, ném hai cái kẻ thù đi vào!"

Thiếu niên Bạch Trạch xấu hổ không chịu nổi.

Bạch Trạch thị yêu thích chính là yêu mến hướng sâu không thấy đáy địa phương ném đồ vật, nhìn một chút sâu bao nhiêu, nhìn một chút có hay không có thể lấp đầy.

Phần lớn thời điểm, bọn họ không phải không làm gì được đối thủ, không thể không đem đối thủ ném vào Minh đô, mà là đem đối thủ ném vào Minh đô sẽ để cho bọn họ sinh ra một loại kỳ lạ cảm giác thỏa mãn.

Đầu to thiếu niên nói: "Ngươi cùng Tà Đế chi linh cùng một chỗ chạy ra Minh đô, rất nhiều Minh đô Ma Thần đều nhìn qua mặt của ngươi. Ta có thể từ Minh đô thoát khốn, ngươi chiếm công đầu. Bởi vậy, lần này Minh đô Ma Thần đến đây giết Bạch Trạch, cũng tới giết ngươi."

Tô Vân giận dữ, xoay người lại, tức giận nói: "Là trên người ngươi mọc đầy tròng mắt, thừa dịp không trung vỡ ra liền hướng bên trên chui, cùng ta có quan hệ gì đâu?"

Đầu to thiếu niên nói: "Ngươi không cứu ta, hắn liền chết rồi."

Tô Vân cười lạnh không thôi.

Đầu to thiếu niên nói: "Ngươi là có thể thôi thúc thanh đồng phù tiết người, có ngươi tại, chúng ta khi tiến vào Minh đô sau đó mới có thể rời đi."

Tô Vân nói: "Ngươi đến tìm kiếm hai chúng ta, Bạch Trạch có thể để cho ngươi đi vào Minh đô mười tám tầng, ta có thể mang ngươi ra Minh đô mười tám tầng. Nhưng mà, ngươi có hay không nghĩ tới, ngươi từ Minh đô bên trong chạy trốn, kinh động đến không biết bao nhiêu cường đại tồn tại, bọn họ khẳng định sẽ ở cơ thể ngươi bên trên bố trí xuống tầng tầng phong cấm, bảo đảm cơ thể ngươi không cách nào chạy trốn!"

Bạch Trạch nói: “Bọn họ khẳng định cũng có thể tính tới ngươi sẽ đi cứu cơ thể chính mình, trước đó sẽ ở nơi đó bố trí mai phục, bố trí xuống thiên la địa võng! Chúng ta đi Minh đô, chính là tự tìm đường chết!”

Đầu to thiếu niên gật đầu: “Quả thực là tự tìm đường chết. Nhưng Minh đô tầng thứ mười tám không có khả năng có người ở nơi đó mai phục.”

Thiếu niên Bạch Trạch không hiểu, Tô Vân nói: “Hắn nói không sai, tầng thứ mười tám không có khả năng có mai phục. Nơi đó…”

Hắn nhớ tới mình bị lưu đày lúc nhìn thấy khủng bố cảnh tượng, không khỏi lại đánh cái mấy cái rùng mình, lắc đầu nói: “Nơi đó tuyệt không có khả năng có sinh mệnh tiếp tục sống sót! Tuyệt không có khả năng ! Bất quá, cho dù là phía trước tầng mười bảy, cũng cực kỳ gian khổ. Bạch Trạch thị lưu đày mọi người đi vào Minh đô, cũng không phải là trực tiếp đưa đến Minh đô mười tám tầng, mà là từ một tầng lại một tầng không gian xuyên qua, cái này dọc đường khẳng định sẽ gặp nặng nề nguy hiểm!”

Đầu to thiếu niên nói: “Ngươi có tính toán gì?”

“Thời cơ!”

Tô Vân hai mắt sáng sủa vô cùng, phun ra một ngụm trọc khí: “Một lần để tiên đình không rảnh bận tâm Minh đô thời cơ! Tại lần kia trong khi thời cơ, Bạch Trạch Thần Vương đem chúng ta lưu đày tới tầng thứ mười tám, loại bỏ phong cấm, thôi thúc thanh đồng phù tiết, một lần rời đi! Đây là ổn thỏa nhất phương pháp!”

Đầu to thiếu niên cau mày nói: “Thời cơ này khi nào mới có thể tới?”

“Không biết!”

Tô Vân rất thẳng thắn nói: "Nhưng thời cơ đến thời điểm, chúng ta liền nhất định phải bắt lấy, bởi vì khả năng này sẽ là của chúng ta duy nhất cơ hội! Còn có."

Hắn cười nói: "Minh đô Ma Thần đến đây giết chúng ta, chuyện này càng thêm cấp bách, đạo huynh cần phải đến có thập toàn nắm chắc mới là."

Đầu to thiếu niên nói: "Bọn họ lúc đến, các ngươi sẽ cảm giác được, những người khác không cách nào cảm giác được. Mấy ngày nay, bọn họ liền sẽ lần theo Bạch Trạch Thần Vương thi pháp dấu vết mà đến, đến nơi này. Mấy ngày nay ta với các ngươi như hình với bóng, nếu là có cái gì dị tượng, các ngươi lập tức nói cho ta biết, ta tới ra tay."

Tô Vân trong lòng cảm giác nặng nề, hỏi: "Ngươi cũng không nhìn thấy bọn họ?"

Đầu to thiếu niên nói: "Ngày xưa cựu thần, đương nhiên có chút thủ đoạn. Chẳng qua các ngươi nói cho ta biết lúc, ta liền sẽ bắt được động tĩnh của bọn họ, đem bọn hắn khu trừ hoặc là đánh chết."

Oánh Oánh tại Tô Vân bên tai nói nhỏ: "Cái này Đế Thúc chi não đề nghị, nghe tới thật giống có chút không đáng tin cậy bộ dạng!"

Tô Vân lặng lẽ gật đầu: "Ta cũng là cảm thấy như vậy. Vạn nhất đến lúc hắn không nhìn thấy Minh đô Ma Thần, chúng ta chẳng phải là chết rồi? Cần phải đến làm tốt bản lĩnh chuẩn bị."

Sau đó hai ngày, Bạch Trạch liền cùng Tô Vân như hình với bóng, đầu to thiếu niên cũng theo sát khoảng hai người. Tô Vân vẫn là không yên lòng, lại mời đến Đế tâm cùng Vũ tiên nhân.

Những ngày này, Thiên Thị Viên tương đối bận rộn, loại trừ an bài Hậu đình các cung nương nương sự tình bên ngoài, còn có chính là Thiên Thị Viên cùng Thiên Phủ Động Thiên hợp nhất một chuyện.

Hậu đình các cung nương nương đều là cực kỳ cường đại tồn tại, tu vi cảnh giới thấp cũng là Kim Tiên, cảnh giới cao chính là Tiên Quân, Tô Vân mặc cho các nàng chọn lựa một cái phúc địa, lại cùng Trì Tiểu Dao mướn các nàng vì Thiên Thị Viên cùng Nguyên Sóc học cung lão sư.

Thiên Phủ động thiên cường giả cùng Thiên Thị Viên cũng có tiếp xúc, cứ việc Tô Vân là Thiên Phủ Thánh Hoàng, Thiên Thị Viên là địa bàn của hắn, nhưng những ngày này nhưng vẫn là ra không ít tai vạ.

Không ít Thiên Phủ cao thủ ham muốn Thiên Thị Viên, bởi vì có Tô Vân cái tầng quan hệ này tại, bọn họ không đến mức trực tiếp chiếm lấy Thiên Thị Viên phúc địa, nhưng mà đến đây vơ vét hoặc là đoạt liền chạy, vẫn là có thể làm được.

Tô Vân xử lý chính vụ, lúc này mới phát hiện đoạn thời gian gần nhất Thiên Phủ tới không ít cường giả, cướp sạch Đế Tọa, Chung sơn cùng Đế đình không ít phúc địa, cướp đi không ít tiên khí cùng bảo vật.

Chỗ khác lý việc này, bận rộn sứt đầu mẻ trán, để Tống Mệnh, Lang Vân mang theo Ứng Long đám người đi vào bắt những này bốn phía cướp bóc Thiên Phủ cao thủ, Lang Vân Tống Mệnh bận không qua nổi, Tô Vân lại sai người đi mời Nguyên Sóc Nguyên Đạo cường giả đến đây, bắt Thiên Phủ đạo phỉ.

Mà những cái kia dàn xếp lại nương nương lại đến đây thăm hỏi, chạy đến Tiên Vân cư ăn uống chùa chà xát người, để Tô Vân càng là thoát thân không ra.

Tô Vân đành phải mạng Vũ tiên nhân chiêu đãi các nàng, các nương nương nhìn thấy Vũ tiên nhân, nhao nhao lộ ra vẻ khinh bỉ, tiếp đó liền không tiến tới ăn uống chùa chà xát người.

Trong lúc vô tình hai ngày thời gian đi qua, căn bản không có xuất hiện Minh đô Ma Thần đòi mạng, Tô Vân cùng Bạch Trạch như trước không dám buông lỏng.

Lại qua hai ngày, Minh đô Ma Thần còn không có xuất hiện, Tô Vân cùng Bạch Trạch đều có chút thả lỏng cảnh giác, thầm nghĩ: "Chẳng lẽ những này cựu thần không tới?"

Đến ngày thứ năm, Hồng La đến đây thăm hỏi, Tô Vân hữu tâm dứt bỏ Bạch Trạch, Đế tâm, Vũ tiên đám người, để cùng Hồng La một chỗ, thầm nghĩ: "Ta là hai hôn, Hồng La cũng là hai hôn, nói không chừng ta nửa đời sau liền rơi vào trên người nàng…"

Tâm hắn sinh rung động, vừa mới nghĩ đến nơi đây, sắc trời đột nhiên tối xuống, Tiên Vân cư bốn phía cung điện lầu nhao nhao đổ sụp, ngã vào cuồn cuộn dung nham bên trong!

Tiên Vân cư bốn phía sừng sững tiên sơn phúc địa, ầm ầm ầm ầm rơi xuống, tại trong nham thạch nóng chảy!

Dung nham nổ tung, một tôn vĩ đại Thần Ma chậm rãi từ trong nham thạch đứng lên, trên người dung nham như là thác nước hạ xuống, đập vào biển dung nham!

Cái kia Ma Thần một thân gân thân thể tại dưới nham tương thiêu đốt, hỏa diễm rừng rực, chiếu rọi hắc ám, đem bốn phía chiếu rọi đỏ tươi một mảnh!

Hắn giơ tay lên bên trong hắc thiết xoa, chỉ hướng phía dưới Tô Vân, âm thanh long trời lở đất: "Ngươi, chuyện xảy ra!"

Trên người hắn có hắc mãng chạy, xoay quanh cánh tay của hắn xoay quanh, đột nhiên bay ra, hóa thành rầm rầm xiềng xích, hướng Tô Vân bay tới!

Tô Vân chỉ cảm thấy thân thể nhất thời không thể động đậy, muốn há miệng, lại nói không ra lời nói tới!

Hồng La đang tại nói chuyện với hắn ta, lại thấy Tô Vân sắc mặt biến hóa, cứng lại ở đó, không nhúc nhích.

Hồng La kinh ngạc, nói: "Ngươi làm sao vậy?"

Tô Vân nhìn thấy trước mắt, đã không phải là Đế đình phiến thiên địa này, mà là vô cùng vĩ đại Minh đô Ma Thần đem bản thân khóa lại, cái kia Ma Thần dùng sức run lên, sợi xích màu đen nhất thời bị đốt đến đỏ thẫm, đem hắn kéo, hướng cái kia Ma Thần trong tay hạ xuống!

Tô Vân mồ hôi lạnh trên trán cuồn cuộn, đột nhiên thôi thúc Tử Phủ Chúc Long kinh, chân nguyên hội tụ, xông lên đại não, quan tưởng hoàng chung.

Cái kia xiềng xích rầm rầm chấn động, tôn này Minh đô Ma Thần lộ ra vẻ kinh ngạc, nhấc lên hắc thiết xoa, hướng Tô Vân cắm tới!

Nhưng vào lúc này, chỉ nghe "Coong" một tiếng chuông vang, cái kia Minh đô Ma Thần hắc thiết xoa, đâm vào một cái to lớn hoàng chung bên trên, xiên sắt đâm vào hoàng chung, đi tới Tô Vân mi tâm, lúc này mới định trụ!

Tô Vân mắt trái khóe mắt nhảy lên kịch liệt, cái trán một giọt máu chảy xuống.

Hồng La quan sát Tô Vân, đột nhiên nhìn thấy hắn cái trán chảy xuống một giọt máu tươi, trong lòng giật mình, vội vàng nói: "Đế đình chủ nhân xảy ra chuyện!"

Đầu to thiếu niên sắc mặt biến hóa, thất thanh nói: "Không được! Là Minh đô Ma Thần quấy nhiễu! Bọn họ không kịp cho ta biết, liền bị Minh đô Ma Thần khống chế!"

Đế tâm cùng Vũ tiên nhân nghi ngờ không thôi, bốn phía quan sát, chỉ có thể nhìn thấy Tô Vân cùng thiếu niên Bạch Trạch ngây người tại nguyên chỗ, nhưng mà cái gọi là Minh đô Ma Thần, không thấy tăm hơi.

Đầu to thiếu niên mi tâm hào quang tỏa sáng, tựa như ngàn vạn Lôi Trì bắn ra, xâm nhập Tô Vân cùng thiếu niên Bạch Trạch bốn phía không gian, trầm giọng nói: "Bọn họ ẩn giấu ở mặt khác thời không bên trong, những này thời không là hư không, không có vật chất, bởi vậy các ngươi không cách nào phát hiện. Có điều, tại linh lực của ta ăn mòn phía dưới, không có vật chất hư không cũng sẽ trong khoảnh khắc lấp đầy vật chất! Hiện hình!"

Ầm!

Linh lực của hắn vận động thời điểm, vô số lôi đình bộc phát, dũng mãnh vô biên linh lực xâm nhập từng cái hư không, đem những cái kia hư không thực thể hóa!

Trong khoảnh khắc, Đế Thúc chi não linh lực quét khắp ba ngàn hư không, đem hai người thân bị ba ngàn hư không hóa thành thực chất, chỉ thấy hai tôn vĩ đại vô song Minh đô Ma Thần nhất thời hiện hình!

Chương 552 : Lão sư, bảo trọng

Chương 553: Lão sư, bảo trọng

Cái kia hai tôn Minh đô Ma Thần là lần theo thiếu niên Bạch Trạch lưu đày "Bạn tốt" dấu vết lưu lại, một đường truy lùng mà tới. Bọn họ sở dĩ có thể truy lùng đến Bạch Trạch thần thông dấu vết, là bởi vì Minh đô cũng không ở tại thế giới hiện thực.

Tìm khắp thế giới hiện thực bất kỳ xó xỉnh, cũng không có khả năng tìm tới Minh đô, chân chính Minh đô là ở tại ba ngàn hư không chỗ sâu, là Cổ Xưa vũ trụ sót lại, thực tế vũ trụ hình chiếu, thế giới âm u mặt.

Bạch Trạch nhất tộc cừu trắng nhỏ bọn họ, mở ra Minh đô hướng bên trong ném đồ vật lúc, sẽ ở ba ngàn hư không bên trong lưu lại thần thông quang ngân, tuy là chẳng mấy chốc sẽ biến mất, nhưng Minh đô Ma Thần có năng lực tìm kiếm được những này quang ngân, chỉ là tương đối mệt mỏi.

Cái này hai tôn Minh đô Ma Thần sở dĩ tới chậm ba ngày, là bởi vì bọn họ lần theo dấu vết, một đường tìm đến Thiên Phủ động thiên, không có tại Thiên Phủ tìm đến thiếu niên Bạch Trạch, lại một đường tìm đến Thiên Thị Viên.

Cái này hai tôn Minh đô Ma Thần một bên trò chuyện Đế Thúc chi não chạy trốn sự tình, một bên tìm kiếm được Tô Vân cùng Bạch Trạch. Trong đó một tôn Ma Thần trước tiên tìm tới Tô Vân, vừa nói vừa cười liền hướng Tô Vân ra tay, mà đổi thành một tôn Minh đô Ma Thần mới phát hiện Bạch

Trạch ngay tại Tô Vân bên cạnh, ngay sau đó liền cười mắng một câu, cũng hướng Bạch Trạch động thủ.

Bọn họ đối với loại chuyện này tập mãi thành thói quen, Minh đô Ma Thần vô tung vô ảnh, lấy tính mạng người ta như lấy đồ trong túi, đừng nói Tô Vân cùng Bạch Trạch, liền xem như tiên nhân cũng tuỳ tiện bị hắn bọn họ chém giết, không có lực phản kháng chút nào.

Nhưng mà hướng Tô Vân xuất thủ tôn này Cổ lão ma thần nhưng lập tức cảm giác được Tô Vân phản kháng!

Cái kia thân thể nho nhỏ bên trong đột nhiên bắn ra kinh khủng linh lực, thoát khỏi hắn áp chế, ngay sau đó điều động tu vi, chuẩn bị phản kích!

Cái kia Ma Thần kinh ngạc, hắc thiết xoa đâm tới, nhưng gặp Tô Vân hoàng chung.

Cái này năm ngày đến nay, Tô Vân đi theo Oánh Oánh học tập ba ngàn Tiên đạo phù văn, hoàng chung uy lực lớn tăng, không nói những cái khác, đơn thuần lực phòng ngự tăng lên rất nhiều.

Hắn thậm chí tin tưởng vững chắc, lần này nếu như cùng Thủy Oanh Hồi tranh đấu, hắn đứng tại chuông bên dưới để Thủy Oanh Hồi đánh, không chút nào phản kháng, Thủy Oanh Hồi đều không thể phá vỡ hắn hoàng chung!

Nhưng mà tôn này Ma Thần nhưng một kích phía dưới, đem hoàng chung đâm xuyên, hắc thiết xoa mũi nhọn đâm vào chỗ mi tâm của hắn!

Tô Vân mồ hôi lạnh trên trán chảy, lần nữa bị tôn này Ma Thần áp chế lại, một thân tu vi đều không thể điều động!

Một bên khác Bạch Trạch cũng đối mặt đồng dạng tình cảnh, bất quá hắn thực lực phải kém hơn một chút, không có chống cự, liền bị một vị khác Ma Thần lấy xiềng xích trói lại,

bay lên, rơi vào tôn này Ma Thần trong tay, bị nắm đến chặt chẽ vững vàng!

Nhưng vào lúc này, cuồng bạo vô cùng linh lực ăn mòn mà đến, trong chốc lát, ba ngàn hư không hóa thành thực thể!

Vật chất hiện lên, tựa như vô thượng giam cầm, để hai tôn ngày xưa Ma Thần chỉ cảm thấy hành động sáp trệ.

Hai tôn cựu thần lộ ra vẻ hoảng sợ, một cái nắm lên Tô Vân, một cái mang theo Bạch Trạch, xoay người trốn ra phía ngoài đi!

Nhục thể của bọn hắn vĩ đại, gân thân thể vô cùng cường đại, kình lực bộc phát, vừa mới hình thành thế giới vật chất nhất thời tầng tầng nổ, quay về năng lượng hư không!

Hai tôn Ma Thần nhanh chóng hướng về phía trước xuyên qua, những nơi đi qua, tất cả nổ tung, chỉ còn lại có thuần túy năng lượng chảy xiết!

Nhưng mà sau một khắc, cỗ thứ hai linh lực vọt tới, vừa mới quay về năng lượng hư không nhất thời tầng tầng ngưng kết, hóa thành ba ngàn thế giới vật chất!

Hai tôn ngày xưa Ma Thần gầm thét, gân thân thể bên trong tất cả hồng hoang lực lượng bộc phát, vung lên vũ khí bổ về phía phía trước, nhưng mà thân thể nhưng càng ngày càng chậm, thậm chí liền một chiêu cuối cùng cũng không có công ra, thân thể liền hóa thành hai tôn tượng đá, bị định tại nguyên chỗ, không nhúc nhích.

Tô Vân cùng Bạch Trạch trợn mắt lên, nhìn một màn này, trong đầu trống rỗng.

Hai người bọn họ cho dù là hiện nay trên đời người thông minh nhất cùng thông minh nhất thần, cũng không cách nào hiểu nhìn thấy trước mắt!

“Đạo pháp thần thông, vĩnh viễn không có điểm dừng, Đế Thúc chi não đạt đến thần thông ngọn nguồn, nắm giữ linh lực lực lượng, đối với chúng ta tới nói khó tin, đối với hắn mà nói thì là bình thường thần thông mà thôi.” Tô Vân trong lòng không chịu được kinh thán không thôi.

Tiên Vân cư bên trong, đầu to thiếu niên Thúc nói: “Các ngươi tản ra. Ta đem hư không thực thể hóa, chẳng qua hư không cùng thế giới hiện thực trùng lặp, nếu như đột nhiên đem hư không hiển hiện ra, liền sẽ xuất hiện khác biệt vật chất dung hợp hiện tượng. Các ngươi lưu tại nơi này, chỉ sợ thân thể sẽ có tổn thương.”

Hồng La, Vũ tiên nhân đám người nghi ngờ không thôi, vội vàng tản ra, Oánh Oánh cùng Đế tâm cũng liền vội vàng đi xa.

Thiếu niên Thúc thôi thúc linh lực, mọi người từ xa nhìn lại, Tiên Vân cư vị trí không gian đột nhiên kịch liệt chấn động một chút, hai tôn vĩ đại vô cùng Ma Thần xuất hiện, so sơn nhạc còn muốn to lớn, ép rảnh rỗi ở giữa rung chuyển không ngừng!

Cái kia hai tôn Ma Thần một nửa cùng Đế đình đại địa liên kết, một nửa bên ngoài, —— cùng đại địa liên kết địa phương, rõ ràng là hắn máu thịt cùng Đế đình sinh trưởng cùng một chỗ!

Đây chính là thiếu niên Thúc trong miệng nói tới vật chất dung hợp hiện tượng!

Hai cái không gian trùng lặp địa phương nếu như đều có vật chất, ngày thường phân đà khác biệt không gian bên trong, liền sẽ không lẫn nhau quấy nhiễu, nếu như không gian dung hợp, như vậy dung hợp một cái chớp mắt vật chất cũng sẽ dung hợp!

Lúc này, vật chất liền sẽ sinh trưởng ở cùng một chỗ!

Nếu là không có sinh mệnh coi như bỏ qua, nếu là có sinh mệnh, liền sẽ xuất hiện rất nhiều không thể tưởng tượng quái vật tới!

Cái này hai tôn Minh đô Ma Thần đã là như thế, cái eo trở xuống vật chất cùng Đế đình trùng lặp, cùng Tiên Vân cư trùng lặp, rất là thê thảm.

Tô Vân cùng Bạch Trạch từ bọn họ trong khống chế xuống, nghi ngờ không thôi.

Chỉ thấy cái kia hai tôn Ma Thần lại không bị giam cầm, bản thân máu thịt nhưng cùng Đế đình sinh trưởng cùng một chỗ, đau khổ kinh khủng, nhưng chịu đựng kịch liệt đau nhức, không nói một lời.

Thiếu niên Thúc đưa tay, liền muốn đem bọn hắn chém giết, đột nhiên, Tô Vân nói: "Chậm đã!"

Thiếu niên Thúc dừng tay.

Tô Vân lòng còn sợ hãi, đè xuống trong lòng rung động, nói: "Bọn họ nếu là chết rồi, Minh đô liền biết ta cùng Bạch Trạch còn sống, sẽ còn lại phái ra Ma Thần đến đây đuổi giết. Cần phải đến để cho bọn họ cảm thấy ta cùng Bạch Trạch đã chết, Minh đô gối cao không lo, liền sẽ không phái người tiếp tục tới giết chúng ta."

Thiếu niên Thúc suy nghĩ một chút, co ngón tay bắn liền hai lần.

Cái kia hai tôn Ma Thần thân thể chấn động mạnh, lui về phía sau, thân thể ở trong bùn đất xuyên qua, như vào không có gì chỗ!

Đột nhiên, bọn họ ẩn nấp ở trong hư không, từ Tô Vân, Bạch Trạch trong tầm mắt biến mất.

Mà trong hư không, cái kia hai tôn Ma Thần đang tại nhanh chóng rơi xuống, hướng Minh đô mà đi.

Hai tôn Ma Thần thoáng hồi ức, liền nhớ tới lúc trước bản thân đánh giết Tô Vân cùng Bạch Trạch tình hình, vô cùng rõ ràng. Nhưng liên quan tới Đế Thúc chi não trí nhớ, lại không có bất kỳ ấn tượng.

Hai tôn Ma Thần không nghi ngờ gì, bay vào từng tầng từng tầng Minh đô, đi tới thứ mười bảy tầng, bay vọt từng cái tĩnh mịch tinh cầu, tới gặp Minh đô Đại Đế.

Hai tôn Ma Thần quỳ một chân trên đất, khom người nói: "Khởi bẩm bệ hạ, cái kia hai cái tặc tử đã bị xử tử!"

Minh đô Đại Đế thân thể càng thêm vĩ đại, hướng một cái thân thể nho nhỏ tiên nhân nói: "Tang Thiên quân hiện tại có thể yên tâm a? Hai cái này tặc nhân đã chết, liền không người có khả năng lại mở ra Minh đô tầng thứ mười tám, càng không người có khả năng âu giải cứu Đế Thúc chi thể."

Cái kia nho nhỏ tiên nhân so sánh Minh đô Đại Đế mà nói, thật có thể nói là là hạt bụi nhỏ một viên, nhưng mà âm thanh lại là to vô cùng, không kém hơn Minh đô Đại Đế, không nhanh không chậm nói: "Không thể xem thường. Lần trước cho dù là bệ hạ tự thân đến đây, cũng bị cái kia Đế Thúc chi não chạy trốn. Đế Thúc chi não chắc chắn sẽ không bỏ mặc cơ thể chính mình hoàn toàn hóa thành tro tàn, hắn tất nhiên sẽ mạo hiểm tới lấy."

Minh đô Đại Đế cười nói: "Hai người này đã chết, liền không người có khả năng ra vào Minh đô."

Tang Thiên quân sắc mặt không hề bận tâm, thản nhiên nói: "Nhưng mà, tất cả những thứ này đều có một cái phía sau màn hắc thủ. Cái này hắc thủ một tay điều khiển Tà Đế thi

yêu, Tà Đế nội tâm cùng với Đế Thúc chạy trốn, hắn thậm chí còn ý định điệu hổ ly sơn, dẫn đi Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh!"

Tang Thiên quân dừng một chút, tiếp tục nói: "Tại dẫn đi không thành dưới tình huống, người này vậy mà chặt đứt Tứ Cực đỉnh một cái chân đỉnh!"

Minh đô Đại Đế sắc mặt biến hóa, thất thanh nói: "Tứ Cực đỉnh bị chém đứt chân đỉnh?"

Tang Thiên quân gật đầu, nói: "Màn này sau hắc thủ chặt đứt chân đỉnh thời điểm, vừa vặn là Đế Thúc chạy trốn thời điểm! Bệ hạ bị dẫn tới Minh đô, hắn thì giết tới tiên đình, ý đồ thả ra Hỗn Độn!"

Minh đô Đại Đế đánh liên tục mấy cái rùng mình, lẩm bẩm nói: "Cái kia hắc thủ đến cùng là ai…"

Tang Thiên quân thở dài: "Treo quỷ chính là, hắn không có lộ ra nửa điểm sơ hở, tiên đình cho đến nay lại chưa tra ra người này là ai! Lần này, hắn nanh vuốt dù chết, nhưng như trước không thể có nửa điểm thả lỏng! Chúng ta tiếp tục canh giữ ở nơi đây, Đế Thúc chi não, nhất định sẽ cùng hắc thủ cùng một chỗ đến đây! Lần này, nhất định có thể bắt được bộ mặt thật của hắn!"

Thiên Thị Viên, Tiên Vân cư.

Thông Thiên các Yến Khinh Chu từ Nguyên Sóc Đông đô trở về, cầu kiến Tô Vân, nói: "Các chủ, đã tìm đến Hàn Quân."

Tô Vân bởi vì Hồng La đem hắn lời thề phá, để hắn đặt chân Nguyên Sóc thổ địa, cho nên mới để Thông Thiên các người đi tìm kiếm Hàn Quân.

Lúc trước hắn vì để cho Hàn Quân cùng Đan Thanh ra tay đối phó nhân ma Dư Tẫn, bởi vậy hướng hai người thề lại không đặt chân Nguyên Sóc nửa bước, không nghĩ tới lại bởi vì Hồng La bị phá.

Tô Vân tại vượt qua Minh đô chi kiếp về sau, cuối cùng sẽ không khỏi nhớ tới cái này lời thề, nhớ tới lời thề một phương khác, bởi vậy đạo tâm khó bình, không thể không sai người tìm kiếm Hàn Quân.

Lúc trước Hàn Quân đạo tâm bị phá đi về sau, điên điên khùng khùng, không biết tung tích, hắn cũng không biết Hàn Quân tung tích, lúc này nghe được Yến Khinh Chu mà nói, không khỏi tinh thần đại chấn, nói: "Hàn Quân đang làm cái gì?"

Yến Khinh Chu chần chừ một chút, nói: "Xin cơm."

Tô Vân giật mình, thất thanh nói: "Xin cơm?"

Yến Khinh Chu gật đầu, lại do dự một chút, nói: "Hàn Quân rất là tinh thần sa sút, trên người nhiều chỗ tàn tật, điên điên khùng khùng, ta tìm tới hắn lúc, hắn đang tại Đông đô tầng thấp nhất, ở tại vòm cầu bên dưới. Bên cạnh hắn, còn có một người, là nửa chi bút…"

Tô Vân tâm thần chấn động mạnh, lộ ra vẻ không thể tin được.

Yến Khinh Chu tiếp tục nói: "Chiếc bút kia tự xưng Tần Vũ Lăng, thường xuyên cùng Hàn Quân lẫn nhau đánh, lại bị Hàn Quân khống chế lại. Ta tự chủ trương, đem bọn hắn đều mang đến…"

Tô Vân tỉnh táo lại, vuốt cằm nói: "Ngươi làm rất tốt, làm rất tốt…"

Hắn đứng dậy, đi ra ngoài: "Ta đi gặp bọn họ. Không gặp bọn họ, ta đạo tâm bên trong thiếu sót, trước sau không cách nào bù đắp."

Yến Khinh Chu đuổi theo hắn, nói: "Ta đem bọn hắn an bài tại Tiên Vân cư thiên điện bên trong."

Tô Vân đi tới thiên điện, bốn phía tuần tra, lại thấy một cái lam lũ đổ nát lão nhân ăn mặc thật dày áo bông đen, sợ hãi rụt rè, cuộn tại trong góc, trong ngực ôm một cái chỉ có nửa người trên bút quái tiểu đồng.

Khoản kia quái tiểu đồng cũng là tàn tạ kinh khủng, tướng mạo hung ác, đối diện lão giả kia điên cuồng đập, hung ác nói: "Ngươi bỏ qua cho ta đi! Ngươi bỏ qua cho ta đi! Đừng lại làm phiền ta!"

Tô Vân đứng im ở nơi đó, nhìn hai người đánh nhau ở cùng một chỗ, qua rất lâu, lúc này mới tiến lên.

Khoản kia quái tiểu đồng nhìn thấy Tô Vân, trên mặt lộ ra vẻ sợ hãi, âm thanh la lên: "Ngươi không được qua đây! Ngươi không được qua đây! Ta đã đầy đủ thảm rồi, đừng lại tới hành hạ ta… Đúng rồi, ngươi không phải tới hành hạ ta, ngươi là tới giết ta!"

Hắn ra sức giãy dụa, từ lão nhân kia trong ngực tránh thoát, hai cánh tay chống đất hướng Tô Vân bò đi, cười hắc hắc nói: "Ngươi là tới giết ta, đúng hay không? Ngươi nhất định là tới giết ta! Nhanh lên một chút động thủ, van ngươi, nhanh lên một chút động thủ giết ta! Ta không muốn lại cùng cái này người điên có nửa điểm liên quan…"

Lão già điên kia đột nhiên một tay bắt hắn lại, đem hắn kéo trở lại, cười hắc hắc nói: "Tần Vũ Lăng, ngươi yên tâm ta sẽ bảo vệ ngươi! Ta sẽ không để cho cái kia quỷ làm bị thương ngươi, sẽ không…"

Khoản kia quái tiểu đồng nhìn về phía Tô Vân, mặt mũi van xin, thấp giọng nói: "Giết ta, cầu ngươi…"

Tô Vân mở ra bàn tay, pháp lực thư giãn, lão già điên kia không khống chế được bút quái tiểu đồng, tiểu đồng tại hắn pháp lực bên dưới bay lên.

Lão già điên gầm thét, hướng Tô Vân nhào tới, lạnh lùng nói: "Tần Vũ Lăng! Ta cùng ngươi liều mạng!"

Tô Vân linh lực bộc phát, thay đổi lão già điên kia thần kinh đại não bụi, điều chỉnh hắn nội tâm chi tiết cấu tạo, đợi đến lão già điên kia nhào tới Tô Vân phía trước lúc, trong mắt của hắn điên cuồng đã hoàn toàn biến mất.

Mà đổi thành một bên, Tô Vân thôi thúc Tạo Hoá chi thần thông, bút quái tiểu đồng nửa người dưới từ từ sinh trưởng, chẳng qua muốn hoàn toàn mọc ra, còn cần một đoạn thời gian.

Phong lão nhân rơi xuống đất, thần trí khôi phục thanh minh, hồi tưởng trong khoảng thời gian này trải qua, thoáng như một giấc chiêm bao.

Tô Vân đạo tâm đột nhiên một mảnh không minh, trước mắt mê chướng dường như mất đi mấy phần, khẽ cười một tiếng, xoay người hướng đi ra ngoài điện.

"Tô các chủ."

Lão già điên kia ngẩng đầu lên, có một loại bất phàm khí phách: "Tô các chủ cứu chúng ta, chẳng lẽ liền không sợ chúng ta lần nữa làm thiên hạ loạn lạc ư?"

Tô Vân dừng bước, nghiêng mặt qua tới: "Hai vị lão sư, các ngươi cái này tỉnh lại sau giấc ngủ, thiên hạ đã không phải là các ngươi năm đó thiên hạ."

Hắn bước chân, nhẹ nhàng tiến lên, âm thanh truyền đến: "Hai vị lão sư, bảo trọng."

Chương 553 : Kiếp số sắp tới (đại chương cầu phiếu)

Chương 554: Kiếp số sắp tới (đại chương cầu phiếu)

Hàn Quân cùng Đan Thanh đi ra Tiên Vân cư, khi thấy Nguyên Sóc vận chuyển hàng hóa hạm đội đang tại từ thiên ngoại chạy vào tầng khí quyển, từ tầng mây bên trong từ từ hạ xuống, đáp xuống thành phố nơi xa bên trong.

Tòa thành thị kia là Nguyên Sóc tại Thiên Thị Viên xây dựng thành mới, vốn là dịch trạm, về sau bởi vì cùng Đế Tọa, Chung sơn hai đại động thiên thông thương, cho nên đem nơi này chế tạo thành một tòa thành mới.

Toà này kiểu mới thành thị giống như là một cái nhân tạo kiến trúc rừng rậm, lầu vũ giao thông vô cùng phức tạp, trên không không ngừng có cầu nối tại linh sĩ thôi thúc bên dưới không gãy lìa xếp hoặc là kéo dài, lại hoặc là trên không trung bẻ hướng, để người đi đường đi qua.

Nếu như tu vi mạnh mẽ hạng người, còn có thể ngồi mọc ra cánh lầu nhỏ, từ không trung vỗ cánh phi hành.

Còn có người thì đứng tại thần thông của mình biến thành cầu nối bên trên, cất bước tiến lên, cầu nối không ngừng hướng về phía trước trải đi.

Cũng có người ngồi bay liễn, qua lại cũng là cực kỳ thuận tiện.

Càng có chút dị tộc linh sĩ, thế mà cũng có thể hóa thành từng đạo kiếm quang, qua lại tại kiến trúc ở giữa, đó là Thiên

Phủ linh sĩ, bọn họ cũng bắt đầu cùng Nguyên Sóc, Đế Tọa, Chung sơn tiếp xúc.

Trên mặt đất, mỗi một khắc đều có nhiều đến năm sáu chiếc Chúc Long liễn hoặc là chạy khỏi hoặc là chạy vào toà này thành mới, Chúc Long ở ngoài thành hơi thở, phát ra "咙 cục cục 咙 cục cục" hí dài.

Hàn Quân cùng Đan Thanh nhìn một màn này, dường như đã có mấy đời.

Đan Thanh dụi dụi con mắt, lẩm bẩm nói: "Nơi này là Tiên giới ư?"

Hàn Quân không nói gì.

Hai người tại đây tòa thành mới nhìn rất lâu, rung động thật sâu, toà này thành mới kiến trúc cổ điển, thế nhưng là đem tân học phát huy đến cực hạn, toàn bộ thành thị chính là từ vô số linh binh rèn đúc mà thành!

Phụ trách quản lý thành thị linh sĩ, có thể điều động thành thị kiến trúc, cho ở nơi này mọi người lớn nhất thuận tiện!

Đây là so Đông đô, so Sóc Phương, còn hoàn mỹ hơn thành thị!

Tân học cùng cựu học, tại đây tòa thành thị đi đến gần như hoàn mỹ thống nhất!

"Đây là Thánh triết ước muốn…" Đan Thanh rơi lệ.

Bọn họ còn thấy được Nguyên Sóc người, Tây Thổ người sắc mục cùng Thiên Thị Viên đám yêu quái hỗn hợp tại trong thành thị, thậm chí còn có thần tộc, tiên nhân hậu duệ!

Bọn họ thậm chí còn thấy được Thần Ma!

Bọn họ còn nghe nói xa xa trên tiên sơn cư trú tiên nhân, những tiên nhân kia sẽ còn tại trong học cung giảng bài.

Đan Thanh cùng Hàn Quân lặng im rất lâu, bọn họ lẫn vào Thiên Thị Viên trong học cung nghe lén mấy tiết khóa, sau khi ra ngoài càng là lặng im, trong học cung truyền thụ cho đồ vật, bọn họ vậy mà nghe không hiểu.

"Nguyên Sóc nhất định không phải như vậy."

Hàn Quân lắp bắp nói: "Ta điên cuồng trước đó, Nguyên Sóc vẫn là một mảnh hỗn độn, thế phiệt san sát, bảo thủ không biết biến báo. Nguyên Sóc nhất định không phải Thiên Thị Viên như vậy."

Hai người kết bạn mà đi, đi tới Nguyên Sóc, dọc đường, bọn họ lại nhìn thấy Thiên Thị Viên bên trong mặt khác vài toà thành mới, những thành thị này phồn hoa làm bọn hắn cho rằng đi tới trong tiên giới.

Cuối cùng, bọn họ gần như chạy trốn giống như rời đi Thiên Thị Viên, đi tới Sóc Phương thành.

Bây giờ Sóc Phương thành là Nguyên Sóc phương tây trọng địa , kết nối Thiên Thị Viên trạm trung chuyển, cái thành phố này so với bọn hắn trong ấn tượng Sóc Phương càng lớn hơn sáu bảy lần, học cung san sát, đủ loại kiểu mới đốc tạo xưởng khắp nơi đều có.

Sóc Phương thành quả thực cùng Thiên Thị Viên thành mới khác biệt, Thiên Thị Viên thành mới lấy thương mậu làm chủ, giống như là một cái bến cảng lớn , kết nối mặt khác chư thiên. Mà Sóc Phương thì là làm ra đủ loại linh khí linh binh bộ kiện, thậm chí làm ra linh sĩ, —— Sóc Phương các đại học cung bồi dưỡng linh sĩ, tại cả nước đều là nổi danh!

Đan Thanh cùng Hàn Quân lẻn vào mấy cái trong học cung nghe giảng, nơi này sĩ tử học tập cũng đều là mới xây đặt cảnh giới, để cho bọn họ hai vị này Nguyên Đạo cảnh giới tồn tại cũng nghe không hiểu!

Nguyên Sóc linh sĩ thần thông đạo pháp, thậm chí tu vi cảnh giới, đối bọn hắn đều là hoàn toàn xa lạ!

"Ta điên bao lâu?"

Hàn Quân ngỡ ngàng, lẩm bẩm nói: "Ta đến cùng điên bao lâu? Vì sao giống như là điên mấy trăm năm đồng dạng?"

Đan Thanh gật đầu, đây là dường như đã có mấy đời cảm giác.

Thiên hạ này, đã không phải là bọn họ lúc trước có thể rung chuyển, có thể rong ruổi thiên hạ.

"Lúc trước, mục tiêu của chúng ta, cũng là muốn thay đổi Nguyên Sóc nghèo nàn ah."

Hàn Quân thấp giọng nói: "Ta muốn nắm giữ triều chính, từ trên xuống dưới thúc đẩy hiền quân chi trị, từ ta mà xuống, ban ơn cho thế gia đại phiệt, từ thế phiệt mà xuống, ban ơn cho dân chúng, dùng cái này đi đến cường quốc mục đích. Đầu tiên, cái này cần một vị tài đức sáng suốt Đế Hoàng, nếu như Đế Bình không làm được, như vậy để ta tới làm."

Đan Thanh nói: "Ngươi đây là chế độ phân đất phong hầu, dựa vào minh quân hương hiền tới trị thế, chỉ là nông dân cá thể mà thôi, sẽ không thành công! Mục đích của ta là khống chế triều chính, hoàn toàn vứt bỏ Nguyên Sóc quá khứ, vứt bỏ cựu học, tiếp nhận tân học, đưa vào Tây Thổ thần học, xây dựng tín ngưỡng triều bái, đem Nguyên Sóc biến thành một cái khác Tây Thổ!"

Hàn Quân cười lạnh nói: "Tân học vấn chư vu thần, vấn đạo vu thần, nguy hại cực lớn, cuối cùng chỉ là thành tựu một người! Cựu học vấn chư vu nhân, vấn đạo vu nhân, mới là chính đạo!"

Đan Thanh tức giận nói: "Ngươi tu luyện chính là tân học, nhưng phản tân học!"

Hai người lần nữa đối đầu gay gắt, địch ý dần dần lên.

Giữa bọn hắn tuy là có rất sâu ân oán cá nhân, nhưng bọn hắn lớn nhất ân oán vẫn là lý niệm khát vọng xung đột, bọn họ đều muốn thay đổi Nguyên Sóc, nhưng phương hướng đi ngược lại, bởi vậy rơi vào từng tràng tranh đấu, lại bởi vì bọn họ tranh đấu, để Nguyên Sóc càng ngày càng yếu nhỏ.

Sau một lúc lâu, địch ý của bọn hắn nhưng càng lúc càng mờ nhạt.

Đan Thanh nghiêm nghị nói: "Nhưng mà chúng ta đều thua."

Hàn Quân cười khổ: "Cầu Thủy Kính Tả Tùng Nham, so với chúng ta làm càng tốt hơn."

Bọn họ đồng thời nhớ tới Tô Vân, mỗi người lắc đầu: "Còn người kia, hắn không phải người."

Bọn họ du lịch Nguyên Sóc rất lâu, học tập cảnh giới mới hệ thống, lúc này, Tô Vân đã đi tới Thiên Phủ động thiên trong Thiên phủ, xử lý Thiên Phủ công việc. Hắn dù sao cũng là Thiên Phủ Thánh Hoàng, Thiên Phủ việc lớn việc nhỏ, đều cần phải do hắn hỏi đến.

Hơn nữa, động thiên ở giữa có không ít mâu thuẫn, hắn với tư cách Thánh Hoàng cần phải đến hóa giải, công việc rất nhiều.

"Sĩ tử, ngươi không lo lắng Đan Thanh cùng Hàn Quân sẽ xảy ra loạn ư?" Oánh Oánh vẫn còn có chút lo lắng, một bên vì hắn mài mực, vừa nói.

"Đan Thanh cùng Hàn Quân dù sao cũng là Nguyên Đạo cảnh giới tồn tại, hai người này tài trí, thậm chí còn tại Cầu Thủy Kính, Tả Tùng Nham phía trên."

Tô Vân để bút xuống, cảm khái nói: "Ta cảnh giới đã tiếp cận Nguyên Đạo cảnh giới, nhưng càng là tiếp cận, liền càng là cảm giác được Nguyên Đạo sâu không lường được. Đây là thành đạo chi lộ, không thể coi thường. Nhưng mà, gian nan như vậy Nguyên Đạo cảnh giới, Hàn Quân thành ba lần, dùng ba loại khác biệt công pháp thành đạo."

Oánh Oánh lắc đầu nói: "Lúc trước thành đạo cùng hiện tại không giống nhau, lúc trước không tu thân thể, chỉ tu nội tâm."

"Nhưng độ khó khăn là giống nhau."

Tô Vân nói: "Ngươi nếu là nói cho Thiên Phủ Nguyên Đạo cường giả, có người khai sáng ba loại khác biệt công pháp, ba lần tu thành Nguyên Đạo, mọi người sẽ nói ngươi ăn nói lung tung, căn bản không có khả năng có dạng này người. Nhưng mà, Hàn Quân nhưng làm được."

Hắn dừng một chút, nói: "Hàn Quân là một cái trong số đó. Một cái khác chính là Đan Thanh. Hắn thành đạo số lần, không thể so Hàn Quân ít. Nếu như không có ta, hai người này tài hoa không người có khả năng áp chế. Thủy Kính tiên sinh cùng Tả phó xạ, căn bản sẽ không là bọn hắn đối thủ."

Oánh Oánh nhếch miệng, rất muốn phản bác hắn, nhưng cẩn thận suy nghĩ một chút, Cầu Thủy Kính cùng Tả Tùng Nham quả thực không phải Hàn Quân cùng Đan Thanh đối thủ, thậm chí buộc chung một chỗ cũng không phải Hàn Quân một cái mặt nạ Tiết Thanh Phủ đối thủ!

Nhưng nếu không có Tô Vân mà nói, Nguyên Sóc cách mạng đã sớm thua.

"Cái kia đầu to Thúc làm sao bây giờ?"

Oánh Oánh thay đổi chủ đề, nói nhỏ: "Hắn ngày ngày đi theo ngươi, thường thường liền hỏi ngươi khi nào đi nghĩ cách

cứu viện thân thể của hắn."

Tô Vân đem đầy án văn thư đẩy về phía trước, đứng dậy, tức giận nói: "Không phê! Những này Thiên Phủ thế phiệt, tất cả đều là thiếu đánh mạng!"

Oánh Oánh ăn mấy quyển văn thư, lại phát hiện những này văn thư đều là Thiên Phủ thế phiệt dâng thư, yêu cầu Thiên Thị Viên, Chung sơn cùng Đế Tọa lợi ích chia đều.

Oánh Oánh lập tức nhìn ra manh mối, nói: "Những này thế phiệt thủ lĩnh sớm đã bị ngươi đánh sợ, còn dám tới trêu chọc ngươi? Đây là sau lưng có người sai khiến."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, cười nói: "Đây là Thủy Oanh Hồi tác phẩm. Thủy Oanh Hồi muốn cùng ta hòa đàm, bởi vậy để cái này thế phiệt dâng thư, lấy tiến làm lùi, ép ta cùng nàng hòa đàm, làm ra đối nàng có lợi nhượng bộ."

Oánh Oánh cau mày nói: "Nữ tử này lòng dạ độc ác, lại là đương triều Đế sứ, so ngươi cái này tiền triều Tà Đế sứ giả dễ sử dụng nhiều, nàng để Thiên Phủ thế phiệt dâng thư ngươi bức thoái vị, ngươi nên xử trí như thế nào?"

"Đơn giản."

Tô Vân cười nói: "Bọn họ muốn chia cắt lợi ích, vậy liền chia cắt. Ta liền phê cho bọn hắn, để cho bọn họ sau mười ngày xuất binh, tiến đánh Thiên Thị Viên, ta ngược lại muốn xem xem cái nào dám trêu chọc ta Đế đình các nữ nhân!"

Oánh Oánh nghĩ đến Hậu đình bên trong những cái kia như lang như hổ các nương nương, không khỏi hai mắt sáng lên, liên tục gật đầu, khen: "Đây là cái ý kiến hay! Liền như thế giống như! Bọn họ nếu là thật sự dám xuất binh Thiên Thị Viên, tuỳ ý một cái nương nương đi ra, liền đem bọn họ thu thập!"

Tô Vân cười ha ha, đột nhiên khí huyết phun trào, có một loại bất an mãnh liệt cảm giác cùng cảm giác đè nén, vội vàng để bút xuống đi ra Thiên Phủ chính điện.

Oánh Oánh đuổi theo hắn, hai người hướng lên trời nhìn ra ngoài, thiên ngoại, tinh đấu di động, cũng không khác thường.

"Khó hiểu, ta đột nhiên chợt có ý nghĩ, chỉ cảm thấy kiếp vận sắp tới. Chẳng biết tại sao sẽ có loại cảm giác này?"

Tô Vân ngước nhìn bầu trời, nghi ngờ không thôi, lẩm bẩm nói: "Lôi Trì động thiên, thật khôi phục sao?"

Lúc này, trong Thiên phủ truyền đến tiếng ồn ào, Tô Vân bước nhanh tới, chỉ thấy Dương Đạo Long, Diệp Chu Thanh, Bạch Như Ngọc đám người mỗi người thôi thúc Tiên Lục, đó là tránh né kiếp số Tiên Lục, thiếu niên Bạch Trạch bán cho bọn họ, để cho bọn họ tránh né thiên kiếp.

"Chuyện gì xảy ra?" Oánh Oánh dò hỏi.

"Chẳng biết tại sao, chúng ta đột nhiên cảm giác thiên kiếp sắp tới."

Dương Đạo Long lớn tuổi nhất, vội vàng nói: "Để chúng ta cảm giác sâu sắc rơi vào kiếp vận bên trong, sắp gặp nạn! Bởi vậy dùng Tiên Lục tới tị kiếp!"

Oánh Oánh thương hại nói: "Bạch Trạch hố các ngươi không ít tiền a?"

Diệp Chu Thanh cười xòa nói: "Vì tính mạng, nhiều tiền hơn nữa đều giá trị."

Bên ngoài Thiên phủ cũng là một mảnh ồn ào, Tô Vân đi ra Thiên Phủ, chỉ thấy Mặc Hành thành bên trong hỗn loạn tưng bừng, đâu đâu cũng có bốn phía tránh né Thần Ma cùng linh sĩ, tiếng kêu sợ hãi không dứt.

Đột nhiên, chỉ nghe một tiếng ầm vang, cái kia nâng lên Mặc Hành thành bốn tôn tượng đá Thần Ma thức tỉnh, suýt nữa đem Mặc Hành thành lật tung, lại là cái kia bốn tôn cổ xưa Thần Ma cũng cảm ứng được kiếp số sắp tới!

Tô Vân nghi ngờ không thôi, Tống Mệnh Thần Quân từ trong thành bay ra, vội vàng đi tới bên ngoài Thiên phủ, dò hỏi: "Thánh Hoàng, ngươi lại làm ra cái gì yêu thiêu thân?"

Tô Vân tức giận nói: "Không phải ta làm ra. Ta nghi ngờ là Lôi Trì động thiên khoảng cách Thiên Phủ rất gần, toà này động thiên đã khôi phục, đang tại ảnh hưởng Mặc Hành thành lân cận mọi người kiếp số!"

"Không chỉ là Mặc Hành thành." Hợp Hoan nương nương âm thanh truyền đến.

Tô Vân theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy Hợp Hoan nương nương quần áo khinh bạc phi thân mà tới.

Hợp Hoan nương nương nói: "Lôi Trì động thiên ảnh hưởng cực lớn, có thể ảnh hưởng đến tất cả thế giới toàn bộ sinh linh, chỉ có tiên nhân mới có thể tị kiếp. Các ngươi không có thành tiên, đều thân ở kiếp bên trong. Kiếp số càng lớn, Lôi Trì uy lực cũng liền càng mạnh!"

Tô Vân sắc mặt biến hóa: "Nói như vậy, Đế đình bên kia cũng sẽ cảm ứng được tràng này kiếp vận?"

Đế đình.

Vũ tiên nhân thu dọn đồ đạc, đứng dậy liền đi, Đế tâm nói: "Các hạ đáp ứng thủ hộ Đế đình nửa năm, giờ phút này còn chưa tới kỳ."

Vũ tiên nhân cười lạnh nói: "Không có nửa năm, cũng có năm tháng, không kém cái kia mười ngày nửa tháng! Lôi Trì động thiên sắp tới, ta Linh giới bên trong Lôi Trì bị động thiên

cảm ứng được, lúc nào cũng có thể sẽ bị Lôi Trì động thiên giành lấy lực lượng! Không đi nữa, ta liền đi không nổi!"

Đế tâm kinh ngạc nói: "Ngươi trả Lôi Trì là được."

Vũ tiên nhân hừ một tiếng, tung người mà đi.

Đế tâm khó hiểu nói: "Lôi Trì là chúng sinh kiếp vận, ngươi cướp sạch Lôi Trì, liền đem chúng sinh kiếp vận đưa vào bản thân, không thả ra đi, chẳng lẽ chờ lấy gặp nạn hay sao?"

Đáng tiếc, Vũ tiên nhân đã không có khả năng nghe được câu này.

Lôi Trì động thiên.

Dày đến mấy chục dặm tro tàn đem mảnh này động thiên bao phủ, nhưng mà toà này động thiên tại tinh không phi nhanh phi hành, nhưng đem phía ngoài tro tàn không ngừng thổi tan, ở phía sau hình thành dài đến ức vạn vạn bên trong quỹ tích.

Mảnh này rộng lớn Lôi Trì bên trong, sấm sét vang dội, mỗi một đạo lôi điện hiện lên thời điểm, trong sấm sét liền hiện ra một cái thế giới cảnh tượng!

Mà tại Lôi Trì dưới đáy, đã có không ít lôi kiếp hình thành tích lôi dịch.

Tro tuyết mênh mông, Viên Tiên Quân khó khăn đi lại tại tro tàn bên trên, cố gắng hướng Lôi Trì đi tới, sau lưng lưu lại một đạo thật dài dấu vết.

Hắn bị Tô Vân, Thủy Oanh Hồi cùng Đế tâm trọng thương, thật vất vả chạy ra, chạy trốn tới Lôi Trì động thiên.

"Vũ tiên nhân sở dĩ mạnh mẽ, là hắn nắm giữ chúng sinh kiếp vận, hiện tại Lôi Trì động thiên khôi phục, ta cũng có thể giống như hắn mạnh mẽ!"

Viên Tiên Quân phun ra một ngụm trọc khí, ngẩng đầu lên, nhìn thấy phía trước một mảnh vàng óng ánh hồ nước.

Hắn áp chế lại phấn khởi, tiếp tục tiến lên, sau một lúc lâu, hắn lộ ra vẻ nghi hoặc, chỉ thấy cái kia Lôi Trì một bên có mấy gian nhà, một cái vẻ mặt có chút trắng bệch thiếu niên đang tại trong đó một căn phòng bên ngoài, giáo một cái ba bốn tuổi em bé đọc sách viết chữ.

“Bồng Khao?” Viên Tiên Quân giật mình.

Cái kia vẻ mặt trắng bệch thiếu niên thân thể cứng nhắc, quay đầu: “Ngươi biết ta?”

Viên Tiên Quân cười lạnh nói: “Ta bảo ngươi trấn thủ Hắc Thiết thành, ngươi tại sao lại ở chỗ này?”

Bồng Khao hung tính đại phát, nhất thời vô biên ma tính xông ra, hung ác nói: “Nguyên lai ngươi chính là cái kia giả Vũ tiên nhân! Ngươi làm hại lão tử thật khổ! Ngày hôm nay, ngươi kiếp số đến!”

—— —— ngươi cho rằng là tu tiên chuyện cũ, nhưng thật ra là lập nghiệp trải qua; ngươi cho rằng hải lục không sự kiện lớn nhất định nhiệt huyết sôi trào, thực ra càng nhiều hơn chính là động vật một mọi người hài hòa cùng tồn tại chị chị em em nông thôn cuộc sống điền viên. Tiến cử côn ta ngoài dự đoán sách mới 《 ta tại Bàn Ti động nuôi nhện 》 !

Chương 554 : Tiện chết không cứu

Chương 555: Tiện chết không cứu

Hô ——

Bồng Khao đột nhiên cả người trở nên vô cùng mỏng manh, như là một cái loan đao, chỉ là lớn đến kinh người, đối diện hướng Viên Tiên Quân chém xuống!

Viên Tiên Quân vừa sợ vừa giận, đưa tay ngăn lại đòn đánh này!

Bồng Khao biến thành loan đao bị chấn động đến thật cao bắn lên, ngay sau đó thân thể biến đổi, hóa thành một cái chuông lớn rơi xuống, coong một tiếng vang thật lớn, đánh phía Viên Tiên Quân!

Viên Tiên Quân bị tiếng chuông chấn động đến khí huyết sôi trào, lại thấy cái kia chuông lớn xoay tròn, đột nhiên hóa thành một cái to lớn dùi nhọn, hướng mình đâm tới!

Viên Tiên Quân một chỉ nghênh tiếp, đem cái kia dùi nhọn đánh lui, nhưng đầu ngón tay cũng bị đâm đến chảy máu.

Thương thế hắn cũng không khôi phục, chẳng những không có khôi phục, ngược lại có càng thêm nghiêm trọng xu thế.

Viên Tiên Quân đầu tiên là bị Vũ tiên nhân trọng thương, về sau bị Tô Vân cùng Thủy Oanh Hồi ám toán, mù một cái, trái tim nổ tung, ngực phá vỡ một cái lỗ thủng to.

Hắn lại bị Đế tâm nội tâm gây thương tích, mất đi một cái chân, đuôi cũng bị chặt đứt, hiện nay chỉ có thể chống gậy tiến lên.

Lần này hắn vượt ngang tinh không, bay đến Lôi Trì động thiên, tu vi đã tổn hại đến không sai biệt lắm, đối mặt Bồng Khao, lại có chút mệt mỏi.

Bồng Khao thiên biến vạn hóa, mỗi lần hóa thành đều là tiên binh hình thái, lấy thân thể hóa thành tiên binh, đem tiên binh uy năng bắn ra đến cực hạn, đã có uy hiếp đến lực lượng của hắn!

Viên Tiên Quân lúc này mới nhớ tới bản thân năm đó xác thực dụng võ tiên nhân danh nghĩa, cùng Bồng Khao quyết định thệ ước, Bồng Khao trấn thủ Hắc Thiết thành, cắt đứt Thiên Thị Viên cùng Đế Tọa lưỡng giới thần thông, kỳ đầy sau đó, bản thân bảo vệ hắn phi thăng đi vào Tiên giới, trở thành Ma Tiên!

Tính toán thời gian, cái này kỳ hạn đã qua hơn bốn năm!

"Ta quên mất lại còn có chuyện này."

Viên Tiên Quân trong lòng sinh ra một chút áy náy, nhưng áy náy ngay sau đó tan thành mây khói, hắn vốn là liền không có đem cái này thệ ước để ở trong lòng.

Mục đích của hắn, vốn là chính là tìm một người ngăn cách Bắc Minh, cắt đứt Thiên Thị Viên cùng Đế Tọa thiên địa nguyên khí giao lưu, hạn chế lưỡng giới Thần Ma qua lại, đem Thiên Thị Viên biến thành một cái đảo hoang.

Bắc Minh vùng biển này cực kỳ kỳ dị, bất luận Thiên Thị Viên cùng Đế Tọa cách nhau lại xa, Bắc Minh trước sau cùng chúng nó liên kết, một chỉ cái này nhất định phải dùng Hắc Thiết thành ngăn chặn.

Chỉ có Hắc Thiết thành mà không người trấn thủ, Hắc Thiết thành sớm muộn cũng sẽ bị người mở ra, đúng lúc gặp nhân ma Bồng Khao hướng hắn hiến tế, ngay sau đó hắn liền động tâm tư, lừa gạt Bồng Khao trấn thủ Hắc Thiết thành.

Còn thực hiện lời hứa, hắn là chưa từng có nghĩ tới. Hắn trấn thủ Bắc Miện trường thành, vốn là chính là cắt đứt mọi người con đường thành tiên, há có thể để Bồng Khao phi thăng.

Bồng Khao lần nữa đánh tới, hóa thành một cây băng dải, vù vù đem Viên Tiên Quân trói lại, đây là tiên binh Phược Tiên Tác hình thái, Viên Tiên Quân bị khóa lại sau đó, chỉ cảm thấy nội tâm lâm nguy ở trong người, không cách nào thoát thân, không khỏi tức giận, gào thét một tiếng, bỗng nhiên hiện ra chân thân, hóa thành một tôn đỉnh thiên lập địa bạo viên!

Cái kia bạo viên vạn trượng gân thân thể, cứ việc chột mắt, đứt chân, thiếu đuôi, thiếu tâm, mình đầy thương tích, nhưng như cũ khí diễm ngập trời, gân thân thể lực lượng bộc phát, đem Bồng Khao biến thành Phược Tiên Tác kéo đứt!

Bồng Khao hiện ra chân thân, thân thể bị nổ tung thành hai đoạn, nửa người trên hai tay chống đất, nửa người dưới nhưng tại chạy như bay tới, trên dưới nửa người ở đâu cùng một chỗ, lại khôi phục như lúc ban đầu!

“Bồng Khao, ngươi kỳ đầy sau đó, ta tự nhiên sẽ để ngươi phi thăng, thực hiện lời hứa. Ta chính là đường đường Tiên Quân, sao lại lừa ngươi?”

Viên Tiên Quân biến thành Tiên Viên thở dốc một hơi, một chân mà đứng, chống gậy đứng vững, ha ha cười nói: “Chờ lâu bốn năm năm, ngươi liền hấp tấp? Ta cũng không trách ngươi ngỗ nghịch ta, ta bị kẻ gian gây thương tích, bên người thiếu hụt mấy cái có thể phái đi người, sau này ngươi liền đi theo bên cạnh ta. Lên như diều gặp gió, ở trong tầm tay!”

Bồng Khao cười ha ha: "Ngươi nói là, ngươi có thể để cho ta phi thăng thành tiên, đi vào Tiên giới báo thù rửa hận?"

Cái kia ba bốn tuổi em bé nháy đen láy con mắt, tò mò quan sát bọn họ, đối hai người này không có nửa điểm sợ hãi.

Nhân ma Bồng Khao lúc này ma tính mãnh liệt, tựa như thế gian tàn bạo nhất ma vương, mà Viên Tiên Quân thì xấu xí dữ tợn, tựa như ma quái. Đứa bé kia nhìn thấy hai người này vậy mà không sợ hãi chút nào, có một loại không coi ai ra gì phong thái, làm người ta lấy làm kỳ.

Viên Tiên Quân quan sát nhân ma Bồng Khao, cười nói: "Đây là đương nhiên. Thực không dám giấu giếm, ta chính là Tiên giới Viên Tiên Quân, vâng mệnh thay thế Vũ tiên nhân, trấn thủ Bắc Miện trường thành. Quyền thế của ta cực lớn, toàn bộ trường thành dưới chân, ngàn vạn thế giới, tất cả động thiên, đều thuộc về ta điều động! Cất nhắc ngươi, để ngươi phi thăng, chỉ là một cái nhấc tay."

"Ha ha ha ha!"

Nhân ma Bồng Khao cất tiếng cười to, bay lên trời, thân thể đột nhiên hóa thành một cái hồng lô, hướng Viên Tiên Quân chụp xuống, trong lò truyền đến vô cùng tức giận âm thanh: "Nếu như là lúc trước, ta sẽ còn tin ngươi chuyện ma quỷ. Chỉ tiếc nhà ta chủ mẫu đi qua Thiên Phủ, sớm đã biết không có thành tiên danh ngạch , bất kỳ người nào cũng đừng hòng thành tiên! Ngươi còn muốn gạt ta?"

Viên Tiên Quân đột nhiên sắc mặt dữ tợn, cười gằn nói: "Ngươi thế mà biết? Cũng được, vậy liền không thể trách! Hôm nay liền đem ngươi làm thịt, trừ ma vệ đạo!"

Hắn giơ lên trong tay gậy, hướng cái kia hồng lô bên trong đánh tới, cười lạnh nói: "Nhân ma gây họa bá tính, người

người phải trừ diệt! Hôm nay ta vì thiên hạ giúp đỡ chính nghĩa!"

Hắn lực lớn vô cùng, trong tay gậy điểm hướng nhân ma Bồng Khao biến thành hồng lô, thế muốn đem Bồng Khao xuyên thủng, nhưng mà đòn đánh này rơi vào hồng lô bên trong, lại đột nhiên liền người mang trượng cùng một chỗ bị bắt vào hồng lô bên trong!

Viên Tiên Quân hướng trong lò rơi xuống, chỉ thấy bốn phía các loại tiên quang tùy ý, bao phủ, không khỏi tê cả da đầu, lạnh lùng nói: "Vạn Hóa Phần Tiên lô? Ngươi gặp qua Vạn Hóa Phần Tiên lô?"

Hắn rơi vào trong lò, từng đạo tiên quang xuyên thể mà qua, luyện đi tu vi của hắn và khí huyết!

Viên Tiên Quân ngay sau đó ổn định tâm thần, vứt bỏ gậy, một quyền một ấn, hướng nhân ma Bồng Khao biến thành Vạn Hóa Phần Tiên lô vách trong đánh tới!

"Chỉ là nhân ma, cũng muốn vây khốn Tiên Quân? Nói chuyện viển vông!"

Hắn ấn pháp trình độ cũng là bất phàm, đã từng truyền thụ qua Bồng Khao ấn pháp tiên mở, dùng để mở ra Hắc Thiết thành, cực kỳ tinh diệu. Chẳng qua tiên mở ấn pháp chỉ là hắn chân chính ấn pháp một phần, tiên mở cùng Hắc Thiết thành phong cấm chồng chất lên nhau, mới là hắn ấn pháp!

Môn ấn pháp này gọi là Trường Viên tiên ấn!

Cái gọi là Trường Viên, chính là trường thành ý tứ, hắn thế chỗ Vũ tiên nhân trấn thủ Bắc Miện trường thành, đối đoạn này nhảy vọt vô lượng tinh không trường thành đương nhiên có chỗ tìm hiểu, lĩnh ngộ ra mười tám thức ấn pháp.

Cái này ấn pháp lấy đại phong cấm đại trấn ép làm chủ, tựa như cùng Bắc Miện trường thành bình thường, có thể nghiền

nát tất cả thế giới, có thể ngăn cách tất cả thành tiên giấc mơ!

Viên Tiên Quân tại Vạn Hóa Phần Tiên lô bên trong điên cuồng hướng ra phía ngoài đánh tới, đánh cho cái kia Vạn Hóa Phần Tiên lô như muốn rạn nứt!

Bồng Khao liên tục hộc máu, thân thể cơ hồ bị đánh thành bột mịn, nhưng ráng chống đỡ lấy duy trì Vạn Hóa Phần Tiên lô không phá, nhưng mà Tiên Quân vĩ lực vô tận, hắn bị đánh chết chỉ là chuyện sớm hay muộn!

Nhưng vào lúc này, đột nhiên Lôi Trì quang mang trở nên vô cùng sáng sủa, ánh sáng bên trong một cái nữ tử đi tới, tóc dài ở trong ánh chớp tung bay.

Nữ tử kia chân đạp lôi đình đi tới, bàn tay nhẹ nhàng lay động, thi triển ra đệ tam tiên ấn, nhẹ nhàng khắc ở Bồng Khao biến thành Vạn Hóa Phần Tiên lô bên trên.

Đệ tam tiên ấn, chính là Vạn Hóa Phần Tiên ấn!

Mà nữ tử kia, chính là Sài Sơ Hi.

Ánh mắt của nàng mát lạnh trong veo, trong mắt không có tình cảm di động, cả người cũng giống là bao trùm tại kiếp vận phía trên tiên nhân, không có nửa điểm bụi bặm, không có nửa điểm trọng lượng.

Một thức này ấn pháp chính là năm đó bị vây ở Vạn Hóa Phần Tiên lô bên trong tiên nhân sáng tạo, trước truyền cho Đổng gia lão Thần Vương, lão Thần Vương ghi lại ở Thần Vương bút ký, Tô Vân từ bút ký bên trong học được chiêu này ấn pháp, truyền cho Sài Sơ Hi.

Bồng Khao có khả năng học được Vạn Hóa Phần Tiên lô, cũng là Sài Sơ Hi truyền cho hắn.

Sài Sơ Hi cái này một ấn đánh ra, Bồng Khao sắp vỡ nát thời điểm, đột nhiên hình thái củng cố.

Sài Sơ Hi chân đạp lôi quang, xoay quanh Vạn Hóa Phần Tiên lô một ấn lại một ấn vỗ tới, lò kia bên trong Viên Tiên Quân gào to long trời lở đất, không ngừng từ bên trong ra ngoài đánh, sau một lúc lâu, liền thấy đánh chi thế càng ngày càng nhỏ.

Sài Sơ Hi thu tay lại, đi về phía cái kia ngồi tại trước bàn sách em bé đi tới, nắm đứa bé kia tay.

Ánh mắt của nàng rơi vào đứa bé kia trên người lúc, mới có tình cảm, nội tâm mới trở nên dịu dàng.

Vạn Hóa Phần Tiên lô bên trong động tĩnh càng ngày càng nhỏ, đột nhiên trong lò kêu to một tiếng truyền đến, trong lò vô số linh lực trút xuống, lại là Tiên Quân nội tâm bị luyện hóa hình thành dị tượng.

Vạn Hóa Phần Tiên lô gào thét xoay tròn, đột nhiên dừng lại, Bồng Khao từ trong gió lốc hạ xuống, khom người bái nói: "Đa tạ chủ mẫu giúp đỡ."

"Không cần đa lễ."

Sài Sơ Hi nói: "Ngươi chăm sóc kiếp, tránh khỏi ta vô số ý nghĩ, ta giúp ngươi cũng là hẳn là. Bồng Khao, chúc mừng."

Bồng Khao giật mình, không hiểu ý nghĩa.

Sài Sơ Hi ánh mắt càng thêm sâu xa, đã không còn là trước kia cái kia có thể nói ra "Ngươi không thể hấp tấp" thiếu nữ, trên tâm cảnh độ cao, thậm chí liền Bồng Khao cũng có mấy phần kính sợ.

"Ngươi kết thúc cùng Viên Tiên Quân kiếp số, đạo pháp tinh tiến, thật đáng mừng."

Sài Sơ Hi nói: "Các ngươi tại Lôi Trì bên cạnh hoàn thành tràng này kiếp số, Viên Tiên Quân ứng kiếp, ngươi thì thoát kiếp, kiếp này vận thật sự là kỳ diệu."

Bồng Khao biết nàng đạo tâm tu dưỡng cao thâm khó dò, đặc biệt là Lôi Trì là nàng thành đạo địa phương, đối với kiếp vận hiểu, chỉ sợ tại thế nhân phía trên, Sài Sơ Hi khẳng định nhìn ra cái gì, bởi vậy mới có thể nói ra loại lời này.

"Ngươi còn có một kiếp chưa thoát, ta cũng là như thế."

Sài Sơ Hi cúi đầu, nhẹ nhàng xoa xoa đứa bé kia sau não, cười nói: "Chẳng qua tương lai, ta sẽ thoát khỏi. Không có cái gì có khả năng vây được đạo tâm của ta."

Nàng dưới chân nhẹ nhàng dừng lại, chân nguyên hóa thành Tiên Lục, mở ra một đầu thông hướng mặt khác động thiên lối đi.

"Đi thôi, tiếp tục đầu này phi thăng chi lộ."

Đế đình, Đế Tọa, Thiên Thuyền, Chung sơn cùng Nguyên Sóc các loại mọi người, cũng đều cảm thấy mỗi người kiếp vận sắp tới, lo sợ bất an, bởi vậy cầu thần bái phật không phải số ít.

Văn Xương trong học cung, tốn phó xạ nhưng kinh hồn bạt vía, ngẩng đầu nhìn trời, chỉ thấy Văn Xương học cung lôi vân chất đống, Thiên Lôi toán loạn, lôi vân dày nặng vô cùng, theo điện quang, có thể thấy được lôi bên trong có một tòa Lôi Trì.

"Ta sửa chữa cựu thánh tuyệt học, đổi thành tân học, thường ngày mỗi ngày đều sẽ gặp nạn, bổ bổ liền thói quen. Nhưng hôm nay kiếp này mây lớn, dày, là ta trước đây chưa từng gặp!"

Tốn phó xạ nghiến răng, sai người đi mời phật môn đạo môn hai vị chưởng giáo, qua không lâu, thanh phật chủ cùng Lý Đạo chủ đến đây, nhìn thấy cái kia bao phủ phạm vi mấy trăm dặm lôi vân, cũng là lấy làm kinh hãi.

"Muội muội, đệ đệ, các ngươi trước giúp ta trấn áp kiếp vận, tạm hoãn kiếp vân bộc phát."

Tốn phó xạ nói: "Ta đi tìm sư tôn ta, hắn đã tu thành Nguyên Đạo, nhất định có biện pháp giải quyết!"

"Nhị ca yên tâm!"

Thanh phật chủ cùng Lý Đạo chủ phật pháp tu vi cùng đạo pháp tu vi kinh người, mỗi người đều là Chinh Thánh cảnh giới đại cao thủ, tạm thời giúp hắn trấn trụ kiếp vận. Tốn phó xạ vội vàng chạy tới Hà Gian, lão sư hắn Linh Nhạc Thánh Nhân liền ở tại Hà Gian, Linh Nhạc Thánh Nhân bản lĩnh phi phàm, còn tại Tả Tùng Nham trước đó thành đạo.

Hắn thành đạo sau đó, Thiên Thị Viên Đại Đế Tô Vân thúc đẩy tân pháp, Linh Nhạc Thánh Nhân lại chuyển tu cảnh giới mới, hai năm sau tu vi đại thành, ngay sau đó tại Hà Gian dạy học.

Vị này Thánh Nhân trước kia hoang đường, bất luận đi tới chỗ nào đều sẽ gặp gỡ sét đánh, bị người hiểu lầm, nhưng thành Thánh sau đó, tường quang thụy khí quanh quẩn, có đạo đại thành chi tướng.

Thanh phật chủ cùng Lý Đạo chủ bảo hộ lấy tốn phó xạ đi Hà Gian, đi tới nửa đường, đi vào Hà Gian đại mạc bên trong, đột nhiên chỉ thấy mặt đất bị đốt thành thật dày lưu ly, còn có kỳ dị sấm sét hoa văn.

Bọn họ tiếp tục tiến lên, chỉ thấy nơi này đâu đâu cũng có lưu ly cùng sấm sét hoa văn, trên không còn có sấm sét bổ ra không gian sinh ra mùi cháy khét.

Thanh phật chủ cùng Lý Đạo chủ vô cùng lo sợ, vội vàng mang theo tốn phó xạ bay lên không trung, nhìn xuống dưới, chỉ thấy Hà Gian đại mạc, phạm vi hơn nghìn dặm, vậy mà biến thành nguyên một khối to lớn lưu ly!

Mà tại cái kia lưu ly trung ương, rõ ràng là vô số lôi đình lưu lại tráng lệ hoa văn!

Hoa văn trung ương thì nằm một người, còn tại bừng bừng khói đen bốc lên.

Tốn phó xạ vội vàng bay đi, mở ra người kia nhìn lại, không phải là Linh Nhạc Thánh Nhân?

"Lão sư, ngươi làm sao gặp nạn?" Tốn phó xạ cực kỳ hoảng sợ.

Linh Nhạc Thánh Nhân tai mắt mũi miệng phun thuốc, yếu ớt tỉnh lại, nhìn thấy là hắn, sắc mặt kịch biến, vội vàng nói: "Hoa Hộc, ngươi cách ta xa một chút! Ngươi ta thầy trò sửa chữa cựu thánh kinh điển, tích lũy xuống không biết bao nhiêu kiếp vận! Ta thật vất vả vượt qua trận đầu kiếp vận, đang nằm rạp trên mặt đất tu dưỡng, khoảng cách quá gần mà nói, sẽ để cho trận thứ hai trước thời hạn đến…"

Hắn vừa mới nói đến đây, tốn phó xạ liền cảm giác được bản thân kiếp vận đột nhiên tăng thêm rất nhiều, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy ngàn dặm kiếp vân tại bọn họ trên không xoay tròn.

"Chúng ta không chống nổi, xin lỗi." Trên bầu trời, thanh phật chủ cùng Lý Đạo chủ thấy tình thế không ổn, lập tức hóa thành một đạo phật quang một đạo thanh quang, phá không mà đi.

"Thanh Khâu Nguyệt, Ly Tiểu Phàm, các ngươi tiện chết không cứu!" Phía dưới truyền đến tốn phó xạ tiếng kêu, ngay sau đó bị tiếng sấm bao phủ.

Ngày thứ hai, thanh phật chủ cùng Lý Đạo chủ trở về, chỉ thấy Linh Nhạc Thánh Nhân cùng tốn phó xạ mặt hướng mặt đất, tứ chi chỉnh tề, nằm tại một mảnh hơn nghìn dặm lưu ly kính trung ương, bờ mông như trước bốc khói lên chọc tức.

—— —— hôm nay là Hoa Hồ thẻ bài hoạt động ngày thứ ba, nếu như rút được Hoa Hồ học đồ bài, có thể chú ý một chút

chỗ bình luận truyện thẻ bài đặc biệt hoạt động, sẽ ở trong đám đi qua phần mềm nhỏ rút ra gối ôm xung quanh cùng với 66 cái tiểu hồng bao, nhóm hào: 861913145.

Còn có Weibo, chỉ dùng chú ý + bình luận Trạch Trư 01 liền có thể tham dự gối ôm rút thưởng hoạt động. (thẻ bài hoạt động không cần khắc kim, dùng một chút miễn phí rút thẻ cơ hội thì tốt rồi)

Ngày hôm nay cũng là Tiểu Dao sinh nhật ngày cuối cùng, đưa lên chúc phúc liền có thể đạt được sinh nhật huy chương á!

Còn có còn có, bảng nguyệt phiếu bị vượt lại a, nước mắt cầu nguyệt phiếu trợ giúp! ! !

Chương 555 : Tô Vân kiếp số

Chương 556: Tô Vân kiếp số

Lôi Trì động thiên còn chưa đi tới, rất nhiều nơi đều ra nhiễu loạn, Hoa phó xạ cùng Linh Nhạc Thánh Nhân chỉ là trong đó hai người mà thôi, hơn nữa hai người bọn họ tình huống đặc thù, thuộc về sửa đổi quá nhiều cựu thánh công pháp, dẫn đến bản thân kiếp vận rất lớn.

Những người khác chính là một loại khác tình huống.

Thật sự có người áp chế không nổi tu vi, bắt đầu độ kiếp !

Nhưng phàm là độ kiếp , đều là tu luyện tới Nguyên Đạo cảnh giới tồn tại, tại Nguyên Đạo cảnh giới chìm đắm đã lâu, tu vi mạnh mẽ, hắn thực lực vượt qua thế giới cực hạn!

Tu luyện tới loại cảnh giới này, kiếp vận căn bản áp chế không nổi!

Thiên Phủ động thiên Hoa Hồng Dịch, Lang Ngọc Lan hai người Thần Quân trước tiên cảm nhận được bản thân kiếp vận đột kích, ngẩng đầu nhìn lúc, kiếp vân đã xuất hiện.

Hai người cũng đã có Tiên giới tiên nhân chúc phúc, nắm giữ có thể tị kiếp Tiên Lục, mỗi người đem Tiên Lục tế lên, nhưng mà để cho bọn họ kinh hãi là, nguyên bản có thể tránh né tiên kiếp Tiên Lục, lúc này căn bản không có bất cứ tác dụng gì!

Cái kia kiếp vận đối bọn hắn cảm ứng vẫn còn, kiếp vân cũng chưa tiêu mất!

Hai người hoảng hốt lo sợ, mà tại trong Thiên phủ, Nguyên Đạo cực cảnh tồn tại không phải số ít, khắp nơi phúc địa

không ngừng có kiếp vân hiện lên, không ngừng có người độ kiếp !

Không chỉ có những này Nguyên Đạo cực cảnh tồn tại độ kiếp , thậm chí liền sơn dã ở giữa tinh quái cũng không thiếu có độ kiếp người!

Thậm chí, một chút mạnh mẽ Thần Ma cũng bắt đầu độ kiếp !

Loại này kiếp số dùng lúc đầu phương pháp không cách nào tránh né, cưỡng ép áp chế cảnh giới cũng khó có thể tránh khỏi kiếp vận cảm ứng, trong lúc nhất thời, Thiên Phủ các nơi hoàn toàn đại loạn!

Đế Tọa động thiên, Thần Quân Sài Vân Độ một đường phi nhanh, vượt qua Bắc Minh, đi tới Đế đình, cầu kiến Tô Vân, chỉ là không có nhìn thấy Tô Vân, chỉ thấy được Đế tâm thay Tô Vân trấn thủ nơi này.

“Tô Thánh Hoàng tại Thiên Phủ động thiên, xử lý chính vụ.” Đế tâm nói cho hắn biết.

Sài Vân Độ giậm chân la lên: “Của ta kiếp vận trước mắt, chỉ sợ tránh không khỏi, nhất định gặp nạn!”

Đế tâm nói: “Của ta kiếp vận cũng đến, ta đi qua.”

Sài Vân Độ lắc đầu nói: “Ta không có vượt qua nắm chắc.”

Đế tâm nói: “Độ kiếp rất đơn giản, ngươi đứng ở nơi đó không động, sét đánh sau đó, liền vượt qua.”

Sài Vân Độ cùng hắn nói không đến cùng nhau đi, đành phải đi tìm những người khác.

Đế tâm tại phía sau hắn nói: “Tràng này kiếp vận rất là cổ quái, vượt qua cũng vô dụng, ta vượt qua, cũng không thành tiên.”

Sài Vân Độ nhìn thấy Ứng Long, Bạch Trạch, Thao Thiết các loại Thần Ma như lâm đại địch, mỗi người chuẩn bị sào huyệt, ý đồ đối kháng thiên kiếp, không rảnh quản hắn chuyện, không khỏi lắc đầu, thầm nghĩ: "Kiếp vận thế tới hung hăng, các ngươi như vậy là gánh không được."

Hắn cắn răng, đang muốn đi tới Thiên Phủ tìm kiếm Tô Vân, lại thấy một chiếc Thiên Thuyền từ thiên ngoại chạy vào tầng khí quyển, hàng lâm xuống, lại là Ngọc Đạo Nguyên đi thuyền đi tới Đế đình, cầu kiến Tô Vân.

Sài Vân Độ tiến lên, Ngọc Đạo Nguyên không dám thất lễ, hai người lẫn nhau hàn huyên, mới biết đối phương cũng là vì việc này mà tới.

Sài Vân Độ không có thân thể, tự nghĩ thực lực không đủ để độ kiếp , Ngọc Đạo Nguyên tuy là nắm giữ thân thể, nhưng những năm này học tập Nguyên Sóc cảnh giới mới hệ thống, cũng không tu luyện tới đại thành, tự nghĩ thực lực cũng thiếu chút hỏa hầu.

"Nghe nói nơi đây có chút tiên tử ẩn cư, chúng ta trước mắt đi lĩnh giáo."

Ngọc Đạo Nguyên đề nghị: "Các nàng tầm mắt kiến thức còn tại Tô các chủ phía trên, khẳng định biết nguyên do, biết thế nào độ kiếp ."

Hai người tìm kiếm hỏi thăm tiên sơn, từ đầu đến cuối không có tìm đến cái gì tiên tử, về sau có người nói cho bọn hắn: "Hậu đình tiên nhân nương nương, rất nhiều đều tại trong học cung dạy học, các ngươi đến đó tìm."

Hai người nói thầm một tiếng xấu hổ, đi tới Thiên Thị Viên học cung, cầu kiến Trì Tiểu Dao, chứng minh mục đích đến.

Trì Tiểu Dao mời đến Hồng La, Hồng La nói: "Của ta kiếp số cũng tới gần. Loại này kiếp số, là Lôi Trì động thiên khôi

phục, hướng bên này nhanh chóng tới gần gây nên kiếp vận rung chuyển, lúc trước pháp môn đều không thể tránh đi. Hơn nữa, chỉ là bình thường kiếp số mà thôi, nếu như làm ác không nhiều, không cần để ý."

"Đây chính là vấn đề!" Ngọc Đạo Nguyên như đưa đám rời đi.

Sài Vân Độ sắc mặt cũng có chút tiêu điều.

Hồng La cười nói: "Hai người này nhất định là làm nhiều việc ác, cho nên sợ hãi kiếp vận đến."

Đang nói, đỉnh đầu nàng một đóa màu vàng mây khói hiện lên, cái kia mây khói không lớn, chỉ có hai thước vuông, cực kì nhỏ.

Hồng La kinh ngạc nói: "Ta là tiên nhân, đã sớm thoát kiếp, cũng có kiếp vận?"

Nàng lời còn chưa dứt, cái kia đóa mây vàng bên trong một đạo lôi quang hạ xuống, Hồng La bị đánh đến ngã một phát.

Nữ tử này vội vàng bò lên, lại là một đạo lôi quang đánh xuống, đưa nàng lại bổ đến ngã một phát.

Hồng La nghi ngờ không thôi, vừa mới đứng lên liền lại là một đạo lôi quang chém xuống, để nàng lại ngã một phát.

Mây vàng biến mất.

Hồng La đứng dậy, vẻ mặt biến ảo không ngừng, lẩm bẩm nói: "Của ta tiên vị, bị tước mất…"

Trì Tiểu Dao không rõ ý nghĩa, Hồng La đầu óc mê man, tâm loạn như ma, lẩm bẩm nói: "Độ kiếp phi thăng trong tích tắc, sẽ hình thành tiên vị, đứng hàng tiên ban, lúc này mới được gọi Chân Tiên. Cái này Chân Tiên, là đại đạo lạc ấn thiên địa, tuổi cùng thiên địa, vĩnh sinh bất tử. Vừa rồi cái kia ba

đạo lôi, đem ta tiên vị gọt sạch… Ta đi gặp Thiên hậu nương nương!”

Nàng vội vàng chạy tới Hậu đình, lại thấy rất nhiều đi ra Hậu đình tần phi nương nương cũng tại hướng về phía sau đình tiến đến.

Thiên hậu hỏi rõ các nàng mục đích đến, cười nói: “Các ngươi năm đó theo Tà Đế cùng đi đến Đế đình, quên Tà Đế là thế nào đánh giá nơi này ư? Tà Đế nói, nơi đây chính là Tiên giới mới, số mệnh yêu quý tại đây. Tà Đế tuy là rất là kinh khủng, nhưng mà lời nói không ngoa, hắn cảnh giới cao xa, có khả năng nhìn thấy người bình thường cho dù là Tiên Quân cũng không nhìn thấy đồ vật. Trong miệng hắn chuông, nhìn như nói yêu quý, thực ra chỉ là Chung sơn. Số mệnh chỗ chuông, chỉ chính là nơi đây. Số mệnh cùng kiếp vân là làm bạn tương sinh, có như vậy đại khí vận, cũng cần phải đến đối mặt như vậy lớn kiếp vận.”

Chư vị nương nương nghi ngờ không thôi.

Thiên hậu tiếp tục nói: “Năm đó Tà Đế bị thua bỏ mình, bị phanh thây, chính là bởi vì hắn tọa trấn Tiên giới mới, muốn đoạt lấy tương lai ức vạn năm số mệnh vì chính mình kéo dài tuổi thọ. Chỉ là nơi này số mệnh mặc dù lớn, kiếp vận cũng lớn, hắn không có đứng vững, cho nên chết rồi.”

Hồng La hỏi: “Nương nương, cái này cùng chúng ta bị gọt sạch tiên vị có gì liên quan?”

Thiên hậu cười nói: “Bởi vì các ngươi là Tiên giới cũ tiên nhân, không phải Tiên giới mới tiên nhân, cho nên Lôi Trì muốn gọt các ngươi. Các ngươi có giao tình Tiên giới tiên vị, liền không có khả năng nắm giữ Tiên giới mới số mệnh. Không có Tiên giới cũ tiên vị, mới có thể tiếp nhận Tiên giới mới số mệnh.”

Chư vị nương nương tợ hiểu không giống.

Thiên hậu nói tới số mệnh cùng kiếp vận, có chút quá thâm ảo, hơn nữa nhìn không gặp không sờ được, rất khó lấy tín nhiệm tại người.

Phi Hương nương nương khó hiểu nói: "Như vậy nương nương vì sao không có gặp nạn, bị gọt đi tiên vị?"

Thiên hậu nương nương than thở một tiếng, có chút đau đầu nói: "Đại khái bởi vì bản cung thực lực quá mạnh, Lôi Trì gọt ta, ngược lại sẽ bị ta đánh nổ nguyên nhân đi."

Lan Lâm nương nương nói: "Chúng ta mỗi người độ kiếp sau đó, vì sao không có tại Tiên giới mới thành tựu tiên vị, đứng hàng tiên ban?"

Thiên hậu đối với cái này cũng là hoàn toàn không biết gì cả, suy đoán nói: "Có lẽ là Tiên giới mới còn chưa khôi phục duyên cớ đi. Đợi đến bảy mươi hai động thiên hợp nhất, Tiên giới mới nhất thống, hơn phân nửa liền có thể thành tựu tiên vị."

Thiên Phủ động thiên.

Đang cùng Tô Vân nói chuyện Hợp Hoan nương nương cũng bị một đóa mây vàng bên trong ba đạo kinh lôi, lột tiên vị.

Tống Mệnh, Lang Vân đám người bị bất thình lình kiếp vận chơi đùa tâm phiền ý loạn, chỉ cảm thấy bản thân kiếp vận sắp tới, không khỏi lo lắng.

Tô Vân cũng cảm nhận được bản thân kiếp vận, hắn cùng Sài Sơ Hi thành thân, Sài Sơ Hi chính là tại Lôi Trì đắc đạo, đã sớm luyện thành Lôi Trì, phu thê ân ái lúc, trao đổi lẫn nhau, bởi vậy Tô Vân cũng coi là đối kiếp vận hiểu cực sâu.

Hắn còn tìm hiểu Vũ tiên nhân kiếp vận kiếm đạo, đối kiếp vận hiểu đã đi đến độ cao mới.

"Không cần phải lo lắng. Hợp Hoan nương nương bị gọt đi tiên vị, ta cảm thấy ngược lại là chuyện tốt."

Tô Vân an ủi mọi người, nói: "Đây là Lôi Trì động thiên khôi phục gây nên chấn động mà thôi, mặc dù là một hồi nguy cơ, nhưng gặp nguy hiểm cũng có kì ngộ. Các ngươi tại lúc độ kiếp, sẽ càng thêm rõ ràng cảm ứng được Lôi Trì, đợi đến độ kiếp sau đó, các ngươi Lôi Trì cảnh giới nhất định cũng có càng hoàn mỹ hơn… Các ngươi nhìn, của ta kiếp vân cũng tới."

Tống Mệnh, Lang Vân đám người thở phào nhẹ nhõm, lại không lo lắng kiếp vận đến, nhao nhao ngẩng đầu lên, đến xem Tô Vân kiếp vân hình thành.

Bọn họ đích xác chưa từng nhìn thấy Lôi Trì động thiên, cũng chưa từng gặp qua chân chính Lôi Trì, sở dĩ có thể tu thành Lôi Trì cảnh giới, đều do tổ tiên công pháp.

Tự thân vượt kiếp, tự thân chứng kiến Lôi Trì, đây là phần lớn linh sĩ tâm nguyện!

Chỉ là từ lúc Vũ tiên nhân cưỡng ép lấy đi Lôi Trì động thiên sau đó, mảnh này động thiên liền bị tro tàn bao phủ, Lôi Trì lại không sinh ra lôi dịch.

Đi qua độ kiếp tới mìn cảm ứng trì, hoàn thiện Lôi Trì cảnh giới, quả thực là một chuyện tốt!

Tô Vân ngẩng đầu dò xét mình kiếp vân, chỉ thấy cái kia đóa kiếp vân là một chút màu tím nhạt chọc tức, đang tại từ từ hình thành bên trong. Tô Vân nhìn cảm thấy có chút quen mắt, trong miệng nhưng tiếp tục nói: "Lôi Trì động thiên nhất định rất tiếp cận Thiên Phủ, cho nên mỗi người đều sẽ cảm ứng được bản thân kiếp vận. Ngày bình thường việc thiện làm

nhiều, kiếp vận liền ít, chuyện xấu làm nhiều, kiếp vận liền sâu. Các ngươi xem ta kiếp vận, nhẹ như mây gió, có thể thấy được ta ngày bình thường thiện chí giúp người chỗ tốt…"

Oánh Oánh vội vàng từ hắn đầu vai bay lên, run giọng nói: "Sĩ tử, ngươi nhìn cái kia đóa kiếp vân, có hay không giống như là ngươi Tiên Thiên Nhất Khí?"

Tô Vân cười nói: "Màu tím mây khói mà thôi, làm sao lại là Tiên Thiên Nhất Khí? Lôi Trì cũng không phải Chung sơn một phần…"

Lúc này, Y Triêu Hoa các loại Thông Thiên các cao thủ vội vàng chạy đến, xa xa liền cao giọng nói: "Các chủ, quan sát đánh giá đến Lôi Trì động thiên! Chúng ta tìm đến toà kia động thiên! Toà kia động thiên, không có hướng chúng ta cái này liền bay tới, mà là bay về phía Chúc Long tinh vân bên trong đi!"

Tô Vân sắc mặt biến hóa, lại nhìn đỉnh đầu của mình cái kia đóa Tử Vân, vẻ mặt lại là biến đổi!

Nhưng vào lúc này, cái kia đóa Tử Vân bên trong một đạo màu tím lôi đình từ trên trời giáng xuống, mảnh vô cùng, phảng phất một đạo màu tím sợi tơ hướng hắn rơi tới!

Tô Vân không nói lời gì, thôi thúc hoàng chung, quát: "Các ngươi mau tránh ra —— "

Hắn vừa dứt lời, chỉ nghe "Coong" một tiếng chuông vang, Tống Mệnh, Lang Vân, Oánh Oánh đám người vội vàng che lỗ tai, ngay sau đó ba động khủng bố truyền đến, đem bọn hắn nhấc lên, hướng bốn phía bay đi!

Cho dù là Hợp Hoan nương nương cũng bị chấn động đến khí huyết di động, lui về phía sau nửa bước.

Mọi người ở giữa không trung hướng Tô Vân nhìn lại, chỉ thấy Tô Vân bên ngoài cơ thể vây quanh chuông lớn tại đạo

kia tử lôi đánh bên dưới, điên cuồng xoay tròn, các tầng ở giữa đạo trường kích phát, ảo diệu vô tận!

Đạo kia lôi đình chui vào chuông lớn bên trong, tại từng cái phù văn thần thông ở giữa nhảy nhót lung tung, đột nhiên bộc phát, hóa thành vô số đạo lôi đình, tập hợp một chỗ, thô to vô cùng, tựa như một tôn hồng hoang cự long đuôi cắm vào chuông phía trong khuấy động!

Mọi người trợn tròn tròng mắt, lập tức nhìn thấy Tô Vân chuông lớn tầng tầng tan vỡ, nổ tung, từng cái phù văn xung quanh bay loạn!

Mà đạo kia thô to vô cùng lôi đình, vạn phụ hoạ lúc bộc phát, đánh vào Tô Vân trên trán!

"Ầm!"

Khói bụi nổi lên bốn phía, cỗ thứ hai ba động khủng bố kéo tới, đem Tống Mệnh Oánh Oánh bọn họ hất bay đến càng xa!

Đạo này tử lôi sau đó, cái kia đóa màu tím mây khói tản ra, mọi người cuối cùng ổn định thân hình, vội vàng xông lên phía trước, chỉ thấy Tô Vân lúc trước lập chỗ biến thành một cái to lớn hố trời, Tô Vân mặt hướng xuống, hình chữ đại kề sát ở đáy hố.

"Ta không sao!"

Tô Vân âm thanh từ đáy hố truyền đến, nói: "Ta rất dễ! Đây là ta tu luyện Tiên Thiên Nhất Khí mang tới kiếp số, cũng không phải là ta chuyện xấu làm nhiều. Ta chống đỡ được, không cần lo lắng cho ta."

Tống Mệnh đám người sắc mặt nghiêm nghị, nhao nhao lùi ra ngoài đi, Hợp Hoan nương nương nói: "Thánh Hoàng chống đỡ được liền tốt, chúng ta cáo lui trước… Đi mau!"

Tống Mệnh đám người vội vàng xoay người trốn đi.

Oánh Oánh dù sao cùng Tô Vân là nhiều năm bạn thân, còn đợi quan sát, Hợp Hoan nương nương vội vàng đem nàng ôm liền đi, nói: "Không đi nữa liền không còn kịp rồi!"

Tô Vân buồn bực, cố gắng giãy dụa đứng dậy, ngẩng đầu hướng trời cao nhìn lại, chỉ thấy lúc trước cái kia đóa màu tím mây khói tán đi, một cái khác đóa màu tím mây khói đang tại hình thành.

Tô Vân khóe mắt cơ bắp nhảy lên một chút: "Ta chỉ là học được Tiên Thiên Nhất Khí mà thôi, không đến mức muốn bổ hai ta lần a?"

"Coong!"

Thiên Phủ môn phía trước, chấn động kịch liệt truyền đến.

Qua rất lâu, Tô Vân từ càng sâu đáy hố đứng dậy, ngước đầu nhìn lên không trung, kiếp vân tiêu tán, chậm chạp không tu sửa kiếp vân hình thành, ngay sau đó vỗ vỗ trên mông tro, thẳng đi vào Thiên Phủ: "Kiếp số hẳn là đi qua a?"

"Coong!"

Một đạo màu tím lôi đình rơi vào Thiên Phủ, trong Thiên phủ truyền đến kịch liệt chấn động, một ngôi đại điện sụp đổ. Trong Thiên phủ xử lý chính vụ các lộ Thần Ma hốt hoảng chạy ra, một khắc cũng không dám dừng lại.

Đến xuống nửa đêm, mọi người ngủ say, lại là một đạo màu tím sét đánh rơi vào Thiên Phủ.

Chương 556 : Thiếp thân không phục

Chương 557: Thiếp thân không phục

Sáng sớm hôm sau, Tô Vân kiếp vận còn không có biến mất, thỉnh thoảng liền sẽ có tử sắc kiếp vân hình thành, hạ xuống một đạo tử sắc lôi điện.

Mặc cho Tô Vân thế nào thôi thúc công pháp thần thông, cũng không thể tiêu tan kiếp vận, chỉ có thể tiếp nhận.

Cũng may, kiếp vân kia bên trong hình thành lôi đình tràn ngập thiên địa nguyên khí, cực kỳ đầy đủ, mỗi lần đem hắn đánh cho gần chết, nhưng mà lôi đình bên trong tích chứa thiên địa nguyên khí nhưng đem hắn chữa trị.

Loại này thiên địa nguyên khí cùng Tô Vân lúc trước gặp được thiên địa nguyên khí khác biệt, lúc trước Tô Vân cũng thử qua ăn cắp người khác kiếp vận, chặn lại một phần Thiên Lôi luyện hóa tu luyện.

Khi đó hắn phát hiện, cái gọi là thiên kiếp, nhưng thật ra là do thiên địa nguyên khí hình thành. Nói thí dụ như nếu như Ứng Long độ kiếp mà nói, hắn thiên kiếp hình thành kiếp vân, chính là từ Ứng Long nguyên khí tạo thành.

Giao Long độ kiếp , hắn nguyên khí cũng là từ Giao Long nguyên khí tạo thành.

Còn có Nguyên Đạo cực cảnh tồn tại, mỗi người bọn họ độ kiếp , chính là từ đạo của mình hình thành nguyên khí hình thành lôi vân.

Tô Vân lần này kiếp vận tới chẳng biết tại sao, tìm không được ngọn nguồn, tạo thành hắn kiếp vân, lại là Tiên Thiên Nhất Khí!

Tiên Thiên Nhất Khí hóa thành màu tím lôi đình, hướng hắn chém xuống, mỗi lần sau khi độ kiếp, hắn đều cảm giác được trong cơ thể Tiên Thiên Nhất Khí lại thêm ra một chút!

Tiên Thiên Nhất Khí tại nguyên khí của hắn bên trong chiếm tỉ lệ rất thấp, không đủ một phần trăm, còn lại đều là chân nguyên. Nhưng mà từ hôm qua cho tới hôm nay, độ kiếp bảy lần, hắn Tiên Thiên Nhất Khí tại nguyên khí bên trong cũng đã chiếm cứ gần một thành tỉ lệ!

Nếu như chỉ là tăng lên Tiên Thiên Nhất Khí coi như bỏ qua, đối với hắn mà nói tuyệt đối là chuyện thật tốt đại hỉ sự, nhưng mà cái này lôi kiếp mặc dù không cách nào đem hắn chém giết, nhưng màu tím lôi đình uy lực nhưng một lần so một lần mạnh!

Cái này khiến hắn không khỏi sinh ra một loại cảm giác nguy cơ mãnh liệt, cái này mấy lần hắn còn có thể bình an vượt qua, nếu như nhiều tới mấy lần đâu?

Hắn sớm muộn sẽ có không chịu nổi một khắc này, sớm muộn sẽ có lôi bên trong nguyên khí không cách nào bù đắp khí huyết của hắn tiêu hao một khắc này!

Khi đó, chỉ sợ Tiên Thiên Nhất Khí tăng lên nhiều hơn nữa, cũng sẽ bị một sét đánh giết!

"Lôi Trì động thiên khôi phục, đi tới Chung sơn Chúc Long tinh vân bên trong, nhưng không cùng Đế đình hợp nhất, ngược lại mang đến cái này từng tràng kiếp vận."

Một đạo tử lôi hạ xuống sau đó, Tô Vân bị đánh ngã trên đất, xương cốt lốp bốp vang vọng, ngay sau đó nằm trên mặt đất yên lặng tiếp nhận, thầm nghĩ: "Tại sao lại xuất hiện loại

tình huống này, thế nào hóa giải, thế nào tránh đi, ta cần phải đến tự thân đi tới Lôi Trì động thiên, kiểm tra kiếp vận vận chuyển, mới có thể rõ ràng."

Hắn chưa hề đi qua Lôi Trì động thiên, hắn đối Lôi Trì động thiên tìm hiểu, một phần đến từ Sài Sơ Hi, một phần đến từ Vũ tiên nhân Lôi Trì, đối với Lôi Trì cùng kiếp vận nghiên cứu, hắn thực ra không bằng Sài Sơ Hi.

Cái này một đợt lôi kiếp sau đó, Tô Vân đứng dậy, phát động lên khí huyết, đẩy ra trên người bùn đất, lại tự thần thái sáng láng mặt mày tỏa sáng, lập tức lấy ra thanh đồng phù tiết, chuẩn bị đi tới Lôi Trì động thiên.

Lúc này, bên ngoài truyền đến Dương Đạo Long thanh âm nói: "Thánh Hoàng, Thủy Oanh Hồi Đế sứ cầu kiến."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, nói: "Cho mời. Chờ một chút, ta đi ra ngoài gặp nhau!"

Thủy Oanh Hồi tại bên ngoài Thiên phủ đợi chờ, sau một lúc lâu, Tô Vân mở ra Thiên Phủ cửa bên, từ đó đi ra. Thủy Oanh Hồi trên dưới quan sát Tô Vân, cười nói: "Nghe nói Tô Thánh Hoàng hôm qua độ kiếp , hôm nay kiếp vận như trước chưa tiêu, thỉnh thoảng có kiếp vân tạo ra. Chẳng qua thiếp thân nhìn Tô Thánh Hoàng, lại là sặc sỡ loá mắt, không giống như là bị lôi kiếp trọng thương người."

Tô Vân cười ha ha, đóng lại Thiên Phủ cửa bên: "Nơi nào có cái gì lôi kiếp? Ta với tư cách Thiên Phủ Thánh Hoàng trị thế, mưa thuận gió hoà, phỉ loạn không sinh, bách tính an cư lạc nghiệp, vạn vật vui vẻ phồn vinh, tại sao có thể có kiếp vận…"

"Ầm!"

Thiên Phủ đại môn đột nhiên bình thường hướng về phía sau ngã xuống, ngã tại bụi bặm bên trong.

Tô Vân mặt không đổi sắc, Thủy Oanh Hồi nghiêng đầu hướng phía sau hắn nhìn lại, chỉ thấy trong Thiên phủ từng tòa đại điện đều đã bị lôi đình phá hủy, chỉ còn lại có từng cái sâu không thấy đáy hố to.

Thủy Oanh Hồi thu về ánh mắt, quan sát Tô Vân, Tô Vân sắc mặt ôn hoà, nói: "Thủy đế sứ, này tới vì chuyện gì?"

Thủy Oanh Hồi cười nói: "Lôi Trì động thiên đến, gây nên các giới rung chuyển, ta với tư cách Đế sứ không thể không xem xét. Bởi vậy thiếp thân đến đây mời Tô Thánh Hoàng, nhất thống đi tới Lôi Trì động thiên, tìm tòi hư thực."

Tô Vân hớn hở nói: "Ta cũng đang định đến đó, thăm dò kiếp vận căn nguyên. Nếu là có Thủy đế sứ cùng đi, hai bên cũng tốt có thể chăm sóc lẫn nhau."

Thủy Oanh Hồi nháy mắt mấy cái, cười nói: "Tô Thánh Hoàng, người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, ngươi hẳn là có thể nhìn ra được ta mời ngươi cùng một chỗ đi tới Lôi Trì động thiên, thực ra không có ý tốt! Ngươi kiếp vận mênh mông, không ngừng có lôi kiếp giáng lâm, đến Lôi Trì sau đó, ngươi kiếp vận chỉ sợ mạnh hơn, sẽ có nguy hiểm tính mạng. Ngươi tại sao đáp ứng xuống?"

Tô Vân thấy nàng thẳng thắn đối đãi, ngay sau đó cũng không giấu diếm, nói: "Ta phải đi."

Thủy Oanh Hồi có chút không hiểu.

Tô Vân thôi thúc thanh đồng phù tiết, phù tiết càng lúc càng lớn, nói: "Ta là Thiên Thị Viên Đại Đế, cũng là Thiên Phủ Thánh Hoàng, cho nên ta phải đi."

Thủy Oanh Hồi leo lên phù tiết, vẫn có chút không hiểu, nói: "Thiên Thị Viên Đại Đế, hữu danh vô thực, chỉ là cho Thiên Thị Viên yêu ma quỷ quái trông nhà hộ viện, duy trì trật tự mà thôi. Thiên Phủ Thánh Hoàng, chính là dán ở trên tường

tranh, cung cấp người cúng bái, nhưng mà nửa điểm tác dụng đều không có. Ngươi vì sao còn muốn phải đi?"

Thanh đồng phù tiết bên trên, Hỗn Độn phù văn sáng lên, hóa thành văn tự hồng lưu, mang theo bọn họ hướng lên trời bên ngoài mà đi.

Tô Vân khống chế phù tiết, thản nhiên nói: "Lần này Lôi Trì động thiên đến, đã diễn biến thành một hồi tai nạn. Nếu như chỉ là của ta kiếp vận coi như bỏ qua, nhưng Thiên Phủ, Đế Tọa, Thiên Thị Viên các loại chỗ đều có người độ kiếp . Ta có thể mượn lôi đình bên trong thiên địa nguyên khí khôi phục, nhưng không ít người nhưng chết tại thiên kiếp phía dưới."

Ánh mắt của hắn lấp lóe, nói: "Lôi Trì động thiên đến, đã diễn biến thành một hồi nhằm vào tu vi mạnh mẽ hạng người tai kiếp, đem các đại động thiên không ít cường giả đánh giết! Cứ thế mãi mà không giải quyết mà nói, ta sợ không người dám to gan tu luyện tới cao thâm tình trạng."

Thủy Oanh Hồi nhìn phía ngoài tinh không, nói: "Ngươi còn không có nói ngươi vì sao phải đi."

Tô Vân cười nói: "Ta là Thiên Thị Viên Đại Đế, Thiên Phủ Thánh Hoàng. Đây là lý do."

Thủy Oanh Hồi vẫn là không hiểu.

Thanh đồng phù tiết từ Chúc Long trong miệng bay ra, chạy vào Chúc Long tinh vân đôi mắt, Tô Vân không nhanh không chậm nói: "Cái này Thiên Thị Viên Đại Đế Thiên Phủ Thánh Hoàng, đều là hữu danh vô thực, nhưng mà ta tại chăm chú làm tốt Thiên Thị Viên Đại Đế cùng Thiên Phủ Thánh Hoàng."

Thủy Oanh Hồi lắc đầu, nói: "Ta vẫn không thể hiểu. Ngươi nếu là nói cho ta biết là dã tâm của ngươi cùng tham

lam, để ngươi đi tới Lôi Trì động thiên, là ta còn có thể hiểu. Nhưng ngươi giải thích thành ngươi là vì Thiên Thị Viên cùng Thiên Phủ mọi người, để cho ta không khỏi buồn cười. Nhìn không ra ngươi lại vẫn là cái có lý tưởng khát vọng người."

Thanh đồng phù tiết từ Chúc Long trong đôi mắt ở giữa xuyên qua, nơi này là một mảnh u ám khu vực, Chúc Long hai mắt vô cùng sáng sủa, hội tụ hàng tỉ tinh thần, mà hai mắt ở giữa lại không có bất kỳ tinh thần.

Thanh đồng phù tiết phía ngoài tinh không một mảnh u ám, chỉ có căn này phù tiết phía ngoài không ngừng có Hỗn Độn phù văn sáng tối chập chờn hiện lên.

Tô Vân khống chế phù tiết, đi tới Chúc Long tinh vân đại não vị trí, nói: "Thủy cô nương, nắm giữ lý tưởng khát vọng, rất buồn cười rất ngu xuẩn ư?"

Thủy Oanh Hồi trở nên trầm mặc, sau một lúc lâu, mới nói: "Cũng không buồn cười ngu xuẩn, ngược lại rất đáng được khâm phục. Chỉ là thời đại này, lý tưởng cùng khát vọng lộ ra buồn cười ngu xuẩn. Thời đại này, đã không có khả năng thực hiện lý tưởng của mình cùng khát vọng."

"Sai."

Tô Vân sắc mặt bình tĩnh nhìn bên ngoài, nói: "Vẫn là có thể thực hiện. Ta liền đi tại thực hiện lý tưởng khát vọng trên đường. Mỹ lệ như nước Đế sứ, ngươi là ta trên đường phong cảnh."

Thủy Oanh Hồi nghe vậy, nhìn về phía hắn khuôn mặt, Tô Vân xoay đầu lại hướng nàng khẽ mỉm cười, Thủy Oanh Hồi vội vàng thu về ánh mắt, ra vẻ nhẹ nhõm nhìn ra phía ngoài, nói: "Có đôi khi ta thật hâm mộ ngươi dạng này vô tri không sợ người, ý kiến gì cũng dám có, chuyện gì cũng dám làm."

Phía ngoài tinh không bắt đầu xuất hiện ánh sáng, đó là từ Chúc Long trong hai mắt kéo dài ra quang mang, quang mang là từ từng đạo tinh vân tạo thành, tinh vân bên trong có đang tại hình thành hằng tinh.

Ngàn vạn quang mang tại trong vũ trụ phảng phất truyền lại một loại nào đó tin tức, đem Chúc Long nhìn thấy, truyền vào đầu của nó.

Thanh đồng phù tiết từ quang mang ở giữa xuyên qua, Tô Vân nhìn thấy một ngôi sao quang mang đi qua tinh vân, truyền lại đến một viên khác tinh thần, tiếp lấy tinh thần ánh sáng tín hiệu bộc phát, đi qua tinh vân lại truyền hướng càng xa xôi.

Tô Vân kéo dài đề tài mới vừa rồi, cười nói: "Thủy cô nương, chúng ta Nguyên Sóc đã từng có người nói qua, vương hầu tướng lĩnh thà có gan ư? Lại có người nói, đối phương tiếp thu được mà thay vào. Còn có người nói, đại trượng phu làm như thế. Nếu như đây là vô tri không sợ, chúng ta Nguyên Sóc lịch sử, chính là từ những này vô tri không sợ người sáng tạo ra."

Thủy Oanh Hồi quan sát bên ngoài tráng lệ cảnh tượng, thản nhiên nói: "Ngươi muốn tạo phản."

Tô Vân cười nói: "Sai. Ta chưa bao giờ cho là mình có một cái chủ nhân thống trị ta. Không có chủ nhân, sao là tạo phản?"

Thủy Oanh Hồi giật mình.

Tô Vân nói: "Ta chỉ là tại phản kháng mà thôi. Phản kháng cường quyền bởi vì coi trọng của chúng ta tài nguyên, mà mang cho của chúng ta áp bức."

Phía trước tinh không, đột nhiên trở nên vô cùng sáng lên, cái kia ánh sáng tuy là không bằng Chúc Long chi nhãn, không

bằng Chúc Long trong miệng minh châu, nhưng ở trong bóng tối lại có vẻ dị thường chói mắt!

Đó là vô biên lôi đình, rung chuyển không ngừng!

Những cái kia lôi đình hợp thành quy mô to cực kỳ lôi điện loại tinh, từ xa nhìn lại như là Chúc Long đại não, hướng bọn họ bày ra không gì so sánh nổi tráng lệ cảnh tượng!

Đó là vô số ngôi sao năng lượng tụ đến, hình thành kỳ lạ cảnh tượng!

Thanh đồng đốt trúc hướng quái vật khổng lồ này tiếp cận lúc, thậm chí nhìn thấy một vầng mặt trời mang theo mấy viên hành tinh, đang tại từ lôi điện tinh thể bên trong bay lên. So sánh viên này lôi điện loại tinh, mặt trời lộ ra cực kỳ nhỏ bé.

Đốt trúc xuyên qua lôi điện loại tinh bên ngoài lôi tầng, cuối cùng đi vào Lôi Trì động thiên.

Tô Vân từng nghe Sài Sơ Hi nói qua, nàng đi tới Lôi Trì động thiên lúc, phát hiện toà kia động thiên đã bị tro tàn chỗ vùi lấp, dày nặng tro tàn mai táng tất cả.

Nhưng mà Tô Vân nhìn trước mắt Lôi Trì động thiên, lại không có nhìn thấy nửa điểm tro tàn.

Nơi này có cổ xưa di tích, vàng son lộng lẫy cung điện, hẳn là Tà Đế thời đại sót lại.

Thanh đồng phù tiết từ những này di tích bên cạnh bay qua, nhìn thấy những này hình thái cùng Nguyên Sóc khác lạ kiến trúc bên trên khắc vẽ lấy một chút phức tạp Tiên đạo phù văn, có lẽ nơi này từng có qua nhân loại cùng Tiên Ma cư trú.

Chỉ bất quá, hiện tại nơi này đã hoàn toàn không có bóng người.

Phía trước, Lôi Trì ngay trước mắt.

Thủy Oanh Hồi đột nhiên nói: “Tô Thánh Hoàng, thiếp thân này đến trả có một cái khác tầng mục đích, chính là cùng các hạ hoà đàm.”

Tô Vân chậm lại thanh đồng phù tiết tốc độ, thản nhiên nói: “Ngươi lấy Đế sứ danh nghĩa, uy hiếp Thiên Phủ thế phiệt hướng ta trình lên khuyên ngăn, đối Đế đình Đế Tọa Chung sơn các vùng xuất binh. Ta phê chữa những này văn thư , mặc cho bọn họ xuất binh, bọn họ không có một cái nào dám đi. Ngươi không làm sao được, chỉ có hướng ta hòa đàm.”

Thủy Oanh Hồi cười tủm tỉm nói: “Ngươi phá giải đế kiếm kiếm đạo, ta tinh thông Bất Diệt huyền công, ngươi ta có thể liên thủ, trao đổi có hay không.”

Tô Vân trong lòng hơi chấn động, ánh mắt hướng nàng nhìn lại, âm thanh có chút run rẩy: “Ngươi định dùng Bất Diệt huyền công đổi ta Kiếp Phá Mê Tân?”

Dù hắn đạo tâm tu dưỡng tăng lên rất nhiều, giờ phút này cũng không nhịn được có chút kích động.

Bất Diệt huyền công, Cửu Huyền Bất Diệt đệ nhất huyền, cho dù là dùng Kiếp Phá Mê Tân đi đổi, Tô Vân cũng cảm thấy rất đáng!

Thủy Oanh Hồi từ thanh đồng phù tiết bên trong bay ra, không nhanh không chậm trôi hướng Lôi Trì, nói: “Tô quân mới vừa nói, đại trượng phu làm như thế. Tiểu nữ tử tuy là cũng không phải là đại trượng phu, nhưng tự cho là cũng làm như thế. Bởi vậy ta muốn học Kiếp Phá Mê Tân.”

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, thanh đồng phù tiết thu nhỏ, bọc tại trên cánh tay của hắn.

“Hòa đàm, chỉ có đánh qua một hồi mới gọi hòa đàm, không có đánh liền hòa đàm, gọi là đầu hàng.” Thủy Oanh Hồi

đưa lưng về phía hắn, nghiêng đầu đạo, "Lần trước, thiếp thân thua không phục."

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, hoạt động một chút gân cốt, cười nói: "Ta còn tưởng rằng Thủy cô nương xảy ra thủ đoạn gì làm khó ta, nguyên lai là đánh một trận. Thủy cô nương lần trước không phục không có quan hệ, lần này, ta sẽ đem ngươi dọn dẹp ngoan ngoãn!"

Hắn vừa dứt lời, đột nhiên đỉnh đầu một đóa mây tím đang tại hình thành!

Tô Vân sắc mặt biến hóa.

Thủy Oanh Hồi khẽ cười một tiếng, xoay người rút kiếm, một kiếm đâm tới!

Tô Vân không cần nghĩ ngợi, thôi thúc hoàng chung, chỉ nghe coong một tiếng tiếng vang, hoàng chung hiện lên mở ra, chợt một đạo màu tím lôi đình hạ xuống, đập ở hoàng chung bên trên!

"Tiểu nương bì âm ta!" Tô Vân trong đầu một mộng, hoàng chung tại màu tím lôi đình đánh bên dưới nổ tung.

Thủy Oanh Hồi khóe miệng cười mỉm, kiếm đạo uy năng bộc phát!

Chương 557 : Thiếp thân phục

Chương 558: Thiếp thân phục

“Tại Lôi Trì nơi này, thiên kiếp uy lực cũng không tăng trưởng, nhưng hình thành tốc độ nếu so với Thiên Phủ nhanh hơn rất nhiều!”

Tử lôi đem Tô Vân hoàng chung nổ tung trong nháy mắt đó, Thủy Oanh Hồi kiếm đạo cũng đã đi tới Tô Vân trước người, Tô Vân không nghĩ ngợi nhiều được, thôi thúc Tử Phủ Chúc Long kinh, trái tim tựa như chiếc thứ hai hoàng chung, Chúc Long leo lên tại hoàng chung phía trên.

Hắn công pháp vận chuyển, trái tim bỗng nhiên nhảy lên, kèm theo coong một tiếng vang thật lớn, cuồng bạo khí huyết tấn công tới, vận chuyển đến đại não bên trong, nhất thời kích phát mạnh mẽ linh lực!

Cỗ này linh lực để hắn nội tâm cùng thần thông trở nên vô cùng củng cố, chuẩn bị ngạnh hám màu tím lôi đình công kích.

Đế tâm tại đối mặt thiếu niên Đế Thúc lúc, nói trúng tim đen chỉ ra, thần thông là từ linh lực mà lên, một lần đánh thức Tô Vân, để hắn ý thức được lúc trước công pháp không đủ, hắn cho nên sửa chữa Tử Phủ Chúc Long kinh, tu luyện đại não, tăng lên linh lực của mình.

Hắn nội tâm cũng bởi vậy nhận được tăng lên cực lớn, cùng lúc trước cùng Thủy Oanh Hồi giao chiến lúc đã không thể so sánh nổi!

Cũng trong lúc đó hắn điều động trong cơ thể một cỗ khác nguyên khí, Tiên Thiên Nhất Khí!

Tiên Thiên Nhất Khí xông vào tay phải của hắn đầu ngón tay, nghênh tiếp Thủy Oanh Hồi kiếm!

Đầu ngón tay hắn run rẩy, thi triển ra đế kiếm kiếm đạo, lấy chỉ làm kiếm, cùng Thủy Oanh Hồi kiếm đạo gặp nhau!

"Đánh!"

Hai người chỉ kiếm gặp nhau, kiếm đạo uy lực bộc phát, Thủy Oanh Hồi trong lòng giật mình, chỉ cảm thấy Tô Vân tu vi mạnh mẽ, vậy mà đuổi sát bản thân, không thể so nàng kém bao nhiêu!

Phải biết, nàng lĩnh ngộ ra Cửu Huyền Bất Diệt đệ tam huyền, tu vi đã có thể nói tiên bên dưới đệ nhất nhân, đương đại đệ nhất!

Lần trước nàng cùng Tô Vân giao chiến, cứ việc nàng cuối cùng thua ở Tô Vân tay, nhưng nàng tại tu vi bên trên nhưng hiện ra nghiền ép Tô Vân thế, chính là nàng tu thành đệ tam huyền mang tới lớn lao tăng lên!

Nếu không phải Tô Vân thần thông thực sự kỳ diệu khó lường, nàng căn bản sẽ không bại.

Không nghĩ tới Tô Vân vậy mà tại rời đi Hậu đình sau đó trong khoảng thời gian ngắn, đem tu vi của mình thực lực nhắc lại luyện đến một cái độ cao!

Hiện nay Tô Vân tu vi như trước không bằng Thủy Oanh Hồi, nhưng đã không khác nhau lắm, khoảng cách lại không lớn như vậy.

Tô Vân ở phía sau đình ngừng lại sau đó, liền chuyên cần khổ luyện, đi theo Oánh Oánh chuyên tâm học tập ba ngàn sáu

trăm Tiên đạo phù văn, lại bởi vì liên tiếp bù đắp trái tim, đại não tu luyện, bởi vậy tu vi tốc độ tăng lên cực nhanh.

Bất quá, Tô Vân tìm hiểu đế kiếm kiếm đạo tại biến hóa bên trên kém xa Thủy Oanh Hồi, hai người kiếm đạo va chạm trong nháy mắt, chỉ nghe xuy xuy hai tiếng, Tô Vân thân thể trúng liền hai kiếm!

Huyết quang hiện ra, Thủy Oanh Hồi lộ ra tươi cười, kiếm quang nhiễu loạn, chiêu thứ hai bộc phát.

Tại Tô Vân trúng kiếm đồng thời, đạo kia tử lôi uy lực cũng tự bạo phát, một tiếng ầm vang tiếng vang, đem Tô Vân đánh cho ngã xuống lòng đất!

Lôi Trì động thiên mặt đất vô cùng cứng rắn, có khả năng gánh chịu Lôi Trì đại địa, vốn là liền cứng rắn khó có thể tưởng tượng!

Nhưng mà đòn đánh này tử lôi, vậy mà đem mặt đất nổ tung, lộ ra một cái phạm vi trăm trượng sâu đến ba mươi trượng hố to!

Cái này kiếp vân tới cũng nhanh, đi cũng nhanh, một tia chớp sau đó, liền đem cái kia đóa Tử Vân uy lực tiêu hao sạch sẽ, kiếp vân tán đi.

Thủy Oanh Hồi cũng là thất kinh: "Mạnh như vậy kiếp lôi, hơn nữa là màu tím, liền xem như ta cũng khó có thể đón đỡ. Hắn thì là dùng đầu đi đón, không chết cũng muốn trọng thương! Lại thêm trúng ta hai kiếm, tổn thương càng thêm tổn thương! Lần này ta muốn hòa nhau một ván, trả hắn tại Thiên hậu trước mặt nương nương tha ta một mạng ân tình, để hắn tâm phục khẩu cũng phục!"

Đầu nàng đặt chân bên trên, kiếm quang múa, kiếm đạo đạo trường bộc phát, vừa vặn phạm vi trăm trượng, hướng cái kia hố to ép đi!

Kiếm quang đem hố to chiếu sáng, chỉ thấy đáy hố, thiếu niên kia hai tay hai chân mở ra, hình chữ đại ngửa mặt nằm ở nơi đó, cái trán một đạo nóng hổi tơ máu, vẫn lập loè màu tím lôi quang.

Trước ngực của hắn cùng dưới nách còn có hai đạo vết kiếm, đó là Thủy Oanh Hồi lấy kiếm đạo đánh bại Tô Vân, lưu lại hai đạo kiếm thương.

Kiếm này tổn thương chính là đạo thương, kiếm đạo gây thương tích, trong vết thương ẩn chứa Thủy Oanh Hồi kiếm đạo tu vi, tương đương với thần thông lạc ấn!

Tựa như Đế tâm bị đế kiếm kiếm hoàn gây thương tích, lưu lại một đạo không cách nào khép lại vết thương bình thường, Thủy Oanh Hồi cho Tô Vân lưu lại hai đạo vết thương nhưng nếu không có lập tức chữa trị, ắt phải lại không ngừng phá hoại thân thể của hắn cùng nội tâm, để chỗ khác tại trong nguy hiểm!

Nhưng mà Thủy Oanh Hồi nhưng chỉ thấy vết kiếm, nhưng chưa hề nhìn thấy kiếm thương!

“Nếu như có kiếm thương, hắn ắt phải không ngừng chảy máu. Trong thời gian ngắn như vậy hắn không có khả năng chữa trị bản thân kiếm thương, càng không khả năng đem trong vết thương kiếm đạo lạc ấn xóa đi! Trừ phi…”

Thủy Oanh Hồi sắc mặt biến hóa: “Trừ phi hắn hấp thu lôi kiếp năng lượng, đem trong lôi kiếp thiên địa nguyên khí hoàn toàn hấp thu luyện hóa! Thậm chí, hắn đánh cái chênh lệch thời gian, trúng ta kiếm chiêu trước, tiếp đó mượn cái kia một đạo màu tím lôi đình uy năng tới xóa đi kiếm thương bên trong lạc ấn!”

Nàng có một loại cảm giác da đầu tê dại, nếu như Tô Vân làm đến bước này lời nói, chỉ sợ hắn đã đem phản ứng của

mình tính toán ở bên trong, đi đến trí tuệ như châu tình trạng.

Nằm tại đáy hố Tô Vân đột nhiên động một cái, cả người bình thường bay lên, nghênh tiếp cái kia bao phủ trăm trượng phạm vi kiếm đạo.

Hắn giơ bàn tay lên, đấm ra một quyền.

"Coong ——— "

Vang dội tiếng chuông du dương vang lên, một cái chuông lớn xoay tròn lấy xuất hiện, tại trong khoảnh khắc thành hình, miệng chuông phạm vi trăm trượng, vừa vặn đem Thủy Oanh Hồi một chiêu này thôn phệ!

Hai người thần thông va chạm, Thủy Oanh Hồi kiếm chiêu lập tức ở chuông phía trong tan rã!

"Tô quân quả nhiên bất phàm, đáng tiếc ngươi môn thần thông này ta đã gặp một lần, nếm qua một lần thua thiệt, liền sẽ không lại vào ngươi chuông phía trong!"

Thủy Oanh Hồi thân hình dừng lại, cười nói: "Thần thông của ngươi, chỉ là phòng ngự, không có năng lực công kích. Chỉ cần không rơi vào chuông phía trong, ta liền chắc chắn sẽ không bị thua!"

"Ai nói của ta chuông không thể công kích?"

Tô Vân khẽ cười một tiếng, đột nhiên chiếc chuông lớn kia trái phải lay động một chút, Thủy Oanh Hồi trước mặt không gian đột nhiên dập tắt, địa thủy phong hỏa phun trào, tựa như diệt thế!

Thủy Oanh Hồi trong lòng giật mình, vội vàng bay người lên, tụ khí làm kiếm, kiếm đạo uy năng bộc phát, nghênh tiếp cái kia hoàng chung!

"Coong ——— "

Hoàng chung lại lay động, tiếng chuông cảnh thế, đung đưa tới lui, đưa nàng kiếm đạo thần thông đánh cho vỡ nát.

Thủy Oanh Hồi hướng về phía sau tung bay đi, kiếm quang trong tay đong đưa, đủ loại kiếm đạo thần thông bắn ra, liều mạng ngăn cản chiếc kia hoàng chung.

Chiếc kia hoàng chung dao động trái phải, như là bị vô hình cự nhân một tay mang theo mũi chuông, trái phải lay động, hoàng chung những nơi đi qua, không gian thành phiến thành phiến dập tắt, những nơi đi qua, vậy mà lưu lại từng tia từng sợi Hỗn Độn chi khí!

Thủy Oanh Hồi điên cuồng lui về phía sau, trong lúc vô tình đã lùi về cái kia Lôi Trì phía trên, tiếng chuông kèm theo tiếng sấm, tại Lôi Trì trên không không ngừng nổ tung!

Cái kia Lôi Trì vô cùng rộng lớn, như là Chúc Long chi não, trông không đến phần cuối, cho người cảm giác hắn rộng lớn thậm chí không kém hơn Đế Thúc chi não. Đương nhiên, Đế Thúc chi não nguyên vẹn hình thái còn bao gồm cái kia không gì so sánh nổi linh lực, trong phút chốc sáng tạo vô tận thời không, cái này liền không phải Lôi Trì có khả năng sánh ngang!

Thành phiến liên miên lôi dịch sóng biển bị tiếng chuông nhấc lên, cao vạn trượng, sừng sững trên mặt biển, như là vàng óng ánh vách đá, vách đá hướng hai bên dũng mãnh lao tới, di động thời điểm thậm chí có thể nghe được không gian nổ tung âm thanh, uy thế kinh người!

Nhưng càng thêm kinh người là, lôi dịch bay vào trên không liền chợt nổ tung, mỗi một giọt lôi dịch đều sẽ hóa thành vạn đạo lôi đình, bốn phương tám hướng bổ tới!

Hai người những nơi đi qua, đâu đâu cũng có cảnh tượng như vậy!

Trước phương trên mặt biển, còn có hào quang bốc hơi, giống như biển sương mù.

Trên bầu trời còn có trong vũ trụ lôi đình hình thành vô số lôi đình trong óc, lôi đình hội tụ, thành mây thành mưa, kèm theo tiếng sấm từ trên bầu trời rơi xuống, trên mặt biển hình thành nguy hiểm vô cùng cuồng phong bạo vũ!

Nguyên vẹn hình thái Lôi Trì, nguy hiểm nặng nề, tuyệt đối là một vùng cấm địa, cấm khu!

Dám vượt Lôi Trì nửa bước, trở thành đối dũng khí tốt nhất khen ngợi!

Lúc này Tô Vân cùng Thủy Oanh Hồi không chỉ bước ra nửa bước, mà là tại một bước ở giữa chạy mấy chục vạn dặm!

"Đương đương đương —— "

Liên tiếp tiếng chuông truyền đến, khuấy động mặt biển, Thủy Oanh Hồi ống tay áo tung bay, kiếm quang như cá như rồng, thiên biến vạn hóa, từ mặt biển, đáy biển, sóng biển bên trong xuyên qua, tạo nên ngàn vạn dông tố, hóa thành kiếm quang!

Mà chiếc chuông lớn kia trái bày phải lay động, đưa nàng tất cả chiêu thức toàn bộ đánh cho vỡ nát, trên vách chuông đủ loại phù văn biến hóa liên tục, lạc ấn bay ra, hóa thành Thần Ma, hóa thành đủ loại kiếm đạo thần thông, thậm chí đủ loại ấn pháp, hướng nàng đánh tới!

Chuông lớn phía sau, Tô Vân chạy như bay, hai tay hoặc nâng hoặc đập, hoặc câu hoặc xoáy, một kích lại một kích rơi vào hoàng chung phía trên, duy trì cái này thần thông uy năng!

Đột nhiên, biển cả vỡ ra, một viên to lớn mặt trời bóp méo lôi hải, từ trên lôi hải từ từ bay lên, mặt trời nguyên từ lực trường kéo lấy mấy viên hành tinh bay ra lôi hải, bay lên không.

Tô Vân thôi thúc hoàng chung, một đường bỏ qua tất cả, xung kích Thủy Oanh Hồi, hai người từ mặt trời biên giới giết qua.

Thủy Oanh Hồi thậm chí bị đánh vào mặt trời bên trong, hai người từ cái kia vầng mặt trời bên trong xuyên qua, tại cái ngôi sao kia nội bộ lưu lại một đạo hắc tuyến.

Thủy Oanh Hồi giết ra cái kia vầng mặt trời, đột nhiên hoàng chung kéo tới, tiếng chuông tại mặt trời phía ngoài khuấy động, Thủy Oanh Hồi khó chịu hừ một tiếng, thân hình xa xa bay đi.

Nàng cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy cái kia vầng mặt trời phía ngoài xuất hiện một cái phạm vi trăm vạn dặm đốm đen, rõ ràng là kiếm đạo cùng chuông lớn đánh ra hoàn toàn tĩnh mịch chỗ!

Cái kia đốm đen trung tâm, bỗng nhiên ngừng lại, một vòng quang mang tản ra, đó là Tô Vân nhún người nhảy lên hình thành nổ!

Mặt trời cắt ra Lôi Trì, mang theo mấy viên hành tinh loạng choà loạng choạng bay đi, Tô Vân Thủy Oanh Hồi hai người lại trở lại cái kia phiến Lôi Trì trên mặt biển.

Thủy Oanh Hồi đột nhiên cảm giác được Tô Vân thần thông lực lượng từ từ suy yếu, trong lòng vui mừng: "Tu vi của hắn đến cực hạn! Một chiêu này thần thông ắt phải cực kỳ tiêu hao pháp lực, trong khoảng thời gian này, hắn tại Lôi Trì trên mặt biển truy sát ta mấy tỷ dặm, cuối cùng nhịn đến tu vi khô kiệt!"

Nàng cường đại nhất, chính là pháp lực của mình. Thứ hai cường đại, chính là tu thành đệ tam huyền bất tử thân!

Hai điểm này, đủ để cho nàng ngao chết cường đại hơn mình kẻ địch!

Thủy Oanh Hồi vừa nghĩ đến đây, vạn kiếm bộc phát, chuyển thủ làm công, chuẩn bị ổn định thế.

Đúng lúc này, đột nhiên không trung một mảnh đỏ tươi, hồng quang chiếu rọi màu vàng lôi hải, lộ ra cực kỳ quỷ dị.

Thủy Oanh Hồi tâm huyết phun trào, một loại bất an mãnh liệt cảm giác xông lên đầu, vội vàng ngẩng đầu, bỗng nhiên tri kỷ huyết lai triều ngọn nguồn!

Trên bầu trời huyết vân cuồn cuộn, huyết vân bên trong một viên đỏ tươi tinh cầu từ tầng mây dưới đáy hiển lộ ra, tinh cầu kia bên trên có lục địa đại dương, sơn thủy cây cối, chim thú sâu cá.

Bất quá, tất cả những thứ này đều hiện ra huyết tương giống như màu sắc.

Huyết vân bên trong có từng đạo sấm sét bổ về phía cái tinh cầu kia, sấm sét rơi xuống đất, hình thành từng cái hình người. Những hình người kia lôi đình nhao nhao ngẩng đầu lên, nhìn phía dưới Thủy Oanh Hồi.

Trong đó một đạo nhân hình lôi đình, rõ ràng là Thu Vân Khởi bộ dáng!

Còn bên cạnh hình người lôi đình, cùng Lâu Châu Thúy quả thực giống nhau như đúc!

“Của ta lôi kiếp xuất hiện?”

Thủy Oanh Hồi trong lòng hoảng loạn, đột nhiên viên kia tinh cầu màu đỏ ngòm bên trong từng cái hình người lôi đình bay ra, hướng nàng mà tới!

Loại này lôi kiếp, Thủy Oanh Hồi chưa từng nghe thấy, chưa từng nhìn thấy, thầm nghĩ trong lòng một tiếng gay go, lập tức nội tâm bay ra nghênh tiếp những hình người kia lôi đình, cơ thể chính mình thì nghênh tiếp Tô Vân!

“Coong!”

Thủy Oanh Hồi thân thể nghênh tiếp cái kia đung đưa tới lui hoàng chung, dễ dàng sụp đổ, từng ngụm từng ngụm hộc máu, kề Lôi Trì mặt biển bay ngược mà đi, trong lòng một mộng: “Xong đời, ta không thể giống như cái kia dạng một bên ứng phó lôi kiếp, một bên ứng phó một cái không kém hơn ta đại cao thủ!”

Tô Vân miệng chuông rung động, hướng về Thủy Oanh Hồi nội tâm, chỉ thấy Thủy Oanh Hồi nội tâm từ trên trời giáng xuống, rõ ràng là bị những cái kia lôi đình bổ đến suýt nữa tán loạn!

Những hình người kia lôi đình tốc độ cực nhanh, uy lực cực mạnh, thậm chí như Thu Vân Khởi, Lâu Châu Thúy đám người phục sinh, thi triển một thân tuyệt học, bén nhọn hơn, càng bá đạo hơn!

Thủy Oanh Hồi tuy vô cùng cường đại, cho dù là Tô Vân cũng rất khó chiếm được tiện nghi, nhưng hắn nội tâm cùng thân thể sau khi tách ra, hắn thực lực liền kém xa nguyên vẹn hình thái, bị những hình người kia lôi đình giết đến suýt nữa sụp đổ! !

Tô Vân bàn tay nhẹ nhàng một nhóm, đập động hoàng chung, Thủy Oanh Hồi nội tâm rõ ràng là hướng hắn miệng chuông hạ xuống!

Nhưng vào lúc này, Thủy Oanh Hồi thân thể cưỡng ép ổn định khi lui về phía sau, tai mắt mũi miệng bị ép đến hướng ra phía ngoài phun máu, ngay sau đó ba chân bốn cẳng một đường lao nhanh, chân đạp Lôi Trì mặt biển, điên cuồng hướng Tô Vân xông tới!

“Xùy —— “

Nữ tử này khoảng cách Tô Vân rất xa, liền tự quỳ gối trên mặt biển, một đường dọc theo mặt biển trượt mà đến, cắt ra hai đạo cao tới trăm ngàn trượng lôi đình sóng biển, cao giọng nói: “Thánh Hoàng lưu tình! Thiếp thân phục!”

—— —— một đường trượt xúc tới: Cầu phiếu ~~

Chương 558 : Để cho ta nhìn một chút vết thương (cầu phiếu)

Chương 559: Để cho ta nhìn một chút vết thương (cầu phiếu)

Thủy Oanh Hồi trượt đến Tô Vân trước mặt, liền thấy Tô Vân đã tán đi hoàng chung, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Nàng sở dĩ khẩn trương như vậy, là bởi vì nàng Bất Diệt huyền công cũng không tu luyện tới nội tâm bất diệt tình trạng, nếu như tu luyện tới nội tâm bất diệt, nàng liền không sợ Tô Vân cùng thiên kiếp vây công!

Nhưng mà muốn tu thành nội tâm bất diệt, thì cần muốn lĩnh ngộ Cửu Huyền Bất Diệt thứ tư huyền!

Đệ tam huyền nàng vẫn là tại Thiên hậu cùng với Hậu đình bên trong chư vị nương nương chỉ điểm mới tu luyện thành công, đương nhiên không có khả năng tu thành nội tâm bất diệt.

Tô Vân ý định cùng thiên kiếp cùng một chỗ vây công nàng nội tâm, nội tâm nếu là bị phá hủy, nàng Bất Diệt huyền công cho dù thế nào tinh diệu, cũng chắc chắn phải chết, bởi vậy Thủy Oanh Hồi quyết định thật nhanh quỳ biển chịu thua.

Tô Vân vừa mới tán đi thần thông, liền thấy Thủy Oanh Hồi đã một đường trượt đến dưới chân của hắn, ngay sau đó thân hình trên mặt biển bắn ra, bay lên trời, cùng hắn nội tâm hòa làm một thể, nghênh chiến những hình người kia lôi đình.

“Nữ tử này quả quyết dị thường, không có chút nào do dự không dám quyết, là cái nhân vật lợi hại!” Tô Vân ngước nhìn Thủy Oanh Hồi dáng người, không khỏi khen ngợi.

Thủy Oanh Hồi vật lộn trường không, trên đường đi liên trảm mấy đạo hình người lôi đình, giết tới kiếp vân kia hình thành tinh cầu màu đỏ ngòm bên trên, quả nhiên là sát khí ngập trời, tựa như nữ tử bên trong sát thần!

Tô Vân thán phục, Thủy Oanh Hồi sát tính lớn, để hắn cũng có chút sợ hãi.

Hắn bay lên trời, tiếp cận kiếp vân.

Thủy Oanh Hồi kiếp vân cùng hắn kiếp vân khác biệt, hắn chính là một cái thật đơn giản Tử Vân, màu tím mây khói cực kì nhỏ, tùy tiện bổ một chút liền không có.

Thủy Oanh Hồi kiếp vân quảng đại, hiển nhiên sát nghiệt quá nặng, sát sinh quá nhiều, dẫn đến kiếp vân đỏ thẫm như máu, thiên kiếp uy lực mạnh đến mức đáng sợ.

Lúc trước Lôi Trì bị Vũ tiên nhân lấy đi tất cả lôi dịch, giữa thiên địa tuy là còn có kiếp số, phi thăng thời điểm vẫn là sẽ xuất hiện lôi kiếp, nhưng thiên kiếp không trọn vẹn, uy lực không mạnh.

Hiện tại Lôi Trì khôi phục, Thủy Oanh Hồi bởi vì sát sinh quá nhiều mà tạo thành kiếp số, liền triệt để bạo phát ra.

Đặc biệt là bọn họ giờ khắc này ở Lôi Trì loại địa phương này, càng là nguy hiểm!

Tô Vân bay đến viên kia kiếp vận hình thành tinh cầu bên trên không, chỉ thấy phía dưới vô số hình người lôi đình như là thủy triều đồng dạng hướng Thủy Oanh Hồi dũng mãnh lao tới, tiếng giết huyên náo, đâu đâu cũng có muốn lấy nàng tính mạng mọi người!

Tô Vân nhìn ra da đầu run lên, những người này bên trong không chỉ có linh sĩ, Thần Ma, thậm chí còn có người bình thường, phụ nữ trẻ em già trẻ đều có!

"Toàn bộ tinh cầu bên trên đều là phun trào mọi người, chẳng lẽ nói những người này đều là chết tại Thủy Oanh Hồi trong tay? Nữ tử này tội ác tày trời." Tô Vân thầm nghĩ.

Thủy Oanh Hồi những nơi đi qua, những hình người kia lôi đình tất cả bị quét dọn không còn, nàng dường như bị giết chóc che đậy tâm tính, một đường càn quét, hung tợn đem đầy tinh cầu hình người lôi đình đồ sát không còn!

Nàng giết tới cuối cùng một tòa thành trấn, đem nơi này tất cả mọi người tàn sát không còn, đột nhiên nghe được một bên để trong phòng truyền đến tiếng khóc, không khỏi càng ngày càng bạo, đem cửa phòng bị đá nổ tung, xông vào trong phòng.

Chỉ thấy một cái tiểu nữ hài cuộn mình căn phòng kia trong góc, cắn ống tay áo sứ bản thân tận lực không phát ra tiếng vang.

Cô bé kia ngẩng đầu lên, lộ ra Thủy Oanh Hồi khi còn nhỏ gương mặt.

Thủy Oanh Hồi giơ kiếm, đang muốn chém xuống, nhìn thấy cô bé kia khuôn mặt, đột nhiên từng màn bị phong ấn trí nhớ xông lên đầu, sát ý diệt hết, ai oán thở dài một tiếng: "Nguyên lai đây mới là ta kiếp, ta rõ ràng tránh khỏi…"

Tô Vân trôi lơ lửng ở tinh cầu bên trên trên không, đột nhiên nhìn thấy vô số hình người lôi đình lại lần nữa hiện lên, Tiên Ma hoành hành, một đường đồ sát tinh cầu này đám người bên trên, tình cảnh cực kỳ thảm liệt.

Hắn không khỏi giật mình: "Thủy Oanh Hồi đi nơi nào?"

Tiên Ma bốn phía cướp bóc đốt giết, diệt tuyệt nhìn thấy tất cả, đâu đâu cũng có chiến hỏa, khói lửa.

Tô Vân bốn phía bay đi, trước sau không gặp Thủy Oanh Hồi.

"Đây là thiên kiếp của nàng, với tư cách người độ kiếp, làm sao không thấy tăm hơi?"

Tô Vân trôi lơ lửng ở trên bầu trời, một đường tìm kiếm, những cái kia lôi đình biến thành Tiên Ma đem cái tinh cầu này đánh cho cảnh hoang tàn khắp nơi, đem nơi này tất cả văn minh thiêu huỷ, tất cả những thứ này chân thật như vậy, để Tô Vân có một loại bản thân thân ở thế giới chân thật ảo giác.

Đây không phải là hắn kiếp số, hắn du lịch ở trong đó, nhưng tự do ở ngoại kiếp, cũng sẽ không bị lan đến.

Đúng lúc này, tiếng khóc truyền đến, Tô Vân lần theo tiếng khóc nhìn lại, chỉ thấy một mảnh thành trấn hóa thành phế tích, liệt hỏa rừng rực, một cái tiểu nữ hài khóc lớn từ trong liệt hỏa chạy ra, trên người thiêu đốt lên hỏa diễm.

Hỏa diễm đưa nàng quần áo nhen lửa, thiêu đốt lấy làn da của nàng.

Nàng thân thể trần truồng chạy vọt về phía trước chạy, miệng há cực kỳ lớn, tiếng khóc cũng rất khàn giọng, trong ánh mắt tràn đầy hoảng sợ cùng bất lực.

Làn da của nàng đã bị bỏng, trên người quần áo bị đốt đến cuộn mình gắt gao kề sát ở trên da dẻ của nàng.

Bốn phía Tiên Ma sừng sững trên không trung, cười ha ha, khuôn mặt bóp méo.

Tô Vân ngơ ngẩn, cái này đang tại kêu khóc chạy tiểu nữ hài, chính là Thủy Oanh Hồi bộ dáng!

“Không phải là Thủy Oanh Hồi độ kiếp ư?” Hắn có chút không hiểu.

Thủy Oanh Hồi khóc lớn hướng về phía trước chạy tới, những cái kia Tiên Ma một bên cười, một bên ném ra một hai đạo thần thông, tại bên người nàng nổ tung, nhìn nàng chật vật chạy bộ dáng, tiếng cười càng lớn.

Tô Vân đột nhiên tỉnh ngộ: “Nguyên lai đây mới là Thủy Oanh Hồi kiếp.”

Cái kia đang chạy trốn tiểu nữ hài, chính là đi vào kiếp bên trong Thủy Oanh Hồi, chính là vừa rồi cái kia sát phạt quả đoán xông vào lôi kiếp hình thành tinh cầu bên trong, hầu như giết sạch tất cả nữ tử kia!

Hiện tại, nàng biến thành bị tàn sát người.

Lúc này, Tiên Ma bên trong một cái nam tử đi tới, cởi xuống quần áo trên người, bao phủ tại thiếu nữ lúc Thủy Oanh Hồi trên người, dập tắt trên người nàng hỏa diễm.

Thủy Oanh Hồi vẫn là há to mồm khóc lớn, trong mắt sợ hãi các loại bất lực cũng không có vì vậy gần một nửa điểm.

Nàng gặp qua khuôn mặt người đàn ông này, chính là hắn cùng những cái kia Tiên Ma cùng một chỗ đồ sát thân nhân của mình, cha mẹ của mình.

Nam tử kia đưa nàng ôm lấy, hướng mặt khác Tiên Ma nói: “Là cái không sai hạt giống, rất thích hợp luyện kiếm đạo của ta.”

Tô Vân trong lòng giật mình, bỗng nhiên biết nam tử kia lai lịch: “Tiên Đế! Hắn là Tiên Đế Phong! Hắn là đồ sát Thủy Oanh Hồi vị trí thế giới kia hung thủ! Đây là Thủy Oanh Hồi phải đối mặt kiếp!”

Bị nam tử kia ôm ở đặt ở đầu vai Thủy Oanh Hồi vẫn là ấu niên bộ dáng, nghe được nam tử kia âm thanh, càng thêm sợ hãi, đồng tử tan rã, lỗ mũi phóng đại.

Tô Vân nhìn một màn này, không có lên tiếng, thầm nghĩ: "Thì ra là thế, khó trách nàng muốn học ta Kiếp Phá Mê Tân một chiêu này, nguyên lai là vì đối phó Tiên Đế Phong. Đế Phong giết sạch người nhà của nàng cùng tộc nhân, diệt đi nàng chỗ thế giới, lại thu nàng làm môn sinh, truyền thụ nàng kiếm đạo cùng công pháp. Nàng cũng đã quên mất đoạn này cừu hận, đoạn này trí nhớ hoặc là bị bản thân phong ấn, hoặc là bị Đế Phong phong ấn. Mà ở tràng này kiếp bên trong, đoạn này trí nhớ được thả ra."

Đây là Thủy Oanh Hồi kiếp, nàng bị phong ấn trí nhớ tại kiếp bên trong thả ra ngoài, để nàng hóa thân thành những cái kia tàn sát thế giới của mình đồ tể, lại để cho nàng lần nữa trải qua năm đó trải qua tất cả!

"Nếu là nàng có thể nhảy ra ngoài, vượt qua sợ hãi, vượt qua bất lực, mới có thể thoát khỏi kiếp số, vượt qua tràng này thiên kiếp. Nếu như không nhảy ra được, chỉ sợ liền sẽ trở thành thiên kiếp bên trong vong hồn." Tô Vân thầm nghĩ.

Nam tử kia ôm tuổi nhỏ Thủy Oanh Hồi hướng trời cao bay đi, mặt khác Tiên Ma vây quanh hắn cùng một chỗ bay về phía thiên ngoại, Tô Vân đuổi theo, nhìn thấy Thủy Oanh Hồi như trước là còn nhỏ hình thái, trong mắt vẫn là hoảng sợ cùng bất lực.

Hắn không khỏi lắc đầu, thầm nghĩ: "Thủy Oanh Hồi nhảy không ra. Lần này nàng đem tử vong tại đây trường thiên kiếp bên trong. Đáng tiếc, ta còn tưởng rằng nàng sẽ là một cái đặc lập độc hành xuất sắc nữ tử…"

Tô Vân đang chuẩn bị rời đi vùng thiên kiếp này, một mình đi thăm dò Lôi Trì, đột nhiên Thủy Oanh Hồi băng lãnh âm

thanh truyền đến: “Thả! Ta! Ra!”

Tô Vân dừng bước, xoay người nhìn lại.

Chỉ thấy nam tử kia đầu vai, Thủy Oanh Hồi như trước là còn nhỏ bộ dáng, nhưng trong ánh mắt nhưng tràn đầy cừu hận, lớn tiếng nói: “Thả ta ra!”

Nàng lớn tiếng nói: “Ngươi cho rằng ta sẽ giống như ngươi nghĩ như vậy, hoàn toàn quên cừu hận, quên cái kia đoạn trí nhớ, hướng ngươi khuất phục, quỳ gối dưới chân của ngươi?”

Nàng nho nhỏ trong cơ thể bắn ra lực lượng kinh người: “Ngươi cho rằng ta sẽ chủ động phong ấn cái kia đoạn cừu hận, ngươi cho rằng ta vĩnh viễn cũng sẽ không trả thù, ngươi cho rằng ta chỉ xứng quỳ gối bụi bặm bên trong ngước nhìn mặt mũi của ngươi, van xin ngươi coi trọng? Không —— “

Nàng tránh thoát nam tử kia trói buộc, bay lên trời, chiến ý tràn trề, kiếm chỉ nam tử kia!

“Tuyệt không!”

Nàng lại biến thành Tô Vân quen thuộc cái kia Thủy Oanh Hồi, cầm kiếm hướng nam tử kia Đế Phong đánh tới: “Dù là ngươi là ân sư, dù là ngươi là Tiên Đế, ta cũng tuyệt không khuất phục! Tuyệt không quên đoạn này cừu hận!”

Lôi đình biến thành Đế Phong rút kiếm, kiếm đạo phẫn giương, rực rỡ, quang mang hơn xa Thủy Oanh Hồi!

Sau một khắc, Thủy Oanh Hồi trúng kiếm, ngã xuống đất.

Nữ tử này đứng dậy lại chiến, lần nữa trúng kiếm ngã xuống đất, lần này so với lần trước còn muốn hung ác, để nàng máu thịt be bét!

Bất quá, nàng Bất Diệt huyền công quả thực mạnh mẽ, dù vậy cũng chưa từng mất đi chiến lực, lần nữa lật lên, lần nữa xông về lôi đình biến thành Đế Phong.

Thủy Oanh Hồi một lần lại một lần ngã xuống, một lần lại một lần đứng lên, dựa vào Bất Diệt huyền công mạnh mẽ chống đỡ tiếp.

Ở trong mắt nàng, nam tử kia, cái kia lôi đình biến thành Đế Phong, càng ngày càng cường đại, càng ngày càng cao lớn, vĩ đại, đỉnh thiên lập địa, không thể chiến thắng!

Bản thân mỗi lần hướng hắn xuất kiếm, hướng hắn tấn công, đều giống như kiến càng lay cây, căn bản không có khả năng rung chuyển nàng mảy may!

Bất Diệt huyền công không có khả năng thật bất diệt, tu vi của nàng hao hết, vẫn là sẽ chết.

"Ta sẽ tại lần lượt trong thất bại, bị hắn chém giết!"

Thủy Oanh Hồi trong mắt đấu chí từ từ lui đi, nàng lửa phục thù từ từ dập tắt, trong nội tâm nàng bắt đầu sinh ra thần phục chi tâm, sinh ra tâm mang sợ hãi, sinh ra không thể lòng phản kháng.

Dáng dấp của nàng, lại muốn từ từ biến thành cái kia từ trong liệt hỏa vọt ra tiểu nữ hài bộ dáng, hoảng sợ, bất lực, không biết muốn chạy đến phương nào.

Nhưng vào lúc này, một đạo kiếm quang sáng lên, thu hút lực chú ý của nàng.

Thủy Oanh Hồi di chuyển ánh mắt, chỉ thấy Tô Vân tụ khí làm kiếm, thi triển Kiếp Phá Mê Tân một chiêu này, hắn thi triển rất chậm, một lần lại một lần.

Không chỉ có như thế, hắn còn tại giảng giải Kiếp Phá Mê Tân bao hàm kiếm đạo đạo lý, thậm chí còn có thể trải rộng ra của mình kiếm từng đạo trường, biểu hiện ra cho nàng nhìn.

Thủy Oanh Hồi trong mắt lại từ từ sinh ra hi vọng, bắt chước một chiêu này, một lần lại một lần hướng Đế Phong

công tới, một lần lại một lần ngã xuống, mình đầy thương tích!

Nhưng mà nàng nhưng lại không nhụt chí, thế công càng ngày càng mạnh, Kiếp Phá Mê Tân một chiêu này cũng càng ngày càng hoàn mỹ!

Trăm ngàn lần thất bại sau đó, vết thương của nàng tập trung ở ngực chỗ này, mà nàng đã có thể làm bị thương cái kia lôi đình Đế Phong cái cổ!

Dần dần, nàng nắm giữ Kiếp Phá Mê Tân một chiêu này.

Đột nhiên, một đạo kiếm quang hiện lên, lôi đình Đế Phong đầu lâu bay lên, Thủy Oanh Hồi rơi xuống đất, ngực phá vỡ một cái lỗ thủng to, trước sau trong suốt, trái tim của nàng đã bị lôi đình Đế Phong một kiếm lấy xuống!

Thủy Oanh Hồi thôi thúc Bất Diệt huyền công, một viên mới trái tim chậm rãi tạo ra.

Dưới chân bọn hắn tinh cầu đang dần dần trở nên ảm đạm, từng cái Tiên Ma thân ảnh chậm rãi biến mất, cuối cùng toàn bộ tinh cầu tiêu tán, huyết vân cũng tự biến mất không thấy gì nữa.

Thủy Oanh Hồi lớn về trái tim, đột nhiên ho khan một tiếng, cổ họng hơi ngọt, hơi tanh.

Nàng nhẹ nhàng cau mày.

Tô Vân đi tới, cười nói: "Chúc mừng Thủy cô nương vượt qua một kiếp này."

Thủy Oanh Hồi chậm rãi đáp lễ, nói: "Nếu là không có Thánh Hoàng giúp đỡ, một kiếp này chỉ sợ chính là thiếp thân cuối cùng cướp. Kiếp Phá Mê Tân quả thực có thể phá đế kiếm kiếm đạo. Với tư cách ước định, thiếp thân đem Bất Diệt huyền công truyền cho ngươi… Khụ khụ!"

Nàng lại ho khan hai tiếng, sắc mặt biến hóa, vội vàng dò xét bản thân tim phổi.

Tô Vân quan sát ngực của nàng, hiếu kỳ nói: "Thủy cô nương làm sao vậy? Tại hạ bất tài, học qua một chút y thuật, ngươi đem quần áo mở ra, tiểu sinh giúp ngươi nhìn một chút…"

Thủy Oanh Hồi sắc mặt biến ảo không ngừng, nói: "Bất Diệt huyền công có sơ hở! Vừa mới trong ngực ta bị thương quá nhiều, trong lúc vô tình đem đế kiếm lưu lại vết thương cũng lạc ấn tại Bất Diệt huyền công bên trong!"

Tô Vân vốn là muốn nhìn nàng vết thương, nghe vậy lập tức rõ ràng chuyện nghiêm trọng.

Bất Diệt huyền công là ghi chép thân thể tất cả tin tức huyền công, vừa rồi Thủy Oanh Hồi bị thương số lần quá nhiều, đem bị thương sau thân thể tin tức cũng ghi lại ở công pháp bên trong!

Thủy Oanh Hồi thôi thúc công pháp, bởi vậy trái tim bên trong liền có kiếm thương!

Tô Vân suy nghĩ một chút, nói: "Ngươi cởi ra quần áo, ta trước nhìn một chút…"

Thủy Oanh Hồi lạnh như băng lườm hắn một cái, nói: "Tô Thánh Hoàng, ngươi kiếp vân tạo thành, vẫn là trước độ kiếp bảo vệ mạng của mình a!"

Chương 559 : Tiên Đế công pháp, Công Đạo Đẳng Thân

Chương 560: Tiên Đế công pháp, Công Đạo Đẳng Thân

Thủy Oanh Hồi đè lại dưới ngực ngực, kiếm thương mơ hồ cảm giác đau đớn, nhìn Tô Vân độ kiếp .

Màu tím lôi quang bên trong, Tô Vân hoàng chung nổ tung.

Tử lôi uy năng bộc phát, hào quang đẹp mắt để Thủy Oanh Hồi nhớ tới lúc trước bản thân chỗ gặp gỡ thiên kiếp.

Nàng còn nhỏ vận mệnh nhiều thăng trầm, vừa mới viên kia huyết sắc tinh cầu bên trong lôi đình biến thành hình người, phần lớn đều là tộc nhân của nàng, kiếp vận chỗ diễn hóa, cũng là nàng khi còn nhỏ gặp gỡ một hồi diệt thế tai ương.

Đế Phong mang theo chút Tiên Ma, phá hủy sinh đẻ thế giới của nàng, giết sạch nàng tộc nhân.

Nàng một mực không cách nào quên thù này.

Đế Phong thu nàng làm môn sinh, truyền thụ nàng công pháp thần thông, đợi đến nàng có tu vi nhất định, nói với nàng, nàng có hai con đường, một con đường là phong ấn cừu hận trí nhớ, vì hắn làm việc, một con đường khác chính là chết.

Cái kia đoạn cừu hận trí nhớ, là bản thân nàng phong ấn.

Lần này thiên kiếp, để nàng giết sạch viên kia huyết sắc tinh cầu bên trên tất cả tộc nhân, để nàng tại một khắc cuối cùng nhìn thấy co quắp tại trong góc bản thân, đánh thức nàng

phủ bụi trí nhớ, để nàng ý thức được mình bây giờ làm, cùng năm đó Đế Phong đám người làm cũng không khác biệt gì.

Đây là một hồi tru tâm thiên kiếp.

Tru chính là đạo tâm của nàng!

Nàng tuy là từ ấu niên trong bóng tối đi ra, nhưng thực lực nhưng không đủ, đạo tâm một lần lại một lần gặp phải đả kích, là Tô Vân đưa nàng giải cứu ra.

"Thiên hậu, ngươi nói không sai, thật sự là hắn có một loại hóa thù thành bạn mị lực." Thủy Oanh Hồi tỉnh táo lại, trong lòng yên lặng nói.

Lôi quang nổ tung, Tô Vân bị đánh vào trong lôi trì, mặt biển cuồng phong sóng lớn bao phủ, đạo này màu tím lôi đình uy lực vậy mà vô cùng cương mãnh bá đạo, đem Tô Vân đập vào Lôi Trì không biết sâu bao nhiêu!

Thủy Oanh Hồi lộ ra tươi cười: "Ngươi cũng có hôm nay?"

Sau một lúc lâu, Tô Vân từ đầu đến cuối không có lao ra Lôi Trì, Thủy Oanh Hồi khẽ nhíu mày, trong lòng có chút bất an: "Sẽ không xảy ra chuyện đi?"

Nàng lại đợi phút chốc, bỗng nhiên thân hình xoay tròn, hướng Lôi Trì xông tới!

Nhưng vào lúc này, Lôi Trì mặt biển đột nhiên nổ tung, Tô Vân gió lốc mà lên.

Thủy Oanh Hồi suýt nữa cùng hắn đụng vào nhau, vội vàng dừng lại thân hình.

Tô Vân cũng vội vàng dừng lại, Thủy Oanh Hồi thấy hắn không có chết tại thiên kiếp phía dưới, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, dò hỏi: "Tô quân vì sao tại Lôi Trì bên trong ngây người lâu như vậy?"

Tô Vân hổ thẹn nói: “Ta bị đánh bất tỉnh phút chốc.”

Thủy Oanh Hồi quan sát hắn, lại thấy Tô Vân mi tâm xuất hiện một đạo màu tím lôi đình văn.

Cho dù lôi kiếp sau đó, cái này màu tím lôi đình văn vẫn tỏa ra kinh người rung động.

Nàng quan sát tỉ mỉ Tô Vân mi tâm màu tím lôi đình văn, trong lòng nghiêm nghị, chỉ thấy cái này đường vân cực kỳ kỳ lạ, bên trong giống như là bên trong có không gian, không gian kia bên trong mơ hồ có thể nhìn thấy có màu tím lôi quang nhốn nháo.

Chỉ là, không đi vào đường vân bên trong nàng cũng không dám khẳng định bên trong cụ thể cất giấu cái gì.

Thủy Oanh Hồi đem phát hiện của mình nói cho Tô Vân, suy tư nói: “Tô quân loại tình huống này, thiếp thân chưa bao giờ thấy qua. Ngươi nếu là tu luyện Bất Diệt huyền công mà nói, huyền công sẽ đem ngươi hiện nay trạng thái thân thể trí nhớ xuống, chỉ sợ ngươi tương lai chữa trị thân thể, cũng sẽ mang theo đạo này lôi đình văn.”

Tô Vân lấy chân nguyên hóa thành gương sáng, lặp đi lặp lại soi mấy lần, cười nói: “Ta nếu là không tìm hiểu tham khảo Bất Diệt huyền công, chỉ sợ lại đến ba trận lôi kiếp, ta liền sẽ bị một đạo tử lôi bổ đến đầu nổ tung. Bởi vậy, bất kể như thế nào ta đều nhất định phải học.”

Thủy Oanh Hồi không khỏi mơ màng Tô Vân đầu bị bổ ra cảnh tượng, phát hiện bản thân vậy mà rất chờ mong nhìn thấy một màn kia.

“Thiên kiếp của ngươi quả thực rất cổ quái, người khác thiên kiếp đều là vượt qua sau đó, liền không có lần thứ hai. Mà ngươi nhưng lặp đi lặp lại phát tác!”

Thủy Oanh Hồi thương hại nhìn Tô Vân, trong giọng nói có chút cười trên nỗi đau của người khác: "Tô quân nhất định là tội ác tày trời, phạm vào ngập trời sai lầm. Cho nên cái này màu tím lôi kiếp đều là đuổi theo ngươi, một lần so một lần mạnh, không đem ngươi đánh chết thề không bỏ qua."

Tô Vân cười ha ha: "Ta sẽ phạm vào ngập trời sai lầm lớn? Hồ đồ! Rõ ràng là ta chuyện tốt làm quá nhiều, phúc nguyên quá sâu, thượng thiên sợ ta hưởng thụ không tầm thường, cho nên trước gọt ta mấy phần nguồn tài nguyên."

Lời tuy như thế, hắn vẫn là lo sợ bất an, thầm nghĩ: "Đến cùng là phương diện nào phạm vào sai? Là phóng thích Tà Đế thi yêu? Vẫn là thả ra Tà Đế nội tâm? Lại hoặc là thả ra những cái kia bị trấn áp tại Huyền quan bên trong tiên nhân? Vẫn là nói cứu Đế tâm? Hay là mấy lần cứu Vũ tiên nhân? Chẳng lẽ là giúp Hỗn Độn Đại Đế tìm kiếm tứ chi chuyện này? Chẳng lẽ cùng đầu to Đế Thúc liên quan đến…"

Tô Vân nghĩ đi nghĩ lại, liền phát hiện bản thân thật giống quả thực làm rất nhiều không tốt lắm chuyện.

"Những này không tốt lắm chuyện, đều là nhằm vào Tiên giới mà nói. Thực ra ta cũng không tính là sai cái gì a?" Trong lòng của hắn thầm nghĩ.

Thủy Oanh Hồi nói: "Thừa dịp ngươi trận tiếp theo thiên kiếp còn chưa đi tới, thiếp thân trước tiên đem Bất Diệt huyền công truyền thụ cho ngươi, nếu là có không hiểu địa phương, Tô quân cứ hỏi ta!"

Tô Vân tinh thần đại chấn, vội vàng từ bỏ kiểm kê tự mình làm qua "Chuyện xấu", cẩn thận lắng nghe.

Thủy Oanh Hồi nói: "Bất Diệt huyền công, mạnh mẽ tại đối thân thể nội tâm rèn luyện đi đến cực hạn, môn công pháp này hạch tâm, gọi là Công Đạo Đẳng Thân."

“Công Đạo Đẳng Thân?” Tô Vân ánh mắt sáng lên, lập tức từ trong những lời này phát giác Bất Diệt huyền công chỗ bất phàm.

Công Đạo Đẳng Thân, công pháp đại đạo, cùng thân thể không khác chút nào, nói cách khác, môn công pháp này vận chuyển, sẽ căn cứ mỗi người thân thể cấu tạo khác biệt, mà thay đổi công pháp vận chuyển quỹ tích, từ đó làm được thích hợp nhất tu luyện giả!

Đồng dạng cũng là nói, người khác nhau tu luyện Bất Diệt huyền công, cuối cùng được đến Bất Diệt huyền công đều cùng những người khác khác biệt!

Kỳ lạ như vậy công pháp, Tô Vân vẫn là lần đầu nghe nói.

“Diệu! Môn công pháp này thật sự là bất phàm!”

Hắn vỗ tay khen ngợi: “Tiên Đế Phong có khả năng đăng lâm đế vị, quả thực có chút bản lĩnh.”

Thủy Oanh Hồi êm tai nói, đem mình học Bất Diệt huyền công dốc túi truyền cho, không chỉ có như thế, nàng còn đem bản thân lĩnh ngộ đệ nhị huyền cùng với tại Thiên hậu đám người chỉ đạo bên dưới tìm hiểu ra đệ tam huyền, cùng nhau truyền thụ cho Tô Vân.

Nàng cũng không phải là hết lòng tuân thủ hứa hẹn người, cùng người khác ước định muốn thủ liền thủ, không muốn thủ liền không tuân thủ, trở mặt giết người cũng là chuyện thường xảy ra.

Để nàng không có làm trái hứa hẹn nguyên nhân, một là Thiên hậu nương nương cảnh cáo, hai là Tô Vân vừa rồi tại nàng suy yếu nhất thời điểm, một lần lại một lần dạy nàng thế nào thi triển Kiếp Phá Mê Tân một chiêu này, trợ nàng vượt qua kiếp nạn.

Tô Vân hành động, làm cảm động nàng.

Bất Diệt huyền công đúng như là Thủy Oanh Hồi lời nói, là một loại cực kỳ kỳ lạ mà cường đại pháp môn, môn công pháp này từ bỏ mặt khác tất cả con đường, ví dụ như có công pháp rèn luyện nội tâm, có rèn luyện nguyên khí, có rèn luyện phù văn, môn công pháp này chỉ rèn luyện thân thể!

Tại công pháp sơ kỳ, thậm chí muốn dùng mười thành nguyên khí đi rèn đúc thân thể!

Chờ đến thân thể có chút thành tựu, lúc này mới đi rèn luyện nội tâm, nhưng mà cùng thân thể thành tựu so sánh, nội tâm thành tựu quả thực bé nhỏ không đáng kể!

"Thật cực đoan công pháp!" Tô Vân thán phục.

Thủy Oanh Hồi lắc đầu nói: "Cũng không phải là. Bất Diệt huyền công không một chút nào cực đoan, môn công pháp này mặc dù chỉ là đệ nhất huyền, tu luyện tới tuyệt đỉnh, liền có thể làm được thân thể bất diệt. Công Đạo Đẳng Thân, thân thể đủ mạnh, liền có thể để cho mình thân thể giống như Thần Ma đồng dạng, lạc ấn thần vị!"

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, Bạch Trạch thị có một loại bí pháp, có thể lợi dụng tiên khí tiên quang luyện thành thần vị, đem bản thân đại đạo lạc ấn trên đó, liền có thể trở thành Thần Ma.

Thần Ma bởi vì có thiên địa tán đồng, giữa thiên địa liền có Thần Ma nguyên khí, có thể liên tục không ngừng hấp thu nguyên khí, từ đó đi đến bất tử thân, rất khó bị giết chết.

Cửu Huyền Bất Diệt đệ nhất huyền, cùng Thần Ma rất giống nhau. Chỗ khác biệt, chính là Công Đạo Đẳng Thân điểm này!

Công Đạo Đẳng Thân, công pháp, đại đạo, thân thể, đều là nhất thể, đều là giống nhau, cho nên dung nạp tiên khí luyện

thành thần vị, liền có thể làm được như Thần Ma như vậy thân thể bất tử.

Chẳng qua đây là thân thể lạc ấn, cùng Thần Ma đại đạo lạc ấn vẫn là khác biệt, để tu luyện Bất Diệt huyền công linh sĩ, thân thể so Thần Ma còn cường hãn hơn rất nhiều!

"Bất Diệt huyền công có thể luyện hóa tiên khí, để bản thân sử dụng?" Tô Vân hỏi.

Thủy Oanh Hồi nói: "Đương nhiên. Tiên Đế công pháp nếu như không làm được một bước này, chẳng phải là muốn bị người nhạo báng? Thiếp thân truyền cho ngươi đệ nhị huyền đệ tam huyền, đều chỉ là cho ngươi làm tham khảo, ngươi chân chính có thể tu luyện chính là đệ nhất huyền. Chờ ngươi bắt đầu tu luyện, ngươi liền sẽ phát hiện Bất Diệt huyền công bắt đầu sau đó, liền sẽ cùng ta luyện Bất Diệt huyền công có không nhỏ khác biệt. Chờ ngươi tu luyện tới đệ nhị huyền đệ tam huyền, khác biệt liền càng lớn."

Nàng thản nhiên nói: "Ngươi ta nếu như đều có thể tu luyện tới thứ chín huyền, liền sẽ phát hiện cái này hoàn toàn là hai loại khác biệt công pháp!"

Tô Vân lắc đầu nói: "Ta có chính ta công pháp, công pháp của ta mới là thích hợp nhất ta, ta chỉ là muốn tinh luyện Bất Diệt huyền công bên trong tinh diệu, dung luyện đến công pháp của ta bên trong."

Thủy Oanh Hồi cười nhạo, nói: "Ngươi nguyên bản công pháp tuy là tốt, nhưng cùng Tiên Đế công pháp so sánh, bất luận nội tình vẫn là ý nghĩ, đều chênh lệch rất xa. Ngươi muốn dung hợp Bất Diệt huyền công, nhưng cuối cùng, công pháp của ngươi chỉ có thể bị Bất Diệt huyền công dung hợp mà thôi."

Tô Vân thản nhiên nói: “Thật giống ngươi ta tranh chấp, mỗi lần đều là ta ép ngươi một bậc. Bất Diệt huyền công cùng ta Tử Phủ Chúc Long kinh so sánh, cũng chỉ như thế.”

Thủy Oanh Hồi nhíu mày, nói: “Tô quân nàng dâu chạy?”

Tô Vân sắc mặt không nhanh, gật gật đầu.

Thủy Oanh Hồi nói: “Khó trách sẽ chạy. Ngươi nói chuyện thật đả thương người.”

Tô Vân tinh thần chán nản, Thủy Oanh Hồi thấy thế, ngược lại không tiện lại nói cái gì.

Tô Vân thử nghiệm tinh luyện Bất Diệt huyền công, cùng Tử Phủ Chúc Long kinh tương dung, chỉ là vẫn là gặp phải nan đề. Bất Diệt huyền công quả thực rất bá đạo, đem môn công pháp này dung luyện đến Tử Phủ Chúc Long kinh sau đó, công pháp vận chuyển mấy chu thiên, luyện hóa một chút tiên khí sau đó, Bất Diệt huyền công chiếm so liền càng ngày càng nhiều, để Tô Vân Tử Phủ Chúc Long kinh đặc thù không ngừng giảm bớt!

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, tiến hành sửa chữa, lần nữa thôi thúc công pháp.

Lần này kiên trì thời gian càng dài, nhưng nhiều kiên trì mấy chu thiên, Bất Diệt huyền công lại bắt đầu đồng hóa Tử Phủ Chúc Long kinh, để Tử Phủ Chúc Long không có ở bên trong thần vận.

Nếu như vẻn vẹn như thế ngược lại cũng thôi, cùng lắm thì liền tu luyện Bất Diệt huyền công, nhưng Tử Phủ Chúc Long kinh đối Tô Vân tới nói rất quan trọng.

Môn công pháp này có thể để cho hắn tại tu luyện thời điểm, luyện thành một phần Tiên Thiên Nhất Khí, hơn nữa, rèn luyện linh lực, rèn luyện trái tim, đều là môn công pháp này điểm mạnh.

Nếu như Tử Phủ Chúc Long kinh không có bên trong thần vận cùng đặc thù, những này liền cũng đều mất.

Thủy Oanh Hồi chờ đến nóng lòng, phi thân mà đi, nói: "Ngươi từ từ sửa chữa, ta đi thăm dò Lôi Trì bí ẩn!"

Tô Vân đứng tại trên mặt biển, theo gió rong chơi mà đi, dốc lòng suy tư, như thế nào mới có thể để môn công pháp này càng hoàn thiện. Trong lúc vô tình, hắn đi tới Lôi Trì biên giới, hắn bỗng nhiên ngẩng đầu bốn phía nhìn lại, chỉ thấy nơi này cũng không phải là hắn cùng Thủy Oanh Hồi ngay từ đầu đi tới địa phương, mà là một mảnh khác bên bờ.

Nơi này chỉ có mấy gian phòng ốc, rất là đơn giản.

Tô Vân đi tới cái kia mấy gian phòng ốc bên trong, chỉ thấy nơi này đã không có người cư trú, chẳng qua từ cái này mấy món phòng ốc sắp đặt đến xem, chủ nhân hẳn là vừa đi không bao lâu.

Tại trong một cái phòng, hắn nhìn thấy em bé giường nhỏ, để lại hài tử giày, cùng với một chút quần áo, còn có một chút em bé cố gắng viết vẽ xấu lưu lại nét chữ.

Trong đó có hai bức tranh, một bức tranh là nữ tử nắm một cái tiểu đồng tay, bức họa thứ hai không sai biệt lắm, chỉ là có thêm một cái nam tử, nam tử kia không có tranh tai mắt mũi miệng, khuôn mặt trống rỗng.

Hắn đi vào một gian khác nhà, đây là ở giữa nữ tử khuê phòng, sắp đặt giản lược, không có bất kỳ cái gì hơn một cái dư đồ vật.

"Nơi đây nữ chủ nhân, cùng Sài Sơ Hi không sai biệt lắm, nàng cũng cố đạt được giản lược." Tô Vân khuôn mặt buông xuống, nhớ tới cùng Sài Sơ Hi quá khứ, hạ giọng cười nói.

Đầu giường bày đặt một cuốn sách, trên sách là nữ chủ nhân bút ký, ghi chép nàng tại Lôi Trì trải qua.

Tô Vân mở ra bút ký, nhìn thấy trong sổ chữ viết, tâm thần chấn động mạnh.

Hắn lộ ra tươi cười, không biết là buồn hay vui.

“Nơi này là Sài Sơ Hi chỗ ở, nàng trở lại nơi đây, nghiên cứu Lôi Trì… Không đúng, nàng tới đây nghiên cứu hẳn là kiếp vận. Nàng phải thoát khỏi kiếp vận. Đối với nàng tới nói, tất cả tình thân đều là kiếp, nhất định phải thoát kiếp, mới có thể thành tiên.”

Tô Vân đi ra căn này khuê phòng, đi tới trong một phòng khác, run lên trong lòng: “Như vậy cái này chỗ gian phòng, chính là con của ta gian phòng ư? Trong bức họa kia người…”

Ánh mắt của hắn rơi vào bức họa thứ hai bên trên, trong tranh không có mặt mũi người, hẳn là hắn đi.

Chương 560 : Tiên Thiên Tử Phủ (cầu phiếu)

Chương 561: Tiên Thiên Tử Phủ (cầu phiếu)

Tô Vân nhẹ nhàng xoa xoa trong gian phòng đó đồ vật, nội tâm một mảnh nhẹ nhàng.

Sau khi đi ra khỏi phòng, tâm cảnh của hắn càng thêm yên tĩnh, ngay sau đó tại Lôi Trì một bên ngồi xuống, tinh tế sửa chữa công pháp.

Bất Diệt huyền công cũng không phải là hoàn chỉnh Cửu Huyền Bất Diệt, dù vậy, môn công pháp này cũng so Tô Vân lúc trước thấy qua bất kỳ cái gì công pháp đều cường đại hơn hoàn mỹ, thậm chí khủng bố!

Bất Diệt huyền công đối với những khác công pháp có cực mạnh bài xích tính cùng xâm lược tính, cho dù là bóp hắn một đoạn, dung nhập vào công pháp của mình bên trong, loại công pháp này cũng sẽ từ từ sinh trưởng, chiếm đoạt những công pháp khác không gian, cuối cùng làm được hoàn toàn thay thế, đây là Công Đạo Đẳng Thân chỗ cường đại!

Môn công pháp này xác thực kinh diễm, mà khai sáng ra Cửu Huyền Bất Diệt Tiên Đế Phong, lại nên bất phàm bực nào?

Tô Vân ổn định lại tâm thần, không có giống lúc trước suy nghĩ như vậy, dung hợp Bất Diệt huyền công cùng Tử Phủ Chúc Long kinh, mà là dò xét Bất Diệt huyền công ưu khuyết điểm cùng mình ưu khuyết điểm, chọn hắn thiện giả mà theo.

“Bất Diệt huyền công lý niệm cực kỳ xuất sắc, Công Đạo Đẳng Thân, đi đến thân thể vượt qua Tiên Ma thành tựu. Chẳng qua môn công pháp này bên trong có một cái khuyết điểm, vậy chính là cùng một cái vị trí bị thương số lần quá nhiều mà nói, vết thương sẽ hình thành lạc ấn, từ đó để cho mình vĩnh viễn mang theo vết thương này, không cách nào khép lại.”

“Mà ta tìm hiểu Tử Phủ, lĩnh ngộ Tử Phủ Tạo Hoá cùng tạo vật, có thể vừa vặn bù đắp điểm này. Vì vậy đối với Bất Diệt huyền công, cần phải đến có đại chọn lọc, đối với ta Tử Phủ Chúc Long kinh, cũng cần phải đến có đại chọn lọc.”

Tô Vân nhắm mắt lại, qua nửa ngày, hắn hoàn toàn quên mất hai loại công pháp chi tiết, chỉ còn lại có hình dáng.

Lại qua hai ngày, hai loại công pháp hình dáng trùng lặp cùng một chỗ, chỉ còn lại có một cái hình dáng.

Hai ngày này đến nay, màu tím lôi kiếp uy lực đã vượt ra khỏi hắn phạm vi chịu đựng, đạo kia tử lôi càng ngày càng mạnh, mỗi một lần ngạnh kháng đi qua, đều sẽ để hắn hôn mê một đoạn thời gian.

Hơn nữa, hôn mê số lần càng ngày càng dài, để Tô Vân sinh ra cảm giác nguy cơ mãnh liệt!

Độ kiếp cứ việc có thể hấp thu kiếp vân Tiên Thiên Nhất Khí cho mình sử dụng, nhưng đối với hắn thực lực tu vi tăng lên không bằng tử lôi uy lực tăng lên mức độ lớn. Tiếp tục nữa mà nói, hắn khẳng định sẽ bị tử lôi đánh giết!

Lại quá hai ngày, Tô Vân bị tử lôi một lần lại một lần đánh cho ngất đi, nhưng hắn cũng bắt lấy tỉnh táo thời gian, phong phú mới công pháp chi tiết, môn này mới công pháp vừa có Công Đạo Đẳng Thân chỗ cường đại, cũng đem Tử Phủ Tạo Hoá dung luyện đến công pháp chi tiết bên trong.

Đây là một loại hoàn toàn mới công pháp, đã nhìn không ra Bất Diệt huyền công cùng Tử Phủ Chúc Long kinh cái bóng!

"Bất kể như thế nào, đều nhất định phải thôi thúc mới công pháp, tăng lên thân thể, bằng không lại quá mấy lần, tử lôi liền có thể đem ta đánh giết!"

Tô Vân lấy tới một tia tiên khí, ăn vào tu luyện, thôi thúc môn này công pháp mới, chỉ nghe coong một tiếng chuông vang, thân thể của hắn bên ngoài mơ hồ hiện ra một cái hoàng chung, như Chung sơn, Chúc Long uốn quanh.

Mà tại thân thể của hắn bên trong, tâm, não các loại to to nhỏ nhỏ tạng phủ, cũng giống như từng cái hoàng chung.

Theo tiên khí cùng chân nguyên tiêu hao, hắn lập tức cảm ứng được, kèm theo công pháp vận chuyển, cơ thể chính mình giống như là muốn với tư cách một loại đặc biệt đại đạo, bị lạc ấn giữa thiên địa, trường tồn cùng thế gian!

Theo môn công pháp này vận chuyển, loại cảm ứng này liền càng thêm mãnh liệt!

Công Đạo Đẳng Thân, tại hắn môn này mới công pháp bên trong bị bày ra vô cùng nhuần nhuyễn!

Chỉ là thôi thúc công pháp thời điểm, tiên khí cùng chân nguyên tiêu hao cực kỳ tấn mãnh, để hắn có chút không chịu đựng nổi.

Những công pháp khác, đều là lấy bồi dưỡng nguyên khí làm chủ, cho dù là tiên pháp, cũng đều là luyện hóa tiên khí vì tiên nguyên, có rất ít công pháp tại tu luyện lúc hao tổn nguyên khí!

Bất Diệt huyền công tại vừa mới bắt đầu lúc tu luyện liền sẽ hao tổn tu vi, dùng tu vi tới đạt được Công Đạo Đẳng Thân, thân thể lạc ấn thần vị, từ đó đi đến bất diệt.

Lúc tu luyện, sinh ra nguyên khí không đủ để ứng đối lạc ấn thân thể hao tổn, bởi vậy sẽ sinh ra tu vi tổn hại tình huống.

Tô Vân mới công pháp hấp thu điểm này, hắn thôi thúc công pháp lúc, hắn bản thân chân nguyên bị dùng để lạc ấn thần vị, cho nên tu vi không ngừng tổn hại.

Dù là hắn dùng chính là tiên khí, tiên khí hóa thành tu vi tốc độ cũng theo không kịp tổn hại tốc độ.

"Ta hiện tại luyện hóa tiên khí tốc độ, so lúc trước tăng lên không chỉ gấp mười!"

Tô Vân vừa mừng vừa sợ, hắn lúc trước lấy Tử Phủ Chúc Long kinh luyện hóa tiên khí, đều là thận trọng ăn vào một tia, e sợ cho có thêm sẽ đem mình căng nứt, không dám làm càn.

Mà bây giờ, tiên khí tựa như cùng bình thường thiên địa nguyên khí bình thường, bị hắn dùng luyện hóa cũng không có bất kỳ khó chịu nào.

"Như vậy, tốc độ tu luyện liền sẽ tăng lên rất nhiều!"

Hắn lộ ra tươi cười, ngay sau đó tươi cười cứng ở trên mặt.

Hắn bây giờ bị vây ở Chinh Thánh cảnh giới bên trên, trước sau vô duyên đột phá tu thành Nguyên Đạo, tốc độ tu luyện tăng lên lại nhanh thì có ích lợi gì?

Không cách nào đột phá cảnh giới, tu vi hùng hậu mức độ trước sau có một cái hạn mức cao nhất kẹt tại nơi đó!

"Nguyên Đạo khó khăn, thành Thánh khó khăn ah. Như đã nói qua, Tống Mệnh, Lang Vân mấy tên khốn kiếp này, không bằng ta thông minh, cũng không bằng ta có ngộ tính, bọn họ là thế nào đột phá tu thành Nguyên Đạo? Còn có Ngọc Đạo Nguyên, Tả phó xạ, Linh Nhạc tiên sinh mấy tên khốn kiếp này, đều có thể tu thành Nguyên Đạo, thật sự là không có thiên lý!"

Tô Vân thầm than một tiếng, ổn định tâm thần, trong cơ thể hắn chân nguyên còn thừa lại bốn thành, theo công pháp vận chuyển, chân nguyên hao tổn càng ngày càng nhiều, hơn nữa không có bổ sung, để trong cơ thể hắn chỉ còn lại có Tiên Thiên Nhất Khí.

Tô Vân khẽ nhíu mày, không biết loại này hao tổn khi nào mới là phần cuối. Chẳng qua cổ quái chính là, trong cơ thể của hắn chỉ còn lại có Tiên Thiên Nhất Khí lúc, lôi kiếp liền biến mất, không có tiếp tục xuất hiện.

"Chẳng lẽ tràng này kiếp số biến mất?" Tô Vân trong lòng vui vẻ.

Lại qua ba ngày, trong cơ thể hắn Tiên Thiên Nhất Khí tổn thất hơn phân nửa, bị dùng để bổ khuyết công pháp vận chuyển, mà hắn cất giữ tiên khí cũng tổn thất một nửa nhiều.

Lại qua ba ngày, đợi đến hắn Tiên Thiên Nhất Khí hao không, tiên khí cũng sắp thấy đáy thời điểm, đột nhiên, hắn cảm ứng được giữa thiên địa có nguyên khí của mình, có đạo của mình!

Đây là một loại cảm giác kỳ diệu, chỉ cảm thấy hư không to lớn, vũ trụ mênh mông, bản thân như đại đạo, linh lực trải rộng hư không, trải rộng vũ trụ khắp nơi!

Hắn giống như là trở thành một phần vũ trụ trí nhớ, giống như là vũ trụ tại thời không bên trong hình chiếu bên trên có hắn cái bóng, cái bóng của hắn giống như là một cái lạc ấn, một mực khắc ở hình chiếu bên trên!

"Quá khó mà tin nổi. Tiên Đế Phong thật là một cái thiên tài! Ta cũng vậy!" Tô Vân không chịu được khen ngợi.

Hơn nữa, hắn còn phát hiện theo công pháp vận chuyển, môn công pháp này không ngừng ghi chép bản thân mới trạng

thái, lạc ấn tại trong vũ trụ, bao phủ lúc đầu vũ trụ trí nhớ, hình thành mới trí nhớ!

Đây chính là Thủy Oanh Hồi bị thương quá nhiều, thế cho nên tim phổi có kiếm thương không ngừng ho khan nguyên nhân!

Chẳng qua diệu liền diệu tại, Tô Vân môn công pháp này đem hắn chỗ tìm hiểu ra Tạo Hoá chi thuật tạo vật chi thuật dung luyện đến hành công quá trình bên trong, bởi vậy đang thúc giục động công pháp thời điểm, môn công pháp này lại không ngừng chữa trị thân thể tổn thương!

Như vậy, liền sẽ không hình thành sai lầm trí nhớ sai lầm lạc ấn, từ đó giải quyết tới Bất Diệt huyền công sơ hở.

Thậm chí, Tô Vân còn phát hiện bản thân tu vi hao tổn cũng càng ngày càng thấp, hiện tại hắn tu vi thậm chí bắt đầu từ từ khôi phục!

Càng làm cho hắn mừng rỡ chính là, lần này hắn mới công pháp tại tu luyện thời điểm, hình thành chân nguyên cùng Tiên Thiên Nhất Khí tỉ lệ không còn là trăm một tỉ lệ, mà là bốn sáu tỉ lệ!

Chân nguyên chiếm cứ bốn thành, Tiên Thiên Nhất Khí chiếm cứ sáu thành!

Lần này tăng lên, không thể bảo là không lớn!

“Tiên Thiên Nhất Khí uy lực, nếu so với chân nguyên mạnh không biết bao nhiêu, như vậy, tu vi của ta mặc dù không có gia tăng, nhưng thần thông uy lực lại có thể tăng lên rất nhiều! Ta thậm chí không cần thôi thúc hoàng chung, chỉ dùng mặt khác thần thông, liền có thể Thủy Oanh Hồi loại tồn tại này tranh cao thấp một hồi!”

Tô Vân lòng tin tràn đầy: “Môn này mới công pháp, liền gọi là Tiên Thiên Tử Phủ.”

Hắn còn chưa kịp vui vẻ, đột nhiên trên bầu trời một mảnh tử quang, còn chưa lấy lại tinh thần, liền thấy một đạo màu tím lôi đình từ trên trời giáng xuống, trực tiếp đánh trúng hắn thiên linh cái!

Tô Vân bị đánh đến ngơ ngơ ngác ngác, trời đất quay cuồng.

Đợi đến tỉnh lại thì, phát hiện bản thân nằm tại Lôi Trì bên cạnh, không biết ngủ mê bao lâu.

Tô Vân đứng dậy, thân thể vậy mà không có bị thương, hiển nhiên là cái kia đóa Tử Vân bên trong tích chứa Tiên Thiên Nhất Khí trị liệu sét đánh tạo thành tổn thương.

"Loại này tử lôi rốt cuộc là thứ gì?"

Tô Vân răng cắn đến lạch cạch lạch cạch vang vọng, ngẩng đầu nhìn trời, lại thấy trên bầu trời lại có một đạo màu tím mây khói đang tại hình thành.

"Nguy rồi!"

Thiếu niên sắc mặt đại biến, vội vàng bay lên trời, liền muốn chạy trốn, nhưng vào lúc này, một đạo màu tím lôi quang từ trên trời giáng xuống!

Tô Vân quyết định thật nhanh thôi thúc hoàng chung, thầm nghĩ: "Ta lấy Tiên Thiên Nhất Khí thôi thúc hoàng chung thần thông, còn có thể sợ ngươi…"

Ầm!

Hoàng chung tan rã!

Tô Vân người giữa không trung, bị một đạo màu tím lôi quang đánh trúng thiên linh cái, không nói tiếng nào ngã quỵ xuống, ngã tại Lôi Trì biên giới.

Qua nửa ngày, Tô Vân yếu ớt tỉnh lại, hai tay chống đang muốn đứng dậy, đột nhiên lại là một đạo màu tím lôi đình hạ xuống.

Thiếu niên hừ cũng không hừ một tiếng, liền trực tiếp nằm rạp trên mặt đất, mặt đất bị đánh bay một cái tròn trịa hố to.

Lại quá nửa thưởng, Tô Vân tỉnh lại, mơ mơ màng màng mở mắt ra, lại là một đạo tử lôi từ trên trời giáng xuống.

Đại địa chấn động, cái kia hố to lại sâu rất nhiều.

…

Tô Vân lung lay đầu, tỉnh lại lúc, đã không biết qua vài ngày nữa.

Hắn xoay người nằm, hai mắt vô thần ngửa mặt nhìn lên bầu trời, lẳng lặng chờ đợi tử lôi giáng lâm, nhưng mà cái kia tử lôi chậm chạp chưa từng xuất hiện.

"Chẳng lẽ ta kiếp vận đã qua?"

Tô Vân thận trọng đứng dậy, trên bầu trời còn không có màu tím lôi vân. Hắn tung người nhảy ra hố to, trên bầu trời còn không có hình thành lôi vân.

Tô Vân lại đi hai bước, trên bầu trời còn không có lôi vân.

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm: "Nhìn tới ta kiếp số là đi qua."

Lúc này hắn mới phát hiện, trong cơ thể của mình đã không có chân nguyên, đâu đâu cũng có Tiên Thiên Nhất Khí!

"Cái này tử lôi nếu như uy lực không phải mạnh như vậy mà nói, cũng không tệ bổ sung nguyên khí con đường."

Tô Vân trong lòng cảm xúc một phen, lấy tới hoàng chung kiểm tra, sắc mặt biến hóa: "Đã qua mười bốn ngày, vì sao Thủy Oanh Hồi còn không có từ Lôi Trì bên trong đi ra?"

Hắn đang muốn xông vào Lôi Trì, đột nhiên dừng chân lại, quay ngược trở về phòng, lấy tới Sài Sơ Hi bút ký, một bên hướng Lôi Trì bay đi, một bên mở ra bút ký.

Bút ký này bên trong ghi lại là Sài Sơ Hi tại Lôi Trì bên trong cảm ngộ, nữ tử này tư chất ngộ tính siêu phàm thoát tục, là số ít có khả năng cho Tô Vân mang đến lớn lao áp lực người.

Trong bút ký ghi chép Lôi Trì dưới đáy một cái tên là Lịch Dương phủ địa phương, nơi đó là Thuần Dương chỗ, đã từng có Thuần Dương chi thần cư trú trong đó.

"Thuần Dương chi thần? Chẳng lẽ là cựu thần?"

Tô Vân hơi giật mình, một bên quan sát bút ký bên trong ghi chép, một bên bẻ hướng, chuẩn bị lẻn vào Lôi Trì.

Hắn phi hành thời điểm, tu vi tiêu hao một chút, chẳng qua thôi thúc Tiên Thiên Tử Phủ, thoáng vận chuyển một chút, tu vi liền lại khôi phục lại đỉnh phong, chỉ là Tiên Thiên Nhất Khí bên trong vẫn là có thêm một tia chân nguyên.

Nhưng vào lúc này, hắn nhìn thấy trong sổ chiếu rọi ra tử sắc quang mang, vội vàng ngẩng đầu, một đạo tử lôi từ trên trời giáng xuống, chính giữa hắn thiên linh cái!

"Mẹ ngươi trứng thiên kiếp…"

Tô Vân chửi mắng một câu, hai mắt tối sầm lại, từ không trung ngã vào Lôi Trì, chậm rãi chìm vào trong lôi trì.

Lôi Trì không biết sâu bao nhiêu, rơi vào hôn mê Tô Vân liền như thế một đường chìm xuống, không biết qua bao lâu, cuối cùng tỉnh lại. Hắn kiểm tra bản thân, chỉ thấy bản thân còn không có nhận cái gì tổn thương, chỉ là hôn mê thời gian càng lâu hơn một chút.

Hắn phát hiện trong cơ thể của hắn, vẫn không có một điểm chân nguyên, tất cả nguyên khí đều là Tiên Thiên Nhất Khí!

"Mẹ nó trứng thiên kiếp… Chờ một chút, ta hiểu!"

Tô Vân trợn mắt lên, nghẹn ngào sợ hãi kêu: "Ta rõ ràng cái thiên kiếp này tại sao lại bổ ta! Thì ra là thế, thì ra là thế!"

Hắn tỉnh ngộ lại, cái thiên kiếp này là từ hắn chân nguyên dẫn tới, chỉ cần trong cơ thể của hắn xuất hiện chân nguyên, liền sẽ dẫn phát lôi kiếp, tử lôi liền sẽ từ trên trời giáng xuống, luyện đi trong cơ thể hắn chân nguyên, đem chân nguyên hóa thành Tiên Thiên Nhất Khí!

Khi hắn trong cơ thể không có chân nguyên thời điểm, thiên kiếp liền sẽ yên tĩnh xuống.

Mà chỉ cần xuất hiện chân nguyên, dù là một tia một tia, thiên kiếp liền sẽ tái hiện!

"Đây là bức ta đi Chúc Long chi nhãn, đi tìm hiểu Tử Phủ ah!"

Tô Vân nháy mắt mấy cái, thầm nghĩ: "Chẳng lẽ là Tử Phủ tịch mịch? Bức ta đi tìm nó?"

—— —— các huynh đệ, thứ hai cầu phiếu ah, hướng bảng đề cử đơn á!

Chương 561 : Hỗn Độn lai lịch (cầu đặt mua!)

Chương 562: Hỗn Độn lai lịch (cầu đặt mua!)

Bất luận có phải là hay không Tử Phủ tịch mịch, hắn đều nhất định phải đi một chuyến Chúc Long chi nhãn, hắn Tiên Thiên Tử Phủ đã tại lúc tu luyện, cho dù là luyện hóa tiên khí cũng sẽ không hoàn toàn biến thành Tiên Thiên Nhất Khí. Đây là bởi vì hắn đối Tiên Thiên Nhất Khí lĩnh ngộ không đủ.

Hắn Tiên Thiên Nhất Khí nguồn gốc từ Tử Phủ, bởi vậy công pháp bên trong mang theo Tử Phủ hai chữ, Tiên Thiên Nhất Khí cũng là một loại nguyên khí, hắn chỉ ở Đế đình đệ nhất phúc địa, Chúc Long chi nhãn cùng với thiên kiếp của mình bên trong gặp qua.

Đệ nhất phúc địa bên trong dựng dục ra Tiên Thiên Nhất Khí số lượng rất ít, mỗi tháng đều sẽ có cung nữ đi vào thu, cung cấp Thiên hậu, Hồng La các loại nương nương miễn cho bị tro tàn bệnh quấy nhiễu.

Thiên kiếp bên trong Tiên Thiên Nhất Khí sẽ hóa thành màu tím lôi quang, đem Tô Vân bổ đến ngơ ngơ ngác ngác, thậm chí ngất đi.

Bởi vậy hắn muốn biết Tiên Thiên Nhất Khí bí ẩn, liền cần phải đến đi tới Chúc Long Tử Phủ bên trong, kiểm tra rốt cuộc.

Lần trước Tử Phủ truy nguyên, Tô Vân cùng Oánh Oánh ở nơi đó nghiên cứu rất lâu, cho đến nghèo tuyệt trí tuệ, hao hết sạch kiến thức dự trữ nội tình, lúc này mới bỏ qua.

Chẳng qua trải qua mấy ngày nay, Tô Vân kiến thức dự trữ lại lên một tầng nữa, thông hiểu ba ngàn sáu trăm loại Tiên đạo phù văn, vừa học được bảy cái Hỗn Độn chân ngôn.

Mà Oánh Oánh càng là thường xuyên chạy đến Thiên hậu nơi đó pha trộn, ăn uống miễn phí lăn lộn bản lĩnh, kiến thức tích lũy so Tô Vân còn muốn ngổn ngang!

Bởi vậy Tô Vân có lòng tin lại đi một chuyến Tử Phủ, nhất định có thể tìm hiểu ra nhiều thứ hơn.

"Trước đi tìm Thủy Oanh Hồi quan trọng hơn!"

Hắn không dám thôi thúc tu vi, chỉ có thể dựa vào thân thể đối kháng Lôi Trì uy năng.

Lôi Trì cực kỳ nguy hiểm, so Vũ tiên nhân Linh giới bên trong Lôi Trì càng thêm hung hiểm, đi lại tại trong lôi trì, vô số điện quang xuyên thể mà qua, loại trừ Lôi Trì kinh khủng uy năng bên ngoài, còn có thể thời thời khắc khắc cảm nhận được chúng sinh kiếp vận!

Đó là vô số người hỉ nộ ái ố, yêu hận tình cừu, ham mê si oán, chúng sinh suy nghĩ, thực hiện suy nghĩ mà thay đổi tại hành động, từ đó hóa thành bản thân kiếp vận.

Những này kiếp vận tụ tập cùng một chỗ, chính là Lôi Trì!

Trải qua Lôi Trì chi kiếp, chính là siêu phàm thoát tục, phàm thai lột xác thành tiên quá trình.

Linh sĩ đem bản thân trần niệm tại Lôi Trì bên trong tẩy đi, hóa phàm thành tiên, từ đó để cho mình cùng đạo nhất lên siêu thoát đi ra ngoài.

Tô Vân tu luyện Tiên Thiên Tử Phủ, thân thể đi đến Cửu Huyền Bất Diệt đệ nhất huyền thành tựu, đi lại tại Lôi Trì bên trong, đã sẽ không bị thương.

Thân thể của hắn tương đương với sơ đẳng Kim Tiên, bước vào Lôi Trì đương nhiên sẽ không bị thương, cho dù bị thương, dựa vào đệ nhất huyền thành tựu cũng sẽ tùy thời khỏi hẳn.

Chân chính nguy hiểm vẫn là chúng sinh kiếp vận, hình thành kiếp vận chính là vô số cái hỗn loạn suy nghĩ, quấy nhiễu linh lực của hắn cùng nội tâm.

"Sài Sơ Hi chính là ở đây tìm hiểu Thuần Dương ư? Nàng đem ta cùng nàng ái, tình, tham, luyến, si, trở thành chấp niệm, tại luyện thành Thuần Dương quá trình bên trong, đem hóa đi."

Tô Vân lật xem Sài Sơ Hi bút ký, tìm kiếm được Sài Sơ Hi đối ái kiếp, tình kiếp, tham kiếp, luyến kiếp, si kiếp cảm ngộ, trong lòng có chút buồn bã.

Sài Sơ Hi đối với hắn tình cảm, đã hoàn toàn đoạn đi.

Bọn họ xa cách gần năm năm, Tô Vân cũng vẫn muốn đoạn đi cùng Sài Sơ Hi tình cảm, hắn ý đồ theo đuổi cái khác nữ tử, bên cạnh hắn, tài năng xuất chúng nữ tử cũng không ít.

Trì Tiểu Dao học tỷ chuyên canh tại Thiên Thị Viên giáo dục, tinh thần của nàng có một loại thánh khiết hào quang, cùng Tô Vân rất là gần gũi;

Ngư Thanh La tận sức tại truyền cựu học, mượn Nguyên Sóc sĩ tử lực lượng, đem cựu học thay đổi tân học, lại toả hào quang. Tô Vân cùng nàng là đạo hữu quan hệ;

Ngô Đồng giống như là một cái diều bị đứt dây, tại từng cái thế giới cùng động thiên ở giữa tìm kiếm mình tộc nhân tung tích, đều là tại ma tính sâu nặng chỗ xuất hiện. Nàng cùng Tô Vân cũng có một loại khó mà dứt bỏ ràng buộc;

Còn có Hồng La cô nương, vị này dám yêu dám hận nữ tử cũng đáng giá yêu thích.

Nhưng mà Tô Vân nhưng thủy chung không có bước ra một bước kia.

Hắn đối Sài Sơ Hi tình cảm giống như là một tòa Lôi Trì, hắn từ đầu đến cuối không có đi ra Lôi Trì.

Hiện nay thấy được Sài Sơ Hi cảm ngộ, hắn đột nhiên buông được, bỏ xuống, đi ra đối Sài Sơ Hi tình cảm Lôi Trì.

"Tương lai lại thấy núi, thấy núi vẫn là núi. Tương lai gặp lại Sài Sơ Hi, ta nghĩ ta đã có thể không chú ý đối mặt nàng."

Tô Vân tinh tế lật xem, Sài Sơ Hi tại bút ký bên trong viết xuống bản thân tại Lịch Dương trong phủ kiến thức cùng cảm ngộ, nàng đối kiếp vận cảm ngộ đã đi đến Tô Vân không lắm hiểu tình trạng, cô gái này càng thêm xuất trần, tâm cảnh cao xa.

"Nếu như có tiên nhân, liền hẳn là giống như nàng đồng dạng. Chỉ là quá quạnh quẽ." Tô Vân thầm nghĩ.

Bút ký bên trong ghi chép Sài Sơ Hi cảm niệm đến bản thân tại Lôi Trì đắc đạo, cũng sẽ tại Lôi Trì thành đạo, bởi vậy đi tới nơi này.

Nàng là lần thứ hai giáng lâm Lôi Trì, chỉ thấy Lôi Trì động thiên đang tại trong vũ trụ phi nhanh, đem động thiên bên trong tro tàn ném rơi tại trong vũ trụ sao trời, có thật nhiều bị vùi lấp di tích cổ xưa, bởi vậy có thể lại thấy ánh mặt trời.

Lịch Dương phủ chính là một trong số đó.

Nàng đi vào Lịch Dương phủ, phát hiện nơi này là một tôn tên là Ôn Kiệu cựu thần thành lập phủ đệ, Ôn Kiệu ở đây lưu lại rất nhiều phong cấm, phong ấn cổ xưa phúc địa.

—— Lôi Trì trung tâm chính là một chỗ phúc địa.

Cái kia phiến phúc địa như trì, Ôn Kiệu tại trên vách ao in dấu xuống ngày xưa vũ trụ phù văn, để phúc địa không cách

nào tại cùng chúng sinh kiếp vận đạt được cảm ứng.

Sài Sơ Hi mở ra Ôn Kiệu lưu lại phù văn, Lôi Trì động thiên liền bắt đầu khôi phục.

"Nguyên lai là nàng dẫn động lần này liên quan đến tất cả động thiên kiếp vận." Tô Vân bừng tỉnh hiểu ra.

Sài Sơ Hi mở ra Ôn Kiệu phong ấn phù văn, phúc địa khôi phục, Lôi Trì cùng chúng sinh kiếp vận giao cảm, ngay sau đó ảnh hưởng đến khoảng cách Lôi Trì gần nhất các đại động thiên mọi người, đặc biệt là các đại động thiên Nguyên Đạo cực cảnh cường giả!

Sài Sơ Hi viết, Lôi Trì phúc địa bên trong sẽ sản xuất một loại kỳ lạ thiên địa nguyên khí, nàng gọi là Thuần Dương chân khí, có được có thể luyện thành Thuần Dương chi thể, lại không nhiễm phải thế gian bụi bặm.

Thuần Dương chi thể có thể tị kiếp.

Bút ký bên trong còn ghi lại tôn này tên là Ôn Kiệu cựu thần, tại Lịch Dương trong phủ lưu lại một chút phong cấm, hẳn là Ôn Kiệu bảo vật, Sài Sơ Hi bởi vì không muốn cùng Ôn Kiệu có liên quan, cho dù nhìn ra phá giải phong cấm phương pháp, cũng chưa để ý tới.

"Sài Sơ Hi là loại tính cách này, đối ngoại vật cũng không phải là như thế nào coi trọng."

Tô Vân vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên Lôi Trì bên trong một cỗ cổ xưa vô cùng khí tức truyền đến.

Trong lòng của hắn khẽ nhúc nhích, lần theo cỗ khí tức này tiến đến.

Qua không lâu, hắn cuối cùng nhìn thấy bút ký bên trong ghi lại toà kia cựu thần ở Lịch Dương phủ, đó là một mảnh xây dựng ở trong lôi trì nguy nga phủ đệ.

Tô Vân ngước nhìn, phát ra thán phục.

Ôn Kiệu cựu thần nhất định là thân thể vô cùng vĩ đại, Lịch Dương phủ quy mô cực kỳ to, giống như là vạn trượng cự nhân ở chỗ. Tô Vân bay đến cái kia phiến hùng vĩ lầu vũ cung điện, chỉ cảm thấy bản thân phảng phất biến thành bụi bặm, trôi lơ lửng ở trống trải Cổ Thần dinh thự bên trong.

Rất nhanh, Tô Vân cảm nhận được Sài Sơ Hi nhắc tới cái chủng loại kia cực kỳ kỳ lạ thiên địa nguyên khí, Thuần Dương chân khí!

Phúc địa sinh ra thiên địa nguyên khí thường thường là tiên khí, nhưng cũng có ngoại lệ, ví dụ như đệ nhất phúc địa sinh ra Tiên Thiên Nhất Khí liền cùng tiên khí có rõ rệt khác nhau.

Lịch Dương trong phủ thiên địa nguyên khí cho Tô Vân một loại cảm giác cực kỳ đặc biệt, ôn hòa, lại như như mặt trời dữ dằn, trong trẻo, không có nửa điểm tạp chất!

Loại này Thuần Dương chân khí rất là bất phàm, cho Tô Vân cảm giác hẳn là so bình thường tiên khí cao hơn bên trên không ít!

Còn cùng đệ nhất phúc địa Tiên Thiên Nhất Khí so sánh, ai tốt ai xấu, Tô Vân cũng không dám khẳng định. Có điều, đoán trước Tà Đế tại đệ nhất phúc địa xây dựng Đế đình, hẳn là Tiên Thiên Nhất Khí so Thuần Dương chân khí vượt qua một bậc.

"Thủy Oanh Hồi hẳn là đi tới nơi này sau đó, hấp thu luyện hóa nơi này Thuần Dương chân khí, bởi vậy lưu luyến quên về. Loại này tiên khí quả thực rất là hiếm có."

Tô Vân chậm lại bước chân, quan sát toà này sừng sững tại Lôi Trì bên trong kiến trúc cổ xưa, Ôn Kiệu hẳn là một cái rất chú ý cựu thần, cứ việc lối kiến trúc thô lỗ, nhưng rất nhiều nơi đều bố trí rất nhiều kỳ dị đường vân với tư cách tô điểm.

Hắn trong cung điện, còn có rất nhiều bích hoạ.

Dùng bích hoạ ghi chép một chút cổ xưa lịch sử, là cao ở ở trên cường giả thường xuyên làm sự tình, để lại cho người trần đi tưởng niệm bản thân công tích vĩ đại.

Tô Vân cưỡi ngựa xem hoa giống như nhìn lại, sau một lúc lâu, hắn lại lui trở về, tại một tấm bích hoạ dừng đứng lại, sắc mặt có chút cổ quái.

Chỉ thấy bức kia bích hoạ bên trong chỗ khắc hoạ chính là một mảnh Hỗn Độn hải, trong biển có một cái sinh vật mạnh mẽ nhảy vọt Hỗn Độn hải, viễn độ mà đến, đang cố gắng hướng trên bờ leo lên, lên bờ.

Cái kia sinh vật lên bờ thời điểm, trên người vẩy ra Hỗn Độn giọt nước tạo thành sáng chói như phồn tinh cựu thần, hình thù kỳ quái.

Tô Vân dụi dụi con mắt, cái này Hỗn Độn sinh vật là người nam tử, có mắt tai miệng mũi.

“Ta còn tưởng rằng là Hỗn Độn Đại Đế, dọa ta một hồi.”

Tô Vân tự giễu cười cười, hắn một đường tinh tế xem đi xuống, phát hiện bích hoạ miêu tả trọng điểm cũng không tại tôn này Hỗn Độn sinh vật, mà là Hỗn Độn sinh vật vẩy ra giọt nước hình thành ngàn vạn cựu thần bên trong một tôn cựu thần.

Tôn này cựu thần hẳn là Ôn Kiệu, như là một tòa nham thạch chi sơn hình thành cự nhân, tại hai vai của hắn chỗ, còn có hai ngọn núi lửa, không ngừng dâng trào khói đặc cùng hỏa diễm.

Trái tim của hắn thì giống như là cất giấu một viên xoay tròn mặt trời, tại hắn nổi giận lúc, lôi hỏa liền sẽ từ ngực bộc phát.

Bích hoạ ghi lại phần lớn đều là Ôn Kiệu công tích vĩ đại, như cái nào thế giới nhỏ yếu sinh mệnh mạo phạm ngày xưa vũ trụ người thống trị, hắn liền chạy tới diệt đi những cái kia nhỏ yếu đáng thương sinh mệnh, tiếp đó để những sinh linh khác cúng bái bản thân, hiến tế đồ ăn và mỹ nhân.

Qua không lâu, Tô Vân tại một cái khác biên độ bích hoạ trước dừng bước lại, lông mày lại nhíu lại.

Bức này bích hoạ bên trong khắc hoạ chính là cựu thần bên trong hai tôn cự thần, bọn họ đánh lén vây công cái kia Hỗn Độn sinh vật tình hình.

Cái này hai tôn cự thần thừa dịp Hỗn Độn sinh vật bị thương thời điểm, đánh lén phía dưới, móc đi cặp mắt của hắn, cắt đi đầu lưỡi của hắn, gọt sạch lỗ tai của hắn, mũi, lấy ra trái tim của hắn, cắt đứt xương sườn của hắn.

Bọn họ tại đây chút trong vết thương rót vào ngũ sắc kim, đem Hỗn Độn sinh vật chìm vào Hỗn Độn hải.

Tô Vân tâm thần chấn động mạnh, vội vàng lại lui về ngay từ đầu bức kia bích hoạ, tinh tế quan sát, hai bức bích hoạ bên trong Hỗn Độn sinh vật đều là cùng một người, tuyệt đối không sai!

"Đế Thúc cùng Đế Hốt, không phải vì Hỗn Độn Đại Đế đục ra thất khiếu, mà là móc đi Hỗn Độn Đại Đế thất khiếu…"

Hắn suy nghĩ xuất thần, trừ cái đó ra làm hắn khiếp sợ nhất còn không phải Đế Thúc Đế chợt hành động, mà là cái kia Hỗn Độn Đại Đế lai lịch!

Ôn Kiệu cựu thần bích hoạ bên trong cứ việc thiếu hụt rất nhiều thứ, nhưng hắn vẫn là nhìn ra Ôn Kiệu ý định biểu đạt ý tứ!

"Hỗn Độn Đại Đế không phải sinh trưởng ở địa phương Thần Chỉ, mà là vượt qua Hỗn Độn hải, lên bờ cái vũ trụ này

thần bí sinh vật!”

Chương 562 : Chính nhân quân tử, phi lễ chớ nhìn

Chương 563: Chính nhân quân tử, phi lễ chớ nhìn

Tô Vân tiếp tục xem tiếp, chỉ thấy đằng sau bích hoạ bên trong ghi lại đồ vật đều là Ôn Kiều chuyện cũ, tôn này cựu thần định cư tại Thuần Dương phúc địa bên trong phát sinh chút một ít chuyện.

Nhưng là từ những này bích hoạ bên trong, có thể nhìn thấy bích hoạ sau lưng ầm ầm sóng dậy lịch sử.

Ví dụ như Hỗn Độn Đại Đế tử vong sau đó rối loạn năm tháng, Tà Đế tru sát Đế Thúc, cựu thần thống trị kết thúc, Tiên giới quật khởi, còn có Đế Phong quật khởi các loại một loạt sự kiện.

Ôn Kiều mặc dù không có trực tiếp ghi chép những vật này, nhưng với tư cách Thuần Dương phúc địa chủ nhân, có một số việc kiện hắn cũng liên quan đến trong đó.

Ví dụ như Tà Đế quật khởi, tru sát Đế Thúc, vì lôi kéo cựu thần, mà phân đất phong hầu bọn họ, Ôn Kiều cũng tại phong thưởng hàng ngũ. Đương nhiên, Tà Đế phong thưởng chỉ là ban thưởng hắn làm lôi trì chi chủ. Hắn vốn là chính là lôi trì chi chủ, Tà Đế việc làm nhưng cho hắn tại Tiên giới danh phận, bởi vậy Ôn Kiều cũng vui vẻ đến tiếp nhận.

Lại nói thí dụ như Đế Phong quật khởi, bắt đầu đoạt quyền, đối với hắn cái này cựu thần vừa lôi kéo, lại chèn ép.

Bích hoạ bên trong còn ghi chép lấy Vũ tiên nhân đến đây bái kiến Ôn Kiều tình hình, có chút đáng giá nghiền ngẫm. Vũ

tiên nhân quật khởi rất sớm, tại Tà Đế trung kỳ thời kì, một chút bích hoạ bên trong cũng đã có thể nhìn thấy cái này trẻ tuổi tiên nhân.

Thời điểm đó Vũ tiên nhân thường thường quỳ gối Ôn Kiều dưới chân.

Đến Tà Đế trung hậu kỳ, Vũ tiên nhân đã là Tiên Quân, trông coi Bắc Miện trường thành, đối xử Ôn Kiều liền rất là vô lễ, nhìn thấy hắn lúc cũng không làm lễ. Có đôi khi thậm chí di khí sai khiến, hô tới quát lui.

Tô Vân nhìn xong cuối cùng một tấm bích hoạ, trong lòng có chút buồn phiền.

Cuối cùng một tấm bích hoạ là tại Vũ tiên nhân lấy đi lôi trì lôi dịch sau đó, đột nhiên thiên địa nổ tung, Ôn Kiều đứng tại Thuần Dương phúc địa bên trong nhìn xa nổ tung chỗ, nơi đó là một cái quái vật khổng lồ va chạm lôi trì phía dưới một cái khổng lồ thế giới, để thế giới kia rạn nứt, nghiền nát thành từng cái động thiên.

Những này động thiên xung quanh bay đi.

Lôi trì cũng bị chiến đấu bao phủ, bay ra ngoài.

Từ đó về sau, Thuần Dương phúc địa liền hẳn là bị Ôn Kiều phong ấn, tự vũ trụ sơ khai đến nay liền ở nơi này cổ xưa sinh mệnh cuối cùng vẫn là lựa chọn rời đi, không biết đi hướng phương nào.

Lôi trì bên trong không có lôi dịch, Thuần Dương phúc địa cũng lại không sinh ra Thuần Dương chân khí, nơi này từ từ bị tro tàn bao phủ, vùi lấp. Cho đến ngàn vạn năm sau, Vũ tiên nhân tính toán Tô Vân, Tô Vân hiến tế Tà Đế lúc, bảy mươi hai động thiên bị một cỗ lớn lao lực lượng dẫn dắt, hướng cùng một nơi bay đi.

Nơi đó là "Thứ bảy Linh giới" !

Về sau, Sài Sơ Hi đi tới nơi này, mở ra Ôn Kiều cựu thần phong ấn, để lôi trì khôi phục.

"Ôn Kiều cựu thần cũng không táng thân trong chiến đấu, hắn chỉ là chán nản rời đi."

Tô Vân chỉnh đốn tâm tình, đem những này bích hoạ từ đầu tới cuối nhìn một lần, có thể phát hiện Ôn Kiều là cái rất bại hoại Thần Chỉ, rất ít đi ra ngoài, lại rất yêu mến khoe khoang bản thân thành quả. Hắn rất có nghệ thuật thiên phú, ngày bình thường yêu mến ở trên tường bôi bôi vẽ tranh.

"Oánh Oánh đại khái sẽ thích cái này to con, đáng tiếc Ôn Kiều đã không biết tung tích." Tô Vân thầm nghĩ.

Hắn đi thẳng về phía trước, căn cứ Sài Sơ Hi bút ký bên trong ghi chép, Lịch Dương phủ có mấy cái địa phương là bị Ôn Kiều phong ấn địa phương. Sinh ra Thuần Dương chân khí Thuần Dương lôi trì là bị Sài Sơ Hi giải phong, nàng không muốn cùng Ôn Kiều có liên hệ gì, bởi vậy mặt khác mấy nơi cũng không mở ra phong ấn.

Tô Vân tìm đến Thuần Dương lôi trì, lại không có phát hiện Thủy Oanh Hồi.

Cái này Thuần Dương lôi trì bên trong có Thuần Dương chân khí, như là một trì lôi hỏa, lôi trì vô cùng khó tin, đối Tô Vân tới nói gần như là một mảnh hồ nước, nhưng đối với Ôn Kiều như vậy vĩ đại cựu thần tới nói quả thực là cái ao nhỏ.

Tô Vân nâng lên một chút chân khí, rất muốn luyện hóa, nhìn một chút có thể hay không hóa thành tu vi của mình, nhưng nghĩ tới màu tím lôi đình uy năng, liền kiềm chế xuống tới.

"Ta nếu là luyện ra dị chủng nguyên khí, hơn phân nửa lại sẽ có Tiên Thiên Nhất Khí biến thành tử lôi hàng kiếp tại ta. Cổ quái!"

Tô Vân nhíu chặt lông mày, Tiên Thiên Nhất Khí loại này thiên địa nguyên khí, chỉ có đệ nhất phúc địa cùng Tử Phủ bên trong mới có, đệ nhất phúc địa bị Thiên hậu nhìn thật cẩn thận, như vậy cho mình hàng kiếp Tiên Thiên Nhất Khí chỉ có một cái khả năng, vậy chính là đến từ Tử Phủ!

"Chẳng lẽ nói thật sự là Tử Phủ tại bổ ta?"

Hắn lắc đầu, thấp giọng nói: "Thủy Oanh Hồi không tại Thuần Dương lôi trì, nghĩ là ý định lấy đi Ôn Kiều bảo vật, tại cái khác địa phương phá cấm, bởi vậy trì hoãn lâu như vậy."

Tô Vân đem trong ao Thuần Dương chân khí tất cả thu, đang muốn tiếp tục tìm kiếm Lịch Dương phủ, tìm kiếm Thủy Oanh Hồi tung tích, đột nhiên nhìn thấy lộ ra thành ao, chỉ thấy trên vách ao là một chút hoa văn kỳ dị.

Tô Vân kinh dị một tiếng, nhảy vào trong ao, áp sát tới, cẩn thận nghiên cứu những hoa văn kia.

"Hình như là Hỗn Độn phù văn, nhưng lại không hoàn toàn tương đồng."

Tô Vân trầm ngâm, những phù văn này là Hỗn Độn phù văn biến dị, so Hỗn Độn phù văn muốn phức tạp rất nhiều lần, nhưng ngược lại bởi vậy dễ hiểu hơn.

"Đây có lẽ là phá giải Hỗn Độn phù văn đường tắt!"

Tô Vân ánh mắt sáng lên, đang nghĩ kêu gọi Oánh Oánh, lúc này mới nhớ tới bởi vì chính mình thiên kiếp hung mãnh, Oánh Oánh bị Hợp Hoan nương nương mang đi, miễn cho bị thiên kiếp của mình liên lụy.

Hắn đành phải lấy ra giấy bút, một chút ghi chép tìm hiểu.

"Không có Oánh Oánh ở bên người, truy nguyên đều rất khó khăn."

Hắn than khóc một tiếng, không ngừng sao chép trí nhớ, từ từ tìm hiểu hiểu, ý đồ hiểu rõ mỗi cái phù văn ý tứ, tích chứa đạo lý, tiến cảnh có chút chậm chạp, kém xa Oánh Oánh ở bên người lúc nhanh chóng.

Chỉ thấy Thuần Dương lôi trì bên trong, Thuần Dương chân khí từ từ hội tụ, chân khí mờ mịt, loại này chân khí tự chúng sinh kiếp vận bên trong mà sinh, nhưng thoát khỏi chúng sinh chi kiếp, Tô Vân ngâm ở trong đó, phát giác loại này thuần dương chi khí không cần luyện hóa, liền sẽ thấm vào bản thân đại đạo, tẩy đi đạo bên trong tạp chất, để nội tâm cũng càng vì thuần túy.

"Thuần Dương chân khí lại còn có loại này diệu dụng?"

Cái kia lôi trì quảng đại, phía trên lạc ấn phù văn cũng rất lớn, phù văn sáng tối chập chờn, ẩn chứa kỳ diệu đạo lý, trong lúc vô tình, Tô Vân liền yên lặng tại giải mã trong vui sướng, vật ngã lưỡng vong, hoàn toàn không nhớ bản thân mục đích của chuyến này là tìm kiếm Thủy Oanh Hồi.

Thuần Dương lôi trì bên trong, lôi hỏa tràn ngập, đem Tô Vân bao phủ.

Không biết bao lâu sau đó, một hồi nhẹ nhàng tiếng ho khan truyền đến, đem yên lặng tại lôi trì bên trong nghiên cứu phù văn Tô Vân giật mình tỉnh giấc.

"Thủy Oanh Hồi âm thanh!"

Tô Vân đang muốn từ mảnh này lôi trì bên trong bơi ra, lúc này, một đầu nhẵn bóng chân xuất hiện ở trước mặt của hắn, hắn vội vàng ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Thủy Oanh Hồi đang đứng tại bên cạnh ao, cởi áo nới dây lưng, ý định vào trì ngâm tại Thuần Dương chân khí bên trong.

"Ta có nên hay không nói cho nàng, ta tại trong ao kiểm tra phù văn?"

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, Thủy Oanh Hồi cũng đã bỏ đi quần áo, ngâm vào trong ao, tứ chi giãn ra, tại Thuần Dương chân khí bên trong nhẹ nhàng bơi lội.

Tô Vân mặt đỏ tới mang tai, quay đầu đi, thầm nghĩ: "Ta lúc này nói cho nàng cũng đã chậm, ngược lại giải thích mơ hồ, cho dù ta nói ta tại nghiên cứu phù văn, chỉ sợ nàng cũng không tin. Dứt khoát không nói cho nàng ta tại trong hồ. Ta tiếp tục nghiên cứu phù văn, không nhìn tới nàng, liền không tính chiếm nàng tiện nghi. Đợi đến nàng tắm xong sau đó, bản thân sẽ ra ngoài."

Tô Vân lặng lẽ tại trong ao bơi lội, đi phỏng đoán mặt khác phù văn, nhưng mà lại nhịn không được quay đầu chăm chú nhìn thêm.

"Ta là chính nhân quân tử."

Tô Vân thu về ánh mắt xoay đầu lại, tiếp tục nghiên cứu phù văn, trong lòng yên lặng nói: "Ta là chính nhân quân tử, ta là chính nhân… Ta không phải! Không, ta là… Không, ta không phải!"

Hắn thiên nhân giao chiến, nội tâm giãy dụa, một hồi nghiên cứu phù văn, một hồi làm bộ lơ đãng nhìn qua, quả thực mâu thuẫn.

Thủy Oanh Hồi trên người có mấy chỗ vết thương, ngâm tại Thuần Dương chân khí bên trong, chậm rãi khép lại, hiển nhiên loại này tiên khí có một loại kỳ diệu chữa trị tác dụng.

"Cái kia cựu thần sắp đặt, thật sự là khó đối phó, thật vất vả mới mở ra hắn phong ấn, nhận được một kiện bảo vật. Món bảo vật này xuất từ Hỗn Độn bên trong, dùng để luyện kiếm mà nói, tuyệt đối là cực kỳ hiếm có trân phẩm, chuyến đi này không tệ!"

Thủy Oanh Hồi âm thanh mang theo vài phần phấn khởi, ngay sau đó lại nhẹ giọng ho khan, vội vàng thò tay đi xoa xoa ngực, thấp giọng nói: "Khi độ kiếp tạo thành tổn thương, trước sau không tốt đẹp được, liền xem như ngâm ở đây cũng tốt không được, chỉ có thể áp chế, tạm hoãn kiếm thương bộc phát. Chẳng lẽ thương thế kia sẽ kèm theo ta cả đời…"

Tô Vân ánh mắt không khỏi bị vết thương của nàng hấp dẫn tới, thật vất vả mới quay đầu, thầm nghĩ: "Phi lễ chớ nhìn, phi lễ chớ nhìn… Thương thế của nàng là Đế Phong kiếm đạo tạo thành tổn thương, muốn chữa trị mà nói, cần phải đến dùng Tạo Hoá chi thuật trị liệu. Chẳng qua Bất Diệt huyền công quá bá đạo, liền xem như chữa trị sau đó cũng sẽ theo công pháp vận chuyển mà xuất hiện vết thương, muốn triệt để chữa trị, chỉ sợ cực kỳ phiền phức!"

Lúc này, Thủy Oanh Hồi từ bên cạnh hắn bơi qua, lấy tới một viên không theo quy tắc tảng đá, khó mà áp chế phấn khởi, thấp giọng nói: "Cái này trong ao chân khí tuy tốt, nhưng cùng món bảo vật này so sánh, vậy liền kém quá nhiều!"

Tô Vân nhịn không được nhìn lại, hơi giật mình, chỉ thấy Thủy Oanh Hồi trong tay là một khối ngũ sắc kim, tỏa ra năm loại màu sắc!

"Thứ này rất hiếm có ư?"

Hắn có chút không hiểu: "Hỗn Độn Đại Đế trên người có rất nhiều, là Tiên Đế, Tà Đế cùng Đế Thúc bọn họ dùng để niêm phong lại Hỗn Độn Đại Đế trái tim cùng thất khiếu. Nếu như rất trân quý, ta lần sau đi qua thời điểm, liền đi thu thập một chút."

Thủy Oanh Hồi mượn Thuần Dương lôi trì bên trong Thuần Dương chân khí áp chế nơi trái tim trung tâm kiếm thương, dần dần lại không ho khan, ngay sau đó chậm rãi đi

đến Thuần Dương lôi trì, tại bên cạnh ao ngồi xuống, từng cái từng cái ăn mặc quần áo.

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, cuối cùng từ ta là ta không phải trong mâu thuẫn giải thoát đi ra, thầm nghĩ: "Nàng đi sau đó, ta liền có thể rời đi mảnh này lôi trì, làm bộ cùng nàng ở bên ngoài gặp nhau, ai cũng không xấu hổ."

Thủy Oanh Hồi âm thanh từ trì bên bờ truyền đến, nói: "Tô quân…"

Tô Vân trong lòng giật mình: "Nàng phát hiện ta?"

Thủy Oanh Hồi âm thanh truyền đến: "Tô quân tuy là cùng ta đã từng là kẻ địch, nhưng người này lòng dạ quảng đại, đáng giá kính trọng. Chỗ khác chuyện có chút hoang đường, nhưng đối ta có ân, cái này tiên khí có thể tị kiếp, ta liền thu nơi này tiên khí, đưa cho hắn, cũng là xem như báo đáp ân tình của hắn…"

Tô Vân trong lòng biết không ổn, đột nhiên Thuần Dương lôi trì bên trong Thuần Dương chân khí nhanh chóng giảm bớt!

Thủy Oanh Hồi tay áo bao trùm, liền đem đầy trì Thuần Dương chân khí tất cả thu, tiếp đó liền thấy được trong ao Tô Vân.

Thủy Oanh Hồi trợn mắt lên, vừa thẹn vừa giận, nắm đấm càng bóp càng chặt.

Tô Vân một mặt mờ mịt đứng tại trong ao, thấy nàng, đột nhiên lại sợ vừa vui, cười nói: "Cái này trong cổ tịch nói không sai! Quả nhiên có một con đường có thể trực tiếp đi vào Thuần Dương lôi trì! Thủy cô nương, ngươi vào bằng cách nào? Chẳng lẽ ngươi cũng biết đầu này lối đi bí mật?"

Thủy Oanh Hồi nghi ngờ, nói: "Cái gì lối đi bí mật?"

Tô Vân cười nói: “Ta lúc trước độ kiếp , tại lôi trì bên bờ tìm đến một quyển sách cổ, cổ tịch đã nói lôi trì bên trong có một tòa cựu thần phủ đệ, gọi là Lịch Dương phủ. Trong đó có một tòa phúc địa, có thể đi qua lối đi bí mật, tại không kinh động toà kia cựu thần dưới tình huống lẻn vào đi. Ngay sau đó ta liền dọc theo lối đi, một đường đi xuyên, cuối cùng đi tới nơi này.”

Thủy Oanh Hồi nắm chặt nắm đấm giãn ra, nói: “Cần gì dùng lối đi bí mật? Tòa phủ đệ này không có phong ấn, trực tiếp đi tới là được!”

Tô Vân kinh ngạc, hoài nghi nói: “Ngươi chẳng lẽ gạt ta?”

“Lừa ngươi làm gì?”

Thủy Oanh Hồi vẫn còn có chút nghi ngờ chưa tiêu, nói: “Ngươi đã đến bao lâu?”

Tô Vân nói: “Ta vừa tới nơi đây, liền thấy ngươi đang run ống tay áo.”

Thủy Oanh Hồi vẫn còn có chút nghi ngờ, đang muốn hướng hắn lấy được cổ tịch nhìn một chút, lại thấy Tô Vân giận dữ, đem cái kia cổ tịch xé thành từng mảnh: “Cái này sách nát gạt ta lãng phí hơn mười ngày thời gian!”

Thủy Oanh Hồi cười nói: “Ngươi đã tới, như vậy tới thật đúng lúc, ta những ngày này thu một chút chỗ này phúc địa tiên khí, loại này tiên khí có thoát kiếp tị kiếp tác dụng, liền đưa cho ngươi, miễn cho cái kia màu tím lôi đình lại bổ ngươi.”

Tô Vân cảm ơn, thu Thuần Dương chân khí, nói: “Vừa rồi quyển kia trong cổ tịch, nói nơi này gọi là Thuần Dương lôi trì, sinh ra tiên khí gọi là Thuần Dương chân khí.”

Thủy Oanh Hồi nói: “Thì ra là thế. Ngươi vì sao không luyện hóa Thuần Dương chân khí?”

Nàng trừng trừng nhìn chằm chằm Tô Vân con mắt, nói: "Bất luận người nào khi lấy được tiên khí sau đó, ý nghĩ đầu tiên đều là dùng luyện hóa. Mà ngươi nhưng chỉ là đem Thuần Dương chân khí thu, cũng không luyện hóa. Ngươi thật giống như biết loại này tiên khí cách dùng! Ngươi đến cùng tới bao lâu?"

Tô Vân cười nói: "Ta đương nhiên là từ trong cổ tịch nhìn thấy Thuần Dương chân khí cách dùng, thế mới biết không cần luyện hóa."

Thủy Oanh Hồi cười lạnh nói: "Cổ tịch lại bị ngươi hủy, không có chứng cứ."

Tô Vân vẻ mặt tươi cười: "Ta vừa mới hủy đi."

"Thiếp thân xem được không?" Thủy Oanh Hồi đột nhiên cười nói.

Tô Vân nghe nói lời này, trong lòng không khỏi sinh ra một đoàn tà hỏa, ngay sau đó mạnh mẽ đem cái này đoàn tà hỏa đè xuống, cười nói: "Đẹp mắt… Nhưng không bằng cái này Thuần Dương lôi trì phù văn đẹp mắt. Nếu như không có chuyện gì mà nói, ngươi có thể đi ra ngoài, ta một bên tắm, một bên nghiên cứu những phù văn này."

Thủy Oanh Hồi hừ một tiếng, ống tay áo phất động, xoay người rời đi.

P/S : Sư bố con Vân, nghiện còn ngại

Chương 563 : Tràn đầy lòng hiếu kỳ Bạch Trạch bọn họ

Chương 564: Tràn đầy lòng hiếu kỳ Bạch Trạch bọn họ

Thủy Oanh Hồi đi rồi, Tô Vân vẫn còn có chút đứng núi này trông núi nọ: "Ta nếu là đem nàng gọi trở về, hơn phân nửa liền ở đây lửa gần rơm, thành tựu hai người chuyện tốt… Không được! Ta không thể giống như gia súc đồng dạng, nhìn thấy cô gái này, liền muốn cùng cô gái này khoái hoạt, nhìn thấy nữ tử kia liền muốn cùng nữ tử kia khoái hoạt, ta cần phải đến có liêm sỉ…"

Thủy Oanh Hồi cũng không phải là hắn ngưỡng mộ trong lòng người, cô gái này làm việc quái đản tàn nhẫn, người trước yểu điệu, sau lưng chọc đao, liền đồng môn đều có thể giết chết treo ở Tiên môn bên trên.

Cứ việc nàng rất đẹp, nhưng Tô Vân chỉ là xem nàng như thành đồng minh người cùng người cạnh tranh, chưa hề xen lẫn nửa điểm nam nữ tình cảm.

Tô Vân rất nhanh tỉnh táo lại, tinh tế nghiên cứu trong ao phù văn, chỉ là giải mã phù văn dính dáng đến kiến thức quá rộng, hắn căn bản không có như thế ngổn ngang kiến thức dự trữ.

Hắn đột nhiên cái kia tỉnh ngộ: "Ta chính là Thông Thiên các chủ, dưới tay ta có hàng trăm hàng ngàn tài trí cao tuyệt người, không cần một người ở đây khổ sở nghiên cứu? Ta đi thẳng về, tiếp đến Oánh Oánh cùng mặt khác Thông Thiên các học rộng tài cao chi sĩ, để cho bọn họ nghiên cứu, chẳng phải

có thể ư? Việc gì cũng phải tự làm lấy, việc làm của kẻ ngu. Trí giả tốt biết người mà tốt dùng người!"

Hắn đi ra Thuần Dương lôi trì, đi tới bên ngoài, Thủy Oanh Hồi chờ ở nơi đó.

Hai người leo lên thanh đồng phù tiết, phù tiết bên trên phù văn lưu chuyển, mang theo bọn họ đi tới Thiên Phủ động thiên.

"Chuyến này thiếp thân có thể nói là thu hoạch không ít, không chỉ có cùng Tô quân hóa giải ân oán, kết làm đồng minh, còn học được Kiếp Phá Mê Tân."

Thủy Oanh Hồi thản nhiên cười nói: "Hơn nữa còn nhận được Thuần Dương chân khí thoát khỏi kiếp vận, vô tai vô kiếp, thiếp thân lại lấy được một kiện trong hỗn độn bảo vật ngũ sắc kim. Cùng so sánh, Tô quân thu hoạch dường như chẳng phải khả quan."

Tô Vân suy nghĩ một chút, nói: "Ta bị sét đánh hơn mười ngày, đem Bất Diệt huyền công cùng ta lúc đầu công pháp dung hợp, cũng coi là không ít thu hoạch a?"

Thủy Oanh Hồi cười khanh khách phát ra đến, ánh mắt lấp lóe, nói: "Nhìn tới Tô quân đoạt được kém xa thiếp thân đoạt được. Lúc trước thiếp thân thua ở Tô quân tay, bị bại tâm phục khẩu phục, nhưng hơn mười ngày đi qua, thiếp thân đột nhiên lại cảm thấy thiếp thân lại có thể."

Tô Vân nhìn càng ngày càng gần Thiên Phủ động thiên, cười nói: "Thủy gia tiểu nương tử ba ngày không đánh tới phòng bỏ ngói, ngược lại là tinh nghịch cực kì."

Thủy Oanh Hồi cũng nhìn về phía càng ngày càng gần Thiên Phủ động thiên, trầm thấp cười nói: "Như vậy Thánh Hoàng muốn đánh thiếp thân a?"

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, dưới chân bọn hắn thanh đồng phù tiết đột nhiên biến mất!

Cũng trong lúc đó, Thủy Oanh Hồi tiến lên trước một bước, không có thực chiến nàng sở trường nhất kiếm thuật, mà là bốn ngón tay nắm quyền, đem ngón cái giấu tại bốn ngón tay phía dưới, một quyền đánh tới!

Đây là một loại kỳ lạ ấn pháp, một quyền đánh lúc đến, thậm chí cho Tô Vân một loại Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh bốn bề yên tĩnh cảm giác!

"Ngươi gặp qua Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh?"

Tô Vân kinh ngạc, dựng thẳng tay vì chưởng, nhẹ nhàng nghênh tiếp nàng đòn đánh này.

Cái này một ấn lại là Tử Phủ ấn!

Tu vi của hắn không bằng Thủy Oanh Hồi thâm hậu, nhưng mà trong cơ thể rung chuyển dâng trào chính là Tiên Thiên Nhất Khí, Tiên Thiên Nhất Khí uy năng tại đây một chưởng bên trong đột nhiên gần như nổ giống như phun trào, hướng Thủy Oanh Hồi ép đi!

Thủy Oanh Hồi sắc mặt biến hóa, pháp lực bộc phát, chống cự Tô Vân lực lượng, cười nói: "Đây là Tứ Cực ấn, giấu ngón cái vì Hỗn Độn, bốn ngón tay vì Tứ Cực, nâng lên Hỗn Độn! Thiếp thân cái này ấn pháp chính là vì tận khả năng phát huy Bất Diệt huyền công uy lực!"

Hai người pháp lực tăng lên tới cực hạn, đột nhiên, Thiên Phủ động thiên bên ngoài một đoàn quang mang nổ tung, Thiên Phủ động thiên phúc địa phần đông, không thiếu có Nguyên Đạo cực cảnh tồn tại, lập tức cảm ứng được trong vầng hào quang truyền đến đáng sợ chấn động, nhao nhao ngẩng đầu nhìn quanh!

Từ xa nhìn lại, tia sáng kia như là tân tinh bộc phát giống như sáng chói!

Lúc này, hai đạo quang mang xé ra Thiên Phủ động thiên không trung, tại trường không bên trong đi nhanh như điện, xẹt qua hai đạo lóa mắt quang ảnh.

Đột nhiên, lại là một đoàn quang mang nổ tung, đạo ánh sáng này mang lại là vuông góc tại Thiên Phủ mặt đất mà phát, như là một cái to lớn hình tròn lưỡi đao mỏng, tựa hồ muốn Thiên Phủ động thiên cắt ra!

Cũng may hai người kia cách xa mặt đất cực kỳ xa xôi, đợi đến hai người thần thông va chạm dư âm truyền đến mặt đất, đã biến thành một cỗ gió lớn đập vào trên mặt đất mà thôi.

Chẳng qua từ viên kia hình lưỡi đao mỏng hai bên nhìn lại, lại có thể nhìn thấy cực kỳ rộng lớn tráng lệ cảnh tượng.

Đó là vô số Tiên đạo phù văn, như là hoạ sĩ lấy những này Tiên đạo phù văn vì thuốc màu, lấy thiên địa làm vải vẽ, mặc sức dội, phác hoạ, vẽ ra từng bức màu sắc lộng lẫy lộng lẫy hình vẽ.

Thiên Phủ động thiên các cao thủ đều đang nhìn lấm lét, tu vi cùng kiến thức cao nhất liền muốn số Hợp Hoan nương nương, tuy là bị lột tiên vị, nhưng kiến thức còn tại.

Hợp Hoan nương nương sắc mặt biến hóa, thấp giọng nói: "Bức đồ án kia, là Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh phía ngoài phù văn, mặt phẳng mở rộng sau cảnh tượng! Không chỉ là Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh, còn có một loại khác hình vẽ, ta liền chưa từng thấy qua!"

Oánh Oánh gác chân nhọn quan sát, hưng phấn nói: "Là Tử Phủ phía ngoài phù văn mở ra hoàn toàn sau tình hình! Sĩ tử trở về!"

Nàng cùng Tô Vân cùng nhau nghiên cứu qua Tử Phủ, cơ hồ đem Tử Phủ truy nguyên một lần, Tô Vân Tử Phủ ấn nàng cũng đã biết, bởi vậy có khả năng nhìn ra được ảo diệu bên trong.

Trên bầu trời, cái kia hai đạo quang mang còn tại một trước một sau phi nhanh, thần thông không ngừng bộc phát, thần thông va chạm hình thành hình tròn lưỡi đao mỏng, khi đứng khi nằm hoặc nghiêng, xuất hiện ở trên trời bên trong, làm người ta hoa mắt thần dao.

Đột nhiên, từng đạo dài đến gần trăm dặm kiếm quang lấy bên trong một cái quang mang làm trung tâm, bạo phát ra, đem không trung đâm xuyên!

Vô số đạo kiếm quang ở trên bầu trời hình thành một cái bán kính gần trăm dặm trái phải đạo trường, một đạo kiếm mang từ trong đạo trường bắn ra, nhắm thẳng vào một cái khác đuổi theo quang mang!

Nhưng vào lúc này, đạo kia đuổi theo quang mang phía trước, một cái chuông lớn xoay tròn lấy xuất hiện, miệng chuông hướng về đạo kiếm mang kia.

Chuông lớn xoay tròn, sinh trưởng, tốc độ cực nhanh, trong khoảnh khắc liền mọc ra chín tầng hình cái vòng kết cấu!

Đón lấy, chuông lớn không gian bốn phía đột nhiên chấn động một chút, phá tan tới!

Thiên Phủ mọi người nhìn thấy cảnh tượng là, cái kia chuông lớn giống như là ngưng kết tại trong thủy tinh, bốn phía lưu ly đột nhiên nghiền nát, có thể tưởng tượng được cái này hoàng chung chấn động một lần thả ra kinh khủng bực nào uy năng!

Đạo kiếm mang kia đâm vào xoay tròn bên trong hoàng chung bên trong, vô thanh vô tức.

Chiếc kia hoàng chung dừng lại một chút như vậy một cái chớp mắt, đột nhiên, miệng chuông chỗ tầng không gian tầng rạn nứt, phảng phất có một cái vô hình cựu thần quơ nắm đấm của hắn, đập nát phía trước tất cả không gian cùng ngăn cản, hướng cái kia hai trăm dặm kiếm đạo đạo trường đánh tới!

Cỗ này uy năng xâm nhập kiếm đạo trong đạo trường, vậy mà mắt thường có thể thấy được, trong khoảnh khắc đánh xuyên qua hai trăm dặm, đem đạo kia trường chủ người nghiền ép lấy lao ra thiên ngoại!

Thiên Phủ động thiên bên trong mọi người trong lúc nhất thời đều nhìn ra ngây dại.

Lại thấy trên bầu trời, chiếc chuông lớn kia thu thập tầng thứ chín hoàn, tiếp lấy lại là tầng thứ tám, tầng thứ bảy, rất nhanh co rút lại đến tầng thứ nhất hoàn. Có lẽ là thần thông chủ nhân không nỡ lòng bỏ lãng phí nguyên khí của mình, lại đem hình thành thần thông nguyên khí thu về trong cơ thể.

Mặc Hành thành.

Qua không lâu, Oánh Oánh nhìn thấy Tô Vân từ Mặc Hành thành trên không đi xuống, vội vàng phi thân nghênh đón tiếp lấy, vui vẻ nói: "Sĩ tử, vừa rồi tại trên trời người là ngươi sao? Rất uy phong!"

Tô Vân cười nói: "May mắn mà thôi, thắng Thủy Oanh Hồi một chiêu nửa thức. Nếu như thật liều mạng đi xuống, ta chưa chắc là đối thủ của nàng."

Tống Mệnh, Lang Vân hòa hợp vui vẻ nương nương mấy người cũng tiến lên đón, Hợp Hoan nương nương cười nói: "Tô Thánh Hoàng quá khiêm tốn."

Tô Vân lắc đầu, nói: "Thật không phải khiêm tốn, ta công pháp xảy ra chút vấn đề, không thể kéo dài. Bây giờ nhìn lại rất uy phong, nhưng sau một quãng thời gian, nhận thua chính

là ta. Ta lần này trở về, cũng là đến tìm Oánh Oánh, cùng nàng cùng một chỗ giải quyết khuyết điểm.”

Thật sự là hắn không phải khiêm tốn.

Cùng Thủy Oanh Hồi lúc động thủ, hắn căn bản không dám thôi thúc Tiên Thiên Tử Phủ kinh, miễn cho trong cơ thể sinh ra chân nguyên gọi đến màu tím lôi đình. Mà thôi thúc Tiên Thiên Tử Phủ kinh, hắn có khả năng dựa vào pháp lực liền chỉ là trong cơ thể Tiên Thiên Nhất Khí.

Tiên Thiên Nhất Khí dùng một chút ít một chút, chỉ cần Thủy Oanh Hồi kiên trì, trễ như vậy sớm sẽ ngao chết Tô Vân.

Thủy Oanh Hồi cũng không biết điểm này, bởi vậy bị Tô Vân đánh cho một trận liền chán ngán thất vọng đi.

Tô Vân không lo được cùng mọi người hàn huyên, lập tức mang theo Oánh Oánh leo lên thanh đồng phù tiết, một đường hướng Nguyên Sóc mà đi, đợi đi tới Nguyên Sóc, hắn tìm đến Cầu Thủy Kính Tả Tùng Nham, tặng cho bọn họ một chút Thuần Dương chân khí, nói: “Loại này tiên khí có thể tị kiếp. Không cần dùng, chỉ cần ngâm tại Thuần Dương chân khí bên trong liền có thể. Các ngươi có thể gọi đến Nguyên Sóc tất cả Nguyên Đạo cực cảnh tồn tại, tại Thuần Dương chân khí bên trong ngâm, tạm thời tránh né một chút kiếp số.”

Cầu Thủy Kính, Tả Tùng Nham vừa mừng vừa sợ, Tả Tùng Nham cười nói: “Đạo Thánh cùng Thánh Phật đã chuẩn bị cho tốt chết ở trong thiên kiếp, nội tâm đi theo thánh hiền đây! Ngươi mang đến những này Thuần Dương chân khí, bọn họ liền lại không chết được!”

Những ngày này, Nguyên Sóc tân học biến chuyển từng ngày, các nơi quan học dạy học đều là cảnh giới mới hệ thống, không còn là lúc trước cảnh giới. Mà giống như Cầu Thủy

Kính, Tả Tùng Nham những này thế hệ trước tồn tại, cũng bắt đầu tu bổ cảnh giới của mình.

Cầu Thủy Kính tiến cảnh nhanh nhất, đã công hành viên mãn, có thể xưng chân chính Nguyên Đạo cực cảnh, Tả Tùng Nham kém hơn một chút.

Lại mấy ngày nữa, Thông Thiên các mọi người nhận được các chủ thấy triệu, nhao nhao đến đây.

Hiện nay Thông Thiên các đã có hơn sáu trăm người, đều là từ Nguyên Sóc Thiên Đạo viện cùng địa phương hất lên chọn lựa đứng đầu nhất nhân tài, trong đó phần lớn đều là khuôn mặt xa lạ.

Tô Vân lần này triệu tập chính là Thông Thiên các bên trong tinh thông phù văn cao thủ, chỉ có hơn ba mươi người, thiếu niên Bạch Trạch cũng ở trong đó. Tô Vân quan sát một phen, trong lòng có chút vui vẻ, cái này hơn ba mươi người bên trong, thế mà gần một nửa là Chinh Thánh cảnh giới đại cao thủ, mà đổi thành một nửa, thì là Bạch Trạch thị tộc nhân!

Cái này Chinh Thánh, là hắn cải cách truyền thống cảnh giới sau đó Chinh Thánh cảnh giới, không thể coi thường, cho dù là Thiên Phủ động thiên, có khả năng tu luyện tới Chinh Thánh cảnh giới người cũng chỉ là hơn ngàn người.

Thông Thiên các bên trong Chinh Thánh tỉ lệ cực cao, tương lai nói không chừng Thông Thiên các bên trong sẽ còn sinh ra không ít Nguyên Đạo cực cảnh tồn tại!

Tô Vân triệu tập mọi người, nói: “Ta mang các ngươi đi lôi trì. Nơi đó cực kỳ hung hiểm. Trong đó Thuần Dương lôi trì bên trong có giao tình thần lưu lại phù văn, ta cần tinh thông giải mã phù văn người.”

Hắn lấy ra bản thân sao chép ở dưới một chút phù văn, phân phát cho mọi người, nói: “Chư vị xem trước một chút.”

Thông Thiên các mọi người lẫn nhau truyền đọc, có mặt người sắc từ từ nghiêm nghị, có người thì vui vô cùng, thì thầm với nhau, nghị luận ầm ĩ.

Đột nhiên, thiếu niên Bạch Trạch nói: "Các chủ, chúng ta khi nào lên đường?"

Những người khác nhao nhao ngẩng đầu, lộ ra chờ mong ánh mắt.

Bọn họ yêu thích chính là giải mã phù văn, những năm này, theo mới động thiên không ngừng cùng Thiên Thị Viên hợp nhất, bọn họ những ngày này điểm cực cao người cũng nhận được học tập cùng nghiên cứu cơ hội.

Thiên Thị Viên cùng Đế Tọa động thiên di tích, Bạch Trạch thị Tiên đạo phù văn, còn có Hậu đình những cái kia nương nương cũng đều tinh thông không ít phù văn, để cho bọn họ mở rộng tầm mắt.

Tô Vân lần này mang tới phù văn cực kỳ kỳ lạ, là bọn họ trước đây chưa từng gặp, không thể không để cho bọn họ động tâm.

Còn Bạch Trạch thị Bạch Trạch bọn họ, càng là hứng thú với nghiên cứu đủ loại phù văn, khắc chế mặt khác Thần Ma.

Tô Vân thôi thúc thanh đồng phù tiết, mang theo bọn họ chạy tới Lôi Trì động thiên, đem bọn hắn đưa vào Lịch Dương phủ, phân phó nói: "Lịch Dương phủ bên trong mặc dù không có nguy hiểm, nhưng bên ngoài phủ chính là lôi trì, cực kỳ hung hiểm. Các ngươi nếu là muốn rời đi, cho ta biết chính là, không nên tùy tiện đi ra Lịch Dương phủ."

Mọi người mỗi người lấy ra sách của mình quái cùng bút quái, nhao nhao vùi đầu vào Thuần Dương lôi trì, nghiên cứu những cái kia cựu thần phù văn đi, cũng không biết bọn họ có hay không nghe rõ.

Tô Vân cùng Oánh Oánh cũng đi vào trong ao, sao chép bên dưới trên vách ao phù văn.

Tô Vân liên tục thôi thúc thanh đồng phù tiết đi đường, lại cùng Thủy Oanh Hồi đánh một trận, chỉ cảm thấy trong cơ thể Tiên Thiên Nhất Khí càng ngày càng ít, tu vi từ từ hạ thấp, liền không có ở lâu, lập tức mang theo Oánh Oánh thôi thúc thanh đồng phù tiết, hướng Chúc Long tinh hệ con mắt mà đi.

"Tiên Thiên Tử Phủ thôi thúc lên, nhất định phải có thể đem tiên khí hoàn toàn chuyển biến làm Tiên Thiên Nhất Khí, chỉ có như vậy, mới có thể chân chính thoát khỏi thiên kiếp!"

Tô Vân chỉ cảm thấy tu vi hạ thấp rất nhanh, không khỏi lo lắng, nếu như lần này không cách nào làm được lời nói, theo tu vi của hắn hạ thấp, bình an độ kiếp phần thắng liền càng ngày càng nhỏ!

Nếu như tu vi hao hết mà nói, hơn phân nửa một đạo tử lôi hạ xuống, liền có thể tiễn hắn mãi mãi an nghỉ, vĩnh viễn sẽ không tỉnh lại.

Tô Vân cùng Oánh Oánh đi tới Tử Phủ, mà lưu tại Lịch Dương trong phủ mọi người cũng có chỗ phát hiện.

"Lịch Dương phủ bên trong còn có một chỗ phong ấn, cực kỳ bí ẩn, các chủ không có phát hiện chỗ này phong ấn."

Phát hiện phong ấn thiếu niên hướng Bạch Trạch thỉnh giáo, nói: "Trưởng lão, bây giờ các chủ không tại, chúng ta nên làm cái gì?"

Mặt khác Bạch Trạch thị nhao nhao vọt tới, gom góp đầu nói: "Có phong ấn? Chơi vui như vậy sự tình, đương nhiên là mở ra!"

Thiếu niên Bạch Trạch có chút chần chờ, nói: "Nếu như gặp phải nguy hiểm, chúng ta có thể đánh không lại…"

Dê trắng bọn họ rối rít nói: “Đem Ứng Long triệu hoán tới, để to con đè ở phía trước! Hắn có thể nhất gánh đánh!”

Thiếu niên Bạch Trạch cảm thấy rất có đạo lý, ngay sau đó gật đầu.

Mọi người vui mừng khôn xiết, thiếu niên Bạch Trạch triệu hoán Ứng Long, mà bọn họ thì chạy tới mở ra phong ấn.

—— —— khởi đầu Lâm Uyên Hành chỗ bình luận truyện có một cái cỡ lớn bình luận sách hoạt động, chỉ cần bình luận sách tiêu đề liên quan đến khóa từ, Lâm Uyên Hành, tổng cộng có hai mươi vạn điểm tệ ban thưởng. Có thể viết nhân vật viết phiên ngoại viết kịch bản phỏng đoán, cũng có thể viết Mục Thần Ký, Nhân Đạo Chí Tôn, Đế Tôn các loại trong sách nhân vật, kịch bản cũng có thể. Còn có một vòng liền muốn kết thúc, mau tới tham gia đi!

Chương 564 : Thái Cổ cấm khu, giải phong

Chương 565: Thái Cổ cấm khu, giải phong

Ứng Long những ngày này trừ tu luyện ra, chính là cho người khác làm nghiên cứu.

Hắn là bị nghiên cứu cái kia.

Nguyên Sóc, Thiên Thị Viên cùng Thiên Phủ đều có học cung, hễ cái nào học cung cần truy nguyên Thần Ma, hắn liền bay qua, để các sĩ tử tinh tế truy nguyên.

Với tư cách trả thù lao, phúc địa sinh ra tiên khí là không thiếu được.

Ứng Long là thiên sinh địa dưỡng Thần Chỉ, cùng mặt khác Thần Ma đồng dạng, là từ phúc địa bên trong sinh ra Thần Ma, ngày bình thường lấy tiên khí hoặc là tiên đan làm thức ăn. Tại trong tiên giới, hắn leo lên tại Tiên Đế Phong cung điện trên cây cột, mỗi tháng có thể lĩnh một chút tiên đan, miễn cưỡng ăn no. Nhưng ở nơi này, hắn vẻn vẹn tại các đại học cung đi dạo, lĩnh được tiên khí liền vượt qua tại Tiên giới bổng lộc gấp trăm lần!

Hơn nữa, hắn tại Đế đình bên trong còn có bản thân phúc địa, mỗi ngày sản xuất cũng là có chút khả quan.

Đặc biệt là mới động thiên hợp nhất sau đó, vốn có phúc địa chất lượng lại sẽ tăng lên rất nhiều, sản xuất tiên khí cũng nhiều hơn.

Mặt khác Thần Ma, như Nữ Sửu, Thiên Bằng, Kim Ô, Kỳ Lân, cũng đều có phúc địa, sinh hoạt trên cơ bản cùng Ứng Long không sai biệt lắm, tại từng cái trong học cung quay vòng.

Còn Thao Thiết, Cùng Kỳ các loại Ma Thần thì chạy đến Thiên Thuyền động thiên, ở nơi đó trấn thủ lãnh địa. Bọn họ những này Thần Ma đều là còn nhỏ hoặc là thiếu niên giai đoạn, phải nên đang tuổi lớn, tại Tiên giới tài nguyên khẩn trương, phúc địa cùng tiên khí đều nắm giữ tại tiên nhân trong tay, không có Thần Ma chỗ, ngày bình thường liền ban thưởng chút canh thừa thịt nguội, nơi nào có ở đây khoái hoạt?

Bởi vì tiên khí thoải mái, Ứng Long các loại Thần Ma thực lực cũng xông phi mãnh tăng, không khỏi có chút tự cao tự đại.

Thiếu niên Bạch Trạch đem Ứng Long triệu hoán tới, chỉ thấy Ứng Long hóa thành thiếu niên áo vàng, lộ ra có chút mát mẻ, chẳng qua trong cơ thể tràn ngập vô cùng cường đại lực lượng.

Bọn họ những này trời sinh Thần Ma cùng dựa vào tế tự lực lượng hoặc là mặt khác pháp môn mà tu thành thần thánh khác biệt, phương thức tu luyện cũng hoàn toàn khác biệt, bọn họ không có cảnh giới phân chia, dựa vào là lớn thân thể, bởi vậy Ứng Long bậc này Thần Ma bên trong cường đại tồn tại rất được tôn trọng.

“Các ngươi phát hiện một cái bí ẩn phong ấn? Liền Tô Cẩu Thặng đều không có phát hiện phong ấn?”

Ứng Long nghe vậy, lập tức tinh thần tỉnh táo, cười nói: “Bên trong nếu là có hung hiểm, các ngươi khẳng định không ngăn được, vẫn để cho ta tới!”

Thiếu niên Bạch Trạch vốn là do dự nên nói như thế nào, mới có thể để cho hắn đè ở phía trước, nhưng không ngờ không cần hắn nói, Ứng Long liền chủ động xin đi giết giặc, không thể làm gì khác hơn nói: "Chúng ta bây giờ còn không biết có hay không gặp nguy hiểm, phá giải phong ấn còn cần một thời gian, tao… Ứng Long lão ca không bằng trước tiên ở Thuần Dương lôi trì bên trong hấp thu Thuần Dương chân khí, thoát khỏi kiếp số."

Ứng Long cười nói: "Kiếp số này với ta mà nói chỉ là, sét đánh xuống, chẳng qua là cùng lão gia ta ngứa mà thôi." Lời tuy như thế, hắn vẫn là nhảy đến Thuần Dương trong lôi trì, chợt cảm thấy rất nhiều chỗ tốt.

Bên cạnh có người hỏi: "Ứng Long lão gia thiên kiếp đối với hắn mà nói thật yếu như vậy ư?"

Thiếu niên Bạch Trạch nói: "Yếu cái rắm! Cái này lẳng lơ rồng năm đó cùng đệ nhất Thánh Hoàng bốn phía khai chiến, trấn áp Thần Ma, kết xuống thù hận tội lỗi chồng chất, thiên kiếp đương nhiên vô cùng nặng nề. Ta lần trước thấy hắn lúc, tại Đổng Thần Vương nơi đó chữa thương, đang nằm lỳ ở trên giường, bờ mông đều bị đánh nát."

Qua hai ngày, Ứng Long nhảy ra lôi trì, tiến đến hỏi: "Phong ấn mở ra hay không?"

"Còn chưa mở ra."

Lại qua hai ngày, Ứng Long lại nhảy ra lôi trì hỏi: "Phong ấn mở ra hay không?"

"Đợi thêm một ngày."

Ứng Long lo lắng khó nhịn, nghe được phong ấn mở ra, liền ngay cả vội vàng chạy tới, la lên: "Các ngươi không nên đi vào, để cho ta tới trước!"

Hắn đi ở phía trước, một đám dê trắng ở phía sau thò đầu ra nhìn, chỉ thấy cựu thần Ôn Kiều chỗ phong ấn chính là một mảnh cổ xưa không gian, vừa mới bị mở ra lúc, cuộn trào mãnh liệt ma khí xông ra, tu vi hơi thấp dê trắng thậm chí bị hướng tăng lăn lộn mấy vòng.

Ở giữa vùng không gian kia là một tòa tế đàn, tế đàn lối vào chỗ, có hai tôn sừng dê mặt rồng mình sư tử báo đuôi Thần Ma chồm hổm ở nơi đó, thân thể hóa thành tượng đá.

Mà tại tế đàn bên trên, là một tòa cổ xưa cửa đá.

Ứng Long đi thẳng về phía trước, lại thấy cái kia hai tôn tượng đá đang nhanh chóng khôi phục, từ tảng đá hình thái hóa thành máu thịt hình thái.

Ứng Long không sợ chút nào, thẳng từ trung gian đi qua.

"Ầm!"

Bên trong vùng không gian kia truyền đến kịch liệt chấn động, đột nhiên, Ứng Long bay ngược mà ra, mạnh mẽ đập ở đối diện trên vách tường.

Dê trắng bọn họ nhao nhao xoay đầu lại, lòng còn sợ hãi, thiếu niên Bạch Trạch trong lòng nghiêm nghị, thấp giọng nói: "Là trưởng thành Thần Ma! Nhanh lên một chút đem nơi này phong ấn!"

Tất cả Bạch Trạch thị cao thủ đang muốn liên thủ đem mảnh không gian này phong ấn, lại thấy Ứng Long gầm thét một tiếng, lần nữa vọt vào. Bọn họ đành phải ngừng lại.

Bên trong truyền đến dâng trào thần thông va chạm, sau một lúc lâu, Ứng Long thân thể khổng lồ lại bị đánh đi ra, so vừa rồi còn thảm, mình đầy thương tích.

"Các ngươi chọc giận ta!"

Ứng Long gầm thét, nhổ đỉnh đầu hai cái sừng rồng, lấy sừng rồng làm vũ khí, lần nữa xông đi vào, bên trong lại truyền tới bành bành tiếng vang, ngay sau đó Ứng Long bay ra, đập ở đối diện trên vách tường.

Xèo xèo xèo tiếng xé gió truyền đến, bốn cái sừng dài bay tới, xuyên ngực mà qua, đem hắn đóng ở trên tường, lại là cái kia hai tôn trưởng thành Thần Ma nhổ trên đầu mình sừng dài, đem hắn đóng xuyên!

"Liền tao rồng cũng không là đối thủ! Nhanh lên một chút phong ấn mảnh không gian này!"

Bạch Trạch thị các cao thủ vội vàng thi triển phong ấn, chỉ là đã tới không bằng, cái kia hai tôn trưởng thành Thần Ma to lớn đầu lâu đột nhiên dò ra vùng không gian kia, phát ra long trời lở đất gào to, chấn động đến bọn họ ngã trái ngã phải!

"Lưu đày hai vị này bạn tốt!" Thiếu niên Bạch Trạch cao giọng nói.

Một đám dê trắng đồng thời hét lớn, vô số phù văn tung bay, hóa thành đầy trời Thần Ma, quát một tiếng, Minh đô vỡ ra, ý đồ đem cái này hai tôn trưởng thành Thần Ma đánh vào Minh đô bên trong!

Cái kia hai tôn Thần Ma dò ra móng vuốt sắc bén, xé rách thần thông, để một đám Bạch Trạch thần thông không cách nào thi triển đi ra.

Hai bên đang tại đấu pháp thời điểm, đột nhiên Ứng Long tránh thoát bốn cái sừng dài, không lo được thương thế, nhún người nhảy lên, bay đến cái kia hai tôn Thần Ma trên không, đem bản thân hai cái sừng rồng mạnh mẽ cắm ở cái kia hai tôn Thần Ma trên trán!

Cái kia hai tôn Thần Ma đầu óc mê man, lập tức bị Bạch Trạch bọn họ nắm lấy cơ hội, mở ra Minh đô, thừa dịp bọn họ

không sẵn sàng, đem cái này hai tôn Thần Ma mất đi đi vào!

Mọi người thở phào nhẹ nhõm, Ứng Long cả kinh kêu lên: "Ta sừng rồng, còn cắm ở đầu của bọn hắn bên trên!"

Thiếu niên Bạch Trạch an ủi: "Long ca sừng không phải còn có thể mọc ra sao? Qua một đoạn thời gian nữa, liền có thể mọc ra một đôi mới."

Ứng Long tức giận nói: "Cái này một đôi chính là mới! Chờ lần sau mọc ra, không biết muốn qua bao lâu!"

"Cái kia cựu thần Ôn Kiều, vì sao muốn ở đây phong ấn một tòa tế đàn?" Có người dò hỏi.

Ứng Long đem sừng rồng cùng mình tổn thương ném ra sau đầu, tinh thần tỉnh táo, nói: "Đi lên xem một chút chẳng phải sẽ biết ư?"

Mọi người đi vào cái kia phiến cổ xưa không gian, leo lên tế đàn, đi tới cửa đá bên dưới.

Minh đô.

Cái kia hai tôn Thần Ma bị ném nhập minh đều, lập tức bị Minh đô Ma Thần bắt được, bắt áp giải đến Minh đô Đại Đế trước mặt. Minh đô Đại Đế sắc mặt nghiêm nghị, lập tức phái người đi mời Tang Thiên quân.

"Còn tưởng rằng là Đế Thúc đến đây, không nghĩ tới lại là Đế Thúc đồng đảng ném đồ vật đi vào."

Tang Thiên quân chạy đến, nhìn thấy cái kia hai tôn Thần Ma, không khỏi có chút thất vọng, nói: "Cái này hai tôn Thần Ma tuy là so bình thường Thần Ma mạnh mẽ, nhưng còn không đến mức kinh động ta. Đạo huynh chẳng lẽ còn có chuyện khác?"

Minh đô Đại Đế nói: "Tang Thiên quân cũng biết bọn họ lai lịch?"

Tang Thiên quân lắc đầu.

Minh đô Đại Đế nói: "Để cho bọn họ tự mình nói."

Trong đó một tôn Thần Ma nhổ đỉnh đầu Ứng Long sừng, lễ độ cung kính nói: "Tiểu thần chính là Đế Hốt bộ hạ, vâng mệnh trấn thủ Thái Cổ cấm khu."

Tang Thiên quân sắc mặt kịch biến, mở to hai mắt nhìn.

Tôn này Thần Ma tiếp tục nói: "… Ôn Kiều tạo phản, đem chúng ta giam giữ phong ấn. Tiểu thần những năm này một mực tận tuỵ, tuân thủ nghiêm ngặt bản phận, chỉ là gặp đến một đầu điểu long cùng một chút ngon miệng con cừu nhỏ, bởi vậy nhịn không được động ăn uống ham muốn, ý định ăn chút dê, không ngờ lại bị những cái kia dê lưu đày tới đây."

Tang Thiên quân sắc mặt nghiêm nghị, hướng Minh đô Đại Đế nhìn lại, chỉ thấy Minh đô Đại Đế sắc mặt cũng là nghiêm nghị vô cùng.

"Phía sau màn hắc thủ, lại ra chiêu!"

Tang Thiên quân lấy lại bình tĩnh, nói: "Đế Hốt, Thái Cổ cấm khu… Khà khà, đây là muốn làm cái gì? Còn ngại thiên hạ không đủ loạn ư?"

Minh đô Đại Đế muốn nói lại thôi.

Tang Thiên quân tâm loạn như ma, đi tới đi lui, đột nhiên ngừng lại bước chân, nói: "Thái Cổ cấm khu không thể coi thường, ta lập tức đi tới tiên đình, báo cho Tiên Đế!"

Minh đô Đại Đế ý tứ sâu xa nói: "Cẩn thận điệu hổ ly sơn."

Tang Thiên quân trong lòng nghiêm nghị, vội vàng ngừng lại bước chân, nói: "Đạo huynh nhắc nhở chính là. Cái kia Đế Thúc cùng hắn đồng đảng quăng ra hai tên khốn kiếp này, nhất định là định đem ta dời nơi đây, hắn thì ý đồ lẻn vào, giành lấy hắn thân thể tàn phế!"

Minh đô Đại Đế nói: "Thái Cổ cấm khu, can hệ trọng đại, cần phải đến phái người đi tới tiên đình, thông báo bệ hạ."

Tang Thiên quân nói: "Ta lập tức phái tướng tài đắc lực đi vào."

Hắn gọi đến một vị tiên tướng, dặn dò một phen, cái kia tiên tướng vội vàng rời đi. Tang Thiên quân chần chừ một chút, nói: "Đạo huynh, cái này Thái Cổ cấm khu ta chỉ là có chỗ nghe nói, đối nơi đó biết rất ít, không rõ lắm , có thể hay không xin đạo huynh chỉ giáo."

Minh đô Đại Đế chần chừ một chút, nói: "Trong này dính dáng đến Đế Hốt, Đế Thúc, Tà Đế các loại tồn tại, nếu như mở ra chuyện này, chỉ sợ rất nhiều cổ xưa tồn tại đều ngồi không yên. Dù sao nơi đó có chút không quá hào quang…"

Tang Thiên quân sắc mặt biến hóa, liền vội vàng khoát tay nói: "Đạo huynh vẫn là không cần phải nói. Ta tuân thủ nghiêm ngặt bản phận, không muốn biết quá nhiều!"

Minh đô Đại Đế cũng biết ý lại không đàm luận việc này, nói: "Thái Cổ thời đại phát sinh sự tình, người biết loại trừ kinh nghiệm bản thân người bên ngoài, mặt khác đều chết đi."

Tang Thiên quân sợ hãi, lẩm bẩm nói: "Như vậy cái này phía sau màn hắc thủ đột nhiên mở ra Thái Cổ cấm khu, đến cùng muốn làm cái gì?"

Minh đô Đại Đế không nói gì, trong lòng hai người đều là nặng trình trịch.

Lúc này, Ứng Long cùng Bạch Trạch bọn họ đã leo lên tế đàn, ý đồ mở ra cửa đá.

"Thôi thúc tế đàn, hẳn là liền có thể mở ra cửa đá!"

Thiếu niên Bạch Trạch phân tích nói: "Cái này tế đàn bên trên phù văn, cùng Thuần Dương lôi trì bên trên phù văn cấu

tạo đồng dạng, chúng ta trong khoảng thời gian này nghiên cứu phù văn, vừa vặn có thể lấy tới trực tiếp dùng tại tế đàn bên trên!”

Mọi người lập tức nghiên cứu tế đàn cấu tạo, cũng không lâu lắm, bọn họ liền hiểu rõ tế đàn thế nào thôi thúc. Độc giác dê trắng bọn họ tràn đầy phấn khởi, đem tế đàn bên trên phù văn nhao nhao thắp sáng.

Chỉ thấy tế đàn rất nhỏ chấn động, trong cửa đá một màn ánh sáng ngưng tụ, từ từ hình thành hai cánh cửa hộ.

Cái kia hai cánh cửa hộ kẽo kẹt kẽo kẹt mở ra.

Lúc này Tô Vân đã đi tới Tử Phủ, cùng Oánh Oánh cùng nhau nghiên cứu Tử Phủ cấu tạo, đối tất cả những thứ này hoàn toàn không biết gì cả.

—— —— 《 Lâm Uyên Hành 》 sẽ tại 2020-09-24 14:00:00 đạt được. asxs. Clients - tinh tuyển trang - chủ biên hết lòng chuyên mục tiến cử! 555, cuối cùng chờ đến, các huynh đệ, đầu tư của các ngươi muốn giải phong! ! !

Chương 565 : Ngươi sắp sửa thành tiên (cầu nguyệt phiếu!)

Chương 566: Ngươi sắp sửa thành tiên (cầu nguyệt phiếu!)

Lần này Tử Phủ truy nguyên, Tô Vân mục tiêu là tìm kiếm Tử Phủ nhiều hơn nữa cấu tạo, tốt nhất có thể tìm kiếm Tử Phủ căn nguyên.

Hắn cùng Oánh Oánh đi chính là Chúc Long mắt phải, tìm kiếm nơi đó Tử Phủ.

Lần trước Tô Vân đi chính là Chúc Long mắt trái, khi đó Thần Quân Liễu Kiếm Nam còn tại dương gian, lần này đi tới mắt phải, chủ yếu là Tô Vân đột nhiên nghĩ đến, trái phải mắt Tử Phủ bố cục có thể sẽ có chỗ khác biệt.

Chúc Long mắt phải bên trong Tử Phủ cũng tương tự có nhiều tầng cửa, cửa giống như mi mắt, mái vòm có vô hình hoa cái, làm cho không người nào có thể bay vọt, chỉ có thể đi qua tầng tầng cửa mới có thể đến Tử Phủ.

Lần trước, Tô Vân cùng Liễu Kiếm Nam đám người một đường phá giải trên cửa tạo vật truyền vào từng đạo cửa, cuối cùng Tô Vân sử dụng chứa đựng Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh đệ nhị tiên ấn, dẫn tới Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh, Tử Phủ thấy cái mình thích là thèm, mượn Tứ Cực đỉnh uy năng rèn luyện bản thân, bởi vậy để Tô Vân đi vào Tử Phủ tránh né.

Tô Vân lại mượn tới Vạn Hóa Phần Tiên lô cùng Đế Phong đế kiếm kiếm hoàn, cùng nhau rèn luyện Tử Phủ, thế cho nên

tại rèn luyện quá trình bên trong, Huyền quan bị phá, Vạn Hóa Phần Tiên lô cùng đế kiếm kiếm hoàn thua trận, Tử Phủ uy lực xâm nhập Huyền quan, để rất nhiều tiên nhân chạy trốn.

Nhưng cũng bởi vì tràng này chí bảo chi chiến, dẫn phát phía sau một loạt sự kiện, bao quát tiên nhân thân thể cùng Huyền quan sinh trưởng cùng một chỗ, Huyền quan chạy trốn các loại.

Tô Vân lần này tới, Tử Phủ cũng không có nửa điểm làm khó, một đường đi lại, đi tới mắt phải Tử Phủ.

Oánh Oánh lẩm bẩm nói: "Toà này Tử Phủ quả nhiên là có linh tính, chỉ là không biết là có hay không sinh ra nội tâm?"

Tô Vân hiếu kỳ nói: "Bảo vật cũng có thể đản sinh ra nội tâm ư?"

Oánh Oánh sắc mặt nghiêm túc nói: "Vạn vật đều có thể có linh! Cũng không phải là nhân tộc mới có! Yêu ma quỷ quái mặc dù là người nội tâm bám vào những vật khác bên trên sinh ra, nhưng có chút tồn tại cường đại, cũng không cần người nội tâm. Nói thí dụ như Nữ Sửu, nàng chính là trong thi thể sinh ra nội tâm. Còn có Đế tâm, chính là trái tim bên trong sinh ra nội tâm! Thần binh tiên binh có hay không có thể sinh ra nội tâm, ta mặc dù không có nghe nói qua tiền lệ, nhưng nói không chừng cái này Tử Phủ có thể sinh ra nội tâm đâu?"

Nàng nói đến rất nhiều đạo lý, Tô Vân nhịn không được thán phục.

Oánh Oánh cười nói: "Thiên hậu kiến thức phi phàm, nhiều cùng nàng đi lại, đương nhiên có thể tăng lên kiến thức không ít."

Tô Vân gật đầu tán thành.

Bọn họ đi tới Tử Phủ trước cửa, Oánh Oánh đứng tại Tô Vân đầu vai, quan sát toà này Tử Phủ, nói: "Hai tòa Tử Phủ

quả nhiên có chỗ khác biệt!”

Tô Vân đi tới gần, qua lại quan sát, kinh ngạc nói: “Quả nhiên khác biệt… Hai tòa Tử Phủ lại là hoàn mỹ đối xứng!”

Oánh Oánh bay người lên, đi tới Tử Phủ trước cửa, cẩn thận kiểm tra, lẩm bẩm nói: “Phía trên này tự nhiên phù văn lạc ấn hiện ra cực kỳ hoàn mỹ đối xứng, quá khó mà tin nổi…”

Cực kỳ hoàn mỹ đối xứng, chỉ là không gian bên trên đối xứng, nếu như chỉ là trên mặt phẳng đối xứng còn dễ hiểu, không gian bên trên đối xứng liền dính dáng đến cực hạn chi tiết.

Tại trong sinh hoạt rất dễ dàng tìm tới hoàn mỹ đối xứng, vậy chính là kính. Trong gương đối xứng cũng không phải là cực kỳ hoàn mỹ đối xứng, bởi vì kính chỉ có thể chiếu rọi mặt phẳng.

Nếu như trong gương thế giới là chân thật mà nói, như vậy, tạo thành thân thể của ngươi, lớn đến bộ phận, nhỏ đến không thể chia cắt hạt căn bản, đều cùng trong gương ngươi hiện ra vượt đối xứng quan hệ!

Hai tòa Tử Phủ đối xứng, bao quát phù văn đối xứng, đều hiện ra cực kỳ hoàn mỹ đối xứng.

Phù văn là từ Thần Ma hình thái áp súc đến mặt phẳng mà hình thành, Thần Ma khác biệt tư thế, khác biệt góc độ, có thể áp súc được không cùng hình thái phù văn.

Cùng một loại phù văn, có vô số bên trong khác biệt trạng thái, khác biệt phương thức biểu đạt, bởi vậy đang nghiên cứu phù văn thời điểm, cần đem phù văn từ mặt phẳng trạng thái chuyển biến làm lập thể trạng thái, mới có thể hiểu rõ phù văn cấu tạo cùng bản chất.

Loại này đối xứng, cực kỳ phức tạp!

Oánh Oánh bởi vì đối phù văn trình độ cao thâm, mới có thể như vậy phát hiện Tử Phủ cực kỳ hoàn mỹ đối xứng.

"Hai tòa Tử Phủ lẫn nhau thành ảnh trong gương, hỗ trợ lẫn nhau, khó trách có khả năng đánh bại Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh, đế kiếm cùng Vạn Hóa Phần Tiên lô!"

Oánh Oánh khen ngợi sau khi, có chút không hiểu, hỏi: "Phù văn hình thành cực kỳ hoàn mỹ đối xứng, như vậy ảnh trong gương mặt phù văn, còn có thể duy trì uy lực ư? Nếu như Nhược Y có từ lâu uy lực, như vậy liền trái ngược lẽ thường."

Ảnh trong gương phù văn không có khả năng duy trì uy lực, tựa như người trong gương đồng dạng, chỉ có thể đi theo ảnh trong gương người bên ngoài làm ra động tác, mà không cách nào tự chủ hoạt động.

Tô Vân giật mình, suy tư nói: "Trừ phi loại này phù văn tại ảnh trong gương bên trong cũng theo lấy đạo lý riêng vận chuyển, chúa tể những phù văn này đạo, bất luận tại ảnh trong gương bên trong vẫn là tại ảnh trong gương bên ngoài, đều là một…"

Hắn nói đến đây, đột nhiên ngây người, lẩm bẩm nói: "Đều là một, đều là một… Tiên Thiên Nhất Khí, Tiên Thiên Nhất Khí… Oánh Oánh, ta đột nhiên nghĩ rõ ràng!"

Hắn đột nhiên cười ha hả: "Oánh Oánh, ta nghĩ rõ ràng! Thì ra là thế, thì ra là thế!"

Hắn cười lớn đẩy ra Tử Phủ đại môn, đẩy cửa vào: "Oánh Oánh, ta hiểu, ta cuối cùng có thể đăng đường nhập thất, cùng thiên hạ anh hùng tranh đấu!"

Oánh Oánh vội vàng đuổi theo hắn, trong lòng cực kỳ vui vẻ: "Sĩ tử nghĩ rõ ràng, cũng chính là ta Oánh Oánh nghĩ rõ

ràng! Ta Oánh Oánh cũng cuối cùng có thể đăng đường nhập thất, cùng thiên hạ anh hùng tranh đấu!”

Tô Vân đi vào Tử Phủ minh đường, đứng tại minh đường trung ương, ngửa mặt lên trời nhìn tới, minh đường mái vòm là vũ trụ tinh đồ.

Hắn cúi đầu nhìn lại, mặt đất lát thành cũng là vũ trụ tinh đồ, lẫn nhau là cái bóng!

“Đạo nhất, Tiên Thiên Nhất Khí chính là đạo nhất, là đạo diễn sinh khí, nhất khí Tiên Thiên, diễn sinh âm dương Tử Phủ, lẫn nhau là cái bóng!”

Tô Vân hai tay chống nạnh, cười ha ha: “Đạo của ta, thành !”

Đầu vai của hắn, Oánh Oánh hai tay chống nạnh, so với hắn còn muốn tinh thâm gấp trăm lần, rạng rỡ, dương dương đắc ý!

“Khó trách, khó trách! Ta cho dù đem công pháp hoàn thiện đến cực hạn, Tiên Thiên Tử Phủ kinh cũng trước sau chỉ có thể sinh ra năm thành Tiên Thiên Nhất Khí, còn có năm thành là chân nguyên. Nguyên lai kém một bước này!”

Tô Vân đi tới đi lui, cúi đầu suy tư, lại ngẩng đầu cười nói: “Tiên Thiên Tử Phủ kinh, còn kém ảnh trong gương cửa ải này, ảnh trong gương một thành, ta liền có thể thành đạo! Ta cuối cùng muốn trở thành Nguyên Đạo cực cảnh tồn tại! Ta cuối cùng không cần lại bị sét đánh!”

Đầu vai của hắn, Oánh Oánh gắt gao xiết chặt nắm đấm, ngẩng đầu nhìn trời bầu trời, lệ rơi đầy mặt: “Ta Oánh Oánh cũng cuối cùng có thể trở thành Nguyên Đạo cực cảnh tồn tại!”

Lời tuy như thế, Tô Vân còn cần cẩn thận nghiên cứu toà này Tử Phủ ảnh trong gương phù văn, đem Tử Phủ trong trong

ngoài ngoài đều cần truy nguyên một lần.

Hai người bọn họ nhiệt tình tăng gấp bội, hiệu suất cũng so lúc trước tăng lên không biết bao nhiêu!

Hai người bọn họ nội tình xa so với lúc trước thâm hậu, lần này truy nguyên Tử Phủ, tìm hiểu ra đồ vật càng nhiều, Tô Vân cùng Oánh Oánh một bên ghi chép, một bên lĩnh ngộ, mỗi người thu hoạch cực lớn.

Sau ba tháng, hai người bọn họ nội tình bị tiêu hao sạch sẽ, lúc này mới dừng lại.

Tô Vân lại mang Oánh Oánh đi tới Chúc Long mắt trái Tử Phủ, lần nữa truy nguyên một lần, sau đó liền tại Tử Phủ bên trong ngồi xuống xuống, sửa sang lại tâm đắc, chỉnh đốn lại Tiên Thiên Tử Phủ kinh.

Oánh Oánh đối với những này khai sáng tính đồ vật không có bao nhiêu giải thích, đành phải chờ đợi hắn hoàn thiện công pháp, Tô Vân nếu là có cái gì không hiểu địa phương, hỏi nàng, nàng có thể cho chỉ điểm.

Lại qua hơn mười ngày, Tô Vân mới miễn cưỡng hoàn thiện Tiên Thiên Tử Phủ kinh.

Oánh Oánh so với hắn còn muốn khẩn trương, nhìn chằm chằm hắn, nhìn hắn thử nghiệm vận chuyển môn công pháp này, e sợ cho lo lắng hắn phạm sai lầm.

Tô Vân lần đầu tiên vận chuyển Tiên Thiên Tử Phủ, cũng là khẩn trương vô cùng, theo Tiên Thiên Tử Phủ vận chuyển, ảnh trong gương Tử Phủ vận chuyển cũng không phạm sai lầm, để hắn thoáng thở phào một cái.

Bất quá, hắn chợt vừa khẩn trương lên, sắc mặt càng ngày càng nghiêm nghị.

Oánh Oánh vội vàng hỏi: “Sĩ tử, thế nào rồi?”

Tô Vân lắc đầu nói: "Có chút không ổn. Công pháp vận chuyển cũng không hoàn mỹ, sinh ra nguyên khí bên trong, Tiên Thiên Nhất Khí chiếm 99%, còn có một phần trăm là chân nguyên."

Oánh Oánh mừng rỡ như điên, cười nói: "Đây là chuyện tốt ah! Chỉ có một chút không tới nơi tới chốn mà thôi."

Tô Vân có chút vô cùng lo sợ, lắc đầu nói: "Cũng không phải là như thế. Ta kiếp vận còn tại, cũng không tiêu tán, chỉ cần ta không làm được trăm phần trăm Tiên Thiên Nhất Khí, tử khí lôi kiếp liền sẽ giáng lâm, uy lực một lần so một lần mạnh! Cho dù ta đã đem Tiên Thiên Tử Phủ kinh hoàn thiện đến loại trình độ này, thậm chí dung hợp Bất Diệt huyền công sở trường, cũng không ngăn được lôi kiếp một kích!"

Nhắc tới cũng kỳ, hắn tại Tử Phủ bên trong tuy là cảm giác được bản thân kiếp vận còn tại, nhưng màu tím lôi kiếp cũng không hình thành.

Có lẽ là Tử Phủ quá mạnh, để lôi kiếp không thể trước mắt.

Sài Sơ Hi nói Thuần Dương chân khí có thể tị kiếp, thoát kiếp, Tô Vân cũng tại Thuần Dương chân khí bên trong ngâm qua tắm, lại không có cảm giác được bản thân kiếp vận biến mất, chắc là Tiên Thiên Nhất Khí còn tại Thuần Dương chân khí phía trên, Thuần Dương chân khí không cách nào áp chế Tiên Thiên Nhất Khí kiếp số nguyên nhân.

Oánh Oánh bay vào hắn Linh giới, kiểm tra Linh giới bên trong Tiên Thiên Nhất Khí vận chuyển, suy nghĩ rất lâu, lúc này mới hướng Tô Vân nội tâm nói: "Công pháp của ngươi đã thập toàn thập mỹ, ta nhìn không ra có cần hoàn thiện địa phương. Ta nghĩ, có lẽ là ngươi Nguyên Đạo chưa thành, lúc này mới dẫn đến có một phần trăm chân nguyên. Một phần trăm này, có lẽ là ngươi đạo hữu thiếu sót nguyên nhân. Tại Nguyên Sóc trong lịch sử, các nhà Thánh Nhân khi tiến vào

Nguyên Đạo trước đó, đều sẽ gặp phải ngươi dạng này tình huống."

Tô Vân suy nghĩ một chút, công pháp của hắn quả thực là trước đó chưa từng có hoàn mỹ, đại khái quả thực là bởi vì hắn còn chưa thành đạo, cho nên mới có điểm này thiếu sót đi.

Hắn Nguyên Đạo chi lộ, trước mắt rõ ràng đã không có ngăn cản đạo tâm mê chướng, đạo hạnh bên trên từ lâu đến độ cao này, nhưng mà thành tựu Nguyên Đạo, trước sau kém một chút hỏa hầu.

Lần này lĩnh ngộ ra Tiên Thiên Nhất Khí đại đạo tinh túy, hắn vốn cho là bản thân lại bởi vậy thành đạo, không nghĩ tới vẫn là kém một hào.

"Lần này thu hoạch đã có thể xưng hoàn mỹ, một hào chi thiếu, không tính là gì."

Tô Vân rộng rãi nở nụ cười, nói: "Cho dù tử khí lôi kiếp cũng không tính là gì. Oánh Oánh, chúng ta về Thiên Thị Viên!"

Oánh Oánh đồng ý.

Tô Vân thôi thúc thanh đồng phù tiết, bay ra Tử Phủ.

Thanh đồng phù tiết mới vừa ra Tử Phủ, phù tiết trên không một mảnh tử khí hình thành, lôi quang như ẩn như hiện.

Tô Vân tuy tử khí lôi kiếp không tính là gì, nhưng nhìn đến mảnh này tử khí, nhất thời sắc mặt đại biến, điên cuồng thôi thúc phù tiết gào thét mà đi, tại Chúc Long tinh vân bên trong vạch ra một đạo ánh sáng sáng tỏ ngấn!

Thanh đồng phù tiết tốc độ quả thực rất nhanh, đem đoàn kia tử khí xa xa để qua sau lưng không biết bao xa!

Tô Vân vừa mừng vừa sợ, không dám chút nào thả lỏng, một đường thôi thúc phù tiết bão táp đột tiến, xông về Chúc

Long trong miệng minh châu, —— Thiên Thị Viên.

Đối đãi hắn xông vào Thiên Thị Viên trên không, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, chậm lại tốc độ.

Đúng lúc này, đột nhiên trên bầu trời tử quang đại thịnh.

Tô Vân quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một đạo tử sắc lôi điện xuyên qua vũ trụ tinh không, từ Chúc Long mắt trái đôi mắt trước một đường bổ tới, xuyên qua không biết bao nhiêu mặt trời, bao nhiêu tinh thần, thẳng đi tới Thiên Thị Viên trên không!

"Như vậy đều không tránh thoát?"

Tô Vân hít sâu một hơi, thôi thúc hoàng chung thần thông, hoàng chung xoay tròn, từng đạo thần thông bắn ra, hướng Tử Điện bổ tới.

Cũng trong lúc đó, hắn điên cuồng thôi thúc thanh đồng phù tiết, để phù tiết biến lớn, bản thân thì trốn vào phù tiết trung ương, tránh né sét đánh.

"Răng rắc!"

Đạo kia tử lôi bổ ra tất cả thần thông, đánh tan hoàng chung, rơi vào thanh đồng phù tiết phía trước, đột nhiên bẻ hướng, một kích bổ trúng Tô Vân mi tâm, chính giữa hắn mi tâm đạo kia lôi đình văn!

Tô Vân đầu óc mê man, suýt nữa ngã xuống, thanh đồng phù tiết cũng mất đi khống chế, gào thét từ trên cao ngã xuống!

Oánh Oánh vội vàng ổn định phù tiết, chỉ thấy phù tiết loạng choà loạng choạng, cuối cùng ổn định xuống.

"Ta hiện tại công pháp thành công, đối cái này tử lôi kháng tính dường như cũng tăng lên không ít." Tô Vân bình phục lại, có chút kinh ngạc.

Đi qua lần này sét đánh, trong cơ thể hắn chân nguyên lại tự hoàn toàn hóa đi, chỉ còn lại có Tiên Thiên Nhất Khí.

Tô Vân trở lại Tiên Vân cư, đối diện liền thấy Đế tâm đi tới, Đế tâm nói: "Thiên hậu nương nương phái người đến đây, nói ngươi nếu là trở về, đi một chuyến Hậu đình, có việc thương lượng… Chờ một chút, ngươi sắp thành tiên rồi."

Tô Vân cười nói: "Cái gì thành tiên?"

Đế tâm nói: "Trên người ngươi có một loại siêu phàm chi khí, tươi thắm mờ ảo, ta phát giác được khí chất của ngươi hầu như không có trọng lượng, khẳng định là muốn thành tiên."

Tô Vân nửa tin nửa ngờ, lấy tới một chiếc gương nhìn lại, mình cùng ngày bình thường cũng không có bao nhiêu khác nhau, loại trừ thật giống càng tuấn tú một chút.

Đế tâm nói: "Cần ta cùng đi với ngươi gặp Thiên hậu ư?"

Tô Vân suy nghĩ một chút, nói: "Thiên hậu chỉ sợ không vui thấy ngươi, ta để Thúc theo ta cùng một chỗ đi vào."

Hắn tới gặp thiếu niên Đế Thúc.

Thiếu niên Đế Thúc lần đầu tiên nhìn thấy hắn, vẻ mặt khẽ nhúc nhích, nói: "Ngươi muốn thành tiên."

Tô Vân cười đùa nói: "Ngươi mới muốn thành tiên. Ta sống phải hảo hảo."

Thiếu niên Đế Thúc nói: "Ngươi đại đạo sắp thành, chỉ có một hào chi thiếu, sắp phi thăng lột xác, có thể thấy được là muốn thành tiên."

Tô Vân không để ý lắm, cười nói: "Ta không có sắp phi thăng cảm giác."

Hắn mang theo thiếu niên Đế Thúc đi tới Hậu đình, xin gặp Thiên hậu.

Thiên hậu nương nương tại Vị Ương cung thiết yến chiêu đãi, nhìn thấy hắn lần đầu tiên, không khỏi kinh ngạc nói: “Đế đình chủ nhân, thật sự là thật đáng mừng, ngươi sắp sửa thành tiên đây!”

Tô Vân trong đầu ầm ầm: “Ta thật muốn thành tiên? Nhưng mà, ta vì sao không có sắp phi thăng cảm giác?”

—— —— Đế tâm: Chờ một chút, ngươi yêu cầu nguyệt phiếu! Tô Vân cười mắng: Cầu bọn họ cũng không cho, bọn họ nói lần sau nhất định, thực ra lần sau cũng không nhất định. Đế Thúc: Ngươi nhanh lên một chút cầu phiếu, cầu liền cho. Tô Vân nghi ngờ: Ngươi chẳng lẽ gạt ta? Thiên hậu: Ngươi nhanh lên một chút cầu phiếu, người đọc lão gia khẳng định cho!

Tô Vân: Cầu phiếu, khóc cầu nguyệt phiếu! Phi thăng cầu phiếu ~~

Chương 566 : Đứng núi này trông núi nọ (cầu đặt mua!)

Chương 567: Đứng núi này trông núi nọ (cầu đặt mua!)

Đế tâm, thiếu niên Đế Thúc cùng Thiên hậu đều nói hắn sắp sửa thành tiên, không cho phép Tô Vân không tin!

Nhưng mà thật sự là hắn không có cảm thấy được bản thân có bất kỳ phi thăng dấu hiệu!

Thành tiên, không phải là sau khi độ kiếp bay vọt Bắc Miện trường thành ư?

Phi thăng lên trời, là không biết bao nhiêu linh sĩ ước muốn, làm sao đến hắn nơi này liền không có loại này phi thăng cảm giác?

"Chẳng lẽ nói tử khí lôi đình, chính là ta lôi kiếp?"

Tô Vân nháy mắt mấy cái, trong lòng yên lặng nói: "Chỉ là cái này lôi kiếp làm sao giống như là thận không tốt, tí tách tí tách, đứt quãng?"

Đương nhiên, loại lời này hắn chỉ có thể ở trong lòng nghĩ tưởng tượng, không thể làm Thiên hậu các loại nương nương mặt nói ra, bằng không liền bất nhã.

"Chẳng qua nói đến cũng khó hiểu cực kì."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, nhớ tới gần nhất phát sinh sự tình, Vũ tiên nhân đã lấy đi trấn thủ Bắc Miện trường thành Tiên kiếm, đối với hiện tại Nguyên Đạo cực cảnh linh sĩ tới nói, độ kiếp phi thăng duy nhất chướng ngại chính là phi thăng lúc phải đối mặt thiên kiếp!

Nói cách khác, lúc này chỉ cần độ kiếp , chỉ cần thực lực không phải quá kém, trên cơ bản đều có thể phi thăng Tiên giới!

Thậm chí liền Thiên Tượng cảnh giới cao thủ, cũng có độ kiếp phi thăng, trở thành tiên nhân có thể!

Đương nhiên, Thiên Tượng cực cảnh thành tiên, chỉ là cấp thấp nhất tiên nhân, không có khả năng trở thành Kim Tiên, mà Nguyên Đạo cảnh giới phi thăng, chỉ sợ là Kim Tiên.

Quái liền quái tại, Tô Vân thân là Thiên Thị Viên Đại Đế, Đế Tọa động thiên con rể, cùng với Thiên Phủ động thiên Thánh Hoàng, thế mà chưa nghe nói qua có người nào độ kiếp phi thăng trở thành tiên nhân!

"Theo lý mà nói, hiện tại các đại động thiên hẳn là rất là náo nhiệt, không ngừng có người phi thăng thành tiên, phi thăng lên trời hào quang che khuất bầu trời mới đúng. Như vậy, là nguyên nhân gì, khiến mọi người không cách nào độ kiếp phi thăng?"

Hắn không hiểu chút nào: "Chẳng lẽ bọn họ cũng kém một hào, mới có thể phi thăng thành tiên? Tạo thành tất cả những thứ này nguyên nhân, lại là cái gì?"

Tô Vân khẽ nhíu mày, gần nhất các đại động thiên thế giới quả thực rất náo nhiệt, ngày ngày đều có người độ kiếp , bị đánh chết người chỉ sợ cũng không phải số ít. Nhưng mà cho dù người độ kiếp mạnh như Thủy Oanh Hồi loại này biến thái, cũng không có phi thăng trở thành tiên nhân!

Phảng phất lần này độ kiếp , liền chỉ là bị lôi trì bổ một hồi mà thôi.

"Chẳng lẽ là bảy mươi hai động thiên hợp nhất hoàn thành, hóa thành hoàn chỉnh thứ bảy Linh giới, mọi người mới có thể phi thăng? Chẳng qua cái này thật giống cùng độ kiếp phi

thăng không có bao nhiêu liên quan. Linh sĩ dù sao muốn phi thăng chính là Tiên giới, cũng không phải thứ bảy Linh giới…”

Oánh Oánh xe nhẹ đường quen, đã sớm đi tới Thiên hậu bên người, tại một cái nhỏ bàn trà trước ngồi xuống, Tô Vân thời điểm không biết nàng đã sớm tới qua nơi này không biết bao nhiêu lần, lần nào đến đều ăn uống miễn phí.

Thiên hậu nương nương ân cần gọi, ánh mắt rơi vào Tô Vân thiếu niên bên cạnh Đế Thúc trên người, cười nói: “Đế đình chủ nhân, vị bằng hữu này bản cung dường như nơi nào thấy qua , có thể hay không báo cho lai lịch?”

Thiếu niên Đế Thúc ngồi tại Tô Vân bên cạnh, đầu rất lớn, bởi vậy cực kỳ xuất chúng, muốn không làm cho chú ý đều rất khó.

Tô Vân nhìn về phía Đế Thúc, lộ ra vẻ hỏi thăm.

Thiếu niên Đế Thúc nói: “Ta là Thúc.”

Thiên hậu nương nương hiển nhiên đã sớm nhận ra hắn, thấy hắn thừa nhận, không khỏi thay đổi sắc mặt, vội vàng mời rượu, cười nói: “Bản cung nghe nói Đế Thúc chi não thoát kiếp, rời đi Minh đô, đang nghĩ ngợi khi nào mới có thể gặp mặt, chưa từng nghĩ hôm nay vậy mà thấy được! Ta kính đạo huynh, chúc mừng đạo huynh thoát khỏi kiếp vận!”

Nàng khéo léo, để cho người ta như gió xuân ấm áp.

Thiếu niên Đế Thúc uống rượu, chần chừ một chút, hỏi: “Nương nương hẳn là cố nhân của ta, chỉ là ta chưa hề nhìn ra nương nương xuất thân.”

Thiên hậu nương nương đặt chén rượu xuống, cười tủm tỉm nói: “Đế Thúc, Đế Hốt, nam bắc nhị đế, là bực nào cao cao tại thượng? Bản cung đó là chẳng qua là một cái nho nhỏ nữ tiên. Đế Thúc chưa từng có ấn tượng, nhưng cũng khó trách.”

Thiếu niên Đế Thúc thấy nàng không muốn nói bản thân căn nguyên, liền không có hỏi nhiều.

Thiên hậu nương nương lại ân cần gọi Tô Vân, cười nói: "Đế đình chủ nhân, bản cung nghe nói có người mạnh vì gạo, bạo vì tiền, thối công vô cùng tốt, giỏi về giạng thẳng chân, có khả năng chân đạp hai đầu thuyền. Về sau bản cung lại nghe nói, người này luyện thành tuyệt kỹ, thế mà có thể chân đạp ba đầu thuyền."

Tô Vân nghẹn ngào cười nói: "Người này cũng không phải ba cái chân, giẫm ba đầu thuyền làm sao giẫm?"

Thiên hậu nương nương nâng chén cười nói: "Cho nên xin Đế đình chủ nhân dạy một chút bản cung, chân này giẫm ba đầu thuyền làm sao giẫm, mới có thể dẫm đến chắc chắn?"

Tô Vân tỉnh ngộ lại, thầm nghĩ: "Nguyên lai Thiên hậu tại châm chọc ta chân đạp ba đầu thuyền. Chờ một chút, ta là Tà Đế sứ giả, lại giúp Hỗn Độn Đại Đế thu thập tứ chi, bên người còn đi theo Đế Thúc chi não, không phải là chân đạp ba đầu thuyền? Ba người này ở giữa dường như có thâm cừu đại hận, thuyền này có chút không tốt lắm giẫm…"

Hắn mồ hôi lạnh trên trán chảy: "Thiên hậu cũng là tại chỉ điểm ta, để ta làm tâm bị ba đầu thuyền xé nát!"

Thiên hậu thấy hắn tỉnh ngộ lại, cười nói: "Đạo hữu mấy ngày nay không biết phải chăng là nghe được một cái tin tức kinh người?"

Tô Vân biết nàng mời mình tới tất có thâm ý, vì vậy nói: "Ta mới từ bên ngoài trở về, còn chưa đặt chân, liền nghe nói nương nương triệu kiến, không biết chuyện gì xảy ra?"

Thiên hậu nương nương ống tay áo che mặt, uống rượu, con mắt tại ống tay áo sau hoàn thành trăng lưỡi liềm, cười nói: "Đế đình chủ nhân chẳng lẽ không biết Thái Cổ cấm khu

mở ra tin tức? Bản cung còn tưởng rằng, là đạo hữu làm ra đây!"

Thiếu niên Đế Thúc nghe được Thái Cổ cấm khu mấy chữ này, cũng không khỏi đến tâm thần chấn động mạnh, hướng Tô Vân nhìn lại.

Tô Vân gượng cười hai tiếng, một mặt ngỡ ngàng: "Ta lần này đi tới thiên ngoại, tìm kiếm giải quyết ta kiếp vận phương pháp, vừa mới trở về, làm sao có thể làm ra Thái Cổ cấm khu?"

Thiên hậu nương nương nhìn thấy vẻ mặt của hắn, trong lòng cười lạnh: "Còn tại bản cung phía trước tính toán thiệt hơn!"

Nàng bỏ xuống ống tay áo cùng chén rượu, cười nói: "Nguyên lai cùng tiểu hữu không liên quan, là bản cung hiểu lầm. Thái Cổ cấm khu can hệ trọng đại, năm đó phong ấn nơi đó thời điểm, Đế Thúc cũng là biết."

Nàng đôi mắt đẹp lưu chuyển, ánh mắt rơi vào Đế Thúc trên người.

Đế Thúc mặt không hề cảm xúc, nói: "Chuyện năm đó, không đề cập tới cũng được."

Thiên hậu nương nương nói: "Thái Cổ cấm khu, bản cung mặc dù là năm đó kinh nghiệm bản thân người, nhưng đối năm đó phát sinh sự tình nhưng không rõ lắm, đến nay có một số việc đều nghĩ không quá rõ ràng. Bởi vậy cũng là tĩnh cực tư động, muốn đi nơi đó nhìn một chút. Năm đó kinh nghiệm bản thân người, rất nhiều đều đã không tại dương gian, lúc này mở ra Thái Cổ cấm khu, hẳn không có bao lớn ảnh hưởng tới."

Đế Thúc nhướng nhướng mày, lại không có lên tiếng.

Tô Vân trong mắt một mảnh mê man, vẫn còn có chút không rõ ràng cho lắm.

Thiên hậu nương nương cười tủm tỉm nói: “Cái này mở ra Thái Cổ cấm khu người, chẳng lẽ muốn ăn một mình? Đồng thời nhìn chằm chằm Thái Cổ cấm khu, cũng không chỉ hắn một cái , bất kỳ người nào cũng đừng hòng độc chiếm cấm khu. Huống chi, Thái Cổ cấm khu không phải chỉ một cái cửa vào a? Đế Thúc đạo huynh, có phải là hay không như vậy?”

Nàng cứ việc đối Đế Thúc nho nhã lễ độ, thế nhưng là không có bao nhiêu kính trọng.

Luận thực lực, nàng còn tại Đế Thúc phía trên!

Đế Thúc vẫn không có chính diện trả lời, thản nhiên nói: “Không mở ra cấm khu, đối với các ngươi đều có chỗ tốt. Mở ra, chỉ có chỗ xấu.”

Thiên hậu nương nương khẽ mỉm cười: “Còn có thể có cái gì so hiện tại Tiên giới càng hỏng bét sao? Có phải hay không, Tiểu Tô đạo hữu?”

Tô Vân căn bản không biết nên nói cái gì, thầm nghĩ: “Thiên hậu dường như nhận định ta chính là mở ra Thái Cổ cấm khu người. Ta mới từ Tử Phủ trở về, chưa từng đi mở ra Thái Cổ cấm khu?”

Thiên hậu nương nương ba lần thăm dò, thấy hắn biểu lộ không giống giả bộ, trong lòng khẽ nhúc nhích: “Chẳng lẽ bản cung thật trách lầm hắn? Thái Cổ cấm khu mở ra, chẳng lẽ thật không có quan hệ gì với hắn?”

Nàng động tâm tư, thầm nghĩ: “Thái Cổ cấm khu mở ra một chuyện, đem Đế Phong, Tà Đế đám người ánh mắt đều hấp dẫn tới, nơi đó nhất định sẽ là một hồi long tranh hổ đấu! Bản cung trước đứng ngoài cuộc, lại xem bọn hắn đấu cái một mất một còn!”

Tô Vân nói: “Nương nương là từ đâu lấy được Thái Cổ cấm khu mở ra tin tức?”

Thiên hậu nương nương khẽ cười một tiếng, không có trả lời.

Tô Vân trầm ngâm nói: "Thái Cổ cấm khu mở ra, tại chúng ta hạ giới, loại tin tức này lưu thông chậm chạp. Tất cả mọi người không biết cái gì gọi là Thái Cổ cấm khu, bởi vậy mở cũng liền mở. Chỉ có tại Tiên giới, tin tức này mới có thể truyền rất rộng. Nương nương Hậu đình lời thề mới vừa mở ra thời gian nửa năm, nửa năm này thời gian, nương nương liền cùng Tiên giới dắt lên tuyến. Nương nương thật sự là thủ đoạn cao cường."

Thiên hậu nương nương trong lòng khẽ động, cười nói: "Bản cung tuy là trầm luân đã lâu, nhưng dù sao vẫn là thiên hạ nữ tiên đứng đầu."

Đế Thúc đột nhiên nói: "Ta nhớ được ngươi."

Thiên hậu nương nương ánh mắt đột nhiên trở nên lăng lệ, rơi vào trên người hắn, sau lưng đột nhiên sấm sét vang dội, mà lôi điện phía sau lại là đen kịt một màu!

Vô số lôi đình bắn ra, chiếu sáng trong bóng tối vô lượng không gian!

Đế Thúc sắc mặt cũng bị lôi đình chiếu sáng, ở đây khách lại nhìn Đế Thúc, cái kia đầu to thiếu niên đã biến mất không thấy gì nữa, chỉ còn lại có một cái mặt mũi không biết bao nhiêu vạn dặm cự não!

Cái kia cự não bên trên, từng đầu búi thần kinh bay lượn , kết nối lấy từng khỏa to lớn như là tinh cầu giống như con mắt, những cái kia con mắt trên không trung đong đưa!

Đây mới là thiếu niên Đế Thúc bản thể!

Thiếu niên Đế Thúc căn bản không phải biến thành thiếu niên bộ dáng, mà là trực tiếp lấy mạnh mẽ linh lực, thay đổi tất

cả mọi người đại não tư duy, khiến mọi người không thấy mình bản thể!

Hắn tại tất cả mọi người trong đầu, bắn ra ra đầu to thiếu niên hình ảnh, mà hắn từ đầu đến cuối, đều là cự não quái nhãn hình thái!

Oánh Oánh nhìn mà trợn tròn mắt, hoàn toàn quên mất trước người trên bàn trà nhỏ thơm bánh, trong lòng xình xịch nhảy loạn: "Đế Thúc hiện ra nguyên hình, quá đáng sợ, ta bánh đều không thơm… Như vậy Thiên hậu nguyên hình, hẳn là cũng không phải cái kia yểu điệu nương tử…"

Nàng rất muốn quay đầu đến xem Thiên hậu chân thân, chỉ là hình ảnh này thực sự khủng bố cực kỳ, không để cho nàng dám quay đầu!

Thiên hậu cùng Đế Thúc mang cho ở đây tất cả mọi người cảm giác áp bách, cường đại đến khiến Hậu đình các cung nương nương cũng theo đó sợ hãi tình trạng, thậm chí không cách nào thở dốc!

Bọn họ khí huyết bị áp chế đến từ trái tim bên trong ôm lấy, tuôn hướng đại não, huyệt thái dương xình xịch vang vọng, ánh mắt càng ngày càng mơ hồ!

Lúc này, Tô Vân âm thanh đột nhiên truyền đến, đánh vỡ cái này như chết ngột ngạt, cười nói: "Nương nương, ta nghĩ rõ ràng người kia là thế nào chân đạp ba đầu thuyền."

Thiên hậu nương nương khí tức bỗng nhiên thu lại, cười nói: "Ồ? Tiểu Tô đạo hữu không ngại nói nghe một chút."

Thiếu niên Đế Thúc áp lực nhẹ đi, mọi người vội vàng nhìn lại, nhìn thấy vẫn là một cái đầu to thiếu niên, không có cự não quái nhãn dị tượng.

Tô Vân vỗ tay cười nói: "Người này ah, hắn nhất định là dài ba cái chân, cho nên mới có thể chân đạp ba đầu thuyền!"

Thiên hậu nương nương phốc phốc cười ra tiếng, buồn cười nói: "Cái này ba cái chân có thể dài đến chỗ nào? Chẳng lẽ sinh trưởng ở trên mông? Đứng được vững ư?"

Tô Vân cười nói: "Bốn bề yên tĩnh."

Thiên hậu nương nương thâm ý sâu sắc liếc hắn một cái, cười nói: "Như vậy Tiểu Tô đạo hữu nhất định phải thật tốt theo bản cung nói một chút, người này ba cái chân làm sao đứng được bốn bề yên tĩnh. Đợi chút nữa tiệc rượu tản đi, Tiểu Tô đạo hữu chớ vội đi, cùng bản cung nói rõ chi tiết nói."

Tô Vân giương mắt lên, hai người ánh mắt gặp nhau, để hắn không khỏi đứng núi này trông núi nọ, vội vàng cảnh giác: "Không thể! Nàng là Đổng Thần Vương mẹ, ta nếu là lưu lại, thế nào đối mặt Đổng Thần Vương? Hơn nữa, ta là Tà Đế bệ hạ nghĩa tử, thế nào đối mặt Tà Đế bệ hạ? Ta nhất định phải từ chối loại này cám dỗ, nhất định phải…"

Lúc này, Đế Thúc âm thanh truyền đến: "Tô tiểu hữu, cô gái này chính là Thái Cổ cự đầu, không thể đáp ứng."

Tô Vân vừa thẹn vừa giận: "Ta vốn chính là muốn cự tuyệt, Đế Thúc, ngươi trước từ ta trong đầu đi ra ngoài, ai bảo ngươi tới dò xét ta ý nghĩ?"

Đế Thúc âm thanh tại trong đầu hắn vang lên: "Ta phát giác được ngươi ý chí có chút không kiên định, lúc này mới lấy linh lực quấy nhiễu đầu óc của ngươi, hảo ngôn khuyên bảo. Ta nếu là không khuyên giải, ngươi hơn phân nửa liền sẽ đáp ứng nàng lưu lại, làm nàng khách quý!"

Tô Vân thẹn quá hoá giận, phát động lên linh lực, đem Đế Thúc linh lực đuổi ra ngoài, thầm nghĩ: "Ta sẽ đáp ứng? Chê cười? Lại dám xem thường định lực của ta…"

"Nương nương, ta nhiều tháng chưa về nhà, vẫn là về nhà trước quan trọng hơn."

Tô Vân mặt mang tươi cười, tâm nhưng nhỏ máu, mở miệng khéo léo từ chối, cười nói: "Chờ đến lần sau, tiểu thần lại nói cùng nương nương nghe."

Thiên hậu có chút thất vọng, cười nói: "Vậy liền lần sau."

Tô Vân đứng dậy, cáo từ rời đi, mang theo Oánh Oánh cùng Đế Thúc, cũng như chạy trốn rời đi Hậu đình, thầm nghĩ: "Tà Đế ngày ngày ở phía sau đình bên trong làm sao khống chế được? Đúng rồi, hắn là Tiên Đế, không cần khống chế được!"

Chương 567 : Thái Cổ cấm khu

Chương 568: Thái Cổ cấm khu

Tô Vân trở về Tiên Vân cư, lúc này mới thở phào một cái, thầm nghĩ: "Thái Cổ cấm khu đến cùng là chuyện gì xảy ra? Từ Đế Thúc cùng Thiên hậu biểu hiện đến xem, cái này cấm khu cực kỳ quan trọng."

Hắn liếc Đế Thúc một cái.

Đế Thúc nghe nói Thái Cổ cấm khu lúc, tại Thiên hậu phía trước lộ ra có chút khẩn trương, hơn nữa tận lực giấu diếm Thái Cổ cấm khu bí mật!

"Đế Thúc nhất định biết rất nhiều, hắn dù sao cũng là Thái Cổ thời đại Nam Đế. Có điều, Thái Cổ cấm khu không liên quan gì đến ta."

Tô Vân trong lòng một mảnh nhẹ nhõm, tươi cười hiện lên ở trên mặt, trong lòng thản nhiên nói: "Thái Cổ cấm khu là bị Thiên hậu, Đế Phong, Tà Đế những tồn tại này xem trọng địa phương, bọn họ tranh đấu, ta thành thành thật thật ở đây, thật tốt xử lý Thiên Thị Viên. Dù sao Thái Cổ cấm khu sẽ không chạy đến nhà ta bên trong tới."

Hắn đi vào Tiên Vân cư, lại thấy Bạch Trạch đợi chờ ở nơi đó, có chút khẩn trương như vậy, một hồi đem đầu đỉnh sừng lấy xuống, một hồi lại cắm vào đi, đứng ngồi không yên.

Tô Vân xin Bạch Trạch ngồi xuống, kinh ngạc nói: "Thần Vương, ngươi thật giống như có tâm sự."

Bạch Trạch liếc Đế Thúc một cái, muốn nói lại thôi.

Tô Vân cười nói: "Đế Thúc có khả năng thăm dò ngươi trong đầu ý nghĩ, hắn nếu là muốn biết, ngươi không thể gạt được hắn."

Bạch Trạch dỡ xuống đỉnh đầu sừng dê, nắm thật chặt trong tay, lúc này mới lấy hết dũng khí nói: "Chúng ta tại lôi trì Lịch Dương phủ bên trong, phát hiện một tòa tế đàn cùng cửa, cánh cửa kia bên trên viết Thái Cổ cấm khu chữ, ngay sau đó chúng ta liền mở ra…"

"Thái Cổ cấm khu?"

Tô Vân thể xác tinh thần chấn động mạnh, nhất thời trong chốc lát không cách nào lấy lại tinh thần, đột nhiên tỉnh ngộ, thất thanh nói: "Nguyên lai Thiên hậu thật không có sai trách ta, cái này Thái Cổ cấm khu, quả thực chạy đến nhà ta bên trong đến rồi!"

Hắn lại nhớ ra một chuyện, vội vàng liếc Đế Thúc một cái.

Đế Thúc ngồi ở chỗ đó không nhúc nhích, dường như không liên quan đến mình, cùng lúc trước ở phía sau đình bên trong khẩn trương cảm giác hoàn toàn khác biệt.

Tô Vân nghi ngờ, Đế Thúc rõ ràng rất khẩn trương Thái Cổ cấm khu sự tình, nhưng không có lập tức bạo khởi giết dê, có thể thấy được Thái Cổ cấm địa bí mật này cũng không quan trọng đến quan hệ tính mạng tình trạng.

Hắn thoáng yên tâm, hướng Bạch Trạch nói: "Sau đó thì sao?"

"Tiếp đó chúng ta liền tiến vào." Bạch Trạch nói.

Tô Vân đầu óc một hồi chóng mặt, thất thanh nói: "Nơi đó là liền Tiên Đế Tà Đế cũng có chút kiêng kỵ địa phương, các ngươi liền như thế tiến vào?"

Bạch Trạch kinh ngạc nói: "Thái Cổ cấm khu lợi hại như vậy? Chúng ta đi vào thời điểm, cũng không có cảm giác có bao nhiêu lợi hại."

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, huyệt thái dương xình xịch vang vọng, vội vàng xoa xoa, hỏi: "Thần Vương, nhìn ngươi khẩn trương như vậy, chẳng lẽ bên trong chuyện gì xảy ra?"

Bạch Trạch gật đầu, chần chừ một chút, nói: "Các chủ tốt nhất có thể tự thân đi qua nhìn vừa nhìn. Thái Cổ cấm khu sự tình, nhất thời phút chốc rất khó nói rõ ràng. Nơi đó phát sinh sự tình, ngay cả ta cũng nghĩ không thông…"

Tô Vân nhìn về phía Đế Thúc, thử dò xét nói: "Đế Thúc đạo huynh, Thái Cổ cấm khu có lẽ nguy hiểm nặng nề, không biết huynh có thể hay không cùng ta cùng đi?"

"Được." Đế Thúc nói.

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, Đế Thúc đáp ứng thống khoái như vậy, để hắn có chút nghi ngờ Đế Thúc đáp ứng cùng đi không có đơn giản như vậy.

Bạch Trạch nói: "Việc này không nên chậm trễ, chúng ta mau chóng đi tới Lôi Trì động thiên!"

Tô Vân lúc này lấy ra thanh đồng phù tiết, mang theo Bạch Trạch cùng thiếu niên Đế Thúc cùng một chỗ chạy tới Lôi Trì động thiên, đợi đi tới lôi trì, đi vào Lịch Dương phủ, chỉ thấy rất nhiều Thông Thiên các thành viên còn tại nghiên cứu Thuần Dương lôi trì bên trên phù văn, đã có không ít thành quả nghiên cứu.

Bạch Trạch vội vã dẫn dắt hắn đến xem toà kia tế đàn cùng cửa, Tô Vân đành phải hướng mọi người xin một phần tư liệu, đi theo hắn đi thẳng về phía trước.

Sau một lúc lâu, bọn họ đi tới toà kia nguy nga tế đàn phía trước, Ứng Long đang vô cùng khẩn trương chiếm cứ tại toà

kia trên cửa đá, nhìn thấy bọn hắn tới, vội vàng từ trên cửa đá bơi bên dưới, hóa thành sừng rồng thân người thiếu niên áo vàng, nói: "Tô… Thặng, ừm, tiểu lão đệ ngươi rốt cuộc đã đến! Môn này sau đồ vật phi thường cổ quái!"

Hắn nhìn nhìn Đế Thúc, chần chừ một chút.

Tô Vân cười nói: "Đạo huynh, ngươi trước hết mời."

Đế Thúc trước một bước, đi vào cửa đá, Tô Vân đuổi theo, Oánh Oánh lấy ra giấy bút, có chút phấn khởi.

Ứng Long cùng thiếu niên Bạch Trạch liếc nhau, đi tại cuối cùng, hiển nhiên có chút khẩn trương.

Tô Vân đi vào cửa đá sau đó, trước mắt tro tàn mênh mông, lay động, từ trên trời giáng xuống, một cái nhìn không gặp phần cuối. Đế Thúc chi não đang đi tại đây phiến rộng lớn bao la bát ngát tro tàn đại lục ở bên trên.

Tô Vân một bên đuổi theo bước chân của hắn, một bên ngẩng đầu nhìn lại, trên bầu trời mang theo màu xám trắng tinh cầu, to to nhỏ nhỏ, rất là trầm, phảng phất lúc nào cũng có thể từ trên bầu trời rơi xuống.

Nhưng mà nơi này hoàn toàn tĩnh mịch, thậm chí liền nguyên khí cũng không còn tồn tại, còn liên hệ từng cái tinh cầu nguyên từ cũng tự dập tắt biến mất!

Nói cách khác, nơi này tinh cầu căn bản sẽ không rơi xuống, người nhảy dựng lên, liền có khả năng vĩnh viễn nổi bồng bềnh giữa không trung, một mực hướng ra phía ngoài phiêu sẽ không dừng lại.

Oánh Oánh rụt cổ một cái, đối với nơi này có chút kính sợ.

Ứng Long cùng Bạch Trạch cũng là như thế, đối mặt rộng lớn như vậy lại như thế tĩnh mịch thế giới, trong lòng bọn họ cũng sinh ra vô biên kính sợ cảm giác.

Tô Vân bước nhanh đuổi theo Đế Thúc, dò hỏi: "Đạo huynh, nơi này chính là Thái Cổ cấm khu? Vì sao nơi này sẽ biến thành cái dạng này?"

Thiếu niên Đế Thúc nói: "Nơi này chỉ là Thái Cổ cấm khu một phần. Phiến đại lục này, gọi là đệ ngũ Tiên giới."

"Đệ ngũ Tiên giới?" Tô Vân trong đầu vang lên ong ong, trong lúc nhất thời chưa hoàn hồn lại.

"Ngươi nhìn chỗ kia dãy núi, là đệ ngũ Tiên giới Tam Anh sơn, năm đó là lừng lẫy nổi danh phúc địa."

Thiếu niên Đế Thúc chỉ hướng nơi xa bị tro tàn bao phủ đỉnh núi, Tô Vân nhìn tới, nơi đó tương đối cao đứng thẳng, nhưng đã không nhìn thấy núi hình dáng.

"Nếu như ngươi đem nơi đó tro tàn chuyển không, còn có thể tìm tới đệ ngũ Tiên giới ở tại Tam Anh sơn tiên nhân di tích. Nói không chừng còn có thể đào được bọn họ hài cốt."

Thiếu niên Đế Thúc một bên tiến lên, một bên chỉ hướng chỗ xa hơn, nơi đó địa thế khá là thấp: "Cái kia phiến địa phương, là đệ ngũ Tiên giới nổi danh nhất phúc địa, gọi là Dao Trì, chẳng qua sớm đã khô cạn. Còn có nơi đó, nơi đó là tiên cung, thống trị Tiên giới Tiên Đế ở chỗ."

Tô Vân đầu óc mê man, đi theo hắn một chân cấp một chân thấp đi lên phía trước, chỉ cảm thấy càng ngày càng môi khô lưỡi khô.

Oánh Oánh cũng là đầu óc buồn buồn, chỉ cảm thấy bản thân không thở nổi, hoàn toàn quên mất ghi chép.

Thiếu niên Đế Thúc thôi thúc pháp lực, để không gian không gãy lìa xếp, Vạn Thủy Thiên Sơn từ dưới chân bọn hắn thoáng một cái đã qua, từng khỏa tro tàn hóa tinh thần cũng từ lúc dưới chân bọn hắn bay lượn.

Bọn họ trong thời gian thật ngắn, vượt qua tĩnh mịch tinh không không biết bao nhiêu vạn dặm. Bậc này tốc độ, không kém hơn thanh đồng phù tiết, nếu như toàn lực thôi thúc thanh đồng phù tiết, phù này đoạn cũng có thể như thế nhanh chóng.

Nhưng mà cho dù là tốc độ nhanh như vậy, bọn họ vẫn là tiêu hao mấy ngày thời gian, lúc này mới đi tới đệ ngũ Tiên giới trung ương.

Đệ ngũ Tiên giới trung ương, treo lấy một cái chuông lớn.

Chiếc chuông này, hầu như cùng Chung sơn tinh vân không xê xích bao nhiêu!

Chẳng qua khác biệt chính là, chiếc chuông này chính là một cái khổng lồ bảo vật, Chung sơn thì là tinh vân.

Tô Vân đám người ngước nhìn quái vật khổng lồ này, mang trong lòng kính sợ. Đế Thúc tựa hồ đối với chiếc chuông này cũng là có chút kiêng kị, từ một bên đi đường vòng bay đi.

Bọn họ cuối cùng đi tới đệ ngũ Tiên giới phần cuối, chỉ thấy đệ ngũ Tiên giới phía dưới, có một đạo nguy nga tráng lệ lạch trời, vắt ngang đồ vật.

Tô Vân đám người quan sát cái này khó có thể tưởng tượng lạch trời, chỉ thấy lạch trời tựa như là cổ xưa vô cùng trường thành, chỉ là cái này trường thành lại là từ vô số tĩnh mịch tinh thần tạo thành, liền như là bọn họ nhìn thấy Bắc Miện trường thành!

Đế Thúc mang theo bọn họ đi tới toà này trường thành bên trên, đứng tại trường thành bên trên nhìn xa, dường như thấy được ánh sáng.

Đế Thúc mang theo bọn họ bay vọt tử tinh trường thành hình thành lạch trời, đi tới cái kia "Ánh sáng" vị trí, cái kia "Ánh sáng" càng ngày càng gần, lại không phải là chân chính

ánh sáng, mà là một mảnh khác bao la bát ngát đại lục khúc xạ tia sáng!

Đó là một tòa cũng tương tự bị tro tàn hoàn toàn bao phủ thế giới, tĩnh mịch, không có nửa điểm sinh cơ.

"Nơi này là thứ tư Tiên giới."

Đế Thúc mang theo bọn họ từ thứ tư Tiên giới trên không chạy như bay mà qua, vài ngày sau, bọn họ nhìn thấy thứ tư Tiên giới trên không lơ lửng một cái khác miệng chuông lớn, cũng như Chung sơn tinh vân đồng dạng to lớn, làm cho người rung động.

Lại dùng mấy ngày thời gian, Đế Thúc mang theo bọn họ bay vọt thứ tư Tiên giới. Thứ tư Tiên giới cũng có một chỗ cổ xưa lạch trời, giống như là một cái khác đoạn Bắc Miện trường thành, ngăn cách một cái thế giới khác.

"Nơi đó là đệ tam Tiên giới."

Đế Thúc mang theo bọn họ tiếp tục tiến lên, cái này Thái Cổ cấm khu trầm muộn đáng sợ, để cho người ta không thở nổi, trong miệng mũi, thậm chí trong mắt, đều là nồng đậm tro tàn!

Bạch Trạch cùng Ứng Long đám người căn bản không có đi xa như vậy, bọn họ chỉ ở đệ ngũ Tiên giới lối vào chỗ đi một khoảng cách, trực tiếp tự ngừng, bọn họ bị cảnh tượng trước mắt rung động, không có tiếp tục đi tới đích.

Mấy ngày về sau, bọn họ nhìn thấy đệ tam Tiên giới hồng chung.

"Nơi này là đệ nhị Tiên giới."

…

"Nơi này là đệ nhất Tiên giới."

Đế Thúc mang theo bọn họ một đường hướng về phía trước tiến đến, đi tới đệ nhất Tiên giới hồng chung bên cạnh. Nếu là đổi lại Tô Vân thôi thúc thanh đồng phù tiết đi đường, chỉ sợ hao hết tu vi cũng chưa chắc có thể đi đến đệ ngũ Tiên giới, càng đừng nhắc tới đi tới nơi này.

Đây chính là tu vi bên trên khoảng cách.

Tô Vân thầm nghĩ: "Nếu như ở chỗ này hao hết tu vi, chỉ sợ căn bản là không có cách bù đắp. Nơi này đừng nói tiên khí, liền bình thường nhất thiên địa nguyên khí cũng không có còn lại nửa điểm."

Đáng sợ nhất không chỉ là không có thiên địa nguyên khí, mà là nơi này không có bất kỳ cái gì thiên địa đại đạo, liền nói đều không thể tồn tại!

Đế Thúc mang theo bọn họ bay qua đệ nhất Tiên giới hồng chung, dọc theo đệ nhất Tiên giới hướng chỗ xa hơn bay đi, nói: "Vừa rồi năm cái Tiên giới chỉ là Thái Cổ cấm khu bên ngoài. Chúng ta bây giờ mới xem như chân chính đi vào Thái Cổ."

Tô Vân đám người hướng về phía trước nhìn quanh, chỉ thấy lại là một đạo trường thành vắt ngang giữa thiên địa, trường thành một bên khác, bọn họ nhìn thấy một cái to lớn hình cái vòng vật.

Đế Thúc đi tới nơi này, không khỏi sắc mặt có chút khẩn trương, hiển nhiên nơi này mới là Thái Cổ cấm khu hạch tâm.

Hắn mang theo Tô Vân đám người bay qua trường thành, đập vào mọi người mi mắt chính là mênh mông bát ngát quang mang thế giới, quang mang bên trong là diệt thế hỏa diễm, vô số thần thông tại hỏa diễm bên trong xuyên qua.

"Nơi này là Thần Thông hải."

Đế Thúc âm thanh có chút khàn giọng, nói: "Thái Cổ thời đại chiến đấu dấu vết lưu lại."

Trước mắt một màn này, tráng lệ làm cho người khác không cách nào tin, Tô Vân đám người cùng tận thị lực nhìn lại, chỉ thấy cái này Thần Thông hải bên trong bất kỳ một cái nào nho nhỏ bọt sóng bên trong, đều ẩn giấu đi vô số thần thông, phảng phất có ngàn vạn cường giả ở đây chém giết!

Nhưng mà càng thêm rung động là một cái to lớn vô cùng viên luân, từ Thần Thông hải bên trong cắt ra, viên luân giống như là từ cường đại dị thường kinh khủng đại đạo pháp tắc tạo thành, cắt ra thời không, ngang qua cổ kim tương lai!

Tô Vân đám người ánh mắt rơi vào cái kia Luân Hồi Hoàn bên trên, mơ hồ trong đó phảng phất nhìn thấy một tôn vô cùng cường đại thân ảnh, sừng sững tại quá khứ thời không bên trong!

"Các ngươi nhìn thấy người kia, là sống lấy Hỗn Độn."

Đế Thúc mang theo bọn họ bay tới đằng trước, từ Thần Thông hải trên không chạy như bay, nói: "Hắn thần thông xuyên qua trước tám trăm vạn năm, sau tám trăm vạn năm, này một ngàn sáu trăm vạn năm, vô địch khắp thiên hạ."

Tô Vân, Oánh Oánh, Ứng Long, Bạch Trạch trong lòng không khỏi rung động.

"Đây là hắn Luân Hồi Hoàn."

Đế Thúc nói: "Đến nơi này, cần phải đến cẩn thận, không cần chạm đến Luân Hồi Hoàn, nếu không sẽ phát sinh cái gì ngay cả ta cũng không cách nào dự liệu được."

Tô Vân đám người kính sợ nhìn cái này Luân Hồi Hoàn, Đế Thúc bay đến Thần Thông hải một nửa lộ trình, đột nhiên dừng bước, nói: "Không thể càng đi về phía trước. Bằng không, chúng ta liền cũng không đủ lực lượng quay ngược trở

về. Có điều, các ngươi nếu như cùng tận thị lực, hẳn là nhìn thấy Hỗn Độn kẻ địch lưu lại thần thông. Ngay tại Thần Thông hải đối diện.”

Tô Vân cùng tận thị lực nhìn quanh, cái gì cũng không nhìn thấy.

Thị lực mạnh nhất là Ứng Long, thiếu niên áo vàng đem hai mắt của mình thôi phát đến cực hạn, kinh hỉ nói: “Ta thấy được! Là hai người, đối mặt với mặt, quỳ một gối xuống lấy… Bọn họ thật giống tại kéo lên cái gì, trong bọn hắn hình như là một cái cây… Không đúng, từ chỉnh thể đến xem, hình như là một tòa cửa…”

Oánh Oánh tô tô vẽ vẽ, sắc mặt cổ quái nói: “Đây cũng là cái chữ Vu (巫). Chữ Vu (巫) chính là hai người ngồi quỳ chân, nâng giơ lên trời cùng đất, trung ương cái kia chính là Thế Giới thụ , kết nối thần cùng người cây.”

—— —— kêu gọi đặt mua cùng vé ~~

Chương 568 : Đế kiếm giáng lâm

Chương 569: Đế kiếm giáng lâm

(bên trên chương có người nói khẳng lão bản, không tồn tại, Lâm Uyên Hành thành tích so Nhân Đạo Chí Tôn cùng Độc Bộ Thiên Hạ tốt hơn nhiều, chỉ có thể coi là bị ăn cái kia. Nhân đạo vũ trụ cùng độc bộ vũ trụ tại đây trong quyển sách sẽ nhắc đến, nhưng sẽ không liên quan đến rất nhiều. Trạch Trư cảm thấy nửa đời sau viết không được mấy bộ trường thiên, bởi vậy sẽ ở sau đó vài cuốn sách thử nghiệm dùng ám tuyến hoặc sáng tuyến đem khác biệt vũ trụ nối liền, đối độc giả cũ xem như một câu trả lời. Chưa có xem qua Trạch Trư trước kia sách bạn đọc cũng không cần lo lắng, chưa có xem qua cũng sẽ không có áp lực.)

Tô Vân đám người rất lâu không cách nào yên bình, hai tôn vô cùng đáng sợ tồn tại, thần long thấy đầu mà không thấy đuôi, đem bọn hắn thần thông lạc ấn tại thời không bên trong, mang cho bọn hắn cảm giác chấn động thậm chí so trước mặt ngũ trùng Tiên giới còn mãnh liệt hơn rất nhiều.

Đáng sợ hơn chính là, một người trong đó thần thông thông hiểu trước tám trăm vạn năm sau tám trăm vạn năm, để cho mình sống ở trong lịch sử!

Bạch Trạch lẩm bẩm nói: “Hỗn Độn Đại Đế trước sau một ngàn sáu trăm vạn năm vô địch, mà hắn đứng ở trung ương, như vậy loại tồn tại này làm sao lại bị giết chết?”

Ứng Long suy đoán nói: “Nhất định là có người tại tám trăm vạn năm sau ra tay, cho nên hắn liền bị giết chết.”

Cái suy đoán này quá hoang đường, Ứng Long không khỏi cười ha hả: “Làm sao có thể có người có thể đứng tại tám trăm vạn năm sau, hướng tám trăm vạn năm trước người ra tay, còn đem người đánh chết?”

Từ hắn run rẩy âm tuyến bên trong, có thể nghe ra sợ hãi của hắn.

Tô Vân liếc thiếu niên Đế Thúc một cái, nói nhỏ: “Hỗn Độn Đại Đế nhất định là tại cùng Vu Môn người kia trong khi đánh nhau chết sống bị thương, thương thế quá nặng dưới tình huống bị người thừa lúc, tiếp đó liền bị người giết chết.”

Bạch Trạch tỉnh ngộ, không nói gì. Ứng Long thất thanh nói: “Ai như vậy bỉ ổi?”

Tô Vân cùng Bạch Trạch ý định ngăn chặn miệng của hắn, nhưng mà đã tới không bằng, sợ hãi nhìn về phía thiếu niên Đế Thúc.

Đế Thúc Đế Hốt liên thủ, vì Hỗn Độn đục thất khiếu, bảy ngày Hỗn Độn chết, cái này điển cố bọn họ đều từng nghe qua, hiển nhiên là Đế Thúc Đế Hốt thừa dịp Hỗn Độn Đại Đế cùng Vu Môn người kia quyết đấu bị thương, hại chết Hỗn Độn.

Ứng Long ngay trước Đế Thúc mặt nói hắn bỉ ổi, nếu như Đế Thúc tức giận, ngốc rồng liền chết chắc!

Thiếu niên Đế Thúc không để ý, nói: “Hiện tại chúng ta nhất định phải trở về, nơi này không có thiên địa đại đạo, ở lâu xảy ra vấn đề, bản thân đại đạo lại bởi vậy tan rã.”

Mọi người vội vàng đồng ý, Ứng Long cũng thoáng yên tâm.

Đối với Đế Thúc tới nói, Bạch Trạch cùng Tô Vân đều là hữu dụng người, duy chỉ Ứng Long là vô dụng người, nếu là chọc giận hắn, Ứng Long chắc chắn sẽ bị giết chết.

Tô Vân đột nhiên nói: "Toà kia Vu Môn đằng sau còn có cái gì?"

Thiếu niên Đế Thúc mang theo bọn họ trở về, lắc đầu nói: "Nơi đó chính là Thái Cổ cấm khu trung tâm. Chúng ta năm đó chỉ đi qua một lần, từ nơi đó lấy ra một khối lục địa cùng mặt khác một vài thứ, chúng ta dùng khối lục địa kia luyện thành Minh đô tầng thứ mười tám."

Tô Vân đám người không khỏi ngây người.

Minh đô tầng thứ mười tám lại là từ Thái Cổ cấm khu lấy ra bảo vật luyện chế mà thành!

Minh đô tầng thứ mười tám có thể vây khốn tất cả, cho dù là Đế Thúc thân thể, Tà Đế nội tâm, đều bị ném vào tầng thứ mười tám, không cách nào chạy trốn!

Nếu không phải Tô Vân cùng Bạch Trạch thị, chỉ sợ Đế Thúc chi não cùng Tà Đế nội tâm còn bị vây ở nơi đó lẳng lặng chờ đợi mục nát đi!

Oánh Oánh cầm thật chặt giấy bút, nhịn không được hỏi: "Thái Cổ cấm khu trung tâm đến cùng có cái gì?"

Thiếu niên Đế Thúc lắc đầu, nói: "Không biết. Lúc trước, chúng ta chỉ tìm đến Hỗn Độn hải lân cận, cũng không thăm dò hoàn toàn, hiện nay càng không khả năng."

Oánh Oánh sắc mặt nghiêm túc, nói: "Hỗn Độn hải? Là trong tiên giới Hỗn Độn hải ư?"

Đế Thúc lần nữa lắc đầu: "Tiên giới Hỗn Độn hải là Đế Hỗn Độn thi thể hình thành, cũng không phải là chân chính Hỗn Độn hải."

Mọi người ngạc nhiên.

Bọn họ từ cái kia quy mô to đến khó lấy tưởng tượng Luân Hồi Hoàn bên dưới xuyên qua, còn chưa đi ra Luân Hồi Hoàn phạm vi bao phủ, đột nhiên Đế Thúc dừng bước lại, thần thái có chút khẩn trương, nói: "Có người đến."

Tô Vân đám người vội vàng xung quanh nhìn quanh, lại không có thấy cái gì, đang muốn nói chuyện, đột nhiên Thần Thông hải trên mặt biển xuất hiện một vật, giống như viên cầu, sáng như tuyết một mảnh, tại Thần Thông hải bên trên nhấp nhô dán chặt lấy mặt biển bay tới đằng trước, kích thích một mảnh thần thông gợn sóng.

"Đế kiếm kiếm hoàn!"

Tô Vân thấp giọng nói: "Là Tiên Đế Phong Tiên đạo chí bảo! Chẳng lẽ Tiên Đế Phong giáng lâm nơi đây?"

Thiên hậu nương nương đã từng nói, Thái Cổ cấm khu không chỉ một cánh cửa, còn có mặt khác cửa. Hiển nhiên, Tiên Đế Phong cũng đã nhận được trong đó một cánh cửa!

Đế Thúc nói: "Tiên Đế Phong là hậu bối, đối Thái Cổ cấm khu cũng không hiểu rõ. Hắn chỉ là trước hết để cho bản thân chí bảo đến đây dò đường, kiểm tra nơi này là có phải có nguy hiểm."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, như thế Tiên đạo chí bảo, giống như Tiên Đế con mắt, có thể giúp bọn họ dò đường. Chỉ là Tiên Đế Phong thả ra đế kiếm kiếm hoàn, chẳng lẽ món bảo vật này có linh tính?

"Tử Phủ sẽ mượn Tứ Cực đỉnh, Phần Tiên lô cùng đế kiếm kiếm hoàn tới rèn luyện bản thân, Tứ Cực đỉnh sẽ đánh lén Phần Tiên lô, miễn cho đệ nhất chí bảo uy danh sa sút, những này chí bảo, vậy mà đều giống như là có ý thức của mình đồng dạng."

Tô Vân nghĩ đến quan trọng, sắc mặt biến hóa, dò hỏi: "Đế Thúc đạo huynh, đế kiếm kiếm hoàn nếu như có linh mà nói, sẽ phát hiện chúng ta ư?"

Đế Thúc vội vàng hướng cái kia đế kiếm kiếm hoàn nhìn lại, thanh kiếm kia hoàn đột nhiên lập tức bẻ hướng, vậy mà hướng bọn họ bên này bay tới!

Đế Thúc sắc mặt biến hóa, lập tức linh lực xông ra, bọc lấy Tô Vân bọn người ở tại trên mặt biển đi nhanh!

Hắn lúc trước lấy linh lực ẩn núp, để đế kiếm không cách nào cảm ứng chân thành, chỉ là có thể phát giác được lân cận có người, nhưng bây giờ thôi thúc linh lực, đế kiếm lập tức bắt được khí tức của hắn, gào thét mà tới!

Đế Thúc đối mặt Tà Đế nội tâm không sợ chút nào, thậm chí có can đảm vây khốn đối phương, nhưng đối mặt Tiên Đế Phong Tiên đạo chí bảo, căn bản không có tới đối kháng dũng khí!

Phía sau hắn linh lực bộc phát, chỉ thấy từng cơn sóng gợn phun trào, đó là linh lực của hắn tại sáng tạo thời không!

Lần lượt tráng lệ thế giới hiện lên, không gian nhanh chóng tăng thêm, ý đồ ngăn chặn đế kiếm cảm ứng!

Đột nhiên, từng đạo kiếm mang từ kiếm hoàn bên trong bắn ra, đem ngàn vạn thế giới chặt đứt, Đế Thúc quan tưởng ra không gian thời gian đều tan rã, không còn tồn tại!

Chiêu này kiếm đạo thần thông, nếu so với Tà Đế lúc trước thi triển kiếm đạo càng cao minh hơn!

Lúc trước Tà Đế thôi thúc thanh đồng phù tiết, cùng Tô Vân cùng một chỗ, ý đồ chạy ra Minh đô tầng thứ mười tám, không ngờ lại bị Đế Thúc chi não vây khốn, Tà Đế thi triển một tay kiếm đạo thần thông, đoạn đi Đế Thúc chi não linh lực thần thông, từ đó chạy trốn!

Thủ đoạn kia kiếm đạo thần thông kinh diễm vô song, nhưng mà cùng đế kiếm thi triển kiếm đạo so sánh, khoảng cách lập hiện!

Đế Thúc không loạn chút nào, một bên quan tưởng ra đại thiên thời không, ngăn chặn kiếm hoàn đột kích, một bên rút ngắn phía trước không gian, vội vã đi.

Bọn họ vội vàng đi tới đệ nhất Tiên giới, nhưng mà phía sau đế kiếm kiếm hoàn đã phá vỡ vô tận thời không, giết tới phía sau bọn họ!

Đế Thúc đã đi tới treo cao tại đệ nhất Tiên giới trên không chiếc kia chuông lớn bên cạnh, lúc trước hắn đi qua những này hồng chung đều muốn đi đường vòng, giờ phút này cũng không lo được rất nhiều, đi về phía chiếc chuông lớn kia xông tới!

Chiếc chuông lớn kia đã bị tro tàn bao phủ, tối khàn tối tăm, lẳng lặng trôi lơ lửng ở nơi đó.

Đế Thúc xông đến trước mặt, đột nhiên dừng lại, bẻ hướng, gào thét mà đi!

"Coong ——— "

Đế kiếm kiếm hoàn đụng vào chiếc chuông lớn kia phía trên, cái kia chuông đột nhiên vang vọng, chuông lớn phía ngoài vô số tro tàn nhất thời bị đánh bay, khói bụi tràn ngập!

Mà chiếc chuông lớn kia diện mục thật sự, cũng bởi vậy hiển lộ ra!

Chỉ thấy chiếc chuông lớn kia là vô số đổ sụp tàn lụi tinh thần ngưng tụ mà thành thực thể, những ngôi sao này đã mất đi tất cả hoạt tính, giống như là hóa thành tro tàn.

Không ít tinh cầu tàn tạ kinh khủng, miệng vết thương đang có không ít Hỗn Độn chi khí rủ xuống,

Vừa rồi đế kiếm kiếm hoàn hầu như đem cái này miệng chuông lớn xuyên thủng, lại bị Hỗn Độn chi khí chấn trở lại.

Chẳng qua chuông lớn đã không có bao nhiêu uy năng, đối đế kiếm cũng không tạo thành bao nhiêu tổn hại.

Đế kiếm kiếm hoàn bay ra, xoay quanh chuông lớn lượn quanh động, phi hành hai tuần, lại gào thét mà đi, tìm kiếm Đế Thúc đám người tung tích.

Mà tại chuông lớn bên trong, Đế Thúc sắc mặt khẩn trương, nói: "Linh lực của ta bị lãng phí không ít, nếu như lại bị đế kiếm phát hiện, ta liền không cách nào mang theo các ngươi bay trở về cửa vào."

Hắn vừa dứt lời, Tô Vân lập tức thôi thúc thanh đồng phù tiết, nói: "Chúng ta trước dùng phù tiết thay đi bộ!"

Phù tiết càng lúc càng lớn, mọi người đứng tại phù tiết bên trong, lẳng lặng đợi chờ , chờ đợi đế kiếm rời xa nơi đây.

Chẳng qua chiếc kia đế kiếm còn là nhanh chóng xuyên qua, rất nhiều không tìm được bọn họ thề không bỏ qua xu thế.

Bạch Trạch nói nhỏ: "Các chủ, cái này đế kiếm vì sao đối với chúng ta theo đuổi không bỏ? Chúng ta chỉ là vừa mới tiết lộ điểm khí tức, không cần phải một mực đuổi giết a?"

Tô Vân sắc mặt khó coi, hừ lạnh một tiếng nói: "Đế kiếm đương nhiên muốn đuổi giết chúng ta, bởi vì chúng ta là mở ra Thái Cổ cấm khu e sợ cho thiên hạ không loạn phía sau màn hắc thủ!"

Bạch Trạch hơi co lại đầu, dáng người thấp một đoạn. Lúc này xuất hiện tại Thái Cổ cấm khu bên trong, nhưng không phải là mở ra cấm khu hắc thủ?

Oánh Oánh cười lạnh nói: "Chúng ta còn là thả ra Đế Thúc chi não phía sau màn hắc thủ!"

Bạch Trạch lại hơi co lại đầu.

Đế kiếm quả thực là cảm ứng được Đế Thúc khí tức, bởi vậy theo đuổi không bỏ.

"Bạch Trạch thị Thần Vương, trở thành hai đại phía sau màn hắc thủ, làm rạng rỡ tổ tông ah!" Ứng Long cũng đi theo châm chọc khiêu khích.

Bạch Trạch tức giận nói: "Mở ra phong ấn, mở ra cấm khu, ngươi cũng có phần! Ngươi là người thứ nhất đi vào cấm khu!"

Ứng Long tức giận nói: "Là các ngươi muốn ta tới! Các ngươi trốn ở đằng sau ta, nhát gan như dê!"

Tô Vân đột nhiên nói: "Chiếc chuông này, cùng Chung sơn có chút giống nhau… Chờ một chút, các ngươi nói vì sao đệ nhất Tiên giới bên trong sẽ xuất hiện như vậy một cái cùng Chung sơn không sai biệt lắm chuông? Nếu như chiếc chuông này cũng là Chung sơn tinh vân mà nói, như vậy…"

Ánh mắt của hắn lấp lóe, nói: "Như vậy, nơi này là không cũng có Tử Phủ?"

Bạch Trạch cùng Ứng Long dừng lại cãi lộn, nhao nhao hướng hắn nhìn tới.

Tô Vân nói: "Nếu như nơi này cũng có Tử Phủ mà nói, có lẽ chúng ta trước tiên có thể đến đó tránh né một đoạn thời gian , chờ đế kiếm rời đi…"

Lúc này, đế kiếm bay tới, bay vào chuông phía trong.

Tô Vân vội vàng thôi thúc thanh đồng phù tiết, bay lên trên đi, nhanh chóng nói: "Đế Thúc đạo huynh, ngươi tới vây khốn nó một đoạn thời gian! Ta thôi thúc phù tiết, đi tìm nơi này Tử Phủ!"

Đế Thúc nghe vậy, lập tức phát động lên linh lực, vô lượng không gian điên cuồng hiện lên, xuất hiện tại phù tiết phía sau.

Tô Vân thì đem phù tiết linh động cùng tốc độ phát huy đến cực hạn, tại tạo thành thanh này chuông lớn tinh cầu cùng Hỗn Độn chi khí ở giữa xuyên qua, nếu như thực sự tránh không khỏi, trực tiếp từ lúc Hỗn Độn chi khí bên trong xuyên qua!

Phù này bản rút gọn tới chính là Hỗn Độn Đại Đế đốt ngón tay, bởi vậy xuyên qua Hỗn Độn chi khí cũng sẽ không phải chịu nửa điểm tổn hại.

Cái kia đế kiếm gào thét mà đến, càng đuổi càng gần, cho dù là Đế Thúc mạnh mẽ linh lực cũng không thể đưa nó chặn lại.

Nhưng vào lúc này, thanh đồng phù tiết đột nhiên biến mất.

Cái kia đế kiếm kiếm hoàn quay tròn xoay tròn, đụng xuyên từng cái tàn tạ tinh thể, lại không có thể phát hiện Tô Vân đám người tung tích, ngay sau đó tại bốn phía không ngừng tìm kiếm, đem từng khỏa tinh thần phá hủy, nhưng mà trước sau không thể tìm đến thanh đồng phù tiết.

Một mảnh Hỗn Độn chi khí bên trong, Tô Vân đi ra thanh đồng phù tiết, nâng lên tay trái, phù tiết thu nhỏ, chụp vào cánh tay trái của hắn bên trên.

Tại bọn họ phía trước, một tòa rách nát không chịu nổi Tử Phủ lẳng lặng trôi lơ lửng ở Hỗn Độn chi khí bên trong.

Chương 569 : Hai đại Tiên Đế tụ họp

Chương 570: Hai đại Tiên Đế tụ họp

Mọi người đi tới Tử Phủ phía trước, chỉ thấy Tử Phủ bên trên bao trùm lấy một tầng thật dày tro tàn, Ứng Long tiến lên, vận chuyển pháp lực, sắp Tử Phủ bên trên tro tàn quét dọn hết sạch.

"Nơi này thế mà còn có một tòa phủ đệ, vậy mà còn chưa được Hỗn Độn chi khí ma diệt. Đáng tiếc, tòa phủ đệ này cũng đâu đâu cũng có tro tàn, hiển nhiên đại đạo tan rã."

Bạch Trạch đi vào Tử Phủ bên trong, bốn phía quan sát, thở dài: "Thật sự là đáng tiếc. Tòa phủ đệ này nhất định cực kỳ bất phàm, cuối cùng vẫn đạo hóa tro tàn. Cái này đệ nhất Tiên giới, cuối cùng vẫn là không có bất kỳ vật gì có thể bảo lưu lại tới."

Ứng Long đi tới trước mặt của hắn, quét sạch từng cái gian phòng tro tàn, cười nói: "Coi như không tệ. Tòa phủ đệ này cơ bản bảo lưu lại đến, cũng không tính đặc biệt đổ nát."

Oánh Oánh bay qua, một bên kiểm tra Tử Phủ bên trên lạc ấn, một bên ghi chép, nói: "Sĩ tử, cái này Tử Phủ bên trên phù văn sắp bị ma diệt, có thể thấy được, Tiên Thiên Nhất Khí cũng là không cách nào chân chính đối kháng tro tàn bệnh."

Tô Vân trong lòng cảm giác nặng nề, hắn Tiên Thiên Nhất Khí chính là đến từ Tử Phủ, nếu như Tử Phủ không cách nào tại tro tàn bên trong tồn tại đi xuống, như vậy tương lai Chung sơn Chúc Long có hay không cũng sẽ tro tàn hóa?

Bọn họ chỗ thế giới, cũng là không như nơi này bình thường, đều đem bị tro tàn bao phủ?

Bất quá, Đế đình đệ nhất phúc địa, chiếc kia Tiên Thiên miệng giếng bên trong sản xuất Tiên Thiên Nhất Khí, lại có thể giải Đế tâm, Thiên hậu bọn người trên thân tro tàn bệnh, để cho bọn họ không có tro tàn hóa, đây cũng là đạo lý gì?

Hắn trăm mối vẫn không có cách giải, Ứng Long đã trước một bước đi vào Tử Phủ bên trong, bảo hộ ở mọi người trước người, nói: "Ta cường tráng nhất, ở phía trước bảo vệ các ngươi."

Bạch Trạch cười lạnh nói: "Đế Thúc tiền bối mạnh mẽ hơn ngươi nhiều, cần dùng tới ngươi bảo vệ?"

Ứng Long hung ác nói: "Ta đột nhiên muốn ăn thận dê nướng! Đêm nay liền ăn! Ăn hai!"

"Ta mùi không chết ngươi!"

Hai người cãi nhau, nhưng tại xung quanh tuần tra, tìm kiếm Tử Phủ trong trong ngoài ngoài, miễn cho cái này Tử Phủ bên trong có cái gì cấm chế lợi hại, hoặc là cái gì địch nhân đáng sợ.

Thiếu niên Đế Thúc thì đến đến Tử Phủ bên trong, nhìn nhìn dưới chân, chỉ thấy dưới chân còn có một tầng thật mỏng tro tàn, Ứng Long làm việc khá là thô lỗ, dọn dẹp đến không quá sạch sẽ.

Nhưng mà tầng này thật mỏng tro tàn lại tựa hồ như xúc động thiếu niên Đế Thúc, để hắn yên lặng đứng ở nơi đó, suy nghĩ xuất thần: "Đệ nhất Tiên giới, vạn đạo câu diệt, quả nhiên vẫn là không được ah…"

Tô Vân cùng Oánh Oánh thì tại ghi chép toà này Tử Phủ phù văn lạc ấn, những phù văn này lạc ấn phần lớn đều đã không trọn vẹn, chưa hoàn chỉnh, chẳng qua phần lớn phù văn

đều có thể cùng Chung sơn Chúc Long toà kia Tử Phủ phù văn đối ứng bên trên.

Hiển nhiên hai tòa Tử Phủ khuôn mẫu, thậm chí hình thành cơ chế, có thể đều là giống nhau!

"Nơi này cũng có một tòa Tử Phủ, chẳng lẽ nói, đệ nhất Tiên giới cũng có một cái Oánh Oánh? Cũng có một cái Tô sĩ tử?"

Oánh Oánh đột nhiên ngây dại, lẩm bẩm nói: "Chẳng lẽ nói Oánh Oánh cùng Tô sĩ tử cũng không phải là độc nhất vô nhị? Chẳng lẽ nói chúng ta, thậm chí bao gồm tất cả mọi người, vận mệnh đều đã được quyết định từ lâu?"

Nàng thoáng cái mất đi đối tất cả hứng thú, lẩm bẩm nói: "Nếu như chúng sinh chuyện cũ, đều đã phát sinh một lần, không, là năm lần, mỗi một lần chúng sinh chuyện cũ đều là giống nhau, chưa hề thay đổi qua. Chúng sinh lại không biết. Chẳng phải là lớn lao bi kịch?"

Nàng hai mắt đẫm lệ lờ mờ, nhìn về phía Tô Vân, rơi lệ nói: "Sĩ tử, chúng ta cho là mình một đời là bực nào đặc sắc, cho là mình mỗi một cái lựa chọn, bất luận sai, đúng, đều là lựa chọn của mình, không có hối hận không có lời oán giận, chỉ có tràn ngập lồng ngực cảm giác thành tựu. Nhưng tất cả những thứ này, có hay không đều là đã được quyết định từ lâu, thậm chí còn phát sinh năm lần nhiều?"

Tô Vân đưa nàng nâng ở lòng bàn tay, cười nói: "Làm sao lại thế? Chúng ta không có ở đây gặp phải năm cái bản thân, liền cho thấy thế giới này không phải năm lần Luân Hồi."

Oánh Oánh kinh hắn chỉ điểm, đột nhiên nghĩ thông suốt, cười nói: "Nếu như phía trước mấy cái Tiên giới cũng có Oánh Oánh, cũng có Tô sĩ tử, bọn họ cũng sẽ cùng chúng ta làm tương đồng chuyện, như vậy bọn họ cũng tới đến nơi đây,

cũng sẽ truy nguyên Tử Phủ. Như vậy đệ nhất Tiên giới Tô sĩ tử cùng Oánh Oánh, đi đâu truy nguyên Tử Phủ?"

Tô Vân cười ha ha, nói: "Bởi vậy, cho dù mỗi cái Tiên giới đều có một cái gọi là Tô Vân, một cái gọi Oánh Oánh người, bọn họ cũng có nhân sinh của mình, không giống bình thường nhân sinh!"

Oánh Oánh nhặt lại lòng tin, hai người tiếp tục nghiên cứu toà này tàn tạ Tử Phủ.

Đột nhiên, một mảnh tro tàn từ Tử Phủ đấu củng chỗ bay xuống xuống, nhẹ nhàng rơi vào Oánh Oánh chóp mũi.

Oánh Oánh nhô lên quai hàm, đang muốn thổi rơi mảnh này tro tàn, đột nhiên Tô Vân khẩn trương nói: "Không nên động!"

Oánh Oánh vội vàng cứng đờ.

Tô Vân cẩn thận từng li từng tí đưa ngón trỏ ra, nhẹ nhàng đưa nàng chóp mũi tro tàn dính xuống, như nhặt được chí bảo.

Oánh Oánh hiếu kỳ nói: "Sĩ tử, làm sao vậy?"

Tô Vân cẩn thận nhìn chằm chằm đầu ngón tay tro tàn, sau một lúc lâu lại ngẩng đầu lên, nhìn về phía đấu củng chỗ, mỉm cười nói: "Oánh Oánh, mảnh này tro tàn, là toà này Tử Phủ phù văn bên trong vừa mới phân ra tro tàn. Điều này có ý nghĩa gì?"

Oánh Oánh còn là không hiểu, hỏi: "Cái gì?"

"Tử Phủ phù văn cũng không hoàn toàn dập tắt, hóa thành tro tàn, toà này Tử Phủ, như trước giữ một phần uy năng! Nó mục nát tốc độ cực kỳ chậm chạp!"

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, bước nhanh đi ra Tử Phủ, nhìn ra phía ngoài, chỉ thấy Tử Phủ bên ngoài bị nồng đậm Hỗn Độn chi khí bao vây, kín không kẽ hở.

“Đúng mảnh hỗn độn này chi khí bảo vệ Tử Phủ, để Tử Phủ cũng không triệt để tro tàn hóa!”

Ánh mắt của hắn càng ngày càng sáng sủa, suy tư nói: “Như vậy, chúng ta phải chăng có thể dùng tại Chúc Long chi nhãn toà kia Tử Phủ bên trong tìm hiểu ra phù văn, đem toà này Tử Phủ mục nát phù văn bù đắp? Nếu như bù đắp sau đó, toà này Tử Phủ uy năng có thể khôi phục ư?”

Oánh Oánh hưng phấn lên, vỗ tay cười nói: “Đúng, những phù văn này lạc ấn thiếu hụt bộ phận, chúng ta đều có, quả thực có thể bổ sung những này lạc ấn!”

Hai người nói làm liền làm, lập tức tràn đầy phấn khởi tu bổ Tử Phủ lạc ấn, xem như làm ôn tập bài học.

Ứng Long cùng Bạch Trạch đã đem Tử Phủ trong trong ngoài ngoài đều kiểm tra một lần, không có phát hiện nguy hiểm gì, hai người tới tìm Tô Vân cùng Oánh Oánh, lại thấy hai người đang tại sửa chữa lại Tử Phủ, vội vàng tới vội vàng đi bù đắp Tử Phủ thiếu hụt phù văn.

“Các chủ không phải là ý định chữa trị tòa phủ đệ này a?”

Bạch Trạch lắc đầu, cười nói: “Chẳng lẽ bọn họ còn ý định ở đây tiếp tục sống?”

Ứng Long mang bộ mặt sầu thảm, nói: “Nếu như cái kiếm hoàn kia tại lân cận luẩn quẩn không đi, chúng ta chỉ có thể sinh hoạt ở nơi này. Kiếm hoàn thủ bao lâu, chúng ta liền muốn ở lại bao lâu.”

Hai người yên lặng đối mặt, tâm cảnh nặng nề. Bạch Trạch lẩm bẩm nói: “Đệ nhất Tiên giới hoàn toàn tro tàn hóa, chúng ta lại có thể kiên trì bao lâu?”

Ứng Long một lòng càng ngày càng nặng, sắc mặt nghiêm nghị.

Qua nửa tháng, Bạch Trạch nhìn tóc của mình, hắn một chòm tóc biến thành xám trắng, một mảnh tro tàn bay xuống xuống. Bạch Trạch lặng yên không tiếng động đem mảnh này tro tàn thu hồi, giấu đi, lúc ngẩng đầu lên, nhưng nhìn thấy Ứng Long đang ngó chừng bản thân.

Bạch Trạch cười nói: "Ta không sao…"

Ứng Long nhanh chân đi đến, trầm giọng nói: "Ta nhìn thấy thân thể của ngươi tại hóa thành tro tàn, không cần che giấu. Thực lực của ngươi tuy là không kém hơn ta, nhưng ngươi tu vi quá kém, đều dựa vào thần thông cùng khôn vặt. Ta chỗ này còn có tiên khí, còn có một phần Thuần Dương chân khí, ngươi trước dùng đến!"

Hắn lấy ra bản thân thu thập tiên khí cùng Thuần Dương chân khí, một mạch giao cho Bạch Trạch, Bạch Trạch còn đợi từ chối, Ứng Long trừng mắt liếc hắn một cái, Bạch Trạch đành phải nhận lấy.

Ứng Long cười hắc hắc nói: "Đế kiếm kiếm hoàn nhất định sẽ không ở nơi này lưu lại rất lâu, nó khẳng định là muốn trở lại phục lệnh, khi đó chúng ta liền có thể rời đi."

Bạch Trạch nói: "Ta e sợ cho Đế Thúc linh lực cùng các chủ pháp lực tiêu hao quá nhiều, không cách nào dẫn dắt chúng ta trở lại. Ở đây chậm trễ đến càng lâu, chúng ta liền sẽ có càng nhiều pháp lực hóa thành tro tàn, thân thể, nội tâm, cũng đều sẽ từ từ hóa thành tro tàn…"

"Im miệng!" Ứng Long quát.

Hắn chạy đến bên ngoài, lo lắng đến hướng Hỗn Độn bên ngoài nhìn quanh, nhưng nhìn không thấu mảnh hỗn độn này chi khí. Có điều, hắn ngay sau đó cảm ứng được một cỗ khí tức vô cùng cường đại đang tại hướng bên này lao vùn vụt tới!

Ứng Long trong lòng giật mình, lúc này Đế Thúc đột nhiên thân hình khẽ động, xuất hiện tại phía sau hắn, nhấc lên hắn liền tự trở về Tử Phủ, đem hắn ném ở Tử Phủ trên mặt đất.

Ứng Long thất thanh nói: "Bên ngoài…"

"Im lặng."

Thiếu niên Đế Thúc sắc mặt vô cùng nghiêm nghị, linh lực ba động, hóa thành trong đầu hắn âm thanh: "Tà Đế Tuyệt đến!"

"Tà Đế Tuyệt?"

Ứng Long trong lòng giật mình: "Chính là tiền triều Tiên Đế! Hắn cũng đến Thái Cổ cấm khu? Không đúng, hắn không phải đã chết, hóa thành thi yêu, bị chúng ta lưu đày tới trong tiên giới đi ư? Hắn nội tâm cũng đi Tiên giới, như vậy thời khắc này Tà Đế Tuyệt, đến cùng là thi yêu còn là nội tâm?"

Lúc này một cái nhẹ nhàng thoải mái âm thanh truyền đến, vậy mà xuyên thấu Tử Phủ bên ngoài Hỗn Độn chi khí, vô cùng rõ ràng truyền vào Tử Phủ bên trong trong tai của mọi người, cười nói: "Tuyệt lão sư, cuối cùng đuổi tới ngươi! Ngươi nhận ra cây kiếm này hoàn ư? Đây chính là đệ tử phá hết đạo pháp của ngươi thần thông, khoét ra cặp mắt của ngươi, đào ra trái tim của ngươi thanh kiếm kia! Đệ tử dùng Tuyệt lão sư luyện chế Vạn Hóa Phần Tiên lô tới luyện chế bảo vật này, cho đến ngày nay, bảo vật này uy lực đã không thể so sánh nổi."

Thiếu niên Đế Thúc lộ ra vẻ nghi hoặc, hắn chưa từng nghe qua thanh âm này.

Ứng Long lại là sắc mặt kịch biến, thân thể run rẩy lên, nhịn không được hiện ra nguyên hình, hóa thành Ứng Long bản thể, run rẩy leo đến Tử Phủ trên cây cột, cuộn tại nơi đó không dám nhúc nhích.

“Tiên, Tiên Đế Phong…” Hắn vô cùng gian nan từ trong cổ họng ôm lấy người nọ có tên hào.

Bạch Trạch bị cả kinh be be một tiếng, hiện ra chân thân, hóa thành hai cánh cừu trắng nhỏ, ngửa mặt liền ngã, tứ chi chỉ thiên, ngất đi.

Một cái khác hào hùng âm thanh vang lên, cười ha ha nói: “Đế Phong, ngươi đuổi quả nhân lâu như vậy, mới bất quá dựa vào chí bảo uy lực mới đưa quả nhân ngăn lại, có thể thấy được ngươi cũng chỉ như thế. Nếu như ngươi không phải cùng Thiên hậu liên thủ, làm sao có thể mưu đoạt đại vị? Dựa vào nữ nhân đoạt đại vị nhân vật, khó trách ngươi trở thành Tiên Đế nhiều năm như vậy, Tiên giới nhưng vẫn là lụi bại!”

Thanh âm này, chính là Tà Đế thi yêu âm thanh!

Tô Vân lúc này đang tại tu bổ cuối cùng mấy cái phù văn, nghe vậy hướng Oánh Oánh nói nhỏ: “Tà Đế thi yêu ngôn từ, thứ tự rõ ràng, sắc bén cực kì, hơn nữa lời nói bên trong cất giấu rất nhiều năm đó nội tình. Chẳng lẽ nói Tà Đế thi yêu đã cùng Tà Đế nội tâm dung hợp?”

Oánh Oánh lấy làm kinh hãi: “Cái này chẳng phải là nói Tà Đế thi yêu trong cơ thể, có hai người nội tâm? Còn có, nội tâm đi vào bản thân thi thể, chẳng phải là nửa cái nhân ma? Tà Đế Tuyệt, đã biến thành nửa nhân ma?”

Tô Vân cẩn thận suy nghĩ một chút, chỉ cảm thấy cực kỳ đau đầu.

Tà Đế trong cơ thể hai người nội tâm thế nào cùng tồn tại, thế nào dung hợp, hiện tại Tà Đế đến cùng là tiên còn là nửa nhân ma? Nếu như là nửa nhân ma, hắn có thể giống như nhân ma Ngô Đồng như vậy khống chế trong lòng người ma tính ư?

Tiên Đế Phong âm thanh truyền đến, cười nói: “Có một câu nói không lấy thành bại luận anh hùng, nhưng người trần chân

chính nhớ, còn là những cái kia đạt được thành công lớn anh hùng, cho dù đạt được thành công lớn không phải anh hùng, người trần cũng có thể tìm ra trăm ngàn loại lý do để chứng minh hắn là anh hùng. Mà trẫm, chính là cái này anh hùng, ngăn cơn sóng dữ, cứu Tiên giới tại tro tàn bên trong tồn tại."

Tà Đế cười to: "Thật sự là buồn cười! Quả nhân lên trời, chỉ thấy tiên đình suy tàn, các phương Tiên giới cường hào, cắt cứ một phương, to lớn tiên đình, nhưng lại không có ngăn cản quả nhân lực lượng, bị quả nhân một mình xông vào tiên đình, thế như chẻ tre, kém chút liền bắt đi nhà của ngươi Tiên Hậu tới thoải mái một chút!"

Trong lúc nhất thời, Tử Phủ bên trong tất cả mọi người nghe ngây người, cho dù là hôn mê trên mặt đất cừu trắng nhỏ cũng trở mình một chút lật lên thân đến, nghiêng tai lắng nghe.

Tà Đế tiếp tục nói: "Ngươi nói cứu Tiên giới tại tro tàn bên trong, chẳng qua là hạn chế người khác phi thăng, đây chỉ là hồng thủy bộc phát lúc, chặn hồng thủy mà thôi, chứa nước tại uyên, uyên phá thế nước ngập trời. Mà năm đó ta sử dụng sách lược, chính là khai thông. Vứt bỏ Tiên giới cũ, tại Đế đình xây dựng lại một cái khác Tiên giới!"

"Đây là ngươi bại nguyên nhân."

Tiên Đế Phong cười lạnh nói: "Tiên Đế rời đi tiên đình, cho trẫm nắm quyền lớn thời cơ tốt. Ngươi quá tham lam, muốn nuốt một mình Đế đình, trẫm nhưng đi thu thập tiên nhân tâm, đem ngươi bộ hạ cũ biến thành ta. Thế lực của ngươi ngày càng suy yếu, thế lực của ta nhưng ngày càng tăng lên. Tuyệt lão sư, đi tới Đế đình, không có Tiên giới đất đai, ngươi đem bản thân biến thành cây không rễ, đây mới là ngươi thất bại nguyên nhân!"

Cái kia hai đại tồn tại sát khí, thậm chí đã xâm nhập Hỗn Độn chi khí, đụng đến Tử Phủ!

Tử Phủ bên ngoài Hỗn Độn chi khí gợn sóng khuấy động, chẳng biết lúc nào liền sẽ bị hắn bọn họ hai người sát khí tách ra!

Cho dù trong lúc nhất thời hướng không tiêu tan, chỉ cần cái này hai đại Tiên Đế cấp tồn tại động thủ, chỉ sợ Tử Phủ liền sẽ hiển lộ ra, bọn họ đều đem táng thân tại hai đại Tiên Đế trong chiến đấu!

Một hồi cái thế chi chiến, hết sức căng thẳng, mà vào lúc này, Tô Vân in dấu lên Tử Phủ cái cuối cùng không trọn vẹn phù văn.

Tử Phủ nội ngoại, từng cái phù văn đột nhiên từng cái sáng lên, tử khí tự trong phủ vốn có!

Một cỗ không tên uy năng, từ từ lan ra!

"Còn có những người khác?" Tiên Đế Phong cùng Tà Đế Tuyệt lập tức có phát giác, tất cả đồng thanh nói.

Chương 570 : Ta Tiên Đế phụ thân

Chương 571: Ta Tiên Đế phụ thân

Tử Phủ bên trong, Tô Vân, Đế Thúc, Oánh Oánh bọn người nói thầm một tiếng không ổn, Tử Phủ uy năng đã không bị khống chế nâng cao!

Toà này Tử Phủ nguyên bản giống như là triệt để tử vong, không có nửa điểm uy năng, chẳng qua giờ phút này kiện cổ xưa chí bảo lại giống như là cự nhân từ trong mê ngủ tỉnh lại!

Đại đạo quy tắc tại Tử Phủ bên trong khôi phục, khuấy động!

Tô Vân, Oánh Oánh, Đế Thúc, Ứng Long cùng Bạch Trạch bên người, vô số phù văn từ Tử Phủ bên trong bay ra, ngưng tụ thành mắt thường có thể thấy được đại đạo pháp tắc xiềng xích, giống như là ngàn vạn chim tước bám đuôi phi hành, xoay quanh đoàn bọn hắn đoàn bay lượn!

Bức này cảnh tượng, giống như ngàn vạn màu tím chim tước đang phi hành, ở ngoài sáng đường bên trong nhảy nhót lung tung!

Thậm chí, không ít đại đạo pháp tắc xiềng xích từ trong cơ thể của bọn hắn xuyên qua!

Những này Tiên Thiên Nhất Khí đạo tắc xuyên qua thân thể bọn họ cùng nội tâm, mang cho bọn hắn một loại vô cùng thư thái cảm giác, để mọi người chính là thoải mái, lại là sợ hãi.

Chỉ có Đế Thúc thực lực kinh người, ung dung tránh né, tránh đi từng đạo Tiên Thiên Nhất Khí đạo tắc, không có nhận bất kỳ ảnh hưởng gì.

Tử Phủ bên trong, mờ mịt tử khí đang tại hình thành!

Bạch Trạch không dám nhúc nhích , mặc cho Tiên Thiên đạo tắc từ trong cơ thể mình xuyên qua, lo lắng nói: "Các chủ, các ngươi làm cái gì? Nhanh lên một chút, để toà này Tử Phủ dừng lại! Ta cái này phía sau màn hắc thủ, sẽ bị hai vị kia Tiên Đế bắt tới!"

Tô Vân cùng Oánh Oánh không cách nào đem tu bổ phù văn lạc ấn xóa đi, tình huống hiện tại đã không nhận bọn họ khống chế, mà là Tử Phủ tại tự mình khôi phục!

Rầm rầm tiếng vang truyền đến, đó là Tử Phủ minh đường bên trên ngói xanh tại tự mình sửa chữa lại, lúc trước rách nát không chịu nổi ngói xanh sáng bừng lên!

Ngay sau đó vô số phù văn từ rường cột chạm trổ phía ngoài chảy qua, những nơi đi qua, tất cả hoàn toàn mới, tựa như đúc lại!

Đồng trụ vang dội keng keng, Ứng Long vội vàng từ đồng trụ bên trên uốn lượn bò xuống, chỉ thấy cái kia đồng trụ phía ngoài có tử khí quanh quẩn, xoay quanh đồng trụ xoay tròn, trong khoảnh khắc đồng trụ dơ bẩn diệt hết!

Ứng Long vừa mới rơi xuống đất, liền kiến giải mặt run rẩy dữ dội, đem hắn nhấc lên trên không trung, mặt đất gạch đá, tro tàn, bị quét dọn không còn, nhật nguyệt quang mang cùng vô lượng tinh quang từ bên trên vẩy xuống, chiếu rọi trong bóng tối nhật nguyệt ngân hà!

Ứng Long vội vàng ngẩng đầu nhìn lại, nhưng nhìn thấy Tử Phủ minh đường bên trong sâu xa vô cùng bầu trời, nhật nguyệt tinh thần ở trong đó vận chuyển.

Chỉ là cái này tinh đồ cùng Đế đình tinh đồ khác lạ, không có nửa điểm chỗ tương đồng.

"Tô Cẩu Thặng!"

Ứng Long cũng bị đại đạo pháp tắc hình thành xiềng xích xuyên thể mà qua, cả kinh kêu lên: "Ngươi đến cùng làm cái gì? Nhanh lên một chút dừng lại, nếu không cái kia hai cái lão tặc nhất định có thể lần theo Tử Phủ khí tức đuổi giết đến nơi đây!"

Oánh Oánh cũng có chút sợ hãi, lắc đầu nói: "Ta cùng sĩ tử không có làm cái gì, chính là tu bổ Tử Phủ phù văn mà thôi…"

Theo lý mà nói, bọn họ bổ sung Tử Phủ phù văn, không đến mức phát sinh biến hóa lớn như vậy. Hiện tại biến hóa, cũng vượt ra khỏi Oánh Oánh dự tính.

Tô Vân chần chừ một chút, nhỏ giọng nói: "Oánh Oánh, ta còn tu bổ những cái kia thoạt nhìn không đúng lắm phù văn…"

Oánh Oánh vội vàng nhìn qua, sắc mặt nghiêm túc: "Ngươi tu bổ?"

Tô Vân mặt lộ vẻ vẻ xấu hổ, cúi đầu đồng ý.

Đế Thúc cũng sắc mặt nghiêm nghị, trầm giọng nói: "Tô tiểu hữu, ngươi là thế nào chữa trị?"

Tô Vân nói: "Ta cùng Oánh Oánh tu bổ Tử Phủ phù văn lúc, có một ít phù văn cùng Chung sơn Chúc Long cái kia hai tòa Tử Phủ không khớp, ngay sau đó ta liền đem những cái kia không khớp phù văn tiến hành sửa đổi, tất cả sửa thành Chung sơn cái kia hai tòa Tử Phủ phù văn…"

Oánh Oánh trong đầu một mộng.

Bọn họ tại tu bổ quá trình bên trong, quả thực phát hiện toà này Tử Phủ cùng cái kia hai tòa Tử Phủ khác biệt, có chút vị

trí phù văn rất rõ ràng là hai loại khác biệt phù văn.

Lúc đó Oánh Oánh nói không cách nào chữa trị, đề nghị giữ lại những phù văn này không trọn vẹn, đợi đến hoàn thành sau lại từ từ nghiên cứu.

Ngay sau đó hai người vòng qua những này khác biệt phù văn, lại không nghĩ rằng Tô Vân thế mà vụng trộm đem những này phù văn bóp méo!

Bạch Trạch đau lòng nhức óc nói: "Các chủ, ngươi thay đổi xảy ra vấn đề lớn! Toà này Tử Phủ, khẳng định cùng ngươi lúc trước nhìn thấy Tử Phủ là không giống nhau, ngươi sửa đổi những cái kia phù văn, để toà này Tử Phủ khôi phục, chúng ta đều sẽ vì vậy mà chết tại Tà Đế cùng Tiên Đế trong tay. Mà ta sẽ bị với tư cách phía sau màn hắc thủ, bị Tiên Đế giải lên Trảm Tiên đài…"

Ứng Long gắt một cái: "Cừu trắng nhỏ, ngươi không xứng leo lên Trảm Tiên đài!"

Nhưng vào lúc này, Tử Phủ đã sáng bừng lên, uy năng càng ngày càng mạnh, hắn lực lượng kinh khủng đã để cho hai người không cách nào cãi nhau.

Toà này Tử Phủ uy năng còn tại không ngừng nâng cao, nâng cao, tử khí dâng trào khuấy động, Tiên Thiên Nhất Khí đại đạo pháp tắc xiềng xích bắt đầu hình thành lạc ấn, vang dội keng keng, trước sau lạc ấn tại Tử Phủ đình đài lầu các minh đường hành lang tạ bên trên!

Bất luận trên đường gạch ngói, cây cột, còn là song cửa sổ, đấu củng, toàn bộ in dấu lên đại đạo pháp tắc!

Oánh Oánh sợ hãi kêu, từ trong cơ thể nàng xuyên qua những cái kia Tiên Thiên đạo tắc thế mà vang dội keng keng, trước sau lạc ấn tại nhục thể của nàng, —— cũng chính là trong sách vở, cùng với nàng nội tâm bên trong!

Nàng nhất thời chỉ cảm thấy tu vi của mình tại nhanh chóng nâng cao!

Ứng Long cũng là phát ra sợ hãi kêu, hắn cũng bị in dấu lên một phần Tử Phủ Tiên Thiên đạo tắc!

Mờ mịt tử khí tràn ngập hắn Linh giới, tử khí động tĩnh ở giữa, giống như là đem vô biên lực lượng rót vào trong cơ thể của hắn!

Bạch Trạch cố nén bản thân phát ra tiếng kêu sợ hãi, có điều, bị cái này kỳ lạ Tử Phủ đạo tắc lạc ấn ở trong người cùng nội tâm bên trong, cảm giác thực khó hiểu!

Hắn lại có một loại mình cùng toà này Tử Phủ trở thành nhất thể cảm giác!

"Cừu trắng nhỏ, ta cảm thấy ta thật giống biến thành toà này Tử Phủ một phần!" Ứng Long kinh thanh la lên.

Tô Vân lại có một loại kỳ lạ hơn đặc biệt cảm giác.

Hắn cùng Oánh Oánh là Tử Phủ chữa trị người, tương đương với đem phù văn của chính mình lạc ấn tại Tử Phủ bên trong, luyện lại Tử Phủ.

Giờ phút này Tử Phủ khôi phục, hắn lại có một loại có thể chưởng khống Tử Phủ cảm giác!

Hắn phảng phất thành Tử Phủ linh!

Oánh Oánh cũng có loại cảm giác kỳ diệu này, nàng cùng Tô Vân cùng một chỗ chữa trị Tử Phủ, Tô Vân vụng trộm đem những cái kia khác biệt phù văn sửa đổi, cho nên sửa chữa phù văn số lượng so với nàng nhiều một ít, lực khống chế mạnh hơn một chút, nhưng nàng cũng nắm trong tay một hai thành nhiều!

Tô Vân đối Tử Phủ chưởng khống cũng có hai thành, còn mặt khác sáu bảy thành, thì không tại bọn hắn trong khống

chế.

Tô Vân cùng Oánh Oánh đều có thể rõ ràng đến cảm ứng được, Tử Phủ hạch tâm, cũng chính là cái kia sáu bảy thành chưởng khống quyền, ở những người khác trong tay!

Bọn họ nắm giữ, chỉ là Tử Phủ bên ngoài, mà cái này nhân tài là Tử Phủ chân chính chưởng khống giả!

"Mỗi cái Tiên giới trên không lơ lửng chuông lớn, cùng chuông bên trên Tử Phủ, đều là có chủ chi vật!"

Tô Vân cùng Oánh Oánh thần giao cách cảm, trong lòng đồng thời toát ra một cái tương đồng suy nghĩ: "Những này Tử Phủ chủ nhân hoặc là chính nó sinh ra nội tâm, hoặc là chính là có người cố ý như vậy bố cục, sớm luyện thành Tử Phủ hạch tâm , chờ đợi Tử Phủ tại trong vũ trụ đương nhiên hình thành! Nếu như là loại thứ hai, như vậy…"

Tử Phủ chủ nhân đến cùng là ai?

Một bên khác, Tử Phủ Tiên Thiên đạo tắc lúc trước liền ý đồ từ Đế Thúc trong cơ thể xuyên qua, nhưng mà Đế Thúc dù sao mạnh mẽ, ung dung tránh đi, lần này Tử Phủ lần nữa lạc ấn bản thân đạo tắc, Đế Thúc đương nhiên cũng sẽ không bị tuỳ tiện in dấu lên, thế cho nên bỏ qua tràng này cơ duyên.

Nhưng đối với hắn mà nói, hắn quá cường đại, Tử Phủ điểm ấy cơ duyên hắn chưa hẳn để ý.

"Thật giống, đánh thức Tử Phủ uy năng chưa chắc là chuyện xấu."

Đế Thúc kinh ngạc nói: "Toà này Tử Phủ uy lực, đã tăng lên tới cùng Tiên đạo chí bảo tranh đấu trình độ, đối mặt Tiên Đế, Tà Đế, chưa hẳn không có một hồi lực lượng!"

Bạch Trạch cùng Ứng Long lúc trước còn tại lo lắng Tử Phủ khôi phục, sẽ dẫn tới hai đại Tiên Đế, không nghĩ tới Đế

Thúc lại nói Tử Phủ uy lực vậy mà có thể cùng Tiên đạo chí bảo tranh đấu, để cho hai người cuối cùng có thể thở phào một cái.

"Từ đệ nhất Tiên giới đến đệ ngũ Tiên giới, thật giống đều là tại hoàn thiện Tử Phủ."

Đế Thúc quan sát Tử Phủ, ánh mắt lấp lóe, trong lòng yên lặng nói: "Chung sơn Tử Phủ Tiên Thiên Nhất Khí phù văn, hẳn là so toà này Tử Phủ càng thêm hoàn thiện, dù sao Chung sơn Tử Phủ đã là Tử Phủ đời thứ bảy. Thế hệ này Tử Phủ Tiên Thiên Nhất Khí, đã diễn hóa hoàn thiện, có thể đối kháng tro tàn, đối kháng đại đạo diệt vong, bởi vậy có thể đánh thức toà này Tử Phủ. Như vậy, sáng tạo Tử Phủ người này là?"

"Ầm!"

Một tiếng vang thật lớn đem Đế Thúc giật mình tỉnh giấc, chỉ thấy Tử Phủ minh đường bên trong, tử khí bộc phát, lóa mắt tử quang đánh xuyên bên ngoài Hỗn Độn chi khí, tại hoang vu trống vắng đệ nhất Tiên giới trên không, lộ ra cực kỳ chói mắt!

Ngay tại cự ly này Tử Phủ cách đó không xa, đế kiếm kiếm hoàn tại từng khỏa đổ nát tinh cầu ở giữa xuyên qua, trong đó một ngôi sao bên trên, một cái vĩ đại thân ảnh sừng sững, hơn người.

Phía sau hắn, tiên quang mờ mịt sáng sủa cực kỳ, mơ hồ có thể thấy được một mảnh tiên đình ầm ầm sóng dậy.

Hắn chính là Tiên Đế Phong.

Mà tại bộc phát tử quang một bên khác, không có mặt mũi, chỉ có mi tâm mọc ra một viên con mắt Tà Đế Tuyệt, cách cái kia mảnh hỗn độn chi khí, cùng Tiên Đế Phong cách xa đối lập.

Hai tôn Tiên Đế mỗi người thực lực tu vi mạnh mẽ vô song, lại là không chết không thôi kẻ địch, giờ phút này ánh mắt nhưng đồng thời rơi vào trung ương đoàn kia Hỗn Độn chi khí bên trên.

Toà này từ vô số tử tinh hình thành chuông lớn bên trên, tương tự Hỗn Độn chi khí thực sự quá nhiều, những ngôi sao này mục nát tử vong, các tiên nhân đại đạo hóa thành tro tàn, thế gian vạn vật cũng dần dần bị Hỗn Độn chi khí nuốt mất.

Chuông lớn chỉ là một trong số đó, cũng không đáng giá khó hiểu.

Tiên Đế Phong đuổi giết Tà Đế Tuyệt đi tới nơi này, toàn bộ thân chuông đều đã bị ăn mòn hơn phân nửa, đâu đâu cũng có di động Hỗn Độn chi khí, bởi vậy bọn họ cũng không có phát hiện một tòa Tử Phủ giấu ở Hỗn Độn chi khí bên trong.

Biết cái này Hỗn Độn chi khí bên trong Tử Phủ uy năng càng ngày càng mạnh, lúc này mới đem bọn hắn kinh động!

Tiên Đế phong thần tình khẽ nhúc nhích, nhìn cái kia bộc phát tử khí, chỉ tay một cái, kiếm đạo bộc phát, chém vào Hỗn Độn chi khí bên trong!

Cùng lúc đó, Tà Đế Tuyệt một chưởng đánh vào đoàn kia Hỗn Độn chi khí!

Hai tôn Đại Đế, mỗi người thi triển một chiêu thẩm đi qua, bất luận Hỗn Độn chi khí bên trong người là ai, chỉ sợ đều sẽ bị đánh giết thành cặn bã, không còn tồn tại!

Nhưng mà, hai người thần thông đánh vào Hỗn Độn chi khí bên trong, nhưng đá chìm đáy biển, xa ngút ngàn dặm không tin tức.

Tiên Đế cùng Tà Đế mỗi người kinh dị một tiếng, Tiên Đế Phong cất cao giọng nói: “Là vị nào bằng hữu trốn ở bên trong, sao không hiện thân một hồi?”

“Được.” Hỗn Độn chi khí bên trong truyền tới một âm thanh.

Tiên Đế cùng Tà Đế vẻ mặt khẽ nhúc nhích, chỉ thấy Hỗn Độn chi khí rung chuyển một chút, một cái đầu to thiếu niên đi ra.

Tiên Đế cùng Tà Đế vẻ mặt đột biến.

“Nguyên lai là Đế Thúc tiền bối.”

Tiên Đế Phong ánh mắt lấp lóe, đưa tay triệu hồi đế kiếm kiếm hoàn, bảo vệ toàn thân, cười nói: “Xin hỏi cứu tiền bối người kia ở đâu?”

“Ngay tại đằng sau ta.” Đế Thúc lạnh lùng nói.

Tiên Đế Phong sắc mặt biến hóa, hắn biết Đế Thúc chỉ chạy ra đại não, không thể cùng lúc đối kháng hắn cùng Tà Đế thần thông, nhưng mà Đế Thúc nhưng tiếp nhận, hơn nữa thoạt nhìn lông tóc không thương.

Bởi vậy, hắn mới trực tiếp hỏi Đế Thúc, đem Đế Thúc cứu ra Minh đô mười tám tầng người kia ở nơi nào.

Không nghĩ tới Đế Thúc vậy mà trả lời ngay tại sau lưng, xác minh hắn phỏng đoán!

“Phát động Tiên giới chi loạn phía sau màn hắc thủ, ngay tại Hỗn Độn chi khí bên trong!”

Lúc này, Hỗn Độn chi khí bên trong cỗ thứ hai uy năng bộc phát, lại là một đạo tử khí tử quang phóng lên trời, phát động bốn phía tử vong quần tinh, để những cái kia Hỗn Độn chi khí đi theo tử quang xoay tròn di động!

Càng ngày càng nhiều Hỗn Độn chi khí bị tử khí cuốn lên, xoay quanh đạo này tử khí xoay tròn, dần dần, hình thành một cái chuông lớn hình thái!

Dần dần, Tử Phủ hiển lộ ra một góc.

Tiên Đế Phong nhìn thấy Tử Phủ, trong lòng giật mình, đột nhiên dưới chân tiên quang phi dật, cõng mang theo hắn nhanh chóng đi xa, thét dài cười nói: "Đã như vậy, vãn bối liền không quấy rầy vị tiền bối kia! Cáo từ —— "

Hắn mặc dù biết Tà Đế cùng Đế Thúc là đối thủ một mất một còn, có thể khiêu khích giữa bọn hắn quan hệ, nhưng mà nghĩ đến bất luận là Tà Đế còn là Đế Thúc đều là cái kia phía sau màn hắc thủ cứu đi ra, liền trong lòng biết chuyện không thể làm.

"Phía sau màn hắc thủ có thể điều hòa Tuyệt lão sư cùng Đế Thúc quan hệ thù địch, cùng đối phó ta! Trước tiên lui chạy trốn hắn phong mang, để cho bọn họ mâu thuẫn đi trước bộc phát!" Tiên Đế Phong thầm nghĩ.

Tà Đế Tuyệt sắc mặt đại biến, ánh mắt rơi vào đang tại hiển lộ Tử Phủ phía trên, đối Đế Thúc làm như không thấy, âm thanh khàn giọng nói: "Tiền bối, vãn bối Tuyệt cầu kiến!"

Tử Phủ bên trong, Tô Vân Oánh Oánh hai mặt nhìn nhau.

Ứng Long lặng lẽ chọc chọc Bạch Trạch bả vai, Bạch Trạch kém chút bị hắn dọa nước tiểu, run giọng nói: "Tà Đế không phải ta thả ra, đừng chọc ta!"

Ứng Long tỉnh ngộ, chọc chọc Tô Vân, nói: "Tà Đế gọi ngươi đấy, thái tử."

Tô Vân đánh chết cũng im lặng.

Tà Đế cao giọng nói: "Tiền bối, vãn bối Tuyệt cầu kiến! Tiền bối còn nhớ đến, ngươi mở ra đệ tam Tiên giới thời điểm, vãn bối cùng tiền bối từng có gặp mặt một lần!"

Bạch Trạch cùng Ứng Long cùng một chỗ chọc Tô Vân, run giọng nói: "Gọi ngươi đấy, ngươi mau trả lời ứng, để hắn

đi…”

Tà Đế Tuyệt cau mày, mắt lộ ra hung quang, từng bước một hướng Đế Thúc đi tới, nghi ngờ nói: “Tiền bối vì sao không lên tiếng? Chẳng lẽ quên mất vãn bối?”

Đế Thúc cũng khẩn trương lên, lúc này, chỉ nghe sau lưng một thanh âm cười nói: “Phụ hoàng, tiền bối không nguyện ý thấy ngươi.”

Tà Đế Tuyệt vội vàng dừng chân lại, vẻ mặt biến ảo không ngừng, như là gặp ma!

Chỉ thấy Tô Vân từ bên trong mở ra Tử Phủ cửa, đứng tại Đế Thúc sau lưng, vẻ mặt tươi cười.

Chương 571 : Thi yêu Đế Chiêu (cầu đặt mua nguyệt phiếu ~)

Chương 572: Thi yêu Đế Chiêu (cầu đặt mua nguyệt phiếu ~)

Tà Đế ánh mắt rơi vào Tô Vân trên người, lại chuyển đến Tô Vân sau lưng Tử Phủ bên trong, toà kia Tử Phủ bên trong tử khí tràn ngập, trong tử khí dường như có bóng người lay động, khiến Tà Đế cũng kiêng dè không thôi.

Loại tử khí này đối với hắn mà nói cũng không lạ lẫm.

Năm đó hắn chiếm cứ Đế đình, chính là bởi vì nơi đó có một tòa Tiên Thiên chi giếng, được gọi là đệ nhất phúc địa, trong giếng sản xuất tiên khí chính là Tiên Thiên tử khí.

Hắn chính là hấp thu loại này tiên khí, tới trì hoãn bản thân đại đạo suy vong.

Dùng Tiên Thiên tử khí, trái tim của hắn thậm chí hoàn toàn khu trừ tro tàn hóa xu thế!

Mà Tô Vân sau lưng Tử Phủ bên trong tràn ngập tử khí, chính là trong giếng sở sinh Tiên Thiên tử khí.

Tà Đế ánh mắt lấp lóe, trong lòng khiếp sợ chậm rãi bình phục lại, nói: "Tử Phủ chủ nhân đã không nguyện muốn gặp, muộn như vậy bối đương nhiên không thể miễn cưỡng."

Tử Phủ bên trong, Ứng Long cùng Bạch Trạch khẩn trương vô cùng đứng tại tử khí bên trong, hai người thân thể hơi rung nhẹ, lại là bị dọa sợ đến.

Tà Đế nhưng cho rằng trong tử khí người kia tại nhẹ nhàng gật đầu, thoáng yên tâm: "Năm đó ta gặp được trong tử khí vị tiền bối kia, khai thiên tịch địa, mở ra Hỗn Độn, lập sáng tạo vô lượng tinh thần ngân hà. Bậc này đại thần thông, quả nhiên là long trời lở đất. Ta thời kỳ toàn thịnh, cũng chưa chắc có thể làm được một bước này. Có điều, hắn hiển nhiên nhớ tới ta, có lẽ trong mắt hắn, ta cũng cực kỳ lợi hại."

Hắn lại không biết Tử Phủ bên trong là Ứng Long cùng Bạch Trạch, Tô Vân tại đi ra phía trước, yêu cầu Ứng Long cùng Bạch Trạch một cái phía trước một cái ở phía sau, đứng tại tử khí bên trong.

Tô Vân đánh cược chính là Tà Đế nhìn không thấu tử khí, nhìn không thấu trong tử khí không phải hắn nói tới vị tiền bối kia!

Tà Đế ánh mắt rơi vào Tô Vân trên người, lại chuyển qua Đế Thúc trên người, tiếp đó lại chuyển qua Tô Vân trên người, nói: "Giải cứu vãn bối thân thể, nội tâm, đem vãn bối đưa đến Tiên giới, nhân cơ hội cứu Đế Thúc, đều là tiền bối kế hoạch. Đúng hay không?"

Tô Vân nhẹ nhàng ho khan một tiếng, nói: "Phụ hoàng, ngươi cùng Đế Thúc đều là tiền bối quân cờ."

Tà Đế sắc mặt lạnh như băng, âm thanh cũng hoàn toàn lạnh lẽo, nói: "Tô Vân, từ ngươi gặp mặt ta khởi nguồn, ngươi liền ý đồ rút ngắn cùng ta quan hệ. Chẳng lẽ, ngươi muốn kế thừa quả nhân giang sơn? Nói chuyện viển vông!"

Hắn hỉ nộ vô thường, lúc trước còn là đối Tử Phủ bên trong "Tiền bối" lễ độ cung kính, hiện tại liền lại sát khí tràn trề, dường như lúc nào cũng có thể bạo khởi, không để ý tới ra tay giết người!

Nếu như hắn động thủ thật, liền sẽ phát hiện bất luận Đế Thúc còn là Tử Phủ bên trong vị kia "Tiền bối", đều là ngân thương sáp cán đầu, trông thì ngon mà không dùng được!

Tử Phủ bên trong "Tiền bối", chính là Ứng Long cùng Bạch Trạch, bọn họ tại Tà Đế phía trước đương nhiên không đỡ nổi một đòn.

Đế Thúc bởi vì chuyến này, tu vi tổn hại hơn phân nửa, đường cũ trở lại đều có chút miễn cưỡng. Cho dù thôi thúc Tử Phủ, hắn cũng tại Tà Đế phía trước đi chẳng qua ba chiêu, huống chi hắn còn không cách nào thôi thúc Tử Phủ, có khả năng thôi thúc Tử Phủ chính là Tô Vân cùng Oánh Oánh!

Nếu là Tô Vân cùng Oánh Oánh thôi thúc Tử Phủ, cũng tại Tà Đế phía trước đi không ra một chiêu, liền sẽ bị giết chết!

Nắm giữ thân thể Tà Đế, cùng lúc trước đơn thuần Tà Đế thi yêu cùng Tà Đế nội tâm, không thể so sánh nổi.

Bất luận Đế Thúc còn là Ứng Long cùng Bạch Trạch, đều khẩn trương tới cực điểm, e sợ cho Tà Đế thật không để ý tới.

Tô Vân phảng phất giống như không phát hiện, cười nói: "Ta tên là chính là vị kia nhận ta làm nghĩa tử phụ hoàng, Tà Đế, ngươi đã không phải, vậy liền mau tránh ra, để phụ hoàng nói chuyện cùng ta."

Tà Đế giận dữ, quát: "Ngươi… Làm sao biết?"

Sắc mặt hắn đột biến, lộ ra nổi giận cùng vẻ hoảng sợ, ngay sau đó thân thể ngũ giác lục thức từng cái bị tước đoạt, rất nhanh không cảm giác được tứ chi!

Thân thể của hắn ý thức biến mất, trước mắt một vùng tăm tối, đây là bởi vì, trong cơ thể của hắn một cái khác nội tâm đột nhiên quật khởi, đem hắn gạt bỏ qua một bên, chiếm cứ thân thể!

“Tiểu tử này làm thế nào biết trong cơ thể ta có chưa hề bị luyện hóa dị chủng nội tâm?” Trong lòng của hắn hỗn loạn tưng bừng.

Lần này chiếm cứ chủ đạo vị trí nội tâm, chính là Tà Đế thi yêu, hắn vừa mới chiếm cứ thân thể quyền chủ đạo, đột nhiên gương mặt bóp méo, lại là Tà Đế nội tâm tại tranh đoạt thân thể quyền chủ đạo!

Thi yêu nội tâm chẳng qua là Tà Đế thi thể bên trong còn sót lại chấp niệm biến thành, cứ việc mạnh mẽ, nhưng tiên thiên không đủ, lập tức bị Tà Đế trấn áp.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên Tà Đế trong cơ thể truyền đến lấy ngàn mà tính tiếng ồn ào, rõ ràng là Minh đô tầng thứ mười tám bên trong những cái kia bị Tà Đế nội tâm thôn phệ Tiên Linh!

Những này Tiên Linh bị Tà Đế thôn phệ, chiếm cứ nguyên khí của bọn họ, trì hoãn bản thân tro tàn hóa, nhưng mà những này Tiên Linh linh lực rất khó bị tiêu tan.

Dù sao Đế linh là tư duy biến thành, Tiên Linh cũng là tư duy biến thành, tư duy nuốt lấy tư duy, chỉ có thể đem đối phương tư duy đưa vào trong cơ thể của mình!

Làm như vậy, tai hoạ ngầm cực lớn, nhưng mà tại loại này dưới tình huống, Tà Đế nội tâm không thể không thôn phệ, bằng không hắn khó mà kiên trì đến Tô Vân đến!

Nhưng mà hiện tại, Tô Vân một câu, đem cái này tai hoạ ngầm gánh lấy đi ra!

Những cái kia Tiên Linh ồn ào, Đế Thúc cùng Tô Vân chỉ thấy Tà Đế gương mặt thay đổi trong nháy mắt, trong phút chốc liền biến hóa thành từng trương khác biệt mặt, có trẻ có già, có nam có nữ, còn có mặt khác cổ quái kỳ lạ chủng tộc, giống như là có ngàn vạn người tại tranh đoạt cỗ thân thể này!

Oánh Oánh tại Tô Vân Linh giới trông được đến không chân thực, vội vàng từ Tô Vân Linh giới bên trong chui ra, ngồi tại Tô Vân trên bờ vai, lấy ra giấy bút ý định ghi chép lại một màn này. Nhưng vào lúc này, Tà Đế đầu giống như là không chịu nổi nhiều như vậy gương mặt, đột nhiên ba ba vang vọng, một tấm lại khuôn mặt một lần nữa bên trong ép ra ngoài, bốn phương tám hướng bay lớn!

Oánh Oánh trợn mắt lên, nâng bút khó mà vẽ tranh, chỉ thấy Tà Đế nơi nào còn có đầu?

Chỉ còn lại có lấy ngàn mà tính gương mặt, không ngừng từ mặt của hắn bên trong xuất hiện, tới phía ngoài bay lượn, vẫn còn liền thân thể của hắn!

Hình ảnh này, quả thực đem sách quái nhỏ sợ hết hồn.

Tà Đế thi yêu nội tâm nhận được cái này ngàn vạn Tiên Linh giúp đỡ, cuối cùng đem Tà Đế nội tâm lần nữa đè xuống, thi yêu nội tâm lần nữa chiếm cứ cỗ thi thể này.

Cái kia Tà Đế thi yêu cùng Tà Đế nội tâm khác biệt, hào hùng vô cùng, không có Tà Đế nội tâm tà khí cùng cổ quái, cười to nói: "Chúng ta vốn là nhất thể, ngươi chẳng qua tới trước, ta là sau đến mà thôi. Chẳng qua tới trước ngươi đã chết, cỗ thân thể này nên ta làm chủ! Một cái người thất bại, vẫn là tại một bên nhìn trẫm dời sông lấp biển!"

Hắn sải bước hướng Tô Vân đi tới, cười ha ha nói: "Trẫm thái tử quả nhiên bất phàm, nhiều lần giúp đỡ ta, không hổ là trẫm phụ tá đắc lực!"

Đế Thúc hoành thân ngăn tại phía trước, thản nhiên nói: "Dừng bước. Tử Phủ chủ nhân không muốn gặp ngươi."

Tà Đế thi yêu đành phải dừng bước, hướng Tô Vân vẫy tay, ra hiệu hắn đi qua.

Tô Vân chần chừ một chút, còn là lấy hết dũng khí đi tới Tà Đế thi yêu trước mặt, nói không khẩn trương là giả, hắn đứng tại Tà Đế thi yêu bên người, trống ngực như pháo xình xịch nổ vang.

Đế Thúc, Bạch Trạch mấy người cũng quả thực vì hắn nắm chút mồ hôi lạnh, nếu như Tà Đế thi yêu đột nhiên thống hạ sát thủ, thiên hạ bất luận người nào cũng cứu không được Tô Vân!

Tô Vân còn chưa đến gần, đầu vai Oánh Oánh cũng đã trúng thi độc, bắt đầu thi biến, mọc ra răng nanh sắc bén cắn một cái tại chỗ cổ tay của chính mình, tư tư hút lấy mực nước.

"Nghĩa phụ." Tô Vân vận chuyển Tiên Thiên Nhất Khí, giúp nàng trấn áp Tiên Đế thi độc, dừng bước hướng Tà Đế thi yêu làm lễ chào hỏi.

Tà Đế thi yêu vội vàng đỡ lấy hắn song khuỷu tay, để hắn không cách nào bái xuống, trên dưới quan sát hắn, cười nói: "Quả nhiên là trẫm tốt thái tử. Trẫm tại Tiên giới nghe nói hạ giới có người phóng thích Đế linh, lại cắt đứt Nghịch Đế luyện bảo kế hoạch, thả ra Huyền quan bên trong những cái kia trung thần nghĩa sĩ, liền biết nhất định là thái tử gây nên! Ngươi lại mời ra Đế Thúc, để hắn chia sẻ trẫm áp lực, như thế công lao, Đế Tuyệt không yêu thích, trẫm yêu thích!"

Tô Vân vội vàng nói: "Là Tử Phủ chủ nhân dạy ta làm…"

Tà Đế thi yêu không để ý, nói: "Bất luận ai dạy ngươi làm, đều không quan trọng. Quan trọng chính là ngươi làm. Chỉ là có một chút không tốt, Đế Tuyệt chạy tới cùng ta tranh thân thể chưởng khống quyền, ta lại đánh không lại hắn, đau đầu cực kì. Ta tại tiên đình đối mặt tuyệt cảnh lúc, đành phải đem thân thể giao cho hắn. Đáng hận người này đã đáp ứng trả lại cho ta thân thể, không ngờ chiếm cứ thân thể liền một mực đem ta trấn áp."

Quanh người hắn thi khí ma khí mãnh liệt, lộ ra cực kì khủng bố.

Nguyên bản trong thân thể của hắn chỉ có thi khí, hiển nhiên là Tà Đế nội tâm vào cơ thể, Tà Đế hóa thành bán ma, sinh ra vô biên ma khí.

Tà Đế thi yêu nói: "Hắn gọi Đế Tuyệt, Nghịch Đế gọi Đế Phong, hai người này lấy đoạn tuyệt chỗ phùng sinh tâm ý. Chỉ là Đế Phong soán vị, đến vị bất chính. Ta không thể học bọn họ. Thái tử, ngươi học vấn khẳng định so với ta tốt, ngươi cho trẫm lấy cái tên."

Tô Vân ngạc nhiên, thái tử cho Tiên Đế đặt tên?

Đây là thái tử tạo phản, phế hoàng đế bản thân đăng cơ, cho lão hoàng đế lấy cái thụy hào ư?

Chẳng qua xem Tà Đế thi yêu không những không giống như là nói đùa, ngược lại rất là chân thành.

Tô Vân trầm ngâm một chút, nói: "Nghĩa phụ đem gọi là Chiêu. Chiêu chữ chính là mặt trời mới mọc chi quang, một ngày chi thần, quang mang xua tán hắc ám tâm ý."

Tà Đế thi yêu nghe vậy, mở cờ trong bụng, khen: "Trẫm chính là muốn danh tự như vậy! Kể từ hôm nay, trẫm chính là Đế Chiêu, không cùng bọn họ những bại hoại này đồng dạng! Tà Đế Tuyệt, vạn sự làm tuyệt, Tiên Đế Phong, lại không có gặp được đường sống trong cõi chết , làm so Đế Tuyệt cũng không khá hơn chút nào! Bọn họ đều là hắc ám, trẫm thì là trong bóng tối sáng tỏ ánh nắng!"

Hắn cười ha ha, nói: "Ngươi ta cha con một cái xưng hùng tại Tiên giới, một cái xưng hùng tại hạ giới, ta là sáng tỏ ánh nắng, ngươi cũng là sáng tỏ ánh nắng! Ngươi cứ việc buông tay đi làm, không cần lo lắng Đế Tuyệt, có bất kỳ vấn đề, ta thay ngươi đảm đương! Tất cả có ta thay ngươi khiêng!"

Tô Vân kinh ngạc không thôi.

Hắn nhận Tà Đế thi yêu làm nghĩa phụ chỉ là kế tạm thời, vạn bất đắc dĩ mà thôi, nhưng mà xem Đế Chiêu, vậy mà giống như là thật coi hắn là thành bản thân thái tử!

Cái này khiến trong lòng của hắn ngũ vị tạp trần.

Thi yêu Đế Chiêu hướng Đế Thúc nói: "Ngươi là Đế Thúc? Ta nghe nói Đế Tuyệt lột da đầu của ngươi, dùng xương sọ của ngươi luyện bảo. Loại chuyện này là ta cỗ thân thể này làm, nhưng không phải ta làm, ngươi muốn báo thù, chờ ta vắng mặt lúc, ngươi tìm hắn báo thù là được. Ngươi ta ở giữa, cũng không thù oán."

Đế Thúc trầm ngâm phút chốc, hắn linh lực mạnh mẽ, phát giác được cái này thi yêu nội tâm vậy mà rất thẳng thắn, không có nửa điểm âm u, chỉ có vô biên báo thù lửa giận.

Cái này cùng Tà Đế Tuyệt vậy mà hoàn toàn khác biệt!

Đế Thúc gật gật đầu, nói: "Ta ân oán rõ ràng, ngươi có thể yên tâm."

Thi yêu Đế Chiêu lộ ra tươi cười, hướng Tô Vân cười nói: "Ta sẽ không để cho ngươi tại ta cùng Đế Thúc ở giữa khó xử, ngươi bây giờ có thể yên tâm cùng hắn liên thủ."

Tô Vân xá dài nói: "Nghĩa phụ lòng dạ quảng đại, Đế Tuyệt, Đế Phong đều kém xa vậy."

Thi yêu Đế Chiêu cười ha ha, nói: "Ta vốn là ý định mang theo ngươi đi một chuyến Thái Cổ cấm khu, nhìn một chút nơi đó đều có cái gì tốt đồ vật, cho ngươi cả hai cái, miễn cho bủn xỉn. Chẳng qua Đế Tuyệt nói qua, nơi đó hung hiểm vô cùng, tự vệ cũng khó khăn. Cho nên liền không mang theo ngươi, các ngươi sớm chút trở lại."

Tô Vân đồng ý.

Thi yêu Đế Chiêu phất tay từ biệt, tung người đi xa, âm thanh xa xa truyền đến: "Tà Đế hỉ nộ vô thường, ngươi cùng hắn chung sống đến càng lâu liền càng là nguy hiểm, ta lo lắng ta trấn không được hắn, đi trước một bước. Chờ đi xa, cho dù hắn đoạt lại thân thể cũng không làm gì được ngươi!"

Tô Vân phất tay đưa tiễn, qua rất lâu mới rũ tay xuống.

Đế Thúc đi tới bên cạnh hắn, nói: "Người này là cái chân nhân, đối xử mọi người thành tâm thành ý, đáng tiếc là cái thi yêu."

Tô Vân im lặng.

Ứng Long Bạch Trạch từ Tử Phủ bên trong đi ra, gặp Tô Vân rầu rĩ không vui, ngay sau đó hỏi. Tô Vân nói: "Nghĩa phụ đấu không lại Đế Tuyệt, bởi vậy có chút lo lắng."

Ứng Long cùng Bạch Trạch kinh ngạc, liếc nhau, Bạch Trạch nói nhỏ: "Các chủ thật đem thi yêu Đế Chiêu trở thành phụ thân."

Ứng Long nói: "Hắn khi còn nhỏ, phụ mẫu đem hắn bán cho Khúc Tiến đám người, hắn lúc nhỏ, thiếu niên đều là một người vượt qua. Khúc Tiến đám người hóa thành quỷ thần sau đó, cũng không có một cái tận cùng phụ mẫu trách nhiệm, đối với hắn chiếu cố cũng là chăm sóc hắn không chết mà thôi. Hắn thiếu hụt một cái phụ thân."

Bạch Trạch trong lòng có cảm xúc, nói: "Bởi vậy chỉ cần ai đối tốt với hắn, hắn liền toàn tâm toàn ý đối đãi nhân gia."

Ứng Long gật đầu.

Bạch Trạch nói: "Ngươi cũng là dạng này người."

Ứng Long giật mình, trở nên trầm mặc, lạ thường không có phản bác hắn.

Thân thế của hắn cùng Tô Vân lúc nhỏ không sai biệt lắm.

Chỉ có thi yêu Đế Chiêu như vậy thuần túy chân thành người, mới có thể dễ dàng như thế làm cảm động Tô Vân, cũng có thể làm cảm động hắn!

—— —— cầu đặt mua, cầu nguyệt phiếu ~

Chương 572 : Ta phản kháng không được

Chương 573: Ta phản kháng không được

Bạch Trạch cẩn thận suy nghĩ một chút, thật giống Đế tâm cũng là một cái chân thành thuần túy người, bởi vậy Đế tâm mới có thể lưu tại Tô Vân bên người.

Tà Đế là cường đại như thế tà ác, trái tim của hắn cùng thi thể đản sinh ra nội tâm nhưng như thế chân thành thuần túy, để Bạch Trạch không khỏi có một loại rối loạn cảm giác.

"Hắc ám phía sau, chính là ánh sáng ư?" Bạch Trạch trong lòng yên lặng nói.

Tô Vân trầm giọng nói: "Chư vị, Thái Cổ cấm khu không phải chúng ta hiện tại có khả năng tới địa phương, Tiên Đế Phong khẳng định sẽ trở lại, chúng ta mau rời khỏi."

Mọi người sắc mặt nghiêm nghị, đã trải qua Thái Cổ cấm khu biến cố, Đế Thúc đã không thể mang theo bọn họ đi ra đi vào, tu vi của hắn hao hết sau đó, liền cần phải đến bọn họ tới đón lực, mới có thể đi ra mảnh này vạn đạo tĩnh mịch chỗ!

Nếu như không cách nào đi ra nơi này, bọn họ nhất định sẽ hóa thành tro tàn!

Oánh Oánh vội vàng nói: "Toà này Tử Phủ đây? Không thể mang đi ư?"

Tô Vân chần chừ một chút, lắc đầu nói: "Tử Phủ là vật có chủ, chúng ta nếu như mang đi mà nói, chỉ sợ sẽ cùng Tử Phủ chủ nhân có chỗ liên quan đến. Cùng một vị cao không thể

chạm người có chỗ liên quan đến, chưa chắc là một chuyện tốt."

Đối phương quá cao, quá mạnh, bất luận là thích là giận, hạ xuống đỉnh đầu bọn họ, đều không phải bọn họ có khả năng tiếp nhận, bởi vậy Tô Vân không có ý định mang theo Tử Phủ.

Đế Thúc nhắc nhở: "Tử Phủ bên trong Tiên Thiên Nhất Khí, có lẽ sẽ là chúng ta cuối cùng tiên khí nguồn gốc."

Tô Vân lắc đầu nói: "Trên đường còn có mặt khác chuông lớn, nơi đó hẳn là cũng có Tử Phủ, nếu như đến cần luyện hóa Tử Phủ bên trong Tiên Thiên Nhất Khí tình trạng, chúng ta đi kích hoạt nơi đó Tử Phủ!"

Đế Thúc yên lặng gật đầu, nói: "Tu vi của ta thực lực, chỉ đủ mang theo các ngươi chạy tới đệ tam Tiên giới."

Hắn thôi thúc pháp lực, mang theo Tô Vân đám người hướng về phía trước tiến đến.

Đột nhiên, Ứng Long nói nhỏ: "Tiểu lão đệ, nhìn đằng sau."

Tô Vân hướng về phía sau nhìn lại, không khỏi khẽ giật mình, chỉ thấy toà kia Tử Phủ vậy mà lẳng lặng trôi lơ lửng ở phía sau bọn họ, bất luận Đế Thúc đi có bao nhanh, cái kia Tử Phủ cũng có thể đuổi theo bọn họ!

Oánh Oánh ý tứ sâu xa nói: "Cao không thể chạm người nếu như muốn cùng ngươi có chỗ liên quan đến, ngươi cho dù làm sao từ chối, cũng từ chối không được."

Tô Vân nghiêm nghị.

Bạch Trạch nói: "Nhưng chung quy là chuyện tốt, không phải sao?"

Tô Vân yên lặng gật đầu.

Đế Thúc gắng sức đuổi theo, cuối cùng đi ra đệ nhất Tiên giới, bắt đầu vượt qua vắt ngang đệ nhất Tiên giới cùng đệ nhị Tiên giới ở giữa trường thành.

Ứng Long cùng Bạch Trạch ánh mắt lấp lóe, nhìn một màn này, chỉ cảm thấy có chút quen thuộc, bọn họ đã từng đi vào Tiên giới, đi luyện thành thần vị, từ Tiên giới trở về Thiên Thị Viên lúc, cũng cần vượt qua Bắc Miện trường thành.

Trước mắt một màn này, liền cùng bọn họ lúc trước từ Tiên giới đến Thiên Thị Viên một màn kia có chút giống nhau!

"Cừu trắng nhỏ, chúng ta bây giờ là từ đệ nhất Tiên giới chạy tới đệ nhị Tiên giới."

Ứng Long nói nhỏ: "Mà chúng ta ban đầu là từ Tiên giới đến Thiên Thị Viên, chẳng lẽ nói Thiên Thị Viên…"

Bạch Trạch chần chừ, nói: "Ta không dám suy đoán. Có điều, bảy mươi hai động thiên khoảng cách hoàn toàn hợp nhất, cũng không xa a?"

Ứng Long trong mắt lập loè tia sáng kỳ dị, lẩm bẩm nói: "Bảy mươi hai động thiên hoàn toàn hợp nhất ngày đó, ta nghĩ chúng ta có thể sẽ chứng kiến một cái lớn lao kỳ tích…"

Bạch Trạch thở dài, trong lòng yên lặng nói: "Có lẽ không phải kỳ tích, có lẽ là một hồi hạo kiếp. Nếu như thứ bảy Linh giới thật sự là thứ bảy Tiên giới, như vậy Tiên giới chính là thứ sáu Tiên giới, những tiên nhân này sẽ ngồi nhìn bản thân mục nát?"

Hắn có chút u buồn, nếu như những tiên nhân này giáng lâm đến thứ bảy Linh giới, khi đó, bọn họ nên làm cái gì mới có thể bảo vệ trên vùng đất này chúng sinh?

Ngay tại Tô Vân đám người leo lên vứt bỏ trường thành, chạy tới đệ nhị Tiên giới sau đó không bao lâu, đệ nhất Tiên giới mục nát không trung vỡ ra, một bàn tay cực kỳ lớn không

biết từ chỗ nào xuyên qua mà đến, giáng lâm đến cái này vạn đạo đều im lặng thế giới!

Bàn tay lớn kia mọc ra sáu cái ngón tay, hạ xuống thời điểm, vĩ đại lực lượng những nơi đi qua, vậy mà để cái này đại đạo hóa thành tro tàn thế giới mơ hồ có vạn đạo khôi phục dấu hiệu!

Cái bàn tay lớn này vươn hướng treo cao tại đệ nhất Tiên giới trên không chiếc kia chuông lớn, đi tới chuông lớn trên không, bấm đốt ngón tay nhẹ nhàng bắn ra.

"Đương —— "

Vang dội tiếng chuông truyền đến, vô số bị tro tàn bao phủ tinh cầu nhất thời dập tắt, bị chấn thành Hỗn Độn chi khí!

Toàn bộ chuông lớn phía ngoài tro tàn bay lả tả hạ xuống, chỉ còn lại có một cái từ Hỗn Độn chi khí tạo thành thân chuông!

Chiếc kia Hỗn Độn chuông phía ngoài, hiện ra Tiên Thiên Nhất Khí đủ loại phù văn, xoay quanh cái chuông này thể xoay tròn, một tầng lại một tầng lạc ấn tại trên thân chuông.

Chỉ thấy bàn tay lớn kia chụp lại thanh này Hỗn Độn chuông, từ trên bầu trời rút về, liền người mang theo chuông lớn cùng một chỗ biến mất!

Vừa mới bắt đầu khôi phục đệ nhất Tiên giới, không có bàn tay kia, liền lập tức vạn đạo tàn lụi, nơi này không gian cũng mất đi tất cả hoạt tính, bị bàn tay lớn kia xuyên thủng không trung cũng không cách nào khép lại, lưu lại một cái nhìn thấy mà giật mình không gian vết thương.

Cái không gian này vết thương bên dưới, một đạo kiếm quang bay tới, bỗng nhiên dừng lại, lại là một viên lớn như tinh cầu kiếm hoàn.

Kiếm hoàn xoay tròn, lại làm cho người nhìn không ra nó tại xoay tròn, đột nhiên, kiếm hoàn bay lên không, hướng không gian kia vết thương bên trong bay đi, ý đồ đi tới bàn tay to kia chỗ thế giới.

Nhưng vào lúc này, hư không bên trong truyền đến khuấy động tiếng chuông, cái kiếm hoàn kia như gặp phải trọng kích, loạng choà loạng choạng rơi xuống.

"Ầm!"

Kiếm hoàn đập vào đệ nhất Tiên giới dày nặng tro tàn bên trong, kích thích đầy trời tro tàn, sau một lúc lâu, tro tàn bỗng nhiên nhanh chóng hạ xuống, lại là Tiên Đế Phong lao vùn vụt tới, thò tay hư hư nhấn một cái, đem tro tàn ấn đến rơi xuống xuống.

Đế Phong vẫy tay, kiếm hoàn lần nữa bay lên.

Ánh mắt của hắn kỳ dị, nghi ngờ không thôi, ngước đầu nhìn lên đệ nhất Tiên giới rạn nứt không trung, lại không có nhìn thấy bất kỳ vật gì, bàn tay kia xuất xứ không gian đã mịt mờ không thể tìm ra tìm.

"Luyện chế loại này chuông lớn cũng không phải là trầm thi Hỗn Độn hải Hỗn Độn Đại Đế, mà là có một người khác."

Đế Phong lẩm bẩm nói: "Người này vậy mà có thể đem ta đế kiếm bức về, để đế kiếm ngã vào bụi bặm, thực lực của hắn, chỉ sợ so Tuyệt lão sư còn muốn mạnh một chút… Hắn sẽ là Đế Hốt ư?"

Đế kiếm kiếm hoàn xoay quanh hắn phi hành, phía ngoài đột nhiên lên rung động, giống như là vô số rậm rạp lưỡi kiếm đụng vào nhau, keng keng keng vang vọng, dường như rất là oan ức.

Đế Phong nhẹ nhàng xoa xoa kiếm hoàn, mỉm cười nói: "Ngươi không cần đau lòng. Ngươi sở dĩ sẽ bị đánh rớt, không

phải ngươi không mạnh, mà là ngươi quá mạnh. Ta dùng Vạn Hóa Phần Tiên lô tới tôi luyện ngươi, chính là muốn cho ngươi vượt qua Phần Tiên lô, vượt qua Tứ Cực đỉnh, một lần trở thành từ xưa đến nay đệ nhất chí bảo! Nếu không phải ngươi bị một kiện khác chí bảo cắt đứt, ngươi đã là đệ nhất."

Kiếm hoàn thân mật cọ xát bàn tay của hắn, tựa hồ là đang nũng nịu.

Đế Phong ngưng mắt hướng nguyên bản chuông lớn vị trí phương hướng nhìn lại, nơi đó đã hoàn toàn rỗng.

"Từ đệ nhất Tiên giới đến thứ bảy Tiên giới, đều có dạng này hình chuông tinh vân tinh hệ, nhìn tới loại này hình chuông tinh vân tinh hệ, là có người dùng để luyện bảo mà sáng tạo ra. Có điều, dùng vô tận năm tháng, để bảo vật hấp thu thiên địa nguyên khí cùng đại đạo tự mình hình thành, luyện bảo người lai lịch thật đáng sợ."

Đế Phong sắc mặt nghiêm nghị, hắn vốn cho rằng trở thành Tiên Đế sau đó, liền có thể chưởng khống tất cả, nhưng không ngờ trở thành Tiên Đế sau đó chẳng những không có như hắn suy nghĩ, ngược lại khắp nơi cản trở, để hắn không thi triển được, xê dịch không ra.

Mà cái vũ trụ này, cũng không phải giống như hắn tưởng tượng như vậy, đều là trẫm giang sơn. Trái lại, hắn đăng lâm đế vị sau đó, mới phát hiện cái vũ trụ này bí mật nhiều, hắn không cách nào tưởng tượng!

Tiếp xúc đến càng nhiều, hắn phát hiện che giấu bí mật càng nhiều!

"Mà hết thảy này bí mật, đều chỉ hướng Thái Cổ cấm khu!"

Đế Phong thu về ánh mắt, nhìn về phía đệ nhất Tiên giới phần cuối cái kia phiến vô biên vô tận Thần Thông hải cùng với cắt qua mặt biển cái kia khó tin Luân Hồi Hoàn.

“Đi qua Thần Thông hải, xuyên qua Luân Hồi Hoàn, cái kia đi qua đạo kia Vu Môn, hẳn là liền có thể thấy được cái vũ trụ này chân tướng đi?”

Đế Phong mang theo kiếm hoàn, đi về phía Thần Thông hải bay đi.

Năm ngày sau đó, Tô Vân đám người đã đi tới đệ nhị Tiên giới chuông lớn phía dưới, thiếu niên Đế Thúc linh lực tổn hại rất nhanh, tốc độ trong lúc vô tình chậm lại xuống.

Ở cái địa phương này, cho dù là hắn loại tồn tại này cũng không cách nào khôi phục tu vi.

“Chiếc chuông này bên trên, có hay không cũng có một tòa Tử Phủ?” Oánh Oánh ngồi tại Tô Vân trên bờ vai, hỏi.

Tô Vân ngẩng đầu quan sát thanh này bao phủ đệ nhị Tiên giới quái vật khổng lồ, suy tư nói: “Hẳn là có đi. Oánh Oánh ngươi có phát hiện hay không, đệ nhất Tiên giới Tử Phủ thật giống chỉ có một tòa?”

Oánh Oánh nguyên bản cũng không có đi nghĩ những thứ này, được hắn nhắc nhở lúc này mới tỉnh ngộ, thất thanh nói: “Đúng vậy a! Chỉ có một tòa Tử Phủ! Mà chân chính Tử Phủ là có hai tòa, hai bên trái phải, lẫn nhau là cái bóng! Đây là vì sao? Chúng ta không có tìm đến một tòa khác Tử Phủ nguyên nhân ư?”

Tô Vân lắc đầu, nói: “Không phải. Ta nghĩ đệ nhất Tiên giới Tử Phủ hẳn là chỉ có một tòa, bởi vì ta tìm kiếm đệ nhất Tử Phủ thời điểm, không phải tại đã hoàn toàn tĩnh mịch Chúc Long tinh hệ trong ánh mắt tìm đến, mà là tại mi tâm của nó.”

Oánh Oánh còn là không hiểu.

Tô Vân nói: “Đế Thúc đạo huynh, trước nghỉ một chút lại đi đường. Chúng ta đến nơi này Tử Phủ sau đó, lại đi cũng không muộn.”

Thiếu niên Đế Thúc cũng có chút không chịu nổi, ngay sau đó dừng bước lại.

Tô Vân trên cánh tay trái thanh đồng phù tiết càng lúc càng lớn, thẳng đem bọn hắn tất cả mọi người đưa vào phù tiết bên trong. Tô Vân đứng tại phù tiết lối vào chỗ, hướng chuông lớn phía trên bay đi, nói: "Ta nghĩ, lúc trước luyện Tử Phủ có thể không hợp Tử Phủ chủ nhân tâm ý, hắn một lần lại một lần thất bại, bởi vậy đột nhiên nghĩ đến lẫn nhau là chiếu rọi phương pháp tới. Xác minh điểm này rất đơn giản, chúng ta chỉ cần tại sau đó mấy cái trong tiên giới, tìm đến Tử Phủ, nhìn một chút là tại mi tâm vẫn là tại trong mắt."

Thanh đồng phù tiết bay tới bay lui, tìm kiếm toà kia Tử Phủ tung tích.

Qua rất lâu, thanh đồng phù tiết xuyên qua một mảnh mục nát tinh vân, tìm đến một tòa khác đã tro tàn chôn giấu Tử Phủ.

"Quả nhiên ở đây!"

Tô Vân cười nói: "Chúng ta ở chỗ này ở mấy ngày, chờ chúng ta chữa trị tốt nơi này Tử Phủ lạc ấn lại rời đi."

Đế Thúc kinh ngạc nói: "Ngươi muốn sửa lại toà này Tử Phủ, tiếp đó nhìn một chút toà này Tử Phủ có hay không đi theo ngươi?"

Tô Vân gật gật đầu.

Sau nửa tháng, toà kia Tử Phủ chậm rãi khôi phục, đột nhiên tử khí bộc phát, chọc tức xuyên qua trường không, cực kỳ kinh người!

Tử Phủ bên trong mọi người bị Tiên Thiên Nhất Khí lạc ấn thân thể, đều cảm thấy giống như là trở thành cái này đệ nhị Tử Phủ một phần!

Đế Thúc mang theo mọi người tiếp tục tiến lên, chạy tới đệ tam Tiên giới, lơ đãng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy hai tòa Tử Phủ yên tĩnh trôi lơ lửng ở phía sau hắn, đi theo bọn họ.

Đối đãi đi tới đệ tam Tiên giới chuông lớn bên cạnh, Đế Thúc tu vi đã tiêu hao sạch sẽ, mỏi mệt kinh khủng.

Tô Vân xin hắn nghỉ ngơi, lập tức tràn đầy phấn khởi thôi thúc thanh đồng phù tiết, đi chuông bên trên tìm kiếm một tòa khác Tử Phủ.

Đột nhiên, Đế Thúc bắt hắn lại cánh tay, uể oải nói: "Tô đạo hữu, chúng ta khoảng cách Thái Cổ cấm khu cửa vào quá xa, không cần lãng phí pháp lực, mau rời khỏi nơi này…"

"Yên tâm, yên tâm."

Tô Vân an ủi: "Những này Tử Phủ bên trong còn có Tiên Thiên Nhất Khí, luyện hóa về sau có thể bổ sung một phần pháp lực. Tử Phủ càng nhiều, chúng ta liền càng là có nắm chắc rời đi."

Đế Thúc tiêu hao quá độ, ngơ ngơ ngác ngác nói: "Ngươi lúc trước không muốn cùng Tử Phủ chủ nhân có chỗ liên quan đến, vì sao còn muốn trêu chọc càng nhiều Tử Phủ?"

Tô Vân nói: "Hắn cho, ta phản kháng không được, dứt khoát liền nhiều muốn một chút."

Đế Thúc không có gì để nói.

Lại qua thời gian nửa tháng, đầu to thiếu niên đứng tại thanh đồng phù tiết bên trong, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy ba tòa Tử Phủ đi theo đám bọn hắn phía sau, không rời không bỏ.

Lại qua hơn tháng thời gian, thanh đồng phù tiết phía sau nổi lơ lửng bốn tòa Tử Phủ.

Lại qua hơn tháng thời gian, Đế Thúc nhìn thấy phù tiết phía sau nổi lơ lửng năm tòa Tử Phủ.

Hắn đã hoàn toàn nói không ra lời, nhưng mà Bạch Trạch, Ứng Long cùng Oánh Oánh nhưng càng ngày càng tinh thần, mấy tên này nguyên bản đã bắt đầu tro tàn hóa, nhưng mà nhận được năm tòa Tử Phủ thoải mái, chẳng những không có hóa thành tro tàn, ngược lại pháp lực cũng càng ngày càng mạnh.

Bọn họ từng cái tu vi tiến bộ dũng mãnh, phảng phất nơi này không phải vạn đạo khô chết cấm địa, mà là vô thượng phúc địa đồng dạng.

Đế Thúc có chút ngất đi xu thế, miễn cưỡng mở mắt ra, lại thấy Tô Vân so Oánh Oánh Bạch Trạch đám người còn muốn tinh thần, thân thể nội tâm đều tản ra không chỗ phát tiết dồi dào tinh lực!

Chương 573 : Mi tâm mắt dọc (đại chương)

Chương 574: Mi tâm mắt dọc (đại chương)

Lại qua mấy ngày, thanh đồng phù tiết cuối cùng đi tới Thái Cổ cấm khu lối vào. Tô Vân thì thu hồi thanh đồng phù tiết, mọi người đi bộ hướng đi cấm khu cửa.

Thái Cổ cấm khu hiển nhiên không chỉ một cửa vào, Tiên Đế Phong cùng Tà Đế Tuyệt hẳn là đều nắm giữ một cái cửa vào, bất quá bọn hắn lối vào ở nơi nào, liền không phải Tô Vân đám người có khả năng biết.

Đế Thúc nhìn thấy cửa vào, cuối cùng yên lòng, buồn ngủ.

Đoàn người này thực lực của hắn mạnh nhất, mạnh hơn Tô Vân, Ứng Long đám người gấp trăm ngàn lần không chỉ, hắn đi cũng không phải Tô Vân, Ứng Long dạng này tu luyện con đường. Nhưng mà từ Thái Cổ cấm khu đi ra, hắn ngược lại suy yếu nhất, ngược lại là Tô Vân, Oánh Oánh đám người, một cái so một cái tinh thần.

Đợi đi tới cửa vào cửa lúc trước, hắn hầu như không khống chế được, suýt nữa hiện ra chân thân!

Cuối cùng đi ra toà kia cửa, đặt chân lôi trì Lịch Dương phủ, hắn mới bỗng nhiên tinh thần chấn động, ngay sau đó bay người lên, lao ra Lịch Dương phủ, lao ra lôi trì, đi tới lôi trì trên không, mặc sức hấp thu thiên địa nguyên khí!

Chẳng qua lôi trì chính là chúng sinh kiếp vận, ở đây hấp thu thiên địa nguyên khí cực kỳ hung hiểm, hơi không cẩn thận liền sẽ nhiễm phải đến chúng sinh kiếp vận, bị liên quan

đến trong đó, Đế Thúc thoáng khôi phục một chút khí lực, lập tức trốn xa mà đi, lao ra Lôi Trì động thiên, đi tới Chung sơn Chúc Long tinh hệ tinh không bên trong.

Hắn hiện ra chân thân, Lôi Trì động thiên bên ngoài nhất thời xuất hiện một cái to lớn vô song đại não, so lôi trì còn quảng đại hơn, từng khỏa to lớn con mắt có thần kinh bụi cùng cái này đại não liên kết.

Hắn chính là thiếu niên Đế Thúc bản thể, Đế Thúc chi não.

Đế Thúc chi não điên cuồng hấp thu Chung sơn Chúc Long tinh hệ tinh lực, thực lực tu vi tại từ từ khôi phục.

Tế đàn bên trên, Tô Vân đám người đi ra cửa hộ, từng tòa Tử Phủ đi theo đám bọn hắn bay ra toà kia tảng đá cửa.

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, lại vòng trở lại, thò đầu hướng trong cửa liếc mắt nhìn.

Cái này thò đầu vừa nhìn, không thể coi thường, chỉ thấy một cái đầy trời bàn tay lớn từ một cái thế giới khác dò tới, chụp vào treo cao tại đệ ngũ Tiên giới trung ương chuông lớn!

Chiếc chuông lớn kia đã hóa thành Hỗn Độn hình thái, Tử Phủ phù văn lạc ấn tại trên vách chuông, tráng lệ vô cùng.

Cái kia mọc ra sáu cái đầu ngón tay bàn tay lớn nắm lấy thanh này chuông lớn, lùi về không trung.

Tô Vân lấy làm kinh hãi, ngơ ngác nhìn rách nát không chịu nổi không trung, bàn tay lớn kia rụt về lại thời điểm, hắn mơ hồ thấy được một cái thế giới khác một góc!

Đó là một mảnh hồng hoang thế giới, tráng lệ tráng lệ, tinh thần dày đặc, tại Hỗn Độn hỏa diễm bên trong phun trào!

Hắn còn chứng kiến một người quần áo lam lũ cự nhân, đứng tại Hỗn Độn hỏa diễm bên trong!

Vội vàng ở giữa, hắn chỉ thấy người kia bóng lưng!

Bên cạnh người kia, còn mang theo mấy cái Hỗn Độn chuông!

Ứng Long cũng ló đầu vào, hiếu kỳ nói: "Tiểu lão đệ, ngươi đang nhìn cái gì?"

Hắn quan sát xung quanh, chẳng qua cái kia cự thủ nắm lấy Hỗn Độn chuông sớm đã biến mất, hắn cũng không thấy cái gì.

"Không có gì. Ta có thể bị hoa mắt…"

Tô Vân đè xuống trong lòng rung động, sau một lúc lâu, mới nói: "Thái Cổ cấm khu cực kỳ hung hiểm, bên trong có thật nhiều chúng ta không thể hiểu đồ vật. Chúng ta trước đem nơi này phong ấn, đợi có đủ thực lực lại đến thăm dò nơi đây."

Ứng Long cùng Bạch Trạch gật đầu, chuyến này tầm mắt của bọn hắn mở ra, mang cho tâm linh rung động thật lớn, cũng biết Thái Cổ cấm khu chỉ sợ chỉ có Tiên Quân thậm chí Tiên Đế cấp bậc kia tồn tại mới có thể đặt chân!

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, lại quay đầu nhìn nhìn tảng đá cửa, lúc này mới xoay người đi ra ngoài.

Bạch Trạch gọi đến mấy cái Bạch Trạch thị tộc người, liên thủ đem tảng đá cửa vị trí gian phòng phong ấn.

Oánh Oánh đột nhiên nói: "Sĩ tử, Thái Cổ cấm khu cửa, Tiên Đế có một tòa, Tà Đế có một tòa, Thiên hậu đều chưa từng nắm giữ, như vậy Lịch Dương phủ chủ nhân, cựu thần Ôn Kiều, hắn là như thế nào nhận được một cánh cửa?"

Tô Vân đang muốn đi tới Thuần Dương lôi trì, nghe vậy không khỏi ngơ ngẩn, dừng bước lại.

Đúng vậy a, Ôn Kiều vì sao nắm giữ Thái Cổ cấm khu cửa?

“Lấy ta ý kiến, Ôn Kiều cũng không phải là toà này tảng đá cửa chủ nhân. Hắn hẳn là cùng cái kia hai cái canh gác tảng đá cửa Thần Ma đồng dạng, cũng là người giữ cửa.”

Tô Vân suy tư nói: “Đế đình bên trong cũng có một tôn ngàn tay cựu thần, trấn thủ đi tới Hậu đình cầu nối. Có thể thấy được, cựu thần cũng không được Tiên giới coi trọng, bằng không liền không phải trông cầu người. Ôn Kiều cũng là cựu thần, liền lôi trì đều không bảo đảm, hắn cũng không có khả năng nhận được Tiên Đế cùng Tà Đế trọng dụng. Như vậy hắn trấn thủ nơi đây, liền không phải phụng Tiên Đế hoặc Tà Đế lệnh. Có thể ra lệnh cho hắn, chỉ sợ chỉ có Đế Thúc…”

“Còn có Đế Hốt!” Oánh Oánh nhắc nhở.

Tô Vân suy nghĩ xuất thần, lại lắc đầu, nói: “Tại Lịch Dương phủ bích hoạ bên trong, Ôn Kiều cũng không vẽ qua bao nhiêu liên quan tới Đế Hốt hình ảnh. Nếu như là phụng Đế Hốt lệnh, Đế Hốt hẳn là xuất hiện rất nhiều lần.”

Oánh Oánh khổ sở suy nghĩ, với tư cách cùng Đế Thúc nổi danh tồn tại, Đế Hốt ngược lại rất ít xuất hiện, cái này xác thực cực kỳ khả nghi.

Như vậy, Đế Hốt vì sao đột nhiên từ Ôn Kiều bích hoạ bên trong biến mất?

Hắn đi chỗ nào?

Tô Vân đột nhiên nghĩ đến bản thân vừa rồi vội vàng nhìn thấy cự nhân, thầm nghĩ: “Hắn chẳng lẽ chính là Đế Hốt? Rất không có khả năng… Người kia, hẳn là Tử Phủ chủ nhân. Đế Hốt không thể nào là Tử Phủ chủ nhân…”

Oánh Oánh phỏng đoán nói: “Chẳng lẽ, trước kia thống trị cái kia năm cái diệt vong Tiên giới Đế, chính là Đế Hốt?”

“Không cần tuỳ tiện suy đoán.”

Tô Vân đem trong đầu rối loạn suy nghĩ đuổi đi ra, hướng Thuần Dương lôi trì đi tới, cười nói: "Chúng ta trước về Đế đình lại nói! Ôn Kiều lưu lại phù văn, đã đủ chúng ta nhức đầu!"

Oánh Oánh vội vàng vỗ cánh giấy đuổi theo hắn, rơi vào trên đầu vai của hắn.

Hai người tới Thuần Dương lôi trì, Thông Thiên các đã ở đây nghiên cứu hơn tám tháng, sửa sang lại ra như núi tư liệu, đem Thuần Dương lôi trì trên vách ao phù văn giải ra hơn phân nửa.

Oánh Oánh cùng Thông Thiên các sách quái bọn họ giao lưu một phen, sau một lúc lâu trở về Tô Vân bên người, nói: "Sĩ tử, tốt, chúng ta có thể đi."

Cái này trong khoảng thời gian ngắn, nàng đã từ những cái kia Thông Thiên các sách quái nhỏ bọn họ nhận được trong khoảng thời gian này Thông Thiên các các cao thủ nghiên cứu ra tư liệu.

Sách quái, vốn là chính là phụ trách ghi chép, sách quái cùng sách quái ở giữa truyền lại tin tức nhanh chóng vô cùng.

Tô Vân tế lên thanh đồng phù tiết, phù tiết chạy khỏi Lịch Dương phủ, ra lôi quang lăn tăn lôi trì, lại không có lập tức bay khỏi Lôi Trì động thiên, mà là đi tới bờ biển mấy gian phòng xá trước dừng lại.

Tô Vân vuốt vuốt một đứa bé con mới chơi trống lúc lắc, lưu luyến nhìn một vòng, lúc này mới ngồi thanh đồng phù tiết.

Mà tại phù tiết phía sau, năm tòa Tử Phủ như trước gào thét mà đi, đi theo sát nút hắn.

Lần này Tô Vân còn không có trở lại Đế đình, mà là chạy tới Chúc Long mắt trái, đi gặp một tòa khác Chúc Long trong

mắt Tử Phủ.

Tô Vân đứng tại thanh đồng phù tiết phía trước, dương dương đắc ý, mang theo năm tòa Tử Phủ từ Chúc Long trước mắt lướt qua, Oánh Oánh đứng tại hắn đầu vai, cũng là dương dương đắc ý.

Một người một sách quái mang theo năm tòa Tử Phủ diễu võ giương oai bay qua, tiếp đó lại bay về phía mắt phải.

Mới vừa tới đến Chúc Long tinh vân mắt phải lúc, đột nhiên cái kia Chúc Long mi mắt hơi hơi mở ra, một đạo tử quang ầm đến, đem cái kia năm tòa Tử Phủ đánh cho liểng xiểng.

Tô Vân cùng Oánh Oánh lấy làm kinh hãi, lập tức thành thật lên, không dám làm càn, ngoan ngoãn mang theo năm tòa Tử Phủ đi đường.

Một đạo lại một đạo tử khí từ Chúc Long trong đôi mắt bắn ra, đánh thanh đồng phù tiết, Tô Vân cùng Oánh Oánh giận mà không dám nói gì.

Đột nhiên, lại có một đạo tử khí hóa thành màu tím lôi đình, một tiếng ầm vang đánh xuống, tử lôi móc lấy chỗ cong chém vào phù tiết bên trong, chính giữa Tô Vân mi tâm.

Tô Vân bị đánh đến mắt nổi đom đóm, ra hiệu Oánh Oánh không nên phản kháng.

Trước sau hơn mười đạo tử sét đánh đến, dù hắn luyện hóa năm tòa Tử Phủ, tu vi tăng mạnh, cũng bị bổ đến có chút không chịu nổi.

Cũng may cái này một đợt thiên kiếp sau đó, dường như thương thiên tiêu tan lửa giận, không có cái mới thiên kiếp giáng lâm, Tô Vân thở phào nhẹ nhõm.

Oánh Oánh cả kinh kêu lên: "Sĩ tử, ngươi mi tâm cái kia trong vết thương thật giống muốn mọc ra thứ gì!"

Nàng nằm ở Tô Vân trên mặt, sắc mặt nghiêm túc, nâng mặt của hắn lật tới lật lui nhìn.

Tô Vân mi tâm có một đạo tử lôi thiêu đốt lưu lại lôi đình văn, lần này thiên kiếp dường như muốn bổ sung hắn mấy tháng này ghi nợ trướng, một mạch bổ vài chục lần, bổ đến Tô Vân mi tâm phồng, không biết mi tâm bên trong cất giấu bao nhiêu tử lôi năng lượng.

Đột nhiên, Oánh Oánh dựng thẳng lên một đầu ngón tay liền hướng hắn mi tâm lôi đình văn đâm xuống, Tô Vân kinh hô một tiếng, vội vàng nhắm mắt lại, chỉ thấy hắn hai mắt nhắm nghiền, mi tâm lôi đình văn cũng theo đó khép lại!

Oánh Oánh ngẩn ngơ, kinh ngạc nói: "Sĩ tử, ngươi mi tâm mọc ra chính là một con mắt! Nó đã có thể nhìn thấy ta đầu ngón tay!"

Tô Vân mở mắt ra, mi tâm lôi đình văn cũng theo đó mở ra, hiển hiện ra.

Tô Vân lần nữa nhắm mắt lại, cái kia lôi đình văn cũng theo đó khép lại.

Tô Vân lần nữa mở mắt, thử nghiệm khống chế cái kia lôi đình văn, lại thấy hắn lần nữa hai mắt nhắm lại lúc, lôi đình văn cũng không đi theo khép lại.

Oánh Oánh ở trước mặt hắn giơ lên hai ngón tay, nói: "Đây là mấy? Có thể thấy được ư?"

Tô Vân cứ việc hai mắt nhắm lại, nhưng mơ mơ hồ hồ có thể nhìn thấy một đoàn bóng ma, lắc đầu nói: "Không nhìn thấy."

Oánh Oánh có chút thất vọng, nói: “Con mắt này hơn phân nửa không có trưởng thành, ngươi cần phải đến nhiều hơn tội nghiệp, nhiều gặp phải mấy lần sét đánh, nói không chừng con mắt liền có thể mọc ra.”

Tô Vân không từ cái rùng mình, tử lôi uy lực một lần so một lần mạnh, nhiều tới mấy lần, lôi đình văn con mắt còn chưa trưởng thành, hắn liền trước thành đạo!

Đợi đi tới Đế đình, Tô Vân hạ xuống Tiên Vân cư, cái kia năm tòa Tử Phủ cũng thẳng đáp xuống Tiên Vân cư bốn phía.

Cùng so sánh, năm tòa Tử Phủ cực kỳ to tráng lệ, so Tiên Vân cư muốn ngăn nắp không biết bao nhiêu.

Tô Vân thấy những này Tử Phủ rơi xuống đất, không khỏi thở phào nhẹ nhõm, thầm nghĩ: “Rơi xuống đất liền tốt.”

Sau đó mấy tháng, Tô Vân hiếm thấy rảnh rỗi, cùng Oánh Oánh cùng nhau nghiên cứu Ôn Kiều lưu lại cựu thần phù văn, cựu thần phù văn là thoát thai tự Hỗn Độn phù văn, thuộc về đối Hỗn Độn phù văn giải thích.

Tô Vân cùng Oánh Oánh mục đích, chính là ý đồ đi qua học tập cựu thần phù văn tới nghịch suy Hỗn Độn phù văn ý nghĩa.

Mấy tháng này bọn họ có đại thu hoạch, đã bắt đầu thử nghiệm dùng cựu thần phù văn tới giải thanh đồng phù tiết bên trên Hỗn Độn phù văn. Chỉ là Hỗn Độn phù văn quả thực phức tạp thâm ảo, mở ra một cái Hỗn Độn phù văn ý nghĩa đều cực kỳ khó khăn, chớ nói chi là đem phù tiết bên trên phù văn toàn bộ giải ra.

“Ta cần nhiều hơn nữa cựu thần phù văn!”

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, trong lòng thất vọng vô cùng: “Vì sao không có cựu thần đến đây đầu nhập vào ta? Bọn họ chẳng lẽ không biết, ta là Hỗn Độn Đại Đế sứ giả ư?”

Những ngày này, Nguyên Sóc, Thiên Phủ các vùng cũng thường có cố nhân đến đây đi lại, thăm hỏi Tô Vân, Tô Vân cùng Oánh Oánh có đôi khi cũng đi tới Thiên hậu nương nương trong cung ăn uống miễn phí, liên hệ tình cảm.

Có đôi khi Hồng La cô nương, Trì Tiểu Dao hoặc là Ngư Thanh La cũng sẽ chạy tới, lôi kéo Tô Vân đi núi chơi chơi nước.

Nhắc tới cũng kỳ, những ngày này Tô Vân trải qua tự do tự tại, cái kia năm tòa Tử Phủ nhưng lại không đi theo hắn, phảng phất thật tại Đế đình mọc rễ.“Cũng không phải là năm phủ mọc rễ, mà là Tô Thánh Hoàng đạo tâm của ngươi mọc rễ.” Đế tâm nói trúng tim đen, chỉ điểm hắn đạo, “Cái này năm phủ là ngươi bảo vật, có khả năng chiếu rọi đạo tâm của ngươi. Ngươi không có cảm giác an toàn lúc, năm phủ sẽ cùng theo ngươi, trái tim của ngươi cắm rễ về sau, năm phủ liền cũng cắm rễ ở đây.”

Giải thích của hắn sáng tạo cái mới, Tô Vân cười nói: “Đế tâm vì sao hiểu rõ nhiều như vậy?”

Đế tâm nói: “Ta là thần, đương nhiên biết rất nhiều. Hơn nữa, ta gần nhất cũng tại tu hành, Ngư Thanh La Ngư động chủ cho phép ta đi tới Hỏa Vân động, ta xem không ít Nguyên Sóc Thánh Nhân học vấn, có chút thu hoạch. Tâm cảnh của ta khoảng cách Thánh Nhân tâm cảnh đã không xa.”

Tô Vân sắc mặt hôi bại, chửi toét miệng đi ra.

Hôm nay, thiếu niên Đế Thúc cuối cùng tu vi phục hồi, từ tinh không bên trong trở về, nói: “Tô đạo hữu, chúng ta nên đi tới Minh đô tầng thứ mười tám.”

Tô Vân trong lòng nghiêm nghị, đứng lên nói: “Bạch Trạch còn tại lôi trì, chúng ta trước đi tìm hắn.”

Thiếu niên Đế Thúc gật đầu.

Hai người ngồi thanh đồng phù tiết chạy tới Lôi Trì động thiên, Tô Vân lên đường, chỉ thấy cái kia năm tòa Tử Phủ cũng đi theo vụt lên từ mặt đất, tùy hắn mà đi!

Đế Thúc thấy thế, nói: "Ngươi cái này năm phủ thế quá lớn, nếu là bị kẻ địch phát hiện, nhất định cho là ngươi bản lĩnh còn cao hơn ta, liền tới giết ngươi. Không ngờ ngươi đụng một cái liền chết. Ta cho ngươi vẽ cái vòng vòng."

Hai tay của hắn ngón trỏ nhẹ nhàng vạch một cái, vẽ lên một vòng tròn, đem cái kia năm tòa Tử Phủ chụp vào vòng tròn bên trong.

Đế Thúc đem vòng tròn đứng lại Tô Vân sau đầu, năm phủ trôi lơ lửng ở vòng tròn phía trong, tử khí mờ mịt, trông rất đẹp mắt.

Oánh Oánh thấy thế, ghen ghét vô cùng.

Đế Thúc ngay sau đó cũng cho nàng vẽ lên một cái, nói: "Ta bóp một ngôi sao cho ngươi." Dứt lời, liền từ Chúc Long tinh hệ bên trong bóp tiếp theo vầng mặt trời, luyện thành hạt châu, đặt ở vòng tròn trung ương.

Oánh Oánh vui mừng khôn xiết.

Bọn họ đi tới Lôi Trì động thiên, tìm đến Bạch Trạch, thiếu niên Đế Thúc nói: "Lần này mở ra Minh đô tầng thứ mười tám, Bạch đạo hữu cần phải đến cẩn thận, sẽ có Minh đô Ma Thần giết ngươi, bởi vậy Bạch đạo hữu cần phải đến cùng chúng ta cùng một chỗ đi vào Minh đô, để ta tới bảo vệ, Ma Thần không cách nào gần thân thể của ngươi." Bạch Trạch sắc mặt nghiêm nghị, gọi đến Bạch Trạch thị một vị trưởng lão, nói: "Ta nếu là không thể trở về, Mộc trưởng lão liền tiếp nhận tộc trưởng Thần Vương!"

Vị kia Bạch Mộc trưởng lão mừng rỡ như điên, vội vàng đồng ý.

Bạch Trạch không khỏi có chút hối hận, nhưng hắn cũng không lo được rất nhiều, thôi thúc thần thông, đả thông Minh đô.

Chỉ thấy lôi trì bên dưới, từng tầng từng tầng Minh đô vỡ ra!

Tô Vân thôi thúc thanh đồng phù tiết, mang theo bọn họ xèo một tiếng bay vào Minh đô!

Liền tại bọn hắn rời đi về sau không bao lâu, lôi trì đột nhiên kịch liệt rung chuyển, một tôn nham thạch cự nhân đi vào Lịch Dương phủ, Bạch Mộc trưởng lão vội vàng nghênh đón, chỉ thấy cái kia nham thạch cự nhân nguy nga vô cùng, hai vai đầu vai đều có một ngọn núi lửa, đang tại dâng trào núi lửa!

Người khổng lồ kia mở miệng, ồm ồm nói: "Ta chính là Ôn Kiều, nơi đây là động phủ của ta. Ta này đến, là tới gặp Đại Đế sứ giả!"

Bạch Mộc trưởng lão sợ hết hồn, nơm nớp lo sợ, cả gan, cao giọng hỏi: "Ôn Kiều tiền bối, ngươi muốn gặp vị đại đế nào sứ giả?"

Cái kia cựu thần kinh ngạc, cười nói: "Còn có thể có vị nào? Đương nhiên là Hỗn Độn Đại Đế sứ giả!"

—— —— Tiểu Dao gối ôm xung quanh đã chế tác được, tham gia nguyệt phiếu hoạt động bạn đọc có thể thắng được gối ôm, Tô Vân, Thủy Kính, Hoa Hồ, Tiểu Dao, bốn tuyển một. Ừm, Tiểu Dao gối ôm sẽ đơn độc lấy ra hai cái, tại Weibo rút thưởng. Mọi người trước chú ý một nhóm, Weibo tại nhổ Tô Vân gối ôm, trước tham dự một chút đi.

Còn có còn có, số 28 cũng chính là ngày mai, chính là gấp đôi nguyệt phiếu, những cái kia nói đem nguyệt phiếu lưu tại gấp đôi bạn đọc, Trạch Trư đang chờ các ngươi đây!

Chương 574 : Minh đô Thánh Vương (gấp đôi cầu phiếu!)

Chương 575: Minh đô Thánh Vương (gấp đôi cầu phiếu!)

Minh đô.

Ngay tại Bạch Trạch mở ra Minh đô thời điểm, từng đạo vết rách xuất hiện tại Minh đô trên bầu trời. Đối với loại hiện tượng này, Minh đô Ma Thần bọn họ đã không xa lạ gì.

Bọn họ đã sớm biết trên đời này có chút kỳ quái giống loài, yêu mến hướng Minh đô bên trong ném một chút cổ quái kỳ lạ Thần Ma hoặc là cái gì khác đồ vật.

Bọn họ có đôi khi sẽ ở Minh đô mở ra lúc, nhìn thấy vết nứt một chỗ khác là một tấm bị Minh đô ma quang tỏa ra hơi có vẻ hơi nghiêm túc có lành lạnh dê mặt, chỉ là cùng mặt khác dê khác biệt chính là, những này dê thường thường là độc giác.

Muốn mở ra Minh đô cũng không dễ dàng.

Bình thường con đường, đều là Tiên giới có lệnh, mệnh lệnh đi qua tế đàn phương thức truyền đạt đến Minh đô, Minh đô Đại Đế tiếp chỉ sau đó, từ bên trong mở ra Minh đô, nghênh đón Tiên sứ cùng tội phạm.

Dọc theo con đường này, sẽ trải qua nặng nề nghiệm chứng, nghiệm minh chính bản thân sau mới có thể đi vào tầng tiếp theo Minh đô, đợi đi tới tầng mười bảy Minh đô, chỉ sợ đã qua mấy năm lâu, có thể thấy được Minh đô nghiêm ngặt.

Nếu như có việc gấp chuyện quan trọng, liền đơn giản một chút, nhưng từ Tiên giới đến Minh đô thứ mười bảy tầng, một bộ quá trình đi xuống cũng cần mấy tháng thời gian.

Ví dụ như Tà Đế nội tâm thoát khốn chuyện này, cứ việc can hệ trọng đại, Minh đô báo lên tiên đình, tiên đình phái người xuống kiểm tra, nhưng cũng là dùng hai ba tháng mới đi đến Minh đô.

Còn càng thêm quan trọng hơn Đế Thúc chi não chạy trốn sự kiện, cũng tốn thời gian rất lâu, buộc Tiên Đế Phong không thể không tự thân xuất mã, đi vào trấn áp Đế Thúc chi não, thế cho nên bỏ qua thời cơ tốt nhất, bị Đế Thúc chi não chạy trốn.

Ai có thể nghĩ tới, trên đời này lại có như vậy một đám Bạch Trạch, lại không biết tính sao liền nắm giữ một loại kỳ lạ thần thông, vậy mà có thể thoáng cái đem Minh đô mười tám tầng tất cả mở ra!

Bọn họ để Minh đô cái này vô cùng phong bế vô cùng vô cùng thần bí địa phương âm u, thành bọn họ ném phế khí vật nơi, những cái kia đắc tội bọn họ hoặc là bọn họ đánh không lại "Bạn tốt", đều bị hắn bọn họ ném xuống.

Đồng thời, chính là những này kỳ quái thoạt nhìn người hiền lành Bạch Trạch đưa tới Tà Đế nội tâm thoát, Đế Thúc chi não chạy trốn các loại để Minh đô Ma Thần phát điên sự kiện!

Bất quá, Minh đô Ma Thần còn là phát hiện Bạch Trạch bọn họ mở ra Minh đô lúc dấu hiệu, nói thí dụ như, Minh đô hỏa diễm đều là ma hỏa, khá là u ám, ở trên trời xuất hiện vết nứt thời điểm, sẽ có ánh sáng sáng tỏ từ trên bầu trời chiếu xuống, rất là nổi bật.

Chỉ cần nhìn thấy ánh sáng sáng tỏ, liền có thể phát hiện Bạch Trạch đang mở ra Minh đô. Nhưng mà, đây chỉ là nhằm

vào Minh đô tầng thứ nhất Ma Thần mà nói, đối với tầng thứ hai cùng với sau đó mười mấy tầng Minh đô Ma Thần mà nói, đầu này quy luật cũng không tồn tại. Bởi vì thế giới hiện thực ánh sáng căn bản không có khả năng tìm tới mặt khác mấy tầng!

Đối với cái này mấy tầng Ma Thần mà nói, quan sát có hay không có Bạch Trạch mở ra Minh đô, liền cần phải đến cẩn thận quan sát không trung, khi bầu trời bên trong đột nhiên có u ám không rõ phù văn lóe lên, kết thành từng cái kỳ lạ trận thế lúc, hơn phân nửa chính là Bạch Trạch tại thi pháp, mở ra Minh đô.

Đương nhiên, Minh đô không trung thực sự quá lớn, quan sát không trung cần rất nhiều nhân thủ.

Một ngày này, tầng thứ nhất Minh đô Ma Thần đang tại quan sát đánh giá không trung, chỉ thấy không trung bị ma hỏa chiếu rọi đến đỏ tươi. Trên bầu trời đâu đâu cũng có hỏa diễm tro tàn đang bay múa. Nhưng vào lúc này, đột nhiên một đạo hào quang sáng tỏ chiếu xuyên xuống tới!

Đó là đến từ thế giới hiện thực ánh sáng!

Từng tôn Minh đô Ma Thần ngửa mặt lên trời gào thét, đón đạo ánh sáng kia đánh tới!

Bọn họ chính là Thái Cổ thời đại cựu thần, ngày xưa vũ trụ người thống trị, là Hỗn Độn Đại Đế bước ra Hỗn Độn hải lúc, trên người rụng giọt nước, thực lực vốn có mạnh mẽ vô biên!

Nếu không phải Tiên đạo hệ thống xác lập, bọn họ còn đem thống trị vũ trụ càn khôn không biết bao nhiêu vạn năm.

“Ầm!”

Minh đô tầng thứ nhất truyền đến trời long đất lở tiếng vang, một tôn càng thêm vĩ đại Thần Chỉ từ hỏa diễm tràn ngập trong hải dương từ từ bay lên, phát ra long trời lở đất

gầm thét, gào to để Minh đô không gian không ngừng chấn động, sụp đổ, bàn tay lớn đón đột phá từng tôn Minh đô Ma Thần phong tỏa thanh đồng phù tiết bắt tới!

Chỉ thấy tôn này từ biển lửa trong biển rộng đứng lên cổ xưa Ma Thần, toàn thân hiện ra kỳ dị ánh kim loại, khắp cả người lạc ấn lấy kỳ dị cựu thần phù văn, đó là Hỗn Độn phù văn giải, đại biểu cho hắn đối Hỗn Độn hiểu.

Tôn này Ma Thần chính là Minh đô tầng thứ nhất Thánh Vương, gọi là Trùng Lâu, sở dĩ là cái tên này, là bởi vì tôn này Minh đô Thánh Vương đỉnh đầu sinh trưởng một tòa kim loại lục giác cao ốc, tổng cộng mười hai tầng!

Cái này mười hai tầng lâu chính là hắn thân thể kết thành pháp bảo, uy lực vô tận!

Kèm theo hắn gầm lên giận dữ, cái kia mười hai tầng lâu nhất thời tầng tầng sáng lên, trong lầu đốt lên Hỗn Độn lửa, hỏa diễm rừng rực!

Đế Thúc đứng tại thanh đồng phù tiết lối vào chỗ, Tô Vân khống chế phù tiết nhanh chóng đi xuyên, tránh đi từng tôn Minh đô Ma Thần vây giết, những cái kia Minh đô Ma Thần vĩ đại vô cùng, nếu như xuất hiện tại Nguyên Sóc, chỉ sợ một chân liền có thể vượt qua Đông hải, đi tới Tây Thổ!

Khổng lồ như thế Ma Thần, từ bốn phương tám hướng đánh tới, gân thân thể dữ tợn, thật là vô cùng kinh khủng!

Cũng may thanh đồng phù tiết tốc độ thiên hạ vô song, qua lại từng tôn Minh đô Ma Thần bên người, bọn họ căn bản không kịp công hướng Tô Vân đám người, phù tiết cũng đã đem bọn hắn bỏ xa!

Thanh đồng phù tiết là lần theo Bạch Trạch thần thông mà đi.

Bạch Trạch lưu đày thần thông, là đem Minh đô một tầng lại một tầng thế giới xé ra, tầng thứ nhất quang mang hình chiếu đến tầng thứ nhất trên mặt đất, để đại địa vỡ ra, đồng thời, quang mang này sẽ hình chiếu đến tầng thứ hai thiên mạc bên trên.

Bởi vậy tầng thứ hai Ma Thần liền sẽ phát hiện thiên mạc bên trên xuất hiện kỳ quái phù văn lạc ấn.

Tô Vân thôi thúc phù tiết, chính là lần theo đạo tia sáng này mà đi, chỉ thấy Minh đô tầng thứ nhất đại địa, đã tại quang mang chiếu rọi xuất hiện 1,520 loại kỳ lạ lạc ấn!

Đại địa giống như là nghe được hiệu lệnh, đang tự rời đi!

Nhưng vào lúc này, Trùng Lâu bàn tay lớn đón phù tiết chộp tới!

Rừng rực Hỗn Độn thánh hỏa từ mười hai tầng trong lầu xông ra, theo bộ mặt hắn ngũ quan chảy xuôi xuống, dọc theo nham thạch sơn mạch giống như cánh tay nhanh chóng di động, tại trong lòng bàn tay của hắn thiêu đốt!

Tại cái kia Hỗn Độn lửa thiêu đốt bên dưới, thanh đồng phù tiết không gian bốn phía bóp méo, thanh đồng phù tiết không khỏi hướng Trùng Lâu trong lòng bàn tay rơi xuống!

Đột nhiên, Đế Thúc linh lực bộc phát, một bàn tay lớn từ trên trời giáng xuống, cùng Trùng Lâu bàn tay nặng nề va chạm!

Trùng Lâu khó chịu hừ một tiếng, năm ngón tay bóp méo, đứt đoạn, cái kia cự thần bị đánh đến lảo đảo lui về phía sau, bỗng nhiên hất đầu, đỉnh đầu sinh trưởng mười hai tầng lâu bay lên, xoay tròn lấy hướng thanh đồng phù tiết trấn áp mà xuống!

Tô Vân ngẩng đầu nhìn lại, đầy trời đều là Hỗn Độn biển lửa!

Biển lửa kia một tầng lại một tầng, dày nặng vô song!

Hung hãn như vậy pháp bảo, cùng tiên nhân tiên binh khác biệt, không có tiên binh cuốn hút công năng, thô cuồng mà mạnh mẽ, chỉ là đơn thuần vận dụng cuồng dã lực lượng tới giết người!

Đế Thúc thấy thế, cũng có chút kiêng kị.

Trùng Lâu Thánh Vương là trấn thủ Minh đô tầng thứ nhất, thực lực cường đại vô cùng, chiến lực của hắn tại mười sáu Thánh Vương có thể đứng hàng trước ba.

Đế Thúc đương nhiên có thể đem hắn bắt lại, bất quá hắn mười hai tầng lâu chính là hắn thân thể bên trong mọc ra một kiện dị bảo, còn chưa sinh ra thời điểm liền từ trong Hỗn Độn hải thu nguyên thuỷ thánh hỏa, thánh hỏa cực kỳ lợi hại, không có gì không hóa.

Đế Thúc cần phải đến lưu lại một phần lực lượng đối phó mặt khác các tầng Thánh Vương, không thể ở đây lãng phí bản thân lực lượng, ngay sau đó trầm giọng nói: "Thánh Vương không niệm cùng trước kia tình cảm ư?"

Minh đô Thánh Vương Trùng Lâu nghe nói lời ấy, có chút chần chờ.

Đế Thúc linh lực bộc phát, làm ra từng tầng từng tầng thời không, chặn lại mười hai tầng lâu.

Mười hai tầng lâu ầm ầm đè xuống, đốt sạch thời không, lại thấy thanh đồng phù tiết đã chui vào đại địa, biến mất không thấy gì nữa.

Trùng Lâu Thánh Vương thu hồi bảo vật của mình, cái kia mười hai tầng lâu như trước sinh trưởng tại đỉnh đầu của hắn, cùng hắn khí huyết liên kết.

Minh đô tầng thứ nhất rất nhiều Ma Thần đánh tới, liền muốn nhảy vào bên trong lòng đất, theo Bạch Trạch đánh ra lối đi đi vào tầng thứ hai.

Trùng Lâu Thánh Vương đưa tay chặn lại mọi người, nói: "Minh đô các tầng, sớm đã bố trí xuống thiên la địa võng, chỉ chờ Đế Thúc kẻ này tự chui đầu vào lưới. Chúng ta nếu là ở tầng thứ nhất liền đem Đế Thúc vây khốn, đem hắn bắt, ắt phải thương vong thảm trọng. Huống hồ, Tiên giới phái tới Thiên Quân, rõ ràng là tới mò công lao, chúng ta đoạt công lao của hắn, còn không được gây khó dễ?"

Các lộ Ma Thần nhao nhao đồng ý, nói: "Vậy thì do hắn đi thôi, không thể tự loạn trận cước."

Thanh đồng phù tiết từ Minh đô tầng thứ hai thiên mạc xông lên ra, Bạch Trạch tuy là thân ở phù tiết bên trong, nhưng hắn thần thông lại là sớm đã phát ra, lúc này đúng là hắn thần thông xuyên qua Minh đô tầng thứ hai không, chiếu rọi hướng tầng thứ hai đại địa!

Thanh đồng phù tiết, chính là theo hắn thần thông chạy!

Hắn tận mắt nhìn đến một màn này, cũng không nhịn được tự đắc: "Thần thông của ta thế mà lợi hại như vậy!"

Minh đô tầng thứ hai cũng không ít Ma Thần tại thời thời khắc khắc chú ý không trung, chỉ là tầng thứ hai không trung càng thêm u ám, khó mà quan sát.

Chờ đến bọn họ phát hiện trên bầu trời sáng lên phù văn trận liệt lúc, thanh đồng phù tiết đã đi ra, theo phù văn vẩy xuống quang mang từ tĩnh mịch trong thế giới xuyên qua, thẳng đến mặt đất mà đi!

Mắt thấy thanh đồng phù tiết liền muốn đi tới mặt đất, đột nhiên chỉ thấy quần sơn run rẩy dữ dội lên, từng cái dung nham cự thần từ mặt đất ầm ầm đứng lên!

Cái kia đại địa kịch liệt lay động, một cái kinh khủng hơn quái vật khổng lồ đang cố gắng bò người lên!

Chỉ thấy những cái kia dung nham cựu thần, vậy mà sinh trưởng ở trên người hắn, có thể thấy được cự thần là bực nào to lớn!

Tôn này cựu thần chính là trấn thủ tầng thứ hai cựu thần Thánh Vương, gọi là Nê Viên, trên người cũng mọc ra một kiện pháp bảo, chính là một mặt đại ấn, sinh trưởng ở ngực, phía trên có Hỗn Độn phù văn, viết chính là "Vâng mệnh trời" !

Không ngờ, Nê Viên Thánh Vương còn chưa đứng dậy, Đế Thúc cũng đã đưa tay, xé rách không trung, đem một đoạn Bắc Miện trường thành kéo tới, đè ở trên người hắn!

Nê Viên Thánh Vương gầm thét, trên người to to nhỏ nhỏ cựu thần cũng nhao nhao giơ cánh tay lên, nâng lên cái kia đoạn Bắc Miện trường thành.

Đế Thúc đưa tay vung lên, một đoạn lại một đoạn Bắc Miện trường thành xuất hiện, đè ở Nê Viên Thánh Vương trên người, đem cái kia Thánh Vương cùng rất nhiều Ma Thần ép tới giãy dụa không thoát.

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, vội vàng thôi thúc thanh đồng phù tiết từ bị trấn áp Nê Viên Thánh Vương bên cạnh bay qua.

Đột nhiên, một mặt Hỗn Độn đại ấn từ Bắc Miện trường thành bên dưới bay ra, đối diện đánh tới!

Đế Thúc đưa tay ngạnh hám, bàn tay khẽ run lên, liền thấy chỉ tay càng lúc càng lớn!

Cái kia Hỗn Độn ấn cũng tự hơi hơi chấn động, ấn xuống điểu triện trùng văn nhất thời hóa thành từng đạo Hỗn Độn sơn mạch, lực áp xuống!

Đế Thúc lòng bàn tay đường vân cũng tự càng lúc càng rộng, nghênh tiếp viên kia phương ấn, cái kia phương ấn đã ngay ngắn chỉnh tề, như là một mảnh ngay ngắn chỉnh tề thiên địa, cùng hắn bàn tay nhẹ nhàng vừa chạm vào!

Cái kia Hỗn Độn sơn mạch cùng Đế Thúc chỉ tay đan xen, va chạm chỗ tựa như một vẻ tận thế cảnh tượng, nhưng mà uy năng không chút nào chưa hề tiết ra ngoài.

Cái này Hỗn Độn ấn cùng Đế Thúc bàn tay vừa chạm vào tức thu, không tiếp tục đánh xuống.

Tô Vân nhân cơ hội thôi thúc thanh đồng phù tiết, đi theo Bạch Trạch thần thông đi tới Minh đô tầng thứ ba, đối diện liền thấy một tôn đỉnh thiên lập địa cựu thần Thánh Vương đứng tại giữa thiên địa, sau lưng cắm từng mặt đại kỳ, tựa như Nguyên Sóc trên sân khấu lão tướng quân!

Tôn này Thánh Vương gọi là Ích Ung, những cái kia đại kỳ, chính là hắn thân thể bên trong sinh ra pháp bảo!

Chương 575 : Ngũ phủ trảm tiên ma (đại chương cầu phiếu!)

Chương 576: Ngũ phủ trảm tiên ma (đại chương cầu phiếu!)

Đế Thúc bay ra thanh đồng phù tiết, nghênh tiếp Ích Ung.

Hai tôn cựu thần khai chiến, quả nhiên là long trời lở đất, thanh đồng phù tiết bay qua, bốn phía là từng mặt tung bay đại kỳ, xoay quanh thanh đồng phù tiết điên cuồng xoay tròn.

Đó là Ích Ung Thánh Vương thân hình xoay tròn kéo theo dị tượng, xoay tròn đại kỳ quấy rối không gian, thanh đồng phù tiết nhất thời mất phương hướng tại tầng tầng thời không bên trong!

Tô Vân đem phù tiết tốc độ tăng lên tới cực hạn, nhưng mà mặt cờ không ngừng từ phù tiết phía trước hiện lên, mặt cờ mỗi hiện lên một lần, thiên địa liền biến đổi lớn một lần, để hắn căn bản tìm không ra chỗ nào mới là Bạch Trạch thần thông đánh ra lối đi!

Đột nhiên, từng mặt đại kỳ bay lên, từ thanh đồng phù tiết bên cạnh hướng về phía sau bay đi!

Phía trước không gian nhất thời khôi phục bình thường, Tô Vân trong lòng vui mừng, thôi thúc phù tiết, xông về mặt đất.

Mặt đất, Bạch Trạch thần thông đã đem Minh đô tầng thứ ba mở ra!

Thanh đồng phù tiết sắp xuyên qua Minh đô tầng thứ ba lúc, Tô Vân còn không thấy Đế Thúc chạy đến, quay đầu nhìn lại, không khỏi kinh hãi vô cùng.

Chỉ thấy Đế Thúc hiện ra chân thân, hóa thành một cái bao phủ không biết bao nhiêu trăm triệu dặm đại não, lớp da phía ngoài, vô số lôi đình điên cuồng toán loạn, mà tại đại não bốn phía, nổi lơ lửng từng khỏa giống như tinh cầu giống như con mắt.

Từng cái cổ quái con mắt trôi lơ lửng ở mảnh này trong óc phía trên, nhìn chằm chằm Ích Ung!

Ích Ung cứ việc thân thể quảng đại, nhưng ở mảnh này trong óc trước còn là có vẻ hơi nhỏ bé.

Từng mặt đại kỳ bay tới, cắm ở tôn này cựu thần Thánh Vương sau lưng, Ích Ung bước chân, xông về cái kia phiến trong óc, ngay sau đó vô số quái nhãn uy năng bộc phát, lóa mắt quang mang đem Tô Vân ánh mắt che kín!

"Đế Thúc sử dụng thật bản lĩnh!"

Tô Vân trong lòng cảm giác nặng nề, Đế Thúc bản thật lĩnh tuy mạnh mẽ vô biên, nhưng dựa theo Tô Vân dự tính, Đế Thúc hẳn là tại Minh đô quá nửa lúc mới có thể chân chính ra tay.

Lúc trước, Bạch Trạch thị đem "Bạn tốt" lưu đày tới Minh đô, Minh đô Ma Thần mặc dù biết không ổn, nhưng chẳng muốn hỏi đến , mặc cho bị kẻ lưu vong rơi vào Minh đô tầng thứ mười tám, bởi vậy phần lớn đều sẽ lưu đày thành công.

Mà lần này khác biệt, lần này là Đế Thúc chi não đến đây cứu thân thể của hắn, nếu rơi vào tay Đế Thúc cứu ra thân thể, Minh đô trên dưới chỉ sợ đều sẽ hỏi tội, bởi vậy bọn họ tại dọc đường bố trí xuống nặng nề trận thế, ngăn cản Đế Thúc!

Không chỉ có như thế, Tiên giới cũng phái tới tiên binh tiên tướng, vì cái gì đều là ngăn lại Đế Thúc, đem hắn đánh chết, hoặc là lần nữa phong ấn tại Minh đô tầng thứ mười tám!

Đế Thúc hiện tại liền sử dụng bản thật lĩnh, đợi đến gặp phải Minh đô Đại Đế cùng tiên đình cường giả, khi đó hắn còn có đầy đủ chiến lực ứng đối bọn họ ư?

"Xèo!" Thanh đồng phù tiết xuyên qua Minh đô tầng thứ ba, đi tới Minh đô tầng thứ tư trên không.

Tô Vân quay đầu nhìn lại, Đế Thúc chi não cũng theo sát phù tiết sau đó, che đậy Minh đô tầng thứ tư không trung.

Còn Ích Ung sống hay chết, liền không phải Tô Vân có khả năng biết được.

Cái kia đại não phi hành, vô số chỉ to bằng hành tinh con mắt cũng theo đó bay lượn, đem tầng thứ tư từng tôn đánh tới Minh đô Ma Thần đánh giết!

Cái kia tầng thứ tư Thánh Vương gọi là sư tuần, trên mặt sừng dài, sừng bên trên mang theo một viên tròn trùng trục chuông, đem đầu lay động, chuông bay lên, chuông chuông vang vọng, chấn động đến Đế Thúc chi não khó mà tập trung linh lực.

Sư tuần Thánh Vương nhưng cũng không có làm quá mức, biết mình dựa vào đánh lén chiếm cứ nhất thời ưu thế, Đế Thúc chi não nếu muốn giết bản thân, bản thân nhất định số kiếp đã định. Ngay sau đó liền thả nước, chém giết một hồi , mặc cho Tô Vân đám người đi qua.

Sau đó mấy tầng, trên đường đi có Đế Thúc chi não che chở chém giết, nhìn như mạo hiểm vô cùng, nhưng đến trước mắt nguy cấp, trấn thủ các giới Thánh Vương đều nhường mặc cho bọn họ đi qua.

Tô Vân dọc theo con đường này thấy được Minh đô các giới Thánh Vương mạnh mẽ, thứ năm Minh đô Phương Câu Thánh Vương, thứ sáu Minh đô Vô Bích Thánh Vương, thứ bảy Minh đô Đãng Đồ Thánh Vương, thứ tám Minh đô Linh Đài Thánh Vương, thứ chín Minh đô Túc Mãng Thánh Vương…

Những này Thánh Vương chẳng những thực lực cực mạnh, hơn nữa thân thể đều có dị bảo, gọi là pháp bảo, là cùng bọn hắn phối hợp bảo vật.

Những bảo vật này đến từ Hỗn Độn bên trong, trời sinh liền cùng bọn họ sinh trưởng ở cùng một chỗ, theo bọn họ mạnh mẽ mà mạnh mẽ, lợi hại cực kỳ, thậm chí có chút Thánh Vương pháp bảo, uy lực còn xa ở tại chủ nhân phía trên!

Cho dù là Đế Thúc chi não, gặp phải bảo vật như vậy cũng cần phải đến cẩn thận ứng đối, có thể thấy được uy lực.

Trong lúc vô tình, thanh đồng phù tiết mang theo Tô Vân đám người đi tới Minh đô thứ mười bảy tầng.

Chỉ thấy nơi này cùng lúc trước cái kia mấy tầng khí tượng hoàn toàn khác biệt, khắp nơi tinh kỳ phiêu diêu, từng tòa trong đại doanh khắp nơi là tiên cung tiên điện, tinh kỳ phía trên thì là tiên quang hóa thành đủ loại dị tượng, thần thánh phi phàm.

Nơi này rõ ràng là âm trầm hiểm ác Minh đô, nhưng ở tiên quang chiếu rọi xuống, vậy mà cũng chẳng phải âm trầm đáng sợ.

Đương nhiên trên không nổi lơ lửng từng khỏa tĩnh mịch tinh cầu, tinh cầu phía ngoài đâu đâu cũng có to lớn va chạm hố, thậm chí không ít tinh cầu bị đụng xuyên, cho thấy nơi này cũng không phải là tiên cảnh.

Tô Vân điều khiển thanh đồng phù tiết từ Minh đô bên trong xuyên qua lúc, nhìn thấy không ít bị đánh xuyên tinh cầu cửa động bên trong có thân thể to lớn Ma Thần tại thò đầu ra nhìn, hướng bọn họ nhìn quanh.

Thanh đồng phù tiết tốc độ cực nhanh, những cái kia Minh đô Ma Thần tại từng khỏa tinh cầu ở giữa xuyên qua, truy tung bọn họ.

Những tinh cầu này cùng tinh cầu ở giữa, có to lớn xương cốt đan mà thành xương trắng cầu nối, những cái kia xương cốt vừa nhìn liền biết không phải nhân loại xương cốt, không biết là cái gì sinh vật đáng sợ xương cốt.

Tô Vân bọn họ giáng lâm đến quá nhanh, thế cho nên phía trước tầng mười sáu Minh đô Ma Thần còn chưa kịp trình báo, bọn họ cũng đã đi tới thứ mười bảy tầng.

Bất quá, Minh đô mặt đất đã bị tiên nhân đại doanh tầng tầng phong tỏa, mỗi một tấc đất đều có tiên nhân canh gác.

Bạch Trạch lưu đày thần thông còn chưa chiếu rọi trên mặt đất, liền bị một mặt tiên kỳ chặn lại, không cách nào hạ xuống.

Bạch Trạch thấy thế, lại thôi thúc thần thông, thử nghiệm mở ra Minh đô tầng thứ mười tám, không ngờ phía dưới lại có một đóa tiên vân bay lên, đem hắn thần thông nâng đỡ, để thần thông không cách nào hạ xuống.

Hắn liên tục thi triển thần thông, lại thấy từ phía dưới bay ra tiên gia bảo vật càng ngày càng nhiều, đem hắn thần thông tất cả đón lấy, không một bỏ sót!

Bạch Trạch trong lòng cảm giác nặng nề, âm thanh khàn giọng nói: "Các chủ, ta chỉ sợ không cách nào mở ra Minh Đế tầng thứ mười tám…"

"Đế Thúc!"

Tô Vân còn chưa nói chuyện, một cái dày nặng âm thanh vang lên: "Ta cùng Minh đô đạo huynh, tại chỗ này chờ đợi đã lâu!"

Trong bóng tối, ba cái to lớn đôi mắt mở ra, phảng phất ba viên màu đỏ mặt trời, rừng rực ánh lửa, chiếu rọi phía trước.

Đó là Minh đô Đại Đế ba con mắt, mà bản thể của hắn thì bao phủ trong bóng đêm, lại phảng phất hắn chính là hắc ám.

Một bên khác thì là tiên quang chiếm cứ nửa giang sơn, đó là một gốc Tang thụ, đỉnh thiên lập địa, tỏa ra lấp lánh tiên quang, lập lòe chói mắt.

Tô Vân thanh đồng phù tiết phía sau, thì nổi lơ lửng một mảnh trong óc , kết nối lấy từng cái lớn như tinh cầu con mắt, con mắt kết nối lấy thô to búi thần kinh, trên không trung nhẹ Khinh Vũ động.

Vô số lôi đình ấp ủ,

Đế Thúc âm thanh vang lên, tại bọn họ bên tai nổ tung: "Hôm nay, bất kể như thế nào đều nhất định phải mở ra Minh đô tầng thứ mười tám, bằng không tuyệt không nửa điểm sinh cơ! Ta tới che chở các ngươi!"

Bạch Trạch lắc đầu nói: "Nơi này Tiên Ma quá nhiều, thần thông của ta chỉ sợ…"

Hắn còn chưa nói xong, đột nhiên Đế Thúc trong óc phía ngoài vô cùng vô tận lôi đình nổ tung, tựa như lôi trì bộc phát, đó là vô cùng kinh khủng linh lực bắn ra dấu hiệu!

Trên bầu trời, từng cái to lớn con mắt đột nhiên bắn ra từng đạo thô to vô cùng quang mang, hướng mặt đất tiên nhân đại doanh chiếu rọi mà đi, quang mang những nơi đi qua, tất cả nhân vật, bất luận là tiên nhân còn là Minh đô Ma Thần, hay là cái gì tiên binh tiên khí, toàn bộ bị bốc hơi, không còn tồn tại!

Đế Thúc toát ra bản thân cường đại nhất chiến lực, thật là khủng bố cực kỳ!

Tô Vân thấy thế lập tức thôi thúc thanh đồng phù tiết bay thẳng mặt đất, quát: "Thần Vương, chuẩn bị thần thông!"

Bạch Trạch khẩn trương vô cùng, quát một tiếng, sau lưng nội tâm bay vọt lên, cao tới vạn trượng, toàn thân ngàn vạn Thần Ma bay lượn, thần thông đã chuẩn bị ổn thoả!

Thanh đồng phù tiết xung quanh, từng đạo thô to tia sáng bắn xuống, đem những cái kia phi thân đánh tới Ma Thần cùng tiên nhân nhao nhao đánh giết!

Từng tôn Minh đô Ma Thần từ xương trắng cầu dài bên trong nhảy lên, ùa đến hướng bên này đánh tới, những cái kia rách rưới tinh cầu bên trên còn mọc ra ngổn ngang lộn xộn kiến trúc, giờ phút này chút kiến trúc cũng mỗi người sáng lên, tích góp uy năng, thủ thế chờ đợi!

"Ầm!"

Đột nhiên ngàn vạn viên tĩnh mịch tinh cầu bên trên, quang mang mãnh liệt, từng đạo quang mang chém về phía Đế Thúc đại não, chém về phía những cái kia tròng mắt.

Đế Thúc ngàn vạn con mắt bay múa đầy trời, đột nhiên ba ba vang vọng, từng cái khảm nạm tại Minh đô thứ mười bảy tầng thiên mạc bên trên, vô số cơ bắp điên cuồng sinh trưởng, trong chớp mắt chiếm cứ nửa cái thiên mạc!

Những cái kia mắt to chớp động, từng đạo quang mang bắn rơi, đem những tinh cầu kia đánh cho nổ tung!

Phía dưới tiên nhân đại doanh càng bị đánh cho liểng xiểng, trong lúc nhất thời bất luận Ma Thần còn là tiên nhân, thương vong thảm trọng!

Đó là gần như diệt thế cảnh tượng, thử nghĩ một chút, nếu như Đế đình Thiên Phủ chờ động thiên trên không trải rộng dạng này quái nhãn, không phải là diệt thế?

Đúng lúc này, Tang thụ hoành không, che khuất bầu trời, từng mảnh từng mảnh lá dâu bay múa đầy trời, đem trên bầu trời tròng mắt bắn rơi tia sáng chặn lại!

Những cái kia tròng mắt chuyển động, lá dâu cũng đi theo bay lượn!

Chẳng qua những này lá dâu chỉ có thể chặn lại một lần quái nhãn ánh sáng, lần thứ hai liền sẽ bị đánh xuyên, biến thành cành khô lá héo úa.

"Đế Thúc, ngươi bộ này trò xiếc vô dụng!"

Tang Thiên Quân âm thanh truyền đến, chỉ thấy một cái béo trắng tằm tại lá dâu ở giữa bay lượn, nhả tơ, vô số mảnh vô cùng tơ tằm bay lên, theo những cái kia lá dâu cùng một chỗ hướng lên bầu trời bên trong quái nhãn bay đi!

Cái này béo trắng tằm, chính là Tang Thiên Quân bản thể, còn gốc kia Tang thụ, thì là hắn dựa vào thành đạo bảo thụ, về sau bị hắn luyện thành bảo vật.

Tang Thiên Quân tự thân động thủ, tơ tằm vô cùng cứng cỏi , mặc cho trên bầu trời quái nhãn quang mang uy lực ngập trời, cũng chém không đứt tơ tằm.

"Xèo xèo xèo!"

Từng mảnh từng mảnh lá dâu mang theo tơ tằm bay lên, kề sát ở trên bầu trời quái nhãn con mắt bên trên!

Trên bầu trời quái nhãn bị che kín, nhất thời từng tôn Minh đô Ma Thần cùng tiên nhân nhân cơ hội nhào tới thiên mạc bên trên, ra sức chém xuống, ý đồ đem những này con mắt chặt đứt, nhưng căn bản không chém được mảy may!

Tang Thiên Quân giết tới Đế Thúc chi não phía trên, cười nói: "Đế Thúc tiền bối, ngươi chẳng qua là sinh thật tốt, mới một bộ thịt ngon thân. Vãn bối lại là sinh ra yếu đuối, đụng một cái liền chết cái loại này, nhưng dựa vào chuyên cần khổ luyện, luyện thành cái này thân bản lĩnh!"

Bàn tay hắn tung bay, vô số mắt thường gần như không thể thấy tơ tằm hướng Đế Thúc đại não chém xuống!

Đế Thúc đại não quan tưởng vô lượng không gian, ngăn cản tơ tằm, mà những cái kia tơ tằm nhưng cắt qua những này không gian, xuy xuy chém ở Đế Thúc đại não bên trên, đem hắn đại não cắt ra!

Đúng lúc này, Đế Thúc não trong khe, vô số lôi đình hội tụ vào một chỗ, một thiếu niên Đế Thúc từ đó đi ra, vừa sải bước ra, đi tới Tang Thiên Quân trước người!

Tang Thiên Quân vung lên tơ tằm, vô số tơ tằm từ thiếu niên kia Đế Thúc trong cơ thể cắt qua, nhưng mà thiếu niên kia Đế Thúc lại không có như hắn dự liệu như vậy bị cắt thành mảnh vỡ!

"Đây là Đế Thúc dùng vô tận linh lực ngưng tụ mà thành linh thể, không có chân chính thân thể!"

Tang Thiên Quân nhất thời tỉnh ngộ, nhưng đã không kịp, bị thiếu niên kia Đế Thúc một chưởng đánh vào ngực!

"Tang thụ, tới!"

Tang Thiên Quân chợt quát một tiếng, Tang thụ bay tới, giáng lâm Đế Thúc trong óc, vô số rễ cây bay lượn, cắm rễ, chui vào Đế Thúc não rãnh!

Tang Thiên Quân đứng tại Tang thụ bên dưới, mượn Tang thụ chi uy, ngăn cản thiếu niên Đế Thúc công kích.

Cùng lúc đó, cái kia từng đạo lạch trời giống như não trong khe, từng cái thiếu niên Đế Thúc xuất hiện, nhao nhao hướng Tang thụ đánh tới, số lượng càng ngày càng nhiều!

Tang Thiên Quân càng thêm khó mà ngăn cản, ý đồ xin Tiên Đế đế kiếm giáng lâm, chém giết Đế Thúc chi não, nhưng mà lại không mời được đế kiếm.

Hắn lại không biết, Tiên Đế Phong thăm dò Thái Cổ cấm khu, lo lắng gặp phải nguy hiểm, bởi vậy mang theo đế kiếm, hắn không mời được đế kiếm cũng là bình thường.

"Minh đô đạo huynh, đã thấy ta một cây chẳng chống vững nhà, vì sao còn không ra tay?"

Tang Thiên Quân chợt quát lên: "Ngươi muốn phản ra tiên đình hay sao?"

Lúc này, Minh đô trầm muộn âm thanh tại không gian chỗ sâu nổ vang: "Đế Thúc, thứ tội!"

Đế Thúc trong lòng cảm giác nặng nề, hắn có thể chặn lại Tang Thiên Quân, nhưng mà lại thêm Minh đô Đại Đế, hắn liền nguy hiểm.

Một bên khác, thanh đồng phù tiết cách xa mặt đất càng ngày càng gần, những cái kia vọt tới tiên nhân, Ma Thần, nhao nhao ở trên không bắn xuống quang mang bên trong nổ tung, bốc hơi, để Tô Vân đám người một đường thông suốt!

Trấn thủ thứ mười bảy tầng tiên nhân, Ma Thần nhao nhao chạy tán loạn.

Đột nhiên, quang mang biến mất, lại là Tang Thiên Quân đem Đế Thúc con mắt che chắn.

Những cái kia chạy trốn tiên nhân cùng Ma Thần lập tức dừng bước, nhao nhao hướng Tô Vân đám người đánh tới!

Tô Vân cao giọng nói: “Oánh Oánh cầm lái! Để ta chặn lại bọn họ, vì các ngươi giết ra một con đường! Thần Vương tùy thời chuẩn bị thi triển thần thông!”

Phía dưới, một tôn Kim Tiên phát động lên tiên quang, nghịch hướng mà đến, một đạo thần thông hướng thanh đồng phù tiết đánh tới!

Tô Vân quát lớn: “Ta có thể ngăn lại!”

Hắn hoàng chung chấn động, hai tay đẩy về phía trước ra, chỉ nghe một tiếng ầm vang tiếng vang, Tô Vân thân thể chấn động mạnh, liền người mang chuông bị đánh ra thanh đồng phù tiết!

Tô Vân khó chịu hừ, bị đánh đến thân hình phóng lên trời, chán nản nói: “Ta không ngăn được…”

Thanh đồng phù tiết bên trong, Oánh Oánh vừa mới khống chế lại phù tiết, Bạch Trạch vội vàng nghiêng người, liền thấy Tô Vân bị cái kia Kim Tiên một chưởng đánh ra phù tiết.

Cái kia Kim Tiên đánh tới, thò tay liền hướng phù tiết bắt tới, đột nhiên Tô Vân từ trên trời giáng xuống, một chưởng bay ra, nghênh tiếp cái kia Kim Tiên bàn tay!

Cái kia Kim Tiên không khỏi bật cười: “Ngươi còn không có ăn đủ đau khổ?”

Đúng lúc này, một tòa Tử Phủ theo Tô Vân một chiêu này Tử Phủ ấn bay ra, ầm ầm đụng vào cái kia Kim Tiên trên bàn tay, cái kia Kim Tiên cánh tay nổ tung, ngay sau đó bị toà kia Tử Phủ nghiền ép ở trên mặt, cả người bị đụng thành bột mịn!

Tô Vân ngẩn ngơ, thu về bàn tay, lại thấy cái kia Tử Phủ cũng xèo bay trở về, thu nhỏ, rơi vào hắn sau đầu vòng sáng bên trong.

Tô Vân nhìn về phía phía dưới ùa đến đánh tới tiên nhân cùng Ma Thần, lẩm bẩm nói: "Ta thật giống lại chống đỡ được… Thần Vương, Oánh Oánh, ta tới giết ra một con đường!"

Dưới đầu của hắn trên chân, gào thét hướng phía dưới xông tới, một chưởng lại một chưởng bay ra.

"Tử Phủ ấn!" "Tử Phủ ấn!" "Tử Phủ ấn!"

Từng tòa Tử Phủ gào thét bay ra, nghênh tiếp những cái kia Tiên Ma, tử quang mãnh liệt, Tiên Thiên Nhất Khí khoe hiện ra vô cùng cường đại một mặt, những nơi đi qua, tất cả hóa thành bột mịn!

"Ầm!"

Ngũ phủ rơi xuống đất, hình thành một cái vòng tròn lớn, Tô Vân bịch một tiếng đáp xuống Ngũ phủ trung ương, từ từ giơ bàn tay lên, năm tòa Tử Phủ bay lên, Tử Phủ bên dưới đều là nghiền nát hài cốt.

"Thần Vương, còn không thi triển thần thông?" Tô Vân ngẩng đầu, hướng vọt tới thanh đồng phù tiết bên trong Bạch Trạch cao giọng nói.

Chương 576 : Tro tàn đại tiên quân

Chương 577: Tro tàn đại tiên quân

Thanh đồng phù tiết bên trong, Bạch Trạch tỉnh ngộ lại, vội vàng thôi thúc thần thông.

Hắn Thiên Tượng nội tâm bên người 1,520 loại Thần Ma loạn vũ, nội tâm hai tay tách ra, đem Minh đô tầng cuối cùng mở ra!

Tô Vân dưới chân đại địa vỡ ra, phù tiết xèo một tiếng chui vào cái kia vết nứt.

"Đế Thúc đạo huynh! Nhanh lên một chút xuống!" Tô Vân đứng tại Ngũ phủ trung ương, lòng đất trên cái khe, ngẩng đầu cao giọng nói.

Bạch Trạch, Oánh Oánh hai người đã đi vào Minh đô tầng thứ mười tám, nếu như cái này vết nứt khép lại mà nói, vậy liền không có người trợ giúp bọn họ lần nữa mở ra Minh đô, Đế Thúc cũng chỉ có thể bị vây ở thứ mười bảy tầng!

Đế Thúc cũng biết điểm này, Đế Thúc chi não linh lực vận chuyển đột nhiên trở nên vô cùng vô cùng cuồng bạo, treo ở thiên mạc bên trên Đế Thúc chi nhãn cũng nhao nhao tránh thoát, lăng không đong đưa, ý đồ phá tan Tang Thiên Quân cùng Minh đô Đại Đế ngăn cản.

Tang Thiên Quân cùng Minh đô Đại Đế thực lực là hạng gì cao siêu? Cho dù Minh đô Đại Đế nhớ tới tình xưa, không có thống hạ sát thủ, nhưng có hắn giúp đỡ, Tang Thiên Quân liền có thể để Đế Thúc nửa bước khó đi!

Tô Vân thấy Đế Thúc trước sau không cách nào vùng vẫy thoát ra khỏi hai người kia, không khỏi cau mày.

Bốn phía, ngàn vạn Tiên Ma hướng năm tòa Tử Phủ vọt tới, Tiên Ma bên trong, sớm có Tiên Quân chú ý tới Tô Vân đánh ra một con đường lúc tình hình, phán đoán sai Tô Vân thực lực, nghĩ lầm người này thực lực cực kỳ cao siêu, cất cao giọng nói: "Vị bằng hữu này thực lực cao siêu cực kỳ, nhận ra Tiên giới Sách Tiên Quân hay không? Hôm nay, ta tới giết ngươi!"

Tô Vân nghe vậy, trong lòng không khỏi khẽ run rẩy: "Đế Thúc nói không sai! Ta thi triển Ngũ phủ, liền sẽ bị người tưởng lầm là cao thủ, liền tới giết ta, liền đụng một cái liền chết."

Hắn nhìn không ra cái kia Sách Tiên Quân đến cùng ở nơi nào, lại gặp được cái kia bốn phương tám hướng vọt tới Tiên Ma, trong lòng cũng là e ngại, không lo được Đế Thúc chi não, vội vàng dẫm chân xuống, mang theo Ngũ phủ cùng một chỗ rơi vào Bạch Trạch thần thông mở ra trong cái khe.

Cái kia rất nhiều Thần Ma vọt tới, đi tới vết nứt bên cạnh, nhưng nhao nhao dừng lại, không người dám to gan nhảy vào trong đó.

Sách Tiên Quân nhìn thấy Tô Vân quan sát xung quanh, lại xoay người nhảy vào Bạch Trạch thần thông, không khỏi cau mày: "Vị này Tiên Quân không có nửa điểm cao thủ khí phách, vậy mà không dám cùng ta giao đấu."

Hắn lại không biết, Tô Vân chỉ là một cái chỉ nửa bước bước vào Nguyên Đạo linh sĩ, căn bản không phải Tiên Quân, thậm chí liền hắn ở nơi nào truyền âm đều nghe không hiểu.

Chúng tiên ma tụ tập tại thông hướng Minh đô tầng thứ mười tám vết nứt bốn phía, Sách Tiên Quân tiện tay vung lên,

đem cái kia vết nứt xóa đi, nói: "Cẩn thận mười tám tầng tội phạm chạy trốn."

Một vị tiên nhân cười nói: "Minh đô tầng thứ mười tám, liền Đại Đế đều có thể giam giữ, ai có thể chạy trốn?"

Sách Tiên Quân liếc nhìn hắn một cái, thản nhiên nói: "Đế Thúc làm sao chạy trốn? Tà Đế nội tâm làm sao chạy trốn? Cái này đại cao thủ nắm giữ thanh đồng phù tiết, còn có năm tòa tiên phủ, cực kỳ lợi hại! Người này nhất định sẽ từ tầng thứ mười tám đi ra! Các ngươi lập tức bố trí xuống thiên la địa võng, đối đãi hắn lao ra thứ mười tám Minh đô lúc, đem hắn vây khốn, bản tọa muốn đích thân đem hắn chém giết!"

Minh đô tầng thứ mười tám.

Tô Vân ngẩng đầu nhìn lại, trên bầu trời cuối cùng một vệt ảm đạm ánh sáng cũng đã biến mất. Đó là Bạch Trạch thần thông bị người xóa đi, Đế Thúc cũng không theo tới.

Bên tai của hắn là phần phật tiếng gió, hắn tới lúc gấp rút tốc độ hướng Minh đô tầng thứ mười tám mặt đất rơi xuống. Tô Vân hai tay mở ra, quần áo dâng trào vang vọng, Ngũ phủ tỏa ra sáng sủa tử quang, đem không trung chiếu sáng, ổn định thân hình, không nhanh không chậm hướng mặt đất hạ xuống.

Toàn bộ Minh đô tầng thứ mười tám đều là bao la bát ngát hắc ám, chỉ có hắn nơi này còn tỏa ra ánh sáng!

Đằng đẵng vô tận tro tàn lát thành đại lục, tử sắc quang mang từ trên không vẩy xuống, không biết bao nhiêu bóp méo Tiên Linh từ hắc ám nhao nhao ngẩng đầu lên, ngước nhìn chậm rãi hạ xuống tử quang, ánh mắt lộ ra vẻ tham lam.

"Có đồ ăn tới…"

Từng cái Tiên Linh cười quái dị, bay lên không trung.

Đột nhiên, trong bóng tối một tiết thanh đồng phù tiết vô thanh vô tức bay lên, từ Tiên Linh ở giữa xuyên qua, thanh đồng phù tiết bên trong, Oánh Oánh khẩn trương khống chế thanh đồng phù tiết, Bạch Trạch thì vô cùng lo sợ quan sát bên ngoài những cái kia Tiên Linh.

Mượn Tử Phủ quang mang, hắn miễn cưỡng nhìn thấy những cái kia Tiên Linh toàn thân tro tàn bay lả tả không ngừng bay xuống, đang tại không ngừng tro tàn hóa. Càng quỷ dị hơn là, những này Tiên Linh vậy mà mỗi cái đều mọc có bao nhiêu bộ gương mặt!

Trước người sau người, ngực, bàn tay, trên đùi, chỗ nào đều là!

"Bọn họ thôn phệ mặt khác nội tâm!" Bạch Trạch tỉnh ngộ.

Hắn còn chứng kiến có người thậm chí còn có thân thể, chỉ là hơn phân nửa đều đã tro tàn hóa, biến thành bán tiên nửa tro tàn quái quái vật!

Bọn họ đầu vai hoặc là trên lưng, cũng mọc ra những người khác đầu hoặc là mặt!

Bạch Trạch ngậm kín miệng, hạ quyết tâm, sau này cũng không tiếp tục đem "Bạn tốt" lưu đày tới Minh đô tầng thứ mười tám, nhiều nhất lưu đày tới thứ mười bảy tầng.

"Cái này quá thảm rồi." Trong lòng của hắn yên lặng nói.

Thanh đồng phù tiết tốc độ tại phía xa những quái vật này phía trên, rất nhanh vượt qua bọn họ, từ năm tòa Tử Phủ trung ương xuyên qua, lại không có phát hiện Tô Vân.

Oánh Oánh xoay người, liền thấy Tô Vân đang đứng ở trong đó một tòa Tử Phủ lan can về sau, dựa vào lan can mà đứng.

Cái kia thanh đồng phù tiết lập tức thoát khỏi Oánh Oánh chưởng khống, hướng Tô Vân bay đi, Oánh Oánh cùng Bạch Trạch vội vàng nhảy xuống, chỉ thấy phù tiết càng ngày càng nhỏ, chụp vào Tô Vân trên cánh tay trái.

Bạch Trạch vội vàng nói: "Các chủ, Đế Thúc đâu?"

Tô Vân lắc đầu nói: "Đế Thúc không thể chạy đến."

Bạch Trạch giậm chân, không ngừng kêu khổ: "Cái này nên làm thế nào cho phải? Ta tại Minh đô mười tám tầng căn bản là không có cách thi triển thần thông, mở ra phía trước mấy tầng!"

Lời tuy như thế, hắn nhưng ngay cả liền thi triển thần thông, nhưng mà nơi này không gian hiện ra một loại vô cùng mục nát trạng thái, bị xé ra sau đó liền nát bét, hắn thần thông không cách nào tác dụng ở đây không gian phía trên, không cách nào phát huy tác dụng!

Không chỉ có như thế, cái này mục nát không gian cũng không có cùng ngoại giới không gian liên kết, hắn thần thông không có khả năng tác dụng đến ngoại giới!

Bạch Trạch lại thí nghiệm mấy lần, Oánh Oánh lắc đầu nói: "Thần Vương, ở đây tiêu hao hết pháp lực, ngươi sẽ càng nhanh hóa thành tro tàn quái."

Bạch Trạch trong lòng giật mình, vội vàng dừng tay.

Tô Vân sắc mặt không chú ý, nói: "Phù tiết có thể mang bọn ta đi ra ngoài, điểm ấy ngươi không cần lo lắng. Đế Thúc chi não đã không cách nào đi vào, như vậy chúng ta liền đem Đế Thúc thân thể mang đi ra ngoài."

Bạch Trạch lúc này mới yên lòng lại, hắn tuy là lưu đày không ít bạn tốt, nhưng mình còn là lần đầu tiên đi tới Minh đô tầng thứ mười tám, không biết nơi này quỷ dị, bởi vậy có chút thất lễ.

“Các chủ, Đế Thúc thân thể ở đâu?” Bạch Trạch hỏi.

Tô Vân nhìn về phía phía dưới hắc ám, nói: “Ngay tại phía dưới.”

Bạch Trạch nhìn xuống dưới, chỉ thấy Ngũ phủ đang tại hướng một cái vô cùng quảng đại trong hố sâu rơi xuống. Cái kia hố sâu chiều rộng làm người ta khó có thể tưởng tượng, bên trong chỉ sợ có thể lấp đầy ngàn vạn cái Nguyên Sóc tinh cầu!

Cái kia hố bốn phía là không biết cao bao nhiêu vách đá, dốc vô cùng!

Bạch Trạch đột nhiên nghe được năm tòa Tử Phủ bên trong truyền đến tiếng ồn ào, trong lòng biết là những cái kia Tiên Linh quái vật đã đuổi tới Tử Phủ, xông vào trong phủ, không khỏi sắc mặt biến hóa, vội vàng nói: “Đế Thúc thân thể, liền bị chôn ở chỗ này?”

Oánh Oánh cũng nghe đến những cái kia Tiên Linh quái vật âm thanh, không khỏi căng thẳng.

Chẳng qua nàng nhìn thấy Tô Vân như trước khí định thần nhàn, nội tâm khẩn trương cảm giác chưa phát giác tiêu tán, thầm nghĩ: “Sĩ tử nhất định có biện pháp.”

“Nơi này không phải Đế Thúc nơi chôn xương, nơi này là Đế Thúc sọ não.”

Tô Vân kiên nhẫn giải thích: “Nơi này vốn là Đế Thúc đại não vị trí, sọ não của hắn bị Tà Đế cạy đi, luyện thành chí bảo Vạn Hóa Phần Tiên lô, đại não liền trần trụi bên ngoài. Lần trước chúng ta tới đến nơi đây lúc, Tà Đế nội tâm thôi thúc phù tiết phi hành rất lâu, còn tại trong đầu của hắn phi hành.”

Bạch Trạch ngạc nhiên, lẩm bẩm nói: “Như vậy lớn ư? Như vậy, chúng ta làm sao mới có thể đem như vậy lớn Đế Thúc thân thể nâng lên tới…”

Hắn nhìn nhìn Tô Vân cánh tay, ăn một chút nói: "… Lại đem hắn nhét vào thanh đồng phù tiết bên trong…"

Tô Vân cười ra tiếng: "Đương nhiên là phân hai bước. Bước đầu tiên tế lên phù tiết, bước thứ hai đem Đế Thúc nhét vào."

Bạch Trạch tức giận nói: "Ngươi còn có tâm tình nói đùa!"

Những cái kia bóp méo Tiên Linh kêu quái dị liên tục, âm thanh thậm chí truyền lại đến bọn họ trong tai, lại là những cái kia nội tâm tại tranh đoạt Tử Phủ bên trong tử khí. Bọn họ thời thời khắc khắc đều tại tro tàn hóa, đợi đến nội tâm bên trong cuối cùng nguyên khí bị hao hết, chính là giờ chết của bọn họ, bởi vậy bất luận ai bị lưu đày tới nơi này, đều sẽ bị bọn họ ăn đi, cướp đoạt người khác nguyên khí tới trì hoãn tử vong của mình!

Cái này năm tòa Tử Phủ bên trong ẩn chứa tử khí chính là Tiên Thiên Nhất Khí, Tiên Thiên Nhất Khí cũng là tiên khí một loại, đối với mấy cái này Tiên Linh tới nói đương nhiên là đại bổ.

Năm tòa Tử Phủ bên trong, vọt tới Tiên Linh càng ngày càng nhiều, liền không gần một nửa tiên nửa tro tàn quái vật cũng vọt tới đi vào.

Những quái vật này bốn phía cướp đoạt Tiên Thiên Nhất Khí, cướp được liền trực tiếp luyện hóa.

Bọn họ cũng tìm đến Tô Vân bên này, nhưng phảng phất không nhìn thấy Tô Vân, Bạch Trạch đám người, tự mình tranh đoạt đánh nhau.

Đột nhiên, có Tiên Linh la lên: "Cổ quái! Lưu tại tòa phủ đệ này bên trong, ta tiên nguyên không có tiếp tục tro tàn hóa!"

Đánh nhau bên trong Tiên Linh bọn họ ngây dại, cũng rối rít nói: "Ta cũng không có tiếp tục tro tàn hóa!"

"Ta cũng vậy!"

"Nơi này là vô thượng bảo địa! Nên là ta tất cả!"

Bọn họ lại chém giết, tranh đoạt Ngũ phủ quyền sở hữu. Lại qua hai ngày, đang đánh đấu bên trong Tiên Linh bọn quái vật nhao nhao dừng tay, mỗi người lui về phía sau, chỉ thấy mấy cái thân thể cường tráng cao lớn hoàn toàn hóa thành tro tàn tiên nhân đi vào Tử Phủ bên trong.

Mấy cái này tro tàn tiên ép ra những này Tiên Linh quái vật, ngay sau đó khom người đứng hầu, chỉ thấy một cái càng thêm cường tráng dữ tợn tro tàn tiên đi vào.

Mặt khác Tiên Linh quái vật câm như hến, không nói một lời.

Tôn này tro tàn tiên rất có khí thế, bốn phía liếc mắt nhìn, liền có Tiên Linh ngoan ngoãn dâng lên bản thân cướp tới Tiên Thiên Nhất Khí, run giọng nói: "Đại tiên quân xin hưởng dụng…"

Mặt khác Tiên Linh quái vật cũng mỗi người dâng lên bản thân cướp tới Tiên Thiên Nhất Khí, lễ độ cung kính, không dám có bất kỳ thất lễ.

Cái kia tro tàn tiên đại tiên quân nhẹ nhàng gật đầu, ăn vào những này Tiên Thiên Nhất Khí, chậm rãi nhắm mắt lại.

Oánh Oánh gặp tình hình này, kinh ngạc nói: "Sĩ tử, lại còn có người tiếp tục sống sót, hóa thành tro tàn tiên nhân! Kỳ quái hơn chính là, tại đây loại vạn đạo câu diệt địa phương, làm sao sẽ còn hình thành trên dưới có thứ tự xã hội?"

Tô Vân cười nói: "Nơi có người, liền có giang hồ."

Lúc này, cái kia tro tàn đại tiên quân tựa hồ nghe đến hai người đối thoại, bỗng nhiên quay đầu hướng bọn họ nhìn tới, trầm giọng nói: "Người nào đứng ở nơi đó?"

"Nơi đây chủ nhân." Tô Vân khẽ cười một tiếng.

Tử Phủ bên trong, tất cả Tiên Linh quái vật cùng tro tàn tiên nhất thời có thể nhìn thấy Tô Vân cùng Bạch Trạch, không khỏi kinh ngạc vô cùng.

Cái kia tro tàn đại tiên quân kinh ngạc, trên dưới quan sát Tô Vân cùng Bạch Trạch, ánh mắt lại rơi vào Tô Vân đầu vai Oánh Oánh trên người, nói: "Cái này năm tòa phủ đệ là các ngươi mang tới? Rất tốt, sau này liền trở về ta. Ba người các ngươi sau này cũng đi theo ta, ta sẽ không để cho bọn họ bắt nạt các ngươi."

Tô Vân cười ha ha nói: "Nói hay lắm. Đại tiên quân sau này liền đi theo ta, ta sẽ không bạc đãi ngươi."

Cái kia tro tàn đại tiên quân kiêu ngạo không tuần, mắt lộ ra hung quang, cười hắc hắc nói: "Ngươi cũng biết ta là ai? Bị ném người ở chỗ này, cái nào không phải phạm vào ngập trời việc ác? Nhưng mà bọn họ đều muốn tôn ta làm chủ, bởi vì ta thực lực mạnh nhất!"

Hắn mới nói được nơi này, đột nhiên một cái Tiên Linh sắc mặt kịch biến, chỉ vào Tô Vân nói: "Ta nhận ra ngươi! Ngươi là lần trước đi tới nơi này, cứu đi Tà Đế nội tâm người kia!"

Hắn lời vừa nói ra, tất cả xôn xao.

Tô Vân khẽ mỉm cười, hướng cái kia Tiên Linh gật đầu ra hiệu, nói: "Ta cũng nhớ tới ngươi, ngươi định đem chúng ta lừa gạt đến ngươi trong phòng ăn một mình."

Cái kia Tiên Linh vội vàng rụt đầu, không dám nói lời nào.

Tro tàn đại tiên quân kinh ngạc, trên dưới quan sát Tô Vân, lộ ra tươi cười, lại có vẻ khuôn mặt dữ tợn, cười nói: "Ngươi có thể cứu đi Tà Đế nội tâm, như vậy ngươi cũng có thể cứu đi ta, đúng hay không?"

Tô Vân nhẹ nhàng nâng tay, cái kia tro tàn đại tiên quân đột nhiên thân bất do kỷ bay lên, trôi lơ lửng ở giữa không trung.

Cái kia tro tàn đại tiên quân cố gắng, nhưng giãy dụa không thoát, không khỏi lộ ra vẻ hoảng sợ, thất thanh nói: "Ngươi tại trong tử khí động tay chân!"

"Ta có thể cứu các ngươi."

Tô Vân cong ngón tay búng một cái, tro tàn đại tiên quân gào thét bay ra về phía sau, một tiếng ầm vang kề sát ở trên vách tường, không thể động đậy.

Tô Vân lộ ra tươi cười, mấy cái kia tro tàn tiên vội vàng nhào tới, hướng hắn đánh tới, cũng từng cái bay lên, kề sát ở trên vách tường!

Mặt khác Tiên Linh quái vật thấy thế, sợ hãi kêu liên tục: "Ăn tiên nhân rồi! Muốn ăn tiên nhân rồi!"

Bọn họ chạy tứ tán.

Tô Vân mặt mang tươi cười, giơ bàn tay lên, từng cái Tiên Linh quái vật thân bất do kỷ bay lên, bành bành bành lần lượt kề sát ở trên vách tường, không cách nào nhúc nhích!

Ngũ phủ tử khí, là Ngũ phủ một phần, Tô Vân chưởng khống Ngũ phủ, cũng nắm giữ lấy Ngũ phủ tử khí, bọn họ dùng tử khí, đương nhiên một cái cũng không trốn thoát được!

Tô Vân cất bước đi thẳng về phía trước, cái kia tro tàn đại tiên quân thân bất do kỷ từ trên vách tường bay lên, bị định trên không trung, hoảng sợ nhìn hắn đến gần.

—— —— số 29 a, cầu phiếu ~~

Chương 577 : Hỗn Độn Đại Đế tứ chi

Chương 578: Hỗn Độn Đại Đế tứ chi

Năm tòa Tử Phủ bên trong, rất nhiều Tiên Linh hoảng sợ không hiểu, trong bọn họ cường đại nhất chính là tro tàn tiên bên trong đại tiên quân, lại không nghĩ rằng liền đại tiên quân cũng bị thiếu niên kia khống chế!

Tử Phủ bên trong Tiên Thiên Nhất Khí tuy là cũng là tiên khí, nhưng loại này tiên khí chính là Tử Phủ tất cả, tương đương với Tử Phủ một phần.

Năm đó Tô Vân xông vào Tử Phủ, chính là biết tử khí là Tử Phủ một phần, vì không bị quản chế tại người, cho nên cũng không ý đồ thu thập luyện hóa Tử Phủ bên trong Tiên Thiên Nhất Khí.

Hắn quan sát Tử Phủ cấu tạo, phỏng đoán Tử Phủ Tiên Thiên phù văn, tiến hành nghiên cứu, dung nhập vào công pháp của mình bên trong, tại Linh giới bên trong tái tạo một tòa Tử Phủ. Như vậy, vận chuyển công pháp, Linh giới Tử Phủ bên trong liền sẽ sinh ra Tiên Thiên Nhất Khí.

Công pháp của mình vận chuyển, sinh ra Tiên Thiên Nhất Khí, mới là tu vi của mình. Nếu như chỉ là dùng Tử Phủ sở sinh Tiên Thiên Nhất Khí, chỉ là đem Tiên Thiên Nhất Khí phân giải thành chân nguyên hoặc là tiên nguyên, mà không thể nắm giữ Tiên Thiên Nhất Khí.

Đây là khác nhau.

Ở đây tất cả Tiên Linh cùng tro tàn tiên, bao quát vị kia tro tàn đại tiên quân, đều đã hấp thu không ít Ngũ phủ bên trong Tiên Thiên Nhất Khí, mà Tô Vân tu bổ Ngũ phủ, trong lúc vô hình đã chưởng khống Ngũ phủ, bao quát bị hắn bọn họ hấp thu Tiên Thiên Nhất Khí.

Bọn họ dùng Tiên Thiên Nhất Khí, liền tương đương với đem thân thể của mình giao cho Tô Vân chưởng khống!

—— Tô Vân bọn người ở tại tu bổ Ngũ phủ trên đường, Ngũ phủ Tiên Thiên lạc ấn cũng mỗi người lạc ấn tại trên người của bọn hắn, nội tâm bên trên, cùng với Linh giới bên trong, mượn Ngũ phủ tới ẩn tàng bản thân, để đại tiên quân đám người không thể nhận ra cảm giác đến bọn họ, cũng là một cái trong đó diệu dụng.

Tô Vân đi tới tro tàn đại tiên quân trước người, mỉm cười nói: "Hiện tại, ngươi có thể đi theo ta, hướng ta hiệu trung sao?"

Cái kia tro tàn đại tiên quân ra sức giãy dụa, hung tợn nhìn chằm chằm hắn, toàn thân tỏa ra mục nát khí tức, lạnh lùng nói: "Ngươi thiết kế mưu hại chúng ta!"

Oánh Oánh ngồi tại Tô Vân đầu vai, ánh mắt lấp lóe, vội vàng lấy ra giấy bút, miêu tả tro tàn đại tiên quân hình thái, thán phục liên tục: "Cỡ nào kỳ lạ sinh mệnh ah, tại đại đạo mục nát sau đó, vẫn có thể tìm tới kéo dài sinh mệnh phương pháp. Đại tiên quân, ngươi tro tàn hình thái là hoàn toàn bỏ đại đạo ư?"

Tô Vân cũng là lần đầu khoảng cách gần quan sát tro tàn tiên, không khỏi thay đổi sắc mặt.

Kiếp này tro đại tiên quân xương cốt hoàn toàn ở bên ngoài sinh trưởng, hiện ra cùng bình thường sinh mệnh hoàn toàn

trái lại đặc chất, trong cơ thể của hắn nắm giữ pháp lực, nhưng không có bất kỳ đại đạo!

Loại này sinh mạng thể, làm sao có thể sống sót?

Đột nhiên, cái kia tro tàn đại tiên quân tai mắt mũi miệng bên trong có từng tia từng tia từng sợi Tiên Thiên tử khí chảy ra, người này vậy mà tại Tô Vân áp chế xuống, còn có thể ép ra trong cơ thể Tiên Thiên tử khí!

"Thật sự là mạnh mẽ!"

Tô Vân khen ngợi, thôi thúc Ngũ phủ, tro tàn đại tiên quân ép ra cái kia từng luồng Tiên Thiên tử khí lại trở lại trong cơ thể của hắn.

Cái kia tro tàn đại tiên quân giãy dụa không thoát, gầm thét liên tục.

Tô Vân cười nói: "Đại tiên quân, chúng ta đổi một cái điều kiện thế nào? Ta có thể mang các ngươi rời đi tầng thứ mười tám, các ngươi cần bản thân đi liều mạng, có hay không có khả năng chạy ra Minh đô, ở chỗ chính các ngươi. Ta cần có là, các ngươi tại mười tám tầng bên trong đối ta hiệu trung."

Cái kia tro tàn đại tiên quân cũng biết bản thân giãy dụa không thoát, ngay sau đó dừng lại giãy dụa, nghi ngờ nói: "Ngươi sẽ theo lời phóng thích chúng ta?"

Tô Vân cười nói: "Mang theo các ngươi những yêu ma quỷ quái này rất uy phong ư? Ta không nhìn thấy. Tại Minh đô mười tám tầng, ta cần các ngươi làm việc cho ta, để báo đáp lại, ta cũng sẽ mang các ngươi rời đi mười tám tầng. Rời đi nơi này sau đó, mọi người nhất phách lưỡng tán, không can thiệp chuyện của nhau."

Cái kia tro tàn đại tiên quân đạo: "Ta không tin được ngươi, ngươi cần phải đến phát thệ!"

Bạch Trạch bật cười nói: “Phát thệ liền tin được? Chúng ta các chủ rất ít hết lòng tuân thủ hứa hẹn. Hắn lúc trước đáp ứng người khác tuyệt không đặt chân Nguyên Sóc, tiếp đó liền vi phạm với lời thề…”

Tô Vân hung dữ lườm hắn một cái: “Oánh Oánh, tra một chút thịt cừu có bao nhiêu loại phương pháp ăn!”

Oánh Oánh lên tiếng, vội vàng đi lật sách.

Bạch Trạch vội vàng im miệng, thầm nghĩ: “Họa từ miệng mà ra, ta cần phải đến cẩn thận, không thể được ý hí hửng.”

Cái kia tro tàn đại tiên quân đạo: “Các ngươi cứ yên tâm đi, ta có thủ đoạn, cho các ngươi làm trái không được. Ta có ứng thệ thạch, chỉ cần đem hai bên lời thề khắc vào ứng thệ thạch bên trên, nếu như làm trái lời thề, cả người kể cả nội tâm đều sẽ hóa thành Hỗn Độn, không còn tồn tại!”

Tô Vân trong lòng nghi ngờ: “Ứng thệ thạch? Hắn tại sao có thể có loại bảo vật này?”

Tâm hắn nhớ khẽ nhúc nhích, trói buộc cái kia tro tàn đại tiên quân lực lượng biến mất, nói: “Đã có ứng thệ thạch, như vậy thì dễ làm nhiều. Ứng thệ thạch ở đâu?”

Tro tàn đại tiên quân đạo: “Thân thể ta tro tàn hóa, Linh giới từ lâu tan rã, không còn tồn tại, bởi vậy bảo vật chỉ có thể đặt ở phủ đệ ta bên trong.”

Tô Vân đi tới Tử Phủ phía trước, mặt khác bốn tòa Tử Phủ đem rất nhiều tro tàn tiên cùng Tiên Linh ném đi ra, để cho bọn họ đi vào cuối cùng một tòa Tử Phủ. Mặt khác bốn tòa Tử Phủ thu nhỏ, trở lại hắn sau đầu vòng tròn bên trong.

Về phần hắn dưới chân toà này Tử Phủ như trước duy trì nguyên trạng, lăng không bay lên, mang theo bọn họ bay đi.

Oánh Oánh đứng tại Tô Vân đầu vai, sau đầu cũng có một cái nho nhỏ vòng tròn, vòng tròn bên trong là viên bị đại pháp lực trói buộc mặt trời, đang tại toả ra hào quang sáng tỏ, chiếu sáng con đường phía trước.

Chẳng qua vầng mặt trời này cũng bị Minh đô tầng thứ mười tám ảnh hưởng, mặt trời bên trong không ngừng có tro tàn bay xuống, xoay quanh mặt trời hình thành một cái ám kim sắc quang hoàn.

Tro tàn đại tiên quân thấy thế, cau mày nói: "Như vậy tiêu hao pháp lực, sẽ chết cực kỳ nhanh, các ngươi tiết kiệm một chút pháp lực."

Tô Vân không để ý lắm, cười nói: "Tại Tử Phủ bên trong sẽ không hóa thành tro tàn. Huống hồ, ta bên người mang theo không ít tiên khí, đủ để chống đỡ đến chúng ta rời đi nơi này."

Tro tàn đại tiên quân lắc đầu, không nói thêm gì nữa.

Bạch Trạch thì nhìn chằm chằm một cái Tiên Linh ngây người, Oánh Oánh thấy thế, vội vàng nói nhỏ: "Làm sao vậy Thần Vương? Sĩ tử vừa mới nói thịt cừu phương pháp ăn là hù dọa ngươi, thịt cừu có 5,624 loại phương pháp ăn, ngươi cái này thân thịt hiển nhiên ăn không được nhiều như vậy loại."

Bạch Trạch không lòng dạ nào cùng nàng nói đùa, thấp giọng nói: "Ngươi nhìn cái kia Tiên Linh sau lưng!"

Oánh Oánh vội vàng hướng cái kia Tiên Linh sau lưng nhìn lại, chỉ thấy cái kia Tiên Linh trên lưng mọc ra rất nhiều khuôn mặt, có lẽ là hắn thôn phệ Tiên Linh mặt.

Oánh Oánh đã sớm không cảm thấy kinh ngạc, đang muốn nói chuyện, đột nhiên nghẹn ngào la hoảng lên.

Nàng nhận ra một tấm trong đó mặt, đó là tấm mỹ nhân mặt!

Bạch Trạch thị đời trước Thần Vương, Bạch Hoa phu nhân mặt!

Bạch Hoa phu nhân thua trận sau đó, bị Bạch Trạch lưu đày tới Minh đô tầng thứ mười tám, không nghĩ tới nàng đã bị cái này Tiên Linh ăn!

Bạch Trạch cảm thấy là bản thân hại chết nàng, bởi vậy có chút ý chí tinh thần sa sút.

Oánh Oánh suy nghĩ một chút, nói: "Bạch Hoa phu nhân làm nhiều việc ác, vì bản thân tư dục, cơ hồ khiến các ngươi chủng tộc diệt tuyệt, lẽ ra kết cục này. Ngươi không cần tự trách mình."

Lời tuy như thế, Bạch Trạch còn là nhất thời trong chốc lát không cách nào quay về thần tới.

Sau đó không lâu, Tử Phủ bay đến tro tàn đại tiên quân phủ đệ, nơi này đã không còn là Đế Thúc thi thể, mà là Đế Thúc thi thể bên ngoài càng thêm xa xưa thổ địa.

Tô Vân mang theo Tử Phủ, bay thẳng vào mảnh này phủ đệ, lại thấy tòa phủ đệ này dùng tro tàn thạch xây xong, phủ đệ kia phía dưới có khác không gian, nối thẳng lòng đất.

Đợi đi tới lòng đất, chỉ thấy nơi này lại có một tòa quy mô to tro tàn thành, so năm đó Sóc Phương lòng đất tro tàn thành càng quảng đại gấp trăm ngàn lần!

Tô Vân điều khiển lấy Tử Phủ bay đến mảnh đất này đáy tro tàn trên thành không, nhưng thấy cung xá nghiễm nhiên, san sát nối tiếp nhau, cực kỳ ngăn nắp sạch sẽ.

"Nơi này đã từng là một mảnh tiên đô…"

Tô Vân ngơ ngác, cả tòa tiên đô tro tàn hóa, cung điện, nhà, tường thành, thậm chí trải đất viên gạch, tất cả biến thành tro tàn thạch!

Không chỉ có như thế, cái này tiên đô bên trong còn thờ phụng to lớn Tiên đạo thần binh, hình thái to lớn, cấu tạo phức tạp, vừa nhìn liền cực kỳ bất phàm!

Đáng tiếc, dạng này tiên binh vậy mà cũng tất cả hóa thành tro tàn thạch!

"Cái này nếu là làm đến Nguyên Sóc, cái kia đốt bao lâu?" Oánh Oánh lẩm bẩm nói.

Tro tàn đại tiên quân giống như cười mà không phải cười, như khóc mà không phải khóc, cười hắc hắc nói: "Muốn đốt bao lâu? Khà khà… Phía trước chính là ta cất giữ ứng thệ thạch địa phương."

Hắn đi tới mảnh này tiên đô trung tâm, nơi này cũng không có người canh gác, ngay tại trong thành đắp lên lấy mấy khối quy mô to lớn tảng đá, giống như là dãy núi bình thường, nhưng phía ngoài nhưng hiện ra thanh đồng ánh sáng lộng lẫy.

Tô Vân khóe mắt nhảy lên, lấy lại bình tĩnh, nói: "Đại tiên quân, ngươi đến cùng là lai lịch gì? Vì sao nắm giữ Hỗn Độn Đại Đế mất đi tứ chi?"

Cái kia mấy khối như dãy núi Hỗn Độn thạch, chính là Hỗn Độn Đại Đế thân thể một phần!

Từ hắn hình thái đến xem, hẳn là Hỗn Độn Đại Đế đốt ngón tay, chỉ là phía trên cũng không có hiện ra Hỗn Độn phù văn!

"Ứng thệ thạch là Hỗn Độn Đại Đế tứ chi?"

Tro tàn đại tiên quân buồn bã, nói: "Ta không biết cái này, chỉ biết là là ứng thệ thạch. Lai lịch của ta, khà khà, so với ngươi tưởng tượng càng thêm cổ xưa…"

"Ngươi đến từ thứ mấy Tiên giới?" Oánh Oánh hỏi.

Tro tàn đại tiên quân trong lòng giật mình, thất thanh nói: "Ngươi vậy mà biết còn có mặt khác Tiên giới?"

Oánh Oánh nhếch miệng: "Chúng ta vừa mới từ nơi đó trở về. Biết lúc trước còn có năm cái Tiên giới, rất đáng gờm ư?"

Cái kia tro tàn đại tiên quân nghi ngờ không thôi, qua lại quan sát Tô Vân, Oánh Oánh cùng Bạch Trạch, Tô Vân cười nói: "Đại tiên quân, chúng ta là tới cứu Đế Thúc."

Tro tàn đại tiên quân lúc này mới tỉnh ngộ lại: "Đúng, các ngươi cùng Đế Thúc đi rất gần, đương nhiên biết một số bí mật. Thực không dám giấu giếm, ta là thứ năm Tiên giới Ngọc thái tử. Cha ta chính là thứ năm Tiên giới Đế…"

Oánh Oánh hưng phấn nói: "Sĩ tử là thứ sáu Tiên giới thái tử, hắn cha nuôi cũng là thứ sáu Tiên giới Đế!"

Tro tàn đại tiên quân ngẩn ngơ, ngay sau đó lắc đầu nói: "… Cha ta là ta cha ruột, hơn nữa ngươi là Đế Tuyệt thái tử a? Chúng ta không giống nhau. Cha ta chính là thứ năm Tiên giới Đế, Đế Tuyệt lại là thứ tư Tiên giới Đế, hắn đem cha ta sát hại, ta khởi nghĩa phản kháng, liền bị hắn ném đến nơi này…"

Oánh Oánh vỗ vỗ Tô Vân bả vai: "Cha nuôi ngươi làm."

Tô Vân giận dữ: "Cha nuôi ta là Đế Chiêu, không phải Đế Tuyệt!"

Oánh Oánh thè lưỡi.

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, nói: "Tà Đế Tuyệt là thế nào quấy nhiễu thứ tư Tiên giới?"

Tro tàn đại tiên quân Ngọc thái tử nói: "Tại thứ tư Tiên giới bên dưới, có một mảnh mới Tiên giới, cha ta chính là phát hiện mới Tiên giới, ở nơi đó kinh doanh, xưng Đế. Khi đó thứ tư Tiên giới đã trải rộng tro tàn, đại đạo mục nát, tiên nhân cũng mục nát. Tà Đế Tuyệt đầu tiên là khuynh đảo tro tàn, diệt tuyệt

thứ năm Tiên giới không biết bao nhiêu thế giới, tiếp đó dẫn đầu Tiên Ma đại quân quy mô quấy nhiễu. Cha ta tới giao chiến, đánh lâu hết sức, Tà Đế liền nói hoà đàm, ngay sau đó cha ta đến nơi hẹn, tiếp đó…"

Tô Vân ba người trong lòng nhấc lên sóng to gió lớn, mặc dù bọn hắn đối thứ bảy Linh giới lai lịch sớm có suy đoán, nhưng là từ đại tiên quân Ngọc thái tử trong lời nói, bọn họ nhưng xác minh chính mình suy đoán, như trước để cho bọn họ kinh hãi vô cùng!

Thứ bảy Linh giới, có thể là thứ bảy Tiên giới!

"Cha ta trúng mai phục, bị Tà Đế Tuyệt ám toán, chạy ra sau đó không bao lâu liền chết rồi, thứ năm Tiên giới cũng rơi vào Tà Đế tay. Ta chạy trốn lúc, mang đi rất nhiều Đế đình bảo vật, cái này mấy khối ứng thệ thạch chính là trong đó một phần."

Đại tiên quân Ngọc thái tử nói: "Nhắc tới cũng kỳ, mặt khác tiên gia bảo vật, cho dù là chí bảo, ở đây đều hóa thành tro tàn thạch, duy chỉ cái này ba món đồ, từ đầu đến cuối không có hóa thành tro tàn."

Tô Vân đột nhiên nói: "Đem cái này ba món đồ cho ta, ta để ngươi khôi phục lúc trước thân thể, không còn là tro tàn tiên!"

Đại tiên quân Ngọc thái tử thể xác tinh thần chấn động mạnh, ánh mắt rơi vào trên mặt của hắn, khàn giọng nói: "Ngươi nói cái gì?"

Tô Vân lặp lại một lần, thản nhiên nói: "Ta đã tìm được tránh khỏi tro tàn hóa phương pháp."

Đại tiên quân Ngọc thái tử cười ha ha, âm thanh thảm thiết chói tai, như mèo con lợi trảo chộp vào cửa sổ thủy tinh bên trên, lạnh lùng nói: "Thiên địa đại đạo, tám trăm vạn năm một

mục nát, Tiên đạo cũng là như thế! Bởi vậy Tiên đạo thọ nguyên chỉ có tám trăm vạn tuổi! Ngươi nói ngươi có thể để cho ta khôi phục, thật sự là chê cười!"

Hắn giơ ngón tay lên, sắc bén móng tay chỉ vào Tô Vân mi tâm, càng nói càng giận, phảng phất tùy thời không khống chế được, đem Tô Vân đầu xuyên thủng!

Tô Vân mi tâm lôi đình văn bên trong, có một cỗ ánh sáng nhu hòa soi sáng ra, rơi vào cái kia đã biến thành tro tàn thạch trên móng tay.

Đại tiên quân Ngọc thái tử ngơ ngác nhìn móng tay của mình, chỉ thấy cái kia trên móng tay tro tàn thạch đang dần dần lui đi, khôi phục lúc trước ánh sáng lộng lẫy.

"Được. Ta đáp ứng ngươi!" Đại tiên quân Ngọc thái tử âm thanh khàn giọng nói.

Chương 578 : Hoàn chỉnh Đế Thúc

Chương 579: Hoàn chỉnh Đế Thúc

Oánh Oánh không được vụng trộm quan sát Tô Vân mi tâm lôi đình văn, thừa dịp đại tiên quân Ngọc thái tử không sẵn sàng, nói nhỏ: "Sĩ tử, chuyện gì xảy ra?"

Nàng hỏi là Tô Vân mi tâm con mắt là để Ngọc thái tử móng tay khôi phục chuyện này, bất quá liên quan chuyện này Tô Vân cũng là không nghĩ ra.

Đại tiên quân Ngọc thái tử giơ ngón tay lên lấy mi tâm của hắn, mi tâm của hắn cái kia lôi đình văn bên trong liền có quang mang soi sáng ra, loại trừ đại tiên quân Ngọc thái tử trên móng tay tro tàn thạch.

Hắn nguyên bản ý định, nhưng thật ra là đi Đế đình đệ nhất phúc địa thu thập một chút Tiên Thiên Nhất Khí, để Ngọc thái tử dùng luyện hóa, từ từ giảm bớt hắn tro tàn hóa.

Còn thế nào chữa trị, thì còn cần Đổng Thần Vương tới không ngừng nghiên cứu. Chỉ là không nghĩ tới chính là, hắn mi tâm lôi đình văn thế mà liền như thế chữa khỏi đại tiên quân Ngọc thái tử một cây móng tay!

Ngọc thái tử đem ba khối ứng thệ thạch đưa cho Tô Vân, Tô Vân kiểm tra một phen, đây chính là Hỗn Độn Đại Đế đốt ngón tay, chỉ là chẳng biết tại sao, phía trên không có Hỗn Độn phù văn.

"Nơi này không có bất kỳ cái gì thiên địa nguyên khí, đợi đến ngoại giới, sẽ chậm chậm tìm tòi nghiên cứu."

Tô Vân thu vào bản thân Linh giới bên trong, còn lúc trước nói tới lời thề, thì không cần vẽ vời cho thêm chuyện ra. Lúc trước, giữa bọn hắn ước định là Ngọc thái tử vì Tô Vân làm việc, Tô Vân mang theo hắn rời đi Minh đô tầng thứ mười tám, sau đó hai người liền mỗi người đi một ngả. Mà bây giờ Ngọc thái tử thì phải đi theo Tô Vân, cho đến Tô Vân đem hắn chữa trị, ba khối ứng thệ thạch thì là với tư cách chữa trị thù lao của hắn.

"Như vậy, ngươi có nắm chắc chữa trị hắn ư?" Oánh Oánh thấy Tô Vân mặt không đổi sắc thu hồi ứng thệ thạch, nhỏ giọng dò hỏi.

Tô Vân bình tĩnh ung dung lắc đầu, đè thấp giọng nói: "Vừa rồi chữa trị móng tay của hắn, ta cảm giác mi tâm lôi đình văn bên trong năng lượng liền bị tiêu hao hơn phân nửa, dùng lôi đình văn nhìn đồ vật, càng thêm mơ hồ."

Oánh Oánh sợ hết hồn, chính là đồng cảm lại có chút cười trên nỗi đau của người khác: "Sĩ tử, ngươi lôi đình văn là dựa vào hấp thu thiên kiếp lực lượng trưởng thành, nhìn tới ngươi cũng bị nhiều bổ mấy lần."

Tô Vân một hồi thịt đau, nếu là bị nhiều bổ mấy lần liền có thể để dành đầy đủ lực lượng ngược lại cũng thôi, mấu chốt là bổ mấy lần căn bản chưa đủ!

Muốn đem Ngọc thái tử hoàn toàn chữa trị, để hắn khôi phục thân thể, chỉ sợ muốn bổ lên mấy vạn lần mới có thể làm đến!

Cho dù lôi đình văn đang không ngừng phát triển, cần sét đánh số lần có thể so Tô Vân suy đoán muốn ít rất nhiều, nhưng nghĩ đến màu tím lôi đình uy lực, hắn liền có chút không rét mà run.

“Vì nhận được Hỗn Độn Đại Đế mấy món tứ chi mảnh vỡ, cần dùng mạng tới đổi.” Hắn lắc đầu.

Hắn cũng không có làm trái hứa hẹn suy nghĩ, hắn đã đáp ứng Ngọc thái tử, thì nhất định sẽ dùng hết khả năng đi hoàn thành.

Đế Thúc thân thể phía trên, từng cái Tiên Linh mỗi người thôi thúc còn sót lại pháp lực, chuyển đi Đế Thúc thân thể bên trên chất đống tro tàn, cứ việc tiên nhân thần thông quảng đại, nhưng Đế Thúc thân thể bên trên chất đống tro tàn thực sự quá dày, dù là có Ngọc thái tử loại tồn tại này, cũng dùng hai ngày thời gian mới đưa tro tàn chuyển xong.

“Chúng ta trì hoãn lâu như vậy, Đế Thúc chi não chỉ sợ đã bị Minh đô Đại Đế cầm lấy đi tế thiên đi?” Oánh Oánh thầm nói.

Tô Vân an ủi: “Đế Thúc chi não nếu là dễ dàng như vậy bị giết, như vậy hắn đã sớm chết.”

Bạch Trạch gật đầu nói: “Lần trước Đế Thúc chi não chạy trốn lúc, Minh đô Đại Đế cũng không có thể làm gì được hắn, có thể thấy được Đế Thúc chi não sức sống.”

Oánh Oánh vẫn là có chút không yên lòng, luôn cảm thấy Đế Thúc chi não sẽ bị bắt, các tiên nhân ở phía trên vung một chút hành thái, giội một chút dầu nóng, làm thành não tốn ăn như gió cuốn.

Tô Vân đứng tại thanh đồng phù tiết bên trong, dọc theo Đế Thúc đã mục nát thân thể không ngừng bay tới đằng trước, Đế Thúc thân thể rất lớn một phần đã hóa thành tro tàn thạch.

Tô Vân từ Đế Thúc đầu bay thẳng đến đến bàn chân, không khỏi cau mày.

Đế Thúc thân thể, đã không nhìn thấy bất kỳ máu thịt dấu hiệu, ánh mắt chiếu tới, đều là tro tàn!

Loại này tro tàn hóa không giống với Ngọc thái tử.

Ngọc thái tử thân thể là hướng quái vật thay đổi, nhưng như trước bảo lưu lấy một phần hoạt tính, tựa như là năm đó Nguyên Sóc tro tàn quái, nhưng mà Đế Thúc thân thể thì là hóa thành tro tàn, không có hoạt tính!

Thanh đồng phù tiết càng ngày càng chậm, Tô Vân nhìn về phía trước, hoàn chỉnh Đế Thúc thân thể cực kỳ to lớn, liên miên không biết bao nhiêu vạn dặm. Nhưng mà cỗ này vô cùng to lớn thân thể, đã không có nửa điểm máu thịt, hoàn toàn hóa thành tro tàn.

"Đế Thúc sọ não, có thể luyện thành chí bảo Vạn Hóa Phần Tiên lô, chẳng lẽ bậc này thân thể, cũng ngăn cản không nổi tro tàn tập kích ư?" Tô Vân trong lòng một mảnh lạnh giá.

Bạch Trạch lẩm bẩm nói: "Đế Thúc thân thể, đã hoàn toàn hủy đi sao? Cho dù cứu ra thân thể này, chỉ sợ cũng không có cái gì tác dụng a? Đế Thúc không có thân thể, chỉ sợ không cách nào mang theo chúng ta chạy ra Minh đô…"

Tô Vân lặng im, một lòng càng ngày càng nặng.

Đế Thúc hiện tại bản thân khó đảm bảo, lúc trước hắn có khả năng chạy ra Minh đô, là bởi vì Bạch Trạch đang tại hướng Minh đô lưu đày "Bạn tốt", hiện tại không người mở ra Minh đô, Đế Thúc đương nhiên không trốn thoát được.

Đế Thúc không trốn thoát được mà nói, Tô Vân đám người cho dù nắm giữ thanh đồng phù tiết, cũng khó thoát Tang Thiên Quân, Minh đô Đại Đế loại kia tồn tại bàn tay!

Chỉ có giải cứu Đế Thúc thân thể, mới có thể giải cứu Tô Vân đám người!

Nhưng mà hiện tại, Đế Thúc thân thể đã hoàn toàn tro tàn hóa, nghênh đón Tô Vân đám người vận mệnh có thể tưởng tượng được.

Thanh đồng phù tiết bất tri bất giác dừng lại, Tô Vân rơi vào suy nghĩ.

Một chút ở tại Đế Thúc thân thể bên trên Tiên Linh đột nhiên nói: "Muốn động đất! Nhanh chút bảo vệ chúng ta tiên phủ!"

Mặt khác Tiên Linh liền cười bọn họ ngu xuẩn: "Chúng ta lập tức liền muốn rời đi nơi này, tiêu dao tự tại, cần dùng tới những cái kia tro tàn làm thành phủ đệ ư?"

Đúng lúc này, đại địa đột nhiên truyền đến rung động dữ dội, đất rung núi chuyển, qua rất lâu, động đất mới chậm rãi ngừng lại.

Tô Vân kinh ngạc ngẩng đầu lên, lộ ra vẻ không thể tin được, vội vàng gọi đến một cái Tiên Linh, dò hỏi: "Vừa rồi địa chấn này là chuyện gì xảy ra?"

Cái kia Tiên Linh nói: "Chính là động đất mà thôi!"

Tô Vân dò hỏi: "Các ngươi là thế nào biết sắp động đất?"

Cái kia Tiên Linh nói: "Ở chỗ này Tiên Linh, ai cũng biết, Minh đô tầng thứ mười tám cách mỗi một năm, liền sẽ chấn động một lần. Lần này cũng là như thế."

Tô Vân trợn mắt lên, hô hấp từ từ gấp rút, vội vàng cao giọng nói: "Ngọc thái tử! Ngọc thái tử! Đào! Dẫn người cho ta hướng xuống đào! Đem Đế Thúc tro tàn hóa thân thể, cho ta xé ra!"

Ngọc thái tử dẫn đầu mấy cái tro tàn tiên đang tại nghỉ ngơi, nghe vậy liền vội vàng đứng lên, vỗ cánh bay tới.

Một kiếp Hôi Tiên nói: "Lúc trước gọi chúng ta đem Đế Thúc thân thể từ tro tàn bên trong đào ra, hiện tại lại muốn chúng ta đem Đế Thúc xé ra, đại tiên quân, người này dựa vào không đáng tin cậy?"

Ngọc thái tử nói: “Chỉ có người này có thể chữa trị chúng ta, bất luận hắn muốn chúng ta làm có nhiều việc không đáng tin cậy, chúng ta đều cần phải làm!”

Rất nhiều Tiên Linh quái vật cùng tro tàn tiên nhao nhao động thủ, đem Đế Thúc tro tàn hóa thân thể xé ra, nhắc tới cũng kỳ, Đế Thúc tro tàn hóa thân thể thế mà giống như là ngàn tầng bánh, có từng tầng từng tầng áo ngoài, xé ra một tầng, bên trong còn có một tầng, lại lột một tầng, bên trong còn có tầng thứ ba!

Bạch Trạch cùng Oánh Oánh đi vào kiểm tra bị hắn bọn họ xé ra tro tàn, chỉ thấy những này tro tàn tầng cùng tầng ở giữa có rõ ràng giới hạn, cực kỳ nhẵn bóng, nhưng không ngay ngắn.

Bạch Trạch lập tức nhìn ra manh mối, lẩm bẩm nói: “Nếu như đem Đế Thúc tầng ngoài túi da xé ra, như vậy bên trong liền có một cái khá nhỏ một chút Đế Thúc. Nếu như lại lột, còn có thể lột ra càng nhỏ hơn một chút Đế Thúc. Như vậy từng tầng từng tầng lột bỏ đi, bên trong Đế Thúc cũng sẽ càng ngày càng nhỏ… Đế Thúc là dùng loại biện pháp này, tới tránh né bị Minh đô mười tám tầng hoàn toàn hóa thành tro tàn sao?”

Oánh Oánh cũng không nhịn được ngây dại, lẩm bẩm nói: “Đế Thúc phương pháp, càng giống là ngàn tầng vỏ trứng…”

Nàng hình dung càng thêm chuẩn xác.

Đế Thúc bị giam giữ vào lúc này, nhất định cũng khó có thể khống chế thân thể tro tàn hóa, nhưng hắn có thể khống chế cơ thể chính mình.

Thân thể của hắn tầng ngoài tro tàn hóa sau đó, liền đem tầng ngoài tro tàn xem như vỏ trứng, tại vỏ trứng nội bộ vốn có một “chính mình” khác. Tầng thứ hai mình bị tro tàn hóa

sau đó, liền đem tầng thứ hai bản thân xem như một cái bảo vệ mình vỏ trứng, sinh ra tầng thứ ba bản thân.

Lòng vòng như vậy lặp đi lặp lại, không ngừng từ ta thai nghén sinh ra tự mình, hình thành một tầng lại một tầng tro tàn vỏ trứng!

Loại này bảo vệ tính mạng phương pháp, bỏ phần lớn thân thể, nhưng có khả năng bảo toàn thân thể nguyên vẹn tính!

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, bay tới bay lui, chỉ huy chúng tiên yêu quái vật cùng tro tàn tiên khai quật Đế Thúc thân thể hình thành tro tàn tầng.

Lại qua hơn mười ngày, chúng tiên linh cùng tro tàn tiên đã lột ra nhiều đến hơn sáu trăm tầng tro tàn hóa thân thể vỏ ngoài, trong vỏ mặt Đế Thúc thân thể đã thu nhỏ đến hơn nghìn dặm lớn nhỏ.

Nhưng mà, bên trong Đế Thúc thân thể còn là đã hóa thành tro tàn thạch.

Đối với lúc trước khổng lồ như thế thân thể tới nói, hiện tại Đế Thúc thân thể đã có thể bỏ qua không tính.

“Lại đào một tầng!” Tô Vân cao giọng nói.

Chúng tiên linh cùng tro tàn tiên cơ giới giống như lao động, Ngọc thái tử lấy tới cứng rắn tro tàn thạch, dùng mũi nhọn đánh Đế Thúc thân thể, lại một tầng tro tàn tầng bị tước đoạt đi ra.

“Thái tử!”

Ngọc thái tử đột nhiên lại sợ vừa vui, cao giọng nói: “Tô thái tử! Mau tới!”

Tô Vân vội vàng tiến lên, chỉ thấy tầng này tro tàn tầng bên dưới, lộ ra da thịt trắng noãn, dưới da thịt, thậm chí có thể nhìn

thấy mạch máu, còn có thể nhìn thấy huyết dịch ở trong đó di động!

"Cẩn thận chút mở ra nó!"

Tô Vân cười ha ha, cất cao giọng nói: "Chư vị, chúng ta được cứu rồi! Nhanh lên một chút mở ra cái này tầng xác! Nhất định phải cẩn thận, đừng làm bị thương bên trong Đế Thúc!"

Bạch Trạch cùng Oánh Oánh cũng khó có thể áp chế lại phấn khởi, vội vàng tiến lên giúp đỡ, đợi đến cuối cùng tầng kia da xác đẩy ra, một cái cao tới tám trăm dặm thiếu niên lẳng lặng nằm tại tầng tầng da xác bên trong.

Thân thể của hắn hình thành từng tầng từng tầng da xác, giống như là hắn quan tài, đem hắn bảo vệ ở bên trong.

Bất quá, hắn là một cái không não người.

Đầu của hắn đã bị người vén lên, sọ não trống rỗng không một vật.

Đầu óc của hắn đương nhiên là Đế Thúc chi não, sọ não của hắn cũng là bị người khác lấy mất, biến thành Vạn Hóa Phần Tiên lô.

Đế Thúc lấy kinh thiên thủ đoạn, tận khả năng bảo tồn cơ thể chính mình nguyên vẹn tính, nhưng duy chỉ sọ não cùng đại não không cách nào lặp lại thu nhỏ tái sinh.

Oánh Oánh hiếu kỳ nói: "Cái này Đế Thúc thân thể quá nhỏ, đầu cũng không lớn, có thể chứa đựng được Đế Thúc chi não ư?"

Tô Vân nói: "Đây chính là Đế Thúc chính mình vấn đề."

Tro tàn đại tiên quân Ngọc thái tử cẩn thận từng li từng tí đem Đế Thúc thân thể nâng lên, Tô Vân tận khả năng thôi thúc thanh đồng phù tiết, chỉ thấy phù tiết càng lúc càng lớn, dần

dần, phù tiết bốn Chu Thanh chọc tức tràn ngập, tựa như một cái trống rỗng xương ngón tay!

Ngọc thái tử nâng lên Đế Thúc thân thể, hướng căn này xương ngón tay bên trong bay đi.

Tô Vân dùng hết khả năng phát động lên tu vi, thậm chí điều động Ngũ phủ Tiên Thiên Nhất Khí, cái này mới miễn cưỡng duy trì thanh đồng phù tiết phi hành.

"Đem tất cả mọi người gọi lên tới!"

Tô Vân liều mạng duy trì thanh đồng phù tiết, lớn tiếng nói: "Ngày hôm nay, các ngươi liền tự do!"

Minh đô tầng thứ mười tám, từng cái Tiên Linh bay tới, đi vào phù tiết, Ngọc thái tử trong lòng cũng xúc động mãi thôi, yên lặng nhìn về phía phía dưới hắc ám.

"Chúng ta, cuối cùng muốn lại thấy ánh mặt trời. Phụ hoàng thù…" Ánh mắt của hắn lấp lóe, trong mắt có kiếp hỏa tại yên tĩnh thiêu đốt.

Thanh đồng phù tiết bên ngoài vô số Hỗn Độn phù văn di động, để phù tiết tốc độ chậm rãi nâng cao, Tô Vân cố gắng duy trì phù tiết phi hành, phù tiết tăng tốc rất lâu, mới đưa tốc độ tăng lên tới cực hạn!

Tô Vân cắn chặt răng, điều động phù văn, đột nhiên thanh đồng phù tiết kịch liệt chấn động một chút, phía trước Hốt hiện bao la bát ngát quang mang, như là ức vạn đạo hào quang đập vào mặt!

"Xèo ——— "

Minh đô tầng thứ mười tám không trung giống như là thịt đông lạnh đồng dạng lay động một cái, đợi đến ngừng lại lúc, thanh đồng phù tiết đã không thấy tăm hơi.

Cũng trong lúc đó, Minh đô thứ mười bảy tầng không trung cũng giống thịt đông lạnh giống như lay động một chút, một cây dài đến ngàn dặm to lớn đầu ngón tay, bất ngờ xuất hiện tại Minh đô thứ mười bảy tầng trên bầu trời!

Tô Vân đứng tại đầu ngón tay, ngước đầu nhìn lên bầu trời, trầm giọng nói: "Ngọc thái tử, mời Đế Thúc đi ra!"

Ngọc thái tử vội vàng nâng lên Đế Thúc thân thể, chậm rãi bay ra thanh đồng phù tiết.

Trên bầu trời, Tang Thiên Quân, Minh đô Đại Đế còn tại chém giết, hợp lực công kích Đế Thúc chi não, Đế Thúc chi não đã thay đổi sách lược, đổi thành phòng ngự, tử thủ.

Đế Thúc chi não tràn ngập nguy hiểm.

Đúng lúc này, Đế Thúc không não thân thể đột nhiên bay lên, hướng về bầu trời xông tới!

Oánh Oánh so bất luận người nào đều muốn phấn khởi, cầm giấy bút, chờ lấy nhìn vô cùng to lớn Đế Thúc chi não là như thế nào đi vào Đế Thúc thân thể đầu lâu bên trong.

Tô Vân nhưng không rảnh đi qua hỏi cái này chút, hướng những cái kia Tiên Linh cùng tro tàn Tiên đạo: "Chư vị, các ngươi tự do."

Những cái kia Tiên Linh quái vật cùng tro tàn tiên rất vui mừng, đang muốn rời đi, đột nhiên Tô Vân tiếp tục nói: "Ta cho dù mang theo các ngươi rời đi tầng thứ mười tám, phía trước còn có tầng mười bảy cần các ngươi vượt qua. Có điều, ta có thể cho các ngươi chỉ điểm một đầu sống sót trở về tỷ lệ càng lớn con đường."

Tiên Linh quái vật cùng tro tàn tiên nhao nhao dừng lại, hướng hắn nhìn lại.

Tô Vân ý tứ sâu xa nói: “Minh đô là một chỗ ngục giam, nơi này loại trừ giam giữ các ngươi bên ngoài, mỗi một tầng đều giam giữ lấy rất nhiều trọng phạm.”

—— —— cuối tháng ngày cuối cùng a, nguyệt phiếu muốn quá hạn, cầu phiếu ~~

Chương 579 : Trong Hỗn Độn hải phần mộ

Chương 580: Trong Hỗn Độn hải phần mộ

Trở về trang sách

Rất nhiều Tiên Linh quái vật cùng tro tàn tiên nhao nhao cười to, bốn phương tám hướng gào thét mà đi, la lên: "Trọng phạm? Chân chính nguy hiểm đều bị giam giữ tại Minh đô tầng thứ mười tám! Chúng ta mới thật sự là trọng phạm!"

Bọn họ gào thét mà đi, một bên bão táp đột tiến, một bên điên cuồng hấp thu Minh đô mảnh này cổ xưa thiên địa nguyên khí.

Minh đô chính là Thái Cổ thời đại một chỗ mảnh vỡ, bị Tiên Đế Phong cho những cái kia có công cựu thần, nơi này thiên địa nguyên khí đã rất là mỏng manh, nhưng này chút Tiên Linh quái không cùng tro tàn tiên vậy mà có thể từ nham thạch bên trong ép ra nước đến, như thế mỏng manh thiên địa nguyên khí, cũng bị bọn họ dẫn dắt như là hồng lưu giống như hướng bọn họ hội tụ!

Tại bọn họ trước khi đi, Tô Vân đã đem bọn họ thôn phệ Tiên Thiên Nhất Khí thu về. Cho dù Tô Vân không thu hồi, bọn họ nếu như chạy trốn đi ra ngoài, cũng sẽ nghĩ mọi cách trừ bỏ trong cơ thể Tiên Thiên Nhất Khí. Trong cơ thể có lưu lại Tiên Thiên Nhất Khí, liền sẽ bị Tô Vân khống chế, bọn họ đương nhiên sẽ không lưu lại cái này sơ hở.

Minh đô thứ mười bảy tầng cực kỳ quảng đại, trên bầu trời đâu đâu cũng có tàn tinh cùng xương trắng cầu nối, những cái

kia Tiên Linh quái vật cùng tro tàn tiên một bên phi hành, vừa tùy ý tùy ý thần thông, phá hoại nơi này tất cả!

Nơi xa, hai ngôi sao va chạm, dập tắt, hóa thành địa hỏa phun trào không ngại, đó là Tiên Linh bọn quái vật tạo thành phá hoại!

Tô Vân gặp tình hình này, không khỏi sợ hãi, những này Tiên Linh quái vật thực lực đều cực kỳ cao minh, mỗi cái đều tại phía xa trên hắn!

Chẳng qua nhắc tới cũng kỳ, thực lực của hắn tuy là không bằng những này Tiên Linh hoặc là tro tàn quái, thế nhưng là đem bọn hắn dọn dẹp ngoan ngoãn.

Đột nhiên, chỉ nghe một thanh âm truyền đến: "Cái kia Đế Thúc bộ hạ , còn nhớ Sách Tiên Quân hay không?"

Tô Vân sắc mặt biến hóa: "Lại là cái kia Sách Tiên Quân! Người này để mắt tới ta!"

Nơi xa, từng tòa Tiên Ma trong đại doanh, Tiên Ma lao ra, vây chặt những cái kia Tiên Linh quái vật cùng tro tàn quái, còn có một đóa tiên vân hướng bên này chạy nhanh đến, có lẽ chính là cái kia Sách Tiên Quân!

"Ngọc thái tử." Tô Vân nói khẽ.

Đại tiên quân Ngọc thái tử lên tiếng, mở rộng tro tàn hai cánh, vỗ cánh mà lên, hướng Sách Tiên Quân nghênh đón!

Tô Vân ngẩng đầu lên, nhìn về phía bầu trời, Minh đô thứ mười bảy tầng mái vòm, Đế Thúc không não thân thể đã xông vào Tang Thiên Quân cùng Minh đô Đại Đế bày ra nặng nề lưới bên trong.

Đế Thúc tôn này thân thể cứ việc kém xa lúc trước như vậy mạnh mẽ, thế nhưng là mạnh mẽ đâm tới, đem Tang Thiên

Quân phun ra lưới xé ra, ngay sau đó chỉ nghe một tiếng ầm vang tiếng vang, Tang thụ đột nhiên bẻ gãy!

Cái kia Đế Thúc không não thân thể đụng gãy Tang thụ, liền hướng Đế Thúc chi não bay đi!

Tang Thiên Quân thấy thế, không khỏi rùng mình, quát: "Minh đô đạo huynh, ngươi còn không thi triển toàn lực?"

Cái kia Minh đô Đại Đế lại không có ra tay, hắn đứng chỗ, tất cả đen kịt, chỉ có thể nhìn thấy ba cái khép mở con mắt như là màu đỏ sậm mặt trời.

Lúc trước hắn chỉ là quấy nhiễu Đế Thúc chi não, cũng không có thống hạ sát thủ, lần này nhìn thấy Đế Thúc không não thân thể đột phá phòng ngự của bọn hắn, đụng gãy Tang thụ, liền biết đại thế đã mất, dứt khoát thu tay lại lại không tấn công.

"Tang Thiên Quân, ngươi không có trải qua Thái Cổ rối loạn năm tháng, không biết nam bắc nhị đế đáng sợ."

Minh đô Đại Đế nói: "Hiện nay trên đời có khả năng trấn áp hắn, chỉ có ba đại chí bảo. Vạn Hóa Phần Tiên lô chính là Đế Thúc sọ não luyện, mời đến bảo vật này, liền sẽ bị hắn lấy đi. Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh trấn áp Hỗn Độn hải, không rảnh thoát thân, chỉ có đế kiếm ngươi có thể sử dụng. Nhưng cũng tiếc chính là ngươi mượn không đến đế kiếm. Hiện nay, đại thế đã mất."

Tang Thiên Quân tâm loạn như ma, la lên: "Minh đô đạo huynh, cùng ngươi phối hợp chí bảo ở đâu? Vì sao không tế lên tới?"

Minh đô Đại Đế hừ lạnh một tiếng, thân hình biến mất, nói: "Tang Thiên Quân, ta chỉ có thể nhắc nhở ngươi những này, thứ cho không tiếp!"

Cái kia hắc ám hưu một tiếng đi xa, không biết ẩn thân ở nơi nào.

Tang Thiên Quân cũng biết hắn là vì bản thân tốt, lúc này mới báo cho bản thân phá địch chi pháp, chỉ là, hắn nguyên bản nhận được Tiên Đế Phong hứa hẹn, cho phép hắn gọi đến đế kiếm kiếm hoàn, sao liệu cái này đế kiếm kiếm hoàn làm sao cũng triệu hoán không đến!

"Đế Phong làm hại ta!"

Tang Thiên Quân nhìn về phía Đế Thúc chi não, chỉ thấy cái này vô cùng to lớn đại não bay lên, từng khỏa con mắt co rút lại, đi vào trong đầu.

Cái này đại não co rút lại không gian, nhẹ nhàng bay vào cái kia Đế Thúc không não thân thể trong đầu.

Ba ba hai tiếng nhẹ vang lên, chỉ thấy hai con mắt từ cái kia Đế Thúc trong đầu chen đến trong hốc mắt, cái kia hai con mắt trái phải lay động một chút, tựa hồ là đang điều chỉnh tầm mắt.

Chỉ là quỷ dị, thiếu niên này Đế Thúc sau lưng, từng cái con mắt thật to treo ở trên bầu trời, nhìn về phía bốn phương tám hướng, những này con mắt lại còn có thể lên bên dưới trái phải chuyển động!

Thậm chí, những này con mắt sẽ còn chớp mắt, nhắm mắt lại thời điểm, không trung liền còn là không trung, không nhìn thấy có bất kỳ dị thường, mở mắt thời điểm, liền sẽ xuất hiện tại màn trời bên trên!

Tình cảnh quái dị như vậy, để không có sọ não trần trụi đại não, lộ ra không có quỷ dị như vậy.

Tang Thiên Quân thấy thế, không chần chờ nữa, lập tức bứt ra liền đi.

Ngay tại thân hình hắn di động đồng thời, Đế Thúc đột nhiên hướng hắn nhìn tới, Tang Thiên Quân rùng mình, lập tức phi thân bỏ chạy, ngay tại hắn bay lên trời trong nháy mắt, Đế Thúc đột nhiên dời bước, sau một khắc liền tới đến trước mặt của hắn, một tay lấy ra!

Tang Thiên Quân căn bản không kịp tránh né, liền bị hắn nắm trong tay, hiện ra nguyên hình, hóa thành một cái béo trắng Thiên Tàm!

Thiếu niên Đế Thúc sắc mặt lạnh lùng, nhìn trong lòng bàn tay to lớn Thiên Tàm, thản nhiên nói: "Ngươi lúc trước nói, ta sinh tốt, ngươi sinh không tốt. Ngươi sinh ra yếu đuối đụng một cái liền chết, đúng hay không?"

Ngày đó tằm há miệng liền hướng ngón tay hắn táp tới, nhưng vào lúc này, thiếu niên Đế Thúc dùng sức một nắm, cái kia Thiên Tàm bị bóp dịch trắng lan tràn.

Thiếu niên Đế Thúc run rẩy tay, lộ ra vẻ chán ghét, đột nhiên từ cái kia tằm dưới da một vật bay lượn, lại là một cái màu trắng con ngài, mọc ra sáu đội nhung dực, nhung dực mở rộng, rộng chừng trăm ngàn dặm, nhẹ nhàng chấn động liền thấy vô số chỉ riêng vảy bay lên, che kín Đế Thúc đầy trời con mắt!

Cái kia con ngài vỗ cánh liền đi, Thiên Tàm tốc độ rất chậm, nhưng này con ngài tốc độ lại là cực nhanh, xa xa cười nói: "Ta nói đụng một cái chết ngay lập tức, ngươi tưởng thật? Đế Thúc, ngươi sinh thật tốt, nhưng ta cũng không yếu!"

Cái này con ngài tốc độ cực nhanh, Đế Thúc mới vừa tới được đến quan tưởng, chỉ thấy con ngài nhung dực cũng đã cắt ra từng tầng từng tầng hư không, phá không mà đi, biến mất không còn tăm tích!

"Thật xảo quyệt!"

Đế Thúc linh lực bộc phát, xung quanh trút xuống, hư không bên trong truyền đến rên lên một tiếng, ngay sau đó hắc ám vọt tới, một tòa bia đá sừng sững trong bóng đêm, dưới tấm bia đá là một đầu huyết sắc trường hà.

Mà tại bia đá sau hiện ra ba cái đỏ như máu cự nhãn, Minh đô Đại Đế âm thanh vang lên: "Đế Thúc bệ hạ nên biết, ta một mực chưa hề thống hạ sát thủ, lưu lại ba phần tình cảm."

Đế Thúc vốn là tìm kiếm Tang Thiên Quân, lại không nghĩ rằng đem Minh đô bức đi ra.

Cái kia bia mộ cùng huyết hà, chính là Minh đô Đại Đế phối hợp chí bảo.

Trong thiên hạ có khả năng có thể xưng tụng chí bảo bảo vật không nhiều, Tiên giới chiếm ba kiện, Minh đô nơi này cũng có một kiện. Chỉ là Minh đô xưa nay cẩn thận chặt chẽ, rất ít hiển lộ bản thân món bảo vật này.

Đế Thúc đi xa, thản nhiên nói: "Ta đương nhiên biết."

Minh đô Đại Đế vừa mới thở phào nhẹ nhõm, đột nhiên một tay ấn bay tới, một tiếng ầm vang khắc ở cái kia bia mộ phía trên!

Nhất thời toàn bộ Minh đô thứ mười bảy tầng đất rung núi chuyển, vô số tàn tinh chập chờn, không cách nào ổn định.

Minh đô Đại Đế trong lòng giật mình, cũng may Đế Thúc chỉ là trả cho hắn một chưởng, liền không có tiếp tục ra tay.

Hắn thở phào nhẹ nhõm, hướng bia mộ nhìn lại, trong lòng cảm giác nặng nề, chỉ thấy cái kia trên bia mộ vậy mà nhiều thêm một cái chưởng ấn!

Cái kia chưởng ấn sâu đến vài tấc, thật sâu khắc ở cái này chí bảo bên trong!

“Đế Thúc là đang cảnh cáo ta, không cần nhiều xen vào chuyện bao đồng.”

Minh đô Đại Đế hiểu rõ, trong lòng yên lặng nói: “Chẳng qua có đôi khi ta không muốn trêu chọc việc đâu đâu, nhưng thân bất do kỷ.”

Đế Thúc đuổi giết Tang Thiên Quân, rất nhanh biến mất không thấy gì nữa.

Tô Vân nhìn thấy Tiên Ma đại quân hướng bên này vọt tới, tế lên thiên la địa võng, hiển nhiên là nhằm vào hắn thanh đồng phù tiết mà tới. Tô Vân vội vàng tế lên thanh đồng phù tiết, cao giọng nói: “Ngọc thái tử, ta đi trước một bước!”

Ngọc thái tử đang cùng Sách Tiên Quân giao chiến, mấy chiêu ở giữa, Sách Tiên Quân không địch lại, suýt nữa bị hắn chém giết, vội vàng triệu tập Tiên Ma trợ trận, lúc này mới đem Ngọc thái tử ngăn lại.

“Tô thái tử, ta che chở ngươi rút lui!”

Ngọc thái tử nghe vậy, lập tức thoát khỏi Sách Tiên Quân cùng một đám Tiên Ma, giết ra khỏi trùng vây, thẳng đến những cái kia Tiên Ma đại quân.

Sách Tiên Quân vẫn chưa hết sợ hãi, toàn thân trên dưới đều là mồ hôi lạnh, lẩm bẩm nói: “Tro tàn tiên? Từ đâu tới như vậy một cái nhân vật cường hoành? Hắn khi còn sống là ai?”

Có Ngọc thái tử giúp đỡ, Tô Vân thôi thúc thanh đồng phù tiết, từ trong vòng vây xuyên qua mà qua, đột nhiên chỉ thấy Minh đô thứ mười bảy tầng hoàn toàn đại loạn, khắp nơi truyền đến tiếng ồn ào.

“Bị trấn áp tại Minh Phủ bên trong tội tiên chạy!”

Minh đô trên dưới hoàn toàn đại loạn, có tội tiên chạy đến bốn phía cướp bóc đốt giết, cũng có Tiên Ma đại quân bốn

phía vây bắt, chiến hỏa nổi lên bốn phía.

"Oánh Oánh, Thần Vương, hiện tại chúng ta có thể chạy đi."

Tô Vân thôi thúc thanh đồng phù tiết, cười nói: "Lúc này Minh đô đã đại loạn, lại không người ngăn cản chúng ta."

Oánh Oánh cùng Bạch Trạch đều là thở phào nhẹ nhõm, thanh đồng phù tiết tốc độ càng lúc càng nhanh, sắp xuyên thủng mảnh này thời không, đột nhiên phía trước một vùng tăm tối.

Sau một khắc, thanh đồng phù tiết chạy vào một vùng tăm tối thế giới, Tô Vân khẽ nhíu mày, vội vàng để thanh đồng phù tiết dừng lại, lúc trước phù tiết tốc độ cực nhanh, giờ phút này dừng, mọi người suýt nữa từ phù tiết bên trong ném ra!

Tô Vân bắt lấy Oánh Oánh cùng Bạch Trạch, miễn cho bọn họ ném ra, đồng thời tận lực ổn định thanh đồng phù tiết.

Cái kia thanh đồng phù tiết một đường trượt, cuối cùng tại một mặt to lớn trước tấm bia đá dừng lại, không có đụng vào tấm bia đá này.

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, để phù tiết chậm rãi bay lên, chỉ thấy tấm bia đá này dốc như vách tường, cực kỳ quảng đại.

"Chúng ta làm sao lại đi tới nơi này?" Oánh Oánh dò hỏi.

Tô Vân lắc đầu, nói: "Ta cũng không biết… Các ngươi nhìn nơi đó!"

Hắn chỉ hướng khối này khổng lồ dưới tấm bia đá, nơi đó là một đầu huyết hà, từ bia đá sau chảy ra, xoay quanh tấm bia đá này xoay nửa vòng, chảy về phía hắc ám.

Lúc này, chỉ nghe một thanh âm nói: "Huyết hà là từ thi thể của ta bên trong chảy ra tới."

Tô Vân theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy thanh đồng phù tiết đã đi tới bia đá đỉnh, tấm bia đá kia ngồi lấy một cái ba mắt nam tử, toàn thân áo trắng, ngực một mảnh đỏ tươi, giống như là thêu lên một đóa đỏ chói hoa mẫu đơn.

Bất quá, đó là miệng vết thương của hắn.

"Năm đó Hỗn Độn Đại Đế rời đi Hỗn Độn hải, đặt chân lên bờ, mang theo bờ rất nhiều thứ, trong đó có một tòa trong Hỗn Độn hải phần mộ. Ta không biết bản thân là người phương nào, cũng không biết bản thân tại sao lại được chôn cất tại Hỗn Độn hải, ta ngơ ngơ ngác ngác, cho đến ta từ trong phần mộ tỉnh lại."

Cái kia ba mắt nam tử mặt mang buồn phiền, nói: "Ta là thi thể của ta bên trong sinh ra nội tâm, nhớ không nổi kiếp trước, Hỗn Độn Đại Đế liền gọi ta Minh đô."

Oánh Oánh run giọng nói: "Sĩ, sĩ tử, hắn là Minh đô Đại Đế…"

Minh đô Đại Đế ngẩng đầu lên, nhìn về phía Tô Vân: "Hỗn Độn Đại Đế sứ giả, ta chờ đợi ngươi đã lâu."

—— —— tháng chín sắp sửa kết thúc, tháng này vé bảng nhìn ra ta liền giãy dụa một chút suy nghĩ cũng không có, lão nhị liền lão nhị đi. Ăn cơm cơm, đi ngủ cảm giác đi ~

Chương 580 : Ba họ đầy tớ (tổ quốc ngày lễ hạnh phúc!)

Chương 581: Ba họ đầy tớ (tổ quốc ngày lễ hạnh phúc!)

Trở về trang sách

Không có nhìn thấy Minh đô Đại Đế chân thân, chỉ thấy hắn con mắt thứ ba thời điểm, nhất định sẽ cho là hắn là bực nào vĩ đại, nhưng mà chân chính đi tới trước mặt hắn, mới phát hiện cái kia ba cái trong bóng đêm hiện ra hào quang màu đỏ sậm, chỉ là hắn chỗ cho thấy dị tượng.

Minh đô Đại Đế chân thân thực ra chỉ là một cỗ thi thể, chính xác nói, Minh đô Đại Đế là một cái thi yêu, từ trong thi thể đản sinh ra sinh mệnh!

Nhưng dù vậy, hắn như trước là hiện nay trên đời người có quyền thế nhất một trong!

Hắn là Minh đô chúa tể, bộ hạ có Minh đô mười sáu Thánh Vương, đếm không hết cựu thần!

Hắn tồn tại, thậm chí có thể để cho tiên đình làm kiêng kị, để Đế Thúc, Tà Đế đều cần đến cho hắn mấy phần mặt mũi!

Đối mặt bậc này tồn tại, Tô Vân sắc mặt không thay đổi, không chút nào sợ, rất có trí tuệ vững vàng khí phách, nhưng mà nhưng trong lòng bất ổn: “Chờ đợi ta đã lâu? Chẳng lẽ nói, ta với tư cách Hỗn Độn Đại Đế sứ giả đã truyền khắp thiên hạ? Chỉ sợ đến thời điểm Đế Thúc, Đế Hốt Tà Đế Đế Phong bọn họ đều muốn tới giết đi ta…”

Đương nhiên, hắn cái này Hỗn Độn Đại Đế sứ giả cũng là rất rẻ cái chủng loại kia, giống như hắn còn có cái tên tuổi gọi là Tà Đế sứ giả bình thường, Tà Đế thậm chí không thừa nhận bản thân có người sứ giả này!

Còn Hỗn Độn Đại Đế có biết hay không Tô Vân là sứ giả của hắn, liền không phải Tô Vân có khả năng đoán.

Bạch Trạch thì là một mảnh ngỡ ngàng: "Cái gì sứ giả? Trước đó không lâu không phải là Tà Đế sứ giả ư? Đúng!"

Hắn không từ cái run rẩy, thầm nghĩ: "Đúng! Các chủ cái này Hỗn Độn sứ giả, chỉ sợ các chủ biết, những người khác biết, duy chỉ Hỗn Độn Đại Đế không biết mình có như vậy một cái Hỗn Độn sứ giả!"

Hắn âm thầm kêu khổ, loại chuyện này Tô Vân làm qua quá nhiều!

"Sứ giả đi lại tứ phương, lưu đày Tà Đế thi yêu vào Tiên giới, xông vào Minh đô mười tám tầng phóng thích Tà Đế nội tâm, mở ra Minh đô cứu Đế Thúc chi não, hiện nay lại không ngại đặt mình vào nguy hiểm lẻn vào Minh đô thả ra Đế Thúc thân thể. Cái này một loạt việc làm, làm người ta nhìn mà than thở."

Minh đô Đại Đế thở dài, buồn bã nói: "Chỉ là sứ giả vì sao chỉ bắt lấy ta Minh đô chơi đùa?"

Hắn lời này có chút u oán.

Bạch Trạch càng căng thẳng hơn, Minh đô Đại Đế lời này hiển nhiên có chút oán trách ý tứ, nếu như ứng đối không tốt, oán trách liền sẽ biến thành oán hận, thậm chí ra tay giết người!

Hỗn Độn Đại Đế sứ giả, cái tên này nghe tới cực kỳ vang dội, thực ra lại là cái khổ sai chuyện, bởi vì Hỗn Độn Đại Đế đã chết!

Nếu như Tô Vân chọc giận Minh đô, Minh đô hơn phân nửa liền sẽ cắt xuống Tô mỗ nhân đầu đi tiên đình lĩnh thưởng!

Đương nhiên, Bạch Trạch cùng Oánh Oánh với tư cách đồng đảng, đầu cũng có thể đổi một chút phong thưởng.

"Các chủ là cái tiểu cơ linh quỷ, nhất định có thể ứng phó thỏa đáng…" Bạch Trạch mặt mang tươi cười, thầm nghĩ.

Tô Vân thản nhiên nói: "Vì sao bắt lấy Minh đô chơi đùa, đạo huynh chẳng lẽ không biết?"

Bạch Trạch nụ cười trên mặt cứng đờ, chỉ nghe Tô Vân tiếp tục nói: "Chơi đùa Minh đô, loại trừ bởi vì Tà Đế nội tâm, Đế Thúc, đều bị trấn áp tại Minh đô, vạn bất đắc dĩ mà thôi. Một nguyên nhân khác, chính là đạo huynh ngươi là ba họ đầy tớ!"

"Be be!"

Bạch Trạch khẽ gọi một tiếng, thẳng tắp ngã xuống, ngất đi.

Minh đô Đại Đế sắc mặt trầm xuống, bia mộ ở dưới huyết hà đang từ từ tăng vọt, huyết hà dâng trào vang vọng, vây quanh bia mộ bay lên, càng ngày càng cao.

Oánh Oánh cũng liền đánh mấy cái run rẩy, thầm nghĩ: "Sĩ tử làm sao mắng người? Lúc này không nên nịnh nọt sao?"

Tô Vân đối bay lên huyết hà làm như không thấy, âm thanh không nhanh không chậm, tiếp tục nói: "Thái Cổ đến nay, lục đại Tiên giới, người nào không biết cựu thần bên trong để cho người khinh thường tồn tại là ai? Minh đô đạo huynh mà thôi! Vị này Minh đô đạo huynh trước đi theo Hỗn Độn, lại đi theo Đế Thúc Đế Hốt, đợi đến Tiên giới quật khởi, lại đi theo Tiên Đế! Đi theo Đế Thúc Đế Hốt lúc, không nhớ Hỗn Độn mối thù, thần phục Tiên giới lúc, không nhớ Đế Thúc Đế Hốt mối thù, Đế Phong đăng cơ lúc, lại không nhớ Đế Tuyệt mối thù!"

Oánh Oánh run giọng nói: “Sĩ tử, nhanh đừng nói nữa…”

Tô Vân mắt điếc tai ngơ, lẩm bẩm nói: “Hiện nay đạo huynh thân là Đế Phong chi thần, nhưng không an tâm, bỏ qua Tà Đế chi linh, Đế Thúc chi não, như thế bất trung bất nghĩa, không phải là ba họ đầy tớ? Đạo huynh, ta chơi đùa Minh đô, có thể từng đuối lý?”

Minh đô Đại Đế sắc mặt âm trầm, sau lưng huyết hà bay lên, xoay quanh bia mộ xoay tròn, như là huyết long!

Oánh Oánh da đầu run lên, rất muốn nói đôi câu lời nói dí dỏm giảng hòa, lại nói không ra lời nói tới.

Tô Vân sắc mặt không thay đổi, tựa như một cái người mù, đối Minh đô Đại Đế khí tức áp bức cùng huyết hà bia mộ chí bảo áp bức làm như không thấy!

Không những làm như không thấy, hắn ngược lại có một loại khí phách, để cho người ta không khỏi xấu hổ, không khỏi nhớ tới tự mình làm qua đủ loại việc trái với lương tâm mà không cách nào nhìn thẳng vào mắt hắn!

Minh đô Đại Đế nhưng nhìn thẳng vào mắt hắn, phảng phất trong nội tâm không có nửa điểm đuối lý.

Hai người mắt lớn trừng mắt nhỏ, qua rất lâu, Minh đô Đại Đế lạnh lùng nói: “Ngươi cho rằng ta muốn như vậy? Ngươi cho rằng ta cam nguyện thần phục tại đây mục nát đổ nát chỗ , chờ đợi lấy bản thân một chút hóa thành tro tàn? Ta nếu là không hàng!”

Hắn đi tới Tô Vân phía trước, một cái nắm chặt Tô Vân cổ áo, đem hắn xách lên, hung ác nói: “Ta nếu là không hàng, tất cả cựu thần, đều đem cùng Đại Đế chôn cùng! Ta nếu là không hàng, Đại Đế đem vĩnh viễn không phục sinh có thể! Ta nếu là không hàng, hôm nay đứng ở chỗ này liền không phải ta, mà

là một cái khác Minh đô Đại Đế, ngươi tại lần đầu tiên đi vào Minh đô lúc cũng đã chết!"

Hắn vô cùng phẫn nộ, Tô Vân bị hắn siết đến không thở nổi. Đối đãi hắn lực tay lỏng một ít, Tô Vân lúc này mới thở dốc một hơi, nói: "Nói như vậy, đạo huynh còn là Đại Đế trung thần?"

Minh đô Đại Đế hừ một tiếng, buông ra cổ áo của hắn: "Ta chưa hề phản bội qua Đại Đế. Thân thể của ta có lẽ đầu nhập vào từng cái cường hào, nhưng nội tâm của ta, chưa hề phản bội qua."

Tô Vân lặng im phút chốc, lúc này mới buồn bã nói: "Đại Đế nếu là biết ngươi như thế trung thành, nhất định sẽ rất vui mừng, rất vui mừng…"

Minh đô Đại Đế trên mặt nghiêm túc bất thình lình tan ra, cười nói: "Khi ta biết được Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh bị chém tới một đầu chân đỉnh lúc, ta liền biết, nhất định là Đại Đế có hành động. Đại Đế sẽ không chết đi như thế, hắn đang chờ đợi thức tỉnh thời cơ. Đoạn đi chân đỉnh, chính là cái tín hiệu này."

Tô Vân mặt mỉm cười, thầm nghĩ: "Tứ Cực đỉnh bị tước mất chân đỉnh? Chẳng lẽ là Tử Phủ làm?"

Trong lòng của hắn nhấc lên sóng to gió lớn.

Hắn chỉ biết là Chúc Long Tử Phủ đánh bại Tứ Cực đỉnh, lại không có nhìn thấy Tứ Cực đỉnh bị Tử Phủ tước mất chân đỉnh một màn kia.

Chẳng qua Minh đô Đại Đế hiển nhiên tại trong tiên giới cũng có nhãn tuyến, biết được Tứ Cực đỉnh bị chém đứt một chân, liền lập tức phỏng đoán đến là Hỗn Độn Đại Đế gây nên. Lại thêm Tô Vân một loạt động tác, ngay sau đó hắn liền nghi ngờ Tô Vân là Hỗn Độn Đại Đế sứ giả.

Lần này Tô Vân đến đây nghĩ cách cứu viện Đế Thúc thân thể, Minh đô Đại Đế ngay sau đó tự thân thăm dò.

Minh đô Đại Đế nhìn mặt mà nói chuyện, từ sắc mặt của hắn bên trong quan sát được một chút manh mối, trong lòng hơi chấn động: "Tứ Cực đỉnh bị gọt đi một chân, quả nhiên cùng Đại Đế liên quan đến!"

Hắn từ Tô Vân hơi vẻ mặt xác minh bản thân phỏng đoán, sắc mặt lại hiền lành mấy phần, nói: "Sứ giả đến, mổ ta tâm dấu vết, khiến cho ta trầm oan giải tội, nên uống cạn một chén lớn!"

Tô Vân vội vàng nói: "Đạo huynh gọi ta Tiểu Tô, hoặc là Tiểu Vân là đủ. Đạo huynh dù sao cũng là tiền bối…"

Minh đô Đại Đế nắm tay của hắn, đưa tay có mời, cười nói: "Há có thể như thế? Ta cùng Tô đạo hữu mới quen đã thân, đem tám bái vì giao, kết thành huynh đệ khác họ, không cầu sinh cùng ngày cùng tháng cùng năm, nhưng cầu chết cùng năm cùng tháng cùng ngày!"

Tô Vân có chút chần chờ.

Minh đô Đại Đế cười ha ha, mang theo hắn đi vào bản thân Hỗn Độn trong mộ lớn.

Bạch Trạch mơ màng tỉnh lại, lại thấy bản thân thân ở một mảnh tráng lệ trong cung điện, trong cung điện đã dọn lên tiệc rượu, Tô Vân cùng bạch y Minh đô đang tại uống rượu nói chuyện, thỉnh thoảng cất tiếng cười to.

Bạch Trạch kinh ngạc, lẩm bẩm nói: "Chuyện gì xảy ra?"

Oánh Oánh ngồi ở bên cạnh hắn, cũng có một cái nho nhỏ tiệc rượu, sách quái nhỏ đang tại tràn đầy phấn khởi ăn ấn có giao tình thần phù văn thơm bánh, nhìn đang tại vừa nói vừa cười Tô Vân cùng Minh đô, nghe được Bạch Trạch nghi vấn,

cười nói: "Sĩ tử cùng Minh đô Đại Đế kết bái đây! Đây là kết bái sau tiệc rượu."

Bạch Trạch trợn mắt lên, hồi lâu chưa hề lấy lại tinh thần, ăn một chút nói: "Đợi lát nữa, để cho ta suy nghĩ một chút… Ta hôn mê trước đó, rõ ràng các chủ tại trách Minh đô Đại Đế là ba họ đầy tớ, làm sao này lại liền kết bái bên trên?"

Oánh Oánh vừa ăn thơm bánh, một bên cười tủm tỉm nói: "Ta cũng không biết, bọn họ thoạt nhìn rất tức giận, muốn giết đối phương, tiếp đó liền tốt bên trên, liền kết bái."

Bạch Trạch lặng im rất lâu, nói: "Cứ như vậy bất thình lình a?"

"Cứ như vậy bất thình lình."

Bạch Trạch lại trầm mặc rất lâu, cảm thấy mình có chút không thể nào hiểu được thế giới này.

Minh đô phần mộ là một ngôi mộ lớn, bên trong cực kỳ xa hoa, Tô Vân cùng Minh đô kết bái, tiệc rượu sau đó, một bên nói chuyện phiếm, một bên yêu thích ngôi mộ lớn này.

Chỉ thấy toà này mộ táng cực kỳ cổ xưa, bên trong sắp đặt kinh người, trong mộ có hoàn chỉnh vũ trụ tinh đồ, cung điện, tam cung lục viện, tất cả là từ Hỗn Độn thạch điêu khắc thành.

Nhất hoa mỹ, thì còn là một cái Hỗn Độn quan tài, bởi vì lo lắng mộ chủ nhân thân thể sẽ bị Hỗn Độn hải ăn mòn, cho nên chiếc quan tài này dùng chính là cửu trùng táng, cửu trùng quan, mỗi một tầng quan tài đều là dùng Hỗn Độn thạch trực tiếp gượng gạo, khảm nạm lấy kỳ trân dị bảo.

Quan cùng quan ở giữa khe hở, thì chất đầy đủ loại bảo thạch, mỗi một viên đều là Tô Vân chưa từng thấy qua kỳ trân!

Tầng ngoài cùng quan tài, lại trôi lơ lửng huyết hà phía trên, theo huyết hà, chảy qua tam cung lục viện, chảy qua bên

ngoài nhật nguyệt càn khôn, chu thiên tinh tú, tiếp đó lại sẽ trở về mộ huyệt chỗ sâu, tuần hoàn qua lại.

Tô Vân quan sát mộ huyệt tinh đồ, Minh đô Đại Đế ở bên cạnh nói: "Ta đã từng hỏi thăm qua Đế Hỗn Độn, hắn quan sát rất lâu, nói đây không phải là chúng ta vũ trụ tinh không. Theo hắn biết, Hỗn Độn hải thông hướng mặt khác vũ trụ, có thể đại mộ đến từ một cái khác vũ trụ."

Tô Vân lặng yên nhìn rất lâu, tưởng tượng lấy một cái khác vũ trụ chúa tể chết rồi, mọi người vì hắn tạo một tòa xa hoa nhất lăng mộ, đem hắn an táng ở trong đó, đẩy hướng Hỗn Độn hải, để hắn ở trong biển trôi nổi.

Mọi người chúc phúc vị này tồn tại cường đại, cầu nguyện kỳ tích xuất hiện, để hắn tại một cái khác vũ trụ đạt được tân sinh.

Hình ảnh này, nhưng cũng có chút lãng mạn.

"Tô hiền đệ, ngươi có trách nhiệm trong người, ta không lưu ngươi."

Minh đô Đại Đế đưa Tô Vân rời đi mảnh này đại mộ, trong khoảng thời gian này, hai người lẫn nhau kể tâm sự, Tô Vân có chút chịu không được, Minh đô Đại Đế cũng cảm thấy bản thân da mặt có chút mỏng, không chịu đựng nổi, lại là liền không có giữ lại Tô Vân, ân cần tiễn biệt, nói: "Hiền đệ nếu là có cần chỗ, cứ mở miệng. Vì Đại Đế phục sinh, ca ca ta xông pha khói lửa sẽ không tiếc!"

Tô Vân cảm động không hiểu, nói: "Huynh Trường Trung nghĩa vô song, đệ sẽ làm lấy huynh trưởng làm gương, đền đáp Đại Đế ơn tài bồi!"

Hai người lại là một phen lẫn nhau kể tâm sự, Oánh Oánh cùng Bạch Trạch đều có chút chịu không được, liên thanh thúc giục, hai người lúc này mới lưu luyến chia tay.

Tô Vân thôi thúc thanh đồng phù tiết, sử dụng ra hắc ám, lao ra Minh đô thứ mười bảy tầng.

Oánh Oánh cùng Bạch Trạch nhớ lại trong khoảng thời gian này gặp gỡ, đều cảm thấy hoang đường lạ lùng, Bạch Trạch chần chừ rất lâu, lúc này mới lấy hết dũng khí nói: "Các chủ, nói như vậy Minh đô Đại Đế là cái trung thần nghĩa sĩ, chưa hề phản bội qua Hỗn Độn Đại Đế?"

Tô Vân bật cười nói: "Cái này cỏ đầu tường lúc nào trung thành qua? Hỗn Độn Đại Đế lúc còn sống, đầu nhập vào Đại Đế, Đế Thúc Đế Hốt tại vị lúc, đầu nhập vào Đế Thúc Đế Hốt, Đế Tuyệt lập nghiệp lúc, đầu nhập vào Đế Tuyệt, Đế Phong đương triều, đầu nhập vào Đế Phong, hắn nếu là trung thành, nhà xí bên trong tảng đá đều là thơm!"

Bạch Trạch hầu như thần trí rối loạn, thất thanh nói: "Nói như vậy, thật sự là hắn là ba họ đầy tớ? Hoặc là còn không chỉ ba họ, bốn họ họ Ngũ đều là có thể?"

Tô Vân nói: "Đúng là như thế."

Bạch Trạch ăn một chút nói: "Nhưng mà ngươi tưởng lấy mặt của hắn mắng hắn ba họ đầy tớ, hắn vì sao không có giết ngươi, ngược lại cùng ngươi kết bái?"

Tô Vân suy nghĩ một chút, nói: "Có thể, đây chính là hắn có thể sống đến hiện tại nguyên nhân đi."

Bạch Trạch nghe đến đó, không khỏi rơi vào suy nghĩ.

Tiên giới đã qua lục đại, lục đại Tiên giới, không biết đổi mấy tôn Tiên Đế, nhưng Minh đô Đại Đế nhưng như cũ một mực nắm chắc Minh đô đại quyền.

"Dạng này người, thật giống là năm đó Nguyên Sóc thế gia. Thay đổi triều đại, nhìn như cách mạng, hoàng đế đổi một vòng lại một vòng, duy chỉ bọn họ không có đổi qua."

Tô Vân ánh mắt yếu ớt, thấp giọng nói: “Cái này không phải là không Tả phó xạ cùng Thủy Kính tiên sinh muốn thay đổi thế đạo? Ta cho rằng Tiên giới sẽ có khác biệt, đến độ cao này, lại phát hiện thực ra chưa từng thay đổi.”

—— —— lễ quốc khánh chúc tổ quốc ngày lễ hạnh phúc! Chúc các vị Trung thu hạnh phúc ~ hôm nay là tháng mười ngày đầu tiên, các huynh đệ cầu tấm vé tháng, Trạch Trư cũng nghĩ tới đoạn a! ! !

Chương 581 : Thân thể đẫy đà (số một cầu phiếu ~)

Chương 582: Thân thể đẫy đà (số một cầu phiếu ~)

Trở về trang sách

Thanh đồng phù tiết yên tĩnh im ắng từ Minh đô trên không xẹt qua, đợi đến Minh đô Ma Thần phát giác lúc, phù tiết đã mang theo Tô Vân đám người rời đi tầng này, đi tới tầng tiếp theo.

Phù tiết từ từng tầng từng tầng Minh đô bên trong chạy qua, Tô Vân đứng tại phù tiết trung ương, nội tâm cũng hiện ra, đâu vào đấy sắp xếp phù tiết bên trên Hỗn Độn phù văn.

Oánh Oánh thì đứng tại hắn đầu vai, nội tâm rơi vào Tô Vân bên cạnh, thỉnh thoảng trợ giúp hắn điều khiển phù tiết, để hắn không đến mức như vậy vất vả.

Phù tiết bên ngoài, thỉnh thoảng có Minh đô Ma Thần bay lên, tung người đi vào hư không, từ nơi này thế giới biến mất. Mỗi khi những này Ma Thần đi vào hư không bên trong lúc, hư không vốn nhờ vì có ngoại vật đi vào mà bắn ra ánh sáng, giống như là tinh thần lóe lên, ám toán nặng Minh đô tăng thêm mấy phần sáng sắc.

Những này Ma Thần là đi vào trợ giúp mặt khác Minh đô bình loạn Ma Thần, lần này Tô Vân thả ra Minh đô tầng thứ mười tám giam giữ lấy Tiên Ma, những này Tiên Ma không phải là bình thường tồn tại, hoặc là phạm vào đầy rẫy sai lầm lớn, tội lỗi chồng chất, hoặc là chính là Tiên giới cự đầu, tại quyền thế đấu tranh bên trong thất bại.

Bọn họ chạy ra Minh đô tầng thứ mười tám, liền lập tức xung kích thứ mười bảy tầng lao ngục, đem càng nhiều Tiên Ma thả ra ngoài.

Tô Vân bị Minh đô Đại Đế mời đi làm khách đoạn này thời gian, những này vô pháp vô thiên chi đồ đã xung kích đến mặt khác Minh đô bên trong, thả ra nhiều hơn nữa Tiên Ma, làm ra hỗn loạn lớn hơn.

Bất quá, tại Tô Vân nhìn tới, bọn họ cứ việc có thể làm ra không nhỏ rung chuyển, nhưng muốn chạy ra Minh đô vẫn là cực kỳ khó khăn.

Minh đô các tầng đều có mạnh mẽ cực kỳ Thánh Vương trấn thủ, những này Thánh Vương thực lực cao tuyệt, thân thể lại có pháp bảo phối hợp, uy lực vô biên, lại thêm Minh đô Ma Thần xuyên qua ba ngàn hư không, tới vô ảnh đi vô tung, có thể cách hư không giết người, rất khó ứng phó.

Tràng này náo động bị trấn áp xuống, chỉ là chuyện sớm hay muộn.

"Không biết đại tiên quân Ngọc thái tử có hay không chạy đi?" Tô Vân thầm nghĩ.

Bọn họ đi tới Minh đô tầng thứ tư lúc, bất thình lình chỉ nghe chuông chuông âm thanh truyền đến, Tô Vân vội vàng nhìn lại, chỉ thấy một người đang cùng thứ tư Minh đô Thánh Vương Sư Tuần ra tay đánh nhau!

Sư Tuần thực lực cực kỳ cường đại, chính là cựu thần bên trong thủ lĩnh, trên mặt sừng dài, sừng bên trên mọc ra chuông, chuông tế lên, cho dù là Đế Thúc chi não trong lúc nhất thời cũng không cách nào tập trung tinh thần.

Cùng hắn giao đấu người kia vậy mà đem Sư Tuần ép tế ra pháp bảo, thực lực mạnh mẽ vô biên.

Hai người này tốc độ đều là cực nhanh, thân thể to lớn, vỗ cánh ở giữa từ từng cái tĩnh mịch tinh cầu bên cạnh bay qua, thật là nhảy vọt tinh đấu chỉ bình thường!

Hai người một bên phi hành, một bên thi triển thần thông, bỗng nhiên lại cận thân giáp lá cà, để những cái kia Minh đô Ma Thần căn bản là không có cách nhúng tay, chỉ có thể ở đằng sau không ngừng đuổi theo!

"Là đại tiên quân Ngọc thái tử!"

Tô Vân cuối cùng có thể thấy rõ người kia, chính là xương cốt bên ngoài tăng tro tàn đại tiên quân, trong lòng hơi chấn động: "Hắn có thể một đường giết tới nơi này!"

Cái kia đại tiên quân Ngọc thái tử vậy mà có thể cùng thứ tư Minh đô Thánh Vương Sư Tuần đánh cho lực lượng ngang nhau, quả thực vượt quá dự liệu của hắn!

"Ngọc thái tử nếu như trở lại thân người, không biết nên sẽ là hạng gì mạnh mẽ?" Tô Vân lẩm bẩm nói.

Ngọc thái tử là tro tàn tiên, một thân gân cốt kiên cường vô cùng, thân thể xé trời, tới lui như điện, hơn nữa Sư Tuần pháp bảo chuông đối với hắn không có bao nhiêu ảnh hưởng, không giống Đế Thúc, Đế Thúc dễ dàng bị chuông khắc chế linh lực, mà hắn không có linh lực, chỉ có một thân lực lượng!

Muốn từ thứ mười bảy tầng giết tới tầng thứ tư, quả thực không dễ, đặc biệt là giống như Ngọc thái tử bậc này đào phạm, càng là sẽ gặp phải nặng nề bao vây chặn đánh!

Thực khó tưởng tượng Ngọc thái tử dọc theo con đường này đã trải qua bao nhiêu chiến đấu, mới có thể đến chỗ này.

Tô Vân thôi thúc thanh đồng phù tiết, đuổi theo Ngọc thái tử cùng Sư Tuần, cao giọng nói: "Ngọc thái tử, đừng lại đánh, theo ta đi!"

Ngọc thái tử nghe được Tô Vân âm thanh, lập tức thoát khỏi Sư Tuần, phi thân mà tới.

Tô Vân đợi hắn đi vào phù tiết bên trong, đang muốn thôi thúc phù tiết rời đi, bất thình lình tiếng chuông vang lên, Tô Vân đầu óc mê man, lại khó tập trung tinh thần.

Phù tiết bên ngoài, một viên chuông bay tới, tròn trùng trục, phạm vi năm sáu trượng lớn nhỏ, bên trong có một viên Hỗn Độn châu tại nhấp nhô. Viên kia hạt châu khi thì rõ ràng khi thì Hỗn Độn một mảnh, rõ ràng lúc diễn hóa nhật nguyệt, bỗng nhiên biến thành mặt trời, bỗng nhiên biến thành mặt trăng, va chạm chuông vách trong.

Cái này viên chuông liền Đế Thúc đều có thể quấy nhiễu, Tô Vân linh lực phương pháp tu luyện chính là nghiên cứu Đế Thúc đại não, đối mặt Sư Tuần công kích đương nhiên không ngăn được.

Hắn linh lực mạnh mẽ, còn có thể lấy chống đỡ một chút, Oánh Oánh cùng Bạch Trạch thì dứt khoát lanh lẹ bị tiếng chuông chấn động đến ngất đi!

Không chỉ có Tô Vân đám người gặp phải công kích, chính là những cái kia truy kích mà đến Minh đô Ma Thần cũng gặp phải Sư Tuần chuông công kích, nhao nhao rơi vào trong mê ngủ.

Nhắc tới cũng kỳ, Sư Tuần chuông này liền Đế Thúc cũng sẽ trúng chiêu, nhưng chỉ có không làm gì được đại tiên quân Ngọc thái tử.

Ngọc thái tử thấy thế, liền muốn giết ra, nhưng vào lúc này, Sư Tuần Thánh Vương đã đi tới phù tiết bên ngoài, khom người nói: "Sứ giả đại nhân."

Ngọc thái tử nghi ngờ không thôi, Tô Vân từ phía sau hắn đi ra, vịn cái trán nói: "Hẳn là tìm ta."

Ngọc thái tử càng thêm nghi ngờ không thôi.

Sư Tuần Thánh Vương vội vàng thu chuông, nói: "Sứ giả đại nhân thứ tội, nếu không phải như thế, cũng không có khả năng khiến người khác ngủ mê mệt. Sứ giả đại nhân cứ việc yên tâm, Minh đô Đại Đế có dặn dò, dọc theo con đường này sẽ không có người khó xử sứ giả."

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, gật gật đầu, nói: "Minh đô huynh trưởng có lòng."

Sư Tuần Thánh Vương nghe được hắn ra huynh trưởng hai chữ, trong lòng nghiêm nghị, nói: "Minh đô Đại Đế còn có dặn dò, nói đã xóa bỏ sứ giả đại nhân xông Minh đô ghi chép, để tiên đình tra không được sứ giả đại nhân trên đầu, mời đại nhân cứ việc yên tâm."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, hắn từ biệt Minh đô Đại Đế sau đó, liền ngựa không ngừng vó đuổi ra ngoài, thanh đồng phù tiết tốc độ là nhanh chóng biết bao? Không nghĩ tới Minh đô Đại Đế vậy mà đã thông tri Minh đô các tầng Thánh Vương!

"Minh Đế vì tiên đình làm việc lúc, nhưng không có như vậy vui mừng." Trong lòng của hắn yên lặng nói.

"Sư Tuần đạo hữu cũng biết Đế Thúc ở đâu?" Tô Vân dò hỏi.

Hắn dọc đường đi tới, cũng không nhìn thấy Đế Thúc, có lẽ vị này Đại Đế nhất định là nhận được thân thể sau đó, là xong nhưng tâm nguyện, thẳng rời đi.

Chỉ là Oánh Oánh, Bạch Trạch có phần oán trách Đế Thúc tình mỏng, bọn họ không màng sống chết nghĩ cách cứu viện, Đế Thúc lại không có bất kỳ cảm ơn liền rời đi.

Sư Tuần Thánh Vương nói: "Đế Thúc đuổi giết Tang Thiên Quân, một đường ra Minh đô, không biết tung tích."

Tô Vân cảm ơn, cáo từ rời đi.

Đối với hắn mà nói, Đế Thúc rời đi cũng tốt.

Đế Thúc dù sao cũng là một đại nhân vật, tuy có đại nhân vật bảo vệ là một kiện rất thoải mái sự tình, nhưng mà đại nhân vật ân oán cũng sẽ liên quan đến đến ngươi.

Đối với đại nhân vật tới nói có lẽ chỉ là một cọc nhỏ ân oán, chẳng thèm ngó tới, nhưng đối với ngươi mà nói, có thể chính là sống còn.

Tô Vân mục đích là bảo vệ Nguyên Sóc, để Nguyên Sóc có thể có đầy đủ phát triển không gian, bởi vậy bất kể như thế nào hắn đều nhất định phải bảo vệ Thiên Thị Viên, nhưng cũng bởi vì bảo vệ Thiên Thị Viên, để hắn có thể gặp phải như Đế Chiêu, Tà Đế Tuyệt, Đế tâm, Đế Thúc, Vũ tiên, Thiên hậu, Minh đô Đại Đế các loại tồn tại, thậm chí hắn còn gặp hiện nay Tiên Đế, cùng với Hỗn Độn Đại Đế, thấy được trấn áp Tiên giới số mệnh chí bảo.

Những này tuy là kỳ ngộ, nhưng hơi không cẩn thận, có thể liền Nguyên Sóc đều sẽ bị góp đi vào, cho nên Tô Vân tận lực tránh khỏi cùng những đại nhân vật này có quá thân mật tiếp xúc.

“Ngọc thái tử cũng là đại nhân vật, chẳng qua ta đáp ứng hắn, muốn giúp hắn quay về thân thể máu thịt. Đợi đến làm xong những này, hắn nếu muốn đi ta cũng tuyệt không giữ lại. Hắn dù sao còn lưng đeo cùng Tà Đế Tuyệt huyết hải thâm cừu.”

Thanh đồng phù tiết đi tới đệ tam Minh đô, đệ nhị Minh đô, đệ nhất Minh đô, cái này ba tầng Minh đô Thánh Vương quả nhiên không có ngăn cản , mặc cho phù tiết bay ra Minh đô.

Oánh Oánh cùng Bạch Trạch đã trên đường tỉnh lại, nâng đầu kêu đau.

Sư Tuần pháp bảo quả thực lợi hại, bảo vật này vừa ra, không có sức đề kháng trực tiếp hôn mê, sinh tử đều là rơi vào hắn tay , mặc người chém giết!

Tô Vân không để cho phù tiết bay thẳng hướng Thiên Thị Viên, mà là đi tới Thiên Thị Viên bên ngoài tinh không bên trong, quả nhiên, không ngoài sở liệu của hắn, hắn vừa mới bay ra Minh đô, liền thấy một mảnh tử khí lôi vân ngưng tụ, một vệt chớp tím bổ tới!

Ngọc thái tử thấy thế, đang muốn giết ra ngoài, thay Tô Vân ngăn cản, Bạch Trạch liền vội vàng lắc đầu nói: "Đây là các chủ thiên kiếp, không thể ngăn cản!"

Ngọc thái tử dừng lại.

Tô Vân quãng thời gian trước một mực tại Minh đô bên trong, ngăn cách cùng kiếp vận cảm ứng, giờ phút này ra Minh đô, kiếp vận liền cảm ứng được hắn, lập tức ngưng tụ thành mây.

Tô Vân mạnh mẽ kháng trụ bảy đạo sét đánh, bị đánh đến ngơ ngơ ngác ngác, khó mà ổn định thân hình.

Lúc này, tinh không bên trong Long Phượng bay tới, lôi kéo một cỗ bảo liễn, trên không trung xẹt qua một đạo lưu quang, cái kia bảo liễn bên trên có thiếu nữ vì xa phu, ngừng lại bảo liễn, hướng người bên trong xe nói: "Về nương nương, hạ giới có người tại độ kiếp ."

Cái kia bảo liễn cửa sổ xe mở ra nửa bên, một cái thoáng có vẻ hơi phúc hậu nữ tử lộ ra gò má, hướng thanh đồng phù tiết nhìn lại, đợi nhìn thấy thứ tám đóa lôi vân hình thành, một đạo tử lôi bổ tới, không khỏi kinh ngạc nói: "Bậc này lôi kiếp ngược lại là rất hiếm thấy."

Thiếu nữ kia xa phu cười nói: “Có cái gì hiếm thấy?”

Cái kia đẫy đà nương nương cười nói: “Nha đầu, ngươi nếu là tiếp nhận đạo này lôi đình, dù là ngươi thành tựu Kim Tiên, cũng đảm bảo ngươi gọt đi tiên tịch, một thân đạo hạnh toàn bộ bị hủy. Đạo này tử lôi, không phải phàm nhân lôi kiếp.”

Một bên khác, Tô Vân tiếp nhận đạo này tử lôi, khó chịu hừ một tiếng, ngã xuống đất không dậy nổi.

Thiếu nữ kia xa phu thấy thế, thất thanh nói: “Người này bị tử lôi gọt chết!”

Vị kia đẫy đà nương nương thấy thế, thở dài: “Đáng tiếc, người này có chút bản lĩnh.”

Nàng đang muốn dặn dò thiếu nữ xa phu tiếp tục đi đường, nhưng vào lúc này, lại có một đạo mây tím hình thành. Vị kia thân thể đẫy đà nương nương kinh ngạc ồ lên một tiếng, tiếp tục quan sát, chỉ thấy đạo kia lôi đình bổ trúng Tô Vân sau não, Tô Vân thân thể run rẩy, lay động hồi lâu lúc này mới bình tĩnh trở lại, lại không nhúc nhích.

“Ngược lại là thú vị.”

Cái kia đẫy đà nương nương để thiếu nữ xa phu lái xe tiến lên.

Oánh Oánh đề phòng nói: “Các ngươi là người phương nào?”

Vị kia nương nương cười nói: “Chúng ta là qua đường thăm viếng, đi ngang qua phiến tinh không này, thấy thiện nam độ kiếp , bởi vậy dừng lại quan sát. Ta tinh thông y thuật, thấy hắn bị thương, có thể cần trị liệu?”

Oánh Oánh chần chừ, thấy Tô Vân ngã xuống đất bất tỉnh, hiển nhiên bị thương không nhẹ, đành phải cám ơn, trước thu

thanh đồng phù tiết, lại cùng Bạch Trạch, Ngọc thái tử liên thủ, đem Tô Vân đưa đến bảo liễn bên trên.

Phu xe kia cung nữ cau mày, nhìn thấy Ngọc thái tử một thân tro tàn, nói: "Khoan đã, ngươi không thể lên đi, miễn cho làm bẩn nương nương hoa liễn."

Ngọc thái tử đành phải dừng lại, cùng xe đồng hành.

Oánh Oánh cùng Bạch Trạch đem Tô Vân đưa đến xe kéo bên trong, chỉ thấy xe này liễn thoạt nhìn không phải rất lớn, nhưng nội bộ nhưng cực kỳ bao la, ngọc thạch lát thành, nhật nguyệt vì đèn, mây khói vì sa, có khác đủ loại yêu thích Thần Ma vì trang trí, đều là khó gặp chủng loại.

Nơi này tựa như một tòa cung điện, nội bộ ăn uống sinh hoạt thường ngày đủ loại gian phòng cái gì cần có đều có, còn có rất nhiều thiếu nữ bận trước bận sau.

Vị kia thân thể đẫy đà nương nương tiến lên, tinh tế kiểm tra Tô Vân thương thế, lấy tới một viên tiên đan, cười nói: "Hắn nguyên khí dồi dào, chỉ là nội tâm bị lôi đình đánh cho có chút tán loạn, nơi này tiên đan là ta ngày bình thường sửa sang lại bản thân nội tâm đan dược, các ngươi lại cho hắn ăn vào nhìn một chút hiệu quả."

Oánh Oánh đẩy ra Tô Vân miệng, phục tiên đan.

Sau một lúc lâu, Tô Vân ung dung tỉnh lại, mê man quan sát bốn phía.

Cái kia thân thể đẫy đà nương nương cười tủm tỉm nhìn tới, Oánh Oánh vội vàng hướng Tô Vân nhỏ giọng giải thích một phen, Tô Vân nghiêm nghị, khom người nói cám ơn: "Đa tạ nương nương làm giúp đỡ."

Nương nương kia cười nói: "Ta cũng không thể coi là giúp đỡ. Tiện tay mà làm mà thôi. Công pháp của ngươi kỳ lạ, linh

lực dồi dào, cho dù không dùng ta cái kia đan dược chẳng mấy ngày nữa cũng sẽ tỉnh lại.”

Tô Vân nghiêm mặt nói: “Nương nương mang trong lòng cứu mạng chi tâm, chính là có ân.”

Nương nương kia có chút vui vẻ, xin hắn ngồi xuống, Tô Vân ngồi xuống, nhỏ giọng hỏi Bạch Trạch: “Ngọc thái tử ở đâu?”

Bạch Trạch nói: “Tại ngoài xe.”

Tô Vân lúc này mới yên tâm, từ cửa sổ xe nhìn ra ngoài, chỉ thấy chiếc này bảo liễn đã tại bất tri bất giác ở giữa chạy đến Thiên Thị Viên trên không, trong lòng nghi hoặc, dò hỏi: “Nương nương cũng là xuất thân tự Thiên Thị Viên?”

“Trong miệng ngươi Thiên Thị Viên, chẳng lẽ là Đế đình?”

Vị kia đẫy đà nương nương cười nói: “Ta cũng không phải là Đế đình người. Ta đến nơi khác, lần này là trở về quê hương thăm viếng, đi ngang qua Đế đình, tiện thể đến xem một vị cố nhân.”

Xe kia liễn tốc độ cực nhanh, trong lúc nói chuyện cũng đã đi tới Đế đình trên không, thẳng xông vào Đế đình cấm địa bên trong, hoa liễn bên ngoài, kéo xe Long Phượng hóa thành từng tôn nam nữ tiên nhân, càn quét cản đường Tiên Ma phong cấm, xông vào Đế đình!

Tô Vân nhìn ra nghẹn họng nhìn trân trối, lúc này, thiếu nữ kia xa phu thanh âm thanh thúy truyền vang đi ra: “Tiên Hậu nương nương đến đây tiếp kiến Thiên hậu nương nương!”

—— —— hiện tại vẫn là gấp đôi nguyệt phiếu thời gian, các huynh đệ có vé liền đầu cho Lâm Uyên Hành ah! ! !

Chương 582 : Đánh võ mồm mỹ nhân tâm kế

Chương 583: Đánh võ mồm mỹ nhân tâm kế

Tô Vân đang cùng vị kia nương nương nói chuyện, Oánh Oánh thì tại thưởng thức các cung nữ đưa lên ấn có phù văn điểm tâm ngọt, Bạch Trạch cũng đang thưởng thức món ngon, ăn ngon đến suýt nữa đem đầu lưỡi của mình nuốt vào, thầm nghĩ: "Đây là cái gì Thần Ma thịt? Cũng quá ngon miệng! Chẳng lẽ là thịt rồng?"

Hắn không vô ác ý suy đoán nhất định là Ứng Long tộc thịt làm thành món ngon.

Lúc này, ba người nghe được thiếu nữ kia phu xe âm thanh: "Tiên Hậu nương nương đến đây tiếp kiến Thiên hậu nương nương! Làm phiền thông báo thì cái!"

Ba người đầu một mộng, trong đầu vang lên ong ong: "Cái gì? Tiên Hậu đến đây tiếp kiến Thiên hậu? Như vậy chúng ta trước mắt vị này nương nương là…"

Bọn họ đồng thời hướng đối diện vị kia nương nương nhìn lại, chỉ thấy vị kia nương nương thân thể mỹ lệ, mỏng làm phấn, tuy là thoáng có chút đẫy đà, nhưng vừa đúng.

Nếu như gầy một chút, nàng có thể thấy được thanh tú, chỉ là sẽ có vẻ làn da quá trắng, có chút yếu đuối. Thoáng mập một chút, liền sẽ lộ ra béo phệ, chỉ có thoáng đẫy đà, dáng vẻ cùng da thịt trắng noãn mới lộ ra bổ sung lẫn nhau, đều đều.

Nhưng mà, cô gái này thoạt nhìn như là ôn hòa đại tỷ tỷ, nhưng kiên quyết nhìn không ra nàng chính là Tiên Hậu nương

nương!

Tiên Hậu nương nương, là hiện nay Tiên Đế Đế Phong chính thê, thống trị tiên đình hậu cung tồn tại!

Oánh Oánh cùng Bạch Trạch tỉnh táo lại, có chút không biết làm sao, vội vàng nhìn về phía Tô Vân.

Tô Vân trong lòng không khỏi có chút kinh hoảng, đối diện nương nương niềm nở hiếu khách, nhưng hắn dù sao cũng là lừng lẫy nổi danh "Tên đầu sỏ", hiện tại có thể nói là tự chui đầu vào lưới!

Lưu đày Tà Đế thi yêu đi tiên đình, phóng thích Tà Đế nội tâm, đánh vỡ Huyền quan phá hoại đế kiếm kiếm hoàn luyện chế, thả ra Vũ tiên nhân các loại tiền triều tiên nhân, nghĩ cách cứu viện Đế tâm, cứu Đế Thúc thân thể, giúp Hỗn Độn Đại Đế tìm kiếm tứ chi…

Huống chi hắn còn có Tà Đế sứ giả tên tuổi, sát hại Tiên Đế Đế Phong môn sinh, hơn nữa khống chế lấy Đế đình, là trên danh nghĩa Đế đình chủ nhân!

Những này tội danh tùy ý chọn đi ra một cái, đều đủ để di cửu tộc, lấy roi đánh thi thể ba ngày ba đêm.

Tô Vân ánh mắt đờ đẫn, trong đầu nhưng có trăm ngàn cái suy nghĩ như trên thảo nguyên nổ nhóm bò rừng ầm ầm chạy tới, suy tư ứng phó chi đạo.

Đối diện Tiên Hậu nương nương thấy thế, cho là hắn bị thân phận của mình chấn nhiếp, cười nói: "Ta thấy ngươi độ kiếp , kiếp số kỳ lạ, bởi vậy động thương tài tâm ý, cũng không lộ liễu thân phận của mình ý tứ. Ta lần này tới tìm thăm bạn cũ, thân phận nàng đặc thù, bởi vậy mới không thể không lấy ra thân phận của mình đến, miễn cho bị nàng đè xuống. Tiểu hữu, ngươi chỉ cần khi ta là người bình thường liền có thể."

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, nói: “Chẳng qua bất luận Tiên Hậu có hay không quan tâm thân phận của mình, thủy chung vẫn là Tiên Hậu, vãn bối lỗ mãng, tội đáng chết vạn lần…”

Tiên Hậu nương nương mặt mày hớn hở: “Thứ cho ngươi vô tội.”

Tô Vân xuôi cán mà lên, nói: “Tạ nương nương.”

Tiên Hậu nương nương kinh ngạc, chỉ cảm thấy thiếu niên này thật giống một mực chờ đợi đợi câu nói này, chỉ là nàng cũng không biết Tô Vân đến cùng động chính là cái gì năm tháng.

Nàng vừa mới hạ giới, làm sao lại biết trên đường đi gặp phải độ kiếp thiếu niên chính là nhấc lên các phương náo động, khuấy động lịch sử tro cặn phía sau màn đại hắc thủ?

Tiên Hậu nương nương quan sát Tô Vân, nói: “Ngươi kiếp vận cực kỳ kỳ lạ, cái thiên kiếp này uy lực đã tại Vũ tiên kiếm kiếp phía trên, bậc này kiếp vận chỉ sợ là trong truyền thuyết kiếp vận.”

Tô Vân thỉnh giáo nói: “Xin hỏi nương nương, đây là cái gì kiếp vận?”

Tiên Hậu nương nương nói: “Kiếp vận cùng số mệnh liên kết. Số mệnh càng mạnh, kiếp vận liền càng mạnh. Lúc trước Vũ tiên chưa hề can thiệp chúng sinh kiếp vận lúc, tiên đình Tiên Quân, Thiên Quân, bọn họ phi thăng thời điểm kiếp vận liền cực kỳ lợi hại, vượt xa tiên nhân bình thường, mạnh mẽ nhất Thiên Quân, một thân Thiên giới thậm chí có thể hóa thành hình người!”

Tô Vân không khỏi thay đổi sắc mặt, nhất thời nhớ tới Thủy Oanh Hồi tới. Thủy Oanh Hồi độ kiếp , lôi kiếp tạo thành một cái tinh cầu, tinh cầu bên trong có Tiên Đế Phong cùng đầy trời tiên nhân!

“Thủy Oanh Hồi số mệnh không nhỏ!” Trong lòng của hắn thầm nghĩ.

Tiên Hậu nương nương nói: “Nếu như số mệnh hơi thấp một chút, sẽ hình thành tiên binh kiếp, lôi đình hình thành đủ loại tiên binh. Nếu như số mệnh mạnh hơn một chút, liền sẽ hình thành chí bảo kiếp, lôi khí hình thành chí bảo hình thái, cực kỳ lợi hại. Chẳng qua trải qua chí bảo kiếp người thực sự ít càng thêm ít, ngoại tử, cũng chính là hiện nay Tiên Đế, hắn năm đó trải qua.”

Tô Vân trong lòng giật mình, sau một lúc lâu, lúc này mới nói: “Bệ hạ có thể đăng lâm đế vị, không phải chỉ là hư danh.”

Tiên Hậu nương nương nói: “Nhưng bọn hắn kiếp vận đều không có ngươi kỳ lạ, ngươi kiếp vận không giống với bọn họ bất kỳ người nào. Bổ ngươi lôi đình, cũng khác biệt tại bọn hắn thiên kiếp. Đây là một loại ta chưa từng thấy qua lôi đình, dường như ẩn chứa chí cao thần kỳ lý…”

Nàng lộ ra mê hoặc ánh mắt, đoan trang bên trong lại lộ ra có mấy phần mê người, nói: “Loại này diệu lý bản cung… , ta chưa bao giờ thấy qua. Ngươi rất là bất phàm, đăng lâm tiên vị tên năm tiên tịch cũng không chút nào quá đáng. Ngươi nếu là có ý thành tiên, ta cũng có thể giúp ngươi làm ra một cái danh ngạch.”

Tô Vân lắc đầu cười nói: “Ta ham mê cố thổ, không nỡ lòng bỏ rời đi.”

Tiên Hậu nương nương cau mày nói: “Nhưng mà hạ giới có nhiều sự cố. Trước sau phát sinh rất nhiều bất trắc sự tình, có vài người e sợ cho thiên hạ không loạn, đem những cái kia bị trấn áp lão quái vật phóng ra, hạ giới tai hoạ sắp nổi lên.”

Oánh Oánh cùng Bạch Trạch nghe nói lời ấy, sắc mặt xám ngoét, ngăn không được co giật.

Tiên Hậu cho là bọn họ e ngại thân phận của mình, không để ý lắm, nói: "Ngươi nếu là lưu tại hạ giới, binh hoang mã loạn, nói không chừng liền chậm trễ ngươi."

Tô Vân cảm ơn, nói: "Cố thổ khó rời."

Tiên Hậu cũng không tốt miễn cưỡng, chỉ nghe bên ngoài truyền đến xa phu thiếu nữ thanh âm: "Nương nương, Hậu đình có người mở cửa."

Tiên Hậu gật đầu nói: "Trước tạm đi vào."

Xa phu thiếu nữ điều khiển lấy hoa liễn chạy vào đệ nhất phúc địa, sau khi tiến vào đình. Trường Nhạc cung phía trước, Thiên hậu nương nương đã dẫn đầu Hậu đình nương nương đến đây đón lấy, xa xa liền cười duyên nói: "Tội phụ tham kiến Tiên Hậu nương nương…"

Tiên Hậu vội vàng đá mở hoa liễn cửa xe, từ trên xe chạy xuống, cười nói: "Thiên hậu nương nương chiết sát ta! Ngươi là thiên hạ nữ tiên Thiên hậu, ngươi nếu là tự xưng tội phụ, ta nhưng như thế nào tự lập?"

Nàng tính cách sang sảng, bước nhanh đi tới Trường Nhạc cung phía trước, phía sau cung nữ vội vàng lái xe chạy đến.

Hai vị nương nương lấy tỷ muội tương xứng, cười cười nói nói, liền hướng Vị Ương cung đi tới. Thiên hậu nương nương cười nói: "Ngươi có chỗ không biết, nhà của ngươi bệ hạ môn sinh mấy ngày nay tại ta chỗ này hết ăn lại uống đây. Thủy Oanh Hồi, còn chưa tới bái kiến sư nương của ngươi?"

Một thiếu nữ ra khỏi hàng, vội vàng lễ bái: "Môn sinh Thủy Oanh Hồi, tham kiến nương nương."

Tiên Hậu dừng bước lại, hư hư đưa tay, cười nói: "Sư phụ ngươi an bài các ngươi sư huynh muội mấy cái hạ giới, vì sao chỉ còn lại có ngươi, không gặp Lâu Châu Thúy, Dạ Hàn Sinh bọn họ?"

Thủy Oanh Hồi chán nản nói: “Nương nương có chỗ không biết, mấy vị sư huynh sư tỷ đã tuẫn đạo…”

Tiên Hậu sắc mặt hơi trầm xuống, nói: “Các ngươi hạ giới là tới đối phó Tà Đế sứ giả a? Người này liền lợi hại như vậy, thậm chí ngay cả tục hao tổn bệ hạ bốn vị đệ tử?”

Thủy Oanh Hồi cúi đầu nói: “Đệ tử không có năng lực, xin nương nương trách phạt!”

Tiên Hậu lặng im phút chốc, nói: “Thiên Phủ Động Thiên ở đâu?”

Thủy Oanh Hồi nói: “Thiên Phủ còn tại đệ tử nắm giữ.”

Tiên Hậu mặt giãn ra cười nói: “Thiên Phủ còn tại, ngươi còn tội không đáng chết. Ai nha, ta trí nhớ này! Ta trong xe còn có khách, quên cùng Thiên hậu tỷ tỷ giới thiệu.”

Nàng chuyển đổi chủ đề, Thiên hậu kinh ngạc nói: “Tiểu đề tử chẳng lẽ kim ốc tàng kiều, trong xe ẩn giấu nam nhân?”

Tiên Hậu gắt một cái, cười nói: “Không phải là cái nam tử? Người này thiếu niên tuấn kiệt, ta hạ giới lúc đúng lúc gặp hắn độ kiếp , quả nhiên là tốt kiếp số, để cho ta không khỏi dừng chân quan sát, lại thấy hắn bị thiên kiếp gây thương tích, ngay sau đó liền cứu.”

Thiên hậu nương nương không khỏi thay đổi sắc mặt, nói: “Lại có người có thể để ngươi dừng xe, có thể thấy được bất phàm! Cái này khách nhân ở đâu?”

“Còn ở trong xe.”

Tiên Hậu kêu một tiếng, trong xe không có động tĩnh, Thiên hậu càng thêm tò mò, hướng trong xe nhìn quanh, cười nói: “Tuấn kiệt vậy mà không nỡ lòng bỏ xuống xe, có thể thấy được muội muội trong xe nhất định rất thơm.”

Thủy Oanh Hồi cùng một đám các nương nương cũng nhao nhao hướng trong xe nhìn lại, trong lòng tò mò.

Tiên Hậu cười nói: "Hắn hơn phân nửa là thấy tỷ tỷ là Thiên hậu, trong lòng sợ sệt. Hắn lại là cái rất xấu hổ thiếu niên." Nói, lại kêu một tiếng, cười nói: "Đi ra!"

Chư vị nương nương nhao nhao nhìn lại, chỉ thấy một cái thiếu niên tuấn mỹ lang vén lên rèm châu, từ trên xe chậm rãi đi xuống, các nương nương không khỏi ngây dại.

Thủy Oanh Hồi cũng sợ hết hồn, sắc mặt xám ngoét, tròng mắt loạn chuyển, thầm nghĩ: "Nương nương lúc trước còn nói Tà Đế sứ giả, làm sao bản thân liền cùng Tà Đế sứ giả tiến tới cùng nhau? Chẳng lẽ nàng đã thấy rõ Tô Thánh Hoàng bộ mặt thật… Chờ một chút, nàng hẳn là thấy rõ dã tâm của ta! Bởi vậy bắt đến Tô Thánh Hoàng, mang theo hắn đến đây chính là muốn giết gà dọa khỉ!"

Thiên hậu cùng Hậu đình một đám nương nương cũng là mắt lớn trừng mắt nhỏ, hoàn toàn không ngờ rằng đi xuống tuấn kiệt, vậy mà lại là Tô Vân!

Tiên Hậu nương nương thấy thế, đôi mắt đẹp lưu chuyển, cười nói: "Thiên hậu tỷ tỷ, các ngươi quen biết?"

Thiên hậu cười nói: "Vị này là Tô tiểu hữu, tự xưng Đế đình chủ nhân, chạy đến bản cung nơi này tới thu tiền thuê đất đây! Cùng bản cung xem như hàng xóm. Tô tiểu hữu quả thực là tuấn kiệt, một thân trí tuệ thông thiên, tài trí hơn người."

Tiên Hậu nói: "Hắn kiếp vận không hề tầm thường, ta chưa từng thấy qua."

Thiên hậu nhẹ nhàng ho khan một tiếng, hướng Tô Vân giống như cười mà không phải cười nói: "Nguyên lai là Tô tiểu hữu. Tô tiểu hữu, bản cung nghe nói có người tốt giẫm thuyền, chân đạp hai đầu thuyền mà không ngã, về sau luyện

thành kỳ dị bản lĩnh, có thể giẫm ba đầu thuyền. Hôm nay chợt truyền tin tức, nói người này có thể giẫm bốn chiếc thuyền. Tô tiểu hữu thông minh, thỉnh giáo bản cung, người này là thế nào mới có thể giẫm bốn chiếc thuyền mà không có bị thuyền nứt?"

Tô Vân lúng ta lúng túng nói: "Nương nương chớ có nói đùa, chớ có nói đùa…"

Oánh Oánh ngồi tại Tô Vân đầu vai, sắc mặt trắng bệch, trong ngực ôm thật chặt một khối ăn một nửa thơm bánh, nhỏ giọng thầm thì nói: "Rõ ràng là chân đạp năm đầu thuyền, nương nương quên mất, chính ngươi cũng là một đầu thuyền…"

Tô Vân sau lưng thì là mồ hôi lạnh chảy Bạch Trạch, một bộ lúc nào cũng có thể sẽ bất tỉnh đi bộ dạng, không ngừng lấy xuống bản thân sừng dê đi lau đổ mồ hôi, lau qua đổ mồ hôi lại đem sừng cắm về chỗ cũ, tiếp đó lại lấy xuống sờ mồ hôi lạnh.

Tiên Hậu nương nương thấy bầu không khí quỷ dị, không khỏi đôi mắt đẹp nhìn quanh, liên tục rơi vào Tô Vân trên người, cười nói: "Tô tiểu hữu nhưng không có nói qua ngươi nhận ra Thiên hậu nương nương."

Tô Vân mặt không đổi sắc, nói: "Tiên Hậu có chỗ không biết, ta là nông dân, từ nhỏ lão sư dạy dỗ, không thể dùng bản thân quen biết quý nhân tới nâng cao thân phận của mình, động tác này cũng không phải là hành vi quân tử."

Tiên Hậu hướng lên trời sau cười nói: "Tô quân có tri thức hiểu lễ nghĩa."

Thiên hậu liên tục gật đầu, sắc mặt có chút cổ quái, vội vàng nói: "Chúng ta vào cung lại nói, vào cung lại nói!"

Thủy Oanh Hồi đi tới Tô Vân bên người, lặng lẽ giẫm tại trên bàn chân của hắn, giống như cười mà không phải cười nói: "Tô Thánh Hoàng thật là lợi hại tay chân, ngươi chẳng lẽ còn muốn trở thành Tiên Đế sứ giả hay sao?"

Nàng dùng sức vặn động cước chưởng.

Tô Vân phảng phất giống như chưa phát giác, cái chân còn lại giẫm tại Thủy Oanh Hồi trên bàn chân, dùng sức vặn động, cười nói: "Ta nếu là trở thành Tiên Đế sứ giả, Thủy muội muội khẳng định là ta bộ hạ, chúng ta liền có thể thường xuyên lui tới."

Thủy Oanh Hồi hừ lạnh một tiếng, lòng bàn chân phát lực.

Tô Vân cũng tự lòng bàn chân phát lực, hai người khuôn mặt từ từ dữ tợn.

Tiên Hậu quay đầu, cười nói: "Hai người các ngươi đang làm cái gì? Nhanh lên một chút tới! Oanh Hồi, ngươi nhận ra Tô tiểu hữu?"

Thủy Oanh Hồi vội vàng khập khễnh đi qua, nói: "Bẩm báo nương nương, nhận ra, đánh qua mấy lần quan hệ, là cái khó chơi nhân vật."

Tô Vân cũng khập khễnh đi tới, nói: "Ta cùng Thủy sư muội không đánh nhau thì không quen biết, bởi vậy lòng sinh ngưỡng mộ yêu thương chi tình, nhiều lần theo đuổi, chỉ tiếc giai nhân vô tình."

Tiên Hậu nhìn nhìn Thủy Oanh Hồi bị giẫm bẹp đầu ngón chân, tràn đầy thiện ý nói: "Tô tiểu hữu theo đuổi ta cái này môn sinh nước cờ, có chút quá ngang tàng, ngươi nếu là vuốt ve an ủi chút, hơn phân nửa liền trở thành chuyện tốt. Hôm nay không nói cái này. Chúc mừng tỷ tỷ thoát khỏi lời thề. Tỷ tỷ là thế nào đậu vào Hỗn Độn Đại Đế điều tuyến này?"

Thiên hậu nương nương trong lòng căng thẳng, Oánh Oánh thì ôm gặm một nửa thơm bánh run lẩy bẩy.

Tiên Hậu cười tủm tỉm nói: “Thiên hạ có thể mở ra bậc này lời thề, chỉ có Hỗn Độn Đại Đế. Tỷ tỷ thủ đoạn cao cường, vậy mà cùng Hỗn Độn Đại Đế dắt lên dây. Ta muốn biết tỷ tỷ bị vây ở chỗ này, cho ngươi làm mối người là ai?”

Chương 583 : Chân đạp sáu đầu thuyền

Chương 584: Chân đạp sáu đầu thuyền

Thiên hậu nương nương xin Tiên Hậu ngồi xuống, cười nói: "Bản cung chính là thiên hạ nữ tiên đứng đầu, bị vây ở chỗ này, há có thể không có chút nhãn tuyến ở bên ngoài hoạt động? Ngược lại là muội muội ngươi nhanh như vậy liền biết bản cung thoát khốn, có chút vượt quá dự liệu của ta."

Nàng cũng không trả lời Tiên Hậu vấn đề.

Tiên Hậu địa vị tuy cao, nhưng so Thiên hậu nhưng phải kém hơn một bậc, bởi vậy Thiên hậu trực tiếp chọn ra bản thân là thiên hạ nữ tiên đứng đầu, dùng cái này tới dọa ở nàng khí diễm, miễn cho bị nàng nắm giữ nói chuyện quyền chủ động.

"Có lẽ người của ta bên trong, cũng có muội muội người." Thiên hậu cười nói, "Người kia là ai?"

Tiên Hậu phốc phốc cười nói: "Tỷ tỷ, ngươi là nữ tiên đứng đầu, bản cung thì mẫu nghi thiên hạ, đối tỷ tỷ ngươi hiệu trung người cũng chi bằng hiệu trung với bản cung. Tiểu muội biết tỷ tỷ thoát khốn, cũng là chuyện đương nhiên."

Thiên hậu vẻ mặt tươi cười, nói khẽ: "Tất nhiên là dĩ nhiên. Chẳng qua tiểu đệ tử ngươi đoán ra bản cung đậu vào Hỗn Độn Đại Đế đường dây này, liền lập tức nghiêng ngả lắc lư chạy tới lấy lòng, cũng làm cho bản cung cảnh giác lên: Ngươi cái này ngàn vạn năm qua chưa hề thăm viếng qua bản cung, thoát khốn sau đó ngươi liền lập tức chạy tới, chẳng lẽ ngươi cũng có đồ bỏ Hỗn Độn lời thề giam giữ lại ngươi?"

Tiên Hậu cười khanh khách lên, giơ ly rượu lên, hạ thấp người nói: "Muội muội kính tỷ tỷ một ly, những năm gần đây không thể thăm viếng tỷ tỷ, hướng tỷ tỷ xin lỗi."

Thiên hậu nâng chén, hai nữ lấy tay áo che mặt, cũng không biết có hay không uống rượu, nhưng tình cảnh thuần chất.

Tô Vân, Bạch Trạch cùng Oánh Oánh nguyên bản đang tại lo lắng đề phòng, nhưng hoàn toàn không ngờ rằng Tiên Hậu căn bản không có cơ hội hỏi tới, liền bị Thiên hậu vừa đập vừa cào, nắm trong tay quyền chủ động!

Bất quá, hai nữ tranh đấu, ngược lại cũng đúng là một cái khác trường gió tanh mưa máu, làm người ta kinh ngạc run sợ.

"Hai vị nương nương nói chuyện, so Minh đô chiến trường còn muốn hung hiểm." Tô Vân đứng ngồi không yên, lặng lẽ đứng dậy đi tới ngoài điện.

Thủy Oanh Hồi thấy thế, cũng lặng lẽ lui ra tiệc rượu, đi theo, cười lạnh nói: "Tô Thánh Hoàng thần thông quảng đại, thậm chí ngay cả ta sư nương đều quyến rũ đi. Chẳng lẽ thật không biết chữ chết có mấy loại cách viết?"

Tô Vân xoay người lại, cười nói: "Thủy muội tử, ngươi cũng biết, người ta thích chỉ có ngươi."

Thủy Oanh Hồi xì một cái: "Ngươi không cần ngậm máu phun người. Nói cho ngươi chính sự, những ngày này ngươi biến mất không thấy tăm hơi, lại có động thiên hợp nhất."

Tô Vân trong lòng giật mình, Đế đình thiên địa nguyên khí xác thực nồng nặc không ít, hắn lôi kiếp uy lực dường như cũng lớn không ít, đây là động thiên hợp nhất kết quả!

"Mới hợp nhất vài toà động thiên, gọi là Thiên Trụ, Đại Lý, Câu Trần, Văn Xương."

Thủy Oanh Hồi đuổi theo hắn, hai người kề vai chậm rãi mà đi, Thủy Oanh Hồi nói: "Nương nương lần này hạ giới thăm viếng, chính là đi tới Câu Trần động thiên, nơi đó là nương nương cố hương."

Tô Vân vẻ mặt khẽ nhúc nhích, dò hỏi: "Nương nương cũng không phải là Tiên giới thổ dân?"

"Dĩ nhiên không phải."

Thủy Oanh Hồi nói: "Nương nương xuất thân Câu Trần động thiên, nương nương thân phận tôn quý, nàng xuất thân chủng tộc cũng biến thành Tiên Hậu Tiên tộc. Câu Trần động thiên, chính là Tiên Hậu Tiên tộc lãnh địa. Ngươi không có ở đây trong khoảng thời gian này, Thiên Trụ, Đại Lý, Câu Trần cùng Văn Xương, đều có người đến đây, dò xét Đế đình hư thực."

Tô Vân nghiêng đầu hướng nàng nhìn lại, nói: "Câu Trần là Tiên Hậu chủng tộc, đối Đế đình ôm lấy dã tâm rất bình thường, Văn Xương, Đại Lý cùng Thiên Trụ cũng đối Đế đình ôm lấy tham niệm?"

Thủy Oanh Hồi thản nhiên nói: "Có gì không dám? Thiên Thị Viên có cái gì bản lĩnh? Ngoại trừ ngươi Tô mỗ nhân cùng với Đế tâm cùng một đám Thần Ma bên ngoài, còn có cái gì có thể mà đối kháng mặt khác động thiên cường giả? Dựa vào Nguyên Sóc những cái kia phàm phu tục tử ư? Tô Thánh Hoàng, các ngươi cường giả quá ít, mà Đế đình lại quá thu hút người."

Nàng đi tới bên hồ nước, trong hồ nước có mấy đầu Hắc Long bơi lội, một đầu Hắc Long theo cầu trụ leo lên, nằm sấp tại hai người dưới chân.

Thủy Oanh Hồi nói: "Đế đình rộng lớn như vậy, khắp nơi phúc địa, càng là tiếp cận Đế đình, phúc địa chất lượng liền

càng cao. Nơi này còn kết nối Bắc Minh, trên biển giao thông tiện lợi. Đừng nói các đại động thiên cường giả động tâm, liền xem như tiên nhân lại có mấy cái có thể nhịn được?"

Nàng âm thanh từ từ cao lên, cười lạnh nói: "Tiên giới hiện nay phiền lòng chuyện rất nhiều, không rảnh tay, đợi đến Tiên giới rảnh tay, ngươi cho rằng ngươi có thể giữ được Đế đình? Đến lúc đó, mỗi một cái phúc địa đều là tiên nhân, các ngươi không bảo đảm bất kỳ vật gì!"

Tô Vân lặng im phút chốc, nói: "Nếu như Tiên giới một mực liền như thế loạn đi xuống đâu?"

Thủy Oanh Hồi thân thể mềm mại hơi chấn động, xoay người tựa vào trên cầu, hướng hắn nhìn lại.

Cái kia Hắc Long nghe vậy cũng liền vội ngẩng đầu nhìn về phía Tô Vân, lại bị Thủy Oanh Hồi lặng lẽ dùng gót chân đá về trong hồ nước.

"Tiên giới nếu là tiếp tục rối loạn, chẳng phải không có cơ hội quy mô quấy nhiễu Đế đình sao?" Tô Vân nói.

Thủy Oanh Hồi âm thanh khàn giọng nói: "Ngươi muốn tạo phản?"

Tô Vân lắc đầu nói: "Ta vốn là tự do thân, không có chủ nhân, không quỳ hoàng đế, nói thế nào tạo phản?"

Thủy Oanh Hồi lấy lại bình tĩnh, tròng mắt loạn chuyển, bất thình lình nói: "Ngươi trước đó vài ngày biến mất không còn tăm tích, làm sao cũng tìm không thấy ngươi, ngươi đi nơi nào?"

Tô Vân khẽ mỉm cười, thản nhiên nói: "Đế Thúc phục sinh. Ta làm."

Thủy Oanh Hồi thân thể chấn động mạnh, thất thanh nói: "Ngươi cái tên điên này! Ngươi biết năm đó Tà Đế vì giết hắn,

bỏ ra đại giới cỡ nào ư? Ngươi thế mà đem hắn phục sinh! Ngươi… Ngươi thật là một cái người điên!"

Tô Vân chẳng hề để ý, cười nói: "Tiên Đế Phong vì giết Tà Đế Tuyệt, cũng bỏ ra cái giá cực lớn. Chẳng qua Tà Đế cũng vẫn là bị ta phục sinh. Có Tà Đế Tuyệt cùng Đế Thúc, Tiên giới nhất định cực kỳ náo nhiệt, Tiên Đế có năng lực rảnh tay quấy nhiễu nơi này ư?"

Thủy Oanh Hồi cổ họng phát khô, trái tim xình xịch nhảy không ngừng, nói: "Ngươi nhất định sẽ thất bại, Tiên Đế không cách nào chăm sóc tất cả tiên nhân, nhất định sẽ có tiên nhân ham muốn Đế đình của cải, hạ giới tới cướp sạch, dạng này tiên nhân tuyệt đối không phải số ít!"

Tô Vân sắc mặt trầm xuống, từ trong cơ thể hắn xông ra sát khí phảng phất đọng lại không gian, lạnh lẽo thấu xương!

"Ai cho bọn hắn lá gan?"

Cái kia mấy con Hắc Long đang muốn leo lên cầu, bị sát khí này một kích, trong đầu trống rỗng, phù phù phù phù rơi xuống nước.

Tô Vân điềm nhiên nói: "Chẳng lẽ Thủy đế sứ cho rằng, Tô mỗ giết không chết tiên nhân?"

Thủy Oanh Hồi trong lòng nghiêm nghị: "Người này tâm tính cực kỳ ngang tàng, quả thực vô pháp vô thiên, bề ngoài ánh nắng anh tuấn, nhưng trong lòng lại là một đầu không có khả năng bị thuần phục dã thú!"

Tô Vân mặt giãn ra cười nói: "Lại nói, Thiên Phủ động thiên cùng Đế đình động thiên giúp nhau canh gác, Đế đình gặp nạn, Thủy đế sứ cũng hẳn là giúp đỡ, đúng hay không?"

Thủy Oanh Hồi cũng có dã tâm của mình cùng khát vọng, nghe vậy cười nói: "Nên như vậy. Có điều, ngươi tại Thiên

Phủ mở quan học, để các đại thế phiệt rất có phê bình kín đáo."

Hai người đi xuống cầu nhỏ, Tô Vân hỏi: "Thủy muội tử đi qua Nguyên Sóc ư?"

Thủy Oanh Hồi suy nghĩ một chút, nói: "Chính là Đế đình bên cạnh cắm viên kia tiểu tinh cầu?"

Tô Vân gật đầu.

"Chưa đi qua." Thủy Oanh Hồi lắc đầu.

"Ngươi tốt nhất đi Nguyên Sóc nhìn một chút."

Tô Vân nói: "Đến Nguyên Sóc, ngươi sẽ nhìn thấy một loại cùng Thiên Phủ mẫu văn minh khác biệt Nguyên Sóc Tử Văn rõ ràng. Nguyên Sóc văn minh là thoát thai tự Thiên Phủ động thiên, nhưng những năm này hấp thu tân học, cải cách cựu học, phát triển không ngừng."

Thủy Oanh Hồi nói với hắn tân học cựu học cũng không hiểu rõ, hỏi kỹ, Tô Vân giảng giải tân học học để mà dùng, đối đạo nghiên cứu cùng vận dụng, Thủy Oanh Hồi khó hiểu nói: "Cái này không phải là đối Thần Ma nghiên cứu ư? Tiên giới có Tiên đạo phù văn, chính là phương diện này thành quả, nhưng những này chỉ là Tiên giới cơ sở nhất kiến thức."

"Không giống nhau."

Tô Vân cười nói: "Học để mà dùng, cùng Tiên giới Tiên đạo phù văn vẫn là khác biệt, nó là đem học thức vận dụng đến tất cả ngươi có khả năng nghĩ tới địa phương đi, cũng là không ngừng mở rộng mới học thức, khai sáng lĩnh vực mới, mà không phải cố thủ lấy ba ngàn sáu trăm Tiên đạo phù văn một mực sống nhờ thành tích trong quá khứ. Nguyên Sóc tân học, chính là tại mở rộng những vật này, đem cũ đồ vật cũ học vấn phát triển, biến thành tri thức mới. Nhưng những này, đều không phải là chủ yếu nhất cải cách!"

Hắn càng nói con mắt liền càng là sáng sủa, trong lời nói có một loại làm cảm động nhân tâm cảm xúc mạnh mẽ, cười nói: "Chân chính cải cách ở chỗ giáo dục! Nguyên Sóc thay đổi thế phiệt tư học giáo dục, cũng thay đổi môn phái truyền thừa giáo dục. Ta tại Thiên Phủ thúc đẩy quan học giáo dục, thực ra cũng chỉ là Nguyên Sóc đã đào thải đi đồ vật! Thủy Oanh Hồi, đi Nguyên Sóc nhìn một chút!"

Ánh mắt của hắn để Thủy Oanh Hồi cảm thấy có chút nóng bỏng, có chút không chịu đựng nổi.

"Đến đó nhìn một chút Nguyên Sóc tân cựu học cải cách, nhìn một chút Nguyên Sóc giáo dục!

"Nguyên Sóc lúc trước, thế phiệt san sát, đề cử hoàng đế vì cộng chủ, thiên hạ của cải, thế phiệt chiếm cứ hắn chín, tích trữ một thành để người trong thiên hạ phân phối. Lúc trước Nguyên Sóc hàn môn khó mà ra quý tử, dân nghèo nhi tử hậu thế chỉ có thể là dân nghèo, muốn trở nên nổi bật chỉ có đọc sách.

"Tây Thổ các nước, tuy có tân học, nhưng nắm giữ tại thế phiệt tay, ngay sau đó thế phiệt thúc đẩy thần huyết, dùng cái này mê hoặc người trần, cũng không dài lâu. Nhưng người Tây cũng có cơ hội vươn lên.

"Đế Tọa động thiên, Sài gia độc chiếm thiên hạ, cái gọi là giáo dục, chỉ là bên trong gia tộc truyền thừa, giáo dục cố hóa gần như ngưng kết. Tại Đế Tọa động thiên, căn bản không có dân cái này khái niệm, chỉ có nô lệ. Đế Tọa động thiên người bình thường, lại không cơ hội vươn lên.

"Thiên Phủ động thiên, thế phiệt hoàn toàn cắt cứ, tự thành Vương quốc, cái gọi là Thánh Hoàng cũng là khôi lỗi, so lúc trước Nguyên Sóc còn có điều không bằng. Còn giáo dục, có thế phiệt tư học, cũng có môn phái tư học, hoàn toàn nắm giữ

giáo dục, để người bình thường lại không ra mặt cơ hội, chính là cái cỡ lớn Đế Tọa động thiên."

Tô Vân cười nói: "Bọn họ cũng không bằng hiện nay Nguyên Sóc. Hiện nay Nguyên Sóc, để gia đình bình thường hài tử cũng có thể đi học đọc sách, cũng có thể làm việc ngoài giờ, cũng có thể tu luyện trở thành linh sĩ, cũng có thể trở nên nổi bật. Các ngành các nghề, đều hưng thịnh phồn vinh, qua lại mậu dịch, đều thu lợi."

Thủy Oanh Hồi yên lặng gật đầu, thầm nghĩ: "Ta nhất định sẽ đi Nguyên Sóc nhìn một chút."

Lúc này, Tiên Hậu cùng Thiên hậu tiếng cười truyền đến, Oánh Oánh bay tới, nói: "Sĩ tử, Tiên Hậu gọi các ngươi đi qua."

Tiên Hậu đang cùng Thiên hậu bịn rịn chia tay, nhìn thấy Tô Vân cùng Thủy Oanh Hồi chạy đến, vội vàng cười nói: "Tô sĩ tử cùng Oanh Hồi lên ngồi xe ta. Tô sĩ tử ở nơi nào? Ta đưa ngươi trở lại."

Tô Vân cảm ơn, lại hướng Thiên hậu cám ơn chiêu đãi chi ân.

Thiên hậu cười nói: "Ngươi ta hàng xóm, không cần cám ơn tới cảm ơn đi. Ta hỏi ngươi, đi theo ngươi cái kia đầu to thiếu niên đi nơi nào?"

Tô Vân trong lòng biết nàng là hỏi Đế Thúc tung tích, lại không tiện tại Tiên Hậu phía trước nói rõ, nói: "Người bạn kia thân thể khỏi hẳn, không biết tung tích."

Thiên hậu ánh mắt lấp lóe, cười nói: "Tốt, ngươi đi về trước đi. Còn có, Đế đình chủ nhân chi bằng cẩn thận, đừng làm Câu Trần con rể."

Tô Vân buồn bực.

Tiên Hậu đã đến hoa liễn bên trên, để người cho Tô Vân cùng Thủy Oanh Hồi để cửa, Tô Vân đám người lên xe, chiếc này hoa liễn chậm rãi chạy khỏi Hậu đình.

Hoa liễn bên trên, Tiên Hậu tay nâng cái má, dựa nghiêng ở bên cửa sổ, nhìn tàn tạ kinh khủng Đế đình, ánh mắt yếu ớt, không biết suy nghĩ cái gì.

Thủy Oanh Hồi có tâm sự, không nói một lời.

Oánh Oánh muốn nói lại thôi, lo lắng cho mình nói nhầm.

Bạch Trạch thì tại càng xe bên trên, hướng phu xe kia thiếu nữ nói làm sao đi tới Tiên Vân cư.

Qua không lâu, Bạch Trạch mừng rỡ, hướng trong xe hô: "Các chủ, Tiên Vân cư đến!"

Tiên Hậu lúc này mới lười biếng thẳng người lên, cười nói: "Ta còn tưởng rằng Tô quân là ở tại Đế đình bên trong, không nghĩ tới là ở tại bên ngoài."

Tô Vân khiêm tốn nói: "Đế đình chính là Đế gia ở chỗ, học sinh một giới thảo dân, không dám vào ở trong đó."

"Đã hoang phế địa phương, ngươi lại còn tránh hiềm nghi."

Tiên Hậu nương nương không khỏi cảm khái nói: "Thế đạo này giống như Tô quân bậc này trung thần nghĩa sĩ, đã rất khó tìm."

Thủy Oanh Hồi mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm, vẫn là không nói một lời.

Tiên Hậu yếu ớt thở dài, nói: "Thiên hậu không có nói sai, bản cung sở dĩ muốn đi đường vòng, đặc biệt chạy đến Đế đình đi nhìn nàng, quả thực là vì nàng nắm giữ cái kia kết nối Hỗn Độn Đại Đế tuyến. Bản cung có một Hỗn Độn lời thề, làm phiền đến nay, buộc bản cung không dám vi phạm. Đây là bệnh dữ, như châm vác trên lưng, đều là ngứa ngáy đến sợ."

Tô Vân nhìn về phía ngoài cửa sổ, nơi đó đúng là mình Nhàn Vân cư, tâm cảnh không khỏi có chút khẩn trương.

Đế tâm trấn thủ Nhàn Vân cư!

Mà Đế tâm khuôn mặt, chính là Tà Đế Tuyệt khuôn mặt!

Nếu như Đế tâm lúc này từ Nhàn Vân cư bên trong đi ra, như vậy chính mình cái này phía sau màn hắc thủ liền phơi bày hoàn toàn!

"Ngươi cùng Thiên hậu đi rất gần, bản cung nhìn ra được, nàng rất yêu thích ngươi."

Tiên Hậu vỗ tay một cái, một cái cung nữ nâng một cái ngọc bàn bên trên phía trước, nói: "Đây là tiên đình hậu cung lệnh bài, nắm này lệnh bài, ngươi có thể tự do ra vào tiên đình, không người dám to gan hỏi đến. Một kiện khác đồ vật là bản cung quản lý tiên vị, nắm này tiên vị, phi thăng Tiên giới, cũng là dễ như trở bàn tay, tự nhiên sẽ có người cho ngươi an bài tiên vị, tên ghi tiên tịch."

Nàng ánh mắt rơi vào Tô Vân trên mặt, nói: "Một người đắc đạo, gà chó lên trời. Thủy Oanh Hồi lập xuống không biết bao nhiêu công lao, cũng không có thể được đến tiên vị, nhưng bản cung cam lòng cho ngươi. Cầm xuống những vật này, ngươi chính là bản cung người, vì bản cung dò ra Hỗn Độn Đại Đế đường dây này!"

Oánh Oánh nháy mắt mấy cái, thầm nghĩ: "Sĩ tử, đừng nhận ah! Đón lấy chính là chân đạp sáu đầu thuyền, nói lật liền lật…"

—— —— gấp đôi nguyệt phiếu thời gian, cầu nguyệt phiếu a ~~

Chương 584 : Thề non hẹn biển sao bỏ qua?

Chương 585: Thề non hẹn biển sao bỏ qua?

Tô Vân nhìn cái kia ngọc bàn, loại trừ tiên đình hậu cung lệnh bài bên ngoài, còn có một cái bảo vật, đó là một đoàn hào quang, giống như châu không phải châu, từ đó tâm toát ra vạn đạo quang mang, quang mang cũng rất ngắn, chỉ có khoảng nửa tấc.

Có lẽ món bảo vật này, chính là mọi người trong miệng tiên vị.

Từ lúc Vũ tiên nhân thu về Tiên kiếm, Bắc Miện trường thành bên trên liền không có chấn nhiếp đại thiên thế giới tiên binh, có thực lực vượt qua thiên kiếp phi thăng người không phải số ít.

Nhưng không có tiên vị, phi thăng cũng là không hề có tác dụng, chỉ có thể bị bắt xem như luyện bảo tài liệu. Ví dụ như Sài gia tổ tiên trích tiên nhân đã là như thế.

Hơn nữa, theo Lôi Trì động thiên khôi phục, mọi người lại phát hiện, cho dù độ kiếp cũng không thể phi thăng, ngược lại chỉ có thể lưu tại hạ giới, thường thường liền muốn độ một hồi kiếp!

Tiên Hậu lấy ra một cái tiên vị, một người đắc đạo gà chó cũng thăng thiên cám dỗ không thể bảo là không lớn.

Tô Vân hỏi: “Ta nếu là không nhận nương nương những bảo vật này, sẽ như thế nào?”

Tiên Hậu nương nương cười không đáp.

Thủy Oanh Hồi lạnh như băng nói: "Ngày hôm nay thành đạo, ngày mai đưa tang! Năm sau ngày hôm nay, tiểu muội chính là Thánh Hoàng cắt cỏ viếng mộ!"

Bạch Trạch cùng Oánh Oánh nháy mắt mấy cái, đồng thời nhìn về phía Tô Vân.

Tô Vân nhìn ngọc bàn bên trên đồ vật, sau một lúc lâu, nói: "Nương nương ban tặng, ta phản kháng… Ừm, từ chối không được, cho nên ta còn muốn một cái miễn tử bài."

Tiên Hậu hơi giật mình, thâm ý sâu sắc liếc hắn một cái, cười nói: "Hạ giới dân gian rất nhiều, không thiếu có chút anh hào phạm qua một chút sai lầm nhỏ, chẳng qua sau khi phi thăng liền rất ít truy cứu. Tô quân có muốn hay không miễn tử bài, đều không quan trọng."

Tô Vân vô cùng kính cẩn, nói: "Ta phạm vào sai lầm rất lớn, không thể không cầu một miễn tử kim bài."

Tiên Hậu trong lòng hơi chấn động, đôi mắt lóe lên không rõ ý nghĩa quang mang, nói khẽ: "Hạ giới phát sinh rất nhiều chuyện, đều có chút làm cho người chú ý, chỉ là tiên đình hiện nay ốc còn không mang nổi mình ốc, không rảnh quan tâm hạ giới. Chẳng lẽ trong này cũng có ngươi phạm vào bản án?"

Tô Vân mặt mỉm cười, không có trả lời.

Tiên Hậu nhìn nhìn Thủy Oanh Hồi, nhẹ nhàng ho khan một tiếng.

Thủy Oanh Hồi mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm, không có lên tiếng.

Tiên Hậu nói: "Oanh Hồi?"

Thủy Oanh Hồi lúc này mới lên tiếng, nói: "Nương nương là ý định để hắn đón lấy, vẫn là không để cho hắn đón lấy? Để

hắn đón lấy, cần gì phải hỏi hắn xuất thân? Không để cho hắn nhận, cần gì phải lấy ra tiên vị cùng lệnh bài?"

Tiên Hậu nương nương thoáng suy nghĩ một chút, cười nói: "Là bản cung lo được lo mất. Tốt, Tô quân, bản cung không hỏi ngươi lúc trước xuất thân, phạm vào bao nhiêu bản án, tại bản cung nơi này, đều cho ngươi tha tội. Còn miễn tử kim bài, vẫn là miễn đi."

Nàng thản nhiên nói: "Bản cung nếu là thật sự cho ngươi miễn tử kim bài, chi bằng viết lên ngươi công đức công lao, vấn đề là, ngươi đối tiên đình có công đức công lao ư?"

Oánh Oánh cùng Bạch Trạch hai mặt nhìn nhau, thầm nghĩ: "Nương nương còn muốn công lao công đức, sĩ tử (các chủ) ngày ngày đào Tiên giới mộ tổ, có tính hay không công lao công đức?"

Tô Vân hiển nhiên không bỏ ra nổi công lao của mình công đức, đành phải nói: "Nương nương nhất ngôn cửu đỉnh. Hiện tại, nương nương có thể lấy tới khối kia ứng thệ thạch."

Tiên Hậu nương nương nghe vậy thể xác tinh thần chấn động mạnh, khó có thể tin nhìn hắn: "Ngươi…"

Tô Vân khẽ mỉm cười, nói khẽ: "Nương nương nếu là không lấy ra ứng thệ thạch, thảo dân thế nào liên hệ Hỗn Độn Đại Đế vì nương nương mở ra lời thề?"

Tiên Hậu nương nương rất nhanh tỉnh táo lại, lẩm bẩm nói: "Khó trách, khó trách Thiên hậu đối ngươi cũng lễ kính ba phần, nguyên lai ngươi chính là cái kia giúp nàng mở ra ứng thệ thạch người. Ngươi vừa rồi hướng bản cung xin miễn tử kim bài, chẳng lẽ là lo lắng bản cung biết việc này, đối ngươi gây rối loạn? Không cần phải như thế."

Nàng rất mau trở lại qua thần đến, nói: "Ngươi nếu là trợ giúp bản cung mở ra Hỗn Độn lời thề, bản cung cảm ơn còn

không kịp, làm sao trị tội ngươi?"

Tô Vân cười nói: "Lo trước khỏi hoạ. Huống hồ tại trước mặt nương nương tha tội, cũng không phải là nhằm vào chuyện này. Thảo dân phạm có mặt khác bản án."

Tiên Hậu nương nương thật sâu liếc hắn một cái, gọi đến một cái nữ tiên, nhỏ giọng dặn dò đôi câu.

Cô gái kia tiên vội vàng mang theo mặt khác mười cái cung nữ đi trong xe hậu điện, sau một lúc lâu, những này nữ tiên hợp lực, khiêng một cái hộp ngọc đi ra.

Hộp ngọc kia thoạt nhìn không lớn, nhưng nặng nề vô cùng, để cái này mười cái nữ tiên cũng lộ ra mệt mỏi vô cùng.

Tiên Hậu nương nương đưa tay, nhẹ nhàng nhặt lên hộp ngọc, cạch cạch một tiếng mở ra nắp hộp, bên trong có Hỗn Độn chi khí tràn ra.

"Tô quân mời xem."

Tô Vân tiến đến trước mặt nhìn lại, chỉ thấy trong hộp ngọc đựng lấy một đoàn Hỗn Độn chi khí, thoạt nhìn cũng không nhiều, nhưng hộp ngọc này chính là một kiện bảo vật, bên trong có càn khôn, có lẽ trong hộp Hỗn Độn chi khí so Hậu đình Hỗn Độn trong cốc Hỗn Độn chi khí không thể ít bao nhiêu!

Tiên Hậu nương nương cười nói: "Cái này trong hộp đồ vật, chính là ứng thệ thạch. Tô quân tiếp tốt."

Tô Vân tự nghĩ không tiếp nổi hộp ngọc này, ho khan một tiếng, trầm giọng nói: "Ngọc thái tử ở đâu?"

"Ngọc thái tử ở đây!"

Hoa liễn bên ngoài, một tôn đại tiên quân tro tàn tiên đẩy ra màn xe xông vào trong xe, một gối chạm đất, từ Tiên Hậu trong tay nhận lấy hộp ngọc, cử trọng nhược khinh.

Tiên Hậu nương nương kinh ngạc nhướng nhướng mày, nói: "Tiên giới tiên nhân hóa thành tro tàn tiên không nhiều, còn không có Tiên Quân Thiên Quân hóa thành tro tàn tiên. Ngươi là người phương nào?"

Đại tiên quân Ngọc thái tử nói: "Ta cũng không phải là Tà Đế thần tử, cũng không phải Đế Phong thần tử."

Tiên Hậu nương nương nghe vậy không khỏi rơi vào suy tư, bất thình lình tâm thần hơi chấn động, thật sâu liếc hắn một cái, nói: "Ngươi là Vong Xuyên tro tàn sinh vật? Tro tàn sinh vật, khi nào có thể vượt qua Vong Xuyên?"

Ngọc thái tử kinh ngạc, lại không có nói nhiều, thẳng lui ra hoa liễn.

Tô Vân lo lắng trì hoãn quá lâu, sẽ bị Tiên Hậu nhìn thấy Đế tâm, ngay sau đó đứng lên nói: "Nương nương, thảo dân chuẩn bị đi gặp Hỗn Độn Đại Đế, xin được cáo lui trước. Đợi đến lời thề giải trừ, nương nương sẽ có cảm ứng."

Hắn đang muốn mang theo Oánh Oánh cùng Bạch Trạch xuống xe, Tiên Hậu nương nương bất thình lình nói: "Tô quân có thể hay không nói cho bản cung, ngươi cũng phạm vào cái gì tội cùng sai?"

Tô Vân dừng bước, suy nghĩ một chút, cười nói: "Ta cũng không phạm qua tội gì, cũng chưa bao giờ làm cái gì sai. Nương nương, cáo từ."

Tiên Hậu nương nương nhìn hắn xuống xe bóng lưng, thoáng trầm ngâm phút chốc, mệnh cung nữ môn lên đường đi tới Câu Trần động thiên. Lúc này Thủy Oanh Hồi đứng dậy, nói: "Nương nương, Tô Thánh Hoàng người này giảo hoạt, không giống nhìn từ bề ngoài đơn giản như vậy, đệ tử đi trước giám sát Tô Thánh Hoàng."

Tiên Hậu sai người dừng xe, nhìn trong xe Thủy Oanh Hồi, thản nhiên nói: "Nói đi, cái này Tô Thánh Hoàng đến cùng là ai?"

Thủy Oanh Hồi không có giấu diếm, nói: "Hắn chính là Tà Đế sứ giả."

Tiên Hậu thân thể mềm mại hơi chấn động, quay kiếng xe xuống nhìn lại, chỉ thấy Tô Vân đang tại đi hướng Tiên Vân cư, từng tòa Tử Phủ từ hắn sau đầu bay ra, hình thành bao bọc chung quanh Tiên Vân cư bố cục.

Tiên Hậu thu về ánh mắt: "Oanh Hồi vì sao không nói sớm?"

Thủy Oanh Hồi đúng mực nói: "Tô Thánh Hoàng người này sống sót so chết đi càng thêm có ích."

Tiên Hậu khẽ cười một tiếng, nói: "Sợ là ngươi cùng hắn thông đồng a?"

Thủy Oanh Hồi cúi đầu không dám nói lời nào.

Tiên Hậu nương nương phất phất tay, ra hiệu nàng có thể rời đi, nói: "Tà Đế sứ giả? Chẳng qua là thi yêu bán ma sứ giả mà thôi, Tà Đế đã không có thành tựu, không đáng để lo. Ngươi nói cho hắn biết, hắn nếu là có thể vì bản cung sử dụng, bản cung phong hắn cái Tiên Hậu sứ giả thì thế nào?"

Thủy Oanh Hồi đồng ý, xuống xe đi.

Hoa liễn lên đường, Thủy Oanh Hồi đưa mắt nhìn hoa liễn biến mất, lúc này mới đi vào Tô Vân Nhàn Vân cư.

Nhàn Vân ở giữa, Đế tâm vắng mặt, Tô Vân gọi đến mấy cái tại nhà mình ăn uống chùa Bạch Trạch thị, mấy cái kia Bạch Trạch thị nói: "Bệ hạ, Đế tâm bị Tống Thần Quân mời đi Thiên Phủ dạy học."

Tô Vân ngẩn ngơ, thất thanh nói: "Đế tâm mới ba tuổi, liền được mời đi dạy học?"

"Đế tâm tu thành Nguyên Đạo cực cảnh, bởi vậy được mời đi."

Tô Vân vẻ mặt tối sầm lại, da mặt loạn run, lúng ta lúng túng nói: "Nguyên lai Nguyên Đạo cực cảnh a, a, a, rất tốt, ta đã biết…"

Thủy Oanh Hồi đi tới, cười nói: "Tô Thánh Hoàng cũng có đố kỵ người?"

Tô Vân thở dài, nói: "Ta xem Nguyên Sóc cựu thánh điển tịch, tìm tòi Nguyên Đạo cảnh giới, khổ sở tìm tòi mà không thể được. Có người ba tuổi liền tu thành Nguyên Đạo, nội tâm thuần túy, giống như thắng ta."

Hắn vẫn là có chỗ không cam lòng. Năm đó hắn đối mặt Ngô Đồng bậc này nội tâm thuần túy không có nửa điểm ô nhiễm nhân ma, đối mặt Sài Sơ Hi bậc này đạo tâm củng cố giống như Hỗn Độn bàn thạch kỳ nữ, đối mặt Thủy Oanh Hồi bậc này tàn nhẫn quyết tuyệt ngoan nhân, hắn không có nửa điểm sợ sệt, ngược lại càng đánh càng hăng.

Nhưng duy chỉ Đế tâm, để hắn áp lực tăng gấp bội, luôn cảm giác mình bất kể như thế nào cố gắng, đối phương chỉ cần thoáng dụng tâm liền vượt qua.

Đương nhiên, Đế tâm cũng có không bằng hắn địa phương, trên kiếm đạo, Đế tâm thành tựu liền kém xa hắn.

"Còn có Tiên Thiên Nhất Khí, hắn cũng không bằng ta. Đúng rồi còn có ta khắc khổ nhất tu hành tìm hiểu ấn pháp!"

Tô Vân rất nhanh liền lại rộn rã lên, lấy ra tiên vị, hướng Thủy Oanh Hồi cười nói: "Thủy đế sứ giúp ta tại Tiên Hậu phía trước giấu diếm thân phận, cũng không có bởi vì đối địch

mà vạch trần ta, để báo đáp lại, cái này tiên vị liền tặng cho Thủy đế sứ!"

Thủy Oanh Hồi ánh mắt rơi vào cái kia tiên vị minh châu bên trên, trong lòng dâng lên tham niệm, muốn thò tay đi bắt, nhưng lại tự cường đi nhẫn nại xuống, lắc đầu nói: "Ta tuy là rất muốn đạt được tiên vị, nhưng lấy chi có đạo. Ta đã bán đi ngươi, nói cho Tiên Hậu ngươi chính là Tà Đế sứ giả. Cái này tiên vị, ta không thể nhận."

Tô Vân kinh ngạc, ngay sau đó lộ ra nét mừng, cười nói: "Đa tạ Thủy cô nương giúp ta giấu diếm thân phận!"

Thủy Oanh Hồi kinh ngạc.

Oánh Oánh cùng Bạch Trạch cũng thở phào nhẹ nhõm.

Tô Vân thu hồi tiên vị, nói: "Thủy cô nương cứ việc yên tâm, ta đáp ứng chuyện, liền chắc chắn sẽ không nuốt lời."

Oánh Oánh nhỏ giọng nói: "Cũng có thể nuốt lời. Đừng quên không đặt chân Nguyên Sóc."

Tô Vân sắc mặt tối sầm lại, để đại tiên quân Ngọc thái tử tiến lên, lấy ra Tiên Hậu hộp ngọc.

Tô Vân mở hộp ngọc ra, bên trong có Hỗn Độn chi khí tràn ra, Thủy Oanh Hồi thấy thế, không khỏi kích động lên, thầm nghĩ: "Hắn thế nào liên hệ Hỗn Độn Đại Đế?"

Tô Vân nhún người nhảy lên, phốc một tiếng nhảy vào trong hộp ngọc, đem Thủy Oanh Hồi sợ hết hồn, vội vàng chạy vội tới hộp ngọc một bên.

Không ngờ, nàng cái này vừa nhấc chân, mới phát hiện quỷ dị chỗ, theo nàng càng ngày càng tới gần hộp ngọc, hộp ngọc kia liền càng ngày càng to lớn, cuối cùng nàng đi tới hộp ngọc bên cạnh, lại thấy hộp ngọc kia đã hóa thành một cái phạm vi gần trăm dặm hình lập phương, đứng thẳng ở nơi đó!

Oánh Oánh cùng Bạch Trạch cũng chạy vội tới trước mặt, kinh hãi nhìn cái này hộp ngọc.

Bất thình lình, trong hộp ngọc Hỗn Độn hồ nước kịch liệt sôi trào, bên trong truyền đến từng cơn ngâm tụng thanh âm, tối tăm huyền diệu, mênh mông cổ xưa, chỉ thấy cái kia trong hộp Hỗn Độn chi khí càng ngày càng ít, rất nhanh lộ ra trong hộp sự vật.

Đó là một tòa thanh đồng núi, trên núi lạc ấn lấy đủ loại phù văn, từ trên nhìn xuống đi, phảng phất là người ngón tay cái.

"Lại là một cây Hỗn Độn Đại Đế đầu ngón tay!" Oánh Oánh kinh ngạc nói, vội vàng hướng cái kia thanh đồng núi bay đi.

Thủy Oanh Hồi cùng Bạch Trạch cũng theo sau, chỉ thấy Tô Vân đang trôi lơ lửng ở thanh đồng trước núi, quan sát trên vách núi đá văn tự.

Bọn họ đi tới trước mặt nhìn lại, chỉ thấy trên vách núi đá văn tự là giữa nam nữ thề non hẹn biển, đôi nam nữ này yêu oanh oanh liệt liệt, thề thề, đời này vĩnh viễn không phản bội hai bên!

Đôi nam nữ này đem bọn hắn lời thề lạc ấn tại Hỗn Độn trên núi, chìm vào trong Hỗn Độn hải, ngược lại cũng xem như thề non hẹn biển.

Tô Vân nhìn về phía kí tên, chầm chậm nói: "Là cái gì để cho bọn họ bên trong Tiên Hậu, phản bội bọn họ thề non hẹn biển, quyết tâm phế bỏ cái này Hỗn Độn lời thề?"

Thề hai người, một cái tên là "Bộ Phong", một cái tên là "Phương Tư" .

Oánh Oánh phân tích nói: "Phương Tư hẳn là Tiên Hậu tên, Bộ Phong thì là Tiên Đế tên. Giữa bọn hắn hẳn là không có

tình cảm.”

Thủy Oanh Hồi ánh mắt lấp lóe, bốn phía quan sát, sắc mặt biến hóa, vội vàng nói: “Chúng ta mau rời khỏi hộp ngọc! Cái này lời thề, Tiên Hậu là chắc chắn sẽ không để cho người ta nhìn thấy!”

Bạch Trạch tỉnh ngộ lại, cái này thanh đồng núi lời thề dính dáng đến Tiên Hậu cùng Tiên Đế tình cảm, cùng với Tiên Hậu phản bội, Tiên Hậu há có thể để người ta biết nàng đối Tiên Đế phản bội?

Nàng sẽ không để cho người biết chuyện sống sót!

Mọi người lập tức bay lên trời, hướng hộp ngọc chạy vọt, nhưng vào lúc này, bất thình lình hộp ngọc hợp xây cạch cạch một tiếng phủ xuống, đem mọi người khóa tại trong hộp.

“Không cần kinh hoảng!”

Tô Vân trầm giọng nói: “Ngọc thái tử ở bên ngoài, hắn thực lực mạnh mẽ vô cùng, có thể mở hộp ra!”

Tiên Vân cư bên trong, Ngọc thái tử nhìn thấy hộp ngọc đóng lại, liền vội vàng tiến lên, ý đồ đem hộp mở ra, không ngờ lần này hộp khép lại, bất luận hắn sử dụng ra khí lực lớn đến đâu, cũng không cách nào đem hộp mở ra!

Trong hộp, bất thình lình bốn phía sáng lên, chỉ thấy trong cái hộp kia vách tường lạc ấn đủ loại kỳ dị phù văn, quỷ dị khó lường, tỏa ra một cỗ không hiểu chấn động!

“Là luyện hóa trận pháp!”

Bạch Trạch vẻ mặt đột biến, lập tức nhận ra bốn phía ngọc bích bên trên phù văn lạc ấn, cái trán phủ đầy mồ hôi lạnh, âm thanh khàn giọng nói: “Tiên Hậu lão yêu bà lòng dạ độc ác! Chúng ta tới không kịp phá giải những phù văn này trận liệt, liền sẽ bị luyện hóa thành tro!”

Bất thình lình, luyện hóa trận pháp ngừng vận chuyển, trong hộp ngọc hoàn toàn yên tĩnh.

Thủy Oanh Hồi trong lòng cảm giác nặng nề, nói: "Tiên Hậu ăn chắc chúng ta, uy hiếp chúng ta vì nàng mở ra lời thề. Chúng ta, đã triệt để rơi vào nàng chưởng khống, không đường có thể đi…"

"Còn có một con đường."

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, trầm giọng nói: "Chúng ta đi gặp Hỗn Độn Đại Đế!"

Chương 585 : Đại Đế dạy thần thông (cầu đặt mua)

Chương 586: Đại Đế dạy thần thông (cầu đặt mua)

"Đi gặp Hỗn Độn Đại Đế?" Thủy Oanh Hồi, Bạch Trạch đám người liếc nhau, trong lòng kích động không thôi.

Tô Vân bàn tay đặt tại toà kia thanh đồng núi ngọn núi bên trên, trong miệng truyền đến tối tăm khó hiểu Hỗn Độn ngôn ngữ, giống như là tại tụng niệm lại giống là tại cầu nguyện, chỉ thấy thanh đồng núi ngọn núi phía trong từ từ có Hỗn Độn chi khí tràn ra!

Vừa rồi, núi này thể đem Hỗn Độn chi khí hoàn toàn thu nạp, bây giờ lại thẩm thấu ra.

Núi này thể, chính là Hỗn Độn Đại Đế tay phải ngón tay cái, theo Hỗn Độn chi khí chảy ra, Bạch Trạch cùng Thủy Oanh Hồi nhất thời nhìn thấy Hỗn Độn chi khí một bên khác , kết nối lấy một cái càng quảng đại hơn Hỗn Độn hải dương!

Đây chính là Hỗn Độn Đại Đế tứ chi thần kỳ dùng.

Hỗn Độn Đại Đế chỗ trầm thi Hỗn Độn hải, chính là từ hắn thân thể bên trong thẩm thấu ra Hỗn Độn chi khí tạo thành, thân thể của hắn cấu tạo kỳ lạ , bất kỳ cái gì một khối tứ chi đều có thể tỏa ra Hỗn Độn chi khí, hình thành một cái kỳ lạ không gian hỗn độn.

Kỳ diệu nhất, chính là những này không gian hỗn độn, cùng hắn thi thể hình thành Hỗn Độn hải, nhưng thật ra là một thể thống nhất!

Nói cách khác, Hỗn Độn Đại Đế tùy ý tứ chi, dù là thả ra một chút Hỗn Độn chi khí, đều sẽ cùng Hỗn Độn hải liên kết!

Đi qua tùy ý tứ chi, đều có thể đi vào Hỗn Độn hải, nhìn thấy Hỗn Độn Đại Đế!

Đương nhiên, đây là trên lý thuyết, đang chuẩn bị rõ ràng Hỗn Độn phù văn ý nghĩa dưới tình huống, mới có thể đi trước thấy Hỗn Độn Đại Đế. Nhưng mà cũng không phải là tất cả mọi người có thể thôi thúc Hỗn Độn Đại Đế tứ chi, cũng không phải tất cả mọi người có thể tìm hiểu được tứ chi bên trên phù văn.

Mấu chốt nhất thì là, Hỗn Độn Đại Đế có muốn hay không thấy ngươi . Không muốn thấy ngươi mà nói, cái gì đều là uổng công.

Tô Vân lần đầu tiên là đánh bậy đánh bạ, thử nghiệm niệm tụng Hỗn Độn phù văn, lúc này mới được Hỗn Độn Đại Đế cảm giác, đem hắn gọi đi qua. Lần thứ hai thấy Hỗn Độn Đại Đế, thì là vì cứu Hồng La, Tô Vân thôi thúc thanh đồng phù tiết, nhưng cũng là dựa vào bản thân mang đến Hỗn Độn Đại Đế răng lúc này mới nhận được triệu kiến.

Nếu như là tay không, Hỗn Độn Đại Đế chắc chắn sẽ không để hắn chạy đi gặp thi thể của mình trò hề.

Toà này thanh đồng núi bên trong xông ra Hỗn Độn chi khí càng ngày càng nhiều, dần dần, Thủy Oanh Hồi đám người thấy được Hỗn Độn chi khí bên trong mơ hồ có thể thấy được một cái to lớn bóng ma, đó chính là Hỗn Độn Đại Đế thi thể.

Tô Vân tế lên thanh đồng phù tiết, trầm giọng nói: “Hỗn Độn chi khí đồng hóa tất cả, các ngươi không hiểu Hỗn Độn thần thông, không cách nào chống cự, đến phù tiết bên trong tới!”

Ba người vội vàng đi vào phù tiết, nhưng vào lúc này, hộp ngọc kia sáu vách tường lạc ấn phù văn trở nên càng ngày càng lộng lẫy chói mắt, Tiên đạo uy năng từ bốn phương tám hướng ép mà đến, vậy mà đem Hỗn Độn chi khí ép xanh trở lại đồng trong lòng núi!

Tô Vân không cần nghĩ ngợi, lấy ra Ngọc thái tử giao cho mình mặt khác ba cái xương ngón tay, cùng ngón cái ngang hàng.

Cái này ba cái xương ngón tay bên trên không có Hỗn Độn phù văn, không biết là bị người mài đi, vẫn là phát sinh chuyện gì khác, Ngọc thái tử chỉ là đưa chúng nó xem như ứng thệ thạch đảm bảo.

Tô Vân một chỉ điểm ra, đốt ngón tay bốn phía hiện ra Hỗn Độn bảy chữ chân ngôn, liên tục tại ba cái xương ngón tay bên trên điểm qua!

Cái này ba cái xương ngón tay bên trên lập tức hiện ra rất nhiều Hỗn Độn phù văn, tiếp lấy Hỗn Độn chi khí tràn ra, cùng đối kháng hộp ngọc trấn áp!

Lúc này, Tiên Hậu hoa liễn đã lái ra khỏi Đế đình, vị này đẫy đà trắng nõn phụ nhân lười biếng vươn ra hai tay, mấy cái cung nữ phục vụ nàng cởi áo, chuẩn bị lên giường nghỉ ngơi.

Tiên Hậu bất thình lình vẻ mặt khẽ nhúc nhích, lộ ra vẻ kinh ngạc: "Có chút thủ đoạn, vậy mà chống cự bản cung hộp ngọc trấn áp."

Nàng mặc cho mấy cái cung nữ đem áo ngoài cởi, chỉ để lại áo lót, mấy cái kia cung nữ còn đợi lại thoát, Tiên Hậu phất phất tay, nói: "Cho bản cung khoác một kiện lụa mỏng liền có thể."

Mấy cái cung nữ vội vàng lấy tới lụa mỏng cho nàng mặc vào, Tiên Hậu vận chuyển huyền công, thôi thúc pháp lực,

cách xa tế lên hộp ngọc, cười nói: "Nếu rơi vào tay các ngươi trốn thoát, bản cung cái này mặt mũi ở đâu?"

Đế đình Tiên Vân cư.

Hộp ngọc sáu vách tường phù văn bất thình lình hào quang tỏa sáng, Hỗn Độn bốn ngón tay bị áp chế gắt gao, xông ra Hỗn Độn chi khí lần nữa trở lại bốn ngón tay bên trong!

Thủy Oanh Hồi sắc mặt hôi bại, lắc đầu nói: "Không cần vùng vẫy, giãy dụa cũng là uổng phí ý nghĩ. Tiên Hậu là bực nào lợi hại tồn tại? Chúng ta đấu không lại nàng…"

Tô Vân liên tục thôi thúc Hỗn Độn thần thông, cũng không chút nào có thể kích phát cái này Hỗn Độn bốn ngón tay lực lượng, đang tại không làm sao được thời khắc, Oánh Oánh thôi thúc thanh đồng phù tiết đi tới hộp ngọc một bức tường phía trước, thiếu niên Bạch Trạch thần thái trang nghiêm, từ trước ngực móc ra lưu ly kính mắt đeo đi tới, quan sát phù văn, nhanh chóng suy tính trên vách đá phù văn sơ hở!

Trong miệng hắn nói lẩm bẩm, điên cuồng quan sát, thôi diễn.

Bất thình lình, thiếu niên Bạch Trạch bỗng nhiên rút ra bản thân độc giác, mạnh mẽ cắm ở ngàn vạn phù văn trung ương!

Cái kia ngọc bích bên trên phù văn đang nhanh chóng biến hóa, bị hắn sừng dê đâm trúng bên trong một cái phù văn, đột nhiên sáu mặt ngọc bích bên trên tất cả phù văn biến hóa trong chớp mắt dừng lại, không nhúc nhích!

Đón lấy, những cái kia phù văn quang mang toàn bộ biến mất, làm cho cả hộp ngọc không gian rơi vào hắc ám!

Hỗn Độn bốn ngón tay bên trong, Hỗn Độn chi khí lần nữa xông ra!

“Chỉ có một cái chớp mắt!” Thiếu niên Bạch Trạch cao giọng nói.

Hắn vừa dứt lời, hắn sừng dê bộp một tiếng nghiền nát, hóa thành bột mịn, sáu mặt ngọc bích bên trên tất cả phù văn gần như là trong cùng một lúc thắp sáng, cuồn cuộn tiên uy bộc phát!

Ngay tại lúc phù văn bộc phát cũng trong lúc đó, Tô Vân đã xuất hiện tại Bạch Trạch sau lưng, cười nói: “Liên lạc với!”

“Ầm!”

Hộp ngọc luyện hóa đại trận bộc phát, hào quang đẹp mắt thôn phệ tất cả, đợi đến quang mang chậm rãi ảm đạm xuống, trong hộp đã không có vật gì.

Đi tới Thiên Phủ động thiên hoa liễn bên trong, Tiên Hậu lười biếng nằm nghiêng xuống, cau mày: “Tại bản cung trong túi, lại còn có thể chạy trốn?”

Nàng giơ chân lên, các cung nữ tiến lên, vì nàng cởi giày ra, hai cái cung nữ quỳ gối phía sau của nàng, thận trọng đấm chân bóp vai.

“Tà Đế sứ giả, có chút bản lĩnh. Hắn cùng Hỗn Độn Đại Đế cũng có không nói rõ được cũng không tả rõ được quan hệ… Như vậy, để hắn trở thành bản cung sứ giả cũng là chuyện đương nhiên.”

Nàng lẳng lặng đợi chờ.

Mà tại thanh đồng phù tiết bên trong, Oánh Oánh, Bạch Trạch cùng Thủy Oanh Hồi bất thình lình trời đất quay cuồng, lần nữa ổn định thân hình lúc cũng đã đi tới trong Hỗn Độn hải!

Bọn họ ngẩng đầu nhìn lại, trên mặt biển, to lớn Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh cuồn cuộn uy năng, duy trì liên tục trấn áp trên

mặt biển, trấn trụ Hỗn Độn Đế thi, vô số tinh kỳ bay lượn, đó là Tiên Quân điều động tiên thần thôi thúc Tứ Cực đỉnh.

Mà tại thanh đồng phù tiết phía dưới cùng phía trước, Hỗn Độn Đại Đế cái kia vĩ đại nguy nga thân thể yên bình nằm tại đáy biển!

Phù tiết chạy tại trong Hỗn Độn hải, giống như mộng cảnh bình thường, chỉ thấy Đại Đế thân thể giống như là cảm ứng được bản thân tứ chi bình thường, thân thể phía ngoài từng cái Hỗn Độn phù văn dần dần sáng lên.

Mà tại thanh đồng phù tiết xung quanh, cái kia bốn tòa thanh đồng núi đang tại vô thanh vô tức sinh trưởng, biến lớn, biến thành thân thể máu thịt, yên tĩnh trôi hướng Hỗn Độn Đại Đế không trọn vẹn bàn tay!

Cái này vài toà thanh đồng núi nguyên bản liền mười phần to lớn, giờ phút này trở nên càng thêm hùng vĩ, thanh đồng phù tiết cứ việc cũng là trong đó một cây đốt ngón tay, thế nhưng là không có biến lớn, tại đây bốn ngón tay phía trước lộ ra cực kỳ nhỏ bé, còn phù tiết bên trong Thủy Oanh Hồi, Bạch Trạch đám người thì lộ ra càng thêm nhỏ bé, giống như bụi bặm.

“Bạch Trạch Thần Vương, đầu ngươi đang chảy máu.” Tô Vân nhìn thấy thiếu niên Bạch Trạch đỉnh đầu đang tại tư tư phun nhỏ đùi vòi máu, giống như là suối phun, vội vàng nhắc nhở.

Bạch Trạch mê man nhìn phía ngoài Hỗn Độn Đại Đế thân thể, lẩm bẩm nói: “Ta biết, để nó chảy…”

Tô Vân tìm kiếm Linh giới, định tìm chút đan dược cho hắn lấp. Hắn nhớ tới Đồng Thần Vương cho hắn rèn luyện trị thương linh dược còn có một chút không có ăn hết.

Bạch Trạch lẩm bẩm nói: “Đừng chặn lại, vô dụng. Sừng của ta không giống phế long sừng, sừng của ta lớn nhanh…”

Tô Vân tìm được linh dược, đang muốn bôi lên tại vết thương của hắn bên trên, lại thấy Bạch Trạch đỉnh đầu vết thương đã dừng lại phun máu, miệng vết thương phồng.

Tô Vân đè lên, bên trong cứng rắn, hẳn là Bạch Trạch mới sừng, vết thương lại bị hắn không cẩn thận ấn phá, lại tư hai lần, tiếp đó ngừng lại, tiếp lấy sừng nhỏ đâm rách vết thương, lại tư một phần nhỏ vòi máu.

Một bên khác, Oánh Oánh thì tại vội vàng tới vội vàng đi, nhanh chóng ghi chép cái kia bốn cái đầu ngón tay nổi lên hiện Hỗn Độn phù văn, nàng nội tâm thì tại nhanh chóng điều chỉnh thanh đồng phù tiết phương hướng cùng tốc độ, mưu cầu tại đây chút phù văn ảm đạm trước đó, đem Hỗn Độn bốn ngón tay phù văn đều ghi chép một lần!

Tô Vân phát giác được cần cù sách quái nhỏ bận không qua nổi, ngay sau đó liền từ bỏ tiếp tục quan sát Bạch Trạch sừng, liền vội vàng tiến lên giúp một tay. Hắn khống chế phù tiết càng thêm linh hoạt, hai người nhanh chóng sao chép, tràn đầy phấn khởi.

Cuối cùng, Hỗn Độn Đại Đế từng cái đốt ngón tay bay tới, trong đó ngón tay cái bay về phía tay phải, mặt khác ba cái đầu ngón tay thì bay về phía tay trái. Những này đầu ngón tay lần lượt cùng đoạn chỗ hợp nhất, sinh trưởng cùng một chỗ.

Bất thình lình, Hỗn Độn Đại Đế chậm rãi ngồi dậy, không có hai mắt, khuôn mặt hủy hết, bị lấp đầy ngũ sắc kim, thế nhưng là có âm thanh tại trong tai của bọn hắn vang lên: “Các ngươi muốn cái gì?”

Tô Vân khom người nói: “Xin Đại Đế mở ra ngón cái tay phải bên trên lời thề.”

Oánh Oánh khó hiểu nói: “Sĩ tử, Tiên Hậu rõ ràng đang tính toán chúng ta, vì sao còn muốn giúp nàng mở ra lời thề?”

Tô Vân còn chưa trả lời, Thủy Oanh Hồi đã nói: “Tiên Hậu có thể tính toán đến chúng ta, là bản lãnh của nàng. Chúng ta chạy ra nàng tính toán, là bản lãnh của chúng ta. Nàng cao cao tại thượng, không có trực tiếp sử dụng võ lực uy hiếp, mà là lựa chọn mưu kế, cho thấy nàng không muốn trở mặt. Chúng ta nhỏ yếu, không cùng nàng trở mặt tư cách. Nếu nàng lưu lại tiền tuyến, chứng minh chỉ cần chúng ta đi qua lần thi này nghiệm, liền có thể trở thành nàng sứ giả, như vậy chúng ta cần gì phải cùng nàng trở mặt dẫn đến chỗ tốt mất hết?”

Oánh Oánh lắc đầu nói: “Sĩ tử khẳng định không phải ngươi dạng này nghĩ!”

Thủy Oanh Hồi mỉm cười nói: “Ta gặp qua Tô Thánh Hoàng hoàng chung thần thông, có khả năng luyện ra bậc này thần thông người, nhất định tinh thông tính toán, trong phút chốc nghĩ ra đủ loại cách làm lợi và hại, từ đó chọn lựa tối ưu giải. Tô Thánh Hoàng, đúng hay không?”

Tô Vân lắc đầu nói: “Ta tuân theo bản tâm mà làm. Bản tâm để cho ta bảo vệ Nguyên Sóc, bởi vậy ta lựa chọn bảo vệ Nguyên Sóc việc làm.”

Thủy Oanh Hồi hơi giật mình, hoàn toàn không nghĩ tới câu trả lời của hắn cùng mình đáp án khác biệt, cười nói: “Lừa mình dối người. Ngươi cũng là như ta đồng dạng ý nghĩ, chỉ là ngươi giỏi về ngụy trang mà thôi.”

Oánh Oánh nhịn không được nói: “Sĩ tử hoàng chung, chủ yếu nhất công năng không phải tính toán, mà là thủ hộ ah! Ngươi không hiểu, cho nên mới sẽ hiểu lầm hắn giống như ngươi!”

Thủy Oanh Hồi không để ý lắm, cười nói: "Hoàng chung tính giờ, vốn là chính là tính toán tác dụng. Sách quái nhỏ, ngươi bị hắn cái này giả dối người tẩy não."

Oánh Oánh giận dữ: "Sĩ tử vốn là cái nhỏ người mù, luyện ra hoàng chung tính giờ, là thủ hộ bản thân! Hoàng chung mục đích, chính là thủ hộ!"

Thủy Oanh Hồi không cùng nàng cãi lộn.

Lúc này, Hỗn Độn Đại Đế mở ra ngón cái tay phải bên trên phù văn. Tô Vân trong lòng buồn phiền: "Lại dùng mất một cái học được Hỗn Độn thần thông cơ hội…"

Hắn đang muốn thôi thúc thanh đồng phù tiết rời đi, bất thình lình Hỗn Độn Đại Đế dựng thẳng lên ngón út, ngón út bốn phía, phù văn phun trào, xoay quanh ngón út bay lượn!

Mênh mông uy năng tự trong Hỗn Độn hải bộc phát, nhấc lên sóng lớn ngập trời, xung kích Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh!

Mỗi một cái phù văn xoay tròn đến Tô Vân đám người phía trước lúc, trong đầu của bọn họ liền truyền đến một tiếng không rõ ý nghĩa tụng niệm tiếng, nhớ qua về sau, để cho người ta đầu óc mê man, khó mà nhớ âm tiết.

Tô Vân dốc hết trí tuệ, trí nhớ Hỗn Độn thanh âm, cùng với Hỗn Độn Đại Đế ngón út bốn phía xoay tròn Hỗn Độn phù văn.

Lần này phù văn, cùng Hỗn Độn Tru Tiên chỉ ngón trỏ Hỗn Độn bảy chữ chân ngôn khác biệt, tuy là cũng có bảy chữ, nhưng bảy cái Hỗn Độn phù văn cách viết cùng cấu tạo hoàn toàn khác biệt, cách đọc cũng một trời một vực.

Hắn nhất định phải một lần nữa trí nhớ!

Hỗn Độn Đại Đế một đạo chỉ lực điểm ra, trấn áp biển cả Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh phát ra coong một tiếng tiếng vang, bị

đánh đến rất cao!

Một chỉ này uy năng bá đạo vô song!

Ngay sau đó Hỗn Độn Đại Đế giơ ngón tay giữa lên, vẫn là Hỗn Độn bảy chữ chân ngôn, cùng phía trước Tô Vân sở học mười bốn phù văn khác biệt, một chỉ này lại không có ngón út như vậy long trời lở đất, mà là vô thanh vô tức, xuyên thủng ba ngàn hư không, từ bên trong đánh trúng Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh!

Hỗn Độn hải trên mặt biển, Tứ Cực đỉnh lại là một tiếng long trời lở đất tiếng vang truyền đến, trên mặt biển đóng quân tiên thần đại quân bị đánh đến người ngã ngựa đổ, hầu như không cách nào ổn định thân hình!

La Tiên Quân vội vàng giương kỳ, quát: "Thủy sư nghe lệnh, đừng loạn trận tuyến, cùng ta cùng một chỗ trấn áp Hỗn Độn bạo động!"

Hỗn Độn hải đáy, Hỗn Độn Đại Đế dựng thẳng lên ngón cái tay phải, hướng lên đỉnh đầu, bất thình lình Tứ Cực đỉnh xoay tròn lấy phóng lên trời, để La Tiên Quân cùng với thủy sư căn bản không kịp thôi thúc!

Hỗn Độn Đại Đế ba chiêu này thần thông sau đó, thờ ơ lãnh đạm, thẳng tắp nằm xuống, giống như là lại lâm vào tử vong bên trong.

Tô Vân, Thủy Oanh Hồi cùng Bạch Trạch liều mạng trí nhớ cái này hai mươi mốt loại Hỗn Độn phù văn cùng cách đọc, nhưng mà càng là đến đằng sau, đối trí tuệ tiêu hao liền càng lớn, những phù văn này cùng cách đọc dường như cũng là Hỗn Độn trạng thái, nghe qua nhìn qua liền quên, căn bản không nhớ được!

Ba người liều mạng củng cố, nhưng mà lại vẫn là không thể đem hai mươi mốt loại phù văn cùng cách đọc ghi nhớ,

trong lòng thất vọng vô cùng.

“Tốt, ghi xong rồi!” Oánh Oánh thu bút, dứt khoát lanh lẹ khép sách lại, không biết nhét vào nơi nào đi.

Bạch Trạch vội vàng thả ra sách của mình quái cùng bút quái, dò hỏi: “Ghi lại hay không?”

Cái kia hai cái đồng nam đồng nữ mê mang nói: “Lão gia, ghi cái gì?”

Chương 586 : Trêu chọc Tiên Hậu

Chương 587: Trêu chọc Tiên Hậu

“Ta thư đồng bút đồng, bị ta nuôi hỏng!”

Bạch Trạch có chút bất đắc dĩ, thầm nghĩ: “Ta quá thông minh, không thường xuyên sử dụng bọn họ, dẫn đến hai cái này tiểu quỷ càng ngày càng bại hoại. Các chủ không quá thông minh, mới đem Oánh Oánh nuôi tốt như vậy, như vậy hiểu chuyện.”

Tô Vân lại không biết nội tâm của hắn bên trong suy nghĩ cái gì, trong lòng có chút vui vẻ, vội vàng hỏi: “Oánh Oánh, ngươi là thế nào ghi chép âm thanh?”

Thủy Oanh Hồi, Bạch Trạch nhất thời phấn chấn lên, cẩn thận lắng nghe.

Hỗn Độn phù văn ghi nhớ là một nan đề, cấu tạo phức tạp, thâm ảo khó giải, nhưng cách đọc càng là một nan đề!

Bọn họ thử nghiệm ghi nhớ Hỗn Độn Đại Đế âm thanh, nhưng mà càng đi về phía sau, âm thanh liền càng là khó nhớ, Hỗn Độn một mảnh, không cách nào phân biệt âm tiết. Đây là đạo âm thanh, nếu là có thể ghi nhớ, chính là đắc đạo, bọn họ khoảng cách nhận được Hỗn Độn đại đạo còn xa, muốn ghi nhớ, đương nhiên khó khăn gấp trăm lần.

Oánh Oánh không khỏi đắc ý, nói: “Dùng ba ngàn sáu trăm loại Tiên đạo phù văn tới ghi nhớ. Tiên đạo phù văn có khác biệt cách đọc, ta gọi là nguyên âm, ba ngàn sáu trăm loại nguyên âm, đủ để miêu tả Hỗn Độn đạo âm biến hóa. Chẳng

qua đạo âm bên trong có dài có ngắn, ta liền dùng con số tới đánh dấu âm tiết dài ngắn. Đạo âm có cao thấp lên xuống, ta liền dùng Giáp Ất Bính Đinh tới đánh dấu lên xuống. Như vậy, liền có thể đem Hỗn Độn đạo âm ghi nhớ."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, Oánh Oánh loại này ghi nhớ phương pháp cùng hắn phương cách ghi nhớ rất là giống nhau, bất quá hắn vô dụng tại âm luật bên trên. Đương nhiên, Oánh Oánh dùng phương pháp phức tạp hơn, chẳng qua quả thực là một loại có thể ghi chép âm thanh phương pháp.

Bất thình lình, thanh đồng phù tiết hơi rung nhẹ, sắp rời đi Hỗn Độn hải.

Tô Vân vội vàng nói: "Đại Đế, không cần đem chúng ta đưa về chỗ cũ!"

Hắn cái trán toát ra mồ hôi lạnh, hắn lần đầu tiên bị Hỗn Độn Đại Đế kiến triệu, được đưa về lúc đến còn tại tại chỗ, không nhúc nhích, khi đó Oánh Oánh thậm chí không có phát giác được hắn rời đi!

Lần này, nếu như Hỗn Độn Đại Đế đem bọn hắn đưa về, khẳng định là đưa về trong hộp ngọc, thậm chí nói không chừng sẽ đưa đến bọn họ rời đi hộp ngọc một khắc này!

Loại hiện tượng này mới nhìn cũng không cái gì đáng đến kinh dị địa phương, nhưng tỉ mỉ nghĩ lại, thậm chí có một loại vượt qua thời gian cảm giác, bọn họ đi vào Hỗn Độn hải trong khoảng thời gian này, phảng phất hộp ngọc vị trí địa phương, thời gian ngưng kết, cũng không lưu chuyển.

Nhưng mà, Hỗn Độn hải trên mặt biển, nhưng lại là thời gian di động. Hỗn Độn Đại Đế lấy chỉ lực trêu đùa Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh cùng La Tiên Quân các loại một đám tiên nhân, đây là thực sự phát sinh qua sự tình.

Tạo thành thời gian không có xói mòn nguyên nhân, Tô Vân từng có suy đoán: Bọn họ đi vào Hỗn Độn hải, thời gian hướng về phía trước di động, bọn họ bị đưa ra Hỗn Độn hải, thời gian hướng về phía sau di động, vừa vặn sẽ trở lại bọn họ đi vào Hỗn Độn hải trước một khắc này!

Tô Vân hoàn toàn không cách nào hiểu loại này kỳ diệu hiện tượng, nhưng hắn biết, nếu như được đưa về hộp ngọc, bọn họ khẳng định còn muốn đối mặt hộp ngọc trấn áp luyện hóa!

"Xin bệ hạ đem chúng ta đưa đến Tiên Hậu hoa liễn bên cạnh!" Tô Vân cao giọng nói.

Hắn vừa dứt lời, phù tiết đã rời đi Hỗn Độn hải!

Đây càng giống như là trực tiếp na di, từ Hỗn Độn hải trực tiếp xuất hiện tại một không gian khác bên trong, không có bất kỳ cái gì về thời gian trì hoãn!

Tô Vân vội vàng hướng ra phía ngoài nhìn lại, không nhìn thấy Tiên Hậu trong hộp ngọc vách tường, không khỏi thở phào nhẹ nhõm, tiếp đó, hắn thấy được Long Phượng bay lượn, kéo lấy một cỗ hoa liễn, thanh đồng phù tiết kề vai mà đi!

Mà hoa liễn phía dưới, chính là phồn hoa Thiên Phủ động thiên!

"Hỗn Độn Đại Đế, thật sự là thần thông quảng đại…" Tô Vân lẩm bẩm nói.

Tiên Hậu nương nương đang tại khoác lên lụa mỏng, ăn mặc áo lót, nghiêng theo tại vân sàng bên trên, ánh mắt lấp lóe, thấp giọng nói: "Tà Đế sứ giả, có chút bản lĩnh. Hắn cùng Hỗn Độn Đại Đế cũng có không nói rõ được cũng không tả rõ được quan hệ… Như vậy, để hắn trở thành bản cung sứ giả cũng là chuyện đương nhiên."

Nhưng vào lúc này, xa phu thiếu nữ cả kinh kêu lên: "Nương nương! Bên cạnh xe bất thình lình nhiều hơn cái lớn đốt trúc, cái kia Tô lang quân ngay tại đốt trúc bên trong!"

Tiên Hậu nương nương kinh hô một tiếng, vội vàng từ vân sàng bên trên đứng dậy, chưa phát giác lụa mỏng rơi xuống đất, đi chân đất chỉ mặc áo lót liền chạy vội tới cửa sổ xe phía trước, đẩy ra cửa sổ hướng ra phía ngoài nhìn quanh, vừa vặn cùng Tô Vân mặt đối mặt!

Chỉ thấy ngoài cửa sổ một cây thanh đồng phù tiết nổi bồng bềnh giữa không trung, yên tĩnh thần bí, Tô Vân đứng tại phù tiết bên trong đang xem hướng hoa liễn. Đi theo phía sau Thủy Oanh Hồi, Bạch Trạch, hai người biểu lộ ra khá là nhếch nhác, ngược lại là Tô Vân khí sắc còn tốt, chỉ là phảng phất có chút nghi hoặc, đang tại hướng hoa liễn nhìn tới.

Hai người bốn mắt đối lập, Tô Vân ánh mắt theo Tiên Hậu cái cổ đi xuống, suýt nữa khống chế không được.

Oánh Oánh vội vàng tiến tới góp mặt, khen: "Tiên Đế thật có phúc khí!"

Thủy Oanh Hồi liếc mắt nhìn, cười lạnh một tiếng.

Bạch Trạch cũng thò đầu liếc mắt nhìn, không để ý.

"Bản cung thệ ước biến mất!"

Tiên Hậu trong lòng hết sức vui vẻ, vội vàng rời đi cửa sổ xe hướng ngoài xe đi tới, cười nói: "Bản cung hiện nay cuối cùng tự do! Loại này điên đảo càn khôn thủ đoạn, chính là Hỗn Độn Đại Đế thủ đoạn, vị này Tô quân ngược lại là cái người tài giỏi!"

"Nương nương! Nương nương! Quần áo! Nhanh xuyên quần áo!" Phía sau cung nữ vội vàng đuổi theo, cả kinh kêu lên.

Tiên Hậu nương nương kém chút liền mở cửa xe liền xông ra ngoài, nghe vậy hướng trên người nhìn lại, chỉ thấy bản thân chỉ mặc mỏng manh áo lót, miễn cưỡng che kín quan trọng vị trí mà thôi, nếu như cứ như vậy lao ra, không biết muốn gây ra bao lớn nhiễu loạn.

"Khó trách cái này họ Tô tiểu quỷ hướng xuống nhìn lén, còn có cái kia Oánh Oánh nói cái gì Tiên Đế có phúc lớn, nguyên lai là…" Tiên Hậu dừng bước, trong lòng có chút thất vọng.

Các cung nữ vội vàng phục vụ nàng thay quần áo, lúc này bên ngoài truyền đến Tô Vân âm thanh, thản nhiên nói: "Nữ Phương Tư, nam Bộ Phong, hai người thề non hẹn biển, kết làm liền cành. Đôi nam nữ này tình cảm, ta đã xin Đại Đế xóa đi. Phương Tư, ngươi có thể yên tâm."

Tiên Hậu nương nương tức giận, nhớ tới thiếu niên này mỏng manh ánh mắt, không lo được để những cung nữ kia mặc vào quần áo, liền phóng ra ngoài.

Ba năm cái cung nữ vội vàng đuổi theo phía trước, chạy trên đường còn giúp nàng sửa sang lại quần áo, miễn cho loạn Liễu Nghi cho, cả kinh kêu lên: "Nương nương, thân phận! Thân phận!"

Tiên Hậu đẩy cửa xe ra, nhưng chỉ thấy thanh đồng phù tiết hướng Thiên Phủ hạ xuống.

"Nương nương, muốn giết tới ư?" Một cái cung nữ xoay người từ trong xe gỡ xuống hai cái thanh quang kiếm, quơ trong tay, đằng đằng sát khí nói.

Tiên Hậu kinh sợ biến mất, lắc đầu cười nói: "Há có giết ân nhân đạo lý? Mau mau thu. Bản cung giải quyết một cái họa trong lòng, cuối cùng có thể yên lòng, cái này đạo tâm lại không trở ngại. Lên đường, đi Câu Trần."

Cái kia cung nữ nói: “Cái kia Tô lang quân nhìn nương nương…”

Tiên Hậu lạnh như băng liếc nhìn nàng một cái, cái kia cung nữ vội vàng im miệng cúi đầu, Tiên Hậu nắm thật chặt quần áo, cười lạnh nói: “Ai dám nói ra, bản cung cắt đầu lưỡi của nàng!”

Chúng nữ câm như hến.

Thanh đồng phù tiết bên trong, mọi người cười ha ha, Tô Vân không khỏi đắc ý: “Tiên Hậu rất nhếch nhác, liền quần áo cũng không mặc chỉnh tề liền vọt ra!”

Bạch Trạch cười nói: “Nhìn nàng hổn hển, ngược lại cũng xả được cơn giận!”

Oánh Oánh cười nói: “Nàng nghe được Phương Tư cùng Bộ Phong hai cái danh tự này, kém chút xù lông! Rõ ràng rất muốn làm đi chúng ta, cũng không dám động thủ!”

Thủy Oanh Hồi mang bộ mặt sầu thảm, cắt đứt bọn họ, nói: “Chúng ta biết nàng cùng Tiên Đế ở giữa mất tình cảm, còn phế ứng thệ thạch, bí mật này thực sự quá lớn, nhưng nàng dù sao cũng là Tiên Hậu, cho dù không dám giết chúng ta, nếu để cho chúng ta gây khó dễ…”

Oánh Oánh căn bản không có nghe vào, cười nói: “Các ngươi nói, Tiên Hậu vì sao nhất định phải phế bỏ ứng thệ thạch? Nàng chẳng lẽ có nam nhân khác?”

Lời vừa nói ra, thanh đồng phù tiết bên trong hoàn toàn yên tĩnh.

Vừa rồi đề tài của bọn họ, còn không đến mức để Tiên Hậu động ý định giết bọn họ, nhưng Oánh Oánh hiện tại câu nói này, liền để Tiên Hậu có nhất định phải giết bọn hắn lý do.

“Còn tốt Tiên Hậu vắng mặt.”

Bạch Trạch thầm nghĩ: "Thư đồng của ta tuy là ngốc một chút, nhưng không nói nhiều, dùng an tâm. Oánh Oánh quá không cho người bớt lo, không để ý nói nhầm, Tô các chủ liền muốn trở thành tiền nhiệm các chủ bị treo trên tường xem như di ảnh."

Tô Vân nặng nề ho khan hai tiếng, tiếp tục tại Hỗn Độn hải lúc chủ đề, dò hỏi: "Oánh Oánh, ngươi xác nhận ngươi nhớ Hỗn Độn đạo âm?"

Thủy Oanh Hồi cùng Bạch Trạch lập tức phấn chấn lên, ánh mắt rơi vào Oánh Oánh trên người.

Oánh Oánh lấy ra một quyển sách thật dày, dùng sức mở ra, dương dương đắc ý nói: "Ta đọc cho các ngươi nghe!"

Thanh đồng phù tiết tốc độ chậm lại xuống, chậm rãi nổi bồng bềnh giữa không trung, phía dưới một mảnh rộng lớn rừng rậm, phù tiết không nhanh không chậm từ trên rừng rậm xe trống qua.

Oánh Oánh mở ra thư tịch, tay chỉ trên sách Tiên đạo phù văn mỗi chữ mỗi câu nói ra.

Tô Vân, Thủy Oanh Hồi cùng Bạch Trạch kinh ngạc, tuy là đập nói lắp ba, nhưng quả thực là Hỗn Độn đạo âm!

Ba người bọn họ mỗi người dựa vào ghi nhớ, nhớ trước mặt một chút Hỗn Độn phù văn phát âm, nhưng phía sau làm thế nào cũng không nhớ được, bọn họ trí tuệ đều là cực cao, Tô Vân nhớ mười hai cái Hỗn Độn phù văn, Thủy Oanh Hồi cùng Bạch Trạch cũng nhớ mười mấy, cùng bọn hắn ghi nhớ tương ấn chứng nhận, Oánh Oánh ghi chép lại, quả thực không có sai lầm!

"Loại này một loại cấp tốc học được Hỗn Độn phù văn phương pháp!"

Tô Vân, Thủy Oanh Hồi cùng Bạch Trạch ánh mắt sáng lên, hô hấp có chút gấp rút, Oánh Oánh dùng Tiên đạo phù văn với tư cách nguyên âm, dựa vào dài ngắn cao thấp khác biệt âm tiết biến hóa, vậy mà đem Hỗn Độn phù văn giải mã đi ra!

Không sai, quả thực là giải mã đi ra!

Trải qua thời gian dài, Tiên giới cường giả trước sau không cách nào giải mã Hỗn Độn phù văn, đây là bởi vì Hỗn Độn Đại Đế ý tứ, ai cũng không biết Hỗn Độn phù văn ý tứ, lại càng không biết Hỗn Độn phù văn cách đọc.

Mà bây giờ, Oánh Oánh dùng Tiên đạo phù văn với tư cách nguyên âm đi đọc hiểu Hỗn Độn phù văn, vậy mà đem những này Hỗn Độn phù văn ý tứ giải mã đi ra!

Chỉ cần đem Oánh Oánh ghi chép lại Tiên đạo phù văn từ đầu tới cuối vuốt một lần, liền có thể biết Hỗn Độn phù văn ý nghĩa!

"Không nghĩ tới giải mã Hỗn Độn phù văn đơn giản như vậy!" Ba người vừa mừng vừa sợ.

Oánh Oánh còn tại gập ghềnh đọc, cuối cùng đem phía trước bảy chữ phù văn niệm xong, cái này bảy chữ niệm xong, một cỗ lực lượng vô danh tại phù tiết bốn phía phun trào, chẳng qua Oánh Oánh không có thi triển thần thông, cỗ lực lượng này liền như vậy tiêu tán.

Lúc này, bất thình lình phía trước không trung kịch liệt lay động, chỉ thấy không trung chậm rãi vỡ ra, lộ ra một cái to lớn ngọc nhãn, một cỗ quan tài đá từ ngọc nhãn mở ra không gian bên trong bước nhanh đi ra.

—— cái kia thạch quan bên dưới, vậy mà mọc ra không biết bao nhiêu cỗ không đầu thân thể, đang tại cất bước đi về phía trước động.

"Đế đình Huyền quan!"

Tô Vân vội vàng đè lại thanh đồng phù tiết, thất thanh nói: "Bọn họ mang theo Hỗn Độn chi nhãn chạy đến nơi đây!"

Cái kia Huyền quan bất thình lình dừng bước, quan tài bốn vách bên trên mọc đầy tiên nhân gương mặt, đồng thời hướng hắn nhìn tới, không nói một lời.

Tô Vân trong lòng giật mình, nhưng vào lúc này, phía sau không gian lay động, Huyền quan bên trên các gương mặt sắc mặt đại biến, vội vàng mở ra nắp quan tài con, đem Hỗn Độn ngọc nhãn thu vào quan tài bên trong, bước chân bay đi.

Ngọc nhãn đi rồi, không trung lay động một chút, mấy trăm vị tiên nhân lao ra, mọi người đỉnh đầu treo lấy một cái ba chân toàn vẹn lò, cực kỳ to lớn.

Có tiên nhân vận chuyển con mắt, mắt bắn kim quang, bốn phía liếc nhìn, cùng tận thị lực, rõ ràng là đang tìm kiếm Huyền quan tung tích.

"Vạn Hóa Phần Tiên lô…" Tô Vân nhìn mà trợn tròn mắt, vội vàng thu hồi thanh đồng phù tiết.

Cái kia ba chân toàn vẹn lò chính là Vạn Hóa Phần Tiên lô, hiển nhiên những tiên nhân này là đang truy tung Huyền quan tiên nhân, chuẩn bị đem bọn hắn bắt, mang về làm Phần Tiên lô nhiên liệu!

Cái kia Phần Tiên lô giống như là bất thình lình có cảm ứng, rung chuyển một chút, dường như là muốn hướng Tô Vân bên này bay tới.

"Nguy rồi, nguy rồi, bị Phần Tiên lô cảm ứng được…" Tô Vân tay chân run rẩy.

"Tô Thánh Hoàng, ngươi sợ cái gì?" Thủy Oanh Hồi còn tại quan sát, thấy thế vội vàng nói, "Đây là tiên đình bắt trốn tiên đội ngũ, không phải tới giết chúng ta. Cho dù nhìn thấy

chúng ta, cũng có ta ứng phó. Lại nói, ngươi vẫn là Thiên Phủ Thánh Hoàng, lẽ ra phối hợp bọn họ.”

Đang khi nói chuyện, có tiên nhân tế lên một tấm vàng óng ánh phù lục, kề sát ở Vạn Hóa Phần Tiên lô bên trên, cái kia tiên lô liền tự yên ổn.

Tô Vân thấy thế, thở phào nhẹ nhõm.

Bất thình lình một vệt kim quang quét tới, chiếu rọi trên người bọn hắn. Rất nhiều tiên nhân lập tức đi về phía bên này, Tô Vân nhìn thấy Vạn Hóa Phần Tiên lô cũng đi theo đám bọn hắn mà đến, không khỏi sợ hãi trong lòng, run giọng nói: “Chúng ta vẫn là đi trước a?”

Hắn đối thanh này chí bảo có rất lớn bóng ma tâm lý!

Thủy Oanh Hồi lắc đầu, tiến ra đón, cùng những tiên nhân kia đối thoại một phen, những tiên nhân kia mang theo Vạn Hóa Phần Tiên lô rời đi, Vạn Hóa Phần Tiên lô kịch liệt chấn động mấy lần, đem Tô Vân, Oánh Oánh bị dọa sợ đến run lẩy bẩy.

Thủy Oanh Hồi cùng Bạch Trạch không hiểu.

Oánh Oánh run giọng nói: “Sĩ tử đã từng triệu hoán qua món chí bảo này, để nó bị một kiện khác chí bảo đánh cho một trận! Nó nhất định cảm ứng được sĩ tử khí tức, cho nên muốn tới giết chúng ta!”

Thủy Oanh Hồi ngây người, thất thanh nói: “Ngươi ám toán qua Tiên đạo chí bảo Vạn Hóa Phần Tiên lô? Tô Thánh Hoàng, còn có chuyện gì, là ngươi chưa làm qua sao?”

Chương 587 : Oánh Oánh đại lão gia

Chương 588: Oánh Oánh đại lão gia

“Vạn Hóa Phần Tiên lô thế mà thù dai!”

Tô Vân đưa mắt nhìn những tiên nhân kia mang theo Vạn Hóa Phần Tiên lô đi xa, lúc này mới yên tâm, cái này bếp lò cảm ứng được Tô Vân chính là cái kia làm hại mình bị Tử Phủ bạo đập gia hỏa, suýt nữa liền bộc phát uy năng trực tiếp đem Tô Vân đám người đánh giết, lại đem thi thể xem như nhiên liệu thiêu hủy.

Cũng may đuổi bắt trốn tiên tiên nhân nắm giữ Đế phù nơi tay, có khả năng trấn trụ món chí bảo này.

“Vậy mà điều động Vạn Hóa Phần Tiên lô đuổi bắt những cái kia Huyền quan tiên nhân, những này Huyền quan tiên nhân thật trọng yếu như vậy?” Tô Vân hơi nghi hoặc một chút.

Cái này Vạn Hóa Phần Tiên lô là Tiên giới cao cấp nhất chí bảo, mệnh danh Tiên giới mạnh nhất uy năng, điều động món chí bảo này đi bắt Huyền quan tiên nhân, khó tránh khỏi có chút không biết trọng nhân tài.

“Vừa mới là Ngục Thiên Quân.”

Thủy Oanh Hồi hướng Tô Vân nói: “Ngục Thiên Quân tự thân dẫn đầu tiên nhân bắt chiếc quan tài này, thế mà dùng nhiều năm thời gian, cũng chưa từng bắt lấy. Thật sự là cổ quái…”

Nàng lộ ra vẻ nghi hoặc, giải thích nói: "Ngục Thiên Quân thân phận tôn quý, dù sao cũng là Tiên giới Thiên Quân, hắn tự thân bắt, vẫn là dùng lâu như vậy, liền Vạn Hóa Phần Tiên lô đều đã vận dụng. Cái này Huyền quan tiên nhân đến cùng là lai lịch gì?"

Tô Vân nói: "Bọn họ là Tà Đế bộ hạ cũ, bị giam giữ tại Huyền quan bên trong."

Thủy Oanh Hồi giật mình, nói: "Tà Đế bộ hạ cũ bên trong có vài người thần thông quảng đại, nhưng đều là người sắp chết, bọn họ khoảng cách hóa thành tro tàn tiên không xa, không nhấc lên được bao lớn sóng gió, không đến mức kinh động Ngục Thiên Quân cùng Tiên đạo chí bảo."

Tô Vân lập tức nhớ tới, bản thân cứu ra Vũ tiên nhân lúc, Vũ tiên nhân cũng thân nhuộm tro tàn, hướng tro tàn tiên thay đổi. Ước chừng những cái kia bị vây ở Huyền quan bên trong tiên nhân, cũng đều là như thế.

Oánh Oánh sắc mặt nghiêm túc nói: "Chẳng lẽ nói là Huyễn thiên chi nhãn?"

"Huyễn thiên chi nhãn?" Thủy Oanh Hồi không hiểu.

Tô Vân nói: "Viên kia con mắt, chính là Hỗn Độn Đại Đế hai mắt một trong, Huyễn thiên chi nhãn. Huyễn thiên chi nhãn cực kỳ tà môn…"

Hắn lộ ra vẻ sợ hãi, hiển nhiên đối Huyễn thiên cấm địa gặp gỡ còn có chút nghĩ mà sợ, Oánh Oánh cũng là sắc mặt trắng bệch, hẳn là cũng nhớ tới cái kia đoạn thê thảm đau đớn trải qua.

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, nói: "Hỗn Độn Đại Đế con mắt có thể qua lại đại thiên thời không, những cái kia Huyền quan tiên nhân chính là dựa vào Huyễn thiên chi nhãn mới trốn chết

lâu như vậy. Ngục Thiên Quân mời ra Vạn Hóa Phần Tiên lô, nhất định là vì trấn áp Huyễn thiên chi nhãn!"

Oánh Oánh nói: "Thậm chí nói không chừng hắn đã tại Huyễn thiên chi nhãn sáng tạo Huyễn thiên cấm khu bên trong bị thiệt lớn!"

Thủy Oanh Hồi vẫn là lần đầu nhìn thấy bọn họ khẩn trương như vậy cùng nghĩ mà sợ, cười nói: "Huyễn thiên chi nhãn thật lợi hại như vậy? Ta cũng không tin…"

Nàng mới nói được nơi này, bất thình lình không trung rung chuyển, không gian bị sáu đôi màu trắng bạc lợi nhận xé rách ra, cái kia màu trắng bạc lợi nhận bên trên hiện đầy to to nhỏ nhỏ hình thoi tinh phiến, vô cùng sắc bén.

Vô số tinh phiến trên dưới tung bay, đem vùng không gian kia cắt đến không thể lại vỡ!

"Ầm!"

Không trung bất thình lình nổ tung, một đôi xúc tu cùng to lớn vô cùng mắt kép xâm nhập vùng trời này, cái kia sáu đôi màu trắng bạc lợi nhận chấn động, vô số hình thoi tinh phiến bay lên, trở lại màu bạc lợi nhận bên trên, cái kia sáu đôi màu bạc lợi nhận thì biến thành sáu đôi to lớn nhung dực.

"Thật là lớn vỗ cánh thiêu thân…" Oánh Oánh ngẩng đầu, lẩm bẩm nói.

Đó là một cái màu trắng con ngài, giương cánh ngàn dặm, che khuất bầu trời, bỗng nhiên chấn động sáu đôi nhung dực, nhung dực bên trên hình thoi tinh phiến bay lên, gào thét mà đi.

Mà cái kia con ngài thì bỗng nhiên thu lại sáu đôi nhung dực, hóa thành một cái thật cao gầy gò màu xanh trắng quần áo nam tử, từ trên trời giáng xuống, rơi vào bọn họ phía trước trong rừng rậm, bước đi vội vàng rời đi.

Chỉ có trên bầu trời, vô số hình thoi tinh phiến gào thét phi hành, càng ngày càng xa.

“Là Tang Thiên Quân!”

Tô Vân thấy thế, cau mày nói: “Hắn cố ý dùng nhung dực bên trên hình thoi tinh phiến, chế tạo ra mình đã xa xa bỏ chạy giả tượng, mà hắn thì ẩn thân xuống. Hắn đang tránh né Đế Thúc đuổi giết!”

Oánh Oánh cùng Bạch Trạch hướng Tang Thiên Quân rời đi phương hướng nhìn lại, lộ ra vẻ khâm phục. Minh đô thứ mười bảy tầng bên trong, Tang Thiên Quân có can đảm liều mạng Đế Thúc, Đế Thúc cầm lại thân thể sau đó, thực lực bạo tăng, nhưng thời gian dài như vậy lại còn là không thể giết chết hắn, bị hắn chạy trốn tới nơi này, quả thực là cái dị số!

Tô Vân nhìn quanh, thấp giọng nói: “Tang Thiên Quân rời đi phương hướng, vừa vặn là Ngục Thiên Quân cùng Huyền quan tiên nhân rời đi phương hướng…”

Bất thình lình, không trung lần nữa nổ tung, một thiếu niên cự nhân xé rách không trung, đầu lâu thăm dò vào Thiên Phủ động thiên, chỉ thấy viên này to lớn vô cùng đầu không có sọ não, đại não trần trụi bên ngoài, lộ ra cực kỳ quỷ dị!

Không chỉ có như thế, đợi đến thiếu niên kia cự nhân xâm nhập phiến thiên địa này lúc, đột nhiên Thiên Phủ động thiên không trung liền mọc đầy con mắt thật to, giống như là ô mai bên trên điểm đen, ba ba ba xông ra!

Thiếu niên này cự nhân chính là Đế Thúc.

Đế Thúc đi vào Thiên Phủ động thiên, lập tức phát giác được hình thoi tinh phiến bay đi phương hướng, lại không có đuổi theo, mà là dừng lại, lộ ra vẻ nghi hoặc, bỗng nhiên hướng đối lập phương hướng nhìn lại.

Trên mặt hắn lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng, bước chân, lại cũng hướng Ngục Thiên Quân cùng Huyền quan tiên nhân rời đi phương hướng đuổi theo!

Bạch Trạch khen: "Không hổ là Thái Cổ nhị đế bên trong Đế Thúc, thoáng cái liền phát hiện Tang Thiên Quân chạy trốn phương hướng!"

Tô Vân lắc đầu: "Thần Vương, ta nghĩ hắn có thể phát hiện sọ não của chính mình."

Thủy Oanh Hồi gật đầu, sắc mặt có mấy phần nghiêm nghị: "Vạn Hóa Phần Tiên lô, chính là sọ não của hắn."

Tô Vân nhìn xa, lẩm bẩm nói: "Huyền quan tiên nhân, Huyễn thiên chi nhãn, Ngục Thiên Quân, Vạn Hóa Phần Tiên lô, Tang Thiên Quân, cùng với Đế Thúc, đều chạy tới nơi đó. Nơi đó thật là náo nhiệt vô cùng…"

Thủy Oanh Hồi cách xa nhìn tới, trong lòng khẽ nhúc nhích, nói: "Cái hướng kia chính là Văn Xương động thiên! Các ngươi lần trước biến mất lúc, toà này Văn Xương động thiên cùng Thiên Thị Viên hợp nhất, chẳng qua khoảng cách Thiên Thị Viên xa xôi. Câu Trần cùng Văn Xương liền nhau."

"Văn Xương động thiên?" Tô Vân nhìn xa.

Thủy Oanh Hồi nói: "Là không phải chỗ. Cái này mấy đám người, bất luận ai đuổi theo ai, gặp nạn đều là Văn Xương động thiên. Đặc biệt là Vạn Hóa Phần Tiên lô bộc phát uy năng, chỉ sợ liền Văn Xương động thiên đều sẽ bị đánh thành bột mịn! Chúng ta vẫn là rời xa nơi đó thì tốt hơn."

Tô Vân gật đầu nói: "Là muốn đi một chuyến Văn Xương động thiên."

Thủy Oanh Hồi cười tủm tỉm nói: "Tô Thánh Hoàng đi trước tự tìm đường chết, thứ cho thiếp thân không thể tiếp."

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, nói: "Không tiễn."

Thủy Oanh Hồi xoay người liền đi, đi tới đi tới, bước chân càng ngày càng chậm, đột nhiên lại vòng trở lại, cười tủm tỉm nói: "Thiếp thân muốn lấy được Hỗn Độn phù văn, nên làm như thế nào?"

Tô Vân cất bước hướng Đế Thúc rời đi phương hướng đi tới, Oánh Oánh chợt tại Tô Vân đầu vai, quay đầu thản nhiên cười nói: "Thiếp liền theo lão gia đi. Đem lão gia phục vụ thoải mái, lão gia còn có thể không truyền ngươi Hỗn Độn phù văn?"

Thủy Oanh Hồi cười nhẹ lấy tiến lên, nhu tình mật ý, nắm góc áo nói: "Tô đại lão gia khi nào muốn thiếp thân thân thể?"

Oánh Oánh ngáp một cái, lười biếng nói: "Thủy tiểu thiếp, lão gia chỉ là Oánh Oánh đại lão gia, Tô Cẩu Thặng hắn khi nào trở thành lão gia? Hắn Tô Cẩu Thặng cũng phải cầu Oánh Oánh đại lão gia truyền thụ cho hắn Hỗn Độn phù văn nha!"

Tô Vân khẽ khom người: "Oánh Oánh đại lão gia nói đúng lắm."

Oánh Oánh dương dương đắc ý, nói: "Tiểu Bạch, ngươi nói có đúng hay không à?"

Thiếu niên Bạch Trạch lễ độ cung kính: "Oánh Oánh đại lão gia ngôn xuất pháp tùy, đương nhiên là chân lý đồng dạng."

Tô Vân không có tế lên thanh đồng phù tiết, miễn cho quá làm người khác chú ý, thanh đồng phù tiết tuy là tốc độ cực nhanh, nhưng mà để người chú ý, phải biết Ngục Thiên Quân cùng Tang Thiên Quân cũng ở trên con đường này, nếu là bị bọn họ phát hiện thanh đồng phù tiết, khẳng định sẽ dẫn tới phiền toái không cần thiết.

"Văn Xương động thiên cùng Thiên Phủ từng có qua lại."

Thủy Oanh Hồi nói nhỏ: “Ta nghe nói Văn Xương động thiên có người truyền tin đến Thiên Phủ, nói là cho ngươi, đáng tiếc ngươi vắng mặt, liền giao cho Tống Mệnh.”

Tô Vân kinh ngạc không thôi, nghi ngờ nói: “Đưa tin cho ta? Ta tại Văn Xương động thiên không có người quen ah… Chờ một chút! Oánh Oánh, ngươi cảm ứng một chút hai vị lão gia tử!”

Oánh Oánh còn yên lặng tại đại lão gia trong mơ màng không cách nào tự kềm chế, nghe vậy nghi ngờ nói: “Cái nào hai vị lão gia tử?”

Nàng bất thình lình tỉnh ngộ lại, hưng phấn nói: “Lâu Ban Lâu lão gia tử, Sầm phu tử Sầm lão gia tử! Là bọn họ? Bọn họ tại Văn Xương động thiên? Hai vị đáng yêu lão gia tử thế mà vẫn chưa đi xa! Ta đây liền triệu hoán bọn họ!”

Tô Vân mỉm cười nói: “Còn có Thánh Hoàng Vũ! Nếu như Lâu Ban cùng Sầm phu tử ở đây, hắn nhất định cũng tại!”

Oánh Oánh vừa mừng vừa sợ, cười nói: “Đúng, Thiên Phủ mọi người tặng cho Thánh Hoàng ấn, còn tại sĩ tử nơi này! Có khối này Thánh Hoàng ấn, liền Thánh Hoàng Vũ lão gia cũng cùng một chỗ triệu hoán tới!”

Nàng vội vàng đi vào Tô Vân Linh giới, đi tìm Thánh Hoàng ấn.

Văn Xương động thiên, Văn Xương Đế Quân phủ.

Lâu Ban cùng Sầm phu tử hai người quả nhiên ở đây, đang nói đến bọn họ đưa tin cho Tô Vân một chuyện, Sầm phu tử cau mày nói: “Chúng ta truyền tin đến Thiên Phủ Thánh Hoàng chỗ, làm sao liền biết nhỏ người mù liền nhất định trở thành Thiên Phủ Thánh Hoàng? Chúng ta đi thời điểm, nhỏ người mù chẳng qua dựa vào khôn vặt mới ngồi lên Thánh

Hoàng, Thiên Phủ động thiên nhiều như vậy thế phiệt phản hắn…"

Lâu Ban không để ý lắm, cười nói: "Sầm lão đầu, ngươi là đọc sách, không hỏi tới quyền lực, Tô các chủ cũng không phải là người như ngươi, hắn nếu là lộng quyền, tuyệt đối là nhất đẳng đại gian thần!"

Sầm phu tử suy nghĩ một chút, gật đầu tán thành.

Thánh Hoàng Vũ quả nhiên cũng giống như bọn họ, đều tại Văn Xương động thiên đặt chân, cảm khái nói: "Chúng ta lặn lội đường xa, trăm cay nghìn đắng lúc này mới tìm tới Văn Xương động thiên, lại không nghĩ rằng quanh đi quẩn lại lại trở lại nơi này…"

Hắn không khỏi lắc đầu, nói: "Khoảng cách Thiên Thị Viên cùng Nguyên Sóc, thế mà gần như vậy!"

Sầm phu tử còn tại mong nhớ Tô Vân, nói: "Hắn cũng đã thu đến thư của chúng ta đi? Nếu như hắn còn bình an, hẳn là cho chúng ta trở về phong thư, hoặc là chạy tới xem chúng ta."

Lâu Ban biết hắn nhớ Tô Vân, khuyên nhủ: "Cái tiểu tử thúi kia ngày ngày không biết bận rộn cái gì, hắn sẽ chạy tới xem chúng ta? Hắn nếu là biết chúng ta bây giờ cùng hắn tại cùng một cái thế giới bên trong, khẳng định sẽ để cho Oánh Oánh cái kia sách quái nhỏ đem chúng ta triệu hoán đi qua! Không thể thiếu một hồi châm chọc khiêu khích!"

Sầm phu tử đang muốn nói chuyện, bất thình lình sắc mặt biến hóa, chỉ cảm thấy nội tâm bị một cỗ lực lượng vô danh phong tỏa, cả kinh kêu lên: "Không được! Nói Oánh Oánh, Oánh Oánh đến! Yêu quái này đang triệu hoán ta!"

Lâu Ban cũng là không vững vàng thân hình, cả kinh kêu lên: "Nha đầu chết tiệt kia ngay cả ta cũng ý định triệu hoán trở lại!"

Thánh Hoàng Vũ vội vàng đi bắt hai người, không ngờ, hắn nội tâm cũng bị một cỗ cường đại triệu hoán lực lượng phong tỏa, sắp biến mất!

"Nha đầu này lợi hại như vậy? Vậy mà đồng thời kêu gọi chúng ta ba người?" Thánh Hoàng Vũ cả kinh kêu lên, "Ta dùng Tức Nhưỡng luyện thành Bất Diệt Kim Thân, cũng không ngăn được nàng triệu hoán?"

Mắt thấy ba người liền muốn biến mất, bất thình lình chỉ nghe một cái thanh âm hùng hậu truyền đến, cười nói: "Chẳng qua là hoán linh sư trò vặt mà thôi. Ba vị đạo hữu không cần kinh hoảng, ta đem cái này hoán linh sư pháp thuật phá vỡ, đem nàng triệu hoán tới! Nàng xem như gặp phải hoán linh sư lão tổ tông!"

Tô Vân đầu vai, Oánh Oánh sắc mặt nghiêm nghị, khai đàn làm phép, triệu hoán Lâu Ban, Sầm phu tử cùng Thánh Hoàng Vũ, mắt thấy liền muốn đem ba người triệu hoán tới, bất thình lình một cỗ lực lượng đưa nàng phong tỏa.

Oánh Oánh ngẩn ngơ, nhất thời tinh thần tỉnh táo, quát: "Đối diện thế mà cũng có một cái đối linh cảm giác trời sinh cường đại người, muốn cùng Oánh Oánh đại lão gia đấu pháp! Đại lão gia ta…"

"Hưu —— "

Oánh Oánh bất thình lình từ tế đàn bên trên biến mất, tế đàn rơi xuống đất, đủ loại vụn vụn vặt vặt vật nhỏ mất một chỗ, nhưng đều là từ Oánh Oánh Linh giới bên trong ngã xuống đi ra.

Trong đó còn có không ít nhỏ thơm bánh.

Tô Vân, Bạch Trạch cùng Thủy Oanh Hồi đứng tại đìu hiu trong gió lạnh, rất lâu chưa có lấy lại tinh thần đến, Bạch

Trạch lẩm bẩm nói: “Oánh Oánh đại lão gia lật thuyền trong mương?”

Tô Vân nghi ngờ: “Lâu Ban Sầm phu tử cùng Thánh Hoàng Vũ đối với linh cảm giác không mạnh, làm sao lại đem Oánh Oánh triệu hoán đi qua?”

Bạch Trạch nói: “Trời sinh liền đối với linh có cường đại cảm biết lực người cực ít, theo ta được biết Nguyên Sóc trong lịch sử xuất hiện sớm nhất hoán linh sư, là năm ngàn năm trước người kia. Hắn triệu hoán đến Ứng Long các loại mạnh mẽ Thần Ma trợ trận.”

Oánh Oánh trời đất quay cuồng, xuất hiện tại Văn Xương Đế Quân phủ, bỗng nhiên ngẩng đầu, liền thấy được Lâu Ban, Sầm phu tử cùng Thánh Hoàng Vũ.

Loại trừ ba vị này Thánh Nhân bên ngoài, còn có một cái anh tuấn cường tráng nam tử tóc trắng đứng ở một bên, mỉm cười nhìn nàng.

Oánh Oánh nhìn thấy nam tử tóc trắng kia, lấy làm kinh hãi, thất thanh nói: “Đệ nhất Thánh Hoàng! Ngươi không phải lạc đường ư?”

Chương 588 : Đệ nhất Thánh Hoàng (cầu phiếu)

Chương 589: Đệ nhất Thánh Hoàng (cầu phiếu)

Nam tử tóc trắng kia chính là đệ nhất Thánh Hoàng Hiên Viên Thánh Hoàng, nghe được "Lạc đường" hai chữ, có vẻ hơi lúng túng, thầm nghĩ: "Cái này hoán linh sư dường như có chút lắm mồm, ta làm gì đem nàng triệu hoán tới…"

Hắn tại năm ngàn năm trước từ Nguyên Sóc xuất phát, đi lại thời gian ngàn năm, mới vừa tới trạm thứ nhất, Quảng Hàn động thiên.

Nhưng mà Hiên Viên Thánh Hoàng chỗ cần đến lại không phải Quảng Hàn động thiên, mà là Thiên Phủ động thiên. Năm đó Tam Thánh Hoàng tại tinh đồ bên trong chỉ phương hướng, chính là Thiên Phủ động thiên phương hướng, ý là để hắn theo tinh đồ chạy tới Thiên Phủ động thiên, tiếp nhận Thiên Phủ Thánh Hoàng vị trí.

Hiên Viên Thánh Hoàng thời kì, thuật số không có hiện tại hưng thịnh, bởi vậy hắn tại dọc đường từ từ chệch hướng phương hướng, chờ đến đến Quảng Hàn động thiên, cũng đã hoàn toàn không cách nào xác định bản thân tại trong vũ trụ phương hướng.

Sau đó, hắn liền tin ngựa tùy cương, không biết tung tích.

Cho đến Thánh Hoàng Vũ bước vào phi thăng chi lộ, mới đưa hắn tính toán sai lầm con đường sửa chữa tới, để về sau Thánh Linh bước vào chính xác phi thăng chi lộ.

Thánh Hoàng Vũ cũng bởi vậy trở thành cái thứ nhất đến Thiên Phủ Thánh Linh, thuận lợi trở thành Thiên Phủ Thánh Hoàng. Còn Tam Thánh Hoàng ký thác hi vọng Hiên Viên Thánh Hoàng, thì còn tại dọc theo một đầu sai lầm con đường lao nhanh.

Oánh Oánh đã sớm tính toán ra Hiên Viên Thánh Hoàng tinh đồ bên trong sai lầm, bởi vậy suy đoán vị này đệ nhất Thánh Hoàng không biết tại vũ trụ nơi nào phiêu diêu, trải qua lẻ loi hiu quạnh thời gian, lại không nghĩ rằng tại Văn Xương động thiên có thể đụng tới hắn!

"Lấy đệ nhất Thánh Hoàng thuật số trình độ, có thể tìm đến Văn Xương động thiên ư?" Oánh Oánh không hiểu, liền hỏi đi ra.

Hiên Viên Thánh Hoàng tóc trắng khẽ run, khóe miệng lay động, hướng Lâu Ban, Sầm phu tử đám người nhìn lại, Lâu Ban cùng Sầm phu tử âm thầm lắc đầu, ra hiệu không thể đánh.

Hiên Viên Thánh Hoàng đành phải nói: "Chính nghĩa thì được ủng hộ, mất đạo quả trợ. Tiểu nha đầu, bên cạnh ta có hơn một trăm vị Thánh Linh giúp đỡ, tại đương nhiên có thể tìm được Văn Xương động thiên."

Oánh Oánh nửa tin nửa ngờ, vội vàng nhìn về phía Sầm phu tử, nói: "Phu tử sẽ không nói dối, cái này Văn Xương động thiên thật sự có nhiều như vậy Thánh Linh?"

Sầm phu tử gật gật đầu, bất đắc dĩ nói: "Ngươi đến bên ngoài phủ nhìn một chút."

Oánh Oánh chấn động giấy cánh, bay ra Văn Xương Đế Quân phủ, bốn phía liếc nhìn, không khỏi ngây người, chỉ thấy cái này Văn Xương Đế Quân bên ngoài phủ là một mảnh lại một mảnh thư viện!

Một tôn lại một tôn nguy nga cao lớn Thánh Nhân thạch giống như, sừng sững tại to to nhỏ nhỏ trong thư viện, đó là Nguyên Sóc cựu thánh bọn họ kim thân!

Cuồn cuộn thần uy, từ này chút cựu thánh kim thân bên trong phát ra, tại Văn Xương động thiên trên bầu trời hình thành sách, đấu, bút, vẽ, đàn, cờ, lâu, tháp, mực, xe, cung, ngựa các loại dị tượng!

Oánh Oánh ngơ ngác nhìn một màn này, cựu thánh tuyệt học từng tại Nguyên Sóc hưng thịnh năm ngàn năm lâu, bảo vệ vùng đất kia, cho đến gần trăm năm nay Tây Thổ tân học vào nhóm, dẫn đến không biết bao nhiêu Nguyên Sóc người đối cựu thánh tuyệt học hận thấu xương, cho là cựu thánh tuyệt học hạn chế Nguyên Sóc, đưa đến Nguyên Sóc thua trận.

Tuy là những năm gần đây, Nguyên Sóc quốc lực hùng mạnh vượt qua Tây Thổ, loại tình hình này như trước chưa hề thay đổi liền bao nhiêu.

Nhưng mà, để những cái kia Nguyên Sóc người không có nghĩ tới là, cựu thánh tuyệt học tại một cái thế giới khác đại hành kỳ xương, không ngừng diễn biến, tỏa ra khác quang mang!

Văn Xương động thiên, hắn văn minh giống như là từ Nguyên Sóc cấy ghép đi qua, chẳng qua nơi này văn minh cấu tạo nhưng cùng Nguyên Sóc khác biệt.

Oánh Oánh kiểm tra một phen, phát hiện nơi này giống như là thế ngoại đào nguyên, không có hoàng quyền, chỉ có từng cái cựu thánh học phái.

Nơi này kỳ diệu văn minh sinh thái không giống với môn phái quý tộc chế độ, môn phái quý tộc chế độ có đẳng cấp phân chia, mỗi cái môn phái quý tộc đều tương đương với một

cái nhỏ triều đình, gia nhập môn phái quý tộc rất khó, đi ra ngoài càng khó, thậm chí sẽ mất đi tính mạng!

Mà ở trong đó học phái không có nghiêm ngặt đẳng cấp phân chia, sĩ tử đi vào học phái cầu học, tại không tán đồng lúc, có thể tùy ý rời đi học phái, thậm chí đi vào đối địch học phái!

Bởi vậy chư thánh học phái ở đây hiện ra dị thường thịnh vượng phát triển thế, đủ loại học phái tâm tư, đụng vào nhau, phát triển lớn, thậm chí vượt qua Nguyên Sóc!

"Đây là đệ nhất Thánh Hoàng xây dựng Văn Xương văn minh ư?" Oánh Oánh bị rung động thật sâu, lẩm bẩm nói.

Hiên Viên Thánh Hoàng nghe được nàng khen ngợi, đối nàng cách nhìn chưa phát giác tốt một hai phân, cười nói: "Đây là chư thánh gây nên, cùng ta có quan hệ gì đâu?"

Oánh Oánh thở dài: "Thánh Hoàng, đi tới chỗ nào đều là Thánh Hoàng."

Nàng đi theo Tô Vân lang bạt tứ phương, gặp qua rất nhiều văn minh. Từ Nguyên Sóc hoàng đế - thế phiệt - quan học văn minh, đến Tây Thổ thế phiệt - thần học văn minh, rồi đến Đế Tọa Sài gia thế phiệt văn minh, rồi đến Thiên Phủ quý tộc - Thánh Hoàng văn minh.

—— đương nhiên, Chung Sơn động thiên cũng có một cái nho nhỏ văn minh sinh thái, Oánh Oánh cảm thấy nơi đó thuộc về chăn dê văn minh, chính là một đám làm càn con cừu nhỏ lưu đày địch nhân của bọn hắn văn minh.

Những này văn minh sinh thái, so với Văn Xương văn minh đều có chút kém, nơi này chỉ có học thuật học phái, không có thế tục những cái kia phân tranh.

"Nguy rồi!"

Oánh Oánh bất thình lình tỉnh ngộ lại, thất thanh nói: "Nơi này chẳng mấy chốc sẽ bị diệt tuyệt! Huyền quan tiên nhân Huyễn thiên chi nhãn, chính là trốn hướng nơi này!"

Nàng nhanh chóng đem trên đường nhìn thấy nói cho Hiên Viên Thánh Hoàng đám người, nói: "Loại trừ Huyền quan tiên nhân cùng Huyễn thiên chi nhãn bên ngoài, còn có Ngục Thiên Quân, Vạn Hóa Phần Tiên lô, Đế Thúc, Tang Thiên Quân, cùng với rất nhiều tiên nhân! Tô sĩ tử đang tại đằng sau đuổi theo!"

Hiên Viên Thánh Hoàng, Thánh Hoàng Vũ đám người sắc mặt nghiêm nghị, Hiên Viên Thánh Hoàng trầm giọng nói: "Xin chư thánh kim thân khôi phục!"

Chư thánh học phái bên trong, từng tôn Thánh Nhân kim thân từ từ hóa thành máu thịt, một cỗ mạnh mẽ thần uy phóng lên trời, để Văn Xương động thiên trở nên vô cùng sáng sủa!

Hiên Viên Thánh Hoàng khom người, trầm giọng nói: "Xin chư vị theo ta cùng một chỗ thủ hộ Văn Xương! Chặn đánh Huyền quan!"

Gần một trăm vị Nguyên Sóc Thánh Nhân đồng thời khom người: "Thánh Hoàng chỗ lệnh, không dám không theo?"

Oánh Oánh nhìn ra nhiệt huyết sôi trào, cao giọng nói: "Ta cũng đi! Ta tùy các ngươi cùng đi! Huyễn thiên chi nhãn cực kỳ quỷ dị, ta đi theo các ngươi, nói cho các ngươi biết Huyễn thiên chi nhãn ứng phó chi pháp!"

Hiên Viên Thánh Hoàng đối nàng càng thêm yêu mến, khen: "Hoán linh sư bên trong, có rất ít ngươi dạng này nghĩa bạc vân thiên! Tốt, vậy liền cùng đi!"

Gần một trăm tôn Nguyên Sóc Thánh Nhân kim thân lập lòe, đuổi theo Hiên Viên Thánh Hoàng, Oánh Oánh đứng tại

Hiên Viên Thánh Hoàng đầu vai, hướng Văn Xương động thiên phương nam bay đi.

Nơi đó, một cái mọc ra không biết bao nhiêu chân Huyền quan đang tại chạy như bay, từ một gốc đoạn đi đại thụ xông lên bên dưới, lao ra tan vỡ khu vực cuối cùng quan ải.

Huyễn thiên chi nhãn yên tĩnh trôi nổi Huyền quan phía trên, những này Huyền quan tiên nhân dọc đường phá cấm, cực khổ vô cùng, từ từ dừng bước lại.

Huyền quan mở ra, chỉ thấy Huyễn thiên chi nhãn chậm rãi mở ra, sương mù dày đặc bốn phương tám hướng lan ra.

"Huyễn thiên chi nhãn sẽ tạo thành đủ loại dị tượng, trong chốc lát trải qua vô số Luân Hồi, khảo nghiệm đạo tâm!"

Oánh Oánh xa xa nhìn thấy mê vụ vọt tới, khẩn trương nói: "Những cái kia Huyền quan tiên nhân bên trong, có người nắm giữ Huyễn thiên chi nhãn phương pháp sử dụng, chúng ta chi bằng tiến vào bên trong, cướp đi Huyễn thiên chi nhãn!"

"Việc này đơn giản!"

Hiên Viên Thánh Hoàng dẫn đầu chư thánh, xông vào trong sương mù: "Nếu bàn về đạo tâm, không người có thể thắng được Văn Xương! Chư vị, trấn áp Huyễn thiên dị động, giúp ta lấy mắt!"

Nguyên Sóc chư thánh nội tâm bộc phát, chư thánh đạo tâm tựa như vô số to tụng niệm âm thanh cùng học thức ngưng tụ thành hình, xông vào mê vụ, những nơi đi qua, sương mù nhao nhao lui tán!

Oánh Oánh đứng tại Hiên Viên Thánh Hoàng đầu vai, ngơ ngác nhìn một màn này, lẩm bẩm nói: "Ta nhất định là trúng Huyễn thiên chi nhãn tà thuật, nhất định là…"

Hiên Viên Thánh Hoàng cười ha ha, một đường xông về đằng trước đi, chỉ thấy từng lớp sương mù không ngừng lùi lại, lùi về Huyễn thiên chi nhãn.

Cuối cùng, bọn họ đi tới khổng lồ Huyền quan phía trước, Hiên Viên Thánh Hoàng ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Huyễn thiên chi nhãn trôi lơ lửng ở cung điện hình dáng trên nắp quan tài không.

Oánh Oánh chỉ cảm thấy một màn này tựa như ảo mộng.

Chiếc kia khổng lồ Huyền quan bất thình lình dao động lên, từng tôn thân thể cùng Huyền quan sinh trưởng ở cùng nhau tiên nhân đứng dậy, Huyền quan tương đương với đầu lâu của bọn hắn.

Quan tài trên vách, từng trương tiên nhân gương mặt vô cùng khẩn trương, nhìn chằm chằm cái này đi tới nam tử tóc trắng.

Hiên Viên Thánh Hoàng bốn phía liếc nhìn một cái, mỉm cười nói: "Oánh Oánh, ngươi có thể gọi ra tiên nhân chi linh ư?"

Oánh Oánh giật mình, lắc đầu nói: "Không thể."

"Cùng ta học." Hiên Viên Thánh Hoàng cười nói, "Chúng ta cần hiểu rõ những tiên nhân này mục đích."

Một bên khác, Tô Vân, Bạch Trạch cùng Thủy Oanh Hồi miệt mài đi đường, hướng Đế Thúc rời đi chỗ đuổi theo.

Tốc độ bọn họ càng lúc càng nhanh, nhanh như chớp, Đế Thúc không có để lại bao nhiêu dấu vết, Tang Thiên Quân mệt mỏi chạy trốn, càng là không có khả năng lưu lại dấu vết, nhưng khiêng quan các tiên nhân nhưng lưu lại rất nhiều dấu chân thật sâu.

Từ Thiên Phủ đến Văn Xương, lộ trình xa xôi, trên đường sẽ đi qua rất nhiều tan tành khu vực. Những này nghiền nát khu vực có rất nhiều thần thông tạo thành, hẳn là thứ bảy Linh giới phân tách thời điểm, ở đây phát sinh một hồi khó có thể tưởng tượng chiến tranh, phá vỡ thứ bảy Linh giới.

Còn có chút mảnh vỡ thì là thiếu hụt động thiên.

Tô Vân xa xa nhìn tới, nhìn thấy Thiên Thuyền động thiên, toà này động thiên xuất hiện tại tan vỡ khu vực, cũng không hoàn toàn cùng Thiên Phủ, Đế đình liên kết, như trước giống như là một chiếc lúc nào cũng có thể rời đi thuyền.

Tan vỡ khu vực còn có mặt khác tình cảnh quỷ dị.

Tô Vân từ xa nhìn lại, nhìn thấy từng đầu Thông Thiên tác, đó là từ Bắc Miện trường thành rủ xuống đường cáp treo, tung bay ở tan vỡ khu vực lân cận.

Còn có uy lực khó có thể tưởng tượng thần thông hoặc là bảo vật đánh ra chỗ trống, nơi đó chỉ còn lại có xoay tròn không gian mảnh vỡ, điên cuồng khuấy động.

Tan vỡ khu vực còn thỉnh thoảng có khe nứt lớn bay lên từng đạo hào quang đẹp mắt, giống như là thuỷ triều đồng dạng có quy luật!

Nơi này nguy hiểm vô cùng, nhưng cũng may đầu này thông hướng Văn Xương động thiên trên đường cũng không phải là chỉ có Tô Vân đám người.

Huyền quan tiên nhân có Huyễn thiên chi nhãn thủ hộ, một đường xông đi qua, mà phía sau chính là Vạn Hóa Phần Tiên lô một đường nghiền ép, đem nơi này còn sót lại thần thông ép thành bột mịn, bảo hộ lấy Ngục Thiên Quân cùng rất nhiều tiên nhân quét ngang qua.

Đằng sau còn có Đế Thúc đang truy đuổi Vạn Hóa Phần Tiên lô, nghiền nát trên bầu trời xuất hiện to to nhỏ nhỏ như là

tinh cầu giống như tròng mắt, đem cản đường còn sót lại thần thông quét một lần!

Bọn họ truy lùng đến nơi đây, dọc theo những này mạnh mẽ cực kỳ tồn tại lưu lại lối đi, nhanh chóng đuổi theo, trên đường hữu kinh vô hiểm.

Thủy Oanh Hồi hướng con đường này hai bên nhìn lại, bất thình lình sắc mặt biến hóa, chỉ thấy bọn họ đi tới tan vỡ khu vực một mảnh khe nứt lớn, đang định bay vọt mảnh này khe nứt.

Khe nứt lớn bên dưới lại có hào quang bay lên, hào quang bên trong là từng khỏa đầu người, như ngọn núi lớn nhỏ, đó là tiên nhân đầu, bị hào quang nâng lên, mặt mang nụ cười quỷ dị!

"Là chết trận ở chỗ này Tiên Ma đầu lâu, bị ném bỏ đến nơi đây!"

Thủy Oanh Hồi vội vàng nói: "Đế Thúc cùng Ngục Thiên Quân không có dọn dẹp nơi này, chúng ta tốt nhất đi đường vòng…"

Nàng còn chưa nói xong, bất thình lình Tô Vân bỗng nhiên đè lại sau gáy nàng, quát: "Cúi đầu!"

Thủy Oanh Hồi bị hắn ấn đến nằm rạp trên mặt đất, đang muốn nổi giận, bất thình lình không gian kịch liệt sóng gió nổi lên, chỉ nghe xèo xèo xèo âm thanh truyền đến, Thủy Oanh Hồi vội vàng xoay người, ngửa mặt chỉ thiên, lại thấy từng đạo hình thoi tinh phiến từ bọn họ phía sau bay tới, cắt ra nặng nề không gian, bay qua khe nứt lớn, biến mất tại khe nứt lớn một chỗ khác.

Từ trong Liệt cốc bay lên Tiên Ma đầu lâu trên mặt xuất hiện từng đạo hắc tuyến, bất thình lình tan rã, ngã vào hào quang bên trong.

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, đứng dậy, cười nói: "Có Tang Thiên Quân đòn đánh này, hiện tại chúng ta có thể đi qua!"

Bạch Trạch bò dậy, nghi ngờ nói: "Tang Thiên Quân triệu hồi hắn nhung dực tinh đao, chẳng lẽ là gặp hung hiểm? Hắn là gặp Đế Thúc vẫn là Vạn Hóa Phần Tiên lô?"

Tô Vân lắc đầu nói: "Tang Thiên Quân cùng Ngục Thiên Quân đều là Thiên Quân, khẳng định quen biết hai bên. Vạn Hóa Phần Tiên lô không đến nỗi ngay cả hắn đều giết. Có điều, Tang Thiên Quân vì tránh đi Đế Thúc, nói không chừng sẽ chạy đến bọn họ đằng trước đi."

Thủy Oanh Hồi tiếp lời nói: "Vạn Hóa Phần Tiên lô là Đế Thúc sọ não, Ngục Thiên Quân nếu là biết Đế Thúc ngay tại đằng sau truy lùng bọn họ, khẳng định sẽ lo lắng Đế Thúc có thủ đoạn lấy đi Vạn Hóa Phần Tiên lô, khẳng định sẽ tăng nhanh tốc độ. Nhìn tình huống, hẳn là hai vị Thiên Quân đồng thời gặp phải nguy hiểm, thế cho nên Tang Thiên Quân không thể không thu về những cái kia nhung dực tinh đao."

Tô Vân, Bạch Trạch liếc nhau, hít vào một ngụm khí lạnh, lẩm bẩm nói: "Bọn họ đi vào Huyễn thiên chi nhãn phạm vi bao phủ… Có người mượn Huyễn thiên chi nhãn ám toán bọn họ!"

Tô Vân nghi hoặc, khó hiểu nói: "Lợi dụng Huyễn thiên chi nhãn, ám toán hai vị Thiên Quân, trong đó còn có Vạn Hóa Phần Tiên lô bậc này chí bảo, ai có như vậy lớn quyết đoán?"

Chương 589 : Đế Thúc cùng Vạn Hóa Phần Tiên lô (cầu phiếu)

Chương 590: Đế Thúc cùng Vạn Hóa Phần Tiên lô (cầu phiếu)

Tang Thiên Quân triệu hồi nhung dực tinh đao, sẽ đem mình hành tung phơi bày tại Đế Thúc ngay dưới mắt, bởi vậy Tô Vân phán đoán, hắn nhất định là gặp phải nguy hiểm!

Tang Thiên Quân vì tránh né Đế Thúc, tốc độ khẳng định cực nhanh, lấy tốc độ của hắn đuổi theo Ngục Thiên Quân đám người cũng không phải việc khó.

Hắn ở trên con đường này đụng phải Ngục Thiên Quân, Tô Vân dưới đây phán đoán, bọn họ sẽ liên thủ lại đối kháng Đế Thúc.

Bọn họ tại đề phòng Đế Thúc dưới tình huống, liền sẽ xem nhẹ Huyễn thiên chi nhãn, bởi vậy Tô Vân suy đoán có người lợi dụng Huyễn thiên chi nhãn tới ám toán Tang Thiên Quân cùng Ngục Thiên Quân.

Mà người này, chắc chắn sẽ không là những cái kia Huyền quan tiên nhân!

Nếu là Huyền quan tiên nhân có khả năng ám toán Ngục Thiên Quân, khẳng định đã sớm ám toán, không cần chờ tới bây giờ. Hiện tại là hai Đại Thiên Quân liên thủ, Huyền quan các tiên nhân trốn tránh không kịp, làm sao lại liều mình đánh cược một lần?

“Người này lá gan rất lớn, nhưng mà hắn phỏng đoán xem thường Vạn Hóa Phần Tiên lô uy lực.”

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, thấp giọng nói: “Có điều, nếu như hắn ngờ tới Đế Thúc chim sẻ núp đằng sau, lợi dụng Đế Thúc tới khắc chế Vạn Hóa Phần Tiên lô đâu? Nếu như vậy, ngược lại là có lợi nhất quy mô. Chỉ cần Đế Thúc có thể đối kháng Vạn Hóa Phần Tiên lô, hắn liền có thể lợi dụng Huyễn thiên chi nhãn đem hai Đại Thiên Quân vây khốn…”

“Căn bản không có khả năng có dạng này người!”

Thủy Oanh Hồi ở một bên nghe rùng mình, quả quyết nói: “Tô Thánh Hoàng, Thiên Quân là bực nào tồn tại, ngươi hắn là rõ ràng! Tang Thiên Quân khắc chế Đế Thúc chi não, hạng gì kinh diễm? Cho dù Đế Thúc khôi phục thân thể, cũng bắt không được hắn! Hắn nhung dực khẽ động, xuyên qua đại thiên thời không, vô tung vô ảnh! Ngục Thiên Quân thực lực cùng trí tuệ, không thể so với Tang Thiên Quân yếu, hắn thiên uy như ngục, thần cơ diệu toán, bằng không cũng sẽ không để Huyền quan tiên nhân chạy trốn lâu như vậy cũng không thể chạy ra lòng bàn tay của hắn! Hai vị này Thiên Quân, không có khả năng bị người ám toán! Còn lợi dụng Đế Thúc khắc chế Vạn Hóa Phần Tiên lô, càng là mơ mộng hão huyền! Tiên đạo chí bảo, há có thể dễ dàng như vậy liền bị khắc chế?”

Tô Vân suy nghĩ một chút, Thủy Oanh Hồi lời nói quả thực rất có đạo lý.

Tiên đạo chí bảo là dùng tới trấn áp tiên đình số mệnh, bảo vật thông linh, liền xem như Đế Thúc sọ não luyện, chỉ sợ cũng sẽ không nghe theo Đế Thúc điều khiển.

Một kiện khác Tiên đạo chí bảo Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh, vì duy trì bản thân độc lập tính mà trấn áp Hỗn Độn Đại Đế, Vạn Hóa Phần Tiên lô chỉ sợ cũng phải vì bản thân độc lập tính, mà đi luyện hóa Đế Thúc.

Đế Thúc muốn đoạt về bảo vật này, chỉ sợ khó khăn vô cùng, gặp phải một hồi sinh tử chi chiến!

Còn ám toán hai vị Thiên Quân, cũng có chút khó tin.

Tô Vân cũng không hiểu rõ Ngục Thiên Quân, không biết hắn có cái gì chiến tích, nhưng lại đối Tang Thiên Quân có chút khâm phục. Tang Thiên Quân tại Minh đô lực áp Đế Thúc chi não, từ Đế Thúc hoàn toàn thể dưới tay chạy trốn, bất luận thủ đoạn vẫn là thực lực hay là trí tuệ, đều là nhất đẳng tồn tại!

Muốn ám toán dạng này người, cũng không dễ dàng.

Huống chi, ám toán hai vị Thiên Quân, mượn Đế Thúc đối phó Phần Tiên lô, cái này càng thêm khó khăn.

"Hơn phân nửa là ta đoán sai."

Tô Vân tăng tốc bước chân, nói: "Nơi này hẳn là khoảng cách Văn Xương động thiên không xa, đến Văn Xương động thiên, liền có thể biết đến cùng xảy ra chuyện gì."

Đầu này tan vỡ khu vực nguy hiểm nặng nề, làm người ta nhìn thấy mà giật mình, đâu đâu cũng có viễn cổ chiến tranh dấu vết lưu lại.

Bọn họ còn chứng kiến khổng lồ Tiên đạo thần binh mảnh vỡ, ngổn ngang lộn xộn cắm ở trên cánh đồng hoang, thổ địa bên trong đứng sừng sững lấy chiến xa tàn tạ xe phúc, trên không cùng mặt đất hiện ra phun trào địa thủy phong hỏa, lại có Tiên đạo hào quang không biết từ chỗ nào xông ra, gào thét càn quét!

"Nơi này hẳn là thứ bảy Linh giới nghiền nát ngọn nguồn."

Thiếu niên Bạch Trạch nhìn quanh, nói: "Tiên Đế Phong lật đổ Tà Đế Tuyệt chủ yếu nhất chiến trường, hẳn là chính là ở đây."

Tô Vân bốn phía liếc mắt nhìn, lắc đầu nói: "Thần Vương, nơi này hẳn là chỉ là biên giới, chiến trường chân chính tại khối kia biến mất động thiên."

Bạch Trạch hơi giật mình, hướng thiếu hụt khu vực nhìn lại, cái kia tan vỡ khu vực bên ngoài hư không cực kỳ rộng lớn, nếu như nơi này cũng có một tòa động thiên, như vậy toà này động thiên nhất định cực kỳ to lớn!

"Chỉ có toà này động thiên trở về, ghép lại lên, chúng ta mới có thể biết viễn cổ lúc tràng này thay đổi triều đại chiến dịch quy mô." Tô Vân nói.

"Không đúng, nơi này không có một tòa khác động thiên!"

Thủy Oanh Hồi có chỗ phát hiện, nói: "Tô Thánh Hoàng, cái này tan vỡ khu vực biên giới, không phải xé rách tạo thành, mà là nóng chảy tạo thành."

Tô Vân cùng Bạch Trạch hơi giật mình, vội vàng hướng xé rách khu vực biên giới nhìn lại, quả nhiên không nhìn thấy tan vỡ dấu vết, đại lục biên giới ngược lại có nóng chảy ngưng kết hình thành lưu ly đường vân!

"Nói cách khác, có toàn bộ động thiên như vậy lớn địa phương, bị trận kia chiến dịch bốc hơi!"

Bạch Trạch tỉnh ngộ lại, thất thanh nói: "Tiên nhân cũng làm không được a?"

"Là Tiên đạo chí bảo công kích."

Tô Vân tâm tình nặng nề, ngẩng đầu theo từng cái Thông Thiên tác nhìn về phía Bắc Miện trường thành, thật cao trường thành đứng sừng sững ở hư không bên trong, ngăn cách tất cả!

"Hẳn là Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh đánh tạo thành kết quả a?"

Hắn suy đoán nói: "Chúng ta bây giờ đang đi tại Tứ Cực đỉnh trút xuống uy năng tạo thành phá hoại biên giới."

Thủy Oanh Hồi nhìn về phía Bắc Miện trường thành, toà này trường thành làm cho người ta cảm thấy áp lực vô tận, khoảng cách quá gần, thậm chí làm cho không người nào có thể thở dốc.

"Tô Thánh Hoàng, hiện tại thứ bảy Linh giới náo nhiệt như vậy, tương lai chiến tranh quy mô, chỉ sợ sẽ không so tràng này viễn cổ chi chiến nhỏ." Nàng nói khẽ.

Tô Vân không nói thêm gì nữa.

Phía trước đại địa biến đến gập ghềnh lên, khe rãnh ngang dọc, Tô Vân nâng lên Bạch Trạch, thôi thúc thần thông nhảy vọt ngàn rãnh vạn khe, Thủy Oanh Hồi theo sát phía sau. Nhưng vào lúc này, bất thình lình lôi đình bộc phát, từ khe rãnh bên trong ầm ầm tán loạn!

"Không được!"

Tô Vân sắc mặt đại biến, thất thanh nói: "Chúng ta tại Đế Thúc đỉnh đầu!"

Thủy Oanh Hồi lấy làm kinh hãi, bất thình lình dưới chân ngang dọc khe rãnh từ từ bay lên, càng ngày càng cao, thiếu niên Đế Thúc chiều cao tám trăm dặm, đang tự từ từ đứng lên!

Ba người bị ép tới nằm ở Đế Thúc não rãnh bên trên, suýt nữa trượt xuống đến não trong khe, cái kia não trong rãnh đang có vô số sấm chớp mưa bão tại nhảy nhót lung tung, cực kỳ hung hiểm!

Bạch Trạch đã hóa thành chân thân, độc giác dê trắng, mọc ra hai cánh, cực kì nhỏ cánh cố gắng đập động, miễn cho bản thân trượt vào Đế Thúc não rãnh vực sâu, lớn tiếng nói: "Các chủ, Đế Thúc làm sao lại nằm rạp trên mặt đất?"

Tô Vân nhất thời tỉnh ngộ lại: "Vạn Hóa Phần Tiên lô! Là Vạn Hóa Phần Tiên lô đem Đế Thúc đánh cho nằm rạp trên mặt đất!"

Thủy Oanh Hồi nghe vậy, vội vàng ngẩng đầu nhìn lại, nhất thời thấy được Tiên đạo chí bảo Vạn Hóa Phần Tiên lô, giờ phút này liền treo cao tại Đế Thúc trên không!

Ba người nhất thời nghĩ đến quan trọng: "Đế Thúc đánh không lại Vạn Hóa Phần Tiên lô, chỉ sợ cũng bị cái này miệng Tiên đạo chí bảo luyện hóa! Hiện tại là Vạn Hóa Phần Tiên lô tại thôn phệ luyện hóa Đế Thúc!"

Thủy Oanh Hồi vạn phần hoảng sợ, trong lòng tràn đầy hối hận: "Ta liền không nên ham mê Hỗn Độn phù văn, hiện tại không có học được Hỗn Độn phù văn, ngược lại phải chết tại Đế Thúc cùng Vạn Hóa Phần Tiên lô trong chiến đấu…"

Ý nghĩ của nàng còn chưa kết thúc, Tô Vân đã đem thanh đồng phù tiết tế lên, một tay bắt lấy Bạch Trạch sau lưng hai cái cánh nhỏ, một cái tay khác bắt lấy Thủy Oanh Hồi cổ áo, thân thể xoay tròn phóng lên trời!

Tại phía sau hắn, thanh đồng phù tiết cũng tự gào thét, phóng lên trời, phù tiết bên trong phát ra từng cơn kịch liệt tiếng gào, đuổi theo Tô Vân!

Ba người rơi vào phù tiết bên trong, đón Vạn Hóa Phần Tiên lô xông tới!

Bọn họ là tại dùng hết khả năng từ Đế Thúc não rãnh bên trong lao ra!

Chẳng qua lúc này Đế Thúc đang tại đứng lên, Vạn Hóa Phần Tiên lô đang tại hướng phía dưới bắt tới, bọn họ nhất định phải tại Đế Thúc cùng Vạn Hóa Phần Tiên lô tiếp xúc trước đó, trốn đi nơi đây!

Ba người ngẩng đầu, nhìn thấy Vạn Hóa Phần Tiên lô càng ngày càng gần, bọn họ lần đầu tiên nhìn thấy Vạn Hóa Phần Tiên lô nội bộ cấu tạo.

Đó là vô cùng lộng lẫy một màn, vô số đạo điện quang tại vách lò bên trên tạo thành một cái đại não hình thái, đại não đường vân thời thời khắc khắc bắn ra hiện ra vô số tráng lệ Tiên đạo phù văn, tạo thành một tòa lại một tòa tế đàn, giống như là ống kính vạn hoa giống như hướng ra phía ngoài tầng tràn ra!

"Các chủ!"

Bạch Trạch khẩn trương vô cùng, lớn tiếng nói: "Sắp đụng vào!"

Thủy Oanh Hồi giọng cũng bén nhọn: "Tô Thánh Hoàng! Nhanh lên một chút! Mau hơn chút nữa ——"

Tô Vân đột nhiên điều động thanh đồng phù tiết, phù tiết tại Vạn Hóa Phần Tiên lô bên ngoài bỗng nhiên bẻ hướng, hướng nghiêng xuống bay đi!

Nhưng vào lúc này, Vạn Hóa Phần Tiên lô chụp xuống, chụp hướng Đế Thúc đại não!

Thanh đồng phù tiết lộ ra cực kỳ nhỏ bé, kề Đế Thúc đại não nghiêng xuống bay đi!

Bạch Trạch cùng Thủy Oanh Hồi khẩn trương xiết chặt nắm đấm, bọn họ đã thấy một tầng lại một tầng Tiên đạo đại tế đàn từ Vạn Hóa Phần Tiên lô trung tâm chảy về phía bốn vách!

Không chỉ có như thế, bọn họ còn có thể nhìn thấy Đế Thúc linh lực bộc phát, thiếu niên này hình thái cự thần tại quan tưởng ngàn vạn thần thông, thần thông cùng tế đàn va chạm, lẫn nhau phá giải, cho dù là Bạch Trạch bậc này kiến thức vô cùng uyên bác tồn tại, cũng nhìn ra choáng váng, khó mà rõ ràng.

Vẻn vẹn là Đế Thúc quan tưởng lúc, đại não hình thành vô số sấm chớp mưa bão, đều là hủy thiên diệt địa giống như

động tĩnh!

Bọn họ nếu là rơi vào những này sấm chớp mưa bão bên trong, đối bọn hắn tới nói đều đem là tai hoạ ngập đầu!

Cái này sinh tử một đường trước mắt nguy cấp, Tô Vân như trước đâu vào đấy, khống chế thanh đồng phù tiết, gần như là kề Đế Thúc đại não phi hành!

Phù tiết bên trong, Bạch Trạch cùng Thủy Oanh Hồi đã thấy bọn họ cùng Đế Thúc đại não cùng một chỗ bị chụp ở Vạn Hóa Phần Tiên lô bên dưới, Vạn Hóa Phần Tiên lô uy năng đã tập kích mà đến, trong lòng không khỏi không còn hy vọng.

Chẳng qua tại Tô Vân trong mắt, phía trước còn có đường, Vạn Hóa Phần Tiên lô cùng Đế Thúc chi não hoàn toàn kín kẽ, còn cần Vạn Hóa Phần Tiên lô tiếp tục hạ thấp xuống.

Mà Đế Thúc còn tại chống cự Vạn Hóa Phần Tiên lô luyện hóa, bảo đảm mình có thể bình an cùng cái này Tiên đạo chí bảo hợp thể, cái này cần thời gian.

Cái này cũng liền cho bọn hắn cơ hội chạy trốn!

Cuối cùng, Vạn Hóa Phần Tiên lô hoàn toàn đè xuống, cạch cạch một tiếng, chụp ở Đế Thúc đại não phía trên!

Phần Tiên lô cùng đại não chỉ thấy không khí, bị gạt ra khỏi đến, ngay tại cả hai khép lại trong nháy mắt, thanh đồng phù tiết cũng theo cái kia phun ra ngoài khí lưu cùng một chỗ chạy ra Vạn Hóa Phần Tiên lô!

Thanh đồng phù tiết bên trong, Bạch Trạch cùng Thủy Oanh Hồi vẫn chưa hết sợ hãi, chỉ thấy Tô Vân hai tay bay lượn, nhanh chóng điều chỉnh thanh đồng phù tiết bên trên Hỗn Độn phù văn, phù tiết nhất thời chuyển hướng, dọc theo Vạn Hóa Phần Tiên lô vách ngoài bay lên trên đi.

“Các chủ, ngươi làm cái gì?” Bạch Trạch run giọng nói, “Còn không mau trốn?”

Thủy Oanh Hồi thân thể run rẩy, muốn nói chuyện, nhưng mà trống ngực đến thực sự quá nhanh, nói không ra lời.

Rất nhanh, Tô Vân bay tới Vạn Hóa Phần Tiên lô vách ngoài một cái to lớn lạc ấn chỗ, nơi đó chính là Tứ Cực đỉnh đánh lén Vạn Hóa Phần Tiên lô lưu lại lạc ấn.

“Đế Thúc đạo huynh, ta lại giúp ngươi một tay!”

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, điều động Tiên Thiên Nhất Khí, thôi thúc đệ nhị tiên ấn, một chưởng khắc ở cái kia to lớn trong lạc ấn.

“Đừng a ——” Thủy Oanh Hồi cuối cùng kêu thành tiếng.

Kèm theo Tô Vân cái này một ấn đánh ra, cái này Tiên đạo chí bảo bất thình lình chấn động kịch liệt, uy năng tạm thời bình ổn lại, ngay sau đó trên bầu trời bất thình lình từng khỏa con mắt mở ra, trải rộng bốn phương tám hướng thiên mạc bên trên, chính là Đế Thúc chi nhãn!

Lúc trước những này Đế Thúc chi nhãn không có mở ra, lại là bởi vì Vạn Hóa Phần Tiên lô uy năng quá mạnh, trực tiếp áp chế Đế Thúc lực lượng, dẫn đến hắn không cách nào phát huy thực lực của mình.

Giờ phút này có Tô Vân giúp đỡ, viên kia viên Đế Thúc chi nhãn nhất thời bắn ra từng đạo quang mang, chiếu rọi tại Vạn Hóa Phần Tiên lô bên trên, tư tư vang vọng!

Phần Tiên lô uy năng lần nữa mở ra, nhưng mà đã bị Đế Thúc chiếm cứ tiên cơ, bắt đầu luyện hóa nó.

Cái này miệng tiên lô một lần bay lên, trước sau bị Đế Thúc đè xuống.

Lúc này, Tô Vân đã thôi thúc thanh đồng phù tiết đi xa, rời đi giao chiến chỗ.

"Đa tạ Tô đạo hữu." Đế Thúc âm thanh xa xa truyền đến.

Tô Vân đang tại khống chế phù tiết, nghe vậy giật mình, lộ ra tươi cười: "Không khách khí, đạo huynh."

Thiếu niên Đế Thúc không nói thêm gì nữa ngồi xếp bằng mà ngồi, thôi thúc linh lực, toàn lực trấn áp luyện hóa Phần Tiên lô.

Phù tiết từ từ đi xa, phù tiết bên trong Thủy Oanh Hồi đặt mông ngồi xuống, trên người lạnh lẽo, đâu đâu cũng có mồ hôi lạnh, lẩm bẩm nói: "Thần Vương, đi theo Tô Thánh Hoàng, đều là như vậy kích động ư?"

Bạch Trạch cũng là đặt mông ngồi xuống, muốn nhổ đỉnh đầu mới sừng dê lau lau mồ hôi lạnh, chẳng qua là mới, không rút ra được, nói: "Có mấy lần so cái này còn kích động, ngay tại trước đó không lâu, chúng ta còn chạy tới Minh đô tầng thứ mười tám…"

Thủy Oanh Hồi thất thanh nói: "Nguyên lai vụ án kia là các ngươi làm!"

Tô Vân âm thanh truyền đến: "Ta nhìn thấy Huyễn thiên chi nhãn làm ra mê vụ! Ngay tại phía trước!"

Hai người vội vàng trở mình bò lên, tất cả đồng thanh nói: "Không nên đi vào!"

Phía trước, dày nặng vô cùng mê vụ che khuất bầu trời, nằm ngang ở bọn họ cùng Văn Xương động thiên ở giữa.

Chương 590 : Nàng điên rồi

Chương 591: Nàng điên rồi

Thanh đồng phù tiết từ mê vụ bên ngoài yên tĩnh bay qua, mảnh này mê vụ phạm vi bao phủ cực lớn, so tại Huyễn thiên trong cấm địa lúc còn quảng đại hơn, sương mù hợp thành một cái rơi vào trên mặt đất to lớn con mắt.

Hiển nhiên, có người thúc giục Huyễn thiên chi nhãn uy năng!

"Thánh Hoàng nói không sai, có người lợi dụng Huyễn thiên chi nhãn tới ám toán hai đại Thiên Quân!"

Thủy Oanh Hồi nhìn mảnh này mê vụ chỗ, khó nén vẻ khiếp sợ, lẩm bẩm nói: "Người này còn tính toán đến Vạn Hóa Phần Tiên lô cùng Đế Thúc, mượn Đế Thúc tới đối phó Vạn Hóa Phần Tiên lô!"

Lúc trước Tô Vân liền có phương diện này suy đoán, nhưng về sau lại bị hắn phủ quyết đi, hắn không cho rằng sẽ có dạng này người.

Muốn lợi dụng Huyễn thiên chi nhãn tới đối kháng hai đại Thiên Quân, đầu tiên liền cần nắm giữ Huyễn thiên chi nhãn, nhưng mà trên đời này ai có thể đột phá Huyễn thiên chi nhãn huyễn cảnh, đi tới cái kia quái nhãn bên cạnh?

Tô Vân lần trước rời đi Huyễn thiên chi nhãn phạm vi bao phủ, đến nay đã có mấy năm, nhưng vẫn là thường xuyên ác mộng không ngừng, mơ tới bản thân tỉnh lại phát hiện còn tại cái kia quái nhãn phía trước.

Đạo tâm của hắn tuy là đi đến nhất niệm không sinh tình trạng, cuối cùng vẫn đi ra Huyễn thiên chi nhãn phạm vi bao phủ, nhưng Huyễn thiên chi nhãn tạo thành đạo tâm sơ hở nhưng như cũ vẫn còn ở đó.

Hắn làm được nhất niệm không sinh, nhưng chỉ là tự vệ, muốn đi tới Huyễn thiên chi nhãn bên cạnh, chưởng khống thậm chí tế lên cái này viên con mắt, hắn tự hỏi không cách nào làm được!

"Thôi thúc Huyễn thiên chi nhãn người là ai?"

Tô Vân ánh mắt rơi vào mê vụ phía trên, lộ ra vẻ nghi hoặc, trong sương mù mơ hồ truyền đến thần thông chấn động, có cường giả trong mê vụ chém giết, cực kỳ hung hiểm.

"Nhất niệm không sinh là Thánh Nhân tâm cảnh, Thủy đế sứ, Bạch Trạch Thần Vương, các ngươi có năng lực làm được ư?" Tô Vân dò hỏi.

Thủy Oanh Hồi nghe vậy, trong lòng khẽ nhúc nhích, nói: "Thánh Nhân tâm cảnh chính là Nguyên Đạo cảnh giới tâm cảnh ư?"

Tô Vân nói: "Ta từng thấy Thánh Phật thi triển nhất niệm không sinh, đoán trước là Thánh Nhân tâm cảnh."

Hắn không thể xác nhận, rất muốn hỏi Oánh Oánh, đáng tiếc Oánh Oánh vắng mặt.

Thủy Oanh Hồi cười nói: "Ta hạ giới sau đó, đã từng hướng Thiên Phủ động thiên cao thủ lĩnh giáo Chinh Thánh Nguyên Đạo cảnh giới, ta tìm hiểu kiếm đạo, đi đến Nguyên Đạo cấp độ, đoán trước Thánh Nhân tâm cảnh vẫn là có thể làm được."

Tô Vân nhìn về phía Bạch Trạch, Bạch Trạch nói: "Ta với tư cách Thông Thiên các nguyên lão, hơn bốn ngàn thời kì gặp

qua không biết bao nhiêu Thánh Nhân. Thánh Nhân tâm cảnh, ta cũng có thể làm được.”

“Như vậy chúng ta liền có thể đi vào Huyễn thiên chi nhãn phạm vi bao phủ!”

Tô Vân ánh mắt sáng như tuyết, cười nói: “Chỉ cần nhất niệm không sinh, Huyễn thiên chi nhãn liền không cách nào cho chúng ta làm ra huyễn cảnh, chúng ta liền có thể đi vào trong sương mù, nhìn một chút đến cùng chuyện gì xảy ra.”

Thủy Oanh Hồi chần chừ.

Nàng hạ giới đến nay, quả thực nghiên cứu qua Thiên Phủ thế phiệt ghi chép Nguyên Đạo cảnh giới cảm ngộ, dưới cái nhìn của nàng, Nguyên Đạo càng giống là đối đạo cảm ngộ đối đạo tâm cảm ngộ, bởi vậy tự nghĩ mình đã làm được một bước này.

Bạch Trạch cũng có chút chần chừ.

Hắn tại hơn bốn ngàn năm trước cũng đã Thông Thiên các nguyên lão, cũng quả thực gặp qua rất nhiều Nguyên Sóc Nguyên Đạo Thánh Nhân, đối Thánh Nhân tâm cảnh cũng có hiểu biết. Nhưng hắn là Thần Chỉ, cũng không phải là linh sĩ, bởi vậy hắn cũng không đạt đến loại này tâm cảnh. Chẳng qua kiến thức hơn nhiều, đoán trước chỉ đến như thế.

Tô Vân thôi thúc thanh đồng phù tiết, chạy vào trong sương mù.

Thủy Oanh Hồi đứng tại Tô Vân bên người, bất thình lình sắc mặt kịch biến, phù phù quỳ xuống: “Sư phụ, đệ tử không dám ——“

Bạch Trạch vội vàng nói: “Các chủ, Thủy đế sứ nàng tâm thần thất thủ! Ta học qua phật môn thần thông, vì nàng trấn định tâm thần!”

Hắn thôi thúc phật môn thần thông, tiến lên trợ giúp Thủy Oanh Hồi.

Tô Vân thở dài, nói: "Thần Vương, thần thông bản chất là cái gì? Là tư duy là linh lực, ngươi động thần thông, chính là động niệm đầu."

Bạch Trạch giật mình, hướng Thủy Oanh Hồi nói: "Các chủ yên tâm, ta cũng không có cảm giác được cái gì huyễn cảnh ảnh hưởng đến tâm trí của ta."

Bất thình lình, Thủy Oanh Hồi tung người nhảy lên, nhảy vào trong sương mù, cười khanh khách nói: "Đế Phong, ngươi không giết được ta! Ta đã phá kiếm đạo của ngươi thần thông, xem kiếm!"

"Các chủ chờ ta!"

Bạch Trạch đi theo nhảy ra thanh đồng phù tiết, bất thình lình cả kinh kêu lên: "Bạch Hoa phu nhân, ngươi không có chết?"

Tô Vân cau mày, Thủy Oanh Hồi thất thủ ngược lại cũng thôi, Bạch Trạch cũng nhanh như vậy thất thủ lại là hắn không ngờ tới sự tình.

Hắn cố nén ra tay kéo về hai người xúc động, lúc này ra tay, hắn liền sẽ bị phá vỡ nhất niệm không sinh tâm cảnh!

Tô Vân trong lòng trống rỗng, thanh đồng phù tiết vô thanh vô tức bay tới đằng trước.

Qua không lâu, bất thình lình phía trước xuất hiện màu trắng Thiên Tàm, đang nằm ở một gốc tàn tạ Tang thụ bên trên gặm lá dâu.

Cái kia Thiên Tàm béo mập, thân thể rất lớn, bốn phía có vô số phiến hình thoi tinh nhận, đứng lại trên không, không

ngừng khúc xạ, mỗi cái tinh nhận mặt kính bên trong đều có cái kia Thiên Tàm cảnh tượng!

Nhưng mà quỷ dị chính là, mỗi cái trong mặt gương Thiên Tàm động tác cùng hình thái đều có chỗ khác biệt, có trong mặt gương Thiên Tàm gặm nhấm lá dâu, có tại chậm rãi bò sát, có đang ngủ, có tại nhả tơ, còn có đã hóa thành con ngài!

Tô Vân thôi thúc thanh đồng phù tiết lẳng lặng từ từng cái tinh nhận bên dưới bay qua, tinh nhận biên giới vô cùng sắc bén, đây là Tang Thiên Quân con ngài hình thái bên dưới, dùng bản thân lông tơ bên trên tinh phiến luyện chế mà thành Tiên đạo thần binh, uy lực cực kỳ mạnh mẽ!

Tang Thiên Quân cũng là một cái vô cùng thông minh tồn tại, rơi vào Huyễn thiên chi nhãn phạm vi bao phủ sau đó, lập tức tỉnh ngộ lại, triệu hồi bản thân Tiên đạo thần binh, lợi dụng tinh nhận mặt kính khúc xạ, vì chính mình sáng tạo ra vô số cái trong gương phân thân!

Như vậy, trong gương thế giới bản thân cũng sẽ rơi vào trong ảo cảnh, diễn sinh ra từng cái huyễn cảnh thế giới!

Cái này tại trong lúc vô hình, liền gia tăng Huyễn thiên chi nhãn tính toán độ khó!

Huyễn thiên chi nhãn cần đồng thời để vô số cái hắn nắm giữ cuộc sống khác, hơi không cẩn thận, liền sẽ lộ ra sơ hở!

Hắn đánh cược là, mình có thể vượt qua Huyễn thiên chi nhãn tính toán cực hạn!

Tô Vân từ những này mặt kính trước lặng yên vô tức bay qua, chỉ thấy có chút trong mặt gương, hình ảnh bất thình lình lay động bóp méo, hiển nhiên, Tang Thiên Quân cái chủ ý này quả thực vượt qua Huyễn thiên chi nhãn cực hạn!

Về mặt tâm cảnh, Tang Thiên Quân quả thực không có Nguyên Sóc Nguyên Đạo Thánh Nhân cái loại này kỳ diệu

tâm cảnh, nhưng mà tại trí tuệ bên trên, hắn tuyệt đối không kém hơn bất luận người nào!

Tô Vân bay qua, cũng không lâu lắm, hắn lại thấy được Ngục Thiên Quân.

Ngục Thiên Quân trên không trung ngồi xếp bằng mà ngồi, trước người sau người, từng đạo xiềng xích xen kẽ đan xen, xoay quanh hắn xoay quanh bay lượn, đó là đại đạo của hắn quy tắc hình thành xiềng xích trật tự!

Đạo tắc xiềng xích!

Chỉ thấy những cái kia đạo tắc xiềng xích xen kẽ, hình thành từng cái vòng tròn lớn, toàn vẹn trung tâm là từng mảnh từng mảnh động thiên, động thiên bên trong có to to nhỏ nhỏ thế giới, bên trong có hàng tỉ sinh linh!

Cái này hàng tỉ sinh linh, chính là đạo tâm của hắn cùng nội tâm kết hợp, hình thành vô số cái bản thân!

Nội tâm là nhân thể tư duy cao độ ngưng tụ, đại biểu là siêu thoát ta. Một người nội tâm có thể là bất kỳ hình thái, cùng hắn người tính cách liên quan đến.

Ví dụ như đọc sách thánh hiền, một thân nội tâm liền có thể giống như thánh hiền bình thường, là hoàn mỹ nhất bản thân. Ví dụ như nội tâm âm u, nội tâm sẽ hình thành Ma Thần hình thái, tâm linh cao thượng, sẽ hình thành Thần Chỉ hình thái.

Cũng có thể đồng thời nắm giữ đối lập nội tâm, Thần Ma hai nguyên tố đối lập, Bán Thần bán ma.

Nhưng mà giống như Ngục Thiên Quân như vậy, nội tâm có vô số loại hình thái, vô số loại hình thái đồng thời tồn tại, ngược lại là rất hiếm thấy!

“Hắn là Ma Tiên!” Tô Vân quả thực bị khiếp sợ đến, tâm thần động hơi lung lay một chút, liền vội vàng đem bản thân sinh ra suy nghĩ chém ra!

Ngục Thiên Quân là nhân ma thành tiên!

Chỉ có nhân ma mới có thể có vô số chủng ma niệm, ma niệm hóa thành vô số sinh linh, hình thành loại này động thiên kỳ quan!

Đồng thời, đây cũng là Ngục Thiên Quân phá giải Huyễn thiên chi nhãn đường tắt, thậm chí so Tang Thiên Quân càng thêm có hiệu!

Hai đại Thiên Quân thủ đoạn của chính mình đều cực kỳ kinh diễm, để Tô Vân nhìn mà than thở, nhưng lại học tập không được.

Cái này hai đại Thiên Quân cơ hồ khiến Huyễn thiên chi nhãn vận chuyển đi đến cực hạn, hiện tại muốn nhìn, chính là Huyễn thiên chi nhãn sáng tạo vô số huyễn cảnh trước sụp đổ, vẫn là hai đại Thiên Quân trước tiên ở huyễn cảnh bên trong triệt để mất phương hướng!

Tô Vân tiếp tục đi đến phía trước, lúc này, hắn thấy được Huyền quan tiên nhân.

Cái kia tính ra hàng trăm tiên nhân không có đầu lâu, mỗi người ngồi xếp bằng, trên cổ chính là Huyền quan, mỗi người vận chuyển pháp lực, thôi thúc Huyễn thiên chi nhãn.

Huyễn thiên chi nhãn uy năng bị hắn bọn họ thôi phát đến cực hạn, dùng để đối kháng hai đại Thiên Quân!

Những tiên nhân này tất cả lực lượng đều bị dùng để thôi thúc Huyễn thiên chi nhãn, cho dù nhìn thấy Tô Vân tiến lên, cũng không thể động đậy.

“Sư đệ…”

Một bộ váy đỏ từ Tô Vân trước mắt bay qua, Tô Vân đưa tay vén lên váy đỏ, một thân váy đỏ Ngô Đồng ngồi tại Huyền quan bên trên, cười tủm tỉm nói: "Sư đệ, sao ngươi lại tới đây?"

Tô Vân nghi ngờ quan sát bốn phía, lại thấy Tả Tùng Nham bước nhanh chạy tới, vui vẻ nói: "Tô các chủ, cô nương kia nàng đáp ứng!"

Bạch Trạch từ một phương hướng khác vọt tới, sắc mặt sợ hãi nói: "Các chủ, Thần Quân Liễu Kiếm Nam sắp giáng lâm!"

Ngô Đồng mặt bất thình lình trở nên mông lung, càng ngày càng xa, âm thanh cũng biến thành cao lạnh lên: "Ngươi thật xông qua Huyễn thiên chi nhãn? Chê cười, ngươi từ đầu đến cuối đều tại Huyễn thiên chi nhãn trong ảo cảnh, mấy năm qua này phát sinh sự tình đều là ngươi trong đầu tưởng tượng, không phải thật sự!"

Tô Vân sắc mặt đại biến, nhất niệm không sinh tâm cảnh nhất thời sụp đổ tan rã!

Huyền quan, Huyễn thiên chi nhãn.

Hiên Viên Thánh Hoàng đang tại dẫn đầu Nguyên Sóc chư thánh, đối kháng Ngục Thiên Quân bộ hạ rất nhiều tiên nhân vây công, chỉ thấy một cây thanh đồng phù tiết bay tới, vậy mà xuyên qua mọi người bày ra trận thế, sắp tới Huyền quan bên cạnh, không khỏi kinh ngạc.

Đúng lúc này, Tô Vân tâm cảnh bị phá!

"Đây là người nào?"

Hiên Viên Thánh Hoàng khen: "Người này tâm cảnh đã làm được nhất niệm không sinh, đi đến Thánh Nhân tâm cảnh bên trong một loại, có thể nói hiếm thấy. Nếu như làm được thiên nhân hợp nhất, thiên tâm ta tâm chúng sinh tâm đều là

một lòng, liền có thể niệm niệm không dứt, không nhận Huyễn thiên chi nhãn ảnh hưởng tới."

Lâu Ban hướng phù tiết nhìn lại, cười nói: "Hắn chính là thế hệ này Thông Thiên các chủ, Tô Vân. Có lẽ là đến đây giúp đỡ, kết quả bị Huyễn thiên chi nhãn làm cho mê hoặc."

Sầm phu tử dù sao quan tâm Tô Vân, nội tâm khẽ động, vô số Thánh Nhân văn tự toả ra ánh sáng chói lọi, từ Tô Vân mi tâm xuyên qua, mang đi hắn đạo tâm bên trong đủ loại tạp niệm, để hắn thần trí thanh minh.

Tô Vân lập tức từ huyễn cảnh bên trong tỉnh lại, một thân mồ hôi lạnh chảy, lúc này mới phát hiện bốn phía quyết liệt tình hình chiến đấu!

Ngục Thiên Quân cùng Tang Thiên Quân thi triển thủ đoạn, lấy mạnh mẽ trí tuệ tới khắc chế Huyễn thiên chi nhãn, buộc Huyễn thiên chi nhãn xuất hiện đủ loại sơ hở. Mà Ngục Thiên Quân bộ hạ tiên nhân, đã có người từ sơ hở bên trong tỉnh lại, tiến đánh Huyễn thiên chi nhãn!

Mà ngăn cản mấy cái này tiên nhân, lại là một đám kim thân Thánh Nhân, để Tô Vân nhìn mà trợn tròn mắt!

Những này kim thân Thánh Nhân thực lực cường đại, thủ đoạn cực kỳ bất phàm, trong đó còn có hắn thân ảnh quen thuộc, ví dụ như Lâu Ban, ví dụ như Sầm phu tử, ví dụ như Thánh Hoàng Vũ!

Hắn còn chứng kiến Oánh Oánh, cái này sách quái nhỏ tại kim thân Thánh Nhân ở giữa xuất quỷ nhập thần, hô to gọi nhỏ, ra tay đánh nhau, rất là phấn khởi!

Tô Vân trong lòng ngỡ ngàng: "Oánh Oánh nàng…"

"Nàng điên rồi."

Một cái cao lớn cường tráng nam tử tóc trắng đi tới, cười nói: “Cái này sách quái nhỏ tuy là đạo tâm không yếu, nhưng còn không bằng ngươi. Chúng ta kích phát Huyễn thiên chi nhãn về sau, nàng liền rơi vào trong ảo cảnh điên mất rồi. Xuỵt, nhỏ giọng một chút, nàng còn tưởng rằng bản thân tỉnh táo, đang chỉ huy chúng ta chiến đấu.”

—— —— Oánh Oánh điên rồi, nàng giết điên rồi, chỉ có vé vé mới có thể tỉnh lại!

Chương 591 : Vô địch thiên hạ

Chương 592: Vô địch thiên hạ

Trở về trang sách

“Ngươi là… Đệ nhất Thánh Hoàng! Hiên Viên Thánh Hoàng?”

Tô Vân quan sát nam tử tóc trắng kia, trong lòng khó nén kích động!

Bất kỳ Nguyên Sóc xuất thân người nhìn thấy đệ nhất Thánh Hoàng đều khó mà đè nén trong lòng kích động cùng kính ngưỡng, năm ngàn năm trước, Tam Thánh Hoàng rời đi về sau, Nguyên Sóc vẫn là Thần Ma hoành hành, đâu đâu cũng có yêu ma quỷ quái, rối loạn kinh khủng. Khi đó nhân tộc còn rất nhỏ yếu, là đệ nhất Thánh Hoàng thừa tiền khải hậu, mở ra cảnh giới, khiến mọi người có thể nắm giữ Thần Ma mới có thể nắm giữ lực lượng!

Mở ra một cảnh giới, đã là Thánh Hoàng thành tựu, mà hắn hầu như hoàn toàn xác lập sau đó năm ngàn năm cảnh giới phân chia!

Không chỉ có như thế, hắn mở ra một cái thời đại hoàn toàn mới, vậy chính là nói cho người trần, Thần Ma cũng không đáng sợ, mọi người có thể dựa vào lực lượng của mình, phong ấn Thần Ma, lưu đày Thần Ma!

Thậm chí, mọi người có thể sáng tạo bản thân Thần Ma!

Hắn triệu hoán Ứng Long các Thần Ma giáng lâm, mở ra một tràng phong ấn lưu đày Thần Ma gian khổ quá trình!

Hắn càng là cái thứ nhất bước lên phi thăng chi lộ người, thậm chí trong truyền thuyết hắn vẫn là thứ nhất phi thăng Tiên giới người, là năm ngàn năm tới vô số linh sĩ tấm gương, cũng là vô số linh sĩ hi vọng cuối cùng!

Hắn thành tích, khó mà cân nhắc!

Tô Vân tuy là cũng mở ra một chút cảnh giới, sửa sang lại chỉnh hợp, diễn biến thành cảnh giới hiện nay hệ thống, nhưng Tô Vân mở ra và chỉnh lý cảnh giới là tại tiền nhân trên cơ sở làm ra sửa đổi.

Đồng thời những cảnh giới này thực ra tại Thiên Phủ động thiên các động thiên đã có trưởng thành cảnh giới phân chia, chỉ là Tô Vân mở sửa sang lại càng thêm tỉ mỉ càng thêm hợp lý.

Đệ nhất Thánh Hoàng thời kỳ đó, Nguyên Sóc chỉ là cô thổ, cùng mặt khác động thiên không có qua lại, cũng không có động thiên hợp nhất sự kiện phát sinh, đệ nhất Thánh Hoàng không thể nào tham khảo, nhưng khai sáng Nguyên Sóc truyền thống tu vi cảnh giới, loại này tráng cử là khai sáng tính, độ khó không thể so sánh nổi!

"Đệ tử Tô Vân, từng tại Quảng Hàn động thiên gặp qua Thánh Hoàng nội tâm lạc ấn!"

Tô Vân rất nhanh áp chế lại trong lòng kích động, khom người nói: "Đa tạ Thánh Hoàng tại Quảng Hàn động thiên lưu lại ánh trăng ngưng lộ, đệ tử thu hoạch không ít."

"Ngươi là Tô Vân Tô các chủ? Ngươi cũng đi qua Quảng Hàn động thiên?"

Hiên Viên quan sát hắn, lộ ra vẻ tán thành, nói: "Ta nghe Lâu Ban, Sầm phu tử các đạo hữu nói đến ngươi, đối ngươi

khen ngợi rất nhiều, nói ngươi lần nữa chỉnh sửa Nguyên Sóc tu vi cảnh giới, so Thiên Phủ động thiên còn tốt. Rời đi Nguyên Sóc, mọi người liền đều là đạo hữu, không cần đa lễ."

Tô Vân trong lòng rất là vui vẻ.

Có thể có được đệ nhất Thánh Hoàng Hiên Viên Thánh Hoàng khen ngợi, đối với hắn mà nói là lớn lao tán đồng cùng cổ vũ!

"Chẳng lẽ là Thánh Hoàng bố cục, ở đây chặn Huyền quan, lợi dụng Huyễn thiên chi nhãn đi mưu hại hai đại Thiên Quân?" Tô Vân dò hỏi.

Hiên Viên cười nói: "Nếu như không có Oánh Oánh mang đến hoàn chỉnh tin tức, cũng không thể thành công."

Tô Vân khen ngợi, đệ nhất Thánh Hoàng có thể làm được một bước này, thật là đảm lược, mưu lược, khí phách đều là tuyệt đỉnh tồn tại!

Nếu không phải thời đại hạn chế, thành tựu của hắn nhất định càng cao!

Không nói những cái khác, chỉ nói mở ra Chinh Thánh Nguyên Đạo hai cái này cảnh giới, cũng đã vượt qua cái gọi là Tiên Quân Thiên Quân nhiều vô kể!

Chinh Thánh cùng Nguyên Đạo, là tại Thiên Tượng cảnh giới sau đó không có con đường dưới tình huống, mặt khác sinh sinh mở ra một con đường!

Hai cái này cảnh giới, để Nguyên Sóc có khả năng cùng mặt khác động thiên ngang hàng, cũng là Nguyên Sóc Thánh Linh đi ra Nguyên Sóc đi tới mặt khác động thiên, bị mặt khác động Thiên Tôn vì Thánh Linh, Thánh Hoàng, tiên sinh nguyên nhân!

Tô Vân nhìn về phía đang cùng những tiên nhân kia giao chiến chư thánh, con mắt nhất thời thẳng, tim đập rộn lên: "Những người này, là sống tại trong truyền thuyết Thánh Nhân, bọn họ… Bọn họ lại có thể sẽ ở đây…"

Nếu như mở ra Nguyên Sóc lịch sử, nơi này Thánh Linh mỗi người đều có thể ở trong đó lưu lại tráng lệ một trang!

Mà bây giờ, lại có trên trăm vị Thánh Nhân xuất hiện ở đây!

Hiên Viên phát giác được tâm hắn cảnh bên trên chấn động, thầm nghĩ: "Quả nhiên như Lâu Ban đạo hữu nói, vị này Tô các chủ đạo tâm có chút thiếu, còn có sơ hở rất lớn, động một chút lại đạo tâm thất thủ, để cho người ta đau đầu."

Hắn chạy tới Tô Vân bên người, là vì trợ giúp Tô Vân trấn áp Huyễn thiên chi nhãn đối Tô Vân tập kích, bởi vậy đối Tô Vân đạo tâm chấn động rất là mẫn cảm, lập tức phát giác được Tô Vân không đủ.

"Thánh Hoàng, bọn họ là bị ngươi mang lạc đường Thánh Linh ư?" Tô Vân hưng phấn nói, "Thật tốt, thật tốt! Ta còn tưởng rằng bọn họ tan họp rơi vào vũ trụ các nơi, tìm không thấy phương hướng nữa nha!"

Hiên Viên Thánh Hoàng vẻ mặt tối sầm lại, thầm nghĩ: "Hắn cùng Oánh Oánh đồng dạng, không giữ mồm giữ miệng."

Tô Vân quan sát những cái kia Thánh Nhân, chỉ thấy bọn họ đã tu thành kim thân, trở thành Thần Chỉ.

Chẳng qua kim thân thành thần có rất lớn tai hại, vậy chính là kim thân phát triển tính có hạn.

Theo Tô Vân hiểu rõ, đệ nhất Thánh Hoàng là áp dụng Quảng Hàn động thiên ánh trăng ngưng lộ tới tái tạo thân thể,

cũng không có đi kim thân con đường, hắn có thể thoát khỏi nội tâm bên trên không đủ.

Thánh Hoàng Vũ đến Thiên Phủ động thiên về sau, thu Tức Nhưỡng mà luyện thành kim thân, Tức Nhưỡng tuy là không phải thân thể, nhưng Tức Nhưỡng phát triển tính cực mạnh, có thể không ngừng sinh trưởng. Bởi vậy Thánh Hoàng Vũ kim thân cực kỳ cường đại, là Thiên Phủ động thiên mạnh nhất tồn tại một trong, mà đây cũng không phải là Tức Nhưỡng kim thân hạn mức cao nhất!

Thánh Hoàng Vũ Tức Nhưỡng kim thân còn có thể tiếp tục phát triển!

Cùng những tiên nhân kia quyết đấu chư thánh, bọn họ kim thân cũng cực kỳ cường đại, chắc cũng là dùng dị bảo tu luyện mà thành, tuy là có kim thân thành thần hạn chế, nhưng kỳ thật lực đã rất là khả quan!

Đặc biệt là hơn một trăm tôn Thánh Nhân, đều có một con đường riêng, Nguyên Đạo cảnh giới thi triển ra, rực rỡ hào quang, làm người ta sáng tạo cái mới, cho dù là đối mặt tiên đình Ngục Thiên Quân bộ hạ tiên nhân, cũng không hề rơi xuống hạ phong một chút nào!

Bọn họ rời đi Nguyên Sóc, du lịch từng cái động thiên trên đường, còn hấp thu mặt khác động thiên cảnh giới, mượn luyện kim thân trên đường bổ sung cảnh giới bên trên không đủ.

Bất quá, Tô Vân vẫn là nhìn ra chư thánh tuyệt học có rất lớn không đủ, cùng Nguyên Sóc cựu thánh tuyệt học so sánh, mặc dù có nhảy vọt phát triển, nhưng cũng đem cựu thánh tuyệt học một chút tai hại di truyền lại.

“Ngư Thanh La chủ trì cựu học thay đổi, nếu như cùng chư thánh lẫn nhau ấn đối xác minh, nhất định làm ít công to!”

Tô Vân trong lòng thình thịch đập loạn: "Nguyên Sóc cuối cùng có thể triệt để bỏ qua Tây Thổ, bỏ qua mặt khác động thiên một đoạn dài!"

Hắn lập tức ý thức được chư thánh chỗ trân quý, chư thánh, sẽ là Nguyên Sóc quật khởi mạnh nhất giúp đỡ, tuyệt đối không thể có bất kỳ tổn thất!

Bất thình lình, lại có hai tôn Kim Tiên thoát khỏi Huyễn thiên chi nhãn khống chế, gia nhập chiến cuộc, Nguyên Sóc chư thánh nhất thời áp lực tăng gấp bội!

Hai vị này Kim Tiên chiến lực cực mạnh, hơn nữa bởi vì tên ghi tiên tịch, nắm giữ tiên vị, tiên nhân rất khó bị giết chết, bởi vậy chiến đấu không biết đau đớn cùng mỏi mệt!

Tô Vân vẻ mặt khẽ nhúc nhích, hướng Ngục Thiên Quân nhìn lại, Ngục Thiên Quân bộ hạ tiên nhân số lượng rất nhiều, có hơn ngàn người, hai vị Thiên Quân lại đều có phá giải Huyễn thiên chi nhãn phương pháp, kéo dài thêm, sẽ có càng ngày càng nhiều tiên nhân thoát khỏi Huyễn thiên chi nhãn khống chế!

Nguyên Sóc chư thánh thất thủ, bị thua, chỉ là chuyện sớm hay muộn!

Hiên Viên Thánh Hoàng vừa sải bước ra, trầm giọng nói: "Tô các chủ, ta đi trước giúp đỡ, ngươi đi theo ta, ta tới giúp ngươi áp chế lại Huyễn thiên chi nhãn tập kích!"

Tô Vân vội vàng đuổi theo hắn, miễn cho bị Huyễn thiên chi nhãn chỗ xâm. Hắn chần chừ một chút, lấy ra một khối nhỏ khăn thơm che tại trên mặt, đây là hắn cho Trì Tiểu Dao kiến tạo Thiên Thị Viên học cung, Trì Tiểu Dao đưa cho hắn nhỏ khăn thơm, chỉ có thể miễn cưỡng che kín mũi miệng.

Hiên Viên Thánh Hoàng thấy thế, khẽ nhíu mày.

Tô Vân vội vàng giải thích nói: "Đây là Nguyên Sóc phong tục. Ta là Thiên Phủ Thánh Hoàng, bị người nhìn thấy bộ mặt thật không tốt."

Hiên Viên lắc đầu: "Nguyên Sóc khi nào có loại này phong tục? Từ Nguyên Sóc đi ra Thánh Nhân, không có một cái nào che che chắn chặn!"

Tô Vân nhỏ giọng nói: "Hiện tại Nguyên Sóc Thánh Nhân đều ưa thích che mặt…"

Chỉ thấy Hiên Viên thân hình có Long Phượng chi thái, giơ tay nhấc chân, vĩ lực vô tận, thật đơn giản thần thông, liền bộc phát ra kinh người chiến lực, làm người ta nhìn mà than thở!

Tô Vân quan sát Hiên Viên Thánh Hoàng nhất cử nhất động, quan sát hắn điều động chân nguyên, điều động linh lực, chỉ cảm thấy người này tựa như là đại đạo hóa thân, mỗi một loại thần thông thi triển đi ra, liền giống như là vì hắn chế tạo riêng đồng dạng, tìm không ra nửa điểm khuyết điểm!

Hiên Viên Thánh Hoàng gia nhập chiến cuộc, để chư thánh áp lực nhất thời chợt nhẹ.

Hiên Viên Thánh Hoàng ngạnh hám Kim Tiên, lấy thần thông đối thần thông, không hề rơi xuống hạ phong một chút nào!

Điểm này, liền Tô Vân cũng không cách nào làm được!

Tô Vân pháp lực tiêu chuẩn, chỉ là đạt đến Kim Tiên trình độ, nhưng thuộc về tầng thấp nhất Kim Tiên trình độ, hắn chỉ có tại vận dụng Tiên Thiên Nhất Khí cùng số ít mạnh mẽ thần thông dưới tình huống, mới có thể cùng Kim Tiên chống lại.

Nhưng Hiên Viên Thánh Hoàng pháp lực, đã có thể cùng Kim Tiên tranh đấu, một thân pháp lực mạnh mẽ, còn tại Thủy Oanh Hồi phía trên!

Nhưng vào lúc này, lại có hai tôn Kim Tiên thoát khỏi Huyễn thiên chi nhãn khống chế, hướng Huyền quan đánh tới!

Hiên Viên Thánh Hoàng cau mày nghênh tiếp, trầm giọng nói: "Tô các chủ này tới trên đường, có hay không thấy được Đế Thúc? Hắn sẽ đến đây giúp đỡ ư?"

Kế hoạch của hắn là ở đây ngăn chặn hai đại Thiên Quân, miễn cho đối Văn Xương động thiên tạo thành tai hoạ ngập đầu, nửa đoạn sau kế hoạch chính là mượn Đế Thúc lực lượng tới diệt trừ hai đại Thiên Quân.

Bất quá, Đế Thúc chậm chạp chưa tới, để hắn có chút bất an.

Tô Vân nhắm mắt theo đuôi đi theo hắn, lắc đầu nói: "Đế Thúc trấn áp Vạn Hóa Phần Tiên lô, chiếc kia Phần Tiên lô chính là Tiên đạo chí bảo, Đế Thúc muốn luyện hóa nó, chỉ sợ tốn thời gian lề mề! Hơn nữa, hắn chưa hẳn có thể thắng được Phần Tiên lô."

Hiên Viên Thánh Hoàng trong lòng cảm giác nặng nề, âm thanh có chút khàn giọng: "Đế Thúc là Thái Cổ thời kỳ Thiên Đế, cũng không cách nào đối kháng Phần Tiên lô ư?"

Tô Vân lắc đầu nói: "Đế Thúc cùng Phần Tiên lô chi chiến, hươu chết vào tay ai, cũng còn chưa biết."

Người khác không biết Phần Tiên lô mạnh mẽ, nhưng Tô Vân rõ rõ ràng ràng.

Lúc trước Chúc Long Tử Phủ tại đánh bại Tứ Cực đỉnh sau đó, đắc ý, uy hiếp Tô Vân để hắn gọi đến Phần Tiên lô, ý định mượn Phần Tiên lô tới rèn luyện bản thân.

Kết quả, Phần Tiên lô võ lực đệ nhất, cùng đế kiếm liên thủ, hai tòa Tử Phủ đều suýt nữa bị kéo vào Phần Tiên lô bên trong biến thành nhiên liệu!

Nếu không phải trước mắt nguy cấp, Tô Vân đệ nhị tiên ấn đánh trúng Phần Tiên lô chỗ sơ hở, hai tòa Tử Phủ chỉ sợ hiện tại đã bị Phần Tiên lô đốt thành xỉ than!

Bởi vậy, Đế Thúc mặc dù bây giờ chiếm thượng phong, nhưng là có hay không có thể áp chế lại Phần Tiên lô, còn là không thể biết được. Đế Thúc, căn bản không có khả năng đến đây trợ giúp Hiên Viên chiến thắng hai đại Thiên Quân!

Cái kia thoát khỏi huyễn cảnh hai tôn Kim Tiên cũng nhìn ra Hiên Viên Thánh Hoàng thực lực mạnh hơn, muốn phá Huyền quan, trước phá Hiên Viên, ngay sau đó cùng nhau đánh tới.

Hiên Viên Thánh Hoàng một cây chẳng chống vững nhà, bất thình lình nói: "Tô các chủ, ta che chở ngươi cùng chư thánh rút lui, ngươi cướp đi Huyễn thiên chi nhãn, lập tức đi tới Văn Xương, lấy đi chúng ta những năm này thành quả…"

Hắn lời còn chưa dứt, bất thình lình bên người truyền đến từng cơn tối tăm khó hiểu tụng niệm thanh âm, phảng phất Thái Cổ thời đại Cổ Thần đứng tại Hỗn Độn bên trong tụng niệm thầm thì!

"Xùy —— "

Tô Vân dựng thẳng lên ngón út, đón đối diện tiên nhân một chỉ điểm ra, bảy viên kỳ lạ phù văn xoay quanh căn này đầu ngón tay gào thét bay lượn!

"Ầm!"

Cái kia Kim Tiên thần thông bị một chỉ xuyên thủng, một chỉ này lực tiến quân thần tốc, định tại gáy của hắn phía trên, đem cái kia Kim Tiên đánh cho bằng phẳng lui đi, đem mặt đất cày mở một đạo thật sâu cống rãnh!

Tô Vân một chỉ sau đó, giơ ngón tay giữa lên, đệ nhị chỉ điểm ra, một chỉ này uy lực lại là xuyên qua hư không, cái kia

Kim Tiên còn tại lui về phía sau trên đường, thấy hắn thi triển đệ nhị chỉ, vội vàng thôi thúc thần thông Phong chặn!

Nhưng mà một chỉ này uy năng nhưng đi thẳng tới hắn Linh giới, đem Linh giới xuyên thủng!

"Ầm!"

Cái kia Kim Tiên Linh giới nổ tung, nội tâm bị sinh sinh đánh ra Linh giới, hướng về phía sau bay đi!

Tô Vân đệ tam chỉ điểm ra, lần này là ngón trỏ, một chỉ này điểm ra, cái kia Kim Tiên đầu lâu bành một tiếng nổ tung.

Cái này ba chỉ, khiếp sợ toàn trường, dẫn tới chư thánh cùng mặt khác tiên nhân nhao nhao nhìn tới, chiến đấu đột nhiên bình ổn lại!

Tô Vân ba chỉ sau đó, mặt mang tươi cười, Hiên Viên Thánh Hoàng nhưng phát giác được tu vi của hắn hao tổn hơn phân nửa, không khỏi cau mày.

Đối diện, lại có hai đại Kim Tiên thoát khốn, cất bước đi tới, trong đó một tôn Kim Tiên nói: "Các hạ thực lực không tồi, không biết là thần thánh phương nào?"

Một vị khác Kim Tiên nhìn chằm chằm Tô Vân, cười lạnh nói: "Các hạ vì sao che kín gương mặt?"

Hiên Viên Thánh Hoàng nói: "Ta tới ứng đối bọn họ…"

"Không cần."

Tô Vân mỉm cười nói: "Ta năm phủ đến, Tiên Quân Thiên Quân không ra, ta vô địch thiên hạ."

Hắn vừa dứt lời, bất thình lình năm tòa Tử Phủ xuyên thấu mê vụ gào thét mà tới, lần lượt rơi vào hắn sau đầu trong vầng sáng, tại trong vầng sáng chập trùng lên xuống.

Tô Vân cuối cùng thở phào một hơi, hắn xuống Tiên Hậu nương nương hoa liễn lúc, để năm phủ rơi xuống đất, vây quanh Tiên Vân cư, không ngờ sau một khắc hắn liền bị vây ở Tiên Hậu trong hộp ngọc.

Sau đó trải qua Hỗn Độn hải hành trình, năm phủ một mực lưu tại Tiên Vân cư, cho đến lần này Tô Vân truy lùng Đế Thúc cùng hai đại Thiên Quân, phát giác được hung hiểm, năm phủ lúc này mới bay lên không hướng hắn đuổi theo.

Không qua đường đường xa xôi, cái này năm tòa Tử Phủ cần tiêu phí một đoạn thời gian mới có thể đi tới Tô Vân bên người.

Hiện nay, năm phủ cuối cùng đi tới!

—— —— gấp đôi nguyệt phiếu chỉ còn lại có cuối cùng hơn hai mươi giờ, lần nữa cầu nguyệt phiếu, cầu ủng hộ! ! !

Chương 592 : Năm phủ hiển thần thông

Chương 593: Năm phủ hiển thần thông

Hiên Viên Thánh Hoàng đám người quan sát cái kia năm tòa Tử Phủ, chỉ thấy năm tòa Tử Phủ trôi lơ lửng ở Tô Vân sau đầu một cái hoàn mỹ vòng tròn bên trong, vòng tròn kia tuy là không lớn, nhưng bởi vì quá mức hoàn mỹ, thế cho nên để cho người ta cảm thấy vòng tròn nội bộ cất giấu vô lượng không gian!

Dạng này vòng tròn, Oánh Oánh sau đầu cũng có một cái, chỉ là phải nhỏ hơn nhiều.

Oánh Oánh sau đầu vòng tròn bên trong cất giấu một viên minh châu, tùy thời có thể lấy bắn ra một cái năng lượng của mặt trời, cực kỳ đáng sợ!

Mà Tô Vân cái này vòng tròn càng lớn, mặc dù là vô cùng đơn giản một cái vòng tròn, nhưng cho người ta một loại cảm giác thâm bất khả trắc!

Như thế chói mắt vòng tròn, cũng không chút nào có thể che giấu năm tòa Tử Phủ hào quang, cái kia năm tòa Tử Phủ trôi lơ lửng ở vòng tròn bên trong, trong phủ có màu tím khí cùng quang, lộ ra cực kỳ thần bí.

Thậm chí, bọn họ cảm giác được một loại kỳ lạ đạo từ năm phủ bên trong tràn ra, cái loại này đạo kéo dài như tích trữ, vô thủy vô chung, không hết không dứt.

Hiên Viên Thánh Hoàng còn cảm giác được, cái này năm tòa Tử Phủ bao phủ chỗ, thậm chí liền Huyễn thiên chi nhãn

tập kích cũng bị đỡ ra tới!

Hắn lúc trước còn cần lấy bản thân vô cùng cường đại đạo tâm trợ giúp Tô Vân chống cự Huyễn thiên chi nhãn, hiện tại, đạo tâm của hắn đối Tô Vân ảnh hưởng, thậm chí cũng bị Tử Phủ loại ra ngoài!

"Cái này năm tòa Tử Phủ, đến cùng là lai lịch gì?" Trong lòng bọn họ thầm nghĩ.

Tô Vân khẽ ngoắc một cái, cười nói: "Thánh Hoàng, Sầm bá, các ngươi trước nghỉ ngơi. Oánh Oánh, tới! Theo ta đánh một trận!"

Oánh Oánh rơi vào điên bên trong, cho là mình thân ở thực tế, đang tại dẫn đầu chư thánh cùng Thiên Quân quyết đấu. Nàng giết đến hưng khởi lúc, Tô Vân lấy Hỗn Độn thần thông ba chỉ tru sát một tôn Kim Tiên thân thể, chúng tiên sợ hãi dừng tay, chư thánh lúc này mới có thừa lực giúp Oánh Oánh trấn áp Huyễn thiên chi nhãn ảnh hưởng, Oánh Oánh lúc này mới tỉnh táo, xấu hổ không thôi.

Nàng nghe được Tô Vân kêu gọi, vội vàng bay tới, nói: "Sĩ tử khi nào tới?"

Tô Vân cất bước hướng cái kia một đám tiên nhân đi tới, cười nói: "Ta e sợ cho ngươi gặp phải nguy hiểm, vội vàng chạy tới, nhưng cũng là mới vừa tới đến. Oánh Oánh, ngươi ta điều động Tử Phủ, đem những tiên nhân này tru sát!"

Oánh Oánh yên lòng: "Còn tốt không có tại sĩ tử phía trước xấu mặt."

Hiên Viên Thánh Hoàng nhìn Tô Vân chỉ đem lấy Oánh Oánh liền hướng đối diện Ngục Thiên Quân bộ hạ Kim Tiên đi tới, đang muốn ngăn cản, Thánh Hoàng Vũ vội vàng nói: "Đạo huynh, không phòng để hắn thử nhìn một chút."

Hiên Viên Thánh Hoàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Huyền quan tiên nhân đang tại dùng hết khả năng thôi thúc Huyễn thiên chi nhãn, duy trì huyễn cảnh không phá, nhưng Huyễn thiên chi nhãn đến cực hạn. Mà chư thánh tuy có kim thân, cũng mỗi người bị thương, chỉ sợ khó mà kiên trì bao lâu.

Tiếp tục như vậy nữa, thua không nghi ngờ!

"Hiện tại, chỉ có gửi hi vọng ở Tô các chủ trên người!" Trong lòng của hắn yên lặng nói.

Ngục Thiên Quân đạo tắc xiềng xích bên dưới, một đám tiên nhân đang kiểm tra cái kia bị Tô Vân một chỉ đánh nổ đầu Kim Tiên thân thể, sắc mặt càng ngày càng nghiêm nghị, trong đó bao quát cái kia không đầu Kim Tiên nội tâm, cũng đang kiểm tra thi thể của mình.

Kim Tiên sức sống cực mạnh, thậm chí còn tại Thần Ma phía trên. Thần Ma luyện thành thần vị sau đó, đem bản thân lạc ấn thiên địa, liền sẽ nắm giữ thiên địa nguyên khí với tư cách hậu thuẫn, liên tục không ngừng nguyên khí vọt tới, rất khó bị giết chết. Nhưng tiên nhân càng khó bị giết chết!

Thần Ma chỗ lạc ấn chỉ là thiên địa nguyên khí, để giữa thiên địa có nguyên khí của mình. Mà tiên nhân lạc ấn thì là đạo của mình!

Đạo tại, vô bệnh chết già!

Chỉ cần một con đường riêng còn tại, liền không có khả năng bị giết chết!

Bởi vì bình thường thần thông, căn bản là không có cách tổn thương đến tiên nhân lạc ấn tại Tiên giới giữa thiên địa đại đạo!

Làm bị thương đại đạo, chính là làm bị thương Tiên giới, người nào có cái này bản lĩnh?

Bất quá, cái kia bị Tô Vân một chỉ đánh nổ đầu Kim Tiên, thân thể nhưng tử vong!

Hắn nội tâm vẫn còn, đại đạo vẫn còn, người lại bị đánh chết!

Cái kia Kim Tiên nhìn thi thể của mình, lộ ra vẻ không thể tin được, nói: "Ta có thể cảm giác được rõ ràng ta tại Tiên giới đại đạo, ta đại đạo không có tổn thương. Nói cách khác, ta đã biến thành quỷ, ta hiện tại là một loại Quỷ Tiên trạng thái! Nhưng mà cái này sao có thể? Ta tại Tiên giới đại đạo không có bảo vệ ta, để cho ta bị người giết…"

Chung quanh hắn một đám tiên nhân nghi ngờ không thôi, thậm chí có một loại cảm giác không rét mà run.

Đánh giết tiên nhân có bao nhiêu khó khăn, bọn họ so với ai khác đều rõ ràng, trên đời này có thể sát tiên người thần thông cực kỳ ít ỏi, có khả năng trực tiếp xóa đi đối phương đại đạo thần thông thường thường nắm giữ tại Tiên Quân trong tay. Ví dụ như Vũ tiên kiếm, liền có thể đem tiên nhân kể cả tiên vị lạc ấn đại đạo cùng một chỗ chém!

Trừ cái đó ra, Tiên giới còn có Ngục Thiên Quân, nắm giữ dị bảo, có thể từ thiên địa bên trong luyện ra tiên nhân lạc ấn đại đạo, huỷ bỏ hắn tiên vị, đem hắn giáng thành linh sĩ.

Mặt khác, như chí bảo, cũng có thể tuỳ tiện xoá bỏ tiên nhân.

Còn có một chút Tiên Đế khai sáng thần thông, cũng nắm giữ luyện chết tiên nhân hiệu quả.

Những này thần thông, dị bảo, tru sát tiên nhân đều chi bằng hoàn thành một cái tiền đề: Muốn tru tiên nhân, trước tru hắn đạo!

Chỉ có tru hắn đạo, mới có thể tru tiên!

Nhưng giống như Tô Vân như vậy, trực tiếp giết chết tiên nhân thân thể, đem người xử lý, nhưng chưa hề thương tới một thân đại đạo, lại là chưa từng nghe thấy!

Chính là bởi vì như thế, mới để cho người kiêng kị.

Bởi vì nếu như vậy, tiên nhân cùng phàm nhân liền không có bất kỳ cái gì khác biệt về bản chất, thậm chí còn không bằng Thần Ma!

Ngục Thiên Quân bộ hạ một đám Kim Tiên rùng mình, một tiên nhân nói: "Thân thể bị hắn đánh giết, của chúng ta đạo vẫn còn, người nhưng đã chết! Loại thần thông này, để tiên nhân không phải tiên nhân, không nên tồn tại ở thế gian!"

Đứng đầu một vị Kim Tiên nói: "Đạo tuổi thọ, tám trăm vạn năm. Tám trăm vạn năm đại đạo mục nát, nhưng chúng ta tiên nhân có thể bảo vệ tám trăm vạn năm vô bệnh chết già, cao cao tại thượng. Người này nhưng đánh vỡ điểm này, không thể không trừ! Một trận chiến này, chúng ta đem toàn lực ra tay, nhất thiết phải đem người này đánh chết, miễn cho những người khác bị hắn làm hại!"

Một đám tiên nhân phấn khởi tinh thần, nhao nhao đồng ý.

Đứng đầu cái kia Kim Tiên nhìn thấy Tô Vân đi tới, trầm giọng nói: "Bất kể như thế nào, không thể để cho loại thần thông này tồn tại ở thế gian, bằng không tiên tướng không tiên, phàm đem bất phàm!"

Một đám tiên nhân nghiêm nghị, mỗi người thẳng người lên, từng cái Tiên đạo thần binh bay lên, tỏa ra khiếp người tâm hồn rung động!

Trên người bọn họ, thậm chí còn tỏa ra một loại đại đạo mới đặc thù uy nghiêm!

Đạo uy!

Bọn họ muốn duy trì tiên nhân tôn nghiêm, đem cái này khinh nhờn Tiên đạo người xóa đi!

Từng cơn đạo uy như là gợn sóng đồng dạng hướng về phía trước bao phủ mà đi, gặp phải bất kỳ vật gì, liền sẽ hóa thành sóng lớn ngập trời, đem đập đến vỡ nát!

Nhưng mà trận này trận đạo uy đi tới Tô Vân phía trước, nhưng thẳng hóa thành vô hình, bị một cỗ lực lượng kỳ lạ phân giải!

"Động thủ!"

Cái kia Kim Tiên chợt quát một tiếng, xuất thủ trước, Tô Vân nhất thời nhìn thấy vô cùng lộng lẫy một màn, hoàn chỉnh Tiên đạo thậm chí có thể diễn hóa ra một cái thế giới, trong thế giới này hoa cỏ cây cối nhật nguyệt sơn hà, thậm chí người, vật, đều là tùy một con đường riêng tạo thành!

Mà nhào về phía Tô Vân, chính là mười bốn tôn tiên nhân đại đạo, tạo thành mười bốn bao la hùng vĩ động thiên thế giới, hướng hắn nghiền ép mà tới.

Theo sát cái này mười bốn động thiên thế giới, chính là bọn họ Tiên đạo thần binh, toả ra uy năng thậm chí còn tại bọn họ thần thông phía trên!

Những này Tiên đạo thần binh ẩn giấu ở phía sau, là bọn họ đòn sát thủ!

Tiên đạo thần binh tại tế lên thời điểm, liền đem thần binh tài liệu đặc chất bày ra, đó là Thần Ma tứ chi bị luyện thành bảo vật!

Bất luận một cái nào thần binh, đều vận dụng đến nhiều đến hơn mười loại Thần Ma khác biệt tứ chi!

Nói thí dụ như gân rồng, vảy rồng, lông phượng, mắt phượng, Kỳ Lân trảo, Thao Thiết da, Thiên Bằng xương, Cùng

Kỳ chi răng các loại, đều là luyện chế Tiên đạo thần binh tài liệu tốt.

Bọn họ còn sẽ dùng Ma Thần mắt với tư cách bảo thạch, khảm nạm tại Tiên đạo thần binh phía trên, gia tăng thần binh uy năng!

Những này Tiên đạo thần binh tế lên, Thần Ma tứ chi cũng tự hiển hiện ra, uy lực ngập trời!

Tại Tiên đạo thần binh phía sau, thì là mười bốn tiên nhân chân thân, mỗi người bọn họ đại đạo hình thành hoàn chỉnh đạo trường, tầng tầng đạo trường hóa thành băng dải tung bay, hóa thành vòng tròn vây quanh, lúc này toàn bộ phô trương ra, cùng biết không hợp!

Bọn họ chân thân mạnh mẽ, trên người đủ loại bảo vật bị thôi thúc, tựa như từng tôn Thần Ma bảo vệ nhục thể của bọn hắn!

Mười bốn tiên nhân sau lưng, thì là bọn họ vĩ đại Tiên đạo nội tâm, mạnh mẽ nội tâm tựa như Thái Cổ thời đại cựu thần, có mọc ra nhiều cánh tay, có mọc ra Ma Thần gương mặt, có lỗ mũi phun lửa, có thân thể triền long!

Đủ loại thần thông, đủ loại thần binh, cùng với tiên nhân chân thân, tiên nhân nội tâm, gào thét vọt tới, so thiên quân vạn mã càng thêm rung động!

Thậm chí, liền vị kia thân thể chết tại Tô Vân tay Kim Tiên nội tâm, cũng tự gào thét vọt tới!

Tiên đình các tiên nhân, thề sống chết bảo vệ tiên nhân tôn nghiêm, loại khí thế này khí phách, vậy mà cho một loại vô cùng oanh liệt cảm giác!

Tô Vân nhìn đập vào mặt một màn này, con mắt càng ngày càng sáng, thét dài nói: “Oánh Oánh, cẩn thận —— “

Oánh Oánh bay người lên, trôi lơ lửng ở Tô Vân trên đầu vai, uy phong lẫm liệt, hét lớn một tiếng, hai tay hướng về phía trước đánh ra!

Tử Phủ ấn!

Hai tòa Tử Phủ kèm theo nàng hai tay xông về trước ra, tử khí đại thịnh, tử quang phóng lên trời, dao động tinh đấu!

"Ầm!"

Mười bốn tiên nhân thần thông trước tiên gặp gỡ hai tòa Tử Phủ, va chạm phía dưới, thần thông toàn bộ sụp đổ!

Tô Vân hai tay đẩy về phía trước ra , đồng dạng cũng là Tử Phủ ấn, lại là hai tòa Tử Phủ xông về trước ra, từng cái Tiên đạo thần binh tại Tử Phủ va chạm bên dưới hóa thành bột mịn!

Hai người nghênh tiếp những cái kia đánh tới tiên nhân, một chưởng lại một chưởng đánh ra, vận dụng bất ngờ đều là Tử Phủ ấn, nghênh tiếp cái kia mười bốn tiên nhân.

"Bành!" "Bành!" "Bành!"

Một tôn lại một tôn tiên nhân nổ tung, đối mặt Tử Phủ không đỡ nổi một đòn, năm tòa Tử Phủ kèm theo dấu tay của bọn họ tới lui như điện, trong khoảnh khắc đem mười bốn tiên nhân đánh chết, ngay sau đó một đường nghiền ép mà đi, nghênh tiếp cái kia mười bốn tiên nhân nội tâm!

Hình ảnh này hung tàn vô cùng, cái gì tiên nhân vinh quang, cái gì tiên nhân đại đạo, cái gì không lão bệnh tử, tất cả bị nghiền nát, không còn sót lại chút gì!

Tô Vân giết tới đi trước, cuối cùng tôn này thân thể chết tại Tô Vân tay Kim Tiên nội tâm kêu to vọt tới, còn chưa cận thân, liền thấy mặt khác mười bốn tiên nhân toàn bộ chết hết, liền nội tâm cũng không thể chạy trốn, vội vàng quát to một

tiếng, xoay người chạy như bay, hưu một tiếng chui vào Ngục Thiên Quân đạo tắc xiềng xích bao phủ động thiên bên trong!

Tô Vân cùng Oánh Oánh giết tới trước mặt, ngước đầu nhìn lên, chỉ thấy Ngục Thiên Quân ngồi xếp bằng ngồi trên không trung, thân thể quảng đại vô cùng, từng sợi từng đạo đạo tắc hóa thành xiềng xích, đạo tắc bên trong Tiên đạo phù văn vậy mà hình thành Thần Ma hình thái, trở thành xiềng xích cơ sở nhất cấu tạo, tại xiềng xích bên trong du tẩu.

Hai người ngước nhìn, nhìn thấy đạo tắc xiềng xích bên trong động thiên, chỉ cảm thấy Ngục Thiên Quân vĩ đại vô cùng, mà bản thân nhỏ bé vô cùng!

Đây chính là Thiên Quân!

"Thiên Quân xa không phải chúng ta có khả năng chống lại, cho dù là sử dụng năm phủ cũng không được." Tô Vân trong lòng cảm xúc.

Ngục Thiên Quân còn tại đối kháng Huyễn thiên chi nhãn, đột nhiên, bao quanh Ngục Thiên Quân Kim Tiên bên trong, lại có một tôn Kim Tiên từ huyễn cảnh bên trong tỉnh táo lại, bay ra Ngục Thiên Quân đạo tắc phạm vi bao phủ.

Hắn vừa mới bay ra, bất thình lình một tòa Tử Phủ bay tới, "Bành" một tiếng đem hắn đánh cho vỡ nát!

Cái kia Kim Tiên thực lực cường đại, thân thể nghiền nát, nội tâm còn tại, lập tức bay người lên, quát: "Thần thánh phương nào, dám to gan phá hư ta thịt…"

"Bành!"

Tòa thứ hai Tử Phủ bay tới, đem hắn nội tâm ép diệt.

Oánh Oánh thu tay lại, hai tòa Tử Phủ bay trở về Tô Vân sau đầu quang hoàn bên trong, có chút rục rà rục rịch, nói: "Sĩ tử, năm phủ uy lực là bực nào mạnh mẽ, Thiên Quân thật có

thể chống đỡ được ư? Chúng ta không bằng thử một lần, nói không chừng liền có thể giải quyết Ngục Thiên Quân cùng Tang Thiên Quân, hóa giải lần này nguy cục!"

Tô Vân chần chừ một chút, lắc đầu nói: "Đế Thúc gặp qua năm phủ sau đó, từng nói qua năm phủ để cho ta thoạt nhìn như cái cường giả, sẽ dẫn tới cường giả chặn đánh, tiếp đó ta liền sẽ bị đụng một cái liền chết. Điều này nói rõ, chỉ dựa vào bảo vật, là không cách nào cùng Tiên Quân, Thiên Quân chống lại."

Oánh Oánh nhìn về phía Ngục Thiên Quân, rục rà rục rịch, chẳng qua Đế Thúc quả thực nói qua lời này, nàng đành phải kiềm chế xuống đến,

Bất thình lình, Huyễn thiên chi nhãn kịch liệt chớp động, lại có hai tôn Kim Tiên thoát khốn, thoát khỏi Huyễn thiên chi nhãn khống chế!

Oánh Oánh quát, bốn gọi Tử Phủ ấn đánh ra, đem hai tôn Kim Tiên kể cả một thân nội tâm cùng một chỗ đánh giết.

Đúng lúc này, Huyễn thiên chi nhãn lại kịch liệt chớp một cái, thế nhưng là không có Kim Tiên tỉnh lại.

Tô Vân sắc mặt biến hóa, vội vàng lui về phía sau, quát: "Lần này tỉnh lại là Ngục Thiên Quân!"

Oánh Oánh phấn khởi không hiểu, Tử Phủ ấn liên tục đánh ra: "Như vậy lần này trách không được ta! Ta đi thử một chút Thiên Quân thực lực!"

Hiên Viên Thánh Hoàng sắc mặt đại biến, vội vàng quát: "Cùng một chỗ thôi thúc Huyễn thiên chi nhãn, không thể để cho Ngục Thiên Quân tỉnh lại!"

Ngục Thiên Quân tận lực tránh thoát Huyễn thiên chi nhãn khống chế, hắn phát giác được bản thân bộ hạ tiên nhân chết đi, lần này cưỡng ép đánh thức bản thân, dù là chỉ có một cái

chớp mắt, hắn cũng phải bắt cho được cơ hội này, đánh chết đối thủ!

Lúc này, hắn mở ra một con mắt!

—— sáng hôm nay đi bệnh viện kiểm tra, nàng dâu sinh kỳ tới gần, đổi mới hơi trễ.

Chỗ bình luận truyện đưa đỉnh thiếp có tầm một tháng vé chạy nước rút hoạt động, trước về lại lại bỏ phiếu cho dù tham gia a, còn thừa lại hơn một trăm cái danh ngạch. Tháng chín nguyệt phiếu hoạt động, Lâm Uyên Hành xung quanh, cuối tuần này trước liền sẽ chuyển phát nhanh đi ra ngoài. Ngày mai chính là thống kê thời hạn cuối cùng, các huynh đệ nhớ tới tìm hoạt động quản lý đăng ký chuyển phát nhanh tin tức.

Chương 593 : Đụng cũng không chết (cầu phiếu)

Chương 594: Đụng cũng không chết (cầu phiếu)

Ngục Thiên Quân áp dụng chính là phân bố thức phương pháp tới phá giải Huyễn thiên chi nhãn, lấy đại đạo pháp tắc tới diễn hóa động thiên thế giới, lấy đạo tâm cùng nội tâm tới diễn hóa động thiên bên trong chúng sinh, dùng cái này tới tiêu hao Huyễn thiên chi nhãn toán lực!

Hắn là nhân ma thành tiên, tu luyện tới Thiên Quân cấp độ, đạo tâm của hắn chính là chúng sinh ma tâm ma niệm, phân hoá thành hàng tỉ chúng sinh có thể nói là hắn độc đáo bản lĩnh, những người khác hâm mộ không được.

Lợi dụng chúng sinh đến phân hóa Huyễn thiên chi nhãn toán lực, hắn liền có thể tìm kiếm ra Huyễn thiên chi nhãn yếu kém điểm.

Cứ việc Huyễn thiên chi nhãn nhằm vào hắn cùng Tang Thiên Quân hai đại Thiên Quân, đem phần lớn toán lực đều đặt ở trên người bọn họ, nhưng như thế cường độ cao tính toán, vẫn là sẽ xuất hiện sơ hở!

Ngục Thiên Quân bắt lấy trong nháy mắt sơ hở, thức tỉnh một phần linh trí, mắt trái chậm rãi mở ra, nhất thời nghìn vạn đạo thì rầm rầm chấn động, từng cái động thiên theo hắn tỉnh lại mà nhảy múa, vô cùng kinh khủng Thiên Quân chi uy bộc phát!

Cũng trong lúc đó, Hiên Viên Thánh Hoàng dẫn đầu mặt khác Thánh Nhân toàn lực thôi thúc Huyễn thiên chi nhãn!

Huyễn thiên chi nhãn uy lực đã bị Huyền quan tiên nhân thôi phát đến cực hạn, cho dù lại thêm Hiên Viên Thánh Hoàng đám người pháp lực, cũng rất khó đem Huyễn thiên chi nhãn uy lực lại đề thăng bao nhiêu.

Nhưng cho dù là một chút tăng lên, đều đủ để đem Ngục Thiên Quân thức tỉnh cái kia bộ phận linh trí áp chế lại!

Ngục Thiên Quân vừa mới mở ra mắt trái lập tức bắt đầu khép lại, hai bên đánh cờ, biến hóa nhanh chóng, chỉ tranh chớp mắt!

Chớp mắt chính là thắng bại, chính là sinh tử!

Ngay tại Ngục Thiên Quân mắt trái khép lại đồng thời, hắn đã đem thế cuộc nắm giữ, nâng lên một đầu ngón tay, bấm đốt ngón tay nhẹ nhàng bắn ra.

Bên cạnh hắn, một con đường thì giãn ra, kèm theo cái này cong ngón tay búng một cái mang ra chỉ phong bắn ra, vừa vặn nghênh tiếp Oánh Oánh thôi thúc Tử Phủ ấn!

Hai tòa Tử Phủ nghênh tiếp cái này một tia chỉ phong, một lần nhẹ nhàng va chạm, chỉ phong để hai tòa Tử Phủ từ di động với tốc độ cao trong nháy mắt dừng lại!

Oánh Oánh khó chịu hừ một tiếng, khí huyết sôi trào, Ngục Thiên Quân một chỉ này tích chứa lực lượng xuyên thấu qua Tử Phủ phản hồi đến trên người nàng, hầu như đưa nàng một thân khí huyết đốt đến sôi trào!

Đạo này chỉ phong, đem Oánh Oánh trọng thương, nhưng mà một chỉ này uy lực cũng không phải là giấu ở chỉ phong bên trong, mà là đạo thì bên trong!

Đạo kia thì tại chớp mắt thời gian xuyên qua hai tòa Tử Phủ cửa, đi tới minh đường, từ minh đường bên trong xuyên qua, đạo tắc chấn động, từ Tiên Thiên Nhất Khí bên trong bay

phi mà qua, từ Tử Phủ bên trong đi ra, thẳng đến Oánh Oánh mà tới.

Mà Oánh Oánh bởi vì cái kia một tia chỉ phong, toàn thân khí huyết sôi trào, đã không cách nào khống chế bản thân chân nguyên cùng thần thông, chỉ có thể trơ mắt nhìn một đầu đạo tắc nhào tới!

Bất thình lình, Tô Vân thân hình biến ảo, lưu lại từng đạo huyễn ảnh, sau một khắc nằm ngang ở Oánh Oánh trước người, thò tay hướng về phía trước đẩy một cái, một tòa Tử Phủ xuất hiện!

Tô Vân một tay vẽ hình tròn, nhưng thấy Tiên Thiên Nhất Khí hóa thành một mảnh màu tím bầu trời bao phủ toà này Tử Phủ, đạo kia thì gào thét mà đến, bắt chước làm theo, phá tan Tử Phủ cửa, nhưng mà chạm mặt tới lại là tòa thứ hai Tử Phủ cửa!

Cái kia một con đường thì lại phá đạo thứ hai cửa, đối diện chính là tòa thứ ba cửa!

"Bành!" "Bành!" "Bành!" "Bành!"

Từng tòa Tử Phủ cửa nổ tung, bị cái kia đạo đạo thì toàn bộ phá vỡ, hầu như không cách nào ngăn cản mảy may, nhưng mà bất kỳ một cánh cửa bị phá vỡ, sau một khắc phía trước liền lại xuất hiện một cánh cửa, dường như vĩnh viễn không cùng tận thời điểm!

Tô Vân bị chấn động đến khí huyết sôi trào, đây là hắn Tử Phủ ấn chiêu thứ hai thần thông.

Hắn tại ấn pháp bên trên tiêu phí tinh lực, là kiếm đạo bên trên gấp mấy lần mấy chục lần, Vũ tiên nhân thậm chí giễu cợt Tô Vân lấy vừng mất đi dưa hấu, cười hắn ngu xuẩn, nếu như hắn đem dùng tại ấn pháp bên trên tinh lực dùng tại kiếm đạo

bên trên, kiếm đạo của hắn trình độ chỉ sợ đã đuổi sát Tiên Đế Phong!

Tô Vân Tử Phủ ấn chiêu thứ nhất, chỉ là bắt chước Tử Phủ cấu tạo. Một chiêu này cũng không khó khăn, chỉ cần truy nguyên Tử Phủ, liền có thể học được. Còn có thể học được bao nhiêu, thì phải nhìn người tư chất ngộ tính.

Nhưng Tử Phủ ấn chiêu thứ hai liền khác biệt.

Một chiêu này là lấy bản thân đối Tiên Thiên Nhất Khí hiểu, tới diễn hóa thiên địa đại đạo, thậm chí Tạo Hoá, thậm chí tạo vật, từ đó đi đến phá hết thiên hạ tất cả đạo pháp thần thông mục đích!

Tô Vân, Bạch Trạch, Liễu Kiếm Nam đám người lần đầu tiên đi tới Chúc Long chi nhãn, nhìn thấy Tử Phủ lúc, Tử Phủ trước cửa xuất hiện từng tòa cửa khảo nghiệm, chính là Tô Vân Tử Phủ ấn chiêu thứ hai cội nguồn!

Tô Vân tìm hiểu Tử Phủ bên trong Tạo Hoá cùng tạo vật pháp môn, tiêu hao rất lớn tinh lực, lại tại Thái Cổ cấm khu nhận được năm phủ gia trì, từ cái này năm tòa Tử Phủ bên trong lĩnh ngộ ra đồ vật càng ngày càng nhiều.

Hôm nay hắn có thể thi triển ra Tử Phủ ấn chiêu thứ hai, chỉ là lúc trước bỏ ra khổ công tích lũy xuống hùng hậu thành quả, nước chảy thành sông mà thôi.

Nhưng mà tìm hiểu ra tới chỉ có thể nói rõ tư chất của hắn ngộ tính bất phàm, cùng với gấp trăm lần tại người thường cố gắng, nhưng dùng cái này tới phá Ngục Thiên Quân một chỉ chi uy, lại là một lần lớn lao mạo hiểm!

Tử Phủ đệ nhị ấn nắm giữ mạnh mẽ tính toán năng lực, năm đó Tử Phủ dùng cái này tới phá vỡ Tô Vân đệ tam tiên ấn, trở thành nó đại phá Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh cơ sở.

Tô Vân tìm hiểu ra Tử Phủ đệ nhị ấn thần kỳ chỗ liền ở chỗ mạnh mẽ tính toán năng lực, mượn Tiên Thiên Nhất Khí đến tìm kiếm ra Ngục Thiên Quân một chỉ này đạo tắc sơ hở!

Nhưng mà, hắn thôi thúc Tử Phủ tới cứng nhận Ngục Thiên Quân một chiêu này, liền chi bằng tiếp nhận một kích này lực phản chấn!

Ngục Thiên Quân cong ngón tay búng một cái bay ra đạo tắc mỗi phá vỡ một cánh cửa, đạo tắc tích chứa lực lượng liền truyền lại đến Tô Vân trong cơ thể, dù hắn đem Tiên Thiên Tử Phủ kinh thôi thúc đến cực hạn, thân thể cùng Linh giới bên trong hình thành to to nhỏ nhỏ Chung sơn Chúc Long tới bảo vệ bản thân, cũng nhiều lần bị thương!

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh, tại trong khoảnh khắc đạo kia thì liền ngay cả xuyên mấy trăm tòa cửa, đạo tắc uy năng đi đến cực hạn, bắt đầu diễn biến, hóa thành vô số vũ động Thần Ma, hướng phía dưới một cánh cửa đánh tới!

Tô Vân khí huyết di động, lùi lại lại lui, tai mắt mũi miệng bên trong có sôi trào máu tươi xông ra!

Nếu không phải hắn từ Thủy Oanh Hồi nơi đó học được Bất Diệt huyền công tinh túy, dung nhập vào công pháp của mình bên trong, cái này ngắn ngủi trong nháy mắt, hắn liền có thể có thể đã vỡ thành bột mịn!

Nhưng cho dù là Bất Diệt huyền công, cũng không kiên trì được bao lâu!

Cũng may đạo kia thì đột phá mấy trăm tòa Tử Phủ cửa đồng thời, Tô Vân đã tìm ra Ngục Thiên Quân một kích này điểm yếu, một con đường riêng thì bắt đầu hiện ra vô số loại Thần Ma hình thái, chính là Tô Vân lợi dụng từng tòa cửa đối đạo tắc tạo thành phá hoại!

"Ầm!"

Ngục Thiên Quân cái này một tia đạo tắc đụng xuyên Tử Phủ, xông về Tô Vân, nhưng mà tiến lên đón tới lại là mặt khác bốn tòa Tử Phủ!

"Bành!"

Cái này một tia đạo tắc hóa thành ngàn vạn Thần Ma, ngàn vạn Thần Ma hình thành đại đạo xiềng xích, tráng lệ mà quỷ dị, uy năng càng thêm mạnh mẽ!

Tô Vân sừng sững tại bốn tòa Tử Phủ sau đó, khóe miệng có máu chảy ra, nhưng bỗng nhiên thôi thúc cuối cùng Tiên Thiên Nhất Khí, dùng sức nhếch lên!

"Ầm!"

Bốn tòa Tử Phủ bên trong tử khí mãnh liệt, tử quang đại phóng, phóng lên trời, quấn quýt lấy nhau, ngay sau đó từ không trung rớt xuống, hóa thành một cái chụp xuống chuông lớn!

Cái này miệng chuông lớn chia làm chín tầng vòng, đều có khác biệt khắc độ, gào thét xoay tròn.

Cái kia một tia đạo tắc hình thành ngàn vạn Thần Ma đụng vào đại hoàng chung bên trên, mỗi một vị Thần Ma phát ra một loại kỳ lạ đạo âm, đại đạo thanh âm hình thành kỳ diệu đạo âm giai điệu, cùng to tiếng chuông xác minh lẫn nhau!

Thần Ma xung kích hoàng chung, kèm theo điên cuồng phun trào địa thủy phong hỏa, hoàng chung coong coong vang vọng, mỗi chấn động một tiếng, đạo kia thì bên trên Thần Ma liền kèm theo tiếng chuông lạc ấn tại hoàng chung phía trên!

Hoàng chung phía ngoài khắc độ bên trong liền nhiều hơn một chút Thần Ma.

Kèm theo tiếng chuông, Tô Vân cũng là khí huyết chấn động mạnh, một tiếng chuông vang lui về phía sau một bước,

dùng cái này tá lực!

"Coong!" "Coong!" "Coong!"

Tiếng chuông chấn động, Tô Vân không ngừng lùi lại, Ngục Thiên Quân đạo tắc đã hoàn toàn hóa thành Thần Ma, va chạm hình thành địa thủy phong hỏa hồng lưu đem Tô Vân cùng hoàng chung bao phủ, chỉ có thể nhìn thấy cái kia bốn tòa Tử Phủ trên không treo lấy một cái to lớn hoàng chung, chấn động ở giữa liền lui đến Huyền quan phía trước!

Cuối cùng, cuối cùng một nhóm Thần Ma đạo tắc hóa thành lưu hỏa lạc ấn tại đại hoàng chung bên trên!

Huyền quan bên trên từng trương tiên nhân gương mặt khẩn trương vô cùng, Hiên Viên Thánh Hoàng đám người tinh thần cũng kéo căng tới cực điểm, nhưng vào lúc này, phun trào địa thủy phong hỏa bình ổn lại.

Cuối cùng một đạo hỏa quang biến mất tại miệng chuông bên dưới.

Ngục Thiên Quân một chỉ này chi uy lúc này mới miễn cưỡng bị Tô Vân phá vỡ!

Oánh Oánh lúc này cũng ngừng lại phun trào khí huyết, Hiên Viên Thánh Hoàng, Lâu Ban, Thánh Hoàng Vũ các Thánh Nhân lúc này cũng để cho Ngục Thiên Quân lần nữa an tĩnh lại, mọi người vội vàng hướng chuông nhìn xuống đi, chỉ thấy Tô Vân đứng tại chuông bên dưới, khí tức không ngừng kích động, tựa như có một cái chuông lớn ở trong cơ thể hắn không ngừng chấn động!

"Không nên động hắn!"

Hiên Viên Thánh Hoàng nhìn thấy Lâu Ban cùng Sầm phu tử ý định giúp Tô Vân trấn áp khuấy động khí huyết, vội vàng ngăn cản hai người: "Hắn đối kháng Ngục Thiên Quân một chỉ này, khi lui về phía sau, ở trong người tích súc quá nhiều năng

lượng. Hiện tại hắn đang tại đem những lực lượng này hóa đi, các ngươi giúp hắn trấn áp, ngược lại là hại hắn! Để cái này lực lượng ở trong cơ thể hắn bộc phát, trút xuống sau đó mới sẽ không có tai hoạ về sau."

Lâu Ban cùng Sầm phu tử vội vàng thu tay lại, khẩn trương nhìn Tô Vân.

Qua rất lâu, Tô Vân cuối cùng đem Ngục Thiên Quân lực lượng hoàn toàn hóa đi, đem cuối cùng tai hoạ ngầm xóa đi, bất thình lình cổ họng ngòn ngọt, lại là một ngụm máu tươi phun ra.

Oánh Oánh trấn áp lại thương thế, liền vội vàng tiến lên: "Sĩ tử, ngươi không có việc gì a?"

Tô Vân cười ha ha, thanh âm bên trong tràn đầy khí phách biểu đạt thoải mái: "Oánh Oánh, ta ngăn lại Ngục Thiên Quân một chỉ lực lượng! Ta cuối cùng không phải đụng một cái chết ngay lập tức! Ta tại Thiên Quân nhẹ nhàng đụng một cái bên trong, tiếp tục sống sót!"

Hắn trong tiếng cười khó nén hài lòng.

Oánh Oánh có chút lo lắng: "Sĩ tử có phải là hay không chịu không thể chữa trị trọng thương, cười cười liền bất thình lình khí tuyệt?"

Mọi người cũng lo lắng hắn bất thình lình khí tuyệt, nhưng sau một lúc lâu, Tô Vân như trước trung khí mười phần, Lâu Ban cười nói: "Tản đi, tản đi! Người tốt sống không lâu, gieo họa di ngàn năm. Tiểu tử này không chết được!"

Chư thánh mỗi người thở phào nhẹ nhõm, trong lòng khâm phục không thôi. Ngăn lại Ngục Thiên Quân một chỉ này, quả thực đáng giá tự ngạo!

Tô Vân khoa tay múa chân hai lần, trong lòng đắc ý, hướng Lâu Ban nói: "Ta cứ như vậy như vậy, tiếp đó liền chặn lại!"

Lâu Ban mỉm cười gật đầu, nói: "Ngươi bây giờ bản lĩnh, đã vượt xa quá ta, vượt xa các đời các chủ. Thông Thiên các mục đích là thăm dò thế giới này bí ẩn, đánh ra một đầu thẳng tới bờ bên kia con đường, ngươi có lẽ sẽ là hoàn thành tâm nguyện này người. Tô các chủ, ngươi bây giờ có thể đi."

Tô Vân giật mình, không hiểu ý nghĩa.

Sầm phu tử đi tới, nói: "Chúng ta bây giờ có thể trấn được hai đại Thiên Quân, nhưng hai đại Thiên Quân sớm muộn có thể phá vỡ Huyễn thiên chi nhãn. Vân nhi, ngươi có thể ngăn cản Ngục Thiên Quân một đầu ngón tay, có thể ngăn cản hắn hai cái ư? Thực ra không cần hai cái đầu ngón tay, hắn tại không được Huyễn thiên chi nhãn áp chế dưới tình huống, thôi thúc một sợi tóc, chỉ sợ đều có thể đem chúng ta tất cả siết chết! Ngươi là nơi này một người duy nhất người sống, không cần chết ở chỗ này."

Oánh Oánh vội vàng nói: "Lão gia tử không cần ủ rũ, giữ vững tinh thần tới."

"Lâu đạo hữu cùng Sầm đạo hữu nói là tình hình thực tế."

Hiên Viên Thánh Hoàng đi tới, nói: "Hiện nay, chúng ta còn có thể kiên trì một đoạn thời gian, chẳng qua tràng này ngăn chặn, thế thua đã định. Tô Thánh Hoàng, ngươi đi tới Văn Xương, dời đi Văn Xương bách tính, có thể cứu ra bao nhiêu người, liền cứu ra bao nhiêu người! Chúng ta lưu tại nơi này kéo dài thời gian!"

Tô Vân chần chừ một chút, vừa rồi phấn khởi sức lực không cánh mà bay, tâm tình từ từ trở nên nặng nề.

"Tô đạo hữu, xin nhờ!" Hiên Viên Thánh Hoàng xá dài tới đất.

"Tô đạo hữu, xin nhờ!" Cái kia gần một trăm vị Nguyên Sóc Thánh Nhân đồng thời khom người.

Văn Xương động thiên là bọn họ cố hương thứ hai, mấy ngàn năm qua này bọn họ ở trên vùng đất này giáo dục con dân, dồn vào tâm huyết, lần này bọn họ tự biết không ngăn được hai đại Thiên Quân, Văn Xương tất nhiên sẽ hủy ở Thiên Quân cùng Huyền quan tiên nhân trong chiến đấu.

Bởi vậy bọn họ cam nguyện hi sinh, đổi Văn Xương bách tính sống sót cơ hội!

Oánh Oánh nhìn về phía Tô Vân, có chút không biết làm sao.

Tô Vân trở nên trầm mặc, ngắm nhìn bốn phía, bất luận là Thánh Hoàng, Thánh Nhân, lúc này đều mỗi người bị thương, ngay cả Oánh Oánh, ngay cả bản thân, cũng có thương tích trong người.

Bọn họ không có khả năng lực áp hai đại Thiên Quân, bọn họ có khả năng làm, chính là vì Văn Xương bách tính kéo dài một chút thời gian.

Tô Vân cũng không quay đầu lại hướng Văn Xương động thiên đi tới, âm thanh khàn khàn nói: "Oánh Oánh, chúng ta đi."

Oánh Oánh chần chừ một chút, nhìn nhìn Tô Vân, lại nhìn một chút Lâu Ban, nhìn nhìn Sầm phu tử, nhìn nhìn Hiên Viên Thánh Hoàng cùng vị kia vị truyền thuyết cùng trong thần thoại Thánh Nhân.

Nàng đang chờ Tô Vân quay đầu, nói cùng bọn hắn đồng sinh cộng tử, nhưng mà Tô Vân từ đầu đến cuối không có quay đầu.

Oánh Oánh há to miệng, cuối cùng cúi đầu xuống, chấn động giấy cánh đuổi theo Tô Vân.

Hai người hướng mê vụ đi ra ngoài, Oánh Oánh không nói một lời, Tô Vân cũng là như thế.

Mê vụ mênh mông, nhưng cuối cùng cũng có phần cuối. Phía trước chính là Văn Xương động thiên.

Tô Vân sắp đi ra Huyễn thiên chi nhãn phạm vi bao phủ, đột nhiên dừng bước, sau một lúc lâu, hắn xoay người trở về.

Oánh Oánh giật mình, vội vàng đuổi theo hắn, vành mắt ửng hồng: "Sĩ tử, chúng ta là muốn cùng Nguyên Sóc các thánh nhân cùng tồn vong ư? Cũng tốt, chết trận cũng tốt!"

Tô Vân lắc đầu, âm thanh trở nên nhẹ nhàng, cười nói: "Ta đột nhiên nghĩ đến một cái phá cục phương pháp, đây chính là: Cởi chuông phải do người buộc chuông!"

—— —— gấp đôi nguyệt phiếu cuối cùng bốn giờ a, các huynh đệ tỷ muội, còn có nguyệt phiếu ư? Cầu phiếu! !

Chương 594 : Người cởi chuông, Tô Vân!

Chương 595: Người cởi chuông, Tô Vân!

"Cởi chuông phải do người buộc chuông?"

Oánh Oánh không hiểu: "Ai là người buộc chuông?"

"Văn Xương động thiên nguy cơ nguồn gốc từ Huyền quan tiên nhân. Nếu là không có Huyền quan tiên nhân đến, đem hai đại Thiên Quân dẫn hướng Văn Xương động thiên, liền không có chuyện hôm nay. Cho nên phải giải quyết nguy cơ, chỉ có từ Huyền quan Tiên Nhân trên thân bắt tay vào làm."

Tô Vân quay ngược, bước đi rất nhanh, nói: "Những này Huyền quan tiên nhân thân thể cùng Huyền quan sinh trưởng cùng một chỗ, mặt của bọn hắn sinh trưởng ở trên vách quan tài, nội tâm bị vây ở quan tài bên trong, biến thành quan tài nội tâm. Bọn họ đã biến thành một cái to lớn tinh quái."

Oánh Oánh gật đầu.

Huyền quan tiên nhân tình huống hết sức đặc thù, nhưng cũng có thể phân loại thành tinh quái.

Tinh là nội tâm bám vào hoa cỏ cây cối các loại thực vật trên người biến thành sinh mệnh, quái là nội tâm bám vào đồ vật các loại không có sinh mệnh đồ vật bên trên biến thành sinh mệnh. Huyền quan là không có sinh mệnh, tiên nhân thân thể là có sinh mệnh, Huyền quan cùng tiên nhân thân thể dung hợp, tiên nhân nội tâm vào ở, ngay sau đó liền biến thành tinh quái loại sinh vật này.

Tô Vân nói: “Bọn họ biến thành tinh quái, không cách nào cùng người khác động thủ, thực lực của bọn hắn liền một thành cũng không phát huy ra, chỉ có thể dựa vào tế lên Huyễn thiên chi nhãn chạy trốn. Năm đó ta cùng Sài Sơ Hi từ Huyền quan bên trong cứu ra một vị tiên nhân, chính là Vũ tiên nhân bậc này nhân vật hung ác. Như vậy Huyền quan đúng trọng tâm không chừng có tương tự Vũ tiên nhân nhân vật hung ác!”

Oánh Oánh con mắt nhất thời sáng lên, hô hấp có chút gấp rút: “Ý của ngươi là nói, cởi chuông phải do người buộc chuông, cứu ra Huyền quan tiên nhân, để cho bọn họ bản thân đi đối phó Ngục Thiên Quân cùng Tang Thiên Quân, đúng hay không?”

Tô Vân cười nói: “Có khả năng tại Vạn Hóa Phần Tiên lô dài đến ngàn vạn năm luyện hóa bên trong tồn tại đến nay, đều là tiên nhân bên trong thực lực cường đại tồn tại! Bởi vậy cứu ra bọn họ, có thể bảo vệ Văn Xương động thiên! Nhưng cởi chuông phải do người buộc chuông, cái này người buộc chuông không phải bọn họ.”

Phía trước, Hiên Viên Thánh Hoàng đám người đang tại trấn thủ Huyền quan , chờ đợi mới tiên nhân thoát khỏi Huyễn thiên chi nhãn khống chế, lại thấy Tô Vân vậy mà bước nhanh vòng trở lại, đều là giật mình.

“Người buộc chuông là Chúc Long Tử Phủ, cũng là ta!”

Tô Vân bước nhanh chạy về Huyền quan, nhanh chóng nói: “Lúc trước hai tòa Tử Phủ cùng Vạn Hóa Phần Tiên lô, Đế Phong đế kiếm đánh một trận, thi triển ra tất cả lực lượng, lại không thể địch, ngược lại bị Vạn Hóa Phần Tiên lô đánh bại, kém chút kéo vào trong lò luyện hóa. Là ta xuất thủ cứu Tử Phủ, giúp nó đánh bại Vạn Hóa Phần Tiên lô. Nhưng Tử Phủ uy năng trút xuống, đánh vào trong quan tài treo trên vách đá,

dẫn đến Huyền quan bên trong tiên nhân thân thể nội tâm đều phát sinh kỳ lạ biến hóa.”

Hiên Viên Thánh Hoàng đám người còn chưa kịp hỏi, liền thấy Tô Vân thôi thúc Tử Phủ ấn đệ nhị ấn, hình thành một màn trời, bao phủ Huyền quan tiên nhân.

Mọi người không hiểu ý nghĩa, lại thấy Tô Vân thôi thúc thần thông, một tòa lại một cánh cửa mở ra, Huyền quan từ cửa bên trong xuyên qua.

Lúc trước hắn vận dụng Tử Phủ đệ nhị ấn tới phá giải Ngục Thiên Quân một chỉ chi uy, trong đó vận dụng đến, chính là Tiên Thiên Nhất Khí Tạo Hoá cùng tạo vật pháp môn, quấy nhiễu phá hoại Ngục Thiên Quân một chỉ thần thông bên trong tích chứa đạo tắc.

Chẳng qua lần kia là đạo tắc xung kích, mở ra từng đạo cửa, mà lần này Tô Vân thì là chủ động vận chuyển công pháp, để từng tòa cửa chủ động di động lên, để Huyền quan xuyên qua cửa.

Mỗi một tòa cửa đem Huyền quan từ đầu tới cuối từ bên ngoài đến bên trong quét hình một lần, Tô Vân vận dụng Tạo Hoá chi thuật, tới phá giải nhục thể của bọn hắn cùng Huyền quan sinh trưởng cùng một chỗ nan đề.

Người buộc chuông là Tử Phủ, nhưng cũng là Tô Vân cứu Tử Phủ mà tạo thành, bởi vậy Tô Vân quyết tâm bản thân tới làm người cởi chuông!

Hắn hai lần truy nguyên Chúc Long Tử Phủ, học được Tiên Thiên Nhất Khí, từ đó lĩnh ngộ Tạo Hoá cùng tạo vật chi thuật, lại bởi vì chữa trị năm phủ, năm phủ khôi phục mà đem hắn xem như năm tòa Tử Phủ một phần, Tiên Thiên Nhất Khí lạc ấn hắn thân, hiện nay hắn đối Tiên Thiên Nhất Khí hiểu cũng đi đến cực cao tình trạng.

Có thể nói, Tiên Thiên Nhất Khí, chính là một loại nguyên khí, lại là một loại thiên địa đại đạo, Tạo Hoá cùng tạo vật, chỉ là Tiên Thiên Nhất Khí vận dụng mà thôi.

Hắn lần này chính là muốn nghịch chuyển tác dụng tại Huyền quan Tiên Nhân trên thân Tạo Hoá cùng tạo vật, đem bọn hắn giải cứu ra!

Tô Vân thôi thúc thần thông, chỉ thấy kèm theo Huyền quan tiên nhân từ nhiều hơn nữa cửa bên trong xuyên qua, những tiên nhân này thân thể cùng Huyền quan từ từ chia lìa, khuôn mặt của bọn hắn cũng từng chút từng chút từ quan tài bên trong hiện ra, phảng phất phù điêu, lồi ra hình dáng càng ngày càng rõ ràng!

Khoảng cách phía ngoài nhất tiên nhân đã có nửa cái đầu từ Huyền quan bên trong đi ra, không khỏi lộ ra vẻ kích động!

Mà vào lúc này, Tô Vân nhưng cảm giác được trí tuệ bên trên suy kiệt.

Hắn tu bổ năm phủ, đến năm phủ lạc ấn, đối Tiên Thiên Nhất Khí lĩnh ngộ tăng lên rất nhiều, nhưng cũng khó có thể đem những tiên nhân này triệt để giải cứu ra!

Theo thời gian trôi qua, nhiều hơn nữa tiên nhân từ trong quan tài treo trên vách đá đi ra phía ngoài đến, thân thể cùng Huyền quan tiếp xúc phạm vi càng ngày càng ít, nhưng mỗi người cũng còn có hậu não chước cùng Huyền quan liên kết, như trước sinh trưởng cùng một chỗ!

Tính ra hàng trăm tiên nhân lộ ra vẻ mừng rỡ, nhưng mà bọn họ lại phát hiện, bọn họ cùng Huyền quan như trước là nhất thể, không cách nào tránh thoát!

Oánh Oánh cùng Hiên Viên Thánh Hoàng đám người lộ ra vẻ kích động , chờ đợi lấy những này Huyền quan tiên nhân đi

ra Huyền quan, nhưng mà một màn này trước sau chưa hề phát sinh.

Bất thình lình, lại có Ngục Thiên Quân bộ hạ tiên nhân từ Huyễn thiên chi nhãn ảnh hưởng bên trong tỉnh táo, hướng bên này đánh tới, Hiên Viên Thánh Hoàng đám người vội vàng nghênh tiếp.

Theo thời gian trôi qua, lại có không ít tiên nhân đánh tới, thế cuộc càng ngày càng nguy hiểm. Cuối cùng, Oánh Oánh cũng gia nhập chiến trường, trợ giúp Hiên Viên Thánh Hoàng đám người, giúp hắn kéo dài thời gian.

Tô Vân một bên duy trì thần thông, một bên khổ sở suy nghĩ, nhưng mà đã cùng tận trí tuệ, nhưng trước sau không cách nào để cho bất kỳ một cái nào Huyền quan tiên nhân thoát khỏi Huyền quan!

"Chúc Long Tử Phủ, ngươi bởi vì ngông cuồng tự đại, mưu đồ mượn ta tay dẫn tới Phần Tiên lô cùng đế kiếm, nhờ vào đó hai bảo mà rèn luyện bản thân, bản thân lại không thể chống cự. Cuối cùng từ ta phá Phần Tiên lô, cứu ngươi tại hủy diệt bên trong, từ đó tạo thành Huyền quan tiên nhân những này hậu quả xấu."

Tô Vân thôi thúc Tử Phủ ấn, triệu hoán Tử Phủ lực lượng, trong lòng thầm đọc nói: "Ngươi nếu là có linh, liền giúp ta giải quyết việc này, cứu ra những này Huyền quan tiên nhân."

Hắn thầm đọc mấy lần, bất thình lình hai đạo quang mang mênh mông cuồn cuộn từ trên trời giáng xuống, chiếu rọi tại Tô Vân trên người, Tô Vân nhất thời cảm giác bản thân phảng phất nhiều hơn một cái đại não, nhiều hơn hai con mắt, thần trí trở nên vô cùng thanh minh!

Hắn lại đi nhìn Huyền quan tiên nhân, Huyền quan tiên nhân thân thể cấu tạo, nội tâm cấu tạo, đều trở nên vô cùng rõ

ràng!

Trước mắt của hắn bay qua vô số phù văn, không ngừng biến hóa, không ngừng tính toán, tựa như cùng bộc phát đại hồng thủy, trong khoảnh khắc vỡ tung lúc trước làm khó hắn nan đề!

Hắn trong nháy mắt, liền lĩnh ngộ ra Tiên Thiên Nhất Khí đại đạo ảo diệu, tìm hiểu ra biện pháp giải quyết!

"Cái này một ấn, đem gọi là Tử Phủ Tạo Hoá ấn!"

Tô Vân lập tức ra tay, bước chân di động, bàn tay nhẹ nhàng vỗ một cái, khắc ở Huyền quan phía trên, bên trong một cái tiên nhân bất thình lình thân thể chấn động mạnh, từ Huyền quan bên trong thoát thân, vội vàng đưa tay đi xoa xoa mặt của mình cùng sau gáy, lộ ra vẻ không thể tin được!

Tô Vân bước chân không ngừng, bàn tay liên hoàn đánh ra, một ấn lại một ấn rơi vào Huyền quan bên trên, mỗi đánh ra một ấn, liền có một tôn tiên nhân từ Huyền quan bên trong thoát thân!

Bị hắn giải cứu tiên nhân vừa mừng vừa sợ, vừa khóc lại cười, hoàn toàn không có tiên nhân bộ dạng!

Cũng trong lúc đó, kèm theo những tiên nhân này thoát thân, cái kia Huyễn thiên chi nhãn không có bọn họ thôi thúc, phạm vi bao phủ cũng tự càng ngày càng hẹp nhỏ.

Tô Vân thôi thúc Tử Phủ Tạo Hoá ấn, đem từng tôn tiên nhân cứu ra, cuối cùng, cuối cùng một tôn tiên nhân cùng Huyền quan ra sức, chiếc kia to lớn Huyền quan cũng tự một tiếng ầm vang rơi xuống đất!

Không người thôi thúc Huyễn thiên chi nhãn, cái này viên Hỗn Độn chi nhãn phạm vi bao phủ thật to suy giảm, chỉ còn lại có phạm vi mấy trăm dặm phạm vi, hắn uy năng cũng tự đại giảm nhiều thấp.

Tang Thiên Quân ở tại Huyễn thiên chi nhãn bao phủ bên ngoài, cái thứ nhất thoát khỏi Huyễn thiên chi nhãn khống chế, thuận lợi tỉnh lại.

"Yêu nghiệt phương nào, ngay cả thiên quân cũng dám ám toán?"

Tang Thiên Quân âm thanh xa xa truyền đến, sau một khắc cũng đã đi tới trong sương mù, từng cái hình thoi tinh cắt mê mẩn sương mù, hiện ra tráng lệ quang mang!

Một bên khác Ngục Thiên Quân cũng tự tránh thoát Huyễn thiên chi nhãn khống chế, hai mắt mở ra, tỉnh lại một nửa, thân thể vẫn không thể nhúc nhích, cười lạnh nói: "Mượn Huyễn thiên tới ám toán bản tọa, các ngươi thật to gan!"

Hắn pháp lực bộc phát, đạo tắc bay lượn, đè lại Huyễn thiên chi nhãn!

Hai đại Thiên Quân lúc trước bởi vì xoay sở không kịp đề phòng, đạo tâm bị Huyễn thiên chi nhãn chỗ xâm, cho nên bị nhốt, đối bọn hắn tới nói, đây quả thực là vô cùng nhục nhã!

Huyễn thiên chi nhãn uy năng tuy mạnh mẽ, năng lực cũng là quỷ dị khó lường, nhưng đối mặt hai đại Thiên Quân đồng thời trấn áp, nhất thời sương mù dày đặc nhanh chóng co rút lại, chảy vào viên kia trong ánh mắt.

Hai đại Thiên Quân hợp lực trấn trụ Huyễn thiên chi nhãn, Ngục Thiên Quân bộ hạ Tiên Ma cũng tự tỉnh táo lại, nhao nhao hướng Huyền quan nhìn lại, chỉ thấy Huyền quan vẫn còn, nhưng mà Huyền quan tiên nhân nhưng đã thoát khỏi Huyền quan!

Tang Thiên Quân cùng Ngục Thiên Quân trong lòng giật mình, nhất thời nhìn thấy rất nhiều thân ảnh quen thuộc!

"Đế Tuyệt tiên tướng, dẫn đầu trong triều văn võ, đa tạ ân công cứu!"

Trong đó một tôn lão tiên đang tại hướng một cái mặt mang thêu hoa khăn tay nam tử khom người hạ bái, sau lưng tính ra hàng trăm tiên nhân cũng đi theo cái kia lão tiên nhao nhao hạ bái!

Ngục Thiên Quân cùng Tang Thiên Quân trong lòng nhất thời lạnh cả người: "Đế Tuyệt tiên tướng Bích Lạc, lão già này sống lại…"

Cái kia lão tiên tướng Bích Lạc một thân gân cốt đã trần trụi bên ngoài, nửa cái thân thể hóa thành tro tàn tiên, bán tiên nửa quái, mặt khác từ Huyền quan bên trong thoát ly tiên nhân cũng hơn nửa đều tro tàn hóa!

Thân thể tro tàn hóa, cho thấy tiên nhân thành đạo thời gian cực kỳ cổ xưa, có khả năng đã đi đến tám trăm vạn năm, là Tiên giới giai đoạn đầu tiên nhân , đồng dạng cũng là Tà Đế Tuyệt lão thần!

Những này lão thần đối Tà Đế trung thành tuyệt đối là một chuyện, mấu chốt là thực lực cường đại!

Cho dù là bọn họ thân thể tro tàn hóa, thực lực như trước không thể khinh thường!

Tô Vân nhẹ nhàng nâng lên cánh tay trái, lộ ra trên cánh tay trái thanh đồng phù tiết một góc, thản nhiên nói: "Chư vị đạo huynh không cần đa lễ, bệ hạ Đông Sơn tái khởi, còn cần chư vị đạo huynh giúp đỡ!"

Tiên tướng Bích Lạc nhìn thấy thanh đồng phù tiết, vừa mừng vừa sợ, cười ha ha: "Bệ hạ chân hào kiệt, trở lại, chúng ta không dám không hiệu trung chịu chết?"

Tô Vân cười nói: "Tiên tướng, các ngươi trước giải quyết Nghịch Đế nanh vuốt."

Tiên tướng Bích Lạc thẳng người lên, nhìn về phía Tang Thiên Quân cùng Ngục Thiên Quân, phía sau hắn cái kia mấy

trăm vị tiên nhân cũng đều là lai lịch phi phàm tồn tại, mỗi người xoay người lại.

Ngục Thiên Quân triệu hồi bộ hạ quần tiên, cùng Tang Thiên Quân hợp lực trấn áp Huyễn thiên chi nhãn, nói: "Bích Lạc tiên tướng, ngươi già rồi. Cho dù thoát khốn, cũng là bại tướng dưới tay ta!"

Tiên tướng Bích Lạc cười ha ha, dẫn người đánh tới, Ngục Thiên Quân đang muốn chém giết, Tang Thiên Quân lại đột nhiên bay lên trời, hóa thành sáu đôi nhung dực con ngài, vỗ cánh phá không mà đi, xa xa la lên: "Ngục Thiên Quân, ta bị Đế Thúc trọng thương, ngươi trước chặn hắn phút chốc, cho ta chạy xa!"

Ngục Thiên Quân sắc mặt đại biến, hắn đối mặt tiên tướng Bích Lạc mặt không đổi sắc, chính là bởi vì có Tang Thiên Quân ở bên, có sợ gì thay? Không nghĩ tới Tang Thiên Quân thế mà không đánh mà chạy!

Tiên tướng Bích Lạc dẫn người đánh tới, Ngục Thiên Quân không chần chờ nữa, lập tức dẫn người nhanh chóng đi xa!

Hai nhóm nhân mã hóa thành từng đạo tiên quang, hướng lên trời bên ngoài bỏ chạy, trên bầu trời thỉnh thoảng bắn ra từng đạo hào quang đẹp mắt!

Hiên Viên Thánh Hoàng đám người thở phào nhẹ nhõm, nhao nhao quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Huyễn thiên chi nhãn như trước trôi lơ lửng ở Huyền quan bên trên, chỉ là chiếc kia Huyền quan đã không có tiên nhân.

Tô Vân nhảy đến Huyền quan bên trên, thận trọng đem Huyễn thiên chi nhãn lấy xuống, đưa đến Tử Phủ một minh đường bên trong, đặt ở Tiên Thiên Nhất Khí bên trong, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Hắn thu hồi Huyễn thiên chi nhãn, Huyễn thiên chi nhãn ảnh hưởng hoàn toàn biến mất.

Lúc này, Thủy Oanh Hồi cùng Bạch Trạch tiếng kêu sợ hãi truyền đến, Thủy Oanh Hồi quát: "Nơi này là chỗ nào? Trẫm chính là Tiên giới chí tôn, vạn giới cộng chủ, các ngươi là người phương nào? Trẫm Tô ái phi ở đâu…"

Bạch Trạch la lên: "… Bạn tốt, ta đưa ngươi đi một cái thú vị địa phương… A, bạn tốt đâu… Đệ nhất Thánh Hoàng!"

Bạch Trạch nhìn thấy Hiên Viên Thánh Hoàng, sợ hết hồn, nhất thời từ điên bên trong tỉnh lại, vội vàng tiến lên bái kiến: "Lão thần bái kiến Thánh Hoàng!"

Hiên Viên Thánh Hoàng nhìn thấy hắn, cũng cực kỳ vui vẻ, cười nói: "Đạo hữu nhanh đừng như thế. Chúng ta đã lâu không gặp! Nhớ tới vẫn là ngươi giao cho ta Bạch Trạch đồ, để cho ta biết trong thiên hạ còn có nhiều như vậy Thần Ma. Ứng Long đâu? Chúng ta năm đó nhưng mà tam giác sắt!"

Năm đó sự tình tràn đầy sắc thái truyền kỳ, muốn từ Hiên Viên Thánh Hoàng nhặt được một cái bị lưu đày Bạch Trạch nói đến.

Chương 595 : Ứng Long đau buồn (cầu đặt mua!)

Chương 596: Ứng Long đau buồn (cầu đặt mua!)

Bạch Trạch cũng không phải là nói nhiều người, giờ phút này nhưng thao thao bất tuyệt, cùng Hiên Viên Thánh Hoàng nói đến bọn họ trước kia cao chót vót năm tháng, nói đến bọn họ tam giác sắt cùng đi ra sống vào chết, cùng một chỗ trải qua chiến đấu, cùng nhau máu cùng nước mắt, cùng đi ra qua khứu sự.

Tiếng cười cười nói nói thỉnh thoảng truyền đến Tô Vân bên này, Oánh Oánh không được nhìn về phía bên kia, lộ ra vẻ hâm mộ. Trải nghiệm của bọn họ quả thực rất hấp dẫn người ta, rất nhiều chuyện là không có ghi lại ở trong sử sách, Oánh Oánh chưa nếm qua.

“Nếu như có thể ghi nhớ, bán cho Nguyên Sóc, nhất định có thể kiếm lời không ít tiền!” Trong nội tâm nàng thầm nghĩ.

Nàng cuối cùng nhịn không được bay đi, đem hai người chuyện cũ ghi chép lại.

Tô Vân lại có chút không mấy vui vẻ, lung lay đầu.

Vừa rồi Tử Phủ gia trì, lại thêm lôi trì đại não, để hắn cảm thấy mình tại như vậy một cái chớp mắt trở nên vô cùng thông minh, không gì không làm được!

Nhưng mà Huyền quan tiên nhân thoát khốn sau đó, hắn liền cảm giác bản thân nhanh chóng biến ngốc, hiện nay đại não vận chuyển tốc độ cũng chậm xuống.

Lúc trước hắn cảm thấy trời lão đại lão tử lão nhị, ai cũng không có bản thân thông minh, nhưng mà bây giờ lại cảm giác trí tuệ của mình thật giống cũng chỉ như thế.

"Lấy Chúc Long Tử Phủ vì mắt, lấy lôi trì vì não. Đến cùng là Tử Phủ có linh, vẫn là Chúc Long có linh?"

Tô Vân rơi vào suy tư, nếu như là Tử Phủ có linh, như vậy Tử Phủ không cách nào mượn tới lôi trì lực lượng.

Ngay tại vừa rồi, Tô Vân rõ ràng cảm giác được đầu óc của mình vận chuyển tốc độ trở nên vô cùng nhanh chóng, hơn nữa đầu óc của mình chiều rộng trở nên vô cùng rộng lớn, mơ hồ trong đó, hắn cảm giác được một khắc này Lôi Trì động thiên chính là bản thân một cái khác đại não, vô cùng to lớn đại não!

Đây chính là hắn tại Lôi Trì động thiên bên ngoài nhìn thấy cảnh tượng, Lôi Trì động thiên trôi lơ lửng ở Chúc Long trong đôi mắt Tử Phủ phía sau, như là Chúc Long đại não!

"Tử Phủ cho dù có linh, hắn não nhân cũng là có hạn."

Tô Vân nháy mắt mấy cái, thầm nghĩ: "Nó không cách nào điều động lôi trì, như vậy điều động lôi trì có một người khác. Chẳng lẽ Chúc Long thật sự là cái sinh vật?"

Trong lòng của hắn nghi ngờ, nhớ tới bản thân sau đầu trong vầng sáng năm phủ, cái này năm tòa Tử Phủ cũng là có chủ nhân. Hắn rời đi Thái Cổ cấm khu lúc, đã từng thấy qua một bàn tay lớn từ trên trời giáng xuống, chụp vào thứ năm Tiên giới Hỗn Độn chuông lớn!

Hắn còn mượn trong nháy mắt đó nhìn thấy, có một cái khác tràn ngập Hỗn Độn lửa thế giới, quần áo tả tơi cự nhân đứng tại hỏa diễm bên trong, mang theo những này Hỗn Độn chuông.

Hiển nhiên, Chung sơn Chúc Long, thậm chí Tử Phủ, có thể đều là người kia luyện chế bảo vật!

"Chẳng lẽ là hắn tại giúp ta?"

Tô Vân rơi vào suy nghĩ, nếu như là người kia lời nói, như vậy hắn tại sao lại trợ giúp bản thân? Hiển nhiên, Tô Vân thuyết phục Tử Phủ nhân quả luận là không cách nào khuyên động như vậy tồn tại.

Càng làm cho hắn tò mò chính là, người này sau lưng lại có cái gì chuyện cũ? Hắn vì sao muốn ở phía trước năm cái Tiên giới lưu lại Hỗn Độn chuông cùng Tử Phủ?

Hắn luyện chế Hỗn Độn chuông cùng Tử Phủ mục đích là cái gì? Hắn chỗ thân ở thế giới lại là chỗ nào? Sáu tòa Tiên giới cùng hắn có quan hệ gì?

Mình bây giờ sau đầu nổi lơ lửng năm tòa Tử Phủ, có hay không cũng là xuất từ hắn gợi ý?

Tô Vân lúc trước không hiểu rõ Tiên giới, cũng không biết quá khứ có qua năm cái Tiên giới, khi đó hắn không có những phiền não này cùng vấn đề. Hiện tại tiếp xúc đến, phiền não cùng vấn đề liền từ từ nhiều.

"Mặc kệ, Đế đình đoạn nhai bên trên còn có rất nhiều bị nhốt tiên nhân, ta sau khi trở về, liền lại đi triệu hoán Tử Phủ, nói không chừng có thể phát giác được một ít manh mối."

Hắn đè xuống nghi ngờ trong lòng, Lâu Ban cùng Sầm phu tử hướng bên này đi tới, hai vị lão gia tử một bên lén lén lút lút nhìn điên điên khùng khùng Thủy Oanh Hồi, một bên hỏi nói: "Tô các chủ, nữ tử kia là ngươi niềm vui mới?"

"Cái gì niềm vui mới?" Tô Vân tức giận đạo, "Đừng nói mò, ta vẫn là hoa cúc thiếu nam, không trải qua thế sự. Vị kia là Thủy Oanh Hồi Thủy đế sứ!"

Hai vị lão gia tử chưa từng gặp qua Thủy Oanh Hồi, bọn họ rời đi Thiên Phủ sau đó, Thủy Oanh Hồi đám người lúc này mới giáng lâm, bởi vậy không biết Thủy Oanh Hồi là Tiên Đế sứ giả.

Lâu Ban hiếu kỳ nói: "Như vậy Đế sứ là hoa cúc thiếu nam niềm vui mới?"

Tô Vân tức giận đến lắp bắp nói: "Không, không có niềm vui mới! Lão các chủ ngươi không nên ngậm máu phun người!"

Sầm phu tử vuốt vuốt râu, kinh ngạc nói: "Vân nhi, ngươi là Tà Đế sứ giả, nàng là Tiên Đế sứ giả, hai người các ngươi liền như thế thông đồng thành gian, lừa trên gạt dưới? Chính là gian phu…"

"Im miệng!"

Tô Vân tức giận đến giận sôi lên, tức giận nói: "Tuy là các ngươi đoán được tám chín phần mười, chúng ta thực sự lẫn nhau che chở, từ từ giải quyết phát triển, nhưng mà các ngươi nói đến thật khó nghe!"

Hai lão cười ha ha, dương dương đắc ý.

Tô Vân cười lạnh nói: "Hai vị lão gia tử còn ý định tiếp tục đi ư? Phải chăng còn muốn tiếp tục tìm kiếm toà kia Tiên giới chi môn? Hai vị lão gia tử đi lâu như vậy, còn giống như trong thế giới này, nhiều nhất chỉ là tại cửa thôn tản bộ hai vòng."

Lâu Ban cùng Sầm phu tử tức giận đến nổi trận lôi đình, dựng râu trừng mắt, nói không ra lời.

Tô Vân thản nhiên nói: "Hai vị lão gia tử cứ việc đi ra ngoài tản bộ, các ngươi tay chân lẩm cẩm nếu là có thể chạy ra thế giới này, ta ngược lại thật ra khâm phục các ngươi."

Sầm phu tử tức giận, liền muốn tiến lên đánh, lại bị Lâu Ban vội vàng ngăn lại, Sầm phu tử oán hận nói: "Nếu như không phải đánh không lại ngươi, hôm nay liền để ngươi biết lão phu lợi hại!"

Tô Vân dương dương đắc ý.

Thánh Hoàng Vũ đi tới, cười nói: "Các ngươi gia mấy cái trò chuyện thật vui vẻ. Tiên giới chi môn quả thực tồn tại, chúng ta cũng nhất định phải đi nơi đó."

Hắn phấn khởi tinh thần, nói: "Chúng ta lần này đi ra ngoài, tiếp tục phi thăng chi lộ, tìm đến Văn Xương động thiên. Bởi vì đệ nhất Thánh Hoàng liền tại Văn Xương động thiên, lại có chư thánh cũng tại, lại thêm Văn Xương động thiên sắp cùng Thiên Thị Viên hợp nhất, cho nên chúng ta dừng lại một đoạn thời gian. Nhưng đợi đến Văn Xương cùng Nguyên Sóc con đường được đả thông, đệ nhất Thánh Hoàng bọn họ liền sẽ cùng chúng ta cùng lên đường, tiếp tục tràng này lữ trình."

Tô Vân giật mình, nhìn về phía Lâu Ban cùng Sầm phu tử, có chút không muốn: "Các ngươi còn muốn đi à?"

Sầm phu tử không nói lời nào, Lâu Ban đi lên phía trước, vỗ vỗ bờ vai của hắn, cười nói: "Đi là nhất định phải đi. Tiên giới chi môn là ở chỗ đó, chúng ta nhất định phải đi tìm tới nó. Đây là chúng ta khi còn sống cuối cùng tâm nguyện. Ta là như thế, Sầm phu tử là như thế, Vũ Hoàng cùng đệ nhất Thánh Hoàng bọn họ, cũng là như thế!"

Thánh Hoàng Vũ nói: "Nguyên Sóc thông hướng Văn Xương động thiên con đường, hai đại Thiên Quân đã giúp chúng ta đả thông, lưỡng giới qua lại, đem sẽ không cắt đứt! Chúng ta lưu lại đã không có ý nghĩa, Văn Xương động thiên có các thánh hiền học sinh, có bọn họ học vấn, bọn họ sẽ cùng Nguyên Sóc giao lưu, va chạm, lưu truyền."

Sầm phu tử mặt mang tươi cười, yên lặng gật đầu.

Tô Vân không biết nên nói cái gì.

Sầm phu tử cùng Lâu Ban, là đối hắn ảnh hưởng lớn nhất người, một cái đem hắn từ trong quan tài cứu ra, một cái đem Thông Thiên các truyền cho hắn, cũng truyền cho chính hắn lý tưởng cùng khát vọng.

Mà Thánh Hoàng Vũ, đệ nhất Thánh Hoàng cùng đến từ Nguyên Sóc chư thánh, thì là Nguyên Sóc sống lưng, cũng là hắn sống lưng, là hắn kiên trì tự mình, kiên trì làm người mà không có sa đọa căn nguyên!

Thánh Nhân hiền nhân, luôn có thể tại ngươi rơi vào hắc ám lúc vì ngươi thắp sáng một chút Tân Hỏa, để ngươi trong bóng đêm tiếp tục hướng phía trước, cho đến đi ra hắc ám!

Chỉ là Tô Vân cùng bọn hắn mỗi một lần, đều mang ý nghĩa một lần chia tay.

"Ứng Long đâu?" Thánh Hoàng Hiên Viên tiếng cười truyền đến, rất là sang sảng, "Hắn ở nơi nào? Chẳng lẽ đã trở lại Tiên giới?"

"Nguy rồi!"

Bạch Trạch cả kinh kêu lên: "Ta đem hắn quên ở Lôi Trì động thiên! Ta vậy thì đem hắn triệu hoán tới!"

Hiên Viên Thánh Hoàng hưng phấn nói: "Vẫn là ta tới đi!"

Hắn là hoán linh sư, Nguyên Sóc trong lịch sử cái thứ nhất trời sinh đối linh vô cùng mẫn cảm tồn tại, năm đó Ứng Long chính là hắn từ trong tiên giới triệu hoán hạ giới.

Giờ phút này hắn tự thân thi triển triệu hoán, đương nhiên thuận buồm xuôi gió, Ứng Long nguyên bản tại lôi trì bên trong Thuần Dương lôi trì tắm, nghe cựu thần Ôn Kiều giảng giải cựu thần phù văn, giờ phút này bị Hiên Viên Thánh

Hoàng triệu hoán, phản kháng không được, sau một khắc liền giáng lâm đến Văn Xương động thiên.

Hắn vừa sợ vừa giận, đợi thấy là Hiên Viên Thánh Hoàng, không khỏi ngây người, qua rất lâu, hắn bất thình lình gào khóc, Hiên Viên cùng Bạch Trạch khuyên như thế nào cũng ngăn không được.

Ứng Long tuy là thiếu niên, nhưng hắn tâm, đã sớm lạnh.

Hiên Viên sau khi chết, hắn đi ra bằng hữu tử vong đau đớn, lại giao bằng hữu mới. Hắn không phải cái loại này bạn nhậu, hắn nhận định một người bạn liền sẽ toàn tâm toàn ý đối đãi, rất có cổ đại sĩ tử phong phạm. Nhưng mà, bạn mới tuổi thọ cũng chỉ là ngắn ngủi trăm năm.

Từ đệ nhất Thánh Hoàng Hiên Viên đến Thánh Hoàng Vũ, dài đến ngàn năm, hắn đưa tiễn lần lượt bằng hữu, mỗi một lần đều sẽ khó chịu đến chết đi sống lại.

Cuối cùng, hắn hoàn thành Hiên Viên nhắc nhở, phong tận thiên hạ Thần Ma, tại đưa tiễn Thánh Hoàng Vũ sau đó, hắn cuối cùng mệt mỏi, trốn vào Thiên Thị Viên chợ quỷ chỗ sâu, để cho mình hóa thành bị tro tàn vùi lấp tượng đá.

Hiện tại, hắn lại thấy được Hiên Viên, hắn cái thứ nhất bạn thân, Ứng Long đau thương trong lòng bị một mạch lật ra đi ra, bởi vậy nhịn không được khóc lớn.

Thời điểm đó bọn họ, đều là thiếu niên!

Thiếu niên cùng thiếu niên ở giữa chỉ có thuần túy hữu nghị!

Ứng Long bây giờ nhìn lại cũng vẫn là thiếu niên áo vàng, tóc trắng Hiên Viên thoạt nhìn cũng cùng lúc trước không có khác nhau, nhưng Ứng Long lại biết, bản thân năm đó người bạn kia cuối cùng vẫn là qua đời.

Ứng Long thoạt nhìn cao lớn thô kệch, thoạt nhìn thần kinh thô, trong đầu đều là cơ bắp không có đầu óc, nhưng hắn nội tâm trên thực tế nhưng cực kỳ tinh tế, so lòng của thiếu nữ còn muốn tinh tế.

Nội tâm trạng thái Hiên Viên, cuối cùng không còn là năm đó cùng mình kề vai chiến đấu cùng mình nói chuyện trời đất giảng giải hai bên lý tưởng thiếu niên kia.

Bi thương của hắn không cách nào kể rõ, không người kể rõ, bởi vậy chỉ có thể khóc lớn.

Bất quá, hắn lại rất nhanh phấn chấn, từ trong bi thương đi ra, cùng Hiên Viên cùng Bạch Trạch cười cười nói nói, từng nói tới đi khứu sự cùng bọn hắn kề vai chiến đấu thời gian, tiếng cười cười nói nói sóng âm truyền đến.

Ứng Long rất tốt áp chế lại bản thân bi thương, trân quý cùng bọn hắn gặp lại thời gian.

Tô Vân cùng Hiên Viên Thánh Hoàng đám người trước quay về Văn Xương động thiên, Hiên Viên Thánh Hoàng đám người lập tức an bài các đại học phái cùng Nguyên Sóc giao lưu, Tô Vân thì lực mời Hiên Viên cùng chư thánh đi tới Nguyên Sóc dạy học, nói: “Chư thánh tiên hiền rời đi Nguyên Sóc đã lâu, hiện nay giao lưu liên hệ, chư thánh cùng Thánh Hoàng chính là hậu bối khai sáng tiền lệ.”

Hiên Viên Thánh Hoàng chần chừ một chút, nhìn về phía chư thánh, có chút do dự.

Tô Vân nói: “Thánh Hoàng năm ngàn năm đều tới, một mực lạc đường, chưa hề tìm đến chân chính Tiên giới chi môn. Chẳng lẽ đối mặt Nguyên Sóc rất nhiều sĩ tử, liền luyến tiếc mấy tháng này thời gian?”

Hiên Viên Thánh Hoàng cười nói: “Thôi được. Cố thổ khó rời, chúng ta đi một lần Nguyên Sóc là được.”

Chư thánh nhao nhao gật đầu.

Tô Vân trong lòng khó nén vui vẻ, cười nói: "Còn xin chư thánh cùng Thánh Hoàng tuyển chọn tài năng xuất chúng đệ tử, cùng nhau đi tới Nguyên Sóc, giao lưu học vấn!"

Chư thánh mỗi người đi tới bản thân học phái, chọn lựa ra loại bạt tụy linh sĩ, trong đó không thiếu có tu luyện tới Nguyên Đạo cực cảnh tồn tại, để Tô Vân không khỏi thay đổi sắc mặt.

Đợi đến chư thánh chọn lựa đệ tử, tạo thành ngàn người đại bộ đội, từng cái tu vi cực cao, khắp nơi đều là Chinh Thánh cùng Nguyên Đạo cảnh giới, để Thủy Oanh Hồi cũng không nhịn được đối chư thánh nổi lòng tôn kính.

So sánh Thiên Phủ động thiên tới nói, Văn Xương động thiên nhưng thật ra là cái tiểu động thiên, nhỏ như vậy một cái động thiên, thế mà cất giấu một nhóm không kém hơn Thiên Phủ động thiên đại cao thủ, quả thực là động thiên bên trong khác loại!

"Khó trách Tô Thánh Hoàng đều là để cho ta đi xem một chút Nguyên Sóc, còn nói nếu như ta hiểu rõ Nguyên Sóc, liền biết hắn vì sao đối Nguyên Sóc như thế kỳ vọng, vì sao muốn bảo vệ Nguyên Sóc."

Thủy Oanh Hồi nhìn nhiều cao thủ như vậy, trong lòng không khỏi thán phục: "Từ Văn Xương động thiên có thể thấy được Nguyên Sóc tiềm lực, quả thực phi thường ghê gớm."

Cái này hơn nghìn người Chinh Thánh Nguyên Đạo cường giả đại bộ đội, từ Văn Xương động thiên xuất phát, dọc theo tan vỡ khu vực tiến lên, hướng Thiên Phủ động thiên mà đi. Tô Vân nguyên bản định để cho bọn họ ngồi thanh đồng phù tiết, đưa bọn họ đi tới Nguyên Sóc, nhưng bị Hiên Viên từ chối.

“Chúng ta chuyến này, là vì lưỡng giới đả thông một đầu qua lại lối đi, nhất định phải tự thân lội ra một con đường tới!”

Như thế đi tiếp hơn hai tháng, bọn họ trải qua nặng nề hiểm trở, cuối cùng vượt qua mạo hiểm vô cùng tan vỡ khu vực, đi tới Thiên Phủ động thiên.

Tô Vân một đường đi cùng bọn họ tiến lên, trải nghiệm trên đường gian khổ, lại qua hơn mười ngày thời gian, bọn họ đi tới Thiên Phủ đệ nhất phúc địa Thiên Khôi phúc địa, đi vào Mặc Hành thành.

Tô Vân cũng là rất lâu không có tới đến Thiên Phủ làm việc công, một bên an bài Hiên Viên đám người trước tiên ở Tam Thánh học cung ở lại, trước cùng Thiên Phủ sĩ tử giao lưu, một bên bản thân nắm chặt thời gian xử lý Thiên Phủ động thiên công vụ.

Thủy Oanh Hồi cũng lấy chút thời gian, trở về bản thân tại Thiên Phủ phủ đệ, không bao lâu liền lại bị Tô Vân sai người mời đi qua.

Thủy Oanh Hồi trong lòng buồn bực: “Tô Thánh Hoàng mời ta đi qua làm gì?”

Nàng đi tới Thiên Phủ cửa chính điện phía trước, chỉ nghe trong điện truyền đến Ngục Thiên Quân âm thanh, nói: “Tô Thánh Hoàng, ngươi trong thành này nhưng có loạn đảng?”

Chương 596 : Chúng ta đều là loạn đảng (đại chương cầu đặt trước)

Chương 597: Chúng ta đều là loạn đảng (đại chương cầu đặt trước)

Thủy Oanh Hồi nghe được Ngục Thiên Quân âm thanh, không từ cái giật mình, xoay người liền đi: "Ta đem Tô Thánh Hoàng liền gọi ta tới có chuyện tốt gì, nguyên lai là chặn đao đến rồi!"

Tô Vân âm thanh truyền đến: "… Thiên Quân nói đùa, Thiên Phủ chính là Tiên giới kho lúa, bệ hạ phái tới Thủy đế sứ, làm sao có thể còn có loạn đảng… Thủy đế sứ, ngươi đã đến! Mau mau đi vào!"

Thủy Oanh Hồi dừng bước lại, xoay người lại, nhắm mắt đi vào chính điện, giống như cười mà không phải cười nhìn Tô Vân một cái.

Ngục Thiên Quân cùng một đám tiên nhân giờ phút này đều xuất hiện trong chính điện, Ngự Thiên Tôn ngồi tại chủ vị, Tô Vân tại hạ Thủ tướng cùng, mặt khác tiên nhân thì ngồi xuống tại đại điện hai bên. Luận thế hệ, Tô Vân cái này Thiên Phủ Thánh Hoàng địa vị rất cao, còn tại một chút Kim Tiên phía trên, thuộc về Tiên Đế an bài hoàng sai, bởi vậy có thể tại Ngục Thiên Quân bên cạnh cùng ngồi.

Đương nhiên, Thiên Phủ Thánh Hoàng không có thực quyền, chính là cái cái thùng rỗng, bởi vậy từ Tiên giới xuống

tiên nhân cứ việc cho Thánh Hoàng một chút cần thiết tôn trọng, nhưng cũng xem thường Thánh Hoàng.

Thủy Oanh Hồi cười tủm tỉm nói: "Thiên Quân, Thánh Hoàng tốt khoe xấu che, ai nói Thiên Phủ động thiên không có loạn đảng? Trong thành này đâu đâu cũng có loạn đảng!"

Tô Vân rùng mình.

Ngục Thiên Quân tướng mạo uy nghiêm, mở mắt ra, liếc nàng cùng Tô Vân một cái, nói: "A? Đều là loạn đảng?"

Thủy Oanh Hồi nguyên bản còn cố ý nói chút lời nói dí dỏm, nhưng Ngục Thiên Quân uy nghiêm thực sự quá lớn, liếc nàng một cái thời điểm, liền để nàng chỉ cảm thấy bản thân bất kỳ ý niệm gì, đều bị dò xét đến rõ rõ ràng ràng!

Thủy Oanh Hồi mồ hôi lạnh trên trán chảy, nhận ép cực lớn, không còn dám ăn nói linh tinh, nói: "Tà Đế sứ giả tại hạ giới gây họa, Tà Đế bộ hạ cũng xuất quỷ nhập thần, ta cùng Thánh Hoàng thấy thế lo lắng không thôi, hận không thể bắt chút bách tính chém đầu góp đủ số!"

Nàng không biết Ngục Thiên Quân căn nguyên, bởi vậy không khỏi có chút làm càn tùy tiện, bây giờ bị Ngục Thiên Quân liếc qua, mới biết lợi hại.

Ngục Thiên Quân nói: "Thì ra là thế. Thủy đế sứ, thân ngươi phụ bệ hạ mong đợi, không thể giết dân bốc lên công, bại hoại bệ hạ thanh danh. Mời ngồi."

Thủy Oanh Hồi đồng ý, ngồi xuống xuống, trong lòng thình thịch đập loạn.

Nàng lúc trước cùng Ngục Thiên Quân liên hệ qua, chỉ là không có thấy tận mắt người, lần này tới đến Ngục Thiên Quân trước mặt, mới biết vị này Thiên Quân lợi hại.

“Tô Thánh Hoàng người này thế mà điềm nhiên như không có việc gì, người này đạo tâm ngược lại là càng thêm mạnh mẽ.”

Thủy Oanh Hồi nghĩ tới đây, nói: “Cái kia Tà Đế sứ giả bộ hạ rất nhiều, những người này thông đồng làm bậy, cùng một giuộc, ta cũng là bị hắn bọn họ tức giận đến váng đầu.”

Ngục Thiên Quân nói: “Thủy đế sứ cùng mặt khác Đế sứ sự tình, ta cũng nghe nói một chút. Hiện nay tại hạ giới, Tà Đế sứ giả thế lực càng lúc càng rộng lớn, ngươi không cách nào kiến công, cũng là chuyện đương nhiên. Cái kia Tà Đế sứ giả đã cứu ra Tà Đế tiên tướng, ngươi không phải là đối thủ.”

Thủy Oanh Hồi sắc mặt biến hóa, liếc liếc Tô Vân, muốn nói lại thôi.

Ngục Thiên Quân thấy thế, nói: “Ngươi có lời gì phải nói? Không ngại nói thẳng.”

Thủy Oanh Hồi nói: “Tô Thánh Hoàng là Tiên Hậu nương nương đặc sứ, Tiên Hậu nương nương giờ khắc này ở Câu Trần động thiên thăm viếng, nếu như Tô Thánh Hoàng ra mặt, mời đến Tiên Hậu, loạn thần tặc tử nhất định có thể dễ như trở bàn tay.”

Ngục Thiên Quân thay đổi sắc mặt, vội vàng nhìn về phía Tô Vân, nghiêm nghị nói: “Nguyên lai Tô Thánh Hoàng vẫn là trước sau sứ giả. Có thể hay không mời ra tín vật?”

Tô Vân khó chịu hừ, không quá vui lòng lấy ra Tiên Hậu nương nương lệnh bài, thầm nghĩ: “Mời Tiên Hậu tới bắt ta cái này loạn thần tặc tử? Ta lại không có điên…”

Ngục Thiên Quân nhận lấy lệnh bài, quan sát tỉ mỉ vài lần, đem lệnh bài còn cho Tô Vân, nói: “Thánh Hoàng là Tiên Hậu sứ giả, Thủy cô nương là Tiên Đế sứ giả, cái này Thiên Phủ nhất định tại hai vị quản lý bên dưới biến thành giang sơn như

thùng sắt. Ta này đến, là vì tiên khí mà đến, Tà Đế tiên tướng Bích Lạc, thực lực cường đại, Thiên Phủ động thiên đem một năm này thu được tiên khí đưa đến ta chỗ này là đủ.”

Tô Vân cùng Thủy Oanh Hồi đồng ý, nói: “Thiên Quân để chúng ta chuẩn bị mấy ngày.”

Ngục Thiên Quân nói: “Các ngươi trước tạm chuẩn bị, ta đi Câu Trần động thiên, tiếp kiến Tiên Hậu.”

Hắn đứng dậy, dẫn đầu rất nhiều Kim Tiên đi ra Thiên Phủ, Tô Vân cùng Thủy Oanh Hồi vội vàng đưa tiễn, Ngục Thiên Quân nói: “Các ngươi dừng bước a, đi xử lý chính sự.”

Tô Vân cùng Thủy Oanh Hồi đồng ý.

Ngục Thiên Quân dẫn đầu rất nhiều Kim Tiên tại Mặc Hành thành bên trong đi lại, một vị Kim Tiên nói: “Thiên Quân, chúng ta không phải nóng lòng chạy tới Câu Trần động thiên tiếp kiến Tiên Hậu ư? Vì sao ở đây dừng lại?”

Ngục Thiên Quân ánh mắt lấp lóe, nói: “Cái này Tô Thánh Hoàng, chính là loạn đảng. Đúng như là Thủy đế sứ nói, cái này Mặc Hành thành bên trong đâu đâu cũng có loạn đảng!”

Chúng Kim Tiên lấy làm kinh hãi, không rõ ý nghĩa.

Ngục Thiên Quân cười lạnh nói: “Trên đời này có khả năng khắc chế đạo tâm của ta tồn tại cũng không nhiều, mà trong tòa thành này nhưng có hàng trăm hàng ngàn cái!”

Hắn nhìn xa Tam Thánh học cung phương hướng, cảm nhận được một cỗ thuần túy lực lượng nghiền ép chính mình ma niệm dò xét, tựa như tường đồng vách sắt đứng sừng sững ở đó, để hắn tôn này Ma Tiên bên trong Tiên Quân cũng cảm giác áp lực!

Hắn là nhân ma đắc đạo, nhân ma am hiểu nhất là nhìn thấu suốt nhân tâm.

Mà ở toà này Mặc Hành thành bên trong, hắn nhìn thấu suốt nhân tâm bản lĩnh vậy mà mất hiệu lực!

Tam Thánh học cung bên trong, Hiên Viên bao gồm Thánh áp chế đạo tâm của hắn!

Năm đó Tô Vân vì tru sát Dư Tẫn hóa giải Nguyên Sóc thế giới chúng sinh bị hiến tế nguy cơ, mời đến Đạo Thánh, Thánh Phật các loại tu luyện tới Nguyên Đạo cảnh giới tồn tại, lấy đạo tâm áp chế nhân ma Dư Tẫn ma tâm ma tính, từ đó đem Dư Tẫn thực lực hạn chế hơn phân nửa.

Mà bây giờ, Hiên Viên bao gồm Thánh đi tới Mặc Hành thành, chư thánh chi niệm, trong lúc vô tình đem Ngục Thiên Quân bản lĩnh cũng hạn chế hơn phân nửa!

Loại tình huống này rất ít xuất hiện!

Ngục Thiên Quân nói: "Hai tháng trước, tại Huyễn thiên chi nhãn trước mặt, đạo tâm của ta cũng bị áp chế, nhưng này lúc ta tưởng rằng Huyễn thiên chi nhãn, bây giờ suy nghĩ một chút, áp chế ta không phải Huyễn thiên chi nhãn, mà là những cái kia thủ hộ Huyền quan quái nhân. Giờ phút này, những này quái nhân ngay tại trong thành."

Dưới trướng hắn chúng Kim Tiên đằng đằng sát khí, nói: "Thiên Quân, cái này Tô Thánh Hoàng thông đồng loạn đảng, tội lỗi đáng chém!"

"Đâu chỉ tội lỗi đáng chém? Diệt hắn cả nhà, di hắn cửu tộc đều là tiện nghi hắn."

Ngục Thiên Quân cười lạnh nói: "Thủ hộ Huyền quan quái nhân bên trong liền có hắn. Hắn chính là cái kia dùng thêu hoa khăn tay che mặt người!"

Chúng Kim Tiên lấy làm kinh hãi, có chút không hiểu, nếu Ngục Thiên Quân đã nhận ra Tô Vân, vì sao không bắt lấy hắn trị tội?

“Hắn là Tiên Hậu sứ giả, ai biết Tiên Hậu là ý kiến gì à?” Ngục Thiên Quân lẩm bẩm nói, “Tiên Hậu sứ giả, vì sao muốn cứu ra Tà Đế tiên tướng Bích Lạc đám người? Năm đó, Tà Đế thua trận, liền thua ở hậu cung, là Thiên hậu bán đi Tà Đế. Chẳng lẽ bệ hạ muốn giẫm lên vết xe đổ…”

Chúng Kim Tiên lộ ra vẻ sợ hãi, có chút hối hận khoảng cách quá gần, nghe được những này không nên nghe.

Ngục Thiên Quân nhưng không để ý lắm, suy tư nói: “Hiện nay thời sự, càng thêm quỷ dị cổ quái. Nếu như là Tà Đế tái xuất, tranh đoạt đế vị, như vậy Đế Thúc lại chạy đến là có ý gì? Ta luôn cảm thấy, bất luận Tiên giới, vẫn là mảnh này hạ giới, có một cái đại hắc thủ đang lặng lẽ vô tức thôi động vũ trụ mạch nước ngầm…”

Ánh mắt của hắn sâu xa, thấp giọng nói: “Ta nhìn không rõ thế cuộc, chi bằng chú ý cẩn thận, miễn cho bị cuốn vào trong dòng nước ngầm.”

Chúng Kim Tiên hai mặt nhìn nhau, mỗi người cúi đầu xuống, không nói một lời.

Ngục Thiên Quân bất thình lình cười nói: “Phía sau màn hắc thủ còn tại thôi động thời cuộc phát triển, hiện nay Hỗn Độn một mảnh, tiền đồ thế nào nhìn không lắm rõ ràng. Có điều, chúng ta cũng có thể đi xem một chút chỗ này học cung, nhìn một chút đến cùng là thần thánh phương nào, thế mà có thể trấn áp đạo tâm của ta!”

Hắn dẫn người hướng đi Tam Thánh học cung.

Tam Thánh học cung bên trong, Hiên Viên Thánh Hoàng đám người đang tại khai đàn giảng giải bản thân học vấn, trong lúc nhất thời chư thánh lý niệm trải rộng hư không, hình thành đủ loại chói lọi dị tượng, sặc sỡ loá mắt, rất là mê người.

Tất cả sĩ tử đều bị chư thánh khai giảng hấp dẫn tới, không người chú ý đến Ngục Thiên Quân đám người đến.

Ngục Thiên Quân đám người một đường đi tới những cái kia bục giảng phía trước, nhìn thấy Hiên Viên Thánh Hoàng đám người, không khỏi cười lạnh một tiếng: "Quả nhiên là những cái kia trấn thủ Huyền quan loạn đảng! Toà này Mặc Hành thành, chỉ sợ đã biến thành loạn đảng sào huyệt!"

Nhưng vào lúc này, một người trẻ tuổi có chỗ phát giác, hướng bên này đi tới.

Ngục Thiên Quân trong lòng sinh ra ý nghĩ, vội vàng hướng người tuổi trẻ kia nhìn lại, đợi thấy rõ một thân khuôn mặt, không khỏi sắc mặt kịch biến, vội vàng xoay người, mang theo rất nhiều Kim Tiên vội vàng rời đi, một khắc cũng không dám dừng lại!

"Đều là loạn đảng, đều là loạn đảng! Chúng ta đi ——" Ngục Thiên Quân quát một tiếng, một mảnh kim quang bay lên trời, mang theo rất nhiều Kim Tiên hóa thành quang mang đi xa.

Đế tâm ngước đầu nhìn lên, buồn bực không thôi: "Đây là người nào? Làm sao thấy được ta liền chạy trốn? Người này lợi hại, ta không phải là đối thủ."

Hắn lại không biết, Ngục Thiên Quân nhìn thấy bộ mặt của hắn trong thời gian trong nội tâm nhấc lên hạng gì sóng lớn ngập trời!

Ngục Thiên Quân nhìn thấy chính là Tà Đế Tuyệt gương mặt, bởi vậy bị cả kinh một thân mồ hôi lạnh, lại thêm đạo tâm bị chư thánh trấn áp, lật không nổi nửa điểm ma tính, đành phải phá không mà đi.

"Thiên Phủ đã rơi vào loạn đảng tay, ta kém chút tự chui đầu vào lưới." Ngục Thiên Quân sắc mặt biến ảo không

ngừng, tính toán phút chốc, thầm nghĩ, "Thôi được, ta trước đi thăm dò một chút Tiên Hậu ý tứ, nhìn một chút Tiên Hậu đến cùng làm gì ý định!"

Tô Vân mời đến Tống Mệnh, đem Ngục Thiên Quân sự tình nói một phen, nói: "Ngục Thiên Quân đến đây vơ vét tiên khí, Thần Quân chuẩn bị cho tốt, chờ bọn hắn tới lấy là được. Ta bên này còn có việc, chi bằng chạy tới Nguyên Sóc."

Tống Mệnh lấy làm kinh hãi, nói: "Ngục Thiên Quân gặp qua ngươi? Hắn không biết ngươi là Tà Đế sứ giả?"

Tô Vân cười nói: "Hơn phân nửa biết. Nghĩ minh bạch giả hồ đồ mà thôi."

Tống Mệnh nghi ngờ không thôi, sau một lúc lâu mới nói: "Thủy đế sứ không có bán đi ngươi?"

Tô Vân cười ha ha, vỗ vỗ đầu vai của hắn, nói: "Ngươi cứ việc yên tâm, có Thủy đế sứ giúp ngươi, không có việc gì. Bất kể như thế nào, Thủy đế sứ đều nhất định phải kinh doanh tốt Thiên Phủ động thiên. Nàng biết nơi này là nàng duy nhất căn cơ, nàng nhất định phải phối hợp chúng ta."

Tống Mệnh thở dài, nói: "Ta nếu là chết rồi, nhất định bị chết không minh bạch."

Lại qua mấy ngày, Tô Vân cùng Hiên Viên Thánh Hoàng đám người chuẩn bị lên đường, chạy tới Nguyên Sóc.

Mấy ngày nay Thủy Oanh Hồi cùng Tống Mệnh truyền lệnh các đại thế phiệt, lệnh bọn họ cống lên tiên khí. An bài ổn thoả sau đó, Thủy Oanh Hồi chuẩn bị đi trước cùng Tô Vân tụ hợp, bất thình lình có tôi tớ tới báo, nói: "Đại nhân, Quán Y cô nương xuất quan."

Thủy Oanh Hồi vẻ mặt khẽ nhúc nhích, nói: "Mời đến."

Sau một lúc lâu, La Quán Y chạy đến, khom người làm lễ chào hỏi, nói: "Đệ tử tham kiến lão sư."

Thủy Oanh Hồi đưa tay, cười nói: "Đứng lên mà nói."

Nàng trên dưới quan sát La Quán Y, chỉ thấy nữ tử này khí tức càng thêm mạnh mẽ, so trước khi bế quan mạnh mẽ không biết bao nhiêu, từng cái cảnh giới cũng đều củng cố, không khỏi gật đầu, nói: "Quán Y, tư chất ngươi ngộ tính thật không tệ, thiếu hụt mấy cái kia cảnh giới cũng đều tại đây mấy năm có thể bù đắp. Không uổng công ta đem ngươi từ Lang Ngọc Lan trong tay lấy được."

La Quán Y lại bái, nói: "Nếu không phải lão sư bồi dưỡng, đệ tử không có khả năng có thành tựu ngày hôm nay."

Thủy Oanh Hồi cười nói: "Ở trước mặt ta ngươi không cần như thế. Ngươi ta là đồng loại. Ngươi bây giờ thực lực tăng nhiều, có tính toán gì không?"

La Quán Y khom người nói: "Đệ tử tại đi tới Thiên Phủ trước đó, là Tây Thổ Đại Tần hoàng đế, chỉ là quyền lực ba phần, một phần bị quốc sư Ngọc Đạo Nguyên chiếm cứ, một phần bị Võ Thánh Giang Tổ Thạch chiếm cứ. Đệ tử lần này đi, đem hàng phục hai người, đoạt lại quyền vị."

Thủy Oanh Hồi đi ra ngoài, nói: "Việc này đơn giản. Lấy ngươi hiện nay thực lực, chẳng qua là xoay tay ở giữa sự tình. Chẳng qua Tây Thổ dù sao cũng là nhỏ ngươi tiểu quốc, cứt mũi lớn địa phương, lãng phí ngươi cái này thân bản lĩnh."

La Quán Y đuổi theo nàng, nói: "Đệ tử còn có một cái tâm nguyện, chính là đánh bại Tô Vân. Lần này xuất quan, liền muốn cùng hắn lại bàn về cao thấp, lại quyết sống mái!"

Thủy Oanh Hồi dừng bước lại, sắc mặt cổ quái, nói: "Đánh bại Tô Vân? Cái nào Tô Vân?"

"Thiên Thị Viên Tô Vân!"

La Quán Y tràn đầy sự tự tin mạnh mẽ, nói: "Lúc trước ta không bằng hắn, là bởi vì ta thiếu hụt mấy cảnh giới, bởi vậy bị hắn đè xuống một bậc. Nhưng ta tự hỏi thông minh tài trí ngộ tính, tuyệt không kém hơn hắn. Lần này bù đắp cảnh giới, đánh bại hắn mới có thể để cho ta phun một cái trong lồng ngực buồn bực chi khí."

Thủy Oanh Hồi cười nói: "Ngươi biết hắn đã trở thành Thiên Phủ Thánh Hoàng sao?"

La Quán Y cười nói: "Hắn tuy là Thiên Phủ Thánh Hoàng, nhưng ta cũng có bại hắn chi tâm!"

Thủy Oanh Hồi im lặng, sau một lúc lâu, cười nói: "Vi sư lần này chính là đi gặp hắn, cùng hắn cùng một chỗ đi tới Nguyên Sóc. Ngươi có cơ hội khiêu chiến hắn."

Các nàng đi tới Thiên Phủ, Tô Vân đã triệu tập Văn Xương động thiên cao thủ, chuẩn bị lên đường.

La Quán Y xa xa nhìn thấy Tô Vân, không khỏi đắc ý, hướng Tô Vân đi tới.

Đợi nàng đi tới Tô Vân phía trước còn có hơn mười bước lúc, bước chân chưa phát giác chậm lại, nàng từ Tô Vân trên người cảm giác được một cỗ di cao di xa khí tức, càng đến gần Tô Vân, liền càng là cảm giác được Tô Vân khoảng cách nàng xa xôi, càng là cảm giác được Tô Vân cao lớn.

Nàng càng đi càng gần, nhưng càng ngày càng cảm giác được trước mặt mình là một cái cự nhân, càng ngày càng vĩ đại càng ngày càng xa không khả quan hắn toàn bộ cự nhân!

"Quán Y, xuất phát!" Thủy Oanh Hồi đưa nàng đánh thức.

La Quán Y tỉnh táo lại, mới phát hiện Tô Vân đám người đã lên đường, nàng vội vàng đuổi theo, một vệt mặt của mình, trên mặt đều là nước mắt, chẳng biết lúc nào nàng lệ rơi đầy mặt.

Thủy Oanh Hồi chú ý tới những này, đưa qua xòe tay ra lụa, cười nói: “Cảm nhận được chênh lệch về cảnh giới sao?”

La Quán Y yên lặng gật đầu.

“Loại cảnh giới này bên trên khoảng cách, tựa như là cách nhất trùng thiên, hắn tại thiên ngoại, ngươi tại thiên địa bên trong. Ngươi ngẩng đầu nhìn trời, chính là nhìn hắn, có một loại khó tin không thể diễn tả sợ hãi.”

Thủy Oanh Hồi nói khẽ: “Ta cố gắng tu hành, không ngại bốn phía cầu học, mới miễn cưỡng đuổi theo hắn. Ngươi bế quan mấy năm liền muốn cùng hắn chống lại, chỉ là nói chuyện viển vông mà thôi. Hiện tại ngươi nền tảng vững chắc, có thể tiếp tục tu hành, nói không chừng tương lai hắn bị vây ở một cái nào đó cảnh giới bên trên, ngươi còn có cơ hội đuổi theo hắn.”

La Quán Y nghiêm nghị nói: “Lúc trước của chúng ta khoảng cách không có lớn như vậy, ta…”

Thủy Oanh Hồi cười nói: “Đây là nhân sinh. Tiếp nhận nó, ngươi sẽ hạnh phúc một chút.”

—— —— bốn ngàn chữ đại chương, cầu phiếu, cầu đặt trước! !

Chương 597 : Ta đạo cô tích trữ, tất không lâu dài

Chương 598: Ta đạo cô tích trữ, tất không lâu dài

Ngục Thiên Quân dẫn người đi tới Câu Trần động thiên, Câu Trần động thiên chính là Tiên Hậu nhà mẹ đẻ, toàn bộ động thiên đều là Phương gia lãnh địa, là Tiên Đế tự thân phong thưởng.

Ngục Thiên Quân dù sao cũng là trấn thủ một phương đại quan, tự thân đến đây thăm hỏi, Phương gia trên dưới không dám thất lễ, một bên đón tiếp, một bên sai người thông báo Tiên Hậu.

Cái kia Phương gia chủ sự chính là lão thái quân, tuy là cao tuổi, lại không có bao nhiêu lọm khọm chi thái, cùng Ngục Thiên Quân cười cười nói nói, hướng Tiên Hậu ở chỗ đi tới.

Ngục Thiên Quân bất thình lình trong lòng sinh ra ý nghĩ, vội vàng ngẩng đầu nhìn lên trời, chỉ thấy trên bầu trời có kiếp vân nhanh chóng hình thành, xa xa nhưng thấy một cái nữ tiên sớm đã tế lên tiên binh, chuẩn bị nghênh chiến kiếp vân, bên cạnh có chút nữ tiên đang nhìn chăm chú nàng, rất là khẩn trương.

Ngục Thiên Quân nghi hoặc, nói: “Tiên nhân vô kiếp, sẽ không có kiếp vân xuất hiện, càng không nên khẩn trương. Vị kia là nương nương người bên cạnh a? Vì sao nàng rõ ràng là tiên nhân, còn cần độ kiếp ?”

Phương lão thái quân cười nói: “Thiên Quân này đến, còn chưa hấp thu cái này hạ giới chỗ sinh ra tiên khí a?”

Ngục Thiên Quân nói: “Ta tại hơn hai tháng trước truy lùng đào phạm, đi tới cái này một giới, nói ra thật xấu hổ, hai tháng này giải quyết tình rất nhiều, cũng không kịp thu một chút hạ giới tiên khí.”

Phương lão thái quân nói: “Khó trách Thiên Quân có câu hỏi này. Nhắc tới cũng kỳ, hễ Tiên giới xuống tiên nhân, chỉ cần hấp thu cái này hạ giới tiên khí, liền sẽ lần nữa gặp gỡ thiên kiếp. Cái thiên kiếp này không hề tầm thường, đặc biệt gọt tiên nhân tiên vị, chú hắn tiên tịch, hiếm có người có khả năng tránh thoát một kiếp này người. Mấy cái này nha đầu, chính là đi tới hạ giới sau hấp thu tiên khí, bởi vậy gặp gỡ tiên kiếp. Đi theo nương nương hạ giới tiên nữ, đã có không ít người bị gọt đi.”

Nàng lời vừa nói ra, Ngục Thiên Quân bộ hạ các tiên nhân không khỏi hai mặt nhìn nhau.

Trong đó một vị Kim Tiên hỏi: “Lão thái quân, bị tước mất tiên tịch cũng không có gì, chỉ cần vượt qua thiên kiếp, không phải là tiên nhân rồi?”

Phương lão thái quân thở dài: “Nếu như vượt qua kiếp số liền trở thành tiên nhân, ngược lại tốt, bị thiên kiếp gọt một chút nhưng cũng không có gì. Nhưng quan trọng chính là ngươi vượt qua kiếp số, cũng sẽ không lần nữa thành tiên!”

Mọi người sắc mặt kịch biến.

Bị tước mất tiên vị ngược lại cũng thôi, luyện trở về chính là, nhưng bị tước mất tiên vị luyện không trở lại, vậy liền xảy ra đại vấn đề!

Tiên nhân mạnh mẽ liền mạnh mẽ ở tại đại đạo lạc ấn thiên địa, tiên vị bị gọt, chính là đại đạo không được thiên địa thừa nhận, mất đi chỗ dựa lớn nhất, cùng linh sĩ không khác, thậm chí còn không bằng bọn họ nuôi Thần Ma!

Ngục Thiên Quân dò hỏi: “Tiên Hậu nương nương cũng không có phương pháp đối kháng thiên kiếp ư? Nếu như có thể tránh kiếp…”

Phương lão thái quân còn chưa trả lời, chỉ nghe Tiên Hậu âm thanh truyền đến: “Bản cung thử nghiệm để cung nữ tị kiếp, trước sau không được hắn pháp.”

Ngục Thiên Quân nhìn thấy Tiên Hậu nghi trượng đến đây, vội vàng khom người bái kiến.

Tiên Hậu nương nương cười nói: “Nơi này không phải trong cung, Ngục Thiên Quân không cần đa lễ.”

Ngục Thiên Quân đứng dậy, nói: “Nương nương, tiên nhân không thể hấp thu hạ giới tiên khí, bằng không liền sẽ gặp nạn. Việc này lớn, không thể không xem xét.”

Tiên Hậu mệnh cung nữ dời đi hoa cái cùng quạt cung, cười nói: “Bản cung cũng hấp thu hạ giới tiên khí. Thiên Quân mời xem.”

Ngục Thiên Quân vội vàng ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Tiên Hậu đỉnh đầu lôi vân cuốn lên, lôi điện đan xen, nhưng thủy chung không cách nào thành hình.

Ngục Thiên Quân thu về ánh mắt, nghi ngờ nói: “Tiên Hậu thiên kiếp vì sao không có giáng lâm?”

Tiên Hậu cười nói: “Cái thiên kiếp này bắt nguồn từ Lôi Trạch động thiên, nghiêng lôi trì lực lượng, cũng không làm gì được bản cung. Bởi vậy bản cung tuy là cũng có kiếp vận, tuy là cũng hấp thu luyện hóa hạ giới tiên khí, nhưng thiên kiếp vẫn là không cách nào hạ xuống.”

Ngục Thiên Quân giật mình, cười nói: “Năm đó Vũ tiên nhân thu lôi trì, có thể thấy được lôi trì uy lực, đại khái cùng Vũ tiên nhân không sai biệt lắm. Nếu như vậy, ta quả thực có thể gối cao không lo. Chỉ là dưới trướng của ta những tiên

nhân này, chỉ sợ khổ bọn họ. Nếu là ở hạ giới có chỗ thương vong, chỉ sợ liền thật sự là thương vong.”

Phía sau hắn các tiên nhân có chút sợ hãi. Không có tiên vị mà nói, nếu là bị người gây thương tích, như vậy thương thế sẽ không giống lúc trước nhanh như vậy khôi phục, nếu là tử vong, chỉ sợ chính là thật tử vong!

Hạ giới, đối Tiên Quân, Thiên Quân loại tồn tại này không tính nguy hiểm, nhưng đối bọn hắn những tiên nhân này tới nói, vậy liền quá nguy hiểm!

Tiên Hậu cùng Ngục Thiên Quân vừa đi vừa nói chuyện, hỏi: “Thiên Quân này tới vì chuyện gì?”

Ngục Thiên Quân vội vàng nói: “Nương nương, ta tại Thiên Phủ động thiên gặp phải Tô Thánh Hoàng, tự xưng là nương nương sứ giả, trên người còn có nương nương ngọc bội. Nương nương, người này phạm vào vụ án lớn, nương nương biết không?”

Tiên Hậu nương nương giống như cười mà không phải cười nói: “Tô ái khanh quả thực phạm vào chút chuyện, có thể đối một ít người tới nói đây là đại nghịch bất đạo sự tình, chém hắn đầu, tru hắn cửu tộc, cũng đều không hết hận. Hắn cũng thành thật, hướng bản cung nói.”

Ngục Thiên Quân không biến sắc, trong đầu nhưng nhấc lên sóng to gió lớn: “Nương nương biết hắn là Tà Đế sứ giả! Ta đoán quả nhiên không sai! Họa từ hậu cung! Quả nhiên họa từ hậu cung! Tà Đế Tuyệt là như vậy bại, Tiên Đế cũng là như vậy bại!”

Tiên Hậu nương nương nói: “Tô ái khanh năng lượng cực lớn, loại trừ cùng vị kia tồn tại đi rất gần bên ngoài, còn cùng Thiên hậu nương nương đi rất gần. Hắn là bản cung sứ giả, bản cung cũng rất muốn đi qua hắn, cùng vị kia tồn tại kéo lên

quan hệ. Ngươi nếu là có thể cùng vị kia tồn tại kéo lên quan hệ, đối tương lai ngươi cũng rất có chỗ ích lợi."

Ngục Thiên Quân trong lòng nghiêm nghị: "Vị kia tồn tại, chính là Tà Đế! Đế Tuyệt! Nương nương điểm danh cùng Đế Tuyệt dính dáng đến quan hệ, đây là sau lưng uy hiếp ta ư? Nàng chẳng lẽ là muốn cho ta lại không đuổi giết tiên tướng Bích Lạc?"

Tiên tướng Bích Lạc đã nửa tro tàn hóa, bán tiên bán ma, nếu là một chọi một, Ngục Thiên Quân không sợ chút nào, nhưng mà tiên tướng Bích Lạc người đông thế mạnh, bộ hạ đều là cao thủ.

Ngục Thiên Quân cứ việc bộ hạ có không ít Kim Tiên, nhưng những này Kim Tiên cùng tiên tướng Bích Lạc bộ hạ cao thủ so sánh liền kém đến quá xa, bởi vậy đành phải chạy trối chết.

Bọn họ mang theo tiên khí hao hết, mới nghĩ đi Thiên Phủ bổ sung tiên khí, không ngờ lại gặp phải cái này việc chuyện.

"Ta không làm gì được tiên tướng Bích Lạc, nếu nương nương mở miệng, ta thuận sườn núi xuống lừa là được." Ngục Thiên Quân thầm nghĩ trong lòng.

Hắn lại không biết, Tiên Hậu nương nương nói tới vị kia tồn tại không phải Tà Đế Tuyệt, mà là Hỗn Độn Đại Đế, Tiên Hậu nhưng cũng là ý tốt, để hắn đi qua Tô Vân cùng Hỗn Độn Đại Đế kéo lên quan hệ, tương lai nếu là thiên địa đại biến, tốt xấu nhiều một con đường sống.

Ngục Thiên Quân không biết điểm này, nói: "Đa tạ nương nương ý tốt. Để thần đối Tô Thánh Hoàng mở một con mắt nhắm một con mắt có thể, nhưng để thần cùng vị kia tồn tại có chỗ liên quan đến, xin thứ cho thần không có can đảm này."

Tiên Hậu thấy hắn nói như vậy, cũng không miễn cưỡng, cười nói: "Đáng tiếc, ngươi bỏ lỡ cái này duyên phận."

Ngục Thiên Quân không cho rằng đây là duyên phận, thầm nghĩ: "Tà Đế Tuyệt là bực nào tà ác? Cùng hắn dính líu quan hệ, ta thà không cần duyên phận này!"

Hắn nghĩ tới nơi này, một khắc cũng không tiếp tục chờ được nữa, chào từ giã nói: "Nương nương, tiên nhân gặp nạn, việc này không thể coi thường, hơn phân nửa lôi trì phát sinh một ít biến cố. Thần đi tới nơi đó dò xét một phen!"

Tiên Hậu giữ lại đôi câu, Ngục Thiên Quân khăng khăng cáo từ, Tiên Hậu ngay sau đó sai người tiễn hắn rời đi.

Ngục Thiên Quân lập tức dẫn người chạy tới Lôi Trì động thiên, thầm nghĩ: "Lôi trì khôi phục, liền tiên nhân cũng đi theo gặp nạn, cái này quá kỳ lạ. Nếu như tương lai Tiên giới hoàn toàn tro tàn hóa, chỉ có hạ giới mới là sinh tồn chỗ, nếu là tiên nhân hạ giới liền bị gọt đi tiên vị…"

Khi đó, liền không có tiên nhân vinh quang, rất nhiều đặc quyền, cũng đều sẽ đồng thời mất đi!

Hắn không từ cái rùng mình.

Một bên khác, Tô Vân cùng Hiên Viên Thánh Hoàng đám người một đường trăn trở, trèo đèo lội suối vượt sông qua sông, đánh dấu con đường, cuối cùng xuyên qua Thiên Phủ động thiên đi tới Thiên Thị Viên. Lúc này đã là năm tháng sau đó.

Từ Văn Xương động thiên đến Thiên Thị Viên, trước sau tiêu phí hơn bảy tháng thời gian, đây là Chinh Thánh, Nguyên Đạo cực cảnh đại cao thủ cùng một chỗ đi đường, nếu như là người bình thường, chỉ sợ từ ra đời đi tới đưa tang cũng chưa chắc có thể đi đến con đường này!

Ngay tại Thiên Thị Viên thành mới, Tô Vân đám người dừng lại.

Trì Tiểu Dao Thiên Thị Viên học cung, nghênh đón gần một trăm tôn kim thân Thánh Nhân cùng Thánh Hoàng, cùng với trăm ngàn vị Chinh Thánh Nguyên Đạo cảnh giới đại cao thủ, trong lúc nhất thời Thiên Thị Viên xôn xao, Nguyên Sóc cũng là cả nước xôn xao!

Tô Vân lại mời đến Thiên Thị Viên rất nhiều Thánh Nhân nội tâm cùng quỷ thần, tại Thiên Thị Viên học cung truyền đạo thụ nghiệp!

Hỏa Vân động chủ Ngư Thanh La cái thứ nhất nhận được tin tức, nữ tử này chạy tới Thiên Thị Viên học cung lúc, nhìn thấy chư thánh, đột nhiên lệ rơi đầy mặt, nghẹn ngào nói không ra lời.

Lão Thánh Nhân Cảnh Triệu chạy đến, thấy được những tồn tại này tại Nguyên Sóc trong lịch sử truyền thuyết thần thoại, cũng không chịu được nước mắt tuôn đầy mặt.

Thận Long bay ra Hỏa Vân động thiên, nhìn thấy Hiên Viên, không khỏi hưng phấn đến nhào tới đến đây.

Chờ đến Cầu Thủy Kính chạy đến lúc, trung niên thư sinh này ngơ ngác đứng ở nơi đó, rất lâu không thể động đậy. Tả Tùng Nham tại phía sau hắn chạy tới, khi nhìn đến chư thánh lần đầu tiên, không chịu được khóc lớn, nhưng lại chạy lên đến đây.

“Nguyên Sóc chờ các ngươi đã lâu rồi, đặc biệt là cái này hơn một trăm năm!” Hắn khóc kể lể.

Hiên Viên Thánh Hoàng cười nói: “Lúc trước chúng ta đã tới, mỗi người huy hoàng trăm năm. Cái này hơn một trăm năm, không phải là các ngươi chống lên tới ư? Hậu nhân nhìn

lại lịch sử, thân ảnh của các ngươi cùng chúng ta đồng dạng rõ ràng chói mắt ah."

Đạo Thánh cùng Thánh Phật chạy đến, mỗi người tìm đến đạo môn Thánh Nhân cùng phật môn Phật Đà, lại là một hồi thổn thức.

Tô Vân trong lòng xúc động mãi thôi, bất thình lình nhìn thấy một cái tướng mạo đẹp đẽ không kém hơn bản thân thiếu niên tại Thiên Thị Viên bên ngoài học cung thò đầu ra nhìn, lén lén lút lút, vội vàng đi ra phía trước, cười nói: "Nhị ca!"

Thiếu niên kia chính là Hoa nhị ca Hoa Hồ, bên cạnh chính là Thánh Nhân Linh Nhạc tiên sinh, hai người nghe nói chư thánh tại Thiên Thị Viên trong học cung, vội vàng chạy đến, nhưng đi tới trước cửa cũng không dám đi vào.

Hoa Hồ thẹn nói: "Ta cùng lão sư sửa chữa cựu thánh kinh điển, sửa đổi cực lớn, bởi vậy ngày ngày bị sét đánh. Đặc biệt là Lôi Trì động thiên khôi phục sau đó, ba ngày hai đầu liền muốn chịu một trận sét đánh. Lão sư cùng ta đều lo lắng thấy được những này cựu thánh, sẽ gặp phải bọn họ hành hung một trận."

Tô Vân cười nói: "Thay đổi đều thay đổi, chẳng lẽ không dám thừa nhận ư? Quân tử muốn nột tại nói mà mẫn tại đi, nhị ca cùng tiên sinh đến rất đúng lúc, các ngươi cựu thánh tân học, đem cùng cựu thánh tự thân biện luận, mới có thể chứng đạo thật giả!"

Hoa Hồ con mắt càng ngày càng sáng sủa, nhìn về phía Linh Nhạc tiên sinh, nói: "Lão sư, các chủ nói rất đúng. Chúng ta hôm nay, liền cùng các thánh nhân chứng đạo thật giả!"

Linh Nhạc tiên sinh phun ra trọc khí, cười nói: "Hiện nay ta cũng là Thánh, có sợ gì thay?"

Hai người ngẩng đầu ưỡn ngực, nhanh chân đi vào Thiên Thị Viên học cung, Hoa Hồ cất cao giọng nói: "Học sinh Hoa Hộc, Linh Nhạc, được chư thánh chi mâu, đến đánh chư thánh chi thuẫn!"

Chư thánh thấy bọn họ khí vũ hiên ngang, không dám thất lễ, mời bọn họ ngồi xuống.

Ngư Thanh La vẫy một cái váy lụa xanh, cũng tự mười bậc mà lên, đi tới chư thánh đối diện, cùng chư thánh đối lập mà ngồi, nói: "Học sinh Ngư Thanh La, thẹn vì Hỏa Vân động chủ, thủ hộ chư thánh tuyệt học, cũng có nghi vấn không hiểu, thỉnh giáo chư thánh."

Nàng không giống Hoa Hộc như vậy phong mang tất lộ, nhưng trong lời nói cũng giấu giếm lời nói sắc bén.

Cầu Thủy Kính tâm cảnh dâng trào sục sôi, hướng Tô Vân cười nói: "Tân học cùng cựu thánh tuyệt học đại biện luận, tuyệt đối là năm ngàn năm không có chi rầm rộ!"

Tô Vân nói: "Tiên sinh cũng là tân học ngôi sao sáng, sao không đi trước?"

Cầu Thủy Kính giật mình, nhoẻn miệng cười, cất bước lên đài.

Tả Tùng Nham thấy hắn lên đài, cũng gió gấp lửa cháy xông lên đài đi, hướng chư thánh làm lễ chào hỏi, tiếp lấy ngồi tại chư thánh đối diện.

Lúc này, Nguyên Sóc rất nhiều tân tú nhao nhao lên đài, chuẩn bị cùng chư thánh biện pháp luận đạo.

Đạo Thánh cùng Thánh Phật liếc nhau, Đạo Thánh cười nói: "Lão lừa trọc, chúng ta cũng tới đài một biện a?"

Thánh Phật cười nói: "Mũi trâu trước hết mời."

Hai người một trước một sau lên đài, chỉ là bọn hắn hai người lại không có ngồi xuống tại chư thánh đối diện, mà là cùng chư thánh ngồi cùng một chỗ.

Bọn họ vừa mới ngồi xuống, một đời mới đạo môn chi chủ cùng phật môn chi chủ cũng mỗi người lên đài, lại là Lý Tiểu Phàm Lý Đạo chủ cùng Thanh Khâu Nguyệt thanh phật chủ, hai người ngồi tại đối diện, cùng bọn hắn đối đầu.

Một bên khác, lão Thánh Nhân Cảnh Triệu cũng tự lên đài, Đạo Thánh vội vàng vẫy tay, ra hiệu hắn tới, Cảnh Triệu nhưng thẳng đi tới Ngư Thanh La đám người ngồi xuống bên người.

Đạo Thánh dựng râu trừng mắt, tức nói: "Lão hán này cả một đời tu luyện cựu thánh học vấn, đến già tới nhưng làm phản đến tân học đi!"

Chư thánh cũng đều có môn sinh, nhao nhao lên đài đối đầu, trong lúc nhất thời Thiên Thị Viên học cung trên không, dị tượng xuất hiện, đình đài lâu tạ, bút mực nghiên giấy, hoa sen bảo tháp, minh châu mặt trời rực sáng, Long Phượng Kỳ Lân, hào quang ly hỏa, quang mang bắn ra bốn phía, để cho người ta hoa mắt.

Nguyên Sóc những năm này tân học lấy Thông Thiên các, Thiên Đạo viện, Hỏa Vân động thiên đứng đầu, đủ loại học vấn bị phát dương quang đại, tân học truy nguyên gây nên đạo học cho nên dùng, tìm kiếm đạo lý, tiếp đó tiến hành vận dụng, sáng tạo ra không ít tuổi trẻ một đời cao thủ, tư duy bao la, nội tâm thuần túy!

Mà chư thánh cùng đến từ Văn Xương động thiên truyền nhân bọn họ, cũng đem chư thánh học vấn phát triển đến cực hạn, tràng này biến pháp luận đạo, quả nhiên là đặc sắc phi phàm!

Thủy Oanh Hồi ánh mắt lấp lóe, cười nói: “Tô Thánh Hoàng chính là Thông Thiên các chủ, vì sao không lên đài một biện? Tô Thánh Hoàng nếu là lên đài, nhất định có thể đạo ép quần hùng!”

Tô Vân lắc đầu, cười nói: “Ta đạo cô tồn, tất không lâu dài. Trăm nhà đua tiếng, mới đến hiểu biết chính xác.”

—— —— cầu nguyệt phiếu! !

Chương 598 : Các ngươi quả nhiên quan hệ bất chính!

Chương 599: Các ngươi quả nhiên quan hệ bất chính!

Thủy Oanh Hồi nghe vậy, tuy là cảm thấy rất có đạo lý, nhưng vẫn cãi lại nói: "Đạo hữu ưu khuyết, người có cao thấp, trăm nhà đua tiếng, cũng có ưu khuyết phân chia, khắp nơi âm thanh vang dội nhất cái kia lưu giữ lại, những người còn lại tầm thường mà thôi. Cạnh tranh sinh tồn kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn, thực lực của ngươi nếu bao trùm tại chư thánh phía trên, vậy liền để bản thân đại đạo lưu truyền đi xuống, mà không phải để xấu giả chiếm cứ không gian sinh tồn."

Tô Vân cười nói: "Không có tính đa dạng, chỉ có một con đường chết. Bất luận đạo pháp của ngươi cỡ nào hoàn mỹ, trước sau sẽ có khuyết điểm, cho dù không có, cũng sẽ bởi vì ngươi người này có khuyết điểm mà đại đạo sinh ra khuyết điểm. Nhưng nếu không có tính đa dạng, bị người nhằm vào, vậy chính là diệt tộc tai ương."

Thủy Oanh Hồi đang muốn nói chuyện, Tô Vân tiếp tục nói: "Thế gian này chúng sinh, bất luận người, Thần, Ma, tiên, vẫn là hoa cỏ cây cối, chim thú sâu cá, cũng đều là như thế. Hoa cỏ chủng loại nếu là đơn nhất, cho dù thế nào tươi đẹp, cũng sẽ bệnh hại diệt tuyệt một ngày. Tiên giới tự phong, không để cho mọi người thành đạo phi thăng, bởi vậy Tiên giới cũng sẽ mắc tro tàn bệnh, có diệt tuyệt ngày."

"Ngụy biện tà thuyết!"

Thủy Oanh Hồi cười lạnh một tiếng, xoay người liền đi, kêu gọi La Quán Y: "Quán Y, chúng ta đi Nguyên Sóc!"

La Quán Y vội vàng đuổi theo nàng, hướng Tô Vân xa xa làm lễ chào hỏi, Tô Vân mặt mang tươi cười, nhẹ nhàng gật đầu ra hiệu, cảm khái nói: "La Quán Y cùng ta xa lạ rất nhiều."

Trì Tiểu Dao đi lên phía trước, cười nói: "Ngươi bây giờ cảnh giới cao xa, lại là Thiên Thị Viên Đại Đế, Thiên Phủ Thánh Hoàng, tại trong lúc vô hình đã có một loại khí chất phi phàm phong thái. Ở trước mặt ngươi, khó tránh khỏi tự ti mặc cảm."

Tô Vân bật cười nói: "Học tỷ, ngươi cũng sẽ có loại cảm giác này ư?"

Trì Tiểu Dao gật đầu, nhưng lại lắc đầu nói: "Ta vốn là cũng hẳn là có, nhưng mà bởi vì cùng ngươi ở đến quá gần, ngươi chưa hề chân chính rời đi Thiên Thị Viên, bởi vậy trong mắt ta ngươi vẫn là lúc trước cái kia Tô sĩ tử, Tô học đệ."

Tô Vân kéo lại tay của nàng, cười nói: "Học tỷ, ngươi ta sớm đã có sự nghiệp của mình, không giống lúc trước như vậy hai đứa nhỏ vô tư. Lúc trước, ngươi là lôi kéo tay của ta chạy về phía trước."

Trì Tiểu Dao có chút xấu hổ, nguyên bản định tránh thoát, nghe vậy liền từ bỏ ý nghĩ này, cười nói: "Ngươi bây giờ tên tuổi càng ngày càng nhiều, càng ngày càng lớn, vẻn vẹn là tên tuổi cũng càng ngày càng dọa người. Ta muốn lôi kéo ngươi chạy, ngươi chịu chạy ư?"

Tô Vân cười ha ha nói: "Chỉ cần ngươi chịu lôi kéo ta, có gì không dám?"

Trì Tiểu Dao tính trẻ con đại phát, lôi kéo hắn hướng trong học cung chạy tới, quần áo bay lên, mái tóc tung bay, phất qua

gương mặt của hắn, cười nói: "Ngươi không có ý định nghe chư thánh luận đạo biện pháp ư?"

Tô Vân đi theo nàng chạy về phía trước, thần thái thản nhiên, cười nói: "Oánh Oánh sẽ ghi chép lại. Lại nói ta là Chinh Thánh cảnh giới, Chinh Thánh giả, chứng đạo tại Thánh, con đường của ta trước đã không Thánh Nhân, ta chính là ta đạo Thánh Nhân, đã không cần đi nghe bọn hắn nói."

Bục giảng bên trên, Ngư Thanh La giảng giải bản thân thoát thai tự chư thánh cựu học đại đạo, quả nhiên là đặc sắc xuất hiện, quan ép chư thánh, từng tôn Thánh Nhân tiến lên luận đạo, đều bị nàng dăm ba câu điểm ra sơ hở.

Chư thánh lĩnh giáo, Ngư Thanh La lại giảng chư thánh tuyệt học vận dụng chi đạo, thẳng thắn phát biểu suy nghĩ trong lòng.

Nếu bàn về tinh tế, nàng tại nho học bên trên không bằng Hoa Hồ cùng Linh Nhạc tiên sinh, tại luật học, tân học bên trên không bằng Cầu Thủy Kính, tại trận pháp, binh pháp, đạo pháp bên trên cũng không bằng chư thánh tinh tế, nhưng nàng đọc nhiều chư thánh học vấn, tài hoa mênh mông mặc sức, quảng chinh bác dẫn, đem chư thánh học vấn dẫn tới tân học đi lên!

Nàng học để mà dùng, lấy Hỏa Vân động chủ thân phận thôi động cựu học đổi mới, cống hiến lớn thậm chí còn tại Cầu Thủy Kính, Tả Tùng Nham đám người phía trên!

Chư thánh mỗi người tiến lên tranh tài, cũng không thể thắng nàng, không khỏi thán phục, khen ngợi hắn đạo hạnh cao thâm.

Ngư Thanh La đột nhiên phúc chí tâm linh, lúc trước tìm hiểu đủ loại đạo lý, đột nhiên dung hội quán thông, đại đạo ngưng tụ, hóa thành đạo trường bằng phẳng trải rộng ra!

Cái kia trong đạo trường Ngư Thanh La thân hình từ từ bay lên, thân bị đủ loại đại đạo hình thành Bách Bảo dị tượng, treo ở bốn phía, lộng lẫy chói mắt!

Cái kia Bách Bảo dị tượng chính là các nhà Thánh Nhân suy nghĩ biến thành bảo vật, chứa đựng khác biệt uy năng, bảo vật nhẹ nhàng khẽ động, chính là đủ loại đạo âm bắn ra.

Trong đầu của nàng, đủ loại lĩnh ngộ ùn ùn kéo đến, đạo âm từng cơn, để bản thân đạo lý càng ngày càng rõ ràng.

Bục giảng bên trên, chư thánh đứng dậy, mỗi người khom người chúc.

Ngư Thanh La trong lòng cũng có vô tận vui vẻ vọt tới, mỗi người đáp lễ, lúc này, nàng trong lúc vô tình thoáng nhìn Trì Tiểu Dao nắm Tô Vân tay chạy đi thân ảnh, hai người lộ ra vui cười chi sắc, không biết đang nói cái gì.

Ngư Thanh La giật mình, chỉ cảm thấy đạo thành Thánh đại hoan hỉ bên trong xen lẫn một chút thất lạc chua xót, kể không rõ, không nói rõ.

Nàng thắng được biện pháp, nhưng tại một cái đạo trường bên trong thua.

Oánh Oánh cũng phát giác được Tô Vân đi theo Trì Tiểu Dao chạy mất, hữu tâm đi trước nhìn trộm sẽ phát sinh chuyện gì, chẳng qua tràng này giảng đạo biện pháp quả thực đặc sắc, đủ loại quan điểm, đủ loại đại đạo, đủ loại thần thông, để nàng quả thực lòng ngứa ngáy khó nhịn, chỉ cảm thấy nếu là không ghi chép lại chính là tổn thất khổng lồ.

"Mà thôi, không nhìn tới Tô sĩ tử xảy ra chuyện gì."

Oánh Oánh phấn khởi ghi chép Ngư Thanh La thành Thánh lúc dị tượng, thầm nghĩ: "Sĩ tử đã là một đầu trưởng thành heo, biết làm sao ủi cải trắng, không cần ta chỉ điểm."

Thiên Thị Viên học cung trong rừng cây nhỏ, Tô Vân mặt tối sầm lại, đem mấy đôi dã uyên ương đuổi đi, nói: "Chư thánh đang dạy học truyền đạo, các ngươi không đi nghe giảng, nhưng tại nơi này chàng chàng thiếp thiếp, còn thể thống gì?"

Mấy cái kia nam nữ sĩ tử vội vàng chạy trốn.

Tô Vân quan sát bốn phía không người, cười nói: "Học tỷ, người đều đi hết rồi."

Trì Tiểu Dao đi tới, nhấc theo váy ngồi xuống tại dưới bóng cây trên đồng cỏ, cười nói: "Trước kia nơi này tiểu yêu quái có thể nhiều, tốp năm tốp ba nằm trên đồng cỏ."

Tô Vân nằm xuống, hai tay gối, cười nói: "Chúng ta đi học thời điểm, chỉ nghĩ phá án, nhưng quên mất bản thân."

Trì Tiểu Dao ôm đầu gối, nghiêng đầu cười nói: "Từ Văn Xương học cung tốt nghiệp sau đó, ngươi không phải cũng là như thế ư?"

Tô Vân vỗ vỗ bên người bãi cỏ, ra hiệu nàng nằm xuống.

Trì Tiểu Dao nằm xuống, Tô Vân lại đem cánh tay đặt ở cổ của nàng chỗ đệm lên, không có rút về đến, cười nói: "Chúng ta đều là như thế. Đó là chúng ta nhất ngây ngô thời điểm."

Trì Tiểu Dao nghiêng người, tựa vào lồng ngực của hắn.

Sáng ngày thứ hai, Oánh Oánh hưng phấn đến đi tìm Tô Vân, chỉ là tìm khắp Thiên Thị Viên học cung, đều không có nhìn thấy Tô Vân bóng dáng. Nàng hỏi người khác, cũng đều nói không có nhìn thấy.

"Chẳng lẽ về Tiên Vân cư?"

Oánh Oánh trở về Tiên Vân cư, cười nói: "Sĩ tử, ở bên trong à? Ta nói cho ngươi sự kiện, đệ nhất Thánh Hoàng muốn bắt đầu biện pháp luận đạo! Sĩ tử? Sĩ tử?"

“Oánh Oánh, ngươi đợi lát nữa, trước không muốn vào tới!” Tiên Vân cư bên trong truyền đến Tô Vân âm thanh, có chút bối rối.

Oánh Oánh một mặt nghi ngờ, liền muốn đi vào trong xông: “Để cho ta đợi lát nữa? Đây chính là chưa bao giờ sự tình! Sĩ tử, ngươi làm cái gì ở bên trong? Để cho ta nhìn một chút!”

Tô Vân hổn hển nói: “Ta đương nhiên là đi ngủ, ta không mặc quần áo đi ngủ… Ngươi trước không muốn vào tới… Ngọc thái tử! Ngọc thái tử! Cho ta ngăn lại nàng!”

Oánh Oánh đang muốn xông vào, bất thình lình bóng đen chợt lóe, Ngọc thái tử từ Tiên Vân cư bên cạnh điện bay ra, sau một khắc liền ngăn tại Oánh Oánh phía trước, khí tức chấn động, đem Oánh Oánh đẩy lui!

Oánh Oánh thân pháp biến ảo khó lường, trái chạy phải xông, chợt trái chợt phải chợt cao chợt thấp, mà ở đại tiên quân Ngọc thái tử phía trước nửa điểm tác dụng cũng không có!

Oánh Oánh giận dữ, một quyền đập ở Ngọc thái tử trên mặt, Ngọc thái tử không nhúc nhích tí nào.

“Họ Tô, ngươi cùng ta xa lạ!” Oánh Oánh tức giận nói.

Cửa một tiếng kẽo kẹt mở ra, Tô Vân một bên mặc quần áo, vừa đi đi ra, thuận tay kéo cửa lên, cười nói: “Chỗ nào xa lạ? Ta tranh thủ lúc rảnh rỗi, trở về ngủ một hồi mà thôi. Đi, đi, chúng ta đi nghe Hiên Viên Thánh Hoàng giảng bài, nhất định đặc sắc xuất hiện, lỗ hổng chồng chất!”

Oánh Oánh thò đầu hướng trong phòng nhìn lại, nói: “Ngươi trong phòng khẳng định không phải đi ngủ, để cho ta nhìn một chút…”

Tô Vân vội vàng bắt lấy nàng giấy cánh, đem nàng đặt ở bản thân đầu vai, cười nói: “Không đi nữa sẽ trễ!”

Oánh Oánh quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Ngọc thái tử đen thui mặt.

“Hừ! Sĩ tử, ngươi sau lưng ta trong phòng ẩn giấu nữ nhân!” Oánh Oánh tức giận nói.

Tô Vân mặt không đổi sắc, cười nói: “Oánh Oánh, ngươi nghĩ đến đi nơi nào? Những năm này ngươi cũng biết, ta một mực thủ thân như ngọc.”

Oánh Oánh cười lạnh nói: “Ngươi nói câu nói này thời điểm, lỗ tai thoáng cái liền đỏ lên. Hơn nữa, ngươi không phải thủ thân như ngọc, ngươi bị Quỷ Tiên thải bổ, kém chút liền chết đi!”

Tô Vân sắc mặt đỏ lên, lúng ta lúng túng nói: “Oánh Oánh, ta có thể không đề cập tới chuyện này không?”

Oánh Oánh quay đầu nhìn quanh, chỉ thấy Tiên Vân cư cửa bị người mở ra, có bóng người đang tại tới phía ngoài chuồn mất.

“Ta nhận ra ngươi!” Oánh Oánh la lên, còn đợi lại nhìn, cũng chỉ có thể nhìn thấy Ngọc thái tử mặt đen.

Oánh Oánh tức giận, bay người lên, hai tay dâng Tô Vân mặt, nghiêm túc việc nói: “Đại Cường! Chúng ta là không phải người một nhà?”

Tô Vân bảo sao nghe vậy, liên tục gật đầu.

Oánh Oánh quát hỏi: “Ngươi nói cho ta biết, nàng có phải hay không Tiểu Dao học tỷ?”

Tô Vân liền vội vàng lắc đầu, nói: “Ta trong phòng không có người khác, ngươi nhất định là bị hoa mắt.”

Oánh Oánh sắc mặt hung ác nhìn về phía Ngọc thái tử: "Đại Cường trong phòng đến cùng có mấy người?"

Ngọc thái tử sắc mặt không hề bận tâm, lạnh nhạt nói: "Chủ công việc tư, ta một mực không hỏi."

"Khẳng định là Tiểu Dao!" Oánh Oánh mười phần xác định.

Tô Vân mang theo nàng trở về Thiên Thị Viên học cung, đối diện liền thấy Trì Tiểu Dao đi tới, nói: "Vân sư đệ, ngươi đi chỗ nào? Thánh Hoàng đã khai giảng."

Oánh Oánh ngẩn ngơ, lặp đi lặp lại quan sát Trì Tiểu Dao, lộ ra vẻ nghi hoặc, thầm nghĩ: "Chẳng lẽ ta thật nhìn lầm?"

Nàng lại ghé vào Tô Vân sau tai ngửi một cái Tô Vân trên người mùi vị, tiếp đó bay đến Trì Tiểu Dao trên người ngửi mùi, lại bị Tô Vân bắt trở về, cười nói: "Tiểu Dao học tỷ, mời."

Hai người đi thẳng về phía trước, Oánh Oánh nhìn thấy Trì Tiểu Dao vành tai ửng hồng, càng thêm nghi ngờ, bất thình lình nói: "Hai người các ngươi trên người mùi đồng dạng!"

Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao vội vàng nâng lên ống tay áo ngửi ngửi, Oánh Oánh cười lạnh: "Ngọc thái tử, trên người ngươi cũng có tương đồng mùi!"

Ngọc thái tử vội vàng nói: "Không có khả năng! Ta lại không vào phòng bên trong, làm sao có thể có hai người bọn hắn mùi…" Hắn nói đến đây, nhất thời tỉnh ngộ: "Nguy rồi, trúng tiểu yêu tinh này kế!"

"Các ngươi quả nhiên quan hệ bất chính!"

Oánh Oánh hai tay chống nạnh, mắt hạnh dựng thẳng, đau lòng nhức óc nói: "Thế mà không gọi lên ta! Ta có thể ghi chép lại!"

Trì Tiểu Dao vẻ mặt đỏ bừng, vội vàng chạy đi.

Tô Vân lười biếng nói: "Oánh Oánh, ngươi cả nghĩ quá rồi."

Oánh Oánh giận dữ: "Sĩ tử, ngươi lợn chết không sợ bỏng nước sôi vô lại bộ dáng, rất có ta phong phạm! Ngươi học xấu!"

Chương 599 : Tam Thánh Hoàng bí ẩn

Chương 600: Tam Thánh Hoàng bí ẩn

Chương trước trở về mục lục chương sau trở về trang sách

Tô Vân cứ việc không thừa nhận, nhưng vẫn là cùng Trì Tiểu Dao đến gần rất nhiều, hai người chị chị em em, chính là liền quan sát Hiên Viên Thánh Hoàng truyền đạo giảng pháp đều có chút do dự.

Sau đó mấy ngày, Oánh Oánh càng là phát hiện Tô Vân xuất quỷ nhập thần, hơi một tí liền biến mất, ngẫu nhiên có người phát hiện Tô Vân tung tích, luôn luôn cùng Trì Tiểu Dao cùng một chỗ.

Oánh Oánh tiến lên hỏi tới, liền hồi đáp: “Ta tại cùng Trì phó xạ nghiên cứu đạo pháp thần thông. ”

Oánh Oánh cười lạnh nói: “Chẳng lẽ là Bạch Thánh Nhân《 Thiên Địa Âm Dương Giao Hoan Đại Nhạc Phú》? Bạch Thánh Nhân ngay tại trên đài, có muốn hay không mời hắn tới chỉ điểm các ngươi một chút? ”

Tô Vân có chút nhớ nhung đi, lại bị Trì Tiểu Dao chặn lại.

Oánh Oánh nhìn trái Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao có vấn đề, nhìn phải cũng có vấn đề, cách mấy ngày lại nhìn còn là có vấn đề. Thời gian thấm thoắt, thời gian qua thật nhanh, đợi đến Thiên Thị Viên học cung luận đạo tạm có một kết thúc, Hiên Viên Thánh Hoàng đám người lần nữa nhắc đến tiếp tục phi thăng con đường, đi tới Tiên giới chi môn sự tình.

Tô Vân, Cầu Thủy Kính đám người mời ở lại, Vũ Hoàng nói "Tam Thánh Hoàng cùng tam thánh đều đã bước lên phi thăng con đường, đi tới Tiên giới chi môn, còn có mặt khác Thánh Hoàng cùng Thánh Nhân, cũng đang đuổi hướng nơi đó. Chúng ta không thể để cho bọn họ chờ đợi quá lâu. "

Trong miệng hắn Tam Thánh Hoàng là Phục Hy Thánh Hoàng, Thần Nông Thánh Hoàng cùng Toại Hoàng, là tại sáu, bảy ngàn năm trước cho Nguyên Sóc mang đến văn minh ba vị thần thánh, cũng là Thiên Phủ động thiên ba vị Thánh Hoàng. Mà tam thánh, thì là nho, thích, đạo ba nhà người khai sáng phu tử, thích già cùng Lão Quân ba vị này thánh hiền.

Tam Thánh Hoàng qua đời sau đó, cũng là đi tới tinh không, tìm kiếm Tiên giới chi môn. Mà tam thánh năm đó đi Thiên Phủ động thiên, gặp qua Vũ Hoàng sau đó, trực tiếp tự rời đi, đi theo Tam Thánh Hoàng dấu chân bước vào tinh không.

Tô Vân thấy bọn họ đã quyết định đi, đành phải cùng Trì Tiểu Dao tạm thời xa nhau, làm bạn Hiên Viên Thánh Hoàng đám người đi tới Nguyên Sóc, du lịch cố thổ.

Hiên Viên, Vũ Hoàng đám người nhìn thấy hiện nay Nguyên Sóc cao ốc san sát, cầu mây giao thông, bách tính giàu có, vui vẻ phồn vinh, cái này Nguyên Sóc đã lâu di truyền cổ điển văn hóa tốt đẹp, cũng ở đây trên cơ sở phát dương quang đại, làm bọn hắn thổn thức không thôi.

"Đây chính là chúng ta trong giấc mộng thế giới kia. " Bọn họ rất là vui mừng.

"Nhân sinh không có tiệc không tan, hôm nay ly biệt, chúng ta đem bước lên nhân sinh chung cực lữ trình. "

Hiên Viên Thánh Hoàng ngắm lần ngày xưa giang sơn, chỉ thấy thương hải tang điền, vật không phải người không phải,

chỉ có hắn hình dáng vẫn như cũ, ngay sau đó chặt đứt lưu luyến chi tình, cùng Tô Vân đám người từ biệt, hướng Ứng Long nói "Ứng Long, lần trước không thể muốn nói với ngươi gặp lại. Hôm nay biệt quân, gặp lại bảo trọng. "

Ứng Long lưu luyến không rời, tuy là biết rõ trước mắt Hiên Viên Thánh Hoàng cùng năm đó cái kia bạn thân không phải cùng là một người, nhưng trong lòng vẫn như cũ khó bỏ vô cùng.

Cuối cùng, hắn chỉ có thể nói một tiếng bảo trọng.

Bạch Trạch tiến lên, xá dài đưa tiễn: "Nếu có đời sau, nối lại tiền duyên! "

Chư thánh cũng đều tự cùng mình đệ tử từ biệt, Đạo Thánh cùng Thánh Phật thậm chí muốn binh giải thân thể, dùng nội tâm hình dáng tùy bọn hắn cùng đi tìm kiếm Tiên giới chi môn, lại bị chư thánh an ủi xuống, nói "Các ngươi còn là thiếu niên, vẫn chưa tới hai trăm tuổi, còn có tuổi trẻ tươi đẹp, gấp cái gì? "

Đạo Thánh cùng Thánh Phật hơn một trăm bảy mươi tuổi, so sánh bọn họ mấy ngàn năm thọ nguyên tới nói, quả thực còn là thiếu niên, chỉ là hai người hơi một tí liền ý định binh giải phi thăng, ngược lại để các đệ tử nhức đầu không thôi. Tô Vân đám người tiễn bọn hắn đi tới thiên ngoại, Hiên Viên Thánh Hoàng cuối cùng hướng Tô Vân nói "Tam Thánh Hoàng mặc dù là Thần Ma, không phải tiên nhân, nhưng bọn hắn lai lịch vô cùng cổ xưa, biết một ít bí mật. Tô Thánh Hoàng nếu là Thiên Phủ Thánh Hoàng, nên đi bọn họ thế gia thăm hỏi một chút. "

Tô Vân hơi giật mình, gật đầu tán thành, thầm nghĩ: "Đệ nhất Thánh Hoàng để cho ta đi Tam Thánh Hoàng thế gia làm cái gì? "

Đối với Tam Thánh Hoàng lịch sử, Tô Vân biết không nhiều, nhưng Hiên Viên Thánh Hoàng lại là gặp qua Tam Thánh Hoàng bên trong Viêm Hoàng, khẳng định biết Tam Thánh Hoàng một số bí mật.

Chẳng qua cứ Tô Vân biết, Thiên Phủ động thiên có một trăm linh tám thế gia, đều là tiên nhân lưu lại thế gia, cũng không Thần Ma lưu lại thế gia.

"Tam Thánh Hoàng thế gia, nhìn tới chỉ có đi vào hỏi thăm Nữ Sửu tỷ tỷ, nàng là Viêm Hoàng con gái, nói không chừng có thể tìm đến Tam Thánh Hoàng thế gia tung tích. " Tô Vân thầm nghĩ.

Hiên Viên Thánh Hoàng cười nói: "Oánh Oánh cô nương, vũ trụ như vậy lớn, có muốn hay không cùng đi xem nhìn? Đại thiên thế giới, viết truyền kỳ, nếu là có Oánh Oánh cô nương ghi chép, nhất định đặc sắc vô cùng! "

Lâu Ban cùng Sầm phu tử nghe vậy, lập tức phấn chấn lên, trông mong hướng Oánh Oánh nhìn lại.

Oánh Oánh có chút chần chờ, Tô Vân không khỏi căng thẳng, Hiên Viên Thánh Hoàng nhân cách mị lực cực lớn, có một loại để cho người ta kìm lòng không được theo hắn mị lực, mỗi một cái tiếp cận hắn người, đều sẽ bị hắn chỗ khuất phục!

Không chỉ có như vậy, Oánh Oánh cũng là hoán linh sư, hắn cũng là hoán linh sư, bọn họ trên đường nhất định có thật nhiều tiếng nói chung!

"Không đi! "

Oánh Oánh thanh âm thanh thúy truyền đến, cự tuyệt Hiên Viên Thánh Hoàng: "Nhà ta sĩ tử càng cần hơn ta. Các ngươi đi tìm Tiên giới chi môn a, đừng chạy quá xa! "

Nàng đột nhiên sắc mặt hung ác nói “Chạy quá xa, ngộ nhỡ ta đem các ngươi triệu hồi tới, các ngươi chẳng phải là muốn khóc đến chết đi sống lại? ”

“Im miệng! ” Sầm phu tử hét lớn.

“Nha đầu, ngươi tự tìm đường chết! ” Lâu Ban uy hiếp nói.

Chư thánh nhao nhao nổi giận quát: “Bất đương nhưng tử! ” “Tại chỗ siêu độ nữ thí chủ! ” “Đưa ngươi đi gặp ngươi qua đời tổ sư gia! ” “Dùng ngươi óc bôi tường viết một cái to lớn thảm chữ! ” “Oánh Oánh cô nương đời sau cẩn thận một chút! ”

Chư thánh tiếng cười cười nói nói truyền đến, càng ngày càng xa.

Tô Vân đám người trở về Thiên Thị Viên, Ứng Long đột nhiên nhớ ra một chuyện, vội vàng nói: “Tiểu lão đệ, có một chuyện quên nói cho ngươi! Lôi trì chủ nhân, chính là cái kia gọi là Ôn Kiệu cựu thần trở về ! Hắn nói muốn gặp Hỗn Độn Đại Đế sứ giả, ta suy đoán là ngươi. Hắn để cho ta nói cho ngươi, hắn tại Lịch Dương phủ chờ ngươi! ”

Tô Vân trong lòng hơi chấn động: “Ôn Kiệu? Hắn khi nào tới? ”

“Đã có hơn một năm. Chính là lần trước ngươi cùng con cừu trắng nhỏ cùng đi Minh Đô mười tám tầng, nghĩ cách cứu viện đế thốc thân thể thời điểm, các ngươi vừa đi, hắn liền xuất hiện! ”

Tô Vân thôi thúc thanh đồng phù tiết, Oánh Oánh không có chờ hắn nói chuyện, liền bay đến đầu vai của hắn ngồi xuống, chuẩn bị lên đường.

Tô Vân đứng tại phù tiết bên trong, hướng Ứng Long, Bạch Trạch nói “Lão ca, Thần Vương, các ngươi đi tới Thiên Phủ động thiên thấy Nữ Sửu, điều động tất cả lực lượng, nhất thiết

phải tìm đến Tam Thánh Hoàng lưu lại thế gia! Nếu là ta tại Thiên Phủ thế lực không đủ, vậy thì đi gặp Tống mạng Thần Quân, Lang Vân Thần Quân, điều động lực lượng của bọn hắn! Nếu là còn chưa đủ, các ngươi liền đi thấy Thủy Oanh Hồi đế sứ, mời nàng điều động Thiên Phủ tất cả thế phiệt lực lượng, tìm ra Tam Thánh Hoàng thế gia tung tích! ”

Ứng Long cùng Bạch Trạch đồng ý, trong lòng buồn bực: “Tam Thánh Hoàng thế gia? Nữ Sửu hẳn là rõ ràng nhất, cần gióng trống khua chiêng tìm kiếm ư? ”

Thanh đồng phù tiết càng lên càng cao, trong chớp nhoáng biến mất tại thiên ngoại.

Ứng Long cùng Bạch Trạch vội vàng chạy tới Thiên Phủ, qua hơn hai mươi ngày, lúc này mới đi tới Thiên Phủ đệ nhất Thánh địa, đi vào Mặc Hành thành, tìm đến Nữ Sửu, chứng minh mục đích đến.

Nữ Sửu nói “Ta tuy là Viêm Hoàng con gái, nhưng khi chết tuổi nhỏ, chỉ biết mình đến từ Thiên Phủ động thiên, nhưng lại không biết nhà ở nơi nào. ”

Ứng Long cùng Bạch Trạch điều động Thiên Phủ lực lượng, sai người đi các nơi tìm kiếm Đại Toại, Phục Hy cùng Viêm Hoàng thế gia, Tô Vân xem như Thiên Phủ Thánh Hoàng, cũng tích lũy xuống một cỗ thế lực không nhỏ, vượt xa bất kỳ một cái nào thế gia. Cỗ lực lượng này điều động, dễ dàng sai khiến.

Chẳng qua Ứng Long cùng Bạch Trạch còn là theo như Tô Vân ủy thác, đi vào thấy Tống mạng cùng Lang Vân, mời bọn họ điều động lực lượng, tìm kiếm Tam Thánh Hoàng thế gia.

Như vậy qua hai tháng, từ đầu đến cuối không có tin tức truyền đến.

“Tam Thánh Hoàng thế gia vì sao thần bí như vậy? ” Ứng Long cùng Bạch Trạch nghi ngờ không thôi.

Bọn họ đành phải đi gặp Thủy Oanh Hồi, mời nàng hỗ trợ.

Thủy Oanh Hồi cùng La Quán Y tại Nguyên Sóc dạo qua một vòng, rất được chấn động, lại đi tới Tây Thổ, nâng đỡ La Quán Y nắm giữ Đại Tần quyền lực, lực áp Ngọc Đạo Nguyên cùng Giang Tổ Thạch, chiếm đoạt các quốc gia. Lần này trở về, nàng nhưng cũng có học tập Nguyên Sóc cải cách ý tứ, chỉ là bản thân cũng biết nàng cần dựa vào Thiên Phủ thế phiệt lực lượng, mới có thể tại hạ giới đứng vững nền móng. Nếu như mất đi thế phiệt ủng hộ, bản thân cái gì cũng không có, bởi vậy khổ não không thôi.

Thủy Oanh Hồi nghe được hai người thỉnh cầu, nói “Tô Thánh Hoàng lệnh, không dám không theo? ” Ngay sau đó điều động mỗi bên đại thế gia, bốn phía tìm kiếm.

Nhưng mà để nàng kinh ngạc chính là, ba vị này Thánh Hoàng thế gia vậy mà chậm chạp không thể tìm đến!

“Ba vị này Thánh Hoàng, là tiên đình phân đất phong hầu Thánh Hoàng ư? Làm sao liền cái nền móng cũng không có lưu lại? ”

Thủy Oanh Hồi cũng không nhịn được nghi ngờ không thôi, vội vàng mời đến Nữ Sửu, nói “Ngươi là Viêm Hoàng huyết mạch, tuy là thi thể thành Thần, nhưng huyết mạch còn tại. Ta mượn ngươi mấy giọt huyết dịch, xin Tiên giới Tống Tử nương nương thi triển pháp thuật, tìm kiếm cùng ngươi cùng huyết mạch người! ”

Nữ Sửu rạch cổ tay, nhỏ mấy giọt máu.

Thủy Oanh Hồi lập tức bố trí tế đàn, cầu chúc tiên đình Tống Tử nương nương.

Tống Tử nương nương xuất hiện tại tế đàn trên không, mở ra không gian, cách giới nhìn nhau.

Thủy Oanh Hồi chứng minh tình trạng, Tống Tử nương nương biết nàng là Tiên Đế môn sinh, không dám thất lễ, nói "Đối với người khác tới nói từ chúng sinh bên trong tìm đến huyết mạch đồng nguyên người rất khó, nhưng với ta mà nói vô cùng đơn giản. Ta tiên pháp truy tìm huyết mạch căn nguyên, có thể từ hàng tỉ sinh linh bên trong tìm đến đồng nguyên người! "

Nàng lấy tới Nữ Sửu huyết dịch, cách giới thi pháp, từng đạo cầu vồng bay ra, từ Thiên Phủ trên không bốn phương tám hướng bay đi.

Thủy Oanh Hồi tràn đầy hi vọng, sau một lúc lâu, Tống Tử nương nương hổ thẹn nói: "Ta chưa tìm đến đồng nguyên huyết mạch, Thủy đế sứ mời cao minh khác, hoặc là lại làm một chút máu tới. "

Thủy Oanh Hồi hướng Nữ Sửu xin máu, lại không lâu nữa, Tống Tử nương nương nói "Có thể là máu quá ít nguyên nhân. "

Thủy Oanh Hồi lại đi hướng Nữ Sửu xin, Nữ Sửu không cho, nói "Đế sứ, ta là cương thi, hút máu ăn người, không phải không công đưa máu ! "

Thủy Oanh Hồi nói "Vậy thì không làm sao được. Tống Tử nương nương chỉ tìm đến Tam Thánh Hoàng lăng mộ, không thể tìm đến hậu duệ của bọn hắn. "

Ứng Long cùng Bạch Trạch chiếm được tin tức này, không khỏi cau mày, thảo luận nói "Tìm không được Tam Thánh Hoàng thế gia, hơn phân nửa là bọn họ đời sau ở đời sau diệt tuyệt. Hiện nay đành phải đi bọn họ lăng mộ đi xem một chút, nói không chừng sẽ có phát hiện. "

Ngay sau đó hai người cùng Nữ Sửu kết bạn, đi tới Tam Thánh Hoàng lăng.

Một bên khác, Tô Vân đã sớm đi tới lôi trì động thiên, đi vào Lịch Dương phủ, chỉ thấy toà này khổng lồ trong động phủ, một tôn cự thần hai vai núi lửa rừng rực phun trào, ngay tại ngủ say.

Thông Thiên các mọi người ngay tại người khổng lồ này trên người, nghiên cứu trên người hắn phù văn, nhìn thấy Tô Vân đi tới, vội vàng khom người: "Các chủ! "

Người khổng lồ kia tỉnh lại, ngáp một cái, âm thanh như sấm, đinh tai nhức óc: "Các chủ? Các ngươi cái kia Tô các chủ tới? "

Hắn đứng dậy, Thông Thiên các mọi người vội vàng từ trên người hắn bay lên.

Tô Vân đứng tại thanh đồng phù tiết bên trong, phù tiết trôi lơ lửng ở Ôn Kiệu cựu thần trước mặt, cất cao giọng nói: "Chính là ta Tô Vân. Gặp qua Ôn Kiệu đạo huynh! Để đạo huynh liền chờ. "

"Không dám nhận! "

Ôn Kiệu cựu thần vội vàng nói: "Ta phụng Đế Hốt lệnh, đến đây thấy Hỗn Độn Đại Đế sứ giả! "

———— cảm ơn mở tướng khen thưởng~~~. Được convert bằng TTV Translate.

Chương 600 : Xích sắt liền thuyền (cầu đặt trước)

Chương 601: Xích sắt liền thuyền (cầu đặt trước)

"Phụng Đế Hốt lệnh tới gặp Hỗn Độn Đại Đế sứ giả?"

Tô Vân trái tim nhảy lên kịch liệt một chút, Thúc Hốt nhị đế giết Hỗn Độn, chuyện này tuy là không phải rộng làm người biết, nhưng mà người biết cũng không tính quá ít.

Đặc biệt là Ôn Kiều cái này tọa Lịch Dương phủ bích hoạ bên trên, liền vẽ lên Thúc Hốt nhị đế giết Hỗn Độn Đại Đế sự tình!

Ôn Kiều là một cái ưa thích vẽ tranh cựu thần, ưa thích dùng bích hoạ ghi chép một chút đi qua phát sinh việc lớn, hắn rời đi lôi trì sau đó, Lịch Dương phủ bích hoạ cũng không bị hủy đi, bởi vậy bại lộ không ít bí mật.

Bí mật lớn nhất chính là, Thúc Hốt nhị đế giết Đế Hỗn Độn là sự thật!

Mà từ Tô Vân tại Thái Cổ cấm khu kiến thức đến xem, Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác quyết đấu, bị trọng thương, bị Thúc Hốt nhị đế ám toán, cũng không hào quang.

Cũng tức là nói, Thúc Hốt nhị đế là tuyệt không có khả năng để Đế Hỗn Độn phục sinh!

Đế Thúc tại cùng Tà Đế đấu tranh bên trong thất bại, bị Tà Đế chém giết, hiện tại thật vất vả thu hồi thân thể, lại bị sọ não có hạn chế, không rảnh để ý tới Hỗn Độn phục sinh sự tình. Nhưng Đế Hốt khác biệt.

Tô Vân tại Lịch Dương phủ bích hoạ bên trên, liền không nhìn thấy Đế chợt kết quả!

Lịch Dương phủ bích hoạ bên trong, Đế Hốt tại giết Hỗn Độn Đại Đế sau đó liền biến mất, không có tại bích hoạ bên trên xuất hiện qua!

"Như vậy Ôn Kiều nói phụng Đế Hốt lệnh đến đây tìm ta…" Tô Vân trong lòng bất ổn, quả thực đoán không ra Đế chợt ý nghĩ.

Ôn Kiều nói: "Cựu thần bên trong đều đang đồn nói ngươi là Hỗn Độn Đại Đế sứ giả, chuyện này cũng kinh động đến Đế Hốt. Đế Hốt nói, Hỗn Độn Đại Đế không thể phục sinh, hắn đem toàn lực ngăn cản ngươi, thậm chí đem ngươi tru sát."

Tô Vân sắc mặt đại biến, âm thầm chuẩn bị cho tốt Hỗn Độn tru tiên chỉ, tùy thời chuẩn bị ra tay, Oánh Oánh cũng như lâm đại địch, lập tức rơi vào Tô Vân sau đầu Tử Phủ bên trong, đứng tại Tử Phủ một cửa phía trước, chuẩn bị điều động Tiên Thiên Nhất Khí thôi thúc Tử Phủ.

Ôn Kiều không hề hay biết, lại nói: "Trừ phi ngươi giúp Đế Hốt làm một chuyện, Đế Hốt mới sẽ không ngăn cản ngươi phục sinh Hỗn Độn Đại Đế."

Tô Vân tán đi Tiên Thiên Nhất Khí, cười nói: "Ôn Kiều đạo huynh, làm phiền ngươi nói một hơi, ngươi chỉ nói một nửa, rất dọa người!"

Hắn tuy là trầm tĩnh lại, Oánh Oánh lại không có trầm tĩnh lại, như trước điều động Tử Phủ bên trong Tiên Thiên Nhất Khí ứng đối bất trắc. Nếu như Tô Vân cùng Ôn Kiều đàm phán thất bại, nàng liền sẽ lập tức ra tay chiếm trước tiên cơ!

Ôn Kiều cười nói: "Chuyện này chính là, Tiên giới chi môn chỗ treo một cái kim quan, ngươi đem kim quan gỡ xuống, mở

ra kim quan là đủ. Hoàn thành chuyện này, Đế Hốt liền không truy cứu trách nhiệm của ngươi.”

“Thiên môn kim quan?” Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích.

Hắn năm đó còn mười phần nhỏ yếu lúc, tại Tây Thổ đối kháng Dư Tẫn, đã từng thấy qua chiếc kia treo ở Tiên giới chi môn kim quan!

Hắn từ thiên ngoại trong đại lục tìm đến Hỏa Đức Thần Quân thi thể, từ Hỏa Đức Thần Quân trong tay nhận được một khối Tiên Lục, khối này Tiên Lục tế lên sau đó, có thể triệu hoán một cái treo ở Tiên giới chi môn trước kim quan!

Tô Vân vì phá hoại Dư Tẫn kế hoạch, bởi vậy không ngại để khối này Tiên Lục cùng Dư Tẫn trong tay Tiên Lục đồng quy vu tận!

Khi đó, Dư Tẫn trong tay Tiên Lục, có thể triệu hoán Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh lực lượng!

Kim quan cùng Tứ Cực đỉnh đại chiến, dẫn đến hai cái Tiên Lục đồng thời bị hủy!

Tô Vân còn nhớ kim quan bị triệu hoán lúc, ngập trời sóng máu rót vào Hỗn Độn hải áp chế Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh tình hình!

Năm đó hắn một lần nghi ngờ Tiên giới còn có mặt khác chí bảo, cũng là bởi vì hắn gặp qua kim quan cùng Tứ Cực đỉnh đối kháng, biết kim quan kia uy năng!

“Kim quan người ở bên trong là ai?” Tô Vân bất thình lình hỏi.

Ôn Kiều nói: “Ngươi thấy ta bích hoạ sao? Bích hoạ bên trên nếu là có miêu tả kim quan, vậy đã nói rõ ta biết, nếu là không có, liền nói rõ ta không biết.”

Tô Vân cau mày, nhớ tới bích hoạ bên trên cũng không liên quan tới kim quan miêu tả, cho thấy Ôn Kiều cũng không biết kim quan bên trong là người phương nào.

"Ngươi nếu là đáp ứng, Đế Hốt liền sẽ không giết ngươi, không chỉ có như thế, sẽ còn để cựu thần đi giúp ngươi, giúp ngươi hoàn thành kinh thiên vĩ nghiệp. Ví dụ như cái này lôi trì, ngươi không cách nào chưởng khống lôi trì kiếp vận a? Ta có thể giúp ngươi."

Ôn Kiều ngực trở nên vô cùng sáng lên, âm thanh chấn động, để lôi trì sóng dữ cuộn trào mãnh liệt, trầm giọng nói: "Năm đó chính là ta nắm giữ lôi trì kiếp vận Thần Chỉ, có ta trấn thủ nơi đây, thay trời hành đạo, tru sát tà nịnh, có thể bảo vệ thiên hạ của ngươi không lo! Ngươi nếu là là không đáp ứng, ta trong lòng bàn tay chính là Đế Hốt viết xuống thần thông, chỉ cần ta bàn tay buông ra, ngươi liền biến thành tro bụi! Ngươi đáp ứng, ta trong lòng bàn tay thần thông liền sẽ tiêu tán."

Tô Vân vội vàng hướng bàn tay hắn nhìn lại, chỉ thấy người khổng lồ này bàn tay lớn gắt gao nắm chặt, nhìn không ra bên trong có hay không thần thông!

Oánh Oánh ánh mắt lấp lóe, cười nói: "To con, nếu như sĩ tử đáp ứng trước xuống, chờ ngươi trong lòng bàn tay thần thông biến mất, sau đó lại nuốt lời đâu?"

Ôn Kiều nghẹn họng nhìn trân trối, không biết nên như thế nào cho phải.

Oánh Oánh hướng Tô Vân nói: "Sĩ tử, cái này to con đầu mặc dù lớn, nhưng quả thực không thể nào thông minh, thoạt nhìn không khó đối phó."

Ôn Kiều đột nhiên giận dữ, đầu vai núi lửa dâng trào, khói đặc cùng dung nham ngút trời, tức giận nói: "Tiểu nha đầu

phiến tử, dám to gan chê cười ta!”

Tô Vân vội vàng nói: “Oánh Oánh, không thể vô lễ! Còn không hướng đạo huynh xin lỗi?”

Oánh Oánh đứng tại Tử Phủ trước cửa, hướng Ôn Kiều đường đường chính chính xin lỗi, Ôn Kiều thấy thế, nói: “Cái đầu của ngươi quá nhỏ, ta không tính toán với ngươi. Tô các chủ, ngươi có chịu không?”

Tô Vân cất cao giọng nói: “Ta đáp ứng!”

Ôn Kiều đổi giận thành vui, cười nói: “Nếu đáp ứng, ta liền có thể yên tâm, đều là nắm Đế Hốt thần thông, ta cũng là lo lắng đề phòng…”

Tô Vân nói: “Ta lại nuốt lời!”

Ôn Kiều sắc mặt đại biến, vội vàng đến xem lòng bàn tay của mình, tức giận nói: “Đế Hốt cho ta thần thông, quả nhiên không còn! Tức chết ta vậy! Hôm nay ta cùng ngươi không chết không ngừng…”

Tô Vân vội vàng nói: “Khoan đã! Ta lại đáp ứng!”

Ôn Kiều to lớn nắm đấm dừng ở Tô Vân trước mặt, tôn này cựu thần thần thông quảng đại, nắm đấm đập tới lúc, Tô Vân cùng Oánh Oánh hầu như không có phản ứng thời gian!

Tôn này cựu thần, không hổ là có thể cùng Vũ tiên nhân ngang hàng tồn tại!

Tô Vân cùng Oánh Oánh cái trán toát ra mồ hôi lạnh, nhìn chằm chằm cái kia giống như núi thiết quyền, cái này Ôn Kiều quyền diện giống như là hắc thiết, đầu ngón tay phía ngoài lạc ấn lấy kỳ lạ cựu thần phù văn, thôi thúc thời điểm, phù văn liền từ vân da bên trong hiện ra, xoay quanh nắm đấm, đốt ngón tay, cổ tay, cánh tay xoay tròn!

Mà tại hắn tức giận chi tâm, ngực trái tim liền bất thình lình trở nên vô cùng sáng sủa, giống như là trăm vạn cái Thái Dương đồng thời bộc phát!

Cũng may Ôn Kiều nắm đấm thu phát tuỳ ý, bằng không một quyền này chỉ sợ có thể đem Tô Vân kể cả Oánh Oánh tất cả đánh cho vỡ nát!

Ôn Kiều thu nắm đấm, hoài nghi nói: "Ngươi chẳng lẽ gạt ta?"

Tô Vân cười nói: "Làm sao lại như vậy? Ta chỉ là không quen bị người uy hiếp. Ngươi vừa rồi dùng Đế Hốt thần thông uy hiếp ta, cho nên ta mới có thể lừa ngươi, để ngươi lãng phí đạo này thần thông. Hiện tại ngươi ta bình đẳng, các ngươi cựu thần đến đây giúp ta, ta thì đi giúp Đế Hốt mở ra chiếc kia kim quan, đây mới là giao dịch. Giống như ngươi lúc trước, chính là lấy mạnh hiếp yếu."

Ôn Kiều giật mình, cười nói: "Là ta không đúng. Ta cho ngươi xin lỗi là được."

Hắn hướng Tô Vân xin lỗi, đứng lên nói: "Chuyện hôm nay, đem ghi chép lại!"

Oánh Oánh chọc chọc Tô Vân, nói nhỏ: "Sĩ tử, ngươi đã giẫm sáu đầu thuyền, lại giẫm chính là thứ bảy đầu. Không cần vò đã mẻ không sợ rơi, ngươi muốn tự trọng, có chút theo đuổi…"

Tô Vân mắt điếc tai ngơ, kinh ngạc nói: "Chuyện này cũng cần ghi chép lại?"

Ôn Kiều hướng đi Lịch Dương phủ vách đá, lấy bản thân đầu ngón tay vì rìu đục, tại trên vách đá vẽ tranh, nói: "Ta sống đến quá xa xưa, đầu óc lại không tốt, mấy triệu năm trước sự tình đều rất khó nhớ. Ta chung quy lo lắng cho mình quên mất một ít chuyện, bởi vậy gặp phải việc lớn liền cần ghi

chép lại. Ta đại biểu Đế Hốt, cùng Hỗn Độn Đế sứ đàm phán, đương nhiên là một việc lớn."

Hắn thân thể to lớn, nhưng mà vẽ tranh lên đầu bút lông nhưng vô cùng tinh tế, rất ít mấy đạo bút pháp liền đem Tô Vân cùng Oánh Oánh vô sỉ diện mạo biểu hiện ra ngoài.

Oánh Oánh nhìn thấy bức đồ án kia, thở dài nói: "Nhìn không ra cái này to con ngược lại là cái điêu khắc cao thủ, cái này bích hoạ có thể xưng nghệ thuật!"

Ôn Kiều không khỏi đắc ý, nói: "Tiểu nha đầu ánh mắt rất cao."

Bất thình lình, Tô Vân chú ý tới một cái khác biên độ bích hoạ, bức này bích hoạ hắn cũng chưa từng gặp qua, hẳn là Ôn Kiều gần nhất vẽ.

Bích hoạ bên trong là Ôn Kiều thấy Ngục Thiên Quân tình hình, hai người không biết nói cái gì, tiếp đó Ngục Thiên Quân mặt mang sầu lo vội vàng rời đi.

"Ôn Kiều đạo huynh, ngươi cùng Ngục Thiên Quân nói thứ gì?" Tô Vân dò hỏi.

"Ngục Thiên Quân đến đây dò xét kiếp vận bộc phát một chuyện."

Ôn Kiều liếc bức kia bích hoạ một cái, nhớ tới Ngục Thiên Quân đến tình hình, nói: "Ngục Thiên Quân nói tiên nhân hạ giới, sẽ ở hấp thu hạ giới tiên khí sau đó gặp gỡ thiên kiếp, bị ba đạo lôi đình gọt đi trên đỉnh tam hoa, chém xuống tiên vị, gạch bỏ tiên tịch. Hắn đi lên hỏi ta, tại sao lại phát sinh việc này."

Tô Vân nhất thời nhớ tới Hồng La cùng với Hậu đình mặt khác nương nương cũng đều gặp qua thiên kiếp, bị gọt đi tam hoa, chém xuống tiên vị, trở thành linh sĩ, trong lòng không

khỏi tò mò, nói: "Như vậy đạo huynh cũng biết nguyên nhân trong đó?"

Ôn Kiều một bên điêu khắc, vừa nói: "Ta nói cho hắn biết, Tiên giới đã mục nát, Tiên giới mới sắp thành. Các ngươi những này Tiên giới tiên nhân, rất nhanh liền sẽ trở thành cựu tiên. Các ngươi trên đỉnh tam hoa, tiên vị tiên tịch, đều không được Tiên giới mới chỗ thừa nhận, các ngươi đại đạo, không cách nào lạc ấn tại Tiên giới mới, bởi vậy các ngươi đang hấp thu tiên khí lúc, sẽ bị gọt đi tam hoa lần nữa độ kiếp ."

Tô Vân tâm thần chấn động mạnh, lẩm bẩm nói: "Tiên giới mới, Tiên giới mới… Nơi này chính là Tiên giới mới!"

Ôn Kiều tiếp tục nói: "Ngục Thiên Quân lại hỏi ta như thế nào tại Tiên giới mới thành tiên."

Tô Vân tỉnh táo lại, liền vội vàng hỏi: "Tiên giới tiên nhân, có tại hạ giới thành tiên có thể?"

Ôn Kiều chỉ bên dưới đá vụn bay tán loạn, 《 Hỗn Độn Đế sứ vô lại đồ 》 sắp hình thành, nói: "Đương nhiên là có khả năng này. Đế Tuyệt liền từng làm qua loại chuyện này, hắn so bất luận người nào đều rõ ràng. Đại đạo của hắn, sẽ theo Tiên giới mục nát mà cùng một chỗ mục nát, nhưng hắn trước thời hạn tìm đến Tiên giới mới, đem bản thân đại đạo ký thác vào Tiên giới mới bên trong, từ đó tránh né kiếp số."

Oánh Oánh lập tức nghe ra quan trọng, liền vội vàng hỏi: "Chậm đã, ngươi nói mục nát, là Tiên giới trước mục nát, ô nhiễm những cái kia ký thác vào trong tiên giới đại đạo, để những cái kia đại đạo đi theo Tiên giới cùng một chỗ mục nát, vẫn là đại đạo có nhất định thọ nguyên, thọ nguyên vừa đến, liền sẽ mục nát?"

Ôn Kiều nói: "Ta không rõ ràng lắm. Ta không cần trốn tai họa, đạo của ta là trời sinh, vô tai vô kiếp."

Hắn cùng mặt khác cựu như thần, đều là Hỗn Độn Đại Đế lên bờ Hỗn Độn hải sau chấn động rớt xuống giọt nước biến thành, cùng Đế Tuyệt, Đế Phong những sinh vật này không giống nhau.

Oánh Oánh cau mày, Ôn Kiều không cần giải Tiên giới mục nát phía trước vẫn là Tiên đạo mục nát phía trước, cho nên không quan tâm việc này, nhưng Oánh Oánh nhưng cảm thấy chuyện này rất quan trọng!

Ôn Kiều tiếp tục nói: "Chẳng qua ta biết Đế Tuyệt đã từng tránh thoát tam tai. Mỗi tránh thoát một lần tai kiếp, tăng thọ tám trăm vạn năm. Hắn ký thác bản thân đại đạo, thật giống cần tìm kiếm được Tiên giới mới một cái chiếm cứ Tiên giới mới kiếp vận người, đoạt hắn số mệnh. Người này, sẽ là Tiên giới mới cái thứ nhất thành tiên người. Chẳng qua thế hệ này Tiên giới mới không giống bình thường, thế hệ này Tiên giới mới bị đánh nát, bây giờ còn tại lần nữa hợp lại. Cái thứ nhất thành tiên người đến cùng sẽ là ai, thì cần phải xem mỗi người khi độ kiếp thiên kiếp phẩm loại. Phẩm loại càng cao, liền càng có thể là cái thứ nhất thành tiên người."

Tô Vân nhớ tới thiên kiếp của mình, không khỏi cau mày, thầm nghĩ: "Thiên kiếp của ta là cái gì phẩm loại?"

Ôn Kiều nói: "Ngục Thiên Quân hỏi ta như thế nào mới có thể giành lấy người này số mệnh, giành lấy số mệnh sau thế nào ký thác đại đạo, ta làm sao biết cái này? Ta liền nói cho hắn biết, để hắn đi tìm Đế Tuyệt hỏi, hắn liền rời đi."

Tô Vân nói: "Ngục Thiên Quân là Đế Phong thần tử, hắn đi tìm Tà Đế, chẳng phải là muốn phản bội Đế Phong?"

Ôn Kiều nói: "Ai làm Tiên Đế, đối với hắn không có ảnh hưởng. Ai có thể để hắn tiếp tục sống sót, mới có ảnh hưởng."

Oánh Oánh khen: “To con nói chuyện rất có triết lý. Ngục Thiên Quân chỉ sợ cách phản bội Đế Phong đầu nhập vào Đế Tuyệt không xa. Thái tử, ngươi lại lập xuống một hạng đại công!”

Tô Vân khó chịu hừ một tiếng: “Quản ta chuyện gì? Ta cái gì cũng không làm…”

Oánh Oánh hỏi: “To con, thiên kiếp có bao nhiêu phẩm loại? Cái nào phẩm loại cao nhất?”

Ôn Kiều khắc xong 《 Hỗn Độn Đế sứ vô lại đồ 》, vỗ tay một cái, quan sát tác phẩm của mình, rất là thoả mãn, cười nói: “Thiên kiếp chia làm lục phẩm. Đệ nhất phẩm chẳng qua là phàm tục chi phẩm. Lôi vân hình thành, lôi kiếp đánh xuống, như vậy xong việc, đây là chúng sinh kiếp vận, chỉ đến như thế.

“Đệ nhị phẩm là lột xác chi phẩm. Đa số yêu ma tinh quái lột đi phàm thai, tu thành thần thánh chi phẩm.

“Đệ tam phẩm vì tiên kiếp chi phẩm. Linh sĩ độ kiếp , kiếp vận hóa thành đại đạo lạc ấn thiên địa, lập địa phi thăng.

“Thứ tư phẩm vì tiên binh chi phẩm. Lôi đình hóa thành tiên gia bảo vật hình thái, đến đây chém ngươi.

“Thứ năm phẩm vì Đế Quân chi phẩm, lôi đình vì đạo, đến đây chém ngươi, lôi đình bên trong tích chứa đạo có thể hóa thành thế gian vạn vật, sinh động như thật, dị thường hung hiểm.

“Đệ lục phẩm vì chí bảo chi phẩm. Lôi đình hình thành chí bảo hình thái, đến đây chém ngươi.”

Tô Vân nghe vậy, hơi kinh ngạc, bản thân lôi kiếp dường như không tại cái này lục phẩm bên trong.

“Loại trừ cái này lục phẩm bên ngoài, còn có một loại lôi kiếp.” Ôn Kiều bất thình lình nói.

Chương 601 : Vận giao hoa cái

Chương 602: Vận giao hoa cái

"Chẳng lẽ thiên kiếp của ta, là thứ bảy loại thiên kiếp?" Tô Vân thầm nghĩ.

Hắn cùng Oánh Oánh nghe được chỗ mấu chốt, Ôn Kiều liền lại ngừng lại, để cho hai người hận không thể bắt lấy tôn này cựu thần, xem như một cái chỗ thủng túi nhấc lên tới vênh một chút, đem hắn bí mật tất cả đổ ra!

Ôn Kiều dường như chính là loại này không lạnh không nóng tính tình, không nhanh không chậm nói: "Thiên kiếp chia làm lục phẩm, như vậy thứ bảy loại thiên kiếp chính là cực phẩm. Loại thiên kiếp này tám trăm vạn năm chỉ xuất hiện một lần, nắm giữ bậc này thiên kiếp người, chính là Tiên giới mới cái thứ nhất thành tiên người."

Oánh Oánh trong lòng thình thịch đập loạn, không được hướng Tô Vân nhìn lại, Tô Vân thiên kiếp cực kỳ cổ quái, thật giống không thuộc về cái này lục phẩm thiên kiếp, thật chẳng lẽ chính là thứ bảy loại thiên kiếp?

"Chẳng lẽ sĩ tử chính là Tiên giới mới cái thứ nhất thành tiên người?"

Oánh Oánh rất muốn đem Tô Vân thiên kiếp hình thái miêu tả cho Ôn Kiều, nhưng lại e sợ cho Ôn Kiều đem cái này bí mật tiết lộ ra ngoài, hại Tô Vân tính mạng, bởi vậy gấp đến độ hận không thể đem "Ta một cái bí mật" chữ viết tại trên trán.

Tô Vân biết Ôn Kiều tính tình, ngay sau đó hỏi tới: "Đạo huynh như thế rõ ràng, hẳn là gặp qua dạng này người a?"

Ôn Kiều gật đầu: "Ta quả thực gặp qua. Ta từng tại quản lý thứ năm Tiên giới lôi trì lúc gặp phải một thiếu niên, người này khí vận sở chung, thiên kiếp của hắn liền không ở lục phẩm bên trong, là cực phẩm thiên kiếp. Thiên kiếp của hắn hình thái cực kỳ kỳ lạ, nhất trùng lôi kiếp nhất trùng thiên, tổng cộng có bốn mươi chín trọng trời, bốn mươi chín trọng lôi kiếp. Cái kia trong lôi kiếp có vĩ đại Thần Chỉ, tới chém giết."

Tô Vân cùng Oánh Oánh mỗi người có chút thất vọng, Ôn Kiều miêu tả thiên kiếp cùng Tô Vân thiên kiếp hiển nhiên không phải một chuyện.

"Trên đời này chẳng lẽ còn có so ta còn xuất sắc người? Rất không có khả năng a?"

Tô Vân nắm cằm của mình, khổ não nói: "Ta xuất sắc như vậy…"

"Tại cái kia trong lôi kiếp, ngươi thậm chí có thể gặp phải cổ đại thậm chí viễn cổ năm tháng bên trong thần thánh, thậm chí gặp phải Đế Thúc, Đế Hốt hình thái!"

Ôn Kiều nói: "Ta tại cổ xưa năm tháng bên trong quản lý lôi trì, đã trải qua gần năm ngàn vạn năm năm tháng, thiên kiếp như vậy, ta vẫn là lần đầu nhìn thấy. Có lẽ lúc trước cũng có ảnh hình người cái kia dạng độ kiếp , nhưng ta đã từng gặp, chỉ có hắn một người."

Oánh Oánh thấy hắn lại một lần dừng lại, vội vàng hỏi tới: "Sau đó thì sao? Về sau người này thế nào rồi?"

Ôn Kiều nói: "Về sau người này trở thành thứ năm Tiên giới Tiên Đế, sau đó đã chết tại Đế Tuyệt tay, bị Đế Tuyệt

giành lấy số mệnh. Đế Tuyệt kéo dài tuổi thọ tám trăm vạn năm."

Oánh Oánh ngẩn ngơ, vội vàng nhìn về phía Tô Vân: "Đại tiên quân Ngọc thái tử!"

Tô Vân nhẹ nhàng gật đầu, nói: "Con trai của người nọ chính là Ngọc thái tử. Tà Đế dùng thủ đoạn cũng không vẻ vang."

Đại tiên quân Ngọc thái tử nói qua, cha của hắn là thứ năm Tiên giới Đế, Tà Đế quấy nhiễu, hai bên khai chiến, Tà Đế không thể toàn thắng, ngay sau đó hoà đàm, không ngờ Tà Đế nhưng bố trí mai phục, ám hại Ngọc thái tử phụ thân, dẫn đến Tà Đế trở thành thứ năm Tiên giới Đế.

Ôn Kiều nói: "Năm đó ta sở dĩ rời đi lôi trì, một nửa là bởi vì Vũ tiên nhân, một bên khác thì là lo lắng Đế Tuyệt để cho ta tìm kiếm cái này một giới khí vận sở chung người. Chẳng qua ta lần này xuống núi, dâng Đế Hốt lệnh, lại thêm Đế Tuyệt đã chết, bởi vậy không cần lo lắng hắn tìm tới cửa."

Oánh Oánh nói: "Đế Tuyệt phục sinh."

Ôn Kiều lấy làm kinh hãi, liền vội vàng xoay người muốn đi, Tô Vân ho khan một tiếng, nói: "Đạo huynh, Đế Hốt lệnh ngươi cùng mặt khác cựu thần vì ta sử dụng, ngươi cái này liền rời đi, chẳng phải là làm trái Đế Hốt lệnh?"

Ôn Kiều đành phải ngừng lại bước chân, giẫm chân nói: "Cái này như thế nào cho phải? Nếu như Đế Tuyệt tên kia biết ta trở về, nhất định sẽ đến đây tìm ta, muốn ta nói cho hắn biết ai mới là thứ bảy Tiên giới khí vận sở chung người, hắn xong đi giết người kia giành lấy số mệnh! Người này có cái bí danh gọi Tà Đế, nhất định có thể làm ra chuyện như vậy! Không đúng, ta nghe nói hắn bị người phân thây, cũng có thể sống tới?"

Oánh Oánh nói: "Hắn thi thể thành yêu, hóa thành thi yêu, tiếp đó hắn thi yêu nhận một cái thái tử, cái này thái tử đem hắn nội tâm từ Minh đô tầng thứ mười tám giải cứu đi ra."

Ôn Kiều giận dữ, quát: "Đế Tuyệt một nhà không phải là bị giết tuyệt ư? Làm sao còn có một cái khốn nạn thái tử?"

Oánh Oánh cười lạnh nói: "Cái này khốn nạn thái tử, ngay tại trước mặt của ngươi. Tô Vân Tô các chủ, chính là Tà Đế thái tử! Ngươi ở ngay trước mặt hắn mắng hắn cha nuôi!"

Ôn Kiều không sợ chút nào, cười lạnh nói: "Ta mắng hắn lại như thế nào? Hắn còn có thể giết ta hay sao? Hắn cần tìm tới cái kia khí vận sở chung người, liền chi bằng giữ lại tính mạng của ta!"

Oánh Oánh cười hì hì nói: "Vũ tiên nhân cũng từng quản lý lôi trì, hiện tại hắn nơi đó còn có không ít tích lôi dịch, hắn đối kiếp vận hiểu chưa hẳn tại ngươi phía dưới."

Ôn Kiều khí phách nhất thời thấp một chút, lúng ta lúng túng nói: "Vũ tiên nhân tuy là quản lý lôi trì, nhưng hắn trình độ không bằng ta, hơn phân nửa tìm không được người kia. Lại nói Đế Tuyệt bệ hạ cùng ta tốt xấu có chút giao tình…"

Hắn không dám khẳng định Vũ tiên nhân có hay không bản lãnh này, nhưng trong ngôn ngữ đối Tà Đế vẫn là tôn kính rất nhiều.

Tô Vân khoát tay áo, nói: "Ngươi không muốn nghe Oánh Oánh nói mò. Ta không phải Tà Đế thái tử, ta là Đế Chiêu thái tử. Vừa rồi đạo huynh nói, ngươi có thể tìm đến cái kia khí vận sở chung người, nếu như người này đứng tại trước mặt ngươi, ngươi là có hay không có thể nhìn ra được?"

Ôn Kiều thở phào một cái, cười nói: "Đương nhiên có thể. Ta quản lý các đời lôi trì, đã sớm luyện thành một đôi thần nhãn. Đừng nói cái kia khí vận sở chung người đứng tại trước

mặt của ta, cho dù hắn tại phía xa trăm ngàn vạn dặm, ta dựng mắt nhìn đi, liền có thể nhìn thấy hắn trên không thụy khí!"

Tô Vân cùng Oánh Oánh tràn đầy mong đợi nhìn hắn.

Ôn Kiều thấy hai người vẻ mặt, một mặt buồn bực, bất thình lình tỉnh ngộ lại, lắc đầu nói: "Các ngươi không phải."

Tô Vân còn chưa kịp nói chuyện, Oánh Oánh kinh hãi nói: "Trên đời này lại thật có so ta còn xuất sắc người? Không thể nào? Ôn Kiều, ngươi không nhìn nữa nhìn? Nói không chừng ngươi nhìn sai rồi."

Ôn Kiều lắc đầu nói: "Khí vận sở chung người, cái gì gọi là chỗ chuông? Chính là số mệnh yêu quý! Dạng này người, nhất định cực kỳ gặp may mắn! Từ xa nhìn lại, một thân số mệnh cực kỳ hùng mạnh, bảo khí mờ mịt. Hắn gặp dữ hóa lành, nhiều lần có quý nhân giúp đỡ, cả đời đều là khó có thể tưởng tượng thuận lợi. Hai người các ngươi số mệnh, đều là không may khí vận, gọi là hoa cái số mệnh."

Tô Vân cùng Oánh Oánh ngược lại không từng nghe nói qua, vội vàng hỏi tới.

Ôn Kiều nói: "Hoa cái số mệnh là tên tuổi cực vang nhưng vô phúc hưởng thụ, chính là vận giao hoa cái, cũng coi là đi vận rủi. Có loại này số mệnh người, vận mệnh nhiều thăng trầm, chịu không được hoa cái, có chết yểu chi tướng. Chịu nổi hoa cái, may mắn tự trên trời đến, khắp nơi bị hoa cái ngăn cản trở lại, bởi vậy khắp nơi không có rơi vào chỗ tốt."

Oánh Oánh thất thanh nói: "Ôn Kiều, ngươi cái này vận giao hoa cái quả thật linh nghiệm! Ta khi còn bé liền bị người giết, thuộc về chịu không được! Sĩ tử khi còn bé liền bị cha mẹ bán cho một đám người điên làm thí nghiệm, Linh giới bên trong bị nhét vào chín mươi tám Thần Ma, kém chút chết đi, về sau lại bị Vũ tiên nhân kiếm đuổi giết, bị xem như tử thi

chôn! Hắn đời này vận khí liền không có tốt như vậy qua, không phải là bị cái này thi yêu bắt lấy, chính là bị cái kia thi thể cuốn lấy, còn có nữ quỷ muốn thải bổ hắn."

Tô Vân mặt đen như sắt, phẫn nộ nói: "Oánh Oánh, đừng nói nữ quỷ chuyện… Đây đều là kinh nghiệm của ta, nhưng ta mỗi lần cũng có thể dựa vào sự thông tuệ của mình biến nguy thành an. Cho nên, ta mới có thể đeo lên ngũ đế nhị hậu sứ giả chi ấn!"

Ôn Kiều cười nói: "Tô các chủ cũng không cần lo lắng, nếu là có thể chịu nổi hoa cái chi vận mà không chết, dần dần số phận liền sẽ tốt lên. Hiện nay các chủ chính là Đế Hốt Đế sứ, các chủ hẳn là tận tuỵ, sớm chút thời gian đi trước Tiên giới chi môn, mở ra kim quan."

Tô Vân dò hỏi: "Đế Hốt bộ hạ cựu thần, đều sẽ làm việc cho ta, như vậy ta nên như thế nào triệu hoán bọn họ?"

Ôn Kiều nói: "Cựu thần loại trừ một nhóm phản đồ đi Minh đô bên ngoài, mặt khác cựu thần đều rơi lả tả tại vũ trụ các nơi. Ta triệu không đến bọn họ."

Oánh Oánh tức nói: "Đế Hốt chỉ có ngươi một người có thể dùng?"

Ôn Kiều ồm ồm nói: "Cựu thần mỗi một cái đều thần thông quảng đại, có siêu phàm bản lĩnh, chỉ ta một cái, cũng vượt qua dư tử tầm thường! Huống hồ Tô các chủ là Đế Hốt sứ giả, Đế Hốt ra lệnh một tiếng, tự nhiên sẽ giống như ta đồng dạng cựu thần đến đây đầu nhập vào, đền đáp!"

Oánh Oánh vụng trộm tiến vào Tô Vân Linh giới, hướng Tô Vân nội tâm nói: "Sĩ tử, lời nói của hắn mãnh liệt, nhưng nghe lên thật giống có chút không quá đáng tin cậy bộ dạng. Đế Hốt có thể hay không chỉ còn lại có cái này một tôn cựu Thần bộ bên dưới?"

Tô Vân nội tâm gật đầu nói: "Ta cũng có sự hoài nghi này. Nếu như Đế Hốt có rất nhiều dư bộ mà nói, không cần để cho ta tới làm cái này Đế sứ đi Tiên giới chi môn mở ra kim quan. Hắn đại khái có thể để cho mình người đi mở ra kim quan."

Oánh Oánh gật đầu, tiếp lấy phân tích của hắn, nói: "Đế Hốt chỉ còn lại có một cái bộ hạ lúc, mới có thể không nỡ lòng bỏ để hắn đi làm mạo hiểm sự tình. Bởi vì ngộ nhỡ to con chết rồi, hắn liền không người nào có thể sử dụng. Nếu như để to con đi tìm những người khác tới thay hắn làm mạo hiểm sự tình, như vậy chết chính là những người khác."

Tô Vân nói: "Cái này những người khác, lựa chọn tốt nhất chính là ta. Ta là kẻ thù của hắn Hỗn Độn Đại Đế sứ giả, ta đi thăm dò kim quan chết rồi, đối với hắn không có nửa điểm tổn thất, ngược lại rất là có lợi, bởi vì ta chết rồi, Hỗn Độn Đại Đế phục sinh liền sẽ không kỳ hạn trì hoãn! Còn có một chút!"

Ánh mắt của hắn lóe lên: "Đế Hốt hiện nay tình hình hẳn là phi thường gay go, hắn thậm chí không thể đi tìm kiếm nhiều hơn nữa bộ hạ, không thể không dựa vào Ôn Kiều!"

Oánh Oánh có chút không nhanh, nói: "Đế Hốt để chúng ta mạo hiểm, nhưng chỉ cho chúng ta một cái Ôn Kiều, chúng ta vẫn là thua thiệt lớn!"

Tô Vân cười nói: "Sai. Ôn Kiều tác dụng cực lớn, đem hắn lợi dụng đến cực hạn, chúng ta chắc chắn sẽ không thua thiệt!"

Oánh Oánh tỉnh ngộ lại, hưng phấn nói: "Hắn biết cựu thần phù văn, đủ để cho chúng ta phá giải Hỗn Độn phù văn!"

Tô Vân cười ha ha nói: "Đến lúc đó, ta liền không phải bốn chiêu Hỗn Độn tru tiên chỉ, mà là Hỗn Độn tru tiên cước, tru tiên nhãn!"

Oánh Oánh cũng hưng phấn nói: "Ta cũng giống vậy!"

Tô Vân lập tức đi thỉnh giáo Ôn Kiều cựu thần phù văn, Ôn Kiều nói: "Ta có thể đem ta biết cựu thần phù văn tất cả nói cho các ngươi biết, nhưng như thế nào phá dịch thành tiên đạo phù văn, liền không phải ta có khả năng biết được. Chi bằng chính các ngươi tới giải mã."

Tô Vân có chút thất vọng, nhưng Ôn Kiều học thức uyên bác, cũng đủ làm cho Thông Thiên các nghiên cứu một đoạn thời gian rất dài.

Bất thình lình, Tô Vân đỉnh đầu tử khí mờ mịt, một đóa nho nhỏ màu tím lôi vân xuất hiện tại Lịch Dương trong phủ.

Tô Vân sớm đã không cảm thấy kinh ngạc, biết là bản thân kiếp vận đến, ngay sau đó yên lặng tiếp nhận, cũng không phản kháng.

Một đạo tử lôi hạ xuống, âm thanh long trời lở đất, đem hắn đánh bay trên mặt đất!

Ôn Kiều cựu thần đang bị Thông Thiên các mọi người nghiên cứu, nhìn thấy đạo này màu tím lôi đình, trong lòng kinh ngạc: "Kiếp vân làm sao lại xuất hiện tại ta Lịch Dương trong phủ? Ta cái này Lịch Dương phủ vạn kiếp bất xâm, chính là ta thu thập lôi đài thạch luyện chế mà thành bảo vật…"

Hắn vừa nghĩ đến nơi này, lại thấy Tô Vân đứng dậy, đỉnh đầu lại có một đóa màu tím lôi vân hình thành.

Ôn Kiều kinh ngạc, thử nghiệm khống chế cái kia đóa màu tím lôi vân, không ngờ đạo kia tử lôi không nhận khống chế của hắn, vẫn là hướng Tô Vân bổ tới!

"Ầm!"

Lại là một tiếng long trời lở đất tiếng vang, Tô Vân bị đập té xuống đất.

Ôn Kiều nghi ngờ không thôi, vừa rồi cái thiên kiếp này lôi vân, hắn căn bản không có cảm giác được có bất kỳ đến từ lôi trì lực lượng!

Thiên hạ chúng sinh kiếp vận, toàn bộ hội tụ ở lôi trì, lôi trì sinh ra lục phẩm thiên kiếp!

Còn tám trăm vạn năm mới gặp cực phẩm thiên kiếp, lực lượng cũng là đến từ lôi trì!

Nhưng mà Tô Vân cái này màu tím lôi vân lực lượng, cũng không phải là đến từ lôi trì, đây là một loại không thuộc về lôi trì dị chủng lực lượng!

Tô Vân lần nữa đứng dậy, đệ tam nhiều màu tím lôi vân hình thành. Ôn Kiều không chần chờ nữa, xòe bàn tay ra nằm ngang ở Tô Vân đỉnh đầu.

"Ầm!"

Đạo kia tử lôi rơi xuống, Ôn Kiều ngẩn ngơ, hắn chưa hẳn che đậy tử lôi cùng Tô Vân cảm ứng, đạo kia nhỏ bé màu tím lôi đình những nơi đi qua, tất cả đều bị xuyên thủng, bàn tay của hắn cũng không ngoại lệ, bị lôi quang trực tiếp đánh xuyên qua một cái trước sau trong suốt lỗ thủng!

Ôn Kiều giơ bàn tay lên, chỉ thấy lòng bàn tay của mình có một cái nhỏ bé lỗ thủng, Oánh Oánh đang tại lỗ thủng một chỗ khác nhìn về phía này.

"Cái này lôi kiếp, có chút không đúng lắm…"

Ôn Kiều lẩm bẩm nói: "Không đúng, cái này lôi đình xuyên qua bàn tay của ta, không có để lại bất kỳ vết thương nào…"

Oánh Oánh từ hắn lòng bàn tay trong lỗ thủng bay ra ngoài, kinh ngạc nói: "Ôn Kiều, ngươi rõ ràng bị thương!"

“Không có thương tổn.” Ôn Kiều lắc đầu nói, “Đây không phải là tổn thương, mà là tử lôi lướt qua, trực tiếp đem cơ thể ta xóa đi một khối, hoàn toàn xóa đi. Loại thiên kiếp này, ta không hiểu lắm ah…”

Chương 602 : Tiên Đế tới chơi (thứ hai cầu phiếu)

Chương 603: Tiên Đế tới chơi (thứ hai cầu phiếu)

Oánh Oánh quan sát Ôn Kiều lòng bàn tay cửa động, sắc mặt càng ngày càng cổ quái, cái này xác thực không phải vết thương.

Ôn Kiều lòng bàn tay cái này động, phảng phất hắn ra đời bắt đầu cũng đã tồn tại, nên xuất hiện ở nơi đó, vốn có như vậy, dĩ nhiên.

Đây là một loại từ đại đạo trên quy tắc thay đổi, thay đổi Ôn Kiều sinh lý cấu tạo, dù là đem Ôn Kiều tay chặt đi xuống, lấy Tạo Hoá chi thuật vì hắn tái tạo một tay, lần nữa mọc ra trong lòng bàn tay cũng vẫn là có cái này động.

Đủ loại vết thương Oánh Oánh đã thấy nhiều, nhưng Ôn Kiều loại này nàng quả thực chưa từng gặp qua.

Ôn Kiều đối với cái này cảm ứng kỳ lạ nhất, hắn là Đế Hỗn Độn mang theo bờ giọt nước biến thành, vốn là trong Hỗn Độn hải một giọt nước, đi vào thế giới hiện thực hóa thành Thuần Dương Thần Chỉ, bởi vậy thân thể của hắn tràn đầy kỳ lạ đại đạo quy tắc.

Đạo kia màu tím lôi đình xuyên qua bàn tay của hắn lúc, hắn cảm giác được tử lôi những nơi đi qua, đại đạo quy tắc hư không tiêu thất.

Loại thiên kiếp này, để hắn chính là rùng mình, lại là tò mò.

“Năm đó tiên đình vì tốt hơn thống trị hạ giới, ngay sau đó lệnh Vũ tiên nhân khai sáng ra tị kiếp pháp truyền thụ cho hạ giới Thần Quân, để cho bọn họ có thể thi triển ra vượt qua thế giới cực hạn chịu đựng lực lượng, cũng tức là cực cảnh lực lượng, chấn nhiếp hạ giới kẻ phạm pháp.”

Ôn Kiều nhìn về phía đang tại độ kiếp Tô Vân, chỉ thấy Tô Vân bị đạo thứ tư lôi đình đánh bay trên mặt đất, không nhanh không chậm nói: “Loại này tị kiếp pháp là một loại Tiên Lục thần thông, Thần Quân nắm giữ loại thần thông này, thống trị từng cái thế giới. Vũ tiên nhân kinh tài tuyệt diễm, có thể thấy được chút ít, nhưng hắn tại kiếp trình độ bên trên là không bằng ta.”

Tại Vũ tiên nhân trước đó, Tiên giới lôi trì đều là từ Ôn Kiều nắm trong tay, Ôn Kiều với tư cách Thuần Dương Thần Chỉ, đối kiếp vận hiểu còn tại Vũ tiên nhân phía trên. Loại trừ tiên nhân, hắn có thể che đậy bất luận người nào kiếp vận, cũng có thể kích phát bất luận người nào kiếp vận!

Hắn với tư cách ngày xưa Thần Chỉ, nắm giữ lấy sức mạnh mạnh mẽ, nhưng kèm theo tiên quật khởi, hắn cũng bị dần dần gạt bỏ, mất đi đối lôi trì chưởng khống quyền. Bất quá hắn đối kiếp vận hiểu lại không có bởi vậy biến mất.

Nhưng mà vừa rồi hắn ý đồ che đậy Tô Vân thiên kiếp, chẳng những không có che đậy thiên kiếp, ngược lại bị đánh một cái, thay đổi bản thân đạo tắc!

“Tô các chủ kiếp vận, ta cưỡng ép lời giải thích, đó chính là hắn kiếp vận đến từ cái này Tiên giới bên ngoài.”

Ôn Kiều suy tư nói: “Lôi trì là cho thế giới này chúng sinh kiếp, hắn kiếp vận không phải tới từ lôi trì, đương nhiên là đến từ cái này Tiên giới bên ngoài. Nhưng mà, kiếp vận từ đâu mà lên đây này?”

Hắn vắt trán suy nghĩ không hiểu.

Oánh Oánh đang tại đâm trong lòng bàn tay hắn cửa động, nghe vậy nói: "Như vậy cái này tử lôi vì sao không có tại Tô sĩ tử trên đầu lưu lại một cái dạng này não động?"

Nàng hơi nghi hoặc một chút: "Tô sĩ tử bị đánh hơn trăm lần, theo lý mà nói não động lớn, chỉ sợ đã cái cổ trở lên tất cả đều là động, không có đầu!"

Ôn Kiều bất thình lình linh quang chợt lóe, cười nói: "Hắn có thể chống cự được, là bởi vì hắn đạo cùng tử lôi bên trong tích chứa đạo đồng dạng, bởi vậy tử lôi đối với hắn không cách nào tạo thành trên đường tổn thương! Nhất định là như vậy!"

Oánh Oánh phi thân đi tới ánh mắt của hắn phía trước, nhìn về phía Tô Vân, lẩm bẩm nói: "Tô sĩ tử đạo gọi là Tiên Thiên Nhất Khí, như vậy thiên kiếp của hắn liền nên gọi là Tiên Thiên lôi kiếp…"

"Tiên Thiên lôi kiếp?" Ôn Kiều rất là vui vẻ, vỗ tay cười nói, "Ta lại nhiều biết một loại thiên kiếp, chuyến đi này không tệ, chuyến đi này không tệ! Nếu lôi kiếp tên có, như vậy đạo kia màu tím lôi đình, liền gọi là Tiên Thiên kiếp lôi!"

Oánh Oánh trong lòng khẽ nhúc nhích: "Cái này Ôn Kiều ngược lại là cái không có cái gì ý đồ xấu người, ý nghĩ rất thuần túy."

Nàng dò hỏi: "Ôn Kiều, Tô sĩ tử kiếp là thứ mấy phẩm? So tám trăm vạn năm mới gặp cực phẩm thiên kiếp thế nào?"

Ôn Kiều nhất thời buồn rầu lên: "Ta cũng không biết. Cái kia cực phẩm thiên kiếp sẽ ở vượt qua bốn mươi chín lượt thiên kiếp lúc nhận được đạo hoa, cái này đạo hoa chính là Tiên giới mới kết ra đại đạo chi hoa. Đạo hoa có thể để cho hắn lĩnh ngộ ra Tiên giới mới đại đạo nặng nề ảo diệu, bởi vậy

một thân thành tựu phi phàm, sau khi độ kiếp một lần vượt qua Thiên Tiên Kim Tiên, thẳng tới Tiên Quân cấp độ! Tô các chủ kiếp, có thể đi đến loại tầng thứ này ư? Ta không nhìn thấy."

Oánh Oánh hỏi: "Cái kia cực phẩm thiên kiếp có thể đem lòng bàn tay của ngươi bổ ra một cái lỗ thủng ư?"

Ôn Kiều ngẩn ngơ, lắc đầu nói: "Không thể. Như vậy hai loại thiên kiếp nên như thế nào sắp xếp?"

Hắn vừa khổ buồn bực lên, thầm nghĩ: "Cái này con kiến hôi thật nhỏ nha đầu, chẳng lẽ là phá đám thành tinh? Tô các chủ lôi kiếp khẳng định không có đạo hoa chỗ tốt, nhưng uy lực hết lần này tới lần khác mạnh như thế, chỉ sợ còn tại cực phẩm thiên kiếp phía trên, thật sự là cổ quái…"

Cuối cùng, Tô Vân độ xong tràng này kiếp số, ngẩng đầu nhìn trời, không có cái mới lôi kiếp tạo ra, lúc này mới thở phào một cái.

Oánh Oánh đem bọn hắn phát hiện nói cho Tô Vân, Tô Vân vội vàng đi thăm dò nhìn Ôn Kiều lòng bàn tay cửa động, bất thình lình vẻ mặt dại ra, đứng ở nơi đó rất lâu, không nhúc nhích.

Oánh Oánh ở trước mặt hắn phất phất tay, bất thình lình Tô Vân thất thanh nói: "Oánh Oánh, Tiên Đế Phong Cửu Huyền Bất Diệt, bị phá đi!"

Oánh Oánh cũng ngẩn ngơ, thất thanh nói: "Đúng vậy a! Cửu Huyền Bất Diệt công nếu là gặp phải Tiên Thiên kiếp lôi, chẳng phải là hoàn toàn không có tác dụng?"

Hai người liếc nhau, trong lòng thình thịch đập loạn.

Tiên Đế Phong chính là vô thượng cường giả, thiên hạ hôm nay, Tà Đế Tuyệt trở thành bán ma thi yêu, thực lực không bằng khi còn sống, Đế Thúc bị Minh đô tầng thứ mười tám làm hao mòn, thân thể cũng xa không phải trạng thái đỉnh

phong, đám người khác, Thiên hậu, Tiên Hậu, tựa hồ cũng so Tiên Đế Phong kém một chút!

Còn Đế Hốt, thần long thấy đầu mà không thấy đuôi, ai cũng không biết hắn hiện nay là trạng thái gì.

Còn có thiên ngoại vị kia treo năm thanh Hỗn Độn chuông rách rưới cự nhân, bởi vì vắng mặt thế giới này, bởi vậy không làm suy nghĩ.

Bởi vậy Tiên Đế Phong, tuyệt đối là thực lực đệ nhất tồn tại!

Hắn vô thượng kiếm đạo, phối hợp Cửu Huyền Bất Diệt công, đi đến bất tử bất diệt đại đạo trường tồn tình trạng, tuyệt không có khả năng bị giết chết!

Lúc trước, Tô Vân từ Thủy Oanh Hồi trên người tìm đến qua Bất Diệt huyền công sơ hở, dùng cái này suy đoán ra Cửu Huyền Bất Diệt cũng có đồng dạng sơ hở, chỉ cần ở tại thân thể, nội tâm cùng trên đại đạo cùng một vị trí không ngừng làm ra vết thương, vết thương này liền sẽ lạc ấn tại Cửu Huyền Bất Diệt bên trong, không cách nào quét sạch, từ đó lưu lại không thể xóa nhòa tổn thương!

Nhưng mà vấn đề ở chỗ, ai có thể trong thời gian thật ngắn, không ngừng đánh cho bị thương Tiên Đế Phong, hơn nữa là liên tục trăm ngàn lần tổn thương tại cùng một cái vị trí?

Bởi vậy, Cửu Huyền Bất Diệt công chính là vô địch công pháp, không cách nào bị phá giải!

Mà bây giờ Tiên Thiên kiếp lôi để Tô Vân cùng Oánh Oánh ý thức được, Tiên Đế Phong Cửu Huyền Bất Diệt đã lại không vô địch!

Phá giải Cửu Huyền Bất Diệt công phương pháp, liền ẩn giấu ở Tiên Thiên Nhất Khí bên trong!

“Oánh Oánh, chúng ta tốt nhất lại đi một chuyến Tử Phủ.”

Tô Vân đi đi tới, đột nhiên dừng bước, trầm giọng nói: “Ôn Kiều, Cửu Huyền Bất Diệt bị Tiên Thiên Nhất Khí phá vỡ chuyện này, ai cũng chớ nói ra ngoài!”

Ôn Kiều chần chừ một chút, nói: “Các chủ yên tâm, ta chỉ cần không khắc vào trên vách đá, liền sẽ đem chuyện này quên.”

Tô Vân gật đầu, thôi thúc thanh đồng phù tiết, cùng Oánh Oánh cùng rời đi, đi Chúc Long Tử Phủ.

“Tiên Đế Phong nếu là biết Tiên Thiên Nhất Khí có thể phá vỡ hắn Cửu Huyền Bất Diệt công mà nói, nhất định sẽ không ngại bất cứ giá nào, phá hủy Tử Phủ, phá hủy tất cả tu luyện Tiên Thiên Nhất Khí người!” Tô Vân thầm nghĩ.

Thiên Phủ động thiên, Tam Thánh Hoàng lăng.

Ứng Long hóa thành thiếu niên áo vàng, Bạch Trạch hóa thành thiếu niên áo trắng, cùng Nữ Sửu cùng nhau xông vào hoàng lăng, chỉ thấy mảnh đất này chuyến về cung cực kỳ bao la hùng vĩ, trên vách tường khắc vẽ lấy màu sắc lộng lẫy bích hoạ, giảng giải chính là Tam Thánh Hoàng quá khứ.

Bạch Trạch một bên ghi chép, vừa nói: “Năm đó Tam Thánh Hoàng qua đời sau đó, mọi người cho bọn hắn rèn đúc mảnh đất này chuyến về cung, có thể thấy được đối bọn hắn cực kỳ tôn kính. Kiến tạo trong bóng tối hành cung, sẽ là Tam Thánh Hoàng hậu duệ ư?”

Bất quá, ba người đem trong lăng mộ bích hoạ nhìn một lần, cũng không có phát hiện Tam Thánh Hoàng lưu lại cái gì hậu duệ.

Ba vị này Thánh Hoàng thật giống chỉ để lại mảnh này hoàng lăng, không có bất kỳ thứ gì khác lưu lại.

Bọn họ tại trong Hoàng Lăng một đường tìm kiếm, cuối cùng tìm đến ba vị Thánh Hoàng quan tài.

Ba thanh quan tài cực kỳ to lớn, cùng Đế đình Huyền quan tương xứng.

Ứng Long chần chừ một chút, nói: "Tam Thánh Hoàng cực kỳ cổ quái, vẫn là mở quan tài nhìn một chút mới có thể trở lại. Nữ Sửu, ngươi là Thánh Hoàng hậu nhân, không thể từ ngươi mở quan tài, đây là mạo phạm tổ tông. Chuyện này vẫn là giao cho ta, nếu là có tội gì trách, ta chịu trách nhiệm."

Hắn tiến lên thôi thúc pháp lực, mở ra Toại Hoàng mộc quan, chỉ thấy mộc quan bên trong là một cái hắc thiết quan, lại mở ra hắc thiết quan, bên trong là đồng quan, trong quan tài đồng là bạc quan, bạc trong quan tài là quan tài thuỷ tinh. Lại mở ra thủy tinh quan, bên trong lại là một tầng kim quan, lại mở kim quan, bên trong là ngọc quan.

Lại hướng bên trong đi, chất liệu đã không thể phân biệt.

Ứng Long mở đến tầng cuối cùng, nhìn vào bên trong, không khỏi khẽ giật mình, thất thanh nói: "Không có người!"

Bạch Trạch cùng Nữ Sửu đang tại lo lắng nhìn quanh, nghe vậy liền vội vàng tiến lên, hướng quan tài trông được đi, chỉ thấy quan tài trống rỗng không như dã, cái gì cũng không có!

Ba người hai mặt nhìn nhau, mỗi người ngẩng đầu nhìn về phía mặt khác hai cái quan tài.

Ứng Long vội vàng tiến lên, thừa thế xông lên mở ra Phục Hy cửu trùng quan, chỉ thấy cái này cửu trùng trong quan tài cũng là trống không, cũng không thi thể!

Ứng Long lấy lại bình tĩnh, vội vàng chạy hướng Thần Nông Viêm Hoàng cửu trùng quan, đem nắp quan tài tử từng tầng từng tầng nhấc lên, ba người định thần nhìn lại, chỉ thấy

chiếc quan tài này bên trong cũng không có mai táng Viêm Hoàng!

Cổ quái chính là, tận cùng bên trong chiếc kia quan tài trên vách trong khắc vẽ lấy một cái cực kỳ phức tạp Tiên Lục!

"Có muốn hay không các loại các chủ đến đây?" Bạch Trạch có chút lo lắng nói.

Nữ Sửu đã nhảy vào quan tài bên trong, bàn tay đặt tại cái kia Tiên Lục bên trên, nói: "Chúng ta trước vì Tô các chủ thăm dò một chút đường!"

Nàng thôi thúc pháp lực, Tiên Lục nhất thời ong ong xoay tròn, cái này quan tài bên trong một con đường xuất hiện, không biết kéo dài đến nơi nào!

Bạch Trạch còn tại chần chừ, Ứng Long không nói lời gì xốc hắn lên nhảy vào quan tài bên trong!

Nhỏ nhất chiếc kia quan tài khẽ run lên, bay đi tại trên đường, không biết phải lái đến chỗ nào.

Qua rất lâu, bất thình lình, quan tài nhẹ nhàng chấn động, giống như là cập bờ. Ứng Long vội vàng nhảy ra ngoài, nhưng thấy bốn phía vẫn là một mảnh lăng mộ địa cung.

Ba người đi ra địa cung, bốn phía nhìn lại, xa xa nhìn thấy một mảnh tráng lệ phi phàm tiên cung.

"Nơi này là… Tiên giới?" Ứng Long ngẩn ngơ, vội vàng quay đầu, chỉ thấy bọn họ cũng là từ một mảnh trong lăng mộ đi ra!

Bạch Trạch thất thanh nói: "Tiên giới cũng có một tòa Tam Thánh Hoàng lăng ư? Nữ Sửu, ngươi phụ thần là lai lịch gì?"

Nữ Sửu mê man lắc đầu.

Ứng Long không nói một lời, lại quay ngược trở lại, đi vào lăng mộ, đem mặt khác hai cái quan tài cũng vén lên, trong đó một chiếc quan tài bên trong cũng có một cái Tiên Lục hình vẽ!

Ứng Long thôi thúc cái này Tiên Lục, chỉ thấy lại có một con đường mở ra, Bạch Trạch cùng Nữ Sửu vội vàng cũng nhảy vào, thanh này phía trong quan cũng tự hướng không biết tên chỗ cần đến tung bay đi.

Lại qua rất lâu, quan tài chạm bờ. Ứng Long cái thứ nhất nhảy ra quan tài, Bạch Trạch cùng Nữ Sửu vội vàng đuổi theo, ba người từ chỗ này trong bóng tối lăng trong cung xuyên qua, đi tới lăng mộ trước cửa, lại thấy lăng mộ đại môn đã bị dày nặng vô cùng tro tàn phong tỏa.

Ba người ra sức đào ra tro tàn, đi tới trên mặt đất, bốn phía nhìn lại, nhưng thấy tro tàn mênh mông, một cái không nhìn thấy phần cuối. Mà trên bầu trời, mang theo từng khỏa đã tử vong tàn lụi tinh thể, đâu đâu cũng có rách rưới thời không, không cách nào chữa trị.

Từng mảnh từng mảnh tro tàn từ trên bầu trời phiêu linh hạ xuống, rơi vào trên người của bọn hắn.

Bạch Trạch phun ra một ngụm trọc khí, trầm giọng nói: "Nơi này là thứ năm Tiên giới, Tam Thánh Hoàng lai lịch thật giống không có đơn giản như vậy. Gọi các chủ tới đi."

Ứng Long cùng Nữ Sửu gật gật đầu.

Chúc Long Tử Phủ.

Tô Vân cùng Oánh Oánh đã bước vào Tử Phủ, bắt đầu lần thứ ba truy nguyên Tử Phủ, Tô Vân lấy ra năm phủ, cùng Chúc Long Tử Phủ xác minh lẫn nhau, lần này, bọn họ vẫn là phát hiện rất nhiều chỗ khác nhau chỗ.

Bất tri bất giác, lại là ba tháng trôi qua, Tô Vân cùng Oánh Oánh cảm ngộ càng ngày càng sâu, chẳng qua trong khoảng thời gian này tích lũy cũng lần nữa tiêu hao sạch sẽ, Tô Vân đang muốn rời đi, bất thình lình chỉ nghe bên ngoài truyền tới một âm thanh, thản nhiên nói: "Thứ sáu Tiên giới Tiên Đế Bộ Phong, đến đây tiếp kiến tiền bối!"

Oánh Oánh ngạc nhiên, đang muốn nói chuyện, Tô Vân bất thình lình lôi kéo nàng chui vào Tử Phủ Tiên Thiên Nhất Khí bên trong.

Tử khí mênh mông, đem bọn hắn hai người thân ảnh nuốt mất.

Mà vào lúc này, từng tòa Tử Phủ cửa, bị bành bành mở ra!

Tiên Đế Phong nhanh chóng tiếp cận!

Oánh Oánh nói nhỏ: "Sĩ tử, hắn không cách nào đi vào Tử Phủ…"

Bất thình lình, tiếng bước chân truyền vào trong tai của bọn hắn, Tiên Đế đi vào Tử Phủ cửa!

—— —— ngày hôm nay thứ hai, cầu tiến cử hướng bảng, Trạch Trư cảm tạ! ! !

Chương 603 : Hình chiếu, trên người

Chương 604: Hình chiếu, trên người

"Đế Phong xông vào Tử Phủ!" Tô Vân cùng Oánh Oánh một lòng nhấc đến cổ họng bên trong, khẩn trương đến xình xịch nhảy lên, giống như là muốn từ trong cổ họng nhảy ra!

"Sĩ tử, ngươi có thể lại mọc ra một cái chân, giẫm tại Đế Phong chiếc thuyền này bên trên ư?"

Oánh Oánh âm thanh run rẩy mà hỏi: "Chân đạp tám đầu thuyền, ngươi thấy thế nào?"

Tô Vân khó chịu ngâm nga: "Đế Phong chiếc thuyền này cũng không dễ dàng giẫm, bởi vì ta giẫm phía trước bảy đầu trong thuyền sáu đầu thuyền, đều là muốn tạo phản hắn! Đế Phong thuyền này, đạp nhất định lật!"

Tiên Đế Phong tiếng bước chân truyền đến, Tô Vân cùng Oánh Oánh cưỡng ép áp chế lại trống ngực, Oánh Oánh chui vào Tô Vân Linh giới, Tô Vân thì hướng Tiên Thiên Nhất Khí chỗ càng sâu đi tới, tránh đi Tiên Đế Phong.

Đế Phong mạnh mẽ vượt ra khỏi hai người bọn họ tưởng tượng, bọn họ vốn cho là Tử Phủ Thiên môn có thể vây khốn Đế Phong, lại không nghĩ rằng vị này Tiên Đế nhưng một đường xông tới!

Phải biết, lúc trước cái này Tử Phủ trước cửa tụ tập Tô Vân, Bạch Trạch, Oánh Oánh, Đạo Thánh đám người, mỗi người thủ đoạn tầng ra, ý đồ phá giải cửa phong cấm, nhưng đều đều không ngoại lệ thất bại. Thời khắc sống còn Tô Vân

lấy thứ hai tiên ấn Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh ấn pháp hình thái, lạc ấn tại Tử Phủ trên cánh cửa, lúc này mới mở ra từng tòa cửa!

Nhưng đã đến thời khắc sống còn, Tử Phủ vậy mà phá giải Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh, đem chân đỉnh chặt đứt!

Toà này Tử Phủ về sau càng là đánh bại đế kiếm cùng Vạn Hóa Phần Tiên lô, thậm chí dương dương đắc ý đem đánh bại cái này ba đại chí bảo tình cảnh lạc ấn tại bản thân trên vách tường!

Hiện tại Tử Phủ, so năm đó mạnh mẽ rất nhiều, nhưng Tiên Đế Phong vậy mà liền như vậy xông vào, có thể thấy được thực lực của hắn cường đại chi đáng sợ!

"Tiên Đế Phong thực lực, chỉ sợ so Thiên hậu nương nương suy đoán cao hơn ra không ít!"

Linh giới bên trong, Tô Vân nội tâm phân tích nói: "Thiên hậu nương nương cho là Đế Phong thực lực cùng mình không sai biệt nhiều, nàng không có khả năng đánh giá cao thực lực của mình, nhưng nhất định xem thường Đế Phong thực lực! Nếu như Đế Phong thật ẩn giấu đi rất nhiều thực lực, như vậy hắn nhất định có mưu đồ khác!"

Hắn bất thình lình rùng mình một cái, hiện tại, Tà Đế Tuyệt phục sinh, Đế Thúc tái xuất, Thiên hậu thoát khốn, Tiên Hậu hạ giới, thậm chí liền Minh đô cũng ngồi không yên, rục rà rục rịch!

Mà cái kia thần long thấy đầu mà không thấy đuôi Đế Hốt, giờ phút này cũng bắt đầu hoạt động.

Trong này, có hay không có Đế Phong cái bóng?

"Cái khác ta không dám khẳng định, nhưng Đế Thúc chi não có thể chạy ra Minh đô, Đế Phong tuyệt đối đang nhường!"

Tô Vân nói đến đây, bất thình lình có một loại cảm giác rợn cả tóc gáy, Đế Phong nếu như là cố ý thả đi Đế Thúc mà nói, như vậy Tà Đế thi yêu Đế Chiêu đại náo tiên đình, nhưng chưa hề bị người bắt chém giết, phỏng đoán cũng là hắn đang nhường!

Phải biết, thi yêu Đế Chiêu đại não tiên đình lúc, Đế Phong khi đó đang tại Minh đô đối kháng Đế Thúc chi não, hơn nữa hắn còn mang đi đế kiếm!

"Càng cổ quái chính là, ta cùng Bạch Trạch đi cứu Đế Thúc thân thể lúc, Đế Phong mang đi chí bảo đế kiếm, đang tại thăm dò Thái Cổ cấm khu. Cái gì nhẹ cái gì nặng, hắn hẳn là so với ai khác đều rõ ràng, nhưng mà hắn nhưng bỏ qua Đế Thúc, mà lựa chọn đi Thái Cổ cấm khu."

Tô Vân ý nghĩ chuyển động: "Vị này Tiên Đế có thể tại trợ giúp, để Tiên giới trở nên càng thêm hỗn loạn. Tiên giới loạn như vậy, công lao của ta thứ nhất, công lao của hắn thứ hai!"

Oánh Oánh ngồi tại hắn Linh giới hoàng chung bên trên, hai tay ôm đầu gối, nhìn đối diện Tô Vân nội tâm, nghiêng đầu hỏi: "Nhưng mà, hắn làm là như vậy vì cái gì đây? Hắn dung túng những này cừu địch, để Tiên giới rơi vào náo động, đồ chính là cái gì?"

Tô Vân nội tâm cao lớn nguy nga, đưa tay nâng lên to lớn hoàng chung, suy tư nói: "Có lẽ là bởi vì, Tiên giới tàn lụi cùng tử vong đã không thể tránh né. Cho dù cường đại như hắn, cũng khó có thể chạy trốn cùng Tiên giới cùng một chỗ tử vong vận mệnh. Nếu như ta đoán không sai, Tiên giới tám trăm vạn năm thọ nguyên, chỉ sợ sắp đi tới phần cuối."

Oánh Oánh nhất thời hiểu được: "Cho nên cho dù thả ra những này cừu địch hủy đi Tiên giới, đối với hắn mà nói kết quả cũng sẽ không so nhất định kết quả tệ hơn!"

Tô Vân nội tâm gật đầu, bước đi lên Bắc Miện trường thành, đem hoàng chung treo ở một tòa động thiên phía dưới, nói: "Hơn nữa, hắn còn có thể tìm ra sinh cơ vị trí. Dù sao, Tà Đế, Đế Thúc, Đế Hốt những người này, đã trải qua phía trước nhiều lần Tiên giới hủy diệt, cũng chưa từng tử vong. Hắn thả ra những người này, chính là cho mình nhiều thêm một chút sinh cơ."

Oánh Oánh nhìn về phía phía dưới Bắc Miện trường thành, lẩm bẩm nói: "Hơn nữa, hắn còn có thể nhân cơ hội triệt để diệt trừ những này đối thủ… Đế Phong, thật giống so với chúng ta lúc trước đoán càng thêm đáng sợ!"

Tô Vân nói: "Có khả năng từ Tà Đế trong tay đoạt quyền, diệt trừ Tà Đế người, há lại sẽ đơn giản như vậy?"

Hắn an tĩnh lại, tinh tế lắng nghe Tiên Đế Phong tiếng bước chân, đã đi qua bức tường, sắp đăng đường nhập thất.

Bất thình lình Tử Phủ uy năng đại thịnh, tử khí ngút trời, mờ mịt tử khí bên trong mơ hồ truyền đến từng cơn tối tăm đạo âm, từ thấp đến cao, càng ngày càng vang dội!

Đế Phong mắt điếc tai ngơ, mười bậc mà lên, nhưng mà hắn còn chưa từng bước lên minh đường, cái kia Tiên Thiên Nhất Khí đạo âm cũng đã lớn đến khó tin, giống như là vô số loại đại đạo đạo âm trùng lặp cùng một chỗ, tràn ngập tại Đế Phong màng nhĩ bên trong!

Vị này Tiên Đế sắc mặt biến hóa, đợi đến hắn lại bước ra một bước, cái kia trong tử khí bắn ra vô số loại đạo âm đã trùng lặp thành một loại âm thanh!

Cái loại này âm thanh giống như là cổ xưa vô cùng Thần Chỉ đang thì thầm, dùng vô số loại đạo âm nói ra cùng một cái từ: Dừng bước!

Nhưng mà Đế Phong vẫn là đi thẳng về phía trước, cuối cùng đi tới minh đường phía trước, hướng minh đường trông được đi, chỉ thấy cái kia minh đường bên trong tử khí mờ mịt rung chuyển, tử quang từ mây khói bên trong bắn ra, đủ loại kỳ dị phù văn tại tử khí bên trong bay lượn!

Tiên Thiên Nhất Khí uy năng sắp bộc phát!

Đế Phong quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Chung sơn Chúc Long, giờ phút này đang tại chậm rãi mở mắt!

"Tiền bối, ngươi cho rằng chỉ là một tòa Tử Phủ, liền có thể ngăn cản được ta sao?"

Đế Phong khẽ cười một tiếng, đế kiếm kiếm hoàn bay ra, xoay quanh thân thể của hắn phi hành, đế kiếm kiếm hoàn không ngừng chấn động, mỗi xoay tròn một vòng, chấn động một lần, liền sắp sáng đường bên trong Tiên Thiên Nhất Khí bức lui một chút.

Cái này đế kiếm kiếm hoàn cũng là Tiên đạo chí bảo, lại thêm Đế Phong lực lượng, vậy mà áp chế lại Tiên Thiên Nhất Khí!

Đế Phong ỷ vào đế kiếm đối kháng Tử Phủ uy năng, cất bước đi thẳng về phía trước, âm thanh truyền đến, rất là thản nhiên, hiển nhiên vẫn còn dư lực: "Tiền bối, vãn bối trước đó vài ngày du lịch Thái Cổ cấm khu, phát hiện một số bí mật, muốn thỉnh giáo tiền bối."

Tô Vân cùng Oánh Oánh không có phát ra cái gì động tĩnh, nhưng mà từ đế kiếm truyền đến dũng mãnh uy năng lại không ngừng thâm nhập, từng đạo kiếm quang vậy mà xâm nhập tử khí bên trong, uy hiếp đến tính mạng của bọn hắn.

Bất thình lình, một đạo nhỏ như lông tóc tia kiếm từ Tô Vân gương mặt bên cạnh lặng yên vô tức bay qua, Tô Vân gò má trái lập tức phá vỡ một đạo vết máu.

“Đế Phong mạnh như vậy? Tại Tử Phủ Tiên Thiên Nhất Khí bên trong, hắn đế kiếm tản ra kiếm quang lại còn có uy lực!”

Tô Vân vô cùng lo sợ, cái này đế kiếm tản ra uy lực, dù là một chút, cũng có thương tích đến thực lực của hắn!

Hắn vội vàng hướng Tiên Thiên Nhất Khí chỗ càng sâu đi tới.

Cái này Tử Phủ thực ra cũng không tính rất lớn, từ Tô Vân cùng Oánh Oánh đi vào Tiên Thiên Nhất Khí đến bây giờ, hẳn là sớm đã đi đến cuối con đường, nhưng mà bất luận bọn họ đi như thế nào, phía trước đều là tử khí mênh mông, vô biên vô hạn.

“Tiền bối, vãn bối muốn biết, vì sao phía trước năm tòa Tiên giới, chỉ có tám trăm vạn năm thọ nguyên?”

Đế Phong âm thanh truyền đến, còn tại cùng Tô Vân bọn họ tiếp cận, hiển nhiên là Đế Phong tại cất bước hướng về phía trước, không ngừng bức lui Tiên Thiên Nhất Khí!

Tô Vân trong lòng giật mình, tiếp tục mang theo Oánh Oánh đi thẳng về phía trước, mưu cầu tránh đi Đế Phong!

“Vãn bối muốn biết, như thế nào mới có thể tránh khỏi Tiên giới suy vong, thế nào tránh khỏi Tiên giới hóa thành tro tàn, thế nào tránh khỏi chúng sinh hóa thành tro tàn?”

Đế Phong âm thanh từ từ kích động: “Vãn bối còn muốn biết, vì sao chúng ta đi ra Tiên giới vũ trụ, phía trước vẫn là một cái diệt vong Tiên giới vũ trụ? Vì sao càng đi về phía trước, lại là một cái diệt vong Tiên giới vũ trụ? Là ai, bố trí những này? Tiên giới vũ trụ bên ngoài có cái gì? Chúng ta có hay không chỉ là một cái thí nghiệm tràng? Tiền bối có hay không chính là cái này sắp đặt người?”

Thanh âm của hắn chấn động, để Tô Vân ngã trái ngã phải: "Tiền bối chẳng lẽ lợi dụng Tiên giới vũ trụ luyện bảo, luyện thành Tử Phủ, luyện thành Hỗn Độn chuông? Muộn như vậy bối muốn hỏi một câu, ngươi đến cùng có mục đích gì?"

Tô Vân bước chân lảo đảo, ngắn ngủi phút chốc, hắn chỉ sợ đã vọt ra ngàn vạn dặm, nhưng vẫn là không có bỏ qua Đế Phong, còn không có đi tới Tiên Thiên Nhất Khí phần cuối!

Cái này Tử Phủ Tiên Thiên Nhất Khí, dường như vô cùng vô tận!

"Chỉ cần vô cùng vô tận, ta liền một mực chạy xuống đi, nhất định có thể tránh Đế Phong!" Tô Vân thầm nghĩ.

Nhưng vào lúc này, hắn thấy được Tiên Thiên Nhất Khí phần cuối, đó là một bức tường.

"Xong đời!"

Tô Vân chạy đến bức tường kia tường phía trước, bốn phía quan sát, bốn phía xoa xoa, chỉ thấy bức tường này vô cùng nhẵn bóng, hơn nữa cứng rắn vô cùng, căn bản không có khả năng đánh xuyên qua, không khỏi không còn hy vọng: "Xong đời, bị Đế Phong ngăn ở nơi này!"

"Tiền bối không trả lời ư?"

Đế Phong âm thanh còn tại tiếp cận, đều đều nói: "Nếu tiền bối không muốn trả lời những vấn đề này, như vậy vãn bối không dám miễn cưỡng. Tiền bối cảnh giới cao xa, sâu không lường được, vãn bối muốn hướng tiền bối mượn một kiện đồ vật, chính là toà này Tử Phủ. Tiền bối nếu là không trả lời, trẫm liền coi tiền bối đáp ứng."

Hắn vừa dứt lời, Tiên Thiên Nhất Khí bên trong cái kia Cổ Thần tối tăm đạo âm trở nên càng thêm trầm rõ ràng.

Tô Vân vội vàng hướng trên vách tường nhìn lại, lại thấy trên vách tường có bóng người hiện lên, từ tường bên trong đi ra phía ngoài tới.

Bóng người kia vừa đi, một bên thân ảnh trở nên lớn lên, càng ngày càng cao lớn, Tô Vân bên người Tiên Thiên Nhất Khí vậy mà cũng đi theo sôi trào, dâng trào, xao động, hướng ra phía ngoài bay tới!

Keng keng keng tiếng kiếm reo truyền đến, hiển nhiên Đế Phong chịu áp lực thực lớn, bắt đầu thôi thúc chí bảo đế kiếm kiếm hoàn uy năng, đối kháng Tiên Thiên Nhất Khí uy năng!

Bức tường kia bên trong thân ảnh không ngừng đi về phía trước, bất thình lình Tô Vân cảm giác được bức tường tại di chuyển về phía trước, đẩy bản thân đi về phía trước động.

Phía sau hắn, cái kia trong vách tường thân ảnh càng ngày càng vĩ đại, dày đặc tóc tung bay, quần áo trên người rách rưới, chỉ có đổ nát quần soóc, trần trụi hai chân, bỗng nhiên tay giơ lên, chỉ hướng phía trước.

Tô Vân bị bức tường kia tường đẩy đi lên phía trước, thân bất do kỷ, cũng đi theo tay giơ lên, ngón trỏ chỉ hướng phía trước.

"Ta phản kháng không được…"

Tô Vân vừa mới sinh ra ý nghĩ này, trong miệng liền truyền đến tối tăm khó hiểu đạo ngữ, đạo này tiếng nói từ trong miệng hắn vang lên, cùng Tử Phủ bên trong đạo ngữ không khác nhau chút nào!

Kèm theo hắn một chỉ này chỉ hướng phía trước, bất thình lình Tiên Thiên Nhất Khí chấn động, gào thét xoay chuyển, từ nhất khí bên trong diễn sinh ra sáu đạo vầng sáng, mà Tô Vân sau đầu năm tòa Tử Phủ thì lần lượt xuất hiện tại mỗi một đạo vầng sáng bên trong!

Ông!

Chấn động truyền đến, lần lượt Tử Phủ bay về phía trước ra, giờ khắc này, Tô Vân nhìn thấy đầu ngón tay của mình khe khẽ rung lên, đầu ngón tay liền xông ra sáu đạo thế giới, nâng Tử Phủ hướng về phía trước đánh tới!

Phía trước, kiếm quang chói mắt cực kỳ, đối kháng một chỉ này lực lượng, nhưng mà sau một khắc Tô Vân đầu ngón tay chấn động lần thứ hai, tòa thứ hai Tử Phủ đánh ra!

Kiếm quang bất thình lình ảm đạm xuống, Tô Vân bước nhanh đến phía trước, đầu ngón tay chấn động lần thứ ba, liền chỉ nghe rên lên một tiếng, dày nặng tiếng bước chân không ngừng lui về phía sau.

Tô Vân đầu ngón tay lần nữa chấn động, tòa thứ tư Tử Phủ đánh ra, Đế Phong lui ra minh đường.

Tô Vân đầu ngón tay lại chấn động một lần, tòa thứ năm Tử Phủ đánh ra, Đế Phong đổ máu, bay ngược mà đi!

"Tiền bối, vãn bối lĩnh giáo! Ngày khác trở lại thăm hỏi!"

Đế Phong nhanh chóng lui về phía sau, lúc này, tử khí vẫn là phun trào, xông ra minh đường, Tô Vân chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng nâng bản thân, bay tới đằng trước, vượt qua bức tường trong tích tắc, chỉ thấy bức tường bên trong cũng có bóng người đi ra ngoài!

Cái kia bức tường bóng người cùng hắn thân ảnh trùng lặp, hướng về phía trước thẳng đi ra Chúc Long Tử Phủ, đưa tay hướng Đế Phong chỉ đi!

Đế Phong nhanh chóng lui về phía sau, chỉ thấy một thiếu niên đi tới Tử Phủ trước cửa, đưa tay một chỉ.

Tốc độ của hắn cực nhanh, kiếm hoàn gào thét xoay tròn, trong khoảnh khắc hóa thành vô số thanh Đế kiếm, bảo vệ hắn

toàn thân!

“Ngươi làm càn!” Tô Vân há miệng, không tự chủ được phát ra hùng hậu vô cùng âm thanh.

“Ầm —— “

Chúc Long tinh vân hai con ngươi mở ra, hai đạo tử quang đánh vào Đế Phong trên người, Đế Phong khó chịu hừ, từng cái đế kiếm bành bành vỡ vụn, mạnh mẽ vô cùng lực lượng nghiền ép mà đến, đánh vào trên người hắn, để thân ảnh của hắn trong hư không xẹt qua một đạo hào quang, hướng bắc miện trường thành đánh tới!

Cỗ này thế, dường như muốn đem hắn đánh về trong tiên giới đi!

“Thiếu niên kia, đến cùng là ai?” Đế Phong trong đầu ầm ầm.

Chương 604 : Có một người khác

Chương 605: Có một người khác

Đế Phong bay ngược mà đến, mắt thấy liền muốn đụng vào Bắc Miện trường thành, bất thình lình hai tay chấn động, đem Tử Phủ lực lượng hoàn toàn hóa đi, nhẹ nhàng rơi vào Bắc Miện trường thành bên trên.

Hắn lúc trước liên tục bị thương, nhưng mà Cửu Huyền Bất Diệt công vận chuyển mấy chu thiên, thương thế liền tự khỏi hẳn, khôi phục lại trạng thái đỉnh phong, chiến lực không có bất kỳ cái gì suy giảm!

Cửu Huyền Bất Diệt công chỗ cường đại có thể thấy được chút ít!

Hắn dõi mắt nhìn xa, từ xa nhìn lại, chỉ thấy Đế đình chỗ thế giới càng ngày càng khổng lồ. Lúc trước Đế đình chỉ là một cái cực kỳ thật nhỏ động thiên, hiện tại các đại động thiên hợp nhất, địa phương trở nên rộng lớn.

Chung sơn Chúc Long, thì giống như là Đế đình người bảo vệ.

Đứng tại hắn cái góc độ này nhìn lại, Đế đình trôi lơ lửng ở Chung sơn tinh vân phía trên, cùng lúc trước Tiên giới có chút khác biệt, lúc trước Tiên giới, Chung sơn là treo tại Tiên giới phía trên.

Mà Đế đình thì là bị ngậm tại Chúc Long trong miệng, trôi lơ lửng ở Chung sơn phía trên.

“Dị chủng đại đạo, kém chút đem ta kéo vào trong đó.”

Đế Phong sắc mặt nghiêm nghị, lúc trước thiếu niên kia mỗi một chỉ đều ẩn chứa dị chủng kỳ dị lực lượng, loại lực lượng này cùng hắn tại Thái Cổ cấm khu nhìn thấy đạo kia Luân Hồi Hoàn có chút giống nhau, hầu như đem hắn kéo vào trong luân hồi!

Thiếu niên kia ngón tay rung rung sáu lần, tổng cộng có bảy tòa Tử Phủ lực lượng bị kích phát, hóa thành Lục Đạo Luân Hồi thế giới hướng hắn công kích, cái này sáu lần công kích, mỗi một lần đều cực kỳ hung hiểm!

Nếu như hắn ngăn cản không nổi, rơi vào bất kỳ một đạo Luân Hồi thế giới, chỉ sợ đều đem là đem sinh tử giao cho đối phương chưởng khống!

Loại này bị người khác cầm chắc lấy vận mệnh cảm giác, cực không dễ chịu, để hắn không khỏi nhớ tới năm đó còn là Tà Đế Tuyệt đệ tử, bị Tà Đế thao túng cảm giác.

“Dị chủng đại đạo vắng mặt Tiên giới bất kỳ Tiên đạo bên trong, cực kỳ quỷ dị, chẳng lẽ loại trừ Đế Hỗn Độn bên ngoài, còn có mặt khác Hỗn Độn sinh vật từ Hỗn Độn hải lên bờ? Mà người này, chính là một cái khác lên bờ Hỗn Độn?”

Đế Phong không khỏi nhớ tới Tử Phủ bên trong truyền đến âm thanh, cái nào cổ xưa âm thanh dùng vô số loại ngôn ngữ đồng thời nói cùng một cái từ, để hắn dừng bước!

Biết nhiều môn như vậy loại ngôn ngữ, trùng lặp thành một câu người người đều có thể nghe hiểu mà nói, quả thực không thể tưởng tượng, hơn nữa trên đời căn bản không có nhiều như vậy loại ngôn ngữ!

Một thân ngôn ngữ, cho dù là một cái thế giới khác, một cái khác vũ trụ người, đều có thể nghe hiểu được!

Loại thần thông này, Đế Phong chưa từng nghe thấy.

“Người này đến cùng ra sao lai lịch?”

Đế Phong bất thình lình nhớ tới Tô Vân gương mặt, thầm nghĩ: “Chẳng lẽ thiếu niên kia, chính là hắn chọn lựa thứ bảy Tiên giới thủ hộ giả? Ta…”

Hắn bất thình lình dùng sức ho khan, nhất thời có tro tàn kèm theo hắn ho khan mà phun ra!

Tro tàn từ ánh mắt của hắn, tai đạo, miệng, trong mũi bay ra, cực kỳ kinh người!

Đế Phong vội vàng ống tay áo bao trùm, đem bản thân phun ra tro tàn giữ được, bốn phía liếc mắt nhìn, chỉ thấy Bắc Miện trường thành bên trên không người, ngay sau đó run rẩy ống tay áo.

Hắn trong tay áo cất giấu nạp tro tàn cuộn trào mãnh liệt chảy ra, đem Bắc Miện trường thành ở dưới một cái thế giới bao phủ.

Thế giới kia là một viên xanh thẳm tinh cầu, phía trên có sinh mệnh nghỉ lại, hôm nay tai kiếp từ trên trời giáng xuống, chỉ thấy trên bầu trời tro tàn phô thiên cái địa rơi xuống, ở giữa không trung đốt lên rừng rực kiếp hỏa, rơi hướng đại địa!

Vô số sinh linh gào khóc không ngớt, chạy tứ phía, nhưng mà chỗ nào có thể đoạt được qua dạng này thiên tai?

Có người chạy chạy trực tiếp tự hóa thành tro tàn quái, ngay sau đó lại bị kiếp hỏa nhen lửa, đốt thành tro bụi!

Không lâu sau, toàn bộ thế giới thiên địa nguyên khí tất cả hóa thành tro tàn, đem thế giới hủy diệt, liền đại dương đều bị tro tàn bao phủ, chín thành chín sinh linh đều bị diệt tuyệt!

Cái này kiếp hỏa rừng rực, thiêu đốt mấy ngàn năm mới miễn cưỡng dập tắt, bị kiếp hỏa thiêu hủy tro tàn diễn biến thành thiên địa mới nguyên khí. Nguyên khí ngày càng dồi

dào, may mắn còn sống sót sinh linh kéo dài hơi tàn, lại tại phế tích bên trên xây dựng lên mới văn minh.

Chỉ là tất cả những thứ này đều cùng Bắc Miện trường thành bên trên Đế Phong không liên quan, hắn chấn động rớt xuống trong cơ thể mình tiên nguyên cùng đại đạo biến thành tro tàn, phủi ống tay áo, đem cuối cùng một mảnh tro tàn bắn ra, lúc này mới thở phào một cái.

Từ ở bề ngoài nhìn, hắn không có bất kỳ cái gì tro tàn hóa thế, như trước sặc sỡ loá mắt, cao cao tại thượng, có vô thượng uy nghiêm.

"Thủy nha đầu ngay tại thứ bảy Tiên giới, vậy liền để nàng hỏi thăm một chút, thiếu niên này đến cùng là ai."

Đế Phong xoay người trở về Tiên giới, hạ giọng độc thoại: "Tuyệt lão sư, ngươi vì sao không có theo Tiên giới cùng một chỗ hủy diệt, ngươi vì sao có thể sống sót? Thiên hậu, ngươi cũng là như thế. Ngươi chiếm cứ đệ nhất phúc địa, nơi đó sản xuất tiên khí cũng không có thể để ngươi không chết đi? Ngươi là như thế nào còn sống sót?"

Hai mắt của hắn bên trong trống trơn, không có bao nhiêu tình cảm, chỉ có mãnh liệt cầu sinh ham muốn: "Trẫm cũng không muốn chết ah, trẫm cũng muốn sống sót, các ngươi là trẫm hy vọng cuối cùng…"

Chúc Long Tử Phủ trước cửa, Tô Vân duy trì đưa tay chỉ hướng phía trước tư thế, đầu ngón tay run rẩy, lại run rẩy, nhưng mà lại không có bất kỳ cái gì Luân Hồi thần thông phát ra.

Tô Vân lại thử mấy lần, hay là không có bất kỳ thần thông.

Hắn thở dài, vừa rồi hắn tại cái kia rách rưới trong vách người chi phối bên dưới, điều động Tử Phủ tất cả Tiên Thiên

Nhất Khí, từ đầu ngón tay phát ra Luân Hồi thần thông, trọng thương Đế Phong, quả thực oai phong lẫm liệt!

Đáng tiếc, cái kia rách rưới trong vách người đẩy lùi Đế Phong sau đó, trực tiếp tự biến mất, mà cái loại này điều khiển tất cả cảm giác cũng biến mất không thấy gì nữa.

"Chính là như vậy, ta run lên sáu lần."

Tô Vân lưu luyến không rời thả tay xuống, hướng một bên vẽ tranh Oánh Oánh nói: "Thứ năm lần lúc, Tiên Đế Phong liền hộc máu! Thứ sáu lần lúc, ta suýt nữa liền tiễn hắn thành đạo! Oánh Oánh, ngươi đem một màn này vẽ xuống đến, ta cũng phải tìm người khắc vào trên vách đá, tuyên dương uy phong của ta."

Oánh Oánh đem Tô Vân đứng tại trong cửa đưa tay tình cảnh vẽ vào, nói: "Sĩ tử, ngươi có thể bắt chước một chút loại thần thông kia ư? Thuận tiện ta đem ngươi uy phong cũng vẽ xuống tới!"

"Chính là cái loại này vòng lớn vòng."

Tô Vân khoa tay múa chân một chút: "Vòng vòng bên trong có một cái thế giới. Sáu cái vòng lớn vòng, mỗi cái vòng lớn vòng tích chứa đạo cho ta cảm giác đều không lắm tương đồng, nhưng lại là cùng một loại đạo lý. Chỉ là loại này đại đạo, không giống với Tiên Thiên Nhất Khí, ta chưa hề tiếp xúc qua, cũng không biết nên như thế nào thi triển."

Trong vách người là Tử Phủ chủ nhân đem cái bóng của mình, từ một cái khác thời không hình chiếu đến Tử Phủ bức tường cùng bức tường bên trên, hắn tại một cái khác thời không đưa tay thi triển thần thông, mà bản thân hình chiếu thì tác dụng tại Tô Vân trên người, đưa tay thi triển thần thông!

Loại này thần hồ kỳ kỹ bản lĩnh, cùng Tô Vân tại Thái Cổ cấm khu nhìn thấy trước cắt vũ trụ tám trăm vạn năm sau cắt

vũ trụ tám trăm vạn năm vô địch Luân Hồi Hoàn có chút giống nhau, bởi vậy Tô Vân gọi là Luân Hồi thần thông.

Hắn cũng muốn thừa dịp thi triển thần thông trống rỗng đi phỏng đoán Tử Phủ chủ nhân thần thông, nhưng thời gian quá ngắn, hơn nữa Tử Phủ chủ nhân thủ đoạn quá mạnh, lại là không thuộc về cái vũ trụ này đại đạo, hắn căn bản là không có cách hiểu!

Oánh Oánh dừng bút, tiếc hận nói: "Sĩ tử, vậy liền không có cách nào vẽ tranh, bằng không vẽ ra tới chỉ có thể biểu hiện tay của ngươi tại rút gân."

Tô Vân có chút thất vọng, hiện tại hắn có chút rõ ràng vì sao Ôn Kiều ưa thích đem bản thân công tích vĩ đại khắc vào trên vách đá, mỗi ngày nhìn bản thân anh minh thần võ bộ dạng quả thực rất thoải mái.

Lúc này, hắn nhìn thấy Tử Phủ tường ngoài trên vách tường, Tứ Cực đỉnh, đế kiếm cùng Vạn Hóa Phần Tiên lô bên cạnh, bất ngờ nhiều hơn Đế Phong lạc ấn!

Hiển nhiên cái này Tử Phủ có linh, biết mình đánh bại Đế Phong, liền đem Đế Phong bộ dáng cũng lạc ấn tại bản thân trên vách tường!

Tô Vân trong lòng có chút cay cay, càng thêm ghen ghét: "Rõ ràng là ta đầu ngón tay run lên sáu lần, nhốt ngươi Tử Phủ chuyện gì? Ngươi chỉ có bị Đế Phong hành hung chỗ!"

"Sĩ tử, ngươi mới vừa nói Tử Phủ chủ nhân vận dụng đại đạo, cũng không phải là Tiên Thiên Nhất Khí đại đạo, mà là Luân Hồi chi đạo?" Oánh Oánh nháy mắt mấy cái, hỏi đáy lòng nghi hoặc, "Hắn không phải Tử Phủ chủ nhân ư? Vì sao chính hắn ngược lại không rõ Tiên Thiên Nhất Khí?"

Tô Vân giật mình.

Vừa rồi hắn chỉ lo dư vị "Bản thân" đánh bại Đế Phong sự tình, vậy mà không nghĩ tới cái này chỗ mấu chốt!

Không sai, nếu như vị kia quần áo tả tơi trong vách người chính là Tử Phủ chủ nhân, Tử Phủ rèn đúc giả, như vậy hắn nhất định tinh thông Tiên Thiên Nhất Khí.

Nhưng mà, hắn nhưng chỉ là điều động Tiên Thiên Nhất Khí, cũng không có vận dụng Tiên Thiên Nhất Khí đại đạo, mà là thực chiến một loại khác đạo pháp thần thông!

Phải biết, Tiên Thiên Nhất Khí chính là thiên địa nguyên khí cũng là thiên địa đại đạo, nguyên khí cùng đạo hòa làm một thể, nếu như tinh thông Tiên Thiên Nhất Khí, hoàn toàn không cần phải thi triển ra một loại khác đại đạo thần thông!

Huống chi, Tiên Thiên Nhất Khí thần thông còn đối Đế Phong Cửu Huyền Bất Diệt công có cực lớn tác dụng khắc chế!

Đánh bại Đế Phong, đối chân chính Tử Phủ chủ nhân đến nói cực kỳ đơn giản, chỉ cần đem Tô Vân khi độ kiếp cái chủng loại kia Tiên Thiên kiếp lôi thi triển đi ra, không cần sáu ngón, chỉ cần một chỉ, Đế Phong liền trước sau trong suốt!

Sử dụng Lục Đạo Luân Hồi thần thông, chẳng phải là vẽ vời cho thêm chuyện ra?

"Trừ phi, cái này quần áo tả tơi người, cũng không phải là chân chính Tử Phủ chủ nhân!" Oánh Oánh bất thình lình nói.

Tô Vân thôi thúc thanh đồng phù tiết, gật đầu nói: "Như vậy chân chính Tử Phủ chủ nhân là ai?"

Phù tiết bên trong, hai người vắt trán suy nghĩ không hiểu.

Phù tiết mang theo bọn họ rời đi Chúc Long Tử Phủ, hướng Thiên Phủ động thiên mà đi.

“Ứng Long lão ca bọn họ hẳn là tìm đến Tam Thánh Hoàng hậu duệ đi?” Tô Vân thấp giọng nói.

Lôi Trì động thiên, đáy biển Lịch Dương phủ.

Ôn Kiều cựu thần mặc cho Thông Thiên các mọi người nghiên cứu, bản thân thì nằm tại Thuần Dương trong lôi trì, rất là thoải mái.

Đúng lúc này, chỉ nghe một thanh âm nói: “Ôn Kiều, ngươi cuối cùng xuất hiện.”

Ôn Kiều nghe vậy, bất thình lình đánh cái giật mình, từ Thuần Dương lôi trì bên trong đột nhiên đứng dậy, ngực ánh lửa trở nên vô cùng rực cháy sáng sủa, trầm giọng nói: “Đế Tuyệt?”

Tà Đế ung dung đi lại tại vĩ đại Lịch Dương phủ trong cung điện, xem Lịch Dương phủ bích hoạ, chầm chậm nói: “Không sai, là trẫm. Trẫm từ Thái Cổ cấm khu trở về, cảm ứng được lôi trì dị biến, gọt tiên nhân tam hoa, chú tiên nhân tiên tịch, ngay sau đó liền đến đây nhìn một chút, không nghĩ tới thật gặp ngươi.”

Ôn Kiều tận lực áp chế lại trong lòng hoảng sợ, âm thanh khàn khàn nói: “Ta chỉ là đi ngang qua nơi này, rất nhanh liền đi…”

Tà Đế ánh mắt từ Yến Khinh Chu các loại Thông Thiên các cao thủ trên người đảo qua, như cùng ở tại nhìn một bầy kiến hôi, không để ý lắm, ngẩng đầu nói: “Trẫm muốn biết, ai mới là cái thứ nhất thành tiên người.”

Ôn Kiều lắc đầu nói: “Ta cũng không biết. Ta…”

Tà Đế hư hư đưa tay, Ôn Kiều lăng không bay lên, ở giữa không trung giãy dụa, khàn giọng nói: “Ta thật không biết… Ngươi giết ta, ai là ngươi tìm ra người kia…”

Tà Đế đem hắn bỏ xuống, xoay người đi ra ngoài: "Trẫm cho ngươi một tuần lễ hạn. Thứ bảy Linh giới khôi phục ngày, ngươi cho trẫm tìm ra người kia!"

Ôn Kiều rơi xuống đất, thở phào nhẹ nhõm, vội vàng đi ra Lịch Dương phủ, chỉ thấy Tà Đế đã biến mất không còn tăm tích.

"Đế Tuyệt giết người không tính toán, lòng dạ độc ác, ta cho dù tìm ra cái kia thứ bảy Tiên giới cái thứ nhất thành tiên giả, chỉ sợ cũng sẽ bị hắn diệt trừ. Hắn hơn phân nửa còn muốn tới một câu ngươi biết quá nhiều."

Ôn Kiều nghĩ tới đây, liền muốn dọn đi Lịch Dương phủ, thầm nghĩ: "Ta vẫn là trở lại thành thành thật thật nấp đi, không tranh đoạt vũng nước đục này! Bọn họ đánh chết làm công cùng ta có quan hệ gì đâu?"

Cái này Lịch Dương phủ chính là hắn luyện chế bảo vật, muốn lấy đi nhưng cũng đơn giản.

"Chờ một chút! Đế Hốt phái ta đến đây, ta nếu là đi, Tô các chủ chẳng phải là một cái cựu thần cũng không có? Hắn sẽ còn đi Tiên giới chi môn mở ra chiếc kia kim quan ư?"

Ôn Kiều do dự một chút, cuối cùng quyết định vẫn là lưu lại.

"Mà thôi, ta đi xuống trước một chuyến, nhìn một chút chúng sinh số mệnh!"

Hắn hóa thành một đạo Thuần Dương lôi quang từ lôi trì bên trong bay ra, lôi quang bổ về phía Đế đình. Đợi đi tới Đế đình trên không, Ôn Kiều đứng tại cuồn cuộn trong lôi vân, hướng phía dưới nhìn quanh, lúc này một cỗ hương xa từ không trung chạy qua, đi qua lôi vân, bất thình lình dừng lại.

Ôn Kiều vội vàng nhìn lại, chỉ thấy cửa sổ xe mở ra, Thiên hậu nương nương mặt lộ ra nửa bên.

Ôn Kiều trong lòng khẽ động, nói thầm một tiếng gay go.

Thiên hậu chậm rãi buông rèm cửa sổ xuống, âm thanh từ màn cửa hậu truyện tới: "Tuyệt muốn đồ vật, bản cung cũng phải. Ôn Kiều, ngươi hiểu không?"

Ôn Kiều vội vàng gật đầu.

Hương xa rời đi.

Ôn Kiều âm thầm kêu khổ: "Đế Tuyệt muốn ta tìm ra người kia, Thiên hậu cũng phải ta tìm ra người kia, ta đều đáp ứng, chẳng phải là chân đạp hai đầu thuyền? Cái này như thế nào cho phải?"

Lúc này, Thiên Phủ động thiên bên trong, Tô Vân đi theo Ứng Long, Bạch Trạch cùng Nữ Sửu sau lưng, đi vào Tam Thánh Hoàng lăng địa cung bên trong, nhảy vào quan tài.

Cái kia quan tài nhẹ nhàng chấn động, chạy vào tiên lộ.

Chương 605 : Hắn hóa tự tại ta hóa trời

Chương 606: Hắn hóa tự tại ta hóa trời

Tiên giới, Tam Thánh Hoàng lăng.

Oánh Oánh ở cung điện dưới lòng đất bên trong bay tới bay đi, kinh thán không thôi, ghi chép bản thân nhìn thấy tất cả.

Tô Vân thì đi theo Ứng Long đi tới Đế ngoài cung, dõi mắt nhìn lại, nhất thời nhìn thấy tiên quang bảo khí tiên đình.

"Tam Thánh Hoàng lăng vị trí rất lệch, nơi này trên cơ bản thuộc về Tiên giới cổ xưa thời kỳ mộ táng, Tiên giới tiên nhân sẽ không yêu thích loại này mộ táng bên trong bảo vật, bởi vậy hoàng lăng mới có thể duy trì đến nay."

Bạch Trạch đi ra địa cung, đi tới Tô Vân bên người, nói: "Các chủ, cổ quái liền cổ quái tại đây một điểm, vì sao Tiên giới cũng có Tam Thánh Hoàng lăng? Vì sao Tiên giới Tam Thánh Hoàng lăng cùng hạ giới Tam Thánh Hoàng lăng tương thông?"

Tô Vân há to miệng, cổ họng nhưng có chút phát khô, không biết nên giải thích như thế nào đáp. Bụng hắn bên trong cũng đều là nghi vấn, không người có thể giải.

"Tiên giới Tam Thánh Hoàng, cho nên tại Tiên giới giai đoạn đầu."

Oánh Oánh âm thanh truyền đến, Tô Vân, Ứng Long cùng Bạch Trạch quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Oánh Oánh nâng một

quyển sách thật dày chấn động giấy cánh bay tới, Nữ Sửu nhấc theo giỏ theo ở phía sau.

"Cái này mộ táng bích hoạ bên trong ghi chép bọn họ thành tích. Bọn họ là tại Tiên giới sơ kỳ, lan ra văn minh người. Thời điểm đó Tiên giới mọi người mông muội vô tri, hơn nữa không có kiến thức, không biết giáo hóa. Ba vị Thánh Hoàng đi tới nơi này, dạy mọi người viết chữ, tu luyện, đối kháng hồng thủy mãnh thú."

Oánh Oánh lật qua lật lại thư tịch, trong thư tịch là nàng từ bích hoạ bên trên sao chép lại tới hình vẽ, nói: "Tiên giới giai đoạn đầu văn minh quật khởi sau đó, bọn họ liền trước sau băng hà. Mọi người chiếu theo bọn họ nguyện vọng đem bọn hắn táng ở đây."

Tô Vân bốn phía nhìn lại, chỉ thấy mảnh này lăng lân cận không có cái gì phúc địa, bốn phía dãy núi cũng đều bị tro tàn bao phủ, cho dù nơi này là Tiên giới, cũng là liền Ma Thần đều khinh thường tại tới địa phương.

Tô Vân há to miệng, âm thanh vẫn còn có chút khàn khàn, nói: "Năm đó đệ nhất Thánh Hoàng xây dựng Nguyên Sóc trước đó, hẳn là nhân ma Dư Tẫn thế giới bị tro tàn hủy diệt sau đó, toàn bộ thế giới bị tro tàn bao phủ, tiếp đó ba vị Thánh Hoàng giáng lâm đến Nguyên Sóc, truyền thụ khi đó mọi người viết chữ, tu luyện, đối kháng hồng thủy mãnh thú."

Ứng Long nghi ngờ nói: "Chẳng lẽ Tam Thánh Hoàng là văn minh người dẫn dắt?"

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, lắc đầu nói: "Tiên giới sơ kỳ cùng hiện tại, chỉ sợ cách tám trăm vạn năm. Ba vị Thánh Hoàng làm sao có thể sống lâu như thế?"

Ứng Long cùng Nữ Sửu muốn nói lại thôi, không biết phải chăng là cái kia nói cho hắn biết.

Tô Vân thấy thế, hoài nghi nói: “Chẳng lẽ ba vị Thánh Hoàng sống không biết tám trăm vạn năm?”

Bạch Trạch ho khan một tiếng, nói: “Các chủ, xin mời đi theo ta!”

Hắn trước một bước, trở lại lăng mộ địa cung, mở ra một chiếc quan tài nhảy vào. Tô Vân nghi ngờ không thôi, bọn họ lúc trước là từ một cái khác miệng quan tài bên trong đi ra, cũng không phải là trước mắt thanh này!

Tô Vân hít vào một hơi, tung người nhảy vào quan tài.

Chiếc quan tài này lần nữa lên đường, đi tới một cái khác thời không.

Rất lâu, thứ năm Tiên giới phủ đầy tro tàn trên mặt đất nhiều hơn một cái đầu, Ứng Long từ địa cung bên trong đi ra, Tô Vân theo sát phía sau, tiếp theo là Bạch Trạch.

Ba người đứng tại mênh mông bát ngát tro tàn trong thế giới, rất lâu không nói gì.

“Sĩ tử!”

Oánh Oánh nâng sách thật dày vốn từ mộ đạo bên trong bay ra, một bên vỗ cánh vừa nói: “Căn cứ cái này mộ táng bích hoạ đến xem, ba vị Thánh Hoàng tại văn minh giai đoạn đầu, cũng là truyền bá văn minh, bảo vệ khi đó nhân loại yếu đuối, khiến mọi người cấp tốc đi vào văn minh hình thái. Ba người bọn họ là văn minh người dẫn dắt… Nơi này là nơi nào?”

Nàng sợ hết hồn, nhìn bốn phía.

“Thứ năm Tiên giới.” Nữ Sửu tại bên người nàng nói.

Tô Vân lẩm bẩm nói: “Sống một ngàn sáu trăm vạn năm văn minh người dẫn dắt à…”

Bạch Trạch lại ho khan một tiếng, nói: "Các chủ, ngươi tốt nhất lại đi vào trong mộ nhìn một chút."

Tô Vân trong lòng khẽ động, đi theo đám bọn hắn đi vào thứ năm Tiên giới lăng mộ địa cung, Ứng Long mở ra một chiếc quan tài, nhảy vào.

Tô Vân chần chừ một chút, đi theo nhảy vào.

Thứ tư Tiên giới.

Tô Vân đứng tại mênh mông vô tận tro tàn thế giới bên trong, ngẩng đầu nhìn lại, còn có thể nhìn thấy bởi vì bị sáu ngón rách rưới cự nhân lấy đi Hỗn Độn chuông mà lưu lại mục nát không gian.

Trong đầu hắn choáng váng nặng nề, hướng Ứng Long nói: "Mặt khác quan tài bên trong, có hay không cũng có một con đường?"

Ứng Long nói: "Chúng ta còn chưa mở ra."

"Đi, đi mở ra nhìn một chút!"

Lại qua rất lâu, Tô Vân đám người đứng tại đệ tam Tiên giới tro tàn bình nguyên bên trên, Ứng Long cùng Bạch Trạch trao đổi lẫn nhau ánh mắt, ra hiệu Tô Vân trạng thái tựa hồ có chút không đúng.

Tô Vân rất lâu không nói gì, bất thình lình xoay người lại: "Chúng ta đi!"

Bọn họ lại xuất hiện tại thứ hai Tiên giới, Tô Vân im lặng đứng ở nơi đó, qua rất lâu xoay người nói: "Chúng ta đi!"

Gần nửa ngày sau đó, Tô Vân quét ra chất đống tại lăng mộ phía trên tro tàn, lăng không bay lên, trôi lơ lửng ở đệ nhất Tiên giới trên không. Hắn quay đầu hướng nơi xa xôi nhìn lại, đệ nhất Tiên giới phần cuối, to lớn Luân Hồi Hoàn cắt qua bao

la hùng vĩ vô song Thần Thông hải, cho thấy năm tòa Tiên giới đều chưa từng có lộng lẫy màu sắc!

Tô Vân hít vào một hơi thật dài, mở miệng nói: "Ta chưa hề hoài nghi tới Tam Thánh Hoàng thân phận."

Ứng Long đi tới phía sau hắn, thấy hắn cuối cùng bắt đầu nói ra khúc mắc, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm. Nếu như tâm sự của hắn tích tụ ở trong lòng, ngược lại đối với hắn đạo tâm là chuyện xấu, hiện tại Tô Vân chịu nói ra tiếng lòng, hắn liền không cần lo lắng Tô Vân.

Ứng Long rất ít kết giao bằng hữu, nhưng hắn nhìn Tô Vân lớn lên, sớm đã đem có khả năng tại Thanh Ngư trấn cùng hắn Tô Vân trở thành bằng hữu của mình.

"Ta vẫn cho là, bọn họ ba vị tiền bối đến từ Thiên Phủ động thiên, viễn độ tinh không, mục đích là vì tìm kiếm Đế đình. Bọn họ tìm tới Đế đình sau đó, phát hiện Đế đình không phải bọn họ trong tưởng tượng phúc địa, bởi vậy động rời đi chi tâm. Lúc này bọn họ nhìn thấy Đế đình bên cạnh tiểu tinh cầu bên trên có một nhóm nhỏ yếu nhân tộc, mông muội Man Hoang, ngay sau đó động lòng trắc ẩn, lưu lại chăm sóc những người yếu này."

Tô Vân phun ra trong lồng ngực trọc khí, nói: "Ta cho rằng Nguyên Sóc văn minh đến từ Thiên Phủ động thiên, Thiên Phủ động thiên chính là Nguyên Sóc mẫu thể văn minh. Lại không nghĩ rằng, Thiên Phủ động thiên văn minh cũng là đến từ ba vị Thánh Hoàng. Thậm chí Tiên giới, bao quát phía trước năm tòa Tiên giới, hắn văn minh ngọn nguồn cũng đều đến từ ba vị Thánh Hoàng!"

Hắn suy nghĩ xuất thần, sau một lúc lâu, mới nói: "Mà ba vị này Thánh Hoàng, ba vị văn minh người dẫn dắt, bọn họ thậm chí so đệ nhất Tiên giới còn cổ lão hơn! Như vậy bọn họ

đến cùng là đến từ phương nào? Bọn họ truyền lại văn minh, đến từ phương nào?"

Trong ánh mắt của hắn tràn đầy nghi hoặc, thấp giọng nói: "Bọn họ đến cùng là ai?"

Ứng Long tự nhiên không cách nào trả lời hắn, nói: "Chẳng cần biết bọn họ là ai, bọn họ truyền bá văn minh, giáo sư kiến thức, trợ giúp mông muội thời kỳ mọi người ngăn cản hồng thủy mãnh thú, chính là thiên đại người tốt!"

Tô Vân nhẹ nhàng gật đầu.

Từ dọc theo con đường này trong lăng mộ bích hoạ đến xem, Tam Thánh Hoàng cứ việc truyền bá văn minh, người chỉ đạo bọn họ tu luyện, nhưng lại không truyền thụ công pháp thần thông, cũng không truyền thụ cảnh giới phân chia, đều là để lúc đó mọi người bản thân lĩnh ngộ.

Bọn họ không có hạn chế mọi người sức sáng tạo.

Lúc này, Bạch Trạch đi ra lăng mộ địa cung, nói: "Ta cẩn thận kiểm tra cái kia ba thanh quan tài, cái này ba thanh quan tài bên trong không có giấu giếm Tiên Lục. Của chúng ta manh mối, ở đây gãy mất, không cách nào phán đoán bọn họ đến từ nơi nào. Ba vị Thánh Hoàng lai lịch, có thể so chúng ta vũ trụ còn cổ lão hơn…"

Tô Vân nhìn về phía đệ nhất Tiên giới phần cuối, nói: "Bọn họ có thể là đến từ nơi đó."

Oánh Oánh cùng Nữ Sửu đi ra lăng mộ địa cung, nghe vậy theo ánh mắt của hắn nhìn lại, chỉ thấy tráng lệ đến khó có thể tưởng tượng Luân Hồi Hoàn cắt ra thời không, từ tám trăm vạn năm trước, cắt đến tám trăm vạn năm sau!

Mà tại Luân Hồi Hoàn bên dưới, thì là ầm ầm sóng dậy Hỗn Độn hải.

Có lẽ, Tam Thánh Hoàng chính là đến từ nơi đó.

“Tiên giới bên ngoài có cái gì?” Tô Vân lẩm bẩm nói.

Hắn thật rất muốn dũng cảm quên mình bay qua, xuyên qua Luân Hồi Hoàn, nhảy vọt Thần Thông hải, đẩy ra Vu Môn, mở ra cái kia phiến phủ bụi thiên địa, mở ra cái vũ trụ này bí mật!

Bộ ngực của hắn kịch liệt lên xuống, lòng dạ khuấy động, tràn đầy đối không biết khát vọng!

“Chúng ta trở lại.”

Tô Vân bất thình lình tâm cảnh bình phục lại, xoay người cười nói: “Bất kể như thế nào, chúng ta đều cần phải trở về. Thái Cổ cấm khu nguy hiểm nặng nề, xa không phải chúng ta có khả năng thăm dò địa phương. Mà Nguyên Sóc, mới là chúng ta phải bảo vệ địa phương. Chúng ta cần phải trở về.”

Nữ Sửu lưu luyến hướng Thần Thông hải liếc mắt nhìn, thấp giọng nói: “Nơi đó có lẽ sẽ có ta tổ tông cố hương.”

Oánh Oánh nói: “Nữ Sửu tỷ, ngươi tổ tông lai lịch, có thể lớn đến ngươi không cách nào tưởng tượng.”

Bọn họ đường cũ trở về, trở lại Thiên Phủ động thiên về sau, chỉ cảm thấy dọc theo con đường này trải qua tựa như ảo mộng, Tô Vân im lặng không lên tiếng, thi triển thần thông bố trí xuống phong cấm, Oánh Oánh cùng Ứng Long thấy thế, tiến lên giúp đỡ. Bạch Trạch cùng Nữ Sửu cũng liền bước lên phía trước, mọi người hợp lực đem Tam Thánh Hoàng lăng niêm phong lại, mỗi người thở phào nhẹ nhõm.

Oánh Oánh bất thình lình nghĩ tới một chuyện, hưng phấn nói: “Nghe Thánh Hoàng Vũ nói, ba vị Thánh Hoàng qua đời sau đó, nội tâm phi thăng, đi tới phi thăng chi lộ, đi tìm Tiên giới cửa. Chúng ta chỉ cần mấy món bọn họ theo bên mình quần áo, ta liền có thể đem bọn hắn nội tâm gọi đến!”

Bạch Trạch do dự một chút, nói: “Bọn họ hẳn không phải là linh a? Từ từng cái lăng mộ bích hoạ nhìn lại, bọn họ đã ‘Qua đời’ rất nhiều lần! Ta nghi ngờ bọn họ lần này vẫn là giả chết thoát thân.”

Ứng Long ánh mắt sáng lên, cười nói: “Chúng ta đi tới Tiên giới chi môn, chẳng phải có thể nhìn thấy ba vị Thánh Hoàng sao?”

Tô Vân lắc đầu nói: “Lấy thân thể hình thái bay qua, tốn thời gian quá lâu, chỉ có linh bay qua mới có thể tiết kiệm thời gian.”

Mọi người có chút thất vọng, Tô Vân tiếp tục nói: “Chẳng qua Tiên giới chi môn, có thể sẽ cách chúng ta càng ngày càng gần.”

Hắn ngẩng đầu nhìn về phía thiên ngoại, ánh mắt lấp lóe, thấp giọng nói: “Có thể, Tiên giới chi môn kết quả là sẽ xuất hiện tại chúng ta dưới chân trên vùng đất này. Cùng lúc nào đi tìm kiếm Tiên giới chi môn, không bằng chờ lấy Tiên giới chi môn tới tìm chúng ta.”

Oánh Oánh một mặt nghiêm túc nói: “Sĩ tử, nếu như Lâu Ban cùng Sầm phu tử hai vị lão gia tử biết ngươi loại suy nghĩ này, nhất định sẽ xử lý ngươi!”

Tô Vân cười ha ha, tinh thần phấn khởi, cười nói: “Tốt, Tam Thánh Hoàng án trước có một kết thúc , chờ đợi Tiên giới chi môn xuất hiện, chúng ta liền có thể phá án kết án! Nữ Sửu tỷ tỷ, khi đó ngươi cũng có thể nhìn thấy ngươi phụ thần, tự thân hỏi hắn!”

Nữ Sửu lắc đầu nói: “Ta tuy là có huyết mạch của hắn, lại không phải nữ nhi của hắn. Ta chỉ là từ nữ nhi của hắn trong thi thể sinh ra mới sinh mệnh.”

Bọn họ trở về Thiên Thị Viên, Tô Vân vừa mới chuẩn bị đi Thiên Thị Viên học cung tìm kiếm Trì Tiểu Dao, một lần ly biệt nỗi khổ tương tư, Oánh Oánh nhưng xách sách thật dày vốn, đặt ở trong tay hắn, nói: "Sĩ tử, đây là đệ nhất Tiên giới Tam Thánh Hoàng lăng bên trong mộ táng bích hoạ bản dập."

Tô Vân đành phải trước bỏ xuống vuốt ve an ủi suy nghĩ, tinh tế quan sát.

Những này bích hoạ cũng là đệ nhất Tiên giới tiên dân ghi chép Tam Thánh Hoàng giáo hóa chúng sinh cảnh tượng, cùng lúc trước sáu tòa lăng mộ bích hoạ cơ bản tương đồng.

"Vẫn là trước đi Tiểu Dao học tỷ nơi đó…"

Tô Vân trong lòng một mảnh khô nóng, bất thình lình lơ đãng nhìn thấy một tấm bích hoạ, không khỏi giật mình, vội vàng tinh tế quan sát, lại đem trước sau mấy tấm bích hoạ tỉ mỉ nhìn mấy lần, lẩm bẩm nói: "Oánh Oánh, ba vị Thánh Hoàng, cũng đều là cùng là một người. Bọn họ hẳn là cùng là một người khác biệt hóa thân!"

—— —— bên trên chương chương tiết đuôi lời nói đặt ở trung tâm, xin lỗi, là ta sơ sót. Ừm, nhưng cầu phiếu tâm là thật sự rõ ràng! !

Chương 606 : Có hoa có thể hái dứt khoát cần hái (cầu đặt trước)

Chương 607: Có hoa có thể hái dứt khoát cần hái (cầu đặt trước)

Oánh Oánh vội vàng tiến tới góp mặt, tinh tế quan sát cái kia mấy tấm bích hoạ, chỉ thấy bích hoạ bên trên ghi lại là ba vị Thánh Hoàng giáng lâm, truyền đạo quá trình, chẳng qua từ bích hoạ nội dung đến xem, cũng không thể nhìn ra Tô Vân nói tới Tam Thánh Hoàng đều là một người hóa thân.

"Oánh Oánh, ngươi nhìn bên này."

Tô Vân chỉ vào bức thứ nhất bích hoạ bên trên bối cảnh, nói: "Đây là cái gì?"

Oánh Oánh quan sát, nói: "Đây là Toại Hoàng giáng lâm hình vẽ, chúng sinh cúng bái hắn, hắn giáo sư mọi người thế nào sử dụng lửa, thế nào dùng lửa xua tán hắc ám, thế nào dùng lửa nấu chín nướng chín đồ ăn."

Tô Vân nhắc nhở: "Ngươi nhìn Toại Hoàng phía sau là cái gì?"

Oánh Oánh lúc này mới chú ý tới, bích hoạ nội dung không chỉ là Thánh Hoàng Toại truyền đạo, còn có với tư cách bối cảnh một chút tin tức bị nàng bỏ qua.

Thánh Hoàng Toại giáng lâm thời điểm sau lưng không trung xuất hiện Luân Hồi Hoàn với tư cách bối cảnh, hiển

nhiên là năm đó mọi người quan sát được một màn này, bởi vậy ghi chép lại.

Tô Vân chỉ vào thứ hai bức bích hoạ, nói: "Ngươi lại nhìn nơi này."

Oánh Oánh lập tức nhìn thấy thứ hai bức bích hoạ bên trong Thánh Hoàng Phục Hy phủ xuống thời giờ, cũng có Luân Hồi Hoàn với tư cách bối cảnh.

Tô Vân lấy ra thứ ba bức bích hoạ, nói: "Viêm Hoàng bối cảnh, cũng là Luân Hồi Hoàn."

Oánh Oánh cười nói: "Sĩ tử, ta cảm thấy ngươi cả nghĩ quá rồi. Ngươi dựa vào những này bích hoạ Luân Hồi Hoàn liền cho là Tam Thánh Hoàng đều là một người, có phần quá độc đoán. Ngươi phải biết, đệ nhất Tiên giới bên cạnh chính là Thần Thông hải, cái kia Luân Hồi Hoàn liền tại Thần Thông hải bên trên, khổng lồ như vậy, đệ nhất Tiên giới tiên dân nghênh đón Thánh Hoàng thời điểm, đem Luân Hồi Hoàn xem như bối cảnh khắc họa xuống đến, cũng liền không hiếm lạ."

Tô Vân lắc đầu nói: "Khi đó mọi người còn sẽ không tu hành, không có khai sáng ra hệ thống tu luyện, bởi vậy lấy thị lực của bọn họ, là không thể nào nhìn thấy Luân Hồi Hoàn. Luân Hồi Hoàn tại đệ nhất Tiên giới bên ngoài, vòng tuy là to lớn sáng sủa, hễ người thị lực còn chưa đủ lấy nhìn thấy."

Oánh Oánh giật mình, đệ nhất Tiên giới là bực nào bao la? Thời điểm đó đệ nhất Tiên giới còn chưa bị tro tàn bao phủ, đâu đâu cũng có núi non trùng điệp, khắp nơi nguy nga tiên sơn, muốn xem đến Luân Hồi Hoàn, quả thực có chút không dễ.

"Như vậy, tiên dân là như thế nào nhìn thấy Luân Hồi Hoàn, đồng thời vẽ xuống tới?" Nàng hỏi tới.

Tô Vân nói khẽ: "Rất đơn giản. Tam Thánh Hoàng giáng lâm thời điểm, Luân Hồi Hoàn cắt đến đệ nhất trong tiên giới, xuất hiện trước dân bọn họ trước mặt, ba vị Thánh Hoàng, đều là từ Luân Hồi Hoàn bên trong đi xuống! Ba vị này Thánh Hoàng đi xuống sau đó, Luân Hồi Hoàn mới trở lại hắn vị trí cũ!"

Oánh Oánh lẩm bẩm nói: "Ý của ngươi là nói, Tam Thánh Hoàng, đến từ Luân Hồi Hoàn? Bọn họ là Hỗn Độn một phần?"

Đứng sừng sững ở Tiên giới bên ngoài Luân Hồi Hoàn, chính là trước sau một ngàn sáu trăm vạn năm vô địch Hỗn Độn lưu lại thần thông, nếu như Tam Thánh Hoàng là đến từ Luân Hồi Hoàn, như vậy bọn họ chính là Hỗn Độn Đại Đế hóa thân!

Tô Vân chính là phát hiện điểm này, bởi vậy khẳng định đủ Tam Thánh Hoàng đều là thân ngoại hóa thân!

"Tại 48 triệu năm trước, thậm chí sớm hơn thời điểm, Hỗn Độn Đại Đế cùng người xứ khác một phen ác chiến, bản thân bị trọng thương, bị Đế Thúc Đế Hốt đánh lén, thế cho nên tử vong."

Tô Vân phân tích nói: "Ngay sau đó hắn lợi dụng bản thân một ngàn sáu trăm vạn năm vô địch Luân Hồi Hoàn, đem bản thân một cái nào đó đoạn thời gian thân ngoại hóa thân đưa đến đệ nhất Tiên giới, mưu cầu phục sinh bản thân phương pháp."

"Nhưng mà hắn chết!" Oánh Oánh thần tình nghiêm túc mà nói, "Sau khi hắn chết, làm sao đem bản thân hóa thân đưa đến tương lai? Hắn hóa thân cũng hẳn là tất cả chết!"

"Sai! Hỗn Độn Đại Đế còn sống!" Tô Vân thần sắc nghiêm túc nói: "Hắn sống ở khoảng cách một ngàn sáu trăm vạn năm

Luân Hồi Hoàn bên trong. Bản thể của hắn mặc dù không cách nào đi tới tương lai, nhưng hắn có thể đem bản thân hóa thân từ nơi này đoạn thời gian bên trong đưa ra ngoài, đưa đến tương lai!"

Oánh Oánh như lọt vào trong sương mù, lẩm bẩm nói: "Cho dù hắn có thần thông như vậy, cái kia cũng không đúng, Tam Thánh Hoàng cũng không có đi nghĩ cách cứu viện Đế Hỗn Độn…"

Tô Vân ngơ ngẩn, cứng họng, nói không ra lời.

Oánh Oánh nói trúng tim đen, nhắm thẳng vào suy đoán của hắn lớn nhất chỗ hiểm, Tam Thánh Hoàng căn bản không có đi nghĩ cách cứu viện Hỗn Độn Đại Đế, mà là mặc cho Hỗn Độn Đại Đế thân thể bị trấn áp.

Ba người bọn họ chỉ là tại mỗi một cái Tiên giới ban đầu, chạy tới giáo hóa chúng sinh, truyền thụ cho bọn họ cần thiết sinh tồn kỹ năng mà thôi!

Còn mặt khác, bọn họ chưa hề can thiệp!

"Nếu như Hỗn Độn Đại Đế căn bản còn sống, không cần hóa thân tới nghĩ cách cứu viện đây…"

Tô Vân nói đến đây liền vội vàng lắc đầu, chối bỏ cái suy đoán này: "Nếu là không cần hóa thân nghĩ cách cứu viện, như thế nào lại cần ta đến giúp hắn tìm kiếm đánh rơi tứ chi mảnh vỡ? Hơn nữa, Tam Thánh Hoàng giáo hóa nhập môn chúng sinh mục đích, cũng hoàn toàn nói không thông. Không phải là hướng Đế Thúc Đế Hốt báo thù, cũng không phải có âm mưu gì kế hoạch…"

Hắn nghĩ đến nhức đầu, bất thình lình đem dày nặng thư tịch nặng nề khép lại, cười nói: "Trên thế giới này bí ẩn thực sự quá nhiều, há có thể mỗi một cái đều có thể mở ra? Lại nói, chúng ta sớm muộn cũng sẽ lần nữa gặp phải Tam Thánh

Hoàng, nghe bọn hắn tự thân nói một chút còn không hiểu sao ư?"

Oánh Oánh vội vàng thu hồi thư, đuổi tới, la lên: "Sĩ tử, ngươi đi nơi nào?"

Tô Vân cũng không quay đầu lại nói: "Ta đi Thiên Thị Viên học cung. Rất lâu không có đi nơi đó đi học!"

Oánh Oánh tức giận nói: "Họ Tô, ngươi muốn đi lên lớp a? Ngươi cái gia súc!"

Tô Vân lao ra thư phòng, ý định bỏ qua một bên Oánh Oánh một mình đi thâu hoan, mới vừa tới đến Tiên Vân cư trong sân, liền gặp Ngư Thanh La đang tại trong vườn hoa của hắn lấy hoa.

Cô nương kia váy lụa xanh áo trắng, đưa tay hái cành hoa, cắm ở bản thân lẵng hoa bên trong, nhìn thấy Tô Vân, vội vàng cười nói: "Các chủ, nghe nói ngươi cái này trong vườn hoa trồng chút tiên gia hoa cỏ, ta liền muốn thừa dịp có hoa hái, liền hái mấy chi mang về cắm ở trong bình hoa thưởng thức."

Tô Vân dừng bước lại, hỏi: "Thanh La từ đâu tới đây?"

Ngư Thanh La một bên lấy hoa, vừa nói: "Hôm nay ta tại Thiên Thị Viên trong học cung có khóa, liền đi dạy thay, sau khi tan học đi ngang qua ngươi nơi này, liền tới nhìn một chút. Ta vốn cho là các chủ không ở nhà, không nghĩ tới ngươi vậy mà hiếm thấy trở về."

Tô Vân tiến lên, cười nói: "Ta cũng là vừa mới trở về. Vườn hoa này một mực không người xử lý, ngược lại là hoang phế."

"Khó trách." Ngư Thanh La cười nói, "Ta nói nơi này cành hoa đều loạn, cũng không có người cắt sửa. Còn có, cái này

bông hoa mở như vậy tươi đẹp, các chủ vậy mà không hái a? Lăng không chờ đợi hoa tàn, cũng liền hái không được.”

Nàng cười tủm tỉm đưa qua một cành hoa, cười nói: “Ngươi không hái a?”

Tô Vân đón lấy hoa, nhẹ nhàng ngửi một cái, cười nói: “Đây là ta từ Đế đình phúc địa bên trong cấy ghép tới một chút thực vật, không nghĩ tới vậy mà nở hoa rồi. Ta hỏi qua Hậu đình bên trong nương nương, có nương nương nói cho ta biết, cái này gốc gọi là Nguyên Hi. Truyền thuyết là một vị tiên tử nhớ tại nhân gian tình lang, ngay sau đó bỏ tiên tịch hạ giới, cùng tình lang đồng sinh cộng tử. Về sau bọn họ quả nhiên chết rồi, ngay sau đó mọi người dùng tên của nàng tới mệnh danh loại này tiên chu.”

Oánh Oánh bay tới, vội vàng dừng ở trên vai của hắn, bám vào bên tai của hắn nói nhỏ: “Ngốc nghếch, Ngư Thanh La động chủ là là ám chỉ ngươi có hoa có thể hái dứt khoát cần hái, chớ đợi không hoa không hái cành. Nàng nói mình đóa hoa này ngươi đến hái, ngươi xé cái gì Nguyên Hi lai lịch?”

Tô Vân mắt điếc tai ngơ, cầm trong tay cành hoa đặt ở đoạn cành chỗ, cười nói: “Lưu tại trên cây càng đẹp mắt, cho nên ta từ trước tới nay không hái hoa.”

Hắn thôi thúc Tạo Hoá thần thông, chỉ thấy đoạn cành nối lại, Nguyên Hi bông hoa tại trên cây mở rực rỡ.

Ngư Thanh La cúi xuống cái eo, đem một cây cành hoa cắm trên mặt đất, cười nói: “Các chủ, hái sau đó, mới có thể dáng dấp càng tốt hơn.”

Nàng thôi thúc Tạo Hoá thần thông, hoa này cành vậy mà lập tức mọc rễ, sinh trưởng, ngắn ngủi phút chốc liền từ cành hoa sinh trưởng thành một gốc tiên hủy!

“Các chủ ngươi nhìn, có phải hay không hái hoa tốt hơn?” Ngư Thanh La thâm ý sâu sắc nói.

Oánh Oánh trong lòng ngứa ngáy, hận không thể tại Tô mỗ nhân trên ánh mắt liền phong hai quyền, đánh hắn một cái đầy mặt nở hoa.

Tô Vân tuy là động lòng, nhưng mà đối xử Trì Tiểu Dao lại là toàn tâm toàn ý, không hề bị lay động.

Bất thình lình, Ngư Thanh La kinh ngạc nói: “Các chủ, Nguyên Hi hoa là Tang thụ loại ư? Phía trên làm sao còn có mập mạp côn trùng?”

Tô Vân đi ra phía trước, cười nói: “Dĩ nhiên không phải Tang thụ. Ta hỏi qua Hậu đình nương nương, loại cây này nở hoa, sẽ còn kết một loại chua xót trái cây, có thể dùng tới luyện tiên đan… Quả nhiên có côn trùng!”

Oánh Oánh cũng tiến tới góp mặt, chỉ thấy một cái màu trắng tằm sâu ghé vào Nguyên Hi cây một mảnh trên lá cây, đang tại gặm lá cây.

Bất thình lình, cái kia tằm sâu giống như là nhìn thấy bọn họ, ngẩng đầu lên đến, tằm sâu trên đầu vậy mà mọc ra một khuôn mặt người!

Tô Vân sắc mặt đại biến, không nói lời gì thôi thúc Hỗn Độn tru tiên chỉ uy lực mạnh nhất ngón tay cái, một chỉ hướng cái kia tằm sâu đè xuống, lạnh lùng nói: “Ngọc thái tử! Ngọc thái tử! Lấy tới Tiên Hậu hộp ngọc!”

“Hưu!”

Hắn sau đầu năm tòa Tử Phủ kèm theo một chỉ này bay ra, hướng cái kia tằm sâu đánh tới!

Ngay tại Tô Vân thôi thúc thần thông trong tích tắc, hai người bọn họ một sách quái, bất thình lình lập không dừng

chân bước, hướng cái kia phiến nâng tằm sâu lá cây ngã xuống!

Chỉ thấy cái kia lá cây càng lúc càng lớn, lá cây mạch lạc hóa thành núi xanh, từng sợi từng đạo, mà tằm sâu thì hóa thành đỉnh thiên lập địa quái vật khổng lồ, so núi xanh còn phải cao hơn gấp trăm ngàn lần, tằm sâu trên đầu mặt người đem con mắt nhìn xuống phía dưới đến, nhìn về phía bọn họ!

"Tang Thiên Quân!" Tô Vân lòng bàn tay không chút nào loạn, tiếp tục thôi thúc năm phủ đánh phía cái kia to lớn tằm sâu!

Ngư Thanh La đem giỏ quăng lên, chỉ thấy cái kia giỏ càng lúc càng lớn, hướng hướng tằm sâu túm tới!

Cùng lúc đó, Oánh Oánh phi thân đi tới thứ năm Tử Phủ bên trong, đứng tại Tử Phủ trước cửa, điều động trong phủ Tiên Thiên Nhất Khí, mở rộng Tô Vân thần thông uy lực!

"Nguyên lai là các hạ."

Cái kia tằm sâu trên đầu Tang Thiên Quân gương mặt cười lạnh nói: "Các hạ chính là cứu đi Đế Thúc người kia! Không nghĩ tới ở đây đụng phải, ngươi phạm vào tội lớn ngập trời, thế mà còn tại câu tam đáp tứ, chàng chàng thiếp thiếp!"

Tô Vân giải thích: "Ta không phải câu tam đáp tứ, ta có người yêu!"

"Bại hoại!"

Cái kia tằm sâu chửi bới, nhả tơ, Oánh Oánh trước một bước bị trói đến chặt chẽ vững vàng, đầu dưới chân trên treo ngược tại thứ năm Tử Phủ Thiên môn bên dưới, qua lại vặn vẹo thân thể, giống như là một đầu quyển sách lớn cá nhảy tới nhảy lui.

Sau đó liền năm tòa Tử Phủ, toàn bộ bị tơ tằm xuyên qua, khắp nơi phủ đầy sợi tơ!

Tô Vân bắt lấy Ngư Thanh La cổ tay, nhún người nhảy lên hướng lên trời chạy vọt, bất thình lình sợi tơ bay tới, hai người bị trói đến chặt chẽ vững vàng!

Bất thình lình, Ngọc thái tử âm thanh từ thiên ngoại truyền đến: "Chủ công đừng lo, Ngọc thái tử ở đây!"

Một cái hộp ngọc xuất hiện tại thiên ngoại, nhất thời Diệp trên thế giới sụp đổ, hướng trong hộp thăm dò!

Cái kia tằm sâu thấy thế, cười lạnh một tiếng, bỗng nhiên thân thể xoay tròn, hóa thành Tang Thiên Quân thân ảnh phóng lên trời: "Minh đô đào phạm, dám tại trước mặt bản tọa ngông cuồng?"

Thiên ngoại truyền đến địa liệt thiên băng tiếng vang, mấy lần kịch liệt va chạm sau đó, bất thình lình hộp ngọc chấn động, Tô Vân kể cả Ngư Thanh La cùng năm phủ cùng một chỗ, rơi vào trong hộp!

Hộp ngọc kia gào thét đi xa, chỉ nghe hộp truyền ra ngoài tới Tang Thiên Quân âm thanh: "Nếu không phải trên người của ta có thương tích, há lại cho ngươi làm càn?"

Tô Vân trong lòng dâng lên một tia hi vọng: "Ngọc thái tử vậy mà mạnh mẽ như vậy? Không hổ là thứ năm Tiên giới đại tiên quân! Hắn chỉ cần đuổi theo Tang Thiên Quân, đem hộp ngọc cướp đi, ta liền còn có thể chạy tới Thiên Thị Viên học cung cùng học tỷ hẹn hò…"

Đại tiên quân Ngọc thái tử hai cánh chấn động, tốc độ cực nhanh, đuổi phút chốc lúc này mới thu vào hai cánh, lắc đầu nói: "Tang Thiên Quân không hổ là Thiên Quân, tốc độ thật nhanh, ta đuổi không kịp."

Chương 607 : Tô lang không biết người trong mộng

Chương 608: Tô lang không biết người trong mộng

Tiên Hậu trong hộp ngọc, Tô Vân cùng Ngư Thanh La bị treo ngược tại nhộng bên trong, đầu dưới chân trên, một đường nghiêng ngả, đụng tới đụng lui.

Hai người giống như là nhộng bên trong côn trùng, chỉ lộ ra đầu, chỉ là nhộng bên trong có hai cái đầu.

Trong hộp ngọc loại trừ bọn họ bên ngoài, còn có năm phủ.

Năm tòa Tử Phủ giờ phút này cũng hiện đầy tơ tằm, trong đó một tòa Tử Phủ Thiên môn bên dưới, Oánh Oánh bị treo ngược ở nơi đó, nhưng mà bởi vì quá nhỏ nguyên nhân, không có thò đầu ra, bị cuốn lấy cực kỳ chặt chẽ.

Nha đầu này tinh lực dồi dào, còn tại trái phải nhảy nhót, ý đồ tránh thoát.

Tô Vân cùng Ngư Thanh La mấy lần thử nghiệm nội tâm xuất khiếu, nhưng mà cho dù là bọn họ Linh giới cũng bị những này kỳ dị tơ tằm cuốn lấy, bọn họ nội tâm cũng không cách nào chạy trốn.

Bọn họ thử nghiệm điều động pháp lực, pháp lực có thể điều động, nhưng mà mỗi lần sử dụng pháp lực lúc, nhộng đều giống như thân thể của bọn hắn vỏ ngoài, để cho bọn họ pháp lực chỉ có thể ở cái này vỏ ngoài nội bộ lưu chuyển!

“Tang Thiên Quân quả nhiên là cái nhân vật lợi hại, chiêu này phong ấn pháp môn cực kỳ bất phàm, ta chưa bao giờ thấy

qua.” Tô Vân thầm khen.

Chỉ là cùng Ngư Thanh La cùng một chỗ bị vây ở một cái nhộng bên trong, hơn nữa là bị trói bền chắc, Tô Vân chỉ cảm thấy Ngư Thanh La thân thể mềm mại kề bản thân, một cỗ hơi nóng bốc hơi, để hắn quả thực khó mà khống chế.

Dù là Ngư Thanh La đã thành đạo, cùng Tô Vân gần như vậy cũng không nhịn được để sắc mặt nàng ửng hồng.

Nàng cùng chư thánh luận đạo biện pháp lúc thành đạo, tu thành Nguyên Đạo cực cảnh, thành đạo thời điểm, bởi vì nhìn Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao một cái, để nàng tại thành đạo một khắc này đạo tâm có thêm một chút gợn sóng, hóa thành chấp niệm in dấu xuống tới.

Bởi vậy Ngư Thanh La chủ động tới đến Tô Vân Nhàn Vân cư, đến đây “Hái hoa”, vì hái hoa sau đó, chấp niệm lạc ấn liền lại không ảnh hưởng bản thân.

Giống như nàng bậc này thành đạo giả, đạo tâm chi vững chắc, chi củng cố, còn tại bình thường Tiên Quân phía trên. Năm đó Ngư Thanh La vừa mới xuống núi, liền cùng Ngô Đồng tranh tài qua, nàng là một người duy nhất có thể áp chế Ngô Đồng người, nhân ma đối đạo tâm khắc chế đối với nàng mà nói gần như không có nửa điểm tác dụng.

Đạo tâm di cao di xa, bởi vậy Ngư Thanh La liền không thể coi nhẹ bản thân cái này chấp niệm lạc ấn, nhất định phải đến đây hái hoa.

Nhưng mà giờ phút này khoảng cách gần như vậy đối mặt Tô Vân, để nàng tâm thần đại loạn, đạo tâm sơ hở lại dần có dần dần tăng lớn xu thế, trong lúc nhất thời khó kìm lòng nổi.

Tô Vân cùng nàng thân thể kề thân thể, cảm giác được cô bé này giống như là con lươn uốn éo người, để hắn từ từ không chịu đựng nổi, vội vàng nói: “Thanh La muội tử, ngươi

trước đừng động, để cho ta tập trung tinh thần mở ra cái này tơ tằm phong ấn. Ngươi loạn động, ta tụ hội không được tinh thần."

Ngư Thanh La dù sao còn có lý trí, vội vàng khắc chế sắc dục, miễn cho quấy nhiễu đến hắn.

Qua, Ngư Thanh La nói khẽ: "Các chủ, ngươi xong chưa?"

"Còn không có."

Tô Vân vứt bỏ tất cả tạp niệm, cuối cùng chỗ mi tâm lôi đình văn chậm rãi mở ra, lộ ra mi tâm viên thứ ba con mắt, cười nói: "Được rồi."

Xa xa thứ năm Tử Phủ môn hạ, bị treo ngược dưới cửa Oánh Oánh mơ hồ nghe được đối thoại của bọn họ, tức giận đến xô cửa, đem Tử Phủ Thiên môn đụng bành bành vang vọng, trung khí mười phần la lên: "Cái gì tốt? Cái gì có thể? Các ngươi sau lưng ta làm cái gì xấu hổ chuyện? Để cho ta nhìn một chút!"

Ngư Thanh La nhìn lại, chỉ thấy Tô Vân mi tâm mọc ra một con mắt, trong ánh mắt cất giấu vô cùng vô tận màu tím lôi quang.

"Cái này nhộng đem chúng ta pháp lực vây ở nhộng phía trong, nhưng để chúng ta đầu lâu lộ ở bên ngoài, cũng tức là nói, chúng ta có thể thôi thúc thần nhãn thần thông." Tô Vân nói.

Ngư Thanh La khâm phục vô cùng: "Các chủ thật sự là thông minh."

Tô Vân thấy nàng mị nhãn như tơ, vội vàng ổn định tâm thần, thôi thúc pháp lực, một đạo tử quang từ cái này viên mắt dọc bên trong bắn ra, mảnh như tơ, chiếu rọi tại bọn họ lân cận một tòa Tử Phủ bên trong.

Ngư Thanh La ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy Tô Vân mắt bắn tử quang, đang chiếu rọi ở trong đó một cây tơ tằm bên trên!

"Đây là Thiên Quân thần thông biến thành tơ tằm, bình thường thần thông đối Thiên Quân thần thông căn bản vô dụng."

Ngư Thanh La đã đem sắc dục đè xuống, nói: "Ta tu luyện tới Nguyên Đạo cảnh giới, mới biết đại đạo tích chứa ảo diệu. Các chủ, ngươi không cách nào chặt đứt cái này tơ tằm bên trong đại đạo quy tắc, không cần uổng phí thời gian."

Nàng lời còn chưa dứt, bất thình lình cái kia tơ tằm đoạn đi.

Ngư Thanh La giật mình, có chút khó có thể tin.

Tô Vân chậm rãi khép lại mi tâm mắt dọc, thứ ba thần nhãn lại hóa thành một tia chớp văn, cười nói: "Ta cái này viên con mắt không hề tầm thường, đừng nói Thiên Quân thần thông, ngay cả cựu thần thân thể cũng chưa chắc có thể chịu đựng nổi."

Ngư Thanh La nghi ngờ không thôi, nàng tu thành Nguyên Đạo, chính là mọi người xưa nay nói tới thành đạo, đại đạo đã thành, chỉ là không có thành tiên mà thôi. Nơi này thành đạo, không phải Tô Vân, Tống Mệnh đám người trong miệng thành đạo, bọn họ trong miệng đưa ngươi thành đạo, chỉ là đem ngươi đánh chết, cùng Bạch Trạch thị bạn tốt đưa ngươi đi chỗ chơi tốt có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu.

Ngư Thanh La nội tình cực sâu, có Nguyên Sóc năm ngàn năm người thành đạo kiến thức với tư cách nội tình, thành đạo sau đó tầm mắt kiến thức càng là bất phàm, biết rõ Thiên Quân

thần thông đáng sợ, bởi vậy cảm thấy Tô Vân không cách nào chặt đứt cái kia tơ tằm.

Không ngờ, Tô Vân nhưng chặt đứt!

Nàng chưa từng gặp qua Tô Vân khi độ kiếp tình hình, Tô Vân độ kiếp , Tiên Thiên kiếp lôi thậm chí liền Ôn Kiều cựu thần bàn tay cũng cho đánh xuyên qua!

Mà Tô Vân vừa mới dùng hết khả năng thôi thúc mi tâm mắt dọc, chính là lấy bản thân Tiên Thiên Nhất Khí tới mô phỏng Tiên Thiên kiếp lôi, không nghĩ tới thế mà thật kiến công!

"Có điều, chặt đứt căn này sợi tơ tác dụng là cái gì?" Ngư Thanh La dò hỏi.

Tang Thiên Quân tơ tằm đã đem năm tòa Tử Phủ hoàn toàn cuốn lấy, chặt đứt một cây tơ tằm, dưới cái nhìn của nàng căn bản không giải quyết được vấn đề.

Tô Vân nhắm mắt lại, thản nhiên nói: "Tiên Thiên Nhất Khí, chính là tiên khí, cũng là đại đạo. Ta chặt đứt một cây tơ tằm, là mở ra phong ấn một chút, cho toà này Tử Phủ bên trong Tiên Thiên Nhất Khí thẩm thấu ra cơ hội! Hiện tại!"

Hắn mở choàng mắt: "Nhộng bên ngoài, ta có pháp lực có thể vận dụng!"

Tơ tằm đoạn chỗ, Tử Phủ bên trong Tiên Thiên Nhất Khí xông ra, càng ngày càng nhiều!

Tô Vân thôi thúc Tử Phủ Tiên Thiên Nhất Khí, lấy Tử Phủ bên trong Tiên Thiên Nhất Khí tới thi triển Tiên Thiên kiếp lôi thần thông, trong hộp ngọc, một đạo tử lôi xuất hiện, điện quang lướt qua, đem mặt khác Tử Phủ trung thành phiến liên miên tơ tằm chặt đứt!

Tô Vân có khả năng thúc giục Tiên Thiên Nhất Khí càng ngày càng nhiều, nhất thời điều động Tiên Thiên Nhất Khí, chặt đứt trói buộc hắn cùng Ngư Thanh La nhộng!

Hai người thoát khỏi trói buộc, mỗi người rơi xuống đất, vừa rồi theo bên mình lúc nóng hôi hổi cảm giác nhất thời biến mất, để cho bọn họ đều có chút thất lạc.

Tô Vân vội vàng đi tới thứ năm Tử Phủ trước cửa, thôi thúc Tử Phủ lực lượng, đem tơ tằm chặt đứt một cây.

Hai người bắt chước làm theo, đem Oánh Oánh giải cứu ra.

Oánh Oánh lặp đi lặp lại quan sát hai người, xác định giữa hai người không có phát sinh cái gì, lúc này mới yếu ớt thở dài.

"Tang Thiên Quân mang đi hộp ngọc, không biết muốn dẫn lấy chúng ta bay hướng nơi nào, nếu như là bay hướng Tiên giới, như vậy liền thập tử vô sinh."

Tô Vân trong lòng sinh ra một chút sầu lo, nói: "Qua lâu như vậy, vì sao đại tiên quân Ngọc thái tử còn không có đuổi theo?"

Oánh Oánh lắc đầu nói: "Đế Thúc tốc độ là nhanh bực nào? Liền hắn đều không có đuổi theo Tang Thiên Quân, huống chi Ngọc thái tử? Hộp ngọc này bị Đế Thúc đóng lại?"

Tô Vân ngẩng đầu lên, chỉ thấy Tiên Hậu hộp ngọc bị giam đến cực kỳ chặt chẽ, hiển nhiên Tang Thiên Quân tại Ngọc thái tử công tới lúc, mấy chiêu ở giữa liền phát giác không địch lại, ngay sau đó đoạt hộp ngọc trốn bán sống bán chết!

Còn đóng lại hộp ngọc, hẳn là chỉ là tiện tay làm, nhưng mà lại vừa vặn đánh trúng Tô Vân tử huyệt!

—— hộp ngọc này, chính là một cái vô cùng cường đại bảo vật, hộp ngọc nội bộ không gian phong ấn, so Tang Thiên

Quân nhộng còn muốn lợi hại hơn rất nhiều!

Lần trước Tô Vân đám người là mượn Hỗn Độn Đại Đế dẫn dắt mà chạy trốn hộp ngọc trấn áp cùng phong ấn, bằng không lấy thủ đoạn của bọn hắn, căn bản không trốn thoát được!

"Ta chỗ này còn có một viên Huyễn thiên chi nhãn, liền đặt ở Tử Phủ một minh đường bên trong."

Tô Vân vẻ mặt biến ảo không ngừng, nếu là đem Huyễn thiên chi nhãn hiến cho Hỗn Độn Đại Đế, như vậy bọn họ khẳng định có thể từ trong hộp ngọc chạy trốn.

Nhưng mà, cái kia Huyễn thiên chi nhãn là bị hắn đặt ở Tiên Thiên Nhất Khí bên trong, lúc ấy có Hiên Viên Thánh Hoàng các loại hơn một trăm vị Thánh Linh hợp lực trấn áp Huyễn thiên chi nhãn đối bọn hắn ảnh hưởng, không cần lo lắng bị Huyễn thiên chi nhãn khống chế.

Mà bây giờ, Tô Vân bên người chỉ có Ngư Thanh La một người, hơn nữa Ngư Thanh La tuy là thành đạo, nhưng đạo tâm bên trong ẩn giấu sắc dục chấp niệm, chưa hẳn có thể trấn được Huyễn thiên chi nhãn, ngược lại có khả năng bị Huyễn thiên chi nhãn ảnh hưởng!

"Chỉ có song tu, mới có thể giải quyết Ngư động chủ chấp niệm." Tô Vân đáy lòng truyền tới một âm thanh, vội vàng nhìn lại, lại là Oánh Oánh chẳng biết lúc nào đi tới hắn Linh giới, tại hắn nội tâm bên tai xì xào bàn tán.

Oánh Oánh gặp bị hắn phát hiện, không khỏi thất vọng bay đi.

"Còn có một cái phương pháp, vậy chính là chờ đợi Tang Thiên Quân mở hộp ngọc ra trong nháy mắt, ta lập tức lấy ra Huyễn thiên chi nhãn!"

Tô Vân ánh mắt từ từ sắc bén, thấp giọng nói: "Thanh La, ta và ngươi đạo tâm trình độ cũng rất cao, tự vệ vẫn là có thể làm được, chỉ cần đề phòng Oánh Oánh. Lần trước nàng liền không có áp chế lại Huyễn thiên chi nhãn ảnh hưởng. Tang Thiên Quân cũng tương tự không có khắc chế Huyễn thiên chi nhãn năng lực. Khi đó, chúng ta tại Tang Thiên Quân bị Huyễn thiên chi nhãn khống chế lại trong tích tắc, lập tức bứt ra rời đi! Cho dù không thể rời đi, cũng phải kéo Tang Thiên Quân đệm lưng!"

Ngư Thanh La gật đầu, nói: "Liền theo các chủ chi nhãn."

Lúc này, trong hộp ngọc ba người lập tức cảm giác được Tang Thiên Quân đang dần dần chậm lại tốc độ, qua không lâu, bất thình lình bên ngoài truyền đến cạch cạch một tiếng, hộp ngọc đang chậm rãi mở ra.

Tô Vân lập tức đem Huyễn thiên chi nhãn từ đệ nhất Tử Phủ minh đường bên trong lấy ra, quát: "Chuẩn bị cho tốt!"

Mênh mông mê vụ vọt tới, rất mau đem hộp ngọc lấp đầy!

Tang Thiên Quân tiếng kêu sợ hãi truyền đến: "Huyễn thiên chi nhãn?"

Tô Vân thôi thúc thanh đồng phù tiết, đang muốn từ trong hộp ngọc lao ra, bất thình lình chỉ nghe cạch cạch một tiếng, hộp ngọc đóng lại.

Tô Vân giật mình: "Thiên Quân phản ứng có nhanh như vậy?"

Tang Thiên Quân sắc mặt biến ảo không ngừng, suýt nữa bị Huyễn thiên chi nhãn vây khốn, đúng lúc này, hắn chỉ thấy trên bầu trời lôi vân cuồn cuộn, một tôn nguy nga cự thần đứng tại trong lôi vân, đầu vai hai ngọn núi lửa bốc lên cuồn cuộn khói đặc, dưới chân lôi đình tán loạn, đang hướng phía dưới nhìn lại.

Tang Thiên Quân giật mình, nói: "Ôn Kiều?"

Ôn Kiều xoay đầu lại, vội vàng nói: "Nguyên lai là Tang Thiên Quân! Thiên Quân từ đâu mà tới?"

Tang Thiên Quân nói: "Ta tại đuổi bắt đào phạm Đế Thúc. Ôn Kiều lão thần, chúng ta rất lâu không có gặp mặt. Ngươi tại nhìn thứ gì?"

Ôn Kiều chần chừ một chút, nói: "Ta tại quan sát hạ giới mọi người số mệnh. Khi thấy Tiên Hậu nương nương Câu Trần động thiên, có chút phát hiện, ngươi liền tới."

Tang Thiên Quân không hiểu, nói: "Quan sát số mệnh? Cái này có gì đáng xem? Ta đuổi giết Đế Thúc, trên người bị thương, đang định đi Tiên Hậu nương nương lãnh địa đi xin chút tiên khí. Nghe nói Tiên Hậu hạ giới thăm viếng, chúng ta hai anh em đi trước quấy rầy, xin nàng gấp hai rượu ngon trân nhưỡng. Trên tay của ta có kiện bảo vật, cũng ý định mời Tiên Hậu giúp đỡ."

Hắn ước lượng hộp ngọc trong tay.

Ôn Kiều đang định từ chối, lúc này phía dưới có Phương gia xe kéo bị Long Phượng lôi kéo, chạy vào không trung, một cái thanh tú nữ tử dừng xe liễn, vội vàng nhảy xuống, khom người nói: "Nhưng mà Ôn Kiều lão thần? Tiên Hậu nương nương cho mời!"

Tang Thiên Quân cười ha ha nói: "Ôn Kiều lão thần, ngươi từ chối không được a? Đi, cùng đi!"

Ôn Kiều trong lòng âm thầm kêu khổ: "Tiên Hậu xin ta đi trước, nhất định là chú ý tới ta tại quan sát Câu Trần động thiên, cho nên ngăn chặn ta! Mục đích của nàng, chỉ sợ cùng Thiên hậu, Đế Tuyệt đồng dạng, đều là muốn ta tìm tới cái kia cái thứ nhất thành tiên người! Nàng nếu là hỏi ta, ta không thể

không đáp, cái này chẳng phải là chân đạp ba đầu thuyền? Phải làm sao mới ổn đây?”

Trong hộp ngọc, Tô Vân miễn cưỡng duy trì nhất niệm không sinh tâm cảnh, trấn áp lại Huyễn thiên chi nhãn đối với mình ảnh hưởng, cưỡng ép nâng nâng cái này viên con mắt, đưa đến Tử Phủ minh đường bên trong, dùng minh đường Tiên Thiên Nhất Khí trấn áp.

Hắn làm xong tất cả những thứ này, mới thở phào nhẹ nhõm, ngồi tại Tử Phủ Thiên môn bên dưới hô hô thở hổn hển.

Lúc này, Ngư Thanh La từ huyễn cảnh bên trong tỉnh lại, ánh mắt có chút mê man.

Lúc trước nàng quả thực không được Huyễn thiên chi nhãn ảnh hưởng, nhưng đạo tâm bên trong chấp niệm còn là bị Huyễn thiên chi nhãn phát hiện, lập tức để nàng ngã vào trong ảo cảnh.

Tại đây trong khoảng thời gian ngắn, nàng đã tại huyễn cảnh bên trong lấy chồng, đã trải qua cả đời bi hoan ái hận.

Mà trước mắt Tô lang, cũng không biết hắn là người trong mộng của chính mình.

Chương 608 : Ôn công còn có lật thuyền ngày, Tô Vân cũng có tiến chức lúc

Chương 609: Ôn công còn có lật thuyền ngày, Tô Vân cũng có tiến chức lúc

Tô Vân kinh ngạc nhìn Ngư Thanh La một cái, hắn phát hiện vị nữ tử này khí chất phong thái thế mà tại ngắn ngủi trong chốc lát, liền không nhỏ nâng cao, làm người ta lau mắt mà nhìn!

Loại này nâng cao, là đạo tâm bên trên tăng lên, không tiếc không thiếu sót, rất là hoàn mỹ. Thấp nhất tại Tô Vân nhìn tới, Ngư Thanh La đạo tâm đã tìm không ra sơ hở.

Hiện tại Ngư Thanh La, liền xem như lại đi vào Huyễn thiên bí cảnh, cũng không có khả năng bị Huyễn thiên chi nhãn mê hoặc.

"Thanh La muội tử, ngươi tại Huyễn thiên chi nhãn bí cảnh bên trong, đã trải qua cái gì?"

Tô Vân khiêm tốn thỉnh giáo: "Thực không dám giấu giếm, đạo tâm của ta trình độ trước sau có chút thiếu, khó mà đột phá cuối cùng tâm cảnh, thành tựu Nguyên Đạo."

Hắn lần đầu tiên đi vào Huyễn thiên bí cảnh lúc, nhiều lần rơi vào trong ảo cảnh, không cách nào chạy trốn, cho dù là cuối cùng tìm hiểu ra nhất niệm không sinh, cũng không có bậc này trên tâm cảnh tăng lên.

Ngư Thanh La lần đầu tiên đi vào Huyễn thiên bí cảnh, liền có dạng này thu hoạch, nàng tại đạo tâm đạt thành tựu cao quả thực kinh người!

Ngư Thanh La thản nhiên nói: "Ta tìm hiểu cựu thánh tuyệt học, cùng chư thánh luận đạo, đem bọn hắn đạo tâm đạt thành tựu cao dung hội quán thông, ngay sau đó có thành tựu. Vừa mới ta tại Huyễn thiên bí cảnh bên trong, cùng các chủ tương thân tương ái, tương kính như tân, cùng qua một đời. Đạo tâm của ta bên trong chấp niệm, cũng tại Huyễn thiên bí cảnh bên trong thăng hoa, đi đến tình đạt đến tại đạo, tình cùng đạo tâm hoàn mỹ dung hợp, cũng không tiếp tục là thiếu sót."

Tô Vân nghe chính là cảm động lại là khâm phục, trầm ngâm rất lâu, lúc này mới nói: "Thanh La gửi gắm nhầm."

Ngư Thanh La cười nói: "Tình đạt đến tại đạo, là ta trả cho ta bản thân, sao là gửi gắm nhầm?"

Tô Vân hơi giật mình, tinh tế phẩm vị, chỉ cảm thấy có một loại đặc biệt tâm cảnh ở trong đó.

Lúc này, Oánh Oánh từ huyễn cảnh bên trong tỉnh lại, không khỏi sợ hãi, cả kinh kêu lên: "Sĩ tử, ta vừa mới lại giết Liễu Kiếm Nam một lần, cái này Huyễn thiên chi nhãn khắc chế ta… A? Ai đem ta trói lại?"

Nàng giãy dụa không thôi.

Tô Vân liền vội vàng tiến lên, đem Tang Thiên Quân tơ tằm mở ra. Vừa mới là hắn lo lắng Oánh Oánh ngã vào Huyễn thiên bí cảnh, bị mất phương hướng tâm trí, bởi vậy lặng lẽ thu chút tơ tằm, đợi Oánh Oánh bị Huyễn thiên chi nhãn mê hoặc, liền lập tức đưa nàng trói lại, miễn cho nàng gây ra chuyện gì tới.

Tang Thiên Quân cùng Ôn Kiều đi tới Câu Trần Phương gia, cái này Câu Trần động thiên cùng Đế Tọa động thiên

không sai biệt lắm, đều là thế gia trị thế đỉnh phong.

Đế Tọa động thiên là Sài gia trị thế, loại trừ Sài gia người bên ngoài, đám người khác đều là nô lệ, chỉ có thể sinh hoạt ở trên biển, có thể nói là không có đất cắm dùi.

So sánh Đế Tọa động thiên, Câu Trần động thiên liền muốn ôn hòa rất nhiều. Phương gia là Câu Trần động thiên tất cả thổ địa, đại dương chủ nhân, nhưng mà lại đem thổ địa đại dương thuê cho những người khác, Phương gia cứ thu tô.

Phương gia chiếm đoạt lĩnh, chỉ có Câu Trần động thiên phúc địa.

Câu Trần động thiên tuy là không bằng Thiên Phủ động thiên diện tích lãnh thổ bao la, cũng không bằng Thiên Phủ động thiên phúc địa nhiều, nhưng mà nơi này cực kỳ quan trọng, chính là năm đó thanh danh cùng Đế Tọa cân bằng động thiên một trong, lại được xưng làm Thiên Hoàng động thiên.

Nơi này phúc địa chất lượng cực cao, thứ bảy Tiên giới bị đánh nát sau đó, nơi này phúc địa bên trong tiên khí cũng chưa từng từng đứt đoạn, nay các đại động thiên bắt đầu lần lượt hợp nhất, Câu Trần động thiên phúc địa tiên khí chất lượng cũng đường thẳng nâng cao.

Câu Trần động thiên vì Phương gia bồi dưỡng ra rất nhiều cao thủ, Tiên Hậu gia tộc, cũng bởi vậy trở thành một đại gia tộc, có không ít tiên gia cường giả tại tiên đình bên trong đảm nhiệm chức vị quan trọng.

Tang Thiên Quân cùng Ôn Kiều một đường quan sát, xa xa chỉ thấy một tòa phúc địa phía trên xuất hiện ngân hà uốn quanh dị tượng, không khỏi thay đổi sắc mặt. Bậc này phúc địa cho dù là Tiên giới cũng ít thấy rất!

"Đó là cái gì phúc địa?" Tang Thiên Quân hướng cái kia dẫn đường thiếu nữ hỏi.

Thiếu nữ kia nói: "Nơi đó là Phi Tinh phúc địa. Phúc địa bên trong tiên khí nếu như trễ thu thập, liền sẽ bay lên không trung, hóa thành tinh thần."

Tang Thiên Quân cùng Ôn Kiều cũng không khỏi khen ngợi.

Chỉ thấy Phi Tinh phúc địa bên cạnh còn có to to nhỏ nhỏ phúc địa, có giống như là Bàn Long, có giống như thải phượng, còn có thì là một gốc bao phủ phạm vi mấy trăm dặm tiên thụ.

"Nơi này phúc địa vì sao như thế dày đặc?" Ôn Kiều nhịn không được hỏi.

Thiếu nữ kia nói: "Những này phúc địa vốn là phân bố tại Câu Trần các nơi, là nương nương bọn họ dùng đại pháp lực dời tới. Câu Trần động thiên tốt nhất phúc địa, trên cơ bản đều tập trung ở nơi này."

Tang Thiên Quân cảm khái nói: "Lúc trước hạ giới nghiền nát lúc, Tiên giới thời gian cũng trải qua gắt gao ba ba, hiện tại hạ giới động thiên từng cái hợp nhất, chúng ta những tiên nhân này thời gian cũng tốt hơn rất nhiều."

Thiếu nữ kia phốc phốc cười nói: "Thiên Quân, ngươi cả nghĩ quá rồi. Hiện nay hạ giới động thiên từng cái hợp nhất, tiên nhân thời gian chưa hẳn dễ chịu. Nơi này tiên khí tuỳ tiện không thể hấp thu, nếu như hấp thu luyện hóa, liền sẽ gặp gỡ Lôi Trì động thiên tai kiếp, gọt ngươi tam hoa, chú ngươi tiên tịch, hóa tiên vì phàm. Chính là ta nương nương bên người, nguyên bản cũng là Kim Tiên tu vi, bởi vì tham một điểm tiên khí, liền bị gọt đi, hiện nay thành linh sĩ."

Tang Thiên Quân nghi ngờ không thôi: "Lại có việc này? Nếu là quả thật như thế, Tiên giới chẳng phải là nguy hiểm?"

Hắn lo lắng, Tiên giới phúc địa sản xuất tiên khí, đã không đủ các tiên nhân hằng ngày dùng, bởi vậy cần bóc lột hạ giới, để hạ giới cung phụng các đại phúc địa tiên khí.

Nếu như tiên nhân không cách nào hấp thu luyện hóa hạ giới tiên khí, khẳng định sẽ tạo thành Tiên giới rung chuyển, cường hào chiếm cứ phúc địa, trữ hàng tiên khí, nô dịch mặt khác tiên nhân!

Như vậy, Tiên giới chắc chắn đại loạn!

Thiếu nữ kia nói: "Tiên giới tiên nhân không phải là không thể hấp thu luyện hóa hạ giới tiên khí, bọn họ hấp thu luyện hóa, chỉ cần không dưới giới, liền sẽ không bị tước mất trên đỉnh tam hoa. Nhưng chỉ cần hạ giới, liền sẽ kích thích thiên kiếp, bị gọt đi tam hoa, hóa tiên vì phàm."

Tang Thiên Quân mặt mang sầu lo, nói: "Tiên nhân không xuống được giới, phàm nhân chẳng phải là muốn tạo phản? Những phàm nhân này khẳng định sẽ chiếm theo các đại phúc địa, bản thân hấp thu luyện hóa tiên khí thành tiên! Cứ thế mãi, tất thành họa lớn! Hiện nay kế sách, đem phá hủy Lôi Trì động thiên, mới có thể hóa giải nguy cục!"

Ôn Kiều nặng nề ho khan một tiếng.

Tang Thiên Quân nói: "Ôn đạo huynh, Lôi Trì động thiên tuy là lãnh địa của ngươi, nhưng nếu là uy hiếp đến Tiên giới thống trị, chắc là phải bị diệt trừ! Đạo huynh ngươi là người biết chuyện, mới có thể thu được như thế xa xưa."

Ôn Kiều nhất thời thấp một đầu, thầm nghĩ: "Mà thôi, ta dù sao đánh không lại tiên đình, không cùng bọn họ tranh."

Phía trước, một đạo tiên quang xuyên thủng không trung, thô to vô cùng, như là một cây phỉ thúy ngọc trụ, kinh diễm hai người!

Đạo kia to đạt mấy chục dặm quang mang bên trong, nổi lơ lửng từng tòa tiên sơn, tiên sơn ở giữa có xiềng xích cầu dài liên kết, qua lại tương thông.

Đạo này tiên quang ngọc trụ, chính là Câu Trần động thiên đệ nhất phúc địa, Thiên Hoàng phúc địa!

Tiên Hậu Phương gia, chính là định cư tại đây.

Ôn Kiều cùng Tang Thiên Quân đi lại tại Thiên Hoàng phúc địa tiên quang bên trong, bốn phía nhìn lại, khen không dứt miệng, rối rít nói: "Chỉ có như thế phúc địa, mới có thể đản sinh ra Tiên Hậu nương nương dạng này hình người."

Trên đường đi, hai người chỉ thấy Phương gia trên dưới cực kỳ náo nhiệt, trên đường có từng cái thiếu niên nam nữ tại thi đấu, tranh tài hai bên thần thông đạo pháp, còn có không ít người tại vây xem.

Hai người quan sát, cũng có chút không hiểu.

Chỉ thấy những thiếu niên này nam nữ đều là Phương gia nhân tài mới xuất hiện, linh sĩ bên trong đỉnh tiêm cao thủ, tu luyện chính là tiên pháp, là rất cao truyền thừa, tại tiên sơn ở giữa cấp tốc phi hành, đủ loại thần thông bắn ra, là trời Hoàng phúc địa tăng thêm mấy phần màu sắc. Nhưng cổ quái chính là những người này lấy mạng tương bác, có chút lòng dạ độc ác!

Đồng tộc bên trong, cho dù có mâu thuẫn, cũng không chỉ như thế. Huống chi Tiên Hậu thăm viếng trở về, càng không khả năng để trong tộc bộc phát loại mâu thuẫn này.

"Đây là đang làm cái gì?" Tang Thiên Quân cùng Ôn Kiều thầm nghĩ trong lòng.

Phía trước áng mây bồng bềnh, cờ phiêu giương, hoa cái vàng dù tua rua tại đón gió lay động, rất nhiều Phương gia cao tầng ngồi xuống tại áng mây bên dưới, hai người đi đến đám mây, lại thấy Tiên Hậu nương nương ngồi ở trong mây tiên đài

trên bảo tọa, tộc trưởng phương lão thái quân cùng theo, ngồi tại hạ đầu, hai bên đều là Phương gia trưởng lão.

Ngồi tại Tiên Hậu nương nương vị trí bên trên nhìn, vừa vặn có thể đem Phương gia người tuổi trẻ tỷ thí thu hết vào mắt.

Nhìn thấy Tang Thiên Quân cùng Ôn Kiều, Phương gia tộc lão nhao nhao đứng dậy làm lễ chào hỏi.

Tang Thiên Quân cùng Ôn Kiều hai người vội vàng hướng Tiên Hậu nương nương làm lễ chào hỏi, Tiên Hậu cười nói: "Hai vị một cái là Thiên Quân, một cái là ngày xưa Thần Chỉ, bản cung đảm đương không nổi đại lễ của các ngươi. Mau mau mời ngồi."

Phương lão thái quân cùng một cái khác tộc lão liền vội vàng đứng lên nhường chỗ ngồi, Tang Thiên Quân cùng Ôn Kiều ngồi xuống, Tiên Hậu cười nói: "Bản cung vừa mới nhìn thấy trên trời có lôi vân, cự thần ở trong mây dò xét, đầu vai có núi lửa bốc khói, liền biết là Ôn Kiều đạo huynh. Chưa từng nghĩ Tang đạo hữu cũng tại. Ôn Kiều đạo huynh ở trên trời làm gì?"

Ôn Kiều thầm nghĩ: "Nguyên lai là ta đầu vai núi lửa nguyên nhân, lúc này mới được Tiên Hậu phát hiện. Chuyện này đối với núi lửa chính là mũi của ta, nối thẳng tim phổi, dẫn xuất tâm hỏa, hô hấp khí thải. Sớm biết liền nín thở ngưng thần."

Hắn không dám thất lễ, nói: "Thần đang quan sát hạ giới chúng sinh số mệnh."

Tiên Hậu nương nương thâm ý sâu sắc liếc hắn một cái, cười nói: "Ôn đạo huynh vẫn là như vậy thành thật, liền cái nói dối cũng sẽ không nói. Chẳng lẽ, Tà Đế đi tìm ngươi?"

Ôn Kiều quyết tâm liều mạng: "Ngày hôm nay cái này ba đầu thuyền, ta lão Ôn liền đạp!"

Hắn lễ độ cung kính nói: "Bẩm báo nương nương, đi tìm."

Tiên Hậu nhẹ nhàng gật đầu, nói: "Ngươi tìm được?"

Ôn Kiều nâng lên cánh tay, hướng mây tiếp theo chỉ, nói: "Ngay tại phía dưới."

Tiên Hậu nương nương mỉm cười không nói, chỉ là nhìn hắn, Ôn Kiều vội vàng cúi đầu, trong lòng ngỡ ngàng: "Chẳng lẽ Tiên Hậu nương nương chiếc thuyền này giẫm không được?"

Hắn vừa mới đứng tại lôi vân bên trên dò xét Câu Trần động thiên, phát hiện có khí vận của người thẳng tới kiếp vận cực hạn, vậy mà hình thành một tầng số mệnh nhất trùng thiên cảnh tượng, bởi vậy chăm chú nhìn thêm!

Thiên kiếp theo thời thế mà sinh, thiên kiếp có lục phẩm, số mệnh cũng đối nên có lục phẩm, phàm nhân chi phẩm, thần thánh chi phẩm, tiên nhân chi phẩm, tiên binh chi phẩm, Đế Quân chi phẩm, chí bảo chi phẩm.

Tiên giới mới cái thứ nhất thành tiên giả thiên kiếp, hắn đối ứng số mệnh cũng là cực phẩm!

Mà một tầng số mệnh nhất trùng thiên, bậc này số mệnh liền thuộc về cực phẩm, là thậm chí còn tại chí bảo chi phẩm số mệnh phía trên!

Ôn Kiều nhìn thấy Phương gia được người yêu mến vận hình thành chư thiên cấp độ, liền biết hắn tìm đến Tiên giới mới cái thứ nhất thành tiên giả, nhưng không ngờ bởi vì nhiều quan sát một đoạn thời gian, liền gặp phải Tang Thiên Quân, lại bị Tiên Hậu mời đi.

"Ta lật thuyền?"

Ôn Kiều càng là dư vị Tiên Hậu ánh mắt, liền càng là vô cùng lo sợ, thầm nghĩ: "Tiên Hậu cười đến vui vẻ như vậy, nhất định là ý định xử lý ta đúng hay không? Cái kia tự xưng chân đạp ngũ đế nhị hậu thuyền Tô các chủ, hắn là thế nào làm được không lật thuyền?"

Tang Thiên Quân không rõ nội tình, nói: "Nương nương, Phương gia con em là đang làm gì?"

Hắn chỉ là mây bên dưới Thiên Hoàng phúc địa bên trong, những cái kia đang lấy lệnh tương bác Phương gia người trẻ tuổi.

Tiên Hậu nương nương không có đi nhìn Ôn Kiều, đã coi hắn là thành một người chết, thở dài, nói: "Tang Thiên Quân biết Tứ Ngự động thiên ư?"

Tang Thiên Quân cười nói: "Đương nhiên biết. Cái này Tứ Ngự động thiên là Bắc Cực, Câu Trần, Hậu Thổ, Nam Cực bốn đại động thiên, chính là không kém hơn Đế đình đại động thiên. Nương nương Câu Trần động thiên chính là trong đó một ngự…"

Tiên Hậu nương nương không chờ hắn nói xong, nhân tiện nói: "Câu Trần động thiên đệ nhất phúc địa gọi là Thiên Hoàng, Bắc Cực động thiên đệ nhất phúc địa gọi là Tử Vi, Hậu Thổ động thiên đệ nhất phúc địa gọi là Hoàng Địa Chi, Nam Cực động thiên đệ nhất phúc địa gọi là Trường Sinh. Câu Trần rơi vào bản cung tay, mặt khác ba đại động thiên, cũng là có chủ, đối ứng tiên đình ba vị Đế Quân."

Tang Thiên Quân giật mình trong lòng, liền không nói gì. Hắn sống được đủ xa xưa, biết lời gì nên nói cái gì lời nói không nên nói. Năm đó Tiên Hậu nương nương còn chưa làm Tiên Hậu lúc, là tiên đình bốn Đế Quân một trong, thực lực là hạng gì mạnh mẽ?

Về sau, nàng làm Tiên Hậu, lúc này mới không có người xưng nàng là phương Đế Quân.

Bốn Đế Quân quan hệ trong đó, tuy có hợp tác, nhưng mỗi người lẫn nhau kiềm chế, đề phòng đối phương lớn mạnh. Sở dĩ đấu mà không phá, là vì kiềm chế Tiên Đế.

Tiên Đế cũng đối bốn Đế Quân thực lực cùng thế lực cực kỳ cường đại mà đề phòng vô cùng. Đế Quân tiến thêm một bước, chính là Tiên Đế, hắn đương nhiên không thể không phòng. Đặc biệt là hắn cũng là dựa vào cưới phương Đế Quân nhận được hắn ủng hộ sau đó, mới có tiền vốn tạo Tà Đế Tuyệt phản.

Tang Thiên Quân biết rất nhiều nội tình, bởi vậy đúng lúc im miệng.

Tiên Hậu nương nương nói: "Đế đình mảnh đất kia, tạm thời không người dám động, trước hết để cho Thiên hậu ở. Nhưng mặt khác ba ngự động thiên, cũng nhanh đến. Bởi vậy, ba cái lão bằng hữu liền theo bản cung nói, lần này giới tốt xấu phải có cái dê đầu đàn, miễn cho thiên hạ đại loạn. Cho nên, bọn họ liền muốn thừa dịp hợp nhất ban đầu, còn chưa sống loạn lỗ hổng, là dưới giới tuyển chọn ra một cái thủ lĩnh tới. Bản cung đang tại vì chuyện này đau đầu."

Tang Thiên Quân cẩn thận nói: "Thì ra là thế. Câu Trần động thiên dựng dục ra nương nương bậc này anh kiệt, hơn nữa lại có nương nương phúc phận, nhất định có tài năng xuất chúng mới xuất hiện tân tú, chiến thắng mặt khác ba ngự động thiên."

Tiên Hậu nương nương thở dài: "Bản cung cũng không phải có cái kia dã tâm, mà là hạ giới bị đánh thành bảy mươi hai cái động thiên, đi qua cái này ngàn vạn năm phát triển, đã sớm mạnh ai nấy làm. Nếu là không có chọn lựa một cái thủ lĩnh, lại có bao nhiêu nhân tạo phản, bao nhiêu người xưng cô?

Khi đó dã tâm bừng bừng người mang theo dân tâm, ngày ngày giết tới giết lui, làm dân chúng lầm than.”

Tang Thiên Quân cũng không nói ra, càng thêm cẩn thận, cười nói: “Nương nương nói đúng lắm.”

Tiên Hậu hỏi: “Thiên Quân, bản cung nghe nói ngươi trấn thủ Minh đô, đề phòng Đế Thúc đoạt lại thân thể, vì sao đến ta Câu Trần động thiên tới?”

“Nói ra thật xấu hổ, thần nhất thời không kiểm tra, bị Đế Thúc lão tặc bộ hạ cướp đi hắn thân thể.”

Tang Thiên Quân mặt mang vẻ xấu hổ, nói: “Ta dọc đường một đường đuổi giết Đế Thúc, nhiều lần bị hắn chạy trốn, nhưng cũng may bắt đến Đế Thúc bộ hạ . Kẻ này giảo hoạt dị thường, mặc dù là ta bắt, nhưng có một dị bảo bảo vệ bản thân, ta tuỳ tiện không thể tiếp cận, bởi vậy đi cầu nương nương giúp đỡ.”

Tiên Hậu kinh ngạc nói: “Lại có bậc này người có bản lĩnh? Liền ngươi cũng không thể tiếp cận?”

Tang Thiên Quân vội vàng nói: “Hắn nhận được Huyễn thiên chi nhãn, cái kia bảo vật rất tà môn, ta cùng Ngục Thiên Quân đều bị thiệt thòi! Ta không thể làm gì khác hơn là đem hắn vây ở trong hộp.”

Tiên Hậu cười nói: “Nguyên lai là Huyễn thiên chi nhãn, đó là Hỗn Độn Đại Đế con mắt luyện thành bảo vật, ngươi thật sự rất khó ngăn cản. Ngươi lại lấy ra hộp, bản cung giúp ngươi đối phó là được.”

Tang Thiên Quân mừng rỡ, vội vàng lấy ra hộp ngọc.

Tiên Hậu nhìn, trong lòng kinh ngạc.

Tang Thiên Quân mở hộp ngọc ra, liền gặp Huyễn thiên chi nhãn mê vụ xông ra, lúc này Tiên Hậu nương nương nhẹ

nhàng một chỉ điểm tới, Huyễn thiên chi nhãn mê vụ nhất thời chảy ngược mà quay về, trở về trong mắt!

Tang Thiên Quân mừng rỡ, quát: "Nghịch tặc, ngày lành của ngươi đến rồi đầu!"

Tô Vân cùng Ngư Thanh La đứng tại trong hộp ngọc, lưng tựa Huyễn thiên chi nhãn, có chút không biết làm sao.

Ôn Kiều thấy thế, trong lòng khẽ động: "Liền Tô các chủ này danh xưng chân đạp ngũ đế nhị hậu chi thuyền người, vậy mà cũng lật thuyền! Ta liền nói hắn cùng cái kia gọi Oánh Oánh chính là hoa cái số mệnh, xui xẻo hết sức, mốc khí hình thành hoa cái cái gì tốt vận đều cho đẩy đi. Ta gặp phải hai người bọn họ, cũng đi vận rủi, hơn phân nửa cũng bị Tiên Hậu giết chết…"

Lúc này, Tiên Hậu nương nương cười nói: "Tang Thiên Quân, nơi nào có cái gì loạn đảng nghịch tặc? Ngươi có phải hay không nhìn lầm? Vị này là bản cung Tô đặc sứ, cũng là Thiên hậu trước mặt nương nương người tâm phúc!"

Tang Thiên Quân cùng Ôn Kiều trợn mắt há hốc mồm.

—— —— hôm qua vui thêm một nữ, trư tẩu cho Trạch Trư sinh cái con gái, mẹ con bình an. Là thứ hai thai, không phải thứ ba thai. Hôm qua không đổi mới, ngày hôm nay sớm viết cái đại chương đền bù, ban đêm đổi mới có thể sẽ muộn một chút, xế chiều đi bệnh viện cùng mẹ con. Ừm, cầu phiếu~

Chương 609 : Thiên Hoàng Diệu Phách Vạn Thần đồ

Chương 610: Thiên Hoàng Diệu Phách Vạn Thần đồ

(chú thích: Thiên Hoàng là Tam Hoàng Ngũ Đế thuyết pháp, Thiên Địa Nhân Tam Hoàng, đệ nhất chính là Thiên Hoàng, rất cổ điển Trung Quốc từ ngữ. Ở trung quốc cổ đại trong thần thoại cũng có một đoạn thời kì gọi là Thiên Hoàng thời đại, phong thần diễn nghĩa bên trong khá là nổi danh tiên nhân đều là tại Thiên Hoàng thời kì đắc đạo thành tiên.)

"Ta lật thuyền?"

Tang Thiên Quân tỉnh táo lại, trong lòng âm thầm kêu khổ: "Cái này họ Tô tiểu tử là Tiên Hậu đặc sứ, vẫn là Thiên hậu tâm phúc, càng quan trọng chính là, hắn vẫn là Đế Thúc bộ hạ ! Bây giờ nên làm thế nào cho phải? Đối với Tiên Hậu tới nói, giết hắn dễ dàng vẫn là giết ta dễ dàng… Đương nhiên là giết họ Tô tiểu tử dễ dàng!"

Hắn lại yên lòng: "Liền Đế Thúc đều không giết được ta, Tiên Hậu cũng không được. Như vậy, Tiên Hậu nhất định sẽ giết chết họ Tô tiểu tử, dù là hắn là Tiên Hậu đặc sứ Thiên hậu tâm phúc… Chờ một chút!"

Hắn đầu óc xoay chuyển rất nhanh: "Thật giống như ta lui ra phía sau một bước, nói bắt lộn người, lại càng dễ hóa giải trước mắt cục diện bế tắc. Nếu như vậy, không đến mức yêu cầu nương nương giết người, cũng không đến mức để nương nương đắc tội Thiên hậu. Nương nương vừa mới nói hắn là

Thiên hậu trước mặt tâm phúc, hiển nhiên là không muốn đắc tội Thiên hậu…”

Tang Thiên Quân cười ha ha: “Nương nương, ta nghĩ ta nhất định là nhận lầm người. Tô đặc sứ, hiền khang lệ không có chuyện gì a?”

Tô Vân nắm Ngư Thanh La tay từ trong hộp ngọc bay ra, khách khí nói: “Không có quá đáng lo. Thiên Quân thực lực phi phàm, không có thiếu để chúng ta chịu đau khổ.”

Tang Thiên Quân cười nói: “Chính là không đánh nhau thì không quen biết, ta cũng là bởi vì nhất thời hiểu lầm, lúc này mới kết giao đến Tô đặc sứ dạng này anh hào!”

Tô Vân buông ra Ngư Thanh La tay, hướng Tiên Hậu nương nương làm lễ chào hỏi, nói: “Tiểu thần đa tạ nương nương mở miệng hóa giải ta cùng Tang Thiên Quân hiểu lầm.”

Tiên Hậu cười nói: “Ngươi là ta đặc sứ, lại lập xuống đại công, bản cung không bảo vệ ngươi còn có thể bảo vệ ai?”

Tang Thiên Quân trong lòng khẽ động: “Nhìn tới tại nương nương trong lòng, đến cùng vẫn là giết ta dễ dàng một chút…”

Tô Vân hướng Ôn Kiều làm lễ chào hỏi: “Đạo huynh.”

Ôn Kiều vội vàng đáp lễ, trong lòng kinh nghi bất định: “Chẳng lẽ đây là Thông Thiên các? Thủ đoạn thông thiên, quan hệ thông thiên Thông Thiên các?”

Sớm tại Lịch Dương trong phủ, hắn bị những cái kia Thông Thiên các linh sĩ bọn họ lúc nghiên cứu, hắn liền nghe nói người hắn muốn tìm là Thông Thiên các Tô các chủ, bởi vậy Ôn Kiều cũng đi theo những cái kia linh sĩ cùng một chỗ xưng hô Tô Vân vì Tô các chủ.

Chỉ là khi đó hắn còn có chút oán thầm cái này Thông Thiên các “Thông thiên” hai chữ lai lịch, cho rằng chính là nối

thẳng Tiên giới ý tứ.

Hiện nay nhìn thấy Tô Vân chân đạp nhiều như vậy chiếc thuyền còn vững vững vàng vàng, hắn giờ mới hiểu được Thông Thiên các chủ ý tứ: "Nguyên lai Thông Thiên các, chính là đem quan hệ đánh tới thủ đoạn thông thiên tình trạng!"

Tiên Hậu nhìn về phía Ngư Thanh La, cười nói: "Thật là một cái xinh đẹp muội tử. Tô quân, đây là vợ ngươi?"

Tô Vân lắc đầu, nói: "Nương nương, vị này là Đế đình Hỏa Vân động thiên Ngư Thanh La Ngư động chủ. Ngư Thanh La động chủ chính là Nguyên Đạo cảnh giới linh sĩ, cùng ta cùng nhau nghiên cứu gieo trồng kỹ thuật thời điểm, không may bị Thiên Quân bắt. Là ta liên lụy nàng, bỗng dưng chịu rất nhiều nghiêng ngả."

Tiên Hậu vẫy tay, để Ngư Thanh La tiến lên, quan sát một phen, chỉ thấy nàng khí chất bất phàm, Tiên giới tiên tử rất nhiều, nhưng có khả năng cùng nàng so sánh không có mấy cái, cười nói: "Thật tốt cô nương, kém chút liền bị Thiên Quân ngươi hại. Thiên Quân, ngươi sau này có thể thêm chút tâm, không nên hại người tốt."

Tang Thiên Quân liên tục đồng ý, nói: "Sau này sẽ không."

Trong lòng của hắn oan ức vô cùng: "Liền xem như tâm phúc đặc sứ, cũng là bị sai bảo người, há có thể cùng Thiên Quân đánh đồng? Ta lúc đầu liền hẳn là trực tiếp giết người này, liền không có chuyện ngày hôm nay."

Tiên Hậu sai người cho Tô Vân cùng Ngư Thanh La chuyển đến chỗ ngồi, để Ôn Kiều hướng xuống ngồi một chút, Tô Vân cùng Ngư Thanh La ngồi tại Ôn Kiều đằng trước.

Ôn Kiều trong lòng một mảnh bi thương: "Xong đời, ta quả nhiên xong đời. Nhìn tới ta giẫm thuyền kỹ thuật quả nhiên

không tốt…”

Tang Thiên Quân cũng có chút kinh ngạc, cho dù Tô Vân là đặc sứ, cũng không có khả năng thượng tọa, Tô Vân chỗ ngồi, hầu như cùng hắn vị này Thiên Quân cân bằng!

“Chẳng lẽ tiểu tử này trên người còn có ta không biết thân phận, thế cho nên để Tiên Hậu cũng phải cho hắn trọng đãi?”

Tang Thiên Quân như có điều suy nghĩ nhìn Tô Vân, thầm nghĩ: “Hắn vẫn là Đế Thúc đồng đảng. Tiên Hậu, Thiên hậu, Đế Thúc, ba người này lai lịch cũng không nhỏ.”

Hắn đương nhiên là không sợ Tô Vân, nhưng Tô Vân sau lưng ba người này lại làm cho hắn có chút kiêng kị.

“Mà thôi, tiểu tử này bản lĩnh không cao, không quan trọng. Ta bị Đế Thúc chạy ra Minh đô, lại bị Đế Thúc đuổi giết đến nay, quả thực nhếch nhác, bắt lại tiểu tử này điểm ấy công lao, không đủ để triệt tiêu sai lầm.”

Tang Thiên Quân ánh mắt lấp lóe, trong lòng yên lặng nói: “Nếu như có thể tra ra nhấc lên trận này cơn náo động phía sau màn hắc thủ là ai, mới có thể công tội bù nhau. Nếu như có thể bắt giữ cái này phía sau màn hắc thủ, mới là một cái công lớn!”

Tiên Hậu dò hỏi: “Tô quân, Oánh Oánh có đó không? Bản cung ngược lại là có chút nhớ nhung nàng đây.”

Tô Vân đem Oánh Oánh mời ra Linh giới, Tiên Hậu nương nương hết sức vui vẻ, vội vàng sai người chuyển đến một cái nhỏ nhắn chỗ ngồi, để sách quái nhỏ ngồi xuống, oán giận nói: “Tang Thiên Quân, ngươi nếu là liền nàng đều hại, tội lỗi của ngươi liền lớn!”

Tang Thiên Quân đành phải lần nữa xin lỗi, thầm nghĩ: “Ta vẫn còn so sánh không lên một cái sách quái nhỏ?”

Tô Vân nhìn xuống dưới, chỉ thấy Phương gia tuổi trẻ cao thủ ở giữa tranh tài đã đến cuối cùng một đợt, bên trong một cái nam tử một mình đối kháng ba vị Phương gia cực cảnh cao thủ, không những không rơi vào thế hạ phong, thậm chí rất nhiều vượt qua bọn họ xu thế!

Ngư Thanh La thay đổi sắc mặt, hướng Tô Vân nói: "Phu… Tô các chủ, cái này Phương gia cao thủ rất là không kém."

Nàng kém chút liền đem huyễn cảnh bên trong đối Tô Vân xưng hô đưa đến trong hiện thực, may mắn ý thức được nhanh, lập tức đổi giọng.

Tô Vân cũng chú ý tới nam tử trẻ tuổi kia, chỉ thấy người kia quần áo trên người lấy đen làm chủ, kèm theo màu đỏ thêu một bên dây tết, ra tay thời điểm thần thông cực kỳ cường đại, tu vi vô cùng mạnh mẽ!

Hiện nay trên đời cùng thế hệ bên trong, tại Tô Vân phía trước có khả năng có thể xưng tụng tu vi mạnh mẽ cũng không nhiều, tính ra chỉ có hai cái nửa. Thứ nhất chính là Thủy Oanh Hồi, Thủy Oanh Hồi là một người duy nhất có thể tại pháp lực bên trên áp chế Tô Vân nhân vật. Thứ hai là Ngô Đồng, lần gần đây nhất gặp phải Ngô Đồng là tại bốn năm trước Thiên Phủ động thiên, khi đó hai người dù chưa giao thủ, nhưng Ngô Đồng vẫn là cho Tô Vân mang đến không nhỏ áp lực!

Mà nửa cái chính là Sài Sơ Hi. Sài Sơ Hi tuy là tại động phòng bên trong bị Tô Vân đánh bại, nhưng nàng tư chất ngộ tính cùng tiềm lực chưa hề bị Tô Vân bỏ xuống qua, tu vi của nàng cũng là cực kỳ mạnh mẽ!

Tu vi của nàng chưa chắc có Tô Vân mạnh mẽ, bởi vậy chỉ có thể coi là nửa cái.

Mà cái này Phương gia người trẻ tuổi, tu vi nhưng đủ để cùng Ngô Đồng, Thủy Oanh Hồi cùng Sài Sơ Hi ngang hàng!

Một thân nội tâm cùng thần thông cũng cực kỳ kỳ lạ.

Hắn đang thúc giục động công pháp thần thông lúc, nội tâm liền sẽ tại sau lưng hiện ra, cực kỳ vĩ đại, mọc ra không biết bao nhiêu cánh tay, nội tâm bàn tay nắm khác biệt ấn pháp, trên lòng bàn tay không nổi lơ lửng không biết bao nhiêu tôn cổ xưa mà kỳ lạ Thần Chỉ.

Những cái kia Thần Chỉ cũng rất là to lớn, nhưng mà cùng nội tâm so sánh, liền lộ ra nhỏ bé rất nhiều.

Từ lên nội tâm trình độ phức tạp đến xem, Tô Vân liền có thể khẳng định hắn công pháp nhất định cực kỳ phức tạp lại mạnh mẽ.

Bởi vì đây là một loại công, pháp ngang công pháp!

Tiên Đế Phong Cửu Huyền Bất Diệt công hạch tâm, là Công Đạo Đẳng Thân, công pháp và đại đạo thích ứng bản thân, cùng thân thể nội tâm dần dần phù hợp, từ đó đi đến hoàn mỹ tình trạng.

Mà Công Pháp Đẳng Thân thì là nội tâm hoặc thân thể tới thích ứng công pháp, loại công pháp này cường đại đến thậm chí sẽ cải biến nội tâm thay đổi thân thể cấp độ!

Trẻ tuổi linh sĩ thôi thúc công pháp lúc, nội tâm biết biến hóa ra vô số cánh tay, lòng bàn tay trôi nổi cổ xưa Thần Chỉ, chính là Công Pháp Đẳng Thân biểu hiện!

“Phương gia công pháp, ngược lại là rất hiếm thấy.” Tô Vân kinh ngạc nói.

Bất thình lình, Tang Thiên Quân âm thanh truyền đến, cười nói: “Tô đặc sứ có chỗ không biết, nương nương vị trí Phương gia, công pháp thần thông là cái đại hệ thống, nương nương

vẫn là Câu Trần Đế Quân lúc, Phương gia cũng đã là một đại gia tộc, truyền thừa lâu đời. Nương nương công pháp gọi là Thiên Hoàng Diệu Phách Vạn Thần đồ, hắn công pháp là quan tưởng bản thân vì thượng cung Thiên Hoàng, vạn thần giúp đỡ, ngưng tụ đại thế!"

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, quan sát cái kia thi triển Thiên Hoàng Diệu Phách Vạn Thần đồ tuổi trẻ nam tử, dò hỏi: "Thiên Quân, hắn nội tâm hình thái chính là thượng cung Thiên Hoàng?"

Tang Thiên Quân một lòng muốn hóa giải cùng hắn ân oán, đầu tiên là gật đầu, lại là lắc đầu, không sợ người khác làm phiền nói: "Hắn nội tâm hình thái hẳn là thượng cung Thiên Hoàng, nhưng thượng cung Thiên Hoàng là nữ tử, bởi thế là cũng không phải."

Tô Vân cùng Ngư Thanh La đều rất là kinh ngạc, Ngư Thanh La nói: "Xin lắng tai nghe."

Tang Thiên Quân cười nói: "Môn công pháp này, chỉ có tại Thiên Hoàng phúc địa mới có thể tu thành, hơn nữa rất khó tu luyện, tu thành người, cảnh giới tốc độ tăng lên kinh người, tại ngắn ngủi mấy năm liền có thể tu luyện tới cực cảnh, trực tiếp phi thăng ! Bất quá, môn công pháp này chỗ cổ quái ở chỗ, chỉ có nữ tử mới có thể tu luyện."

Hắn gặp Tô Vân cùng Ngư Thanh La càng thêm kinh ngạc, cười nói: "Môn công pháp này là Tiên Hậu nương nương năm đó khai sáng, nương nương biết nữ tử lực yếu, rất khó tại lực lượng cùng nam tử tranh đấu, ngay sau đó liền dùng hết tất cả thủ đoạn khai phá nữ tử lực lượng! Nàng bởi vậy có đại thành tựu, nhưng cũng đưa đến công pháp của nàng nhất định chỉ thích hợp nữ tử, nam tử nếu là tu luyện, liền sẽ thế đi, tự động gãy mất nam căn, bộ ngực cũng sẽ nhô lên, thậm chí thân thể địa phương khác cũng có không nhỏ thay đổi, cực kỳ quỷ dị."

Ngư Thanh La lập tức chú ý tới, Phương gia cao tầng phần lớn đều là nữ tử, có rất ít nam tử. Có lẽ chính là Thiên Hoàng Diệu Phách Vạn Thần đồ môn công pháp này, đưa đến Phương gia nam đinh có rất ít tài năng xuất chúng người, ngược lại là nữ tử bên trong có thật nhiều tồn tại cường đại!

Tô Vân thì là chú ý tới một chuyện khác, sợ hãi nói: "Lại còn có việc này? Như vậy vị kia huynh đài hắn…"

Tang Thiên Quân lộ ra vẻ khâm phục, nói: "Đây chính là vị tiểu hữu này chỗ cao minh. Tiên Hậu nương nương công pháp đương nhiên là vô cùng tỉ mỉ hoàn mỹ, khiên cùng động toàn thân, hơi sửa đổi một điểm, đều sẽ dẫn đến công pháp không chỗ hữu dụng thậm chí sẽ tẩu hỏa nhập ma. Hắn vậy mà sửa đổi, hơn nữa thay đổi đến cực kỳ hoàn mỹ, đem dùng hết khả năng phát huy nữ tử ưu thế, chuyển biến làm dùng hết khả năng phát huy nam tử ưu thế, không có để lại tai hại!"

Hắn không khỏi khen ngợi: "Người này tài trí, chính là nhân tuyển tốt nhất, thành tựu tương lai cho dù không bằng Tiên Hậu nương nương, cũng không khác nhau lắm."

Bất thình lình, Ôn Kiều cựu thần quả quyết nói: "Người này số mệnh phi phàm, tương lai thành tựu nhất định còn tại nương nương phía trên!"

Tô Vân liền vội vàng hỏi: "Đạo huynh làm sao nói vậy?"

Ôn Kiều cựu Thần đạo: "Người này là cực phẩm số mệnh, sẽ độ cực phẩm thiên kiếp. Hắn sẽ là Tiên giới mới cái thứ nhất thành tiên người."

Tô Vân tâm thần chấn động mạnh, thất thanh nói: "Đạo huynh, ý của ngươi là nói, hắn cùng thứ năm Tiên giới…"

Hắn không có nói tiếp, nhìn về phía cái kia thi triển vạn Thần đồ tuổi trẻ nam tử, thầm nghĩ: "Người này cùng thứ năm Tiên giới Tiên Đế đồng dạng, đều là khí vận sở chung người?

Có điều, vì sao hắn thoạt nhìn cũng không có cường đại cỡ nào bộ dạng? Thật giống như ta so với hắn còn muốn mạnh một chút…"

Ôn Kiều cựu thần vội vàng nói nhỏ: "Tô các chủ có thể hay không bảo vệ tính mạng của ta?"

Tô Vân hơi giật mình, nhất thời rõ ràng hắn ý tứ, thử dò xét nói: "Đế Tuyệt đến đây tìm ngươi?"

Ôn Kiều gật gật đầu, đè thấp giọng nói: "Thiên hậu cũng tìm tới ta."

Tô Vân bật cười: "Tiếp đó ngươi chạy đến Tiên Hậu nơi này đến, đối Tiên Hậu nói, cái này cực phẩm số mệnh người, liền tại nàng Phương gia?"

Ôn Kiều nói: "Chính là cái kia Phương gia người trẻ tuổi!"

Tô Vân lắc đầu nói: "Như vậy Tiên Hậu không giết ngươi giết ai?"

Ôn Kiều như đưa đám, không nói gì, ngực Thuần Dương thần hỏa lò cũng ảm đạm xuống, đầu vai hai ngọn núi lửa cũng lại không bốc khói.

Oánh Oánh đang cùng Tiên Hậu cười cười nói nói, bất thình lình dò hỏi: "Sĩ tử, ngươi nhận ra cái này đầu vai mọc núi lửa to con?"

Ôn Kiều trong lòng buồn bực: "Chúng ta không phải đã sớm đã gặp mặt ư? Cái này sách quái nhỏ còn tán dương ta tranh xinh đẹp, làm sao lại không nhớ ta?"

Tô Vân cười nói: "Oánh Oánh, Ôn Kiều là Đế Hốt sứ giả, đến đây gặp ta, mang đến Đế Hốt lệnh. Ta đã nói với ngươi."

Oánh Oánh bừng tỉnh hiểu ra, thầm nói: "Nguyên lai Đế Hốt sứ giả chính là hắn, làm sao cái đầu như vậy lớn… Nương nương, nghe nói Ôn Kiều là cái bệnh hay quên rất lớn người,

hắn Lịch Dương trong phủ đâu đâu cũng có bích hoạ, vẽ lên đồ vật đều là hắn có thể ghi lại, không có vẽ xuống, đều bị hắn quên mất.”

Tiên Hậu mặt mỉm cười, liếc Ôn Kiều một cái, cười nói: “Hôm nay chuyện cũ, Ôn đạo huynh vẫn là quên thì tốt hơn, không cần vẽ tranh.”

Cái này thoáng nhìn, Ôn Kiều yên lòng: “Tô các chủ cùng sách quái nhỏ lác đác mấy lời, liền để Tiên Hậu đối ta không còn sát ý, nhìn tới ta cái mạng này là giữ lấy. Chân này giẫm ba đầu thuyền thật sự là việc cần kỹ thuật, Tô các chủ cùng sách quái nhỏ như giẫm trên đất bằng, ta không làm được.”

Chương 610 : Thiếu niên Đại Đế (trong tháng cầu phiếu)

Chương 611: Thiếu niên Đại Đế (trong tháng cầu phiếu)

Tô Vân là thế nào chân đạp nhiều như vậy chiếc thuyền còn có thể y nguyên không lật thuyền, đồng thời đem những này thuyền xem như vốn liếng của mình, chuyện này trở thành Ôn Kiều cực thần mê nghĩ, làm sao cũng nghĩ không thông.

Mà lúc này cái kia Phương gia tuổi trẻ cao thủ lại xuất hiện tình huống mới.

Vị kia cao thủ trẻ tuổi sắp đánh bại ba vị Phương gia nữ tử thời điểm, bất thình lình phía trên lôi vân xuất hiện, vậy mà hình thành một vùng trời!

Cái kia vùng trời bầu trời bên dưới chính là hoa cỏ cây cối, chim thú sâu cá.

Từ Tô Vân, Tiên Hậu đám người góc độ nhìn lại, cái kia lôi vân lại là một cái hoàn mỹ thế giới!

"Người này thiên kiếp đến!"

Ôn Kiều trong lòng giật mình, nói: "Tiên Hậu nương nương, có hay không muốn trợ giúp hắn che đậy kiếp số, để tràng này đối đầu tiếp tục?"

Tiên Hậu nương nương nhẹ nhàng lắc đầu, nói: "Để ba cái con cháu xuống đây đi, không cần đấu, để Trục Chí đối kháng thiên kiếp."

Phương gia lão thái quân đồng ý, truyền lệnh xuống, ba cái kia Phương gia nữ tử lui ra. Ba cái kia Phương gia nữ tử cũng

là khó gặp nhân kiệt, tu luyện cũng là Thiên Hoàng Diệu Phách Vạn Thần đồ, tại công pháp thi triển lúc, nội tâm cũng có hóa thành thượng cung Thiên Hoàng, tay nâng vạn thần dị tượng!

Ba nữ pháp lực cũng đều cực kỳ mạnh mẽ, thần thông uy lực kinh người, tại các đại động thiên bên trong, có khả năng tu luyện tới loại trình độ này tồn tại, cũng là tuyệt đỉnh tồn tại!

Đặt ở Thiên Phủ động thiên, cái này ba cái nữ tử thực lực, chỉ sợ còn tại Lang Vân, Tống Mệnh phía trên!

Đặc biệt là cái này ba cái nữ tử cũng tu luyện tới Nguyên Đạo cảnh giới, vậy thì cực kỳ khó khăn. Mà ở Phương Trục Chí trước mặt, các nàng liền có chút không đáng chú ý.

Phương Trục Chí tại Thiên Hoàng Diệu Phách Vạn Thần đồ bên trên lĩnh ngộ muốn vượt qua các nàng nhiều vô kể, các nàng chỉ là tu hành Tiên Hậu công pháp, mà Phương Trục Chí lại là đem môn công pháp này nghiên cứu triệt để, tiếp đó tiến hành sửa đổi, để môn công pháp này thích hợp nam tử.

Có thể nói, hắn đã đi đến tông sư cấp độ, lực áp ba nữ cũng không phải là không có khả năng.

Cao thấp đã phân, bởi vậy Tiên Hậu hạ lệnh để ba nữ lui ra, để Phương Trục Chí có thể chuyên tâm độ kiếp .

Ba nữ tuy là không có cam lòng, nhưng vẫn là lui xuống.

Tô Vân phấn khởi tinh thần, ở trên cao nhìn xuống nhìn lại, thầm nghĩ: “Cực phẩm thiên kiếp, chính là một cái Tiên giới mới cái thứ nhất thành tiên giả thiên kiếp, không biết cái thiên kiếp này uy lực thế nào, ta có hay không có khả năng vượt qua?”

Phương Trục Chí bắt đầu độ kiếp , Tô Vân không khỏi thay đổi sắc mặt, cái thiên kiếp này quả thực không tầm thường!

Thiên kiếp lôi đình hóa thành chư thiên thế giới, cái này chư thiên thế giới lại là đạo tắc ngưng tụ mà thành, sinh động vô cùng, sinh động như thật, tựa như chân thực tồn tại!

Nam tử trẻ tuổi kia Phương Trục Chí bước vào đệ nhất chư thiên, liền gặp thế giới này một bông hoa một cọng cỏ, một giọt nước, một viên thạch, đều có thể bắn ra không gì so sánh nổi thần thông uy năng!

Phương Trục Chí tiến vào bên trong, liền rơi vào cuồng bạo thiên kiếp công kích phía dưới!

Cái thiên kiếp này chỗ đáng sợ, làm cho tất cả mọi người cũng vì đó sợ hãi!

Nhưng mà Phương Trục Chí lĩnh ngộ ra Thiên Hoàng Diệu Phách Vạn Thần đồ quả thực mạnh mẽ vô cùng, nội tâm hóa thành thượng cung Thiên Hoàng, mỗi một cánh tay bóp lấy một tôn thần ấn, chiến đấu, hoàn toàn không có góc chết, giết đến trời long đất lở!

"Từ lúc Lôi Trì động thiên khôi phục đến nay, đây là Phương Trục Chí lần thứ ba độ kiếp."

Phương gia lão thái quân hướng Tiên Hậu nói: "Nếu không phải cái này hai lần thiên kiếp, chúng ta cũng sẽ không phát hiện Trục Chí vậy mà tu luyện tới tầng thứ này. Nhắc tới cũng kỳ, không biết vì sao, cái thiên kiếp này vượt qua hai lần, theo lý mà nói cũng nên thành tiên, nhưng mà Trục Chí từ đầu đến cuối không có thành tiên dấu hiệu."

Tiên Hậu nương nương cũng là không hiểu, hỏi Ôn Kiều nói: "Chẳng lẽ là thứ bảy… Các đại động thiên còn chưa ghép lại hoàn thành, bởi vậy không cách nào thành tiên?"

Nàng khó mà nói ra thứ bảy Tiên giới, bởi vậy cẩu thả đi qua, Ôn Kiều cũng không để ý những này, nói: "Nương nương, tất cả động thiên hễ có chút thực lực, đều tại độ kiếp ,

đều không thể thành tiên. Có hay không cùng thứ bảy Tiên giới liên quan đến, ta cũng không biết."

Tiên Hậu nương nương nhẹ nhàng nhíu mày, thầm nghĩ: "Ôn Kiều miệng không có cân nhắc, dạng này cựu thần vẫn là chết đi tốt hơn."

Nàng vừa mới động lòng sát cơ, liền lại bị Ôn Kiều phát giác.

Hắn chính là Thuần Dương chi thần, mẫn cảm nhất, trong lòng mờ mịt nói: "Ta lại lật thuyền?"

Hắn vội vàng hướng Tô Vân tìm đến để cầu cứu ánh mắt, Tô Vân không có trả lời, Oánh Oánh nha đầu kia nhưng về hắn một cái không cứu nổi ánh mắt.

"Ầm!"

Phương Trục Chí ở phía dưới cái kia phiến lôi vân chư thiên càn quét hoàn vũ, không ai địch nổi, lôi đình hình thành chư thiên bị đánh thành một vùng đất trống, Phương Trục Chí bình quần sơn, lấp giang hải, vỡ tinh thần, cho thấy chiến lực có thể xưng kinh diễm!

Chẳng qua kèm theo toà này chư thiên kiếp bị ngừng lại, tòa thứ hai chư thiên cũng theo đó xuất hiện.

Toà này chư thiên chậm rãi tán đi, kết thành một đóa đạo hoa, bay vào Phương Trục Chí mi tâm.

Ôn Kiều vội vàng nói: "Cái này đạo hoa không hề tầm thường, chính là vừa rồi thiên kiếp biến thành động thiên đại đạo ngưng tụ mà thành, tích chứa trong đó thiên địa nguyên khí, có khả năng trị liệu khi độ kiếp tổn thương, bổ sung tổn hại nguyên khí, để người độ kiếp duy trì tại trạng thái đỉnh phong. Không khỏi như thế, người độ kiếp còn có thể tìm hiểu chư thiên đại đạo, để cho mình nội tình càng cao."

Tô Vân nghe vậy, suýt nữa lệ rơi đầy mặt: "Quả nhiên cùng hoa cái số mệnh khác biệt. Thiên kiếp của ta liền không có gì có thể tìm hiểu, cái kia Tiên Thiên kiếp lôi đem ta đánh bay trên mặt đất liền đi, không lưu lại bất cứ thứ gì!"

Phương Trục Chí thực lực mạnh mẽ, liên tục đánh xuyên qua mười tầng chư thiên kiếp, vậy mà không có nhận nửa điểm tổn thương, vẫn còn dư lực.

Đợi đến tầng thứ mười một chư thiên kiếp, chư thiên kiếp bên trong vậy mà xuất hiện Vạn Hóa Phần Tiên lô hư ảnh, chiếc kia tiên lô mặc dù là hư ảnh, nhưng chiến lực nhưng vô cùng kinh khủng, nhiều lần đem Phương Trục Chí thu vào Phần Tiên lô bên trong!

Tô Vân nhìn về phía Ôn Kiều, Ôn Kiều nói: "Chí bảo chỉ cần lạc ấn ở trong thiên địa, liền sẽ bị thiên kiếp bên trong lôi đình hiển hiện ra. Vạn Hóa Phần Tiên lô tuy là chí bảo, nhưng mà bởi vì sơ hở quá lớn, bởi vậy cái thứ nhất xuất hiện."

Tô Vân dò hỏi: "Như vậy, hắn tại vượt qua một kiếp này về sau, có hay không có thể lĩnh ngộ ra Vạn Hóa Phần Tiên lô ảo diệu, hóa thành ấn pháp thần thông?"

Ôn Kiều gật đầu nói: "Đây là đương nhiên. Hắn số mệnh cường thịnh, độ kiếp đối với những khác người mà nói là hành hạ, đối với hắn mà nói ngược lại là chỗ tốt cực lớn! Các chủ mời xem, hắn Vạn Thần đồ bên trong, trong đó một cánh tay bên trên nâng chính là Vạn Hóa Phần Tiên lô."

Tô Vân nhìn lại, quả nhiên thấy được Phương Trục Chí nội tâm một tay nắm Phần Tiên lô ấn!

"Người với người số mệnh quả nhiên là không giống nhau."

Trong lòng của hắn có chút chua xót: "Ta là rơi vào trong quan tài treo trên vách đá, tại đối mặt tử vong chi cảnh uy hiếp

mới tại chư tiên thân thể chỉ điểm lĩnh ngộ ra thứ ba tiên ấn, hơn nữa còn là khi lấy được 《 Thần Vương bút ký 》 dưới tình huống mới làm đến bước này."

Phương Trục Chí một đường đánh xuyên qua chư thiên kiếp, hướng lên mà đi, chư thiên kiếp bên trong, loại trừ Vạn Hóa Phần Tiên lô bên ngoài, còn ra phát hiện Tứ Cực đỉnh, đế kiếm!

Tô Vân lại còn nhìn thấy treo ở Tiên giới chi môn chỗ kim quan!

Để hắn cùng Oánh Oánh không hiểu là, loại trừ cái này bốn đại chí bảo bên ngoài, còn ra phát hiện một tòa bát trùng lâu, một tòa mười hai tầng bảo tháp, một chiếc thuyền vàng, một cây trâm cài tóc.

Đằng sau lại xuất hiện đủ loại hình thái kỳ dị chí bảo, chẳng qua những này chí bảo hiển nhiên là không tồn tại.

"Những này chí bảo, là phía trước năm cái Tiên giới chí bảo, bởi vì từng có qua lạc ấn, cũng bị thiên kiếp ghi chép lại."

Ôn Kiều giải thích nói: "Lục triều Tiên giới, tổng cộng có hai mươi bốn chí bảo, bởi vậy cái này hai mươi bốn chư thiên kiếp được gọi là chí bảo kiếp."

Phương Trục Chí giết tới thứ ba mươi bốn tầng, chí bảo kiếp lúc này mới tiêu tán, thay vào đó thì là lôi đình đạo tắc hình thành thân ảnh!

Thân ảnh kia là thiếu niên Đế Hoàng thân ảnh, từng cái hơn người, đều có hỉ nộ ái ố, một thân đạo pháp thần thông cũng là kinh diễm vô song, làm người ta hoa mắt!

Tô Vân nhìn mê mẩn, cho dù là Tiên Hậu nương nương cũng không nhịn được thay đổi sắc mặt, nàng thậm chí ở trong đó thấy được Tiên Đế Phong hư ảnh!

Cái kia Tiên Đế Phong thi triển Cửu Huyền Bất Diệt công, thi triển đế kiếm kiếm đạo, tuy là thiếu niên hình thái, tuy là lôi đình đạo tắc hình thành lạc ấn, nhưng cực kỳ lợi hại, tại công kích của hắn bên dưới, Phương Trục Chí ngàn cân treo sợi tóc!

Năm đó để Tiên Hậu trái tim ngầm thừa nhận, chính là Đế Phong cái kia bất phàm anh tư!

"Chẳng lẽ bản cung tâm nguyện, sẽ tại Trục Chí trên người thực hiện?" Tiên Hậu trong lòng không biết là vui hay buồn.

Tang Thiên Quân cũng nhìn mà trợn tròn mắt, thầm nghĩ: "Cái thiên kiếp này có chút không đúng, tuyệt đối không đúng… Đây tuyệt đối không phải người bình thường có khả năng đối phó thiên kiếp!"

Tuy những này lạc ấn chỉ có thể biểu hiện ra Tiên Đế lúc thiếu niên mấy phần thực lực, không cách nào đem hắn toàn bộ thực lực bày ra, nhưng thiên kiếp bên trong xuất hiện hiện nay Tiên Đế thân ảnh, hơn nữa là độ kiếp một phần, vậy thì quá bất hợp lí, hơn nữa bao nhiêu có vẻ hơi đại nghịch bất đạo!

Bởi vì, đây là độ kiếp , cần chiến thắng thiếu niên Tiên Đế!

Tại độ kiếp bên trong, chém giết thiên kiếp biến thành thiếu niên Tiên Đế hư ảnh, cái này nào chỉ là di cửu tộc tội lớn?

"Ta liền không nên tới gặp Tiên Hậu, ta nên đem họ Tô trực tiếp xử lý xong hết mọi chuyện…" Tang Thiên Quân như đưa đám, hận không thể hóa thành con ngài vỗ cánh bay đi, xa xa trốn đi nơi đây.

Lúc này, Oánh Oánh cùng Ôn Kiều đối thoại truyền vào bọn họ trong tai, để mọi người vội vàng nghiêng tai lắng nghe.

“To con Kiều, ngươi mới vừa nói bởi vì các đời Tiên giới chí bảo lạc ấn ở trong thiên địa, bởi vậy thiên kiếp bên trong có thể tái hiện những này chí bảo, hóa thành hư ảnh. Những người này chẳng lẽ là các đời Tiên giới Đế?”

Ôn Kiều nói: “Là Đế cấp tồn tại, cũng không phải là tất cả đều là Tiên Đế.”

Oánh Oánh hỏi: “Nhưng mà, phía trước năm cái Tiên giới đã hủy, thiên địa vạn vật đều mục nát, đại đạo đều không tồn tại, thậm chí liền không gian đều mục nát mục nát, vì sao lôi trì sẽ còn có những này chí bảo thậm chí Đế cấp tồn tại lạc ấn?”

Nàng hỏi ở đây tất cả mọi người không có nghĩ tới vấn đề, để Tô Vân, Tiên Hậu, Tang Thiên Quân trong lòng nghiêm nghị, lại lưu thêm tâm một phần.

Ôn Kiều cũng không có nghĩ tới vấn đề này, bị nàng hỏi đến cứng họng, nói không ra lời.

Oánh Oánh nói: “Những thiên địa này lạc ấn khẳng định là có địa phương bảo tồn lại, mới có thể hiện ra ở trong thiên kiếp. Bởi vậy, hoặc là lôi trì chưa hề bị hủy đi, từ đệ nhất Tiên giới đến thứ bảy Tiên giới, trước sau là cùng một cái lôi trì, hoặc là, chính là tại sáu đại Tiên giới bên ngoài, còn có một cái càng quảng đại hơn thế giới! Những cái kia lạc ấn, bảo tồn tại cái kia trong thế giới.”

Tô Vân nhịn không được nói: “Cũng có khả năng những này lạc ấn bị bảo vật gì bảo tồn lại! Món bảo vật này có khả năng từ đệ nhất Tiên giới một mực tồn tại đến bây giờ!”

Tiên Hậu cùng Tang Thiên Quân tâm thần rung động, tuy nói là Tô Vân cùng Oánh Oánh hai cái này miệng còn hôi sữa suy đoán, nhưng y nguyên rung chuyển tâm linh của bọn hắn!

“Nếu là những suy đoán này là thật, như vậy thì quá đáng sợ.” Tiên Hậu trong lòng yên lặng nói.

Nhưng vào lúc này, Phương Trục Chí vết thương chồng chất, cuối cùng vượt qua thứ bốn mươi tám tầng chư thiên kiếp, đạo hoa hiện lên, một đóa một đóa bay xuống, trị liệu trên người hắn vết thương.

Tầng thứ bốn mươi chín chư thiên kiếp đang tại hình thành, đây là chung cực chư thiên, Tiên giới mới đệ nhất tiên nhân muốn vượt qua cuối cùng một tràng thiên kiếp!

Chỉ thấy lôi vân hội tụ, hình thành cuối cùng một tòa chư thiên, trong chư thiên vô số lôi đình hóa thành từng tôn Thần Ma, theo lôi quang đạo tắc mà cuốn lên, bay lượn, hóa thành từng cái hình thái kỳ dị Tiên đạo phù văn, ba ngàn sáu trăm phù văn hình thành từng đạo mỹ lệ màu vàng hình cái vòng vật.

Lại có mặt khác phù văn đang nhanh chóng hình thành, cũng hình thành màu vàng hình cái vòng vật.

Lôi đình đạo tắc không ngừng xuất hiện, hình thành đạo thứ ba vòng, đạo thứ tư vòng, thậm chí có chút vẫn là Hỗn Độn phù văn, thâm ảo khó giải, tối tăm khó hiểu.

Oánh Oánh run giọng nói: “Sĩ tử…”

Tô Vân trong lòng cũng nhấc lên sóng to gió lớn, tận lực duy trì vẻ mặt không thay đổi, cùng Oánh Oánh liếc nhau, đều không có tiếp tục nói chuyện.

Vô số lôi đình đạo tắc đang tại hình thành một cái to lớn hoàng chung, hoàng chung chia làm cửu trùng vòng, nội bộ có bánh răng đan xen, duy trì các tầng dựa theo khác biệt khắc độ xoay tròn!

Mà chuông trên vách trong xuất hiện vũ trụ tinh đồ, tráng lệ tráng lệ.

Nhiều hơn nữa lôi đình đạo tắc vọt tới, chuông lớn phía dưới, một thiếu niên hình thái thân ảnh đang tại chậm rãi hình thành.

Tô Vân hầu như ngồi không yên, suýt nữa muốn đứng dậy rời đi.

Thiếu niên kia hình thái thân ảnh, đúng là hắn thân ảnh!

Hắn là Phương Trục Chí tầng thứ bốn mươi chín chư thiên kiếp!

Lúc này, bất thình lình chiếc kia hoàng chung kịch liệt lay động một chút, sụp đổ tan rã, mà thiếu niên kia hình thái thân ảnh cũng tự sụp đổ, tầng thứ bốn mươi chín chư thiên kiếp cứ thế biến mất!

Tiên Hậu âm thanh từ bọn họ sau lưng truyền đến: "Vì sao cái này bốn mươi chín lượt thiên kiếp không có hiển hiện ra?"

Phương gia lão thái quân nói: "Bẩm báo nương nương, lúc trước hai lần độ kiếp , cũng chưa từng hiện ra lượt thiên kiếp thứ bốn mươi chín."

Tiên Hậu dò hỏi: "Ôn Kiều đạo huynh, ngươi cũng biết đây là duyên cớ gì?"

Ôn Kiều vội vàng nói: "Nương nương, ta cũng là lần đầu nhìn thấy loại cảnh tượng này. Ta suy đoán, cuối cùng này Đế Hoàng thân ảnh, hoặc là còn chưa lạc ấn thiên địa, hoặc là đã lạc ấn thiên địa, nhưng lạc ấn bị hủy diệt một phần."

Tang Thiên Quân cười nói: "Ta nhìn vừa rồi cái kia thiếu niên Đế Hoàng thân ảnh, hình như cùng Tô đặc sứ có chút giống nhau…"

"Ngươi nói mò gì?" Tô Vân cùng Oánh Oánh vẻ mặt đỏ lên, trăm miệng một lời quở trách đạo, "Không có chứng cứ rõ ràng không cần nói mò!"

Tang Thiên Quân bảo sao nghe vậy, trong lòng ủy khuất nói: “Mở câu chuyện cười liền xù lông, ngay cả ta cũng dám trách…”

—— —— mấy ngày gần đây bận váng đầu, quên cầu nguyệt phiếu. Còn xin các huynh đệ tỷ muội lật qua tài khoản, nói không chừng có tấm vé tháng đâu?

Chương 611 : Bảo vệ ngươi lên như diều gặp gió

Chương 412: Bảo vệ ngươi lên như diều gặp gió

Nếu rơi vào tay người nhìn thấy lượt thiên kiếp thứ bốn mươi chín bên trong nhân vật chính là Tô Vân cùng hắn đại hoàng chung, Tô Vân nhất định sẽ bị người diệt trừ, Tô Vân cùng Oánh Oánh há có thể không khẩn trương?

Oánh Oánh chỉ kém cái trán không có toát ra mực nước mồ hôi.

Cũng may mọi người cũng không hướng phương diện này liên tưởng, dù sao Tô Vân chỉ là một cái linh sĩ, còn không phải tiên nhân, làm sao có thể cùng các đời Tiên giới Đại Đế ngang hàng?

Càng thêm quan trọng chính là, Tô Vân còn chưa thành đạo, dường như cũng làm không được lạc ấn thiên địa tình trạng.

Chỉ có Ngư Thanh La trong lòng có chút kinh ngạc, Tang Thiên Quân một câu không lòng dạ nào lời nói, ngược lại đưa tới hứng thú của nàng, thầm nghĩ: "Chiếc kia chưa hề hình thành chuông, quả thực giống như là các chủ hoàng chung, mà cái kia còn chưa hình thành khuôn mặt thiếu niên Đại Đế, cũng quả thực có Tô các chủ mấy phần phong thái."

Nàng cùng Tô Vân là đạo hữu, cùng chung chí hướng, thường xuyên cùng nhau nghiên cứu đạo pháp thần thông, đương nhiên hiểu rất rõ. Cứ việc gần nhất hai người qua lại ít

một chút, nhưng Tô Vân hoàng chung thần thông nàng vẫn có thể nhận ra.

Chẳng qua Ngư Thanh La đạo tâm trình độ cực cao, tuy là nhìn ra bóng người kia là Tô Vân, lại không có gây nên đạo tâm bất kỳ một chút không bình thường chấn động.

Tô Vân sắc mặt cổ quái: "Nếu như cái kia bốn mươi chín lượt thiên kiếp bên trong người thật sự là ta, vậy ta chẳng lẽ có thể nói một câu…"

Hắn bất thình lình trầm tĩnh lại, trong lòng đều thản nhiên: "Ta tiên không thành, ai dám thành tiên?"

Trong lòng của hắn lại có chút hoang mang: "Tại ta về sau thành tiên, như vậy Phương Trục Chí còn có thể xem như thứ bảy Tiên giới vị thứ nhất tiên nhân sao? Nếu như hắn là đệ nhất tiên nhân, như vậy ta cái kia xem như thứ mấy tiên nhân?"

Phương Trục Chí ăn vào đạo hoa, chữa trị thương thế trên người, leo lên đám mây tới gặp Phương gia chư vị trưởng lão, thái quân, tiếp đó hướng Tiên Hậu làm lễ chào hỏi.

Tiên Hậu nương nương rất là vui vẻ, nhìn quanh trái phải, cười nói: "Phương gia có người kế tục, không cần lo lắng bị ba vị Đế Quân đến bặt nạt tới. Phương Trục Chí, ngươi đem đại biểu ta cùng Phương gia, nghênh chiến ba đại Đế Quân hậu nhân, tranh đoạt cái này hạ giới thủ lĩnh chi vị. Ngươi tiến lên đây."

Phương Trục Chí đi lên phía trước.

Cái này trẻ tuổi nam tử có một loại bình tĩnh trời sập cũng không sợ hãi phong thái, tuy là lúc trước đã trải qua từng tràng chiến đấu, y nguyên khí định thần nhàn, đối mặt Tiên Hậu, Tang Thiên Quân, Ôn Kiều bậc này thanh danh hiển hách tồn tại cũng không quan tâm hơn thua.

Chỉ có khi nhìn đến thượng khách thế mà còn có Tô Vân, Ngư Thanh La cùng Oánh Oánh lúc, trong con ngươi của hắn mới hiện lên một tia kinh ngạc.

Oánh Oánh là cái sách quái, Tô Vân cùng Ngư Thanh La thì là thiếu niên linh sĩ, thậm chí còn không phải tiên nhân, hai người này một quái là tuyệt đối không có tư cách trở thành Phương gia thượng khách.

Mà Tô Vân cùng Oánh Oánh ngồi ở chỗ này, cho thấy thân phận của bọn hắn cực kỳ đặc thù.

Tiên Hậu nương nương lời nói thành khẩn, nói: "Ngươi lấy tên Trục Chí, truy đuổi chí hướng, có thể thấy được có chút lý tưởng khát vọng muốn thi triển khuếch trương. Nếu như ngươi năng lực ép ba đại Đế Quân gia tộc tuyển chọn ra Đế Quân hậu duệ, liền có thể một lần trở thành hạ giới thủ lĩnh. Ngươi biết điều này có ý nghĩa gì ư?"

Phương Trục Chí khom người nói: "Nương nương chỉ giáo."

Tiên Hậu nương nương nói: "Mang ý nghĩa chư thiên thế giới, bảy mươi hai động thiên, tất cả Nhân, Thần, Ma, yêu, tinh, quái, toàn bộ là ngươi thần tử, mang ý nghĩa vạn giới đếm không hết Thần Quân, toàn bộ nghe ngươi điều khiển! Cũng mang ý nghĩa ta Phương gia có thể trong tương lai hạ giới, có một chỗ cắm dùi!"

Phương Trục Chí thân thể cúi đến thấp hơn, lễ độ cung kính nói: "Đệ tử không dám hy vọng xa vời."

Bất thình lình, Oánh Oánh xuất hiện tại khuôn mặt của hắn phía dưới, ngẩng đầu liền nhìn thấy một tấm mừng như điên mặt!

Phương Trục Chí bị sợ hết hồn, vội vàng thu lại vẻ mừng như điên, khôi phục không hề bận tâm thần thái.

Oánh Oánh khẽ cười một tiếng, trở lại chỗ ngồi của mình.

Tô Vân tức giận nói: "Oánh Oánh, ngươi lại làm cái gì? Trục Chí, không cần để ý, nhà ta Oánh Oánh luôn yêu thích làm trò đùa."

Phương Trục Chí ngẩng đầu lên, ánh mắt rơi vào Tô Vân trên người, không nói gì.

Oánh Oánh ha ha cười nói: "Ta lại cảm thấy hắn dám cực kì."

Tiên Hậu nương nương cười nói: "Trục Chí, ngươi đi xuống rất chuẩn bị một chút, bản cung cùng mặt khác ba vị Đế Quân thương lượng, nhìn một chút lần này đại hội ở nơi nào tổ chức. Ngươi cứ việc yên tâm, tuyệt đối không thể để ngươi bị thua thiệt."

Phương Trục Chí đồng ý, khom người lui ra.

Tiên Hậu nương nương hướng mọi người nói: "Ôn Kiều đạo huynh, Tang Thiên Quân, hai vị nhất định phải lưu lại, quan sát lần này đại hội. Tràng này đại hội, quan hệ đến hạ giới thuộc sở hữu, ý nghĩa phi phàm."

Ôn Kiều cùng Tang Thiên Quân trong lòng nghiêm nghị, biết Tiên Hậu tạm thời sẽ không thả bọn họ đi, miễn cho để lộ tin tức.

Tiên Hậu nương nương lại hướng Tô Vân cười nói: "Tô quân, các ngươi hiếm thấy tới một lần, không bằng cũng lưu lại mấy ngày."

Tô Vân hạ thấp người nói: "Thiên Hoàng phúc địa chính là Câu Trần đệ nhất phúc địa, có khả năng lưu lại một thời gian, là vinh hạnh của chúng ta."

Tiên Hậu rời đi, hẳn là muốn đi cùng ba đại Đế Quân thương lượng, Phương gia có người tiến lên, an bài Tô Vân

đám người mỗi người chỗ ở.

Tô Vân cùng Ngư Thanh La liền nhau mà ở, hai người đi ra cửa, nhìn nhau nở nụ cười, ngay sau đó cùng nhau tiến lên, quan sát cái này Thiên Hoàng phúc địa phong cảnh.

Thiên Hoàng phúc địa chính là đứng đầu nhất phúc địa, một đạo quang trụ như ngọc, từng tòa tiên sơn trôi nổi ở giữa, tiên sơn ở giữa có xiềng xích liên kết, cầu dài tương thông, còn có thác nước từ đỉnh tiên sơn rơi xuống, rơi vào phía dưới sơn cốc trong hồ nước, lại từ biên giới chảy xuống, hình thành thác nước đệ nhị giai, đệ tam giai, đệ tứ giai, phi quỳnh ngọc vỡ, trông rất đẹp mắt.

Mà tại tiên sơn ở giữa lại có cung điện, mây mù ở giữa lại có du long phi phượng, Kỳ Lân đứng tại cửa động, Thần Ma ẩn vào trong rừng, lại nghe trong rừng hét dài một tiếng, có chút thoải mái tâm thần.

"Đế đình đệ nhất phúc địa Tiên Thiên phúc địa, chỉ là một cái giếng, kém xa nơi này tráng lệ." Tô Vân không chịu được cảm xúc.

Oánh Oánh tại hắn đầu vai, nói: "Nhưng mà Tiên Thiên phúc địa lại có thể sinh ra Tiên Thiên Nhất Khí, đây mới là nó được gọi là đệ nhất phúc địa nguyên nhân vị trí. Tiên Thiên phúc địa, là có thể để cho người ta tránh cho rơi vào tro tàn hóa."

Tô Vân cùng Ngư Thanh La gật đầu, Tiên Thiên phúc địa chỉ là một cái giếng, lại bởi vì có thể đản sinh ra một chút Tiên Thiên Nhất Khí mà vượt qua Thiên Hoàng, Trường Sinh, Tử Vi cùng Hoàng Địa Chích bốn đại phúc địa, nhảy lên trở thành đệ nhất!

Ngư Thanh La hỏi: "Tô các chủ, ngươi biết Tiên Hậu tâm ý ư?"

Tô Vân nghiêm mặt nói: "Thanh La, ngươi có lời gì không ngại nói thẳng."

Ngư Thanh La nói: "Tiên Hậu có ý tứ là, hạ giới bảy mươi hai động thiên thống nhất, như vậy hạ giới liền sẽ trở thành mới Tiên giới. Mà lần này ba đại Đế Quân cùng Tiên Hậu tranh đoạt tương lai hạ giới thủ lĩnh, tranh đoạt không phải chỉ là thủ lĩnh, tranh đoạt là Tiên giới mới Tiên Đế!"

Tô Vân gật đầu.

Ngư Thanh La nhịn không được nói: "Các chủ đạo tâm đã làm được như thế không có chút rung động nào tình trạng sao? Ngươi chẳng lẽ liền không động tâm? Ta tuy là tu thành Nguyên Đạo, nhưng ta cũng động tâm. Tương lai Tiên Đế, cái này cám dỗ không thể bảo là không lớn."

Tô Vân cười hỏi: "Cắm tiêu bán đầu, có gì đáng giá động tâm chỗ? Là Đế Phong không đánh nổi, vẫn là Đế Tuyệt lại không tà ác? Hay là Đế Thúc đầu không đủ lớn, vẫn là Đế Hốt chết rồi? Tương lai đế vị, há lại là chỉ là ba cái Đế Quân một cái Tiên Hậu liền có thể chi phối?"

Ngư Thanh La ngơ ngác, thất thanh nói: "Ngươi liền không có một điểm dã tâm? Cảnh giới của ngươi vậy mà đã cao xa đến loại trình độ này?"

Tô Vân cười nói: "Đệ nhất tiên nhân, tương lai Tiên giới thủ lĩnh, tên tuổi mặc dù vang, nhưng Tà Đế Thiên hậu Đế Phong bọn họ, đều đang ngó chừng thanh này mỹ vị. Thậm chí nói không chừng Tiên Hậu nàng cũng là như thế…"

Ngư Thanh La nghe vô cùng lo sợ.

Tô Vân nói: "Mục đích của ta, chỉ là vì bảo vệ Đế đình, cho Nguyên Sóc lưu lại không gian phát triển. Chỉ cần Đế đình là của ta, quản hắn ai làm tương lai Tiên Đế?"

Lúc này, chỉ thấy một chiếc thuyền hoa bay tới, nhẹ nhàng bay qua đám mây, đi tới phía trước của bọn hắn, Phương Trục Chí cùng mấy cái nữ tử dừng lại thuyền hoa,

Phương Trục Chí mời nói: "Tô quân là Phương gia khách, kẻ hèn này Trục Chí, thẹn vì địa chủ, đem tận tình địa chủ hữu nghị. Tô quân mời lên thuyền cùng đi."

Tô Vân vui vẻ, cười nói: "Vậy liền làm phiền." Dứt lời, cùng Ngư Thanh La cùng một chỗ leo lên thuyền hoa.

Oánh Oánh nói nhỏ: "Sĩ tử, tiểu tử này dã tâm bừng bừng, Tiên Hậu nói đến tương lai Tiên giới thủ lĩnh lúc, tiểu tử này mặt mũi mừng rỡ, không giống mặt ngoài như vậy phong lưu nhĩ nhã. Lần này chủ động đến đây, chỉ sợ không có ý tốt."

Thuyền hoa xa thẳm, trôi đi tại mây mù núi xanh ở giữa, từ dưới thác nước xuyên qua, Phương Trục Chí cùng mấy cái kia Phương gia nữ tử một đường giảng giải cái này Thiên Hoàng phúc địa cảnh đẹp cùng điển cố.

Tô Vân, Ngư Thanh La cùng Oánh Oánh đoạn đường này nhìn lại, chỉ cảm thấy cảnh đẹp ý vui, tâm tình cũng mở rộng rất nhiều.

"Nơi này chính là nương nương thành đạo địa phương, gọi là Thiên Hoàng ngộ tiên đài."

Thuyền hoa dừng lại, Phương Trục Chí trước một bước đi xuống thuyền hoa, ngẩng đầu nhìn về phía Thiên Hoàng ngộ tiên đài, nói: "Nương nương chính là ở đây lĩnh ngộ ra Thiên Hoàng Diệu Phách Vạn Thần đồ công pháp."

Tô Vân nhìn lại, chỉ thấy trên vách đá có nhiều Thần Ma hình vẽ, bút pháp hào hùng buông thả, hiển nhiên ở đây ngộ đạo người đã rơi vào điên cuồng trạng thái, lúc này mới tại trên vách đá lưu lại nhiều như vậy cổ quái phù văn.

“Không nghĩ tới Tiên Hậu năm đó cũng có một đoạn cuồng nhiệt năm tháng.” Tô Vân trong lòng cảm xúc, có thể có được đại thành tựu người, quả nhiên đều có chỗ bất phàm.

Quan sát Tiên Hậu thành đạo chỗ, để hắn cũng có rất nhiều cảm ngộ, chỉ là hắn nếu là muốn thành đạo, luôn cảm thấy còn kém một chút hỏa hầu.

Ngư Thanh La quan sát Tiên Hậu lưu lại hình vẽ, rất được kích thích, chỉ cảm thấy cái này Thiên Hoàng Diệu Phách Vạn Thần đồ, cùng mình đạo pháp thần thông rất có dàn xếp chỗ, nhìn không khỏi nhập thần.

Nàng tìm hiểu chư thánh công pháp, tiến hành sửa chữa hoàn thiện, đọc khắp quần kinh, thay đổi khắp quần kinh, trong lúc vô tình đã nhảy lên trở thành đại cao thủ, lại nhìn Tiên Hậu thành đạo chỗ, liền một cách tự nhiên cùng mình sở học ngộ ra xác minh lẫn nhau.

“Câu Trần, Bắc Cực, Hậu Thổ, Nam Cực, bốn đại động thiên, lựa chọn ra một cường giả, tranh đoạt tương lai thiên hạ thuộc sở hữu. Đế đình với tư cách trung ương động thiên, chẳng lẽ liền nhẫn nại được?”

Phương Trục Chí bên người một cô gái cười nói: “Tô quân, Ngư động chủ, nghe nói các ngươi là đến từ Đế đình, có lẽ là Đế đình cao thủ. Đế đình địa linh nhân kiệt, Thiên hậu nương nương ở tại nơi đó, khẳng định sẽ có cao thủ tham dự trận tranh đấu này a?”

Tô Vân lắc đầu nói: “Ta chưa hề nghe nói qua Thiên hậu nương nương muốn tham dự trận tranh đấu này.”

Nữ tử kia ánh mắt lấp lóe, cười nói: “Như vậy hai vị không có tham dự ý nghĩ? Ta nghe nói Chinh Thánh, Nguyên Đạo hai cái cảnh giới, chính là đến từ Đế đình, là ở đó Thánh Linh truyền đến Câu Trần động thiên. Đế đình sâu không lường

được, ta hâm mộ đã lâu, rất muốn gặp thấy một lần Đế đình tuyệt học. Ngư động chủ , có thể hay không chỉ giáo một hai?"

Ngư Thanh La từ tìm hiểu vách đá hình vẽ bên trong tỉnh lại, có chút thấy cái mình thích là thèm, thầm nghĩ: "Nếu là có thể thực tế giao chiến một chút, liền có thể tìm hiểu ra Thiên Hoàng Diệu Phách Vạn Thần đồ càng nhiều ảo diệu!"

Nàng vui vẻ đáp ứng.

Mấy cái kia Phương gia nữ tử rất là kinh ngạc, các nàng vốn cho là Ngư Thanh La sẽ không đáp ứng, lại hơi ép buộc một chút Tô Vân, liền có thể để Tô Vân thời đại Ngư Thanh La đánh một trận, thuận tiện nhìn ra Tô Vân bản lĩnh sâu cạn, lại không tương đương Ngư Thanh La như thế sang sảng.

Tên kia gọi Phương Tuyết Viên nữ tử cười nói: "Ngư động chủ, chúng ta liền tại vách đá bên ngoài đánh một trận, miễn cho thương tổn tới nương nương thành đạo chỗ!"

Ngư Thanh La cười nói: "Mời!"

Phương Tuyết Viên bay ra Thiên Hoàng ngộ tiên đài, quát một tiếng, sau lưng hiện ra thượng cung Thiên Hoàng nội tâm, Thiên Hoàng Diệu Phách Vạn Thần đồ có thể đem nữ tử ưu thế phát huy đến cực hạn, để lực lượng cùng thần thông đường thẳng nâng cao!

Mà đổi thành một bên, Ngư Thanh La lại đại đạo hóa thành bút mực nghiên giấy đình đài lâu tạ bảo tháp hồng chung cung tên các loại bảo vật.

Hai nữ vừa mới va chạm, mỗi người đều rất kinh ngạc, thu liễm coi thường tâm tư, thi triển thủ đoạn, tranh đấu vật lộn.

Ngư Thanh La tại pháp lực bên trên hơi yếu một bậc, nhưng đạo tâm cao siêu cực kỳ, tân học vận dụng để cựu thánh tuyệt học lão thụ gặp xuân, lại thêm chư thánh cùng nàng biện pháp luận đạo, một thân đạo pháp thần thông quả nhiên là xuất

thần nhập hóa, so cái kia Thiên Hoàng Diệu Phách Vạn Thần đồ cũng kiêu ngạo phong tao!

Nàng lần này quan sát Tiên Hậu ngộ đạo chỗ, có rất nhiều cảm ngộ, càng là muốn thực tế trải nghiệm Thiên Hoàng Diệu Phách Vạn Thần đồ chỗ cường đại, bởi vậy vừa ra tay liền sử dụng toàn lực.

Mặt khác mấy cái Phương gia nữ tử gặp hai nữ tranh đấu, trong khoảnh khắc liền hiện tượng nguy hiểm vòng ra, không khỏi kêu lên, nhao nhao bay ra Thiên Hoàng ngộ tiên đài, tùy thời chuẩn bị nhúng tay.

Tô Vân cũng khẩn trương quan sát, chuẩn bị ứng đối bất trắc.

Lúc này, phía sau hắn truyền đến Phương Trục Chí âm thanh, cười nói: "Tô quân chắc cũng là một cái dã tâm bừng bừng người a? Nghe nói Tô quân chiếm cứ Đế đình, tại Đế đình xưng Đế, lại tại Thiên Phủ xưng Hoàng. Đế đình chính là Đế hưng chỗ, Thiên Phủ lại là Tiên giới kho lúa. Chiếm cứ hai địa phương này, Tô quân dã tâm có thể thấy được chút ít."

Tô Vân xoay người lại.

Chỉ thấy Phương Trục Chí chắp hai tay sau lưng, đi tới bên cạnh hắn, thần thái thản nhiên: "Tô quân nếu là đầu nhập vào ta, ta trở thành hạ giới chi chủ, bảo vệ ngươi lên như diều gặp gió."

Chương 612 : Thuyền nhỏ không thể tiếp nhận trọng lượng

Chương 413: Thuyền nhỏ không thể tiếp nhận trọng lượng

"Bảo vệ ta lên như diều gặp gió?" Tô Vân kinh ngạc nhìn nhìn Phương Trục Chí.

Phương Trục Chí rất hài lòng hắn nhìn về phía mình ánh mắt, thần thái tự nhiên nói: "Tất cả mọi người là người đồng lứa, ngươi không cần kinh ngạc như thế, ngươi đầu nhập vào ta, ta sẽ cho ngươi cần thiết tôn trọng."

Tô Vân càng thêm kinh ngạc.

Chân hắn giẫm chính là Tiên Hậu, Thiên hậu, Đế Tuyệt dạng này thuyền lớn, Tiên Hậu đều xem như trong đó thấp nhất tầng thứ, chẳng lẽ Phương Trục Chí cũng đem mình làm một chiếc thuyền, đưa cho bản thân giẫm?

Ai cho hắn dũng khí?

Hắn không sợ bản thân đem hắn giẫm lật?

Mặt khác thuyền, Tô Vân còn lo lắng cho mình sẩy chân ngã vào trong biển hoặc là bị thuyền lớn xé thành hai nửa, nhưng Phương Trục Chí ở trước mặt hắn liền thuyền cũng không tính, nhiều nhất chỉ có thể coi là một chiếc lá.

Tô Vân lo lắng không phải mình rơi xuống nước, mà là lo lắng cho mình một cước này đi xuống, Phương Trục Chí ngộ nhỡ bị giẫm chết, vậy thì có chút xin lỗi Tiên Hậu!

Phương Trục Chí ánh mắt phóng xa, nhìn đang tại chém giết Ngư Thanh La cùng Phương Tuyết Viên, cười nói: "Ta biết ngươi trong lúc nhất thời khó mà chịu phục, dù sao ngươi cũng là Đế đình một đời cao thủ trẻ tuổi, có chút nhuệ khí là bình thường. Nhưng ta khác biệt. Ta thật khác biệt."

Hắn không có đi nhìn Tô Vân, sắc mặt bình tĩnh nói: "Bởi vì Tiên Hậu nguyên nhân, Phương gia nữ tôn nam ti, nữ tử địa vị tôn quý, nam tử sinh ra liền nhận người kỳ thị. Ta lúc sinh ra đời, không trung một đạo cầu vồng từ trên trời giáng xuống, hồng quang cả phòng, cũng đã tỏ rõ bất phàm của ta. Liền xem như tại Phương gia bậc này nữ tôn nam ti gia tộc, ta bị áp chế dưới tình huống, cũng khó có thể che chắn hào quang của ta."

Tô Vân há miệng muốn nói: "Trục Chí, ngươi có thể hiểu lầm…"

Phương Trục Chí đưa tay ngừng lại hắn, nói: "Ta lúc nói chuyện, ngươi không cần xen mồm. Ta cả đời này, như có trời giúp, ba tuổi lúc gặp danh sư, bảy tuổi lúc đi nhầm vào tiên phủ, nhận được hộ thân phù bảo. Ta mười tuổi, bị người trọng thương, rơi vào Hàn Ưng đầm, gặp phải đáy đầm động phủ, có Thần Long độ kiếp bị Vũ tiên nhân chi kiếm trọng thương rơi xuống ở đây. Thần Long trước khi hấp hối đem một thân bảo huyết tặng cho ta, vì ta tẩy cân phạt tủy, thoát thai hoán cốt, để cho ta thực lực tăng nhiều."

Oánh Oánh nhịn không được nói: "Trục Chí, ngươi trước chờ một chút, sĩ tử hắn không phải cái gì thuyền đều lên…"

Phương Trục Chí mặt không hề cảm xúc liếc nàng một cái, lạnh lùng nói: "Sách quái, ta lúc nói chuyện ngươi cứ ghi chép liền có thể, tương lai tự có chỗ tốt của ngươi, nhưng ngươi nếu là nhiều chuyện một câu, liền sẽ báo ứng xác đáng."

Oánh Oánh bị kìm nén đến một bụng buồn phiền, thầm nghĩ: "Tùy ngươi vậy, có ngươi thua thiệt thời điểm."

Phương Trục Chí tiếp tục nói: "Ta mười ba tuổi cũng đã tu thành Thiên Tượng, đi qua tiên lộ đi tới Văn Xương động thiên đi học lúc gặp phải thời không loạn lưu bộc phát, nhiễu loạn tiên lộ, đồng hành người duy chỉ ta tiếp tục sống sót. Ta tại tinh không bên trong trôi nổi lúc gặp phải di tích cổ xưa, nhận được không có chữ bia, từ đó tìm hiểu ra một vị qua đời Tiên Quân công pháp thần thông. Ta chính ở chỗ này nhận được một chiếc bảo thuyền, đi thuyền một mình chạy tới Văn Xương.

"Học thành trở về, đồng tộc bên trong có người đố kỵ ta quá ưu tú, ngay sau đó truyền thụ cho ta Thiên Hoàng Diệu Phách Vạn Thần đồ, nhưng lừa gạt ta, đem môn công pháp này nói thành một loại công pháp khác. Nhưng bọn hắn không ngờ rằng, ta thế mà phát hiện Vạn Thần đồ tai hại."

Oánh Oánh nhìn Tô Vân một cái, muốn nói lại thôi.

Tô Vân khe khẽ lắc đầu, ra hiệu không nên quấy rầy hắn, để hắn nói tiếp.

Oánh Oánh đành phải thôi.

Phương Trục Chí cười ngạo nghễ, nói: "Tiên Hậu Thiên Hoàng Diệu Phách Vạn Thần đồ cực kỳ lợi hại, môn công pháp này để cho ta mê muội, ta nếm thử sửa chữa, nhưng trước sau không thể lại toàn công. Về sau ta tại Câu Trần động thiên du lịch lúc bị một vị bà lão bắt lại, bà lão kia chính là năm đó tu luyện Vạn Thần đồ tiền bối, hắn tuy là nam tử lại bởi vì tu luyện Vạn Thần đồ mà biến thành nữ tử, cả một đời đều đang nghiên cứu như thế nào mới có thể đem Vạn Thần đồ sửa đổi tới. Hắn đem ta bắt tới, định dùng ta làm thí nghiệm, nhưng mà ta nhưng tận cho hắn nghiên cứu ảo diệu, từ đó dung hội quán thông, một lần tu thành Vạn Thần đồ. Mà hắn, thì bị ta diệt trừ."

Phương Trục Chí nói đến đây, khẽ mỉm cười: "Ta tu thành Thiên Hoàng Diệu Phách về sau, tu vi đột nhiên tăng mạnh, số phận càng là tốt kinh người. Ta nguyên bản còn ý định che giấu mình, không ngờ lại bởi vì động thiên hợp nhất sự kiện, cho ta cơ hội vươn lên. Ta lúc độ kiếp, càng là một tiếng hót lên làm kinh người, mượn khi độ kiếp đạo hoa, đem Vạn Thần đồ diễn biến đến liền Tiên Hậu đều theo không kịp cấp độ! Hiện tại ta Vạn Thần đồ, đã so Tiên Hậu Vạn Thần đồ còn hoàn mỹ hơn."

Hắn trong lồng ngực có hào hùng chi khí, cất cao giọng nói: "Tương lai ta nếu là Tiên Đế, dám cười Đế Phong bất trượng phu!"

Nói đến đây, Phương Trục Chí khí tức khuấy động, rất lâu mới ngừng lại.

Hắn bình định tâm tình, quay đầu nhìn về phía Tô Vân cùng Oánh Oánh, mỉm cười nói: "Hiệu trung người như ta, các ngươi lên như diều gặp gió, ở trong tầm tay! Các ngươi ý như thế nào?"

Tô Vân cùng Oánh Oánh đang tại quan sát ghi chép Phương Tuyết Viên cùng Ngư Thanh La đánh một trận, hai nữ tranh đấu, ganh đua sắc đẹp, Vạn Thần đồ cùng chư thánh pháp bảo đều xuất hiện, đều hiện thần thông, trông rất đẹp mắt.

Hai người nhìn nhập thần, liên tục khen ngợi, bị Phương Trục Chí cái này hỏi một chút, mới quay đầu nhìn lại.

Tô Vân ôn hòa cười nói: "Trục Chí nói xong?"

Phương Trục Chí sắc mặt từ từ trở nên có chút khó coi, Oánh Oánh cũng lấy lại tinh thần đến, nói: "Trục Chí, sắc mặt của ngươi làm sao đen? Hiện tại lại có chút đen, còn có chút tím…"

Phương Trục Chí vẻ mặt càng thêm khó coi.

Tô Vân ngừng lại Oánh Oánh giễu cợt, sắc mặt ôn hoà, cười nói: "Trục Chí, Tiên Hậu cũng nói ngươi riêng có chí lớn, truy đuổi chí hướng, đương nhiên là rất tốt sự tình. Tiên Hậu có thể có ngươi dạng này hậu nhân, ta cũng rất là vui mừng. Chỉ là ta quá mạnh, là ngươi không thể tiếp nhận trọng lượng."

Phương Trục Chí sắc mặt tái nhợt.

Oánh Oánh nhìn ra không ổn, nói nhỏ: "Sĩ tử, sắc mặt của hắn đã phản quang, ta cảm thấy ngươi vẫn là đừng nói nữa…"

Tô Vân tỉnh ngộ lại, tràn đầy thiện ý nói: "Trục Chí, ngươi có thể hiểu lầm ta ý tứ. Ta cũng không có xem nhẹ ngươi ý tứ, thực lực của ngươi tuy là rất cao, nhưng cùng ta so sánh vẫn là kém một hai phân. Mà ở những người khác trong mắt, ngươi cái này thân bản lĩnh đã vô cùng vô cùng cao. Nếu như là nửa năm trước…"

Hắn chần chừ một chút, sửa chữa nói: "Nửa năm trước chỉ sợ không được, nhưng nếu như là một năm trước, ta khẳng định không phải là đối thủ của ngươi."

Oánh Oánh liên tục gật đầu, chăm chú nói: "Sĩ tử câu nói này tuyệt đối là tán dương. Một năm trước sĩ tử, bản lĩnh đã cực cao cực cao, khi đó hắn thần thông đại thành, công pháp cũng đạt đến diệu cảnh. Trục Chí, ngươi có thể được đến sĩ tử câu này khen ngợi, đã phi thường ghê gớm!"

"Ha ha ha ha!"

Phương Trục Chí mặt như hắc thiết, cất tiếng cười to, vỗ tay nói: "Cậy tài khinh người? Quả nhiên rất tốt! Hễ có chút người có bản lĩnh, đều sẽ cậy tài khinh người, không khỏi đem những người khác nhìn ra thấp, đem tự xem đi đến cao! Nếu tuỳ tiện khó mà khuất phục Tô quân, như vậy đành phải để Tô quân tâm phục khẩu phục!"

Hắn khí tức bộc phát, trong phút chốc liền đem Thiên Hoàng Diệu Phách Vạn Thần đồ thôi phát đến cực hạn!

Phía sau hắn, Thượng Cung Thiên Hoàng vạn cánh tay giương ra, vạn tay nắm ấn, vạn thần hiện lên, trong lúc nhất thời đạo âm mãnh liệt!

Oánh Oánh nhất thời lo lắng, vội vàng cao giọng nói: "Trục Chí, ngươi yên tĩnh một chút, nghe ta giải thích với ngươi! Một năm trước sĩ tử thật phi thường cường đại, bởi vì sĩ tử lão sắc, luôn nghĩ tới tái giá sự tình, cho nên bị vây ở Nguyên Đạo cảnh giới phía trước, nhưng tu vi nhưng so một năm trước tăng lên không ít…"

"Ầm!"

Phương Trục Chí thôi thúc thần thông, Thượng Cung Thiên Hoàng nội tâm lay động cánh tay, vạn thần vì ấn, đủ loại ấn ** phiên đánh tới, trời long đất lở!

Nhưng mà, ngay tại hắn vạn thần ấn ầm ầm hạ xuống lúc, bất thình lình tại Tô Vân bốn phía trên không phảng phất có được vô hình thành luỹ, đem những này ấn pháp toàn bộ chặn lại!

Phương Trục Chí bên tai một bên truyền đến tiếng chuông du dương, trong lòng kinh hãi, chỉ thấy hắn Thượng Cung Thiên Hoàng nội tâm bàn tay trấn áp chỗ, một cái chuông lớn nửa khối vách chuông tại phong hỏa bên trong hiển lộ ra.

Cái này nửa khối vách chuông, để hắn cảm thấy có chút quen thuộc.

Tô Vân cau mày: "Thật sự là phiền phức."

Không gian bất thình lình kịch liệt chấn động lên, Phương Trục Chí lập tức nhìn thấy Tô Vân sau lưng một cái hào quang rực rỡ nội tâm từ từ đứng lên, thân thể càng thêm to lớn, khắp

cả người linh lực lưu chuyển, nhấc lên từng cơn không gian bão táp!

Phảng phất mảnh này Thiên Hoàng phúc địa vị trí thiên địa dung nạp không được như thế thuần túy linh thể, chỉ có Linh giới mới có thể chịu đựng lấy cái này tôn Thần Chỉ!

Đó là thuần túy linh lực, cùng những người khác nội tâm có chỗ khác biệt, Tô Vân từ Đế Thúc trên người tìm hiểu ra linh lực bản nguyên, vận dụng đến nội tâm phía trên, hắn nội tâm cường đại, sớm đã vượt xa cùng thế hệ!

Phương Trục Chí Thượng Cung Thiên Hoàng nội tâm cũng là ngẩng đầu lên đến, Tô Vân nội tâm vậy mà so với hắn còn cao lớn hơn, còn muốn vĩ đại, để hắn ngưỡng mộ!

Tô Vân nội tâm từ Linh giới bên trong hoàn toàn hiện ra, đạo âm nhất thời trở nên nổ vang, đó là đến từ Hỗn Độn đại đạo thanh âm, mênh mông, dày nặng, di cao, di xa!

"Hô ——— "

Cái này nội tâm chỉ tay một cái, bảy chữ Hỗn Độn phù văn hiện lên, xoay quanh cái kia thô to vô cùng đầu ngón tay xoay tròn!

Phương Trục Chí Thượng Cung Thiên Hoàng nội tâm vội vàng thôi thúc vạn thần ấn ngăn cản, nhưng mà một chỉ này uy năng lại là cực kỳ lớn, mênh mông cuồn cuộn uy năng bộc phát, để từng cái ấn pháp nổ tung, bình thường thần ấn căn bản ngăn cản không nổi!

Phương Trục Chí quát lớn, thôi thúc Vạn Hóa Phần Tiên lô, Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh các loại chí bảo ấn pháp, lấy chí bảo hình thái vì ấn, nghênh tiếp Tô Vân một chỉ này, nhưng ngăn không được lảo đảo lui về phía sau!

Đây là Tô Vân lấy Tiên Thiên Nhất Khí tới thôi thúc Hỗn Độn tru tiên chỉ, cũng không phải là dùng chân nguyên thôi

thúc, nếu như dùng chân nguyên tới thôi thúc một chiêu này chỉ pháp, Phương Trục Chí còn có ngăn lại có thể. Nhưng Tiên Thiên Nhất Khí chính là tiên khí bên trong vô thượng phẩm, càng là Tô Vân tiên nguyên.

Tiên nguyên là tiên nhân nguyên khí, tiên nhân tu vi, tiên nhân thôi thúc tiên thuật, uy lực đương nhiên phải vượt qua chân nguyên thôi thúc tiên thuật, huống chi Tô Vân thúc giục không phải tiên thuật, mà là Hỗn Độn Đại Đế thân truyền Hỗn Độn thần thông!

Tô Vân trong cơ thể đã không có chân nguyên có thể sử dụng, đành phải sử dụng Tiên Thiên Nhất Khí, bởi vậy uy lực chí cường chí mãnh, cường đại đến Tô Vân thậm chí không nguyện ý vận dụng tình trạng!

—— đương nhiên, hắn sở dĩ không nguyện ý sử dụng, không phải lo lắng đánh chết Phương Trục Chí, mà là lo lắng cho mình bị sét đánh.

"Ầm!" Một tiếng kịch liệt chấn động truyền đến, Phương Trục Chí cùng hắn nội tâm lùi về Thiên Hoàng ngộ tiên đài vách đá phía trước, đụng vào trên vách đá!

Phương Trục Chí cắn chặt răng, đột nhiên chợt quát một tiếng, ha ha cười nói: "Chưa từng nghĩ Tô quân tu vi cư nhiên như thế mạnh mẽ, không kém gì ta! Hôm nay Tô quân có thể nhìn thấy ta bản thật lĩnh! Thiên Hoàng Diệu Phách, hợp thể!"

Hắn vừa dứt lời, nội tâm vào cơ thể, nhất thời chỉ thấy thân thể của hắn điên cuồng sinh trưởng, trong khoảnh khắc hóa thành vạn cái cánh tay, thân thể vĩ đại nguy nga!

Đây chính là Thượng Cung Thiên Hoàng chân thân!

Linh nhục nhất thể, đây là hắn tại khi độ kiếp đều chưa từng thi triển ra ảo diệu thần thông!

Hắn lo lắng cho mình thực lực quá mạnh, sẽ dẫn tới Tiên Hậu kiêng kị, bởi vậy liều mạng nhiều lần bị thương cũng phải giấu diếm một chút thực lực!

Mà bây giờ, Tô Vân một chỉ ở giữa bắn ra thực lực vượt qua dự tính của hắn, bản thân nếu như không thi triển toàn lực lời nói, chẳng phải là không cách nào khuất phục thiếu niên này, để hắn vì chính mình làm việc? Bản thân còn thế nào trở thành hạ giới người thống trị?

Phương Trục Chí hiện ra Thượng Cung Thiên Hoàng chân thân trong nháy mắt, Tô Vân nội tâm ngón út đã thôi thúc, Hỗn Độn tru tiên chỉ lần nữa ầm tới!

"Đến hay lắm!"

Phương Trục Chí đưa tay phong chặn, hắn linh nhục nhất thể, thực lực tăng nhiều, tự tin tuyệt đối có thể chặn lại một chỉ này, không ngờ, lúc trước Tô Vân thi triển chỉ là Hỗn Độn tru tiên chỉ bên trong ngón trỏ, mà ngón út uy lực nhưng so với ngón trỏ mạnh hơn một bậc!

Ba ba ba!

Phương Trục Chí từng đầu cánh tay gãy, bàn tay nổ tung, chỉ có hai mươi bốn chí bảo ấn pháp mới có thể đỡ được một chỉ này!

Phương Trục Chí nhịn không được lui về phía sau chi thế, chỉ nghe một tiếng ầm vang, tiên sơn chấn động, cả người hắn bị đánh vào trong vách đá!

Tô Vân nội tâm lần nữa thôi thúc ngón tay cái, một chỉ nhấn bên dưới, bị lún vào trong vách đá Phương Trục Chí chân thân tán loạn, tai mắt mũi miệng hộc máu, khí tức uể oải.

Mà gánh chịu lấy Thiên Hoàng ngộ tiên đài ngọn tiên sơn kia cũng bị chấn động đến núi đá phù xốp giòn, bể nát không biết bao nhiêu núi đá, đập thừng thừng rơi xuống.

Tô Vân thu lại nội tâm, nội tâm biến mất đến Linh giới bên trong.

Mà mấy cái kia Phương gia nữ tử nghe động tĩnh, nhìn về phía này, chỉ thấy hắn nội tâm biến mất tình hình, không nhìn thấy hắn ra tay.

Mấy cái kia Phương gia nữ tử vội vàng bay tới, khẩn trương nói: "Nơi này là Thiên Hoàng ngộ tiên đài, nương nương ngộ đạo địa phương, là không thể động thủ!"

"Phương Đình Thụ, không được vô lễ!" Phương Trục Chí âm thanh truyền đến, có chút trung khí không đủ.

Oánh Oánh kinh ngạc, hướng Tô Vân nói: "Trục Chí bản lĩnh, quả thực không kém đây!"

Tô Vân nhẹ nhàng gật đầu, nói: "Ta không dám dùng ngón giữa, e sợ cho làm bị thương hắn nội tạng cùng nội tâm, nhưng có thể chịu đựng lấy mặt khác ba chỉ, đủ thấy bất phàm."

Mấy cái kia Phương gia nữ tử vội vàng tiến lên, đang muốn vào sơn động kiểm tra, lại thấy Phương Trục Chí đi ra, nói: "Ta vừa rồi thí luyện thần thông, phản chấn đến bản thân, cùng Tô quân không liên quan."

Hắn sắc mặt nghiêm nghị, nhìn về phía Tô Vân, Tô Vân mỉm cười nhẹ nhàng gật đầu.

Chương 613 : Người tốt Tô Vân (đại chương cầu phiếu)

Chương 614: Người tốt Tô Vân (đại chương cầu phiếu)

Phương Đình Thụ đám người vội vàng đi tới Phương Trục Chí bên người, trên dưới quan sát, không khỏi ngạc nhiên: "Trục Chí sư ca, thương thế của ngươi không nhẹ đây!"

Phương Trục Chí còn định nói thêm, bất thình lình một hơi vận lên không được, bị cổ họng xông ra máu ngăn chặn, không khỏi oa một tiếng phun ra một đạo huyết tiễn!

Hắn phun ra cái này miệng ngăn chặn cổ họng máu, liền thoải mái rất nhiều, vội vàng từ Linh giới bên trong lấy ra một cái tử kim hồ lô, nói: "Không cần lo lắng, năm đó ta du lịch lúc đi vào một tòa cổ tiên động phủ, nhận được cái hồ lô này, hồ lô là cái kia cổ tiên luyện chế linh đan diệu dược. Cái này tiên đan dược hiệu kinh người, chỉ cần còn sống, đều có thể chữa trị!"

Phương Trục Chí ăn vào tiên đan, thôi thúc tiên đan dược lực, trấn trụ thương thế, bất thình lình chỉ nghe răng rắc răng rắc âm thanh từ phía sau truyền đến, liên miên không ngớt, vội vàng quay đầu nhìn lại, không khỏi ngạc nhiên, trong đầu một mảnh trống không!

Chỉ thấy cái kia Thiên Hoàng ngộ tiên đài vách đá vỡ ra một đạo khe nứt to lớn, vết nứt càng lúc càng lớn, lại có đem trọn tòa tiên sơn bổ ra xu thế!

Cái này vết nứt là Tô Vân dùng Hỗn Độn tru tiên chỉ ba chỉ đem hắn đánh vào ngọn núi bên trong gây nên, đệ nhất chỉ chỉ

là để hắn tựa vào trên vách đá, thứ hai chỉ liền đem hắn đánh vào trong lòng núi, đối Thiên Hoàng ngộ tiên đài tạo thành lớn nhất phá hoại chính là thứ ba chỉ, một chỉ này uy năng mạnh nhất, đem hắn giống như rễ phần đệm đồng dạng đâm vào ngọn núi, đem ngọn tiên sơn này bổ ra!

Phương Đình Thụ thất thanh nói: "Trục Chí sư ca, ngươi lần này phản chấn thật mạnh, đem Thiên Hoàng ngộ tiên đài cũng cho bổ ra!"

Phương Trục Chí trong lòng oan uổng vô cùng, vừa tức vừa gấp, lại là phun ra một ngụm máu đến, một viên tiên đan căn bản không áp chế được thương thế, vội vàng lại từ tử kim trong hồ lô đổ ra hai hạt tiên đan, run rẩy ăn vào.

Một bên khác, Tô Vân cùng Oánh Oánh thi triển pháp lực, đem đang tại vỡ ra tiên sơn định trụ, chậm rãi khép lại.

Phương Đình Thụ đám người liền vội vàng tiến lên giúp đỡ, lo lắng nói: "Đây là trong tộc Thánh địa, nếu như nứt ra rồi, nên như thế nào thu tràng?"

Tô Vân thôi thúc thần thông, nóng chảy nham thạch, dùng dung nham rót vào tiên sơn vết nứt, nói: "Hiện nay đành phải trước dùng dung nham đem hai nửa sườn núi nối liền, miễn cưỡng có thể duy trì nguyên trạng, chỉ là không thể va chạm. Nếu như có người ở đây đánh nhau, tuỳ tiện liền có thể để tiên sơn vỡ thành hai mảnh."

Mọi người thấy trên vách đá đạo kia dung nham ngưng kết lưu lại chói mắt dấu vết, trong lòng kinh sợ.

Thiên Hoàng ngộ tiên đài chính là Tiên Hậu thành đạo chỗ, Tiên Hậu lúc còn trẻ ở đây dồn vào vô số tâm huyết, nơi này cũng là Phương gia Thánh địa, nếu như tộc lão biết Phương Trục Chí phản chấn, đem ngọn tiên sơn này đánh rách tả tơi…

Mà tộc lão phát hiện chuyện này cũng là chuyện sớm hay muộn, dù sao Tô Vân dùng dung nham tu bổ ngọn núi, lưu lại như vậy nổi bật dấu vết.

"Ta số phận, làm sao bất thình lình trở nên kém?"

Phương Trục Chí có chút sợ hãi: "Chẳng lẽ vận may của ta đến cuối?"

Hắn từ trước tới nay vận khí tốt đến kinh người, người khác uống nước lã tê răng, hắn uống nước lã đều có thể uống ra quỳnh tương ngọc lộ, nhặt tảng đá đều là hiếm thấy luyện chế tiên binh kim loại, cho dù gặp phải nguy hiểm, cũng có thể gặp dữ hóa lành.

Vậy mà hôm nay chẳng biết tại sao, số phận bất thình lình trở nên ngoài dự đoán kém.

Một bên khác Phương Tuyết Viên cùng Ngư Thanh La giao chiến cũng chia ra thắng bại, hai nữ trở về, lại không có nhắc ai thắng ai bại, chẳng qua trong ngôn ngữ Phương Tuyết Viên đối Ngư Thanh La tôn kính rất nhiều, khắp nơi nhường nhịn.

Ngư Thanh La đánh với nàng một trận, cũng thu hoạch rất nhiều, từ phía trên Hoàng Diệu Phách Vạn Thần đồ bên trong tìm hiểu ra không ít ảo diệu, bù đắp thiếu sót của mình, trong lòng rất là vui vẻ.

Mọi người không dám ở Thiên Hoàng ngộ tiên đài làm nhiều lưu lại, vội vàng leo lên thuyền hoa, vội vàng rời đi.

Nơi xa, Tang Thiên Quân cùng Ôn Kiều cũng tại Phương gia tộc lão cùng đi du lịch Thiên Hoàng phúc địa, nhìn thắng cảnh, đang gặp bọn họ thuyền hoa.

Ôn Kiều chính là Thuần Dương Thần Chỉ, lại khống chế lôi trì, xa xa nhìn thấy thuyền hoa bên trên mọi người, không khỏi hơi giật mình.

Hắn có khả năng nhìn người số mệnh, xa xa liền gặp cái kia thuyền hoa phía trên tung bay một cái to lớn hoa cái, hoa cái bên dưới nổi trôi một cái khá nhỏ hoa cái, lớn nhỏ hoa cái vận rủi ngập trời, đem Phương Trục Chí bốn mươi chín trọng thiên số mệnh đều tách ra!

Một màn này, khiến Ôn Kiều cựu thần nghẹn họng nhìn trân trối, thầm nghĩ: "Tiên giới mới đệ nhất tiên nhân, cũng chịu không được Tô, Oánh hai người vận rủi, chỉ sợ Phương Trục Chí muốn số con rệp!"

Tô Vân, Phương Trục Chí đám người cùng bọn họ xa xa đối mặt, dừng thuyền hàn huyên đôi câu, trực tiếp tự rời đi.

Tang Thiên Quân quay đầu, lộ ra vẻ nghi hoặc, hướng phương lão thái quân nói: "Trục Chí tiểu hữu giống như là bị thương. Thương thế không nhẹ, không biết là có hay không sẽ ảnh hưởng đến Tứ Ngự thiên đại hội."

Câu Trần, Hậu Thổ, Nam Cực, Bắc Cực bốn đại động thiên, tên gọi tắt Tứ Ngự thiên, bởi vậy lần này đại hội Tang Thiên Quân gọi là Tứ Ngự thiên đại hội.

Phương lão thái quân cười nói: "Trục Chí nhất định là lúc trước trong tỉ thí bị thương, hắn có linh đan diệu dược, tĩnh dưỡng mấy ngày liền tốt. Hai vị, nơi này chính là Tiên Hậu nương nương thành đạo chỗ, gọi là Thiên Hoàng ngộ tiên đài!"

Lão thái quân phía trước dẫn đường, cười nói: "Nơi này là tộc ta Thánh địa, trong tộc hễ tu luyện Thiên Hoàng Diệu Phách, đều sẽ tới này tìm hiểu, thu hoạch cực lớn. Hai vị mời."

Tang Thiên Quân, Ôn Kiều đáp xuống ngộ tiên đài bên trên, vừa mới đặt chân, bất thình lình chỉ nghe răng rắc răng rắc nổ, cái kia ngộ tiên đài vậy mà không chịu nổi thân thể của bọn hắn trọng lượng, bị sinh sinh ép thành hai nửa!

Phương lão thái quân ngạc nhiên, vội vàng hướng hai người nhìn lại, Tang Thiên Quân là người bình thường lớn nhỏ, nhưng Ôn Kiều lại là hình thể to lớn, đầu vai còn mọc ra hai ngọn núi lửa, cân nặng kinh người!

Hiển nhiên, là tôn này cựu thần đè sập Phương gia Thánh địa!

Ôn Kiều gặp lão thái thái này ánh mắt rơi vào trên người mình, liền âm thầm kêu khổ: "Gay go! Ta chính là Thuần Dương chi thần, điều khiển kiếp vận, từ trước đến nay kiếp vận không gia thân, làm sao hôm nay cũng đi vận rủi? Chẳng lẽ Tô các chủ hoa cái cũng chụp vào trên đầu của ta?"

Thuyền hoa đem Tô Vân, Ngư Thanh La đưa đến chỗ ở, Phương Trục Chí nhìn chằm chằm Tô Vân một cái, nói: "Tô quân có thể hay không dời bước nói chuyện?"

Tô Vân vui vẻ đi tới.

Hai người tới xiềng xích cầu dài phía trên, Phương Trục Chí nhìn sâu xa biển mây, sau một lúc lâu, mới nói: "Ta thua ngươi, khẩu phục nhưng mà tâm không phục, ta sẽ còn khiêu chiến ngươi. Trục Chí cả đời, không kém ai, chỉ có thể chiến đấu không ngừng, chắc chắn sẽ không chịu thua!"

Tô Vân lộ ra vẻ tán thành, cười nói: "Khó trách ngươi gọi Trục Chí, truy đuổi chí hướng, vĩnh viễn không chịu thua. Ngươi có này chí hướng, ta đương nhiên tác thành."

Phương Trục Chí trong lời nói toát ra sự tự tin mạnh mẽ: "Ta nhất định có thể vượt qua ngươi!"

Tô Vân cũng bị hắn lây nhiễm, sinh ra một cỗ hào khí, cười nói: "Ngươi khiêu chiến ta một lần, ta liền đem ngươi tiêu diệt một lần! Lại khiêu chiến ta, lại đem ngươi tiêu diệt!"

Gió lạnh từ tiên sơn chỗ sâu thổi tới, Phương Trục Chí đứng tại đìu hiu trong gió lạnh, chỉ cảm thấy hôm nay phong

có chút thấu xương, thổi cho nguội đi thiếu niên tâm, xuyên qua tâm lạnh giá.

Tô Vân gặp tình hình này, cảm thấy mình có chút quá mức, suy nghĩ một chút cũng không biết nên nói cái gì, ngay sau đó vỗ vỗ đầu vai của hắn, lời nói thành khẩn nói: "Ngươi để không tâm thần, không nên đem ta xem như bao phủ ngươi tâm linh bóng ma. Ngươi thật đã rất tốt. Ta biết người đồng lứa bên trong, có khả năng cùng ngươi ngang hàng người không nhiều, chỉ có hai ba cái mà thôi."

Phương Trục Chí khóe mắt run rẩy, âm thanh khàn khàn nói: "Có thể cùng ta ngang hàng có hai ba người?"

Tô Vân biết tâm hắn mắt nhỏ, chứa không nổi tâm sự, vội vàng nói: "Bọn hắn cũng đều rất lợi hại, ta chưa hề khinh thường qua bọn họ. Chỉ là gần nhất một hai năm ta bắt đầu độ kiếp , cái này tu vi đột nhiên tăng mạnh, căn bản không nhận ta khống chế…"

Hắn trong lời nói ít nhiều có chút bi phẫn, chán nản nói: "Ta tiến cảnh tu vi thực sự quá nhanh, thế cho nên đem bọn hắn dứt bỏ."

Phương Trục Chí sắc mặt trắng bệch: "Tô quân tiến cảnh tu vi quá nhanh…"

Tô Vân càng thêm bi phẫn, giải thích nói: "Ta căn bản không muốn như vậy! Nhưng ta phản kháng không được, đành phải yên lặng tiếp nhận."

"Không muốn như vậy…" Phương Trục Chí chỉ cảm thấy cái này phong càng ngày càng băng hàn, nghiêm nghị nói, "Tô quân, ngươi đi về trước đi, ta muốn một mình yên lặng một chút."

Tô Vân thở dài, nói: "Ngươi nếu là còn có không nghĩ ra địa phương, cứ tới tìm ta, ta khuyên giải người rất có nghề."

Phương Trục Chí yên lặng gật đầu, quay lưng đi, nước mắt chảy xuống, nước mắt theo gió lạnh trượt xuống, rơi vào sơn cốc.

Hắn không biết, Tô Vân quả thực không muốn như vậy. Từ lúc Lôi Trì động thiên khôi phục đến nay, kiếp vận xuất hiện, kiếp số giáng lâm, Tô Vân liền bắt đầu bất đắc dĩ độ kiếp lữ trình.

Trong cơ thể của hắn, nguyên bản Tiên Thiên Nhất Khí chiếm cứ tỉ lệ không cao, cho dù là đỉnh phong thời kì, cũng chỉ có năm thành, nhưng kiếp vận bắt đầu, trong cơ thể của hắn liền không cho phép mặt khác nguyên khí, chỉ có Tiên Thiên Nhất Khí mới có thể tồn tại!

Nếu như khác thường loại nguyên khí, sẽ gặp Tiên Thiên lôi kiếp phục vụ, cho đến bổ đến trong cơ thể hắn không có mặt khác nguyên khí thì ngưng!

Bất luận Tô Vân thế nào sửa đổi công pháp, công pháp vận chuyển, vẫn là không cách nào làm được trăm phần trăm Tiên Thiên Nhất Khí, bởi vậy đều là bị phê bình.

Người khác chỉ thấy tu vi của hắn đột nhiên tăng mạnh, lại không có nhìn thấy hắn bao nhiêu lần bị đánh đến ngất đi.

Bởi vậy, hắn trong lời nói bi phẫn, cũng không nửa điểm ngụy trang, ngược lại rất là chân thành, là chân tình nói ra. Chỉ là hắn an ủi người phương thức có chút để cho người ta khó mà tiếp nhận, còn cần phải cải tiến.

Lại qua hai ngày, Tiên Hậu nương nương trở về, triệu tập tộc lão cùng Tô Vân, Tang Thiên Quân đám người, Tô Vân lại gặp được Phương Trục Chí, chỉ thấy người trẻ tuổi kia khí sắc tốt hơn nhiều, khí tức cũng trầm ổn không ít.

Oánh Oánh nói: "Sĩ tử, ngươi đánh hắn một trận, hắn quả nhiên liền trưởng thành rất nhiều."

Tô Vân gật đầu, rất là vui mừng: "Ta đã đáp ứng hắn, cho phép hắn khiêu chiến ta, ta tiện thể lấy gõ một cái hắn, để hắn sớm ngày trưởng thành."

Oánh Oánh từ đáy lòng khen: "Sĩ tử thật sự là người tốt!"

Tô Vân cũng rất là vui vẻ, cười nói: "Bất kể nói thế nào, một cái chân của ta trước sau tại Tiên Hậu chiếc thuyền này bên trên, Tiên Hậu chiếc thuyền này càng vững, ta đứng được cũng càng vững."

Mọi người đến đông đủ, Tiên Hậu nương nương nhìn chung quanh một vòng, mở miệng cười nói: "Bản cung mấy ngày trước đây tiếp kiến ba đại Đế Quân, thương lượng lần này Tứ Ngự thiên đại hội, Trường Sinh phúc địa, Hoàng Địa Chích phúc địa, còn có Tử Vi phúc địa, cũng đều chọn lựa cao thủ. Bản cung cùng ba đại Đế Quân, liền đem lần này đại hội địa điểm định tại Đế đình."

Tô Vân sắc mặt biến hóa, nhẹ nhàng cau mày.

"Tứ Ngự thiên cường giả nếu là đi tới Đế đình, sợ rằng sẽ gây ra không ít chuyện bưng! Những người này tuỳ ý ra tay, chỉ sợ đối với Nguyên Sóc dân sinh chính là không nhỏ tai nạn! Huống chi, Đế đình phúc địa rất nhiều…"

Hắn lấy lại bình tĩnh, những người này lại lai lịch cực lớn, cho dù ba đại Đế Quân chọn lựa truyền nhân là người khiêm tốn, bọn họ mang tới tùy tùng Thần Ma nhưng khó đảm bảo sẽ ỷ thế hiếp người.

Nếu như những người này nhìn thấy Đế đình như thế màu mỡ, khó đảm bảo sẽ nhịn không chịu nổi, cướp bóc Đế đình phúc địa, tổn thương Tô Vân bằng hữu cùng tộc nhân!

Huống chi, Đế Quân truyền nhân bên người thậm chí có thể sẽ có tiên nhân!

Đối với tiên nhân đến nói, Đế đình phúc địa sản xuất tiên khí, càng làm cho bọn họ thèm nhỏ nước dãi!

Tiên Hậu nương nương tiếp tục cười nói: "Ba ngự thiên sắp cùng đại lục hợp nhất, biến thành đại lục một phần, chẳng qua chi bằng các loại thời gian nửa năm, mới có thể chân chính hợp nhất. Chúng ta đợi không được lâu như vậy, bởi vậy ba đại Đế Quân đã để truyền nhân của bọn hắn đi trước một bước, đả thông cùng Đế đình tiên lộ, trước một bước chạy tới Đế đình. Chỉ cần mười ngày, bọn họ liền có thể tại Đế đình gặp nhau. Còn ba vị Đế Quân cùng bản cung, cũng sẽ giáng lâm đến Đế đình quan chiến."

Nàng tâm tình thoải mái, cười nói: "Đến lúc đó, chính là một tràng long tranh hổ đấu! Trục Chí, ngươi có lòng tin ư?"

Phương Trục Chí chần chừ một chút, vụng trộm liếc Tô Vân một cái, nhắm mắt nói: "Đệ tử có lòng tin!"

Chỉ là lời này nói ra, lực lượng nhưng không thể nào đủ.

Tiên Hậu cũng nghe đi ra hắn lực lượng có chút không đủ, trong lòng buồn bực: "Mấy ngày không gặp, đứa nhỏ này làm sao vậy?"

Lúc này, Tô Vân đứng dậy, cười nói: "Nương nương, tiểu sinh là Đế đình người, Tứ Ngự thiên đạo hữu đến đây, tiểu sinh thẹn vì địa chủ, không thể không đi về trước một chuyến, hảo hảo chuẩn bị tiếp đãi công việc."

Tiên Hậu nương nương cười nói: "Tô quân không cùng bản cung cùng một chỗ đón xe, thưởng thức dọc đường phong cảnh ư? Ngược lại để bản cung thất lạc cực kì."

Tang Thiên Quân nghe vậy, trong lòng lo sợ bất an: "Tiên Hậu lời này có chút mất bản phận, có chút trêu chọc họ Tô ý vị ở trong đó, đưa bệ hạ ở chỗ nào?"

Tô Vân khom người, lễ độ cung kính nói: "Nếu như là bình thường thời kì, tiểu sinh đương nhiên vui vô cùng, từ chối không được, chỉ là lần này còn có ba vị Đế Quân sắp sửa giáng lâm, tiểu sinh lại là tiên đình ủy nhiệm Thiên Phủ Thánh Hoàng, nếu không chuẩn bị một phen, sợ tiếp đón không được chu đáo ba vị Đế Quân, bị ba vị Đế Quân trách cứ."

Tiên Hậu cười nói: "Điều này cũng đúng. Ngươi đi trước đi."

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, mang theo Oánh Oánh, đang muốn gọi Ngư Thanh La cùng rời đi, Tiên Hậu cười nói: "Thanh La muội tử lưu lại cùng bản cung giải sầu."

Ngư Thanh La biết nàng lưu lại bản thân là làm con tin, ôn nhu nói: "Tô các chủ đi về trước chính là, ta vừa vặn có chút đạo pháp bên trên nghi vấn khó xử lý, ý định thỉnh giáo nương nương."

Tô Vân gật đầu, đi ra ngoài, Ôn Kiều vội vàng nói: "Nương nương, ta cũng có việc muốn trở về một chuyến. Các chủ chờ ta một chút!"

Hắn đang muốn đứng dậy, Tiên Hậu nương nương giống như cười mà không phải cười nói: "Ôn đạo huynh, ngươi cũng không thể đi. Ngươi chi bằng cùng bản cung cùng một chỗ đi tới Đế đình đây!"

Tang Thiên Quân nguyên bản cũng ý định hướng Tiên Hậu chào từ giã, nghe vậy liền biết Tiên Hậu sẽ không tha bản thân rời đi, thầm nghĩ: "Họ Tô tiểu tử gấp gáp như vậy trở lại, rốt cuộc muốn làm gì?"

Tô Vân mang theo Oánh Oánh phi thân rời đi Thiên Hoàng phúc địa, lập tức thôi thúc thanh đồng phù tiết, phù tiết bên trên Hỗn Độn phù văn như thác nước lưu chuyển, đột nhiên dừng lại, trong chốc lát biến mất không còn tăm tích!

Ngàn vạn tinh thần thoáng một cái đã qua, không lâu sau đó, lôi trì trên không bất thình lình không gian kịch liệt lay động, thanh đồng phù tiết đột nhiên xuất hiện, ngay sau đó trút xuống phù văn từ từ chậm lại, đi về phía lôi trì đáy biển chạy tới.

Không lâu sau đó, thanh đồng phù tiết đi tới Lịch Dương phủ, chạy vào trong phủ.

Lịch Dương trong phủ, Yến Khinh Chu, Y Triêu Hoa đám người còn tại khổ sở nghiên cứu cựu thần phù văn, ý đồ mở ra cựu thần phù văn ảo diệu. Nơi này tụ tập Nguyên Sóc thông minh nhất đại não, mỗi người đều học thức uyên bác, nhưng mà cựu thần phù văn cùng Hỗn Độn phù văn có cực lớn quan hệ, dù bọn hắn mỗi người tài trí hơn người học rộng hiểu nhiều, trong thời gian ngắn cũng không cách nào đem những phù văn này mở ra.

"Y sư tỷ!"

Tô Vân từ phù tiết bên trong đi xuống, phù tiết thu nhỏ, trở lại cánh tay trái của hắn bên trên.

"Y sư tỷ, ngừng lại trong tay việc, ngươi triệu tập thiên văn thuật số lợi hại nhất Thông Thiên các linh sĩ, cho ta mau chóng tính toán ra Bắc Cực động thiên, Nam Cực động thiên cùng Hậu Thổ động thiên phương hướng cùng quỹ tích vận hành!"

Tô Vân phân phó nói: "Còn có, tính toán ra từ cái này ba đại động thiên xuất phát, đến Đế đình, tiên lộ quỹ tích! Lập tức đi làm! Ngày hôm nay ta liền muốn thấy kết quả!"

Y Triêu Hoa vội vàng chỉ điểm mười cái tinh thông thiên văn thuật số linh sĩ, đi theo Tô Vân ngồi phù tiết trở lại Thiên Thị Viên, quan sát Thiên Tượng, đối chiếu tinh đồ, nhanh chóng tính toán.

Y Triêu Hoa vội vàng đưa tới Nam Cực động thiên quỹ tích đồ cùng tiên lộ đồ, nói: “Các chủ, đã tính ra Nam Cực động thiên tuyến lộ đồ. Có điều, vì sao muốn tính toán tiên lộ quỹ tích?”

Tô Vân nhận lấy bản vẽ, ánh mắt lấp lóe, quan sát trên bản vẽ số liệu, nói khẽ: “Ta ý định đi nói cho ba người bạn tốt, chuyện gì có thể làm, chuyện gì không thể làm… Oánh Oánh, chúng ta đi!”

Oánh Oánh lên tiếng, vội vàng nhảy đến đầu vai của hắn, thanh đồng phù tiết bên trên phù văn lưu chuyển, toàn bộ phù tiết trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa!

Chương 614 : Thần thánh phương nào?

Chương 615: Thần thánh phương nào?

Nam Cực động thiên, Trường Sinh phúc địa.

Trường Sinh phúc địa bốn mùa như mùa xuân, nơi này là Trường Sinh Đế Quân thành đạo chỗ. Phúc địa nguyên bản vô danh, bởi vì người mà nổi tiếng. Trường Sinh Đế Quân bắt nguồn từ đây, bởi vậy mảnh này phúc địa cũng liền gọi là Trường Sinh phúc địa.

Lúc này, Tiêu Quy Hồng trường phục tại đất, lắng nghe Trường Sinh Đế Quân dặn dò, sau một lúc lâu, Trường Sinh Đế Quân hình chiếu chậm rãi tán đi, âm thanh cũng càng ngày càng cao xa: "… Lại đi tới Đế đình, ta sau mười ngày giáng lâm!"

Trường Sinh Đế Quân hình chiếu hoàn toàn tán đi, Tiêu Quy Hồng lúc này mới đứng dậy, tắm gội thay quần áo.

Nam Cực động thiên cùng Câu Trần động thiên đồng dạng, đều thuộc về thế gia trị thế, toàn bộ Nam Cực động thiên đều là Tiêu gia lãnh địa.

Tiêu gia bởi vì tổ tiên ra Trường Sinh Đế Quân, chọn lựa là đế chế, gia chủ chính là Nam Cực động thiên hoàng đế, tướng lĩnh dựa theo trưởng ấu phân đất phong hầu cho trong tộc huynh đệ tỷ muội, những năm này còn xem như ổn định, cùng mặt khác động thiên đi qua tiên lộ giao lưu, chỉ là qua lại không lắm tỉ mỉ…

Tiêu Quy Hồng chính là lần này Nam Cực động thiên tuyển chọn ra đệ nhất nhân, cũng là đã trải qua trong tộc tụ huyết chém giết, lúc này mới trở nên nổi bật, Trường Sinh Đế Quân lệnh hắn tham gia Tứ Ngự thiên đại hội, cần phải đoạt được hạ giới thủ lĩnh vị trí.

Tiêu Quy Hồng thay quần áo đi ra, chỉ thấy Nam Hoàng dẫn đầu tộc lão đã chuẩn bị tốt tất cả, xe kéo dùng chính là Nam Cực động thiên Trường Sinh bảo liễn, là Nam Hoàng tọa giá, lại có gần một trăm tôn Thần Ma tùy tùng, còn có Nam Hoàng tự thân tọa trấn, lại mang Tiêu thị mấy trăm vị con em trẻ tuổi, không thể bảo là không long trọng!

Cái này Nam Hoàng càng là một vị Kim Tiên, Kim Tiên không tại Tiên giới nhậm chức, mà tại hạ giới làm hoàng đế, có thể thấy được Trường Sinh Đế Quân đối Nam Cực động thiên coi trọng.

Bởi vì lần này can hệ trọng đại, Nam Hoàng vị này Kim Tiên cần phải đến tự thân hộ tống Tiêu Quy Hồng đi tới Đế đình, miễn cho trên đường xảy ra điều gì sự cố. Mà cái kia mấy trăm vị Tiêu gia con cháu thì là đi trước quan sát tràng này quyết đấu đỉnh cao, cũng không thể sai sót.

Nam Hoàng cười nói: "Quy Hồng, Đế Quân đã ban xuống Tiên Lục, chúng ta dọc theo Tiên Lục chỉ con đường liền có thể đi tới Đế đình. Quy Hồng lần này nhưng có lòng tin, chiến thắng cái kia ba đại động thiên đệ tử?"

Tiêu Quy Hồng phong thái trầm ổn, khí tức không có chút rung động nào, đạo tâm trình độ cực cao, cho dù là đối mặt Nam Hoàng cũng đúng mực, chậm rãi leo lên Trường Sinh bảo liễn, nói: "Đệ tử là từ Nam Cực động thiên ba ngàn sáu trăm tám mươi quận, năm mươi tám phúc địa, tuyển chọn ra Nam Cực thiên sức chiến đấu cao nhất, cao nhất tư chất, cao nhất

ngộ tính. Đệ tử tay, dính đồng tộc máu, nếu như đệ tử không thể thắng, thế nào đối mặt chết trong tay ta tộc nhân?"

Nam Hoàng cười ha ha, Cố Thị trái phải: "Không hổ là ta Nam Cực động thiên tự Trường Sinh Đế Quân về sau mạnh nhất thiên tài!"

Mọi người nhao nhao đồng ý.

Nam Cực động thiên văn võ quần thần đã sớm chuẩn bị tốt Tiên Lục đại tế, tế tự khởi động, nhất thời Tiên Lục uy năng bộc phát, một đạo hào quang xuyên thủng tinh không, hướng xa xôi Chung sơn Chúc Long tinh hệ chiếu rọi mà đi!

Trường Sinh bảo liễn khởi động, chạy vào đầu này tiên lộ, phía sau lại có trên trăm chiếc xe liễn theo sát mà chạy vào tiên lộ, đi vào tinh không.

Văn võ quần thần ngẩng đầu, đưa mắt nhìn đội xe dọc theo tiên lộ hướng lên, biến mất tại sâu trong tinh không, nhao nhao thì thầm với nhau khen ngợi.

"Tiêu Quy Hồng chính là Tiêu gia ta đệ nhất nhân, từ lúc ra đời đến nay liền vận may không ngừng, ra đời ngày ấy, chính là Ngũ Phúc tinh chiếu rọi, Đại Hồng bay tới, điềm lành tới cửa! Bởi vậy gọi là Quy Hồng, ý là vận may ập xuống!"

"Hắn ra đời đến nay chuyện cũ, có thể xưng truyền kỳ, thậm chí so lão tổ tông Trường Sinh Đế Quân gặp gỡ còn muốn truyền kỳ một chút!"

"Quy Hồng hiện nay thực lực, đã vượt qua lão tổ tông năm đó đi? Hắn tại Trường Sinh phúc địa bên trong hấp thu Trường Sinh tiên khí, ta xem hắn tu luyện tự tại Trường Sinh công lúc, nguyên khí đã muốn hoàn toàn hóa thành tiên nguyên!"

…

Nam Cực động thiên khoảng cách Đế đình khá gần, Trường Sinh bảo liễn tại tiên lộ trung hành chạy hai ngày, bảo liễn bên trên mọi người bất thình lình có một loại không hiểu hoảng hốt cảm giác, theo khoảng cách Đế đình càng ngày càng gần, loại này hoảng hốt cảm giác cũng liền càng ngày càng mạnh.

Nam Hoàng sai người hỏi mặt khác xe kéo, phần lớn người đều có một loại vô cùng lo sợ cảm giác.

"Chư vị đừng sợ."

Tiêu Quy Hồng cũng có chỗ phát giác, hướng đồng hành mọi người nói: "Đây là quản lý chúng sinh kiếp vận Lôi Trì động thiên khôi phục, của chúng ta kiếp vận dẫn động lôi trì, lôi trì bên trong thai nghén sinh ra thiên kiếp nguyên nhân. Chúng ta bản thân nguyên khí cực kỳ mẫn cảm, cảm ứng được thiên kiếp sắp tới, bởi vậy sẽ có tâm hoảng ý loạn cảm giác."

Lôi Trì động thiên khôi phục đến nay, tụ tập chúng sinh kiếp vận hóa thành lôi dịch, lôi trì uy lực ngày càng tăng cường, nhưng hắn ảnh hưởng còn chưa lan đến gần Nam Cực động thiên các cái khác động thiên, chỉ là bao phủ Đế đình Đế Tọa các loại hợp nhất về sau động thiên.

Bởi vậy Tiêu Quy Hồng đám người lúc trước chưa hề cảm ứng được kiếp số kiếp vận, nhưng mà bọn họ hiện nay đã cách lôi trì gần vừa đủ, lôi trì đủ để ảnh hưởng đến nơi này!

Tiêu Quy Hồng hồng phúc tề thiên, vận may ập xuống, thiên kiếp sắp tới, hắn đương nhiên có cảm ứng.

"Đây không phải là nói, chúng ta lần này sẽ thêm ra rất nhiều tiên nhân?" Nam Hoàng vừa mừng vừa sợ nói.

Quả nhiên như Tiêu Quy Hồng dự liệu như vậy, cũng không lâu lắm, trong đội xe liền có người thiên kiếp đột kích, đem bảo liễn đánh cho vỡ nát.

Nam Hoàng vội vàng ra tay nghĩ cách cứu viện, miễn cho có người bị đánh ra tiên lộ.

Nếu rơi vào tay đánh ra tiên lộ, chỉ sợ sẽ gặp tại trong vũ trụ trôi nổi, tìm không được thế giới khác mà nói, liền chỉ có một con đường chết.

Nam Hoàng vội vàng tới vội vàng đi, cuối cùng để đội xe không có sụp đổ, chỉ là còn có người tụt lại phía sau, bị cuốn vào tiên lộ quang lưu bên trong, không biết tung tích.

Lúc này, trong đội xe hoàn toàn đại loạn, có người độ kiếp không có kết quả, bị tại chỗ đánh giết, gây nên sợ hãi kêu một mảnh, lại có người kêu lớn: "Đây là có chuyện gì? Ta rõ ràng vượt qua kiếp, vì sao còn chưa phải là tiên nhân?"

Khắp nơi đều có người ồn ào, rối loạn kinh khủng.

Tiêu Quy Hồng y nguyên khí định thần nhàn, đối rối loạn mọi người làm như không thấy mắt điếc tai ngơ, thẳng đứng dậy, tự nhủ: "Thiên kiếp của ta đến!"

Đỉnh đầu của hắn, lôi vân quang mang chiếu rọi, cho thấy một mảnh cẩm tú sông lớn, núi sông phơi phới đẹp, lôi đình hóa thành đạo tắc, đại đạo quy tắc hình thành sơn xuyên giang hà, nhật nguyệt tinh thần, thậm chí hoa cỏ cây cối, phi cầm tẩu thú!

Cái này tầng chư thiên hiện ra, để Tiêu Quy Hồng cũng cảm giác được áp lực.

Bất quá, hắn nhưng bắn ra không gì so sánh nổi đấu chí!

Hắn là Nam Cực động thiên đệ nhất nhân, được khen là Trường Sinh Đế Quân về sau tài năng xuất chúng nhất tồn tại, mặc kệ bất kỳ thiên kiếp, hắn đều có thể vượt qua!

Nam Hoàng thấy thế, trong lòng nghiêm nghị, không dám thất lễ, vội vàng cao giọng nói: "Tìm kiếm tinh thần! Nhanh đi

tìm kiếm một ngôi sao đặt chân! Để Quy Hồng vượt qua kiếp nạn này!"

Hắn vừa dứt lời, bất thình lình chỉ thấy phía trước tinh không bên trong bảo quang sáng chói, một tôn vĩ đại nội tâm dò ra bàn tay khổng lồ, năm ngón tay Ma Toa lấy một khỏa tinh cầu, đem cái tinh cầu kia thôi động!

Nam Hoàng ngẩn ngơ, chỉ thấy cái kia nội tâm cự thủ thôi động tinh cầu, vậy mà đem cái tinh cầu kia đẩy tới Nam Cực động thiên thẳng tới Đế đình tiên lộ trung ương, đem tiên lộ quang mang chặn lại!

"Đây là…"

Nam Hoàng vừa mới nghĩ đến nơi đây, chỉ thấy tiên lộ quang mang chiếu rọi tại trên viên tinh cầu kia, hình chiếu ra Tiên Lục lạc ấn, Tiên Lục lạc ấn càng ngày càng rõ ràng, ngay sau đó Nam Cực động thiên đội xe từng chiếc bảo liễn tại quang mang bên trong nhao nhao rơi xuống, giáng lâm đến cái tinh cầu kia phía trên!

Nam Hoàng, Tiêu Quy Hồng vị trí Trường Sinh bảo liễn cũng tự hạ sắp đến trên viên tinh cầu kia, Nam Hoàng quyết định thật nhanh, bay người lên, thôi thúc tiên nguyên, sau lưng Tiên đạo nguyên linh bay lên không, ngẩng đầu nói: "Xin hỏi thiên ngoại là phương nào thần thánh?"

Cái kia cao chọc trời bàn tay lớn chậm rãi thu về, từ trong tầm mắt của bọn họ đi xa, tiếp lấy một tấm to lớn gương mặt xuất hiện tại thiên ngoại, kề sát thế giới này tầng khí quyển, gương mặt tỏa ra như ngọc ánh sáng lộng lẫy, cái trán mi tâm, có một đạo màu tím lôi đình văn, chính là nội tâm khuôn mặt, như thần như ma, cực không chân thực.

Cái kia khuôn mặt rất là đẹp đẽ, chỉ là quá to lớn, để Nam Cực động thiên nữ linh sĩ bọn họ cũng không lo được thưởng

thức dung nhan tuyệt thế kia, mà bị dọa đến hét ầm lên.

Nam Hoàng khóe mắt nhảy lên một chút, cỗ khí tức này để hắn cũng cảm giác được áp lực, trong lòng kinh nghi bất định: "Chẳng lẽ là mặt khác Đế Quân hoặc là Tiên Hậu phái ra tiên nhân, chặn giết Quy Hồng?"

Hắn ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy cái kia khuôn mặt phía trước có một cái thật nhỏ thân ảnh đang tại đi lại, đã đi vào viên tinh cầu này tầng khí quyển, hướng bên này đi tới.

Một thân bước chân tuy là không nhanh, tốc độ lại là cực nhanh.

Nam Hoàng ánh mắt sắc bén, nhìn thấy người kia là người thiếu niên, tướng mạo cùng thiên ngoại nội tâm khuôn mặt không khác nhau chút nào, chỉ là nội tâm hào quang rực rỡ, cho người ta cảm giác không chân thật.

Thiếu niên kia đầu vai còn ngồi một cái quyển sách cao tiểu nữ hài, đang quơ chân, nâng một cuốn sách, nhấc theo một cây bút, khi thì tô tô vẽ vẽ, khi thì dùng đầu bút chống đỡ lấy cái cằm con mắt nghiêng xuống bên trên nhìn, tựa hồ là đang suy tư cái gì.

Nam Hoàng khí tức bốc hơi, toàn thân tiên quang mờ mịt chấn động, khí thế càng ngày càng mạnh, cất cao giọng nói: "Nam Cực động thiên hoàng đế Tiêu Ô Cảnh, gặp qua đạo hữu! Đạo hữu dừng bước!"

Người tới chính là Tô Vân, mấy bước ở giữa đi tới trước người hắn, thẳng từ bên cạnh hắn đi qua.

Nam Hoàng cau mày, đang muốn xông dùng độc thủ, bất thình lình thiếu niên kia đầu vai tiểu nữ hài hướng hắn cười nói: "Nam Cực thiên hoàng đế, thiên kiếp của ngươi đến, cẩn thận một chút."

Nam Hoàng trong lòng giật mình, bất thình lình có chút vô cùng lo sợ, vội vàng ngẩng đầu nhìn lại, lại thấy đỉnh đầu của mình một đóa lôi vân đang tại hình thành!

"Không đúng! Ta chính là Kim Tiên, vô tai vô kiếp, không có kiếp vận, vì sao đóa này kiếp vân xuất hiện tại trên đầu ta?"

Nam Hoàng vừa nghĩ đến nơi này, bất thình lình một tia chớp hạ xuống, hắn xê dịch biến hóa, thi triển đủ loại thần thông cũng không có thể tránh thoát, bị đạo này lôi đình bổ vào đỉnh đầu, tại chỗ ngã một phát.

Nam Hoàng vội vàng bò lên, miễn cho bị mất mặt, vội vàng kiểm tra bản thân, không khỏi tâm thần đại loạn: "Ta trên đỉnh tam hoa thiếu một đóa!"

Nhưng tại lúc này, lại là một tia chớp hạ xuống, Nam Hoàng trong lòng sợ hãi, đột nhiên hóa thành một đạo tiên quang độn đi thật xa, ý đồ tránh đi đạo này lôi đình!

Tiên nhân tốc độ là nhanh bực nào, chớp mắt vạn dặm, Kim Tiên càng là nhanh chóng vô cùng, thân hóa lưu quang, trong chốc lát liền xoay quanh viên tinh cầu này phi hành một vòng, nhấc lên từng cơn gió lốc!

Nhưng mà đạo kia lôi đình trước sau đuổi ở phía sau hắn, lôi đình tốc độ càng lúc càng nhanh, cuối cùng đuổi theo hắn!

"Răng rắc!"

Nam Hoàng bị đánh trúng, từ không trung ngã rơi, đem đại địa đập ra lần lượt hố to, tiếp đó cày ra một đạo thật sâu hạp cốc!

Đạo thứ ba lôi đình hạ xuống, trong hạp cốc Nam Hoàng vừa mới đứng dậy, lại bị lần nữa đánh bay, ngay sau đó lôi vân tán đi.

Nam Hoàng đứng dậy, nội tâm bị một cỗ lớn lao bi thương đánh trúng, đột nhiên lão lệ lan tràn, lẩm bẩm nói: "Ta bị gọt đi trên đỉnh tam hoa, không phải Kim Tiên!"

Hắn khó mà áp chế lại bi thương, giống như hài tử đồng dạng gào khóc.

Theo lý mà nói Kim Tiên tâm cảnh không đến mức liền như thế sụp đổ, nhưng mà tiên vị thực sự hiếm thấy!

Hiện tại tiên đình, tiên vị vô cùng khẩn trương, cho dù là Trường Sinh Đế Quân cũng không thể tùy tiện liền lấy ra một cái tiên tương lai!

Còn hạ giới người, vì một cái tiên vị càng là sử dụng ra toàn thân thủ đoạn. Nam Hoàng vì cái này Kim Tiên chi vị, cầu gia gia bảo nãi nãi, trên dưới chuẩn bị, dùng không biết bao nhiêu tiên khí , chờ không biết bao nhiêu năm, mới chờ đến một cái Kim Tiên chi vị!

Hắn trở thành Kim Tiên về sau, lưu tại hạ giới, trở thành Nam Hoàng, làm mấy ngàn năm hoàng đế, so tại Tiên giới tiêu dao không biết bao nhiêu, lúc trước chuẩn bị đi ra tiền bạc cũng đều kiếm lại.

Song lần này hắn không còn là Kim Tiên, chẳng phải là nói Nam Hoàng chi vị cũng mất đi?

"Sĩ tử, cái kia Kim Tiên hình như đạo tâm hỏng mất." Oánh Oánh quay đầu, chú ý tới Nam Hoàng, cắn đầu bút nói.

Tô Vân sắc mặt ôn hoà nói: "Lo được lo mất, nên như vậy. Nếu như ta mất đi yêu mến nhất đồ vật, ta đại khái cũng sẽ giống như cái kia dạng."

Hắn sắc mặt cổ quái, nói khẽ: "Để cho ta tò mò chính là, nếu như Ôn Kiều cựu thần cũng ở nơi đây, như vậy hắn nên như thế nào giải thích cảnh tượng trước mắt?"

Oánh Oánh vội vàng nhìn về phía trước, chỉ thấy phía trước mênh mông bình nguyên bên trên, một tầng chư thiên trải rộng ra, Nam Cực động thiên Trường Sinh phúc địa Tiêu Quy Hồng đang tại cái kia chư thiên bên trong độ kiếp !

Tiêu Quy Hồng thực lực so ra kém Phương Trục Chí, nhưng mà hắn bước lên chư thiên lôi kiếp về sau, mỗi vượt qua một tầng chư thiên, sẽ gặp có đạo hoa giáng lâm, bị hắn hấp thu luyện hóa, để tu vi của hắn thực lực tại liên tục tăng lên!

Tiêu Quy Hồng thiên kiếp, vậy mà cũng là cái kia Tiên giới mới đệ nhất tiên nhân mới có tư cách vượt qua cực phẩm thiên kiếp!

Oánh Oánh lẩm bẩm nói: “Thứ bảy Tiên giới số mệnh an bài Tiên Đế, lại có hai cái?”

Không nói nhiều, gõ chữ, tiếp tục gõ chữ! Chín giờ tối trước cố gắng viết ra canh thứ hai!

Chương 615 : Hoàng Địa Chích Sư Úy Nhiên

Chương 616: Hoàng Địa Chích Sư Úy Nhiên

Đây chính là để Tô Vân buồn bực địa phương , dựa theo cựu thần Ôn Kiều lời nói, mỗi một cái Tiên giới chỉ có một cái đệ nhất tiên nhân, cái này đệ nhất tiên nhân số mệnh tuyệt cao, hầu như nhất định là Tiên giới Tiên Đế!

Đệ nhất tiên nhân chỗ độ thiên kiếp cũng cùng lục phẩm thiên kiếp đều có khác biệt, đệ nhất tiên nhân thiên kiếp chính là bốn mươi chín trùng chư thiên kiếp!

Tô Vân tin tưởng không nghi ngờ, bởi vậy khi nhìn đến Tiêu Quy Hồng thiên kiếp lúc, trong lòng của hắn khiếp sợ có thể tưởng tượng được!

Thứ bảy Tiên giới, lại có thể sẽ có hai người thiên kiếp là bốn mươi chín trùng chư thiên kiếp!

"Hai cái Tiên Đế, thiên hạ này làm sao chia?"

Oánh Oánh so Tô Vân còn muốn đau đầu, lẩm bẩm nói: "Sĩ tử, có khả năng hay không là nuôi cổ? Đem độc trùng đặt ở một cái bình bên trong, để cho bọn họ tự giết lẫn nhau, lẫn nhau thôn phệ số mệnh, chỉ còn lại có cái cuối cùng chính là mạnh nhất cổ vương?"

Tô Vân yên lặng, cười nói: "Tuy là không thể loại trừ khả năng này, nhưng Oánh Oánh suy đoán của ngươi thực sự quá bất hợp lí quá dọa người. Ta cảm thấy khả năng này cùng thứ bảy Tiên giới nghiền nát qua một lần liên quan đến. Thứ bảy Tiên giới bị đánh nát, biến thành bảy mươi hai động thiên, cái

này đệ nhất tiên nhân số mệnh cũng bị phân tán. Bởi vì Tứ Ngự động thiên số mệnh mạnh nhất, cho nên cái này bốn cái động thiên mỗi người sinh ra một cái số mệnh chi tử. Phương Trục Chí là Câu Trần động thiên số mệnh chi tử, người trẻ tuổi này chính là Nam Cực động thiên số mệnh chi tử."

Oánh Oánh nhất thời tinh thần tỉnh táo: "Nếu như quả thật như thế, như vậy Bắc Cực động thiên, Hậu Thổ động thiên, cũng lẽ ra đều có một cái số mệnh chi tử, thiên kiếp của bọn hắn cũng là bốn mươi chín trùng chư thiên kiếp! Cái này bốn cái đệ nhất tiên nhân bị triệu tập đến Đế đình, tập hợp một chỗ, Đế đình chính là một cái đại bình, để cho bọn họ tự giết lẫn nhau, bắt đầu nuôi cổ. Sống sót cái kia chính là mạnh nhất cổ trùng…"

Tô Vân cau mày, nha đầu này không biết cái nào sợi dây dựng sai, đều là có thể liên tưởng đến nuôi cổ đi tới.

Hắn lẳng lặng đợi chờ , mặc cho Tiêu Quy Hồng độ kiếp , cũng không quấy nhiễu.

Oánh Oánh còn yên lặng tại nuôi cổ hứng thú bên trong, đợi hồi lâu, không gặp Tô Vân động tĩnh, vội vàng nói: "Sĩ tử, ngươi tại nuôi cổ a?"

Tô Vân tức giận nói: "Ta tại chờ hắn độ kiếp xong xuôi."

Oánh Oánh lộ ra vẻ hưng phấn: "Quả nhiên là tại nuôi cổ. ."

Tô Vân lắc đầu, nói: "Hiện tại cùng hắn giảng đạo lý, là lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, đợi đến hắn độ kiếp hoàn thành, thực lực tu vi tiến nhanh, ta lại đi cùng hắn giảng đạo lý."

Oánh Oánh có chút lo lắng: "Nếu là bị trì hoãn quá lâu, chúng ta chỉ sợ không kịp đi gặp hai vị khác bạn tốt."

Tô Vân ôn hòa cười nói: “Yên tâm, kịp, sẽ không trì hoãn quá lâu.”

Tiêu Quy Hồng tự tại Trường Sinh công cực kỳ bất phàm, môn công pháp này chính là Trường Sinh Đế Quân sáng tạo, dẫn Trường Sinh tiên khí luyện vào bản thân, ngưng tụ vô thượng nội tâm, nội tâm cực ý tự tại, mệnh danh mạnh nhất nội tâm!

Mà Tiêu Quy Hồng lại tại Trường Sinh Đế Quân trên cơ sở lại tích lối tắt, đem tự tại Trường Sinh công tu luyện tới thân thể đi tới, đem thân thể tiềm năng cũng khai phá đến cực hạn!

Phương Trục Chí đã độ kiếp ba lần, mà hắn lại là lần đầu độ kiếp , thiếu niên này đem một thân tiềm năng phát huy đến cực hạn, tuy là nhiều lần bị thương, lại luôn có thể chuyển bại thành thắng, khiến Tô Vân cũng không nhịn được khen ngợi liên tục.

Oánh Oánh càng là liên tục gật đầu, nói nhỏ: “Sĩ tử, người trẻ tuổi này thiên phú cực cao!”

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, lẩm bẩm nói: “Công pháp của hắn thần thông, rất có chỗ tinh diệu… Rất là hiếm thấy, rất là hiếm thấy… Hắn không kém hơn Phương Trục Chí ah! Nam Cực động thiên lại có dạng này thiên tài tồn thế!”

“Thật muốn tiêu diệt hắn!” Oánh Oánh hưng phấn nói.

Tô Vân liếc nàng một cái, lắc đầu.

Cuối cùng, Tiêu Quy Hồng trải qua trăm cay nghìn đắng, vượt qua thứ bốn mươi tám trùng thiên thiên kiếp, tại sắp leo lên tầng thứ bốn mươi chín thiên lúc, chỉ nghe tiếng chuông khuấy động, lôi quang tại tầng thứ bốn mươi chín trên trời hóa thành đạo tắc, hóa thành một cái chuông lớn cùng chuông bên dưới thiếu niên hư ảnh!

Bất thình lình, hư ảnh sụp đổ, tầng thứ bốn mươi chín thiên lôi quang tan rã, Tiêu Quy Hồng kinh ngạc, lại thấy cái kia sụp đổ lôi quang bên trong một cái thiếu niên đầy mặt tươi cười hướng hắn đối diện đi tới.

Tiêu Quy Hồng cau mày nói: "Ngươi là cái kia đẩy tới tinh cầu cản đường người? Đa tạ ngươi cho ta Nam Cực thiên Tiêu gia một cái đặt chân chỗ."

"Không cần cám ơn."

Tô Vân cười nói: "Ta này tới là khuyên bảo Tiêu huynh một việc."

"Khuyên bảo ta?"

Tiêu Quy Hồng nhướng nhướng mày, lộ ra tươi cười: "Ngươi là vị nào Đế Quân phái tới? Hoàng Địa Chi? Vẫn là Tử Vi? Hay là, ngươi là Tiên Hậu gia thần?"

Tô Vân vẻ mặt tươi cười, tận lực để cho mình lộ ra như cái người tốt: "Ta tới khuyên bảo ngươi, phía trước chính là Đế đình, các ngươi ở xa tới là khách, đến ta Đế đình về sau liền muốn thủ ta Đế đình quy củ, ràng buộc tốt thuộc hạ của ngươi, không nên trêu chọc Đế đình cùng với Đế đình người xung quanh. Các ngươi nếu như thủ quy củ, ta liền khách khí, cho các ngươi tại Đế đình quyết chiến, vì các ngươi vỗ tay khen ngợi. Các ngươi nếu như không tuân quy củ, bị ta phát hiện một lần, ta liền đánh ngươi một lần, phát hiện hai lần, đánh ngươi hai lần."

Tiêu Quy Hồng cười ha ha, ống tay áo phất một cái, điềm nhiên nói: "Mặc kệ ngươi là người phương nào phái tới, cũng làm biết ở trước mặt ta nói ra những lời này nguy hiểm cỡ nào! Ta Nam Cực động thiên không nuôi người không phận sự, ta Tiêu Quy Hồng nửa đời cường nhân, vì tại Tiêu gia trở nên nổi bật, nam chinh bắc chiến, hàng phục từng cái thế giới, trấn áp

từng tràng phản loạn, trong tay mạng người không đếm được! Lần này đại hội, chết trong tay ta đồng tộc con cháu, không có một trăm cũng có tám mươi…”

Tô Vân cau mày, không đợi hắn nói xong, đột nhiên thiên ngoại tiếng sấm chấn động, hắn nội tâm hiện lên ở thiên ngoại, duỗi ra một đầu ngón tay từ thiên ngoại hướng nơi này điểm tới!

Cái kia phảng phất là trong Hỗn Độn hải Thần Ma tụng niệm tiếng vang lên, kèm theo căn này đầu ngón tay từ trên trời giáng xuống, to lớn vô cùng Hỗn Độn phù văn xoay quanh căn này vô cùng thô to đầu ngón tay xoay tròn, hướng Tiêu Quy Hồng điểm tới!

Tiêu Quy Hồng thét dài một tiếng, đem tự tại Trường Sinh công thôi phát đến cực hạn, thân thể nội tâm tại công pháp vận chuyển bên trong lực lượng liên tục tăng lên, một thân lực lượng gần như cuồng bạo giống như tăng thêm!

Hắn tự tại Trường Sinh công tu luyện tới cực ý tự tại tình trạng, trong cơ thể nguyên khí cũng tu luyện tới tiên nguyên cấp độ, chọc tức xuyên qua trường không vạn dặm!

“Trên đời này, lại không ta e ngại người!”

Tiêu Quy Hồng chiến ý mãnh liệt, bay lên trời, nghênh tiếp Hỗn Độn tru tiên chỉ, cực ý tự tại hóa thành Trường Sinh đao, chém về phía Hỗn Độn tru tiên chỉ: “Nguyên Đạo cực cảnh, ta dưới đao vô địch!”

“Ầm!”

Trường Sinh đao tại Hỗn Độn tru tiên chỉ nghiền ép hạ phá vỡ, Tiêu Quy Hồng điên cuồng hướng Hỗn Độn tru tiên chỉ công kích, đem một chỉ này chặn lại, nhưng mà đã chân đạp đại địa, bị bức ép tới mặt đất.

Hắn ngẩng đầu nhìn lại, thiên ngoại Tô Vân nội tâm thứ hai chỉ đã nghiền ép mà đến, mang theo rừng rực Hỗn Độn hỏa diễm, từ trên trời giáng xuống!

"Ầm!"

Một chỉ này nghiền ép lấy hắn, đem hắn thật sâu đánh vào lòng đất!

Tô Vân lộ ra vẻ kinh ngạc, hướng Oánh Oánh nói: "Người này tuy là tu vi không bằng Phương Trục Chí, nhưng thân thể cùng nội tâm cứng cỏi nhưng vượt qua một bậc, thế mà không có nhận bao nhiêu tổn thương, cần phải đến dùng tru tiên chỉ bên trong ngón giữa."

Thiên ngoại lại là một đầu ngón tay đánh xuống, lòng đất Tiêu Quy Hồng ngũ tạng lục phủ chấn động, miệng phun máu tươi, nội tâm cũng bị trọng thương, một chỉ đánh ra bên ngoài cơ thể!

Tiêu Quy Hồng không thể động đậy.

Lúc này, Tiêu gia tất cả mọi người tình hình tới, tiếng hét phẫn nộ không dứt, vội vàng hướng nơi này xông tới.

Tô Vân thấy thế, cau mày nói: "Oánh Oánh."

Oánh Oánh hưng phấn nói: "Giao cho ta!"

Nàng lập tức từ Tô Vân đầu vai bay ra, hướng Tiêu gia cao thủ nghênh đón.

Tô Vân nhẹ nhàng nâng tay, đại địa vỡ ra, Tiêu Quy Hồng từ lòng đất bay ra, quần áo rách tung toé, máu me khắp người, tai mắt mũi miệng bên trong cũng máu chảy không ngừng.

"Ngươi đến cùng là ai?" Hắn khàn giọng nói.

Tô Vân đem hắn nhẹ nhàng bỏ xuống, từ bên cạnh hắn đi tới, âm thanh truyền đến: "Ràng buộc tốt thuộc hạ của ngươi,

ngươi ta hòa hòa khí khí. Ràng buộc không tốt, ta không thể làm gì khác hơn là để ước thúc ngươi.”

Tiêu Quy Hồng nội tâm quay về thân thể, miễn cưỡng đứng dậy, chỉ thấy Tô Vân lướt qua, những cái kia Tiêu gia cao thủ hầu như không ai địch lại, khắp nơi bị hắn nửa chiêu thần thông liền đánh đổ trên mặt đất.

Mà ở bên cạnh hắn, bé gái kia bay tới bay lui, Trường Sinh phúc địa Tiêu gia một đám cao thủ người ngã ngựa đổ, Thần Ma toàn bộ bị đánh ngã.

Đúng lúc này, bất thình lình Nam Hoàng nổi giận gầm lên một tiếng, khí diễm bốc hơi, đối diện đi tới, ngăn tại Tô Vân đường đi bên trên!

Hắn cứ việc bị gọt đi trên đỉnh tam hoa, nhưng tu vi vẫn còn, tầm mắt kiến thức vẫn còn, một thân thần thông vẫn còn, chiến lực của hắn, như trước vẫn là Kim Tiên tiêu chuẩn!

Hắn áo choàng toả ra, lạnh lùng đứng ở nơi đó, khí thế càng ngày càng mạnh, trong mắt là rừng rực lửa giận, hiển lộ hết Đế Hoàng vô thượng uy nghiêm.

Tô Vân làm như không thấy, thẳng đi ra phía trước.

Trường Sinh phúc địa một đám cao thủ tràn đầy mong đợi nhìn một màn này , chờ đợi Nam Hoàng đại triển tiên uy tru sát đạo chích!

Oánh Oánh thiện ý nhắc nhở: “Lão tiên sinh, ngươi đã không phải là Kim Tiên. Sĩ tử nếu là thủ không được tay, sẽ gặp thật đem ngươi đánh chết.”

Nam Hoàng khóe mắt nhảy lên.

Tô Vân từ bên cạnh hắn đi qua.

Nam Hoàng cái trán gân xanh nhảy loạn, hầu như nhịn không được ra tay, nhưng mà hắn nhưng nhẫn nại xuống,

không dám ra tay.

Tô Vân tung người nhảy lên, nhảy vào không trung, thiên ngoại, hắn nội tâm xòe bàn tay ra, đem hắn nâng lên rời xa viên tinh cầu này.

Thanh đồng phù tiết lần nữa bị khởi động, Tô Vân điều khiển phù tiết, bắt đầu trở về Đế đình hỏi Y Triêu Hoa cái kế tiếp động thiên tiên lộ đường đi.

Tinh không bên trong, một đạo tiên quang chiếu rọi, che lại dọc đường Thái Dương hào quang, tiên quang bên trong là từng chiếc từng chiếc lâu thuyền, đứng đầu chính là màu vàng lâu thuyền, phượng Dực Long đầu lưu ly lầu vũ, hoa lệ vô cùng.

Cái kia thuyền vàng boong thuyền, cầm âm từng cơn, cầm sắt tương hợp, một vị nam tử áo trắng đang tại đánh đàn, bên cạnh có một đám tiếu mị nữ tử trống tấu mặt khác thanh nhạc, vui vẻ hòa thuận.

Nam tử áo trắng kia chính là Hậu Thổ động thiên Hoàng Địa Chích phúc địa tuyển chọn ra linh sĩ, tên là Sư Úy Nhiên, phong lưu, lỗi lạc, đa tình, chính là Hậu Thổ động thiên Sư gia thế hệ trẻ tuổi đệ nhất nhân, lần này đi tới Đế đình, chính là tới đi Tứ Ngự thiên đại hội, tranh đoạt tương lai thiên hạ cộng chủ.

Một khúc coi như thôi, Sư Úy Nhiên đè xuống dây đàn, chúng nữ nhao nhao cười duyên nói: "Sư ca, ngươi vóc người đẹp mắt, bản lĩnh lại cao cường, đàn cũng gảy đến tốt như vậy!"

"Sư ca lúc trước vượt qua cái kia bốn mươi chín lượt thiên kiếp, cũng là bất phàm, nhân gia chưa bao giờ thấy qua đây!"

"Đêm nay ai tới thị tẩm Sư ca?"

“Tiện tỳ! Mỗi ngày trong đầu chính là những cái kia xấu hổ chuyện! Sư ca muốn cùng mặt khác ba ngự thiên cao thủ đại chiến, nơi nào có công phu cùng ngươi đại chiến?”

…

Đang tại la hét ầm ĩ lúc, bất thình lình chỉ thấy boong thuyền nhiều hơn một người, cũng là thiếu niên, anh tuấn phong lưu, vậy mà so Sư Úy Nhiên còn muốn tuấn tú một hai phân, để chúng nữ trong lúc nhất thời nhìn ra ngây dại.

Thiếu niên kia đi lên phía trước, đầu vai còn có một cái thân thể thon nhỏ thiếu nữ, nâng quyển sách đang tại ghi chép, còn không có quyển sách cao. Thiếu niên kia dò hỏi: “Các ngươi đến từ Hậu Thổ động thiên?”

Sư Úy Nhiên cũng là có chút mê hoặc, liền vội vàng gật đầu.

Thiếu niên kia vui vẻ nói: “Không có đi sai! Chính là chỗ này! Các ngươi là Hậu Thổ động thiên phái tới tham gia Tứ Ngự thiên đại hội?”

Sư Úy Nhiên đứng dậy cười nói: “Huynh đài, chính là ta Hậu Thổ động thiên Hoàng Địa Chích phúc địa linh sĩ Sư Úy Nhiên, lần này cố hết sức, đại biểu Hậu Thổ động thiên tham chiến.”

Thiếu niên kia nói: “Ngươi vượt qua kiếp? Là bốn mươi chín trùng chư thiên kiếp đúng hay không?”

Sư Úy Nhiên trong lòng giật mình: “Ngươi làm thế nào biết?”

Thiếu niên kia liền lời nói thành khẩn nói: “Sư huynh, ta tới khuyên bảo ngươi một việc. Phía trước chính là Đế đình, các ngươi ở xa tới là khách, đừng gây chuyện thị phi, nhất định phải ràng buộc tốt chính mình thuộc hạ, nếu như làm ra làm trái Đế đình quy củ chuyện…”

Sư Úy Nhiên vội vàng cười nói: “Huynh đài yên tâm! Ta nhất định sẽ thật tốt ràng buộc bọn họ, chắc chắn sẽ không để cho bọn họ gây chuyện thị phi!”

Thiếu niên kia ngẩn ngơ, thiếu niên đầu vai thiếu nữ cũng ngẩn ngơ, hiển nhiên hai người đều không có ngờ tới bức này tình hình, có chút không biết làm sao.

Sư Úy Nhiên cười nói: “Huynh đài, ta Hậu Thổ động thiên chính là danh môn chi hậu, đến Đế đình chính là khách, há có thể làm càn? Các ngươi cứ việc yên tâm.”

Thiếu niên kia lắc đầu, trong miệng càu nhàu, xoay người hướng mạn thuyền đi tới.

Mà thiếu niên kia đầu vai thiếu nữ cũng là một mặt mê man, không biết là cái kia ghi chép vẫn là không ghi chép.

Thiếu niên kia bất thình lình dừng bước, duỗi ra ngón tay, hướng về phía tinh không một chỉ điểm tới, quát: “Nếu là ngươi ràng buộc không tốt thuộc hạ, ta liền muốn mạnh mẽ đánh ngươi!”

Cái kia một chỉ phá không, xuyên thủng tinh không vạn dặm, nghiền nát không gian hình thành một đạo xoay tròn không gian mảnh vỡ hồng lưu, gào thét mà đi!

Thiếu niên kia oán hận giậm chân một cái, bay lên không, biến mất không thấy gì nữa.

Sư Úy Nhiên nhìn xa cái kia một chỉ uy năng, không khỏi ngạc nhiên.

Chúng nữ tỉnh táo lại, liền vội vàng tiến lên, rối rít nói: “Sư ca, người kia tuy là có được đẹp mắt, nhưng rất phân rõ phải trái! Sư ca vì sao không cùng hắn điểm cái cao thấp?”

Sư Úy Nhiên lắc đầu nói: “Ta đánh không lại hắn, cần gì cùng hắn tranh đấu? Chẳng phải là tự đòi hắn nhục? Người

này hung cực kì, ta nhìn thấy hắn lần đầu tiên, liền biết không phải là đối thủ của hắn. Các vị tỷ tỷ, các ngươi nếu là thương ta, liền đi ràng buộc các ngươi thần thuộc, không thể để cho bọn họ gây chuyện thị phi, bằng không ta nhất định sẽ bị người này ra sức đánh từng cái đánh!”

Chúng nữ vội vàng nói: “Sư ca không cần ưu phiền, chúng ta đi ràng buộc là được.”

—— —— canh thứ hai đi tới, mọi người xem xong bỏ phiếu liền tắm một cái ngủ đi, mộng đẹp, ngủ ngon ~

Chương 616 : Biểu lộ chút chủ nhà tình nghĩa

Chương 617: Biểu lộ chút chủ nhà tình nghĩa

Thanh đồng phù tiết bên trong, Tô Vân cùng Oánh Oánh rơi vào lặng im, bên ngoài quang lưu gào thét, hai người đều có chút không mấy vui vẻ.

“Cái này Sư Úy Nhiên, không phải hẳn là kiêu căng khó thuần, ngạo khí lăng tiêu, tiếp đó bị ta đánh một trận, cho hắn biết thiên ngoại hữu thiên nhân ngoại hữu nhân về sau mới đầu hàng sao?”

Tô Vân vẫn là không nhịn được, hướng Oánh Oánh phàn nàn nói: “Hắn làm như thế, ngược lại làm cho ta có vẻ hơi bắt nạt người.”

Oánh Oánh suy đoán nói: “Có thể Sư Úy Nhiên tôn chỉ là được, chỉ cần ta quỳ đến đầy đủ nhanh liền không ai có thể đánh bại ta đi?”

Tô Vân phẫn uất nói: “Hơn nữa người này họ Sư, đều là chiếm người tiện nghi, hơi một tí liền để cho người ta gọi sư huynh!”

“Đúng vậy a!” Oánh Oánh cũng phẫn uất nói.

Hai người lại oán trách Sư Úy Nhiên vài câu, Tô Vân khống chế thanh đồng phù tiết, tiến đến ngăn chặn Bắc Cực động thiên Tử Vi phúc địa khách tới.

Mười ngày kỳ hạn sắp tới, hắn nhất định phải tại trong vòng mười ngày, tương lai tự Nam Cực, Hậu Thổ cùng Bắc

Cực ba vị cao thủ trẻ tuổi chặn đứng, hòa hòa khí khí giảng đạo lý bày sự thật, hiểu lấy thiệt hơn, làm cho đối phương rõ ràng tuân theo Đế đình quy củ sự tất yếu.

Bằng không cái này ba đại động thiên cao thủ rất nhiều, đi tới Đế đình khẳng định sẽ chọc cho sai lầm, đến lúc đó, Tô Vân muốn khóc cũng không kịp, nếu là Đế đình bạn bè có cái thương vong, hắn càng là hối tiếc không kịp!

Bởi vậy hắn bất kể như thế nào đều phải trước thời hạn làm cái này ác nhân!

Một đạo tiên lộ tỏa ra ánh sáng lung linh, thẳng tới Chung sơn Chúc Long tinh hệ, cái kia tiên lộ bên trong có Bắc Cực động thiên Tử Vi phúc địa đội xe, từng mặt hoa cái trên không trung đung đưa tới lui, thủ hộ đội xe.

Lúc này, Tử Vi phúc địa đội xe đã theo tiên lộ đi tới Cửu Uyên bên trong, sắp đi vào Cửu Uyên thứ năm uyên.

Bắc Cực động thiên chính là Tử Vi Đế Quân thuộc địa, Tử Vi Đế Quân họ Thạch, Thạch gia kinh doanh Bắc Cực động thiên, nắm giữ động thiên bên trong các đại phúc địa.

Lần này Tứ Ngự thiên đại hội can hệ trọng đại, từ trên xuống dưới nhà họ Thạch không dám thất lễ, thậm chí liền Tử Vi Đế Quân trực thuộc hậu duệ đều tham dự lần này đại tuyển, cần phải từ linh sĩ bên trong chọn lựa ra tư chất ngộ tính người mạnh nhất.

Cuối cùng, Tử Vi Đế Quân nhất mạch, có tử tên là Ứng Ngữ, bản lĩnh cao cường, tham dự trận chiến này rút đến thứ nhất. .

Thạch Ứng Ngữ đại biểu Bắc Cực động thiên tham dự Tứ Ngự thiên thịnh hội, xuất chiến Đế đình, từ Tử Vi phúc địa đến Chung sơn Chúc Long tinh hệ, dọc theo con đường này cũng không yên bình, đầu tiên là có thiên kiếp đột kích, dọc đường

Thạch gia rất nhiều người không thể vượt qua kiếp số, táng thân tại kiếp nạn bên trong.

Những người khác cứ việc vượt qua thiên kiếp, nhưng không có phi thăng, ngược lại trên người nhiều chỗ mang thương.

Thậm chí liền hộ tống Thạch Ứng Ngữ mấy cái tiên nhân, cũng bị cái này cổ quái thiên kiếp lột trên đỉnh tam hoa, biến thành nắm giữ tiên nguyên linh sĩ.

Cũng may Thạch Ứng Ngữ người hiền tự có thiên tướng, thiên kiếp của hắn đến, Thạch Ứng Ngữ chẳng những không có bị thương, ngược lại bởi vậy thực lực tăng nhiều.

Lúc này, bảo liễn bên trong, Thạch Ứng Ngữ tắm gội dâng hương, tấu mời Tử Vi Đế Quân, nói đến xe của mình đội gặp gỡ thiên kiếp sự tình.

Chỉ thấy hơi khói lượn lờ, tại lư hương trên không ngưng tụ, hình thành Tử Vi Đế Quân hư ảnh. Hơi khói hình thành Tử Vi Đế Quân kỹ càng hỏi một phen, nói: "Cái thiên kiếp này chính là Lôi Trì động thiên khôi phục, cảm ứng được các ngươi kiếp số mà sinh ra kiếp vận, chỉ cần vượt qua liền không cần lo lắng."

Thạch Ứng Ngữ nói: "Tổ tiên, ta cũng có thiên kiếp giáng lâm. Chỉ là ta cái thiên kiếp này không giống bình thường…"

Hắn đem bản thân chỗ độ bốn mươi chín lượt thiên kiếp nói một phen, Tử Vi Đế Quân vừa mừng vừa sợ, ha ha cười nói: "Ứng Ngữ, ngươi không hổ là ta Thạch gia Kỳ Lân tử! Cái thiên kiếp này không hề tầm thường! Ta có một cố nhân, là một tôn cựu thần, tên là Ôn Kiều, hắn đã từng nói với ta trên đời này có lục phẩm thiên kiếp, nhưng loại trừ cái này lục phẩm thiên kiếp bên ngoài còn có một cực phẩm thiên kiếp, gọi là bốn mươi chín trùng chư thiên kiếp! Kiếp này là lôi đình

diễn hóa thiên địa vạn vật, hình thành chư thiên, huyễn hóa làm đủ loại dị bảo, Đế Hoàng, cùng ngươi tranh đấu! Cái thiên kiếp này tuy nguy hiểm vô cùng, nhưng chỉ cần vượt qua, sẽ gặp có đạo hoa bay tới, mở rộng ngươi nội tâm, nguyên khí, thân thể, đại đạo!"

Hắn hư ảnh phấn khởi dị thường, nói: "Cái thiên kiếp này, mang ý nghĩa tương lai Tiên giới chủ nhân! Ứng Ngữ, ngươi chính là tương lai Tiên giới chủ nhân ah! Ngươi chính là tương lai Tiên giới Tiên Đế!"

Thạch Ứng Ngữ nghe nghẹn họng nhìn trân trối, trong lòng chính là sợ hãi lại là vui vẻ.

Tử Vi Đế Quân cười nói: "Đây chính là trời muốn mở rộng ta Thạch gia! Đứa bé ngoan, hiện nay Tiên giới đã mục nát bại hoại, đâu đâu cũng có tro tàn kiếp hỏa, cho dù là phúc địa, sản xuất tiên khí cũng nhiều có tro tàn. Thiên địa sắp sửa mục nát, ngay cả ta cũng có một loại vô cùng lo sợ cảm giác. Nói không chừng, ta Thạch gia vận mệnh, liền muốn thắt ở trên người của ngươi!"

Thạch Ứng Ngữ môi khô lưỡi khô, trong cổ họng không có một chút lượng nước, trái tim càng là bành bành nhảy lên, giống như là muốn từ trong cổ họng nhảy ra bình thường, nói không ra lời.

Tử Vi Đế Quân thanh âm bên trong khó nén kích động, nói: "Ngươi cùng thế hệ bên trong vô địch, nhất định chính là cái kế tiếp Tiên giới chúa tể, tương lai người thống trị thế giới, cao cao tại thượng Tiên Đế! Mà lần này Tứ Ngự thiên đại hội, sẽ là ngươi vô địch bắt đầu! Ngươi sắp mở sáng tạo một thời đại, một cái mới…"

Bất thình lình, chỉ nghe một thanh âm nói: "Nơi này là Bắc Cực động thiên Tử Vi phúc địa đội xe ư? Xin hỏi vị nào huynh

đài là Bắc Cực động thiên chọn lựa Tứ Ngự thiên đến nơi hẹn người?"

Thạch Ứng Ngữ vội vàng nói: "Tổ tiên, có người tìm ta. Ta trước đi đuổi người kia!"

Hắn vội vàng đứng dậy, đi tới ngoài xe.

Hơi khói biến thành Tử Vi Đế Quân hư ảnh vội vàng thu thanh, chỉ nghe bên ngoài truyền đến Thạch Ứng Ngữ âm thanh: "Chính là ta Bắc Cực động thiên Tử Vi phúc địa Thạch Ứng Ngữ, huynh đài có gì muốn làm?"

"Ta này tới là mang theo thiện ý mà đến, cùng Thạch huynh bày sự thật giảng đạo lý, muốn khuyên bảo Thạch huynh một việc. Thạch huynh đội xe nhân mã rất nhiều, khó mà ràng buộc, nhưng Đế đình có Đế đình quy củ, ngươi nếu là thủ Đế đình quy củ, ta đương nhiên chào đón khách…"

"Chờ một chút! Ngươi tới khuyên bảo ta? Ngươi cũng biết ta là người phương nào? Ta nếu là không tuân thủ ngươi Đế đình quy củ đâu?"

…

"Ầm!"

Vô cùng kinh khủng chấn động truyền đến, đem bảo liễn xung kích đến phiêu diêu bất định, thần thông chấn động bên trong, Tử Vi Đế Quân hư ảnh nghe được cái thanh âm kia thế mà y nguyên vô cùng rõ ràng: "Thạch Ứng Ngữ, ngươi nếu là nói như vậy, như vậy ta không thể làm gì khác hơn là giảng một chút Đế đình quy củ! Oánh Oánh, chặn lại những người khác!"

"Tốt! Giao cho ta!" Một cái phấn khởi nữ tử thanh âm nói.

Xe kéo bên ngoài, nhất thời thần thông tiếng va chạm, tiên binh tiếng xé gió, tiếng ồn ào, tiếng hét phẫn nộ, tiếng kêu

thảm thiết, không dứt bên tai!

Tử Vi Đế Quân lo lắng vô cùng, đi qua hư ảnh quát: "Người nào ở bên ngoài? Các ngươi cũng biết đây là xe của ai đội? Lớn mật! Làm càn! Ta chính là tiên đình Tử Vi Đế Quân, đụng đến của ta đoàn xe, vô pháp vô thiên!"

Phía ngoài tiếng va chạm gấp hơn, bất thình lình Hỗn Độn đạo âm mãnh liệt, trấn áp tất cả, tiếp lấy bảo liễn chấn động kịch liệt, xoay tròn, Tử Vi Đế Quân hư ảnh trong xe không biết chuyện gì xảy ra, đành phải gầm thét liên tục.

Bất thình lình, tất cả gió êm sóng lặng, chỉ nghe thanh âm kia nói: "Thạch Ứng Ngữ, hiện tại biết Đế đình quy củ a? Ràng buộc tốt ngươi bộ hạ, thủ hạ ngươi phạm sai, ta đều ghi vào trên đầu của ngươi! Nếu là bọn họ không tuân quy củ, ta liền đánh ngươi!"

Thạch Ứng Ngữ không có tiếng động.

Ngoài xe truyền đến nữ tử kia âm thanh: "Sĩ tử, lần này đánh thật hay thoải mái!"

Nam tử kia âm thanh cũng tự truyện đến, cười nói: "Đương nhiên được thoải mái! Cái này gọi Thạch Ứng Ngữ không giống cái kia Sư Úy Nhiên, Sư Úy Nhiên đi lên liền đầu hàng, trượt không nương tay, căn bản không cho ngươi đánh hắn cơ hội!"

Nữ tử kia cười nói: "Nhưng Thạch Ứng Ngữ nhưng kiên cường cực kỳ! Ăn sĩ tử một hồi tốt đánh!"

Tử Vi Đế Quân nghe nghi ngờ, bỗng nhiên quát: "Ai? Người nào ở bên ngoài? Có bản lĩnh xưng tên ra! Đúng, ngươi là tiên đình tiên nhân đúng hay không? Là cái nào Đế Quân phái ngươi xuống? Lưu lại danh hào tới! Bản Đế Quân ngược lại muốn xem xem là ai ăn gan hùm mật báo, can đảm dám đối với hậu duệ của ta hạ độc thủ…"

Hắn vừa mới nói đến đây, màn xe bị vén lên, một cái quyển sách cao tiểu nữ hài ló đầu vào, kiểm tra một phen nói: "Sĩ tử, nơi này có đoàn thuốc, vừa rồi chính là cái này đoàn thuốc tại ồn ào."

Tử Vi Đế Quân đột nhiên giận dữ, quát: "Tiểu yêu quái, không nên để cho bản Đế Quân gặp lại ngươi…"

Bất thình lình, lại có một thiếu niên ló đầu vào, cũng chú ý tới Tử Vi Đế Quân hư ảnh, cười nói: "Oánh Oánh, đây là dùng để tế tự hình chiếu đồ vật. Ngươi nhìn cái kia hương nến, hơi khói bay lên, liền có thể để cho người ta hình chiếu hiện hình."

Thiếu niên kia đi lên phía trước, nói: "Ai làm? Liên lạc nhân gia liền đi ra, cũng không tắt đi, thật vô lễ…"

Thiếu niên kia thò tay bấm một cái, đem lư hương bên trong hương nến dập tắt, Tử Vi Đế Quân gầm thét liên tục, nhưng mà hơi khói nhưng càng lúc càng mờ nhạt.

"Mỗi ngày một việc tốt."

Tử Vi Đế Quân chỉ nghe thiếu niên kia cười nói: "Hiện tại, ba đại động thiên đau đầu nhi ta đều đã cảnh cáo, còn có Tiên Hậu nhà Phương Trục Chí, nếu như thức thời, cũng không dám tại ta chỗ này gây rối…"

Hơi khói càng lúc càng mờ nhạt, cuối cùng Tử Vi Đế Quân hình chiếu triệt để tán đi, thiếu niên kia cùng sách quái âm thanh cuối cùng không thể nghe thấy.

Tử Vi Đế Quân giận không nhịn nổi, sau một lúc lâu, tâm hắn sống cảm ứng, biết là hạ giới lại có người tế tự bản thân, vội vàng hình chiếu đi qua.

Chỉ thấy Thạch Ứng Ngữ ngồi quỳ chân tại tế đàn phía trước, mặt mũi bầm dập, xấu hổ không chịu nổi.

Tử Vi Đế Quân tức giận nói: "Đánh thua?"

Thạch Ứng Ngữ gật đầu.

Tử Vi Đế Quân nói: "Bại bởi Kim Tiên cũng không có cái gì đáng giá xấu hổ chỗ, chỉ cần ngươi thành tiên, chính là trên đời đệ nhất tiên nhân, lên như diều gặp gió ở trong tầm tay!"

Thạch Ứng Ngữ cúi đầu nói: "Tổ tiên, người kia là cái linh sĩ…"

Tử Vi Đế Quân ngẩn ngơ: "Linh sĩ?"

Thạch Ứng Ngữ xấu hổ nói: "Là cái linh sĩ, ta vừa mới ra tay liền bị hắn khắc chế, ta thi triển ra tổ tiên Tử Vi Thiên Hành Hạo Nhiên quyết, cũng không thể chặn lại hắn đầu ngón tay, ta, ta có thể không phải tổ tiên muốn tìm người kia…"

Tử Vi Đế Quân nghi ngờ nói: "Chẳng lẽ Ôn Kiều gạt ta? Thiệt thòi ta coi hắn là làm bằng hữu, cùng hắn kết giao, người này thế mà lừa gạt ta! Ứng Ngữ, ngươi không cần lo lắng, ta sắp hạ giới, tất cả có tổ tiên vì ngươi nâng đỡ!"

Hắn bỗng nhiên đứng dậy, đoạn đi cùng Thạch Ứng Ngữ liên hệ, phân phó nói: "Chuẩn bị tốt xa giá! Hôm nay cô vương hạ giới, đi tới Đế đình!"

Đế đình, Tô Vân từ thanh đồng phù tiết bên trong đi ra, giơ cánh tay lên, phù tiết tự động thu nhỏ chụp vào cánh tay trái của hắn bên trên, ngay sau đó bị quần áo che kín.

Lúc này, chỉ thấy Tiên Hậu hoa liễn lái tới, thải phượng tung bay, du long cùng múa.

Hoa liễn dừng lại, Tiên Hậu gương mặt xuất hiện tại cửa sổ xe bên cạnh, cười nói: "Tô quân đã chuẩn bị tốt chủ nhà tình nghĩa?"

Tô Vân liền vội vàng khom người, nói: "Bẩm báo nương nương, đã chuẩn bị tốt. Ta bên này ý định đi gặp Thiên hậu, đón tiếp nương nương cùng ba vị Đế Quân."

Tiên Hậu cười nói: “Ta cũng ý định đi gặp Thiên hậu tỷ tỷ, ta mang hộ lấy ngươi chính là. Nhanh, đi lên!”

Tô Vân leo lên hoa liễn, lúc này, chỉ thấy từng đạo tiên quang từ trên trời giáng xuống, chiếu rọi tại Đế đình lân cận, tại mặt đất cùng trên không hiện ra đủ loại Tiên Lục đường vân, chính là từ Tam Ngự động thiên trải tới tiên lộ.

Tam Ngự động thiên đội ngũ, cuối cùng đã tới.

Chương 617 : Giẫm thuyền nghệ thuật

Chương 620: Giẫm thuyền nghệ thuật

Tô Vân đứng tại hoa liễn càng xe bên cạnh, ánh mắt vượt qua kéo xe Long Phượng, hướng những cái kia tản ra tiên quang tiên lộ nhìn lại.

Lúc này, Phương Trục Chí mở ra hoa liễn cửa xe, cũng hướng cái kia ba đầu tiên lộ nhìn tới.

Nam Cực động thiên Trường Sinh phúc địa Tiêu Quy Hồng, Bắc Cực động thiên Tử Vi phúc địa Thạch Ứng Ngữ, Câu Trần động thiên Thiên Hoàng phúc địa Phương Trục Chí, Hậu Thổ động thiên Hoàng Địa Chích phúc địa Sư Úy Nhiên, Tứ Ngự động thiên bốn vị đứng đầu nhất linh sĩ, cuối cùng đi tới Đế đình!

Phương Trục Chí lòng dạ khuấy động, đây là Đế đình, đây chính là hắn tranh giành thiên hạ khởi đầu!

Hắn sẽ tại nơi này chiến thắng mặt khác ba vị trẻ tuổi, trở thành phiến thiên địa này cộng chủ!

"Nhưng nếu không có phía trước cái này chướng mắt gia hỏa, vậy liền tất cả đều hoàn mỹ!" Phương Trục Chí nhìn chằm chằm Tô Vân sau gáy, trong lòng yên lặng nói. .

Tô Vân có chỗ phát giác, quay đầu hướng hắn đáp lại mỉm cười, Phương Trục Chí cố hết sức cười cười, thầm nghĩ: "Ta không sợ hắn, ta có thể chiến thắng hắn!"

Tiên Hậu nương nương, Ôn Kiều, Tang Thiên Quân mấy người cũng mỗi người đi ra hoa liễn, hướng cái kia ba chỗ địa phương nhìn lại. Ngư Thanh La cũng ở trong đó, Tô Vân thấy thế, vội vàng đi tới trước mặt, nói nhỏ: "Thanh La, Tiên Hậu không có làm khó ngươi đi?"

Ngư Thanh La nhẹ nhàng lắc đầu.

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm.

Tiên Hậu cười nói: "Tam Ngự động thiên linh sĩ ngược lại là tới khéo léo, thế mà cùng một chỗ đến. Đây là muốn cho ta Câu Trần động thiên một hạ mã uy ư? Chúng ta lại lái xe đi tới, nhìn một chút cái này ba nhà tuyển chọn ra linh sĩ khí tượng."

Nàng bàn chân xông ra tiên quang, nâng lên mọi người và hoa liễn, tiên quang thành mây, hướng trong đó một đầu tiên lộ tung bay đi.

Đến cái kia tiên lộ phía trước, Tiên Hậu đè xuống đám mây, đám mây chậm rãi hạ thấp, mọi người chỉ thấy cái kia tiên lộ quang mang bên trong từng chiếc xe kéo chạy khỏi, người tới chính là Trường Sinh động thiên đội xe.

"Ôn Kiều đạo huynh có thể nhìn ra lần này Trường Sinh Đế Quân phái ra người nào xuất chiến?" Tiên Hậu dò hỏi.

Ôn Kiều nói: "Nương nương cho ta nhìn một chút!"

Hắn cúi người hướng phía dưới nhìn quanh, sắc mặt kịch biến, đầu vai núi lửa dâng trào, thất thanh nói: "Cái này sao có thể?" Dứt lời, lại dụi dụi con mắt, quan sát tỉ mỉ vài lần, vẫn là một mặt vẻ không thể tin được.

Tiên Hậu nương nương kinh ngạc nói: "Ôn Kiều đạo huynh có hay không tìm đến người kia?"

Ôn Kiều ngập ngừng phút chốc, hoàn chỉnh nói: "Tìm đến. Người này số mệnh chính là đỉnh tiêm số mệnh, hồng phúc tề thiên, chính là cái kia thanh y người trẻ tuổi… Đúng, chính là cái kia trên mặt còn có chút sưng tấy người trẻ tuổi."

Tiên Hậu hướng Tiêu Quy Hồng nhìn lại, cũng cảm nhận được người này không giống bình thường, khen: "Người này quả nhiên bất phàm, đáng tiếc hình như bị thương, không phải nhà ta Phương Trục Chí đối thủ."

Nàng bay lên đám mây, lại đi tới một chỗ khác tiên lộ, nói: "Ôn Kiều đạo huynh nhìn lại một chút Tử Vi Đế Quân chọn lựa ra chính là người nào."

Ôn Kiều hướng phía dưới nhìn quanh, sắc mặt lại biến, đầu vai núi lửa dung nham xông thẳng tới chân trời, thất thanh nói: "Cái này không có thiên lý, tuyệt đối không thể nào!"

Tiên Hậu kinh ngạc, quay đầu liếc hắn một cái.

Ôn Kiều vội vàng ổn định tâm thần, nói: "Nương nương, ta thấy được. Chính là cái kia màu xanh trắng quần áo thiếu niên. Người này số mệnh trùng điệp như tràng, loại này số mệnh ta trước chỗ ít thấy!"

Tiên Hậu hướng Thạch Ứng Ngữ nhìn lại, chỉ thấy Thạch Ứng Ngữ khí tức suy yếu, bước đi cũng khập khiễng, cười nói: "Thiếu niên anh tài, Tử Vi Đế Quân tuyển chọn ra thiếu niên quả thực có mấy phần bản lĩnh, chỉ tiếc cũng so ra kém nhà ta Trục Chí."

Nàng lại điều khiển tường vân đi tới thứ ba tiên lộ, Ôn Kiều không đợi nàng hỏi, trực tiếp tự nhìn xuống dưới, nhất thời vẻ mặt một lúc xanh một lúc đỏ, trong lúc nhất thời cứng họng, không biết nên như thế nào cho phải.

Tiên Hậu nương nương nghi ngờ, Ôn Kiều vội vàng nói: "Nương nương, chính là bạch y nam tử kia. Người này số

mệnh giống như hoa đào, lại như núi non điệp chướng."

Tiên Hậu nương nương hướng Sư Úy Nhiên nhìn lại, chỉ thấy Sư Úy Nhiên cũng không bị thương, mà là trái ôm phải ấp, bị rất nhiều mỹ lệ thiếu nữ bao vây.

Tiên Hậu cười nói: "Người này ngược lại là Trục Chí kình địch, đáng tiếc bị sắc đẹp ngăn trở, còn chưa trở thành hạ giới chúa tể, cũng đã bắt đầu thu nạp hậu cung, nhất định vô duyên thủ lĩnh chi vị. Ta có thể gối cao không lo."

Nàng vui vô cùng, trở về hoa liễn, cười nói: "Có lẽ ba vị Đế Quân cũng nhanh đến, chúng ta trước đi gặp Thiên Hậu tỷ tỷ!"

Tang Thiên Quân đám người đi theo nàng trở về hoa liễn, Ôn Kiều rơi ở phía sau một bước, đi tới Tô Vân bên người, bất thình lình đè thấp giọng nói: "Tô công cứu ta!"

Tô Vân dừng bước, không có đi vào hoa liễn, kinh ngạc nói: "Đạo huynh sao lại nói lời ấy?"

Ôn Kiều không ngừng kêu khổ: "Cái kia Tam Ngự động thiên ba cái người trẻ tuổi, vậy mà đều là bốn mươi chín trùng số mệnh, phải độ bốn mươi chín trùng chư thiên kiếp, mỗi người đều là muốn trở thành đệ nhất tiên nhân, tương lai vấn đỉnh Tiên giới mới Tiên Đế nhân vật! Ta vốn cho là nhân vật như vậy chỉ có một cái, chưa từng nghĩ lại đột nhiên ở giữa toát ra ba cái! Ta nguyên bản hướng Tiên Hậu đánh cược Phương Trục Chí là đệ nhất tiên nhân, hiện tại lại toát ra ba cái đệ nhất tiên nhân đến, Tiên Hậu còn không muốn ta mạng già?"

Tô Vân cười nói: "Chuyện này có khó khăn gì? Ngươi nói cho Tiên Hậu tình hình thực tế là đủ. Nếu như chờ đến nàng phát hiện ba người này độ kiếp lại cùng Phương Trục Chí đồng dạng, khi đó Tiên Hậu mới có thể thật tức giận."

Ôn Kiều sắc mặt xám ngoét: "Ta chân đạp ba đầu thuyền, Đế Tuyệt, Thiên Hậu, Tiên Hậu, đều để ta tìm kiếm thứ bảy Tiên giới đệ nhất tiên nhân! Việc này nếu là bị Tiên Hậu biết, lại thêm ta lừa nàng một chuyện, ta liền tử kiếp khó thoát…"

Tô Vân nhịn không được cười lên, chầm chậm nói: "Tiên Hậu không biết chân ngươi giẫm ba đầu thuyền?"

Ôn Kiều ngẩn ngơ, đàng hoàng nói: "Biết."

Tô Vân lại hỏi: "Thiên Hậu có biết hay không chân ngươi giẫm mặt khác thuyền?"

Ôn Kiều lại ngẩn ngơ, nói: "Thiên Hậu biết là Đế Tuyệt để cho ta đi tìm đệ nhất tiên nhân, bởi vậy Thiên Hậu hẳn là cũng biết, chẳng qua là biết ta chân đạp hai đầu thuyền."

Tô Vân khuyên giải nói: "Bọn họ là thuyền, bọn họ đều không thèm để ý ngươi đạp mặt khác thuyền, ngươi để ý cái gì? Lại nói, ngươi là Đế Hốt sứ giả, cũng là người của ta, ta dẫm đến thuyền nhiều hơn ngươi hơn nhiều, ta còn bình an vô sự, ngươi tại sao có thể có chuyện?"

Oánh Oánh dương dương đắc ý nói: "Chân đạp một đầu thuyền, ngươi là người hạ đẳng, chân đạp hai đầu thuyền, ngươi là tiện nhân, lúc nào cũng có thể thuyền buồm, chân đạp ba đầu thuyền ngươi chính là mãnh nhân. Chân đạp bảy đầu thuyền, ngươi chính là thuyền vương!"

Ôn Kiều như là thể hồ quán đỉnh, hiểu ra, đầu vai hai ngọn núi lửa nhất thời ô ô phun ra hai cái khói đặc, tiết tâm hỏa.

Mọi người đi vào hoa liễn, Ôn Kiều tiến lên, hướng Tiên Hậu như thực chất nói Tam Ngự động thiên ba cái người trẻ tuổi cũng là bốn mươi chín trùng trời số mệnh, Tiên Hậu nương nương kinh hãi vô cùng, hồi lâu chưa có lấy lại tinh thần tới.

Còn Tang Thiên Quân, cũng sớm đã mất cảm giác, thầm nghĩ: "Ha ha, đệ nhất tiên nhân có trọn vẹn bốn cái, Ôn Kiều toán học cũng là học thành chó. Được rồi, cái này đệ nhất tiên nhân Thiên Hậu ăn một cái, Tiên Đế ăn một cái, Tiên Hậu ăn một cái, còn có thể còn lại một cái cho Tà Đế lão nhân gia ông ta, tất cả mọi người không cần tranh đoạt… Nhưng mà, liên quan ta cái rắm?"

Hắn đã sớm hận không thể vỗ cánh bay đi, chỉ là lo lắng Tà Đế tiên tướng Bích Lạc hoặc là Đế Thúc ẩn thân lân cận , chờ hắn lạc đàn.

Nơi này tốt xấu có Tiên Hậu bảo vệ, lại có mặt khác ba vị Đế Quân sắp giáng lâm, có lẽ liền xem như tiên tướng Bích Lạc cũng không dám làm loạn.

Tiên Hậu nương nương tỉnh táo lại, nghiêm mặt nói: "Đa tạ đạo huynh như thật bẩm báo, bản cung cảm kích. Trục Chí, đối phương cũng là tương lai thế giới đệ nhất tiên nhân, nắm giữ cùng ngươi bằng nhau số mệnh, không thể khinh địch."

Ôn Kiều nghe vậy, không khỏi đối Tô Vân bội phục đầu rạp xuống đất.

Phương Trục Chí nguyên bản chí khí tràn đầy, bị Tô Vân đánh cho một trận lúc này mới thu lại trưởng thành, hiện tại nghe nói Ôn Kiều lời nói, trong lòng ngang tàng cũng không cánh mà bay, nói: "Đệ tử rõ ràng."

Hậu đình, Tiên Hậu dẫn đầu Tang Thiên Quân, Ôn Kiều đám người tiến lên, bái kiến Thiên Hậu nương nương, Thiên Hậu nương nương liền vội vàng đem bọn họ mời đến Trường Nhạc cung, Tiên Hậu hướng lên trời sau đạo minh mục đích đến, nói: "Tiểu muội cùng ba vị Đế Quân thương lượng, liền đem địa điểm định tại đây Đế đình bên trong, e sợ cho quấy nhiễu tỷ tỷ thanh tu, lúc này mới vội vội vã vã đến đây xin lỗi."

Thiên Hậu ánh mắt lấp lóe, gắt một cái, cười nói: "Ngươi nếu là thật sự hữu tâm, đã sớm hùng hục chạy tới chán ngấy ta. Đế đình như vậy lớn, trẻ con ở bên trong đùa giỡn một chút, làm sao lại quấy nhiễu đến ta? Nhanh đừng nói lời khách khí."

Hai nữ nhân cười một hồi, Thiên Hậu hỏi: "Các ngươi ý định tại Đế đình nơi nào để trẻ con đùa giỡn một chút?"

Tiên Hậu hé miệng cười nói: "Không bằng ngay tại bên trong cung tỷ thí, tỷ tỷ nghĩ như thế nào?"

Thiên Hậu trầm ngâm nói: "Bên trong cung chính là Tiên Đế sinh hoạt thường ngày chỗ…"

Tiên Hậu vội vàng nói: "Vừa mới Ôn Kiều nói cho ta biết, Hậu Thổ động thiên thiếu niên nắm giữ bốn mươi chín trùng thiên số mệnh đây! Đứa nhỏ này, tất thành đại khí!"

Thiên Hậu nghe vậy, liếc liếc Ôn Kiều, cười nói: "Mà thôi. Đế Tuyệt đã là cô hồn dã quỷ, liền đem bên trong cung mở ra đến, cho tiểu hài tử vui đùa."

Tiên Hậu cảm ơn, sau lưng hiện ra Thiên Hoàng Vạn Thần đồ, tay nâng vạn bảo, Tiên Hậu lấy xuống một kiện bảo vật, gọi đến một cái hầu gái, cười nói: "Ngươi cầm ta bảo vật đi, đem cái kia bên trong cung Tiên đạo phong ấn san bằng."

Thị nữ kia đồng ý, một mực cung kính nâng bảo vật đi.

Thiên Hậu khen ngợi: "Muội muội cái này thân bản lĩnh ngược lại là càng ngày càng tuấn. Công pháp của ngươi kết thành vạn bảo dị tượng, lúc trước vẫn chỉ là thần thông hư ảnh, hiện tại liền hái không biết bao nhiêu bảo bối, luyện thành Tiên đạo thần binh."

Tiên Hậu cười nói: "Lúc trước bảo bối tốt đều thành tỷ tỷ đồ cưới, phong tại đáy hòm bên trong, tiểu muội nơi nào có nhiều tiền như vậy? Cho đến làm Tiên Hậu lúc này mới có chút tiền dư mua thêm chút của cải."

Thiên Hậu ôi một tiếng: "Tiểu đề tử vì sao không nói sớm? Nói sớm tỷ tỷ đã sớm cho ngươi đặt mua tốt. Muội muội cái này một thân trang phục tuy là một cái phẩm giai không cao, nhưng vạn cái tính gộp lại, cũng có thể có thể xưng tụng chí bảo!"

Tiên Hậu vội vàng nói: "Chỗ nào có thể? Tỷ tỷ ngồi tại Thiên Hậu chỗ ngồi thời gian dài như vậy, đều chưa từng luyện thành chí bảo, tiểu muội lúc này mới leo lên hậu vị mấy ngày? Đâu có bậc này phúc khí?"

Hai nữ lại cười một hồi, nghe Tang Thiên Quân cùng hậu cung một đám các nương nương không ngừng lau mồ hôi lạnh, Ôn Kiều cũng là đứng ngồi không yên, đầu vai hai ngọn núi lửa liền hơi khói cũng không dám bốc lên một chút.

Tô Vân bất thình lình nhớ ra một chuyện, nhỏ giọng hỏi Oánh Oánh, nói: "Oánh Oánh, ngươi nói Thiên Hậu ẩn giấu bảo vật đến cùng là cái gì? Có phải hay không là chúng ta chưa từng gặp qua chí bảo? Nàng tại vị thời gian dài như vậy, lại là nữ tiên đứng đầu, liền Đế Thúc đều nói tại Thái Cổ gặp qua nàng, nàng không có khả năng không có bảo vật gì kề bên người!"

Oánh Oánh nhỏ giọng nói: "Hiện nay chí bảo chỉ có bốn kiện, Phần Tiên lô, Tứ Cực đỉnh, đế kiếm, kim quan, cái này mấy món đều là Tiên giới công khí, trấn áp Tiên giới số mệnh. Mặt khác chí bảo, đều là trước đó vài toà Tiên giới chí bảo, đã sớm hóa thành tro tàn…"

"Ai nói chí bảo thì nhất định sẽ hóa thành tro tàn?"

Tô Vân bất thình lình nói: "Nếu như có người đem phía trước năm tòa Tiên giới chí bảo đều mang đi đâu? Nếu như có người đem những này chí bảo đều giấu đi đâu? Thiên Hậu nương nương đáy hòm, có hay không liền có bảo vật như vậy?"

Đúng lúc này, chỉ nghe một thanh âm từ thiên ngoại truyền đến: "Nam Cực động thiên học sau tiến cuối, Trường Sinh Đế Quân, đến đây bái kiến Thiên Hậu nương nương! Nguyện Thiên Hậu nương nương thọ cùng trời đất, vô lượng vô chung!"

Thiên Hậu gắt một cái, đứng dậy cười nói: "Trường Sinh, ngươi nguyền rủa bản cung chết sớm đây! Tiểu tử thối, nhanh lên một chút lăn tới đây!"

Bất thình lình, lại có một cô gái âm thanh cười nói: "Hậu Thổ động thiên Hoàng Địa Chi, đến đây bái kiến Thiên Hậu nương nương! Nguyện Thiên Hậu nương nương thanh xuân mãi mãi, tuổi vừa mới hai tám!"

Thiên Hậu vui vẻ nói: "Vẫn là Sư gia rất biết nói chuyện."

Lại có một cái âm thanh vang dội truyền đến: "Bắc Cực động thiên hậu sinh, Tử Vi Đế Quân Thạch Thương Hải, bái kiến Thiên Hậu lão nhân gia! Nguyện lão nhân gia phúc như Đông hải thọ tỉ Nam sơn!"

Thiên Hậu đột nhiên giận dữ, mắt hạnh dựng thẳng, đập bàn quát: "Thạch Thương Hải, cho bản cung lăn tới đây!"

Ba vị Đế Quân cùng nhau giáng lâm, có thể nói là náo động Hậu đình việc lớn, mọi người nhao nhao đứng dậy, cho dù là Tang Thiên Quân cũng không dám thất lễ, vội vàng đứng dậy.

Chỉ thấy ba vị Đế Quân tại cung nữ dẫn dắt bên dưới đi vào Trường Nhạc cung, quả nhiên là đều có phong thái, có khí vũ hiên ngang, có thiên hương quốc sắc, Tử Vi Đế Quân thì là thân hình cao lớn, ánh mắt như điện, tiến lên liền lại chúc Thiên Hậu nói: "Nương nương sống lâu trăm… Tiểu tử thối!"

Hắn trợn mắt trừng trừng, ánh mắt rơi vào Tô Vân cùng Oánh Oánh trên người, nộ khí xung thiên: "Tiểu tử thối, còn

có nha đầu chết tiệt kia! Các ngươi thật to gan!”

Tô Vân mờ mịt nói: “Hắn là ai?”

Oánh Oánh cũng lắc đầu, nói: “Không quen biết… Chờ một chút, hình như là Thạch Ứng Ngữ trong xe nổi lơ lửng cái kia hơi khói đầu to!”

(tấu chương hết)

Chương 618 : Ôn Kiều lật bàn

Chương 621: Ôn Kiều lật bàn

Tử Vi Đế Quân tiến lên, liền muốn bắt lại Tô Vân cùng Oánh Oánh, cười lạnh nói: "Quả nhiên là hai người các ngươi! Sang năm ngày hôm nay, chính là hai ngươi ngày giỗ!"

"Thật to gan Tử Vi!"

Thiên Hậu tức giận đến run rẩy, chỉ vào cái kia Tử Vi Đế Quân quát lên: "Vừa rồi rủa ta thọ tỉ Nam sơn, ngươi bây giờ lại rủa ta sống lâu trăm tuổi? Ngươi càng thêm tiến bộ! Ngươi còn muốn cầm ta người bên cạnh, bước tiếp theo có phải hay không liền muốn đánh tiếng quân trắc danh nghĩa giết vào Hậu đình huyết tẩy thiên hạ nữ tiên?"

Tử Vi vội vàng dừng bước, kêu oan nói: "Nương nương bên người có gian thần!"

Tô Vân cùng Oánh Oánh một mặt vô tội.

Thiên Hậu đập bàn tức giận nói: "Ngươi hôm nay liền muốn thanh quân trắc hay sao?"

Tử Vi Đế Quân chần chừ một chút, nói: "Hai người này chính là nương nương bên người gian thần, nếu như nương nương chịu để cho ta thanh quân trắc mà nói, ta ngược lại thật ra muốn…"

Thiên Hậu tức giận vô cùng, từ trên tường gỡ xuống kiếm đến, rút kiếm liền muốn chém hắn, Tiên Hậu vội vàng nói: "Tỷ tỷ bớt giận. Thạch Thương Hải chính là một cái tên đần, nói

chuyện không có cái cân nhắc, không cần cùng hắn đưa chọc tức. .”

Tử Vi Đế Quân nói: “Hai người này không giống người tốt, liền hài tử nhà ta đều đánh, Thiên Hậu, Tiên Hậu, hai vị nương nương minh giám!”

Thiên Hậu nương nương ném kiếm vào vỏ, cười lạnh nói: “Vị này Oánh Oánh cô nương, là bản cung khuê trung mật hữu, vị này Tô Vân, là bản cung hàng xóm, cũng là bản cung ân nhân. Tử Vi, ngươi muốn giết bọn hắn? Sang năm bản cung cho ngươi viếng mộ lúc, ngươi muốn cho bản cung đốt những thứ gì cho ngươi?”

Tử Vi Đế Quân bảo sao nghe vậy, không dám nói lời nào, nhưng nhìn về phía Tô Vân vẫn còn có chút không vui.

Tiên Hậu nương nương cười nói: “Tử Vi Đế Quân có chỗ không biết, Tô quân vẫn là bản cung đặc sứ đây.”

Tử Vi Đế Quân liếc Tô Vân một cái, khó chịu nói: “Cái này chẳng qua là cái tiểu bạch kiểm, chỉ có thể xin những cái kia nông cạn nữ nhân ưa thích, ta liền khác biệt, thật nam tử nên có nội hàm…”

Tiên Hậu đột nhiên giận dữ, liền muốn rút kiếm đi chém hắn: “Cái nào là nông cạn nữ nhân? Thạch Thương Hải, hôm nay bản cung cùng ngươi phân cái sinh tử!”

Hoàng Địa Chích sư Đế Quân liền vội vàng tiến lên, cười nói: “Nương nương mới vừa rồi còn nói hắn là cái tên đần, làm sao bản thân cũng phạm vào giận dữ?”

“Nếu không phải sư muội muội thuyết phục, liền tháo ngươi một cái chân, để ngươi chống mắt cá bước đi!” Tiên Hậu ném kiếm, oán hận nói.

Tử Vi Đế Quân thở phào nhẹ nhõm, hướng Trường Sinh Đế Quân nói: “Nữ nhân chính là phiền phức.”

Hoàng Địa Chi sư Đế Quân ánh mắt bất thiện liếc tới, Hậu đình bên trong mặt khác nương nương cũng đều là đằng đằng sát khí, chính là Tiên Hậu cùng Thiên Hậu cũng là một tấm muốn giết người bộ dáng. Trường Sinh Đế Quân thấy thế, vội vàng cách hắn xa một chút, miễn cho người này máu tươi đến trên người mình.

Tử Vi Đế Quân náo cái chán, đành phải ngồi xuống xuống, không được hướng Tô Vân cùng Oánh Oánh quan sát. Oánh Oánh nói nhỏ: "Sĩ tử, cái này Đế Quân thù dai."

"Ta nghe được!" Tử Vi Đế Quân quát, "Sách quái nhỏ, ta ghi nhớ ngươi, ngươi ở sau lưng nói ta thù dai!"

Oánh Oánh nói: "Hắn chính là cái tên đần."

"Ngươi còn nói ta là tên đần!" Tử Vi Đế Quân lại nói.

Thiên Hậu cùng Tiên Hậu liếc nhau, đều là đau đầu vô cùng, nếu như đổi lại những người khác ngược lại cũng thôi, đánh một trận mắng một trận, liền sẽ không ồn ào, hết lần này tới lần khác cái này Tử Vi Đế Quân tâm nhãn nhỏ tính tình lớn, mấu chốt là bản lĩnh không nhỏ, còn không thể thật giết hắn.

Tử Vi Đế Quân nhìn về phía Tang Thiên Quân, kinh ngạc nói: "Lão Tang đầu cũng ở nơi đây? Ngươi không phải canh giữ ở Minh đô thứ mười bảy tầng chờ đợi Đế Thúc tự chui đầu vào lưới ư? Vì sao chạy đến nơi đây?"

Tang Thiên Quân đang muốn trả lời, Tử Vi Đế Quân vỗ tay cười nói: "Đúng! Ngươi nhất định là để chạy Đế Thúc, bị hắn một đường đuổi giết, không đường có thể trốn, ngay sau đó trốn đến Thiên Hậu nơi này tới! Nếu không phải bệ hạ chính vào lúc dùng người, nhất định phải chém đầu ngươi!"

Tang Thiên Quân miễn cưỡng nói: "Đế Quân nói đùa. Đế Thúc tuy là có đồng đảng nội ứng ngoại hợp, đem hắn cứu ra,

nhưng ở ta đuổi giết bên dưới hắn hốt hoảng chạy trốn…”

“Hốt hoảng chạy trốn chính là ngươi a?”

Tử Vi Đế Quân cười ha ha, vừa rồi không nhanh không cánh mà bay, vui vẻ ra mặt nói: “Ngươi đuổi giết Đế Thúc? Đế Thúc lão tiểu tử kia ta gặp cũng đánh cái run rẩy. Vừa mới ta tại trên đường tới, còn gặp Ngục Thiên Quân, Ngục Thiên Quân nhìn thấy ta liền kể khổ nói ngươi là cái tiện nhân, chạy so thỏ đều nhanh! Ngục Thiên Quân còn nói, có kẻ gian thả ra Tà Đế dư đảng, tiên tướng Bích Lạc, Bích Lạc tên kia cũng đang đuổi giết ngươi…”

Tang Thiên Quân xấu hổ không chịu nổi, xấu hổ vô cùng.

Tử Vi Đế Quân đem hắn nhục nhã một hồi, quay đầu nhìn thấy Ôn Kiều, Ôn Kiều vội vàng cười nói: “Đạo hữu, ngươi ta đã lâu không gặp…”

Tử Vi Đế Quân hừ một tiếng, quay mặt qua chỗ khác, không để ý đến hắn.

Ôn Kiều buồn bực: “Người này hôm nay là làm sao vậy? Nghiêm mặt so lừa còn dài hơn.”

Tiên Hậu nương nương thừa dịp Tử Vi Đế Quân yên tĩnh một hồi lỗ hổng, vội vàng nói: “Lần này Tứ Ngự thiên thịnh hội, tuyển chọn ra hạ giới đệ nhất cường giả, tương lai chính là hạ giới thủ lĩnh. Hôm nay liền mời nương nương làm cái công chứng, thua nhưng không cho chơi xấu.”

Thiên Hậu nương nương kinh ngạc, hiển nhiên là vừa mới biết Tứ Ngự thiên thịnh hội nội dung, liếc Tô Vân một cái, cười nói: “Tô đạo hữu, tuyển hạ giới thủ lĩnh chuyện này, ngươi thấy thế nào?”

Trường Sinh Đế Quân cùng sư Đế Quân ánh mắt nhao nhao rơi vào Tô Vân trên người, có chút không hiểu, Thiên Hậu nương nương vậy mà xưng hô Tô Vân vì đạo hữu, hơn

nữa hỏi ý kiến của hắn, hiển nhiên Tô Vân không đơn thuần là Thiên Hậu ân nhân đơn giản như vậy.

Tô Vân nói: "Tương lai bảy mươi hai động thiên đại nhất thống, quả thực cần chọn lựa một cái thủ lĩnh tới. Chúng ta vi ngôn nhẹ, không dám nói lời nào."

Thiên Hậu nương nương ánh mắt lấp lóe, cười nói: "Tô đạo hữu nếu là có tâm, bản cung có thể nói đạo nói, là Đế đình cũng tranh thủ một cái danh ngạch tới."

Tô Vân vội vàng nói: "Đa tạ nương nương. Đế đình nơi thị phi, kẻ hèn này không dám đại biểu Đế đình. Hơn nữa bản lãnh của ta thấp, cùng bốn vị nhân huynh so sánh, quả thực nông cạn, không dám cùng Tứ Ngự thiên bốn vị nhân huynh so sánh."

Thiên Hậu nương nương thấy hắn ngôn từ bức thiết, nói: "Đạo hữu ngược lại là cái khiêm tốn lễ độ người." Ngay sau đó liền không đề cập tới xếp vào một cái danh ngạch sự tình.

Tiên Hậu nương nương thấy thế, cười nói: "Đã như vậy, vậy liền vẫn là ta bốn nhà tỷ thí. Thành như Tô đạo hữu lời nói, Đế đình là cái nơi thị phi, đêm dài lắm mộng, chọn ngày không bằng đụng ngày, vậy liền hôm nay tỷ thí a?"

Trường Sinh Đế Quân vội vàng nói: "Nhà ta Tiêu Quy Hồng tới lúc đến trên đường độ kiếp , bị thương nhẹ, thương thế còn chưa khỏi hẳn. Có thể hay không trì hoãn mấy ngày?"

Tử Vi Đế Quân cũng nói: "Hài tử nhà ta Thạch Ứng Ngữ, nguyên bản nhất định là thiên hạ đệ nhất, các ngươi cũng không cần tỷ thí trực tiếp đầu hàng cái chủng loại kia. Nhưng hắn tọa trấn trên đường bị người đả thương, cũng phải nghỉ ngơi mấy ngày."

Tiên Hậu liếc Tô Vân một cái, nghĩ đến Tô Vân nói tới chủ nhà tình nghĩa, cười nói: "Nhất định là thiên hạ đệ nhất, còn có

thể bị người đả thương?"

Tử Vi Đế Quân nhắc lên việc này, chính là một cỗ ngọn lửa vô danh xông ra, tức giận nói: "Ôn Kiều, thiệt thòi ta đem ngươi trở thành bằng hữu! Hài tử nhà ta chính là ngươi nói đệ nhất tiên nhân, độ bốn mươi chín trùng thiên kiếp cái chủng loại kia, vì sao ngược lại bị người đánh?"

Ôn Kiều vội vàng xua tay, ra hiệu hắn không cần nói, không nghĩ tới hắn lại đều đâm đi ra, không khỏi dậm chân nói: "Ngươi hại Thạch Ứng Ngữ! Có người muốn lấy đệ nhất tiên nhân tính mạng, đoạt hắn số mệnh! Ngươi đem hắn là đệ nhất tiên nhân sự tình chọc ra đến, chẳng phải là hại hắn?"

Tử Vi Đế Quân ngạc nhiên, vội vàng nói: "Đúng ta không tốt, ta trách oan ngươi."

Thiên Hậu nương nương kinh ngạc, liếc Tiên Hậu cùng Ôn Kiều một cái, không nhanh không chậm nói: "Cái này Tiên giới mới đệ nhất tiên nhân, tại sao lại có hai người? Muội muội, vừa mới ngươi nói sư muội muội nhà vị kia chính là đệ nhất tiên nhân. Làm sao hiện tại lại nhiều thêm một vị?"

Nàng dứt khoát lanh lẹ đem việc này chọc ra đến, lập tức gây nên Hoàng Địa Chi sư Đế Quân đề phòng, quét Tiên Hậu một cái.

Tiên Hậu nói thầm một tiếng lợi hại, cười nói: "Tỷ tỷ có chỗ không biết, lần này Tiên giới mới có chỗ khác biệt, đệ nhất tiên nhân có tới ba cái đây. Ôn Kiều, ngươi tới nói."

Ôn Kiều cựu thần liền vội vàng đứng lên, nói: "Tiên Hậu nương nương nói sai, tổng cộng có bốn cái."

Tiên Hậu cái trán bắn ra một cây gân xanh, lấy lại bình tĩnh, thầm nghĩ: "Người này chưa bao giờ biết nhìn mặt mà nói chuyện, sớm biết vẫn là giết xong hết mọi chuyện!"

Ôn Kiều tiếp tục nói: "Câu Trần, Nam Cực, Bắc Cực cùng Hậu Thổ, bốn đại động thiên, đều có một người tụ tập số mệnh, hình thành bốn mươi chín trùng chư thiên số mệnh, độ chính là bốn mươi chín trùng chư thiên kiếp. Bậc này kiếp số, tại lúc trước Tiên giới, chính là đệ nhất tiên nhân, là muốn trở thành Tiên Đế tồn tại."

Thiên Hậu cười tủm tỉm nói: "Nói như vậy, Câu Trần động thiên cũng có?"

Ôn Kiều nói: "Cũng có."

Hắn bình chân như vại, thầm nghĩ: "Tô các chủ nói cho ta biết ăn ngay nói thật, liền có thể bảo vệ tính mạng, ta hiện học hiện dùng, nhất định vững như không ngã núi xanh."

Thiên Hậu cười nói: "Vừa rồi muội muội nói chỉ có ba cái đây."

"Tiểu muội thuật số không tốt, ba bốn chẳng phân biệt được." Tiên Hậu cũng cười hì hì nói.

Trường Sinh Đế Quân sắc mặt đại biến: "Nói như vậy, ta Nam Cực Trường Sinh phúc địa cũng có người là đệ nhất tiên nhân?"

Ôn Kiều nói: "Cũng có."

Hoàng Địa Chi sư Đế Quân tâm thần đại loạn: "Như vậy ta Sư gia…"

Ôn Kiều khí định thần nhàn nói: "Sư gia cũng có, chính là vị kia trái ôm phải ấp công tử ca."

Oánh Oánh hưng phấn lên, từ bản thân Linh giới bên trong lấy ra một đĩa nhỏ thơm bánh, cười nhẹ nói: "Bắt đầu! Ôn Kiều lật bàn!"

Nàng e sợ cho thiên hạ không loạn, một bên ăn bánh một bên nhìn bốn đại Đế Quân ứng đối ra sao.

“Oánh Oánh, cho ta một khối.” Tô Vân cũng hưng phấn lên, ở một bên nói.

Hai người ngồi ở chỗ đó, một bên ăn bánh, một bên tràn đầy phấn khởi nhìn thế cục này thế nào diễn biến.

Bất thình lình, Thiên Hậu cười nói: “Bản cung muốn cùng bốn vị Đế Quân thương lượng, những người không liên quan, đi trước lui ra.”

Nàng không cho phép tất cả mọi người phản bác, đứng dậy tiễn khách.

Tô Vân, Oánh Oánh, Ôn Kiều đám người đành phải đứng dậy, đi ra ngoài, chính là những cái kia Hậu đình nương nương cũng nhao nhao đứng dậy, mỗi người rời đi. Tô Vân đám người chỉ cảm thấy tiếc hận, không thể nhìn thấy một tràng trò hay, nhưng Tang Thiên Quân nhưng thở phào một hơi, lập tức tránh đi, thầm nghĩ: “Lão tử thà đối mặt Đế Thúc, đối mặt Bích Lạc, cũng không nguyện đối mặt cái này Tu La trường!”

Hắn vội vàng rời đi, đi ra Hậu đình Tiên môn lúc bất thình lình nhìn thấy một người, không khỏi sắc mặt kịch biến, vội vàng thân hình xoay tròn, hóa thành giương cánh mấy ngàn dặm con ngài vỗ cánh mà chạy, hưu một tiếng phá không mà đi!

Tô Vân đi ra Hậu đình, đi tới Tiên môn phía trước, chỉ thấy trong tiên môn một bóng người cao to đứng ở nơi đó, không khỏi trong lòng khẽ động, liền muốn xoay người trở về Hậu đình.

Ôn Kiều đi tại phía sau hắn, cười nói: “… Các chủ nói cho ta biết chân đạp mấy đầu thuyền biện pháp quả nhiên tốt, ta ăn ngay nói thật, liền có thể bảo vệ tính mạng… Đế Tuyệt!”

Tiên môn ở dưới cái kia cao lớn thân ảnh quay tới, hai mắt trong hốc mắt trống rỗng, chỉ có cái trán mi tâm mọc ra một

con mắt, chính là Tà Đế!

“Ôn Kiều, còn có trẫm tốt thái tử, tốt Đế sứ…”

Tà Đế Tuyệt ánh mắt rơi vào trên người bọn họ, lộ ra tươi cười: “Đã lâu không gặp.”

Tô Vân sắc mặt biến hóa, lúc này, chỉ thấy tiên tướng Bích Lạc từ Tà Đế sau lưng đi ra, nói: “Thái tử điện hạ.”

(tấu chương hết)

Chương 619 : Bệ hạ, ngươi già rồi (đại chương cầu phiếu!)

Chương 622: Bệ hạ, ngươi già rồi (đại chương cầu phiếu!)

Tô Vân nhìn thấy tiên tướng Bích Lạc, lúc này mới âm thầm thở phào nhẹ nhõm, hạ thấp người nói: "Đế Tuyệt bệ hạ."

Tà Đế kinh ngạc nói: "Ngươi làm thế nào biết ta là Đế Tuyệt, mà không phải Đế Chiêu?"

Tô Vân đúng mực nói: "Nghĩa phụ ta Đế Chiêu không quen biết Ôn Kiều, cũng sẽ không muốn lợi dụng Ôn Kiều tới biết thứ bảy Tiên giới đệ nhất thành tiên người là ai. Hắn vì báo thù, có thể lẻ loi một mình giết tới Tiên giới, giết vào tiên đình, làm việc quang minh lỗi lạc. . Dạng này người, sao lại vì lại sống một thế mà đi giết một cái liền tiên nhân đều không phải linh sĩ? Bởi vậy, ngươi chỉ có thể là Đế Tuyệt."

Tà Đế cười nhạo một tiếng, nói: "Miệng còn hôi sữa, chỉ có thể khoe khoang miệng lưỡi, nể tình ngươi cứu ra trẫm tiên tướng cùng một đám dư bộ, trẫm xá ngươi vô tội. Ôn Kiều, tìm đến đệ nhất tiên nhân rồi ư?"

Tô Vân há to miệng, nhưng không có lên tiếng.

Ôn Kiều khom người nói: "Bẩm báo Đế Tuyệt bệ hạ, thứ bảy Tiên giới đệ nhất tiên nhân tổng cộng có bốn người, Tứ Ngự động thiên đều chiếm thứ nhất, đều là tuyệt đỉnh số mệnh, diện mạo phi phàm."

“Bốn người?”

Tà Đế nghe vậy cũng không khỏi kinh ngạc, trầm tư nói, “Chẳng lẽ nói là trận kia ác chiến đánh hỏng thứ bảy Tiên giới, dẫn đến số mệnh bốn phần? Cái này chẳng phải là nói mỗi người chỉ có một phần tư số mệnh…”

Ôn Kiều nói: “Đế Tuyệt, bốn người này mỗi người đều mang bất phàm số mệnh, mỗi người đều tài năng xuất chúng, khó gặp đối thủ. Mỗi người bọn họ đều có Tiên Đế tư chất.”

Tà Đế lắc đầu, tự phụ vô cùng nói: “Ngươi không cùng chân chính đệ nhất tiên nhân giao thủ qua, nhưng trẫm từng có. Chân chính đệ nhất tiên nhân xa không phải tài năng xuất chúng khó gặp đối thủ, mà là không có đối thủ! Chân chính đệ nhất tiên nhân, không chỉ là số mệnh vô địch, một thân ngộ đạo thì minh đạo, tu luyện thì tu chân, thậm chí ngay cả ta cũng theo đó khiếp sợ! Số mệnh chia ra làm bốn, vậy liền không còn là đệ nhất tiên nhân, chỉ là thứ phẩm mà thôi.”

Ôn Kiều không dám nói nhiều.

Tà Đế chắp tay đi ra ngoài, thản nhiên nói: “Đi theo ta. Chúng ta đi xem một chút cái này bốn cái tiểu nhi.”

Ôn Kiều không dám thất lễ, vội vàng đuổi theo hắn, hai người rất đi mau xa.

Tiên tướng Bích Lạc đi lên phía trước, lão giả này thân thể còng lưng, nửa người hóa thành tro tàn quái, nửa người còn duy trì tiên nhân thân thể, trên người tro tàn lay động, không ngừng rụng, cười nói: “Tô điện hạ cứu chúng ta lúc, nhưng không có nói mình vẫn là thái tử điện hạ.”

Tô Vân lắc đầu nói: “Ta là Đế Chiêu thái tử, cũng không phải là Đế Tuyệt thái tử.”

Tiên tướng Bích Lạc giơ tay lên, làm ra mời tư thế, thản nhiên nói: “Đế Chiêu chỉ là bệ hạ thi thể bên trong đản sinh ra

thi yêu nội tâm, bệ hạ chấp niệm biến thành, làm sao có thể cùng bệ hạ bản thể đánh đồng? Điện hạ, ta xem ý của bệ hạ, cũng có lập ngươi vì thái tử ý nghĩ."

Tô Vân cười nói: "Tiên tướng, ngươi có thể trở thành tiên đình thừa tướng, nhất định không phải chỉ là hư danh, có lẽ cũng có an bang vì dân lý niệm. Ngươi cảm thấy Đế Tuyệt là cái tốt Tiên Đế ư?"

Tiên tướng Bích Lạc cười nói: "Từ xưa đến nay, Tiên Đế có mấy cái là tốt Tiên Đế? Hy vọng xa vời Tiên Đế là tốt Tiên Đế, không bằng đi chân thật làm chuyện của mình, lúc này mới có lợi cho dân sinh xã tắc. Đế Tuyệt tuy là không phải lựa chọn tốt nhất, nhưng hắn tại đại phương hướng bên trên phán đoán, chưa hề sai lầm."

Tô Vân cùng hắn kề vai mà đi, đi theo Tà Đế cùng Ôn Kiều, chỉ thấy Tà Đế cùng Ôn Kiều chính là hướng Tứ Ngự động thiên nhân mã nơi trú đóng mà đi.

Tiên tướng Bích Lạc tiếp tục nói: "Nhưng nếu không có Nghịch Đế Phong phản loạn, hiện nay thứ bảy Tiên giới liền y nguyên là một thể thống nhất, thậm chí đã bắt đầu thay thế thứ sáu Tiên giới trở thành mới Tiên giới. Đế Phong là lựa chọn tốt hơn ư? Cũng không phải là. Hắn ngồi lên đế vị về sau, đối mặt Tiên giới suy yếu, đại đạo hóa thành tro tàn, hắn bó tay toàn tập, chỉ có thể dựa vào bóc lột hạ giới tới vì Tiên giới kéo dài tính mạng. Lòng dạ của hắn, độ lượng, thậm chí ánh mắt, đều cùng bệ hạ có lớn lao khoảng cách. Trong mắt của ta, Đế Phong chỉ là một cái tính toán chi li cẩn thận tính toán bụng dạ hẹp hòi người mà thôi."

Tô Vân cười lạnh nói: "Chẳng lẽ Đế Tuyệt ngồi tại đế vị bên trên, liền có thể vì tất cả người kéo dài tính mạng? Hắn bất quá là vì hấp thu đệ nhất tiên nhân, vì chính mình kéo dài tính mạng mà thôi."

Bích Lạc cười ha ha, lắc đầu nói: "Nếu là Đế Tuyệt như thế, ngươi cảm thấy sẽ còn có nhiều người như vậy vì hắn bán mạng? Ta sẽ còn vì hắn bán mạng?"

Tô Vân nói: "Xin chỉ giáo."

Tiên tướng Bích Lạc nói: "Đệ nhất Tiên giới, thống trị thứ hai Tiên giới chúng sinh, cho đến đệ nhất Tiên giới mục nát tan rã, thứ hai Tiên giới thay thế chi. Thứ hai Tiên giới thống trị thứ ba Tiên giới chúng sinh, cho đến thứ hai Tiên giới tan rã. Bệ hạ giành lấy đệ nhất tiên nhân số mệnh, chiếm cứ chính thống, chưa hề nguy hại qua bá tính! Trái lại, hắn trở thành Tiên Đế, mục đích là vì cứu vớt chúng ta tất cả mọi người!"

Oánh Oánh nói nhỏ: "Sĩ tử, cái này tiên tướng bị Tà Đế tẩy não."

Tô Vân thản nhiên nói: "Tà Đế vứt bỏ hắn lúc đầu tùy tùng, chạy đến Tiên giới mới tự mình làm Tiên Đế, mà lúc trước đi theo hắn tiên nhân nhưng hóa thành tro tàn quái, hoặc là lão tiên giới cùng một chỗ mai táng tại tro tàn bên trong. Dạng này người, vì chỉ là quyền thế của mình!"

Tiên tướng Bích Lạc cười nói: "Bệ hạ thật từ bỏ tất cả mọi người?"

Tô Vân giật mình, không rõ ý nghĩa.

Bích Lạc nói: "Ai nói Tiên giới tro tàn hóa, tiên nhân cũng sẽ đi theo tro tàn hóa? Những cái kia hạ giới tiên nhân, chỉ cần bỏ tiên vị, bỏ bản thân đại đạo, hóa tiên vì phàm, không phải là có thể sống sót ư? Bọn họ có lúc trước kinh nghiệm tu luyện, như vậy tại Tiên giới mới trở thành mới tiên nhân, lại có gì khó?"

Tô Vân cùng Oánh Oánh mỗi người ngỡ ngàng, Oánh Oánh lẩm bẩm nói: "Đế Tuyệt chẳng lẽ không phải vạn sự làm

Tuyệt, thế cho nên có nhiều người như vậy ngược lại hắn, thế cho nên Đế Phong tạo phản thành công."

Tiên tướng Bích Lạc lắc đầu nói: "Đây là bởi vì, những người này luyến tiếc hiện tại danh lợi cùng địa vị, cho nên mới sẽ tạo bệ hạ ngược lại. Chính xác nói, là bệ hạ tạo phản bọn họ, thế cho nên gây nên sự phản công của bọn họ."

Loại thuyết pháp này quả thực làm trò cười cho thiên hạ, Tô Vân cùng Oánh Oánh cũng nhịn không được cười lạnh: "Đế Tuyệt tạo phản bọn họ?"

Tiên tướng Bích Lạc không để ý lắm, chầm chậm nói: "Bọn họ chỉ là Tiên giới cao cao tại thượng tồn tại, chỉ là Đế Quân, Thiên Quân, Tiên Quân, chỉ là những cái kia đã chiếm cứ cao vị, chiếm cứ Tiên giới tài phú người cùng thế lực. Bệ hạ nếu như giành lấy đệ nhất tiên nhân số mệnh, trở thành Tiên giới mới Đế, sẽ gặp yêu cầu những này bộ hạ cũ phế bỏ tất cả tu vi lực lượng, vứt bỏ tất cả của cải, hóa tiên vì phàm, lại tu luyện từ đầu. Vậy thì để cho bọn họ những tiên nhân này cùng Tiên giới mới phàm nhân đứng tại cùng một cái cấp độ bên trên, bọn họ há có thể dung nhẫn?"

Tô Vân cùng Oánh Oánh trong đầu ngơ ngơ ngác ngác, có một loại đại não bị thanh tẩy một lần, truyền vào mặt khác lý niệm cảm giác!

Bọn họ muốn phản bác, lại không biết nên như thế nào phản bác.

"Bọn họ nếu là dễ dàng tha thứ, bọn họ liền chưa hẳn có thể lần nữa leo lên hiện nay vị trí!"

Tiên tướng Bích Lạc cười khẩy nói: "Bọn họ nếu là dễ dàng tha thứ, liền mang ý nghĩa bọn họ muốn cùng Tiên giới mới phàm nhân cùng một chỗ cạnh tranh, cùng một chỗ phấn đấu, bị phàm nhân vượt qua, thậm chí tỉ lệ chết đều gia tăng

thật lớn! Bệ hạ làm chính là, đem Tiên giới của cải, quyền lực, tài nguyên, lần nữa phân phối một lần! Đây chính là bọn họ không thể chịu đựng sự tình, đây là bệ hạ tại tạo phản bọn họ, đây chính là bọn họ phải diệt trừ bệ hạ đề cử Đế Phong nguyên nhân!"

Thanh âm của hắn càng ngày càng lạnh: "Đây cũng là Đế Phong đăng cơ đến nay, khắp nơi cản trở nguyên nhân! Bởi vì bất luận Trường Sinh, Thiên Hoàng, Hoàng Địa Chi, Tử Vi các loại Đế Quân, vẫn là Tang Thiên Quân, Ngục Thiên Quân, hoặc là những cái kia Tiên Quân, thậm chí Thiên Hậu, đều muốn tạo phản nguyên nhân!"

Tô Vân cùng Oánh Oánh trong đầu ầm ầm, càng thêm không biết nên thế nào cãi lại.

"Những này Tiên giới cao cao tại thượng tồn tại, động một tí nói bệ hạ muốn nuốt một mình hạ giới, thực ra bệ hạ chỉ là đi trước một bước. Hắn biết mình tất nhiên sẽ có cực lớn lực cản, bởi vậy trước một bước tại hạ giới thành Đế, đến lúc đó, liền không cho phép Đế Quân, Thiên Quân đám người không theo quy củ làm việc."

Tiên tướng Bích Lạc nói: "Bọn họ dựa theo quy củ làm việc, như vậy mới cũ Tiên giới chiến tranh liền không có bộc phát khả năng. Tô điện, ngươi hẳn phải biết, tiên nhân tại đối mặt hóa thành tro tàn nguy hiểm, sẽ làm ra điên cuồng cỡ nào việc làm. Bọn họ nhất định sẽ diệt tận hạ giới tất cả bá tính, cho mình đưa ra đầy đủ không gian sinh tồn!"

Tô Vân rùng mình một cái.

"Bởi vậy bệ hạ việc làm, là duy nhất chính xác lựa chọn."

Tiên tướng Bích Lạc một cái tro tàn trong mắt lập loè xa thẳm kiếp hỏa, nói: "Nhưng mà hắn không có tính ra đến nhân tính hiểm ác. Hắn vì cứu tất cả mọi người, lại không nghĩ rằng

bị những người này kẻ dã tâm mưu hại tính mạng. Thậm chí liền hắn tín nhiệm nhất nữ nhân vì quyền vị cũng phản bội hắn, càng buồn cười hơn chính là, nữ nhân này chẳng đạt được gì, ngược lại bị giam cầm ngàn vạn năm!"

Hắn nói nữ nhân chính là Thiên Hậu nương nương, tại tiên tướng Bích Lạc trong miệng, Thiên Hậu việc làm làm người ta khinh thường!

Chẳng qua Tô Vân suy nghĩ kỹ một chút, bản thân giẫm chiếc thuyền này quả thực có chút làm người ta khinh thường chỗ.

"Cẩn thận tính toán, thật giống như ta giẫm thuyền đều có chút làm người ta khinh thường chỗ…" Tô Vân trong lòng phẫn nộ nói.

Oánh Oánh lớn tiếng nói: "Ngươi nói như vậy, Tà Đế Tuyệt vẫn là một người tốt?"

Tiên tướng Bích Lạc sắc mặt nghiêm nghị, lắc đầu nói: "Bệ hạ tuyệt không phải người tốt! Bệ hạ vì bản thân quyền lực, có thể không từ thủ đoạn, vì bản thân mục đích, cũng có thể không chuyện ác nào không làm. Hắn được gọi là Tà Đế, tuyệt không quá đáng! Nhưng muốn cứu lưỡng giới bá tính, quả thực cần bệ hạ dạng này người!"

Hắn dừng một chút, nói: "Tô điện cũng biết ta vì sao muốn thay bệ hạ nói chuyện? Cũng biết người trong thiên hạ đều chửi bới bệ hạ lúc, ta vì sao muốn y nguyên không rời không bỏ?"

Hắn dừng bước lại, nhìn về phía Tô Vân, cười nói: "Bởi vì bệ hạ cho ta một cái cơ hội. Ta là thứ sáu Tiên giới một giới thảo dân, là bệ hạ cho ta trở thành tiên tướng cơ hội. Trên đời này, chỉ có bệ hạ có thể cho ta cơ hội này. Đi theo bệ hạ những người kia, chẳng lẽ như thế."

Tô Vân cũng dừng bước lại, cười nói: "Tiên tướng mà nói, để cho ta rất là rung động. Ta lúc trước chưa từng nghĩ tới nơi này cấp độ sâu nguyên nhân, kinh ngươi đánh thức, sáng tỏ thông suốt."

Hắn xá dài tới đất: "Đa tạ tiên tướng chỉ điểm!"

Tiên tướng Bích Lạc vui vẻ nói: "Nếu như có ngươi tới giúp đỡ bệ hạ…"

Tô Vân thẳng người lên, cười nói: "Tiên tướng, Tà Đế cái kia một bộ, đã quá hạn. Lục triều Tiên giới đi qua, hắn còn chưa phải là không thành công cứu chúng sinh, còn chưa phải là làm cho tất cả mọi người đều khó mà tránh khỏi tro tàn hóa?"

Tiên tướng Bích Lạc giật mình.

"Hắn già, cái kia nhường cho người trẻ tuổi thử một lần, thi lộc tố xan, cưỡng chiếm lấy Tiên Đế vị trí, không ngừng lặp lại thất bại thí nghiệm, bóp chết mặt khác hi vọng."

Tô Vân đi thẳng về phía trước, thản nhiên nói: "Hắn nếu đã thất bại, làm phiền liền đem bờ mông nhường một chút, cho những người khác ý khác lấy áp dụng khả năng. Luôn nghĩ tới khôi phục ngai vàng, lặp lại bản thân lối cũ, là không được."

Tiên tướng Bích Lạc há miệng muốn nói, lại không biết nên nói cái gì, đợi nghĩ đến một chút lời giải thích, lại thấy Tô Vân đã đi xa.

Hắn vội vàng đuổi theo Tô Vân, lại ý định nói, chỉ cảm thấy cái này lời giải thích ngay cả mình cũng không cách nào thuyết phục.

Ôn Kiều mang theo Tà Đế đi tới Nam Cực động thiên Tiêu gia nơi trú đóng, Ôn Kiều cách xa chỉ hướng Tiêu Quy Hồng, nói: "Người kia chính là Trường Sinh Đế Quân Tiêu gia đệ nhất tiên nhân."

Tà Đế nhẹ nhàng gật đầu, đi về phía Tiêu Quy Hồng đi tới, nói: "Các ngươi lưu lại."

Tô Vân trong lòng căng thẳng, vội vàng đuổi theo hắn, tiên tướng Bích Lạc cau mày, đang muốn ngăn cản hắn, Tà Đế nói: "Để hắn tới."

Tiên tướng Bích Lạc đè thấp giọng nói: "Tô điện, không cần chọc giận bệ hạ!"

Tô Vân bước nhanh đuổi theo Tà Đế, cùng Tà Đế một trước một sau đi vào Tiêu gia trụ sở, Tà Đế đối với những khác người thờ ơ lãnh đạm, thẳng tắp hướng Tiêu Quy Hồng đi tới.

Tiêu gia lần này giáng lâm đến Đế đình biên giới, nơi này trải rộng nguy hiểm, khắp nơi đều là đại chiến dấu vết lưu lại cùng tiên đình phong ấn, bọn họ diệt trừ một phần phong ấn cùng thần thông sót lại, tại đây đợi tin tức.

Tiêu gia linh sĩ cùng Thần Ma nguyên bản định đi tới lân cận Nguyên Sóc thành thị tầm hoan tác nhạc, lại bị Tiêu Quy Hồng nghiêm lệnh cấm chỉ, phải bọn họ nhất thiết phải lưu ở nơi đây, quyết không thể ra ngoài.

Những cái kia Tiêu gia linh sĩ cũng chú ý tới Tô Vân cùng Tà Đế, lập tức nhận ra Tô Vân, Nam Hoàng nghe tin cũng vội vàng vọt tới, chợt quát một tiếng, đang chuẩn bị lấy dũng khí đối Tô Vân ra tay, bất thình lình, tất cả tĩnh lại.

Giờ khắc này, phảng phất thời gian ngừng lại trôi qua, vật chất lại không biến hóa, toàn bộ Nam Cực thiên Tiêu gia trụ sở bên trong tất cả mọi người tất cả cứng ở tại chỗ, duy trì động tác lúc đầu!

Bọn họ nội tâm cũng đóng băng, thậm chí liền ý thức của bọn hắn cũng bị đóng băng, không cách nào hiện lên bất kỳ ý niệm gì!

Tiêu Quy Hồng hoảng sợ nhìn một màn này, nhìn Tô Vân cùng độc nhãn quái người hướng mình đi tới, âm thanh khàn giọng nói: "Ngươi là người phương nào?"

"Trẫm, Tà Đế, Đế Tuyệt!"

Độc nhãn quái người đứng trước mặt của hắn, cần hắn tới ngưỡng mộ: "Ngươi tên là gì?"

Tiêu Quy Hồng trong đầu ầm ầm: "Tà, Tà Đế… Ta tên là tiêu, tiêu, Quy Hồng!"

Tà Đế âm thanh đinh tai nhức óc, rung chuyển tâm linh: "Trẫm, có thể truyền thụ cho ngươi vô thượng tiên pháp! Ngươi, có muốn hay không vô địch? Có muốn hay không lần này đại bỉ bên trong đoạt được thứ nhất, trở thành tương lai Tiên giới chúa tể?"

Tiêu Quy Hồng cổ họng phát khô, bị tin tức này xung kích đến choáng đầu hoa mắt, nhưng âm thanh khàn khàn nói: "Muốn… Ta muốn! Ta muốn học bệ hạ tiên pháp! Ngươi thật chịu dạy ta?"

Tà Đế lộ ra tươi cười, thản nhiên nói: "Công pháp của ta đổi thành Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh, ta hiện tại liền có thể truyền cho ngươi. Nhưng mà ta phải ngươi lần này Tứ Ngự thiên thịnh hội bên trong, giết chết ba người khác! Ngươi có thể làm được ư?"

Tiêu Quy Hồng hai mắt sáng lên, cười hắc hắc nói: "Ta vì hôm nay vị trí, giết người vô số, liền đồng tộc chết trong tay ta cũng có gần một trăm vị, có gì không dám?"

Tà Đế mỉm cười nói: "Tô Đế sứ, ngươi thấy thế nào?"

Tô Vân đứng ở sau lưng hắn, lạnh lùng nói: "Đến truyền bệ hạ Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh liền vô địch rồi? Đánh thắng được ta sao? Liền xem như bệ hạ, tại tương đồng cảnh giới bên dưới, cũng đánh không lại ta a? Dù sao…"

Hắn thản nhiên nói: “Bệ hạ bộ kia, đã già, cổ lỗ sĩ.”

Tà Đế đột nhiên xoay người, lạnh lùng nhìn hắn: “Thái tử, ngươi muốn thử một lần ta Thái Nhất Thiên Đô phục Tiêu Quy Hồng, ngươi nhìn, đây chính là trẫm phải truyền cho ngươi vô thượng công pháp!”

Tô Vân mỉm cười nói: “Oánh Oánh, ngươi tránh ra. Ta tới lãnh giáo một chút bệ hạ Thái Nhất Thiên Đô!”

(tấu chương hết)

Chương 620 : Tà Đế vô địch (đại chương cầu phiếu cầu đặt mua)

Chương 623: Tà Đế vô địch (đại chương cầu phiếu cầu đặt mua)

Oánh Oánh không khỏi căng thẳng, nói nhỏ: "Sĩ tử, hắn là Tà Đế, thấp nhất từ thứ tư Tiên giới chính là Tiên Đế, hắn tích lũy chỉ sợ còn ở trên ta…"

"Ta biết."

Tô Vân mỉm cười nói: "Oánh Oánh, ta muốn thử một lần Tiên Đế công pháp thần thông, tại Tiên Đế trong tay cùng ở những người khác trong tay có gì khác biệt."

Oánh Oánh đành phải từ hắn đầu vai bay lên, hướng tiên tướng Bích Lạc cùng Ôn Kiều bay đi. .

Ôn Kiều ồm ồm nói: "Oánh Oánh, ngươi tại sao trở lại? Các chủ đâu?"

Cái này to con bởi vì bị Thông Thiên các nghiên cứu thời gian quá dài, hơn phân nửa đã đem bản thân xem như Thông Thiên các một thành viên.

Oánh Oánh đem sự tình nói một lần, Ôn Kiều sắc mặt đại biến, thất thanh nói: "Cùng Đế Tuyệt đánh một trận? Hắn bị điên sao? Đế Tuyệt là liền Đế Thúc đều giết chết tồn tại! Phía trước mấy đời Tiên giới Tiên Đế, cũng nhiều là chết ở trong tay của hắn! Hắn điên rồi, nhất định là điên rồi!"

Oánh Oánh nói: “Sĩ tử cho Tà Đế hạn chế một cái điều kiện, vậy chính là tương đồng cảnh giới đánh một trận. Sĩ tử chưa chắc sẽ thua…”

Ôn Kiều hổn hển nói: “Vậy cũng sẽ bị giết chết! Đế Tuyệt tên kia hoàn chỉnh Tiên Đế công pháp đều có mấy bộ! Ra tay chiêu thứ nhất đã bị giết chết!”

Tiên tướng Bích Lạc nói: “Các ngươi yên tâm, bệ hạ cần Tô điện, sẽ không giết hắn. Bệ hạ dư bộ phần lớn là Tô điện cứu ra, nếu như lan truyền ra ngoài bệ hạ giết Tô điện, hắn sẽ là cô độc. Hắn tại không có khôi phục ngai vàng thành công trước đó, là sẽ không động Tô điện.”

Oánh Oánh khó hiểu nói: “Hai người các ngươi vì sao hình như đều nhận định sĩ tử thất bại? Thủy Oanh Hồi thi triển Bất Diệt huyền công, lại tinh thông đế kiếm kiếm đạo, cũng vẫn là bày ở sĩ tử trong tay!”

Tiên tướng Bích Lạc lắc đầu nói: “Không giống nhau.”

Oánh Oánh không hiểu.

Tiên tướng Bích Lạc nói: “Cửu Huyền Bất Diệt, Thủy Oanh Hồi luyện đến thứ mấy huyền? Không có luyện đến thứ chín huyền cũng không tính là nguyên vẹn nắm giữ Đế cấp công pháp. Kiếm đạo của nàng lại luyện đến thứ mấy trùng? Đế Phong kiếm đạo ta gặp qua, hắn luyện đến tầng thứ chín, kiếm quang khẽ động, cửu trùng thiên đạo trường trải rộng ra, trên đời này không có bất kỳ cái gì Tiên kiếm có khả năng chịu đựng lấy kiếm đạo của hắn, không khỏi bị ép tới vỡ nát! Cái này Thủy Oanh Hồi còn tại đệ nhất trùng a? Ngươi suy nghĩ một chút, tu luyện tới thứ chín huyền luyện đến tầng thứ chín kiếm đạo Thủy Oanh Hồi.”

Oánh Oánh không từ cái rùng mình, lẩm bẩm nói: “Tà Đế tại đồng cảnh giới bên dưới sẽ mạnh như vậy? Không có khả

năng có cường đại như vậy người…”

“Tu luyện tới thứ chín huyền nắm giữ tầng thứ chín kiếm đạo Thủy Oanh Hồi, y nguyên so ra kém tương đồng cảnh giới Đế Phong.”

Tiên tướng Bích Lạc lời không làm cho người ta kinh ngạc thì đến chết cũng không thôi, tuy là nói là sự thật, lại làm cho người rung động lòng người, thản nhiên nói: “Đế Phong là Cửu Huyền Bất Diệt cùng cửu trùng kiếm đạo người khai sáng, hắn có thể đang di chuyển yên tĩnh ở giữa khai sáng ra vô số loại chiêu thức, mà Thủy Oanh Hồi chỉ là học hắn khai sáng mấy loại chiêu thức mà thôi. Tương đồng cảnh giới Đế Phong, sẽ đánh bại dễ dàng Thủy Oanh Hồi! Mà tương đồng cảnh giới Đế Tuyệt, chém giết Đế Phong dễ như trở bàn tay! Đế Phong có thể đoạt được đế vị, dựa vào là chỉ là âm mưu mà không phải thực lực.”

Oánh Oánh rùng mình, ánh mắt lộ ra vẻ tuyệt vọng: “Khoảng cách như vậy lớn ư?”

“Chỉ có thể càng lớn.”

Tiên tướng Bích Lạc nói: “Chờ đến Tô điện tu luyện tới Đế cảnh, lại trở về hôm nay, khoảng cách mới có thể thu nhỏ. Hiện tại Tô điện, có thể tại Đế Tuyệt phía trước đi qua một chiêu, liền coi như đúng không tầm thường.”

Oánh Oánh bất thình lình nhớ ra một chuyện, hưng phấn nói: “Đúng rồi! Sĩ tử không phải Nguyên Đạo cảnh giới! Sĩ tử chỉ là Chinh Thánh cảnh giới đại viên mãn!”

Tiên tướng Bích Lạc trong lòng giật mình: “Chinh Thánh cảnh giới a?”

Hắn thoát khỏi Huyền quan về sau, đuổi giết Ngục Thiên Quân, Tang Thiên Quân đám người, Tang Thiên Quân tốc độ quá nhanh, Ngục Thiên Quân cùng hắn đấu qua hai trận, tiếc

rằng hắn bị giam giữ quá lâu, thực lực lớn không bằng lúc trước, đành phải bỏ qua Ngục Thiên Quân. Trong khoảng thời gian này, hắn đã từng hiểu qua hiện nay công pháp cảnh giới, biết được vậy mà nhiều thêm hai cái cảnh giới, trong lòng đương nhiên là khiếp sợ không gì sánh nổi.

Linh sĩ cùng tiên nhân cảnh giới, nhưng thật ra là từ đệ nhất Tiên giới truyền thừa, mấy ngàn vạn năm qua cũng không từng thay đổi qua!

Muốn tại đã gần như hoàn mỹ cảnh giới bên trong xếp vào hai cái đại cảnh giới đi vào, độ khó có thể tưởng tượng được!

Bởi vậy tiên tướng Bích Lạc đối hai cái này cảnh giới cũng là vô cùng hiếu kỳ, nghiên cứu rất lâu, sâu cho rằng tinh diệu, đối với hắn dạng này Đế Quân cấp tồn tại cũng rất nhiều dẫn dắt.

Tô Vân chiến lực, hắn cũng có chỗ đánh giá, nhưng mà quả thực không nghĩ tới Tô Vân lại còn còn chưa đạt tới Nguyên Đạo cảnh giới!

"Ta là lấy Tô điện là Nguyên Đạo cảnh giới tới đánh giá, Nguyên Đạo cảnh giới hắn chỉ có thể ở Đế Tuyệt dưới tay đi qua một chiêu. Nếu như là Chinh Thánh cảnh giới mà nói, vậy liền cần lần nữa đánh giá."

Tiên tướng Bích Lạc sắc mặt nghiêm nghị, nói: "Ba chiêu! Hắn có thể chống đỡ ba chiêu!"

Tiêu gia trụ sở, Tiêu Quy Hồng cũng hưng phấn lên, trong mắt lập loè không rõ ý nghĩa quang mang.

Hắn đương nhiên nghe nói qua Tà Đế, tiền triều Tiên Đế, tà ác vô cùng, bởi vậy được gọi là Tà Đế. Đối với Đế Phong giết Tà Đế soán vị một chuyện, dân gian cũng nhiều có khác biệt cách nhìn, có cho là Đế Phong thực lực cao, có người cho là Tà Đế chiến lực mạnh hơn.

Nhưng chỉ có một cái quan điểm không có tranh luận, vậy chính là Tà Đế quả thực tà ác vô cùng!

Tiêu Quy Hồng cũng không thèm để ý, thầm nghĩ: "Ta quả thực vận may ập xuống, thế mà liền Tà Đế đều chạy tới chủ động muốn truyền thụ cho ta Đại Đế công pháp thần thông! Không chỉ có như thế, Tà Đế còn muốn tự thân ra tay, đánh bại cái này có can đảm nhục nhã ta người! Nhìn tới ta số mệnh an bài là tương lai thế giới chúa tể!"

Tô Vân đứng ở nơi đó, bước chân hơi hơi xa cách, hai chân ở giữa khoảng cách cùng vai các loại rộng, hai đầu gối hơi hơi uốn lượn, đây là thích hợp nhất ứng biến tư thế.

Tư thế này, tiên nhân ở giữa chiến đấu chắc chắn sẽ không xuất hiện, ngay cả linh sĩ ở giữa cũng rất ít có dạng này tư thế, chỉ có Trúc Cơ thời kì, không phải linh sĩ thời điểm, cần cận thân giáp lá cà, hoặc là kéo dài khoảng cách, mới có thể sử dụng dạng này tư thế.

Tô Vân chính là tư thế này.

Chỉ ở trong nháy mắt, hắn liền đem bản thân Tiên Thiên Tử Phủ kinh thôi thúc đến cực hạn!

Hắn Tiên Thiên Nhất Khí bắt nguồn từ bản thân mi tâm Tử Phủ, trong mi tâm ba tấc lấy Tử Phủ bảo vệ đại não, ở đây phát động bão táp linh lực!

Coong!

Một tiếng chuông vang từ hắn mi tâm Tử Phủ bộc phát, cuồn cuộn Tiên Thiên Nhất Khí từ Tử Phủ bên trong xông ra, theo đầu óc của hắn lớp da chảy xiết, tốc độ quá nhanh thế cho nên lớp da bên trong tiên khí từng cơn lôi đình!

Hai cỗ Tiên Thiên Nhất Khí tới đến hai con ngươi, đương đương hai tiếng chuông vang, như là hồng chung chấn động, thắp sáng Tô Vân đôi mắt.

Một phần Tiên Thiên Nhất Khí theo mi tâm mà xuống, chảy qua thừa tương, liêm tuyền, thiên đột, toàn cơ, hoa cái, tử cung, ngọc đường, một đường hướng phía dưới!

Một phần Tiên Thiên Nhất Khí từ sau đầu đi tới não hộ, phong phủ, theo đại chuy, đào đạo mà xuống, chảy qua thân trụ, thần đạo, linh đài, chí dương!

Lại có một phần Tiên Thiên Nhất Khí di động, tiến tim phổi, thông ngũ tạng!

Còn có một phần Tiên Thiên Nhất Khí mở đỉnh đầu bách hội, lập lòe tử quang phóng lên trời!

Cái này Tiên Thiên Nhất Khí mỗi vận chuyển tới một chỗ, liền phát ra coong một tiếng chuông vang, chỉ trong nháy mắt, Tiên Thiên Nhất Khí tại Tô Vân thân thể bên trong vận chuyển chảy xiết một chu thiên, lớn ** khiếu, ngũ tạng lục phủ, lần lượt phát ra từng tiếng chuông vang, tựa như trong cơ thể hắn cất giấu không biết bao nhiêu miệng chuông thần!

Mà tại Tô Vân Linh giới bên trong, kèm theo Tiên Thiên Nhất Khí chảy xiết, nhất to Chung sơn cũng theo đó chấn động, phát ra nhất to rõ to âm thanh!

Tô Vân lần đầu tiên, ở trước mặt người ngoài triển lộ ra bản thân tất cả thực lực!

Hắn thân bị, đạo trường trải chồng ra, hoàng chung hiện lên, đại thế đã thành!

Tô Vân dưới chân di động, hướng Tà Đế công tới!

Hắn nhất định phải chiếm trước tiên cơ!

Hắn cũng không coi thường Tà Đế, Tà Đế Tuyệt đúng là một cái vô cùng cường đại tồn tại, thậm chí vượt qua Đế Phong tồn tại, bởi vì Đế Phong căn bản không dám cùng Tà

Đế chính diện chống lại, chỉ có thể trước đi liên hệ Thiên Hậu, về sau mới dám tạo phản!

Bởi vậy một trận chiến này, tiên cơ đối với Tô Vân cực kỳ quan trọng!

Hắn bước chân, bước đi hư không, bàn tay nâng lên, thân bị không gian hơi rung nhẹ, Tiêu Quy Hồng nhìn thấy một cái vô hình chuông lớn bởi vì không gian lay động mà hiển hiện ra.

Chỉ là thanh này chuông lớn vẫn là trong suốt hình thái, theo Tô Vân bàn tay từ móc ngược mà trở nên hướng về Tà Đế Tuyệt.

Tô Vân một chưởng đẩy ra, chưởng lực ngập trời.

Tà Đế nhẹ nhàng phất tay, nghênh tiếp!

"Coong!"

Tiếng chuông khuấy động, một cỗ ba động khủng bố nghiền nát mặt đất, đem Tiêu Quy Hồng nhấc lên!

Tiêu gia doanh địa cũng bị nhấc lên, từng tôn Thần Ma nổi bồng bềnh giữa không trung, nhưng lại bị Tà Đế thần thông định trụ, bất luận thân thể vẫn là tư duy tất cả không thể động đậy!

Thậm chí liền Tô Vân thôi thúc hoàng chung thần thông bộc phát ra uy năng, cũng bị định trụ, lộ ra cực kỳ quỷ dị!

Tại Tà Đế trên người, cho thấy hai loại lực lượng kỳ lạ, một loại là Tà Đế không có phong ấn tu vi lúc lực lượng, một loại khác thì là hắn đang cùng Tô Vân chống lại lực lượng, cỗ thứ hai lực lượng chỉ là Chinh Thánh cảnh giới.

Cái này hai cỗ lực lượng khoảng cách có thể nói là một cái trên trời một cái dưới đất, nhưng hắn đồng thời vận dụng hai

loại lực lượng không có chút nào sáp trệ, phảng phất hắn có hai cái thân thể hai cái ý thức, vốn hẳn nên như thế.

Hai người bàn tay va chạm trong nháy mắt, Tiên Thiên Nhất Khí kéo theo hoàng chung thần thông ngũ trùng đạo trường, uy năng bộc phát, nhất thời hoàng chung hiện ra!

Ba ngàn sáu trăm Thần Ma biến thành Tiên đạo phù văn trải tại tầng thấp nhất, vận chuyển kịch liệt, ba ngàn sáu trăm tôn Thần Ma cân khu dữ tợn vĩ đại, bộc phát ra thuần túy nhất lực lượng.

Tầng thứ hai chính là Hỗn Độn phù văn hóa thành Hỗn Độn Thần Ma, Tô Vân trợ giúp Hỗn Độn Đại Đế tìm kiếm tứ chi, ghi chép lại đủ loại Hỗn Độn phù văn, tại hoàng chung khắc độ bên trong chính là đủ loại Hỗn Độn Thần Ma!

Chỉ là những phù văn này ý nghĩa không rõ, tại thần thông thôi thúc thời điểm, phần lớn Hỗn Độn Thần Ma đều thuộc về trạng thái ngủ đông.

Tầng thứ ba kiếm đạo kiếp vận, lấy Vũ tiên nhân làm cơ sở, thêm vào Tô Vân bản thân khai ngộ, cùng với cùng Thủy Oanh Hồi giao lưu Đế Phong kiếm đạo, tạo thành tầng thứ ba hoàng chung cơ sở lạc ấn!

Thôi thúc thời điểm, kiếm đạo mênh mang, kiếp vận mênh mông!

Tầng thứ tư chính là chí bảo lạc ấn, Vạn Hóa Phần Tiên lô, Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh, đế kiếm, Tử Phủ các loại chí bảo hình thái lạc ấn tại trên vách chuông!

Tầng thứ năm thì là bốn chiêu Hỗn Độn tru tiên chỉ hình thành kiếp vận, dựa vào đã biết hai mươi tám Hỗn Độn phù văn!

Tô Vân một chưởng này uy năng toàn bộ bộc phát, có thể nói thoả chí tràn trề, hắn đánh Tiêu Quy Hồng, đánh Thạch

Ứng Ngữ, đánh Phương Trục Chí, căn bản sẽ không vận dụng đến bản thân chân chính bản lĩnh.

Bởi vì hắn lo lắng cho mình toàn lực ra tay sẽ đánh chết đối phương!

Mà bây giờ hắn thì không kiêng nể gì cả, làm càn đem bản thân tất cả lực lượng bộc phát!

"Coong ——— "

Tiếng chuông ung dung, Tà Đế tại miệng chuông phía dưới hướng về phía sau tung bay đi, hắn mỗi lui một bước, tại chỗ liền lưu lại một cái Tà Đế thân ảnh, trong khoảnh khắc, Tà Đế lui ra trăm ngàn dặm, xâm nhập Đế đình, chỉ thấy dọc đường lưu lại lấy ngàn mà tính đến hàng vạn mà tính Tà Đế!

"Đây là thần thông gì…"

Tô Vân hoàn toàn xem không hiểu, dứt khoát mặc kệ không hỏi, đòn thứ hai bộc phát, hướng về phía trước Tà Đế đánh tới!

Hắn xem không hiểu Tà Đế thần thông, dứt khoát liền lấy đại thế đè người, trực tiếp đem thần thông của đối phương nghiền nát!

Nhưng vào lúc này, trước mặt hắn Tà Đế thò tay ngăn cản công kích của hắn, Tà Đế sau lưng Tà Đế ra tay hướng hắn công tới, đằng sau ngàn vạn Tà Đế đồng thời nhảy lên, công tới!

Những này Tà Đế vậy mà đều là thực thể, đều là Tà Đế bản thể, Tô Vân có khả năng cảm nhận được bọn họ công kích, bọn họ thần thông đạo pháp, mỗi người thần thông đạo pháp đều có chỗ khác biệt, uy năng cũng là vô cùng lớn!

Tô Vân bất đắc dĩ, rơi vào thủ thế, thôi thúc hoàng chung hộ thể.

Nhưng khách khí mặt ngàn vạn cái Tà Đế hung hãn giết vào hoàng chung bên trong, đột phá từng tầng từng tầng đạo trường, một bước một trấn áp, đem ngũ trùng đạo trường áp chế gắt gao!

"Thua…"

Oánh Oánh xa xa thấy cảnh này, không khỏi mặt xám như tro, lẩm bẩm nói: "Sĩ tử ngay từ đầu liền thua…"

Ôn Kiều thần sắc ảm đạm: "Đế Tuyệt vẫn là vô địch Đế Tuyệt, không ai có thể cùng hắn chống lại…"

"Cho dù là chết qua một lần, hắn như trước vẫn là vô địch." Tiên tướng Bích Lạc nói khẽ, "Ta vẫn là đoán sai bệ hạ thực lực."

Tô Vân người trong cuộc, căn bản không có nhìn thấy hắn chân thực tình hình, mà Oánh Oánh, Bích Lạc cùng Ôn Kiều nhưng nhìn ra rõ rõ ràng ràng.

Đế Tuyệt trước sau đứng ở nơi đó không nhúc nhích qua, mà tại Đế Tuyệt sau đầu, một cái to lớn Thái Nhất Thiên Đô Luân Hồi Hoàn tại không nhanh không chậm xoay tròn.

Thái Nhất Thiên Đô Luân Hồi Hoàn, là từ vô số cái Tà Đế tạo thành, giống như là Tà Đế đem bản thân nào đó đoạn thời gian phong ấn tại trong đó, mỗi cái Tà Đế đều là thật sự tồn tại.

Công pháp của bọn hắn, bọn họ thần thông, pháp lực của bọn hắn, đều là thật!

Tô Vân đang cùng quang hoàn bên trong từng cái Tà Đế chém giết!

Thực ra, Tô Vân liền Tà Đế một chiêu đều không có đón lấy, hắn tại cất bước ban đầu, cũng đã một đầu ngã vào Tà Đế Thái Nhất Thiên Đô ma luân bên trong.

Rất nhanh, hoàng chung bị phá, Tô Vân bị bốn phương tám hướng công tới Tà Đế đánh cho hộc máu, hắn căn bản không ngăn được bốn phía vọt tới công kích!

Oánh Oánh lớn tiếng nói: "Đế Tuyệt, hắn đã thua! Ngươi có chừng có mực!"

Đế Tuyệt mắt điếc tai ngơ.

Oánh Oánh nhịn không được cao giọng nói: "Lại đánh đem hắn đánh chết!"

Tiên tướng Bích Lạc nói: "Oánh Oánh cô nương yên tâm, bệ hạ tự có có chừng có mực. Bệ hạ chỉ là cho Tô điện một bài học, cho hắn biết như thế nào mới có thể bày ra đối với mình vị trí."

Oánh Oánh nghiến răng, lo lắng vô cùng, chỉ thấy Thái Nhất ma luân bên trong, Tô Vân bị đánh đến xương cốt đứt gãy, một cái chân quỳ trên mặt đất. Một cái Tà Đế đi tới trước mặt hắn, vẻ mặt lạnh lùng, nâng bàn tay lên.

Oánh Oánh giận dữ, liền muốn xông tới cứu người, nhưng vào lúc này, Tô Vân mi tâm lôi đình văn mở ra, một đạo màu tím lôi đình hóa thành quang mang bắn ra!

Cái kia Tà Đế đưa tay, bàn tay bị một chiêu này đánh xuyên.

Cái kia Tà Đế ngẩn ngơ, giơ bàn tay lên, liên tục nhiều lần quan sát, lòng bàn tay của hắn nhiều hơn một cái trước sau trong suốt lỗ nhỏ.

Tạo thành Thái Nhất ma luân mặt khác Tà Đế giờ phút này cũng đều ngây dại, nhao nhao giơ bàn tay lên, lòng bàn tay của bọn hắn cũng có một cái giống nhau như đúc lỗ nhỏ!

Thái Nhất ma luân bên ngoài, Tà Đế nâng lên tay của mình, đón mặt trời, chỉ thấy một đạo ánh nắng từ lòng bàn tay

của hắn xuyên qua mu bàn tay, chiếu rọi tại hắn một mắt thượng,

Tà Đế tán đi Thái Nhất ma luân, Tô Vân phù phù rơi xuống đất, không nhúc nhích.

Oánh Oánh phong gấp lửa cháy xông lại, trên dưới kiểm tra Tô Vân.

“Hắn rất không tệ.” Tà Đế nhẹ nhàng xoa xoa bàn tay, lòng bàn tay lỗ nhỏ chậm rãi biến mất.

—— —— lại là bốn ngàn chữ đại chương, cầu phiếu! Cầu đặt mua!

Chương 621 : Không nên phản kháng (cầu đặt mua)

Chương 624: Không nên phản kháng (cầu đặt mua)

Tô Vân bị tiên tướng Bích Lạc đỡ lên, âm thanh khàn giọng nói: "Đế Tuyệt, ta thua ở chỗ nào?"

Tà Đế hờ hững nói: "Ngươi liền thua ở, ngươi nhìn không ra ngươi thua ở chỗ nào."

Tô Vân trở nên trầm mặc, dư vị hắn trong những lời này ý nghĩa.

Tà Đế nói: "Chờ ngươi chân chính luyện thành chiếc chuông này, hỏi lại ta ngươi thua ở chỗ nào. . Không có luyện thành, ta cho ngươi biết cũng vô dụng."

Tô Vân vẻ mặt buồn bã.

Tà Đế cất bước rời đi, thản nhiên nói: "Tiêu gia tiểu quỷ, đi theo ta."

Tiêu Quy Hồng một lòng xình xịch kinh hoàng, khó mà áp chế lại phấn khởi, vội vàng bước nhanh đuổi theo Tà Đế. Hắn nhìn thấy Tà Đế đánh bại Tô Vân một màn kia, quả nhiên là thần hồ kỳ kỹ, nghĩ đến bản thân sắp sửa học được môn công pháp này, nội tâm kích động có thể tưởng tượng được!

"Tô huynh phải không?"

Tiêu Quy Hồng quay đầu cười nói: "Ta học được Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh về sau, sẽ tự thân đánh bại ngươi! Ngươi nhất định phải thật tốt sống sót, không nên bị người đánh chết!"

Tiên tướng Bích Lạc sẽ Tô Vân đưa đến Ôn Kiều lòng bàn tay, nói: "Mấy ngày nay ta sẽ không rời đi Đế đình, nếu như cần dùng đến ta, Tô điện cứ mở miệng."

Tô Vân ánh mắt có chút si ngốc ngây ngốc, hắn lần đầu tiên bị bại thảm như vậy, hắn tại Tà Đế phía trước, liền một chiêu đều không thể đón lấy!

Chuyện này với hắn tới nói, tuyệt đối là lớn lao đả kích!

Oánh Oánh thấy hắn bộ dáng này, trong lòng thở dài, nói: "To con Kiều, chúng ta đi gặp tiểu Thần Vương!"

Hai ngày về sau, Tô Vân ngồi tại trên xe lăn, Trì Tiểu Dao đẩy xe lăn nổi bồng bềnh giữa không trung, yên tĩnh đi theo Ôn Kiều đằng sau.

Oánh Oánh quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Tô Vân hai con ngươi vô thần, hốc mắt hãm sâu, trên mặt cũng nhiều thêm rất nhiều ngổn ngang râu, một bộ mặt ủ mày chau bộ dạng.

Từ lúc Tô Vân sau khi tỉnh lại, liền vẫn là cái dạng này.

"Lúc trước mỹ thiếu niên, dương quang suất khí, hiện tại nghiễm nhiên là hai tay."

Oánh Oánh u oán nói: "Hơn nữa còn là dùng không biết bao nhiêu lần chưa hề bảo dưỡng cái loại này."

Xe lăn là Thiên Hậu nương nương nhi tử Đổng Thần Vương làm, đương nhiên, Đổng Thần Vương cùng Tà Đế không có liên hệ máu mủ. Đổng Thần Vương giúp Tô Vân nối liền bị đánh gãy xương cốt, nguyên bản Tô Vân chỉ là gãy mất một cái chân, nhưng bởi vì hắn quả thực suy sụp tinh thần, không thể chống gậy bước đi, ngay sau đó Đổng Thần Vương liền tạo một cỗ xe lăn.

"Lấy các chủ bản lĩnh, điểm ấy vết thương nhỏ đã sớm tốt, căn bản không cần ta trị liệu. Hắn Tạo Hoá cùng Tạo Vật chi

thuật, đã vượt qua y thuật phạm vi.”

Đổng Thần Vương hướng Oánh Oánh nói: “Sở dĩ chưa khỏi, là nội tâm bị thương. Hắn làm sao vậy?”

“Khiêu chiến Tà Đế, bị đánh.”

“A. Là đáng đời ư?”

“Vâng.”

Đổng y sư lại á một tiếng, liền đi bận rộn chuyện của mình.

Hai ngày này đều là Trì Tiểu Dao chăm sóc Tô Vân ăn uống sinh hoạt thường ngày, Trì Tiểu Dao muốn vì Tô Vân cạo râu, nhưng mà cái kia râu mép nhưng vô cùng khỏe mạnh, Trì Tiểu Dao hướng Hồng La cô nương mượn tới Tiên đạo thần binh, vậy mà cũng không thể chặt đứt một cái.

“Sĩ tử da mặt có thể so với Bắc Miện trường thành, râu mép đều có thể đâm thủng, ngươi có thể chặt đứt râu mép mới là lạ!”

Oánh Oánh nói: “Cần phải đến mời Thiên Phủ động thiên Tống Mệnh Tống Thần Quân đến đây, hắn có thần đao, hơn nữa hai người bọn hắn da mặt không sai biệt lắm dày, nhất định có thể vì sĩ tử cạo râu.”

Trì Tiểu Dao đành phải từ bỏ.

Tiên tướng Bích Lạc đến đây tra xét Tô Vân tình trạng, đối Trì Tiểu Dao cùng Oánh Oánh nói: “Tô điện bị thua về sau, đầu tiên đạo tâm tự phong, tìm kiếm phá giải bệ hạ thần thông phương pháp. Bởi vì giờ khắc này ý thức của hắn quá bản thân, dẫn đến đối ngoại chuyện thờ ơ lãnh đạm, nhưng mà trong đầu nhưng thiên nhân giao chiến, thử nghiệm đủ loại thủ đoạn đi công kích trong đầu hắn Đế Tuyệt.”

Ôn Kiều nói: “Có ích lợi gì ư? Hắn rõ ràng là nội tình không bằng người ta, bản thân tưởng tượng hàng tỉ lần cũng là

không bằng người ta.”

Tiên tướng Bích Lạc nói: “Xác thực vô dụng.”

Trì Tiểu Dao liền vội vàng hỏi: “Như vậy hắn như thế nào mới có thể tỉnh lại?”

Tiên tướng Bích Lạc nói: “Chờ đến hắn triệt để thất bại, làm sao cũng tìm không được phá giải Đế Tuyệt thần thông thời điểm, sẽ gặp tỉnh lại. Khi đó, ta lại đến nhìn hắn.”

Hắn lại vội vàng rời đi.

Lại qua một ngày, Tô Vân bất thình lình tỉnh lại, phun nhổ ngụm máu đen, nói: “Ta thủy chung không thể thắng Đế Tuyệt!”

Trì Tiểu Dao cùng Oánh Oánh vừa mừng vừa sợ, còn chưa tiến lên an ủi, liền gặp Tô Vân thẳng đứng dậy, vứt bỏ xe lăn, bước đi hư không, biến mất không thấy gì nữa.

Trì Tiểu Dao vội vàng cùng Oánh Oánh cùng một chỗ hướng Tô Vân đuổi theo, cao giọng nói: “Ôn Kiều đạo huynh đi tìm tiên tướng, ta cùng Oánh Oánh đi tìm Tô sư đệ!”

Ôn Kiều tìm tới tiên tướng Bích Lạc, chứng minh lý do, tiên tướng Bích Lạc vội vàng nói: “Hắn sau khi tỉnh lại phun ra một ngụm máu đen, lắng đọng tại trong lồng ngực buồn phiền liền phun ra, không đến mức làm bị thương đạo tâm. Chúng ta đi gặp hắn, ta mở ra dẫn hắn.”

Hai người đi trước tìm kiếm Trì Tiểu Dao Oánh Oánh, bất thình lình chỉ thấy Đế đình trên không, lũy lũy kiếp quang tạo thành một mảnh chư thiên, lại là có người tại Đế đình bên trong độ kiếp .

Nhưng mà cổ quái chính là, cái kia chư thiên bên trong lại có hai người!

Hình ảnh này, đừng nói tiên tướng, ngay cả quản lý lôi trì Ôn Kiều cũng là chưa từng nghe thấy!

“Hai người cùng độ một kiếp? Căn bản không có khả năng xảy ra chuyện như vậy!”

Tiên tướng Bích Lạc nhìn quanh, bất thình lình nói: “Độ kiếp chính là Câu Trần Phương Trục Chí, một người khác là Tô điện. Tô điện không độ kiếp , hắn muốn đi lợi dụng thiên kiếp!”

Ôn Kiều cố gắng nhìn quanh, buồn bực nói: “Ăn chực ta biết, cái thiên kiếp này cũng là có thể lợi dụng sao?”

Hai người chạy tới, tiên tướng Bích Lạc lại không có khoảng cách quá gần. Phương Trục Chí độ kiếp , lân cận nhất định có Câu Trần động thiên cao thủ, miễn cho Phương Trục Chí bị người đánh lén. Hiện tại thiên hạ dù sao cũng là Đế Phong thiên hạ, tiên tướng Bích Lạc là tiền triều dư nghiệt, phơi bày thân phận lời nói khẳng định sẽ chọc cho tới phiền toái không cần thiết.

“Quả nhiên là Tô các chủ!”

Ôn Kiều cuối cùng thấy rõ, thất thanh nói: “Tô các chủ quả nhiên tại lợi dụng thiên kiếp!”

Bích Lạc cẩn thận, lập tức phát hiện Phương Trục Chí độ kiếp địa điểm lân cận, Phương gia mấy người cao thủ ngổn ngang lộn xộn đến đầy đất, Oánh Oánh cùng Trì Tiểu Dao ngay tại không xa, hai nữ đang tại ngẩng đầu nhìn quanh, kiểm tra độ kiếp tình hình.

Bích Lạc lúc này lặng lẽ đi qua, nói: “Là các ngươi làm?”

Trì Tiểu Dao cùng Oánh Oánh liền vội vàng lắc đầu, Oánh Oánh nói: “Chúng ta tới lúc, bọn họ cũng đã nằm xuống, hẳn là sĩ tử ra tay.”

Trì Tiểu Dao ân cần nói: “Tiên tướng, Tô sư đệ hắn hiện tại là trạng thái gì?”

Bích Lạc ngẩng đầu nhìn lên, nói: “Hắn hiện tại rơi vào điên cuồng trạng thái. Không điên cuồng, không sống sót. Chỉ có si mê đến nhập ma mức độ, mới có thể đem đạo pháp thần thông thôi diễn đến cực hạn!”

Trên bầu trời, Phương Trục Chí cái trán phủ đầy gân xanh, xình xịch nhảy lên, Tô Vân ngay tại bên cạnh hắn, để hắn phát điên, hắn lần này kiếp số bất thình lình bộc phát, đang chuẩn bị chuyên tâm độ kiếp , nào biết Tô Vân không biết từ nơi nào chạy đến, vậy mà xông vào hắn chư thiên kiếp bên trong!

Xông tới ngược lại cũng thôi, xông tới về sau hắn thế mà còn động tay động chân, những cái kia nhằm vào hắn mà đến thiên kiếp, Tô Vân vậy mà liền như vậy thay hắn qua, hắn chỉ có thể ở bên cạnh trơ mắt nhìn!

Càng thêm đáng giận là, người này độ xong kiếp về sau, sẽ còn tiếp lấy thiên kiếp biến thành đạo hoa, để hắn ăn vào, ân cần hỏi hắn dùng cảm nhận!

Liền như thế, Tô Vân đã trợ giúp hắn vượt qua hơn bốn mươi lượt thiên kiếp, xem ra hắn thế mà ý định một đường đánh tới đầu!

“Ăn!” Tô Vân sẽ thứ bốn mươi tám tầng chư thiên kiếp đánh xuyên qua, tiếp lấy bay xuống đạo hoa, nhét vào Phương Trục Chí phía trước.

Phương Trục Chí khóe mắt nhảy lên, khàn giọng nói: “Nếu không phải ta đánh không lại ngươi…”

Tô Vân đem đạo hoa nhét vào trong miệng của hắn, nói: “Nói một chút cảm nhận.”

Phương Trục Chí xấu hổ giận dữ không chịu nổi, nhưng vẫn là đem bản thân ăn đi đạo hoa về sau cảm ngộ giảng một

phen.

Tô Vân trầm ngâm, đi tới đi lui, thì thào thầm thì: "… Kiếp số này còn chưa đủ mạnh, đối các đời Tiên đạo chí bảo cùng Đế cấp tồn tại thần thông đạo pháp nhìn không rõ ràng, muốn dựa này vượt qua Đế Tuyệt, căn bản không có khả năng… Chờ một chút!"

Hắn bất thình lình ánh mắt sáng lên, dừng bước lại, hướng Phương Trục Chí nói: "Ngươi chính là ở đây, không cần đi lại. Ta đi mời hai vị bạn tốt tới cùng một chỗ độ kiếp ."

Phương Trục Chí nghiến răng, hạ quyết tâm chờ hắn rời đi bản thân liền lập tức đi vào Hậu đình, cầu kiến Tiên Hậu, mời Tiên Hậu che chở!

Mấy ngày nay, Tiên Hậu, ba đại Đế Quân cùng Thiên Hậu nương nương còn tại Hậu đình bên trong đóng cửa thương lượng, không có xử lý Tứ Ngự thiên thịnh hội, bởi vậy Phương Trục Chí cũng không biết Tiên Hậu bọn người ở tại thảo luận thứ gì.

"Hắn dù sao cũng nên không dám ở Tiên Hậu trước mặt nương nương làm càn a?"

Phương Trục Chí vừa mới nghĩ đến nơi đây, bất thình lình Tô Vân dừng bước lại, tướng mạo hung ác quay đầu nhìn tới, một con mắt mở ra, một con mắt nheo lại: "Ngươi nếu là đi lại, ngươi đời này đừng hòng vượt qua tầng thứ bốn mươi chín chư thiên kiếp!"

"Hô —— "

Tiếng gió gào thét vang lên, hoàng chung chậm rãi hiện hình, từng tầng từng tầng chuông vòng hiện lên, hiện ra ở Phương Trục Chí trước mặt, hoàng chung phía ngoài đủ loại lạc ấn dần dần rõ ràng.

Tô Vân đứng tại hoàng chung bên dưới, đưa lưng về phía Phương Trục Chí, nghiêng đầu hướng hắn nhìn tới.

Phương Trục Chí đạo tâm chấn động, hình ảnh này cùng tầng thứ bốn mươi chín chư thiên kiếp bên trong thiếu niên cùng hoàng chung, quả thực giống nhau như đúc!

Tô Vân phá không rời đi.

Phương Trục Chí ngơ ngác đứng ở nơi đó, trái tim phanh phanh nhảy loạn, trong lúc nhất thời không cách nào lấy lại tinh thần.

Đế đình một bên khác, Hậu Thổ động thiên Sư gia trụ sở, Tô Vân đi tới Sư Úy Nhiên phía trước, Sư Úy Nhiên đang cùng tuổi trẻ các thiếu nữ đánh đàn tấu nhạc hưởng lạc, giống như thắng thần tiên.

Tô Vân trực tiếp đi đi qua, hoàng chung trong người lần hiện lên.

Sư Úy Nhiên lòng bàn tay cầm âm đại loạn, từng cái dây đàn đứt đoạn, bỗng nhiên đứng dậy, nhìn trừng trừng lấy Tô Vân cùng chiếc kia đại hoàng chung!

"Đi theo ta." Tô Vân xoay người rời đi.

Sư Úy Nhiên vứt bỏ cổ cầm, đẩy ra một đám nữ nhân, đi theo Tô Vân phiêu nhiên mà đi.

Qua không lâu, bọn họ đi tới Đế đình một chỗ khác Bắc Cực động thiên Thạch gia trụ sở, Thạch Ứng Ngữ như lâm đại địch, vội vàng gọi trong tộc cao thủ bố trí xuống trận thế.

Tô Vân đi tới trận thế phía trước, bày ra hoàng chung, nói: "Đi theo ta."

Thạch Ứng Ngữ lộ ra vẻ không thể tin được, như bên trong ma chú bình thường, lao ra trận thế, đi theo Tô Vân, Sư Úy Nhiên rời đi.

Thạch gia mọi người vội vàng đuổi theo, nhưng mà Đế đình chính là cổ chiến trường, lại bị Tiên giới phong ấn, dù bọn hắn thực lực cường đại cũng nửa bước khó đi, muốn đuổi theo Tô Vân đám người, gần như là chuyện không có thể làm được!

Tô Vân mang theo hai người trở về, tới gặp Phương Trục Chí, Phương Trục Chí quả nhiên còn tại tại chỗ, chưa hề rời đi.

Tô Vân nhìn thấy Ôn Kiều, lộ ra nét mừng, nói: "Ôn Kiều đạo huynh, còn xin đạo huynh giúp đỡ, thôi phát bọn họ kiếp số, để cho bọn họ lôi kiếp giáng lâm."

Ôn Kiều nói: "Việc này đơn giản."

Một lát sau, Sư Úy Nhiên, Thạch Ứng Ngữ cùng Phương Trục Chí ba người thiên kiếp lần nữa giáng lâm, lần này rõ ràng là ba người thiên kiếp hòa làm một thể, đem ba người toàn bộ bao phủ!

Cái thiên kiếp này cho bọn hắn áp lực, vượt xa bọn họ lúc trước đối mặt bất cứ dị thường nào kiếp số, xa không phải một cộng một thêm một đơn giản như vậy, mà là gấp bội nâng cao!

Nếu như đơn độc độ kiếp , một người kiếp số uy lực vì một, nếu như là hai người cùng một chỗ, một người chia sẻ kiếp số uy lực liền là hai, kiếp số chung quy uy lực vì bốn.

Nếu như là ba người độ kiếp , một người chia sẻ kiếp số uy lực liền là bốn, kiếp số tổng uy lực liền là mười hai!

Cái thiên kiếp này uy lực, là gấp mười hai lần tại bọn hắn ngày thường thiên kiếp!

Sư Úy Nhiên cùng Thạch Ứng Ngữ sắc mặt đột nhiên trắng xám xuống, mồ hôi lạnh trên trán cuồn cuộn.

Tầng thứ này thiên kiếp, bọn họ tuyệt đối ứng phó không được, dù là mỗi người chỉ phân đến một phần ba uy lực, cũng

chỉ có bị đánh chết mạng!

Phương Trục Chí nhưng như cũ ung dung, thản nhiên nói: "Hai vị đạo hữu, không cần chúng ta ra tay, chúng ta nhìn liền tốt. Đúng rồi, ta là Câu Trần động thiên Phương Trục Chí, lần này đại biểu Câu Trần động thiên xuất chiến. Xin hỏi hai vị huynh đài là?"

Sư Úy Nhiên nghi ngờ không thôi, vội vàng nói: "Hậu Thổ động thiên Hoàng Địa Chi phúc địa, Sư Úy Nhiên. Phương huynh, đây là có chuyện gì?"

Phương Trục Chí không đáp, nhìn về phía Thạch Ứng Ngữ.

Thạch Ứng Ngữ tỉnh ngộ, cũng liền vội vàng giới thiệu bản thân, nói: "Bắc Cực động thiên tử vi phúc địa Thạch Ứng Ngữ. Hai vị sư huynh, đây là thế nào? Người này đến cùng là ai? Còn có cái thiên kiếp này…"

Hắn còn chưa kịp nói xong, liền gặp Tô Vân đã động thủ, đại sát tứ phương, trợ giúp bọn họ độ kiếp !

Sư Úy Nhiên cùng Thạch Ứng Ngữ kinh hãi.

Phương Trục Chí nói: "Không cần kinh hoảng, chúng ta nhìn liền tốt. Đợi chút nữa cái này nhất trùng chư thiên thiên kiếp độ xong, hắn sẽ cho chúng ta đạo hoa lúc…"

Khóe mắt của hắn run rẩy dữ dội hai lần, âm thanh khàn khàn nói: "Không nên phản kháng, nhất định không nên phản kháng!"

Hai người nhìn hắn khóe mắt, chỉ thấy nơi đó xanh một miếng tím một khối, rõ ràng là bị người đánh ra vết thương!

—— —— cầu đặt mua a ~~

Chương 622 : Tráng ta chuông uy

Chương 625: Tráng ta chuông uy

Một bên khác, Tô Vân đại khai đại hợp, càn quét cái này nhất trùng chư thiên, lấy hoàng chung ngăn cản tất cả kiếp vận tập kích, nhìn ra Sư Úy Nhiên, Thạch Ứng Ngữ cùng Phương Trục Chí vô cùng lo sợ!

Phương Trục Chí mặc dù đã bị Tô Vân lợi dụng qua một lần, rất muốn biểu hiện ra ta có kinh nghiệm bộ dạng, nhưng mà lần này độ kiếp không tầm thường, thiên kiếp uy lực là hắn đơn độc độ kiếp gấp mười hai lần!

Nhiều người độ kiếp , thiên kiếp chất lượng cũng đường thẳng nâng cao!

Nhưng nhiều người độ kiếp , kiếp uy lại là Tô Vân một người tiếp nhận!

Chịu đựng lấy gấp mười hai lần kiếp uy, đổi lại bọn họ bất kỳ người nào, liền đệ nhất trùng chư thiên đều không thể vượt qua, thậm chí khả năng liền một hơi thở thời gian đều không thể kiên trì nổi!

“Nhiều người độ kiếp , thiên kiếp cũng có thể hợp lại sao?”

Thạch Ứng Ngữ có chút không hiểu, lẩm bẩm nói: “Chúng ta thiên kiếp không những có thể hợp lại cùng một chỗ, uy lực tăng lên mức độ cũng có chút không hề tầm thường. Loại tình hình này giống như là, giống như là…”

Sư Úy Nhiên bất thình lình nói: “Giống như là bảy mươi hai động thiên hợp lại cùng một chỗ, tạo thành thứ bảy Tiên giới, thế cho nên các nơi nguyên khí hóa thành tiên khí đồng dạng.”

Hắn gọn gàng dứt khoát chỉ ra chỗ mấu chốt , khiến cái khác trong lòng hai người run lên. .

Động thiên hợp nhất, thiên địa nguyên khí nâng cao, thế cho nên nhiều hơn rất nhiều có thể sinh ra tiên khí phúc địa, thậm chí có chút phúc địa có thể diễn hóa thần kỳ!

Rất nhiều phúc địa thai nghén sinh ra Thần Ma, dị bảo, thậm chí tạo tinh phi tinh , vân vân dị sự!

Tứ Ngự động thiên bởi vì là khá lớn động thiên, tại cùng Đế đình hợp nhất trên đường, đã bắt đầu cùng mặt khác động thiên hợp nhất, phúc địa hiện lên!

Động thiên hợp nhất cùng bọn hắn nhiều người độ kiếp , quả thực có chút chỗ tương tự!

“Nói cách khác, ba người chúng ta thiên kiếp, nhưng thật ra là một tràng thiên kiếp phân ba phần.” Thạch Ứng Ngữ đạo.

“Hẳn là bốn phần.”

Sư Úy Nhiên ánh mắt lấp lóe, nói: “Còn phải lại thêm vào Nam Cực động thiên bằng hữu, chúng ta mới xem như hình thành hoàn chỉnh thiên kiếp.”

Phương Trục Chí kinh ngạc nói: “Sư… Sư huynh làm sao mà biết được?”

Sư Úy Nhiên cười nói: “Tứ Ngự thiên, đương nhiên là bốn phần, nếu như chúng ta Tam Ngự đều có một người, như vậy Nam Cực động thiên cũng hẳn là có một người. Người này nếu như cũng chạy tới, cùng chúng ta nhiều người độ kiếp ,

như vậy thiên kiếp của chúng ta uy lực, sẽ gặp biến thành lúc trước ba mươi hai lần!”

Thạch Ứng Ngữ cùng Phương Trục Chí ngạc nhiên, ba mươi hai lần uy lực thiên kiếp, nên sao mà đáng sợ khủng bố?

Khi đó, bốn người bọn họ chỉ sợ không người có thể vượt qua thiên kiếp!

“E là cho dù là Tô Thánh Hoàng bậc này dũng mãnh nam tử, cũng không cách nào vượt qua ba mươi hai lần uy lực thiên kiếp a?” Phương Trục Chí ánh mắt lấp lóe, rơi vào Tô Vân trên người.

Tô Vân một cái chuông lớn móc ngược xuống, bảo vệ bọn hắn ba người, mảnh này lôi đình chư thiên bên trong một bông hoa một cọng cỏ một cây một cây, đều là nắm giữ vô tận uy lực, đến mức sơn hà giang hải nhật nguyệt tinh thần, uy năng mạnh hơn!

Ba người ở tại hoàng chung bảo vệ dưới, nhưng gặp toàn bộ chư thiên đều là kẻ địch, đều tại hướng bọn họ công tới, thậm chí đột phá Tô Vân phòng ngự, cắt vào hoàng chung!

Chỉ thấy cái kia hoàng chung khắc độ xoay tròn, ngũ trùng đạo trường nghiền ép, vỡ nát tất cả, làm cho người kinh hãi run sợ!

Mà hoàng chung bên ngoài cảnh tượng càng là kinh người, đã diễn biến thành địa thủy phong hỏa tiên quang lôi quang phun trào triều dâng, trong cuồng triều có đáng sợ thân ảnh ẩn hiện, đó là Tô Vân cùng hắn nội tâm cùng với hắn thi triển ra thần thông!

Rất lâu, bất thình lình phun trào triều dâng từ từ bình ổn lại, chỉ có chư thiên trên mặt đất còn có rất nhiều hóa thành chất lỏng lôi đình, ầm ầm vang vọng.

Tô Vân dáng người kỳ vĩ, cất bước hướng ba người đi tới, hắn nhẹ nhàng thò tay, lấy xuống trên không một đóa bay xuống đạo hoa.

"Không nên phản kháng…" Phương Trục Chí run giọng nói.

Tô Vân phất tay, hoàng chung tán đi.

Ba người nhịn không được lặng lẽ lui về phía sau, Tô Vân đi tới Thạch Ứng Ngữ trước mặt, đạo hoa nhét vào bên miệng hắn: "Ăn."

Thạch Ứng Ngữ khóe mắt chớp chớp, nhắm mắt đem đạo hoa ăn, Tô Vân một cái khác siết quả đấm tay lúc này mới chậm rãi giãn ra.

Thạch Ứng Ngữ ăn vào đạo hoa về sau, sợ hãi nói: "Cái này đạo hoa bên trong cảm ngộ vậy mà cũng là lúc trước thiên kiếp hơn mười lần!"

Phương Trục Chí nhắc nhở: "Thạch lão đệ, ngươi ăn xong về sau, cần phải đến đem bản thân ăn vào đạo hoa cảm ngộ nói ra, mới sẽ không bị đánh."

Thạch Ứng Ngữ nghiêm nghị, vội vàng thi triển thần thông, đem bản thân tìm hiểu ra đủ loại đại đạo ảo diệu biểu đạt ra tới.

Tô Vân cẩn thận quan sát, lĩnh ngộ, tiếp đó sửa chữa bản thân hoàng chung thần thông.

"Loại trừ có chút nhục nhã người, kỳ thật vẫn là thật thoải mái." Thạch Ứng Ngữ hướng Sư Úy Nhiên đạo, "Đạo hoa bên trong ẩn giấu đi lúc trước ta chưa hề tìm hiểu ra bí ẩn."

Phương Trục Chí cười nói: "Chỉ cần tiếp nhận loại này nhục nhã, vẫn là thật vui sướng."

Thạch Ứng Ngữ liên tục gật đầu.

Qua rất lâu, Tô Vân tìm hiểu xong xuôi, bọn họ lúc này mới đi tới tòa tiếp theo chư thiên.

Bốn mươi chín trùng chư thiên kiếp, uy lực của nó nhất trùng càng so nhất trùng mạnh, đợi đi tới thứ mười một chư thiên, từ cái này nhất trùng chư thiên bắt đầu tổng cộng hai mươi bốn chư thiên, có từ đệ nhất Tiên giới đến nay hai mươi bốn chí bảo, Tô Vân áp lực lúc này mới lớn lên.

Trước mặt thập trùng chư thiên, Tô Vân một đường đánh tới, cũng không cảm nhận được bao lớn áp lực, hắn một bên lợi dụng thiên kiếp, một bên hoàn thiện bản thân hoàng chung thần thông, hoàng chung thần thông không ngừng hoàn thiện, uy lực cũng là càng ngày càng mạnh.

Mỗi một tầng chư thiên đạo hoa, Tô Vân đều trực tiếp giao cho Thạch Ứng Ngữ ăn vào, để Thạch Ứng Ngữ nói ra bản thân cảm ngộ, đến mức Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên, một đóa đạo hoa cũng không có nhận được.

Hai người cũng muốn biết gấp mười lần cảm ngộ bên trong đến cùng ẩn giấu đi cái gì là bản thân không có, trong lòng chính là hâm mộ lại có chút ghen ghét, đột nhiên lại cảnh giác lên: "Ta làm sao lại hâm mộ và ghen ghét Thạch Ứng Ngữ? Ta rõ ràng là bị cưỡng bách!"

Hai người không khỏi rùng mình, không rét mà run.

Thứ mười một chư thiên liền muốn đối mặt Vạn Hóa Phần Tiên lô, cửa ải này bắt đầu, liền trở nên hung hiểm lên!

Phương Trục Chí, Sư Úy Nhiên cùng Thạch Ứng Ngữ tại độ mỗi người thiên kiếp lúc, Vạn Hóa Phần Tiên lô uy lực tuy là rất mạnh, nhưng bọn hắn còn có thể ứng phó, nhưng lần này, Vạn Hóa Phần Tiên lô uy lực gấp mười hai lần nâng cao, hắn uy hiếp lực tăng lên không chỉ gấp mười hai lần, quả thực hủy thiên diệt địa!

Cái này Vạn Hóa Phần Tiên lô chính là dùng Đế Thúc sọ não luyện chế mà thành, trong lò vách tường lạc ấn lấy Đế Thúc đại não hình chiếu, lại là Tà Đế một tay luyện thành, chính là chí bảo bên trong công kích đệ nhất tồn tại!

Tô Vân cùng món chí bảo này chém giết, cho dù là biết Phần Tiên lô điểm yếu, cũng không thể không sử dụng ra toàn thân thủ đoạn, mới có thể tại Phần Tiên lô công kích đến giữ được tính mạng!

Phương Trục Chí ba người nhìn ra khẩn trương vô cùng, không khỏi vì Tô Vân nắm chút mồ hôi lạnh, cuối cùng, Tô Vân vẫn là đánh trúng Vạn Hóa Phần Tiên lô chỗ hiểm, thanh này lôi đình biến thành Phần Tiên lô nhất thời nổ tung.

Phương Trục Chí ba người thở phào nhẹ nhõm, ngay sau đó lại cảnh giác lên: "Ta tại sao phải lo lắng an nguy của hắn?"

Tô Vân kéo lấy mệt mỏi bước chân, nhặt Vạn Hóa Phần Tiên lô lạc ấn hình thành đạo hoa đi tới, y nguyên giao cho Thạch Ứng Ngữ.

Thạch Ứng Ngữ lòng mang cảm ơn, ngay sau đó lại cảnh giác lên: "Ta tuyệt đối không thể cảm ơn bắt cóc ta đạo tặc! Trên Tiên lộ, hắn đem ta đánh cho cực thảm! Nhưng mà, hắn khổ cực như vậy vì ta hái được đóa này đạo hoa…"

Tô Vân một đường xông đến đem đi qua, đả thông hai mươi bốn chí bảo hình thành chư thiên, loại trừ hỏi Thạch Ứng Ngữ cảm ngộ bên ngoài, hầu như không có nghỉ ngơi cơ hội!

Hắn Tiên Thiên Tử Phủ kinh thời thời khắc khắc không ngừng vận chuyển, điên cuồng luyện hóa Đế đình phúc địa bên trong sưu tập tiên khí, hóa thành Tiên Thiên Nhất Khí.

Với tư cách Thiên Thị Viên Đại Đế, có được vô số phúc địa, tại Tiên giới cực kỳ trân quý tiên khí đối với hắn mà nói

cũng không tính là gì. Chỉ là, thỉnh thoảng giáng lâm Tiên Thiên lôi kiếp sẽ làm quấy nhiễu đến hắn.

Hắn độ kiếp đến nay, Tiên Thiên lôi kiếp uy lực cũng là càng ngày càng mạnh, luyện đi trong cơ thể hắn chân nguyên, hóa thành thuần túy Tiên Thiên Nhất Khí!

Nơi xa, tiên tướng Bích Lạc, Trì Tiểu Dao, Ôn Kiều cùng Oánh Oánh mỗi người nhìn quanh, tiên tướng Bích Lạc giật mình nói: "Tô điện vậy mà kiên trì đến bây giờ, quả thật vũ dũng vô song!"

Ôn Kiều nói: "Phương Trục Chí bọn họ cũng có thể kiên trì nổi, đả thông bốn mươi chín trùng chư thiên kiếp."

Tiên tướng Bích Lạc lắc đầu nói: "Không giống nhau. Bọn họ độ kiếp , chư thiên kiếp tản ra lúc đạo hoa sẽ bù đắp nguyên khí của bọn họ, chữa trị thương thế của bọn hắn, đem bọn hắn tu vi tăng lên tới hoàn mỹ nhất trạng thái. Mà Tô điện khác biệt, điện hạ là dựa vào công pháp của mình không ngừng bổ sung nguyên khí, để cho mình thân thể cùng nội tâm thời thời khắc khắc ở tại mạnh mẽ nhất trạng thái bên trong!"

Hắn dừng một chút, nói: "Môn công pháp này, đã so Thiên Quân, Đế Quân không yếu. Đây mới là hắn có khả năng kiên trì nổi nguyên nhân."

Cuối cùng, Tô Vân vượt qua chí bảo kiếp, đi tới thứ ba mươi lăm tầng chư thiên.

Hai mươi bốn chư thiên chí bảo kiếp, để Tô Vân hoàng chung tầng thứ tư vòng bên trên khắc độ nhiều thêm hai mươi hai lạc ấn, hóa thành hai mươi lăm lạc ấn!

Hoàng chung thứ tư vòng là chữ khắc độ, nguyên bản đã in dấu lên Phần Tiên lô, Tứ Cực đỉnh, Tử Phủ.

Hoàng chung uy năng, lại tự tăng lên rất nhiều!

Bất quá, từ thứ ba mươi lăm tầng chư thiên bắt đầu, chính là lôi đình biến thành Tiên Đế cấp tồn tại lạc ấn!

Tiên Đế cấp tồn tại, đem bản thân đại đạo pháp tắc lạc ấn giữa thiên địa, mặc dù bọn hắn bên trong phần lớn tồn tại đều đã qua đời, nhưng mà bọn họ đại đạo pháp tắc lạc ấn nhưng như cũ giữ lại tại lôi trì kiếp vận bên trong.

Những này Đế cấp tồn tại lạc ấn, tu vi nâng cao gấp mười hai lần, thực lực liền không chỉ là gấp mười hai lần đơn giản như vậy!

Nếu như Tô Vân tu vi nâng cao gấp mười hai lần, thực lực của hắn chỉ sợ nâng cao gấp hai mươi lần cũng không chỉ!

Từng tràng chiến đấu tiếp, Tô Vân vết thương trên người càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nặng, cùng những này lạc ấn biến thành Đế cấp tồn tại giao chiến, hắn cần phải đến dùng hết khả năng, thi triển ra tất cả thủ đoạn, thậm chí không ngừng sửa cũ thành mới, không ngừng tìm hiểu bản thân lúc trước chiến đấu đoạt được, không ngừng tổng kết kinh nghiệm!

Dù vậy, hắn cũng không có đầy đủ tự tin vượt qua bất kỳ nhất trùng thiên!

Đặc biệt là khi hắn ở trong thiên kiếp gặp gỡ Tà Đế thân ảnh lúc, áp lực càng lớn!

Thứ bốn mươi lăm trùng thiên lúc, hắn gặp phải lôi đình biến thành Tà Đế, lúc trước Phương Trục Chí đám người khi độ kiếp, tuy là cũng gặp phải Tà Đế, nhưng này lúc lôi đình tích chứa năng lượng quá nhỏ, cũng không hiển lộ ra Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân.

Mà lần này, Tà Đế lạc ấn hiển lộ ra Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân!

Tiên tướng Bích Lạc sắc mặt nghiêm nghị, nói: "Tô điện công pháp đã tới cực hạn. Hắn qua không được cửa ải này."

Đúng lúc này, Tô Vân hoàng chung bên trên nhiều hơn nhất trùng lạc ấn, lạc ấn tại trời khắc độ bên trên, cái kia chư Đế thân ảnh!

Chư Đế đã nhiều đến mười hai người, bao quát Tô Vân đã nghiên cứu qua một lần Đế Thúc!

Đương nhiên, Đế Thúc là với tư cách đại não hình thái lạc ấn, hoàn chỉnh Đế Thúc thân thể Tô Vân chưa kịp truy nguyên.

Hoàng chung đã nắm giữ tầng thứ sáu đạo trường!

Cái này nhất trùng đạo trường, hắn là đem chư Đế xem như trụ cột nhất phù văn, lạc ấn tại hoàng chung trời có thể độ bên trên!

Tiên tướng Bích Lạc cau mày, thầm nghĩ: "Hắn lựa chọn một đầu khó khăn nhất con đường, con đường này, phỏng đoán vĩnh viễn không cách nào thành công…"

Lúc này, hoàng chung hiện ra tầng thứ bảy khắc độ, đó là một đạo màu tím lôi đình ấn ký!

Hắn thần thông, tiến thêm một bước, hoàng chung bên trong ẩn náu thất trùng đạo trường!

Tô Vân nghênh tiếp Tà Đế lạc ấn, giãn ra thân thể, nói khẽ: "Đế Tuyệt, ngươi là ta thứ mười ba cái Tiên Đế phù văn lạc ấn, tráng ta chuông uy!"

(tấu chương hết)

Chương 623 : Ta không sao, ta gánh vác được

Chương 626: Ta không sao, ta gánh vác được

Thứ bốn mươi lăm tầng chư thiên kiếp bên trong, Phương Trục Chí, Sư Úy Nhiên, Thạch Ứng Ngữ ba người thể xác tinh thần đều chấn, nhìn không chớp mắt nhìn Tô Vân cùng Tà Đế lạc ấn chém giết!

Lôi đình hình thành Tà Đế, tựa như chân thực tồn tại bình thường, hắn Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân cũng cực kỳ rõ ràng, Tà Đế đem mạnh mẽ nhất bản thân lạc ấn ở trong thiên địa, giờ phút này lôi trì chỉ là đem hắn hiển hóa ra ngoài mà thôi, mặc dù là lạc ấn nhưng vô cùng cường đại!

Hai người va chạm trong nháy mắt, Phương Trục Chí ba người lập tức cảm nhận được đại đạo quy tắc hình thành thần thông đụng vào nhau lẫn nhau nghiền ép, phát ra làm người sợ hãi rung động!

Hai người thần thông đạo tắc đứt đoạn, nguyên khí sụp đổ!

Hai người đạo trường, chính là từ to lớn đạo quy tắc tạo thành, đại đạo quy tắc là từ trụ cột nhất phù văn tạo thành.

Tà Đế lạc ấn đạo tắc tạo thành hắn Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân, tại vừa mới va chạm trong nháy mắt, liền do vô số cái Tà Đế đánh tới!

Cứ việc lôi trì đại đạo mô phỏng Tà Đế cũng không như ý, Thái Nhất ma luân bên trong Tà Đế cùng hắn chân thân so sánh có khác biệt một trời một vực, nhưng mà không chịu nổi nhiều người!

Vô số Tà Đế đem Tô Vân bao phủ giờ, vẫn là cực kì khủng bố!

Nhưng mà kèm theo tiếng chuông vang vọng, Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân bên trong từng tôn Tà Đế tại tiếng chuông bên trong bị đánh giết, Tô Vân như là hổ tê giác xuất cũi, cất bước xông về phía trước, từng chiêu thần thông đánh ra!

Đỉnh đầu của hắn, hoàng chung dao động trái phải chấn động, đương đương vang lên, tại tiếng chuông cùng Tô Vân quyền cước bên trong, đem những này Tà Đế đánh cho vỡ nát!

Đáng sợ hơn chính là hắn tầng thứ bảy vòng bên trên chỗ lạc ấn Tiên Thiên Nhất Khí thần thông, Tiên Thiên kiếp lôi!

Đạo này thần thông kèm theo tiếng chuông đánh ra, đánh trúng bất kỳ một cái nào Tà Đế, mặt khác Tà Đế bao quát lạc ấn bản thể cũng sẽ tương ứng bị thương, cứ kéo dài tình huống như thế, càng làm cho Tô Vân như hổ thêm cánh!

Đại đạo của hắn quy tắc chính là hắn hoàng chung, xoay tròn vòng, chính là hắn đạo tắc, đạo tắc hợp thành hoàng chung vòng, vòng hợp thành chuông!

Thất trùng hoàng chung vòng, chính là thất trùng đạo trường điệt gia!

Tại đây thất trùng đạo trường nghiền ép bên dưới, Tà Đế lạc ấn đạo trường, cuối cùng bắt đầu sụp đổ!

Hình ảnh này mang cho Phương Trục Chí, tiên tướng Bích Lạc đám người rung động có thể tưởng tượng được!

Bất thình lình, Sư Úy Nhiên nói: “Đây có lẽ là chúng ta chân chính vượt qua thiên kiếp thời cơ tốt.”

Một câu giật mình tỉnh giấc người trong mộng, hai người khác trong lòng khẽ nhúc nhích, nhất thời tỉnh ngộ lại, Thạch Ứng Ngữ vui vẻ nói: “Họ Tô khó gặp đối thủ, hắn hơn phân

nửa chính là tầng thứ bốn mươi chín chư thiên kiếp người kia, chúng ta cẩn thận quan sát hắn thần thông đạo pháp, bất luận đối với chúng ta vượt qua thiên kiếp vẫn là đối với chúng ta chiến thắng hắn, đều vô cùng hữu ích!”

Ba người cẩn thận quan sát Tô Vân thần thông, càng xem càng là hoảng sợ. .

Chuông vòng chính là Tô Vân đạo trường đạo tắc, mà Tô Vân vòng hình thành chi phức tạp, còn tại bọn họ tưởng tượng phía trên!

Trước đó, Tô Vân hoàng chung cũng đã đi qua trên phạm vi lớn sửa chữa, mà lần này lợi dụng thiên kiếp, hắn lại đem hoàng chung khắc độ tiến hành không nhỏ sửa chữa.

Sửa chữa về sau hoàng chung bao hàm kỷ, năm, tháng, ngày, giờ, tự, giây, tích tắc, vi chín tầng khắc độ, trong đó thời gian tiến chế cũng phát sinh một ít thay đổi.

Ba ngàn sáu trăm vi khắc độ vì một tích tắc, ba trăm sáu mươi tích tắc khắc độ vì một giây, sáu mươi giây vì một tự, bốn mươi tự vì một giờ, mười hai giờ vì một ngày, ba mươi ngày vì một tháng, mười hai tháng vì một năm.

Tám trăm vạn năm vì một kỷ.

Đương nhiên, kỷ cái này khắc độ còn chưa hề chuyển động qua.

Trong đó, vi khắc độ đã đủ, đối ứng Tiên đạo phù văn, tích tắc khắc độ còn kém mấy chục cái, đối ứng Hỗn Độn phù văn, giây, tự, giờ, giày, tháng các loại khắc độ chia tay đối ứng kiếm đạo kiếp vận, ấn pháp thần thông, Hỗn Độn thần thông, chư Đế lạc ấn, cùng với Tiên Thiên Nhất Khí thần thông!

Những này khắc độ tuy là có chỗ trống chỗ, nhưng không giống lúc trước, thiếu sót nhiều như vậy!

Đối với Phương Trục Chí, Sư Úy Nhiên cùng Thạch Ứng Ngữ ba người tới nói, Tô Vân tầng thứ nhất vòng hình thành đạo trường, bọn họ không khó hiểu. Tiên đạo phù văn ba ngàn sáu trăm loại, bọn họ đều học qua.

Đối với bình thường linh sĩ tới nói cả một đời vất vả nghiên cứu, học được một loại Tiên đạo phù văn cũng đã là cao nữa là thành tựu, bao nhiêu có thể tu luyện tới Thiên Tượng cảnh giới. Nhưng đối với Phương Trục Chí, Sư Úy Nhiên cùng Thạch Ứng Ngữ ba vị tuyệt đỉnh thiên tài tới nói, ngắn ngủi hơn mười năm học được ba ngàn sáu trăm loại Tiên đạo phù văn cũng không coi là nhiều.

—— người với người khoảng cách, có đôi khi so với người cùng heo khoảng cách phải lớn hơn nhiều.

Bất quá, đối với Tô Vân đệ nhị trùng vòng, bọn họ liền không thể hiểu. Hoàng chung đệ nhị trùng vòng chính là Hỗn Độn phù văn, đây là Tiên giới mấy trăm vạn năm cũng không từng mở ra bí ẩn, bọn họ đương nhiên cũng là hai mắt bôi đen!

Đương nhiên, Tô Vân bản thân cũng là hai mắt bôi đen.

Chỉ là Tô Vân vẫn là so với bọn hắn muốn tốt rất nhiều, Tô Vân "Quen biết" hai mươi tám cái Hỗn Độn phù văn, sẽ đọc, sẽ viết, không biết ý gì.

Thực ra, tại đệ nhất trùng vòng cùng đệ nhị trùng vòng ở giữa, hẳn là vẫn tồn tại một tầng vòng, tầng này vòng bên trên hẳn là lạc ấn lấy cựu thần phù văn, dùng Tiên đạo phù văn tới suy luận cựu thần phù văn, dùng cựu thần phù văn tới suy luận Hỗn Độn phù văn, như vậy liền có thể suy luận ra từ Tiên đạo phù văn đến Hỗn Độn phù văn quá trình.

Nhưng mà, Thông Thiên các đối cựu thần phù văn nghiên cứu còn chưa kết thúc, Tô Vân còn chưa kịp nghiên cứu nghiên cứu của bọn hắn kết quả.

Bởi vậy Phương Trục Chí ba người khi nhìn đến hoàng chung tầng thứ hai vòng lúc liền trực tiếp mộng vòng, không cách nào phá giải!

Nếu như bọn họ biết nơi này duyên cớ, sẽ gặp nhảy qua tầng thứ hai vòng, đến xem tầng thứ ba kiếm đạo kiếp vận, bọn họ sẽ gặp phát hiện, bọn họ có thể xem hiểu bộ phận kiếm đạo kiếp vận chiêu thức, nhưng mà muốn lĩnh ngộ, vẫn là khó khăn nặng nề!

Bởi vì kiếm đạo kiếp vận là Vũ tiên nhân tuyệt học, mà Tô Vân lại tại Vũ tiên nhân trên cơ sở tiến thêm một bước, sáng tạo ra Kiếp Phá Mê Tân một chiêu này, dùng để phá Đế Phong kiếm đạo.

Vũ tiên nhân mặc dù là người làm người ta khinh thường, tuy là tu vi cảnh giới cũng không bằng Thiên Quân, nhưng hắn kiếm đạo lập ý cực cao, đã đi đến Thiên Quân cấp độ, mà Tô Vân nhưng đem hắn kiếp vận kiếm đạo tăng lên tới Đế Quân thậm chí tiếp cận Đế Phong cấp độ!

Phương Trục Chí bọn họ muốn trong khoảng thời gian ngắn hiểu rõ kiếm đạo bí ẩn, liền cần phải đến là kiếm đạo bên trên thiên tài kiệt xuất, thậm chí so Tô Vân còn muốn kiệt xuất.

Đương nhiên đây là chuyện không thể nào.

Hoàng chung tầng thứ tư bọn họ có thể lý giải, dù sao cũng là chí bảo ấn pháp, nhưng trong đó Tử Phủ ấn pháp bọn họ sẽ gặp nghĩ mãi không ra, bởi vì bọn họ thiên kiếp bên trong chưa hề xuất hiện qua Tử Phủ.

Mà tầng thứ năm Hỗn Độn thần thông thì sẽ để cho bọn họ tuyệt vọng!

Tầng thứ sáu chư Đế ấn ký, sẽ để cho bọn họ lần nữa sinh ra hi vọng, mà tầng thứ bảy Tiên Thiên kiếp lôi thì sẽ để cho

bọn họ triệt để tuyệt vọng!

“Coong ——— “

Tiếng chuông chấn động, Tô Vân khí thế như hồng, giết ra Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân, cùng Tà Đế lạc ấn bản thể đánh một trận!

Kèm theo một tiếng chuông vang, Tà Đế lạc ấn bản thể bị chấn thành bột mịn!

Tô Vân đưa tay nhẹ nhàng vỗ một cái hoàng chung, tiếng chuông chấn động, âm thanh tại chuông phía trong qua lại vấp phải trắc trở, tiếng vọng, chỉ thấy kèm theo tiếng chuông, Tà Đế lạc ấn xuất hiện tại hoàng chung tầng thứ bảy in dấu lên, càng ngày càng rõ ràng!

“Tà Đế Tuyệt, tương lai, ta sẽ tự thân vì ngươi đưa lên chiếc chuông này.”

Tô Vân mặt mang tươi cười, đưa tay tiếp lấy bay tới đạo hoa, hướng đi Thạch Ứng Ngữ.

Nơi xa, Oánh Oánh hưng phấn nói: “Tiên tướng, sĩ tử có thể tại tương đồng cảnh giới đánh bại Tà Đế sao?”

Tiên tướng Bích Lạc trong lòng khó nén khiếp sợ, nghe vậy lắc đầu nói: “Tô điện thần thông quả thực sợ đến ta, nhưng muốn tại tương đồng cảnh giới chiến thắng Đế Tuyệt, còn rất sớm. Hắn luyện đến tầng thứ chín, hình thành cửu trùng đạo trường, mới có cùng Đế Tuyệt sức đánh một trận.”

Oánh Oánh có chút thất vọng.

Tiên tướng Bích Lạc thấy thế, nói: “Tô điện hơn hai mươi tuổi, liền có như thế thành tựu, lấy ta góc nhìn so với cái kia cái gọi là đệ nhất tiên nhân xuất sắc không biết bao nhiêu. Hắn nếu chiến thắng Đế Tuyệt lạc ấn, như vậy phía dưới mấy tầng chư thiên Đại Đế lạc ấn cũng không thắng được hắn. Cái này

Đế Thúc Đế Hốt cái này hai đại Đế chân thực chiến lực chưa hẳn liền vượt qua Đế Tuyệt.”

Oánh Oánh thở phào nhẹ nhõm.

Bích Lạc nói: “Nếu Tô điện đã không có nguy hiểm, như vậy ta cũng nên trở lại gặp Đế Tuyệt. Oánh Oánh cô nương, cáo từ.”

Oánh Oánh lưu luyến không rời nói: “Tiên tướng, gặp nhau lúc khó đừng cũng khó, lần này chia tay, ngươi chẳng lẽ liền không có thứ gì muốn tặng cho ta a?”

Tiên tướng Bích Lạc đối với hắn cũng có chút ưa thích, tại Linh giới bên trong tìm kiếm một phen, tìm tới một chiếc nhẫn, khảm nạm năm viên không biết tên bảo thạch, nói: “Đây là năm đó ta giúp đỡ Đế Tuyệt có công, Đế Tuyệt ban cho ta bảo vật, nói là tại Thái Cổ cấm khu bên trong tìm đến bảo vật, liền đưa cho ngươi xem như vòng tay a.”

Oánh Oánh mang tại cổ tay chỗ, quả nhiên lớn nhỏ mới vừa phù hợp, nàng lặp đi lặp lại quan sát, yêu thích không buông tay, vui vô cùng.

Tiên tướng Bích Lạc rời đi, biến mất không thấy gì nữa.

“Có tay này vòng, liền có thể thử một chút đệ nhất Thánh Hoàng truyền thụ cho ta triệu hoán pháp môn, gặp phải nguy hiểm lúc trực tiếp triệu hoán tiên tướng Bích Lạc đến đây trợ trận!” Oánh Oánh hưng phấn nói.

Bên cạnh của nàng, Ôn Kiều nghe vậy thân thể hơi chấn động, ồm ồm nói: “Lại còn có phương pháp này?”

Oánh Oánh liên tục gật đầu, y nguyên lặp đi lặp lại quan sát vòng tay, càng xem càng thích.

“Vậy, Oánh Oánh cô nương, ngươi trước mấy ngày hướng ta xin khối Hỗn Độn hải tảng đá, ngươi cũng không có tác

dụng gì, có thể hay không trả ta?" Ôn Kiều nhát gan nói.

Oánh Oánh đề phòng lắc đầu: "Không thấy, tảng đá vụn vứt bỏ."

Ôn Kiều đầu vai núi lửa kịch liệt dâng trào, người đàng hoàng này cũng không nhịn được tức giận, quát: "Ngươi chính là cất giấu, chuẩn bị tùy thời dùng tảng đá kia kêu gọi ta, đúng hay không? Đúng hay không?"

Oánh Oánh mắt điếc tai ngơ, Trì Tiểu Dao không khỏi thay nàng nắm chút mồ hôi lạnh, lo lắng cái này cựu thần nổi giận lên, một quyền đem sách quái nhỏ đánh thành mảnh vỡ.

Cũng may Ôn Kiều đối sách quái nhỏ yêu chiều cực kì, cứ việc nổi trận lôi đình, lại không có động thủ.

Quả nhiên như tiên tướng Bích Lạc đoán, Tô Vân thành công vượt qua còn lại hai tầng chư thiên kiếp, Phương Trục Chí, Thạch Ứng Ngữ cùng Sư Úy Nhiên ba người thiên kiếp lúc này mới kết thúc.

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên thở phào nhẹ nhõm, Thạch Ứng Ngữ nhưng lại sợ vừa vui, kích động đến ngửa mặt lên trời rơi lệ, lẩm bẩm nói: "Lần này hạ giới chi chủ vị trí, ổn! Ổn! Trời có mắt rồi, ta quả nhiên là trên đời này đệ nhất đẳng số mệnh, tuy là chịu nhục, nhưng lại thực lực tu vi đại tăng!"

Hắn nhịn không được cất tiếng cười to, âm thanh như sấm.

Lần này độ kiếp , hắn độc chiếm đạo hoa, đủ loại lĩnh ngộ ùn ùn kéo đến, đạo kia hoa không chỉ có thể nâng cao hắn đối đại đạo lĩnh ngộ, cũng đồng dạng nâng cao tu vi của hắn, bốn mươi tám tầng chư thiên kiếp xuống, tu vi của hắn cũng tăng lên rất nhiều!

Lần này Tứ Ngự thiên thịnh hội, chọn lựa bốn vị mạnh nhất linh sĩ, thực ra tu vi của bọn hắn thực lực chênh lệch cực

kỳ bé nhỏ, nhưng Thạch Ứng Ngữ lần này nâng cao to lớn, đã vững vàng vượt qua ba người khác!

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên hâm mộ phi thường, chỉ có thể nói Thạch Ứng Ngữ vận khí tốt.

Lúc này, Tô Vân âm thanh truyền đến: "Ôn Kiều đạo huynh, ta có nhiều chỗ không có tìm hiểu thấu đáo, ngươi còn có thể lần nữa thôi thúc bọn họ kiếp số, để cho bọn họ thiên kiếp giáng lâm ư?"

Thạch Ứng Ngữ nghe vậy, lập tức cười nói: "Tư địch loại chuyện này, xin thứ cho ta không thể theo lệnh. Ta mặc kệ…"

Tô Vân ánh mắt y nguyên nhìn về phía Ôn Kiều, bất thình lình nâng tay phải lên một quyền ầm tới.

Thạch Ứng Ngữ quát lớn: "Đến hay lắm! Ta tu vi tiến nhanh còn chưa kịp thử tay nghề…"

"Coong ——— "

Tô Vân một quyền này đánh ra một cái hoàng chung, vang dội tiếng chuông vang lên, trực tiếp nghiền nát Thạch Ứng Ngữ thần thông, sụp đổ hắn nguyên khí, cuồng bạo sóng gió cuốn lên Thạch Ứng Ngữ tóc, hướng về phía sau thổi đi.

Thạch Ứng Ngữ nhìn chằm chằm đi tới trước mặt mình nắm đấm, chỉ cảm thấy một quyền này nếu như đánh vào trên mặt của mình, đại khái sẽ đem mình mặt đánh cho kề sát ở trên ót.

"Ta chỉ là chỉ đùa một chút. Tô sư huynh, ngươi là cao quý Thánh Hoàng, lại là Đế đình chủ nhân, điểm ấy chuyện cười lời nói cũng không mở ra được ư?" Thạch Ứng Ngữ khí định thần nhàn đạo.

Tô Vân thu về nắm đấm.

Thạch Ứng Ngữ thở phào nhẹ nhõm, cái trán một giọt mồ hôi theo mí mắt lăn xuống đến, đập ở mu bàn chân thượng,

Hắn vốn là cái lòng ngay dạ thẳng thiếu niên, ngày hôm nay lần đầu tiên học được trơn tru lõi đời.

Cuối cùng, trận thứ hai thiên kiếp bắt đầu. Lần này lợi dụng thiên kiếp, Tô Vân thu đến đạo hoa thì nhét vào Sư Úy Nhiên phía trước, Sư Úy Nhiên so Thạch Ứng Ngữ muốn thích ứng, ai đến cũng không có cự tuyệt.

Đương nhiên, hắn ăn vào đạo hoa về sau cũng sẽ hướng bọn họ nói ra bản thân cảm ngộ.

Nhắc tới cũng kỳ, hắn cảm ngộ cùng Thạch Ứng Ngữ cảm ngộ ít nhiều có chút chỗ khác biệt, cho dù là Phương Trục Chí nghe, cũng có đại thu hoạch.

Ba người mắt sáng như đuốc, sáng ngời có thần định lấy Tô Vân nhất cử nhất động, nghiên cứu hắn thần thông, trông đợi có khả năng tìm hiểu ra sơ hở trong đó, nhưng mà nghênh đón lại là một lần so một lần sâu tuyệt vọng.

Bốn mươi tám lượt thiên kiếp sau đó, Sư Úy Nhiên thực lực tu vi đột nhiên tăng mạnh, tầm mắt kiến thức càng là tăng lên rất nhiều.

Thiên kiếp tán đi, Phương Trục Chí vành mắt đều đỏ, không được nhìn về phía Tô Vân, lộ ra vẻ chờ mong.

Tô Vân trầm ngâm rất lâu, dạo bước tới lui, Phương Trục Chí âm thanh có chút run rẩy, run giọng nói: "Tô Thánh Hoàng lại không tới một tràng thiên kiếp ư? Ta không sao, ta gánh vác được."

—— —— Oánh Oánh mặt mũi mong đợi: Các bạn đọc lại không tới một tấm nguyệt phiếu ư? Ta không sao, ta gánh vác được!

Chương 624 : Ngô Đồng hoa nở phượng trở về (đại chương cầu đặt trước cầu phiếu)

Chương 627: Ngô Đồng hoa nở phượng trở về (đại chương cầu đặt trước cầu phiếu)

Sư Úy Nhiên cùng Thạch Ứng Ngữ nghe vậy, đều có chút không quá tình nguyện, Phương Trục Chí thực lực tu vi nguyên bản liền cao bọn họ một chút, hiện tại thật vất vả vượt qua hắn. Nếu như hắn cũng nhận được thiên kiếp chỗ tốt, đối bọn hắn hai người uy hiếp rất lớn.

Bất quá, chuyện này không phải do bọn họ, chỉ có thể nhìn Tô Vân quyết định.

Tô Vân chú ý tới Phương Trục Chí chờ mong ánh mắt, chần chừ một chút, nói: "Chỉ này một lần, lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa."

Phương Trục Chí reo hò một tiếng.

Hai người khác thì rất là khó chịu, nhưng lại không dám ra nói phản kháng.

Nơi xa, Trì Tiểu Dao nhỏ giọng hỏi Oánh Oánh, nghi ngờ nói: "Bọn họ biết bọn họ là bị uy hiếp nhiều người độ kiếp sao?"

Oánh Oánh gật gật đầu.

Trì Tiểu Dao lại nói: "Như vậy Phương gia cao thủ vì sao còn hoan hô lên?"

Oánh Oánh mờ mịt lắc đầu.

Tô Vân cố hết sức, lại vượt qua một lần thiên kiếp, lần này đạo hoa thì giao cho Phương Trục Chí ăn vào, cuối cùng làm được xử lý sự việc công bằng. Phương Trục Chí trong lòng cảm ơn không hiểu, đã sớm quên ngay từ đầu Tô Vân đến đây lợi dụng kiếp uy hiếp tình hình của mình.

Lần này độ kiếp sau đó, Tô Vân cũng mỏi mệt kinh khủng, ba người nguyên bản định để hắn một lần nữa, thấy thế đành phải không miễn cưỡng hắn.

Phương Trục Chí mời nói: "Hai vị đạo hữu, chúng ta tương lai tuy là có khả năng sẽ là đối thủ, nhưng bây giờ lại là bằng hữu. Các ngươi đặt chân cách nơi này rất xa, vượt qua Đế đình, thực sự hung hiểm cực kỳ, không bằng trước tiên ở ta Phương gia trụ sở đặt chân , chờ đợi tộc nhân tìm tới."

Thạch Ứng Ngữ hướng Đế đình bên trong nhìn quanh, chỉ thấy mảnh này thần bí địa phương khắp nơi đều là phúc địa tiên sơn, nhưng khắp nơi đều có Tiên Ma phong ấn, trong đó không thiếu có dị thường khủng bố chỗ, làm người sợ hãi!

Thậm chí liền trên không, cũng trải rộng Tiên Ma phong ấn cùng cổ chiến trường sót lại!

Không biết nơi này địa lý, tùy tiện xông vào, chỉ sợ hung hiểm nặng nề!

Tô Vân bởi vì là chủ nhân nơi này, bởi vậy biết đường sống, có thể xông vào Đế đình, bắt đi bọn họ, nhưng Đế đình bên trong phần lớn địa phương, bởi vì quá nguy hiểm, Tô Vân chưa đặt chân qua.

Thạch Ứng Ngữ chần chừ, Đế đình nguy hiểm nặng nề, nhưng lưu tại Phương gia lời nói cũng có chút không ổn. Dù

sao, bọn họ là tới tranh đoạt tương lai thế giới thủ lĩnh.

Thứ bảy Tiên giới thủ lĩnh, hơn phân nửa chính là tương lai Tiên Đế, cái này cám dỗ thực sự quá lớn.

Thạch Ứng Ngữ mặc dù không biết bảy mươi hai động thiên hợp nhất sẽ hình thành thứ bảy Tiên giới, nhưng nhìn lão tổ tông tử vi Đế Quân coi trọng như vậy, có thể thấy được mười phần quan trọng, bởi vậy lo lắng Phương gia sẽ nhân cơ hội này đối với mình cùng Sư Úy Nhiên bất lợi.

Hắn nhìn về phía Sư Úy Nhiên, Sư Úy Nhiên cũng có chút do dự, nói: "Thiên kiếp của chúng ta lại có thể trùng điệp cùng một chỗ, cái này làm trái kiến thức bình thường, trùng điệp về sau thiên kiếp, hắn biểu hiện lại cùng bảy mươi hai động thiên hợp nhất đồng dạng. Trong này rất đáng được nghiên cứu. Hai vị đạo hữu, ta cảm thấy, chúng ta hẳn là hảo hảo nghiên cứu một chút ảo diệu bên trong."

Phương Trục Chí vui vẻ nói: "Ta cũng đang có ý này! Chúng ta là hẳn là hảo hảo nghiên cứu một chút!"

Thạch Ứng Ngữ thấy thế, cười nói: "Ta lại cảm thấy chúng ta như thể chân tay, cứ việc gia thế chúng ta khác biệt, huyết mạch khác biệt, nhưng ta vừa thấy được hai vị, liền có một loại chúng ta là đồng bào sinh ra cảm giác, tựa như là người thân! Ta cảm thấy, khẳng định có một chút kỳ diệu đồ vật ở bên trong!"

Ba người ăn nhịp với nhau, chuẩn bị đi Phương gia đặt chân.

Phương Trục Chí mời nói: "Tô Thánh Hoàng không bằng cũng cùng nhau đi trước a? Nếu như gặp phải nghi vấn khó xử lý, chúng ta cũng có thể thỉnh giáo Thánh Hoàng."

Thạch Ứng Ngữ liền vội vàng lắc đầu, đè thấp giọng nói: "Không thể gọi hắn! Hắn ở thời điểm, ta luôn cảm giác đến có

một loại dị thường cảm giác áp bách, số mệnh thoáng cái trở nên kém, xui xẻo hết sức!"

Sư Úy Nhiên nói: "Ta cũng có đồng dạng cảm giác."

Phương Trục Chí cũng không nhịn được hối hận mời Tô Vân, hắn cũng từng có đồng dạng cảm xúc, chỉ cần Tô Vân ở bên người, sẽ gặp vận khí bất thình lình trở nên kém. Nếu như lại thêm cái kia gọi Oánh Oánh tiểu nha đầu, như vậy sẽ gặp vận rủi hết sức!

Tô Vân lắc đầu nói: "Ta lần này thu hoạch rất nhiều, cần thời gian lắng đọng một chút, liền không đi các ngươi nơi đó."

Ba người đều thở phào nhẹ nhõm, vội vàng cáo từ rời đi.

Tô Vân cũng không ngừng lại, nghênh tiếp Trì Tiểu Dao bọn họ, đi trước trở về Tiên Vân cư.

Lần này lợi dụng thiên kiếp, thật sự là hắn có rất nhiều cảm ngộ cần sửa sang lại, thậm chí chỉ kịp cùng Trì Tiểu Dao nhỏ giọng nói mấy câu, không lo được vuốt ve an ủi, liền vội vàng cùng Oánh Oánh vùi đầu vào sửa sang lại trong công việc.

Chỉ là thu hoạch lần này thực sự quá lớn, cần sửa sang lại đồ vật thực sự quá ngổn ngang, Tô Vân cùng Oánh Oánh lập tức cảm giác được mệt mỏi vô cùng.

Tô Vân vội vàng nói: "Tiểu Dao, giúp ta tìm một chút tư chất ngộ tính tài năng xuất chúng sĩ tử, đến đây giúp đỡ."

Trì Tiểu Dao lập tức trở về Thiên Thị Viên học cung, chọn lựa một chút sĩ tử, có không ít Nguyên Sóc sĩ tử cũng nơi này du học, còn có chút là trao đổi sinh, cũng bị chọn tới.

Tô Vân tụ tập gần một trăm người, đem bản thân ở trong thiên kiếp nhìn thấy đủ loại đại đạo thần thông từng cái bắt chước được đến, đem những cái kia chí bảo hình thái từng cái vẽ ra, lại đem hắn cùng Đế cấp tồn tại lạc ấn lúc giao thủ,

những cái kia Đế cấp tồn tại thi triển thần thông mô phỏng đi ra.

Trì Tiểu Dao mang tới những sĩ tử kia cũng nhất thời chỉ cảm thấy mệt mỏi, gần một trăm vị sĩ tử cứ việc nhận được Nguyên Sóc cùng Thiên Thị Viên tốt nhất giáo dục, đỉnh cao nhất dạy học, thậm chí còn có thể có Hồng La cô nương các loại đã từng Kim Tiên thậm chí Tiên Quân đến đây giảng bài, nhưng muốn từ Tô Vân bắt chước đại đạo thần thông bên trong giải ra đại đạo cùng thần thông cơ sở hình thành, quả thực là khó như lên trời!

Trì Tiểu Dao cũng thử nghiệm cởi, lập tức phát giác được trong đó chỗ khó, nói: "Sư đệ, những kiến thức này đều chỉ là có một cái hình dáng, là thiên kiếp mô phỏng ra, tiếp đó ngươi lại dựa vào trong trí nhớ ghi nhớ. Muốn nghịch hướng suy luận đi ra, đã không phải là Thiên Thị Viên học cung có thể làm đến. Ba cái số mệnh chi tử thiên kiếp, là một cái đại bảo khố, cũng là lớn mê quật. Lấy ta ý kiến, đem đem những kiến thức này sửa sang lại ổn thoả, mang đến Nguyên Sóc, phân phát đến Nguyên Sóc các nơi học cung, mời những này học cung đứng đầu nhất sĩ tử cùng phó xạ nghiên cứu. Bọn họ chia ra nghiên cứu một phần trong đó, mỗi người lựa chọn một cái phương hướng, sẽ gặp có hiệu quả."

Tô Vân mừng rỡ, cười nói: "Tiểu Dao học tỷ thật sự là ta vợ hiền vậy!"

Trì Tiểu Dao trong lòng ngòn ngọt, cùng những sĩ tử kia cùng một chỗ sửa sang lại, phân loại, Oánh Oánh đem bọn hắn sửa sang lại ra tư liệu nuốt vào, cùng Trì Tiểu Dao cùng đi đến Thiên Đạo viện.

Qua không lâu, Tả Tùng Nham nhận được tin tức, đi vào Thiên Đạo viện, nói: "Trì phó xạ, chuyện gì vội vàng gọi ta đến đây."

Trì Tiểu Dao chứng minh ngọn nguồn, Oánh Oánh thì đem trọn lý giải loại hóa thành từng quyển từng quyển thư tịch, xếp thành từng dãy.

Tả Tùng Nham cầm lấy một quyển lật xem, lập tức bị trong đó nội dung thu hút, đợi đến tỉnh ngộ giờ, đã qua một đoạn thời gian rất dài, không khỏi giật mình trong lòng.

Trì Tiểu Dao nói: "Chỉ dựa vào Thiên Thị Viên học cung, căn bản giải không ra những này đại đạo cùng thần thông hình thành. Bởi vậy cần Nguyên Sóc học cung đến giúp đỡ."

Tả Tùng Nham sắc mặt nghiêm nghị, khom người cám ơn Trì Tiểu Dao, nói: "Trì phó xạ công che xã tắc, ta thay Nguyên Sóc cám ơn ngươi."

Trì Tiểu Dao chân tay luống cuống, vội vàng nói: "Lúc trước ngươi là ta phó xạ, há có thể đối ta làm lễ? Loạn vai vế!"

Tả Tùng Nham cười nói: "Vi sư giả không phân trưởng ấu."

Hắn vội vàng rời đi, lập tức điều động năm mươi sáu châu ba trăm sáu mươi quận huyện tất cả đỉnh tiêm học cung học phủ, triệu tập xuất sắc nhất sĩ tử, mỗi người chia một môn loại, làm bọn hắn toàn lực nghiên cứu suy luận.

Cầu Thủy Kính biết được Nguyên Sóc tất cả đỉnh tiêm học cung học phủ đều bị Tả Tùng Nham điều động, liền những này học phủ lúc trước nghiên cứu mặt khác đạo pháp thần thông đều bị dừng lại, không khỏi tức giận, đến đây tìm Tả Tùng Nham hỏi tội.

Tả Tùng Nham dẫn dắt hắn đi tới Thiên Đạo viện, để hắn đến xem Trì Tiểu Dao cùng Oánh Oánh đưa tới thư tịch.

Những sách vở này ghi lại nội dung chỉ là mô phỏng thiên kiếp bên trong bày ra đạo pháp thần thông, cùng với Tô Vân cùng Thiên Thị Viên học cung sĩ tử suy đoán, trong đó có đại

lượng trống không nội dung, cần phải đi cầu giải, đi nghiệm chứng!

Cầu Thủy Kính lật xem trong đó một quyển, liền bị rung động thật sâu ở, qua rất lâu, mới nói: "Nguyên Sóc năm mươi sáu châu ba trăm sáu mươi quận huyện, cao đẳng quan học chỉ có tám trăm hai mươi sáu tòa. Trong đó xuất sắc nhất sĩ tử, cũng chỉ năm sáu vạn người. Cho dù thêm vào Tây Thổ, ghê gớm tiếp cận đủ mười vạn người. Muốn mở ra những vật này, cái này hơn mười vạn người cần làm việc một hai trăm năm!"

Tả Tùng Nham cũng bị sợ hết hồn, thất thanh nói: "Cần lâu như vậy?"

Cầu Thủy Kính gật đầu, lại mở ra vài cuốn sách, nói: "Có chút đạo pháp lý niệm, vượt qua ta Nguyên Sóc Thiên Đạo viện nghiên cứu đỉnh cao nhất đạo pháp thần thông rất rất nhiều. Một hai trăm năm có thể giải mở, đều là ta lạc quan nhất phỏng đoán."

Tả Tùng Nham lại bị giật mình kêu lên.

Hiện nay Nguyên Sóc Thiên Đạo viện đang nghiên cứu nội dung là tiên thuật, tiên pháp cùng Tiên đạo, Nguyên Sóc Thiên Đạo viện những kiến thức này trong đó rất lớn một phần đến từ cùng Hậu đình các nương nương, không ít tiên nhân pháp thuật cùng với Kim Tiên công pháp đều bị truyền ra.

Những này nương nương sớm đã không phải Tà Đế phi tử, có chút thậm chí liền gả cho Nguyên Sóc linh sĩ, đem Nguyên Sóc đạo pháp thần thông đẩy cao một cái lớn cấp độ.

Một cái khác kiến thức nguồn gốc, chính là Thiên Phủ, Văn Xương các loại động thiên. Cùng những này động thiên giao lưu, cũng để cho Nguyên Sóc thu hoạch không ít.

Lại một cái kiến thức nguồn gốc chính là Tô Vân cùng Đế đình, Tô Vân sẽ đem bản thân nhận được một chút tương đối

cao thâm đạo pháp thần thông đi qua dạy học, truyền thụ đến Nguyên Sóc bên trong đi, mà Đế đình chính là một cái to lớn cấm khu, nghiên cứu cấm khu bên trong đủ loại Tiên đạo phong ấn cùng cổ chiến trường sót lại, cũng để cho Nguyên Sóc đạo pháp thần thông đột nhiên tăng mạnh!

Có thể nói, những năm này là Nguyên Sóc đạo pháp thần thông phát triển nhanh nhất thời kì, đỉnh cao nhất Thiên Đạo viện, đã bắt đầu nghiên cứu Kim Tiên cấp độ tiên pháp!

Cầu Thủy Kính lại nói nơi này đạo pháp lý niệm, vượt qua Kim Tiên rất rất nhiều, để Tả Tùng Nham không khỏi nghi ngờ hắn có hay không nói ngoa.

"Chúng ta Nguyên Sóc nghiên cứu không được."

Cầu Thủy Kính nhanh chóng lật xem một phen, thật sâu cau mày, nói: "Phân ra tới một phần, giao cho Tây Thổ, Văn Xương động thiên, Chung Sơn động thiên, Thiên Phủ động thiên cùng Đế Tọa động thiên. Mời bọn họ đến giúp đỡ."

Tả Tùng Nham vội vàng nói: "Tốt nhất cái kia bộ phận, không thể giao cho bọn hắn!"

Cầu Thủy Kính tiếp tục lật xem, cười nói: "Ngươi yên tâm, cho dù giao cho bọn hắn, bọn họ không có Nguyên Sóc khổng lồ như thế như thế loại chỉnh tề học cung học viện cùng nhân tài, cũng không cách nào nghiên cứu ra kết quả. Mấy năm này, ta đi mấy cái động thiên, khảo sát truyền thừa của bọn hắn chế độ cùng giáo dục hệ thống, phát hiện không có một cái nào là Nguyên Sóc đối thủ."

Hắn thản nhiên nói: "Nếu như tương lai, bảy mươi hai động thiên hợp nhất, thứ bảy Linh giới nhất thống, chúng ta Nguyên Sóc cái này nho nhỏ tinh cầu, sẽ thứ bảy Linh giới mạnh mẽ nhất bảy mươi ba động thiên! Nơi này sẽ là thứ bảy

Linh giới học phủ cao nhất, mạnh nhất truyền thừa, tốt nhất nhân tài bồi dưỡng!"

"Nguyên Sóc, sẽ trở thành thứ bảy Linh giới chói mắt nhất minh châu!"

Tiên Vân cư, Tô Vân bên này cũng mời Hỏa Vân động thiên Ngư Thanh La động chủ tham dự nghiên cứu, Ngư Thanh La mang đi một phần tư liệu trở về Hỏa Vân động thiên.

Thông Thiên các các cao thủ giờ phút này còn tại Lôi Trì động thiên, nghiên cứu cựu thần phù văn, không rảnh phân thân.

Cựu thần phù văn cực kỳ quan trọng, hắn giải mã độ khó cùng trình độ trọng yếu so lần này giải mã không kém chút nào, bởi vậy Tô Vân không làm kinh động bọn họ!

Có Nguyên Sóc giúp đỡ, Tô Vân cuối cùng Thành Hạo như yên hải trong tư liệu thoát thân, xoa xoa đỏ tươi con mắt, đi ra thư phòng. —— Tiên Vân cư đã biến thành một cái to lớn thư phòng, khắp nơi đều chất đầy giấy.

"Ta mấy ngày nay bề bộn nhiều việc chuyện của mình, không biết Thiên Hậu, Tiên Hậu cùng ba vị Đế Quân trao đổi thế nào rồi."

Tô Vân lúc này mới nhớ tới, còn có Tứ Ngự thiên thịnh hội còn chưa tổ chức, hắn thẹn là Đế đình địa chủ, đối Tứ Ngự thiên thịnh hội khó tránh khỏi có chút không quá quan tâm.

Lúc này, trên bầu trời lôi vân rung chuyển, khói đặc cuồn cuộn, Tô Vân ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Ôn Kiều đang tại điều khiển lôi đình từ không trung hạ xuống, hắn khí lực to lớn, lúc hạ xuống cần phải đến cẩn thận từng li từng tí, miễn cho đập bể Tiên Vân cư, bởi vậy gấp đến độ đầu vai núi lửa khói đặc nổi lên bốn phía.

“Các chủ!”

Ôn Kiều còn chưa hoàn toàn bay xuống, liền vội vội vàng nói: “Các chủ! Bắc Cực động thiên Thạch Ứng Ngữ chết!”

Tô Vân trong lòng giật mình, thất thanh nói: “Thạch Ứng Ngữ chết rồi? Chuyện gì xảy ra? Tứ Ngự thiên đại hội bắt đầu sao?”

Hắn đầu óc xoay chuyển rất nhanh, lập tức nghĩ đến Tứ Ngự thiên đại hội cần bốn đại trẻ tuổi cường giả tranh đấu, khó đảm bảo có chỗ tổn thương, chẳng qua có Tiên Hậu các loại bốn đại Đế Quân, lại thêm Thiên Hậu tọa trấn, còn có Đổng Thần Vương vị thần y này tại, làm sao cũng không đáng chết nhân tài đúng!

“Chẳng lẽ là Tà Đế mang đi Tiêu Quy Hồng, hắn học được Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh, giết Thạch Ứng Ngữ?”

Tô Vân ngay sau đó chối bỏ ý nghĩ của mình, lắc đầu nói: “Không đúng, không đúng! Tiêu Quy Hồng đi theo Tà Đế mới mấy ngày thời gian, cho dù thực lực đại tiến, cũng không có đánh chết Thạch Ứng Ngữ thực lực! Thạch Ứng Ngữ bị ta lợi dụng thiên kiếp về sau, thực lực cũng tăng lên rất nhiều…”

Ôn Kiều rơi xuống đất, ồm ồm nói: “Tứ Ngự thiên đại hội còn chưa bắt đầu, Thạch Ứng Ngữ là chết tại Phương gia trụ sở bên trong! Bọn họ không phải nói muốn cùng nhau nghiên cứu trên người bọn họ số mệnh bí ẩn ư? Mấy ngày nay mấy người bọn họ đều tại Phương gia trụ sở, không hề rời đi qua. Tử vi Đế Quân nghi ngờ là Tiên Hậu nhà người đánh lén giết hắn hậu nhân, đã vỡ lở ra! Hoàng Địa Chi cũng lo lắng an nguy Sư Úy Nhiên an nguy, muốn đem Sư Úy Nhiên nhận đi!”

Oánh Oánh nói: “Sĩ tử, lại là Tiêu Quy Hồng vụng trộm lẻn về đến, giết Thạch Ứng Ngữ, đoạt hắn số mệnh ư?”

Tô Vân đang muốn trả lời, bất thình lình màu đỏ quần áo đập vào mặt, từ trước mặt hắn chảy qua, che kín hắn ánh mắt.

Cái kia váy đỏ váy đỏ giống như là màu đỏ tơ lụa, càng lúc càng rộng, cuối cùng đem hắn tầm mắt hoàn toàn chặn lại.

"Sư đệ."

Một cái thanh âm quen thuộc vang lên, Tô Vân không tự chủ được đưa tay kích động váy đỏ, đợi đến phía trước váy đỏ cuốn lên, thiên địa khôi phục như lúc ban đầu, chỉ thấy thiếu nữ Ngô Đồng hướng hắn đi tới.

"Ngô Đồng, ngươi tại sao trở lại?"

Tô Vân dò hỏi: "Ngươi tìm tới Quảng Hàn tiên tử cùng tộc nhân của ngươi?"

"Gọi sư tỷ!" Tiêu Thúc Ngạo quát.

Ngô Đồng thản nhiên nói: "Ta tại truy tìm mọi người ma tính cùng ma khí, nơi này ma tính cùng ma khí nồng nặc nhất, cho nên ta liền trở về."

Tô Vân mạnh mẽ trừng Tiêu Thúc Ngạo một cái, bất thình lình tỉnh ngộ lại, rõ ràng Ngô Đồng lời nói bên trong ý nghĩa, thất thanh nói: "Táng Long lăng án? Phương gia trụ sở, chính là một cái khác Táng Long lăng án?"

Chương 625 : Hung thủ, ngay ở chỗ này

Chương 628: Hung thủ, ngay ở chỗ này

"Ngô Đồng! Liễu Kiếm Nam!" Oánh Oánh cũng la hoảng lên, nhìn thiếu nữ áo đỏ kia, trong lòng có chút sợ hãi.

Nàng không sợ trời không sợ đất, duy chỉ đối Ngô Đồng có chút e ngại.

Từ lúc Oánh Oánh đại lão gia rơi vào Huyễn thiên chi nhãn, bị Huyễn thiên chi nhãn khắc chế đến nay, mỗi lần chọc giận Ngô Đồng, Ngô Đồng đều là có thể lại đem nàng đáy lòng sợ hãi dẫn đi ra, để nàng trở lại trong ảo cảnh đi giết Liễu Kiếm Nam.

Giết Thần Quân Liễu Kiếm Nam, đã biến thành tâm ma của nàng.

Ôn Kiều tò mò quan sát thiếu nữ áo đỏ kia, nghi ngờ nói: "Một cái nhân ma? Như vậy trong trẻo tâm linh nhân ma, ngược lại là rất hiếm thấy."

Hắn chính là Thuần Dương chi thần, đối chúng sinh kiếp vận cực kỳ mẫn cảm, hễ người phạm sai lầm, đều là cho mình kiếp vận tăng thêm bên trên một khoản, để kiếp vận tới càng mãnh liệt hơn.

Mà nhân ma thì là không nỡ lòng bỏ tử vong nội tâm quấy nhiễu những người khác thân thể mà ra đời mạnh mẽ sinh mệnh, bởi vì chấp niệm quá mãnh liệt thế cho nên đột phá sinh tử cực hạn, mạnh mẽ chấp niệm để cái này người khắp nơi cực

đoan mà dễ dàng phạm vào ngập trời sai lầm lớn, làm ra vô tận chém giết.

Ôn Kiều ở phía trước lục đại Tiên giới, gặp qua không ít dạng này nhân ma.

Chẳng qua giống như trước mắt cái này thiếu nữ áo đỏ, hắn liền nhìn không ra bao nhiêu bởi vì chém giết mà tạo thành kiếp vận.

Đây là kỳ quặc quái gở.

"Nhân ma bên trong cường đại nhất chính là Ngục Thiên Quân, nói không chừng cô gái này thành tựu sẽ vượt qua hắn." Ôn Kiều thầm nghĩ.

Ngô Đồng thản nhiên nói: "Tô sư đệ, ngươi vì sao cảm thấy đây là một cái khác trường Táng Long lăng án?"

Tô Vân đè xuống trong lòng vui vẻ, cười nói: "Ngô Đồng, hai chúng ta ai là sư huynh, sau này lại bàn về. Phương gia trụ sở chính là một cái Táng Long lăng. Năm đó Táng Long lăng bị thanh khiết phong tỏa, Thiên Đạo viện sĩ tử bị nhốt trong đó, không cách nào đi ra. Mà Phương gia trụ sở bị vây ở Đế đình bên trong, người ở bên trong đồng dạng không cách nào đi ra."

Oánh Oánh kiếp trước sĩ tử Oánh chính là Táng Long lăng án người trong cuộc, lại cùng Tô Vân cùng một chỗ đại phá Táng Long lăng án, nghe vậy nói: "Táng Long lăng án cầu là một người duy nhất sống sót cơ hội, bởi vậy Thiên Đạo viện sĩ tử tự giết lẫn nhau, cuối cùng chỉ còn lại có Hàn Quân sống mà đi ra Táng Long lăng, sĩ tử Oánh biến thành sách quái Oánh Oánh, Tần Vũ Lăng biến thành bút quái Đan Thanh. Mà Phương gia trụ sở bên trong, Bắc Cực Thạch Ứng Ngữ, Câu Trần Phương Trục Chí, Hậu Thổ Sư Úy Nhiên, cùng với Nam Cực Tiêu Quy Hồng, cùng hợp thành một cái cỡ nhỏ Táng

Long lăng án! Mà Thạch Ứng Ngữ, chính là chết tại còn lại trong ba người người nào đó tay!"

Tô Vân gật đầu nói: "Tiêu Quy Hồng nhất định là từ Tà Đế nơi đó học được Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh, tiếp đó lẻn vào Phương gia trụ sở. Táng Long lăng án là huynh đệ tương tàn, chỉ sống một cái. Bốn người bọn họ, tạo thành chỉ có thể sống một cái cục."

Ngô Đồng lắc đầu nói: "Nếu như chỉ là bốn vị linh sĩ ma tính, còn chưa đủ lấy thu hút ta từ mặt khác động thiên chạy tới. Hơn nữa Phương gia trụ sở không thể hình thành Táng Long lăng phong bế môi trường, bởi vì bốn đại Đế Quân cùng Thiên Hậu đã phát hiện Thạch Ứng Ngữ chết. Tô sư đệ, lần này bản án, so ngươi tưởng tượng đến muốn lớn."

Tô Vân nghe vậy, ánh mắt sáng lên, đầu óc điên cuồng chuyển động, bước chân đi tới đi lui, đột nhiên nói: "Đúng! Giết Thạch Ứng Ngữ chính là bốn đại Đế Quân cùng Thiên Hậu bên trong người nào đó!"

Oánh Oánh rùng mình, thất thanh nói: "Sĩ tử, ý của ngươi là nói, bốn đại Đế Quân hoặc là Thiên Hậu ra tay, giành lấy Thạch Ứng Ngữ số mệnh?"

Tô Vân ánh mắt lấp lóe: "Tiên Hậu cũng là Đế Quân, nàng cùng mặt khác ba vị Đế Quân cùng Thiên Hậu thương lượng lần này Tứ Ngự thiên thịnh hội. Chuyện gì cần thảo luận thời gian dài như vậy phía trong?"

Oánh Oánh tay nhỏ nắm cằm của mình, tại Tô Vân trên bờ vai đi tới đi lui, bất thình lình dừng bước nói: "Bọn họ năm người, mà đệ nhất tiên nhân cũng chỉ có bốn người, làm sao chia bốn người này? Cùng hắn nói là thảo luận việc này, không bằng nói là chia của. Bọn họ tại thảo luận, thế nào chia ăn Thạch Ứng Ngữ Sư Úy Nhiên bọn bốn người! Đế Quân ma tính, hẳn là có thể thu hút Ngô Đồng bậc này nhân ma đi?"

Nàng nói đến đây, lập tức nhìn về phía Ngô Đồng.

Ngô Đồng cười nói: "Mặc dù không trúng, cũng không xa rồi."

Oánh Oánh lòng ngứa ngáy khó nhịn, nói: "Ngươi cũng biết chút ít cái gì? Mau nói đi ra. Ngươi nói ra đến, ta liền nói cho ngươi sĩ tử mới nhân tình là ai!"

Tô Vân sắc mặt biến hóa.

Ngô Đồng phảng phất không để ý lắm, không quan tâm Tô Vân nhân tình là ai, nói: "Ta cũng không phải là cố ý giấu diếm, mà là Đế đình bên trong có người che giấu ta đối với nhân tâm cảm giác, để cho ta không thể nhận ra cảm giác đến ai mới là hung thủ thật sự."

Tô Vân trong lòng hơi chấn động: "Lại có dạng này người? Chẳng lẽ lại là Thánh Nhân che đậy ngươi cảm giác?"

Ngô Đồng nói: "Có khả năng che đậy cảm giác của ta, không phải chỉ có Thánh Nhân."

Tô Vân kinh nàng đánh thức, lập tức tỉnh ngộ, trầm giọng nói: "Đại tiên quân Ngọc thái tử!"

Ngọc thái tử vô thanh vô tức xuất hiện ở phía sau hắn, khom người nói: "Chủ công dặn dò!"

Tô Vân nói: "Đến ta bí cảnh bên trong đến, để phòng bất trắc."

Ngọc thái tử theo lời đi vào hắn bí cảnh, thân hình biến mất.

Tô Vân thoáng yên tâm, nói: "Sư muội, ý của ngươi là nói thu hút ngươi ma khí cùng ma tính, so bốn đại Đế Quân ma tính ma khí còn kinh khủng hơn?"

Ngô Đồng nhẹ nhàng gật đầu, nói: "Ta lần này trở về, chính là ý định mượn cỗ này ma khí mà tu thành Nguyên Đạo cực cảnh. Hiện nay, ta đã rất gần."

Oánh Oánh nói nhỏ: "Sĩ tử, Tà Đế hiện tại chính là bán ma, hắn nội tâm vào ở chính hắn trong thi thể. Hơn nữa, mục đích của hắn chính là để cho bọn họ bốn cái tự giết lẫn nhau, chỉ còn lại có một cái, tiếp đó liền 'Ăn vào' cuối cùng người thắng trận…"

Tô Vân thấp giọng nói: "Đây chính là Tà Đế ý định. Nhưng Tà Đế có tôn nghiêm của mình, ta xem lời nói của hắn, người này ưa thích khiêu chiến, càng có thể có thể làm ra chính là mình bồi dưỡng Tiêu Quy Hồng, tiếp đó để Tiêu Quy Hồng quang minh chính đại đánh bại đánh giết ba người khác. Hắn thậm chí sẽ đem Tiêu Quy Hồng chế tạo thành thứ bảy Tiên giới Tiên Đế, tiếp đó tại ăn đi hắn, giành lấy số mệnh vì chính mình kéo dài tính mạng. Loại này ám sát việc làm, không giống như là Tà Đế gây nên."

Oánh Oánh nói: "Có thể là Tiêu Quy Hồng tự chủ trương ư? Hắn không giống như là loại kia người quang minh lỗi lạc."

Tô Vân phút chốc, cười nói: "Cùng hắn suy đoán lung tung, không bằng trước đi một chuyến Phương gia trụ sở tìm tòi hư thực! Ngô Đồng sư muội, ngươi muốn đi ư?"

Ngô Đồng ngáp một cái, lười biếng nói: "Các ngươi đi đi. Ta đối với nhân tâm cảm giác bị người che đậy, đi cũng là vô dụng. Tô lang, ta tại ngươi trên giường nghỉ ngơi một đêm, ngươi không để tâm a?"

Tô Vân tâm thần rung động, cười ha ha nói: "Yêu nghiệt, ngươi cám dỗ không đến ta! Nhà của ngươi Tô lang đạo tâm đã tu luyện tới nhất niệm bất sinh nhất trần bất nhiễm mức độ, ngươi đừng hòng loạn ta đạo tâm! Oánh Oánh, Ôn Kiều đạo

huynh, Toàn Thôn Ăn Cơm, các ngươi lưu tại nơi này, ta đi cho sư tỷ trải giường chiếu. Sư tỷ, mời tới bên này."

Ngô Đồng đi theo hắn đi vào Tiên Vân cư, chỉ thấy Tiên Vân cư bên trong rất nhiều sĩ tử vội vàng tới vội vàng đi, Trì Tiểu Dao cũng ở trong đó. Ngô Đồng dừng bước lại, nhìn về phía Trì Tiểu Dao, giống như cười mà không phải cười nói: "Tiểu Dao học tỷ so lúc trước xinh đẹp hơn, ta thấy mà yêu, có thể thấy được là có yêu tẩm bổ a?"

Trì Tiểu Dao nhìn thấy Ngô Đồng, cũng là vừa mừng vừa sợ, cười nói: "Ngô Đồng sư muội là khi nào tới?"

"Tới có hai ba ngày."

Hai nữ hàn huyên phút chốc, Tô Vân mời Ngô Đồng đi tới phòng ngủ của mình, dành thời gian hướng Trì Tiểu Dao nói nhỏ: "Tiểu Dao, Ngô Đồng biết chúng ta tốt hơn, ta lo lắng nàng ra tay với ngươi, ngươi lập tức đi gặp Ngư Thanh La Ngư động chủ. Trên đời này có khả năng khắc chế Ngô Đồng người không nhiều, Ngư Thanh La động chủ là một cái trong số đó!"

Trì Tiểu Dao đè thấp giọng nói: "Nàng vì sao muốn ngủ gian phòng của ngươi giường của ngươi? Dựa vào cái gì?"

Tô Vân lúng ta lúng túng giải thích: "Nàng là bạn học ta, trước kia cũng không phải không có ngủ qua… Ngươi trước đi tìm Ngư động chủ trấn trụ nàng!"

Trì Tiểu Dao nói: "Ta không đi! Ngủ giường của ta, còn muốn đem ta đuổi đi, không có đạo lý này."

Tô Vân đành phải thôi.

Đợi an bài tốt Ngô Đồng, Tô Vân lập tức lên đường chạy tới Phương gia trụ sở.

Phương gia trụ sở tại Đế đình chỗ sâu, thuộc về khu vực nguy hiểm, Tiên Hậu thăm hỏi Thiên Hậu, liền để Phương gia ở nơi đó đóng quân. Phương gia dọn dẹp ra một chỗ cung điện, liền ở bên trong.

Tô Vân đi tới cái kia phiến trụ sở giờ, chỉ thấy cái kia phiến trụ sở trên không tiên hà bừng bừng mà lên, kết ra đủ loại bất phàm dị tượng, bốn đại Thiên Quân cùng Thiên Hậu, vậy mà đều tại trụ sở bên trong!

Hắn ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy phía trên vùng cung điện kia viết "Cao ngất" chữ.

Bọn họ đang muốn đi vào cao ngất cung, bất thình lình Ôn Kiều trong lòng khẽ nhúc nhích, lập tức chân đạp lôi đình bay lên trời, quát: "Vũ tiên nhân! Người này thế mà còn dám xuất hiện!"

"Ôn Kiều đừng đi!" Tô Vân lớn tiếng nói.

Ôn Kiều cựu thần âm thanh truyền đến, la lên: "Ta cảm ứng được Vũ tiên nhân khí tức, liền tại phụ cận! Người này đánh cắp lôi trì hơn phân nửa lôi dịch, ta cần phải đến đòi lại!"

Tô Vân cau mày, ngắn ngủi phút chốc, Ôn Kiều đã không thấy tăm hơi.

"Khó hiểu, Vũ tiên nhân vì sao cũng tại lân cận?" Tô Vân hơi nghi hoặc một chút.

Oánh Oánh nói: "Vũ tiên nhân tiên phẩm không tốt, đều là bị người đuổi giết, tiên đình muốn giết hắn, Tà Đế cũng phải giết hắn. Hắn trốn đi trốn tới, đành phải trốn ở Đế đình. Nhưng hắn số mệnh không tốt, hết lần này tới lần khác gặp phải Ôn Kiều, Ôn Kiều đối kiếp vận cảm ứng vô cùng mãnh liệt."

Tô Vân nhẹ nhàng gật đầu, nói: "Vũ tiên nhân đối kiếp vận cảm ứng cũng là cực mạnh, hắn Tiên kiếm liền gọi là kiếm đạo kiếp vận, Vũ tiên nhân có khả năng có được hôm nay thực lực,

có thể nói một nửa công lao tại lôi trì cùng Ôn Kiều trên người. Nếu như không có Ôn Kiều dạy hắn kiếp vận chi đạo, hắn không cách nào luyện thành kiếm đạo kiếp vận…"

Hắn nói đến đây, bất thình lình dừng lại, suy nghĩ xuất thần.

"Vũ tiên nhân có hay không có thể cùng Ôn Kiều đồng dạng, nhận ra ai mới là đệ nhất tiên nhân?" Hắn bất thình lình hỏi.

Oánh Oánh ánh mắt sáng lên: "Ý của ngươi là, Vũ tiên nhân có thể là sát hại Thạch Ứng Ngữ hung thủ?"

Tô Vân ánh mắt lấp loé không yên, nói: "Không biết. Nhưng Thạch Ứng Ngữ chết, hẳn là cùng Vũ tiên nhân có chút liên hệ!"

Cao ngất trong cung, một cái đơn giản linh đường, tử vi Đế Quân sắc mặt âm trầm, đã thời gian rất lâu không có nói chuyện.

Thạch Ứng Ngữ thi thể liền bày ở trước mặt hắn.

Thạch Ứng Ngữ đã chết.

Hắn đời sau về sau, Thạch Ứng Ngữ nhất cho hắn ưa thích, cũng là cường đại nhất xuất sắc nhất một cái, nhận được hắn truyền thừa, đồng thời có trò giỏi hơn thầy thắng vu lam chi thế.

Không chỉ có như thế, Thạch Ứng Ngữ vẫn là cạnh tranh thứ bảy Tiên giới mạnh mạnh mẽ nhân tuyển, chiến lực của hắn tuyệt không so bốn người khác kém!

Tử vi Đế Quân đối với hắn cho kỳ vọng cao, lần này cùng Thiên Hậu, Tiên Hậu đám người thương lượng, thảo luận ra rất nhiều ác tha đến, hắn đều chẳng muốn tham dự, không nghĩ tới Thạch Ứng Ngữ vẫn phải chết.

Bị chết không minh bạch.

Lúc này, tiếng bước chân truyền đến, tử vi Đế Quân quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Tô Vân đi vào linh đường.

Tử vi Đế Quân khóe mắt nhảy lên một chút, không có lên tiếng.

Tô Vân đi về phía đi về trước đi, đi tới Thạch Ứng Ngữ thi thể bên cạnh, cẩn thận kiểm tra.

Người chết thật là Thạch Ứng Ngữ.

Tô Vân đối Thạch Ứng Ngữ rất là quen thuộc, so tử vi Đế Quân còn muốn quen thuộc.

Tử vi Đế Quân đối vị này hậu nhân hiểu, chỉ là biết mình có như vậy một cái hậu nhân, cũng không chân chính gặp mặt qua.

Thạch Ứng Ngữ là trong bốn người thành thật nhất nhất mộc mạc một cái, cũng là một cái thẳng tính. Bởi vì phần này mộc mạc, cho nên trước mấy ngày lợi dụng thiên kiếp, Tô Vân mới có thể đem đạo hoa cái thứ nhất cho Thạch Ứng Ngữ.

Tô Vân nhìn Thạch Ứng Ngữ vết thương trên người, khóe mắt nhảy lên, nói: "Hung thủ thực lực so Thạch Ứng Ngữ mạnh hơn, nhưng mà mạnh đến mức có hạn."

Tử vi Đế Quân nói: "Ngươi chính là dạng này người."

"Nhưng hung thủ lại không phải ta." Tô Vân đạo.

Tử vi Đế Quân lặng im.

Hung thủ quả thực không phải Tô Vân, Tô Vân có gần một trăm người chứng nhận.

"Trên đời này, thực lực so Thạch Ứng Ngữ mạnh linh sĩ, chỉ có hai cái, ta là một cái trong số đó, sát hại Thạch Ứng Ngữ người kia, chính là một cái khác."

Tô Vân thẳng người lên, hướng linh đường đi ra ngoài, nói: "Tử vi Đế Quân, tìm ra người này rất đơn giản, tiếp tục Tứ Ngự thiên thịnh hội, hắn đương nhiên hiện thân!"

Tử vi Đế Quân trong lòng giật mình, quay đầu nói: "Ngươi vì sao muốn giúp ta? Ngươi biết ta không thích ngươi."

Tô Vân suy nghĩ một chút, nói: "Có thể là bởi vì ta cảm thấy Thạch Ứng Ngữ nếu như sống sót, hẳn là một cái bạn tốt đi. Hắn người này, không khó chung sống."

Tử Vi Đế Quân nhẹ nhàng gật đầu, không nói thêm gì nữa.

Tô Vân đi ra linh đường, đi tới cao ngất cung đại điện, chỉ thấy Trường Sinh phúc địa Tiêu Quy Hồng, Thiên Hoàng phúc địa Phương Trục Chí, Hoàng Địa Chi phúc địa Sư Úy Nhiên, mỗi người đứng tại Trường Sinh Đế Quân, Tiên Hậu nương nương cùng Hoàng Địa Chi sư Đế Quân bên chân.

"Hung thủ, ngay ở chỗ này." Tô Vân mặt mang tươi cười, hướng Tiên Hậu đám người khom người làm lễ chào hỏi, trong lòng yên lặng nói.

(tấu chương hết)

Chương 626 : Chuyện năm đó, rất bẩn

Chương 629: Chuyện năm đó, rất bẩn

Thiên Hậu nương nương hướng Tô Vân vẫy tay, nói: "Tô đạo hữu, đến bản cung bên này. Tứ Ngự thiên thịnh hội vốn là một việc trọng đại, bốn đại động thiên hợp nhất, tụ tại Đế đình bốn phía, lẽ ra vui mừng hớn hở, lại không nghĩ rằng phát sinh loại sự tình này."

Tô Vân đi ra phía trước, trên danh nghĩa hắn vẫn là thuộc về Thiên Hậu phe phái. Đương nhiên, hắn phe phái thực sự quá nhiều, cũng có thể tính làm Tiên Hậu phe phái, chẳng qua ai bảo Thiên Hậu trước tiên mở miệng?

"Nương nương mấy ngày nay cùng ba vị Đế Quân cùng Tiên Hậu thảo luận thứ gì?" Tô Vân hạ giọng dò hỏi.

"Chỉ là thứ bảy Tiên giới đại nhất thống, có thứ bảy Tiên giới Tiên Đế nhân tuyển về sau, lợi ích làm sao phân phối vấn đề."

Thiên Hậu nương nương nằm ngoài sự dự liệu của hắn, vậy mà không có giấu diếm, trực tiếp chọn minh trao đổi nội dung, nói nhỏ: "Chọn lựa đệ nhất nhân là thứ bảy Tiên giới Tiên Đế, nhưng chúng ta lợi ích cũng cần phải đến nhận được bảo hộ. Thứ bảy Tiên giới như vậy lớn, phúc địa nhiều như vậy, thế nào chia cắt? Làm Tiên Đế cái kia một nhà, có hay không muốn cho ra một phần lợi ích. Còn có hiện nay tiên đình, những cái kia Tiên Quân Thiên Quân, ích lợi của bọn hắn cùng xung đột. Muốn trao đổi nội dung thực sự quá nhiều."

Oánh Oánh một bên ghi chép, một bên nói nhỏ: "Tỷ tỷ, các ngươi bỏ qua Đế Phong?"

Tô Vân nguyên bản định hỏi Thiên Hậu nương nương mấy cái nghi vấn, bị Oánh Oánh một câu "Tỷ tỷ" sặc gần chết, trong lòng buồn bực nói: "Oánh Oánh khi nào cùng Thiên Hậu bái tỷ muội?"

Chẳng qua Oánh Oánh quả thực nói trúng tim đen chỉ ra vấn đề quan trọng.

Thiên Hậu nương nương nói tới việc này bên trong, dính dáng đến nhân vật mạnh nhất là Thiên Quân, mà hiện nay Tiên giới chúa tể, Tiên Đế Phong, nàng thì một chữ đều không nhắc tới!

"Tiếp theo triều Tiên Đế không phải Đế Phong, không buông bỏ hắn, chẳng lẽ còn muốn bảo vệ hắn lần nữa làm Tiên Đế hay sao?"

Thiên Hậu nương nương cười tủm tỉm nói: "Hắn lại không nghe lời, chuyện lại nhiều, Tiên Hậu tiểu đề tử cùng mặt khác ba vị Đế Quân cũng nhiều có bất mãn. Bởi vậy bỏ qua cũng là chuyện đương nhiên."

Tô Vân suy nghĩ, Thiên Hậu nương nương mà nói, phủ nhận hắn một cái phỏng đoán.

Hắn nguyên bản phỏng đoán bên trong, Thiên Hậu cùng tứ Đế quân mật thương hơn phân nửa là phân chia như thế nào Tiêu Quy Hồng, Thạch Ứng Ngữ, Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên bốn người, đoạt hắn số mệnh, để cho mình kéo dài tuổi thọ, sống đến cái kế tiếp tám trăm vạn năm.

Mà Thạch Ứng Ngữ chính là cái thứ nhất bị hắn bọn họ ăn đi người!

Hiện tại xem ra, cái suy đoán này có thể bác bỏ. Bởi vì hắn đột nhiên nghĩ đến, Thiên Hậu vì sao có khả năng cùng bốn

đại Đế Quân chia cắt lợi ích!

Bốn đại Đế Quân mỗi người nắm giữ lấy một cái số mệnh chi tử, Thiên Hậu cái gì cũng không có, cùng bọn hắn chia cắt lợi ích liền cần phải đến cung cấp đủ nhiều để bốn đại Đế Quân động tâm lợi ích.

Thiên Hậu cung cấp lợi ích, chính là bốn đại Đế Quân kéo dài tính mạng tám trăm vạn năm cơ hội.

"Thiên Hậu thân phận, đầu tiên là thiên hạ nữ tiên đứng đầu, tiếp theo là Tà Đế đế hậu. Tà Đế có thể để cho đi theo hắn tiên nhân sống đến cái kế tiếp Tiên giới kỷ nguyên, như vậy Thiên Hậu hẳn là cũng có đồng dạng bản lĩnh. Dù sao…"

Tô Vân lông mày nhẹ nhàng chớp chớp: "Dù sao Đế Thúc từng tại Thái Cổ thời đại gặp qua Thiên Hậu. Thiên Hậu khả năng so Tà Đế còn cổ lão hơn."

Đế Thúc nói tới Thái Cổ thời đại, chỉ là Hỗn Độn Đại Đế thời kì, khi đó đệ nhất Tiên giới chỉ sợ cũng không từng xuất hiện.

Thiên Hậu cung cấp cho bốn đại Đế Quân kéo dài tính mạng cơ hội, như vậy bốn đại Đế Quân liền không cần đi giành lấy tiêu, thạch, phương, sư bốn người số mệnh.

"Nếu như Thiên Hậu cùng tứ Đế quân có thể bài trừ mà nói, như vậy có tư cách cùng bọn hắn đánh cờ, thậm chí coi bọn họ là thành quân cờ, liền chỉ có…"

Tô Vân nghĩ tới đây, bất thình lình nói: "Nương nương, Vũ tiên nhân tới."

Thiên Hậu nương nương sắc mặt biến hóa, nhẹ nhàng gật đầu, hướng Tiên Hậu nói khẽ: "Vũ tiên nhân tới."

Tiên Hậu nương nương kia đầu tiên là nghi ngờ, ngay sau đó vẻ mặt đột biến, quan sát mặt khác hai vị Đế Quân, trầm

ngâm phút chốc, nói: "Thạch Ứng Ngữ dù chết, tuy đáng giá đau lòng, nhưng chúng ta Tứ Ngự thiên đại hội là vì định tương lai thế giới thủ lĩnh, không thể như vậy ngừng công kích. Tứ Ngự thiên đại hội vẫn là tiếp tục tiến hành, hôm nay liền bắt đầu. Tử Vi Đế Quân, Bắc Cực động thiên có thể hay không lại chọn lựa một người tham dự hội nghị?"

Tử Vi Đế Quân từ Thạch Ứng Ngữ trong linh đường đi ra, lắc đầu nói: "Ta Bắc Cực động thiên đã thua, lại không tranh đoạt tương lai thế giới thủ lĩnh chi vị."

Tiên Hậu chán nản nói: "Đạo hữu bớt đau buồn đi. Đã như vậy, như vậy chính là Nam Cực Tiêu Quy Hồng, Câu Trần Phương Trục Chí, Hậu Thổ Sư Úy Nhiên, ba người tranh chấp…"

Nàng còn chưa nói xong, Tô Vân cười nói: "Thiên Hậu nương nương, Đế đình sao không phái ra một người?"

Thiên Hậu nương nương hiểu ý, nói: "Nếu Thạch Ứng Ngữ đã chết, như vậy không bằng liền lại thêm một người. Tiên Hậu ý như thế nào?"

Tiên Hậu nhìn chằm chằm Tô Vân một cái, nói: "Bản cung cũng có ý đó."

Thiên Hậu nói: "Như vậy Đế đình liền phái ra Tô Vân đạo hữu. Tô đạo hữu chính là Đế đình địa chủ, lại là Thiên Phủ Thánh Hoàng, triều đình nhất mạch, rễ chính mầm hồng, nhưng cũng có tư cách đại biểu Đế đình. Chư vị có gì dị nghị không?"

Tiên Hậu cười nói: "Thiên Hậu tỷ tỷ làm việc công đạo, bản cung không có dị nghị. Ba vị Đế Quân, các ngươi ý như thế nào?"

Tử Vi Đế Quân, Hoàng Địa Chi Sư Đế Quân cùng Trường Sinh Đế Quân nghi ngờ không thôi, hoàn toàn không ngờ rằng

lại đột nhiên xuất hiện biến số này, Thiên Hậu cùng Tiên Hậu vậy mà ý định cưỡng ép xếp vào Tô Vân đi vào!

Tiêu Quy Hồng, Sư Úy Nhiên cùng Phương Trục Chí ba người cũng không có ngờ tới Tô Vân sẽ trở thành bọn hắn đối thủ, mỗi người có chút bối rối. Nhưng Tiêu Quy Hồng ngay sau đó liền toát ra mạnh mẽ chiến ý, đối mặt Tô Vân, hắn chẳng những không có nửa điểm vẻ sợ hãi, ngược lại có chút phấn khởi, hận không thể có khả năng lập tức cùng Tô Vân giao chiến!

Phương Trục Chí nhíu chặt lông mày, sau một lúc lâu, lông mày giãn ra, rất có loại buông lỏng cảm giác.

Sư Úy Nhiên đầu tiên là khẽ giật mình, thuận theo suy nghĩ, ngay sau đó khôi phục như thường.

Hoàng Địa Chi Sư Đế Quân nói: "Hai vị nương nương cho phép, ta nguyên không nên nhiều chuyện, nhưng…"

Nàng còn chưa kịp nói ra phản bác lý do, bất thình lình Tử Vi Đế Quân nói: "Ta đáp ứng. Nếu như Sư Đế Quân cự tuyệt, ta có thể tiến cử hiền tài Tô Thánh Hoàng vì ta Bắc Cực động thiên nhân tuyển."

Sư Đế Quân thấy hắn nói như vậy, biết bất kể như thế nào Tô Vân đều sẽ đi vào bốn người trong chiến đấu, vì vậy nói: "Ta không có ý kiến."

Thiên Hậu cùng Tiên Hậu nhìn về phía Trường Sinh Đế Quân, Trường Sinh Đế Quân nói: "Ta cũng không ý kiến."

Tiên Hậu cười nói: "Đã như vậy, Thiên Hậu tỷ tỷ, ngươi tới tuyên bố Tứ Ngự thiên thịnh hội công việc a."

Thiên Hậu nương nương hòa nhã nói: "Cuộc tỷ thí này, vẫn tại bên trong cung, chư vị trước tạm đi mỗi người trụ sở, xin tộc nhân đến đây, đến Đế đình bên trong ly cung lễ. Tử Vi đạo

hữu, ngươi cũng đi mời ngươi tộc nhân, Thạch Ứng Ngữ dù chết, nhưng thịnh hội vẫn là muốn tham gia."

Tử Vi Đế Quân nói: "Ta đi trước dời đi linh đường."

Thiên Hậu nhẹ nhàng gật đầu, mấy vị Đế Quân mỗi người đứng dậy, Hoàng Địa Chi Sư Đế Quân lo lắng Sư Úy Nhiên an nguy, mạng Sư Úy Nhiên như hình với bóng, Trường Sinh Đế Quân cũng mang theo Tiêu Quy Hồng, Tiên Hậu cũng mạng Phương Trục Chí theo sát mà bản thân.

Tô Vân đi ra Phương gia trụ sở, lúc này Tử Vi Đế Quân đi tới, Tô Vân làm lễ chào hỏi, nói: "Đa tạ Đế Quân vừa mới mở miệng giúp đỡ."

Tử Vi Đế Quân nói: "Ngươi đem Thạch Ứng Ngữ xem như bằng hữu, lại là muốn tra ra hung thủ, ta cám ơn ngươi còn đến không kịp. Ngươi biết ai là hung thủ a?"

Tô Vân còn chưa kịp nói chuyện, bất thình lình Thiên Hậu xe kéo ở bên cạnh dừng lại, Thiên Hậu âm thanh từ trong xe truyền đến, cười nói: "Tô đạo hữu, lên xe đến, bản cung năm ngươi đi bên trong cung."

Tô Vân vội vàng hướng Tử Vi Đế Quân nói: "Đế Quân an tâm chớ vội, thịnh hội bên trong tự nhiên biết rõ."

Tử Vi Đế Quân đưa mắt nhìn hắn leo lên Thiên Hậu xe kéo, xoay người rời đi.

Tô Vân đi vào hương xa, cánh mũi bên dưới ngửi được xe kéo bên trong thơm ngào ngạt mùi thơm, không biết là hương xa bên trong nương nương mùi thơm vẫn là xức cánh hoa thơm mát.

Chân đạp chỗ phủ lên không biết là cái gì Thần Ma da lông, mềm mại cực kì, giống như là giẫm tại đám mây, Tô Vân liền như thế một đường đi tới bên trong toa, chỉ thấy mấy cái tiên tử đang tại phụng dưỡng Thiên Hậu uống trà.

Xe kéo mặc dù gấp, nơi này nhưng vững như san bằng đất.

Thiên Hậu xin Tô Vân cùng Oánh Oánh ngồi xuống, tiên tử đã vì hai người chuẩn bị trà ngon cỗ.

Tô Vân cảm ơn, nâng ly trà lên uống trà, chỉ nghe đối diện Thiên Hậu nương nương cười tủm tỉm nói: "Bản cung muốn gặp Đế Tuyệt, xin Tô điện giới thiệu một chút."

"Phốc ——" Oánh Oánh một cái trà thơm phun tới, tư đến cái bàn đâu đâu cũng có, vội vàng lau.

Tô Vân bình chân như vại uống vào nước trà, nói: "Nương nương cùng Tà Đế là vợ chồng, muốn gặp hắn còn không dễ dàng? Nương nương chỉ cần thả ra gió gặp Tà Đế, Tà Đế tự nhiên sẽ chạy tới giết ngươi."

Oánh Oánh động tay động chân lau bàn trà, bên cạnh tiên tử bọn họ vội vàng giúp đỡ lau, để tiểu nha đầu tọa hồi nguyên vị, cho nàng đổi một bộ đồ uống trà.

Thiên Hậu nương nương sầu muộn nói: "Đây chính là bản cung khó xử địa phương, cho nên cần Tà Đế thái tử tới giới thiệu một hai."

Oánh Oánh vừa mới uống trà, nghe vậy liền lại là phù một tiếng phun ra.

Tiên tử bọn họ đành phải tiếp tục lau.

Tô Vân cùng Thiên Hậu nương nương làm như không thấy, y nguyên nhìn hai bên con mắt, ý cười đầy mặt.

Hương xa hướng Đế đình bên trong cung chạy tới, dọc đường có nhiều nguy hiểm, một cái tiên tử cầm gương sáng động chiếu, đem dọc đường cấm chế cùng phong ấn xua tán."Nương nương là thế nào biết ta là Tà Đế thái tử?"

Tô Vân cười nói: "Biết tin tức này người không nhiều, chỉ có tiên tướng Bích Lạc tại tuyên dương ta là Tà Đế thái tử, hắn

sẽ không đối với người ngoài tay, chỉ có thể đối những cái kia được ta cứu ra Tà Đế dư bộ nói loại lời này, dùng để ngưng tụ dư bộ nhân tâm.”

Thiên Hậu nương nương cười tủm tỉm nói: “Thái tử liền không cho bản cung tại Tà Đế dư bộ bên trong có giao thiệp?”

Tô Vân thở dài, nói: “Nương nương nhãn tuyến tựa như cùng Quảng Hàn trên núi cây quế, cành rễ, ngàn ngàn vạn vạn, theo dõi đại thiên thế giới. Chẳng qua ta cũng không phải là Tà Đế thái tử, mà là Đế Chiêu thái tử. Nương nương nếu là muốn gặp Tà Đế, ta cũng có thể vì nương nương liên hệ một chút.”

Thiên Hậu nương nương nghiêm nghị nói: “Làm phiền.”

“Oánh Oánh, triệu hoán tiên tướng.” Tô Vân đạo.

Oánh Oánh nghe đến mê mẩn, nghe vậy tỉnh ngộ lại, vội vàng từ trên cổ tay lấy xuống tiên tướng Bích Lạc cho nàng vòng tay nhẫn, tại trên bàn trà khai đàn làm phép.

Tay kia vòng nhẫn bay lên, Oánh Oánh theo phía trên khí tức truy lùng tiên tướng Bích Lạc nội tâm phát tán ra linh lực, ngay sau đó chuẩn bị đem tiên cho gọi tới!

Bất thình lình, nàng cảm nhận được vòng tay trên mặt nhẫn loại trừ tiên tướng Bích Lạc khí tức bên ngoài, thế mà còn có một cỗ khác khí tức, cỗ khí tức này nhưng muốn xa xôi cổ xưa rất nhiều , kết nối lấy không hiểu thời không.

“Tiên tướng nói chiếc nhẫn kia là Tà Đế đến từ Thái Cổ cấm khu, mà vong ngã cảm nhận được một cỗ khác khí tức, rõ ràng là cái vật sống! Chẳng lẽ nói Thái Cổ cấm khu bên trong còn có người sống?”

Oánh Oánh trong lòng khẽ nhúc nhích, trước không kinh động cỗ khí tức này, thẳng triệu hoán tiên tướng Bích Lạc.

Tiên tướng Bích Lạc đang cùng Tà Đế nói chuyện, đột nhiên đỉnh đầu hiện ra một cái tế đàn lạc ấn, phù văn lưu chuyển, lập tức phát giác được thân thể trung tính linh rục rà rục rịch, mang theo cơ thể chính mình bay lên!

Đầu của hắn đã bị triệu hoán đến tế đàn lạc ấn bên trong, cái cổ trở lên không có vật gì, có chút dọa người!

Đương nhiên đầu của hắn cùng cái cổ cũng không chia lìa, y nguyên nối liền cùng nhau, chỉ là cái cổ trở xuống thân thể ở tại bên trong không gian này, mà đầu lâu ở tại một không gian khác, cho nên tạo thành không nhìn thấy đầu dị tượng!

Tiên tướng Bích Lạc giận dữ, đang muốn phá vỡ Oánh Oánh triệu hoán thần thông, tiếp đó liền nhìn thấy Oánh Oánh, ngay sau đó dừng tay, quát: "Sách quái nhỏ, nhanh tản đi thần thông, bằng không ta chấn vỡ thần thông của ngươi thương tổn tới ngươi!"

Oánh Oánh ý đồ triệu hoán hắn bậc này tồn tại, cũng là mệt mỏi vô cùng, tiên tướng tu vi cảnh giới thực sự quá cao, vượt qua nàng quá nhiều, rất khó đem tiên tướng hoàn toàn triệu hoán tới.

Lúc này, Tô Vân âm thanh truyền đến, nói: "Tiên tướng, Thiên Hậu muốn gặp Tà Đế."

Tiên tướng trong lòng giật mình, đầu lâu vội vàng quay tới, liền thấy được Tô Vân cùng Thiên Hậu nương nương.

Tiên tướng cười lạnh nói: "Nguyên lai là nương nương. Nương nương có gì mặt mũi đi gặp bệ hạ?"

Thiên Hậu nương nương cười tủm tỉm nói: "Đế Tuyệt hai con mắt còn tại bản cung nơi này, là bản cung tự tay móc ra, chẳng lẽ hắn không muốn đòi lại đi?"

Tô Vân trong lòng nhảy lên kịch liệt một chút, không nói gì.

Tiên tướng Bích Lạc cười lạnh nói: “Bệ hạ một ngày chưa hề phế bỏ ngươi đế hậu chi vị, ngươi liền vẫn là Thiên Hậu, ta thân là lão thần, đương nhiên không tiện nói cái gì. Nương nương muốn gặp bệ hạ, lão thần thông bẩm là được.”

Oánh Oánh vội vàng tán đi triệu hoán, tiên tướng Bích Lạc phát lực, đem đầu của mình thu về.

“Bệ hạ.”

Tiên tướng Bích Lạc khom người, nói: “Thiên Hậu muốn gặp bệ hạ, trả lại bệ hạ hai mắt.”

Tà Đế xoay người lại, hai cái trong hốc mắt trống rỗng, chỉ có mi tâm mắt dọc tỏa ra ánh sáng yếu ớt.

“Nàng cùng trẫm thân mật lúc móc đi trẫm hai mắt, bây giờ muốn trả lại?”

Tà Đế ánh mắt quỷ dị: “Tốt, trẫm đi gặp nàng!”

—— —— Ngô Đồng: Ah, ta tại Tô Vân ngủ trên giường cảm giác, ta dơ bẩn, cầu nguyệt phiếu rửa một chút!

Chương 627 : Thiên Hậu gặp Tà Đế

Chương 630: Thiên Hậu gặp Tà Đế

Thiên Hậu hương xa trong khoảng cách cung còn có vài dặm khoảng cách giờ, bất thình lình bên ngoài vâng mệnh mở đường tiên tử nói: "Nương nương, phía trước có người chặn đường, tự xưng Bích Lạc."

"Để hắn đi vào." Thiên Hậu nương nương đạo.

Sau một lúc lâu, chỉ thấy một lão giả đi vào hương xa, toàn thân tỏa ra nồng đậm mục nát khí tức, bốn phía tro tàn như tro tuyết bay tung bay hất, những nơi đi qua, lưu lại một mảnh tro tàn.

Thân thể của hắn đã nửa bên hóa thành tro tàn quái, nửa bên còn duy trì lấy thân người, tro tàn quái thân thể so với người chiều cao lớn, lại bị trói buộc tại một cái thân thể bên trong, bởi vậy lộ ra còng lưng bóp méo, cực kỳ đáng sợ!

"Bích Lạc tham kiến nương nương."

Tiên tướng Bích Lạc hạ thấp người làm lễ chào hỏi, nói: "Bệ hạ nói, có thể. Nương nương xin mời đi theo ta."

Thiên Hậu nương nương đứng dậy, quan sát Bích Lạc, cảm thán nói: "Bích Lạc, liền ngươi cũng già, ngươi cái kia đi tới Vong Xuyên. Đế Tuyệt cứu không được ngươi, ngươi cần gì thay hắn bán mạng?"

Tiên tướng Bích Lạc nói: "Bệ hạ đối ta có ơn tri ngộ."

Thiên Hậu nương nương buồn cười nói: “Cha mẹ ngươi đối ngươi có công ơn nuôi dưỡng, cũng không thấy ngươi như thế báo đáp. Đi thôi.”

Hai người một trước một sau đi ra hương xa, Oánh Oánh hào hứng đứng dậy, cũng muốn theo tới, Tô Vân lười biếng nói: “Oánh Oánh di nương, vợ chồng bọn họ hai người nói chuyện phiếm, nói đến những cái kia trong khe cống ngầm chuyện, nghe được những chuyện này còn nhỏ khó giữ được tính mạng. Ngươi không muốn sống mà nói, liền cứ việc theo tới.”

Oánh Oánh có chút chột dạ liếc nhìn hắn một cái.

Tô Vân nói: “Ngươi khi nào cùng Thiên Hậu xưng tỷ muội? Tà Đế là Thiên Hậu chồng, như vậy nghĩa phụ ta Đế Chiêu cũng là Thiên Hậu chồng, nói như vậy Thiên Hậu chính là ta mẹ nuôi, ngươi chẳng phải là thành ta di nương?”

Oánh Oánh lúng ta lúng túng nói: “Chúng ta mỗi người có luận điểm…”

Nàng vội vàng chuyển đổi chủ đề, nói: “Ngươi đoán Thiên Hậu cùng Tà Đế làm cái gì ở bên trong?”

Tô Vân nói: “Đương nhiên là trò chuyện chút năm đó ngươi phản bội ta, ta căm thù ngươi, ngươi móc xuống con mắt ta, ta căm thù ngươi chuyện vụn vặt.” Lời tuy như thế, hắn vẫn là không nhịn được đẩy ra cửa sổ xe, hướng ra phía ngoài nhìn lại.

Nơi xa chính là Đế đình bên trong cung, mà hương xa cập bến địa phương thì là một chỗ đại điện, Tô Vân ngẩng đầu nhìn lại, tiên điện kia gọi là thái tử điện.

“Thái tử điện!” Oánh Oánh đưa đầu tới, “Thái tử, đây là ngươi chỗ ở, cần phải ngươi đi vào!”

Tô Vân tuy là có chút động lòng, nhưng vẫn là nhịn xuống, nói: "Không cần đi vào, ta đã biết Thiên Hậu cùng Tà Đế muốn nói cái gì."

Oánh Oánh hiếu kỳ nói: "Bọn họ hội đàm cái gì?"

Tô Vân thản nhiên nói: "Thiên Hậu sẽ đối với Tà Đế nói, Vũ tiên nhân tới."

Oánh Oánh giật mình: "Vì sao Vũ tiên nhân tới tin tức này trọng yếu như vậy?"

Tô Vân cười nói: "Bởi vì Vũ tiên nhân là cỏ đầu tường, bởi vì Vũ tiên nhân tinh thông kiếp vận. Hắn cũng có thể nhìn ra ai mới là đệ nhất tiên nhân."

Oánh Oánh tỉnh ngộ, vẻ mặt đột biến: "To con Kiều gặp nguy hiểm! Ta lập tức triệu hắn trở về!"

Tô Vân lắc đầu nói: "Ôn Kiều là cựu thần, cựu thần là không có nội tâm cùng thân thể phân chia, không thể bị ngươi triệu hoán tới."

Oánh Oánh trong xe sắp đặt tế đàn, nhanh chóng nói: "Không có nội tâm cùng thân thể phân chia nói cách khác, thân thể chính là nội tâm! Cho nên có thể triệu hoán!"

Nàng lấy ra Ôn Kiều đưa cho nàng Hỗn Độn thạch, lập tức khai đàn làm phép.

Tô Vân vội vàng nói: "Ôn Kiều khổ người rất lớn, ngươi lo lắng đem Thiên Hậu hương xa đè sụp đổ! Ép vỡ chúng ta đền không nổi…"

Ầm!

Hương xa bị đột nhiên xuất hiện khổng lồ đầu căng kín, mà Tô Vân cùng trong xe mấy cái tiên tử thì bị Ôn Kiều thân thể khổng lồ chen trong góc, không thể động đậy!

“Oánh Oánh, ta thở không nổi…” Tô Vân khó khăn nói.

“Bành!”

Thiên Hậu hương xa bị căng tan rã!

Thái tử trong điện, Thiên Hậu nghiêng tai lắng nghe, nghe phía bên ngoài vang động, cười nói: “Tà Đế thái tử thật sự là không an phận, không biết lại tại chơi đùa cái gì. Đế Tuyệt, ngươi ta ở giữa còn cần giảng lúc trước phản bội ư? Mở ra vết sẹo, ngươi đau, trong lòng ta càng đau.”

Tà Đế cười nói: “Ái phi, ngươi thật càng đau ư?”

Hắn xoay người lại, hình dung khủng bố, cặp mắt của hắn bị người móc xuống, chỗ ngực cũng có cực kỳ nghiêm trọng kiếm thương, trái tim trần trụi bên ngoài, thùng thùng nhảy lên!

Trái tim kia bốn phía còn có kiếm đạo thần thông sót lại, còn tại không ngừng phá hoại thân thể của hắn cơ năng, để quả tim này không ngừng xuất hiện từng đạo vết thương!

Những vết thương này tuy là bởi vì trái tim mạnh mẽ năng lực khôi phục mà không ngừng khép lại, nhưng trái tim nhưng giống như là đi đến cực hạn, lúc nào cũng có thể sẽ nổ tung đồng dạng.

Quả tim này là tiên nhân trái tim, cũng không phải là Tà Đế Đế tâm, rất khó tiếp nhận cường đại như thế thân thể.

Thiên Hậu khẽ nhíu mày, nói: “Bệ hạ, thương thế của ngươi chỉ là thân thể, thần thiếp tổn thương lại là nội tâm.”

“Tiện tỳ!” Tà Đế tức giận.

Thiên Hậu cười khanh khách nói: “Bệ hạ, ngươi hiện nay trạng thái chưa chắc là tiện tỳ đối thủ, cần gì cậy mạnh?”

Lúc này, tiên tướng Bích Lạc ho khan một tiếng, Thiên Hậu cười nói: "Ngươi có tiên tướng giúp ngươi, bản cung chẳng lẽ liền không có trợ thủ?"

Nàng vừa dứt lời, Tiên Hậu nương nương từ sau điện đi ra, sắc mặt yên bình, hạ thấp người nói: "Câu Trần Thiên Hoàng Đế Quân, Phương Tư, tham kiến Đế Tuyệt bệ hạ. Bích Lạc đạo huynh, đã lâu không gặp."

Tiên tướng Bích Lạc ánh mắt rơi vào trên người nàng, thản nhiên nói: "Phương Tư, ngươi cho rằng ngươi là đối thủ của ta?"

Tiên Hậu nương nương cười yếu ớt nói: "Ngươi đạo đã mục nát, chỉ dựa vào điểm này, liền đầy đủ. Huống chi, ta cùng Thiên Hậu tỷ tỷ lần này đến đây gặp Đế Tuyệt bệ hạ, cũng không phải là vì khai chiến. Thiên Hậu tỷ tỷ, ngươi vẫn là nói rõ mục đích đến, miễn cho gây thêm rắc rối."

Thiên Hậu nương nương lấy tới một cái hộp ngọc, nghiêm mặt nói: "Trong hộp ngọc chính là bệ hạ con mắt."

Tà Đế đưa tay liền hướng hộp ngọc bắt tới, Thiên Hậu cũng không ngăn cản , mặc cho hắn cướp đi hộp ngọc.

Tà Đế nhanh chóng mở hộp ngọc ra, hơi giật mình: "Làm sao chỉ có một viên?"

Hộp ngọc kia bên trong chỉ có một viên con mắt, cái kia con mắt tỏa ra tà mị chi khí, cứ việc qua không biết bao nhiêu năm, tròng mắt vẫn tại chuyển động.

Tà Đế nắm lên con mắt này, chỉ thấy cái kia con mắt vậy mà chi chi kêu quái dị, quơ vô số búi thần kinh, quấn chặt lấy ngón tay của hắn, không nguyện ý trở về hốc mắt của hắn!

Đáng sợ hơn chính là, con mắt này đầu dây thần kinh vậy mà mọc ra cái miệng nho nhỏ, như là cá mập miệng, miệng

đầy răng nhọn, nhao nhao cắn lấy Tà Đế đầu ngón tay bên trên, răng rắc vang vọng!

Tà Đế ngón tay lại bị cắn ra từng cái vết máu, đáng sợ hơn chính là, cái kia trong mắt bất thình lình bắn ra một đạo hào quang, hóa thành một đạo mảnh vô cùng bạch quang, đi chém Tà Đế cái cổ!

Tà Đế vận chuyển pháp lực, không nói lời gì đem hai mắt của mình trấn áp, đưa đến trong hốc mắt!

Hốc mắt của hắn bên trong có vô số búi thần kinh bay ra, tự động cùng quái nhãn đầu dây thần kinh đan xen , kết nối cùng một chỗ, tiếp đó đem con mắt này kéo vào hốc mắt.

Thiên Hậu cùng Tiên Hậu chưa ngăn cản , mặc cho hắn sắp xếp gọn mắt trái của mình.

Thiên Hậu nói: "Cái này một viên con mắt, là giảm bớt thần thiếp cùng bệ hạ không khí lúng túng. Bệ hạ có biết Vũ tiên nhân tới?"

Tà Đế thân thể cứng đờ, sau một lúc lâu, phun ra một đạo hàn khí, nói: "Vũ tiên nhân tới? Rất tốt, rất tốt… Hắn khi nào tới?"

Tiên tướng Bích Lạc cũng là thân thể hơi chấn động, trên người tro tàn tung bay đến nồng đậm hơn, hiển nhiên cũng bị Vũ tiên nhân đi tới Đế đình tin tức chỗ trấn trụ!

Tiên Hậu nương nương nói: "Hắn một mực tại hạ giới, lúc trước tránh né Viên Tiên Quân đuổi giết, về sau Viên Tiên Quân mất tích, Ngục Thiên Quân cùng Tang Thiên Quân đi tới Đế đình, hắn hẳn là vào lúc đó tránh đi Ngục Thiên Quân cùng Tang Thiên Quân."

Thiên Hậu nương nương nói: "Hắn tránh đi cái này hai đại Thiên Quân, rời đi Đế đình, trạm thứ nhất khẳng định là đi tới

lân cận động thiên. Mà khi đó Tứ Ngự động thiên đều tại Đế đình lân cận."

Tiên tướng Bích Lạc rõ ràng ý của các nàng , nói: "Nói cách khác, hắn phát hiện đệ nhất tiên thể thời gian, so Ôn Kiều còn phải sớm hơn."

Tà Đế nói: "Nói cách khác, cỏ đầu tường có cùng người vốn để đàm phán. Hắn nắm vốn liếng này, chờ giá cao, mà có khả năng cho hắn giá tiền cao nhất người, rõ ràng…"

Tiên tướng Bích Lạc nói: "Đế Phong sớm đã bắt đầu bố cục , chờ đợi lần này Tứ Ngự thiên thịnh hội. Hai vị nương nương cùng mặt khác ba vị Đế Quân dứt bỏ Đế Phong tại Đế đình tiến hành Tứ Ngự thiên thịnh hội, ý đồ quyết định thứ bảy Tiên giới vận mệnh cùng thuộc sở hữu, nhưng mà lại đều là cho Đế Phong làm quần áo cưới! Đế Phong so với các ngươi cất bước phải sớm rất nhiều! Hắn tìm đến Tứ Ngự thiên bên trong một cái nào đó đệ nhất tiên nhân, sớm liền bồi dưỡng hắn, để hắn nhất định đoạt giải quán quân, trở thành thứ bảy Tiên giới người thống trị!"

"Bích Lạc, ngươi vẫn là nhìn lầm Bộ Phong."

Tà Đế chầm chậm nói: "Bộ Phong quả thực là Vũ tiên nhân tốt nhất người mua, hắn cũng quả thực sẽ bồi dưỡng đệ nhất tiên nhân, nhưng hắn không ngờ rằng thứ bảy Tiên giới sẽ có bốn cái đệ nhất tiên nhân. Trước đây không lâu Tô Vân mang theo ba cái đệ nhất tiên nhân độ kiếp , hắn thấy cảnh này, thế mới biết đệ nhất tiên nhân nguyên lai có bốn cái. Vì xác định điểm này, hắn lại gọi đến Vũ tiên nhân. Bởi vậy, Vũ tiên nhân bị Ôn Kiều phát giác."

Ánh mắt của hắn tà mị vô cùng, âm thanh cũng rất thản nhiên, nói: "Bộ Phong chính là như vậy một người, đều là cẩn thận từng li từng tí, nhưng lại không biết bản thân quá cẩn thận ngược lại sẽ lộ ra sơ hở. Bởi vì Vũ tiên nhân khí tức phơi bày,

dẫn đến hắn cũng trước thời hạn phơi bày. Càng buồn cười hơn chính là, Bộ Phong độ lượng quá nhỏ, mục đích của hắn là ăn đi đệ nhất tiên nhân, mà không phải đem đệ nhất tiên nhân bồi dưỡng thành thứ bảy Tiên giới Tiên Đế, sau đó lại ăn đi hắn."

Tiên Hậu nương nương cười nói: "Bệ hạ không hổ là ngoại tử ân sư, đối với hắn tính cách quả nhiên rõ như lòng bàn tay. Ngoại tử quả thực làm việc cẩn thận, không đánh không chuẩn bị cầm. Để đệ nhất tiên nhân trở thành thứ bảy Tiên giới Đế, đối với hắn mà nói quá nguy hiểm, hơn nữa không cần thiết. Hắn bồi dưỡng đệ nhất tiên nhân mục đích, chỉ là vì để chúng ta chọn lựa đệ tử của hắn trở thành hạ giới thủ lĩnh, để chúng ta vì hắn làm quần áo cưới. Về sau, hắn sẽ gặp thôn phệ đệ tử của hắn số mệnh, sẽ không để cho người này phát triển mở rộng."

Tà Đế nói: "Hắn độ lượng nhỏ, dẫn đến hắn vừa ra tay liền phơi bày. Hắn phát hiện có bốn cái đệ nhất tiên nhân về sau, liền cùng ta có tương đồng ý định, vậy chính là bồi dưỡng bên trong một cái đệ nhất tiên nhân, để một thân diệt trừ những người khác, thôn phệ bọn họ số mệnh. Mà hắn bởi vì muốn đoạt lấy các ngươi trái cây, bởi vậy thu đồ so ta phải sớm một bước."

Thiên Hậu nương nương nói: "Bởi vậy, bốn cái đệ nhất tiên nhân bên trong, người này thực lực đệ nhất. Mà lòng của người này khá là gấp, thừa dịp Phương gia trụ sở hình thành một cái phong bế không gian, bất thình lình ra tay đánh lén, chém giết Thạch Ứng Ngữ, đoạt hắn số mệnh, bại lộ Đế Phong sắp đặt."

"Đế Phong vì một lần diệt trừ tất cả chúng ta. Nhưng cái này cũng cho chúng ta diệt trừ hắn cơ hội."

Tiên tướng Bích Lạc nói: "Lần này thịnh hội bên trong, đệ tử của hắn đánh bại đánh giết những người khác, giành lấy số mệnh về sau, bệ hạ sẽ đích thân hạ tràng, đem cuối cùng người thắng trận bắt đi. Mà khi đó, Đế Phong bất kể như thế nào đều phải ra tay!"

Tiên Hậu nương nương ánh mắt sáng lên, cười nói: "Hắn không ra tay mà nói, hắn liền mất đi lại sống tám trăm vạn năm thời cơ!"

Thiên Hậu nương nương nói: "Mà hắn ra tay công kích bệ hạ mà nói, bản cung cùng Tiên Hậu cũng sẽ ra tay trợ giúp bệ hạ, trọng thương Đế Phong! Đây là diệt trừ Đế Phong thời cơ tốt nhất!"

Tà Đế lạnh lùng nói: "Như vậy trẫm con mắt còn lại…"

Thiên Hậu nương nương cười khanh khách nói: "Diệt trừ Đế Phong về sau, cái kia con mắt, thần thiếp tự nhiên hai tay dâng lên!"

Tà Đế run lên ống tay áo: "Bích Lạc, chúng ta đi thôi."

Hắn đi ra ngoài, thân hình biến mất.

Tiên tướng Bích Lạc hướng lên trời sau cùng Tiên Hậu khom người thi lễ, lui về phía sau mấy bước, tung người nhảy vào thanh minh, biến mất không thấy gì nữa.

Tiên Hậu hướng lên trời sau nhẹ nhàng gật đầu, đi vào sau tấm bình phong, không thấy tăm hơi.

Thiên Hậu nương nương phun ra một ngụm trọc khí, thầm nghĩ: "Chúng ta bốn người đều xuất hiện, tụ tập một nhà, liên hợp bốn người trí tuệ thôi diễn ra nguyên nhân hậu quả, suy luận ra Đế Phong âm mưu, tiếp đó lập ra trái với lệ thường giết Đế Phong kế hoạch."

Trong nội tâm nàng thầm than một tiếng, yên lặng nói: "Mà Tô Thánh Hoàng lại là khi biết Vũ tiên nhân liền tại phụ cận giờ, cũng đã biết Đế Phong ở đây tác dụng. Từ vừa mới bắt đầu, hắn liền tại nắm ta, để cho ta tới gặp Tà Đế."

Bọn họ bốn người này, mỗi người đều không phải là Đế Phong đối thủ. Thiên Hậu Tiên Hậu, nguyên bản thực lực liền không bằng Đế Phong, tiên tướng Bích Lạc cao tuổi, đại đạo khô héo, Tà Đế thân thể không được đầy đủ, khởi tử hoàn sinh không tại trạng thái đỉnh phong, bởi vậy bọn họ chỉ có liên thủ, mới có thể đối kháng Đế Phong!

Mà thúc đẩy bọn họ liên thủ, chính là Tô Vân.

"Tô Vân người này, cho bản cung cảm giác thâm bất khả trắc, dạng này một cái ánh nắng thiếu niên, phảng phất là một cái lớn lao hắc thủ, tại đẩy bản cung tiến lên… Giữ lại hắn đến cùng là chuyện tốt hay chuyện xấu?"

Nàng đi ra ngoài, chỉ thấy nàng trong cung tiên tử bọn họ sợ hãi kêu liên tục, đang cố gắng đem hôn mê bất tỉnh Ôn Kiều nâng lên.

Mà Ôn Kiều dưới thân thể, là bị đập vụn hương xa, Tô Vân cùng Oánh Oánh bị đè ở gầm xe, hai người hai mắt trắng bệch, không thở nổi, thoi thóp.

Thiên Hậu chính là tức giận vừa buồn cười, vội vàng phất tay nhếch lên, đem Ôn Kiều nhấc lên, cứu ra hai người.

"Hắn không giống như là phía sau màn hắc thủ." Thiên Hậu âm thầm lắc đầu, "Không có bị đè chết phía sau màn hắc thủ."

(tấu chương hết)

Chương 628 : Trước hết giết Sư Úy Nhiên (đại chương cầu phiếu!)

Chương 631: Trước hết giết Sư Úy Nhiên (đại chương cầu phiếu!)

Tô Vân cùng Oánh Oánh cuối cùng thoát thân, vội vàng hướng Thiên Hậu cảm ơn.

“Bản cung vân khiên liễn!”

Thiên Hậu nhìn thấy cái kia bị ép thành bột mịn hương xa, nhất thời đau lòng không thôi: “Đây là bản cung thích nhất một chiếc xe! Ôn Kiều người này, làm sao lại đứng giữa, hết lần này tới lần khác đập phải trên xe?”

Tô Vân cùng Oánh Oánh liếc nhau, hai người mỗi người ngẩng đầu hướng trời cao nhìn quanh, Oánh Oánh lẩm bẩm nói: “Đúng vậy a, Ôn Kiều làm sao lại trùng hợp như vậy, hết lần này tới lần khác rơi vào nơi đây? Hình như nhắm chuẩn Thiên Hậu vân khiên liễn đồng dạng…”

Thiên Hậu thấy thế, cũng hướng trời cao nhìn lại, lại không thấy cái gì, trong lòng nghi ngờ. Một cái theo xe tiên tử nói: “Ôn Kiều cựu thần là từ trong xe xuất hiện, bất thình lình toát ra cái đầu to, liền đem vân khiên liễn chất đầy.”

Tô Vân cùng Oánh Oánh thầm nghĩ trong lòng một tiếng không ổn.

Thiên Hậu nhìn về phía Oánh Oánh, nói: “Oánh Oánh muội muội, Ôn Kiều xuất hiện tình hình, cùng ngươi triệu hoán tiên

tướng Bích Lạc có chút giống nhau…”

Nàng còn chưa nói xong, Tô Vân trầm giọng nói: “Nương nương mời xem! Ôn Kiều là bị người đả thương, làm bị thương hắn người thực lực phi phàm, nương nương khả năng nhìn ra một thân thần thông?”

Thiên Hậu tạm thời bỏ xuống vân khiên liễn bị hủy một chuyện, tiến lên nhìn lại, chỉ thấy Ôn Kiều rơi vào trong hôn mê, ngực hỏa diễm huyễn minh huyễn diệt, như là nến tàn trong gió, dường như lúc nào cũng có thể dập tắt.

Trên người hắn có ngoại thương, từ ngoại thương đến xem, hẳn là Vũ tiên nhân lưu lại, chẳng qua những này vết thương đều là bị thương ngoài da, chưa hề làm bị thương Ôn Kiều căn bản.

Mà Ôn Kiều ngực quang mang sáng tối chập chờn, thì chứng minh hắn bản nguyên bị hao tổn!

Cựu thần thân thể cấu tạo không giống bình thường, cựu thần không có nội tâm, hoặc là nói nhục thể của bọn hắn chính là nội tâm. Bởi vậy, Tô Vân đám người không cách nào đi qua đánh thức Ôn Kiều nội tâm tới hiểu được đáy chuyện gì xảy ra.

Hơn nữa, Ôn Kiều thân thể cấu tạo cũng cực kỳ đặc thù, thân thể của hắn giống như là từ nham thạch tạo thành, hết lần này tới lần khác lại có một phần thân thể như ngũ tạng lục phủ là thân thể kết cấu.

Kỳ lạ hơn đặc biệt chính là, trái tim của hắn là một cái thuần túy năng lượng thể, giống như là một viên cháy hừng hực mặt trời!

Dạng này sinh mạng thể rơi vào hôn mê, chỉ sợ hiện nay y thuật cũng không biết nên như thế nào trị liệu, huống chi Tô Vân tài nghệ y thuật chỉ là làm tốt một bệnh nhân, nằm ở trên

giường bị người chữa trị tiêu chuẩn, đối mặt Ôn Kiều tổn thương càng là nghĩ mãi không ra.

"Cựu thần tổn thương, chỉ sợ Đổng Thần Vương cũng không cách nào trị liệu."

Tô Vân chần chừ một chút, hướng lên trời sau nói: "Đổng Phụng Đổng Thần Vương y thuật tinh xảo, thiên hạ đệ nhất, chuyên trị đủ loại nghi vấn khó xử lý tạp chứng, hiện nay đành phải mời hắn đến đây. Có thể hay không cứu sống Ôn Kiều, chỉ có thể nhìn Ôn Kiều tạo hóa."

Thiên Hậu nương nương nghe được hắn tán dương Đổng Thần Vương y thuật, trong lòng cũng là vui vẻ đến rất, nói: "Bản cung sai người đi mời hắn."

Nàng gọi đến một vị tiên tử, nói: "Ngươi đi mời Phụng thái tử tới."

Tiên tử kia vội vàng đi.

Oánh Oánh suy tư nói: "Ôn Kiều là truy lùng Vũ tiên nhân mà bị thương, hắn nhất định là phát hiện Vũ tiên nhân sau lưng vị kia tồn tại. Kết quả lại bị đối phương phát hiện, tiếp đó bị đánh cho bị thương."

Tô Vân lắc đầu nói: "Nếu như là Vũ tiên nhân sau lưng tồn tại, Ôn Kiều đã sớm chết. Ra tay đánh cho bị thương Ôn Kiều, cũng không phải là Đế Phong. Người này thực lực so Ôn Kiều mạnh mẽ, nhưng không bằng Đế Phong. Hắn không phải Vũ tiên nhân, Vũ tiên nhân thực lực hẳn là cùng Ôn Kiều không sai biệt nhiều. Chẳng lẽ loại trừ Đế Phong bên ngoài, còn có mặt khác Tiên Quân hoặc là Thiên Quân hạ giới?"

Thiên Hậu nghe vậy, trong lòng hơi chấn động: "Hắn quả nhiên đã sớm đoán ra Vũ tiên nhân người đứng phía sau là Đế Phong. Tô Vân ah Tô Vân, ngươi mới vừa rồi bị đè ở dưới xe,

chẳng lẽ cũng là ngươi cố ý hành động, để bản cung đối ngươi thả lỏng cảnh giác?"

Oánh Oánh nói nhỏ: "Hiện tại Thiên Hậu không để cho chúng ta đền nàng vân khiên liễn đi?"

Tô Vân cũng thở phào nhẹ nhõm, Thiên Hậu vân khiên liễn chỉ sợ hắn vị này Đế đình chủ nhân đập nồi bán sắt đều đền không nổi, may mắn Thiên Hậu bị chuyển di ánh mắt.

Không còn vân khiên liễn, mọi người đành phải đi bộ, cũng may nơi này trong khoảng cách cung không xa, đi mấy bước lộ liền đến.

Bọn họ đi tới bên trong ngoài cung, chỉ thấy Tiên Hậu nương nương xa giá đều đã đi tới bên trong cung, Câu Trần động thiên Phương gia cường giả cũng đã đi vào trong cung. Bên trong cung vốn là đổ nát thê lương, rách nát không chịu nổi, còn bị Tiên giới phong ấn.

Tiên Hậu nương nương phái người phá phong, lại sửa chữa một phen, hiện nay bên trong cung đã ngăn nắp như mới.

Lại không lâu nữa, Đổng Thần Vương chạy tới, yết kiến Thiên Hậu nói: "Mẫu hậu."

Thiên Hậu nói: "Ôn Kiều đạo hữu bị thương, hôn mê bất tỉnh, Tô đạo hữu nói chỉ có ngươi mới có thể trị liệu, ngươi lại nhìn một chút."

Đổng Thần Vương kiểm tra Ôn Kiều thương thế, cựu thần thân thể cấu tạo thực sự đặc thù, để Đổng Thần Vương trong lúc nhất thời cũng không biết nên như thế nào trị liệu, trầm ngâm nói: "Cần phải đến đi vào Ôn Kiều trong cơ thể nhìn một chút."

Tô Vân cùng Oánh Oánh nhất thời tinh thần tỉnh táo, đi theo Đổng Thần Vương theo Ôn Kiều đầu vai núi lửa, bay vào thân thể của hắn. Chỉ thấy Ôn Kiều trong cơ thể giống như là

núi lửa nội bộ đường hầm, đường hầm bốn phía là di động tại dung nham bên trên dung nham, dung nham hạ lưu động hỏa diễm.

Bọn họ một đường đi xuyên, đi qua phổi quản, chỉ thấy nơi này khói đặc cuồn cuộn, mặc dù có dung nham ánh lửa cũng rất khó phân biệt con đường. Lúc này, phía trước truyền đến tiếng người, Tô Vân, Đổng Thần Vương cùng Oánh Oánh vội vàng bay qua, chỉ thấy biển dung nham bên trong có một tòa không lớn hòn đảo, hòn đảo bên trên có ba bốn nam nữ đang tại bận rộn.

Tô Vân đi tới trước mặt, lúc này mới phát hiện bọn họ là Thông Thiên các người.

"Các chủ, chúng ta ở đây nghiên cứu cựu thần phù văn." Bên trong một cái Thông Thiên các linh sĩ đạo.

Tô Vân chính là khâm phục, lại là xấu hổ, nói: "Các ngươi biết Ôn Kiều tâm khiếu làm sao đi ư?"

Cái kia Thông Thiên các linh sĩ chỉ hướng Ôn Kiều "Lá phổi", đó là cao tới vạn trượng di động vách đá, đang chậm rãi thư giãn, bắn ra kinh người tiếng vang."Lá phổi" phía ngoài có từng cái lỗ thủng, kèm theo "Lá phổi" thư giãn, từ từng cái trong lỗ thủng hút vào tới đại lượng không khí.

"Các chủ dọc theo bên kia phong đạo bay về phía trước, phong đạo bên trong có cựu thần phù văn, không bao lâu nữa, liền có thể đi tới trí não."

Ba người theo lời bay đi, cũng không lâu lắm, quả nhiên thấy phong đạo bên trên lạc ấn lấy cựu thần phù văn. Có mấy cái Thông Thiên các linh sĩ đang tại một bên sao chép, một bên thảo luận phù văn ý nghĩa.

"Các chủ hướng bên kia đi."

Thông Thiên các linh sĩ chỉ điểm bọn họ nói: "Ứng Long trưởng lão nói, to con nhịp tim không bằng lúc trước, hình như là xảy ra chuyện, hắn đang giúp trợ to con làm trái tim khôi phục."

Ứng Long trở thành Thông Thiên các trưởng lão, chủ yếu là bởi vì bị Thông Thiên các nghiên cứu hơn nhiều, quản lý Thông Thiên các tài phú Tỳ Hưu nguyên lão cùng Ứng Long có khúc mắc, tại thượng cổ đệ nhất Thánh Hoàng thời kì bị Ứng Long đánh qua, không muốn thanh toán cho hắn tiên khí, ngay sau đó liền an bài cho hắn một trưởng lão tên tuổi, như vậy nghiên cứu hắn thời điểm liền không cần trả tiền.

Tô Vân cũng không biết Ứng Long cũng tại Ôn Kiều trong cơ thể, vội vàng chạy lên phía trước, cuối cùng chỉ thấy phía trước quang mang càng ngày càng sáng, chỉ thấy mười cái Thông Thiên các linh sĩ đứng tại Ôn Kiều to lớn trái tim phía trước, cái kia trái tim chính là một cái huyền phù tại Ôn Kiều năng lượng trong cơ thể thể, như là một cái không có đủ bếp lò, bốn phương tám hướng đều là đầu gió, tỏa ra vô tận nhiệt lực!

Hình thể to lớn Ứng Long đang tại quạt chân nguyên, hướng miệng lò bên trong thổi đi, duy trì năng lượng thể thiêu đốt!

Cái kia bếp lò vỏ ngoài là một loại Hỗn Độn thạch, đã bị đốt đến sáng vô cùng, nếu như không cẩn thận quan sát, căn bản nhìn không ra lò thể.

"Lão đệ, Ôn Kiều chẳng biết tại sao bị thương."

Ứng Long tranh thủ lúc rảnh rỗi, nội tâm hiện ra, hướng Tô Vân nói: "Sinh mệnh lực của hắn tại nhanh chóng hạ thấp, ta chỉ có thể miễn cưỡng để trái tim của hắn duy trì vận chuyển."

Tô Vân vội vàng nói: "Đổng Thần Vương, hắn còn có thể cứu ư?"

Đổng Thần Vương xoay quanh Ôn Kiều trái tim phi hành một vòng, đột nhiên thôi thúc thần thông, không biết từ chỗ nào dẫn tới một đạo sông ngòi, nước sông cuộn trào mãnh liệt, tưới vào Ôn Kiều trong trái tim!

Ứng Long cùng Tô Vân sợ hết hồn, đang muốn ngăn cản, lại thấy sông kia nước đổ vào chỗ, nhiệt độ nhanh chóng hạ thấp, một bàn tay hình dạng ấn ký xuất hiện tại Ôn Kiều trong trái tim!

"Có thể trị liệu."

Đổng Thần Vương bay người lên phía trước, đi tới Ôn Kiều trái tim phía trước, trôi lơ lửng ở cái kia chưởng ấn phía trước, cứ việc nơi này nhiệt độ hạ thấp rất nhiều, nhưng đó là nhằm vào Ôn Kiều trái tim những bộ vị khác mà nói, trên thực tế nhiệt độ y nguyên cực cao!

Đổng Thần Vương bản thân huyết mạch cực kỳ đặc thù, tỏa ra từng đạo hào quang, chống lại Ôn Kiều trái tim hỏa lực, tinh tế kiểm tra cái kia chỉ tay, nói: "Tìm đến căn bệnh của hắn, liền dễ dàng nhiều."

Hắn chính là Thiên Hậu chi tử, từ lúc Đế tâm kích phát trong huyết mạch của hắn ẩn tàng lực lượng về sau, Đổng Thần Vương thực lực tu vi liền càng ngày càng mạnh, loại này mạnh mẽ để Tô Vân cũng cực kỳ không hiểu.

Dưới tình huống bình thường, cho dù linh sĩ có bất phàm huyết mạch, cũng cần tu luyện, huyết mạch có khả năng mang cho bọn hắn chỉ là thiên phú bên trên hơn người một bậc, huyết mạch cũng không thể để linh sĩ một bước lên trời.

Mà Đổng Thần Vương bị Đế tâm kích phát huyết mạch về sau, tu vi thực lực lại là kèm theo tuổi tác tăng thêm mà không

ngừng tăng thêm!

Loại tình hình này không giống như là bình thường tu luyện linh sĩ, mà giống như Ứng Long, Thao Thiết, Bạch Trạch các loại Thần Ma!

Ứng Long các loại Thần Ma là thời kỳ thiếu niên, đang tuổi lớn, kèm theo bọn họ phát triển, thực lực của bọn hắn sẽ gặp càng ngày càng mạnh, pháp lực cũng sẽ càng ngày càng mạnh mẽ.

Nhưng cho dù là Ứng Long bậc này dị bẩm thiên phú Thần Ma, ngày ngày dùng tiên khí, tình hình sinh trưởng khả quan, nhưng cũng không có Đổng Thần Vương phát triển nhanh chóng!

Bởi vậy Tô Vân không chỉ một lần nghi ngờ, Thiên Hậu có khả năng không phải người, cũng có khả năng không phải tiên nhân!

Đương nhiên, loại chuyện này hắn không có khả năng đi hỏi Thiên Hậu tới chứng thực chính mình suy đoán.

Tô Vân cũng bay người lên phía trước, đi tới Đổng Thần Vương bên người, tinh tế quan sát bàn tay kia ấn ký. Đây là thần thông dấu vết lưu lại, bất thình lình trong lòng khẽ nhúc nhích, lộ ra vẻ tươi cười: "Loại công pháp này… Thú vị!"

Oánh Oánh cũng bay tới, nhưng mà nàng bản thể là một quyển sách, hơi tới gần, liền có bị nướng cháy nhen lửa dấu hiệu, vội vàng quay trở lại, vội vàng nhìn quanh.

Tô Vân bay trở về, nói: "Trị liệu Ôn Kiều sự tình, liền giao cho Đổng Thần Vương cùng Ứng Long lão ca ca. Có bọn họ, Ôn Kiều lão huynh nhất định sẽ bình an tỉnh lại. Oánh Oánh, chúng ta đi tham gia thịnh hội. Lần thịnh hội này, so ta trong dự đoán còn muốn đặc sắc!"

Oánh Oánh không hiểu ý nghĩa, vội vàng hỏi. Tô Vân không đáp, nhưng không chịu nổi nàng quấy rầy đòi hỏi, ngay sau đó hướng về phía trước vỗ nhè nhẹ ra một chưởng.

Oánh Oánh nhìn thấy hắn cái này chưởng ấn, thất thanh nói: "Điều đó không có khả năng!"

Tô Vân cười nói: "Hết lần này tới lần khác liền phát sinh."

Hai người theo Ôn Kiều đầu vai núi lửa bay ra, Oánh Oánh còn có chút hồn bay phách lạc, lẩm bẩm nói: "Điều đó không có khả năng, cái này không đúng…"

Ba đại động thiên người lần lượt chạy tới, Tô Vân đi theo Tiên Hậu cùng Thiên Hậu đi tới bên trong trước cửa cung đón tiếp, Hậu Thổ động thiên cái thứ nhất đi tới, Sư Đế Quân làm lễ chào hỏi, Sư Úy Nhiên cũng tới trước hướng Tiên Hậu cùng Thiên Hậu làm lễ chào hỏi.

Cuối cùng, Sư Úy Nhiên đi tới Tô Vân cùng Phương Trục Chí bên người, hướng Tô Vân làm lễ chào hỏi.

Tô Vân nhẹ nhàng gật đầu, nói: "Một đường vất vả."

Sư Úy Nhiên cảm khái nói: "Tô Thánh Hoàng tự thân hạ tràng tới tranh đoạt tương lai thế giới thủ lĩnh chi vị, để cho ta trong lòng lo sợ, ta có thể nhìn ra được Thánh Hoàng tu vi vượt qua ta, thân thể vượt qua ta, thần thông vượt qua ta, linh lực vượt qua ta. Ngươi đứng ở nơi đó, tựa như cùng giữa bầu trời chi môn, làm ta không cách nào nhảy vọt. Lần này nếu là cái thứ nhất đối mặt Thánh Hoàng, ta bỏ quyền nhận thua."

Tô Vân kinh ngạc nói: "Sư… Sư đệ, ngươi là như thế nào nhìn ra ta mạnh như vậy?"

Sư Úy Nhiên nghiêm nghị nói: "Ta Hậu Thổ động thiên Hoàng Địa Chi phúc địa, trong đó sinh ra nguyên khí là một loại phi thường kỳ diệu tiên khí, luyện hóa sau có thể luyện thành một đôi tuệ nhãn. Lại phối hợp tổ tiên Sư Đế Quân công

pháp Tái Vật Thừa Thiên quyết, bởi vậy mới có thể khó gặp đối thủ."

Tô Vân thay đổi sắc mặt: "Ta nhất định phải lĩnh giáo Tái Vật Thừa Thiên, nhìn một chút là như thế nào tinh diệu."

Sau một lúc lâu, Tử Vi Đế Quân dẫn đầu Bắc Cực thiên một đám tộc nhân cũng đến đây đến nơi hẹn. Về sau chính là Nam Cực động thiên Trường Sinh Đế Quân dẫn đầu tộc nhân đã tìm đến, Tiêu Quy Hồng bái kiến qua Tiên Hậu cùng Thiên Hậu cùng với các vị Đế Quân về sau, thoáng nhìn Tô Vân đám người, lập tức đi tới, chiến ý dâng cao, nói: "Tô Thánh Hoàng, ngươi ta tại thịnh hội bên trên phân cao thấp!"

Tô Vân mỉm cười nói: "Ngươi y nguyên sẽ thua ở trong tay của ta."

Lễ quan hát lễ xong xuôi, Tiên Hậu cùng Thiên Hậu Tiên Hậu đọc lời chào mừng, lại tưởng niệm một phen Thạch Ứng Ngữ, tuyên bố thảo phạt hung thủ vì Thạch Ứng Ngữ báo thù lý niệm các loại, ngay sau đó tuyên bố Tứ Ngự thiên thịnh hội chính thức mở ra.

Thiên Hậu nương nương chủ trì, để Tô Vân, Tiêu Quy Hồng, Sư Úy Nhiên cùng Phương Trục Chí ra khỏi hàng, trước động viên một phen, nói: "Lần so tài này, định tương lai Tiên giới thủ lĩnh, vị này thủ lĩnh tương lai cho dù trở thành Tiên Đế cũng không phải không có khả năng. Các vị tự nhiên toàn lực tranh đấu!"

Nàng gọn gàng dứt khoát chỉ ra thứ bảy Linh giới chính là tương lai Tiên giới, lần này chiến thắng người có khả năng chính là tương lai Tiên giới Tiên Đế, để ở đây tất cả mọi người là trong lòng hơi chấn động, Tiêu Quy Hồng, Sư Úy Nhiên cùng Phương Trục Chí càng là trong lòng thình thịch đập loạn, thậm chí ngón tay có chút không bị khống chế run rẩy!

Cám dỗ quá lớn!

Thậm chí liền Sư Úy Nhiên cũng toát ra tình thế bắt buộc vẻ mặt!

Thiên Hậu cười nói: "Các ngươi xuất cung liền chạy hướng tây, ngoài cung Đế đình phong cấm còn tại, các ngươi bốn người, cái thứ nhất đến cung Thái Cực chiến thắng. Oánh Oánh, ngươi lưu lại. Thực lực của ngươi quá mạnh, không thể gia nhập."

Oánh Oánh thất vọng từ Tô Vân đầu vai bay lên, nàng nguyên bản định trà trộn vào đi quan sát ghi chép chiến đấu tình hình.

Tiên Hậu nương nương bổ sung một câu: "Trên đường, không tính toán sinh tử. Xuất phát!"

Trong lòng mọi người nghiêm nghị, Tô Vân trước một bước, hướng ngoài cung đi tới, cười nói: "Đế đình, ta rất quen thuộc. Ba vị đạo hữu, ta đi trước một bước."

Tiêu Quy Hồng, Sư Úy Nhiên cùng Phương Trục Chí vội vàng lao ra, ba người cùng Tô Vân trước sau biến mất tại mênh mông Đế đình phong cấm bên trong!

Thiên Hậu nương nương cười nói: "Chư vị, chúng ta ở đây làm sơ đợi chờ. Trên đường bất luận chiến quả thế nào, đều không được nhúng tay, chỉ có thể nhìn từ xa."

Ba vị Đế Quân cùng Tiên Hậu nương nương đồng ý, mỗi người ngồi tại đám mây, xa xa nhìn quanh, chỉ thấy Đế đình bên trong phong cấm nặng nề, đâu đâu cũng có tiên hà tản ra quang mang, còn có tiên sơn che chắn, phúc địa cũng sẽ ngăn cản tầm mắt của bọn hắn.

Duy chỉ Hoàng Địa Chi Sư Đế Quân tuệ nhãn vô song, ngẫu nhiên có khả năng truy tìm đến Tô Vân bốn người tung

tích, để mặt khác Đế Quân cùng nương nương không ngừng hâm mộ.

Hoàng Địa Chi Sư Đế Quân vội vàng nói: "Ta đem ta nhìn thấy, phản ánh đi ra là được."

Nàng xoay người, lấy xuống sau lưng một lồng ánh sáng hướng về phía trước nhẹ nhàng ném đi, cái kia vầng sáng trên không trung hóa thành một cái bằng phẳng vô cùng mặt nước, trong nước tỏa ra Tô Vân đám người thân ảnh, khi thì rõ ràng khi thì mơ hồ.

Đúng lúc này, hai vị nương nương cùng ba vị Đế Quân lập tức nhìn thấy Tô Vân thân hình xuất hiện tại trong mặt nước, đang tại điên cuồng hướng Sư Úy Nhiên tiếp cận!

Thiếu niên kia khí diễm hung hãn vô cùng, thân lần có một cái to lớn hồng chung điên cuồng xoay tròn, đem dọc đường tất cả phong cấm toàn bộ chấn vỡ, thẳng hướng Sư Úy Nhiên!

—— —— đại chương cầu phiếu. Tiểu nữ nhi là bệnh lý tính bệnh vàng da, trong cơ thể có chứng viêm, số liệu rất cao, hiện nay uống thuốc trước đã đè xuống. Buổi chiều Trạch Trư mới về đến nhà, ngủ một hồi mới lên gõ chữ. Canh thứ hai Trạch Trư tiếp tục, mong đợi có thể tại mười giờ trước đổi mới, nếu như mười giờ trước không càng, mọi người liền đi ngủ sớm một chút a, ngày mai nhìn cũng được.

Chương 629 : Tuyệt thế Ma Quân (vẫn là đại chương, cầu phiếu!)

Chương 632: Tuyệt thế Ma Quân (vẫn là đại chương, cầu phiếu!)

Đế đình phong cấm là bực nào lợi hại?

Ở đây ba vị Thiên Quân cùng hai vị nương nương biết được so với ai khác đều rõ ràng, năm đó bọn họ cũng là tham dự phong ấn một trong những nhân vật, tuy Tô Vân hiện nay đụng đến không phải Đế đình khu vực trung tâm, phong cấm không phải khủng bố như vậy, nhưng cũng không thể coi thường!

Giống như Tô Vân như vậy gần như như man ngưu đụng đến, cho thấy thực lực tuyệt đối là Kim Tiên tiêu chuẩn, hơn nữa là đỉnh cấp Kim Tiên tiêu chuẩn!

"Tô Thánh Hoàng cũng là đệ nhất tiên nhân sao?"

Trường Sinh Đế Quân thất thanh nói: "Đệ nhất tiên nhân đến cùng có mấy cái?"

"Đi ra!"

Hoàng Địa Chi Sư Đế Quân hướng trong mặt nước Tô Vân quát: "Cách nhà ta Úy Nhiên xa một chút!"

Sư Úy Nhiên phảng phất cũng cảm ứng được nguy hiểm tiếp cận, vội vàng bẻ hướng, ý đồ tránh đi Tô Vân, nhưng mà hắn phá vỡ Đế đình phong cấm tốc độ liền kém xa Tô Vân.

Cái kia Đế đình phong cấm có rất nhiều năm đó đại chiến lưu lại tới thần thông, có rất nhiều Tiên đạo phù văn trận liệt hình thành đại đạo quy tắc, trong đó càng có Tiên Quân thần thông, hơi không cẩn thận, liền có thể có thể sẽ táng thân nơi này!

Sư Úy Nhiên nhất định phải trong khoảng thời gian ngắn nhận ra yếu nhất phong cấm, từ chỗ bạc nhược đột phá, tránh đi Kim Tiên, Tiên Quân phong cấm, mới có thể đem tốc độ nâng cao đi lên.

Nhãn lực của hắn phi phàm, chiếm cứ rất lớn ưu thế, tốc độ quả thực so những người khác phải nhanh, nhưng mà hướng hắn đánh tới Tô Vân bỏ qua tất cả phong cấm, bỏ qua bất kỳ đại đạo quy tắc, tiếng chuông chấn động ở giữa, liền đem phong cấm sinh sinh đánh ra một con đường tới!

Hai người còn tại không ngừng tiếp cận bên trong!

Bất thình lình, Sư Úy Nhiên nhìn thấy phía trước có một chỗ phúc địa, không khỏi tinh thần đại chấn, vội vàng tăng thêm tốc độ, hướng phúc địa chạy đi.

Hoàng Địa Chi Sư Đế Quân vui vẻ nói: "Không hổ là ta Hậu Thổ động thiên đệ nhất nhân! Nhanh đến phúc địa bên trong, ngồi hiểm mà thủ, chiếm cứ tiên khí yếu địa! Có liên tục không ngừng tiên khí, liền có thể từ từ mài chết hắn!"

Trong lúc nói chuyện, Sư Úy Nhiên đã đi tới cái kia phiến phúc địa, liền muốn xông vào.

Phúc địa tại cái khác động thiên có thể nói là yêu thích bảo địa, nhưng mà tại Đế đình, khắp nơi đều có, tuỳ ý một ngọn núi, một con sông, một mảnh cốc, một đạo thác nước, cũng có thể là phúc địa.

Trong đó không ít phúc địa ba mặt đều là cấm khu, duy chỉ có lưu lại một cái cửa vào, chỉ cần ngồi hiểm mà thủ, liền có

thể vững vàng chiếm cứ phúc địa.

Mà Sư Úy Nhiên lần này xông về phúc địa chính là một trong số đó, bởi vì cửa vào sơn cốc cực kỳ chật hẹp, lối vào có ba cây hòe chặn đường, bởi vậy được gọi là Tam Hòe phúc địa.

Ngay tại lúc Sư Úy Nhiên vừa mới xông vào ba cây dưới tàng cây hoè, một cái khác thân ảnh đã như là tức giận trâu đực hướng Tam Hòe bên này đánh tới, gần như là cùng Sư Úy Nhiên đồng thời đi tới dưới cây!

Ba vị Đế Quân cùng hai vị nương nương nhìn thấy Sư Úy Nhiên cùng Tô Vân thân lần không gian bất thình lình tan tành, chấn động chuông lớn nghiền nát không gian bốn phía, để Sư Úy Nhiên căn bản không kịp ngồi hiểm mà thủ, liền bị đánh vào Tam Hòe phúc địa bên trong!

Sư Đế Quân nắm chặt nắm đấm, chỉ thấy Tô Vân sải bước xông vào Tam Hòe phúc địa, cái kia phiến phúc địa bên trong bất thình lình tiên hà bốc hơi, lượn lờ mà lên, tiên hà quang mang hình thành ba cây cây hòe hư ảnh, bảo quang chảy màu, đạo âm mãnh liệt!

Đây chính là Tam Hòe phúc địa tích chứa đạo diệu bộc phát dị tượng!

Hiển nhiên, Sư Úy Nhiên cùng Tô Vân ác chiến, tạo thành Tam Hòe phúc địa bộc phát!

Cái này dị tượng đem Sư Đế Quân tầm mắt cũng cho chặn lại, để nàng không thể nào nhìn thấy phúc địa bên trong cảnh tượng. Nàng không nhìn thấy, những người khác đương nhiên cũng không nhìn thấy.

Sư Đế Quân đột nhiên đứng dậy, quát: "Nhà ta Úy Nhiên thua, ta đi cứu hắn đi ra!"

Thiên Hậu nhẹ nhàng ho khan một tiếng, Tiên Hậu nương nương vội vàng nói: "Sư tỷ, ngồi xuống! Chúng ta đã nói rồi đấy , bất kỳ người nào đều không được nhúng tay, chỉ có thể để bọn nhỏ bản thân tới."

Sư Đế Quân nghiến răng, lần nữa ngồi xuống, chỉ là đứng ngồi không yên.

Cái kia Tam Hòe phúc địa bên trong có hào quang không ngừng bộc phát, hình thành ba cây cây hòe hư ảnh cũng tại biến ảo khó lường, biến hóa thành khác biệt hình thái, nếu như có người có thể ổn định lại tâm thần tìm hiểu kỹ càng, liền có thể nhận được Tam Hòe phúc địa ảo diệu, tìm hiểu ra cất giấu trong đó phi phàm đại đạo, một lần trở thành đại tông sư!

Chỉ là hiện nay Tứ Ngự động thiên mọi người đều không rảnh đi tìm hiểu, chỉ cảm thấy khẩn trương đến thở không nổi, lo lắng chờ đợi tràng này ác chiến kết quả!

Một lát sau, bất thình lình hào quang ngừng, Tam Hòe dị tượng biến mất.

Mọi người vội vàng nhìn về phía phúc địa lối vào, chỉ thấy cái kia ba cây dưới tàng cây hoè, Tô Vân máu me khắp người, đằng đằng sát khí, trong tay mang theo một cái đầu người đi ra!

Sư Đế Quân kinh hô một tiếng, mặt xám như tro, giơ ngón tay lên liền muốn hướng thủy kính bên trong đâm xuống!

Nàng đầu ngón tay vừa mới không vào nước trong gương một nửa, liền bị Tiên Hậu, Trường Sinh, Tử Vi đám người bắt lại.

Thiên Hậu đột nhiên giận dữ, quát: "Sư Khinh Ngữ, không có quy củ! Còn thể thống gì?"

Một bên khác, Tam Hòe phúc địa phía trước, Tô Vân bỗng nhiên xoay người nhìn lại, liền thấy bầu trời bên trong một cái

rễ hành hành ngọc chất từ trên trời giáng xuống, móng tay thon dài, hướng bên này đâm tới!

Cái kia đầu ngón tay như là chống trời ngọc trụ, thế tới cực nhanh, không cho phép hắn chạy trốn, cũng không cho phép hắn ngăn cản!

Bất thình lình, lại có mấy bàn tay hoặc là ống tay áo từ thiên ngoại dò tới, đem cái kia đầu ngón tay chủ nhân chặn lại, hiển nhiên là mặt khác Đế Quân ra tay ngăn cản.

Tô Vân ngẩng đầu hướng lên trời cười lạnh, đột nhiên đem trong tay đầu người đập đến vỡ nát!

Sư Đế Quân kêu lên một tiếng giận dữ, hai mắt biến thành màu đen, suýt nữa ngất đi.

Đợi đến nàng ổn định tâm thần, chỉ thấy Tô Vân đã rời xa Tam Hòe phúc địa, đang tại giữa rừng núi chạy nhanh.

"Tô Thánh Hoàng thật sự là hung hãn, xứng đáng tiên bên dưới đệ nhất nhân xưng hào." Mấy vị Đế Quân nhìn thấy Tô Vân chạy lúc tình hình, không khỏi thán phục.

Chỉ thấy Tô Vân một bên chạy, một bên dùng luyện hóa tiên khí, bổ sung tu vi, toàn thân Tử Hà bừng bừng mà lên, đem hắn nâng ở trung ương, lại có muốn hóa thành một đóa hoa sen dấu hiệu!

Loại này Tiên đạo công pháp, có thể để người ta thời thời khắc khắc duy trì tại trạng thái đỉnh phong, bởi vậy cho dù là Đế Quân cũng không thể khen ngợi.

Ngay sau đó Tiên Hậu nương nương cũng không nhịn được đổi sắc mặt, sau lưng mơ hồ hiện ra Thiên Hoàng Diệu Phách Vạn Thần đồ cái bóng.

Thiên Hậu nương nương liếc nàng một cái, nói: "Phương Tư, chúng ta tại Hậu đình thương lượng, chẳng lẽ đều là nói

đùa? Tất cả mọi người là người trưởng thành rồi, đem thua được."

Tiên Hậu nương nương cười khanh khách nói: "Tô Thánh Hoàng là tỷ tỷ người, tỷ tỷ đương nhiên nói ra loại này lời châm chọc, nhưng Phương Trục Chí lại là ta hậu bối bên trong thiên tài, quan hệ đến tương lai Phương gia vận mệnh!"

Thiên Hậu nương nương cười nói: "Như vậy ngươi muốn nhúng tay?"

Tiên Hậu nương nương vẻ mặt biến ảo không ngừng, sau một lúc lâu phun ra một ngụm trọc khí, nói: "Quân vô hí ngôn, ta tuy không phải quân, lại là Tiên Hậu, không thể nuốt lời."

Thủy kính bên trong, Tô Vân đã đi tới Phương Trục Chí lân cận.

Phương Trục Chí cùng Tô Vân giao thủ qua, đã sớm biết sự lợi hại của hắn, bởi vậy cảm ứng được hắn hung hãn khí tức về sau, liền dùng hết khả năng tránh né, một bên cao giọng nói: "Tô Thánh Hoàng, ta là bại tướng dưới tay ngươi, giữa chúng ta lại không thù không oán, cần gì đuổi tận giết tuyệt?"

Tô Vân không đáp, còn tại tới gần.

Phương Trục Chí nghiến răng, lớn tiếng nói: "Tiêu Quy Hồng một lòng chạy về phía trước, muốn cái thứ nhất đến cung Thái Cực, ngươi nhìn ta chằm chằm không thả, chỉ có thể mất đi tương lai Tiên giới thủ lĩnh cơ hội!"

Lúc này, phía trước xuất hiện một bức tường.

Thành phiến liên miên hồ nước vô thanh vô tức bay lên, trên không trung tự động tạo thành từng cái Tiên đạo phù văn, phù văn lẫn nhau liên quan, tỏa ra yên tĩnh đạo quang, hình thành đại đạo xiềng xích trật tự.

Vô số xiềng xích, tạo thành cái này bức màu xanh thẳm tường nước, mê người mà sáng chói!

Phương Trục Chí tại đây đạo tường nước bên dưới dừng bước, cái trán toát ra gân xanh, hắn bay lên trời, chỉ thấy tường nước cũng tại càng lên càng cao, thủy chung cao hơn hắn ra hơn mười trượng!

Phương Trục Chí dọc theo mặt tường phía bên trái xông tới, nhưng mà bức tường này nhưng phảng phất vô cùng vô tận, vĩnh viễn cũng đi không đến phần cuối!

Đây là Tiên Quân bày ra phong cấm!

Phương Trục Chí dừng bước lại, tường nước đạo liệm lại tự khôi phục như lúc ban đầu.

Lúc này, tiếng chuông truyền đến, Phương Trục Chí đột nhiên xoay người, chỉ thấy hoàng chung thất trùng đạo trường điên cuồng xoay tròn, hướng hắn nghiền ép mà tới!

"Họ Tô!"

Phương Trục Chí gầm thét, thôi thúc Thiên Hoàng Diệu Phách Vạn Thần đồ, lạnh lùng nói: "Ta chính là Câu Trần động thiên số mệnh chi tử, vượt qua thiên kiếp về sau, chưa hẳn so ngươi yếu!"

"Coong —— "

Tiếng chuông chấn động, Phương Trục Chí sau lưng Thượng Cung Thiên Hoàng mấy trăm đầu cánh tay vỡ vụn, chư thần hủy diệt mấy trăm, lảo đảo lui về phía sau, đụng vào tường nước đạo liệm thượng,

Chỉ nghe "Ba" một tiếng, tường nước đạo liệm đem hắn nuốt mất, đó là Tiên Quân thần thông, càng hơn Tô Vân thần thông.

Tô Vân e sợ cho Phương Trục Chí không chết, thôi thúc hoàng chung, vậy mà giết vào tường nước đạo liệm, chỉ thấy sau một khắc, tường nước bất thình lình liền bị máu tươi nhiễm đỏ, hoàng chung vang vọng, Tô Vân từ tường bên trong té xuống, tại mặt đất nhấp nhô mấy vòng mới miễn cưỡng dừng lại!

Tô Vân đứng dậy, đập động hoàng chung, hoàng chung bên trên bất ngờ có máu tươi cùng xương vỡ, bị đánh bay ra ngoài.

Phương Trục Chí, hiển nhiên là gặp độc thủ của hắn, bị hắn cùng tường nước đạo liệm giảo sát chấn vỡ!

Trong lúc nhất thời, Hoàng Địa Chi Sư Đế Quân thủy kính phía trước, tất cả mọi người rơi vào lặng im, bốn đại động thiên mọi người yên tĩnh im ắng.

Tiên Hậu nương nương ngón tay ngọc nhỏ dài không ngừng lay động, trên mặt nhưng mang theo tươi cười, tươi cười càng ngày càng đậm, nói khẽ: "Vị này Tô Thánh Hoàng, rất tốt, thật sự là rất tốt đây…"

Mọi người nghe được thanh âm này, không khỏi từ trong lòng rùng mình một cái, Tiên Hậu nương nương toát ra hận ý để cho bọn họ cũng không rét mà run.

Trường Sinh Đế Quân sắc mặt nghiêm nghị, âm thanh khàn giọng nói: "Chỉ còn lại có ta Nam Cực động thiên Tiêu Quy Hồng, không biết Quy Hồng hắn…"

Hoàng Địa Chi Sư Đế Quân di chuyển thủy kính, tìm kiếm Tiêu Quy Hồng tung tích, sau một lúc lâu lúc này mới tìm tới Tiêu Quy Hồng, chỉ thấy Tiêu Quy Hồng thừa dịp Tô Vân trừ đi đi Phương Trục Chí, Sư Úy Nhiên lỗ hổng, vậy mà một đường phá cấm, chạy tới ba người phía trước, đem Tô Vân cũng vung ra một khoảng cách lớn!

Hắn đã rất tiếp cận Đế đình cung Thái Cực!

Hắn biểu hiện ra chiến lực, so Sư Úy Nhiên, Phương Trục Chí không kém chút nào, hiển nhiên đi theo Tà Đế cái kia mấy ngày, hắn cũng thu hoạch không ít!

Tốc độ của hắn nhanh, Tô Vân tốc độ càng nhanh!

Cũng không lâu lắm, Tiêu Quy Hồng liền nghe được sau lưng truyền đến khuấy động tiếng chuông, không khỏi vẻ mặt đột biến, vội vàng tăng thêm tốc độ, cho dù là trên người bị phong cấm làm mình đầy thương tích cũng ở đây không ngại.

Hắn đem tự tại Trường Sinh công thôi phát đến cực hạn, đại khai đại hợp, lại tại công pháp bên trong ẩn náu Tà Đế Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh, hắn không ngại phơi bày Tà Đế dạy qua hắn, cũng phải cướp tại Tô Vân phía trước, đi vào cung Thái Cực!

Miệng vết thương trên người hắn càng ngày càng nhiều, bước chân càng ngày càng lảo đảo, nhưng mà phía trước cung Thái Cực cũng càng ngày càng gần.

Tiêu Quy Hồng đã thấy cung Thái Cực tấm biển cùng ngã trên mặt đất dị thú pho tượng, mừng rỡ trong lòng, phát động lên lực lượng cuối cùng nhảy lên, hướng cung Thái Cực cửa xông tới!

Mắt thấy hắn liền muốn xông vào cung Thái Cực bên trong, bất thình lình một cái chân giẫm tại gáy của hắn bên trên, đem hắn dẫm đến nặng nề ngã xuống, đập ở trong đất bùn!

Tiêu Quy Hồng nổi giận gầm lên một tiếng, hai tay chống ngẩng đầu đến, chỉ thấy Tô Vân đã rơi vào cung Thái Cực cửa cung bên trong, chắp hai tay sau lưng, đưa lưng về phía hắn, toàn thân xoay tròn chuông lớn từ từ dừng lại.

Tiêu Quy Hồng nghiến răng, ra sức đứng lên, hướng Tô Vân đi tới, lạnh lùng nói: “Là ta! Tương lai Tiên giới thủ lĩnh

vị trí là ta! Ta có vô song vận may, ta mới là tương lai Tiên Đế…"

Răng rắc, đùi phải của hắn bất thình lình tan vỡ, rõ ràng là lúc trước cưỡng ép xuyên qua phong cấm lúc bên phải trên đùi lưu lại tổn thương bộc phát, đem hắn xương đùi chặt đứt.

Tiêu Quy Hồng quỳ nhào vào đất, hai tay bóp lấy đùi phải vết thương khóc lớn.

Tô Vân khẽ cười một tiếng, đi vào cung Thái Cực.

Bên trong cung, Thiên Hậu nương nương thấy thế, cười nói: "Thắng bại đã phân, tương lai Tiên giới chi chủ đã định, chư vị, theo bản cung đi tới cung Thái Cực, chứng kiến tân Đế sinh ra!"

Mọi người nhao nhao đứng dậy, hạ thấp người nói: "Nào dám không tòng mệnh?"

Tiên Vân cư bên trong, Tô Vân trên giường lớn, Ngô Đồng bất thình lình ngồi dậy, ngáp một cái, duỗi người một cái, khoác lên đầu giường váy đỏ, cười nói: "Đế đình ma tính cuối cùng đã tới dày đặc nhất thời điểm, chính là ta trở thành Nguyên Đạo Ma thánh thời cơ! Lên, ta muốn luyện công."

Trì Tiểu Dao xoa xoa lim dim mắt buồn ngủ, từ trên giường đứng dậy, bất thình lình kinh hô một tiếng, vội vàng kiểm tra quần áo của mình.

"Ta không thích nữ sắc."

Ngô Đồng cười tủm tỉm nói: "Ta thích nam sắc. Cho nên ta không hề động ngươi. Là ngươi ngủ thiếp đi, mơ mơ màng màng hướng bên cạnh ta lợi dụng."

Trì Tiểu Dao vẻ mặt đỏ bừng, vội vàng chạy ra ngoài.

Cung Thái Cực tàn tạ, nơi này đã từng cực thịnh một thời, hiện nay chỉ còn lại có đổ nát thê lương, biến thành phế tích.

Tô Vân đi lại tại phế tích bên trong, bất thình lình, tất cả tĩnh lại, gió không động, nước không chảy, thời gian phảng phất dừng lại!

Tà Đế xuất hiện tại phế tích bên trên, đằng đằng sát khí, đi về phía Tô Vân đi tới.

Trên bầu trời bay lên tro tàn, tiên tướng Bích Lạc còng lưng nửa người, đi theo phía sau của hắn.

Tà Đế sát khí nồng đậm, Thiên Tượng làm biến sắc, trong lúc đó nửa bầu trời trở nên đỏ tươi, giống như là có khả năng nhỏ máu!

Nhưng vào đúng lúc này, tiên tướng Bích Lạc dừng bước lại, xoay đầu lại, thấp giọng nói: "Ngục Thiên Quân?"

Ngục Thiên Quân khẽ cười một tiếng, từ nửa bên thành cung sau đi ra.

Tà Đế cũng dừng bước lại, nhìn về phía Tô Vân sau lưng, một cái kiếm hoàn lưu chuyển, tỏa ra sáng sủa vô cùng quang mang, từ cung Thái Cực cửa cung bay tới.

Cái kiếm hoàn kia bất thình lình bạo động, bỗng nhiên hướng Tô Vân xông tới, bất thình lình một bàn tay lớn chộp tới, vững vàng nắm kiếm hoàn.

Đế Phong đầy mặt tươi cười, đứng tại Tô Vân sau lưng, nhìn xa Tà Đế, cười nói: "Tuyệt lão sư, lại gặp mặt."

"Đế Tuyệt! Hôm nay chính là giờ chết của ngươi!" Thiên Hậu giáng lâm, tiến lên trước một bước, quát.

Tiên Hậu cái thứ hai giáng lâm, xuất hiện tại Tà Đế một bên khác, lạnh lùng nói: "Tà Đế, ngươi làm nhiều việc ác, hôm nay cuối cùng số kiếp đã định!"

Ba đại Đế Quân giáng lâm, Sư Đế Quân cười lạnh nói: "Nơi này chính là ngươi chém đầu chỗ!"

Ngục Thiên Quân khẽ nhíu mày, giống như là cảm ứng được cái gì, trong lòng có chút nghi hoặc, bất thình lình, hắn giống như là nhìn thấy một đạo màu đỏ Nghê Thường, tiếp đó liền gặp tiên tướng Bích Lạc bay lên trời!

Hắn không cần nghĩ ngợi, tung người nhảy lên, phá không đuổi theo, quát: "Bích Lạc, ngươi đừng hòng chạy trốn!"

Hai người phá vỡ thanh minh, biến mất không thấy gì nữa.

Cung Thái Cực bên trong, Tô Vân đứng tại chính giữa, bốn phía là hai triều Tiên Đế, hai triều Đế Hậu, ba đại Đế Quân.

Mọi người khí thế kinh khủng, vừa vặn tại hắn lân cận hình thành kỳ diệu cân bằng.

Hai Đế hai Hậu ba Đế Quân chậm chạp không động.

Bất thình lình, Tô Vân xoay người lại, đối mặt Đế Phong, cười nói: "Còn nhận ra ta sao?"

Đế Phong nhìn thấy khuôn mặt của hắn, sắc mặt kịch biến, thất thanh nói: "Là ngươi…"

Nhưng vào lúc này, Thiên Hậu, Tiên Hậu cùng Tà Đế phá không mà lên, hướng Đế Phong đánh tới, Tiên Hậu lạnh lùng nói: "Tiên Đế hôm nay băng hà, Trường Sinh, Tử Vi, Hoàng Địa Chi, còn chưa động thủ?"

Ba vị Đế Quân chần chừ, ngay sau đó giết tới đi trước.

Đế Phong thất thần trong tích tắc, đã mất đi tiên cơ, nhưng hắn chính là trên đời này đệ nhất đẳng kiêu hùng, dũng cảm quên mình thôi thúc đế kiếm kiếm hoàn, ngạnh hám quần hùng vây công!

Tô Vân bốn phía truyền đến kỳ dị đạo minh, là đại đạo va chạm lẫn nhau phát ra vang lên, chung quanh hắn không gian di động, sụp đổ, vỡ thành vô số bột mịn.

Hắn đứng tại khuấy động hồng lưu bên trong, lúc nào cũng có thể thịt nát xương tan!

"Ngọc thái tử." Tô Vân nói khẽ.

"Chủ công, Ngọc thái tử ở đây." Ngọc thái tử từ hắn Linh giới bên trong bay ra.

"Hộ ta chu toàn." Tô Vân nói.

Bốn phía dị tượng không dứt, rất lâu mới ngừng lại, Ngọc thái tử thân hình chợt lóe, lại biến mất tại Tô Vân Linh giới bên trong.

Tô Vân nhìn bốn phía, cung Thái Cực đã bị san thành bình địa, chỉ còn lại có một cánh cửa.

Cửa bên ngoài, Tiêu Quy Hồng run rẩy vịn khung cửa, thò đầu nhìn tới, lẩm bẩm nói: "Chuyện gì xảy ra?"

"Chuyện gì xảy ra, chẳng lẽ Tiêu sư huynh không biết sao?"

Tô Vân xoay người lại, cười nói: "Ngươi cùng Đế Phong thật sự là nhất mạch tương thừa. Đế Phong phản bội lão sư của hắn, ngươi cũng phản bội Đế Phong. Ngươi cố ý giết Thạch Ứng Ngữ, quấy nước đục, cố ý phá hoại Đế Phong áo cưới kế hoạch, bản thân là bởi vì Tà Đế đệ tử thân phận nhảy ra nghi ngờ. Ngươi đem Đế Phong dẫn vào trong cục, lần này càng là bày ra điểm yếu, tại thời khắc sống còn để cho ta trước một bước đi vào cung Thái Cực, trở thành Tà Đế bia ngắm."

Tiêu Quy Hồng kinh ngạc nói: "Tô Thánh Hoàng, ngươi có biết hay không ngươi đang nói cái gì?"

Tô Vân mỉm cười nói: "Ta tại nói ngươi, ngươi nhận được Đế Phong truyền thừa, lại lấy được Tà Đế truyền thừa, vẫn là như thế cẩn thận từng li từng tí. Ngươi rất khó thành việc lớn."

"Thành việc lớn?"

Tiêu Quy Hồng cúi đầu xuống, hoạt động một chút đùi phải, đứt rời đùi phải gần như là trong nháy mắt khôi phục, cười hắc hắc nói: "Ta đem hai vị Đại Đế, hai vị Đế Hậu, hai vị Đế Quân, cùng với các ngươi những này anh kiệt, đùa bỡn trong lòng bàn tay. Cái này còn có thể không gọi thành việc lớn?"

Hắn cười ha ha: "Ta nắm giữ Cửu Huyền Bất Diệt, Thái Nhất Thiên Đô, còn có thể không thành được việc lớn?"

—— —— không cẩn thận lại viết nhiều, nhanh năm ngàn chữ. Ngày hôm nay canh thứ hai, cầu một chút phiếu phiếu đi! ! !

Chương 630 : Sơ hở duy nhất (cuối tháng cầu nguyệt phiếu!)

Chương 633: Sơ hở duy nhất (cuối tháng cầu nguyệt phiếu!)

Tô Vân ánh mắt rơi vào đùi phải của hắn bên trên, trong khoảnh khắc liền có thể để thân thể khôi phục, đây chính là Bất Diệt huyền công tu luyện tới cao thâm tình trạng biểu hiện!

Hắn Bất Diệt huyền công trình độ, chỉ sợ còn tại Thủy Oanh Hồi phía trên, Thủy Oanh Hồi cũng không cách nào làm được trong thời gian ngắn ngủi như thế để cho thân thể khôi phục!

Đây mới thực là bất tử chân thân!

Hiển nhiên, Tiên Đế Phong dạy Tiêu Quy Hồng, muốn so dạy Thủy Oanh Hồi để tâm rất nhiều.

Tô Vân trong lòng thay Thủy Oanh Hồi cảm giác sâu sắc không đáng.

Thủy Oanh Hồi là cô nhi, hơn nữa chính là Đế Phong một tay tạo thành nàng biến thành cô nhi, bởi vậy Đế Phong đối nàng có chút đề phòng.

Huống chi, Thủy Oanh Hồi cơ sở kém, mà Tiêu Quy Hồng nhưng lại có Trường Sinh Đế Quân Tự Tại Trường Sinh công với tư cách nội tình, dạy cấp quá thấp khẳng định sẽ bị Tiêu Quy Hồng phát giác.

Thủy Oanh Hồi dù sao vì Đế Phong làm rất nhiều chuyện, rất nhiều việc không thể lộ ra ngoài, mà Tiêu Quy Hồng lại bởi vì xuất thân tốt hơn, chẳng hề làm gì liền thu được so Thủy Oanh Hồi vất vả bán mạng còn nhiều hơn cỡ nào tặng.

Đương nhiên, cái này tặng là có điều kiện, điều kiện chính là Tiêu Quy Hồng sẽ bị Đế Phong giành lấy số mệnh, Đế Phong kéo dài tuổi thọ tám trăm vạn năm, mà Tiêu Quy Hồng lại là chắc chắn phải chết!

"Để cho ta tò mò chính là, ngươi là thế nào đoán ra chính là ta giết chết Thạch Ứng Ngữ người kia?"

Tiêu Quy Hồng cất bước đi vào Thái Cực cung còn sót lại cửa, khó hiểu nói: "Ta tự hỏi làm thiên y vô phùng , bất kỳ người nào đều nhìn không ra Thạch Ứng Ngữ là chết trong tay ta, Đế Quân không được, Tiên Hậu Thiên Hậu cũng không được. Ngươi là thế nào biết là ta hạ thủ?"

Hắn không đợi Tô Vân trả lời, lại thẳng nói: "Còn có, Tà Đế nhìn không ra ta người mang Tiên Đế Cửu Huyền Bất Diệt, Tiên Đế cũng không có nhìn ra ta được đến Tà Đế Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh, hai người bọn họ đều bị ta giấu diếm đi qua, ngươi lại là làm sao nhìn ra được?"

Tiêu Quy Hồng mặt mang nghi hoặc: "Ta từ nhỏ giỏi về ngụy trang, ngươi nửa đường chặn lại ta, khi đó ta tại trước mặt ngươi với tư cách hẳn không có bất kỳ sơ hở. Ngươi đánh ta cũng đã có đủ hung ác, ta tự hỏi tuyệt đối không có làm ra bất kỳ đáng giá ngươi nghi kỵ hoài nghi địa phương! Kính xin Tô Thánh Hoàng dạy ta, ta sau này sửa lại."

Thiên ngoại lôi đình từng cơn, Đế đình trên không, hào quang bất thình lình nhiều hơn, lộng lẫy chói mắt, có đôi khi mặt trời bất thình lình bị thứ gì che chắn, có đôi khi bất thình lình trên bầu trời nhiều hơn trăm ngàn cái mặt trời, để thế giới trở nên sáng sủa vô cùng.

Có lẽ, đó là Đế Phong, Tà Đế, Thiên Hậu đám người chiến đấu tạo thành ảnh hưởng.

Bọn họ chiến đấu cũng không phải là tại Đế đình bên trong, mà là tại thiên ngoại, nhưng Đế đình đã rất được lan đến!

Tô Vân ngẩng đầu nhìn quanh, không cách nào nhìn thấy thiên ngoại tình hình, ngay sau đó thu về ánh mắt, cười nói: "Ngươi không có lộ ra bất kỳ sơ hở, bởi vì lộ ra sơ hở không phải ngươi."

Tiêu Quy Hồng nhướng nhướng mày.

"Tiêu sư huynh bề ngoài thoạt nhìn rất thô lỗ cuồng dã, lòng dạ độc ác, lãnh khốc vô tình bên trong lại có chút ngông cuồng tự đại, đều là đem ta giết bao nhiêu tộc nhân mới leo đến hiện nay vị trí câu nói này treo ở ngoài miệng."

Tô Vân không nhanh không chậm nói: "Nhưng mà Tiêu sư huynh nhưng đem chân thực bản thân, một cái dã tâm bừng bừng lại cực kỳ dốc lòng vô cùng âm trầm bản thân ẩn giấu ở đằng sau. Chính là ma tính cực mạnh, trở thành thu hút nhân ma đến đây ngọn nguồn."

Hắn quan sát Thái Cực cung mặt đất, thử nghiệm tìm kiếm được Đế Phong bị thương lưu lại vết máu, nhưng mà để hắn thất vọng là, hắn cũng không có tìm được Đế Phong bị thương dấu vết.

Lần này dẫn ra Đế Phong, Tà Đế Thiên Hậu đám người vây công, Đế Phong tuyệt đối sẽ bị thương, nhưng chiến đấu quá quyết liệt, thế cho nên Đế huyết cũng trong trận chiến đấu này bị phá hủy!

Tiêu Quy Hồng không khỏi đắc ý, cười ha ha: "Ta vì hôm nay vị trí, giết người vô số, liền đồng tộc chết trong tay ta cũng có gần một trăm vị, có gì không dám?"

Câu nói này, đúng là hắn ngay trước Tà Đế mặt đã nói, khi đó Tô Vân cũng tại!

Mà lời tương tự, hắn còn từng tại cái khác Đế Quân, Thiên Hậu, Tiên Hậu phía trước nói qua, cũng tại Đế Phong phía trước nói qua!

Hiển nhiên, hắn đối với mình ở những người khác phía trước thành công tạo nên ra một "chính mình" khác, lại để cho người khác tin là thật mà rất là kiêu ngạo.

Tô Vân thở dài nói: "Ngươi giỏi về ngụy trang, lại giỏi về bố cục, Đế Phong thu ngươi làm đồ, truyền thụ cho ngươi Cửu Huyền Bất Diệt giờ, ngươi cũng không biết mình là tương lai Tiên giới đệ nhất tiên nhân. Nhưng mà ngươi nhưng cực kỳ cẩn thận, đối Đế Phong động nghi ngờ chi tâm."

Tiêu Quy Hồng cảm khái nói: "Đúng vậy a. Con người của ta tuy là vận khí tốt cực kì, nhưng lại chưa bao giờ tin tưởng bánh từ trên trời rớt xuống, gặp phải loại chuyện tốt này, ta kiểu gì cũng sẽ trước hết nghĩ đối phương muốn từ trên người của ta được cái gì? Có ý nghĩ này về sau, ta liền rất ít ăn thua thiệt. Tiên Đế thu ta làm đồ đệ, ta lại không thể hỏi hắn đến cùng muốn từ trên người của ta được cái gì, bởi vậy đành phải thêm một cái tâm nhãn từ từ mưu đồ."

Hắn thở phào một hơi, nói: "May mắn ta gặp Vũ tiên nhân, Vũ tiên nhân chí lớn nhưng tài mọn, không giống Tiên Đế như vậy tỉ mỉ, từ trong miệng hắn nói suông muốn dễ dàng rất nhiều. Ta từ trong miệng hắn biết được đệ nhất tiên nhân chuyện này, đồng thời biết là hắn đem ta bán cho Tiên Đế, từ đó đổi tại Tiên giới dừng chân cơ hội. Khi đó, ta đã đoán ra Tiên Đế bồi dưỡng ta không có ý tốt."

Tô Vân nói: "Ngươi tại gặp phải ta thời điểm, không có thi triển ra toàn lực cùng ta quyết đấu, là bởi vì khi đó ngươi cũng đã bắt đầu bố cục?"

Tiêu Quy Hồng lắc đầu nói: "Đó là Tiên Đế cái bẫy. Ta gặp phải Tô Thánh Hoàng, sở dĩ chủ động bị thua, là bởi vì ta cũng không đủ lòng tin lưu lại Tô Thánh Hoàng, lại không thể phơi bày ta là Tiên Đế đệ tử."

Tô Vân nói: "Cho nên ngươi ta lần quyết đấu thứ nhất giờ, ngươi sử dụng chính là Trường Sinh Đế Quân Tự Tại Trường Sinh công."

Tiêu Quy Hồng sắc mặt nghiêm nghị: "Tự Tại Trường Sinh công tuy là cũng là bất phàm công pháp, cô đọng vô thượng nội tâm, mở rộng thân thể, nhưng so với Tiên Đế công pháp vẫn là kém rất nhiều. Ta nếu là sử dụng Cửu Huyền Bất Diệt, ngươi không phải là đối thủ của ta. Nhưng Tiên Đế muốn cho ta đánh bại mặt khác ba nhà, trở thành hạ giới chúa tể, nhỏ không nhẫn sẽ bị loạn mưu lớn, ta nhất định phải không thể phơi bày Cửu Huyền Bất Diệt. Thua dưới tay ngươi chính là ta nhỏ nhẫn. Lúc này ta, còn tại Tiên Đế trong cục."

Tô Vân dò hỏi: "Như vậy ngươi là gặp phải Tà Đế về sau, mới động nhảy ra Đế Phong cục tâm tư?"

Tiêu Quy Hồng cười nói: "Hai vị Tiên Đế trước sau thu ta làm đồ đệ, truyền thụ cho ta bọn họ vô thượng công pháp, hai khối đĩa bánh đều đập ở trên đầu ta, ta tuy là tên là Quy Hồng, nhưng còn không đến mức may mắn đến loại trình độ này. Đĩa bánh cùng cạm bẫy, ta vẫn là phân rõ."

Hắn thản nhiên nói: "Bọn họ lợi dụng ta, ta lại làm sao không thể lợi dụng bọn họ? Ngay sau đó ta muốn đến một cái phương pháp, có thể dẫn động thời cuộc phương pháp, đem hai vị Tiên Đế hai vị Đế Hậu cùng hai vị Đế Quân đều dẫn vào trong cục kế sách!"

Tô Vân nói: "Vậy chính là giết Thạch Ứng Ngữ, đoạt hắn số mệnh."

Tiêu Quy Hồng nói: "Giết Thạch Ứng Ngữ, đoạt hắn số mệnh, nhìn như đơn giản, nhưng hướng Tà Đế cùng Đế Phong đều truyền đạt một cái tin tức: Đối phương cũng tại, hơn nữa đã bắt đầu động thủ! Nguyên bản, Tà Đế cũng không biết Đế Phong ở đây bố cục, mà đi qua Thạch Ứng Ngữ chết, hắn biết Đế Phong sớm đã đi tới."

Tô Vân nói: "Thạch Ứng Ngữ chết , đồng dạng có thể gây nên Thiên Hậu, Tiên Hậu cùng mấy vị Đế Quân đề phòng. Vậy thì thúc đẩy Tà Đế cùng Thiên Hậu, Tiên Hậu khả năng hợp tác. Nhưng Thạch Ứng Ngữ là vô tội nhất!"

Tiêu Quy Hồng không để ý lắm: "Chỉ có vô tội nhất người chết, mới có thể đi đến hoàn mỹ nhất hiệu quả!"

Tô Vân trở nên trầm mặc.

Tiêu Quy Hồng nói: "Thạch Ứng Ngữ sau khi chết, ta cần phải có một người với tư cách kíp nổ, xúc tiến Thiên Hậu, Tiên Hậu cùng Tà Đế hợp tác. Dù sao giữa bọn hắn thù hận rất nhiều, rất khó hợp tác. Mà bọn họ một chọi một, lại không người lại là Đế Phong đối thủ. Ta nguyên bản định làm người này, dù sao ta là Tà Đế đệ tử, chỉ là ta làm như vậy mà nói, làm việc cao điệu, ngược lại sẽ gây nên Tà Đế đám người ngờ vực vô căn cứ. Nhưng mà may mắn ngươi đã đến."

Hắn lộ ra vẻ tán thưởng, nói: "Ngươi xuất hiện, hoàn thành chuyện ta muốn làm, đem ta hoàn mỹ che giấu, để cho ta từ quân cờ chuyển biến làm người đánh cờ! Mà Tiên Đế, Tà Đế, Thiên Hậu những này cao cao tại thượng tồn tại, tất cả biến thành quân cờ của ta!"

Tiêu Quy Hồng cảm khái nói: "Ngươi là ta công thần ah. Tương lai ta trở thành Tiên Đế, sẽ cho ngươi tạo một tòa miếu thờ, lập một cái bài vị, tưởng niệm ngươi vị này công thần!"

Tô Vân cảm ơn, nói: "Tiêu sư huynh khoan hồng độ lượng."

Tiêu Quy Hồng nói: "Ngươi mới vừa nói lộ ra sơ hở người không phải ta, như vậy ai lộ ra sơ hở để ngươi nghi ngờ đến ta? Ngươi cái kia mở ra mê để a?"

Tô Vân cười nói: "Trường Sinh Đế Quân."

Tiêu Quy Hồng nghi hoặc, lắc đầu nói: "Ta tổ tiên làm việc cẩn thận từng li từng tí, so ta còn muốn cẩn thận, tại trước mặt bệ hạ, tại Thiên Hậu, Tiên Hậu đám người phía trước, hắn sẽ không lộ ra bất kỳ sơ hở."

Tô Vân thản nhiên nói: "Hắn nguyên bản sẽ không lộ ra sơ hở. Nhưng mà hết lần này tới lần khác Vũ tiên nhân chí lớn nhưng tài mọn, đi giết Ôn Kiều, hết lần này tới lần khác lại không làm gì được Ôn Kiều."

Tiêu Quy Hồng cau mày.

"Vũ tiên nhân cùng Ôn Kiều chiến đấu, hai người chậm chạp phân không ra thắng bại, khi đó chính vào Thiên Hậu cùng Tiên Hậu hạ lệnh, để ba vị Đế Quân mỗi người trở lại các tộc trụ sở, đem mỗi người tộc nhân đưa đến Đế đình trung cung đến nơi hẹn."

Tô Vân mỉm cười nói: "Trường Sinh Đế Quân là tại về Tiêu gia trụ sở trên đường đối Ôn Kiều động thủ a? Hắn trọng thương Ôn Kiều, đang muốn thống hạ sát thủ giờ, vừa vặn Oánh Oánh ý thức được Ôn Kiều gặp nguy hiểm, đang tại triệu hoán Ôn Kiều."

Tiêu Quy Hồng bật cười nói: "Là cái kia sách quái nhỏ làm? Ta tổ tiên nguyên bản định diệt trừ tôn này cựu thần, miễn cho gây thêm rắc rối, không nghĩ tới lại bị người cứu đi, để hắn cũng có chút bất ngờ! Không nghĩ tới cái này sách quái nhỏ vậy mà thành quan trọng một khâu!"

Tô Vân nghiêm mặt nói: "Oánh Oánh bản lĩnh đương nhiên cực kỳ bất phàm. Nàng lòng mang thiện niệm, cũng thành ta phá cục quan trọng."

Tiêu Quy Hồng lắc đầu nói: "Ôn Kiều cho dù bị nàng cứu đi, cũng chắc chắn phải chết."

Tô Vân cười nói: "Cũng may ta có một cái y sư bạn tốt, diệu thủ vô song."

Tiêu Quy Hồng cau mày nói: "Ta tổ tiên tất sát nhất kích là đánh trúng Ôn Kiều trái tim, chặt đứt hắn sinh cơ, hơn nữa đòn đánh này dấu vết lưu lại hắn là rất khó bị phát giác."

"Nhưng cũng may ta có một cái y sư bạn tốt."

Tô Vân cười nói: "Hắn phát hiện Ôn Kiều trên trái tim tổn thương, đồng thời để Trường Sinh Đế Quân chưởng ấn hiển hiện ra. Càng khéo léo chính là, ta cùng Tiêu sư huynh giao thủ qua, đối với mình tại Trường Sinh công ấn tượng rất sâu. Ngay sau đó ta từ Trường Sinh Đế Quân chưởng ấn bên trong, nhận ra Tự Tại Trường Sinh công, ý thức được ra tay trọng thương Ôn Kiều chính là Trường Sinh Đế Quân. Liền như thế, ta đột nhiên đem tất cả đều sắp xếp như ý."

Tiêu Quy Hồng không nói thêm gì nữa.

Tô Vân nói: "Có điều, ta còn muốn xác minh suy đoán của ta. Thế nào xác minh đâu? Thực ra rất đơn giản, ta liền đứng tại trung cung ngoài cửa, lẳng lặng đợi chờ là đủ. Trường Sinh Đế Quân vì diệt trừ Ôn Kiều, trên đường trì hoãn một đoạn thời gian, ta chỉ cần chờ đợi xem, Trường Sinh Đế Quân có phải là hay không cái cuối cùng đến. Quả nhiên như ta đoán, Tiêu sư huynh cùng Trường Sinh Đế Quân cái cuối cùng đi tới."

Tiêu Quy Hồng thở dài, cười nhạo nói: "Ta kế hoạch hoàn mỹ, không nghĩ tới lại bởi vì một cái sách quái nhỏ việc làm

mà lộ ra sơ hở, thật sự là tạo hóa trêu ngươi…”

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị, lắc đầu nói: “Cũng không phải là tạo hóa trêu ngươi, mà là Oánh Oánh là hoa cái số mệnh, xui xẻo hết sức. Liền xem như ngươi dạng này số mệnh đệ nhất người, gặp phải nàng cũng khó tránh khỏi số con rệp.”

Tiêu Quy Hồng phun ra một ngụm trọc khí, khâm phục nói: “Cái này sách quái nhỏ muốn thế nào xui xẻo, mới có thể ảnh hưởng đến ta? Mà Tô Thánh Hoàng số mệnh nhất định cũng cực kỳ bất phàm, cho nên mới có thể gánh vác được.”

Tô Vân đầy mặt tươi cười, nói: “Cũng không phải là ta số mệnh quá tốt, mà là ta hoa cái số mệnh mạnh hơn nàng.”

Tiêu Quy Hồng ngẩn ngơ, lắc đầu, biểu thị không tin, nói: “Nói như vậy, ta bày ra điểm yếu, cuối cùng để ngươi cái thứ nhất đi vào Thái Cực cung, cũng tại dự liệu của ngươi bên trong?”

Tô Vân mỉm cười gật đầu.

Tiêu Quy Hồng ánh mắt lấp lóe, nói: “Ngươi nếu ý thức được, ta tổ tiên Trường Sinh Đế Quân ở bên trong tác dụng, khi biết hắn tuy là khả năng tại trước mắt nguy cấp, hướng Tà Đế, Thiên Hậu, Tiên Hậu đám người xông làm sát thủ. Ngươi vì sao không có nhắc nhở Thiên Hậu bọn họ?”

Tô Vân không nói gì.

Tiêu Quy Hồng cười nhẹ nói: “Nguyên lai ngươi ta là giống nhau người. Ngươi cũng ước gì những này cao cao tại thượng tồn tại chết đi ah. Quang minh lỗi lạc Tô Thánh Hoàng, nội tâm cũng có âm u một mặt.”

Tô Vân không có không thừa nhận. Hắn sở dĩ không có vạch trần Trường Sinh Đế Quân, quả thực tích trữ để cái này cao cao tại thượng tồn tại chết đi tâm tư!

“Đây là trong lòng ta ma, cũng là nhân ma trở về nguyên nhân.” Tô Vân mỉm cười nói, “Nàng muốn nhìn ta sa đọa thành ma.”

Tiêu Quy Hồng cười lên ha hả: “Ngươi cuối cùng như nàng mong muốn đi? Ngươi tại ta trong bố cục thuận thế mà làm, giết Sư Úy Nhiên, giết Phương Trục Chí, đoạt hắn số mệnh, một lần trở thành nắm giữ gấp hai đệ nhất tiên nhân số mệnh tồn tại! Ngươi trở thành ma!”

Hắn cười lạnh nói: “Ngươi bây giờ đã tuyệt con đường của mình, Tiên Hậu cùng Sư Đế Quân trở về, nhất định muốn tính mệnh của ngươi! Mà Thiên Hậu cũng bởi vì Trường Sinh Đế Quân đánh lén mà bản thân bị trọng thương! Thậm chí, liền Thạch Ứng Ngữ chết đều sẽ bị quy tội đến trên đầu của ngươi! Mà ta, đem mang theo các ngươi số mệnh, lên ngôi xưng Đế, trở thành tương lai Tiên giới Đế Hoàng!”

Tô Vân kinh ngạc nói: “Tiêu sư huynh lời này nói như thế nào lên?”

Tiêu Quy Hồng hơi giật mình, cười nói: “Ngươi cho rằng Tiên Hậu cùng Sư Đế Quân bọn họ trở về, sẽ tin tưởng chuyện ma quỷ của ngươi? Ngươi giết Sư Úy Nhiên Phương Trục Chí, là bọn họ tận mắt nhìn thấy…”

Tô Vân cười nói: “Ai nói ta giết bọn hắn?”

Tiêu Quy Hồng vẻ mặt đột biến, lúc này Phương Trục Chí âm thanh truyền đến, oán giận nói: “Con đường này thật khó đi, ta nhọc nhằn khổ sở phá cấm, cuối cùng chạy tới… Tiêu sư huynh.”

Tiêu Quy Hồng xoay người, thấy được Phương Trục Chí đi tới phía sau mình.

Mà tại Phương Trục Chí sau lưng cách đó không xa, Sư Úy Nhiên áo trắng như tuyết, không có nửa điểm nhếch nhác,

phảng phất đi nhầm vào nhân gian tiên gia công tử.

“Ta không hiểu.”

Tiêu Quy Hồng nhìn về phía Tô Vân, nói: “Ta có chút không biết rõ.”

Tô Vân thản nhiên nói: “Còn nhớ trung cung trước cửa ư? Ngươi tới chậm. Tại ngươi đến trước đó, ba người chúng ta đã trò chuyện đã lâu rồi. Trong khoảng thời gian này, đầy đủ để chúng ta ba người đạt được nhất trí.”

Phương Trục Chí dừng bước, cười nói: “Vì chính là để ngươi đắc ý, phơi bày bản thân.”

Tiêu Quy Hồng vẻ mặt biến ảo không ngừng, bất thình lình cười ha ha: “Tô Thánh Hoàng, ta vốn cho là ngươi giúp ta trừ đi bọn họ, ta chỉ cần diệt trừ ngươi, liền có thể tụ tập đệ nhất tiên nhân số mệnh. Hiện tại xem ra, còn cần ta giết nhiều hai người.”

Hắn khí định thần nhàn, ngắm nhìn bốn phía, thản nhiên nói: “Các ngươi không phải muốn kiến thức một chút Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân cùng Cửu Huyền Bất Diệt kết hợp về sau công pháp mạnh mẽ đến đâu ư? Hôm nay, ta tác thành các ngươi!”

—— cuối tháng a, các huynh đệ cầu một chút nguyệt phiếu ~~ y nguyên là bốn ngàn tự đại chương a ~

Chương 631 : Đế đình quy củ

Chương 634: Đế đình quy củ

"Tại trên người của ta, các ngươi có thể nhìn thấy có khả năng dung hợp đồng hóa bất kỳ cái gì công pháp Cửu Huyền Bất Diệt, cùng với cắt đứt thời không đem từng cái bản thân luyện vì Thiên Đô Ma Luân Thái Nhất Thiên Đô!"

Tiêu Quy Hồng thét dài, trong cơ thể một cỗ khí tức cực kỳ kinh khủng bộc phát, hắn thực lực chân thật, cuối cùng triển lộ ra!

"Phương Trục Chí, Sư Úy Nhiên, Tô Thánh Hoàng, đây là các ngươi cả đời đáng giá nhất kiêu ngạo thời khắc, bởi vì ta đem dùng cái này hai môn Đại Đế tuyệt học, đưa các ngươi lên đường!"

Khí thế của hắn liên tục tăng lên, một đạo Luân Hồi vầng sáng đang tại hình thành, đó là Tà Đế tìm hiểu Thái Cổ cấm khu Luân Hồi Hoàn mà lĩnh ngộ ra tuyệt học, Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh!

Tiêu Quy Hồng đi theo Tà Đế, tìm hiểu môn công pháp này, trước sau chỉ phí mất chừng mười ngày thời gian, nhưng hắn vậy mà đem môn công pháp này tu luyện tới cực cao tình trạng!

Hắn Thiên Đô Ma Luân mở ra, bốn phía thời không vậy mà giống như là trở nên sáp trệ lên, như là đầm lầy, để Sư Úy Nhiên Phương Trục Chí chỉ cảm thấy bản thân chẳng những thân thể chịu ảnh hưởng, thậm chí liền tư duy ý chí cũng biến thành chậm chạp!

Bọn họ ngẩng đầu nhìn lại, vậy mà nhìn thấy mấy chục cái Tiêu Quy Hồng đứng tại thời không bên trong, thân hình xen vào nhau tinh tế, mông lung, có người hư ảo có người chân thực.

Đây chính là Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh vận chuyển tạo thành dị tượng!

Tại Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân đạo trường phạm vi bao phủ bên trong, căn bản không nhìn thấy ma luân vòng, chỉ có thể nhìn thấy không đồng thời trên không Tiêu Quy Hồng!

Tà Đế tìm hiểu Thái Cổ cấm khu Luân Hồi Hoàn, lĩnh ngộ ra cao thâm khó dò đại đạo, lấy ra quá khứ tương lai bản thân từng cái thời không một đoạn, đem những này thời không một đoạn giấu dấu vết vào hư không bên trong Thái Nhất hư không, gọi Thiên Đô.

Môn công pháp này vận chuyển thời điểm, chính là kết nối Thiên Đô, để đi qua tương lai mình bản thân xuất hiện tại hiện tại, vì chính mình tác chiến!

Tà Đế công pháp, có thể xưng kinh diễm vô song, không hổ là đã từng thống trị số triều Tiên giới Đại Đế!

Khác biệt thời không bên trong Tiêu Quy Hồng đồng thời hướng Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên đánh tới!

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên vội vàng ra tay ngăn cản, bọn họ bị Tô Vân lợi dụng thiên kiếp, dùng đạo hoa, đã trải qua ba lượt thiên kiếp tẩy lễ, thực lực tu vi cũng là đột nhiên tăng mạnh!

Công pháp của bọn họ tu luyện cũng là cực kỳ bất phàm, Phương Trục Chí Thiên Hoàng Diệu Phách Vạn Thần đồ, Sư Úy Nhiên Tái Vật Thừa Thiên quyết, đều là Đế Quân khai sáng pháp môn, mà hai người bọn họ tư chất phi phàm, càng

đem Đế Quân pháp môn thôi diễn đến thích hợp nhất chính mình hình thái, thậm chí có chỗ phát triển, càng hơn lúc trước!

Phương Trục Chí Thiên Hoàng Diệu Phách Vạn Thần đồ, dung hợp Tiên đạo chí bảo ấn pháp, hai mươi bốn chí bảo ấn, vĩ lực vô tận!

Sư Úy Nhiên Thừa Thiên Tái Vật, đứng ở đó, tựa như hoàng thiên hậu thổ, chiêu pháp thần thông phiêu dật bên trong mang theo dồi dào lực lượng, đáng sợ hơn chính là hắn luyện thành một đôi tuệ nhãn, có thể nhìn thấu đối phương đại đạo thần thông!

Luận thần thông tinh diệu, Tiêu Quy Hồng cũng không mạnh hơn bọn họ!

Nhưng mà, bọn họ cùng Tiêu Quy Hồng vừa mới giao thủ, liền lập tức cảm giác được khoảng cách!

Chênh lệch này cũng không phải là đến từ Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh, mà là đến từ một loại công pháp khác, Đế Phong Cửu Huyền Bất Diệt!

Thái Nhất Thiên Đô là lấy ra quá khứ tương lai không gian, công pháp tinh diệu vô song, nhưng chân chính nâng cao Tiêu Quy Hồng chiến lực cực hạn, lại là Cửu Huyền Bất Diệt công!

Hắn Cửu Huyền Bất Diệt đã tu luyện tới thứ ba huyền viên mãn tình trạng, sắp đi vào thứ tư huyền!

Phải biết, liền xem như Thủy Oanh Hồi lúc này cũng chỉ là tu luyện tới thứ ba huyền!

Chẳng qua Đế Phong chỉ truyền thụ Thủy Oanh Hồi Cửu Huyền Bất Diệt đệ nhất huyền, thứ hai huyền thứ ba huyền Thủy Oanh Hồi thôi diễn suy luận đi ra, bởi vậy tu luyện gập ghềnh.

Tiêu Quy Hồng lại là Đế Phong trực tiếp truyền thụ cho hắn, không cần thôi diễn suy luận công pháp.

Cửu Huyền Bất Diệt công cực kỳ cường đại, năm đó Tô Vân đối mặt Thủy Oanh Hồi giờ, lần đầu cảm nhận được ngập trời pháp lực!

Môn công pháp này mạnh chỗ liền ở chỗ pháp lực cực kỳ mạnh mẽ.

Nhưng mà pháp lực mạnh mẽ nhưng chỉ là nó nhất không xuất sắc điểm yếu, Cửu Huyền Bất Diệt công mạnh mẽ nhất địa phương ở chỗ bất tử bất diệt, môn công pháp này có vô cùng cường đại trí nhớ, đem ngươi thân thể thậm chí nội tâm, thậm chí pháp lực thần thông trạng thái, không ngừng ghi nhớ xuống, để ngươi thân thể nội tâm thậm chí pháp lực đều hình thành lạc ấn hình thái, tùy thời có thể lấy khôi phục!

Dù là ngươi bị chặt quay đầu, móc xuống trái tim, thậm chí phá hủy nội tâm, đều có thể tái sinh!

Năm đó Đế Phong còn chưa soán vị cướp ngôi thời điểm, Tà Đế đã từng trước mặt mọi người tán dương qua Cửu Huyền Bất Diệt, nói trên đời này hầu như không có bất kỳ cái gì bảo vật hoặc là thần thông có khả năng triệt để ma diệt Đế Phong!

Đế Phong cũng là bởi vì Tà Đế câu này tán dương, hạ quyết định tạo phản quyết tâm.

Sư Úy Nhiên cùng Phương Trục Chí đối mặt Cửu Huyền Bất Diệt giờ, khiếp sợ trong lòng có thể tưởng tượng được, Tiêu Quy Hồng gần như là một đám đánh không chết người, bất kỳ thương thế hắn đều có thể tuỳ tiện chữa trị, cho dù là chém đứt đầu của hắn, hắn cũng có thể lại mọc ra một viên tới!

Một cái Tiêu Quy Hồng, cũng không có cường đại hơn bọn hắn bao nhiêu, hai người liên thủ có thể chiếm thượng phong,

nhưng khi một đám Tiêu Quy Hồng công tới, hơn nữa sẽ không nhận bất kỳ tổn thương Tiêu Quy Hồng công tới, cái này phải kinh khủng bực nào?

Chỉ ở vừa đối mặt, bọn họ liền mỗi người bị thương, hầu như mất đi sức chiến đấu!

Bọn họ cùng Tiêu Quy Hồng tại thực lực tu vi bên trên khoảng cách cũng không có bao nhiêu, nhưng công pháp bên trên khoảng cách nhưng như là thiên đại khoảng cách, thoáng cái đem khoảng cách kéo ra!

Mắt thấy hai người sắp chôn vùi tại ma luân vòng bên trong, bất thình lình một tiếng chuông vang truyền đến, coong một tiếng, tiếng chuông ung dung chấn động, kèm theo chấn động tiếng chuông chính là năm đại đạo trường như luân như vòng, cùng Tiêu Quy Hồng Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân đụng vào nhau!

Sư Úy Nhiên cùng Phương Trục Chí lập tức nhìn thấy đạo trường tập kích tạo thành dị tượng, Tiên đạo phù văn biến thành Thần Ma, Hỗn Độn phù văn, kiếm đạo đạo trường, Tiên đạo chí bảo, Hỗn Độn thần thông đạo trường, lần lượt xâm nhập!

Áp lực của bọn hắn nhất thời giảm bớt, ngay sau đó đạo thứ sáu trường nghiền ép mà đến, xâm nhập ma luân vòng bên trong!

Đó là chư Đế hư ảnh, là từ đệ nhất Tiên giới đến nay, xuất hiện qua Tiên Đế cấp bậc tồn tại!

Sáu đại đạo trường nghiền ép, cùng Thiên Đô Ma Luân đụng vào nhau!

Cái kia hơn mười vị Tiêu Quy Hồng lập tức chỉ để lại hai người đối phó Sư Úy Nhiên cùng Phương Trục Chí, mặt khác

Tiêu Quy Hồng thì hướng sáu đại trong đạo trường đánh tới, ý đồ phá vỡ Tô Vân đạo trường!

"Tiêu sư huynh, ngươi là như thế nào làm được để hai môn Tiên Đế công pháp dung hội quán thông?"

Tô Vân âm thanh truyền đến: "Dung hợp công pháp cực kỳ khó khăn, ta có sâu cảm xúc. Mà ngươi nhưng tại trong khoảng thời gian ngắn, liền đem hai môn Tiên Đế công pháp dung hợp, lại có thể đồng thời thôi thúc, quả thực vượt quá dự liệu của ta!"

Tại Sư Úy Nhiên cùng Phương Trục Chí ngoài tầm mắt, Tô Vân đỉnh đầu hoàng chung treo cao, chấn động không dứt, chuông bên dưới, Tô Vân cùng Tiêu Quy Hồng đang tại cận thân mà chiến!

Hai người thần thông tại khoảng cách gần va chạm, mỗi người pháp lực bộc phát, cái này ngắn ngủi trong nháy mắt tranh đấu, hai người thân thể tất cả cơ bắp toàn bộ điều động, đem thịt, linh cùng đạo lực lượng phát huy đến cực hạn!

Tô Vân không khỏi thay đổi sắc mặt, hắn tại tu vi bên trên không có chiếm được bất kỳ tiện nghi!

Thậm chí có thể nói, tu vi của hắn so Tiêu Quy Hồng còn muốn kém một chút, chỉ là dựa vào Tiên Thiên Nhất Khí chất lượng bù đắp tu vi không đủ!

Tà Đế Thái Nhất Thiên Đô, đã là hết sức hoàn mỹ công pháp, nhưng mà Đế Phong công pháp nhưng có thể xâm nhập Thái Nhất Thiên Đô bên trong, cùng Thái Nhất Thiên Đô cùng một chỗ vận chuyển, đến mức để Tiêu Quy Hồng tu vi đi đến cho dù là Tô Vân, Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên cũng có chỗ không kịp mức độ!

Nhưng mà dung hợp hai môn Tiên Đế cấp công pháp, là không thể nào làm được sự tình!

Đừng nói Tiên Đế cấp bậc công pháp, liền xem như linh sĩ công pháp, cũng rất khó dung hợp lại cùng nhau!

Đây là bởi vì bất luận một loại nào công pháp đều là chiếu theo đạo vận chuyển mà vận chuyển, có giải thích thiên địa tự nhiên, có thuận đường mà đi, công pháp phẩm giai càng cao, công pháp cấu tạo liền càng là phức tạp, tự thành hệ thống. Bởi vậy hai môn công pháp muốn dung hợp, trừ phi giống như Tô Vân khai sáng Tiên Thiên Tử Phủ kinh giờ, quyết đoán cắt, lấy ra hắn chất lượng tốt bộ phận, hoặc là liền đem khác biệt công pháp lý niệm tìm hiểu thấu đáo, lấy to lớn đạo tương thông bộ phận.

Có rất ít hai môn công pháp có khả năng kết hợp hoàn mỹ, song song tiến hành!

Nhưng mà loại này không có khả năng, nhưng tại Tiêu Quy Hồng trên người biến thành khả năng!

Tiêu Quy Hồng cũng cảm nhận được Tô Vân thần thông bên trong tích chứa khủng bố lực trùng kích, loại này chiến lực, khiến hắn phấn khởi!

"Tà Đế cùng Đế Phong, là thầy trò."

Tiêu Quy Hồng trong lúc giơ tay nhấc chân, đem Cửu Huyền Bất Diệt mạnh mẽ phát huy ra , bất kỳ cái gì thần thông trong tay hắn đều có thể hóa mục nát thành thần kỳ, thậm chí liền Tự Tại Trường Sinh công thần thông, hắn đều có thể thôi thúc, điều khiển tự nhiên!

Hắn tuy là nhận được Đế Phong cùng Tà Đế truyền thụ công pháp, tập hai đại Đế cấp công pháp vào một thân, nhưng mà Đế Phong cùng Tà Đế nhưng không hẹn mà cùng đều không có không có truyền thụ cho hắn tương ứng thần thông.

Đế Phong sở trường nhất chính là đế kiếm kiếm đạo, Tà Đế thần thông tuy là không biết gọi cái gì, nhưng là cái thứ nhất

đem Tô Vân đánh ngã đánh cho uể oải ủ rũ người.

Hai người đều không truyền thụ thần thông, thế cho nên Tiêu Quy Hồng có khả năng thi triển mạnh nhất thần thông, vẫn là Tự Tại Trường Sinh công thần thông!

Hai người bàn tay hướng đụng, mỗi người thân thể chấn động mạnh, Tiêu Quy Hồng lui về phía sau một bước, lập tức đổi một loại thần thông, cười nói: "Ta nói như vậy, Tô Thánh Hoàng hẳn là rõ ràng đi?"

Tô Vân bất thình lình tỉnh ngộ, nói: "Nói như vậy, Đế Phong Cửu Huyền Bất Diệt công cơ sở, khả năng chính là đến từ Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh bên trong nào đó một phần nội dung!"

Cửu Huyền Bất Diệt nguồn gốc từ Thái Nhất Thiên Đô, nhưng Tà Đế bởi vì là từ Thần Thông hải bên trên Luân Hồi Hoàn bên trong tìm hiểu ra Thái Nhất Thiên Đô, đối với môn công pháp này khai phá, hắn cũng chưa từng đi đến cực hạn!

Thần Thông hải bên trên Luân Hồi Hoàn, loại trừ liên quan tới lấy ra thời không hình thành Luân Hồi ảo diệu bên ngoài, nhất định còn có lấy bất tử bất diệt tinh diệu. Tà Đế tìm hiểu Luân Hồi Hoàn giờ, trong lúc vô tình thu thập được bất tử bất diệt một chút tinh diệu đặt ở bản thân Thái Nhất Thiên Đô công pháp bên trong, lại bị hắn xem nhẹ.

Mà hắn xem nhẹ địa phương, vừa vặn bị Đế Phong phát giác!

Đế Phong dựa vào chính mình thông minh tài trí, đem bất tử bất diệt một ít chỗ tinh diệu phát dương quang đại, đi ra con đường của mình, cuối cùng khai sáng ra Cửu Huyền Bất Diệt, trở thành hiện nay trên đời nhân vật mạnh nhất một trong!

Đương nhiên, đây chỉ là Tô Vân suy đoán, cụ thể tình hình có hay không như thế, chỉ có Đế Phong mới có thể biết chân

tướng.

“Tiêu sư huynh vận khí, quả thực không phải bình thường tốt, liền loại chuyện này đều có thể đụng tới.”

Tô Vân từ đáy lòng khen ngợi, cuối cùng thôi thúc hoàng chung đạo thứ bảy trường, nói: “Ta còn nhớ bản thân khai sáng Tiên Thiên Tử Phủ kinh lúc gặp gỡ ngăn trở cùng khó khăn, suýt nữa đem ta ép điên, cho dù là nhiều lần sửa chữa, Tiên Thiên Tử Phủ kinh đến nay cũng chưa từng đi đến hoàn mỹ trạng thái, thậm chí không thể luyện thành trăm phần trăm Tiên Thiên Nhất Khí.”

Hoàng chung cùng Thiên Đô Ma Luân va chạm, tiếng chuông rung động, chính là thất trùng đạo trường nghiền ép!

Hoàng chung đạo thứ bảy trường chính là Tiên Thiên Nhất Khí thần thông đạo trường, tầng này uy năng bộc phát, nghiền ép xuống, xâm nhập Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân, tử quang như điện, những nơi đi qua, Thiên Đô Ma Luân lập tức xuất hiện từng đạo vết rách!

Cho dù là hơn mười Tiêu Quy Hồng cùng tiến lên, trong lúc nhất thời cũng không cách nào công phá thanh này chuông lớn!

Tô Vân mi tâm lôi đình văn từ từ mở ra, lộ ra một chiếc mắt nằm dọc, cảm khái nói: “Làm được trăm phần trăm Tiên Thiên Nhất Khí, chính là đạt tiêu chuẩn, hiện tại ta còn không có đạt tiêu chuẩn! Người với người vận mệnh, quả nhiên là khác biệt, vì sao ngươi như vậy thuận buồm xuôi gió, mà ta lại một mực nhiều như vậy gập ghềnh?”

Hắn mi tâm mắt dọc một đạo màu tím lôi đình bắn ra, Tiêu Quy Hồng lập tức bứt ra lui về phía sau, đủ loại thần thông thi triển đi ra, ngăn cản Tô Vân đòn đánh này, cười nói: “Lại là đạo này màu tím thần lôi? Tô Thánh Hoàng đừng quên, ngươi

đánh xuyên Tà Đế bàn tay thời điểm, ta ngay tại bên cạnh, há có thể không phòng?"

Hắn chớp mắt lui ra mấy chục dặm, tránh đi màu tím thần lôi, nhưng vào lúc này Tô Vân thò tay vỗ một cái hoàng chung, tiếng chuông chấn động, Tiêu Quy Hồng mi tâm bất thình lình phá vỡ một cái lỗ thủng to, lảo đảo một cái ngã xuống đất, trong đầu ngơ ngơ ngác ngác: "Chuyện gì xảy ra?"

Hắn sau đầu ma luân vòng bên trong, từng cái Tiêu Quy Hồng nhao nhao giơ bàn tay lên, đi chạm đến mi tâm của mình, nhao nhao lộ ra vẻ ngỡ ngàng.

Gáy của bọn họ cũng phá vỡ một cái cửa hang, trước sau trong suốt!

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên nhân cơ hội này giết ra ma luân vòng, mỗi người thở phào nhẹ nhõm.

Tiêu Quy Hồng bỗng nhiên đứng dậy, thôi thúc Cửu Huyền Bất Diệt công, nhưng mà hắn trên trán cửa động hay là không có biến mất!

"Rất đơn giản, ta tìm hiểu ra Tiên Thiên Nhất Khí thần thông, đem cái này thần thông dung nhập vào hoàng chung bên trong."

Tô Vân tay nâng hoàng chung, nhanh chân đi đến, thản nhiên nói: "Ngươi không làm được Tà Đế loại kia cấp độ, không cách nào dựng lại thân thể. Vận khí của ngươi quá tốt rồi, thế cho nên ngươi không có đồ vật của mình. Đối mặt ta, chính là đối đầu khắc tinh của mình."

Tiêu Quy Hồng nhìn hắn hoàng chung, âm thanh khàn giọng nói: "Ngươi hoàng chung, không giống như là thần thông!"

"Đây là ta bản mệnh thần thông, ta vẫn là cái nhỏ người mù thời điểm liền tại quan tưởng nó. Tiêu sư huynh, ngươi là nuôi

trong nhà, ta là hoang dại, chúng ta không giống nhau.”

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị: “Ta tới đưa Tiêu sư huynh lên đường, vì Thạch Ứng Ngữ báo thù!”

Tiêu Quy Hồng dùng sức xoa xoa mi tâm cửa động, cắn răng nói: “Vì Thạch Ứng Ngữ báo thù? Ngươi cùng hắn là quan hệ như thế nào?”

“Không có quan hệ, chẳng qua là cảm thấy hắn không nên cứ như vậy vô duyên vô cớ chết oan.”

Tô Vân sắc mặt bình tĩnh nói: “Còn nhớ ta khuyên bảo ngươi cái gì ư? Ta đối với ngươi nói, tuân thủ Đế đình quy củ, bằng không ta liền muốn đánh ngươi. Ta định quy củ, chính là Đế đình quy củ. Ngươi giết người, nên tiếp nhận trừng phạt.”

Chương 632 : Tiếng chuông đưa tang (đại chương cầu phiếu)

Chương 635: Tiếng chuông đưa tang (đại chương cầu phiếu)

Tiêu Quy Hồng nghe vậy, cười ha ha: "Ngươi là Đế đình quy củ? Ngươi đem Thiên Hậu đặt ở nơi nào? Ngươi đem Tiên Hậu cùng mặt khác ba đại Đế Quân đặt ở nơi nào?"

Hắn đột nhiên chợt quát một tiếng, bất thình lình Thiên Đô Ma Luân vòng từ từ hướng về hư vô, từng cái Tiêu Quy Hồng rơi xuống đất, mỗi người bày ra khác biệt thần thông thức mở đầu, tùy thời chuẩn bị chém giết!

Tô Vân không để ý lắm, nói: "Thiên Hậu ư? Ngươi hẳn là đi hỏi một chút nàng, nàng sẽ nói cho ngươi biết, ta là Đế đình chủ nhân. Ta sở dĩ cho nàng miễn tô, là bởi vì nàng đối ta coi như không tệ."

"Ngươi cái này phản tặc!"

Tiêu Quy Hồng nhún người nhảy lên, hướng Tô Vân đánh tới: "Ngươi lòng lang dạ thú, càng hơn ta! Ta là khi biết Tứ Ngự thiên thịnh hội nội dung bên trong, mới lên tranh hùng thiên hạ quyết tâm, mà ngươi đã sớm muốn tạo phản, cho nên trước tiên chiếm cứ Đế đình!"

Phía sau hắn, từng cái Tiêu Quy Hồng hoặc là bay lên không, hoặc là từ mặt đất tập kích, mỗi người thần thông bộc phát, hướng Tô Vân công tới!

Tô Vân hai vai trầm xuống, trong tay hoàng chung bay lên trời, tiếng chuông một hồi, thất trùng đạo trường trùng lặp, hướng phía dưới đè xuống!

Răng rắc! Răng rắc!

Mặt đất rung động dữ dội không dứt bên tai, phạm vi mấy chục dặm mặt đất bị ép tới không ngừng rơi xuống, khói bụi nổi lên bốn phía!

Nơi này là Đế đình, liền Đế đình bậc này địa phương đều bị ép tới rơi xuống, có thể thấy được thất trùng đạo trường khủng bố!

Sư Úy Nhiên cùng Phương Trục Chí đứng tại trong đạo trường, không nhúc nhích, hai người bọn họ lúc trước rơi vào Thiên Đô Ma Luân bên trong, gặp gỡ mấy chục cái Tiêu Quy Hồng vây công, đã người bị thương nặng, hiện nay ngay cả đứng đều rất khó khăn.

"Ta dựa vào Sư gia tuệ nhãn có khả năng nhìn ra được Tô Thánh Hoàng thực lực tu vi vượt qua ta, cho nên ta không cùng hắn tranh tài, chỉ là không có nghĩ đến vượt qua đến nhiều như vậy." Sư Úy Nhiên nhìn một màn này, trong lòng yên lặng nói.

Trên người hắn trải rộng vết máu, đó là chính hắn máu.

Thực ra, bốn người bọn họ ở giữa tu vi khoảng cách cũng không có lớn như vậy, là công pháp và thần thông phóng đại trên thực lực khoảng cách.

Nếu như luận đạo hạnh, bọn họ thực ra đều không khác mấy, cho dù là Tô Vân không có tu luyện tới Nguyên Đạo cảnh giới, cũng bởi vì so với bọn hắn nhiều hơn một cái Tử Phủ cảnh giới mà cơ bản cùng bọn hắn ngang hàng.

Phương Trục Chí thấp giọng nói: "Công pháp thần thông bên trên khoảng cách, ta có thể đuổi ngang. Tư chất của ta ngộ

tính cũng không kém, lúc trước không có người vượt qua ta, hiện tại có người tại phía trước ta, ta đã biết thiếu sót của mình, có phấn đấu phương hướng, nhất định có thể tiến thêm một bước!"

Hắn nói đến đây, lại có chút chần chừ.

Hắn ra sức đuổi theo trong khoảng thời gian này, Tô Vân sẽ đi về phía trước ra bao xa?

Nếu như Tô Vân so với bọn hắn truy đuổi tốc độ càng nhanh, thật là là cỡ nào làm người tuyệt vọng một việc?

Tiêu Quy Hồng chạy tới, mỗi người tu vi nở rộ, ý đồ giống như Tà Đế như vậy, cưỡng ép phá tan Tô Vân đạo trường, đem Tô Vân nghiền ép lấy bạo đánh!

Nhưng mà hắn hiển nhiên đánh giá cao bản thân, xem thường Tà Đế, cũng xem thường thất trùng đạo trường uy năng!

Tô Vân thần thông, một nửa là học, một nửa là ngộ, mà hắn hoàng chung, lại là hắn tại khi còn bé bản thân quan tưởng ra cơ sở nhất thần thông!

Khi đó, hắn là cái người mù, bởi vì con mắt không nhìn thấy thế giới chân thật, cho nên quan tưởng ra một cái thế giới chân thật không tồn tại hoàng chung.

Môn thần thông này, trở thành hắn cơ sở, thành hắn thống trù bản thân sở học ngộ ra căn bản!

Thất trùng đạo trường xoay tròn, trong khoảnh khắc liền để mấy chục cái Tiêu Quy Hồng bọn họ máu me đầm đìa!

Dù vậy, cũng không thể dọa lùi Tiêu Quy Hồng, hắn có đầy đủ lòng tin đột phá thất trùng đạo trường, đem Tô Vân chém giết!

Cuối cùng, cái thứ nhất Tiêu Quy Hồng xông đến!

Tô Vân thôi thúc Hỗn Độn tru tiên chỉ, nghênh tiếp phía trước nhất Tiêu Quy Hồng, kèm theo tru tiên chỉ khởi động, truyền đến lại là tiếng chuông!

Hắn ngón trỏ điểm ra, tru tiên chỉ thêm vào hoàng chung đạo trường uy năng, như bẻ cành khô giống như nghiền nát Tiêu Quy Hồng Tự Tại Trường Sinh công thần thông.

Tiêu Quy Hồng miệng phun máu tươi bay ngược mà lên!

Phía sau từng cái Tiêu Quy Hồng nhào tới, Tô Vân ngón cái hướng phía dưới nhấn một cái, lại là một tiếng vang dội tiếng chuông vang lên, cái thứ hai Tiêu Quy Hồng ầm ầm ngã xuống tại trên đất!

Tô Vân tụ khí làm kiếm, kiếp vận kiếm đạo mở rộng, kiếm quang lập loè, nhất thời chân cụt tay đứt bay lên.

Hắn bước đi chuyển động, nghênh chiến bốn phương tám hướng, đủ loại chí bảo ấn pháp thi triển ra, hai mươi bốn loại Tiên đạo chí bảo trong tay hắn bày ra!

Mặc dù hắn tại ấn pháp bên trên thiên phú kém xa kiếm đạo, nhưng ấn pháp lại là Tô Vân đau nhất chịu khổ cực thần thông, hiện nay hắn ấn pháp thần thông cũng bị hắn tăng lên tới kinh người độ cao!

Nhưng mà, Tiêu Quy Hồng căn bản giết không chết, cho dù là nhận nặng hơn tổn thương, cũng rất nhanh khôi phục, tiếp tục xung phong liều chết!

Mấy chục cái Tiêu Quy Hồng cho dù là bị chặt rơi đầu, cũng rất nhanh mọc ra, bị chặt tuyệt đối tứ chi, bị đánh xuyên thân thể, cũng rất nhanh khôi phục, tiếp tục hướng Tô Vân nhào tới!

Đế cấp công pháp Cửu Huyền Bất Diệt công, để hắn có thể không ngừng thử lỗi, mà Tô Vân chỉ cần sai một lần, liền sẽ mất đi tính mạng!

Phương Trục Chí nhìn ra không đúng chỗ, lẩm bẩm nói: "Vì sao Tô Thánh Hoàng lại không sử dụng ra mi tâm mắt dọc? Cái kia một chiêu, Tiêu Quy Hồng không tránh thoát, là nhằm vào Tiêu Quy Hồng sát chiêu. Cần gì cùng Tiêu Quy Hồng tử đấu?"

Tiêu Quy Hồng có thể dựa vào Cửu Huyền Bất Diệt mà kiên trì, nhưng Tô Vân nhưng không có khả năng vĩnh viễn chiến đấu tiếp, hắn nhất định phải bảo đảm bản thân không phạm sai lầm!

Nhưng chỉ cần là người, sẽ gặp phạm sai lầm!

Bởi vậy, tại Phương Trục Chí nhìn tới dùng Tiên Thiên Nhất Khí thần thông đối phó Tiêu Quy Hồng là tốt nhất lựa chọn.

Sư Úy Nhiên suy đoán nói: "Một chiêu kia hẳn là hao tổn cực lớn, khiến cho hắn tuỳ tiện không dám sử dụng."

Phương Trục Chí nhất thời nghĩ, Tô Vân cùng Tà Đế đánh một trận giờ, chính là tại bị Tà Đế đánh đổ về sau mới sử dụng mi tâm mắt dọc, mà tại nhiều người khi độ kiếp, Tô Vân hoàn thiện hoàng chung thần thông, đối mặt Tà Đế thiên kiếp lạc ấn, khi đó vận dụng phần lớn là hoàng chung đạo thứ bảy trường chi uy tới phá hoại Tà Đế Thái Nhất Thiên Đô.

Hiển nhiên, Tô Vân mi tâm mắt dọc sẽ không dễ dàng sử dụng.

Chỉ là như vậy không ngừng dùng thất trùng đạo trường tới làm hao mòn Tiêu Quy Hồng, khi nào mới là phần cuối?

Huống chi, Tiêu Quy Hồng tu luyện Cửu Huyền Bất Diệt, căn bản không sợ làm hao mòn!

Nhưng mà theo thời gian trôi qua, Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên từ từ phát hiện không hợp lý chỗ, Tiêu Quy Hồng trên người có chút tổn thương cũng không khép lại!

Theo cùng một vị trí bị thương số lần tăng nhiều, những này tổn thương phảng phất đã lạc ấn tại Cửu Huyền Bất Diệt công bên trong, biến thành Tiêu Quy Hồng ghi nhớ, cho dù Tiêu Quy Hồng thôi thúc công pháp khôi phục thân thể, thân thể cũng sẽ mang theo vết thương giống nhau!

Hơn nữa, trên người hắn tích lũy vết thương càng ngày càng nhiều!

Đáng sợ nhất chính là, Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh để hắn gọi đến quá khứ tương lai mấy chục cái bản thân , bất kỳ cái gì một cái Tiêu Quy Hồng trên người xuất hiện không cách nào khép lại vết thương, đều sẽ để mặt khác Tiêu Quy Hồng trên người cũng nhiều ra vết thương giống nhau!

Đi qua Tiêu Quy Hồng trên người bị thương, tương lai Tiêu Quy Hồng trên người cũng sẽ bị thương, tương lai Tiêu Quy Hồng trên người nhiều hơn một cái vết thương, đi qua Tiêu Quy Hồng trên người cũng sẽ đồng thời nhiều hơn từng cái vết thương!

Nhiều như vậy vết thương điệp gia, để Tiêu Quy Hồng như là bị lột da lệ quỷ bình thường, dữ tợn khủng bố!

Thương thế của hắn càng ngày càng nghiêm trọng!

Hai loại công pháp dung hợp, tuy lớn mạnh thực lực của hắn, nhưng mà cũng phóng đại hai loại Đế cấp công pháp cất giấu một chút điểm yếu!

Cửu Huyền Bất Diệt công pháp ghi nhớ năng lực, thêm vào Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh dính dáng đến quá khứ hiện tại tương lai nhân quả Luân Hồi, để hai loại công pháp điểm yếu trở nên trí mạng!

Bất thình lình, tất cả Tiêu Quy Hồng đồng thời trốn ra phía ngoài đi!

Hắn cũng ý thức được Cửu Huyền Bất Diệt công một ít không tốt biến hóa, trong lòng sinh ra lớn lao sợ hãi, dùng hết khả năng muốn lao ra thất trùng đạo trường phạm vi bao phủ.

Nhưng mà cái này mấy chục dặm đất, nhưng phảng phất vô cùng dài.

Mà mặt đất kia cũng biến thành sơn mạch từng sợi từng đạo, rất là chỉnh tề, dường như có cái gì quy luật.

Thất trùng đạo trường còn tại làm hao mòn lấy bọn hắn, để Tiêu Quy Hồng bọn họ thương thế càng ngày càng nặng, bọn họ cố gắng tiến lên, nhưng mà thất trùng đạo trường phạm vi bao phủ nhưng giống như là vĩnh viễn cũng không có phần cuối.

Bỗng nhiên, bọn họ quay đầu nhìn lại, đã không nhìn thấy Tô Vân bóng dáng.

Bất thình lình, bên trong một cái Tiêu Quy Hồng ngẩng đầu lên, ngửa mặt nhìn lên bầu trời.

Hắn nhìn thấy là hình chuông bầu trời, không trung xuất hiện to lớn bánh răng, đếm không hết bánh răng luân răng đan xen, kết cấu cực kỳ phức tạp, chân trời lớn nhất một cái màu vàng bánh răng cùng thiên bích liên kết, bánh răng xoay tròn, để thiên bích tầng thấp nhất cũng đi theo gào thét xoay tròn!

Mà trời tầng thứ hai cũng có một cái bánh răng, đang chấn động thiên bích tầng thứ hai!

Trời các tầng ở giữa, có kỳ diệu toán học chuyển đổi quan hệ.

Tiêu Quy Hồng khóe mắt lay động, nhìn bốn phía, nhìn thấy vũ trụ tinh đồ tại thiên bích bên trên di động.

Trong lòng của hắn một mảnh lạnh giá, dưới chân đại địa cũng không phải là đại địa, mà là chỉ tay, Tô Vân chỉ tay!

Hắn biết, thời khắc này Tô Vân đã rời đi hoàng chung, đem hoàng chung nâng ở lòng bàn tay, mà hắn, ngay tại chiếc hoàng chung này bên trong!

Tô Vân hiện tại làm, chính là đem hắn luyện chết tại hoàng chung bên trong!

Lấy trạng thái của hắn bây giờ, chỉ sợ không kiên trì được bao lâu thời gian sẽ gặp bị luyện chết!

Chuông bên ngoài, Tô Vân nội tâm vĩ đại vô song, toàn thân linh lực không ngừng bộc phát, hình thành trắng như tuyết vầng sáng xoay quanh thân thể lưu chuyển. Hắn nội tâm xòe bàn tay ra, hoàng chung chính là nâng ở trong lòng bàn tay của hắn!

Mà Tô Vân thì vây quanh thanh này to lớn hoàng chung bên ngoài phi hành, không ngừng đem một thức lại một thức thần thông đánh vào chuông phía trong, luyện hóa Tiêu Quy Hồng!

So sánh to lớn hoàng chung, nguy nga nội tâm, bản thể của hắn ngược lại lộ ra cực kỳ nhỏ bé.

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên cũng không bị giam cầm ở hoàng chung bên trong, hai người tại Tô Vân thoát khỏi hoàng chung thời điểm cũng bị Tô Vân mang ra.

Hai người nhìn một màn này, trong lòng chính là rung động lại cảm thấy xấu hổ, một trận chiến này bọn họ cũng không có giúp đỡ được gì, ngược lại muốn cho Tô Vân phân tán một phần tinh lực đi chăm sóc bọn họ.

Tô Vân luyện hóa Tiêu Quy Hồng tình cảnh, càng làm cho bọn họ ngạc nhiên, hoàng chung chỉ là thần thông, cũng không phải là thực thể, bọn họ có khả năng nhìn thấy từng cái Tiêu Quy Hồng tại chuông phía trong chạy hình ảnh, những này

Tiêu Quy Hồng một bên chạy, một bên nghiền nát, một bên gây dựng lại, dần dần không thành hình người!

Cửu Huyền Bất Diệt cùng Thái Nhất Thiên Đô kết hợp, có thể để cho hắn trở nên vô cùng cường đại, cũng có thể để hắn bại vong đến càng nhanh!

Tiếng chuông chấn động, chuông phía trong Tiêu Quy Hồng từ từ không cách nào gây dựng lại thân thể, hoặc là hắn gây dựng lại thân thể, nhưng mà thân thể chính là bức kia rách rưới hình thái!

Bất thình lình, tiếng chuông ngừng.

Tô Vân tán đi hoàng chung, một đống thịt vụn từ không trung rơi xuống.

Tô Vân bay xuống, bước chân cũng có chút lảo đảo, khí tức di động không ổn định, hiển nhiên lần này đánh chết, để hắn cũng tu vi tổn hao nhiều, cũng không dễ vượt qua.

"Tiêu Quy Hồng đã chết rồi sao?" Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên dắt dìu nhau tiến lên, dò hỏi.

Tô Vân nghe vậy chần chừ một chút, ngay sau đó cưỡng ép nâng một cái Tiên Thiên Nhất Khí, thôi thúc hoàng chung, miệng chuông hướng về vậy đối với thịt nhão ầm ầm chấn động, đương đương đánh tới!

Sau một lúc lâu, Tô Vân tán đi thần thông, nói: "Tiêu Quy Hồng chắc chắn phải chết."

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên thở phào nhẹ nhõm.

Thiên ngoại vẫn tại chấn động, bất thình lình có lóa mắt cực kỳ vầng sáng xoay tròn lấy cắt ra Đế đình không trung, hiện ra kỳ dị màu sắc, màu sắc bên trong là từng cái đang tại ra sức chém giết Tà Đế, quét sạch ngất phía trong vòng thì là

di động kiếm quang, đó là đế kiếm kiếm hoàn bắn ra quang mang.

Cái này vầng sáng cày bình Đế đình vài toà tiên sơn, cắt ra đại địa, để cho người ta rùng mình.

Có lẽ, Đế Bình cùng Tà Đế, Thiên Hậu chiến đấu vẫn còn tiếp tục!

"Nơi này hung hiểm vô cùng, chúng ta mau rời khỏi!" Tô Vân vội vàng nói.

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên cũng có chút không rét mà run, vội vàng mỗi người đỡ lấy hướng trung cung phương hướng đi tới, trung cung nơi đó có một đầu thông hướng Hậu đình con đường.

Ba người bọn họ rời đi không lâu sau, bất thình lình một cái khối thịt nhúc nhích một chút.

Trên mặt đất, tán loạn huyết nhục đang lặng lẽ nhúc nhích, xương vỡ ghép lại, sau một lúc lâu, vậy mà từ thịt vụn bên trong đi ra một cái máu đầm đìa người tới!

Cổ họng của hắn bên trong truyền đến thanh âm khàn khàn: "Không ai có thể giết chết ta, Tô Thánh Hoàng, ngươi cũng không được. Ngươi không ngờ rằng a? Tại đây nguy cấp tồn vong giây phút, ta tu thành Cửu Huyền Bất Diệt thứ tư huyền…"

Đúng lúc này, tiếng chuông vang lên, cái kia máu thịt be bét quái nhân vội vàng ngẩng đầu nhìn lại, không khỏi ngạc nhiên, chỉ thấy một người nghiêng nghiêng bay tới, đấm ra một quyền một cái hoàng chung, hướng mình đập xuống!

"Coong ——— "

Tiếng chuông chấn động, Tô Vân một quyền lại một quyền hướng phía dưới đập đi, đập đến mặt đất rung chuyển không

ngừng, mặt đất vỡ vụn, hóa thành bột mịn!

Tô Vân không biết đánh ra bao nhiêu quyền, lại thôi thúc Hỗn Độn tru tiên chỉ, một chỉ lại một chỉ đánh xuống, đem mặt đất đâm ra từng cái bốc lên Hỗn Độn chi khí lỗ lớn, lúc này mới bỏ qua.

Hắn đuổi theo Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên, hai người đang tại ven đường nhìn quanh, chỉ thấy Tô Vân trở về, thở hồng hộc, không biết đã làm những gì.

Bất thình lình, không trung xuất hiện Thiên Hoàng Diệu Phách Vạn Thần đồ dị tượng, đó là Tiên Hậu dị bảo, Tiên Hậu thôi thúc món bảo vật này, điều động dị bảo uy năng, cứ việc không phải nhằm vào Đế đình mà đến, nhưng thỉnh thoảng có dị bảo dư uy rơi xuống, để Đế đình trên không đủ loại hào quang lượn lờ!

"Thánh Hoàng, nơi đây càng ngày càng hung hiểm!"

Sư Úy Nhiên lớn tiếng nói: "Chúng ta nhất định phải nhanh trở về!"

Tô Vân "A" hai tiếng, nói: "Ta hiểu, chờ một lát nữa!"

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên chỉ thấy Tô Vân lại tại thôi thúc Ứng Long chi nhãn, lặng lẽ quan sát Tiêu Quy Hồng tử vong chỗ động tĩnh, rất có kiên nhẫn.

Hai người chờ đến nóng lòng, chỉ thấy thiên ngoại đủ loại dị bảo lưu quang, thỉnh thoảng có dị bảo quang mang rơi xuống trên mặt đất, đất rung núi lở!

"Vị này Tô Thánh Hoàng làm sao nghi thần nghi quỷ?"

Hai người đều có chút oán thầm: "Hắn chẳng lẽ là hồ ly nuôi lớn hay sao? Tiêu Quy Hồng bị hắn đánh thành như vậy, sớm đã bị hắn đánh chết!"

Bất thình lình, Tô Vân gào thét mà lên, lần nữa tập kích bất ngờ đi qua, hai người lại nghe được một hồi coong coong chuông vang.

Xa xa còn có thể nghe được Tô Vân tiếng quát: "Ngươi có chết hay không? Ngươi có chết hay không?"

Lại qua phút chốc, Tô Vân quay trở lại.

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên vô cùng lo sợ: "Thánh Hoàng, Tiêu Quy Hồng còn chưa có chết?"

Tô Vân lắc đầu nói: "Chết rồi. Nhưng ta lo lắng hắn không có chết, lại chạy tới đem hắn đập một hồi."

Hắn lắc đầu hướng trung cung phương hướng đi tới, lẩm bẩm nói: "Cửu Huyền Bất Diệt quả thật tà môn, để cho ta có bóng ma tâm lý…"

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên liếc nhau, khập khiễng đi theo phía sau hắn, thầm nghĩ: "Vị này Thánh Hoàng quả nhiên là hồ ly nuôi lớn!"

—— —— đại chương cầu phiếu. Heo muốn đi Nam Kinh mấy ngày, Giang Tô tác hợp tiến hành bàn phím vàng thưởng, 《 Mục Thần Ký 》 thu hoạch thưởng, Trạch Trư đi lĩnh một chút. Hai ngày này có khả năng sẽ xuất hiện đổi mới không đúng giờ hiện tượng, nhưng chỉ là không đúng giờ, không phải không càng. Đừng mù thúc dục. Ừm, cầu phiếu ~~

Chương 633 : Vạn thế tu hành, đổi Tô lang nhất cố

Chương 636: Vạn thế tu hành, đổi Tô lang nhất cố

Tô Vân ba người trở lại trung cung, Phương, Tiêu, Thạch, Sư bốn nhà tộc nhân còn tại trung cung đợi chờ, Tiên Hậu bọn họ vì ám toán Đế Phong, bởi vậy cũng không mang theo bọn họ, gọn nhẹ ra trận.

Không có Tiên Hậu đám người bình định chướng ngại, chỉ dựa vào cái này mấy nhà cao thủ rất khó vượt qua Đế đình từ trung cung đi tới Thái Cực cung.

Lưu tại trung cung mọi người, đến nay còn không biết chuyện gì xảy ra, Oánh Oánh vội vàng chào đón, lộ ra vẻ hỏi thăm, Tô Vân nói: "Thạch Ứng Ngữ đại thù đã báo."

Oánh Oánh reo hò một tiếng, vội vàng nói: "Là Tiêu Quy Hồng ư? Ta liền biết nhất định là hắn! Tiểu tử này chân đạp hai đầu thuyền, vẫn là lật thuyền trong mương a?"

Tiêu thị nhất tộc mọi người nghi ngờ không thôi.

Tô Vân, Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên vì Thạch Ứng Ngữ dâng một nén nhang, tế điện một phen. Tô Vân đi trước thăm viếng Ôn Kiều, lễ xong, Sư Úy Nhiên cùng Phương Trục Chí đi trị liệu thương thế, thảo luận nói: "Trường Sinh Đế Quân nhất định sẽ phản bội, nhân cơ hội đánh lén Tiên Hậu bọn họ. Tô Thánh Hoàng nhìn ra, cố ý không nói, có ý đồ ngư ông đắc lợi. Hiện nay kế sách, chúng ta trước mắt hướng thiên ngoại, thông báo Tiên Hậu đám người!"

Phương Trục Chí sợ hết hồn: “Chúng ta nơi nào có bản lãnh này? Loại kia tồn tại giao chiến, liền xem như dư âm, chúng ta đều gánh không được!”

Sư Úy Nhiên nói: “Phương sư huynh, môi hở răng lạnh, huống chi Tiên Hậu cùng Sư Đế Quân, là gia tộc chúng ta trụ cột. Nếu là có chỗ thương vong, liền không phải chúng ta khiêng nổi hay không vấn đề, mà là diệt tộc tai ương!”

Phương Trục Chí nghiêm nghị, nói: “Sư huynh dạy rất đúng. Bất kể như thế nào, đều muốn đi thông báo tổ tiên!”

Hai người thương nghị đã định, mỗi người gọi đến tộc nhân, nói: “Tiên Đế Phong băng hà, Trường Sinh Đế Quân mưu đồ quấy rối, ý đồ ám toán Tiên Hậu, Sư Đế Quân, Tử Vi Đế Quân, ta hai người thương thế nghiêm trọng, các ngươi đem phái ra cao thủ, đi tới thiên ngoại thông báo Tiên Hậu cùng hai vị Đế Quân!”

Tứ đại thế gia mọi người nghe, chính là khiếp sợ lại là sợ hãi.

Sư gia một vị tộc lão dò hỏi: “Người của Tiêu gia nên xử trí như thế nào?”

Sư Úy Nhiên nói: “Tội không vạ lây trong tộc. Trường Sinh Đế Quân cùng Tiêu Quy Hồng phạm sai lầm, không vạ lây Nam Cực động thiên Tiêu gia, chẳng qua lưu tại nơi này Tiêu thị nhất tộc người cũng không thể cho rằng bọn họ vô tội, dù sao bọn họ cùng Trường Sinh Đế Quân cùng Tiêu Quy Hồng liên quan đến cực sâu. Đáng chém.”

Tô Vân cùng Oánh Oánh liếc nhau, Oánh Oánh nói nhỏ: “Cái này Sư Úy Nhiên thoạt nhìn người hiền lành, nhưng giải quyết công việc hảo hảo lòng dạ độc ác.”

Tô Vân gật đầu, thấp giọng nói: “Nếu không phải gặp phải ta, tài hoa của hắn sẽ không bị ngăn chặn, chắc chắn bày ra

phong mang. Ta rất muốn biết chân chính Sư Úy Nhiên, rốt cuộc là tình hình gì?"

Một bên khác, Phương Trục Chí đối Phương gia nói lời cũng là tương tự ý tứ.

Trung cung bên trong nhất thời an tĩnh lại.

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên mỗi người điều động ra sáu người, đi tới thiên ngoại, đi thông báo Tiên Hậu đám người. Phương Trục Chí nói: "Tô Thánh Hoàng, Tiên Hậu nương nương hoa liễn còn ở bên ngoài, chúng ta rời khỏi nơi này trước, về Thánh Hoàng chỗ ở chờ đợi tin tức."

Tô Vân gật đầu, Thiên Hậu mang tới tiên tử bọn họ cũng tại trung cung, trợ giúp Tô Vân vận chuyển Ôn Kiều.

Ôn Kiều vẫn là ngủ mê không tỉnh, nhưng ngực hỏa diễm đã không giống lúc trước như vậy huyễn minh huyễn diệt, mọi người ý định đem hắn chuyển tới hoa liễn bên trên, Tiên Hậu hoa liễn bên trong có nguy nga cung điện, không gian so Thiên Hậu vân khiên liễn lớn hơn nhiều, đủ để dung nạp Ôn Kiều.

Nhưng vào lúc này, Ôn Kiều bất thình lình trở mình một chút ngồi dậy, la lên: "Trường Sinh Đế Quân giết ta!" Nói cật, lại ngất đi.

Tô Vân đang muốn kiểm tra, lại thấy Đổng Thần Vương từ Ôn Kiều đầu vai núi lửa bên trong bay ra, Tô Vân liền vội vàng tiến lên hỏi, Đổng Thần Vương nói: "Đã không còn đáng ngại."

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, mọi người rời đi trung cung, bất thình lình trung cung bên trong truyền đến tiếng la giết, đinh tai nhức óc, tiếng người giống như là thuỷ triều ồn ào náo động!

Đổng Thần Vương hỏi: "Chuyện gì xảy ra?"

Tô Vân nói: "Người của Tiêu gia mưu phản, mặt khác ba đại thế gia vây quét mà thôi. Đây là chuyện của bọn hắn, chúng ta không cần quan tâm."

Đổng Thần Vương lặng im phút chốc, nói: "Khó trách nhân ma Ngô Đồng sẽ trở về."

Tô Vân ngơ ngác.

Trung cung phía trong chuyện phát sinh, là nhân tâm sa đọa thành ma kết quả, cũng là Ngô Đồng tu luyện cần có ma tính, giờ khắc này nhân tính âm nhất tối một mặt tại trung cung bên trong bị bày ra đến vô cùng nhuần nhuyễn.

Mà thiên ngoại chuyện phát sinh, ma tính càng là sâu nặng. Những cái kia cao cao tại thượng đại nhân vật liều mạng tranh đấu, âm mưu chồng chất, trong lòng bọn họ ma tính kích phát, vì quyền thế có thể không để ý tới.

"Ngô Đồng thành Thánh, đã không thể tránh né."

Tô Vân thở dài, hướng Oánh Oánh nói: "Thời đại này, để nhân ma thành Thánh, là người trần bi ai."

Oánh Oánh nói: "Sĩ tử, ngươi cảm thấy thành Thánh chính là nhân ma Ngô Đồng con đường tu hành điểm cuối cùng ư? Ta cảm thấy, nhân ma Ngô Đồng tương lai có thể sẽ so Tiên giới nhân ma Ngục Thiên Quân còn muốn lợi hại hơn đây! Không phải nhân ma để người trần bi ai, mà là thời đại để nhân ma phát triển, sinh ở thời đại này, là người trần bi ai."

Tô Vân nói: "Ta cũng là ý tứ này. Nhưng trong lòng ta, hi vọng một phương này thuỷ thổ bách tính, sẽ xảy ra sống càng tốt hơn một chút."

Bọn họ còn chưa trở lại Tiên Vân cư, xa xa liền gặp nơi đó vàng óng ánh nguyên khí tụ thành chống trời mây, hình thành màu vàng dông tố, cái loại này nguyên khí thánh khiết vô cùng, gột rửa tâm linh, khiến lòng người sống hướng tới!

Cho dù là Tô Vân cũng không nhịn được sinh ra lòng thân cận, hận không thể phi thân đi qua, tắm gội tại cái kia kim sắc nguyên khí dông tố bên trong.

"Chẳng lẽ là Tiên Vân cư lân cận có mới phúc địa sinh ra?"

Tô Vân vừa mừng vừa sợ, nhắc tới cũng kỳ, từ lúc các đại động thiên lần lượt hợp nhất đến nay, Đế đình với tư cách thứ bảy Linh giới trung tâm, các nơi lần lượt hiện ra rất nhiều phúc địa tới.

Cho dù là lúc trước thoạt nhìn không chút nào thu hút núi góc, cũng sẽ xông ra suối phun, suối bên trong chảy ra tiên khí!

Càng có đường hơn một bên cỏ dại, thế mà cũng có thể sinh trưởng tại phúc địa phía trên, hóa thành tiên chu!

Duy chỉ đường đường Thiên Thị Viên Đại Đế, mảnh đất này chủ nhân, vì chính mình thành thân mà lựa chọn phong thuỷ bảo địa Tiên Vân cư, là cái chim không ỉa địa phương, đừng nói phúc địa, phạm vi mười dặm tám dặm thậm chí liền một gốc tiên thảo đều không thấy được!

Nếu không phải như thế, Tô Vân cũng không có khả năng nhọc nhằn khổ sở đi từ địa phương khác cấy ghép kỳ trân dị thảo tới tô điểm hoa viên của chính mình.

"Trời có mắt rồi, ta Tiên Vân cư cũng là phúc địa, chứng minh ánh mắt của ta cùng số phận quả thật không kém! Ôn Kiều nói không sai, ta kháng trụ hoa cái số mệnh, quả nhiên khổ tận cam lai!"

Hoa liễn khoảng cách Tiên Vân cư càng ngày càng gần, Tô Vân vẻ mặt từ từ trở nên có mấy phần khó coi, cái kia kim sắc tiên vân cùng dông tố, cũng không phải là phúc địa sinh ra dị tượng.

Hoa liễn chạy vào dông tố bên trong, trên xe mọi người nhất thời đạo tâm hỗn loạn tưng bừng, đủ loại tâm tình tiêu cực không biết từ chỗ nào cái không vì người chú ý trong góc chui ra ngoài, hóa thành tâm ma, tại đạo tâm của bọn họ bên trong tán loạn!

Trong lúc nhất thời, cho dù là trong xe đã thành qua một lần tiên tiên tử, giờ phút này cũng loạn tâm thần, có vừa múa vừa hát, có quát mắng ông trời, có nổi giận quát liền muốn giết người!

Tô Vân đầu vai, Oánh Oánh đã hắc hóa, đủ mọi màu sắc quần áo biến thành đen kịt quần áo, đứng tại Tô Vân đỉnh đầu, quát: "Mệnh ta do ta không do trời, hôm nay ta muốn trở thành thế giới này chủ nhân, để vô số bề tôi dùng tại Oánh Oánh đại lão gia dưới chân! Ngày hôm nay đại lão gia muốn hàng phục người đầu tiên chính là ngươi, Tô Cẩu Thặng…"

Tô Vân thấy thế, vội vàng đem cái này sách quái nhỏ nhét vào Ôn Kiều bên người.

Cái kia Ôn Kiều chính là Thuần Dương cựu thần, từ đệ nhất Tiên giới thời kì liền khống chế lôi trì, một thân Thuần Dương tiên khí, lập tức trấn trụ Oánh Oánh ma tính.

Tiểu nha đầu thành thật xuống, tội nghiệp quan sát xung quanh.

Hoa liễn bên trong đã đại loạn, trong xe mọi người đủ loại mâu thuẫn bộc phát, Sư Úy Nhiên sắc mặt dữ tợn hướng Tô Vân đánh tới, cười lạnh nói: "Không diệt trừ ngươi, ta đại nghiệp khó thành!"

Phương Trục Chí cũng hướng Tô Vân đánh tới, quát: "Hôm nay có ngươi không ta!"

Hai người này xông đến Tô Vân bên người, tới gần Ôn Kiều, nhất thời đạo tâm bên trong ma tính toàn bộ tiêu tán,

Linh giới bên trong tâm ma cũng bị chói chang thuần dương chi khí quét sạch sành sanh.

Hai người vội vàng thu tay lại, nghi ngờ không thôi.

“Hai vị không cần để ở trong lòng.”

Tô Vân từ bên cạnh bọn họ vọt ra, ra tay bắt những cái kia phát cuồng tiên tử, đưa các nàng ném đến Ôn Kiều bên người, ôn hòa nói: “Các ngươi bị đến từ Đế Phong, Tà Đế, Thiên Hậu đám người trong lòng ma tính khống chế, sinh sôi tâm ma, đem bọn ngươi nội tâm âm u phóng đại đến cực hạn, cũng không phải là các ngươi bản tâm.”

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên thoáng thở phào nhẹ nhõm.

Tô Vân đem tất cả mọi người ném đến Ôn Kiều bên người, hoa liễn đã không thể tiến lên, lôi kéo cái kia hoa liễn Long Phượng cũng đã sớm ma tính mãnh liệt, cắn đứt dây cương chạy vào kim vũ bên trong, không biết tung tích.

“Các ngươi lưu tại Ôn Kiều bên người, ta đi phía trước nhìn một chút!”

Tô Vân vứt xuống lời này, đi vào kim vũ bên trong, Thiên Thượng kim sắc mưa càng rơi xuống càng lớn, lôi điện đan xen, bất thình lình lôi quang bên trong một đầu Hắc Long nằm rạp trên mặt đất, xoay quanh Tô Vân chạy kiểu đằng.

“Tiêu thúc, đi ra.” Tô Vân nói.

Cái kia Hắc Long cũng không lui lại, y nguyên ngoan cố ngăn cản Tô Vân con đường, Tô Vân tiến lên, mạnh mẽ Tiên Thiên Nhất Khí đem Hắc Long ép ra, để hắn không thể cận thân!

Cuối cùng, Tô Vân nhìn thấy dông tố bên trong Ngô Đồng.

Thiếu nữ áo đỏ kia ngồi như muốn chậu dông tố bên trong, nhưng mà bốn phía cũng rất là khô hanh, trên người nàng tỏa ra ánh sáng nhu hòa, lộ ra vô cùng thánh khiết.

Nàng trong trẻo giống là tồn tại ở Tô Vân trong giấc mộng tiên nữ, xuất trần, không dính vào một điểm bụi bặm.

Chung quanh nàng, ma đạo Nguyên Đạo lực trường trải rộng ra, trong đạo trường ma đại đạo kết thành quy tắc, đạo tắc từ đếm không hết phù văn tạo thành, xoay quanh Ngô Đồng trên dưới xuyên qua.

Tô Vân đứng lại, một con đường thì từ trước mắt hắn bay qua, bên tai của hắn truyền đến xì xào bàn tán, giống như là tình nhân ghé vào lỗ tai hắn nhẹ nhàng lẩm bẩm.

Cái này lẩm bẩm âm thanh lại truyền đến đáy lòng của hắn, để đạo tâm rối loạn lên, trở nên ngứa ngáy.

Tô Vân trước mắt tưởng tượng rậm rạp, trong chốc lát đủ loại hình ảnh nườm nượp vọt tới, có rất nhiều Ngô Đồng đối diện đi tới, có rất nhiều váy đỏ như mây, có rất nhiều chuông tiếng vang, như ngọc ngón chân từ trước mắt hắn xẹt qua.

Hắn tại thời khắc này, thấy được đủ loại ảo giác, rất nhiều hình ảnh là hắn cùng Ngô Đồng sinh hoạt, hai người từ ra đời đến già chết, thủy chung chưa hề từng có gặp nhau.

Tại ảo giác bên trong, thời gian thấm thoắt, nhanh chóng trôi qua, bọn họ vượt qua một thế lại một thế, sống ra một loại lại một loại khả năng, mà ở bọn họ vô số lần sinh tử trong luân hồi chưa bao giờ thấy qua hai bên.

Cuối cùng có một thế, bọn họ gặp nhau, chỉ là Ngô Đồng ngồi tại kiệu hoa bên trong xuất giá, Tô Vân cưỡi ngựa cao to đón dâu, đón dâu đội ngũ cùng xuất giá đội ngũ tại đầu cầu gặp nhau, đan xen mà qua.

Ngô Đồng lặng lẽ vén lên kiệu hoa màn cửa, mở ra khăn cô dâu, thấy được lập tức đón dâu tân lang Tô Vân, Tô Vân cũng nhìn thấy kiệu hoa bên trong Ngô Đồng.

Cỗ kiệu cùng tân lang mông ngựa gặp thoáng qua, nàng không phải hắn muốn cưới cô dâu, hắn cũng không phải nàng muốn gả cho tân lang.

Hai người bỏ qua trong tích tắc, Tô Vân trong nội tâm ma tính bị kích phát ra đến, một đời kia thế bỏ qua, gọi đến kiếp này đầu cầu gặp nhau, nhưng ái không phải người yêu!

Tô Vân đạo tâm bên trong ma tính càng thêm mạnh mẽ, đạo tâm của hắn trầm luân tại huyễn cảnh bên trong, vô số cái đời đời đi qua, lần lượt bỏ lỡ, lần lượt gặp lại nhưng lại bỏ lỡ, biến thành một thế lại một thế tiếc nuối.

"Vạn thế tu hành, đổi lấy kiếp này nhất cố."

Ngô Đồng chẳng biết lúc nào đi tới bên cạnh hắn, ôn nhu thì thầm: "Tô lang, ngươi còn muốn bỏ lỡ một thế này ư?"

Chương 634 : Nhân ma nhập ma (cuối tháng cầu nguyệt phiếu!)

Chương 637: Nhân ma nhập ma (cuối tháng cầu nguyệt phiếu!)

Vạn thế tu hành, đổi lấy kiếp này nhất cố.

Tô Vân tinh tế thưởng thức câu nói này, bên người là thiếu nữ lẩm bẩm thầm thì, vừa mới ảo giác bên trong hắn thấy được hai người tại ngàn vạn thế bên trong lẫn nhau bỏ lỡ, mà một thế này gặp nhau hiểu nhau ra sao hắn hiếm thấy?

Nếu như một thế này cũng bỏ lỡ, phải hạng gì tiếc nuối?

Những này ảo giác để hắn cảm động, để hắn trầm luân.

Hắn vì vậy mà đạo tâm hoang mang, tựa như dung nham bên trên trôi nổi nham thạch, củng cố đạo tâm không ngừng nóng chảy, sụp đổ.

Hắn từ nhỏ đọc sách thánh hiền, bên cạnh hắn là Nguyên Sóc quỷ thần cùng Thánh Nhân, hắn đi ra Thiên Thị Viên gặp phải là Cầu Thủy Kính Tả Tùng Nham bậc này lòng dạ ý chí vì dân vì nước thánh hiền, hắn cũng trải qua Tiết Thanh Phủ, Ôn Quan Sơn dạng này tà Thánh.

Tất cả những thứ này, càng củng cố đạo tâm của hắn.

Hắn tại thành Thánh con đường bên trên dứt khoát kiên quyết tiến lên, trên đường đi chỗ gặp gỡ cực khổ, đều là phong cảnh dọc đường.

Chỉ là cái này nhân ma, một mực tại đạo tâm của hắn ở giữa quanh quẩn không đi, chợt biến mất, lại thỉnh thoảng xuất hiện, dẫn động tới đạo tâm của hắn.

Có lẽ vứt bỏ thành Thánh chấp niệm, trầm luân vì ma, hai ma tướng mạo tư thủ, sẽ bù đắp hơn vạn thế tu hành thiếu sót a?

"Nhưng mà, thế giới này không có Luân Hồi, cũng không có vạn thế tu hành."

Tô Vân không ngừng hoang mang sụp đổ nóng chảy đạo tâm, bất thình lình dừng lại tan vỡ, lại là củng cố lên.

Thế gian chúng sinh, nội tâm bắt nguồn từ tư duy. Người là vạn vật linh trưởng, bởi vì tâm niệm có nội tâm. Mặt khác đủ loại, như loài chim thú vật, hoa cỏ sâu cá, mây bay suối chảy núi đá dụng cụ, không có tư duy, bởi vậy không có nội tâm.

Người sau khi chết, nội tâm bám vào bọn chúng trên người, cho nên có yêu ma quỷ quái. Yêu ma quỷ quái cũng đều là người, chỉ là đổi một loại hình thái sinh tồn mà thôi.

Nhưng đây cũng không phải là Luân Hồi.

Người sau khi chết, nội tâm không cách nào đi vào thân thể của những người khác, bằng không chính là nhân ma. Nếu như hai người vạn thế Luân Hồi, vạn thế tu hành, đó chính là vạn thế nhân ma. Nhưng căn bản không có khả năng xảy ra chuyện như vậy.

Trở thành nhân ma, cần linh sĩ nắm giữ vô cùng cường đại chấp niệm, hơn nữa tại trở thành nhân ma quá trình bên trong tràn đầy sự không chắc chắn.

Lúc trước hắn nhìn thấy hình ảnh, chỉ là Ngô Đồng vì đánh thức trong lòng của hắn ma tính, mà dẫn dụ hắn tạo thành ảo giác.

Bọn họ không có một đời kia thế kiếp trước, có chỉ là một thế này gặp nhau hiểu nhau, làm bạn mà đi.

"Không cần vạn thế tu hành, cũng có thể đổi lấy kiếp này nhất cố. Ngô Đồng, thế giới này vốn là chính là từ vô số cái trùng hợp tạo thành, một người ra đời là trùng hợp, hai người gặp nhau hiểu nhau cũng là trùng hợp. Ngươi ta nắm chặt hàng tỉ loại khả năng bên trong một loại, mới có hôm nay. Cái này không liên quan tới kiếp trước."

Tô Vân xung quanh có hoàng chung không nhanh không chậm xoay tròn, thỉnh thoảng bắn ra coong một tiếng chuông vang, thanh âm của hắn xuyên qua tiếng chuông, rất là rõ ràng: "Ngươi so với ai khác đều hiểu điểm này, ngươi nhảy vọt tinh không, từ một cái khác động thiên bay tới, đi tới Nguyên Sóc thế giới này, một trăm năm mươi năm sau, ngươi ta gặp nhau. Đại thiên trong vũ trụ hai hạt bụi bặm liền như thế gặp nhau, loại này duyên phận, không vượt qua vạn thế tu hành loại này hư ảo hình ảnh ư?"

Bất thình lình, phun trào ma khí cùng ma tính nổi giận lên, thiên ngoại vọt tới ma khí ma tính càng ngày càng khủng bố, màu vàng tiên vân phạm vi bao phủ càng lúc càng rộng, trước tiên bị liên lụy là Tô Vân Tiên Vân cư!

Tiên Vân cư bên trong có Thiên Thị Viên trong học cung rất nhiều sĩ tử, đang nghiên cứu đệ nhất tiên nhân tiên kiếp, Trì Tiểu Dao nhìn thấy kim vũ kéo tới, lập tức dẫn đầu sĩ tử lui ra Tiên Vân cư.

Phía sau, mưa to theo đuổi không bỏ, rất mau tới đến thành thị gần nhất, Nguyên Sóc thành mới!

Nguyên Sóc thành mới là Nguyên Sóc người xây dựng di dân thành thị, thương mậu phát triển cực kỳ , kết nối mặt khác các đại động thiên, mậu dịch qua lại thường xuyên, nhân khẩu

rất nhiều. Tương tự thành mới, Đế đình bốn phía còn có vài toà.

Giờ phút này trong thành mọi người trong nội tâm đủ loại ham muốn cùng tâm tình tiêu cực hiện ra đến, nội thành hoàn toàn đại loạn. Trong thành các tòa học cung tỏa ra từng đạo quang mang, lại là tu luyện cựu thánh tuyệt học sĩ tử thôi thúc thần thông, xua tán ma tính.

Trì Tiểu Dao lui giữ học cung, dẫn đầu rất nhiều sĩ tử chống cự bốn phương tám hướng vọt tới ma uy!

Bên ngoài học cung đã là loạn thành một bầy, trong học cung cũng thỉnh thoảng có người thủ không được đạo tâm, rơi vào điên cuồng bên trong!

Mà cái này mấy triệu người bị ma tính khống chế, lại đản sinh ra nhiều hơn nữa ma tính, để cái kia kim sắc lôi vân phạm vi bao phủ trở nên càng lớn, hướng mặt khác vài toà thành mới tập kích mà đi!

Tập kích cái này vài toà thành mới về sau, đóa này ma vân liền có thể tập kích Nguyên Sóc!

Tô Vân cũng cảm ứng được bốn phương tám hướng vọt tới ma tính cùng ma khí tại thời khắc này trở nên vô cùng hùng mạnh, trong lòng kinh nghi bất định: "Giờ khắc này ma tính bất thình lình bộc phát, là Trường Sinh Đế Quân ra tay rồi ư?"

Trường Sinh Đế Quân ma tính bộc phát, lớn mạnh vọt tới ma tính cùng ma khí, để Ngô Đồng đạo tâm bắt đầu không khống chế được!

Tô Vân ổn định tâm thần, hoàng chung hơi hơi lay động, tiếng chuông ung dung, để cho người ta yên tĩnh.

Lời của hắn cũng không nhanh không chậm, giống như là tiếng chuông đồng dạng cắt tỉa Ngô Đồng xao động tâm: "Ngô Đồng, ngươi không khống chế được bản thân ma tính, bắt đầu

quấy nhiễu những người khác đạo tâm, để cho bọn họ nhập ma, sinh ra đủ loại tâm tình tiêu cực, sinh sôi ma tính, tới mở rộng chính ngươi. Cái này cùng lúc trước ngươi không giống nhau.”

Bất thình lình, trước mắt của hắn vô số ảo giác nổ tung, phảng phất Ngô Đồng đạo tâm không khống chế được, đối với hắn rất là tức giận.

Đủ loại ảo giác điên cuồng tràn vào Tô Vân trong óc, đó là hắn cùng Ngô Đồng kết hợp về sau đủ loại phương diện sinh hoạt hình ảnh, hạnh phúc mà ấm áp, hiển lộ rõ ràng ra vào ma về sau đủ loại tốt đẹp.

Mà bên cạnh hắn, thiếu nữ Ngô Đồng xoay quanh hắn quấn quýt si mê, thượng hạ du đi, làm ra đủ loại cám dỗ trêu chọc việc làm.

“Lúc trước ngươi, sẽ không điều khiển chúng sinh ma tính, mà là chờ đợi nhân tâm bản thân hóa thành ma tâm. Hiện tại, ngươi thậm chí ý đồ phá hư ta đạo tâm, để cho ta nhập ma, giúp ngươi tu hành. Là Tà Đế, Đế Phong bọn họ ma tính, ảnh hưởng đến ngươi sao?”

Tô Vân tiếng chuông ý cảnh xa xăm, khiến người tỉnh ngộ, hắn đang nỗ lực vãn hồi Ngô Đồng không khống chế được đạo tâm.

Nhưng mà màu vàng mưa còn tại hướng ra phía ngoài mở rộng, mở rộng tốc độ càng lúc càng nhanh, đó là Ngô Đồng lấy toàn bộ Đế đình chỗ thế giới vì động thiên, hấp thu chúng sinh ma tính gây nên!

Nàng là nhân ma, cái thứ hai tu luyện tới Nguyên Đạo cảnh giới nhân ma.

Nhân ma bên trong tu vi cảnh giới cao nhất là Ngục Thiên Quân, nhưng Ngục Thiên Quân thành đạo lúc không có Chinh

Thánh Nguyên Đạo cảnh giới. Cái thứ nhất tu luyện tới Nguyên Đạo cảnh giới nhân ma là Dư Tẫn.

Khi đó, cảnh giới phân chia cũng không có hiện tại như vậy trưởng thành, Tô Vân còn chưa bù đắp những cái kia thiếu hụt cảnh giới, nhưng mà nhân ma Dư Tẫn đã có thể đem toàn bộ Nguyên Sóc xem như nhân ma động thiên, hiến tế mấy tỉ người, hấp thu mấy tỉ người ma tính cùng ma khí!

Mà bây giờ, cảnh giới bù đắp, Ngô Đồng là cái thứ nhất đứng tại hoàn mỹ cảnh giới trên cơ sở nhân ma.

Dạng này nhân ma, trước đó chưa từng có!

Nàng thành Thánh thời điểm, đã không người nào có thể để nàng tham khảo, thế nào khống chế chúng sinh ma tính vọt tới lúc không ăn mòn bản thân, thế nào khống chế bản thân ma tính duy trì nội tâm thuần nhất, trở thành nàng có hay không có thể thành Thánh quan trọng!

Lúc trước nàng đạo tâm thuần túy, Linh giới có thể nói là thế gian tinh khiết nhất địa phương, nàng tuy là nhân ma, lấy chúng sinh ma tính ma khí là thiên địa nguyên khí, tu luyện bản thân, nhưng mà nàng sẽ rất ít nhiễm phải người trần ma tính.

Mà bây giờ, nàng tu thành Nguyên Đạo thời điểm, cuối cùng bị đến từ Đế Phong, Tà Đế, Thiên Hậu đám người ma tính chỗ xâm nhiễm!

Nhân ma, bắt đầu nhập ma!

Cái này màu vàng ma vân phạm vi bao phủ càng lúc càng rộng, định cư tại Hỏa Vân động thiên Ngư Thanh La cũng bị kinh động, lập tức đứng dậy nhìn xa.

“Ma nữ không khống chế được bản thân ma tính, không thể khống chế ma đạo, bản thân rơi vào ma đạo mà không biết, nguy hại chúng sinh! Chư thánh đệ tử, theo ta đi trước trừ

ma!” Nàng quyết định thật nhanh, dẫn đầu Hỏa Vân động thiên đệ tử xuất phát, hướng Tiên Vân cư tiến đến.

Hiện nay trên đời, loại trừ Tiên giới lão quái vật bên ngoài, có khả năng không được nhân ma Ngô Đồng ảnh hưởng người, cũng chỉ có nàng.

Nàng quả thực có đánh chết luyện hóa Ngô Đồng thực lực!

Kim mây xuống, tiếng chuông không ngừng, Tô Vân còn tại cố gắng thử nghiệm, ý đồ đem Ngô Đồng từ nhập ma bên trong giải cứu ra.

Bất thình lình, tiếng chân vang lên, hai cái Linh Tê từ Ngô Đồng Linh giới bên trong lao ra, Tô Vân trong lòng cảm giác nặng nề, bỗng nhiên biết sự tình nghiêm trọng.

Cái này hai cái Linh Tê, trong đó một cái là hắn cùng Oánh Oánh tìm đến, nhưng mà hai người Linh giới không thuần túy. Linh Tê lấy ma tính làm thức ăn, nhưng ngại Tô Vân cùng Oánh Oánh Linh giới quá dơ bẩn, không nguyện ý ở tại bọn họ Linh giới bên trong. Ngay sau đó Tô Vân đem Linh Tê đưa cho Ngô Đồng, đặt ở Ngô Đồng Linh giới bên trong gửi nuôi.

Những năm gần đây, cái kia Linh Tê đã sớm không nhận hắn cái chủ nhân này, mà là đem Ngô Đồng trở thành chủ nhân. Đồng thời Ngô Đồng còn tìm đến thế gian bên kia Linh Tê, để bọn chúng tiếp cận thành một đôi.

Cái kia hai cái Linh Tê rất là thân mật, ao ước chết bên cạnh trâu.

Lấy ma tính làm thức ăn Linh Tê, vậy mà chạy ra Ngô Đồng Linh giới, có thể thấy được Ngô Đồng Linh giới cũng bị bản thân ma tính tập kích, trở nên để Linh Tê không cách nào sinh tồn!

Lúc trước, Ngô Đồng mặc dù là nhân ma, nhưng lại duy trì nội tâm thuần túy.

Hiện tại, đạo tâm của nàng đã nhập ma!

Nàng coi thường Đế Phong, Tà Đế đám người ma tính, để cho mình cũng bị Đế Phong Tà Đế đám người ma tính xâm nhiễm!

Tô Vân cau mày, tiếng chuông bất thình lình ngưng xuống, nói khẽ: "Ngô Đồng, ngươi muốn cho ta nhập ma, chuyện này đã biến thành ngươi chấp niệm, nếu như ta nhập ma liền có thể giải cứu ngươi, như vậy ta cam nguyện cùng ngươi rơi vào ma đạo."

Đạo tâm của hắn từ bỏ chống cự, để Ngô Đồng ma tính quấy nhiễu.

Đột nhiên, vô tận ảo giác tràn vào Tô Vân trong óc, Tô Vân nhìn thấy mình cùng Ngô Đồng nắm tay, cùng đi hướng phương xa.

Bốn phía, càng ngày càng đen tối.

Chỉ còn lại có hai người bọn họ trên người quang mang, chiếu sáng hai bên.

Dần dần, Tô Vân trên người quang mang cũng bị hắc ám thôn phệ, chỉ còn lại có Ngô Đồng còn tản ra thánh khiết ánh sáng.

Bọn họ hướng trong bóng tối rơi xuống, Ngô Đồng tại hạ, xoay người hướng hắn nhìn tới, đầy mặt tươi cười, dẫn dắt đến hắn tiếp tục trầm luân rơi xuống.

Tô Vân ngũ giác lục thức bị dần dần tước đoạt, tai không thể nghe, mũi không thể ngửi, vô tri vô giác.

Hắn thị giác cũng từ từ mất đi, bốn phía một vùng tăm tối, chỉ còn lại có cái kia ánh sáng mông lung mang bên trong thiếu nữ.

"Nếu như vậy có khả năng cứu ngươi…"

Trong lòng của hắn yên lặng nói: "Ta cùng ngươi cùng một chỗ."

Lúc này, Tô Vân nghe được một tiếng xa thẳm than thở.

"Tô lang, ngươi dạng này dùng tình, khiến sau này ngươi ta rất khó thoát khỏi chấp niệm làm phiền."

Tô Vân nhìn thấy ánh sáng mông lung mang bên trong, thiếu nữ váy đỏ cười dùng sức đem hắn đẩy ra, bản thân thì hướng vô biên trong vực sâu rơi xuống.

"Ta rất muốn ngươi rơi vào ma đạo, theo ta tiến lên. Nhưng nhập ma Tô lang, vẫn là ta ngưỡng mộ trong lòng cái kia Tô lang ư?"

Cái kia thiếu nữ váy đỏ âm thanh từ từ đi xa, người cũng xa dần, Tô Vân ngũ giác lục thức từ từ trở về.

Hắn mở mắt ra, nhìn thấy ma khí ma tính hóa thành kim mây điên cuồng cuốn lên, hướng Ngô Đồng trong cơ thể dũng mãnh lao tới, nàng đang điên cuồng nuốt chửng Tà Đế, Đế Phong, Trường Sinh Đế Quân đám người ma tính tạo thành ma khí!

Tô Vân bén nhạy phát giác được kim mây cùng nước mưa bên trong tích chứa cái loại này có khả năng đánh thức nhân tâm đáy ma tính biến mất, Ngô Đồng hấp thu bốn phía tất cả ma tính cùng ma khí, đưa vào trong cơ thể!

Rất nhanh, bao phủ Đế đình bốn phương tám hướng ma tính triều dâng ngừng xuống, Nguyên Sóc thành mới bên trong mọi người tỉnh táo, mỗi người lộ ra vẻ ngỡ ngàng.

Trì Tiểu Dao thở phào nhẹ nhõm, suýt nữa bại liệt ngã xuống đất.

Một bên khác, Ngư Thanh La đã tìm đến, chỉ thấy kim mây lui đi, kim vũ yên tĩnh, cuối cùng một đạo ma khí bị Ngô

Đồng hút vào đỉnh đầu bách hội, biến mất không thấy gì nữa.

Mà Tô Vân, liền đứng tại Ngô Đồng bên người chỗ không xa.

Ngư Thanh La đi qua, nghi ngờ nói: "Tô các chủ, chuyện gì xảy ra?"

Tô Vân nói: "Ngô Đồng đem tất cả ma tính cùng ma khí hấp thu."

Ngư Thanh La lấy làm kinh hãi: "Cường đại như thế ma tính ma khí, nàng sao có thể ổn định đạo tâm của mình?"

Bất thình lình, Ngô Đồng tỉnh lại, như quỷ mị bay lên, thân thể phảng phất không có bất kỳ cái gì trọng lượng, thân hình nghiêng, trên không trung nâng lên Tô Vân mặt.

"Gặp lại, Tô lang."

Nàng tại Tô Vân cái trán khẽ hôn một chút, váy đỏ hướng về phía sau trôi nổi bồng bềnh, mang theo nàng bay lên.

Tô Vân đưa tay nắm chặt bàn tay của nàng, trong lòng có chút không muốn, nhưng mà Ngô Đồng vẫn là từ từ nắm tay rút ra.

Tô Vân nắm đầu ngón tay của nàng, chần chừ một chút, vẫn là buông tay , mặc cho nữ tử kia tung bay đi.

Hắc Long Tiêu Thúc Ngạo vội vàng bay lên không, đuổi theo Ngô Đồng, một ma một rồng biến mất tại màn trời bên trong.

Ngư Thanh La nghi ngờ nói: "Tô các chủ, vừa mới ta tới đây, thậm chí ôm liều mình vệ đạo suy nghĩ! Ta là Nguyên Đạo cảnh giới, còn khó đảm bảo tính mạng, nàng hẳn là còn chưa phải là Nguyên Đạo a? Ngô Đồng chưa hẳn trấn được ma tính cùng ma khí, ngươi vì sao để nàng rời đi?"

Tô Vân ngửa mặt nhìn lên bầu trời, nói: “Nàng không muốn ma tính bộc phát, liên lụy đến Nguyên Sóc, liên lụy đến chúng ta. Mà ta cũng chỉ có thể buông tay.”

Ngư Thanh La rõ ràng cách làm của hắn, nói khẽ: “Có đôi khi, ngươi không cách nào gắt gao bắt lại ngươi thích nhất người kia. Giống như ta cũng như thế.”

—— —— Trạch Trư lĩnh được bàn phím vàng thưởng, thật nặng, chết chìm, phía trên liền một cái khóa là làm bằng vàng. Cuối tháng cuối cùng hai ngày, cầu một chút nguyệt phiếu, cầu một chút đặt mua! !

Chương 635 : Thánh Hoàng tâm kế (cuối tháng cầu phiếu)

Chương 638: Thánh Hoàng tâm kế (cuối tháng cầu phiếu)

Tô Vân có chút buồn phiền, thế gian này là nhất tình cảm khó mà phụ lòng.

Bên cạnh hắn có nhiều có tình ý nữ tử, hắn có thể cảm nhận được cái loại này hoặc là nóng bỏng hoặc là dịu dàng uyển chuyển tình cảm, đáng tiếc hắn không phải một cái ấm trà, có thể phối tốt mấy cái ly.

"Đại khái giống như Sư Úy Nhiên dạng này người, mới có thể không bị tình cảm chỗ quấy rầy a?" Tô Vân trong lòng yên lặng nói.

Nhân ma Ngô Đồng lại một lần đi xa, nàng đem bước lên đối kháng ma tính tu thành Nguyên Đạo lộ trình, có lẽ trong cơ thể nàng ma tính sẽ một lần lại một lần bộc phát, nhưng nàng sẽ không nguy hiểm cho đến thế giới này.

Nàng mang tới chấn động cũng từ từ ngừng lại, lần này ma tính bạo động tạo thành rất lớn rối loạn, nhưng cũng may duy trì liên tục rất ngắn, cũng không có tạo thành quá lớn phá hoại.

Lần này đối kháng không khống chế được ma tính, những cái kia tu luyện cựu học sĩ tử rực rỡ hào quang, làm cho người chú ý, gây nên một phen tu luyện cựu học dậy sóng.

Tô Vân với tư cách Thiên Thị Viên Đại Đế, không lo được nghỉ ngơi, lập tức vùi đầu vào các nơi cứu trợ thiên tai bên

trong.

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên thì tại chờ đợi lo lắng thiên ngoại chiến quả, hai nhà mỗi người phái ra sáu người đi tới thiên ngoại, lúc này những người này cũng không trở về nữa, để cho bọn họ chờ đến nóng lòng.

Thiên ngoại chi chiến, là Tà Đế, Thiên Hậu, Tiên Hậu đám người đánh lén Đế Phong, đây là một tràng đánh lén cùng phục sát!

Nguyên bản Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên cho là trận chiến đấu này căn bản sẽ không có gì khó tin, nhất định là Tà Đế Thiên Hậu loại tồn tại này ra tay, đang đánh lén cùng phục sát dưới tình huống trọng thương Đế Phong, chiếm hết ưu thế. Nhưng mà, bọn họ thấy được Tiêu Quy Hồng Cửu Huyền Bất Diệt mạnh mẽ về sau, liền không có khẳng định như vậy.

Tiêu Quy Hồng chỉ đem môn công pháp này tu luyện tới thứ ba huyền, trước khi hấp hối mới tu luyện đến thứ tư huyền, cũng đã như thế khó giết!

Tô Vân mạnh mẽ như vậy, luyện thành hoàng chung, sừng sững tại bốn mươi chín lượt thiên kiếp đỉnh cao nhất tồn tại, tại thực lực vượt qua Tiêu Quy Hồng dưới tình huống, giết Tiêu Quy Hồng cũng khó khăn vô cùng!

Như vậy, với tư cách Cửu Huyền Bất Diệt người khai sáng, tu luyện tới thứ chín huyền, đi đến bất tử bất diệt thành tựu Đế Phong, hắn phải kinh khủng bực nào?

Tà Đế là khởi tử hoàn sinh bán ma, Thiên Hậu thực lực không bằng Đế Phong, Tiên Hậu đám người chỉ là Đế Quân, bọn họ thật sự có thể chém giết Đế Phong?

Huống chi, còn có một cái trường sinh Đế Quân ẩn giấu ở Tà Đế đám người ở giữa, lúc nào cũng có thể phản bội!

Trường sinh Đế Quân đánh lén xuống, cho dù là Tà Đế cũng không dám nói có thể toàn thân trở ra!

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên chờ đợi lo lắng tình hình chiến đấu, một ngày này, Sư Úy Nhiên tìm tới Phương Trục Chí, nói: "Phương sư huynh có thể từng phát hiện Tô Thánh Hoàng một số bí mật?"

Phương Trục Chí giật mình, có chút không hiểu, nói: "Bí mật gì? Tô Thánh Hoàng làm người quang minh lỗi lạc, ta nhìn không ra có cái gì bí mật."

Sư Úy Nhiên thoáng nhìn bốn bề vắng lặng, lúc này mới nói: "Tô Thánh Hoàng có thật nhiều thân phận, loại trừ là Thiên Phủ động thiên Thánh Hoàng bên ngoài, vẫn là Tiên Hậu đặc sứ, Thông Thiên các chủ, Thiên Hậu sủng thần, Tà Đế sứ giả, Đế đình chủ nhân, chẳng qua những này thân phận cũng không bằng hắn một thân phận khác đặc thù."

Phương Trục Chí mấy ngày nay cũng dần dần hiểu rõ đến Tô Vân thân phận chi phức tạp, đây quả thực là sinh ra bảy, tám chân, giẫm tại rất nhiều trên chiếc thuyền này, nhìn như nguy hiểm vô cùng nhưng như giẫm trên đất bằng đồng dạng.

Bọn họ mỗi phát hiện Tô Vân một cái thân phận, đều kinh ngạc vô cùng.

Phương Trục Chí khiêm tốn thỉnh giáo: "Hắn còn có cái gì thân phận?"

Sư Úy Nhiên nghiêm nghị nói: "Thiên Thị Viên Đại Đế."

Phương Trục Chí bật cười nói: "Nguyên lai là cái này! Thiên Thị Viên Đại Đế cái thân phận này có gì có thể kỳ quái? Ta cũng đã được nghe nói, chỉ là một chút quỷ thần chuyện cười mà thôi, chưa từng có người nào quả thật."

Sư Úy Nhiên sắc mặt nghiêm túc, nói: "Phương huynh, mấy ngày trước đây nhân ma chi loạn sau đó, Tô Thánh

Hoàng cứu trợ thiên tai, khi đó hắn vận dụng thân phận chính là Thiên Thị Viên Đại Đế thân phận. Ngươi không có chú ý tới ư? Hắn điều động quỷ thần, điều động linh sĩ, điều động Thần Ma, những này quỷ thần linh sĩ cùng Thần Ma, đều có chức quan!"

Phương Trục Chí hơi giật mình, lúc này mới nghĩ, lúc ấy Tô Vân điều động Thiên Thị Viên lực lượng đi cứu trợ thiên tai thời điểm, quả thực mỗi người đều có đặc biệt thân phận.

Làm người ta chú ý nhất là Ứng Long suất lĩnh Thần Ma đại quân, có tới ba năm trăm vị Thần Ma!

Những này Thần Ma đều là người trẻ tuổi, có rất nhiều tại Tô Vân làm cai tù lúc cũng đã đi theo Tô Vân, có thì là những năm gần đây xuất hiện nhiều phúc địa bên trong sinh ra Thần Ma, còn có chút thì là đến từ Thiên Phủ Thần Ma.

Đương nhiên, còn có một nhóm đến từ Chung Sơn động thiên Bạch Trạch cũng ở trong đó.

Những này Thần Ma, lấy Ứng Long vì Thượng tướng quân, từ Ứng Long thống soái, phía dưới lại phân làm khác biệt chức vụ, mỗi người dẫn tướng quân chức vụ, phân loại rất là tỉ mỉ.

"Thiên Thị Viên Đại Đế bộ hạ linh sĩ, cũng có khác biệt phân loại, yêu, tinh, quỷ, quái đều có phân loại, đứng đầu cũng đều có chức quan trong người."

Sư Úy Nhiên nói: "Trừ đó ra, còn có quan văn, phụ trách văn thư khởi thảo, hậu cần điều động, tình báo, tham mưu, mệnh lệnh, văn thư, y dược, giáo dục, nhà kho, thậm chí liền nông lâm mục ngư, đều có khác biệt quan viên xử lý!"

Phương Trục Chí thân thể chấn động mạnh, nhất thời rõ ràng hắn ý tứ, thất thanh nói: "Đây là một cái nhỏ triều đình kết cấu!"

Sư Úy Nhiên hỏi: “Ngươi tại Câu Trần động thiên, có dạng này một cái nhỏ triều đình hệ thống ư?”

Phương Trục Chí nói: “Ta lại không có ý định tạo phản, làm cái gì nhỏ triều…”

Hắn tỉnh ngộ lại, thất thanh nói: “Tô Thánh Hoàng muốn tạo phản!”

Sư Úy Nhiên vội vàng để hắn im lặng, nói: “Ta Sư gia, ngươi Phương gia, giờ phút này đều tại tạo phản! Tô Thánh Hoàng cũng tạo phản, hắn ngược lại mục tiêu nhỏ vô cùng, không bị người chú ý! Nhưng mà, cơ hội là để lại cho người có chuẩn bị, Tô Thánh Hoàng có lẽ là trước đó cũng đã bắt đầu chuẩn bị hắn triều đình hệ thống, xây dựng văn võ chế độ, có thể thấy được hắn đối tương lai Tiên giới chúa tể tình thế bắt buộc!”

Phương Trục Chí suy nghĩ xuất thần, sau một lúc lâu mới nói: “So sánh hắn tới nói, chúng ta quả thực là trò đùa trẻ con. Chúng ta vất vả tu luyện, nghĩ đến như thế nào mới có thể đoạt được tương lai Tiên giới chúa tể chi vị tay, hắn đã vì tương lai chúa tể chi vị xây dựng một bộ thành viên tổ chức.”

Sư Úy Nhiên nói: “Người này mưu lược sâu như vậy uyên, để chúng ta lúc trước việc làm đều thành trẻ con chơi mánh. Chẳng qua mất bò mới lo làm chuồng chưa vì đã chậm. Chúng ta trở lại mỗi người động thiên, cũng có thể học theo, cũng xây dựng một bộ thành viên tổ chức của mình.”

Phương Trục Chí lắc đầu nói: “Sư huynh, chúng ta không tranh nổi hắn.”

Sư Úy Nhiên cười nói: “Tô các chủ nếu như sống sót, chúng ta tự nhiên không tranh. Khi đó hắn làm Tiên Đế, chúng ta cũng có đầy đủ cơ sở làm thống trị một phương chư hầu. Nếu như Tô các chủ bất hạnh đâu?”

Hắn ý tứ sâu xa nói: "Khi đó chúng ta vẫn là có thể tranh một chuyến, lo trước khỏi hoạ."

Phương Trục Chí từ đáy lòng khâm phục, xá dài tới đất: "Đa tạ sư huynh chỉ điểm."

Tô Vân cứu trợ thiên tai xong xuôi, thiên ngoại hay là không có tin tức truyền đến, Tô Vân ngay sau đó mời ra đại tiên quân Ngọc thái tử, Ngọc thái tử bay hướng thiên ngoại, ngày thứ hai vòng trở lại, nói: "Thiên ngoại không có Đế Phong, Tà Đế đám người tung tích, chỉ còn lại có thần thông sót lại khu vực, một đường hướng sâu trong tinh không mà đi."

Tô Vân nghe vậy, ý định đi trước thăm dò một phen, kiểm tra tình hình chiến đấu đến cùng thế nào. Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên cũng có chút lo lắng Tiên Hậu cùng Sư Đế Quân an nguy, Tô Vân tế lên thanh đồng phù tiết, hai người cũng đi vào phù tiết bên trong, cùng nhau đi tới.

Bọn họ đi tới thiên ngoại, chỉ thấy Chúc Long tinh hệ nội bộ hết rồi một mảng lớn không gian, không có bất kỳ cái gì lóe sáng tinh thần, nơi này tinh không nghiền nát, đâu đâu cũng có tinh thần mảnh vỡ!

Trừ cái đó ra, còn có quy mô kinh người thần thông dấu vết.

Thanh đồng phù tiết từ một đạo rực rỡ vô cùng vết kiếm bên cạnh bay qua, vết kiếm kia sáng sủa, lộng lẫy chói mắt, từ tinh không cái này một đầu chiếu rọi đi ra, trên đường, Tô Vân đám người nhìn thấy bốn năm ngôi sao vỡ vụn mang!

Vết kiếm chiều dài kinh người, nhưng uy lực càng là kinh người!

Bọn họ nhìn thấy tinh không bên trong tung bay mảnh vỡ ngôi sao, có dài tới mấy chục dặm, bay tới vết kiếm phía trước

giờ, liền bất thình lình vỡ thành bột mịn!

"Tiên Đế kiếm đạo!"

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên lộ ra khâm phục vẻ ngưỡng mộ, Sư Úy Nhiên lẩm bẩm nói: "Tiên Đế có hai tuyệt, xếp hàng thứ nhất chính là Cửu Huyền Bất Diệt, mà thứ hai tuyệt chính là kiếm đạo của hắn!"

Phương Trục Chí nói: "Bệ hạ kiếm đạo thiên hạ vô song, tìm không được người thứ hai!"

Lúc này, vết kiếm chiếu rọi ra thanh đồng phù tiết cái bóng, bất thình lình chỉ nghe đinh đinh đang đang tiếng vang không dứt bên tai, rõ ràng là phù tiết cái bóng chiếu rọi tại vết kiếm bên trên giờ, phát động cất giấu trong đó kiếm đạo!

Thanh đồng phù tiết chính là Hỗn Độn Đại Đế đốt ngón tay, vô cùng củng cố, nhưng một phần kiếm ý nhưng đi vào trống rỗng đốt ngón tay nội bộ!

Kiếm kia đạo kiếm ý vô khổng bất nhập, càng hơn Đế đình Huyền quan đoạn nhai khối kia kiếm bích!

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên cực kỳ hoảng sợ, đang muốn ngăn cản, bất thình lình Tô Vân tụ khí làm kiếm, kiếm quang lóe lên, nghênh tiếp Đế Phong kiếm đạo kiếm ý!

"Tô Thánh Hoàng không thể!" Hai người trăm miệng một lời la hét.

Phù tiết bên trong kiếm quang lóe lên, đinh đinh thanh âm như châu rơi ngọc bàn, đột nhiên tất cả kiếm quang nhảy lên mà thế, chỉ còn lại có Tô Vân kiếm khí trong tay, tản ra hàn quang cả phòng chiếu sáng, chiếu người lông tóc.

"Phá, phá…" Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên lộ ra vẻ kinh hãi.

Hai người bọn họ là tuyệt thế thiên tài, lập tức nhìn ra Tô Vân mới vừa rồi là đem Đế Phong kiếm đạo kiếm ý phá vỡ!

Phương Trục Chí run giọng nói: "Tô Thánh Hoàng, đây, đây là Tiên Đế kiếm đạo, ngươi phá Đế Phong kiếm đạo…"

"A."

Tô Vân tán đi kiếm khí, quay đầu lại nói: "Ta biết. Kiếm đạo của ta thực ra không tốt, ta chưa từng học qua mấy ngày. Ta lợi hại nhất tuyệt học vẫn là của ta ấn pháp!"

Lần này liền Sư Úy Nhiên cũng không nhịn được, nói: "Tô Thánh Hoàng, có câu không biết có nên nói hay không. Nói thật ngươi ấn pháp cũng không so Phương Trục Chí sư huynh càng cao minh hơn, hơn nữa cũng chưa chắc thấy so với ta mạnh hơn. Nhưng kiếm đạo của ngươi lại là…"

Tô Vân đầu vai, Oánh Oánh vội vàng hướng hắn nháy mắt, ra hiệu hắn không nên nói nữa.

Tô Vân ánh mắt âm trầm liếc nhìn tới, Sư Úy Nhiên trong lòng giật mình, vội vàng im miệng, thầm nghĩ: "Rõ ràng chính là như vậy, còn không cho người nói?"

Sau một lúc lâu, thanh đồng phù tiết bay qua chiều dài kinh người vết kiếm, lại nhìn thấy một gốc Thiên Hoàng bảo thụ, đó là một gốc bảo thụ, ngàn cành vạn chạc, chạc cây như cùng người cánh tay, tại chạc cây đỉnh, kết ra đủ loại dị bảo, mỗi một loại dị bảo đều cực kỳ bất phàm!

Thanh đồng phù tiết bay đến trước mặt, chỉ thấy cái kia Thiên Hoàng bảo thụ càng ngày càng cao càng lúc càng rộng.

Đây cũng không phải là là chân chính Thiên Hoàng bảo thụ, mà là Tiên Hậu nương nương món kia trọng bảo trong tinh không lưu lại lạc ấn!

Đây là lập thể lạc ấn, chiếm cứ tinh không rất lớn một phần không gian.

Thanh đồng phù tiết từ trung gian xuyên qua giờ, phù tiết bên trong mọi người thấy Thiên Hoàng bảo thụ bên trên mỗi một kiện bảo vật đường vân, rõ ràng chói mắt, thậm chí tỏa ra điệt đẹp quang mang!

Vạn bảo đối ứng Vạn Thần đồ, bảo thụ đối ứng Thiên Hoàng Diệu Phách, Tiên Hậu nương nương trọng bảo cực kỳ bất phàm, đã tiếp cận Tiên đạo chí bảo!

Nhưng mà Tô Vân đám người nhưng lập tức phát hiện, một đạo kinh tâm động phách vết thương xuất hiện tại Thiên Hoàng bảo thụ in dấu lên, đạo này bị xé nứt vết thương những nơi đi qua, tính ra hàng trăm bảo vật bị phá hủy!

"Đế Phong quả nhiên ghê gớm, lúc này còn có thể trọng thương Tiên Hậu tỷ tỷ bảo vật!" Oánh Oánh không chịu được thán phục.

Phương Trục Chí nghi ngờ nói: "Oánh Oánh, ngươi vì sao xưng nhà ta tổ tiên vì tỷ tỷ?"

Oánh Oánh vội vàng an ủi: "Chúng ta mỗi người có luận điểm, không cần để ở trong lòng."

Phương Trục Chí khó chịu hừ một tiếng.

Bọn họ xuyên qua bảo thụ về sau, ngã vào một đoạn Thiên Đô Ma Luân một đoạn bên trong, đó là Tà Đế Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân lưu lại không trọn vẹn lạc ấn!

Lạc ấn bên trong, còn có từng cái Tà Đế tàn ảnh!

Những này Tà Đế là ở vào đỉnh phong thời kỳ Đế Tuyệt, thanh đồng phù tiết vừa mới ngã vào trong đó, những cái kia Tà Đế tàn ảnh liền hồi phục lại, hướng thanh đồng phù tiết công tới!

Tô Vân sắc mặt đại biến, vội vàng khống chế phù tiết trốn ra phía ngoài độn!

Hắn không có bất kỳ cái gì nắm chắc phá giải Tà Đế thần thông!

Bất thình lình phù tiết kịch liệt chấn động, ngược lại bị Tà Đế tàn ảnh đánh cho hướng lên trời đều ma luân chỗ càng sâu ngã xuống!

"Ngọc thái tử!"

Tô Vân hét to một tiếng, Ngọc thái tử bay ra, ra sức chặn lại Tà Đế tàn ảnh công kích, trăm cay nghìn đắng, mới đưa bọn họ hộ tống ra Tà Đế còn sót lại thần thông!

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, phù tiết bên trong mấy người cũng là vẫn chưa hết sợ hãi.

Ngọc thái tử cũng bị thương nhẹ, trong lòng có chút chần chừ: "Ta là tới cầu hắn trị liệu ta, đem ta từ tro tàn quái hình thái bên trong giải cứu ra, nhưng những ngày này hắn chưa từng có trị liệu ta, lại đem ta xem như gia súc tới sai bảo, nguy hiểm gì đều để ta thượng, thời gian này, còn không có tại Minh đô mười tám tầng quá ư thư thả, nếu không, vẫn là đi Vong Xuyên làm cái sơn đại vương cũng là tốt…"

"Ngọc thái tử làm được tốt!"

Tô Vân khen: "Chuyện chỗ này, ta liền trợ giúp ngươi trị liệu bệnh dữ!"

Ngọc thái tử vội vàng đem chạy trốn tâm tư để ở một bên, thầm nghĩ: "Hắn cũng không phải quá xấu…"

"Đó là cái gì? Là Thiên Hậu tỷ tỷ ẩn giấu chí bảo ư?" Bất thình lình Oánh Oánh âm thanh truyền đến, âm thanh có chút run rẩy.

Tô Vân đám người vội vàng nhìn về phía trước, không khỏi tâm thần chấn động mạnh, rất lâu không cách nào ngừng lại.

Chương 636 : Người xứ khác đại đạo

Chương 639: Người xứ khác đại đạo

Tinh không bên trong hiện ra chí bảo lạc ấn cũng không tại Phương Trục Chí, Sư Úy Nhiên đám người khi độ kiếp xuất hiện hai mươi bốn Tiên đạo chí bảo hàng ngũ, bọn họ đối hai mươi bốn Tiên đạo chí bảo rất tinh tường, Phương Trục Chí, Sư Úy Nhiên độ kiếp sau dùng đạo hoa, càng là lĩnh ngộ ra khác biệt ấn pháp thần thông!

Tô Vân cũng đi qua lợi dụng thiên kiếp, đối hai mươi bốn Tiên đạo chí bảo cũng có chỗ lĩnh ngộ.

Nhưng mà, phía trước cái kia chấn động tinh không, sụp đổ tất cả bảo vật, cho Tô Vân đám người cảm giác lại là vô cùng quỷ dị.

Đó là một gốc cây hình thái chí bảo.

Loại này hình thái chí bảo, tại hai mươi bốn Tiên đạo chí bảo bên trong cũng có một kiện, Tô Vân hoàng chung bên trên lạc ấn hai mươi bốn ấn pháp, trong đó liền có một loại lạc ấn là cây.

Nhưng mà phía trước món kia chí bảo không những cùng gốc kia tiên thụ khác biệt, thậm chí cùng mặt khác chí bảo tích chứa Tiên đạo, thậm chí lý niệm, tất cả khác biệt!

Gốc kia bảo thụ lưu lại lạc ấn hiện ra phóng xạ hình dáng hình thái, cành lá đang không ngừng sinh trưởng, trên cây hoa nở, hoa bên trong chứa đựng một cái thế giới. Hoa khô héo,

hoa bên trong thế giới cũng thẳng dập tắt, hóa thành Hỗn Độn chi khí bị bảo thụ hấp thu!

Bảo thụ bên trên hoa từ đầu tới cuối duy trì ba ngàn số lượng, bất luận hoa nở hoa tàn, trước sau là ba ngàn, không nhiều không ít!

Càng thêm cổ quái chính là, Tô Vân bọn họ xa xa nhìn thấy cái kia hoa bên trong trong thế giới còn có sinh linh, tại chớp mắt hoa nở lúc phồn diễn sinh sống, ra đời phát triển tử vong, tiếp đó thế giới sụp đổ, đưa về Hỗn Độn!

Kèm theo hoa bên trong thế giới khô héo, bảo thụ cành cũng sẽ khô héo, tiếp đó sinh ra nhánh mới, mọc ra mới hoa!

Mới hoa đua nở thời điểm, hoa bên trong lại sẽ xuất hiện thế giới mới, lại sẽ có mới sinh linh!

Món chí bảo này kỳ lạ nhất cùng kinh khủng là, nó đang không ngừng hướng ra phía ngoài tập kích!

Nó bao hàm đại đạo cùng thế gian bất luận một loại nào đại đạo đều không giống nhau, cùng các đời Tiên giới đại đạo không hợp nhau, bảo thụ bên trong tích chứa đại đạo có cực mạnh xâm lược tính, thôn phệ bốn phía hư không!

Dù là Tô Vân phía trước chỉ là món kia chí bảo thôi thúc uy năng lúc lưu lại lạc ấn, cũng có cực kỳ đáng sợ xâm lược tính, Tô Vân, Phương Trục Chí đám người thậm chí nhìn thấy bảo thụ lạc ấn bốn phía, tinh không không ngừng hướng bảo thụ hoa bên trong trong thế giới ngã xuống!

Bức này cảnh tượng cực kì khủng bố, dị chủng đại đạo quấy nhiễu, dẫn đến thanh đồng phù tiết cũng tự loạng choà loạng choạng có chút không ổn định.

Tô Vân dùng hết khả năng khống chế phù tiết, miễn cho ngã vào hoa bên trong thế giới, tại khoảng cách bảo thụ xa hơn một chút một chút địa phương chậm rãi bay qua, mọi người

đứng tại phù tiết lối vào, rất là tỉ mỉ quan sát cái này gốc bảo thụ hình thành.

"Sĩ tử, mau nhìn!"

Oánh Oánh có chỗ phát hiện, vội vàng chỉ hướng gốc kia bảo thụ sợi rễ chỗ, nói: "Bảo vật này cơ sở hình thành, cùng phù văn giống nhau, nhưng là một loại khác hình thái!"

Tô Vân đám người theo tay nàng chỉ phương hướng nhìn lại, nhìn thấy chính là một loại đồ án kỳ dị, đang tại bảo thụ rễ nội bộ sáng lên, tốp năm tốp ba, có kỳ lạ quy luật.

Loại này hình vẽ tràn đầy quỷ dị yêu tà lực lượng, trong đó tràn ngập ra lực lượng tương tự nội tâm linh lực, lại có chỗ khác biệt.

"Thật sự là cổ quái."

Mọi người không khỏi thán phục: "Đây chính là Thiên Hậu nương nương ẩn giấu bảo vật? Chứa đựng dị chủng đại đạo bảo vật, Thiên Hậu là thế nào lấy được?"

"Cái này gốc bảo thụ, có chút giống là Thái Cổ cấm khu bên trong toà kia Vu Môn trung ương Thế Giới thụ."

Tô Vân nghi ngờ không thôi, hắn Ứng Long thiên nhãn không có đi đến Ứng Long cấp độ, đối toà kia Vu Môn nhìn ra không lắm rõ ràng, nhưng Đế Thúc lại nói qua, Vu Môn chủ nhân là xuyên qua Hỗn Độn hải đến từ mặt khác vũ trụ người xứ khác!

Như vậy Vu Môn bao hàm đại đạo, đối với Tiên giới tới nói khẳng định là dị chủng đại đạo!

Toà kia Vu Môn trung ương chính là một gốc gánh chịu lấy đại thiên thế giới Thế Giới thụ, cùng trước mắt cái này gốc bảo thụ có chút giống nhau!

“Xứ khác vũ trụ dị chủng đại đạo, như vậy Thiên Hậu nương nương hẳn là tìm hiểu Vu Môn mà lĩnh ngộ ra tuyệt học a?”

Tô Vân khống chế thanh đồng phù tiết, lẳng lặng xoay quanh bảo thụ xoay quanh, tận lực quan sát chi tiết, để Oánh Oánh ghi chép lại.

Dị chủng đại đạo đối bọn hắn tới nói rất là lạ lẫm, hoàn toàn không hiểu rõ, to lớn đạo vận chuyển nguyên lý cùng hiện nay dùng phù văn để diễn tả Tiên đạo hoàn toàn không giống.

“Tà Đế tìm hiểu Thần Thông hải bên trên Luân Hồi Hoàn, lĩnh ngộ ra Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh, Thiên Hậu tìm hiểu Thần Thông hải phần cuối Vu Môn, lĩnh ngộ ra loại này bảo thụ, hai người bọn họ quả thực lợi hại. Cái này Thái Cổ cấm khu, cũng thực thần bí!”

Tô Vân thở dài nói: “Tương lai ta nhất định phải lại đi một chuyến, mở ra Thái Cổ cấm khu chỗ thần bí!”

Oánh Oánh một bên ghi chép, vừa nói: “Sĩ tử làm sao liền biết Thiên Hậu là tìm hiểu Vu Môn lĩnh ngộ ra dị chủng đại đạo đâu? Nói không chừng Thiên Hậu không phải chúng ta cái vũ trụ này người, nói không chừng nàng cũng là một cái người xứ khác đây!”

Tô Vân bật cười, lắc đầu nói: “Không có khả năng. Vượt qua Hỗn Độn hải, từ một cái vũ trụ đi tới một cái khác vũ trụ, cần phải đến có Hỗn Độn Đại Đế loại kia bản lĩnh a? Thiên Hậu bản lĩnh hiển nhiên khoảng cách Hỗn Độn Đại Đế rất xa.”

Bọn họ quan sát đến càng là tỉ mỉ, liền càng là thán phục dị chủng đại đạo thần kỳ.

Mấy ngày trước đây Tiên Hậu tới gặp Thiên Hậu, lấy ra hắn Thiên Hoàng bảo thụ bên trên một kiện bảo vật cho cung

nữ, để lúc nào đi san bằng trung cung phong cấm, khi đó Thiên Hậu trong ngôn ngữ hơi có chút xem thường Thiên Hoàng bảo thụ ý tứ, châm chọc Tiên Hậu dùng bình thường bảo vật chồng chất, mưu đồ luyện thành Tiên đạo chí bảo.

Bây giờ thấy cái này gốc hoa nở hoa tàn thế giới biến ảo khó lường thế giới bảo thụ, Tô Vân mới biết Thiên Hậu quả thực có xem thường Tiên Hậu Thiên Hoàng bảo thụ vốn liếng.

Sư Úy Nhiên bất thình lình nói: "Nếu như Thiên Hậu tế lên dị chủng đại đạo luyện thành bảo vật, nói không chừng có thể khắc chế Đế Phong Cửu Huyền Bất Diệt."

Phương Trục Chí ánh mắt sáng lên: "Không sai! Cái này gốc bảo thụ là một cái khác vũ trụ dị chủng đại đạo, nếu như phá hoại Đế Phong thân thể, tích chứa trong đó đạo cùng lý xâm nhập hắn thân thể trong vết thương, Đế Phong liền không cách nào phá giải."

Bọn họ nhìn như đối Thiên Hậu nương nương lòng tin tràn đầy, nhưng mà trên thực tế lòng tin còn là chưa đủ.

Cửu Huyền Bất Diệt thực sự quá cường hãn, Tô Vân tại trọng thương Tiêu Quy Hồng về sau, còn cần đem hắn vây ở hoàng chung bên trong, không ngừng luyện hóa, mà ai có thực lực này đem Đế Phong vây khốn, không ngừng luyện hóa?

Bọn họ bay vọt bảo thụ, tiếp tục tiến lên, nghiền nát tinh không cho bọn hắn tạo thành rất lớn quấy nhiễu, phía trước bất thình lình thật nhiều không gian mảnh vỡ từ thanh đồng phù tiết bên cạnh bay qua.

Những cái kia không gian mảnh vỡ là từ Tà Đế, Tiên Hậu đám người thần thông tạo thành, bởi vì thần thông uy lực quá mạnh, dẫn đến không gian gánh chịu không được, bởi vậy phát sinh nổ tung!

Không gian mảnh vỡ bên trong có những tồn tại này thần thông sót lại, mười phần nguy hiểm.

Ngọc thái tử sắc mặt ngưng trọng nói: "Nơi này hẳn là Đế Phong cùng Tà Đế đám người quyết chiến địa phương. Lúc trước ta truy lùng đến nơi đây giờ, xuyên qua nơi đây cũng là cửu tử nhất sinh!"

Tô Vân nhìn về phía trước, chỉ thấy phía trước chính là Đế Phong Tà Đế đám người quyết chiến tinh không chiến trường, đâu đâu cũng có lưu ly mảnh vỡ giống như vết nứt không gian, trong tinh không không có thứ tự trôi nổi!

Thỉnh thoảng có không gian mảnh vỡ va chạm vào nhau, liền đem bên trong còn sót lại thần thông kích phát, trong tinh không hiển lộ ra từng vệt lộng lẫy màu sắc!

Tô Vân trong lòng khẽ động, nói: "Ngọc thái tử, ngươi bình an đi qua?"

Ngọc thái tử lạnh nhạt nói: "Ta tuy là hóa thành tro tàn tiên, nhưng khi còn sống một thân bản lĩnh, nếu như liền những này thần thông dư âm cũng lội không đi qua, vậy liền thẹn với chủ công kỳ vọng cao."

"Vậy là tốt rồi!" Tô Vân vui vẻ nói.

Ngay sau đó hắn lại đem Ngọc thái tử xem như gia súc sai bảo, ỷ vào thanh đồng phù tiết đầy đủ củng cố, Ngọc thái tử đủ cường đại, xông vào mảnh này hung hiểm chi địa.

Bất thình lình, phía trước một mảnh sương máu tại quyết chiến chi địa bên trong phun trào, sương máu giống như là đại mạc bên trong bão cát, bên trong huyết sát cuồn cuộn, bỗng nhiên từ trong huyết vụ xông ra một người, hai tay mở ra, hai tay dùng sức xiết chặt nắm đấm, ngẩng đầu gào thét!

Lúc này, cái kia trong huyết vụ lại xông ra từng cái huyết sắc cự nhân đến, cũng là ra sức gào thét, dường như đau khổ

kinh khủng!

“Đó là Tử Vi Đế Quân bị thương chảy ra máu.”

Ngọc thái tử nói: “Thực lực của hắn quá mạnh, máu bên trong ẩn chứa kinh khủng sức sống, hỗn hợp hắn nội tâm bên trong tràn ra linh lực, dẫn đến máu bên trong sinh ra ma.”

Những cái kia huyết ma trong chiến trường hoành hành, đi thôn phệ mặt khác Đế Quân thậm chí Thiên Hậu, Đế Phong đám người máu tươi bên trong sinh ra ma đầu, bất thình lình. Một khối không gian mảnh vỡ bên trong dò ra một bàn tay lớn, nắm lại một cái huyết ma cái cổ, đem hắn sinh sinh kéo vào khối kia không gian mảnh vỡ bên trong!

Mặt khác huyết ma nguyên bản vô cùng hung ác, nhưng là thấy tình hình này, vậy mà không dám phản kháng bàn tay to kia chủ nhân, vội vàng giải tán lập tức!

Tô Vân thận trọng thôi thúc thanh đồng phù tiết, từ khối kia không gian mảnh vỡ phía trước chạy qua.

Chỉ thấy không gian kia mảnh vỡ bên trong rất là sáng sủa, ước chừng phạm vi hơn mười mẫu lớn nhỏ, bên trong có một người ngồi xổm trên mặt đất, đang tại ăn đầu kia huyết ma.

Người kia bất thình lình có cảm ứng, bỗng nhiên quay đầu nhìn tới.

Tô Vân rùng mình, Sư Úy Nhiên, Phương Trục Chí đã sợ đến hoảng sợ gào thét lên: “Đế Phong —— “

Cái kia đang tại ăn huyết ma nam tử, cùng Đế Phong giống nhau như đúc!

Ngọc thái tử nói: “Đây không phải là Đế Phong, mà là Đế Phong trên người một miếng thịt tróc ra, hóa thành Thần Ma. Có điều, loại này Thần Ma cực kỳ cường đại, lưu lại Đế Phong một phần tu vi cùng ý thức, chúng ta cần phải đến tránh đi!”

Cái kia Đế Phong máu thịt biến thành Thần Ma nhìn thấy bọn họ, bất thình lình hung tính đại phát, một tay dò ra khối kia không gian mảnh vỡ, hướng thanh đồng phù tiết bắt tới!

Chiêu này dò ra, lại có đại thiên hoàn vũ, tất cả nằm trong lòng bàn tay khí thế!

Tô Vân thán phục: "Tuy là không phải Tiên Đế, nhưng cũng có hai ba phần thần vận!"

Hắn vội vàng điều động phù tiết, phù tiết nhanh chóng đi xuyên, ý đồ tránh đi một trảo này.

Sao liệu cái kia Thần Ma thực lực cực kỳ mạnh mẽ, bàn tay dò ra chỗ, không gian nhanh chóng sụp đổ, đem cái kia thanh đồng phù tiết hút lại!

Ngọc thái tử quyết định thật nhanh, bay ra phù tiết, thi triển toàn lực, đón đỡ đòn đánh này!

Cái kia Thần Ma cùng Ngọc thái tử va chạm một cái, thân thể hơi rung nhẹ, so Ngọc thái tử có chỗ không kịp.

Tô Vân thấy thế thở phào nhẹ nhõm, cười nói: "Ngọc thái tử, hắn so ngươi vẫn là kém rất nhiều. Chúng ta không cần sợ hắn…"

Hắn vừa mới nói đến đây, bất thình lình nhìn thấy tinh không bên trong từng khối không gian mảnh vỡ nhao nhao dựng lên, chậm rãi chuyển hướng bên này.

Những cái kia không gian mảnh vỡ bên trong, đều có một cái Đế Phong bộ dáng Thần Ma, có thậm chí còn có hai ba cái, chen tại một cái không gian mảnh vỡ bên trong, đang tại đánh nhau chém giết!

Tô Vân nụ cười trên mặt cứng đờ, tính ra hàng trăm Đế Phong bộ dáng Thần Ma, bất thình lình đồng loạt nhìn về phía này!

Oánh Oánh đang tại vẽ tranh, gặp tình hình này cũng không nhịn được da đầu run lên, vội vàng kêu lên: “Đi mau ____ “

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên cũng tỉnh ngộ lại, thúc giục nói: “Tô Thánh Hoàng, nhanh ah!”

Tô Vân toàn lực thôi thúc thanh đồng phù tiết, nhưng vào lúc này, tất cả Đế Phong bộ dáng Thần Ma nhao nhao ra tay, hướng bọn họ bắt đi!

Thanh đồng phù tiết gào thét phi hành, Ngọc thái tử ra sức ngăn cản chém giết, trên đường đi cực kỳ nguy hiểm.

Đương nhiên, cực kỳ nguy hiểm chính là Ngọc thái tử.

Hắn vì bảo vệ Tô Vân đám người, hết lần này tới lần khác bị những cái kia Đế Phong Thần Ma bắt lại, nếu không phải hắn là tro tàn quái, không thể ăn, chỉ sợ sớm đã chết!

Chính là bởi vì những này Đế Phong Thần Ma không ăn hắn, hắn có thể chạy trốn, tiếp tục bảo vệ Tô Vân đám người tiến lên.

Ngọc thái tử lại bị một cái Đế Phong Thần Ma bắt lấy, bị đối phương ôm đầu gặm một cái, phát hiện không thể ăn, ngay sau đó đem hắn đá ra không gian mảnh vỡ.

Ngọc thái tử vỗ cánh hướng thanh đồng phù tiết đuổi theo, trong lòng lần cảm giác nhục nhã, thầm nghĩ: “Ta nếu là tìm cái kia Bạch Trạch Thần Vương, mời hắn đem ta lưu đày tới Minh đô tầng thứ mười tám, không biết hắn vui hay không? Mọi người dù sao cũng là bạn tốt, hắn cũng thường xuyên đưa bạn tốt bên dưới Minh đô vui đùa…”

Thanh đồng phù tiết cuối cùng lao ra mảnh này hiểm ác chỗ, mọi người vẫn chưa hết sợ hãi, nhìn thấy Ngọc thái tử từ quyết chiến bay ra, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Tô Vân nhìn ra Ngọc thái tử quả thực mỏi mệt, vội vàng để hắn hảo hảo tĩnh dưỡng, nói: "Thái tử yên tâm, ta cho dù buông tha cái này tính mạng, cũng phải trị liệu ngươi tro tàn bệnh, để ngươi khôi phục thân thể!"

Ngọc thái tử nghe vậy, cũng có chút xấu hổ, lúng ta lúng túng nói: "Ngươi cũng không cần quá liều mạng. Ta thực ra không có gặp phải quá lớn hung hiểm, bọn chúng bắt được ta nếm một cái sẽ không ăn."

Mọi người quay đầu nhìn lại, Oánh Oánh bất thình lình hỏi: "Quyết chiến chi địa bên trong vì sao có nhiều như vậy Đế Phong máu thịt biến thành Thần Ma? Chẳng lẽ Đế Phong bị phanh thây?"

Đế Phong vỡ thành mấy trăm khối, mới có thể một mạch đản sinh ra nhiều như vậy Đế Phong hình thái Thần Ma!

Trong lòng mọi người thình thịch đập loạn, cho dù Đế Phong nắm giữ Cửu Huyền Bất Diệt, tại mất đi tiên cơ, bị Tà Đế Thiên Hậu đám người chém nát dưới tình huống, Cửu Huyền Bất Diệt chỉ sợ cũng không cách nào để cho hắn vãn hồi xu hướng suy tàn!

Hắn sẽ vĩnh viễn rơi vào bị đánh tình trạng, cho đến Cửu Huyền Bất Diệt công cũng không kiên trì nổi!

"Nếu là quả thật như thế, vì sao quyết chiến chi địa chỉ có mấy trăm khối Đế Phong máu thịt biến thành Thần Ma?" Sư Úy Nhiên có chút không hiểu.

Tô Vân nhìn về phía con đường phía trước bên trên Tự Tại Trường Sinh công lưu lại lạc ấn cùng vết máu, nói: "Đó là bởi vì tại giai đoạn khẩn yếu nhất, trường sinh Đế Quân ra tay đánh lén Thiên Hậu."

Thanh đồng phù tiết hướng về phía trước chạy tới, Tô Vân nhìn thấy một chỗ khác vết máu, nói: "Tiên Hậu. Sư Đế Quân.

Tử Vi Đế Quân.”

Cuối cùng, phù tiết đi tới tràn đầy thi ma chi khí huyết dịch phía trước, Tô Vân nói: “Còn có Tà Đế. Bắt đầu từ nơi này, tình hình chiến đấu chuyển tiếp đột ngột.”

—— —— bận bịu cả ngày, này lại mới nhàn rỗi gõ chữ. Đây là canh thứ nhất, ban đêm sẽ còn có canh thứ hai.

Chương 637 : Tô Vân bằng hữu

Chương 640: Tô Vân bằng hữu

Sư Úy Nhiên cùng Phương Trục Chí quan sát tình hình bên ngoài, trong lòng cảm giác nặng nề, Trường Sinh Đế Quân đánh lén là trong nháy mắt phát sinh sự tình, .

Ngay trong nháy mắt này, hắn trước sau đánh cho bị thương Thiên Hậu, Tiên Hậu, Sư Đế Quân, Tử Vi Đế Quân, cuối cùng thậm chí còn thương tổn tới Tà Đế!

Tà Đế là bực nào lợi hại?

Muốn đánh lén hắn, quả thực muôn vàn khó khăn, huống chi Trường Sinh Đế Quân là tại một khắc cuối cùng đánh lén Tà Đế, vậy mà cũng thành công!

Có thể thấy được Trường Sinh Đế Quân ra tay là bực nào nhanh chóng!

Tự Tại Trường Sinh công không thẹn là đứng đầu nhất tuyệt học một trong, với tư cách người khai sáng, Trường Sinh Đế Quân càng đem môn công pháp này tu luyện tới cực ý tự tại tình trạng!

Cái gọi là cực ý tự tại, chính là ý đến người đến, tốc độ nhanh đến cực hạn!

Mọi người thấy chiến trường sót lại thần thông cùng vết máu, liền có thể tưởng tượng được ra tình hình lúc đó.

Phương Trục Chí chán nản nói: “Chúng ta phái đi ra những người kia, không thể thông báo đến Tiên Hậu bọn họ. Mấy

người này, chỉ sợ chết tại trên đường…”

Sư Úy Nhiên im lặng không lên tiếng, hắn cũng phái ra sáu vị Sư gia cao thủ chạy tới thiên ngoại, nhưng dọc đường thực sự quá hung hiểm.

Thanh đồng phù tiết tiếp tục tiến lên, tâm tình của bọn hắn cũng càng ngày càng nặng tầng, tràng này chém giết nhất tráng lệ địa phương tại quyết chiến chi địa, mà thảm thiết nhất địa phương thì là bắt đầu từ nơi này.

Tà Đế bọn người ở tại gặp gỡ Trường Sinh Đế Quân phản bội cùng đánh lén về sau, liền lập tức trọng thương Trường Sinh Đế Quân, dọc đường có Trường Sinh Đế Quân tứ chi biến thành đủ loại hình thái Thần Ma.

Trừ cái đó ra, Tô Vân bọn người ở tại dọc đường gặp phải càng ngày càng nhiều do trời về sau, Tiên Hậu đám người thân thể biến thành Thần Ma, cho dù là Thiên Hậu bảo thụ, cũng không thể bảo toàn nàng bản thân!

Bọn họ một đường chui qua lại, dọc đường gặp gỡ Thần Ma cũng càng ngày càng nhiều.

Cũng may thanh đồng phù tiết tốc độ cực nhanh, từ những này Thần Ma bên cạnh thoáng một cái đã qua, để cho bọn họ tới không kịp ra tay.

Nhưng mà Tô Vân sắc mặt nhưng càng ngày càng nghiêm nghị, nơi này cách Đế đình quá gần, ngộ nhỡ những này Thần Ma xông vào Đế đình mà nói, chỉ sợ sẽ tạo thành một tràng lớn lao náo động!

Những này Thần Ma là Tiên Đế, Tà Đế, Thiên Hậu cùng Đế Quân huyết nhục biến thành, sinh ra ban đầu, bị những này cường đại tồn tại ma tính chỗ xâm nhiễm, biến thành chỉ biết là chém giết thôn phệ Ma Thần!

Đế đình các loại động thiên, là Chúc Long tinh hệ trong miệng sáng ngời nhất minh châu, dù là trong tinh không, cũng là nơi đó chói mắt nhất, những này Ma Thần khẳng định sẽ bị Đế đình hấp dẫn tới!

"Hiện tại Đế đình, có thể ngăn cản được những này Ma Thần xung kích ư?"

Trái tim của hắn càng ngày càng nặng, không ngăn nổi.

Những này Thần Ma bên trong không thiếu có đại tiên quân Ngọc thái tử loại tồn tại này, Ngọc thái tử hóa thành tro tàn tiên về sau, thực lực không bằng khi còn sống, nhưng cũng là có thể cùng trọng thương Tang Thiên Quân vật tay cường giả.

Như vậy một nhóm mạnh mẽ Thần Ma tuôn hướng Đế đình, thế nào ngăn cản?

Lúc này, phía trước Thần Ma rối loạn, từng tôn Thần Ma bốn phương tám hướng bay đi, vạn phần hoảng sợ, trong đó không ít Thần Ma bất thình lình bị định trong tinh không, tiếp lấy nhanh chóng hướng về phía sau bay đi.

Một tôn cự nhân đang tại tinh không bên trong hành tẩu, những cái kia Thần Ma chính là bị hắn lấy đại pháp lực bắt!

Chỉ thấy những cái kia bay ngược mà quay về Thần Ma khoa tay múa chân, căn bản không khống chế được bản thân, hướng người khổng lồ kia đầu lâu hạ xuống!

Đợi những này Thần Ma đi tới người khổng lồ kia đầu lâu lân cận, bất thình lình người khổng lồ kia trán bốn phía truyền đến xuy xuy xì hơi tiếng, tiếp lấy liền gặp người khổng lồ kia sọ não hướng về phía sau vén lên, lộ ra trắng bóng đại não.

Mà cái kia hướng về phía sau vén lên sọ não thì là một cái hình tròn bếp lò, trong lò có tiên quang, hiện ra lấy đại não hình dáng đường vân kết cấu, cực kỳ phức tạp!

Chiếc kia tiên lô đem từng cái Thần Ma thu vào trong lò, trong khoảnh khắc luyện hóa, ngay sau đó lần nữa chụp ở người khổng lồ kia đại não bên trên!

Mặt khác Thần Ma thấy thế, trốn được càng nhanh!

Người khổng lồ kia y nguyên không nhanh không chậm tiến lên, bất thình lình trong mi tâm một mảnh sấm chớp mưa bão bộc phát, tiếp lấy vô cùng kinh khủng linh lực đổ xuống mà ra, đem một cái kia cái Thần Ma khống chế!

Những cái kia Thần Ma thân bất do kỷ, bay ngược mà quay về, đợi đi tới người khổng lồ kia đầu lâu bên cạnh, lại là xì hơi âm thanh truyền đến, người khổng lồ kia sọ não tự động vén lên, đem những này Thần Ma nuốt vào trong lò, tại chỗ luyện hóa!

Khủng bố như thế luyện hóa năng lực thật là không thể tưởng tượng!

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên trợn mắt há hốc mồm, kinh ngạc nhìn một màn này, cho rằng kỳ quái.

"Nhìn các ngươi cái kia không tiền đồ bộ dạng!" Oánh Oánh mặt mày hớn hở, "Đó là sĩ tử hảo hữu Đế Thúc. Hắn trên trán chính là Vạn Hóa Phần Tiên lô, là sọ não của hắn! Sĩ tử còn từng làm qua Đế Thúc đồng đảng đây!"

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên ngạc nhiên, bọn họ đã biết Tô Vân không ít thân phận, không nghĩ tới Tô Vân lại còn có một cái Đế Thúc cùng làm thân phận!

"Có truyền ngôn nói, có người đại náo Minh đô, cứu đi Đế Thúc, chẳng lẽ chính là Tô Thánh Hoàng?" Sư Úy Nhiên run giọng nói.

"Chính là sĩ tử làm!" Oánh Oánh hưng phấn nói.

Phương Trục Chí lẩm bẩm nói: "Nhưng mà hắn vẫn là Tà Đế thái tử, Tà Đế cùng Đế Thúc là tử địch, sao lại thế…"

Hắn thực sự không nghĩ ra.

Oánh Oánh lớn tiếng nói: "Đế Thúc, nhìn bên này! Nơi này có ngươi Tô đạo hữu!"

Tô Vân vội vàng nói: "Oánh Oánh chậm đã, ta cảm thấy Đế Thúc trạng thái hình như có chút không đúng lắm…"

Hắn còn chưa nói xong, liền gặp Đế Thúc xoay người nhìn về phía này, tiếp lấy di chuyển bước chân đón thanh đồng phù tiết đi tới, ánh mắt của hắn tê dại ngơ ngác, hoàn toàn không có thần thái!

Tô Vân sắc mặt đại biến, cao giọng nói: "Không được! Đế Thúc không thể trấn áp lại Vạn Hóa Phần Tiên lô, ngược lại bị Vạn Hóa Phần Tiên lô khống chế! Đứng vững vàng!"

Hắn điên cuồng thôi thúc thanh đồng phù tiết, gào thét phi hành, khoảng cách mấy trăm ngàn dặm cũng thoáng một cái đã qua!

Nhưng mà sau một khắc, một cỗ linh lực ba động kéo tới, thanh đồng phù tiết liền mạnh mẽ đụng vào giống như thực chất không gian bích lũy bên trên, hầu như đem mọi người tất cả ném ra!

Tô Vân vội vàng bẻ hướng, nhưng bất luận thanh đồng phù tiết thế nào phi hành, cự ly này Đế Thúc trán ngược lại càng ngày càng gần!

Mặt khác chạy trốn tứ phía Thần Ma cũng là như thế, căn bản là không có cách tránh được Đế Thúc bão táp linh lực!

Đế Thúc chính là Thái Cổ thời đại Đại Đế, là bực nào mạnh mẽ? Linh lực của hắn có thể trong một ý nghĩ quan tưởng ra vô số thời không, đừng nói Tô Vân không cách nào

chạy trốn, ngay cả Tà Đế nội tâm điều khiển thanh đồng phù tiết cũng bay không ra trong đầu của hắn!

Hiện tại hắn bị Vạn Hóa Phần Tiên lô khống chế, tuy là linh lực điều động không bằng trước kia linh hoạt, nhưng hắn linh lực thực sự quá đáng sợ, bù đắp trên kỹ xảo không đủ!

Trong chớp mắt, thanh đồng phù tiết liền tới đến gáy của hắn lân cận.

Xuy xuy xì hơi âm thanh lần nữa truyền đến, Tô Vân bất thình lình quát: "Ngọc thái tử ở đâu?"

"Lại là ta?"

Ngọc thái tử da đầu run lên, trong lòng lén lút tự nhủ, miệng nhưng không bị khống chế nói: "Chủ công, Ngọc thái tử ở đây!"

"Che chở ta!"

Tô Vân ném ra câu nói này, lập tức kề Đế Thúc trán phi hành. Ngọc thái tử cắn chặt răng, nhắm mắt lao ra phù tiết, đột nhiên hiện ra chân thân, hóa thành tro tàn đại tiên quân, cánh thịt che khuất bầu trời, chặt đứt Đế Thúc quan tưởng tầng tầng hư không!

Hắn cứ việc mạnh mẽ, nhưng sau một khắc liền bị Vạn Hóa Phần Tiên lô phong tỏa, thân bất do kỷ hướng trong lò ngã xuống.

Ngọc thái tử bốn phía nhìn lại, không khỏi hơi co lại đầu, chỉ thấy những cái kia cùng hắn cùng một chỗ ngã xuống đi vào Thần Ma từng cái rơi vào trong lò, liền lập tức bị luyện hóa thành tro, một thân năng lượng tinh thuần thì đều bị thanh này Tiên đạo chí bảo thôn phệ hấp thu!

"Ta liền không nên tin vào Tô Thánh Hoàng chuyện ma quỷ, ta nên thành thành thật thật ở tại Minh đô bên trong, an an

ổn ổn chờ đợi tử vong, trên đường còn có thể ăn mấy cái được đưa đến Minh đô mười tám tầng kẻ xui xẻo…”

Ngọc thái tử trong lòng than khóc một tiếng: “Như vậy đều so hiện tại sống được lâu, sống được hạnh phúc. Thời gian này, quá lo lắng đề phòng!”

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, bất thình lình Vạn Hóa Phần Tiên lô uy năng mất hết!

Ngọc thái tử ngẩn ngơ, vội vàng vỗ cánh mà lên, hướng lò bên ngoài bay đi!

Mà tại Vạn Hóa Phần Tiên lô bên dưới, Đế Thúc đại não đột nhiên bắt đầu khởi động, vô số linh lực bộc phát, hướng Vạn Hóa Phần Tiên lô bên trong xông tới, dùng hết khả năng, trấn áp thanh này Tiên đạo chí bảo!

Ngọc thái tử tại linh lực bạo động trước đó, cuối cùng lao ra Vạn Hóa Phần Tiên lô, vội vàng nhìn lại, chỉ thấy Tô Vân đứng tại phù tiết bên trong hướng bên này bay tới.

Ngọc thái tử yên tâm xuống: “Tô Thánh Hoàng vẫn là thẳng đáng tin cậy, cho người ta một loại an tâm đáng tin cảm giác, cho dù trời sập xuống, hắn cũng có thể đứng vững.”

Tô Vân vừa mới để Ngọc thái tử che chở, chính là vì kề Vạn Hóa Phần Tiên lô phi hành, tại Ngọc thái tử rơi vào trong lò trong nháy mắt, hắn vừa vặn lấy Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh ấn, đánh vào Vạn Hóa Phần Tiên lô điểm yếu bên trên, để thanh này uy năng đệ nhất Tiên đạo chí bảo tạm thời ngừng vận chuyển!

Hắn cũng là đang liều mạng, nếu như Ngọc thái tử không thể ngăn một chút, nếu như hắn không thể nhân cơ hội bay đến Vạn Hóa Phần Tiên lô điểm yếu phía trước, khẳng định sẽ bị Vạn Hóa Phần Tiên lô xử lý!

Một bên khác, Đế Thúc trấn áp Vạn Hóa Phần Tiên lô, thần trí khôi phục thanh minh, hướng Tô Vân làm lễ chào hỏi, cảm ơn nói: "Tan vỡ khu vực từ biệt về sau, ta cùng Vạn Hóa Phần Tiên lô chống lại, khi thì tỉnh táo, khi thì ngơ ngơ ngác ngác. Thanh này Phần Tiên lô thừa dịp ta ngơ ngơ ngác ngác thời khắc, thôn phệ luyện hóa Thần Ma, tới làm hao mòn nhược điểm của mình. Nó càng ngày càng mạnh, đến mức ta lại không tỉnh táo ngày, đa tạ Tô đạo hữu lại một lần xuất thủ tương trợ!"

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên ngạc nhiên: "Đế Thúc quả nhiên xưng hô Tô Thánh Hoàng vì đạo hữu! Cùng Thái Cổ Đế Hoàng làm đạo hữu, đây là hạng gì vai vế cùng vinh quang?"

"Nghe Đế Thúc ý tứ, Tô Thánh Hoàng cứu hắn không chỉ một lần!"

Hai người liếc nhau, trong lòng sinh ra cùng một cái suy nghĩ: "Tô Thánh Hoàng chỉ cần còn sống, chúng ta liền không cách nào cùng hắn tranh đoạt thiên hạ! Bởi vì không cách nào tranh!"

Tô Vân đứng tại phù tiết lối vào chỗ đáp lễ, nói: "Đế Thúc đạo huynh, ngươi này tới có thể từng nhìn thấy Đế Phong, Tà Đế cùng Thiên Hậu đám người?"

Đế Thúc nói: "Thấy được."

Mọi người tinh thần chấn động, Đế Thúc tiếp tục nói: "Vạn Hóa Phần Tiên lô muốn liền bọn họ cùng một chỗ thôn phệ, ngay sau đó giết tới trước mặt, khống chế ta cùng bọn hắn chém giết. Về sau Vạn Hóa Phần Tiên lô phát hiện, bọn họ bất thình lình lại không hai bên công kích, ngược lại đều công kích ta, ngay sau đó liền chạy trối chết. Nhắc tới cũng kỳ, những cái kia bại hoại vậy mà cũng mỗi người bỏ chạy."

Tô Vân trầm ngâm phút chốc, nói: "Đế Thúc Tà Đế đánh một trận, quan hệ trọng đại, đạo huynh, có thể hay không mang bọn ta đi trận chiến cuối cùng địa phương nhìn một chút?"

Đế Thúc nói: "Các ngươi đến trên người của ta tới."

Tô Vân thu thanh đồng phù tiết, đáp xuống Đế Thúc đầu vai, Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên cũng rơi xuống đi lên, hai người trong lòng thình thịch đập loạn, Phương Trục Chí run giọng nói: "Chúng ta đứng tại Thái Cổ Đế Hoàng trên bờ vai, quả thực giống như nằm mơ…"

Oánh Oánh nói: "Ngọc thái tử bị giam giữ tại Minh đô thời điểm, còn ngày ngày đứng tại Đế Thúc trên thi thể đây!"

Ngọc thái tử khẩn trương vô cùng, lắp bắp nói: "Oánh, Oánh lão gia, đừng, đừng nói mò! Lăng không vu oan tốt, người tốt!"

Oánh Oánh nói: "Còn nói hay không? Các ngươi còn tại Đế Thúc trên thi thể xây nhà, dùng gạch chính là Đế Thúc máu thịt hóa tro tàn!"

Ngọc thái tử khó chịu hừ một tiếng, thầm nghĩ: "Ta vẫn là về Minh đô thôi, chủ động đầu thú mà nói, có hay không có thể xử lý khoan dung?"

Oánh Oánh ngẩng đầu, vội vàng nói: "Đế Thúc, sọ não của ngươi vẫn chưa đóng cửa bên trên đây! Đầu óc lộ ở bên ngoài, nóng hôi hổi!"

Đế Thúc giải thích nói: "Ta tại trấn áp Phần Tiên lô…"

"Ta đã biết!"

Oánh Oánh nhất thời tỉnh ngộ: "Ngươi đánh không lại sọ não của ngươi, cho nên không dám che lên. Đúng hay không?"

—— —— cuối tháng a, ngày cuối cùng a, cầu nguyệt phiếu ah ~~

Chương 638 : Hạ giới cộng chủ (cuối tháng cầu phiếu!)

Chương 641: Hạ giới cộng chủ (cuối tháng cầu phiếu!)

"Oánh Oánh cái này sách quái nhỏ quá đáng yêu, chính là nhiều mọc ra cái miệng."

Đế Thúc không để ý đến Oánh Oánh, thầm nghĩ trong lòng: "Nếu là không có mọc miệng, chính là cái hoàn mỹ sách quái."

Thật sự là hắn đánh không lại hắn sọ não.

Nếu không phải Tô Vân hai lần cứu giúp, chỉ sợ hắn sớm đã bị sọ não của hắn luyện hóa, biến thành Vạn Hóa Phần Tiên lô khôi lỗi.

Vạn Hóa Phần Tiên lô vẫn tại rung chuyển không ngừng, ý đồ đột phá Đế Thúc trấn áp, Đế Thúc đại não không ngừng bắn ra từng đạo đáng sợ sấm chớp mưa bão, điều động linh lực, ý đồ luyện hóa thanh này tiên lô.

Tô Vân đám người đứng tại Đế Thúc trên bờ vai, đều có một loại vô cùng lo sợ cảm giác.

Ai cũng không biết Vạn Hóa Phần Tiên lô khi nào sẽ đột phá Đế Thúc trấn áp, bất thình lình đem bọn hắn thôn phệ luyện hóa thành cặn bã!

"Tô Thánh Hoàng, Đế Thúc tại sao có thể như vậy?" Sư Úy Nhiên nhỏ giọng hỏi, "Hắn không phải bị bản thân sọ não luyện bảo vật khắc chế mới đúng, vì sao ngược lại bị sọ não của chính mình khắc chế?"

Tô Vân thấp giọng nói: "Đế Thúc là bị Tà Đế giết, Tà Đế dùng sọ não của hắn tới luyện Vạn Hóa Phần Tiên lô, bởi vậy cái này bếp lò tương đương với Tà Đế cùng Đế Thúc lực lượng kết hợp thể, chí bảo bên trong, uy lực đệ nhất! Đế Thúc thực lực kém xa lúc trước, bị khắc chế cũng là chuyện đương nhiên."

Oánh Oánh nói: "Trong lò bản thân liền có Đế Thúc đại não đường vân, tương đương với cũng có đầu óc của mình, cũng có bản thân suy tư năng lực. Đế Thúc là Đế Thúc một phần, nó cũng là Đế Thúc một phần, chỉ là Đế Thúc hơi lớn một chút mà thôi. Nó cùng Đế Thúc đều cho rằng mình mới là chủ nhân chân chính, bởi vậy không ai phục ai, ai cũng muốn trở thành chủ nhân của cái thân thể này, đem đối phương biến thành khôi lỗi."

Sư Úy Nhiên, Phương Trục Chí đám người hiểu được.

Chí bảo có linh, đặc biệt là Phần Tiên lô chí bảo như thế, càng là dùng Đế Thúc sọ não luyện chế mà thành.

Tà Đế cắt Đế Thúc sọ não lúc, nhất định là đem hắn sọ não bao phủ đại não vị trí cắt ra, giữ lại hoàn chỉnh lạc ấn, bởi vậy Phần Tiên lô cũng liền khá là thông minh, có bản thân năng lực suy tính.

Oánh Oánh nói: "Chỉ là cái này chết sọ não tại luyện chế quá trình bên trong, bị Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh đánh lén, đến mức sau khi luyện thành có khá lớn thiếu hụt."

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên sắc mặt xám ngoét, thầm nghĩ: "Cái này chết sọ não là Đế Thúc sọ não, sách quái nhỏ không muốn sống nữa?"

Bất quá, nếu như Đế Thúc có khả năng luyện hóa Vạn Hóa Phần Tiên lô, như vậy liền tương đương với Tà Đế trợ hắn tu luyện, đem hắn thực lực tu vi nâng cao một lớn cấp bậc!

Khi đó, Đế Thúc thực lực ắt phải đột nhiên tăng mạnh, nói không chừng càng hơn lúc trước!

Nguy hiểm là được, Đế Thúc chưa hẳn có thể luyện hóa Vạn Hóa Phần Tiên lô, ngược lại có khả năng sẽ bị cái này miệng bếp lò luyện hóa!

Tô Vân ngẩng đầu nhìn về phía Đế Thúc sọ não, có chút sầu lo, nói: "Ta đánh lén qua Vạn Hóa Phần Tiên lô rất nhiều lần, cái này chí bảo thù dai, nếu như nó lần nữa chiếm cứ chủ động, khẳng định cái thứ nhất luyện chết ta…"

Mọi người vội vàng cách hắn cùng Oánh Oánh xa một chút.

Oánh Oánh cũng cách Tô Vân xa một chút, lại thấy mọi người cũng trốn tránh bản thân, trong lòng buồn bực: "Chẳng lẽ ta không đáng yêu?"

Tô Vân không để ý lắm, tiếp tục nói: "Có điều, nếu như muốn luyện tới bảo cấp bậc Tiên đạo thần binh, Vạn Hóa Phần Tiên lô là tốt nhất vật chứa. Tại đây miệng thần trong lò luyện thành chí bảo uy lực kinh người, Tiên Đế kiếm, chính là xuất từ Vạn Hóa Phần Tiên lô!"

Oánh Oánh ánh mắt sáng lên, mặt mày hớn hở nói: "Nếu như Đế Thúc luyện hóa Vạn Hóa Phần Tiên lô, chúng ta liền có thể vén lên sọ não của hắn, hướng bên trong vung một chút thanh hồng tệ, để hắn cho chúng ta luyện bảo!"

Hướng Đế Thúc trong đầu vung tiền liền có thể luyện thành chí bảo, để Sư Úy Nhiên, Phương Trục Chí cùng Ngọc thái tử chính là ước mơ, lại là sợ hãi, e sợ cho Đế Thúc bất thình lình trở mặt, đem cái này sách quái nhỏ kể cả bọn họ cùng một chỗ đập chết.

Bất quá, Tô Vân lại là đối này có chút động lòng, chần chờ nói: "Ta hoàng chung linh binh luyện chế đến tương đối sớm,

dùng chính là thanh hồng tệ, tài liệu theo không kịp, nếu như có thể mượn Vạn Hóa Phần Tiên lô lại luyện một cái… Đế Thúc đạo huynh, có thể mượn ngươi sọ não luyện bảo ư?"

Đế Thúc lặng im phút chốc, nói: "Ngươi nếu là mở miệng mà nói, ta từ chối không được."

Tô Vân mừng rỡ, nói: "Đạo huynh, ta cần phải đến chuẩn bị một chút, sưu tập một chút thượng thừa bảo vật tới luyện chế ta Tiên đạo thần binh!"

Đế Thúc nói: "Ngươi cứ việc thu thập, chuẩn bị cho tốt về sau nói cho ta biết, ta vén lên sọ não, cho ngươi luyện bảo."

Sư Úy Nhiên đám người hâm mộ vô cùng, từ Thái Cổ Đế Hoàng giúp đỡ luyện bảo, hơn nữa là dùng Vạn Hóa Phần Tiên lô loại bảo vật này vì lô đỉnh, quả thực là Tiên Đế cấp bậc đãi ngộ!

Bọn họ cũng biết Tô Vân đối Đế Thúc có ân, mới có thể có đến loại đãi ngộ này, đổi thành bất kỳ cái nào một người đều không được!

Trong lúc nói chuyện, Đế Thúc liền dẫn lĩnh bọn họ đi tới cuối cùng chiến trường.

Tô Vân đám người đứng tại Đế Thúc đầu vai, bốn phía nhìn lại, chỉ thấy bên trong chiến trường này đã không có huyết ma các loại ma quái, chỉ còn lại có thần thông sót lại, có lẽ huyết ma các loại ma quái đã bị Đế Thúc lấy đi luyện hóa.

Tô Vân lần nữa tế lên thanh đồng phù tiết, bốn phía chạy, quan sát, Oánh Oánh thì tại một bên ghi chép.

"Từ bọn họ trước khi đi lưu lại thần thông đến xem, bất luận Tà Đế Thiên Hậu, vẫn là Tiên Hậu, trường sinh, bị thương đều rất nặng. Đặc biệt là Đế Phong, hắn đế kiếm kiếm đạo, uy lực đã kém xa trước đây."

Tô Vân thậm chí còn bay đến Đế Phong kiếm đạo thần thông sót lại uy năng phía trước, tự thân nghiệm chứng một chút, ánh mắt lấp lóe nói: "Thương thế nặng như vậy, là diệt trừ những người này thời cơ tốt nhất. Đáng tiếc, ta không có thực lực này… Chờ một chút!"

Hắn theo Đế Phong kiếm đạo thần thông nhìn về phía trước đi, giật mình trong lòng, ngay sau đó đi tới một cái khác thần thông phía trước, lẩm bẩm nói: "Bọn họ cũng không phải là chia ra chạy trốn, Tà Đế còn tại truy lùng Đế Phong!"

Thanh đồng phù tiết đi tới kiếm đạo thần thông phần cuối, Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị, xuất thủ cũng không phải là Tà Đế, mà là Đế Chiêu!

Tà Đế cùng Đế Chiêu công pháp cũng không giống nhau, Tà Đế thi triển Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh, cực kỳ tinh xảo, Đế Chiêu thì là thi yêu, hắn yêu tu công pháp cuồng dã bá đạo.

Bởi vậy từ bọn họ lưu lại thần thông dấu vết, liền có thể phân biệt ra được là ai.

"Tà Đế nội tâm bị trọng thương, bởi vậy thân thể bị Đế Chiêu chiếm cứ. Hiện tại là Đế Chiêu đang đuổi giết Đế Phong!"

Tô Vân theo Đế Phong kiếm đạo thần thông nhìn lại, hai người này đã giết xuyên Thiên Uyên cửu tinh, không biết đã đi đâu.

Đế Chiêu là Tà Đế trước khi chết chấp niệm lắng đọng tại trong thi thể, dần dà thai nghén sinh ra thành linh, hóa thành thi yêu, vừa ra đời liền muốn hướng tiên đình báo thù, đoạt lại thứ thuộc về chính mình.

Cừu nhân của hắn chính là Đế Phong.

Tà Đế lại ở sau khi bị thương, có đủ loại suy nghĩ, sẽ không đem Đế Phong bức đến tuyệt lộ, miễn cho đồng quy vu tận, nhưng Đế Chiêu không có loại này băn khoăn!

Hắn dù là bị trọng thương, cũng tuyệt đối sẽ tiếp tục chém giết tiếp!

"Nghĩa phụ một người đuổi giết Đế Phong mà nói, chỉ sợ dữ nhiều lành ít. Đế Phong dù sao vẫn là hiện nay trên đời nhân vật đáng sợ nhất… Chẳng qua Tà Đế cùng nghĩa phụ cùng tồn tại một cái thân thể bên trong, nếu như nghĩa phụ gặp nạn, Tà Đế sẽ không ngồi nhìn không để ý tới."

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, cũng không có đuổi về phía trước, mà là trở về Đế Thúc đầu vai, hiện tại hắn còn có chuyện trọng yếu hơn muốn làm.

Đế Thúc bước chân, dọc theo bọn họ chém giết dấu vết hướng đi tới, dọc đường những máu thịt kia biến thành Ma Thần không tự chủ được bay lên, rơi vào Đế Thúc sọ não bên trong, bị Đế Thúc luyện hóa!

Dọc đường, Ma Thần bốn phía chạy trốn, hoảng hốt lo sợ.

Đây chính là Tô Vân việc cần phải làm.

Hiện nay Đế đình, bất luận Nguyên Sóc vẫn là Thiên Phủ, hoặc là mặt khác động thiên, đều không thể cùng Đế Phong, Tà Đế bọn người trên thân huyết nhục biến thành Ma Thần chống lại.

Nếu là bị những này Ma Thần xâm nhập Đế đình, đối với từng cái động thiên mọi người tới nói, chính là một tràng diệt thế diệt tộc thiên tai!

Bởi vậy tiêu diệt những này Ma Thần, là đệ nhất sự việc cần giải quyết!

Đế Thúc là người tính mờ nhạt cựu thần, hắn không gặp qua hỏi phàm nhân sống chết, thậm chí hắn đối cựu thần sống chết cũng là thờ ơ. Chỉ có Tô Vân đối với hắn có ân tình, hắn mới có thể nhìn nhiều Tô Vân hai mắt.

Đối với hắn mà nói, ân tình thậm chí đều là một loại giao dịch, Tô Vân đối với hắn có ân, hắn làm ra nhất định sự tình đền bù, cũng coi là đền ơn.

Tô Vân nhất định phải lưu lại, xin Đế Thúc ra tay, diệt trừ những này Ma Thần, về sau Tô Vân mới có thể suy nghĩ vấn đề khác!

Dọc đường, rất nhiều Ma Thần bốn phía chạy trốn, bọn họ cũng biết tai vạ đến nơi, mà tại bọn họ trước đó, đã có chút Ma Thần bị Đế đình thu hút, hướng Đế đình phương hướng bay đi.

Đế Thúc một đường truy lùng, thu luyện hóa, phần lớn Ma Thần bị tiêu diệt, nhưng mà vẫn là có một phần Ma Thần chạy trốn, trong đó có không ít đã lẻn vào Đế đình.

Đế Thúc giáng lâm Đế đình, Tô Vân lập tức triệu tập Ứng Long các loại Thần Ma, tìm khắp tứ phía những cái kia trốn vào Đế đình Ma Thần tung tích, lại mấy ngày nữa, Tô Vân mang theo Đế Thúc, đem những cái kia làm ác Ma Thần diệt trừ, để Đế đình khôi phục lại bình tĩnh.

Nhưng Đế đình bên trong còn ẩn giấu đi một chút Ma Thần, những này Ma Thần giảo hoạt, ẩn núp đi, cũng không có lập tức làm ác.

Đế Thúc nhưng không rảnh ở đây đợi lâu, nói: “Tiên đình muốn bắt ta, tiên đình bên trong có chút tiên nhân có thể thôi thúc Vạn Hóa Phần Tiên lô, ta không thể tại một chỗ ở lâu, miễn cho bị tìm tới cửa. Tô đạo hữu tìm đến đủ nhiều tài liệu về sau, ta lại vì ngươi luyện bảo!”

Tô Vân cũng không miễn cưỡng, nói: "Đạo huynh hành sự cẩn thận, không cần đơn độc đối đầu Đế Phong."

Đế Thúc rời đi.

Lại qua hai ngày, Tô Vân nhận được tin tức, có Đế Phong bộ dáng Ma Thần tại Thiên Phủ động thiên biên giới làm loạn, thôn phệ mười cái thôn trang, ngay sau đó dẫn dắt Ngọc thái tử, Đế tâm, Ứng Long, Bạch Trạch đám người đi trước bình loạn.

Một phen huyết chiến về sau, cái kia Ma Thần bị diệt trừ, đánh về nguyên hình, biến thành một đoàn Đế Phong máu thịt.

Tô Vân đem Đế Phong máu thịt luyện hóa thành tro.

Lại mấy ngày nữa, lại có Tiên Hậu bộ dáng nữ Ma Thần gây họa một phương, Tô Vân lần nữa dẫn người thẳng hướng nơi đó, đem cô gái kia Ma Thần vây quét san bằng.

Đi qua cái này hai lần đại chiến, Thánh Hoàng chi danh uy chấn các đại động thiên, các đại động thiên đến đây đầu nhập vào Thần Ma càng ngày càng nhiều, Tô Vân đem những này Thần Ma giao cho Ứng Long xử lý.

Về sau hơn mười ngày thời gian, lại có huyết ma làm loạn, Tô Vân dẫn đầu Đế tâm, Ngọc thái tử trấn áp huyết ma, trực tiếp luyện chết. Về sau, một mực không có Ma Thần náo động.

Hôm nay Ứng Long tới báo, nói: "Có thiên ngoại Ma Thần, mọc ra Đế Phong khuôn mặt, tại Chung sơn chiếm núi làm vua."

"Có thể từng gây họa hàng xóm láng giềng?" Tô Vân hỏi.

Ứng Long nói: "Chưa."

Tô Vân ngay sau đó dẫn đầu Ngọc thái tử, Đế tâm đi tới Chung sơn, chỉ thấy cái kia Ma Thần chiếm cứ tại một mảnh

phúc địa bên trong, điểm hóa rất nhiều yêu ma quỷ quái, hầu hạ mình, tựa như một cái sơn đại vương.

Tô Vân leo núi thăm hỏi, cái kia Ma Thần cùng Đế Phong bộ dáng đồng dạng, ngọc thụ lâm phong, nhưng như lâm đại địch.

Chỉ thấy Tô Vân không có kêu đánh kêu giết, mà là đưa lên bái thiếp, theo đủ lễ nghi.

Cái kia Ma Thần không dám thất lễ, tự thân xuống núi đón lấy, mời đến trên núi tới.

Tô Vân ngồi xuống, đứng phía sau Ngọc thái tử cùng Đế tâm, dò hỏi: "Đạo hữu xưng hô như thế nào?"

Cái kia Ma Thần thực lực cao cường, không kém hơn Ngọc thái tử, nhưng cũng biết rất nhiều mạnh hơn chính mình Ma Thần đều bị Tô Vân giảo sát, vội vàng nói: "Ta thức tỉnh linh trí, tự biết xuất thân tự Tiên Đế chi thể, hóa thành Thần Ma, ngay sau đó tự xưng Ma Thần Bộ Dư Phong."

Tô Vân nói: "Ta chính là Thiên Phủ Thánh Hoàng, Đế đình chủ nhân, lại là Tứ Ngự thiên thịnh hội đệ nhất nhân, Tiên Hậu, Trường Sinh Đế Quân, Tử Vi Đế Quân cùng Hoàng Địa Chi Sư Đế Quân đều công nhận hạ giới chúa tể. Ngươi chiếm ta đỉnh núi, có thể đi Đế đình Tiên Vân cư tới bái phỏng ta."

Cái kia Ma Thần Bộ Dư Phong vội vàng đồng ý, nghi ngờ nói: "Thánh Hoàng vì sao không giết ta?"

Tô Vân đứng dậy, cười nói: "Ngươi có trí tuệ, lại tuân thủ Đế đình quy củ, ta sao lại giết ngươi?"

Cái kia Ma Thần Bộ Dư Phong khom người đưa tiễn, nói: "Xin hỏi Đế đình quy củ là?"

"Quy củ của ta, chính là Đế đình quy củ." Tô Vân phiêu nhiên mà đi.

Ngày thứ hai, Ma Thần Bộ Dư Phong thanh thế long trọng đến đây, bái kiến Tô Thánh Hoàng, Tô Vân tiếp đãi, động viên một phen.

Từng có mấy ngày này, chạy trốn đến các nơi Ma Thần cũng lần lượt xuất hiện, đến đây bái kiến Tô Vân, Tô Vân mỗi người động viên một phen, mạng bọn họ trấn thủ tiên sơn, không được sống loạn.

Ngay sau đó Tô Vân Thánh Hoàng chi danh, vang danh thiên hạ, các đại động thiên không ai không biết.

Phương Trục Chí, Sư Úy Nhiên thấy thế, tranh đoạt thiên hạ hùng tâm mất hết, chính vào Hậu Thổ động thiên, Nam Cực động thiên cùng Bắc Cực động thiên đến đây, cùng Đế đình hợp nhất, ngay sau đó hai người liền từ biệt Tô Vân, mỗi người dẫn đầu dư tộc trở về mỗi người động thiên.

Tô Vân ngừng lại tràng này náo động, hôm nay đang tại làm việc công, bất thình lình Ứng Long tới báo, nói nhỏ: "Tà Đế tới, tại tiền điện, muốn gặp ngươi."

Tô Vân trong lòng khẽ động, vội vàng tiến đến, chỉ thấy tiền điện bên trong Tà Đế đưa lưng về phía hắn đứng ở nơi đó.

Tô Vân bất thình lình cười nói: "Nguyên lai là nghĩa phụ, ta còn tưởng rằng là Tà Đế đây. Nghĩa phụ đuổi giết Đế Phong, tình hình chiến đấu thế nào?"

Đế Chiêu xoay người lại, thất vọng nói: "Bị ngươi nhận ra. Cổ quái, ngươi làm sao nhận ra? Ta còn ý định đi gặp Thiên Hậu, từ nàng nơi đó lừa gạt tới con mắt còn lại đây! Nàng tốt xấu cùng Tà Đế cùng một chỗ ngủ qua, nể tình cùng giường chi ân, hẳn là cho a?"

—— —— tháng này cuối cùng mười hai giờ rồi, các huynh đệ lật qua trong túi, nhìn một chút còn không có nguyệt phiếu a, cầu phiếu ~~

Chương 639 : Một ngày phu thê trăm ngày ân

Chương 642: Một ngày phu thê trăm ngày ân

"Đi Thiên Hậu nơi đó lừa gạt con mắt?"

Tô Vân trong lòng giật mình: "Thiên Hậu nương nương trở về Hậu đình?"

Đầu vai của hắn, Oánh Oánh bị thi ma chi khí quấy nhiễu, lập tức thi biến, mọc ra răng nanh, đắc ý gặm cánh tay của mình hút mực nước.

Đế Chiêu tại tiểu nha đầu cái trán nhẹ nhàng điểm một cái, rút đi trong cơ thể nàng thi ma khí, nói: "Nguyên lai ngươi là như vậy nhận ra ta tới! Tiểu nha đầu này gặp phải ta liền thi biến."

Hắn lắc đầu, nói: "Tà Đế bọn họ vây công Đế Phong, đánh cho thật tốt, về sau bị Trường Sinh Đế Quân cái kia âm hàng đánh lén, Thiên Hậu bị thương, không trở về Hậu đình nàng còn có thể đi nơi nào? Cái này tiểu lãng đề… Nương môn nhi năm đó phản bội ta, nể tình phu thê phân thượng ta không tính toán với nàng, để nàng lấy ra con mắt đến, tổng không tính khó xử nàng a?"

Oánh Oánh tỉnh táo lại, biết cái này cũng là khắc tinh của mình, ngay sau đó ngồi đàng hoàng tại Tô Vân đầu vai, không dám làm càn.

Tô Vân nói: "Thiên Hậu nếu trở về, vì sao chưa hề đi ra?"

Đế Chiêu nói: "Nàng bị thương, khẳng định là lo lắng bị ngươi xử lý, cho nên mới sẽ không phơi bày bản thân."

Tô Vân cười ha ha: "Làm sao lại thế? Thiên Hậu thật sự là quá cẩn thận rồi, ta làm sao lại xuống tay với nàng…"

Oánh Oánh vụng trộm quan sát Tô Vân mặt, chỉ thấy Tô Vân sắc mặt biến ảo không ngừng.

Tô Vân trong lòng hơi động, đầu óc xoay chuyển rất nhanh, thầm nghĩ: "Khi đó Đế Thúc vẫn còn, lại thêm Ngọc thái tử cùng Đế tâm, thật giống như ta quả thực có thực lực diệt trừ Thiên Hậu! Hiện tại Đế Thúc rời đi, nhưng nghĩa phụ ta Đế Chiêu ở đây, cũng có thực lực này đối phó Thiên Hậu."

Hắn càng nghĩ liền càng là động tâm, Thiên Hậu tuyệt không phải thiện nhân, hơn nữa có bản thân bàn tính cùng dã tâm, hết lần này tới lần khác suýt nữa đối Tô Vân thống hạ sát thủ, chỉ là bị Tô Vân lấy lời nói làm cảm động bỏ qua hắn.

Nếu như một cái diệt trừ Thiên Hậu cơ hội thật tốt bày ở phía trước, Tô Vân cũng khó đảm bảo sẽ không động tâm!

Cái này cám dỗ, thực sự quá lớn!

"Thiên Hậu nương nương quả thực là cái nhân tinh."

Tô Vân trong lòng cảm xúc: "Đối mặt bậc này cám dỗ, ta rất khó không động tâm. Chỉ là, Thiên Hậu là Đổng Thần Vương mẹ ruột, hơn nữa có Thiên Hậu tọa trấn ở đây, ta mới có thể bảo vệ Đế đình, không có Thiên Hậu, Tứ Ngự động thiên chỉ sợ cũng sẽ quấy nhiễu Đế đình, đem khối bảo địa này đoạt đi. Môi hở răng lạnh, hiện nay ta cần cùng Thiên Hậu hợp tác."

Hắn cùng Đế Chiêu đi ra Tiên Vân cư, Đế Chiêu bốn phía quan sát, nói: "Ngươi nơi này quá quạnh quẽ, liền chỗ phúc địa cũng không có. Đế đình nhiều như vậy vô chủ phúc địa, sao không dời đi qua? Cũng có trợ giúp tu luyện của ngươi."

Tô Vân cũng là bất đắc dĩ, nói: "Ôn Kiều nói ta số mệnh không tốt, đều là xui xẻo, phúc địa cũng không cách nào tiếp nhận ta vận rủi."

Đế Chiêu không để ý lắm, nói: "Sau khi ta chết, ý chí chiến đấu còn bất tức bất diệt, thi thể thành yêu, y nguyên muốn đứng dậy chiến đấu. Cái gọi là số mệnh câu chuyện, há có thể ngăn cản chúng ta ý chí? Hủ bối lời nói vậy, không cần chọn tin!"

Oánh Oánh khâm phục vô cùng, hướng Tô Vân nói: "Vị này Đế Chiêu lão gia, ngược lại là hào hùng cực kì."

Tô Vân liên tục gật đầu, lại hỏi Đế Phong tung tích.

Đế Chiêu nói: "Đế Tuyệt, nhu nhược hạng người, bản thân bị thương quá nặng, liền yên tĩnh lại, ta liền khống chế thân thể cùng Đế Phong liều mạng. Đế Phong cùng ta một đường chém giết, đánh xuyên qua Thiên Uyên, tên kia thấy ta cùng hắn liều mạng, mắng ta là thằng điên. Thực ra ta chưa hẳn đánh thắng được hắn, nhưng hắn sợ sệt, quay đầu liền chạy. Ta đuổi hắn, đuổi qua mười cái động thiên, đều không thể đuổi theo hắn, bị hắn chạy trốn tới Tiên giới. Lại đuổi giết mấy chục cái ngày đêm, hắn điều động Tiên Quân, Thiên Quân tới vây quét ta, ta giết ra khỏi trùng vây tìm không đến hắn. Có lẽ cái này đồ con rùa không biết trốn đến nơi đâu vụng trộm chữa thương."

Tô Vân ngạc nhiên, cái này ngắn ngủi mấy chục ngày thời gian, Đế Chiêu vậy mà làm nhiều chuyện như vậy, không những một đường đuổi giết Đế Phong, thậm chí còn giết tới Tiên giới, đối kháng Tiên giới vây quét!

Đây tuyệt đối là Tà Đế không làm được sự tình!

Oánh Oánh cũng là kích động lên, mặt mày hớn hở, hận không thể tự thân lên Tiên giới, trải qua đủ loại này chuyện

kích thích!

Đế Chiêu có chút bất mãn, nói: "Cái gọi là Tà Đế, cái gọi là Đế Phong, đều là không có gan, động thủ sợ đầu sợ đuôi, không chút nào vui mừng! Ta tìm không thấy Đế Phong, liền nghĩ nhất định là ánh mắt của ta có vấn đề, hắn bắt nạt hai ta con mắt, ngay sau đó liền ý định ngày qua sau nơi này đòi lại con mắt tới. Cái này tiểu lãng… Tiểu nương bì, nể tình phu thê một tràng, hắn là sẽ trả lại cho ta a?"

Tô Vân quan sát hắn, chỉ thấy Đế Chiêu hai con mắt, một cái là mi tâm mắt dọc, một cái là mắt trái, mắt phải vành mắt trống không, đúng là không tốt lắm nhìn.

Đi tới Hậu đình trên đường, Đế Chiêu hỏi hắn những ngày này trải qua, Tô Vân giảng đến bản thân chém giết Tiêu Quy Hồng một chuyện, lại đem bản thân gặp phải Đế Thúc sự tình nói một lần.

Đế Chiêu lặng im phút chốc, nói: "Trước tiên không nói Đế Phong, bất luận Thiên Hậu vẫn là Tiên Hậu, hoặc là mặt khác Đế Quân, cũng sẽ không để ngươi thực sự trở thành thứ bảy Tiên giới chủ nhân. Ngay cả Tà Đế cũng sẽ không. Tranh đấu giữa bọn họ phân ra thắng bại thư hùng, liền sẽ giết chết ngươi."

Tô Vân có chút bất đắc dĩ, khàn giọng nói: "Ta biết."

Người trần đều biết Tô Thánh Hoàng xuân phong đắc ý, đều biết Tô Thánh Hoàng tại Tứ Ngự thiên thịnh hội bên trong dũng đoạt thứ nhất, trở thành hạ giới thủ lĩnh, nhưng người nào biết hắn từng bước hung hiểm?

Hắn không có chân chính chỗ dựa, dưới chân chính là vạn trượng vách núi, tùy thời sẩy chân rơi xuống!

Cho dù hắn không tiến đi, cũng sẽ có người đem hắn đẩy xuống!

“Ngươi yên tâm, phía sau ngươi có ta.”

Đế Chiêu bất thình lình cười nói: “Ta sẽ đứng tại sau lưng ngươi. Ta đã nói, ngươi là ta thái tử, ta là Thiên Đế, không có thi thể làm Thiên Đế quy củ, như vậy ta liền muốn truyền cho ta thái tử!”

Hắn sải bước đi thẳng về phía trước, cười ha ha nói: “Ai phản đối, ta liền giết chết ai!”

Tô Vân trong lòng cảm động, vội vàng bước nhanh đuổi theo hắn, cười nói: “Ta không quan tâm đế vị…”

“Không cho phép ngươi, hài tử, không cho phép ngươi từ chối.”

Đế Chiêu sắc mặt thản nhiên, nói: “Chiều hướng phát triển, bỏ ngươi hắn ai? Há lại cho ngươi từ chối?”

Tô Vân giật mình.

Qua không lâu, bọn họ đi tới Đế đình bên trong Tiên môn phía trước, nơi này là Tà Đế bố trí Tiên môn, dùng để phong tỏa đệ nhất phúc địa.

Đế Chiêu tiến lên kiểm tra một phen, bất thình lình đem từng tòa Tiên môn đánh nát, lắc đầu nói: “Lừa gạt người đồ chơi, kém cỏi.”

Tô Vân cùng Oánh Oánh nhìn hắn liền như thế một đường phá hủy các tòa Tiên môn, sinh sinh đánh tới đệ nhất phúc địa phía trước, bất kỳ cấm chế gì thờ ơ lãnh đạm, một quyền đánh nát!

Oánh Oánh lẩm bẩm nói: “Lão gia tử này, tốt có khí thế, tốt có tinh thần…”

Tô Vân liên tục gật đầu.

Đế Chiêu đứng ở trước cửa, cất cao giọng nói: "Thiên Hậu, nương tử, vi phu đến rồi! Mở cửa —— "

Thanh âm của hắn vang dội, nào chỉ là thiên lý truyền âm? Toàn bộ Hậu đình, tất cả mọi người đều nghe nói, các cung nữ mỗi người hai mặt nhìn nhau, rối rít nói: "Thiên Hậu chồng? Chẳng lẽ là Tà Đế? Tà Đế từ trước tới nay nghiêm chỉnh, làm sao âm thanh như vậy lố lăng?"

Đế Chiêu chờ giây lát, bên trong không có động tĩnh, lớn tiếng nói: "Nương tử, phu nhân, một ngày phu thê trăm ngày ân, huống chi chúng ta không chỉ một ngày? Chúng ta cùng một chỗ ngủ lâu như vậy, tốt xấu mở cửa!"

Hậu đình bên trong, các cung nương nương bắt đầu chuyển động, hoảng hốt vội nói: "Là Tà Đế trở về? Phải làm sao mới ổn đây?"

"Hắn dù sao cũng là chúng ta trên danh nghĩa phu quân, hắn lần này trở về, là tham chúng ta thân thể!"

"Nguy rồi! Có chút trong cung tỷ muội, gả cho Nguyên Sóc người! Chiêu Dương cung, nhìn thấy Nguyên Sóc một cái gọi Tả Tùng Nham uy vũ, liền gả đi! Tà Đế tới, chẳng phải là muốn chết?"

Trong lúc nhất thời, Hậu đình bên trong tiếng kêu than dậy khắp trời đất.

Đế Chiêu âm thanh cách xa truyền đến, cất cao giọng nói: "Tiểu nương tử không mở cửa, vi phu liền xông vào!"

Hậu đình các nương nương gấp hơn, cắn răng nói: "Cùng hắn liều mạng!"

Các cung nương nương đằng đằng sát khí, mỗi người chuẩn bị đao binh , chờ đợi Tà Đế giết đi vào liền cùng hắn liều mạng!

Bất thình lình, chỉ nghe một tiếng ầm vang tiếng vang, Hậu đình cửa bị phá ra, các nương nương bày thế trận chờ quân địch, lại thấy "Tà Đế" khí thế hùng hổ chạy tới Hậu đình.

Cái kia "Tà Đế" thấy này chiến trận, lại bị sợ hết hồn, có chút chân tay luống cuống, vội vàng nhìn về phía sau lưng, nói: "Thái tử, ngươi những này di nương đều là có ý tứ gì?"

Tô Vân từ Đế Chiêu sau lưng đi ra, nhìn thấy các nương nương chiến trận, cũng là sợ hết hồn, biết các nàng hiểu lầm, vội vàng giải thích nói: "Chư vị tiểu nương, đây là nghĩa phụ ta Đế Chiêu, từ Tà Đế trong thi thể sinh ra báo thù tà thần, cũng không phải là Tà Đế."

Đế Chiêu có chút không vui, sửa chữa nói: "Ta không phải tà thần, ta là thi yêu."

Những cái kia nương nương thở phào nhẹ nhõm, nhao nhao để đao xuống binh.

Tô Vân cười nói: "Các nàng có nỗi khổ tâm, dù sao các nàng năm đó đều là Tà Đế phi tử, lo lắng lại bị Tà Đế bắt đi, cầm tù tại hậu cung bên trong."

Đế Chiêu nghe vậy cười nói: "Tà Đế là cái nửa người dưới sinh trưởng ở trong đầu gia hỏa, ta cùng hắn không giống nhau, ta không loại này nhu cầu. Các ngươi không cần lo lắng, ta viết một cái đại xá văn thư cho các ngươi, sau này các ngươi liền đều là tự do thân, muốn đi chỗ nào đi đâu, muốn gả cho ai liền gả cho ai!"

Trong lúc nhất thời, Hậu đình bên trong tiếng hoan hô tiếng khóc lóc một mảnh.

Đế Chiêu tụ tập tiên nguyên, lấy tiên nguyên làm bút mực, lăng không viết một phần đại xá văn thư, thò tay nhẹ nhàng đè ép, đem văn tự lăng không ép thành lạc ấn, khắc ở Hậu đình

thiên mạc bên trên, nói: "Các ngươi tự do. Ta kiếp trước cầm tù các ngươi lâu như vậy, hướng các ngươi xin lỗi."

Hắn xá dài tới đất.

Lúc này, Thiên Hậu nương nương âm thanh truyền đến, buồn bã nói: "Bệ hạ, ngươi đại xá các nàng, có thể từng nghĩ tới muốn đại xá bản cung, đem bản cung cũng bỏ?"

Đế Chiêu thẳng người lên, cách xa nhìn tới, chỉ thấy Thiên Hậu nương nương tung bay ở Vị Ương cung trên không, tay áo tung bay, hơn người.

Hậu đình các nương nương kinh ngạc phi thường: "Thiên Hậu nương nương là khi nào trở lại Hậu đình?"

Các nàng nhưng lại không có một người biết Thiên Hậu khi nào sau khi tiến vào đình!

Đế Chiêu sải bước đi thẳng về phía trước, cất cao giọng nói: "Tiểu lãng… Nương tử, ngươi phản bội ta, ta không tính toán với ngươi, ngươi đem con mắt ta trả lại, ta cửa này ngươi liền coi như là qua. Tà Đế nếu là muốn tìm ngươi báo thù, đó là Tà Đế chuyện, ta sẽ không trả thù ngươi. Ý của ngươi như nào?"

Thiên Hậu nương nương bật cười, nói: "Đế Chiêu, ngươi thật đúng là đơn thuần. Ngươi chỉ là bệ hạ trong cơ thể sinh ra thi yêu, có tư cách gì đại biểu bệ hạ?"

Đế Chiêu hoàn toàn thất vọng: "Tà Đế nội tâm liền có tư cách? Hắn chẳng qua là Tà Đế nội tâm, so ta nguyên vẹn một chút mà thôi, nhưng tuyệt không phải chân chính Tà Đế. Hắn là bán ma, ta là thi yêu, chưa chắc cao hơn ta minh a?"

Thiên Hậu nương nương nghe vậy, ngược lại là có mấy phần bất ngờ, lúc này rơi vào Vị Ương trong cung, nói: "Đến trong cung tới nói!"

Đế Chiêu sải bước đi đi vào, mặc kệ trong cung có hay không có mai phục.

Thiên Hậu nương nương ngồi xuống xuống, liền thấy Đế Chiêu nhanh chân đi tới. Ánh mắt của nàng vượt qua Đế Chiêu, rơi vào Tô Vân trên người, giống như cười mà không phải cười nói: "Thật sự là tốt thái tử ah!"

"Hài nhi tham kiến mẹ nuôi!" Tô Vân vội vàng bước nhanh về phía trước, bái nói.

Thiên Hậu nương nương đập bàn hét lớn, nổi giận nói: "Thái tử điện hạ chẳng lẽ muốn dẫn lấy bệ hạ thi yêu đến đây giết mẹ?"

Tô Vân ngẩng đầu kinh ngạc nói: "Mẹ nuôi sao lại nói lời ấy? Ta mang cha nuôi đến, là giúp cha nuôi đòi lại con mắt, mẹ nuôi cho hắn là được, đều không phải là người ngoài. Cần gì tổn thương hòa khí?"

Thiên Hậu nương nương tức nói: "Ngươi cũng biết ta là ngươi mẹ nuôi! Ta những ngày này bị thương, ngươi cũng chỉ tới thăm một cái! Nhanh lên một chút tới!"

Tô Vân biết nàng lo lắng Đế Chiêu sẽ động thủ, bởi vậy nhường cho mình đi qua cho nàng bắt giữ.

Ngay sau đó, Tô Vân liền đi đi qua, ân cần nói: "Mẹ nuôi thương thế thế nào? Có hay không gọi ta đường ca Đổng Thần Vương đến đây?"

Thiên Hậu trong lòng nghiêm nghị: "Tiểu tử này nhắc lên con ta Đổng Phụng, ý là dùng con của ta tính mạng tới uy hiếp ta, để cho ta không dám dùng tính mạng của hắn uy hiếp Đế Chiêu!"

Nàng rất có kỳ phùng địch thủ cảm giác, cười nói: "Ta điểm ấy tổn thương cũng không phải quá nặng, không cần kinh động Phụng nhi, miễn cho Phụng nhi lo lắng."

Tô Vân quan sát Thiên Hậu một cái, nói: “Mẹ nuôi khí sắc cũng không quá tốt.”

Thiên Hậu nghiêm nghị, cười nói: “Đế Chiêu, ngươi chết, chính là chồng trước, bản cung không cần ngươi ngừng, bản cung nghỉ ngơi trước đi ngươi. Ngươi muốn con mắt, cũng không phải không thể thương lượng, bản cung muốn ngươi làm một chuyện. Ngươi làm chuyện này, bản cung liền đem con mắt trả lại ngươi.”

Đế Chiêu hỏi: “Chuyện gì?”

Thiên Hậu sắc mặt bất thình lình trở nên vô cùng âm trầm, điềm nhiên nói: “Đem Trường Sinh Đế Quân cho bản cung giết! Trong vòng mười ngày, bản cung muốn gặp hắn đầu người!”

Đế Chiêu xoay người liền đi: “Thái tử, đi! Ta dẫn ngươi đi giết Trường Sinh Đế Quân!”

Chương 640 : Chiến lực vô song (cầu giữ gốc nguyệt phiếu!)

Chương 643: Chiến lực vô song (cầu giữ gốc nguyệt phiếu!)

Đế Chiêu lôi lệ phong hành, nói làm liền làm, Tô Vân vội vàng đuổi theo hắn, hai người kề vai đi ra ngoài.

Những ngày này Tô Vân bốn phía cứu trợ thiên tai, xử lý chính vụ, đem Đế đình xử lý ngay ngắn rõ ràng, cho dù hắn không tại Đế đình, cũng sẽ không sinh ra nhiễu loạn lớn. Không bằng liền nhân cơ hội này, theo Đế Chiêu đi ra ngoài du lịch một phen.

Huống chi, lần này là đi giết Trường Sinh Đế Quân!

Oánh Oánh kích động đến có chút run rẩy: "Chúng ta người đối phó mạnh nhất chính là Viên Tiên Quân, hơn nữa còn bị Viên Tiên Quân chạy trốn, không thể thành công. Hiện tại lại muốn đi giết Đế Quân! Cái này phát triển quá lớn!"

Tô Vân thôi thúc thanh đồng phù tiết, nói: "Nghĩa phụ, phù tiết nhanh chóng, không bằng ngồi phù tiết đi tới."

Đế Chiêu đồng ý, cái này phù tiết vẫn là hắn đưa cho Tô Vân, để Tô Vân trở thành Đế sứ, liên hệ nghĩa sĩ lật đổ tiên đình.

Thanh đồng phù tiết gào thét trên đường đi Trường Sinh động thiên, Đế Chiêu nói: "Hôm đó đánh một trận, Đế Thúc đến đây cùng làm việc xấu, mọi người đều biết hắn là sinh lực

quân, thực lực cường đại, lại lấy được Vạn Hóa Phần Tiên lô, hắn chỉ sợ muốn đem tất cả mọi người luyện chết, ngay sau đó liền công kích trước hắn. Đế Thúc bị đuổi đi về sau, chúng ta biết Đế Thúc liền tại phụ cận, không có đi xa, liền không dám ở lâu, ngay sau đó bốn phía tán đi."

Tô Vân cùng Oánh Oánh giờ mới hiểu được vì sao Tà Đế, Đế Phong đám người không dám ham chiến, chạy tứ tán.

Đế Thúc tuy là bị hắn bọn họ vây công, nhưng lại chưa tổn hại bao nhiêu thực lực, Đế Phong Tà Đế bọn người trấn áp qua Đế Thúc, ai dám tiếp tục tiếp tục đánh xuống?

"Lão gia tử, Đế Thúc là bị Vạn Hóa Phần Tiên lô khống chế!" Oánh Oánh vội vàng nói.

Đế Chiêu ngẩn ngơ: "Lại còn có việc này?"

Tô Vân gật đầu, hắn lúc trước nói qua Đế Thúc trợ hắn bình định máu thịt Ma Thần náo động một chuyện, nhưng chưa hề nói hắn cứu Đế Thúc một chuyện, ngay sau đó liền đem chuyện này cũng nói một lần.

Đế Chiêu mê mẩn, sau một lúc lâu, lúc này mới nói: "Đế Thúc cùng chúng ta cấu tạo khác biệt, bậc này tồn tại là giết không chết. Thân thể của hắn chính là nội tâm, nội tâm chính là thân thể, gần như không có khả năng bị tiêu diệt. Muốn tiêu diệt hắn, chỉ có đem hắn ném tới Minh đô tầng thứ mười tám, để hắn hóa thành tro tàn. Trừ cái đó ra, còn có một cái phương pháp, chính là Tuyệt biện pháp."

Trong miệng hắn Tuyệt, chỉ chính là Tà Đế Đế Tuyệt.

Tô Vân nghi ngờ nói: "Biện pháp gì?"

Đế Chiêu chần chừ một chút, nói: "Tuyệt kế hoạch, gọi là tu hú chiếm tổ chim khách kế hoạch. Ta nắm giữ Tuyệt trí nhớ khá ít, không bằng nội tâm nhiều, nhưng ta còn nhớ kiếp trước vẫn là Tuyệt lúc, tại giết Đế Thúc về sau, cũng phát hiện đối

phương không chết, ngay sau đó liền khai phá ra một loại cực kỳ huyền diệu pháp môn, áp dụng tu hú chiếm tổ chim khách kế hoạch."

Oánh Oánh vội vàng lấy ra giấy bút ghi chép.

"Kế hoạch này bước đầu tiên, chính là bồi dưỡng ra một cái khác linh, cùng Đế Thúc cũng không bài xích linh. Ngay sau đó Tuyệt liền để Đế Quân Thiên Quân liên thủ, dùng ngàn vạn năm thế gian, lột bỏ Đế Thúc sọ não. Tiếp đó hắn lại tập hợp Thiên Quân Đế Quân cùng Tiên Quân lực lượng, tiêu phí mấy chục vạn năm đi luyện Vạn Hóa Phần Tiên lô, chỉ là không nghĩ tới bảo vật này gặp Tứ Cực đỉnh đố kỵ, thừa dịp bảo vật sắp thành chưa thành thời điểm đến đây đánh lén, đem Vạn Hóa Phần Tiên lô trọng thương, lưu lại sơ hở."

Đế Chiêu nói đến đây, ngừng lại một chút, nói: "Nhưng Vạn Hóa Phần Tiên lô chung quy là luyện thành, món chí bảo này quả thực sinh ra linh. Tuyệt mục đích, chính là đem món chí bảo này trả lại cho Đế Thúc, đặt ở trên đầu hắn."

Tô Vân cùng Oánh Oánh không khỏi rùng mình, Oánh Oánh run giọng nói: "Mục đích của hắn, là đem Đế Thúc luyện thành hắn khôi lỗi? Không hổ là Tà Đế, ý nghĩ thật sự là tà ác…"

Đế Chiêu nói: "Tu hú chiếm tổ chim khách kế hoạch cũng chưa hoàn thành. Bởi vì bị Tứ Cực đỉnh đánh lén, Tuyệt vẫn muốn đem Tứ Cực đỉnh bù đắp, tiếp đó liền gặp gỡ Bộ Phong tạo phản. Bất quá là năm đó biết cái này tu hú chiếm tổ chim khách kế hoạch, loại trừ Tuyệt bên ngoài, còn có Thiên Hậu, Bộ Phong cùng tiên tướng. Ta nghi ngờ, năm đó Tứ Cực đỉnh đánh lén Phần Tiên lô, chính là bị Bộ Phong mê hoặc."

Bộ Phong chính là hiện nay Tiên Đế, Đế Phong.

Tà Đế vì giết Đế Thúc, làm bản lĩnh chuẩn bị, một mặt đem Đế Thúc ném vào Minh đô mười tám tầng luyện thành tro tàn, một mặt lại luyện chế Phần Tiên lô. Không ngờ, khi đó Tà Đế đệ tử Đế Phong đã có xưng Đế dã tâm, mê hoặc Tứ Cực đỉnh đi bảo vệ thiên hạ đệ nhất chí bảo vị trí, Tứ Cực đỉnh bởi vậy đi đánh lén Phần Tiên lô, để Phần Tiên lô chưa viên mãn!

Tô Vân bất thình lình hỏi: "Như vậy nói cách khác, một trận chiến này bên trong, Đế Phong, Tà Đế cùng Thiên Hậu, cũng có thể đi qua khống chế Phần Tiên lô, tới khống chế Đế Thúc?"

Đế Chiêu nói: "Ta chỉ nói là có khả năng này. Đế Thúc thần thông quảng đại, chưa chắc sẽ bị Phần Tiên lô khống chế, nhưng Đế Phong, Tà Đế cùng Thiên Hậu, nhất định sẽ thử nghiệm dùng loại biện pháp này giết chết Đế Phong, đem Đế Phong luyện thành bọn họ bảo vật. Đến mức ba người này ai có thể đắc thủ, liền không phải ta có thể biết."

Tô Vân không khỏi rùng mình một cái, Đế Thúc đã giúp hắn về sau liền rời đi, nói là tránh né Tiên giới một chút tiên nhân, những tiên nhân này có thể thôi thúc Vạn Hóa Phần Tiên lô.

Có lẽ Đế Thúc hẳn là gặp qua những tiên nhân này, bị những tiên nhân này đuổi cho không có chỗ ở cố định.

Mà những tiên nhân này, có khả năng chính là năm đó luyện chế Vạn Hóa Phần Tiên lô những người kia. Đế Phong đoạt quyền về sau, nhất định cũng đem những người này thu vào bộ hạ, dùng để mưu cầu Đế Thúc tính mạng cùng thân thể!

Đế Chiêu tiếp tục nói: "Đế Thúc bị đuổi đi về sau, chúng ta lo lắng Đế Thúc sẽ giết một cái hồi mã thương, ai còn dám ham chiến? Ngay sau đó phân tán bốn phía mà đi. Bởi vì trên người đều có trọng thương, cho dù là Đế Phong cũng thương

thế cực nặng, cho nên Tiên Hậu, Tử Vi, Trường Sinh cùng Hoàng Địa Chi, nhất định là lân cận che giấu chữa thương.”

Hắn mặc dù là thi yêu, nhưng thứ tự rõ ràng, phân tích đến đạo lý rõ ràng.

“Lân cận chữa thương tốt nhất địa điểm, hay là bọn hắn mỗi người lãnh địa. Lãnh địa bên trong là hậu nhân của bọn họ hoặc là tộc nhân, kinh doanh rất nhiều năm, ngày bình thường vì bọn họ vơ vét các đại phúc địa bên trong tiên khí. Bọn họ đi vào lãnh địa của mình về sau, liền có thể thời gian ngắn nhất phía trong nhận được đủ nhiều tiên khí, dùng để bù đắp tu vi, trấn trụ thương thế.”

Đế Chiêu nói: “Thiên Hậu trước tiên chính là trở lại Hậu đình, bởi vậy Trường Sinh Đế Quân trước tiên chính là trở lại Nam Cực động thiên! Trường Sinh Đế Quân, ngay tại Nam Cực động thiên bên trong!”

Tô Vân dừng lại thanh đồng phù tiết, cười nói: “Nghĩa phụ, Trường Sinh động thiên là bực nào rộng lớn? Nơi đó là Tứ Ngự thiên, tuy là so ra kém Thiên Phủ động thiên bao la, nhưng chỉ sợ cũng không kém hơn Câu Trần động thiên. Trường Sinh Đế Quân cố ý che giấu, trong vòng mười ngày cũng đừng hòng tìm ra hắn.”

Đế Chiêu cười nói: “Thực lực của ngươi không có tu luyện tới, trong vòng mười ngày tìm không thấy hắn, nhưng ta có thể. Nếu như thời gian mười ngày tìm không thấy, như vậy chúng ta liền trở về, đánh chết Thiên Hậu cái kia lão nương môn, đoạt lại con mắt của ta!”

Tô Vân dở khóc dở cười, nói: “Nghĩa phụ, còn có một cái biện pháp đơn giản nhất, không cần mười ngày, thậm chí khả năng không cần một ngày thời gian, liền có thể tìm ra Trường Sinh Đế Quân.”

Đế Chiêu không hiểu.

Tô Vân thôi thúc thanh đồng phù tiết hướng lên trời bên ngoài bay đi, nói: "Ta đi gặp một người bạn!"

Qua không lâu, bọn họ đi tới lôi trì, nhất thời lôi trì trên mặt biển sấm sét vang dội, vô số điện quang toán loạn, giống như là cảm ứng được Đế Chiêu khí tức, liền lôi trì cũng bắt đầu bạo động!

"Ta là thi yêu, không bị lôi trì dung thân."

Đế Chiêu lắc đầu nói: "Đáng tiếc lôi trì lại bổ không chết ta."

Đang nói, bất thình lình nộ trào phun trào, một tôn vĩ đại cự thần từ lôi trì chi hải bên trong từ từ bay lên, đầu vai hai ngọn núi lửa dâng trào, quát: "Phương nào yêu nghiệt, dám can đảm ở lôi trì để…"

Cái kia cự thần chính là Ôn Kiều, xa xa nhìn thấy Đế Chiêu, không khỏi sắc mặt kịch biến, vội vàng liền muốn chìm vào trong biển!

Hắn quãng thời gian trước trọng thương sắp chết, bị Đồng Thần Vương cứu, lại hôn mê mấy ngày mới tỉnh lại. Tô Vân đem hắn đưa đến lôi trì Lịch Dương trong phủ điều dưỡng, Lịch Dương phủ Thuần Dương lôi trì có thể để cho hắn khôi phục nhanh chóng nguyên khí.

Tô Vân nhìn thấy Ôn Kiều lộ ra so trước kia tinh thần rất nhiều, trong lòng cũng là vui vẻ, cười nói: "Đạo huynh đừng đi! Đây không phải là Tà Đế, mà là nghĩa phụ ta Đế Chiêu."

Ôn Kiều run giọng nói: "Có cái gì khác nhau ư?"

Oánh Oánh nói: "Đế Chiêu lão gia tử không tuỳ tiện giết người."

Ôn Kiều vẫn là trong lòng run sợ, thân thể giũ liền đầu vai hai ngọn núi lửa toát ra khói đặc cũng là một đoạn một đoạn, hiển nhiên không tin Oánh Oánh.

Tô Vân nói: "Đạo huynh, nghĩa phụ ta này đến, là mời ngươi đi tới Nam Cực động thiên, tìm kiếm Trường Sinh Đế Quân tung tích. Trường Sinh Đế Quân cùng ngươi có thù a?"

Hắn nhắc lên việc này, Ôn Kiều đầu vai núi lửa liền bất thình lình dâng trào lên, tức giận nói: "Trường Sinh tiểu nhi, ta cùng hắn không đội trời chung! Vũ tiên nhân hại ta ngược lại cũng thôi, hắn thế mà cũng nhân cơ hội đánh lén ta, suýt chút nữa thì tính mạng của ta!"

Bất thình lình, hắn chần chừ một chút, nói: "Chỉ là Trường Sinh Đế Quân giỏi về ẩn núp, nếu như hắn ngay cả mình số mệnh cũng ẩn giấu đi, liền không thể nào tìm kiếm."

Tô Vân cười nói: "Hắn bản thân bị trọng thương, tất nhiên sẽ hấp thu hạ giới phúc địa bên trong sản xuất tiên khí. Chỉ cần dùng hạ giới tiên khí, chính là đánh tới xuống giới lạc ấn, đối với ngươi mà nói, tìm đến hắn không khó a? Còn giết Trường Sinh Đế Quân, không cần ngươi động thủ."

Ôn Kiều còn có chút chần chừ.

Đế Chiêu không vui nói: "Ngươi là cựu thần, ngày xưa vũ trụ người thống trị, nhưng ngay cả có thù tất báo đều không làm được, cũng khó trách càng sống càng trở lại!"

Ôn Kiều tinh thần đại chấn, quát: "Ta chỉ là lo lắng ngươi đánh không lại Trường Sinh Đế Quân! Nếu ngươi có bản lãnh này, như vậy chúng ta cái này liền đi Trường Sinh động thiên!"

Đế Chiêu cười nói: "Lúc này mới thẳng thắn."

Tô Vân thôi thúc thanh đồng phù tiết, để phù tiết hóa thành lớn nhất, Ôn Kiều tiến vào bên trong, Tô Vân để cho mình

Thiên Tượng nội tâm hiện ra, điều khiển phù tiết, hướng nam cực động thiên mà đi.

Thanh đồng phù tiết tựa như một cái to đạt mấy chục dặm, dài tới mấy trăm dặm to lớn thanh đồng trụ thể, từ từng cái động thiên trên không chạy qua, từ từ tiếp cận Nam Cực động thiên.

Lần này Tứ Ngự động thiên hợp nhất, thực ra không chỉ là Tứ Ngự động thiên, còn mang đến mặt khác động thiên, như Tiên Hậu Câu Trần động thiên, mang đến Thiên Trụ, Văn Xương cùng Đại Lý ba tòa động thiên. Nam Cực, Bắc Cực cùng Hậu Thổ ba đại động thiên, cũng mỗi người mang đến vài toà động thiên, hiện nay cùng Đế đình hợp nhất động thiên đã có hai mươi bốn tòa nhiều.

Đế đình trên bầu trời, có khả năng nhìn thấy mặt khác còn chưa hợp nhất động thiên lưu lại tinh ngấn, ở trong trời đêm như là thật dài sao chổi đuôi.

Khoảng cách bảy mươi hai động thiên hợp nhất thành thứ bảy Tiên giới, đã không xa.

Thanh đồng phù tiết chạy đến Trường Sinh động thiên trên không, Ôn Kiều cựu thần đi ra phù tiết, điều khiển lôi vân bốn phía liếc nhìn, quan sát chúng sinh kiếp vận, từ đó tìm đến ra thực lực tu vi tồn tại cường đại!

Hắn thân thể cồng kềnh, nhưng mà chân đạp lôi vân phi hành, nhưng cực kỳ nhanh chóng, hai con ngươi nở rộ lôi quang, tại trong khoảng thời gian ngắn liền có thể đảo qua phạm vi vạn dặm!

Tô Vân điều khiển thanh đồng phù tiết không nhanh không chậm theo ở phía sau, chỉ thấy Ôn Kiều điều khiển lôi vân, từ Nam Cực động thiên đầu bắc quét đến đầu nam, lại từ đầu nam quét đến đầu bắc.

Bất thình lình, Ôn Kiều hơi dừng lại một chút, lôi vân dừng lại, nói: "Đế Chiêu bệ hạ, tìm được…"

Đế Chiêu nhìn xuống dưới, ánh mắt sắc bén, nói: "Đừng có ngừng, ngươi tiếp tục giả vờ làm tìm kiếm."

Ôn Kiều không hiểu, vì vậy tiếp tục đi lên phía trước tìm.

Đế Chiêu nhìn về phía Tô Vân, Tô Vân hiểu ý, trên không thanh đồng phù tiết vô thanh vô tức hướng phía dưới hạ xuống, hướng Oánh Oánh giải thích nói: "Tự Tại Trường Sinh công cực kỳ lợi hại, môn công pháp này để Trường Sinh Đế Quân tốc độ kinh người, nếu như kinh động đến hắn, hắn thi triển cực ý tốc độ, chỉ sợ Tang Thiên Quân cũng chưa chắc có thể đuổi theo hắn. Thanh đồng phù tiết tốc độ tuy là không kém hơn hắn, nhưng nếu như đuổi không kịp, bị hắn trốn đi, liền khó tìm."

Oánh Oánh tỉnh ngộ, nói: "Cho nên lão gia tử để Ôn Kiều tiếp tục tìm kiếm, dùng cái này tới lơ là Trường Sinh Đế Quân. Lão gia tử bậc này ý thức chiến đấu, ngược lại là rất lợi hại!"

Tô Vân cũng là từ đáy lòng khâm phục, thầm nghĩ: "Nghĩa phụ Đế Chiêu, trời sinh chính là chiến đấu cường giả. Không biết thương thế của hắn có nặng hay không, có hay không có thể bắt được Trường Sinh Đế Quân?"

Thanh đồng phù tiết vô thanh vô tức rơi vào phía dưới núi xanh trên không, ước chừng còn có hai ba trăm trượng khoảng cách, bất thình lình Đế Chiêu vừa sải bước ra phù tiết, đầu dưới chân trên, hướng phía dưới rơi xuống!

"Ầm!"

Hắn nâng lên bàn tay lớn, hướng phía dưới núi xanh đánh tới!

Núi xanh hoang mang, tan vỡ sụp đổ!

Trong khoảnh khắc, núi xanh hóa thành bột mịn, không còn sót lại chút gì!

Bột mịn bên trong, Trường Sinh Đế Quân phá không mà lên, một thân tốc độ không thẹn cực ý tự tại chi danh, trong một chớp mắt liền tới đến Đế Chiêu sau lưng, bàn tay hướng Đế Chiêu ngực ấn đi!

Đế Chiêu trái cũng không phải là Đế tâm, mà là từ Kim Tiên trên thi thể hái tiên nhân trái tim, kém xa Đế tâm mạnh mẽ, dù là mấy năm này không ngừng tế luyện, cũng không bằng bản thân Đế tâm dễ sử dụng.

Bởi vậy Trường Sinh Đế Quân đòn đánh này, thẳng đến nhược điểm của hắn mà đến, người này tâm trí, cũng là cực cao!

Nhưng vào lúc này, Đế Chiêu một cái tay khác chưởng từ trước người cũng hướng mình trái tim đánh tới!

Một tôn Đại Đế, một vị Đế Quân, hai người chưởng lực một trước một sau tại Đế Chiêu trong trái tim va chạm, nhất thời bành một tiếng, Đế Chiêu trái tim bị đánh thành một đoàn Hỗn Độn chi khí!

Trường Sinh Đế Quân cánh tay răng rắc một tiếng tan vỡ, vô số xương vỡ đâm xuyên xương bả vai hướng về phía sau bắn nhanh!

Trường Sinh Đế Quân vạn phần hoảng sợ, thất thanh nói: "Ngươi không phải Đế Tuyệt! Đế Tuyệt không có bá đạo như vậy…"

Đế Chiêu xoay người, tay phải là đao, tại hắn nói ra chữ thứ nhất lúc cũng đã từ hắn chỗ cổ chém qua!

Trường Sinh Đế Quân đầu lâu bay lên, sau một khắc, Đế Chiêu tay trái lấy ra, chụp lại ngực của hắn, đem hắn một khoả trái tim lấy ra, nhét vào bản thân trong lồng ngực!

Đế Chiêu tay phải bắt lấy Trường Sinh Đế Quân bay lên đầu, hướng chạy tới Tô Vân nói: “Đi! Trở lại gặp Thiên hậu!”

—— —— ngày mùng 1 tháng 11, các huynh đệ cầu một chút tháng mười một giữ gốc nguyệt phiếu, là Đế Chiêu bỏ phiếu! ! !

Chương 641 : Hoa rơi vào nhà nào? (cầu giữ gốc nguyệt phiếu!)

Chương 642: Hoa rơi vào nhà nào? (cầu giữ gốc nguyệt phiếu!)

Tô Vân cùng Oánh Oánh nghi ngờ không thôi, Oánh Oánh càng là một mặt khiếp sợ cùng ngỡ ngàng. —— cái kia quả thực là khiếp sợ cùng ngỡ ngàng, Oánh Oánh quai hàm bên trên viết đầy "Khiếp sợ" chữ, cái trán thì viết đầy "Ngỡ ngàng" chữ.

Nàng là sách quái, trong lòng có cái gì, nếu như không nói ra, khắp nơi sẽ gặp trực tiếp phản ứng ở trên mặt.

Từ Đế Chiêu nhảy ra thanh đồng phù tiết, đến Tô Vân khống chế thanh đồng phù tiết bay đến trước mặt, chỉ là trong chớp mắt sự tình, chiến đấu liền im bặt mà dừng!

Tô Vân thậm chí cũng không từng kịp phản ứng, Oánh Oánh cũng không có kịp ghi chép, chiến đấu liền kết thúc!

Thậm chí, ngay cả Trường Sinh Đế Quân bản thân, câu kia "Ngươi không phải Đế Tuyệt Đế Tuyệt không có bá đạo như vậy" tổng cộng mười ba cái chữ, cũng không từng kịp nói xong!

Đầu của hắn bay lên, bị Đế Chiêu nắm trong tay về sau, mới đưa cái này mười ba cái chữ nói xong.

Nói xong lúc, hắn mới ý thức tới đầu mình bị người chém xuống, trái tim bị người lấy ra!

Thiên hạ chiến đấu, không có bá đạo như vậy người!

Đổi thành bất kỳ người nào khác, cho dù là gặp phải Đế Phong, Tà Đế khủng bố như vậy tồn tại, Trường Sinh Đế Quân cũng sẽ không bị bại như thế lanh lẹ.

Trường Sinh Đế Quân thực lực tu vi tuy là không bằng bọn họ, nhưng mà dù sao cũng là Đế Quân, hắn Tự Tại Trường Sinh công mệnh danh cực ý tự tại, ý đến người đến, tốc độ thiên hạ vô song. Bằng không hắn cũng không thể tại Đế Phong thế thua đã định dưới tình huống, đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, đánh lén Thiên Hậu, Tiên Hậu, Tử Vi, Sư Đế Quân cùng Tà Đế, vậy mà đều đánh lén thành công, từ đó một lần xoay chiến cuộc!

Nếu không phải trận chiến kia Đế Thúc không có đầu óc mê muội xông tới, người thắng trận khẳng định lại là hắn cùng Đế Phong hai người!

Lần này Đế Chiêu có thể giết hắn, không phải thực lực của hắn yếu, mà là Đế Chiêu điểm yếu ở trái tim, quả tim này cũng không phải là chân chính Đế tâm, mà là một viên Kim Tiên trái tim!

Trường Sinh Đế Quân cho là đây là Đế Chiêu nhược điểm trí mạng, hắn gặp phải Đế Chiêu đánh lén dưới tình huống, trước tiên đánh giá ra Đế Chiêu nhược điểm trí mạng, ra tay công kích.

Nếu như đối thủ của hắn là Tà Đế, cái này phán đoán tuyệt đối sẽ không có lỗi, Tà Đế từ lúc thất bại qua một lần về sau? Liền chững chạc rất nhiều? Sẽ không để cho Trường Sinh Đế Quân đánh nát trái tim của mình, từ đó rơi vào bị động.

Nhưng mà đối thủ của hắn là Đế Chiêu.

Trái tim quả thực là nhược điểm của hắn? Nhưng mà hắn không quan tâm cái nhược điểm này? Hắn biết mình sở

trường, vậy chính là thi yêu nắm giữ vô cùng kinh người lực lượng!

Bởi vậy hắn cùng Trường Sinh Đế Quân cứng đối cứng!

Trường Sinh Đế Quân bản thân bị trọng thương? Đế Chiêu người cũng bị thương nặng, đều có thương tích trong người? Nhưng hai người đối mặt chiến đấu? Chọn lựa sách lược ứng đối không giống nhau. Trường Sinh Đế Quân tập kích Đế Chiêu nhược điểm trí mạng, mà Đế Chiêu thì đem nhược điểm trí mạng hóa thành đối phương nhược điểm trí mạng!

Một chiêu chênh lệch, cả bàn đều thua!

Nếu như Trường Sinh Đế Quân biết đối thủ là Đế Chiêu, cũng không đến mức bị bại nhanh như vậy.

Trường Sinh Đế Quân cứ việc đầu lâu bị chém đứt? Trái tim bị lấy ra? Nhưng y nguyên còn sống, hắn nội tâm còn tại đầu lâu bên trong, lập tức ý đồ lao ra bỏ chạy.

Chỉ cần nội tâm chạy trốn, hắn liền vào ở không đầu thân thể chạy hùng hục, lấy tốc độ của hắn? Đoán trước Đế Chiêu cũng đuổi không kịp!

Thân thể của hắn không quan tâm, trong thời gian ngắn không chết được? Có nội tâm tại, cùng lắm thì tạm thời không cần đầu. Đợi chạy trốn tới Tiên giới? Hắn liền có thể đi tìm Liễu Tiên Quân, mời hắn thi triển tạo hóa chi thuật? Giúp mình cấy ghép một khoả trái tim cùng đầu!

Tiên giới Liễu Tiên Quân? Chính là tạo hóa chi đạo đệ nhất tồn tại? Nhất định có thể giải quyết cái vấn đề khó khăn này!

Nhưng mà Trường Sinh Đế Quân nội tâm vừa mới ý đồ lao ra đầu lâu, liền thấy Đế Chiêu năm ngón tay giữ lại, đặt tại trên đầu của mình, đầu của hắn nhất thời như là lồng giam, nội tâm bất kể như thế nào xê dịch biến hóa, đều không thể chạy trốn!

Đế Chiêu vốn chỉ là một viên Kim Tiên trái tim, hiện tại đổi Đế Quân trái tim, khí huyết nhất thời trở nên vô cùng dồi dào, tràn ngập lực lượng đáng sợ!

Hắn năm ngón tay một khóa, liền đem Trường Sinh Đế Quân nội tâm khóa lại!

Trường Sinh Đế Quân nghĩ lại: "Ta thân thể không có trái tim không có đầu, cần gì đến cướp đoạt không đầu thân thể? Ta nội tâm giấu ở trong đầu, đầu lâu phi độn, tìm đến Liễu Tiên Quân trực tiếp để hắn tìm cho ta cái tư chất thượng thừa tiên nhân thân thể xếp vào đi lên!"

Hắn nghĩ tới nơi này, nội tâm phát động lên lực lượng, liền muốn tránh thoát Đế Chiêu khống chế!

Đế Chiêu bắt hắn lại đầu, cũng bị chấn động đến cánh tay hoảng run không ngừng, đưa tay muốn một chưởng đem đầu này đập nát, lại chần chừ một chút, nói: "Thiên Hậu cái kia tiểu lãng… Muốn đầu của hắn, cũng không thể làm bể. Thái tử, nhanh lên một chút trở lại, đem người này đưa cho Thiên Hậu!"

Trường Sinh Đế Quân đầu lâu nhảy nhảy nhót nhót, giãy dụa không ngừng, thủy chung không thể thoát khỏi hắn khống chế, nghe vậy vội vàng mở miệng nói: "Khoan đã! Ngươi đem ta đưa đến Thiên Hậu nơi đó, có chỗ tốt gì?"

Đế Chiêu nhảy đến thanh đồng phù tiết bên trong, cười nói: "Chỗ tốt chính là Thiên Hậu nể tình phu thê chi ân, đem ta con mắt còn lại trả ta."

Trường Sinh Đế Quân la lên: "Đây là chỗ tốt rồi? Bệ hạ, ngươi đừng có giết ta, ta giúp ngươi đoạt tới càng lớn chỗ tốt. Ngày đó sau lưng phản bệ hạ, nếu không phải như thế, bệ hạ cũng không đến mức chết. Hiện nay chỉ cần bệ hạ đem đầu của ta thả lại trên thân thể, ta liền đầu nhập vào bệ hạ, vì bệ hạ

bốn phía chinh chiến! Vi thần cái thứ nhất liền giết tới Hậu đình, trợ bệ hạ đoạt lại Đế nhãn! Như vậy, bệ hạ thân thể nguyên vẹn, lại có ta như vậy một cái trung thành tuyệt đối cấp dưới, chẳng phải là so mang theo đầu của ta đi gặp Thiên Hậu nhận được càng nhiều?"

Hắn lời này, để Tô Vân cùng Oánh Oánh cũng âm thầm gật đầu.

Đối với Đế Chiêu tới nói, thu phục Trường Sinh Đế Quân, so dùng đầu của hắn cùng Thiên Hậu làm trao đổi muốn thoả đáng rất nhiều.

Trong vũ trụ, giống như Trường Sinh Đế Quân cao thủ như vậy, quả thực rất khó tìm đến.

Đế Chiêu nói: "Ta đã đáp ứng Thiên Hậu, chắc chắn sẽ không nuốt lời."

Trường Sinh Đế Quân vội vàng nhìn về phía Tô Vân, kêu cứu: "Tô Thánh Hoàng, ngươi là tiên đình phân đất phong hầu Thánh Hoàng, há có thể thấy chết không cứu? Còn xin Thánh Hoàng nói tốt vài câu."

Tô Vân lắc đầu nói: "Đế Quân, nghĩa phụ ta là không thể nào đem ngươi thu làm cấp dưới. Ngươi triệt để đắc tội Thiên Hậu, Tiên Hậu, Tử Vi cùng Sư Đế Quân, thu phục ngươi, chính là triệt để đắc tội bọn họ. Ngươi nói nghĩa phụ ta sẽ làm như vậy ư?"

Trường Sinh Đế Quân trở nên trầm mặc.

Thanh đồng phù tiết tượng đá Đế đình, Oánh Oánh thì tại miêu tả Trường Sinh Đế Quân đầu lâu, dò hỏi: "Đế Quân, ngươi vì sao tại Tà Đế, Thiên Hậu đám người sắp hoàn toàn thắng lợi giây phút, bất thình lình phản bội, trợ giúp Đế Phong đâu? Đối với ngươi mà nói, rất là không khôn ngoan."

Trường Sinh Đế Quân mở mắt ra, liếc nàng một cái, cười lạnh nói: "Nho nhỏ sách quái, cũng dám nói ta không khôn ngoan?"

Oánh Oánh cười nói: "Ta tuy là nhỏ, nhưng chí khí nhưng cao. Ngươi trợ giúp Đế Phong, rõ ràng chính là không có tầm mắt kiến thức, chỉ là tư chất tốt hơn mà thôi, trí tuệ lại là không cao."

Trường Sinh Đế Quân nói: "Tà Đế, Thiên Hậu, bao quát vị này Đế Chiêu, đều là Đế Phong dưới tay người thất bại. Ta nếu là đứng đội, đương nhiên là đứng người mạnh nhất. Huống hồ, ta là tại Đế Phong nguy hiểm nhất thời điểm, đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi! Đến lúc đó, diệt trừ Tà Đế, Thiên Hậu, Tiên Hậu, Tử Vi cùng Sư Đế Quân, ta phong thưởng còn có thể thiếu?"

Oánh Oánh nhịn không được nói: "Nhưng mà, ngươi hiện nay cái gì cũng không có rơi vào, Đế Phong cũng không có xuất hiện tới bảo vệ ngươi, ngược lại ngươi sắp phải chết."

Trường Sinh Đế Quân trở nên trầm mặc, sau một lúc lâu, nghiêm nghị nói: "Nếu như không phải Đế Thúc đến, chôn vùi tốt đẹp thời cơ, ta làm sao đến mức có hôm nay?"

Ngày đó nếu không phải Đế Thúc vừa vặn xuất hiện, chiến đấu kết quả chính là Đế Phong ổn định trận tuyến, cùng Trường Sinh Đế Quân liên thủ chém giết Tiên Hậu, Tử Vi đám người, Thiên Hậu cùng Tà Đế nhiều nhất chỉ có chạy trốn phần!

Nhưng mà ai có thể nghĩ tới, Đế Thúc bất thình lình chạy đến?

Tô Vân nhẹ nhàng ho khan một tiếng, nói: "Trường Sinh Đế Quân, Đế Thúc sở dĩ vừa vặn đi ngang qua, là Đế Phong

phái người đi trước đuổi giết hắn. Những tiên nhân này vừa vặn là khắc chế Đế Thúc tồn tại."

Trường Sinh Đế Quân trợn mắt há hốc mồm, sắc mặt hôi bại nói: "Thì ra là thế, thì ra là thế… Đế Phong bệ hạ, ngươi không phải Tiên giới chi chủ sao? Làm sao lại, liền… Liền đi vận rủi!"

Tô Vân thôi thúc phù tiết tìm đến Ôn Kiều, Ôn Kiều nhìn thấy Trường Sinh Đế Quân đầu, không khỏi bị sợ hết hồn, thất thanh nói: "Nhanh như vậy?"

Tô Vân lặng lẽ gật đầu: "Chính là nhanh như vậy! Ta cũng bị sợ hết hồn!"

Ôn Kiều nghi ngờ không thôi, hướng Tô Vân nói nhỏ: "Ngươi cái này cha nuôi, so ngươi cái kia cha nuôi, có tiền đồ có thêm!"

Tô Vân cười mắng một câu, nói: "Với tư cách nghĩa tử, nơi nào có hi vọng cha nuôi tiền đồ đạo lý? Huống chi Tà Đế không phải nghĩa phụ ta."

Mọi người chạy về Hậu đình, Đế Chiêu đem Trường Sinh Đế Quân đầu lâu giao cho Thiên Hậu, nói: "Nương tử, Trường Sinh Đế Quân nội tâm còn tại trong đầu của hắn. Ta may mắn không làm nhục mệnh, nương tử nên trả lại cho ta cuối cùng cái kia con mắt a?"

Thiên Hậu nương nương mắt lộ ra hận ý, trên mặt nhưng mang theo tươi cười, bàn tay năm ngón tay biến ảo, bóp một thức kỳ lạ ấn pháp, nhẹ nhàng khắc ở Trường Sinh Đế Quân cái trán, cười nói: "Tiêu Trường Sinh, ngươi hiện nay biết đắc tội bản cung hậu quả a?"

Trường Sinh Đế Quân nội tâm đang muốn nhân cơ hội chạy trốn, lại thấy Thiên Hậu nương nương cái này nhẹ nhàng

một ấn, đất trời bốn phía hoàn toàn mờ mịt, Hỗn Độn như một, căn bản không chỗ có thể đi!

Hắn đã bị vây ở đầu của mình bên trong, không cách nào trốn đi!

Trường Sinh Đế Quân mở miệng nói: "Nương nương, chết đi Tiêu Trường Sinh không đáng một đồng! Còn sống Tiêu Trường Sinh, mới là hữu dụng Tiêu Trường Sinh!"

Thiên Hậu nương nương có chút chần chờ.

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, lại đem Trường Sinh Đế Quân đắc tội Tà Đế, Tiên Hậu, Tử Vi đám người sự tình nói một lần.

Trường Sinh Đế Quân biết hắn muốn mượn Thiên Hậu nương nương tay giết bản thân, vội vàng nói: "Nương nương, ngươi kiền nhi muốn cướt tính mạng của ta!"

Thiên Hậu nương nương cười nói: "Tiêu Trường Sinh, Tô Thánh Hoàng là cùng ngươi làm trò đùa đây. Hắn biết bản cung đã sớm đắc tội Tà Đế, cùng Tiên Hậu quan hệ cũng không phải rất hoà thuận. Bản cung há lại sẽ quan tâm đắc tội bọn họ?"

Tô Vân trong lòng chợt lạnh, không nói thêm gì nữa.

Trường Sinh Đế Quân lại lộ ra vui mừng, biết mình mạng cuối cùng có thể giữ lấy.

Thiên Hậu nương nương nói: "Ngươi ám toán qua bản cung, bản cung há có thể tuỳ tiện tha cho ngươi? Đợi qua một thời gian ngắn, bản cung lại hảo hảo xử lý ngươi!"

Tô Vân thở dài, biết Thiên Hậu nương nương đã bị đánh động, lại không giết Trường Sinh Đế Quân khả năng.

Đế Chiêu duỗi ra bàn tay lớn, trầm giọng nói: "Nương tử, trẫm con mắt còn lại, lấy ra!"

Thiên Hậu nương nương cười nói: "Ngươi gấp cái gì? Chúng ta phu thê một tràng…"

Đế Chiêu đằng đằng sát khí: "Lấy ra!"

Thiên Hậu nương nương chần chừ một chút, nhìn nhìn Tô Vân, trong lòng biết Tô Vân bộ hạ cũng có một nhóm tương tự Ngọc thái tử, Đế tâm, Bộ Dư Phong dạng này đại cao thủ, nếu như bản thân không cho, Tô Vân nhất định sẽ điều động những cao thủ kia, cùng Đế Chiêu hợp lực vây quét Hậu đình!

Bản thân thương thế chưa lành, sợ khó ngăn cản.

"Trong lúc vô tình, thế lực của hắn đã mở rộng đến có thể chi phối một phần thế cuộc." Thiên Hậu lấy ra cuối cùng một cái Đế nhãn, giao cho Đế Chiêu, thầm nghĩ trong lòng.

Đế Chiêu nhận lấy hai mắt của mình, để vào hốc mắt, xoay người cũng không quay đầu lại sải bước rời đi, nâng tay lên dựng thẳng lên một đầu ngón tay nói: "Nương tử, hôm nay, ta bỏ ngươi."

Thiên Hậu nương nương trong mắt hàn quang lóe lên, hừ lạnh một tiếng.

Tô Vân cũng tự đứng dậy cáo từ, Thiên Hậu nương nương nói: "Tô Thánh Hoàng dừng bước."

Tô Vân dừng bước lại.

Thiên Hậu nương nương nói: "Bản cung nghe nói, Tiêu Quy Hồng chết rồi."

Tô Vân cảm khái nói: "Trời cao đố kỵ anh tài."

Thiên Hậu nương nương ánh mắt lấp lóe, nói: "Tiêu Quy Hồng chết rồi, Thạch Ứng Ngữ cũng đã chết, hai vị đệ nhất tiên nhân chết đi về sau, bọn họ số mệnh hoa rơi vào nhà nào? Tô Thánh Hoàng có biết ai giết bọn hắn?"

Tô Vân khom người nói: “Thạch Ứng Ngữ là chết tại Tiêu Quy Hồng tay, Tiêu Quy Hồng…”

Hắn đầu óc xoay chuyển rất nhanh, đột nhiên cũng rốt cuộc nói không được, bởi vì Tiêu Quy Hồng khi chết, Đế đình Thái Cực cung lân cận, chỉ có hắn, Tiêu Quy Hồng, Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên bốn người!

Nơi đó chỉ có bọn họ!

Lấy Thiên Hậu trí tuệ, không có khả năng không nghi ngờ đến trên đầu của hắn, bởi vì Thiên Hậu biết Tô Vân thực lực là đáng sợ đến bực nào!

Tô Vân nói: “Tiêu Quy Hồng là chết tại thiên ngoại truyền đến thần thông trong dư âm.”

Thiên Hậu nương nương giống như cười mà không phải cười nói: “Thật sao? Bản cung đi Thái Cực cung lân cận nhìn, đến thật có không ít thần thông dấu vết. Tốt, Tô Thánh Hoàng ngươi đi đi.”

Tô Vân khom người cáo lui, đợi đi ra Hậu đình, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

“Oánh Oánh, ngươi nói vậy còn dư lại hai phần số mệnh, đến cùng rơi vào ai trên người?” Tô Vân bất thình lình hỏi.

—— —— tháng mười một ngày đầu tiên, các huynh đệ có giữ gốc nguyệt phiếu, đầu cho 《 Lâm Uyên Hành 》 đi!

Chương 642 : Tô Vân khiêm tốn chưa soán lúc

Chương 645: Tô Vân khiêm tốn chưa soán lúc

Tiêu Quy Hồng giết chết Thạch Ứng Ngữ, loại trừ là vì khơi mào Đế Phong Tà Đế ở giữa tranh đấu bên ngoài, một mục đích khác chính là giành lấy Thạch Ứng Ngữ số mệnh.

Tiêu Quy Hồng thân có hai tầng số mệnh, Tô Vân vì Thạch Ứng Ngữ báo thù, đánh giết Tiêu Quy Hồng. Cái này hai tầng số mệnh tự nhiên sẽ rời đi, nhưng rơi vào ai trên người, Tô Vân nhưng lại không biết.

Oánh Oánh nói: "Lúc ấy nơi đó chỉ có chúng ta bốn người. Nếu như là rơi vào sĩ tử trên người, hoặc là trên người của ta, Ôn Kiều nhìn thấy chúng ta tự nhiên sẽ nói. Nhưng Ôn Kiều không nói, có thể thấy được là bị chúng ta hoa cái số mệnh ngăn cản trở lại…"

Tô Vân vẻ mặt buồn bã, đỉnh đầu hoa cái, cái gì tốt vận đều bị chặn bay, thậm chí liền đệ nhất tiên nhân bốn mươi chín trùng thiên số mệnh, đều bị ngăn cản trở lại!

Oánh Oánh tiếp tục nói: "Còn lại hai người, chính là Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên. Chẳng qua Ôn Kiều sau khi tỉnh lại, hai người này đã rời đi, trở về mỗi người động thiên. Ôn Kiều không có nhìn thấy bọn họ. Nếu như thấy được, liền có thể biết là rơi vào trong bọn họ người nào trên thân."

Phía trước, thi yêu Đế Chiêu đang chờ bọn họ, Tô Vân liền vội vàng đi tới, nói: "Nếu như bọn họ mỗi bên đến một phần

số mệnh, còn thì thôi, bọn họ khi độ kiếp không chết được, nhiều nhất trọng thương. Nếu như là trong bọn họ nào đó một người nhận được hai phần số mệnh, lấy bọn họ hiện nay thực lực."

Hắn lắc đầu, nói: "Sẽ bị bốn mươi chín trùng thiên lôi kiếp đánh giết thành cặn bã, tuyệt không may mắn còn sống sót đạo lý."

Tam trùng số mệnh dưới điều kiện thiên kiếp, uy lực của nó gấp mười hai lần tại bình thường thiên kiếp, Tô Vân lợi dụng kiếp lúc vượt qua mấy lần, nhưng cho dù là hắn cũng có chút miễn cưỡng, Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên đối mặt bậc này thiên kiếp, căn bản là không có cách vượt qua!

"Nghe Thiên Hậu ý tứ, nàng cho là ta giành lấy đệ nhất tiên nhân số mệnh."

Tô Vân nói khẽ: "Nàng cho rằng gây khó dễ đến ta nhược điểm, nhưng ta căn bản không có đệ nhất tiên nhân số mệnh. Chẳng qua nàng nếu như bốn phía nói lung tung, bán cho mặt khác Đế Quân hoặc là Đế Phong đám người, với ta mà nói lại là phiền phức chuyện."

Oánh Oánh hỏi: "Như vậy Thiên Hậu sẽ đem ngươi bán đi ư?"

Tô Vân không nói gì.

Hậu đình bên trong, Thiên Hậu nương nương nhẹ nhàng vuốt ve Trường Sinh Đế Quân tóc, giống như là tại thuận mèo con, Trường Sinh Đế Quân chỉ còn lại có bên dưới đầu, nội tâm lại bị giam cầm, không dám nhúc nhích.

Thiên Hậu nương nương rơi vào lặng im, không khí an tĩnh đến đáng sợ.

Nếu là ở trước kia, Trường Sinh Đế Quân bao nhiêu còn dám nói một đôi lời hoạt bát mà nói, nhưng bây giờ người là

dao thớt ta là thịt cá, hắn không dám nói câu nào, e sợ cho câu nào không đúng, chọc giận Thiên Hậu.

"Đế đình chủ nhân, vẫn là dã tâm bừng bừng ah."

Sau một lúc lâu, Thiên Hậu nương nương đánh vỡ lặng im, nói: "Hắn cho tới nay đều ngụy trang rất tốt, tuy là trên danh nghĩa là Đế đình chủ nhân, nhưng lại ở tại Đế đình bên ngoài, lấy đó khiêm tốn, đối quyền lực không có nửa điểm ý nghĩ. Hắn giết Tiêu Quy Hồng đoạt vận, lại mượn thi yêu Đế Chiêu tới dọa bản cung, khắp nơi hiển lộ rõ ràng hắn không phù hợp quy tắc ý nghĩ!"

Trường Sinh Đế Quân lúc này mới dám nói chuyện: "Tử hệ vong ân bội nghĩa, đắc chí liền ngông cuồng. Tô Thánh Hoàng chính là tiểu nhân đắc chí!"

"Ngươi không phải cũng vậy ư?"

Thiên Hậu nương nương thản nhiên nói: "Tô Thánh Hoàng tuy có thẳng tới trời cao chí, nhưng chưa hề làm ra quá phận việc làm. Ngươi đánh lén chúng ta lúc, ra tay có thể so sánh Tô Thánh Hoàng hung ác quá nhiều. Bản cung còn có thể tha cho ngươi, làm sao không có thể tha cho hắn?"

Nàng đứng dậy: "Đi theo ta."

Trường Sinh Đế Quân đầu bay lên, đi theo phía sau của nàng, Thiên Hậu mở ra bản thân Linh giới, đi vào trong đó, Trường Sinh Đế Quân giương mắt, liền nhìn thấy gốc kia tỏa ra điệt lệ sắc màu Thế Giới thụ.

Cái kia Thế Giới thụ cành ở giữa, ba ngàn thế giới sinh sinh diệt diệt, diễn hóa chói lọi đại đạo, hiển lộ rõ ràng vũ trụ hùng vĩ.

"Trường Sinh, hướng ta bảo thụ cúng bái, lấy ngươi chi danh, tụng ta tên thật, chứng đạo ta a."

Thiên Hậu âm thanh truyền đến: "Chỉ có như vậy, ngươi mới có thể có đến bản cung tín nhiệm!"

Trường Sinh Đế Quân không biết nàng đây là cái gì yêu pháp, chỉ cảm thấy hai mắt tỏa sáng, đầu lâu phong ấn mở ra, nội tâm có thể lao ra trong óc.

Hắn theo lời hướng gốc kia Thế Giới thụ cúng bái, lấy tên của mình vì thề, tụng niệm Thiên Hậu nương nương tục danh, không dám có những ý niệm khác. Lúc này, chuyện kỳ diệu phát sinh, Trường Sinh Đế Quân chỉ cảm thấy bản thân nội tâm tư duy từ từ cùng Thế Giới thụ rễ liên kết!

Đầu óc của hắn, giống như là Thế Giới thụ sợi rễ cắm rễ đất đai, hắn chỗ tìm hiểu tu luyện Trường Sinh đại đạo, cực ý đại đạo, giờ phút này cũng biến thành Thế Giới thụ bên trong một cái cành, biến thành Thế Giới thụ một phần!

Trường Sinh Đế Quân lòng sinh sợ hãi, ý đồ thoát khỏi loại này khống chế, nhưng mà căn bản là không có cách thoát khỏi!

Hắn nội tâm cùng đầu của hắn, còn tại không ngừng tụng niệm Thiên Hậu tục danh, giọng nói càng ngày càng thành kính, mà đó căn bản không phải hắn bản nguyện!

Hắn chỉ cảm thấy Thế Giới thụ rễ giống như là thật sâu đâm vào đầu óc của hắn, từ đầu óc của hắn bên trong rút ra hắn nhiều hơn nữa đại đạo cùng giải thích, hóa thành chất dinh dưỡng, bổ dưỡng cái này gốc tà quỷ Thái Cổ chí bảo!

Qua rất lâu, Trường Sinh Đế Quân bên tai tụng niệm âm thanh từ từ ngừng lại, hắn lúc này mới tỉnh táo lại.

Trong lòng của hắn sinh ra một cỗ không hiểu bi ai, hắn sở niệm suy nghĩ, đều không thể gạt được Thiên Hậu, đại đạo của hắn, cũng khống chế tại gốc này Thế Giới thụ bên trong!

Thiên Hậu nương nương đi tới Thế Giới thụ bên dưới, mặt mang tươi cười, nhẹ nhàng bóc một khối vỏ cây.

Trường Sinh Đế Quân phát ra tiếng kêu thảm thiết đau đớn, trên mặt của hắn cũng có một khối da mặt bị sinh sinh bỏ xuống dưới!

Thiên Hậu khẽ cười một tiếng, lại đem vỏ cây kề sát ở trên cây, mà Trường Sinh Đế Quân gương mặt cũng khôi phục như lúc ban đầu!

"Loại này đại đạo, gọi là vu. Là số ít không tại Tiên giới thiên địa đại đạo bên trong đại đạo."

Thiên Hậu nương nương gãy một cành cây, mười ngón tay tung bay, cành bị nàng đan thành kỳ lạ hình dạng, chầm chậm nói: "Đế Thúc Đế Hốt có khả năng giết Đế Hỗn Độn, chính là bởi vì Đế Hỗn Độn gặp người xứ khác, người xứ khác là cái vu, hai người bọn họ bại câu thương, Đế Hỗn Độn mới có thể bị Đế Thúc Đế Hốt thừa lúc. Tuyệt nhận được Đế Hỗn Độn một phần truyền thừa, mà ta được đến vu một phần truyền thừa."

Trường Sinh Đế Quân khóe miệng lay động, hiện tại hắn sinh tử, cũng rơi vào Thiên Hậu nắm giữ!

Thiên Hậu nương nương đem cái kia cành gãy thành một cái không có đầu tiểu nhân, nhẹ nhàng thổi hơi thở, chỉ thấy cái kia cành đâm ra tiểu nhân vậy mà nhanh chóng sinh ra máu thịt, càng ngày càng cao, càng lúc càng lớn!

Thiên Hậu đưa tay cắt tiểu nhân trên cổ cành nhọn, nhất thời từ cỗ thân thể này bên trong phun ra máu tới!

Thiên Hậu nương nương cười tủm tỉm nâng lên Trường Sinh Đế Quân đầu, đặt ở cỗ thân thể này trên cổ, chỉ thấy cái kia trong cổ có từng cái rậm rạp sợi mở rộng ra đến, nhanh

chóng cùng Trường Sinh Đế Quân đầu tuyệt đối chỗ thần kinh liên kết!

Lại có máu thịt mọc ra, cùng hắn máu thịt liên kết!

Trong chớp mắt, Trường Sinh Đế Quân đầu liền cùng cái này cành thân thể mọc làm một thể!

Trường Sinh Đế Quân hoạt động tay chân một chút, vậy mà cùng hắn thân thể không khác nhau chút nào, thậm chí càng cho thỏa đáng hơn dùng!

Thiên Hậu nương nương cười nói: "Tiêu Trường Sinh, chỉ cần ngươi không làm ra việc ngốc, ngươi tại bản cung dưới tay sẽ gặp sống được rất thoải mái, nhưng ngươi nếu là làm việc ngốc…"

Nàng cong ngón tay búng một cái, Trường Sinh Đế Quân bất thình lình tan rã, da thịt chia lìa!

Thiên Hậu nương nương tâm niệm vừa động, Trường Sinh Đế Quân lại khôi phục như lúc ban đầu!

Trường Sinh Đế Quân quỳ mọp xuống đất, cúi đầu nói: "Vi thần không dám có nửa điểm ngỗ nghịch trái tim."

Thiên Hậu nương nương cười khanh khách phát ra tới: "Đứng lên đi! Ngươi như vậy nghe lời, bản cung rất là vui vẻ. Nếu như Tô Thánh Hoàng cũng giống ngươi dạng này nghe lời, bản cung liền ít đi rất nhiều ý nghĩ đây. Đáng tiếc ah, tiểu tử này xảo trá tàn nhẫn, thủy chung không thể rơi vào bản cung trong tay…"

Nàng thầm than một tiếng, Tô Vân mỗi lần tới thấy nàng, không phải mang theo Đế tâm chính là mang theo Đế Thúc, hoặc là theo Tiên Hậu cùng một chỗ, hoặc là theo Đế Chiêu cùng một chỗ, căn bản không cho nàng cơ hội.

Hơn nữa, Thiên Hậu luôn cảm thấy đem Tô Vân cái này đầy trong đầu cổ quái kỳ lạ ý nghĩ người cũng biến thành Trường Sinh Đế Quân như vậy, liền sẽ mất đi rất nhiều vui thú, cho nên cũng chưa từng động thủ.

Tiên Vân cư bên trong, Đế Chiêu tiêu phí mấy ngày thời gian, lúc này mới quen thuộc bản thân con mắt thứ ba, cười nói: "Có này nhãn, ta liền có thể lần nữa giết tới tiên đình, đi tìm Đế Phong báo thù!"

Mấy ngày nay, Tô Vân cũng dưới sự chỉ điểm của hắn từ từ nắm giữ bản thân mi tâm mắt dọc.

Đế Chiêu tuy nói là thi yêu, nhưng hóa thành thi yêu trong chớp mắt ấy, trong đại não liên quan tới trí nhớ của kiếp trước vẫn là đã thức tỉnh không ít, tuy là không bằng Tà Đế nội tâm nhiều, nhưng chỉ điểm Tô Vân vẫn là đầy đủ.

Tối thiểu nhất muốn so Oánh Oánh cái này không đáng tin cậy sách quái đáng tin cậy nhiều lắm!

Hai ngày này, bọn họ như là một đôi chân chính cha con, Tô Vân đem Đế Chiêu xem như tấm gương, Đế Chiêu thì coi hắn là thành một cái cần bản thân dạy dỗ mới có thể độc lập nhi tử, hai người trong lúc vô tình gần gũi rất nhiều.

Đây đối với bọn họ tới nói, đều là phi thường kỳ diệu sự tình.

Đế Chiêu là cả người phụ huyết hải thâm cừu hóa thành báo thù chấp niệm thi yêu, vì báo thù mà sống, không có người thân, Tô Vân thành thân nhân của hắn, hắn cũng cố gắng đến muốn làm tốt một cái phụ thân.

Tô Vân từ nhỏ bị bán cho Khúc bá đám người làm thí nghiệm, lại bị phong ấn trí nhớ, khi còn bé người thân cận nhất là Sầm phu tử, Khúc bá, La đại nương đám người nội tâm, còn

nữa chính là Dã Hồ tiên sinh. Đối với phụ thân, hắn rất là lạ lẫm. Hắn đối với mình phụ mẫu, cũng không tình cảm.

Đế Chiêu xuất hiện, bù đắp hắn lúc nhỏ thiếu hụt tình cảm, tuy là Đế Chiêu chỉ là một cỗ thi thể thành yêu, nhưng cho hắn phụ thân mới có quan tâm.

"Ta đi!"

Đế Chiêu chuẩn bị ổn thoả, cùng hắn từ biệt, nói: "Ta cần phải đến sớm chút giết trở lại tiên đình, miễn cho Đế Phong lão tiểu tử khôi phục lại. Mấy ngày nay, ta phát giác được Tà Đế tiểu tử kia cũng xao động lên, nghĩ là thương thế khôi phục bảy tám phần. Ta cần phải đến làm nhanh lên chuyện!"

Tô Vân đưa tiễn, lúc này, lại thấy Đế tâm hướng bên này đi tới.

Tô Vân trong lòng khẽ động, nói thầm một tiếng không ổn, đang muốn ngăn tại Đế Chiêu trước người, nhưng mà Đế Chiêu cùng Đế tâm đã đối mặt, hai người gặp nhau, đều là hơi giật mình.

Đế Chiêu tỉnh ngộ lại, sờ lên ngực của mình, nơi đó nhảy lên một viên không thuộc về hắn trái tim, mà trước mắt cái này trẻ tuổi "Tà Đế" thì đúng là hắn trái tim.

Đế tâm cũng ý thức được bản thân là trái tim của hắn, nói: "Tô Thánh Hoàng đưa ta đi tiên đình lúc, ta chính là cảm ứng được ngươi, mới bị mạnh mẽ chấp niệm kích động, sinh ra nội tâm."

Đế Chiêu gật gật đầu, nói: "Khó trách, ta luôn cảm thấy ngươi có một loại cảm giác quen thuộc, nguyên lai là lần thứ hai gặp mặt."

Tô Vân khẩn trương vô cùng, nắm chặt nắm đấm, Oánh Oánh cũng có chút không biết làm sao.

Hai người này vốn là nhất thể, mà bây giờ đều trở thành độc lập sinh mệnh, một cái là Tô Vân nghĩa phụ, một cái là Tô Vân bằng hữu!

Nếu như bọn họ tự giết lẫn nhau, đứng ở chính giữa khó khăn nhất chính là Tô Vân!

Đế Chiêu quan sát Đế tâm, lộ ra vẻ tán thưởng, hướng Tô Vân nói: "Ngươi chiếu cố thật tốt hắn, không nên để cho Tà Đế tìm tới hắn, hắn có thể là ba người chúng ta bên trong sạch sẽ nhất cái kia."

Hắn tung người nhảy lên, từ Đế đình biến mất.

Tô Vân nhìn xa, đã không gặp bóng dáng của hắn.

"Đế tâm, sao ngươi lại tới đây?"

Tô Vân thu về ánh mắt, vội vàng nói: "Ta không phải sai người thông báo ngươi sao? Đế Chiêu tại lúc, ngươi tuyệt đối không nên xuất hiện!"

Đế tâm nói: "Ta chính là muốn gặp thân thể của ta. Còn có một chuyện, là Y Triêu Hoa để cho ta thông báo ngươi."

Tô Vân lắc đầu nói: "Đế Chiêu là nghĩa phụ ta, vẫn là phân rõ phải trái, nếu như là Đế Tuyệt, ngươi chỉ sợ liền chết! Y Triêu Hoa có chuyện gì không?"

Đế tâm nói: "Quảng Hàn động thiên đến, sắp cùng Đế đình hợp nhất."

Tô Vân giật mình trong lòng, ngẩng đầu nhìn xa không trung, lẩm bẩm nói: "Quảng Hàn động thiên ư? Không biết Ngô Đồng, nàng có tìm được hay không Quảng Hàn tiên tử…"

Đã từng, hắn cùng Ngô Đồng tại Quảng Hàn động thiên trung độ qua một đoạn thời gian tươi đẹp, để hắn dư vị kéo dài, thỉnh thoảng nhớ tới.

Đế tâm nói: "Toà này động thiên khôi phục. Ta dạy thay lúc, có chút sĩ tử phản ứng nói, bọn họ cảm ứng Quảng Hàn thời điểm, cây quế mang tới nguyên khí chấn động cực kỳ mãnh liệt."

Tô Vân cẩu thả gật đầu.

Đế tâm nói: "Quảng Hàn động thiên vốn là nơi vô chủ, ta cùng Trì phó xạ các học cung phó xạ thảo luận, ý định tổ chức mỗi bên đại học cung sĩ tử, đi Quảng Hàn động thiên du lịch."

Tô Vân mơ hồ gật đầu.

"Cũng không đủ nhiều tiền."

Đế tâm nói: "Lần này là lặn lội đường xa, ngồi Thiên Thuyền đi tới, cần phải đến hoa rất nhiều rất nhiều tiền… Hắn chuyện gì xảy ra?"

Oánh Oánh nhỏ giọng nói: "Suy nghĩ về tình yêu. Quảng Hàn động thiên có hắn mối tình đầu."

Đế tâm đành phải chờ đợi phút chốc, Tô Vân cuối cùng tỉnh táo lại, hỏi: "Đế tâm đạo huynh, ngươi nói cái gì?"

"Tiền."

Đế tâm buồn tẻ nói: "Đi Quảng Hàn động thiên du lịch học tập, cần thật nhiều tiền. Ta Thiên Phủ Tam Thánh học cung không có nhiều tiền như vậy, Thiên Thị Viên học cung cũng không có nhiều tiền như vậy."

—— —— thứ hai cầu tiến cử ~! !

Chương 643 : Ma lên Táng Long lăng (đầu tháng cầu phiếu!)

Chương 646: Ma lên Táng Long lăng (đầu tháng cầu phiếu!)

Tô Vân nghe vậy bật cười nói: "Nói đến ta hình như rất có tiền giống như, ta lại mặc kệ tiền, ngươi tìm ta vô dụng. Hơn nữa quãng thời gian trước cứu trợ thiên tai, tiêu hết rất nhiều tiền…"

Đế tâm nói: "Ta hỏi qua Tỳ Hưu nguyên lão, hắn nói đòi tiền trước tìm ngươi, ngươi phê hắn liền cho."

Tô Vân suy nghĩ một chút, hỏi Oánh Oánh: "Chúng ta Thông Thiên các còn có bao nhiêu tiền? Có hay không đủ để các sĩ tử đi tới Quảng Hàn động thiên?"

Oánh Oánh mở ra Tỳ Hưu chi môn, chạy vào đi hỏi, sau một lúc lâu trở về nói: "Tỳ Hưu nguyên lão nói, chút tiền lẻ này, không đến mức động Thông Thiên các nhà kho, dùng Thiên Phủ Thánh Hoàng trong bảo khố tiền liền có thể tiêu hao. Chỉ cần Thánh Hoàng gật đầu, hắn liền có thể cấp phát."

Tô Vân sợ hết hồn, liền vội vàng hỏi: "Thiên Phủ Thánh Hoàng là cái khổ sai chuyện, hướng bên trong bỏ tiền ra còn tạm được, làm sao bất thình lình có tiền? Ta tham ô?"

Oánh Oánh nhỏ giọng giải thích nói: "Thiên Phủ hợp nhất về sau, phúc địa biến nhiều, có không ít là chúng ta. Hơn nữa Thiên Thuyền động thiên, cũng có một khối lớn chúng ta lãnh

địa. Những này lãnh địa, sinh sản nhiều bảo khoáng, linh thạch, mỹ ngọc, tiên dược, tiền chính là như vậy tới."

Tô Vân giật mình, lại hỏi: "Thông Thiên các tiền làm sao so Thiên Phủ còn nhiều hơn? Ta quãng thời gian trước cứu trợ thiên tai, tốn không biết bao nhiêu."

Oánh Oánh nói: "Sĩ tử, ngươi là Đế đình chủ nhân, ngày bình thường thu tiền thuê đất ngươi chưa bao giờ quan tâm, mỗi bên đại phúc địa thu tiên khí, các nơi sản xuất linh khoáng, ngươi cũng đều không xử lý, cho nên liền đều giao cho Thông Thiên các. Vẻn vẹn những này, đều là một khoản lớn lao thu vào! Huống chi mỗi bên đại động thiên còn có qua lại mậu dịch đánh thuế, cũng là một khoản không nhỏ thu vào. Số tiền này, hàng năm đều tăng! Còn cứu trợ thiên tai tiền, hạt cát trong sa mạc mà thôi."

Tô Vân ngẩn ngơ, vội vàng hướng Đế tâm nói: "Ta không biết mình có tiền như vậy, cũng không phải là keo kiệt. Ta phê cho ngươi, ngươi tìm Tỳ Hưu nguyên lão lĩnh tiền là được."

Hắn viết phê văn, giao cho Đế tâm, Đế tâm rời đi.

Tô Vân cảm khái nói: "Lúc trước ta còn từng lo lắng Ôn Kiều căng nứt Thiên Hậu bảo liễn, ta đền không nổi, hiện tại xem ra, hình như Thiên Hậu bảo liễn dường như cũng chẳng phải đắt bộ dạng."

Oánh Oánh cười nói: "Tỳ Hưu nguyên lão nói, các chủ là cái bại gia đồ chơi, nhưng kiếm tiền tốc độ so trước kia tất cả các chủ tính gộp lại nhanh hơn nhiều lắm."

Tô Vân nói: "Ta sau khi thành tiên, cũng nên luyện chế bản thân Tiên đạo thần binh. Lúc này liền làm nhiều một chút chuẩn bị, dự bị một chút cao đẳng tài liệu."

Oánh Oánh nói: "Ta đã để Thông Thiên các trên dưới lưu ý, chỉ là giống như cựu thần pháp bảo bảo vật như vậy, liền

tương đối ít.”

Nàng để Tô Vân một hồi nóng mắt.

Hắn tại Minh đô được chứng kiến cựu thần pháp bảo, loại kia bảo vật là sinh trưởng ở cựu thần trên thân thể, cùng cựu thần đồng nguyên sinh ra, pháp bảo uy lực cực kỳ cường độ lớn!

Nếu như có dạng này vật liệu luyện khí, luyện thành hoàng chung, khẳng định vô cùng cường đại!

Nhưng mà, dạng này tài liệu chỉ sợ chỉ có Hỗn Độn hải chỗ như vậy mới có, dù sao những này cựu thần đều là năm đó Hỗn Độn Đại Đế từ Hỗn Độn hải lên bờ, mang theo bờ giọt nước biến thành.

Có thể thấy được trong Hỗn Độn hải nhất định còn có những bảo vật khác, nói không chừng bờ biển sẽ có rất nhiều kỳ trân dị bảo bị sóng biển đẩy lên bờ!

Tô Vân nghĩ đến một hồi tâm nóng, đáng tiếc Hỗn Độn hải tại Thái Cổ cấm khu, Luân Hồi Hoàn cùng Vu Môn phía sau, muốn chạy tới nơi đó, hắn còn không có thực lực này.

“Ta còn chưa từng thành tiên, nếu như tu thành tiên nhân, nói không chừng có thể đi nơi đó nhìn một chút.”

Mấy ngày nay, hắn hướng Đế Chiêu thỉnh giáo, vì sao bản thân thủy chung không cách nào thành tiên. Bất luận là tuyệt cảnh ở dưới áp bức, vẫn là trời ban cơ duyên, lại hoặc là chiến thắng chém giết cừu địch, hoặc là tại trên đường lĩnh ngộ, hắn đều trải qua, nhưng thủy chung không cách nào đi ra một bước cuối cùng.

Công pháp của hắn cũng giống như vậy, thủy chung không cách nào làm được trăm phần trăm Tiên Thiên Nhất Khí.

Đế Chiêu mặc dù là thi yêu, nhưng trí nhớ của kiếp trước còn giữ lại một chút, tầm mắt kiến thức rất là bất phàm, khắp nơi có nói trúng tim đen giải thích, đối với hắn nói: "Ngươi chấp niệm quá nặng, chấp niệm biến thành đè ở ngươi trong lòng bên trên núi lớn. Dứt bỏ chấp niệm, ngươi lại đến thử một chút, nói không chừng liền trở thành."

Tô Vân không biết hạn chế chấp niệm của mình đến cùng là cái gì, bởi vậy cũng không biết thế nào khuyên giải bản thân.

Hắn ngẩng đầu nhìn lên trời, ánh mắt lấp lóe, Quảng Hàn động thiên lưu lại hắn cùng Ngô Đồng một chút hồi ức, hiện tại Quảng Hàn động thiên trở về, cây quế khôi phục, lần nữa đi một chuyến Quảng Hàn, vẫn là có cần phải.

"Ta cùng Ngô Đồng tại Quảng Hàn động thiên lưu lại một chút dấu vết, thừa dịp còn chưa hợp nhất, cần phải đến trước đi qua một chuyến tẩy đi động thiên bên trên dấu vết, miễn cho bị những sĩ tử kia nhìn thấy."

Tô Vân nghĩ tới đây, quỷ thần xui khiến thôi thúc thanh đồng phù tiết, hướng Quảng Hàn động thiên chạy tới.

Đế đình thiên ngoại, Quảng Hàn động thiên đã cực kỳ bắt mắt, xa xa thậm chí có thể nhìn thấy gốc kia nguy nga cây quế.

Nếu như thị lực cho dù tốt một chút, còn có thể nhìn thấy Quảng Hàn núi, cùng với Quảng Hàn động thiên phía sau, cái kia to to nhỏ nhỏ giống như trân châu đồng dạng mặt khác động thiên!

Qua không lâu, thanh đồng phù tiết bay đến cây quế.

Cái này gốc cây quế chính là cùng lôi trì, minh hải, Bắc Miện trường thành đồng dạng cấp bậc Thánh vật, cây quế sợi rễ cành lá , kết nối đại thiên thế giới, một lần tình cờ, có thể tại

cành lá thỉnh thoảng người rễ ở giữa nhìn thấy thế giới khác tráng lệ phi phàm một góc!

Đây là một viên sợi rễ cắm rễ tại cái khác thế giới, cành sinh trưởng tại cái khác thế giới Thánh thụ!

Đồng thời, toàn bộ Quảng Hàn động thiên, cũng là xoay quanh thánh quế thụ mà thành lập một cái khổng lồ phúc địa!

Cái này phúc địa so bất kỳ cái nào phúc địa đều muốn to lớn, cây quế tụ tập trong vũ trụ đại thiên thế giới bên trong nguyên khí, luyện thành ánh trăng ngưng lộ, từ cành lá ở giữa nhỏ xuống.

Mà ánh trăng ngưng lộ chính là một loại khác không giống bình thường tiên khí.

Loại này tiên khí không giống mặt khác tiên khí như vậy bá đạo, là nhất thoải mái nội tâm, có thể tái tạo thân thể. Đệ nhất Thánh Hoàng nội tâm chính là ở đây tái tạo thân thể, đã có được sinh mạng, sống thêm đời thứ hai. —— chỉ là Ứng Long vẫn là cho là đệ nhất Thánh Hoàng đã chết, còn sống, chỉ là một cái giống như đệ nhất Thánh Hoàng, nắm giữ đệ nhất Thánh Hoàng nội tâm người.

Quảng Hàn động thiên trình độ trọng yếu có thể thấy được chút ít, toà này động thiên, sẽ là kết nối mỗi bên động thiên, thông hướng thế giới khác trạm trung chuyển, hơn nữa nơi này ắt phải sẽ tụ tập lấy rất nhiều nội tâm, trở thành nội tâm Thánh địa!

Đồng dạng, nơi này cũng là nghiên cứu Quảng Hàn cảnh giới Thánh địa, sẽ có rất nhiều mặt khác động thiên sĩ tử đi tới nơi này, tìm hiểu thánh quế thụ.

Tô Vân đi lại tại Quảng Hàn trên núi, thỉnh thoảng dừng chân dừng lại, truy nguyên thánh quế thụ.

Thánh quế thụ đã khôi phục sức sống, cành um tùm, mùi hoa quế khí bức người, từng giọt ánh trăng ngưng lộ nhỏ giọt xuống.

Nơi này còn có chút tro tàn, nhưng phương pháp đều trở thành thánh quế thụ chất dinh dưỡng, để cái này gốc Thánh thụ trở nên càng thêm khỏe mạnh mạnh mẽ.

Tô Vân đem Quảng Hàn trên núi những cái kia cửa lấy ra, thả lại tại chỗ, trên cánh cửa phù văn lại bắt đầu lưu chuyển, dẫn dắt ánh trăng ngưng lộ đi vào cửa bên trong nguyệt trì.

Qua không lâu, Tô Vân leo lên Quảng Hàn núi, lại thấy đỉnh núi có chút nữ tử đang bận tới vội vàng đi, sửa chữa đỉnh núi nhà cùng cung điện, đem nơi này sửa chữa lại một lần.

Những cô gái này dáng người thon dài, tướng mạo mỹ lệ, tựa như là ánh trăng bình thường, có mê người yên tĩnh khí tức, khiến người ta cảm thấy lãnh đạm, lại có chút gần gũi.

Tô Vân kinh ngạc không thôi, đi đến đỉnh núi, lại thấy những cô gái kia phần lớn là linh sĩ, thực lực tu vi cũng nhiều là bất phàm, hiển nhiên có cổ xưa mà hoàn chỉnh truyền thừa.

Loại này truyền thừa, không giống như là một cái bộ tộc nhỏ có khả năng có được.

“Các ngươi là Quảng Hàn tiên tử tộc nhân ư?” Tô Vân dò hỏi.

Những cái kia nữ linh sĩ bọn họ cũng chú ý tới Tô Vân, có chút nữ tử vội vàng đề phòng, Oánh Oánh từ Tô Vân Linh giới bên trong bay ra, nói: “Chúng ta cũng không có ác ý. Chỉ vì chúng ta có một người bạn cũng là Quảng Hàn Tiên tộc người, nàng một mực tại tìm kiếm Quảng Hàn tiên tử cùng nàng tộc nhân, cho nên mới mạo muội muốn hỏi.”

Những cô gái kia nhìn thấy Oánh Oánh, bỏ đi địch ý, bên trong một cái váy xanh nữ tử nói: “Chúng ta là Quảng Hàn

Tiên tộc. Năm đó trời giáng tro tàn, bao phủ Quảng Hàn, chúng ta trốn đi nơi đây, phân tán đến rất nhiều thế giới, những năm qua chúng ta còn sẽ tới đến nơi đây tế tổ, tỷ thí. Nhưng gần nhất mấy ngàn năm nơi này đã không sinh ra bất kỳ ánh trăng ngưng lộ, tiên lộ cũng dần dần đổ nát, cho nên liền không tới. Những năm gần đây, động thiên kịch biến, Thánh thụ khôi phục , kết nối đến chúng ta chỗ thế giới, ngay sau đó chúng ta liền đến đây sửa chữa một phen.”

Tô Vân nghe được các nàng cũng là Quảng Hàn Tiên tộc, trong lòng chưa phát giác thay Ngô Đồng vui vẻ, cười nói: “Ta vị bằng hữu kia nếu như biết nàng còn có tộc nhân tồn thế, nhất định vui vẻ đến vô cùng. Đúng rồi, Quảng Hàn tiên tử đâu?”

Cái kia váy xanh nữ tử mạng những người khác tiếp tục sửa chữa, hướng Tô Vân nói: “Công tử có chỗ không biết, năm đó chúng ta chỗ thế giới phát sinh náo động, có tiên thần đuổi giết tiên tử, nói vi phạm tiên điều. Những cái kia từ Tiên giới xuống tiên thần bốn phía diệt tộc nhân ta, ép tiên tử đi ra cùng bọn hắn quyết chiến. Rất nhiều trong thế giới tộc nhân đều chết rồi. Tiên tử bị bức ép đi ra, cùng bọn hắn quyết đấu, cũng chết đi.”

Tô Vân cùng Oánh Oánh buồn bã.

Oánh Oánh lẩm bẩm nói: “Khó trách Ngô Đồng nói, nàng dọc theo tộc nhân di chuyển từng cái thế giới, xuyên qua tinh không, tìm kiếm tộc nhân của nàng, từ đầu đến cuối không có tìm tới bất kỳ người nào. Nguyên lai, những này tộc nhân đều đã chết đang đuổi đánh Quảng Hàn tiên tử tiên Thần thủ bên trong. Những cái kia tiên thần tại sao lại đuổi giết Quảng Hàn tiên tử?”

Tô Vân nói: “Đương nhiên là Tiên giới tài nguyên không đủ, vì cắt đứt hạ giới người phi thăng khả năng, cho nên bất kỳ

hạ giới tiên nhân, đều là cũng bị diệt trừ đối tượng. Quảng Hàn tiên tử cùng Sài gia trích tiên nhân, đều là kết quả giống nhau."

Oánh Oánh nhớ tới trích tiên nhân chuyện cũ, thở dài, nói: "Quảng Hàn tiên tử ước chừng không có chết, nàng ước chừng cũng bị đưa đến Huyền quan bên trong, bị xem như Vạn Hóa Phần Tiên lô nhiên liệu. Sĩ tử, chúng ta thả ra tiên nhân bên trong, có hay không vị này Quảng Hàn tiên tử?"

Tô Vân lắc đầu, hắn cũng không biết. Vạn Hóa Phần Tiên lô cực kỳ hung hiểm, bị luyện chết tiên nhân đếm không hết, Quảng Hàn tiên tử nếu là rơi vào Phần Tiên lô bên trong, hơn phân nửa cũng chết đi.

Lúc này, Quảng Hàn Tiên tộc một cô bé khác nói: "Cũng có tin đồn nói, lần kia trong chiến tranh Quảng Hàn tiên tử không có chết, nàng bị tiên thần đuổi giết, trốn vào tinh không bên trong đi."

Cái kia váy xanh nữ tử nói: "Nhanh lên một chút sửa chữa tốt, chuẩn bị nghênh đón tộc nhân khác. Tiên tử pho tượng lập ư?"

"Đừng thúc giục, đã tại lập!"

Tô Vân cùng Oánh Oánh đi theo, chỉ thấy hơn mười nữ linh sĩ đang tại thôi thúc pháp lực, đem một tôn cao tới hơn mười trượng tượng đá bị đứng lại tế đàn thượng,

Tô Vân nhìn về phía pho tượng kia khuôn mặt, bất thình lình ngây người.

Oánh Oánh nhìn quanh, khen: "Vị này Quảng Hàn tiên tử dáng dấp thật là đẹp mắt!"

"Ngô Đồng…" Tô Vân lẩm bẩm nói.

"Cái gì?" Oánh Oánh không có nghe rõ.

Tô Vân tâm thần khuấy động: "Ngô Đồng cùng Quảng Hàn tiên tử giống nhau như đúc!"

Oánh Oánh có chút ngỡ ngàng: "Ngô Đồng dáng dấp là bộ dáng này ư? Ta trước kia nhìn thấy không phải nàng hình dáng?"

Nàng thế mới biết, nàng lúc trước nhìn thấy Ngô Đồng, là bị Ngô Đồng ảnh hưởng về sau nhìn thấy Ngô Đồng, chưa bao giờ là chân chính Ngô Đồng!

Tô Vân bởi vì thời niên thiếu trong mắt có Thiên Môn trấn lạc ấn cùng Tiên kiếm lạc ấn, lại thêm khi đó Ngô Đồng tu vi còn thấp, bởi vậy nhìn thấy chính là Ngô Đồng bộ mặt thật!

Tô Vân nhìn thấy Ngô Đồng, cùng Quảng Hàn Tiên tộc dựng lên tiên tử tượng giống nhau như đúc!

Oánh Oánh bất thình lình tỉnh ngộ lại, thất thanh nói: "Ngươi nói là, Ngô Đồng chính là Quảng Hàn tiên tử? Không đúng, cái này không đúng, Ngô Đồng nàng một mực nói muốn tìm đến Quảng Hàn tiên tử, tìm đến đến tộc nhân của nàng!"

Tô Vân lẩm bẩm nói: "Ngô Đồng, chính là chết trận Quảng Hàn, bởi vì phải bảo vệ tộc nhân, bởi vậy tại trước khi chết tạo thành đáng sợ chấp niệm, hóa thành nhân ma. Nàng có lẽ đã chết rồi không chỉ một lần, dần dần mất đi liên quan tới chính mình là ai trí nhớ, chỉ còn lại có tìm kiếm tộc nhân trí nhớ…"

Quảng Hàn hóa thành nhân ma, bay qua tinh không, tại chấp niệm khống chế bên dưới tìm kiếm mình tộc nhân, mà tại phía sau của nàng, là truy sát nàng Tiên Ma đại quân.

Nếu như Ngô Đồng chỉ là một cái bình thường linh sĩ biến thành nhân ma, là không cách nào bay vào vũ trụ đi tới Thiên Thị Viên.

Nhóm này Tiên Ma đại quân tại cùng Ngô Đồng trong chém giết, càng ngày càng ít, cuối cùng đi tới Thiên Thị Viên

lúc, chỉ còn lại có một tôn Thần Long.

Khi đó, Nguyên Sóc mọi người nhìn thấy Thần Long cùng nhân ma quyết chiến tại Thiên Thị Viên trên không, rơi xuống, ngay sau đó Vũ Đế mạng Thiên Đạo viện đi tới Thiên Thị Viên nghiên cứu rồng, liền có Táng Long lăng án.

Trong trận chiến ấy, Ngô Đồng cùng Thần Long đồng quy vu tận, Thần Long dùng lực lượng cuối cùng đem bản thân kể cả Ngô Đồng linh cùng nhau đưa đến một cái khác thời không phong ấn!

Cho đến, sĩ tử Oánh cùng Tần Vũ Lăng, Hàn Quân đám người chạy tới Táng Long lăng, sĩ tử Oánh triệu hoán Thần Long chi linh, mở ra Táng Long lăng án!

Chương 644 : Ta đạo sắp thành vạn đạo buồn (cầu đặt mua)

Chương 647: Ta đạo sắp thành vạn đạo buồn (cầu đặt mua)

Tô Vân nhìn Quảng Hàn tiên tử pho tượng suy nghĩ xuất thần, cỡ nào kỳ diệu duyên phận ah.

Hắn cùng Ngô Đồng là ở đây sinh ra tình cảm.

Lúc trước bọn họ cãi nhau ầm ĩ, vừa là địch vừa là bạn, hai bên vẫn là đối thủ cạnh tranh, nhưng ở nhân ma Dư Tẫn chèn ép xuống, cùng đường mạt lộ hai người từ mặt trăng đi tới Quảng Hàn, ở đây mở rộng nội tâm, từ đây hai bên đáy lòng có đối phương lạc ấn.

Khi đó, nhân ma Ngô Đồng còn đang suy nghĩ lấy tộc nhân của mình đến cùng ở nơi nào, bản thân có hay không muốn đi theo dân mù đường đệ nhất Thánh Hoàng bước chân bước vào tinh không, bắt lấy cái kia hy vọng mong manh.

Khi đó, Tô Vân lo lắng gia quốc sụp đổ, lo lắng Nguyên Sóc lại bởi vì nhân ma Dư Tẫn mà diệt tuyệt, lo lắng cho mình cố gắng cùng giãy dụa biến thành vô dụng công, cũng lo lắng cho mình có hay không có khả năng tiếp nhận to lớn như vậy đau khổ, bản thân sẽ hay không biến thành một cái khác nhân ma.

Hai người ở đây đồng bệnh tương liên, hai bên dựa vào, đáy lòng đối với đối phương đề phòng thoáng cái liền buông ra.

Khi đó, bọn họ đều không có ý thức được, Ngô Đồng một mực tâm niệm muốn tìm Quảng Hàn tiên tử chính là mình, cũng không có ngờ tới nàng bốn phía bôn ba tìm kiếm tộc nhân, kết quả là tộc nhân của nàng ngay ở chỗ này.

Tô Vân mỗi lần hồi ức đoạn thời gian kia, chung quy có rất nhiều cảm xúc.

Hắn không biết Ngô Đồng không có lựa chọn đi theo đệ nhất Thánh Hoàng bước chân lần nữa đi vào tinh không, đến cùng là lo lắng đệ nhất Thánh Hoàng là cái dân mù đường, vẫn là bản thân tại Ngô Đồng đáy lòng có trọng lượng.

Hắn chỉ biết là, bản thân không cách nào làm được Ngô Đồng suy nghĩ như vậy, cùng nàng đồng dạng nhập ma, trở thành bạn đời của nàng.

Cho nên khi hắn cùng Sài Sơ Hi sau khi kết hôn, Ngô Đồng liền rời đi.

Đó là hai người lần đầu tiên xa cách, Ngô Đồng rời đi thế giới của hắn.

Về sau mỗi một lần gặp lại, đều như sương, tại khi mặt trời lên sẽ gặp biến mất. Bọn họ ngắn ngủi gặp lại, lại sẽ xa cách.

Oánh Oánh đầu vai của hắn, ở trong sách viết: "Ngô Đồng một mực tại tìm kiếm Quảng Hàn tiên tử, tìm kiếm mình tộc nhân, năm tháng rất dài bên trong, nàng tại một lần lại một lần tử vong cùng phục sinh bên trong, quên mất thân phận của mình, hiếm hoi còn sót lại thuần túy nhất chấp niệm. Là cùng không phải, hư ảo cùng chân thực, bản thân cùng không phải ta, đã lại không trọng yếu như vậy. Chi phối nàng chính là trong lòng tình cảm, nàng mang theo phần tình cảm này, cố chấp tiến lên.

"Đạo tâm của nàng, trong trẻo đến không có bất kỳ cái nào đồ vật cái bóng, đại khái chỉ có sĩ tử như kinh hồng từ nàng

trên không bay qua, lưu lại cái bóng của mình.”

Oánh Oánh khép sách lại, lại thấy Tô Vân đứng tại cái kia pho tượng bên dưới, sau lưng là Quảng Hàn Tiên tộc Thánh thụ.

Nguyệt quế tỏa ra mùi thơm, có lẽ là muốn nở hoa rồi.

Oánh Oánh mở ra thư, muốn tại sách của mình bên trong lại tăng thêm một ít lời, nhưng mà lại tìm không được có thể so sánh trước mắt một màn này càng thêm mỹ diệu cách diễn đạt.

Tô Vân đứng bình tĩnh ở nơi đó, ngước nhìn Quảng Hàn tiên tử tượng, người ấy yên tĩnh, khuôn mặt thẹn thùng, dường như muốn đối với hắn nói cái gì.

Ngô Đồng cố chấp, làm cảm động hắn, để hắn bất thình lình có một loại cảm giác thông thoáng sáng sủa.

Vây khốn linh sĩ đạo tâm, chưa bao giờ là cái kia làm người ta khiên lo lắng treo kéo dài không muốn chấp niệm, cũng không phải đạo tâm bên trong kiên trì cùng cố chấp.

Chính là cái này lo lắng cùng không muốn chấp niệm, kiên trì cùng cố chấp, để thế gian này nhiều thêm rất nhiều tốt đẹp chuyện cũ.

Giống như sau lưng Thánh thụ nguyệt quế, bị chôn giấu tại tro tàn bên trong, nhưng như cũ sinh mệnh ngoan cường, đợi đến hoa nở, nhiều thêm trang nhã cùng thơm ngát.

Vây khốn Tô Vân, cũng không phải Nguyên Đạo cần có kiếp hoặc là gặp gỡ, mà là đạo trong lòng cố chấp cùng kiên trì còn chưa đủ.

Hắn lúc trước cũng không Ngô Đồng cái loại này có thể nhập ma kiên trì, cũng không cái loại này trải qua không biết

bao nhiêu lần tử vong, phục sinh, y nguyên không bỏ không muốn cố chấp.

Hắn Nguyên Đạo, thiếu cũng không phải là long trời lở đất gặp gỡ, cũng không phải cửu tử nhất sinh kiếp nạn, thiếu, chỉ là giống như Ngô Đồng như vậy, dám vì nhân ma quyết tâm!

Quảng Hàn Tiên tộc Thánh thụ bên dưới, Tô Vân đưa lưng về phía Thánh thụ mà đứng, mặt hướng Quảng Hàn tiên tử pho tượng, không nhúc nhích.

"Đương —— "

Tiếng chuông du dương, làm cho lòng người đáy yên tĩnh như bình hồ, chỉ có cái kia ung dung tiếng chuông, tạo nên đáy lòng thế sự bách thái rung động, chiếu rọi nhân gian đủ loại tốt đẹp.

Quảng Hàn Tiên tộc các nữ tử tại tiếng chuông bên trong nhập thần, chỉ cảm thấy thế gian êm tai nhất âm thanh, cũng cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi.

Oánh Oánh cũng tại tiếng chuông bên trong vong ngã, rơi vào đối với mình thân đại đạo suy tư.

Tô Vân bốn phía, phảng phất có nhất trùng kỳ diệu đạo trường, đang tại không nhanh không chậm không nhanh không chậm trải rộng ra, Oánh Oánh các nàng tại đây trong đạo trường, chỉ cảm thấy trí tuệ của mình cũng bị dẫn dắt, không nói ra được huyền diệu.

Qua rất lâu, có nữ tử tỉnh táo lại, hỏi Oánh Oánh: "Hắn là ai?"

"Hắn à?"

Oánh Oánh cười nói: "Là Tô sĩ tử ah. Hắn là Thiên Thị Viên Đại Đế, Đế đình chủ nhân, Thông Thiên các chủ, Thiên Phủ Thánh Hoàng, Tà Đế con nuôi, Thiên Hậu đạo hữu, Đế

Thúc đồng đảng, Đế Hốt người đại diện, vẫn là Tiên Hậu đặc sứ, tương lai Tiên giới Đại Đế. Các ngươi nếu là ngại lâu, gọi hắn Tô sĩ tử hoặc là Tô các chủ liền có thể."

Quảng Hàn Tiên tộc các nữ tử rối rít nói: "Vẫn là gọi Tô các chủ đi."

Quảng Hàn trên núi, tiếng chuông thỉnh thoảng vang lên, mỗi lần vang lên lúc, Quảng Hàn Tiên tộc mọi người sẽ gặp dừng lại, chăm chú tìm hiểu. Tiếng chuông này đối bọn hắn nâng cao đạo hạnh của mình rất có ích lợi.

Nhưng mà tiếng chuông này nhưng phảng phất vượt qua tinh không, truyền vang đến mặt khác động thiên, từng cái tu luyện tới Nguyên Đạo cực cảnh linh sĩ phảng phất nghe được loại này tiếng chuông, mỗi khi lúc này, liền có chút cảm xúc dâng trào, không rõ ràng cho lắm.

Thứ bảy Tiên giới bảy mươi hai động thiên, hạ hạt đại thiên thế giới, không biết bao nhiêu linh sĩ, ngọa hổ tàng long, trong đó Nguyên Đạo cực cảnh tồn tại cũng không phải số ít.

Mỗi khi tiếng chuông truyền đến, bọn họ liền tâm huyết rung động, mơ hồ trong đó phảng phất có việc lớn phát sinh, trong đó không thiếu có dò xét thiên cơ hạng người, có thể nhìn thấu suốt kiếp vận, nhưng cũng không hiểu ảo diệu trong đó, coi không ra cái gì.

Câu Trần động thiên, Phương Trục Chí sừng sững tại Thiên Hoàng phúc địa đỉnh cao nhất bên trên, tai nghe đến tiếng chuông từng cơn, từ lờ mờ chỗ truyền đến, chưa phát giác có chút tâm phiền ý loạn, phảng phất có kiếp vận sắp tới.

Phương Trục Chí không quan tâm tu luyện, ngay sau đó đi trước tìm kiếm Phương lão thái quân, chứng minh việc này.

Phương lão thái quân không dám thất lễ, nói: "Việc này đem khấu thỉnh nương nương, nương nương hơn phân nửa biết

nguyên nhân.”

Phương Trục Chí trong lòng giật mình: “Tiên Hậu nương nương tại Câu Trần động thiên?”

Phương lão thái quân ở phía trước dẫn đường, nói: “Nương nương tại Câu Trần dưỡng thương, việc này chính là cơ mật, không được truyền ra ngoài. Nếu không phải ngươi vô cùng lo sợ, lão thân cũng không dám kinh động nương nương.”

Hai người tới Tiên Hậu nương nương bế quan chỗ, Phương lão thái quân lễ bái một phen, nói đến Phương Trục Chí cảm ngộ, nói: “Trục Chí cảm giác kiếp vận sắp tới, không rõ ràng cho lắm, xin nương nương chỉ điểm.”

Cái kia bế quan chỗ cửa đá kẽo kẹt mở ra, lộ ra một con đường, bên trong truyền đến Tiên Hậu âm thanh: “Đi vào.”

Hai người liền vội vàng đứng lên, hướng vách đá bên trong đi tới. Chỉ thấy dưới chân tro tàn tầng tầng, cực kỳ dày nặng, bên trong ngọn tiên sơn này bộ, vậy mà đã trống không, bị chất đầy tro tàn!

Không chỉ có dưới chân bọn hắn có, dưới chân bọn hắn dưới cầu đá chính là vực sâu vạn trượng, giờ phút này cũng chất đầy tro tàn, thậm chí có kiếp hỏa tại tro tàn bên trong hiện ra u ám ánh sáng!

Tiên Hậu lúc này liền tại đây tòa ngọn núi trung ương, bốn phía tro tàn bồng bềnh nhiều, bay lả tả, giống như bên dưới lên tuyết lông ngỗng, không ngừng bay xuống.

Tiên Hậu nương nương khí thế phi phàm, trước người sau người, đạo trường hình thành to to nhỏ nhỏ vầng sáng cùng băng dải, thánh khiết vô cùng. Nhưng mà những đạo trường này lúc này cũng tại mục nát, thỉnh thoảng có tro tàn bay ra.

Hai người vội vàng lễ bái, quỳ sát tại Tiên Hậu dưới chân.

Tiên Hậu nương nương gọi lên Phương Trục Chí, nói: "Gần ta đến đây."

Phương Trục Chí đi tới trước mặt, Tiên Hậu nương nương quan sát tỉ mỉ, bất thình lình kịch liệt ho khan, nàng phen này ho khan, nhất thời tai mắt mũi miệng bên trong đều có thành phiến liên miên tro tàn bị phun ra!

Bị phun ra tro tàn bên trong còn có kiếp hỏa, cháy hừng hực, mắt thấy liền muốn đốt tới Phương Trục Chí, Tiên Hậu vội vàng vung tay áo bao trùm, đem kiếp hỏa tro tàn giữ được, ném đến phía dưới trong vực sâu.

"Bản cung bị Trường Sinh Đế Quân đánh lén, ám toán một cái, đến mức bị Đế Phong thừa lúc. Kiếm đạo của hắn lăng lệ phi phàm, chính là thiên hạ đệ nhất, đến mức làm bị thương ta nội tâm cùng chí bảo."

Tiên Hậu nương nương thở dốc một hơi, nói: "Hiện nay, ta thân thể cùng đại đạo mục nát chi thế từ từ tăng lên, tuy là không đến mức làm hao mòn tử vong, nhưng ắt phải sẽ để cho ta không ngừng suy yếu."

Phương Trục Chí cùng Phương lão thái quân lo lắng không thôi, nói: "Nương nương ắt phải có thể gặp dữ hóa lành."

Tiên Hậu nương nương lắc đầu nói: "Tiên giới thiên địa, tám trăm vạn năm một tuần hoàn, ký thác giữa thiên địa đại đạo cũng là như thế, gặp dữ hóa lành, khà khà, bản cung là không dám hy vọng xa vời. Bản cung chỉ hận Bộ Phong ngu muội, hại Đế Tuyệt, đến mức chúng ta không có đường sống. Trục Chí, trái tim của ngươi sợ run rẩy không phải cái khác, mà là kiếp số đem đầy, phi thăng thành tiên dấu hiệu."

Nàng lại kịch liệt ho khan mấy tiếng, đem ngực trong phổi tro tàn cùng kiếp hỏa ho ra, nói: "Ta thương thế chưa hề khỏi hẳn, hơn nữa đối kiếp vận biết không nhiều, ngươi có thể đi tới

lôi trì, đi hỏi cựu thần Ôn Kiều. Hắn biết hắn là càng nhiều. Chẳng qua cái kia Lôi Trì động thiên hung hiểm vô cùng, ngươi đến nơi đó, thiên kiếp uy lực ắt phải so ở đây lớn gấp mấy lần."

Nàng từ phía trên Hoàng bảo thụ bên trên lấy xuống một kiện dị bảo, chính là ba tiêu ngọc diệp, nói: "Ngươi lấy bảo vật này vì thuyền, có thể sang lôi trì."

Phương Trục Chí nghi ngờ không thôi, vội vàng cảm tạ, đón lấy ba tiêu ngọc diệp.

Bọn họ lui ra tiên sơn nội bộ, Tiên Hậu nương nương đóng lại sơn môn, y nguyên bế quan không ra.

Phương gia trên dưới thì vội vàng chuẩn bị thông hướng Lôi Trì động thiên Tiên Lục, mở ra tiên lộ, đưa Phương Trục Chí đi tới Lôi Trì động thiên.

Đợi Phương Trục Chí đi tới Lôi Trì động thiên, tế lên ba tiêu ngọc diệp, chân đạp ngọc diệp, liền hướng lôi trì bên trong chạy tới.

Nhưng vào lúc này, chỉ nghe một thanh âm nói: "Nhưng mà Phương Trục Chí sư huynh?"

Phương Trục Chí nhìn lại, lại thấy bạch y Sư Úy Nhiên cũng tới đến cái này Lôi Trì động thiên, ngồi một chiếc thuyền vàng cũng đi vào lôi trì.

Hai người gặp nhau, vội vàng lẫn nhau làm lễ chào hỏi. Sư Úy Nhiên nói: "Ta mấy ngày nay đều là nghe được tiếng chuông, có chút vô cùng lo sợ, nhưng không thấy thiên kiếp đến, cũng không biết ra sao chuyện gây nên cảm xúc cảm ứng. Ta đi trước hỏi Hoàng Địa Chi, Hoàng Địa Chi nói số mệnh chi đạo, cựu thần Ôn Kiều là nhất linh nghiệm, liền đem ta đưa tới thỉnh giáo."

Phương Trục Chí nói: "Ta cũng là như thế!"

Hai người cùng nhau đi vào lôi trì, nhưng thấy mảnh này tích lôi chi hải sóng dữ dâng trào, sóng biển ngập trời, cho dù là bọn họ có Tiên Hậu cùng Hoàng Địa Chi ban tặng dị bảo trấn áp, cũng là cực kỳ nguy hiểm!

Cái này lôi hải uy lực, vậy mà vượt xa lúc trước, bọn họ phảng phất lúc nào cũng có thể sẽ bảo phá người chết!

Hai người kinh hồn bạt vía, chỉ thấy cái kia Lôi Đào bên trong có ngàn vạn linh sĩ kiếp vận, lại là những cái kia linh sĩ ngày thường hành động hóa thành kiếp vận hình ảnh, ở trong ánh chớp chợt ẩn hiện ra!

"Loại trừ chúng ta bên ngoài, còn có rất nhiều linh sĩ, bọn họ có vài người cũng nghe đến tiếng chuông!"

Sư Úy Nhiên tại tiếng sấm bên trong lớn tiếng nói: "Bọn họ cảm ứng, không có chúng ta cảm ứng rõ ràng, nhưng cũng đều cảm thấy kiếp vận sắp tới!"

Đang nói, trong biển bất thình lình cuồng bạo lôi đình nhấc lên thông thiên lôi trụ, xoay tròn lấy xoay quanh bay lên, bức này cảnh tượng để cho hai người da đầu run lên, thầm kêu một tiếng: "Ta sắp chết!"

Nhưng vào lúc này, bất thình lình một bàn tay lớn chộp tới, đem cái kia lôi trụ tóm tuyệt đối, cứu hai người.

Một tôn vĩ đại cựu thần từ trong biển bay lên, đầu vai dâng trào núi lửa, đánh nát mặt khác lôi hải bạo động, bảo vệ hai người, nói: "Mau theo ta tới!"

Sư Úy Nhiên cùng Phương Trục Chí vội vàng đuổi theo hắn, theo Ôn Kiều lẻn vào đáy biển Lịch Dương phủ.

Cái này Lịch Dương phủ cũng đang rung chuyển không ngừng, trong phủ có thật nhiều Thông Thiên các linh sĩ sắc mặt trắng bệch, hiển nhiên với bên ngoài động tĩnh sinh ra lòng mang sợ hãi.

Ôn Kiều rơi xuống đất, run đi trên người tích lôi, phẫn nộ quát: "Hai người các ngươi, làm sao lỗ mãng như thế? Các ngươi chia đều đệ nhất tiên nhân số mệnh, cùng tiến tới mà nói, thiên kiếp uy lực tăng lên tới ba mươi sáu lần nhiều! Nếu không phải ta lập tức chạy tới, các ngươi sẽ gặp phát động thiên kiếp, đệ nhất trùng chư thiên kiếp đều không qua được liền bị đánh chết!"

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên lúc này mới có chút nghĩ mà sợ.

Hai người chứng minh mục đích đến, Ôn Kiều nói: "Các ngươi cùng trên đời này Nguyên Đạo cực cảnh cường giả, cảm ứng được kiếp vận sắp tới, là bởi vì có người muốn thành đạo đấy. Người kia thành đạo, chính là các ngươi tầng thứ bốn mươi chín chư thiên cướp lên lạc ấn, hắn chuông cùng thân ảnh của hắn, lúc này đang tại lạc ấn ở trong thiên địa."

Sư Úy Nhiên cùng Phương Trục Chí sắc mặt xám ngoét, thất thanh nói: "Hắn lạc ấn lên, còn có để hay không cho người thành tiên?"

Ôn Kiều nói: "Thượng thiên có đức hiếu sinh, chắc chắn sẽ không đuổi tận giết tuyệt, các ngươi vẫn là có khả năng thành tiên."

Hai người sắc mặt tiêu điều, trong lòng một mảnh tuyệt vọng. Sư Úy Nhiên lẩm bẩm nói: "Không qua được, thật không qua được…"

Phương Trục Chí lau đi khóe mắt nước mắt, nói: "Làm phiền đại thần đem ta đưa về Câu Trần, ta trước đi an bài hậu sự. Lão thái quân chiếc kia thượng hạng quan tài, nàng khả năng không cần dùng, hơn phân nửa ta trước nằm đi vào…"

—— —— Phương Trục Chí: Ta nằm xong, cầu nguyệt phiếu a ~~

Chương 645 : Ta đạo đã thành (cầu phiếu cầu đặt trước)

Chương 648: Ta đạo đã thành (cầu phiếu cầu đặt trước)

Sư Úy Nhiên trong lòng cũng vô cùng tuyệt vọng, từ lúc nhìn thấy Tô Vân đánh giết luyện chết Tiêu Quy Hồng tình hình, hắn liền ngăn không được ác mộng. Tô Vân thần thông thật sâu lạc ấn tại trong đầu của hắn, làm hao mòn không đi!

Hai người đoạn này là thời gian đều phát giác được bản thân số mệnh tại tăng thêm, đặc biệt là lại một lần nữa vượt qua thiên kiếp, hai người có thể rõ ràng cảm giác được thiên kiếp uy lực nâng cao.

Hiển nhiên, Tiêu Quy Hồng sau khi chết, số mệnh cũng không rơi vào Tô Vân trên người, ngược lại bởi vì bọn hắn hai người số phận rất tốt, hơn nữa đệ nhất tiên nhân số mệnh đồng nguyên, dẫn đến Tiêu Quy Hồng số mệnh một phân thành hai, rơi vào hai người bọn họ trên người.

Nhưng mà cái này cũng mang ý nghĩa thiên kiếp lực lượng tại tăng lên , đồng dạng cũng mang ý nghĩa lượt thiên kiếp thứ bốn mươi chín chắc chắn vô cùng kinh khủng!

Tô Vân thành đạo, tu thành Nguyên Đạo cảnh giới, như vậy lượt thiên kiếp thứ bốn mươi chín bên trong hoàng chung cùng thiếu niên sẽ gặp hình thành, trở nên vô cùng rõ ràng!

“Hai vị, các ngươi khi biết, hắn thành đạo về sau, chính là đột phá Chinh Thánh, đi vào Nguyên Đạo.”

Ôn Kiều lòng tốt nhắc nhở hai người, nói: "Tô các chủ bị vây ở Chinh Thánh cảnh giới này, nguyên khí tu vi một mực không có bao nhiêu tiến bộ, đợi hắn đột phá đến Nguyên Đạo cảnh giới, vậy tu luyện tốc độ liền cực kỳ đáng sợ. Hắn lạc ấn, cũng sẽ càng ngày càng rõ ràng."

Hắn ý tứ sâu xa nói: "Kéo dài một ngày, các ngươi phần thắng liền nhỏ một phần. Kéo dài càng lâu, các ngươi phần thắng liền càng thấp."

Sư Úy Nhiên cùng Phương Trục Chí nghiêm nghị, không chần chờ nữa, lập tức ý định trở về mỗi người lãnh địa.

Ôn Kiều đem bọn hắn đưa ra Lôi Trì động thiên, lại hộ tống đến Đế đình, lúc này mới rời đi, nói: "Hai vị tự giải quyết cho tốt."

"Sư huynh dừng bước."

Sư Úy Nhiên đang muốn rời đi, lại bị Phương Trục Chí gọi ở, Phương Trục Chí nói: "Sư huynh nhưng có độ kiếp nắm chắc?"

Sư Úy Nhiên lắc đầu, nói: "Ta nghe nói Tô Thánh Hoàng thích nữ sắc, ta Hậu Thổ động thiên còn nhiều tài nữ giai nhân, ta chuẩn bị giăng lưới khắp mỹ nữ đưa đến Tô Thánh Hoàng bên người, phá hư hắn đạo tâm, để hắn trầm mê nữ sắc không cách nào thành đạo."

Phương Trục Chí ánh mắt sáng lên, khen: "Đây là cái ý kiến hay. Chẳng qua Tô Thánh Hoàng tại chỗ nào thành đạo? Khi nào thành đạo? Ngươi nhưng nếu không có chọn lựa tuyệt thế giai nhân, hắn cũng đã thành đạo, chẳng phải là bỗng dưng đem giai nhân đưa cho hắn?"

Sư Úy Nhiên ngây người, chần chừ một chút, nói: "Ta còn có một ý kiến, đây chính là chết đạo hữu không chết bần đạo. Tô Thánh Hoàng tại bốn mươi chín lượt thiên kiếp bên trong,

xếp hạng còn tại các đại chí bảo, cùng với chư Đế lạc ấn phía trên! Cái này tin tức truyền đi, tiên đình liền tuyệt đối không thể khoan dung hắn!"

Hắn mắt lộ ra sát cơ, nói: "Tiên Hậu, hai vị Đế Quân, thậm chí Thiên Hậu, Tà Đế, thậm chí Tiên giới Đế Phong, có lẽ đều muốn diệt trừ hắn! Tuyệt đối sẽ không để cho hắn tiếp tục trưởng thành tiếp!"

Phương Trục Chí lặng im phút chốc, nói: "Ngươi nói mấy người này, đều bản thân bị trọng thương, đến nay thương thế cũng không có thể khỏi hẳn."

Sư Úy Nhiên trợn mắt há hốc mồm, bất thình lình rùng mình một cái, âm thanh khàn khàn nói: "Ngươi nói là, Tô Thánh Hoàng tính sẵn rồi Tiên Hậu, Thiên Hậu, Tà Đế, Đế Phong các loại trọng thương, bởi vậy nhân cơ hội tu thành Nguyên Đạo? Hắn đánh cược chính là không có người có khả năng ngăn cản hắn!"

Phương Trục Chí cũng không khỏi rùng mình một cái, lẩm bẩm nói: "Tô Thánh Hoàng bụng dạ, vậy mà như vậy thâm trầm…"

Sư Úy Nhiên suy sụp tinh thần vô cùng, hướng hắn nhìn tới, trong mắt y nguyên có chút chờ mong, hỏi: "Phương sư huynh, ngươi có gì chủ ý?"

Phương Trục Chí nghĩ không ra có biện pháp nào còn có thể ngăn cản Tô Vân thành đạo, trầm ngâm phút chốc, nói: "Ta có thể lấy ra phương pháp tốt nhất, chính là rèn luyện cơ bắp da xương, rèn luyện lực khí, lấy trạng thái tốt nhất chuẩn bị nghênh đón tràng này đại kiếp! Nếu là có thể thắng, tự nhiên cứu mạng, nếu là không thể thắng, ta có thượng hạng quan tài một cái, đủ để mai táng thân ta!"

Sư Úy Nhiên nổi lòng tôn kính: “Phương sư huynh đạo tâm vượt qua ta xa rồi. Có điều, nhân sinh hài lòng cần đều vui mừng, trước khi chết càng là như vậy! Ta lần này trở lại, liền cùng mỹ nữ giai nhân tiêu dao khoái hoạt, nhiều khoái hoạt một ngày là một ngày.”

Hai người xa cách, mỗi người rời đi.

Phương Trục Chí trở lại Câu Trần động thiên, ngày đêm rèn luyện lực khí, rèn luyện cơ bắp da xương, phỏng đoán Thiên Hoàng Diệu Phách ảo diệu, cố đạt được đem Thiên Hoàng Diệu Phách thôi diễn đến đạo thứ tư trường mức độ.

Sư Úy Nhiên trở lại Hậu Thổ động thiên, đem xông lên trước mỹ nữ giai nhân tất cả đuổi đi, xin tha nói: “Cô nãi nãi bọn họ, tiểu sinh liền phải chết, đừng có lại đến rồi! Cầu xin các ngươi, để cho ta hảo hảo tu luyện mấy ngày, miễn cho thiên kiếp tới trực tiếp chém giết, các ngươi đều muốn ở vậy!”

Chúng nữ thấy thế, đành phải rời đi.

Sư Úy Nhiên có thể thanh tịnh, vội vàng chăm chỉ tu luyện tìm hiểu Tái Vật Thừa Thiên quyết, mưu cầu đem môn này Đế Quân cấp công pháp thôi diễn đến tầng thứ cao hơn.

Hai người cố gắng gấp bội, thời gian trải qua lo lắng đề phòng, e sợ cho ngày đó Tô Vân bất thình lình thành đạo, thiên kiếp giáng lâm đem bọn hắn đánh giết.

Nhưng mà quỷ dị chính là, tiếng chuông này thỉnh thoảng vang lên, thường thường liền muốn tới một lần, làm hai người tinh thần khẩn trương, ngày đêm khó ngủ.

Mà các đại động thiên Nguyên Đạo cực cảnh tồn tại, cũng bị lúc này thỉnh thoảng liền trong đầu nổ vang tiếng chuông chơi đùa thể xác tinh thần đều bại, làm mọi người vội vã cuống cuồng.

Trong thời gian này, Quảng Hàn động thiên cùng Đế đình hợp nhất, cái kia tiếng chuông cũng càng thêm rõ ràng.

"Tô Thánh Hoàng, ngươi đến cùng có thành đạo hay không?"

Câu Trần động thiên bên trong, Phương Trục Chí thân thể cường tráng, khổng vũ hữu lực, nhưng mà thiếu niên nhưng đã hốc mắt hãm sâu, hai mắt vô thần, dường như già nua trăm ngàn tuổi, lẩm bẩm nói: "Ngươi không thành đạo, muốn dọa chết người a?"

Phương gia trên dưới đều biết hắn gần nhất có chút không quá bình thường, đều là vui buồn thất thường, đa nghi, Phương lão thái quân liền để cho người ta nhìn hắn. Mọi người thấy hắn như thế, đều là thầm than: "Ta Phương gia thật vất vả xuất hiện một cái đệ nhất tiên nhân, ai có thể nghĩ vậy mà bị điên."

Lại qua một đoạn thời gian, nhìn Phương Trục Chí mọi người vội vàng đi trình báo lão thái quân, nói: "Việc lớn không tốt! Trục Chí công tử nằm tại lão thái quân quan tài bên trong, hai mắt vô thần!"

Phương lão thái quân đập bàn tức giận nói: "Tiểu tử này không tiền đồ, thay ta khuân quan tài đi! Đó là lão thân quan tài, dùng chính là Tiên Hậu nương nương ban thưởng thượng đẳng tiên mộc, lão thân thỉnh thoảng ngủ một lần, đã sớm cuộn đến bóng loáng, há có thể cho ngươi?"

Mọi người vây quanh lão thái quân đi tới quan tài phía trước, quả nhiên thấy Phương Trục Chí một tấm không còn muốn sống bộ dạng, trong miệng lẩm bẩm: "Còn không thành đạo… Cho tiểu gia một cái thống khoái…"

Phương lão thái quân đem hắn từ quan tài bên trong lựa đi ra, hành hung một trận, Phương Trục Chí lập tức tinh thần rất nhiều.

Một bên khác, Sư Úy Nhiên cũng chờ đến nóng lòng, thực sự không thể thừa nhận loại này tinh thần căng cứng thời gian, dứt khoát thả bản thân, cùng một đám nữ tử rượu chè be bét, vừa múa vừa hát.

Bất thình lình một ngày, Sư Úy Nhiên soi gương, phát hiện bản thân hình dung tiều tụy, không có tinh thần, không khỏi rùng mình một cái, tự nhủ: "Tô Thánh Hoàng cho ta áp lực quá lớn, để cho ta mất đi đấu chí. Ta nếu là tiếp tục cam chịu, đừng nói không qua được tầng thứ bốn mươi chín chư thiên kiếp, chỉ sợ liền phía trước mấy tầng chư thiên kiếp cũng không qua được."

Hắn vội vàng giới đoạn nữ sắc, khổ sở tu hành.

Các đại động thiên Nguyên Đạo cực cảnh tồn tại cũng bị giày vò đến không nhẹ, không ít người nội tâm thất thường, chửi mắng lão tặc thiên, muốn chém muốn giết hệ tòng tôn tiện.

Lại có vài toà động thiên lần lượt cùng Đế đình hợp nhất, mà Đế đình cùng toàn bộ Chung sơn Chúc Long tinh vân tốc độ cũng từ từ chậm lại. Thông Thiên các Y Triêu Hoa, Cầu Thủy Kính, Tả Tùng Nham dẫn đầu Nguyên Sóc thiên văn địa lý cao thủ, đi qua dài đến hơn mười ngày vẽ đo cùng tính toán, hướng mọi người tuyên bố: "Đế đình sắp tới thứ bảy Linh giới địa điểm cũ."

Tin tức này thực ra cũng không gây nên mọi người bao lớn chú ý, Đế đình cùng Chung sơn Chúc Long tinh vân tại trong vũ trụ chạy, cũng không ảnh hưởng đến từng cái trong thế giới mọi người, bởi vậy mọi người đối với cái này thờ ơ.

Chẳng qua Cầu Thủy Kính, Y Triêu Hoa đám người cũng rất phấn khởi, khua chiêng gõ trống chuẩn bị, luyện chế đủ loại quan sát đánh giá dùng khổng lồ linh binh , chờ đợi Đế

đình quay về lịch sử trung tâm lúc, quan sát đánh giá thiên ngoại thế giới rực rỡ cảnh tượng!

"Thứ bảy Linh giới nên gọi là thứ bảy Tiên giới, nhất trùng Tiên giới chính là nhất trùng vũ trụ, Đế đình quay về trung tâm vũ trụ, nhất định sẽ phát sinh một chút kỳ lạ sự tình!"

Một ngày này, Câu Trần động thiên bên trong, Tiên Hậu nương nương trong lòng sinh ra ý nghĩ, chủ động xuất quan.

Vị này nương nương ngồi ngay ngắn ở Thiên Hoàng phúc địa bên trong, nội tâm bay lên, càng ngày càng quảng đại lên, lâng lâng đi tới thiên ngoại, quan sát đánh giá tinh không.

Nhưng vào lúc này, Hậu Thổ động thiên bên trong, Hoàng Địa Chi Sư Đế Quân nội tâm cũng tự bay lên, lại có Bắc Cực động thiên, Tử Vi Đế Quân cũng phóng thích nội tâm.

Ba đại Đế Quân cách xa đối mặt, lúc này, chỉ thấy Hậu đình bên trong, Thiên Hậu nương nương cho thấy quảng đại thân thể, sừng sững tại trong tầng mây, cũng tại nhìn xa thiên ngoại.

Ba đại Đế Quân nhìn về phía Thiên Hậu, cách xa gật đầu làm lễ chào hỏi.

Thiên ngoại, Chung sơn Chúc Long tinh hệ mang theo Đế đình, đang tại chạy vào một mảnh trong lỗ hổng.

Mảnh này chỗ trống cực kỳ rộng lớn, bất ngờ xuất hiện trong tinh không, nơi này không có bất kỳ cái gì tinh thần, không có bất kỳ cái gì vật chất, thuần túy một mảnh hư không.

Nơi này gọi là vũ trụ Đại Không động, lại gọi là Đại Không phao, ý là nơi đây là trong vũ trụ một cái bong bóng, tinh thần đều tại bong bóng bên ngoài, bong bóng bên trong không có vật gì.

Nơi này chính là thứ bảy Tiên giới địa điểm cũ.

Năm đó, Đế Phong đoạt Đế, chính là ở đây nhấc lên một tràng náo động, Tiên giới Tiên Quân, Thiên Quân, Đế Quân dẫn đầu vô số tiên Ma Tiên thần, ở đây chinh chiến chém giết!

Từng kiện từng kiện chí bảo, ở chỗ này hiện ra cái thế hung uy.

Cuối cùng, là Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh từ trên trời giáng xuống, đem thứ bảy Tiên giới đánh xuyên, thứ bảy Tiên giới, từ đây phân tách, hóa thành từng cái động thiên bốn phương tám hướng mà đi!

Hiện tại, Đế đình mang theo hơn hai mươi cái động thiên, đang tại trở về thứ bảy Tiên giới nguyên địa!

Mà tại dọc đường, mặt khác hơn bốn mươi tòa còn tại từ từng cái phương hướng chạy đến bên trong!

Thiên Hậu, Tiên Hậu, Hoàng Địa Chi cùng Tử Vi nhìn xa, nhưng thấy Đế đình chính thức đi vào vũ trụ Đại Không phao bên trong.

Lúc này, bọn họ bất thình lình nhìn thấy từng cái khổng lồ linh binh dâng lên, trên không trung lẫn nhau tổ hợp, rất nhiều linh sĩ thôi thúc mỗi người nội tâm đi vào vũ trụ, đem những này khổng lồ linh binh ghép đến cùng một chỗ, tạo thành một cái đo thiên đàn.

Đo thiên đàn bên trên, có đủ loại cổ quái kỳ lạ linh binh, cùng với rất nhiều kính, vừa vặn có thể hình thành từng loại kỳ lạ thần nhãn cùng tiên nhãn.

Thiên Hậu Tiên Hậu đám người cách xa nhìn thấu những này nhỏ bé sinh mệnh, không khỏi tấm tắc lấy làm kỳ lạ. Thiên Hậu nhận ra những này linh sĩ chính là đến từ Đế đình phụ thuộc một cái nho nhỏ tinh cầu thế giới, con của mình Đổng Phụng Đổng Thần Vương, cũng từng ở nơi đó đi học.

“Chưa từng nghĩ, cái này nho nhỏ thế giới, vậy mà phát triển ra những này thú vị văn minh. Bọn họ tuy là không phải tiên nhân, nhưng đã có thể lợi dụng tiên thuật tới làm ra một chút Tiên đạo thần binh!” Thiên Hậu rất là kinh ngạc.

Chỉ thấy những cái kia linh sĩ nội tâm liền bay đến những này thần nhãn, tiên nhãn phía trước, ra dáng, cũng tại quan sát đánh giá thứ bảy Tiên giới vào quỹ lúc bao la hùng vĩ một màn.

Đo thiên đàn bên trên, Cầu Thủy Kính kích động không thôi, hướng Tả Tùng Nham nói: “Vũ trụ Đại Không động Đại Không phao, là Tô các chủ phát hiện mệnh danh, hắn là cái thứ nhất tính toán ra thứ bảy Linh giới vị trí chỗ ở, đồng thời phát hiện cái này Đại Không phao người! Đã cách nhiều năm, không nghĩ tới chúng ta cuối cùng có thể tới đến nơi đây, chứng kiến Đại Không phao hình dáng!”

Tả Tùng Nham cũng nhớ tới chuyện này, năm đó Tô Vân tính toán ra thứ bảy Linh giới bảy mươi hai động thiên phương hướng, dùng cái này xác định thứ bảy Linh giới vị trí, từ đó phát hiện mảnh này Đại Không động.

“Đúng rồi, Tô các chủ ở đâu?” Tả Tùng Nham bất thình lình tỉnh ngộ lại, dò hỏi.

Cầu Thủy Kính quan sát đánh giá thiên ngoại, nói: “Còn tại Quảng Hàn núi bên trên ngộ đạo đây.”

Tả Tùng Nham thầm nói: “Cái kia miệng phá chuông còn tại đập? Đập đến nhân tâm sợ ý loạn, thậm chí đi ngủ đều ngủ không tốt…”

“Ngươi đó là đi ngủ a?”

Cầu Thủy Kính cười lạnh nói: “Ta đều không có ý tứ vạch trần ngươi.”

Tả Tùng Nham mặt mo đỏ lên, tranh luận nói: “Hậu đình nương nương muốn gả cho ta, ta phản kháng không được…”

Cầu Thủy Kính nói: “Ngươi nếu là không miệng tiện trêu chọc nhân gia, nhân gia có thể ép ngươi cưới nàng? Huống chi ngươi cưới nàng, vì sao lại đi trêu chọc Hạ Mộng Giác?”

Tả Tùng Nham vẻ mặt càng thêm đỏ lên, lúng ta lúng túng nói: “Hạ Mộng Giác, huynh đệ ta…”

“Là nữ.” Cầu Thủy Kính nhắc nhở.

Tả Tùng Nham xấu hổ vô cùng: “Ta biết…”

Đúng lúc này, Y Triêu Hoa nói: “Đế đình đi vào không ngâm trung tâm!”

Hai người không lo được cãi lộn, vội vàng tiến đến trước mặt quan sát, chỉ thấy Đế đình đi tới không ngâm chính giữa lúc, bất thình lình Chung sơn tinh vân bên ngoài Chúc Long tinh hệ, đột nhiên mở hai mắt ra!

Hai đạo quang mang xuyên qua tinh không, bắn tại Chung sơn phía trên.

“Coong —— “

Một tiếng chuông vang, du du dương dương.

Quảng Hàn trên núi, tiếng chuông truyền đến Tô Vân trong tai, Tô Vân mở mắt ra, bất thình lình đại đạo nảy mầm, thò tay vỗ một cái, cũng là coong một tiếng chuông vang, hắn đại đạo đã thành, chưa phát giác ở giữa theo một chưởng này ấn, cái này một tiếng chuông, lạc ấn giữa thiên địa.

“Ta đạo đã thành, chúng sinh, các ngươi có thể thành tiên.”

—— —— cầu nguyệt phiếu, cầu đặt mua!

Chương 646 : Không người thành tiên

Chương 649: Không người thành tiên

Tô Vân thành đạo, tuyệt đối không có Đế đình đi vào Đại Không phao trung tâm làm cho người chú ý, Chúc Long mở mắt, Chung sơn vang vọng, che giấu Tô Vân thành đạo lúc tiếng chuông.

So sánh Chung sơn vang vọng, hắn thành đạo tiếng chuông lộ ra quá nhỏ, rất khó vào Thiên Hậu loại tồn tại này trong tai, gây nên chú ý của bọn hắn.

Thiên Hậu, Tiên Hậu đám người bị cái này tráng lệ Thiên Tượng thu hút, mắt không chớp nhìn Đế đình quay về khởi đầu.

Giờ khắc này, trên bầu trời tinh thần toàn chuyển, diễn hóa ra đủ loại mang theo đủ loại đạo diệu dị tượng, cho dù là Thiên Hậu, Tiên Hậu loại tồn tại này cũng nhìn ra hoa mắt thần dao, vội vàng trí nhớ những dị tượng này.

Thiên ngoại tinh thần dị tượng là một loại đạo diễn hóa, thuộc về đại Thiên Tượng, là thứ bảy Tiên giới trung tâm quay về hắn vị trí cũ lúc, Thiên Đế đại đạo cũng theo đó biến thiên, tinh tượng chính là đại đạo biến thiên quá trình.

Từ đó có thể tìm hiểu ra đủ loại bất phàm thần thông, chỉ là thiên địa đại đạo biến thiên loại chuyện này, phát sinh quá ít quá ít, cho dù toàn bộ Tiên giới lịch sử, cũng chưa chắc phát sinh một lần, cực kỳ khó được!

Thiên Hậu đám người tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này, mỗi người chăm chú tìm hiểu.

Xuân giang thủy noãn áp tiên tri, Thiên Hậu đám người cao cao tại thượng, không cách nào cảm nhận được Tô Vân thành đạo. Mà những người khác liền khác biệt, trước tiên cảm ứng được Tô Vân thành đạo chính là Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên hai người!

Giờ khắc này, Tô Vân thành đạo tiếng chuông tựa như liền tại bọn hắn bên người nổ vang, tiếng chuông giống như là trên đời này nhất to đạo âm, mênh mông cuồn cuộn mà đến, rung động tâm linh, để cho bọn họ nội tâm cũng yên lặng tại đạo vận xung kích bên trong!

Hai người chính là rung động, lại buông xuống đè ở về mặt tâm linh một khối đá lớn, trải qua thời gian dài đè nén tại thời khắc này nhận được phóng thích. Nếu Tô Vân thành đạo, như vậy bọn họ liền không cần lại lo lắng đề phòng, hiện tại bọn hắn muốn chuẩn bị, chỉ là vượt qua bốn mươi chín trùng chư thiên kiếp mà thôi.

Tiếng chuông truyền vang đến lôi trì, tiếng chuông lướt qua, khiến nguyên bản sôi trào mãnh liệt lôi trì trong khoảnh khắc liền bị vuốt lên.

Ôn Kiều đứng tại trên mặt biển, nhìn thấy thành phiến liên miên mặt biển, lúc trước còn sóng lớn kinh thiên, cuồn cuộn quần tinh, sau một khắc liền khôi phục lại bình tĩnh, sóng nhỏ không tầm thường.

“Chúc mừng Tô các chủ thành đạo.”

Tôn này cổ xưa Thần Chỉ đứng tại lôi trì bên trên nhìn xa phía dưới rực rỡ động thiên thế giới, thấp giọng nói: “Phương Trục Chí, Sư Úy Nhiên, các ngươi phải nắm chặt thời gian độ kiếp . Hắn hiện tại đột phá cảnh giới, đi vào tu vi bay vọt kỳ.

Tu vi của hắn nâng cao, đối đạo cảm ngộ làm sâu sắc, sẽ để cho tầng thứ bốn mươi chín chư thiên bên trên lạc ấn càng ngày càng cường đại, càng ngày càng rõ ràng! Hiện tại lạc ấn, là yếu nhất thời kỳ hắn lạc ấn, về sau mỗi một khắc đều tại tăng cường! Bắt lấy cơ hội này!"

Lúc này, các đại động thiên tu luyện tới Nguyên Đạo cực cảnh cường giả, cũng đều cảm ứng được cái kia ép chặt tại bọn họ nói trong lòng tiếng chuông thay đổi, kèm theo cuối cùng cái kia một tiếng chuông vang, cái loại này mãnh liệt đến làm người ta cảm giác đè nén hít thở không thông từ từ tiêu tán, khiến lòng người thần vui vẻ nhẹ nhõm.

Phảng phất, bọn họ độ kiếp phi thăng lớn nhất nhất lượt thiên kiếp đã qua, về sau chính là nước chảy thành sông.

"Nếu như lần nữa độ kiếp , ta liền có thể phi thăng thành tiên!" Mọi người lại còn tướng nói.

Chỉ là cổ quái chính là, nguyên bản thường thường sẽ gặp bộc phát một đợt thiên kiếp, không biết tại sao, bất thình lình ngừng công kích, không còn động tĩnh.

Bất luận những này Nguyên Đạo cực cảnh tồn tại thế nào chơi đùa, thiên kiếp của bọn hắn cũng từ đầu đến cuối không có đến.

"Không mang theo đùa người khác như vậy!" Hầu như tất cả Nguyên Đạo cường giả đều rơi vào phát điên bên trong.

Lần này kiếp vận kiếp số, thực sự cực kỳ cổ quái, để cho dù là tu luyện tới Nguyên Đạo cảnh giới tồn tại cũng có chút thất lễ, không cách nào để cho nội tâm ổn định.

"Đến cùng là nguyên nhân gì, để tất cả kiếp số bất thình lình ngừng công kích?"

Có không ít thần thông quảng đại hạng người thử nghiệm trải tế đàn, sử dụng Tiên Lục , kết nối lôi trì, chuẩn bị đi tới lôi

trì tìm tòi hư thực. Cuối cùng, cựu thần Ôn Kiều chịu không nổi phiền phức, để Thông Thiên các linh sĩ chiêu cáo thiên hạ, nói: "Đệ nhất tiên nhân còn chưa độ kiếp , đợi đến đệ nhất tiên nhân độ kiếp thành công, mới có thể mở ra cái này thứ bảy Tiên giới Tiên đạo kỷ nguyên."

Việc này lan truyền ra ngoài, lại huyên náo thiên hạ mưa gió, mọi người nhao nhao hỏi thăm ai là đệ nhất tiên nhân.

"Còn có thể hay không độ kiếp? Không qua được, đem đệ nhất tiên nhân số phận nhường lại!"

Quảng Hàn sơn bên trên, Quảng Hàn Tiên tộc các nữ tử mấy tháng này đã đem nơi này xử lý ngay ngắn rõ ràng, thời gian, Đế tâm Trì Tiểu Dao còn dẫn đầu Nguyên Sóc, Thiên Thị Viên cùng Thiên Phủ rất nhiều sĩ tử, đến đây du lịch.

Bọn họ thấy Tô Vân tại nhập đạo trên đường, liền không có quấy rầy.

Tô Vân tại Quảng Hàn tiên tử pho tượng phía trước, một trạm chính là nửa năm lâu, nghiễm nhiên biến thành cùng Quảng Hàn tiên tử si ngốc nhìn nhau một cái khác pho tượng, Quảng Hàn Tiên tộc mọi người liền không có quấy rầy hắn.

Huống hồ, làm quan hưởng lộc vua, ở chùa ăn lộc phật, Tô Vân ở đây nhập đạo, khi đó thỉnh thoảng truyền đến tiếng chuông, để các nàng cũng thu hoạch không ít.

Nhắc tới cũng kỳ, khoảng cách gần nghe được tiếng chuông, cùng tại cái khác động thiên Nguyên Đạo cực cảnh cường giả nghe được tiếng chuông khác biệt, khoảng cách gần nghe được tiếng chuông làm cho người nhập đạo, có thể yên tĩnh tâm thần, khiến người tỉnh ngộ, tìm hiểu đạo pháp của mình thần thông rất là nhanh chóng. Mà tại cái khác động thiên nghe được tiếng chuông, càng giống là tai kiếp sắp tới,

tai vạ đến nơi, làm cho tâm thần người không yên, làm cái gì đều không thể an toàn.

Hôm nay, Quảng Hàn Tiên tộc mọi người nghe được một tiếng chuông vang, cùng lúc trước nghe được tiếng chuông đều có chút bất đồng, dư âm lượn lờ, làm người say mê, đợi đến các nàng tỉnh lại, lại thấy Quảng Hàn sơn bên trên, tiên tử pho tượng phía trước, Tô Vân đã không thấy tung tích.

"Vị kia Tô các chủ, quen biết tiên tử ư?"

Các cô gái lên suy tư, có người bác bỏ nói: "Không thể nào, tiên tử tại ngàn năm trước đó cũng đã chết trận, làm sao có thể quen biết Tô các chủ?"

Bắc Miện trường thành bên dưới, Tiên giới biên giới, một cái thiếu nữ áo đỏ đón gió đi tới, đi theo phía sau một đầu Hắc Long.

"Phía trước chính là Vong Xuyên!"

Một cái ngồi tại tro tàn bên trong vĩ đại Thần Ma đưa tay chỉ hướng nơi xa, hướng thiếu nữ kia nói: "Nơi đó là tro tàn sinh vật chỗ ở. Người sống là không thể đi vào Vong Xuyên. Đi vào nơi đó, đều là tro tàn quái. Ta là nơi này thủ người qua đường, hễ có tro tàn sinh vật chạy ra Vong Xuyên, đều sẽ chết tại dưới kiếm của ta. Ngươi nếu là tiến vào, liền không có khả năng sống sót đi ra."

Đầu hắn mang theo mũ rộng vành, trên đấu lạp có bị kiếp hỏa đốt qua lưu lại lỗ thủng, đây là một tôn cựu thần, bên người bày đặt một cái thạch kiếm.

"Cám ơn." Ngô Đồng hạ thấp người hướng hắn cảm ơn, cùng Hắc Long từ bên cạnh hắn đi qua.

Cái kia mũ rộng vành cựu thần đạo: "Trong cơ thể ngươi tụ tập rất lớn ma tính, là lo lắng cho mình sa đọa ư? Cho nên

ngươi đi Vong Xuyên, ý đồ bản thân lưu đày miễn cho nguy hại người trần?"

Ngô Đồng dừng bước lại, nhẹ nhàng gật đầu.

Tôn này cựu thần lấy xuống mũ rộng vành, run lên bên trên tro tàn, nói: "Ta thanh này thạch kiếm chính là ta phối hợp pháp bảo, ta trước kia gặp qua Hỗn Độn Đại Đế, hắn vì ta kiếm kèm lên trảm đạo đạo văn, có thể chặt đứt tất cả đại đạo. Ngươi đã có chịu chết quyết tâm, có thể lưu tại nơi này tu hành một đoạn thời gian. Kiếm của ta có thể giúp ngươi tu hành, các ngươi cũng có thể cùng ta tán gẫu giải sầu. Ta chỗ này có rất ít người tới."

Ngô Đồng cảm ơn, tại đây tôn vĩ đại cựu thần bên cạnh ngồi xuống.

Tôn này cựu thần trấn thủ tại Vong Xuyên bên ngoài, hắn thạch kiếm quả thực cực kỳ kỳ lạ, có khả năng chặt đứt tất cả, Ngô Đồng tựa vào thạch kiếm bên trên, mỗi khi bản thân sinh ra ma niệm, ma niệm sẽ gặp bị thạch kiếm chặt đứt, mỗi khi bản thân sinh ra tâm ma, sẽ gặp có một đạo đột nhiên xuất hiện kiếm quang đem tâm ma chém giết.

Nàng là nhân ma, là ma đạo chưởng khống giả, mà không phải bị ma đạo khống chế.

Nàng hấp thu Tà Đế, Đế Phong, Thiên Hậu đám người ma tính ma khí, vốn cho là mình có thể áp chế lại, nhờ vào đó mà thành đạo, nhưng không ngờ căn bản không áp chế được, còn suýt nữa liên lụy Tô Vân cùng Đế đình, Nguyên Sóc bách tính.

Tại thời khắc sống còn, Ngô Đồng rời đi, Hắc Long Tiêu Thúc Ngạo đi theo nàng cùng nhau rời đi, Ngô Đồng tận lực tránh đi từng cái động thiên, từng cái thế giới, bản thân ma tính cùng ma niệm nhưng càng ngày càng sâu tầng, càng thêm khó mà tự điều khiển.

Bởi vậy nàng chuẩn bị đi tới Vong Xuyên, miễn cho gây họa thiên hạ, mà tôn này Vong Xuyên người giữ cửa thạch kiếm, lại làm cho nàng nhìn thấy chiến thắng ma niệm ma tính hi vọng, cũng nhìn thấy thành đạo về sau khống chế ma đạo mà không bị ma đạo khống chế hi vọng.

Những ngày này chung sống, Ngô Đồng phát hiện tôn này mũ rộng vành cựu thần cũng có rất nhiều kỳ quái địa phương, mỗi đến thời gian nhất định, Vong Xuyên bên trong sẽ gặp xông ra rất nhiều tro tàn Thần Ma, ý đồ bay ra Vong Xuyên, hắn sẽ gặp nhấc lên thạch kiếm, ra sức chém giết, đem những này tro tàn Thần Ma giảo sát, hoặc là đẩy lùi.

Hắn khắp nơi bị mệt đến kiệt lực, đợi đến tro tàn Thần Ma tán đi thời điểm, hắn suy sụp tinh thần ngay tại chỗ, sẽ gặp nghe Tiêu Thúc Ngạo hoặc là Ngô Đồng giảng một chút chuyện ngoại giới phát sinh.

"Vong Xuyên bên trong, có hóa thành tro tàn quái Tiên Đế." Hắn nói cho Ngô Đồng, "Ta phụng Đế lệnh trấn thủ ở đây."

Ngô Đồng hỏi: "Vị nào Đế?"

Hắn lặng im rất lâu, lắc đầu nói: "Không nhớ rõ."

Không biết qua bao lâu, Ngô Đồng nghe được ung dung tiếng chuông vang lên, vậy mà truyền đến Vong Xuyên nơi này, làm nàng chưa phát giác dư vị kéo dài.

Lúc này, nàng cũng trong lúc vô tình thành đạo.

Ngô Đồng cáo từ rời đi, cái kia mũ rộng vành cựu thần đạo: "Nếu như gặp phải Tiên Đế, xin hỏi một tiếng, ta khi nào có thể rời đi?"

Ngô Đồng gật đầu, mang theo Hắc Long Tiêu Thúc Ngạo rời đi, quay về dương gian.

Lại qua mấy tháng, nàng đột nhiên dừng bước, đứng xa xa nhìn dưới ánh trăng cây quế, cùng với Quảng Hàn sơn.

Trong nội tâm nàng giống như buồn còn thích, qua rất lâu, cuối cùng chuyển bước, chạy tới Quảng Hàn sơn.

Quảng Hàn sơn bên trên, Quảng Hàn Tiên tộc các nữ tử đang tại bận rộn, bất thình lình từng cái nữ tử thả ra trong tay việc, ngơ ngác nhìn về phía cùng một cái phương hướng.

Nơi đó, Ngô Đồng đi tới, nàng váy đỏ trong gió phất phới, cùng nàng sau lưng Hắc Long đồng dạng thon dài linh động.

Quảng Hàn trên núi, cây quế hoa nở, đang ngủ ngon.

Tô Vân dạo bước đi lại tại sơn thủy ở giữa, từ Quảng Hàn đến Đế đình, trải qua mấy cái động thiên, đi ngang qua xuân hạ thu đông, nhìn thấy lão thụ hồi xuân, cỏ non sống mầm, đi vào thắng gấm phồn hoa, ngắt lấy đào xanh xanh quả, mắt thấy sương Diệp Phiêu Linh, cây ăn quả phiêu hương, đi vào đông tuyết bay tán loạn, tuyết bên trên lưu ngấn.

Oánh Oánh ngồi tại đầu vai của hắn, mái tóc cùng tay áo ở phía sau tung bay, mười phần thoải mái tiêu sái, dương dương đắc ý.

Tô Vân thành đạo.

Nàng Oánh Oánh đại lão gia cũng khoảng cách thành đạo không xa.

Thành đạo, chỉ là Nguyên Đạo cảnh giới. Cảnh giới này là đệ nhất Thánh Hoàng mở, diễn biến đến nay, đã cùng đệ nhất Thánh Hoàng thời kì có khác biệt cực lớn.

Đệ nhất Thánh Hoàng thời kì, bởi vì thời đại hạn chế, linh sĩ tu luyện, chủ tu nội tâm, thân thể không cách nào cùng nội tâm cùng phát triển, dẫn đến thân thể thọ nguyên chỉ có trên dưới trăm năm.

Về sau Cầu Thủy Kính, Nguyệt Lưu Khê cùng Giang Tổ Thạch kiếm này các tân học tam thánh khai sáng Nhục Thân cảnh giới, Tô Vân cùng La Quán Y tại ba người trên cơ sở, đem Nhục Thân cảnh giới triệt để mở ra đến, từ đây linh sĩ thọ nguyên đột nhiên tăng mạnh, dần dần đuổi ngang mặt khác động thiên.

Nhục Thân cảnh giới mở ra về sau, về sau Chinh Thánh, Nguyên Đạo cảnh giới, liền không chỉ là tu luyện nội tâm đơn giản như vậy , đồng dạng cũng bao quát thân thể.

Tu luyện tới Nguyên Đạo cảnh giới chính là thân thể thành đạo, thân thể thành Thánh!

Lần này thành đạo, Tô Vân liền vô tai kiếp, Tiên Thiên Tử Phủ kinh vận chuyển, trong cơ thể Tiên Thiên Nhất Khí kéo dài không dứt, không có nửa điểm tạp chất. Cái kia thời thời khắc khắc uy hiếp đến hắn Tiên Thiên lôi kiếp, cũng không còn xuất hiện.

Nói theo một ý nghĩa nào đó, hắn đã không còn là phàm nhân, không còn là linh sĩ, mà là tiên nhân rồi. Trong cơ thể của hắn không có bất kỳ cái gì chân nguyên, chỉ có Tiên Thiên Nhất Khí, Tiên Thiên Nhất Khí cũng là tiên khí tiên nguyên một loại, bởi vậy gọi hắn là tiên nhân cũng không quá đáng.

Nhưng là từ một loại ý nghĩa khác đi lên nói, hắn cũng không phải tiên nhân.

Hắn cũng không giống như mặt khác linh sĩ như vậy còn cần vượt qua đủ loại kiếp.

Hơn nữa, thứ sáu Tiên giới tiên nhân còn cần tiên vị, đứng hàng tiên tịch, những vật này, hắn đều không có. Chung sơn chuông vang, để hắn tại thời khắc sống còn đem Tiên Thiên Nhất Khí tìm hiểu thấu đáo, lấy mạnh mẽ cố chấp chấp niệm, đem bản thân đại đạo lạc ấn ở trong thiên địa.

Hắn có phải là thật hay không chính tiên nhân, Tô Vân bản thân cũng không rõ lắm.

Bất quá hắn có thể cảm giác được, tiên nhân có, bản thân cũng có, liền ví dụ như tiên nhân đại đạo lạc ấn giữa thiên địa, so Thần Ma nguyên khí lạc ấn ở trong thiên địa càng cao cấp hơn, bởi vậy tiên nhân so Thần Ma càng khó có thể hơn bị giết chết.

Mà điểm này, Tô Vân cũng tương tự có.

Đại đạo của hắn năng lực khôi phục kinh người, thương thế khép lại tốc độ vượt xa lúc trước!

Hắn không cần thôi thúc Bất Diệt huyền công, liền hầu như đi đến Bất Diệt huyền công hiệu quả.

Mấy tháng về sau, Tô Vân cuối cùng đi ngang qua bốn cái động thiên, từ Quảng Hàn trở lại Đế đình.

Cái này bốn tháng du lịch, hắn thể xác tinh thần thoải mái, cái này cảnh giới sau khi đột phá, tu vi cũng là đột nhiên tăng mạnh, một ngày ngàn dặm, đối Tiên Thiên Nhất Khí lĩnh ngộ cũng là càng hơn lúc trước.

Lúc trước hắn chỉ có thể tìm hiểu ra Tiên Thiên Nhất Khí tạo hóa chi diệu, nhưng cũng không quá tinh thâm, còn càng thêm tinh diệu nhất khí Tạo Vật, hắn thì càng là một chữ cũng không biết.

Lần này tu thành Nguyên Đạo, liên quan tới tạo hóa chi diệu, có thể xưng thoáng cái đều có thể nhặt đến đạo diệu, thậm chí liền nhất khí Tạo Vật cũng đột nhiên liền thông suốt thông hiểu, không còn là khó giải nan đề.

"Hậu Thổ động thiên Sư Úy Nhiên, độ kiếp thất bại."

Hắn còn chưa trở lại Tiên Vân cư, liền từ Thông Thiên các nhận được tin tức: "Hoàng Địa Chi xông vào thiên kiếp bên

trong cấp cứu, thật vất vả mới cứu được đến, kém chút chết đi.”

Tô Vân ngẩn ngơ, hỏi: “Phương Trục Chí đâu?”

“Phương Trục Chí độ kiếp ba lần, mỗi lần đều là thất bại, đều là thua ở thứ bốn mươi chín trùng thiên, Tiên Hậu nương nương tự thân ra tay cứu, Phương gia trên dưới, vô cùng đau đớn. Nghe nói Sư Úy Nhiên cũng thử mấy lần, tại cửa ải cuối cùng bại thật thê thảm.”

Tô Vân á một tiếng, hỏi: “Vậy có người thành tiên ư?”

“Không có.”

Tô Vân lại á một tiếng, không nói tiếng nào.

Oánh Oánh có chút lo lắng nói: “Sĩ tử, nếu không chúng ta đi ra ngoài tránh một chút a? Ta nghi ngờ Hoàng Địa Chi cùng Tiên Hậu nương nương, sẽ chạy tới giết người.”

Tô Vân trầm trầm nói: “Hai người bọn họ không qua được, là bọn họ không bản lĩnh, đâu có chuyện gì liên quan tới ta? Hơn nữa Tiên Vân cư là nhà ta, ta còn không thể trở về? Oánh Oánh yên tâm, ta chân đạp bảy đầu thuyền, nhất định không có việc gì!”

Oánh Oánh mặt mang thần sắc lo lắng, luôn có một loại cảm giác bất an.

—— —— đại chương, cầu phiếu đề cử, phiếu đề cử thế nào mất?

Chương 647 : Tô Thánh Hoàng lần đầu tiên lật thuyền

Chương 650: Tô Thánh Hoàng lần đầu tiên lật thuyền

"Ta chân đạp bảy đầu thuyền, mỗi chiếc thuyền đều rất lớn, đi lại lên, vững vững vàng vàng, chắc chắn sẽ không rơi xuống nước, càng không khả năng lật thuyền!" Tô Vân mặt mang tươi cười, hướng Tiên Vân cư đi tới.

"Tô Thánh Hoàng trở về!" Có người cả kinh kêu lên.

Tô Vân theo tiếng nhìn lại, trong lòng nghi hoặc, người kia là cái Thần Ma, lại không phải là Thiên Thị Viên người, mà là cái khuôn mặt xa lạ.

Người kia là vội vàng bỏ chạy, kêu lớn: "Tô Thánh Hoàng trở về!"

Oánh Oánh cũng nhìn quanh một cái, nói: "Hình như là Phương gia người. Nhất định là Tiên Hậu nương nương biết Phương Trục Chí lượt thiên kiếp thứ bốn mươi chín người là ngươi, cho nên ra lệnh cho người theo dõi nơi đây, chờ ngươi trở về liền cầm ngươi hỏi tội!"

Tô Vân cười nói: "Oánh Oánh, ngươi cũng chưa từng gặp qua mấy cái Phương gia người, làm sao có thể một cái liền nhận ra? Hơn nữa, người kia vừa nhìn chính là xuất từ phúc địa bên trong Thần Ma, một thân mình đồng da sắt."

Hai người tiếp tục hướng Đế đình bên ngoài Nhàn Vân ở đi tới, trên đường lại gặp phải mấy cái Thần Ma, nhìn thấy hắn

chính là giật nảy cả mình, vội vàng bay lên không liền đi, la lên: "Này! Cuối cùng chờ đến!"

Mấy cái này Thần Ma cũng là có chút lạ lẫm.

Tô Vân trong lòng khẽ động, có chút do dự: "Chẳng lẽ Tiên Hậu nương nương thật sai người theo dõi ta , chờ đợi ta trở về?"

Hắn tiếp tục hướng Đế đình bên ngoài Tiên Vân cư đi tới, chỉ thấy Thiên Thị Viên lân cận trở nên náo nhiệt, nhiều hơn rất nhiều khuôn mặt xa lạ, nhưng cũng may gió êm sóng lặng.

Tô Vân quan sát tỉ mỉ bên trong một cái Thần Ma, bất thình lình tỉnh ngộ: "Là Vạn Thần đồ! Oánh Oánh, đi tìm Thiên Hậu!"

Oánh Oánh vội vàng lặng yên biến mất, nhanh chóng chạy tới Hậu đình.

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, thấp giọng nói: "Ngọc thái tử."

Hắn vừa dứt lời, Linh giới bên trong truyền đến Ngọc thái tử âm thanh: "Chủ công dặn dò."

"Hộ ta chu toàn."

Ngọc thái tử đồng ý.

Hắn trốn ở Tô Vân Linh giới bên trong những ngày này, Tô Vân lấy bản thân Tiên Thiên Nhất Khí thử nghiệm vì hắn dựng lại thân thể. Tiên Thiên Nhất Khí nắm giữ tạo hóa cùng Tạo Vật công năng, Tô Vân tuy là đối Tạo Vật nghiên cứu không phải thấu triệt như vậy, nhưng thử nghiệm để Ngọc thái tử nghịch hướng thay đổi lại có một chút phát triển.

Hiện tại Ngọc thái tử một tay năm cái đầu ngón tay đã khôi phục máu thịt hóa.

Tô Vân thoáng yên tâm, những này bất thình lình xuất hiện tại Đế đình bên trong Thần Ma cho hắn cảm giác quen thuộc, ngay tại vừa rồi hắn nhìn thấy trong đó một tôn Thần Ma, chính là Vạn Thần đồ bên trong Thần Ma!

Mặt khác Thần Ma, cũng hẳn là đều là xuất thân tự Vạn Thần đồ!

Nói cách khác, Tô Vân trên đường nhìn thấy Thần Ma, có thể là Tiên Hậu Thiên Hoàng bảo thụ bên trên Thần Ma!

Tiên Hậu hẳn là liền tại phụ cận!

"Tiên Hậu như thế gióng trống khua chiêng, thậm chí ngay cả mình Thiên Hoàng bảo thụ đều tế đi ra, thật chẳng lẽ đỏ mắt, ý định giết ta trút giận?"

Tô Vân trong lòng lo sợ: "Chẳng qua cũng may ta còn có Thiên Hậu nương nương chiếc thuyền này. Oánh Oánh đi mời Thiên Hậu, có Thiên Hậu tọa trấn, tính mạng của ta không lo!"

Hắn tiếp tục hướng Tiên Vân cư đi tới, mới vừa tới đến Tiên Vân cư bên ngoài, bất thình lình Trì Tiểu Dao đối diện đi tới, hướng hắn âm thầm lắc đầu. Tô Vân không biến sắc, xoay người liền đi, lúc này Tiên Hậu nương nương âm thanh từ Tiên Vân cư bên trong truyền đến, cười nói: "Tiểu Dao cô nương, có phải hay không Tô Thánh Hoàng trở về? Bản cung giống như là nghe được Tô Thánh Hoàng âm thanh đây."

Thanh âm của nàng mới vừa rồi còn tại Tiên Vân cư chính điện, trong lúc nói chuyện cũng đã đến tiền điện, một câu nói xong, liền đến Tiên Vân cư bên ngoài!

Tô Vân cười ha ha, xoay người lại: "Nương nương khi nào tới?"

Tiên Hậu nương nương đi ra Tiên Vân cư, trong lời nói hơi có chút u oán, nói: "Tới gần nửa năm. Những ngày này bản cung liền một mực ở chỗ này, trái chờ Thánh Hoàng không

đến, phải chờ Thánh Hoàng không được. Bản cung cái này trái đâu, mỏi mắt chờ mong ah, may mắn có Tiểu Dao cô nương bồi tiếp bản cung nói chuyện, không đến mức quá mức vô vị."

Tô Vân hổ thẹn nói: "Ta những ngày này du sơn phóng thủy, quên mất trở về nhà. Tiên Hậu nương nương vì sao không có đi Thiên Hậu nơi nào nhỏ ngồi mấy ngày? Thiên Hậu cách nơi này không xa."

Tiên Hậu nương nương cười nói: "Ta cùng nàng là phía ngoài tỷ muội, chỗ không đến cùng nhau đi, sau lưng nàng bên trong không biết gọi ta bao nhiêu lần tiện tỳ đây. Đúng rồi, vừa rồi bản cung nhìn thấy Oánh Oánh, ngay sau đó đưa nàng mời đến làm khách. Tô Thánh Hoàng không để tâm a?"

Phía sau nàng, Oánh Oánh cúi đầu bay ra, rơi vào Tô Vân đầu vai, oan ức vô cùng: "Sĩ tử, ta rời đi ngươi về sau liền lập tức hướng Thiên Hậu nơi đó đuổi, trên đường nhìn thấy thư thị bên trong có người bán sách, tiếp đó thế thì chiêu…"

Tô Vân mặt mang tươi cười, nhỏ giọng nói: "Thư thị là Tiên Hậu Vạn Thần đồ bên trong bảo vật?"

Oánh Oánh gật đầu.

Tô Vân làm ra xin tư thế, cười nói: "Nương nương mời."

Mọi người đi vào Tiên Vân cư, Tiên Hậu nương nương ngồi ở trên vị, cảm khái nói: "Thánh Hoàng dù sao cũng là thứ bảy Tiên giới thủ lĩnh, nhưng ở tại Đế đình bên ngoài, không khỏi quá bủn xỉn. Bản cung biết ngươi muốn tránh ngại, nhưng ngươi hiện nay địa vị đã đến, toàn bộ hạ giới bảy mươi hai động thiên đều là của ngươi, ngươi muốn tránh ngại cũng không có chỗ tránh được."

Tô Vân sắc mặt biến hóa, liền vội vàng lắc đầu nói: "Nương nương, ta đối Đế Phong bệ hạ cũng không ý đồ không tốt!"

Tiên Hậu nương nương cười nói: "Cũng không ý đồ không tốt? Chưa chắc a Đế đình chủ nhân, Tà Đế sứ giả, Tà Đế thái tử? Vẫn là nói vị kia lẻn vào Minh đô nghĩ cách cứu viện Đế Thúc Đế Thúc đồng đảng? Cái này có thể so sánh ý đồ không tốt lợi hại hơn nhiều."

Tô Vân thành thành thật thật ngồi xuống, Oánh Oánh cùng Trì Tiểu Dao ngồi tại bên cạnh hắn, ba người nhất thời biết điều rất nhiều.

Tiên Hậu thấy thế, cười khúc khích: "Bản cung không vì cái gì khác, chỉ vì hậu sinh bên trong có thể có một cái trở nên nổi bật…"

Oánh Oánh nơm nớp lo sợ nói: "Tỷ tỷ ý định ăn sống Phương Trục Chí, đoạt hắn số mệnh?"

Tiên Hậu nương nương cười mắng một câu, lắc đầu nói: "Còn có thể làm chín ăn hay sao? Bản cung không phải Tà Đế, cũng không có Tà Đế đoạt nhân khí vận thủ đoạn. Liền xem như đoạt vận, cũng là coi con là thức ăn, há có ăn bản thân hậu nhân đạo lý?"

Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao da đầu run lên, coi con là thức ăn cũng là cực kỳ đáng sợ.

Tiên Hậu nương nương nói: "Các ngươi không cần lo lắng, bản cung vẫn là muốn chút mặt mũi, nghĩ không phải đoạt nhân khí vận vì chính mình kéo dài tuổi thọ, mà là thừa dịp mình còn có chút thủ đoạn cùng bản lĩnh, trước đem Phương Trục Chí bồi dưỡng thành trụ cột. Tương lai bản cung đại đạo mục nát, thân thể cũng suy, vậy liền phế bỏ một thân bản lĩnh, làm lại từ đầu. Khi đó có Phương Trục Chí che chở, có thể bảo vệ ta an toàn."

Tô Vân trong lòng chấn động, khâm phục nói: "Nương nương lại có dạng này quyết đoán! Tiểu thần khâm phục."

Tiên Hậu nương nương thở dài: “Bản cung vốn cho là Phương Trục Chí trở thành đệ nhất tiên nhân một chuyện, cho dù không phải thuận buồm xuôi gió, cũng sẽ không có quá nhiều khó khăn. Ai có thể nghĩ cái này khó khăn không nhiều, chỉ là biến đổi bất ngờ, nhiều lần vượt quá bản cung dự kiến! Ngộ nhỡ Phương Trục Chí không cách nào độ kiếp thành tiên, chẳng phải là thứ bảy Tiên giới liền lại không tiên nhân rồi?”

Oánh Oánh nói: “Tỷ tỷ nắm đấm lớn, tỷ tỷ định đoạt.”

Tiên Hậu nương nương u oán trắng nàng một cái, nói: “Bản cung cũng không muốn lấy thế đè người. Chỉ là cái này bốn mươi chín lượt thiên kiếp bên trên lạc ấn, cùng Tô Thánh Hoàng có chút giống nhau, hơn nữa cũng có một cái hoàng chung, không khỏi để cho người ta sinh nghi. Cái này hoàng chung cùng người kia, cùng Tô các chủ có quan hệ gì?”

Tô Vân tự biết không thể gạt được nàng, bỗng nhiên nghiến răng, quyết định, nói: “Thực không dám giấu giếm, nương nương, cái kia lượt thiên kiếp thứ bốn mươi chín lạc ấn bên trên, chính là ân sư của ta! Ta cái này một thân bản lĩnh đều là hắn truyền thụ, nương nương nếu là nguyện ý, ta có thể giới thiệu…”

Tiên Hậu nương nương cười tủm tỉm nghe hắn nói xong, ôn hòa cười nói: “Bản cung nếu là tin chuyện ma quỷ của ngươi, liền không ngồi tới hôm nay chỗ ngồi. Tô Thánh Hoàng, Trục Chí độ kiếp , bản cung cũng đi quan sát, ngươi đến cho bản cung phân tích phân tích, tại sao lại như vậy.”

Tô Vân bị nàng vạch trần, không khỏi mặt đỏ tới mang tai, vội vàng nói: “Nương nương, tiểu thần rửa tai lắng nghe.”

Tiên Hậu nương nương thấy hắn mặt đỏ tới mang tai, nghĩ lầm hắn còn có chút xấu hổ trái tim, nói: “Trục Chí lần đầu tiên độ kiếp , thua ở ngươi lạc ấn một cửa ải kia, bản cung thấy hắn sắp sửa táng thân tại hoàng chung phía dưới, đi trước nghĩ

cách cứu viện. Lần này, hắn tại ngươi lạc ấn trong tay kiên trì bốn mươi chiêu."

Oánh Oánh lắc đầu nói: "Không có khả năng! Lấy sĩ tử thực lực, nhiều nhất một chiêu!"

Tiên Hậu nương nương nói: "Chỉ là lôi kiếp biến thành đại đạo lạc ấn mà thôi, cũng không phải là chân nhân. Trục Chí kiên trì bốn mươi chiêu về sau, tuy là ý chí tinh thần sa sút, nhưng mà vẫn còn đấu chí. Hắn nghỉ ngơi một tháng, một tháng này đến nay, hắn vô cùng nghiêm túc, không ngừng hướng bản cung lĩnh giáo, lại thăm hỏi các lộ Thần Ma, dốc lòng học tập tìm hiểu. Bản cung lần đầu tiên nhìn thấy hắn như vậy dồi dào đấu chí. Một tháng sau, cầu mong gì khác Ôn Kiều ra tay, dẫn động hắn kiếp số, lần thứ hai độ kiếp . Trải qua cái này hơn một tháng khổ tu, hắn tu vi đột nhiên tăng mạnh, lần này hắn đối mặt với ngươi lạc ấn, kiên trì mười bảy chiêu."

Oánh Oánh cười đến trang điểm lộng lẫy, nước mắt lan tràn: "Phương Trục Chí làm sao càng luyện càng trở về?"

Tiên Hậu nương nương lạnh như băng liếc nàng một cái, Oánh Oánh vội vàng dừng tiếng cười.

Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao đứng ngồi không yên.

Tiên Hậu nương nương tiếp tục nói: "Bản cung lần hai xuất thủ cứu giúp, Trục Chí y nguyên không buông bỏ, rút kinh nghiệm xương máu về sau, hắn yên tĩnh lại, bắt đầu tìm hiểu thế nào thoát khỏi ta Thiên Hoàng Diệu Phách Vạn Thần đồ cái bóng. Luận thiên phú, thật sự là hắn tại trên ta, lại đã trải qua một tháng rèn luyện, hắn thế mà tại Vạn Thần đồ trên cơ sở lại sáng tạo tuyệt học. Lần này, hắn lần nữa độ kiếp , tại ngươi lạc ấn trong tay kiên trì chín chiêu, chín chiêu về sau bị thua."

Oánh Oánh phốc phốc cười ra tiếng.

Tiên Hậu nương nương sắc mặt trầm xuống, Oánh Oánh vội vàng đình chỉ.

Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao nắm chặt hai bên tay, khẩn trương vô cùng, Trì Tiểu Dao lấy ra khăn tay, không được cho Tô Vân lau mồ hôi lạnh.

"Lần thất bại này, để Trục Chí trong lòng tuyệt vọng, lại không chiến thắng ngươi lạc ấn vượt qua thiên kiếp lòng tin. Tô Thánh Hoàng cũng biết tại sao lại xuất hiện loại tình huống này?" Tiên Hậu nương nương hỏi.

Oánh Oánh vội vàng giơ tay, Tiên Hậu thấy Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao không muốn nói, đành phải gật đầu nói: "Oánh muội muội, ngươi tới nói."

Oánh Oánh hiếm thấy nghiêm chỉnh lại, nghiêm mặt nói: "Phương Trục Chí dưới áp lực to lớn, quả thực tinh dũng mãnh tiến, nhưng mà tiến bộ của hắn tốc độ, so sĩ tử tốc độ tiến bộ muốn chậm rất nhiều. Sĩ tử tu thành Nguyên Đạo, đột phá đến Nguyên Đạo cảnh giới về sau, tiền đồ một mảnh trải phẳng, bị đè nén đã lâu tu vi bắt đầu đột nhiên tăng mạnh, đối với bản thân đại đạo lĩnh ngộ cũng một ngày ngàn dặm, hơn xa Phương Trục Chí phát triển tiêu chuẩn!"

Tiên Hậu nương nương chậm rãi gật đầu, nói: "Oánh Oánh muội muội nói không sai. Như vậy Oánh Oánh muội muội có biết hay không nên làm như thế nào, mới có thể để cho Trục Chí độ kiếp thành công?"

Oánh Oánh chần chừ một chút, không nói thêm gì nữa, Tô Vân cũng không nói chuyện.

Tiên Hậu đứng dậy, nói: "Tối nay, bản cung liền tại Tiên Vân cư nằm ngủ. Tô Thánh Hoàng, chúng ta ngày mai bàn lại. Ngày mai, ngươi sẽ đáp ứng bản cung điều kiện."

Tô Vân đứng dậy, nói: "Cáo lui."

Hắn nắm Trì Tiểu Dao tay, lui ra chính điện, Tiên Hậu nương nương chậm rãi nhắm mắt lại.

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, hướng Trì Tiểu Dao nói: "Đêm nay ngươi không nên để lại ngủ ở nơi này, đêm nay sẽ có động tĩnh."

Trì Tiểu Dao lắc đầu nói: "Ngươi ta không phải đồng mệnh điểu, lại có thể với tư cách tình vợ chồng."

Tô Vân thấy nàng nói như vậy, không tốt lại nói cái gì. Đêm đó, hai người đốt đèn, một đêm chưa chợp mắt, Oánh Oánh cũng không có đi ngủ, lẳng lặng ngồi tại giữa hai người.

Đến xuống nửa đêm, bất thình lình Tiên Vân cư mặt đất chấn động, chỉ thấy ngoài cửa sổ đại địa dần dần nhô lên, hóa thành một người, khí lực càng ngày càng cao lớn, từ từ cao lớn mấy chục trượng, đột nhiên đưa tay, chưởng ấn hướng Tô Vân vị trí gian phòng vỗ tới!

"Tái Vật Thừa Thiên quyết! Hoàng Địa Chi!"

Tô Vân khóe mắt giật một cái, trước mắt nhà ầm ầm sụp đổ, vỡ thành bột mịn, cái kia bùn đất biến thành cự nhân bàn tay đã đi tới bọn họ trước mặt!

Nhưng vào lúc này, Tiên Hậu nương nương trong phòng bảo quang mãnh liệt, một cái thòng lọng bay ra, chụp vào cái kia bùn đất cự nhân trên bàn tay gào thét xoay tròn, qua lại cắt chém, trong khoảnh khắc liền đem người khổng lồ kia cắt đến vỡ nát!

Bất thình lình, Tiên Vân cư bốn phía, khắp nơi phúc địa bên trong, tiên quang đại thịnh, vô lượng tiên quang phóng lên trời, hóa thành một cô gái nửa người trên, hai tay ôm quyền, hướng Tiên Vân cư mạnh mẽ đập xuống!

Tiên Vân cư bên trong, Thiên Hoàng bảo thụ bay lên, đem cái kia tiên quang biến thành nữ tử quét đến vỡ nát!

Tiên quang bỏ chạy.

Thiên Hoàng bảo thụ cũng tự biến mất.

Tô Vân, Trì Tiểu Dao cùng Oánh Oánh ngồi đàng hoàng trên giường, trước giường, Tiên Vân cư đã là một vùng đất trống.

Ngày thứ hai, Tiên Hậu tỉnh lại, rửa mặt một phen, mệnh cung nữ mời đến Tô Vân gặp nhau.

Tiên Hậu nói: "Tô Thánh Hoàng biết Hoàng Địa Chi Sư Đế Quân, định dùng biện pháp gì tới để Sư Úy Nhiên độ kiếp a?"

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị: "Giết chết ta, thiên kiếp uy lực đương nhiên lại không gia tăng. Sư Úy Nhiên từ từ tu luyện, sớm muộn có một ngày có thể vượt qua thiên kiếp."

Chương 648 : Ta muốn các ngươi giúp ta tu luyện!

Chương 651: Ta muốn các ngươi giúp ta tu luyện!

Trì Tiểu Dao cùng Oánh Oánh trong lòng nghiêm nghị, loại biện pháp này, quả thực có thể để cho Sư Úy Nhiên Phương Trục Chí thành công vượt qua thiên kiếp.

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên sở dĩ một lần lại một lần thất bại, cũng không phải là bọn họ thiên phú không đủ cao, tư chất không tốt, trên thực tế hai người bọn họ đều là tuyệt đỉnh tư chất cùng thiên phú, ngộ tính cũng là tài năng xuất chúng, số phận cũng tốt kinh người!

Bọn họ sở dĩ thất bại, là bởi vì Tô Vân mạnh hơn bọn họ, thiên phú càng cao, tư chất càng tốt hơn , so với bọn hắn tốc độ tiến bộ càng nhanh!

Loại trừ số phận kém bên ngoài, Tô Vân có thể nói là đem bọn hắn lộ bức đến sít sao!

Bởi vậy tại Tô Vân khi yếu ớt trực tiếp xử lý hắn, trở thành Hoàng Địa Chi Sư Đế Quân đệ nhất lựa chọn, cũng là đơn giản nhất lựa chọn hữu hiệu nhất!

Tiên Hậu nương nương nói: “Sư Đế Quân động chủ ý chính là diệt trừ ngươi, tiếp đó để Sư Úy Nhiên tích lũy thực lực, Sư Úy Nhiên sớm muộn có đột phá thiên kiếp thời điểm. Hơn nữa, diệt trừ ngươi cái này Tứ Ngự thiên thịnh hội người thắng trận, Sư Úy Nhiên cũng liền có trở thành hạ giới thủ lĩnh khả năng.”

Tô Vân nói: “Nương nương lại sẽ không làm như thế. Nương nương không có trực tiếp giết ta, mà là để cho chúng ta một đêm, chứng kiến Sư Đế Quân ra tay, tiếp đó cứu ta. Hiển nhiên, nương nương có khác ý nghĩ.”

Tiên Hậu nương nương cười nói: “Tô Thánh Hoàng là Thiên Phủ Thánh Hoàng, Tiên giới quan to một phương, há có thể tuỳ tiện giết? Huống hồ, ngươi vẫn là Thiên Hậu đạo hữu, Đế Thúc đồng đảng, Tà Đế thái tử, càng thêm quan trọng chính là, ngươi là Hỗn Độn sứ giả. Ngươi còn được đến qua bản cung miễn tử hứa hẹn, tuy là bản cung từ trước tới nay nói không giữ lời, nhưng câu nói này lấy ra vẫn là có thể xem như một cái không giết ngươi lý do.”

Oánh Oánh cùng Trì Tiểu Dao liếc nhau, Tiên Hậu như thế thẳng thắn, ngược lại là vượt quá dự liệu của các nàng .

Tô Vân dò hỏi: “Như vậy nương nương có tính toán gì không?”

“Bản cung nghĩ tới nghĩ lui, loại trừ giết chết ngươi bên ngoài, chỉ có hai con đường có thể đi. Con đường thứ nhất chính là lưu đày.”

Tiên Hậu nương nương nghiêm mặt nói: “Minh đô cùng Vong Xuyên đều là Thái Cổ thời đại cổ xưa thiên địa, cùng ngoại giới khác biệt, cùng mặt khác Tiên giới đều không tại cùng một cái thời không bên trong. Đem ngươi ném vào nơi đó, ngươi hấp thu không đến thiên địa nguyên khí, tu vi không cách nào tiếp tục nâng cao, cũng không cách nào để cho mình đại đạo tiếp tục lạc ấn thiên địa.”

Tô Vân rùng mình một cái, Minh đô ngược lại cũng thôi, hắn đi qua nhiều lần, hắn cùng Minh đô Đại Đế là kết bái huynh đệ, cho dù ra không được cũng có thể lẫn vào vui vẻ sung sướng.

Vong Xuyên thì là một khối địa phương hoàn toàn xa lạ, Ngọc thái tử thường xuyên nói nơi đó là tro tàn tiên thiên đường, nếu như Tô Vân không cho hắn chữa bệnh hắn liền đi Vong Xuyên khoái hoạt vân vân. Đối với Tô Vân tới nói, hiển nhiên Vong Xuyên so Minh đô nguy hiểm rất nhiều!

Tiên Hậu nương nương nói: "Thứ hai con đường, liền đem ngươi trấn áp tại chí bảo bên trong, như Tứ Cực đỉnh. Rơi vào trong đỉnh, ngươi đầu thân ở một cực, hai tay phân ra hai cực, hai chân phân ra hai cực, thân thể ở trung ương, Tứ Cực đỉnh tuy là không lớn, nhưng nội bộ giống như như vũ trụ sâu xa, thân thể bị chia làm như vậy, cũng không cách nào tu luyện."

Tô Vân vẻ mặt đột biến, cười nói: "Bị trấn áp đến chí bảo bên trong loại biện pháp này đừng vội nhắc lại. Nương nương, còn có biện pháp khác ư?"

Tiên Hậu nương nương kinh ngạc, không biết hắn đối chí bảo vì sao e sợ như thế, nói: "Bị trấn áp tại chí bảo bên trong xem như cái điều hoà biện pháp, so rơi vào Minh đô Vong Xuyên loại kia hung thần ác sát chỗ tốt hơn nhiều. Tô quân không suy tính một chút?"

Tô Vân lắc đầu, thầm nghĩ: "Tiên giới ba đại chí bảo, đều bị Tử Phủ đánh qua, hơn nữa cái này mấy món chí bảo cũng đều thù dai, biết là ta triệu hoán bọn chúng lúc này mới bị Tử Phủ hành hung…"

Tiên Hậu nương nương nói: "Bản cung cái thứ ba biện pháp, chính là phế bỏ Tô Thánh Hoàng. Phế bỏ Tô Thánh Hoàng, lưu tính mạng hắn, để hắn không cách nào lại tăng cao tu vi, cho Trục Chí cái này số khổ hài tử đuổi theo Tô Thánh Hoàng cơ hội."

Tô Vân sắc mặt lại biến.

Tiên Hậu thở dài, nói: "Đây là hành động bất đắc dĩ. Mặc dù sẽ bởi vậy đắc tội Thiên Hậu, Tà Đế, Đế Chiêu, Đế Thúc thậm chí Hỗn Độn Đại Đế, nhưng vì Phương Trục Chí cùng bản cung tương lai, cũng không thể không làm như vậy. Cũng may Thiên Hậu, Tà Đế bọn họ cần chính là Tô Thánh Hoàng giao thiệp cùng năng lực, mà không phải võ lực của hắn, bởi vậy vẫn là có thể thương lượng."

Trì Tiểu Dao vội vàng nói: "Ý của nương nương là, phế Tô sư đệ, Thiên Hậu bọn họ cũng sẽ không truy cứu?"

Tiên Hậu mỉm cười gật đầu.

Tô Vân thử dò xét nói: "Nương nương, còn có biện pháp khác ư?"

Tiên Hậu nương nương do dự một chút, chần chờ nói: "Cái này biện pháp là bản cung không muốn nhất, cũng là khó nhất, bởi vậy không biết có nên nói hay không…"

Tô Vân nghiêm mặt nói: "Nương nương cứ nói đừng ngại!"

Tiên Hậu nương nương lại chần chừ một chút, nói: "Cái này biện pháp, chính là Tô quân tự thân chỉ điểm Trục Chí, chỉ điểm hắn nên như thế nào phá giải bản thân đạo pháp thần thông, từ đó để Trục Chí có thể phá giải lượt thiên kiếp thứ bốn mươi chín lạc ấn. Nhưng mà đạo pháp thần thông chính là một người trí tuệ, truyền thụ Trục Chí về sau, liền tương đương với đem bản thân đại đạo thần thông dạy cho Trục Chí. Bởi vậy bản cung có chút chần chờ, chuyện này đối với Tô quân tới nói, có phần quá bị thua thiệt."

"Cái này biện pháp tốt!"

Tô Vân cười nói: "So sánh tính mạng tới nói, dạy dỗ Phương Trục Chí phá giải phương pháp, cũng không tính thua

thiệt, hơn nữa cũng không cần lưu đày ta trấn áp ta, càng không có nguy hiểm đến tính mạng. Chỉ là…”

Hắn khổ sở nói: “Đạo pháp thần thông của ta, ta nếu như biết điểm yếu, liền khẳng định sẽ tiến hành sửa chữa. Bởi vậy, chính ta là nhìn không ra đạo pháp thần thông của ta điểm yếu.”

Tiên Hậu nương nương cười nói: “Cái này không sao, Tô quân nhìn không ra, bản cung sẽ tìm tới một chút tu vi cao thâm kiến thức phi phàm tiên nhân, giúp Tô quân tìm ra điểm yếu tới. Dầu gì, còn không có bản cung ư?”

Trì Tiểu Dao cùng Oánh Oánh vẻ mặt đột biến, đạo pháp thần thông điểm yếu nếu là bị người ngoài biết, liền tương đương với đem tính mạng của mình giao tại trên tay đối phương!

Nếu như gặp phải liều mạng tranh đấu, đối phương biết mình điểm yếu, liền có thể một kích mất mạng!

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, cười nói: “Nương nương, như vậy những kiến thức này uyên bác, tu vi cao thâm tiên nhân, hiện tại nơi nào?”

Tiên Hậu vỗ nhè nhẹ tay, rất nhiều tiên nhân từ sau điện nhao nhao xông ra, Tiên Hậu nương nương áy náy nói: “Bản cung phỏng đoán Tô quân sẽ đáp ứng điều kiện này, bởi vậy trước tuyển chọn ra một chút tiên nhân tới.”

Tô Vân ánh mắt hướng những tiên nhân này quét tới, trong lòng nghiêm nghị.

Cái này hẳn là Tiên Hậu thành viên tổ chức, bên trong không chỉ có nữ tiên, cũng có nam tiên, trong đó hắn thậm chí còn cảm ứng được mấy cái thực lực tu vi viễn siêu mình tồn tại, có lẽ là Tiên Quân!

Chỉ là mấy người này khuôn mặt nhưng bao phủ tại tiên quang bên trong, cũng không bày ra chân dung, hẳn là tại Tiên giới cũng có bất phàm địa vị!

Làm người ta khiếp sợ nhất chính là, những tiên nhân này sau đầu trong vầng sáng còn mỗi người ngồi hơn mười vị cấp thấp Tán Tiên, ngồi nghiêm chỉnh, trong tay nâng bút, tùy thời chuẩn bị ghi chép!

"Nương nương thật sự là thân mật." Tô Vân cảm khái nói.

Tiên Hậu nương nương cũng có chút tự đắc, cười nói: "Bản cung làm việc, từ trước tới nay lo trước khỏi hoạ."

Trì Tiểu Dao nhìn về phía Tô Vân, thấp giọng nói: "Sư đệ…"

Tô Vân nói: "Sư tỷ không cần nói nhiều. Tiên Hậu nương nương đoán chừng Hoàng Địa Chi Sư Đế Quân chọn đơn giản nhất một cái phương pháp, cho nên nàng trước bán cho ta một cái nhân tình. Mặc kệ nàng như thế nào tính toán, nàng thủy chung tại tối hôm qua từng cứu chúng ta một mạng, như thế ân uy đều làm, ta mặc cho nàng nghiên cứu đạo pháp thần thông điểm yếu, liền trở thành lựa chọn duy nhất."

Trì Tiểu Dao nhỏ giọng nói: "Ta chỉ là thay ngươi cảm thấy oan ức, chỉ là bởi vì bản thân quá xuất sắc, liền muốn nhận người bắt nạt…"

Tiên Hậu nương nương với tư cách hiện nay trên đời quyền thế đứng đầu nhất tồn tại, chịu làm ra những này, để Tô Vân không thể không đáp ứng điều kiện của nàng, đã coi như là hạ mình xem trọng Tô Vân. Nhưng là từ Tô Vân góc độ tới nói, Tiên Hậu vẫn là thuộc về uy hiếp dụ dỗ, mang theo bắt nạt thành phần.

Thượng vị giả cho là mình làm tinh diệu, mưa thuận gió hoà, chỉ là bản thân cho rằng mà thôi.

Tô Vân cười nói: “Sư tỷ yên tâm, huống chi nhiều người như vậy giúp ta tu luyện, không phải chuyện xấu.”

Trì Tiểu Dao không hiểu, cho là hắn tại trấn an bản thân.

Tô Vân nghiêm nghị nói: “Oánh Oánh, chuẩn bị cho tốt.”

Oánh Oánh lên tiếng, vội vàng bay lên, chuẩn bị cho tốt giấy bút, tùy thời chuẩn bị ghi chép.

Tiên Hậu nương nương bên người những tiên nhân kia một mặt kinh ngạc, bọn họ sau đầu trong vầng sáng phụ trách ghi chép Tán Tiên cũng nhao nhao hướng Oánh Oánh nhìn qua, rất là tò mò.

Oánh Oánh liếc bọn họ một cái, cười lạnh một tiếng, thấp giọng nói: “Gà đất chó sành…”

Tiên Hậu nương nương kinh ngạc nhìn Oánh Oánh một cái, cười nói: “Tô quân, có thể bắt đầu?”

Tô Vân tung người nhảy lên, ngồi xếp bằng ngồi trên không trung, thôi thúc hoàng chung, chỉ nghe một tiếng chuông vang, hoàng chung thần thông từ từ trải rộng ra.

Nhưng thấy thất trùng đạo trường trải rộng ra, ba ngàn sáu trăm Thần Ma bay ra, trong lúc nhất thời tiên âm đạo ngữ vang dội vô cùng, ba ngàn sáu trăm Thần Ma mỗi người đều mang thần thái, chính là ba ngàn sáu trăm Tiên đạo phù văn biến thành, cho thấy Tiên đạo phù văn biến hóa liên tục. Đây là đệ nhất trọng thiên.

Đệ nhị trọng thiên chính là Hỗn Độn sinh vật, càng thêm thần bí cổ xưa, cho dù là Tiên Hậu cũng xem không hiểu. Đương nhiên, Tô Vân cũng khắp nơi hai mắt đen thui, chỉ hiểu được hai mươi tám phù văn.

Về sau mấy trùng thiên, kiếm đạo, ấn pháp, Hỗn Độn thần thông, Đại Đế lạc ấn cùng với Tiên Thiên thần thông, mỗi

người đều mang thần diệu, bao phủ Tiên Vân cư xung quanh phạm vi vài dặm không gian.

Nhưng mà chuông phía trong có khác không gian, quảng đại vô cùng, ngang dọc hơn nghìn dặm!

Đây chính là Tô Vân thần thông, có thể xưng quảng đại!

Dù là Tiên Hậu nương nương, cũng không nhịn được thay đổi sắc mặt, tiến đến trước mắt quan sát.

Tiên Hậu bộ hạ những cái kia Kim Tiên cùng Tiên Quân cũng là bị chấn động mạnh, nhao nhao bay vào Tô Vân thần thông bên trong, đo lường đạo trường, miêu tả phù văn, mà bọn họ sau đầu những cái kia phụ trách ghi chép Tán Tiên thì múa bút thành văn, nhanh chóng ghi chép.

Tô Vân ngồi ngay ngắn không động , mặc cho những người này kiểm tra, Oánh Oánh thì vội vàng tới vội vàng đi, cũng tại ghi chép.

Nàng ghi chép lại là những này Kim Tiên Tiên Quân kiểm tra ra đạo pháp thần thông sơ hở.

Tiên Hậu lần này chọn lựa Kim Tiên Tiên Quân, đều là học rộng tài cao nghe nhiều biết rộng hạng người, tại trong tiên giới thuộc về lão học cứu, địa vị tuy là không cao, nhưng kiến thức uyên bác phi phàm.

Tô Vân bản thân, đã nhìn không ra đạo pháp của mình thần thông còn có cái gì điểm yếu, mà những người này quan sát tỉ mỉ tinh tế, thậm chí sẽ đem Tô Vân thần thông mỗi một cái phù văn chi tiết đo đạc mấy lần, ghi chép mỗi một chi tiết nhỏ!

Còn Tô Vân thất trùng đạo trường, càng bị bọn họ lặp đi lặp lại nghiên cứu, lấy đủ loại thần thông công kích, thử nghiệm tìm kiếm ra sơ hở!

Bọn họ vậy mà thật tìm ra từng cái sơ hở tới!

Đặc biệt là Tiên Hậu nương nương, càng là một cái không tầm thường đại cao thủ, đại tông sư, danh chấn thiên hạ Đế Quân, tầm mắt của nàng kiến thức càng thêm cay độc, tìm kiếm Tô Vân điểm yếu tự nhiên cũng là dễ như trở bàn tay.

Hai tháng về sau, một đám Kim Tiên cùng Tiên Quân lui ra Tô Vân hoàng chung, đi qua một phen tập hợp, hướng Tiên Hậu nương nương đưa ra bản thân vẽ đo đoạt được.

Tiên Hậu nương nương áy náy nói: "Tô quân, bản cung nợ ngươi một cái nhân tình."

Tô Vân hạ thấp người nói: "Nương nương giúp ta tu luyện, là ta nợ nương nương một cái nhân tình."

Tiên Hậu nương nương kinh ngạc, dẫn người rời đi, trở lại Câu Trần động thiên Thiên Hoàng phúc địa. Tiên Hậu nương nương ngồi xuống, sai người đi tìm tới Phương Trục Chí, qua không lâu, chỉ thấy Phương gia mọi người khiêng một chiếc quan tài.

Phương Trục Chí đã mặc xong áo liệm, nhắm mắt nằm ở bên trong.

Tiên Hậu tức giận, quát mắng: "Bản cung vì ngươi trăm cay nghìn đắng đi thuyết phục Tô Thánh Hoàng, ép hắn nói ra công pháp thần thông điểm yếu, ngươi ngược lại tốt, trốn ở quan tài bên trong giả chết người!"

Phương Trục Chí xấu hổ vô cùng, nói: "Nếu không phải bị dồn vào đường cùng, ai muốn làm bộ chết người? Ta là tâm chết rồi…"

Tiên Hậu đổi giận thành cười, nói: "Ngươi không cần tâm chết rồi. Ta đã nhận được Tô Thánh Hoàng đại đạo thần thông điểm yếu, đừng nói độ kiếp , liền xem như bắt lấy hắn, để hắn cúi đầu xưng thần, cũng không tại lời nói bên dưới."

Phương Trục Chí vừa mừng vừa sợ, vội vàng từ quan tài bên trong nhảy ra, la lên: "Lão thái quân, ta không chết, quan tài trả lại ngươi!"

Hậu Thổ động thiên Hoàng Địa Chi phúc địa, Sư Đế Quân cũng nhận được một phần tình báo, lật xem một phen, cười lạnh nói: "Tiên Hậu tiểu tiện nhân phí tâm phí sức, ngăn trở ta giết họ Tô, bản thân nhưng xem như nhân tình bán cho họ Tô. Nàng lại không biết, bản cung cũng tại thế lực của nàng bên trong sắp xếp không ít nhân thủ! Ngươi có thể lấy được, ta cũng có thể nhận được!"

Nàng gọi đến Sư Úy Nhiên, truyền thụ Sư Úy Nhiên trong tình báo nội dung, nói: "Đây là Tô Thánh Hoàng thần thông sơ hở. Ngươi khổ cực tu tập, không những có thể phá giải đệ nhất tiên nhân thiên kiếp, thậm chí liền cái kia Tô Thánh Hoàng đều đem dưới tay ngươi thần phục!"

Sư Úy Nhiên vừa mừng vừa sợ.

Một bên khác, Oánh Oánh nói: "Tiên Hậu bọn họ tìm ra điểm yếu, đã sửa sang xong. Sĩ tử muốn hiện tại liền lật xem ư?"

Chương 649 : Tô Vân say rượu (cầu đặt mua)

Chương 652: Tô Vân say rượu (cầu đặt mua)

Tô Vân quỷ thần xui khiến vươn tay, muốn lật xem Oánh Oánh ghi chép, đột nhiên lại rút về tay đến, do dự một chút lại nhịn không được vươn tay.

Đạo pháp của mình thần thông sơ hở, đối với hắn sức hấp dẫn thực sự quá lớn, một người nhận thức đến ưu điểm của mình cùng khuyết điểm đã rất là khó khăn, nhận biết mình đạo pháp thần thông điểm yếu vậy liền càng thêm khó khăn.

Năm đó Sầm phu tử chính là không có ý thức được đạo pháp thần thông điểm yếu,

Tiên Hậu cùng với nàng bộ hạ lớn nhất trí tuệ tiên nhân giúp hắn tìm kiếm ra những này điểm yếu, đâu chỉ tại trợ hắn tu luyện, trợ hắn hoàn thiện đạo pháp thần thông, bởi vậy đối Tô Vân cám dỗ có thể tưởng tượng được!

Nhưng mà sau khi xem, hắn liền sẽ suy nghĩ thế nào bù đắp, thế nào cải tiến, thế nào làm càng hoàn mỹ hơn.

"Tiếp đó ta liền sẽ thử nghiệm tu luyện, thử nghiệm sửa lại, nói như vậy, Phương Trục Chí liền không cách nào độ kiếp , Tiên Hậu khẳng định sẽ chạy tới xử lý ta!"

Tô Vân cố nén lật xem xúc động, miễn cưỡng cười nói: "Hiện tại không vội, chờ Phương Trục Chí bọn họ sau khi độ kiếp lại nói."

Oánh Oánh đề nghị: "Nếu không trước nhìn một chút?"

Tô Vân rục rà rục rịch, bất thình lình tỉnh ngộ lại, cười ha ha: "Oánh Oánh, ngươi thật sự là tâm ma của ta thành tinh! Ta nếu là nhìn một chút, liền nghĩ nhìn nhiều hai mắt, liền nghĩ lấy nhìn xem đến cùng. Đoát ——, ta chính là Nguyên Đạo Thánh Nhân, đạo tâm nhất niệm bất sinh, không bụi không nhiễm, đạo tâm tu thành một trăm linh tám loại Thánh Nhân tâm cảnh, sẽ không nhận ngươi cám dỗ!"

Oánh Oánh thiện ý nhắc nhở: "Đệ nhất Thánh Hoàng nói, Thánh Nhân tâm cảnh chỉ có sáu mươi bốn loại."

Tô Vân chỉ cảm thấy vạn tiễn xuyên tâm mà qua, đóng đến đau nhức, vẻ mặt đỏ lên, giải thích: "Đó là đệ nhất Thánh Hoàng kém, không biết ta lại khai sáng bốn mươi bốn loại. Sáu mươi bốn loại mà thôi…" Dứt lời, chửi toét miệng đi.

Trì Tiểu Dao lo lắng nói: "Tô sư đệ không có việc gì chứ?"

"Không có việc gì, hắn thường xuyên như vậy." Oánh Oánh nói.

Nàng nhìn nhìn Trì Tiểu Dao, nghi ngờ nói: "Các ngươi ngủ?"

Trì Tiểu Dao vẻ mặt đỏ bừng, đang muốn giải thích, Oánh Oánh nói: "Các ngươi khẳng định ngủ! Hiện tại Sài Sơ Hi đi, các ngươi lại tại cùng một chỗ thời gian dài như vậy, chẳng lẽ liền không muốn quan hệ tiến thêm một bước? Tương lai Cẩu Thặng hơn phân nửa muốn thành việc lớn, hiện tại quan hệ tiến thêm một bước, so tương lai tiến thêm một bước đơn giản quá nhiều."

Trì Tiểu Dao suy nghĩ một chút, lắc đầu nói: "Oánh Oánh khả năng hiểu lầm, ta cùng Tô sư đệ ở giữa khả năng cũng không cần ngươi nói cái loại này quan hệ vợ chồng duy trì. Chúng ta Long tộc không có loại này đơn giản quan hệ vợ chồng."

Oánh Oánh giật mình, có chút không biết rõ.

Trì Tiểu Dao nói: "Nhân tộc quan hệ vợ chồng, là thông qua tiệc rượu, văn thư, khánh điển hướng những người khác tuyên bố, đôi nam nữ này buổi tối hôm nay liền muốn động phòng quan hệ bất chính, nhưng ở trong Long tộc không có loại này ngây thơ đồ vật. Chúng ta đi qua một loại gọi là tình cảm não vật bài tiết, tới xác định quan hệ lẫn nhau. Đem song phương trong đầu đều sẽ bài tiết loại này tình cảm lúc, liền sẽ cùng một chỗ, đem tình cảm biến mất lúc, liền sẽ mỗi người rời đi."

Oánh Oánh ngẩn ngơ, loại quan hệ này hình như quả thực so với nhân tộc hôn nhân càng cao minh hơn. Nàng vượt qua trong thư tịch, hình như quả thực không có Long tộc kết hôn nói chuyện.

"Như vậy làm sao bồi dưỡng đời sau?" Oánh Oánh hỏi.

"Sinh trái trứng đặt ở chỗ đó liền tốt, bản thân sẽ ấp trứng."

…

Đã trải qua Sư Đế Quân đột kích về sau, Tiên Vân cư chỉ còn lại có một nửa, sửa chữa ý nghĩa đã không lớn, Tiên Vân cư là Tô Vân cùng vợ trước Sài Sơ Hi cùng một chỗ, dùng Tiên đạo bồ đoàn quan tưởng mà tạo ra kiến trúc. Tô Vân đã đem Tiên đạo bồ đoàn đưa cho Nguyên Sóc, lấy tới cũng không phải không thể, nhưng mà người ấy không tại, Tô Vân đã rất khó bảo đảm sau khi sửa Tiên Vân cư có thể hay không cùng nguyên lai đồng dạng.

"Tiên Hậu nói không sai, ta đã là tứ Đế quân cùng Thiên Hậu đều công nhận hạ giới thủ lĩnh, ta cho dù làm thế nào cũng không cách nào ẩn tàng xuất sắc như vậy ta, ta cảm thấy nàng nói rất đúng."

Tô Vân hướng Oánh Oánh nói: "Dứt khoát, chúng ta liền ở đến Đế đình bên trong đi."

Oánh Oánh nói: "Sĩ tử nếu như muốn đi Đế đình, chặn đón tại Cam Tuyền uyển, một là cách Nguyên Sóc gần, hai là Cam Tuyền uyển không phải cung điện, lộ ra sĩ tử không có cái gì dã tâm. Hơn nữa, sĩ tử hiện nay sự nghiệp khá lớn, lại là Thiên Phủ Thánh Hoàng, lại là hạ giới cộng chủ, lúc đầu Tiên Vân cư đã kinh khủng dùng. Cam Tuyền uyển chiếm diện tích rất rộng, qua lại khách cũng có nghỉ chân địa phương, phong cấm cũng tương đối ít, xử lý lên đơn giản, lân cận cũng có thượng hạng phúc địa, cỏ cây tốt hơn nuôi sống."

Tô Vân cười nói: "Cam Tuyền uyển bên trong liền có một chỗ phúc địa, nghe Hậu đình nương nương nói phúc địa liền gọi cam tuyền, bởi vậy mới có Cam Tuyền uyển cái tên này. Chúng ta liền đi nơi đó."

Hắn bên này triệu tập Ứng Long, Bạch Trạch chờ Thần Ma, cùng nhau sửa sang lại Cam Tuyền uyển, tuy Cam Tuyền uyển lân cận phong cấm tương đối ít, nhưng cũng là nhằm vào địa phương khác mà nói, Tô Vân dẫn đầu một đám Thần Ma, chỉ là dùng hơn mười ngày, mới đưa phong cấm xử lý hoàn tất.

Cái này Cam Tuyền uyển cam tuyền quả thực là nhất tuyệt, dùng để cất rượu, dùng để pha trà, đều là thượng phẩm.

Hôm nay, Ứng Long tại Cam Tuyền uyển đào ra Đế Tuyệt thời kì chôn giấu hầm rượu, mùi rượu xông vào mũi, Tô Vân đang muốn ăn mừng dời đến chỗ ở tốt niềm vui, ngay sau đó mời tiệc khách, tới đều là giúp khuân nhà lão bằng hữu.

Tô Vân, Ứng Long, Bạch Trạch chờ bạn cũ uống đến say bí tỉ, Oánh Oánh vừa múa vừa hát, giơ một quyển sách nát, đứng tại ngổn ngang trên bàn rượu, cười hắc hắc nói: "Đây là Tô Đại Cường đạo pháp thần thông sơ hở, các ngươi cái nào muốn nhìn?"

Ứng Long hiện ra chân thân, móc ngược tại trên cung điện, thân thể rủ xuống, đầu rơi vào Oánh Oánh sau lưng, một bên nấc rượu, một bên liếc mắt nhìn sang nói: "Tô Cẩu Thặng mạnh như vậy, cơ ngực lớn so ta còn lớn hơn còn rộng, cũng có sơ hở? Ta cũng không tin. Ta tới xem một chút!"

Bạch Trạch, Thao Thiết mấy người cũng tiến đến trước mặt đi cướp, Tương Liễu chín viên đầu, không có dễ dàng như vậy uống say, nghe được Tô Vân sơ hở, liền thò đầu quá khứ nhìn lén.

Mọi người náo làm một đoàn.

Cùng Kỳ la lên: "Ta học được, đại phá Tô Thánh Hoàng, liền có thể tự mình làm Thánh Hoàng!"

Tô Vân cười ha ha, đoạt lấy đi: "Các ngươi học cái rắm! Không ai có thể phá giải đạo pháp thần thông của ta! Để cho ta nhìn xem… Này, rắm chó không kêu! Đây nhất định là Tiên Hậu vậy lão nương bọn họ viết, dùng nàng cái kia đồ bỏ Vạn Thần đồ tới phá ta, ta chỉ cần cứ như vậy…"

Bạch Trạch liếc mắt nhìn vỗ Nữ Sửu đầu cười nói: "Tô Vân tiểu lão đệ, ngươi dạng này thay đổi thần thông là không được. Ngươi đến dựa theo ta phương pháp này tới!"

Mọi người vui chơi rất lâu.

Giữa trưa ngày thứ hai, Tô Vân tỉnh lại, phát hiện bản thân ngủ ở dưới đáy bàn, Bạch Trạch bị uống đến hiện ra chân thân, đè ở trên đầu của hắn, con cừu nhỏ đuôi đang tại quét tới quét lui, đánh vào trên mũi của hắn, không biết Bạch Trạch đang làm cái gì giấc mơ.

Tô Vân đem Bạch Trạch đẩy ra ngoài, xoa xoa ngứa mũi, chỉ thấy trong ngực có cái gì nhúc nhích, vội vàng nhìn lại, lại là Oánh Oánh ghé vào trong ngực hắn ngủ thiếp đi.

Tô Vân lặng lẽ leo ra đáy bàn, chỉ thấy Ứng Long treo ngược tại trên xà nhà, tiếng ngáy rung trời. Trên bàn rượu Thao Thiết, Chu Yếm, Cùng Kỳ đám người xếp chồng người, Tương Liễu chín viên đầu tám viên ngã vào vạc rượu bên trong, không có cắm đầu vào viên kia đầu đang tại nói nói mê: "Không uống, ta thật uống không nổi, ngươi đừng khuyên… Liền cuối cùng một ly…"

"Tà Đế rượu, kình ghê gớm thật!" Tô Vân xoa xoa giống như là muốn vỡ ra đầu, lúc này mới phát hiện trong tay còn có một quyển sách,

Hắn mở ra liếc mắt nhìn, trong lòng khẽ động, chỉ thấy quyển sách này, chính là Tiên Hậu nương nương dẫn đầu rất nhiều Tiên Quân Kim Tiên tiêu phí hơn mười ngày, từ đạo pháp thần thông của hắn bên trong nghiên cứu ra điểm yếu!

Mà trên sách có chút ngổn ngang chữ viết, rõ ràng là bản thân sau khi say rượu tuỳ tiện xoá và sửa lưu lại, hơn nữa không chỉ có chữ của hắn, còn có Bạch Trạch đám người chữ!

Tô Vân đại khái lật một cái, cái trán phủ đầy mồ hôi lạnh, trong sách này rất nhiều nơi, hắn cùng Bạch Trạch bọn người phê bình chú giải sửa chữa hoàn thiện phương pháp!

Phần lớn sửa chữa sơ hở phương pháp, đều thế mà khả thi!

Hắn thần thông đã hình thành một thể thống nhất, cũng không xuất hiện trên bản chất sơ hở, chỉ là một chút nhỏ bé chỗ sơ suất, ví dụ như nơi nào đó phù văn hiểu không đủ, nơi nào đó trận liệt sắp xếp có lỗi, hoặc là phù văn chi tiết cấu tạo không đủ, hoặc là một loại nào đó kiếm đạo hoặc thần thông bên trên có tì vết.

Phần lớn tình huống, chỉ cần nhỏ bé sửa đổi là đủ.

Chỉ có số ít trên kết cấu thiếu hụt, ví dụ như một ít vòng bên trên thiếu hụt lạc ấn, cùng với tầng thứ tám tầng thứ chín

không có lạc ấn, những này là thuộc về trí mạng thiếu hụt, Tiên Hậu dạng này đại cao thủ một cái liền nhìn ra trong đó sơ hở!

Nhưng làm sao lợi dụng cái này sơ hở, Tiên Hậu cũng không có niềm tin tuyệt đối, bởi vì hoàng chung tầng thứ bảy khắc độ bên trên duy nhất một cái lạc ấn, Tiên Thiên kiếp lôi lạc ấn, đã là có thể cùng Tà Đế Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân đánh đồng thần thông!

Tiên Hậu độ cao, cũng không đi đến tầng thứ này, bởi vậy nàng biết trên kết cấu thiếu hụt mà tạo thành sơ hở, có hay không có khả năng phá giải, thì còn chưa quyết được.

Tô Vân lật xem một bên, vẻ mặt biến ảo không ngừng: "Lần này nguy rồi, ta vậy mà tại trong lúc vô tình đem những sơ hở này đều cho bù đắp, Phương Trục Chí, Sư Úy Nhiên nếu là không qua được tiên kiếp, chẳng phải là muốn giết ta cho hả giận… Chờ một chút, ta mặc dù biết nên như thế nào bù đắp sơ hở, nhưng chỉ cần ta không có tu luyện, liền không tồn tại lạc ấn ở trong thiên địa tình hình!"

Hắn thở một hơi dài nhẹ nhõm, xóa đi mồ hôi lạnh.

Lúc này, chỉ nghe bên ngoài truyền đến Thái Tuế âm thanh: "Các ngươi còn tại uống ư? Chờ ta một chút…"

Thái Tuế thở hồng hộc chạy đến, Tô Vân nghi ngờ nói: "Thái Tuế nguyên lão, ngươi làm sao từ bên ngoài trở về? Ngươi tối hôm qua không phải cũng vậy tại đây uống rượu a?"

Thái Tuế Ma Thần nói: "Các chủ, ngươi đã quên? Ngươi tối hôm qua muốn thử nghiệm thần thông, vừa mới thi triển ra cái gì kia chuông, ta liền ngã xuống tại phía trên, tiếp đó liền bị đánh bay. Ta đuổi đến một đêm, lúc này mới chạy về."

Tô Vân một lòng lạnh giá, đột nhiên rùng mình một cái: "Nguy rồi!"

Hắn chính lo sợ bất an, buổi trưa liền có tin tức truyền đến: "Câu Trần động thiên Phương Trục Chí, đã thành công vượt qua thiên kiếp, Phương gia trên dưới đang tại ăn mừng hắn trở thành đệ nhất tiên nhân."

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, nói: "Nhìn tới Phương Trục Chí là tại hôm qua độ kiếp thành công."

Lại qua một ngày, lại có tin tức truyền đến, nói: "Hậu Thổ động thiên Hoàng Địa Chích Sư gia công tử, cũng vượt qua thiên kiếp, trở thành đệ nhất tiên nhân."

Tô Vân hoàn toàn trầm tĩnh lại, nói: "Sư Úy Nhiên không biết ta đạo pháp thần thông sơ hở, nhất định không cách nào độ kiếp . Hắn có khả năng độ kiếp , nhìn tới Sư Đế Quân tại Tiên Hậu nơi đó sắp xếp nhãn tuyến."

Hắn không còn ý nghĩ, trước mắt Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên đều độ kiếp thành công, Tiên Hậu cùng Sư Đế Quân tự nhiên sẽ không lại làm khó hắn.

Tô Vân trong lúc rảnh rỗi, liền tiếp theo nâng quyển kia ghi chép bản thân đạo pháp thần thông sơ hở sách tới nghiên cứu, qua hai ngày, câm sư huynh Thạch Trấn Bắc dẫn đầu Thông Thiên các linh sĩ từ Lôi Trì động thiên trở về, mang đến dày nặng cựu thần phù văn truy nguyên chí.

Tô Vân lập tức cùng Oánh Oánh cùng một chỗ vùi đầu vào sửa sang lại bên trong, nói: "Cựu thần phù văn là phá giải Hỗn Độn phù văn quan trọng , kết nối Tiên đạo phù văn cùng Hỗn Độn phù văn cầu nối. Có những này cựu thần phù văn, liền có thể mở ra Hỗn Độn phù văn rất nhiều bí ẩn!"

Câu Trần động thiên, Phương Trục Chí bái kiến Tiên Hậu, nói: "Nương nương, giàu mà không về quê tựa như áo gấm đi đêm, thân mang cẩm y nhưng không người thưởng thức. Đệ tử lần này đánh bại Tô Thánh Hoàng lạc ấn, vượt qua thiên kiếp,

chỉ cảm thấy đạo pháp viên mãn, đạo tâm thông suốt, tu vi tinh tiến thần tốc. Cái này trong lồng ngực có thể dung thiên địa, duy chỉ có một chút đạo tâm chưa hề dẫn ra đạt. Đệ tử từng thua ở Tô Thánh Hoàng tay."

Tiên Hậu nói: "Ngươi hiện nay trở thành Kim Tiên, tu vi đại thành, đạo pháp cũng là đại thành, số phận thông thiên, bản cung nhìn ngươi, cũng là đỉnh đầu một mảnh kim quang, phong mang chói mắt. Nếu ngươi muốn theo đuổi thành tựu cao hơn, bản cung không ngăn cản ngươi. Chẳng qua Tô Thánh Hoàng đối ngươi có ân, nếu không phải hắn bày ra thần thông, để bản cung tìm ra sơ hở trong đó, ngươi cũng sẽ không có bây giờ thành tựu. Ngươi đi gặp hắn, nên có lễ nghi, dù là vượt qua hắn, cũng không thể làm nhục."

Phương Trục Chí khom người đồng ý.

Tiên Hậu nương nương nói: "Hiện nay ngươi là đệ nhất tiên nhân, so Sư Úy Nhiên còn phải sớm hơn thành tiên mấy canh giờ, ngươi có tư cách ngồi bản cung hoa liễn đi trước, lấy tráng uy danh!"

Phương Trục Chí mừng rỡ, ngay sau đó ngồi hoa liễn, đắc ý, đi tới Đế đình.

Mấy ngày về sau, đợi hoa liễn đi tới Đế đình bên ngoài, bất thình lình phía trước một mảnh tiên quang hướng trời cao, cực kỳ chói mắt, Phương Trục Chí đi ra hoa liễn nhìn lại, lại thấy có bảo thuyền từ không trung lái tới, bảo khí doanh tiêu, chư thần đứng hầu bốn phía, trang nghiêm túc mục.

Phương Trục Chí cười ha ha, cất cao giọng nói: "Nguyên lai là sư huynh! Sư huynh cũng vượt qua thiên kiếp?"

Cái kia chiếc bảo thuyền bên trên, Sư Úy Nhiên đẩy ra vây quanh mỹ nữ bên cạnh giai nhân, vươn người đứng dậy, bước

nhanh đi tới đầu thuyền, cười nói: “Phương sư huynh hăng hái, cũng là tiên nhân rồi?”

Hai người ánh mắt đan xen, chiến ý dâng trào, bất thình lình mỗi người bay lên trời, cười lạnh nói: “Hàng phục Tô Thánh Hoàng trước đó, tới trước quyết định ai mới là đệ nhất tiên nhân!”

Chương 650 : Thiên hạ đệ nhị cùng thiên hạ đệ nhất (đại chương cầu phiếu)

Chương 653: Thiên hạ đệ nhị cùng thiên hạ đệ nhất (đại chương cầu phiếu)

Đế đình trời trong gió nhẹ, vui vẻ phồn vinh, đang có không ít Nguyên Sóc linh sĩ trải đường bắc cầu, dựng dịch trạm, đem Thiên Thị Viên từng cái thành mới cùng Đế đình liên kết.

Thiên Thị Viên là Nguyên Sóc kết nối từng cái động thiên trạm trung chuyển, mậu dịch qua lại cực kỳ phát triển, ngành đóng tàu hưng thịnh, chẳng qua thành mới chỉ là kinh tế trung tâm, quản lý Thiên Thị Viên vẫn là Tô Vân Tiên Vân cư.

Tiên Vân cư tuy là không lớn, nhưng mà Nguyên Sóc, Tây Thổ, Chung sơn, Đế Tọa, Thiên Phủ, Văn Xương, Câu Trần, Thiên Thuyền các loại to to nhỏ nhỏ chính thương nghiệp cao tầng, đi tới Đế đình liền không thể không đi Tiên Vân cư.

Tô Vân vì tránh hiềm nghi, biểu thị bản thân cũng không tạo phản chi tâm, bởi vậy Tiên Vân cư lân cận không có xây thành trì, chỉ có to to nhỏ nhỏ dịch trạm, nhưng tai hại đã hiện ra.

Tiên Vân cư cùng bốn phía dịch trạm tiếp đãi không được nhiều như vậy khách quý, rất nhiều con người làm ra cầu kiến hắn hoặc là Ứng Long đám người một mặt, đành phải ngủ ngoài trời dã ngoại, bởi vậy nhất định phải xây thành trì.

Lần này Tiên Vân cư bị hủy diệt một nửa, Tô Vân di chuyển, Nguyên Sóc tự nhiên cũng phải đi theo bận rộn, rất nhiều sĩ tử chạy tới nơi này, ý định tại Cam Tuyền uyển lân cận chế tạo một tòa thành mới.

Chờ đến thành mới xây xong, cùng lắm thì đem Cam Tuyền uyển cũng bao vây đi vào, khi đó liền không cho phép Tô Vân không đáp ứng.

Mọi người đang tại bận rộn, bất thình lình Cam Tuyền uyển lân cận, một tòa phúc địa giữa bầu trời địa nguyên khí kịch liệt chấn động, đột nhiên bộc phát, tiên khí kịch liệt dâng trào, ở giữa không trung hình thành có chút tráng lệ một màn!

Chỗ kia phúc địa tên là Thanh Loa phúc địa, hình như thanh loa, phúc địa nội bộ xoay quanh mà xuống, như là thanh loa nội bộ, chứa đựng sâu xa ý cảnh.

Nhưng thấy Thanh Loa phúc địa tiên khí xoay quanh bay lên, phúc địa nội bộ uy năng bị kích phát, chiếu rọi đầy trời chói lọi màu sắc, tại bay lên tiên khí bên trong hình thành từng cái Tiên đạo phù văn lạc ấn, cuối cùng xông ra tiên khí tại phúc địa trên không hình thành một viên phạm vi hơn trăm mẫu lớn nhỏ thanh loa hình thái!

Nguyên Sóc linh sĩ bọn họ nhao nhao ngừng công việc trong tay, ngẩng đầu quan sát.

“Tu tu ——— “

Âm thanh vang dội bất thình lình từ thanh loa bên trong nổ tung, một tôn thiếu niên tiên nhân hư ảnh từ thanh loa bên trong bay ra, hướng một phương hướng khác đánh tới!

Như thế thần thông, quả nhiên là thần diệu cực kỳ, vậy mà mượn phúc địa tích chứa đại đạo lực lượng!

Nguyên Sóc linh sĩ bọn họ đang tại thán phục, bất thình lình lân cận lại có một tòa phúc địa ầm ầm chấn động, toà kia

phúc địa gọi là Trường Môn phúc địa, cũng là dị tượng rậm rạp, tiên khí tiên quang bộc phát, trên không trung hình thành một tòa đích tôn, trong cửa có tiên nhân hư ảnh giết ra!

Một bên khác, lại có đáng sợ chấn động truyền đến, lại là Ngọc Hoàn phúc địa bộc phát, trên bầu trời hình thành phỉ thúy vòng ngọc tráng lệ cảnh tượng, phỉ thúy vòng ngọc bên trong cũng có một thiếu niên tiên nhân giết ra!

Trừ cái đó ra, Cam Tuyền uyển lân cận ước chừng hơn mười phúc địa, như phi yến, nắng chiều, yên liễu, cầu vồng các loại phúc địa, cũng mỗi người dị tượng bộc phát, đều có thiếu niên tiên nhân hư ảnh giết ra, rõ ràng là có người điều động những này phúc địa đại đạo lực lượng, để bản thân sử dụng!

Chỉ là loại này đạo pháp thần thông cao thâm tinh diệu, Nguyên Sóc đạo pháp thần thông tuy là tinh tiến thần tốc, nhưng còn chưa đọc qua đến cao thâm như vậy cấp độ, còn chưa từng có bậc này cao thâm công pháp truyền thế.

Nhưng vào lúc này, lại có một tôn tiên thần dị voi bay lên, hóa thành đỉnh thiên lập địa cự nhân, vạn cánh tay nâng lên thanh thiên, tay nâng vạn thần, hình thành đủ loại ấn pháp, đồng thời đề phòng bốn phương tám hướng!

Cho dù là rất nhiều phúc địa hình thành thiếu niên tiên nhân hư ảnh chiến lực long trời lở đất, trong lúc nhất thời vậy mà cũng không cách nào công phá cái kia tay nâng vạn thần cự nhân!

Mọi người đang tại quan sát, lúc này, chỉ thấy một chiếc hoa lệ vô cùng lâu thuyền từ trên trời giáng xuống, đáp xuống lân cận, trên thuyền rất nhiều trang điểm lộng lẫy nữ hài nhi cũng đang ngẩng đầu quan sát một trận chiến này.

Bỗng nhiên lại có một cỗ càng thêm xa hoa bảo liễn tại Long Phượng các loại Thần Ma kéo động bên dưới chạy đến, cái kia hoa liễn bên trên cũng có thật nhiều có nam có nữ, cũng đang nhìn lấm lét.

Nguyên Sóc bên này có chút linh sĩ thôi thúc thần thông, đem cầu cùng con đường gác ở trên không, đứng tại trên cầu trên đường cũng đang nhìn lấm lét.

Bất thình lình có người đi ngang qua, nhìn thấy đang tại giao chiến hai người, nói: "Đây là Hậu Thổ động thiên Hoàng Địa Chi phúc địa Sư Úy Nhiên, cùng Câu Trần động thiên Thiên Hoàng phúc địa Phương Trục Chí tại tranh đấu. Sư Úy Nhiên thi triển công pháp gọi là Tái Vật Thừa Thiên quyết, chính là Sư Đế Quân sáng tạo, vô cùng lợi hại. Sư Đế Quân lấy môn công pháp này, tu vi thẳng tới Đế Quân chi cảnh, tung hoành thiên hạ, khó gặp đối thủ."

Trên thuyền cô nương cùng người trên xe bọn họ nhao nhao hướng người đi đường kia nhìn lại, chỉ thấy người này tướng mạo đường đường, tuy là không kịp Sư Úy Nhiên, nhưng cũng là cái anh tuấn nam tử, những cái kia Nguyên Sóc sĩ tử đối với hắn rất là tôn kính, nhao nhao hướng người đi đường kia thỉnh giáo.

"Hai vị thiếu niên tiên nhân tranh đấu, dị sắc xuất hiện, động tĩnh ở giữa ẩn chứa lớn lao uy năng, có thể so với đỉnh phong Kim Tiên!"

Người đi đường kia cũng không chịu được khen ngợi, nói: "Liền xem như đỉnh phong Kim Tiên, cũng chưa chắc từ bọn họ đối với đại đạo thần thông hiểu. Tái Vật Thừa Thiên quyết chính là Đế Quân công pháp, đệ tứ trùng thiên, liền có thể điều động phúc địa lực lượng, để bản thân sử dụng. Sư Đế Quân đã từng dùng phương pháp này, tại đoạt Đế chi chiến bên trong

ám sát không ít cao thủ. Trước đó không lâu càng là tới ám sát Tô Thánh Hoàng, bị Tiên Hậu chỗ bại."

Hậu Thổ động thiên cùng Câu Trần động thiên mọi người nghe vậy, nghi ngờ không thôi, một bên quan chiến, một bên nghiêng tai lắng nghe.

Người đi đường kia tiếp tục nói: "Chẳng qua Sư Đế Quân tài hoa có hạn, nàng Tái Vật Thừa Thiên quyết tuy là tinh diệu, nhưng nàng lại không cách nào tiến thêm một bước, vấn đỉnh cảnh giới chí cao. Nàng Tái Vật Thừa Thiên quyết có thể điều động phúc địa lực lượng để bản thân sử dụng, nhưng lại không cách nào kích phát phúc địa tích chứa đại đạo uy năng. Mà Sư Úy Nhiên nhưng tại nàng trên cơ sở tiến thêm một bước, điều động đại đạo lực lượng! Các ngươi nhìn, Sư Úy Nhiên kích phát những này phúc địa lực lượng, tương đương với nhiều hơn hơn mười đại đạo hóa thân, cùng một chỗ tác chiến!"

Mọi người vội vàng hướng chiến trường nhìn lại, chỉ thấy Sư Úy Nhiên cùng Phương Trục Chí chém giết chỗ, mười sáu tôn Sư Úy Nhiên đại đạo hóa thân cùng thi triển thần thông, xoay quanh Phương Trục Chí bao quanh chém giết, thần thông đạo pháp vậy mà hoàn toàn khác biệt!

Mà những này đại đạo hóa thân, mỗi người có được đại đạo, rõ ràng là đến từ thanh loa, đích tôn, phi yến, nắng chiều, yên liễu các loại phúc địa bao hàm đại đạo!

Mọi người nhịn không được hướng cái kia trẻ tuổi người đi đường nhìn lại, trong lòng nghi ngờ: "Một người đi đường, tầm mắt kiến thức vậy mà cao như vậy? Liền bậc này bí quyết cũng có thể nhìn ra được? Hắn dường như còn biết rất nhiều chúng ta không biết bí mật, đến cùng là lai lịch gì?"

Người đi đường kia tiếp tục nói: "Nhưng mà, Phương Trục Chí mạnh hơn. Phương Trục Chí Thiên Hoàng Diệu Phách

Vạn Thần đồ, đã siêu thoát Tiên Hậu công pháp, đi đến hoàn toàn mới cấp độ."

Bảo thuyền bên trên, một cái đến từ Hậu Thổ động thiên nữ tử có chút không phục, cao giọng nói: "Làm sao mà biết Phương Trục Chí liền so Sư công tử mạnh?"

Người đi đường kia tướng mạo ôn hòa, liếc nhìn nàng một cái, nữ tử kia chú ý tới ánh mắt của hắn, chưa phát giác tim đập thình thịch, thầm nghĩ: "Chẳng biết tại sao, nhìn thấy hắn lại đột nhiên tim đập rộn lên…"

Người đi đường kia nói: "Phương Trục Chí Thiên Hoàng Diệu Phách Vạn Thần đồ, biểu tượng cùng Tiên Hậu công pháp đồng dạng, nhưng trong đã hoàn toàn thay đổi. Có lẽ Phương Trục Chí tại độ thiên kiếp lúc, nghiên cứu đến cực kỳ thấu triệt, hấp thu dung nạp chư Đế đạo pháp thần thông, đã mơ hồ muốn đi ra một đầu con đường của mình. Các ngươi nếu là không hiểu, có thể nhìn Phương Trục Chí ấn pháp."

Bất luận Hậu Thổ động thiên mọi người, vẫn là Câu Trần động thiên mọi người, nhao nhao theo lời hướng Phương Trục Chí nhìn lại, chỉ là nhưng nhìn không ra môn đạo gì.

Người đi đường kia nói: "Phương Trục Chí Thiên Hoàng Diệu Phách Vạn Thần đồ, Thiên Hoàng vạn cánh tay, trong đó có ba ngàn cánh tay bàn tay chỗ bóp lấy ấn pháp, đã cùng Tiên Hậu Thiên Hoàng Diệu Phách Vạn Thần đồ chỗ bóp lấy ấn pháp khác biệt. Hắn tại từ trên căn bản thay đổi Tiên Hậu Vạn Thần đồ. Một thân ấn pháp trình độ, là ta cuộc đời nhìn thấy đệ nhất nhân, còn tại Tô Thánh Hoàng phía trên!"

Mọi người nhao nhao hướng hắn nhìn tới, kính nể cũng có, nghi ngờ cũng có.

Người đi đường kia nói: "Từ những này sửa đổi ấn pháp đến xem, Tiên Hậu công pháp hạch tâm, đã bị Phương Trục

Chí sửa đổi, bởi vậy có thể ra kết luận, Phương Trục Chí đi càng xa. Sư Úy Nhiên cứ việc tại Sư Đế Quân trên cơ sở tiến thêm một bước, nhưng so với Phương Trục Chí còn kém một bậc. Lấy ta ý kiến, hai vị đệ nhất tiên nhân ai mạnh ai yếu, hôm nay liền có thể thấy rõ ràng."

Đang nói, Phương Trục Chí đã bắt đầu chuyển thủ làm công, dù là Sư Úy Nhiên đem mười sáu phúc địa đại đạo điều động, cũng không chút nào có thể che kín phong mang của hắn!

Hắn ấn pháp uy năng càng ngày càng mạnh, mỗi một chiêu ấn pháp đều hiện ra có một phong cách riêng phong thái, không giống với Tiên Hậu, cho dù là Tiên Hậu khai sáng ấn pháp, trong tay hắn thi triển đi ra cũng hiện ra khác biệt đạo pháp hiểu!

Ưu thế của hắn cũng càng ngày càng rõ ràng!

Đến bây giờ, cho dù là một chút tu vi thấp linh sĩ, cũng có thể nhìn ra Phương Trục Chí đang dần dần chiếm thượng phong!

Người đi đường kia nói: "Chẳng qua Phương Trục Chí cũng không vượt qua Sư Úy Nhiên quá nhiều, nếu như Sư Úy Nhiên mượn áp lực của hắn, lại có đột phá, liền có thể tiến thêm một bước, không đến mức bị Phương Trục Chí đánh bại."

Tiếng nói của hắn vừa ra, Sư Úy Nhiên vậy mà lại ổn định thế cuộc, để trong lòng mọi người chấn động mạnh, nhao nhao hướng người đi đường kia nhìn tới!

Một cái Hậu Thổ động thiên nữ tử lớn tiếng nói: "Ngươi nhất định không phải bình thường người đi đường! Một cái bình thường người qua đường khẳng định không biết những vật này! Ngươi đến cùng là thần thánh phương nào?"

Người đi đường kia nói: "Ta chính là đi ngang qua mà thôi." Dứt lời, cất bước hướng đi Cam Tuyền uyển.

Hậu Thổ động thiên cùng Câu Trần động thiên mọi người trong lòng càng thêm khiếp sợ, vội vàng hướng Nguyên Sóc linh sĩ hỏi thăm, Nguyên Sóc linh sĩ nói: "Đó là chúng ta Nguyên Sóc Thiên Đạo viện khách tọa lão sư, Đế tâm lão sư."

"Người này bao lớn tuổi tác, tu vi thế nào?"

"Chưa đầy mười tuổi tròn, tóc để chỏm chi niên, có chừng tám tuổi."

Mọi người ngạc nhiên, nhao nhao biểu thị không tin, một cái bình thường tướng mạo đường đường học viện lão sư, há có thể có như vậy tầm mắt kiến thức?

Đế tâm đi tới Cam Tuyền uyển, nhìn thấy Tô Vân, lại thấy Tô Vân đang cùng Oánh Oánh nghiên cứu cựu thần phù văn, còn có rất nhiều Thông Thiên các cao thủ ở một bên giảng giải.

Đế tâm nói: "Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên đánh nhau, ngươi không quan tâm?"

Tô Vân thẳng người lên, con mắt phủ đầy tơ máu, lắc đầu nói: "Ta quan tâm về sau, bọn họ cũng sớm muộn cũng sẽ đánh nhau. Hai người này một cái âm nhu, một cái phong mang tất lộ, nhưng trong lòng ai cũng không thể chịu đựng ai."

Hắn lắc đầu, có chút không hiểu: "Lão nhị có gì hay đâu mà tranh giành? Thật không hiểu hai người này."

Đế tâm nhặt lên một trang giấy, phía trên là Thông Thiên các linh sĩ vì một cái cựu thần phù văn làm chú giải, cho dù là hắn cũng cảm thấy thâm ảo khó hiểu, nói: "Bọn họ khả năng không phải tới tranh đoạt lão nhị, mà là tới khiêu chiến ngươi."

“Vậy thì càng ngu xuẩn.”

Tô Vân ôm tới một chồng giấy chồng chất tại trước mặt hắn, khó hiểu nói: “Bọn họ đánh bại chính là ta lạc ấn, cũng không phải ta bản thân, ai cho bọn hắn can đảm tới khiêu chiến ta? Đế tâm, ngươi tới được vừa vặn, có chút phù văn ta xem suy luận quá trình, cũng là không lắm hiểu, ngươi giúp ta phân tích phân tích!”

Đế tâm lật xem một lần, rút ra một tấm, nói: “Nơi này dùng Tiên đạo phù văn danh sách giải cựu thần phù văn, giải sai. Chúng ta trước tiên có thể giả thiết một cái phù văn vì nguyên, dùng đa nguyên để thay thế những này không biết…”

Tô Vân kinh hắn giảng giải, bừng tỉnh hiểu ra, cười nói: “Ngươi lại đến nhìn cái này!”

Cam Tuyền uyển bên ngoài, Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên từ giữa trưa đánh tới ban đêm, lại từ ban đêm đánh tới sáng sớm, thủy chung khó mà phân ra thắng bại.

Hai người nhìn nhau nở nụ cười, ngay sau đó đồng thời dừng tay, Phương Trục Chí sừng sững trên không trung, toàn thân tiên quang như dực, sau lưng Thiên Hoàng trang nghiêm, thét dài cười nói: “Hậu Thổ động thiên Sư Úy Nhiên, không hổ là số mệnh cùng ta ngang hàng tồn tại, thực lực cùng ta cũng là không thua bao nhiêu! Ta nguyện lui nửa bước, cùng ngươi ngang hàng thứ bảy Tiên giới đệ nhất tiên!”

Sư Úy Nhiên xung quanh to to nhỏ nhỏ đại đạo hóa thân, phiêu dật phi phàm, đang giận độ bên trên càng thêm xuất trần thoát tục, cười nói: “Câu Trần Phương Trục Chí đều có chỗ bất phàm chỗ, ngươi ta lực lượng ngang nhau, tiếp tục đánh nhau cũng khó có thể phân ra thắng bại. Giống như ngươi ta bậc này tuấn kiệt, đem dắt tay cùng tiến, cùng một chỗ khai sáng thần thông, cùng một chỗ bình định thiên hạ chi loạn, vì chúng sinh lập mệnh!”

Phương Trục Chí cười ha ha, xòe tay ra, nói: "Ta nguyện cùng Úy Nhiên huynh dắt tay cùng tiến!"

Sư Úy Nhiên cũng đưa tay ra đến, hai người đứng tại trên không, bàn tay nặng nề nắm tại cùng một chỗ, lộ ra vẻ hưng phấn!

Bất thình lình, hai người đồng thời quay đầu nhìn về phía cách đó không xa Cam Tuyền uyển!

"Một trận chiến này, ngươi trước vẫn là ta trước?" Sư Úy Nhiên hiếm thấy chiến ý ngang nhiên, cười hỏi.

Phương Trục Chí cười nói: "Không bằng cùng một chỗ đi tới, mỗi người đạo tâm thông suốt!"

Hai người cười ha ha, cùng đi hướng Cam Tuyền uyển, trăm miệng một lời, âm thanh vang dội, truyền khắp khắp nơi, cất cao giọng nói: "Hậu Thổ động thiên Sư Úy Nhiên, Câu Trần động thiên Phương Trục Chí, đến đây khiêu chiến Đế đình Tô Thánh Hoàng!"

"Coong ——— "

Tiếng chuông du dương, một cái chuông lớn chậm rãi từ Cam Tuyền uyển bên trong từ từ bay lên, càng lúc càng lớn, treo tại Cam Tuyền uyển trên không, không nhanh không chậm chuyển động.

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên nhìn nhau nở nụ cười, hướng Cam Tuyền uyển bên trong đi tới, Phương Trục Chí thản nhiên nói: "Tô Thánh Hoàng, đạo pháp của ngươi thần thông trong mắt của ta, đã sơ hở trăm chỗ!"

Sư Úy Nhiên mỉm cười nói: "Tô Thánh Hoàng, thần thông của ngươi đã tụt hậu, cổ lỗ sĩ! Hôm nay ta tới kết thúc ngươi thần thoại bất bại!"

Hai người đi vào Cam Tuyền uyển, bất thình lình tiếng chuông chấn động, Sư Úy Nhiên cùng Phương Trục Chí cùng lên tiếng hét lớn: "Đến hay lắm!"

Cam Tuyền uyển không gian bốn phía bất thình lình nhanh chóng bành trướng, không gian thấu nứt, hình thành ngàn vạn Thần Ma, đạo pháp, đại đạo xoay tròn bóp méo dị tượng!

Sư Úy Nhiên bay ngược mà ra, một tiếng ầm vang tiếng vang lấy lại tại Sư gia bảo thuyền phía trên, kinh khủng tiếng chuông kéo tới, nghiền ép lấy thiếu niên này tiên nhân thân thể, để hắn da mặt chồng một tầng lại một tầng, thân thể lốp bốp vang vọng!

"Ầm!"

Một cái khác thân ảnh đồng thời bay ra Cam Tuyền uyển, đụng vào Tiên Hậu nương nương hoa liễn bên trong, hoa liễn bên trong truyền đến bành bành tiếng vang, không biết bên trong chuyện gì xảy ra!

Câu Trần động thiên các cao thủ đang muốn xông đi vào, bên trong truyền đến Phương Trục Chí âm thanh: "Không nên vào tới! Đau, đau!"

Cam Tuyền uyển trên không, chiếc chuông lớn kia từ từ thu về, rơi vào uyển bên trong.

Tô Vân đang tại uyển bên trong kiểm tra cựu thần phù văn phân tích, cũng không ngẩng đầu lên nói: "Các ngươi tranh đoạt thiên hạ đệ nhị là được, cần gì tới trêu chọc ta. Nếu thành tiên, còn không tiến vào bái kiến ta?"

Thanh âm của hắn không lớn, nhưng rõ ràng truyền đến lân cận trong tai của mọi người.

—— —— bốn ngàn chữ đại chương, cầu phiếu rồi~~~

Chương 651 : Tô Thánh Hoàng mị lực (cầu đặt mua)

Chương 654: Tô Thánh Hoàng mị lực (cầu đặt mua)

Lâu thuyền bên trên, chúng nữ tử vội vàng cứu Sư Úy Nhiên, thật vất vả mới đưa hắn từ thân tàu bên trong móc đi ra, Sư Úy Nhiên hồi lâu chưa hề lấy lại tinh thần.

Cũng không biết hắn là bị tiếng chuông xung kích đến thân thể nội tâm, còn là bị đả kích đến đạo tâm.

Sau một lúc lâu, hắn phun nôn một ngụm máu, thần thái ủ rũ.

Một bên khác Tiên Hậu nương nương dưới tay mấy cái tiên tử vội vàng đi vào hoa liễn, đem Phương Trục Chí mang ra, chỉ thấy Phương Trục Chí hai mắt vô thần, nhìn trừng trừng lấy không trung.

Mọi người ngạc nhiên.

Vừa rồi hai vị này đệ nhất tiên nhân có bao nhiêu hăng hái, giờ phút này liền có bao nhiêu sa sút, bọn họ đánh một trận, đánh cho trời long đất lở, đủ loại đạo pháp thần thông liên tiếp xuất hiện, cho thấy không gì so sánh nổi tư chất ngộ tính cùng thiên phú!

Khi đó bọn họ, tựa như đứng tại thế giới chi đỉnh, chỉ điểm giang sơn, phóng khoáng tự do, anh hùng thiên hạ đều ở dưới chân, vậy mà lúc này bọn họ tựa như tại dưới chân anh hùng.

Mọi người cũng không biết nên như thế nào an ủi bọn họ, chỉ có thể tận tâm tận lực vì bọn họ trị liệu thân thể bên trên

thương thế, còn đạo tâm bên trên tổn thương, chỉ có thể để cho bọn họ bản thân liếm láp. —— đạo tâm người bị thương bọn họ khắp nơi sẽ tự mình bện ra đủ loại lý do tới mê hoặc bản thân, làm bộ mình bị chữa trị.

Lại qua không lâu, Phương Trục Chí lảo đảo đứng dậy, hướng Cam Tuyền uyển đi tới.

Sư Úy Nhiên thấy thế, cũng đứng dậy, khập khễnh đuổi theo hắn.

Hai người dắt nhau đỡ, đi vào Cam Tuyền uyển bên trong.

Tô Vân ngồi tại Cam Tuyền uyển sách hành lang bên trong, nơi này thư tịch toàn sách là sách, Đế tâm cùng mấy cái Thông Thiên các linh sĩ đang bận rộn vì Tô Vân giảng giải cựu thần phù văn. Tô Vân một bên tìm hiểu, một bên tính toán, đợi nhìn thấy Sư Úy Nhiên cùng Phương Trục Chí đi vào, lúc này mới để quyển sách trên tay xuống, ra hiệu mấy cái kia sĩ tử dừng lại.

Mọi người nhao nhao ngẩng đầu nhìn về phía Sư Úy Nhiên cùng Phương Trục Chí, Oánh Oánh cười nói: "Hai vị đệ nhất tiên nhân hảo hảo lợi hại, ngàn dặm đưa mặt."

Phương Trục Chí sớm biết nàng nhanh mồm nhanh miệng, dứt khoát không để ý tới nàng, nói: "Ta nghĩ rất lâu, vẫn còn có chút không biết rõ. Kính xin Tô Thánh Hoàng vì chúng ta giải thích nghi hoặc."

Sư Úy Nhiên nói: "Ta cũng vậy."

Phương Trục Chí nói: "Ta được đến công pháp của ngươi sơ hở, tại thiên kiếp tầng thứ bốn mươi chín trời bên trong, ta quả thực đánh bại ngươi đại đạo lạc ấn, ngươi chuông, bị ta phá vỡ , người của ngươi, bị ta đánh chết. Vì sao ta sẽ còn thua ở ngươi?"

Sư Úy Nhiên suy nghĩ một chút, gật đầu nói: "Ta cũng vậy."

Tô Vân mỉm cười không đáp.

Phương Trục Chí nói: "Ta không tin tu vi của ngươi có thể vượt qua chúng ta nhiều như vậy! Ta sau khi độ kiếp, chính là tiên nhân, không còn là linh sĩ, cảnh giới có một cái to lớn khoảng cách! Pháp lực của ta đã hoàn toàn tìm không được chân nguyên, mà là thuần túy tiên nguyên, cảnh giới của ta cũng tới đến Tam Hoa Tụ Đỉnh tình trạng, tu vi của ta mỗi thời mỗi khắc đều so lúc trước mạnh mẽ rất nhiều!"

Sư Úy Nhiên nói: "Ta cũng vậy!"

Phương Trục Chí nói: "Ta không biết ta thua ở nơi nào."

Sư Úy Nhiên chán nản nói: "Ta cũng vậy."

Tô Vân mặt mang nụ cười hiền hòa, nói: "Các ngươi liền thua ở không biết mình thua ở chỗ nào."

Sư Úy Nhiên cùng Phương Trục Chí đều có đăm chiêu, chỉ cảm thấy lời này rất nhiều đạo lý.

"Các ngươi nhìn thấy, là ta cho các ngươi nhìn thấy."

Tô Vân cười nói: "Các ngươi nhìn thấy đạo pháp thần thông của ta điểm yếu, chẳng qua là ta bày ra điểm yếu, cho các ngươi cho là ta điểm yếu ở nơi đó. Ta cố ý lưu lại những này điểm yếu, liền để cho các ngươi cắn câu."

Một bên Oánh Oánh nghe, lặng lẽ nhếch miệng.

Tô Vân rạng rỡ, tiếp tục nói: "Ta thậm chí đem bản thân chứa đựng sơ hở đại đạo cùng thần thông lạc ấn hư không, ký thác thiên địa, dùng cái này tới hình thành mang theo sơ hở thiên kiếp. Thượng thiên có đức hiếu sinh, ta cũng vậy như thế, ta dùng cái này mang theo sơ hở đại đạo cùng thần thông,

cho các ngươi lưu lại trở thành đệ nhất tiên nhân cơ hội, cũng không đuổi tận giết tuyệt.”

Oánh Oánh hai tay khoanh lại, huýt sáo nhìn về phía phương xa, ánh mắt lơ lửng không cố định.

Đế tâm ra vẻ suy nghĩ, nhìn chằm chằm trong tay hồ sơ, nhẹ nhàng nhíu mày, biểu thị đạo này đề rất khó giải đáp.

Tô Vân bên cạnh không có người, nghiêm mặt nói: “Ta biết hai người các ngươi trở thành tiên nhân về sau, nhất định sẽ không nhớ kỹ ta tốt, ngược lại sẽ giết tới, đánh bại ta, nhục nhã ta, lại tiện thể đoạt đi hạ giới thủ lĩnh vị trí. Lòng dạ của ta rộng lớn, giống như Bắc Minh chi hải, đối với mấy cái này là không thèm để ý. Cho nên các ngươi cứ việc đến đây khiêu chiến, ta là không ngại. Nhưng ta hoàng chung lạc ấn bên trong những cái kia sơ hở, cũng là vì các ngươi mà lưu.”

Đế tâm liên tục ho khan hai người, nhìn chằm chằm mặt đất, phảng phất nơi đó có cái gì thú vị đồ vật.

Oánh Oánh thì là cúi đầu, mũi chân đá tới đá đi, không biết đá là cái gì.

Tô Vân mỉm cười nói: “Bởi vì ta biết, ta lúc trước đối với các ngươi hạ thủ lưu tình, cũng không thể đổi lấy các ngươi trung thành cùng hữu nghị, các ngươi chỉ cần được thế, liền sẽ lập tức lấy oán trả ơn. Cho nên, ta lưu lại một tay. Chiêu này sơ hở, là ta giữ lại chờ đợi các ngươi cắn câu mồi. Hiện tại, các ngươi biết các ngươi thua ở nơi nào ư?”

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên trong lòng chính là ngạc nhiên, lại là xấu hổ vô cùng.

Phương Trục Chí khom người nói: “Tô Thánh Hoàng bụng dạ lỗi lạc, to lớn rộng lượng, ta nguyên bản đối ngươi là không phục, hiện nay nhưng lại không thể không dùng. Đạo huynh,

ngươi tồn tại một ngày, ta thần phục một ngày, ngồi Câu Trần chỗ, không dám có bất kỳ dị tâm!"

Sư Úy Nhiên suy nghĩ một chút, khom người nói: "Ta cũng vậy."

Tô Vân cười ha ha, vươn người đứng dậy, dìu lên hai người, cười nói: "Hai vị hiền đệ, không cần như thế. Nói thật ra, ta trở thành hạ giới thủ lĩnh cũng là tạo hóa trêu ngươi, ta vốn là không quan tâm cạnh tranh cái này thủ lĩnh chi vị, chỉ vì phẫn không qua Thạch Ứng Ngữ chết, muốn vì Thạch Ứng Ngữ báo thù, lúc này mới bất đắc dĩ vào cuộc, đại phá Tiêu Quy Hồng, Trường Sinh Đế Quân âm mưu, tan rã Đế Phong bố cục. Cũng không phải là ta có tài, cũng không phải ta có dã tâm, mà là thời sự bức bách, ta không thể không bày ra mới có thể."

Sư Úy Nhiên cùng Phương Trục Chí nhớ tới Tô Vân phá hoại Đế Phong áo cưới kế hoạch, nhìn thấu Tiêu Quy Hồng cùng Trường Sinh Đế Quân âm mưu, trong lòng cũng là khâm phục vô cùng.

Sư Úy Nhiên hổ thẹn nói: "Tô đạo huynh tài hoa cái thế, hơn xa chúng ta. Càng thêm quan trọng chính là, đạo huynh vì Thạch Ứng Ngữ báo thù, không ngại đắc tội Đế Phong cùng Trường Sinh Đế Quân, đây mới là nhất khiến Úy Nhiên khâm phục địa phương."

Phương Trục Chí gật đầu, rất có cảm xúc nói: "Thạch Ứng Ngữ sư đệ chỉ là vận khí không tốt, nếu như đổi lại là ta, ta cũng sẽ chết tại Tiêu Quy Hồng trong tay, không có phản kháng chỗ trống. Khi đó, ta sẽ cảm ơn Tô đạo huynh dạng này người đứng ra, vạch trần chân tướng, báo thù cho ta!"

Tô Vân cũng có chút cảm động, nói: "Hai vị, Hỗn Độn Đại Đế thời kì có Nam Đế Bắc Đế, tương phản tranh huy, nam Đế Thúc, bắc Đế Hốt, kết quả mưu hại Hỗn Độn Đại Đế. Chúng

ta không thể học bọn họ. Tương lai, hai vị chính là ta đông tây cánh tay, hợp lực quản lý thiên hạ này, mới không cô phụ chúng sinh giao phó."

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên đồng thời khom người đồng ý.

Tô Vân mời bọn họ ngồi xuống, nói: "Quân không lo xa tất có gần lo, hai vị sư đệ cũng biết hiện nay thứ bảy Tiên giới, lớn nhất ưu hoạn là cái gì?"

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên liếc nhau, không dám nói lời nào.

Oánh Oánh cười lạnh nói: "Hai vị nếu là đệ nhất tiên nhân, gánh vác thứ bảy Tiên giới số mệnh, nhưng ngay cả cái nói thật cũng không dám nói, cái rắm cũng không dám thả, không bằng đem thứ bảy Tiên giới số mệnh nhường lại, cho ta Oánh Oánh! Ta Oánh Oánh đảm bảo so với các ngươi làm càng tốt hơn!"

Phương Trục Chí tức giận, đều đều nói: "Oánh Oánh cô nương đừng vội khích tướng. Thứ bảy Tiên giới lớn nhất ưu hoạn, đương nhiên là đỉnh đầu chúng ta Tiên giới!"

Sư Úy Nhiên thấy hắn đem lời làm rõ, cũng không có băn khoăn, nói: "Lúc trước chúng ta là hạ giới, Tiên giới cao cao tại thượng, tuỳ ý hướng phía dưới giới khuynh đảo tro tàn, tuỳ ý cắt cứ hạ giới, tuỳ ý vơ vét hạ giới tài nguyên. Thậm chí Tiên giới xuống một cái Thần Ma, đều đủ để tại hạ giới hoành hành bá đạo. Mà hạ giới nếu như có người thành tiên, khắp nơi liền muốn bị tru sát trấn áp!"

Phương Trục Chí nói: "Liền xem như Tiên giới Đế Quân lưu lại thế gia, cũng không có mấy cái thành tiên người, huống chi chúng sinh? Nếu như chúng ta cái này hạ giới thành Tiên giới, xung đột lợi ích vậy liền lớn."

Sư Úy Nhiên nói khẽ: "Đâu chỉ lớn? Quả thực là tai hoạ ngập đầu…"

Hắn không có nói tiếp, Phương Trục Chí cũng mím chặt bờ môi, cau mày không nói.

Tô Vân nói: "Chúng ta có đức độ, cũng không xưng Đế chi tâm, nhưng hai vị với tư cách Đông Quân cùng Tây Quân, cũng làm vì trị ở dưới chúng sinh suy nghĩ ah. Người, không thể sống giống chó đồng dạng, thấp nhất phải có làm người tôn nghiêm, huống chi, chúng ta nơi này là Tiên giới!"

Lời nói của hắn ăn nói mạnh mẽ: "Mà đỉnh đầu chúng ta Tiên giới, đã mục nát! Tương lai thuộc về nơi này, thuộc về người nơi này! Đông Quân, Tây Quân, chúng ta đem tạo dựng sự nghiệp, mà cái này thành tích, đem ánh sáng chiếu tương lai tám trăm vạn năm!"

"Tám trăm vạn năm ở giữa, ngươi ta, sẽ là mảnh này trong tiên giới sáng ngời nhất hào quang!"

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên bị hắn một lời nói nói đến nhiệt huyết sôi trào, Phương Trục Chí đứng dậy, lớn tiếng nói: "Tô quân một lời nói, giật mình tỉnh giấc người trong mộng! Ta nghĩ tới trước đây nửa đời, liền cảm giác bản thân trải qua ngơ ngơ ngác ngác, cầu công danh, cầu tu vi, cầu thực lực, nhưng những vật này không có một chút ý nghĩa, mà chúng ta bây giờ việc cần phải làm, chính là ta tuổi già theo đuổi!"

Sư Úy Nhiên khá là bình tĩnh, chần chừ một chút.

Tô Vân nhìn ra hắn chần chừ, nói: "Phá hoại Đế Phong áo cưới kế hoạch về sau, Tiên Hậu, Sư Đế Quân, còn có Tử Vi Đế Quân, chỉ sợ là không thể trở về quy tiên giới."

Sư Úy Nhiên lại không chần chừ, đứng lên nói: "Duy đạo huynh như Thiên Lôi sai đâu đánh đó!"

Tô Vân đứng dậy, nắm chặt tay của hai người, cười nói: "Hai vị đều là đệ nhất tiên nhân, không phân như nhau, hảo hảo kinh doanh Câu Trần cùng Hậu Thổ hai đại động thiên, mở rộng dân sinh, mở ra dân trí, tụ tập tiên thần, tùy thời chuẩn bị bất trắc sự tình phát sinh. Hai vị hiền đệ, chúng ta mặc dù không có dã tâm, không đi nghĩ thượng giới của cải, nhưng thượng giới nghĩ tới chúng ta đây. Thứ bảy Tiên giới có đại thiên thế giới, tốt xấu có mấy vạn Thần Quân."

Sư Úy Nhiên, Phương Trục Chí ngầm hiểu, mấy vạn Thần Quân đều là Tiên giới phân đất phong hầu, thay Tiên giới tiên nhân xử lý hạ giới.

Những này Thần Quân nắm giữ lấy hạ giới từng cái động thiên, từng cái thế giới.

Nếu như Tiên giới đối hạ giới động thủ, nhất định là như lôi đình ngập đầu đả kích!

Bọn họ muốn sinh tồn, liền nhất định phải nhanh tụ tập được một cỗ đối kháng Tiên giới thế lực!

Tô Vân đem Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên đưa ra Cam Tuyền uyển, dừng bước lại nói: "Đường dài đằng đẵng vạn dặm, đêm dài bao nhiêu gập ghềnh, ta không tiễn hai vị hiền đệ. Phía trước nói đường, chúng ta kề vai mà đi."

Hai người khom người nói: "Đạo huynh dừng bước."

Tô Vân đưa mắt nhìn bọn họ rời đi, lúc này mới trở về Cam Tuyền uyển, tiếp tục nghiên cứu cựu thần phù văn.

Sư Úy Nhiên đi tới Hoàng Địa Chi bảo thuyền bên dưới, chần chừ một chút, xoay người lại, Phương Trục Chí cũng dừng bước lại, không có leo lên hoa liễn.

"Phương sư huynh, ta chỉ cảm thấy một màn này tựa như ảo mộng."

Sư Úy Nhiên nói: “Chúng ta lúc trước vẫn là tới đây, tìm kiếm Tô Thánh Hoàng phân cao thấp, báo làm nhục mối thù. Hiện tại, chúng ta chính là Đông Quân cùng Tây Quân, muốn quảng tụ hào kiệt bắt đầu tạo Tiên giới phản. Trong thời gian này chuyện gì xảy ra?”

Phương Trục Chí nói: “Ta cũng giống là giống như nằm mơ. Chẳng qua Tô Thánh Hoàng mà nói, quả thật làm cho ta tìm tới nhân sinh phương hướng. Úy Nhiên huynh, chẳng lẽ ngươi ta bậc này gánh vác thứ bảy Tiên giới số mệnh người, lại muốn vì chiến lực cá nhân cao thấp mà như cái dế mèn đồng dạng quyết đấu sinh tử ư? Không thể có truy cầu cao hơn ư?”

Sư Úy Nhiên cười nói: “Ta thực ra chỉ muốn cùng giai nhân cùng chung **, chẳng qua Tô Thánh Hoàng nói không sai, hạ giới trở thành thứ bảy Tiên giới, Tiên giới nhất định không thể chịu đựng. Muốn lưu lại một chỗ ** chỗ, ta không thể không liều mạng!”

Phương Trục Chí cười nói: “Tuy là biết rõ không thể làm.”

Sư Úy Nhiên gật đầu: “Tuy là biết rõ không thể làm.”

Hắn xoay người đi đến Hoàng Địa Chi bảo thuyền, lắc đầu nói: “Tô Thánh Hoàng thật là một cái cổ quái người, đặc biệt cổ quái người, có một loại cổ quái mị lực.”

Phương Trục Chí cũng leo lên Tiên Hậu hoa liễn, cười nói: “Hắn thu hút nữ hài tử hơn phân nửa không bằng ngươi, nhưng đối những cái kia lòng dạ ý chí nam tử liền có một loại kỳ lạ mị lực!”

Sư Úy Nhiên nhịn không được cười lên, lâu thuyền chậm rãi xuất phát.

Hoa liễn cũng tự bước lên quay về Câu Trần lộ trình, một chiếc xe, một chiếc thuyền, đi ngược lại.

Hai vị trẻ tuổi đệ nhất tiên nhân mỗi người nhìn trước phương xa, trong đầu quanh quẩn lên Tô Vân.

Đường dài đằng đẵng vạn dặm, đêm dài bao nhiêu gập ghềnh.

Bọn họ con đường phía trước, nhất định không bình thản, trong đêm tối này con đường, chẳng biết lúc nào là phần cuối.

“Trong đêm tối hai bên đường, đến cùng có cái gì? Là vực sâu vạn trượng ư? Vẫn là Ma Thần dữ tợn khuôn mặt…”

Chương 652 : Thời giờ bất lợi

Chương 655: Thời giờ bất lợi

Cam Tuyền uyển bên trong, Tô Vân còn tại tỉ mỉ sửa sang lại cựu thần phù văn, thử nghiệm mượn cựu thần phù văn tới đả thông Tiên đạo phù văn cùng Hỗn Độn phù văn chuyển đổi cầu nối.

Đương nhiên dù là phân tích ra một phần cựu thần phù văn, cũng có khả năng giải không ra Hỗn Độn phù văn, chẳng qua việc này nhất định phải làm.

"Quá khứ truy nguyên, thường thường chỉ cần ba năm người, mấy tháng liền có thể hoàn thành, hiện tại làm truy nguyên, cho dù điều động toàn bộ Nguyên Sóc người thông minh nhất, mấy năm cũng vẫn chỉ là vừa mới lục lọi ra đầu mối."

Tô Vân vùi đầu tại kinh quyển bên trong, nhịn không được hướng Oánh Oánh cảm khái nói: "Chúng ta làm lâu như vậy, cũng chỉ là đem phân tích Hỗn Độn phù văn công việc này, làm ra một cái bắt đầu mà thôi."

Oánh Oánh cũng lần đầu cảm thấy mệt mỏi, nói: "Lúc trước chúng ta nghiên cứu truy nguyên, sâu nhất chính là Thần Ma, mà bây giờ, Thần Ma chỉ là một cái cơ sở nhất Tiên đạo phù văn, độ khó tự nhiên không thể so sánh nổi."

Đế tâm những ngày này cũng rất có cảm xúc, nói: "Không có đủ nhiều người, không có đủ mạnh mẽ quốc gia, không có

đủ mạnh mẽ giáo dục, không có khả năng giải ra cựu thần phù văn, càng không khả năng giải ra Hỗn Độn phù văn."

Hắn là bị Tô Vân mời đến phân tích cựu thần phù văn, vốn cho rằng dễ như trở bàn tay, không nghĩ tới lần này như vậy khó giải quyết, liền hắn cũng chỉ đành thoái thác đằng sau mấy tháng giảng bài, toàn tâm toàn ý trợ giúp Tô Vân.

Thông Thiên các sĩ tử là từ Nguyên Sóc Tây Thổ chọn lựa ra tài trí cao nhất người, trước sau dùng hơn bốn năm thời gian, mới đưa Lịch Dương phủ cựu thần phù văn đọc hiểu một lần, trong đó còn có không ít chỗ sơ suất.

Mà Lịch Dương phủ cựu thần phù văn thì là Ôn Kiều trên người phù văn, cũng không phải là toàn bộ cựu thần phù văn.

Nguyên Sóc mặc dù chỉ là bám vào Đế đình phía trên một cái nho nhỏ tinh cầu bên trên nhỏ ngươi tiểu quốc, nhưng Nguyên Sóc giáo dục hệ thống, lại là tất cả động thiên bên trong phát đạt nhất, có thể nói nghiền ép các đại động thiên, nghiền ép các đại động thiên bộ hạ đại thiên thế giới!

Những này động thiên, thế giới, thường thường đều là thế phiệt, môn phái, tông tộc, thần đạo các loại giáo dục hệ thống, tốt nhất đại khái chính là Văn Xương động thiên môn đồ truyền đạo hệ thống.

Rất nhiều động thiên có quan học hệ thống, nhưng quan học hệ thống chỉ là thế phiệt hệ thống biến dị, con cái người nghèo trên căn bản không học nổi!

Những này động thiên vấn đề lớn nhất, chính là kiến thức tư hữu hóa, bởi vậy giáo hóa vấn đề thường thường trở thành một loại của cải cùng tài nguyên, tập trung ở số ít người trong tay.

Cái này không chỉ là bảy mươi hai động thiên phổ biến hiện tượng, cũng là hiện nay Tiên giới phổ biến hiện tượng.

Thậm chí có thể nói Tiên giới so chư thiên vạn giới càng nghiêm trọng hơn!

Giống như Nguyên Sóc như vậy, làm được đem Thánh Nhân khai sáng học thuật hệ thống hoà vào một cái học cung học viện bên trong, đối phú quý nghèo hèn sĩ tử đối xử như nhau, lão sư, phó xạ dùng hết khả năng dạy dỗ sĩ tử, khai phá sĩ tử tài trí, để hắn học có thành tựu, triều đình mở rộng kinh tế, để hắn có học sử dụng, chư thiên vạn giới phần độc nhất.

Đây cũng là Cầu Thủy Kính khảo sát các đại động thiên về sau, cho ra kết luận, cho là đợi một thời gian, các đại động thiên tại Nguyên Sóc phía trước không đỡ nổi một đòn.

Hắn đem lần thi này xem xét viết thành 《 các đại động thiên giáo hóa hiện trạng 》, đưa ra cho Thiên Đạo viện cùng cửu khanh nguyên lão hội, gây nên rất lớn náo động.

Mà Tô Vân thử nghiệm tại Thiên Phủ động thiên thúc đẩy quan học, cũng bị đến từ thế phiệt tông tộc lớn lao lực cản, cho ra càng thêm bi quan kết luận, cho là bảy mươi hai động thiên cùng đại thiên thế giới nhất định phải có một tràng cùng loại với Nguyên Sóc cách mạng dạng này biến đổi lớn, triệt để đánh vỡ vốn có tập đoàn lợi ích, mới có thể quan tướng học hệ thống phát triển ra tới!

Bất quá, chư thiên vạn giới hiện trạng, cũng liền đưa đến chỉ có Nguyên Sóc mới có thể nắm giữ to lớn như vậy lực lượng, đi phân tích cựu thần phù văn, thăm dò cựu thần phù văn cùng Hỗn Độn phù văn quan hệ.

Tô Vân trầm mê ở học thuật không cách nào tự kềm chế, trong khoảng thời gian này Nguyên Sóc thỉnh thoảng truyền đến có người độ kiếp thành tiên tin tức.

Nguyên Sóc cái này một nhóm tiên nhân có thể nói là may mắn, không chỉ có Nguyên Sóc, mặt khác động thiên thành

tiên người cũng đều là may mắn.

Lúc trước thành tiên, cần đối mặt Vũ tiên nhân Tiên kiếm, có khả năng thành công độ kiếp người có thể nói đại thiên thế giới, mấy ngàn năm cũng chỉ có Sài gia trích tiên nhân cái này một cái.

Cho dù có khả năng thành tiên phi thăng Tiên giới, cũng sẽ đối mặt cùng trích tiên nhân kết quả giống nhau, bị Tiên giới đuổi giết bắt, cuối cùng bị ném vào Vạn Hóa Phần Tiên lô trở thành trong lò lửa than.

Mà Vũ tiên nhân lấy đi Tiên kiếm về sau, tuy là độ kiếp hung hiểm không có từ trước khủng bố như vậy, nhưng sau khi độ kiếp không cách nào thành tiên càng không cách nào phi thăng, nhưng trở thành tất cả mọi người nhất định phải đối mặt tuyệt vọng thực tế!

Hiện tại, Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên trước sau thành tiên, khai sáng thứ bảy Tiên giới độ kiếp thành tiên tiền lệ.

Tô Vân mấy tháng này miệt mài khổ sở nghiên cứu, cuối cùng tại Thông Thiên các sĩ tử trên cơ sở, xác định Tiên đạo phù văn cùng cựu thần phù văn chuyển đổi quan hệ, cùng với ba viên Hỗn Độn phù văn phân tích.

Tại hắn thử nghiệm đả thông Hỗn Độn phù văn lúc, vẫn là gặp rất nhiều khó khăn, cựu thần phù văn hiện tại có bốn trăm sáu mươi tám loại, cũng không tính là mười phần toàn diện, những phù văn này phần lớn thuộc về thuần dương phù văn.

Dùng những phù văn này, có khả năng nguyên vẹn đọc hiểu đi ra Hỗn Độn phù văn chỉ có ba loại!

Muốn đem tất cả Hỗn Độn phù văn ý nghĩa hoàn toàn đọc hiểu đi ra, cần nhiều hơn nữa cựu thần phù văn!

Tô Vân suy tư phút chốc, rời đi Cam Tuyền uyển, đi tới lôi trì Lịch Dương phủ, hỏi Ôn Kiều.

Lúc này lần lượt có động thiên cùng thứ bảy Tiên giới hợp nhất, lôi trì cũng đang dần dần khôi phục lại trạng thái đỉnh phong, càng rộng lớn hơn, có thể so với Bắc Minh. Ôn Kiều đang tại điều động các giới kiếp vận, miễn cho xuất hiện kiếp vận tập trung bộc phát tình huống, rất là vất vả.

"Các chủ, hiện nay trên đời cựu thần đã không nhiều, phần lớn cựu thần tập trung ở Minh đô bên trong, chẳng qua Minh đô Đại Đế là cái cỏ đầu tường, rõ ràng mạnh đến mức đáng sợ, lại luôn gió hướng chỗ nào thổi liền hướng chỗ đó đổ."

Ôn Kiều nói: "Minh đô Đại Đế bộ hạ có mười sáu Thánh Vương, trên người bọn họ cũng có cựu thần phù văn, đều có khác biệt. Chẳng qua sao chép nghiên cứu bọn họ cựu thần phù văn, liền tương đương với nhận được bọn họ đại đạo, bọn họ chưa hẳn tình nguyện."

Tô Vân cau mày, nói: "Ta cùng Minh đô Đại Đế là kết bái huynh đệ, nếu là kết bái huynh đệ, mời hắn giúp một việc hắn sẽ không cự tuyệt a?"

Ôn Kiều nói: "Khéo léo vô cùng, ta cũng là Minh đô Đại Đế kết bái huynh đệ."

Tô Vân kinh ngạc, ngồi tại hắn đầu vai Oánh Oánh cũng là trợn mắt há hốc mồm, ăn một chút nói: "Ngươi cũng là Minh đô Đại Đế kết bái huynh đệ? Các ngươi cũng nói không cầu sinh cùng ngày cùng tháng cùng năm, nhưng cầu chết cùng năm cùng tháng cùng ngày?"

Ôn Kiều nói: "Đương nhiên. Minh đô Đại Đế kết bái huynh đệ, không có một vạn cũng có tám ngàn, hắn không biết theo bao nhiêu người dập đầu qua. Hắn trên cơ bản gặp phải cái có tiềm lực người liền sẽ chủ động cùng đối phương kết bái, từ

Thái Cổ đến nay, bị hắn bái chết huynh đệ đếm không hết, không thể coi là thật.”

Tô Vân cứng họng, hồi lâu nói không ra lời.

“Các chủ, Minh đô Đại Đế tuy là khó chơi, nhưng mà mười sáu Thánh Vương bên trong ta cảm thấy cũng có một số người là tâm hướng Hỗn Độn Đại Đế.”

Ôn Kiều nói: “Còn có một phần Thánh Vương tâm hướng Đế Hốt, một phần Thánh Vương tâm hướng Đế Thúc. Các chủ nếu là Đế Hỗn Độn, Đế Thúc cùng Đế Hốt sứ giả, vì sao không thể dùng những này thân phận đâu?”

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, Đế Thúc chi não có khả năng chạy ra Minh đô, khẳng định là có một phần Minh đô Thánh Vương ở trong đó chi viện, từ Đế Thúc lần thứ hai bên dưới Minh đô lúc gặp gỡ chống cự, cũng có thể nhìn ra có chút Minh đô Thần Vương trong bóng tối nhường.

Chỉ là, hắn vẫn còn có chút chần chừ, nói: “Ôn Kiều đạo huynh, ta tuy là ba vị Đại Đế sứ giả, nhưng ta gần nhất chẳng biết tại sao, đều là số phận không tốt, vừa mới tại Tiên Hậu nơi đó lật thuyền một lần. Ta lo lắng báo lên ba vị Đại Đế tên tuổi, sẽ lần nữa lật thuyền.”

Ôn Kiều nhịn không được cười nói: “Các chủ, ngươi là hoa cái số mệnh, lật thuyền là bình thường, không lật mới là không bình thường. Có điều, chúng ta cựu thần đều là đối Hỗn Độn Đại Đế thời đại trong lòng mong mỏi, có Hỗn Độn sứ giả cái thân phận này bảo vệ, tuyệt đối sẽ không lật thuyền! Các chủ nếu vẫn có chút không yên lòng, vậy trước tiên không đi Minh đô.”

Tô Vân quả thực lo lắng cho mình lật thuyền, nói: “Nếu như không đi Minh đô, từ nơi nào làm ra nhiều hơn nữa cựu thần phù văn?”

Ôn Kiều nói: “Chúng ta những này cựu thần, thường thường ẩn cư tại các đại động thiên bên trong, ẩn núp xuống, hiện nay thứ bảy Tiên giới hợp nhất, các đại động thiên cũng tại trở về thứ bảy Tiên giới. Những này ẩn nấp cựu thần, liền giấu ở trong sơn hải. Ta đứng tại lôi trì phía trên, nhìn xa phía dưới thứ bảy Tiên giới số mệnh, đã thấy không ít cựu thần liền giấu ở trong đó. Các chủ nếu là muốn đi tìm bọn họ, ta vẽ xuống 《 Sơn Hải Kinh 》, các chủ theo như kinh đồ đi tìm bọn họ là được.”

Tô Vân mừng rỡ, liên thanh thúc giục.

Ôn Kiều giỏi về vẽ tranh, ngay sau đó lâm trận vẽ xuống 《 Sơn Hải Kinh 》, nói: “Các chủ, nhìn thấy bọn họ lúc đừng quên nói mình là Đại Đế sứ giả. Ta cũng sẽ tại lôi trì bên trên chú ý các chủ động tĩnh. Còn có một chuyện, các chủ khi nào đi mở ra chiếc kia kim quan?”

Tô Vân dò hỏi: “Đạo huynh, ngươi cảm thấy lấy ta thực lực bây giờ, mở ra chiếc kia kim quan, có mấy phần sống sót khả năng?”

Ôn Kiều trên dưới quan sát hắn, nói: “Một thành đều không có. Nhưng Đế Hốt sẽ phù hộ ngươi…”

Tô Vân lắc đầu cười nói: “Hắn nếu là có thể phù hộ ta, sao không phù hộ chính hắn? Chính hắn đi mở ra kim quan chẳng phải có thể?”

Ôn Kiều không có gì để nói, không thể làm gì khác hơn nói: “Các chủ nhanh chóng đi trước.”

Tô Vân cười nói: “Ta khi nào nuốt lời qua?”

Ôn Kiều nói: “Cái kia tro tàn đại tiên quân Ngọc thái tử…”

Tô Vân nghiêm mặt nói: “Ngọc thái tử chuyện cũng không phải là ta nuốt lời, mà là đem hắn từ tro tàn trạng thái chuyển

biến trở về thân người, cần Tiên Thiên Nhất Khí thực sự quá nhiều, lấy ta thực lực bây giờ chỉ có thể từ từ trị liệu.”

Ôn Kiều hoài nghi nói: “Chẳng lẽ không phải các chủ muốn giữ lại Ngọc thái tử bảo vệ mình ư?”

Tô Vân cười ha ha: “Đạo huynh, có người đã từng nói ta là một chiếc gương, trong lòng ngươi bản thân là cái dạng gì, nhìn thấy chính là ta bộ dáng gì. Ta mộc mạc, hồn nhiên, không có nửa điểm tâm cơ, ngươi phơi bày bản thân.”

Ôn Kiều xấu hổ vô cùng, tạ lỗi nói: “Là ta không đúng, lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử, các chủ thứ lỗi.”

Tô Vân nhẹ như mây gió nói: “Ta đã quen thuộc người trần hiểu lầm, không sao, không sao.”

Đợi rời đi lôi trì, Tô Vân sắc mặt biến thành đen, hướng Oánh Oánh nói: “Cái này Ôn Kiều quá nhạy cảm.”

Oánh Oánh liên tục gật đầu, lật xem Sơn Hải Kinh, nói: “To con sớm muộn cũng sẽ bởi vì chính mình ngay thẳng cùng ăn ngay nói thật mà thua thiệt!”

Nàng tìm đọc một phen, nói: “Khoảng cách Đế đình gần nhất cựu thần, liền ẩn giấu ở Thương Ngô phúc địa bên trong. Thương Ngô phúc địa là một cái lớn cây ngô đồng…”

Qua không lâu, thanh đồng phù tiết đi tới Đế đình nam đoạn Thương Ngô phúc địa, chỉ thấy một gốc cây ngô đồng cao vút như xây, bao phủ phạm vi mấy trăm dặm, tán cây ở giữa có chút Phượng Hoàng sinh hoạt ở trong đó.

Tô Vân quan sát một phen, đối chiếu Ôn Kiều Sơn Hải Kinh, nhìn về phía Thương Ngô phúc địa bên cạnh, chỉ thấy một chỗ núi non chập chùng, địa thế hiểm trở, lúc này đi tới dãy núi kia phía trước, cất cao giọng nói: “Ta chính là Đế Hốt sứ giả, nơi đây Thương Ngô cựu thần, nghe ta triệu hoán…”

Một cái vang dội vô cùng âm thanh từ lòng đất nổ tung: "Đế Hốt? Phản bội Đại Đế phản đồ!"

Tô trong đầu một mộng: "Nguy rồi! Chiếc thuyền này cũng phải lật?"

Chương 653 : Liên tục lật thuyền (cầu phiếu)

Chương 656: Liên tục lật thuyền (cầu phiếu)

Cái kia phiến Thương Ngô phúc địa bất thình lình chấn động kịch liệt, đại địa vỡ ra, lòng đất không ngừng phun ra nóng hổi hơi nóng, mặt đất đang nhanh chóng nhô lên!

Chỉ nghe cái kia lòng đất âm thanh càng ngày càng tiếp cận mặt đất, càng ngày càng vang dội: "Phản đồ sứ giả! Đến đây triệu hoán Thương Ngô, là ý định diễu võ giương oai ư? Ta thà chết chứ không chịu khuất phục ——— "

Tô Vân vội vàng xoay người, khống chế thanh đồng phù tiết tránh đi phía sau nhô lên đại địa, chỉ thấy một cái quái vật khổng lồ nhanh chóng nhô lên, đem cái kia Thương Ngô phúc địa cũng mang đến lên cao, đi tới giữa không trung!

Hắn vốn cho là tôn này Thương Ngô cựu thần tại sơn mạch phía dưới, không nghĩ tới lại là từ phía sau lưng Thương Ngô phúc địa bên trong đi ra.

Nhưng mà sau một khắc hắn tiện ý biết đến tôn này Thương Ngô cựu thần cũng không phải là từ phúc địa bên trong đi ra, mà là mảnh này phúc địa là một phần của thân thể hắn!

Thương Ngô phúc địa không phải chân chính trên ý nghĩa phúc địa, chân chính phúc địa là giữa thiên địa chung linh dục tú chỗ, mà gốc kia bao phủ phương viên trăm dặm Thương Ngô thụ thì càng giống là tôn này cựu thần trên đầu tóc.

Chỉ là loại này tóc chỉ có một cái, hơn nữa dị thường khỏe mạnh, cùng chân chính Ngô Đồng tiên thụ nhìn không ra khác nhau ở chỗ nào, thậm chí liền Phượng Hoàng đều phân biệt không ra!

Cựu thần thân thể cấu tạo không thể dùng người thường tư duy tới ước đoán, có lẽ đây là một viên cây ngô đồng!

Tôn này cựu thần nửa người trên đã hiển lộ ra, cùng Ôn Kiều cái loại này nửa ngọn núi nửa thân thể nửa năng lượng thể cựu thần khác biệt, tôn này cựu thần trên thân thể mọc đầy thô to rễ cây, rễ cây tạo thành bắp thịt của hắn đường cong, hợp thành tứ chi của hắn!

Hắn bên ngoài thân lại có sông ngòi thác nước chảy xiết, những này sông ngòi thác nước, hình thành huyết mạch của hắn!

Trên lưng của hắn có nhô lên quần sơn, trên núi mọc ra màu xanh lá cây thực vật, thân thể của hắn có chút vị trí còn có đài cao, có chút vị trí còn hơi thở biển, tiên khí thành vòng xoáy, hội tụ thành biển.

Kỳ lạ hơn đặc biệt chính là hắn đỉnh đầu.

Trên đầu của hắn là Thương Ngô phúc địa, nếu là phúc địa, đương nhiên là tiên quang mờ mịt, tiên khí lượn lờ!

Cái này phúc địa bên trong, vậy mà có thể tự động hấp thu thiên địa nguyên khí hóa thành tiên khí!

Cũng tức là nói, Thương Ngô cựu thần tự mang tiên khí!

Oánh Oánh vội vàng nhắc nhở Tô Vân: "Sĩ tử, tôn này cựu thần không phải Đế Hốt cấp dưới, nghe ngữ khí hắn là Hỗn Độn Đại Đế phe phái!"

Tô Vân nói thầm một tiếng xấu hổ, hắn biết Ôn Kiều là Đế Hốt sứ giả, liền dĩ nhiên cho rằng Ôn Kiều Sơn Hải Kinh bên

trong cựu thần cũng là Đế Hốt phe phái.

Trong khoảng thời gian ngắn, toàn bộ Thương Ngô phúc địa bay lên không, lộ ra phía dưới to lớn đầu, cây ngô đồng bên trên những cái kia Thần Chỉ Phượng Hoàng chấn kinh, vội vàng mỗi người bay lên.

Nhưng mà Thương Ngô cựu thần cây ngô đồng tựa hồ đối với Phượng Hoàng bọn họ có một loại đặc biệt lực hấp dẫn, Phượng Hoàng bọn họ rất nhanh lại bay trở về, rơi vào nhánh ngô đồng bên trên.

Thương Ngô cựu thần ra sức từ sâu trong lòng đất rút tay ra cánh tay, hai tay cắm ở mặt đất, dùng sức chống đỡ lấy thân thể, ý đồ từ lòng đất thoát khốn!

Khí tức của hắn càng thêm bạo lệ, để thanh đồng phù tiết không gian bốn phía không ngừng chấn động, tiến lên khó khăn!

"Hỗn Độn Đại Đế trung thành thần tử, ta chính là Đế Hỗn Độn sứ giả!"

Tô Vân ổn định thanh đồng phù tiết, lớn tiếng nói: "Ngươi không nhận biết Đại Đế đốt ngón tay, cũng nên nhận ra Đại Đế phù văn!"

Hắn thôi thúc Hỗn Độn phù văn, từng mai từng mai phù văn xoay quanh phù tiết tung bay, cực kỳ thần bí, càng có Hỗn Độn thanh âm truyền đến!

Thiên hạ có thể thôi thúc Hỗn Độn phù văn, đồng thời như thế thuần thục nắm giữ phù văn, chỉ có Tô Vân một người!

Tô Vân có lòng tin Hỗn Độn phù văn vừa ra, liền có thể để Thương Ngô cựu thần cúi đầu liền bái!

"Bạo quân chó săn!"

Cái kia Thương Ngô cựu thần so vừa rồi càng thêm nổi giận, chỉ thấy đất rung núi chuyển, tôn này cựu thần từ sâu trong lòng đất rút ra một cánh tay đến, mạnh mẽ hướng thanh đồng phù tiết luân bên dưới!

"Lật đổ bạo ngược!" Thương Ngô rống to.

Tô Vân kinh hãi, vội vàng thôi thúc phù tiết tránh né, Thương Ngô cựu thần nửa người bị vây ở lòng đất, thân thể không tiện, rút cái không, dài đến ngàn dặm cánh tay quất vào trên mặt đất, đánh cho đại địa vỡ ra không biết bao nhiêu khe lớn, lòng đất dâng trào nhiệt lưu!

Oánh Oánh cũng là bị sợ hết hồn, nơi này chính là Đế đình!

Toàn bộ Đế đình chính là một cái to lớn vô cùng Thánh địa, năm đó nơi này phát sinh đoạt Đế chi chiến, cũng không từng tạo thành bao lớn phá hoại, mà cái này Thương Ngô cựu thần một kích phía dưới, liền để phạm vi hơn nghìn dặm địa lý biến đổi lớn!

Tôn này cựu lực lượng của thần, chỉ sợ không cần Ôn Kiều kém!

"Sĩ tử, hắn không phải Hỗn Độn Đại Đế phe phái!"

Oánh Oánh vội vàng nói: "Hắn là Đế Thúc thần thuộc!"

Tô Vân cũng tỉnh ngộ lại, lại thấy cái kia Thương Ngô cựu thần tuy là y nguyên chưa hề đứng lên, một cái tay khác nhưng từ trên đầu đem Thương Ngô bảo thụ lấy xuống, không nói lời gì liền thôi thúc cái này gốc bảo thụ!

Hiển nhiên, cái này bảo thụ chính là pháp bảo của hắn, cùng hắn cùng một chỗ làm bạn tương sinh!

Tô Vân trong lòng cảm giác nặng nề, đây là một tôn Minh đô Thánh Vương cấp bậc tồn tại!

Thương Ngô bảo thụ quét bên dưới, hào quang ngàn vạn đầu, xé nát Tô Vân chung quanh không trung, cái kia từng đạo hào quang từ ba ngàn hư không bên trong, từ từng cái góc độ chiều không gian, hướng thanh đồng phù tiết chém tới!

Tô Vân rốt cuộc minh bạch Đế Thúc đối mặt Minh đô Thánh Vương lúc cảm nhận, Thánh Vương cấp bậc tồn tại pháp bảo, uy lực thực nghịch thiên!

"Ngọc thái tử!"

"Chúa công, Ngọc thái tử ở đây!"

Đại tiên quân Ngọc thái tử bay ra Tô Vân Linh giới, đối diện liền thấy quét xuống xuống nghìn vạn đạo hào quang, không khỏi tê cả da đầu: "Chúa công lại chọc phải tồn tại gì?"

Hắn không cần nghĩ ngợi nâng tay phải lên, nghênh tiếp Thương Ngô cựu thần pháp bảo, đồng thời tro tàn cánh chim gào thét xoay tròn, đem Tô Vân kể cả thanh đồng phù tiết tầng tầng bảo vệ ở trong đó!

Tay phải của hắn đã khôi phục thành máu thịt chi thân, có khả năng điều động pháp lực cùng đại đạo, so lúc trước tro tàn chi thể còn muốn mạnh mẽ không biết bao nhiêu, ngạnh hám cây ngô đồng, vậy mà không hề rơi xuống hạ phong một chút nào!

Nhưng mà hắn tro tàn cánh chim liền không lớn bằng tay phải, bị từng đạo hào quang xuyên thủng.

Cây ngô đồng hào quang phá vỡ tro tàn cánh chim trong nháy mắt, một cái chuông lớn điên cuồng xoay tròn, hiện lên, từ hư chuyển thực, trong nháy mắt trở nên vô cùng chân thực!

"Coong! Coong! Coong! Coong!"

Chỉ trong nháy mắt, hoàng chung chấn động không biết bao nhiêu lần, từng đạo hào quang xuyên thủng hoàng chung,

xâm nhập chuông phía trong, nhưng mà ngay sau đó tại thất trùng trong đạo trường uy năng không ngừng tiêu giảm, cuối cùng bị Tô Vân đón lấy!

Tô Vân khí huyết hoang mang không ngừng, nếu không phải Ngọc thái tử trước lấy thân thể ngăn cản như vậy một chút, đem Thương Ngô bảo thụ uy lực triệt tiêu hơn phân nửa, dù là hắn tu thành Nguyên Đạo cảnh giới, đại đạo thần thông lạc ấn thiên địa, cũng căn bản không thể đón lấy đòn đánh này!

Bậc này Minh đô Thánh Vương cấp bậc cựu thần, hắn thực lực chỉ sợ xen vào Tiên Quân cùng Thiên Quân ở giữa!

Thương Ngô cựu thần một cái tay khác nắm quyền ầm đến, chỉ nghe bành một tiếng vang thật lớn, đem đại tiên quân Ngọc thái tử sinh sinh đánh bay!

Tô Vân lập tức điều động bản thân kinh khủng linh lực, quan tưởng ra Đế Thúc hình thái, quát: "Ta chính là Đế Thúc đạo hữu, tự thân xuống Minh đô, đem Đế Thúc từ Minh đô tầng thứ mười tám giải cứu ra!"

Linh lực của hắn hình thành Đế Thúc hư ảnh, sinh động như thật, nằm ngang ở Thương Ngô cựu thần phía trước.

Thương Ngô cựu thần đã tế lên Thương Ngô thụ, thi triển ra đòn thứ hai, nhìn thấy Đế Thúc hư ảnh, lúc này mới sinh sinh ngừng lại, cười lạnh nói: "Mâu tặc, ngươi nói trước đi là phản đồ Đế Hốt sứ giả, sau còn nói là bạo quân Hỗn Độn sứ giả, hiện tại ngươi còn nói là Đại Đế đạo hữu, ngươi đến cùng có gì mưu mô?"

Ngọc thái tử gào thét bay trở về, hoành thân ngăn tại Tô Vân trước người.

Thương Ngô cựu thần từ lòng đất trong nham tương ra sức rút ra hai chân, hai chân rõ ràng là sinh trưởng tại biển dung

nham bên trong rễ cây, chỉ là quấn quanh thành đôi chân hình thái!

Tô Vân mặt mang tươi cười, nói: "Đế Thúc đạo huynh còn tại dương gian, ủy thác ta chỉnh đốn bộ hạ cũ…"

"Đại Đế đã táng thân tại Minh đô!"

Thương Ngô cựu thần bi phẫn vô cùng: "Ngươi thế mà còn dám dùng Đại Đế danh nghĩa tới lừa gạt ta, hôm nay, ta đem dùng ngươi cùng cái này hắc điểu thi thể, tế điện Đại Đế trên trời có linh thiêng!"

Tô Vân cười ha ha: "Ta hai lần xuống Minh đô, lần đầu tiên cứu ra Đế Thúc chi não, lần thứ hai cứu ra Đế Thúc thân thể, Đế Thúc xem ta vì cả đời tri kỷ! Ngươi cũng xứng tự xưng trung thần? Một cái trung thần, chỉ biết là trốn ở lòng đất, để đỉnh đầu mọc cây, sau lưng mọc cỏ, cũng không dám giết vào Minh đô, giải cứu Đế Thúc, ngược lại làm cho ta người ngoài này làm được. Ta nếu là ngươi, chính là xấu hổ cũng sinh sinh mắc cỡ chết được!"

Thương Ngô cựu thần nhấc lên Thương Ngô thụ chỉ hướng hắn, cười lạnh nói: "Ngươi nói ngươi cứu ra Đại Đế, nhưng có chứng cứ?"

Ngọc thái tử ngẩng đầu lên, nhìn về phía Thương Ngô cựu thần, trầm giọng nói: "Ta chính là thứ năm Tiên giới Tiên Đế Ngọc thái tử, Thương Ngô cựu thần, ngươi ta năm đó thấy qua!"

Thương Ngô cựu thần vội vàng tinh tế quan sát, lúc này mới nhận ra hắn, không khỏi lấy làm kinh hãi: "Nguyên lai là ngươi! Khó trách lợi hại như thế! Ngọc thái tử, ngươi không phải cũng bị Tà Đế trấn áp tại Minh đô tầng thứ mười tám ư? Thế nào trốn ra được?"

Ngọc thái tử nghiêm mặt nói: “Ta là vì chúa công Tô Vân cứu. Nhà ta chúa công không những cứu ra ta, hơn nữa thả ra bị trấn áp tại tầng thứ mười tám hào kiệt. Thái Cổ Đại Đế, Đế Thúc, cũng là chúa công cứu!”

Thương Ngô cựu thần ngẩn ngơ, bất thình lình nói: “Ngươi quả thật cứu ra Đại Đế?”

Tô Vân cười ha ha nói: “Còn có thể là giả hay sao? Cựu thần Ôn Kiều, giờ phút này ngay tại Lôi Trì động thiên, ngươi nếu không tin, đại khái có thể đến hỏi hắn!”

Thương Ngô cười lạnh nói: “Ôn Kiều a? Phản đồ Đế Hốt môn hạ chó săn, lời nói của hắn không thể làm tin!”

Tô Vân ngạc nhiên.

Oánh Oánh nói nhỏ: “Sĩ tử, Đế Thúc Đế Hốt quan hệ, hình như cũng không có tốt như vậy. Nghe trên đầu mọc cỏ ý tứ, Đế Hốt phản bội Đế Thúc, làm người khinh thường.”

Tô Vân nhẹ nhàng gật đầu, nói: “Khó trách Ôn Kiều không dám cùng ta cùng một chỗ đến đây.”

Hắn cười nói: “Thương Ngô đạo huynh, ta ý định đi trước đánh thức mặt khác cựu thần, ngươi nếu không tin, liền theo ta cùng một chỗ đi trước. Đi theo ta, ngươi sớm muộn có thể gặp phải Đế Thúc. Đến lúc đó, ngươi liền biết ta lời nói không ngoa.”

Thương Ngô nửa tin nửa ngờ, nói: “Ta là Đại Đế thần tử, không bị tiên đình dung thân. Nếu là đi theo ngươi, chỉ sợ sẽ liên lụy ngươi.”

Tô Vân cười nói: “Ta giải cứu Đế Thúc, đã sớm không bị tiên đình dung thân. Thêm ngươi một người không nhiều.”

Thương Ngô nắm chặt nắm đấm, nói: “Ngươi nếu là gạt ta, ngươi mộ phần đại thụ nhất định dáng dấp vô cùng khỏe

mạnh, cao vút như xây! Bởi vì đây là thi thể của ngươi biến thành chất dinh dưỡng!"

Tô Vân liên tục gật đầu.

Thương Ngô đem Thương Ngô bảo thụ y nguyên trồng ở đỉnh đầu, vừa mới bị quấy nhiễu Phượng Hoàng lại tự bay tới, vẫn tại đỉnh đầu hắn làm sào, dàn xếp lại.

Tô Vân mở ra Sơn Hải Kinh, tìm kiếm tiếp theo tôn cựu thần.

Oánh Oánh thì không ngừng quan sát Thương Ngô đỉnh đầu bảo thụ, cuối cùng vẫn nhịn không được, nói: "Thương Ngô, Phượng Hoàng lại ở trên đầu ngươi đi ị a? Bọn họ kéo cứt là rớt xuống trên đầu ngươi biến thành phân bón, còn là bị nước mưa cọ rửa xuống?"

Lời vừa nói ra, chính là liền Thương Ngô đỉnh đầu Phượng Hoàng bọn họ cũng không vui, ríu ra ríu rít chửi mắng sách quái nhỏ.

Oánh Oánh hai tay chống nạnh, quát: "Chạy đến người khác trên đầu đi ị, các ngươi còn lý luận?"

Những cái kia Phượng Hoàng liền hóa thành hình người, cầm đao kiếm trong tay, muốn cùng nàng dây dưa.

Oánh Oánh không sợ chút nào, giết tới trước mặt, mấy hiệp sau đó, Phượng Hoàng bọn họ liền thành thành thật thật, nói: "Đại tỷ, chúng ta không biết ngươi là bệ hạ lão sư, thứ tội."

Thương Ngô đối với có hay không muốn đi theo Tô Vân có chút do dự, thầm nghĩ: "Ta nếu là đối Đại Đế đạo hữu nói, ta y nguyên lưu tại cái này trong hố ngồi xổm, không biết hắn có thể hay không chê cười ta đối Đại Đế là hư tình giả ý? Cái này sách quái nhỏ mà nói, thực sự quá đâm tâm…"

Ngày thứ hai buổi chiều, Tô Vân đám người đi tới Đế đình phía tây, nơi đó có một mảnh hồ nước, cũng là một chỗ phúc địa, trong hồ nước có cá lớn hóa thành Thần Long, chiếm cứ ở đây.

Quang hồ như Bích Thiên, mây trên trời, cũng toàn bộ chiếu vào trong hồ, trông rất đẹp mắt.

Tô Vân đi tới hồ lớn bên cạnh, nhìn nhìn bên người, thấy Thương Ngô cựu thần đứng lại sau lưng, vẫn là có chút không yên lòng, nói: "Ngọc thái tử, hộ ta chu toàn."

Ngọc thái tử vội vàng bay ra Linh giới, chần chờ một chút, vẫn là khom người nói: "Chúa công yên tâm, Ngọc thái tử ở đây!"

Tô Vân yên lòng, cao giọng nói: "Ta chính là Đế Thúc Đại Đế sứ giả, nơi đây Động Đình cựu thần, nghe ta triệu hoán, nhanh chóng tỉnh lại!"

"Đế Thúc sứ giả? Phản đồ! Chết cho ta xem —— "

Hồ lớn bất thình lình từ từ bay lên, một tôn cổ xưa vô cùng cựu thần sọ não hạ xuống, đỉnh đầu một mảnh bình hồ, giận không nhịn nổi nói: "Phản đồ Đế Thúc, tội đáng chết vạn lần! Phản đồ sứ giả, cũng tội đáng chết vạn lần!"

Hắn trong cơn giận dữ, hồ nước nổ tung, trong hồ Long tộc nhất thời bay múa đầy trời, bốn phía trốn đi.

Thương Ngô cựu thần cũng là nổi giận, quát: "Bạo quân dư nghiệt! Hôm nay liền muốn tại ngươi mộ phần trồng cây! Mười năm về sau, liền có thể tại ngươi dưới cây hóng mát!"

Cái kia cựu thần đỉnh đầu một mảnh Động Đình hồ, trơn nhẵn vô cùng, khuôn mặt dữ tợn nói: "Nguyên lai là phản đồ Thương Ngô, mộ phần mọc cỏ khốn nạn! Hôm nay nợ mới nợ cũ cùng một chỗ thanh toán!"

Hai tôn cựu thần nhất thời chiến tại một chỗ, giết đến trời long đất lở.

Ngọc thái tử vô cùng buồn chán đứng tại Tô Vân bên người, ăn không ngồi rồi, còn có chút không quá thói quen, thầm nghĩ: "Bọn họ không phải hẳn là hợp lực tới giết chúa công sao?"

Oánh Oánh nói: "Sĩ tử, muốn kêu gọi Ôn Kiều ư? To con Kiều nói, hắn lại ở lôi trì quan sát động tĩnh, tùy thời có thể trước kia tới giúp đỡ."

Tô Vân vô cùng đau đầu, lẩm bẩm nói: "Nếu là Ôn Kiều tới mà nói, vậy liền loạn càng thêm loạn…"

Đang nói, Ôn Kiều âm thanh từ không trung truyền đến: "Tô các chủ đừng lo! Ta đến đây làm cái người hoà giải, cùng bọn hắn hoà giải."

Tô Vân mặt đen như sắt, tiếp đó liền thấy Thương Ngô cùng Động Đình hai tôn cựu thần lại không đánh, mà là liên thủ vây đánh Ôn Kiều.

Tô Vân thấy thế, sắc mặt mới dần dần hoà hoãn lại, hướng Oánh Oánh nói: "May mắn Ôn Kiều tới. Ôn đạo huynh thật là phúc tinh của ta, nếu không có hắn, ta thật không biết nên như thế nào hóa giải cục diện trước mắt."

Chương 654 : Mười hai Cổ Thần

Chương 657: Mười hai Cổ Thần

Ôn Kiều vừa đánh vừa lui, quát: "Hai vị đạo hữu, ta là tới làm người hoà giải, không phải tới chịu các ngươi đánh! Các ngươi còn đánh? Ta đánh trả… Có bản lĩnh đơn đấu! Hai cái đánh một cái tính là gì anh hùng hảo hán… Tô các chủ, ta đi trước một bước!"

Tô Vân ngẩng đầu, chỉ thấy Ôn Kiều đầu vai núi lửa dâng trào khói đặc, trong khoảnh khắc trên bầu trời liền khói báo động một mảnh, che kín Thương Ngô cùng Động Đình cái này hai tôn cựu thần tầm mắt.

Ôn Kiều thì sải bước như bay, hốt hoảng mà đi, la lên: "Tô các chủ, ta tận lực!"

Thương Ngô cùng Động Đình lao ra khói đặc, nhìn bốn phía, không thấy Ôn Kiều bóng dáng, lúc này mới oán hận nói: "Coi như ngươi chạy nhanh!"

Tô Vân thầm khen Ôn Kiều cái này người hoà giải làm ổn thoả, nhìn thấy Thương Ngô cùng Động Đình còn có lại đánh xu thế, vội vàng cao giọng nói: "Động Đình đạo huynh, ta chính là Hỗn Độn Đại Đế sứ giả, lần này đến đây có việc thương lượng."

Hắn thi triển ra Hỗn Độn tru tiên chỉ, nói: "Động Đình đạo huynh biết, nếu như không người dạy dỗ, là không thể nào học được Hỗn Độn phù văn cùng thần thông."

Động Đình cựu thần không có sọ não, đỉnh đầu một mảnh bình hồ, cái kia mặt hồ cổ quái, dù là hắn cúi đầu cũng sẽ không có hồ nước trút xuống xuống. Tôn này cựu thần thấy Tô Vân thần thông quả thực là Hỗn Độn thần thông, hoài nghi nói: "Ngươi nếu là Đại Đế sứ giả, vì sao cùng Thương Ngô bậc này phản đồ pha trộn đến cùng một chỗ?"

Tô Vân nghiêm mặt nói: "Đại Đế bị trấn áp tại Tiên giới, Đế Thúc cũng bị Tiên giới đuổi giết, hiện nay hợp tác cùng có lợi."

Động Đình cựu thần đột nhiên giận dữ, quát: "Đế Thúc chính là mưu hại Đại Đế hung thủ, cùng hắn hợp tác, ngươi lương tâm ở đâu?"

Tô Vân sắc mặt biến hóa, cười lạnh nói: "Ta vào sinh ra tử, vì Hỗn Độn Đại Đế tìm kiếm tứ chi, trợ Đại Đế phục sinh, không ngại cùng Đế Thúc, Đế Hốt lá mặt lá trái, chịu đủ khuất nhục! Ngươi vì Hỗn Độn Đại Đế làm chuyện gì, dám to gan chỉ trích ta?"

Động Đình cựu thần cứng họng.

Tô Vân cười lạnh nói: "Các hạ làm, chẳng lẽ chính là trốn ở chỗ này hối hận, chờ thiên hạ mưa nhận một chút nước mưa a? Có lẽ, đây chính là Đại Đế lệnh ta vì sứ giả, mà không phải cho các ngươi những này trung thành tuyệt đối bộ hạ cũ trở thành sứ giả nguyên nhân! Bởi vì, các ngươi chỉ biết oán trách!"

Động Đình cựu thần lúng ta lúng túng nói: "Ngươi người này, nói thế nào nói liền trở mặt? Ta cũng không phải là oán trách ngươi, mà là cùng Đế Thúc cái này hạ lưu người hợp tác, có mất mặt mũi…"

Thương Ngô giận dữ, liền muốn cùng hắn dây dưa, lạnh lùng nói: "Ngươi thân là ngày xưa Thần Chỉ, cam nguyện

nhận Hỗn Độn nô dịch, nối giáo cho giặc, Thúc Đế vì vũ trụ bá tính mạo hiểm ám sát bạo quân, lúc này mới có hậu thế quá ôn hòa thịnh thế!"

Động Đình giận không nhịn nổi, cũng phải cùng hắn liều cho cá chết lưới rách, la lên: "Đại Đế lên bờ, mở ra Tiên giới, điểm hóa chúng sinh, liền xem như chúng ta những này Thần Chỉ cũng phải tôn hắn một tiếng phụ thân! Đế Thúc, Đế Hốt giết cha, thiên lý khó tha thứ!"

Tô Vân quát: "Dừng tay cho ta!"

Hai tôn cựu thần vừa mới gác ở cùng một chỗ, nghe vậy liền không có tiếp tục mở chiến.

Tô Vân lồng ngực kịch liệt lên xuống, cười lạnh nói: "Thái Cổ thời đại, cựu thần thống trị thế gian, đại thiên thế giới, hoàn vũ thời không, đều tại cựu thần chưởng khống chế! Chính là các ngươi những người này mạnh ai nấy làm, tự cho là đúng, tự giết lẫn nhau, còn có cái kia Minh đô Đại Đế mượn gió bẻ măng, lúc này mới cho tiên nhân cơ hội, để cho bọn họ trở thành người thống trị, các ngươi chỉ có thể làm chó mất chủ! Buông tay ra!"

Thương Ngô cùng Động Đình mỗi người lộ ra vẻ xấu hổ, mỗi người buông tay ra, lui về phía sau một bước.

Tô Vân hừ một tiếng: "Sau này ở trước mặt ta, các ngươi lại dám to gan tư đấu, các ngươi liền mỗi người chạy trở về bản thân trong hố đi, lão tử không chăm sóc các ngươi! Mẹ nó trứng!"

Hai tôn cựu thần thấy hắn nổi giận, đều có chút áy náy.

Động Đình lúng ta lúng túng nói: "Ngươi trông ngươi xem người này, động một chút lại nổi giận. Ngươi tốt xấu thu liễm một chút, chúng ta cũng không phải không nói đạo lý…"

Thương Ngô liên tục gật đầu.

Tô Vân không để ý tới bọn họ, tiếp tục tìm đọc Sơn Hải Kinh, tìm kiếm mặt khác cựu thần tung tích.

Động Đình hướng Oánh Oánh tìm hiểu nói: "Ngươi là sứ giả người bên cạnh, ngươi nói sứ giả khi nào dẫn đầu chúng ta giơ cao cờ khởi nghĩa, cùng một chỗ tạo phản Tiên giới?"

Oánh Oánh dò hỏi: "Ngươi nói là cái nào Tiên giới?"

Động Đình cựu thần khó hiểu nói: "Còn có thể có mấy cái Tiên giới? Đương nhiên là hiện nay Tiên giới!"

Oánh Oánh cười nói: "Hiện nay có hai cái Tiên giới, một cái là thượng giới, một cái là hạ giới. Thượng giới đã mục nát, Đế Phong là Tiên Đế, hiện tại Đế Phong sứt đầu mẻ trán. Hạ giới cũng là Tiên giới, sĩ tử chính là Tiên Đế, hắn vì sao muốn tạo phản bản thân?"

Động Đình cựu thần kinh ngạc phi thường, nói không ra lời.

Tô Vân dẫn đầu Động Đình cùng Thương Ngô đi tới Đế đình nam bộ, tìm kiếm cái kế tiếp cựu thần, tôn này cựu thần ở tại Đế đình chi nam Ti Lộc động thiên, tên là Bành Lãi.

Tôn này cựu thần ở tại Ti Lộc động thiên đầm lầy bên trong, Tô Vân gọi ra tôn này cựu thần, chỉ thấy trong đầm lầy nhất thời có ngàn vạn cái to to nhỏ nhỏ Thần Chỉ mỗi người ngẩng đầu lên, có mọc ra tê giác đầu, có rất nhiều tượng thần, có đỉnh đầu sừng hươu, có rất nhiều Ngạc Long, nhao nhao la lên: "Cái nào gọi ta?"

Tô Vân cùng đầu vai ghi chép Oánh Oánh nhìn cái này đầm lầy bên trong lấy ngàn mà tính Thần Chỉ, không khỏi ngạc nhiên, có chút không nghĩ ra.

Tô Vân lớn tiếng nói: "Trong các ngươi, cái nào là Đại Đế trung thành thần tử Bành Lãi?"

Cái kia ngàn vạn Thần Chỉ tất cả đồng thanh nói: "Ta là Bành Lãi! Ngươi tìm ta có chuyện gì?"

Động Đình cùng Thương Ngô hì hục hì hục cười ra tiếng.

Tô Vân cau mày, nói: "Ta chính là Hỗn Độn Đại Đế sứ giả…"

"Không đi!" Cái kia ngàn vạn Thần Chỉ nhao nhao lắc đầu, thất chủy bát thiệt nói, "Hỗn Độn bạo quân, ta không làm bạo quân bán mạng!"

Tô Vân cười nói: "Khéo léo vô cùng, ta vẫn là Đế Thúc đạo hữu, đang tại âm mưu đại kế…"

Cái kia ngàn vạn Thần Chỉ lắc đầu nói: "Đế Thúc, phản bội Hỗn Độn người, phạm thượng, ta xưa nay xem thường bậc này hai lòng người. Không đi!"

Tô Vân cười ha ha, cất cao giọng nói: "Nhìn tới không che giấu nổi các ngươi! Ta chính là Đế Hốt đặc sứ…"

Cái kia ngàn vạn Thần Chỉ rối rít nói: "Đế Hốt, hai lòng hạng người, làm người khinh thường! Không đi!"

Tô Vân giận dữ, quát: "Ta chính là thứ bảy Tiên giới Đại Đế, điều động các ngươi! Động Đình, Thương Ngô, hắn ví như không theo, diệt hắn cả nhà, rễ đều cho hắn nhổ!"

Cái kia ngàn vạn Thần Chỉ sắc mặt đại biến, từng cái Thần Chỉ vội vàng chạy trốn, bành bành đụng vào nhau, la lên: "Không sợ phân rõ phải trái, chỉ sợ mất mạng! Chúng ta đi theo là được!"

Nhắc tới cũng kỳ, những cái kia Thần Chỉ vạn người vạn mặt, hai hai đụng vào nhau, liền hóa thành một vị khác cao lớn Thần Chỉ, tướng mạo cũng cùng lúc trước không giống nhau lắm!

Liền như thế, ngàn vạn Thần Chỉ tại ngắn ngủi phút chốc liền tổ hợp thành một tôn vĩ đại cự nhân, nhìn về phía Tô Vân, hoài nghi nói: "Ngươi là thứ bảy Tiên giới Đại Đế? Ta nhưng không tin lắm. Ngươi thoạt nhìn rất yếu bộ dạng…"

Tô Vân cười nói: "Thứ bảy Tiên giới vừa mới có tiên nhân phi thăng, yếu một ít cũng là bình thường."

Bành Lãi lung lay đầu, nhất thời đỉnh đầu cùng trên người một tôn tôn Thần Chỉ chui ra nửa người, nhao nhao cười nói: "Ta biết ngươi! Ngươi là Tà Đế thái tử, đánh bại hai vị đệ nhất tiên nhân, trở thành thứ bảy Tiên giới Đế. Ngươi gọi Tô Vân, ngươi chết, chết chắc! Đế Phong sẽ không khoan dung ngươi!"

Tôn này Bành Lãi hiển nhiên biết rất nhiều, tin tức linh thông, không giống Động Đình cùng Thương Ngô, chính là hai cái ngu ngơ.

Oánh Oánh tò mò quan sát hắn, dò hỏi: "Bành Lãi, ngươi có thể đem bản thân phân bao nhiêu phần?"

Bành Lãi cười nói: "Ta có thể hóa thành hàng ngàn vạn, cũng có thể hóa thành cát bụi, vô lượng lượng, vô cùng tận vậy!"

Oánh Oánh cực kỳ khâm phục, nói: "Ngươi phân nhiều ra một số người đến, giúp ta sửa sang lại ghi chép các ngươi cựu thần trên người phù văn."

Bành Lãi cười lạnh nói: "Ta vì sao muốn nghe ngươi? Ngươi nhỏ như vậy…"

"Ta là Tô Đại Đế lão sư, ngươi có thể gọi ta Oánh Oánh đại lão gia." Oánh Oánh nói.

Bành Lãi vội vàng im miệng, phân ra ngàn vạn tiểu nhân nhi, tại Động Đình cùng Thương Ngô trên người lật tới tìm đi, tìm kiếm cựu thần phù văn, còn có mấy trăm tiểu nhân nhi

nâng bút mực nghiên giấy ghi chép những này cựu thần phù văn.

Oánh Oánh thở phào nhẹ nhõm, vui vẻ nói: "Nửa năm mới có thể hoàn thành việc, mấy canh giờ liền có thể xong! Ta cuối cùng có thể thở phào một cái."

Tô Vân đi qua mấy tháng tìm kiếm, lại tìm đến Chấn Trạch, Hồng Trạch cựu thần, hoặc là uy hiếp dụ dỗ, hoặc là hãm hại lừa gạt, cuối cùng để cái này cựu thần đi theo bản thân.

Trong đó, còn có một tôn cựu thần Tô Vân đã từng thấy qua, chính là trấn thủ Đế đình thông hướng Hậu đình cầu nối ngàn tay Cổ Thần, tôn này Cổ Thần gọi là Lăng Cơ, từng tại Tà Đế bộ hạ nhậm chức, bất quá đối với Tà Đế cũng không trung thành.

Tô Vân dùng Tà Đế thái tử tên tuổi lôi kéo hắn, hắn nhưng cũng nguyện ý đi theo, Tô Vân không yên lòng, lại dùng Hỗn Độn Đại Đế sứ giả thân phận lôi kéo, Lăng Cơ cũng không cự tuyệt.

Thêm vào Ôn Kiều, tổng cộng mười hai cựu thần.

Những này cựu thần loại trừ Ôn Kiều là Đế Hốt phe phái bên ngoài, không có người nào là Đế Hốt phe phái. Tô Vân không khỏi chần chừ, thầm nghĩ: "Đế Hốt đặc sứ cái thân phận này, hình như rất dễ dàng liền lật thuyền bộ dạng. Đế Hốt đến cùng làm chuyện gì, người người oán trách?"

Mặt khác cựu thần, lấy Đế Hỗn Độn dư bộ chiếm đa số, chẳng qua những này cựu thần không thể xem như Đế Hỗn Độn trung thần, chỉ là nhớ nhung Hỗn Độn Đại Đế thống trị thời đại, càng nhiều hơn chính là một loại nhớ việc xưa.

Hỗn Độn Đại Đế sau khi chết, cựu thần thời gian liền từ từ không bằng lúc trước, Đế Thúc chèn ép đối lập, Đế Hốt càng

là hoàn toàn đem quyền lực để cho người ta tiên nhân, triệt để chôn vùi cựu thần thời đại.

Đến Đế Tuyệt thống trị thời kì, cựu thần thời gian càng là mặt trời sắp lặn, đủ loại quyền vị từ từ bị tiên nhân thay thế, hư danh.

Đến bây giờ, đã có rất ít người nhớ ra bọn họ.

Bọn họ là một đám bị thời đại đào thải kẻ đáng thương, tại lịch sử trong góc kéo dài hơi tàn, bởi vậy Tô Vân đi tới nơi này, đánh thức bọn họ, nhưng cũng cho những này bị lãng quên tồn tại lấy cơ hội.

Chỉ là những này cựu thần lại có ân oán, khổ đại cừu thâm, hơi một tí liền muốn xử lý đối phương, ngược lại để Tô Vân đau đầu cực kì.

Ôn Kiều chỗ giao cho hắn Sơn Hải Kinh chỉ ghi chép những này cựu thần, chẳng qua cựu thần số lượng hiển nhiên còn có rất nhiều, chỉ là không tại thứ bảy Tiên giới.

"Cựu thần rất nhiều đều đã chết, không có chết phần lớn tại tiên đình nhậm chức."

Ngàn tay Lăng Cơ hướng Tô Vân nói: "Ta nguyên bản tại Tà Đế bộ hạ nhậm chức, về sau Đế Phong thời đại, Đế Phong liền ra lệnh cho ta giữ vững Đế đình cầu nối. Lúc ngươi tới, ta lo lắng ngươi dùng Hỗn Độn Đại Đế sứ giả thân phận để cho ta cho ngươi bán mạng, ngay sau đó liền chạy thoát rồi."

Tô Vân khó hiểu nói: "Vì sao hôm nay ta tới tìm ngươi, ngươi lại chịu rời núi giúp ta?"

Lăng Cơ nói: "Hỗn Độn Đại Đế suy thoái, Đế Thúc mặt trời sắp lặn, Đế Hốt làm người kinh khủng, Đế Tuyệt vận mệnh đã hết, Đế Phong đến bước đường cùng, ngươi là thứ bảy Tiên giới Đế, ngươi tới có mời, ta tự nhiên đi theo."

Tô Vân long nhan cực kỳ vui mừng, dương dương đắc ý.

Oánh Oánh lại có một loại mãnh liệt khẩn trương cảm giác, liếc liếc ngàn tay Lăng Cơ, thầm nghĩ: "Chẳng lẽ người này là dựa vào mông ngựa lập nghiệp? Có thể thấy được là cái nịnh thần!"

Chương 655 : Hôn quân thường ngày

Chương 658: Hôn quân thường ngày

Cái này ngàn tay Lăng Cơ rất biết cách nói chuyện, lời nói rất hợp Tô Vân tâm ý, mấy câu ở giữa liền để Tô mỗ nhân lâng lâng.

Tô Vân cũng có chút đề phòng, nói: "Lăng Cơ, không thể lại nịnh nọt ta."

Lăng Cơ cảm khái nói: "Ta đi theo Tà Đế, Đế Phong, vì cầu tự vệ, không thể không nịnh nọt bọn họ, thực ra nội tâm là không muốn. Nếu không phải sinh hoạt bức bách, ai lại không muốn làm một cái ngay thẳng Thần Chỉ? Chỉ là chưa gặp được minh chủ mà thôi. Hôm nay nhìn thấy bệ hạ, mới biết minh chủ là cái dạng gì. Sau này ta không nịnh nọt bệ hạ."

Tô Vân nội tâm thân thể một hồi thoải mái, cười nói: "Đạo hữu ở trước mặt ta không cần như thế. Cái gì bệ hạ, đừng vội nhắc lại. Trẫm… Ta sẽ không xưng Đế!"

Oánh Oánh phát điên: "Sĩ tử, ngươi nhìn không ra hắn vừa rồi chính là tại nịnh nọt ngươi?"

Tô Vân hững hờ nói: "Oánh Oánh đừng vu oan người tốt."

Oánh Oánh giận sôi lên: "Tô Đại Cường, ngươi bây giờ liền có hôn quân dấu hiệu!"

Lăng Cơ nói: "Oánh Oánh cô nương cẩn thận không phải không có lý. Bệ hạ… Tô Thánh Hoàng tuy là thứ bảy Tiên giới thủ lĩnh, nhưng lập nghiệp ban đầu, vô cùng gian nan,

chính cần Oánh Oánh cô nương bậc này cương trực công chính có can đảm cẩn trọng người tới giúp đỡ Thánh Hoàng, mới có thể thành tựu đại nghiệp.”

Oánh Oánh chợt cảm thấy thoải mái rất nhiều, cười nói: “Nhìn không ra ngươi cũng có chút ánh mắt.”

Ngay sau đó hai người song song thất thủ.

Tô Vân mang theo mười hai vị cựu thần trở lại Cam Tuyền uyển, một bên hưởng thụ Lăng Cơ nịnh bợ, một bên gọi đến Thông Thiên các sĩ tử, cẩn thận nghiên cứu những này cựu thần phù văn cùng thân thể cấu tạo.

“Đem bọn hắn pháp bảo cũng vẽ đo một bên, tìm hiểu được trong đó nguyên lý.” Tô Vân hướng Bạch Trạch nói.

Mười hai cựu thần đều có pháp bảo, những này pháp bảo lai lịch cực kỳ kỳ lạ , đồng dạng cũng đáng giá nghiên cứu.

Thông Thiên các mọi người đã tại Ôn Kiều trên người nghiên cứu bốn năm, sơ bộ hiểu rõ một chút phù văn, có cơ sở này về sau, lại nghiên cứu mặt khác cựu thần phù văn liền dễ dàng rất nhiều.

Lúc trước là từ không tới có, gian nan nhất, hiện tại có Ôn Kiều trên người bốn trăm sáu mươi tám loại phù văn, giải mã mặt khác cựu thần phù văn, liền có thể từ cái này bốn trăm sáu mươi tám loại phù văn bên trong tìm kiếm hắn quy luật.

Chỉ cần rõ ràng hắn quy luật tính, triệt để biết rõ ràng một môn ngôn ngữ liền có khả năng.

Tô Vân lại mời đến Đạo Thánh, Thánh Phật, Tả Tùng Nham, Cầu Thủy Kính, Linh Nhạc tiên sinh mấy người tân tấn tiên nhân, cùng một chỗ đến đây giải mã. Chính là Đan Thanh cùng Hàn Quân, cũng bị Tô Vân mời tới.

Cầu Thủy Kính nói: "Đem những cái kia dễ dàng giải mã phù văn chọn lựa ra, ưu tiên giải mã, lưu lại khó khăn. Như vậy, chúng ta liền có thể trong khoảng thời gian ngắn tích lũy xuống nhiều hơn nữa từ kho! Lại đến giải mã càng khó khăn, liền sẽ phát hiện khó khăn trở nên đơn giản rất nhiều."

Tô Vân theo hắn lời nói, đem mười hai cựu thần trên người phù văn sao chép một lần, chọn lựa ra trong đó khá dễ dàng giải mã. Bất tri bất giác qua bốn năm tháng, bọn họ đã đem những phù văn này giải mã hơn một ngàn loại, so năm đó hơn bốn năm thời gian giải mã phù văn còn nhiều hơn ra gấp hai!

Tô Vân cực kỳ khâm phục, khen: "Thủy Kính tiên sinh đến cùng vẫn là Thủy Kính tiên sinh, cái này biện pháp tốt rất rất nhiều."

Dựa vào bọn họ hiện tại nắm giữ một ngàn bảy trăm loại cựu thần phù văn, còn lại cựu thần phù văn cũng càng ngày càng đơn giản.

Những này cựu thần phù văn đều là dùng để trình bày một loại nào đó đại đạo, ví dụ như Ôn Kiều trên người phù văn chính là dùng để trình bày kiếp vận cùng lôi đình, Thương Ngô trên người phù văn dùng để trình bày sinh mệnh cùng hỏa diễm.

Tìm hiểu giải mã những này cựu thần phù văn, để cho bọn họ đạo hạnh cũng tăng lên rất nhiều, suy luận.

Thông Thiên các bên trong thế mà bởi vậy lại thêm ra hai cái Nguyên Đạo cảnh giới tồn tại, đều là tại giải mã quá trình bên trong, một cách tự nhiên tu luyện tới Nguyên Đạo cảnh giới.

Này ngược lại là niềm vui ngoài ý muốn!

Mọi người tiếp tục giải mã, Tô Vân thì thử nghiệm mượn hiện nay đã biết cựu thần phù văn, giải mã Hỗn Độn phù văn.

Hỗn Độn phù văn tích chứa đại đạo phức tạp hơn huyền diệu, nhưng căn cứ cựu thần phù văn, cũng có thể giải mã ra một chút Hỗn Độn phù văn.

"Hỗn Độn Đại Đế trên người Hỗn Độn phù văn, giống như là tại trình bày một loại nào đó cực kỳ huyền diệu đại đạo."

Tô Vân càng là nghiên cứu, liền càng là ngạc nhiên, Hỗn Độn phù văn bên trong tích chứa đạo pháp thần thông bao hàm toàn diện, hầu như bao quát cái vũ trụ này tất cả đại đạo!

Dùng ngắn ngủi một cái văn tự, liền khái quát một loại đại đạo, hết sức hoàn mỹ!

"Hỗn Độn Đại Đế loại tồn tại này, nếu không phải cùng người lưỡng bại câu thương, căn bản không phải Đế Thúc cùng Đế Hốt có khả năng chém giết."

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, Hỗn Độn phù văn ảo diệu, cho dù là cựu thần phù văn cũng không cách nào hoàn toàn mở ra, chỉ có thể mở ra một phần trong đó.

"A, cái phù văn này, hình như đại biểu là Tà Đế Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh chỗ trình bày lý niệm!"

Tô Vân tâm thần chấn động mạnh, trôi lơ lửng ở hoàng chung phía trước, đọc hiểu hoàng chung tầng thứ tám khắc độ trên người phù văn, trong đó hai cái Hỗn Độn phù văn để hắn có chút thất thần.

Cái này hai cái phù văn bên trong tích chứa đại đạo, cùng Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh có mấy phần tương tự!

Cái này hai cái phù văn trình bày đại đạo là Vũ Thanh cùng Trụ Quang, cũng tức là không gian cùng thời gian, Tà Đế Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh chém ra quá khứ cùng tương lai bản thân, trong hư không mở ra Thiên Đô, từ đó làm được ngàn vạn cái bản thân vì chính mình tác chiến mục đích, cũng là Vũ Thanh cùng Trụ Quang một cái vận dụng!

“Nắm giữ lấy cường đại như thế Hỗn Độn đại đạo tồn tại, làm sao lại bị đánh cho bị thương? Trọng thương hắn cái kia người xứ khác, lại là cái gì lai lịch?”

Tô Vân đè xuống trong lòng nghi hoặc, tiếp tục đọc hiểu, ngay sau đó phát hiện bản thân đụng phải xương cứng.

Đọc hiểu hai cái này phù văn, chỉ dựa vào trước mắt hắn nắm giữ cựu thần phù văn viễn xa còn chưa đủ!

Hắn đành phải trước đem cái này hai cái phù văn để ở một bên, tiếp tục thử nghiệm giải mã mặt khác Hỗn Độn phù văn.

“Cái phù văn này là đạo nhất phù văn, đuổi sát đại đạo căn nguyên! Cựu thần phù văn không mở được!”

“Phù văn này là Thuần Âm phù văn, không tốt lắm giải!”

“Còn có cái này Thuần Dương phù văn, Ôn Kiều trên người tất cả cựu thần phù văn đều bị giải mã đi ra, nhưng muốn đem cái này viên Hỗn Độn phù văn hoàn toàn mở ra, còn kém một chút hỏa hầu!”

“Đây là… Luân Hồi phù văn!”

Tô Vân đầu váng mắt hoa, vội vàng lấy lại bình tĩnh, Hỗn Độn phù văn tích chứa đại đạo khiến hắn hoa mắt, mỗi cái đều muốn, nhưng mà hết lần này tới lần khác không cách nào mở ra!

Càng có chút Hỗn Độn phù văn tích chứa là hắn căn bản không thể hiểu đại đạo, càng thâm thúy hơn huyền ảo!

“Tô các chủ.”

Một thanh âm đem hắn đánh thức, Tô Vân liền vội vàng xoay người, Cầu Thủy Kính đi tới, nói: “Tô các chủ, ngươi bây giờ đến cùng là cảnh giới gì? Có phải là hay không tiên nhân?”

Tô Vân hơi giật mình, cười nói: "Ta cũng không biết bản thân cái kia tính là cái gì cảnh giới. Ta đột phá đến Nguyên Đạo cảnh giới về sau, chỉ cảm thấy bản thân đại đạo đã thành, lạc ấn thiên địa, nhưng cũng không có phi thăng cảm giác. Tiên sinh, đây là Nguyên Đạo cảnh giới, vẫn là tiên nhân cảnh giới?"

Cầu Thủy Kính kinh ngạc nói: "Các chủ có thể hay không biểu hiện ra Linh giới để cho ta nhìn qua?"

Tô Vân mở rộng Linh giới.

Cầu Thủy Kính đi vào trong đó, bất thình lình tâm thần chấn động mạnh, chỉ thấy bản thân phảng phất là đi tới thu nhỏ lại bản vũ trụ, cự nhân tay nâng Chung sơn, Chúc Long uốn quanh, dưới chân là Đế đình, nơi xa là Bắc Miện trường thành, trên không có lôi trì, trong trăng có cây quế, Bắc Minh bờ biển, còn cập bến lấy một chiếc Thiên Thuyền.

Cầu Thủy Kính bay người lên, hướng bắc miện trường thành đi tới, lúc này bất thình lình có tro tàn tiên nhân bay lên không đuổi theo, thân thể vĩ đại dữ tợn, tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt liền rơi vào Bắc Miện trường thành bên trên, đằng đằng sát khí chặn lại đường đi của hắn!

"Ngọc thái tử, không cần ngăn cản hắn."

Cái kia tay nâng Chung sơn cự nhân chính là Tô Vân nội tâm, gọi ở cái kia tro tàn tiên nhân, nói: "Vị này là lão sư ta Thủy Kính tiên sinh, tới kiểm tra cảnh giới của ta."

Cái kia tro tàn tiên nhân lúc này mới nhường ra một con đường.

Cầu Thủy Kính trong lòng ấm áp: "Tô các chủ nội tâm lại có thể sẽ nói ta là lão sư của hắn…"

Nội tâm là tinh thần lạc ấn hiện ra, sẽ không nói dối, có thể thấy được tại Tô Vân trong lòng, một mực đem Cầu Thủy

Kính xem như lão sư của mình, chưa hề thay đổi qua.

Cầu Thủy Kính nhảy vọt Bắc Miện trường thành, tiếp đó liền thấy người khổng lồ kia tay nâng Chung sơn sừng sững tại phía trước.

Cầu Thủy Kính giật mình, quay đầu nhìn lại, cũng nhìn thấy giống nhau như đúc phong cảnh!

Hắn hướng chỗ xa hơn nhìn lại, thấy được một đạo khác Bắc Miện trường thành, đạo kia Bắc Miện trường thành bên trên cũng có một cái Cầu Thủy Kính đang tại ngẩng đầu nhìn quanh!

"Tô các chủ, thế nào nhìn thấy cơ thể ngươi cảnh giới?" Cầu Thủy Kính hướng ngoài trường thành Tô Vân nội tâm hô.

Lúc này vô số cái Tô Vân âm thanh vang lên: "Tiên sinh mời xem!"

Bốn phía thiên mạc bất thình lình giảm đi, chỉ còn lại có Cầu Thủy Kính dưới chân Bắc Miện trường thành vẫn còn, Cầu Thủy Kính nhất thời nhìn thấy to to nhỏ nhỏ Chung sơn Chúc Long, treo cao tại Tô Vân thân thể trăm khiếu bên trong, thủ hộ thân thể của hắn!

Mà Tô Vân Linh giới, cũng như một cái to lớn Chung sơn móc ngược xuống, có Chúc Long uốn quanh!

Cầu Thủy Kính trong lòng rung động, nhắm mắt lại, tinh tế cảm ứng Tô Vân đại đạo vận chuyển, sau một lúc lâu, hắn bất thình lình mở mắt ra, bay về phía Linh giới bên trong Chung sơn.

Hắn đi tới Tô Vân nội tâm lòng bàn tay, đầu tiên là bay vào Chung sơn nội bộ, tinh tế kiểm tra một vòng, cái chuông này trong ngọn núi cũng là một phiến thiên địa, từ xa nhìn lại có Tô Vân nội tâm sừng sững, tay nâng Chung sơn đứng tại trung tâm vũ trụ!

“Đây là Tiên Thiên Nhất Khí ư?”

Cầu Thủy Kính âm thầm khen ngợi, không thể tìm đến bản thân muốn tìm đồ vật, ngay sau đó bay ra Chung sơn, dọc theo Chung sơn biên giới không ngừng bay lên trên đi.

Không lâu sau đó, hắn đi tới Chung sơn phía trên, từ Chúc Long trong miệng bay vào, lại thấy Chúc Long trong miệng lại là một phiến thiên địa, Tô Vân nội tâm đứng tại trong đó.

Cầu Thủy Kính biết mình tìm lộn địa phương, lập tức bứt ra bay ra Chúc Long miệng, tiếp tục hướng bên trên phi hành.

Hắn đi tới Chúc Long đồng tử chỗ, trong lòng khẽ nhúc nhích, bay vào Chúc Long mắt trái.

Đợi đi vào Chúc Long mắt trái, không bao lâu hắn liền thấy được ẩn giấu ở Chúc Long trong mắt trái Tử Phủ.

Cầu Thủy Kính đáp xuống Tử Phủ trước cửa, đẩy cửa vào, chỉ thấy chính đường bên trong một đoàn tử khí, trong tử khí kết ra một đóa hoa sen.

“Nguyên lai ở đây.”

Cầu Thủy Kính cười một tiếng, xoay người đi ra Tử Phủ, sau lưng cửa tự động khép lại.

Hắn bay ra Chúc Long mắt trái, đang muốn trở lại hướng Tô Vân báo cáo kết quả, bất thình lình quỷ thần xui khiến hướng Chúc Long mắt phải nhìn lại, lẩm bẩm nói: “Có trái liền có phải, trong mắt trái có một đóa đạo hoa, mắt phải bên trong có hay không cũng có một đóa đạo hoa? Không có khả năng, không có khả năng…”

Hắn không tự chủ được di chuyển bước chân, hướng Chúc Long mắt phải đi tới: “Trong mắt trái đóa hoa kia là hắn trên đỉnh tam hoa bên trong thứ nhất đóa, thứ hai đóa thứ ba đóa cũng là mở ở bên cạnh. Nếu nơi đó có trên đỉnh tam hoa, mắt

phải bên trong liền không có khả năng có mặt khác trên đỉnh tam hoa…”

Trước mặt hắn xuất hiện một tòa Tử Phủ, Cầu Thủy Kính bỗng nhiên đẩy ra Tử Phủ cửa, một đoàn tử khí đập vào mi mắt, tử quang hóa thành một đóa hoa sen, trôi lơ lửng ở tử khí bên trên, như cùng loại tại hồ nước màu tím bên trong, hơi hơi chập chờn.

Hoa sen kia khẽ động, liền có đủ loại mỹ diệu đạo âm bắn ra, giống như tiên luật, giống như Cổ Thần thầm thì.

Cầu Thủy Kính hồn bay phách lạc, xoay người rời đi.

Hắn đi ra Tô Vân Linh giới, Tô Vân tràn đầy mong đợi nhìn hắn , chờ đợi hắn trả lời.

Cầu Thủy Kính trầm ngâm rất lâu, cân nhắc cách diễn đạt, mới nói: “Các chủ đã là tiên nhân rồi.”

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, cười nói: “Ta thiếu tu một cảnh giới, làm sao chính là tiên nhân rồi?”

Cầu Thủy Kính nói: “Ta gặp được các chủ đại đạo kết ra đạo hoa, đại đạo kết ra đạo hoa, đây chính là Chân Tiên cảnh giới, bây giờ các chủ đã bước vào Chân Tiên ngưỡng cửa. Chân Tiên, là tiên nhân cảnh giới thứ nhất, cảnh giới này cần phải đến luyện thành ba đóa đạo hoa, gọi là Tam Hoa Tụ Đỉnh, mới xem như Chân Tiên viên mãn.”

Tô Vân bừng tỉnh hiểu ra, cười nói: “Oánh Oánh liền không có dạy qua ta những thứ này.”

Cầu Thủy Kính nói: “Hậu đình các nương nương tại các đại học trong cung dạy qua những này, gần nhất các nương nương đang giảng Chân Tiên tu luyện những việc, ngươi đi nghe giảng mấy ngày liền đều hiểu.”

Tô Vân gật đầu, dò hỏi: “Như vậy ta có phải hay không thiếu một cái cảnh giới?”

Cầu Thủy Kính lắc đầu nói: “Không thiếu. Có khả năng còn nhiều thêm một cảnh giới.”

Tô Vân cười nói: “Tiên sinh nói là Tử Phủ cảnh giới?”

Cầu Thủy Kính nói: “Cảnh giới này người khác chưa từng có. Tu luyện tới Nguyên Đạo cảnh giới về sau, liền sẽ bởi vì bản thân kiếp số mà phát động kiếp vận, dẫn tới thiên kiếp. Nếu là vượt qua thiên kiếp, bản thân đại đạo liền sẽ kết thành thứ nhất đóa đạo hoa. Ta thấy được các chủ đạo hoa, có thể thấy được các chủ đã đi vào Chân Tiên cảnh giới.”

Tô Vân yên lòng, nói: “Như vậy như thế nào mới có thể từ Chân Tiên tu luyện tới Kim Tiên đâu?”

Cầu Thủy Kính chần chừ một chút, nói: “Các chủ, ta mới vừa rồi còn chưa nói xong. Ngươi có hai đóa đạo hoa.”

Tô Vân kinh ngạc nói: “Tư chất của ta tốt như vậy? Thế mà trong thời gian ngắn như vậy liền tu luyện tới hai đóa đạo hoa tình trạng! Nhìn tới ta khoảng cách Kim Tiên không xa, nhưng mà ta còn không có chuẩn bị cho tốt…”

Cầu Thủy Kính vội vàng cắt đứt hắn, nói: “Các chủ, ý của ta là, ngươi có thể cùng những người khác không giống nhau. Ngươi có thể sẽ xuất hiện sáu hoa tụ đỉnh hiện tượng. Nói cách khác, ngươi đến tu luyện ra sáu đóa đạo hoa, mới có thể tu thành Chân Tiên.”

Chương 656 : Một câu giật mình tỉnh giấc người trong mộng

Chương 659: Một câu giật mình tỉnh giấc người trong mộng

Tô Vân đối tiên nhân cảnh giới xác thực một chữ cũng không biết, hắn chỉ là cảnh giới đến, đi vào Chân Tiên cảnh giới.

Một mực đến nay, hắn đều là một nửa tìm tòi một nửa hướng Oánh Oánh học tập chứng thực. Oánh Oánh giấu vào rất nhiều thư tịch, không thiếu cực kỳ tuyến đầu nghiên cứu, nhưng liên quan tới Tiên đạo công pháp, nàng cất giữ vẫn là quá ít.

Tiên đạo công pháp thường thường nắm giữ tại Tiên giới tiên nhân trong tay, hạ giới lưu truyền tiên pháp cực kỳ hiếm thấy, thường thường nắm giữ tại đại thế phiệt trong tay, chưa hề lưu truyền rộng rãi. Tô Vân tuy là giao du rộng lớn, kết bạn không ít tiên nhân, nhưng người nào chịu đem bản thân tiên pháp truyền cho?

Liền xem như Thiên Hậu người hàng xóm này, cũng chỉ là mượn Oánh Oánh tay truyền thụ cho hắn Tiên đạo phù văn, chưa hề dạy qua hắn cái gì.

“Tiên sinh nói sáu đóa đạo hoa, là có ý gì?” Tô Vân dò hỏi.

Cầu Thủy Kính đem bản thân tại hai tòa Tử Phủ bên trong nhìn thấy nói một lần, Tô Vân lúc này mới tỉnh ngộ lại, cười

nói: "Tử Phủ chính là ta đạo thành địa phương, ta thổ nạp thiên địa nguyên khí, tiên khí, chính là ở nơi đó hóa thành Tiên Thiên Nhất Khí."

Cầu Thủy Kính nói: "Đạo hoa chính là sinh trưởng ở đạo thành chỗ. Ta đạo hoa cũng là như thế."

Hắn hướng Tô Vân biểu hiện ra đạo của mình hoa.

Cầu Thủy Kính Linh giới tựa như hoa trong gương, trăng trong nước giống như thế giới, không trung cũng hiện ra Bắc Miện trường thành, Chung sơn Chúc Long, Minh Nguyệt cây quế, lôi trì các loại vũ trụ kỳ quan.

Nhưng không giống bình thường chính là hắn Linh giới không có mặt đất, mà là một mảnh nước sạch, như là mặt kính.

Tô Vân đi lại tại hắn Linh giới bên trong, giống như là đi ở trên mặt nước, mặt nước có thế giới chân thật hình chiếu.

Tô Vân cúi đầu nhìn lại, liền nhìn thấy Cầu Thủy Kính tại mặt kính ở dưới đạo hoa.

Hoa trong kính, trăng trong nước, đây là Cầu Thủy Kính lý luận không thực tế niệm.

Hắn có thủy kính chi danh, tên như đạo, hắn cũng là tại hoa trong gương, trăng trong nước trung thành nói.

Tô Vân cẩn thận chu đáo đóa này đạo hoa, nói: "Đạo thành chỗ, chính là đạo hoa nở chỗ. Tiên sinh đạo hoa là ảnh trong gương, chỉ có một cái là thật. Ta hai đóa đạo hoa, nhưng thật ra là lẫn nhau là cái bóng, hai cái đều là thật sự."

Cầu Thủy Kính ánh mắt sáng lên, vỗ tay cười nói: "Một cái bóng cũng là một."

Tô Vân đi ra hắn Linh giới, rất là vui vẻ, Cầu Thủy Kính chỉ nhìn hắn đạo hoa, liền rõ ràng hắn Tiên Thiên Nhất Khí nội hàm, để hắn rất có một loại tri kỷ vui vẻ cảm giác.

Tiên Thiên Nhất Khí nói đến khó tin, nhưng hắn bản chất xác thực giống như Cầu Thủy Kính nói, một cái bóng vẫn là một.

Nhưng là từ này kéo dài ra đồ vật liền không phải chuyện đùa!

Nói ví dụ Tiên Thiên Nhất Khí là một đường thẳng, đường thẳng bên trái vẽ một cái Tiên đạo phù văn, bên phải vẽ một cái Tiên đạo phù văn, hai cái phù văn lẫn nhau thành ảnh trong gương.

Phù văn là mặt phẳng thời điểm, khác nhau còn không lớn, nhưng khi phù văn lập thể mở rộng lúc, biến thành lập thể Thần Ma, khác nhau liền lớn.

Đường thẳng hai bên Thần Ma, hắn thân thể cấu tạo, lớn phương diện như tay trái tay phải, trái phải chân, trái phải nhãn, đại não, ngũ tạng lục phủ, cùng đối phương tất cả là ngược lại!

Nhỏ bé tới nói, hình thành hắn thân thể cơ sở hạt nhỏ cấu tạo thậm chí xoay tròn phương hướng, cũng tất cả là ngược lại!

Cái này hai tôn thoạt nhìn giống nhau như đúc Thần Ma, thực ra tạo thành trên đời này điểm khác biệt lớn nhất!

Cho dù đem Ứng Long cùng Bạch Trạch đặt chung một chỗ so sánh, giữa bọn hắn chỗ khác biệt cũng so ra kém loại này khác biệt một phần vạn!

Tiên đạo phù văn là Tiên đạo cơ sở nhất thần thông, nói cách khác, Tiên Thiên Nhất Khí đem một cái phù văn biến thành hai cái , đồng dạng cũng tức là nói, Tiên Thiên Nhất Khí có thể đem một loại thần thông, biến thành hai loại hoàn toàn khác biệt thần thông!

Cho dù Tô Vân thần thông bị người phá vỡ, hắn cũng có một loại khác hoàn toàn khác biệt thần thông có thể thi triển, hai loại thần thông thoạt nhìn đồng dạng, nhưng nếu như dùng cùng một loại phương pháp phá giải, như vậy chính là chỉ còn đường chết!

Đáng sợ hơn chính là, từ từ trước tới nay trái phải kéo dài, có thể diễn hóa ra vô lượng thần thông.

Đây mới là Tiên Thiên Nhất Khí chỗ kỳ diệu!

Đương nhiên, hiện nay Tô Vân chỉ là sơ sơ đọc qua, vừa mới cất bước mà thôi, Tiên Thiên Nhất Khí thần thông hắn cũng chỉ là tìm hiểu ra nhất đạo Tiên Thiên kiếp lôi.

Tiên Thiên Nhất Khí con đường này, chưa hề có người đặt chân, Tô Vân chỉ có thể một mình tìm tòi tiến lên, tương lai còn rất dài một đoạn đường muốn đi.

Cầu Thủy Kính hỏi: "Nói cách khác, ngươi tu thành Tam Hoa Tụ Đỉnh tốc độ, cũng sẽ không so người khác chậm?"

Tô Vân gật đầu: "Thực ra ta cũng là Tam Hoa Tụ Đỉnh, hai tòa Tử Phủ bên trong đạo hoa lẫn nhau là chiếu rọi, hoàn toàn trái lại mà thôi."

Cầu Thủy Kính giật mình, cảm khái nói: "Ta tam hoa chỉ là hoa trong kính, tuy là cũng có thể thoạt nhìn có hai đóa, nhưng chỉ là trong gương hư ảnh, cũng không phải là chân thực."

Hắn dừng một chút, tiếp tục nói: "Tam Hoa Tụ Đỉnh về sau, liền có thể tu thành Kim Tiên, mở ra Đạo cảnh đệ nhất trọng thiên. Chân Tiên vẫn chỉ là Thiên Tượng cảnh giới kéo dài, đến cảnh giới Kim Tiên, liền triệt để bước vào Đạo cảnh, con đường tu luyện liền cùng lúc trước có khác biệt cực lớn."

Tô Vân nhẹ nhàng gật đầu.

Cầu Thủy Kính nói Chân Tiên cảnh giới là Thiên Tượng cảnh giới kéo dài, thực ra cũng không có nói sai. Tại đệ nhất Thánh Hoàng khai sáng Chinh Thánh, Nguyên Đạo cảnh giới trước đó, Thiên Tượng cảnh giới chính là linh sĩ cảnh giới tối cao, tu luyện tới Thiên Tượng cảnh giới liền có thể phi thăng.

Tiên giới tiên nhân, cũng phần lớn là Thiên Tượng cảnh giới phi thăng, đi vào Chân Tiên cảnh giới.

Bọn họ cũng không có Chinh Thánh cùng Nguyên Đạo cảnh giới, bởi vậy hạ giới mới có Nguyên Đạo cực cảnh linh sĩ có thể so với Kim Tiên thuyết pháp. Để linh sĩ thực lực tăng vọt, chính là Chinh Thánh cùng Nguyên Đạo hai cái này cảnh giới.

Lúc trước Nguyên Sóc Nguyên Đạo Thánh Nhân rất yếu, là bởi vì thiếu hụt Quảng Hàn, Trường Viên, lôi trì các loại cảnh giới, hiện tại bổ sung những cảnh giới này, thực lực của bọn hắn cũng có thể so với Kim Tiên.

Đương nhiên, chỉ là có thể so với mà thôi, gần một trăm vị Nguyên Đạo cực cảnh linh sĩ cùng tiến lên, cũng chưa chắc có thể chém giết Kim Tiên, ngược lại có khả năng bị Kim Tiên giết chết. Đây chính là bởi vì Nguyên Đạo tu chính là đạo trường, mà Kim Tiên tu chính là nói.

"Kim Tiên chính là tại Đạo cảnh đệ nhất trọng thiên trên cơ sở bắt đầu tu luyện."

Cầu Thủy Kính nói: "Tu luyện tới Đạo cảnh đệ tam trọng thiên, liền có thể nhận tiên đình phong thưởng, được phong làm Tiên Quân. Nếu như tu luyện tới Đạo cảnh đệ ngũ trùng thiên, liền có thể được phong làm Thiên Quân, tu luyện tới đệ bát trùng thiên, vậy thì có tư cách được phong làm Đế Quân, địa vị cùng Tứ Ngự Đế Quân cân bằng. Nếu là tu luyện tới Đạo cảnh đệ cửu trọng thiên, Tiên Đế đại vị, liền có thể hỏi một chút. Ta nghe Hồng La cô nương nói, năm đó Đế Phong

chính là tu luyện tới Đạo cảnh cửu trùng thiên về sau, đối địa vị động tâm tư. Tiên đình trong một khoảng thời gian còn có câu từ địa phương, gọi là Bộ Phong chi tâm, mọi người đều biết."

Tô Vân vội vàng nói: "Tiên sinh chậm đã! Ngươi nói Đạo cảnh cửu trùng thiên, đến cùng là một cảnh giới, vẫn là Kim Tiên, Tiên Quân, Thiên Quân, Đế Quân, Tiên Đế các loại cảnh giới?"

Cầu Thủy Kính nói: "Đạo cảnh cửu trùng thiên là cảnh giới, Kim Tiên, Tiên Quân, Thiên Quân, Đế Quân cùng Tiên Đế, đều là thân phận địa vị mà thôi. Tiên đình phong thưởng ngươi, ngươi mới có cái địa vị này, nếu là không phong thưởng, ngươi tu luyện tới đệ cửu trọng thiên, cũng là Tán Tiên."

Tô Vân bừng tỉnh hiểu ra, cười nói: "Khó trách đại tiên quân Ngọc thái tử thực lực cường hoành như vậy, có thể cùng Thiên Quân tranh cao thấp một hồi, nhưng chỉ là Tiên Quân."

Cầu Thủy Kính nói: "Tiền triều thái tử, có thể được phong làm Tiên Quân đã là Tà Đế rộng lượng. Các chủ, Chân Tiên cảnh giới trên đỉnh tam hoa, luyện thành lớn lao uy năng, chính là dùng để mở ra Đạo cảnh. Tam Hoa Tụ Đỉnh thời điểm, chính là Đạo cảnh mở ra ngày. Bởi vậy Chân Tiên tam hoa rất quan trọng, tam hoa càng là hoàn mỹ, mở ra Đạo cảnh liền càng là quảng đại. Tự đệ nhất Thánh Hoàng đến nay, còn chưa từng có người lấy Nguyên Đạo cực cảnh tu thành Chân Tiên, cũng chưa từng có người lấy nhiều ra hai cái cảnh giới nội tình, tới sửa thành trên đỉnh tam hoa, mở ra Đạo cảnh!"

Ánh mắt của hắn lấp lóe, thâm ý sâu sắc nói: "Các chủ, đợi một thời gian, thứ bảy Tiên giới chưa hẳn so thứ sáu Tiên giới yếu ah."

Tô Vân rõ ràng hắn ý tứ, nói: "Thứ sáu Tiên giới sẽ không loạn quá lâu, Đế Phong dù sao vẫn là chiếm cứ đại thế, ta lo lắng Tà Đế đấu không lại hắn. Nếu như Tà Đế đấu không lại Đế Phong…"

Hắn không có nói tiếp.

Cầu Thủy Kính nói: "Khi đó Tà Đế liền sẽ quay đầu thẳng hướng thứ bảy Tiên giới, đứng mũi chịu sào chính là Đế tâm. Tà Đế nhất định về đoạt lại Đế tâm!"

Tô Vân nói: "Còn có Đế Chiêu. Hắn chắc chắn sẽ diệt trừ Đế Chiêu, để cho mình khôi phục lại trạng thái toàn thịnh!"

Cầu Thủy Kính chuyển đổi chủ đề, nói: "Từ Nguyên Đạo cảnh giới tiến quân Đạo cảnh cửu trùng thiên, đây là tiền nhân không có trải nghiệm, chắc chắn khai sáng lịch sử! Nếu như đệ nhất Thánh Hoàng không chết, thành tựu của hắn cái kia sẽ có cao bao nhiêu?"

Hắn toát ra say mê chi sắc, có chút mong đợi, lại có chút thương cảm tiếc hận.

Với tư cách ảnh hưởng thứ sáu Tiên giới thứ bảy Tiên giới mạnh yếu đại cục cảnh giới mở ra người, đệ nhất Thánh Hoàng bị chết quá sớm, hắn vẻn vẹn sống gần một trăm tuổi, liền tại độ kiếp sau khi thất bại nội tâm phi thăng, một mình đi đến phi thăng chi lộ.

Cho dù ngàn năm về sau hắn tại Quảng Hàn trên núi dùng ánh trăng ngưng lộ loại này tiên khí dựng lại thân thể, để cho mình sống thêm đời thứ hai, nhưng này cũng là nội tâm đời thứ hai, cũng không phải là đệ nhất Thánh Hoàng đời thứ hai.

Tài hoa cái thế đệ nhất Thánh Hoàng, cuối cùng vẫn là chết rồi. Cái kia dẫn đầu chư thánh chi linh tiếp tục phi thăng chi lộ, tìm kiếm Tiên giới chi môn đệ nhất Thánh Hoàng, cũng không có hắn khi còn sống như vậy kinh diễm sức sáng tạo.

Hai nam nhân thổn thức một phen, Cầu Thủy Kính tiếp tục đi giải mã cựu thần phù văn.

Tô Vân tâm cảnh nặng trình trịch, Cầu Thủy Kính không có cho hắn áp lực quá lớn, nhưng Đế Chiêu giết vào Tiên giới, đã qua một đoạn thời gian rất dài, từ đầu đến cuối không có tin tức, quả thực để hắn có chút lo lắng.

Nếu như Đế Chiêu thất bại, Tà Đế lần nữa nắm giữ thân thể, chuyện hắn lo lắng nhất thì nhất định sẽ phát sinh!

Khi đó Tà Đế biết mình trạng thái không tốt, khẳng định sẽ muốn mới nghĩ cách diệt trừ Đế Chiêu, tìm về Đế tâm!

Khi đó, Tà Đế giết tới Đế đình, bản thân nên như thế nào ứng đối?

Dựa Thiên Hậu nương nương ư?

Thiên Hậu tuy là cùng Tà Đế là vợ chồng bất hoà, nhưng xem Thiên Hậu liền Trường Sinh Đế Quân tính mạng đều có thể bảo vệ, xem như một con chó nuôi, Tô Vân không cho rằng Thiên Hậu sẽ cùng Tà Đế liều cho cá chết lưới rách.

Còn Tiên Hậu, Tử Vi, Hoàng Địa Chi tam Đế quân, càng là không trông cậy được vào.

Mà cái kia xuất quỷ nhập thần Đế Thúc, đối mặt Tà Đế cũng là bản thân khó đảm bảo, Tà Đế luyện chế Vạn Hóa Phần Tiên lô mục đích, chính là vì đối phó hắn, bởi vậy Tà Đế Tuyệt đối có thu về Vạn Hóa Phần Tiên lô phương pháp!

"Ta làm cái gì, mới có thể hóa giải Tà Đế bước tiếp theo kế hoạch?"

Tô Vân suy tư tới lui, từ đầu đến cuối không có ứng đối chi đạo, đành phải đi tới Thiên Thị Viên học cung, đi nghe xong đình các nương nương lên lớp.

Thiên Thị Viên học cung sĩ tử học tập thường thường đều theo chiếu bản thân hứng thú đến, cũng không có cố định lớp học, bản thân cảm giác được ở một phương diện khác kiến thức không đủ, liền đi phương diện này lợi hại nhất lão sư môn hạ nghe giảng.

Bởi vậy, mỹ mạo Hậu đình các nương nương lớp học thường thường là người đông nghìn nghịt.

Tô Vân mặt tối sầm lại, hướng trong lớp học ngồi xuống, Oánh Oánh hung dữ nhìn bốn phía, các sĩ tử không người dám to gan đi vào lớp học, dẫn đến trên đài Hồng La mạnh mẽ đào Tô Vân mấy nhãn.

Tô Vân một mình nghe giảng, để Hồng La cho mình kết nối với hơn mười ngày khóa, khóa sau lại để cho Hồng La thiên vị, cuối cùng đem Chân Tiên cảnh giới từng cái phương diện hiểu rõ.

Thiên hạ này khóa về sau, Hồng La dò hỏi: "Tô lang vì sao mấy ngày nay buồn rầu?"

Tô Vân chần chừ một chút, đem bản thân sầu lo nói một phen. Hồng La cười nói: "Cái kia dám cùng ta cùng một chỗ nhảy vào Hỗn Độn hồ không sợ trời không sợ đất Đế đình chủ nhân, đi đâu? Tô lang, lúc trước ngươi, lúc trước Nguyên Sóc, càng thêm nhỏ yếu, lúc trước ngươi là như thế nào đi tới?"

Tô Vân lắc đầu nói: "Không giống nhau Hồng La, không giống nhau, lúc trước ta không có hiện tại thân phận địa vị, hạ giới cũng không có hiện tại như vậy nổi bật, ta khi đó có thể quấy nước đục…"

Hắn nói đến đây, bất thình lình ngây người, một đôi mắt càng ngày càng sáng sủa, bất thình lình cười ha ha nói: "Là! Ta nghĩ rõ ràng!"

Tô Vân mừng rỡ như điên, ôm lấy Oánh Oánh thật cao quăng lên, tiếp lấy, nâng Oánh Oánh tại trên trán nàng mạnh mẽ hôn hai lần, Oánh Oánh lật hai cái bạch nhãn cho hắn.

"Tà Đế, ta thả ra! Đế thi, ta thả ra! Đế Thúc, cũng là ta thả ra!"

Tô Vân đem Oánh Oánh quăng lên, cất tiếng cười to: "Thiên Hậu, Đế tâm, tiên tướng Bích Lạc, những này huyên náo thiên hạ đại loạn tồn tại, đều là ta thả ra! Đây mới là ta am hiểu nhất sự tình!"

Oánh Oánh hai tay quơ ở trước ngực, cánh cũng lười vỗ một cái, chờ lấy hắn tới đón, nhưng mà Tô Vân nhưng quên đi đón.

Lạch cạch.

Oánh Oánh ngồi dưới đất, không khỏi giận dữ, ngẩng đầu liền thấy Hồng La cười tủm tỉm tiến đến Tô Vân phía trước, cũng để cho hắn tự thân mình cái trán, cười nói: "Ta đánh thức Tô lang, Tô lang không ban thưởng một chút?"

Chương 657 : Diệt thế kim quan

Chương 660: Diệt thế kim quan

“Thấy sắc quên bạn!” Oánh Oánh không được tại Tô Vân bên tai nói thầm, còn tại oán trách hắn mới vừa rồi không có tiếp lấy bản thân, ngược lại đi cùng Hồng La thân thiết.

“Buồn nôn! Bại hoại!”

Oánh Oánh tiếp tục nói: “Ồ không tốt!”

Tô Vân thành thành thật thật nhận sai, nói: “Là Hồng La đánh thức ta, ta hôn ngươi không có hôn nàng, không tốt. Nàng để cho ta hôn, ta không thể không hôn có phải không? Thực ra ta cùng Hồng La là tình huynh đệ, cũng không nam nữ tình cảm ở trong đó. Nàng một mực coi ta là thành nàng anh em tốt.”

“Thật sao? Ta không tin! Nàng vì sao thừa dịp ngươi hôn nàng cái trán thời điểm nâng lên miệng, để ngươi hôn nàng miệng? Ai nha, miệng đối miệng buồn nôn chết!”

…

Tô Vân cuối cùng để Oánh Oánh đại lão gia lại không nhắc Hồng La trộm hôn mình sự tình, thầm nghĩ: “Nếu ta không thể ngăn cản Tà Đế, như vậy liền để thời cuộc càng thêm rối loạn một chút! Để thời cuộc loạn hơn phương pháp, chắc chắn chính là phục sinh đồng thời phóng thích Hỗn Độn Đại Đế!”

Ánh mắt của hắn lấp lóe, lấy ra Tiên Hậu hộp ngọc, trong hộp ngọc có Hỗn Độn Đại Đế Huyễn thiên chi nhãn. Cái này

viên con mắt có được không thể tưởng tượng năng lực, liền Thiên Quân cũng không cách nào chống cự Huyễn thiên chi nhãn ảnh hưởng!

Tô Vân sở dĩ giữ lại cái này viên con mắt, chính là bởi vì cái này viên con mắt uy lực quá cường đại, nếu như Thiên Thị Viên gặp gỡ Tiên Quân Thiên Quân quấy nhiễu, hắn liền có thể dùng Huyễn thiên chi nhãn ngăn cản!

Nếu như có khả năng phục sinh Hỗn Độn Đại Đế, hắn cam nguyện vứt bỏ Huyễn thiên chi nhãn.

"Nhưng mà chỉ dựa vào Huyễn thiên chi nhãn cũng không thể để Hỗn Độn Đại Đế sống lại."

Tô Vân cau mày, đem Tiên Hậu hộp ngọc thả trở lại, thấp giọng nói: "Như vậy quấy rối thời cuộc cái thứ hai con đường, liền để cho Đế Hốt bỏ ra! Đế Hốt chính là Thái Cổ tam Đế một trong, nghe những cái kia cựu thần ý tứ, Đế Hốt bị ép nhường ngôi địa vị cho Tà Đế, hủy cựu thần thống trị địa vị. Có lẽ Đế Hốt nhất định rất không cam tâm, nếu là có thể mời ra hắn, Tà Đế tự nhiên cũng ngồi không yên."

Nhưng mà nan đề là Đế Hốt tung tích không chỗ có thể tìm ra, chỉ có Ôn Kiều biết Đế Hốt tung tích, nhưng Ôn Kiều hết lần này tới lần khác không nói.

Tô Vân thậm chí còn một lần suy đoán Đế Hốt nhưng thật ra là bị Tà Đế trấn áp tại trong kim quan, Ôn Kiều truyền Đế Hốt lệnh, xin Tô Vân đi trước mở ra kim quan, chính là vì để Tô Vân phóng thích Đế Hốt!

Đương nhiên, đây chỉ là Tô Vân suy đoán.

"Con đường thứ ba, chính là đi tới Vong Xuyên."

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, Vong Xuyên là những cái kia tro tàn hóa tiên nhân lưu vong chỗ, tuy tuyệt đại bộ phận tiên nhân đều lại ở Tiên giới tàn lụi lúc thân đạo cụ diệt, hóa thành

một cái tro tàn, nhưng từ đệ nhất Tiên giới đến nay, nhất định cũng không ít tiên nhân như ngọc thái tử bình thường, trực tiếp hóa thành tro tàn quái tránh thoát một kiếp!

"Nhiều năm như vậy, Vong Xuyên bên trong nhất định tích lũy xuống không biết bao nhiêu tro tàn tiên. Những này tro tàn tiên bên trong hẳn là có không ít là Tà Đế kẻ thù a? Có lẽ thỏa sức tro tàn tiên giết ra Vong Xuyên, có thể giải khẩn cấp."

Tô Vân nghĩ tới đây, vẫn lắc đầu một cái. Thả ra tro tàn tiên, khẳng định sẽ tạo thành một tràng lớn lao phá hoại, dù ai cũng không cách nào bảo đảm tro tàn tiên bay ra chính là đi tìm Tà Đế báo thù!

"Những này tro tàn tiên nhân sẽ chỉ giống như là thuỷ triều phá tan Bắc Miện trường thành, bao phủ cái này đến cái khác thế giới."

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, chối bỏ bản thân ý nghĩ này, thầm nghĩ: "Hiện nay ta có khả năng nghĩ tới tốt nhất con đường, chính là đi tới Tiên giới chi môn, đi mở ra chiếc kia kim quan. Nếu như Đế Hốt bị trấn áp tại trong kim quan, phóng thích hắn, để hắn đi đối kháng Tà Đế! Nhưng mà chiếc kia kim quan…"

Tô Vân khóe mắt run rẩy, kim quan là một cái Tiên đạo chí bảo, có khả năng cùng Tứ Cực đỉnh chống lại Tiên đạo chí bảo!

Hắn tuyệt đối không có vén lên thanh này kim quan thực lực, chỉ sợ còn chưa tiếp cận, liền muốn bị kim quan đại đạo uy năng trấn áp!

"Muốn mở ra kim quan còn có một cái phương pháp."

Tô Vân bất thình lình thôi thúc thanh đồng phù tiết, gào thét mà lên, rất nhanh biến mất ở chân trời.

Chung sơn tinh vân, Chúc Long trong mắt trái, thanh đồng phù tiết bay đến Tử Phủ phía trước, Tô Vân xòe bàn tay ra, ngón tay nhẹ nhàng phất qua trên vách tường ba đại chí bảo cùng Đế Phong lạc ấn, lộ ra vẻ tươi cười: "Đạo hữu, hiện nay trên đời có ba đại Tiên đạo chí bảo, Đế Phong kiếm, Tà Đế Tứ Cực đỉnh cùng Phần Tiên lô, cái này ba đại chí bảo đều đã thua ở trong tay của ngươi."

Tử Phủ bên trong truyền đến du dương đạo âm, tử quang mờ mịt, hiển nhiên rất là được lợi.

"Chẳng qua đạo hữu khoảng cách thiên hạ đệ nhất chí bảo còn kém một bậc, vẻn vẹn một bậc mà thôi. Bởi vì Tiên giới quả thực chỉ có ba đại Tiên đạo chí bảo, nhưng ở Tiên giới bên ngoài còn có một cái Tiên đạo chí bảo!"

Tô Vân dừng lại, nghiêm mặt nói: "Món chí bảo này nắm giữ lớn lao uy năng, đạo hữu không có đánh bại hắn, liền coi như không được thiên hạ đệ nhất chí bảo!"

Bất thình lình Tử Phủ bên trong truyền đến hồng thủy như vỡ đê tiếng vang, sóng lớn rung trời, minh đường bên trong tử khí xông ra, đập vào mặt, lại tại Tô Vân phía trước bỗng nhiên ngừng lại, dường như cái này Tử Phủ rơi vào nổi giận bên trong!

Tô Vân mặt như bình hồ, thản nhiên nói: "Món chí bảo này chính là diệt thế kim quan, tin đồn kim quan mở ra, thiên địa thời không tất cả đều phải bị nuốt vào trong quan tài, sinh sinh luyện hóa! Kim quan vừa mở, chính là toàn bộ vũ trụ biến mất ngày! Đạo hữu, ngươi uy năng quảng đại vô biên, ngươi thần uy cái thế, không có chí bảo không biết điểm này! Nhưng mà không cùng diệt thế kim quan tranh tài qua, ngươi liền trước sau là thiên hạ đệ nhị!"

Trước mặt hắn tử khí bất thình lình xoay tròn, xoay quanh hắn bay lượn, bỗng nhiên hóa thành từng tôn Thần Ma, đem

Tô Vân vây quanh ở trung ương, toả ra dày nặng thần uy ma uy, bỗng nhiên hình thành tiên thụ tiên đằng, hình thành rậm rạp rừng rậm!

Tử khí đột nhiên lại diễn hóa từng khỏa mặt trời, từng khỏa tinh thần, hình thành thật lớn tinh hệ xoay quanh Tô Vân xoay tròn, bỗng nhiên lại diễn hóa nặng nề huyền bí, hướng Tô Vân hiển lộ rõ ràng Tiên Thiên Nhất Khí huyền diệu!

Bất thình lình một đạo tử quang chém qua, rõ ràng là Tử Phủ chém xuống Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh một chân thi triển thần thông!

Sau một khắc, tử khí lại diễn hóa nó lực áp đế kiếm, lực khắc Phần Tiên lô lúc thi triển thần thông, hiển nhiên cực kỳ hài lòng, hướng Tô Vân khoe khoang võ lực của mình, hỏi cái kia miệng diệt thế kim quan có hay không có bậc này uy năng.

Bậc này đại đạo vận dụng, so Tô Vân còn muốn tới tinh diệu rất nhiều, khiến Tô Vân nóng mắt không thôi.

“Ha ha ha, đạo hữu, bản lĩnh của ngươi trong mắt của ta quả thực không yếu, nhưng mà ngươi hướng ta diễu võ giương oai hoàn toàn vô dụng, có hay không có thể thắng được diệt thế kim quan, vẫn là không thể biết được.”

Tô Vân cười nói: “Không bằng như vậy, ta đi tìm diệt thế kim quan, tìm đến nó lúc, ngươi nghe ta triệu hoán, ta đem ngươi triệu hoán đến phụ cận của nó. Có hay không có thể thắng được nó, liền thấy có bản lãnh của ngươi. Ngươi nếu là đáp ứng, ta cái này liền lên đường!”

Xoay quanh hắn bao quanh bay lượn tử khí bất thình lình dừng lại, như thủy triều hướng Tử Phủ bên trong lui đi.

Tô Vân nháy mắt mấy cái, nói: “Nhưng mà chuyến này có chút nguy hiểm. Thực lực của ta thấp, e sợ cho bản thân khó đảm bảo, nếu như đạo hữu có thể đem ngươi đại phá ba đại chí

bảo khai sáng thần thông truyền cho ta, vậy liền ổn thoả rất nhiều.”

Hắn đã chờ phút chốc, Tử Phủ bên trong không có động tĩnh.

Tô Vân khẽ nhíu mày, tiếp tục kiên nhẫn đợi chờ, sau một lúc lâu, Tử Phủ cửa mở ra, một tia tử khí lặng lẽ sờ sờ đưa qua đến, hình thành bàn tay hình thái, bắt lấy Tô Vân đầu vai, đem hắn thân thể tách ra quá khứ, đem hắn hướng ra phía ngoài đẩy đi.

Tô Vân ý đồ phản kháng, nhưng tiếc rằng cái này chí bảo uy năng căn bản không phải hắn có khả năng chịu đựng nổi.

Cái này tử khí đem hắn đẩy ra Tử Phủ, Tô Vân đứng tại bên ngoài phủ, cao giọng nói: “Tốt xấu dạy một chiêu cũng được!”

Oánh Oánh cười nói: “Sĩ tử, cái này Tử Phủ hẹp hòi cực kì, lần trước sĩ tử giúp hắn đánh bại Đế Phong, hắn chẳng những không có cảm ơn ngươi, ngược lại đem đánh bại Đế Phong công lao ôm ở trên người mình. Ngươi nhìn trên tường lạc ấn, đều không có ngươi lạc ấn.”

Đẩy Tô Vân tử khí bàn tay lớn dừng lại, bất thình lình tại Oánh Oánh trên miệng quệt một chút, Oánh Oánh đang muốn nói chuyện, bất thình lình phát giác miệng không còn, gấp đến độ đầu đầy mực nước.

Tô Vân duỗi ra một đầu ngón tay tại Oánh Oánh môi chỗ nhẹ nhàng một vệt, Oánh Oánh miệng lại lần nữa xuất hiện.

Tô Vân cười nói: “Đạo hữu, ngươi nếu là ì ạch lục soát, liền thứ cho ta bất lực, không đi tìm cái kia diệt thế kim quan.”

Cái kia tử khí đột nhiên hóa thành Tử Phủ hình thái, nghiền ép một cái kim quan, bên cạnh có Tô Vân cùng Oánh Oánh hai

cái tiểu nhân nhi hai tay chống nạnh, chân đạp nắp quan tài làm cười ha ha hình.

Bỗng nhiên tử khí lại là biến đổi, Tô Vân cùng Oánh Oánh hai cái tiểu nhân nhi quỳ gối Tử Phủ trước cửa, nhìn trong phủ tử khí diễn hóa Tiên Thiên Nhất Khí đại thần thông, cảm động đến sợ chết khiếp, liên tục hướng Tử Phủ dập đầu.

Mà cái kia Tử Phủ bên trong lại có một cái tử khí bàn tay lớn duỗi ra, hòa ái sờ lên hai người bọn hắn cái đầu nhỏ.

Tô Vân cùng Oánh Oánh nhìn tử khí diễn hóa một màn này, hai người mặt đều có chút đen.

"Sĩ tử, hắn là nói trước làm việc, sau đưa tiền!" Oánh Oánh tức giận nói.

Tô Vân xoay người rời đi, nói: "Vậy trước tiên làm việc, sau đòi tiền!"

Oánh Oánh đứng tại hắn đầu vai, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Tử Phủ trước cửa, đoàn kia tử khí còn tại diễn hóa Tô Vân cùng mình hướng Tử Phủ dập đầu tình hình, hiển nhiên rất là hài lòng.

"Như vậy tự luyến chí bảo, ngược lại là lần đầu thấy…"

Oánh Oánh thu về ánh mắt, nói nhỏ: "Sĩ tử, nếu là Tử Phủ đánh không lại diệt thế kim quan đâu? Đúng rồi, làm sao ngươi biết chiếc kia kim quan gọi là diệt thế kim quan?"

Tô Vân thôi thúc thanh đồng phù tiết, nói nhỏ: "Ta làm sao biết kim quan gọi cái gì? Ta thuận miệng nói, lừa gạt Tử Phủ. Không nói đến lợi hại chút, hắn chỗ nào chịu nghe ta triệu hoán?"

Oánh Oánh nói nhỏ: "Ngộ nhỡ kim quan kia thật rất lợi hại, Tử Phủ đánh không lại nhân gia đâu?"

Tô Vân ngẩn ngơ, ngay sau đó lắc đầu cười nói: "Làm sao có thể? Chí bảo bên trong, Tử Phủ đệ nhất! Huống chi, Tử Phủ là lẫn nhau chiếu rọi hai anh em, một cái đánh không lại, hai cái cùng tiến lên!"

"Nếu như thật đánh không lại, không biết Tử Phủ hai anh em có thể hay không như hắn trong tranh miêu tả như vậy, hướng kim quan dập đầu?" Oánh Oánh đối một màn này rất là mê mẩn.

Thanh đồng phù tiết gào thét bay đi, rời đi Chúc Long đôi mắt, đi về phía Lôi Trì động thiên bay đi.

Đợi đi tới Lôi Trì động thiên, Tô Vân gọi đến Ôn Kiều. Chỉ thấy Ôn Kiều từ lôi trì bên trong chậm rãi bay lên, hát cái lớn như vậy, nói: "Các chủ, xin thứ cho ta có thương tích trong người, không thể thấy toàn bộ lễ."

Oánh Oánh ân cần nói: "To con Kiều, ngươi không phải muốn làm người hoà giải sao? Vì sao ngược lại bị người đánh? Thương thế có nặng hay không?"

Ôn Kiều đầu vai hai ngọn núi lửa phun cuồn cuộn khói đặc, lúng ta lúng túng nói: "Động Đình cùng Thương Ngô hai cái tiểu bối, không nói võ đức, đánh lén ta một cái lão thần. Ta lơ là không có tránh, lúc này mới bị bọn họ đả thương… Mọi người đều là cựu thần, hai cái đánh lén ta một cái, cái này được chứ? Cái này không tốt…"

Tô Vân đưa tay ngừng lại hắn, thiện ý nói: "Chúng ta đều hiểu, đạo huynh không cần phải nói. Đạo huynh, ta đem đi tới Tiên giới chi môn, hỏi ngươi là có hay không biết đường đi?"

"… Nếu như ta thi triển ta Thuần Dương thiểm điện tiên, nhất định muốn bọn họ đẹp mắt. Nhưng mà tất cả mọi người là đồng đạo…"

Ôn Kiều lưu luyến không rời ngừng miệng, nói: "Tiên giới chi môn ngay tại Bắc Miện trường thành phần cuối. Các chủ theo trường thành đi, cứ việc sẽ lượn quanh đường xa, nhưng không đến mức lạc đường, lấy thanh đồng phù tiết tốc độ, các chủ tại thời gian nghỉ ngơi một đoạn thời gian, bổ sung nguyên khí, ước chừng hơn một tháng liền có thể tới đó."

Tô Vân vội vàng cảm ơn.

Ôn Kiều chậm rãi chìm vào lôi trì, trong miệng vẫn tại thầm nói: "Cái này được chứ? Cái này không tốt… Ta một cái lão thần…"

Tô Vân thôi thúc thanh đồng phù tiết, bay về phía Bắc Miện trường thành, Oánh Oánh hiếu kỳ nói: "Sĩ tử, ngươi có muốn hay không biết Lâu Ban lão gia tử bọn họ chạy đi nơi nào? Bọn họ rời đi lâu như vậy, có hay không đã tìm đến Tiên giới chi môn?"

Tô Vân đề phòng nói: "Oánh Oánh, không thể tuỳ ý triệu hoán bọn chúng, ngươi sẽ bị hắn bọn họ đánh chết tươi!"

Oánh Oánh đành phải nhẫn nại.

Sau một lúc lâu, Tô Vân có chút chần chờ, nói: "Nghe Ôn Kiều ý tứ, từ trường thành bên dưới đi, tuy là lộ trình xa, nhưng chỉ cần tiếp tục đi thì nhất định sẽ đi tới Tiên giới chi môn. Mà đệ nhất Thánh Hoàng bọn họ đi lại không phải trường thành dưới chân, mà là vượt ngang tinh không, nhìn như đi là một đầu gần đường…"

"Nhưng mà đệ nhất Thánh Hoàng, lại là cái dân mù đường." Oánh Oánh nói nhỏ.

Tô Vân cắn răng, nói: "Nếu không, liền triệu hoán một cái hỏi một chút?"

Oánh Oánh reo hò một tiếng, lập tức chuẩn bị tế đàn, mặt mày hớn hở nói: "Triệu hoán vị nào lão gia tử?"

Tô Vân chần chờ nói: “Lâu Ban lão gia tử là ta Thông Thiên các tiền các chủ, đối ta có ân, Sầm phu tử thì là ân nhân cứu mạng của ta, lại là ta người khai sáng, vẫn là trước hố… Trước triệu hoán phu tử a.”

Một lát sau, Sầm phu tử nộ khí xung thiên, một cái dây thừng vàng đem Oánh Oánh trói chặt chẽ vững vàng, treo ngược lên.

Chương 658 : Tự hủy trường thành (cầu đặt trước cầu phiếu)

Chương 661: Tự hủy trường thành (cầu đặt trước cầu phiếu)

Tô Vân hướng Sầm phu tử chứng minh triệu hoán hắn nguyên nhân, này mới khiến vị này Thánh Linh tỉnh táo lại, oán giận nói: "Đệ nhất Thánh Hoàng tuy là dân mù đường, nhưng chủ yếu là bởi vì khi đó thuật số không bằng hiện tại phát triển, hắn thôi diễn sai lầm mới có thể lạc đường! Hiện nay thuật số trình độ đi lên, thôi diễn Tiên giới chi môn phương hướng tự nhiên dễ dàng rất nhiều. Chúng ta đã xa xa nhìn thấy Tiên giới chi môn, liền bị ngươi kéo tới!"

Nói đến đây, Sầm phu tử vẫn còn có chút dựng râu trừng mắt, hiển nhiên tức giận khó bình, run rẩy nói: "Chúng ta thật vất vả mới đuổi kịp tam thánh, cùng bọn hắn cùng một chỗ, vừa nói vừa cười đi tới Tiên giới chi môn, ta còn ý định cùng nho đạo chi tổ phu tử nói vài lời…"

Tô Vân trong lòng cũng là vừa mừng vừa sợ: "Chẳng lẽ là Nho Thích Đạo tam thánh?"

Sầm phu tử đau lòng nhức óc nói: "Không phải là bọn họ? Nguyên Sóc một nửa văn minh, đều là căn nguyên tự bọn họ, mà phu tử lại là tam thánh đứng đầu! Ta thật vất vả mới chen đến trước mặt, ý định cùng phu tử nói chút lời nói, liền bị các ngươi gọi đến!"

Hắn càng nói càng tức, đem Oánh Oánh cuốn thành một quyển sách, mạnh mẽ đập Tô Vân đầu.

Tô Vân không để ý , mặc cho hắn đánh.

Nho Thích Đạo tam thánh cống hiến cũng không so đệ nhất Thánh Hoàng nhỏ hơn bao nhiêu, đặc biệt là phu tử khai sáng Uẩn Linh cảnh giới, càng là ngăn cơn sóng dữ.

Đệ nhất Thánh Hoàng thời kì không cần Uẩn Linh cảnh giới, khi đó thiên địa nguyên khí còn rất phong phú, không cần Uẩn Linh liền có thể trở thành linh sĩ. Nhưng đến phu tử thời đại thiên địa nguyên khí đã cực kỳ mỏng manh, mọi người thân thể yếu đuối, tinh thần trống rỗng, linh sĩ càng ngày càng ít, nếu không phải phu tử khai sáng Uẩn Linh cảnh giới, mở rộng mọi người nội tâm, khả năng linh sĩ liền muốn tại Nguyên Sóc thế giới diệt tuyệt!

Khi đó, chỉ sợ liền linh sĩ truyền thừa cũng sẽ cắt đứt, linh sĩ chỉ có thể biến thành một loại thần thoại, trở thành giờ rỗi rãi đề tài câu chuyện. Thử nghĩ một chút, thật là là một cái hạng gì tuyệt vọng tương lai?

Bởi vậy phu tử cống hiến cực lớn, đuổi sát đệ nhất Thánh Hoàng!

Rõ ràng điểm này Nguyên Sóc người, không có không cảm kích phu tử. Thấy phu tử, cũng trở thành Tô Vân mong muốn một trong, cho dù là Sầm phu tử dạng này Thánh Nhân, cũng lấy thấy phu tử một mặt cùng phu tử nói một câu làm vinh. Nhưng mà chưa kịp nói, liền bị hung tàn sách quái nhỏ triệu đi, cũng khó trách Sầm phu tử tức giận.

“Chờ một chút!”

Tô Vân đem Oánh Oánh đoạt tới, để đáng thương sách quái từ quyển sách biến hóa thành người, nói: “Phu tử tam thánh nếu tại, như vậy Tam Thánh Hoàng cũng hẳn là tại a? Tam

Thánh Hoàng là tại Thánh Hoàng Vũ đi tới Thiên Phủ về sau, lúc này mới rời đi Thiên Phủ, chạy tới Tiên giới chi môn. Thánh Hoàng Vũ đến Thiên Phủ về sau không bao lâu, tam thánh cũng đến. Tam thánh hẳn là đi theo Tam Thánh Hoàng dấu chân tiến lên, tốc độ muốn so Tam Thánh Hoàng nhanh một chút!"

Sầm phu tử nói: "Tam Thánh Hoàng? Đương nhiên thấy được, rất dễ nói chuyện. Phu tử quả thực cùng với bọn họ, lúc ấy phu tử còn tại cùng đệ nhất Thánh Hoàng nói chuyện…"

Tô Vân vội vàng cắt đứt hắn, nói: "Nói một chút Tam Thánh Hoàng. Sầm bá có hay không phát hiện Tam Thánh Hoàng có gì đó cổ quái?"

Sầm phu tử nói: "Đương nhiên cổ quái. Ba người bọn họ đều không phải là người, một cái đầu rồng thân người, một cái đầu người thân rắn, một cái mình người đầu trâu. Phu tử đối đệ nhất Thánh Hoàng rất là hâm mộ…"

Tô Vân nói: "Sầm bá, ta biết Tam Thánh Hoàng không phải người, ta nói là Tam Thánh Hoàng còn sống hay không? Ta nghi ngờ bọn họ giả chết…"

Sầm phu tử lẩm bẩm nói: "… Phu tử cái kia khiêm tốn phong thái làm ta bối ngưỡng mộ. Hắn còn xưng Lão Quân vi sư, lão sư danh xưng này, chính là từ hắn cùng Lão Quân truyền thừa…"

Hắn nói không ngừng, hiển nhiên lúc ấy Sầm phu tử tất cả lực chú ý đều bị phu tử hấp dẫn tới, đối Tam Thánh Hoàng chú ý không nhiều.

Tô Vân khẽ nhíu mày, Oánh Oánh giãn ra thân thể, nói nhỏ: "Lão gia tử vẫn là như vậy bạo lực. Sĩ tử, Tam Thánh Hoàng lai lịch không thể coi thường, từ đệ nhất Tiên giới liền chạy đến truyền đạo, Tiên Đế đều đổi một lứa lại một lứa,

nhưng mỗi cái Tiên giới đều có ba vị Thánh Hoàng dẫn dắt trí tuệ, giáo hóa chúng sinh. Bọn họ có thể sống đến lâu dài như vậy, chẳng lẽ là cựu thần?"

Tô Vân thôi thúc thanh đồng phù tiết dọc theo Bắc Miện trường thành tiếp tục tiến lên, qua lại tung bay tro tàn bên trong, nói: "Có khả năng. Cựu thần thần thông quảng đại, lại không nhận Tiên giới biến mất ảnh hưởng, quả thực có thể từ Thái Cổ sống đến bây giờ. Chỉ là, bọn họ nếu như là cựu thần mà nói, vì sao giáo hóa chúng sinh về sau, liền sẽ giả chết thoát thân?"

Hắn cùng Ứng Long, Bạch Trạch đám người đi qua quá khứ từng cái Tiên giới, mỗi cái Tiên giới đều có một tòa Tam Thánh Hoàng lăng!

Mỗi một tòa Tam Thánh Hoàng lăng bên trong đều có ba vị này Thánh Hoàng quan tài, mà những này quan tài đều là không quan!

Càng thêm khó tin chính là, từ những này lăng mộ bích hoạ nhìn lại, ba vị này Thánh Hoàng một mực lấy đồng dạng khuôn mặt đi lại phía trước sau bảy cái Tiên giới!

"Có lẽ ba vị này Thánh Hoàng, đều là cùng một người khác biệt hình thái. Nếu là có thể nhìn thấy bọn họ, có lẽ có thể mở ra bí ẩn này!"

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, trước tiên đem chuyện này bỏ xuống, chỉ cần đến Tiên giới chi môn, liền có thể nhìn thấy ba vị Thánh Hoàng, khi đó tất cả nghi hoặc đều có thể giải quyết dễ dàng!

Bắc Miện trường thành dưới chân tro tàn mênh mông, đó là Tiên giới tro tàn bay xuống ở đây. Bắc Miện trường thành chính là dùng từng khỏa chết đi tinh cầu chất đống mà thành, trường thành dưới chân tro tàn cũng dày nặng vô cùng.

Ôn Kiều nói cho hắn biết dọc theo trường thành bay về phía trước, liền có thể tìm đến Tiên giới chi môn, chẳng qua đoạn đường này bay qua, đâu đâu cũng có tro tàn, để cho người ta không khỏi tuyệt vọng bi thương.

Đúng lúc này, Tô Vân bất thình lình chú ý tới phía trước trường thành dưới chân có vết bánh xe ấn ký, hắn nhìn về phía trước, chỉ thấy tám đầu thạch long thạch phượng tại tro tàn bên trên ra sức chạy, phi hành, mà thạch long thạch phượng hậu mới, chính là Thiên Thị Viên thanh đồng Đế liễn, trong xe ngồi một tôn kim quang lập lòe Thần Chỉ!

Xe đồng thau gào thét tiến lên, nâng lên đầy trời tro tàn bụi bặm.

Sầm phu tử nhìn lại, thất thanh nói: "Là Đông lăng chủ nhân, thiên hạ đạo tặc!"

Xe đồng thau tại nguy nga vô tận Bắc Miện trường thành viền dưới đường bão táp, chạy về phía không biết chỗ cần đến, bức này cảnh tượng vẫn để cho Tô Vân có chút thay đổi sắc mặt.

"Đông lăng chủ nhân, hắn còn tại tìm kiếm Bắc Miện trường thành phần cuối Tiên giới chi môn. Đệ nhất Thánh Hoàng đám người đi là đường tắt, mà hắn lựa chọn là xa nhất nhưng ổn thỏa nhất một con đường."

Tô Vân đuổi theo xe đồng thau, đem Đông lăng chủ nhân mời lên thanh đồng phù tiết, nói: "Đạo huynh, ta đem đi tới Tiên giới chi môn, đạo huynh nếu là không chê, ta có thể năm đạo huynh đi tới."

Đông lăng chủ nhân năm đó thành thần về sau, mang theo Tô Vân du lịch Nguyên Sóc giang sơn, cuối cùng từ biệt Nguyên Sóc, bước lên một tràng nhất định không có đường quay về lữ trình.

Hắn là cái ưa thích náo nhiệt thần linh, nhưng mà dọc theo con đường này cũng chỉ có thạch long thạch phượng cùng tro tàn làm bạn, có khả năng ở đây Tô Vân vị này cố nhân cùng truyền thừa của hắn người, Đông lăng chủ nhân cũng rất là vui vẻ.

Chỉ là Sầm phu tử cùng hắn không hợp nhau, phu tử nhất mạch, có rất ít có khả năng cùng Đông lăng chủ nhân ở chung hòa thuận, cho dù phu tử bản thân, cũng có một câu "Không uống Đạo Tuyền chi thủy", để bày tỏ bày ra đối Đông lăng chủ nhân xem thường.

Sầm phu tử quát: "Ngươi lấy trộm thành Thánh, là thiên hạ khinh thường, ta xấu hổ cùng ngươi làm bạn!"

Đông lăng chủ nhân cười nói: "Phu tử lừa đời lấy tiếng, cũng là lấy trộm thành Thánh, có tư cách gì cười ta? Liền xem như Sầm quân ngươi, cũng vô công tại xã tắc, nhưng gánh vác Thánh Nhân chi danh, cũng là lừa đời lấy tiếng, cuối cùng hữu danh vô thực, bị đồ đệ treo cổ tại vẹo cổ trên cây. Sầm quân lại có gì lấy dạy ta?"

Sầm phu tử dựng râu trừng mắt.

Oánh Oánh vội vàng chọc chọc Tô Vân bả vai, nói nhỏ: "Sầm lão gia muốn cùng Đông lăng chủ nhân dây dưa."

Tô Vân trầm trầm nói: "Không cần lo cho bọn họ, chúng ta lần này đi Tiên giới chi môn còn có hơn một tháng thời gian mới có thể đến, trên đường này bọn họ khẳng định sẽ đánh lên."

Oánh Oánh lấy ra một khối nhỏ thơm bánh, tràn đầy phấn khởi nói: "Ngươi không khuyên một chút?"

Tô Vân lắc đầu nói: "Đông lăng chủ nhân là Thiên Thị Viên Đại Đế, mỗi ngày đi loanh quanh Thiên Thị Viên, duy trì Thiên Thị Viên yên lòng. Sầm bá ở tại Thiên Môn trấn bên

ngoài, ngày ngày treo ở vẹo cổ trên cây, đối đi loanh quanh Đông lăng chủ nhân từ trước đến nay hờ hững, trước đến giờ không đi bái kiến Đông lăng chủ nhân, có thể thấy được hai người oán hận chất chứa đã lâu. Nếu là có thể hóa giải, đã sớm hóa giải."

Quả nhiên, đợi đến Tô Vân pháp lực tiêu hao hầu như không còn, dừng lại nghỉ ngơi, luyện hóa tiên khí bổ sung tu vi lúc, Đông lăng chủ nhân cùng Sầm phu tử cuối cùng khai chiến!

Oánh Oánh chuyển cái bàn nhỏ ngồi tại Tô Vân bên cạnh, nhìn ra nồng nhiệt.

Chờ đến Tô Vân tu vi khôi phục, hai người hay là không có phân ra thắng bại.

Tô Vân mở mắt ra, hai người dừng tay không đấu, leo lên phù tiết, một cái đứng tại phù tiết phía trước, một cái ngồi tại phù tiết phía sau, thủy hỏa bất dung.

"Lão đạo tặc, đánh không lại ngươi, nhưng đợi đến thấy phu tử liền ngươi sẽ biết tay!"

Sầm phu tử độc thoại, thấp giọng nói: "Chúng ta nho đạo một môn, có ba mươi Đại Thánh, đánh không chết ngươi?"

Đông lăng chủ nhân mỉm cười nói: "Ta thống trị Thiên Thị Viên mấy ngàn năm, từ ta Thiên Thị Viên đi ra Thánh Linh không có một trăm cũng có tám mươi, ta sẽ sợ các ngươi?"

Trên đường đi, mỗi khi Tô Vân dừng lại, nhắm mắt lại lúc tu luyện, hai người liền muốn lần nữa ra tay đánh nhau, đợi đến Tô Vân khôi phục tu vi, hai người liền lại dừng tay.

Oánh Oánh chỉ cảm thấy dọc theo con đường này nhưng cũng không tính cô quạnh, thậm chí còn chê bọn họ đạo pháp thần thông lỗi thời, chỉ điểm hai vị Thánh Linh Nguyên Sóc

mới nhất đạo pháp thần thông, để cho bọn họ đánh cho càng náo nhiệt một chút.

Trong lúc vô tình, thanh đồng phù tiết đã đi tới Bắc Miện trường thành trung đoạn, trở về nhìn lại, đã không nhìn thấy Đế đình đại lục, thậm chí liền Chung sơn Chúc Long tinh hệ cũng xa không thể nhận ra.

Tinh không bên trong, chỉ có to lớn tinh đoàn còn tản ra ảm đạm hào quang.

Vũ trụ yên tĩnh cùng mênh mông, vẫn là đánh trúng vào phù tiết bên trong mọi người, Đông lăng chủ nhân cùng Sầm phu tử đều an tĩnh lại, lại không đấu võ mồm, Oánh Oánh cũng lạ thường đến an tĩnh lại.

Đối mặt vũ trụ trống vắng , bất kỳ người nào đều chỉ có thể chỉ giữ trầm mặc.

Đột nhiên, Tô Vân khẽ ồ lên một tiếng, đánh vỡ phù tiết bên trong lặng im, nói: "Oánh Oánh, các ngươi nhìn!"

Mọi người vội vàng đi tới phù tiết phía trước, nhìn về phía trước, chỉ thấy nguy nga vô cùng Bắc Miện trường thành bên trên, từng chiếc từng chiếc lâu thuyền đại hạm chính dọc theo tường thành chạy bên dưới!

Những lâu thuyền kia đại hạm vận chuyển lấy khổng lồ Tiên đạo thần binh, trên thuyền đều có gần một trăm vị Chân Tiên cùng Kim Tiên trấn thủ, những cái kia khổng lồ Tiên đạo thần binh cũng tạo dáng kỳ lạ, thường thường là dùng Thần Ma tứ chi luyện chế mà thành!

Như Quỳ Long da, Ứng Long nhãn, Bạch Trạch sừng, Thiên Bằng trảo, Thao Thiết răng, lại phối hợp tiên trân tiên thụ, lạc ấn phù văn, luyện thành to lớn vũ khí!

Những binh khí kia tỏa ra ngập trời Thần Ma chi khí, cực kì khủng bố, hiển nhiên là dùng trưởng thành Thần Ma tứ chi

luyện chế mà thành!

Tô Vân bên người Ứng Long, Bạch Trạch, Thao Thiết mấy người Thần Ma, đều chỉ là thiếu niên thể, cũng không trưởng thành, thực lực tu vi cũng đã cực kỳ đáng sợ, sau khi trưởng thành Thần Ma, càng là đuổi sát cựu thần!

Tiên giới dùng trưởng thành Thần Ma luyện chế Tiên đạo thần binh, cũng là chuyện thường xảy ra. Đối với hạ giới phàm nhân mà nói, Thần Ma cao cao tại thượng, nhưng đối với Tiên giới tiên nhân đến nói, Thần Ma chỉ là đồ nhắm, nô bộc, thậm chí luyện bảo tài liệu, thuộc về tiêu hao phẩm!

Oánh Oánh ánh mắt lộ ra vẻ hoảng sợ, thất thanh nói: "Liễu Kiếm Nam cha, Liễu Tiên Quân!"

Nàng cũng không phải sợ hãi Liễu Tiên Quân, mà là e ngại Thần Quân Liễu Kiếm Nam, phải biết Oánh Oánh đại lão gia đời này sợ nhất chuyện chính là đi giết Thần Quân Liễu Kiếm Nam.

Bất luận là Huyễn thiên chi nhãn, vẫn là nhân ma Ngô Đồng, đều là có thể làm nàng rất nhiều thê thảm đau đớn hồi ức, những này hồi ức đều là cùng giết Thần Quân Liễu Kiếm Nam liên quan đến.

Tô Vân ngược lại là không có loại tâm lý này bóng ma, trấn an Oánh Oánh một chút, nói: "Liễu Kiếm Nam phụ thân Liễu Tiên Quân, chính là Tiên giới tinh thông tạo hóa chi thuật đệ nhất nhân! Hắn tạo hóa chi đạo, đã tiếp cận Tạo Vật, thậm chí có thể để cho Bạch Hoa phu nhân cùng vách đá sinh trưởng ở cùng một chỗ. Từ những này Tiên đạo thần binh cấu tạo đến xem, quả thực giống như là xuất từ bút tích của hắn."

Từ Tiên giới chạy khỏi lâu thuyền bên trên, khổng lồ Tiên đạo thần binh là thần đao, chuôi đao chỗ mở ra con mắt thật to, tròng mắt còn tại quay tròn loạn chuyển, có tạo dáng là bảo

kiếm, thân kiếm chỗ mở ra to lớn miệng, thậm chí còn lè lưỡi liếm láp lưỡi kiếm!

Tô Vân từ nhỏ liền tiếp xúc tạo hóa chi đạo, Cầu Thủy Kính truyền thụ cho hắn Trúc Cơ công pháp Hồng Lô Thiện Biến, chính là lấy Tạo Hóa Vi Công. Về sau Tô Vân lại tại Tử Phủ nơi đó học được nhiều hơn nữa tạo hóa chi đạo, chỉ là không có tìm hiểu ra Tạo Vật.

Chỉ từ những này khổng lồ Tiên đạo thần binh, hắn liền có thể nhìn ra được, Liễu Tiên Quân tạo hóa chi đạo mạnh mẽ!

"Liễu Tiên Quân, không thẹn là tiên đình tạo hóa chi đạo đệ nhất nhân!"

Hắn thấp giọng nói: "Có điều, hắn rời đi Tiên giới, vận chuyển những này khổng lồ Tiên đạo thần binh đi đâu? Hắn muốn dùng những này thần binh làm cái gì?"

Lúc này, phía trước truyền đến long trời lở đất thần thông rung động, Tô Vân bất thình lình nhìn thấy một cái vô cùng sáng sủa thần đao chém ra tinh không, một tôn đầu đội mũ rộng vành vĩ đại cựu thần đang tại trường thành dưới chân, tro tàn bên trong, cùng người chém giết!

"Ta phụng Đế lệnh trấn thủ Vong Xuyên, các ngươi vì sao muốn giết ta?" Cái kia mũ rộng vành cựu thần âm thanh long trời lở đất.

"Đế lệnh?"

Một thanh âm truyền đến, cười nói: "Vị đại đế nào mệnh lệnh? Hiện nay Tiên Đế danh hào Đế Phong, hắn ra lệnh qua ngươi trấn thủ Vong Xuyên ư?"

Chương 659 : Vong Xuyên người giữ cửa (đại chương cầu phiếu!)

Chương 662: Vong Xuyên người giữ cửa (đại chương cầu phiếu!)

“Tôn này cựu thần là trấn thủ Vong Xuyên cựu thần?”

Tô Vân nghe vậy hơi giật mình: “Như vậy, Vong Xuyên ngay tại chung quanh đây?”

Hắn nghèo mắt nhìn tới, chỉ thấy tôn này mũ rộng vành cự nhân trong tay “Thần đao” cũng không phải là đao, mà là một cái thạch kiếm, nếu là không múa, còn bằng phẳng không có gì lạ, chỉ có thể nhìn thấy phía trên lạc ấn lấy một chút kỳ dị đường vân.

Nhưng mà một khi cái kia mũ rộng vành cựu thần múa, thạch kiếm liền phong mang chợt hiện, tỏa ra lóa mắt thần quang!

Đó cũng không phải là kiếm mang, mà là đao mang!

Tô Vân nhìn thấy đao quang kia, thậm chí có một loại đại đạo run rẩy, hồi hộp cảm giác!

Hắn chỉ cảm thấy một đao kia chém xuống, bao hàm sức mạnh vô thượng thậm chí có thể chặt đứt tất cả đại đạo!

Đao kia bên trong tích chứa là một loại so nội tâm còn muốn thuần túy tinh thần, so Đế Thúc chi não linh lực còn muốn thuần túy lực lượng, là vô thượng tín ngưỡng cùng tín

niệm, tin tưởng vững chắc đao của mình có thể bổ ra tất cả khó khăn, tất cả hung hiểm!

Không có bất kỳ vật gì, có khả năng ngăn trở mình đao!

Tô Vân bị một đao này lực lượng làm chấn kinh rung động, hắn chưa hề nghĩ tới còn có người có thể đem đao luyện đến loại trình độ này: "Đế Phong kiếm đạo, chỉ sợ, chỉ sợ…"

Đế Phong kiếm đạo, vô khổng bất nhập, kiếm đạo cửu trùng thiên, bao trùm tại thiên hạ bất kỳ kiếm pháp phía trên!

Nhưng mà cùng cái này trong ánh đao tích chứa ý chí so sánh, liền ảm đạm phai mờ.

Tô Vân nhìn cái kia chói lọi đao quang, chỉ cảm thấy tâm linh đạo tâm cũng bị thần quang chiếu rọi, phảng phất trong lòng mình đủ loại khủng khiếp, tại trong ánh đao không chỗ trốn, khiến hắn cảm giác được xấu hổ.

Chẳng qua tôn này mũ rộng vành cựu Thần Chỉ là đem cái này đao quang xem như thạch kiếm tới thi triển, chiến lực của hắn cực mạnh, nhưng mà hắn hiển nhiên không thể đem "Đao" uy lực hoàn toàn phát huy ra.

Dù vậy, cũng đầy đủ!

Tiên đình Liễu Tiên Quân, xếp hàng thứ nhất luyện bảo tông sư, tôn này Tiên Quân tự thân dẫn đầu tiên thần đại quân chinh phạt, đủ loại Tiên đạo thần binh bị các lộ tiên tướng tế lên, tỏa ra uy năng kinh thiên động địa, hướng cái kia mũ rộng vành cựu thần đánh tới.

Nhưng mà, bất luận những này Tiên đạo thần binh uy lực có bao nhiêu kinh diễm, bất luận tiên tướng tạo thành đại trận hoàn mỹ đến mức nào, bất luận Liễu Tiên Quân luyện chế Tiên đạo thần binh có bao nhiêu tinh xảo tuyệt diệu, tại cái kia mũ rộng vành cựu thần trong ánh đao, tất cả một đao chẻ làm hai, tuyệt đối không cần đến đao thứ hai!

“Đó là cái gì đao?” Đông lăng chủ nhân cùng Sầm phu tử đều nhìn mà trợn tròn mắt.

Oánh Oánh kiến thức cực lớn, thậm chí so Tô Vân còn uyên bác hơn một chút, nói: “Liễu Tiên Quân tạo hóa chi đạo, là lợi dụng khác biệt Thần Ma tứ chi sáng tạo ra một cái có sinh mệnh Tiên đạo thần binh. Thần Ma bằng phẳng hóa chính là Tiên đạo phù văn, hắn dùng Thần Ma thân thể trọng yếu nhất vị trí làm tài liệu, khác biệt Thần Ma tứ chi liền tạo thành khác biệt Tiên đạo phù văn. Đem những tài liệu này tổ hợp lại với nhau, chính là đem Tiên đạo sắp xếp tổ hợp, hình thành tự nhiên Tiên đạo. Cường đại như vậy thần binh, tế lên về sau, chính là thuần túy Tiên đạo lực lượng bộc phát! Nhưng lại không thể ngăn lại một đao…”

Mời nàng chỉ điểm, Tô Vân nhất thời cũng nhìn ra Liễu Tiên Quân luyện bảo chỗ cường đại: “Liễu Tiên Quân có thể dùng khác biệt Thần Ma tứ chi, tạo dựng ra khác biệt đại đạo tiên binh!”

Ánh mắt của hắn rơi vào những cái kia tế lên giữa không trung Tiên đạo thần binh bên trên, lúc trước hắn bị đao quang thu hút, không có chú ý tới những này thần binh, hiện tại nhìn kỹ về sau, mới phát giác được không thể coi thường.

Đúng như là Oánh Oánh nói, Liễu Tiên Quân dùng Thần Ma tứ chi tới luyện chế đại đạo tiên binh, mỗi một chiếc khổng lồ Tiên đạo thần binh đều ẩn chứa một loại Tiên đạo!

Hắn tạo hóa chi đạo mạnh nhất, hắn không có khả năng tại cái khác trên đại đạo tiêu phí quá nhiều tâm tư, đơn thuần nghiên cứu tạo hóa chi đạo, đã hao hết hắn trí tuệ. Bởi vậy hắn liền lợi dụng tạo hóa của mình chi đạo để đạt tới bản thân nắm giữ mặt khác đại đạo mục đích!

Đây là dùng Thần Ma chi thể luyện khí, tạo thành khác biệt đại đạo, luyện thành đủ loại đại đạo tiên binh!

Tô Vân cũng là tạo hóa chi đạo mọi người, đồng thời đã đụng chạm đến Tạo Vật biên giới, từ những này đại đạo tiên binh cấu tạo bên trong, hắn có khả năng thưởng thức được Liễu Tiên Quân tuyệt đại tài hoa!

"Nếu là không có thanh đao này, ta nhất định sẽ bị Liễu Tiên Quân đại đạo tiên binh hấp dẫn, thật sâu khâm phục hắn."

Tô Vân trong lòng không khỏi cảm xúc: "Nhưng mà có thanh đao này, tất cả bảo vật, đều ảm đạm phai mờ."

Trong đao tích chứa tinh thần, thậm chí để Đế Phong vô thượng kiếm đạo cũng ảm đạm phai mờ!

"Trên trời dưới đất, từ xưa đến nay, cũng lại tìm không được chiếc thứ hai dạng này thần đao." Tô Vân trong lòng yên lặng nói.

Cái kia mũ rộng vành cựu Thần thủ nắm thạch kiếm, đao quang vượt mọi chông gai, phá vỡ tất cả , bất kỳ cái gì đại đạo tiên binh tất cả một đao cắt đứt, thẳng thẳng hướng Liễu Tiên Quân!

Chẳng qua Liễu Tiên Quân y nguyên không chút hoang mang, phía sau hắn còn có lâu thuyền mang theo từng cái khổng lồ đại đạo tiên nguồn mộ lính nguyên không ngừng lái tới, dưới trướng hắn tiên Thần Tướng những này đại đạo tiên binh tế lên, liều mạng ngăn cản cái kia mũ rộng vành cựu thần, cái kia mũ rộng vành cựu thần bốn phía, khắp nơi tán lạc đại đạo tiên binh mảnh vỡ.

Đại đạo tiên binh cứ việc bị chém đứt, nhưng này chút mảnh vỡ y nguyên chưa hề mất đi hoạt tính, Tô Vân nhìn thấy trên đất cái có chút tiên binh bên trên mọc ra Thần Ma con mắt, những này con mắt vẫn tại chớp động.

Tô Vân ánh mắt lấp lóe: "Liễu Tiên Quân có chuẩn bị mà đến, là định dùng những này đại đạo tiên binh mảnh vỡ, để

hoàn thành một cái càng thêm khổng lồ Tiên đạo thần binh, đem tôn này mũ rộng vành cựu thần một lần chém giết!"

Bất thình lình, lâu thuyền bên trên một chút tiên nhân chú ý tới thanh đồng phù tiết, sắc mặt biến hóa, mấy cái tiên nhân lúc này hướng bên này bay tới.

Đông lăng chủ nhân cùng Sầm phu tử mỗi người đứng dậy, sắc mặt nghiêm nghị, mỗi người ngăn tại Tô Vân cùng Oánh Oánh trước người.

Tô Vân nói khẽ: "Oánh Oánh, giải quyết đi những phiền toái này."

Oánh Oánh bay ra, đem hai cái lão gia tử để qua sau lưng, Đông lăng chủ nhân cùng Sầm phu tử trợn mắt há hốc mồm, chỉ thấy cái kia sách nhỏ yêu đủ loại thần thông làm người ta hoa mắt, trong chốc lát, liền đem mấy cái kia tiên nhân đánh cho miệng phun máu tươi, ngay cả mình Tiên đạo thần binh cũng không thể bảo vệ, bị sách quái nhỏ lấy đi, đành phải nhếch nhác chạy trốn!

Oánh Oánh đắc thắng trở về, dương dương đắc ý, tiện tay cho hai cái lão gia tử một người một kiện Tiên đạo thần binh, cười nói: "Đây là hiếu kính hai vị lão gia tử."

Sầm phu tử run rẩy nói: "Oánh Oánh lão gia khi nào như thế hùng hổ?"

Oánh Oánh nghe vậy, cảm giác tinh thần, lúc này lại có Kim Tiên từ lâu thuyền bên trên bay tới, la lên: "Yêu nghiệt phương nào, dám can đảm ở Liễu Tiên Quân phía trước làm càn!"

Sầm phu tử cùng Đông lăng chủ nhân mong đợi nhìn về phía Oánh Oánh, Oánh Oánh thành thật xuống, đối hai vị lão nhân chờ mong ánh mắt làm như không thấy.

Cái kia Kim Tiên thẳng hướng thanh đồng phù tiết, nhưng vào lúc này, một mực tọa trấn trong quân đội, nhìn mũ rộng vành cựu thần chặt chém bản thân đại đạo tiên binh Liễu Tiên Quân bất thình lình vươn người đứng dậy, Tiên đạo tam trọng thiên tiên nguyên pháp lực bộc phát, thét dài cười nói: "Kinh Khê, ngươi trúng ta kế!"

Những cái kia bị mũ rộng vành cựu thần chặt đứt rơi xuống đất đại đạo tiên binh mảnh vỡ nhất thời trôi nổi lên, ở giữa không trung nhanh chóng bay lên, kề sát ở cái kia mũ rộng vành cựu thần trên người!

Những cái kia đứt rời đại đạo tiên binh vậy mà tại Liễu Tiên Quân thôi thúc bên dưới, cùng mũ rộng vành cựu thần thân thể dung hợp, mọc làm một thể!

Đây chính là tạo hóa chi đạo tuyệt diệu chỗ!

Liễu Tiên Quân trong mắt lập loè vẻ hưng phấn, thôi thúc những cái kia đại đạo tiên binh, kích phát đại đạo tiên binh lực lượng, dùng hết khả năng khống chế cái kia mũ rộng vành cựu thần thân thể.

Cái kia mũ rộng vành cựu thần hai tay giơ kiếm, lại không cách nào nhúc nhích, bỗng nhiên nổi giận gầm lên một tiếng, lực lượng bộc phát, hai tay vậy mà mang theo chiếc kia thạch kiếm, chậm rãi hướng Liễu Tiên Quân chém tới!

Liễu Tiên Quân quát: "Tất cả tiên nhân nghe ta hiệu lệnh, thôi thúc trên người hắn tiên binh!"

Dưới trướng hắn những tiên nhân kia lập tức đồng thời đạp bước tiến lên, mỗi người phụ trách một cái tiên binh, đem tiên binh bên trong tích chứa đại đạo thôi phát!

Mà cái kia giết tới thanh đồng phù tiết trước mặt Kim Tiên cũng nghe đến Liễu Tiên Quân quát tháo ra lệnh, hung dữ

trừng Tô Vân, Oánh Oánh đám người một cái, cười lạnh nói: "Coi như các ngươi tốt số!"

Hắn không lo được chém giết Tô Vân đám người, lập tức hướng mũ rộng vành cựu thần bay đi.

Đột nhiên, thanh đồng phù tiết vô thanh vô tức từ bên cạnh hắn bay qua, lấy tốc độ nhanh hơn hướng mũ rộng vành cựu thần cùng Liễu Tiên Quân bay đi!

Cái kia Kim Tiên vừa sợ vừa giận, tức giận vô cùng mà cười nói: "Các ngươi thật to gan! Hôm nay ta nhất định phải để cho các ngươi biết cái gì gọi là trời cao đất rộng!"

Lúc này, Tô Vân bất thình lình quát: "Liễu Tiên Quân!"

Liễu Tiên Quân đang toàn lực thôi thúc đại đạo tiên binh, nghe vậy bỗng nhiên xoay người, liền thấy một thiếu niên đứng tại thanh đồng phù tiết cửa khẩu bay tới, đối diện một chưởng hướng mình đập đến!

Một chưởng này bay ra, thiếu niên kia sau đầu trong vầng sáng, tử khí đại thịnh, trong tử khí năm tòa Tử Phủ như ẩn như hiện, như là năm đạo màu tím Thần Long bay ra, tại hắn thiếu niên lòng bàn tay xoay tròn!

Trong khoảnh khắc, một cái đại hoàng chung xoay tròn lấy xuất hiện, tiếng chuông chấn động, từng tầng từng tầng hình cái vòng vật không ngừng sinh trưởng, đón Liễu Tiên Quân ầm tới!

"Lực lượng thật mạnh!"

Liễu Tiên Quân khóe mắt nhảy lên một chút, quyết định thật nhanh phân ra một phần pháp lực, một chưởng nghênh tiếp Tô Vân đòn đánh này!

"Coong!"

Kèm theo một tiếng chuông vang, thanh đồng phù tiết cửa khẩu, Tô Vân toàn thân tử khí đại thịnh, quần áo bay phất phới hướng sau lưng bồng bềnh, phù tiết bên trong Oánh Oánh cùng Đông lăng chủ nhân, Sầm phu tử bị chấn động đến hướng về phía sau ngã đi, suýt nữa bay ra phù tiết.

Liễu Tiên Quân quần áo hướng về phía sau phất động, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc, bất thình lình nhất đạo đao quang hạ xuống, đi tới trước mặt hắn, Liễu Tiên Quân vội vàng nghiêng đầu, đầu lâu cùng nửa cái đầu vai một cánh tay ứng đao mà rơi, lại là cái kia mũ rộng vành cựu thần Kinh Khê nhận được cơ hội, chém tới một đao!

Liễu Tiên Quân tuy là trúng đao, nhưng như cũ không chết, một cái khác thời điểm so bắt lấy đầu của mình, xoay người ba chân bốn cẳng liền chạy, la lên: "Kinh Khê, ngươi nhất định phải chết! Trên người ngươi mọc đầy ta tiên binh, những này tiên binh liền là của ngươi thân thể, ngươi nhất định phải chết! Chờ ta chữa khỏi tổn thương, liền đến giết chết ngươi!"

Hắn tinh thông tạo hóa chi đạo, rất khó bị giết chết, chỉ cần chạy thoát, liền còn có thể cứu mạng.

Kinh Khê biết Liễu Tiên Quân là khắc tinh của mình, vội vàng truy sát tới.

Mặt khác tiên nhân thấy thế, cũng là hoảng hốt lo sợ, không lo được thôi thúc những cái kia Tiên đạo linh binh liền chạy tứ tán!

Mà cái kia đuổi theo Tô Vân Kim Tiên đã giết tới thanh đồng phù tiết về sau, mắt thấy Tô Vân cùng Liễu Tiên Quân liều mạng một cái, Liễu Tiên Quân trọng thương bỏ chạy, không khỏi trợn mắt há hốc mồm.

Tô Vân bỗng nhiên xoay đầu lại, ánh mắt hung ác.

Cái kia Kim Tiên thấy thế, không nói một lời, xoay người bão táp mà đi, rất nhanh không thấy tăm hơi.

Tô Vân xoay đầu lại, quan sát bốn phía, khen: "Nơi đây phong cảnh, thật sự là tráng lệ hùng vĩ, càng hơn trường thành chỗ khác."

Đông lăng chủ nhân cười nói: "Vương nhìn trái phải mà nói hắn, không đề cập tới uy nghiêm của mình. Tô đạo hữu, ngươi đã có đế vương phong phạm."

Tô Vân nhìn về phía hắn, cười nói: "Ta nói thật chỉ là phong cảnh."

Sầm phu tử vẫn chưa hết sợ hãi, cũng đứng dậy cười nói: "Mượn cảnh biểu đạt trong lồng ngực bao la hùng vĩ, cũng là đế vương hay làm chuyện."

Tô Vân nhún vai, không tiện biện bác, nhưng Bắc Miện trường thành đến nơi này, quả thực trở nên dốc hiểm trở tráng lệ lại hùng vĩ lên!

Lúc trước bọn họ đi qua Bắc Miện trường thành tuy hùng vĩ dày nặng trang nghiêm, chồng chất ở nơi đó, cho người ta một loại không thể leo lên cảm giác. Chỉ là cái kia đoạn trường thành quá bốn bề yên tĩnh, tuy có lên xuống, nhưng mất đi biến hóa thần vận. Lại thêm là từ vô số bị tro tàn mai táng tinh cầu đắp lên mà thành, không khỏi lộ ra băng lãnh đè nén.

Mà ở trong đó trường thành phía ngoài, lưu lại vô số lợi nhận dấu vết lưu lại, thậm chí có thể nhìn thấy to lớn vết cắt, thậm chí có nhiều chỗ trường thành đã cắt ra!

Trường thành dưới chân, cũng chồng chất lấy tinh cầu mảnh vỡ, hình thành từng tòa giống như lưỡi kiếm núi cao.

Mà tại sơn cùng sơn ở giữa, chất đống vô số tro tàn tiên nhân thi thể, có chút thi thể cực kỳ to lớn, bị cắm ở sắc bén trên ngọn núi, giống như là dùng thi thể làm ra cảnh cáo!

Vừa mới, mũ rộng vành cựu thần Kinh Khê cùng Liễu Tiên Quân đám người chiến trường ngay ở chỗ này, rất nhiều tiên nhân cũng chết ở chỗ này.

Tô Vân nhìn về phía phía dưới thi thể, trong lòng khẽ nhúc nhích: "Nhiều như vậy tro tàn quái thi thể, Vong Xuyên quả nhiên liền tại phụ cận. Cái này Kinh Khê cựu thần, chính là trấn thủ Vong Xuyên người giữ cửa!"

Giờ phút này, Liễu Tiên Quân bộ hạ tiên nhân phân tán bốn phía chạy trốn, trên bầu trời thỉnh thoảng có lâu thuyền đang kinh hoảng lúng túng phía dưới đụng vào trường thành bên trên, nâng thật dài ánh lửa rơi xuống, cũng không có người quan tâm Tô Vân đám người.

Tô Vân điều khiển thanh đồng phù tiết bay gần một chút, bất thình lình nhìn thấy một tòa tro tàn sau cửa đá rừng rực kiếp hỏa!

Đó là kiếp hỏa quang mang, Tô Vân quen thuộc nhất, năm đó Nguyên Sóc thế giới có không ít lòng đất tro tàn thành, trong đó có chút tro tàn thành trong thần điện còn có kiếp hỏa thiêu đốt. Không chỉ có như thế, Tây Thổ thậm chí có không ít thành thị hoàn toàn bị kiếp hỏa thôn phệ!

Dẫn đến Tây Thổ quật khởi Bàn Dương chi loạn, cũng cùng kiếp hỏa liên quan đến!

Tây Thổ thành thị bị kiếp hỏa nuốt mất, mọi người táng thân tại kiếp hỏa bên trong, những hình ảnh này mang cho Tô Vân rung động thật lớn.

Nhưng Tây Thổ kiếp hỏa cùng trước mắt kiếp hỏa so sánh, thật sự là tiểu vu gặp đại vu.

Tô Vân nhìn thấy chính là một tòa cực lớn tro tàn cửa đá, cánh cửa này nguy nga còn muốn vượt qua Bắc Miện trường

thành, trên cửa không mức cao nhất, khung cửa cắm vào hư không, độ cao không thể đo lường.

Mà tại cửa bên trong, một viên to lớn cổ xưa tinh cầu toàn bộ tắm gội tại kiếp hỏa bên trong, hiện ra màu đỏ sậm quang mang, đang tại từ cánh cửa này bên cạnh chậm rãi chạy qua!

Cái kia tro tàn tinh cầu bên trong có sinh mệnh, đó là tro tàn sinh vật, vô cùng kỳ quặc, tại kiếp hỏa bên trong gào thét, giãy dụa, thân thể bóp méo, khuôn mặt dữ tợn!

"Nơi này chính là Vong Xuyên ư?" Tô Vân lẩm bẩm nói.

Oánh Oánh vội vàng nâng bút vẽ tranh, thử nghiệm đem một màn này vẽ xuống tới. Lúc này, viên kia to lớn tro tàn tinh cầu chạy qua, phía sau một khỏa lại một khỏa thiêu đốt tro tàn tinh cầu đập vào tầm mắt của bọn họ.

Oánh Oánh trái tim run rẩy giống như nhảy lên, lại khó nâng bút vẽ tranh, chỉ thấy những cái kia tro tàn tinh cầu bên trong chính là các đời Tiên giới tử vong lúc, thân thể nội tâm cùng đại đạo đều hóa thành tro tàn sinh linh!

Bọn họ có phàm nhân, có linh sĩ, có Thần Ma, cũng có cao cao tại thượng tiên nhân!

Lúc này bọn họ đều hóa thành tro tàn quái, tại kiếp hỏa bên trong giãy dụa, gào thét, thân thể thiêu đốt mang tới kịch liệt đau nhức thời thời khắc khắc truyền vào cảm giác của bọn hắn bên trong!

Chờ đến hình thành kiếp nạn của bọn hắn tro thân thể, bị kiếp hỏa đốt sạch, bọn họ mới có thể triệt để tử vong, loại trừ trong trẻo thiên địa nguyên khí , bất kỳ cái gì đông tây cũng sẽ không lưu lại!

Tô Vân nguyên bản hữu tâm đem Ngọc thái tử mời đi ra, để hắn nhìn xem Vong Xuyên bên trong bi thảm thế giới, bỏ đi

hắn trốn đi bản thân chạy đến Vong Xuyên bên trong xưng vương xưng bá suy nghĩ.

Nhưng mà, hắn cũng không muốn đem lợi dụng những này tiên dân đau đớn cùng cực khổ, để hoàn thành mục đích của mình.

Hắn cũng không mời ra Ngọc thái tử.

Kèm theo những này tro tàn tinh cầu rời đi, một mảnh càng rộng lớn hơn cổ xưa thế giới xuất hiện tại cửa về sau, mảnh thế giới này mức độ bao la, thậm chí còn tại hiện nay Đế đình đại lục phía trên!

Bây giờ Đế đình bao gồm mấy chục tòa động thiên, bổ sung lấy to to nhỏ nhỏ tinh cầu thế giới, nhiều đến mấy ngàn, nhân khẩu hàng ngàn tỉ.

Nhưng phiến đại lục này, so Đế đình còn quảng đại hơn!

Tô Vân nhìn thấy phiến đại lục này phần lớn khu vực đều đã bị kiếp hỏa bao phủ, còn có số ít địa phương, chưa từng xuất hiện kiếp hỏa, nhưng trong này tụ tập không biết bao nhiêu tro tàn tiên, số lượng nhiều đến đem những địa phương kia nhuộm thành màu đen!

Cái kia phiến đại lục mỗi một cái chấm đen, đều là đến trăm vạn mà tính tro tàn sinh vật!

Tô Vân da đầu run lên.

Đúng vào lúc này, phiến đại lục này lắc lư từ toà này cổ xưa sau cửa đá chạy qua, nhiều hơn nữa tro tàn tinh cầu cùng tro tàn đại lục xuất hiện tại Tô Vân đám người trước mắt!

"Các ngươi là người phương nào?" Kinh Khê âm thanh truyền đến, thở hồng hộc.

Tô Vân quay đầu nhìn lại, chỉ thấy tôn này mũ rộng vành cựu thần khó khăn hướng bên này đi tới, trên người hắn đủ

loại cổ quái tiên binh đã biến thành hắn thân thể một phần.

Liễu Tiên Quân tạo hóa chi đạo quả thực bá đạo, Kinh Khê căn bản là không có cách trừ bỏ những này tiên binh, mà những này tiên binh hết lần này tới lần khác là Liễu Tiên Quân tế luyện, tuy là trở thành Kinh Khê thân thể, nhưng trên phạm vi lớn hạn chế Kinh Khê chiến lực.

Kinh Khê dùng sức thanh thạch kiếm cắm trên mặt đất, chèo chống thân thể, đẩy mũ rộng vành, âm thanh khàn giọng nói: "Các ngươi đến cùng là người phương nào?"

Oánh Oánh tiến lên một bước, giòn tan nói: "Trước mặt ngươi, chính là thứ bảy Tiên giới Tiên Đế bệ hạ, Đế Vân!"

—— —— đại chương, thật sự là đại chương, hơn 4,500 chữ, lão niên Trạch Trư mệt đến ngón tay run rẩy, cầu phiếu ~~~

Chương 660 : Đế Quân không ra, ai dám tranh phong?

Chương 663: Đế Quân không ra, ai dám tranh phong?

Tô Vân vội vàng nói: "Oánh Oánh, không thể nói lung tung, trẫm… Ta còn không có xưng Đế, ngươi tuỳ tiện nói lời, bị người hữu tâm nghe vào trong tai, chẳng phải là muốn ta giảm thọ?"

Cái kia Kinh Khê cựu thần khiếp sợ không tên, chống thạch kiếm một gối chạm đất, nói: "Nếu là thứ bảy Tiên giới Tiên Đế bệ hạ, như vậy làm phiền bệ hạ cho cái thánh dụ, đợi bệ hạ lúc lên ngôi, liền thả ta tự do , mặc cho ta rời đi Vong Xuyên. Thế nào?"

Tô Vân cười nói: "Đạo huynh, ta không có xưng Đế chi tâm. Chẳng qua tương lai ta nếu là thật sự trở thành Tiên Đế, ta cho phép ngươi tự do."

Kinh Khê rất là vui vẻ, nói: "Tương lai bệ hạ đăng cơ xưng Đế lúc, xin đừng quên sai người đến đây trấn thủ Vong Xuyên, bằng không tro tàn tiên nhân trào ra, tất thành đại họa."

Tô Vân vội vàng để Oánh Oánh ghi chép lại.

Kinh Khê rút lên thạch kiếm, dùng kiếm đi bản thân bên trên tiên binh, hắn thân thể cường tráng, lúc này trên người nhưng ít ỏi lấy trăm kế tiên binh, những này tiên binh thoạt nhìn như là cắm ở trên người hắn, thảm liệt dị thường!

Đây chính là Liễu Tiên Quân chỗ cường đại.

Liễu Tiên Quân rất ít cùng người liều mạng, lần này cũng là dùng trí Kinh Khê, Kinh Khê nhìn như đại chiếm thượng phong, nhưng đã sớm rơi vào hắn thòng lọng.

Những này bị hắn chặt đứt tiên binh, cùng hắn thân thể sinh trưởng cùng một chỗ, mà tiên binh nhưng nhận Liễu Tiên Quân khống chế, chỉ cần thôi thúc, liền tương đương với tiên binh uy lực đánh vào trên người hắn!

Tạo hóa chi đạo, quả thực khiến người ta khó mà phòng bị!

Kinh Khê chém xuống trên thân thể một cái tiên binh, đau đến thân thể run rẩy, miệng vết thương cổ xưa thần huyết cuồn cuộn chảy ra.

Hắn ngay sau đó nhấc lên thạch kiếm, kiếm quang như bay, đem cái kia từng cái đại đạo tiên binh từ trên thân thể chém xuống, hắn đau đến không muốn sống, nhưng cựu thần mạnh mẽ sức sống phát huy tác dụng, bắt đầu để vết thương khép lại.

Nhưng cổ quái chính là, từ miệng vết thương của hắn bên trong, lại có một cái giống nhau như đúc tiên binh tại sinh trưởng!

Kinh Khê rùng mình, run rẩy nhấc lên thạch kiếm, ý đồ đem miệng vết thương mới mọc ra tiên binh chặt đứt, bất thình lình kịch liệt đau nhức kéo tới, tôn này cựu thần bị đau đến ngất đi.

Tô Vân lắc đầu, đi ra phía trước, nói: "Như vậy làm bừa, sớm muộn cũng sẽ tự mình giết bản thân, cựu thần chính là như vậy diệt tuyệt sao?"

Oánh Oánh đi theo hắn, hỏi: "Sĩ tử, ngươi có thể cứu hắn ư?"

Tô Vân quan sát những cái kia đã cùng Kinh Khê sinh trưởng cùng một chỗ tiên binh, chỉ thấy tiên binh bị chém đứt

về sau, từ Kinh Khê trong cơ thể rút ra đồng dạng vật chất, tái tạo bản thân.

Cựu thần kết cấu thân thể cùng nhân loại không giống nhau, cũng cùng những sinh vật khác có rõ ràng khác nhau.

Thân thể của bọn hắn là Hỗn Độn giọt nước biến thành, Hỗn Độn giọt nước hóa thành kỳ dị vật chất, bởi vậy hình thái cũng không phải là thuần túy thân thể hình thái. Ví dụ như Ôn Kiều chính là là nham thạch, máu thịt cùng năng lượng thể tạo thành, trong cơ thể không có xương cốt, chỉ có khiếu huyệt, trái tim thì là một cái to lớn Thuần Dương năng lượng thể.

Kinh Khê thân thể tuy là cùng Ôn Kiều khác biệt, nhưng trong cơ thể cũng tồn trữ lấy đại lượng năng lượng cùng kỳ dị vật chất, Kinh Khê chặt đứt những tiên binh kia, thân thể của hắn liền tự phát hấp thu năng lượng trong cơ thể cùng kỳ dị vật chất, tái tạo tiên binh!

Hơn nữa là giống nhau như đúc tiên binh, thậm chí liền Liễu Tiên Quân lạc ấn đều là giống nhau như đúc!

Điều này nói rõ, Liễu Tiên Quân tạo hóa chi đạo để thân thể của hắn tiếp nhận bản thân hoàn chỉnh hình thái chính là mọc ra những tiên binh kia, cắt đứt những tiên binh kia ngược lại là không hoàn chỉnh!

Cựu thần sức sống vô cùng cường đại, dẫn đến bọn họ cho dù là trạng thái hôn mê, thân thể cũng còn tại bản thân chữa trị!

Nhưng mà Kinh Khê loại này chữa trị lại là trí mạng!

Đông lăng chủ nhân cùng Sầm phu tử tiến lên, nhìn những cái kia tại bản thân sinh trưởng tiên binh, không khỏi cau mày.

“Đây là tà thuật!”

Sầm phu tử lòng đầy căm phẫn: "Đường đường Tiên Quân, thi triển bậc này tà thuật, làm người ta phẫn nộ, làm người ta khinh thường!"

Tô Vân nói: "Sầm bá, tạo hóa chi đạo cũng không phải là tà ác đại đạo. Liễu Tiên Quân tạo hóa chi đạo đường đường chính chính, chỉ là hắn người này tâm thuật bất chính, đem đại đạo vận dụng đến âm tà mà thôi."

Sầm phu tử liếc Đông lăng chủ nhân một cái, nói: "Tâm thuật bất chính, nhưng nắm giữ sức mạnh mạnh mẽ, đây mới là nhất làm người ta lo lắng. Kinh Khê còn có thể cứu ư?"

Tô Vân quan sát tiên binh cùng Kinh Khê thân thể tiếp xúc mặt, trầm ngâm nói: "Liễu Tiên Quân tạo hóa chi đạo, đã tu luyện tới Đạo cảnh tam trọng thiên, hắn tạo hóa chi đạo, đạt đến diệu cảnh, có thể đem có sinh mệnh cùng không có sinh mệnh kết hợp, có thể sáng tạo thế gian không tồn tại giống loài! Nếu không phải tu vi hơi yếu, hắn tuyệt đối không đến mức chỉ là một cái Tiên Quân!"

Đông lăng chủ nhân căng thẳng, nói: "Nếu là Kinh Khê chết ở chỗ này mà nói, Vong Xuyên liền không người trấn thủ, khi đó tro tàn tiên giống như nước thủy triều xông ra, bao phủ từng cái thế giới, tất nhiên sẽ là một tràng diệt thế tai ương!"

Tô Vân cảm khái nói: "Liễu Tiên Quân tạo hóa chi đạo cao siêu vô song, trong thiên hạ có khả năng làm đến bước này, loại trừ ta, cũng chỉ có hắn."

Chờ đến Kinh Khê cựu thần tỉnh lại, lại thấy trên người mình đại đạo tiên binh đã bị toàn bộ trừ bỏ, Sầm phu tử, Đông lăng chủ nhân thì tại đem những cái kia trừ bỏ đại đạo linh binh ném vào Vong Xuyên chi môn.

Hắn vội vàng kiểm tra thân thể của mình, chỉ thấy vết thương đều đã khép lại, khôi phục như lúc ban đầu, cũng

không có cái mới tiên binh mọc ra.

Kinh Khê thở phào nhẹ nhõm, nói: "Ân công ở đâu?"

Oánh Oánh âm thanh truyền đến: "Mũ rộng vành Kinh Khê, chúng ta ở đây!"

Kinh Khê vội vàng theo tiếng nhìn lại, lại thấy Tô Vân cùng Oánh Oánh đang tại bản thân thạch kiếm đi lên đi, quan sát ký lục thạch kiếm bên trên kỳ lạ đường vân.

"Ân công, ta thanh này thạch kiếm chính là ta phối hợp pháp bảo, bình thường không có gì lạ, chỉ có mộc mạc nặng nề, không bằng mặt khác cựu thần phối hợp pháp bảo thần kỳ. Duy nhất thần kỳ, chính là Đế Hỗn Độn từng tại ta thanh này thạch kiếm bên trên, in dấu xuống trảm đạo đạo văn."

Kinh Khê hướng Tô Vân cảm ơn, giới thiệu thạch kiếm, nói: "Những hoa văn này chính là trảm đạo đạo văn, Đại Đế chỗ ấn, ta cũng xem không hiểu, chỉ biết là vung vẩy kiếm này, liền có thể không gì không phá."

Tô Vân quan sát đến cực kỳ tỉ mỉ, nói: "Những đạo văn này, cũng là một loại đại đạo hiện ra phương thức, nhưng mà không thuộc về chúng ta cái vũ trụ này."

Bất luận là Tiên giới vẫn là hạ giới, bất luận là linh sĩ vẫn là tiên nhân, hoặc là càng thêm xa xưa cựu thần, hắn tu hành cơ sở đều là phù văn.

Bình thường phù văn, Tiên đạo phù văn, cựu thần phù văn, thậm chí Hỗn Độn phù văn, tạo thành cái vũ trụ này đại đạo hệ thống.

Nhưng mà thạch kiếm bên trên đường vân không giống với những phù văn này, là đại đạo một loại khác phương thức biểu đạt. Những hoa văn này, đại biểu là một cái khác văn minh!

Tô Vân học thuật tuy là không phải quá cao, nhưng bên người có Oánh Oánh, Oánh Oánh ghi chép tất cả có thể nhìn thấy thư tịch, kiến thức cực kỳ uyên bác. Nhưng ở Oánh Oánh ghi chép bên trong, bọn họ chỗ thế giới cũng không phát triển ra loại này văn minh hình thái.

Thậm chí Tô Vân cảm giác, đạo văn đại biểu văn minh hình thái, vượt qua bọn họ cái vũ trụ này phù văn văn minh!

"Lợi dụng nho nhỏ đạo văn biểu đạt cấp độ sâu đại đạo, phù văn tạo thành đạo tắc cũng có thể làm đến bước này, nhưng mà làm được dung nạp nhiều như vậy nội dung, cũng có chút khó khăn."

Oánh Oánh nói: "Dùng Tiên đạo phù văn tới tạo thành Tiên đạo quy tắc, chính là đạo tắc, hoàn chỉnh đạo tắc phi thường phức tạp, không cách nào tiếp tục tinh giản. Sĩ tử, ngươi không tiếp tục nghiên cứu những đạo văn này sao?"

Tô Vân giờ phút này nằm tại kiếm bên trên, nghiễm nhiên một tấm suy sụp tinh thần bộ dạng, rất là thản nhiên, cười nói: "Không nghiên cứu. Đạo văn này tuy tốt, nhưng nghiên cứu một chút đến, tốn công mà không có kết quả. Đạo văn sau lưng, là một cái cực kỳ thịnh vượng văn minh, nghiên cứu đạo văn, liền nhất định phải tìm hiểu được hiểu rõ cái văn minh này tích lũy kiến thức. Ta không có nhiều thời gian như vậy, hơn nữa cũng không có như vậy lớn trí tuệ. Biện pháp đơn giản nhất, chính là nằm ở đây, yên lặng trải nghiệm những đạo văn này muốn biểu đạt tinh thần."

Hắn bình chân như vại nói: "Lĩnh hội loại này tinh thần, mới là mấu chốt nhất."

Oánh Oánh chạy đến bên cạnh hắn, cũng học hắn nằm xuống.

Chẳng qua đạo tâm của nàng trình độ liền muốn so Tô Vân kém rất nhiều, mới vừa nằm xuống không lâu, liền sinh ra ý nghĩ lung tung khác, nhưng vào lúc này, bất thình lình Oánh Oánh phảng phất nhìn thấy đao mang chợt lóe lên, cái kia tạp niệm liền biến mất!

Nàng là sách quái, đã tu luyện tới Chinh Thánh viên mãn sách quái, còn chưa từng có quyển sách nào có thể tu luyện tới mức độ này. Nhưng mà chính là bởi vì học được quá nhiều, biết quá nhiều, dẫn đến nàng tạp niệm nặng nề.

Tô Vân tu thành Nguyên Đạo, trở thành loại tiên nhân về sau, Oánh Oánh tuy là cũng học được rất nhiều, nhưng đều là không cách nào đột phá tu thành Nguyên Đạo cảnh giới, thậm chí thiên kiếp cũng lười phản ứng nàng.

Chính là nàng tạp niệm quá nhiều, tạo thành nhận thức chướng, mỗi cái tạp niệm đều là quấy nhiễu nàng thành đạo tâm ma, Oánh Oánh tâm ma quá nhiều, ngăn cản nàng, để nàng tai không thính giác mắt không rõ, thủy chung không cách nào ổn định lại tâm thần, không thể nào lĩnh ngộ ra con đường của mình.

Mà cái này thạch kiếm bên trên đạo văn, thế mà liền nàng tạp niệm hình thành tâm ma cũng có thể chém giết, quả thực để nàng vừa mừng vừa sợ.

"Chẳng lẽ Oánh Oánh đại lão gia cũng có thể thành đạo thành tiên a?"

Oánh Oánh an tĩnh lại, buông thả tâm linh, bất thình lình hai mắt nhìn thấy, là phô thiên cái địa đao quang, xoạt xoạt xoạt bổ đến bản thân hầu như không nhìn thấy bất kỳ cái nào đông tây!

"Ừm, tâm ma của ta hình như quá nhiều…" Trong nội tâm nàng yên lặng nói.

Cuối cùng, tâm ma Thần Quân Liễu Kiếm Nam cũng bị đao quang chém trừ, Oánh Oánh chỉ cảm thấy sảng khoái tinh thần, tai mắt thông minh, đại não trở nên vô cùng linh quang, có một loại lúc nào cũng có thể đột phá, tu thành Nguyên Đạo ngộ đạo cảm giác.

Bất quá, nàng biết mình cùng Tô Vân khoảng cách, nàng mượn trảm đạo đạo văn tới trừ bỏ đạo tâm bên trong tâm ma, Tô Vân thì là thể ngộ trảm đạo đạo văn muốn biểu đạt tinh thần.

Oánh Oánh tỉnh táo lại, chỉ thấy Tô Vân đang cùng Kinh Khê nói chuyện, vội vàng bay qua. Tô Vân cười nói: "Ngươi ngủ ba ngày."

Kinh Khê nói: "Oánh Oánh cô nương là ta đã thấy tâm ma đệ nhị trùng người, bị trảm đạo liên trảm ba ngày tâm ma, đạo tâm lúc này mới bị loại bỏ sạch sẽ."

Oánh Oánh sắc mặt đỏ bừng, tranh luận nói: "Sĩ tử hiếu sắc, tâm ma nhất định so ta còn nhiều hơn!"

Tô Vân cười nói: "Hiếu sắc chỉ là ta theo đuổi tốt đẹp tâm nguyện, cũng không phải là tâm ma, nói không chừng trảm đạo chủ nhân so ta còn tốt sắc đây! Kinh Khê đạo huynh, so Oánh Oánh tâm ma còn nặng người kia là ai?"

Kinh Khê nói: "Là một cái nhân ma, thích mặc xiêm y màu đỏ cô nương, mang theo một đầu Hắc Long. Nàng trên người chịu cực nặng ma tính, để tránh đến tai hoạ bá tính, ý định đi Vong Xuyên để cho mình ở nơi đó hóa thành tro tàn. Cái kia Hắc Long, cũng phải đuổi theo nàng chịu chết. Ta gặp được bọn họ, ngay sau đó đem bọn hắn lưu lại, dùng trảm đạo chém tới tâm ma của nàng."

Tô Vân ngơ ngác, nhìn về phía kiếp hỏa thiêu đốt Vong Xuyên, trước mắt không khỏi hiện ra phiêu phiêu đãng đãng

váy đỏ.

"Nhân ma đi nơi nào?" Hắn dò hỏi.

"Trảm đạo chữa trị đạo tâm của nàng về sau, nàng liền trở về."

Tô Vân yên lòng, hướng Kinh Khê nói: "Nàng là bằng hữu của ta, nàng hấp thu Tiên Đế, Tà Đế, Thiên Hậu đám người ma tính, bản thân không trấn áp được, cho nên rời xa dương gian tới chịu chết. Đa tạ đạo huynh cứu nàng tính mạng."

Hắn thoải mái rất nhiều, cười nói: "Đạo huynh, Liễu Tiên Quân vì sao muốn giết ngươi?"

Kinh Khê nói: "Nghe hắn ý tứ, hình như là tiên đình truyền lệnh, để hắn tới giết ta, phóng thích Vong Xuyên bên trong tro tàn sinh vật, bao phủ hạ giới, phá hủy hạ giới."

Tô Vân giật mình, vẻ mặt trở nên trắng xám.

Sầm phu tử đột nhiên giận dữ, tức giận nói: "Vì sao?"

Kinh Khê nói: "Ta nguyên bản cũng không biết vì sao, cho đến các ngươi đến, nói ra hạ giới là thứ bảy Tiên giới, ta mới biết vì sao."

Đông lăng chủ nhân lẩm bẩm nói: "Nhưng mà, tro tàn sinh vật cũng có khả năng sẽ phá tan Tiên giới ah, tiên đình liền không lo lắng điểm này ư?"

Kinh Khê nói: "Đại khái bọn họ là cảm thấy tiên đình có Bắc Miện trường thành ngăn cản, tro tàn sinh vật không cách nào vượt qua đi."

Mọi người trở nên trầm mặc, truyền đạt chém giết Kinh Khê phóng thích tro tàn sinh vật, hơn phân nửa chính là hiện nay Tiên Đế, Đế Phong. Đối với hắn mà nói, thứ bảy Tiên giới là cái lớn lao uy hiếp, cũng là Thiên Hậu, Tà Đế đám người

đại bản doanh, phá hủy đối phương sào huyệt, đương nhiên là đánh địch chỗ hiểm cử chỉ sáng suốt.

"Hạ giới chúng sinh tính mạng, chưa bao giờ là mạng người ư?"

Sầm phu tử cười hắc hắc nói: "Đây không phải là ta muốn đi Tiên giới, không phải…"

Đông lăng chủ nhân buồn bã. Hắn cùng phu tử nhất mạch Thánh Linh tuy là không hợp nhau, nhưng đối Sầm phu tử câu nói này vẫn là tán đồng.

Đây cũng không phải là bọn họ muốn Tiên giới.

Bất thình lình Oánh Oánh nói: "Chúng ta đi về sau, Liễu Tiên Quân khẳng định sẽ còn trở lại, khi đó Kinh Khê ngươi liền nguy hiểm. Cho dù ngươi có thể ngăn lại Liễu Tiên Quân, tiên đình khẳng định sẽ còn phái tới những người khác, ví dụ như Thiên Quân, ví dụ như Đế Quân…"

Nàng không có nói tiếp.

Kinh Khê nói: "Giữ vững Vong Xuyên, là Đại Đế ra lệnh cho ta, Đế lệnh một ngày chưa trừ diệt, ta cho dù chết ở đây, cũng sẽ không rời đi!"

Oánh Oánh nhịn không được nói: "Là vị đại đế nào mệnh lệnh?"

Kinh Khê lặng im phút chốc, nói: "Nhớ không rõ."

Tô Vân bất thình lình cười nói: "Kinh Khê, ngươi mỗi ngày tay cầm thanh này thạch kiếm, thạch kiếm bên trong chứa đựng trảm đạo đạo văn, như vậy đạo tâm của ngươi bên trong hẳn không có bất kỳ ma niệm, đúng hay không?"

Kinh Khê nói: "Vâng."

Tô Vân vươn người đứng dậy, đấm ra một quyền, Vong Xuyên phía trước một tòa dốc sườn núi bị hắn đánh xuyên một cái lỗ thủng to!

Tô Vân lấy ra Tiên Hậu hộp ngọc, đem một viên to lớn ngọc nhãn nâng lên, khảm trong sơn động, nhất thời sương mù dày đặc từ cái kia Huyễn thiên chi nhãn bên trong xông ra, bao phủ xung quanh mấy trăm dặm.

"Kinh Khê đạo huynh, mê vụ bao phủ chỗ, ngươi đem Đế Quân phía dưới lại vô địch tay."

Tô Vân thôi thúc thanh đồng phù tiết, tại đây Oánh Oánh, Sầm phu tử cùng Đông lăng chủ nhân phiêu nhiên nhi khởi, cùng trong sương mù Kinh Khê phất tay từ biệt, nói: "Chịu đựng, chờ ta xưng Đế ngày đó! Ta cho ngươi tự do!"

—— —— Oánh Oánh ma niệm: Bỏ phiếu, cầu phiếu, bỏ phiếu, cầu phiếu… 11\11, ngươi băm tay ư? Tại ngươi băm tay trước đó, có thể trước tiên đem phiếu phiếu ném ư?

Chương 661 : Con ta Liễu Kiếm Nam (cầu đặt mua nguyệt phiếu)

Chương 664: Con ta Liễu Kiếm Nam (cầu đặt mua nguyệt phiếu)

Huyễn thiên chi nhãn Đế Hỗn Độn con mắt, có được khó tin uy năng, Tô Vân hiện nay chỉ thấy nắm giữ Thánh Nhân tâm cảnh cùng Tiên Hậu loại kia Đế Quân không có bị Huyễn thiên chi nhãn ảnh hưởng, còn những người khác, cho dù là Ngục Thiên Quân, Tang Thiên Quân, đều từng tại Huyễn thiên chi nhãn dưới ảnh hưởng thua thiệt!

Kinh Khê cầm trong tay không gì không phá thạch kiếm , bất kỳ cái gì tạp niệm đều sẽ bị thạch kiếm bên trên lạc ấn lấy trảm đạo đạo văn chém tới, hắn sẽ không bị Huyễn thiên chi nhãn ảnh hưởng.

Mà chiếc kia thạch kiếm lại không có gì không chém, có thể tưởng tượng được nếu như Liễu Tiên Quân lần nữa xông vào nơi đây lúc, sẽ có hạng gì hạ tràng!

Lúc này, Bắc Miện trường thành bên trên, Liễu Tiên Quân nhìn nửa người dưới của chính mình, có chút chần chờ.

Kinh Khê cựu thần một đao kia, đem hắn từ vai phải bổ tới bên trái dưới xương sườn, để hắn thân thể biến thành hai đoạn. Những ngày này, hắn tại Bắc Miện trường thành bên trên thu góp tàn quân, một bên trị liệu thương thế của mình.

Hắn vốn là cho rằng bậc này vết thương nhỏ đối với hắn mà nói còn chưa phải là dễ như trở bàn tay, tiếp đó chân chính bắt đầu tay chữa trị thân thể lúc, mới cảm giác được khó giải quyết.

Thân thể của hắn, thực sự chặt đứt.

Hoặc là không nên nói thân thể của hắn chặt đứt, càng phải nói đại đạo của hắn chặt đứt.

Bởi vì hắn Linh giới cũng bị chém thành hai nửa, hắn nội tâm cũng bị chém thành hai khúc, hắn luyện thành tạo hóa đại đạo, tạo thành đại đạo đạo tắc, tạo thành đạo tắc phù văn, tất cả biến thành hai nửa!

Thậm chí hắn thành tựu tạo hóa tam trọng thiên, cũng bị nghiêng nghiêng bổ ra, bị xa cách tam trọng thiên thế mà không ảnh hưởng lẫn nhau, lẫn nhau không lưu thông!

Còn có hắn trên đỉnh tam hoa, ba đóa đạo hoa cũng bị nghiêng nghiêng bổ ra!

Đáng sợ hơn chính là, hắn ký thác vào Tiên giới đại đạo lạc ấn cũng bị bổ ra!

Liễu Tiên Quân nháy mắt mấy cái, loại tình huống này hắn chưa bao giờ từng gặp phải.

Hắn ý đồ thôi thúc tạo hóa chi đạo, chữa trị cơ thể chính mình, nhưng bị cắt thành hai nửa tạo hóa chi đạo căn bản là không có cách sử dụng!

Hắn thử nghiệm đem những phù văn này lần nữa ghép lại cùng một chỗ, nhưng mà mặt cắt tuy là dị thường chỉnh tề, nhưng thủy chung không cách nào nối lại!

"Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?"

Liễu Tiên Quân hầu như phát điên, đành phải bắt đầu lại từ đầu, giống như là một cái nho nhỏ linh sĩ bắt đầu cô đọng quan

tưởng phù văn, dù hắn là Tiên giới lừng lẫy nổi danh Tiên Quân, một lần nữa tu luyện cũng vẫn là hao phí thời gian dài!

Càng làm cho đầu hắn đau chính là, theo hắn lần nữa cô đọng phù văn, trùng tu tạo hóa đại đạo, thân thể của hắn thế mà bắt đầu sinh trưởng!

Loại này sinh trưởng, là từ đầu vai hướng xuống sinh trưởng, mọc ra thật nhỏ thân thể!

"Nửa người dưới của ta không cách nào dùng?"

Liễu Tiên Quân hầu như áp chế không nổi lửa giận, nhưng cũng may theo hắn bù đắp tạo hóa phù văn đồng thời, hắn một nửa khác thân thể cũng tại hướng lên sinh trưởng, từ từ mọc ra một cánh tay cùng một cái nhỏ bé yếu ớt cái cổ, trên cổ mọc ra một viên nhỏ nhắn đầu!

Hai cái Liễu Tiên Quân hai mặt nhìn nhau, mỗi người ngạc nhiên, ngay sau đó một trận chiến đấu bộc phát, hai cái Liễu Tiên Quân đều muốn ngay đầu tiên xử lý đối phương!

Nhưng mà bản lãnh của bọn hắn tương xứng, rất nhanh hai bên đều vết thương chồng chất, chợt ý thức được, nếu như bọn họ tiếp tục đánh xuống, chỉ có đồng quy vu tận cái này một cái khả năng!

"Trước đừng đánh!"

Hai cái Liễu Tiên Quân một cái tay chân lèo khèo, một cái đầu nhỏ mảnh cánh tay, tất cả đồng thanh nói: "Chúng ta đều là ta! Đánh xuống sẽ chỉ làm người thân đau đớn kẻ thù sung sướng! Chúng ta một phân thành hai, ngược lại là vì họa được phúc! Biến thành hai cái ta, diệt trừ cái kia Kinh Khê còn chưa phải là dễ như trở bàn tay?"

Hai vị Liễu Tiên Quân tâm hữu linh tê nhất điểm thông, lại không chém giết, nhưng như trước đề phòng hai bên.

Hai người cố gắng trùng tu tạo hóa đại đạo, bên trong một cái Liễu Tiên Quân phát hiện bản thân chỉ có một nửa nội tâm, có chút tạo hóa đại đạo không có ghi nhớ, ngay sau đó muốn trộm liếc đối phương nội tâm cấu tạo. Một cái khác thì vội vàng che đậy kín, lại tới vụng trộm liếc hắn.

Liền như thế, bất tri bất giác đã qua hơn nửa năm thời gian, hai vị Liễu Tiên Quân thân thể đều mọc đi ra, chỉ là đạo hạnh như trước chưa hề khôi phục.

Hai người e sợ cho đối phương đoạt quyền, vội vàng mỗi người dẫn dắt một nửa binh mã, nhưng mà ai mới là chân chính Liễu Tiên Quân, vẫn là trở thành giữa hai người lớn nhất chướng ngại. Liễu Tiên Quân vị trí chỉ có một cái, Liễu Tiên Quân của cải chỉ có nhiều như vậy, còn có thê thiếp hài tử, những này làm sao chia?

Chẳng lẽ vợ con cũng có thể một phân thành hai ư?

Liền tại bọn hắn không làm sao được thời khắc, tiên đình người tới, tuyên đọc đương triều tiên tướng ý chỉ, lệnh Liễu Tiên Quân lập tức tấn công, không được đến trễ thời cơ chiến đấu.

Liễu Tiên Quân bất đắc dĩ, đành phải tập hợp lại, lần nữa tiến đánh Vong Xuyên.

Hai vị Liễu Tiên Quân dẫn đầu đại quân giết tới Vong Xuyên chi môn phía trước, chỉ thấy mê vụ mênh mông, không thấy dấu chân người, tìm không được cái kia Kinh Khê cựu thần.

Hai người mỗi người phái ra một đạo nhân mã đi vào mê vụ, nhưng không thấy những tiên nhân này đi ra, hai người mỗi người thi triển thần thông, ý đồ xua tán cái kia mê vụ, nhưng mà mê vụ nhưng thủy chung ở nơi đó.

“Mặc kệ trong sương mù có gì hung hiểm, chúng ta đi vào chung!”

Hai vị Liễu Tiên Quân trăm miệng một lời: “Chúng ta một phân thành hai, liên thủ phía dưới thực lực càng hơn lúc trước, diệt trừ cái kia Kinh Khê dễ như trở bàn tay!”

Hai vị Liễu Tiên Quân ngay sau đó dẫn đầu bộ hạ đại quân, đi vào mê vụ.

Bên trong một cái Liễu Tiên Quân tọa trấn tại tiên thần đại quân trung ương, một cái khác Liễu Tiên Quân thì tọa trấn ở phía sau, một trước một sau, hướng đi mê vụ.

Phía trước bất thình lình truyền đến tiếng ồn ào, bất thình lình nhất đạo ánh đao lướt qua, phía sau Liễu Tiên Quân còn chưa kịp đi vào mê vụ, liền nhìn thấy phía trước “Bản thân” thậm chí không có phản kháng, liền bị một đạo đột nhiên xuất hiện đao quang chém giết, không khỏi rùng mình!

Mà những cái kia đi vào trong sương mù tiên thần từng cái cũng như trúng tà bình thường, đối mặt nguy hiểm không có bất kỳ cái gì cảnh giác, cái này đến cái khác bị chém giết!

“Có quỷ! Có quỷ!”

Liễu Tiên Quân hoảng sợ đủ loại, vội vàng chạy trốn, chỉ thấy phía sau tiên thần thành phiến thành phiến ngã xuống, chết oan chết uổng!

Chờ đến hắn trốn xa, quay đầu nhìn lại, lại thấy trong sương mù có cự nhân cầm đao đi lại, Liễu Tiên Quân mồ hôi lạnh trên trán chảy, nhận ra đó là cựu thần Kinh Khê.

Chẳng qua nói đến cổ quái, cựu thần Kinh Khê cũng không đuổi giết ra mê vụ, ngược lại tại mê vụ biên giới đứng vững, cùng hắn cách xa đối mặt.

“Kinh Khê ngược lại làm chuyện tốt!”

Liễu Tiên Quân bất thình lình cười ha ha, thầm nghĩ: "Nếu như một cái khác ta sống xuống, chẳng phải là muốn cùng ta tranh quyền đoạt lợi, tranh đoạt mỹ thiếp giai nhân? Ta bị chết tốt, bị chết tốt!"

Hắn lại nhíu mày, thấp giọng nói: "Chẳng qua Tiên giới là không thể trở về. Ta phụng tiên tướng Bách Lý Độc lệnh diệt trừ Kinh Khê, phóng thích Vong Xuyên tro tàn tiên, lần thất bại này, chỉ sợ tiên tướng Bách Lý Độc sẽ nhân cơ hội gọt ta Tiên Quân chi vị, đem ta đánh vào Thiên Ngục. Không bằng, trước đi hạ giới tránh đầu gió. Tương lai mấy người tiên tướng Bách Lý Độc phái tới những người khác trừ đi Kinh Khê, ta quay trở lại lần nữa tiên đình, khi đó liền nói ta bị Kinh Khê trọng thương, ngã xuống nhân gian, một mực tại dưỡng thương…"

Hắn nghĩ tới nơi này, lúc này dọc theo trường thành dưới chân bay đi, cười nói: "Con ta Liễu Kiếm Nam, lúc này ở Đế đình làm quan, không bằng trước hết đi Đế đình, xem hắn những năm này kinh doanh ra sao."

Bắc Miện trường thành một bên khác, Tô Vân đám người rời đi Vong Xuyên chi môn, từ biệt Kinh Khê về sau, tiếp tục dọc theo trường thành dưới chân bay đi.

Tô Vân, Oánh Oánh, Sầm phu tử cùng Đông lăng chủ nhân lại nói đến Kinh Khê, đều là than tiếc.

Tô Vân mời ra đại tiên quân Ngọc thái tử, hỏi hắn có biết hay không Kinh Khê, Ngọc thái tử nói: "Chủ công là đi tới Vong Xuyên sao? Kinh Khê cựu thần trấn thủ Vong Xuyên, ta sớm có nghe nói, đáng tiếc chưa từng thấy qua. Chúa công vì sao không sớm chút gọi ta đi ra? Cái kia Vong Xuyên chính là chúng ta hóa thành tro tàn sinh linh nhất định đi chỗ!"

Hắn hiện tại hai cánh tay đều đã khôi phục máu thịt, chỉ là nhấc lên Vong Xuyên, vẫn là khó nén say mê chi sắc.

Oánh Oánh vội vàng nói: “Đi Vong Xuyên? Điên rồi a…”

Tô Vân đưa tay ngừng lại nàng, cười nói: “Là ta không tốt. Vong Xuyên trước cửa phát sinh một chút chuyện vụn vặt, ta liền quên gọi ngươi đi ra.”

Ngọc thái tử tiếc hận không thôi, nói: “Chúa công lúc trở về, nếu như đi ngang qua Vong Xuyên, nhất định nhớ tới gọi ta.”

Tô Vân đồng ý, dò hỏi: “Ngọc thái tử, ngươi nếu biết Kinh Khê, cũng biết hắn vì sao trấn thủ tại Vong Xuyên?”

Ngọc thái tử nói: “Ta chỉ là nghe gia phụ nói qua, có một tôn gọi là Kinh Khê cổ xưa Thần Chỉ, vâng mệnh tại vũ trụ phần cuối trấn thủ một cái Vong Xuyên địa phương, bảo vệ cái vũ trụ này bình an. Gia phụ nói, hắn đi qua nơi đó, gặp qua tôn này cựu thần. Hắn nói cho ta biết, Kinh Khê còn không biết, để hắn trấn thủ tại Vong Xuyên vị kia Đại Đế, đã sớm đã chết đi, đại khái đã qua đời hai cái Tiên đạo kỷ nguyên.”

Oánh Oánh líu lưỡi nói: “Khi đó Kinh Khê cũng đã trấn thủ ở nơi đó một ngàn sáu trăm vạn năm?”

Ngọc thái tử nói: “Cha ta như vậy nói cho ta biết. Gia phụ nói, Kinh Khê rất muốn rời đi Vong Xuyên, nhưng gánh vác Đế lệnh, không dám tự ý rời vị trí. Cha ta đáp ứng hắn, tương lai mình nếu là trở thành Tiên Đế, liền phái người đi thay thế hắn, cho hắn tự do. Chỉ là cha ta xưng Đế về sau…”

Hắn khí tức sa sút, nói: “Tà Đế giết cha ta, gia phụ cũng không thực hiện cái này lời hứa. Có điều, gia phụ nói với ta lên Kinh Khê chuyện cũ lúc, còn nói một chuyện khác.”

Thanh đồng phù tiết bên trong hoàn toàn yên tĩnh, chỉ có Ngọc thái tử cái này tro tàn đại tiên quân giảng quá khứ chuyện cũ.

“Hắn thấy Kinh Khê lần kia, là ý định đi vào Vong Xuyên, thăm dò tro tàn căn nguyên, ý đồ giải quyết Tiên đạo tám trăm vạn năm một mục nát vấn đề này. Khi đó gia phụ thực lực đã cực kỳ cường đại, Kinh Khê không thể ngăn cản hắn, liền do hắn đi vào Vong Xuyên.”

Ngọc thái tử nói: “Gia phụ đi vào Vong Xuyên về sau, trải qua sinh tử rèn luyện, tuy là chưa hề xác minh tro tàn căn nguyên, nhưng vẫn là phát hiện rất nhiều cổ quái sự tình. Hắn tại Vong Xuyên bên trong, còn gặp qua một vị tro tàn Đại Đế. Cha ta nói, vị kia tro tàn Đại Đế, chính là để Kinh Khê trấn thủ Vong Xuyên vị kia Đại Đế.”

Ngọc thái tử nói đến đây, suy nghĩ xuất thần, giọng nói có chút mờ ảo phiêu hốt: “Hắn nói, là vị kia Đại Đế tự biết đem cùng Tiên giới cùng diệt, bản thân sẽ hóa thành tro tàn quái vật, ngay sau đó hạ lệnh để cho mình bạn tốt nhất trấn thủ Vong Xuyên, đem bản thân giam ở trong đó, không được ra ngoài, tai hoạ bá tính.

“Gia phụ nói, hắn nhìn thấy vị kia tro tàn Đại Đế, cố gắng duy trì lấy Vong Xuyên bình thản, ý đồ ràng buộc những này hóa thành tro tàn sinh vật, không đi phá hoại nhân gian.

“Gia phụ nói, hắn từ vị kia tro tàn Đại Đế trên người, thấy được một loại không giống nhau đồ vật, một loại rất kỳ lạ kiên trì cùng tín ngưỡng, một loại khích lệ nhân tâm lực lượng, tuy là thân tử đạo tiêu, tuy là hóa thành tro tàn, nhưng như cũ lịch cửu di tân, lóe sáng lấy quang mang.”

Ngọc thái tử lặng im phút chốc, nói: “Hắn sau khi nói đến đây, ta nhìn thấy trong ánh mắt của hắn sáng lấp lánh, ta từ trên người hắn, hình như cũng nhìn thấy đồng dạng đồ vật , đồng dạng kiên trì… Về sau ta hóa thành tro tàn quái, làm nhiều việc ác, mỗi lần làm ác thời điểm đều là bất thình lình sẽ muốn lên cái kia lúc thần thái, trong lòng liền rất là xấu hổ.”

Hắn kể xong, thanh đồng phù tiết bên trong vẫn là hoàn toàn yên tĩnh, không có người nói chuyện.

Qua rất lâu, Tô Vân đánh vỡ lặng im, nói: "Thế hệ trước trên người, có một ít chiếu lấp lánh đồ vật, những vật này sẽ theo trí nhớ, còn có ngôn ngữ văn tự lưu truyền đi xuống, sẽ khích lệ một đời lại một đời người."

Hắn đứng dậy, nhìn mênh mông vô tận trường thành, càng thêm hoang vu tinh không, nói: "Nghe được tiên hiền chuyện cũ, lại nghĩ tới ta, ta rất xấu hổ. Ta đồng thời ưa thích mấy cái nữ hài, ta quá không ra gì…"

Ngọc thái tử vò đầu nói: "Chúa công, gia phụ có tam cung lục viện bảy mươi hai phi tần, hắn lý niệm cùng khát vọng, cùng hắn cưới bao nhiêu nương nương không liên quan."

Tô Vân trong lòng điểm này ít ỏi xấu hổ cảm giác nhất thời không cánh mà bay.

Lại qua hơn mười ngày thời gian, Bắc Miện trường thành lân cận trở nên càng thêm bắt đầu hoang vu, đã hoàn toàn không nhìn thấy bất kỳ tinh thần, tràn ngập trong bóng đêm chính là bị xé nứt không gian, ngẫu nhiên có Hỗn Độn chi khí thẩm thấu ra, ăn mòn trường thành!

Đoạn này trường thành trở nên gập ghềnh, phủ đầy lỗ thủng, giống như là có cái gì sinh vật từ một cái khác trong vũ trụ chảy vào.

Bọn họ còn chứng kiến thần thông dấu vết lưu lại, nơi này giống như là tại cổ xưa năm tháng bên trong phát sinh qua một tràng khó có thể tưởng tượng chiến tranh.

Tô Vân đám người nhìn một màn này, trong lòng tràn đầy kính sợ.

"Sĩ tử, hình như có chút không đúng."

Oánh Oánh nói khẽ: “Chúng ta hẳn là đã sớm bay qua thứ sáu Tiên giới khu vực, nếu như nơi này có Tiên giới chi môn, như vậy toà này Tiên giới chi môn là thông hướng nơi nào?”

Tô Vân trong lòng nghiêm nghị, hắn cũng nghĩ tới vấn đề này, Bắc Miện trường thành đi tới nơi này, rời xa thứ sáu Tiên giới, cũng rời xa đang tại hợp nhất bên trong thứ bảy Tiên giới!

Hiển nhiên, toà này trong truyền thuyết Tiên giới chi môn tuyệt không phải là thông hướng thứ sáu Tiên giới hoặc là thứ bảy Tiên giới cửa!

Như vậy, nó là thông hướng nơi nào?

“Ai truyền ra nơi này có một tòa Tiên giới chi môn?” Tô Vân đột nhiên nghĩ đến quan trọng, dò hỏi.

“Còn có thể là ai? Đương nhiên là Tam Thánh Hoàng!”

Sầm phu tử nói: “Là Tam Thánh Hoàng nói cho đệ nhất Thánh Hoàng đi phi thăng chi lộ đi tới tiểu tiên giới Thiên Phủ động thiên, lại là Tam Thánh Hoàng nói cho mặt khác Thánh Linh từ Thiên Phủ xuất phát, tìm kiếm Tiên giới chi môn.”

“Tam Thánh Hoàng…”

Tô Vân nhìn về phía nơi xa, một tòa tinh môn tại mênh mông trong bóng tối sáng lên, đó là từ hơn mười ngôi sao tạo thành cửa, từng tôn tản ra các loại hào quang Thánh Linh đang từ tinh môn bên trong đi ra.

—— —— cầu đặt mua, cầu nguyệt phiếu!

Chương 662 : Tiên giới chi môn chân tướng

Chương 665: Tiên giới chi môn chân tướng

Toà kia tinh môn cực kỳ cổ xưa, lấy tinh thần vì bộ kiện, kiến tạo mà thành, nó bị vứt bỏ ở đây không biết bao nhiêu năm, lại còn có thể khởi động, quả thực là kỳ quặc quái gở.

Nhưng càng thêm cổ quái chính là, đệ nhất Thánh Hoàng mấy người Thánh Linh lại là từ tinh môn bên trong đi ra!

Bọn họ đi vốn chính là đường tắt, lại có tinh môn, tốc độ liền gia tăng thật lớn.

Tô Vân nghi ngờ quan sát bốn phía tinh không, dùng tinh thần chế tác một cái tương tự Tiên Lục lối đi, với tư cách kết nối không đồng thời không cầu nối, lấy hiện nay Tiên giới trình độ cũng có thể làm được, thậm chí Nguyên Sóc đều có thể làm được!

Nhưng mà nơi này hoang vu như vậy, căn bản không nhìn thấy tinh thần, những này tạo thành cầu nối tinh thần là từ đâu tới? Tinh môn là người phương nào lưu lại?

Còn có, bọn họ trên đường nhìn thấy chiến đấu dấu vết lưu lại, đến cùng là chuyện gì xảy ra?

Nơi này xa xôi đến Tiên giới cũng sẽ không hỏi tới mức độ, thiên địa nguyên khí cũng biến thành vô cùng mỏng manh, căn bản sẽ không có người để ý bậc này đất nghèo a?

Tô Vân trong lòng yên lặng nói: "Kỳ quái hơn nữa chính là, Tiên giới chi môn tin tức là Tam Thánh Hoàng truyền ra,

Tiên giới căn bản sẽ không để ý là cái gì Tiên giới chi môn, cho nên không gặp qua hỏi Tiên giới chi môn tại chỗ nào, sẽ chỉ xem như hạ giới một cái truyền thuyết. Lại càng không có người đi chú ý Tam Thánh Hoàng dạng này tiểu nhân vật. Bọn họ tồn tại cảm giác quá thấp."

"Sĩ tử!"

Oánh Oánh phấn khởi thúc giục nói: "Nhanh! Nhanh! Chúng ta đi vòng qua trước mặt bọn họ đi!"

Tô Vân theo lời thôi thúc thanh đồng phù tiết, tiếp tục dọc theo trường thành dưới chân phi hành, rất nhanh vượt qua toà kia tinh môn, đi tới tinh môn phía trước.

Đệ nhất Thánh Hoàng mấy người Thánh Linh đã đi ra tinh môn, đang tại chạy về đằng này, mọi người cười cười nói nói.

Bất thình lình, chỉ nghe một thanh âm cười nói: "Lâu Ban lão gia tử, đệ nhất Thánh Hoàng, các ngươi làm sao chậm như vậy? Ta đã chờ đợi ở đây đã lâu!"

Lâu Ban nghe được thanh âm này, không từ cái run rẩy, la lên: "Là Oánh Oánh cái kia tiểu ma vương!"

Oánh Oánh từ thanh đồng phù tiết bên trong nhảy ra ngoài, hai tay chống nạnh, dương dương đắc ý, cười nói: "Lão gia tử, nếu để cho ta triệu hoán các ngươi, các ngươi đã sớm đến Tiên giới chi môn, tránh khỏi trên đường chơi đùa lung tung! Các ngươi nhìn, Sầm lão gia tử liền so với các ngươi đến sớm rất nhiều ngày!"

Sầm phu tử mặt đen như sắt, bờ môi lay động, không biết đang nói cái gì.

Lâu Ban sắc mặt xám ngoét, vội vàng quan sát bốn phía, thất thanh nói: "Chẳng lẽ chúng ta lại trở lại Đế đình?"

Đệ nhất Thánh Hoàng mấy người cũng là sắc mặt đại biến, vội vàng đánh giá chung quanh.

Bọn họ đều đã thành chim sợ cành cong, e sợ cho lại trở lại khởi đầu.

Cũng may bốn phía không có cái gì quen thuộc phong cảnh, để cho bọn họ thoáng yên tâm.

Tô Vân ánh mắt đảo qua đám người, lập tức nhìn thấy phu tử tam thánh, Nguyên Sóc đạo môn, phật môn cùng học cung trong học viện khắp nơi đều có chân dung của bọn họ, bởi vậy nhận ra bọn họ không khó.

Loại trừ phu tử mấy người ba vị Thánh Nhân, rất nhiều Nguyên Sóc lịch sử trong truyền thuyết Thánh Nhân, Thánh Hoàng, cũng đều ở trong đó!

Thánh Hoàng Nghệ mấy người ngừng lại thời kỳ Thượng Cổ Nguyên Sóc Thần Ma chi loạn Thánh Hoàng, cũng ở trong đó!

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, cuối cùng tìm đến Tam Thánh Hoàng, đầu rồng thân người Toại Hoàng, đầu người thân rắn Phục Hy, còn có mình người đầu trâu Viêm Hoàng Thần Nông thị.

Ba người này có chút làm cho người chú ý, là Nguyên Sóc văn minh căn nguyên, bọn họ đem Thiên Phủ văn minh kết cấu đưa đến Nguyên Sóc, cũng đem văn tự truyền bá đến Nguyên Sóc!

Phi thăng chi lộ, Tiên giới chi môn, cũng đều là xuất từ bọn họ miệng!

Hiện tại, ba vị này Thánh Hoàng đang dẫn theo mọi người đi tới Tiên giới chi môn, phi thăng Tiên giới!

Tô Vân tiến lên, khom người bái kiến ba vị cổ xưa Thánh Hoàng, nói: "Tiểu tử Tô Vân, bái kiến ba vị Thánh Hoàng."

Ba vị Thánh Hoàng bên trong Toại Hoàng mắt mờ, quan sát hắn một phen, Toại Hoàng cười nói: "Tô Thánh Hoàng không cần đa lễ, chúng ta cũng là nghe qua Tô Thánh Hoàng uy danh. Hiên Viên tiểu tử kia, còn có Lâu Ban, Sầm phu tử bọn họ, đều đang nói sự tích của ngươi. Thành tựu của ngươi, đã vượt qua chúng ta những lão già này rất rất nhiều."

Tô Vân lắc đầu nói: "Không dám. Ba vị Thánh Hoàng tại mỗi tòa Tiên giới mở ra về sau, liền đi tới nơi đó dẫn dắt giáo hóa chúng sinh, ba vị là bảy tòa Tiên giới người dẫn dắt, ta điểm ấy thành tựu xa xa không cách nào cùng ba vị so sánh."

Ba vị Thánh Hoàng liếc nhau, Phục Hy cười nói: "Tô Thánh Hoàng chờ một lát, ba người chúng ta xương già thương nghị một chút. Mặt khác hai cái ta, chuyện của chúng ta bị người phát hiện, muốn diệt khẩu ư?"

Tô Vân nhất thời dựng lên lỗ tai, vội vã cuống cuồng nghe bọn hắn thảo luận, thầm nghĩ: "Diệt khẩu? Nói là diệt khẩu ta ư? Bọn họ vậy mà không tránh một chút, liền ngay trước mặt của ta nói ra? Chẳng lẽ nói bọn họ có đầy đủ nắm chắc lưu lại mạng của ta? Bọn họ không biết thanh đồng phù tiết tốc độ ư? Vẫn là nói tốc độ của bọn hắn vượt qua thanh đồng phù tiết?"

Toại Hoàng nói: "Diệt khẩu? Vì sao muốn diệt khẩu? Hắn còn tại trơ mắt nhìn chúng ta đây, đần độn."

Viêm Hoàng Thần Nông thị liếc Tô Vân một cái, nói: "Chúng ta quan tâm bị người phát hiện ư? Không quan tâm. Là những người kia ngu xuẩn, năm ngàn vạn năm qua cũng không từng phát hiện chúng ta, chẳng lẽ gặp phải một người thông minh, tuy là thoạt nhìn vẫn là có chút đần độn, còn có thể trực tiếp diệt khẩu ư?"

Phục Hy nói: "Nhưng mà nếu không diệt miệng của hắn, lộ ra chúng ta đối với hắn phát hiện chân tướng có chút không quá tôn trọng, thật giống như hai chúng ta đối chân tướng thờ ơ đồng dạng."

"Nhưng mà chúng ta chính là thờ ơ ah."

Mặt khác hai vị Thánh Hoàng cùng lên tiếng cười nói: "Hắn cho là hắn phát hiện thiên đại bí mật, thần thần bí bí tới đánh chúng ta, nhưng mà đối với chúng ta tới nói không liên quan việc quan trọng."

Ba người thảo luận xong xuôi, đồng thời xoay người, mặt mũi hiền lành nhìn Tô Vân.

Tô Vân mồ hôi lạnh trên trán rầm rầm chảy xuống, đứng tại ba người bên người thân thể có chút cứng nhắc.

"Tô Thánh Hoàng có chút khẩn trương." Phục Hy Thánh Hoàng thiện ý nhắc nhở.

Tô Vân khẩn trương vô cùng nói: "Không có, ta không có khẩn trương. Ta rất tốt, chỉ là hơi nóng…"

Toại Hoàng cười nói: "Ngươi phát hiện bí mật của chúng ta, chúng ta muốn diệt khẩu ngươi!"

Tô Vân tức giận nói: "Các ngươi vừa rồi thảo luận nói không diệt khẩu ta, bởi vì các ngươi căn bản không quan tâm bí mật này, hiện tại muốn lật lọng ư?"

Ba vị Thánh Hoàng đồng thời cười nói: "Ngươi biết chúng ta sẽ không diệt khẩu, vì sao sẽ còn khẩn trương?"

Ba người đem Tô Vân trêu chọc một phen, phía sau bất thình lình có người la lên: "Tiên giới chi môn! Tiên giới chi môn!"

Rất nhiều Thánh Linh kích động vô cùng, nhao nhao ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Bắc Miện trường thành đi tới nơi này,

nhiều thêm một tòa từ tinh thần dựng mà thành cổ xưa cửa!

Toà kia cửa nguy nga vô cùng, cổ điển đại khí, không biết tồn tại bao lâu, cửa khóa chặt, làm người ta chú ý nhất chính là toà kia trên cánh cửa treo lấy một cái lập lòe chói mắt kim quan!

Từ xa nhìn lại, kim quan liền như thế to lớn, có thể tưởng tượng được đi tới gần, chiếc kia kim quan nhất định càng thêm tráng lệ!

Tô Vân giật mình trong lòng, chiếc kia kim quan chính là thứ tư đại tiên giới chí bảo, có khả năng cùng Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh tranh đấu tồn tại!

"Tử Phủ nhất định có khả năng trấn áp được thanh này chí bảo a? Dù sao nó mạnh mẽ như vậy…" Tô Vân thầm nghĩ.

Rất nhiều Thánh Hoàng Thánh Nhân nhảy nhót không thôi, tiếng hoan hô một mảnh, nhao nhao hướng Tiên giới chi môn chạy đi, đi vào Tiên giới chi môn, phi thăng Tiên giới, là bọn họ khi còn sống tâm nguyện.

Khi còn sống không cách nào làm được, sau khi chết chấp niệm như trước điều khiển bọn họ, đi hoàn thành giấc mộng này!

Tiên giới, đang ở trước mắt, ngay tại phía sau cửa, bọn họ há có thể không kích động?

Tô Vân cùng Tam Thánh Hoàng kề vai mà đi, nhìn kích động chư thánh chạy về phía Tiên giới chi môn, nói: "Đạo huynh, phía sau cửa đến cùng là cái gì? Gặp nguy hiểm ư?"

Phục Hy Thánh Hoàng cười nói: "Cái cửa này là Tiên giới chi môn, phía sau cửa đương nhiên là Tiên giới ah. Đi vào cánh cửa này, chính là phi thăng lên trời, trở thành tự do tự tại tiên nhân."

Viêm Hoàng Thần Nông thị cười nói: "Còn nguy hiểm a, nơi nào có thể không có nguy hiểm? Liền xem như Đế đình, cũng là nguy hiểm nặng nề a? Ví dụ như Tô Thánh Hoàng, tự vệ còn khó khăn. Cửa sau Tiên giới, không thể so với Đế đình nguy hiểm, ngược lại càng thêm an toàn."

Tốc độ của bọn hắn không nhanh không chậm, đi bộ nhàn nhã hướng rộng lớn bao la hùng vĩ Tiên giới chi môn đi tới.

"Tô Thánh Hoàng còn có cái gì vấn đề, mau chóng hỏi, đến Tiên giới chi môn về sau, chúng ta liền sẽ không lại thấy." Toại Hoàng lòng tốt nhắc nhở.

"Còn có trả lời hay không, là chính chúng ta chuyện." Phục Hy cười tủm tỉm nói. Ba vị Thánh Hoàng bên trong, liền số hắn xấu nhất.

Tô Vân quả thực có ngàn vạn nghi hoặc muốn có được giải đáp, dường như chỉ cần há miệng, liền sẽ có vô số vấn đề bắn ra. Chẳng qua lấy tốc độ của bọn hắn, ba vị Thánh Hoàng trả lời không có bao nhiêu vấn đề liền sẽ đi tới Tiên giới chi môn!

Hắn lập tức sàng chọn ra chẳng phải vấn đề trọng yếu, lưu lại chủ yếu nhất vấn đề, dò hỏi: "Ba vị Thánh Hoàng tại Tiên giới mở ra ban đầu truyền bá văn minh, dẫn dắt trí tuệ, có gì toan tính?"

Viêm Hoàng Thần Nông thị nói: "Truyền bá văn minh, dẫn dắt trí tuệ, chính là toan tính. Cái kế tiếp vấn đề."

Tô Vân cau mày, nói: "Ba vị Thánh Hoàng đều là nhất thể?"

Toại Hoàng cười nói: "Chúng ta là một người phân thân, có thể hóa ngàn ngàn vạn vạn."

Tô Vân lập tức dứt bỏ vấn đề này, hỏi lại: "Tro tàn chân tướng là cái gì?"

Phục Hy nói: “Thiên địa không còn, đại đạo mục nát.”

Tô Vân hỏi tới: “Đại đạo mục nát chân tướng là cái gì?”

Viêm Hoàng Thần Nông thị nói: “Mở ra vùng vũ trụ này tồn tại, to lớn đạo chỉ có thể bao phủ trước tám trăm vạn năm, sau tám trăm vạn năm. Hắn bị ám toán, đem bản thân cố định tại tám trăm vạn năm năm tháng bên trong, không cách nào tiếp tục tiến lên, bởi vậy mỗi một thời đại Tiên giới chỉ có thể duy trì liên tục tám trăm vạn năm liền sẽ mục nát.”

Tô Vân hỏi lại: “Làm sao đột phá tám trăm vạn năm?”

Toại Hoàng nói: “Để hắn sống lại!”

Tô Vân nhanh chóng hỏi: “Làm sao để hắn sống lại?”

Ba vị Thánh Hoàng trăm miệng một lời cười nói: “Ngươi chuyện đang làm, không phải là để hắn sống lại sự tình ư?”

Tô Vân ngẩn ngơ, nhìn thấy càng ngày càng gần Tiên giới chi môn, chợt hỏi: “Như vậy cứu sống Hỗn Độn Đại Đế, liền có thể giải quyết tro tàn hiện tượng ư?”

Toại Hoàng nói: “Không thể. Sẽ chỉ trì hoãn. Hỗn Độn Đế đại đạo có cùng tận thời điểm, vô lực kéo dài đến càng xa tương lai. Tại hắn lực không thể bằng chỗ, vẫn là sẽ đại đạo mục nát hóa thành tro tàn.”

Tô Vân nói: “Như thế nào mới có thể giải quyết tro tàn?”

Ba vị Thánh Hoàng không nói thêm gì nữa.

Tô Vân lòng sinh tuyệt vọng, vẫn là tiếp tục hỏi: “Như thế nào mới có thể giải quyết đại đạo khô chết? Như thế nào mới có thể giải quyết đại đạo hóa thành tro tàn?”

Bọn họ đi tới Tiên giới chi môn phía dưới, cổ xưa nguy nga cửa cao chót vót, trên cửa có đao gọt rìu đục dấu vết, không biết là ai người lưu lại.

Phục Hy Thánh Hoàng lắc đầu, nói: “Hỗn Độn Đế nếu như không có bị đánh lén, vấn đề này cũng đã giải quyết, hắn cũng đang tìm kiếm đáp án. Nhưng mà, hắn không để ý đến Đế Hốt Đế Thúc cùng mọi người dã tâm…”

Thánh Linh bọn họ sang sảng tiếng cười truyền đến, bọn họ đã từ kim quan bên dưới xuyên qua, đi tới Tiên giới chi môn phía trước, thử nghiệm mở ra cái này tòa cửa. Bọn họ tâm tình kích động, lộ rõ trên mặt.

Chỉ là toà này cổ xưa cửa thủy chung không cách nào mở ra, để Thánh Linh bọn họ lo lắng, thử nghiệm đủ loại phương pháp cùng thần thông.

Tam Thánh Hoàng đi thẳng về phía trước, theo bọn họ tiếp cận Tiên giới chi môn, toà kia cổ xưa cửa phía ngoài bất thình lình lập loè đủ loại kỳ dị đường vân, những hoa văn này cổ xưa, thâm ảo, tối tăm, không thể xem hiểu, tựa như Kinh Khê thạch kiếm bên trên trảm đạo đường vân!

Ba người bọn họ, tựa như là mở ra cái này tòa Tiên giới chi môn chìa khoá!

Thánh Linh bọn họ nhao nhao lui ra phía sau, kích động chờ đợi mở ra cửa một khắc này.

Tô Vân đuổi theo Tam Thánh Hoàng, lần nữa hỏi tới: “Kim quan bên trong có cái gì? Là ai treo ở nơi này? Ta mở ra kim quan có hay không gặp nguy hiểm?”

Tam Thánh Hoàng toàn thân quang mang càng ngày càng sáng sủa, cùng Tiên giới chi môn phát tán ra đường vân tương ứng tương hợp, đã không cách nào trả lời hắn hỏi tới.

Tiên giới chi môn đang không ngừng chấn động, từ từ mở ra.

“Coong ——— “

Kèm theo Tiên giới chi môn mở ra, vang dội tiếng chuông truyền đến, hào quang từ một cái khác thời không bên trong xông ra, to to nhỏ nhỏ tinh thần treo ở thiên mạc bên trên, Hỗn Độn chi khí tại tinh thần cùng giữa các vì sao phun trào.

Nơi xa có quần áo tả tơi cự nhân sừng sững tại Hỗn Độn trong biển lửa, bổ ra Hỗn Độn, mấy ngụm khó tin chuông lớn treo ở chung quanh hắn, vừa rồi tiếng chuông chính là trong đó một cái chuông lớn tại chấn động, đánh bay Hỗn Độn chi khí.

"Các vị đạo hữu, nơi đó chính là Tiên giới."

Tam Thánh Hoàng chẳng biết lúc nào đã đi vào thế giới kia, mặt hướng bọn họ, Toại Hoàng âm thanh như là hồng chung, chỉ hướng nơi xa: "Nơi đó chính là Tiên giới, các ngươi nhảy vọt cánh cửa này chính là phi thăng, các ngươi đem giành lấy thân thể, trở thành tiên nhân."

Hắn chỉ hướng địa phương, là một mảnh rộng lớn Tiên giới đại lục.

Nơi đó là Tiên giới, thứ tám tòa Tiên giới, mở ra thứ tám Tiên giới cự nhân còn tại cần mẫn khổ nhọc, đem vùng vũ trụ này mở ra đến rộng hơn.

—— —— cầu phiếu ~~

Chương 663 : Xa cách Thiên Ngoại Thiên (cầu đặt trước)

Chương 666: Xa cách Thiên Ngoại Thiên (cầu đặt trước)

Tô Vân cùng đệ nhất Thánh Hoàng, tam thánh đám người đứng tại toà kia cánh cửa khổng lồ phía trước, Hỗn Độn lửa hào quang tỏa ra khuôn mặt của bọn hắn.

Tại trước mặt bọn hắn, một cái đang tại hình thành bên trong bao la hùng vĩ Tiên giới đang tại mở rộng.

Bọn họ hướng cái này Tiên giới biên giới nhìn lại, nơi đó Hỗn Độn chi khí đang tại phun trào, sóng lớn xé nát tất cả.

Đó là vô biên vô tận Hỗn Độn hải, thứ tám Tiên giới đang trôi lơ lửng ở trong Hỗn Độn hải.

Quần áo tả tơi cự nhân mở ra Hỗn Độn, diễn hóa tinh thần, dùng vô số ngôi sao dựng lên nhất đạo trường thành ngăn cản Hỗn Độn chi khí quấy nhiễu.

Tô Vân đám người nhìn thấy nhất đạo Bắc Miện trường thành đang tại hình thành bên trong.

“Ta nhìn thấy cái gì?”

Oánh Oánh lẩm bẩm nói, “Thứ tám Tiên giới, mở ra Hỗn Độn sáng tạo tinh không cự nhân…”

Tô Vân trong lòng càng thêm rung động, cái kia đang tại mở ra tinh không cự nhân, chính là hôm đó tại Tử Phủ bên trong, mượn hắn thân thể hình chiếu một phần lực lượng, ngăn cản Đế Phong vị kia mạnh mẽ vô biên tồn tại!

Chính là hắn thi triển ra vô thượng thần thông, đem Đế Phong bức lui!

Hắn chính là lấy đi phía trước năm cái Tiên giới Hỗn Độn chuông người khổng lồ kia!

Phía trước năm cái Tiên giới, Tô Vân đều nhìn thấy qua to lớn Chung sơn tinh hệ đang tại hướng Hỗn Độn chi khí thay đổi, tại Tô Vân bù đắp cái kia năm tòa Tử Phủ Tiên Thiên phù văn về sau, Chung sơn tinh hệ cũng cuối cùng hóa thành to lớn Hỗn Độn chuông!

Tô Vân rời đi Thái Cổ cấm khu trong nháy mắt đó, thấy được Chung sơn tinh hệ hóa thành Hỗn Độn chuông, bị rách rưới cự nhân lấy đi đáng sợ cảnh tượng!

Hắn thậm chí bởi vậy một lần nghi ngờ, có nhân vật mạnh mẽ tà ác mượn từng cái Tiên giới tới luyện bảo, hấp thu Tiên giới đại đạo, dựa vào cái này luyện thành uy năng không cách nào tưởng tượng chí bảo!

Hắn còn nghi ngờ, chính là cái này luyện bảo quá trình, đưa đến Tiên giới mục nát, Tiên đạo hóa thành tro tàn, đưa đến một loạt bi kịch!

"Sĩ tử, Bắc Miện trường thành giống như là cái to lớn Luân Hồi Hoàn, Tiên giới ngay tại Luân Hồi Hoàn bên trong." Oánh Oánh mê sảng đồng dạng nhẹ nói nói.

Tô Vân im lặng, không có lên tiếng.

Hắn có thể tưởng tượng bức này ầm ầm sóng dậy tình cảnh, mênh mông bát ngát trong Hỗn Độn hải, Bắc Miện trường thành tạo thành từng cái to lớn hình cái vòng vật, hình cái vòng vật ở giữa là vũ trụ tinh không, là cái gọi là Tiên giới.

Tiên giới cùng Tiên giới ở giữa cũng không phải là hoàn toàn ngăn cách, bởi vì từng cái Tiên giới Bắc Miện trường

thành hai bên liên kết, có thể vượt qua Bắc Miện trường thành đi vào một cái khác Tiên giới.

Tô Vân bên người, đệ nhất Thánh Hoàng lẩm bẩm nói: "Đây chính là chúng ta siêng năng tìm kiếm Tiên giới ư? Một cái mới tinh Tiên giới…"

Phu tử nhìn cái kia hào quang sáng chói, nói khẽ: "Một cái không có bị ô nhiễm Tiên giới."

Lâu Ban sắc mặt nghiêm nghị: "Hắn lại là một cái từ Thánh Nhân tạo nên Tiên giới mới, cùng quá khứ Tiên giới hoàn toàn khác biệt."

Sầm phu tử nói: "Nó lại là của chúng ta lý niệm cùng khát vọng chỗ tạo nên thế giới."

Từng tôn Thánh Linh nội tâm chính là bình thản lại có chút dâng trào tâm triều như cạnh biển gợn sóng nhẹ nhàng phun trào, nơi này là một cái thế giới hoàn toàn mới, đã thai nghén ra sinh linh thế giới, nhưng nơi này còn ở tại mông muội bên trong, cần giáo hóa, cần dẫn dắt.

Bọn họ sẽ trở thành mảnh thế giới này Thánh Hoàng, gian khổ khi lập nghiệp, vượt mọi chông gai, đi qua dã man mông muội, hướng đi văn minh hưng thịnh!

Bọn họ khai sáng thời đại, đem không giống với thứ sáu Tiên giới, cũng khác biệt tại thứ bảy Tiên giới, nó đem cùng bất kỳ cái nào thời đại đều không giống nhau!

Một vị kim thân Thánh Linh bước chân, hướng Tam Thánh Hoàng đi tới.

Tại hắn bước vào vùng vũ trụ này một khắc này, hắn kim thân bất thình lình giống như là cát bụi đồng dạng nghiền nát, màu vàng bụi bặm hướng về phía sau chảy tới, chảy về phía Bắc Miện trường thành.

Thánh Linh hướng đi Tam Thánh Hoàng, xoay quanh Thánh Linh có máu thịt tại sinh sôi sinh trưởng, hình thành hoàn toàn mới thân thể, quanh người hắn truyền đến đạo vang lên, kèm theo bước chân của hắn, Thánh Nhân đại đạo lạc ấn tại đây phiến mới sinh ra trong vũ trụ.

Chung quanh hắn từng đạo tiên quang, vậy mà liền này trở thành Tiên giới mới cái thứ nhất tiên nhân!

Mặt khác Thánh Linh thấy thế, cũng khó nén vẻ kích động, nhao nhao hướng cái kia phiến Tiên giới mới đi tới.

Bọn họ đều luyện thành kim thân, có vẫn là dùng phúc địa bên trong thượng hạng tiên tài tới dựng lại thân thể, như tam thánh cùng Thánh Hoàng Vũ Tức Nhưỡng chi thể, có thì là tại Văn Xương động thiên ngưng tụ tín ngưỡng cùng tế tự lực lượng, dựa vào chúng sinh chi niệm tới hình thành kim thân.

Giờ phút này, bọn họ kim thân cũng tại hóa thành một chút phát sáng bụi bặm, hướng về phía sau chảy tới, chảy về phía Bắc Miện trường thành, trở thành trường thành một phần.

Bọn họ nội tâm chiếu sáng rạng rỡ, thân thể vây quanh nội tâm dựng lại, lại thu hoạch tân sinh.

Cuộc đời của bọn hắn, giống như là đã trải qua một tràng Luân Hồi, hiện tại là Luân Hồi xoay tròn đến phần cuối. Mà toà này Tiên giới chi môn, chính là trận thứ hai Luân Hồi mở ra địa phương.

Phu tử cũng đi vào Tiên giới mới, Lão Quân cùng Thích Già đi theo, bọn họ phi thăng thành tiên, đi tới Tam Thánh Hoàng bên người.

Thánh Hoàng Vũ, Thánh Hoàng Nghệ mấy người cũng đi, Tức Nhưỡng kim thân tán đi, thân thể máu thịt khôi phục.

Đông lăng chủ nhân cũng đi, phất tay hướng Tô Vân từ biệt, hắn tín ngưỡng hóa thành kim thân phiêu tán, khôi phục

diện mục thật sự.

Đệ nhất Thánh Hoàng nhìn nhìn bên người Tô Vân, cười nói: "Ngươi sẽ so ta làm càng tốt hơn , cho nên thứ bảy Tiên giới phải làm phiền ngươi. Thay ta chăm sóc tốt đầu kia ngu xuẩn rồng cùng cái kia ngốc dê."

Hắn đi ra Tiên giới chi môn, đi vào thứ tám Tiên giới, ánh trăng ngưng lộ hình thành thân thể bắt đầu hóa thành linh quang phiêu tán, quay về thứ bảy Tiên giới.

Hắn mọc ra mới thân thể, cái kia có lẽ là vũ trụ trí nhớ, để hắn tại một cái khác Tiên giới sống lại.

Nhưng mà, đệ nhất Thánh Hoàng trở về, Ứng Long nhưng không tại bên cạnh hắn.

"Ứng Long sẽ thương tâm."

Oánh Oánh chán nản nói: "Hắn ý nghĩ đơn thuần, sẽ khóc đến rất thảm."

Tô Vân lắc đầu nói: "Ứng Long sẽ vui vẻ đến khóc lên, hắn hi vọng đệ nhất Thánh Hoàng sống sót, cho dù là tại một cái thế giới khác bên trong sống sót."

Oánh Oánh suy nghĩ một chút, gật đầu tán thành.

Tiên giới chi môn bên dưới, chỉ còn lại có Lâu Ban cùng Sầm phu tử còn đứng ở nơi đó, cũng không đi theo đệ nhất Thánh Hoàng bọn họ rời đi.

Tô Vân nhìn về phía bọn họ, Lâu Ban lắc đầu, cười nói: "Chúng ta không đi, chúng ta không buông được ngươi."

Sầm phu tử cười nói: "Tìm tới Tiên giới chi môn, của chúng ta tâm nguyện là xong kết, nhưng chúng ta còn có chấp niệm chưa đi. Chúng ta muốn lưu lại, chăm sóc ngươi."

"Đi thôi, hai vị lão gia tử."

Tô Vân trên mặt lộ ra phát ra từ đáy lòng tươi cười, ánh mắt nhưng lờ mờ, khóe mắt ẩm ướt, cười nói: “Ta hi vọng các ngươi tại một cái khác trong tiên giới sống sót, mà không chỉ là thứ bảy trong tiên giới Thánh Linh. Đi thôi —— “

Hắn gần như van xin nói: “Đi nhanh một chút a —— “

Lâu Ban cùng Sầm phu tử chần chừ.

Tô Vân dùng sức đem bọn hắn đẩy ra Tiên giới chi môn, nước mắt tràn mi mà ra, cười nói: “Các ngươi còn sống lời nói, chính là đối ta lớn nhất khích lệ. Đi nhanh một chút a, thật tốt sống sót!”

Hai vị lão gia tử giãy dụa, nhưng mà vẫn không thể nào tránh thoát hắn, bọn họ rơi vào thứ tám Tiên giới, kim thân bắt đầu tán loạn, mới thân thể đang nhanh chóng hình thành.

Tô Vân xóa đi nước mắt trên mặt, mang theo tươi cười dùng sức hướng bọn họ phất tay, lớn tiếng nói: “Không cần nhớ nhung ta! Ta sẽ rất tốt rất tốt sống sót!”

Sầm phu tử há to miệng, lại nói không ra lời nói đến, tại hắn khôi phục thân thể một khắc này, thất tình lục dục xông lên đầu, đánh sụp Thánh Nhân tâm cảnh, để hắn không chịu được lão lệ lan tràn.

Lâu Ban dùng sức phất tay, há miệng muốn nói, nhưng cuối cùng chỉ nói ra một câu.

“Bảo trọng ah ——” hắn thanh âm già nua gào thét nói.

“Bảo trọng ah các lão gia tử.” Tô Vân cùng Oánh Oánh cười phất tay, đưa mắt nhìn bọn họ phi thăng.

Đệ nhất Thánh Hoàng lớn tiếng nói: “Tô Thánh Hoàng, tương lai ngươi nếu là trở thành Tiên Đế, đừng quấy nhiễu thứ tám Tiên giới ah!”

Thánh Hoàng Vũ nắm chặt nắm đấm, cao giọng nói: "Đạo hữu, muốn làm thứ bảy Tiên giới Bắc Miện trường thành! Bảo vệ cẩn thận thứ bảy Tiên giới con dân!"

Sầm phu tử ổn định khuấy động tâm thần, lớn tiếng nói: "Không ngăn được, liền chạy đến nơi đây! Chúng ta nuôi ngươi! Không chê ngươi!"

Lâu Ban lau đi nước mắt: "Sống sót, đừng chết đi. Đạo không được, liền đến nơi này tới!"

Tô Vân phất tay từ biệt, đưa mắt nhìn bọn họ đi xa.

Cuối cùng, từng cái Thánh Nhân, Thánh Hoàng theo Tam Thánh Hoàng thân ảnh, biến mất tại thứ tám Tiên giới mênh mông hào quang bên trong.

Nguy nga Tiên giới chi môn bên dưới, Tô Vân rất lâu đứng ở nơi đó, không nhúc nhích.

Thân ảnh của hắn lộ ra dị thường nhỏ bé cùng cô đơn, Hỗn Độn biển lửa quang mang nhưng đem hắn thân ảnh kéo đến rất dài, rất vĩ đại.

"Oánh Oánh, ngươi cũng đi thôi."

Tô Vân bất thình lình nói: "Ngươi đi vào thứ tám Tiên giới, hẳn là liền sẽ lột đi cái này thân thể, khôi phục thành sĩ tử Oánh."

Oánh Oánh thân thể run lên, lắc đầu: "Còn nhớ ngươi đã nói ư? Ta là Oánh Oánh, không phải sĩ tử Oánh. Ta cũng không muốn trở thành sĩ tử Oánh. Ta cũng không muốn ta rời đi về sau, ngươi một người bạn cũng không có. Loại trừ ta, ngươi không có mặt khác bằng hữu chân chính. Ngô Đồng chỉ có thể coi là nửa cái."

Tô Vân không nói thêm gì nữa.

Loại trừ Oánh Oánh, thật sự là hắn không có bằng hữu chân chính, Cầu Thủy Kính là lão sư, Hoa Hồ là đồng học, Trì Tiểu Dao là người yêu, Ngư Thanh La là đạo hữu. Ngô Đồng là một loại yêu thương cùng ký thác.

Bằng hữu chân chính, chỉ có Oánh Oánh một cái.

Oánh Oánh ngồi tại đầu vai của hắn, hai tay nâng má, nhìn cái kia nhảy nhót biển lửa, cái này nho nhỏ sách quái dường như cũng có tâm sự của mình.

"Ta sẽ không vứt bỏ ngươi." Nàng nói, "Ngươi cần ta tác thành ngươi, ta cũng cần ngươi tác thành ta. Không có ngươi, ta còn tại Văn Uyên trong các lơ mơ mê mê, không biết bản thân là ai."

Tô Vân nhẹ nhàng gật đầu.

"Oánh Oánh, đừng lại triệu hoán hai vị lão gia tử." Thanh âm hắn trầm giọng nói.

Oánh Oánh yên lặng gật đầu: "Về sau sẽ không bao giờ lại. Sĩ tử, ngươi nói chúng ta sau này sẽ còn gặp lại bọn họ ư?"

"Không biết. Có lẽ đợi đến ta đứng ở đỉnh cao nhất của thế giới này, đẩy ra che kín trước mắt mê vụ, chúng ta hẳn là sẽ gặp lại bọn họ đi."

Tô Vân xoay người lại, tại Tiên giới chi môn bên dưới bước ra thật nhỏ bộ pháp hướng đi thứ bảy Tiên giới, một loại khuấy động tình cảm tại trong lồng ngực của hắn ấp ủ, từ từ nổi sóng chập trùng.

"Bọn họ lại ở cái này Tiên giới mới bên trong sinh hoạt rất tốt, mảnh này Tiên giới mới hẳn là sẽ phát sinh rất nhiều chuyện thú vị. Vì duy trì phần này tốt đẹp, ta, sẽ không để cho thứ sáu Tiên giới ký sinh tại thứ bảy Tiên giới bên trên sự tình tái diễn."

Thanh âm của hắn tại Tiên giới chi môn bên dưới vang lên, qua lại khuấy động, phấn khởi tinh thần: "Thứ sáu Tiên giới dựa vào hấp thu thứ bảy Tiên giới chất dinh dưỡng tới kéo dài hơi tàn, trở thành hút máu ký sinh trùng. Đế Phong là như thế, Tiên Quân Thiên Quân là như thế, Tà Đế Thiên Hậu cũng là như thế. Nhưng ta sẽ trở thành thứ bảy Tiên giới Bắc Miện trường thành, đem bọn hắn vĩnh viễn lưu tại nơi này! Để cho bọn họ vĩnh viễn không cách nào sống sót đi vào thứ tám Tiên giới!"

"Để cho bọn họ thiên quan khó khăn!"

"Ta còn muốn xác minh tro tàn chân tướng, tìm kiếm được giải quyết tro tàn phương pháp, vì tro tàn án kết án đóng quan!"

Hắn đi tới kim quan bên dưới, ngẩng đầu nhìn lại, khí tức khuấy động.

"Oánh Oánh, chuẩn bị cho tốt!"

Tô Vân một lời hào hùng khuấy động: "Mời Tử Phủ giáng lâm, chuẩn bị mở quan tài!"

—— —— Lâm Uyên Hành 《 thiên ngoại hữu thiên 》 quyển kết thúc, đây là quyển thứ tư a? Ngày mai đổi mới quyển thứ năm 《 Tiên đạo phần cuối 》, tạm thời trước gọi cái tên này.

Tiến cử đại lão một quyển sách: Tân sinh nhập học cùng ngày, bạn cùng phòng đều là đại lão là một loại như thế nào trải nghiệm? Sao Mai sách mới 《 cao nhân lại bên cạnh ta 》!

Chương 664 : Tử Phủ đột kích, lên đường bình an

Chương 667: Tử Phủ đột kích, lên đường bình an

"Ta gặp phải Tam Thánh Hoàng lúc quá vội vàng, hỏi vấn đề quá nhiều, nhưng mà quên hỏi thăm bọn họ cái này miệng kim quan bên trong có cái gì."

Tô Vân ngước nhìn, kim quan treo cao tại đây tòa Tiên giới chi môn bên trên, mà tại kim quan phía trên, còn có thể nhìn thấy nguy nga cổng lầu.

Kim quan rất là yên tĩnh, cũng không có chí bảo cường đại đến trấn áp tất cả khí tức, nhưng triền miên tại Tiên giới chi môn bên trên nhưng giống như là ngạo thị vạn cổ, rất có một loại cho dù sau khi chết cũng phải trấn áp tất cả khí khái!

Tô Vân thôi thúc thanh đồng phù tiết, càng lên càng cao, dần dần đi tới cái kia trên cổng thành.

Hắn lúc trước tiễn biệt đệ nhất Thánh Hoàng, tam thánh đám người, còn chưa kịp quan sát tỉ mỉ toà này tận cùng vũ trụ cổng lầu cùng Tiên giới chi môn.

Toà này Tiên giới chi môn dốc vô cùng, hướng bên trên bay mới có thể cảm giác được cánh cửa này ra sao hắn cao.

Đợi đi tới trên cửa thành lúc, Tô Vân bất thình lình ngơ ngẩn, chỉ thấy đi tới trên cổng thành tầm mắt của hắn bất thình lình phát sinh biến hóa, toàn bộ thứ bảy Tiên giới ngay tại dưới chân của hắn, thậm chí liền Chung sơn Chúc Long đều phảng phất rất gần, thò tay có thể chạm đến.

Nhưng mà trên thực tế, Chung sơn Chúc Long tinh hệ cách nơi này cực kỳ xa xôi.

Tô Vân đi vòng qua cổng lầu phía sau, đi quan sát thứ tám Tiên giới, nhưng mà hắn đi tới cổng lầu một bên khác, nhìn thấy vẫn là thứ bảy Tiên giới!

Hắn khẽ ồ lên một tiếng, chuyển bước, lại phát hiện hắn bất luận đi tới cổng lầu cái nào một bên, đối mặt trước sau là cổng lầu chính diện, cũng tức là hướng về thứ bảy Tiên giới cái kia một mặt!

"Nếu như đem toà này cổng lầu ví von thành một người, như vậy người này không có sau gáy!"

Tô Vân nháy mắt mấy cái, tự nhủ: "Bất luận từ bất kỳ góc độ đến xem, nhìn thấy đều là hắn ngay mặt. Vô luận như thế nào đi, đều là chính diện hắn! Cái này hơn phân nửa là một loại không gian thần thông."

Bất thình lình, dị biến chợt nổi lên, chỉ thấy chiếc kia treo ở Tiên giới chi môn bên trong kim quan chấn động kịch liệt, quan tài bên trong bất thình lình có cuồn cuộn sóng máu xông ra, trong khoảnh khắc liền đem Tô Vân ánh mắt chiếu tới chỗ tất cả nhuộm đến đỏ tươi một mảnh!

Oánh Oánh âm thanh từ phía sau hắn truyền đến, đem Tô Vân giật mình tỉnh giấc: "Sĩ tử, đã xây dựng tốt tế đàn, chuẩn bị cho tốt triệu hoán Tử Phủ! Muốn bắt đầu ư?"

"Oánh Oánh chờ một chút!" Tô Vân nghi ngờ không thôi, hướng kim quan nhìn lại.

Kim quan kia nhưng như cũ treo ở phía dưới, cũng không có ngập trời sóng máu xông ra, vừa mới hắn nhìn thấy, hẳn là chỉ là dị tượng!

Lúc trước, Tô Vân lần đầu tiên gặp được dị tượng lúc, là tại Táng Long lăng, long linh khí tức áp bức, để hắn mất đi ngũ

giác lục thức.

Về sau, hắn lại gặp phải Ngô Đồng đám người, Ngô Đồng có thể ảnh hưởng đến đạo tâm của hắn, tạo thành nặng nề dị tượng.

"Nhưng mà từ lúc ta đạo tâm càng ngày càng củng cố về sau, đã có rất ít người có khả năng ảnh hưởng đến cảm giác của ta."

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, ở trên cao nhìn xuống, tinh tế quan sát chiếc kia kim quan, chỉ thấy kim quan bên trên khắc vẽ lấy đủ loại Tiên đạo phù văn, còn có kim ấn. Đó là dùng tiên binh thần khí trực tiếp đánh ra ấn ký, thật sâu trũng, đánh vào trong kim quan!

Trừ cái đó ra, Tô Vân còn chứng kiến rất nhiều phức tạp cựu thần phù văn, những này cựu thần phù văn số lượng, thậm chí so Tô Vân hiện nay biết cựu thần phù văn còn nhiều hơn ra gấp mấy lần!

Tô Vân ánh mắt sáng lên: "Oánh Oánh, trước tiên đem những này vồ xuống tới!"

Oánh Oánh vội vàng sao chép.

Tô Vân tiếp tục dò xét kim quan, chợt nhìn thấy một tấm màu vàng phù lục kề sát ở kim quan đầu mút. Hắn quan sát tỉ mỉ, cái này màu vàng phù lục đã khắc ở trong kim quan, trên bùa chú mỗi một cái văn tự mỗi một nét bút, đều ẩn chứa uy năng lớn lao!

Tô Vân nhìn thật kỹ, bất thình lình đồng tử suýt nữa vỡ ra!

Đạo tâm của hắn bên trong kiếm quang đan xen, Linh giới bên trong từng đạo kiếm mang dần hiện ra tới!

"Không được! Đế Phong phù lục!"

Tô Vân vội vàng nhắm mắt lại, tụ khí làm kiếm, trong chốc lát lấy Tiên Thiên Nhất Khí quan tưởng kiếm đạo thần thông, Kiếp Phá Mê Tân!

Đồng tử của hắn bên trong, đạo tâm bên trong, Linh giới bên trong, từng đạo sắc bén kiếm mang nhảy nhót không ngừng, đột nhiên kèm theo đinh một tiếng vang nhỏ, Tô Vân ngực bất thình lình chảy ra nhất đạo vết máu, đem hắn quần áo nhuộm đỏ, như là một đóa hoa hồng.

Tô Vân mở mắt ra, lòng còn sợ hãi.

Cái kia kim sắc trên bùa chú là Đế Phong lấy vô thượng kiếm đạo làm bút chạm, chỗ viết phù văn, mỗi một bút mỗi một vạch, đều là kiếm đạo của hắn đại thần thông, hơn nữa là tích chứa cửu trùng thiên Đạo cảnh đại thần thông!

Tô Vân vừa rồi nhìn thấy phù lục bên trong văn tự, nhìn ra trong đó tinh diệu, tâm niệm khẽ động, bản thân linh lực liền ở trong lòng, trong mắt, Linh giới bên trong quan tưởng ra Đế Phong kiếm đạo chiêu thức, đến mức dẫn tới họa sát thân!

Loại này họa sát thân, là bản thân giết chết bản thân, màu vàng phù lục bên trong năng lượng sẽ không bị điều động nửa phần!

Đây chính là đạo lực lượng!

Cũng may hắn đã từng phá giải qua Đế Phong kiếm đạo, lập tức quan tưởng bản thân khai sáng kiếm đạo Kiếp Phá Mê Tân tới phá giải Đế Phong kiếm đạo. Nhưng mà Kiếp Phá Mê Tân cứ việc có thể phá vỡ Đế Phong kiếm đạo, nhưng tại ngực lưu lại một chỗ sơ hở, sẽ bị Đế Phong kiếm đạo làm bị thương ngực.

Đây chính là hắn tâm khẩu chảy máu nguyên nhân.

"Đế Phong tại đây miệng kim quan bên trên lưu lại phong ấn, hắn cho là kim quan bên trong đồ vật không thích hợp thả

ra ngoài.” Tô Vân thấp giọng nói.

Lúc này, hắn thấy được mặt thứ hai màu vàng phù lục, bùa này cũng khảm nạm tại kim quan bên trong, thật sâu khắc sâu vào trong đó.

Tô Vân vừa mới chú ý tới phía trên văn tự, đột nhiên trời đất quay cuồng, tiếp đó liền nhìn thấy ba ngàn sâu trong hư không Thiên Đô, nhìn thấy từng cái Tà Đế đồng thời nhìn về phía này!

“Nguy rồi! Là Tà Đế phù lục!”

Tô Vân quyết định thật nhanh, thôi thúc hoàng chung, tiếng chuông chấn động ở giữa, đem Tà Đế phù lục mang cho ảnh hưởng của mình phá vỡ!

Nhưng vào lúc này, bất thình lình trước người hắn không gian kịch liệt chấn động, vô số tráng lệ lại quỷ dị vô cùng phù văn từ chấn động không gian bên trong thẩm thấu ra, vô cùng kinh khủng cảm giác áp bách kéo tới!

Cũng may những cái kia phù văn thoáng hiện, ngay sau đó biến mất, rõ ràng là Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân một góc!

Tô Vân mồ hôi lạnh trên trán chảy, đưa tay lau đi mồ hôi trán, hắn có thể phá vỡ Đế Phong kiếm đạo, nhưng đối Tà Đế Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân lại không có phá giải phương pháp.

Hắn tiếp tục xem đi, khóe mắt lại run rẩy, thấy được Thiên Hậu màu vàng phù lục.

Tô Vân cứ việc cẩn thận từng li từng tí, nhưng vẫn là khi nhìn đến phù lục trong nháy mắt đó, liền phát động phù lục đối với mình ảnh hưởng, dẫn đến Linh giới cùng đạo tâm bên trong hiện ra một gốc Thế Giới thụ, đồng thời đang điên cuồng hấp thu lực lượng của hắn mà mở rộng!

Tô Vân thôi thúc hoàng chung, lấy hoàng chung ma diệt Thiên Hậu đại đạo mang tới ảnh hưởng, tiếp tục kiểm tra kim quan.

Tiếp đó, hắn lại tìm đến mặt khác màu vàng phù lục!

Những bùa chú này, đều không ngoại lệ, đều là tu luyện tới Tiên đạo cửu trùng thiên cấp độ này Đế cấp tồn tại lưu lại đại đạo lạc ấn!

Những này đại đạo lạc ấn, đều không ngoại lệ ẩn chứa cửu trùng thiên Đạo cảnh!

Tô Vân đang ánh mắt tiếp xúc những bùa chú này lúc, bị hắn ảnh hưởng, hắn thậm chí phát hiện phù lục chủ nhân vậy mà không ít là đệ nhất tiên nhân tiên kiếp bên trong những cái kia Đế cấp tồn tại!

"Đế Hốt! Cái này miệng kim quan bên trong trấn áp nhất định là Đế Hốt!"

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, tiếp đó hắn thấy được Đế Hốt lưu lại đại đạo lạc ấn.

Tô Vân ngẩn ngơ: "Trong này bị trấn áp không phải Đế Hốt? Nếu như là Đế Hốt mà nói, hắn không có khả năng đem chính mình cũng phong ấn đi vào đi?"

Lúc này, Oánh Oánh đem kim quan bên trên cựu thần phù văn chép lại, duỗi lưng một cái, hưng phấn nói: "Sĩ tử, hiện tại có thể triệu hoán Tử Phủ sao?"

Tô Vân có chút chần chờ, nói: "Oánh Oánh, nếu không vẫn là không được a? Ta cảm thấy Tử Phủ khả năng thật đánh không lại chiếc này quan tài…"

"Không thể nào?"

Oánh Oánh nghi ngờ: "Tử Phủ rất lợi hại."

Tô Vân nói: “Cái này quan tài bên trên có loại trừ Đế Thúc bên ngoài mười bốn tôn Đại Đế màu vàng phù lục, những này màu vàng trên bùa chú ghi lại bọn họ mạnh nhất đại đạo thần thông, người bình thường nhìn một chút đều có thể biến thành tro bụi! Kim quan uy năng trước tạm không nói, Tử Phủ muốn đại phá kim quan, cần đối mặt cái này mười bốn Đại Đế thần thông.”

Oánh Oánh phấn khởi hai mắt sáng lên: “Sau đó thì sao?”

Tô Vân tiếp tục nói: “Cứ việc bên trên có Tiên đạo phù văn cùng cựu thần phù văn, chứng minh rèn đúc kim quan lúc, năm đó hầu như tất cả tiên nhân cùng cựu thần đều tham gia, cùng chế tạo món chí bảo này. Kim quan tuổi tác, khả năng còn tại Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh phía trên. Món chí bảo này uy năng, cũng sẽ không so Tứ Cực đỉnh kém, thậm chí khả năng chỉ có hơn chứ không kém.”

Oánh Oánh càng thêm phấn khởi, kích động đến có chút run rẩy: “Còn nữa không?”

Tô Vân chần chừ một chút, nói: “Nếu như Tử Phủ ngạnh hám các đời Đế cấp tồn tại đại đạo thần thông, đánh bại kim quan, chỉ sợ còn có cửa ải cuối cùng. Đó chính là bị trấn áp tại kim quan bên trong tồn tại. Năm đó Tiên Đế liên hợp tất cả cựu thần cùng tiên nhân, luyện chế kim quan, chính là vì trấn áp trong quan tài người, các đời Tiên Đế sau khi lên ngôi cũng sẽ tăng thêm bên trên bản thân lạc ấn, có thể thấy được trong quan tài người cực kỳ nguy hiểm! Tử Phủ đánh bại kim quan về sau, liền sẽ đối mặt trong quan tài nhân vật nguy hiểm…”

Oánh Oánh vội vàng nhảy đến tế đàn bên trên, Tô Vân tức nói: “Oánh Oánh, ngươi làm cái gì?”

“Đương nhiên là triệu hoán Tử Phủ đại lão gia!” Oánh Oánh hưng phấn nói.

Tô Vân do dự, cuối cùng vẫn cùng nàng cùng một chỗ nhảy lên tế đàn, thấp giọng nói: "Tử Phủ đại lão gia chớ trách, ta cũng là có chút bất đắc dĩ…"

Hai người đồng thời điều động pháp lực, thôi thúc tế đàn, nhất thời hai đạo tử khí phá trường không, cách xa mà đi, cùng xa xôi thời không bên trong hai tòa Tử Phủ xây dựng cảm ứng!

"Răng rắc!"

Tiên giới chi môn phía trước, không gian bất thình lình vỡ vụn, tử khí cuộn trào mãnh liệt xông ra, tử quang đại phóng, hai tòa Tử Phủ gần như là đồng thời giáng lâm!

Tiên Thiên Nhất Khí phù văn tại hai tòa Tử Phủ cửa, đình đài, lâu tạ bên trên sáng lên, từ từ ảm đạm biến mất.

Hai đạo tử quang phá vỡ trường không, như là Chúc Long hai mắt, xa thẳm chiếu rọi tại kim quan bên trên, tựa hồ tại dò xét chiếc này kim quan, kiểm tra nó có hay không có tư cách làm đối thủ của mình.

Chiếc kia kim quan bất thình lình chấn động kịch liệt, kim quan mặt ngoài ngàn vạn tráng lệ phù văn dần dần sáng lên, từng cơn đạo âm từ quan tài phía ngoài phù văn bên trong truyền ra, kèm theo nặng nề đánh đập rèn đúc tiếng, giống như là vô số tiên nhân cùng cựu thần một bên tại rèn đúc kim quan, một bên tại niệm tụng bản thân đại đạo, đem đạo âm cùng một chỗ rèn luyện đến trong kim quan!

Mà treo lên kim quan xiềng xích bất thình lình cũng tự rầm rầm co rúm, như là cự long chậm rãi giãn ra thân thể, đem kim quan thả càng thêm trầm!

Oánh Oánh run rẩy hướng trong miệng của mình nhét vào một cái nhỏ thơm bánh, run giọng nói: "Sĩ tử, chúng ta muốn tránh một chút ư?"

“Tốt!”

Tô Vân cũng cảm thấy đáy lòng run rẩy, mang theo nàng tung người nhảy lên, nhảy vào bản thân sau đầu trong vầng sáng, trốn vào đệ nhất Tử Phủ bên trong.

Hắn vẫn là không yên lòng, để vầng sáng hướng Tiên giới chi môn cổng lầu bay đi, trốn ở trong lầu các.

Oánh Oánh vui vẻ nói: “Trốn ở chỗ này, liền không lo lắng bị lan đến gần.”

“Hô ——— “

Hai tòa Tử Phủ cửa bất thình lình mở ra, Tiên Thiên Nhất Khí diễn hóa chư thiên Thần Ma, từng tôn thân thể cao lớn vĩ đại Thần Ma từ hai tòa Tử Phủ cửa bên trong xông ra, thỏa sức nhảy như bay, hướng kim quan hung hãn đánh tới!

Đúng lúc này, kim quan quan trên đầu Đại Đế phù lục bị kích phát, tầng tầng lớp lớp Đạo cảnh chăn lót mở, trong khoảnh khắc, mười bốn tôn Đế cấp tồn tại, tổng cộng một trăm hai mươi sáu tầng Đạo cảnh chăn lót mở!

Hai tòa Tử Phủ bên trong xông ra tất cả Thần Ma, liền đệ nhất trùng Đạo cảnh đều không có đi qua, liền bị ma diệt, hóa thành từng tia từng sợi tử khí!

“Xong rồi, Tử Phủ có khả năng liền một chiêu đều đi không qua.” Tô Vân từ Oánh Oánh trong ngực bóp ra một khối nhỏ thơm bánh, nhét vào bản thân trong miệng, khẩn trương nhìn động tĩnh bên ngoài, lẩm bẩm nói.

Oánh Oánh con mắt chiếu lấp lánh: “Tử Phủ dù sao có hai tòa, có lẽ còn là có thể cùng kim quan chống lại hai chiêu, mới có thể bị đánh bại a? Đúng rồi, lần trước cứ việc cùng Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh đánh một trận, vì sao không có đánh bại Tứ Cực đỉnh.”

Tô Vân lại bóp ra một khối nhỏ thơm bánh, hướng trong miệng đi, suy đoán nói: "Đó là bởi vì hai mặt Tiên Lục thực sự quá yếu ớt, chống đỡ không đến kim quan nghiền ép Tứ Cực đỉnh. Bất quá bây giờ chúng ta có thể nhìn thấy kim quan toàn bộ uy năng, nghiền ép Tử Phủ…"

Nhưng vào lúc này, cổng lầu bên trong vầng sáng kịch liệt lay động, trong vầng sáng năm tòa Tử Phủ gào thét bay ra.

Thứ nhất Tử Phủ bên trong, Tô Vân cùng Oánh Oánh đầy mặt nụ cười hướng bản thân trong miệng đút lấy nhỏ thơm bánh, đột nhiên tươi cười ngưng kết tại trên mặt của hai người, nhỏ thơm bánh cũng nhất thời không thơm.

Cái kia hai tòa Tử Phủ đang tại khống chế bọn họ vị trí năm tòa Tử Phủ, hướng kim quan đánh tới!

Hai người trong tầm mắt, toà kia kim quan cùng một trăm hai mươi sáu tầng Đạo cảnh càng ngày càng gần!

"Mẹ nó trứng, cái này một đôi Tử Phủ, so với chúng ta còn muốn tặc…" Tô Vân chửi toét miệng nói.

Oánh Oánh vẻ mặt đưa đám nói: "Đừng nói thô tục… Sĩ tử, chúng ta còn có kiếp sau ư?"

Chương 665 : Chỉ đến như thế (cầu phiếu)

Chương 668: Chỉ đến như thế (cầu phiếu)

Năm tòa Tử Phủ gào thét mà tới, xung kích đến một trăm hai mươi sáu tầng Đạo cảnh bên trong!

Cái này năm tòa Tử Phủ Tiên Thiên Nhất Khí bắn ra so Tô Vân cùng Oánh Oánh thôi thúc Tử Phủ lúc còn cường đại hơn còn muốn đáng sợ lực lượng, thậm chí liền Tô Vân trong cơ thể Tiên Thiên Nhất Khí cũng bị thôi thúc, Oánh Oánh cũng cảm giác tu vi của mình không bị khống chế, lại cùng năm tòa Tử Phủ Tiên Thiên Nhất Khí liên kết!

Đây là bởi vì lúc trước Tô Vân lần đầu tiên đi vào Thái Cổ cấm khu lúc, chữa trị năm tòa Tử Phủ, dẫn đến Tử Phủ đang thức tỉnh lúc đem hắn, Oánh Oánh, Bạch Trạch cùng Ứng Long mấy người cũng trở thành Tử Phủ một phần, Tử Phủ phù văn đại đạo bị kích hoạt lúc, cũng lạc ấn tại trên người của bọn hắn!

Lúc này cái kia hai tòa Tử Phủ điều động năm phủ, Tô Vân cùng Oánh Oánh cũng bởi vì là năm phủ "Một phần" mà số kiếp đã định!

Đây là như thể chân tay!

Bất quá, cái kia hai tòa Tử Phủ điều động năm phủ lực lượng, có thể so sánh Tô Vân thôi thúc năm phủ uy năng càng lớn hơn không biết gấp bao nhiêu lần!

Tô Vân chỉ là đem năm phủ tế lên đập người, đập chết qua rất nhiều Kim Tiên, cùng lắm có khả năng thôi thúc năm phủ

từng tia từng sợi uy năng, mà cái kia hai tòa Tử Phủ lại là đem năm phủ lực lượng toàn bộ điều động!

Tô Vân cùng Oánh Oánh đứng tại đệ nhất Tử Phủ bên trong, trong khoảnh khắc liền cảm ứng được sâu xa như vực sâu khí tức từ trong cơ thể của bọn hắn chảy qua, đó là vô cùng mênh mông lực lượng, tinh thuần, thuần túy, tựa như bọn họ đăng lâm Tiên giới chi môn lúc nhìn thấy Hỗn Độn hải đồng dạng, sâu không lường được!

Tô Vân thậm chí cảm thấy đến, chính mình lúc trước đứng tại Tử Phủ bên trong, đối mặt Đế Phong lúc, cảm ứng được Đế Phong tu vi cùng lực lượng, cũng chỉ như thế!

Nói cách khác, vừa rồi có một tôn Đại Đế giống như lực lượng từ trong cơ thể của bọn họ chảy qua!

Dù là Tô Vân hiện nay đã là Kim Tiên, thực lực tu vi đuổi sát Tiên Quân, đối mặt khổng lồ như thế lực lượng, vẫn cảm thấy tu vi của mình như giọt nước trong biển cả!

Mà bây giờ, bọn họ cái này giọt nước trong biển cả nhưng cùng biển cả dung hợp, thật sự rõ ràng cảm nhận được biển cả lực lượng!

Không chỉ có như thế, bọn họ còn cảm nhận được Tiên Thiên Nhất Khí càng thêm sâu xa rung động, trong đầu vang lên đại đạo tiếng vọng, để cho bọn họ thời thời khắc khắc ở tại một loại huyền diệu ngộ đạo trạng thái bên trong!

Oánh Oánh nguyên bản một mực không cách nào tu thành Tiên Thiên Nhất Khí, không cách nào luyện thành Tử Phủ, nhiều nhất chỉ có thể thôi thúc Tử Phủ ấn, nàng bị giới hạn bản thân là quyển sách thành quái, không cách nào lĩnh ngộ ra càng thâm ảo hơn đồ vật, mà bây giờ lại có muốn tu thành Tiên Thiên Nhất Khí thế, không để cho nàng cấm vừa mừng vừa sợ!

Đương nhiên, cũng không phải là ngạc nhiên sợ, mà là đối mặt tử vong lúc hoảng sợ!

Nàng có thể cảm giác được, bản thân cùng Tô Vân cùng với năm phủ, đang tại mạnh mẽ vọt tới kim quan, vọt tới cái kia một trăm hai mươi sáu tầng Đạo cảnh!

Cái kia mỗi một tầng Đạo cảnh, đều là Đại Đế Đạo cảnh!

Bản thân nhỏ yếu, cùng Đại Đế mạnh mẽ, hình thành khác biệt một trời một vực!

Đây là lấy trứng chọi đá!

Năm phủ khí tức thông hiểu, nhất khí hòa làm một thể, thậm chí Tô Vân còn cảm ứng được hai tòa Tử Phủ lực lượng cũng tự thẩm thấu tới, cái kia hai tòa Tử Phủ lực lượng càng thêm thuần túy, tích chứa ảo diệu càng thâm ảo hơn, pháp lực thâm hậu mạnh mẽ!

Trong chớp nhoáng này cho Tô Vân mang tới cảm ngộ, so Oánh Oánh còn nhiều hơn nhiều lắm!

Tiên Thiên Nhất Khí kỳ lạ nhất, nhất khí chính là đạo, chính là pháp , đồng dạng cũng là nguyên khí tu vi!

Tô Vân trong đầu đủ loại đạo âm vang lên, đại đạo chảy vang, năm phủ cùng hai tòa Tử Phủ tích chứa Tiên Thiên Nhất Khí ảo diệu ùn ùn kéo đến, Tô Vân hai đóa đạo hoa gần như là trong phút chốc hoa nở rực rỡ, thơm ngát bức người!

Ngay sau đó, hắn Linh giới Tử Phủ Tiên Thiên Nhất Khí bên trong, đạo thứ hai hoa từ Tiên Thiên Nhất Khí hình thành thanh tuyền bên trong mọc ra, khẽ run lên, liền đem hoa nở!

“Ầm!”

Năm tòa Tử Phủ Tiên Hậu đụng vào một trăm hai mươi sáu tầng Đạo cảnh đệ nhất trùng Đạo cảnh bên trong, gần như là trong nháy mắt, Đại Đế Đạo cảnh uy năng bộc phát, tựa như

một tôn Đại Đế đích thân tới, đem đời này rực rỡ nhất thần thông thi triển đi ra!

Đây là tuyệt sát một kích, giống như là có một cái đỉnh thiên lập địa cự nhân, vươn cao chọc trời bàn tay, trấn trời ép!

"Thiên kiếp thứ bốn mươi mốt trùng thiên vị kia Đại Đế thần thông!"

Tô Vân lập tức nhận ra đạo này cảnh bao hàm thần thông chủ nhân, hắn tại lợi dụng thiên kiếp lúc, không chỉ một lần cùng cái kia mười lăm tôn Đại Đế giao thủ, bao quát Đế Thúc Đế Hốt, đối với mấy cái này Đại Đế thần thông cũng không lạ lẫm.

Nhưng mà khi đó, thiên địa lạc ấn tích chứa Đại Đế Đạo cảnh hẳn là rất là rõ ràng, nhiều nhất chỉ là tầng thứ nhất Đạo cảnh, lại thêm lôi trì điều động bản thân năng lượng tiến hành diễn hóa, khẳng định không bằng Đại Đế tự thân thi triển đáng sợ hơn.

Mà bây giờ, chính là Đại Đế tự thân thi triển!

"Đó căn bản không ngăn được!" Tô Vân cùng Oánh Oánh hoảng sợ la lên.

Nhưng mà năm phủ uy năng bộc phát, sau một khắc liền như bẻ cành khô giống như đem cái kia Đại Đế thần thông đụng xuyên!

"Bành!" "Bành!" "Bành!" "Bành!"

Năm tòa Tử Phủ thừa thế xông lên liên tục xuyên thủng hơn bốn mươi tầng Đạo cảnh, đem những cái kia Đại Đế thần thông trực tiếp đụng nát, mà ở tiếp theo tầng Đạo cảnh bên trong cuối cùng gặp cường địch!

Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân hiện lên, đó là Tà Đế tự thân thi triển Thái Nhất Luân Hồi, từng tôn Tà Đế từ khác nhau

thời không cùng thi triển ra đại thần thông, tập trung ở giờ khắc này, thẳng hướng năm phủ!

Tà Đế khi còn sống, kinh tài tuyệt diễm, cho dù là năm tòa Tử Phủ cũng không dám nói có khả năng đem hắn lưu lại cửu trùng thiên Đạo cảnh đánh xuyên qua!

Nhưng vào lúc này, Tô Vân bất thình lình không bị khống chế tung bay về phía trước, năm phủ Tiên Thiên Nhất Khí gào thét vọt tới, chui vào trong cơ thể của hắn!

"Ta không được!"

Tô Vân hoảng sợ la hét, nhưng thân bất do kỷ bay tới đệ nhất Tử Phủ trước cửa, nghênh tiếp Tà Đế đại thần thông!

Tô Vân bị Tà Đế chi phối sợ hãi lại xông lên đầu, hắn không có nghênh chiến Tà Đế đồng thời chiến thắng nắm chắc, một điểm nắm chắc cũng không có!

Mặc dù hắn đã đem hoàng chung thần thông tăng lên tới thất trùng đạo trường tình trạng, nhưng mà thất trùng đạo trường hoàng chung cũng không thể phá giải Tà Đế Thái Nhất Thiên Đô!

Thái Nhất Thiên Đô, là một loại bao trùm tại thời gian cùng không gian phía trên thần thông!

Ngay tại lúc hắn bay ra đệ nhất Tử Phủ cửa đồng thời, hắn bất thình lình cảm giác được tu vi của mình được đề thăng đến một tôn Đế Phong mức độ!

Sau một khắc, tu vi của hắn lại tăng lên một cái Đế Phong!

Trong khoảnh khắc, tu vi của hắn tăng lên tới năm cái Đế Phong độ cao!

Năm đại Tử Phủ Tiên Thiên Nhất Khí, tụ tập trong cơ thể hắn!

Tô Vân vừa mừng vừa sợ: "Chờ một chút, ta hình như lại có thể…"

Trong cơ thể hắn Tiên Thiên Nhất Khí bất thình lình tự động vận chuyển, năm phủ lạc ấn hiện lên ở trên cánh tay của hắn, thân thể của hắn không bị khống chế, nghênh tiếp Tà Đế Đạo cảnh đại thần thông!

Tô Vân cái trán toát ra rậm rạp mồ hôi lạnh, trực tiếp đối mặt Tà Đế một kích toàn lực, vẫn để cho hắn cảm giác được khó mà áp chế cảm giác sợ hãi.

Hai bên đối đạo hiểu cùng cảm ngộ, có khác biệt một trời một vực, khoảng cách càng gần, liền càng có thể nhìn thấy hai bên khoảng cách, sợ hãi trong lòng liền càng lớn!

Tà Đế thần thông quá hoàn mỹ, hoàn mỹ đến hắn tìm không ra một chút kẽ hở!

Cho dù là Đế Phong đế kiếm kiếm đạo, hắn cũng có thể tìm ra một chút kẽ hở đến, nhưng mà đối mặt Tà Đế thần thông, hắn loại trừ tuyệt vọng vẫn là tuyệt vọng!

Nhưng mà, trên tay hắn thi triển thần thông càng thêm huyền diệu thần kỳ, cùng nhìn như không có kẽ hở Tà Đế thần thông ầm ầm va chạm!

Tô Vân nhìn thấy bản thân trôi lơ lửng ở năm phủ phía trước tiện tay tùy ý, lấy khó có thể tưởng tượng đạo pháp thần thông chặn lại Tà Đế thần thông!

"Tử Phủ, ngươi đừng phạm sai lầm…"

Tô Vân cắn chặt răng, nhưng mà Tử Phủ vẫn là sai lầm, trên người hắn đạo thứ nhất vết thương xuất hiện.

Toà này Tử Phủ có được vô cùng cường đại tính toán năng lực, Tô Vân lần đầu tiên đi tới Tử Phủ lúc, cái này chí bảo liền lấy Tiên Thiên Nhất Khí hóa thành bầu trời, tại Thiên môn bên

trên ra đề mục khảo giáo Tô Vân đám người. Tô Vân tại thời khắc sống còn đem thứ hai tiên ấn khắc ở trên cửa, Tử Phủ vậy mà tại trong khoảng thời gian ngắn, liền đem Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh phá vỡ!

Nó cuối cùng dẫn tới Tứ Cực đỉnh, chặt đứt Tứ Cực đỉnh một chân!

Giờ phút này, Tử Phủ đối mặt Tà Đế, hiển nhiên là ý định mượn Tô Vân thân thể, tới thử nghiệm thần thông của mình, thử nghiệm phá giải Tà Đế thần thông.

Nếu như có thể phá giải đi còn thì thôi, nếu như phá giải không xong, hiển nhiên không cần tổn hại bản thân cùng mình huynh đệ, có tối đa nhất chút phí người.

"Ầm!"

Tô Vân dẫn đầu năm phủ đánh xuyên qua Tà Đế đệ nhất trùng Đạo cảnh, không ngừng tiến sát, giết vào đệ nhị trùng Đạo cảnh, trên người hắn liên tục bị thương, rất nhanh vết thương chồng chất, dù là trong cơ thể hắn tràn ngập có thể so với ngũ đế pháp lực, cũng vẻn vẹn chỉ là bảo vệ hắn tính mạng mà thôi!

Hắn trơ mắt nhìn "Bản thân" đánh xuyên qua Tà Đế cửu trùng Đạo cảnh, phá giải Tà Đế mạnh mẽ nhất thần thông, trong đầu ầm ầm.

Hắn thấy hoàn toàn không có sơ hở Tà Đế thần thông, thế mà bị Tử Phủ phá đi!

"Tử Phủ có thể, ta cũng có thể!"

Lúc này, năm phủ Tiên Thiên Nhất Khí rút ra, Tô Vân suy yếu xuống, trên người đủ loại thương thế nhất thời bộc phát.

Một đoàn Tiên Thiên Nhất Khí đem hắn cuốn lên, đưa vào Tử Phủ chỗ sâu. Cùng lúc đó, Oánh Oánh hoảng sợ gào thét,

khoa tay múa chân lấy từ Tử Phủ bên trong bay ra, nghênh tiếp tiếp theo tôn Đại Đế cửu trùng thiên Đạo cảnh!

"Đừng a, ta chỉ là một cái sách quái nhỏ mà thôi, nhiều nhất chỉ là tại sĩ tử bên tai xuất một chút chủ ý xấu… Chờ một chút, Oánh Oánh đại lão gia hình như trở nên rất mạnh rất mạnh!"

"Ha ha ha ha! Như vậy Oánh Oánh đại lão gia còn phải sợ ai? Có thở không có à? Đi ra một cái!"

"Cứu mạng a ——— "

"… Chỉ đến như thế! Ha ha ha ha!"

…

Không lâu sau đó, bị chơi hỏng sách quái nhỏ phiêu trở về, nằm tại Tô Vân bên người, tóc tai rối bời, khắp khuôn mặt là mực nước, váy cũng gãy, hai mắt vô thần ngước nhìn nóc phòng.

Tô Vân thương thế vừa mới chữa trị một chút, lại là một cỗ ngũ đế giống như lực lượng vọt tới, liền lại thân bất do kỷ bay lên, trôi hướng bên ngoài phủ.

Tô Vân tính chất tượng trưng phản kháng một chút, liền bỏ qua giãy dụa.

Sau một lúc lâu, Tô Vân mình đầy thương tích phiêu trở về, Oánh Oánh bay lên, bay về phía bên ngoài phủ tiếp tục nghênh chiến còn lại tầng tầng Đạo cảnh, từng đạo Đại Đế thần thông.

Như thế liên tục, năm tòa Tử Phủ giết xuyên một trăm hai mươi sáu tầng Đạo cảnh, hai tòa Tử Phủ đi sau mà đến trước, năm phủ Tiên Thiên Nhất Khí gào thét mà lên, chảy về phía cái kia hai tòa Tử Phủ!

"Ầm!"

Cho dù là tại đệ nhất Tử Phủ bên trong, Tô Vân cùng Oánh Oánh cũng cảm nhận được chí bảo uy năng toàn bộ lúc bộc phát khủng bố!

Tô Vân hữu khí vô lực hướng ra phía ngoài nhìn quanh, chỉ thấy hai tòa Tử Phủ đang cùng kim quan tranh chấp, ba đại chí bảo bay lượn, một cỗ hủy thiên diệt địa uy năng tại Tiên giới chi môn bên dưới bộc phát!

Cái kia hai tòa Tử Phủ, nhất chính nhất phản, phối hợp cùng một chỗ uy năng có thể xưng vô lượng, động tĩnh ở giữa, chính là ngân hà sinh diệt đáng sợ cảnh tượng!

Tập hợp một cái Tiên giới lực lượng luyện chế mà thành kim quan, lại bị Tử Phủ áp chế!

Oánh Oánh leo đến Tô Vân đầu vai, cũng hướng ra phía ngoài nhìn lại, không khỏi lấy làm kinh hãi, nói: "Sĩ tử, kim quan bên trên Đại Đế phù lục, cũng bị hoàn toàn ma diệt! Nếu như những bùa chú này bị hoàn toàn ma diệt lời nói, chẳng phải là liền giam không được kim quan bên trong người?"

Tô Vân phun ra một ngụm trọc khí, ánh mắt lấp lóe: "Ôn Kiều quay về lôi trì lúc, mang đến hắn lời nhắn, để cho ta mở ra kim quan, hắn không suy tính ta phục sinh Hỗn Độn Đại Đế sự tình. Hiện tại kim quan sắp mở ra, kim quan mở ra về sau, mặc kệ kim quan bên trong người có phải hay không Đế Hốt, Đế Hốt đều phải xuất hiện."

Đế Hốt mục đích đúng là mở quan tài, mục đích của hắn thực hiện về sau, hắn liền không cần phải tiếp tục ẩn giấu ở phía sau màn, mà là muốn đi ra thực hiện bản thân mặt khác mục đích!

"Nói cách khác, mở quan tài về sau, Đế Hốt sẽ xuất hiện, để Tiên giới loạn càng thêm loạn. Mà kim quan bên trong

người kia, cũng sẽ làm sâu sắc Tiên giới rối loạn mức độ.” Tô Vân một bên quan chiến, một bên phân tích nói.

Oánh Oánh lẳng lặng nghe, bất thình lình nói: “Sĩ tử, ta tu thành Nguyên Đạo.”

Tô Vân ngẩn ngơ, thất thanh nói: “Chuyện xảy ra khi nào?”

Oánh Oánh nói: “Chính là vừa rồi, ta bị Tử Phủ khống chế cùng những cái kia Đại Đế thần thông liều mạng, ta phản kháng không được, đành phải làm bản thân nghề cũ, ghi chép Đại Đế thần thông cùng Tử Phủ thần thông. Tiếp đó đột nhiên liền đại triệt đại ngộ…”

“Chờ một chút!”

Tô Vân vẻ mặt dại ra, ăn một chút nói: “Oánh Oánh, ngươi ghi lại?”

Oánh Oánh gật gật đầu, nói: “Đáng tiếc ta ghi lại không nhiều, ta nghi chép nghi chép, liền đột phá Chinh Thánh cảnh giới, đi vào Nguyên Đạo cảnh giới. Ta cảm thấy ta sau khi trở về, có thể sẽ gặp nạn, lôi trì sẽ đến bổ ta…”

Tô Vân vừa mừng vừa sợ, cười ha ha, ôm Oánh Oánh mạnh mẽ hôn hai cái, cười nói: “Oánh Oánh, ngươi thật sự là phúc tinh của ta!”

Oánh Oánh cũng rất là vui vẻ, dò hỏi: “Sĩ tử, ngươi bị Tử Phủ khống chế thời gian so ta còn dài hơn, ngươi ghi nhớ bao nhiêu?”

Tô Vân có chút chột dạ, lúng ta lúng túng nói: “Ta thứ hai đóa đạo hoa đã mở ra, Oánh Oánh, ngươi mau mau đến xem a? Ta Tử Phủ bên trong đang tại hình thành thứ ba đóa đạo hoa đấy…”

—— —— có phiếu phiếu ư? Cầu nguyệt phiếu nha. Còn có một việc, ngày mai Trạch Trư đi bệnh viện kiểm tra, hai

tháng trước được bệnh mề đay, nấu thành tính chậm chạp, hai ngày này lại bạo phát, muốn đi Trung y viện tìm bác sĩ kiểm tra điều trị thân thể một cái. Buổi trưa có khả năng không có đổi mới, hoặc là sẽ đặt tại ban đêm cùng một chỗ càng.

Chương 666 : Người trong quan tài thoát khốn

Chương 669: Người trong quan tài thoát khốn

“Sĩ tử chẳng lẽ một chiêu đều không có ghi nhớ?” Oánh Oánh hoài nghi nói.

Tô Vân cười ha ha: “Làm sao lại thế? Oánh Oánh, ta đạo hoa tình hình sinh trưởng thật tốt, ừm, thật tốt…”

Hắn cuối cùng cảm nhận được bị đâm tâm đau đớn.

Lần này Tiên giới chi môn ở dưới gặp gỡ, mang cho Tô Vân chỗ tốt khó có thể tưởng tượng, hắn tuy là bị Tử Phủ điều khiển, đi nghênh chiến chư Đế thần thông, nhưng cùng lúc tầm mắt kiến thức cũng bị đề cao không biết bao nhiêu, tận mắt chứng kiến “Bản thân” cùng Đế cấp thần thông tranh đấu, chứng kiến “Bản thân” thế nào vận dụng Tiên Thiên Nhất Khí đi phá Đại Đế đạo pháp thần thông!

Mỗi một chiêu, mỗi một thức, đều mang cho hắn lớn lao rung động, lớn lao cảm ngộ cùng nâng cao!

Đây chính là hắn có thể trong thời gian thật ngắn tu thành hai đóa đạo hoa, thứ ba đóa đạo hoa cũng đem nở rộ nguyên nhân!

Nhưng mà hắn chủ yếu đi tìm hiểu Tiên Thiên Nhất Khí đạo pháp thần thông, bởi vậy mới có thể cấp tốc luyện thành thứ hai đóa đạo hoa, đối với Đại Đế Đạo cảnh cùng thần thông lại là không có đi tìm hiểu.

Đương nhiên, cho dù hắn đi tìm hiểu ghi nhớ, cũng khẳng định không có Oánh Oánh nhớ tới nhiều nhớ tới toàn bộ. Oánh Oánh dù sao cũng là quyển sách, ghi lại liền sẽ không quên, hơn nữa ghi nhớ tốc độ cũng là nhanh đến mức khó có thể tưởng tượng, đổi thành hắn khẳng định sẽ một bên hiểu một bên ghi nhớ, tất nhiên sẽ có thật nhiều sơ xuất.

Đây chính là hắn không bằng Oánh Oánh địa phương. Chẳng qua Oánh Oánh tại lĩnh ngộ tìm hiểu phương diện nhưng lại có tự nhiên không đủ, cũng cần Tô Vân đưa nàng ghi chép lại đồ vật tìm hiểu thấu đáo, nàng mới có thể hiểu.

Tô Vân hướng ra phía ngoài nhìn quanh, chỉ thấy hai tòa Tử Phủ đại chiến kim quan, đã đến thắng bại đã phân mức độ!

Kim quan tuy mạnh mẽ vô song, nhưng mà cái này hai tòa Tử Phủ đem mặt khác năm phủ bên trong Tiên Thiên Nhất Khí điều đi mở rộng bản thân, tại nội tình bên trên đã không thể so tập hợp một thời đại cùng các đời Đại Đế gia trì kim quan yếu, lại thêm cái này hai tòa Tử Phủ lẫn nhau là cái bóng, nhất chính nhất phản, phối hợp lại, uy lực so hai tòa tương đồng Tử Phủ còn muốn lớn mấy lần!

Cái này thật ứng với Cầu Thủy Kính cùng Tô Vân phân tích, Tiên Thiên Nhất Khí chính là một đường thẳng, đường thẳng hai bên, có thể diễn sinh ra vô tận đạo pháp thần thông, hai bên đạo pháp thần thông lẫn nhau là cái bóng, hình thành hoàn toàn chính cùng phản.

Chính cùng phản gặp nhau, sẽ không dập tắt, ngược lại sẽ bắn ra lớn xa hơn một cộng một bằng hai uy năng!

Tô Vân quan sát hai tòa Tử Phủ cùng kim quan tranh đấu, đột nhiên nghĩ đến quan trọng: "Ta hoàng chung thần thông đồng dạng là lấy Tiên Thiên Nhất Khí làm cơ sở, như vậy hoàng chung thần thông có hay không cũng có thể tồn tại chính cùng phản?"

Hắn nghĩ tới liền làm, lúc này tại Tử Phủ bên trong thử nghiệm diễn hóa hoàn toàn tương phản hoàng chung, nhưng mà hắn ngay sau đó phát hiện bản thân vẫn là khinh thường nghịch thần thông quan tưởng cùng tu luyện.

Hoàng chung thần thông thoạt nhìn chính là một cái chuông lớn, vô cùng đơn giản, phức tạp chỉ là chín tầng vòng ở giữa vận chuyển cùng chuyển đổi phương thức.

Nhưng mà chân chính phức tạp chính là phù văn lạc ấn bên trong bao hàm kiến thức, đơn giản nhất Tiên đạo phù văn hình thành, liền cần truy nguyên ba ngàn sáu trăm loại khác biệt Thần Ma, đem những này Thần Ma cơ, lý, gân, mạch, máu, dịch, tâm, tạng, bụng, vảy, mắt, râu, bờm, trảo, xương, khí mọi phương diện đều muốn truy nguyên một lần!

Trọng yếu nhất chính là, tìm hiểu ra mỗi một cái Thần Ma đại biểu thiên địa nguyên khí cùng đại đạo!

Mà nghịch thần thông chính là Thần Ma đại biểu thiên địa nguyên khí cùng đại đạo là hoàn toàn tương phản, Thần Ma cấu tạo cũng hoàn toàn tương phản!

Nếu trong gương thế giới cũng là chân thực mà nói, ngươi đứng tại trước gương quan sát mình trong kính, cảm thấy trong gương ngươi cùng thực tế ngươi giống nhau như đúc, nhưng mà trong gương ngươi cùng thực tế ngươi lại là lớn nhất tương phản số!

Tại trên bản chất, ngươi cùng trong gương ngươi loại trừ thị giác bên trên rất giống bên ngoài, không có bất kỳ cái gì điểm giống nhau!

"Nghịch thần thông nên như thế nào tu luyện?"

Tô Vân tinh tế suy tư, bất thình lình linh quang khẽ động: "Đúng, ta nếu dựng lại những này Tiên đạo phù văn mà nói, chỉ sợ muốn lãng phí vô cùng vô tận tinh lực, cũng chưa chắc

có thể tu luyện thành nghịch thần thông. Ta Tử Phủ cũng là hai bên trái phải, bên trái Tử Phủ cùng phía bên phải Tử Phủ lẫn nhau thành chính phản. Từ bên trái Tử Phủ cùng phía bên phải Tử Phủ bên trong sinh ra Tiên Thiên Nhất Khí lại không có khác nhau chút nào. Nói cách khác, ta chỉ cần thần thông xuất từ hai tòa Tử Phủ, liền có thể hình thành chính thần thông cùng nghịch thần thông!"

Trong lòng hắn thình thịch đập loạn, hắn Linh giới bên trong cũng có Chung sơn Chúc Long, Chúc Long cũng có hai con ngươi, trái phải trong đôi mắt Tử Phủ chính là lẫn nhau thành chính phản!

Lúc trước, hắn đều là điều động Tiên Thiên Nhất Khí, trực tiếp hóa thành thần thông, mà chưa hề suy nghĩ qua thần thông xuất từ chỗ nào. Dù sao hai tòa Tử Phủ sinh ra Tiên Thiên Nhất Khí đều là giống nhau, Tử Phủ tuy là có chính phản, nhưng Tiên Thiên Nhất Khí nhưng không chính phản.

Mà nếu như thần thông xuất từ Tử Phủ, như vậy chính thần thông cùng nghịch thần thông liền có thể giải quyết dễ dàng!

Bên ngoài, chiếc kia kim quan bị hai tòa Tử Phủ đánh cho loạng choà loạng choạng, nhưng vào lúc này, Tử Phủ một đạo tử quang chém qua, huyễn lệ vô song, đem kim quan kia bên trên quấn quanh xiềng xích chặt đứt!

Tô Vân vừa mới tìm hiểu ra thế nào thi triển nghịch thần thông, liền nghe trời long đất lở, vội vàng hướng ra phía ngoài nhìn lại, nhưng thấy chiếc kia kim quan bất ngờ thoát khỏi xiềng xích, từ Tiên giới chi môn bên dưới bay ra!

Tô Vân không lo được tìm hiểu, vội vàng bước nhanh đi tới đệ nhất Tử Phủ cửa ra vào!

Chỉ thấy chiếc kia kim quan một bên cấp tốc phi hành, tránh né hai tòa Tử Phủ đuổi giết, một bên hào quang mãnh

liệt, ngăn cản hai tòa Tử Phủ công kích, đồng thời quan tài vang dội keng keng, từng cái sắc bén vô song quan tài đinh từ đó bắn ra!

Những cái kia quan tài đinh rõ ràng là bốn mươi chín miệng màu vàng Tiên kiếm, thân kiếm phần đuôi đến chỗ chuôi kiếm cực kỳ tráng kiện, không có khai phong, phía trước nhưng cực kỳ mỏng manh sắc bén!

Tiên kiếm một cái tiếp lấy một cái từ vách quan tài bên trong bắn ra thời điểm, sắc bén kiếm mang nhất thời chói lọi ngưu đấu, xuyên thủng giữa các vì sao, phong mang chi thịnh, còn tại Tô Vân đã thấy mạnh nhất kiếm, Vũ tiên nhân Kiếp kiếm phía trên!

Chẳng qua sau một khắc, cái kia từng cái Tiên kiếm liền gào thét bay đi, kiếm quang chợt lóe, liền tự biến mất không thấy gì nữa!

Những này Tiên kiếm sớm đã thông linh, trong kiếm đại đạo thai nghén ra linh tính, tương tự nội tâm, nhưng theo tại hắn tích chứa đạo tới làm việc.

Kiếm linh thoát khốn, đương nhiên là trước tiên bỏ chạy!

"Sĩ tử, những cái kia kiếm không thể coi thường!"

Oánh Oánh chỉ hướng từng cái Tiên kiếm bay đi phương hướng, hưng phấn nói: "Ngươi còn thiếu thiếu một miệng Tiên kiếm! Chúng ta đuổi theo!"

Tô Vân lập tức thôi thúc thanh đồng phù tiết, cười nói: "Một cái Tiên kiếm chỗ nào có thể? Nếu bàn về tốc độ, phù tiết đệ nhất! Những này Tiên kiếm một cái cũng đừng hòng chạy trốn!"

Phù tiết tốc độ vừa mới nâng cao đi lên, bất thình lình dừng lại, không nhúc nhích.

Tô Vân trong lòng giật mình, vội vàng hướng về phía sau nhìn lại, chỉ thấy Tiên môn bên dưới treo xiềng xích như là xê dịch biến hóa Giao Long, giương nanh múa vuốt, xiềng xích một đoạn đem thanh đồng phù tiết khóa lại!

Tô Vân trong lòng giật mình: "Xiềng xích này cũng là thông linh bảo vật… Gay go! Nó vì sao khóa lại thanh đồng phù tiết?"

Oánh Oánh vội vàng lớn tiếng nói: "Đây là thanh đồng phù tiết, không phải kim quan!"

Tô Vân thôi thúc phù tiết, bỗng nhiên biến lớn, phù tiết trong khoảnh khắc biến hóa làm dài tới mấy ngàn dặm ngón tay, đem xiềng xích căng ra, ngay sau đó bỗng nhiên thu nhỏ, dài đến hai trượng, mang theo Tô Vân cùng Oánh Oánh gào thét mà đi!

Oánh Oánh thở phào nhẹ nhõm, cười nói: "Chỉ là treo quan tài xiềng xích, còn muốn khóa lại chúng ta?"

Tô Vân cười nói: "Không thể khinh thường nó, nó dù sao khóa lại kim quan, miễn cho kim quan chạy trốn…"

Hắn nói đến đây, không khỏi rùng mình: "Xiềng xích này liền kim quan bậc này kinh khủng chí bảo đều có thể khóa lại, huống chi phù tiết? Chúng ta khả năng không có chạy ra xiềng xích khống chế!"

Oánh Oánh vội vàng thò đầu hướng phù tiết bên ngoài nhìn quanh, chỉ thấy cái kia xiềng xích chẳng biết lúc nào đã từ Tiên giới chi môn bên trên tróc ra, giờ phút này giống như là cái bím tóc, bị phù tiết kéo lấy chạy!

Cái kia xiềng xích lay động, phảng phất màu vàng du long, đột nhiên bỗng nhiên hướng phù tiết bên trong chui vào!

Oánh Oánh vội vàng la lên: "Sĩ tử cẩn thận! Cái kia xiềng xích chui vào!"

Phù tiết bên trong truyền đến Tô Vân khó chịu ngâm nga: "Ta biết…"

Oánh Oánh nhìn thấy cái kia kim sắc xiềng xích tự động mở ra, lại không quấn quanh phù tiết, vội vàng rúc đầu về, đợi nàng thấy rõ phù tiết bên trong tất cả, không khỏi vẻ mặt dại ra.

Chỉ thấy Tô Vân đứng tại phù tiết lối vào chỗ, sắc mặt tái nhợt, không nhúc nhích, chỉ có tròng mắt tại nhanh như chớp lăn qua lăn lại.

Trên người hắn, cái kia kim sắc xiềng xích trở nên nhỏ bé, quấn chặt lấy thân thể của hắn, thậm chí liền tứ chi cũng bị quấn lấy.

Oánh Oánh vội vàng bay lên đi trước, không có phát ra cái gì âm thanh, vươn tay định đem xiềng xích mở ra.

Bất thình lình cái kia xiềng xích chậm rãi nhổ nhanh, Tô Vân vội vàng nói: "Đừng động!"

Oánh Oánh dừng lại.

Cái kia xiềng xích cũng lại không rút lại.

Oánh Oánh miễn cưỡng cười nói: "Sĩ tử, nó khả năng đem ngươi trở thành kim quan."

Tô Vân nơm nớp lo sợ: "Tuyệt không có khả năng, loại bảo vật này hẳn là có thể phân cho ra kim quan cùng người."

Oánh Oánh khó hiểu nói: "Như vậy nó vì sao quấn lấy ngươi?"

Cái kia kim sắc xiềng xích tại Tô Vân trên người chậm rãi chạy, tựa hồ là đang thăm dò Tô Vân có hay không tính nguy hiểm, dần dần, xiềng xích lại chậm rãi trầm tĩnh lại.

Tô Vân suy đoán nói: “Nó có thể là ý định dựng cái đi nhờ xe, mượn tốc độ của chúng ta, đuổi bắt kim quan đi. Nó được luyện chế đi ra, chính là vì khóa lại kim quan, hiện tại kim quan chạy trốn, nó tận hết chức vụ, đương nhiên phải tìm về kim quan như trước đem nó khóa lại.”

Hắn thử thăm dò hoạt động hai lần, màu vàng xiềng xích cũng không có động tác khác, dường như đã thích ứng thân thể của hắn, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Oánh Oánh buồn bực nói: “Quan tài đinh hóa thành Tiên kiếm, nhận được cơ hội liền chạy trốn, kim quan tránh thoát xiềng xích liền chạy trốn, xiềng xích này là chết sọ não a? Vậy mà không biết biến báo…”

Soạt!

Sách quái nhỏ trời đất quay cuồng, bị Tô Vân trên người bơi ra xích vàng treo ngược lên, treo ở phù tiết lối vào.

Oánh Oánh lớn nhỏ biến hóa, cố gắng giãy dụa, trái phải nhảy nhót, trang sách đều mất mấy tấm, nhưng thủy chung giãy dụa không thoát.

Sau một lúc lâu, sách quái nhỏ đành phải cam chịu số phận, ngoan ngoãn bị treo ở nơi đó, la lên: “Sĩ tử, kim quan cùng Tử Phủ chiến đấu thế nào rồi? Ta không nhìn thấy!”

Cái kia xích vàng chậm rãi đem nàng chuyển nửa vòng, Oánh Oánh nhìn thấy phía trước, chiếc kia kim quan còn tại một bên bỏ chạy, một bên tránh thoát “Quan tài đinh”, một bên ngăn cản hai đại Tử Phủ tấn công!

Từng cái Tiên kiếm phá không mà đi, bay vào thứ bảy Tiên giới vũ trụ khắp nơi, phong mang cắt ra tinh không, làm người ta tiếc hận không thôi.

Oánh Oánh kinh ngạc nói: “Kim quan buông thoát những cái kia Tiên kiếm, chẳng lẽ là ý định hai tay để trần theo Tử

Phủ liều mạng?”

Tô Vân thôi thúc phù tiết, ở phía sau truy kích, nhận định một đạo kiếm quang gào thét mà đi, phỏng đoán nói: “Kim quan bị thua thiệt, cho là mình có thể đánh thắng được Tử Phủ, nhưng mà trong quan tài trấn áp một cường giả, phân tán thực lực của nó. Hiện tại nó định đem cường giả này là thả ra ngoài, giảm bớt gánh nặng, như vậy mới có thể phát huy ra hắn toàn bộ thực lực.”

Đúng vào lúc này, kim quan vách quan tài bất thình lình bay lên, chói lọi vô cùng quang mang bộc phát, để Tô Vân cùng Oánh Oánh trước mắt trắng lóa như tuyết, cái gì cũng không nhìn thấy!

Cùng lúc đó, to vô cùng đạo âm ông minh, chấn động, để Tô Vân cùng Oánh Oánh khí huyết sôi trào, huyết dịch lại giống như là bị đun lên!

Trong cơ thể của bọn họ đại đạo bất thình lình yên tĩnh lại, yên tĩnh vô tức, căn bản là không có cách chống cự đạo này âm!

“Ngọc thái tử!”

Tô Vân chợt quát một tiếng: “Hộ ta chu toàn!”

Ngọc thái tử từ hắn Linh giới bên trong bay ra, cánh chim mở ra, đem thanh đồng phù tiết bao trùm lên đến, nhưng mà đạo kia âm cùng quang mang càng thêm kịch liệt, chấn động ở giữa, Ngọc thái tử kinh hãi nhìn thấy thân thể của mình vậy mà từ tro tàn quái hướng thân thể máu thịt nhanh chóng thay đổi!

“Chúa công!” Hắn nhìn về phía Tô Vân, ánh mắt lộ ra vẻ kinh ngạc.

Tô Vân ánh mắt khôi phục, lập tức nhìn thấy Ngọc thái tử biến hóa, đem Ngọc thái tử từ tro tàn quái hướng thân thể máu

thịt thay đổi lúc, thân thể của hắn bắt đầu thối rữa, nghiền nát, sắp triệt để táng thân tại đây tia sáng kỳ dị cùng đạo âm chấn động bên trong!

Tô Vân không cần nghĩ ngợi, lấy ra Tiên Hậu hộp ngọc, bỗng nhiên đem hộp ngọc tế lên, hộp ngọc mở ra, đem tất cả mọi người toàn bộ nuốt vào trong hộp!

Ngọc thái tử rơi vào trong hộp, máu thịt liền lập tức hướng tro tàn thay đổi, rất nhanh liền lại khôi phục thành tro tàn chi thể, mà Tô Vân cùng Oánh Oánh cũng lập tức cảm ứng được bản thân đại đạo cùng nguyên khí lần nữa hoạt bát lên, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

"Chúa công, bên ngoài chuyện gì xảy ra?"

Ngọc thái tử vừa mới nói đến đây, lại thấy Tô Vân con mắt chăm chú nhìn hộp ngọc một bức tường, ánh mắt bên trong tràn đầy hoảng sợ, vội vàng quay đầu nhìn lại.

Trong hộp ngọc không gian rộng lớn, hộp ngọc này chính là Tiên Hậu nương nương bảo vật, Đế Quân luyện chế bảo vật tự nhiên không thể coi thường, lúc trước đem Tô Vân vây ở trong hộp ngọc, mượn Hỗn Độn Đại Đế dẫn dắt mới chạy trốn đi ra ngoài.

Về sau hộp ngọc bị Tô Vân dùng để dự trữ Huyễn thiên chi nhãn, dùng để ngăn cách Huyễn thiên chi nhãn uy năng. Nhưng mà chính là như vậy một kiện bảo vật, giờ phút này trong hộp vách tường nhưng tại hoang mang mềm yếu, bắt đầu tan rã!

"Không được!"

Trong hộp ngọc vách tường tan rã sụp đổ, ánh sáng mạnh chiếu rọi mà đến, hộp ngọc mặt khác năm vách tường gần như đồng thời tan rã, Tô Vân, Oánh Oánh cùng Ngọc thái tử lập

tức cảm nhận được tử vong đến đại khủng bố, thân thể nội tâm dường như muốn hóa đi!

"Kim quan kia bên trong người đi ra!" Tô Vân tuyệt vọng, đối mặt đạo này âm cùng quang mang, hắn không có bất kỳ cái gì biện pháp ứng đối!

Nhưng vào lúc này, một cái to lớn bức tường lật qua lật lại vọt tới, Tô Vân không lo được ngẫm nghĩ, hai tay chụp vào bức tường kia, ánh sáng mạnh từ bức tường bốn phía đảo qua, bức tường sau thì là một mảnh trật tự.

—— —— đến xem qua trung y, xế chiều đi lấy thuốc, hiệu thuốc muốn ngao một đoạn thời gian.

Chương 667 : Người xứ khác

Chương 670: Người xứ khác

“A, mặt này tường thế mà còn có nắm tay!” Tô Vân bắt lấy trên tường nắm tay, kinh ngạc vô cùng.

Mặt tường mười phần nhẵn bóng, trượt không giữ tay, hơn nữa cũng không bằng phẳng, có nhất định độ cong, nguyên bản hắn rất khó ổn định mặt này bay tới bức tường, nhưng chính là bởi vì bên tường có nắm tay, lúc này mới có thể ổn định.

Ngọc thái tử cùng Oánh Oánh trốn ở sau tường, đại đạo quang mang trút xuống gào thét, vô cùng kinh khủng!

Thanh âm này là đạo âm thanh, quang mang là đạo toả ra quang mang, bởi vì ấp ủ tới cực điểm, lúc bộc phát mới nắm giữ đáng sợ uy năng, trực tiếp đem bọn hắn đạo hạnh áp chế!

Nhưng mà vừa rồi Ngọc thái tử tại quang mang chiếu rọi xuống khôi phục thân thể, để Tô Vân có một cái suy đoán, đó chính là, bắn ra đạo quang đạo âm đại đạo, không tại Tiên giới thiên địa đại đạo bên trong!

Giống như Tô Vân Tiên Thiên Nhất Khí có thể chữa trị Ngọc thái tử thân thể đồng dạng, Tiên Thiên Nhất Khí không tại Tiên giới thiên địa đại đạo bên trong, cái loại này đại đạo đồng dạng cũng là như thế!

Tô Vân lấy Tiên Thiên Nhất Khí chữa trị Ngọc thái tử tro tàn hóa thân thể, cũng là bởi vì Tiên Thiên Nhất Khí không tại thiên địa đại đạo bên trong.

Chỉ là bắn ra đạo quang đạo âm đại đạo thực sự bá đạo, để Ngọc thái tử khôi phục thân thể đồng thời, lại đem đại đạo toàn bộ phá hủy!

"Kim quan thử nghiệm mở ra bản thân, đem trong quan tài người thả ra ngoài, lúc này mới dẫn đến đạo quang bộc phát, như vậy cái này trong quan tài người hoặc là cựu thần bên trong nhân vật đáng sợ, hoặc là chính là đến từ Tiên giới bên ngoài!" Tô Vân thầm nghĩ.

Cựu thần là đến từ Hỗn Độn hải, bọn họ đại đạo không tại Tiên giới thiên địa đại đạo bên trong, không có tám trăm vạn năm một tuần hoàn hạn chế.

Tiên giới bên ngoài, thì là Tô Vân thuộc về cẩn thận biểu đạt, hắn cũng không trực tiếp suy đoán là người xứ khác, bởi vì tại Tiên giới bên ngoài còn có Thái Cổ cấm khu.

Thái Cổ cấm khu bao la, không kém hơn Tiên giới, thậm chí có khả năng càng quảng đại hơn, nơi đó có hay không có cái gì cường đại tồn tại liền không biết được.

Bất thình lình, sau tường truyền đến tiếng người, xen lẫn tại dày nặng đạo âm bên trong, ngôn ngữ tối tăm khó hiểu, người nói chuyện phảng phất ngay tại sau tường, cùng bọn hắn cách nhau một bức tường!

Tô Vân, Oánh Oánh cùng Ngọc thái tử khẩn trương vô cùng, tiếp đó câu nói này liền thật sâu lạc ấn tại ba người trong đầu, lặp đi lặp lại vang.

"Đây là một loại kỳ lạ lạc ấn!"

Tô Vân bất thình lình tỉnh táo lại, vội vàng quát: "Nhanh! Đem đoạn này lạc ấn xóa đi!"

Oánh Oánh cùng Ngọc thái tử được hắn nhắc nhở, lập tức ý thức được trong đầu cái kia lặp đi lặp lại niệm tụng âm thanh là một loại lạc ấn phương thức. Linh sĩ cùng tiên nhân ngày

thường nhìn thấy lạc ấn hoặc là phù văn, hoặc là hình vẽ, mà cái này lạc ấn lại là âm thanh, đem âm thanh lạc ấn tại ba người trong óc, hình thành sóng thần giống như tụng niệm âm thanh!

Đây là một câu, không biết là có ý gì, càng giống là một người tên.

Trong đầu của bọn họ âm thanh tại tụng niệm lấy một cái tên người, hình thành hùng vĩ thủy triều, trong phút chốc, ba người tầm mắt liền phảng phất xuyên qua thứ năm Tiên giới, thứ tư Tiên giới, thứ ba Tiên giới!

Rất nhanh, tầm mắt của bọn họ đi tới thứ nhất Tiên giới, tiếp theo từ Luân Hồi Hoàn bên dưới xuyên qua, vượt qua Thần Thông hải, hướng đại dương bờ bên kia mà đi!

Tô Vân chợt quát lên: "Trong quan tài người tại mượn nhờ của chúng ta niệm lực, kêu gọi một người khác! Nhanh lên một chút xóa đi nó!"

Oánh Oánh cùng Ngọc thái tử liều mạng phát động lên linh lực, Tô Vân Tiên Thiên Tử Phủ kinh dung hợp Đế Thúc chi não cấu tạo, linh lực mạnh mẽ, trước tiên đem trong đầu âm thanh lạc ấn xóa đi.

Oánh Oánh cùng Ngọc thái tử thì phải kém rất nhiều, Oánh Oánh công pháp thần thông đều là trích dẫn Tô Vân, nàng vừa mới tu luyện tới Nguyên Đạo cảnh giới, linh lực so Tô Vân nhỏ yếu rất nhiều. Ngọc thái tử thì là tro tàn tiên, nguyên bản không có, Tô Vân tiêu hao Tiên Thiên Nhất Khí vì hắn trị liệu, khôi phục một chút thân thể, chỉ là khôi phục được không nhiều, cho nên linh lực cũng không phải thế nào mạnh mẽ.

Tô Vân xóa đi dấu ấn kia về sau, lập tức trợ giúp Oánh Oánh xóa đi âm thanh lạc ấn, lại giúp Ngọc thái tử.

Một lát sau, trong đầu của bọn họ sóng thần giống như niệm tụng âm thanh cuối cùng dừng lại, biến mất.

Ba người dựa lưng vào bức tường này, mồ hôi lạnh chảy, Tô Vân lòng vẫn còn sợ hãi nói: "Các ngươi niệm tụng cái tên đó lúc, có hay không bị cái gì vật kỳ quái cảm ứng được?"

Oánh Oánh lắc đầu, nói: "Ta chỉ thấy bản thân vượt qua Thần Thông hải, đi tới cái kia chữ Vu (巫) cửa phía trước, tiếp đó xóa đi thanh âm kia lạc ấn, tầm mắt cũng liền khôi phục bình thường."

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, nhìn về phía Ngọc thái tử.

Ngọc thái tử chần chừ một chút, lấy hết dũng khí nói: "Ta nhìn thấy chữ Vu (巫) cửa mở ra, tiếp đó, ta hình như nhìn thấy một cái khác vũ trụ, một cánh cửa bên trong vũ trụ…"

Tô Vân trong lòng căng thẳng: "Sau đó thì sao?"

Ngọc thái tử nói: "Tiếp đó chúa công liền giúp ta xóa đi cái thanh âm kia lạc ấn, ta trong tầm mắt cái kia cửa vũ trụ liền biến mất."

Tô Vân khẩn trương vô cùng nói: "Ngươi không có bị cái gì nhân vật đáng sợ để mắt tới?"

Ngọc thái tử lắc đầu.

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, cười nói: "Nhìn như vậy đến, chúng ta không làm kinh động người xứ khác vị trí vũ trụ."

Cuối cùng quang mang từ từ tán đi, mà đạo kia âm cũng không có lúc trước như vậy khủng bố, đối bọn hắn uy hiếp càng ngày càng nhỏ.

Sau tường, ba người đều thở phào nhẹ nhõm, Oánh Oánh nói: "Sĩ tử, ngươi từ nơi nào lấy được cái này bức tường vàng? Hảo hảo lợi hại, vậy mà ngăn lại kim quan bên trong đạo quang cùng đạo âm!"

Tô Vân cười nói: “Ta cũng không biết. Tia sáng kia lúc bộc phát, ta tiện tay như vậy một trảo, liền bắt được. Tường này bên trên còn có một cái nắm tay…”

Hắn cúi đầu đến xem trên tường nắm tay, hơi giật mình, phát hiện đó cũng không phải nắm tay, mà là chuôi kiếm.

Tô Vân ngẩn ngơ, dùng sức co lại, chỉ nghe tranh một tiếng kiếm minh, trong nháy mắt kiếm quang xuyên thủng vũ trụ tinh không, không biết bao nhiêu trăm triệu dặm, tử thanh sắc kiếm quang đảo qua, chỉ thấy xa xôi trong vũ trụ tinh thần cũng theo kiếm quang xoay tròn!

Cái kia tử thanh sắc tiên kiếm thoát khỏi tường vàng về sau, lập tức liền muốn phá không mà đi, thậm chí đem Tô Vân thân thể cũng kéo đến bay lên!

Ngọc thái tử vội vàng đưa tay một trảo, đem Tô Vân bắt lấy, kéo lại!

Chiếc kia tử thanh tiên kiếm vẫn đang điên cuồng nhảy nhót, chấn động đến Tô Vân cánh tay run lên, cái này tiên kiếm căn bản không nguyện ý hàng phục với hắn, liều chết chống cự, bất thình lình kiếm quang đại thịnh, liền hướng Tô Vân chém tới!

Nhưng vào lúc này, quấn quanh ở Tô Vân trên người xích vàng loạch xoạch quấn ở tử thanh tiên kiếm bên trên, cái kia tiên kiếm nhất thời an ổn xuống, lại không ý đồ tránh thoát Tô Vân khống chế.

Tô Vân liền vội vàng đem nó thu vào bản thân Linh giới, nội tâm rèn luyện, trong lòng rất là vui vẻ: “Hiện tại, ta cũng có của mình kiếm… Chờ một chút, cây kiếm này làm sao lại ở trên tường?”

Hắn vội vàng lui về phía sau, cuối cùng đem bức tường này toàn bộ thu vào trong mắt, đây không phải là tường, mà là kim

quan nắp quan tài!

Vừa rồi bọn họ liền trốn ở vách quan tài về sau, bởi vậy ngăn lại kim quan bên trong phun ra ngoài đạo âm cùng đạo quang!

Oánh Oánh buồn bực nói: "Vách quan tài ở đây, như vậy kim quan ở đâu?"

Tô Vân hướng nắp quan tài sau nhìn lại, chỉ thấy kim quan cùng hai tòa Tử Phủ đều đã không thấy hình bóng, tinh không bên trong chỉ để lại một đạo thật dài không gian nghiền nát hồng lưu, giống như là vòi rồng giống như múa!

Mà vừa rồi những cái kia bay ra tiên kiếm, giờ phút này cũng toàn bộ không thấy tăm hơi, không biết bay hướng nơi nào đi.

Hiện tại, phiến tinh không này chỉ còn lại có vách quan tài cùng bọn hắn.

Cùng với một cỗ thi thể.

Tô Vân khóe mắt nhảy lên, nhìn trôi lơ lửng ở tinh không bên trong cỗ thi thể kia. Đó là một bộ ngồi dậy thi thể, hai tay ở trước ngực kết ra kỳ lạ pháp ấn, sau lưng không biết bao nhiêu cánh tay nâng lên, cũng đều tự kết ra khác biệt pháp ấn!

Chung quanh hắn một mảnh kỳ dị đại đạo lĩnh vực đang hướng ra bên ngoài mở rộng, như là một tòa cỡ nhỏ Vu Môn vũ trụ, đang hướng ra bên ngoài xâm nhiễm, đem nhiều hơn nữa tinh không đồng hóa!

Phía sau hắn, một gốc Thế Giới thụ đang nhanh chóng sinh trưởng, hình thành cửa hình, ba ngàn thế giới tại đầu cành xuất hiện nhiều!

Oánh Oánh đang muốn đưa tay chạm đến đầu cành một mảnh lá cây, Tô Vân vội vàng đem nàng bắt trở về, lắc đầu

nói: “Đừng đụng chạm! Đây là một thân đại đạo ngưng tụ mà thành thế giới, hơi đụng chạm, hắn đạo pháp vũ trụ liền sẽ xem như quấy nhiễu, tiến tới phản công! Bậc này tồn tại phản công…”

Hắn rùng mình một cái, lắc đầu, nói: “Đây là một loại tự vệ thủ đoạn, bảo vệ mình thân thể không bị ngoại địch chỗ xâm, bị kim quan trấn áp luyện hóa đến nay, thương thế của hắn hẳn là cực nặng, cho nên tại bất đắc dĩ dưới tình huống dùng loại thủ đoạn này tự vệ. Chúng ta mau rời khỏi nơi đây! Ngọc thái tử, đem vách quan tài chuyển đến!”

Ngọc thái tử đẩy cái kia mặt to lớn vách quan tài bay tới, Tô Vân tế lên thanh đồng phù tiết, đem vách quan tài để vào phù tiết bên trong, nói: “Chúng ta đi mau, đừng cùng người này dính lên quan hệ gì!”

Oánh Oánh đứng tại Tô Vân đầu vai, tò mò nhìn quanh, chỉ thấy ngắn ngủi phút chốc, người kia chung quanh Vu Môn vũ trụ liền tự khuếch trương mấy chục lần, phạm vi bao phủ càng lúc càng rộng!

“Sĩ tử, ý của ngươi là, hắn còn chưa có chết?” Oánh Oánh hỏi.

Tô Vân thôi thúc phù tiết, đi theo Tử Phủ cùng kim quan lưu lại phá hoại dấu vết mà đi, nói: “Hỗn Độn Đại Đế chết chưa?”

Oánh Oánh lắc đầu, nói: “Tất cả mọi người nói Hỗn Độn Đại Đế chết rồi, nhưng ta cảm thấy hắn khả năng không có chết. Liền Đế Thúc cũng chưa chết, hắn lại thế nào khả năng tử vong?”

“Như vậy cái này vu, cũng sẽ không như vậy tử vong!”

Thanh đồng phù tiết rời xa nơi đây, Tô Vân quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Vu Môn vũ trụ ở trong vũ trụ chiếu sáng rạng rỡ,

từ xa nhìn lại, như là một cái phát sáng "Vu" chữ.

"Dù sao, hắn là có thể cùng Hỗn Độn Đại Đế lưỡng bại câu thương người xứ khác ah…" Hắn thấp giọng nói.

Oánh Oánh cùng Ngọc thái tử cứ việc có chỗ suy đoán, nhưng nghe hắn chính miệng nói ra người xứ khác ba chữ này, vẫn là không chịu được tâm thần chấn động mạnh.

Ngọc thái tử thất thanh nói: "Như vậy chúng ta thả ra người xứ khác, chẳng phải là tội ác tày trời, tội đáng chết vạn lần?"

Oánh Oánh cũng là thấp thỏm lo âu, Tô Vân lưu đày Tà Đế thi yêu đi tiên đình, cứu ra Tà Đế nội tâm, cứu Đế Thúc, việc này cũng sẽ không để Oánh Oánh có bất kỳ cảm giác áy náy, đúng sai, trong nội tâm nàng tự có một cây nhỏ cân cân nhắc.

Nhưng thả ra các đời Đế cấp tồn tại đều muốn trấn áp người xứ khác, vậy thì để nàng sinh ra lớn lao cảm giác tội lỗi cùng cảm giác áy náy.

Tô Vân nói: "Hỗn Độn Đại Đế cũng là người xứ khác."

Oánh Oánh cùng Ngọc thái tử giật mình.

"Nếu như chúng ta cho là người xứ khác là tà ác, Hỗn Độn Đại Đế là chính nghĩa, như vậy Hỗn Độn Đại Đế thi thể còn bị trấn áp tại trong tiên giới, làm sao luận chính nghĩa cùng tà ác?"

Tô Vân nhìn về phía trước, nói: "Các đời Đế cấp tồn tại đều lấy bản thân đại đạo cùng thần thông, gia cố kim quan, trấn áp người xứ khác. Nhưng Hỗn Độn Đại Đế sau khi chết, lục triều Tiên giới, cũng đều trấn áp Hỗn Độn Đại Đế thi thể. Bọn họ cùng Hỗn Độn Đại Đế, ai là chính nghĩa ai là tà ác?"

Ngọc thái tử nói: "Nhưng mà phóng thích người xứ khác mà nói, sẽ dẫn tới diệt thế tai ương! Chúng ta làm chuyện xấu,

nhất định phải có điểm mấu chốt của mình!”

Oánh Oánh liên tục gật đầu: “Cái kia người xứ khác Vu Môn vũ trụ, đã bắt đầu xâm nhập chúng ta thứ bảy Tiên giới!”

Tô Vân quay đầu nhìn lại, Vu Môn vũ trụ đã xa không thể nhận ra, cười nói: “Oánh Oánh, không nên quá buồn lo vô cớ. Hắn không có cường đại như vậy, hắn bày ra Vu Môn vũ trụ, chỉ là vì tự vệ. Huống chi, Đế Hốt cũng đang đợi người xứ khác phục sinh. Cho dù không có chúng ta, hắn cũng sẽ tìm phương pháp khác, đem người xứ khác thả ra ngoài.”

Hắn khuôn mặt bình tĩnh trở lại, ánh mắt xa thẳm: “Đây là chiều hướng phát triển, chúng ta chỉ là vừa lúc mà gặp. Người xứ khác phục sinh về sau, Hỗn Độn Đại Đế chỉ sợ cũng đem phục sinh.”

Tinh không bên trong, từng đạo tiên quang nhanh chóng trôi qua, lập loè sáng tối chập chờn quang mang, không ít lưu quang đi vào từng tòa động thiên, từ động thiên trên không bay qua, lưu lại từng đạo thải hà.

Trong đó một đạo tiên quang từ trường thành dưới chân bay qua, đoát một tiếng bắn tại Tiên giới chi môn bên trên.

Tiên giới chi môn bên dưới, một mỹ phụ nhân nắm một thiếu niên đi tới, đi theo phía sau một cái ma khí âm trầm sắc mặt trắng bệch yêu dị nam tử, người mỹ phụ kia đưa tay, đem cửa bên trên tiên quang lấy xuống, quan sát một phen, tiên quang tại trong tay nàng thanh minh, từ từ hóa thành một cái màu đỏ thắm tiên kiếm.

“Là kiện tốt bảo vật, đáng tiếc cùng ta vô dụng.” Mỹ phụ nhân đem màu son tiên kiếm giao cho thiếu niên kia.

“Tô Kiếp, ngươi cùng Bồng Khao cùng một chỗ trở về đi.”

Người mỹ phụ kia cười nói: “Đến nơi này, ta cuối cùng có thể chặt đứt trần duyên, ở đây phi thăng. Thanh tiên kiếm này

đến, mang ý nghĩa ngươi ta mẹ con ở giữa kiếp, cuối cùng có thể chặt đứt.”

Thiếu niên kia Tô Kiếp buồn bã, nhận lấy thanh kiếm kia, hướng nàng lễ bái một phen, nói: “Ta nếu là nhìn thấy phụ thân, nên như thế nào nhắc tới mẹ?”

Người mỹ phụ kia nói: “Nói cho hắn biết, ta đã thoát kiếp, lại không trong kiếp số.”

Thiếu niên kia Tô Kiếp đứng dậy, cùng nhân ma Bồng Khao cùng một chỗ rời đi.

Hắn quay đầu nhìn lại, Tiên giới chi môn tại từ từ mở ra.

Tô Kiếp xoay người lại, dần dần từng bước đi đến. Lúc này, chỉ thấy hắc ám tinh không bên trong có ánh sáng truyền đến, Tô Kiếp cùng Bồng Khao dừng bước nhìn quanh, chỉ thấy một tòa chữ Vu (巫) cửa đứng sừng sững ở tinh không bên trong, không ngừng mở rộng.

Tô Kiếp nghi ngờ nói: “Bồng Khao thúc thúc, nơi đó là cái gì?”

Bồng Khao nhìn quanh, lại thấy toà kia Vu Môn bất thình lình mở ra, một người đứng tại trong cửa, xoay người hướng bọn họ nhìn tới, lộ ra tươi cười.

Một bên khác, từng đạo tiên quang xâm nhập Đế đình, phá không mà đi, các đại động thiên bên trong không ít tiên nhân đều bị kinh động, đều tự bay người lên, đi lần theo cái kia từng đạo tiên quang.

Trong đó một đạo tiên quang bay hướng Hậu Thổ động thiên Hoàng Địa Chích phúc địa, Sư Úy Nhiên ngẩng đầu, liền gặp đạo kia tiên quang xoay quanh bản thân xoay quanh bay lượn, xòe bàn tay ra, liền gặp tiên quang rơi vào trong tay của hắn, hóa thành một cái tiên kiếm!

Câu Trần động thiên, một đạo tiên quang rơi tại Phương Trục Chí dưới chân.

Quảng Hàn động thiên, cũng có một đạo tiên quang xông vào nơi này, không thiếu nữ tử biết được tiên quang bên trong có dị bảo, nhao nhao thử nghiệm thu, chỉ là làm sao đuổi cũng đuổi không kịp, không thu được.

Đang tại không còn cách nào thời khắc, bất thình lình hồng sa đầy trời, nhẹ nhàng bao trùm, đem cái kia tiên quang bọc lại, đợi đến hồng sa hạ xuống Quảng Hàn đỉnh núi, chỉ thấy tiên quang đã bị thu đi.

Chúng nữ thấy thế, đồng thời bái nói: "Tiên tử pháp lực vô biên!"

Ngô Đồng quan sát trong tay tiên kiếm, tiện tay ném cho sau lưng Tiêu Thúc Ngạo, lắc đầu nói: "Cái này tiên kiếm thăm dò ra thực lực của ta, chủ động thần phục, không tính ta thu. Không có cốt khí, ta không có thèm. Thúc Ngạo, ngươi cầm lấy đi chơi."

Chương 668 : Thần Ma loạn vũ thời đại

Chương 671: Thần Ma loạn vũ thời đại

Đế đình lân cận động thiên rất là náo nhiệt, không ít đã độ kiếp , đạt đến tiên cảnh tiên nhân nhao nhao điều động, bốn phía tìm kiếm những cái kia tiên kiếm tung tích.

Mỗi khi tiên kiếm xuất hiện, đều sẽ gây nên lớn lao bạo động, không ít người Chân Tiên ra tay tranh đoạt.

Mà tiên kiếm nhận chủ lúc, cũng sẽ cường giả ham muốn tranh đoạt, thậm chí ám sát!

Thứ bảy Tiên giới tuy là vừa mới có tiên nhân phi thăng, thế nhưng là cùng thứ sáu Tiên giới vương vấn không dứt được. Thứ sáu Tiên giới giành lấy thứ bảy tiên khí của tiên giới tới vì chính mình kéo dài tuổi thọ, bởi vậy thứ bảy Tiên giới bên trong, thứ sáu Tiên giới thế lực đan xen chằng chịt, không ít động thiên tại thượng giới đều có cự đầu tọa trấn.

Nhưng mà tiên kiếm uy lực nhưng mạnh mẽ làm cho người khác sợ hãi, thậm chí chém giết Kim Tiên cũng là bình thường!

Tại chết một chút tiên nhân về sau, liền không người dám tại tiên kiếm nhận chủ về sau tiếp tục ám sát tiên kiếm chủ nhân.

Đối với những này tiên kiếm lai lịch, mỗi người nói một kiểu chưa kết luận được, có người nói là phúc địa chỗ sinh, có người nói là thượng cổ mạnh mẽ tiên nhân để lại tại động thiên

phúc địa ban cho có duyên, cũng có người nói là Đế Phong bảo khố bị trộm.

Câu Trần động thiên bên trong, Đế sứ Thủy Oanh Hồi khom người đứng hầu tại Tiên Hậu nương nương bên người, Tiên Hậu thì liên tục nhiều lần quan sát một cái tiên kiếm.

Thanh tiên kiếm này là Thủy Oanh Hồi đoạt được.

Đế sứ Thủy Oanh Hồi tu luyện Bất Diệt huyền công, tìm hiểu Đế Phong kiếm đạo, bản lĩnh phi phàm, nếu là đỉnh đầu không có Tô Vân, Phương Trục Chí, Sư Úy Nhiên đám người đè lên, nàng cũng có thể tranh đoạt đệ nhất tiên nhân danh tiếng.

Chỉ là Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên vận khí so với nàng tốt quá nhiều, đến mức nàng không thể trở thành nhóm đầu tiên tiên nhân, nhưng mà tại Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên về sau, nàng cũng độ kiếp thành tiên, trở thành Thiên Phủ đệ nhất Chân Tiên.

Tiên Hậu đang quan sát tiên kiếm, chính là nàng trong lúc vô tình đoạt được, Thiên Phủ động thiên cực kỳ bao la, chính là thứ bảy Tiên giới lớn nhất động thiên, có ba đạo kiếm quang bay đến Thiên Phủ, Thủy Oanh Hồi tự nhiên cũng đi truy lùng, cuối cùng được đến kiếm này.

Thanh tiên kiếm này phía trước sắc bén, sau đầu nặng nề, lưỡi kiếm trung ương một đạo đỏ hồng xuyên qua thân kiếm.

Nàng nhận được thanh tiên kiếm này về sau, tinh tế tế luyện, nhất thời phát giác được trong kiếm chứa đựng vô tận uy năng, làm nàng rung động thật sâu, ngay sau đó đến đây thỉnh giáo Tiên Hậu nương nương.

“Trục Chí cũng nhận được như vậy một cái tiên kiếm.”

Tiên Hậu nương nương thở dài nói: “Đây là Đạo cảnh cửu trùng thiên tồn tại tế luyện tiên kiếm.”

Nàng lời vừa nói ra, Thủy Oanh Hồi không chịu được tâm thần chấn động mạnh, thất thanh nói: "Đế kiếm?"

Tiên Hậu nương nương cười nói: "Tuy là Đế cấp tồn tại luyện thành tiên kiếm, nhưng lại cũng không phải là đế kiếm. Chỉ có giống như Đế Phong kiếm hoàn, mới có thể xưng đế kiếm, cái kiếm hoàn kia bên trong ẩn chứa cửu trùng thiên kiếm đạo, uy năng vô tận. Mà cây kiếm này cùng Trục Chí kiếm đồng dạng, tích chứa cũng không phải là cửu trùng thiên Đạo cảnh, mà là Đế cấp tồn tại nào đó một đoạn đại đạo lạc ấn. Trừ cái đó ra, còn có rất nhiều Tiên đạo, những này Tiên đạo cũng không phải là đến từ Đại Đế, từ tế luyện người lạc ấn đến xem, có đến hàng vạn mà tính tế luyện người, tu vi của bọn hắn cao có thấp có. Trong đó còn có chút là cựu thần lạc ấn."

Thủy Oanh Hồi không hiểu, nói: "Tế luyện người rất nhiều, chẳng phải sẽ để cho tiên kiếm nội bộ lạc ấn phức tạp, tự mâu thuẫn, hạn chế tiên kiếm uy lực? Vì sao muốn như vậy luyện chế tiên kiếm?"

Tiên Hậu phỏng đoán nói: "Chuyện này chỉ có thể chứng minh, lúc đó Đế cấp tồn tại cùng một đám tiên nhân, cựu thần, mục đích của bọn hắn là luyện thành một bộ bảo vật, nhưng bọn hắn bất kỳ người nào đạo hạnh đều không thể luyện thành bộ này bảo vật, chỉ có thể hợp tác. Bọn họ đồng thời lại không cách nào đem đạo hạnh của mình tập trung ở một kiện bảo vật bên trên, cho nên nhất định phải luyện chế một bộ."

Nàng tường tận xem xét tiên kiếm, trầm ngâm nói: "Luyện chế những này kiếm tài liệu, so Đế Phong đế kiếm sử dụng tài liệu còn tốt hơn một chút, không kém hơn ngũ sắc kim. Tiên kiếm chất liệu, hẳn là xuất từ Thái Cổ cấm khu Hỗn Độn hải, từ trong biển cọ rửa đi lên bảo vật."

Thủy Oanh Hồi trong lòng thình thịch đập loạn, âm thầm hối hận bản thân chạy tới cầu kiến Tiên Hậu: "Cái này tiên kiếm quý giá như thế, Tiên Hậu nếu là giấu đi, sau một khắc liền sẽ giết ta diệt khẩu."

Tiên Hậu nương nương phảng phất nhìn thấu tâm tư của nàng, bật cười, đem chiếc kia đỏ hồng kiếm trả lại cho nàng, nói: "Tiên kiếm tuy tốt, nhưng cùng bản cung bất hòa, bản cung sẽ không cần của ngươi. Ta dù sao cũng là sư nương của ngươi, còn có thể cướp đoạt của ngươi hay sao?"

Thủy Oanh Hồi thoáng yên tâm, đang muốn nói chuyện, lúc này chỉ nghe Phương gia có người tới báo, nói: "Thiên Hậu nương nương đến đây thăm hỏi nương nương!"

Tiên Hậu lấy làm kinh hãi, đang muốn đứng dậy đón lấy, lại nghe được Thiên Hậu âm thanh từ bên ngoài truyền đến: "Sự tình khẩn cấp, bản cung liền trước đem lễ nghi vứt ở một bên, không bảo mà xông, mong rằng muội muội thứ tội!"

Tiên Hậu vội vàng tiến ra đón, chỉ thấy Thiên Hậu đã xông vào, bên người mang theo cái áo đỏ váy nữ tử, Tiên Hậu định thần nhìn lại, nhưng cũng nhận ra.

Nữ tử này là Tà Đế cựu sủng, gọi là Hồng La nương nương, đanh đá cực kì, xem như Hậu đình bên trong nhị đương gia, cái thứ nhất bỏ rơi Tà Đế, về sau lại bị thiên kiếp phế tu vi cùng trên đỉnh tam hoa.

Nàng quả quyết dứt khoát, phế bỏ một thân đạo hạnh, chạy đến bên ngoài một bên dạy học một bên trùng tu, nghe nói là Tô Vân nhân tình, quan hệ không minh bạch.

Tiên Hậu còn không dám phế bỏ đạo hạnh trùng tu, nhưng nữ tử này lại không có loại này băn khoăn, bởi vậy trở thành Tiên giới mới nhóm đầu tiên tiên nhân, nhưng cũng có làm cho Tiên Hậu khâm phục chỗ.

Tiên Hậu mời Thiên Hậu nương nương cùng Hồng La ngồi xuống, nói: "Hai vị tỷ muội vội vàng mà đến, vì chuyện gì?"

—— Hồng La đã từng là Tà Đế Hậu đình bên trong nhị đương gia, cùng nàng địa vị tương đương, tự nhiên có tư cách ngồi xuống. Thủy Oanh Hồi bởi vì vai vế khá thấp, chỉ có thể đứng.

Thiên Hậu nhìn về phía Hồng La, Hồng La lấy ra một cái tiên kiếm, nói: "Nương nương có thể thấy được qua cái này tiên kiếm? Ta được đến bảo vật này, đi trước tìm Đế đình chủ nhân, chỉ là hắn không tại, ngay sau đó đành phải đi gặp Thiên Hậu. Thiên Hậu nói bảo vật này không thể coi thường, liền lôi kéo ta tới gặp nương nương."

Tiên Hậu nương nương cười nói: "Thì ra là thế. Nhà ta Oanh Hồi cùng Trục Chí, cũng mỗi bên đến một cái tiên kiếm. Tỷ tỷ, bảo vật này không thể coi thường, có giao tình thần lạc ấn, hẳn là thứ tư Tiên triều luyện chế bảo vật a?"

Thiên Hậu lắc đầu nói: "Sớm hơn. Đệ nhất Tiên triều thời kì luyện chế."

Tiên Hậu vẻ mặt đột biến, thất thanh nói: "Đệ nhất Tiên triều? Đế Thúc thời kì?"

Thiên Hậu gật đầu, nói: "Bản cung năm đó chỉ là tiểu nhân vật, may mắn tham dự luyện chế bốn mươi chín thanh tiên kiếm, cống hiến bản thân một phần đại đạo lạc ấn. Cái này bốn mươi chín thanh tiên kiếm bên trong, có không ít nắm giữ bản cung lạc ấn."

Nàng lời vừa nói ra, Tiên Hậu, Hồng La cùng Thủy Oanh Hồi cũng thay đổi vẻ mặt, đều tự nhìn về phía cái kia hai cái tiên kiếm, lo sợ bất an.

Tiên Hậu nói: "Cái này tiên kiếm uy lực, chỉ sợ vẫn còn so sánh không hơn Đế Quân chi bảo, làm sao đến mức kinh động

tỷ tỷ?”

Thiên Hậu nói: “Cái này bốn mươi chín thanh tiên kiếm, chính là Đế Thúc tập hợp năm đó mạnh nhất trí tuệ thiết kế ra kiếm trận, một cái tiên kiếm uy lực không mạnh, nhưng bốn mươi chín thanh tiên kiếm uy lực tính gộp lại, liền có thể tạo thành một bộ hủy thiên diệt địa kiếm trận! Hắn uy năng mạnh mẽ, không kém hơn chí bảo!”

Mọi người nghi ngờ không thôi.

Thủy Oanh Hồi lẩm bẩm nói: “Chí bảo bốn mươi chín phần một trong?”

Tiên Hậu cũng không nhịn được đối tiên kiếm động tâm: “Nếu là có thể nhận được những này tiên kiếm…”

Đây chính là có thể so với Phần Tiên lô Tứ Cực đỉnh chí bảo ah, so với nàng Thiên Hoàng bảo thụ còn muốn lợi hại hơn rất nhiều, vẻn vẹn là tài liệu, liền vượt qua Thiên Hoàng bảo thụ nhiều vô kể!

Vừa rồi nàng không có đối tiên kiếm động tâm, là bởi vì cám dỗ không lớn, Thủy Oanh Hồi giá trị vượt qua tiên kiếm giá trị, nhưng bây giờ nàng liền đối với tiên kiếm động tâm!

Thiên Hậu tiếp tục nói: “Cái này bốn mươi chín thanh tiên kiếm, chỉ là quan tài đinh.”

Nàng lời vừa nói ra, ở đây tất cả mọi người ngây người, Tiên Hậu vừa rồi đối tiên kiếm động tâm, giờ phút này nghe vậy cũng không khỏi trợn mắt há hốc mồm, trong đầu ngơ ngơ ngác ngác, thất thanh nói: “Quan tài đinh?”

Thiên Hậu gật đầu, tiếp tục nói: “Bốn mươi chín thanh tiên kiếm, tạo thành một bộ đại kiếm trận, đóng vào trong quan tài, áp chế người trong quan tài đạo hạnh, để hắn không cách nào sử dụng bất kỳ tu vi! Cái này bốn mươi chín thanh tiên kiếm

cực kỳ quan trọng, không có bọn chúng, cũng đừng mơ tưởng trấn trụ người trong quan tài!"

Tiên Hậu nương nương lẩm bẩm nói: "Người trong quan tài? Tỷ tỷ đang nói cái gì? Ai là người trong quan tài? Quan tài lại tại chỗ nào?"

Thiên Hậu sắc mặt nghiêm nghị, nói: "Người trong quan tài chính là người xứ khác."

Tiên Hậu nương nương không nói thêm gì nữa.

Thiên Hậu tiếp tục nói: "Người xứ khác bị trấn áp tại trong quan tài, bốn mươi chín thanh tiên kiếm đóng vào đại đạo của hắn bên trong, đem hắn tu vi khóa lại. Đế Thúc tập hợp năm đó tồn tại cường đại nhất, luyện chế kim quan, kim quan lại không ngừng thôn phệ luyện hóa người xứ khác đại đạo. Cho đến đem hắn ma diệt!"

Tiên Hậu nương nương sắc mặt trắng bệch, mím chặt bờ môi, hay là không có nói chuyện.

Hồng La nương nương run giọng nói: "Hiện tại quan tài đinh bay ra ngoài, cũng liền mang ý nghĩa…"

Thủy Oanh Hồi nhìn chằm chằm trong tay tiên kiếm, nói: "Cũng liền mang ý nghĩa người xứ khác từ quan tài bên trong chạy ra."

Thiên Hậu nói: "Người xứ khác bị kim quan luyện hóa năm ngàn vạn năm, cho dù lúc trước thế nào mạnh mẽ, giờ phút này cũng suy yếu vô cùng. Hiện tại hắn vừa mới chạy ra quan tài, là hắn suy yếu nhất thời điểm. Chúng ta chỉ cần tìm về bốn mươi chín thanh tiên kiếm, tìm về chiếc kia kim quan, liền có thể đem người xứ khác bắt được, như trước đem hắn trấn áp tại trong kim quan!"

Tiên Hậu đứng lên nói: "Chỉ dựa vào chúng ta không được, cần phải đến mời lên mặt khác Đế Quân!"

Thiên Hậu nói: “Việc này không nên chậm trễ!”

“Việc này không nên chậm trễ!”

Hai vị nương nương vươn người đứng dậy, hóa thành hai đạo quang mang phá không mà đi, liền tại bọn hắn chia ra chạy tới Hậu Thổ động thiên, Bắc Cực động thiên thời điểm, bất thình lình nhìn thấy một cự nhân đang tại tinh không bên trong hành tẩu.

Thiên Hậu cùng Tiên Hậu đều tự giật mình: “Đế Thúc!”

Người khổng lồ kia chính là Đế Thúc, mấy năm qua này Đế Thúc xuất quỷ nhập thần, tránh né tiên đình đuổi giết, thỉnh thoảng nghe đến hắn tại nơi nào đó hiển lộ tung tích, nhưng ngay sau đó liền sẽ biến mất.

“Đế Thúc xuất hiện, nhất định cũng là cảm ứng được kim quan xảy ra chuyện!”

Thiên Hậu cùng Tiên Hậu đều tự đáy lòng trầm xuống: “Đế Thúc không ngại phơi bày tại tiên đình tiên nhân trong tầm mắt, bốc lên bị Đế Phong, Tà Đế luyện hóa nguy hiểm, cũng muốn đi tìm kiếm kim quan cùng người xứ khác. Nhìn tới điều khiển thế cục phía sau màn hắc thủ, cũng không phải là Đế Thúc.”

“Như vậy cái này khuấy động thời cuộc hắc thủ, đến cùng là ai?”

Đế Thúc xuất hiện, nhất thời dẫn tới không ít tiên đình tiên nhân, chỉ thấy tinh không bên trong từng mảnh từng mảnh to lớn hình thoi tinh thể bay tới, mỗi phiến hình thoi tinh thể bên trên đều là đứng một tôn tiên nhân, mắt bắn kim quang, nhìn bốn phía, tìm kiếm Đế Thúc tung tích.

“Hô ——— “

Tinh không vỡ ra, một cái vô cùng to lớn con ngài vỗ cánh bay ra, hình thoi tinh thể đều tự trở về cái kia con ngài trên người.

Rất nhiều tiên nhân đứng tại con ngài trên người, một người cao giọng nói: "Tang Thiên Quân! Đế Thúc hướng bên kia đi!"

Cái kia con ngài chính là Tang Thiên Quân, lập công chuộc tội, vâng mệnh mang theo những tiên nhân này bắt Đế Thúc, những tiên nhân này năm đó đều là đi theo Tà Đế luyện chế Phần Tiên lô công tượng, có thể thôi thúc Phần Tiên lô. Bắt lại Đế Thúc đối bọn hắn tới nói dễ như trở bàn tay, chỉ là Đế Thúc xuất quỷ nhập thần, một mực khó mà bắt được tung tích của hắn.

Lần này Đế Thúc hiện thân, Đế Phong liền lệnh tốc độ nhanh nhất Tang Thiên Quân dẫn người đi trước đuổi bắt, nếu như bắt lại Đế Thúc, đương nhiên là một cái công lớn.

Tang Thiên Quân vỗ cánh đuổi theo, thầm nghĩ: "Ta lần trước làm hư, bị họ Tô tiểu quỷ cứu đi Đế Thúc, lần này có thể tuyệt đối không thể lại làm hỏng!"

Đang nghĩ ngợi, đột nhiên phía trước tinh không bóp méo, hình thành một cái to lớn vầng sáng!

Tang Thiên Quân tâm thần chấn động mạnh, thất thanh nói: "Tà Đế —— "

Cái kia vầng sáng xoay tròn, Tà Đế từ đó đi ra, bất ngờ cũng là đang truy tung Đế Thúc!

Tang Thiên Quân vội vàng vỗ cánh mà đi, chỉ thấy to lớn Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân đột nhiên từ bên cạnh hắn tinh không gào thét đảo qua, suýt nữa đem hắn cuốn vào ma luân bên trong!

Tang Thiên Quân sợ hãi không thôi, lại thấy hắn cứ việc tránh thoát Tà Đế Thái Nhất ma luân, trên lưng hắn những cái kia công tượng tiên nhân lại bị quét rớt gần một nửa!

Những cái kia rơi vào ma luân bên trong tiên nhân, tự nhiên dữ nhiều lành ít!

"Ta lập công chuộc tội khả năng, hình như giảm mạnh…"

Tang Thiên Quân trong lòng thấp thỏm lo âu, thầm nghĩ: "Hình như từ lúc ta gặp phải cái kia họ Tô tiểu quỷ về sau, số phận liền từ tới không có dễ chịu!"

Lúc này, bất thình lình tinh không đổ sụp, Tang Thiên Quân kinh hãi muốn chết, tưởng rằng Tà Đế đánh tới, đang muốn chạy trốn, lại thấy kim quang lập lòe, chiếu rọi tinh không, một chiếc quan tài mở rộng, thôn phệ tinh không, tại quan tài bên trong luyện thành năng lượng, gào thét dâng trào, hóa thành từng đạo đao quang, hướng về phía sau chém tới!

Mà tại kim quan phía sau, hai tòa Tử Phủ hai bên trái phải, tử khí mờ mịt, hóa thành đủ loại thần thông bất khả tư nghị, cùng kim quan kia tranh tài!

Tang Thiên Quân cùng trên lưng may mắn còn sống sót các tiên nhân ánh mắt đờ đẫn, si ngốc ngây ngốc nhìn cái kia hai tòa Tử Phủ cùng một cái kim quan chém giết rời đi.

"Đây là muốn biến thiên sao?" Tang Thiên Quân lẩm bẩm nói.

Đột nhiên, một cái màu vàng xanh nhạt ngón cái đầu bay tới, xuyên qua Tử Phủ cùng kim quan dấu vết lưu lại, truy tung kim quan mà đi!

Đó là thanh đồng phù tiết, bên trong trống rỗng, cửa khẩu còn đứng lấy một cái người quen, ánh mắt sáng ngời có thần, nhìn về phía trước.

Bất thình lình, người kia trên bờ vai dò ra một cái đầu nhỏ, thấy được Tang Thiên Quân, hưng phấn đến khuôn mặt nhỏ đỏ bừng, hướng hắn vẫy tay.

Tang Thiên Quân sắc mặt đen thui, trong lòng chần chừ có hay không muốn giết đi qua, đem hai tên khốn kiếp này chém giết thành bùn.

Đột nhiên, hắn lại thấy được phù tiết bên trong đại tiên quân Ngọc thái tử, lập tức bỏ đi ý nghĩ này: "Hai cái tiểu bối không liên quan việc quan trọng, không cần cùng bọn hắn suy tính, truy lùng Đế Thúc quan trọng hơn!"

Chương 669 : Phía sau màn người đứng thứ hai

Chương 672: Phía sau màn người đứng thứ hai

Qua không lâu, truy lùng kim quan Đế Thúc cũng nhìn thấy thanh đồng phù tiết, không khỏi hơi giật mình: "Phù tiết bên trong là Tô đạo hữu, hắn vì sao trên người mang theo như vậy to lớn xích vàng?"

Thanh đồng phù tiết gào thét tiến lên, Đế Thúc tốc độ còn tại phù tiết phía trên, não Hải Linh lực bộc phát, trực tiếp tự đem phía trước tầng không gian tầng rút ngắn, vượt qua phù tiết, đuổi hướng kim quan!

"Đầu này lớn xích vàng, cho ta một loại cảm giác quen thuộc." Đế Thúc có chút chần chờ, nhưng nhớ không nổi ở nơi nào gặp qua, đành phải tiếp tục đuổi đuổi kim quan.

"Đế Thúc đạo huynh!"

Tô Vân cũng nhìn thấy Đế Thúc đỉnh đầu gánh lấy một cái bếp lò vượt qua bản thân, không khỏi mừng rỡ, vội vàng phát động lên linh lực kêu gọi, dù hắn tu vi mạnh mẽ, linh lực cũng đuổi không kịp Đế Thúc, bị xa xa dứt bỏ.

"Đế Thúc người này, chạy nhanh như vậy làm cái gì?"

Tô Vân giẫm chân than tiếc, nói: "Ta thật vất vả mới tìm đến luyện chế hoàng chung tài liệu, ý định mượn hắn sọ não luyện bảo, không nghĩ tới hắn nhìn thấy ta liền bước chân đều không ngừng."

Ngọc thái tử dò hỏi: “Chúa công tìm đến luyện bảo tài liệu? Xin hỏi là tài liệu gì?”

Tô Vân liếc liếc phù tiết bên trong vách quan tài, cười nói: “Ta định dùng cái này vách quan tài tới luyện ta hoàng chung, quan tài, chuông, vừa vặn gom góp đúng. Sau này ai cùng ta đối nghịch, ta liền tiễn hắn một chuông!”

Ngọc thái tử chần chừ một chút, cẩn thận từng li từng tí thử dò xét nói: “Chúa công, chiếc này kim quan bên trên có các đời Đại Đế lạc ấn, nói không chừng chính là Đế Thúc là Nam Đế thời điểm luyện chế. Ngươi ý định mượn hắn sọ não, nấu chảy hắn bảo bối…”

Tô Vân lắc đầu nói: “Ngươi quá lo lắng. Ta kiểm tra thực hư qua kim quan bên trên phù văn lạc ấn, có mười bốn tôn Đế cấp tồn tại đều ở phía trên lưu lại lạc ấn, thậm chí liền Đế Hốt lạc ấn đều có, duy chỉ không có Đế Thúc! Có thể thấy được, bảo vật này hẳn là Đế Hốt thời đại luyện chế mà thành, cùng Đế Thúc không liên quan.”

Oánh Oánh liên tục gật đầu, nói: “Ngọc thái tử, ngươi có chỗ không biết, sĩ tử đã từng nghiên cứu qua Đế Thúc sọ não, còn tại lợi dụng thiên kiếp lúc cùng các đời Đại Đế đều đối chiến qua, đối bọn hắn đạo pháp thần thông cũng coi là có hiểu biết. Nếu như Đế Thúc cũng tham dự luyện chế kim quan, sĩ tử nhất định có thể nhìn ra được.”

Ngọc thái tử nhỏ giọng thầm thì nói: “Nếu như Đế Thúc là chủ trì luyện chế kim quan người, không tự thân tham dự luyện chế đâu? Thân là lúc đó Thiên Đế, sẽ rất ít tự thân tham dự a?”

Tô Vân cùng Oánh Oánh cười ha ha, cười Ngọc thái tử nghi ngờ.

Ngọc thái tử thẹn thùng, lắp bắp nói: “Ta là không bằng các ngươi thông minh, chỉ là các ngươi vận khí quá kém, ta cũng là từ xấu phương diện suy nghĩ!”

Tô Vân mặt mày hớn hở: “Ngọc thái tử, ngươi có phát hiện hay không ta đã lúc tới vận chuyển? Ví dụ như lần này, mở ra kim quan ra sao hắn nguy hiểm? Liền xem như Đại Đế tới cũng chưa chắc có thể toàn thân trở ra! Mà ta không những mở ra kim quan, còn được đến một cái tử thanh tiên kiếm chủ động nhận chủ!”

Oánh Oánh gà con mổ thóc giống như liên tục gật đầu, nói: “Sĩ tử quả thực đã lúc tới vận chuyển! Sĩ tử không những nhận được tiên kiếm nhận chủ, còn chiếm được treo quan tài dây xích hiệu trung! Đúng rồi đúng rồi! Còn có một cái quan tài bản!”

Tô Vân dương dương đắc ý, khó mà che giấu trong lòng tự mãn, hướng Ngọc thái tử nói: “Ôn Kiều nói ta cùng Oánh Oánh là hoa cái số mệnh, cái này hoa cái số mệnh nhiều kiếp nạn, chỉ có mệnh cứng mới có thể vượt qua đi. Vượt qua về phía sau chính là khổ tận cam lai. Ta cảm thấy ta đã đến một bước này!”

Oánh Oánh trong mắt tràn đầy đối tương lai ước mơ: “Sĩ tử đến một bước này, như vậy ta Oánh Oánh khoảng cách một bước này cũng không xa!”

Ngọc thái tử kinh ngạc không thôi, thầm nghĩ: “Chúa công đối hiệu trung cùng nhận chủ có hay không có cái gì hiểu lầm? Cái kia lớn xích vàng rõ ràng là doạ dẫm vơ vét, uy hiếp ngươi không thể không truy kích kim quan, mà chiếc kia tử thanh tiên kiếm rõ ràng chính là bị lớn xích vàng trấn áp, không dám phản kháng ngươi luyện hóa mà thôi. Cái này cùng khổ tận cam lai không có chút quan hệ nào a?”

Đột nhiên, tinh không xoay tròn bóp méo, liền thanh đồng phù tiết cũng bị quấy nhiễu, rung chuyển không ngừng!

"Thật là mạnh mẽ pháp lực!"

Tô Vân vội vàng liều mạng điều động Tiên Thiên Nhất Khí, ổn định phù tiết, lại thấy Tà Đế từ thanh đồng phù tiết đi qua.

Phù tiết phía trong trong lòng ba người giật mình, cái kia Tà Đế đối bọn hắn nhưng làm như không thấy, thẳng đi tới, ba người đang tại kinh ngạc, tiếp lấy cái thứ hai Tà Đế đi qua.

Sau đó là thứ ba tôn, thứ tư tôn, thứ năm tôn…

Từng tôn Tà Đế một đường hướng về phía trước trải rộng ra, như là nhấp nhô bánh xe, chỉ là không có nan hoa, cuốn lên lấy tinh không tiến lên, đợi đến cái kia to lớn vô cùng Thái Nhất ma luân rời xa về sau, tinh không mới khôi phục yên bình, từng khỏa tinh thần cũng đều tự quay về lúc đầu quỹ đạo.

Thanh đồng phù tiết bên trong ba người nghi ngờ không thôi: "Là Tà Đế tại đi đường! Hắn đang đuổi đánh Đế Thúc vẫn là tại đuổi theo kim quan cùng Tử Phủ?"

Tà Đế những nơi đi qua, tinh không phát sinh kịch liệt nhiễu loạn, cho dù là một cái hoàn chỉnh thái dương tinh hệ đối với hắn mà nói cũng chỉ là ma luân bên trên một điểm bụi bặm. Chẳng qua Tà Đế dù sao mạnh mẽ, vẫn là chú ý tới bị cuốn lên tinh thần ở giữa thanh đồng phù tiết, phát giác được phù tiết bên trong ba người.

"Tiện nghi Đế sứ cùng thái tử?"

Tà Đế giật mình: "Hắn làm sao ở đây? Tiểu tử này quả thực ở mọi chỗ, chuyện gì cũng muốn thò một chân vào. Hơn nữa thế mà học được dáng vẻ lưu manh, mang theo một đầu

thô to xích vàng chạy đến đi dạo, càng thêm thô tục đáng ghét.”

Đế Chiêu đối Tô Vân cực kỳ yêu thích, nhưng hắn đối Tô Vân lại không có bao nhiêu hảo cảm.

“Đầu kia xích vàng, cho ta một loại cảm giác quen thuộc…”

Tà Đế tinh tế suy nghĩ một chút, lắc đầu, ngay sau đó tăng thêm tốc độ, thầm nghĩ: “Biết tu hú chiếm tổ chim khách kế hoạch người, có thê tử tốt của ta, còn có ta đệ tử giỏi, cùng với tiên tướng Bích Lạc. Bích Lạc là người của ta, nhưng đệ tử giỏi cùng tốt thê tử đều là người muốn mạng ta. Ta cần phải đến tại bọn họ trước đó, luyện hóa Đế Thúc, nhận được hắn chân thân!”

Hắn bộ thân thể này trái tim chính là Trường Sinh Đế Quân trái tim, cứ việc so lúc trước trái tim dùng tốt rất nhiều lần, nhưng như trước không cách nào chiến thắng Đế Phong.

Đế Chiêu tiến đánh tiên đình, khiêu chiến Đế Phong, vẫn là suy yếu, nếu không phải thời khắc mấu chốt Tà Đế nhập chủ thân thể, chỉ sợ Đế Chiêu liền muốn chết tại tiên đình bên trong.

Bởi vậy Tà Đế rút kinh nghiệm xương máu, quyết tâm vẫn là tìm về bản thân Đế tâm, dù là Đế tâm ẩn tàng đến lại sâu, cũng phải đem Đế tâm bắt tới.

Không ngờ hắn mới vừa tới đến Đế đình, còn chưa kịp tìm kiếm, liền nhìn thấy trên bầu trời có tiên quang bay qua, Đế đình mấy người động thiên tân tấn tiên nhân tại bốn phía tìm kiếm tiên kiếm.

Tà Đế tiện tay thu một cái tiên kiếm, tiện ý biết đến thế cuộc nghiêm trọng, có khả năng phát sinh việc lớn, ngay sau đó vội vàng đi tới thiên ngoại kiểm tra tiên kiếm nguồn gốc.

Hắn đi tới thiên ngoại lúc, vừa vặn nhìn thấy Đế Thúc tung tích, bởi vậy ra sức đuổi theo, thậm chí trên đường đụng phải Tô Vân cũng lười dừng lại.

"Nếu như tiên kiếm là đến từ chiếc kia kim quan mà nói, chỉ sợ chuyện này liền khó có thể thu tràng. Bất kể như thế nào, ta đều cần trước tiên cần phải bắt giữ Đế Thúc, lớn mạnh chính mình thực lực!"

Hắn nghĩ tới nơi này, tốc độ đột nhiên nâng cao!

Thanh đồng phù tiết bên trong, Tô Vân ngẩng đầu nhìn quanh, đã không thấy Tà Đế bóng dáng, thanh đồng phù tiết tốc độ tuy cực nhanh, nhưng mà cùng Tà Đế, Đế Thúc những tồn tại này so sánh, vậy liền kém rất nhiều.

"Tà Đế cũng đang truy đuổi kim quan cùng Tử Phủ, vậy thì có chút không tốt lắm xử lý."

Tô Vân chần chừ, Đế Thúc cùng Tà Đế ở giữa có cực lớn cừu hận, tất nhiên sẽ khai chiến, bản thân đuổi đến vội như vậy, hiển nhiên không phải chuyện tốt.

Hắn động lùi bước tâm ý, thanh đồng phù tiết tốc độ từ từ chậm lại.

Trên người hắn màu vàng xiềng xích giống như là phát giác được hắn chần chừ, bất thình lình soạt một tiếng, đem Oánh Oánh trói chặt lại, treo ngược lên, đánh Oánh Oánh bờ mông!

Oánh Oánh vừa sợ vừa giận, quát: "Ngươi làm cái gì? Mau buông ta xuống!"

Lớn xích vàng quất hai lần, nhìn thấy Tô Vân thôi thúc thanh đồng phù tiết, tốc độ tăng lên, lúc này mới thoả mãn, đem Oánh Oánh bỏ xuống.

Tô Vân thầm nghĩ: "Cái này lớn xích vàng thông linh, hiển nhiên là nhìn ra ta có lùi bước tâm ý, bởi vậy treo lên Oánh Oánh tới uy hiếp ta. Ta tăng thêm tốc độ, nó liền không đánh Oánh Oánh."

Oánh Oánh xoa xoa bờ mông, hướng về phía Tô Vân trên cổ xích vàng đá hai cước, tức giận nói: "Cái này phá dây xích là đồ lưu manh! Chờ nhìn thấy Đế Thúc, đem phá dây xích cũng ném vào Đế Thúc sọ não bên trong nấu chảy đi!"

Tô Vân ánh mắt sáng lên, âm thầm gật đầu, thầm nghĩ: "Chỉ dựa vào vách quan tài tài liệu, chưa hẳn đủ luyện ta hoàng chung, nhưng mà nếu như thêm vào đầu này lớn xích vàng, liền…"

"Hô ——— "

Tô Vân trời đất quay cuồng, hai chân bị lớn xích vàng trói chặt lại, treo ngược tại phù tiết cửa vào.

Tô Vân hai tay ôm ở trước ngực, như trước đâu vào đấy thôi thúc thanh đồng phù tiết đi đường, thầm nghĩ: "Cái này lớn xích vàng ngược lại là có mấy phần thần thông, thế mà có thể nhìn ra ta ý nghĩ. Ta không giống Oánh Oánh, ý kiến gì đều viết tại trên trán."

Lúc này, tinh không bên trong ánh sáng đại phóng, chỉ thấy Hoàng Địa Chích Sư Đế Quân, Tử Vi Đế Quân, Tiên Hậu nương nương cùng Thiên Hậu đang tại tinh không bên trong đi đường, Thiên Hậu bên người còn tung bay Trường Sinh Đế Quân đầu lâu. Hiển nhiên Thiên Hậu cứ việc không có giết Trường Sinh Đế Quân, nhưng cũng không có trợ giúp hắn khôi phục thân thể.

Cái này bốn đại Đế Quân đều tự tế lên bản thân Đế Quân chi bảo, tướng tinh không kéo đến giống như là lò xo giống như áp súc cùng một chỗ, tinh thần cùng tinh thần khoảng

cách trở nên hết sức, đợi đến bọn họ đi qua, tinh không mới có thể bị bắn ra, tinh thần cùng tinh thần khoảng cách mới có thể trở về hình dáng ban đầu.

Mà Thiên Hậu cũng không ra tay, chỉ dựa vào bốn đại Đế Quân, tốc độ của bọn hắn liền so Tà Đế, Đế Thúc không kém chút nào, rất nhanh liền vượt qua thanh đồng phù tiết!

"Phù tiết bên trong hình như là Tô Thánh Hoàng."

Tiên Hậu nương nương chú ý đến thanh đồng phù tiết, kinh ngạc nói: "Hắn làm sao chạy tới nơi này? Nhìn hắn thế, hình như cũng tại theo tinh không dấu vết đuổi theo cái gì!"

Sư Đế Quân nói: "Người này làm việc cổ quái, thế mà mang theo lớn xích vàng, treo ngược tại phù tiết bên trong, không biết lại tại chơi đùa cái gì tà thuật!"

Trường Sinh Đế Quân cười lạnh nói: "Người này đại gian như trung, lấy ta ý kiến, hắn nhất định là nắm bàn thời cuộc phía sau màn hắc thủ! Hai vị nương nương, các vị đạo hữu, xin trước hết giết kẻ này, thiên hạ thái bình!"

Mọi người cười lạnh, đều biết hắn đối Tô Vân cực kỳ căm thù. Dù sao cũng là Tô Vân nhìn thấu Tiêu Quy Hồng cùng mưu kế của hắn, lại là Tô Vân mang theo Đế Chiêu chạy tới Nam Cực động thiên, đem hắn tìm ra, đến mức hắn rơi vào hiện nay tình cảnh.

Hắn đối Tô Vân hận ý, có thể tưởng tượng được.

Thiên Hậu cười nói: "Tô Thánh Hoàng dù sao cũng là hạ giới các đại động thiên thủ lĩnh, bảy mươi hai động thiên đều thần phục, há có thể nói giết liền giết? Trường Sinh, ngươi đừng đối Tô Thánh Hoàng có thành kiến."

Thanh đồng phù tiết bên trong, Tô Vân có chút ủ rũ, nói: "Lớn xích vàng, nhiều cường giả như vậy chạy tới, cho dù chúng ta có thể đuổi theo, cũng không thể tránh được. Những

người này vô cùng hung ác, khẳng định sẽ đem kim quan cướp đi!"

Lớn xích vàng chần chừ, bất thình lình xích vàng bay ra, vô tận kéo dài, hưu một tiếng quấn chặt lấy một viên tiểu hành tinh, đem thanh đồng phù tiết kéo tới!

Tô Vân, Oánh Oánh cùng Ngọc thái tử nghi ngờ không thôi, đang tại nhìn quanh, lại thấy vô số thanh tiên kiếm hướng về phía trước trải đến, nhanh chóng kéo dài, đuổi sát Thiên Hậu, Tà Đế đám người mà đi!

Mà cái kia không ngừng hướng về phía trước trải đi tiên kiếm phía sau, là một viên nhấp nhô khổng lồ kiếm hoàn, từ đếm không hết tiên kiếm tạo thành!

Kiếm hoàn nửa mở, dọc đường thôn phệ tiên kiếm, đồng thời lại có đếm không hết tiên kiếm bắn ra, tại phía trước trải đường!

Kiếm hoàn những nơi đi qua, tinh thần dập tắt, vô thanh vô tức nghiền nát, hóa thành bột mịn, biến mất không còn tăm tích!

Mà tại nửa mở kiếm hoàn bên dưới, Đế Phong dáng người kiên cường, không nhanh không chậm đi về phía trước đi.

Vừa rồi, lớn xích vàng cảm ứng được nguy hiểm, bởi vậy vội vàng bay ra, để thanh đồng phù tiết thay đổi phi hành quỹ tích. Thanh đồng phù tiết vừa rồi nơi ở, đã bị kiếm quang bao phủ.

"Bọ ngựa bắt ve, chim sẻ núp đằng sau!"

Tô Vân sắc mặt biến ảo không ngừng, nói: "Đế Phong đi theo Thiên Hậu, Tà Đế, Đế Thúc đám người sau lưng, là đang tìm kiếm bọn họ sơ hở! Chỉ cần bọn họ lộ ra một chút kẽ hở, liền sẽ nghênh đón Đế Phong một kích trí mạng!"

Lớn xích vàng chậm rãi giãn ra, đem hắn bỏ xuống, lại không thúc giục Tô Vân truy kích kim quan, hiển nhiên cũng là ý thức được nguy hiểm.

Lúc trước gặp gỡ Đế Thúc, Tà Đế, Thiên Hậu đám người, cũng không thể để nó cảm giác được hung hiểm, duy chỉ Đế Phong cùng hắn kiếm hoàn, để nó trước thời hạn tránh né.

Tô Vân lại lần thôi thúc thanh đồng phù tiết, truy tìm lấy kim quan cùng Tử Phủ dấu vết lưu lại mà đi, cười nói: "Đế Phong xuất mã, ta ngược lại nhất định phải theo tới nhìn một chút! Lại nói, ai mới là thiên hạ đệ nhất chí bảo, hiện nay cái kia có kết luận!"

Oánh Oánh bất thình lình nói: "Sĩ tử, ngươi phát hiện không, hình như lần này tập trung năm đại chí bảo. Kim quan, Tử Phủ, Phần Tiên lô, đế kiếm, còn có Thiên Hậu nương nương bảo thụ! Chỉ kém Tứ Cực đỉnh, sáu đại chí bảo liền tề tụ!"

Tô Vân kinh nàng nhắc nhở, tỉ mỉ nghĩ lại, quả nhiên có năm đại chí bảo!

"Năm đại chí bảo, lại thêm nhiều như vậy nhân vật cường hoành, đột nhiên tề tụ một nhà…"

Hắn bất thình lình rùng mình một cái, tỉnh ngộ lại: "Đế Hốt! Là Đế Hốt! Hắn để cho ta mở ra kim quan, nâng lên thế cục trước mắt! Hắn mới là phía sau màn hắc thủ, ta chỉ có thể là phía sau màn người đứng thứ hai!"

—— —— ngày mai vợ con rời đi trong tháng trung tâm về nhà, Trạch Trư buổi sáng còn muốn đi cho em bé làm vắc xin thẻ, trưa mai chương tiết chưa hẳn đúng giờ. Trước thời hạn báo cho, đừng mù thúc dục.

Chương 670 : Tằm cưng xui xẻo một ngày

Chương 673: Tằm cưng xui xẻo một ngày

Hắn vừa nói như vậy, Oánh Oánh cùng Ngọc thái tử cũng nhất thời tỉnh ngộ lại.

Tô Vân đi mở kim quan, mặc dù là vì quấy rối thời cuộc, nhưng trên thực tế vẫn là Đế Hốt trước lệnh Ôn Kiều đến đây, dùng hắn phục sinh Hỗn Độn Đại Đế một chuyện tới uy hiếp hắn đi mở ra kim quan.

Phục sinh Hỗn Độn Đại Đế một chuyện nếu như lan truyền ra ngoài, Tô Vân tính mạng khó đảm bảo, Đế Thúc, Tà Đế, Đế Phong bọn người sẽ hướng hắn thống hạ sát thủ, bởi vậy Tô Vân không thể không đi làm chuyện này. Đương nhiên, Tô Vân cũng cần làm ra một việc lớn, để thế cục trước mắt càng thêm hỗn loạn, cho thứ bảy Tiên giới lấy trưởng thành thời gian cùng cơ hội.

Bởi vậy Tô Vân mới có thể dựa theo Đế Hốt yêu cầu, đi tới Tiên giới chi môn mở ra kim quan.

“Mà chúa công mở ra kim quan, liền có cái thứ hai nhược điểm rơi vào Đế Hốt trong tay.”

Ngọc thái tử nói: “Chúa công mở ra kim quan phóng thích người xứ khác, chính là thiên hạ công địch! Cái này nhược điểm đủ để cho chúa công vì Đế Hốt làm nhiều hơn nữa chuyện!”

Tô Vân thở phào một cái, cười nói: “Đế Hốt chiếc thuyền này, ta xem như đứng vững vàng.”

Ngọc thái tử ngẩn ngơ, không hiểu hắn ý tứ.

Oánh Oánh giải thích nói: "Đế Hốt nắm sĩ tử như vậy lớn nhược điểm, khẳng định muốn hắn vì chính mình làm nhiều hơn nữa chuyện, chỗ nào sẽ còn cam lòng giết hắn? Thậm chí bảo vệ hắn còn đến không kịp! Cho nên sĩ tử nói chiếc thuyền này ổn, nhiều hơn một phần sinh mệnh bảo hộ!"

Ngọc thái tử nghẹn họng nhìn trân trối.

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, thản nhiên nói: "Lần này, Đế Hốt nhất định sẽ ra tay! Chỉ cần hắn ra tay, liền sẽ hạ xuống dấu vết. Có dấu vết, liền có thể tìm kiếm được hắn. Khi đó, ai là quân cờ ai là người đánh cờ, còn chưa có kết luận."

Ngọc thái tử thất thanh nói: "Đế Hốt là Thái Cổ Đại Đế! Ngươi muốn cùng Thái Cổ Đại Đế đánh cờ?"

Oánh Oánh cười nói: "Chủ công nhà ngươi là cái cờ dở sọt, rất ít tham dự cái gì đánh cờ. Hắn chuyện thích làm nhất chính là lật bàn, mọi người ai cũng đừng đùa."

Ngọc thái tử chần chừ một chút, thầm nghĩ: "Ta cảm thấy, vẫn là Vong Xuyên an toàn rất nhiều, đi theo chúa công dường như lúc nào cũng có thể sóng lớn vọt tới trên bờ cát, sóng chết đi. Không cần khôi phục thân thể, trực tiếp đi Vong Xuyên, còn giống như có thể sống đến lâu dài hơn một chút…"

Lời tuy như thế, hắn lại không cách nào lấy hết dũng khí đưa ra rời đi Tô Vân, chỉ cảm thấy lúc này rời đi, dường như bản thân liền biến thành có thể cùng hưởng phúc không thể cùng chung hoạn nạn cầm thú. Tuy là hắn cảm thấy mình đi theo Tô Vân về sau, hình như cũng không hưởng qua phúc.

Tinh không bên trong, hai tòa Tử Phủ chợt cao chợt thấp, chợt trái chợt phải, từng đạo tử khí thiên biến vạn hóa, hướng kim quan kia công tới!

Cái kia trong tử khí đạo tắc cô đọng, diễn hóa đại thiên thần thông, quả nhiên là không thể tưởng tượng. Tử Phủ đối với Tiên đạo phù văn trời sinh tự thông, tạo hóa tạo vật, hạ bút thành văn, càng là nắm giữ mạnh mẽ sức tính toán, có khả năng từ đối phương đạo pháp thần thông bên trong tìm kiếm ra sơ hở.

Nhưng mà kim quan không thể coi thường, đặc biệt là đem trong quan tài người xứ khác ném ra bên ngoài về sau, kim quan chỗ cường đại liền triệt để bày ra, thôn phệ vạn vật, luyện hóa tinh không!

Cho dù là Tử Phủ thần thông, rơi vào trong quan tài không bao lâu nữa cũng sẽ bị thôn phệ luyện hóa.

Nó là Thái Cổ thời đại luyện thành mạnh nhất chí bảo, cũng là lâu mà thông linh.

Nó tự sinh ra ban đầu, liền nhận được hiện nay người mạnh nhất tán dương cùng cúng bái, các đời Đế cấp tồn tại cũng đều sẽ du lịch tinh không tìm đến Tiên giới chi môn, hướng nó dâng lên đạo của mình cảnh thần thông.

Nó cao cao tại thượng, ngạo thị thế gian tất cả, nhìn nhiều đời Đại Đế bắt nguồn từ phong vân bên trong, thua ở mục nát bên trong, nhìn các triều đại tiên đình bị tro tàn nuốt mất che giấu, nhìn những cái được gọi là chí bảo tranh danh đoạt lợi, nhưng chịu không nổi đại đạo mục nát chi kiếp, nhìn chúng sinh thế gian bách thái, cuối cùng hóa thành cát bụi.

Nó có tư cách kiêu ngạo. Tại trước mặt nó, Tử Phủ chỉ có thể coi là mới xuất hiện tân tú.

Nhưng cái này mới xuất hiện tân tú chiến lực nhưng cao tới đáng sợ, cái kia hai tòa Tử Phủ trong tử khí tích chứa thần thông hoàn toàn trái lại, để nó cực kỳ khó chịu, phá giải luyện

hóa trong đó một đạo thần thông, một đạo khác thần thông liền sẽ khó giải, bởi vậy đưa nó đánh cho liên tục bại lui.

Kim quan tức giận, trong quan tài diễn hóa hùng vĩ, chói lọi vô cùng quang mang từ trong quan tài dâng trào, sau một khắc một vị Đế Hoàng từ quang mang bên trong đi ra, kiếm chém Tử Phủ, rõ ràng là Đế Phong!

Chẳng qua cái này Đế Phong lại không phải là chân chính Đế Phong, mà là Đế Phong năm đó đi tới kim quan phía trước, tại kim quan bên trên lưu lại bản thân Đạo cảnh lạc ấn, kim quan nhận được Đế Phong Đạo cảnh, ngay sau đó diễn hóa ra một cái Đế Phong tới vì chính mình tác chiến!

Cái này Đế Phong tuy là không phải chân chính Đế Phong, nhưng Đạo cảnh cửu trùng thiên thi triển ra, vậy mà đem Tử Phủ công kích ngăn lại, giết tới trong đó một tòa Tử Phủ Thiên môn bên trong, lúc này mới bị trong phủ xông ra thần thông chặn lại!

Một tòa khác Tử Phủ giết tới, bất thình lình kim quan bên trong lại có một tôn Đại Đế giết ra, cũng là cửu trùng thiên Đạo cảnh, nghênh tiếp tòa thứ hai Tử Phủ!

Kim quan kia bên trong, một tôn lại một tôn Đại Đế từ trong quan tài nhảy ra, đều là tại kim quan bên trên lưu lại bản thân lạc ấn tồn tại, bị kim quan tái tạo, tựa như chư Đế phục sinh, xoay quanh hai tòa Tử Phủ ra sức chém giết!

Cái này mười bốn tôn Đại Đế thậm chí giết vào Tử Phủ bên trong, đánh vào minh đường bên trong, đem hai tòa Tử Phủ phá đến rách tung toé.

Tiếc rằng cái này mười bốn tôn Đại Đế cũng không phải là chân chính Đại Đế, mà là lạc ấn, rất nhanh năng lượng tiêu hao hầu như không còn, bị Tử Phủ ma diệt!

Kim quan thấy thế, nhanh chóng trốn chạy, hai tòa Tử Phủ chỗ nào ăn xong bậc này thua thiệt, khí thế hùng hổ, ở phía sau cùng truy mạnh mẽ đuổi, trong khoảnh khắc liền nhảy vọt từng đạo ngân hà.

Bất thình lình, một bàn tay lớn từ trong tinh hà dò tới, kim quan kia từ bàn tay kia bên cạnh bay qua, lại không tự chủ được xoay quanh bàn tay xoay hai tuần, bất đắc dĩ rơi vào bàn tay to kia phía trên!

Trong tinh hà, một tôn cự nhân khắp cả người ánh sao, chân chuyến ngân hà đi tới. Cái kia ánh sao cự nhân hình dung cổ quái, mặt không hề cảm xúc, đỉnh đầu mọc ra ba cái sừng, giống như là bếp lò móc ngược tại trên đầu.

Hắn nhìn thấy hai tòa Tử Phủ như trước khí thế hung hăng giết tới, ngay sau đó đem kim quan nâng lên, linh lực trong khoảnh khắc liền đem chiếc này kim quan uy năng thôi phát đến cực hạn!

Nhất thời, bốn phía ngân hà kể cả tinh không cùng một chỗ phun trào, thời không xoay tròn, hướng kim quan bên trong rơi xuống!

Cái kia hai tòa Tử Phủ vọt tới trước mặt, thấy thế lập tức quay đầu liền chạy, nhưng mà đã tới không kịp, bị bóp méo thời không lôi kéo, từ từ hướng kim quan sa sút đi!

Cái kia hai tòa Tử Phủ cứ việc có tốc độ kinh người, nhưng căn bản là không có cách chạy trốn, mắt thấy liền muốn rơi vào kim quan bên trong, bất thình lình hai tòa Tử Phủ bỗng nhiên chạm vào nhau!

Sau một khắc, Tử Phủ hợp nhất, chỉ còn lại có một đoàn Tiên Thiên chi khí, đánh vào trong kim quan!

Một kích này uy lực khó tin, đem người khổng lồ kia chấn động đến liên tiếp lui về phía sau, kim quan cũng mất đi uy

năng, trong quan tài bị thôn phệ quần tinh lập tức giống như là đom đóm quần đồng dạng bay ra, bốn phía tán đi!

Mà đạo kia tử khí cũng đi theo lao ra kim quan, hướng nơi xa bay đi.

Cái kia ánh sao cự nhân chính là Đế Thúc, ổn định bước chân, lập tức lần nữa thôi thúc kim quan, đồng thời trên trán truyền đến xuy xuy xì hơi tiếng, sọ não vén lên, lộ ra nóng hôi hổi đại não.

Mà cái kia sọ não, chính là Vạn Hóa Phần Tiên lô!

Món chí bảo này cùng Tử Phủ có thâm cừu đại hận, chính là kẻ thù gặp mặt đặc biệt đỏ mắt, chí bảo cũng là như thế, kinh Đế Thúc thôi thúc, Phần Tiên lô lập tức uy năng mãnh liệt!

Hai đại chí bảo đều xuất hiện, dù là đoàn kia Tiên Thiên tử khí vô cùng lợi hại, cũng không trốn thoát được.

Đế Thúc không hề bận tâm khuôn mặt lộ ra vẻ vui mừng, trong lòng có chút vui vẻ: "Thu cái này đoàn Tiên Thiên chi khí, cơ thể ta hẳn là liền có thể khôi phục lúc trước."

Cái kia tử khí giãy dụa không ngừng, nhưng vẫn là khó mà chống lại hai đại chí bảo lôi kéo, có một phân thành hai, xa cách rơi vào Phần Tiên lô cùng kim quan bên trong xu thế!

Mắt thấy tử khí liền muốn Đế Thúc lấy đi, bất thình lình cái kia Vạn Hóa Phần Tiên lô cạch cạch một tiếng, móc ngược tại Đế Thúc đại não bên trên!

Đế Thúc trong lòng giật mình, đang muốn lần nữa thôi thúc Vạn Hóa Phần Tiên lô, nhưng mà cái kia Vạn Hóa Phần Tiên lô đã trước hắn một bước bị thôi thúc, căn bản không nghe hắn điều khiển!

Cái này chí bảo uy lực thôi thúc, nhất thời để trong cơ thể hắn linh lực không khống chế được, ngơ ngơ ngác ngác, thần chí không rõ!

"Ha ha ha ha! Đế Thúc, còn nhớ khắc tinh của ngươi ư?"

Một cái dài tới mấy ngàn dặm con ngài toàn thân vô số hình thoi tinh phiến bay lượn, từng tôn tiên nhân đứng tại tinh phiến bên trên, hợp lực thôi thúc Vạn Hóa Phần Tiên lô.

Cái kia con ngài bỗng nhiên thân thể lay động, cánh thu lại, hóa thành Tang Thiên Quân bộ dáng, chắp hai tay sau lưng đi tới, từng tôn tiên nhân giẫm tại hình thoi tinh phiến vòng 1 lượn quanh chung quanh hắn bay lượn.

Tang Thiên Quân đắc ý, thét dài cười nói: "Ta đã nói, muốn đem ngươi bắt quy án, như trước đem ngươi trấn áp tại Minh đô mười tám tầng, nhìn ngươi từ từ mục nát, lời vừa nói ra liền quyết không nuốt lời!"

Lúc này, từng tôn tiên nhân bất thình lình đồng thời khó chịu hừ một tiếng, thân thể loạng choà loạng choạng, suýt nữa từ tinh phiến bên trên rơi xuống dưới!

Tang Thiên Quân trong lòng giật mình, Đế Thúc chậm rãi mở mắt, không nhanh không chậm nói: "Ngươi những tiên nhân này, có hay không ít đi rất nhiều? Bọn họ căn bản là không có cách hoàn toàn Vạn Hóa Phần Tiên lô. Không thể hoàn toàn thôi thúc món chí bảo này, liền không khống chế được linh lực của ta."

Tang Thiên Quân sắc mặt đại biến, vội vàng thân thể lăn một vòng, hóa thành béo trắng Thiên Tàm, phun ra tơ tằm, hóa thành Thiên Võng hướng Đế Thúc lưới đi!

Không ngờ Thiên Võng vừa mới bay ra, liền hướng kim quan bên trong ngã xuống!

Không chỉ có Thiên Võng hướng về kim quan, Tang Thiên Quân cùng cái kia một đám tiên nhân cũng nhao nhao hướng kim quan sa sút đi!

Tang Thiên Quân biến thành lớn Thiên Tàm lập tức phá xác, hóa thành con ngài vỗ cánh mà lên, lập tức mang theo những tiên nhân kia hốt hoảng hướng ra phía ngoài bay đi, thầm nghĩ: "Gặp phải cái nào Tô Đại Cường về sau, ta quả nhiên là vận rủi liên tục, số phận liền không có dễ chịu…"

Những tiên nhân này là hắn bảo vệ tính mạng phù, có những tiên nhân này tiếp tục thôi thúc Vạn Hóa Phần Tiên lô, hạn chế Đế Thúc lực lượng, hắn mới có cơ hội chạy thoát!

Tang Thiên Quân không hổ là tiên đình tốc độ đệ nhất tồn tại, cuối cùng thoát khỏi kim quan hấp lực, trong lòng vui vẻ dị thường: "Xem ra ta vẫn là số phận thông thiên, cho dù là Tô Đại Cường cũng mới không được ta! Lần này đi về sau, chính là tự do tự tại!"

Hắn vừa nghĩ đến nơi này, bất thình lình tinh không bóp méo xoay tròn, đem hắn cùng cái kia một đám tiên nhân mang theo ở!

Tang Thiên Quân sắc mặt đại biến, lúc trước tử khí đánh kim quan, để quần tinh từ kim quan bên trong phun ra ngoài, không quy tắc bay loạn, bây giờ lại đột nhiên hình thành một đạo hình vòng ngân hà!

Hắn cùng bộ hạ quần tiên cũng tại trong tinh hà!

"Tà Đế!" Tang Thiên Quân da đầu run lên, thân thể mềm yếu, lớn tiếng la lên.

Từng mảnh từng mảnh hình thoi tinh phiến bên trên tiên nhân đột nhiên đùng đùng nổ tung, máu tươi văng khắp nơi, chết oan chết uổng!

Cái này Tinh Hoàn là Tà Đế Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân hình thành dị tượng, ma luân bên trong Tà Đế sức mạnh mạnh mẽ trút xuống, trực tiếp đem những tiên nhân kia nghiền sát.

Tang Thiên Quân dù sao cũng là Thiên Quân, tu vi thông thiên triệt địa, trong thân thể lập tức bắn ra vô số tinh đao chém vào hư không, hắn thân hình khổng lồ xoay tròn thu nhỏ, chui vào hư không bên trong, ý đồ từ ma luân bên trong chạy trốn!

Tà Đế đi tới, đối rơi vào ma luân bên trong Tang Thiên Quân làm như không thấy, nâng lên một bàn tay, Vạn Hóa Phần Tiên lô nhất thời bị hắn thôi thúc, gắt gao chụp ở Đế Thúc trên trán, trấn áp Đế Thúc!

Đế Thúc trong lòng biết không ổn, lập tức thôi thúc kim quan, nhưng mà kim quan uy năng vừa mới khởi động, hắn cũng đã bị Tà Đế khống chế, không thể động đậy.

Dù là Tà Đế đối với cái này sớm đã đã tính trước, vẫn khó tránh khỏi tâm thần rung động, cười ha ha nói: "Cái này vô thượng thân thể, cuối cùng rơi vào trong tay của ta! Kể từ hôm nay, Đế Thúc bệ hạ chính là tiểu thần khôi lỗi, thân ngoại hóa thân!"

Hắn tâm thần khuấy động, tuy là biết rõ mừng rỡ đối đạo tâm bất lợi, nhưng như trước khó mà khống chế.

Tà Đế thôi thúc Vạn Hóa Phần Tiên lô, đem Phần Tiên lô uy năng thôi phát đến cực hạn, luyện hóa Đế Thúc, ánh mắt thì rơi vào kim quan bên trên.

Kim quan kia rung chuyển không ngừng, giống như là trong quan tài có gì có thể sợ tồn tại đang tại dời sông lấp biển, ý đồ lao ra kim quan trói buộc.

"Bị Đế Hỗn Độn trọng thương người xứ khác, chẳng lẽ còn tại trong quan tài?"

Tà Đế trong lòng giật mình, thò tay hướng kim quan bắt tới, nhưng vào lúc này, một đoàn tử khí từ trong quan tài lao ra, cùng hắn bàn tay ầm ầm va chạm!

Tà Đế đoán không kịp, khó chịu hừ một tiếng, liên tục lui về phía sau, nhất thời mất đi đối Vạn Hóa Phần Tiên lô nắm giữ!

Sau đầu của hắn, Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân vận chuyển hỗn loạn, lập tức cho Tang Thiên Quân cơ hội chạy trốn!

Tang Thiên Quân vội vàng vỗ cánh bay ra Thái Nhất ma luân, bỏ chạy mà đi, trong lòng vui vẻ dị thường: "Trời không quên ta, trời không quên ta!"

Tốc độ của hắn càng lúc càng nhanh, đang tại vui vẻ lúc, bất thình lình đối diện tinh không đổ sụp, đạo quang đạo âm nổ vang, dị chủng đại đạo quấy nhiễu, giống như lập lòe bảo thụ, cành lá chỗ mang theo ba ngàn lộng lẫy thế giới, đối diện hướng Tang Thiên Quân đánh tới!

"Thiên Hậu chí bảo!"

Tang Thiên Quân nụ cười trên mặt hóa thành hoảng sợ, vung tận tất cả lực lượng liều chết bẻ hướng, hướng Tà Đế sau đầu Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân bỏ chạy, lão lệ lan tràn: "Trời đánh, hôm nay là làm sao vậy?"

—— —— canh thứ nhất. Trạch Trư trước đi ăn cơm chiều, trở về tiếp tục gõ chữ. Đúng rồi, ngày hôm nay thứ hai, cầu một chút phiếu đề cử ~

Chương 671 : Tiên Đế khí phách

Chương 674: Tiên Đế khí phách

Thiên Hậu nương nương vu đạo bảo thụ cũng không phải là nhằm vào Tang Thiên Quân, mà là nhằm vào Tà Đế mà đến, bảo thụ vù rơi, nghiền nát tất cả, phải thừa dịp Tà Đế đối phó Đế Thúc cơ hội, không rảnh bên cạnh nhìn, trọng thương Tà Đế!

Đến mức Tang Thiên Quân, thì căn bản không tại Thiên Hậu kế hoạch bên trong.

Tang Thiên Quân vì sao xuất hiện ở đây, lại tại sao lại bị vây ở Tà Đế Thiên Đô Ma Luân bên trong, lại tại sao đối diện đụng tới, Thiên Hậu tất cả không suy nghĩ.

Bởi vì Tang Thiên Quân sống hay chết, cùng nàng không có chút quan hệ nào.

Đòn đánh này bá đạo vô song, bảo thụ tại đánh trúng Tà Đế sau đầu Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân lúc, đầu ngón tay từng cái thế giới lần lượt dập tắt, mở rộng một kích này uy năng!

Tang Thiên Quân vội vàng thoát thân, đem tốc độ của mình phát huy đến cực hạn, thân thể hầu như nổ tung ra!

Tà Đế Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân cực kỳ quảng đại, cho hắn xê dịch không gian, nhưng tương tự, Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân bên trong cũng cực kỳ hung hiểm!

Tang Thiên Quân bất thình lình nhìn thấy từng tôn Tà Đế đằng đằng sát khí, đối diện vọt tới, không khỏi kinh hãi muốn

chết: “Mạng ta ngừng vậy!”

Không ngờ những này Tà Đế đối với hắn làm như không thấy, thẳng nghênh tiếp Thiên Hậu vu đạo bảo thụ!

Tang Thiên Quân thở phào nhẹ nhõm, tiếp tục hướng phía trước xông tới: “Trời không tuyệt ta —— “

“Ầm!”

Cái kia từng tôn Tà Đế cùng Thiên Hậu chí bảo va chạm, chấn động kịch liệt đem Tang Thiên Quân chấn động đến tai mắt mũi miệng bên trong máu tươi không ngừng xông ra, nội tâm hầu như sụp đổ!

Hắn cố nén thương thế tăng tốc xông tới, mắt thấy liền muốn lao ra Thái Nhất ma luân, đột nhiên Tiên Hậu, Trường Sinh, Sư Đế Quân cùng Tử Vi bốn đại Đế Quân cùng nhau giết tới, vây giết Tà Đế!

Tang Thiên Quân dõi mắt nhìn lại, đâu đâu cũng có hủy thiên diệt địa đại thần thông cùng Đế Quân chi bảo, sau lưng còn có Thiên Hậu chí bảo cùng với từng tôn Tà Đế, trong lòng không khỏi than khóc: “Mạng ta tuyệt ở này!”

Lúc này, kim quan cùng hai tòa Tử Phủ đụng đến tới, hai đại chí bảo uy năng long trời lở đất, bộc phát ra lực lượng tại phía xa Tiên Hậu chờ Đế Quân phía trên, buộc Tiên Hậu đám người không thể không tránh đi.

Tang Thiên Quân mừng rỡ như điên, đi theo cái này hai đại chí bảo xông về phía trước, nước mắt lan tràn: “Lần này nếu là có thể sống sót đi ra ngoài, ta nhất định cáo lão về quê, cũng không tiếp tục chuyến loại này nước đục!”

Hắn vừa nghĩ đến nơi này, lại thấy Đế Thúc sọ não lăng không bay lên, lại là Tà Đế từ bỏ luyện hóa Đế Thúc, triệu đi Vạn Hóa Phần Tiên lô, lấy Phần Tiên lô đối kháng Thiên Hậu vu đạo bảo thụ, đổi lấy sống sót cơ hội!

Đế Thúc vừa mới thoát khốn, lập tức giương tay vồ một cái, đang tại bỏ chạy kim quan lập tức dừng lại, bay ngược mà quay về. Cái kia chí bảo bị Đế Thúc thôi thúc, nhất thời tinh không đổ sụp, hướng kim quan sa sút đi!

Món chí bảo này uy năng không hề tầm thường, chính là liền Tiên Hậu, Sư Đế Quân, Trường Sinh cùng Tử Vi Đế Quân đám người thần thông cũng bị kim quan hút đi!

Cái này bốn đại Đế Quân cũng chân đứng không vững, bị kéo hướng kim quan, trong lòng không khỏi ngạc nhiên!

Bốn người vội vàng đều tự thôi thúc bản thân Đế Quân chi bảo, tứ bảo đều xuất hiện, đối kháng kim quan kinh khủng sức cắn nuốt!

Tang Thiên Quân thực lực tu vi không bằng bốn vị Đế Quân, khoảng cách kim quan lại gần, đương nhiên là lấy tốc độ nhanh hơn hướng về kim quan, trong lòng bi thương muốn chết, không còn hy vọng: "Nếu như ta hôm nay đi ra ngoài, không có gặp phải Tô Thánh Hoàng…"

Cũng may bốn đại Đế Quân thôi thúc Đế Quân chi bảo uy năng, để kim quan lực lượng có chỗ yếu bớt.

Một bên khác, Tà Đế gọi đến Phần Tiên lô, ngạnh hám Thiên Hậu bảo thụ, cái này hai đại chí bảo một cái cương mãnh bá đạo, lực công kích thứ nhất, một cái khác càng là nghiên cứu càng bá đạo hơn vu đạo luyện chế mà thành, vừa mới va chạm, Tà Đế cùng Thiên Hậu liền đều tự hộc máu.

Hai đại chí bảo uy lực, thực sự quá mạnh mẽ!

Bất thình lình, Vạn Hóa Phần Tiên lô uy lực bỗng nhiên mất, Tà Đế cũng không khởi động được chiếc này chí bảo, lại thấy Thiên Hậu vung lên bảo thụ đánh tới, cười nói: "Bệ hạ, luyện chế bảo vật này, thiếp thân cũng có một phần công lao đây!"

Nàng vừa dứt lời, kim quan hướng nàng đánh tới, cho dù là vu đạo bảo thụ, cũng bị đụng cành lá phiêu linh!

Thiên Hậu khó chịu hừ, lập tức bị Tà Đế nắm lấy cơ hội, giành lấy Phần Tiên lô chưởng khống quyền, Tà Đế có thể thở dốc, tập hợp lại, nghiền nát Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân liền muốn lại tập hợp.

Nhưng vào lúc này, Đế Thúc bất thình lình bỏ qua Thiên Hậu, hai người liên thủ đồng thời hướng Tà Đế đánh tới, không cho hắn khôi phục Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân cơ hội!

Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân quá mạnh mẽ, nếu như chữa trị ma luân , kết nối Thiên Đô, Thiên Đô bên trong rất nhiều Tà Đế đánh tới, Đế Thúc cùng Thiên Hậu hai người đều không có toàn thân trở ra nắm chắc!

Tà Đế Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân, liền tương đương với Tiên đạo chí bảo!

Thái Nhất ma luân lần nữa nghiền nát, Tà Đế tiếp nhận hai đại chí bảo vây công, trọng thương hộc máu, bất thình lình Thiên Hậu bảo thụ xoay một cái, quét về phía Đế Thúc.

Đế Thúc thôi thúc kim quan ngăn cản, Vạn Hóa Phần Tiên lô nhưng tự bay lên, chụp ở gáy của hắn bên trên.

Tà Đế cùng Thiên Hậu đồng thời thôi thúc Vạn Hóa Phần Tiên lô, Đế Thúc thân thể cứng đờ, bị bảo thụ quét trúng, lăn lông lốc bay ra, kim quan cũng bị quét đến bay ra ngoài!

Tiên Hậu đám người suýt nữa rơi vào kim quan, nhân cơ hội này lập tức bay ra, bốn vị Đế Quân sợ hãi không thôi, lại thấy một cái to lớn con ngài cũng vỗ cánh chạy ra kim quan.

“Tang Thiên Quân?”

Bốn vị Đế Quân nhìn thấy cái kia con ngài, đều là khẽ giật mình: "Ngay cả chúng ta đều bản thân khó đảm bảo, ai cho hắn lá gan lớn như vậy, một cái Thiên Quân lại dám tới tranh đoạt vũng nước đục này?"

Tang Thiên Quân vừa mới chạy ra kim quan, liền gặp Đế Thúc đỉnh đầu Phần Tiên lô lần nữa bay lên, Đế Thúc lại lần nữa khôi phục thần trí, lần nữa gọi đến kim quan.

Ba đại tuyệt đỉnh tồn tại lại chiến làm một đoàn, Tiên Hậu chờ bốn vị Đế Quân lập tức bứt ra, rời đi trong chiến đấu, lấy Thiên Hậu làm thuẫn, đồng thời hướng Đế Thúc, Tà Đế thống hạ sát thủ!

Đế Thúc, Tà Đế liên tục bị thương, dứt khoát liên thủ cùng đối Thiên Hậu cùng với bốn đại Đế Quân thống hạ sát thủ!

Tang Thiên Quân đi theo Tiên Hậu mấy người cũng trốn thoát, trong lòng vừa mừng vừa sợ, đối chiến huống thờ ơ lãnh đạm, lập tức trốn xa!

"Ta cuối cùng sống sót đi ra!"

Hắn vừa mới cất bước, bất thình lình đối diện liền gặp một viên tròn trùng trục bạc lập loè đại cầu bay tới, bay tới bên cạnh hắn lúc, bất thình lình bạc cầu nổ tung, một bóng người bay ra, phiêu như kinh hồng, lóe lên một cái rồi biến mất!

Tang Thiên Quân trở tay không kịp, cánh bị từng đạo kiếm quang xuyên qua, gãy cánh tại chỗ, nhất thời mất đi tốc độ.

"Tiên Đế! Là Tiên Đế Đế Phong!"

Tang Thiên Quân kinh hãi vô cùng, trong cơ thể thương thế bất thình lình bộc phát, lại khó áp chế.

Hắn vội vàng thân thể lăn một vòng, hóa thành một đầu béo trắng lớn tằm, há miệng phun ra tơ tằm, dính chặt xa xa

một ngôi sao, Thiên Tàm phần lưng chắp lên, cổ vặn cổ vặn hướng phía trước bò đi, rời xa nơi thị phi này.

"Bệ hạ ra tay, hiển nhiên là lâu có mưu tính trước!"

Tang Thiên Quân trong lòng thình thịch đập loạn, thầm nghĩ: "Bệ hạ trọng thương Đế Chiêu về sau, tuyên bố lần nữa bế quan, mọi người đều suy đoán hắn cũng bị thương không nhẹ, không nghĩ tới lại là hắn phóng thích ra khói mù! Hắn hiển nhiên ý định nhân cơ hội đem những này đối thủ tất cả diệt trừ! Chẳng những diệt trừ những này đối thủ, còn muốn nhận được những này chí bảo!"

Trong lòng của hắn khen ngợi liên tục: "Đây mới là Tiên Đế khí phách!"

Trong lúc vội vàng, hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy huyết quang chợt nổi lên, Thiên Hậu, Tà Đế, Tiên Hậu, Tử Vi, Trường Sinh, Sư Đế Quân đám người đều tự bị thương, gần như là đồng thời gặp gỡ Đế Phong kiếm đạo cửu trùng thiên công kích!

Một cái Đế cấp tồn tại cố ý đánh lén, hầu như không người có khả năng tránh né!

Từ phía trên sau bị tập kích, đến Tà Đế bị đâm, chỉ ở trong nháy mắt, nhưng chợt Đế Thúc công kích liền tới đến Đế Phong sau lưng!

Đế Phong xoay người lấy tay cứng rắn chống đỡ, chỉ nghe một tiếng ầm vang tiếng vang, hắn không khỏi liên tiếp lui về phía sau, tai mắt mũi miệng bên trong đều tràn ra máu tới!

"Thái Cổ Đế Hoàng, thật sự là không tồi, ngay cả ta Cửu Huyền Bất Diệt cũng đỡ không nổi thế công của ngươi!" Đế Phong khen ngợi.

Đế Thúc thôi thúc kim quan, lần nữa đánh tới, uy thế càng hơn lúc trước.

Đế Phong khẽ mỉm cười, Phần Tiên lô móc ngược mà xuống, bọc lại Đế Thúc trán, Đế Thúc nhất thời ngơ ngơ ngác ngác, không kềm chế được.

Đinh đinh đinh tiếng kiếm reo truyền đến, từng cái tiên kiếm bay tới, lần lượt va chạm, tại Đế Phong phía trước hóa thành một cái trứng gà lớn nhỏ kiếm hoàn.

Đế Phong nhẹ nhàng cầm kiếm nơi tay, hướng phía dưới nhẹ nhàng vung lên, kiếm hoàn hóa thành một cây kiếm ánh sáng, phảng phất thuần túy năng lượng, không có thực chất.

Hắn mặt mang tươi cười, nhìn về phía che ngực Tà Đế, Tà Đế trái tim bị hắn một kiếm đâm xuyên, đây là hắn sở trường nhất một kiếm, trực tiếp đứt rời Đế Chiêu từ Trường Sinh Đế Quân nơi đó cướp tới Đế Quân chi tâm!

Đế Phong mặt mang tươi cười, vừa nhìn về phía Thiên Hậu.

Thiên Hậu nương nương mái tóc tán loạn, quần áo xốc xếch, vu đạo bảo thụ cũng bị chặt đứt, thiếu cành thiếu chạc, uy năng kém xa trước đây.

Vừa rồi Đế Phong cái thứ nhất trọng thương nàng, hàng đầu mục tiêu chính là vu đạo bảo thụ.

Kiếm của hắn chính là dùng Vạn Hóa Phần Tiên lô luyện chế mà thành, nếu bàn về sắc bén, thiên hạ đệ nhất, Thiên Hậu cứ việc ẩn tàng rất sâu, nhưng bị hắn đánh lén, vẫn là ăn thiệt thòi lớn!

Đế Phong vừa nhìn về phía Tiên Hậu đám người, trong ánh mắt cũng là tươi cười, hướng Tiên Hậu nương nương xòe tay ra, ôn nhu nói: "Phương Tư, chơi chán ư? Chơi chán liền kiềm chế lại, theo trẫm về nhà."

Tiên Hậu nương nương áo choàng toả ra, cười khanh khách nói: "Bệ hạ, thần thiếp đã phế ứng thệ thạch, hai chúng ta là

không trở về được!"

Đế Phong trong ánh mắt tràn đầy dịu dàng, nói: "Tiên đình không thể một ngày không chủ mẫu, ngươi là tiên đình chủ mẫu, trẫm tìm không thấy cái thứ hai càng thích hợp nữ tử. Chỉ cần ngươi trở lại, trẫm chuyện cũ sẽ bỏ qua."

Tiên Hậu nương nương lắc đầu nói: "Đây là bản cung không muốn trở về đi nguyên nhân!"

Đế Phong cười nói: "Đừng đùa."

Tiên Hậu buồn bã: "Ngươi ta ở giữa sớm đã không còn tình cảm, ngươi chỉ là cần một cái mẫu nghi thiên hạ nữ tử ngồi tại hậu cung bên trong, thay ngươi xử lý chuyện vụn vặt, mà ta ái mộ cái kia Bộ Phong cũng đã sớm biến mất không thấy gì nữa. Bệ hạ, ta sẽ không trở lại."

Đế Phong thở dài, kiếm trong tay chỉ riêng chậm rãi nhảy nhót, tiêu điều nói: "Ngươi sau khi chết, trẫm đi nơi nào lại tìm một cái giống như ngươi như vậy nữ tử?"

Trong tay hắn kiếm bỗng nhiên khẽ động, hướng Tà Đế thống hạ sát thủ!

Tà Đế, Thiên Hậu tâm ý tương thông, gần như là đồng thời thôi thúc Vạn Hóa Phần Tiên lô, Phần Tiên lô vừa mới bay lên mấy chục trượng, liền bị Đế Phong áp chế, từ hai người trong tay cướp đoạt tới Vạn Hóa Phần Tiên lô chưởng khống quyền!

Cùng lúc đó Đế Thúc tỉnh táo lại, thôi thúc kim quan.

Tiên Hậu, Tử Vi, Sư Đế Quân cùng Trường Sinh Đế Quân đều tự trấn áp lại kiếm thương, ra sức đánh tới!

Tà Đế thôi thúc tàn tạ Thái Nhất ma luân, Thiên Hậu điều khiển nửa cây vu đạo bảo thụ, cũng tự ra sức đánh tới!

Đế Phong thét dài, nghênh chiến tất cả mọi người!

“Hôm nay, cho các ngươi mở mang kiến thức một chút, cái gì gọi là Cửu Huyền Bất Diệt!”

Hắn lấy thương đổi thương, không so đo thân thể tổn thương, cho dù là bị chặt đi một cái đầu, đánh nát trái tim, tổn thất một viên đầu, cũng ngay sau đó khỏi hẳn!

Hắn nội tâm cũng đi đến Cửu Huyền Bất Diệt, liền xem như nội tâm nghiền nát, cũng ngay sau đó phục sinh!

Trong lúc nhất thời, bất luận Tà Đế, Thiên Hậu vẫn là Đế Thúc, đều tự bị thương!

Một bên khác, Tang Thiên Quân biến thành béo trắng Thiên Tàm lại là một đạo tơ tằm phun ra, buộc lại một viên khác tinh thần, phí sức chạy về phía trước đi, rời xa cái này địa phương nguy hiểm.

Hóa thành con ngài, hắn chính là Tiên giới thứ nhất thần tốc, không ai bằng, nhưng mà không còn cánh, tốc độ của hắn liền chậm đáng thương.

“Thương thế của ngươi, ta có thể trị.” Bất thình lình một thanh âm ghé vào lỗ tai hắn vang lên.

Tang Thiên Quân rùng mình, vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một cái thanh đồng phù tiết lơ lửng tại cách đó không xa, Tô Vân ngồi tại phù tiết cửa khẩu chỗ, cái kia gọi là Oánh Oánh sách quái nhỏ thì ngồi tại đầu vai của hắn, trong tay nâng cái hộp, trong hộp bày đặt rất nhiều nhỏ thơm bánh.

Mà cái kia gọi là Ngọc thái tử tro tàn quái, thì đứng tại phù tiết bên trên, khẩn trương nhìn chằm chằm xa xa chiến đấu, tùy thời chuẩn bị ngăn cản tấn công tới dư âm.

Lời mới vừa nói cũng không phải là Tô Vân, mà là Oánh Oánh, cái này sách quái nhỏ gặp Tang Thiên Quân nhìn qua, phốc phốc cười nói: “Ngươi dạng này cô ninh, khi nào mới có

thể đến Tiên giới? Ta tinh thông tạo hóa chi đạo, chữa trị ngươi không thành vấn đề.”

Tang Thiên Quân lộ ra vẻ ước ao, đang muốn nói chuyện, Tô Vân xoay đầu lại, mặt mang xin lỗi nói: “Thiên Quân không muốn nghe nàng nói bậy. Nàng vừa mới tu thành Tiên Thiên Nhất Khí, đối tạo hóa chi đạo hiểu rõ còn dừng lại tại mặt giấy, là không thể nào chữa trị Thiên Quân tổn thương. Huống chi, đó là Đế Phong đế kiếm lưu lại cho ngươi tổn thương, vết thương bên trong cất giấu Đế Phong kiếm đạo.”

Tang Thiên Quân ánh mắt ảm đạm xuống.

“Nhưng mà ta có thể.” Tô Vân mỉm cười nói.

Tang Thiên Quân trong lòng lại đốt lên một chút hi vọng.

“Chỉ là, ta vì sao muốn chữa cho ngươi tổn thương? Hơn nữa Thiên Quân cùng ta là cừu địch, có lẽ cũng không chịu được mất mặt cầu ta trị thương mới đúng.” Tô Vân suy nghĩ một chút, lắc đầu, tiếp tục quay mặt đi quan chiến.

Sau một lúc lâu, Tang Thiên Quân đi tới phù tiết bên cạnh, đã hóa thành thân người, lúng ta lúng túng nói: “Tô Thánh Hoàng, cái kia, mượn cái quan chiến, không để tâm a?”

Tô Vân không đáp.

Tang Thiên Quân mặt dạn mày dày, tại phù tiết bên trong ngồi xuống, quay đầu nhìn nhìn, khen: “Thật lớn một khối vách quan tài, thật sự là bàn đến xinh đẹp!”

Tô Vân vẫn là không nói lời nào.

Tang Thiên Quân đang tính toán nên mở miệng như thế nào muốn nhờ mới có thể bảo vệ bản thân còn sót lại một phần mặt mũi, bất thình lình Tô Vân cười nói: “Không sai biệt lắm. Đế Hốt nên ra tay rồi!”

Tang Thiên Quân rùng mình: “Đế Hốt ra tay? Thương thế kia, vẫn là đừng trị a?”

—— —— chương 2: Đổi mới a, đánh xong kết thúc công việc, tắm rửa đi ngủ! Đúng rồi, còn có một việc, ngày hôm nay phiếu đề cử còn không có hơn vạn, cầu phiếu! !

Chương 672 : Thiên hạ đệ nhất chí bảo

Chương 675: Thiên hạ đệ nhất chí bảo

Đế Hốt từ trước tới nay thần long thấy đầu mà không thấy đuôi, tháng năm dài đằng đẵng đến nay, mọi người sẽ nhắc đến bị trấn áp tại Minh đô mười tám tầng Đế Thúc, cũng sẽ nhắc tới bị đệ tử giành lấy đế vị Đế Tuyệt, duy chỉ Đế Hốt có rất ít người nhắc đến.

Đế Hốt lưu lại sự tích quá ít, loại trừ liên thủ Đế Thúc cho Đế Hỗn Độn "Điêu khắc thất khiếu" bên ngoài, liền chỉ còn lại có nhường ngôi đế vị cho Đế Tuyệt.

Từ đó về sau, Đế Hốt liền từ các đời Tiên giới trong lịch sử biến mất.

Tang Thiên Quân nhưng từ Tô Vân trong miệng nghe được Đế Hốt ra tay, không miễn cho thể xác tinh thần run rẩy, chỉ cảm thấy hung hiểm sắp tới!

Biết càng nhiều, bị chết càng nhanh, Đế Hốt loại tồn tại này hiển nhiên không muốn để cho người biết tung tích của hắn, bản thân nếu như thấy được bộ mặt thật của hắn, khẳng định chắc chắn phải chết!

Chỉ là hiện tại, hắn muốn đi cũng đi không nổi.

Hắn bản thân bị trọng thương, từ chư Đế, Đế Quân, chí bảo đại chiến bên trong thoát thân, đã là vết thương chồng chất, thân thể nội tâm thậm chí đại đạo đều bị thương rất nặng.

Đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương chính là hắn chạy thoát lúc vừa vặn gặp phải Đế Phong đánh tới, đế kiếm kiếm hoàn nổ tung, chặt đứt hắn cánh tằm, để hắn mất đi vẫn lấy làm kiêu ngạo tốc độ.

Hắn hiện tại, chỉ có thể lưu tại Tô Vân, Oánh Oánh bên người, thận trọng lấy lòng đối phương, cầu đối phương cho mình trị thương.

Chỉ là Đế Hốt xuất hiện tin tức, càng làm cho hắn nhà dột còn gặp mưa, liền cuối cùng sống sót cơ hội cũng hủy!

"Ngày hôm nay, từ gặp phải hai người này một khắc kia trở đi, liền mọi việc không thuận."

Tang Thiên Quân thở dài, triệt để hướng vận mệnh nhận thua, thầm nghĩ: "Trời muốn tuyệt ta, thích thế nào a, ta không phản kháng."

Oánh Oánh nhìn thấy hắn suy sụp tinh thần không phấn chấn bộ dạng, cười nói: "Ngươi tựa như già đi rất nhiều. Ngươi Tang thụ đâu? Lấy ra ăn hai cái."

Tang Thiên Quân mặt buồn rười rượi, khổ đại cừu thâm, lấy ra phiến Tang thụ lá cây, mặt ủ mày chau ăn hai cái.

Lúc này Đế Phong, Tà Đế, Đế Thúc, Thiên Hậu đám người ở giữa chiến đấu đã đến thời kỳ mấu chốt, Đế Phong cầm kiếm, lôi kéo khắp nơi, trái phải xuất kích, ngạnh hám Đế Thúc, liều mạng Thiên Hậu, kiếm chém Tà Đế!

Đến mức Tiên Hậu, Trường Sinh, Tử Vi, Sư Đế Quân, bốn đại Đế Quân tuy mạnh mẽ, nhưng ở lúc trước đã người bị thương nặng, lại bị hắn đánh lén, trúng chiêu kiếm của hắn, giờ phút này kiếm thương bộc phát, đối hắn uy hiếp cũng thật to giảm nhỏ!

Tà Đế không quan tâm, Thiên Hậu gãy cây, vô lực cùng hắn đối kháng, đến mức đối với hắn uy hiếp lớn nhất Đế Thúc,

vừa mới thôi thúc kim quan, liền bị hắn lấy Vạn Hóa Phần Tiên lô khống chế, không cách nào phát huy thực lực bản thân, cũng không cách nào phát huy kim quan uy năng!

Đây là Đế Phong thống khoái nhất nhất thoả chí tràn trề đánh một trận, cho dù năm đó hắn cùng Thiên Hậu ám toán Tà Đế, trận chiến kia cũng không bằng cuộc chiến hôm nay bật hơi nhướng mày!

Năm đó đánh một trận, Tà Đế đầu tiên là bị móc mắt, lại bị móc tim, không có mắt không tim trạng thái, như trước đại sát tứ phương, giết đến hắn cùng Thiên Hậu đám người vô cùng lo sợ, trải qua trăm cay nghìn đắng, lúc này mới đem Tà Đế chém giết.

Mà bây giờ, hắn một thân một mình, kiếm chống sáu vị tuyệt đỉnh tồn tại, thậm chí bao gồm kim quan, Phần Tiên lô cùng vu đạo bảo thụ ba đại chí bảo, hạng gì hăng hái?

Đột nhiên, Tà Đế cùng Thiên Hậu liều mạng thôi thúc còn sót lại tu vi, giành lấy Vạn Hóa Phần Tiên lô chưởng khống quyền, cho Đế Thúc thanh tỉnh ngắn ngủi cơ hội.

Tà Đế cùng Thiên Hậu lần lượt trúng kiếm, tại cửu trùng thiên kiếm đạo bên dưới tràn ngập nguy hiểm!

Đế Thúc nhận được cái này hiếm thấy thời cơ, lập tức buông tay, trong tay kim quan lập tức thoát khỏi hắn khống chế.

Tà Đế cùng Thiên Hậu thấy thế, không còn hy vọng: "Đế Thúc bị Phần Tiên lô luyện đến hồ đồ rồi, vậy mà chủ động từ bỏ kim quan, hiện tại nên làm thế nào cho phải?"

Bọn họ vừa mới nghĩ đến nơi đây, bất thình lình chỉ thấy kim quan kia trái phải kịch liệt lay động, một đoàn tử khí tại kim quan phía trong trái xông phải đụng, bỗng nhiên nhảy ra kim quan!

Đoàn kia tử khí một phân thành hai, hóa thành hai tòa Tử Phủ, ầm ầm hai tiếng, đem Đế Phong kiếm đạo cửu trùng thiên đụng xuyên!

Lúc trước Đế Thúc thôi thúc kim quan, suýt nữa đem Tiên Hậu, Tang Thiên Quân đám người thu vào trong quan tài, nhưng mà một kích kia cũng không phải là nhằm vào Tiên Hậu đám người, mà là Tử Phủ biến thành tử khí.

Đế Thúc ý thức được hai tòa Tử Phủ uy lực thực sự quá mạnh, lại tốt thắng tâm tầng, thế muốn cùng kim quan phân ra cao thấp.

Lúc đó Tử Phủ hóa thành một đoàn tử khí, uy năng quá mạnh, thời khắc cùng hắn quấy rối, để hắn phân tâm, không cách nào đối kháng Tà Đế cùng Thiên Hậu, bởi vậy Đế Thúc đành phải thôi thúc kim quan, trước tiên đem cái này đoàn tử khí thu vào trong quan tài trấn áp.

Đây cũng là Tử Phủ chưa từng xuất hiện tại sau này chiến đấu bên trong nguyên nhân.

Chỉ là trấn áp cái này đoàn Tiên Thiên tử khí cũng không dễ dàng, Đế Thúc trong lúc chiến đấu đều là muốn phân tâm phân tâm, còn muốn phân ra một phần pháp lực đi áp chế cái này đoàn tử khí. Bởi vậy hắn đánh giá ra mình muốn tại Đế Phong dưới kiếm giữ được tính mạng, đường tắt duy nhất, chính là buông ra kim quan, để đoàn kia tử khí rời đi!

Hai tòa Tử Phủ phá vỡ đế kiếm cửu trùng thiên kiếm đạo đồng thời, bất thình lình đế kiếm xao động, thậm chí liền Đế Phong nắm chặt đế kiếm tay cũng có chút không ổn định, bị chấn động đến hơi tê tê!

“Đế kiếm tại sao lại xao động lên?” Đế Phong kinh ngạc.

Đế kiếm là chí bảo, phát sinh xao động loại chuyện này tuy là hiếm thấy, nhưng cũng đã từng trải qua. Lúc trước đế kiếm

tại Thái Cổ cấm khu gặp phải Tô Vân, nhận ra đây chính là triệu hoán bản thân cho Tử Phủ đánh kẻ thù, bởi vậy xao động, chỉ là khi đó Đế Phong cũng không phát hiện Tô Vân, ngay sau đó trấn áp đế kiếm xao động.

Mà lần này, đế kiếm xao động càng thêm kịch liệt!

Một tòa Tử Phủ cùng Đế Phong sượt qua người, Đế Phong nhìn thấy Tử Phủ trên vách tường có lưu lại đủ loại chí bảo dấu vết, còn có dấu vết của mình, nhất thời tỉnh ngộ lại.

"Đế kiếm đã từng thua ở toà này Tử Phủ tay, bởi vậy xao động, chuẩn bị trả thù!"

Đế Phong vừa mới tỉnh ngộ lại, liền gặp kim quan cùng Tử Phủ lần nữa va chạm, hai đại chí bảo kinh khủng uy năng bộc phát, bốn phía trút xuống ra!

Mà Đế Phong trong tay đế kiếm cũng xao động kịch liệt, kích động, ý đồ thoát khỏi hắn khống chế, đi công kích Tử Phủ!

Đế Phong cau mày, đế kiếm phản kháng kịch liệt, đây là hắn đế kiếm luyện thành đến nay chuyện chưa từng có!

Cây kiếm này quá trình luyện chế hắn cũng không tự mình làm, mà là chuẩn bị cho tốt tài liệu, tạo tốt dụng cụ mài, luyện thành kiếm phôi, in dấu lên của mình kiếm đạo, tiếp đó liền để vào Vạn Hóa Phần Tiên lô, Phần Tiên lô luyện hóa Tà Đế cựu thần, hóa thành chất dinh dưỡng cung ứng đế kiếm.

Như vậy, đã có thể luyện chết Tà Đế dư đảng, lại có thể mượn Phần Tiên lô luyện thành một cái vô thượng Đế binh!

Chỉ là đế kiếm xuất thế thời gian so với hắn dự đoán thời gian muốn trước thời hạn rất nhiều năm, hơn nữa đế kiếm uy lực cũng chưa từng đi đến hắn dự đoán trạng thái.

Hắn cũng không biết, là Tử Phủ cắt đứt đế kiếm phát triển.

Lúc trước Tô Vân lấy thứ ba tiên ấn triệu hoán Phần Tiên lô, Phần Tiên lô không địch lại Tử Phủ, gọi ra đế kiếm, lại bị Tô Vân đánh lén, để Phần Tiên lô không khống chế được, đến mức hai tòa Tử Phủ nhân cơ hội đại phá Phần Tiên lô cùng đế kiếm!

Lúc đó, trong quan tài treo trên vách đá không gian nổ tung, tạo hóa tạo vật lực lượng bốn phía trút xuống, đem tiên tướng Bích Lạc chờ tiên nhân cùng Huyền quan hòa làm một thể, còn có một phần tiên nhân cùng đoạn nhai dung hợp. Về sau chính là tiên tướng Bích Lạc dẫn đầu Huyền quan tiên nhân lẻn vào Huyễn thiên cấm địa, đánh cắp Huyễn thiên chi nhãn, tránh né Ngục Thiên Quân đuổi giết.

Nếu như đế kiếm trưởng thành, ắt phải sẽ bao trùm tại cái khác chí bảo phía trên, Tử Phủ cắt đứt đế kiếm phát triển, bậc này cừu hận có thể tưởng tượng được!

Đế Phong trước tiên làm ra phán đoán, lập tức buông tay , mặc cho đế kiếm bay đi.

Đế kiếm trong tay hắn chấn động không ngừng, sẽ chỉ hạn chế chiến lực của hắn, cũng không thể trợ tăng chiến lực của hắn, nơi này như thế, hắn dứt khoát làm ra cùng Đế Thúc đồng dạng việc làm!

Ngay tại đế kiếm bay ra đồng thời, Đế Thúc trên ót Vạn Hóa Phần Tiên lô bất thình lình phát ra xuy xuy xì hơi tiếng, Vạn Hóa Phần Tiên lô vậy mà cũng tự bay lên, hướng hai tòa Tử Phủ đánh tới!

Bức này tình hình, ngược lại là vượt quá Đế Phong đoán trước, nhưng cũng âm thầm may mắn lựa chọn của mình!

Thanh đồng phù tiết bên trong, nguyên bản ngồi xuống yên lặng xem trò vui Tô Vân vụt một chút đứng lên, trợn mắt há hốc mồm.

Bức này tình hình, cũng vượt quá dự liệu của hắn, chỉ thấy kim quan, Phần Tiên lô cùng đế kiếm đại chiến hai đại Tử Phủ, trong khoảnh khắc liền giết đến hai đại Tử Phủ liên tục bại lui, rách tả tơi!

"Đây con mẹ nó trứng…" Tô Vân lẩm bẩm nói.

Hắn vốn cho là Đế Hốt sẽ nhân cơ hội ra tay, quét qua tàn cuộc, rêu rao mình mới là cuối cùng người thắng lớn, lại không nghĩ rằng bốn đại chí bảo thế mà trước trở mặt đánh lên.

Oánh Oánh hóa thành một quyển sách, bành bành đập hắn trán, quát: "Lại nói bậy, lại nói bậy!"

Tang Thiên Quân cũng nhìn ra nghẹn họng nhìn trân trối, phù tiết bên trên Ngọc thái tử hai tròng mắt cũng lộ ra trừng đi ra.

Càng làm cho bọn họ hai mắt trợn tròn chính là, Tử Phủ bị thua, bị đánh đến thủng trăm ngàn lỗ về sau, Phần Tiên lô cùng đế kiếm vậy mà liên thủ tiến đánh kim quan, sau mấy hiệp, kim quan liền bị đánh xuyên!

Oánh Oánh không lo được đánh Tô Vân, hóa thành thân người, lại cũng nhìn ra ngây người.

Kim quan gặp phải Phần Tiên lô cùng đế kiếm trọng thương về sau, sau một khắc, một đạo kiếm quang hiện lên, đế kiếm vậy mà đem Phần Tiên lô đâm xuyên!

Oánh Oánh ngơ ngác hướng trong miệng nhét vào một khối nhỏ thơm bánh, lẩm bẩm nói: "Cái này so chư Đế chi chiến còn muốn đặc sắc…"

Nàng còn chưa nói xong, bất thình lình tinh không nổ tung, một cái ba chân Tứ Cực đỉnh từ nặng nề bắn nổ tinh không bên trong bay ra, một tiếng ầm vang tiếng vang, đem đế kiếm

kiếm hoàn đụng tan rã, hóa thành từng đạo kiếm quang sụp đổ!

Cái kia Tứ Cực đỉnh đánh vỡ đế kiếm, xoay tròn lấy hướng Phần Tiên lô đánh tới, đem Phần Tiên lô đụng bẹp, trong đỉnh Hỗn Độn chi khí bay ra, chém về phía hai tòa Tử Phủ.

Tử Phủ nguyên bản liền bị trọng thương, bị Hỗn Độn chi khí đảo qua, lập tức hóa thành một đoàn tử khí gào thét mà đi.

Tứ Cực đỉnh nghiền ép ba đại chí bảo, bay về phía kim quan.

Kim quan bị hai đại chí bảo trọng thương, thấy thế lập tức bỏ chạy, Tứ Cực đỉnh vô cùng hung ác, ở phía sau truy kích, tinh không bên trong xẹt qua một đạo Hỗn Độn chi khí, hai bảo biến mất không thấy gì nữa!

Sau một khắc, xa xa tinh không nổ tung, kim quan bị đánh đến rách tung toé, loạng choà loạng choạng bay ra, không biết rơi đi về nơi đâu.

Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh bay ra cái kia phiến hóa thành Hỗn Độn chi khí tinh không, phá không mà đi, quay ngược Tiên giới.

Đang tại chém giết Đế Thúc, Tà Đế, Đế Phong, Thiên Hậu đám người, cũng nhìn trợn mắt hốc mồm, trong lúc nhất thời chỉ cảm thấy nhóm người mình chiến đấu có chút thua chị kém em.

Đế Phong thấy thế, lập tức phi thân mà đi, thò tay chụp vào bản thân đế kiếm, đem nghiền nát kiếm hoàn lớn nhất một phần nắm trong tay.

Chí bảo tranh chấp, Tứ Cực đỉnh hoàn toàn thắng lợi, trọng thương các đại chí bảo, duy trì sự thống trị của mình địa vị, cũng để cho Đế Phong cảnh giác: "Tứ Cực đỉnh chạy đến, tiên đình Hỗn Độn hải ai tới trấn áp?"

Hắn không nói lời gì thôi thúc không trọn vẹn kiếm hoàn, từng đạo phân tán bốn phía kiếm quang nhất thời gào thét mà đến, cùng kiếm hoàn va chạm, chỉ là khó mà hoàn toàn khép lại.

Đế Phong không nghĩ ngợi nhiều được, phá không mà đi, thẳng đến tiên đình.

Đế Phong khẽ động, Đế Thúc cũng tự xông về phía mình sọ não, Vạn Hóa Phần Tiên lô.

Chiếc này Phần Tiên lô trước bị đế kiếm xuyên thủng, sau bị Tứ Cực đỉnh đụng bẹp, uy năng kém xa trước đây, giờ phút này kiếm thương đã khép lại, lô đỉnh cũng tự cố gắng khôi phục.

Đế Thúc bắt lấy Phần Tiên lô, dù hắn đều là mặt không hề cảm xúc, giờ phút này cũng không nhịn được vui vẻ dị thường, hớn hở ra mặt, hai tay nâng lên Phần Tiên lô, nhẹ nhàng chụp ở đầu óc của mình bên trên.

Phần Tiên lô bị thương nặng, vô lực phản kháng đầu óc của hắn linh lực, trong khoảnh khắc liền bị linh lực quấy nhiễu.

Đế Thúc tung người nhảy lên, phá không mà đi.

Đây là hắn luyện hóa Phần Tiên lô thời kỳ mấu chốt, nếu rơi vào tay Tà Đế đám người ngăn cản, liền sẽ thất bại trong gang tấc!

Tà Đế cau mày, nhìn nhìn bộ ngực mình, vừa nhìn về phía Thiên Hậu, lúc này xoay người rời đi.

Hắn Đế Quân chi tâm bị chém, để hắn khí huyết kém xa trước đây, lại thêm trên người đủ loại thương thế bộc phát, trong cơ thể đủ loại nội tâm rục rà rục rịch, khiến cho hắn không thể không rút lui.

Thiên Hậu nương nương đỡ lấy bị chém đứt vu đạo bảo thụ, phun nôn một ngụm máu, không có truy kích Tà Đế.

Tiên Hậu đám người dắt nhau đỡ, ngước nhìn Đế Phong rời đi phương hướng, mặt lộ vẻ thần sắc lo lắng.

Tiên Hậu nương nương nói: "Tứ Cực đỉnh đều là trấn áp tại Tiên giới Hỗn Độn hải trên không, trấn áp trong Hỗn Độn hải thi thể. Nó bất thình lình rời đi, tranh đoạt thiên hạ đệ nhất chí bảo tên tuổi, như vậy Hỗn Độn hải ai tới trấn áp…"

Thiên Hậu nương nương cũng khó nén vẻ khiếp sợ, thấp giọng nói: "Tứ Cực đỉnh sẽ không tự ý rời vị trí, khẳng định có người mê hoặc nó ra tay, giống như năm đó Đế Phong mê hoặc Tứ Cực đỉnh đánh lén Phần Tiên lô đồng dạng."

Trường Sinh Đế Quân nói: "Cái kia cái này mê hoặc Tứ Cực đỉnh người, đến cùng là ai?"

Nơi xa, thanh đồng phù tiết bên trong Tô Vân nhìn ra vô cùng lo sợ, lẩm bẩm nói: "Tiên giới, có lẽ nhất định trở nên cực kỳ náo nhiệt. Người xứ khác thoát khốn, Hỗn Độn Đại Đế chẳng lẽ cũng muốn phục sinh?"

—— —— cầu nguyệt phiếu, các huynh đệ có nguyệt phiếu, tìm đến một tấm hai cái chứ ~~

Chương 673 : Đế Hốt lừa dối ngươi (cầu phiếu cầu đặt mua)

Chương 676: Đế Hốt lừa dối ngươi (cầu phiếu cầu đặt mua)

Tiên giới Hỗn Độn hải, bên bờ biển tinh kỳ phiêu giương, La Tiên Quân cùng ngàn vạn tiên binh tiên tướng ngơ ngác nhìn sóng lớn cuộn trào mãnh liệt mặt biển, chỉ thấy trấn áp ở trên biển Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh đã không cánh mà bay!

La Tiên Quân trên trán mồ hôi hột lớn chừng hạt đậu cuồn cuộn trượt xuống, thân thể run rẩy.

Hắn chính là vâng mệnh trấn thủ nơi đây Tiên Quân, chưởng quản thủy sư, phụ trách tại Hỗn Độn hải dị biến lúc thôi thúc Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh uy năng.

Chuyện xui xẻo này ngày bình thường chính là cái rảnh rỗi việc phải làm, tiên khí cầm được không ít, chất béo lại nhiều, Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh trấn áp Hỗn Độn hải, cũng từ trước tới nay gió êm sóng lặng. Liền xem như thay đổi triều đại, bổng lộc của hắn cũng không có thiếu qua, ao ước chết người khác.

Có Tứ Cực đỉnh tại, còn có thể có cái gì phong ba hay sao?

Nhưng mà gần nhất chút năm, Hỗn Độn hải liền từ từ không yên ổn, thường thường liền có một tràng sóng biển bạo động, thậm chí có một lần trong biển một cỗ thần thông đánh ra, đánh cho Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh cũng bay lên không biết cao bao nhiêu!

Cái kia lúc liền biết, đây tuyệt đối không phải một cái công việc béo bở, bổng lộc sở dĩ cao như vậy, thuần túy là lấy mạng mua được!

Hiện tại, Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh bất thình lình biến mất không thấy gì nữa, để trong lòng hắn bên trong đủ loại sợ hãi ùn ùn kéo đến, đồng tử cũng phóng đại, bất thình lình phát ra tiếng kêu chói tai, giống như là muốn đem sợ hãi của nội tâm hét to lên: "Nhanh đi mời bệ hạ cùng tiên tướng!"

Nhưng vào lúc này, Hỗn Độn hải lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được héo rút, đại dương lui đi.

La Tiên Quân không nói lời gì xoay người hướng tiên đình bỏ chạy, âm thanh la lên: "Đi mau —— "

"Ầm —— "

Hỗn Độn hải nổ tung, cuồn cuộn hỗn độn chi khí phóng lên trời, hóa thành cuộn trào mãnh liệt hỗn độn cột nước, xuyên thủng tiên đình, La Tiên Quân chỉ kịp vọt ra mấy chục bước, cái kia long trời lở đất tiếng nổ liền tự biến mất.

La Tiên Quân quay đầu nhìn lại, không khỏi ngây ra như phỗng, chỉ thấy Hỗn Độn hải hoàn toàn khô cạn, chỉ còn lại có thềm lục địa.

Thềm lục địa hiện ra một cái to lớn hình người ấn ký.

Ngàn vạn tiên binh tiên tướng đứng tại khô cạn Hỗn Độn hải bốn phía, đều không biết làm sao.

Một ngày này, tiên đình thủy sư trở thành thất truyền.

Sau một lúc lâu, tiên tướng Bách Lý Độc chạy đến, nhìn khô cạn Hỗn Độn hải, vị này tiên tướng cũng là nghẹn họng nhìn trân trối, bỗng nhiên nắm lên La Tiên Quân cổ áo, quát hỏi: "Biển đâu?"

La Tiên Quân sắc mặt trắng bệch, run giọng nói: “Bay đi…”

Tiên tướng Bách Lý Độc lửa giận công tâm, tức giận đến run rẩy: “Đỉnh đâu?”

La Tiên Quân trong đầu một mảnh hỗn độn, lẩm bẩm nói: “Đỉnh trước bay đi, biển ở tại sau bay đi…”

Tiên tướng Bách Lý Độc đem hắn nhấc lên, mạnh mẽ ném xuống đất, lúc này, tiên đình bên trong các lộ Tiên Quân, Thiên Quân nhao nhao đã tìm đến, nhìn bất thình lình khô cạn Hỗn Độn hải, đều là nghẹn họng nhìn trân trối nói không ra lời.

Đột nhiên, trên mặt biển không gian rạn nứt, Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh lao ra rạn nứt không gian, đắc ý. Bất thình lình, nó chú ý tới phía dưới trống không Hỗn Độn hải, chiếc này đại đỉnh dường như cũng có chút bối rối, nhanh chóng xoay quanh thềm lục địa bay một vòng lại một vòng, tựa hồ tại tò mò đại dương đi nơi nào.

Bên bờ biển, tiên tướng Bách Lý Độc cùng một đám Tiên Quân, Thiên Quân nhìn chiếc này bốn phía mù quáng làm việc đại đỉnh, đều tự im lặng.

Nơi này vẫn là Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh ổ, Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh trấn áp ở đây, phía dưới có Hỗn Độn hải, nó có thể từ trong biển hấp thu hỗn độn năng lượng, mở rộng bản thân.

Hiện nay bất thình lình không còn Hỗn Độn hải, chiếc này đại đỉnh cũng có chút ngỡ ngàng.

Sau một lúc lâu, nó từ thềm lục địa bên trong tìm đến một cái chân của mình, vội vàng cho mình nhặt lên.

Bất thình lình, một vị tiên nhân lạnh lùng nói: “Ngươi chiếc này phá đỉnh, thả đi hỗn độn Đại Đế, tội ác tày trời, ngươi còn không biết tội?”

Tứ Cực trong đỉnh một tia uy năng tiết ra ngoài, tiên nhân kia bị ép tới thịt nát xương tan, hóa thành một tia hỗn độn chi khí.

Bên bờ Tiên Quân Thiên Quân không khỏi giận dữ, nhao nhao tiến lên trước một bước, tiên tướng Bách Lý Độc vội vàng thò tay chặn lại mọi người, thấp giọng nói: "Cái đỉnh này lai lịch cổ xưa, chính là trấn thủ Tiên giới chí bảo, nhưng cũng không phải là trấn thủ tiên đình chí bảo. Loại trừ Tiên Đế, không có người có tư cách ràng buộc nó!"

Một đám Tiên Quân Thiên Quân đè xuống lửa giận, Bích Thiên Quân oán hận nói: "Chẳng lẽ nó đã làm sai chuyện, còn không thể trách?"

Tiên tướng Bách Lý Độc nói: "Cái này chí bảo cùng Đế Hỗn Độn chính là nhất thể, nó thả đi Đế Hỗn Độn, tự nhiên lo lắng Đế Hỗn Độn sẽ bắt nó, đưa nó hủy đi. Nó khẳng định sẽ đi truy kích Đế Hỗn Độn."

Tiếng nói của hắn vừa ra, Tứ Cực đỉnh gào thét phá không mà đi, chính là dọc theo Đế Hỗn Độn rời đi phương hướng đuổi theo!

Tứ Cực đỉnh vừa mới vừa đi, Đế Phong tiếp sau liền đến. Vị này Đại Đế sắc mặt âm trầm, quan sát Hỗn Độn hải, vừa nhìn về phía không trung, lạnh lùng nói: "Đỉnh đâu? Người đâu?"

Tiên tướng Bách Lý Độc khom người nói: "Bệ hạ, Đế Hỗn Độn đã rời đi, đỉnh ở tại sau. Chúng thần không ngăn trở được."

Đế Phong lặng im phút chốc, hắn biết Bách Lý Độc nói là tình hình thực tế, tiên đình hiện nay thực lực cùng thế lực cũng không bằng lúc trước, lúc trước có bốn đại Đế Quân tại, lại có

mặt khác chí bảo, Tứ Cực đỉnh cho dù phản loạn, cũng đủ để trấn áp.

Hiện tại chỉ còn lại có tiên tướng Bách Lý Độc như vậy một cái Đế Quân, cứ việc Tiên Quân, Thiên Quân số lượng rất nhiều, cưỡng ép lưu lại Tứ Cực đỉnh chỉ sợ cũng phải thương vong thảm trọng. Hơn nữa cũng không giữ được!

"Trải qua thời gian dài, Tứ Cực đỉnh một mực trấn áp tại trong Hỗn Độn hải, xem trấn áp Đế Hỗn Độn làm nhiệm vụ của mình. Lần này Tứ Cực đỉnh lại đột nhiên hạ giới, cùng mặt khác chí bảo tranh đấu, trong này, tất có người từ đó mê hoặc."

Đế Phong ánh mắt quét về phía tiên đình quần thần, âm thầm lắc đầu: "Năm đó ta đoạt được đế vị, Tứ Cực đỉnh cũng từng rời đi Hỗn Độn hải, giúp ta đoạt Đế. Hạ giới chính là Tứ Cực đỉnh đánh nát, đến nay hạ giới còn để lại một cái động thiên như vậy lớn chỗ hổng. Ta đã từng một mực đang nghĩ, đến cùng là ai thuyết phục Tứ Cực ra sức giúp đỡ ta lật đổ Tà Đế?"

Trong mắt của hắn hiện lên một chút sát khí, ngay sau đó che giấu.

Có một chuyện hắn một mực không nghĩ thông, đó chính là năm đó Tứ Cực đỉnh rời đi Hỗn Độn hải trợ hắn chiến thắng Tà Đế, vì sao khi đó Đế Hỗn Độn không có nhân cơ hội rời đi Hỗn Độn hải?

"Bây giờ nghĩ lại chỉ có một cái khả năng, đó chính là năm đó Hỗn Độn hải bên trên có một người, một thân thực lực cùng Tứ Cực đỉnh không sai biệt nhiều, hoàn toàn có thể trấn áp Hỗn Độn hải dị động, để Đế Hỗn Độn không cách nào rời đi!"

Đế Phong chậm rãi nhắm mắt lại, trong lòng yên lặng nói: "Trên đời có thực lực này người không nhiều, cho dù từ thứ

nhất Tiên giới đến bây giờ, cũng nhiều nhất mười lăm mười sáu người. Mặt khác Đế cấp tồn tại hoặc là tử vong, hoặc là hóa thành tro tàn tiên kéo dài hơi tàn, chỉ có cựu thần mới có thể sống được như thế xa xưa. Như vậy người này, chỉ có thể là Đế Hốt."

Hắn nhanh chóng làm ra phán đoán của mình: "Năm đó là Đế Hốt thuyết phục Tứ Cực ra sức giúp đỡ ta, lật đổ Tà Đế, mượn ta tay vì đã từng nhường ngôi báo thù. Hiện tại, cũng là Đế Hốt lừa dối Tứ Cực đỉnh, tranh đoạt thứ nhất chí bảo hư danh, thả đi Đế Hỗn Độn!"

Hỗn Độn hải bên cạnh, bầu không khí trở nên cực kỳ đè nén, tiên đình quần thần lo sợ bất an, không ai dám to gan nói chuyện đánh vỡ cái này lặng im.

Đế Phong thầm nghĩ: "Mà chiếc kia kim quan xuất hiện, cho thấy một chuyện khác, bị trấn áp tại kim quan bên trong người xứ khác cũng bị thả ra ngoài. Đế Hốt đến cùng muốn làm cái gì? Hắn, đến cùng là ai? Hắn phóng thích hỗn độn, là vì duy trì cân bằng, vẫn là có ý định để hỗn độn cùng người xứ khác đồng quy vu tận?"

Hắn sống lưng lạnh cả người, có một loại bị đại độc rắn để mắt tới cảm giác: "Hắn rốt cuộc là núp trong bóng tối, vẫn là liền ẩn giấu ở trẫm trong triều đình , chờ đợi ta lộ ra sơ hở?"

Bất thình lình, bộ ngực hắn tê rần, khẽ nhíu mày, suýt nữa phát ra rên lên một tiếng, nhưng lại sinh sinh đè xuống.

Hắn không dám ở thần tử trước mặt hiển lộ ra bản thân bị thương, bởi vì hắn không dám khẳng định, Đế Hốt có hay không ẩn giấu ở trong đó!

Bộ ngực hắn chỗ đau đớn là bị Tà Đế, Thiên Hậu đám người phục kích trận chiến kia lưu lại ám thương, hắn tại một trận chiến kia bên trong bị tập kích, rơi vào thế yếu, đặc biệt là

Thiên Hậu chí bảo vu đạo bảo thụ chính là dị chủng đại đạo, để hắn bị thiệt lớn, trong khoảng thời gian ngắn, thân thể cùng nội tâm bị đánh nát gần một trăm nhiều lần!

Tại nhiều lần khôi phục thân thể về sau, để hắn phát hiện Cửu Huyền Bất Diệt sơ hở.

Hắn trong đó một vết thương, đã xuất hiện tại Cửu Huyền Bất Diệt công pháp bên trong, không cách nào xóa đi!

Hắn vốn cho là bản thân Cửu Huyền Bất Diệt công tuyệt đối không có bất kỳ cái gì điểm yếu, lần này phát hiện, để hắn cảnh giác lên, sở dĩ về sau một mực bế quan không ra, đúng là hắn nghĩ mọi cách bù đắp công pháp sơ hở!

"Đế Hốt cho là ta không có bị thương, liền không dám lỗ mãng, như vậy mục tiêu của hắn liền sẽ chuyển hướng Tà Đế Tuyệt, Thiên Hậu cùng Đế Thúc đám người."

Đế Phong nghĩ tới đây, từ từ mở mắt, không nhanh không chậm nói: "Tiên tướng, Tà Đế, Thiên Hậu, bốn Đế Quân, bị thương cực nặng, chính là diệt bình những này loạn đảng thời cơ. Hạ giới không thể nắm giữ tại tiên đình trong tay, mà bị loạn đảng khống chế, dù sao cũng là cái tai hoạ ngầm."

Tiên tướng Bách Lý Độc lập tức rõ ràng hắn ý tứ, khom người nói: "Loạn đảng chiếm cứ tại hạ giới, cầm chính là hạ giới quảng đại, phúc địa rất nhiều, bọn họ có thể ẩn thân, cũng có thể hấp thu tiên khí khôi phục tu vi. Mà ta Tiên giới nhưng mất đi đối hạ giới khống chế, tiên nhân bình thường, dù là Kim Tiên cũng không cách nào hạ giới, bằng không liền sẽ gặp gỡ thiên kiếp, tước mất trên đỉnh tam hoa, xóa đi thiên địa lạc ấn, gạch bỏ tiên tịch. Bởi vậy lấy thần ý kiến, đem chiêu an Vũ tiên nhân, lệnh hắn đi tới hạ giới Lôi Trì động thiên, tru Ôn Kiều, giành lấy Lôi Trì động thiên chưởng khống quyền."

Đế Phong hướng tiên đình đi tới, lộ ra vẻ tán thưởng, tiên tướng Bách Lý Độc vẫn là hắn tốt nhất giúp đỡ, lần này giải thích của hắn nói trúng tim đen, điểm ra mấu chốt của vấn đề.

Tiên tướng Bách Lý Độc dẫn đầu một đám Tiên Quân Thiên Quân đuổi theo bước tiến của hắn, nói: "Vũ tiên nhân tinh thông kiếp vận chi đạo, không thể so Ôn Kiều kém, có thể khống chế lôi trì. Có hắn chưởng khống lôi trì, ta Tiên giới tiên thần đại quân liền có thể hạ phàm, lại không e ngại thiên kiếp tới gọt trên đỉnh tam hoa. Hạ giới màu mỡ, nếu là mặc cho hắn dã man sinh trưởng, khẳng định sẽ đối với tiên đình sinh ra uy hiếp. Nhưng tiên thần có thể tùy ý hạ giới mà nói, tiên đình thống trị liền sẽ không dao động. Chỉ là Vũ tiên nhân…"

Hắn có chút do dự. Vũ tiên nhân năm đó đầu nhập vào Đế Phong, bởi vì diện mạo vô sỉ, Đế Phong diệt trừ Tà Đế về sau, liền đem Vũ tiên nhân cũng nhét vào Phần Tiên lô bên trong luyện kiếm, bởi vậy Vũ tiên nhân chưa chắc sẽ nguyện ý tiếp nhận chiếu an.

Đế Phong cười nói: "Tiên tướng thần cơ diệu toán, nhưng không tính được tới Vũ tiên nhân đã bị trẫm chiếu an. Ngươi truyền trẫm ý chỉ, lệnh hạ giới Ngục Thiên Quân tìm đến Vũ tiên nhân, để hắn trợ Vũ tiên nhân diệt trừ Ôn Kiều, khống chế lôi trì."

Tiên tướng Bách Lý Khê đồng ý.

Một bên khác, Thiên Hậu, Tiên Hậu đám người đều tự bị thương nghiêm trọng, Tử Vi, Sư Đế Quân đám người liền muốn ai đi đường nấy, trốn đi chữa thương. Thiên Hậu nương nương bất thình lình lạnh lùng nói: "Chúng ta không thể xa cách!"

Tiên Hậu, Tử Vi đám người trong lòng giật mình, cho là nàng muốn thừa cơ diệt trừ bốn đại Đế Quân.

Thiên Hậu thấy bọn họ lộ ra vẻ đề phòng, biết bọn họ hiểu lầm, lắc đầu nói: "Bản cung cũng không có ác ý, mà là chúng ta nếu như xa cách, liền sẽ chắc chắn phải chết! Lần này sự tình, rất quỷ dị, là có người thả ra kim quan bên trong người xứ khác, dẫn ra chúng ta, để hiện nay trên đời mạnh nhất tồn tại tụ tập tại một chỗ, một thân mục đích, là để chúng ta đồng quy vu tận! Cho dù không thể đồng quy vu tận, cũng phải để chúng ta lưỡng bại câu thương!"

Tiên Hậu sắc mặt biến hóa, nói: "Tỷ tỷ có ý tứ là, người này phóng thích kim quan bên trong người xứ khác, là vì dẫn ra chúng ta? Nhưng mà người xứ khác là liền Đế Hỗn Độn đều có thể trọng thương tồn tại, hắn phóng thích người xứ khác, chẳng lẽ liền không sợ hắn không thu thập được thế cuộc? Chuyện này với hắn có chỗ tốt gì?"

Thiên Hậu cắn chặt răng ngà, trong kẽ răng bắn ra một tia cười lạnh: "Đây là Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh sẽ xuất hiện ở đây, trọng thương mặt khác chí bảo nguyên nhân! Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh xuất hiện, có thể khẳng định là, cái này ngốc thiếu chí bảo bị người lừa dối, cho rằng người kia sẽ giúp nó trấn áp Hỗn Độn hải, cho nên chạy tới tranh đoạt thứ nhất chí bảo tên tuổi. Nhưng này người mục đích đúng là vì thả ra Đế Hỗn Độn! Hắn thả ra Đế Hỗn Độn mục đích, chính là vì đối phó người xứ khác!"

Tiên Hậu, Tử Vi chờ bốn đại Đế Quân vẻ mặt đột biến, có một loại bị người nắm giữ nơi tay cảm giác bất lực.

Thiên Hậu nương nương cười lạnh nói: "Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác thủy hỏa bất dung, khẳng định sẽ lần nữa lưỡng bại câu thương, thậm chí đồng quy vu tận. Mà hắn liền có thể ngồi thu ngư ông thủ lợi. Chúng ta bây giờ đều người bị thương nặng, nếu như xa cách, liền sẽ bị hắn tuỳ tiện giết chết!

Chỉ có năm người tập hợp một chỗ, còn có một chút hi vọng sống!”

Tiên Hậu đám người lúc này mới bỏ xuống đề phòng, đi theo Thiên Hậu trở về Đế đình.

Năm người như lâm đại địch, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm cười nói: “Thiên Hậu nương nương, Tiên Hậu nương nương, ba vị đạo huynh!”

Năm người như là chim sợ cành cong, sắc mặt kịch biến, vội vàng nhìn lại, chỉ thấy thanh đồng phù tiết bay tới, Tô Vân đứng tại phù tiết bên trong, cười nói: “Chư vị là muốn trở về Đế đình a? Ta phù tiết khá lớn, nguyện ý hộ tống.”

Trường Sinh Đế Quân la lên: “Nương nương, người này ẩn giấu ở lân cận, nhất định là màn này sau hắc thủ! Mời nương nương tru sát kẻ này!”

Thiên Hậu nương nương lắc đầu nói: “Cái kia phía sau màn hắc thủ rõ ràng chính là Đế Hốt, cánh tay của hắn bản cung nhận ra. Tiêu Trường Sinh, ngươi đừng bỗng dưng vu cáo hãm hại Tô Thánh Hoàng.”

Chương 674 : Tô Đại Cường chi tâm, mọi người đều biết

Chương 677: Tô Đại Cường chi tâm, mọi người đều biết

Trường Sinh Đế Quân nghe vậy, la lên: "Kẻ này mang theo lớn xích vàng, vừa nhìn liền không phải người tốt lành gì! Nương nương đừng bởi vì hắn dáng dấp anh tuấn liền bị hắn lừa!"

"Bản cung sao lại trông mặt mà bắt hình dong?"

Thiên Hậu đột nhiên giận dữ, mạnh mẽ vung hắn một bàn tay, hướng Tô Vân nói: "Tô Thánh Hoàng chớ trách, Trường Sinh bụng dạ hẹp hòi, đều là ghi nhớ lấy ngươi đánh chết Tiêu Quy Hồng một chuyện. Bản cung coi trọng đạo hữu, cũng không phải là nhìn đạo hữu dáng dấp đẹp đẽ, mà là đạo hữu có tài hoa."

Tô Vân trong lòng vui vẻ, vội vàng khiêm tốn vài câu.

Tang Thiên Quân ở một bên bĩu môi, thầm nghĩ: "Tiểu bạch kiểm bị lừa đến mở cờ trong bụng…"

Tiên Hậu nương nương ánh mắt lấp lóe, dò hỏi: "Tô Thánh Hoàng vì sao cũng chạy tới nơi này?"

Tô Vân mời mọi người leo lên phù tiết, cười nói: "Ta nhìn thấy thiên ngoại có chí bảo tranh chấp, nghĩ thầm chiếm cái tiện nghi, không nghĩ tới nhưng biến cố đột phát, liền thấy hai vị nương nương cùng hai vị đạo huynh bị thương, bởi vậy lòng nóng như lửa đốt."

Trường Sinh Đế Quân nói: "Là ba vị đạo huynh."

Tô Vân mặt mang tươi cười, ánh mắt nhưng trống rỗng liếc hắn một cái, lạnh lùng nói: "Ta không phải chó dại, không cùng chó dại xưng đạo hữu."

Trường Sinh Đế Quân giận không nhịn nổi, liền muốn cùng hắn liều mạng, Thiên Hậu kêu: "Tiêu Trường Sinh, đỡ bản cung ngồi xuống."

Trường Sinh Đế Quân vội vàng gập cong, đỡ lấy Thiên Hậu ngồi tại vàng óng ánh vách quan tài bên trên. Tiên Hậu, Tử Vi cùng Sư Đế Quân cũng đều tự ngồi tại vách quan tài bên trên.

Tô Vân khởi động thanh đồng phù tiết, hướng Đế đình bay đi.

Sư Đế Quân ánh mắt lấp lóe, muốn nói lại thôi, Thiên Hậu nương nương nói: "Tô Thánh Hoàng không phải người ngoài, cứ nói đừng ngại."

Sư Đế Quân nói: "Nương nương, ta xưa nay ngu dốt, vốn cho là nương nương thiên hạ này đệ nhất nữ tiên, là thứ sáu Tiên giới thiên hạ đệ nhất nữ tiên, hiện tại xem ra nhưng có chút không giống. Bởi vậy vãn bối cả gan, muốn hỏi nương nương lai lịch."

Nàng nguyên bản cùng Thiên Hậu lẫn nhau xưng đạo hữu, hiện tại chủ động đem vai vế giảm một đời.

Trường Sinh, Tử Vi Đế Quân cùng Tiên Hậu đều tự lặng im không nói. Chính là Oánh Oánh, Tô Vân, Tang Thiên Quân cũng rất là tò mò, không chịu được ngưng thần lắng nghe.

Sư Đế Quân hỏi trong lòng bọn họ nghi vấn, lúc trước bọn họ cũng cho rằng Thiên Hậu nương nương là thứ sáu Tiên giới vị thứ nhất phi thăng nữ tiên, nhưng mà Thiên Hậu lấy ra vu đạo bảo thụ về sau, bọn họ liền lật đổ ý nghĩ này.

Thiên Hậu vu đạo bảo thụ cùng Tiên đạo không có nửa điểm tương đồng!

Lại thêm lúc trước Thiên Hậu nói nàng nhận ra Đế Hốt tác phẩm, điều này càng làm cho người hoài nghi, Đế Hốt với tư cách Thái Cổ thời đại Đại Đế, sớm đã biến thành truyền thuyết, hiện nay tiên đình ai dám nói mình gặp qua hắn?

Thiên Hậu thương thế cực nặng, chí bảo bị chém, Tiên Hậu, Sư Đế Quân cùng Tử Vi Đế Quân thương thế ngược lại nhẹ một chút, bởi vậy lúc này là hỏi rõ ràng Thiên Hậu lai lịch thời cơ tốt nhất.

Nếu như Thiên Hậu là bạn, tự nhiên tất cả đều vui vẻ, nếu như là địch nhân, như vậy liền còn có xê dịch chỗ trống.

Thiên Hậu nương nương cười tủm tỉm nói: "Thì ra là thế. Bản cung đúng là thiên hạ đệ nhất nữ tiên, chỉ bất quá không phải thứ sáu Tiên giới đệ nhất nữ tiên mà thôi, cho tới cho các ngươi có này hiểu lầm."

Tiên Hậu nương nương nói: "Tỷ tỷ lai lịch cổ xưa, chỉ là tiểu muội chưa hề nghĩ tới cổ xưa như vậy. Nếu tỷ tỷ không phải đệ nhất Tiên giới nữ tiên, như vậy tỷ tỷ đến từ thứ mấy Tiên giới?"

Thiên Hậu nương nương ngẩng đầu, cười nói: "Ngọc thái tử, ngươi có thể nhận ra bản cung?"

Ngọc thái tử còn đứng ở thanh đồng phù tiết bên trên, thủ hộ mọi người, nghe vậy nói: "Ta tại thứ năm Tiên giới thời kì, gặp qua nương nương. Nương nương cùng Tà Đế ám toán cha ta, đoạt cha ta giang sơn."

Mọi người đều tự trầm tĩnh lại, Tiên Hậu cười nói: "Tỷ tỷ nguyên lai là đến từ thứ tư Tiên giới."

Thiên Hậu lắc đầu nói: "So thứ tư Tiên giới cổ xưa. Bản cung đắc đạo, còn tại thứ tư Tiên giới trước đó, vẫn là Thái Cổ

thời đại, Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác ngươi luận đạo thời kì."

Lời vừa nói ra, phù tiết nội ngoại tất cả mọi người không chịu được tâm thần chấn động mạnh, Tang Thiên Quân vội vàng hóa thành một con tằm trắng, thu nhỏ hình thể, ra sức hướng ra phía ngoài bò đi, thầm nghĩ: "Những bí mật này, biết được càng nhiều, bị chết càng nhanh! Ta là tiên đình Thiên Quân, khẳng định cái thứ nhất cưỡi hạc trở lại…"

Bất thình lình, hắn thân thể bay lên không, nhưng là bị Oánh Oánh bắt lại, đặt ở trong sách vở, cho hắn một khối nhỏ thơm bánh.

Tang Thiên Quân ý đồ hướng ra phía ngoài leo, lại bị bắt trở về, khóc không ra nước mắt, đành phải gặm nhỏ thơm bánh, thầm nghĩ: "Cái này sách quái nhỏ chính là ma vương, sớm biết trước tiên đem nàng một mồi lửa đốt… Cái này bánh mùi vị không tệ!"

Thiên Hậu nương nương nhìn chung quanh một vòng, cười nói: "Tang Thiên Quân ý định chạy đi, bản cung kém chút liền diệt khẩu đây! May mắn Oánh Oánh tiểu tỷ muội đem ngươi kéo trở về."

Tang Thiên Quân rùng mình, thế mới biết sách quái nhỏ cứu mình một mạng.

Thiên Hậu tiếp tục nói: "Tại đệ nhất Tiên giới được mở mang xử lý tới về sau, là không có tiên nhân. Người xứ khác cùng Đế Hỗn Độn luận đạo, đưa tới tiên nhân khái niệm. Thực ra Tiên đạo, đến từ người xứ khác."

Nàng lời vừa nói ra, phù tiết bên trong tất cả xôn xao, cho dù là phù tiết bên ngoài Ngọc thái tử, cũng la thất thanh. Oánh Oánh càng là cả kinh nhỏ thơm bánh rơi đầy đất, vội vàng lại

đi nhặt, nhìn nhìn dơ bẩn nhỏ thơm bánh, thầm nghĩ: "Để lại cho côn trùng lớn ăn."

Trường Sinh Đế Quân lắp bắp nói: "Nương nương, chớ có nói đùa…"

Thiên Hậu nương nương cười nói: "Ta đến mức làm trò đùa a? Năm đó Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác luận đạo, đệ nhất trong tiên giới phần lớn là tiên dân, lơ mơ mê mê, không hiểu tu luyện như thế nào, bản cung chính là một trong số đó. Bọn họ nói, khi đó ta nghe như lọt vào trong sương mù, không rõ ràng cho lắm, chẳng qua Tiên đạo đúng là từ người xứ khác trong miệng phun ra. Về sau bản cung tu vi ngày càng cao, lúc này mới ý thức được, Đế Hỗn Độn cũng không phải là tiên, hắn là một tôn đến từ hỗn độn thần, đương nhiên là truyền không ra Tiên đạo."

Tô Vân suy nghĩ xuất thần, nghe vậy vội vàng nói: "Nương nương, bọn họ nếu là tại luận đạo, vì sao lại sẽ đánh nhau?"

Thiên Hậu nương nương lắc đầu nói: "Khi đó ta chỉ là một tiểu nhân vật, tại một đám cựu thần cùng Đế Hỗn Độn, người xứ khác phía trước, chính là hạt bụi nhỏ đồng dạng nhỏ bé. Ta đối khi đó phát sinh rất nhiều chuyện, đều là ghi nhớ mơ hồ, bọn họ vì sao mà chiến, ta liền không rõ ràng lắm."

Nàng xa thẳm thở dài, nói: "Bản cung bởi vì lần kia nghe giảng cơ duyên, từ từ tu hành, tuy là tiến cảnh chậm chạp, nhưng dù sao còn tại từ từ phát triển, về sau Đế Hỗn Độn chết đi, cựu thần đợi hỗn độn thống trị thế gian. Khi đó ta mới phát hiện, thế gian đã có rất nhiều tiên nhân, bọn họ tu luyện, dường như cùng ta không giống nhau lắm. Ta Tiên đạo, đặc lập độc hành, ta vốn cho là ta sai rồi, cho đến bọn họ đều biến thành tro tàn. Bản cung thế mới biết, lần kia nghe giảng cho bản cung mang đến chỗ tốt lớn bao nhiêu."

Nàng nói nhẹ như mây gió, nhưng Tô Vân cũng hiểu được Thiên Hậu năm đó gặp phải bao lớn áp lực.

Khi tất cả người đều nói nàng sai thời điểm, ngoan cố cố chấp kiên trì con đường của mình, đồng thời kiên trì bền bỉ tiếp tục đi, biến thành trong mắt người khác dị loại, biến thành quái vật, cái này cần dũng khí, lớn hơn đối mặt sinh tử!

Thiên Hậu cố chấp, có thể thấy được chút ít, có làm cho Tô Vân khâm phục học tập chỗ!

Thiên Hậu nương nương nhẹ như mây gió nói: "Đến thứ hai Tiên giới thời kì, vẫn là cựu thần thống trị, chẳng qua khi đó cũng đã có người tôn ta một tiếng Thiên Hậu. Bọn họ tôn ta vì nữ tiên thủ lĩnh, chỉ là khi đó, Đế Thúc thống trị cũng không thể nào an ổn, cựu thần chia làm khác biệt phe phái, mang theo lấy tiên nhân công kích lẫn nhau chinh chiến, mà khi đó tiên nhân nhưng tại dần dần mở rộng… Ai nha, bản cung là già nên hồ đồ rồi, làm sao lại ưa thích nhắc một chút năm xưa nát vừng sự tình, làm hỏng mọi người hào hứng? Không nói, không nói!"

Oánh Oánh sốt ruột khó nhịn, gấp đến độ hận không thể đem Thiên Hậu nhốt ở trong lồng, buộc nàng nói ra nàng biết lịch sử. Chỉ là Thiên Hậu mặc dù bị thương nặng nhất, nhưng dù sao cũng là Đế cấp tồn tại, tu luyện đến Đạo cảnh cửu trùng thiên, muốn đem nàng nhốt ở trong lồng chỉ sợ khó mà làm được.

Tô Vân dò hỏi: "Nương nương, như vậy chính thống con đường tiên nhân, cùng nương nương vu đạo con đường tu tiên, ai mới là chính xác?"

Phù tiết nội ngoại mọi người đều là trong lòng nghiêm nghị, vội vàng lắng nghe.

Thiên Hậu nương nương cười nói: "Nguyên Sóc Chinh Thánh cảnh giới không phải có một câu a? Nói đạo chinh thiên địa, chinh tại Thánh. Đạo chinh thiên địa, chính là Tiên đạo. Còn chinh tại Thánh ba chữ này, lấy bản cung góc nhìn hoàn toàn có thể ném đi, chỉ lưu lại đạo chinh thiên địa, là đủ. Chinh đạo tại Thánh chỉ là vẽ rắn thêm chân, hạn chế tầm mắt của chính mình."

Nàng cho Tô Vân cùng Oánh Oánh cảm ngộ sâu nhất, Chinh Thánh cảnh giới là chứng đạo tại Thánh, thường thường hậu nhân chỉ có thể ở Thánh Nhân đạo pháp bên trong quay vòng, rất ít có thể nhảy ra ngoài. Đạo chinh thiên địa, thoáng cái liền đem tầm mắt kiến thức mở ra!

Thiên Hậu cao cao tại thượng, là Đạo cảnh cửu trùng thiên tồn tại, không nghĩ tới vậy mà đối Nguyên Sóc cái này địa phương nhỏ khai sáng ra cảnh giới cũng để tâm nghiên cứu, bậc này nghiên cứu học vấn tinh thần khiến người khâm phục.

Tô Vân vội vàng để Oánh Oánh ghi lại, nói: "Trở về về sau, giao cho Thủy Kính tiên sinh bọn họ, để cho bọn họ đối Chinh Thánh cảnh giới làm ra điều chỉnh."

Thiên Hậu nương nương tiếp tục nói: "Đạo chinh thiên địa quả thực là Tiên đạo chính thống, ta vu tiên pháp môn so ra kém chính thống Tiên đạo, chỉ có thể coi là bàng môn. Cho dù muốn truyền dạy cho những người khác, để ta đạo không cô, người khác cũng không cách nào tu thành. Năm đó ta ngu dốt, đối ngoại hương nhân nói Tiên đạo lĩnh ngộ không thấu, nếu như lĩnh ngộ thấu triệt, ước chừng ta cũng là chính thống."

Mọi người đều tự lặng im.

Thiên Hậu nương nương con đường cô độc mà rất dài, từ nàng đắc đạo đến nàng thành đạo, đã trải qua đệ nhất Tiên giới tám trăm vạn năm, ai có thể chịu đựng dạng này cô quạnh?

Tiên đạo có thể đạo chinh thiên địa, mượn thiên địa chi đạo làm lực, lấy thần thông diễn hóa Tiên đạo hùng vĩ, mà Thiên Hậu con đường lại là bản thân một mình tìm tòi người xứ khác đạo, cô độc chứng thực, sẽ không nhận được thiên địa chi đạo tán đồng.

Tô Vân cẩn thận suy tư, bất thình lình nói: "Chẳng qua nương nương trải qua lại làm cho ta xác minh một cái suy đoán, đó chính là ngoại đạo có thể trường sinh."

Mọi người đều tự khẽ giật mình, tinh tế suy tư, trong lòng đều là hơi chấn động.

Tô Vân một lời điểm ra quan trọng: Ngoại đạo có thể trường sinh!

Tang Thiên Quân biến thành tằm trắng bất thình lình mang theo bi ai nói: "Ta nghiên cứu cả đời Tiên đạo, còn khó có thể đi tới cực hạn. Như thế nào mới có thể nhảy ra Tiên đạo, đi đến Tô Thánh Hoàng nói tới ngoại đạo đâu? Ta tuy là rõ ràng trường sinh ảo diệu, nhưng trong lòng chỉ có bi thương, ước chừng lại quá chút năm ta cũng sẽ theo Tiên giới cùng một chỗ hóa thành tro tàn."

Phù tiết nội ngoại, một mảnh lặng im.

Trong lúc vô tình, phù tiết đi tới Đế đình, Tô Vân khống chế phù tiết một đường đi tới Cam Tuyền uyển, bay xuống.

Cái này Cam Tuyền uyển bốn phía quần sơn san sát, quái thạch lởm chởm, thác nước ngang liễu, Ngô Đồng nâng trăng, phong cảnh kỳ lạ.

Mọi người quan sát một phen, nhìn ra chỗ lợi hại, trong lòng nghiêm nghị, Sư Đế Quân hướng Tiên Hậu nói: "Cựu thần."

Tiên Hậu nhẹ nhàng gật đầu, nói: "Mười một tôn."

Các nàng xem ra Cam Tuyền uyển lân cận có mười một tôn cựu thần ẩn tàng, ẩn núp không nổi, trong lòng thất kinh Tô Vân thế lực.

Tô Vân tại phía trước ân cần nói: "Nơi này chính là kẻ hèn này xử lý ra địa phương, lúc trước rách nát khắp chốn, gần nhất cuối cùng sửa sang lại. Ta cũng không khác tâm ah chư vị, cũng không khác tâm, quả thật ta cái kia Tiên Vân cư bị Sư Đế Quân đánh nát, ta mới không thể không vào ở Đế đình. Hơn nữa ta lựa chọn là Cam Tuyền uyển, Đế đình cung điện, kẻ hèn này là không dám đụng vào…"

Tiên Hậu nương nương lặng lẽ nói: "Tô Thánh Hoàng không cần giải thích, tất cả mọi người rõ ràng ngươi không có dã tâm."

Trường Sinh Đế Quân hừ một tiếng, thấp giọng nói: "Tô Đại Cường chi tâm, người qua đường đều biết…"

Lúc này, chỉ nghe Cam Tuyền uyển bên trong truyền tới một thanh âm xa lạ, cười lạnh nói: "Tô Thánh Hoàng, ngươi cuối cùng trở về! Nhận ra tiên đình Liễu Tiên Quân a?"

Cam Tuyền uyển bên trong, Ứng Long vội vàng đi ra, nhìn thấy Tô Vân bên người mọi người mình đầy thương tích, không khỏi lấy làm kinh hãi, vội vàng nói nhỏ: "Bên trong tới cái quái nhân, tự xưng là Liễu Tiên Quân, đến đây tìm hắn nhi tử Thần Quân Liễu Kiếm Nam. Hắn nói Liễu Kiếm Nam ở đây làm Thần Quân, thống trị Đế đình, hắn tìm không được Liễu Kiếm Nam liền không đi. Hắn còn nói, là chúng ta hại con hắn Liễu Kiếm Nam tính mạng…"

Tô Vân kinh ngạc nói: "Lại có việc này? Ta làm sao chưa từng thấy qua vị này Liễu Thần Quân?"

Oánh Oánh ôm sách, liên tục gật đầu, khẩn trương đến quên mất trong sách còn kẹp lấy Tang Thiên Quân.

Trong lúc nói chuyện, chỉ thấy Cam Tuyền uyển bên trong hào quang bốc hơi, một tôn Tiên Quân khí diễm ngập trời, cất bước đi tới, khí thế cuồn cuộn như nước thủy triều ép về đằng trước, cười lạnh nói: "Để cho ta nhìn xem cái gọi là Tô Thánh Hoàng đến cùng là thần thánh phương nào? Vậy mà để cho ta cái này Tiên Quân chờ lâu như vậy!"

Liễu Tiên Quân nhìn thấy Tô Vân khuôn mặt, đang muốn nói chuyện, bất thình lình nhìn thấy Tô Vân bên người Tiên Hậu, Tử Vi, Trường Sinh cùng Sư Đế Quân đám người, không khỏi rùng mình.

"Quỳ xuống!" Tiên Hậu quát.

Liễu Tiên Quân phù phù một tiếng quỳ trên mặt đất, nằm sấp xuống.

Chương 675 : Ta khuyên bệ hạ tự giải quyết cho tốt

Chương 678: Ta khuyên bệ hạ tự giải quyết cho tốt

Liễu Tiên Quân quỳ rạp trên đất, tròng mắt loạn chuyển, trong lòng âm thầm kêu khổ: "Loạn đảng! Cái này Tô Thánh Hoàng trong phủ một tổ loạn đảng!"

Thiên Hậu, Tiên Hậu đám người cùng Tô Vân cùng nhau mà đến, tuy là để hắn khiếp sợ, nhưng càng làm cho hắn sợ hãi chính là, bất luận Thiên Hậu vẫn là Tiên Hậu, hay là mặt khác ba vị Đế Quân, đều đã bị tiên đình truy nã, đánh dấu vì loạn đảng!

Bản thân chạy tới hưng sư vấn tội, vậy mà xông vào loạn đảng ổ, bị ngăn ở Cam Tuyền uyển, nếu như chết rồi, cũng là bị chết vô cùng oan uổng!

"Có điều, bất luận là Thiên Hậu vẫn là Tiên Hậu, hoặc là Trường Sinh, Tử Vi cùng Sư Đế Quân, thoạt nhìn thương thế đều rất nghiêm trọng bộ dạng."

Liễu Tiên Quân hai tay chống đất, mặt kề sát ở trên đất, tròng mắt loạn chuyển, thầm nghĩ: "Hiếm thấy những này loạn đảng tề tụ một nhà, nói không chừng chính là ta Liễu mỗ lên như diều gặp gió thời cơ tốt! Ta nếu là lúc này bất thình lình bạo khởi xuất thủ…"

Hắn dừng một chút, thầm nghĩ: "Đại khái sẽ chết cực kỳ nhanh a?"

Chênh lệch quá xa, cho tới hắn vừa mới toát ra một cái cầm Thiên Hậu, Tiên Hậu đám người đầu lĩnh thưởng suy nghĩ, ý

nghĩ này liền bị bản thân bóp tắt.

Tiên Hậu nương nương dò hỏi: "Liễu Tiên Quân, không có thương tổn đến Tô Thánh Hoàng người trong phủ a?"

Liễu Tiên Quân vội vàng nói: "Không có. Ta cũng là vừa tới không mấy ngày, biết Thiên Hậu ở tại lân cận, không dám lỗ mãng. Tiểu thần chỉ là đến đây hỏi Tô Thánh Hoàng, có hay không biết khuyển tử tung tích. Tiểu thần nghe qua khuyển tử liền tại phụ cận đặt chân, nhưng mà hỏi thăm một phen, đều nói chưa từng gặp qua khuyển tử. Tiểu thần nghĩ thầm Tô Thánh Hoàng là thổ địa của nơi này, không bằng tới nơi này hỏi một chút…"

Tiên Hậu thở dài: "Ngươi nếu là tuỳ tiện động thủ, ngươi đã sớm chết. Tô Thánh Hoàng cái này Cam Tuyền uyển không phải là bình thường chỗ, nơi đây ngọa hổ tàng long, bình thường Thiên Quân đến đây tiến đánh, chỉ sợ cũng là có đến mà không có về."

Liễu Tiên Quân mặt kề sát đất mặt, hì hục cười nói: "Nương nương nói đùa, tiểu thần đi tới nơi này cái gì hung hiểm cũng không có gặp phải, chỉ gặp Ứng Long mấy cái Thần Ma."

Tiên Hậu cũng biết hắn mặc dù là Tiên giới Tiên Quân, nhưng kiến thức kém, không nhận biết cựu thần, dứt khoát chẳng muốn nhắc nhở hắn, nói: "Tô Thánh Hoàng không phải địa đầu xà, mà là hạ giới thủ lĩnh, tương lai bảy mươi hai động thiên đại nhất thống, hắn là muốn làm dê đầu đàn."

Liễu Tiên Quân tâm thần chấn động mạnh: "Tiên Hậu bọn họ ý định nâng đỡ Tô Thánh Hoàng làm khôi lỗi Đế!"

Hắn khó nhịn tò mò, ngẩng đầu lên nhìn về phía Tô Vân, bất thình lình nhận ra Tô Vân đến, thất thanh nói: "Ngươi chính là cái kia tại Vong Xuyên tập kích ta loạn thần tặc tử!

Nếu không phải ngươi đánh lén, cứu cựu thần Kinh Khê, ta cũng không đến mức lưu lạc tới bậc này tình cảnh!"

Tô Vân nháy mắt mấy cái, cười nói: "Liễu Tiên Quân đang nói cái gì? Ta làm sao nghe không hiểu?"

Liễu Tiên Quân nhất thời tỉnh ngộ lại, vội vàng nói: "Tiểu thần quan tâm sẽ bị loạn, nhất thời tại chư vị mọi người phía trước không lựa lời nói."

Thiên Hậu, Tiên Hậu, Sư Đế Quân đám người nhưng nhao nhao hướng Tô Vân nhìn lại, có như có điều suy nghĩ, có lộ ra vẻ hoài nghi.

Thiên Hậu thản nhiên nói: "Tô đạo hữu, ngươi đi Vong Xuyên làm cái gì?"

Tô Vân không dám thất lễ, nói: "Ngọc thái tử là tro tàn tiên, ta cũng muốn thăm dò tro tàn ảo diệu, bởi vậy ý định đi vào Vong Xuyên thám hiểm, tìm kiếm tro tàn căn nguyên, trị tận gốc bệnh này. Ta cùng Liễu Tiên Quân cũng là không đánh nhau thì không quen biết, ta thấy hắn công kích Kinh Khê cựu thần, ý định giết chết Kinh Khê, phóng thích tro tàn tiên chiếm đoạt hạ giới, bởi vậy xuất thủ cứu giúp. Chưa từng nghĩ, liên lụy Liễu Tiên Quân."

Thiên Hậu, Tiên Hậu đám người đồng thời hung tợn trừng Liễu Tiên Quân một cái, Tử Vi Đế Quân tức giận đến thân thể run rẩy, run giọng nói: "Sát hại Kinh Khê, phóng thích Vong Xuyên bên trong tích lũy sáu cái Tiên giới tro tàn tiên, Liễu Tiên Quân, ngươi hảo hảo ác độc!"

Tô Vân áy náy nói: "Liễu đạo hữu, ta nguyên bản định thay ngươi giấu diếm, tiếc rằng Thiên Hậu Tiên Hậu ánh mắt sắc bén, ta lừa gạt không được các nàng, đành phải đem ngươi làm sự tình chọc ra tới, là ta không đúng…"

Tang Thiên Quân cố gắng từ Oánh Oánh quyển sách bên trong đẩy ra đầu đến, cười trên nỗi đau của người khác nhìn Liễu Tiên Quân, thầm nghĩ: "Ta nói ta gặp phải Tô Thánh Hoàng về sau số phận liền kém như vậy, nguyên lai quả nhiên là Tô Thánh Hoàng mới ta. Tiểu Liễu số phận không bằng ta, bị Tô Thánh Hoàng một phương liền mới chết!"

Sư Đế Quân tức giận nói: "Loại này bại hoại, Tô Thánh Hoàng cư nhưng còn muốn xin tha cho hắn? Trực tiếp băm cầm lấy đi cho chó ăn, chó đều không ăn!"

Liễu Tiên Quân dập đầu như giã tỏi, xin tha nói: "Chư vị mọi người ở trên, đây là tiên tướng Bách Lý Độc dặn dò, nói là bệ hạ ý chỉ, tiểu thần cũng là không thể làm gì! Tiểu thần nếu như không tuân, khẳng định chết không có chỗ chôn!"

Mọi người nhao nhao chửi bới, chính là Ứng Long cùng Oánh Oánh cũng đồng thời tiến lên, chửi thề một tiếng.

Bị kẹp ở quyển sách bên trong chỉ lộ ra đầu Tang Thiên Quân, cũng hướng Liễu Tiên Quân phun ra một mặt tơ tằm.

Tiên Hậu tức giận vô cùng mà cười: "Đế Phong càng ngày càng mê muội, liền thả ra lục triều tro tàn tiên loại này mất hết tính người chủ ý cũng có thể nghĩ ra, còn có chuyện gì là hắn không dám làm?"

Trường Sinh Đế Quân vội vàng nói: "Còn có tiên tướng Bách Lý Độc, tiểu tử này vừa nhìn chính là bên cạnh bệ hạ gian thần!"

Tất cả mọi người nhìn về phía hắn.

Trường Sinh Đế Quân trong lòng buồn bực: "Nhìn ta làm gì?"

Tiên Hậu nói: "Tỷ tỷ, liễu tặc tuy là tội ác tày trời, chém đầu cả nhà cũng hợp tình hợp lý, chỉ là chúng ta bị thương, cần

phải đến dùng đến liễu tặc tạo hóa chi đạo. Liền giữ lại hắn, để hắn lập công chuộc tội a."

Liễu Tiên Quân lộ ra vẻ ước ao.

Thiên Hậu cười nói: "Con ta Đổng Phụng, tạo hóa chi đạo có chút tinh xảo."

Liễu Tiên Quân sắc mặt xám ngoét.

Tiên Hậu cười nói: "Liễu tặc có thể cùng Phụng thái tử xác minh lẫn nhau. Huống chi hắn tuy là hồ đồ, nhưng may được Tô Thánh Hoàng ra tay đúng lúc, chưa hề phạm vào không thể tha thứ sai lầm lớn."

Thiên Hậu biết nàng muốn thu phục Liễu Tiên Quân, dứt khoát liền theo nàng, nói: "Đã như vậy, vậy liền để hắn lập công chuộc tội."

Hai người thương nghị đã định, Thiên Hậu hướng Tô Vân nói: "Thánh Hoàng, bản cung cùng Tiên Hậu đám người liền lưu tại ngươi nơi này chữa thương, ý của ngươi như nào?"

Tô Vân có chút chần chờ.

Thiên Hậu thấy thế, hữu ý vô ý nói: "Thánh Hoàng vì sao không có đi vào Vong Xuyên liền trở về?"

Tô Vân cười nói: "Kinh Khê nói cho ta biết, Vong Xuyên hung hiểm vô cùng, ta liền trở về. Nếu nương nương ý định lưu tại nơi này, ta không dám không theo? Mời."

Thiên Hậu ngay sau đó không hỏi tới nữa Tô Vân Vong Xuyên hành trình.

Tô Vân đem Thiên Hậu đám người dàn xếp lại về sau, lập tức gọi đến Ứng Long, nói nhỏ: "Lão ca ca, ngươi cùng Oánh Oánh lập tức đi mời Đế tâm đến đây, ẩn thân trong cung, mượn Thiên Hậu đám người trốn họa sát thân! Oánh Oánh biết thế nào sử dụng thanh đồng phù tiết, qua lại nhanh chóng."

Ứng Long trong lòng nghiêm nghị, Tô Vân đem thanh đồng phù tiết giao cho Oánh Oánh, Ứng Long vội vàng cùng Oánh Oánh cùng một chỗ rời đi.

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, hắn sở dĩ tại chí bảo chi sau chiến tranh chủ động nghênh tiếp Thiên Hậu đám người, vì cái gì chính là mượn Thiên Hậu đám người dư uy, chấn nhiếp Tà Đế!

Tà Đế lần này đại bại, liền Đế Quân chi tâm cũng bị Đế Phong hủy đi, bởi vậy bất kể như thế nào đều phải tìm đến Đế tâm, đem Đế tâm trồng ở trái tim của chính mình trong bụng.

Mà có khả năng bảo vệ Đế tâm phương pháp, chỉ có lợi dụng Thiên Hậu đám người!

Thiên Hậu đám người nhìn thấy hắn nơi này phòng ngự nghiêm ngặt, bởi vậy nguyện ý lưu lại, mà hắn liền có thể an bài Đế tâm thủ tại chỗ này. Nếu như Tà Đế dám đến, tự nhiên có Thiên Hậu đám người ứng phó.

Đây là hắn là Đế tâm cầu được một chút hi vọng sống!

Về sau mấy ngày, hắn ra vào Cam Tuyền uyển, cùng trước kia không khác, bên người cũng không thấy Ngọc thái tử bóng dáng.

Mấy ngày nay bình an vô sự.

Thanh đồng phù tiết bay tới, Oánh Oánh cùng Ứng Long nhảy xuống phù tiết, nói nhỏ: “Sĩ tử, Đế tâm mang đến!”

Đế tâm đi xuống phù tiết, nói: “Thánh Hoàng tìm ta vì chuyện gì? Ta còn tại dạy học.”

Tô Vân nói: “Tà Đế muốn giết ngươi, đạo hữu trước tạm ở đây chút ở mấy ngày.”

Đế tâm ngay sau đó tại Cam Tuyền uyển ở lại.

Tô Vân bỏ xuống trong lòng một khối đá lớn, ý nghĩ lại hoạt lạc: "Kim quan bị Tứ Cực đỉnh trọng thương, không biết tung tích, hai tòa Tử Phủ cũng bị đánh cho trọng thương. Không bằng trước đi thăm hỏi Tử Phủ, Tử Phủ bị thiệt thòi, hơn phân nửa liền sẽ đem kim quan tung tích nói cho ta biết. Nhận được kim quan về sau, lớn xích vàng buộc lên kim quan, ta để nó đem kim quan buộc tại ta Cam Tuyền uyển kéo lấy, đến lúc đó, liền không sợ Tà Đế."

Hắn nghĩ tới nơi này, lập tức chuẩn bị phù tiết, gọi lên Oánh Oánh, nói: "Đem Tang Thiên Quân cũng mang theo. Ta trên đường cho hắn chữa thương, nếu là tìm kiếm kim quan lúc gặp phải hung hiểm, hắn cũng có thể đè ở đằng trước cho chúng ta chạy trốn thời cơ."

Oánh Oánh vội vàng lấy ra Tang Thiên Quân, chỉ thấy một con lớn trắng tằm đang ôm nhỏ thơm bánh ăn.

Tô Vân thôi thúc thanh đồng phù tiết, phù tiết từ từ bay lên, hướng lên trời bên ngoài mà đi.

Mắt thấy liền muốn bay ra Đế đình lúc, bất thình lình thanh đồng phù tiết không bị khống chế, thẳng bẻ hướng, Tô Vân nhất thời luống cuống tay chân, vội vàng hiện ra nội tâm, cùng nội tâm cùng một chỗ khống chế phù tiết!

Nhưng này thanh đồng phù tiết vẫn là quay ngược lại phương hướng, gào thét hướng phía dưới Đế đình xông tới!

Oánh Oánh thấy thế, cũng liền giúp đỡ tay, nhưng mặc cho do bọn họ thế nào điều khiển, phù tiết thủy chung không nghe bọn họ khống chế!

"Vù ——— "

Thanh đồng phù tiết phá không mà đi, sau một khắc bỗng nhiên dừng ở một tòa tiên sơn phúc địa bên trong!

Ngọn tiên sơn kia bên trong phúc địa tên là ánh bình minh, mỗi khi mặt trời mọc lúc, liền có một đạo thải hà từ phúc địa bên trong bay lên, vượt ngang trên không vạn dặm, tiên khí cực kỳ nồng đậm!

Lúc này ánh bình minh đang tự dần dần nhạt đi, Tô Vân nhìn lại, chỉ thấy ánh bình minh bên dưới, một bóng người kiên cường như thương, đưa lưng về phía hắn.

"Tà Đế!" Oánh Oánh cùng Tang Thiên Quân trong lòng nghiêm nghị, hô khẽ nói.

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, nói: "Thanh đồng phù tiết là nghĩa phụ ta Đế Chiêu ban tặng, Đế Tuyệt bệ hạ nội tâm truyền thụ cho ta phù tiết cách dùng, không nghĩ tới nhưng tại cách dùng bên trong ẩn náu huyền cơ, không có đem chân chính phương pháp tế luyện truyền thụ cho ta."

Tà Đế xoay người lại, lạnh lùng liếc nhìn hắn một cái, nói: "Ta bị người thân cận nhất phản bội, nhìn thấy ngươi tự nhiên cũng phải lưu lại thủ đoạn."

Tô Vân cười nói: "Lần này kim quan hiện thế, Tứ Cực đỉnh rời đi Hỗn Độn hải, đều là Đế Hốt ở sau lưng giở trò. Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác, đã thoát khốn, bọn họ là sinh tử đại địch, Đế Hốt sẽ không cân nhắc bọn họ chiều hướng. Hắn sẽ chỉ thừa này cơ hội tốt, đến đây giết hắn đối thủ. Đế Tuyệt bệ hạ đối hắn uy hiếp lớn nhất, ta khuyên bệ hạ tự giải quyết cho tốt, đừng đồ gây chuyện để kẻ thù sung sướng người thân đau đớn."

Tà Đế lộ ra vẻ tán thưởng, nói: "Ngươi dã tâm bừng bừng, ngay cả ta cũng dám uy hiếp, rất có năm đó ta không sợ trời không sợ đất khí khái. Chỉ là ta chưa hề nghĩ tới, nguyên lai năm đó ta như vậy làm người ta căm hận."

Tô Vân khẽ mỉm cười.

Tà Đế nói: “Ngươi cho rằng ngươi đem Đế tâm giấu ở Cam Tuyền uyển bên trong, liền có thể giấu giếm được ta?”

Tô Vân nghiêm nghị nói: “Tự nhiên không gạt được bệ hạ.”

Tà Đế cười lạnh nói: “Ngươi cho rằng nỏ mạnh hết đà Thiên Hậu, Tiên Hậu liền có thể chống đỡ được ta?”

Tô Vân cẩn thận nói: “Thiên Hậu, Tiên Hậu sẽ ngăn cản bệ hạ, nhưng không sẽ cùng bệ hạ liều mạng, bởi vậy bệ hạ còn có cướp đi Đế tâm thời cơ.”

Tà Đế chắp hai tay sau lưng, liếc nhìn hắn một cái, thản nhiên nói: “Như vậy ngươi vì sao còn muốn làm uổng công?”

Tô Vân khiêm tốn nói: “Bởi vì ta biết bệ hạ nhất định sẽ không mạo hiểm. Nếu như bệ hạ mạo hiểm xông vào ta cái kia Cam Tuyền uyển, giao thủ động tĩnh liền sẽ kinh động Đế Hốt. Đế Hốt nhìn chằm chằm, tất nhiên sẽ đến đây tiễn bệ hạ triệt để lên đường.”

Tà Đế lặng im phút chốc, nói: “Ngươi không sợ ta giết ngươi?”

Tô Vân lại không khiêm tốn, thẳng người lên nói: “Không sợ. Có nghĩa phụ ta Đế Chiêu tại, ngươi đừng hòng làm bị thương ta mảy may!”

Tà Đế ánh mắt rơi vào trên người hắn, nhìn không ra hỉ nộ, chỉ là để cho người ta cảm thấy sâu xa.

Tô Vân vững vàng đứng ở nơi đó, nhìn thẳng vào mắt hắn, không có nửa điểm vẻ sợ hãi.

Sau một lúc lâu, Tà Đế xoay người rời đi, âm thanh ung dung: “Trẫm có thể đợi. Đợi đến Thiên Hậu bọn họ chữa khỏi tổn thương, liền sẽ rời đi Cam Tuyền uyển, khi đó chính là trẫm thân thể khôi phục nguyên vẹn ngày!”

Hắn phiêu nhiên mà đi, toàn bộ Triêu Hà phúc địa tiên khí bị bao phủ không còn, một giọt không dư thừa!

Tô Vân đưa mắt nhìn thân ảnh của hắn biến mất, đột nhiên mồ hôi lạnh trên trán cuồn cuộn chảy ra, thở hồng hộc.

Oánh Oánh cùng Tang Thiên Quân cũng tựa như thoát lực đồng dạng, ngã ngồi tại phù tiết bên trong, trong mắt hoảng sợ còn chưa hoàn toàn tán đi.

Tô Vân thở đều đặn khí, lấy lại bình tĩnh, trầm giọng nói: "Chúng ta đi! Đi tìm Tử Phủ, hỏi kim quan tung tích!"

Chương 676 : Trần Sa Hạo Kiếp Hoàn Vô Tận

Chương 679: Trần Sa Hạo Kiếp Hoàn Vô Tận

Chúc Long tinh hệ, thanh đồng phù tiết đi tới Tử Phủ nơi ở, chỉ thấy nơi này tràn ngập tạo hóa cùng tạo vật lực lượng, Tử Phủ đang tại bản thân chữa trị.

Tử Phủ quyết chiến kim quan, tranh đoạt thiên hạ đệ nhất chí bảo danh hào, vốn chỉ là một tràng chí bảo ở giữa quyết đấu, kim quan mạnh mẽ quả thực vượt quá Tử Phủ đoán trước, một trận chiến này để nó rất là đã nghiền.

Không nghĩ tới nhưng tự nhiên đâm ngang, phát sinh một loạt biến cố, đầu tiên là Đế Thúc xuất hiện nắm giữ kim quan, đem kim quan uy năng thôi phát đến cực hạn, liền Tử Phủ hợp nhất hóa thành một đoàn tử khí, lại cũng không thể chạy trốn, bị bắt vào trong quan tài, suýt nữa bị Đế Thúc luyện hóa.

Càng không có nghĩ tới chính là, bị nó đánh bại chí bảo vậy mà không chịu thua, liên thủ đối phó nó, để nó rơi vào kim quan, đế kiếm kiếm hoàn, Vạn Hóa Phần Tiên lô vây công bên trong.

Tứ Cực đỉnh càng là tại thời khắc sống còn ra tay, đại phá các đại chí bảo, đoạt được đệ nhất chí bảo uy danh!

Tô Vân đi tới nơi này lúc, Tử Phủ còn tại phụng phịu, thậm chí liền trên vách tường nó đánh bại Tứ Cực đỉnh, đế kiếm kiếm hoàn, Phần Tiên lô cùng Đế Phong mà lưu lại lạc ấn, cũng bị nó xóa đi.

Tô Vân đi tới Tử Phủ phía trước, hát cái đại như vậy, khom người nói: "Đạo huynh, ta lại tới."

Tử Phủ bất thình lình đại biến, vốn là cửa chính hướng về hắn, sau một khắc liền biến thành bức tường hướng về hắn.

Tô Vân nhịn không được cười lên, dọc theo bức tường đi lại, đi tới Tử Phủ Thiên môn chỗ, cười nói: "Đạo huynh, luận thực lực ngươi không thua tại bất kỳ chí bảo, ngươi uy năng cùng biến hóa, thậm chí tại bọn chúng phía trên, ngươi chỉ là thiếu sót một phần số phận. Ngươi số phận không tốt…"

Oánh Oánh vội vàng ghé vào lỗ tai hắn nói nhỏ: "Sĩ tử, đừng quên ngươi là hoa cái số mệnh! Tử Phủ xui xẻo, hơn phân nửa chính là bị ngươi hoa cái số mệnh bao lại!"

Tô Vân trong lòng cười thầm: "Oánh Oánh không biết ta số mệnh đã thay đổi tốt hơn, còn trách tại trên đầu của ta, lại không biết nhưng thật ra là nàng đem vận rủi lây cho Tử Phủ, cho tới Tử Phủ bị đánh đến thảm như vậy."

Tang Thiên Quân ghé vào trong sách vở, ôm một khối nhỏ thơm bánh, thầm nghĩ: "Hai cái này hoa cái số mệnh, đều không có nửa điểm tự biết mình."

Tử Phủ cửa lần nữa biến hóa, như trước là bức tường hướng về bọn họ.

Tô Vân cười nói: "Đạo huynh, để cho ta nhìn một chút thương thế của ngươi thế thế nào? Ta cũng biết Tiên Thiên Nhất Khí, có thể giúp đạo huynh trị liệu."

Cái kia Tử Phủ chần chừ một chút, Thiên môn xuất hiện, Tô Vân đi vào nhìn lại, chỉ thấy song cửa sổ cũng bể nát, bức tường cũng sập, nóc phòng cũng bị vén lên nửa bên, giống như là cái bảy, tám tuổi rụng răng em bé, đánh nhau đánh thua, hốc mắt cũng bị đánh sưng lên.

Tô Vân đi vào sân sau, chỉ thấy vườn hoa hỗn loạn, ao nước vẩn đục, đường mòn hòn non bộ đều bị hất bay, thầm nghĩ: "Đây là nhổ lấy tóc nhấn trên mặt đất đánh."

Trong phủ có nhiều chỗ còn sót lại mặt khác chí bảo dư âm, mặt khác chí bảo lưu lại đạo tắc, tiếp tục phá hư toà này Tử Phủ nội bộ cấu tạo.

Chí bảo chi tranh, cùng người với người chi tranh cũng không tương đồng, người bị thương chính là thân thể hoặc là nội tâm bị thương, tiên nhân hoặc là Thần Ma còn nhiều hơn xuất đạo tổn thương, nhưng chí bảo cũng không người cấu tạo. Hình thành chí bảo loại trừ luyện bảo tài liệu tạo thành chủ thể bên ngoài, chính là đại đạo lạc ấn.

Chí bảo cũng là như thế.

Tựa như Vạn Hóa Phần Tiên lô, tại sắp luyện thành thời điểm, Tứ Cực đỉnh đánh lén, đem bản thân đại đạo lạc ấn đánh vào Phần Tiên lô, hình thành không thể xóa nhòa ấn ký!

Vạn Hóa Phần Tiên lô vì vậy mà bị thương, mỗi lần gặp phải Tứ Cực đỉnh, liền sẽ thương thế bộc phát. Tứ Cực đỉnh bởi vậy vững vàng ép nó một đầu, cho dù Phần Tiên lô lực công kích thiên hạ đệ nhất, cũng chỉ có thể xếp tại Tứ Cực đỉnh đằng sau.

Tử Phủ bên trong bị mặt khác chí bảo lưu lại lạc ấn, chứng minh đối phương đem hắn đại đạo lạc ấn tại trên người của nó, không cách nào trừ bỏ mà nói, cũng sẽ giống như Vạn Hóa Phần Tiên lô như vậy, lưu lại không thể xóa nhòa sơ hở!

Tử Phủ sử dụng Tiên Thiên tử khí, thử nghiệm phá giải những này đạo tắc, có điều, mỗi cái chí bảo, đều đại biểu cho cực hạn Đạo cảnh, muốn phá giải cũng không dễ dàng.

Tử Phủ đã từng hoàn chỉnh phá giải Tứ Cực đỉnh đại đạo, bởi vậy có thể chặt đứt Tứ Cực đỉnh một chân, nhưng về sau

đánh Phần Tiên lô cùng đế kiếm lúc, đều là lấy man lực phá đi, cũng không phá giải to lớn nói.

Nó thời kỳ toàn thịnh phá giải những này đạo tắc cũng không khó, nhưng ở bị thương dưới tình huống, có khả năng điều động tử khí có hạn, phá giải đi liền khó khăn rất nhiều, đây cũng là nó để Tô Vân đi vào xem nó thương thế nguyên nhân vị trí.

Tô Vân quan sát một vòng, trong lòng có mấy phần tự tin, nói: "Đạo huynh, ngươi nhìn những cái kia chí bảo, như kim quan, như đế kiếm, như Phần Tiên lô, đều có người trợ. Ngươi số phận không tốt, chính là bởi vì không có một cái nào số mệnh cường thịnh cường giả giúp đỡ. Tại hạ bất tài, nãi đệ bảy Tiên giới Tiên Đế, số mệnh che trời. Ngươi ta nếu là liên thủ, trấn áp kim quan, hàng phục đế kiếm, nghiền ép Phần Tiên lô, chân đạp Tứ Cực đỉnh, không thành vấn đề!"

Oánh Oánh mãnh liệt: "Không sai! Tử Phủ, chiến lực của ngươi là chín mươi chín, sĩ tử chiến lực là một, các ngươi tính gộp lại chính là một trăm!"

Tô Vân cười ha ha, khiêm tốn nói: "Oánh Oánh quá khen, sức chiến đấu của ta khoảng cách một tuy là không xa, nhưng vẫn là không có đi đến một."

Nhưng mà Tử Phủ thờ ơ, tiếp tục lấy Tiên Thiên tử khí tới sửa thiện bản thân, hiển nhiên cũng không cho là hắn có thể cùng Đế Thúc, Tà Đế, Đế Phong đám người so sánh.

Tô Vân thấy nó không có phản ứng, tiếp tục nói: "Đạo huynh nếu không đáp, ta đơn giản đạo huynh đáp ứng."

Tử Phủ bên trong một đoàn Tiên Thiên tử khí chấn động, liền muốn hóa thành một đạo hào quang chém tới, chính là chặt đứt Tứ Cực đỉnh một chân thần thông!

Oánh Oánh cùng Tang Thiên Quân khẩn trương vô cùng, Tô Vân không chút hoang mang, tiếp tục nói: "Đạo huynh tổn thương, ta có thể chữa trị, nếu đạo huynh đáp ứng cùng ta liên thủ, ta đương nhiên muốn dùng hết khả năng trợ giúp đạo huynh. Có điều, ta cần đạo huynh giúp ta một chút sức lực, điều động năm phủ Tiên Thiên Nhất Khí."

Hắn vừa dứt lời, đạo kia tử khí nhất thời tiêu tán, bất thình lình sau đầu trong vầng sáng, năm tòa Tử Phủ bên trong Tiên Thiên tử khí vọt tới, tràn vào trong cơ thể của hắn!

Tô Vân bản thân cũng có thể điều động năm phủ bên trong Tiên Thiên tử khí, nhưng chỉ có thể điều động thuộc về mình lạc ấn cái kia một phần, điều động không nhiều. Mà Tử Phủ lại có thể điều động năm phủ toàn bộ năng lượng!

Tô Vân lập tức cảm giác được pháp lực của mình liên tục tăng lên, trong khoảnh khắc liền tăng lên tới một cái Đế Phong độ cao, trong lòng không khỏi thầm khen: "Tử Phủ bị trọng thương về sau, như trước có khả năng điều động như thế dồi dào Tiên Thiên Nhất Khí, thật sự là lợi hại!"

Bất quá, pháp lực của hắn tăng lên tới một cái Đế Phong cấp độ liền không có tiếp tục nâng cao, hẳn là Tử Phủ hao tổn thương thế quá nặng quá nặng, không cách nào toàn lực điều động năm phủ lực lượng.

Tô Vân lấy ra tử thanh tiên kiếm, cầm kiếm nơi tay, dọc theo Tử Phủ nội ngoại nhanh chóng chạy một vòng!

Nhất thời, Tử Phủ trúng kiếm đạo lôi kéo khắp nơi, khi thì như mênh mông mặc sức, khi thì như long phượng bay lượn, khi thì như vũ trụ sâu xa, khi thì như hắc ám đại uyên!

Đang tại gặm nhỏ thơm bánh Tang Thiên Quân thấy thế, nhất thời quên tiếp tục ăn nhỏ thơm bánh, kinh hãi nhìn Tô

Vân di động thân hình, chỉ thấy đế kiếm lưu lại lạc ấn rất nhanh bị Tô Vân ma diệt!

Đế kiếm bên trong lạc ấn là Đế Phong kiếm đạo, Đế Phong chính là hiện nay trên đời, thậm chí từ xưa đến nay kiếm đạo đệ nhất nhân!

Loại trừ hắn, Tang Thiên Quân nghĩ không ra ai có thể đem kiếm đạo tu luyện tới loại độ cao này!

Nhưng mà, đế kiếm lưu lại lạc ấn, vậy mà liền như vậy bị Tô Vân như gió thu quét lá rụng gạt bỏ!

Một lát sau, Tô Vân lui về tại chỗ, lông mày cau lại, nhìn nhìn lồng ngực của mình.

Nơi đó còn là có một đạo vết kiếm, là vừa mới hắn xóa đi đế kiếm lạc ấn lúc, bị lạc ấn lưu lại. Có điều, kiếm này ngấn chỉ là đâm xuyên quần áo của hắn, cũng không làm bị thương hắn trái tim.

"Ta phát giác được Đế Phong kiếm đạo điểm yếu, vì phá giải kiếm đạo của hắn, kiếm đạo của ta cũng lưu lại nhược điểm của mình. Đế Phong kiếm đạo điểm yếu tại cổ họng, mà ta tại trái tim."

Tô Vân thu về tử thanh tiên kiếm, tinh tế quan sát, chỉ thấy thanh tiên kiếm này trong tay hắn, dồn vào một cái Đế Phong pháp lực, vậy mà sinh sinh chịu đựng lấy, mà cùng đế kiếm lạc ấn va chạm, tử thanh tiên kiếm vậy mà cũng không có lưu lại nửa điểm lỗ thủng!

"Thanh tiên kiếm này, quả thực không tồi!"

Tô Vân vừa mừng vừa sợ, tử thanh tiên kiếm là cắm ở vách quan tài bên trên cuối cùng một cái tiên kiếm, hắn vốn cho là cây kiếm này chỉ là quan tài đinh, uy lực sẽ không quá mạnh, không nghĩ tới tử thanh tiên kiếm nhưng cho hắn ngạc nhiên!

“Thật sự là một cái kiếm tốt!”

Tô Vân khen ngợi một tiếng, nói: “Không biết mặt khác tiên kiếm tiên kiếm, so ta thanh tiên kiếm này chính là mạnh là yếu?”

Trong tay hắn tử thanh tiên kiếm bất thình lình phát ra mãnh liệt tiếng kiếm reo, tử thanh hào quang từng đạo phá không, cực kỳ cường thế, dường như bất mãn hắn cầm mặt khác tiên kiếm cùng mình đánh đồng!

Tô Vân vừa mừng vừa sợ, cười ha ha: “Cây kiếm này rất có ta mấy phần phong thái! Tốt, ta dẫn ngươi đi phá mặt khác chí bảo lạc ấn!”

Hắn lần nữa cầm kiếm giết tới đi trước, kiếm đạo uy năng so lúc trước càng tăng lên, Tử Phủ bên trong, Tử Điện đan xen, cùng Phần Tiên lô, Tứ Cực đỉnh thậm chí kim quan lạc ấn va chạm!

Tang Thiên Quân cùng Oánh Oánh nhìn mà trợn tròn mắt, có thể thấy Tô Vân kiếm đạo trình độ lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được nâng cao, mà chiếc kia tử thanh tiên kiếm uy lực cũng tự càng ngày càng mạnh, tựa hồ tại cùng chí bảo lạc ấn kịch đấu bên trong, từ từ rèn luyện ra vô song phong mang tới!

Tử thanh tiên kiếm nguyên bản đối Tô Vân chẳng thèm ngó tới, bức bách tại đại xích vàng áp chế, lúc này mới không thể không thần phục Tô Vân, bị Tô Vân luyện hóa. Cái này tiên kiếm có linh, vẫn còn có chút không phục.

Nhưng lần này Tô Vân thi triển ra của mình kiếm đạo, liền đem tiên kiếm thuyết phục!

Tiên kiếm tuy tốt, nhưng còn phải đến có một cái dùng kiếm người, mới có thể phát huy ra phong mang của nó!

Tô Vân đối kiếm đạo vốn là liền có cực cao ngộ tính, bị Vũ tiên nhân ca tụng là kiếm đạo ngộ tính đệ nhất nhân, hắn vẫn là nhỏ người mù lúc, chỉ dựa vào đồng tử bên trong Vũ tiên nhân tiên kiếm lạc ấn, liền tìm hiểu ra Vũ tiên nhân kiếm đạo, có thể thấy được ngộ tính cao!

Đáng tiếc là Tô Vân đối kiếm đạo hứng thú không lớn, ngược lại đối với hắn không có bao nhiêu thành tựu ấn pháp cảm thấy hứng thú, đi nghiên cứu đủ loại ấn pháp, cho tới trên kiếm đạo trình độ cũng không có bao nhiêu thành tựu.

Hắn lần trước trên kiếm đạo có chỗ đột phá, vẫn là cùng Vũ tiên nhân cùng một chỗ tìm hiểu phá giải Đế Phong kiếm đạo thời điểm, về sau liền không có trên kiếm đạo lại xuống khổ công.

Mà bây giờ nắm chặt tử thanh tiên kiếm về sau, kiếm quang giữa ngang dọc, hắn trong lồng ngực một lời kiếm đạo hào hùng bắn ra, kiếm đạo trình độ nhất thời xông phi mãnh tăng!

Vũ tiên nhân kiếm đạo kiếp vận nguyên bản thôi diễn mười sáu chiêu, bị Tô Vân thôi diễn ra thứ mười bảy chiêu Kiếp Phá Mê Tân, giờ phút này Tô Vân nghênh chiến Vạn Hóa Phần Tiên lô lạc ấn, vậy mà tìm hiểu ra thứ mười tám chiêu.

“Trần Sa Hạo Kiếp Hoàn Vô Tận!”

Một chiêu này kiếm đạo thần thông thi triển ra, tựa như cùng một cái to lớn Luân Hồi Hoàn, vòng bên trong phảng phất có vô số cái Tô Vân, giống như trong luân hồi cát bụi, từ từng cái góc độ xuất kiếm, đối mặt vòng tâm kẻ địch thi triển ra bén nhọn nhất một kích!

Tô Vân tương đồng cảnh giới thua ở Tà Đế trong tay, khổ sở suy nghĩ như thế nào phá giải Tà Đế thần thông, ngay sau

đó đem bản thân đối Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân cũng dung nhập vào một chiêu này kiếm đạo bên trong!

Trần Sa Hạo Kiếp Hoàn Vô Tận một chiêu này, đem Vũ tiên nhân kiếm đạo kiếp vận tăng lên tới mới cực hạn!

Tô Vân tại Tử Phủ bên trong cùng các đại chí bảo lưu lại lạc ấn va chạm, rèn luyện một chiêu này, đợi đến Tử Phủ bên trong mặt khác chí bảo lạc ấn tiêu hao gần nửa, Trần Sa Hạo Kiếp Hoàn Vô Tận một chiêu này mới rèn luyện viên mãn.

Oánh Oánh vội vàng ghi chép một chiêu này kiếm đạo thần thông, lại thấy Tô Vân tại san bằng còn lại chí bảo lạc ấn lúc, kiếm đạo thần thông từ từ lại có biến hóa, rõ ràng là lại sẽ có đột phá dấu hiệu!

"Chẳng lẽ sĩ tử sắp sửa khai sáng ra kiếp vận kiếm đạo thứ mười chín chiêu?"

Oánh Oánh vừa mới nghĩ đến nơi đây, lại thấy Tô Vân trong tay tử thanh tiên kiếm chiêu pháp lại không chút nào Vũ tiên nhân kiếp vận kiếm đạo cái bóng, giống như là muốn từ kiếp vận kiếm đạo bên trong khiêu thoát đi ra!

Oánh Oánh trong lòng thình thịch đập loạn, Tô Vân lần đầu tiên tìm hiểu kiếm đạo, chính là Vũ tiên nhân kiếm đạo, về sau càng là nhận được Vũ tiên nhân tự thân truyền thụ kiếp vận kiếm đạo, lấy Vũ tiên nhân kiếm đạo làm cơ sở, khai sáng ra Kiếp Phá Mê Tân cùng Trần Sa Hạo Kiếp cái này hai chiêu.

"Nếu như sĩ tử bởi vậy lột xác, đi ra bản thân kiếm đạo con đường đến, hắn khởi đầu cao, chỉ sợ còn tại Đế Phong phía trên!"

Oánh Oánh trong lòng có chỗ mong đợi, chỉ là kèm theo mới một chiêu từ từ thành hình, Tử Phủ bên trong mặt khác chí bảo lạc ấn cũng càng ngày càng ít.

Đợi đến kim quan lạc ấn bị xóa đi, Tô Vân một chiêu kia kiếm đạo vẫn không thể nào hoàn thành, chưa hề làm được triệt để khiêu thoát ra kiếp vận kiếm đạo cái bóng.

Tô Vân thu kiếm, sắc mặt không vui không buồn.

Hắn Linh giới Tử Phủ bên trong, Tiên Thiên Nhất Khí bên trong có kiếm đạo tam hoa nở rộ, tươi đẹp sắc bén, tựa như kiếm hoa.

Cái này kiếm đạo đạo hoa tuy là không bằng hắn Tiên Thiên đạo hoa, thế nhưng là so ba đóa Tiên Thiên đạo hoa càng thành thục hơn. —— hắn thứ ba đóa Tiên Thiên đạo hoa còn chưa nở, mà thứ ba đóa đạo hoa đã nở rộ.

Chỉ là hắn một chiêu này chưa hề hoàn toàn khai sáng ra đến, còn không có cách nào mở ra Đạo cảnh, trở thành kiếm đạo Kim Tiên, nhiều ít là cái thiếu sót.

—— —— Trạch Trư đến Hải Nam, nhìn xuống chút mẹ an bài, hai ngày này quá sức có thời gian gõ chữ, Trạch Trư cố gắng a, đổi mới khẳng định không đúng giờ, còn xin mọi người thứ lỗi. Ngày hôm nay canh thứ hai không biết có hay không, dù sao trà xanh đã pha tốt, nâng cao tinh thần tiếp tục làm! ! Đúng rồi cầu tấm vé ~

Chương 677 : Bạo quân đi chết

Chương 680: Bạo quân đi chết

“Nguyên lai trên đỉnh tam hoa, là như vậy ah.”

Tô Vân mở mắt, lộ ra vẻ kinh ngạc, Chân Tiên đều nói trên đỉnh tam hoa, hắn vốn cho là trên đỉnh tam hoa chính là kết ra ba đóa đạo hoa.

Hiện tại xem ra, bản thân hiểu hơn phân nửa có chút sai lầm.

Trên đỉnh tam hoa, chỉ là ngươi đối với đạo hiểu, đi đến ngưng kết nở ba đóa đạo hoa mức độ.

Nhưng cũng không phải là nói Chân Tiên chỉ có thể nắm giữ ba đóa đạo hoa!

Nếu như ngươi tu luyện hai loại đại đạo, liền có khả năng tu luyện thành sáu đóa đạo hoa, tu luyện ba loại đại đạo, liền có khả năng đi đến chín đóa đạo hoa mức độ!

Thậm chí nếu như ngộ tính của ngươi đầy đủ cao, tìm hiểu ba ngàn Tiên đạo, nói không chừng còn có thể luyện thành chín ngàn đóa đạo hoa tới!

Suy nghĩ một chút, đều làm người cảm thấy tráng lệ!

“Chỉ bất quá, trên đỉnh tam hoa nhiều ít, đối thực lực tu vi tăng lên có hạn.”

Tô Vân rất nhanh phát giác được bản thân tu thành kiếm đạo trên đỉnh tam hoa, tu vi cũng không nhiều lớn nâng cao, hiển nhiên, luyện thành nhiều loại đại đạo đạo hoa, tăng lên

chỉ là đối nhiều loại đại đạo lĩnh ngộ, đối tu vi cũng không nhiều trợ giúp lớn.

Bất quá, nếu như có người tham ngộ khác biệt đại đạo, đều tăng lên tới trên đỉnh tam hoa mức độ, tu luyện toàn bộ lượng khả quan đạo hoa, như vậy mặc dù mỗi luyện thành một loại đạo hoa chỉ đề thăng một chút tu vi, cũng có thể đem tu vi của mình thực lực tăng lên tới cực cao tình trạng!

"Nếu như thực sự có người có thể tu thành ba ngàn Tiên đạo, chín ngàn đạo hoa, một thân pháp lực tu vi chi sâu, chỉ sợ ngay cả ta cũng theo không kịp."

Tô Vân trong lòng thản nhiên: "Đáng tiếc tiêu phí thời gian quá lâu, không có khả năng có như vậy ngộ tính người. Chính là Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên hai vị đệ nhất tiên nhân, cũng không cách nào làm được, bọn họ hơn phân nửa cũng chính là nhiều thử nghiệm mấy loại, nho nhỏ tăng lên một chút tu vi mà thôi."

Không thể khai sáng ra một chiêu kia kiếm đạo thần thông, ít nhiều khiến hắn có chút tiếc hận, chẳng qua Tô Vân cũng biết, bản thân đem một chiêu này kiếm đạo thần thông khai sáng ra tới là chuyện sớm hay muộn, cưỡng cầu không được.

Tử Phủ không còn chí bảo dị chủng đại đạo lạc ấn áp chế, lập tức điều động Tiên Thiên tử khí chữa trị bản thân, không bao lâu, liền khôi phục như lúc ban đầu.

Chúc Long Tử Phủ tổng cộng có hai tòa, cái này hai tòa Tử Phủ lẫn nhau là chiếu rọi, Tô Vân đem toà này Tử Phủ thương thế chữa trị, một tòa khác Tử Phủ thương thế cũng sẽ tương ứng trừ bỏ.

Hiện tại Tử Phủ chỉ là nguyên khí đại thương, cần điều dưỡng một đoạn thời gian, mới có thể khôi phục.

Tô Vân hạ thấp người nói: "Đạo huynh thương thế đã khỏi hẳn, xin đừng quên ước định vừa rồi, ngươi ta liên thủ, giúp nhau canh gác. Nếu là ta có việc muốn nhờ, đạo huynh đừng từ chối. Ngươi nếu đang có chuyện, ta cũng tuyệt không từ chối!"

Tử Phủ không có phản ứng, bất thình lình trong phủ tử khí phun trào, trong tử khí hiện ra nó đại phá Tứ Cực đỉnh, chặt đứt chân đỉnh Tiên Thiên Nhất Khí đại thần thông!

Nó đã từng đã đáp ứng Tô Vân, cùng "Diệt thế kim quan" luận ra thắng bại thắng thua về sau, liền truyền thụ cho Tô Vân nó đại phá Tứ Cực đỉnh, Phần Tiên lô mấy người chí bảo thần thông, hiện tại tuy là cùng kim quan tranh tài còn chưa phân ra thắng bại, nhưng nó vẫn là thực hiện lời hứa.

Tang Thiên Quân nhìn thấy trong tử khí hình ảnh, tâm thần chấn động mạnh: "Toà này Tử Phủ, chính là năm đó cái kia chặt đứt Tứ Cực đỉnh một chân thủ phạm!"

Tứ Cực đỉnh bị chém đứt một chân, gây nên tiên đình cực lớn tức giận, Đế Phong hạ lệnh, điều động tiên đình nội ngoại không biết bao nhiêu tiên nhân, bốn phía tìm kiếm đến cùng là ai chém đứt Tứ Cực đỉnh chân đỉnh, nhưng mà từ đầu đến cuối không có tìm đến.

Lúc đó, Đế Phong còn từng hạ lệnh, sai người lẻn vào Hỗn Độn hải vớt chân đỉnh, nhưng mà đi vào Hỗn Độn hải tiên nhân thường thường đều chết oan chết uổng, hài cốt không còn.

Tiên tướng Bách Lý Độc nói, chỉ có cầm trong tay Đế Hỗn Độn tứ chi đi vào Hỗn Độn hải, mới có thể tránh miễn bị hỗn độn đồng hóa. Chẳng qua Hỗn Độn hải đáy táng chính là Đế Hỗn Độn, cầm hắn tứ chi xuống biển, chẳng phải là tự tìm đường chết?

Bởi vậy vớt chân đỉnh một chuyện liền không giải quyết được gì.

Không nghĩ tới chặt đứt chân đỉnh thủ phạm, vẫn giấu kín tại hạ giới, hơn nữa liền ẩn thân tại Chúc Long tinh hệ bên trong!

Càng đáng sợ chính là, hiển nhiên Tô Vân là cái này thủ phạm đồng lõa!

Tang Thiên Quân rùng mình một cái: "Ta hình như biết quá nhiều bí mật, chẳng lẽ bị diệt khẩu đi… A, ta sợ Tử Phủ ngược lại cũng dễ nói, Tử Phủ căn bản không quan tâm ta, càng sẽ không diệt khẩu. Nhưng ta sợ Tô Thánh Hoàng cái cầu? Ta nhất định là bị Oánh Oánh cho ăn đến sợ sệt! Cái này nhỏ thơm bánh, không ăn cũng được!"

Tô Vân rất muốn nhìn kỹ tử khí đại phá Tứ Cực đỉnh cái kia một đạo hào quang, nhưng trước mắt tìm kiếm được kim quan càng thêm quan trọng hơn, sang sảng cười nói: "Đạo huynh, tìm kiếm kim quan quan trọng hơn, không thể kéo dài, bằng không nó chữa khỏi thương thế, liền khó bắt lại nó! Học thần thông một chuyện, chờ ta trở lại về sau lại nói! Đạo huynh cũng biết kim quan kia hiện tại nơi nào?"

Tử Phủ tựa hồ có chút nghi hoặc, không biết hắn có gì thần thông có thể bắt lại kim quan, bất quá vẫn là chỉ điểm hắn phương hướng.

Chỉ thấy trong tử khí là một mảnh tinh không, xuất hiện lại ngày đó chư bảo đại chiến một màn, trong đó kim quan đánh nát không gian, độn vào hư không, lại bị Tứ Cực đỉnh đánh ra, rơi hướng sâu trong tinh không.

Một màn này Tô Vân cũng nhìn thấy, bởi vậy cũng không lạ lẫm, nhưng trong tử khí cảnh tượng lại là Tử Phủ góc nhìn, có chút mới lạ.

Lúc này, trong tử khí chỉ còn lại có kim quan đang nhanh chóng rơi xuống, bay vọt từng khỏa tinh thần, sau một lúc lâu, bất thình lình một cái to lớn động thiên đập vào mi mắt.

Kim quan kia xông vào toà kia động thiên tầng khí quyển, kéo lấy thật dài hỏa diễm, nghiêng nghiêng rơi hướng đại địa!

Tô Vân cau mày, lặp đi lặp lại quan sát một phen, lắc đầu nói: "Đây không phải là Đế đình đại lục, hình như cùng mặt khác động thiên cũng không giống nhau, đây là…"

Hắn bất thình lình tỉnh ngộ lại: "Một tòa đang tại chạy về phía Đế đình động thiên!"

Oánh Oánh vội vàng ghi nhớ cái kia động thiên hình dạng, nói: "Toà này động thiên trước mấy ngày còn tại tinh không bên trong chạy, cũng nhanh cùng Đế đình hợp nhất."

Tô Vân hướng Tử Phủ cáo từ, nói: "Tương lai ta như mời đạo huynh ra tay, đạo huynh xin đừng quên hôm nay."

Hắn tế lên thanh đồng phù tiết, phù tiết mang theo Oánh Oánh, Tang Thiên Quân bay ra Tử Phủ, hướng Đế đình mà đi.

Oánh Oánh tìm đọc điển tịch, nói: "Y Triêu Hoa tại ghi chép từng cái động thiên hình dạng, toà này động thiên nếu là ở bay về phía Đế đình, hơn phân nửa đã bị nàng quan sát đánh giá đến, muốn biết toà này động thiên khi nào biết bay tới Đế đình…"

Nàng bất thình lình nhìn trừng trừng hướng phù tiết bên ngoài, bất thình lình giơ tay lên, chỉ hướng bên ngoài, ăn một chút nói: "Sĩ tử, ngươi nhìn toà kia bay tới động thiên, có hay không chính là Tử Phủ hiển hóa toà kia?"

Tô Vân vội vàng nhìn lại, quả nhiên chỉ thấy một tòa cực lớn động thiên kéo lấy tính ra hàng trăm tinh thần, đang tại bay hướng Chúc Long ngậm châu chỗ, khoảng cách Chúc Long trong miệng thứ bảy Tiên giới đã rất gần!

Xem toà kia động thiên hình dáng, quả nhiên cùng kim quan rơi xuống động thiên không khác nhau chút nào!

Toà kia động thiên, lành lạnh như ngục, cho người ta một loại tự nhiên lồng giam cảm giác, phảng phất rơi vào trong đó, liền không cách nào chạy trốn!

"Toà này động thiên ẩn chứa tự nhiên đạo lý lớn…"

Tô Vân kinh ngạc vô cùng, tinh tế quan sát, càng thêm cau mày: "Chỉ là loại này đạo lý, tựa hồ có chút không đúng lắm, cho người ta một loại cực kỳ đè nén cực kỳ hung hiểm cảm giác. A, cỗ này ma tính…"

Hắn từ xa nhìn lại, có chút vô cùng lo sợ, toà kia động thiên bên trong lại có thâm trầm ma tính, còn có ma khí thành mây, không có một đám mây là trắng!

Bất thình lình, Tang Thiên Quân nói: "Thiên Lao động thiên!"

Tô Vân vội vàng hướng hắn nhìn lại, nghi ngờ nói: "Thiên Lao động thiên? Tang Thiên Quân biết toà này động thiên?"

Tang Thiên Quân từ phía trên tằm hóa thành thân người, nhìn xa toà kia động thiên, sắc mặt nghiêm nghị, nói: "Tiên đình cũng có thiên lao, ta đương nhiên nhận ra. Chẳng qua tiên đình thiên lao cũng không bị đánh nát qua. Thiên lao bao hàm thiên địa đại đạo cũng so toà này động thiên muốn lộ ra nồng đậm một chút. Có điều, có lẽ toà này động thiên hợp nhất về sau, đại đạo liền sẽ khôi phục, không kém hơn tiên đình thiên lao."

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, nói: "Thiên Quân dường như có chuyện chưa hề nói xong."

Tang Thiên Quân do dự một chút, vẫn là nói ra khỏi miệng: "Tiên đình bên trong, Ngục Thiên Quân quản lý thiên lao, chẳng qua từ lúc Đế Phong bệ hạ bị tập kích bị thương đến

nay, Ngục Thiên Quân cũng một mực biến mất không còn tăm tích, cũng không trở về tiên đình…”

Tô Vân giật mình trong lòng, nói: “Đó là ta tranh đoạt hạ giới thủ lĩnh đánh một trận lúc, Tà Đế, Thiên Hậu bọn họ phục kích Đế Phong, lúc ấy phục kích bộc phát trước đó, Ngục Thiên Quân dường như cảm ứng được Tà Đế, Thiên Hậu đám người ma tính, lại bị tiên tướng Bích Lạc dẫn đi…”

Tang Thiên Quân lắc đầu nói: “Không phải.”

Tô Vân giật mình, nghi ngờ nói: “Đúng không?”

Tang Thiên Quân nói: “Ngục Thiên Quân chính là nhân ma thành tiên, hắn đối ma tính cảm giác vô cùng nhạy cảm, có hắn tại, căn bản không có người có thể ám toán được Đế Phong bệ hạ. Là có một cái khác nhân ma ở đây, tại chớp mắt là qua cơ hội bên trong, hướng dẫn hắn tấn công tiên tướng Bích Lạc. Tiên tướng Bích Lạc năm đó là Đế Quân, Đạo cảnh đã tu luyện tới bát trọng thiên, liền xem như hãm sâu tro tàn hóa bên trong, Ngục Thiên Quân cũng không phải đối thủ của hắn. Hắn chủ động truy kích Bích Lạc, chứng minh bị người ảnh hưởng.”

Oánh Oánh nói: “Hắn lại là nhân ma thành tiên, có khả năng ảnh hưởng đến hắn, cũng chỉ có nhân ma.”

Tang Thiên Quân gật đầu.

Tô Vân không khỏi nhớ tới cái kia thiếu nữ áo đỏ, lúc ấy Ngô Đồng cũng tại Đế đình.

“Chẳng lẽ là nàng che đậy Ngục Thiên Quân như vậy một cái chớp mắt, cho Tà Đế Thiên Hậu bọn họ cơ hội đánh lén?” Tô Vân mê mẩn.

Tang Thiên Quân nói: “Tiên giới thiên lao đã bị tro tàn chất đầy, bên trong sớm đã không còn phúc địa, càng không có người sống, mặc dù có người sống, đi vào không bao lâu liền

sẽ hóa thành tro tàn. Ngục Thiên Quân bị Bích Lạc đả thương về sau, sẽ không quay về Tiên giới chữa thương, khẳng định là trốn ở hạ giới Thiên Lao động thiên bên trong. Thiên Lao động thiên bên trong có phúc địa, có thể hấp thu chúng sinh ma niệm ma tính, hóa thành cuồn cuộn ma khí. Trong đó nổi danh nhất phúc địa gọi là uyên chi nhãn, Ngục Thiên Quân chắc chắn sẽ trốn ở nơi đó chữa thương."

Tô Vân khẽ nhíu mày, dò hỏi: "Tang Thiên Quân, thực lực của ngươi so Ngục Thiên Quân thế nào?"

Tang Thiên Quân nói: "Ta là Đạo cảnh đệ thất trùng, hắn cũng là Đạo cảnh đệ thất trùng, bất quá hắn bị thương hiển nhiên không có ta tầng. Hơn nữa hắn vẫn là nhân ma, hơn nữa hắn vẫn còn so sánh ta hung ác, hơn nữa bảo vật của hắn so ta nhiều, hơn nữa ta cánh còn không có mọc ra…"

Hắn càng nói âm thanh liền càng là nhỏ bé, cuối cùng dần dần không thể nghe thấy.

Oánh Oánh nói: "Sĩ tử, ta càng thêm nghi ngờ Đế Phong để hắn trấn thủ Minh đô, là ý định phóng thích Đế Thúc đi ra kiếm chuyện."

Tô Vân liên tục gật đầu.

Tang Thiên Quân thầm nghĩ: "Nếu không phải mấy người các ngươi lẻn vào Minh đô tầng thứ mười tám, Đế Thúc liền chết trong tay ta. Đáng ghét, ta thiếu chút nữa liền giết chết Đế Thúc, mỗi lần đều là chỉ thiếu một chút xíu…"

Tô Vân lại hỏi: "Thiên Quân, nếu như ngươi cùng Ngọc thái tử liên thủ, có hay không có thể địch nổi Ngục Thiên Quân?"

Tang Thiên Quân nói: "Ngọc thái tử tuy là mạnh mẽ, nhưng dù sao cũng là tro tàn tiên, so khi còn sống kém xa. Hắn cùng ta liên thủ, nhiều nhất chỉ có thể ở Ngục Thiên Quân

trong tay nhiều kiên trì phút chốc. Nếu như Thánh Hoàng có thể giúp ta chữa trị đạo thương, hơn nữa để cho ta cánh mọc ra…"

Trong lòng của hắn vui vẻ, lúc này đáy lòng vang lên một thanh âm nói: "Ta liền có thể bay đi, không cần làm việc cho ngươi!"

Tang Thiên Quân vẻ mặt tươi cười, thầm nghĩ: "Ta cái này tiếng lòng làm sao bất thình lình trở nên lớn như vậy?"

Oánh Oánh từ hắn Linh giới bên trong bay ra, dữ dằn tại hắn trên trán gõ hai lần: "Bởi vì đó là ta thay ngươi nói!"

Tang Thiên Quân ôm đầu, mắt lộ ra hung quang: "Ta nếu là thương lành, cái thứ nhất giết chết cái này sách quái nhỏ, báo thù rửa hận… Chờ một chút, ta cùng nàng hình như không thù, nàng dường như còn đối ta có ân… Mặc kệ, nàng làm nhục chính là ta có thù… Chờ một chút, lấy oán trả ơn chẳng phải là cầm thú… Ta chính là cầm thú!"

Tô Vân không có để ý hắn, thẳng thôi thúc phù tiết hướng lên trời tù động thiên bay đi, Thiên Lao động thiên đã bắt đầu cùng Đế đình hợp nhất.

Thiên Lao động thiên mặc dù cực kỳ to lớn, nâng gần một trăm cái tinh hệ, nhưng cùng Đế đình quy mô so sánh, vẫn là thua chị kém em.

Toà này động thiên cùng Đế đình hợp nhất, cũng không đối Đế đình tạo thành bao lớn ảnh hưởng, đối Đế đình tiên khí cùng phúc địa chất lượng tăng lên cũng là có hạn, không bằng lúc trước như vậy to lớn.

Nhưng đối Thiên Lao động thiên phúc địa cùng ma khí nâng cao, chính là khó có thể tưởng tượng, Tô Vân đang đuổi hướng thiên lao trên đường, liền mỗi ngày tù động thiên ma

tính ma khí lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được nhanh chóng nâng cao!

Toà này động thiên bên trong không ít phúc địa bên trong ma khí đột nhiên gần như suối phun giống như hướng không trung dâng trào, có thể thấy được Đế đình các đại động thiên chúng sinh tích lũy ma tính là bực nào khủng bố!

"Không phải nhân ma cần chúng sinh, mà là chúng sinh cần nhân ma ah." Tô Vân thầm nghĩ.

Hắn còn chưa đi tới trước mặt, xa xa liền thấy rất nhiều linh sĩ cùng tiên nhân đã tại giáp giới lân cận đợi chờ, những này linh sĩ cùng tiên nhân là từ mặt khác động thiên chạy đến, hẳn là thiên văn phát triển, bọn họ trước thời hạn biết hôm nay sẽ có động thiên cùng Đế đình hợp nhất, thậm chí suy tính ra hợp nhất địa điểm, bởi vậy trước thời hạn đến chỗ này.

Tô Vân cau mày, không biết những người này ngày qua tù làm cái gì.

Tang Thiên Quân thấy thế, cười nói: "Tô Thánh Hoàng cư tại Đế đình bên trong, chiếm cứ hạ giới tốt nhất phúc địa, không biết chúng sinh khó khăn ah. Phúc địa tổng sản lượng có hạn, không có khả năng mỗi người một cái, cho nên tới trước chiếm cứ, liền sẽ không để cho cho người đến sau. Tại không muốn đánh được ngươi chết ta sống dưới tình huống, cũng chỉ có thể mạo hiểm đi mặt khác động thiên xông vào một lần. Những người này chính là ngày qua tù thử vận khí một chút."

Oánh Oánh nói: "Hiện tại chúng ta hạ giới tiên nhân nhiều, tranh đoạt phúc địa sự tình lúc đó có phát sinh, đi mới động thiên mạo hiểm, cũng là chuyện thường xảy ra."

Tô Vân lặng im phút chốc, nói: "Ta lo lắng thứ bảy Tiên giới sẽ trở nên cùng thứ sáu Tiên giới đồng dạng…"

Đúng lúc này, chỉ thấy bảo liễn lâu thuyền lái tới, Phương Trục Chí âm thanh vang lên: "Chư vị, đây là Thiên Lao động thiên, ma đạo Thánh địa, hung hiểm nặng nề, cũng không các ngươi muốn phúc địa! Còn xin tránh lui!"

"Tránh đại gia ngươi!"

Có người nổi giận mắng: "Tiểu bạch kiểm muốn lừa gạt đi chúng ta, độc chiếm toà này động thiên!"

Phương Trục Chí sờ lên mặt của mình, rất là vui vẻ: "Ta cuối cùng cũng có bị người gọi là tiểu bạch kiểm một ngày!"

Lâu thuyền bên trên, Sư Úy Nhiên lệnh người hầu đánh ra Sư gia cờ, cất cao giọng nói: "Chư vị, tại hạ Hoàng Địa Chi Sư Đế Quân môn hạ Sư Úy Nhiên, xin nghe ta một lời, Thiên Lao động thiên hiểm ác, ma tính mê hoặc nhân tâm, bên trong cũng không có năng lực sinh tiên khí phúc địa…"

"Im miệng tiểu bạch kiểm!"

Mọi người nhao nhao giận mắng: "Hạ giới động thiên, Đế đình Tô Thánh Hoàng là cộng chủ, cùng các ngươi Sư gia có quan hệ gì?"

Lúc này, Tô Vân âm thanh truyền đến: "Chư vị, chính là ta Tô Vân Tô Thánh Hoàng, cái này động thiên quả thực là Thiên Lao động thiên…"

Mọi người càng thêm phẫn nộ: "Bạo quân đi chết!"

—— —— tối hôm qua những tác giả khác mời nói chuyện phiếm, chưa kịp viết xong, buổi sáng thừa dịp họp trước viết xong một chương này, hơn bốn nghìn chữ, đi họp.

Chương 678 : Ta hoa vừa ra trăm hoa giết

Chương 681: Ta hoa vừa ra trăm hoa giết

Tô Vân có chút không hiểu: "Vừa rồi bọn họ còn chưa phải là nói ta là các đại động thiên cộng chủ a? Làm sao hiện tại liền biến thành bạo quân?"

Tang Thiên Quân nhắc nhở: "Tô Thánh Hoàng, cộng chủ cùng bạo quân cũng không mâu thuẫn. Ngươi là hạ giới bảy mươi hai động thiên cộng chủ, cũng là thống trị bảy mươi hai động thiên bạo quân. Ngươi nhìn, cái này chẳng phải có thể lý giải rồi sao?"

Tô Vân nhìn quần hùng xúc động phẫn nộ mọi người, càng thêm không hiểu, nói: "Nhưng mà ta chưa hề thống trị qua bọn họ. Ta chỗ quản lý cương vực, chỉ là Đế đình lân cận, cộng thêm Thiên Phủ mà thôi. Hơn nữa Thiên Phủ là ta cùng Thủy Oanh Hồi cùng quản lý."

"Đây chính là chỗ mấu chốt."

Tang Thiên Quân nói: "Dân không sợ ngươi, thân là hạ giới Đại Đế, lại không có uy nghiêm, tự nhiên sẽ có người phản ngươi. Tà Đế bệ hạ giang sơn là đánh ra tới, Đế Phong bệ hạ giang sơn là tạo phản đi ra, mà Thánh Hoàng giang sơn, lại là Thiên Hậu Tiên Hậu cùng Đế Phong phong đi ra."

Tô Vân lắc đầu nói: "Ta không có tâm xưng Đế, ta cũng không có tạo phản Thiên Hậu, Tiên Hậu cùng Đế Phong ý tứ, Thiên Quân chớ có vùi lấp ta vào bất nghĩa. Ta nguyện vọng lớn nhất, chính là tại Đế đình có thể có một mẫu ba phần đất,

đủ loại hoa chăm sóc cỏ, làm cái nhàn vân dã hạc, như vậy đủ rồi. Công danh lợi lộc, tại ta như mây trôi. Chỉ là thiên hạ này không yên ổn, ta không cách nào giã từ sự nghiệp khi đang trên đỉnh vinh quang ah…"

Tang Thiên Quân sắc mặt nghiêm nghị, nói: "Tô Thánh Hoàng, ngươi nếu như không xưng Đế, tự nhiên sẽ có dã tâm bừng bừng người xưng Đế. Khi đó, ngươi liền mất đi chính thống chi vị! Chỉ cần xưng Đế người thành công, liền có thể tới chinh phạt ngươi, giành lấy Đế đình."

Tô Vân không để ý lắm, cười nói: "Thiên Quân không cần thăm dò ta, ta là tiên đình phong Thánh Hoàng, làm sao có thể tạo phản? Người nào thích xưng Đế ai xưng đi. Ta sẽ không xưng Đế."

Tang Thiên Quân hướng Oánh Oánh nói: "Tô Thánh Hoàng vì sao nhiều như vậy nghi?"

Oánh Oánh nói nhỏ: "Từ nhỏ cùng hồ ly sinh hoạt chung một chỗ."

Tang Thiên Quân giật mình.

Những cái kia đến từ các đại động thiên mọi người căn bản không nghe lời khuyên của bọn hắn, không ít người đã tràn vào Thiên Lao động thiên, còn thừa lại một số người quan sát.

Tô Vân cau mày, lúc này, hắn Linh giới bên trong chiếc kia tử thanh tiên kiếm bất thình lình trở nên sinh động, trong lòng của hắn khẽ nhúc nhích. Bất thình lình, đám người cũng truyền tới không ít kêu lên, Tô Vân hướng những người kia nhìn lại, lòng sinh nghi ngờ: "Ta tiên kiếm nhảy nhót, cho nên ta cau mày, bọn họ vì sao cũng hét lên kinh ngạc? Chẳng lẽ bọn họ Linh giới bên trong cũng có một cái tiên kiếm hay sao?"

Hắn đầu óc xoay chuyển rất nhanh, lập tức nghĩ đến quan trọng: "Tiên kiếm hẳn là tại lân cận cảm ứng được kim quan, cho nên có chút xao động!"

Hắn chợt nghĩ đến một chuyện khác: "Không đúng, là kim quan cảm ứng được bọn chúng! Kim quan bị thương, tại triệu tập tiên kiếm đến đây vì chính mình hộ pháp!"

Rất nhanh, Tô Vân ánh mắt nhìn xuống dưới, những người này là không có đi vào Thiên Lao động thiên người, bọn họ có đã là tiên nhân, có thì vẫn là linh sĩ, tu vi cao có thấp có.

"Kiếm số lượng không đúng! Còn thiếu một chút tiên kiếm!"

Tô Vân hướng Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên nhìn lại, chỉ thấy phía sau hai người tiên kiếm cũng tại nhảy nhót không ngừng, để hai vị này có đại khí vận tuổi trẻ tiên nhân đều có chút nghi ngờ không thôi!

Hiển nhiên hai người này cũng không phải là tiên kiếm dẫn tới, mà là chủ động tới đến nơi đây, bị kim quan cảm ứng được tiên kiếm, tiên kiếm bởi vậy nhảy nhót.

Sau một lúc lâu, tiên kiếm chấn động biến mất.

Tô Vân nhìn về phía người phía dưới quần, không biến sắc: "Vách quan tài bên trên có bốn mươi chín cái đinh nhãn, chứng minh có bốn mươi chín thanh tiên kiếm. Hiện tại không có đi vào Thiên Lao động thiên có hơn ba mươi người. Cái này hơn ba mươi người bên trong hiển nhiên không có khả năng đều là nắm giữ tiên kiếm người, khẳng định có không ít người nghi ngờ nơi này là thiên lao, không dám vào vào. Như vậy, tiên kiếm số lượng không đúng. Nơi này nắm giữ tiên kiếm người, khả năng chỉ có hơn mười."

Phương Trục Chí thôi thúc bảo liễn bay tới, từ từ dừng lại, mỉm cười nói: "Tô Thánh Hoàng, rất lâu không thấy, Thánh

Hoàng có thể từng mạnh khỏe? Ta gần đây mới được một cái tiên kiếm, ngươi nhìn ta kiếm thế nào?"

Lúc này, Sư Úy Nhiên lâu thuyền cũng thẳng chạy đến, Sư Úy Nhiên đứng ở đầu thuyền, kiếm quang tới lui như điện, cười nói: "Khéo léo vô cùng, ta cũng đã nhận được một cái tiên kiếm, trong kiếm chứa đựng bất phàm đạo lý. Muốn mời Tô Thánh Hoàng đánh giá một phen."

Hai người này ánh mắt tha thiết, chiến ý rừng rực, hiển nhiên Tô Vân đi tìm kim quan trong khoảng thời gian này, bọn họ thực lực tu vi nâng cao tấn mãnh, lại lấy được tiên kiếm, thực lực tăng nhiều!

Tô Vân nhìn về phía hai người, nói: "Đông Quân cùng Tây Quân làm sao cũng tới đến nơi đây? Nghe các ngươi lời nói mới rồi, các ngươi thật giống như biết toà này động thiên là Thiên Lao động thiên, cũng biết thiên lao lại ở nơi đây cùng Đế đình hợp nhất. Các ngươi từ nơi nào chiếm được tin tức này?"

Sư Úy Nhiên cùng Phương Trục Chí còn chưa kịp trả lời, Tô Vân cũng đã tỉnh ngộ, nói: "Kim quan bị Tứ Cực đỉnh đánh rớt, rơi vào Thiên Lao động thiên, ta nhìn không thấy Thiên Lao động thiên, nhưng Tiên Hậu cùng Sư Đế Quân nhất định là thấy được. Hai vị này tồn tại đều tại ta nơi đó chữa thương, nhưng các nàng nhất định có những phương pháp khác, thông báo các ngươi đi trước tìm kiếm kim quan."

Kim quan, dù sao cũng là một kiện cùng lắm chí bảo, có khả năng độc đấu hai tòa Tử Phủ, thậm chí tại Đế Thúc thôi thúc bên dưới trực tiếp áp chế hai tòa Tử Phủ, thu hết vạn vật. Món chí bảo này không thể không để cho người ta động tâm.

Huống chi đây không phải là hơi một tí tâm vấn đề, mà là sống còn vấn đề. Nếu như kim quan bị đối thủ nhận được, khẳng định đối với mình là cái uy hiếp lớn lao!

Hơn nữa, kim quan tác dụng lớn nhất chính là phong ấn trấn áp người xứ khác!

Bọn họ bất kể như thế nào, cũng không thể để kim quan rơi vào đối thủ trong tay.

Phương Trục Chí sắc mặt nghiêm nghị, nói: "Tô Thánh Hoàng đoán được không sai, Tiên Hậu nương nương muốn ta đi tới nơi này , chờ Thiên Lao động thiên đến đây."

Hắn sắc mặt vừa nóng cắt lên: "Tô Thánh Hoàng thật không muốn nhìn một chút kiếm của ta? Ta được đến kiếm này về sau, ngày đêm tế luyện, tìm hiểu ra vô thượng kiếm đạo!"

Sư Úy Nhiên bội kiếm keng keng keng vang vọng, mỉm cười nói: "Ta cũng nhận được một thanh bảo kiếm, tìm hiểu ra kiếm đạo có thể xưng tuyệt thế!"

Hai bọn họ ngộ tính phi phàm, nhận được kim quan tiên kiếm về sau, mừng rỡ phía dưới, nghiên cứu tế luyện, kết hợp độ thiên kiếp lúc đoạt được, kiếm đạo tu vi tự nhiên đột nhiên tăng mạnh!

Tô Vân hầu như thành bọn họ chấp niệm, bọn họ kiếm đạo tu vi đột nhiên tăng mạnh về sau, ý niệm đầu tiên chính là tay dựa bên trong tiên kiếm cùng mình lĩnh ngộ kiếm đạo đánh bại Tô Vân!

Tô Vân mắt điếc tai ngơ, như trước rơi vào bản thân suy tính bên trong, thấp giọng nói: "Hai vị có khả năng tại thiên lao động thiên đến trước đó liền tới đến nơi đây đợi chờ, là bởi vì Sư Đế Quân cùng Tiên Hậu thấy được kim quan rơi vào Thiên Lao động thiên, các nàng bản thân bị trọng thương, lại lo lắng bị Đế Hốt thừa lúc, ngay sau đó lệnh các ngươi đến đây."

Phương Trục Chí trong lòng hơi chấn động, Sư Úy Nhiên cũng là lộ ra vẻ kinh ngạc, hai người liếc nhau, hiển nhiên Tô Vân không có đoán sai.

Tô Vân tiếp tục nói: "Tiên Hậu cùng Sư Đế Quân thấy được kim quan rơi vào thiên lao, như vậy Tử Vi Đế Quân, Thiên Hậu, Tà Đế, Đế Phong, thậm chí Đế Thúc, đều có thể cũng thấy cảnh này!"

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên sắc mặt đại biến, Tà Đế, Đế Phong, Đế Hốt những tên này để cho bọn họ có chút khẩn trương.

"Nhưng mà Tử Vi Đế Quân, Thiên Hậu, Tà Đế, Đế Phong cùng Đế Thúc đều bị thương, còn muốn đề phòng Đế Hốt đánh lén, bởi vậy không dám tự thân đến đây. Cho nên lựa chọn của bọn hắn cùng Tiên Hậu, Sư Đế Quân đồng dạng, đó chính là phái người đến đây, tranh đoạt kim quan."

Tô Vân lông mày giãn ra, lộ ra tươi cười: "Như vậy Thiên Hậu, Đế Phong, Tà Đế thậm chí Đế Thúc phái tới người, thì là ai đâu? Ta nếu là Tà Đế, ta sẽ làm thế nào? Ta nếu là Đế Phong, ta lại sẽ làm thế nào? Ta nếu là Thiên Hậu, ta nếu là Tử Vi, ta sẽ làm cái gì?"

Tang Thiên Quân cũng lộ ra vẻ kinh ngạc, thầm nghĩ: "Nói không chừng vị này Tô Thánh Hoàng, thật sự là có thể cùng chư Đế đánh cờ nhân vật. Chỉ là, hắn hiện tại quá nhỏ yếu."

"Ta nếu là Tà Đế, sẽ chọn ra nhận được tiên kiếm một cái may mắn làm đệ tử. Tiên kiếm chọn lựa người, tư chất ngộ tính cùng thực lực đều tốt, bớt đi ta rất nhiều thời gian, hơn nữa tiên kiếm vẫn là khắc chế người xứ khác, đem người xứ khác phong đến kim quan bên trong quan trọng!"

Tô Vân thản nhiên nói: "Ta nếu là Đế Phong, liền liệu địch tiên cơ, trước Tà Đế một bước, thu Tà Đế đệ tử làm đệ tử! Hai

người bọn họ tại Tứ Ngự thiên thịnh hội trước đó, chính là làm như vậy. Song lần này nhận được tiên kiếm người thực sự quá nhiều, Đế Phong không có đủ thời gian, bởi vậy chỉ có thể thu nhiều mấy cái đệ tử. Mà Tà Đế vì không dẫm vào Tiêu Quy Hồng vết xe đổ, cũng sẽ áp dụng đồng dạng phương pháp, thu nhiều mấy cái đệ tử."

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên nghi ngờ không thôi, nhìn về phía những cái kia đã đi vào Thiên Phủ động thiên bên trong linh sĩ cùng tiên nhân.

Phương Trục Chí nói: "Tô Thánh Hoàng, ý của ngươi là, những người này có không ít là Tà Đế cùng Đế Phong đệ tử?"

Bọn họ không khỏi nghĩ lên Tiêu Quy Hồng mạnh mẽ cùng khủng bố, vậy cơ hồ là đánh không chết quái vật!

Tô Vân mắt điếc tai ngơ, tiếp tục nói: "Thiên Hậu làm quan hưởng lộc vua, ở chùa ăn lộc phật, ở tại Đế đình lân cận, bởi vậy cũng sẽ nhiều tuyển mấy cái nhận được tiên kiếm các đại động thiên tuấn kiệt, thu làm đệ tử. Tử Vi Đế Quân cũng là như thế, Bắc Cực động thiên lân cận mấy cái động thiên tuấn kiệt, có lẽ đều bị hắn thu về môn hạ."

Sư Úy Nhiên nhìn về phía những cái kia đi xa đám người, nói: "Tô Thánh Hoàng, ý của ngươi là nói, thiên ngoại rung chuyển xuất hiện trước đó, những tồn tại này đã tại Đế Thim-bu cục, vì chính là tranh đoạt kim quan?"

Tô Vân lúc này mới phảng phất nghe được bọn hắn mà nói, lấy lại tinh thần, cười nói: "Bọn họ thu đệ tử cũng không phải là vì hôm nay tranh đoạt kim quan, mà là suy nghĩ tương lai. Tử Vi Đế Quân vì tương lai bản thân phế bỏ đại đạo tu vi trùng tu lúc, có người có thể làm hộ pháp cho hắn, hắn lựa chọn là người hộ đạo. Tà Đế, Đế Phong, thì là thầy trò chi tranh, kéo dài đến đời sau trên người, dùng cái này tranh tài mạnh yếu.

Thiên Hậu thì là vì lớn mạnh chính mình thế lực. Đến mức Đế Thúc có hay không chọn đồ, ta liền không biết."

Phương Trục Chí nói: "Nhưng mà những này chỉ là suy đoán của ngươi."

Tô Vân cười nói: "Muốn xác minh thực ra rất đơn giản."

Hai người giật mình.

"Các ngươi không phải hướng để cho ta đánh giá các ngươi tiên kiếm ư?"

Tô Vân khẽ mỉm cười, tử thanh tiên kiếm từ hắn Linh giới bên trong chậm rãi bay ra: "Khéo léo vô cùng, ta cũng đã nhận được một cái tiên kiếm. Hiện nay, ta lấy ta kiếm, tới kêu gọi mặt khác bốn mươi tám thanh tiên kiếm!"

Hắn cầm kiếm nơi tay, thôi thúc trên đỉnh tam hoa, dồn vào của mình kiếm đạo, trong nháy mắt tử thanh kiếm khí xuyên qua trường không, nhiễu loạn Đế đình bên ngoài Chung sơn Chúc Long tinh hệ, nhất thời dẫn tới kiếm khí bốn phía, từng khỏa tinh thần xoay quanh cái kia tử thanh sắc kiếm khí nhiễu loạn!

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên sắc mặt đại biến, Phương Trục Chí sau lưng tiên kiếm, Sư Úy Nhiên bội kiếm bên hông, keng keng keng bay lên, hóa thành hai đạo kiếm quang, xoay quanh cái kia tử thanh sắc kiếm khí xoay quanh bay lượn!

Cùng lúc đó, từng đạo kiếm quang từ dưới lên trên, từ thanh đồng phù tiết, bảo liễn cùng lâu thuyền phía dưới bay lên, như kinh hồng, như mọc hà, như lá liễu, như bay cầu vồng, cũng gia nhập vào xoay quanh tử thanh sắc kiếm khí bay lượn trong hàng ngũ!

Tô Vân cười nói: "Hai vị đạo hữu, các ngươi nhìn, chính là bọn họ."

Người phía dưới trong đám, nhất thời truyền đến từng tiếng kêu lên, lập tức có hơn mười vị trẻ tuổi tiên nhân nhún người nhảy lên, đều tự thôi thúc công pháp, đem từng cái tiên kiếm triệu đi!

Tô Vân cười ha ha, bất thình lình thôi thúc kiếp vận kiếm đạo thứ mười tám chiêu, Trần Sa Hạo Kiếp Hoàn Vô Tận!

Cái này vô thượng kiếm đạo phô trương ra, chính là liền mấy cái kia tu luyện Đế Phong kiếm đạo tuổi trẻ tiên nhân cũng không cách nào triệu hồi tiên kiếm!

Nhưng thấy những này tiên kiếm kèm theo Tô Vân chiêu pháp, ngưng tụ thành một đạo lớn lao kiếm vòng, gào thét nhấp nhô!

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên lúc trước nhìn thấy nhiều như vậy tiên kiếm bất thình lình xuất hiện, cũng là nghi ngờ không thôi, đợi nhìn thấy Tô Vân Trần Sa Hạo Kiếp Hoàn Vô Tận, trong lòng điểm này mới vừa sinh ra cùng Tô Vân tranh hùng suy nghĩ, liền bất thình lình tan thành mây khói.

Tô Vân cười ha ha, tán đi kiếm chiêu, chỉ thấy từng cái tiên kiếm bay ra, đều tự vật quy nguyên chủ.

Những kia tuổi trẻ tiên nhân đều tự triệu hồi tiên kiếm, bất thình lình nhảy vọt như bay, bỗng nhiên thân hình hóa thành từng đạo kiếm quang, trong chớp nhoáng liền xuyên qua nặng nề ma khí bên trong, đi vào Thiên Lao động thiên, biến mất không thấy gì nữa.

Tô Vân đưa mắt nhìn bọn họ đi xa, bất thình lình thu về ánh mắt, quay đầu nhìn về phía một phương hướng khác, nhưng lại lộ ra đăm chiêu chi sắc.

Loại trừ những này tiên kiếm bên ngoài, hắn còn cảm ứng được mặt khác tiên kiếm, chỉ là khoảng cách rất xa, không cách nào bị hắn kiếm đạo gọi đến.

“Mấy người này, đến cùng là ai?” Trong lòng của hắn buồn bực.

Chương 679 : Họa lớn trong lòng

Chương 682: Họa lớn trong lòng

Vũ tiên nhân lộ ra vẻ kinh ngạc, cũng tại cách xa hướng Thiên Lao động thiên nhìn tới, bên cạnh hắn từng cái tiên kiếm đang tại leng keng vang vọng, xoay quanh hắn xoay quanh bay lượn.

Những này tiên kiếm đều có một cái tương đồng đặc thù, đó chính là mũi kiếm đến trong thân kiếm đầu khai nhận, vô cùng sắc bén, mang theo khác biệt đại đạo màu sắc, mà trúng đoạn đến chuôi kiếm một đoạn này thì cực kỳ tráng kiện, tròn xoe giống như rễ kim cây gậy, rồi đến chuôi kiếm, lại tinh điêu tế trác lên.

Kim quan bên trên, dùng để trấn áp người xứ khác quan tài đinh, chính là loại này đặc thù!

Chỉ là bình thường tiên nhân chỉ đạt được một cái tiên kiếm, liền coi như là rất giỏi, mà Vũ tiên nhân thế mà nhận được mười sáu thanh tiên kiếm!

Vừa rồi Tô Vân rút kiếm chỉ trời, triệu hoán tiên kiếm, bốn phía đồng nguyên tiên kiếm đều hưởng ứng, Vũ tiên nhân cái này mười sáu thanh tiên kiếm cũng tự rục rà rục rịch, suýt nữa bay đi, lại bị hắn dốc hết sức trấn áp.

"Thật to gan, dám đến đoạt ta tiên kiếm! Ta thật vất vả mới đến những này tiên kiếm, há có thể bị đoạt đi?"

Vũ tiên nhân cười lạnh, thu tiên kiếm, hướng tuyên đọc Đế Phong ý chỉ tiên quan nói: "Bệ hạ ý chỉ, ta đã biết, diệt trừ Ôn

Kiều đối ta mà nói, chỉ là bình thường, không cần Ngục Thiên Quân tới đoạt công lao."

Hắn cậy tài khinh người, đối phái ra hắn đi tới lôi trì chém giết Ôn Kiều, còn phải cùng Ngục Thiên Quân liên thủ một chuyện có chút bất mãn.

Vũ tiên nhân có cậy tài khinh người tiền vốn, hắn tuy là chỉ được phong làm Tiên Quân, nhưng mà tu vi của hắn nhưng đã đến Đạo cảnh lục trùng thiên tình trạng, nếu như luận tu vi, hắn đã sớm có thể được phong làm Thiên Quân, cùng Ngục Thiên Quân đám người ngồi ngang hàng.

Hắn cảm thấy mình có tài nhưng không gặp thời, chính là nguyên nhân này.

Hiện tại hắn nhận được mười sáu thanh tiên kiếm, càng là thực lực đột nhiên tăng mạnh!

Cái kia truyền đạt ý chỉ tiên quan nói: "Tiên Quân, đây là bệ hạ ý chỉ, tốt nhất đừng thiện thay đổi, nếu như xảy ra bất trắc…"

Vũ tiên nhân nghiêm nghị, nói: "Nếu như xảy ra bất trắc, liền có Ngục Thiên Quân cùng một chỗ chịu oan ức."

Cái kia tiên quan cười ha ha, nói: "Ngục Thiên Quân cùng phản tướng Bích Lạc đánh một trận bị thương, hơn phân nửa tại thiên lao động thiên an dưỡng."

Vũ tiên nhân ngay sau đó lên đường, cùng hắn cùng nhau đi tới Thiên Lao động thiên.

Cái kia tiên quan hiếu kỳ nói: "Xin hỏi Vũ tiên, những này tiên kiếm ra sao lai lịch?"

Vũ tiên nhân nói: "Tiên kiếm lai lịch ta hoàn toàn không biết, chỉ biết là trước đó không lâu trời ban điềm lành chi khí,

hóa thành tiên kiếm, bay hướng các đại động thiên, tìm kiếm hắn người hữu duyên."

Cái kia tiên quan khâm phục vô cùng, khen: "Vũ tiên quả nhiên là thiên hạ đệ nhị Tiên đạo cường giả, thế mà nhận được nhiều như vậy tiên kiếm nhận chủ!"

Vũ tiên nhân bị hắn tán dương thiên hạ đệ nhị, rất là vui vẻ, cười nói: "Có bệ hạ châu ngọc phía trước, ai dám xưng đệ nhất? Chỉ là ta số phận không tốt, không có tiên kiếm nhận chủ, ta liền trên đường chặn lại, ngược lại cũng thu mấy thanh tiên kiếm."

Hắn nhẹ như mây gió nói: "Về sau lại giết mấy cái được kiếm người, cướp tới một chút. Những này được kiếm nhân trên kiếm đạo không có bao nhiêu trình độ, kém xa ta, loại bảo vật này rơi vào trong tay bọn họ, thật sự là ông trời mắt bị mù, cần phải vì ta tất cả."

Cái kia tiên quan nghiêm nghị, biết hắn xưa nay bạc tình bạc nghĩa, không dám nói thêm cái gì.

Vũ tiên nhân lại là tới hào hứng, nói: "Ta được đến mười sáu thanh tiên kiếm về sau, tinh tế tế luyện, lúc này mới phát giác những này trong tiên kiếm tích chứa cũng không phải là Tiên đạo, mà là một bộ cực kỳ lợi hại kiếm trận, trấn trời khóa đất, cực kỳ lớn! Chỉ bất quá, mười sáu thanh tiên kiếm xa đến không đến loại trình độ này, trên đời này khẳng định còn có mặt khác tiên kiếm!"

Cái kia tiên quan theo hắn ý tứ, cười nói: "Nếu như tập hợp đủ những này tiên kiếm, chỉ sợ uy lực liền sẽ là chí bảo phía dưới đệ nhất trọng bảo! Khi đó, hạ quan còn muốn chúc mừng Vũ tiên!"

Vũ tiên nhân khẽ mỉm cười, thầm nghĩ: "Kém. Bộ kiếm trận này uy lực, tuyệt đối có thể cùng chí bảo chống lại! Đến

lúc đó, Đế Phong tốt xấu cũng phải phong ta một cái Đế Quân!"

Cái kia tiên quan nói: "Vừa mới đoạt kiếm người, lại là cái gì lai lịch?"

Vũ tiên nhân suy tư phút chốc, cười lạnh nói: "Ta phỏng đoán hơn phân nửa là người kia, kiếm đạo của hắn vẫn là ta dạy, vậy mà lấy oán trả ơn ý định đoạt ta tiên kiếm. Cái kia cây kiếm cực kỳ bất phàm, hơn phân nửa là chư kiếm đứng đầu, kiếm trận hạch tâm, cho nên có thể đủ điều động mặt khác tiên kiếm! Nếu hắn xuống tay với ta, không để ý tới ta lúc trước đối với hắn dạy dỗ chi ân, vậy liền đừng trách ta cũng vô tình!"

Bọn họ đi tới Thiên Lao động thiên biên giới, Vũ tiên nhân đang muốn đi vào trong thiên lao, bất thình lình trước mắt váy đỏ lấp lóe, tiếp lấy váy đỏ càng lúc càng lớn, từ từ bao phủ tầm mắt.

Vũ tiên nhân cười lạnh một tiếng: "Yêu nghiệt! Dám can đảm ở trước mặt ta làm càn!"

Tâm hắn niệm khẽ động, kiếm quang chợt lóe, trong mắt váy đỏ tan vỡ, trong khoảnh khắc váy đỏ biến mất không còn tăm tích.

Vũ tiên nhân hỏi cái kia tiên quan, cái kia tiên quan lại chưa từng nhìn thấy váy đỏ, Vũ tiên nhân khẽ nhíu mày: "Đây là nhân ma muốn loạn tâm trí ta. Thiên Lao động thiên, chính là nhân tâm ma tính hội tụ chỗ, chúng sinh nuôi ma, những này nhân ma liền sẽ theo ma khí ma tính đi tới nơi này, cho rằng Thánh địa. Thiên Lao động thiên, chỉ sợ sẽ sinh ra rất nhiều Ma Tiên tới."

Một bên khác, Tô Vân đám người đi vào Thiên Lao động thiên, Phương Trục Chí bảo liễn, Sư Úy Nhiên bảo thuyền,

cũng cùng phù tiết ngang hàng, cùng một chỗ xâm nhập Thiên Lao động thiên.

Phương Trục Chí không ngừng quan sát Tô Vân, ánh mắt lấp lóe, thử dò xét nói: "Tô Thánh Hoàng, ta nghe nói kiếm có thư hùng, ngươi chiếc kia tiên kiếm cùng ta tiên kiếm là đồng nguyên sinh ra, chẳng lẽ ngươi là hùng kiếm?"

Tô Vân giống như cười mà không phải cười nói: "Đông Quân, cũng không phải là kiếm có đực cái, mà là người có thư hùng. Ta là hùng, các ngươi là thư, cùng kiếm không liên quan!"

Phương Trục Chí vẻ mặt đỏ lên.

Sư Úy Nhiên rạng rỡ, cười nói: "Thánh Hoàng nói đùa, kiếm có tử mẫu kiếm câu chuyện, ngươi chiếc kia tử thanh kiếm, nhất định là mẫu kiếm."

Tô Vân bật cười, nói: "Đem ngươi kiếm lấy tới, trong tay ta cũng giống như nhau hiệu quả."

Sư Úy Nhiên không nỡ lòng bỏ giao ra tiên kiếm của mình, Phương Trục Chí nhưng lấy ra bản thân tú Thủy Tiên kiếm, mũi kiếm như là một vũng tú nước.

Tô Vân cầm kiếm nơi tay, thôi thúc tú Thủy Tiên kiếm, kiếm đạo bộc phát, một đạo sắc đẹp thủy quang ngang qua trường không, những nơi đi qua, từng con sông lớn thẳng từ mặt đất bay lên, hồng thủy đằng đẵng, vây quanh thanh tiên kiếm này xoay tròn!

Mặt khác chư kiếm chấn động, đều tự liền muốn bay lên!

Sư Úy Nhiên vội vàng đè lại bội kiếm của mình, mặt khác đến kiếm nhân cũng sớm có dự bị, nhao nhao nắm chặt đều tự tiên kiếm, lúc này mới không có bị Tô Vân đắc thủ.

Tô Vân tán đi kiếm đạo, đem tú Thủy Tiên kiếm vứt cho Phương Trục Chí, nói: "Hai vị đạo hữu, hiện tại biết kiếm không đực cái người có thư hùng đi? Các ngươi trên kiếm đạo trình độ không bằng ta, ở trên đây bỏ bao công sức, sẽ chỉ chậm trễ các ngươi tiến cảnh."

Nói đến đây, hắn lại quay đầu nhìn lại, lộ ra vẻ nghi hoặc.

Vừa rồi hắn thôi thúc tiên kiếm, phát giác có khác hơn mười thanh tiên kiếm cũng tại lân cận.

"Những này được kiếm người là ai?" Tô Vân có chút không hiểu.

Vũ tiên nhân mặt mang sắc mặt giận dữ, hướng cái kia tiên quan nói: "Ta nguyên bản còn nể tình ta cùng hắn có chút tình cảm, chỉ là cướp đi hắn tiên kiếm vậy thì thôi, không thương tổn tính mạng hắn. Không nghĩ tới hắn vậy mà ý đồ lần nữa cướp đoạt ta tiên kiếm! Người này lòng lang dạ thú, vong ân phụ nghĩa, ta gãy không thể chứa hắn!"

Tô Vân cho rằng đằng sau còn có hơn mười đến kiếm nhân, lại không nghĩ rằng chỉ là Vũ tiên nhân.

Thiên Lao động thiên không thích hợp nhân loại cư trú, nơi này thiên địa nguyên khí cùng ma tính, sẽ lặng yên vô tức xâm nhập nội tâm, để đạo tâm trở nên chẳng phải thuần túy.

Nhưng nơi này cũng có sinh linh, phần lớn là xâm nhiễm ma tính ma khí sinh vật, rất là quỷ dị, có như khói nhẹ đồng dạng, theo phá theo tụ, có thì giống như là khác biệt ma vật tụ hợp thể, cực kỳ to lớn, bốn phía thôn phệ chém giết, đem mặt khác ma vật hấp thu, mở rộng bản thân.

Trên bầu trời còn có rất nhiều ma vật tụ tập thành mây đen, bốn phía bay tới bay lui, bỗng nhiên bỗng nhiên như bụi mù giống như bay xuống, bắt giết con mồi.

Mà ở trong đó ma vật tướng mạo, tựa như đồng nhân bọn họ ác mộng bên trong quái vật, vô cùng kỳ quặc, không giống nhau.

"Nơi đây ma vật, là do nhân tâm chỗ tạo nên."

Tang Thiên Quân kiến thức rộng rãi, hướng Tô Vân nói: "Nội tâm là mọi người tinh thần cao độ ngưng tụ mà thành, mà ma cũng là như thế. Mọi người ma tính tụ tập lại, liền sẽ hóa thành trong thiên lao ma vật, thôn phệ tất cả dám to gan xâm lấn người."

Phương Trục Chí ngồi bảo liễn, Sư Úy Nhiên ngồi lâu thuyền, đuổi theo thanh đồng phù tiết, rất nhanh, bọn họ đuổi theo lúc trước đi vào thiên lao mọi người.

Tô Vân cùng Phương Trục Chí đám người bốn phía nhìn lại, không khỏi cau mày, chỉ thấy trong khoảng thời gian ngắn, lúc trước đi vào Thiên Lao động thiên mọi người liền có hơn phân nửa mất mạng tại ma vật công kích đến.

Thiên Lao động thiên ma vật nhiều, khó có thể tưởng tượng, hơn nữa cổ quái kỳ lạ, như vậy ma vật tiềm phục tại bốn phía, xuất quỷ nhập thần, thậm chí lặng yên vô tức lẻn vào Linh giới bên trong, thôn phệ linh sĩ nội tâm!

Bị thôn phệ nội tâm linh sĩ, đi tới đi tới liền bất thình lình khuôn mặt dữ tợn, thân thể điên cuồng sinh trưởng, mọc ra đủ loại hình thù kỳ quái tứ chi, quang quác cười quái dị đồ sát đồng bạn.

Còn có chút người đi tới đi tới, liền bất thình lình mục nát, kề sát ở trên mặt đất hóa thành một bãi nước mủ.

Thậm chí thứ bảy Tiên giới tiên nhân đến đến nơi đây, cũng khó thoát vận rủi, mấy cái tân tấn tiên nhân gặp gỡ vô cùng cường đại ma vật, bị sinh sinh đánh giết, nâng thi thể đi vào thâm sơn!

Có vài người nhìn thấy nơi đây hung hiểm, ngay sau đó quay ngược, ý đồ trốn đi.

Nhưng mà thiên lao đi vào dễ dàng đi ra ngoài khó, quay đầu không đường, bay lên không trung thì gặp phải mây đen giống như ma vật tập kích, bị xé thành từng mảnh!

Chỉ có những cái kia nắm giữ tiên kiếm người, ỷ vào tiên kiếm uy năng, mới có thể tiếp tục xâm nhập!

Bất thình lình, Sư Úy Nhiên lâu thuyền bên trên, có nữ tử điệp điệp cười quái dị, tuổi trẻ thiếu nữ cả người bành trướng, trên người mọc ra khối u giống như cơ bắp, xung quanh sinh trưởng, tiếp lấy trong cơ thể mọc ra từng cái nữ tử, bốn phía bắt người liền ăn, trong lúc nhất thời lâu thuyền bên trong hoàn toàn đại loạn!

Sư Úy Nhiên cau mày, bên hông bội kiếm leng keng một tiếng bay lên, kiếm quang chợt lóe, đem cái kia hóa thành ma đầu nữ tử chém giết!

Hắn thôi thúc Hậu Thổ Hoàng Địa Chi thần nhãn, một cái to lớn đôi mắt xuất hiện tại lâu thuyền trên không, ánh mắt chiếu rọi xuống đến, như là mặt trời chói chang, nhất thời đem ẩn giấu ở hư không bên trong yểm ma rọi sáng ra tới.

Những cái kia yểm ma xuất quỷ nhập thần, giỏi về lẻn vào hư không, chui vào linh sĩ tiên nhân Linh giới, khiến người ta khó mà phòng bị.

Sư Úy Nhiên soi sáng ra những này yểm ma, lập tức thôi thúc tiên kiếm, kiếm quang di động, đem yểm ma chém giết.

Mặt khác yểm ma thấy thế, cười quái dị lui đi.

Phương Trục Chí không có Sư Úy Nhiên thần nhãn, không cách nào nhìn thấy những cái kia xuất quỷ nhập thần yểm ma, nhưng hắn ứng đối phương pháp cực kỳ đơn giản. Hắn tìm hiểu lôi trì, tại Linh giới bên trong luyện thành Thuần Dương

lôi trì, giờ phút này nắm ấn pháp, liền thấy sau lưng hình thành Ôn Kiều hư ảnh!

Tôn này cựu thần quang mang chiếu rọi chỗ, đem không biết bao nhiêu ma đầu luyện chết, không có ma vật dám to gan tiếp cận bảo liễn.

Oánh Oánh nhìn thấy Phương Trục Chí uy phong, thầm nghĩ: "Bọn họ nói không sai, Phương Trục Chí ấn pháp trình độ, quả nhiên tại Tô sĩ tử phía trên. Đáng thương sĩ tử chưa từng có ý thức được điểm này, hắn nghiên cứu lôi trì, nghiên cứu Ôn Kiều, liền không có lĩnh ngộ ra loại này ấn pháp…"

Tô Vân dò hỏi: "Tang Thiên Quân, Thiên Lao động thiên bên trong ma vật vì sao mạnh mẽ như vậy?"

Tang Thiên Quân cũng có chút giật mình, lúc trước đi vào nơi này linh sĩ cùng tiên nhân, thực lực đều là không tầm thường, nhưng vậy mà không thể đi ra bao xa, liền táng thân tại thiên lao động thiên bên trong!

"Có lẽ là bởi vì năm đó thứ bảy Tiên giới đã từng bộc phát qua đoạt Đế chi chiến nguyên nhân đi."

Tang Thiên Quân thoáng suy tư phút chốc, nói: "Năm đó Đế Phong giết Tà Đế, tranh đoạt đế vị, Tiên Hậu, Thiên Hậu bọn người không thể nào vẻ vang, mà trong đó lại dính dáng đến rất nhiều thượng giới tiên nhân, không thiếu Tiên Quân Đế Quân, bọn họ tại đoạt Đế chi chiến bên trong bộc phát ma tính, bị Thiên Lao động thiên hấp thu, tụ tập lại…"

Tô Vân hiểu được, đoạt Đế chi chiến bên trong, tiên thần tiên ma tham chiến số lượng đếm không hết, càng có Đế Phong, Thiên Hậu, Tiên Hậu bậc này tồn tại cường đại, bọn họ ma tính bị Thiên Lao động thiên hấp thu, bởi vậy tạo thành thứ bảy Tiên giới Thiên Lao động thiên bên trong ma vật vô cùng mạnh mẽ quy mô!

“Thiên Lao động thiên cùng Đế đình hợp nhất, sợ rằng sẽ uy hiếp đến mặt khác động thiên bên trong sinh linh ah.” Tô Vân lẩm bẩm nói.

Tang Thiên Quân nói: “Thiên lao nhất định phải có người trấn thủ. Tiên đình cũng là như thế. Tiên đình bên trong Thiên Lao động thiên, chính là do Ngục Thiên Quân trấn thủ. Ngục Thiên Quân chính là nhân ma đắc đạo thành tiên, hắn phụ trách tiên đình thiên lao, nơi đó ma vật liền nghe hắn hiệu lệnh, sẽ không quấy nhiễu ngoại giới.”

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, nhân ma quả thực là trấn thủ thiên lao thí sinh tốt nhất, chỉ là Ngô Đồng chưa hẳn nguyện ý trấn thủ nơi này.

“Ngục Thiên Quân là tiên đình Ngục Thiên Quân, cũng không phải là hạ giới Ngục Thiên Quân, Thiên Lao động thiên, nhất định phải nắm giữ tại hạ giới trong tay của người!”

Tô Vân ánh mắt lấp lóe: “Bằng không, nơi này chính là họa lớn trong lòng!”

Đúng lúc này, hắn bất thình lình nhìn thấy kim quan từ không trung rơi xuống trượt lưu lại tung tích!

Dấu vết này hướng về phía trước kéo dài không biết bao nhiêu dặm, Tô Vân kiểm tra một phen, chỉ thấy kim quan ép qua chỗ, lòng đất bị lật ra rất nhiều hài cốt tới.

Tang Thiên Quân khóe mắt nhảy lên, âm thanh khàn giọng nói: “Tô Thánh Hoàng, chúng ta vẫn là trở về đi, đừng đi tìm kiếm kim quan.”

Tô Vân lộ ra vẻ nghi hoặc.

Tang Thiên Quân có chút sợ hãi: “Kim quan hạ xuống chỗ, là đoạt Đế chi chiến bên trong nơi chôn xương. Chết trận tại đoạt Đế chi chiến bên trong tiên nhân, đều bị chôn ở chỗ này. Năm đó trận chiến kia chết đi tiên nhân đếm không hết, còn có

chút không có chết, cũng bị bỏ ở nơi này chờ chết! Ta lo lắng bọn họ…”

Tô Vân nhìn về phía nơi xa, nói: “Ngươi lo lắng bọn họ sẽ biến thành bán ma?”

Chương 680 : Quan tài gỗ liễu quái vật

Chương 683: Quan tài gỗ liễu quái vật

Tang Thiên Quân vẻ mặt biến ảo không ngừng, nói: "Nếu như biến thành bán ma ngược lại còn tốt, nhưng ta lo lắng chính là Ngục Thiên Quân. Ngục Thiên Quân là nhân ma, hắn nếu như khống chế những này bán ma…"

Oánh Oánh cười nói: "Ngươi cảm thấy ngươi đánh không lại Ngục Thiên Quân, lại có nhiều như vậy bán ma giúp đỡ, càng đánh không lại, đúng hay không?"

Tang Thiên Quân hừ một tiếng, thầm nghĩ: "Cái này sách quái nhỏ, quả thực quá đáng ghét! Câu câu đâm tâm, hết lần này tới lần khác lại không có nói sai, để cho người ta không phản bác được!"

Oánh Oánh đưa qua một cái nhỏ thơm bánh, an ủi: "Không cần lo lắng. Ngươi nói là xấu nhất tình huống, mà vận khí của chúng ta từ trước tới nay không sai. Ngươi cố gắng cùng Ngục Thiên Quân chống lại, mặt khác giao cho chúng ta."

Tang Thiên Quân hừ một tiếng: "Đến thêm bánh."

Oánh Oánh đành phải lại lấy ra một khối nhỏ thơm bánh.

Tang Thiên Quân dựng thẳng lên hai ngón tay: "Thêm hai khối!"

Tang Thiên Quân ăn xong, bánh tráng sợ người gan, cảm thấy dũng khí tăng lên một phần, nói: "Ngục Thiên Quân cùng ta đều là Thiên Quân, thực lực của hắn so với ta mạnh hơn,

nhưng mạnh đến mức có hạn. Ta cho dù không phải là đối thủ của hắn, nhưng nếu như thêm vào Ngọc thái tử, cũng có thể cùng hắn giao thiệp một đoạn thời gian! Tại ta cùng hắn chu toàn trong khoảng thời gian này, các ngươi tốt nhất có thể thu đi kim quan! Ta nếu là bị thua, sẽ không đi cứu các ngươi, khẳng định bỏ trốn, đến thời điểm chớ mắng ta không coi nghĩa khí ra gì!"

Oánh Oánh khen: "Đây mới là ta biết Tang Thiên Quân, có can đảm cùng Đế Thúc liều mạng trùng bên trong hảo hán!"

Tang Thiên Quân hừ một tiếng, cảm thấy nàng mặc dù là khen ngợi, nhưng lời nói như trước không thể nào lọt tai, thầm nghĩ: "Trùng bên trong hảo hán? Ta cảm thấy thế nào cũng phải thêm cái chữ tiên…"

Tô Vân thôi thúc thanh đồng phù tiết dọc theo kim quan trượt phương hướng đuổi theo. Chỉ thấy kim quan cày mở mặt đất, hiển lộ ra hài cốt càng ngày càng nhiều, mà ma khí ma tính cũng là càng ngày càng nặng.

Cái này ma khí để cho người ta cực không thoải mái, ma tính càng làm cho người phát cuồng, nếu như tại đạo tâm bên trên không có bao nhiêu trình độ, chỉ sợ không cần ngoại ma quấy nhiễu, chỉ là tâm ma, liền có thể để nhân ma hóa!

Bất thình lình, thanh đồng phù tiết tốc độ chậm lại, Tô Vân nhìn xuống dưới, chỉ thấy kim quan cày ra địa phương bị lật ra một chút tiên nhân thi thể, những này thi thể cũng không mục nát.

Trước mới quần sơn như qua, lành lạnh mà đứng, bên trong hắc khí ngút trời, ma khí âm u tĩnh mịch, chỉ có thể nhìn thấy đỉnh núi bên cạnh như là sắc bén màu đen lưỡi đao.

"Nơi đây hẳn là một mảnh phúc địa!"

Tô Vân quan sát, nói: “Chỉ có phúc địa mới có kinh người như thế ma khí. Nơi này ma khí, chắc cũng là tiên khí một loại, thuộc về cao cấp nhất ma khí.”

Ma khí cũng là thiên địa nguyên khí một loại, chỉ là ma khí hình thành cực kỳ đặc thù, dựa vào nhân tâm tới hình thành. Tại linh sĩ thời kì, tu luyện ma đạo mọi người sẽ tu luyện tà pháp, để nội tâm lẻn vào mọi người mộng cảnh, mượn yểm ma tới kích động mọi người tâm linh, dựa vào cái này tới sinh ra ma khí cùng ma tính, ma đạo linh sĩ chính là dựa vào những này ma khí ma tính đến tăng lên tu vi.

Năm đó Tô Vân lần đầu tiên vào thành, liền gặp tu luyện ma đạo linh sĩ, bị hắn trong giấc mộng chém giết.

Nhân ma càng là giỏi về từ trong lòng người hấp thu ma khí, ví dụ như nhân ma Ngô Đồng, liền sẽ đuổi theo tai nạn đi, nơi nào mọi người tâm ma bộc phát, nàng liền sẽ chạy tới nơi đó.

Giống như Thiên Lao động thiên bậc này địa phương, càng là tụ tập giữa thiên địa chúng sinh ma tính ma khí chỗ, vì vậy mà sinh ra cực kỳ kỳ lạ phúc địa, loại này phúc địa đem tụ tập tới chúng sinh ma khí ma tính trở nên càng cao cấp hơn, cùng mặt khác phúc địa sinh ra tiên khí ngang nhau, chỉ là chỉ có Ma Tiên mới có thể hấp thu luyện hóa, tăng cao tu vi.

Tô Vân mặc dù tu luyện không phải ma đạo, nhưng bởi vì cùng Ngô Đồng tiếp xúc rất là tỉ mỉ, bởi vậy đối ma khí ma tính cực kỳ mẫn cảm.

“Nơi này nếu là tự nhiên ma đạo phúc địa, vì sao Đế Phong đoạt Đế về sau xử lý tiên nhân thi thể, sẽ đem những thi thể này chất đống tại ma đạo phúc địa lân cận?”

Tô Vân ánh mắt lấp lóe: “Chẳng lẽ là nuôi ma thi ư? Vẫn là nói, có tác dụng khác?”

Oánh Oánh tò mò quan sát, nói: "Sĩ tử, là Ngục Thiên Quân đem những này tiên nhân đống thi thể tích ở đây sao?"

Tô Vân suy đoán nói: "Những tiên nhân này khi chết ma tính cùng chấp niệm nhất định rất nặng, hơn phân nửa Ngục Thiên Quân là lợi dụng thi thể của bọn hắn tới bồi dưỡng ma khí, mở rộng phúc địa."

Oánh Oánh giật mình, lẩm bẩm nói: "Tiên nhân thi thể có thể lâu dài bất hủ, thi thể bất hủ, ma tính cùng chấp niệm không lùi, chẳng lẽ có thể liên tục không ngừng sản xuất ma khí? Ngục Thiên Quân chẳng lẽ muốn đem cái này phúc địa tăng lên tới khó có thể tưởng tượng cấp độ? Chẳng qua chuyện này với hắn có chỗ tốt gì? Hắn là thứ sáu Tiên giới Thiên Quân, cũng sẽ cùng thứ sáu Tiên giới cùng một chỗ diệt vong, cho dù đem cái này phúc địa tăng lên lại cao hơn, cũng không có khả năng cùng Tiên Thiên phúc địa so sánh, không cách nào sản xuất Tiên Thiên Nhất Khí tới."

Tô Vân cũng nghĩ không thông Ngục Thiên Quân vì sao làm như thế.

Phía trước đã có không ít nhận được tiên kiếm tuổi trẻ tiên nhân tại tiên kiếm bảo vệ dưới đi vào hạp cốc, kim quan chính là dọc theo hạp cốc một đường trượt, xâm nhập mảnh này phúc địa bên trong.

Thanh đồng phù tiết đi vào hạp cốc, nhưng thấy ma khí bên trong không có ma vật, những ngày kia không sợ không sợ đất ma vật phảng phất sợ hãi chỗ này phúc địa trúng cái gì đồ vật, không dám bước vào phúc địa nửa bước.

Phù tiết tốc độ càng ngày càng chậm, chỉ thấy phía trước trong hạp cốc lẳng lặng nổi lơ lửng từng cái quan tài, là quan tài gỗ liễu, chưa hề quét sơn, cùng Tiên giới chi môn kim quan so sánh, lộ ra nhỏ đi rất nhiều.

Nhiều như vậy quan tài gỗ liễu lẳng lặng trôi lơ lửng ở đen kịt ma khí bên trong, làm người ta không rét mà run.

Tô Vân nhìn xuống dưới, chỉ thấy loại trừ nổi bồng bềnh giữa không trung quan tài gỗ liễu bên ngoài, còn có một chút quan tài, có trần trụi ra mặt đất, có bị khảm tại ngọn núi bên trong, có bị treo ở trên vách đá, hoặc là treo ở trên cây.

Cái kia hơn mười đến kiếm nhân đi qua lúc, thụ đằng còn tại chậm rãi nhúc nhích, giống như là có sinh mệnh có ý thức đồng dạng, mà trên bầu trời quan tài gỗ liễu cũng tại lặng yên không tiếng động chuyển động, dường như có từng đôi mắt tại trong quan tài nhìn bọn họ.

Bất thình lình, phía trước kiếm quang sáng lên, hẳn là có tiên nhân gặp phải nguy hiểm, thôi thúc tiên kiếm hộ thể.

Nhưng mà cái này nhưng giống như là kích hoạt lên mảnh này phúc địa, những cái kia quan tài bất thình lình bành bành vang vọng, giống như là bên trong mai táng tiên nhân còn sống, muốn nhảy ra quan tài!

“Bành!” “Bành!” “Bành!” “Bành!”

Toàn bộ trong hạp cốc, không biết bao nhiêu quan tài, điên cuồng nhảy nhót, âm thanh long trời lở đất, hình ảnh này dù là Tô Vân kiến thức rộng rãi, cũng không nhịn được da đầu run lên!

“Tang Thiên Quân, trong này mai táng chính là người nào?” Oánh Oánh sắc mặt tái nhợt, dò hỏi.

Tang Thiên Quân nói: “Ta lúc trước không phải đã nói rồi sao? Có chút tiên nhân không có chết, cũng bị ném vào chờ chết. Có lẽ là Ngục Thiên Quân như trước không yên lòng, liền đem những tiên nhân này nhốt tại trong quan tài.”

Oánh Oánh mặc dù to gan lớn mật, nhưng nhìn thấy đầu này trong hạp cốc đếm không hết quan tài, cũng không nhịn

được da đầu run lên, lẩm bẩm nói: "Nhiều tiên nhân như vậy… Tiên nhân rất khó bị giết chết, những này bị chứa ở trong quan tài tiên nhân chẳng phải là còn sống?"

Tang Thiên Quân lắc đầu nói: "Chưa hẳn. Bọn họ trong chiến đấu bị thương rất nặng, trên cơ bản đều không chữa khỏi, không có khả năng sống sót lâu như vậy."

Oánh Oánh nhìn những cái kia nhảy lên quan tài: "Bọn họ không có khả năng sống sót đến bây giờ, như vậy vì sao như vậy quan tài còn tại nhảy lên?"

Tang Thiên Quân không nói gì, hắn đối ma đạo không có bao nhiêu nghiên cứu, biết bề ngoài mà không biết bề trong.

Tô Vân giải thích nói: "Ngục Thiên Quân đem những này trọng thương sắp chết tiên nhân nhốt tại trong quan tài, để cho bọn họ thời thời khắc khắc đều bị tử vong cùng hắc ám khống chế, sinh ra đủ cường đại oán niệm cùng ma tính, mở rộng chỗ này phúc địa. Những tiên nhân này hẳn là đã sớm chết, bọn họ chết tại quan tài bên trong, nội tâm cũng bị khóa tại quan tài bên trong, biến thành thuần túy ma linh, trở lại thân thể của mình. Bọn họ…"

Hắn dừng một chút, nói: "Đã là bán ma. Hơn nữa là chỉ có chém giết cùng báo thù ** bán ma."

Oánh Oánh sắc mặt trắng bệch, lẩm bẩm nói: "Nhân ma sẽ không làm chuyện như vậy, Ngô Đồng liền chưa từng có làm qua loại sự tình này…"

"Không phải mỗi cái nhân ma đều là Ngô Đồng." Tô Vân nói.

Oánh Oánh không nói thêm gì nữa.

Ngục Thiên Quân dù sao cũng là Đạo cảnh thất trùng thiên tồn tại, hắn tu luyện cần rất nhiều ma khí , dựa theo Tang

Thiên Quân cung cấp tin tức đến xem, Tiên giới thiên lao đã bị tro tàn chất đầy, phun không ra nửa điểm ma khí.

Cho nên, hắn chỉ có thể từ hạ giới bắt tay vào làm, hắn đem những tiên nhân này vây ở quan tài gỗ liễu bên trong, đem bọn hắn biến thành bản thân ma khí bồi dưỡng vật chứa, thỏa mãn tự mình tu luyện cần.

Thanh đồng phù tiết vô thanh vô tức từ từng cái quan tài gỗ liễu bên cạnh bay qua, Oánh Oánh kinh hồn bạt vía nhìn bốn phía, chỉ thấy những cái kia quan tài gỗ liễu vậy mà cũng giống như thấy được bọn họ, chậm rãi chuyển động, phảng phất quan tài bên trong có từng đôi mắt đang ngó chừng bọn họ.

"Sĩ tử…" Oánh Oánh vội vàng chui vào Tô Vân cổ áo, thò đầu nhìn quanh, lại bỗng nhiên lùi về Tô Vân trong ngực.

Bất thình lình, bành bành tiếng gõ dừng lại, trong hạp cốc yên tĩnh lạ thường.

Phía dưới, đi vào hạp cốc đến kiếm nhân nhao nhao dừng bước lại, Tô Vân cũng liền vội vàng dừng lại phù tiết.

Phù tiết phía sau, Phương Trục Chí, Sư Úy Nhiên cũng dừng lại đều tự bảo liễn cùng lâu thuyền, tất cả mọi người có chút khẩn trương.

Lúc này, một cái quan tài gỗ liễu vô thanh vô tức bay xuống, lơ lửng tại một cái tuổi trẻ đến kiếm nhân phía trước, trẻ tuổi tiên nhân phát động lên tiên nguyên, điều động tiên kiếm uy năng, thủ thế chờ đợi!

Kèm theo một tiếng kẽo kẹt nhẹ vang lên, chỉ thấy chiếc kia quan tài gỗ liễu vách quan tài từ từ mở ra, lộ ra trong quan tài bị nhốt tiên nhân.

Đó là cái tuổi trẻ thiếu nữ, mặc dù ngàn vạn năm qua đi, nàng như trước sinh động như thật, có kinh người mỹ lệ. Nàng

nhắm mắt lại nằm tại quan tài gỗ liễu bên trong, giống như là ngủ say, không giống như là rơi vào tử vong.

Trẻ tuổi tiên nhân có chút si mê nhìn cái kia trong quan tài thiếu nữ, tốt đẹp dường nào thiếu nữ ah, nếu như nàng còn sống, lại là một lần mỹ lệ gặp gỡ bất ngờ ư? Trong lòng của hắn thầm nghĩ.

Bất thình lình, chiếc kia quan tài gỗ liễu bốn vách hướng bốn phía ngã xuống, quan tài gỗ liễu tách ra, giống như là hình chữ thập cắt giấy, mà trong quan tài thiếu nữ cũng theo quan tài gỗ liễu bốn vách đồng dạng tách ra!

Trẻ tuổi tiên nhân không khỏi nhìn ra ngây người, chỉ thấy thiếu nữ kia máu thịt đã cùng quan tài gỗ liễu sinh trưởng ở cùng một chỗ, vỡ ra lúc, quan tài gỗ liễu liền tựa như một tấm to lớn miệng, bên trong mọc đầy bay lượn xúc tu cùng sắc bén răng!

Năm đó được chôn cất tại trong quan tài các tiên nhân, đã biến thành làm người ta rùng mình quái vật!

Hô ——

Một đầu thô to vô cùng đầu lưỡi bay ra, quấn lấy trẻ tuổi tiên nhân, đem hắn kéo vào!

Tiếp lấy bành một tiếng, quan tài gỗ liễu bốn vách khép lại, mà trong quan tài thiếu nữ cũng khôi phục như thường, lộ ra vẻ thoả mãn!

Bất thình lình một đạo sắc bén vô song kiếm quang từ thiếu nữ kia trong cơ thể đi ra, kiếm quang càn quét, đem thiếu nữ kia sinh sinh bổ ra!

Tiên kiếm uy năng là bực nào khủng bố?

Dù là thiếu nữ kia cùng quan tài dung hợp, hóa thành bán ma, cũng không chịu được thanh tiên kiếm này uy năng!

Cái kia bị nuốt vào trong quan tài tuổi trẻ tiên nhân máu me khắp người, từ bị bổ ra thiếu nữ trong cơ thể nhảy ra, phát ra đau khổ gào thét, ra sức hướng về phía trước bước đi, ý đồ chạy trốn.

Nhưng mà hắn nhảy ra quan tài gỗ liễu trong chớp mắt kia, nhưng thấy hắn sau lưng máu thịt hóa thành thật dài xúc tu, cùng quan tài gỗ liễu bốn vách mọc làm một thể!

Những cái kia xúc tu phát lực, bịch một tiếng đem hắn kéo về trong quan tài.

Trẻ tuổi tiên nhân xòe bàn tay ra, muốn tóm lấy tiên kiếm, nhưng mà lại không có thể bắt ở.

Chiếc kia tiên kiếm trôi lơ lửng ở quan tài gỗ liễu phía trước, nức nở phi hành, nó đã tìm không thấy chủ nhân của mình.

Ngắn ngủi một cái chớp mắt, trẻ tuổi tiên nhân cũng đã nằm tại quan tài gỗ liễu bên trong, tựa như vừa rồi thiếu nữ như vậy.

Hắn đã không phải hắn, mà là sống ở trong quan tài bán ma.

Trong hạp cốc, mọi người nhìn ra rùng mình, cái này thời không bên trong bốn phía truyền đến cục cục chi chi mở quan tài tiếng, từng cái quan tài gỗ liễu từ từ mở ra vách quan tài, lộ ra người trong quan tài.

Phương Trục Chí sau lưng tiên kiếm thương lang một tiếng ra khỏi vỏ, Sư Úy Nhiên cũng quơ lấy bên hông bội kiếm, hai vị đệ nhất tiên nhân cũng có chút sắc mặt nghiêm nghị.

Bất thình lình, trong hạp cốc vô số miệng quan tài bốn vách trải rộng ra, biến thành rộng hình chữ thập, ở giữa đều là máu thịt quái vật, phi hành trên không trung, hướng bọn họ nhào tới!

Mà trên mặt đất, trên vách núi, trên cây, cũng có đếm không hết quan tài giống như hoa giống như nở, mở cái miệng rộng, bay ra lưỡi dài!

Cái kia hơn mười trẻ tuổi tiên nhân đều tự thôi thúc từng cái tiên kiếm, bốn phương tám hướng chém tới, Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên cũng là đều tự thi triển thần thông, ra sức chém giết!

Thỉnh thoảng có người kêu thảm bị nuốt vào quan tài gỗ liễu bên trong, hễ bị nuốt đi vào, liền tuyệt không sống sót trở về đạo lý!

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên bên người, cũng không ngừng có người gặp nạn, bị nuốt sống cắn, để cho bọn họ căn bản không kịp cứu viện!

Mọi người ra sức hướng về phía trước đánh tới, nhưng trong lòng càng ngày càng tuyệt vọng, những cái kia quan tài gỗ liễu quái vật gần như vô cùng vô tận, như thủy triều từ trên trời trong bóng tối vọt tới!

Bọn họ căn bản không dám bị thương, dù là làm bị thương một chút, đều sẽ biến thành trong quan tài quái vật!

Bất luận bọn họ học công pháp là Cửu Huyền Bất Diệt công vẫn là Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh, đều không dùng được!

Nhưng vào lúc này, bất thình lình chỉ nghe coong một tiếng chuông vang, chấn động hoàn vũ, bốn phía trong quan tài quái vật bị chấn động đến bốn phương tám hướng bay đi!

Đón lấy, lóa mắt vô cùng tử thanh kiếm quang sáng lên, trong hạp cốc đến kiếm nhân cùng hắn tiên kiếm nhao nhao thân bất do kỷ bay lên, kèm theo xoay quanh cái kia tử thanh kiếm quang xoay tròn bay lượn!

Cùng lúc đó, tử thanh kiếm quang nhưng phân liệt ra đến, hóa thành vô số miệng tử thanh tiên kiếm, mũi kiếm hướng ra phía ngoài!

Phương Trục Chí, Sư Úy Nhiên cũng không khỏi tự chủ bay tới, đi vào Tô Vân một chiêu này bên trong, trong lòng hai người chính là khiếp sợ lại là ngạc nhiên.

Bọn họ gặp qua Tô Vân Trần Sa Hạo Kiếp Hoàn Vô Tận, chỉ là một chiêu này là đối phía trong không đối ngoại, mà bây giờ, một chiêu này lại trở thành bên ngoài vòng, đối ngoại không đối nội!

Mà bọn họ những này khống chế lấy tiên kiếm người, lại cũng biến thành Tô Vân một chiêu này một phần, kèm theo một chiêu này, cùng một chỗ đối địch!

Tô Vân đứng tại trên không, thôi thúc Trần Sa Hạo Kiếp Hoàn Vô Tận, chỉ thấy một cái không gì so sánh nổi kiếm hoàn xoay quanh hắn bay lượn, đem những cái kia bay tới quan tài gỗ liễu quái vật xoắn nát!

Tô Vân múa tử thanh tiên kiếm, to lớn kiếm hoàn cũng xoay quanh hắn gào thét xoay tròn cắt chém, vô số băm thây cùng quan tài gỗ liễu mảnh vỡ nhất thời như mưa rơi xuống!

Chung quanh hắn, nhất thời bị quét dọn không còn!

Lúc này, mặt khác bay quan phảng phất được cái gì mệnh lệnh, từng cái quan tài khép lại, dọc theo hạp cốc hướng chỗ sâu bay đi!

Tô Vân trong tay chiêu thức một hồi, rất kiếm dọc theo hạp cốc đâm về đằng trước, nhất thời Phương Trục Chí, Sư Úy Nhiên đám người chỉ cảm thấy kiếm hoàn đột biến, từ mũi kiếm hướng ra phía ngoài hóa thành hướng vào phía trong!

Mỗi người bọn họ cầm trong tay tiên kiếm, thi triển khác biệt kiếm pháp kiếm đạo, hình thành một cái quang mang vô

cùng sáng sủa kiếm hoàn, kèm theo Tô Vân rất kiếm đâm một cái, kiếm hoàn dọc theo hạp cốc gào thét bay tới đằng trước!

Trong khoảnh khắc, kiếm hoàn liền bay tới hạp cốc phần cuối, những nơi đi qua, tất cả bay quan hóa thành bột mịn!

Tô Vân thu kiếm, kiếm hoàn tán đi, Phương Trục Chí, Sư Úy Nhiên đám người chợt cảm thấy cái loại này thông hiểu toàn thân mình cùng tiên kiếm lực lượng biến mất, đều tự rơi xuống đất.

—— —— tối hôm qua kẹt văn, ngày hôm nay sửa sang lại mạch suy nghĩ, cuối cùng làm rõ. Ngày mai rời đảo, đi Nam Kinh học tập, gần nhất đổi mới cũng sẽ không rất đúng giờ.

Chương 681 : Kiếm đạo của ngươi là ta dạy

Chương 684: Kiếm đạo của ngươi là ta dạy

Sư Úy Nhiên, Phương Trục Chí đám người đều tự dư vị lúc trước rơi vào Tô Vân thần thông bên trong cảm giác, bọn họ bị Tô Vân kiếm đạo thần thông tế lên lúc, có một loại kiếp vận như luân, chúng sinh đều là tại trong luân hồi cảm giác.

Thân ở hắn thần thông bên trong, liền có một loại ta vì chúng sinh cảm giác.

"Ha ha, Đế đình Tô Thánh Hoàng, quả nhiên danh bất hư truyền." Một cái tuổi trẻ đến kiếm nhân cười nhẹ một tiếng, ngự kiếm phá không mà đi.

Phía trước chính là một mảnh đại sơn cốc, từng đạo hào quang treo rủ xuống, trên bầu trời thì hình thành kỳ lạ động thiên cảnh tượng, cực kỳ hùng đẹp bao la hùng vĩ. Trẻ tuổi tiên nhân đang phi hành trên đường, quát một tiếng, kiếm quang bao quanh bộc phát, thi triển rõ ràng là đế kiếm kiếm đạo, bản lĩnh phi phàm.

"Chỉ là quá nhiều chuyện!" Trẻ tuổi tiên nhân kiếm đạo thi triển hoàn tất, bỗng nhiên thu lại, hướng đáy cốc bay đi, hiển nhiên là có chỗ phát hiện.

Mặt khác đến kiếm nhân nhao nhao bay lên, hướng cùng một cái phương hướng bay đi.

Trên không kiếm quang chảy màu, những tiên nhân này vậy mà mỗi người đều mang bất phàm kiếm đạo, kiếm đạo trình độ rất là không kém!

Phương Trục Chí cau mày, nói: "Bất kể nói thế nào, Tô Thánh Hoàng là bọn họ ân nhân cứu mạng, cứu bọn họ, làm sao liền một câu cảm ơn cũng không nói?"

Sư Úy Nhiên đưa mắt nhìn bọn họ đi xa, nói: "Bọn họ là Tà Đế cùng Đế Phong đệ tử, có chút nói không chừng còn là Thiên Hậu nương nương cùng với hai vị khác Đế Quân người. Bọn họ là bực nào kiêu ngạo? Ta vừa rồi quan sát bọn họ thần thông, đều là nhận được chân truyền, bọn họ tự cho mình cực cao, tự nhận là có khả năng xuyên qua đầu này hạp cốc, sao lại bởi vậy cảm ơn Tô Thánh Hoàng? Sẽ chỉ ghét bỏ hắn nhiều chuyện, ghét bỏ hắn làm việc bá đạo."

Phương Trục Chí lắc đầu nói: "Chúng ta là đệ nhất tiên nhân, tại Tô Thánh Hoàng phía trước còn rất là khiêm tốn, bọn họ còn có thể so với chúng ta mạnh hơn hay sao?"

Sư Úy Nhiên chờ lấy lâu thuyền đến đây, cảm khái nói: "Những người này nhận được tiên kiếm, lại lấy được Đế Quân, Đại Đế chỉ điểm, sao lại thần phục? Cho dù là ta, đối Tô Thánh Hoàng cũng không phải như vậy tâm phục khẩu phục, chẳng qua mỗi một lần hắn cũng có thể làm cho ta tâm phục khẩu phục mà thôi."

Phương Trục Chí cũng đang chờ đợi bản thân bảo liễn, nghe vậy liên tục gật đầu, cười nói: "Ta được đến thanh tiên kiếm này lúc, lĩnh ngộ ra kiếm đạo, lòng tin tràn đầy ý định khiêu chiến hắn. Không ngờ hắn kiếm đạo vừa ra, ta liền biết xong rồi, trên kiếm đạo đời ta không hi vọng."

Tô Vân đi tới, Oánh Oánh ngồi tại đầu vai của hắn, trong ngực ôm quyển sách, trong sách vở nằm sấp một con Thiên Tàm.

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên liền vội vàng khom người cảm ơn, Tô Vân đáp lễ, cười nói: "Đông Quân cùng Tây

Quân có bản lãnh này xuyên qua hạp cốc, ta chỉ là trợ lực mà thôi.”

Phương Trục Chí cười nói: “Nếu không phải Thánh Hoàng giúp đỡ, sợ là chúng ta có thể xuyên qua, bộ hạ nhưng không thiếu thương vong.”

Bảo liễn cùng lâu thuyền bên trên đều có không ít tiên nhân, liền vội vàng khom người cảm ơn Tô Vân ân cứu mạng.

Oánh Oánh khó hiểu nói: “Sĩ tử cứu những người khác đâu? Bọn họ vì sao không hề lưu lại nói một tiếng cảm ơn lại đi?”

Tô Vân lắc đầu nói: “Thi ân cầu báo, không phải ta chủ ý. Ta vừa mới cũng có thăm dò bọn họ tu vi mạnh yếu ý tứ, nhìn xem bản thân dùng mấy chiêu mới có thể đem bọn họ xử lý. Động cơ của ta vốn là liền không thuần.”

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên nghiêm nghị, đều tự thầm nghĩ: “Không biết tại Tô Thánh Hoàng trong mắt, tu vi của ta là mạnh là yếu? Dùng mấy chiêu mới có khả năng đi ta?”

Trong lòng bọn họ càng thêm tò mò, rục rà rục rịch, rất muốn hỏi, nhưng lại không tiện ý tứ mở miệng.

Tô Vân nhìn về phía trước, chỉ thấy hạp cốc phần cuối chính là một đạo sườn núi, bên dưới vách núi chính là một mảnh thung lũng, thung lũng bên trong tiên cung trôi nổi, tiên điện toả ra kim quang, thác nước trút xuống, trường hà lơ lửng, tiên khí lượn lờ, một vẻ tiên cảnh cảnh tượng!

Rõ ràng bên ngoài là đủ loại ma vật, ma khí âm u tĩnh mịch, quỷ dị âm tà, mà ở trong đó lại một mực như Tiên giới đồng dạng thánh khiết tốt đẹp, yên tĩnh an lành, so sánh mãnh liệt.

Nơi này hẳn là Thiên Lao động thiên lớn nhất phúc địa.

Ngục Thiên Quân khổ cực bồi dưỡng nơi này, mở rộng ma đạo phúc địa, bọn họ vốn cho là nơi này nhất định so Minh đô còn muốn đáng sợ, còn muốn hắc ám, lại không nghĩ rằng thế mà phong cảnh dễ chịu!

Kỳ lạ hơn đặc biệt chính là trên không xoay tròn lấy to lớn động thiên!

Đó là bảy cái vòng tròn lớn, do đạo tắc tạo thành, cực kỳ bao la hùng vĩ, tròn bên trong động thiên có núi có nước, xinh đẹp phi phàm, đều có ngàn tỉ nhân khẩu định cư ở trong đó.

Đây chính là Ngục Thiên Quân Đạo cảnh thất trùng thiên!

Hắn chính là nhân ma, hấp thu chúng sinh ma tính ma niệm, mỗi cái ma tính ma niệm đều là hóa thành bảy đại động thiên bên trong sinh linh!

Chỉ bất quá, hiện nay Ngục Thiên Quân hiển nhiên thương thế cũng không khỏi hẳn, hắn bảy đại Đạo cảnh động thiên giờ phút này đều rách tung toé, thậm chí có động thiên bị ăn mòn ra từng cái lỗ lớn, không ngừng có ma niệm xói mòn!

Đó là tiên tướng Bích Lạc cho hắn tạo thành tổn thương.

Tiên tướng Bích Lạc chính là Đạo cảnh bát trùng thiên Đế Quân, cực kỳ cổ xưa, thân thể cùng nội tâm đã nửa tro tàn hóa, không còn năm đó dũng cảm. Nhưng mà dù vậy, chính vào tráng niên Ngục Thiên Quân cũng không có thể chiếm được tiện nghi, ngược lại bị trọng thương, không thể không trốn ở chỗ này chữa thương.

Tang Thiên Quân giật mình trong lòng, thấp giọng nói: “Tô Thánh Hoàng, Ngục Thiên Quân thương thế đã tốt bảy tám phần, một trận chiến này với ta mà nói cũng không dễ dàng.”

Tô Vân nhìn xuống dưới, chiếc kia kim quan, giờ phút này liền nằm tại đáy cốc.

Kim quan phía trên, chính là trôi nổi tiên cung tiên điện, từ những cái kia tiên cung bên trong tiên điện rớt xuống từng đạo hào quang, treo ở kim quan bốn phía, như là từng đạo quang mang.

Những hào quang này bên trong, có thô to đạo tắc, từ trên xuống dưới, không ngừng lưu động, di động thời điểm liền bắn ra từng cơn trầm thấp nói âm.

Tô Vân kinh ngạc nói: "Ngục Thiên Quân thật sự là to gan lớn mật, thế mà đang nỗ lực luyện hóa kim quan! Ngay cả ta cũng chỉ là muốn đem kim quan dùng đại xích vàng trói tốt treo lên mà thôi, chưa bao giờ có luyện hóa suy nghĩ. Hắn lại dám luyện hóa!"

Phương Trục Chí tiến đến hắn trước mặt, quan sát Tô Vân trên người đại xích vàng, vươn tay ý định kiểm tra, cười nói: "Thánh Hoàng, trên người ngươi đại xích vàng có thể trói kim quan?"

Oánh Oánh vội vàng ngăn lại hắn: "Chớ có sờ, tính tình lớn, sẽ cắn người!"

Phương Trục Chí vội vàng thu tay lại, cười nói: "Ta muốn hỏi một chút, không biết vừa rồi Tô Thánh Hoàng có hay không thăm dò ra, ta tại Thánh Hoàng trong tay có thể đi ra mấy chiêu?"

Sư Úy Nhiên cũng tiến tới góp mặt, gật đầu nói: "Ta cũng giống vậy!"

Tô Vân thôi thúc phù tiết, nói: "Hai vị bản lĩnh đều không sai biệt nhiều, luận pháp lực, ta không thể vượt qua các ngươi bao nhiêu, cho nên các ngươi có thể trong tay ta đi qua mười lăm chiêu trái phải."

Sư Úy Nhiên cùng Phương Trục Chí vừa mừng vừa sợ, Phương Trục Chí thoả mãn, cười nói: "Lúc trước ta chỉ có thể

cùng Tô Thánh Hoàng đối kháng một chiêu, chính là chiếc kia đại hoàng chung, tiếng chuông vang lên, ta liền thua. Chưa từng nghĩ hiện tại thực lực tu vi thế mà có thể tăng lên tới cùng Thánh Hoàng đối kháng mười lăm chiêu mức độ, nhìn tới trong khoảng thời gian này khổ tu cùng tìm hiểu, không có uổng phí!"

Sư Úy Nhiên vui vẻ nói: "Ta cùng Tô Thánh Hoàng khoảng cách càng ngày càng nhỏ!"

Tô Vân đã điều khiển thanh đồng phù tiết bay ra, nghe vậy liền biết bọn họ hiểu lầm, nghĩ thầm trở lại sửa chữa sai lầm của bọn hắn quan điểm, lại nghĩ tới kim quan quan trọng hơn, thầm nghĩ: "Ta nói không phải hoàng chung thần thông, mà là kiếm đạo thần thông ấn pháp thần thông loại hình, nếu như là hoàng chung, tiếng chuông vang lên, cha mẹ uổng công nuôi, trong ngày liền muốn đưa tang…"

Thanh đồng phù tiết tại phía trước, bảo liễn cùng lâu thuyền đi theo phía sau, Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên đắc ý, lòng tin bừng bừng.

"Mười lăm chiêu!"

"Của chúng ta con đường đi đúng rồi!"

"Càng đi càng rộng!"

"Đánh ngã Tô người mù, ở trong tầm tay!"

Thanh đồng phù tiết đi tới cái kia từng đạo hào quang phía trước, Tô Vân ngước nhìn, chỉ thấy di động hào quang bên trong những cái kia đạo tắc bên trong phù văn đa số là Ma Thần hình thái phù văn, thuộc về ma đạo phù văn, khiến hắn trong lòng hơi động.

"Ngục Thiên Quân cũng là đại tông sư, những này ma đạo phù văn cấu tạo sự tinh mỹ, có thể xưng nghệ thuật."

Hắn tinh tế kiểm tra, cái kia hào quang nhưng thật ra là ma khí, cũng không phải là đến từ phía trên tiên cung tiên điện, mà là đến từ trong bóng tối từng cái thanh đồng giếng, miệng giếng đã rỉ sét loang lổ.

Hào quang hướng bên trên di động, hào quang bên trong đạo tắc xiềng xích lại là chảy xuống động, chảy vào trong giếng.

Lúc trước những cái kia đến kiếm nhân đi tới nơi này, đều tự tiên kiếm bất thình lình không khống chế được giống như hướng những này hào quang chém tới, ý đồ đem những này hào quang cùng đạo tắc chặt đứt.

Kim quan triệu tập đến kiếm nhân, mục đích chính là vì thoát khỏi Ngục Thiên Quân trấn áp luyện hóa!

Nó đầu tiên là bị Tử Phủ gây thương tích, lại bị Tứ Cực đỉnh trọng thương, cơ hồ bị đập bẹp, Tử Phủ lại đánh vào hắn quan tài nội bộ, làm bị thương nó bản nguyên, cho tới thương thế của nó trọng lượng cùng Tử Phủ không sai biệt lắm!

Nếu không phải như thế, nó cũng sẽ không triệu tập tiên kiếm đến đây cứu viện.

Cái kia từng cái tiên kiếm chém về phía hào quang đạo liệm, đem bên trong một đầu đạo dây xích chặt đứt, một vị tiên nhân reo hò một tiếng, lập tức ngự kiếm mà đi, hướng kim quan xông vào.

Đúng lúc này, bốn phía hùng vĩ đạo âm bất thình lình dừng lại, di động đạo tắc xiềng xích cũng bất động không nổi.

Mặt khác tiên nhân nhao nhao ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy không trung từng cái động thiên bên trong vô số bá tính, từ từ hóa thành cùng một cái khuôn mặt, Ngục Thiên Quân gương mặt.

Dần dần, Ngục Thiên Quân gương mặt càng lúc càng lớn, đem động thiên lấp đầy, hóa thành bảy cái gương mặt, hướng phía dưới nhìn lại.

Trong lòng mọi người trầm xuống, đạo tắc xiềng xích bị chém đứt, thức tỉnh cái này đang lúc bế quan dưỡng thương Thiên Quân!

"Các ngươi muốn ta bảo vật?"

Cái kia bảy cái to lớn gương mặt mở miệng, hắn âm thanh để đáy lòng của mọi người tâm ma sinh sôi, loạn vũ, chỉ là Ngục Thiên Quân âm thanh, những tiên nhân này liền khó có thể chống lại, đạo tâm dường như muốn tan rã hóa giải!

Rất nhiều đến kiếm nhân nhao nhao quan sát xung quanh, tìm kiếm Ngục Thiên Quân chân thân, nhưng mà không có người nào có khả năng nhìn thấu Ngục Thiên Quân đạo pháp, tìm tới hắn chân thân ở đâu.

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, hướng trong đó một tòa tiên cung nhìn lại, nơi đó chính là Ngục Thiên Quân chân thân vị trí.

Cùng lúc đó, Sư Úy Nhiên cũng tại nhìn hướng toà kia tiên cung, Sư gia thần nhãn độc nhất vô nhị, có khả năng nhìn thấu hư ảo, tìm kiếm chân thực.

Có người kêu lớn: "Ngục Thiên Quân, ta phụng bệ hạ lệnh…"

Hắn còn chưa nói xong, bất thình lình đạo tâm không khống chế được, cả người trong khoảnh khắc ma hóa, cân khu nhô lên, máu thịt bay mọc, một thân tu vi toàn bộ hóa thành ma khí, trong khoảnh khắc liền hóa thành Ngục Thiên Quân bộ dáng, bắt lấy tiên kiếm, đem một người khác đầu chém xuống!

"Mệnh lệnh của bệ hạ?"

Cái kia Ngục Thiên Quân cười nói: "Mệnh lệnh của bệ hạ có chí bảo quan trọng? Thật sự là truyện cười!"

Sau một khắc, một người khác cũng bất thình lình mặt mày méo mó, thân thể đại biến, hóa thành một cái khác Ngục Thiên Quân, không nói lời gì hướng những người khác đánh tới!

Những người khác rùng mình, đều tự lui về phía sau.

Phương Trục Chí cao giọng nói: "Tế kiếm vào Linh giới!"

Mọi người tỉnh ngộ lại, vội vàng đem tiên kiếm tế vào Linh giới bên trong, kiếm quang xuyên qua tới lui, kiếm chém tâm ma, bảo vệ nội tâm an toàn!

Sau một lúc lâu, bọn họ cuối cùng ổn định đạo tâm, không tiếp tục sinh sôi tâm ma.

Nhưng mà bọn họ không có tiên kiếm có thể dùng, mà cái kia hai cái Ngục Thiên Quân nhưng ỷ vào tiên kiếm chi lợi, hướng bọn họ đánh tới!

Sư Úy Nhiên ánh mắt phong tỏa bên trong một cái Ngục Thiên Quân, thừa dịp người kia đang tại đuổi giết những người khác, bỗng nhiên điều động nơi đây phúc địa ma khí, hung hãn hóa thành một tôn Hậu Thổ thần nhân, đem từ phía sau lưng ra tay, đem cái kia Ngục Thiên Quân đánh chết!

Một bên khác, Phương Trục Chí cũng nắm lấy cơ hội thôi thúc Vạn Thần đồ, đem một cái khác Ngục Thiên Quân luyện chết!

Oánh Oánh thở dài, thấp giọng nói: "Đây là Ngục Thiên Quân một câu mang tới ảnh hưởng, nếu như Ngục Thiên Quân xuất thủ, những người này sao có thể chống đỡ được?"

Lúc này, Ngục Thiên Quân thân ảnh xuất hiện tại toà kia tiên cung trước cửa, ở trên cao nhìn xuống nhìn xuống bọn họ, chậm rãi nâng bàn tay lên, hướng phía dưới đánh tới.

Bàn tay này khẽ động, chính là che khuất bầu trời!

Mọi người đều tự quát, không lo được đạo tâm, điên cuồng thôi thúc tiên kiếm, nghênh tiếp cái kia che xuống bàn tay!

Kiếm khí ngang qua trường không, nghênh tiếp che trời bàn tay lớn, ngay sau đó mọi người từng cái hộc máu, quỳ xuống đất, tiên kiếm bị đánh đến bay ngược mà quay về!

Mà bàn tay kia, đã đi tới mọi người đỉnh đầu.

Tô Vân lui bước, làm giương cung hình, tay phải nặng nề một nắm, trên người đại xích vàng gào thét xoay tròn, nhanh chóng quấn đầy nắm đấm phải của hắn, đón Ngục Thiên Quân che trời bàn tay lớn đấm tới một quyền!

"Ầm!"

Vô cùng kinh khủng chấn động truyền đến, Ngục Thiên Quân bốn cái ngón tay hướng về phía sau hái đi, hái ra một cái kinh người đường cong, tiếng gào đau đớn truyền đến, Ngục Thiên Quân thu tay lại, nhìn bàn tay của mình, đột nhiên cúi người nhìn xuống dưới, lập tức thấy rõ Tô Vân khuôn mặt: "Là ngươi!"

Tô Vân thu quyền, khí tức khuấy động, thân hình lảo đảo lui về phía sau, trong lòng thầm khen đại xích vàng uy năng, cười nói: "Là ta. Ngọc thái tử!"

"Chúa công dặn dò!" Bóng đen chợt lóe, Ngọc thái tử xuất hiện.

Tô Vân cười nói: "Diệt trừ hắn."

Ngọc thái tử bay lên không vỗ cánh, hung hãn thẳng hướng Ngục Thiên Quân!

Ngục Thiên Quân cười lạnh, đang muốn đánh chết Ngọc thái tử, bất thình lình giật mình trong lòng, vội vàng bay lên không tránh né, nhưng thấy cánh tằm như đao, trong khoảnh

khắc chấn động ba ngàn lần, từ ba ngàn Hư Không trảm đến, đem hắn vị trí tòa cung điện kia chém thành bột mịn!

"Tang Thiên Quân!" Ngục Thiên Quân trong lòng giật mình.

Tang Thiên Quân một kích không trúng, chợt từ con ngài hóa thành tằm trùng, há mồm phun ra thiên la địa võng, cất cao giọng nói: "Tô Thánh Hoàng, đừng quên, ta đánh không lại liền chạy!"

Tô Vân lập tức xoay người, hướng kim quan gào thét mà đi, thét dài nói: "Không cần lâu như vậy!"

Hắn đột nhiên năm ngón tay giang rộng ra, trên cánh tay quấn quanh đại xích vàng bay ra, càng ngày càng to dài, hướng kim quan bay tới!

Sau một khắc, kim quan bị đại xích vàng treo lên, căn bản không kịp phản kháng, Tô Vân chỉ tay một cái, thanh đồng phù tiết bay ra, đại xích vàng buộc tại phù tiết bên trên, hướng phúc địa bên ngoài xông tới.

Tô Vân lui bước, mang theo Oánh Oánh bay người lên, cất cao giọng nói: "Chư vị, kim quan rơi vào tay ta, các ngươi còn không đi?"

Những cái kia đến kiếm nhân thấy thế, tự biết vô lực tranh đoạt kim quan, nhao nhao bay lên, đường cũ trở về.

Phương Trục Chí lái xe chạy đến, cùng Tô Vân cùng một chỗ theo ở phía sau.

Mọi người mắt thấy muốn tới đến trong hẻm núi, bất thình lình kinh khủng kiếm đạo uy năng bộc phát, trong khoảnh khắc phía trước may mắn còn sống sót chín vị đến kiếm nhân toàn bộ mất mạng, chết tại dưới kiếm!

Mỗi người tử trạng đều là đồng dạng, cổ họng bị trảm!

Tô Vân thấy thế không cần nghĩ ngợi, rút kiếm đâm vào cái kia hướng bọn họ kéo tới kiếm đạo thần thông bên trong!

Một chiêu này hắn vô cùng quen thuộc, đúng là hắn khai sáng kiếp vận kiếm đạo thứ mười sáu chiêu, Kiếp Phá Mê Tân!

Kiếp Phá Mê Tân bị phá, khói bụi tán đi, Vũ tiên nhân cùng một vị tiên quan đối diện đi tới, mặt mang tươi cười nhìn về phía Tô Vân cùng treo ở thanh đồng phù tiết ở dưới kim quan.

"Tô Thánh Hoàng, kiếm đạo của ngươi là ta dạy."

Vũ tiên nhân mỉm cười nói: "Bỏ xuống tiên kiếm, lưu lại kim quan, cho ngươi toàn thây."

—— —— bỏ xuống phiếu đề cử, lưu lại nguyệt phiếu, cho các ngươi quỳ~~ ngày hôm nay đổi mới hơn tám nghìn chữ, đủ có thể, ngày mai đuổi máy bay, tận lực đổi mới!

Chương 682 : Đạo ngừng ở đây

Chương 685: Đạo ngừng ở đây

"Vũ tiên nhân!" Oánh Oánh, Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên thất thanh nói.

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên mồ hôi lạnh trên trán chảy, nếu như bọn họ giống như mặt khác tiên nhân đồng dạng đi vào hạp cốc, chỉ sợ giờ phút này cũng như những tiên nhân kia đồng dạng, chết tại Vũ tiên nhân dưới kiếm!

Oánh Oánh lớn tiếng nói: "Vũ tiên, sĩ tử cứu ngươi bao nhiêu lần? Ngươi lại nói lên loại lời này, lấy oán trả ơn!"

Vũ tiên nhân liếc nàng một cái, thản nhiên nói: "Tô Thánh Hoàng cứu ta, chẳng lẽ ta liền không có hồi báo ư? Hắn cứu ta rời đi Huyền quan, ta cũng dẫn hắn đi ra Huyền quan, hắn tìm đến Đổng y sư giúp ta trị thương, ta cũng cho hắn một chút lôi dịch để báo đáp lại. Hắn mời Đổng y sư trị liệu cho ta tro tàn bệnh, ta cũng giúp hắn đuổi đi Viên Tiên Quân, thậm chí là Đế tâm đỡ kiếm! Ân tình cùng báo lại, ta tính được rõ ràng, cũng không nợ Tô Thánh Hoàng cái gì!"

Oánh Oánh buồn cười, cười ra tiếng: "Sĩ tử mỗi lần đối ngươi cũng là ân cứu mạng, không nghĩ tới ngươi người này hèn như vậy, nguyên lai chỉ trị giá một chút lôi dịch mà thôi. Đúng rồi, ngươi vừa rồi giết chết những người kia, là Đế Phong cùng Tà Đế đệ tử, ngươi một hơi giết chết chín cái. Đế Phong cùng Tà Đế chỉ sợ sẽ vui vẻ đến vô cùng."

Vũ tiên nhân sắc mặt biến hóa, cười nói: "Bọn họ đoạt được tiên kiếm, chết chưa hết tội. Chết người, không đáng một đồng, mà ta nhưng đối Đế Phong cùng Tà Đế rất là quan trọng. Hai vị Đại Đế sẽ phân rõ nặng nhẹ, sẽ không trách trách ta."

Oánh Oánh đang muốn nói chuyện, Tô Vân đưa tay ngừng lại nàng, cười nói: "Khó trách ta nói là gì sau lưng sẽ cảm ứng được từng cái tiên kiếm, nguyên lai là Vũ tiên nhân. Vũ tiên nhân, kiếm đạo của ngươi dẫn dắt ta nhập môn, ta thực sự cảm ơn. Kiếp vận kiếm đạo sáng tạo cái mới, làm ta khâm phục rất nhiều."

Vũ tiên nhân khẽ mỉm cười, nói: "Nhưng ngươi nhưng lòng tham không đáy, thế mà muốn đoạt đi ta tiên kiếm. Nếu không phải ngươi lòng tham không đáy, cũng không đến mức hôm nay giờ chết."

"Lòng tham không đáy?" Tô Vân nhìn nhìn trong tay mình tử thanh tiên kiếm, lại nhìn một chút Vũ tiên nhân bên người, lúc này Vũ tiên nhân bên người đã vòng tụ nhiều đến ba mươi thanh tiên kiếm.

Oánh Oánh thấp giọng nói: "Sĩ tử lòng tham không đáy, cho nên chỉ lấy được một cái tiên kiếm, Vũ tiên nhân rộng lượng, giết chết hơn ba mươi người, tranh đoạt hơn ba mươi thanh tiên kiếm. Thật sự là diệu cực kì."

Vũ tiên nhân cũng chú ý tới một màn này, cười ha ha nói: "Đó là ngươi không bản lĩnh. Nếu như ngươi có bản lãnh của ta, cũng có thể đoạt đến như vậy nhiều tiên kiếm."

Tô Vân cười nói: "Vũ tiên nhân, ngươi là kiếm của ta đạo nhập môn lão sư, ta học được ngươi mười sáu chiêu kiếp vận kiếm đạo, mới có thể tại ngươi trên cơ sở khai sáng ra thứ mười bảy chiêu Kiếp Phá Mê Tân. Ngươi đối ta có phá bến mê sư ân. Đồng dạng để báo đáp lại, ta cũng đem Kiếp Phá Mê Tân truyền thụ cho ngươi."

Vũ tiên nhân thản nhiên nói: “Ta cũng rất là cảm ơn.”

Tô Vân nói: “Tư chất của ngươi có hạn, Kiếp Phá Mê Tân một chiêu này, là ngươi cả một đời đều không thể khai sáng ra chiêu thức. Có khả năng học được ta một chiêu này, đã là cực hạn của ngươi.”

Vũ tiên nhân khóe mắt run rẩy, Oánh Oánh đánh cái giật mình, nhất thời phấn chấn lên, sáng ngời có thần nhìn Tô Vân.

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên cũng là kinh ngạc hướng Tô Vân nhìn tới.

Đây chính là Tô Vân mị lực vị trí, tà mị mà cuồng quyến!

Tô Vân bên người, tử thanh tiên kiếm nhẹ nhàng bay lên, Tô Vân chạm đến thân kiếm, tiên kiếm vang lên, dường như là tiên kiếm thông linh, cảm nhận được hắn vô song kiếm ý.

Mặt khác tiên kiếm dường như cũng cảm nhận được cỗ kiếm ý này, tự phát bắt đầu réo lên.

Tô Vân đầu ngón tay xẹt qua thân kiếm, rất có cảm xúc, nói: “Ta có đôi khi liền suy nghĩ, giống như ngươi thế hệ trước cường giả, uy danh hiển hách, uy danh bay xa, ngươi khi nhìn đến ta tại ngươi trên cơ sở khai sáng kiếm đạo thần thông là ngươi cả đời đều không thể đi đến thành tựu lúc, trong lòng sẽ làm gì muốn?”

Vũ tiên nhân sắc mặt tái nhợt.

Tô Vân trên mặt tươi cười, thản nhiên nói: “Về sau ta liền không nghĩ như vậy. Bởi vì ta khai sáng Kiếp Phá Mê Tân, đã là ngươi cả đời khó mà với tới thành tựu, ta đằng sau khai sáng kiếm đạo thần thông, ngươi liền càng thêm xem không hiểu, chớ nói chi là với tới. Vũ tiên nhân.”

Hắn nắm chặt tử thanh tiên kiếm chuôi kiếm, giơ cánh tay lên, mũi kiếm chỉ hướng Vũ tiên nhân, mỉm cười nói: “Ngươi

đạo ngừng ở đây."

Vũ tiên nhân bị hắn mũi kiếm chỉ hướng mi tâm của mình, bất thình lình đạo tâm có chút hoảng hốt, phảng phất lại nhìn thấy năm đó, nhìn thấy Đế Phong quật khởi thời điểm.

Khi đó, một đời kiếm tiên là bực nào hăng hái, ta kiếm vừa ra, thiên hạ kiếm đạo đều là cát bụi!

Từ đó về sau, trong thiên hạ học kiếm ngộ kiếm người, liền tất cả ảm đạm phai mờ, trong này liền có Vũ tiên nhân!

Hiện tại Tô Vân, liền có năm đó Đế Phong khí phách, thậm chí chỉ có hơn chứ không kém!

Vũ tiên nhân bất thình lình cười ha hả: "Năm đó kiếm đạo của ta không bằng Đế Phong, ta nhìn thấy một cái hậu bối quật khởi, trong lòng chính là ghen ghét lại là khâm phục, hắn khai sáng kiếm đạo, là ta cả đời khó mà với tới thành tựu. Khi đó ta tại nghĩ, ta hẳn là giết chết hắn. Ta thừa dịp hắn khi yếu ớt giết chết hắn."

Trong mắt của hắn quang mang lóe lên, hưng phấn đến để nơi đây ma tính quấy nhiễu đạo tâm của hắn, nhất thời thân thể bốn phía tro tàn lay động, rơi xuống.

Tô Vân cùng Đổng Thần Vương nguyên bản đã vì hắn chữa khỏi tro tàn bệnh, mặc dù chỉ là trị ngọn không trị gốc, nhưng Vũ tiên nhân thân thể tro tàn hóa hiện tượng là bị áp chế xuống.

Mà bây giờ Vũ tiên nhân bị ma tính chỗ xâm, vậy mà tro tàn bệnh tái phát!

Hắn nhưng không phát giác gì, cười hắc hắc nói: "Thừa dịp Đế Phong nhỏ yếu lúc giết chết hắn, đây cơ hồ thành ta chấp niệm! Tiếc rằng hắn là Tà Đế đệ tử, ta sao dám xuống tay với hắn? Ta mất đi thời cơ tốt nhất. Nhưng mà hiện tại, cuối cùng có một cái cơ hội bày ở trước mặt của ta…"

Vũ tiên nhân bên cạnh, cái kia thần quan cũng phát giác được hắn tình trạng có chút không đúng lắm, vội vàng nói: "Vũ tiên, chúng ta lần này đến đây, không phải là vì tiên kiếm, cũng không phải vì kim quan, mà là đi mời Ngục Thiên Quân cùng một chỗ đi tới lôi trì! Vũ tiên đừng bởi vì chính mình ân oán cá nhân, mà chậm trễ bệ hạ chính sự!"

Cái kia thần quan vừa mới nói đến đây, bất thình lình kiếm quang chợt lóe, Vũ tiên nhân một kiếm đâm vào mi tâm của hắn.

Cái kia thần quan ngẩn ngơ: "Ngươi…"

Vũ tiên nhân sắc mặt lạnh lùng, nói: "Ta giết Đế Phong cùng Tà Đế đệ tử, lại phơi bày bản thân đã từng muốn giết Đế Phong suy nghĩ, ngươi cảm thấy ta sẽ lưu lại ngươi?"

Hắn thôi thúc kiếm đạo, cái kia thần quan nhất thời thịt nát xương tan, chính là liền Tiên đạo nội tâm đều bị khủng bố kiếp vận kiếm đạo quấy đến vỡ nát!

"Tương lai ngươi sẽ trở thành kiếm đạo Đại Đế."

Vũ tiên nhân giơ tay lên bên trong tiên kiếm, chỉ hướng Tô Vân mi tâm, mũi kiếm vẫn tại nhỏ máu.

Mặt khác tiên kiếm cũng cùng nhau nâng kiếm lên nhọn, chỉ hướng Tô Vân, như là từng đầu rắn độc chậm rãi ngẩng đầu lên.

"Sẽ không để cho ngươi giống như Đế Phong đồng dạng, trở thành ta chấp niệm, mà thừa dịp ngươi dạng này kiếm đạo Đại Đế còn tự nhỏ yếu lúc, đem ngươi chém giết, liền có thể hóa giải ta chấp niệm!"

Vũ tiên nhân đột nhiên thôi thúc tiên kiếm, kiếp vận kiếm đạo bộc phát, từ trong hạp cốc dâng lên mà ra!

Hắn vừa ra tay, chính là kiếp vận kiếm đạo chiêu thứ ba, Vạn Kiếp Luân Lưu!

Đó là do lôi trì thúc giục kiếm đạo, chúng sinh kiếp vận, từ kiếm chỉ riêng bên trong bộc phát, như là ngập trời đại hồng thủy từ trong hạp cốc lao ra, muốn đem Tô Vân đám người bao phủ thôn phệ, để cho bọn họ tại kiếp bên trong trầm luân giãy dụa!

Theo sát Vạn Kiếp Luân Lưu về sau chính là Bồng Hồ Kiếp Hỏa, cuộn trào mãnh liệt kiếp hỏa tại đại hồng thủy đằng sau nhào tới, phô thiên cái địa, giống như là muốn đem tất cả sinh mệnh tất cả chôn vùi tại kiếp hỏa bên trong, để cho bọn họ hóa thành tro tàn!

Hắn Vũ tiên nhân, chính là Tiên Ma, chính là tiên thần, hắn Vũ tiên nhân, nắm giữ lấy chúng sinh kiếp, khống chế lấy chúng sinh vận!

Hắn Vũ tiên nhân, là chúng sinh chúa tể!

Điểm này, tại kiếm đạo của hắn bên trong thể hiện đến vô cùng nhuần nhuyễn!

Kiếm đạo của hắn, chính là trừng phạt người trần trừng phạt chúng sinh kiếm đạo!

Hắn lần này muốn trừng phạt là Tô Vân!

Hắn nắm giữ ba mươi hai thanh tiên kiếm, kiếm đạo thông hiểu từng cái uy lực vô song tiên kiếm, tại đây cỗ cường đại kiếm đạo hồng lưu phía trước, cho dù Tô Vân là kiếm đạo bên trên thiếu niên Đại Đế, cũng phải nuốt hận tại chỗ!

Ngay tại lúc hắn hai đại thần thông bộc phát thời điểm, Tô Vân vung lên tử thanh tiên kiếm, kiếm quang nhảy nhót trong tích tắc, Vũ tiên nhân tế lên từng đạo kiếm quang nhất thời chập chờn, hai đại kiếm đạo thần thông lần lượt sụp đổ!

“Hô ——— “

Từng cái tiên kiếm không nhận Vũ tiên nhân khống chế, mà là kèm theo Tô Vân Trần Sa Hạo Kiếp bay lên, thậm chí liền Vũ tiên nhân trong tay tiên kiếm cũng tự nhảy nhót không ngừng, lại muốn bỏ hắn mà đi!

Vũ tiên nhân gắt gao nắm chặt tiên kiếm, pháp lực rót vào phía dưới, chiếc kia tiên kiếm căn bản là không có cách chạy trốn!

Chỉ thấy chung quanh hắn, Trần Sa Hạo Kiếp đã hình thành, Luân Hồi Hoàn khởi động, vô số kiếm quang như là cát bụi đâm tới!

Vũ tiên nhân múa tiên kiếm, ra sức ngăn cản, chạm mặt tới chính là xen lẫn đủ loại kiếp vận kiếm đạo, để hắn khó lòng phòng bị, dù là hắn đem bản thân chỗ tìm hiểu ra tất cả kiếm đạo tuyệt học thi triển đi ra, cũng ngăn cản không nổi kiếp vận kéo tới!

Trong mắt của hắn lộ ra vẻ hoảng sợ: “Xem không hiểu, ta xem không hiểu! Một chiêu đều xem không hiểu!”

Lúc trước Tô Vân Kiếp Phá Mê Tân một chiêu này, hắn còn có thể nhìn hiểu, còn có thể học được, nhưng mà Trần Sa Hạo Kiếp Hoàn Vô Tận một chiêu này, hắn cũng đã xem không hiểu.

Kiếm kia đạo thành Luân Hồi Hoàn, xoay quanh hắn xoay tròn cắt chém, từ bốn phương tám hướng kéo tới, Vũ tiên nhân nhanh chóng lui về phía sau, nhưng mà kiếm đạo sơ hở nhưng càng ngày càng nhiều!

“Xùy!” “Xùy!” “Xùy!” “Xùy!”

Vũ tiên nhân lùi về trong đại hạp cốc bộ, bất thình lình kiếm đạo sụp đổ, từng cái tiên kiếm đánh xuyên hắn tất cả thần thông, đâm vào trên người hắn.

Luân Hồi Hoàn từ từ chuyển động, tán đi.

Vũ tiên nhân ngơ ngác đứng ở nơi đó, hai mắt giấu đầy không che giấu được hoảng sợ, ba mươi hai thanh tiên kiếm đâm vào trên người hắn, mỗi một chiếc tiên kiếm đều đâm vào thân thể ba tấc nhiều!

Hắn sắc mặt trắng bệch, không có huyết sắc.

Chung quanh hắn, tro tàn rơi như mưa.

"Nếu như tu vi của ngươi cảnh giới tăng lên tới Đạo cảnh, cho dù là Đạo cảnh tam trọng thiên…"

Vũ tiên nhân ngẩng đầu lên đến, nhìn đi tới Tô Vân, lè lưỡi liếm liếm đôi môi khô khốc, cười hắc hắc nói: "Ngươi liền có thể giết chết ta. Kiếm đạo của ngươi thiên phú, còn tại Đế Phong phía trên, luận kiếm đạo, ta vỗ ngựa không kịp. Đáng tiếc."

Từng cái tiên kiếm chấn động, chậm rãi từ vết thương của hắn bên trong bay ra.

Tô Vân cau mày.

Hắn vừa rồi thi triển Trần Sa Hạo Kiếp Hoàn Vô Tận lúc, có thể khống chế những này tiên kiếm, mà bây giờ hắn lại phát hiện hắn cũng không còn cách nào nắm giữ những này tiên kiếm!

"Ngươi một chiêu này kiếm đạo thần thông quả thực là xuất từ ta kiếp vận kiếm đạo, nhưng lại xa xa vượt qua ta, làm được để cho ta xem không hiểu mức độ."

Vũ tiên nhân toàn thân máu chảy không ngừng, lại lộ ra tươi cười: "Nhưng mà luận tu vi, ngươi ta kém lục trùng thiên Đạo cảnh. Ngươi liền đệ nhất trùng thiên Đạo cảnh cũng không từng mở ra, cùng ta khoảng cách thực sự quá lớn!"

Đỉnh đầu của hắn, tầng tầng lớp lớp Đạo cảnh mở ra, tựa như lục trùng kiếm đạo động thiên, cưỡng ép trấn áp ba mươi hai thanh tiên kiếm, để cái này tiên kiếm lực lượng để bản thân sử dụng!

Bậc này pháp lực bên trên khoảng cách, làm người tuyệt vọng!

Càng thậm chí hơn, Vũ tiên nhân sau lưng hiện ra một mảnh lôi trì, mượn lôi trì mở rộng kiếm đạo uy năng!

Hắn kiếm đạo trình độ không bằng Tô Vân, nhưng có thể dùng thuần túy pháp lực tới nghiền ép Tô Vân!

Vũ tiên nhân nắm chặt một cái tiên kiếm, mỉm cười nói: "Ta liền dùng ngươi khai sáng Kiếp Phá Mê Tân một chiêu này, tới chém giết ngươi!"

Hắn tầng tầng Đạo cảnh treo cao, đè xuống, Tô Vân nhất thời chỉ cảm thấy khí huyết đại đạo, gần như ngưng kết!

Vũ tiên nhân thôi thúc tiên kiếm, kiếp vận kiếm đạo thứ mười bảy chiêu Kiếp Phá Mê Tân thi triển ra, kiếm quang nhắm thẳng vào Tô Vân cổ họng!

Tô Vân bực tức gầm thét, liều mạng thôi thúc của mình kiếm đạo, chống cự lục trùng thiên Đạo cảnh!

Hắn Linh giới bên trong, Chung sơn Chúc Long trong đôi mắt, hai tòa Tử Phủ ầm ầm chấn động!

Hai bên trái phải Tử Phủ bên trong, đều có Tiên Thiên tử khí hóa thành hồ nước, trên mặt nước đều có ba đóa kiếm đạo đạo hoa, lẫn nhau là chiếu rọi, cái này ba đóa đạo hoa bỗng nhiên nở rộ!

Nhưng thấy nhụy hoa run lên, một tầng chư thiên tự hoa bên trong từ từ nở rộ, trải rộng ra, tự Tử Phủ bên trong hướng

ra phía ngoài phô trương, bao phủ Chúc Long, bao phủ Chung sơn!

Từ cái kia hai tòa Tử Phủ bên trong đều có một tầng chư thiên trải rộng ra, lẫn nhau là chiếu rọi, cực kỳ lộng lẫy chói mắt!

Cũng trong lúc đó, Tô Vân trong tay tử thanh tiên kiếm kiếm đạo thần thông bộc phát!

Đó là hoàn toàn mới kiếm đạo thần thông, hoàn toàn khác với kiếp vận kiếm đạo lực lượng!

Giờ khắc này, đối mặt Kiếp Phá Mê Tân một chiêu này, hắn cuối cùng hoàn thành đối kiếp vận kiếm đạo siêu thoát!

Một kiếm này quang mang, sắc bén vô song, một đạo kiếm quang xuyên thủng Vũ tiên nhân lục trùng thiên Đạo cảnh, từ lôi trì bên trong một kiếm xuyên qua!

Trong hạp cốc, hai người thân hình đan xen mà qua.

Tô Vân hộc máu, toàn thân vết thương xuy xuy nổ tung, từng đạo huyết tiễn phun ra.

Vũ tiên nhân hai mắt lộ ra vẻ ngỡ ngàng, có chút mê man nhìn trong tay mình kiếm, chỉ cảm thấy kiếm này có chút lạ lẫm.

Trong đầu của hắn, kiếm đạo thần thông tại từng chiêu một lui đi, biến mất.

Hắn nội tâm bên trong, liên quan tới kiếm đạo lạc ấn cũng tại từng chiêu một tan rã.

“Đây là thần thông gì?” Vũ tiên nhân xoay người lại, nhìn về phía Tô Vân.

Tô Vân cưỡng ép ngăn chặn thương thế, nói: “Đạo ngừng ở đây. Ta nhảy ra kiếm đạo của ngươi sau khai sáng chiêu thứ

nhất, đây là ngươi đời này không cách nào đi đến thành tựu. Vũ tiên, sau này ta không cho ngươi dùng kiếm. Ngươi đạo, ngừng ở đây.”

—— —— huynh đệ manh, ta đi đuổi máy bay, trước thời hạn càng, có phiếu liền cho a ~~

Chương 683 : Hộ ta chu toàn

Chương 686: Hộ ta chu toàn

Vũ tiên nhân nhấc theo kiếm trong tay, trong mắt càng thêm ngỡ ngàng, trong đầu của hắn, trong trí nhớ, nội tâm bên trong, bản thân khai sáng kiếm đạo đang tại từng cái đi xa.

Hắn nhấc theo kiếm, nhưng lại không biết bản thân nên như thế nào thi triển kiếm đạo thần thông, không biết bản thân nên như thế nào thi triển kiếm pháp, thậm chí liền kiếm thuật cũng không biết.

Hắn giống như là lần đầu tiên nắm chặt kiếm, thế nhưng là không có lần đầu tiên nắm chặt kiếm cái loại này cảm giác hưng phấn, trong lòng của hắn chỉ có sợ hãi.

Hắn rõ ràng có thông thiên triệt địa tu vi, rõ ràng trên kiếm đạo trình độ có thể xưng Đế Phong phía dưới đệ nhất nhân, vì sao bây giờ lại liền kiếm cũng không biết cầm?

Hắn năm đó ngộ ra kiếm đạo, tu thành đỉnh thượng tam hoa, tam hoa nở rộ, mở ra Đạo cảnh, đoạn đường này đi tới khổ cực cùng cao chót vót, phảng phất giống như ảo ảnh trong mơ đồng dạng.

Hắn sẽ không bao giờ lại dùng kiếm.

Leng keng.

Vũ tiên nhân trong tay tiên kiếm rơi trên mặt đất, mặt khác tiên kiếm cũng nhao nhao rơi xuống đất, hắn mất đi đối với mấy cái này tiên kiếm khống chế.

Tô Vân tâm niệm khẽ động, từng cái tiên kiếm bay lên, xoay quanh hắn bay lượn.

Vũ tiên nhân vội vàng thò tay bắt tới, nhưng bắt hụt, hắn mất đi kiếm đạo trình độ, căn bản bắt không được những này tiên kiếm.

Hắn càng thêm hoảng sợ, ngược lại hoảng sợ biến thành phẫn nộ, đột nhiên thôi thúc pháp lực, lạnh lùng nói: "Ngươi trả cho ta kiếm đạo!"

Không trung kịch liệt rung chuyển, Tô Vân, Sư Úy Nhiên, Phương Trục Chí đám người ngước nhìn, không khỏi ngạc nhiên, từ bọn họ cái góc độ này hướng bên trên nhìn, bởi vì thân ở trong hẻm núi, chỉ có thể nhìn thấy nhất tuyến thiên. Nhưng bây giờ, bọn họ nhìn thấy không phải không trung, mà là Bắc Miện trường thành!

Vũ tiên nhân vậy mà đem một đoạn Bắc Miện trường thành kéo tới, trực tiếp hướng nơi này đập xuống!

Bắc Miện trường thành là bực nào bao la hùng vĩ? Do vô số chết đi tinh thần dựng tường, đang tại hướng bên này gào thét mà đến, sắp đập xuống!

Vũ tiên nhân mặc dù lại không có kiếm đạo trình độ, nhưng hắn lục trùng thiên Đạo cảnh tu vi vẫn còn, pháp lực của hắn như trước dồi dào mênh mông, hắn loại trừ kiếm đạo bên ngoài mặt khác thần thông cũng còn tại!

Chiêu này thần thông, trực tiếp kéo tới một đoạn Bắc Miện trường thành, trực tiếp đập tới, như thế thần thông mặc dù không bằng kiếm đạo của hắn trình độ, nhưng vừa vặn là Tô Vân khắc tinh!

Tô Vân trên kiếm đạo có tinh diệu vô song trình độ, đem kiếp vận kiếm đạo tăng lên tới cực hạn về sau nhảy ra kiếp vận kiếm đạo, lĩnh ngộ ra đạo ngừng ở đây kiếm đạo thần thông. Trong thiên hạ, luận kiếm đạo thần thông, chỉ có Đế Phong cùng hắn mà thôi.

Nhưng mà Tô Vân tu vi lại không phải rất cao, Vũ tiên nhân trực tiếp gọi đến Bắc Miện trường thành nghiền ép xuống, hình ảnh này Tô Vân thật không thể ngăn cản!

Tô Vân vẻ mặt đột biến, vội vàng thôi thúc thanh đồng phù tiết, ý đồ tại Bắc Miện trường thành hạ xuống trước đó, trốn đi mảnh này hạp cốc!

Thanh đồng phù tiết mang theo đại xích vàng, đại xích vàng bên dưới kéo lấy kim quan, chậm rãi từ từ hướng bên này bay tới, Tô Vân điên cuồng thôi thúc phù tiết, phù tiết vẫn là chậm rãi.

Cái này kim quan thực sự quá nặng nề, cho dù là thanh đồng phù tiết loại bảo vật này, mang theo nó cũng bay không vui.

Tô Vân nghiến răng, phát động lên tất cả tu vi, điên cuồng thôi thúc từng cái tiên kiếm, thi triển ra Trần Sa Hạo Kiếp, hướng hạp cốc trên không Bắc Miện trường thành nghênh đón!

Một bên khác, Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên một cái điều khiển bảo liễn, một cái điều khiển lâu thuyền, từ trong hạp cốc hướng ra phía ngoài lao nhanh, nhưng mà Vũ tiên nhân tại dưới cơn thịnh nộ triệu hoán Bắc Miện trường thành đập xuống, bọn họ căn bản không có khả năng chạy ra mảnh này hạp cốc, liền sẽ bị đập đến vỡ nát!

Hai người tự biết không cách nào may mắn thoát khỏi, ngay sau đó song song dừng lại, đều tự quát một tiếng, nội tâm bay lên không, Phương Trục Chí Thiên Hoàng nội tâm mọc ra vạn cánh tay, hướng bắc miện trường thành nâng đi!

Sư Úy Nhiên nội tâm thì điên cuồng tụ khí, thậm chí mảnh này ma đạo phúc địa ma khí cũng điên cuồng vọt tới, cùng hắn nội tâm kết hợp, để hắn nội tâm càng ngày càng vĩ đại nguy

nga, hai tay tráng kiện vô cùng, bỗng nhiên chặn lại đè xuống Bắc Miện trường thành!

Hai người rống to, cân khu lốp bốp vang vọng, cái kia trường thành thoáng bị ngăn trở, như trước nghiền ép mà tới!

"Ầm!"

Bắc Miện trường thành đè ở rất nhiều núi sông bên trên, thoáng bị ngăn trở, kinh khủng sóng khí mang theo rừng rực kiếp hỏa gào thét hướng trong hạp cốc dũng mãnh lao tới, cái kia kiếp hỏa cực kỳ nguy hiểm, nếu là chạm đến, một thân đạo hạnh đều muốn hóa thành tro tàn!

Cũng trong lúc đó, Tô Vân thôi thúc Trần Sa Hạo Kiếp, lấy kiếm đạo đối kháng Bắc Miện trường thành, ý đồ đem trường thành đánh xuyên qua, nhưng mà Bắc Miện trường thành vẫn là nghiền ép lên đến, kiếm đạo căn bản là không có cách chống lại!

Tô Vân cưỡng ép nâng cao pháp lực, hắn kiếm đạo mở ra đệ nhất trùng thiên, tu thành Đạo cảnh đệ nhất trùng, tu vi lại có nâng cao, nhưng mà Tiên Thiên Nhất Khí tu vi vẫn là tam hoa tiêu chuẩn, cũng không tăng lên tới Đạo cảnh đệ nhất trùng thiên cấp độ.

Hắn cùng Vũ tiên nhân tu vi, có thiên đại khoảng cách, không thể vượt qua.

Nhưng mà hắn nhưng nội tâm cùng thân thể hòa làm một thể, sau một khắc, thân thể tựa như nội tâm đồng dạng quảng đại, nâng lên hai tay, ra sức nâng lên đè xuống Bắc Miện trường thành!

Oánh Oánh cũng khuôn mặt nhỏ nghiêm túc, phát động lên tất cả lực lượng, đối kháng nghiền ép xuống Bắc Miện trường thành!

"Ầm ầm!"

Bắc Miện trường thành một đòn nặng nề, cuối cùng bị hắn bọn họ sinh sinh chịu đựng. Cuộn trào mãnh liệt kiếp hỏa đã theo hạp cốc chảy xuống, sắp chiếm đoạt hạp cốc!

Tô Vân còn không ngại, Tiên Thiên Nhất Khí không sợ kiếp hỏa đốt cháy, nhưng mà Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên đám người nhưng không chịu nổi.

Tô Vân tâm niệm vừa động, phân ra một phần pháp lực, ý đồ thôi thúc kim quan, đem kiếp hỏa lấy đi, nhưng vào lúc này, Vũ tiên nhân nổi giận gầm lên một tiếng, lại là một đoạn Bắc Miện trường thành từ trên trời giáng xuống, mạnh mẽ đè ở lúc trước cái kia đoạn Bắc Miện trường thành bên trên!

Tô Vân, Oánh Oánh, Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên đám người đồng thời hộc máu, thân thể lay động, không kiên trì nổi.

Vũ tiên nhân khuôn mặt dữ tợn, lần nữa thôi thúc pháp lực, kéo tới đoạn thứ ba Bắc Miện trường thành, hướng bọn họ đè xuống!

Tô Vân ho ra máu không ngừng, bất thình lình lôi kéo Oánh Oánh dùng sức ném đi, đem Oánh Oánh ném vào kim quan bên trong, hắn bỗng nhiên rút lui lực, thân hình như bay, nắm lên Phương Trục Chí, Sư Úy Nhiên đám người, tung người nhảy vào kim quan!

Không còn bọn họ nâng nâng, Bắc Miện trường thành nhất thời nghiền nát quần sơn, rừng rực kiếp hỏa, gào thét vọt tới, hạp cốc sụp đổ vỡ vụn, không còn sót lại chút gì!

Vũ tiên nhân khuôn mặt dữ tợn, lại kéo tới một đoạn Bắc Miện trường thành, mạnh mẽ đập xuống cho hả giận!

Mà chiếc kia bị Tứ Cực đỉnh cùng Tử Phủ đập đến rách rưới kim quan bên trong, Tô Vân mang theo Phương Trục Chí đám người rơi xuống, trong lòng của hắn không khỏi lo sợ bất

an. Cái này kim quan chính là trấn áp người xứ khác chí bảo, mặc dù bị Tử Phủ cùng Tứ Cực đỉnh hành hung, uy năng tổn hao nhiều, nhưng chí bảo dù sao cũng là chí bảo, giết chết bọn họ vẫn là dễ như trở bàn tay!

Tô Vân đuổi theo rơi xuống Oánh Oánh, lúc này tai nghe đến Bắc Miện trường thành đập xuống âm thanh truyền đến, tiếp lấy liền thấy từng khỏa tinh thần mang theo rừng rực kiếp hỏa cổn vào kim quan, rơi xuống dưới!

Mọi người tập hợp một chỗ, Tô Vân trầm giọng nói: "Chúng ta đừng xâm nhập trong kim quan, tận lực lưu tại quan tài miệng, tùy thời chuẩn bị đi ra ngoài! Ta đã từng nhìn thấy chiếc này kim quan thôn phệ tinh không, đem quần tinh luyện hóa xem như năng lượng hóa thành thần thông, chúng ta nếu là ngã vào chỗ sâu, Đạo cảnh cửu trùng chỉ sợ đều phải chết tại bỏ mạng!"

Oánh Oánh trừng trừng nhìn xuống dưới, nói: "Nhưng mà trong quan tài có người!"

Tô Vân nói: "Chúng ta tại quan tài bên trong, đương nhiên là có người."

Sư Úy Nhiên thôi thúc Hậu Thổ thần nhãn, nói: "Tô Thánh Hoàng, kim quan bên trong thật sự có người!"

Tô Vân biết Hậu Thổ thần nhãn lợi hại, vội vàng quan sát tỉ mỉ chiếc này kim quan chỗ sâu, chỉ thấy nơi đó kim quang lập lòe, không ngừng hướng ra phía ngoài phun trào, người bình thường thị lực khó mà xuyên thấu kim quang này, nhưng quả thực có thể thấy được có người tại kim quang bên trong.

Tô Vân kinh ngạc không thôi, nói: "Tây Quân, ngươi có thể hay không nhìn người nọ là bộ dáng gì?"

Sư Úy Nhiên đem Hậu Thổ thần nhãn tăng lên tới cực hạn, tinh tế quan sát, nói: "Người này thân hình cực kỳ vĩ đại, chỉ là

đỉnh đầu mang theo một cái kỳ lạ mũ, giống như là một cái bếp lò, còn mang theo ba cái chân…"

Tô Vân cùng Oánh Oánh liếc nhau, tất cả đồng thanh nói: "Đế Thúc!"

Oánh Oánh kinh ngạc nói: "Đế Thúc làm sao tại trong quan tài?"

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, nói: "Hôm đó hắn bị trọng thương, suýt nữa bị Tà Đế, Đế Phong, Thiên Hậu đám người luyện hóa, Vạn Hóa Phần Tiên lô bị đánh xấu, hắn cần một cái vô cùng địa phương an toàn đi chữa thương, tiện thể luyện hóa Vạn Hóa Phần Tiên lô. Mà kim quan bên trong chắc chắn chính là như vậy một cái an toàn địa phương!"

Oánh Oánh liền vội vàng gật đầu, nói: "Đế Thúc chủ trì luyện chế kim quan, hắn tự nhiên có khống chế kim quan không bị kim quan gây thương tích phương pháp, cho nên trốn ở chỗ này luyện hóa Phần Tiên lô."

Tô Vân suy tư phút chốc, nói: "Đế Thúc có thể là đang tránh né Đế Hốt."

Oánh Oánh giật mình, vội vàng liên tục gật đầu, nói: "Thiên Hậu bọn họ muốn ôm đồm lên, tránh cho bị Đế Hốt nhân cơ hội từng cái đánh tan, Tà Đế cũng gấp cắt muốn tìm đến Đế tâm, để cho mình khôi phục lại trạng thái đỉnh phong. Đế Phong thì dứt khoát trở lại tiên đình! Đế Thúc ngược lại là nguy hiểm nhất, hắn nếu là bị Đế Hốt tìm đến, hơn phân nửa liền muốn mạng già!"

Tô Vân thôi thúc Tiên Thiên Tử Phủ kinh, trị liệu thương thế trên người, cười nói: "Đi! Chúng ta đi xem một chút Đế Thúc!"

Sư Úy Nhiên vội vàng nói: "Tô Thánh Hoàng, ngươi không phải nói cái này kim quan thôn phệ tinh không Đạo cảnh cửu

trùng đều đừng hòng đi ra ư? Vì sao còn muốn đi vào?”

“Đế Thúc, ta bạn vậy, không cần phải lo lắng.” Tô Vân lòng tin tràn đầy nói.

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên đều có chút lo lắng, lo lắng liếc nhau, Oánh Oánh nhưng đối Tô Vân rất là yên tâm, ồn ào lấy muốn cùng đi xem nhìn Đế Thúc thương thế.

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên đành phải cùng Tô Vân, Oánh Oánh cùng một chỗ hướng kim quang chỗ sâu Đế Thúc bay đi, kim quang kia thâm trầm, không ngừng có Bắc Miện trường thành tinh thần trụy lạc, đập vào kim quan, mà ở rơi xuống trên đường liền bất thình lình bị kim quan bên trong kỳ lạ lực lượng trực tiếp hóa thành bột mịn, tại chỗ bốc hơi!

Mọi người nhìn ra vô cùng lo sợ, Tô Vân tế lên tiên kiếm, bảo vệ mọi người, lại thôi thúc hoàng chung thần thông, bảo vệ mọi người an toàn.

Chỉ là cái này kim quan bên trong lực lượng cực kỳ quỷ dị, Tô Vân cũng không dám khẳng định bản thân hoàng chung thần thông có hay không có khả năng chống đỡ được.

Bất quá, kim quan thương thế cực nặng, trong quan tài đâu đâu cũng có vết rách, thậm chí còn có Tử Phủ lưu lại Tiên Thiên Nhất Khí thần thông dấu vết!

Tô Vân bọn họ còn chứng kiến Tứ Cực đỉnh dấu vết lưu lại, đó là đại đạo lạc ấn!

Hiển nhiên, Tứ Cực đỉnh là chí bảo bên trong âm hiểm nhất tồn tại, ý đồ tại kim quan bên trong trồng lên bản thân lạc ấn, bản thân như trước vị trí ổn định vừa tới bảo bảo tọa!

Cuối cùng, bọn họ đi tới Đế Thúc phía trước.

Đế Thúc ngồi xếp bằng mà ngồi, bất thình lình mở mắt ra, mắt lộ ra vui mừng, trầm giọng nói: “Nơi này gặp nguy hiểm,

hộ ta chu toàn, ta cần luyện hóa Vạn Hóa Phần Tiên lô, các ngươi nhất định phải bảo vệ ta…”

Nói đi, mắt nhắm lại, ngất đi!

Tô Vân cùng Oánh Oánh nhất thời mắt lớn trừng mắt nhỏ, hai người vội vàng nói: “Đế Thúc! Tỉnh lại đi! Đừng ngủ ah!”

“Mau tỉnh lại! Đế Thúc! Nơi này có cái gì nguy hiểm à? Thúc ca? Ca?”

Oánh Oánh nhìn bốn phía, có chút hoảng sợ, lẩm bẩm nói: “Đến cùng cái gì nguy hiểm?”

Chương 684 : Kiếm đạo đệ nhất trận đồ

Chương 687: Kiếm đạo đệ nhất trận đồ

Thiên Lao động thiên, Bắc Miện trường thành đem đạo kia đại hạp cốc lấp đầy, Vũ tiên nhân vẫn giận không nhịn nổi, triệu hoán Bắc Miện trường thành mạnh mẽ đập xuống.

Đúng lúc này, bất thình lình váy đỏ đập vào mặt, một cái nữ tử áo đỏ từ trong tầm mắt của hắn đi qua.

Vũ tiên nhân cười lạnh nói: "Yêu nghiệt, ngươi còn dám tới?"

Cái kia nữ tử áo đỏ hướng hắn nói: "Vũ tiên, ta tốt lành bước đi lúc, bị ngươi chém một kiếm. Ta cũng không trả thù ngươi, chỉ là loạn đạo tâm của ngươi."

Vũ tiên nhân mặc dù không còn kiếm đạo tu vi, vẫn giết tới đi trước, lúc này, váy đỏ lui đi, Vũ tiên nhân lại nhìn lúc, chỉ thấy nơi xa có một hồng y nữ tử, váy đỏ khăn lửa, đón gió hướng về phía sau tung bay, đi theo phía sau một cái vóc người cao gầy nam tử áo đen, nam tử kia trong ngực ôm kiếm.

"Yêu nghiệt! Coi như số ngươi gặp may!"

Vũ tiên nhân đưa mắt nhìn nữ tử kia đi xa, bất thình lình trong nội tâm ma tính nhanh chóng lui tán, rất nhanh sụp đổ đạo tâm tái tạo, Ngục Thiên Quân âm thanh truyền đến, nói: "Vũ tiên nhân, có thể từng thấy một hồng y nữ tử?"

Vũ tiên nhân vội vàng bay lên trời, chỉ thấy Ngục Thiên Quân sau lưng thất trùng Đạo cảnh trải rộng ra, nhưng không

thấy Tang Thiên Quân cùng Ngọc thái tử.

Vũ tiên nhân nói: "Vừa mới thấy một hồng y nữ tử, mang theo cái người mặc áo đen, hướng bên kia đi. Ngục Thiên Quân, Tang Thiên Quân ở đâu?"

"Cái kia vỗ cánh thiêu thân tốc độ cực nhanh, thấy không phải là đối thủ của ta, liền bỏ chạy đi."

Ngục Thiên Quân nói: "Ta nguyên bản chuẩn bị thống hạ sát thủ, không ngờ bị cái kia nữ tử áo đỏ ảnh hưởng tới đạo tâm, hoảng hốt như vậy bỗng chốc. Nữ tử này giống như là ta người quen, nàng khi còn sống, là ta vâng mệnh đi trước bắt nàng, đưa nàng giết. Về sau nàng hóa thành nhân ma, ta giết nàng mấy lần, đều bị nàng chạy trốn, về sau có việc, ngay sau đó để bộ hạ tiên thần truy kích, không nghĩ tới bị nàng chạy ra ngoài. Nàng lần này tới, là hướng ta trả thù."

Vũ tiên nhân kinh ngạc, nói: "Nữ tử này lại có như vậy bản lĩnh? Nàng mới vừa nói muốn phá hư ta đạo tâm!"

Ngục Thiên Quân cẩn thận kiểm tra đạo tâm của hắn, cũng không có phát hiện manh mối gì, nói: "Nàng trở thành nhân ma về sau, lại bị ta giết mấy lần, đã sớm quên mất kiếp trước bản lĩnh, hiện nay chỉ thường thôi, không cần phải lo lắng. Thần quan tìm tới ta, truyền bệ hạ bệ hạ mệnh lệnh, để ngươi ta đi tới lôi trì giết Ôn Kiều, do ngươi tới trấn thủ lôi trì."

Hắn trên dưới quan sát Vũ tiên nhân, sắc mặt hơi trầm xuống, nói: "Ta vừa mới sửa sang lại đạo tâm của ngươi ma tính, phát hiện ngươi bị Tô Thánh Hoàng phế bỏ kiếm đạo, ngươi bây giờ, có hay không còn có thể khống chế lôi trì?"

Vũ tiên nhân thản nhiên nói: "Ta kiếm đạo bị phế, nhưng kiếp vận chi đạo giải thích vẫn còn, ta như trước là Thuần Dương tiên nhân. Trong thiên hạ có khả năng nắm giữ lôi trì, loại trừ Ôn Kiều chính là ta."

Ngục Thiên Quân yên lòng, cười nói: "Được. Ngươi ta cùng một chỗ đi tới Lôi Trì động thiên!"

Vũ tiên nhân lúc này đem mượn tới Bắc Miện trường thành trả lại, Ngục Thiên Quân tìm đến kim quan, chỉ thấy một đầu đại xích vàng buộc lại kim quan, xích vàng một chỗ khác thì buộc lấy thanh đồng phù tiết.

Ngục Thiên Quân đem thanh đồng phù tiết kể cả kim quan cùng đại xích vàng cùng một chỗ thu vào bản thân Linh giới bên trong, nói: "Tô Thánh Hoàng đại khái là chết rồi, đáng tiếc hai vị kia đệ nhất tiên nhân. Bệ hạ nguyên bản định đoạt bọn họ số mệnh."

Vũ tiên nhân lo lắng nói: "Thiên Quân, bọn họ sẽ hay không trốn vào kim quan bên trong?"

Ngục Thiên Quân cười nói: "Nếu như đổi lại là ta, ta thà bị Bắc Miện trường thành đè chết, cũng sẽ không lấy trốn vào kim quan! Cái này kim quan, chính là trấn áp người xứ khác, đừng nói chỉ là Tô Thánh Hoàng, ngay cả ngươi ta, ngay cả Đế Quân, đi vào trong quan tài nhất thời phút chốc cũng liền hóa thành tro bụi."

Vũ tiên nhân yên lòng.

Kim quan bên trong, Phương Trục Chí, Sư Úy Nhiên lập tức khẩn trương đến quan sát xung quanh, đề phòng bốn phía.

Đế Thúc ngủ mê mệt trước đó nói nơi này gặp nguy hiểm, như vậy nơi đây khẳng định có nguy hiểm, có thể làm cho hắn loại tồn tại này cảm thấy nguy hiểm, nhất định không thể coi thường!

Chỉ là cái này nguy hiểm từ đâu mà tới?

"Chẳng lẽ là Tứ Cực đỉnh lạc ấn?"

Sư Úy Nhiên suy đoán nói: "Tứ Cực đỉnh món chí bảo này là có tên lòng dạ hẹp hòi, có thù tất báo, nó vì bản thân đệ nhất chí bảo địa vị, đã từng đánh lén Phần Tiên lô. Đế Thúc tuy là cùng hắn ân oán không lớn, nhưng mà Đế Thúc sọ não lại là Phần Tiên lô, Tứ Cực đỉnh sẽ không để cho Đế Thúc luyện hóa Phần Tiên lô, nó lưu lại lạc ấn, tuyệt đối sẽ hướng Đế Thúc tấn công!"

Oánh Oánh suy đoán nói: "Ta cảm thấy là Tử Phủ lạc ấn. Tử Phủ tâm nhãn cũng rất nhỏ, hơn nữa Tử Phủ bị Đế Thúc thu vào trong kim quan, suýt nữa bị luyện hóa! Tử Phủ lạc ấn, cũng sẽ không bỏ qua Đế Thúc!"

Phương Trục Chí bất thình lình nói: "Các ngươi cảm thấy có khả năng hay không nguy hiểm đến từ kim quan?"

Tất cả mọi người là khẽ giật mình.

Phương Trục Chí giải thích nói: "Có khả năng hay không là kim quan ý định luyện hóa Đế Thúc, bởi vậy Đế Thúc mới có thể nói nơi này gặp nguy hiểm?"

Tô Vân cười nói: "Kim quan là Đế Thúc triệu tập năm đó tồn tại cường đại nhất luyện chế chí bảo, dùng để trấn áp người xứ khác, trong thiên hạ có khả năng khống chế kim quan, chỉ có Đế Thúc một người, cho dù là Tà Đế cũng nắm giữ không được kim quan. Kim quan làm sao lại ý đồ luyện hóa Đế Thúc?"

"Nếu như kim quan không muốn bị Đế Thúc khống chế đâu?" Phương Trục Chí hỏi tới.

Tô Vân nói: "Chỉ có Đế Thúc mới có thể phát huy kim quan tất cả uy năng, kim quan chính mình cũng không cách nào phát huy ra bản thân tất cả thực lực, luyện chết Đế Thúc, đối với nó có chỗ tốt gì?"

Phương Trục Chí đi tới đi lui, bất thình lình dừng bước, nói: "Muốn nghiệm chứng điểm này rất đơn giản, đó chính là chúng ta thử kéo Đế Thúc rời đi kim quan chỗ sâu, đi tới kim quan lối vào. Nếu như kim quan không có ngăn cản, như vậy ta phỏng đoán chính là sai lầm. Nếu như kim quan ngăn cản, đã nói kim quan cũng muốn luyện chết Đế Thúc."

Bọn họ nói làm liền làm, lập tức đều tự thôi thúc pháp lực, di động Đế Thúc thân thể, đem Đế Thúc hướng kim quan lối vào đẩy đi.

Không ngờ bọn họ vừa mới bay lên trên lên, liền thấy đỉnh đầu mênh mông cuồn cuộn tử khí trải rộng ra, chính là Tiên Thiên Nhất Khí lạc ấn!

Dấu ấn kia hình thành một đạo Tiên Thiên trường hà, nhẹ nhàng rung chuyển, liền hướng phía dưới vù tới!

Tô Vân vẻ mặt đột biến: "Tử Phủ quả nhiên hẹp hòi cực kỳ!"

Mọi người vội vàng đẩy Đế Thúc chạy, tránh né tử khí tập kích.

Nhưng mà sau một khắc, liền thấy kim quang bên trong bất thình lình sơn hải xuất hiện nhiều, sừng sững quần sơn, hải dương mênh mông, đập vào mặt, đó là Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh lạc ấn, do hỗn độn chi khí biến hóa mà tới!

"Đi mau!"

Mọi người đẩy Đế Thúc lao nhanh, vung lấy hết tất cả lực lượng, tránh né Tứ Cực đỉnh tập kích, nhưng vào lúc này, trong quan tài không gian bên trong lại có kiếm khí nhấp nhô, đó là Đế Phong chí bảo, đế kiếm kiếm hoàn lưu lại lạc ấn!

Mọi người đẩy Đế Thúc bốn phía tránh né, vô cùng nhếch nhác, vẫn chưa hết sợ hãi thời khắc, Oánh Oánh cười nói: "Không nghĩ tới Đế Thúc như vậy không khai người chào đón,

nhưng cũng may kim quan còn nhớ tình xưa, không có xuống tay với hắn. Bằng không chúng ta liền thật cùng đường mạt lộ!"

Nàng vừa dứt lời, kim quang bên trong bất thình lình hình thành từng cái kỳ dị cựu thần phù văn, trên không trung lập loè.

Tô Vân không nói một lời, đẩy Đế Thúc liền chạy, chỉ thấy những cái kia cựu thần phù văn nhảy nhót, bất thình lình hóa thành từng tôn đủ loại hình thái cựu thần đánh tới!

Mọi người đẩy Đế Thúc một đường lao nhanh, cuối cùng tránh thoát những cái kia phù văn biến thành cựu thần, bỗng nhiên lại gặp Tứ Cực đỉnh giết tới, vội vàng lại là một hồi chạy trốn, ngược lại lại là đế kiếm kiếm ý đánh tới.

"Thả ta đi ra ngoài, ta cùng Vũ tiên nhân liều mạng!"

Oánh Oánh giận dữ nói: "Cũng tốt hơn ở đây lo lắng hãi hùng!"

Cái này kim quan nội bộ không gian kinh người bao la, bọn họ tránh né đuổi giết, chỉ thấy phía trước bất thình lình xuất hiện một phương thế giới, trong thế giới trật tự rành mạch, sơn thủy xinh đẹp, giang hồ trong veo, bên trong có chim thú trùng cá, phi cầm tẩu thú, cảnh sắc an lành.

"Đừng đi!"

Tô Vân ngừng lại mọi người, nói: "Là Đế cấp tồn tại Đạo cảnh. Các ngươi nhìn, cái này Đạo cảnh bị đánh xuyên, hẳn là Tử Phủ gây nên."

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên lần đầu tiên nhìn thấy Đế cấp tồn tại Đạo cảnh lạc ấn, mặc dù Đạo cảnh bị Tử Phủ đánh xuyên, bọn họ như trước có chút kính sợ, thần thái trang nghiêm từ một bên bay qua.

Cái kia mới thế giới bên ngoài, lại là một phương thế giới bay tới, cũng là một vị Đế cấp tồn tại Đạo cảnh lạc ấn. Toà này Đạo cảnh lạc ấn cũng bị đánh cho rách tung toé, nhưng như trước ẩn chứa vô lượng uy năng.

Rất nhanh, bọn họ đẩy Đế Thúc thấy được to to nhỏ nhỏ một trăm hai mươi sáu tòa Đế cảnh Đạo cảnh hình thành chư thiên!

Những này chư thiên là Đế cấp tồn tại lạc ấn tạo thành, bọn họ luyện thành Đạo cảnh cửu trùng thiên, lấy bản thân đại đạo trình độ liền luyện chế kim quan, trông đợi trấn áp người xứ khác.

Những này chư thiên, là bọn họ cả đời trí tuệ!

Chỉ là chí bảo chi chiến, dẫn đến những này Đạo cảnh lạc ấn rách tung toé, uy năng kém xa trước đây.

"Chí bảo như thế, mới là thiên hạ đệ nhất chí bảo ah." Tô Vân thấy cảnh này, không chịu được khen ngợi một tiếng.

Chư Đế dùng bọn họ Đạo cảnh gia trì, trên đời này không có cái nào kiện chí bảo có như thế vinh hạnh đặc biệt.

Oánh Oánh có chút không phục, nói: "Nhưng kim quan lại bị Tử Phủ đánh một đường tháo chạy."

Bất thình lình, cái kia một trăm hai mươi sáu tòa Đạo cảnh ầm ầm chấn động, từng tòa Đạo cảnh hướng bọn họ nghiền ép mà đến, Tô Vân đám người sắc mặt kịch biến, đẩy Đế Thúc lao nhanh.

Đoạn đường này bỏ chạy, đột nhiên chỉ thấy phía trước có kiếm mang màu xanh như thùy lệ Thiên Tượng, từ trên trời giáng xuống, kiếm to như nhạc, bọn họ từ kiếm mang này bên cạnh chạy qua, bất thình lình đạo hoa khép lại, đạo hạnh nhanh chóng lui đi.

Càng đi về phía trước, lại có một đạo ửng đỏ sắc kiếm mang lơ lửng giữa không trung, lẳng lặng không nổi.

"Bên kia cũng có một đạo kiếm mang!" Oánh Oánh đứng tại Đế Thúc trên trán, chỉ hướng nơi xa.

Tô Vân nhìn lại, chỉ thấy bốn phía từng cái to lớn kiếm mang từ vàng óng ánh thiên mạc bên trên treo rủ xuống, mũi kiếm hướng phía dưới, kim quang chiếu rọi thân kiếm, trên thân kiếm hiện ra đủ loại cực kỳ tráng lệ phù văn, sáng tối chập chờn.

"Nơi này kiếm mang, tổng cộng có bốn mươi chín miệng, như vậy nơi này là…"

Tô Vân sắc mặt biến hóa, thấp giọng nói: "Người xứ khác bị trấn áp chỗ! Không ổn!"

Trong lòng hắn chấn động mạnh, nơi này là kim quan hạch tâm, cái kia thần thông quảng đại người xứ khác chính là bị trấn áp ở đây dài đến mấy ngàn vạn năm lâu cũng không có thể chạy trốn!

"Kim quan đem chúng ta bức đến chỗ này tuyệt cảnh, để đem chúng ta luyện chết!"

Tô Vân xoay người lại, chỉ thấy một trăm hai mươi sáu tòa Đạo cảnh chư thiên tầng tầng đan xen, đem bốn mươi chín tiên kiếm kiếm trận bao ở trong đó, mà tại chư thiên bên ngoài, đầy trời cựu thần, khuôn mặt cũ kỹ nghiêm nghị, còn có to to nhỏ nhỏ thần nhân, trang nghiêm túc mục.

Đó là kim quan bên trong chư thần lạc ấn!

Người xứ khác chính là nằm ở đây, bị bốn mươi chín thanh tiên kiếm cắm vào thân thể khắp nơi!

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên cũng chú ý tới một màn này, sắc mặt trắng bệch: "Chúng ta bị bức ép đến tuyệt

cảnh…”

Kim quan sở dĩ không có lập tức luyện chết bọn họ, là bởi vì thương thế quá nặng, vô lực đem bọn hắn luyện chết. Giờ phút này kim quan phần lớn lực lượng đều bị dùng để luyện hóa mặt khác chí bảo lạc ấn.

Oánh Oánh lẩm bẩm nói: “Chiếc này kim quan trí tuệ, so Tử Phủ còn phải cao hơn rất nhiều. Nếu như Tử Phủ đầu óc chỉ có hột đào nhân lớn nhỏ lời nói, như vậy kim quan đầu óc liền có lớn như vậy!”

Nàng giang hai cánh tay, cố gắng vẽ lên một vòng tròn.

Tô Vân nói: “Kế sách hiện nay, chỉ có đợi chờ. Nhìn xem là kim quan trước chữa khỏi thương thế của mình, vẫn là Đế Thúc trước luyện hóa Phần Tiên lô.”

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên cũng là không thể làm gì, đành phải đi phỏng đoán chư Đế lạc ấn.

Tô Vân đem ba mươi bốn thanh tiên kiếm một chữ bày ra, nghiên cứu tiên kiếm, Vũ tiên nhân sát hại nhiều như vậy đến kiếm nhân, cưỡng đoạt tiên kiếm, kiếm đạo của hắn tu vi bị Tô Vân phế bỏ, hắn lấy được tiên kiếm cũng rơi vào Tô Vân khống chế.

Tô Vân đối tiên kiếm không có lòng tham lam, có một cái đủ dùng liền có thể, nhưng mà hắn lúc trước cùng Vũ tiên nhân quyết đấu lúc, liền phát giác ra được những này trong tiên kiếm ẩn chứa một chút cổ quái đạo pháp thần thông.

Càng thêm cổ quái chính là, hắn phát giác mỗi một chiếc tiên kiếm tích chứa đạo pháp thần thông đều có chỗ khác biệt, nhưng mà lại có chỗ liên quan!

Cái này liền tạo thành tiên kiếm chất liệu cùng luyện chế tiêu chuẩn đều là cực cao, nhưng mà tiên kiếm uy lực nhưng

chỉ có thể đi đến Thiên Quân cấp độ, liền Đế Quân chi bảo cũng không sánh nổi.

Bởi vì, mỗi một chiếc trong tiên kiếm tích chứa đạo pháp thần thông đều chỉ là một cái hoàn chỉnh đạo pháp thần thông một phần!

Tô Vân ý đồ đem những này trong tiên kiếm tích chứa đại đạo pháp tắc miêu tả xuống. Hắn sửa sang lại ra đạo tắc biên giới, hiện ra khóa cùng chìa khoá đan xen đường vân.

Đan xen lúc, hai cái tiên kiếm tích chứa đại đạo pháp tắc liền phát sinh thay đổi.

Kỳ lạ hơn đặc biệt chính là, nếu như quay ngược lại hai cái tiên kiếm đạo tắc, cũng sẽ hình thành khóa cùng chìa khoá đan xen đường vân, mà hình thành đại đạo pháp tắc cùng lúc trước đại đạo pháp tắc vậy mà một trời một vực, là hai loại khác biệt đạo tắc!

Đạo tắc khác biệt, hình thành thần thông cũng liền khác biệt!

Chẳng qua phần lớn đạo tắc đều không có uy lực, không cách nào hình thành thần thông, chỉ có một số ít đạo tắc có thể hình thành thần thông, uy lực cực lớn!

"Nói cách khác, tiên kiếm sắp xếp tổ hợp, có thể hình thành uy lực vô cùng lớn trận thế, chẳng qua phần lớn sắp xếp đều là vô hiệu."

Tô Vân sửa sang lại ra ba mươi bốn khối kiếm trận đồ, ba mươi bốn khối kiếm trận đồ ghép lại một lần, mà theo hắn mảnh ghép hoàn thành, trên bầu trời, ba mươi bốn thanh tiên kiếm xen vào nhau tinh tế, hình thành một cái kỳ lạ kiếm trận.

Bất quá, đây là một cái vô hiệu kiếm trận, cũng không uy năng bắn ra.

“Chân chính có hiệu kiếm trận, chỉ sợ chỉ có vẻn vẹn mấy loại. Muốn từ vô số loại sắp xếp bên trong tìm kiếm ra hữu hiệu sắp xếp, thực sự quá khó khăn.”

Tô Vân thử mấy loại sắp xếp, đều không thể kích phát kiếm trận uy năng, ngẩng đầu nhìn về phía trên bầu trời những cái kia kiếm mang, trong lòng hắn khẽ nhúc nhích, lần nữa đem những này tiên kiếm lần nữa sắp xếp, từ từ điều chỉnh thứ tự.

Quá rồi không lâu, hắn nhận được một loại trận liệt kết cấu.

Đây là cùng bầu trời bên trong bốn mươi chín đạo thùy lệ Thiên Tượng kiếm mang đem đối ứng kiếm trận đồ, Tô Vân vẻn vẹn đem bên trong ba mươi bốn thanh tiên kiếm bên trong chứa đạo tắc trận liệt bài bố đi ra, mặt khác tiên kiếm hắn bởi vì không biết trong kiếm đạo tắc sắp xếp, cho nên chỉ có thể làm được ba mươi bốn kiếm trận đồ.

Đây cũng là hắn trên kiếm đạo có thiên phú hơn người, lại thêm có bốn mươi chín kiếm mang, mới có thể trong thời gian ngắn như vậy, đem ba mươi bốn kiếm trận đồ sắp xếp đi ra.

“Đông Quân, Tây Quân, mượn các ngươi tiên kiếm dùng một chút!”

Tô Vân đứng dậy, đem Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên lấy được hai cái tiên kiếm mượn tới, qua không lâu, hắn tổng kết ra ba mươi sáu kiếm trận đồ.

“Không biết kiếm trận này đồ uy lực thế nào?”

Tô Vân hoàn thành kiếm trận đồ, ngẩng đầu nhìn về phía phía ngoài chư Đế Đạo cảnh lạc ấn, có chút chần chờ, thầm nghĩ: “Ta nếu để cho ba mươi sáu thanh tiên kiếm, cùng ba mươi sáu kiếm mang tương hợp, không biết có thể hay không giết ra nơi đây?”

Ý nghĩ này cùng một chỗ, liền không cách nào ngăn chặn.

“Nếu không, thử một lần?” Hắn nháy mắt mấy cái.

—— —— Trạch Trư tại Nam Kinh lên lớp đi học, số 26 buổi chiều kết thúc, hai ngày này đổi mới cũng sẽ không đúng giờ. Chỉ có ban đêm mới có thời gian gõ chữ. Bốn ngàn chữ đại chương, tiếp tục gõ chữ đi, nhìn xem ban đêm còn có thể làm ra một chương không.

Chương 685 : Khí số đã hết

Chương 688: Khí số đã hết

Tang Thiên Quân cùng Ngọc thái tử một trước một sau, nhanh chóng bỏ chạy, Tang Thiên Quân bị Tô Vân chữa khỏi cánh, có thể hóa thành con ngài phi độn, khôi phục thiên hạ đệ nhất tốc độ.

Ngọc thái tử tốc độ mặc dù không bằng hắn, nhưng cũng không chậm, hai người chạy ra Thiên Lao động thiên, không thấy Ngục Thiên Quân đuổi theo, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Tang Thiên Quân nói: "Con mắt ta nhiều, vừa mới nhìn thấy Tô Thánh Hoàng bị Vũ tiên nhân dùng Bắc Miện trường thành đè chết, đã không cứu nổi. Chúng ta đi Đế đình Cam Tuyền uyển, đem Tô Thánh Hoàng di sản phân một phần, đường ai nấy đi đi vậy."

Ngọc thái tử chần chừ, nói: "Tô Thánh Hoàng trị liệu cho ta tro tàn bệnh, hiện nay chỉ chữa khỏi hai đầu cánh tay, thân thể vẫn là tro tàn quái. Ta hiện tại không người không quỷ, có thể tới đi đâu?"

Tang Thiên Quân không có ý tốt, nói: "Nếu không, ta đem ngươi đưa về Minh đô tầng thứ mười tám đi?"

Ngọc thái tử suy nghĩ một chút, nói: "Vẫn là về Cam Tuyền uyển, đi phân Tô Thánh Hoàng di sản a."

Hai người thương nghị đã định, lúc này chỉ nghe một thanh âm truyền đến, thản nhiên nói: "Tô Thánh Hoàng lại không có chết, sao là di sản?"

Tang Thiên Quân cùng Ngọc thái tử nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy một cái nữ tử áo đỏ đi tới, đi theo phía sau một cái nam tử áo đen, trong ngực ôm một cây kiếm, mặt không hề cảm xúc.

Tang Thiên Quân quan sát nữ tử kia, nghi ngờ nói: "Ngươi là người phương nào?"

"Ta tên là Ngô Đồng, là Tô Thánh Hoàng cố nhân."

Cái kia nữ tử áo đỏ cười nói: "Vũ tiên nhân kiếp số đã đến, đi tới lôi trì là được tự tìm đường chết. Ta cũng cần mượn hai vị lực lượng, hướng Ngục Thiên Quân báo thù."

Tang Thiên Quân cười nói: "Ngươi liền xem như Tô Thánh Hoàng hồng nhan tri kỷ, cũng tới chậm. Tô Thánh Hoàng đã băng hà, ta cùng Ngọc thái tử đang định đi phân hắn di sản, ngươi nếu là Tô Thánh Hoàng hồng nhan, vậy liền phân ngươi một phần là được, dù sao Tô Thánh Hoàng cũng không có những thân nhân khác."

Ngô Đồng hé miệng cười nói: "Tô Đại Cường tuy là làm nhiều việc ác, nhưng cũng không đến mức chết ở chỗ này. Hắn không phải đoản mệnh người, các ngươi cứ việc yên tâm, theo ta cùng một chỗ đi tới Lôi Trì động thiên, liền có thể nhìn thấy hắn vui vẻ xuất hiện ở trước mặt các ngươi."

Ngọc thái tử hoài nghi nói: "Tô Thánh Hoàng bị Bắc Miện trường thành ngăn chặn, khẳng định thịt nát xương tan, chết đến mức không thể chết thêm. Ngươi làm sao khẳng định hắn còn sống?"

Ngô Đồng nói: "Hắn tránh không khỏi Bắc Miện trường thành, lại có thể trốn vào kim quan bên trong. Lấy ta đối với hắn hiểu rõ, hắn khẳng định ẩn thân kim quan, tránh đi Bắc Miện trường thành uy năng."

Tang Thiên Quân la lên: "Vậy thì càng chết chắc! Kim quan kia là bực nào hung ác? Chính là chí bảo, tại Đế Thúc

trong tay liền mặt khác chí bảo đều có thể lấy đi trấn áp!"

Ngô Đồng sau lưng nam tử áo đen kia cau mày, khó hiểu nói: "Các ngươi không phải Tô Thánh Hoàng bằng hữu ư? Vì sao ước gì hắn chết đi bộ dạng?"

"Không phải."

Tang Thiên Quân liền vội vàng lắc đầu nói: "Ta không phải bạn hắn, ta quả thực ước gì hắn chết đi."

Nam tử áo đen kia chính là Tiêu Thúc Ngạo, nghe vậy nhìn về phía Ngọc thái tử, Ngọc thái tử lắc đầu nói: "Ta cũng không phải Tô Thánh Hoàng bằng hữu, ta là bệnh nhân của hắn. Từ hắn sai bảo ta bộ dáng đến xem, ta rất muốn hắn còn sống, nhưng cũng ước gì hắn chết đi."

Tang Thiên Quân nói: "Ta cũng cùng gia súc không sai biệt lắm."

Ngọc thái tử tranh luận nói: "Thiên Quân, ta không nói bản thân là gia súc."

Tang Thiên Quân hướng hắn ném ra ngoài một cái ta đều hiểu ánh mắt, Ngọc thái tử liền không tranh cãi nữa.

Tiêu Thúc Ngạo cau mày.

Ngô Đồng cười nói: "Như vậy các ngươi hi vọng hắn còn sống không?"

Ngọc thái tử nói: "Ta nhận hắn vì chúa công, hơn nữa còn muốn hắn chữa bệnh, đương nhiên hi vọng hắn còn sống."

Tang Thiên Quân do dự một chút, nói: "Hắn giúp ta trị liệu thương thế, để cho ta mọc ra cánh tằm, ta cũng giúp hắn ngăn lại Ngục Thiên Quân, xem như hồi báo hắn, lẫn nhau không thiếu nợ nhau. Có điều, hắn còn tại ta tại trong tinh không cô ninh cô ninh hướng phía trước leo thời điểm, năm ta đoạn đường, đây cũng là ân tình, bằng không ta hiện tại chỉ sợ còn

tại cô ninh đây… Không sai, ta hi vọng hắn còn sống, đương nhiên, ta cùng hắn cũng không tình cảm. Hắn coi ta là thành gia súc sai bảo, ta chắc chắn sẽ không cùng hắn có cái gì tình cảm.”

Ngọc thái tử liên tục gật đầu, lòng có đồng cảm.

Ngô Đồng buồn cười, cười nói: “Đã như vậy, các ngươi liền theo ta cùng một chỗ đi tới lôi trì, ta đảm bảo hắn tốt lành xuất hiện ở trước mặt các ngươi.”

Tang Thiên Quân Ngọc thái tử liếc nhau, đồng thời gật đầu.

Tang Thiên Quân vội vàng nói: “Nếu như hắn chết, chúng ta liền phân hắn di sản! Ngươi là hắn hồng nhan, cùng lắm thì phân nhiều ngươi một chút.”

Ngô Đồng đành phải gật đầu.

Ngục Thiên Quân cùng Vũ tiên nhân đi tới Lôi Trì động thiên, chỉ thấy theo thứ bảy Tiên giới dần dần nguyên vẹn, toà này Lôi Trì động thiên trở nên càng thêm sôi nổi.

Chỉ là thứ bảy Tiên giới lớn nhỏ động thiên, sinh linh cũng không tính là đặc biệt nhiều, nhưng lần này thứ bảy Tiên giới hợp nhất, không chỉ có là bảy mươi hai động thiên, còn bao gồm vây quanh bảy mươi hai động thiên đại thiên thế giới!

Những thế giới này ngày bình thường vây quanh tại từng cái động thiên xung quanh, mặc dù thiên địa nguyên khí không bằng bảy mươi hai động thiên, nhưng cũng là làm quan hưởng lộc vua, ở chùa ăn lộc phật, thiên địa nguyên khí rất là đầy đủ, có nhiều bảo địa, chỉ là không có phúc địa.

Bảy mươi hai động thiên hợp nhất, những thế giới này cũng bị mang theo cùng một chỗ bay tới, hình thành vây quanh thứ bảy Tiên giới to to nhỏ nhỏ thế giới.

Nếu như Nguyên Sóc không có bị Đế đình đâm trúng, chỉ sợ cũng phải là đại thiên thế giới bên trong một thành viên, cũng không nổi bật. Chẳng qua chính là bởi vì cắm ở Đế đình bên trên, để Nguyên Sóc lộ ra cực kỳ đặc thù.

Lôi trì bên trong, chúng sinh kiếp vận không ngừng vọt tới, hóa thành lôi dịch, để toà này động thiên lôi dịch đại dương càng thêm bao la hùng vĩ sâu xa.

Lôi trì lực lượng cũng bởi vậy càng ngày càng mạnh!

Cựu thần Ôn Kiều nhận lệnh tại thứ bảy Tiên giới Đế Vân chi danh, khống chế lôi trì, điều động các nơi kiếp vận, minh xét các đại động thiên cùng các phương thế giới kiếp số, miễn cho kiếp vận cùng một chỗ bộc phát.

Nếu như có địa phương gặp nạn, Ôn Kiều còn muốn đi kiểm tra, rất là bận rộn.

Ngục Thiên Quân cùng Vũ tiên nhân đến lúc, chỉ thấy tôn này cựu thần hai vai núi lửa dâng trào, đang sừng sững ở trong biển, quan sát các nơi kiếp số.

Quan sát kiếp số đối với những khác linh sĩ, tiên nhân rất là phiền phức, thậm chí hai mắt bôi đen, căn bản nhìn không ra có cái gì kiếp số. Mà Ôn Kiều chính là Thuần Dương cựu thần, chính là hỗn độn giọt nước rơi xuống đất, biến thành Thuần Dương chi đạo, hình thành Thần Chỉ.

Tại đây Thần Chỉ trong mắt, mỗi một giọt lôi dịch bên trong tích chứa người khác nhau kiếp vận, đều rõ ràng rõ ràng rõ mồn một trước mắt, quan sát lôi dịch hình thành đại dương, hắn liền có thể nhìn ra mỗi cái thế giới mọi người kiếp số thế nào, nếu là đại tai họa đại kiếp, liền để cho người ta sớm chuẩn bị tránh né.

Đây là chức trách của hắn.

“Cựu thần Ôn Kiều, một đôi tuệ nhãn có thể nhìn người trần kiếp số cùng số phận, thậm chí khống chế chúng sinh kiếp số. Thứ tư Tiên triều thời đại, Tà Đế thậm chí muốn tới tìm kiếm ngươi, mời ngươi ra tay vì hắn nghịch thiên cải mệnh.”

Ôn Kiều đang tại bận rộn, bất thình lình nghe được thanh âm này, vội vàng nhìn lại, chỉ thấy Ngục Thiên Quân cùng Vũ tiên nhân xuất hiện trên mặt biển, không khỏi trong lòng khẽ động.

Ngục Thiên Quân cười nói: “Ôn Kiều đạo huynh, ngươi tuệ nhãn vô song, có thể hay không nhìn ra bản thân kiếp vận thậm chí kiếp số?”

Ôn Kiều nói: “Nguyên lai là Ngục Thiên Quân. Ngươi ta ở giữa là có giao tình.”

Ngục Thiên Quân cười nói: “Cho nên ta không động tay, chỉ có Vũ tiên nhân động thủ giết ngươi. Nếu như Vũ tiên nhân không giết được ngươi, ta mới có thể ra tay.”

Ôn Kiều liền vội vàng lắc đầu nói: “Ta xem hai vị khí số đều không hề tốt đẹp gì, Vũ tiên nhân khí số đã hết, Ngục Thiên Quân, ngươi cũng gần như như thế, nhiều nhất so Vũ tiên nhân chết muộn mấy ngày này. Hai vị, các ngươi đều là ta bạn cũ, vẫn là mau mau đi thôi, miễn cho khó giữ được tính mạng!”

Ngục Thiên Quân trong lòng khẽ động, biết Ôn Kiều xưa nay không nói dối, nếu nói như vậy, liền nhất định là nhìn ra thứ gì, vội vàng hướng Vũ tiên nhân hỏi: “Ngươi cũng tinh thông kiếp vận chi đạo, ngươi nhìn ta hai người số mệnh cùng kiếp số thế nào?”

Vũ tiên nhân bị Tô Vân chém tới kiếm đạo tu vi, mà kiếp số số phận lại là Thuần Dương chi đạo, không có bị Tô Vân chém tới. Vũ tiên nhân quan sát Ôn Kiều một phen, cười nói:

“Ôn Kiều đạo huynh xưa nay thành thật, không nghĩ tới trước khi chết thế mà cũng sẽ gạt người. Thiên Quân, ngươi số mệnh đang thịnh, như mặt trời ban trưa!”

Hắn lại lấy ra một chiếc gương, quan sát bản thân một phen, cười nói: “Ta cũng là lúc tới vận chuyển thế, nơi nào có cái gì khí số đã hết? Ôn Kiều phô trương thanh thế, chỉ là cầu bản thân miễn tử mà thôi.”

Ngục Thiên Quân yên lòng, nói: “Ngươi đi diệt trừ Ôn Kiều, ta vì ngươi áp trận. Ngươi được phần này công lao, là được Đế Phong trước mặt bệ hạ tâm phúc. Đại quân tiên giới liền có thể tiến quân thần tốc, thống trị thứ bảy Tiên giới, công lớn lao chỗ nào! Khi đó, bệ hạ liền sẽ phong ngươi làm Vũ Thiên Quân!”

Vũ tiên nhân nói: “Tiểu đệ tuyệt đối sẽ không quên Thiên Quân bồi dưỡng, ngày lễ ngày tết, có nhiều hiếu kính!”

Ngục Thiên Quân gật đầu, cười nói: “Ngươi đi đi, ta cùng ngươi trợ uy!”

Vũ tiên nhân khí tức tăng vọt, trong khoảnh khắc lục trùng thiên Đạo cảnh phô trương ra, trấn áp lôi trì, mỉm cười nói: “Ôn Kiều đạo huynh, nói đến, ngươi là ta nửa cái lão sư, không nghĩ tới hôm nay nhưng muốn một phần sinh tử. Ngươi nếu là chịu quy hàng, ta cũng có thể tại trước mặt bệ hạ nói tốt vài câu.”

Ôn Kiều lắc đầu nói: “Ngươi sẽ không. Ngươi ta bản lĩnh không sai biệt lắm, giết chết ta về sau, ngươi chính là một người duy nhất tinh thông Thuần Dương chi đạo người, càng thêm trân quý, bởi vậy ngươi chắc chắn sẽ không lưu tính mạng của ta.”

Vũ tiên nhân cười ha ha, thân hình nghiêng nghiêng bay lên, mang theo lôi trì ngàn vạn lôi đình, hướng Ôn Kiều đấm

tới một quyền: "Ngươi nói không sai! Không hổ là dạy qua ta!"

"Ầm ầm!"

Hắn Linh giới bên trong, lôi trì gần như sôi trào giống như uy năng tăng vọt, cung ứng cho hắn gần như vô tận năng lượng, trợ tăng hắn một kích này uy năng!

Cái này lôi trì, chính là năm đó hắn vơ vét Lôi Trì động thiên có được lôi dịch.

Năm đó Đế Phong đoạt Đế chi chiến, Vũ tiên nhân tướng ăn rất khó coi, trực tiếp đem lôi trì lôi dịch chuyển không, thu sạch vào bản thân Linh giới bên trong, dùng để luyện bảo, dùng để tu luyện Thuần Dương chi đạo, để dùng cho chúng sinh hàng kiếp.

Chỉ là hắn không nghĩ tới, Đế Phong lại ở sau đó trở mặt, trực tiếp đem hắn bắt lại đi làm lò tro luyện kiếm.

Lúc này, hắn Linh giới bên trong lôi trì uy lực bộc phát, chiến lực đường thẳng nâng cao!

Ôn Kiều nhưng tại hắn động thủ trong tích tắc, liền phát giác được hắn điều động lôi trì lực lượng cho mình dùng, nhất thời nhìn ra công pháp của hắn thần thông sơ hở, thầm nghĩ: "Lôi trì lôi dịch là được chúng sinh kiếp vận kiếp số, ngươi mượn dùng lôi trì lực lượng, là được nạp chúng sinh kiếp vận kiếp số tại bản thân, ngươi thay chúng sinh gặp nạn, như vậy ta liền thành toàn ngươi!"

Hắn đồng dạng một quyền nghênh tiếp, hai người nắm đấm va chạm trong nháy mắt, một cái là Tiên Thiên Thuần Dương chi thể, một cái là ngày mai tu thành Thuần Dương Tiên đạo, vừa mới va chạm, Vũ tiên nhân nhất thời chỉ cảm thấy trong cơ thể lôi trì không khống chế được, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc!

Cũng trong lúc đó, Ngục Thiên Quân lấy chính thức ra kim quan, ý định cẩn thận kiểm tra.

Kim quan rơi vào Thiên Lao động thiên lúc, hắn đang tại chữa thương thời kỳ mấu chốt, đành phải trước làm phép vây khốn kim quan, còn chưa kịp quan sát tỉ mỉ.

"Cái này chí bảo thật sự là cùng ta có duyên, bằng không tại sao lại rơi vào ta phúc địa bên trong?"

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, bất thình lình kiếm mang phóng lên trời, rừng rực kiếm quang, uy năng đột nhiên bộc phát, càn quét hoàn vũ, kiếm cày núi sông, chói lọi u minh, uy lực to lớn, quả thực long trời lở đất!

Đây chính là, Tô Vân lần đầu thử nghiệm kiếm thứ nhất trận đồ chỗ phóng thích ra uy năng!

—— —— ngày hôm nay hai chương đổi mới, nhìn xem thời gian, vẫn là quá trưa đêm mười hai giờ. Ta đã tận lực, huynh đệ manh, ngày mai gặp ~

Chương 686 : Đế vương tâm kế

Chương 689: Đế vương tâm kế

Nhắc tới cũng là vận rủi ập xuống, Ngục Thiên Quân đầu vừa vặn dò được kim quan phía trước, trong quan tài rừng rực kiếm quang trực tiếp tự bạo phát.

Trước hết đập vào Ngục Thiên Quân mi mắt, là trong quan tài kiếm mang.

Hắn nhìn thấy chính là ba mươi sáu thanh tiên kiếm, lấy một loại kỳ dị quy luật tại trong quan tài di động, trên dưới trái phải trước sau, hết sức kỳ lạ.

Nhưng sau một khắc, cặp mắt của hắn liền tại trong kiếm quang tan rã, đi theo kiếm quang cùng một chỗ hóa thành bột mịn, kiếm mang từ hắn hai cái trong hốc mắt chiếu vào đại não, tan rã gặp được tất cả!

"Xùy!" "Xùy!" "Xùy!" "Xùy!"

Sau gáy của hắn chỗ từng đạo kiếm mang bắn ra, để vết thương càng lúc càng lớn!

Kia kiếm quang chính là Tô Vân dùng ba mươi sáu thanh tiên kiếm bày trận, mục đích là đánh vỡ kim quan phong tỏa, đặc biệt là cái kia một trăm hai mươi sáu tòa chư thiên phong tỏa.

Tô Vân e sợ cho kiếm trận uy lực không đủ, ngay sau đó để tiên kiếm cùng kim quan bên trong kiếm quang lạc ấn trùng lặp, chỉ là quay ngược lại kiếm trận phương hướng.

Nếu như chỉ là Tô Vân thôi thúc kiếm trận, coi như bỏ qua, hắn đem kiếm trận cùng kim quan kiếm quang lạc ấn trùng khít, vậy liền không phải chuyện đùa!

Những này kiếm quang lạc ấn chính là tiên kiếm cắm ở người xứ khác trong cơ thể, dần dà lưu lại lạc ấn, ngay từ đầu cũng không có bậc này lạc ấn, có thể nói là tại luyện hóa người xứ khác quá trình bên trong, kiếm quang từ từ hình thành, cho dù rút ra tiên kiếm, kiếm quang lạc ấn cũng sẽ không biến mất.

Tô Vân cũng chỉ là thí nghiệm kiếm trận uy lực, lại không nghĩ rằng kiếm trận phối hợp kiếm quang lạc ấn uy lực vậy mà như thế mạnh mẽ!

Kim quan bên trong một trăm hai mươi sáu tòa chư thiên mặc dù rách tung toé, nhưng uy lực như trước không yếu, bị toà kiếm trận này đánh tan giống như đem từng tòa Đạo cảnh chư thiên đánh xuyên!

Kiếm trận uy năng đánh đến quan bên ngoài, thực ra đã là nỏ mạnh hết đà, nhưng mà kiếm trận uy năng vẫn là một mạch từ trong quan tài đổ xuống mà ra!

Cái kia từng đạo kiếm quang giống như là ba mươi sáu cây kiếm, tại Ngục Thiên Quân trên mặt nhanh chóng di động, xuyên thủng sau ót của hắn, xuyên thủng hắn sau đầu chư thiên, đem đại đạo hình thành Đạo cảnh chư thiên đánh xuyên!

Thô to kiếm quang tại Ngục Thiên Quân những cái kia Đạo cảnh chư thiên bên trong di động, thật là những nơi đi qua, tất cả đạo pháp thần thông đều là thành ảo ảnh trong mơ!

Sáng sủa kiếm mang, thẳng tới Lôi Trì động thiên thiên ngoại!

Ngục Thiên Quân xem tình thế cực nhanh, vội vàng rút về đầu lâu, chỉ thấy ngắn ngủi trong chớp mắt, đầu của hắn liền

trải rộng vết kiếm, từ trong hốc mắt có thể nhìn thấy đầu lâu nội bộ, nơi đó đã trống không!

"Ám toán ta?"

Ngục Thiên Quân lấy làm kinh hãi, bất thình lình đầu lâu giống như là sụp đổ xếp gỗ, đổ sụp xuống, từng khối từng khối rơi xuống đất, đập ở trên mặt đất liền hóa thành bột mịn!

Vừa mới kiếm mang kia nhìn như chỉ ở trên mặt của hắn di động, nhưng trên thực tế đã đem đầu của hắn cắt đến vỡ đến không thể lại vỡ!

Thái Cổ kiếm thứ nhất trận đã là như thế, nhìn như rất ít mấy cái biến hóa, thực sự biến hóa muôn vẻ, bằng không cũng sẽ không bị dùng để trấn áp người xứ khác!

"Thật là lợi hại kiếm trận! Đến cùng là người phương nào ám toán ta?" Ngục Thiên Quân trong lòng một mảnh ngỡ ngàng, chỗ cổ máu thịt nhúc nhích, nhanh chóng hướng đầu lâu bò đi, chuẩn bị tái sinh một cái đầu.

Hắn là nhân ma, nhân ma có thể nói là một loại khác sinh vật, là người sau khi chết tại mạnh mẽ chấp niệm bên dưới đi qua tạo hóa lại sinh ra tứ chi, có thể nói thân thể cấu tạo cùng người bình thường hoàn toàn khác biệt.

Thân thể của bọn hắn có thể tùy ý tổ hợp, thậm chí hóa thành đao binh, nếu như lạc ấn đạo tắc, là được tiên binh, thần binh!

Ngục Thiên Quân mặc dù đầu bị hủy, nhưng hắn tính mạng không có quá đáng lo, tổn hại chỉ là một chút thực lực mà thôi.

Nếu như cả người hắn bị kiếm trận bao phủ, nói không chừng liền chết oan chết uổng, nhưng may mắn bị kiếm trận bọc lại chỉ là đầu lâu. Đối với hắn mà nói, bị cắt đứt đầu cùng bị cắt đứt ruột thừa, hầu như không có khác nhau.

Ngược lại là từ kim quan bên trong xông ra kiếm kia trận phong mang, đánh xuyên qua hắn Đạo cảnh chư thiên, mang đến cho hắn thương thế ngược lại càng nặng một chút!

"Chẳng lẽ là cái kia Tô Thánh Hoàng?"

Ngục Thiên Quân ý nghĩ xoay chuyển rất nhanh: "Hắn rơi vào trong kim quan hẳn là liền chết rồi, làm sao có thể tiếp tục sống sót? Làm sao có thể ám toán đến ta? Người này thật như vậy nham hiểm, trốn ở kim quan bên trong, đợi đến ta thò đầu đến xem kim quan bên trong có cái gì lúc liền thôi thúc kiếm trận?"

Ngay tại hắn rút về đầu lâu trong nháy mắt, bất thình lình hắn "Tầm mắt" bên trong xuất hiện một vệt váy đỏ, xiêm y màu đỏ càng lúc càng lớn, ý đồ bao phủ hắn "Tầm mắt" !

"Quảng Hàn! Cẩu nam nữ cấu kết với nhau làm việc xấu, cùng Tô Thánh Hoàng cùng một chỗ ám toán ta!"

Ngục Thiên Quân đột nhiên giận dữ, đột nhiên chỉ cảm thấy nguy hiểm giáng lâm, từng đạo xanh mờ mờ quang mang từ ba ngàn hư không bên trong chém tới, chợt lóe lên, cả người hắn bị cắt thành không biết bao nhiêu phần!

"Tang Thiên Quân!"

Ngục Thiên Quân vừa sợ vừa giận, Tang Thiên Quân cái này tiên đình phản đồ cùng bại tướng dưới tay, lại còn dám đến đây?

Tang Thiên Quân vỗ cánh, từ Lôi Trạch động thiên hư không bên trong bay tới, Ngọc thái tử từ hắn trên lưng bay lên không nhảy lên, há mồm phun ra một đạo kiếp hỏa, hướng bị chém thành vô số phiến Ngục Thiên Quân đốt đi!

Kiếp hỏa không hề tầm thường, chính là bất luận tiên phàm Thần Ma, đối kiếp hỏa đều cực kỳ sợ hãi, nếu là bị kiếp hỏa

nhen lửa, chỉ sợ liền bản thân đạo hạnh cũng sẽ bị đốt thành tro bụi!

Tang Thiên Quân thì thân hình lăn một vòng, từ con ngài hình thái biến hóa thành Thiên Tàm hình thái, há mồm phun ra tơ tằm, hóa thành thiên la địa võng, đem nơi đây phong tỏa, ngay sau đó lăn khỏi chỗ, hóa thành hình người, thôi thúc Tang thụ, hướng Ngục Thiên Quân đánh tới!

Ngục Thiên Quân nguyên bản liền bị trọng thương, giờ phút này bị hai người vây công, lập tức rơi vào hiểm cảnh.

Bất quá hắn dù sao cũng là tiên đình phong thưởng Thiên Quân, quản lý thiên hạ nhà tù, đuổi bắt đuổi giết qua không biết bao nhiêu vô cùng hung ác chi đồ, chết ở trong tay hắn tiên Ma Tiên thần vô số!

Chỉ thấy hắn bị cắt thành lát cắt thân thể chắp lên, lập tức hóa thành một mảnh kim lũ y, đón kiếp hỏa túm tới.

Kiếp hỏa đem kim lũ y nhen lửa, nhưng cũng bị kim lũ y chặn lại.

Mà Ngục Thiên Quân mặt khác thân thể thì hướng bốn phương tám hướng bay đi, sau một khắc, hắn liền bị Tang Thiên Quân tơ tằm biến thành thiên la địa võng bắt được, treo ở hướng bên trên.

Những cái kia bị cắt thành lát cắt Ngục Thiên Quân không loạn chút nào, bên trong một cái lát cắt Ngục Thiên Quân máu thịt nhấp nhô, hóa thành một toà bảo tháp, một cái khác Ngục Thiên Quân hóa thành một cái chuông đồng, còn có mặt khác Ngục Thiên Quân thiên biến vạn hóa, có hóa thành chuông, có hóa thành phi toa, có biến thành bảo kiếm, có hóa thành lâu thuyền, đủ loại bảo vật, để cho người ta hoa mắt!

Những bảo vật này chính là cựu thần pháp bảo, chứa đựng nguồn gốc từ hỗn độn hồng mông đại đạo chi uy, uy lực chí

cương chí mãnh!

Ngục Thiên Quân thân là nhân ma, có thể biến hóa ngàn vạn, nhưng hắn đồng thời còn là tiên đình Thiên Quân. Thân là Thiên Quân, không có khả năng đi lấy được Đế Phong kiếm tới nghiên cứu, mà hắn đi nghiên cứu Vạn Hóa Phần Tiên lô, Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh, những này chí bảo cũng sẽ đề phòng hắn, miễn cho mình bị hắn học được.

Đến mức Đế Quân, Thiên Quân, càng không khả năng để hắn bắt chước bảo vật của mình, bằng không tương lai đánh, bản thân chẳng phải là muốn bị hắn khắc chế?

Bởi vậy, hắn mở ra lối riêng, đi Minh đô học tập Minh đô Thánh Vương pháp bảo. Bất quá hắn cũng bởi vậy mở ra một cái khác quy mô.

Minh đô Thánh Vương, đều là xuất từ Hỗn Độn hải đại dương, pháp bảo của bọn hắn cũng là nguồn gốc từ hỗn độn hồng mông, tích chứa đại đạo mênh mông cổ xưa, uy lực cực mạnh!

Ngục Thiên Quân tuy là không thể được đến mặt khác Thiên Quân cùng Đế Quân ủng hộ, nhưng Minh đô Thánh Vương môn địa vị thấp, nhận Tiên giới nô dịch, tự nhiên không thể phản kháng hắn, bởi vậy ngược lại bị hắn nhận được chỗ tốt rất lớn.

Hắn bị Tang Thiên Quân đánh lén, thân thể bị chia làm rất nhiều phần, giờ phút này thân thể các hóa một loại pháp bảo, đủ loại pháp bảo đạo uy bộc phát, chỉ trong nháy mắt, liền phá vỡ thiên la địa võng!

Lúc này chính vào Tang Thiên Quân tế lên Tang thụ vù đến, cái này gốc bảo thụ vốn là phúc địa bên trong bảo thụ, Tang Thiên Quân là được Tang thụ bên trên Thiên Tàm, tu luyện được đạo.

Tang thụ về sau bị Đế Thúc chỗ chém, Tang Thiên Quân đem Tang thụ trồng ở phúc địa bên trong lấy tiên khí thoải mái tẩm bổ, thời gian mấy năm mới để cho cái này gốc bảo thụ khôi phục lại trạng thái đỉnh phong.

Ngục Thiên Quân biến thành từng kiện từng kiện pháp bảo cùng tiến tới, hóa thành mười sáu cánh tay hình thái, tay bắt mười sáu pháp bảo, nghênh tiếp Tang Thiên Quân.

Hai đại Thiên Quân đều là Đạo cảnh thất trùng thiên, pháp lực bộc phát, Ngục Thiên Quân chiêu pháp đại đạo càng thêm tinh diệu, nhưng mà lại bởi vì bị thương, va chạm phía dưới, hai người lại là thế lực ngang nhau!

Nhưng mà Ngọc thái tử đánh tới, Ngục Thiên Quân lập tức chống đỡ hết nổi!

Hắn có thể tìm kiếm Tang Thiên Quân ý nghĩ, biết Tang Thiên Quân sắp vận dụng đạo pháp thần thông, nhưng mà đối với Ngọc thái tử cái này thậm chí liền đại đạo cũng hóa thành tro tàn tro tàn sinh vật, nhưng không thể làm gì.

Ngọc thái tử thường thường có khả năng làm bị thương hắn, khiến cho hắn không thể không cẩn thận ứng đối.

Càng làm cho hắn tức giận là, trước mắt của hắn thỉnh thoảng hiện ra hồng sắc thân ảnh, thân ảnh này quấy nhiễu hắn ánh mắt không nói, còn ảnh hưởng đạo tâm của hắn, để hắn tại giao chiến sa sút nhập xuống phong!

“Ta bị Tô Thánh Hoàng tính kế!”

Ngục Thiên Quân không lo được kim quan, tung người mà đi, xa xa bỏ chạy, thầm nghĩ: “Kẻ này không hổ là thứ bảy Tiên giới Đế, Thiên Hậu, Tiên Hậu đám người chọn lựa lão âm hàng! Tô lão tặc vậy mà mai phục đến như thế tinh vi, ngay cả ta đều nhìn không ra chút dấu vết! Đây là Đại Đế tâm kế!

Thua ở người này tính toán bên trong, ta tâm phục khẩu phục!”

Trong lúc vội vàng, hắn liếc nhìn Vũ tiên nhân cùng Ôn Kiều chiến trường, không khỏi khẽ giật mình: “Nhìn tới đành phải vứt bỏ Vũ tiên nhân.”

Ôn Kiều căn bản không có tại chiến đấu, mà là đứng ở một bên, thậm chí có chút thương hại nhìn Vũ tiên nhân.

Hắn chỉ cùng Vũ tiên nhân đúng rồi một kích, hai bên đạo pháp thần thông thôi phát đến cực hạn, tiếp đó liền thấy Vũ tiên nhân Linh giới nổ tung!

Vũ tiên nhân Linh giới bên trong, lôi trì lực lượng đang điên cuồng trút xuống, chúng sinh kiếp vận một mạch vọt tới, hóa thành một tràng khó có thể tin hạo kiếp đem Vũ tiên nhân bao phủ!

Hắn ham mê lực lượng, đã từng có rất nhiều người chỉ điểm qua hắn, để hắn sớm một chút trả lại lôi trì, bằng không tất nhiên sẽ để chúng sinh kiếp vận thêm tại bản thân, đến thời điểm số kiếp đã định.

Chỉ là Vũ tiên nhân cực kỳ tự phụ, đối người khác thuyết phục không để ý lắm, cho rằng đối phương kiêng kị lực lượng của mình, khuyên bản thân từ bỏ lôi trì chỉ là vì suy yếu lực lượng của mình.

Hắn bảo thủ, có vô cùng ích kỷ, đáp ứng muốn dẫn nhân ma Bồng Khao đi tới Tiên giới, cho Bồng Khao báo thù, lại đem Bồng Khao xem như vướng víu, trên nửa đường đưa cho Sài Sơ Hi làm nô bộc. Bồng Khao vốn là có thể giúp hắn trì hoãn tro tàn hóa, trấn áp lôi trì kiếp vận, lại bị hắn một tay đẩy ra ngoài, cũng có thể nói là tự tìm đường chết.

Giờ phút này, hắn hãm sâu hạo kiếp bên trong, chúng sinh kiếp số ùa đến mà đến, chui vào trong cơ thể của hắn, chui vào

hắn nội tâm bên trong!

Kèm theo kiếp số mà đến là lôi trì năng lượng phát tiết, vô số đạo lôi đình chen chúc chung một chỗ, chặt chẽ vô cùng, cày qua Vũ tiên nhân thân thể, cày qua hắn Linh giới, đại đạo của hắn, hắn đạo hoa, hắn Đạo cảnh, hắn nội tâm!

Ôn Kiều thở dài, hắn đối Vũ tiên nhân còn có cảm tình.

Năm đó Vũ tiên nhân mới đến, hắn là đem cái này trẻ tuổi tiên nhân xem như đệ tử của mình bồi dưỡng, dụng tâm lương khổ truyền thụ Vũ tiên nhân bản thân Thuần Dương chi đạo.

Hắn vốn là cái không giỏi về ngôn từ cũng không giỏi về suy nghĩ người, phí hết tâm tư đem cựu thần thuần dương phù văn hóa thành Tiên đạo phù văn, thuận tiện Vũ tiên nhân hiểu.

Liền xem như Tô Vân khao khát phá giải cựu thần phù văn, hắn cũng không có chăm sóc đến loại trình độ này, chỉ là để Thông Thiên các thành viên tại trên thân thể mình làm nghiên cứu, bản thân nhưng không chủ động cung cấp giải thích.

Hắn đem Vũ tiên nhân xem như đồ đệ, thậm chí còn đem Thuần Dương lôi trì cho đối phương tu luyện, nhưng theo Vũ tiên nhân tu vi thành công, liền từ từ thay đổi.

Vũ tiên nhân từ từ nắm giữ lôi trì lực lượng, đối với mình lại không cung kính, từ từ trở nên ngạo mạn, từ từ vênh váo hung hăng, từ từ coi hắn là thành hạ nhân nô bộc.

Hắn cảm thấy Vũ tiên không còn là cái kia đơn thuần trẻ tuổi tiên nhân.

Nhưng mà trên thực tế, Vũ tiên nhân chưa hề đơn thuần qua, người đơn thuần thủy chung chỉ là hắn mà thôi.

Nhưng mà hắn đối Vũ tiên nhân vẫn là có một loại sư phụ đối đồ đệ tình cảm, hiện nay nhìn thấy vị này đệ tử như vậy đi

đến đường cùng, cái kia viên do thuần túy năng lượng tạo thành trái tim, nhưng lại có đau đớn kịch liệt truyền đến.

Lúc này, kim quan lay động, Tô Vân mệt mỏi leo ra quan tài, có chút nhếch nhác.

Sư Úy Nhiên, Phương Trục Chí cũng vết thương chằng chịt, phí sức leo ra quan tài, nằm tại lôi trì một bên ngẩng đầu nhìn trời, hô hô thở hổn hển.

Đập lạp lạp tiếng xé gió truyền đến, một quyển nhỏ sách nát bay ra kim quan, vô lực vừa ngã vào Tô Vân trong ngực, chính là Oánh Oánh, nàng bị đánh về nguyên hình, kém chút không thể bay ra kim quan.

Ba người một sách hô hô thở hổn hển, ánh mắt vô thần, vừa mới Tô Vân thôi thúc Thái Cổ kiếm thứ nhất trận, nghịch chuyển kiếm trận, để trận pháp hướng ra phía ngoài, một mạch xé rách một trăm hai mươi sáu Đạo cảnh động thiên.

Kim quan bị trọng thương, Tô Vân pháp lực cũng bị tiêu xài không còn, ba người một sách lập tức tràn đầy phấn khởi đẩy Đế Thúc tới phía ngoài chạy, nhưng mà trên đường nhưng liên tục gặp Tứ Cực đỉnh, đế kiếm mấy người lạc ấn chặn!

Trên đường hung hiểm nặng nề, Phương Trục Chí, Oánh Oánh cùng Sư Úy Nhiên bảo vệ Tô Vân cùng Đế Thúc, ra sức chém giết, trăm cay nghìn đắng mới chạy trốn tới quan tài miệng.

Đến mức Đế Thúc, bọn họ đã vô lực đem người khổng lồ này kéo ra kim quan, đành phải ném tại quan tài miệng. Oánh Oánh nói, dù sao thò đầu nhìn lại, liền có thể nhìn thấy Đế Thúc sinh động như thật mặt.

“Tô Thánh Hoàng, ngươi lần này kế giết Vũ tiên nhân, trọng thương Ngục Thiên Quân, ngươi đã là cái hợp lệ Đế

Hoàng.” Ôn Kiều đi tới, cổ sơ trên mặt không biết hỉ nộ, ồm ồm nói.

“Ta…”

Tô Vân ngỡ ngàng: “Ta làm cái gì?”

—— —— cố gắng đi viết canh thứ hai. Ngày mai tốt nghiệp, buổi chiều về nhà, chỉ có thể ở đường sắt cao tốc bên trên gõ chữ.

Chương 687 : Sách quái tu tiên

Chương 690: Sách quái tu tiên

Lúc này, chính vào Ngục Thiên Quân tránh đi Tang Thiên Quân cùng Ngọc thái tử đuổi giết, chạy ra Lôi Trì động thiên, Ngô Đồng ngồi Hắc Long theo sát phía sau, cùng nhau giết ra lôi trì.

Ôn Kiều chính là nhìn thấy nhân ma Ngô Đồng hiện thân, lúc này mới kết luận Tô Vân là đế vương tâm kế, một tay điều khiển Vũ tiên nhân tử vong!

Tô Vân tuy là không biết mình làm cái gì, nhưng mà người ở bên ngoài nhìn tới, thật sự là hắn điều khiển tình thế.

Hắn bố cục, mời đến nhân ma Ngô Đồng, che đậy Vũ tiên nhân đối với mình kiếp số cảm giác, đưa đến Vũ tiên nhân rơi vào kiếp vận bên trong, chắc chắn phải chết.

Không chỉ có như thế, hắn còn ám toán thân là nhân ma khống chế nhân tâm Ngục Thiên Quân!

Ngục Thiên Quân mang đến kim quan, kim quan bên trên buộc lấy Tô Vân lớn xích vàng, còn có Tô Vân thanh đồng phù tiết, hơn nữa Tô Vân còn trốn ở kim quan bên trong.

Vừa vặn là Ngục Thiên Quân hướng kim quan bên trong nhìn quanh lúc, kim quan bên trong kiếm trận uy năng bộc phát, gãy Ngục Thiên Quân đứng đầu, đánh xuyên Ngục Thiên Quân Đạo cảnh, rõ ràng là Tô Vân bố cục, ám toán Ngục Thiên Quân!

Ngục Thiên Quân là nhân ma, hầu như không ai có thể ám toán được hắn , bất kỳ người nào chỉ cần tại hắn lân cận động ám toán hắn tâm tư, liền không cách nào giấu diếm được cảm giác của hắn!

Mà Tô Vân nhưng mượn kim quan món chí bảo này, che giấu Ngục Thiên Quân cảm giác, Ngục Thiên Quân không cách nào trước thời hạn làm ra dự phán, cho tới bị trọng thương.

Đến mức nhân ma Ngô Đồng dẫn đầu Tang Thiên Quân Ngọc thái tử đánh lén Ngục Thiên Quân, cũng vừa vặn là tại Ngục Thiên Quân bị Tô Vân Thái Cổ kiếm thứ nhất trận trọng thương thời điểm, thời gian cực kỳ khéo léo!

Dùng nhân ma tới đối phó nhân ma, có thể nói tinh diệu!

Nếu nói nơi này không có mưu đồ, Ôn Kiều chắc chắn sẽ không tin tưởng!

Cho dù hắn người đàng hoàng này đều có thể nhìn ra đây là Tô Vân kế hoạch, huống chi người khác?

Chỉ là cái này một loạt sự kiện đúng là trùng hợp, tuy là trùng hợp, nhưng mỗi một chuyện là nhất định. Tiên tướng Bách Lý Độc truyền đạt Đế Phong ý chỉ, Vũ tiên nhân không thể không đến lôi trì, Ngục Thiên Quân cũng không thể không đến, thuộc về tham niệm, hắn tự nhiên không nỡ lòng bỏ từ bỏ kim quan, nhất định vẫn là sẽ thò đầu đi nghiên cứu kim quan.

Tô Vân cũng tất nhiên sẽ thí nghiệm Thái Cổ đệ nhất kiếm trận uy năng, Ngô Đồng cũng tất nhiên sẽ hướng Ngục Thiên Quân trả thù.

Bất thình lình, Vũ tiên nhân quát to một tiếng.

Tô Vân vội vàng nhìn lại, chỉ thấy Vũ tiên nhân ở trong ánh chớp tan tành, bất luận nội tâm vẫn là thân thể, hay là to lớn đạo, tất cả tan thành mây khói, không còn tồn tại!

Tô Vân ngơ ngác.

Hắn hồi tưởng bản thân tại lần đầu gặp Vũ tiên nhân tiên kiếm lúc tình hình, tiên kiếm giáng lâm Thiên môn, chặt đứt Thiên môn cùng Bắc Miện trường thành liên hệ, kiếm chém Khúc bá, La đại nương đám người.

Tô Vân cũng là vào lúc đó bị tiên kiếm đâm mù, đồng tử bên trong lưu lại tiên kiếm cùng Thiên Môn trấn lạc ấn.

Khi đó Vũ tiên nhân, không thấy người, ít thấy hắn kiếm, Tô Vân trong tưởng tượng Vũ tiên nhân là bực nào vĩ đại, hạng gì cao xa?

Vũ tiên nhân tiên kiếm, là tất cả linh sĩ ác mộng, là tất cả mọi người mơ ước vượt qua, nhưng vĩnh viễn cũng không cách nào vượt qua kiếp!

Về sau Huyền quan bên trong gặp lại Vũ tiên nhân, như là chết đi cá lớn, tại tiên thi chi hải bên trong giãy dụa nhảy, Tô Vân cắt đứt Vạn Hóa Phần Tiên lô, cho Vũ tiên nhân lấy chạy trốn cơ hội, khi đó Vũ tiên nhân mặc dù nhếch nhác, vẫn còn có một loại phi phàm phong thái.

Tô Vân từ thiếu niên đến nay, duy nhất một lần học kiếm, chính là từ Vũ tiên nhân trong tay học được mười sáu chiêu kiếp vận kiếm đạo. Vũ tiên nhân là kiếm đạo của hắn nhập môn lão sư.

Chỉ là theo hiểu rõ làm sâu sắc, Tô Vân khâm phục tại Vũ tiên nhân kiếp vận kiếm đạo, nhưng xem thường làm người.

Cuối cùng một ngày này, Vũ tiên nhân vẫn phải chết.

Tô Vân trong lòng có chút buồn phiền, còn có chút thương cảm, loạng choà loạng choạng đứng dậy.

Ôn Kiều sừng sững bên cạnh hắn, không có đi nhìn Vũ tiên nhân, chỉ đem ánh mắt phóng xa.

Vũ tiên nhân sau khi chết, hắn cưỡng ép lấy đi lôi trì lôi dịch quay về, để lôi trì trở nên càng thêm quảng đại, càng thêm dày hơn tầng, chúng sinh kiếp vận phảng phất liệt hỏa nấu dầu, càng thêm khỏe mạnh mà mãnh liệt.

Tại đây phiến sóng lớn cuộn trào mãnh liệt biển cả bên cạnh, Tô Vân đứng tại Ôn Kiều bên cạnh, lộ ra gấp đôi nhỏ bé.

Cái kia ồn ào náo động biển, càng thêm oanh liệt, phảng phất thứ bảy Tiên giới chúng sinh kiếp vận, cũng càng thêm vô cùng cấp bách.

Lần này Vũ tiên nhân chết tại bản thân trong kiếp số, Đế Phong chiếm lĩnh lôi trì kế hoạch sụp đổ, như vậy vị này Đại Đế có hay không còn có thể khoan dung lôi trì tồn tại? Có hay không còn có thể khoan dung thứ bảy Tiên giới tiếp tục không bị ràng buộc phát triển?

"Lôi Trì động thiên, liền như là bao phủ tại Đế đình trên không lôi vân, có một ngày lôi đình nổ vang thời điểm, là được cuồng phong bạo vũ đến thời khắc."

Tô Vân trong lòng yên lặng nói: "Một ngày này, nhất định sẽ tới."

Hắn khôi phục tu vi, đã là ba ngày sau sự tình, Oánh Oánh bị sét đánh đến gào gào gọi, nàng tại độ kiếp .

Oánh Oánh kiếp vận phi thường đáng sợ, nàng đã là Nguyên Đạo cực cảnh linh sĩ, lần này tới đến lôi trì, thiên kiếp cũng tìm tới nàng.

Linh sĩ thiên kiếp chia làm lục phẩm, Oánh Oánh thiên kiếp là đệ lục phẩm thiên kiếp, chí bảo kiếp. Loại thiên kiếp này là được lôi đình vì đạo, hóa thành chí bảo lạc ấn đến đây chém ngươi.

Loại thiên kiếp này mặc dù không bằng đệ nhất tiên nhân thiên kiếp, nhưng cũng không thể coi thường, theo Ôn Kiều

nói, có tư cách độ bậc này thiên kiếp người đều là có hi vọng trở thành Đạo cảnh cửu trùng thiên tồn tại, tương lai vấn đỉnh đế vị cũng không phải là không thể được.

Đương nhiên, đây là Ôn Kiều nhất gia chi ngôn.

Oánh Oánh một mực đi theo Tô Vân, chỉ là là một cái ghi chép sách quái nhỏ cũng không nổi bật, nhưng mà nàng nhưng đồng thời còn là Tô Vân lão sư, hơn nữa còn đang không ngừng từ Tô Vân nơi đó học được đủ loại đạo pháp thần thông, càng là trên đời này cái thứ hai tìm hiểu ra Tiên Thiên Nhất Khí tồn tại!

Hoàn toàn có thể nói, Tô Vân biết, Oánh Oánh đại lão gia đều biết, Tô Vân sẽ không, Oánh Oánh đại lão gia cũng biết!

Chỉ là nàng khai sáng tính chưa tới, nếu là không có khuyết điểm này, như vậy Oánh Oánh đại lão gia liền có thể xưng hoàn mỹ tồn tại.

Oánh Oánh đang bị trong lôi kiếp đế kiếm đuổi giết, tiểu cô nương tại lôi trì chi hải trên không chạy như bay, hai đầu nhỏ chân ngắn như luân đồng dạng, tóc đều theo không kịp, bị kéo đến thẳng tắp!

Đằng sau đế kiếm như hoàn, bắn ra từng đạo kiếm khí, chém trên mặt biển trang sách tung bay, bay chỗ nào đều là.

“Tô Đại Cường, cứu mạng ——” Oánh Oánh đại lão gia trung khí mười phần la lên.

Tô Vân mắt điếc tai ngơ, tiếp tục suy nghĩ Thái Cổ kiếm thứ nhất trận, bộ kiếm trận này hẳn là năm đó đệ nhất Trí Tuệ Đế Thúc khai sáng, vận dụng phù văn kết cấu thuộc về cựu thần phù văn. Từ những này cựu thần phù văn bên trong, Tô Vân thấy được Đế Thúc thử nghiệm khai sáng tu luyện công pháp ước muốn.

Giống như Đế Thúc, Ôn Kiều, Minh đô Đại Đế loại tồn tại này, là không cách nào tu luyện tăng cao tu vi, bọn họ chỉ có thể như Thần Ma đồng dạng, thực lực kèm theo thân thể phát triển mà trưởng thành.

Nhục thể của bọn hắn, thậm chí không phải chân chính trên ý nghĩa thân thể, căn bản là không có cách tu luyện!

Bọn họ thống trị đệ nhất Tiên giới, thứ hai Tiên giới, nhưng về sau còn là bị tiên nhân cái sau vượt cái trước, cho tới nhường ra thống trị địa vị.

Chẳng qua Tô Vân từ Thái Cổ kiếm thứ nhất trận bao hàm cựu thần phù văn thể hệ bên trong, thấy được Đế Thúc thử nghiệm, kiếm trận trong bức tranh là được hắn thí nghiệm. Cựu thần không có bình thường trên ý nghĩa thân thể, truyền thống công pháp bọn họ không cách nào tu luyện, mà những này cựu thần phù văn đan xen đường vân, hình thành trận đồ, là được một loại khác phương thức tu luyện.

Chẳng qua Đế Thúc hẳn là chỉ là lướt qua liền thôi, cũng không ở phương diện này tiếp tục thâm nhập sâu nghiên cứu một chút đi.

Tô Vân nháy mắt mấy cái, thầm nghĩ: "Nếu như Đế Thúc dùng cựu thần phù văn hình thành trận đồ, lại mượn dùng người xứ khác đồ đằng pháp môn tu luyện, không phải là có thể giải quyết cựu thần không cách nào tu luyện ư?"

Cựu thần tại trên thân thể vẽ khắc trận đồ phù văn, dùng đồ đằng pháp môn tu luyện tu luyện thân thể, hẳn là có thể nâng cao cựu thần tu vi.

"Có lẽ có thể giao cho Ôn Kiều cùng Thông Thiên các đi nghiên cứu."

Tô Vân gọi đến Ôn Kiều, đem bản thân phỏng đoán nói một phen, nói: "Ta suy đoán kiếm trận đồ kết cấu hẳn là Đế

Thúc thử nghiệm, chỉ là không biết hắn vì sao không có kiên trì. Đạo huynh, Thông Thiên các có thể giúp ngươi, dọc theo con đường này tiếp tục đi tới đích."

Ôn Kiều nghe vậy, trong lòng rất là vui vẻ, bất thình lình nói: "Ta biết Đế Thúc vì sao không có tiếp tục đi tới đích. Đối với hắn mà nói, không cần phải."

Tô Vân giật mình, khó hiểu nói: "Vì sao không cần phải?"

Ôn Kiều nói: "Khi đó Đế Thúc đã là thiên hạ đệ nhất, không có người nào là đối thủ của hắn, Đế Hốt cũng không phải, Tà Đế khi đó càng là cái tiểu nhân vật. Mặt khác cựu thần, càng là tôn hắn vì Đại Đế. Hắn cần gì đi mở sáng tạo có thể để cho cựu thần tu luyện pháp môn? Như vậy chẳng phải là dao động sự thống trị của mình?"

Tô Vân cẩn thận suy nghĩ một chút, quả thực là đạo lý này.

"Đế Thúc nắm giữ dạng này trí tuệ, lại không có cái này động lực, hắn nguyên bản có thể khai sáng một cái không giống với Tiên đạo văn minh, hắn có thể cứu lại văn minh của mình tại tồn vong, chỉ vì hắn là người thống trị, ham mê quyền thế, mà bỏ qua mở ra một cái đặc biệt cựu thần văn minh hệ thống."

Tô Vân nhớ tới Đế Bình, trong lòng không khỏi hơi xúc động.

Oánh Oánh quát âm thanh truyền đến, cái này sách quái nhỏ từ trước mặt hắn giết qua, thôi thúc đủ loại thần thông, quát liên tục, cùng đế kiếm lạc ấn giết đến lực lượng ngang nhau.

Oánh Oánh đủ loại ấn pháp thi triển ra, quả nhiên là xuất thần nhập hóa, Tử Phủ ấn, Tứ Cực đỉnh ấn, Phần Tiên lô ấn, thậm chí liền mặt khác đủ loại chí bảo ấn pháp cũng thi triển đi ra, chỗ tinh diệu trong đó để Tô Vân cũng nhìn mà than thở.

Tô Vân càng xem càng là nghi ngờ, Oánh Oánh thi triển ấn pháp không ít là từ hắn nơi này học qua đi, nhưng có chút ấn Pháp Hiển nhưng so với hắn khai sáng ấn pháp tinh diệu hơn rất nhiều, giống như là Phương Trục Chí ấn pháp.

Phương Trục Chí ấn pháp đến từ vạn thần thông, hắn lại dung hợp đệ nhất tiên nhân thiên kiếp bên trong đủ loại cảm ngộ, cực kỳ thần diệu.

"Chẳng lẽ ta ấn pháp thiên phú thật không tốt?"

Tô Vân có chút ngỡ ngàng: "Không đúng, Oánh Oánh ấn pháp một phần đến từ ta, một phần đến từ Phương Trục Chí, có thể thấy được ta ấn pháp thiên phú, vẫn là không kém gì Phương Trục Chí."

Một bên khác, Phương Trục Chí hướng Sư Úy Nhiên cảm khái nói: "Oánh Oánh máy móc, cũng đã nhận được ta ấn pháp bảy tám phần ảo diệu. Sách quái tu tiên, thần thông tốc độ tu luyện so bất luận người nào đều nhanh, khiến người khâm phục!"

Đúng lúc này, bất thình lình kim quan bên trong truyền đến chấn động, Tô Vân, Phương Trục Chí đám người vội vàng nhìn lại, lại thấy Đế Thúc thẳng tắp ngồi dậy.

Tô Vân yên lòng, cười nói: "Đế Thúc đạo huynh, chẳng lẽ đã luyện hóa Vạn Hóa Phần Tiên lô?"

Đế Thúc từ trong quan tài đứng lên, hướng Tô Vân cảm ơn nói: "Ta đã luyện hóa lô này, thân thể quay về nhất thể, từ đây lại không e ngại Tà Đế, Đế Phong, Thiên Hậu đám người. Đa tạ đạo hữu những ngày này thủ hộ."

Hắn hiếm thấy cảm ơn, Tô Vân đáp lễ, cười nói: "Ta cũng là cơ duyên xảo hợp, đúng lúc gặp đạo huynh trốn ở trong quan tài chữa thương mà thôi. Đạo huynh, ngươi mặc dù hàng phục Vạn Hóa Phần Tiên lô, nhưng còn có một cái dị bảo,

ngươi không thể không phòng. Đó chính là Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh. Bảo vật này khắc chế Phần Tiên lô, nếu như bảo vật này xuất hiện, đạo huynh đừng tới tranh chấp, mau chóng tránh lui."

Đế Thúc lắc đầu, nói: "Ta có Phần Tiên lô, lại là Thái Cổ Đế Hoàng, một thân thần thông thông thiên triệt địa, không cần e ngại chỉ là một kiện chí bảo?"

Tô Vân cau mày, lúc này, đột nhiên kiếm quang quét ngang lôi trì, chính là Oánh Oánh độ kiếp đến thời kỳ mấu chốt!

Nhưng vào lúc này, Oánh Oánh bất thình lình từ bỏ ấn pháp, tụ khí làm kiếm, thế mà thi triển ra Tô Vân khai sáng kiếm đạo tuyệt học, Kiếp Phá Mê Tân!

Nàng thi triển kiếm đạo thần thông, đường đường chính chính, đem đế kiếm kiếp phá vỡ, nơi ngực, vài miếng trang sách phiêu linh, nhưng đối với nàng mà nói không có quá đáng lo.

Cái này đế kiếm kiếp kết thúc, đột nhiên lôi trì dâng thư vận phiêu hương, tiên quang lượn lờ, mùi mực xông vào mũi, chỉ thấy vô số lớn chừng cái đấu văn tự toả ra quang mang, như là Tiên đạo phù văn lạc ấn, xoay quanh nho nhỏ sách quái bay lượn, đưa nàng cái kia nhỏ nhắn thân thể nâng lên.

Oánh Oánh chân đạp biển sách, xiêm áo trên người như cẩm tú văn chương, miệng phun chính là ngôn xuất pháp tùy, viết chính là đại đạo chi vận.

"Mùi mực mới đấu trong lồng ngực giấu, Oánh Oánh đã là trong sách tiên!"

—— —— canh thứ hai đi tới! Cầu phiếu! !

Chương 688 : Không nhặt của rơi Tô Đại Cường

Chương 691: Không nhặt của rơi Tô Đại Cường

Oánh Oánh độ kiếp thành tiên, lập tức điều động nội tâm đi Linh giới bên trong tìm bản thân đạo hoa.

Nàng nội tâm đi tới Tử Phủ, chỉ thấy Tử Phủ bên trong cũng có Tiên Thiên Nhất Khí biến thành đạo hoa một đóa, chỉ là loại trừ Tiên Thiên Nhất Khí đạo hoa bên ngoài, lại có một đóa nhỏ nhắn đạo hoa từ Tiên Thiên tử khí hình thành ao nước bên trong ló đầu ra tới!

Đây là nho đạo đạo hoa.

Đạo hoa tỏa ra thiên nhân hợp nhất khí tức, hoa nở lúc, chỉ thấy nhụy hoa rung rung, bắn ra "Nhân nghĩa lễ trí tín", "Ôn lương cung kiệm nhượng", "Trung hiếu liêm sỉ dũng" mười lăm cái chữ tới.

Oánh Oánh còn đang kinh ngạc, bất thình lình chỉ thấy ao nước sinh sóng, lại có một đóa đạo hoa nhô đầu ra, khẽ run lên, liền tự từ từ nở rộ, lại là phật môn đạo hoa.

Tiểu sách tiên còn chưa chuẩn bị cho tốt, liền thấy lại có hơn mười đóa nhỏ nhắn đạo hoa nhao nhao từ trong nước hồ nhô đầu ra, vây quanh cái kia đóa Tiên Thiên Nhất Khí đạo hoa, đều tự nở rộ.

Cái này mười mấy đóa đạo hoa đến từ Tiên Thiên Nhất Khí bên ngoài mặt khác đại đạo, như nho, thích , đạo, pháp, phong, lôi, thủy, hỏa, kiếp vận, kiến trúc các loại, đều là Oánh Oánh tương đối quen thuộc.

Nhưng mà một mạch mọc ra mười mấy đóa đạo hoa, cái này khiến tiểu sách tiên có chút không nghĩ ra tới.

Đạo bất đồng, tu luyện ra được đạo hoa cũng không giống nhau, một người có thể tu luyện khác biệt đại đạo, tu thành khác biệt đạo hoa. Chỉ là như vậy làm quá tiêu hao tinh lực, có rất ít người đi làm.

Người thông minh tài trí có hạn, tuyệt đại bộ phận tiên nhân nghiên cứu một đầu đại đạo, cũng khó có thể tu luyện tới Đạo cảnh cửu trùng thiên tình trạng, cùng hắn tại cái khác trên đại đạo lãng phí tinh lực, không bằng tại mình am hiểu lĩnh vực bỏ bao công sức.

Phải biết từ đệ nhất Tiên giới đến nay, có tư cách lưu lại Đạo cảnh cửu trùng thiên lạc ấn, vẻn vẹn mười lăm người mà thôi, hơn nữa trong đó liền bao quát Đế Thúc cùng Đế Hốt, bỏ đi vị này trời sinh thần thánh, chỉ có mười ba người mà thôi.

Cái này mười ba người, chỉ đem một môn đại đạo tu luyện tới cửu trùng thiên, có thể thấy được đại đạo tu luyện tới cực hạn độ khó, nếu như phân tâm phân tâm, thành tựu chỉ sợ thấp hơn.

Tô Vân tại tu thành Tiên Thiên đạo hoa đồng thời, tu thành kiếm đạo đạo hoa, thậm chí mở ra Tiên đạo Đạo cảnh, chủ yếu là bởi vì hắn trên kiếm đạo thiên phú thực sự quá cao, không có hoa phí bao lớn tinh lực liền làm đến bước này.

Nhưng hắn cũng bởi vậy tiêu phí rất nhiều tinh lực trên kiếm đạo, dùng tại Tiên Thiên Nhất Khí bên trên tinh lực liền giảm mạnh, dùng tại ấn pháp bên trên tinh lực liền càng ít.

Bất quá, tinh tu một môn đại đạo là người bình thường cách nhìn.

Nhưng Oánh Oánh không bình thường.

Nàng là sách quái thành tiên, người bình thường đối xử đại đạo thần thông cần tìm hiểu hiểu, mà nàng chỉ cần đem ngươi tìm hiểu hiểu vô xuống tới là đủ.

Mặc dù sách quái có thân thể yếu kém, năng lực phân tích kém, lệ thuộc sách vở các loại điểm yếu, nhưng bọn họ nắm giữ kiến thức tốc độ có thể nói là nhanh nhất, nắm giữ kiến thức độ rộng chiều rộng cũng là người bình thường khó có thể tưởng tượng!

Đặc biệt là tại Oánh Oánh độ kiếp sau khi thành công, sách tiên cái này ưu điểm liền bắt đầu hiển hiện ra!

Đây là trên đời đầu một cái sách tiên, sách quái thành tiên, ai cũng không biết sẽ phát sinh chuyện gì!

Tô Vân cảm giác được Oánh Oánh pháp lực lấy một loại tốc độ khủng khiếp tăng lên, trong lòng kinh ngạc, nhưng lại không biết Oánh Oánh Linh giới bên trong phát sinh những này cổ quái sự tình.

"Oánh Oánh tu vi làm sao nâng cao nhanh như vậy?"

Tô Vân kinh ngạc, loại này tốc độ tăng lên để hắn có chút lo lắng, lo lắng Oánh Oánh cảnh giới không ổn định.

Đế Thúc nhưng nhìn ra Oánh Oánh thành tựu, nói: "Ngươi không cần lo lắng, sách tiên có khác một phen thành tựu, con đường của nàng cùng ngươi khác biệt, cùng những người khác khác biệt. Nếu như có khả năng ghi chép thế gian tiên nhân Tiên đạo, nói không chừng nàng sẽ là một cái vô song cường giả, có những người khác không tưởng tượng được thành tựu."

Tô Vân không hiểu hắn ý tứ, chẳng qua Oánh Oánh không ngại, hắn cũng yên lòng.

"Con đường của ngươi cũng cùng những người khác khác biệt."

Đế Thúc trên dưới quan sát hắn, nói: "Đạo hữu đạo pháp đặc thù, thành tựu cũng không thể đo lường. Ngươi là ta đã thấy, số ít có thể đột phá Tiên đạo giam cầm người."

Tô Vân kinh ngạc nói: "Lại còn có người có thể cùng ta cũng như thế, đột phá Tiên đạo hạn chế? Ta còn tưởng rằng chỉ có một mình ta mới có thể làm đến."

Đế Thúc lặng im phút chốc, cảm thấy cùng hắn trò chuyện không đến cùng nhau đi, nói: "Đạo hữu có thể từng tìm đến đủ nhiều luyện bảo tài liệu? Khi nào chuẩn bị luyện chế hoàng chung? Ta luyện hóa Vạn Hóa Phần Tiên lô về sau, sọ não liền sẽ từ từ mọc làm một thể. Luyện bảo sự tình, nên sớm không nên chậm trễ."

Tô Vân nhất thời tinh thần tỉnh táo, nói: "Đạo huynh, ta quả thực tìm đến luyện bảo tài liệu!"

Hắn phí sức từ Linh giới bên trong lôi ra vách quan tài, lưu luyến không rời xoa xoa mấy lần, dò hỏi: "Mặt này bảo vật, có hay không đầy đủ luyện chế hoàng chung? Nếu như không đủ, ta còn có một cái lớn xích vàng!"

Đế Thúc nâng lên hai ngón tay, nhẹ nhàng một nhóm, vách quan tài nhất thời bay ra, bộp một tiếng che ở kim quan bên trên, lắc đầu nói: "Không được. Cái này vách quan tài là dùng lấy trấn áp người xứ khác, không thể cho ngươi luyện bảo. Xiềng xích cũng không thể cho ngươi, kim quan nếu như giữ không nổi người xứ khác, còn phải dùng xiềng xích trói lại kim quan."

Tô Vân cuống lên: "Đây là của ta! Ta trăm cay nghìn đắng mới…"

Đế Thúc dò hỏi: "Người xứ khác là ngươi thả ra?"

"… Mới nhặt được!"

Tô Vân lập tức đổi giọng: “Ta tuy là nhặt được vách quan tài, lại nhặt được lớn xích vàng, nhưng ta không nhặt của rơi…”

Trái tim của hắn tại run rẩy: “Tốt như vậy quan tài, ta lại không thể dùng!”

Đế Thúc đưa tay nâng lên kim quan, nói: “Mấy ngày nay, ta chữa trị kim quan. Đợi kim quan chữa trị xong xuôi, ta liền sẽ đi tìm người xứ khác, đem hắn đưa vào quan tài. Mặc kệ Đế Phong, Tà Đế làm cái gì, ta phải đi đối kháng người xứ khác, không thể để cho hắn gây họa vũ trụ của chúng ta.”

Tô Vân vạn phần không muốn, nhưng cũng biết Đế Thúc chắc chắn sẽ không đối với việc này thỏa hiệp.

“Đợi ta tìm đến người xứ khác, còn muốn bốn mươi chín cỗ quan tài đinh, đem hắn đóng lại.”

Đế Thúc tiếp tục xem nhìn hắn tiên kiếm, nói: “Vách quan tài là triệu tập quan tài đinh bảo vật, nắm giữ vách quan tài, liền có thể đem những cái kia quan tài đinh gọi đến.”

Tô Vân trong lòng một mảnh lạnh giá, lẩm bẩm nói: “Chẳng lẽ liền tiên kiếm cũng không giữ được? Như vậy ta nên như thế nào đối kháng Tà Đế?”

Đế Thúc do dự một chút, nói: “Tà Đế bản lĩnh, ta cũng biết. Tiên kiếm tạm thời để lại cho ngươi, ta lại đem trong quan tài kiếm trận lạc ấn tinh luyện ra, luyện thành trận đồ cho ngươi. Ta tại trận đồ bên trong lưu lại đối phó hắn thần thông, có kiếm trận đồ cùng tiên kiếm, lại thêm thần thông của ta, không cần ngươi hao tâm tốn sức, liền có thể ngăn cản Tà Đế.”

Tô Vân khẽ nhíu mày.

Đế Thúc nói tinh luyện kiếm trận lạc ấn, chỉ là kim quan bên trong cái kia bốn mươi chín miệng huyền thiên tiên kiếm lạc ấn, do Đế Thúc tự thân luyện thành kiếm trận đồ, uy lực

nhất định cực kỳ bất phàm, lại thêm bốn mươi chín tiên kiếm, uy lực cũng có thể so với chí bảo.

Lại thêm Đế Thúc đối Tà Đế cực kỳ thấu hiểu, tại kiếm trận trong bức tranh lưu lại đối phó Tà Đế thần thông, chắc là có thể để Tà Đế có đến mà không có về.

Nhưng mà, hắn chung quy có một chút lo lắng.

Đế Thúc năm đó thua ở Tà Đế trong tay, lần này liền nhất định có thể ngăn cản được Tà Đế ư?

Đế Thúc lại một lần đi vào kim quan, có lẽ là chữa trị kim quan, tinh luyện kiếm trận đồ đi.

Oánh Oánh chạy tới, hướng Tô Vân khoe khoang cái kia mười mấy đóa đạo hoa, Tô Vân giờ mới hiểu được tu vi của nàng vì sao đột nhiên tăng mạnh, trong lòng cũng không khỏi thay nàng vui vẻ, cười nói: "Nếu như Oánh Oánh ăn nhiều một chút sách, nói không chừng liền luyện thành ba ngàn Tiên đạo nữa nha!"

Người nói vô tình người nghe cố ý, Oánh Oánh ghi ở trong lòng, thầm nghĩ: "Hiện nay Nguyên Sóc, Đế đình, Thiên Phủ, Văn Xương các động thiên đều có không ít tiên nhân, các nơi học cung học viện ghi chép bọn họ tu hành quá trình cùng công pháp đại đạo. Không bằng đi những này học cung trong học viện ăn nhiều vài cuốn sách…"

Lại qua hơn mười ngày, Đế Thúc đi ra kim quan, lấy ra một cuốn thật dày trận đồ, nói: "Này đồ trước không nên mở ra. Đợi đến Tà Đế đến, lại đem này đồ mở ra, mặt khác tiên kiếm, tự nhiên sẽ bay tới, hoàn thành kiếm trận, tru sát Tà Đế. Ngươi mở ra kiếm đồ lúc đừng sợ, cái này kiếm đồ có khả năng trấn áp tất cả đại đạo, ngươi chắc chắn sẽ cảm ứng được đạo pháp của mình thần thông tất cả mất đi hiệu lực."

Trận đồ kia cuốn thành quyển trục, dài đến khoảng một tấc, dày đến nửa thước, không biết mở rộng sau có bao dài.

Tô Vân đầu ngón tay đụng chạm đến kiếm đồ lúc, bất thình lình ngơ ngơ ngác ngác, chỉ cảm thấy trong cơ thể tất cả đại đạo yên tĩnh lại, vạn đạo tịch diệt!

Hắn không dám thất lễ, liền vội vàng đem kiếm trận đồ thu vào Linh giới bên trong, cẩn thận đảm bảo.

Đế Thúc nói: "Ta tìm đến người xứ khác lúc, liền sẽ thôi thúc kim quan, lấy đi tiên kiếm. Chẳng qua kiếm trận đồ ta lại sẽ không lấy đi, ngươi có thể chế tạo tiên kiếm của mình, điền vào chỗ trống."

Tô Vân cảm ơn.

Đế Thúc nói: "Ngươi sớm ngày tìm đến luyện bảo tài liệu, nhớ lấy, nhớ lấy." Nói đi, mang theo kim quan cùng lớn xích vàng đi.

Tô Vân đưa mắt nhìn hắn đi xa, hướng Ôn Kiều chào từ giã, nói: "Ôn Kiều đạo huynh, Lôi Trì động thiên tại, Tiên giới tiên nhân liền không thể hạ giới, bởi vậy Đế Phong tuyệt đối sẽ không bỏ qua Lôi Trì động thiên. Lần này Vũ tiên nhân bỏ mình, Ngục Thiên Quân không biết tung tích, Đế Phong đã không cách nào tranh đoạt Lôi Trì động thiên. Nếu tranh đoạt không được, vậy cũng chỉ có thể hủy đi."

Ôn Kiều trong lòng nghiêm nghị, nói: "Tô các chủ yên tâm, ta định cùng Lôi Trì động thiên cùng tồn vong!"

Tô Vân bật cười nói: "Ta muốn ngươi cùng tồn vong làm cái gì?"

Ôn Kiều không hiểu.

Tô Vân nói: "Nếu như tiên đình có cái gì trọng bảo trọng khí ầm đến, phá hoại Lôi Trì động thiên, ngươi không thể ngăn

cản lời nói, vậy liền lập tức trốn đi Lôi Trì động thiên, giữ được tính mạng. Còn sống Ôn Kiều, so chết đi Ôn Kiều mạnh gấp trăm lần.”

Ôn Kiều ngơ ngác, đưa mắt nhìn Tô Vân ngồi thanh đồng phù tiết rời đi.

Sau một lúc lâu, Ôn Kiều đi tới Lịch Dương phủ, ngồi trong phủ suy nghĩ một chút, thấp giọng nói: “Tô các chủ so Đế Hốt bệ hạ tốt hơn nhiều…”

Hắn ở trên vách tường vẽ tranh, đem Tô Vân vẽ rất là vĩ đại.

Tô Vân trở về Đế đình, trở lại Cam Tuyền uyển, đúng lúc gặp Thiên Hậu đám người thương thế khỏi hẳn, ý định rời đi Cam Tuyền uyển.

Tô Vân tiễn biệt Thiên Hậu Tiên Hậu, hướng Đế tâm nói: “Đạo hữu, những ngày này, ngươi ngay tại ta trái phải, không nên rời đi.”

Đế tâm đồng ý.

Tô Vân vẫn còn có chút không quá yên tâm, lại lệnh Ứng Long, Bạch Trạch đám người bố trí xuống bát tiên cung hiến tế đại trận, vẫn là có chút không yên lòng, thầm nghĩ: “Không biết Ngọc thái tử cùng Tang Thiên Quân bọn họ thế nào rồi…”

Hôm nay, tiên tướng Bích Lạc đi trước một bước, còng lưng thân thể đi vào Cam Tuyền uyển, dọc đường tro tàn Phiêu Tuyết, lão giả này những nơi đi qua, lưu lại thật dày một tầng tro tàn.

Tiên tướng Bích Lạc đưa lên Tà Đế tự viết, nói: “Điện hạ, bệ hạ tự thân đến đây, thu hồi Đế tâm.”

Tô Vân mở rộng Tà Đế thư từ, chỉ thấy chữ viết kiên cường, tràn đầy khí khái hào hùng.

Tô Vân bỗng nhiên khép lại thư tín, bệ vệ làm tại trên đường, nói: "Tiên tướng mời. Cô, chờ hắn đến đây!"

Tiên tướng Bích Lạc hạ thấp người, lui ra cung điện, xoay người đi ra Cam Tuyền uyển.

Quá rồi không lâu, Tà Đế Tuyệt đến đây, Ứng Long, Bạch Trạch đám người đang muốn thôi thúc tám tòa tiên cung tế đàn, bất thình lình trời đất quay cuồng, một cái to lớn Luân Hồi Hoàn đem tám tiên cung cuốn lên!

Ứng Long, Bạch Trạch các thần thánh khoa tay múa chân, bị Luân Hồi Hoàn cuốn lên, không biết mang đến nơi nào!

Tô Vân khóe mắt run rẩy, nhìn Tà Đế từng bước đến gần, trong chớp mắt liền tới đến trên điện phủ. Tô Vân bỗng nhiên giương tay vồ một cái, lấy ra Thái Cổ kiếm thứ nhất trận đồ, dùng sức run lên, đem kiếm trận đồ tung ra!

"Đế Tuyệt, mời vào trận!"

Kèm theo kiếm trận đồ mở rộng, vạn đạo câu diệt mênh mông cảm giác nhất thời từ trận đồ bên trong dâng lên mà ra!

Lúc này, Hậu đình bên trong Thiên Hậu nương nương tâm thần hơi chấn động, vội vàng ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Đế đình trên không, thanh minh ở giữa, từng cái khổng lồ tiên kiếm lạc ấn treo ngược mà xuống, mũi kiếm chỉ hướng Đế đình bên trong nơi nào đó!

Cái kia bốn mươi chín thanh tiên kiếm lạc ấn treo cao ở trong thiên địa, mờ mịt một mảnh, mang cho người ta không gì so sánh nổi rung động.

"Đế Thúc khai sáng kiếm trận đồ!"

Thiên Hậu nương nương trong lòng hơi chấn động, thấp giọng nói: "Trong kiếm trận, vạn đạo câu diệt, chính là Thái

Cổ đệ nhất sát trận. Bố trí xuống trận này người, là ngươi sao Tô Thánh Hoàng?"

Thứ bảy Tiên giới trên bầu trời, từng cái tiên kiếm tranh minh, từ bốn phương tám hướng bay tới, cùng những cái kia tiên kiếm lạc ấn tướng chiếu rọi!

Tô Vân nơi này có ba mươi bốn thanh tiên kiếm, còn có mặt khác tiên kiếm từ từng cái phương hướng chạy đến.

Thứ bảy Tiên giới biên giới, Thế Giới thụ bao phủ chỗ, Tô Kiếp đi theo thiếu niên kia tu hành, đột nhiên tiên kiếm nhảy nhót hai lần, dường như muốn bay đi, lại bị thiếu niên kia đạo pháp quét xuống xuống.

Thiếu niên kia cười nói: "Muốn thu hồi thanh tiên kiếm này tới đối phó ta? Không dễ dàng như vậy…"

Hắn bất thình lình trong lòng khẽ nhúc nhích, đứng dậy đi ra ngoài, cười nói: "Trong hỗn độn bạn cũ, ngươi rốt cuộc đã đến."

Một bên khác, Đế Thúc tay nâng kim quan, bước nhanh mà đi, hướng thứ bảy Tiên giới biên giới mà đi, lúc này, hắn đột nhiên dừng bước, nhìn về phía trước, chỉ thấy một tôn cổ sơ cựu thần sừng sững trong tinh không, quần tinh xoay quanh hắn xoay tròn, vận chuyển.

"Đế Hốt đạo hữu?" Đế Thúc cẩn thận nói.

Cái kia cổ sơ cựu thần xoay người lại, lại là một bộ xác không.

Mà cái kia vĩ đại cựu thần phía trước, một cái thân ảnh nho nhỏ trôi lơ lửng ở tinh không bên trong, tay nâng Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh, cười nói: "Đạo huynh, mấy ngàn vạn năm không gặp."

—— —— sau khi về đến nhà buồn ngủ kình đi lên, phỏng đoán đêm nay viết không đến canh thứ hai, nói trước một tiếng. Còn có một chuyện, Lâm Uyên Hành đã xuất bản, rất thâm hậu, rất tinh mỹ, bạn đọc nếu như dự định, còn đưa tặng dị thú hái lập thẻ, Thiên Đạo lệnh thẻ kẹp sách (đi vào Thiên Đạo viện lệnh bài), còn có tinh xảo áp phích. Hiện nay xuất bản tin tức đặt ở Trạch Trư công chúng nick Wechat bên trong, lục soát Trạch Trư liền có thể nhìn thấy. Hoặc là chú ý Trạch Trư Weibo, cũng có thể nhìn thấy. Có thể đi qua hai địa phương này đặt trước đến Trạch Trư kí tên phiên bản! !

Chương 689 : Trí tuệ không tốt

Chương 692: Trí tuệ không tốt

Cái kia cựu thần thân thể cực kỳ vĩ đại, cho dù là Đế Thúc ở trước mặt của hắn cũng chỉ có thể xem như cái nhỏ bé. Chỉ là tôn này cựu Thần Chỉ có vỏ ngoài, bên trong máu thịt hoàn toàn không có, không biết là bị thứ gì chỗ từng bước xâm chiếm.

Đây chính là Đế Hốt thân thể.

Thái Cổ thời kỳ, có Thúc Hốt nhị đế, dẫn đầu cựu thần thống trị thiên hạ, có huy hoàng cực kỳ lịch sử.

Đế Thúc lấy trí tuệ nổi tiếng, mà Đế Hốt dùng vũ lực mà lấy xưng, hai vị Đại Đế, như là khi đó sáng ngời nhất tinh thần.

Nhưng mà từ cái này huy hoàng thời đại về sau, Đế Thúc liền bị người trấn áp tại Minh đô tầng thứ mười tám, bất đắc dĩ một tầng lại một tầng lột xác kéo dài tính mạng, thực lực tu vi cũng kém xa trước đây. Cuối cùng chỉ có thể đại não trước chạy trốn, tiếp đó mượn Tô Vân tay cứu mạng.

Đế Thúc vốn cho là chỉ có mình mới thảm như vậy, không nghĩ tới Đế Hốt thân thể cũng biến thành trống rỗng, liền máu thịt đều trống không.

"Ngươi là Hốt đạo hữu?" Đế Thúc nhìn cái kia thân ảnh nho nhỏ, có chút không dám khẳng định.

"Là ta à!" Cái kia thân ảnh nho nhỏ cười nói.

Đế Thúc càng thêm nghi hoặc: "Ngươi làm sao lại biến thành bộ dáng này?"

"Bái ngươi ban tặng!"

Cái kia nho nhỏ thân ảnh ngẩng đầu, nhìn thân thể quảng đại Đế Thúc, nói: "Tất cả đều là bái ngươi ban tặng. Nếu là ngươi khai sáng ra cựu thần pháp môn tu luyện, để chúng ta cũng có thể tu luyện, ta liền không cần vứt bỏ lúc trước thân thể. Đáng tiếc ngươi quá tham luyến quyền thế!"

Đế Thúc cau mày, ánh mắt rơi vào cái kia thân ảnh nho nhỏ bên trên, nói: "Vứt bỏ lúc trước thân thể? Ngươi bây giờ tu luyện chính là Tiên đạo? Hốt đạo hữu, ngươi khi nào sa đọa đến hiện nay tình cảnh? Ngươi ta thân thể, chính là đại đạo tạo thành, trời sinh Đạo thể, nhảy ra Tiên đạo bên ngoài, không tại thất giới bên trong, mà ngươi lại làm cho bản thân nhảy vào Tiên đạo, thân ở thất giới, chẳng phải là ngu dốt? Tiên đạo kỳ hạn chỉ có tám trăm vạn năm, kỳ hạn một đến , mặc ngươi thông thiên triệt địa tu vi, cũng phải hóa thành tro tàn, không còn tồn tại."

Cái kia nho nhỏ thân ảnh cười lạnh nói: "Ngươi nhảy ra Tiên đạo, không tại thất giới, còn không phải như vậy bị Tiên đạo đánh cho tơi bời hoa lá? Thúc đạo huynh, ngươi cái kia một bộ sớm đã cổ lỗ sĩ!"

Đế Thúc nói: "Ta cựu thần đạo thể, tuy là không giống Tiên đạo tốc độ phát triển nhanh như vậy, thế nhưng là không Tiên đạo tám trăm vạn năm một khô một vinh tai hại. Ngươi Đạo thể, chính là cựu thần bên trong đệ nhất võ lực, vứt bỏ Đạo thể, trong mắt của ta rất là không khôn ngoan."

"Sinh ra từ trong hỗn độn Đạo thể lợi hại như thế, vì sao sẽ còn đi tới hôm nay đến bước đường cùng?"

Cái kia nho nhỏ thân ảnh cười nói: "Năm đó Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác luận đạo, ngươi nói cho ta biết nói, ngươi nghe giảng lúc tìm hiểu ra vô thượng đại đạo, lĩnh ngộ ra một loại để chúng ta cựu thần đạo thể có thể tu luyện pháp môn, nhưng mà ngươi lại không có truyền tới! Cựu thần nhất mạch, giậm chân tại chỗ, cuối cùng mất đi chính thống chi vị, biến thành nô bộc, toàn bộ bái ngươi ban tặng!"

Đế Thúc lắc đầu nói: "Ta là Đế lúc, Tiên đạo kém xa cựu thần. Truyền đến trong tay ngươi, mới vứt bỏ cựu thần giang sơn. Ngươi vì quyền thế, cùng Đế Tuyệt cùng một chỗ ám toán ta, lại không nghĩ rằng bản thân lại bị Đế Tuyệt ép xuống đài. Bằng không Đế Tuyệt há có thể thượng vị? Cựu thần thời đại, chính là chôn vùi trong tay ngươi. Cựu thần bên trong, ngươi nhìn nhưng có người tôn kính ngươi?"

Cái kia nho nhỏ thân ảnh nói: "Cựu thần từ ngươi bắt đầu xuống dốc, đến trong tay của ta, đã là chiều hướng phát triển, không phải do ta. Ta cho dù có bản lĩnh lớn bằng trời, không có trí tuệ của ngươi, lại có gì năng lực? Ngươi đem cục diện rối rắm ném tại trên người của ta, còn trách ta không có năng lực? Người trần chỉ trách ta là người thất bại, nhưng không biết từ ngươi bắt đầu đã thua!"

Đế Thúc nói: "Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác luận đạo, ngươi cũng ở một bên, ngươi đều không thể tìm hiểu ra cựu thần tu luyện pháp môn?"

Cái kia nho nhỏ thân ảnh thẹn quá hoá giận: "Ta tư chất ngu dốt, nhưng ngươi với tư cách giữa thiên địa đệ nhất trí tuệ, lĩnh ngộ ra tới nhưng không nói, đây chính là tội lớn! Ngươi mọc ra tốt như vậy đầu óc, nếu như mình không cần, vậy liền giao cho ta, ta tới thay ngươi dùng!"

Đế Thúc lắc đầu nói: "Hốt đạo hữu, ngươi trí tuệ không tốt, ta đã khôi phục nhất thể, lại có kim quan nơi tay, xiềng xích

trong người, thế gian không đối thủ nữa. Ngươi nếu là không có tan đi ngươi Đạo thể, ngươi ta còn có thể đánh một trận, nhưng bây giờ ngươi không còn Đạo thể, chắc chắn phải chết."

Hắn lần này đi ra, kéo đủ bảo vật, là vì đối phó người xứ khác.

Kim quan, xiềng xích, đều có không tầm thường công dụng, là hai đại chí bảo.

Lại thêm Vạn Hóa Phần Tiên lô, chính là ba đại chí bảo!

Càng thậm chí hơn, hắn có thể dùng vách quan tài gọi đến bốn mươi chín tiên kiếm, tạo thành Thái Cổ đệ nhất sát trận, cái này sát trận bên trong, vạn đạo đều im lặng, vô đạo có thể dùng, tất cả thần thông, đều là rác rưởi!

Nếu như thêm vào Đế Thúc bản thân, hoàn toàn có thể nói là giết Đế Phong tru Tà Đế không thành vấn đề!

Đây là hắn đối kháng người xứ khác tiền vốn.

Trong mắt hắn, Đế Hốt sớm đã không phải là đối thủ của hắn, chỉ có người xứ khác mới là hắn muốn đối phó tồn tại.

"Ta trí tuệ không tốt?"

Cái kia nho nhỏ thân ảnh cười ha ha: "Ngươi cho rằng ngươi liền nắm giữ tất cả? Thật tình không biết, tất cả những thứ này đều tại nằm trong kế hoạch của ta! Tại rất lâu trước đó, ta liền đang mưu đồ như thế nào mới có thể lấy được đầu óc của ngươi. Năm đó Tà Đế đem ngươi trấn áp lúc, là ta để hắn gỡ xuống sọ não của ngươi, luyện thành Vạn Hóa Phần Tiên lô. Đương nhiên, khi đó ta, đã đổi một bộ gương mặt."

Đế Thúc cau mày, đầu óc vận chuyển, nhất thời vô số lôi đình tư tư tán loạn, não trong khe hình thành từng cơn sấm

chớp mưa bão, thậm chí liền Vạn Hóa Phần Tiên lô ba cái lò chân ở giữa cũng sấm sét vang dội!

"Vạn Hóa Phần Tiên lô sắp luyện thành lúc, cũng là ta thuyết phục Tứ Cực đỉnh ra tay, công kích Phần Tiên lô."

Cái kia nho nhỏ thân ảnh bay lên trời, hướng hắn đánh tới, không cho phép hắn đi tìm kiếm Vạn Hóa Phần Tiên lô sơ hở, cười lạnh nói: "Áo cưới kế hoạch, nhưng thật ra là ta vì ngươi chuẩn bị! Không chỉ có như thế, ta còn vì Đế Phong chuẩn bị áo cưới kế hoạch! Hắn dùng Vạn Hóa Phần Tiên lô luyện chế đế kiếm kiếm hoàn, kiếm hoàn cũng tại bất tri bất giác ở giữa lưu lại Tứ Cực đỉnh lạc ấn!"

Đế Thúc cau mày, có một loại không tốt lắm cảm giác, quyết định thật nhanh tế lên kim quan, nắp quan tài bình thường bay ra.

Kim quan mở ra, nhất thời nghiêng trời đất ngả, vô cùng kinh khủng hấp lực bộc phát, đem cái kia nho nhỏ thân ảnh khóa lại, thậm chí liền tại phía sau Đế Hốt thân thể cũng bị khóa lại, hướng trong quan tài kéo đi!

Cái này kim quan nội bộ, một trăm hai mươi sáu tầng chư thiên bộc phát, tựa như luyện hóa tất cả vỡ nát tất cả miệng lớn , chờ đợi đem Đế Hốt thân thể cùng cái kia nho nhỏ thân ảnh thôn phệ!

Cùng lúc đó, xiềng xích bay lên, như bay cầu vồng, như Kinh Long, hướng Đế Hốt thân thể khóa đi!

Đế Thúc biết Đế Hốt thân thể là bực nào đáng sợ, liền Đế Hỗn Độn đều khen hắn: Thân này ra hỗn độn, Thái Cổ xưng đệ nhất!

Bởi vậy Đế Thúc mặc kệ Đế Hốt là có hay không bỏ Đạo thể, đều muốn trước đem thân thể của hắn khóa lại, không thể để cho hắn bộc phát ra thân thể chiến lực!

Nhưng vào lúc này, cái kia nho nhỏ thân ảnh đưa tay bắt lấy xiềng xích, vậy mà sinh sinh ngăn lại xiềng xích, kình lực bộc phát, đem Đế Thúc vung lên, bậc này dũng lực để Đế Thúc giật mình trong lòng: "Hắn hấp thu bản thân Đạo thể lực lượng, mở rộng thân thể! Thân thể mới của hắn, chưa hẳn so Đạo thể nhỏ yếu!"

Dù vậy, Đế Thúc cũng không sợ chút nào.

"Hốt đạo hữu, ngươi không muốn biết ta tại Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác luận đạo quá trình bên trong, tìm hiểu ra cựu thần phương pháp tu luyện ư?"

Đế Thúc chụp lại vách quan tài, toàn thân nhất thời vô lượng cựu thần phù văn sáng lên, hình thành đồ đằng đường vân, xoay quanh toàn thân vận chuyển, mở rộng Đạo thể: "Như vậy ta liền thành toàn ngươi!"

Thân thể của hắn nguyên bản đã trải qua Minh đô tầng thứ mười tám suy yếu, sớm đã kém xa trước đây, nhưng giờ phút này thuộc về cựu thần công pháp vận chuyển, nhất thời đại đạo hưng thịnh, đến từ Thái Cổ thời đại đại đạo trở nên dị thường hoạt bát mà mạnh mẽ, lay động xiềng xích, liền đem cái kia nho nhỏ thân ảnh xé tới!

Hắn toàn thân, đại đạo cùng đồ đằng huyễn minh huyễn diệt, lấy kỳ dị quy luật vận chuyển!

Đây chính là Tô Vân tại Thái Cổ kiếm thứ nhất trận lạc ấn bên trong nhìn thấy dị tượng, Tô Vân suy đoán, có thể đem cựu thần phù văn cùng đồ đằng dung hợp, khai sáng ra một loại có thể làm cho cựu thần tu luyện pháp môn tới. Chỉ là Tô Vân còn chưa thành công, mà Đế Thúc đã làm đến bước này!

Đế Thúc chỗ tìm hiểu ra công pháp, cũng là hắn có khả năng tại Minh đô tầng thứ mười tám sống sót đến bây giờ nguyên nhân!

Dù là hắn bị Minh đô tầng thứ mười tám suy yếu, hắn cũng có thể dựa vào công pháp tới để cho mình trở nên càng ngày càng cường đại, đuổi sát đỉnh phong thời kì, thậm chí vượt qua đỉnh phong thời kì!

Hắn một cái khác bàn tay giang rộng ra, trong lòng bàn tay đạo pháp bộc phát, giống như là một khỏa lại một khỏa mặt trời tại hắn trong lòng bàn tay xoay tròn, cùng cái kia nho nhỏ thân ảnh ầm ầm va chạm!

Tinh không bên trong, một cỗ vô cùng mãnh liệt năng lượng bộc phát, càn quét quần tinh, để tinh thần nhảy lên kịch liệt một chút.

Cái kia nho nhỏ thân ảnh cùng Đế Thúc đang đối kháng với bên trong vậy mà thế lực ngang nhau, hai người chiến lực đều là tuyệt đỉnh tồn tại, đặc biệt là cái kia nho nhỏ thân ảnh công pháp thần thông cực kỳ kỳ lạ, Đế Phong, Tà Đế, Thiên Hậu đám người là Đạo cảnh cửu trùng thiên, còn hắn thì đem cửu trùng thiên giấu tại thân thể bên trong!

Thân thể cửu trùng thiên, cực kỳ bá đạo!

Cái kia nho nhỏ thân ảnh xoay quanh hắn trên dưới tung bay, quyền cước như cuồng phong mưa to, đồng thời cái kia xích vàng xê dịch biến hóa, nhiều lần hướng cái kia nho nhỏ thân ảnh khóa đi, lại bị cái kia nho nhỏ thân ảnh lấy quyền cước ép ra!

Hai người một lớn một nhỏ, trong tinh không đụng vào nhau, đánh cho trời long đất lở!

Cũng trong lúc đó, Đế Hốt thân thể ngã vào trong kim quan, ngăn ở quan nơi cửa, đưa tay chặn lại bay tới nắp quan tài, để kim quan không cách nào khép lại!

Đế Thúc cùng cái kia nho nhỏ thân ảnh rơi vào đấu sức, cũng trong lúc đó, đỉnh đầu của hắn ba cái lò giữa hai chân

quang mang bộc phát!

Hắn cường đại nhất chính là bản thân linh lực, linh lực bộc phát, quan tưởng thần thông, lại trải qua Vạn Hóa Phần Tiên lô mở rộng, cái này thần thông, đã có thể xưng trên đời vô địch!

Đem Phần Tiên lô bên trong thần thông bộc phát thời điểm, cho dù là ngân hà tinh hệ, cũng theo đó run rẩy, trầm luân, sụp đổ, sụp đổ!

Đây là hiện nay trên đời cường đại nhất phá hoại lực lượng!

Nhưng vào đúng lúc này, Tứ Cực đỉnh đột nhiên tới, đụng vào Vạn Hóa Phần Tiên lô bên trên.

"Đương —— "

Kèm theo một tiếng to rõ vang động, đột nhiên Vạn Hóa Phần Tiên lô uy năng mất hết, vừa rồi cái kia hủy thiên diệt địa năng lượng ba động trong nháy mắt liền tan thành mây khói.

Đế Thúc ngơ ngơ ngác ngác, bỗng nhiên nghiến răng, thôi thúc công pháp, bất thình lình Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh lần nữa đụng vào Vạn Hóa Phần Tiên lô bên trên.

Đế Thúc dưới chân lảo đảo, ngã quỵ xuống.

Hắn vội vàng thôi thúc vách quan tài, đang muốn triệu hồi bốn mươi chín tiên kiếm, chỉ nghe coong một tiếng vang lớn, Tứ Cực đỉnh lần thứ ba va chạm mà tới!

Đế Thúc ngã xuống.

Đế Hốt thân thể thì giẫy giụa từ kim quan bên trong leo ra, một lớn một nhỏ hai người ánh mắt sáng ngời, nhìn chằm chằm hôn mê bất tỉnh Đế Thúc.

"Hắn là của chúng ta!"

Hai người bất thình lình rơi lệ, nức nở nói: "Thái Cổ đến nay mạnh nhất trí tuệ, mạnh nhất trí tuệ, cuối cùng là của chúng ta!"

Hai người đồng thời xòe bàn tay ra, đặt tại Vạn Hóa Phần Tiên lô bên trên!

Áo cưới kế hoạch, chính thức mở ra!

Đế đình, Cam Tuyền uyển.

Tô Vân tung ra kiếm trận đồ, bốn mươi chín đạo kiếm ngấn lạc ấn treo buông xuống mà xuống, từng cái tiên kiếm từ Cam Tuyền uyển bên trong bay lên, lần lượt cùng vết kiếm trùng lặp, nhất thời Cam Tuyền uyển bốn phía một mảnh hỗn độn mênh mông, vạn đạo yên tĩnh.

Nơi xa, còn thỉnh thoảng có kiếm quang bay tới, cùng vết kiếm trùng lặp.

Cam Tuyền uyển bên trong, Oánh Oánh nhìn thấy bản thân Linh giới Tử Phủ bên trong từng đoá từng đoá đạo hoa lần lượt yên lặng, khép lại, chậm rãi chìm vào trong nước, Đế tâm cũng nhìn thấy Tiên đạo phù văn từ từ mất đi màu sắc.

Không chỉ có như thế, vây quanh tại Cam Tuyền uyển núi sông sông lớn các dị tượng, cũng đều tự tiêu tán, phúc địa không còn, hiển lộ ra mười hai vị cựu thần hình thái.

Cái kia mười hai vị cựu thần có chút lúng túng sừng sững tại Cam Tuyền uyển bốn phía, chỉ cảm thấy đạo pháp của mình thần thông cũng tất cả không thể sử dụng, Lăng Cơ cựu thần sắc mặt nghiêm túc, bày ra một cái tấn công tư thế, cho thấy bản thân đem cùng Tà Đế huyết chiến đến cùng, dù là giáp lá cà.

"Lăng Cơ người này, lúc này cũng không quên ghi nịnh nọt!" Mặt khác cựu thần có chút ấm ức.

Tà Đế đứng tại kiếm trận bên ngoài, Tô Vân cùng hắn cách tầng tầng cửa nhìn nhau.

Hai người ánh mắt chạm nhau, đều tự đồng tử chợt co lại.

Tà Đế sừng sững không nổi, chậm chạp không có vào trận.

Bộ kiếm trận này đồ, uy lực cực lớn, hắn không có đủ nắm chắc.

Tô Vân khóe mắt cơ bắp thỉnh thoảng nhảy lên một chút, hắn đang chờ đợi cuối cùng một cái tiên kiếm bay tới, kiếm trận trong bức tranh chỉ bay tới bốn mươi tám thanh tiên kiếm, còn có cuối cùng một cái tiên kiếm chưa hề bay tới.

Nhưng mà, hắn thủy chung không cảm ứng được chiếc kia tiên kiếm tung tích.

"Chẳng lẽ, chiếc kia tiên kiếm bị người hủy đi?" Tô Vân cái trán toát ra một giọt mồ hôi lạnh.

Thứ bảy Tiên giới biên giới, Vu Môn sau thế giới bên trong, Tô Kiếp đè lại tiên kiếm, thầm nghĩ: "Cây kiếm này làm sao còn tại nhảy?"

Phía trước hắn, người xứ khác cùng Đế Hỗn Độn ngồi đối diện nhau, yên lặng không nói.

Cam Tuyền uyển, Tô Vân khóe mắt lại nhảy một cái: "Thanh kiếm kia còn chưa tới?"

Lúc này, Tà Đế bước chân, đi vào kiếm trận đồ!

—— —— Lâm Uyên Hành bản giản thể đã chính thức đưa ra thị trường a, đào bảo, kinh đông, đương đương, đổi kho, cũng có thể mua được, từ Trạch Trư công chúng hào mã hai chiều mua, còn có phúc túi cùng kí tên bản!

Chương 690 : Tương lai một góc

Chương 693: Tương lai một góc

Tô Vân trong lòng khẽ động, chỉ thấy kèm theo Tà Đế đi tới, thời không bắt đầu xoay tròn bóp méo, hình thành kỳ lạ Luân Hồi Hoàn, cùng đệ nhất kiếm trận kịch liệt va chạm!

Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân, là Tà Đế tìm hiểu Thái Cổ cấm khu Luân Hồi Hoàn chỗ tìm hiểu ra công pháp.

Thế nào làm được Luân Hồi? Đem quá đi thời không, tương lai thời không, bóp méo thành một cái vòng, do mình hiện tại liền nhận lấy đi tương lai bản thân, như vậy, liền có thể hình thành Luân Hồi Hoàn.

Môn công pháp này chỗ cường đại ở chỗ, có thể để cho quá khứ cùng tương lai mình xuất hiện tại hiện tại, vì mình hiện tại tác chiến!

Chẳng qua môn công pháp này tai hại ở chỗ, mượn tới thời gian nhất định phải trả lại.

Cái này cũng liền dẫn đến Tà Đế thường xuyên biến mất. Hắn cũng không phải là đúng nghĩa biến mất, mà là đem bản thân trong khoảng thời gian này cấp cho quá khứ bản thân, hiện tại đến thời gian điểm, bởi vậy sẽ biến mất một đoạn thời gian.

Nếu như mượn thời gian quá nhiều, còn có thể sẽ vĩnh viễn lưu tại quá khứ!

Một cái khác khuyết điểm là, mượn quá khứ thời gian cần phải đến sớm chuẩn bị, ví dụ như chủ động bế quan một đoạn thời gian, không cùng người ngoài ngoại vật tiếp xúc, đem trong khoảng thời gian này cấp cho tương lai.

Nhưng nếu như cùng người ngoài tiếp xúc, trong khoảng thời gian này liền không cách nào mượn đi.

Hơn nữa tương lai bản thân nếu như tại quá khứ bị thương, như vậy trở lại tương lai về sau, trên người sẽ còn mang theo đồng dạng tổn thương, nếu như bị thương số lần quá nhiều quá dày đặc, dễ dàng dẫn đến thương thế tích lũy tình huống phát sinh!

Tà Đế đem quá khứ thời gian đã mượn đến không sai biệt lắm, không cách nào từ quá khứ bản thân mượn tới nhiều thời gian hơn, cho nên đành phải đi mượn tương lai bản thân thời gian.

Hắn một bên hướng Cam Tuyền uyển đi tới, một bên Luân Hồi Hoàn xoay tròn, bay ra từng tôn Tà Đế, còn tại Luân Hồi Hoàn bên trong lúc, liền đều tự bộc phát thần thông, ngạnh hám Thái Cổ đệ nhất kiếm trận.

Những này Tà Đế, đến từ tương lai, từng cái tu vi cực kỳ cường đại, thôi thúc đủ loại khác biệt tuyệt học, đón lấy cái kia từng cái chém xuống tiên kiếm!

Thái Cổ đệ nhất kiếm trận không chỉ có thể làm được vạn đạo đều im lặng, để thần thông hoàn toàn vô dụng , đồng dạng cũng nắm giữ mạnh mẽ vô song lực công kích, đây là có thể đóng lại người xứ khác đại trận, vẻn vẹn ba mươi sáu kiếm phong mang, liền có thể trọng thương Ngục Thiên Quân sát trận!

Mỗi một đạo kiếm quang đều thấm vào qua người xứ khác máu, sắc bén vô song, ẩn chứa xuyên thủng tất cả lực lượng!

Song lần này người tới là Tà Đế, Đế Tuyệt, chiến thắng qua Đế Thúc nhân vật đáng sợ!

Hắn một mực tại quan sát toà này Thái Cổ đệ nhất kiếm trận, cho đến hiện tại mới vào trận, chính là bởi vì hắn có đầy đủ tự tin!

Huống chi, toà kiếm trận này cũng không nguyên vẹn!

Nếu như là hoàn chỉnh Thái Cổ đệ nhất kiếm trận, lấy hắn hiện nay trạng thái, hắn nhất định không dám vào vào trong đó, nhưng mà kiếm trận không hoàn chỉnh, cho hắn rất lớn cơ hội!

Tà Đế cất bước tiến lên, không ngừng có tương lai Tà Đế bánh xe phụ về bên trong bay ra, thân hình tung bay, kiếm trận không cách nào chém vào tương lai, bọn họ là từ tương lai giết tới.

Còn tại tương lai lúc, cũng đã xuất chiêu, đủ loại thần thông đạo pháp nhao nhao đánh tới, đối kháng kiếm trận!

Cam Tuyền uyển nội ngoại, mênh mang mênh mông, vạn đạo câu diệt, không trung treo kiếm, kiếm quang bất thình lình chấn động, đột nhiên biến mất!

Luân Hồi Hoàn như là thời gian trường hà xoay tròn lấy cắt vào mảnh này sát trận không gian, bay lên từng cái Tà Đế ngăn cản ở mọi chỗ kiếm quang, thân hình của bọn hắn giống như là lạc ấn ở trong thiên địa, lạc ấn tại thời gian bên trong, cực kỳ bắt mắt!

Bất quá, hễ có Tà Đế bị thương, liền thấy Luân Hồi Hoàn chuyển động, bị thương Tà Đế trực tiếp tự biến mất biến mất tại Luân Hồi Hoàn bên trong!

Mà bây giờ Tà Đế đang hành tẩu tại Cam Tuyền uyển bên trong, từng bước một hướng Tô Vân đến gần!

Tô Vân cái trán toát ra một giọt lại một giọt mồ hôi lạnh, cầm thật chặt nắm đấm, thầm nghĩ: "Đế Thúc nói hắn tại trong kiếm trận lưu lại bản thân tìm hiểu ra, nhằm vào Tà Đế sát chiêu! Hiện tại sát chiêu chưa ra, thắng bại cũng còn chưa biết!"

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, bất thình lình Thái Cổ đệ nhất kiếm trận bốn mươi chín miệng lạc ấn di động phương hướng, hình thành một đạo kiếm quang Luân Hồi Hoàn, cùng Tà Đế Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân tướng cũng, hầu như trùng lặp!

Tà Đế sắc mặt kịch biến, lúc này, Thái Cổ đệ nhất kiếm trận từng đạo kiếm quang chém về phía tương lai!

Đây là kiếm trận đồ thứ hai trận pháp, là Đế Thúc tìm hiểu Tà Đế Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân về sau, tại kiếm trận đồ trên cơ sở gia tăng biến hóa, nếu Tà Đế Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân, hướng tương lai mượn bản thân, mượn thời gian, như vậy liền chém về phía tương lai của hắn, để tương lai hắn không rảnh giúp đỡ!

"Đế Thúc, ngươi khoảng cách Thái Nhất Thiên Đô, còn kém xa!"

Tà Đế thét dài một tiếng: "Ta không chỉ có thể cho người mượn, còn có thể mượn tương lai đạo, tương lai pháp, tương lai thần thông! Ta để ngươi mở mang kiến thức một chút, đại thành về sau Thái Nhất Thiên Đô!"

Hắn pháp lực tăng lên tới cực hạn, bất thình lình Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân bên trong, từng cái Tà Đế lần lượt thôi thúc Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân, nhất thời hình thành ngàn vạn ma luân đan xen tráng lệ cảnh tượng!

Ngàn vạn Thái Nhất ma luân lẫn nhau giao thông, tương lai mỗi một cái Tà Đế, đồng loạt ở tại mặt khác Tà Đế ma luân

bên trong, tráng lệ giống như là vô số cái kính hình thành từng cái vòng tròn, vòng tròn bên trong đều có một cái Tà Đế, mỗi một cái Tà Đế thần thông đều tại công hướng thời gian không gian khác nhau bên trong đệ nhất kiếm trận!

Hình ảnh này, để Tô Vân vẻ mặt trong nháy mắt trở nên vô cùng trắng bệch.

Tà Đế không hổ là đã từng đã đánh bại Đế Thúc vĩ đại tồn tại, chiêu này thần thông, không ai bằng!

Từng đạo thần thông bay ra, liền muốn đem kiếm quang hình thành Luân Hồi Hoàn đánh nát!

Tà Đế khí thế như hồng, đã nhìn ra kiếm trận này thiếu cuối cùng một cái tiên kiếm, không có thanh tiên kiếm này, kiếm trận tuy là như trước uy lực kinh người, nhưng như trước không cách nào phát huy ra đỉnh phong chiến lực, hơn nữa thiếu hụt một cái tiên kiếm, đối với Tà Đế bậc này đại cao thủ tới nói, đây là sơ hở, chính là kiếm trận vết thương!

Hắn sẽ từ kiếm trận này miệng vết thương, xé rách cái này kiếm trận!

Mắt thấy hắn liền muốn đem kiếm trận đồ biến hóa thứ hai xé rách, phá trận mà ra, Tô Vân thấy thế, lập tức vươn người đứng dậy, tại kiếm trận Luân Hồi xoay tròn thời điểm, như là một cái trường kiếm, cắt vào trong kiếm trận!

Hắn lấy bản thân làm kiếm, đi lấp bù kiếm trận đồ thiếu hụt cái kia một cái tiên kiếm!

Thân hình của hắn xuyên qua trường không, rơi vào cuối cùng đạo kia tiên kiếm lạc ấn, nhất thời chỉ cảm thấy dồi dào lực lượng vọt tới, đó là kiếm trận luyện hóa người xứ khác, đem người xứ khác lực lượng luyện hóa, sót lại tại vết kiếm bên trong năng lượng!

Tô Vân tới tương dung, chỉ cảm thấy lực lượng của mình nhanh chóng nâng cao!

Mà vết kiếm bên trong những cái kia lạc ấn, cũng lần lượt chiếu rọi ở trên người hắn, Tô Vân chỉ cảm thấy bản thân phảng phất hóa thành một cái lăng lệ vô song kiếm!

"Nhưng mà, dùng như thế nào lực lượng này?"

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, chỉ thấy từng cái Tà Đế hướng mình đánh tới!

Kiếm trận đồ khởi động, kiếm đạo Luân Hồi dán chặt lấy Tà Đế Luân Hồi Hoàn xoay tròn, Tô Vân nhìn thấy mình bị xem như một cái sắc bén tiên kiếm, chém về phía những cái kia Tà Đế!

Hắn nhìn thấy "Bản thân" cắt ra từng tôn Tà Đế vô cùng kinh khủng thần thông, thân thể nội tâm truyền đến rung động dữ dội, đau đớn truyền đến, giống như là bị thương, nhưng thương thế cũng không có trong dự đoán nghiêm trọng.

"Ta có thể hay không bản thân nắm giữ cỗ lực lượng này?"

Tô Vân nghĩ tới đây, kiếm trận đồ vận chuyển, mang theo hắn hướng càng xa tương lai chém tới, cùng tương lai mặt khác Tà Đế đối kháng!

Hắn quyết định thật nhanh, thử nghiệm điều động kiếm trận đồ lực lượng, tụ khí làm kiếm, thi triển ra Trần Sa Hạo Kiếp Hoàn Vô Tận! (xuất từ Lục Du thơ, Côn Lôn hành)

Cũng trong lúc đó, hắn bị kiếm trận đồ sắp thành kiếm, chém về phía mặt khác Tà Đế, không chỉ có như thế, Tô Vân thậm chí nhìn thấy trong cơ thể mình bắn ra từng đạo kiếm quang, sắc bén vô song!

"Thật sự là không hợp thói thường…"

Trong lòng của hắn thầm nghĩ: "Cái này kiếm trận đồ uy lực thực mạnh mẽ, nhưng mà Đế Thúc cũng không sắp tới đi đến hoàn mỹ trạng thái, hắn tuy là tại trên trận pháp có hơn người trình độ, nhưng mà trên kiếm đạo chỉ sợ còn không bằng Oánh Oánh. Hắn chỉ là đơn thuần trút xuống uy năng. Nếu như đổi thành giống ta dạng này kiếm đạo cao thủ tới bày trận, thay thế từng cái tiên kiếm, uy lực của nó chỉ sợ sẽ nâng cao một bước!"

Kiếm trận trong bức tranh tất cả tiên kiếm đều không thể làm bị thương tương lai Tà Đế, nhưng mà Tô Vân thi triển Trần Sa Hạo Kiếp, nhưng đem một vị Tà Đế chém bị thương!

Tô Vân tinh thần đại chấn, tiếp tục cùng kiếm trận đồ phối hợp, một bên mặc cho kiếm trận đồ đem mình làm tiên kiếm, chém về phía Tà Đế, một bên bản thân thi triển kiếm đạo thần thông, công hướng mặt khác Tà Đế!

Tà Đế cũng lập tức phát giác được kiếm trận khác biệt, Tô Vân bổ khuyết đến trong kiếm trận, bổ sung kiếm trận đồ thiếu hụt cuối cùng một cái tiên kiếm, cho tới kiếm trận đồ uy lực bạo tăng, đối hắn uy hiếp cũng càng lúc càng lớn!

Hắn bị Tô Vân kiếm đạo gây thương tích, này ngược lại là tiếp theo, quan trọng chính là, trong kiếm trận mặt khác tiên kiếm cũng dần dần có thương tích đến thực lực của hắn!

Không chỉ có như thế, toà kiếm trận này đồ bao hàm trấn áp tất cả đại đạo tất cả thần thông uy năng, cũng tại càng ngày càng mạnh!

Đây mới là đáng sợ nhất!

Nếu như bản thân Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân bị kiếm trận đồ trấn áp, như vậy đừng nói không cách nào giết vào Cam Tuyền uyển cướp đi Đế tâm, chỉ sợ liền tính mạng của hắn đều sẽ nằm tại chỗ này!

“Ngươi dù sao không phải tiên kiếm!”

Tà Đế thét dài, ngàn vạn trong luân hồi từng cái Tà Đế nhao nhao hướng Tô Vân công tới, Tô Vân mặc dù có kiếm trận đồ bảo vệ, không gì không phá, nhưng bị nhiều như vậy Tà Đế tập trung thần thông ầm đến, cũng không khỏi đến liên tục bị thương, suýt nữa bỏ mình!

Mặc dù hắn có Bất Diệt huyền công nền tảng, có Tiên Thiên Nhất Khí tạo hóa cùng tạo vật năng lực, nhưng ở Tà Đế phía trước, ai dám tự xưng bất tử thân?

Chẳng qua chuyện cho tới bây giờ, hắn chỉ có thể liều mạng!

“Hô —— “

Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân cùng kiếm đạo Luân Hồi đan xen, mang theo Tô Vân hướng càng xa tương lai cắt tới, bất thình lình, Tô Vân trong lúc vội vàng đoán trước tương lai một góc.

Đó là mênh mông núi xanh sụp đổ cảnh tượng, là Tiên giới tiên Ma Tiên thần hạ phàm khủng bố cảnh tượng, đập vụn không trung, tan vỡ tinh thần, hỗn loạn đại địa, bị cướp sạch không còn phúc địa.

Tô Vân ngẩn ngơ, hắn nhìn thấy vô số hài cốt, nhìn thấy nghiền nát Nguyên Sóc, nhìn thấy từng gương mặt quen thuộc ngã trong vũng máu, nhìn thấy mình bị đánh trúng, ngã xuống!

Hắn quen thuộc Đế đình, biến thành một cái Tu La trường, phồn hoa của ngày xưa cùng vui vẻ phồn vinh, tại trong chiến hỏa tất cả hóa thành ảo ảnh trong mơ!

Tô Vân nhìn thấy bản thân quỳ gối trong núi thây biển máu, mặt mày méo mó, nhập ma!

Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân mang theo kiếm trận đồ xoay tròn, cắt về phía càng xa tương lai.

Bất thình lình, trong lòng hắn đau xót, thương thế bộc phát, tại kiếm trận đồ bên trong lại khó kiên trì.

Lúc này, kiếm trận đồ cùng Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân gần như là đồng thời sụp đổ!

Xoay tròn thời không giống như là kéo căng dây đàn, bắt đầu kịch liệt hướng về gảy!

Sau một khắc, Tô Vân hoa mắt, thời không cực nhanh, đem hắn từ tương lai nhanh chóng gảy về hiện tại, thân hình của hắn bỗng nhiên chấn động kịch liệt, thân thể cùng nội tâm cùng với cuồng bạo tu vi lần lượt trở lại tại chỗ, đáng sợ sóng xung kích đem hắn thật cao bắn lên, hướng về phía sau đánh tới!

"Bành!"

Tô Vân đụng vào Cam Tuyền uyển chính điện trên vách tường, bị treo ở nơi đó, không nhúc nhích.

"Khụ, khụ!"

Hắn bất thình lình miệng lớn ho khan, cho đến đem bản thân phế phủ bên trong tất cả không khí cùng máu tươi tất cả ho ra, cũng lại chen không ra một hơi, lúc này mới giống như là nhặt về lệnh đồng dạng thật dài hấp khí, ngay sau đó lại kịch liệt ho khan!

Hắn sắc mặt trắng bệch, ánh mắt mờ mịt nhìn về phía trước, trống rỗng, không có một chút thần thái.

"Tương lai, chuyện gì xảy ra? Ta thua rồi ư? Ta cái gì cũng không có bảo vệ a… Khụ, khụ, khụ, khụ!"

Trên bầu trời, từng cái tiên kiếm bị chấn ra tiên kiếm lạc ấn, đốt đốt bốn phía loạn xạ, tiếp theo tại trên bầu trời hóa

thành từng đạo quang mang, bốn phương tám hướng bay đi.

Cuối cùng, chỉ còn lại có tử thanh tiên kiếm bay trở về, huyền phù tại Tô Vân trước mặt.

Tô Vân cúi đầu, khóe miệng máu chảy không ngừng.

Tiếng bước chân nặng nề truyền đến, Tà Đế từng bước một đi vào Cam Tuyền uyển.

Tà Đế nhẹ nhàng ho khan một tiếng, nói: "Cam Tuyền uyển là Thái tử cung, trẫm thái tử ở chỗ. Ngươi lựa chọn ở lại đây, bại lộ ngươi lòng lang dạ thú."

Đế tâm xuất hiện, thủ hộ tại Tô Vân phía trước, không nói một lời.

Tà Đế đưa tay, trên bầu trời bay xuống một cuốn kiếm trận đồ, trận đồ đã tàn.

Tà Đế liếc mắt nhìn, đem trận đồ vứt trên mặt đất, buồn cười nói: "Đế Thúc đồ vật, vẫn là như vậy kinh khủng. Đế tâm, ngươi không phải là đối thủ của ta."

"Thêm vào ta đây?" Oánh Oánh bay đến Đế tâm đầu vai, sắc mặt khẩn trương nói.

Tà Đế khẽ mỉm cười, giơ bàn tay lên, hắn đang muốn thống hạ sát thủ, bất thình lình sắc mặt biến hóa, cả người hắn vậy mà ngay trước Oánh Oánh cùng Đế tâm mặt biến mất!

Oánh Oánh cùng Đế tâm còn chưa lấy lại tinh thần, lại thấy sau một khắc, Tà Đế lại lần nữa xuất hiện, chỉ là trên người có thêm một vết thương!

Tà Đế trên mặt lộ ra vẻ kinh hoảng, vội vàng nhìn trên người mình tổn thương, nhưng tại lúc này, hắn lại biến mất!

Chờ đến hắn khi xuất hiện lại, trên người lại có có thêm một đạo tổn thương!

“Đây là có chuyện gì?” Trong âm thanh của hắn mang theo một chút sợ hãi.

“Ha ha ha ha… Khụ, khụ, khục!”

Treo trên tường Tô Vân khó khăn cười ra tiếng: “Chuyện gì xảy ra? Đương nhiên là ta tìm đến ngươi Thái Nhất Thiên Đô điểm yếu, Tà Đế bệ hạ.”

—— —— ta trí tuệ không tốt, viết thành Chương 670:, nhưng thật ra là Chương 690:, mọi người biết liền tốt, không nên nói lung tung đi ra ngoài.

Chương 691 : Tà Đế bại trận

Chương 694: Tà Đế bại trận

Tà Đế lại biến mất, lần thứ ba xuất hiện lúc, trên người hắn lại thêm ra một đạo kiếm thương!

Tô Vân giãy dụa, từ bức tường bên trên rụng xuống, lạch cạch một tiếng đập xuống đất, đau đến chân quất súc hai lần.

Oánh Oánh cùng Đế tâm khẩn trương vô cùng, trong lúc vội vàng quay đầu nhìn hắn một cái, lại thấy hắn có quá đáng lo, lại không chết, còn có mấy hơi thở, ngay sau đó liền quay đầu đi, tiếp tục nhìn chằm chằm Tà Đế biến mất xuất hiện địa phương.

"Dìu ta…" Tô Vân uể oải hô một tiếng, "Ta dậy không nổi…"

Oánh Oánh vẫn khẩn trương như cũ như vậy, ngược lại là Đế tâm xoay người sang chỗ khác, đỡ hắn lên, để ở một bên trên chỗ ngồi.

Tô Vân toàn thân cao thấp đau đến mất mạng, nhưng tận lực mặt mang tươi cười, lúc này, Tà Đế lần thứ tư biến mất, lần thứ tư xuất hiện.

Tà Đế trên người lại thêm ra mấy vết thương, vết thương này là kiếm thương!

Tô Vân khi tiến vào Thái Cổ đệ nhất trong kiếm trận, để lại cho hắn kiếm thương!

Tà Đế trên người kiếm thương tại điệp gia, tạo thành tổn thương càng lúc càng lớn càng ngày càng nặng!

“Thái Nhất Thiên Đô điểm yếu ngay tại ở, môn công pháp này hướng quá khứ tương lai mượn thời gian.”

Tô Vân thở đều đặn khí, nói: “Tà Đế bệ hạ quá khứ thời gian, đã bị mượn xong rồi a? Như ngươi loại này công pháp cần không ngừng bế quan, để bế quan thời kỳ bản thân biến mất, đi tới tương lai vì chính mình tác chiến. Bởi vậy cần lo trước tính sau, tại quá khứ làm tốt sắp đặt. Nhưng mà ngươi không còn là chân chính Đế Tuyệt, ngươi chỉ là nội tâm, tựa như Oánh Oánh không phải sĩ tử Oánh đồng dạng, Đế Tuyệt quá khứ sắp đặt, ngươi mượn không được. Ngươi chỉ có thể bản thân sắp đặt, nhưng ngươi phục sinh thời gian quá ngắn, quá khứ thời gian đã mượn xong, ngươi chỉ có thể hướng tương lai mượn.”

Tà Đế thân ảnh lại biến mất.

Hắn chỉ là từ Tô Vân đám người trước mắt biến mất, nhưng mà chính hắn trong tầm mắt, bản thân lại là trở lại Thái Cổ đệ nhất kiếm trận bên trong, lúc này bản thân, đang cùng bổ sung kiếm trận kiếm thứ bốn mươi chín Tô Vân giao chiến!

Tô Vân ỷ vào kiếm trận chi uy, ở trên người hắn lưu lại một vết thương!

Sau một khắc, hắn bởi vì bị thương mà bị lúc ấy chủ trì Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân Tà Đế mà đưa về hắn sở thuộc thời gian tuyến bên trên!

Tô Vân chờ đợi phút chốc, lúc này mới lên tiếng tiếp tục, cùng lúc đó, Tà Đế thân ảnh xuất hiện, trên người lại thêm ra một đạo kiếm thương, không nói lời gì hướng Đế tâm bắt tới.

Tô Vân không có ngăn cản, Oánh Oánh cũng không kịp ra tay, Đế tâm cũng đã bị Tà Đế bắt!

“Vừa mới chiến đấu, ngươi xuất động tương lai chín ngàn sáu trăm tôn Tà Đế, lúc chiến đấu dài hai canh giờ. Chín ngàn

sáu trăm tôn Tà Đế, là cực hạn của ngươi. Mà trước đó, ngươi còn có mặt khác chiến đấu."

Tô Vân thở hổn hển mấy cái, đem Oánh Oánh kêu tới mình bên người, nói: "Truy lùng Đế Thúc chi chiến, trước sau mười bốn giờ. Vây giết Đế Phong chi chiến, sáu ngày năm đêm, trước sau sáu mươi lăm giờ. Nói cách khác, Tà Đế bệ hạ tương lai ít nhất biến mất sáu vạn bốn ngàn tám trăm ngày, cũng tức là một trăm bảy mươi bảy năm lâu."

Tà Đế vừa mới bắt lấy Đế tâm, còn chưa kịp đem Đế tâm đánh về nguyên hình, liền đột nhiên lại tự biến mất không còn tăm tích!

Đế tâm có chút ngỡ ngàng, vội vàng đi ra.

Tà Đế mặc dù trên người có tổn thương, hơn nữa đã trải qua một tràng ác chiến, nhưng thực lực như trước tại phía xa trên hắn, xuất thủ, hắn không thể ngăn cản. Nhưng Tà Đế bắt hắn lại về sau, căn bản không kịp đem hắn chứa về trong lồng ngực liền sẽ biến mất!

Loại này kỳ lạ hiện tượng, liền Đế tâm cũng có chút không hiểu.

Mà Tà Đế nhưng nhìn thấy bản thân lại trở lại Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân bên trên, rơi vào Thái Cổ đệ nhất kiếm trận bên trong, còn tại công hướng Tô Vân!

Lần này, Tô Vân thôi thúc kiếm trận, vẫn là thương tổn tới hắn!

Hắn sau khi bị thương, bị lần nữa đưa ra Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân!

Cam Tuyền uyển bên trong, Tô Vân đợi đến Tà Đế xuất hiện lúc, mới tiếp tục nói: "Đây là ta biết ba trận chiến đấu, còn có mặt khác ta chỗ không biết chiến đấu. Nghĩa phụ ta Đế Chiêu tiến đánh Tiên giới, có mấy lần hắn bị thương quá nặng,

cũng là ngươi tới ra tay. Nói cách khác, ngươi biến mất thời gian, xa xa lớn hơn một trăm bảy mươi bảy năm! Đồng dạng, nghĩa phụ ta Đế Chiêu quản lý thân thể này lúc, liền không phải tương lai của ngươi, ngươi không cách nào mượn dùng. Tương lai của ngươi, biến mất thời gian dài, nhưng thật ra là ngươi cho rằng thời gian gấp hai."

Tà Đế trên người máu me đầm đìa, vết thương so lúc trước lại nhiều, hắn không lo được trấn áp lại thương thế, vẫn hướng Đế tâm bắt tới!

Đế tâm lần nữa bị bắt, ngay tại hắn sắp sửa đem Đế tâm luyện hóa lúc, Tà Đế lại biến mất!

Để hắn tuyệt vọng là, hắn lại trở lại Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân bên trên!

Tô Vân điều động còn sót lại tu vi, thôi thúc hoàng chung thần thông, hoàng chung từ từ hiện lên , dựa theo thời gian quy luật vận chuyển.

Tô Vân nhìn hoàng chung khắc độ xoay tròn, chờ đến thời gian nhất định, Tà Đế xuất hiện, lúc này mới tiếp tục nói: "Pháp lực của ngươi, tại không có Đế tâm gia trì dưới tình huống, cùng Đế Phong không sai biệt lắm. Một cái Đế Phong pháp lực mạnh bao nhiêu? Một cái Đế Phong pháp lực, có thể đem Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kéo dài đến tương lai bao nhiêu năm? Giống ta dạng này tiên nhân, rất khó nắm chắc đến tu vi của ngươi đến cùng có bao nhiêu mạnh mẽ. Nhưng mà, trùng hợp chính là, ta biết một cái Đế Phong pháp lực cường độ."

Hắn nói đến đây, Tà Đế lại biến mất.

Tô Vân chờ giây lát, tiếp tục nói: "Ta dùng cái này suy đoán, pháp lực của ngươi cường độ, đủ để cho Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân hướng tương lai cắt ra một ngàn năm thời

gian. Mà này một ngàn năm thời gian bên trong, năm trăm năm thuộc về ngươi, năm trăm năm thuộc về Đế Chiêu. Ngươi lại mượn đi hơn hai trăm năm. Nếu như cái này hơn hai trăm năm thời gian phân bố tại năm trăm năm bên trong, một ngày mười hai canh giờ, ngươi hẳn là không ngừng xuất hiện, không ngừng biến mất."

Tà Đế xuất hiện, trên người kiếm thương so lúc trước càng thêm nghiêm trọng, đợi đến Tô Vân nói xong, thân hình của hắn lại biến mất.

Tô Vân lẳng lặng chờ, đợi đến Tà Đế xuất hiện, cười nói: "Tà Đế bệ hạ, ta là chơi chuông. Ta từ nhỏ là cái người mù, ta đối thời gian đặc biệt mẫn cảm, ta đem thời gian chia làm kỷ, năm, tháng, ngày, giờ, tự, giây, tích tắc, vi. Thời gian đã lạc ấn tại tinh thần của ta bên trong. Ngươi Luân Hồi thần thông, Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân, trong mắt của ta, ta sẽ đem ma luân chia làm khác biệt thời gian khắc độ."

Tà Đế lại biến mất, hắn lại trở lại Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân bên trên, lần này hắn nhìn thấy Thái Cổ đệ nhất trong kiếm trận Tô Vân bị kiếm trận khởi động hướng mình chém tới.

Cái kia trong kiếm trận thiếu niên mặc dù thân bất do kỷ, bị kiếm trận cuốn theo, nhưng như trước bình tĩnh giống là đang tại nhớ lại lão ngưu, ánh mắt yên bình giống là bình hồ giống như sâu xa không thể dò xét.

Hiển nhiên, khi đó Tô Vân đã đang tính toán tương lai của mình sẽ biến mất bao lâu!

Thân ảnh của hắn lại một lần xuất hiện tại Cam Tuyền uyển bên trong, lần này, Tô Vân âm thanh cũng là vừa vặn vang lên, phảng phất tại tiếp tục giữa bọn hắn nói chuyện.

"Với ta mà nói, thời gian là có thứ tự."

Tô Vân tiếp tục nói: “Xuất hiện tại Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân bên trong hơn 9,600 cái Tà Đế, cũng là có thứ tự, ta đem các ngươi xem như một hai ba bốn sắp xếp. Ta đầu tiên tìm ra số một Tà Đế, đâm bị thương hắn một kiếm, sau đó tìm tới số hai Tà Đế, đâm bị thương hắn một kiếm. Sau đó là số ba Tà Đế, số bốn Tà Đế, số năm Tà Đế!”

Tà Đế thân ảnh lại biến mất, lại một lần xuất hiện tại Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân phía trên, đối mặt với bình tĩnh giống lão ngưu đồng dạng Tô Vân!

Lần này, hắn lại có chút sợ hãi cái này bị kiếm trận điều khiển thân bất do kỷ thiếu niên!

Lúc trước hắn nhìn Tô Vân, nhìn thấy chỉ là một cái cố gắng học lớn lên, nhưng loạng choạng giống cái hài nhi đồng dạng buồn cười tiểu nhân vật, tiểu nhân vật này nơm nớp lo sợ đi lại tại như hắn như Đế Phong như Thiên Hậu như vậy vĩ đại tồn tại ở giữa, cố gắng bảo vệ tính mạng của mình, cố gắng bảo hộ lấy thân bằng hảo hữu tính mạng, cố gắng bảo hộ lấy Nguyên Sóc người tính mạng.

Tô Vân là cẩn thận như vậy cẩn thận, để hắn cảm thấy buồn cười.

Mà bây giờ, bị kiếm trận điều khiển thân bất do kỷ thiếu niên, nhưng chuẩn xác không sai tìm tới công pháp của hắn thần thông điểm yếu, tại một chút tăng thêm miệng vết thương của hắn, cho đến hắn không kiên trì nổi, cho đến hắn ngã xuống!

Hắn lại một lần xuất hiện tại Cam Tuyền uyển bên trong, lần này hắn ra tay bắt Đế tâm, Đế tâm vậy mà bắt đầu phản kháng.

Tà Đế vừa sợ vừa giận, trong lòng đồng thời lại có chút bi ai.

“Ngươi cắt đứt tương lai hơn 9,600 lần, ngươi biết ta làm bị thương ngươi bao nhiêu lần ư?”

Tô Vân âm thanh truyền đến, giống như là từng cái phong mang tất lộ tiên kiếm, đâm vào đạo tâm của hắn bên trong, tại đạo tâm của hắn bên trên lưu lại bản thân lạc ấn: “Ngươi biết ngươi nhận bao nhiêu đạo kiếm tổn thương ư? Ngươi biết những thương thế này nếu như không trị hết, sẽ cho ngươi tạo thành bao lớn tổn thương ư? Hiện tại, ngươi sống sót đường tắt duy nhất, chính là đi.”

Tà Đế thân ảnh biến mất, lại một lần trở lại Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân bên trên.

Qua không lâu, tai của hắn bờ lại nghĩ tới Tô Vân âm thanh: “… Chỉ có rời xa ta, rời xa nơi đây, tìm kiếm một cái chữa thương chỗ, thừa dịp ngươi trở lại hiện tại trong khoảng thời gian ngắn, chữa trị ta lưu lại cho ngươi kiếm thương, ngươi mới có cơ hội cứu mạng!”

Tà Đế chụp vào Đế tâm, ý đồ đem Đế tâm mang đi, nhưng mà Đế tâm chính là trái tim của hắn thành thần, bản thân thực lực liền thẳng tới Tiên Quân cấp độ, những năm này lại tại Nguyên Sóc, Thiên Phủ các học cung học viện bôn ba, nghiên cứu Thần Ma phương pháp tu luyện, thực lực tu vi sớm đã lại lên một tầng nữa!

Đế tâm phản kháng phía dưới, hắn trong lúc nhất thời lại không thể bắt lại!

“Tà Đế bệ hạ, ta là Đế Chiêu thái tử, Đế tâm chính là tiểu thúc.”

Tô Vân âm thanh truyền đến: “Ta sẽ bảo vệ tốt hắn. Hiện nay ta có đệ nhất kiếm trận đồ, tùy thời có thể lấy gọi đến mặt khác tiên kiếm, ta vì thứ bảy Tiên giới Đế, thậm chí có thể gọi đến cầm kiếm người.”

Tà Đế thân hình biến mất, khi xuất hiện lại, hắn không lo được bắt Đế tâm, xoay người liền đi, hướng Cam Tuyền uyển bên ngoài xông vào.

Mà Tô Vân âm thanh cũng tức thời truyền vào trong tai của hắn: "Ngươi cũng biết, có ta ở đây, ngươi rốt cuộc không thể nhận được hắn, không còn có cơ hội này. Ta hi vọng bệ hạ, đừng lại trở về."

Tà Đế thân hình lảo đảo, độn đi thật xa, tại hắn bỏ chạy trong tích tắc, thân ảnh lại biến mất, rõ ràng là bị quá khứ bản thân mượn đi, đối phó đệ nhất trong kiếm trận Tô Vân đi!

Qua không lâu, thân ảnh của hắn xuất hiện ở trên bầu trời, thương thế càng nặng, kéo dài vừa rồi phi độn, tiếp tục đi xa.

Cam Tuyền uyển bên trong, Tô Vân đưa mắt nhìn hắn biến mất, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, tinh khí thần trầm tĩnh lại, nhất thời thương thế bộc phát, liên tục ho ra máu, gắt gao bắt lấy Đế tâm tay: "Huynh đệ, giúp ta đi mời Đổng Thần Vương đến cứu mạng…"

Oánh Oánh vội vàng nói: "Sĩ tử, ngươi mới vừa nói Đế tâm là ngươi tiểu thúc!"

Đế tâm gật đầu.

Tô Vân lườm hắn bọn họ một cái, nói: "Ta sắp phải chết, việc này lát nữa bàn lại, nhanh đi mời Đổng Thần Vương!"

Đế tâm vội vàng đi.

Bảy ngày sau đó, Thần Vương điện, Tô Vân bị băng bó giống cái bánh chưng, còn là bị Đổng Thần Vương ném tại vại thuốc bên trong nuôi. Thương thế của hắn quả thực rất nặng, bị Tà Đế trọng thương, thân thể đạo thương, Linh giới hư hại, cùng với nội tâm thương thế, để Đổng Phụng Thần Vương cũng cảm giác được cực kỳ khó giải quyết.

Chẳng qua cũng may Tô Vân cũng tinh thông tạo hóa chi thuật cùng tạo vật chỗ, chỉ cần thương thế mấy phần, không chết được lời nói, hắn liền có thể bản thân chữa trị bản thân.

"Sĩ tử, ngươi nói để Tà Đế vĩnh viễn đừng lại đến, ngươi có thể bảo vệ Đế tâm, là thật sao?"

Oánh Oánh vì Tô Vân thêm thuốc, dò hỏi: "Tà Đế thật bị ngươi cùng đệ nhất kiếm trận khắc chế ư? Ngươi thật thương tổn tới hắn chín ngàn sáu trăm cái tương lai?"

Tô Vân lắc đầu, nói: "Tà Đế là bực nào thần thông quảng đại? Ta làm sao có thể đem hắn chín ngàn sáu trăm cái tương lai tất cả đả thương? Nếu nói như thế, hắn chắc chắn sẽ chết trong tay ta. Bảy ngày trước trận chiến kia, ta chỉ đánh cho bị thương hắn bốn mươi hai lần. Nếu như hắn dừng lại thêm một hồi, liền sẽ phát hiện đằng sau không tiếp tục bị thương."

Oánh Oánh ngẩn ngơ, thất thanh nói: "Bốn mươi hai lần? Chỉ có bốn mươi hai lần?"

Tô Vân gật đầu: "Chỉ có bốn mươi hai lần. Bốn mươi hai lần về sau, ta bởi vì thương thế quá nặng, không cách nào kiên trì, mà đệ nhất kiếm trận cũng bị Tà Đế phá vỡ."

Oánh Oánh thất thanh nói: "Tà Đế sau khi thương thế lành, khẳng định sẽ lại đến bắt ngươi tiểu thúc Đế tâm!"

"Là huynh đệ ta Đế tâm!"

Tô Vân sửa chữa nàng, thản nhiên nói: "Nhưng mà Tà Đế là sẽ không lại tới."

Oánh Oánh không hiểu.

Tô Vân duỗi lưng một cái, kéo tới vết thương, đau đến nhe răng, nói: "Hắn không đến là bởi vì hắn biết, lần tiếp theo ta sẽ mạnh hơn. Theo thời gian trôi qua, ta sẽ càng ngày càng

mạnh! Hắn không biết lần sau đến, là có hay không sẽ chết trong tay ta.”

Hắn khẽ mỉm cười: “Lấy tính cách của hắn, hắn sẽ không lại tới. Hắn sẽ tìm tìm những biện pháp khác, giải quyết trái tim vấn đề. Người tại đối mặt không cách nào giải quyết nan đề lúc, kiểu gì cũng sẽ nghĩ ra những biện pháp khác vòng qua cái vấn đề khó khăn này. Mà ta chính là hắn không cách nào giải quyết nan đề.”

—— —— cuối tháng, cầu nguyệt phiếu ~~~

Chương 692 : Hoàng chung thứ tám khắc độ

Chương 695: Hoàng chung thứ tám khắc độ

Oánh Oánh rất là sùng bái nhìn hắn, nói: "Sĩ tử, ngươi bị đánh đến thảm như vậy, còn có thể như vậy có tự tin. Ta liền không được, không có cái này tâm cảnh."

Tô Vân hừ một tiếng, không để ý đến nàng.

Cái này sách quái thành sách tiên về sau, liền hắn trái tim cũng dám đâm.

Kiếm trận đồ bị hao tổn nghiêm trọng, món bảo vật này là Đế Thúc luyện, muốn duy trì kiếm trận đồ nguyên vẹn, liền cần chữa trị, Tô Vân đem chuyện này giao cho Thông Thiên các đi làm.

Hiện nay Thông Thiên các cùng năm đó Thông Thiên các có chỗ khác biệt.

Năm đó Thông Thiên các thành lập, mục đích là vì tìm kiếm con đường thành tiên, mở ra Nguyên Sóc trong thế giới bí ẩn, nếu trên đời không có phi thăng chi lộ, như vậy bọn họ liền muốn dựng một đầu thông hướng Tiên giới hành lang, bởi vậy gọi là Thông Thiên các.

Thông Thiên các hơn bốn nghìn năm lịch sử, các đời các chủ cùng chí sĩ đầy lòng nhân ái, đều coi đây là mục tiêu, phấn đấu tiến lên.

Mà bây giờ, tiên lộ đã thông, tu thành tiên cảnh cũng không còn là tuyệt không có khả năng làm được sự tình, Nguyên Sóc

nhiều hoặc ít có gần một trăm cái tiên nhân, thậm chí liên thông Thiên Các bên trong cũng không ít người tu luyện thành tiên.

Thông Thiên các tác dụng, dường như không có lúc trước trọng yếu như vậy, nhưng mà Tô Vân với tư cách Thông Thiên các chủ, nhưng đối Thông Thiên các càng thêm coi trọng. Hắn không chỉ có đem của cải của chính mình tất cả giao cho Thông Thiên các xử lý, hơn nữa tất cả quan trọng nghiên cứu, cũng đều giao cho Thông Thiên các.

Thậm chí liền Cầu Thủy Kính, Tả Tùng Nham các tiên nhân, cũng bị hắn kéo vào Thông Thiên các.

Cho dù là lấy Tiết Thanh Phủ cùng Ôn Quan Sơn thân phận làm thiên hạ loạn lạc Nhân Tiên Hàn Quân cùng bút tiên Đan Thanh, cũng bị hắn mời vào Thông Thiên các bên trong, nghiên cứu cựu thần phù văn!

Thông Thiên các lý niệm cũng tại bất tri bất giác ở giữa thay đổi, không còn là đả thông một đầu thông hướng Tiên giới con đường, mà là thăm dò cái vũ trụ này bản chất, thăm dò đại đạo căn nguyên, truy tìm Tiên đạo phần cuối.

Trong lịch sử, Thông Thiên các còn không có ở đâu một đời các chủ trong tay trải qua dạng này kịch biến, Thông Thiên các trên dưới đều là trí tuệ cao tuyệt nhân vật, trí tuệ của bọn hắn tuy cao, nhưng đối với chính trị và âm mưu quỷ kế nhưng không am hiểu, Tô Vân làm, chính là đem những này người tụ tập lại, cho bọn hắn để bảo vệ.

Trí tuệ, không phải âm mưu quỷ kế, cũng không phải chính trị đấu đá, trí tuệ quảng đại mạnh như Đế Thúc, cũng có bị Tà Đế, Đế Hốt lật đổ thời điểm, huống chi Thông Thiên các những người này đối quyền thế thờ ơ, lại càng dễ bị quyền thế gây thương tích hại.

Tô Vân bảo vệ bọn hắn, cho bọn hắn phát triển phát triển không gian , đồng dạng cũng là cho chính hắn phát triển phát triển không gian.

Hơn nữa, có Nguyên Sóc với tư cách Tô Vân nội tình, liên tục không ngừng nhân vật thiên tài gia nhập Thông Thiên các, Thông Thiên các sẽ chỉ càng ngày càng mở rộng!

Những ngày này Tô Vân hiếm thấy nhàn hạ, không ngâm thuốc thời điểm, Oánh Oánh liền đẩy hắn đi Cầu Thủy Kính, Đan Thanh nơi đó, tìm đọc cựu thần phù văn thành quả nghiên cứu.

Từ mười một cựu thần đầu nhập vào hắn đến nay, đã qua một năm rưỡi.

Lúc trước Tô Vân cũng là ý thức được Tà Đế sắp sửa quấy nhiễu, bản thân không cách nào ngăn cản, lúc này mới đi tới Tiên giới chi môn mở ra kim quan, cho đến ngày nay, hắn cuối cùng có ngăn cản Tà Đế nội tình.

Cầu Thủy Kính, Hàn Quân, Đan Thanh đám người trong khoảng thời gian này nghiên cứu cựu thần phù văn, thành quả nổi bật, Tô Vân tìm đọc học tập những phù văn này, chỗ nào không hiểu liền hướng Cầu Thủy Kính đám người thỉnh giáo, thời gian cũng là qua thật nhanh.

Lúc trước hắn lúc rời đi, đã mở ra rất nhiều cựu thần phù văn bí mật, Tô Vân khi đó còn thử nghiệm lấy những phù văn này tới giải mã hỗn độn phù văn.

Khi đó hắn phát hiện hỗn độn phù văn bên trong Vũ Thanh, Trụ Quang Đạo Nhất, Âm, Dương, Luân Hồi các phù văn, tuy là không thể hoàn toàn mở ra những phù văn này bí ẩn, nhưng mà đối với hắn về sau khai sáng Trần Sa Hạo Kiếp Hoàn Vô Tận, đạo ngừng ở đây các kiếm đạo thần thông rất có ích lợi.

Hắn từ Luân Hồi bên trên đại phá Tà Đế Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh, hỗn độn phù văn mang cho hắn lĩnh ngộ cũng là rất quan trọng.

Lần này Tô Vân trở về, Cầu Thủy Kính, Hàn Quân đám người lại có không ít mới thành quả nghiên cứu, để Oánh Oánh ăn như gió cuốn, Tô Vân cũng rất là đã nghiền.

"Lần này có thể phá giải ra nhiều hơn nữa hỗn độn phù văn, khoảng cách ta hoàng chung hoàn thiện cũng càng tiến một bước!"

Tô Vân lòng tin tràn đầy, yên lặng đang nghiên cứu bên trong, liền xem như bị Oánh Oánh đẩy đi thay thuốc thời điểm, cũng trầm mê tại đối phù văn nghiên cứu bên trong.

"Tiểu phá bút!" Oánh Oánh ăn no Cầu Thủy Kính đám người thành quả nghiên cứu, hướng Đan Thanh chép miệng.

Đan Thanh ngẩng đầu lên, lười biếng liếc nàng một cái: "Tiểu phá sách, gọi Đan ca có chuyện gì?"

Oánh Oánh bay đi, thần thần bí bí nói: "Ngươi tu luyện bao nhiêu đóa đạo hoa?"

Đan Thanh nhất thời cảnh giác lên: "Ta tư chất ngu dốt, chỉ luyện thành một đóa đạo hoa…"

Oánh Oánh phốc phốc cười nói: "Nghe qua Đan Thanh diệu bút sinh hoa…"

Đan Thanh thất thanh nói: "Ai để lộ phong thanh?"

…

"Đan Thanh, ngươi đừng gạt ta, ta cũng tu luyện nhiều loại đạo hoa."

Oánh Oánh nói: "Ta sau khi thành tiên, phát hiện tu luyện ra đạo hoa đặc biệt dễ dàng, chỉ cần đem đạo pháp của người

khác thần thông quơ đến, đem người khác đại đạo lạc ấn tại bản thân tập bên trên là đủ. Ta tại nghĩ, ta là sách tiên, ngươi là bút tiên, sách bút là một nhà, ngươi nhất định cũng có bất phàm trình độ."

Đan Thanh cái đầu so Oánh Oánh cao hơn một tấc, thanh y đầu bạc, tuy là tại mọi người bên trong lộ ra cái đầu thấp bé, nhưng hắn tài năng và học vấn cũng tuyệt đối là tài năng xuất chúng nhất người một trong, lần này nghiên cứu cựu thần phù văn, làm người ta chú ý nhất loại trừ Cầu Thủy Kính, Tiết Thanh Phủ bên ngoài, chính là hắn.

Hắn cùng Oánh Oánh đứng chung một chỗ, đều là nhỏ nhắn đáng yêu.

Đan Thanh lông mày lay động, lặng lẽ quan sát bốn phía một cái, làm ra vẻ nói: "Ngươi đoán không lầm, ta quả thực luyện thành nhiều loại đạo hoa. Hiện nay tu vi của ta thực lực, không dám nói có thể vượt qua Tô các chủ, nhưng không khác nhau lắm. Hơn nữa ta còn phát hiện, ta cũng có thể ghi chép đủ loại đại đạo thần thông, có thể nở nhiều hơn nữa đạo hoa."

Oánh Oánh vui vẻ nói: "Ngươi quả nhiên cũng là như vậy!"

Đan Thanh nói nhỏ: "Ta tiềm phục tại Thông Thiên các, chính là vì tiếp xúc đến nhiều hơn nữa Tiên đạo phương diện nghiên cứu."

Oánh Oánh nháy mắt mấy cái, cảm thấy hắn có chút không đúng lắm.

"Ta sớm muộn cũng có một ngày, có thể nắm giữ ba ngàn Tiên đạo, nở chín ngàn đạo hoa, mở ra hai vạn bảy ngàn Đạo cảnh! Khi đó, đừng nói Tô Cẩu Thặng, Tô Đại Cường, liền xem như Tà Đế, Đế Phong, liền xem như người xứ khác liền xem như Đế Hỗn Độn, cũng không phải đối thủ của ta!"

Đan Thanh càng nói càng là phấn khởi, nhưng cưỡng ép áp chế tâm tình kích động: "Nguyên Sóc hoàng đế tính là gì? Ta muốn làm thứ bảy Tiên giới Đế! Nhưng mà ta một người khẳng định là không được, còn cần đồng đạo! Oánh, ngươi chính là ta đồng đạo! Ngươi là sách tiên, ta là bút tiên, chúng ta tề tâm hợp lực, đều tự mở ra hai vạn bảy ngàn Đạo cảnh, càn quét hoàn vũ, san bằng thiên hạ, ta làm Tiên Đế, ngươi làm Đế Hậu!"

Oánh Oánh nháy mắt mấy cái, rốt cuộc biết không đúng đến từ chỗ đó.

Đan Thanh hưng phấn nói: "Ta có thể tại ngươi trên giấy viết chữ…"

"Lưu manh!"

Oánh Oánh nặng nề vung hắn một bàn tay, nổi giận đùng đùng rời đi, Đan Thanh bị đánh đến đầu óc choáng váng, trong lòng có chút ngỡ ngàng: "Ta nói sai ư? Bút không phải hẳn là ở trong sách viết chữ sao?"

Lúc này, hắn bất thình lình rùng mình một cái, chỉ thấy phía sau hắn hiện ra một thanh niên cái bóng.

"Hàn Quân, ngươi dạng này đứng tại sau lưng ta, chẳng lẽ liền không sợ ta lỡ tay đem ngươi giết?" Đan Thanh bỗng nhiên xoay người.

Hàn Quân mặt mỉm cười, nhát gan xin lỗi, xoay người chậm rãi rời đi. Chỉ thấy tại phía sau hắn, từng cái không mặt người đang tại múa bút thành văn, nghiên cứu thảo luận nghiên cứu hỗn độn phù văn ảo diệu.

Đan Thanh hé mắt, ánh mắt rơi vào Hàn Quân sau tâm: "Tô Cẩu Thặng Cầu Thủy Kính đều không đủ để lo, nhưng mà hắn nhưng lại không thể không phòng. Đạo tâm của hắn giống như mê cung, bên trong ở không biết bao nhiêu cái tính cách

khác nhau bản thân, những người này, có bao nhiêu là đã kết ra đạo hoa tiên nhân?"

Hàn Quân mặt mang tươi cười, người hiền lành, nhưng đối Đan Thanh cũng là đề phòng dị thường, thầm nghĩ: "Tần sư huynh không hổ là ta cả đời đối thủ, nếu không phải Oánh thăm dò hắn, hắn liền như trước che giấu. Chẳng qua ngươi giấu lại sâu, cũng không có ta sâu…"

Cầu Thủy Kính liếc hai người này một cái, nhướng nhướng mày, thầm nghĩ: "Tô các chủ lại dám dùng hai người bọn họ, chẳng lẽ không sợ trở thành Đế Bình?"

Bất quá hắn đối với cái này cũng không phải thế nào lo lắng, hiện nay đến xem, Tô Vân loại trừ hiếu sắc một chút bên ngoài còn không có hôn quân dấu hiệu, trái lại, Tô Vân rất là khổ cực, bận trước bận sau, bận bịu tứ phía.

Dưới tay của hắn đã có một bộ thành viên tổ chức, có thể trị lý Đế đình cùng với lân cận các đại động thiên, Tô Vân văn trị võ công, cũng có thể nói là Nguyên Sóc trong lịch sử xưa nay chưa từng có.

Cầu Thủy Kính đối Tô Vân vẫn là rất hài lòng.

"Đan Thanh cùng Hàn Quân đều đã rời xa trung tâm quyền lực, không có quyền lực nơi tay, bọn họ lật không nổi bao lớn sóng gió." Trong lòng của hắn thầm nghĩ.

Tô Vân thương thế trong lúc vô tình khỏi hẳn, đối cựu thần phù văn nghiên cứu càng ngày càng sâu.

Kiếm trận đồ còn tại chữa trị bên trong, Âu Dã Vũ chủ trì chữa trị, lão giả này lấy rèn đúc nhập đạo, đạt đến Nguyên Đạo cực cảnh, đã tu thành Chân Tiên, quản hạt Nguyên Sóc mấy chục nhà đốc tạo xưởng, tạo khổng lồ Tiên đạo thần binh, chữa trị trận đồ.

Kiếm trận đồ không tại, Tô Vân liền có chút lo lắng đề phòng, lo lắng Tà Đế đột kích, nhưng cũng may Tà Đế thương thế cũng là rất nặng, hơn nữa cũng không Đổng Thần Vương loại tồn tại này chữa thương cho hắn, bởi vậy phải tốt chậm một chút.

Hơn nữa, Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân tai hại, cũng để cho Tà Đế cảnh giác, hắn trong khoảng thời gian này chưa từng xuất hiện, nhất định đang nghiên cứu thế nào từ bỏ Thiên Đô Ma Luân tai hại.

"Chờ đến Tà Đế cắt đứt công pháp tai hại, chỉ sợ kiếm trận đồ cũng chữa trị, mà khi đó, hắn tự nhiên biết khó mà lui." Tô Vân thầm nghĩ.

Lần này nghiên cứu cựu thần phù văn, Tô Vân đối hỗn độn phù văn hiểu cũng càng ngày càng sâu, hắn từ hỗn độn Đại Đế trên thân thể chép lại hỗn độn phù văn, ẩn chứa cực kỳ cao thâm đại đạo, mỗi phá giải một cái phù văn, hắn đối đạo pháp thần thông hiểu đều lại lên một tầng nữa!

Không chỉ có như thế, hắn đối Vũ Thanh, Trụ Quang hai cái hỗn độn phù văn hiểu cũng càng ngày càng sâu, lại cùng Tiên Thiên Nhất Khí lẫn nhau chiếu rọi, Tiên Thiên Nhất Khí thành tựu cũng càng ngày càng cao.

Một ngày này, Tô Vân đọc hiểu hỗn độn phù văn, bất thình lình lòng có ngộ ra, đứng im tại chỗ, hoàng chung hiện lên, kỷ, năm, tháng, ngày, giờ, tự, giây, tích tắc, vi.

Chỉ thấy tầng này tầng hoàng chung phù văn lạc ấn càng ngày càng nhiều, càng ngày càng rõ ràng, từ dưới đáy hướng bên trên số, tầng thứ nhất vi khắc độ, lạc ấn Tiên đạo phù văn, tầng thứ hai tích tắc khắc độ, lạc ấn hỗn độn phù văn, tầng thứ ba giây khắc độ, lạc ấn kiếm đạo thần thông, tầng thứ tư tự khắc độ, lạc ấn ấn pháp thần thông, tầng thứ năm giờ khắc độ, lạc ấn hỗn độn thần thông, tầng thứ sáu ngày khắc độ, là chư

Đế lạc ấn, tầng thứ bảy tháng khắc độ, lạc ấn Tiên Thiên Nhất Khí thần thông.

Tầng thứ tám năm khắc độ, cùng tầng thứ chín kỷ khắc độ, đến nay vẫn là trống không.

Chẳng qua kèm theo Tô Vân cảm ngộ càng ngày càng sâu, hoàng chung bên trên từ từ hiện lên một đạo Trụ Quang luân, năm khắc độ bên trên từ từ xuất hiện mới lạc ấn, dần dần càng sâu.

Chỉ là Tô Vân cảm ngộ còn chưa phải là quá sâu, Trụ Quang luân lạc ấn cũng không mười phần rõ ràng.

Qua rất lâu, Tô Vân tỉnh táo lại, thầm nghĩ: "Hỗn độn phù văn bên trong có giấu đại tinh diệu, chỉ là cựu thần phù văn không đủ tất cả mặt, không cách nào đem hỗn độn phù văn bí ẩn hoàn toàn mở ra."

Hắn không khỏi có chút thất vọng.

"Nếu như năm đó Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác ngồi đàm luận đạo, ta cũng ở bên cạnh, thật là tốt biết bao?"

Hắn lắc đầu, hắn muộn ra đời sáu cái kỷ nguyên.

Cho dù là Thái Cổ cấm khu Thần Thông hải bên trên Luân Hồi Hoàn, cũng không cách nào để hắn trở lại như vậy xa xôi thời đại.

"Đế Thúc đạo huynh thật là nghĩa khí."

Tô Vân khi nhàn hạ, không khỏi nhớ tới Đế Thúc, thầm nghĩ: "Ta lúc trước cho là hắn tình cảm lạnh lùng, cứu hắn nhiều lần như vậy cũng không thể để hắn đối ta coi trọng mấy phần, không nghĩ tới lần này hắn đi bắt giữ người xứ khác, nhưng chậm chạp không có triệu đi tiên kiếm. Hắn nhất định là lo lắng triệu đi tiên kiếm tay, ta vô lực đối kháng Tà Đế."

Hắn không khỏi cảm xúc: "Đế Thúc đạo huynh cuối cùng chịu vì người khác nghĩ đến. Là ta trách lầm hắn."

Hôm nay, Âu Dã Vũ cuối cùng đem kiếm trận đồ tu bổ hoàn thành, đưa đến Tô Vân nơi này tới. Tô Vân trở lại Cam Tuyền uyển, ở trên mặt đất ngồi tại cung điện phía trên, đem kiếm trận đồ trải rộng ra.

Bốn mươi chín thanh tiên kiếm lạc ấn chậm rãi từ kiếm trận đồ nổi lên lên, cũng không giống như trước như vậy một mạch bộc phát uy năng. Tô Vân chỉ tay một cái, tử thanh tiên kiếm lơ lửng, tỏa ra không gì so sánh nổi rung động.

Hắn tại triệu tập mặt khác tiên kiếm.

Lần này triệu tập, cũng không có lúc trước như vậy bá đạo, không nhanh không chậm, chỉ là thúc giục tiên kiếm đến.

Hắn triệu tập cũng không phải là mặt khác bốn mươi tám thanh tiên kiếm, triệu tập chính là mặt khác bốn mươi tám vị cầm kiếm người.

Kiếm là chết, người là sống, đây là hắn cùng Đế Thúc khác biệt.

Đế Thúc lấy kiếm trận cùng tiên kiếm khắc địch, mà hắn cần cái này bốn mươi tám cầm kiếm người cùng hắn cùng một chỗ chủ trì kiếm trận!

Chương 693 : Ta đạo vừa ra liền xưng cô (cuối tháng cầu phiếu!)

Chương 696: Ta đạo vừa ra liền xưng cô (cuối tháng cầu phiếu!)

Đế Sư động thiên, băng thiên tuyết địa bên trong, hùng vĩ nhất Cảnh Long Đại Tuyết sơn phía trên, Đế Sư Đại Kiếm tông chính là xây dựng ở nơi này. Đem Đế Sư động thiên mặt trời mọc, chiếu rọi tại trên tuyết sơn, nhưng thấy tuyết sơn chiếu rọi ánh nắng, hình thành ức vạn đạo kiếm quang, thật có thể nói là hàn quang bắn ra bốn phía!

Lúc này, Đế Sư Đại Kiếm tông Quang Minh đỉnh bên trên, vạn kiếm đồng thời chấn minh, rất nhiều đệ tử biết, đây là bọn họ Đại Kiếm tông lão tổ sư, kiếm tiên Hoa Phong Thanh xuất quan ngày!

Với tư cách Đế Sư động thiên cái thứ nhất thành tiên người, hơn nữa là kiếm tiên, Hoa Phong Thanh tại Đế Sư động thiên có không gì so sánh nổi địa vị.

Trước đó không lâu, lại có điềm lành bay tới, tiên cầu vồng xuyên qua trường không, hóa thành một cái tiên kiếm, cùng Hoa Phong Thanh khí cơ tương dung, cuối cùng nhận Hoa Phong Thanh làm chủ.

Những ngày này Hoa Phong Thanh bế quan, chính là tìm hiểu tế luyện tiên kiếm, hôm nay xuất quan, nhất định là kiếm đạo đại thành.

“Lão tổ sư nhất định là tìm hiểu ra kiếm đạo chân lý, tu thành thứ hai đóa kiếm đạo đạo hoa đi?”

Mọi người mừng rỡ vô cùng, chính là tông môn trưởng lão, chưởng giáo cũng nhao nhao mong mỏi cùng trông mong, Cảnh Long Đại Tuyết sơn bên trên, càng là vạn kiếm cùng bay, xoay quanh Quang Minh đỉnh xoay tròn, rất là chói mắt.

Đúng lúc này, một đạo tiên quang xông thẳng lên trời, chỉ thấy lão tổ sư Hoa Phong Thanh phá quan mà ra, cao giọng nói: “Kiếm đạo tại Đế đình kêu gọi ta, ta đem ngự kiếm mà đi, đi gặp kiếm đạo Đại Đế!”

Đế Sư Đại Kiếm tông mọi người trong lòng giật mình, liền thấy Hoa Phong Thanh ngự kiếm phá không mà đi, tại thanh khiết không ngớt Đế Sư động thiên lưu lại một đạo mỹ lệ quang mang!

“Lão tổ sư đi gặp kiếm đạo Đại Đế?”

Đại Kiếm tông trên dưới tất cả xôn xao: “Kiếm đạo Đại Đế là ai? Chẳng lẽ lão tổ sư không phải kiếm đạo đệ nhất nhân?”

Hoa Phong Thanh ngự kiếm mà đi, tốc độ cực nhanh, tiên kiếm mang theo hắn bay qua thiên sơn vạn thủy, chỉ dựa vào chính hắn pháp lực, chỉ sợ sớm đã hao hết tu vi, cần tại dọc đường nghỉ ngơi, phỏng đoán phải hao phí mấy tháng thời gian mới có thể tiến lên khoảng cách xa như vậy.

Nhưng mà có tiên kiếm năm hắn phi hành, tốc độ đại tăng, hơn nữa không cần tiêu hao pháp lực của hắn.

“Ta thời thời khắc khắc cảm ứng được kiếm đạo kêu gọi, cảm ứng được phía trước, thiên địa trung tâm, có một tôn kiếm đạo Đại Đế ngồi ngay ngắn tại chỗ đó , chờ kiếm đạo thần dân đi yết kiến.”

Hoa Phong Thanh nhắm mắt lại, liền cảm ứng được một tôn vĩ đại thân ảnh ngồi ở chỗ đó, kiếm đạo đang kêu gọi lấy

hắn, đốc thúc lấy hắn tiến lên.

Lúc này, hắn thấy được mặt khác kiếm quang từ từng cái động thiên bên trong bay lên, cũng là hướng Đế đình phương hướng bay đi, có thể thấy được kiếm đạo cũng không phải là chỉ kêu gọi hắn một người.

Còn có mặt khác tu luyện kiếm đạo kiếm tiên, cũng bị triệu hoán, hướng Đế đình bay đi, đi yết kiến vị kia kiếm đạo Đại Đế!

Thiên Lao động thiên đánh một trận, rất nhiều được kiếm người tử vong, tiên kiếm hạ xuống Tô Vân tay, về sau Tô Vân bày trận, lấy Thái Cổ đệ nhất kiếm trận nghênh chiến Tà Đế, bị Tà Đế phá trận, rất nhiều tiên kiếm bay trốn đi, đều tự tìm kiếm chủ mới.

Hoa Phong Thanh là một cái trong số đó, lần này bay tới triều bái kiếm tiên, hẳn là cũng có không ít đều là tiên kiếm chủ mới.

Trên bầu trời, từng đạo kiếm quang như là chói lọi cầu vồng, khoảng cách kiếm đạo Đại Đế đã rất gần, nhưng tốc độ nhưng chậm lại xuống.

Hoa Phong Thanh cùng mặt khác cầm kiếm người lúc này mới kịp thưởng thức Đế đình thắng cảnh, đúng lúc này, phía trước kiếm quang cuồn cuộn, kiếm đạo gần như sôi trào, để mọi người bội kiếm không được nhảy nhót!

Chỉ thấy phía trước một tầng lại một tầng kiếm đạo đạo trường bộc phát, bao phủ phạm vi mấy ngàn khoảnh phạm vi, kiếm quang như điện đan xen, ở mọi chỗ, khủng bố cực kỳ!

Mà tầng kia tầng kiếm đạo chính giữa đạo trường, lơ lửng lấy một chiếc lâu thuyền, chỉ thấy một vị nam tử áo trắng đứng tại lâu thuyền bên trên, một cái tiên kiếm lơ lửng, cùng kiếm kia từng đạo trường kịch liệt va chạm!

Cùng lúc đó, đạo trường bốn phía, từng tòa Đế đình phúc địa bên trong, Tiên đạo sôi trào, phúc địa tiên khí bay lên không, hóa thành từng đạo năm màu rực rỡ kiếm đạo hàn quang, cắt vào kiếm đạo trong đạo trường!

Lợi dụng phúc địa để chiến đấu, loại thần thông này cực kỳ hiếm thấy!

Cái kia kiếm đạo đạo trường chủ nhân nhưng một cái nhìn như mềm yếu nữ tử, cầm kiếm tấn công, kiếm đạo thần thông cực kỳ bá đạo cương mãnh, tựa như một tôn kiếm đạo Đại Đế, lấy kiếm làm bút, thư hoạ giang sơn, đối kháng phúc địa bên trong bắn ra kiếm quang!

Lớn như thế khí dồi dào kiếm đạo thần thông, nhưng tại một cái nữ tử yếu đuối trong tay thi triển đi ra, để lần này đến đây triều thánh rất nhiều kiếm tiên nghi ngờ không thôi: "Chẳng lẽ nàng chính là triệu tập chúng ta kiếm đạo Đại Đế?"

Cô gái này kiếm đạo vừa ra, đám người khác chợt cảm thấy của mình kiếm đạo thần thông ảm đạm phai mờ!

Bất thình lình, nữ tử kia kiếm phá các đại phúc địa bay ra kiếm đạo thần thông, nghiêng người giết tới lâu thuyền!

Nam tử áo trắng đưa tay nắm chặt tiên kiếm, kiếm đạo cổ sơ, không có như vậy lóa mắt, nhưng chuẩn xác vô cùng cùng nhu nhược kia nữ tử kiếm đạo đụng vào nhau!

Hắn khí tức chấn động mạnh, hướng lui về phía sau ra một bước!

"Hậu Thổ động thiên đệ nhất tiên nhân Tây Quân, chỉ đến như thế!"

Nữ tử kia một kiếm xuyên qua nam tử áo trắng ống tay áo, phiêu nhiên mà đi, tiếng cười xa xa truyền đến: "Đệ nhất tiên nhân, chỉ là chỉ là hư danh!"

Mọi người xôn xao, nhao nhao hướng lâu thuyền bên trên nam tử áo trắng nhìn lại: "Tây Quân? Hắn chính là Hậu Thổ động thiên Hoàng Địa Chi phúc địa đệ nhất tiên nhân Sư Úy Nhiên? Khí vận sở chung người!"

"Quả nhiên lợi hại! Vậy mà cùng kiếm đạo Đại Đế đối kháng lâu như vậy, mới thua nửa chiêu!"

"Quả nhiên như trong truyền thuyết đồng dạng anh tuấn! Tin đồn Chung sơn chỗ chuông, chính là người này!"

"Truyền thuyết ăn thịt của hắn, có thể trường sinh bất lão!"

…

…

Lâu thuyền bên trên Sư Úy Nhiên kinh ngạc, hướng nhu nhược kia thiếu nữ rời đi phương hướng liên tục chú ý, nghi ngờ không thôi nói: "Bậc này kiếm đạo tu vi, đuổi sát Tô Thánh Hoàng, chẳng lẽ nàng là Tô Thánh Hoàng nói qua Thiên Phủ Đế sứ Thủy Oanh Hồi?"

Chẳng qua câu kia trường sinh bất lão, vẫn để cho Sư Úy Nhiên rùng mình, vội vàng hướng trong đám người nhìn lại, thầm nghĩ: "Ai nói ăn ta trường sinh bất lão? Rõ ràng là thứ sáu Tiên giới tiên nhân đoạt ta số mệnh, có thể lại sống mấy trăm vạn năm, làm sao truyền đến nơi này liền biến thành ăn ta có thể trường sinh? Ta có phải hay không đến hướng Tô Thánh Hoàng thỉnh giáo tạo hóa thần thông?"

Hắn rùng mình một cái, vội vàng thôi thúc lâu thuyền hướng Đế đình Cam Tuyền uyển mà đi. Tạo hóa chi đạo rất khó tu luyện, trong tiên giới tinh thông nhất đạo này chính là Liễu Tiên Quân, những người khác không có bao nhiêu thành tựu. Mà thứ bảy trong tiên giới đạo này am hiểu nhất chính là Đổng Thần Vương, Tô Vân đám người.

Sư Úy Nhiên cảm thấy, bản thân tốt nhất vẫn là tại tạo hóa chi đạo bên trên hao chút ý nghĩ, miễn cho bị người khác bắt đến cắt thịt.

"Thủy Oanh Hồi kiếm đạo tu vi tuy tài năng xuất chúng, ta không bằng nàng rất nhiều, nhưng nàng cho là ta chỉ đến như thế, vậy liền mười phần sai."

Sư Úy Nhiên thầm nghĩ: "Kiếm đạo chẳng qua là ta tinh thông đủ loại đại đạo bên trong một khâu. Hiện nay thực lực của ta, cho dù là Tô Thánh Hoàng, cũng không dám xem thường có thể lấy thắng!"

Hắn tuy là bị Thủy Oanh Hồi đâm rách ống tay áo, thua nửa chiêu, nhưng bại là kiếm đạo bên trên trình độ.

Thủy Oanh Hồi tu luyện chính là đế kiếm kiếm đạo, mà hắn lại là thu thập rộng rãi chúng gia sở trường, thân thể đứng chỗ, liền có thiên địa nguyên khí gia trì, nắm giữ vô lượng thần thông!

Đây mới là hắn tự nghĩ có khả năng cùng Tô Vân tranh cao thấp một hồi tiền vốn.

"Lần này Tô Thánh Hoàng biểu hiện ra kiếm đạo Đại Đế uy nghiêm, ta đạo vừa ra liền xưng cô, để tu luyện kiếm đạo người mạnh nhất đều tới yết kiến, quả nhiên bá đạo, chỉ là không biết hắn có hay không có thể nhận nổi?" Sư Úy Nhiên thầm nghĩ.

Ta đạo vừa ra liền xưng cô.

Đây là tất cả tu luyện kiếm đạo người đối Tô Vân kiếm đạo cảm xúc.

Nhận được tiên kiếm công nhận người, trên kiếm đạo đều có bất phàm trình độ, thậm chí có thể nói đều là thiên tài trong thiên tài!

Tô Vân chỉ là đem bản thân lấy được tiên kiếm tế không, triệu tập kiếm đạo quần hùng, nhưng mà đối với những khác người mà nói, hắn tiện tay tế kiếm, tựa như cùng kiếm đạo Đại Đế ngồi ngay ngắn tại chỗ đó, đạo ép quần hùng, chờ lấy kiếm đạo quần hùng đến đây yết kiến, thậm chí khiêu chiến!

Bậc này Đế cấp khí phách, cực kỳ bắt mắt!

"Thủy Oanh Hồi tu luyện đế kiếm kiếm đạo, tất nhiên sẽ cùng Tô Thánh Hoàng va chạm, sẽ không thư phục với hắn!"

Sư Úy Nhiên ánh mắt lấp lóe: "Như vậy Phương Trục Chí hẳn là cũng sẽ đến a? Không biết hắn sẽ hay không ra tay khiêu chiến Tô Thánh Hoàng? Hắn nếu là xuất thủ… Ta cũng giống vậy!"

Phía trước, Cam Tuyền uyển ngay trước mắt.

Sư Úy Nhiên thấy được Phương Trục Chí bảo liễn, thầm nghĩ: "Phương Trục Chí quả nhiên đến rồi! Nhìn tới hắn chuẩn bị khiêu chiến Tô Thánh Hoàng!"

Chẳng qua Phương Trục Chí bảo liễn nhưng dừng ở Cam Tuyền uyển bên ngoài, cũng không giết vào Cam Tuyền uyển, chỉ thấy đã có người hướng Phương Trục Chí khiêu chiến, nhưng thấy bảo liễn bốn phía, đao kiếm tranh minh, hai cái thân ảnh xoay quanh bảo liễn bao quanh chém giết, một người trong đó một kiếm phân quang, kiếm quang có thể không ngừng phân tách, uy năng vô cùng lớn, hiển nhiên là xuất thân tự chính tông kiếm đạo thế gia truyền thừa!

Một người khác thì là đao kiếm song dùng, một đao một kiếm, đao công kiếm thủ, chiêu pháp kỳ lạ!

Phương Trục Chí ngồi tại trong xe, căn bản không động, mà là tế kiếm ngăn cản cái này hai đại cao thủ tấn công, không hổ là đệ nhất tiên nhân, tuy là trên kiếm đạo thành tựu không

bằng Tô Vân, nhưng kiếm đạo trình độ như trước không thể coi thường!

"Hai người kia là Thiên Phủ kiếm đạo đại gia, một cái là liều mạng Tống Mệnh, một cái là bái cha cuồng ma Lang Vân!"

Sư Úy Nhiên trong lòng khẽ nhúc nhích: "Hai người này chính là Tô Thánh Hoàng bộ hạ tướng tài đắc lực, Tô Thánh Hoàng tại Thiên Phủ có một cái nhỏ triều đình, chính là hai bọn họ đứng đầu, thay Tô Thánh Hoàng xử lý. Hai người này thực lực quả thực không tầm thường! Chẳng qua hẳn không phải là Phương Trục Chí đối thủ!"

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, liều mạng Tống Mệnh cùng bái cha cuồng ma Lang Vân liền lần lượt bị thua, lui xuống.

Nhưng vào lúc này, bất thình lình váy xanh kéo tới, Thủy Oanh Hồi cầm kiếm mà đi, hóa thành một đạo kiếm quang giết vào bảo liễn bên trong!

Nhất thời bảo liễn bên trong quát âm thanh truyền đến, tiếng kiếm rít chói tai, kiếm đạo phẫn tấm, cho dù là Tiên Hậu nhà bảo liễn cũng không ngăn được, từng đạo kiếm mang từ cửa sổ xe màn xe chỗ bắn ra!

Sau một khắc, Phương Trục Chí lao ra bảo liễn, nghiêng đầu né tránh, một đạo kiếm mang lướt qua gương mặt của hắn bay qua, chặt đứt hắn tóc mai mấy sợi tóc!

"Đệ nhất tiên nhân Đông Quân, chỉ đến như thế!" Bảo liễn bên trong truyền đến Thủy Oanh Hồi tiếng cười.

Phương Trục Chí trong mắt hàn quang lóe lên, trầm giọng nói: "Thủy Oanh Hồi Thủy sư muội, ngươi kiếm đạo đến từ Đế Phong bệ hạ, ta không bằng ngươi, nhưng mà ta chân thực bản lĩnh còn tại ngươi phía trên, không nên đắc ý hí hửng!"

“Phương sư huynh không nên hiểu lầm. Ta chỉ là muốn mượn đánh bại hai vị đệ nhất tiên nhân phong mang, khiêu chiến Tô Thánh Hoàng mà thôi!”

Bất thình lình một đạo kiếm quang cắt ra bảo liễn mái vòm, trực tiếp chém về phía Cam Tuyền uyển!

Sáng như tuyết kiếm quang ẩn chứa Thủy Oanh Hồi trong khoảng thời gian này tìm hiểu ra kiếm đạo chân giải, sắc bén vô song, kiếm quang vừa ra, nhắm thẳng vào Cam Tuyền uyển bên trong tỏa ra kiếm đạo uy nghiêm trung tâm!

Nơi đó, chính là Tô Vân ngồi xuống chỗ!

Thủy Oanh Hồi quát, một kiếm Phi Tiên, phá liễn mà ra, kèm theo đạo kiếm quang này, cùng một chỗ thẳng hướng Tô Vân!

Nàng lấy kiếm đạo đánh bại Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên hai vị này đệ nhất tiên nhân, mục đích chính là muốn giữ thành đại thế, mang đại thế mà đến, đi đánh Tô Vân!

Tô Vân đại thế đã thành, ngồi ngay ngắn tại chỗ đó, liền có ta đạo vừa ra liền xưng cô khí phách, mặt khác kiếm đạo đều là thần tử, đến đây triều bái.

Tại đây loại đại thế phía trước, Thủy Oanh Hồi kiếm đạo trời sinh liền yếu hắn một bậc, bởi vậy muốn súc thế mà đi, trước phá Sư Úy Nhiên, lại phá Phương Trục Chí, súc thế tới cực điểm về sau, lại khiêu chiến Tô Vân!

Luận tư chất ngộ tính, nàng quả thực không bằng Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên, nhưng luận kiếm đạo bên trên trình độ, nàng còn muốn vượt qua hai vị đệ nhất tiên nhân!

Thủy Oanh Hồi một kiếm lại một kiếm đâm ra, đế kiếm kiếm đạo tại trong tay nàng tựa như kiếm hoàn nơi tay Đế Phong đích thân đến, đem Đế Phong kiếm kia đạo vô song phong thái phát huy đến vô cùng nhuần nhuyễn!

Nhưng vào lúc này, Cam Tuyền uyển trung phong mang hiện ra, đến đây đến nơi hẹn các lộ kiếm tiên hầu như khó mà khống chế đều tự tiên kiếm, từng cái tiên kiếm hầu như muốn bay nhảy ra, triều bái kiếm đạo Đại Đế!

Lại thấy Cam Tuyền uyển bên trong cung điện, bất thình lình cửa mở ra, một thiếu niên ngồi ngay ngắn trong đó, đưa tay một chỉ, nghênh tiếp Thủy Oanh Hồi súc thế mà đến vô thượng kiếm đạo!

Cái kia đầu ngón tay một tia phong mang hiện ra, nhất thời hiện ra kiếm đạo nhất trùng thiên dị tượng!

Nhất trùng chư thiên, lấy thiếu niên kia đầu ngón tay làm tâm điểm, hướng ra phía ngoài trải rộng ra, sừng sững thanh thiên, mênh mông bát ngát!

Một chỉ này, chính là kiếm đạo bên trong Kim Tiên, mở ba đóa đạo hoa, chứng được Đạo cảnh đệ nhất trùng thiên!

Thủy Oanh Hồi quát, tiên kiếm đầu kiếm cũng có nhất trùng chư thiên bắn ra, nàng cũng là kiếm đạo Kim Tiên, tại tu vi bên trên so Tô Vân không hề yếu!

Nhưng mà sau một khắc, kiếm đạo của nàng gián đoạn, phong mang bị nghiền ép, tiên kiếm mặc dù tiến quân thần tốc, đâm vào Tô Vân kiếm đạo chư thiên, nhưng mà uy lực nhưng đã ngã xuống.

"Đinh!"

Nàng tiên kiếm mũi kiếm cùng Tô Vân đầu ngón tay va chạm, Thủy Oanh Hồi khí tức bình phục lại, bồng bềnh quần áo cũng chậm rãi hạ xuống, thiếu nữ này ngồi xổm hạ xuống, thu kiếm cúi đầu: "Sư huynh."

"Thủy sư muội không cần đa lễ."

Tô Vân cười nói: “Trừ ta ra, kiếm đạo bên trong, ngươi là chí tôn. Dư tử tầm thường, đều không như ngươi.”

—— —— cuối tháng a, cầu nguyệt phiếu hướng bảng ~~

Chương 694 : Sâu không lường được

Chương 697: Sâu không lường được

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên tại Cam Tuyền uyển bên ngoài, cách xa thấy cảnh này, đều tự đều là trong lòng cảm giác nặng nề.

Thủy Oanh Hồi kiếm đạo trình độ cực cao, đã đi đến hai người bọn họ cũng không thể đến mức độ, càng là mang đánh bại hai vị đệ nhất tiên nhân chi thế đi chém Tô Vân đại thế, trong nháy mắt đó phong mang, liền xem như hai người bọn họ cũng phải tránh lui.

Mà ở Tô Vân đại thế phía trước, Thủy Oanh Hồi vậy mà bị bại đơn giản như vậy, nàng tiên kiếm nghênh tiếp Tô Vân kiếm chỉ, nhưng lại không có nửa điểm uy năng!

"Tô Đại Cường… Người cũng như tên!"

Hai người thầm than một tiếng, vừa mới bay lên hùng tâm tráng chí, lúc này lại một lần tan thành mây khói.

Mà từ thứ bảy Tiên giới các đại động thiên chạy tới tiên kiếm nhìn thấy một màn này, cũng là vui vẻ thần phục, trong lòng không có những ý niệm khác.

Tô Vân kiếm đạo vừa mới tại cái kia một chỉ ở giữa, đã triển lộ ra, hiện ra ở bọn họ trước mặt mọi người, kiếm kia đạo xán lạn đại khí, hiển lộ hết một đời kiếm đạo Đại Đế phong phạm, cái kia một chỉ, chính là kiếm đạo đỉnh phong, đầu ngón tay bắn ra chư thiên, cho thấy kiếm đạo ảo diệu, đáng giá bọn họ cả đời đi nghiên cứu, tìm hiểu!

Cái kia một chỉ, gãy đi Thủy Oanh Hồi kiếm đạo, gọi là đạo ngừng ở đây!

Thủy Oanh Hồi cúi đầu xuống, tiên kiếm tại trong tay nàng nghẹn ngào, dường như đau lòng bản thân bị thua: "Thánh Hoàng sư huynh, ngươi đã là thứ bảy Tiên giới kiếm đạo Đại Đế."

Tô Vân chậm rãi đứng dậy, mỉm cười nói: "Oanh Hồi, ta không chỉ là kiếm đạo Đại Đế, ta vẫn là ấn pháp Đại Đế. Ta ấn pháp trình độ, mới gọi tài năng xuất chúng, không ai bằng!"

Thủy Oanh Hồi ngẩng đầu lên, mặt mũi kinh ngạc, thầm nghĩ: "Thánh Hoàng sư huynh vậy thì hôn quân?"

Tô Vân sải bước từ ngồi quỳ chân trên mặt đất Thủy Oanh Hồi bên người đi qua, đi tới cung điện bên ngoài, áo bào rộng tay áo lớn, tay áo tung bay.

Hắn nhìn về phía đường xa mà đến tiên kiếm cầm kiếm người, nghênh tiếp từng đôi mắt, cảm xúc dâng trào lên xuống.

"Chư vị!"

Tô Vân mở miệng, từng cái tiên kiếm theo thanh âm của hắn vang lên vang, chấn động, lơ lửng, quanh quẩn trên không trung bay lượn.

Tô Vân thật dài hấp khí, còn chưa kịp nói tiếp, liền thấy một vị kiếm tiên khom người: "Thần Đế Sư động thiên Hoa Phong Thanh, tham kiến kiếm đạo Đại Đế!"

Tô Vân giật mình, hắn chỉ là muốn triệu tập những này cầm kiếm người đến đây, trợ giúp bản thân vào ở kiếm trận đồ, tìm hiểu kiếm trận đồ ảo diệu, để chống đỡ Tà Đế, kiếm đạo Đại Đế bắt đầu nói từ đâu?

Vừa rồi Thủy Oanh Hồi gọi hắn là kiếm đạo Đại Đế, hắn cũng trêu tức về một câu bản thân ấn pháp trình độ càng tốt

hơn , đó cũng không phải chủ ý của hắn, chỉ là một câu chuyện cười lời nói mà thôi.

Làm sao, thật là có người xưng hắn là kiếm đạo Đại Đế?

Hắn đang muốn nói chuyện, vị thứ hai kiếm tiên khom người: "Thần Thượng Phụ động thiên Nguyệt Thường Viên, yết kiến kiếm đạo Đại Đế!"

Tô Vân há to miệng, vị thứ ba kiếm tiên đã khom người: "Thần Thiên Tôn động thiên Thái A, yết kiến kiếm đạo Đại Đế!"

"Thần Tích Thi động thiên Ôn Hạo Nhiên, tham kiến kiếm đạo Đại Đế!"

"Thần Tứ Độc động thiên Tiêu Hàn Song, tham kiến kiếm đạo Đại Đế!"

…

Tô Vân có chút ngỡ ngàng, nhưng trong lồng ngực nhưng có một cỗ hào hùng tại dần dần lên xuống, dần dần khuấy động, trở nên sôi sục. Hắn cũng không biết bản thân triển lộ ra vô thượng kiếm đạo thời điểm, đối với những khác luyện kiếm tu kiếm người tạo thành lớn cỡ nào rung động, hắn chỉ là muốn dùng bản thân tìm hiểu ra kiếm đạo, thu hút những này tiên kiếm chọn trúng người đến đây, cùng hắn cùng một chỗ tìm hiểu kiếm trận đồ, cùng một chỗ phát triển, đối kháng quá khứ tà ác.

Mà bây giờ, kèm theo một tiếng này âm thanh kêu gọi, ngược lại kích phát hắn hào hùng!

Thời đại này thủy triều, tại đẩy hắn, vây quanh hắn, hướng cao hơn địa phương leo lên!

Tô Vân chỉnh đốn tâm tình, nhẹ nhàng run lên ống tay áo, đệ nhất kiếm trận đồ lơ lửng.

Đế Thúc trí tuệ ngưng tụ mà thành kiếm đạo đại trận đồ, hiện ra ở thứ bảy Tiên giới kiếm đạo cường giả phía trước.

Tô Vân nhập chủ kiếm trận, thôi thúc đệ nhất kiếm trận đồ biến hóa, đem toà kiếm trận này đồ bí ẩn hiện ra tại đến từ các nơi kiếm đạo cường giả phía trước.

Không cần hắn nói cái gì, ánh mắt mọi người đều bị kiếm trận này đồ thu hút, kiếm trận trong bức tranh bao hàm tráng lệ đại đạo, một cách tự nhiên thu hút lực chú ý của mọi người.

Một thanh âm lẩm bẩm nói: "Kiếm trận phía dưới, vạn đạo câu diệt, duy kiếm độc tôn…"

Những người khác cũng lộ ra vẻ cuồng nhiệt: "Duy kiếm độc tôn!"

Thái Cổ đệ nhất kiếm trận trong bức tranh ẩn chứa khó tin biến hóa, để vạn đạo đều im lặng, chỉ có kiếm đạo mới có thể thông suốt, bốn mươi chín thanh tiên kiếm phối hợp lẫn nhau, bắn ra không gì so sánh nổi uy năng!

Đây chính là kiếm trận đồ tinh diệu!

Trận đồ này cũng không phải là cần bốn mươi chín người phối hợp mới có thể thi triển đi ra, mà là có thể chia tách đi ra, hai người có thể tạo thành kiếm trận, ba người cũng có thể tạo thành kiếm trận!

Tạo thành kiếm trận nhân số mỗi nhiều hơn một người, kiếm trận uy lực liền có đáng sợ nâng cao!

Bốn mươi chín vị tinh thông kiếm đạo kiếm tiên, liên thủ thi triển kiếm trận, hắn trận pháp uy năng liền tăng lên tới bọn họ ngày bình thường khó có thể tưởng tượng độ cao!

Ở đây tất cả mọi người, loại trừ Tô Vân, Đế tâm cùng Oánh Oánh, cũng không biết bộ kiếm trận này chung cực uy lực rốt cuộc mạnh cỡ nào, nhưng Tô Vân bọn họ lại biết, tại chỉ có

tiên kiếm mà không cầm kiếm người dưới tình huống, Tô Vân dùng bộ kiếm trận này đối kháng chính diện Tà Đế, buộc Tà Đế biết khó mà lui!

Nếu như nói kiếm trận đồ phối hợp bốn mươi chín thanh tiên kiếm, chính là một bộ Tiên đạo chí bảo lời nói, như vậy kiếm trận chính là một bộ chí bảo kiến thức, nắm giữ những kiến thức này người, có thể gom thành nhóm, tổ hợp thành từng bộ từng bộ kiếm trận đồ, tăng lên rất nhiều sức chiến đấu của bọn họ!

"Đế Thúc lớn nhất cống hiến, cũng không ở chỗ luyện chế ra một cuốn kiếm trận đồ, mà là sáng tạo ra kiếm trận đồ."

Tô Vân nhìn thấy thứ bảy Tiên giới kiếm đạo cường giả đi vào kiếm trận trong bức tranh, nghiên cứu giao lưu, trong lòng cũng rất là hài lòng, thầm nghĩ: "Hắn luyện chế kiếm trận đồ, chỉ là một kiện bảo vật, mà hắn sáng tạo ra kiếm trận đồ, lại là một cái lớn lao kiến thức bảo khố. Hắn lưu lại kiếm trận đồ, sẽ truyền bá đến bảy mươi hai động thiên các nơi, nâng cao linh sĩ cùng tiên nhân thực lực."

Lại qua hai ngày, thứ bảy Tiên giới kiếm đạo cường giả lần lượt đến, tổng hợp tập bốn mươi sáu vị, thêm vào Tô Vân cũng chỉ bốn mươi bảy vị, còn thiếu hai vị.

"Tiêu Thúc Ngạo không tại. Hắn hẳn là theo Ngô Đồng cùng một chỗ, đuổi giết Ngục Thiên Quân đi. Tang Thiên Quân cùng Ngọc thái tử, lúc này cũng đang đuổi giết Ngục Thiên Quân, mấy người này thần thông quảng đại, Tiêu Thúc Ngạo khó mà thoát thân chạy đến."

Tô Vân chần chừ một chút, hiện tại bảy mươi hai động thiên đã trên cơ bản hợp nhất hoàn thành, còn thiếu thiếu một tòa cửu châu động thiên, nhưng mà cuối cùng cái kia cầm kiếm người nhưng vẫn là không thấy tăm hơi.

“Như vậy một cái khác cầm kiếm người là ai? Hai ta lần cho gọi, lần đầu tiên triệu tiên kiếm chưa đến, lần thứ hai triệu một thân cũng không đến!”

Tô Vân hơi nghi hoặc một chút, cuối cùng này một cái cầm kiếm người để hắn rất là tò mò. Không nói những cái khác, có khả năng đối kháng hắn cùng kiếm trận đồ triệu hoán, bậc này bản lĩnh cũng đã không thể khinh thường.

Vội vàng chính là hơn hai tháng quá khứ, đã có không ít kiếm tiên sửa sang lại ra một chút nhỏ nhắn kiếm trận, bắt đầu hai hai phối hợp, thí nghiệm kiếm trận uy lực, mặt khác đủ loại kiếm trận cũng bị bọn họ thí nghiệm đi ra, chỉ là uy lực bên trên còn không như ý muốn, còn cần tiếp tục tham ngộ kiếm trận đồ.

Một ngày này, tiên tướng Bích Lạc đến đây, lão nhân kia còng lưng thân thể, toàn thân tro tàn trôi nổi bồng bềnh, những nơi đi qua, lưu lại một đầu tro tàn lát thành con đường.

Hắn giống như là so lúc trước già hơn, càng thêm mục nát.

“Tô điện.” Hắn khom người, tham kiến Tô Vân.

Tô Vân liền vội vàng đứng lên, nói: “Tiên tướng không cần đa lễ. Tiên tướng này đến, có lẽ là Tà Đế bệ hạ giờ phút này ngay tại bên ngoài, đúng hay không?”

Tiên tướng Bích Lạc ngẩng đầu lên đến, che đầu ở dưới gương mặt có chút u ám, tro tàn không ngừng bay xuống, một lần nữa chụp xuống xông ra, ẩn tàng bởi vì tro tàn bệnh mà lộ ra diện mục dữ tợn, cười nói: “Tô điện đoán không sai, giờ phút này bệ hạ ngay tại bên ngoài.”

Tô Vân hướng Cam Tuyền uyển nhìn ra ngoài, lúc này, Tà Đế cũng tại nhìn về phía này.

Hai người tuy là cũng không từng nhìn thấy đối phương, cũng đều biết lúc này ánh mắt của đối phương tại nhìn hướng

mình cái phương hướng này.

Tô Vân nói: "Tà Đế bệ hạ này đến, hơn nữa mang theo ngươi, có lẽ là hắn đè xuống thương thế, đi tới nơi này nhìn xem ta chuẩn bị thế nào."

Tiên tướng Bích Lạc cười nói: "Tô điện đối bệ hạ hiểu rất rõ. Bệ hạ thật có ý tứ này. Chỉ là hắn đi tới Cam Tuyền uyển bên ngoài, nhìn thấy Tô điện tụ tập cái này một nhóm kiếm đạo cao thủ, liền biết mình không có đoạt lại Đế tâm khả năng. Bệ hạ để lão thần đến đây, là nói cho Tô điện, bệ hạ thừa nhận mình bại."

Tô Vân hơi giật mình, thất thanh nói: "Tà Đế cũng sẽ thừa nhận bản thân thất bại?"

Tiên tướng Bích Lạc nghiêm nghị nói: "Đế Tuyệt bệ hạ một thế cường nhân, tru Đế Thúc, đuổi Đế Hốt, luyện Tứ Cực đỉnh, đúc Phần Tiên lô, chiếm đoạt từng cái Tiên giới, độc bá thiên hạ. Bậc này hùng tài vĩ lược người, làm sao lại kiêng kị nói bại? Thất bại chính là thất bại. Tà Đế tuy là không phải hoàn chỉnh Đế Tuyệt, nhưng cũng là hắn tinh thần."

Tô Vân lẩm bẩm nói: "Tà Đế không kiêng kỵ nói bại?"

Tiên tướng Bích Lạc nói: "Bệ hạ để cho ta tới nói cho ngươi, hắn sẽ không tiếp tục động Đế tâm chủ ý. Hắn phải đi săn giết Đế cấp tồn tại, hoặc là Đế Hốt, hoặc là Đế Thúc, hoặc là Minh đô, hoặc là Thiên Hậu, hoặc là Đế Phong, lấy đối phương chi tâm, để bản thân sử dụng."

Tô Vân yên lòng, cười nói: "Tiên tướng, ngươi nếu biết Tà Đế không phải hoàn chỉnh Đế Tuyệt, chỉ là hắn nội tâm nương tựa thi thể hình thành bán ma, vì sao còn muốn đi theo hắn, giúp đỡ hắn? Ngươi hẳn phải biết, Đế Chiêu cũng là Đế Tuyệt một phần, Đế tâm cũng là Đế Tuyệt một phần, cần gì chỉ đi theo Tà Đế?"

Ánh mắt của hắn tha thiết: “Còn có ta! Ta là Đế Chiêu thái tử, ngươi cũng có thể đi theo ta! Ta từng cứu mạng của ngươi, còn có thể lại cứu ngươi lần thứ hai! Ta có thể chữa trị ngươi tro tàn bệnh! Vứt bỏ Tà Đế, đến cô vương nơi này tới đi!”

Tiên tướng Bích Lạc mặt mỉm cười, khom người cáo lui, nói: “Tô điện, ta đã già, không có nhiều như vậy ý nghĩ. Lão thần chỉ muốn đi theo cho nên chủ, dù là thành cũng được, bại cũng được, đi đến kiếp này, cho mình một câu trả lời. Lão thần, không chọn hai chủ.”

Tô Vân lộ ra vẻ thất vọng, đưa mắt nhìn hắn rời đi.

Đế tâm đi tới, xa tiễn tiên tướng Bích Lạc rời đi, sau một lúc lâu, nói: “Hắn rất mạnh.”

Tô Vân thở dài, nói: “Chỉ tiếc cường giả cũng có kết thúc thời điểm, tiên tướng Bích Lạc thọ nguyên chỉ sợ không nhiều lắm.”

Đế tâm nói: “Nhưng như trước rất mạnh, mạnh đến mức đáng sợ.”

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, biết bản lãnh của hắn, mạnh yếu hay không, vừa nhìn liền biết, vì vậy nói: “Bích Lạc mạnh bao nhiêu?”

“Một con đường riêng, sâu không lường được.”

Tô Vân cau mày, sâu không lường được không cách nào cân nhắc Bích Lạc mạnh mẽ, vì vậy nói: “Tà Đế đâu?”

Đế tâm nói: “Một con đường riêng, sâu không lường được.”

Tô Vân hỏi lại: “Thiên Hậu đâu?”

“Sâu không lường được.”

“Tiên Hậu đâu?”

“Một con đường riêng, đăng phong tạo cực.”

Tô Vân trong lòng hơi chấn động, lấy lại bình tĩnh, hỏi: “Tử Vi Đế Quân đâu?”

“Đăng phong tạo cực.”

Tô Vân lại hỏi hắn đối Sư Đế Quân cách nhìn, cũng là đăng phong tạo cực. Tô Vân kinh ngạc, thầm nghĩ: “Chẳng lẽ tiên tướng không phải Đế Quân, mà là đạo cảnh cửu trùng thiên tồn tại? Không đúng, ta tại đệ nhất tiên nhân thiên kiếp bên trong chưa từng gặp qua hắn.”

Đế Quân chỉ là địa vị, không liên quan tới tu vi, nhưng cũng cần tu luyện tới Đạo cảnh bát trùng thiên, mới có thể được phong làm Đế Quân. Tiên tướng Bích Lạc chính là Đế Tuyệt tiên đình bên trong quyền thế gần với Đế Tuyệt cùng Thiên Hậu tồn tại, một thân thực lực hơn phân nửa đã đi đến Đạo cảnh bát trùng thiên đại viên mãn, thực lực thậm chí tại Tiên Hậu đám người phía trên, là Đế bên dưới đệ nhất nhân.

Chẳng qua tiên tướng Bích Lạc thời đại, tu luyện tới Đạo cảnh cửu trùng thiên nhân vật cũng không tại số ít, Đế Tuyệt, Thiên Hậu, Đế Phong, đều là Đạo cảnh cửu trùng thiên.

Về sau một đoạn thời gian, Tô Vân cùng mọi người tiếp tục nghiên cứu kiếm trận đồ, mọi người đã có thể đi vào kiếm trận, cùng hắn cùng một chỗ thôi thúc toà này đệ nhất kiếm trận đối địch.

Kiếm trận này, lại phối hợp tiên kiếm chi uy, uy lực vô cùng lớn!

Cam Tuyền uyển bốn phía rất là náo nhiệt, chẳng qua không còn Tà Đế cái này uy hiếp, Tô Vân rất nhanh lại tĩnh cực tư động, tính toán nói: “Ta vách quan tài cùng lớn xích vàng, đều bị Đế Thúc lấy đi, hiện nay không có luyện chế hoàng chung tài liệu. Hỗn độn Đại Đế khẳng định đã bị Đế

Hốt thả ra ngoài, ngũ sắc kim cũng không có chỗ dựa. Hiện nay muốn tìm đến đủ nhiều tài liệu, hoặc là doạ dẫm vơ vét cựu thần, buộc bọn họ dâng ra pháp bảo của mình luyện cho ta chuông, hoặc là liền đi tới Hỗn Độn hải, nhìn xem có hay không có bảo vật gì cọ rửa lên bờ."

Loại thứ nhất phương pháp khẳng định không được, Tô Vân còn chưa luyện thành hoàng chung, liền sẽ bị cựu thần bọn họ tiễn chuông.

Loại thứ hai phương pháp thì cần muốn đi vào Thái Cổ cấm khu, xuyên qua năm tòa đã bị tro tàn vùi lấp Tiên giới, đi tới đệ nhất Tiên giới phần cuối, đi qua Thần Thông hải, Luân Hồi Hoàn cùng Vu Môn, mới có thể đi tới Hỗn Độn hải.

Tô Vân do dự hai ngày, lệnh Bạch Trạch chộp tới Tỳ Hưu nguyên lão, đem Tỳ Hưu nguyên lão thu thập tiên khí tất cả chuyển dời đến bản thân Linh giới bên trong, lúc này mới quyết định lên đường.

"Tể chủng hôn quân!" Tỳ Hưu nguyên lão cực kỳ phẫn nộ.

Bạch Trạch không hiểu: "Nhưng mà, những này tiên khí rõ ràng đều là của hắn, là hắn giao cho ngươi bảo quản, vì sao còn muốn mắng hắn hôn quân?"

"Tể chủng nịnh thần!" Tỳ Hưu trừng mắt nhìn.

—— —— tháng mười một ngày cuối cùng, nguyệt phiếu không tìm đến liền quá hạn, cầu phiếu ~~

Chương 695 : Tro tàn lữ trình (cuối tháng cầu phiếu)

Chương 698: Tro tàn lữ trình (cuối tháng cầu phiếu)

Đại khái Tỳ Hưu nguyên lão cảm thấy không có để lại đủ nhiều tiên khí đổ vào Tử Trúc, đều là nịnh thần cùng hôn quân, chẳng qua Tô Vân hạt địa rộng lớn, phúc địa rất nhiều, các nơi sưu tập tới tiên khí vẫn là liên tục không ngừng cung ứng tới, Tỳ Hưu nguyên lão liền đem việc này buông xuống, như trước đi xử lý kinh doanh Tô Vân của cải.

Trước khi đi, Tô Vân thanh kiếm trận đồ lưu tại Cam Tuyền uyển, giao cho Lăng Cơ, Động Đình các cựu thần xử lý, nếu là có khó, liền tế lên kiếm trận đồ, triệu tập cầm kiếm người vào trận nghênh địch.

Oánh Oánh đối với cái này có chút không hiểu, nói: "Sĩ tử, Lăng Cơ nịnh bợ thành thần, nịnh nọt có thể xưng vô song, vì sao trọng dụng hắn?"

Tô Vân nói: "Oánh Oánh, ngươi chỉ thấy hắn nịnh nọt, ta nhưng nhìn thấy hắn ý đồ rút ngắn cùng chúng ta quan hệ. Bản lãnh của hắn cùng Động Đình, Ôn Kiều đám người không sai biệt nhiều, lại giỏi về phỏng đoán tâm tư của ta. Còn mặt khác cựu thần, cùng ta quan hệ không có như vậy tỉ mỉ, nếu như giao phó, đương nhiên là giao phó Lăng Cơ."

Oánh Oánh kinh ngạc nói: "Nói như vậy, nịnh nọt ngược lại là chuyện tốt?"

Tô Vân nói: "Còn muốn nhìn là có hay không có bản lĩnh. Nếu như có bản lĩnh, nói chuyện lại tốt nghe, đương nhiên

đáng giá trọng dụng, xếp tại có bản lĩnh nhưng không biết nói chuyện người phía trước. Nhưng nếu không có bản lĩnh, chỉ biết nịnh nọt, đương nhiên không cần."

Oánh Oánh lúc này mới yên tâm, cười nói: "Ta còn tưởng rằng sĩ tử thật biến thành hôn quân nữa nha!"

Tô Vân cười ha ha, nghĩ đến vừa rồi ủy thác Lăng Cơ quản lý kiếm trận mưu toan về sau, Lăng Cơ đối với mình một hồi vỗ, quả thực thư thái cực kì, đạo tâm tựa hồ cũng thông suốt rất nhiều, không khỏi tâm thần thoải mái.

Hắn lần này không có kéo những người khác, chỉ đem lấy Oánh Oánh, ngồi thanh đồng phù tiết đi tới Tử Phủ.

Đi tới Thái Cổ cấm khu, can hệ trọng đại, Tô Vân tận khả năng tăng lên thực lực của mình, bởi vậy hắn đi tới Tử Phủ học tập Tử Phủ đại phá mặt khác chí bảo khai sáng thần thông.

—— Tử Phủ , đồng dạng cũng là hắn đối kháng Tà Đế tiền vốn. Nếu như đệ nhất kiếm trận đồ ngăn cản không nổi Tà Đế, hắn cũng chỉ có thể triệu hoán Tử Phủ.

"Đạo huynh, nhiều ngày không thấy, ngươi không những thương thế khỏi hẳn, hơn nữa nâng cao một bước."

Tô Vân nhìn thấy Tử Phủ, chính là kinh ngạc, lại là đau lòng nhức óc: "Ngắn ngủi mấy ngày, ngươi lại tinh tiến như vậy, ngươi thông minh như vậy, lại cố gắng như vậy, để chúng ta những này người ngu xuẩn như thế nào cho phải?"

Hắn hoạt học hiện dụng, hướng về phía Tử Phủ một hồi vỗ, tâng bốc một phen, lúc này mới chứng minh mục đích đến.

Tử Phủ hăng hái, đắc ý, đưa nó chặt đứt Tứ Cực đỉnh một chân thần thông từ đầu chí cuối truyền thụ đi ra, thậm chí không sợ người khác làm phiền, một lần lại một lần biểu hiện ra.

Oánh Oánh trợn mắt há hốc mồm.

Dù là Oánh Oánh cùng Tô Vân một cái ghi nhớ một cái lĩnh ngộ, cũng tiêu phí mấy tháng thời gian, mới đưa Tử Phủ thần thông hiểu rõ.

Đây là một loại Tiên Thiên Nhất Khí thần thông, là Tử Phủ tại hiểu rõ Tứ Cực đỉnh phù văn cấu tạo về sau, mới khai sáng ra thần thông.

Cùng Tô Vân lĩnh ngộ ra Tiên Thiên tử lôi khác biệt, Tử Phủ một chiêu này vận chuyển Tiên Thiên Nhất Khí, hóa thành một đạo tử quang, không có gì không chém, phá hỗn độn phù văn, cực kỳ lợi hại!

Trong đó vận dụng đến kiến thức cùng đạo diệu, để Tô Vân đối Tiên Thiên Nhất Khí có càng sâu hiểu.

"Nhất khí chém hỗn độn, tích hồng mông, một chiêu này liền gọi là Hồng Mông Hỗn Nguyên trảm!"

Tô Vân học được một chiêu này, kinh sợ, cảm động đến rơi nước mắt, nói: "Đạo huynh có thể hay không đem đại phá Phần Tiên lô, đại phá kim quan, đại phá kiếm hoàn thần thông, cũng truyền thụ cho ta? Ta quá ngu độn, đạo huynh khai sáng nhất khí thần thông, chính là ta ngàn năm vạn năm, muốn bể đầu đều không nghĩ ra được, đành phải hướng đạo huynh thỉnh giáo."

Cái này mông ngựa liền đập vào đùi ngựa bên trên, Tử Phủ bên trong bay ra một đoàn tử khí đem Tô Vân đánh cho đầu đầy là u, lúc này mới đem hai người đuổi ra ngoài.

Tô Vân cùng Oánh Oánh đều là khó hiểu, lại không biết Tử Phủ đại phá Tứ Cực đỉnh, là từ đạo pháp thần thông bên trên đem Tứ Cực đỉnh phá vỡ, bởi vậy có thể chặt đứt chân đỉnh.

Mà Phần Tiên lô, kim quan cùng đế kiếm kiếm hoàn, nó cũng không từng từ đạo pháp thần thông bên trên phá vỡ.

Tô Vân nịnh bợ tuy tốt, tuy là được lợi, nhưng nó còn có thể phân rõ thị phi, Tô Vân nịnh nọt sai, đương nhiên dẫn đến nó lôi đình tức giận, chỉ đem Tô Vân đánh cho đầu đầy u đều xem như tốt.

Tô Vân đứng tại Tử Phủ bên ngoài, nói: "Đạo huynh, ta lần này sắp đi tới Thái Cổ cấm khu, nơi đó nguy hiểm nặng nề, không có đạo huynh chấn nhiếp, ta kinh sợ nơm nớp lo sợ…"

Tử Phủ bên trong bay ra một đạo Hồng Mông Hỗn Nguyên trảm, Tô Vân thấy thế, đành phải mang theo Oánh Oánh gào thét mà đi, tức giận nói: "Nhìn tới ta không có đạt được Lăng Cơ chân truyền, tôn này cựu Thần tàng giải quyết riêng!"

Oánh Oánh nói: "Hắn mọc ra ngàn cánh tay, tuy là thân hình rất lớn, nịnh bợ cũng rất dịu dàng. Sĩ tử, ngươi dùng sức quá mạnh, có chỗ sai."

Tô Vân đề phòng, đồng ý: "Oánh Oánh nói đúng, ta hiểu."

Thanh đồng phù tiết mang theo bọn họ đi tới Thiên Phủ động thiên, Tô Vân đi vào Thiên Phủ, xử lý chính vụ, lại kiểm tra Tam Thánh học cung dạy học, lúc này mới lên đường, đi vào Tam Thánh Hoàng lăng.

Bọn họ đi rồi không đến bao lâu, có thế phiệt con cháu vội vã đưa tới tấu chương, cao giọng nói: "Thánh Hoàng ở đâu? Thánh Hoàng ở đâu?"

Trấn thủ Thiên Phủ tiên nhân không vui nói: "Chuyện gì bối rối?"

"Nhân ma!"

Cái kia thế phiệt con cháu hoảng sợ nói: "Trong Thiên phủ xuất hiện nhân ma, tại Thiên Phủ thanh khê phúc địa lân cận, tạo thành lớn lao chém giết, thành hương chi dân đều đã điên rồi, tự giết lẫn nhau! Thanh khê phạm vi mấy ngàn dặm, dân

chúng công kích lẫn nhau, ngay cả ta Thạch gia đều gặp phải công kích! Xin Thánh Hoàng xem xét quyết định!"

Tiên nhân kia cực kỳ hoảng sợ, dậm chân nói: "Nhân ma hiện thế, Thánh Hoàng nhưng vừa đi, cái này như thế nào cho phải?"

Nhưng vào lúc này, bất thình lình váy đỏ cuốn lên, bày khắp không trung, một đầu Hắc Long tại váy đỏ bên trên du tẩu, đột nhiên hóa thành một cái nam tử áo đen, trầm giọng nói: "Thiên Phủ đám người, không cần kinh hoảng, là thượng giới Ngục Thiên Quân trốn đến nơi này, tạo thành nhất thời rối loạn. Các ngươi nơi này, có tăng nhân không? Ta cần một chút tăng nhân, trấn áp Ngục Thiên Quân ma tính!"

Tiên nhân kia vội vàng nói: "Tam Thánh học cung bên trong có mấy ngàn tăng nhân, còn có Đồ Minh thánh tăng cùng lão phật ở đây giảng đạo!"

Nam tử áo đen kia giáng lâm, nói: "Nhanh chóng mời bọn họ đến đây."

Tiên nhân kia đồng ý, trên bầu trời truyền tới một rất êm tai âm thanh, nói: "Thúc Ngạo, Ngục Thiên Quân loạn chúng sinh chi tâm, để cho bọn họ sinh ra ma tính, dựa vào cái này chữa thương. Tang Thiên Quân cùng Ngọc thái tử sợ không thể thắng, ta đi trước một bước chạy tới thanh khê, ngươi mang theo đại hòa thượng nhanh chóng đến đây trợ giúp!"

Thiên Phủ mọi người ngẩng đầu nhìn lại, lại thấy đầy trời váy đỏ như là đỏ tươi màn lớn ở trên bầu trời khẽ động, bay phất phới, hướng nơi xa bay đi.

Váy đỏ bay đến nơi xa, như là một đóa mây đỏ.

Nam tử áo đen kia Tiêu Thúc Ngạo nhanh chóng nói: "Dẫn ta đi gặp thánh tăng cùng lão phật, ta cùng bọn hắn là cố nhân."

Tam Thánh Hoàng lăng bên trong một mảnh u ám, Tô Vân thôi thúc Tiên Thiên Nhất Khí, tiện tay tạo vật, treo mấy viên dạ minh châu tại trong lăng mộ.

Oánh Oánh từ hắn Linh giới bên trong bay ra, rơi vào đầu vai của hắn.

Tô Vân mở ra Thánh Hoàng quan tài, nói: "Không biết Tam Thánh Hoàng cùng đệ nhất Thánh Hoàng bọn họ hiện nay thế nào rồi."

Oánh Oánh cũng có chút nhớ nhung Lâu Ban cùng Sầm phu tử, nói: "Bọn họ đi thứ tám Tiên giới, hiện tại hẳn là đang giáo hóa nơi đó chúng sinh a? Đại khái bọn họ lại ở nơi đó khai sáng ra thuộc về bọn hắn trong giấc mộng thế giới."

Tô Vân suy nghĩ xuất thần.

Nguyên Sóc năm ngàn năm tới Thánh Nhân, đối lý tưởng thế giới đều có đều tự khác biệt giải thích, nhưng mà Thánh Nhân trí tuệ tuy cao, cũng rất ít quản lý quyền lực, không cách nào thôi động bọn họ trong lý tưởng thế giới.

Lần này có lẽ là một cơ hội.

Tô Vân đi vào Thánh Hoàng quan tài, cười nói: "Mỗi khi ta muốn lên bọn họ, nghĩ đến bọn họ tại một cái khác trong tiên giới sống lại, trong lòng chính là nhớ, lại là an tâm."

Thánh Hoàng quan tài nhẹ nhàng chấn động, một con đường mở ra, Tô Vân cùng Oánh Oánh hướng đi một cái khác Tiên giới.

Thứ sáu Tiên giới.

Bọn họ không có dừng lại lâu, từ thứ sáu Tiên giới Tam Thánh Hoàng lăng xuất phát, đi tới thứ năm Tiên giới, đi vào thứ năm Tiên giới, liền coi như là đi vào Thái Cổ cấm khu.

Thứ năm Tiên giới sụp đổ, Tiên đạo không còn, thế gian tất cả đại đạo mục nát, tinh thần cũng tan rã, không có sinh mệnh có khả năng tồn tại. Tô Vân cùng Oánh Oánh từ trong Hoàng Lăng đi ra, nhìn bốn phía, chỉ thấy tối tăm mờ mịt tinh thần buông xuống, dường như đưa tay có thể chạm.

"Mảnh này Tiên giới tro tàn bên dưới, mai táng bao nhiêu tiên nhân?" Nàng lẩm bẩm nói.

Tô Vân nói: "Này đến bên dưới, có vô số Tiên thành, một cái văn minh, như vậy chôn vùi. Nếu như tìm không ra giải quyết Tiên đạo tro tàn hóa phương pháp, như vậy của chúng ta Tiên giới cũng là kết quả giống nhau."

Thứ sáu Tiên giới một mực ghé vào thứ bảy Tiên giới bên trên hút máu, vơ vét phúc địa bên trong tiên khí, cung ứng cho thứ sáu Tiên giới tiên nhân, đồng thời lại hạn chế mới tiên nhân phi thăng, nhờ vào đó tới trì hoãn thứ sáu Tiên giới tử vong.

Mà đó cũng không phải lâu dài chi đạo.

Hiện nay thứ bảy Tiên giới bảy mươi hai động thiên đã hợp lại lên, ngày càng lớn mạnh, thứ sáu Tiên giới phản công cũng vô cùng cấp bách, bởi vậy đều khiến Tô Vân có một loại cảm giác nguy cơ cảm giác cấp bách.

Hắn giơ bàn tay lên, nhẹ nhàng chạm đến đỉnh đầu buông xuống tinh cầu, yên lặng thôi thúc Tiên Thiên Nhất Khí.

Chỉ thấy bàn tay hắn tiếp xúc chỗ, tro tàn từ từ lột đi, tro tàn bên trong hoa cỏ cây cối, vậy mà giống như là từ tro tàn bên trong sống lại đồng dạng, từ từ trở nên màu xanh biếc sum suê, sinh cơ dạt dào.

Tô Vân đem Tiên Thiên Nhất Khí tăng lên tới cực hạn, nửa cái tinh cầu xanh biếc lên, sông lớn hồ nước, mây khói cầu vồng, dường như tất cả sống lại!

Cái kia nửa cái tinh cầu bên trên, chim hót hoa nở, thậm chí liền bị vùi lấp tại tro tàn bên trong mọi người cũng lần nữa phục sinh, bọn họ thành thị trở nên ngăn nắp mỹ lệ, bọn họ giống như là không biết mình đã tử vong, vẫn hiện ra chúng sinh bách thái, vui vẻ hòa thuận.

Oánh Oánh kinh ngạc nhìn một màn này, không biết nên thế nào hình dung trước mắt mình nhìn thấy.

Tô Vân Tiên Thiên Nhất Khí từ từ sa sút, ngay sau đó thu về bàn tay, chỉ thấy tinh cầu kia vạn vật nhất thời lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được khô héo, những cái kia phục sinh sinh linh, phục sinh thứ năm Tiên giới mọi người, cũng nhất thời lần nữa hóa thành tro tàn, không còn tồn tại!

Tô Vân thầm than một tiếng, xoay người trở về Tam Thánh Hoàng lăng, nói: "Oánh Oánh, chúng ta đi thôi. Về sau ngươi nhắc nhở ta đừng lại làm loại chuyện ngu này, chúng ta chỉ có thể là tiết kiệm pháp lực, tiết kiệm tiên khí. Phía trước không có bất kỳ cái gì phúc địa có thể dùng."

Oánh Oánh vội vàng đuổi theo hắn, nặng nề gật đầu, lại không biết nên nói cái gì.

Sau đó không lâu, bọn họ đi tới thứ tư Tiên giới, không có dừng lại lâu liền đi tới thứ ba Tiên giới.

Lại mấy ngày nữa, bọn họ cuối cùng đi tới đệ nhất Tiên giới, bắt đầu bước lên một đầu nhìn như vô tận tro tàn lữ trình.

Tại đệ nhất Tiên giới biên giới, to lớn Luân Hồi Hoàn lập loè sáng sủa cực kỳ quang mang, vô thanh vô tức vận chuyển, Thần Thông hải thì còn không nhìn thấy, chẳng qua có thể cảm nhận được vô lượng thần thông tại tro tàn trên đường chân trời ồn ào náo động!

Tô Vân thôi thúc thanh đồng phù tiết, kề tro tàn bay tới đằng trước, đi tới cái kia to lớn Luân Hồi Hoàn.

Oánh Oánh lấy xuống tiên tướng Bích Lạc đưa cho nàng nhẫn thưởng thức, chiếc nhẫn kia bên trên khảm nạm lấy năm viên màu sắc khác nhau bảo thạch, theo tiên tướng Bích Lạc nói, là Tà Đế ban tặng, Tà Đế tại Thái Cổ cấm khu bên trong nhặt được.

"Sĩ tử, ta lúc đầu dùng tay này vòng triệu hoán tiên tướng giờ, cảm ứng được loại trừ tiên tướng bên ngoài, còn có một cỗ khí tức cực kỳ mạnh cùng vòng tay liên kết."

Oánh Oánh thử nghiệm thôi thúc vòng tay, nói: "Ta nghi ngờ Thái Cổ cấm khu bên trong có gì có thể sợ sinh vật tồn tại. Chẳng qua có thể đánh tạo như thế tinh xảo vòng tay, nhất định là nắm giữ bất phàm văn minh a?"

Nàng đối thủ vòng rất là ưa thích, một mực đeo ở trên người, nhưng mà tay này vòng thế nào thôi thúc, nàng nhưng thủy chung không có hiểu rõ, ngay sau đó chỉ có thể làm làm một cái trang sức.

Tô Vân suy nghĩ một chút, nói: "Nếu không, ngươi dùng vòng tay thử lại thử một lần triệu hoán? Lần trước triệu hoán là tại thứ bảy Tiên giới, mà ở trong đó cách sáu cái Tiên giới, mỗi cái Tiên giới đều là độc lập vũ trụ, có lẽ ở đây triệu hoán, hẳn là lại càng dễ cảm ứng được cỗ khí tức kia."

Oánh Oánh nghe vậy, rục rà rục rịch, thử dò xét nói: "Ta tuy là đã sớm muốn làm như vậy, nhưng mà làm như vậy có chút không tốt lắm đâu? Ngộ nhỡ gặp phải nguy hiểm đâu?"

Tô Vân cười nói: "Chúng ta ngồi trên đời nhanh nhất phù tiết, gặp phải nguy hiểm đương nhiên tránh đi. Nơi này khắp nơi tro tàn, cũng không lo lắng bị triệu hoán tới sinh vật phung phí phá hoại, chúng ta còn có thể bị người ta tóm lấy hay sao?"

Oánh Oánh nhận được hắn cổ vũ, lập tức sắp đặt tế đàn, đúng lúc này, Tô Vân khẽ ồ lên một tiếng, vội vàng nói: “Oánh Oánh , chờ một chút! Nơi này hình như không chỉ chúng ta!”

Oánh Oánh dừng lại, chỉ thấy phía trước một tòa cực kỳ hùng vĩ tráng lệ Thiên môn đứng sừng sững, đang có tiên nhân từ trong tiên môn bay ra, cũng tại hướng Luân Hồi Hoàn Thần Thông hải phương hướng mà đi!

Chương 696 : Thần bí khó lường Thần Thông hải

Chương 699: Thần bí khó lường Thần Thông hải

"Tiên giới cũng đang nỗ lực đả thông Thái Cổ cấm khu?"

Tô Vân khẽ giật mình, lập tức rõ ràng lần trước Đế Phong đi tới Thái Cổ cấm khu mục đích: "Đế Phong lần trước đi tới nơi này, chỉ sợ chính là muốn kiến tạo một tòa Tiên giới thông hướng Thái Cổ cấm khu cửa, thuận tiện Tiên giới thăm dò Thái Cổ cấm khu!"

Thái Cổ cấm khu quá nhiều địa phương đều là lúc trước Tiên giới thi hài, chân chính hữu dụng địa phương tại Tiên giới bên ngoài, nếu như là từ thứ năm Tiên giới bắt đầu đi, chỉ sợ bình thường tiên nhân cần đi đến mấy ngàn năm mới có thể đi tới nơi này.

Cũng không phải là mỗi người đều có thanh đồng phù tiết, cũng không phải tất cả mọi người biết Tam Thánh Hoàng lăng có lối đi bí mật.

Nhưng mà, nếu như dùng nhiều tiền, chế tạo Thiên môn , kết nối đệ nhất Tiên giới cùng thứ sáu Tiên giới, thứ sáu Tiên giới tiên nhân liền có thể cấp tốc qua lại tại hai cái Tiên giới ở giữa!

Có lẽ, tại Tiên giới cũng có như vậy một tòa hùng vĩ Thiên môn, đứng sừng sững ở tiên đình bên trong, hai tòa Thiên môn liên hệ!

Đế Phong không có tự thân tìm kiếm Thái Cổ cấm khu bí mật, một là nguy hiểm, hai là còn có Thiên Hậu, Tà Đế các kẻ

địch, bởi vậy để tiên đình tiên nhân đến đây mạo hiểm, chính là hắn lựa chọn tốt nhất.

Cho dù gặp phải nguy hiểm, thương vong cũng không phải bản thân, đồng thời bản thân lại có thể ngăn chặn Thiên Hậu, Tà Đế đám người, để cho bọn họ không rảnh ham muốn Thái Cổ cấm khu.

Chỉ là nơi này là đệ nhất Tiên giới, đã sớm tro tàn hóa thế giới, đại đạo không còn, thời gian dài, cho dù là tiên nhân đến đến nơi đây cũng sẽ tăng tốc mục nát, tiên binh lợi khí cũng rất nhanh liền sẽ mất đi công dụng.

Bởi vậy vì duy trì Thiên môn vận chuyển, cần phải đến không ngừng thay đổi mất mục nát bộ kiện, đây là một khoản không nhỏ chi tiêu. Hơn nữa tiên nhân cũng sẽ mục nát, tăng tốc tro tàn hóa, bởi vậy tiên nhân cũng không thể ở đây ở lâu, thường cách một đoạn thời gian liền muốn đổi một nhóm tiên nhân.

Nếu như không đổi, chỉ sợ những tiên nhân này đều đem chắc chắn phải chết!

“Đế Phong vì Thái Cổ cấm khu, thật sự là bỏ hết cả tiền vốn! Tiên giới gia nghiệp lớn, cũng chịu nổi hắn chơi đùa.” Tô Vân cảm khái nói.

Đế Phong là cái hùng tài vĩ lược người, có dã tâm của mình, ánh mắt của hắn không có vẻn vẹn đặt ở cùng Thiên Hậu, Tà Đế, Đế Thúc đám người tính toán bên trong.

Mở ra Thái Cổ cấm khu, đối với hắn mà nói là mở ra một con đường khác.

“Chỉ là con đường này nhưng cũng không dễ đi.”

Tô Vân thầm nghĩ: “Thái Cổ cấm khu nếu là đơn giản như vậy liền có thể thăm dò một lần, Đế Thúc, Tà Đế đám người

liền sẽ không đem nơi này phong ấn khí nha. Nơi này hung hiểm, nhất định khó có thể tưởng tượng!"

Hắn thôi thúc thanh đồng phù tiết tiếp tục hướng phía trước, quan sát những tiên nhân này là như thế nào vượt qua Thần Thông hải cùng Luân Hồi Hoàn.

Thần Thông hải cực kỳ hung hiểm, lần trước có thể đến nơi đây, toàn bộ dựa vào Đế Thúc hộ giá hộ tống. Chẳng qua khi đó Tô Vân đám người cũng không biết Tam Thánh Hoàng lăng đầu này đường tắt, bởi vậy trên đường trì hoãn một đoạn thời gian, hơn nữa Đế Thúc xuất phát từ an toàn cùng bản thân tu vi suy nghĩ, cũng không tiếp tục thâm nhập sâu.

Lần này Tô Vân thực lực tu vi đại tăng, Tiên Thiên Nhất Khí tam hoa đã nở, kiếm đạo càng là tu thành Đạo cảnh, hơn nữa Linh giới bên trong cất giữ lượng lớn tiên khí, có chuẩn bị mà đến.

Nhưng mà đối với hắn mà nói, cho dù là trốn ở thanh đồng phù tiết bên trong, cũng là cực kỳ hung hiểm, bởi vậy quan sát tiên đình tiên nhân thế nào vượt biển, có thể giảm bớt rất nhiều nguy hiểm.

Phía trước, cái này đến cái khác Đạo cảnh đan xen, tựa như từng cái chư thiên, đó là tu luyện tới Đạo cảnh nhất trùng thiên nhị trùng thiên Kim Tiên nở rộ bản thân Đạo cảnh, đối kháng mục nát tập kích.

Không có tu luyện tới Đạo cảnh tiên nhân, liền sẽ tế lên đạo hoa của mình .

Những này hành quân tiên nhân đỉnh đầu nổi lơ lửng đạo hoa, tốp năm tốp ba, đều có bất phàm đạo vận.

Dù vậy, bên cạnh bọn họ cũng tung bay khởi kiếp tro, đó là bọn họ đạo hạnh tại hủ hóa.

Tô Vân cùng Oánh Oánh tu luyện Tiên Thiên Nhất Khí, Tiên Thiên Nhất Khí không tại Tiên đạo bên trong, thật không có xuất hiện loại này tro tàn hóa nguy hiểm, nhưng tiên đình tiên nhân tu luyện chính là Tiên đạo, nhận sâu đệ nhất Tiên giới ảnh hưởng.

"Dựa theo loại này tro tàn hóa tốc độ, bọn họ căn bản đi không đến Thần Thông hải phần cuối." Tô Vân khẽ nhíu mày.

Không lâu sau đó, nhóm này tiên nhân chạy tới đệ nhất Tiên giới Bắc Miện trường thành.

Đệ nhất Tiên giới Bắc Miện trường thành là vắt ngang tại đệ nhất Tiên giới cùng Thần Thông hải ở giữa, ngăn cản Thần Thông hải quấy nhiễu, ra trường thành, chính là chân chính Thái Cổ cấm khu.

Năm đó tiên dân nhất định là trước đem Thần Thông hải vị trí không gian tách ra, hình thành lúc đầu Thái Cổ cấm khu.

Chờ đến đệ nhất Tiên giới hủy diệt về sau, lại đem đệ nhất Tiên giới cũng tính vào Thái Cổ cấm khu phạm vi.

Theo một triều lại một triều Tiên giới hủy diệt, Thái Cổ cấm khu phạm vi cũng càng lúc càng rộng, cuối cùng diễn hóa thành hiện nay quy mô.

Bắc Miện trường thành bên dưới có đăng thiên thê, những tiên nhân này leo lên đăng thiên thê, leo tới Bắc Miện trường thành bên trên.

Trường thành trên không có to to nhỏ nhỏ chư thiên móc ngược xuống, tại trên tường thành còn có tiên cung tiên điện, cùng với đủ loại tiên binh, dựng thành một cái tiên gia thành thị.

Ngoài trường thành, một mảnh quang mang chói mắt, diệt thế kiếp hỏa tại gào thét cuồn cuộn, vô số thần thông tại kiếp hỏa bên trong xuyên qua, bắn ra không gì so sánh nổi uy năng!

Nơi này chính là Thái Cổ chiến trường, một tràng khó có thể tưởng tượng chiến tranh lưu lại di tích.

Thần Thông hải!

Thần Thông hải trên mặt biển, một đạo so Thần Thông hải còn muốn sáng sủa vầng sáng cắt ra mênh mông vô tận kiếp hỏa cùng vô lượng thần thông, cắt vào quá khứ tương lai tám trăm vạn năm thời không!

Đạo kia Luân Hồi Hoàn như thế rung động, Tô Vân cùng Oánh Oánh dù là lần nữa nhìn thấy nó, như trước chóng mặt nhức đầu, khó mà tự kiềm chế.

Đây là hạng gì quảng đại thần thông?

Ngay tại Tô Vân thôi thúc thanh đồng phù tiết bay vọt Bắc Miện trường thành giờ, trường thành bên trên đang có Tiên Quân thôi thúc bản thân to lớn nội tâm, từ bên trong tòa tiên thành từ từ bay lên!

Cái kia Tiên Linh quảng đại, toàn thân mặc giáp trụ hào quang đẹp mắt, trắng như tuyết một mảnh.

Vị kia Tiên Quân Tiên Linh mọc ra bốn cánh tay, đại đạo như là băng dải, quấn quanh ở trên cánh tay của hắn, đón Thần Thông hải gió biển, hướng về phía sau thổi.

Hắn bốn tay cùng nâng lên một viên hạt giống, hạt giống ước chừng mấy trăm trượng, không biết là vật gì hạt giống.

Cái kia Tiên Quân Tiên Linh thận trọng đem hạt giống này tế lên, chỉ thấy cái này viên bồng bềnh lên, xung quanh hiện ra rất nhiều cựu thần phù văn, chậm rãi rơi vào Thần Thông hải bên trong.

Cái kia Tiên Quân Tiên Linh trong miệng nói lẩm bẩm, viên hạt giống kia vừa mới tiếp xúc đến Thần Thông hải, trực tiếp tự sinh rễ đâm chồi, rất nhanh mọc ra thô to dây leo!

Sợi rễ của nó đâm vào kiếp hỏa cùng vô lượng thần thông bên trong, hấp thu kiếp hỏa cùng Thần Thông hải năng lượng, mở rộng bản thân, tiên đằng nhanh chóng sinh trưởng, kéo dài, từ Thần Thông hải giường trên mở, hướng xa xôi biển cả bờ bên kia trải đi!

Dây leo thô to, giống như sơn mạch, từng mảnh từng mảnh đằng diệp, ước chừng trăm mẫu, dây leo rất nhanh liền tới đến Luân Hồi Hoàn phía dưới, xuyên qua Luân Hồi Hoàn, hướng càng xa mà đi!

Khung cảnh này tráng lệ vô cùng, làm người ta trợn mắt.

"Cái kia hạt giống, là cựu thần trên thân thể kết ra pháp bảo!"

Oánh Oánh đè thấp giọng nói: "Chỉ có cựu thần mới không sợ kiếp hỏa đốt cháy!"

Tô Vân gật đầu, trong lòng cực kỳ rung động.

Từ hạt giống nổi lên hiện ra phù văn đến xem, hạt giống này quả thực là cựu thần pháp bảo, hơn nữa là Thánh Vương cấp bậc cựu thần.

Bất quá, loại pháp bảo này cùng Thánh Vương làm bạn tương sinh, căn bản không có khả năng cho người mượn, cái này Tiên Quân tế ra bảo vật này, hiển nhiên cũng không phải là mượn tới.

"Hạt giống chủ nhân hơn phân nửa đã bị giết chết." Trong lòng của hắn yên lặng nói.

"Nhanh lên một chút, leo lên Giới Vân đằng!"

Cái kia Tiên Quân thu nội tâm, cao giọng quát: "Đến bờ bên kia, liền coi như là an toàn, tro tàn bất xâm!"

Bên trong tòa tiên thành, rất nhiều tiên nhân lập tức lên đường, nhao nhao bay ra Tiên thành, rơi vào gốc kia tiên đằng

bên trên, dọc theo tiên đằng bay về phía trước chạy.

Cái kia Tiên Quân cũng tự dẫn đầu mọi người đi đường, cao giọng nói: "Tuyệt đối không nên rời đi Giới Vân đằng! Cẩn thận đập đi lên sóng biển! Đừng đụng chạm bất kỳ bọt sóng! Đừng đi cứu người! Không nên quay đầu lại nhìn!"

Tô Vân theo ở phía sau, chỉ thấy phía dưới, Thần Thông hải sóng lớn cuộn trào mãnh liệt, gió to sóng lớn, mỗi một đạo sóng lớn đánh ra đi lên, cho dù là một giọt nước cũng ẩn chứa ngàn vạn thần thông!

Tô Vân nhìn chăm chú sóng lớn bên trong thần thông, mỗi một loại thần thông đều cực kỳ tinh diệu, là hắn trước đây chưa từng gặp, thuộc về dị chủng thần thông.

"Thái Cổ bên trong đến cùng chuyện gì xảy ra?"

Hắn khẽ nhíu mày, từ Thần Thông hải đến xem, vùng biển này không giống như là Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác đại chiến lưu lại, hai người chiến đấu hẳn không có quy mô lớn như vậy, bởi vì Thần Thông hải bên trong thần thông thực sự quá nhiều!

Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác cường đại như vậy tồn tại, bọn họ hẳn là không cần thi triển nhiều như vậy thần thông. Thần Thông hải hình thành, khẳng định còn có nguyên nhân khác!

Thần Thông hải bên trong thỉnh thoảng có sóng biển đánh ra đi lên, bọt sóng bộc phát, hóa thành đủ loại thần thông bất khả tư nghị, thường thường đem dây leo bên trên tiên nhân chiếm đoạt, cuốn vào trong biển.

Cái kia Tiên Quân cùng mặt khác tiên nhân thờ ơ lãnh đạm, tiếp tục miệt mài tiến lên, phảng phất cam chịu số phận đồng dạng, không làm bất luận sự chống cự nào.

Tô Vân thôi thúc thanh đồng phù tiết theo ở phía sau, Oánh Oánh nói nhỏ: "Vừa rồi vị kia Tiên Quân nói không nên quay đầu lại nhìn là có ý gì?"

Tô Vân ánh mắt lấp lóe: "Oánh Oánh, không nên quá tò mò. Bọn họ không quay đầu lại, liền sẽ không biết chúng ta đi theo phía sau bọn họ."

Oánh Oánh nháy mắt mấy cái: "Sĩ tử chẳng lẽ không tò mò ư?"

"Không tò mò."

Tô Vân dừng một chút, suy đoán nói: "Nghe cái kia Tiên Quân ý tứ, khả năng có đồ vật gì đó theo cái kia Giới Vân đằng, từ Thần Thông hải bên trong bò lên. Thần Thông hải bên trong quang mang bắn ra bốn phía, kiếp hỏa đốt cháy, thần thông quang mang càng là khủng bố, bởi vậy thứ này hẳn là không cách nào dựa vào con mắt đến xem đến vật khác thể. Ta suy đoán, Thần Thông hải bên trong đồ vật, hẳn là dựa vào người khác ánh mắt tới cảm ứng. Nếu là thấy được nó, nó cũng sẽ nhìn thấy ngươi."

Oánh Oánh lòng ngứa ngáy khó nhịn, nhịn không được liền nghĩ lát nữa.

Tô Vân nói: "Đừng tò mò. Có khả năng tại Thần Thông hải bên trong sinh tồn sinh vật, nhất định vô cùng cường đại, mới có thể chống cự Thần Thông hải thần thông cùng kiếp hỏa. Nếu quả như thật có sinh vật như vậy, sợ là chúng ta không phải là đối thủ."

Lúc này, một cỗ gió tanh thổi tới, phát động Oánh Oánh váy.

Oánh Oánh nhất thời căng thẳng, gắt gao bắt lấy Tô Vân tóc mai, run giọng nói: "Sĩ tử, đằng sau thật sự có đồ vật."

"Không nên quay đầu lại!"

Tô Vân đè thấp giọng, cái trán cũng toát ra mồ hôi lạnh. Hắn cũng cảm ứng được có cái gì sinh vật hô hấp phun ra khí lưu, cỗ khí lưu này nóng rát, chảy qua cổ của hắn giờ, thậm chí để hắn có một loại bị phỏng cảm giác!

Tu vi của hắn là cường đại cỡ nào? Chỉ là hô hấp khí lưu liền có thể để hắn cũng cảm ứng được bị phỏng, để Tô Vân chợt cảm thấy không ổn!

Quả thực có đồ vật gì đó theo Giới Vân đằng, vụng trộm leo ra Thần Thông hải, dọc theo căn này đằng hướng bên này đuổi theo. Hơn nữa, liền tại bọn hắn sau lưng!

Bất thình lình, thanh đồng phù tiết không biết bị cái gì đụng loạng choà loạng choạng.

Tô Vân không cần nghĩ ngợi, lập tức tăng tốc phù tiết tốc độ, hướng về phía trước phi nhanh, vượt qua phía trước tiên nhân.

Những tiên nhân kia đang tại đi đường, Tô Vân không có đi tại Giới Vân đằng bên trên, mà bọn họ nhưng đi lại tại Giới Vân đằng bên trên, tùy thời có khả năng cảm ứng được dưới chân truyền đến chấn động.

Cái kia sinh vật cực kỳ to lớn, di động lúc truyền đến chấn động rất là mãnh liệt.

Chẳng qua những tiên nhân này vẫn là dựa theo dặn dò, không người quay đầu. Chỉ là thanh đồng phù tiết vượt qua bọn họ, bay đến phía trước giờ, nhưng lại làm cho bọn họ hơi giật mình.

Bất thình lình một vị tiên nhân kêu lớn: “Giang Thành Tiên Quân, địch tấn công!”

Tô Vân trong lòng khẽ động, vội vàng quát: “Oánh Oánh nhắm mắt!”

Oánh Oánh không hiểu ý nghĩa, lại thấy chỉ thấy phía trước hơn mười tiên nhân nhao nhao quay đầu nhìn lại, nàng nhất thời tỉnh ngộ, vội vàng nhắm mắt lại!

“Hô ——— “

Một cỗ dâng trào gió tanh từ thanh đồng phù tiết một bên gào thét mà qua, kinh khủng nhiệt lượng kém chút đem Oánh Oánh nhen lửa, Tô Vân không nói lời gì thôi thúc Đạo cảnh, đem phù tiết bảo vệ.

Phía trước nhất thời truyền đến tiếng kêu thảm thiết, trong khoảnh khắc, hơn mười tiếng kêu thảm thiết im bặt mà dừng, tiếp lấy lại là gió tanh đập vào mặt, từ thanh đồng phù tiết bên cạnh lướt qua, tốc độ nhanh chóng, không thể tưởng tượng!

Thanh đồng phù tiết phía sau cũng nhất thời truyền đến kêu thảm, tiếp đó tất cả bình tĩnh lại.

Oánh Oánh không dám thở mạnh một cái, nàng biết Tô Vân để nàng nhắm mắt nguyên nhân, cái kia Thần Thông hải bên trong quái vật giết tới phía trước, giết chết cái kia mười cái quay đầu tiên nhân, liền sẽ rơi vào trong tầm mắt của bọn hắn.

Phía sau tiên nhân đến không kịp nhắm mắt, liền sẽ bị quái vật kia cảm ứng được, quái vật liền sẽ giết trở về!

Chỉ là, nàng hiện tại nhắm mắt lại, căn bản không biết quái vật kia có hay không đã đi.

Đúng lúc này, Oánh Oánh nghe được nhẹ nhàng tiếng ho khan, tiếp đó cách đó không xa truyền đến Tô Vân âm thanh: “Tốt, mở mắt ra đi, nó đã đi.”

Oánh Oánh đang muốn mở mắt ra, lúc này một con tay ấm áp nhẹ nhàng bao phủ tại khuôn mặt của nàng bên trên, Tô Vân âm thanh tại bên tai nàng vang lên: “Không phải ta tại nói chuyện, không nên đáp ứng.”

Oánh Oánh thân thể kéo căng, chỉ nghe thanh đồng phù tiết cửa khẩu chỗ truyền đến xuy xuy tiếng ma sát, vật kia giống như là tại lợi dụng ngứa ngáy, chỉ nghe một thanh âm đang học ngữ khí của nàng, hướng về phía phù tiết bên trong nói: "Quả nhiên không còn quái vật, nhanh lên một chút mở mắt ra đi."

Oánh Oánh lông tóc dựng đứng, cái trán một giọt mực nước chảy xuống.

—— —— cuối tháng cuối cùng ba giờ a, cầu phiếu ~~

Chương 697 : Ta tâm ánh sáng (cầu giữ gốc nguyệt phiếu)

Chương 700: Ta tâm ánh sáng (cầu giữ gốc nguyệt phiếu)

Cái kia Thần Thông hải bên trong quái vật tại thanh đồng phù tiết bên trên cọ xát lân phiến, phù tiết trở nên nóng hổi, sau một lúc lâu, phù tiết lại nguội đi.

Phía trước truyền tới một âm thanh: "Giang Thành Tiên Quân, có người đi theo chúng ta!"

Lại có một thanh âm la lên: "Giang Thành Tiên Quân cứu ta! Ta bị thương!"

Đột nhiên cái này đến cái khác âm thanh vang lên: "Cứu ta!" "Cứu ta!" "Ta bị ăn mất nửa người!" "Mặt của ta không thấy!" "Có kẻ địch ở sau lưng đánh tới!" "Vì sao không thể xoay người?"

…

Đủ loại thanh âm huyên náo vọt tới, trong đó còn kèm theo thần thông gào thét bắn ra tiếng vang, xen lẫn Tiên đạo đạo âm, tựa như trăm ngàn cái tiên nhân rơi vào trong khổ chiến, tắm máu chém giết, nhưng khó mà chặn lại kẻ địch tập kích!

Giới Vân đằng bên trên, tất cả mọi người chỉ cảm thấy bên cạnh mình chính là gió tanh mưa máu chiến trường, không ngừng có hốt hoảng đồng bạn ngã xuống, bị địch nhân xé nát!

Tất cả tiên nhân đều gắt gao nhắm mắt lại, chỉ cảm thấy bản thân rơi vào lớn lao bóng tối bên trong, thân thể run rẩy,

không dám nhúc nhích.

Nhưng vào lúc này, Giang Thành Tiên Quân âm thanh truyền đến: "Tất cả mọi người đừng mở mắt ra, không nên động! Quái vật ở trong nước giỏi về bắt chước âm thanh…"

Lúc này, một cái khác Giang Thành Tiên Quân âm thanh truyền đến, lạnh như băng nói: "Câu nói này không phải ta nói."

Bất thình lình, Giới Vân đằng bên trên có trăm ngàn cái địa phương đồng thời truyền đến Giang Thành Tiên Quân âm thanh: "Mọi người không nên kinh hoảng!" "Nghe ta nói!" "Nghe ta mệnh lệnh!" "Ta bảo các ngươi mở mắt các ngươi lại mở mắt!" "Cẩn thận!" "Nhanh đề phòng!"

…

Một vị tiên nhân khó mà áp chế lại sợ hãi trong lòng, ah ah la hét, mở mắt ra, hắn nhìn thấy trăm ngàn khuôn mặt đang bay múa, trải rộng tại mỗi một cái tiên nhân bên người.

Những này gương mặt không có con mắt, trên mặt chỉ có miệng, miệng lưỡi dẻo quẹo, bắt chước đủ loại âm thanh. Gương mặt phía sau chính là thật dài cái cổ, cái cổ giống như là từng đầu dây thừng, cùng một cái quái vật khổng lồ lồng ngực liên kết.

Cái kia quái vật khổng lồ tứ chi ngồi đất, mọc ra móng vuốt sắc bén, một thân lân phiến, bỗng nhiên dựng lên, vô cùng sắc bén!

Thân thể của nó cực kỳ kỳ lạ, giống như là do vô số thần binh lợi khí nóng chảy về sau ghép lại mà thành, lân phiến là những cái kia chưa hề nóng chảy thần binh!

Cái kia Thần Thông hải quái vật chỗ ngực mọc ra miệng lớn, dữ tợn vô cùng, chân trước đang mang theo một bộ tiên nhân thi thể hướng mình trong miệng đưa đi!

Đây là một loại hấp thu Thần Thông hải bên trong thần thông vì năng lượng quái vật, há miệng trong tích tắc, có thể nhìn thấy trong cơ thể còn có máu thịt cấu tạo, không biết là sinh vật gì ngã vào Thần Thông hải bên trong không chết, cho nên hình thành quái vật.

Bất thình lình, tiên nhân kia nhìn thấy từng trương phất phới gương mặt đồng thời hướng mình nhìn tới!

Sau một khắc, quái vật miệng lớn đã đi tới đỉnh đầu của hắn!

Giới Vân đằng bên trên, có càng nhiều tiên nhân áp chế không nổi sợ hãi, âm thanh la hét, tế lên bản thân Tiên đạo thần binh, bốn phía công kích, bọn họ tiên binh không có thương tổn đến quái vật kia mảy may, ngược lại là bốn phía đồng bạn bị làm bị thương không ít!

Mặt khác tiên nhân vì tự vệ, đành phải cũng tế lên bản thân Tiên đạo thần binh, nhất thời Giới Vân đằng bên trên một hồi gió tanh mưa máu, nửa bước khó đi, tiếng kêu thảm thiết một tiếng tiếp lấy một tiếng!

“Người phía sau lôi kéo người phía trước vạt áo, tiếp tục tiến lên!” Một thanh âm la lên.

Nhưng mà không có người để ý tới hắn, chỉ nghĩ bảo vệ tính mạng của mình, có người mở mắt ra, liền tự mất mạng, nhưng không mở mắt ra, liền có khả năng chết tại đồng bạn tiên binh cùng thần thông phía dưới!

“Không nên kinh hoảng!” Một cái thanh âm tuyệt vọng la lên, nhưng mà chỉ là bị dìm ngập tại đủ loại trong thanh âm, không thể nhấc lên bao nhiêu sóng gió hoa.

Qua rất lâu, bốn phía vô cùng bình tĩnh, chỉ có nhai âm thanh, phảng phất có quái vật trong bóng đêm ăn thứ gì.

Lúc này, một cái mềm yếu nữ hài âm thanh vang lên: “Sĩ tử…”

Một thanh âm khác vang lên: “Đừng nói chuyện, đi bộ.”

Cô bé kia âm thanh liền an tĩnh lại, nhưng bốn phía nhưng truyền đến tiếng bàn luận xôn xao. Oánh Oánh ngồi tại Tô Vân trên bờ vai, cảm ứng được Tô Vân đã thu thanh đồng phù tiết, chân đạp Giới Vân đằng, đang tại đi về phía trước đi.

Nàng đóng chặt lại con mắt , mặc cho Tô Vân dẫn đường.

Dưới chân của bọn hắn chính là nguy hiểm vô cùng Thần Thông hải, Giới Vân đằng sinh trưởng trên mặt biển, xuyên qua Luân Hồi Hoàn, dây leo bốn phương thông suốt, có không ít vụn vặt.

Mà Tô Vân mặc dù nhắm mắt lại, nhưng phảng phất có thể nhìn thấy bốn phía đồng dạng, bước chân trầm ổn đến kinh người.

Bọn họ bốn phía thanh âm xì xào bàn tán không dứt bên tai, giống như là đi tới một cái phố xá sầm uất bên trong, mọi người sát vai mài chủng, lại giống là đi vào một cái tàn sát trường, bốn phía treo lấy từng cỗ thi thể, những thi thể này bám vào bọn họ bên tai, hướng về phía bọn họ xì xào bàn tán, trăm phương ngàn kế lừa bọn họ mở mắt ra.

Oánh Oánh gắt gao xiết chặt nắm đấm, liều mạng khống chế bản thân mở mắt xúc động , mặc cho Tô Vân dẫn đường.

Nàng đối Tô Vân cực kỳ tín nhiệm, nếu như nói trên đời này còn có người có thể dẫn dắt nàng đi tới Giới Vân đằng phần cuối, như vậy người này nhất định là Tô Vân.

Tô Vân không có đi nhìn bốn phía tất cả, nhưng Giới Vân đằng bộ dáng, chi tiết, đã thật sâu đập vào trong đầu của hắn.

Trong đầu có một cái khác hắn cùng hắn cùng một chỗ đi lại, tránh đi chướng ngại, lựa chọn chính xác con đường.

Hắn hướng về phía trước không biết đi được bao lâu, tiếng ồn ào vẫn tồn tại như cũ, cho thấy quái vật kia vẫn tại lân cận.

Lúc này, Tô Vân cùng Oánh Oánh nghe được mặt khác tiếng bước chân, đó là một đội tiên nhân lẫn nhau lôi kéo vạt áo, nhắm mắt lại đi về phía trước đi, Tô Vân Đạo cảnh chạm đến bọn họ Đạo cảnh, hai bên lập tức phát hiện hai bên, lại đều không có phát ra âm thanh.

Đứng đầu tiên nhân tại thận trọng thăm dò con đường phía trước, rất nhanh bị Tô Vân vượt qua.

"Cứu lấy chúng ta…" Oánh Oánh nghe được sau lưng truyền đến tiên nhân kia âm thanh, nhưng mà lại không biết phát ra tiếng cầu cứu chính là tiên nhân vẫn là quái vật kia.

"Ta không biết nên thế nào đi." Tiên nhân kia mờ mịt nói.

Oánh Oánh chần chừ một chút, không có khuyên Tô Vân dừng lại cứu người. Tô Vân cũng giống như không nghe thấy tiếng cầu cứu, tự mình đi thẳng về phía trước.

Phía trước, bọn họ lại nghe được tiếng bước chân, nhưng đến cùng là thật có tiên nhân kết đội tiến lên, vẫn là quái vật kia bắt chước âm thanh, liền không thể nào biết được.

Nếu như thật cứu trợ bọn họ, kết quả là lại phát hiện bản thân chỉ là tại nắm xếp thành sắp xếp mấy cây cái cổ, vậy liền có phần quá kinh khủng.

Bất thình lình, Tô Vân nghe được bên người có tiên nhân đạp không, bị Thần Thông hải bọt sóng cuốn vào trong biển phát ra tiếng kêu thảm thiết, hắn chần chừ một chút, dừng bước lại.

Oánh Oánh nói: "Sĩ tử, ngươi…"

“Đi theo ta đi!”

Tô Vân lớn tiếng nói: “Nắm tay đáp lên trên vai của ta, ta mang các ngươi đi qua đoạn này con đường!”

Oánh Oánh không có khuyên hắn, nàng biết từ phía trên môn trấn đi ra nhỏ người mù, một mực bảo lưu lấy lúc đầu hiền lành, dù là hắn mắt không thể thấy bốn phía một vùng tăm tối, trong lòng hiền lành cũng như ánh nến.

Ta tâm ánh sáng, chưa bao giờ có bóng tối.

Cái này đại khái là Tô Vân khắc hoạ. Trong nội tâm nàng yên lặng nói.

Một đầu cánh tay đáp lên Tô Vân đầu vai, Tô Vân nghe được sau lưng có người nói: “Nắm tay đáp lên trên vai của ta!”

“Nắm tay đáp lên trên vai của ta.” Phía sau hắn lại có người nói đạo.

Kẻ đến sau đem tay của mình đáp lên cái trước trên đầu vai, đem phần này hi vọng truyền xuống tiếp.

Tô Vân đi thẳng về phía trước, không ngừng leo lên Giới Vân đằng, mang theo những người này càng đi càng cao, nhưng không có người lại sẩy chân ngã xuống, bị sóng biển cuốn đi.

Chỉ là, bọn họ bên tai một bên tiếng bàn luận xôn xao chưa hề dừng lại, hiển nhiên cái kia Thần Thông hải quái vật từ đầu đến cuối không có bỏ qua bọn họ, như trước theo tại bọn họ trái phải.

Bất thình lình, Tô Vân dưới chân hơi dừng lại một chút, cảm nhận được đạo của mình cảnh cùng một người khác Đạo cảnh chạm nhau.

Người này Đạo cảnh cực kỳ cường đại, có tứ trùng thiên Đạo cảnh, tựa như bốn cái chư thiên thế giới đan xen. Hai

người Đạo cảnh đụng chạm trong tích tắc, Tô Vân liền chỉ cảm thấy đối phương Đạo cảnh bên trong đại đạo thần thông nghiền ép lên tới!

"Giang Thành Tiên Quân?" Tô Vân mở miệng nói.

"Ngươi là ai?"

Cái kia tứ trùng thiên Đạo cảnh chủ nhân Đạo cảnh bất thình lình trở nên vô cùng cuồng bạo, đấu đá Tô Vân kiếm đạo Đạo cảnh, thanh âm bên trong mang theo lạnh lẽo, nói: "Ngươi Đạo cảnh không giống bình thường, chính là kiếm đạo, nhưng loại kiếm đạo này ta chưa bao giờ thấy qua. Nếu như ngươi là người của ta, như vậy liền không phải hạng người vô danh, lấy ngươi kiếm đạo trình độ, ta sẽ không không trọng dụng. Như vậy ngươi chỉ có thể là kẻ địch."

Tô Vân cảm giác được trên đầu vai bàn tay có chút khẩn trương, mà từ Giang Thành Tiên Quân truyền đến áp lực càng thêm cường đại!

Tứ trùng thiên Đạo cảnh sắp đem hắn kiếm đạo Đạo cảnh nghiền nát thời điểm, bất thình lình chỉ nghe một tiếng chuông vang.

"Coong ——— "

Tiếng chuông khuấy động, phá tan tứ trùng thiên Đạo cảnh nghiền ép, Giang Thành Tiên Quân lập tức ra tay, hai người tiếp xúc gần gũi, lại là một tiếng long trời lở đất tiếng chuông truyền đến, mãnh liệt thanh dương!

Giang Thành Tiên Quân lui về phía sau tá lực, thân thể cùng Linh giới bên trong đạo thì nhất thời kết ra tầng tầng lớp lớp thuẫn giáp, đem Tô Vân thần thông bên trong lực lượng tan mất.

Tô Vân nhưng gắt gao đứng tại chỗ, đem tất cả lực lượng tiếp nhận xuống.

Phía sau hắn chính là một cái kia cái không dám mở mắt tiên nhân, nếu như hắn lui về phía sau tá lực, ắt phải sẽ đem những tiên nhân này đụng thịt nát xương tan, cho dù là Kim Tiên, cũng không chịu nổi hắn va chạm!

Tô Vân khó chịu hừ một tiếng, nuốt xuống xông lên cổ họng máu, nghiêng đầu nói: "Các ngươi ở chỗ này chờ ta."

Trên đầu vai của hắn, bàn tay kia nâng lên, một thanh âm chần chờ nói: "Ngươi… Cẩn thận."

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, bước nhanh đến phía trước, Đạo cảnh trải hướng bốn phía, cảm ứng Giang Thành Tiên Quân động tĩnh, Giang Thành Tiên Quân Đạo cảnh đồng thời trải rộng ra, hai người Đạo cảnh chạm nhau trong tích tắc, hai bên đều cảm ứng được đối phương Đạo cảnh bên trong đại đạo đạo tắc di động, lập tức đánh giá ra đối phương thi triển thần thông từ đâu mà tới!

Tô Vân rút kiếm, một tay Trần Sa Hạo Kiếp đâm vào Đạo cảnh, xoay tròn kiếm quang đem tứ trùng thiên Đạo cảnh cắt ra!

"Đinh!"

Hắn giống như là đâm vào một mặt nặng nề vô cùng trên tấm chắn, Giang Thành Tiên Quân một tay năm ngón tay giang rộng ra, đại đạo đạo tắc hóa thành tầng tầng lớp lớp thuẫn giáp hướng về phía trước điệp gia!

Hắn mặt khác ba đầu cánh tay đầu vai lay động, toàn bộ thân hình liên tiếp tăng vọt, trong khoảnh khắc hóa thành đỉnh thiên lập địa cự nhân, nâng lên nắm đấm đánh xuống!

"Coong —— "

Tiếng chuông chấn động, to rõ cực kỳ, Giang Thành Tiên Quân quyền phong đánh vào hoàng chung bên trong, liên tục

đập xuống, đánh cho hoàng chung khuấy động không thôi, xuất hiện vết rách.

Tô Vân thân hình phiêu hốt, phảng phất đối bốn phía địa lý rõ như lòng bàn tay, bước chân chính xác rơi vào Giới Vân đằng cành phía trên, tuyệt không đạp không, xoay quanh Giang Thành Tiên Quân tích tắc tới tích tắc đi, mũi kiếm phá giáp!

Mà Giang Thành Tiên Quân nắm đấm cũng đánh xuyên hoàng chung, quyền phong khoảng cách Tô Vân khuôn mặt càng ngày càng gần!

Ngay tại Tô Vân mũi kiếm phá giáp trong nháy mắt, hắn kiếm đạo thần thông biến đổi, từ Trần Sa Hạo Kiếp hóa thành đạo ngừng ở đây, nhưng thấy Giang Thành Tiên Quân thuẫn giáp nhất thời thành phiến thành phiến dập tắt!

Giang Thành Tiên Quân trong đầu một mảnh hoảng hốt, liên quan tới thuẫn giáp thần thông hiểu từng cái đi xa, Tô Vân không phải phá giải hắn thần thông, mà là phá giải đại đạo của hắn, để hắn mất đi đối thuẫn giáp đại đạo hiểu.

Cái này một hoảng hốt, chính là phòng ngự bỗng nhiên mất!

"Coong!"

Hoàng chung nghiền nát, đi tới Tô Vân trước mặt, mạnh mẽ đập ở trên mặt của hắn, đem Tô Vân đập đến bay ra Giới Vân đằng, khiến cho hắn dưới chân giẫm tại Thần Thông hải bọt sóng bên trên, liền giẫm hơn mười đóa bọt sóng, lúc này mới ngừng lại!

Cái kia Thần Thông hải bọt sóng nhất thời bộc phát, vô số thần thông đem Tô Vân bao phủ!

Giang Thành Tiên Quân nghiêng đầu lắng nghe bốn phía động tĩnh, bất thình lình khí cơ cảm ứng được Tô Vân phá vỡ

tầng tầng thần thông, lần nữa mà tới!

"Rất mạnh Kim Tiên!"

Giang Thành Tiên Quân kinh ngạc, mặc dù quên mất thuẫn giáp thần thông, như trước bốn tay ra quyền, điên cuồng hướng về phía trước đánh tới, nghênh tiếp hắn là Tô Vân chưởng ấn, kèm theo đạo chưởng ấn này, xung quanh hoàng chung điên cuồng xoay tròn, tầng tầng đạo trường điệp gia, lại thêm kiếm đạo Đạo cảnh, tiếng chuông khuấy động, một chưởng này cùng Giang Thành Tiên Quân nắm đấm ầm ầm va chạm!

Giang Thành Tiên Quân cùng Tô Vân đồng thời thân thể chấn động mạnh, sải bước lui về phía sau, Tô Vân trong cơ thể truyền đến to to nhỏ nhỏ tiếng chuông, ngũ tạng lục phủ, đại não dũng tuyền, toàn bộ có hoàng chung trấn thủ, đem vọt tới lực lượng đáng sợ tiêu trừ trong vô hình.

Thậm chí liền hắn Linh giới bên trong, cũng có hoàng chung vang vọng, chống cự từ bên ngoài đến xâm lấn đạo pháp thần thông!

Nhưng mà Giang Thành Tiên Quân lui về phía sau, lại không cách nào tan mất Tô Vân thần thông bên trong lực lượng, mỗi lui một bước, vẻ mặt liền đỏ lên một phần, liền lùi lại hơn mười bước, bất thình lình tai mắt mũi miệng bên trong phun máu!

Tô Vân chưởng ấn theo nhau mà tới, Giang Thành Tiên Quân quát lớn, tất cả pháp lực bộc phát, lại là một tiếng chuông vang, Giang Thành Tiên Quân hộc máu, bay ngược mà đi.

Hắn vừa mới đứng vững thân hình, Tô Vân kích thứ ba đã đi tới trước mặt, hai bên bàn tay đụng nhau, Giang Thành Tiên

Quân răng rắc một tiếng, một cánh tay tan vỡ, lúc này tung người mà đi.

Cái kia một đội tiên nhân lẳng lặng nghe bốn phía động tĩnh, không dám có hành động, cũng không biết tình hình chiến đấu thế nào.

Sau một lúc lâu, một cái để cho bọn họ ổn định âm thanh vang lên: "Nắm tay đặt ở đầu vai của ta, ta ta mang các ngươi tiếp tục tiến lên."

—— —— ngày mùng 1 tháng 12, cầu giữ gốc nguyệt phiếu! !

Chương 698 : Đế Thúc, ta bạn vậy! (cầu nguyệt phiếu!)

Chương 701: Đế Thúc, ta bạn vậy! (cầu nguyệt phiếu!)

Mọi người đi theo Tô Vân, dọc theo Giới Vân đằng tiếp tục tiến lên. Cái này cựu thần pháp bảo rậm rạp xanh tươi, mạn cành treo ở hư không bên trong, ổn định dây leo, không ngã không dao động.

Tô Vân mang theo những tiên nhân này đi hơn mười ngày, không tiếp tục gặp phải Giang Thành Tiên Quân, không biết vị này Tiên Quân sống hay chết. Bọn họ bên tai tiếng bàn luận xôn xao từ từ phai nhạt, cuối cùng có một ngày tiếng bàn luận xôn xao biến mất.

Tô Vân như trước không dám thất lễ, để mọi người đừng mở mắt ra, tiếp tục tiến lên.

Lại đi hai ngày, cái kia tiếng bàn luận xôn xao vẫn không có vang lên, có lẽ Thần Thông hải quái vật đối bọn hắn mất đi hứng thú, không tiếp tục theo dõi tới.

Lại đi nửa ngày, mọi người nhịn không được, lẫn nhau nói chuyện với nhau, có người liền muốn mở mắt ra, bất thình lình Oánh Oánh âm thanh truyền đến: “Chúng ta chỉ có hai mươi ba người, nhưng có hai mươi bốn âm thanh.”

Mọi người sau lưng lạnh cả người, không nói thêm gì nữa.

Bọn họ không có cảm giác được trong bọn họ nhiều hơn một người, bọn họ đều là Giang Thành Tiên Quân bộ hạ tiên nhân, hai bên đều rất quen thuộc, hiểu rõ. Cái này mười mấy

ngày ở chung bên trong, vậy mà không người phát hiện cùng bọn hắn tán gẫu nhiều người ra một người!

Có lẽ quái vật kia một mực tại đi theo đám bọn hắn, ngụy trang thành bọn họ thanh âm của đồng bạn, để cho bọn họ cũng không phân biệt ra được!

"Ân công, Giới Vân đằng sẽ đi qua ngộ đạo đài."

Một vị tiên nhân âm thanh vang lên, nói: "Giang Thành Tiên Quân nói, nơi đó là Tà Đế ngộ đạo chỗ, chí tà chỗ, chư tà lui tránh, tới đó mới xem như an toàn. Tính toán thời gian, cũng sắp đến. Nghe mặt khác tới chỗ này tiên nhân nói, Tà Đế chính là ở đây tìm hiểu ra hắn vô thượng tà pháp."

Oánh Oánh nói nhỏ: "Sĩ tử, lại là quái vật đang gạt chúng ta ư?"

Tô Vân lắc đầu nói: "Thần Thông hải quái vật là căn cứ nó nắm giữ tin tức tới lừa gạt chúng ta, bắt chước những người khác âm thanh, nó cũng không còn biết Tà Đế, cũng không đến mức biết ngộ đạo đài. Cho nên tin tức này hẳn là thật. Hơn nữa, ta lúc trước quan sát Giới Vân đằng lúc, phát hiện nó thật sự tại Luân Hồi Hoàn ở dưới nơi nào đó xuất hiện chằng chịt hiện tượng. Điều này nói rõ, nó đi qua địa phương thật có thứ gì ngăn lại nó, buộc nó đi đường vòng."

Oánh Oánh vẫn còn có chút lo lắng: "Nếu như, tin tức là giả đâu?"

Tô Vân lặng im phút chốc, mím môi, nói: "Ta mang đến Ngũ phủ, liều chết đánh cược một lần, ta chưa hẳn liền thua."

Oánh Oánh không nói thêm gì nữa.

Bọn họ đi tiếp nửa ngày, Tô Vân cảm thấy được dưới chân dây leo bắt đầu bẻ hướng, chứng minh bọn họ đã đi tới cái kia lơ lửng ngộ đạo đài bên cạnh.

Nơi này thật có một loại cực kỳ kỳ dị đạo pháp đang lưu chuyển, kéo dài không ngừng. Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, cỗ này đạo pháp khí tức cùng Tà Đế khí tức rất là giống nhau, chẳng lẽ nơi này chính là Tà Đế năm đó tìm hiểu ra Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh địa phương?

Bất thình lình, trên đài truyền đến Giang Thành Tiên Quân âm thanh: "Chư vị, các ngươi an toàn."

Tô Vân đón thanh âm kia đi tới, không đi ra bao xa, hắn liền cảm giác được dưới chân không còn là dây leo, mà là một mảnh bằng phẳng bệ đá.

Hắn như trước không dám thất lễ, Đạo cảnh trải rộng ra, cùng Giang Thành Tiên Quân Đạo cảnh hơi hơi chạm nhau, ngay sau đó tách ra, cũng không cùng Giang Thành Tiên Quân phát sinh xung đột.

Tô Vân mở mắt, nhìn bốn phía, quả nhiên thấy được dây leo lá cây cùng mạn cành trung ương, có một tòa bệ đá lẳng lặng trôi nổi, treo tại Thần Thông hải bên trên.

Tại trên bệ đá, phía trước hắn, chính là bốn cái cánh tay Giang Thành Tiên Quân, trong đó một cánh tay tiu nghỉu xuống, lại là xương cốt bị Tô Vân cắt đứt.

Giang Thành Tiên Quân đã mở mắt ra, hiển nhiên nơi này xác thực an toàn, Thần Thông hải quái vật không dám đến gần.

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, vỗ vỗ đặt tại trên bờ vai tay, nói: "Chư vị, có thể mở mắt."

Phía sau hắn tiên nhân chần chừ một chút, chậm rãi rút bàn tay về, mở mắt, quan sát bốn phía một cái, lúc này mới vỗ vỗ bản thân trên đầu vai bàn tay, âm thanh khàn giọng nói: "Huynh đệ, có thể mở mắt."

Phía sau hắn người kia cũng là đồng dạng chần chừ, nhưng vẫn là mở mắt ra, tham lam quan sát xung quanh, nhìn bốn phía phong cảnh, đột nhiên lại tỉnh ngộ lại, vỗ vỗ trên đầu vai tay: "An toàn, mở mắt ra đi…"

Tô Vân sau lưng, cái này đến cái khác tiên nhân mở mắt, có người ta buông lỏng xuống, chán nản ngồi dưới đất, có người vui đến phát khóc, có người thì tại ôm nhau.

Tô Vân hướng phía lúc đầu nhìn lại, dọc theo con đường này đi theo bọn họ quái vật kia nhưng không thấy bóng dáng.

"Còn không biết quái vật kia dáng dấp là bộ dáng gì…"

Oánh Oánh có chút tiếc hận: "Nếu là có thể nhìn một chút, vẽ xuống tới thì tốt rồi. Sĩ tử, Thần Thông hải chỗ nguy hiểm như vậy, vì sao lại có quái vật? Thứ gì có thể ở đây đợi hiểm ác chỗ sinh tồn?"

Tô Vân thu về ánh mắt, nói: "Trong Hỗn Độn hải đều có sinh vật có thể sinh tồn, huống chi Thần Thông hải? Sinh mệnh, so với chúng ta tưởng tượng được càng thêm ngoan cường."

Oánh Oánh giãn ra cái lưng mỏi, đứng tại hắn đầu vai vặn vẹo uốn éo vòng eo, cười nói: "Liền ví dụ như nhỏ quyển sách, liền có thể hóa thành sách quái sống sót, đúng hay không?"

Tô Vân cười ha ha nói: "Nhỏ quyển sách còn có thể thành tiên đây!"

Oánh Oánh dương dương đắc ý, tiếng cười rất là lanh lảnh.

Giang Thành Tiên Quân lạnh lùng nhìn bọn họ, bất thình lình nói: "Dưới trướng của ta Chân Tiên, Kim Tiên, đến ta nơi này!"

Cái kia hai mươi mốt vị tiên nhân chần chừ một chút, đều tự đứng dậy, nhao nhao hướng Tô Vân nhìn lại, vừa nhìn về

phía Giang Thành Tiên Quân, có chút do dự.

Tô Vân chắp tay hạ thấp người, cười nói: "Chư vị, đoạn đường này tới chúng ta đồng tâm hiệp lực, giúp đỡ lẫn nhau, cuối cùng vượt qua hiểm cảnh. Đến nơi này, chúng ta cũng nên mỗi người đi một ngả. Chúc, chư vị tiền đồ như gấm, lên đường bình an."

Cái kia hai mươi mốt vị tiên nhân nhao nhao khom người bái nói: "Chúc quân tiền đồ như gấm, lên đường bình an."

Tô Vân đứng dậy, mang theo Oánh Oánh đi ra mảnh này ngộ đạo đài.

Mà cái kia hai mươi mốt vị tiên nhân cũng đều tự đi tới Giang Thành Tiên Quân bên người, cũng không có nói nhiều.

Giang Thành Tiên Quân nhìn Tô Vân bóng lưng, lớn tiếng nói: "Tại hạ tiên đình Bắc Hà Giang Thành Tiên Quân, cảm ơn các hạ cứu hộ dưới trướng của ta tướng sĩ! Xin hỏi các hạ tên họ?"

"Đi không đổi tên ngồi không đổi họ, Thiên Thị Viên Tô Vân là vậy."

Tô Vân phất phất tay, tế lên thanh đồng phù tiết, dọc theo Giới Vân đằng hướng về phía trước chạy tới.

Giang Thành Tiên Quân hít sâu một hơi: "Thiên Thị Viên Tô Vân? Thật là lợi hại nhân vật!"

Hắn không dám hướng Tô Vân ra tay.

Mặc dù bây giờ hắn hai mắt có thể nhìn

, thực lực tăng nhiều, nhưng mà hắn lại bị Tô Vân phế bỏ thuẫn giáp chi đạo, mất đi lớn nhất phòng ngự thủ đoạn. Mặc dù hắn còn có hơn hai mươi vị tiên nhân ở bên người, hắn lại biết nếu như bản thân hạ lệnh ra tay diệt trừ Tô Vân mà nói, hắn liền sẽ triệt để mất đi những tiên nhân này hiệu trung.

Thậm chí, hắn còn có thể sẽ đối mặt những tiên nhân này quay giáo một kích!

Hắn đưa mắt nhìn Tô Vân đi xa, trong lòng yên lặng nói: "Là thu mua nhân tâm ư? Nhưng lại không giống. Hắn hoàn toàn không cần phải cứu những người này, vì sao còn muốn cứu…"

Thanh đồng phù tiết xa thẳm tiến lên, từ Giới Vân đằng cành lá ở giữa xuyên qua, lam màu xanh lá cây khổng lồ đằng diệp tựa như treo tại Thần Thông hải trên không lục địa, một mảnh lại một mảnh.

Phù tiết bên trên Hỗn Độn phù văn vô thanh vô tức lưu chuyển, Tô Vân ngước nhìn, ngang qua thời không Luân Hồi Hoàn tỏa ra vắng vẻ quang mang, quang mang bên trong, từng bức hình ảnh hiện lên, giống như là Đế Hỗn Độn trí nhớ.

Chẳng qua đó cũng không phải là trí nhớ, mà là quá khứ thời không.

Cái này vô số hình ảnh trung tâm, phảng phất có cự nhân sừng sững, Đế Thúc đã từng nói, đó là sống ở quá khứ một ngàn sáu trăm vạn năm bên trong Hỗn Độn.

Đối với bọn hắn tới nói, Hỗn Độn đã chết, nhưng đối với Hỗn Độn bản thân tới nói, hắn thủy chung còn sống, sống ở này một ngàn sáu trăm vạn năm bên trong , chờ đợi nhảy ra Luân Hồi.

Oánh Oánh ngẩng đầu nhìn một màn này, có chút hoa mắt thần mê, lẩm bẩm nói: "Sĩ tử, nếu như chúng ta đi vào Đế Hỗn Độn Luân Hồi Hoàn bên trong, có hay không có thể trở lại quá khứ?"

Tô Vân rất là say mê, nhưng cũng không dám xác định, nói: "Đế Thúc từng nói qua, nếu như đụng chạm Luân Hồi

Hoàn, liền hắn cũng không biết sẽ phát sinh chuyện gì. Chúng ta tốt nhất đừng đụng chạm."

Oánh Oánh nâng bàn tay lên, ánh mắt mập mờ, dường như muốn chạm đến.

Cái này Luân Hồi Hoàn có một loại kinh tâm động phách đẹp, để cho người ta kìm lòng không được liền nghĩ chạm đến, nhưng nàng chợt thu về bàn tay.

Luân Hồi Hoàn xa hoa, nhưng tính mạng càng thêm quan trọng hơn.

"Sĩ tử vì sao không ở lại ngộ đạo đài bên trên, tìm hiểu Tà Đế công pháp?" Oánh Oánh dò hỏi, "Tại toà kia trên đài, nhất định dễ dàng hơn tìm hiểu ra Tà Đế Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh!"

Tô Vân cười nói: "Ta cũng không phải Tà Đế, vì sao muốn lĩnh ngộ hắn Thái Nhất Thiên Đô? Đi theo hắn phía sau cái mông, học hắn, ngộ hắn, thủy chung không cách nào vượt qua hắn. Tà Đế chính là biết điểm này, cho nên không quan tâm đem bản thân Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh truyện dạy cho người."

Oánh Oánh như có điều suy nghĩ: "Đây là ta đánh không lại ngươi nguyên nhân?"

Tô Vân cười ha ha nói: "Oánh Oánh, lần sau gặp phải Tà Đế, ta nếu như nói ta muốn học ngươi Thái Nhất Thiên Đô, hắn khẳng định sẽ truyền, ngươi tin hay không?"

Oánh Oánh suy nghĩ một chút, gật gật đầu, Tà Đế quả thực có cái này tự tin, nói: "Tà Đế đem hắn công pháp truyền thụ cho rất nhiều người, ví dụ như Tiêu Quy Hồng, ví dụ như những cái kia cầm kiếm người, ví dụ như Đế Phong. Chỉ có Đế Phong không có dần dần từng bước tu luyện Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh, ngược lại thành tựu cao nhất. Ta còn

nghe Ngọc thái tử nói, Tà Đế có thể là phụ thân hắn lão sư, cũng truyền thụ cho phụ thân hắn Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh…"

Tô Vân nói: "Đây chính là Tà Đế chỗ thông minh. Tà Đế đem công pháp của mình truyền thụ cho bọn họ, cho bọn hắn mượn tài trí trợ giúp bản thân hoàn thiện, đồng thời bọn họ cũng không cách nào nhảy ra Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân phạm vi. Hắn luôn có thể rõ ràng nắm chắc đến nhược điểm của những người này, đánh bại bọn họ. Đế Phong không có dọc theo con đường của hắn đi, ngược lại giết hắn."

Hai người đang nói, bất thình lình Luân Hồi Hoàn bên trong có bóng ma tìm đến chiếu xuống đến, một cái to lớn thân ảnh từ Luân Hồi Hoàn bên dưới bay qua.

"Đế Thúc!" Tô Vân la thất thanh.

Từ trên không bay qua thân ảnh, chính là Đế Thúc!

Đế Thúc sọ não chính là Vạn Hóa Phần Tiên lô, mọc ra ba chân, giống như là trên đầu mọc ra ba cái sừng, cực kỳ bắt mắt!

Hơn nữa tôn này cựu thần thân thể quảng đại, mạnh mẽ vô cùng, Tô Vân tuyệt đối sẽ không nhận sai!

Đế Thúc không có chú ý tới bọn họ, đại não không ngừng quan tưởng, phía trước không gian nhanh chóng sụp đổ, mà phía sau không gian thì nhanh chóng kéo dài!

"Hắn giống như là tại theo dõi thứ gì!"

Tô Vân nghi ngờ không thôi, lẩm bẩm nói: "Đế Thúc không phải cầm kim quan, đại xích vàng, đi trấn áp người xứ khác ư? Tại sao lại chạy đến nơi đây tới? Chẳng lẽ người xứ khác chạy trốn tới Thái Cổ cấm khu?"

Đế Thúc tốc độ cực nhanh, rất mau đem bọn họ vung không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Nếu như Tô Vân toàn lực thôi thúc phù tiết, có thể đuổi theo Đế Thúc, nhưng này dạng lời nói quá hung hiểm, nếu là gặp phải Thần Thông hải cuồng phong sóng lớn, chỉ sợ chính là đoạn lật người chết hạ tràng!

"Người xứ khác đi tới nơi này, như vậy Hỗn Độn Đại Đế có hay không cũng tại?"

Tô Vân trong lòng thình thịch đập loạn, lập tức ý thức được, phía trước tuyệt đối là một bãi nước đục, mơ hồ đến dọa chết người cái loại này, ai dám chuyến đi vào, hơn phân nửa đều sẽ mất mạng!

"Hiện tại ta tốt nhất lựa chọn, chính là lập tức quay đầu trở lại, rời xa nơi đây, đợi đến người xứ khác cùng Hỗn Độn Đại Đế ân oán kết thúc về sau lại tới. Chẳng qua…"

Sắc mặt hắn biến ảo không ngừng, lẩm bẩm nói: "Chẳng qua, Hỗn Độn Đại Đế này đến, là ý định trở lại Luân Hồi bên trong, trợ bản thân nhảy ra Luân Hồi ư? Loại tình cảnh này, tại sao có thể không thấy tận mắt thấy một lần?"

Đầu vai của hắn, Oánh Oánh càng là kích động tay nhỏ không chỗ xếp gọn, khi thì xoa xoa một cái, khi thì mở ra quyển sách, khi thì cầm bút lên mực, ngược lại lại đi lay động Tô Vân vành tai.

"Sáng sớm nghe đạo chiều có thể chết!" Nàng tại Tô Vân bên tai hưng phấn đến rên rỉ xuất ra thanh âm tới.

Tô Vân nhưng không nghĩ nhanh như vậy liền nghe đạo mà chết, chần chờ nói: "Có thể nghe đạo về sau không chết ư?"

Lúc này, một cái khác thân ảnh đập vào mí mắt của hắn.

Đó là một cái to lớn cầu bạc, kề Thần Thông hải mặt biển, gào thét mà qua, những nơi đi qua, kiếm quang bắn ra bốn phía, đem Thần Thông hải sóng lớn cắt đến vỡ nát!

Cái kia cầu bạc đang tại truy kích Đế Thúc, tốc độ cực nhanh!

"Đế Phong!" Tô Vân hô nhỏ một tiếng.

Cái kia đế kiếm kiếm hoàn đột nhiên có cảm ứng, liền muốn hướng bên này bay tới, lúc này Đế Phong từ Luân Hồi Hoàn trên không bay vọt mà xuống, áo bào tung bay, giáng lâm đến trên mặt biển, triệu hồi đế kiếm kiếm hoàn, vượt biển mà đi!

Tô Vân cái trán toát ra một giọt mồ hôi lạnh, đế kiếm kiếm hoàn cảm ứng được hắn, may mắn Đế Phong đúng lúc chạy tới, cứu hắn một mạng!

"Những này chí bảo làm sao đều như thế lòng dạ hẹp hòi?"

Oánh Oánh tức giận nói: "Không phải là ám toán qua nó một lần a? Thế mà thù dai!"

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, hít sâu một hơi, cười nói: "Oánh Oánh, chúng ta hoa cái số mệnh, quả nhiên bị chúng ta đối cứng đi qua! Đế Thúc, ta bạn vậy, sinh tử chi giao! Chúng ta theo tới, Đế Thúc nhất định có thể bảo vệ chúng ta an nguy!"

—— —— Oánh Oánh: Nguyệt phiếu, ta bạn vậy, tới mấy cái bằng hữu vung ~~

Chương 699 : Vượt qua Thần Thông hải, lại đến Vu Tiên môn

Chương 702: Vượt qua Thần Thông hải, lại đến Vu Tiên môn

Kinh hắn vừa nói như vậy, Oánh Oánh cũng phát giác ra được, vui vẻ nói: "Tà Đế đột kích, Thần Thông hải quái vật đi theo, cũng không có đem chúng ta giết chết, chúng ta thực sự lúc tới vận chuyển! Lần này có Đế Thúc giúp đỡ, chúng ta có thể gối cao không lo!"

Tô Vân cười nói: "Chúng ta không còn là đi tới chỗ nào vận rủi liền đuổi tới chỗ nào!"

Oánh Oánh cũng cười nói: "Còn có người nói chúng ta đi ở đâu chết đến chỗ đó, lần này chúng ta liền cứu rất nhiều người, phá vỡ cái này lời đồn!"

Hai người lẫn nhau an ủi cổ vũ, tuy là biết rõ là nói dối, nhưng dũng khí cũng tăng lên rất nhiều.

Tô Vân thôi thúc thanh đồng phù tiết như trước kề Giới Vân đằng phi hành, tránh đi Thần Thông hải sóng lớn. Mảnh này Thần Thông hải bao la vô cùng, trong biển thần thông không thuộc về Tiên đạo, không biết ra sao lai lịch.

"Tại Tiên giới trước đó, còn có tiền sử ư?" Oánh Oánh hơi nghi hoặc một chút.

Tô Vân cũng là có chút ngỡ ngàng, hắn chỉ biết là tại Tiên giới trước đó còn có cổ xưa man hoang năm tháng, nhưng mà

khi đó là Đế Hỗn Độn thống trị năm tháng, từ trước mắt đã nắm giữ tin tức nhìn, đoạn này năm tháng không hề dài.

Chẳng qua từ Thần Thông hải quy mô đến xem, cái này nhất định là cực kỳ thịnh vượng văn minh lưu lại chiến trường dấu vết!

Cái văn minh này quy mô, chỉ sợ muốn vượt xa Tiên giới, càng thêm hùng vĩ, càng bao la hơn!

"Thiên hạ đại đạo, trăm sông đổ về một biển, tuy có ngàn vạn loại phương thức biểu đạt, nhưng bản chất đều là giống nhau."

Tô Vân nhìn về phía Thần Thông hải, trong lòng yên lặng nói: "Ba ngàn Tiên đạo, là đạo ba ngàn loại phương thức biểu đạt, Thần Thông hải bên trong đạo pháp thần thông, cũng là những chủng loại khác phương thức biểu đạt. Tựa như là Tiên Thiên Nhất Khí trái phải mặt. Tiên Thiên Nhất Khí cũng tương tự có thể nắm giữ khác biệt trái phải mặt…"

Hắn như ngộ mà không phải ngộ, chỉ cảm thấy Tiên Thiên Nhất Khí vẫn là nhìn không thấu.

Hắn suy nghĩ lĩnh vực, đã vượt xa Tử Phủ bao hàm Tiên Thiên Nhất Khí lĩnh vực, thuộc về một mảnh còn chưa có người đặt chân khu vực, không thể nào tham khảo.

Thần Thông hải bên trên, bọn họ lại thấy được rất nhiều vứt bỏ kiến trúc, như Tiên thành, cầu dài, dịch trạm, trôi lơ lửng ở Thần Thông hải trên không, hẳn là Tiên giới lưu lại.

Chẳng qua rất nhiều nơi đều đã vứt bỏ, tại phiêu đãng tro tàn, không ngừng có kiến trúc mất đi Tiên đạo uy năng, ngã vào Thần Thông hải bên trong.

Còn có chút kiến trúc cũng không có tro tàn bay ra, từ xa nhìn lại, bên trong còn có tiên nhân trấn thủ, Tô Vân liếc mấy

cái, phát giác kiến trúc bên trên cựu thần phù văn, trong lòng khẽ nhúc nhích: "Là cựu thần pháp bảo!"

Cái kia mấy tòa kiến trúc kỳ quái hẳn là cựu thần pháp bảo, bị tế lên, trôi lơ lửng ở Thần Thông hải bên trên, với tư cách trạm trung chuyển. Hiển nhiên không chỉ một vị Tiên Quân dẫn đầu tiên nhân vượt biển.

Cổ quái chính là, trừ cái đó ra, Tô Vân còn chứng kiến có chút kiến trúc không thuộc về cựu thần, không có cựu thần phù văn, cực kỳ hoang vu cũ kỹ, nổi bồng bềnh giữa không trung.

"Chẳng lẽ là Thần Thông hải bao phủ văn minh lưu lại?" Hắn cảm thấy bất ngờ, "Mảnh này Thần Thông hải bên dưới, có hay không bao phủ một cái cổ xưa văn minh, còn tại Tiên giới trước đó văn minh?"

"Chúng ta nhìn thấy chỉ là một góc của băng sơn, cũng đã có thật nhiều tiên nhân vượt biển, đi tới đối diện." Oánh Oánh một bên ghi chép vừa nói.

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, cắt đứt bản thân mơ màng.

Thanh đồng phù tiết tốc độ cực nhanh, dọc theo Giới Vân đằng hướng về phía trước tiến đến, qua mấy ngày, bọn họ đuổi lên trước mặt vài nhóm tiên nhân. Tiên giới nắm giữ không ít cựu thần pháp bảo, các lộ Tiên Quân đều hiện thủ đoạn, vận chuyển tiên nhân vượt biển, dọc đường cũng gặp phải rất nhiều hiện tượng kỳ quái, thương vong không ít người.

Tô Vân đuổi theo cái kia một nhóm tiên nhân đang tại gặp gỡ trong biển một loại khác quái vật, quái vật kia là một con đầu to, tướng mạo như người, chỉ là mặt không hề cảm xúc, từ trong biển bay lên, trôi lơ lửng ở trên bầu trời.

Dưới đầu lơ lửng từng đầu sứa giống như thật dài xúc tu, tại tiên đình các tiên nhân dựng cầu nối hoặc là con đường,

trên tòa tiên thành không bay lượn.

Những cái kia xúc tu xuất quỷ nhập thần, có khả năng xâm nhập hư không, thường thường xúc tu biến mất, sau một khắc xuất hiện lúc liền sẽ đem một vị tiên nhân quấn quanh đến sít sao, đưa vào đầu trong miệng.

Phía dưới đang có rất nhiều tiên nhân tại Tiên Quân suất lĩnh dưới, thi triển thần thông, tế lên tiên binh, công kích chỗ đầu lâu kia, ý đồ đem những này đầu to xua tán.

"Còn có loại này kỳ quái sinh vật?"

Oánh Oánh kích động, vội vàng nói: "Sĩ tử, bay gần một chút, nhìn không rõ!"

Tô Vân chần chừ: "Vẫn là từ bỏ a?"

"Truy nguyên nguồn gốc, chết thì mới dừng!"

Tô Vân suy nghĩ một chút, cảm thấy mình trở về từ cõi chết trải qua nhiều như vậy, có hay không cùng cái này tiểu sách tiên liên quan đến.

Rất nhanh, hắn liền phủ nhận điểm này, bởi vì Giới Vân đằng phía trước trên mặt biển, cũng có sóng biển cuồn cuộn, hóa thành vô số thần thông bay lên không trung, một cái to lớn đầu quơ xúc tu, từ trong biển từ từ bay lên, hai mắt vô thần nhìn về phía đang tại phi hành thanh đồng phù tiết.

Hiển nhiên, cái này cùng Oánh Oánh tiểu sách tiên không liên quan.

Tô Vân vội vàng thôi thúc phù tiết tăng tốc, từ cái kia đầu phía dưới xuyên qua, lúc này chỉ thấy quái vật kia một đầu sứa giống như xúc tu hư không tiêu thất, Tô Vân trong lòng biết không ổn, lập tức để phù tiết chậm lại tốc độ!

Phía trước trên không, một đầu xúc tu bỗng nhiên xuất hiện, xoay quanh vây quanh, bóp méo thành đoàn, giống như

là muốn bắt giữ thứ gì!

Tô Vân thôi thúc phù tiết tăng tốc, từ đoàn kia xúc tu bên cạnh xẹt qua một đường vòng cung, vội vã đi!

Oánh Oánh quay đầu nhìn lại, chỉ thấy cái kia đầu to phía dưới từng đầu xúc tu bất thình lình toàn bộ biến mất, không khỏi rùng mình: "Sĩ tử! Cẩn thận —— "

"Hưu!" "Hưu!" "Hưu!"

Từng đầu xúc tu bất thình lình xuất hiện, giống như là nhanh chóng quấn quanh lò xo, hướng phù tiết bay tới!

Tô Vân đem phù tiết tốc độ tăng lên tới cực hạn, trong khoảnh khắc phi độn vạn dặm xa, cái kia đầu to cũng biến thành xa xa một cái nhỏ bé, những cái kia xúc tu nhao nhao rơi vào khoảng không!

Oánh Oánh vừa mới thở phào nhẹ nhõm, bất thình lình phù tiết run rẩy dữ dội, đột nhiên dừng lại.

Một đầu xúc tu từ hư không bên trong dò tới, đem phù tiết quấn chặt lấy, tiếp lấy mặt khác xúc tu nhao nhao từ hư không bên trong xông ra, phốc phốc tiếng vang không ngừng truyền đến, những này xúc tu bất ngờ đem thanh đồng phù tiết quấn quanh đến bên trong tam trùng bên ngoài tam trùng!

Tô Vân tâm niệm vừa động, thôi thúc tử thanh tiên kiếm hướng ra phía ngoài chém tới, ý đồ chặt đứt những cái kia xúc tu, nhưng mà không ngờ tiên kiếm vô lực có thể dùng, vừa mới chạm đến những cái kia xúc tu, trong kiếm uy năng liền bị mềm mại vô cùng xúc tu hấp thu!

Biển này bên trong quái vật có khả năng chịu được Thần Thông hải uy năng, một bộ da thịt đương nhiên không thể coi thường!

Tô Vân lập tức biến hóa kiếm chiêu, nhưng mà tử thanh tiên kiếm nhưng phảng phất mất đi lực khống chế, bị một đầu xúc tu quấn lấy!

Tô Vân quyết định thật nhanh, Tiên Thiên Nhất Khí xông ra, phù tiết bốn phía hình thành một cái to lớn hoàng chung, tiếng chuông chấn động, thất trùng thiên đạo trường đè xuống, kiếm đạo Đạo cảnh trải rộng ra!

Hoàng chung xoay tròn, tiếng chuông chấn động không dứt, từng đầu xúc tu bị chấn động đến nhao nhao cởi ra, nhưng như trước có đếm không hết ra tay từ hư không bên trong vọt tới, lần lượt bắt lấy phù tiết, không để cho phù tiết rời đi!

Nơi xa, đầu to cũng đang bay tới.

Tô Vân không cần nghĩ ngợi, thôi thúc còn chưa tu tập trưởng thành Hồng Mông Hỗn Nguyên trảm, một đạo tử khí phá lỗ mà ra, như là trường không xuyên qua không mà đi, đột phá mặt biển dài đến vạn dặm!

Cái này một chém cũng không phải là nhằm vào xúc tu, mà là chém về phía cái kia mặt không hề cảm xúc đầu to!

Tử quang hiện lên, đầu to ứng chém rách mở, phân hai nửa!

Quấn chặt lấy phù tiết xúc tu nhao nhao rút về, sau một khắc liền xuất hiện tại dưới đầu, đem hai nửa đầu quấn lấy, ý đồ liều về, nhưng mà là chuyện vô bổ.

Hai nửa đầu phát ra ầm ầm tiếng vang đập vào Thần Thông hải bên trong.

Phù tiết bên trong, Tô Vân cùng Oánh Oánh vẫn chưa hết sợ hãi, ánh mắt bên trong kinh hoảng còn chưa tán đi.

“Hồng Mông Hỗn Nguyên trảm uy lực quả thực mạnh mẽ!” Tô Vân lấy lại bình tĩnh, thôi thúc phù tiết tiến lên, phù

tiết nhưng có chút lảo đảo, pháp lực của hắn suýt nữa hao hết, không cách nào duy trì phù tiết vận chuyển.

Oánh Oánh vội vàng tiếp nhận, điều khiển phù tiết, Tô Vân thì nhân cơ hội thôi thúc Tiên Thiên Tử Phủ kinh, khôi phục tu vi.

Hồng Mông Hỗn Nguyên trảm là Tử Phủ vì phá Tứ Cực đỉnh khai sáng thần thông, cùng Tiên Thiên tử lôi đồng dạng đều là Tiên Thiên Nhất Khí thần thông, đạo này tử khí cầu vồng chém qua, thật có thể nói là không gì không phá!

Tô Vân khôi phục một chút tu vi, lúc này mới yên lòng lại, thầm nghĩ: "Chỉ là quá tiêu hao pháp lực, chỉ sợ chỉ có Tử Phủ loại kia đầu lớn gia hỏa mới dùng đến lên."

Thần Thông hải trên không, lại có rất nhiều đầu to nổi lên mặt biển, đi ra kiếm ăn, cho dù là đối với Tô Vân mà nói, những này đầu to cũng cực kỳ nguy hiểm, huống chi những cái kia vượt biển tiên nhân?

Đúng lúc này, đột nhiên hư không vỡ ra, từng tôn Ma Thần từ hư không bên trong giết ra, vung vẩy đủ loại binh khí, chém về phía những cái kia đầu to xúc tu!

Những cái kia Ma Thần xuất quỷ nhập thần, từ sâu trong hư không mà đến, chiến lực cực mạnh, dù là những cái kia đầu to cứng cỏi vô cùng, rất khó chịu lực, cũng khó có thể chặn lại những cái kia Ma Thần đao thương kiếm kích!

"Là Minh đô Ma Thần!"

Oánh Oánh kinh ngạc nói: "Còn có Thánh Vương! Là Minh đô Trùng Lâu Thánh Vương!"

Tô Vân nhìn lại, chỉ thấy một tòa lầu cao hiện lên, trấn áp Thần Thông hải bên trong hiện ra đầu to, mười hai tầng trong lầu rất nhiều Thần Ma giết ra, toàn thân hiện ra ánh kim loại

Trùng Lâu Thánh Vương xuất hiện, triệu hồi Trùng Lâu, đem thu vào trong lầu đầu to quái vật nghiền nát!

Tôn này Minh đô Thánh Vương hiển nhiên là phụng tiên đình lệnh ra Minh đô đi tới Thần Thông hải trợ giúp, một đường càn quét đi qua, trấn áp Thần Thông hải quái vật, thật là đánh đâu thắng đó!

Chiến lực của hắn cực mạnh, bộ hạ Minh đô Ma Thần đều là cựu thần, có thể qua lại hư không, chính là cái kia Thần Thông hải quái vật khắc tinh!

Cựu thần năm đó có thể nhất thống vũ nội, được gọi là ngày xưa vũ trụ người thống trị, không phải là không có đạo lý!

Chỉ tiếc cựu thần số lượng không nhiều, không có cái mới cựu thần sinh ra, chết một cái thiếu một cái, bởi vậy dần dần xuống dốc bị tiên nhân thay thế, cũng là tất nhiên xu thế.

Tô Vân yên lòng, Oánh Oánh cũng đổ đầy tốc độ.

Không lâu, Trùng Lâu Thánh Vương theo Giới Vân đằng dọn dẹp tới, nhìn thấy Tô Vân hơi giật mình.

Tô Vân đứng tại phù tiết cửa khẩu, khẽ khom người.

Trùng Lâu Thánh Vương cũng tự hạ thấp người đáp lễ, nói: "Phía trước hung hiểm, Thánh sứ cẩn thận." Ngay sau đó dẫn người mà đi.

Oánh Oánh nói nhỏ: "Sĩ tử, trong miệng hắn Thánh sứ, là nhà nào Thánh sứ? Đế Thúc nhà? Đế Hốt nhà? Vẫn là Hỗn Độn Đại Đế nhà?"

Tô Vân bật cười: "Có quan hệ ư? Bất luận nhà nào, đều là ta dưới chân thuyền."

Lại mấy ngày nữa, bờ biển phần cuối toà kia Vu Môn càng ngày càng rõ ràng, càng ngày càng hùng vĩ.

Trên bầu trời kèm theo không hiểu ngâm tụng, giống như là từ xa xôi thời không bên trong truyền đến, toà kia Vu Môn bên trong nửa quỳ nửa ngồi hai người cũng càng thêm rõ ràng, giống như là tại xoay quanh trung ương Thế Giới thụ cử hành cái gì nghi thức cổ xưa, cực kỳ thần bí mà trang nghiêm.

Cái kia Thế Giới thụ càng thêm hùng vĩ tráng lệ, đem cửa phía trong phân từng tầng từng tầng vũ trụ, các tầng trong vũ trụ có đại thiên thế giới, sâu xa vô cùng.

Bất quá, đây là một loại thần thông.

Là thần thông tại Thần Thông hải bờ bên kia lưu lại lạc ấn!

Tô Vân đã từng còn tưởng rằng đẩy ra cánh cửa này, sẽ đi vào một cái thế giới khác, không giống bình thường thế giới, hiện tại xem ra chỉ là bản thân mơ mộng hão huyền.

Trên không ngâm tụng cũng là đạo này Vu Môn thần thông bên trong tích chứa đại đạo truyền ra âm thanh, kèm theo như có như không nhịp trống, càng đến gần, càng có thể từ ngâm tụng lọt tai ra cái kia văn minh mạnh mẽ cùng vũ dũng, có một loại hăm hở tiến lên phá hủy tất cả trở ngại cuồng dã lực lượng!

Toà này Vu Môn cùng Luân Hồi Hoàn đem đối ứng, Luân Hồi Hoàn còn tại hướng thời không sâu xa chỗ cắt vào, đến nơi này, ngước nhìn Luân Hồi Hoàn, liền bộc phát sáng rực chói mắt.

Mà càng là tiếp cận Vu Môn, liền càng thêm sục sôi hăm hở tiến lên.

Tô Vân ngước nhìn hai loại thần thông, cảm xúc dâng trào lên xuống.

Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác, hai cái đại biểu cho đều tự văn minh cực hạn lực lượng tồn tại, ở đây gặp nhau, luận đạo, từ đó có về sau nhiều đời Tiên giới văn minh.

Bọn họ là hậu thế văn minh người khai sáng.

Mặc dù người đời sau đối bọn hắn có thật nhiều chỉ trích, cho rằng bọn họ là bạo quân cùng kẻ xâm lấn, nhưng mà bọn họ thành tích lại không cách nào bị xóa đi.

"Ta nếu là có thể ngồi ở chỗ đó, nghe hai vị này luận đạo, thật là tốt biết bao…" Tô Vân thầm than một tiếng, loại cơ duyên này, hắn tha thiết ước mơ, lại không cách nào nhận được.

Cuối cùng, thanh đồng phù tiết đi tới Thần Thông hải phần cuối, Tô Vân lên bờ, thu thanh đồng phù tiết.

Phù tiết quá chướng mắt, hơn nữa đại biểu cho Tà Đế, dễ dàng bị người phát giác hắn là Tà Đế sứ giả.

Thần Thông hải bên bờ đã có thật nhiều tiên nhân lên bờ, chân đạp lục địa, hướng về phía trước mà đi. Cái kia lục địa là Vu Môn thần thông diễn sinh ra lục địa.

Oánh Oánh ngước nhìn Vu Môn, lẩm bẩm nói: "Toà này Vu Môn bên trong ẩn chứa Thiên Hậu nương nương tuyệt thế công pháp…"

Tô Vân cười nói: "Luân Hồi Hoàn bên trong, còn ẩn giấu đi Đế Tuyệt Đế Phong tuyệt thế công pháp đây."

Phía trước, Thái Cổ cấm khu cuối cùng lộ ra chân dung.

—— —— trên đầu ngón tay bạo phát bệnh mề đay, đau đến ta không dám cào, cái đồ chơi này còn có thể lớn đến nơi này? Ngươi dám tin? Không hợp thói thường! !

Chương 700 : Yêu ngôn hoặc chúng (cầu nguyệt phiếu!)

Chương 703: Yêu ngôn hoặc chúng (cầu nguyệt phiếu!)

Từ Vu Môn bên cạnh đi qua, Tô Vân đám người giống như là bất thình lình đi tới một thế giới khác.

Bọn họ phía trước là một mảnh cổ xưa đại lục, khắp nơi đều có Hỗn Độn chi khí tràn ngập, có nhiều chỗ còn có Hỗn Độn chi khí hội tụ thành sông lớn biển hồ, trần trụi bên ngoài địa phương chính là triền núi, giống như là trải qua Hỗn Độn hải ngâm ăn mòn qua đồng dạng, cho người ta một loại cổ xưa cũ nát cảm giác.

Mà tại càng xa trên đường chân trời, thì là một mảnh mênh mông bát ngát Hỗn Độn hải.

"Nơi này chính là Hỗn Độn Đại Đế lên bờ chỗ ư?"

Oánh Oánh có chút phấn khởi, lẩm bẩm nói: "Hỗn Độn Đại Đế ở chỗ này lên bờ, thân thể run lên, run xuống trong Hỗn Độn hải vô số giọt nước, tạo thành Thái Cổ thời đại chư thần?"

Tô Vân thì xoay đầu lại, nhìn về phía phía sau, lộ ra vẻ cổ quái.

Oánh Oánh bốn phía tuần tra, kích động không thôi, sau một lúc lâu mới chú ý tới Tô Vân vẻ mặt, vội vàng cũng hướng về phía sau nhìn lại, không khỏi dại ra.

Chỉ thấy tại phía sau bọn họ chính là nguy nga đến khó lấy tưởng tượng Vu Môn, từ nơi này nhìn lại, Vu Môn bị Luân Hồi

Hoàn cùng Thần Thông hải chiếu rọi, hiện ra nửa trong suốt trạng thái.

Bọn họ có thể nhìn thấy phía sau cửa Thần Thông hải cùng Luân Hồi Hoàn hình dáng, nhưng mà bọn họ xuyên thấu qua cánh cửa này nhìn thấy tình hình, nhưng cùng bọn hắn kiến thức bình thường hoàn toàn khác biệt!

Trong mắt bọn hắn, đệ nhất Tiên giới ở tại Luân Hồi Hoàn trung tâm, trôi lơ lửng ở Thần Thông hải phía trên!

Cái này cùng bọn hắn nhìn thấy tuyệt đối khác biệt!

Bọn họ nhìn thấy là đệ nhất Tiên giới cùng Thần Thông hải liên kết, ở giữa cách một đạo tráng lệ tráng lệ trường thành!

Mà từ Vu Môn cái góc độ này nhìn lại, nhìn thấy lại là đệ nhất Tiên giới trôi lơ lửng ở Thần Thông hải phía trên!

Cái này hoàn toàn lật đổ bọn họ kiến thức bình thường!

Tạo thành quan sát đánh giá bên trên sai lầm, chỉ có một lời giải thích, hoặc là Vu Môn bóp méo tầm mắt của bọn họ, hoặc là chính là đạo kia thật dài trường thành, lật đổ không gian, đem bên dưới biến thành song song!

Nhưng mà đây cũng không phải là để cho bọn họ rung động một màn.

Để cho bọn họ rung động là, bọn họ thấy được thứ hai Tiên giới, thứ ba Tiên giới, thứ tư Tiên giới, thứ năm Tiên giới, thứ sáu Tiên giới, thứ bảy Tiên giới, cùng với đang tại hình thành bên trong thứ tám Tiên giới!

Đây chính là để Tô Vân như là tượng gỗ đứng ở nơi đó không nhúc nhích nguyên nhân.

Không chỉ có hắn tê dại ngơ ngác đứng ở chỗ nào, tất cả lần đầu tiên tới nơi này tiên nhân, giờ phút này cũng ngơ ngác

nhìn cái này không thể tưởng tượng một màn, thậm chí không có người phát ra nghi vấn!

Từ đệ nhất Tiên giới đến thứ tám Tiên giới, toàn bộ bị Luân Hồi Hoàn vây quanh ở trong đó!

Lật đổ bọn họ nhận thức chính là, Thần Thông hải bên trên cũng không phải là chỉ có một đạo Luân Hồi Hoàn, chân chính Luân Hồi Hoàn thực ra tổng cộng có tám đạo, mỗi một cái Tiên giới, đều ở một đạo Luân Hồi Hoàn bên trong!

Đồng dạng, mỗi một tòa Tiên giới phía dưới, đều có một mảnh Thần Thông hải!

Mà mỗi một phiến Thần Thông hải, đều cùng Vu Môn liên kết, đều nối thẳng Hỗn Độn hải!

"Cái này sao có thể…" Bất thình lình có tiên nhân phát ra như nói mê âm thanh.

"Cái này xác thực không có khả năng!" Có người cười ha ha.

Càng nhiều người phát ra ha ha tiếng cười, giống như là đang cười nhạo bọn họ nhìn thấy vũ trụ giả đến hạng gì không hợp thói thường đồng dạng, chỉ là cười cười liền có chút điên cuồng điên cuồng.

Tiên giới tiên nhân so hạ giới thiếu hụt Chinh Thánh, Nguyên Đạo hai cái cảnh giới, so Tô Vân cùng Oánh Oánh thiếu hụt Chinh Thánh, Nguyên Đạo cùng Tử Phủ ba cái cảnh giới, Chinh Thánh cùng Nguyên Đạo cảnh giới quan hệ đến đạo tâm thành tựu, bởi vậy đạo tâm của bọn họ nhiều nhất chỉ là so Thiên Tượng cảnh giới cao hơn một chút mà thôi, còn không bằng Nguyên Đạo Thánh Nhân.

Trước mắt một màn này, thậm chí suýt nữa để Tô Vân cùng Oánh Oánh hận không thể khoa tay múa chân điên phát cuồng, huống chi bọn họ?

“Khà khà, đều mẹ nó là giả!” Có người lôi kéo lấy tóc, trợn mắt lên cười to.

“Là người xứ khác đang gạt chúng ta!” Có người cười đến rơi lệ, “Tạo đến như vậy giả!”

“Bạo quân Hỗn Độn! Phải bị trấn áp tại trong Hỗn Độn hải, thế mà cùng người xứ khác thông đồng cùng một chỗ lừa gạt chúng ta!”

…

Thân thể bọn họ bên trong tản ra tro tàn càng thêm nồng đậm, lay động, phất phất nhiều, như là tuyết rơi đồng dạng. Bất thình lình, một vị lão tiên khuôn mặt dữ tợn, xương cốt lộ ra ngoài, thân thể điên cuồng sinh trưởng, trong khoảnh khắc liền hóa thành một đầu tro tàn tiên, liền muốn mở ra sát giới.

Nhưng mà mặt khác tiên nhân đã đạo tâm bại hoại, trong lòng ma tính ma niệm càng ngày càng nhiều, mất đi lý trí, nhìn thấy hắn hóa thành tro tàn tiên, chính là vô số thần thông đập tới, đem cái kia tro tàn tiên đập đến vỡ nát!

Chỉ là lần này tới tới đây tiên nhân rất nhiều, tại đạo tâm bại hoại dưới tình huống, đại đạo mục nát tốc độ càng nhanh, thỉnh thoảng liền có nhân hóa làm tro tàn tiên, liền muốn ăn người, liền muốn giết người, cho tới bốn phía một mảnh hoảng loạn.

Oánh Oánh cũng bị rung động thật sâu ở, cái này đã vượt ra khỏi hắn lý giải, vượt ra khỏi nàng nhận thức, cho tới nàng đầu lập tức bị từng cái nghi vấn nhét đầy ắp, thậm chí tràn ra tới viết tại trên trán.

“Sĩ tử, chúng ta mắt thường nhìn thấy vũ trụ là chân thật vũ trụ, vẫn là xuyên thấu qua Vu Môn nhìn thấy vũ trụ là chân thật vũ trụ?” Nàng hỏi ra đáy lòng cái thứ nhất nghi hoặc.

Tô Vân cũng có chút mê man, lẩm bẩm nói: "Không biết, ta không biết… Ta thậm chí không biết đến cùng chỉ có một mảnh Thần Thông hải, vẫn là có tám mảnh Thần Thông hải, đến cùng chỉ có một cái Luân Hồi Hoàn, vẫn là có tám đạo Luân Hồi Hoàn…"

Hắn dường như so Oánh Oánh còn muốn buồn rầu, trong đầu nghi vấn dường như so Oánh Oánh còn nhiều hơn nhiều lắm, vắt trán suy nghĩ không hiểu: "Đến cùng là một cái, vẫn là tám cái? Nếu như là một cái, chẳng lẽ của chúng ta Tiên giới cùng thứ sáu Tiên giới dùng chung một cái Luân Hồi Hoàn, dùng chung một cái Thần Thông hải? Chẳng lẽ nói, chúng ta đi đến thứ bảy Tiên giới phần cuối, liền có thể nhìn thấy Hỗn Độn hải? Liền có thể nhìn thấy Vu Môn?"

Đầu của hắn giống như là muốn nổ.

Hắn biết đạo pháp thần thông không cách nào giải thích hiện tượng này!

Loại này kỳ lạ cảnh tượng, không cách nào hình dung, không thể nào hiểu.

"Ta nghĩ, Thiên Hậu đã từng nói Thái Cổ cấm khu bên trong có một ít nàng cũng không cách nào hiểu hiện tượng, chẳng lẽ chỉ chính là một màn này?"

Tô Vân suy nghĩ xuất thần, bất thình lình nói: "Oánh Oánh, ngươi có hay không nhìn thấy qua Thiên Thị Viên phía sau?"

Oánh Oánh ngẩn ngơ, Thiên Thị Viên phía sau? Thiên Thị Viên có phía sau ư?

Nàng càng là ngẫm nghĩ, liền càng là sợ hãi, nàng vậy mà nghĩ không ra Thiên Thị Viên có hay không có phía sau!

Như vậy đại nhất cái động thiên, không có khả năng không có phía sau, như vậy Thiên Thị Viên đến cùng có cái gì?

“Ngươi có nghe nói hay không qua, có người đến từ Thiên Phủ động thiên phía sau?”

Tô Vân tiếp tục dò hỏi: “Có hay không có người đến từ Văn Xương động thiên phía sau? Hoặc là Chung Sơn động thiên, Đế Tọa động thiên, ba đài động thiên… Tuỳ ý cái nào động thiên đều được, chỉ cần là đến từ phía sau liền đi!”

Oánh Oánh bối rối đến lắc đầu, nàng chưa từng nghe nói qua có người đến từ những này động thiên phía sau!

“Như vậy, Tiên giới phía sau đâu?”

Tô Vân con mắt trừng trừng, hồn bay phách lạc nói: “Độ kiếp phi thăng, vượt qua Bắc Miện trường thành, liền có thể đi tới thứ sáu Tiên giới. Lén qua mọi người cũng chỉ nghĩ đến vượt qua trường thành, bọn họ làm sao liền chưa hề nghĩ tới cũng có thể từ Tiên giới phía sau lén qua?”

Oánh Oánh đầu sắp nổ, run giọng nói: “Nếu như Tiên giới không có phía sau đâu? Nếu như Tiên giới phía sau bị che giấu đây? Nếu như Tiên giới phía sau chính là, chính là, chính là Thần Thông hải đâu?”

Tô Vân rơi vào lặng im, bất thình lình khàn giọng nói: “Chúng ta tại thứ bảy Tiên giới vũ trụ biên giới, tiếp cận Tiên giới chi môn địa phương, gặp một chút cổ xưa thời đại chiến đấu dấu vết, nơi đó có hay không chính là tiếp cận Thần Thông hải địa phương?”

Oánh Oánh hô hô thở hổn hển, lộ ra hoảng hốt lo sợ vẻ mặt, âm thanh khàn giọng nói: “Chúng ta sở dĩ không cách nào nhìn thấy Thần Thông hải, là bị trường thành ngăn cản, chúng ta là bị nuôi nhốt lên…”

Tô Vân nói: “Chúng ta leo lên Tiên giới chi môn thời điểm, thấy được mênh mông bát ngát Hỗn Độn hải, khi đó chúng ta nhìn thấy thế giới, là chân thật thế giới.”

“Dị đoan!” Bên cạnh tiên nhân chỉ vào bọn họ la lên.

“Đánh chết bọn họ!” Đám người có chút điên cuồng.

“Đem bọn hắn ném vào Thần Thông hải bên trong, để cho bọn họ linh nhục câu diệt!”

…

Tô Vân nở rộ hoàng chung, tiếng chuông vang lên, từng tôn đánh tới tiên nhân bốn phương tám hướng ngã đi.

Nhưng vẫn là có tiên nhân khí thế hung hăng đánh tới, bọn họ nói tâm đã bị một màn này rung động sắp sụp đổ, khó có thể chịu đựng nhìn thấy trước mắt, càng khó có thể hơn tiếp nhận Tô Vân cùng Oánh Oánh suy đoán.

Nhưng mà bọn họ lại không cách nào giải thích thứ sáu Tiên giới phía sau có cái gì, không cách nào giải thích thứ sáu Tiên giới phần cuối có cái gì, bọn họ thậm chí không cách nào giải thích Lôi Trì động thiên phía sau có cái gì!

Lôi trì treo cao tại cái khác động thiên phía trên, là dễ dàng nhất nhìn thấy phía sau động thiên, mà bọn họ hoảng sợ phát hiện, bản thân đối Lôi Trì động thiên phía sau một chút ấn tượng cũng không có!

Tô Vân lấy hoàng chung thần thông chặn lại chúng tiên tập kích, âm thanh trầm, nhưng truyền đến lân cận mỗi một cái tiên nhân trong tai: “Nếu như chúng ta từ Vu Môn bên trong nhìn thấy một màn này là chân thật, như vậy ta có một cái đáng sợ suy đoán. Chúng ta cùng Thần Thông hải cùng chỗ một cái thế giới, chúng ta vừa rồi vượt biển, là đi tới Tiên giới phía sau.”

Một tôn Tiên Quân lăng không bay lên, tức giận đến toàn thân run rẩy, nở rộ từng tầng từng tầng Đạo cảnh chư thiên, nghiền ép xuống, lạnh lùng nói: “Ngươi cái này nho nhỏ tiên nhân, chỉ biết yêu ngôn hoặc chúng!”

Tô Vân đưa tay ngạnh hám, bàn tay nhẹ nhàng vỗ một cái, hoàng chung dựng thẳng, miệng chuông hướng về cái kia Tiên Quân, hai người bàn tay nặng nề tướng cũng, đều tự thân thể chấn động mạnh, lảo đảo lui về phía sau!

Tô Vân sắc mặt từ từ tỉnh táo lại, trầm giọng nói: "Một cái khác suy đoán, càng thêm đáng sợ. Đó chính là Hỗn Độn Đại Đế chết tại tám trăm vạn năm trước, mà không phải hơn năm ngàn vạn năm trước!"

Cái kia Tiên Quân khí thế hùng hổ đánh tới, dường như muốn ngăn cản hắn nói tiếp, nhưng mà Tô Vân vẫn là đem cái suy đoán này nói ra khỏi miệng, để khí thế của hắn cứng lại, đột nhiên sắc mặt đại biến, phun phun một ngụm máu tươi.

Máu tươi của hắn nhả đến cuối cùng, hóa thành nồng đậm tro tàn hòa lẫn kiếp hỏa, từ miệng xoang bên trong phun ra.

"Tám trăm vạn năm là Hỗn Độn Đại Đế cực hạn."

Tô Vân không nhanh không chậm nói: "Tám đạo Luân Hồi, đồng thời cắt ra, chỉ có thể hướng về phía trước cắt ra tám trăm vạn năm, không có khả năng điệp gia thành sáu ngàn bốn trăm vạn năm. Bởi vậy, mỗi một đạo Luân Hồi Hoàn bên trong Tiên giới chỉ có tám trăm vạn năm. Nói cách khác…"

Sắc mặt của hắn có chút xanh xao, thân thể lung lay muốn đổ.

Tô Vân bắt lấy tử thanh tiên kiếm, nặng nề cắm trên mặt đất, chống đỡ lấy thân thể của mình, sắc mặt lạnh lùng mà trắng bệch: "Nói cách khác, tất cả Tiên giới đều là tại đây tám trăm vạn giữa năm Luân Hồi. Nhưng mà tại đây trường trong luân hồi, thứ nhất, thứ hai, thứ ba, thứ tư, thứ năm, cái này năm tòa Tiên giới đều chết đi."

Ánh mắt của hắn ngỡ ngàng: "Thứ sáu tòa Tiên giới lập tức cũng sẽ chết mất, tiếp đó liền sẽ đến phiên thứ bảy Tiên giới,

đến phiên thứ tám Tiên giới. Đợi đến thứ tám Tiên giới tử vong…"

Oánh Oánh trong đầu ngơ ngơ ngác ngác, máy móc dò hỏi: "Sĩ tử, thứ tám Tiên giới tử vong về sau, liền sẽ như thế nào?"

"Tám trăm vạn năm Luân Hồi kết thúc, Đế Hỗn Độn liền sẽ triệt để tử vong."

Tô Vân cổ họng ngòn ngọt, gục đầu xuống đến, thấp giọng nói: "Khi đó, chúng ta cái vũ trụ này sẽ vĩnh viễn rơi vào cô quạnh, bị tro tàn bao phủ, lại không sinh cơ."

Mũi của hắn nóng lên, chảy ra một đạo máu tươi, Tô Vân làm như không thấy, thấp giọng nói: "Nhưng mà tiên nhân nhưng trấn áp Đế Hỗn Độn thi thể, trong lúc vô hình cắt đứt bản thân hi vọng. Từ đệ nhất Tiên giới đến thứ sáu Tiên giới, chẳng lẽ như thế…"

Hắn phía trước, vị kia đánh tới Tiên Quân chán nản quỳ một chân trên đất, tay vịn mặt đất, sắc mặt tiêu điều, thân thể tro tàn hóa càng thêm nghiêm trọng, tro tàn bồng bềnh nhiều.

Có thể trở thành Tiên Quân, đương nhiên là người thông minh, Tô Vân chỗ đoán ra được đồ vật cho dù hắn phỏng đoán không ra, cũng có thể hiểu Tô Vân lời nói.

Nhưng mà hiểu, xung kích liền càng lớn, đối với hắn đạo tâm phá hoại đến càng sâu!

Đây là hắn không cách nào tiếp nhận!

Đạo tâm tan vỡ, đại đạo mục nát tốc độ chỉ sẽ nhanh hơn!

"Ngươi yêu ngôn hoặc chúng…"

Hắn tai mắt mũi trong cổ tro tàn không ngừng xông ra, trong mắt từ từ có kiếp hỏa thiêu đốt, khóe mắt của hắn bốn phía làn da đã bị kiếp hỏa đốt đến như là than đen, vành mắt xương cốt hiển lộ ra.

Tô Vân nói: “Ngươi biết ta nói chính là chính xác.”

Cái kia Tiên Quân khó chịu hừ một tiếng, nắm chặt nắm đấm, nhưng không khống chế được đạo tâm sụp đổ, thân thể từ từ nhô lên, hướng tro tàn tiên thay đổi.

“Các ngươi chạy mau…” Hắn khóe mắt chảy nước mắt, “Ta không khống chế được bản thân!”

Nhưng vào lúc này, một đạo cầu vồng kéo tới, quét vào trên người hắn, đem hắn đánh cho vỡ nát!

“Ta chính là Bích Thiên Quân!”

Một cô gái âm thanh truyền đến, chỉ thấy Hỗn Độn hải phía trước trên bầu trời, một mặt ngũ thải bảo bàn treo trên cao, từng đạo cầu vồng bay ra, đem tiên nhân bên trong những chuyển biến kia vì tro tàn tiên người chém giết.

Bích Thiên Quân âm thanh truyền đến: “Tất cả mọi người, thừa dịp Hỗn Độn thuỷ triều chưa đến, nhanh chóng đi trước đào quáng!”

—— —— một chương này, có thể cầu nguyệt phiếu ư?

Chương 701 : Hỗn Độn thuỷ triều

Chương 704: Hỗn Độn thuỷ triều

“Đào quáng?”

Tô Vân cùng Oánh Oánh nhìn quanh, chỉ thấy những cái kia đạo tâm tan rã tiên nhân tại Bích Thiên Quân các một đám Thiên Quân Tiên Quân giám sát bên dưới, bắt đầu hướng cùng một cái phương hướng đi tới.

Loại trừ tiên nhân, còn có mấy tôn cựu thần, cũng tại thợ mỏ tiên nhân bên trong, cái đầu rất cao, có chút nổi bật.

Trên đường có tiên nhân nói, nơi này là tiên đình tại Hỗn Độn hải một cái khu mỏ quặng, còn có mặt khác khu mỏ quặng, phân bố tại cái khác bờ biển.

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, nhớ tới Đế Phong đi tới Tử Phủ, tìm kiếm cái gọi là “Tiền bối” một chuyện. Khi đó Đế Phong cho rằng Tử Phủ chủ nhân ở tại Tử Phủ bên trong, ngay sau đó đến đây, ý đồ ép Tử Phủ chủ nhân hiện thân.

Hắn không ngờ rằng Tử Phủ bên trong loại trừ Tô Vân không người nào khác, Tô Vân tại rách rưới cự nhân hình chiếu bên dưới, lấy một đầu ngón tay thi triển Lục Đạo Luân Hồi, đem Đế Phong đánh cho bị thương, ép hắn biết khó mà lui.

Cũng là từ đó trở đi, Tô Vân biết Đế Phong pháp lực hạn mức cao nhất, bởi vậy lấy Đế Phong làm đơn vị, đánh giá Tà Đế đám người.

Lần kia, Đế Phong nói hắn thăm dò Thái Cổ cấm khu, có chỗ phát hiện, bất quá hắn hỏi vấn đề cũng không hoàn toàn, hiển nhiên có chút vấn đề hắn không hỏi ra, mà là chuẩn bị bản thân mưu đồ.

Ví dụ như, để tiên đình tiên nhân đến đến Thái Cổ cấm khu đào quáng!

Một vị tiên nhân cảm khái nói: "Thành tiên phi thăng, hạng gì làm rạng rỡ tổ tông? Hạng gì hăng hái? Hạng gì tiêu dao tiêu sái? Nhưng mà phi thăng tới Tiên giới về sau, không nghĩ tới đủ loại nhận hạn chế không nói, liền tiên khí đều là hạn lượng cung ứng, còn muốn đào quáng làm lao động, tính mạng ngàn cân treo sợi tóc. Còn không bằng tại hạ giới an toàn."

Bên cạnh hắn một cái khác tiên nhân nói: "Có thể sống thế là tốt rồi. Ta nghe nói cái này đào quáng hung hiểm cực kì, rất nhiều người đều chết ở bên trong."

"Nếu như không phải lần này đào quáng cung cấp tiên khí, ai chịu tới?"

Một cái nữ tiên chán nản nói: "Thời thời khắc khắc cảm nhận được bản thân Tiên đạo mục nát, bản thân thân thể cùng nội tâm mục nát, loại này hành hạ thực sự quá đáng sợ."

Những người khác lặng im, tiên nhân đối đạo cảm giác cực kỳ nhạy cảm, hiện tại bọn hắn nhưng cảm nhận được bản thân Tiên đạo biến mất, bản thân lưu tại giữa thiên địa lạc ấn theo thiên địa cùng một chỗ suy kiệt, khô lão.

Còn có bản thân cũng đi theo suy kiệt, khô lão.

Trơ mắt nhìn tử vong tới gần, đây là một loại vô cùng cảm giác tuyệt vọng.

Bọn họ có khả năng kéo dài tính mạng pháp môn, chính là đầu nhập vào tại Tiên Quân, Thiên Quân môn hạ, vì Tiên Quân Thiên Quân làm việc, trông đợi có thể được đến Tiên

Quân Tiên Quân phân phối xuống ít ỏi tiên khí tới kéo dài tính mạng.

Tiên giới tài nguyên đã bị cường giả độc quyền, về sau tiên nhân đừng nói tăng cao tu vi, liền xem như duy trì bản thân không nhiễm phải tro tàn bệnh đều rất khó khăn!

Thường thường là ngươi trước khi phi thăng là tu vi gì, đến Tiên giới sau trăm vạn năm cũng vẫn là tu vi gì, đây là Tiên giới hiện trạng!

Nếu là có chút địa vị, tại hạ giới có bản thân thế gia, sẽ lên cống một chút tiên khí, cung cấp tự mình tu luyện.

Chỉ là phần lớn Tiên giới tiên nhân chỉ có thể ăn nhờ ở đậu, không có tư cách thu hoạch tài nguyên.

"Ngươi cũng có loại cảm giác này a?" Có người hỏi Tô Vân.

Tô Vân lắc đầu.

Tiên nhân kia hâm mộ nói: "Vẫn là trẻ tuổi, ngươi Tiên đạo còn chưa mục nát. Ta hiện tại mong đợi chính là Đế Phong bệ hạ chỉnh đốn lại triều cương, trọng chấn hùng phong, dẫn đầu giết tới hạ giới, đem hạ giới phản tặc giết sạch!"

Mặt khác tiên nhân nghe vậy khôi phục mấy phần thần thái, cười nói: "Hạ giới phản tặc chiếm đất làm vua, những năm này cống lên tiên khí của tiên giới cùng bảo vật càng ngày càng ít, là nên hảo hảo chỉnh đốn một phen, tốt nhất tới trường viễn chinh, huyết tẩy phản tặc!"

"Chúng ta Tiên giới cực khổ, liền có thể giải thoát rồi!" Có người cao giọng cười nói.

Tô Vân sắc mặt như thường, nhưng trong lòng sinh ra lo lắng âm thầm: "Hạ giới càng ngày càng nguy hiểm. Tiên đình mâu thuẫn mãnh liệt như thế, chắc chắn sẽ bộc phát nguy cơ,

chuyển di mâu thuẫn tốt nhất sách lược, chính là tấn công xong giới, cướp đoạt tài nguyên. Hiện tại ngăn tại những tiên nhân này trước mặt, chỉ có Lôi Trì động thiên cái này một cái ngăn cản…"

Hắn có lẽ là trước đó liền phán đoán tiên đình sẽ tiến đánh Lôi Trì động thiên, chỉ bất quá khi đó hắn còn không biết Tiên giới thế cuộc vậy mà thối nát đến loại trình độ này.

Hiện tại xem ra, Lôi Trì động thiên lúc nào cũng có thể hủy diệt!

"Bọn họ chỗ đó còn giống như là tiên nhân?" Oánh Oánh thấp giọng nói, "Xác chết di động còn tạm được, hơn nữa là nhập ma xác chết di động."

Tô Vân nhìn về phía trước, những tiên nhân này quả thực giống như là xác chết di động chạy về phía trước, không có bao nhiêu sinh lực.

"Oánh Oánh, hình như Hỗn Độn hải bên cạnh không có dễ dàng như vậy nhặt được đồ tốt."

Tô Vân nói nhỏ: "Nếu quả như thật có thể nhặt được đồ tốt, Đế Phong sẽ không để cho nhiều tiên nhân như vậy tới đào quáng."

Oánh Oánh gật đầu: "Hơn nữa thoạt nhìn bờ biển rất nguy hiểm, lúc nào cũng có thể sẽ chết đi một nhóm lớn tiên nhân."

Đi tại trước mặt bọn họ tiên nhân lát nữa nhìn bọn họ một cái, lại xoay đầu lại, im lặng không lên tiếng tiến lên.

Vu Môn phía dưới thành phiến sơn nhạc cùng hạp cốc, đã coi như là Hỗn Độn hải bờ biển, chỉ là nơi này không có bảo vật gì. Oánh Oánh đi trong đội ngũ cái kia mấy tôn cựu thần bên người hỏi thăm, rất nhanh liền cùng mấy cái cựu thần pha trộn cực kỳ quen, trở về đối Tô Vân nói, nơi này bảo vật sớm đã bị khai thác hết.

“Năm đó cựu thần thống trị vũ trụ thời điểm, nô dịch tiên nhân đến đây đào quáng, chết một nhóm lại một nhóm tiên nhân, đem Hỗn Độn hải bên ngoài khoáng sản thu đến sạch sẽ.”

Oánh Oánh nói: “Bọn họ nói là Đế Thúc muốn luyện chế kim quan, cần lượng lớn bảo vật, cái này Hỗn Độn hải bờ biển trong bóng tối, chôn dấu rất nhiều không tầm thường bảo bối, còn có mạch khoáng. Bị nô dịch tiên nhân ở đây khai quật, đào ra rất nhiều kỳ quái bảo bối! Nghe nói, năm đó Tà Đế cũng ở nơi đây cho cựu thần làm việc vặt, làm qua thợ mỏ đây!”

Tô Vân nhìn bốn phía, quả nhiên thấy rất nhiều tàn tạ sơn mạch, còn có quặng mỏ, hẳn là năm đó Tà Đế các tiên nhân đào quáng dấu vết lưu lại.

“Oánh Oánh, tiên tướng Bích Lạc nói cái kia năm bảo thạch nhẫn là Tà Đế đưa cho hắn, chẳng lẽ nói là Tà Đế ở đây đào ra?”

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, nói: “Ngươi tinh tế cảm ứng một chút, nói không chừng Tà Đế chỉ đào ra một phần bảo vật, còn có những bảo vật khác bị chôn ở bờ biển!”

Oánh Oánh đem cái kia nhẫn xem như vòng tay đeo ở cổ tay, lúc trước độ Thần Thông hải trước đó liền chuẩn bị triệu hoán nhẫn chủ nhân, chỉ là bị Tiên giới người tới cắt đứt.

Nàng thoáng cảm ứng một chút, giật mình trong lòng, nói nhỏ: “Sĩ tử, hướng bên kia đi!”

Nàng đứng tại Tô Vân đầu vai, lặng lẽ chỉ một cái phương hướng.

Tô Vân không biến sắc, đi theo thợ mỏ tiên nhân đội ngũ tiến lên, nói: “Ngươi dùng tam giác định vị, xác nhận một chút phương vị chính xác.”

Oánh Oánh tiếp tục cảm ứng.

Phía trước đã có thật nhiều tiên nhân đi tới Hỗn Độn hải bên cạnh, Hỗn Độn hải thuỷ triều xuống cũng không mười phần triệt để, còn có to to nhỏ nhỏ vũng nước, bên trong có Hỗn Độn chi khí tràn ra.

Đi ở đây cần phải đến mười phần cẩn thận, Hỗn Độn chi khí cực kỳ nguy hiểm, chạm đến liền có khả năng bị ăn mòn, hủy đi bản thân đạo hạnh.

Có nhiều chỗ cực kỳ cổ quái, không phải Hỗn Độn chi khí, mà là Hỗn Độn lửa, mặc dù là thoạt nhìn không đáng chú ý hỏa diễm, thế nhưng là hung hiểm dị thường, hơi không cẩn thận tự chuốc lấy tai hoạ, liền sẽ liền nội tâm đều bị đốt sạch, cái gì cũng sẽ không lưu lại!

Nơi này bãi biển dị thường sạch sẽ, thoạt nhìn nhặt không đến bất luận cái gì đồ vật, chỉ có số ít địa phương ngọn núi trần trụi bên ngoài, đang có rất nhiều tiên nhân ở nơi đó ra sức khai quật.

"Ngũ sắc kim!"

Bất thình lình một chỗ khu mỏ bên trong truyền đến mừng như điên âm thanh, có người la lên: "Ngũ sắc kim! Ngọn núi bên trong có ngũ sắc kim! Lần này có thể đạt được rất nhiều tiên khí!"

Tô Vân cũng kích động lên, vội vàng nhìn quanh.

Ngũ sắc kim là luyện chế chí bảo cần có cơ sở tài liệu, nếu như Hỗn Độn hải bên cạnh trong dãy núi có thể đào ra ngũ sắc kim, dùng ngũ sắc kim tới luyện chế hoàng chung, nghĩ đến cũng là có chút bất phàm!

Hắn lúc trước cũng động tới dùng ngũ sắc kim luyện bảo suy nghĩ, Hỗn Độn Đại Đế trong vết thương liền chất đầy ngũ sắc kim, chẳng qua Hỗn Độn Đại Đế thi thể rời đi tiên đình,

không biết tung tích, Tô Vân dùng ngũ sắc kim luyện bảo mộng đẹp cũng theo đó rơi vào khoảng không.

Chỗ kia khu mỏ bên trong, có quần áo tả tơi tiên nhân từ trong hầm mỏ chạy như bay mà ra, mạo như điên cuồng, một bên chạy một bên cười to, cười bên trong kéo nước mắt, trong tay giơ cao lên một khối ngũ sắc kim loại, hiện ra ngũ sắc ánh sáng, rất là chói mắt.

Tô Vân ngẩn ngơ, có chút thất vọng, khối kia ngũ sắc kim chỉ lớn chừng quả đấm, căn bản không đủ luyện chế bảo vật. Thủy Oanh Hồi từ Ôn Kiều trong bảo khố tìm đến khối kia ngũ sắc kim, đều so khối này lớn hơn rất nhiều.

Oánh Oánh cũng thất vọng vô cùng: "Nhỏ như vậy một khối? Đế Hỗn Độn tai mắt mũi miệng cùng trái tim bên trong ngũ sắc kim, so nơi này nhiều hơn."

Có tiên nhân cười lạnh nói: "Ngươi biết cái gì! Những cái kia ngũ sắc kim là trấn áp Đế Hỗn Độn, đương nhiên càng nhiều càng tốt! Loại bảo vật này hiếm có cực kì, hễ đào ra một khối ngũ sắc kim, phía trên đều sẽ ban thưởng lượng lớn tiên khí, đầy đủ ngươi từ Chân Tiên tu luyện tới Kim Tiên, thậm chí mở ra Đạo cảnh!"

Oánh Oánh sợ hết hồn: "Tiên giới tiên nhân trải qua thảm như vậy? Liền ngày bình thường tu luyện tiên khí cũng không có?"

Cái kia đào được ngũ sắc kim tiên nhân vui mừng khôn xiết, lập tức đi trước tìm kiếm đốc công, nộp lên trên ngũ sắc kim đổi tiên khí. Đốc công chính là phụ trách mảnh này khu mỏ quặng Tiên Quân.

Tô Vân vị trí những tiên nhân này thợ mỏ cần hướng càng sâu địa phương đi tới, càng ngày càng tiếp cận Hỗn Độn hải, chỉ là nhìn về phía trước, đường ven biển vẫn là rất xa xôi.

“Sĩ tử, đã xác định nhẫn chủ nhân phương hướng.”

Oánh Oánh có chút chần chờ, tại Tô Vân bên tai lặng lẽ nói: “Chẳng qua, phương vị này hình như là tại biển bên trong.”

“Trong biển?” Tô Vân nghi ngờ nói, “Cái nào trong biển?”

Oánh Oánh hướng về phía trước chép miệng, Tô Vân hít vào một ngụm khí lạnh, lẩm bẩm nói: “Ý của ngươi là nói, nhẫn chủ nhân tại Hỗn Độn hải bên trong? Điều đó không có khả năng, trong Hỗn Độn hải không có khả năng có sinh vật, mà ngươi lại một mực cảm ứng được nhẫn chủ nhân khí tức, cái này…”

Oánh Oánh nói: “Đế Hỗn Độn cũng là đến từ trong Hỗn Độn hải.”

Tô Vân vẻ mặt biến ảo không ngừng, hắn đương nhiên biết Đế Hỗn Độn là đến từ Hỗn Độn hải.

Không chỉ có như thế, hắn còn biết Minh đô Đại Đế cũng là đến từ Hỗn Độn hải, là trong biển cọ rửa đi lên một tòa phần mộ bên trong thi thể biến thành, cùng mặt khác cựu thần có chỗ khác biệt.

Trong Hỗn Độn hải sẽ còn cọ rửa đi lên rất nhiều bảo vật, nhưng mà Oánh Oánh cảm ứng được nhẫn chủ nhân ngay tại vùng biển này bên trong, hơn nữa còn có thể cảm nhận được nhẫn chủ nhân khí tức, vậy thì khiến người ta cảm thấy có chút sợ hãi.

“Nhanh lên một chút đào!”

Bích Thiên Quân âm thanh truyền đến, có chút lo lắng, thúc giục nói: “Lại không nhanh lên một chút, Hỗn Độn thuỷ triều liền muốn đến rồi! Nhất định phải chờ đến cái kế tiếp Hỗn Độn ngày, mới có thể lần nữa đào quáng!”

Nàng thúc dục đuổi rất nhiều tiên nhân hướng càng sâu địa phương đi tới, Tô Vân bên người, một vị trên đầu mọc ra sừng dê cựu thần cười hắc hắc nói: "Cái này bà nương thế mà biết thuỷ triều quy luật, cũng là có chút bản lãnh. Khà khà, lần này thuỷ triều là triều cường, một cái Hỗn Độn tháng mới một lần, lần tiếp theo không biết lúc nào!"

Oánh Oánh thỉnh giáo nói: "Hỗn Độn ngày, Hỗn Độn tháng, là như thế nào phân chia?"

Tôn này sừng dê cựu thần đạo: "Năm đó chúng ta cựu thần quan sát Hỗn Độn thuỷ triều triều hạ, ghi chép lại Hỗn Độn ngày, Hỗn Độn tháng cùng Hỗn Độn năm, coi đây là kỷ niên, cùng các ngươi những tiên nhân này thời gian khác biệt. Gây nên Hỗn Độn thuỷ triều hiện tượng nguyên nhân, Đại Đế đã từng đề cập qua một lần, nói là trong hỗn độn có một cái khác vũ trụ cách chúng ta vũ trụ rất gần, bởi vậy dẫn phát thủy triều lên xuống hiện tượng."

Tô Vân cùng Oánh Oánh nghe hai mắt trợn tròn xoe, trong lúc nhất thời chưa có lấy lại tinh thần tới.

Một vị khác cựu thần cùng Oánh Oánh quan hệ rất tốt, cũng cắm đầy miệng, nói: "Một cái Hỗn Độn ngày, không sai biệt lắm là các ngươi một vạn năm thời gian. Sáu mươi ngày vì một cái Hỗn Độn tháng, Hỗn Độn tháng không sai biệt lắm là sáu mươi vạn năm. Hỗn Độn năm là hơn tám triệu năm. Triều cường thời điểm, chính là hai cái trong hỗn độn vũ trụ gần nhất thời điểm."

"Tràng này triều cường lui đến rất khô."

Tôn này sừng dê cựu thần nhìn xa, nói: "So với chúng ta lúc trước gặp qua Hỗn Độn thuỷ triều, lui đến càng xa, lần này thuỷ triều có chút cổ quái, đến bây giờ còn tại thuỷ triều xuống…"

Hắn sắc mặt từ từ nghiêm nghị, một bên đi đường, một bên thấp giọng nói: “Điều này nói rõ hai cái vũ trụ ở trong hỗn độn khoảng cách càng ngày càng gần.”

Một vị khác cựu thần sắc mặt cũng ngưng trọng lên, hướng Oánh Oánh nói: “Tiểu nha đầu, lần này thủy triều thời điểm, chỉ sợ cũng so trước kia đều muốn hung nhiều lắm! Các ngươi đừng đi quá xa, cẩn thận thủy triều lúc khó giữ được tính mạng!”

“Gặp phải thủy triều lúc, nhất định phải trước tiên chạy đến Vu Môn bên kia!”

Chương 702 : Trong Hỗn Độn hải lần đầu tiên gặp nhau

Chương 705: Trong Hỗn Độn hải lần đầu tiên gặp nhau

Oánh Oánh vội vàng nói: "Nếu như thủy triều lúc chưa kịp chạy đến Vu Môn bên cạnh đâu? Chúng ta có phải hay không bay so Hỗn Độn hải cao một chút, liền có thể giữ được tính mạng?"

Tôn này cựu thần nói: "Hỗn Độn thuỷ triều cùng bình thường thuỷ triều không giống nhau. Hỗn Độn thủy triều, bao phủ tám giới, chỉ có trường thành mới có thể ngăn cản. Bất luận người nào cũng không cách nào bay vọt đến độ cao này."

Tô Vân cùng Oánh Oánh sợ hãi, bao phủ tám giới?

Đây chẳng phải là nói chỉ cần không có đi vào Vu Môn, liền chắc chắn phải chết?

"Nếu như có Hỗn Độn Đại Đế tứ chi, phải chăng có thể không chết?" Tô Vân bất thình lình hỏi.

"Không thể."

Tôn này cựu thần lắc đầu nói: "Mảnh này Hỗn Độn hải cùng Tiên giới Hỗn Độn hải không giống nhau. Đại Đế nói qua, nơi này là chân chính Hỗn Độn hải, rơi vào trong biển nếu như không chết, cũng sẽ hóa thành Hỗn Độn sinh vật, ngơ ngơ ngác ngác, không biết bản thân là ai. Đại Đế nói hắn gặp qua dạng này người, một cái biến thành Hỗn Độn sinh vật cũng áp chế không nổi lòng hiếu kỳ người, bởi vì tò mò, từ

trong hỗn độn chạy đến, chạy đến Đại Đế ra đời cái vũ trụ kia, tự xưng Hỗn Độn, gây ra một đoạn chuyện cũ."

Oánh Oánh lấy ra giấy bút ghi chép, nghe nồng nhiệt, nói: "Sau đó thì sao?"

Cái kia cựu thần nói: "Về sau hắn trở lại trong Hỗn Độn hải, Đại Đế nói tại vượt biển thời điểm lại gặp hắn, tự xưng thất công tử. Đại Đế nói hắn hiển nhiên nhớ tới một ít sự tình."

Tô Vân cùng Oánh Oánh còn đợi lại nghe hắn giảng giải cái này gọi Hỗn Độn thất công tử người chuyện cũ, cái kia cựu thần đã cùng mặt khác cựu thần bước chân, đều tự tìm mạch khoáng đào quáng đi, không rảnh đem đoạn chuyện xưa này nói cho bọn hắn nghe.

Thứ sáu Tiên giới tiên nhân đào quáng là vì đổi tiên khí, mà bọn họ thì là tiên đình nô lệ, so tiên nhân địa vị muốn thấp rất nhiều, phải đi làm việc.

Oánh Oánh suy tư nói: "Hỗn Độn thất công tử? Còn có người gọi loại này cổ quái tên? Chẳng lẽ tại trước mặt hắn còn có sáu vị công tử hay sao?"

Tô Vân lập tức hướng Hỗn Độn hải đi tới, nhanh chóng nói: "Oánh Oánh, thời gian khẩn cấp, chúng ta nhất định phải thừa dịp trong khoảng thời gian này đào nhiều hơn nữa khoáng vật, bằng không Hỗn Độn hải thủy triều, muốn đợi đến lần tiếp theo thuỷ triều xuống, cần phải đến leo lên một vạn năm!"

Oánh Oánh trong lòng nghiêm nghị, vội vàng đem Hỗn Độn thất công tử chuyện cũ vứt qua một bên, nói: "Lần tiếp theo thuỷ triều xuống liền chưa chắc là triều cường, muốn đợi đến triều cường, cần phải đến đợi thêm sáu mươi vạn năm! Chúng ta nhưng không có thời gian lâu như vậy phí tại nơi này!"

Hai người lập tức xung quanh tìm kiếm, chỉ thấy phía trước cũng có thật nhiều tiên nhân xâm nhập Hỗn Độn hải trên bờ biển tìm kiếm, bốn phía loạn đào, nhưng mà có khả năng tìm đến bảo vật ít càng thêm ít.

Nơi này đi qua cựu thần thời đại khai quật, bảo khoáng sớm đã ít đến thương cảm, gần như là từ trong hàm răng chống thịt hạt lựu.

"Tiếp tục đi lên phía trước!"

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, lặng yên vô tức thôi thúc hoàng chung, hoàng chung bên trên Hỗn Độn phù văn huyễn minh huyễn diệt, nói: "Chỉ có phía trước càng tiếp cận Hỗn Độn hải địa phương, tìm đến bảo vật tỷ lệ mới có thể càng lớn."

Hắn mượn Hỗn Độn phù văn tới cảm ứng bốn phía có hay không có đến từ Hỗn Độn hải bảo vật, rất nhanh có phát hiện.

Tô Vân đi tới một khối bị Hỗn Độn hải ăn mòn ngọn núi phía trước, thôi thúc tiên kiếm, hao hết tất cả lực lượng cắt ra ngọn núi, dù là tiên kiếm cũng là dùng Hỗn Độn hải cọ rửa lên bờ bảo vật chế tạo thành, cắt ra ngọn núi cũng là cực kỳ khó khăn.

Qua gần nửa canh giờ, Tô Vân mệt đến thở hồng hộc, cuối cùng từ ngọn núi bên trong đào ra một khối lớn chừng bằng móng tay ngũ sắc kim.

"Công việc này không có cách nào khác làm đi!"

Tô Vân suýt nữa đem khối này lớn chừng bằng móng tay ngũ sắc kim vứt bỏ, nhưng cắn răng, vẫn là thu vào: "Năm đó không biết ngũ sắc kim trân quý, bày đặt Đế Hỗn Độn trên người nhiều như vậy ngũ sắc kim không cầm, hiện tại mới hối hận không kịp…"

Hắn đi ra bản thân bước ra quặng mỏ, lần nữa lấy Hỗn Độn phù văn cảm ứng, bốn phía núi đá ở giữa truyền đến như có

như không cảm ứng, nghĩ đến cũng là ngũ sắc kim, khả năng còn không bằng hắn đào ra khối này.

Hơn nữa, có nhiều chỗ đã có tiên nhân mở đào.

Tô Vân tiếp tục tiến lên, bên bờ biển bị ăn mòn sơn mạch thủng trăm ngàn lỗ, quặng mỏ cũng là thủng trăm ngàn lỗ, số lượng rất nhiều. Dù sao cựu thần đã từng thống trị một cái hoàn chỉnh Tiên triều kỷ nguyên, nô dịch tiên nhân đào quáng, đã trải qua rất nhiều lần triều cường. Có thể đào địa phương, trên cơ bản đã đào qua một lần.

Dù vậy, phía trước vẫn là có thật nhiều tiên nhân tại cần mẫn khổ nhọc, sóng lớn đãi cát giống như tìm kiếm bảo vật.

Tô Vân một đường đi mấy trăm dặm, còn có thể nhìn thấy rất nhiều tiên nhân.

Biển này bờ bằng phẳng, mặc dù có bị ăn mòn núi sông, nhưng cũng không dốc rãnh biển, khắp nơi đều có tìm kiếm bảo tàng tiên nhân.

Tô Vân tăng tốc bước chân, mơ hồ trong đó nghe được hùng vĩ tiếng vang, không phải sóng biển tiếng vang, mà là một loại lộn xộn không có thứ tự không có bất kỳ cái gì quy luật tạp âm.

Tại đây loại tạp âm phía trước, lực chú ý căn bản là không có cách tập trung, tinh thần tan rã, nội tâm lại cũng có tan rã xu thế!

Tô Vân thôi thúc sau đầu trong vầng sáng Ngũ phủ trấn áp, lúc này mới hơi dễ chịu một chút.

Hắn ngẩng đầu lên, cuối cùng thấy được Hỗn Độn hải, Hỗn Độn hải sóng lớn một cỗ phun trào, nhưng lại tại từ từ lui bước, nhường ra càng nhiều được mai táng thổ địa.

Cho dù là nơi này, cũng có thật nhiều tiên nhân đang tại tìm kiếm, bọn họ tìm kiếm không phải mạch khoáng, mà là nhìn xem là có hay không có đồ vật gì đó bị cọ rửa đi lên!

Dù sao, thật sự có người nhặt được qua trong Hỗn Độn hải cọ rửa lên bờ bảo vật!

Dám đến nơi này sưu tầm, đều là tu luyện Đạo cảnh tiên nhân, trong đó không thiếu Tiên Quân!

"Có bảo bối đi ra!"

Có người rất vui mừng la lên: "Có bảo bối bị vọt lên bờ!"

Tô Vân cùng Oánh Oánh vội vàng theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một bộ kỳ lạ hài cốt bị xông lên bãi biển, hài cốt to lớn, không biết ra sao sinh vật, xa xa liền cảm giác được vô cùng hung lệ khí tức đập vào mặt!

Tô Vân giật mình trong lòng, chỉ thấy cái kia hài cốt bên trên còn có chút bị ăn mòn đến rỉ sét loang lổ xiềng xích, có lẽ hài cốt chủ nhân là bị xiềng xích khóa lại, ném vào trong Hỗn Độn hải, đã chết tại trong biển.

Oánh Oánh nói: "Khí tức này hung ác như thế, sợ là tuyệt đại hung đồ! Người này bị ném tiến trong biển lâu như vậy, lại vẫn có thể duy trì hài cốt không có bị ăn mòn sạch sẽ, thực lực thế này, sợ là có mấy cái Đế Phong đi?"

Tô Vân bật cười lắc đầu, suy nghĩ một chút, lại gật đầu một cái, nói: "Năm Phong cất bước."

Oánh Oánh sợ hết hồn, tối thiểu nhất năm cái Đế Phong?

"Trong lịch sử có loại tồn tại này ư?" Nàng hơi nghi hoặc một chút.

Tô Vân suy nghĩ một chút, nói: "Tại ngũ triều Tiên giới trong lịch sử, khả năng cũng không có như này tồn tại cường đại, nhưng mà Tiên giới trước đó chưa hẳn không có."

Oánh Oánh không hiểu.

Tô Vân nói: "Chúng ta dưới chân thổ địa, tuyệt không phải Tiên giới, cũng không phải Đế Hỗn Độn mở. Hỗn Độn hải là không có bờ bên cạnh, sở dĩ có bên bờ, là bởi vì nơi này đã từng tồn tại qua một cái vũ trụ. Chỉ là bị Hỗn Độn hải nuốt sống. Ta phỏng đoán năm đó Đế Hỗn Độn ngao du Hỗn Độn hải, tìm kiếm đặt chân đất, cuối cùng tìm đến nơi này, để hắn có thi triển lực lượng căn cơ. Hắn ở đây mở ra Hỗn Độn, diễn hóa Tiên giới vũ trụ."

Những tiên nhân kia hướng cỗ kia hài cốt chạy đi, còn có Tiên Quân, Thiên Quân nghe tin chạy đến.

Những người này lập tức hộ tống cỗ kia khổng lồ hài cốt hướng Vu Môn phương hướng tiến đến, bên bờ biển lưu lại tiên nhân tinh thần phấn khởi, tiếp tục tìm kiếm.

Tô Vân cau mày, trầm giọng nói: "Oánh Oánh, chúng ta cho dù có thông thiên triệt địa bản lĩnh, cũng đoạt không qua nhiều tiên nhân như vậy, triệu hoán nhẫn chủ nhân đi."

Oánh Oánh thấy thế, cũng biết cho dù Hỗn Độn hải thật cọ rửa đi lên thứ gì, cũng sẽ bị những tiên nhân này phát hiện nhặt đi, lúc này liền từ Tô Vân đầu vai bay lên, đem sớm đã chuẩn bị cho tốt nhỏ tế đàn tế lên, rơi vào trên tế đàn.

"Cổ quái!"

Nàng đang chuẩn bị làm phép triệu hoán, bất thình lình kinh ngạc nói: "Ta cảm ứng được tiên tướng Bích Lạc khí tức!"

Tô Vân lắc đầu nói: "Tiên tướng Bích Lạc tại thứ bảy Tiên giới, vì Tà Đế hộ pháp, tìm kiếm một viên có khả năng cùng mình sánh ngang Đại Đế trái tim, không có khả năng ở đây. Ngươi là có hay không cảm ứng sai?"

Oánh Oánh cũng là không hiểu, nói: "Không có khả năng cảm ứng ra sai, tiên tướng Bích Lạc quả thực ngay ở chỗ này."

Tô Vân kinh ngạc: "Tiên tướng Bích Lạc tại sao lại xuất hiện ở đây? Hắn ở đây mà nói, chẳng phải là nói Tà Đế cũng ở nơi đây? Chẳng lẽ Tà Đế là vì Đế Phong hoặc là Đế Thúc trái tim mà tới?"

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, Oánh Oánh đã làm phép thôi thúc tế đàn, toàn lực ứng phó cảm ứng năm bảo thạch bỏ vòng chủ nhân khí tức, triệu hoán nhẫn chủ nhân!

Nàng chính là trên đời hiếm thấy hoán linh sư, năm đó còn là Chinh Thánh cảnh giới linh sĩ lúc, cũng đã triệu hoán tiên tướng Bích Lạc bậc này Đạo cảnh bát trùng thiên nghi tự cửu trùng thiên đại cao thủ, hiện tại tu thành tiên nhân, nhiều đến mười mấy loại đạo hoa, pháp lực mạnh mẽ, càng hơn lúc trước gấp trăm ngàn lần.

Lần này triệu hoán, cho dù Oánh Oánh tu vi bạo tăng, thực lực tăng vọt, lại lĩnh ngộ ra Tiên Thiên Nhất Khí, cũng vẫn là cực kỳ mệt mỏi!

Cùng lúc đó, trong Hỗn Độn hải sóng lớn cuồn cuộn, sóng lớn từng cơn, một cỗ lại một cỗ sóng lớn ngập trời hướng biển bờ vọt tới!

Bên bờ biển không ít tiên nhân thấy thế, vội vàng hướng trên bờ bỏ chạy, cái kia tiếng sóng càng ngày càng vang, tạp âm cũng càng ngày càng nặng, sóng lớn ngập trời bên trong, có cái gì quái vật khổng lồ như ẩn như hiện!

Nhưng vào lúc này, Hỗn Độn hải đại dương đột nhiên lui đi một mảng lớn, lộ ra nhiều hơn nữa thềm lục địa, duy chỉ Oánh Oánh dẫn dắt cái kia phiến sóng biển còn tại sóng lớn cuồn cuộn, hướng bên này vọt tới.

Các tiên nhân thấy thế nhao nhao dừng chân, xoay người lại nhìn quanh.

Loại tình cảnh này, bọn họ nhưng chưa từng thấy qua.

Chỉ thấy Hỗn Độn hải phảng phất bị cái gì quái vật khổng lồ lôi kéo, đại dương nhanh chóng lui đi, thềm lục địa càng lộ càng nhiều, trong biển đủ loại tráng lệ bảo vật hiện lên!

Tô Vân giật mình trong lòng, cũng nhìn thấy được mai táng tại đáy biển đếm không hết kỳ trân dị bảo!

Cái kia trong biển có đếm không hết ngũ sắc kim, có đủ loại bảo vật, thậm chí còn có thành thị quần thể kiến trúc!

Hắn còn chứng kiến một tòa cổ xưa thanh đồng cung điện lẳng lặng nằm tại trên thềm lục địa, cách bọn họ chỉ có mấy chục dặm!

Mới vừa rồi còn tại chạy trốn các tiên nhân lập tức vòng trở lại, hướng thuỷ triều xuống thềm lục địa chạy đi, rất vui mừng. Nơi này tạp âm quấy nhiễu quá lớn, để cho bọn họ cũng khó có thể thi triển pháp lực, chỉ có thể dựa vào thân thể tốc độ.

Dù vậy, cũng vẫn là có không ít người trước người lạ một bước, chạy vội tới đáy biển bảo tàng phía trước.

Bất thình lình, Hỗn Độn tạp âm trở nên vô cùng vang dội, vô số tạp âm tại người trong đầu nổ vang, bọn họ phía trước Hỗn Độn hải bất thình lình triệt để khô cạn!

Thay vào đó, là một cái khác mênh mông tráng lệ vũ trụ!

Vô số Lục Đạo Luân Hồi tạo thành to to nhỏ nhỏ thế giới, trải rộng tại cái nào vũ trụ mỗi một hẻo lánh, tinh hệ quang mang rực cháy mà sáng chói!

Cái kia to to nhỏ nhỏ Lục Đạo thế giới bên trong, có một gốc Tiên Thiên Quả Thụ, tỏa ra từng đạo quang mang, đem Lục Đạo thế giới gộp lại.

Có lẽ, Tiên Thiên Quả Thụ chính là Lục Đạo thế giới liên thông hai bên con đường!

Nơi đó còn có giới thượng giới, hư không thế giới, còn có tám trăm thế giới!

Mà tại vũ trụ biên giới, còn có hung thần ác sát cự nhân chân trần mình trần, thân quấn xiềng xích, gánh vác bia đá, đang tại mở ra Hỗn Độn, để cái kia phiến vũ trụ trở nên càng rộng lớn hơn!

Có lẽ, đó là một nhóm tội nhân!

Chẳng qua hung ác như thế hung hãn tội nhân, làm người ta không khỏi rùng mình!

Giờ phút này, những cái kia tội nhân nhao nhao thẳng người lên, nhìn về phía này, tội nhân cân khu cơ bắp dữ tợn, sau đầu to to nhỏ nhỏ Luân Hồi vầng sáng tỏa ra hào quang chói mắt.

Tô Vân ánh mắt vượt qua bọn họ, nhìn thấy cái kia phiến vũ trụ không trung, đó là một cái do thuần túy đạo tạo thành quang mang thế giới, thánh khiết mà hùng vĩ, tráng lệ phi phàm, khó có thể tưởng tượng!

Nơi đó có một tòa cổ xưa cửa, cao lớn vững chãi, đại biểu cho uy nghiêm vô thượng!

Hai tòa vũ trụ tại đan xen.

Bọn chúng khoảng cách gần như thế, cho tới mở ra biên cương tội nhân bên trong, đã có người tại chạy, lưng đeo xiềng xích cùng bia đá, ý đồ chạy ra cái kia phiến vũ trụ, giết tới nơi này!

Chẳng qua chợt liền có long trời lở đất tiếng vang truyền đến, cuộn trào mãnh liệt Hỗn Độn hải lần nữa xông đến, thao

thiên cự lãng gào thét mà đến, vô lượng tạp âm thoáng cái xông vào tất cả mọi người màng nhĩ não giữa trong biển!

"Chạy mau ah ——— "

Một tôn cựu thần phát ra thảm thiết tiếng kêu: "Triều tới ——— "

Bên bờ biển, vô số tiên nhân mặt mang hoảng sợ, điên cuồng hướng Vu Môn bỏ chạy, Tô Vân ngẩng đầu, nhìn thấy một bức khó có thể tưởng tượng tường cao, hắn ánh mắt cao bao nhiêu, bức tường kia Hỗn Độn hải nước hình thành tường liền cao bao nhiêu!

"Oánh Oánh!"

Tô Vân xoay người, đem tế đàn bên trên tiểu sách tiên ôm vào trong ngực, thôi thúc thanh đồng phù tiết, dùng hết tất cả lực lượng gào thét: "Đi ah ——— "

"Chờ một chút!"

Oánh Oánh ra sức tránh thoát hắn: "Ta sắp gọi đến!"

Phía sau hai người, Oánh Oánh triệu hoán mà đến sóng lớn bên trong, một chiếc rách rưới màu đen lâu thuyền phá vỡ sóng biển, xuất hiện tại dưới chân của bọn hắn!

Tô Vân rơi vào boong thuyền, boong thuyền Hỗn Độn hải nước đang tại lui đi.

"Soạt!"

Phía sau bọn họ truyền đến chấn động tiếng, màu đen lâu thuyền bên trên biển buồm đột nhiên nhô lên, kề sát ở đè xuống Hỗn Độn hải sóng biển bên trên, hướng trên không chạy tới!

Tô Vân bất thình lình tỉnh ngộ lại: "Oánh Oánh, ngươi triệu hoán không phải nhẫn chủ nhân ư? Làm sao triệu hoán đến

một chiếc thuyền?”

Chương 703 : Hỗn Độn hải người quan sát

Chương 706: Hỗn Độn hải người quan sát

Oánh Oánh cũng có chút buồn bực, bản thân rõ ràng mượn chiếc nhẫn này cảm ứng được một cỗ cường đại khí tức, triệu hoán tới lại không nghĩ rằng là một chiếc thuyền đen lớn, cái này cùng nàng trong dự liệu cũng không nhất trí!

Chiếc thuyền lớn này đang mang theo bọn họ dọc theo thuỷ triều đi ngược dòng nước!

Trong lúc vội vàng, Tô Vân nhìn xuống dưới, chỉ thấy đường ven biển bên trên, vô số tiên nhân đang tại điên cuồng chạy vọt về phía trước trốn.

Lúc trước Hỗn Độn hải triệt để lui đi, lộ ra rộng lớn bao la bát ngát thềm lục địa, vô số tài bảo trần trụi bên ngoài, không ít tiên nhân quay ngược, đến cướp đoạt những bảo vật này. Lúc này thuỷ triều đột nhiên tới, nuốt sống không biết bao nhiêu người!

Nhưng vẫn là có không ít người chạy ra thuỷ triều tập kích, ôm đủ loại bảo vật bán mạng lao nhanh.

Bọn họ luyến tiếc từ bỏ những bảo vật này, còn muốn dùng những bảo vật này đi đổi nhiều hơn nữa tiên khí tu luyện, nhưng mà thuỷ triều tốc độ vượt qua tưởng tượng của bọn hắn!

Hỗn Độn tạp âm cũng để cho bọn họ không cách nào tập trung tinh thần, nội tâm tan rã.

Cho nên bọn họ chỉ có thể cái này đến cái khác bị thuỷ triều chiếm đoạt, hóa thành từng luồng Hỗn Độn chi khí biến mất tại trong hải dương, bọn họ liều mình đi nhặt đến cướp đoạt bảo vật cũng lần nữa chìm vào trong biển!

Tô Vân nhìn Hỗn Độn hải triều ép qua cái này đến cái khác tiên nhân, chiếm đoạt cái này đến cái khác cường giả, trong lòng thầm than.

Loại tình huống này, cựu thần thân thể mạnh mẽ tác dụng liền hiển hiện ra, những cái kia bị với tư cách cố gắng cựu thần từng cái tại trên bờ biển núi sông ở giữa chạy như bay, tốc độ cực nhanh, cho dù là thuỷ triều cũng đuổi không kịp.

Những này cựu thần thoạt nhìn thật thà thành thật, thực ra rất giảo hoạt, bọn họ không có xâm nhập đường ven biển, chỉ ở trung đoạn đào quáng, đợi thuỷ triều vừa đến, vắt chân lên cổ liền chạy.

"Cựu thần đối thuỷ triều hiểu rõ rất sâu, chẳng qua, giống như như vậy lớn thuỷ triều, không biết bọn họ có hay không nhìn thấy qua?"

Tô Vân quay đầu, khó khăn trên boong thuyền di động, chiếc này thuyền đen giống như là lúc nào cũng có thể tại thuỷ triều lực lượng bên dưới phân giải, nếu như phân giải, như vậy nghênh đón bọn họ nhất định là bị thuỷ triều đập chết hạ tràng!

Tô Vân mặc dù đã hiểu rõ một chút Hỗn Độn phù văn, nhưng hắn cũng không cho là mình có thể tại Hỗn Độn thuỷ triều bên dưới giữ được tính mạng, cũng không cho rằng bản thân có thể đối kháng được Hỗn Độn hải tập kích!

Tiên giới Hỗn Độn hải, cùng mảnh hỗn độn này biển, hoàn toàn là hai khái niệm!

Hỗn Độn thuỷ triều quả thực cùng bình thường thuỷ triều khác biệt, bình thường thuỷ triều thường thường là đại dương

từng chút từng chút tăng lên, cho người ta thoát đi thời gian, mà Hỗn Độn thuỷ triều thì là Hỗn Độn hải nghiền ép lên đến, một đạo khó tin tường hướng về phía trước đẩy ngang!

Dưới tường, không chạy nổi Hỗn Độn hải tiên nhân, tất cả đều phải bị ép thành bột mịn, biến thành Hỗn Độn hải một phần!

Màu đen lâu thuyền mặc dù rách tung toé, nhưng mang theo bọn họ chạy tại vuông góc cho bờ biển trên mặt biển, dưới thuyền phun trào Hỗn Độn sóng lớn giống như là vạn mã bôn đằng, truyền lại đến boong thuyền, mãnh liệt chấn động để Tô Vân cùng Oánh Oánh hầu như không cách nào ổn định thân hình!

Hỗn Độn hải hướng về phía trước đẩy ngang, nếu là bình thường thời kì, Tô Vân khống chế thanh đồng phù tiết, hẳn là có thể bay ra ngoài. Nhưng mà Hỗn Độn tạp âm thực sự quá ồn, quấy nhiễu đến hắn nội tâm cùng thần thông, có thể hay không tại thuỷ triều đến trước đó chạy thoát, vẫn là không thể biết được!

Mà chiếc này thuyền đen lớn, lại giống như là muốn mang theo bọn họ hoàn thành một cái không có khả năng hoàn thành thành tựu: Tại thuỷ triều phá hủy bọn họ trước đó, bay đến Hỗn Độn hải trên không đi!

Thuyền đen phát ra kẽo kẹt kẽo kẹt tiếng vang, đây là một chiếc cũ nát vô cùng thuyền thân tàu, thủng trăm ngàn lỗ, boong thuyền cũng đâu đâu cũng có mục nát lưu lại cái hố, thậm chí liền đội thuyền cũng đang hướng ra bên ngoài trút xuống lấy Hỗn Độn hải đại dương.

Bất quá, nó giống như là bị Oánh Oánh triệu hoán đánh thức đồng dạng, đang phát ra sức mạnh không gì sánh nổi, đối sóng đạp không, vượt khó tiến lên!

Boong thuyền, Tô Vân không vững vàng thân hình, vội vàng ôm chặt lấy một cái cột buồm thuyền, mới sẽ không bị quăng đi ra ngoài, mà Oánh Oánh thì nắm chắc quần áo của hắn, bị nghiêng ngả được bên dưới đong đưa, run như run rẩy!

Thuỷ triều càng gấp hơn.

Sóng lớn đánh ra, rất nhiều bọt sóng bị đập bên trên thuyền đen sàn tàu, nhất thời có thật nhiều giọt nước bay tới, hướng Tô Vân cùng Oánh Oánh đập đi.

Cái kia Hỗn Độn hải giọt nước nặng nề vô cùng, giọt thứ nhất giọt nước đập ở Tô Vân trên người thời điểm, liền đem hắn đập đến khó chịu hừ một tiếng, chỉ cảm thấy bụng tạng bị thương.

Cái kia giọt nước từ trên người hắn tróc ra, rơi trên boong thuyền, rơi xuống đất hóa thành một cái khác Tô Vân.

Hai cái Tô Vân đối mặt, mỗi người có chút ngỡ ngàng.

Bất thình lình một đạo Hỗn Độn bọt sóng xoắn tới, đem cái kia Tô Vân cuốn vào trong biển!

"Cứu ta ——" cái kia Tô Vân hướng Tô Vân xòe tay ra, Tô Vân cũng liền vội vươn tay đi cứu bản thân, nhưng đã không kịp.

"Đùng, đùng, đùng!"

Từng giọt Hỗn Độn giọt nước đập tới, đem Tô Vân cùng Oánh Oánh đập thành trọng thương, hai người vội vàng thôi thúc mỗi người huyền công, liều chết chống cự, lại thấy những cái kia Hỗn Độn giọt nước rơi vào boong thuyền, liền hóa thành rất nhiều cái Tô Vân cùng Oánh Oánh tới.

"Đây là có chuyện gì?" Hai người ngỡ ngàng.

Những cái kia Tô Vân cùng Oánh Oánh mỗi người có bọn họ một phần đại đạo, thực lực không bằng bọn họ, khó mà tại

đây loại tình huống nguy hiểm sống sót xuống, nhao nhao bị đánh vào trong Hỗn Độn hải, lần nữa biến thành giọt nước.

Đây chính là Hỗn Độn hải chỗ kỳ lạ.

"Năm đó Hỗn Độn Đại Đế lên bờ, lay động thân thể, giọt nước hóa thành cựu thần rơi xuống, có hay không chính là nói, những này cựu thần liền mỗi người có Hỗn Độn Đại Đế một phần đại đạo?" Tô Vân bất thình lình thầm nghĩ.

Hắn ý đồ hướng boong thuyền lầu vũ đi tới, lâu thuyền chính giữa có lấy lầu vũ, nơi đó hẳn là càng thêm an toàn. Trên boong thuyền, thường có sóng lớn đánh tới, nếu là hơi không cẩn thận liền sẽ bị trọng thương, hỏng đạo hạnh, thậm chí khả năng ngã vào trong biển!

Nhưng cái này ngắn ngủi mấy bước đường, đối với hắn mà nói nhưng vô cùng gian nan, Tô Vân đi vài bước, đành phải bảo vệ một cái khác cột buồm.

"Hô ——— "

Sóng lớn đem thuyền đen đưa lên không trung, thuyền đen rơi xuống dưới.

Tô Vân cùng Oánh Oánh mất trọng lượng, cho dù gắt gao ôm cột buồm, sau một khắc cũng bị đập ở trên mặt biển thuyền đen nghiêng ngả đến choáng đầu hoa mắt!

Bọn họ theo thuyền đen nhảy vào không trung, lại đập ở trên mặt biển trong nháy mắt, chợt thấy Hỗn Độn hải đại dương dưới có lấy quái vật khổng lồ bơi qua.

Đó là một cái kỳ lạ Hỗn Độn sinh vật, không nhìn thấy toàn bộ, thuyền đen phi hành tại đồng tử của hắn trên không, chiếc thuyền này lộ ra rất là nhỏ bé.

Hỗn Độn sinh vật ánh mắt xa thẳm, nhìn thấu đang tại phi hành bên trong thuyền đen, giống như là thấy được trên thuyền

Tô Vân cùng Oánh Oánh.

Đợi đến thuyền đen rơi vào trên mặt biển, cái kia kỳ lạ Hỗn Độn sinh vật đã lẻn vào Hỗn Độn hải chỗ sâu, biến mất không thấy gì nữa.

Tô Vân cùng Oánh Oánh nghi ngờ không thôi: "Cái kia cựu thần nói là sự thật, trong Hỗn Độn hải thật sự có sinh vật như vậy!"

Lúc này, bọn họ lại nhìn thấy một cái khác Hỗn Độn sinh vật, cũng là to lớn đồng tử, xa thẳm nhìn thấu bọn họ.

Tiếp lấy Hỗn Độn thuỷ triều đằng sau, một con lại một con Hỗn Độn sinh vật hiện ra, từ từng cái góc độ quan sát bọn họ, nhìn bọn họ ra sức giãy dụa, tựa hồ đối với này rất là tò mò.

Hiển nhiên, những này Hỗn Độn sinh vật là vừa rồi cái kia Hỗn Độn sinh vật dẫn dắt tới.

Lĩnh đội Hỗn Độn sinh vật nhìn thấy Tô Vân cùng Oánh Oánh ở trong biển giãy dụa, mặt khác Hỗn Độn sinh vật cũng phải chen sang đây xem một cái.

Bọn họ chỉ xem xem xét trong thế giới hiện thực tất cả, đối quấy nhiễu thế giới hiện thực cũng không quan tâm.

Bọn họ là một nhóm người quan sát, vừa lúc mà gặp, quan sát được Tô Vân cùng Oánh Oánh hai cái này kỳ diệu nhỏ bé sinh mệnh.

"Oánh Oánh, làm sao khống chế chiếc thuyền này?"

Tô Vân đối với mấy cái này kỳ lạ sinh mệnh làm như không thấy, ôm chặt cột buồm lớn tiếng nói, "Chúng ta cần phải đến trong thuyền tìm tới một cái bảo vệ tính mạng địa phương!"

Oánh Oánh gắt gao bắt hắn lại cổ áo, bị lắc lư kịch liệt đong đưa, ghé vào hắn bên tai lớn tiếng nói: "Ta cũng không

biết!”

Tô Vân thôi thúc hoàng chung, một cái hoàng chung hiện lên, ngăn cản đập bên trên sàn tàu Hỗn Độn sóng lớn xung kích, ngay sau đó liền tại bọt sóng bên trong trở nên rách tung toé.

Hắn điên cuồng thôi thúc Tiên Thiên Nhất Khí, tu bổ hoàng chung, lớn tiếng nói: “Lại triệu hoán một chút! Tinh tế cảm ứng!”

Có hoàng chung ngăn cản, Oánh Oánh vội vàng đứng vững, tại hắn đầu vai làm phép, tinh tế cảm ứng chiếc lâu thuyền này.

Nàng đối linh có không hề tầm thường mẫn cảm, tại nàng cảm ứng bên trong, chiếc này thuyền đen trong trong ngoài ngoài nhất thời hướng nàng bày ra. Bất thình lình, cái kia năm bảo thạch bỏ vòng từ cổ tay nàng bên trên bay lên, bay tới đằng trước!

Oánh Oánh lớn tiếng nói: “Sĩ tử!”

Tô Vân cũng chú ý tới cái kia bỏ vòng, ra sức bước ra chân phải, chân phải của hắn rơi xuống đất, giống như là đinh đồng dạng đóng ở boong thuyền, lúc này mới bước ra chân trái, hướng về phía trước bước ra một bước!

Boong thuyền sóng lớn đánh ra, giống như là xuống một tràng Hỗn Độn mưa lớn, từng giọt Hỗn Độn giọt nước đánh vào hoàng chung bên trên, giống như là vô cùng kinh khủng thần thông, đem hoàng chung đánh xuyên qua!

Bất luận Tiên đạo phù văn, kiếm đạo thần thông, ấn pháp thần thông vẫn là Tiên Thiên Nhất Khí, hoặc là Tiên Đế lạc ấn, tất cả không cách nào ngăn cản!

Chỉ có Hỗn Độn phù văn cùng Hỗn Độn thần thông, mới có thể ngăn cản phút chốc, nhưng cũng không cách nào kiên

trì bao lâu.

Tô Vân cái trán toát ra mồ hôi lạnh, thu nhỏ hoàng chung thần thông phạm vi bao phủ, nhưng cũng chống lại không được, hoàng chung phía ngoài bị một chục một cái lỗ thủng, hắn chỉ có thể dùng Tiên Thiên Nhất Khí đi tu bổ!

Vẻn vẹn đi hơn mười bước, tu vi của hắn liền tiêu hao hơn phân nửa, Hỗn Độn giọt nước mang tới khủng bố áp lực để hắn tai mắt mũi miệng bên trong chảy ra máu tươi!

Quần áo của hắn cùng quần xuy xuy vang vọng, bị vận chuyển tới cực hạn thân thể cơ bắp căng nứt.

Lòng bàn chân hắn giày cũng đùng đùng nổ tung, hóa thành từng luồng khói xanh, Tô Vân đi chân trần giẫm trên boong thuyền Hỗn Độn chi khí bên trên, từng bước một tiến lên, cố gắng đuổi theo cái kia bỏ vòng.

Cái kia bỏ vòng hào quang rực rỡ, tại sóng lớn cuộn trào mãnh liệt trên mặt biển lập loè tia sáng kỳ dị, năm loại khác biệt màu sắc bảo thạch bất thình lình mỗi người một tia quang mang bắn ra, chiếu rọi tại phía trước trên lầu các.

Cái kia lầu các kẽo kẹt vang vọng, lầu vũ bên trong một cỗ lại một cỗ lực lượng bạo phát đi ra, đem đánh ra mà đến Hỗn Độn giọt nước quét dọn hết sạch. Vô số quang mang từ trong lầu các tràn ra, hóa thành kỳ dị đường vân trải rộng lầu vũ!

Những ánh sáng kia đường vân từ trên xuống dưới di động lên, những nơi đi qua, thuyền đen hư hại chỗ nhất thời sáng bừng lên, bị Hỗn Độn hải ăn mòn sàn tàu bản thân sinh trưởng, khôi phục, thân tàu phá vỡ lỗ lớn cũng tại bản thân chữa trị!

Cái kia bỏ vòng ngũ thải bảo thạch quang mang lưu chuyển, bất thình lình càng ngày càng nhỏ, chụp vào Oánh Oánh ngón trỏ trái bên trên.

Oánh Oánh thân thể hơi chấn động, thân bất do kỷ trôi nổi lên, tay trái nâng lên chỉ hướng phía trước.

Phía trước, lầu các nhất thời cửa mở ra!

Bành bành bành, cái kia lầu các chỗ sâu tầng tầng cửa lần lượt mở ra, lộ ra cửu trùng môn về sau bóng tối không gian, cái kia trong bóng tối bất thình lình ánh lửa sáng lên, lộ ra một tôn ngồi tại trong lầu các xương khô.

Cỗ kia xương khô hào quang tỏa sáng, bất thình lình nâng lên tay trái xương khô, ngón trỏ nâng lên, cùng Oánh Oánh đồng dạng tư thế!

Tô Vân chỉ cảm thấy có chút không đúng lắm, lại thấy Oánh Oánh sau lưng bất thình lình hiện ra một quyển phạm vi mấy trượng dày nặng vô cùng sách lớn, trang sách mở ra, xuy xuy xuy viết chữ âm thanh truyền đến, trang sách bên trên nhanh chóng nhiều hơn từng hàng văn tự!

Một trang sách viết đầy, lập tức tăng đến trang kế tiếp!

Quyển kia sách lớn rầm rầm lật qua lật lại, trong khoảnh khắc viết không biết bao nhiêu trang văn tự, đợi đến một trang cuối cùng viết xong, bất thình lình sách lớn bành một tiếng khép lại, lật một chút, bay vào Oánh Oánh Linh giới bên trong.

Mà cửu trùng trong cửa xương khô cánh tay trái rủ xuống, đầu lâu cũng tự buông xuống xuống.

Oánh Oánh cũng tự buông cánh tay xuống, nghi ngờ không thôi.

Tô Vân áp lực nhẹ đi, cả người buông lỏng, lúc này chỉ nghe trong Hỗn Độn hải truyền đến một hồi tiếng thở dài. Chỉ thấy những cái kia vây quanh tại đen lâu thuyền bốn phía Hỗn Độn sinh vật từng cái lần lượt chạy, tựa hồ đối với chuyện phát sinh phía sau thờ ơ.

“Những người này, hình như đang chờ đợi chúng ta tử vong đồng dạng.”

Tô Vân lắc đầu, bất thình lình hai chân mềm nhũn, kém chút ngã xuống đất, vội vàng đỡ lấy bên cạnh lầu các bức tường.

Oánh Oánh thì lạ thường tinh thần phấn chấn, tinh lực dồi dào, chỉ là thần thái vẫn còn có chút ngỡ ngàng, nói: “Sĩ tử, ngay tại vừa rồi, cái này thuyền đen bên trong có cái kỳ lạ ý thức ý đồ quấy nhiễu ta!”

Tô Vân trong lòng nghiêm nghị, thất thanh nói: “Chính là vừa rồi cái kia cửu trùng phía sau cửa xương khô?”

Hắn nhất thời tỉnh ngộ lại, cửu trùng phía sau cửa xương khô chính là thuyền đen cùng năm bảo thạch giới chỉ chủ nhân, người này vượt biển không được, đã chết tại trong biển, ngay sau đó đem chiếc nhẫn của mình đưa lên bờ , chờ đợi phục sinh thời cơ!

Oánh Oánh từ tiên tướng Bích Lạc nơi đó nhận được chiếc nhẫn này, lại đi tới Hỗn Độn hải bên cạnh, triệu hoán đến thuyền đen, thuyền đen chủ nhân nhất thời nhận được cơ hội sống lại, chuẩn bị mượn Oánh Oánh thân thể phục sinh!

Cường đại như vậy tồn tại, hắn thực lực hơn phân nửa là Hỗn Độn Đại Đế cùng người xứ khác tiêu chuẩn!

Cho dù không bằng, cũng không khác nhau lắm!

“Ý thức của hắn xâm lấn thời điểm, ta đem hắn ý thức viết vào trong sách.”

Oánh Oánh gãi đầu một cái, nói: “Thật lớn một quyển sách mới viết xong.”

Tô Vân ngẩn ngơ: “Chính là vừa rồi quyển sách kia?”

Oánh Oánh gật đầu.

Tô Vân ngơ ngác, sau một lúc lâu mới thanh tỉnh lại, lắc đầu nói: “Vị tiền bối này bị chết thật oan uổng. Hắn nếu là đổi một người quấy nhiễu, hơn phân nửa liền phục sinh. Hắn làm sao lại quấy nhiễu một quyển sách…”

Chương 704 : Trong thuyền xương khô

Chương 707: Trong thuyền xương khô

Bất quá khi đó tình huống cũng là cực kỳ hung hiểm, trên thuyền chỉ có Tô Vân cùng Oánh Oánh hai cái, Oánh Oánh còn không phải người.

Nếu như cái kia thuyền đen chủ nhân xâm lấn không phải Oánh Oánh, cũng chỉ có thể là Tô Vân. Lấy lái thuyền vượt qua Hỗn Độn hải thực lực đến xem, Tô Vân ở trước mặt hắn chính là đóa ngọn lửa nhỏ, bấm một cái liền diệt.

Nhưng hết lần này tới lần khác triệu hoán hắn là Oánh Oánh.

Oánh Oánh triệu hoán không phải thuyền đen, mà là cửu trùng phía sau cửa xương khô, xương khô mang theo trước thuyền đến, đi qua nhẫn xác nhận, nhận định Oánh Oánh chính là triệu hoán người của mình, là nhẫn tuyển chọn cường giả, ngay sau đó ý thức quấy nhiễu, đoạt Oánh Oánh thân thể.

Chỉ là cái này thuyền đen chủ nhân làm sao cũng không có ngờ tới, nhẫn đời thứ nhất chủ nhân Tà Đế, đời thứ hai chủ nhân tiên tướng Bích Lạc, đều mười phần mạnh mẽ, là hắn tương đối hoàn mỹ đoạt xá đối tượng.

Nhưng mà đời thứ ba chủ nhân Oánh Oánh, cũng có chút cản trở.

Càng thêm quan trọng chính là, Oánh Oánh không chỉ có cản trở, còn kéo hông.

Nàng là một quyển sách tu luyện thành tiên, am hiểu nhất chính là ghi chép, Tô Vân truy nguyên nguồn gốc, đều dựa vào nàng tới ghi chép, đằng sau từ từ tìm hiểu. Có chút Tô Vân không hiểu kiến thức, như Hỗn Độn phù văn, Đại Đế thần thông, cũng đều là Oánh Oánh trước ghi chép lại.

Cái kia thuyền đen chủ nhân ý thức tuy mạnh mẽ cực kỳ, cho dù là Tà Đế, Bích Lạc loại tồn tại này gặp phải hắn cũng khó thoát bị đoạt xá vận mệnh. Nhưng mà Oánh Oánh cùng hắn trong dự đoán sinh vật hoàn toàn là hai chuyện khác nhau!

Oánh Oánh là quyển sách, dùng để gánh chịu ý thức chính là quyển sách, ý thức là trong sách văn tự, không có người bình thường cái gọi là thân thể.

Thuyền đen chủ nhân ý thức xuyên thấu qua nhẫn truyền đến thời điểm, chỉ cảm thấy cái này cũng bị đoạt xá sinh mệnh dường như cùng mình muốn tìm sinh mệnh có chút khác biệt.

Hắn còn chưa ý thức được bản thân cần phải đến đem Oánh Oánh quyển sách này bên trên văn tự lau đi viết lại, mới có thể xem như đoạt xá trùng sinh, liền bị Oánh Oánh phân ra một bộ sách, đem hắn ý thức hóa thành văn tự viết đến cái kia bộ trên sách!

Cho dù là như hắn như vậy cường giả tuyệt thế, ý thức bị viết vào trong sách, hóa thành văn tự, cũng là xong hết mọi chuyện, cái gì cũng không làm được.

Tô Vân bất thình lình tỉnh ngộ lại: “Vừa rồi những cái kia Hỗn Độn sinh vật cũng không phải là xem chúng ta là thế nào chết, mà là nhìn thuyền đen chủ nhân là thế nào chết.”

Oánh Oánh cũng tỉnh ngộ lại: “Cho nên những cái kia Hỗn Độn sinh vật nhìn thấy thuyền đen chủ nhân sau khi chết, trực tiếp tự bơi ra!”

Hai người cùng lên tiếng cảm xúc: “Khí vận của người này, thực sự quá xui xẻo.”

Tô Vân nhìn về phía lầu các cửu trùng phía sau cửa cỗ kia xương khô, nói: “So với chúng ta hoa cái số mệnh còn kém. Oánh Oánh, trên đời này còn có so hoa cái số mệnh kém hơn số mệnh ư?”

Oánh Oánh lắc đầu, nói: “Ôn Kiều nói, kém nhất chính là hoa cái số mệnh. Còn nói những người khác số phận kém, hơn phân nửa là bị chúng ta khắc. Nếu như hắn ở đây, chắc chắn sẽ nói, thuyền đen chủ nhân là bị chúng ta khắc chết.”

Tô Vân liền mặt đỏ lên, lắp bắp nói: “Ôn Kiều chẳng qua là cái Thuần Dương cựu thần, biết cái gì số mệnh! Hắn kiến thức nông cạn, không đủ cùng đạo!”

Oánh Oánh thay Ôn Kiều giải thích, nói: “Nhưng mà liền Hỗn Độn hải đều không thể đem thuyền đen chủ nhân triệt để giết chết, ý thức còn có thể tồn tại, gặp chúng ta về sau liền chết.”

Bị nàng vừa nói như vậy, Tô Vân cũng có chút đáy lòng run rẩy, thầm đọc vài câu khổ tận cam lai phù hộ bản thân.

Lúc này, thuyền đen không còn xương khô ý thức khống chế, tại Hỗn Độn thuỷ triều bên dưới không khống chế được, rơi xuống dưới, thế cuộc càng thêm nguy cấp.

Thuyền đen dọc theo thuỷ triều cự tường không mục đích gì trượt, hai bên sóng lớn càng ngày càng mãnh liệt, Hỗn Độn giọt nước như mưa đập tới!

Tô Vân vội vàng mang theo Oánh Oánh xông vào trong lầu các, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy thuyền đen bên cạnh nghiêng, mắt thấy liền muốn lật đổ, bị Hỗn Độn thuỷ triều chiếm đoạt, vội vàng nói: “Oánh Oánh, ngươi có thể khống chế chiếc thuyền này ư?”

Oánh Oánh hoảng hốt lo sợ, không có biện pháp: "Ta không thể, đừng để ta tới, ta không thể… A? Ta có thể!"

Nàng hưng phấn đến nhảy dựng lên: "Ta có thể! Ta thật có thể!"

Tô Vân cắt đứt nàng nhảy nhót: "Như vậy nhanh lên một chút khống chế thuyền đen, bằng không chúng ta liền muốn táng thân tại trong Hỗn Độn hải!"

Oánh Oánh thử nghiệm khống chế chiếc này thuyền đen, thuyền đen nhất thời dọc theo mặt biển trượt, từ nghiêng trạng thái điều chỉnh xong, thuyền đen vượt biển, nghiêng xuống bên trên phi nhanh!

Oánh Oánh đọc đến thuyền đen chủ nhân quyển sách này, đối thuyền đen khống chế cũng càng ngày càng thuận buồm xuôi gió, chiếc thuyền này chạy trạng thái cũng càng ngày càng ổn định!

Thuyền đen chủ nhân ý thức bị nàng viết vào quyển sách kia bên trong, chỉ cần đọc đến là được, cực kỳ thuận tiện.

Chẳng qua quyển này đại sách dày nội dung cực kỳ phức tạp phong phú, trong đó đã bao hàm hắn đối đạo pháp thần thông hiểu, cùng với nhân sinh trải qua gặp gỡ. Đổi thành Tô Vân đến xem, chỉ sợ coi trọng mấy trăm năm đều không nhìn xong, Oánh Oánh cũng rất khó đem trong sách nội dung sửa sang lại một lần, chỉ là đi thăm dò đọc làm sao điều khiển thuyền đen mà thôi.

Tô Vân thấy Oánh Oánh có khả năng khống chế thuyền đen, lúc này mới yên lòng lại: "Lần này thủy triều, chúng ta cuối cùng có thể chạy thoát. Lần này bờ biển đào quáng, không có nhặt được bảo vật gì, chỉ đào ra lớn chừng bằng móng tay một khối ngũ sắc kim…"

Hắn thầm than hơi thở, hướng về nội môn đi tới.

Như vậy chút ngũ sắc kim, như thế nào mới có thể luyện chế ra hoàng chung?

To bằng móng tay hoàng chung a?

Dùng như vậy lớn hoàng chung, cùng Tứ Cực đỉnh, đế kiếm bậc này chí bảo tranh đấu? Sẽ bị Tử Phủ chết cười a?

Tâm hắn không yên lòng đi tới lầu các đệ nhị trùng môn, Oánh Oánh thì lưu tại đệ nhất trùng môn chỗ khống chế thuyền đen tiến lên phương hướng.

Tô Vân hướng phía sau mấy tầng môn đi tới, ý định tinh tế kiểm tra cỗ kia xương khô, đúng lúc này, hắn dừng bước lại, chần chờ một chút, lại từng bước một lui trở về.

Hắn hướng cái kia mấy tầng môn hai bên đánh giá vài lần, dụi dụi con mắt, lại đánh giá vài lần.

Sau một lúc lâu, Tô Vân vòng trở lại, đi tới Oánh Oánh bên người, lấy ra giấy bút, chăm chú trên giấy vẽ lên mấy cái kỳ lạ dấu hiệu chữ viết, nói: "Oánh Oánh, mấy cái này văn tự là có ý gì?"

Oánh Oánh điều khiển thuyền đen anh dũng vật lộn Hỗn Độn thuỷ triều, đang rơi vào bản thân trong huyễn tưởng, cho là mình là ra vào Hỗn Độn hải nữ hải tặc, phấn khởi không hiểu, bị hắn đánh thức, lúc này mới nhìn qua.

"Hàng chữ này là thuyền đen chủ nhân ngôn ngữ văn tự, ý là… Hoang đồng." Nàng nhận ra đến, nói.

Tô Vân lại tại một cái khác trang giấy bên trên bôi bôi vẽ tranh, viết ra mấy cái khó hiểu văn tự, nói: "Cái này đâu?"

Oánh Oánh phân biệt nói: "Tịch diệt… Tịch diệt dung châu!"

Tô Vân lại viết mấy cái kỳ lạ văn tự, dò hỏi: "Mấy chữ này lại là cái gì?"

“Kiếp tẫn huyền thiết.”

“Còn có cái này đâu?”

“Hỗn Độn ngọc.”

Tô Vân lại viết ra một chút kỳ lạ văn tự, Oánh Oánh từng cái phân biệt, đều là kỳ quái khoáng vật, như ngọc kim, Thái Sơ bảo thạch, Thái Tố chi khí các loại.

Oánh Oánh hiếu kỳ nói: “Sĩ tử, ngươi từ nơi nào nhìn thấy những văn tự này?”

Thuyền đen loạng choà loạng choạng, gió to sóng lớn, suýt nữa đem thuyền đánh đổ. Tô Vân vội vàng nói: “Ngươi trước khống chế lâu thuyền, chúng ta thoát kiếp rời đi mảnh hỗn độn này hải chi sau lại nói!”

Oánh Oánh vội vàng hết sức chuyên chú điều khiển thuyền đen, Tô Vân suy nghĩ một chút, lại đứng dậy, đi tới đệ nhất trùng môn đằng sau, nghiêng đầu hướng bên trong nhìn nhìn, cái này nhất trùng môn trái phải đều có nhà kho, bên trong một cái nhà kho bên trên viết chính là hoang đồng chữ, mà đổi thành một cái nhà kho viết thì là tịch diệt dung châu chữ.

Hắn đi tới đệ nhị trùng môn, phía sau cửa cũng có hai cái nhà kho, chia ra viết kiếp tẫn huyền thiết cùng Hỗn Độn ngọc chữ, hắn tiếp tục đi đến phía trước, chỉ thấy bát trùng phía sau cửa đều hai tòa đối ứng nhà kho, cất giữ lấy như ngọc kim, Thái Sơ bảo thạch, Thái Tố chi khí, Hỗn Độn kim tinh, Hỗn Độn kiếp hỏa chi loại đồ vật.

Tô Vân một đường đi tới đáy, đi tới tầng thứ chín môn, cánh cửa này đằng sau lại không có bảo khố, chỉ có cỗ kia xương khô.

Hắn không khỏi có chút thất vọng, lắc đầu: “Liền ngũ sắc kim đều không có. Cái này thuyền đen chủ nhân cũng là nghèo đến lách cách vang, ta còn tưởng rằng hắn trên chiếc thuyền

này sẽ mang theo tràn đầy bảo tàng vượt biển, phía sau bảo khố nhất định sẽ có một nhà kho ngũ sắc kim, không nghĩ tới hắn nghèo như vậy…"

Hắn lắc đầu, quan sát tỉ mỉ cỗ kia xương khô.

Chỉ thấy bộ xương khô này đã bị Hỗn Độn hải ăn mòn, xương cốt cũng thủng trăm ngàn lỗ, chẳng qua từ xương cốt bên trên như trước có thể thấy được một chút kỳ lạ lạc ấn, có lẽ người này luyện thể lúc, đem phù văn loại hình đồ vật lạc ấn tại xương cốt bên trên.

"Cùng Hỗn Độn Đại Đế xương ngón tay có chút tương tự."

Tô Vân kinh ngạc không thôi, Hỗn Độn Đại Đế xương cốt bên trên, cũng có rất nhiều Hỗn Độn phù văn lạc ấn, có lẽ đây là mở rộng thân thể một loại phương pháp!

Đem đại đạo lạc ấn tại toàn thân bên trong, hắn thân như đạo, giơ tay nhấc chân đều là thần thông!

"Có thể nghiên cứu!" Tô Vân tràn đầy phấn khởi, tiếp tục quan sát bộ xương khô này.

Thuyền đen trên người chủ nhân phần lớn đồ vật đều đã hủy ở trong Hỗn Độn hải, xương cốt vậy mà có thể bảo lưu lại đến, làm người ta tấm tắc lấy làm kỳ lạ, có thể thấy được cơ thể người nọ trình độ nhất định cực cao.

Tô Vân tiến lên, ý định tiến đến xương khô hốc mắt bên dưới, nhìn một chút hắn trong đầu có hay không có cái gì lạc ấn, bất thình lình, một cái xương ngón tay rụng xuống, đập ở trên bàn chân của hắn.

Tô Vân bị đau, cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy chân của mình mặt bị xương ngón tay xuyên thủng, lưu lại một cái lỗ máu!

Hắn vội vàng nhấc chân, thôi thúc huyền công tu bổ mu bàn chân, nhưng khẽ ồ lên một tiếng, cúi đầu quan sát.

Chỉ thấy cái kia xương ngón tay vô cùng sắc bén, rơi xuống đất chỗ, lâu thuyền mặt đất cũng bị đâm xuyên, xương ngón tay cắm trên mặt đất!

Tô Vân chữa trị chân, bắt lấy cái kia xương ngón tay, dùng sức hướng bên trên rút, xương ngón tay không nhúc nhích tí nào.

Hắn hít vào một hơi thật dài, vung tận tất cả lực lượng, thậm chí điều động nội tâm, lúc này mới ngón tay giữa xương rút ra!

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị, ánh mắt rơi vào căn này xương ngón tay bên trên: "Xương ngón tay như thế sắc bén ngược lại cũng thôi, thuyền này thể cùng lầu các là cái gì tạo thành, vậy mà cũng kiên cố như vậy?"

Ánh mắt của hắn rơi vào xương ngón tay đâm thủng qua trên mặt đất, chỉ thấy cái kia động khẩu nho nhỏ lộ ra ngũ sắc quang mang, cực kỳ chói mắt.

Tô Vân hít một hơi lãnh khí, vội vàng dùng cái kia xương ngón tay tại cái khác địa phương vẽ một chút, chỉ thấy lầu các này bên trong bị cắt ra địa phương, đều có ngũ sắc quang mang phát ra!

"Chiếc thuyền này, là dùng ngũ sắc kim luyện chế mà thành!"

Tô Vân chỉ cảm thấy xương đuôi một đạo lạnh tuyến theo sống lưng bay lên, đi tới sau gáy, để hắn da đầu run lên.

Cả chiếc thuyền đen, tất cả đều là ngũ sắc kim luyện chế mà thành, thuyền này chính là một cái lớn lao tài bảo, khó trách có thể vượt qua Hỗn Độn hải!

Nếu rơi vào tay người phát hiện thuyền là dùng ngũ sắc kim luyện thành, người bên ngoài còn không giết điên rồi cướp điên rồi?

“Chiếc thuyền này nếu là phơi bày chân dung, ta cùng Oánh Oánh khẳng định chết không có chỗ chôn… Chờ một chút!”

Tô Vân bất thình lình tỉnh ngộ lại: “Thân tàu là ngũ sắc kim luyện chế mà thành, nói như vậy, đối với thuyền đen chủ nhân đến nói, ngũ sắc kim không tính là gì đặc biệt bảo vật. Hắn trong khố phòng cất giữ, mới là đặc biệt bảo vật! Chẳng lẽ nói…”

Trong lòng hắn thình thịch đập loạn, nếu là cái suy đoán này là thật, chỉ sợ bát trùng môn trong khố phòng bảo vật, đem vượt xa ngũ sắc kim!

“Ta chuông, có chỗ dựa rồi?”

Tô Vân mừng rỡ trong lòng: “Ta có thể đi tìm Đế Thúc, dùng sọ não của hắn luyện bảo!”

Hắn đang nghĩ ngợi, bất thình lình thuyền bên ngoài Hỗn Độn tạp âm bộc phát, cho dù là Oánh Oánh cũng khó có thể ổn định thuyền đen, cho tới thuyền đen nghiêng!

Tô Vân thu hồi căn này xương ngón tay, nhanh chóng đi ra ngoài, chỉ thấy Hỗn Độn hải thuỷ triều đã đi tới toà kia to lớn Vu Môn phía trước, vùng biển này bị Vu Môn ngăn lại, mặt biển treo ở ngoài cửa, phát ra long trời lở đất tiếng vang, thậm chí để Vu Môn bờ bên kia Thần Thông hải cũng đi theo lay động!

Thần Thông hải lay động, càng xa xôi tám tòa Tiên giới cũng phát sinh chấn động nhè nhẹ!

Cái này Hỗn Độn hải dựng thẳng lên, không biết cái gì gọi là trên dưới, giờ phút này thuyền đen chạy trên mặt biển, hướng Vu Môn nhìn xuống đi, không nhìn thấy chỗ đó mới là mặt đất!

Thuyền đen đang song song tại mặt đất chạy trên mặt biển!

Nhưng tạo thành thuyền đen kịch liệt lay động kẻ cầm đầu, cũng không phải là thuỷ triều cùng Vu Môn va chạm, mà là một kiện khác bảo vật, đế kiếm nhấc lên sóng lớn.

Lúc này Hỗn Độn hải trên mặt biển, từng đạo kiếm quang dài đến nghìn vạn dặm, đan xen, quấy nhiễu đến thuyền đen đi tới!

Mà tại cái kia đạo đạo trong kiếm quang ương, thì là một cái cao lớn vĩ đại thân ảnh, thỉnh thoảng sọ não bay lên, hóa thành một cái tiên lô, đối kháng đế kiếm!

Hai đại Đế cấp tồn tại, cho Hỗn Độn hải nộp lên phong, quả nhiên là hung hiểm vô cùng, lộ đầy vẻ lạ!

"Đế Thúc!" Tô Vân vừa mừng vừa sợ.

Đế Thúc hiển nhiên là bị Đế Phong tập kích, trước bị Đế Phong trọng thương, một thân thực lực không phát huy ra bao nhiêu, khắp nơi thất bại.

Tô Vân nghi hoặc: "Đế Thúc lão ca ca vì sao không tế lên kim quan? Tế lên kim quan, mười cái Đế Phong cũng chết!"

—— —— các bạn đọc vì sao còn không tế lên nguyệt phiếu? Tế lên nguyệt phiếu, liền có thể xông lên trước một tên! ! !

Chương 705 : Ngươi đây là tự tìm đường chết

Chương 708: Ngươi đây là tự tìm đường chết

Kim quan uy lực, Tô Vân gặp qua, quả nhiên lợi hại, thôn phệ tinh không, quét ngang chư bảo, chỉ có Tử Phủ mới có thể cùng nó đấu ngang tay. Đây là kim quan bản thân uy năng.

Đế Thúc khống chế kim quan lúc, kim quan uy lực mới có thể phát huy đến cực hạn, không có gì không thu, Tử Phủ cũng khó thoát, mặt khác chí bảo cũng là như thế.

Nếu như Đế Thúc tế lên kim quan, Đế Phong trực tiếp liền thua, chỉ sợ ngay cả chạy trốn đi cơ hội cũng không có!

Hơn nữa, hiện nay Đế Thúc đã giải quyết Vạn Hóa Phần Tiên lô tai hoạ ngầm, theo lý mà nói đã lại vô địch tay, chỉ có Tứ Cực đỉnh mới có thể khắc chế hắn, bất kỳ người nào khác, đều không thể uy hiếp đến hắn!

Hắn chỉ cần tế lên kim quan, cho dù thiên hạ tất cả Đạo cảnh cửu trùng thiên tồn tại cùng tiến lên, cũng không làm gì được hắn mảy may!

Nhưng Đế Thúc bị đánh đến thảm như vậy, cũng không có tế ra kim quan, để Tô Vân có chút không hiểu.

“Chẳng lẽ Đế Thúc đã đem người xứ khác trấn áp tại kim quan bên trong, cho nên không cách nào sử dụng kim quan? Chẳng qua…”

Tô Vân buồn bực: “Ta tử thanh tiên kiếm rõ ràng vẫn còn, không có bốn mươi chín thanh tiên kiếm, chỉ sợ chỉ dựa vào

kim quan cùng đại xích vàng, không cách nào trấn áp người xứ khác a?"

Oánh Oánh điều khiển thuyền đen, tránh đi Đế Thúc Đế Phong giao chiến chỗ.

Tô Vân không có ngăn cản, thầm nghĩ: "Đế Thúc không đến mức thương thế tầng đến liền kim quan cũng tế không tầm thường tình trạng. Chẳng lẽ nói, hắn bị Tứ Cực đỉnh đánh lén? Không đúng, nếu như Tứ Cực đỉnh đánh lén hắn, vì sao không có nhìn thấy Tứ Cực đỉnh?"

Trong lòng của hắn có chút nghi ngờ, chỉ là không có biểu hiện ra ngoài.

Hắn đang nghĩ ngợi, bất thình lình Đế Thúc lấy ra kim quan, liền muốn đem kim quan tế lên.

Tô Vân vội vàng nói: "Oánh Oánh, xa hơn chút nữa! Cái này kim quan uy năng vô cùng kinh khủng…"

Hắn vừa dứt lời, bất thình lình kim quan bị đế kiếm quét xuống, rơi đến Hỗn Độn hải bên trên!

Tô Vân ngẩn ngơ: "Cái này không đúng…"

Kim quan vào biển, lại không có chìm vào trong biển, mà là tại trên mặt biển trôi nổi. Oánh Oánh thấy thế, không có lái thuyền rời xa, ngược lại điều khiển thuyền đen đón kim quan xông tới!

Tô Vân chần chừ một chút, không có ngăn cản.

Hai đại Đế cấp tồn tại chiến đấu vẫn còn tại tiếp tục, kiếm đạo tầng tầng lớp lớp Đạo cảnh bộc phát, tựa như Hỗn Độn hải trên mặt biển tầng tầng lớp lớp chư thiên đè xuống, lớn nhỏ chư thiên thiên biến vạn hóa, đạo tận kiếm đạo thần kỳ!

Một bên khác Đế Thúc lấy chí cường linh lực thôi thúc thần thông, cũng là lớn nhỏ Đạo cảnh, cùng Đế Phong chống

lại!

Càng có Phần Tiên lô bay lên, đem kiếm đạo chư thiên luyện hóa!

Đế Phong thương thế hơi nhẹ, lập tức rảnh tay đi nhặt kim quan, kim quan kia lại bị Đế Thúc quan tưởng ra tầng tầng hư không đẩy đi!

Đế Phong cười lạnh, toàn lực thôi thúc đế kiếm kiếm hoàn áp chế Đế Thúc, để hắn không rảnh quấy nhiễu bản thân cướp đoạt kim quan, hai người thần thông va chạm, chí bảo va chạm, trên mặt biển nhất thời nhấc lên sóng lớn ngập trời đem đẩy tới xa xa kim quan thật cao quăng lên!

Đế Phong thôi thúc pháp lực, hóa thành một bàn tay lớn, lăng không hướng kim quan kia bắt tới!

Hắn mắt thấy liền muốn đắc thủ, bất thình lình buộc tại kim quan bên trên đại xích vàng bay lên, kéo lấy kim quan liền chạy.

Đế Phong một tay bắt không, không khỏi sững sờ ở: "Đây là tại sao?"

Thuyền đen chạy tại Hỗn Độn hải bên trên, mặc cho sóng lớn mãnh liệt, chiếc thuyền này cũng bình yên vô sự, đầu thuyền, Tô Vân đỉnh đầu hoàng chung treo cao, đứng vững Hỗn Độn hải sóng gió, giơ lên cao cao cánh tay.

Một đầu đại xích vàng gào thét bay tới, soạt một tiếng quấn quanh ở trên tay hắn, ngay sau đó chạy toàn thân, giao nhau quấn quanh.

Một cái vô cùng nặng nề kim quan theo sát mà tới, cũng bị đại xích vàng khóa nhanh, bị Tô Vân đặt tại sau lưng.

"Ta chỉ là triệu ngươi đến đây, chưa hề nói muốn ngươi quấn lấy ta!"

Tô Vân giận dữ, cởi đại xích vàng, nhưng mà đại xích vàng nhưng cuốn lấy dùng sức một chút.

Tô Vân không còn dám động, đành phải quay ngược về lầu các.

Oánh Oánh thấy hắn gánh lấy Hỗn Độn mưa gió đi ra ngoài, trở về liền cõng kim quan, cũng không khỏi ngạc nhiên, không biết chuyện gì xảy ra.

"Oánh Oánh đi mau!"

Tô Vân cũng không có làm nhiều giải thích, nói: "Nơi đây không thích hợp ở lâu! Bất luận là Đế Thúc thắng vẫn là Đế Phong thắng, cũng sẽ tìm đến kim quan!"

Oánh Oánh vội vàng quay ngược lại phương hướng, hướng phía dưới chạy tới.

Đợi qua một canh giờ, bọn họ mới chạy khỏi hai vị Đại Đế giao chiến chỗ, tránh đi thần thông dư âm.

Phía dưới, Thần Thông hải tráng lệ, hào quang rực rỡ, Luân Hồi Hoàn cũng ở đầu thuyền hiện ra dị thường vẻ đẹp.

Hỗn Độn hải hiếm thấy bình tĩnh trở lại, Tô Vân cõng kim quan, đứng tại trên thuyền hướng tám tòa Tiên giới nhìn lại, Tiên giới có một loại đặc biệt tráng lệ, làm người ta hồn khiên mộng nhiễu.

Kim quan để hắn cảm thấy có chút không quá thoải mái, chẳng qua cũng may thân thể của hắn cường tráng cao lớn, cũng có thể tiếp nhận. Hơn nữa đại xích vàng có chút khéo hiểu lòng người, đem kim quan siết đến nhỏ đi rất nhiều, để hắn hành động không trở ngại.

Oánh Oánh cũng từ trong lầu các bay ra, đi tới đầu thuyền, ngồi trên vai của hắn, một bên thưởng thức cái này cảnh sắc tráng lệ, một bên khống chế hướng đi.

Từ góc độ của bọn hắn đến xem, Luân Hồi Hoàn cùng Bắc Miện trường thành, tạo thành đối kháng Hỗn Độn tập kích bình chướng, to lớn Luân Hồi Hoàn ước thúc Thần Thông hải cùng Hỗn Độn hải biên giới, Bắc Miện trường thành ngăn trở Hỗn Độn hải thuỷ triều.

Mặt khác chỗ không đủ, liền do cổ xưa vũ trụ sót lại đại lục ở bên trên Vu Môn ngăn cản.

Cái này mấy đạo bình chướng, để Tiên giới không có bị phá hủy.

Từ góc độ này nhìn lại, người xứ khác cũng không phải là kẻ xâm lấn, trái lại, hắn Vu Môn ngăn lại Hỗn Độn hải quấy nhiễu, đối Tiên giới còn có đại ân.

"Nếu như tám trăm vạn năm Luân Hồi kết thúc, Hỗn Độn Đại Đế triệt để tử vong, Luân Hồi Hoàn biến mất, như vậy Hỗn Độn hải quấy nhiễu, chỉ dựa vào Bắc Miện trường thành căn bản không ngăn được. Hỗn Độn hải sẽ dễ như trở bàn tay đè sập Bắc Miện trường thành, đem tám tòa Tiên giới tất cả phá hủy." Tô Vân sắc mặt bình tĩnh nói.

Oánh Oánh hai tay chống cằm, nhìn xa mỹ lệ thứ bảy Tiên giới cùng đang tại hình thành bên trong thứ tám Tiên giới, thứ bảy Tiên giới còn chưa triệt để định hình, Chung sơn Chúc Long ngậm lấy Tiên giới, như là trong miệng minh châu.

Thứ tám trong tiên giới, rách rưới cự nhân thì tại ra sức mở ra càng lớn càng rộng lớn hơn thời không, tích Hỗn Độn, mở hồng mông, đẩy lùi Hỗn Độn hải, rèn đúc mới trường thành.

"Hơn nữa, từ thứ sáu Tiên giới thứ bảy Tiên giới thứ tám Tiên giới xuất hiện quy luật đến xem, Hỗn Độn Đại Đế tình trạng so ta dự đoán còn bết bát hơn."

Tô Vân tiếp tục nói: "Thứ bảy Tiên giới đã tồn tại hai ba trăm vạn năm, những người ở nơi này đã dưỡng thành phi

thăng Tiên giới thói quen, phi thăng tới thứ sáu Tiên giới, trở thành linh sĩ bọn họ mục tiêu. Điều này nói rõ, thứ sáu Tiên giới thời gian cùng thứ bảy Tiên giới trùng lặp ít nhất hai trăm vạn năm. Mà thứ bảy Tiên giới còn chỉ đi hơn hai trăm vạn năm, thứ tám Tiên giới cũng đã khởi động."

Như thế cấp bách, chỉ có thể nói rõ Hỗn Độn Đại Đế trạng thái tại chuyển biến xấu, càng ngày càng gay go.

Đại Đế tử vong, Luân Hồi Hoàn tán đi , bất kỳ cái gì Tiên giới đều phải bị Hỗn Độn hải bao phủ phá hủy, không còn tồn tại!

Oánh Oánh lấy ra giấy bút, trên giấy bôi vẽ, nói: "Tám tòa Tiên giới, là tám cái Luân Hồi, tám tòa Tiên giới khởi đầu, đều là Hỗn Độn Đại Đế tử vong một khắc này. Chẳng qua cái này tám tòa Tiên giới là bị Hỗn Độn Đại Đế lấy Luân Hồi chi đạo bóp méo thời gian."

Nàng vẽ ra mấy cái dựng thẳng nối liền cùng nhau chữ chi, lại vẽ ra mấy cái giao nhau vòng tròn, nói: "Nếu như đem thời gian ví von thành một dòng sông dài, Luân Hồi Hoàn bên trong thời gian là dựa theo hình chữ chi hoặc là viên hoàn hình đi lại. Tám trăm vạn năm đi ra chữ chi một góc, tiếp đó trở lại khởi đầu, cái thứ hai Tiên giới khởi động. Hoặc là viên hoàn hình lò xo. Đầu tiên Tiên giới đi tới phần cuối, thời gian trở lại khởi đầu, mở ra thứ hai Tiên giới."

Tô Vân quan sát nàng bôi vẽ, nói: "Mà bây giờ tình huống đã không phải là chữ chi hoặc là vòng tròn. Chữ chi đang nhỏ đi, vòng tròn tại lẫn nhau cắt."

Oánh Oánh gật đầu, thứ sáu Tiên giới thời gian cùng thứ bảy Tiên giới trùng lặp hơn hai trăm vạn năm, mà thứ bảy Tiên giới thời gian cùng thứ tám Tiên giới trùng lặp hơn năm trăm vạn năm!

Nói cách khác Tiên giới khoảng cách triệt để hủy diệt, đã không còn nhiều thời gian!

Tô Vân trầm ngâm phút chốc, ngẩng đầu lên nói: "Tiên giới muốn tránh khỏi cùng cổ xưa vũ trụ kết quả giống nhau, giải quyết tro tàn rất quan trọng!"

Oánh Oánh rõ ràng hắn ý tứ, Hỗn Độn Đại Đế khôi phục, sống lại, tuổi thọ của hắn không chỉ tám trăm vạn năm, một cách tự nhiên giải quyết Tiên đạo hóa thành tro tàn vấn đề, sinh hoạt tại trong tiên giới tiên nhân cũng không cần lo lắng sẽ tro tàn hóa.

Hỗn Độn hải cũng sẽ không quấy nhiễu.

Đây là loại thứ nhất phương pháp, cứu sống Hỗn Độn Đại Đế!

Không dựa vào Hỗn Độn Đại Đế, giải quyết tro tàn, để đã hóa thành tro tàn Tiên đạo khôi phục, để hóa thành tro tàn Tiên giới phục sinh!

Hóa thành tro tàn Tiên đạo khôi phục, Tiên giới phục sinh, Hỗn Độn Đại Đế cũng sẽ khôi phục phục sinh, không còn là một cỗ thi thể!

Đây là loại thứ hai phương pháp!

Hai loại phương pháp, cũng có thể ngăn cản Hỗn Độn hải mang tới tai hoạ ngập đầu!

"Con đường thứ nhất đơn giản nhất, tìm kiếm đến tất cả Hỗn Độn Đại Đế tứ chi, để cái này tứ chi quay về Đại Đế."

Tô Vân trong lòng yên lặng nói: "Con đường này, cần giải quyết Tứ Cực đỉnh vấn đề này. Tứ Cực đỉnh chính là dùng Hỗn Độn Đại Đế tứ chi luyện chế. Hơn nữa, Hỗn Độn Đại Đế thi thể hiện nay ở đâu? Còn loại thứ hai phương pháp…"

Hắn thầm than một tiếng, nghĩ đến bản thân vì Ngọc thái tử trị liệu tro tàn bệnh tình hình.

Hắn đến nay chưa hề đem Ngọc thái tử triệt để chữa trị.

Cũng không phải là hắn không muốn trị tận gốc, mà là hắn Tiên Thiên Nhất Khí tu vi theo không kịp, mỗi lần trị liệu Ngọc thái tử, hắn đều cần tiêu hao cực lớn tu vi, bởi vậy trị liệu thời gian rất là rất dài.

Chữa trị một cái Ngọc thái tử còn như vậy phiền phức, huống chi chữa trị Tiên đạo, chữa trị Tiên giới?

Hắn đã từng thử qua, tại thứ năm Tiên giới ý đồ lấy Tiên Thiên Nhất Khí chữa trị một viên đã tro tàn hóa tinh thần, nhưng mà tốn công vô ích.

"Sĩ tử, còn có một vấn đề khác."

Oánh Oánh bất thình lình cắt đứt hắn suy tư, nói: "Cựu thần nói, Hỗn Độn hải thuỷ triều một vạn năm một lần, triều cường sáu mươi vạn năm một lần. Đây là hai cái vũ trụ quá gần, gây nên Hỗn Độn hải thuỷ triều hiện tượng. Lần này triều cường, một cái khác vũ trụ khoảng cách gần như thế, lần tiếp theo thuỷ triều đâu? Có thể hay không gần hơn? Nếu như hai cái vũ trụ tại trong Hỗn Độn hải giao nhau, lẫn nhau hợp lại đâu?"

Tô Vân có chút đau đầu.

Hắn thấy được bờ bên kia vũ trụ mạnh mẽ, nếu không phải có Hỗn Độn hải ngăn trở, triều cường đúng lúc đến đây, chỉ sợ đã có bờ bên kia vũ trụ cường giả xông đến nơi này đến rồi!

Lúc này, bọn họ phía trước xuất hiện một mảnh cũ kỹ lục địa, núi sông hiện ra bị Hỗn Độn hải ăn mòn dấu vết, nơi này lại không có những người khác. Nơi này còn có chút văn minh tàn tích, hẳn là Tiên giới trước đó cổ xưa vũ trụ lưu lại.

Tô Vân tìm kiếm Tiên giới chi môn lúc, cũng từng gặp được cổ xưa vũ trụ sót lại, bọn họ lưu lại chiến trường, bị phá hủy tinh không. Có lẽ là rách rưới cự nhân mở ra Hỗn Độn hải lúc, đem cái này cổ xưa vũ trụ dấu vết cũng mở ra tới.

Oánh Oánh chuẩn bị dừng lại thuyền đen, cập bờ nghỉ ngơi, nghỉ ngơi dưỡng sức, chuẩn bị độ Thần Thông hải.

Thần Thông hải cũng là cực kỳ rộng lớn, Tô Vân muốn qua biển trở lại, cũng cần phải đến mượn Oánh Oánh đại lão gia chiếc này thuyền đen lớn.

Hai người tìm đến một cái tránh gió bến cảng, dừng lại thuyền đen, bước chân vừa mới rơi trên mặt đất, bất thình lình chỉ nghe trong đảo truyền đến một tiếng ầm vang tiếng vang, Tô Vân cùng Oánh Oánh vội vàng ngẩng đầu, chỉ thấy một đạo hào quang rơi vào trong đảo!

Đạo ánh sáng kia rơi xuống về sau, trên bầu trời lại xuất hiện nghìn vạn đạo kiếm quang, mỏng manh vô cùng, như là lật qua lật lại lưu ly, không có bất kỳ cái gì độ dày, hướng ở trên đảo rơi xuống!

“Không được! Là đế kiếm kiếm hoàn!”

Tô Vân sắc mặt đại biến, không nói lời gì thôi thúc hoàng chung thần thông, kèm theo hoàng chung thần thông cùng một chỗ bay lên chính là trên người đại xích vàng!

Đầu này xích vàng rầm rầm vang vọng, theo hắn hoàng chung cùng một chỗ xoay tròn, hình thành hoàng chung hình dạng, miệng chuông hướng phía dưới che lên xuống!

“Coong!” “Coong!” “Coong!” “Coong!” “Coong!”

Từng tiếng vang lớn truyền đến, phân tách kiếm hoàn ngổn ngang lộn xộn chém ở hoàng chung bên trên, bị xích vàng chặn lại!

Oánh Oánh vẫn chưa hết sợ hãi, cái này mỏng manh kiếm quang là đế kiếm kiếm hoàn phi kiếm, Phần Tiên lô bên trong luyện thành chí bảo, Tô Vân hoàng chung căn bản không ngăn được, nếu không phải có cài quan tài đại xích vàng, bọn họ chỉ sợ đã bị cắt nát.

Tô Vân tán đi hoàng chung, lại thấy từng cái vô cùng sắc bén mỏng manh vô cùng kiếm gãy ngổn ngang lộn xộn cắm đầy mảnh này bãi biển!

Oánh Oánh sợ hết hồn: "Sĩ tử, đế kiếm kiếm hoàn hình như bị đánh nát!"

Tô Vân hé mắt, đi thẳng về phía trước, bất thình lình từng cái kiếm gãy chiếu rọi ra thân ảnh của hắn.

Đạo ánh sáng kia rơi xuống chỗ truyền đến tiếng ho khan, một thanh âm lạnh lùng nói: "Đây là cấm khu. Kẻ tự tiện đi vào, chết!"

"Đế Phong!"

Oánh Oánh thất thanh nói: "Từ trên trời rớt xuống người, là Đế Phong! Không đúng, không đúng! Đế Phong cùng Đế Thúc quyết đấu, rõ ràng đại chiếm thượng phong, làm sao lại rơi xuống? Hơn nữa, liền đế kiếm đều bị đánh gãy?"

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, chậm rãi đưa tay, tử thanh tiên kiếm từ hắn Linh giới bên trong bay ra, rơi vào trong tay của hắn.

Hắn bước chân, hướng kiếm gãy bên trong đi tới.

Đế Phong âm thanh lần nữa truyền đến, âm lãnh nói: "Ngươi đây là tự tìm đường chết!"

Tô Vân khẽ cười một tiếng, bước vào đế kiếm kiếm gãy hình thành kiếm trường bên trong: "Xin bệ hạ chỉ giáo."

Chương 706 : Kiếm đạo đệ nhất phong

Chương 709: Kiếm đạo đệ nhất phong

Oánh Oánh khẩn trương vô cùng, vội vàng từ Tô Vân đầu vai theo xích vàng chạy tới kim quan bên trên, vẫn cảm thấy có chút không ổn.

Nàng bốn phía nhìn lại, chỉ thấy kim quan vách quan tài bên trên có tiên kiếm lưu lại lỗ thủng.

Oánh Oánh vội vàng trốn vào trong lỗ thủng, chỉ lộ ra cái đầu nhỏ, đề phòng nhìn về phía bốn phía, chỉ cần gặp nguy hiểm, nàng liền bất cứ lúc nào chui vào vách quan tài bên trong.

"Không phải ta sợ chết, mà là đây là Đế Phong!" Nàng tròng mắt loạn chuyển.

Tô Vân tự thân khiêu chiến Đế Phong, hạng gì cả gan làm loạn? Lần này đi nhất định nguy hiểm nặng nề, thậm chí có thể sẽ mất mạng!

Đế Phong, tuy là bị Tô Vân xem như một cái gương mẫu để cân nhắc mặt khác Đại Đế pháp lực, nhưng hắn với tư cách một đời Tiên Đế, thực lực tu vi, tư chất ngộ tính, mưu lược can đảm, thần thông đạo pháp, đều là nhất đẳng tồn tại!

Hắn liền xem như người bị thương nặng, cũng là dư uy vẫn còn!

Hắn đế kiếm mảnh vỡ, vẫn là trải rộng bốn phía, thủ hộ an nguy của hắn!

Oánh Oánh hai tay víu lấy lỗ ven, lộ ra cái đầu nhỏ, híp mắt thầm nghĩ trong lòng: "Chẳng qua nói đi nói lại, Đế Thúc Đế Phong chi tranh, Đế Thúc thế thua đã định, vì sao trọng thương chạy trốn còn lại là Đế Phong? Đế Phong thương thế cực nặng, nhất định là tầng đến liền hắn Cửu Huyền Bất Diệt đều không thể kiên trì tình trạng, lúc này mới sẽ như thế nhếch nhác! Hơn nữa liền đế kiếm đều nghiền nát…"

Đem chí bảo đánh nát?

Trên đời này thật sự có kinh người như thế lực lượng?

"Chẳng lẽ Hỗn Độn Đế thi cùng người xứ khác quả thật cũng tới đến nơi này?"

Nàng vừa nghĩ đến nơi này, Tô Vân bước chân khẽ động, chỉ thấy cái kia từng mảnh từng mảnh vô cùng mỏng manh kiếm gãy bên trong lập tức có kiếm quang tràn ra, lóe lên liền biến mất, giống như là tan rã trong không khí!

Tô Vân trong tay tử thanh tiên kiếm bay ra, đinh một tiếng cùng trên không một đạo vô ảnh kiếm chỉ riêng va chạm, tiên kiếm cùng kiếm quang va chạm trong tích tắc, chỉ thấy Tô Vân kiếm đạo từ tử thanh trong tiên kiếm bộc phát, từng đạo kiếm quang nhảy nhót, nghênh tiếp trên không cái kia từng đạo kiếm vô hình ánh sáng!

Đinh đinh đinh âm thanh như châu hạ ngọc bàn, rất là lanh lảnh êm tai!

Những cái kia kiếm gãy bên trong bắn ra kiếm quang kiếm khí dù sao mạnh mẽ, tử thanh tiên kiếm bắn ra kiếm đạo thần thông bị ngăn trở, tiên kiếm gảy về.

Tô Vân quơ kiếm nơi tay, lấy kiếm làm bút, hướng về phía trước nhẹ nhàng vạch một cái: "Đế Phong, xin chỉ giáo!"

Nhưng thấy hắn Đạo cảnh đệ nhất trùng thiên nhất thời bạo phát ra, một mảnh do kiếm đạo tạo thành thiên địa phù nhiên

nhảy ra.

Giống như là tràn đầy khí túi nước từ trong nước nhảy ra đồng dạng, kiếm kia đạo chư thiên lấy Tô Vân làm trung tâm, như là một cái bán cầu từ lòng đất bay lên, dọc đường những nơi đi qua, đem kiếm gãy kiếm đạo kích phát!

Chỉ trong nháy mắt, Tô Vân kiếm đạo đệ nhất trùng thiên liền bị thôi phát đến cực hạn!

Đạo cảnh là do ba đóa đạo hoa mở ra, đạo hoa thì là do đạo trường diễn hóa mà tới. Muốn tu thành Đạo cảnh, đầu tiên muốn tu thành đạo trường, ví dụ như kiếm đạo đạo trường, điểm này đã đủ để làm khó vô số linh sĩ.

Mà đem kiếm đạo đạo trường tăng lên tới kiếm đạo đạo hoa tiêu chuẩn, thì cần muốn thành tiên độ kiếp , cần thành đạo!

Trong đạo trường kiếm đạo thành đạo, phù văn cùng đạo trường tạo thành đại đạo đạo tắc, tạo thành đạo hoa cơ sở.

Một cái đạo trường, chính là một đóa đạo hoa nụ hoa.

Đợi đến nở rộ tam hoa, Tam Hoa Tụ Đỉnh, mở ra Đạo cảnh, Đạo cảnh bên trong đạo tắc liền có thể diễn hóa thiên địa vạn vật, hoa cỏ cây cối chim thú trùng cá, sinh động như thật, sơn xuyên giang hà, nhật nguyệt tinh thần, cũng đều tựa như chân thực!

Đạo cảnh tựa như một cái thế giới!

Đây chính là đạo hóa vạn vật!

Từ Đạo cảnh bên trong lấy ra một đóa hoa, một bụi cỏ, cũng có thể hóa thành tuyệt thế thần thông!

Tô Vân tu thành Đạo cảnh đệ nhất trùng thiên, vẫn là lần đầu gặp gỡ Đế Phong dạng này kiếm đạo cửu trùng thiên đại tông sư, hắn Đạo cảnh phô trương ra, hướng ra phía ngoài

bành trướng, Đạo cảnh bên trong hoa cỏ cây cối chim thú trùng cá, sơn xuyên giang hà, nhật nguyệt tinh thần, thậm chí trời cùng đất, toàn bộ hóa thành thần thông, cùng trải rộng bãi biển kiếm gãy kiếm quang va chạm!

"A, kiếm đạo của ngươi không kém."

Sơn phía bên kia truyền đến Đế Phong âm thanh, giống như kim thạch giao minh: "Hướng ta đi tới. Để cho ta nhìn xem ngươi có thể đi ra bao nhiêu bước!"

Tô Vân cất bước hướng về phía trước, phạm vi mấy trăm trượng đâu đâu cũng có lợi kiếm giao kích phát ra giòn vang!

Hắn mỗi di động một bước, liền có vô số kiếm đạo thần thông bắn ra uy năng, phảng phất chung quanh hắn phạm vi mấy trăm trượng không gian bị kim loại lợi kiếm lấp đầy, những kim loại này lợi kiếm đang lưu động, va chạm vào nhau!

Tô Vân từng bước một đi thẳng về phía trước, Đạo cảnh trọng lượng phảng phất tại đường thẳng nâng cao!

Đạo cảnh là không có trọng lượng, sở dĩ sinh ra trọng lượng cảm giác, là bởi vì kiếm quang thực sự quá nhiều, thần thông thực sự quá nhiều, kiếm gãy bên trong bắn ra thần thông, để hắn Đạo cảnh như là một cái ao lớn hồ, trong hồ nước không có nước, đều là nhảy nhót cá!

Tô Vân đem Tiên Thiên Nhất Khí thôi thúc đến cực hạn, Đạo cảnh bao phủ cương vực còn tại mở rộng, bao phủ nhiều hơn nữa kiếm gãy.

Theo bước chân của hắn di động, hắn Đạo cảnh đệ nhất trùng thiên đã đem phía trước đỉnh núi bao phủ, mà sơn phía sau, chính là Đế Phong rơi xuống chỗ!

Bất thình lình, phía trước hắn Đạo cảnh cương vực bắt đầu sụp đổ, vô số miệng kiếm gãy bên trong tích chứa kiếm quang

lần lượt đem hắn Đạo cảnh chém nát, vô số quang mang như là đầu xuân thanh khiết sơ dung nước sông, đón mặt trời mới mọc quang mang hướng bên này cuồn cuộn nghiền ép mà tới!

"Tốt quá hoá dở. Ngươi quá ngông cuồng, kiếm đạo phong mang tất lộ, không chút nào biết đầy thì thua thiệt đạo lý."

Đế Phong âm thanh từ sơn một bên khác truyền đến: "Kiếp sau thông minh cơ linh một chút."

"Ầm!"

Vô số kiếm quang như bẻ cành khô giống như đem Tô Vân Đạo cảnh phá hủy, đem Đạo cảnh trung tâm Tô Vân chiếm đoạt!

Tô Vân sau lưng nằm ngang kim quan bên trên, Oánh Oánh vội vàng rụt đầu, chỉ thấy nhảy nhót kiếm quang nghiền nát tất cả, giống như là mặt trời mới mọc bên dưới lăn tăn xuân triều, đem Tô Vân sau lưng tất cả cũng toàn bộ nghiền nát!

Oánh Oánh cho dù trốn đến vách quan tài kiếm nhãn bên trong, cũng không ít kiếm quang theo kiếm nhãn đâm đi vào!

Đợi đến kiếm quang lăn qua, Oánh Oánh từ một cái khác kiếm nhãn bên trong thò đầu ra, đề phòng nhìn về phía bốn phía.

Tại nàng phía trước, là Tô Vân dày rộng phần lưng, để nàng thoáng yên tâm.

Nàng từ kiếm nhãn bên trong chui ra ngoài, chấn động cánh, bay lên nửa thước, nhìn thấy Tô Vân trên bờ vai còn có một cái đầu, lại bỏ xuống một điểm tâm.

Oánh Oánh rơi vào Tô Vân đầu vai, lặng lẽ thò đầu ra nhìn Tô Vân khuôn mặt, e sợ cho nhìn thấy máu đầm đìa một màn, đành phải mở một con mắt nhắm một con mắt, lại phát hiện Tô

Vân như trước giống như bình thường, mặt mang tươi cười, cũng chưa từng xuất hiện khuôn mặt bị đâm đến thủng trăm ngàn lỗ hiện tượng.

Oánh Oánh thở một hơi dài nhẹ nhõm, nhìn xuống dưới, chỉ thấy Tô Vân ngực đang tại tư tư phun máu.

Oánh Oánh sợ hết hồn, suýt nữa kêu thành tiếng.

Tô Vân ngực máu nhưng dần dần ngừng lại, cười nói: "Đa tạ bệ hạ chỉ điểm, ta biết làm sao sửa lại."

Hắn bước chân tiếp tục đi đến phía trước.

Oánh Oánh vội vàng lại nhảy về kim quan bên trên, liền muốn chui về kim quan kiếm nhãn bên trong.

Kim quan bên trên đại xích vàng một mặt lặng lẽ nâng lên, sờ lên nàng đầu, tựa hồ là đang an ủi nàng, để nàng không nên sợ hãi.

Oánh Oánh bị nó sờ đầu, cảm thấy rất là thoải mái, nói: "Ta không phải sợ, ta chỉ là không muốn trở thành sĩ tử gánh nặng. Thực ra ta cũng rất lợi hại…"

Đại xích vàng bất thình lình trở nên nhỏ bé, ở trên người nàng chạy.

Oánh Oánh nháy mắt mấy cái: "Làm gì?"

Đại xích vàng ở trên người nàng giao nhau, trói cùng Tô Vân giống nhau như đúc, đưa nàng treo lên đến, đặt ở Tô Vân trên bờ vai.

Oánh Oánh cố gắng giãy dụa: "Làm gì? Ngươi làm gì đâu? Ta không một chút nào lợi hại! Thả ta xuống! Ta không muốn chết ——, sĩ tử! Sĩ tử! Cái này dây xích tạo phản!"

Tô Vân cầm kiếm mà đi, mỉm cười nói: "Nó thích ngươi, cho nên mới cột chặt ngươi. Nhưng phàm là xích vàng ưa

thích đồ vật, nó đều sẽ trói lại.”

Oánh Oánh giãy dụa không thoát, đành phải gục đầu xuống tới cam chịu số phận.

Sơn phía bên kia, Đế Phong rơi vào lặng im, hiển nhiên là không ngờ rằng hắn thế mà có thể tiếp nhận đế kiếm kiếm quang xung kích.

Chịu đựng lấy kiếm quang xung kích ngược lại cũng thôi, những này kiếm quang không ít là đâm trúng Tô Vân ngực, hắn có thể cảm ứng được Tô Vân chiêu thức, kiếm quang là thấy rõ Tô Vân sơ hở về sau, đâm trúng Tô Vân.

Nhưng mà, cũng không để lại đạo thương.

Tô Vân chỉ chịu da thịt tổn thương, bản thân đại đạo cũng không bị thương, những cái kia kiếm quang cũng chưa từng tại miệng vết thương của hắn bên trong lưu lại lạc ấn.

Chuyện này chỉ có thể chứng minh một vấn đề.

“Ta phá hắn kiếm đạo thần thông, hắn cũng phá ta kiếm đạo thần thông!”

Đế Phong nghiêm nghị, trầm thấp ho khan hai tiếng: “Người này là ai? Kiếm đạo bên trên trình độ thật mạnh!”

Thương thế hắn cực nặng, rất khó đứng dậy, càng khó có thể hơn điều động tu vi.

Hắn ăn thiệt thòi lớn, hơn nữa chẳng biết tại sao ăn thiệt thòi lớn.

Hắn bị Đế Thúc trọng thương, trăm cay nghìn đắng chạy thoát, rơi xuống ở đây, lại không nghĩ rằng gặp phải một cái kiếm đạo đại gia!

“Người này tuy là rất non nớt, nhưng kiếm đạo lại là vô cùng cay độc.”

Đế Phong tinh tế cảm ứng Tô Vân động tĩnh, thầm nghĩ: "Kiếm đạo của hắn có Vũ tiên nhân kiếp vận kiếm đạo cái bóng, nhưng đã khiêu thoát đi ra, thậm chí mạnh hơn một bậc! Chẳng lẽ là Vũ tiên nhân đệ tử?"

Lần này, Tô Vân Đạo cảnh như trước trải rộng ra, chỉ là không có lần trước như vậy đem tất cả lực lượng trải rộng ra, lưu lại hai điểm tác phẩm tâm huyết vì dư lực.

Lần trước hắn liền đem tất cả lực lượng tỏa ra, tốt quá hoá dở, bị Đế Phong bắt lấy Đạo cảnh một chỗ yếu kém chỗ, cường công mà vào, hình thành xuân triều chi thế nghiền ép mà đến, thừa thế xông lên đem hắn Đạo cảnh phá hủy!

Đối mặt Đế Phong bậc này hùng kiệt, cho dù không có đạo pháp thần thông bên trên sơ hở, hắn cũng có thể từ nhất cử nhất động của ngươi bên trong tìm đến sơ hở!

Tô Vân từng bước một đi thẳng về phía trước, càng là tiến lên, kiếm gãy liền càng là dày đặc, mà từ kiếm gãy bên trong chiếu rọi kiếm quang cũng là càng ngày càng mạnh!

Tô Vân chỗ gặp gỡ áp lực càng lúc càng lớn, từng bước liên tục khó khăn, tiến lên khó khăn!

Mảnh này trên sườn núi, đâu đâu cũng có mỏng manh đến khó có thể tưởng tượng kiếm gãy, phía sau hắn trên bờ biển, cũng đâu đâu cũng có kiếm gãy, kiếm quang có thể từ bất kỳ một cái nào phương hướng kéo tới!

Đạo trường của hắn cũng một lần lại một lần bị công phá!

Mà Tô Vân đạo trường mỗi một lần bị phá đi về sau, lần tiếp theo chắc chắn sẽ trở nên càng thêm cường đại, càng thêm khó mà bị đánh chiếm!

Oánh Oánh bị trói bền chắc, đứng tại Tô Vân trên bờ vai, hơi có chút anh dũng khí khái, chỉ là gặp đến đế kiếm quang

mang kéo tới liền ngạc nhiên kêu to lên, khóc đến dưới ánh mắt hai đạo thật dài mực nước.

Đại xích vàng thấy nàng xác thực không năng lực, đành phải giúp nàng chặn lại mấy đạo kiếm quang.

Về sau nha đầu này liền phát hiện bản thân hoàn toàn không cần phải kinh hoảng, đầu này đại xích vàng có thể đem nàng chăm sóc thật tốt, ngay sau đó liền trầm tĩnh lại.

Qua hai ngày, Oánh Oánh bất thình lình chỉ cảm thấy thân thể nhẹ bẫng, hô một tiếng bay lên, bị cái kia đại xích vàng đưa đến Tô Vân sau lưng kim quan bên trên.

Tiểu sách tiên nháy mắt mấy cái, không biết nó muốn làm gì, lại thấy đầu này xích vàng đem bản thân trói tốt, cắm vào một cái kiếm nhãn bên trong.

"Chờ một chút!"

Oánh Oánh sắc mặt nghiêm túc nói: "Ta cho là chúng ta là bạn tốt! Bạn tốt liền muốn buộc cùng một chỗ, giúp đỡ lẫn nhau!"

Xích vàng từ trên người nàng tróc ra, rút đi.

Oánh Oánh giận dữ: "Ngươi cùng ta nói rõ! Ngươi vì sao liền không quấn ta? Ngươi quấn ah, ngươi ngược lại là quấn ta à!"

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị, ngẩng đầu nhìn về phía đỉnh núi.

Hơn mười ngày đi qua, hắn chỉ đến giữa sườn núi.

Trên núi, kiếm gãy như rừng.

Hai cái kiếm đạo đại gia cách một ngọn núi, lấy bản thân đối kiếm đạo lĩnh ngộ đánh nhau chết sống, tuy là đều không có nhìn thấy hai bên, nhưng hung hiểm dị thường.

Bọn họ một cái là người bị thương nặng Tiên Đế, kiếm đạo tu luyện tới Đạo cảnh cửu trùng thiên tồn tại, một cái là bị Vũ tiên nhân ca tụng là kiếm đạo thiên phú đệ nhất nhân thiếu niên tiên nhân, hai người trí tuệ, cách sơn va chạm, một cái xuất chiêu, một cái phá chiêu, rất có kỳ phùng địch thủ tư thế!

Tô Vân tại tràng này va chạm bên trong không ngừng tiến lên, từng bước leo núi, nhưng mỗi bước ra một bước, tiêu phí thời gian càng ngày càng dài!

Hắn có thể cảm giác được, Đế Phong kiếm đạo thần thông đang lặng lẽ vô tức phát sinh thay đổi, đây là bản thân cho hắn áp lực tạo thành.

Đế Phong cũng là kiếm đạo bên trên thiên tài, hai đại kiếm đạo cao thủ va chạm, chỉ có một cái kết quả, đó chính là hai bên đều bởi vì đối phương trí tuệ mà nảy mầm không gì so sánh nổi sức sáng tạo!

Đế Phong kiếm đạo phát sinh thay đổi, lúc trước kiếm đạo của hắn quá mạnh, không người có thể chỉ ra sơ hở của hắn, hắn mặc dù muốn tinh tiến, cũng không có đối thủ, không biết bản thân nên đi nơi nào khiến lực.

Lần này trọng thương, Tô Vân mang cho hắn áp lực, để hắn cuối cùng gậy dài trăm thước tiến thêm một bước!

Mà Đế Phong cũng cảm ứng được Tô Vân phát triển, trong lòng càng thêm nghiêm nghị.

Thiếu niên này tại mấy ngày thời gian, kiếm đạo liền một mực phát triển, thậm chí có thể nói kiếm đạo của hắn trình độ tại lấy Thần đồng dạng tốc độ nâng cao!

Loại này tốc độ tăng lên để hắn cũng cảm giác được sợ hãi!

"Chẳng lẽ, một cái khác kiếm đạo Đại Đế liền muốn sinh ra sao?"

Hắn khóe mắt nhảy lên, trong lòng có chút sợ hãi: "Nhất định phải hủy đi hắn!"

Lại qua mười ngày, Tô Vân đăng đỉnh toà này kiếm phong, dõi mắt nhìn lại, phạm vi mấy trăm dặm, đâu đâu cũng có kiếm gãy!

Mà tại sơn cốc trung tâm, máu thịt be bét Đế Phong nằm ở nơi đó.

Hai người ánh mắt gặp nhau, như bốn chiếc kiếm vô hình trên không trung giao chiến!

Chương 707 : Phần Tiên lô bí ẩn

Chương 710: Phần Tiên lô bí ẩn

Đế Phong cuối cùng thấy được Tô Vân toàn bộ.

Lúc trước bọn họ vẫn là cách sơn đối thoại, cách sơn giao chiến, hiện tại Tô Vân cuối cùng leo lên ngọn núi này, đứng tại đỉnh núi nhìn hắn, hắn cũng có thể nhìn thấy Tô Vân.

Đó là một thiếu niên, sau lưng là dựng đứng lên Hỗn Độn hải, giống như là một đạo kết nối lấy bầu trời tường.

Trên người hắn quấn lấy màu vàng xiềng xích, cõng một cái màu vàng quan tài, quan tài không lớn, nằm ngang ở sau lưng, tay phải cầm kiếm, hiện ra hàn quang.

Chiếc quan tài này chính là hiện nay trên đời đệ nhất Tiên đạo chí bảo, kim quan.

Đế Phong đem kim quan quét xuống đến trong Hỗn Độn hải, tranh đoạt kim quan lúc, chiếc kia kim quan lại bị xiềng xích mang theo bay đi, lúc ấy quả thực để hắn không nghĩ ra, nhưng bây giờ có lẽ, là thiếu niên này lấy đi kim quan.

Chỉ là hắn sao có thể lấy đi kim quan?

Lúc này, hắn thấy rõ Tô Vân mặt, lập tức nhớ tới bản thân khi tiến vào thứ bảy Tiên giới Tử Phủ lúc gặp gỡ thiếu niên kia.

Trong trận chiến ấy, mình bị thiếu niên kia một chỉ chỗ bại, bị bức ép đến Bắc Miện trường thành bên trên, quả thực nhếch nhác.

Hắn cho rằng thiếu niên kia chính là Tử Phủ chủ nhân.

Bất quá về sau hắn cẩn thận hồi ức, phát hiện chuyện quỷ dị chỗ, thiếu niên kia thần thông mặc dù tinh diệu, nhưng to lớn đạo thần thông cũng không phải là Tiên đạo, bởi vậy hắn suy đoán thiếu niên kia cũng không phải là Tử Phủ chủ nhân, mà là Tử Phủ chủ nhân mượn thiếu niên tay xua đuổi bản thân.

Hiện tại, hắn lại thấy được cái kia Tử Phủ thiếu niên.

"Chúng ta gặp qua."

Đế Phong trên người hầu như tìm không thấy một khối thịt ngon, cùng Tô Vân cách xa đối mặt, âm thanh truyền đến: "Trẫm không nghĩ tới chính là, kiếm đạo của ngươi trình độ thế mà tốt như vậy, ngộ tính cũng cao như vậy."

Tô Vân nhìn xa Đế Phong, kinh ngạc nói: "Bệ hạ thân thể thương thế thế mà nặng như vậy, là ai đem ngươi bị thương thành như vậy? Bệ hạ sao không thôi thúc Cửu Huyền Bất Diệt chữa thương?"

Oánh Oánh từ phía sau hắn nhô đầu ra, quan sát địa hình bốn phía cùng kiếm gãy phân bố, nói nhỏ: "Sĩ tử, là cái cạm bẫy!"

Tô Vân quan sát địa hình, trong lòng nghiêm nghị. Mảnh sơn cốc này hiện ra một cái hình tròn kết cấu, trên núi cắm kiếm gãy rất có quy tắc, trải rộng sơn dã. Sơn cốc cùng kiếm gãy, hình thành nửa cái kiếm hoàn kết cấu!

Mà ngoài sơn cốc, còn có liên miên hơn trăm dặm kiếm gãy kiếm trận, đem những này kiếm gãy bay lên lúc, liền sẽ trên không trung vây kín, hình thành hoàn chỉnh kiếm hoàn!

Đế Phong mặc dù bị thương nặng, rơi xuống đất thời điểm, như trước làm ra chuẩn xác nhất phán đoán, mượn dùng nơi đây địa hình, đem kiếm gãy sắp đặt một phen, hình thành kiếm hoàn kết cấu!

Bước vào sơn cốc nửa bước, đều xem như đi vào hắn kiếm hoàn bên trong, chắc chắn gặp phải hắn công kích mãnh liệt nhất!

"Không hổ là kiếm đạo Đại Đế!" Tô Vân thầm nghĩ trong lòng.

Đế Phong thấy hắn vừa vặn là đạp ở kiếm hoàn bên ngoài, chỉ thiếu chút nữa liền bước vào kiếm hoàn bên trong, không khỏi hừ một tiếng: "Thôi thúc Cửu Huyền Bất Diệt, trẫm liền sẽ đem những vết thương này cùng một chỗ in dấu xuống đến, trở thành Cửu Huyền Bất Diệt một phần."

Tô Vân nghe vậy, càng thêm kinh ngạc: "Có người phá giải Cửu Huyền Bất Diệt?"

Trong sơn cốc, Đế Phong cơ hồ bị đánh thành bùn nhão, lấy Cửu Huyền Bất Diệt công đặc tính, hắn là bất cứ lúc nào chữa trị thân thể, để thân thể thuộc về trạng thái đỉnh phong, không có khả năng lưu lại vết thương, càng không khả năng biến thành như vậy!

Sở dĩ biến thành như vậy, khẳng định là có người từ đạo cấp độ bên trên phá giải Cửu Huyền Bất Diệt công!

Cái này có bao nhiêu khó, Tô Vân thấm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ!

Đây là một môn xâm lược tính cực mạnh công pháp, Cửu Huyền Bất Diệt lớn nhất đặc thù, là có thể hấp thu những công pháp khác, đem mặt khác công pháp biến thành công pháp của mình!

Một người gặp gỡ khác biệt, hấp thu công pháp khác biệt, dẫn đến Cửu Huyền Bất Diệt nội dung cũng khác biệt!

Một ngàn người tu luyện Cửu Huyền Bất Diệt, cuối cùng sẽ có được một ngàn loại Cửu Huyền Bất Diệt công!

Môn công pháp này lại cực kỳ mạnh mẽ, Tô Vân đối chiến qua rất nhiều tu luyện Cửu Huyền Bất Diệt người, tu luyện tới thứ ba huyền thứ tư huyền Thủy Oanh Hồi cùng Tiêu Quy Hồng, đối với hắn mà nói đã cực kỳ khó giải quyết, khó có thể ứng phó.

Có khả năng khai sáng ra loại công pháp này, Đế Phong có thể nói là tuyệt thế thiên tài!

Với tư cách người khai sáng, Đế Phong Cửu Huyền Bất Diệt nhất định cũng cực kỳ phức tạp, hắn hấp thu công pháp hẳn là rất nhiều!

Đồng thời, Cửu Huyền Bất Diệt bị hắn tu luyện tới Đạo cảnh cửu trùng thiên mức độ, có thể thấy được hắn tại trên đường lĩnh ngộ nhất định cực sâu!

Tại không biết hắn Cửu Huyền Bất Diệt nội dung dưới tình huống, không người có khả năng phá giải hắn huyền công, trừ phi trong khoảng thời gian ngắn để hắn liên tục tại cùng một cái miệng vết thương bị thương, mới có thể tại công pháp cấp độ bên trên làm bị thương hắn!

Đế Phong thực lực cường đại như thế, hiện nay trên đời không người có thể để cho hắn trong thời gian ngắn liên tục bị thương, trừ phi Tà Đế Thiên Hậu chờ người liên thủ.

Nhưng mà Đế Phong nhưng bị thương thành như vậy, chỉ có một lời giải thích, vậy chính là có người từ đạo phương diện, phá giải Cửu Huyền Bất Diệt công!

Đế Phong ánh mắt buồn bã, âm thanh khàn giọng nói: "Trẫm cũng suy nghĩ vấn đề này. Không ai có thể biết trẫm công pháp, như vậy Đế Thúc là như thế nào phá giải trẫm Cửu Huyền Bất Diệt?"

Tô Vân trong lòng hơi chấn động: "Đế Thúc?"

Đế Thúc từ đạo cấp độ bên trên phá giải Cửu Huyền Bất Diệt?

Ánh mắt của hắn quét về phía đầy khắp núi đồi kiếm gãy, Đế Thúc không chỉ có từ đạo cấp độ bên trên phá giải Cửu Huyền Bất Diệt, hơn nữa phá giải đế kiếm kiếm hoàn!

Đế Thúc cho tới nay đều bị trấn áp tại Minh đô tầng thứ mười tám, đối với ngoại giới hoàn toàn không biết gì cả, đối Đế Phong công pháp càng không khả năng hiểu rõ như vậy, chẳng lẽ Đế Thúc trí tuệ thật mạnh như vậy, có thể tại trong giao chiến suy luận ra vô cùng phức tạp Cửu Huyền Bất Diệt nội dung?

Vẫn là nói…

Tô Vân bất thình lình rùng mình một cái, bật thốt lên: "Đế kiếm kiếm hoàn là tại Vạn Hóa Phần Tiên lô bên trong luyện chế, mà Vạn Hóa Phần Tiên lô là Đế Thúc sọ não! Đế Thúc từ Phần Tiên lô bên trong biết được đế kiếm bí ẩn, từ đó biết được bệ hạ Cửu Huyền Bất Diệt bí ẩn!"

Đế Phong cái kia một bãi thịt nhão chấn động một chút, đầy khắp núi đồi kiếm gãy cũng tự rầm rầm chấn động, thanh âm khàn khàn từ đáy cốc truyền đến: "Vạn Hóa Phần Tiên lô tuy có Đế Thúc đại não lạc ấn, nhưng Phần Tiên lô cũng không trí nhớ, không có khả năng ghi nhớ rèn đúc đế kiếm quá trình!"

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, đem đại xích vàng cuốn lấy tử thanh tiên kiếm, nói: "Phần Tiên lô nội bộ cấu tạo cũng là đại não cấu tạo, nếu như Phần Tiên lô cũng có trí nhớ đâu? Nếu như nó có thể ghi nhớ đế kiếm cấu tạo, từ đế kiếm tới suy luận ngươi Cửu Huyền Bất Diệt đâu? Thậm chí, nó có thể tại luyện chế đế kiếm quá trình bên trong, tại đế kiếm bên trong động tay chân gì."

Đế Phong bốn phía, từng cái kiếm gãy sáng lên.

"Ngươi nói đến cùng là Đế Thúc, vẫn là Phần Tiên lô?"

Đế Phong âm thanh khinh đạm, nói: "Đế Thúc khi đó bị trấn áp tại Minh đô tầng thứ mười tám bên trong bản thân khó đảm bảo, mà Phần Tiên lô có cái này trí tuệ ư? Suy đoán của ta là, Phần Tiên lô nội bộ tiên nhân."

Hắn dừng một chút, đầy khắp núi đồi kiếm gãy bên trong, có kiếm quang lưu chuyển, không ngừng nhảy nhót, từ một cái kiếm gãy chảy về phía mặt khác kiếm gãy, kiếm gãy uy năng cũng tại càng ngày càng mạnh!

"Những này loạn thần tặc tử bị trẫm xem như nhiên liệu cùng luyện khí tài liệu, ném vào Phần Tiên lô bên trong, có Tà Đế loạn đảng đem bọn hắn cứu đi ra."

Đế Phong không nhanh không chậm nói: "Trẫm cho rằng, loạn thần tặc tử bọn họ chứng kiến đế kiếm quá trình luyện chế, dùng cái này suy tính ra trẫm Cửu Huyền Bất Diệt."

Tô Vân dùng xích vàng tại tử thanh tiên kiếm chỗ chuôi kiếm đánh cái kết, trầm ngâm nói: "Bệ hạ nói Tà Đế loạn đảng, chính là tại hạ. Tại hạ đem loạn thần tặc tử bọn họ cứu ra. Chẳng qua những này loạn thần tặc tử có lẽ cùng Đế Thúc không quen a?"

Đế Phong đồng tử chợt co lại.

Tô Vân trong tay tử thanh tiên kiếm bay ra, trên người xích vàng cũng rầm rầm lay động, càng ngày càng dài , kết nối lấy tiên kiếm.

Tô Vân Tiên Thiên Nhất Khí rót vào xích vàng bên trong, không trở ngại, thẳng tới tiên kiếm!

Hơn nữa xích vàng cực kỳ linh hoạt, tựa như tay của hắn nắm chặt tiên kiếm!

Tế lên tiên kiếm, không cách nào đem tiên kiếm uy lực phát huy đến cực hạn, nhưng bàn tay nắm chặt tiên kiếm, liền không bằng tế lên lúc linh động.

Mà có xích vàng làm cầu nối, hắn liền có thể đi đến tế lên lúc linh động, đồng thời lại có nắm giữ lúc lực lượng!

Tô Vân tay cầm xích vàng, lăng không thôi thúc tiên kiếm thi triển một chiêu Vạn Kiếp Luân Lưu.

Nhưng thấy trên sơn cốc không, kiếm đạo kiếp vận bộc phát, nồng đậm mà bá đạo!

Đây là Vũ tiên nhân kiếp vận kiếm đạo khí phách!

Ta tự hùng ngồi Bắc Miện trường thành phía trên, quan sát đại thiên thế giới, chúng sinh sinh diệt, đều là tại kiếm đạo của ta kiếp vận phía dưới, sinh tử tại ta một ý niệm!

Tại Tô Vân trong tay sử ra, nhưng lại có một loại khác không giống bình thường cảm giác!

Hắn muốn hàng kiếp, cho hiện nay Tiên Đế mang đến một tràng liệt hỏa giống như kiếp vận, để Tiên Đế tại kiếp bên trong giãy dụa!

Trong tiên kiếm cũng có xích vàng uy năng, để một chiêu này uy năng, càng hơn Vũ tiên nhân, thậm chí có thể cùng Thiên Quân thần thông cùng so sánh!

Tô Vân thí luyện một chiêu về sau, xích vàng nhanh chóng rút ngắn, như trước quấn quanh ở trên cổ tay của hắn, tiên kiếm cũng bị hắn nắm trong tay.

Tô Vân thật dài hấp khí, sau đầu trong vầng sáng, Ngũ phủ hiện lên, bất thình lình ầm ầm liên tục năm tiếng nổ, năm tòa Tử Phủ nằm ở tại chung quanh hắn!

Tô Vân trôi lơ lửng ở Ngũ phủ phía trên, năm tòa Tử Phủ bên trong Tiên Thiên Nhất Khí lưu chuyển, cùng hắn Tiên

Thiên Nhất Khí tương dung, tụ lại, như là di động tử khí Chúc Long, quấn quanh ở Tô Vân thân lần!

"Oánh Oánh!" Tô Vân nhìn chằm chằm đáy cốc Đế Phong, nói.

Oánh Oánh từ kim quan kiếm nhãn bên trong chui ra ngoài, tung người nhảy xuống, nhảy vào năm tòa Tử Phủ trung ương, cũng tự thôi thúc năm tòa Tử Phủ.

Nàng lúc trước cùng Tô Vân, Bạch Trạch cùng Ứng Long thăm dò cổ xưa Tiên giới, Ngũ phủ khôi phục, Tiên Thiên Nhất Khí phù văn lạc ấn tại bốn người trên thân, bởi vậy bốn người cùng Ngũ phủ liên kết, mỗi người cũng có thể điều động năm tòa Tử Phủ một phần Tiên Thiên Nhất Khí.

Lúc này Oánh Oánh cũng điều động Tử Phủ bên trong Tiên Thiên Nhất Khí, nhưng thấy quấn quanh Tô Vân tử khí Chúc Long càng thêm dày hơn tầng hùng tráng, Chúc Long mở mắt, nanh vuốt tất hiện, thần uy cái thế!

Đáy cốc, Đế Phong trở nên trầm mặc, đầy khắp núi đồi từng cái kiếm gãy tại nhẹ nhàng chấn động.

Hỗn Độn hải phía trước, sơn cốc bốn phía phương viên trăm dặm, một mảnh xơ xác tiêu điều.

"Bệ hạ hiện nay có thể điều động bao nhiêu tu vi?" Tô Vân ân cần nói.

Đáy cốc, Đế Phong nói: "Tru sát loạn đảng, vẫn còn dư lực."

"Tốt!"

Tô Vân thét dài, tiên kiếm bay ra, xích vàng rầm rầm hướng về phía trước di động, Tô Vân múa xích vàng, Tiên Thiên Nhất Khí để tử thanh tiên kiếm phong mang lần đầu cho thấy trấn áp người xứ khác lực lượng!

Tử thanh kiếm quang, khí thôn vạn dặm!

Hiện nay hắn nhận được Ngũ phủ tử khí gia trì, nhận được xích vàng giúp đỡ, nhận được Oánh Oánh hậu viện, một thân pháp lực đã đi tới Thiên Quân tình trạng!

Hắn có đầy đủ dũng lực, cùng lúc này Đế Phong đánh một trận!

Rào ——

Vô số miệng kiếm gãy lăng không bay lên, trên không trung hình thành từng đạo kiếm trận, chặn tử thanh tiên kiếm, trên sơn cốc không, một cỗ kiếm đạo phong mang bạo phát ra, đem bốn phía không trung cắt đến tan tành!

Tô Vân lay động xích vàng, xích vàng như là Kim Long, đem hắn lực lượng không giữ lại chút nào truyền lại đến tử thanh trong tiên kiếm, Tô Vân lăng không múa kiếm, đẩy ra ngàn vạn kiếm gãy, thôi thúc Trần Sa Hạo Kiếp, nhất thời từng cái kiếm gãy ông minh, dường như muốn theo hắn một chiêu này mà múa!

Hắn kiếm quang nhắm thẳng vào Đế Phong!

Nhưng vào lúc này, ngoài sơn cốc, phương viên trăm dặm, từng cái cắm trên mặt đất kiếm gãy chấn động, bay lên, ở trên bầu trời hình thành một cái màu bạc bán cầu!

“Hưu! Hưu! Hưu!”

Kiếm quang như mưa hạ xuống, chém vào Trần Sa Hạo Kiếp!

Tô Vân trong tay chảy ra xích vàng càng ngày càng dài, xích vàng cũng dung nhập vào Trần Sa Hạo Kiếp một chiêu này bên trong, hình thành một đạo kỳ dị Luân Hồi Hoàn!

Từng đạo kiếm quang chém ở di động xích vàng bên trên, phát ra thanh thúy tiếng vang!

Mà tại Trần Sa Hạo Kiếp phía trong vòng, kiếm quang từ từng cái phương hướng đâm về Đế Phong!

Đế Phong xung quanh, kiếm quang trải rộng, hình thành từng cái Đạo cảnh, đem từng đạo kiếm quang chặn lại!

Trên bầu trời đế kiếm kiếm gãy hình thành nửa cái kiếm hoàn hướng phía dưới bắt tới, vô số kiếm gãy xoay tròn, trong cốc kiếm gãy mỗi người bay lên, thoát khỏi Trần Sa Hạo Kiếp khống chế, sắp hình thành kiếm hoàn, ngăn cách Tô Vân tấn công!

Tô Vân dùng sức lay động xích vàng, xích vàng ào ào xoay tròn, đẩy ra từng cái kiếm gãy.

Bất thình lình, kiếm gãy kiếm quang di động, hướng hắn bắn ra hàng loạt mà tới!

Tô Vân lăng không bay lên, tử thanh tiên kiếm cuốn ngược mà quay về, xoắn nát từng đạo kiếm quang.

Hắn bay lên trời trong nháy mắt, nằm ở tại bè phái năm tòa Tử Phủ đi theo tại phía sau hắn cũng tự lăng không bay lên, Oánh Oánh trôi lơ lửng ở Ngũ phủ trung ương, chỉ thấy Ngũ phủ xoay tròn, đi theo Tô Vân xông vào đang tại hình thành bên trong khổng lồ kiếm hoàn bên trong!

Cái kia năm tòa xoay tròn Tử Phủ, vừa vặn cắm ở đế kiếm kiếm hoàn vỏ ngoài, ngăn chặn kiếm hoàn hình thành, kiếm hoàn lúc lớn lúc nhỏ, Ngũ phủ cũng tự lúc lớn lúc nhỏ, kiếm hoàn biến ảo khó lường, Tử Phủ cũng tự theo đó biến hóa!

Tô Vân lại trôi lơ lửng Ngũ phủ phía trước, đi vào kiếm hoàn bên trong, trong tay xích vàng khuấy động, tử thanh tiên kiếm như là bị một tia kim tuyến liên kết, hướng trong sơn cốc Đế Phong đâm tới!

—— —— sáu giờ sáng rời giường gõ chữ, trước thời hạn đổi mới, buổi trưa hôm nay muốn cho tiểu nữ nhi qua tiệc đầy

tháng, ban đêm thấy.

Chương 708 : Đạo cảnh cửu trùng thiên ngoại thiên (cầu đặt mua!)

Chương 711: Đạo cảnh cửu trùng thiên ngoại thiên (cầu đặt mua!)

Năm tòa Tử Phủ gào thét xoay tròn, đẩy ra vô số đạo kiếm quang, đi theo Tô Vân cùng một chỗ di động, Tô Vân múa xích vàng, xích vàng dài đến vài dặm, thẳng tới đáy cốc!

Tô Vân trên người, xích vàng di động, xẹt qua sau lưng của hắn nằm ngang kim quan, phát ra ào ào tiếng vang.

Sơn cốc trung tâm, một đoàn lại một đoàn kiếm đạo thần thông bộc phát, thậm chí còn có không ít kiếm gãy đi theo tử thanh tiên kiếm nhảy múa, công hướng Đế Phong!

Cái kia đế kiếm kiếm hoàn tàn kiếm kiếm gãy, lại không thể đánh vào Ngũ phủ bên trong!

Mà Ngũ phủ xoay chuyển không ngừng, để kiếm hoàn thủy chung không cách nào triệt để hình thành!

Lúc trước, Tô Vân chỉ là leo núi, liền hết toàn lực, khi đó hắn uy hiếp không được Đế Phong, nhưng mà hắn kiếm đạo thần thông cũng tại Đế Phong rèn luyện bên dưới tăng lên rất nhiều.

Hiện nay tại Ngũ phủ cùng xích vàng gia trì bên dưới, hắn đã có uy hiếp đến Đế Phong tính mạng khả năng!

Hai vị kiếm đạo đại tông sư tại đây vùng thung lũng bên trong gặp gỡ, đủ loại kiếm đạo thần thông bộc phát, kiếm đạo

thần thông thời khắc đang diễn biến, xem ai thần thông mạnh hơn, càng thêm tinh diệu, càng có thể được đến kiếm đạo chân tủy!

Đế Phong kiếm đạo đã lại không hạn chế với lúc trước thần thông, đủ loại mới chiêu thức lâm trận sáng chế, hiển lộ hết một đời kiếm đạo Đại Đế phong thái.

Hắn mặc dù không thể động, mặc dù trọng thương trong người, mặc dù có khả năng điều động pháp lực cực kỳ có hạn, nhưng cũng mang cho Tô Vân áp lực thực lớn!

Chỉ là Tô Vân phát triển thậm chí còn ở phía trên hắn, đặc biệt là Đạo Ngừng Ở Đây môn thần thông này, chặn đánh đại đạo, có thông hiểu Luân Hồi, chém tới đại đạo ngọn nguồn cảm giác!

Như thế khủng bố mà huyền diệu thần thông, không chỉ một lần mang cho Đế Phong hoang mang.

Thậm chí, hắn một phần tương đối yếu kém kiếm đạo đã bị Tô Vân chém tới!

Đáng sợ hơn chính là, hắn cảm ứng được Tô Vân kiếm đạo còn tại nhanh chóng phát triển, Đạo Ngừng Ở Đây uy năng càng ngày càng mạnh, Tô Vân Đạo cảnh cũng càng ngày càng tròn đầy!

Hắn thậm chí cảm thấy được bản thân giống như là một cái nhận chiêu máy móc, đang không ngừng khai phá Tô Vân tiềm lực tiềm năng, đem Tô Vân đẩy tới cao hơn độ cao!

Bản thân loại tồn tại này, tại không cách nào giết chết Tô Vân dưới tình huống, cho Tô Vân nhận chiêu, sẽ chỉ đem Tô Vân kiếm đạo trình độ tăng lên tới khó có thể tưởng tượng cấp độ!

Hắn không thể không từ bỏ trấn áp một phần thương thế, đưa ra nhiều hơn nữa pháp lực tới đối phó nâng cao bên trong

Tô Vân, mà từ bỏ pháp lực càng ngày càng nhiều, chuyện này với hắn thương thế cực kỳ bất lợi.

Thương thế của hắn là Đế Thúc để lại cho hắn đạo thương, từ bỏ trấn áp một phần đạo thương, cũng liền mang ý nghĩa cái này một phần thương thế có thể sẽ theo Cửu Huyền Bất Diệt vận chuyển, vĩnh viễn lưu tại trong thân thể hắn, thậm chí nội tâm bên trong!

Nhưng mà hắn nhưng lại không thể không làm như thế.

Tô Vân đối Đế Phong cũng là khâm phục vô cùng, bản thân Đạo Ngừng Ở Đây cho dù đem Đế Phong kiếm đạo nào đó một phần xóa bỏ, Đế Phong cũng có thể rất nhanh lĩnh ngộ ra cái kia một phần kiếm đạo, thậm chí tại áp lực của hắn bên dưới càng hơn lúc trước!

Đây chính là Đế Phong tư chất ngộ tính chỗ đáng sợ!

Đạo Ngừng Ở Đây đối phó Vũ tiên nhân, đối phó Giang Thành Tiên Quân, cũng có thể xóa đi đối phương đại đạo, nhưng đối phó với Đế Phong như vậy thiên phú tồn tại, dù là đối phương đã là nỏ mạnh hết đà, cũng không làm gì được đối phương!

Tô Vân trong tay kiếm đạo thần thông lại biến, hắn đã không vừa lòng với Đạo Ngừng Ở Đây, mà là hướng cao hơn lĩnh vực leo lên!

Đế Phong áp lực càng lúc càng lớn, chỉ cảm thấy lúc này Tô Vân ở tại một cái điểm giới hạn bên trên, vượt qua cái này điểm giới hạn, liền sẽ để Tô Vân trình độ cao vút tiến thêm một bước, thậm chí mở ra Đạo cảnh đệ nhị trùng thiên!

Khi đó hắn liền càng thêm nguy hiểm!

Nhưng mà hắn lại không thể không nở rộ bản thân tất cả tài trí đến cho Tô Vân áp lực này, hắn nếu là không cho Tô Vân

áp lực này, bản thân phải đối mặt chính là vô cùng thê thảm hạ tràng!

Bất thình lình, chỉ nghe hét dài một tiếng truyền đến: "Bệ hạ, Tiên Quân Ứng Phong Hồi đến bệ hạ tiên kiếm truyền thư, chạy đến cứu giúp!"

Đế Phong thở phào nhẹ nhõm, viện quân rốt cuộc đã đến.

Hắn tại chạy ra Đế Thúc đuổi giết về sau, rơi xuống trên đường, liền để một phần kiếm gãy truyền thư, tìm kiếm lần này phụ trách đào quáng Tiên Quân Thiên Quân đến đây cứu viện, cũng không phải là vì đối phó Tô Vân.

Nhưng Tô Vân đánh tới, đem hắn bức đến cùng đường bí lối chỗ, lại là hắn không ngờ tới.

Chẳng qua viện quân một đến, chính là Tô Vân giờ chết!

Có lẽ Tiên Quân Ứng Phong Hồi khoảng cách gần nhất, trước hết nhận được truyền thư, Ứng Phong Hồi về sau khẳng định sẽ còn có mặt khác Tiên Quân Thiên Quân chạy đến!

Tô Vân nhưng phảng phất không có nghe thấy Ứng Phong Hồi ứng Tiên Quân âm thanh, vẫn tại điên cuồng công hướng Đế Phong!

Nơi xa, lại có một thanh âm truyền đến: "Bệ hạ đừng lo! Tiên Quân Trần Chính Lưu đến đây hộ giá!"

"Dao Trì Hầu Tiêu Chu, đến đây hộ giá!"

"Tam Đài Tiên Quân Đan Bạch Phượng, đến đây hộ giá!"

"Truyện Xá hầu Vương Hầu Thịnh, đến đây hộ giá!"

"Thiên Quân Kinh Thu Diệp, đến đế kiếm thư, đến đây hộ giá!"

…

Đế Phong yên lòng ấy ư, Thiên Quân Kinh Thu Diệp đến đây, liền đã chú định Tô Vân sắp chết đến nơi!

Nhưng vào lúc này, bất thình lình hắn cảm ứng được một cỗ thật lớn kiếm đạo uy năng tự Tô Vân trong cơ thể chứa đựng, cuồn cuộn, xuất hiện nhiều, bộc phát!

Trong lòng của hắn trầm xuống: "Còn là bị hắn đột phá kiếm đạo Đạo cảnh đệ nhị trùng thiên."

Hắn quyết định thật nhanh điều động một bộ phận khác trấn áp thương thế tu vi, trước mắt của hắn, chỉ thấy xán lạn kiếm quang như là mặt trời chói chang, chiếu sáng đại thiên thế giới, từng đạo kiếm quang phảng phất xuyên qua thời gian, từ năm tháng bên trong mà tới!

"Đương —— "

Đế Phong thấy được kiếm quang, bên tai lại nghe được một tiếng chuông vang, phảng phất thời gian như luân, tại kiếm quang bộc phát trong chốc lát Luân Hồi một vòng!

"Xuy!"

Đế Phong trúng kiếm, lập tức duỗi ra hai chỉ, kẹp lấy đâm vào ngực tử thanh tiên kiếm.

Hắn ngẩng đầu lên, theo tử thanh tiên kiếm cùng xích vàng nhìn lại, Tô Vân sừng sững tại Ngũ phủ phía trước, tử khí xoay tròn, hình chuông như ẩn như hiện.

Tại đây hồng chung bên ngoài, một cái khác tầng kiếm đạo chư thiên đang tự từ từ nở rộ, đủ loại đạo tắc như hào quang bốc hơi, bay lượn, kết thành Đạo cảnh bên trong thiên địa vạn vật!

"Một kiếm này gọi cái gì?" Đế Phong hai chỉ phát lực, rút ra tử thanh tiên kiếm, dò hỏi.

Tô Vân nói: "Trong một chớp mắt."

Đế Phong trầm ngâm một chút, lắc đầu nói: "Không tốt."

Hắn nhìn về phía Tô Vân đang tại hình thành bên trong đệ nhị trùng kiếm đạo Đạo cảnh, chỉ thấy cái này thứ hai Đạo cảnh như là viên luân, viên luân bên trong như gió xuân thổi đại địa, khắp nơi cỏ cây sinh trưởng, xuân về hoa nở, trong lòng sinh ra ý nghĩ, nói: "Ngươi kiếm đạo bên trong trong phút chốc chứa đựng Luân Hồi, xuân thu luân phiên, liền gọi là Sát Na Luân Hồi Bát Vạn Xuân."

Tô Vân nghiêm nghị: "Thụ giáo!"

Hắn dùng sức lay động xiềng xích, đem tử thanh tiên kiếm từ Đế Phong hai chỉ ở giữa rút ra, lần nữa thi triển thần thông!

Đế Phong cười nói: "Ngươi không giết được ta, cho dù ngươi lĩnh ngộ ra Sát Na Luân Hồi Bát Vạn Xuân, cũng không giết được ta. Hiện tại Thiên Quân Kinh Thu Diệp cùng một đám Tiên Quân đã tới, ngươi lúc này chạy trốn, nói không chừng còn có một chút hi vọng sống!"

Bất thình lình, xiềng xích xoay tròn lay động, nhanh chóng co rút lại, tử thanh tiên kiếm chuôi kiếm cũng tự lạc tại Tô Vân trong tay.

Tô Vân đối diện Đế Phong, trôi lơ lửng ở trên bầu trời, tứ chi giang rộng ra không động, đi về phía bay về sau đi, đi tới Ngũ phủ bên trong.

Ngũ phủ trung tâm, Oánh Oánh rơi vào Tô Vân đầu vai, lưng hướng về phía Đế Thúc, khụy hai chân xuống một quỳ, đề phòng bảo vệ Tô Vân giữa lưng.

Tô Vân như trước mặt hướng Đế Phong, bất thình lình chỉ nghe soạt một tiếng, Ngũ phủ xoay tròn, xoắn phá kiếm hoàn phong tỏa, tiếp tục hướng bay về sau đi.

Đế Phong dừng lại từng cái kiếm gãy, cũng không truy kích, bất thình lình nói: "Thiếu niên, đánh với ngươi một trận,

trẫm cũng thu hoạch rất nhiều. Không ngại nói cho ngươi một việc.”

Tô Vân tiếp tục đối mặt Đế Phong, hướng về phía sau bay đi, trầm giọng nói: “Bệ hạ xin nói.”

Đế Phong ánh mắt rơi vào trên người hắn, chỉ thấy Ngũ phủ còn tại hắn thân lần xoay tròn, nhưng mà lại càng ngày càng nhỏ, Tô Vân tiếp tục lui đi, Ngũ phủ đã rơi vào hắn sau đầu trong vầng sáng.

“Trẫm tại đánh với ngươi một trận bên trong, tìm hiểu ra kiếm đạo cũng không phải là chỉ có cửu trùng thiên, còn có thứ mười trùng thiên.”

Đế Phong ánh mắt xa thẳm, từ Tô Vân thân lần Ngũ phủ xoay tròn, đến Ngũ phủ rơi vào Tô Vân sau đầu vầng sáng, hắn không có tìm đến nửa điểm sơ hở, không có bất kỳ cái gì cơ hội ra tay, trong lòng cũng không thể không khen ngợi thiếu niên này ứng đối.

“Hắn khi nghe đến trẫm cái này long trời lở đất tìm hiểu, thế mà không có nửa điểm kinh ngạc, không có kẽ hở, phần này tu dưỡng mạnh mẽ, hiếm thấy trên đời!” Trong lòng của hắn thầm khen.

Tô Vân hướng về phía sau bay ra sơn cốc, lúc này mới lập tức xoay người, đối diện liền thấy một đạo thần thông kéo tới, tiên hỏa tạo thành vạn thú, lao nhanh mà tới!

Tô Vân tiện tay kích động tử thanh tiên kiếm, tiên kiếm bay ra, đón cái kia tiên hỏa vạn thú vẩy ra điểm điểm kiếm quang, vạn thú chém đầu, nhao nhao bị chém, chỉ còn lại có phun trào tiên hỏa trào lên mà đến, còn chưa vọt tới trước mặt hắn trực tiếp tự dập tắt.

Tu luyện tới kiếm đạo đệ nhị trùng thiên, hắn lại nhìn Tiên Quân thần thông đã lại không giống như trước như vậy thần bí

khó lường, thậm chí có một loại chỉ đến như thế cảm giác.

"Chỉ là, ta Tiên Thiên Nhất Khí vì sao vẫn là ba đóa đạo hoa tiêu chuẩn, cũng không mở ra Đạo cảnh?"

Tô Vân thu kiếm, bay về phía Hỗn Độn hải, trong lòng có chút lo lắng Tiên Thiên Nhất Khí tiến cảnh.

Hắn tuy là trên kiếm đạo thiên phú cao nhất, nhưng Tiên Thiên Nhất Khí mới là gốc rễ của hắn, kiếm đạo cho dù thành tựu lại cao hơn, tuyệt đỉnh cũng chỉ là kiếm đạo cửu trùng thiên, nhiều nhất so Đế Phong mạnh như vậy tí xíu.

Tiên Thiên Nhất Khí mới có vô tận khả năng!

"Đúng rồi Oánh Oánh."

Tô Vân nghĩ tới, nói: "Vừa rồi Đế Phong nói thứ gì?"

Oánh Oánh vẫn tại nhìn chằm chằm phía sau hắn, chỉ thấy từng đạo tiên quang nhanh chóng hướng sơn cốc mà đi, Tiên Quân Thiên Quân khí tức cường đại kéo tới, từng tòa Đạo cảnh trải rộng ra, cường giả rất nhiều.

"Sĩ tử, ngươi mới vừa rồi không có nghe được Đế Phong nói cái gì ư?" Oánh Oánh nghe vậy thất thanh nói.

Tô Vân thẹn thùng: "Ta vừa rồi đề phòng nghiêm ngặt Đế Phong ra tay, lại muốn đề phòng sau lưng đột kích, còn muốn duy trì phong độ của mình, nào dám phân tâm? Cho nên hắn nói cái gì ta đều không có nghe. Hắn đến cùng nói cái gì?"

Oánh Oánh ngẩn ngơ, vội vàng nói: "Hắn nói, hắn đánh với ngươi một trận, có chỗ lĩnh ngộ, thấy được kiếm đạo cửu trùng thiên phía trên còn có đệ thập trùng thiên!"

"Cái gì?"

Tô Vân đạo tâm đại loạn, dưới chân lảo đảo một cái, suýt nữa ngã vào Hỗn Độn hải. Oánh Oánh vội vàng từ hắn đầu vai

bay lên, pháp lực nở rộ, đem hắn nâng đến thuyền đen bên trên.

Tô Vân sắc mặt đại biến, ngã ngồi trên boong thuyền, trên mặt chính là ngạc nhiên lại là ngạc nhiên.

Oánh Oánh không nghĩ ngợi nhiều được, vội vàng đi tới thuyền bên cạnh thu mỏ neo, thôi thúc thuyền đen, thuyền đen hơi dừng lại một chút, chạy khỏi Hỗn Độn hải, hướng Vu Môn chạy tới!

"Thiên ngoại hữu thiên, ngoại cảnh có cảnh? Cửu trùng thiên phía trên, còn có chư thiên?"

Tô Vân ngơ ngơ ngác ngác, bị tin tức này trấn trụ, trong lúc nhất thời vậy mà chưa hề lấy lại tinh thần.

Tin tức này là tại quá nghe rợn cả người, phải biết Đạo cảnh cửu trùng thiên là tại đệ nhất Tiên giới thời kì cũng đã xác định được cảnh giới, là khi đó cường đại nhất tiên nhân lĩnh ngộ ra cảnh giới.

Những tiên nhân này trước kia may mắn nghe được Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác luận đạo, tìm hiểu ra Tiên đạo cảnh giới, bọn họ được trời ưu ái, đem những cảnh giới này một đời lại một đời lưu truyền tới nay, cho tới bây giờ.

Từ đệ nhất Tiên giới đến nay, tu luyện tới Đạo cảnh cửu trùng thiên người ít càng thêm ít, trừ bỏ Thúc Hốt nhị đế bên ngoài, liền chỉ có mười ba người.

Nhân số quá ít, dẫn đến không có người nghi ngờ cửu trùng thiên phía trên phải chăng còn có mặt khác cảnh giới.

Lần này Đế Phong cùng Tô Vân hai đại kiếm đạo đỉnh phong thiên tài va chạm, Tô Vân tuy thu hoạch tương đối khá, nhưng Đế Phong cũng không phải chỉ là hư danh, lại bị hắn mơ hồ nhìn thấy cửu trùng thiên bên ngoài trên trời trời!

“Cửu trùng thiên phía trên, lại là chữa trị tro tàn bệnh quan trọng ư?”

Tô Vân đủ loại suy nghĩ ùn ùn kéo đến, Tiên đạo cửu trùng thiên phía trên, có hay không liền có thể tránh khỏi đại đạo khô héo, Tiên đạo suy vong? Có hay không liền có thể để Hỗn Độn Đại Đế khởi tử hoàn sinh?

Bất thình lình, Oánh Oánh âm thanh cắt đứt hắn suy tư: “Sĩ tử! Những cái kia Tiên Quân đuổi giết đến rồi!”

Tô Vân liền vội vàng đứng lên, trong lòng vẫn là khiếp sợ vô cùng, lẩm bẩm nói: “Cửu trùng thiên phía trên, có gì phong cảnh? Đế Phong đến cùng là lừa dối ta, vẫn là người sắp chết lời nói cũng thiện?”

Trong sơn cốc.

Thiên Quân Kinh Thu Diệp quỳ một chân trên đất, bái kiến Đế Phong, mặt khác Tiên Quân thì nhao nhao bay lên không, đuổi giết Tô Vân.

Đế Phong nằm ở nơi đó không nhúc nhích, thản nhiên nói: “Trẫm bị Đế Thúc đánh lén, cho nên trọng thương. Chẳng qua thương thế cũng không lo ngại, trong khoảng thời gian này, trẫm đã nghĩ đến giải quyết chi đạo.”

Thiên Quân Kinh Thu Diệp cúi đầu nói: “Bệ hạ hồng phúc tề thiên!”

Đế Phong nói: “Ngươi cõng ta mà đi. Dọc đường thông báo mặt khác Thiên Quân Tiên Quân, tiêu diệt Đế Thúc loạn đảng, trẫm không muốn hắn còn sống.”

Thiên Quân Kinh Thu Diệp đồng ý, đem hắn cõng lên.

Vô số kiếm gãy bay lên, ngưng tụ thành kiếm hoàn, mà nơi xa còn có không ít thân ảnh đang tại chạy về đằng này.

Đế Phong nhìn về phía giương buồm xuất phát thuyền đen, ánh mắt lấp lóe, trong lòng yên lặng nói: "Trong nháy mắt đó, ép trẫm kiếm đạo thấy được cửu trùng thiên bên ngoài dị tượng, thiên phú của ngươi quả thực đáng sợ. Nhưng càng đáng sợ chính là ngươi tâm tính, ngươi tại biết bí mật này về sau, thế mà không có lộ ra bất kỳ sơ hở!"

Toàn thân hắn trên dưới cơ bắp run rẩy lên: "Bậc này bụng dạ, để trẫm cũng có chút không rét mà run, không thể để ngươi sống nữa!"

Chương 709 : Hỗn Độn hải chi chiến (đại chương cầu phiếu)

Chương 712: Hỗn Độn hải chi chiến (đại chương cầu phiếu)

Mấy ngày về sau, Đế Phong đã có khả năng đứng dậy, hắn không để cho Thiên Quân Kinh Thu Diệp đại quy mô triệu tập Tiên Quân Thiên Quân đến đây hộ giá, mà là giấu dấu vết tại đây phiến cổ xưa đại lục bên trong nơi nào đó di tích bên trong lẳng lặng điều dưỡng.

Hắn lo lắng nhiều người phức tạp, Đế Thúc sẽ tìm tới nơi này.

Đế Thúc thực sự quá đáng sợ, nhân số càng nhiều, càng là dễ dàng gây nên Đế Thúc phát hiện.

"Trên vùng đất này, mai táng một cái cổ xưa vũ trụ."

Đế Phong vịn tường, trong tay cầm kiếm, quan sát khu di tích này, thở hổn hển nói: "Kinh Thiên Quân, cái vũ trụ này so Tiên giới muốn cổ xưa rất rất nhiều, nó thậm chí còn tại Hỗn Độn lên bờ trước đó. Chúng ta bây giờ chỗ đặt chân địa phương, là hắn văn minh nhất hưng thịnh phát triển địa phương, là cái vũ trụ kia văn minh trung tâm."

Thiên Quân Kinh Thu Diệp không dám nói nhiều, mấy ngày nay Đế Phong đều là cầm kiếm tự hại mình, dùng kiếm gãy đi đâm bản thân, đi chém bản thân, để hắn có chút không nghĩ ra.

Hiện tại Đế Phong lại tại trò chuyện một chút cổ xưa vũ trụ đề, hắn cũng không dám nói tiếp gốc.

Đế Phong khí sắc nhưng tốt hơn nhiều, nói: "Trẫm sở dĩ muốn huy động Tiên giới lực lượng, khai quật mảnh này Thái Cổ cấm khu, là bởi vì chúng ta Tiên giới ẩn giấu đi quá nhiều bí mật. Bất luận là thứ sáu Tiên giới vẫn là hạ giới, cũng có thể tìm tới bộ phận cổ xưa vũ trụ sót lại. Chiến tranh di tích, Vong Xuyên, thậm chí Minh đô, Thần Thông hải, đều là cổ xưa vũ trụ sót lại. Đế Hỗn Độn là tại cổ xưa vũ trụ trên cơ sở, mở ra Tiên giới vũ trụ. Muốn giải quyết tro tàn bệnh, tránh khỏi Tiên giới suy yếu, chỉ có từ cổ xưa vũ trụ vào tay."

Hắn nói chuyện ở giữa, liền lại tế lên chiếc kia kiếm gãy, kiếm gãy xoay quanh Đế Phong chạy, lấp lóe, thi triển ra một loại cực kỳ huyền diệu kiếm đạo thần thông, đâm về Đế Phong!

Thiên Quân Kinh Thu Diệp không có ngăn cản, môn thần thông này cực kỳ kỳ lạ, mỹ lệ mà nguy hiểm, rất nhiều phá hủy xoá bỏ tinh thần, hủy diệt tất cả đại đạo tư thế!

Kinh Thu Diệp biết rõ môn thần thông này nguy hiểm!

"Chẳng lẽ là Đại Đế khai sáng mới chiêu?"

Hắn mặc dù trên kiếm đạo thành tựu không cao, nhưng cũng có thể thưởng thức ra một chiêu này tinh diệu, thầm nghĩ: "Bệ hạ quá lợi hại, một chiêu này sử dụng ra, chỉ sợ có thể phế bỏ bất luận người nào đại đạo thành tựu, từ cơ sở bên trên xóa đi đối phương tất cả sở học, chỉ còn lại có tu vi!"

Đế Phong dùng một chiêu này đâm về bản thân, để hắn không thể hiểu.

Hắn lại không biết Đế Phong một chiêu này cũng không phải là tự sáng tạo, mà là từ Tô Vân nơi đó học được kiếm đạo thần thông, Đạo Ngừng Ở Đây!

Đạo Ngừng Ở Đây môn thần thông này chính là huỷ bỏ đối thủ đại đạo thành tựu, liền nội tâm bên trong tinh thần lạc ấn cũng có thể xóa đi!

Môn thần thông này bao quát kiến thức càng là vô cùng phức tạp, thậm chí còn có trấn thủ Vong Xuyên Kinh Khê cựu thần trong tay trảm đạo thạch kiếm bên trong tích chứa ý cảnh ảo diệu.

Vũ tiên nhân dạng này kiếm đạo cao thủ không thể học được Tô Vân kiếm đạo thần thông, nhưng Đế Phong thiên phú vượt xa Vũ tiên, Tô Vân ở trước mặt hắn nhiều lần thi triển Đạo Ngừng Ở Đây, lại bị hắn tìm hiểu ra trong đó hơn phân nửa ảo diệu.

Đế Phong đối với mình thi triển Đạo Ngừng Ở Đây mục đích, cũng không phải là tự mình hại mình, mà là chém tới Cửu Huyền Bất Diệt công bên trong, uy hiếp đến mình công pháp lạc ấn!

Hắn Cửu Huyền Bất Diệt công bị Đế Thúc phá vỡ, cho hắn tạo thành tổn thương cực lớn, để hắn thân thể cùng nội tâm rách tung toé, đại đạo cũng là rách tung toé, không dám vận chuyển Cửu Huyền Bất Diệt, e sợ cho đem thương thế Vĩnh Hằng lạc ấn tại công pháp bên trong.

Nhưng Tô Vân nhưng ép hắn không thể không điều động tu vi tới đối kháng, cho tới một phần tổn thương đã lạc ấn tại Cửu Huyền Bất Diệt bên trong.

Hắn nhưng từ Đạo Ngừng Ở Đây một chiêu này trông được đến tự cứu hi vọng.

Hắn thi triển Đạo Ngừng Ở Đây tự chém, chém tới công pháp bên trong đạo thương, ngược lại có thể trị hắn công pháp bên trong tai hoạ ngầm, để hắn Cửu Huyền Bất Diệt lần nữa hoàn mỹ, thậm chí có khả năng nâng cao một bước!

Chỉ tiếc, một chiêu này cũng không phải là Tô Vân thân truyền, hắn học được hơn phân nửa, vẫn còn có gần nửa tinh túy chưa hề học được, có chút đạo thương không cách nào chém trừ.

Nếu là không cách nào chém trừ, chỉ sợ những này đạo thương liền sẽ một mực kèm theo hắn. Trừ phi, Tô Vân tự thân thi triển môn thần thông này giúp hắn chém trừ đạo thương!

"Kinh Thiên Quân, thiếu niên kia chiến lực cực mạnh, ngươi cũng đi đi."

Đế Phong thu kiếm, bất thình lình nói: "Nếu như khả năng, đem hắn nội tâm hoàn chỉnh mang về."

Thiên Quân Kinh Thu Diệp khom người nói: "Bệ hạ cẩn thận một chút." Nói đi, xoay người rời đi.

Đế Phong ánh mắt lấp lóe, nhìn về phía Kinh Thu Diệp bóng lưng, trong tay kiếm gãy kiếm quang phun ra nuốt vào, cuối cùng vẫn không có động thủ.

Đế Thúc khẳng định đang tìm kiếm hắn.

Hắn ẩn giấu ở đây, như muốn không bị Đế Thúc phát giác, tốt nhất con đường chính là chém giết Kinh Thu Diệp, bởi vì Đế Thúc linh lực thực sự quá mạnh, Kinh Thu Diệp căn bản không kịp chống cự liền sẽ bị Đế Thúc thăm dò to lớn não cùng nội tâm bên trong tất cả, không có chút nào bí mật đáng nói!

Đây là Đế Phong muốn động thủ diệt trừ Kinh Thu Diệp nguyên nhân.

Hắn lại không có ra tay, thì là bởi vì tiên đình nhân tài đã không nhiều lắm, đặc biệt là tại Vu Môn vị trí cổ xưa vũ trụ di tích bên trên, có thể sử dụng người càng ít.

Kinh Thu Diệp là người tài có thể sử dụng, cần phải đến lưu hắn lại tính mạng vì chính mình làm việc.

"Đế Thúc bị trấn áp thời gian, không có khả năng tại Vạn Hóa Phần Tiên lô bên trong bố cục, thăm dò ta đế kiếm bí ẩn, thăm dò công pháp của ta bí ẩn. Nếu như Vạn Hóa Phần Tiên lô có trí nhớ, hoặc là có người ở trong lò nhớ kỹ ta đế kiếm bí ẩn cùng ta công pháp bí ẩn, cũng không có khả năng truyền thụ cho Đế Thúc dùng để đối phó ta."

Đế Phong lần nữa tế kiếm tự chém, trong đầu hiện lên lại là Đế Thúc trọng thương bản thân cảnh tượng, lần này tại đại chiếm thượng phong dưới tình huống, bị Đế Thúc gây thương tích, để hắn có chút đề phòng.

Cùng Tô Vân một phen thôi tâm trí phúc nói chuyện, cũng để cho hắn có một cái lờ mờ suy đoán.

Trong lòng của hắn bất thình lình sinh ra một cỗ lớn lao sợ hãi, kiếm quang nhất thời tán loạn: "Áo cưới kế hoạch! Đây tuyệt đối là nhằm vào ta áo cưới kế hoạch! Chẳng lẽ là Tuyệt lão sư?"

Hắn với tư cách Đế Tuyệt đệ tử, nhằm vào Đế Thúc áo cưới kế hoạch hắn cũng có chỗ tham dự.

Áo cưới kế hoạch mục đích chính là lấy Đế Thúc sọ não, luyện thành Vạn Hóa Phần Tiên lô, lại đem Vạn Hóa Phần Tiên lô trả lại cho Đế Thúc, đảo khách thành chủ, luyện hóa Đế Thúc.

Cho dù không thể luyện hóa Đế Thúc, cũng có thể nhận được Đế Thúc thân thể bí mật!

Mà luyện chế đế kiếm kiếm hoàn cùng áo cưới kế hoạch cỡ nào giống nhau?

Hắn nghi ngờ luyện chế đế kiếm kiếm hoàn chính là một cái khác trường nhắm vào mình áo cưới kế hoạch!

“Là Tuyệt lão sư bày ra áo cưới kế hoạch, dùng để đối phó ta sao? Không đúng, luyện chế kiếm hoàn thời điểm, Tuyệt lão sư đã chết ah, bị ta cùng Thiên Hậu giết chết, hắn nội tâm cũng bị ta trấn áp tại Minh đô tầng thứ mười tám. Chẳng lẽ là Thiên Hậu? Cũng không đúng, Thiên Hậu cùng ta đánh cược thất bại, không được đi ra Hậu đình… Cái này nhằm vào ta nhân vật đáng sợ, đến cùng là ai?”

…

…

Thuyền đen bên trên, Oánh Oánh mở ra một quyển vừa lớn lại dày thư tịch, nói: “Thuyền đen chủ nhân gọi là Nam Hiên Canh, hắn là phụ trách Hỗn Độn hải đào mỏ người. Hắn vì thời đại kia chúa tể thu trong Hỗn Độn hải tài nguyên khoáng sản, bọn họ chúa tể, gọi là Đạo Quân.”

Tô Vân thôi thúc huyền công, trị liệu thương thế trên người, kinh ngạc nói: “Đạo Quân? Hỗn Độn hải đào mỏ? Còn có dạng này văn minh?”

Oánh Oánh lật qua lật lại thuyền đen chủ nhân Nam Hiên Canh ý thức biến thành thư tịch, tìm kiếm vấn đề đáp án, nói: “Là có cái văn minh này. Nam Hiên Canh cũng là một cái cực kỳ cường đại tồn tại, hắn phục vụ với Đạo Quân, dùng Đạo Quân luyện chế thuyền ra vào Hỗn Độn hải. Bọn họ vị trí vũ trụ sắp hủy diệt, Đạo Quân ý định luyện chế bảo vật độ một tràng vũ trụ hủy diệt diệt thế tai kiếp, cho nên ra lệnh cho hắn vào biển đào mỏ. Căn cứ Nam Hiên Canh trí nhớ, hắn là tại một lần cuối cùng ra biển, khi trở về phát hiện bọn họ vũ trụ biến mất, Đạo Quân cũng không có sống sót, chỉ còn lại có hắn cùng thuyền đen bồng bềnh tại trong Hỗn Độn hải.”

Tô Vân vết thương khép lại, đứng người lên, nói: “Nam Hiên Canh thật đúng là xui xẻo, sau khi về nhà phát hiện nhà không còn.”

Oánh Oánh gật đầu, nói: "Nam Hiên Canh trong trí nhớ, nhà không còn về sau, không còn thiên địa nguyên khí, tu vi của hắn không có đạt được bổ sung, ngày càng suy yếu, cuối cùng bị Hỗn Độn thôn phệ. Chẳng qua dựa theo trong sách này nói, hắn vũ trụ hẳn là tại lân cận…"

Nàng nhìn về phía bên cạnh cổ xưa đại lục, nghi ngờ nói: "Chẳng lẽ chính là chỗ này?"

Tô Vân đương nhiên cũng không biết, không thể nào trả lời.

"Nếu như nơi này là hắn vũ trụ, như vậy nơi này liền có thể là chí tôn cung điện chỗ thế giới."

Oánh Oánh mở ra dày nặng thư tịch, ghé vào thư tịch bên trên tìm kiếm Nam Hiên Canh trí nhớ, nói: "Chí tôn cung điện chỗ thế giới là chí cao thế giới, các chí tôn dùng đủ loại thiên tài địa bảo củng cố chế tạo nơi đây, trông đợi khả năng vượt qua tận thế. Nhìn tới các chí tôn cũng không toại nguyện…"

Tô Vân hoạt động một chút tứ chi, nói: "Oánh Oánh, trước đừng đọc. Có người đuổi tới, chờ một lát lại nói!"

Oánh Oánh vội vàng khép lại sách vở, chấn động cánh bay lên, đi vào trong lầu các. Tô Vân thu hồi mỏ neo thuyền, Oánh Oánh toàn tâm toàn ý điều khiển thuyền đen, chạy vào Hỗn Độn hải.

Từ Tô Vân giết ra sơn cốc đến nay, đã qua bốn ngày thời gian, bốn ngày đến nay, từ rất nhiều Tiên Quân vây công, đến Tô Vân giết ra khỏi trùng vây, trải qua mấy chục trường ác chiến!

Tô Vân trên người cũng nhiều chỗ bị thương, Oánh Oánh cũng bởi vì điều khiển thuyền đen mà pháp lực tổn hao nhiều, cho nên muốn dừng thuyền tu dưỡng. Tu dưỡng thời gian, Oánh Oánh liền đem Nam Hiên Canh trí nhớ nói cho Tô Vân

nghe, bất quá bây giờ tiên đình Tiên Quân đuổi giết đi lên, bọn họ nhất định phải rời đi, miễn cho bị những này Tiên Quân vây khốn.

"Phản tặc chạy đâu!"

Thuyền đen vừa mới xuất phát, một đạo tiên quang liền bắn nhanh mà đến, trên mặt biển từng mặt đại kỳ huyễn vũ, chỉ thấy mặt cờ mở rộng chỗ, từng tôn tỏa ra tiên quang vĩ đại Tiên Ma nhao nhao thò tay, trong tay nắm lấy đủ loại dị bảo, hướng thuyền đen chém xuống!

Tô Vân ngẩng đầu, tử thanh tiên kiếm bay lên, chém về phía trên không những cái kia dị bảo, đột nhiên một lá cờ bay tới, sát mặt biển phi nhanh bay phất phới!

Dao Trì Hầu Tiêu Chu đứng tại mặt cờ bên trên, tung người nhảy lên, rơi vào đầu thuyền, thuyền đen bốn phía từng mặt đại kỳ bay lượn, mặt cờ bên trong từng tôn vĩ đại Tiên Ma dò ra quang mang rực cháy nửa người trên, nhao nhao đánh tới!

Bọn họ còn chưa chạm đến thuyền đen, liền chỉ nghe đương đương chuông vang không dứt, đại kỳ bên trong thần thông nhao nhao rơi vào một cái vô hình chuông lớn phía trên!

Những cái kia Tiên Ma thần thông đem chuông lớn hình thái miêu tả đi ra, Dao Trì Hầu Tiêu Chu ngạc nhiên, lúc này mới phát hiện mình đã rơi vào chiếc này chuông lớn phạm vi bao phủ bên trong!

"Coong ——— "

Tiếng chuông vang lên, thất trùng đạo trường, tam trùng kiếm đạo Đạo cảnh ầm ầm đè xuống, Dao Trì Hầu Tiêu Chu hai chân run rẩy hầu như không cách nào đứng vững.

Tử thanh tiên kiếm bay trở về, Tô Vân cầm kiếm liền đâm!

Dao Trì Hầu Tiêu Chu chợt quát một tiếng, tứ trùng thiên Đạo cảnh phô trương ra, nhưng tại tiếng chuông bên dưới bị đánh cho rách tung toé!

Tô Vân một kiếm này đâm vào hắn Đạo cảnh bên trong!

Cùng lúc đó, thuyền đen bốn phía, từng tôn Tiên Quân đánh tới, gần như là trong nháy mắt, liền đánh chiếm hoàng chung, đem hoàng chung phòng ngự sinh sinh đánh vỡ, giết vào hoàng chung bên trong!

Dao Trì Hầu Tiêu Chu không khỏi thở phào nhẹ nhõm: "Trần Chính Lưu, Đan Bạch Phượng bọn họ cuối cùng chạy tới!"

Hoàng chung đối với hắn hình thành nghiền ép nhất thời tiêu tán, Dao Trì Hầu Tiêu Chu dũng khí một hình, lấy tứ trùng thiên Đạo cảnh phong chặn Tô Vân một kiếm này, thôi thúc thần thông, tám mươi mốt lá cờ lớn đốt đốt hạ xuống, hóa thành một mặt Tiên đạo đại trận bao phủ bốn phía!

Trận thế này chính là hắn sở trường tuyệt học, gọi là Cửu Thiên Trảm Ma đại trận!

Tiên trận uy năng nhất thời bộc phát!

Cũng trong lúc đó, lóa mắt vô cùng kiếm quang sáng lên, đâm xuyên tứ trùng thiên Đạo cảnh, tại cửu thiên chém ma đại trận bộc phát đến dày đặc nhất thời điểm, một đạo kiếm quang đâm xuyên Dao Trì Hầu Tiêu Chu mi tâm!

Dao Trì Hầu Tiêu Chu nâng tay phải lên, hai ngón tay đi kẹp thanh tiên kiếm này, hai chỉ đứt hết!

Tử thanh tiên kiếm xuyên qua đầu óc của hắn, một mực đi vào, cho đến chuôi kiếm!

Tám mươi mốt lá cờ lớn hình thành chém ma đại trận nhất thời sụp đổ tan rã, hoàn nguyên thành từng mặt đại kỳ ngã vào

trong Hỗn Độn hải!

“Ngươi cho rằng ngươi là Đế Phong, dám tiếp ta một kiếm?”

Tô Vân rút kiếm, bất thình lình Tiên Quân Trần Chính Lưu, Tiên Quân Đan Bạch Phượng mỗi người rơi vào trên thuyền, đồng thời từng đạo xiềng xích kéo tới, trảo câu chụp lại mạn thuyền, từng tôn lực sĩ tại cổ xưa đại lục ở bên trên phát lực, đem thuyền đen kéo lên, hướng cổ xưa đại lục kéo đi!

Bên bờ, đang có từng tôn Tiên Quân hướng về phía trước phi nhanh , chờ đợi lực sĩ đem thuyền đen kéo tới!

Cùng lúc đó, còn có lấy ngàn mà tính tiên nhân bày trận , chờ thuyền đen bị kéo đến, liền tiến lên chém giết!

Những ngày này, bọn họ đã bố trí xuống thiên la địa võng , chờ đợi thu lưới thời điểm!

Oánh Oánh lớn tiếng nói: “Sĩ tử!”

Tô Vân hai tay chấn động, từ thuyền đen bên trên bay người lên, sau đầu trong vầng sáng Ngũ phủ xoay tròn, phía sau hắn chính là Hỗn Độn hải!

Trần Chính Lưu cùng Đan Bạch Phượng hai đại Tiên Quân đứng tại thuyền đen bên trên, nhìn Tô Vân bay đi, mỗi người bay lên không đuổi theo.

Nhưng vào lúc này, trong Hỗn Độn hải liên miên sóng biển bị Ngũ phủ cuốn lên, nghiền ép mà tới!

“Phản tặc điên rồi!”

Hai vị Tiên Quân vừa kinh vừa sợ, vội vàng tránh né, lớn tiếng la lên, “Cẩn thận!”

Soạt tiếng nước từ trên trời giáng xuống, vô số Hỗn Độn giọt nước trong nháy mắt từ Tô Vân đập lên người qua, những

cái kia Hỗn Độn giọt nước rơi xuống đất thời điểm, lăn trên mặt đất động một vòng, hóa thành đến hàng vạn mà tính Tô Vân, nhao nhao từ ngồi quỳ chân tư thế bên trong đứng dậy!

Cổ xưa đại lục ở bên trên, những cái kia đã bố trí xuống trận thế tiên nhân nơi nào thấy qua cái trận thế này?

Bất thình lình, một tiếng quát lớn vang lên, ngàn vạn Tô Vân ùa đến mà động, đem Tiên Ma đại quân bao phủ!

Gần như đồng thời, thuyền đen bị Tiên giới lực sĩ bọn họ kéo lấy, kéo đến cổ xưa đại lục ở bên trên, chiếc này thuyền đen nặng nề rơi xuống đất, hướng về phía trước đẩy ngang vài dặm.

Oánh Oánh đang muốn khống chế thuyền đen lần nữa bay lên, lại thấy những cái kia lực sĩ nâng thuyền đen lao nhanh, bất thình lình một đạo kiếm quang hiện lên, từ những này lực sĩ trên trán xuyên qua, trên không chỉ để lại một đạo tử thanh sắc vết kiếm.

Tử thanh tiên kiếm gào thét bay trở về, rơi vào đầu thuyền bên trên, xoay quanh cái này Tô Vân phi hành nửa vòng, mũi kiếm chỉ hướng phía trước.

Tô Vân sau lưng bị Hỗn Độn sóng lớn đánh ra đến máu thịt be bét, ngẩng đầu nhìn lại, hai cái tránh đi Hỗn Độn sóng lớn Tiên Quân lần nữa từ trên không kéo tới!

Tô Vân sau đầu Ngũ phủ xoay tròn, Tiên Thiên Nhất Khí tại Ngũ phủ Trung Lưu thông, nhất thời Ngũ phủ lực lượng bị điều động, Tô Vân một quyền nghênh tiếp hai đại Tiên Quân.

“Cút ngay —— “

Kèm theo một quyền này đánh ra, nhưng thấy Tiên Thiên Nhất Khí hóa thành phù văn điên cuồng xoay tròn, trong khoảnh khắc hình thành cửu trùng chuông vòng!

“Coong ——— “

Tiếng chuông cuồn cuộn!

Tiên Quân Trần Chính Lưu, Tiên Quân Đan Bạch Phượng đồng thời hộc máu, bay ngược mà đi.

Hắn một quyền bức lui hai đại Tiên Quân, thuyền đen lập tức nâng từng đầu xiềng xích, loạng choà loạng choạng bay lên không, hướng Thần Thông hải phương hướng chạy tới.

Phía trước, Thiên Quân Kinh Thu Diệp đang đợi.

——— ——— đại chương cầu phiếu! ! !

Chương 710 : Đạo nô cạm bẫy

Chương 713: Đạo nô cạm bẫy

“Ta giết chết phản tặc!”

Một vị tiên nhân cười ha ha, giơ cao lên Tô Vân đầu lâu, hướng Truyện Xá hầu Vương Hầu Thịnh tranh công. Vương Hầu Thịnh trấn thủ phía sau, sắc mặt âm trầm, trước mặt hắn Tô Vân đầu lâu đã chất đống thành sơn.

Lần này bắt phản tặc, hắn sớm truyền đạt quân lệnh, hễ nhắc theo Tô Vân đầu lâu tới gặp, cũng có thể đạt được tiên đình phong thưởng!

Nhận được cái thứ nhất Tô Vân đầu lâu lúc, hắn còn có chút mừng rỡ, nhưng mà để hắn không ngờ tới là, Tô Vân đầu đưa tới quá nhiều!

Hiện tại đã có mấy ngàn viên Tô Vân đầu bị đưa tới, tiên đình nếu như theo quy củ phong thưởng, chỉ sợ Tiên giới tất cả thổ địa đều sẽ bị phong đến không còn một mảnh, Đế Phong đều phải từ đế vị bên trên xuống tới, đem vị trí để cho người ta!

“Chẳng qua quân lệnh như núi, quân lệnh vừa ra, không được đổi ý, nếu như không cách nào theo quân lệnh, hơn phân nửa muốn ta đầu đi chặn những này tướng sĩ miệng.” Hắn khóe mắt nhảy loạn.

Đang nghĩ ngợi, lại có hơn mười tướng sĩ mang theo mười cái Tô Vân đầu, hứng thú bừng bừng chạy đến.

Vương Hầu Thịnh thầm than một tiếng, thầm nghĩ: "Đầu của ta sợ là giữ không được… Chẳng qua, ai có thể biết cái kia phản tặc thế mà sử dụng ra một chiêu này tới? Dùng Hỗn Độn giọt nước đập ở trên người, liền có thể phân thân đi ra, có được chính mình một phần đạo hạnh, đây quả thực là thân ngoại hóa thân!"

Hắn cũng động tâm tư.

Hỗn Độn hải ngay tại bên cạnh, bản thân nếu như có thể sử dụng Hỗn Độn giọt nước phân thân ra một chút bản thân, nhân cơ hội bỏ trốn, để phân thân tới gánh chịu kết quả, chẳng phải là đẹp cực kỳ?

Vương Hầu Thịnh nghĩ đến liền làm, lập tức thử nghiệm dẫn tới một chút Hỗn Độn chi thủy.

Hắn nhưng cũng cẩn thận, chỉ lấy tới hơn mười giọt Hỗn Độn giọt nước, hướng mình bay tới.

Giọt thứ nhất Hỗn Độn giọt nước đập ở Vương Hầu Thịnh trên người, sau một khắc, vị này Truyện Xá hầu liền miệng phun máu tươi, thân thể bị giọt nước xuyên thủng, thậm chí miệng vết thương đã toát ra từng luồng Hỗn Độn chi khí!

Thậm chí liền hắn một phần đạo hạnh đều bị Hỗn Độn hóa, trở nên không thể sử dụng!

"Hưu!" "Hưu!" "Hưu!"

Liên tục hơn mười giọt Hỗn Độn giọt nước từ Truyện Xá hầu Vương Hầu Thịnh trên người xuyên qua, đem hắn đánh thành phá cái sàng!

Vương Hầu Thịnh phù phù quỳ xuống đất, ngã xuống.

"Truyện Xá hầu bị tập kích!"

Có tiên nhân chạy la hét: "Nơi đây còn có phản tặc!"

Truyện Xá hầu Vương Hầu Thịnh hai mắt một mảnh ngỡ ngàng: "Đây là có chuyện gì? Vì sao phản tặc được, ta lại không được?"

Tô Vân có khả năng đối kháng Hỗn Độn giọt nước, là bởi vì hắn tinh thông cùng Hỗn Độn phù văn, nhưng dù vậy, hắn cũng bị đập đến máu thịt be bét, bị trọng thương.

Truyện Xá hầu cái gì cũng không biết, tùy tiện thử nghiệm, đương nhiên bị ăn phải cái thiệt thòi lớn.

Oánh Oánh ổn định thuyền đen, phía sau còn có không ít tiên đình cường giả bám đuôi đuổi giết, Tô Vân trấn áp lại sau lưng thương thế, đi tới đuôi thuyền ngăn trở địch, một phen khổ chiến, cuối cùng đem cường địch vùng vẫy thoát ra khỏi.

Thuyền đen lắc lư, Oánh Oánh pháp lực sắp hao hết.

Tô Vân thôi thúc Tiên Thiên Tử Phủ kinh, luyện hóa tiên khí, khôi phục tu vi, đoạn đường này chiến đấu đối với hắn tu vi tổn hại cũng là cực lớn.

Thuyền đen bay xuống, Oánh Oánh lại lấy ra quyển kia sách thật dày, tiếp tục đọc đi, nói: "Nam Hiên Canh vị trí thế giới, có Thiên Quân Chí Nhân Đạo Quân, Nam Hiên Canh là một cái Chí Nhân. Mà Đạo Quân, chính là đem đạo pháp thần thông tu luyện tới…"

Nàng lật qua lật lại sách, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Tô Vân dò hỏi: "Đạo cảnh thập trùng thiên?"

Oánh Oánh lắc đầu, nói: "Không phải. Trong này thuyết pháp rất là quái dị, căn cứ Nam Hiên Canh hiểu rõ, Đạo Quân cảnh giới là đại đạo phần cuối."

Tô Vân kinh ngạc nói: "Cái gì gọi là đại đạo phần cuối?"

"Căn cứ Nam Hiên Canh trí nhớ, Chí Nhân là qua đời người."

Oánh Oánh lật xem thư tịch, nói: "Nơi này qua đời cũng không phải là tử vong, mà là người cùng đại đạo dung hợp, người chính là toàn bộ đạo, toàn bộ đều là đạo, một thân suy nghĩ là đạo suy nghĩ, trong cơ thể lại không tạp chất, thậm chí tư duy ý thức cũng không tạp chất, có thể gọi là Chí Nhân."

Tô Vân buồn bực nói: "Không có bản thân suy nghĩ, chẳng phải là cùng chết người không khác? Khó trách được gọi là qua đời người."

Oánh Oánh nói: "Nam Hiên Canh chính là người như vậy. Trong sách nói, còn có chút Thiên Quân thành bọn họ những này Chí Nhân vì đạo nô, đối với thành tựu Chí Nhân rất là sợ hãi, cho là tồn tại một cái đạo nô cạm bẫy , bất kỳ cái gì tu thành Chí Nhân người, đều sẽ rơi vào trong cạm bẫy biến thành đại đạo nô lệ. Chẳng qua, thành tựu Chí Nhân tồn tại đối với cái này không để ý lắm, bọn họ chỉ có đạo hỉ nộ ái ố. Mà Đạo Quân, chính là có thể mệnh lệnh Chí Nhân tồn tại, là toàn bộ vũ trụ Chí Tôn."

Tô Vân cau mày, tu luyện trở thành Nam Hiên Canh dạng này người, còn có gì hứng thú đáng nói?

Chẳng qua Đạo Quân hiển nhiên lại mạnh hơn một bậc, với tư cách đại đạo chi quân, hiển nhiên là có trí tuệ của mình, cũng không phải là hoàn toàn là đạo trí tuệ. Đây là cái gọi là đại đạo phần cuối ư?

Nhưng Chí Nhân biểu đạt lý niệm, rõ ràng vượt qua Đạo cảnh cửu trùng thiên rất nhiều, không biết Đạo cảnh thập trùng thiên có hay không đi đến loại độ cao này?

Đạo cảnh thập trùng thiên hiện nay chỉ có Đế Phong "Nhìn thấy" cảnh giới này, nhưng đến nay không người tu thành, Tô Vân đương nhiên cũng không biết cảnh giới này có cái gì ảo diệu.

“Như vậy, Tiên đạo phần cuối có cái gì?”

Tô Vân bất thình lình động tâm tư: “Tiên đạo phần cuối là cái gì phong cảnh?”

Hắn có chút mê mẩn, Tiên đạo không chỉ cửu trùng thiên, cửu trùng thiên phía trên đệ thập trùng thiên, có hay không chính là Tiên đạo phần cuối?

Tiên giới chỉ là xây dựng ở Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác luận đạo cơ sở phía trên vũ trụ, trong vũ trụ này người, cũng có thể tu luyện tới Tiên đạo phần cuối ư?

Sau một lúc lâu, hắn cắt đứt bản thân suy tư, dò hỏi: “Nam Hiên Canh bọn họ tận thế tai kiếp, cũng là tro tàn ư?”

Oánh Oánh lắc đầu nói: “Trong sách chưa hề nói, bởi vì Nam Hiên Canh cũng không có gặp qua. Hắn chỉ nói tận thế tai kiếp đến điềm báo, thiên địa đại đạo mục nát, Thiên Nhân ngũ suy, bất luận phàm nhân vẫn là luyện khí sĩ tất cả khó thoát già yếu, cho dù là bọn họ những này nắm giữ đại đạo lực lượng tồn tại, cũng bởi vì đại đạo mục nát mà mục nát. Bởi vậy bọn họ đều rất khẩn trương, Chí Tôn Đạo Quân liền rèn đúc loại này thuyền khai thác quặng, mệnh lệnh Chí Nhân đi thuyền ra biển đào mỏ, chế tạo độ kiếp bảo vật. Nam Hiên Canh chính là một trong số đó.”

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, cái này miêu tả cùng tro tàn quả thực rất giống, nói không chừng sẽ có cái gì liên quan.

Oánh Oánh lại tìm kiếm Nam Hiên Canh phương pháp tu luyện, loại tu luyện này phương pháp cùng linh sĩ phương pháp tu luyện hoàn toàn không giống, thậm chí bọn họ cấu tạo cùng thế giới này sinh linh cũng không giống nhau, bọn họ có một loại gọi là hồn phách đồ vật!

Bọn họ tu hồn!

“Phá công pháp! Hoàn toàn vô dụng!”

Oánh Oánh nặng nề khép lại sách vở, tức giận nói: “Bọn họ còn muốn tu luyện Nguyên Anh, tu luyện nguyên thần, tà ma ngoại đạo! Với tư cách linh sĩ, bọn họ vậy mà không tu luyện nội tâm, hoàn toàn là bỏ gốc lấy ngọn! Cái này sách nát, không nhìn cũng được!”

Tô Vân cười nói: “Thiên hạ đại đạo, trăm sông đổ về một biển, ngươi nhìn kỹ một chút, nói không chừng càng về sau đối ngươi rất có dẫn dắt. Hơn nữa, bọn họ liền xem như tà ma ngoại đạo, cũng là tiến triển đến Đạo Quân cấp độ, có người tu luyện tới đại đạo phần cuối. Tham khảo một phen, dù sao vẫn không có chỗ xấu.”

Oánh Oánh lại nhặt lên, tiếp tục nghiên cứu.

Chờ đến hai người nghỉ xong, Oánh Oánh lần nữa thôi thúc thuyền đen, thuyền đen bay lên không, đang muốn lái rời nơi đây, bất thình lình chỉ nghe một thanh âm nói: “Ta gặp hai vị đang nghỉ ngơi, liền một mực chờ đợi ở đây. Hiện tại hai vị đạo hữu cũng đã khôi phục lại trạng thái đỉnh phong đi?”

Tô Vân thân thể cứng đờ, ngẩng đầu nhìn đến một vị tuấn tú yêu dị thiếu niên tóc trắng.

Một thân thân mang bạch y, đầu vai khoác lên thật dày lông chồn, cũng là thuần bạch sắc, chỉ có dưới chân hắn giày mới là màu đen.

“Thiên Quân Kinh Thu Diệp.”

Thiếu niên tóc trắng kia có một loại nổi bật phong thái, nói: “Vừa mới nghe hai vị đàm luận cổ xưa vũ trụ, làm ta tâm trí hướng về. Trên đời này lại có như thế muôn màu muôn vẻ vũ trụ, là ta cô lậu quả văn. Hai vị có thể hay không đem quyển sách này giao ra?”

Oánh Oánh đề phòng nói: “Sách cho ngươi, ngươi liền bỏ qua chúng ta?”

Thiên Quân Kinh Thu Diệp tại Đế Phong phía trước bảo sao nghe vậy, tại Tô Vân cùng Oánh Oánh phía trước liền không có như vậy cẩn thận, cười nói: "Loại trừ quyển sách này bên ngoài, tiểu ca còn cần giao ra bản thân nội tâm, bệ hạ cần các hạ nội tâm. Còn ngươi…"

Hắn rất là yêu thích nhìn Oánh Oánh, nói: "Ngươi so với hắn có ích nhiều. Vừa mới ta tại nơi này nghe các ngươi nói chuyện phiếm, ngươi có thể nghiên cứu quyển sách này, mà hắn thì chữ lớn không biết một cái, kém cỏi."

Oánh Oánh dương dương đắc ý liếc Tô Vân một cái, bộ ngực hướng về phía trước hếch.

Tô Vân da mặt đỏ lên, tức giận nói: "Kém cỏi? Kinh Thiên Quân, quyển sách này cho dù cho ngươi xem, ngươi cũng không nhận biết một chữ nhi! Ngươi cũng là kém cỏi!"

Thiên Quân Kinh Thu Diệp không để ý lắm, nói: "Ta có tiểu sách tiên đọc sách, không sao."

Tô Vân cười ha ha: "Oánh Oánh cùng ta chính là đạo hữu, sinh tử chi giao, ta nếu là chết trong tay ngươi, nàng khẳng định sẽ liều mạng báo thù cho ta! Ta cùng nàng hữu nghị, đến chết cũng không đổi! Oánh Oánh?"

Oánh Oánh vẻ mặt ho khan, lúng ta lúng túng nói: "Sĩ tử, ngươi sau khi chết ta thay đổi một chút mà nói, có lẽ ngươi cũng sẽ không để ý đúng hay không?"

Thiên Quân Kinh Thu Diệp cười ha ha, vỗ tay khen: "Đây mới là tuấn kiệt!"

Oánh Oánh nói: "Sĩ tử, ngươi đi cùng Kinh Thiên Quân đọ sức một trận, ta ngay ở chỗ này ai cũng không giúp."

Thiên Quân Kinh Thu Diệp cười to: "Nói hay lắm! Ta thật sự là càng ngày càng thích…"

Hắn nói tới chỗ này, bất thình lình dừng lại, cứng ở tại chỗ, vô tri vô giác.

Tô Vân bỗng nhiên ngẩng đầu, chỉ thấy một cái to lớn bóng ma bay xuống, Đế Thúc mặt không hề cảm xúc, giáng lâm tại Kinh Thu Diệp sau lưng.

Tô Vân nhướng nhướng mày, Đế Thúc đỉnh đầu ba cái lò chân ở giữa lôi quang tán loạn, tựa như một mảnh lôi trì, linh lực của hắn cao độ ngưng tụ, trực tiếp đem Kinh Thu Diệp thật lớn Linh giới từ hắn trong cơ thể tách ra ngoài!

Thiên Quân Kinh Thu Diệp nội tâm bay ra Linh giới, trôi lơ lửng ở Đế Thúc phía trước.

Tại trong khoảnh khắc, Đế Thúc liền đem hắn tư duy nhìn thấu suốt một lần, không có tìm được mình muốn tìm tới đồ vật, tiện tay vung lên, Thiên Quân Kinh Thu Diệp nội tâm lại bay trở về hắn Linh giới, Linh giới khép lại, bị hắn nhét về Kinh Thu Diệp trong cơ thể.

Đế Thúc duỗi ra một ngón tay, tại Kinh Thu Diệp cái trán nhẹ nhàng vẽ một vòng.

Kinh Thu Diệp sọ não bay lên, nổi giữa không trung, to lớn não trần trụi bên ngoài, tiếp lấy đại não cũng từ trong đầu bay ra , kết nối lấy hai viên con mắt, cực kỳ quỷ dị!

Oánh Oánh kinh hãi nhìn một màn này, suy nghĩ hồi lâu, cũng không thể nghĩ ra một câu lời nói dí dỏm tới giảm bớt cái này kinh khủng bầu không khí.

Đế Thúc linh lực đem Kinh Thu Diệp đại não quét một lần, thăm dò hắn tất cả đại não linh lực vận chuyển, nhìn thấu suốt hắn tất cả trí nhớ, lúc này mới nhẹ nhàng nâng tay.

Kinh Thu Diệp hai con mắt trở lại hốc mắt, chỉ là có chút xiêu vẹo, đại não cũng nằm ở xuống, sọ não bay trở về như trước che ở đại não bên trên.

Cái này sọ não lập tức sinh trưởng, cùng bên dưới sọ não liên kết, nhìn không ra có cái gì tổn thương.

Đế Thúc đang muốn rời đi, Tô Vân vội vàng nói: "Đạo huynh! Dừng bước!"

Đế Thúc dừng bước, nhìn về phía hắn, linh lực ba động: "Tiểu hữu chuyện gì?"

Tô Vân cười nói: "Hiếm thấy gặp phải đạo huynh! Ngươi ta rất lâu không thấy, không ôn chuyện một chút sao?"

Đế Thúc xoay người liền muốn rời đi, Tô Vân vội vàng cao giọng nói: "Đạo huynh, còn nhớ ta lần trước cứu ngươi, ngươi đã đáp ứng ta chuyện ư?"

Đế Thúc dừng bước, lộ ra vẻ nghi hoặc.

Tô Vân cười nói: "Ngươi đáp ứng ta, chỉ cần ta tìm đến đầy đủ tài liệu, ngươi liền cho ta mượn Phần Tiên lô, vì luyện chế một kiện chí bảo! Ngươi đã quên?"

Đế Thúc lắc đầu nói: "Chưa hề quên. Ngươi tìm đến đầy đủ tài liệu?"

Tô Vân lắc đầu nói: "Chưa. Chỉ là lo lắng ngươi quên."

Đế Thúc xoay người rời đi, nói: "Chờ ngươi tìm đến đủ nhiều tài liệu, lại đến gặp ta! Ta muốn đi giết Đế Phong, miễn cho lại bị hắn chạy trốn!"

Tôn này cự nhân phiêu nhiên mà đi, rất nhanh biến mất không thấy gì nữa.

Oánh Oánh đứng tại Tô Vân đầu vai, nói nhỏ: "Sĩ tử, ngươi không phải đã tìm đến đủ nhiều tài liệu ư? Cái này thuyền đen bên trong chồng chất đến tràn đầy, đều là Hỗn Độn hải sở sinh bảo vật, đưa cho Chí Tôn Đạo Quân luyện bảo dùng…"

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, nói: “Oánh Oánh, Đế Thúc có chút không đúng lắm.”

Oánh Oánh không hiểu.

“Ta cũng không phải là lần trước cứu hắn lúc yêu cầu hắn vì ta luyện bảo, mà là tại lần trước nữa cứu hắn lúc, hắn không thể báo lại ta, lúc này mới đáp ứng vì ta luyện bảo.”

Tô Vân thấp giọng nói: “Hơn nữa liền kim quan đều không nghe Đế Thúc điều khiển, xích vàng cái này cỏ đầu tường cũng không có kéo lấy kim quan chạy tới tìm nơi nương tựa hắn. Mấu chốt nhất chính là, lần này Đế Phong bị bại quả thực quỷ dị.”

Hắn sắc mặt nghiêm nghị, nói: “Ta không dám mượn dùng Phần Tiên lô luyện bảo.”

Oánh Oánh đang muốn nói chuyện, bất thình lình Kinh Thu Diệp cười ha ha nói: “… Vui vẻ ngươi!”

—— —— thứ hai cầu tiến cử ~~

Chương 711 : Tuyệt thế hung thú

Chương 712: Tuyệt thế hung thú

Tô Vân cùng Oánh Oánh vội vàng hướng Kinh Thu Diệp nhìn lại, chỉ thấy Kinh Thu Diệp hai con mắt còn có chút nghiêng, nhưng chuyển động một chút, liền khôi phục như lúc ban đầu, tiếp đó lại từ từ lệch lên.

Kinh Thu Diệp nhìn bọn họ cũng cảm thấy có chút không đúng, thản nhiên nói: "Tiểu sách tiên, ngươi tốt đứng ở nơi đó, đừng lộn xộn."

Oánh Oánh kêu oan nói: "Ta không có loạn động! Là ánh mắt ngươi lệch. Ngươi không nhớ vừa rồi chuyện gì xảy ra?"

Kinh Thu Diệp sắc mặt nhất thời trầm xuống, trong lòng có chút không vui.

Tô Vân lòng tốt nhắc nhở: "Kinh Thiên Quân, ngươi nhất định đừng tự ý động khí huyết, tốt nhất trở lại bồi dưỡng hai ngày. Bằng không, nên có bất trắc sự tình phát sinh."

Kinh Thu Diệp chẳng biết tại sao, căn bản không biết bọn họ đang nói cái gì, nâng lên như bạch ngọc bàn tay, nói: "Ta là tiên đình trẻ tuổi nhất Thiên Quân, cái này một thân bản lĩnh tu luyện tới Đạo cảnh lục trùng thiên. Đạo cảnh tam trùng thiên liền có thể gọi Tiên Quân, ngươi chẳng qua là cái Tiên Quân cấp độ tồn tại, khoảng cách Thiên Quân quá xa xôi. Ngươi nếu là có thể tiếp nhận ta ba chỉ…"

Oánh Oánh khẩn trương vô cùng, vội vàng la lên: "Ngươi đến toàn lực đánh hắn! Đừng coi thường hắn! Tu vi so ngươi

thâm hậu Tang Thiên Quân Ngục Thiên Quân đều từng tại trong tay hắn thua thiệt qua, Ngục Thiên Quân đầu ngón tay đều bị hắn bẻ gãy! Hơn nữa ngươi thật không thể thôi thúc khí huyết, sẽ chết người!"

Thiên Quân Kinh Thu Diệp liếc nàng một cái, sắc mặt có chút âm trầm: "Tiểu sách tiên ta vừa mới còn cảm thấy ngươi hình dáng đáng yêu, sẽ trở thành sự giúp đỡ của ta, không nghĩ tới tự ngươi đem đường đi hẹp."

Hắn nhìn về phía Tô Vân: "Ngươi nếu là có thể đón lấy ta ba chỉ thần thông, ta liền thả ngươi một con đường sống. Đây là đệ nhất chỉ!"

Kinh Thu Diệp một chỉ điểm ra, một chỉ này liền hiển lộ rõ ràng ra Thiên Quân bất phàm chiến lực tới.

Hắn tuy là chỉ tu thành đạo cảnh lục trùng thiên, so Tang Thiên Quân cùng Ngục Thiên Quân thấp một cảnh giới, nhưng mà thần thông thành tựu bên trên nhưng so hai vị Thiên Quân cũng không kém.

Một chỉ này điểm tới, chỉ thấy đầu ngón tay tầng tầng Đạo cảnh bộc phát, ngón cái như trụ trời, từ tầng tầng thiên cảnh giống như trong thế giới, hướng Tô Vân nghiền ép mà tới!

Thuyền đen bốn phía, nhưng gặp vô số ngôi sao xuất hiện nhiều, từng khỏa ngôi sao to lớn có rất nhiều trạng thái khí, có rất nhiều thể lỏng, còn có nham thạch tinh cầu, từ thuyền đen bên cạnh bay qua!

Thuyền đen phía dưới, thì là thiên địa biến đổi lớn, khác lạ lúc trước, đổi một tấm thiên địa!

Đây chính là một chỉ này tích chứa lục trùng thiên Đạo cảnh bên trong đệ nhất trùng thiên Đạo cảnh chụp xuống lúc, sinh ra dị tượng!

Đạo cảnh bên trong, tất cả đều là đại đạo biến thành, cái này tinh thần cũng là Kinh Thiên Quân đại đạo tạo thành.

Đừng nói bình thường tiên nhân, liền xem như tu luyện tới tam trùng thiên Tiên Quân nhìn thấy đòn đánh này, cũng chỉ sẽ cảm giác được tuyệt vọng.

Hắn chỉ lực mang theo lục trùng thiên Đạo cảnh đạo uy, nghiền ép xuống, Tiên Quân cũng sẽ bị một chỉ nghiền chết!

Hơn nữa lục trùng thiên Đạo cảnh giữ lại, để cho người ta ngay cả chạy trốn thoát cơ hội đều không có!

Oánh Oánh lớn tiếng nói: "Kinh Thiên Quân, nhất định đừng thôi thúc khí huyết!"

Kinh Thiên Quân không đáp, lục trùng thiên Đạo cảnh giữ lại, chỉ thấy cái kia như bạch ngọc đầu ngón tay đẩy ra từng khỏa tinh thần, từ trên trời giáng xuống, hướng thuyền đen nghiền ép mà xuống!

Khuôn mặt của hắn xuất hiện tại lục trùng thiên bên ngoài, to lớn như là thiên mạc.

"Thần thông của ta Kinh Thiên Chỉ, càng thêm mạnh mẽ!"

Kinh Thu Diệp thầm khen một tiếng: "Tuy là tại Thái Cổ cấm khu bậc này man hoang chi địa, nhưng ta đại đạo tu vi lại không có mục nát, ngược lại lại có tinh tiến."

Lúc này, hắn cảm giác được cái trán có chất lỏng chảy xuống, trong lòng khẽ giật mình.

Một giọt máu tươi từ trán của hắn chảy ra, chảy xuống.

"Nhưng mà, ta cũng không bị thương, vì sao cái trán sẽ chảy máu?" Hắn có chút ngỡ ngàng.

Đầu thuyền, Tô Vân năm ngón tay giang rộng ra, nặng nề nắm quyền, xích vàng nhất thời rầm rầm xoay quanh nắm đấm

của hắn quấn quanh, để nắm đấm của hắn trở nên vô cùng to lớn.

Tô Vân lui bước vung quyền, nghênh tiếp kinh thiên một chỉ!

Một quyền này vung ra, xích vàng rầm rầm vang vọng, xiềng xích bốn phía từng khỏa tinh thần lần lượt nghiền nát sụp đổ!

Quyền chỉ đụng nhau trong nháy mắt, Kinh Thu Diệp sắc mặt kịch biến, chỉ thấy bản thân căn này đầu ngón tay nhất thời gãy, xương ngón tay đùng đùng nổ tung, một cỗ lực lượng kinh khủng nghiền ép lấy bản thân đầu ngón tay, hướng về phía sau đẩy đi!

"Ầm!"

Một con thô to vô cùng quấn đầy xiềng xích nắm đấm đánh xuyên Đạo cảnh lục trùng thiên, thẳng tới mặt của hắn!

Kinh Thu Diệp bỗng nhiên biết không ổn, quyết định thật nhanh, đem bản thân khí huyết tăng lên tới cực hạn!

Oánh Oánh nhìn thấy một màn này, không dám nhìn tới, vội vàng nâng lên hai tay che kín hai mắt của mình, khe hở nhưng mở lão đại, hai cái đen láy con mắt mang theo thần sắc kinh khủng trừng tròn xoe, mắt không chớp nhìn chằm chằm Kinh Thu Diệp.

"Hô —— "

Kinh Thu Diệp trán bị khuấy động khí huyết xông đến bay lên không trung, như là một cái xoay tròn muôi, tiếp lấy khí huyết gánh lấy đại não mang theo hai viên con mắt từ trong đầu bay ra, theo sát sọ não về sau!

Oánh Oánh thét lên, chỉ cảm thấy chính là hoảng sợ lại là kích động.

Tô Vân nắm đấm nghênh tiếp Kinh Thu Diệp một cái khác bàn tay lớn, Kinh Thu Diệp mặc dù không còn sọ não cùng đại não cùng với con mắt, nhưng một kích này lực lượng lại là tràn trề vô cùng, là hắn trạng thái toàn thịnh!

Hai người quyền chưởng đụng nhau, Tô Vân mượn dùng đại xích vàng lực lượng bị một chưởng này bên trong tích chứa uy năng triệt tiêu, hai người thân thể chấn động mạnh, ngay sau đó nguyên khí chạm nhau, Kinh Thu Diệp cái kia ngập trời pháp lực nghiền ép mà tới!

Tô Vân lảo đảo lui về phía sau, cùng lúc đó Kinh Thu Diệp sau lưng băng dải hướng về phía trước rút đi, đó là đại đạo pháp tắc hình thành đạo tắc, hóa thành băng dải, ẩn chứa lớn lao uy năng!

Tô Vân tay phải xiềng xích buông ra, xích vàng quấn quanh lấy tử thanh tiên kiếm, dùng sức lay động xiềng xích, tiên kiếm gào thét mà đi, nghênh tiếp băng dải!

Kiếm quang đan xen, nhất thời đầy trời băng dải bay lượn!

Tiên kiếm phá hết tất cả đạo tắc, nhắm thẳng vào Kinh Thu Diệp cái cổ mà đi!

Một kiếm này chính là kiếp vận kiếm đạo thứ mười bảy chiêu, Kiếp Phá Mê Tân, là Tô Vân phá Đế Phong đế kiếm kiếm đạo khai sáng kiếm đạo thần thông, là chém đầu đệ nhất diệu chiêu!

Trước mắt Kinh Thu Diệp đại não mang theo con mắt bay lên, tầm mắt nhận hạn chế, Kinh Thiên Chỉ, chưởng lực cùng đạo tắc lại bị Tô Vân phá vỡ, chính là đem hắn chém giết thời cơ tốt nhất!

Mắt thấy tử thanh tiên kiếm sắp đem Kinh Thu Diệp đầu người chém xuống, bất thình lình Kinh Thu Diệp sau lưng

lộng lẫy bạch quang bay lên, hình thành một cái cao lớn mấy vạn trượng bạch điêu.

Bạch điêu như hồ, nhưng còn xa so hồ ly linh động, miệng há mở, liền mảnh này cổ xưa vũ trụ di tích không gian đều hướng cái kia bạch điêu trong miệng đổ sụp, miệng lớn những nơi đi qua, không trung bị nuốt lấy một mảnh!

Cái kia bạch điêu, chính là Kinh Thu Diệp nội tâm, theo bản thể hắn biến thành nội tâm!

Bạch điêu nội tâm cái này cắn một cái đi xuống, liền Tô Vân cũng hoảng sợ không hiểu, vội vàng hướng về phía sau nhảy ra, xiềng xích lay động, tiếp tục chém về phía Kinh Thu Diệp cái cổ: "Oánh Oánh đi mau ——— "

Oánh Oánh cũng nhìn ra không ổn, cái này Kinh Thu Diệp không phải người, mà là tuyệt thế hung thú tu luyện thành tiên, có khác hẳn với người thường chỗ, chiến lực cực kì khủng bố!

Nàng lập tức điều khiển thuyền đen hốt hoảng trốn đi, trong lúc vội vàng, Oánh Oánh quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Kinh Thu Diệp thân thể thu về sọ não của chính mình cùng đại não, cũng hóa thành một đầu bạch điêu, hai cái bạch điêu đuổi giết Tô Vân, cắn đến cổ xưa vũ trụ không trung thủng trăm ngàn lỗ, thậm chí liền Hỗn Độn cũng không cách nào ăn mòn dãy núi, cũng thường thường bị bạch điêu cắn một cái gãy!

"Sĩ tử không biết có thể hay không gánh vác được cái này tuyệt thế hung thú?"

Oánh Oánh do dự, lại thấy Tô Vân sau đầu Ngũ phủ xoay tròn, đã điều động năm tòa Tử Phủ pháp lực, cùng bạch điêu nội tâm cùng Kinh Thu Diệp chống lại!

Cái kia hai cái bạch điêu một lớn một nhỏ, linh động vô cùng, lớn là Kinh Thu Diệp nội tâm, nhỏ là Kinh Thu Diệp

thân thể, thân thể khi thì sọ não bay lên, hiển nhiên là Kinh Thu Diệp thôi thúc khí huyết gây nên!

Cái này hai cái bạch điêu giết đến Tô Vân vô cùng nhếch nhác, bốn phía tránh né, khổ sở chống đỡ!

Hắn điều động Ngũ phủ Tiên Thiên Nhất Khí, thôi thúc hoàng chung thần thông, thậm chí cũng đỡ không nổi hai cái bạch điêu, mấy thanh ở giữa, hai cái bạch điêu liền sẽ cắn thủng hoàng chung, muốn đem hắn thôn phệ!

Oánh Oánh vội vàng thu về ánh mắt, toàn tâm toàn ý điều khiển thuyền đen, thầm nghĩ: "Sĩ tử khẳng định không ngăn được hung tính đại phát Kinh Thiên Quân, hắn lo lắng an nguy của ta, lúc này mới cùng Kinh Thu Diệp liều mạng!"

Kinh Thu Diệp hiện ra bản thể về sau, chiến lực thực sự khủng bố, đuổi sát Ngục Thiên Quân, Tang Thiên Quân như vậy tồn tại, cho dù thêm vào Oánh Oánh, cũng chưa hẳn là đối thủ của hắn!

Bậc này hung vật nếu là đem bọn hắn nuốt vào bụng, trong khoảnh khắc liền có thể đem hai người luyện hóa thành tro!

"Sĩ tử có thanh đồng phù tiết tại, nhất định có thể đuổi theo ta!" Trong nội tâm nàng thầm nghĩ.

Thuyền đen tốc độ càng lúc càng nhanh, rời xa chiến trường, Oánh Oánh bay thẳng đến đến pháp lực hao hết, lúc này mới ngừng lại thuyền đen, lấy ra tiên khí khôi phục tu vi.

Tu vi của nàng khôi phục về sau, còn không thấy Tô Vân chạy đến.

Oánh Oánh đẳng nóng lòng, nhiều lần bay đến cột buồm bên trên quan sát, thủy chung không thấy Tô Vân bóng dáng.

"Nguy rồi! Cái kia Kinh Thu Diệp liền không gian cũng có thể thôn phệ, thanh đồng phù tiết trốn không thoát hắn miệng

lớn!”

Oánh Oánh đột nhiên nghĩ đến quan trọng, cái này giống như năm đó Tà Đế nội tâm thôi thúc phù tiết phi hành tại Đế Thúc trong óc tình hình. Chẳng qua Đế Thúc trong óc là quan tưởng ra vô lượng thời không, vây khốn phù tiết, mà Kinh Thu Diệp lại là cùng nội tâm cùng một chỗ, thôn phệ phù tiết không gian bốn phía, để phù tiết không cách nào bay lên!

“Kinh Thu Diệp là đối phó thanh đồng phù tiết thí sinh tốt nhất! Khó trách Đế Phong lại phái hắn đến đây!”

Oánh Oánh nghiến răng, điều động thuyền đen, đường cũ quay ngược.

Tô Vân gặp Oánh Oánh trốn xa, liền yên lòng, thôi thúc thanh đồng phù tiết liền muốn chạy trốn, không ngờ cái kia Kinh Thu Diệp nội tâm há miệng hút vào, liền đem phù tiết lân cận không gian thôn phệ, phù tiết cũng ngã xuống, căn bản là không có cách bay lên.

Tô Vân liền thử mấy lần, kém chút liền phù tiết đều bị thôn phệ, lúc này mới sợ hãi, nói thầm một tiếng gay go.

Kinh Thu Diệp biến thành bạch điêu tấn công liên tục, hung ác dị thường, mỗi một lần tấn công đều đem đại địa đánh cho sụp đổ, sọ não của hắn không biết rớt xuống đi nơi nào, chỉ lộ ra đại não, nóng hôi hổi, còn tại không ngừng chảy máu.

Tô Vân gánh vác kim quan, tế lên tiên kiếm, đồng thời thôi thúc xích vàng, thân hình như chỉ riêng như điện, tránh né hai chồn tập kích, hắn mỗi một chỗ đặt chân đều bị đánh đến vỡ nát, căn bản không có dừng lại cơ hội thở dốc!

Cho dù là năm tòa Tử Phủ xoay chuyển, cũng chỉ có thể chặn lại bên trong một cái bạch điêu, hoặc là nội tâm, hoặc là thân thể, một cái khác bạch điêu liền không phòng được!

“Đế Phong Tiên triều Thiên Quân, đều là thứ gì quái vật?”

Tô Vân không tránh kịp, bị sau lưng bạch điêu lợi trảo xé rách không gian, cắt ra thân thể, không khỏi vừa sợ vừa giận: "Ta đã thấy Thiên Quân, không có một cái nào là người bình thường!"

Pháp lực của hắn cũng theo không kịp, cái này bạch điêu có thể thôn phệ hắn thần thông, liền pháp lực cũng cắn một cái đi, quả thực đáng sợ!

Hai cái bạch điêu lại là một trước một sau nhào tới, Tô Vân nghiến răng: "Còn có một cái cơ hội, đó chính là không ngại bất cứ giá nào, liều đổi hắn nội tâm hoặc là thân thể, đem hắn nội tâm hoặc là thân thể chém giết! Chỉ có như vậy mới có thể sống sót!"

Hắn vừa nghĩ đến đây, sau lưng lại không bố trí phòng vệ, điên cuồng thôi thúc năm tòa Tử Phủ, điều động tất cả có khả năng điều động Tiên Thiên Nhất Khí, cầm kiếm nơi tay, nhìn chằm chằm nhào tới Kinh Thu Diệp chân thân!

"A… A a —— "

Tô Vân nhìn Kinh Thu Diệp mở ra thôn thiên miệng lớn, cũng tự cái miệng la hét, tất cả pháp lực toàn bộ rót tại trong kiếm, tiên kiếm rời tay bay đi!

Tiên kiếm bay đi trong nháy mắt, xích vàng cũng tự bay ra, quấn quanh chuôi kiếm, Tô Vân múa xiềng xích, thi triển ra kiếm đạo thần thông, Sát Na Luân Hồi Bát Vạn Xuân!

Đây là hắn mạnh nhất chiêu thức, hắn tất cả hi vọng, toàn bộ ký thác nơi này!

Chỉ cần chém giết Kinh Thu Diệp thân thể, hắn liền có hi vọng chạy trốn!

Phía sau hắn, Kinh Thu Diệp nội tâm bạch điêu bay nhào mà đến, há miệng hướng Ngũ phủ nuốt vào!

Mà Tô Vân phía trước, tiên kiếm bắn ra bao la bát ngát quang mang, trường kiếm hướng Kinh Thu Diệp chân thân đâm tới, Kinh Thu Diệp mở ra miệng lớn nghênh tiếp tiên kiếm, để trong tiên kiếm pháp lực tại nhanh chóng lui đi, bị cái này yêu vật thôn phệ!

"Một kiếm này, chỉ sợ giết không chết hắn…" Tô Vân đã có phán đoán, trong lòng buồn bã.

Nhưng vào lúc này, một đạo hắc quang hiện lên, to lớn thuyền đen nghiền ép lấy bạch điêu nội tâm mạnh mẽ vọt tới mặt đất, chỉ nghe ầm một tiếng tiếng vang, thuyền đen đem bạch điêu nội tâm nghiền ép lấy kéo được mấy trăm dặm, va sụp vài toà tàn sơn, lúc này mới ngừng lại!

Tại thuyền đen đụng vào bạch điêu nội tâm trên người trong nháy mắt, một cái thân ảnh nho nhỏ từ thuyền đen bên trên nhảy ra, rơi vào Ngũ phủ trung ương, từ Tô Vân bên cạnh vọt qua!

Chạy tới trong nháy mắt, cái kia thân ảnh nho nhỏ dùng sức đánh ra kim quan vách quan tài, giẫm lên Tô Vân đầu vai, ra sức nhảy lên, xoay tròn hướng bạch điêu mạnh mẽ đập xuống!

Cái kia bạch điêu cắn một cái vào tử thanh tiên kiếm, trong miệng kiếm quang bộc phát, cùng lúc đó, vách quan tài mạnh mẽ đập vào hắn trần trụi bên ngoài đến đại não bên trên!

Phốc ——

Đầu óc của hắn bị đập bình.

Đồng thời, bạch điêu sau não chỗ, một đạo kiếm quang xuyên thủng sọ não, bạo phát ra, quét ngang trường không!

Bạch điêu không nói một lời, xoay người nhảy vọt mà đi, mà hắn nội tâm cũng tự kêu rên liên tục, phá không mà đi.

“Họ Kinh, không nên để cho Oánh Oánh đại lão gia lại nhìn thấy ngươi!”

Oánh Oánh đem vách quan tài dựng lên, hai tay chống nạnh, quát: “Bằng không thấy ngươi một lần, đánh ngươi một lần!”

—— —— 《 Lâm Uyên Hành 》 vai phụ vớt kế hoạch đã bắt đầu, mọi người có thể đến trung tâm hoạt động giúp đỡ chính mình ưa thích nhân vật, hữu hiệu bỏ phiếu vượt qua một vạn, trước một vạn người ủng hộ có thể chia cắt mười vạn chút tệ, tám tổ 16 cái vai trò, nhiều nhất có thể đạt được tám lần chia cắt cơ hội, dù sao vẫn thưởng trì vì tám mươi vạn chút!

Tiểu nữ nhi cảm cúm dẫn phát viêm phổi, muốn nằm viện, Trạch Trư cũng bị bệnh, đổi mới hơi trễ.

Chương 712 : Thủ túc tương tàn

Chương 713: Thủ túc tương tàn

Thuyền đen bên trên, Tô Vân bản thân bị trọng thương, Oánh Oánh lại là sảng khoái tinh thần, cảm giác tinh thần, thỉnh thoảng khoa tay múa chân một chút quyền cước, sau đó cong lên cánh tay, xoa bóp bản thân thật nhỏ cánh tay cơ bắp, cười nhạt một tiếng: "Chỉ đến như thế!"

Chỉ là không biết nàng nói là Thiên Quân Kinh Thu Diệp chỉ đến như thế, vẫn là Tô Đại Cường chỉ đến như thế.

Tô Vân không để ý đến cái này bành trướng tiểu sách tiên, nói: "Tiên Quân ta có thể ứng phó, nhưng Thiên Quân thực sự quá mạnh, vị này Thiên Quân Kinh Thu Diệp thực lực khủng bố như thế, nếu như lại đến một vị, chỉ sợ chúng ta đều muốn chôn vùi ở đây."

"Tất cả có ta!"

Oánh Oánh cười ngạo nghễ, "Sĩ tử, gặp phải Thiên Quân ngươi liền tại đằng sau ta, đừng đi lại."

"Oánh Oánh thật bành trướng." Tô Vân nháy mắt mấy cái.

Phía trước Vu Môn trong tầm mắt, Tô Vân đứng dậy, nhìn xa Vu Môn khí tượng, sắc mặt hơi trầm xuống.

Vu Môn bên dưới, khắp nơi đều có to to nhỏ nhỏ Đạo cảnh hình thành chư thiên, giống như là từng cái nở rộ nấm tán ô, chẳng qua những này tán ô là trong suốt, có thể nhìn thấy bên trong phong cảnh.

Đó là tiên đình ở đây kiến tạo to to nhỏ nhỏ cứ điểm.

Tiên đình lần này tới, hiển nhiên không hoàn toàn là vì tại Hỗn Độn hải bên cạnh nhặt chút bị cọ rửa lên bờ bảo vật, một mục đích khác, chỉ sợ là vì tìm kiếm Thái Cổ cấm khu di tích, thăm dò cổ xưa vũ trụ còn sót lại bí ẩn.

"Tiên đình không ngại bất cứ giá nào, cũng phải đứng ở chỗ này vững xuất thân, là ý định từ nơi này tìm kiếm ra giải quyết tro tàn phương pháp ư?"

Tô Vân trong lòng yên lặng nói: "Tiên giới chỉ sợ muốn tốn công vô ích. Cổ xưa vũ trụ cũng không có thể bảo vệ bản thân."

Hắn có chút lo lắng.

Trên đường đi đuổi giết tuy là mãnh liệt, nhưng cũng không phải là tiên đình tại Hỗn Độn hải toàn bộ thực lực. Mà Vu Môn bên dưới thông hướng Thần Thông hải con đường, mới là tiên đình thế lực chiếm cứ trung tâm!

"Nếu như Đế Thúc tìm đến Đế Phong, để Đế Phong băng hà, tiên đình vô chủ, ta còn có thể vượt qua. Chẳng qua Đế Phong lão hồ ly này, hiển nhiên biết Đế Thúc có thể tìm đến hắn, bởi vậy lại không ngừng đổi trốn địa điểm, miễn cho bị Đế Thúc tìm đến."

Tô Vân khẩn trương trị liệu thương thế, phía trước chính là tiên đình xây dựng một cái cứ điểm, từ bên ngoài nhìn lại, có tầng tầng Đạo cảnh chụp ở nơi đó, còn có Tiên đạo thần binh lơ lửng trên trời cao, tỏa ra Tiên đạo đặc thù đạo diệu, bảo vệ đi vào trong di tích tiên nhân.

Vu Môn tràn ngập kỳ lạ đạo vận, chống đỡ lấy phiến thiên địa này, để Hỗn Độn hải lui bước, nơi này xem như tương đối an toàn địa phương.

Chẳng qua phần lớn di tích đều chỉ còn lại phế tích, bị Hỗn Độn ăn mòn hủy diệt, nhưng trong di tích nói không chừng cũng có bảo vật tồn tại, bởi vậy Tiên giới lựa chọn ở đây khai quật.

"Sĩ tử, Chí Tôn Đạo Quân cung điện hẳn là liền tại phụ cận!"

Oánh Oánh quan sát lân cận sơn mạch dấu vết lưu lại, đối ứng Nam Hiên Canh trí nhớ, có chút hưng phấn nói: "Chúng ta có thể đối chiếu dãy núi tàn căn hướng đi, tìm đến Chí Tôn cung điện vị trí! Chí Tôn cung điện chắc cũng là dùng trong hỗn độn bảo vật luyện chế mà thành, khẳng định là chí bảo cấp độ bảo vật!"

Tô Vân khẽ mỉm cười, quả quyết nói: "Không đi."

Oánh Oánh có chút tiếc hận, nhưng cũng biết bọn họ lựa chọn tốt nhất không phải đi tới Chí Tôn cung điện thăm dò cổ xưa vũ trụ bí mật, bọn họ thuyền đen bên trên chứa đầy bảo vật, lựa chọn tốt nhất đương nhiên là trở lại Đế đình!

Thuyền đen hướng Thần Thông hải chạy tới, tận lực tránh khỏi tiên đình cứ điểm.

Tô Vân nhìn về phía cái kia tiên đình cứ điểm, bên trong tiên nhân rất nhiều, đang có chút tiên nhân tại kéo lấy từng đầu xiềng xích, đem một bộ to lớn hài cốt kéo tới.

Tô Vân giật mình trong lòng, cái kia hài cốt rõ ràng là lúc trước tại Hỗn Độn hải bên cạnh phát hiện bị thuỷ triều vọt lên bờ cỗ kia hài cốt, hài cốt cực kỳ cao lớn vĩ đại, cần phải đến phải có rất nhiều tiên nhân liên thủ mới có thể kéo lấy nó!

Oánh Oánh khẽ ồ lên một tiếng, nói: "A, cỗ hài cốt này cùng vớt đi lên thời điểm có chỗ khác biệt! Sĩ tử, ngươi đến xem!"

Nàng mở rộng bản thân truy nguyên bút ký, tìm kiếm đến Hỗn Độn hải trên ghềnh bãi truy nguyên chí, tìm đến cỗ kia hài cốt đồ, chỉ cho Tô Vân. Mặc dù lúc ấy hài cốt sau khi bị khám phá ra, liền lập tức nộp lên trên, Oánh Oánh vẫn là tại cái này trong khoảng thời gian ngắn làm đơn giản truy nguyên đồ.

Tô Vân nhìn thật kỹ, quả nhiên thấy hai cỗ hài cốt chỗ khác biệt.

Hài cốt vừa mới bị đánh vớt lên tới về sau, phía trên quấn quanh lấy xiềng xích, xiềng xích rỉ sét loang lổ, những này xiềng xích vẫn còn, chẳng qua hẳn là đi qua các tiên nhân rèn luyện, hiện nay trở nên rất là rực rỡ.

Trừ cái đó ra, hài cốt bên trên xương cốt hình như nhiều một chút.

Tô Vân so sánh một chút, hơi giật mình. Căn cứ Oánh Oánh truy nguyên ý đồ, hài cốt bị đánh vớt lên lúc đến, xương ngón tay cùng xương sườn có bộ phận thiếu hụt, hẳn là rơi vào trong Hỗn Độn hải, mà bây giờ cỗ hài cốt này bên trên lại không có thiếu hụt bất kỳ xương cốt!

"Chẳng lẽ người này thiếu hụt hài cốt cũng bị vọt ra? Sẽ không như thế khéo léo đi…"

Trong lòng của hắn sinh ra một cái lớn mật hoang đường suy nghĩ, nhưng ngay sau đó lại bị hắn dập tắt, thầm nghĩ: "Hài cốt bản thân mọc ra thiếu hụt xương cốt? Không thể nào!"

Oánh Oánh chỉ vào trong tranh hài cốt, nói: "Sĩ tử ngươi nhìn, cái này hài cốt bị vớt đi ra lúc, xương cốt bên trên có rất nhiều Hỗn Độn hải ăn mòn lưu lại lỗ thủng, hiện tại những này lỗ thủng tất cả không rồi!"

Tô Vân vội vàng tinh tế quan sát, cũng phát hiện không hợp lý chỗ.

Cái kia hài cốt bốn phía, một chút Tiên giới cao tầng đang nghiên cứu hài cốt, trong đó có người cũng nhìn thấy thuyền đen, chỉ là không rảnh quan tâm.

Tô Vân ý định để thuyền đen xích lại gần một chút, nhìn cái cẩn thận, bất thình lình trong đó một tôn Tiên Quân bay người lên, bay ra cứ điểm, hướng thuyền đen bên này bay tới, từ đâm nghiêng bên trong đuổi tới thuyền đen, cao giọng nói: "Phản tặc, nhận ra Tiên Quân Ngôn Ánh Họa hay không?"

"Chỉ là một vị Tiên Quân, không xứng để cho ta ra tay."

Oánh Oánh khép lại truy nguyên chí, hoàn toàn thất vọng: "Đại Cường, người này liền giao cho ngươi."

Tô Vân gặp tới là Tiên Quân, cũng yên lòng, cười nói: "Oánh Oánh đại lão gia dặn dò, nào dám không tòng mệnh?"

Oánh Oánh rất là hưởng thụ, dương dương đắc ý.

Cái kia Tiên Quân Ngôn Ánh Họa không nói lời gì liền đem Đạo cảnh mở rộng, nhất thời đạo âm tràn ngập, đinh tai nhức óc, vang dội vô cùng!

Tô Vân cùng Oánh Oánh trợn tròn tròng mắt, chỉ thấy Ngôn Ánh Họa Đạo cảnh chư thiên bất ngờ có lục trùng thiên nhiều!

Tô Vân đầu một mộng, vội vàng quay đầu nhìn về phía Oánh Oánh: "Đại lão gia, người này không phải Tiên Quân, mà là Thiên Quân, mời đại lão gia ra tay!"

"Là Tiên Quân!"

Oánh Oánh đáy lòng cũng là e ngại, quả quyết nói: "Hắn báo ra danh hào chính là Tiên Quân Ngôn Ánh Họa!"

Tiên Quân Ngôn Ánh Họa cười ha ha nói: "Ta tu vi tuy cao, nhưng ở Tiên giới không có cửa, phía trên không có người cất nhắc, cho nên mặc dù tu luyện Đạo cảnh lục trùng thiên, nhưng như trước là cái Tiên Quân. Bắt lại các ngươi, vừa vặn phong thưởng Thiên Quân!"

Oánh Oánh nói: "Sĩ tử ngươi nhìn, người này là Tiên Quân a? Thiên Quân tới, lại gọi ta ra tay!"

Tiên Quân Ngôn Ánh Họa đang muốn ra tay, dị biến chợt phát sinh.

Bất thình lình, Tiên giới cứ điểm bên trong cỗ kia từ Hỗn Độn hải vớt đi lên xương khô thẳng tắp đứng lên!

Tô Vân cùng Oánh Oánh trợn tròn tròng mắt, tròng mắt hầu như nhảy ra ngoài, cùng một chỗ đưa tay chỉ hướng Tiên Quân Ngôn Ánh Họa phía sau, lắp bắp nói không ra lời.

Tiên Quân Ngôn Ánh Họa cười lạnh: "Gạt ta quay đầu nhìn lại, các ngươi liền nhân cơ hội ra tay đánh lén ta? Người trẻ tuổi không nói võ đức, lừa gạt, tới đánh lén…"

Tô Vân cùng Oánh Oánh ngạc nhiên, chỉ thấy cái kia cứ điểm bên trong, hài cốt một bàn tay lớn đem một tôn Tiên Quân lồng ngực xuyên thủng, sắc bén móng tay vẫn chụp lại cái kia Tiên Quân nhảy lên trái tim!

Chỉ thấy cái kia Tiên Quân một thân máu thịt nhanh chóng di động, hướng hài cốt trên người chảy tới!

Mặt khác Tiên Quân nhao nhao ra tay công kích, thần thông, tiên binh bộc phát, nhưng mà rơi vào hài cốt trên thân thể căn bản không có tạo thành bất kỳ tổn thương gì!

Cái kia hài cốt thân hình giống như quỷ mị, tại cứ điểm bên trong xuất quỷ nhập thần, tốc độ cực nhanh, mở ra sát giới, tiên đình cứ điểm bên trong từng cái cao thủ trong khoảnh khắc liền mất mạng hơn phân nửa!

“… Ta cả đời xưa nay chán ghét các ngươi những này xảo ngôn lệnh sắc chi đồ.”

Tiên Quân Ngôn Ánh Họa vẫn tiếp tục nói: “Giống như các ngươi những này kém cỏi người, chỉ biết là nịnh nọt, lại hoặc là tốt số sinh ra ở người tốt nhà, vừa ra đời chính là người trên người. Các ngươi một đường bước mây xanh, làm sao biết chúng ta những này khổ cáp cáp muốn trở nên nổi bật gian nan đến mức nào…”

Oánh Oánh cùng Tô Vân chỉ vào phía sau hắn, hoảng sợ không hiểu, Oánh Oánh âm thanh khàn giọng nói: “Có quái vật ——— “

Cái kia hài cốt hung hãn vô cùng, trong khoảng thời gian ngắn, đã đem cứ điểm bên trong tiên nhân đồ sát không còn, chỉ còn lại có mấy cái tiên nhân hoảng sợ trốn ở trong bóng tối, tránh được tính mạng.

Cái kia hài cốt kéo lấy từng cỗ tiên nhân thi thể, chất thành một đống, bày thành một cái to lớn huyết nhục tế đàn, bản thân thì ngồi xếp bằng mà ngồi, ngồi tại tiên nhân hài cốt trên tế đàn.

Bất thình lình, nó nghe được một chút âm thanh, như quỷ mị lấp lóe, sau một khắc cứ điểm bên trong mấy cái kia trốn ở trong bóng tối tiên nhân, liền bị hắn một đầu ngón tay xuyên thành một đầu kẹo hồ lô xuyên, giơ lên cao cao.

Nó giống như là thấy được Tô Vân đám người, nghiêng đầu hướng bên này “Nhìn” đến, nhưng mà trong hốc mắt cũng không có đồng tử!

Tô Vân cùng Oánh Oánh thấy cảnh này, không chần chờ nữa, Oánh Oánh không nói lời gì thôi thúc thuyền đen, gào thét mà đi!

Tiên Quân Ngôn Ánh Họa cười lạnh nói: "Các ngươi là công lao của ta, ta sao lại…"

Dưới chân hắn một hồi, hướng thuyền đen đuổi theo, đúng lúc này, bất thình lình hắn nhìn thấy một cái to lớn bóng ma bao phủ cái bóng của mình!

Tiên Quân Ngôn Ánh Họa không cần nghĩ ngợi, tốc độ đột nhiên nâng cao, đồng thời hướng một bên tránh né!

Chỉ thấy một cái thô to sắc bén so người bình thường nhiều hơn mấy đoạn xương ngón tay từ hắn một bên xuyên qua, cái này thế, hắn nếu là không tránh khẳng định sẽ bị đâm đến xuyên tim!

"Hô —— "

Ngôn Ánh Họa Đạo cảnh phô trương, hướng về phía sau ngăn cản, sau một khắc hắn liền cảm ứng được bản thân lục trùng thiên Đạo cảnh bị cắt ra!

Ngôn Ánh Họa rùng mình, dùng hết tất cả lực lượng hướng về phía trước lao nhanh, thân hình hóa thành một đạo tiên quang đuổi sát thuyền đen!

Tô Vân đứng tại đuôi thuyền, đang hướng hắn điên cuồng xua tay: "Đừng hướng bên này! Không được qua đây! Ngươi đổi lại phương hướng!"

Ngôn Ánh Họa mắt điếc tai ngơ, dùng hết tất cả lực lượng tung người nhảy lên, hai tay bắt lấy đội thuyền, thuyền đen gào thét tiến lên, Ngôn Ánh Họa giống như mặt cờ, bị gió thổi được bên dưới đong đưa!

Tô Vân không nói lời gì rút ra tử thanh tiên kiếm, liền hướng hắn bắt lấy đội thuyền hai tay chém tới. Ngôn Ánh Họa đột nhiên phát lực, tung người nhảy lên nhảy đến thuyền đen phía trên, tránh đi đạo này chém xuống kiếm quang!

Tô Vân một kiếm chém hụt, trở tay hướng phía sau đâm tới, kiếm đạo thần thông nhất thời bộc phát, hóa thành Trần Sa Hạo Kiếp, vô số kiếm quang đem Ngôn Ánh Họa vây quanh!

Chỉ nghe cục cục chi chi tiếng vang không ngừng truyền đến, Ngôn Ánh Họa bốn phía ngàn vạn thần thông bộc phát, vậy mà đem cát bụi giống như kiếm quang chặn lại!

Tô Vân kinh ngạc, hắn lần đầu tiên thấy có người thế mà có thể sử dụng thần thông đón lấy bản thân Trần Sa Hạo Kiếp!

Ngôn Ánh Họa đón lấy Tô Vân thần thông, cũng là không khỏi kinh ngạc: "Kiếp vận kiếm đạo? Ngươi so Vũ tiên nhân càng cao minh hơn! Ngươi là người phương nào?"

Tô Vân cầm kiếm nơi tay, cẩn thận nhìn chằm chằm hắn.

Chỉ thấy cái này tên là Ngôn Ánh Họa Tiên Quân, giống như là trong tranh đi ra nhân vật, phiêu dật bất phàm, trên người không có nửa điểm Tiên giới tiên nhân nặng nề mộ khí, ngược lại tinh thần phấn chấn bừng bừng, làm người ta khắc sâu ấn tượng.

Tô Vân không có trả lời hắn vấn đề, dò hỏi: "Ngươi vì sao không có nhiễm phải tro tàn bệnh?"

Ngôn Ánh Họa thấy được Tô Vân kiếm đạo thần thông, có chút kiêng kị, cẩn thận nhìn chằm chằm hắn trong tay tiên kiếm, nói: "Ta chính là hạ giới phi thăng tiên nhân, hạ giới phi thăng tiên nhân sẽ không nhiễm phải tro tàn bệnh. Chỉ là chúng ta hạ giới phi thăng tiên nhân thường thường tại Tiên giới không có quyền thế, không được trọng dụng, ta xem như trong đó tài năng xuất chúng… Ngươi còn không có nói ngươi là người nào!"

Tô Vân đối với hắn cũng cực kỳ kiêng kị, không muốn cùng hắn cá chết lưới rách, thoáng trầm ngâm, liền lấy ra

thanh đồng phù tiết, dò hỏi: “Ngôn Tiên Quân nhận ra vật này hay không?”

Ngôn Ánh Họa lắc đầu.

Tô Vân lại lấy ra Tiên Hậu ban tặng lệnh bài, hỏi: “Nhận ra vật này hay không?”

Ngôn Ánh Họa như trước lắc đầu.

Tô Vân cất kỹ lệnh bài, nói: “Ta có hảo hữu, tên là Đế Thúc.”

Ngôn Ánh Họa không có phản ứng.

“Nghĩa phụ ta Đế Chiêu, chính là Tà Đế thi yêu.” Tô Vân cau mày, nói.

Ngôn Ánh Họa hay là không có phản ứng.

“Ta là Đế Hốt sứ giả! Thiên Hậu đạo hữu!”

Ngôn Ánh Họa như trước không hề bị lay động.

Tô Vân đành phải nói: “Ta nghĩa huynh Minh đô Đại Đế, cùng ta tám bái vì giao…”

Ngôn Ánh Họa lộ ra nét mừng, vội vàng nói: “Hóa ra là hiền đệ! Ta nghĩa huynh cũng là Minh đô Đại Đế! Nói như vậy, ngươi ta không phải người ngoài! Hiền đệ, chúng ta kém chút liền thủ túc tương tàn!”

—— —— tiểu nữ nhi đã nhập viện rồi, phổi có bóng mờ. Lâm Uyên Hành vai phụ vớt kế hoạch, tại hoạt động trung tâm, chọn phát hiện, chọn hoạt động, liền có thể tham gia. PK nhân vật nhiều hơn ba người, loại trừ bạn tốt Bạch Trạch bên ngoài, còn có Đế Thúc, Đế Hốt hai anh em, mọi người tìm đến mình thích nhân vật đi!

Chương 713 : Nghịch tặc đáng chém

Chương 714: Nghịch tặc đáng chém

"Huynh đệ các ngươi có thể hay không trễ một hồi lại tán gẫu?"

Oánh Oánh hổn hển nói: "Cái kia Hỗn Độn hải hài cốt muốn đuổi tới!"

Tô Vân cùng Ngôn Ánh Họa vội vàng hướng về phía sau nhìn lại, chỉ thấy Hỗn Độn hải hài cốt nhanh chóng hướng thuyền đen đuổi theo, nó đi theo thuyền đen đằng sau lao nhanh, tốc độ nhanh đến đáng sợ, so thuyền đen thậm chí càng nhanh một chút!

Kinh khủng hơn chính là, hài cốt sau lưng, tiên thi tạo thành tế đàn cũng tự giải thể, lăng không "Đuổi theo" .

Những cái kia tiên thi trên không trung khoa tay múa chân, đuổi sát hài cốt, ở sau lưng hắn như là một đạo tung bay phi yên, mà đuổi theo cỗ này Hỗn Độn hải hài cốt tiên thi thì tại sau người hình thành một đạo xoay tròn phi luân.

Do từng cỗ tiên nhân thi thể tạo thành phi luân!

Phi luân bên trong, tiên thi phảng phất tại tan rã, hóa thành màu đỏ sương mù, hướng hài cốt quái vật xương cốt bay đi, sương mù bám vào xương cốt bên trên!

Cỗ này Hỗn Độn hải hài cốt trong cơ thể, tạng phủ đang tại hình thành, nó đang phục sinh!

Mượn những tiên nhân này huyết nhục phục sinh!

Tiên thi phi luân phía sau thì là nhiều hơn nữa bay thi, không ngừng dung nhập vào phi luân bên trong, để phi luân quy mô càng lúc càng lớn!

Tô Vân cùng Ngôn Ánh Họa sắc mặt xám ngoét, hai người dù là kiến thức rộng rãi, cũng không có gặp qua một màn này.

Tô Vân thôi thúc kiếm đạo thần thông, Ngôn Ánh Họa cũng thi triển bản thân sở trường nhất thần thông, đứng tại đuôi thuyền hướng quái vật kia công tới.

Cái kia Hỗn Độn hải hài cốt mặc cho hai người thần thông rơi vào trên người mình, cũng không tránh né, hai người thần thông chưa hề đối với hắn tạo thành nửa điểm tổn thương, chỉ là để tốc độ của hắn thoáng chậm lại một chút.

"Oánh Oánh, tốc độ mau hơn chút nữa!" Tô Vân lớn tiếng nói!

Oánh Oánh cũng có chút tức giận: "Đừng thúc giục, đây đã là tốc độ nhanh nhất!"

Trong lúc nói chuyện, Hỗn Độn hải hài cốt khoảng cách thuyền đen liền lại gần thêm một chút.

Bất thình lình, cái kia Hỗn Độn hải hài cốt tung người nhảy lên, nhảy hướng thuyền đen, Ngôn Ánh Họa lập tức bộc phát lục trùng thiên Đạo cảnh, Đạo cảnh bên trong tất cả cỏ cây tinh thần, đều ở đây lúc uy năng bộc phát, kèm theo bàn tay của hắn hướng Hỗn Độn hải hài cốt đánh tới!

Tô Vân năm ngón tay giang rộng ra, nặng nề nắm quyền, đại xích vàng nhanh chóng quấn quanh nắm đấm của hắn, hắn lui bước vung quyền, đấm ra một quyền!

Hỗn Độn hải hài cốt nhảy giữa không trung, đã sinh ra một phần máu thịt bàn tay lớn hướng hai người chộp tới!

"Ầm!"

Ngôn Ánh Họa thần thông trước tiên đánh vào trong lòng bàn tay hắn, tiếp lấy Tô Vân quấn quanh xích vàng nắm đấm mạnh mẽ đánh vào hài cốt lòng bàn tay!

Khó có thể tưởng tượng lực lượng cuốn ngược mà quay về, hai người hướng về phía sau bay ngược mà lên, bành bành hai tiếng nổ mạnh, đụng vào trên lầu các, toàn thân hầu như vỡ vụn.

"Lão đệ, ngươi trước ngăn cản phút chốc!" Ngôn Ánh Họa xóa đi máu trên khóe miệng, xoay người nhảy thuyền, thân hình tan biến, âm thanh từ dưới thuyền truyền đến ấy ư, "Ta đi Minh đô viện binh! Ngươi nhất định phải sống đến cứu binh tới một khắc này!"

Tô Vân ngẩn ngơ, đang muốn bắt hắn lại, Ngôn Ánh Họa đã nhảy ra thuyền đen.

"Minh đô Đại Đế anh em kết nghĩa, quả nhiên không đáng tin cậy!"

Tô Vân nghiến răng, giãy dụa đứng dậy, gầm thét một tiếng, đem trên người xích vàng vung lên, đột nhiên đem sau lưng gánh vác kim quan mở ra, đứng lại trước người, một tay chụp lại vách quan tài, chăm chú nhìn đuôi thuyền.

"Đông!"

Hỗn Độn hải hài cốt rơi vào thuyền vàng bên trên, trên người trải rộng giun đồng dạng huyết nhục, không ngừng nhúc nhích, tái sinh.

Bước chân của nó hạ xuống, nhất thời trên người vô số giun đồng dạng thịt tuyến rơi xuống đất, bốn phía bò loạn, trải ra một mảng lớn, nó nhấc chân lên, những này thịt tuyến lại trở lại trên người.

Mà phía sau của nó, tiên thi đang bay múa, từng cỗ tiên thi hình thành viên luân tại gào thét chuyển động, cực kỳ quỷ dị.

Hỗn Độn hải hài cốt từng bước một đi tới, Tô Vân nghiến răng, đang muốn vén lên kim quan làm liều chết đánh cược một lần, bất thình lình sau lưng truyền đến bành bành bành tiếng mở cửa, Oánh Oánh âm thanh từ cửu trùng môn về sau vang lên: "Ma đa, ái sâm đa la, ma đồ đạt tây."

Cái kia Hỗn Độn hải hài cốt nghe nói như thế, dừng bước lại, trên mặt máu thịt nhúc nhích, tựa hồ có chút nghi hoặc, cổ họng của nó cũng tại tự sinh, phát ra giống như là kim thạch cọ xát giống như tiếng vang: "Nhã kho ô mông, ma đồ ô mông?"

Oánh Oánh nói: "Ma đồ, tạp mông tháp mông!"

Hỗn Độn hải hài cốt con mắt đang nhanh chóng hình thành, tròng mắt nhấp nhô, ánh mắt rơi vào Tô Vân trên người, mở miệng nói: "Mạch tạp mông?"

Oánh Oánh âm thanh tràn đầy nghiêm túc: "Ni đa tháp mông!"

Hỗn Độn hải hài cốt chần chừ một chút, xoay người nhảy xuống thuyền đen, thỏa sức nhảy như bay, gào thét đi xa.

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, trên người mồ hôi đầm đìa, hầu như bại liệt trên mặt đất.

Hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy lầu các cửu trùng môn mở ra, Oánh Oánh đang ngồi ở cửu trùng môn sau hài cốt cái trán, ngồi ngay ngắn tại chỗ đó, sắc mặt nghiêm túc.

"Oánh Oánh, vừa rồi các ngươi nói cái gì?" Tô Vân vẫn chưa hết sợ hãi, loạng choà loạng choạng đứng dậy, hai chân lại là mềm nhũn, vịn kim quan lúc này mới không có ngã xuống.

Oánh Oánh từ hài cốt trên trán nhảy xuống, nói: "Ta mới vừa nói là Nam Hiên Canh vị trí cái vũ trụ kia ngôn ngữ, ta nói cho hắn biết, ta là phụng Chí Tôn Đạo Quân lệnh đào mỏ, vì

sao muốn gây chuyện ta? Hắn nói, Chí Tôn đã chết. Ta nói làm càn, Chí Tôn Đạo Quân còn tại, không cho phép hắn ăn nói linh tinh.”

Tô Vân trên người xiềng xích tróc ra, chỉ là Tô Vân vẫn chưa hết sợ hãi phía dưới, không rảnh đến xem một màn này, dò hỏi: “Oánh Oánh, vừa rồi cái kia hài cốt quái vật chỉ vào người của ta, nói cái gì?”

Oánh Oánh bay tới, nói: “Hắn hỏi ta, có thể ăn đi cái này thấp kém sâu bọ ư? Ta nói không được, đây là nô lệ của ta. Ngay sau đó hắn liền rời đi.”

Tô Vân sắc mặt tối sầm.

Lúc này, chỉ thấy xích vàng uốn lượn mà động, leo lên đến Oánh Oánh trên người, đem Tô Vân hoàn toàn vứt bỏ.

Kim quan cũng bị cuốn lên, bị Oánh Oánh đặt tại sau lưng, chỉ là kim quan đối Oánh Oánh tới nói vẫn là quá lớn, tiểu sách tiên hai chân cách mặt đất, bị trói tại trên quan tài, dùng sức mang hai chân cũng chưa từng đủ tới mặt đất, bị mệt đến thở hồng hộc.

Xích vàng nắm thật chặt, kim quan cũng tự thu nhỏ, Oánh Oánh cuối cùng có khả năng hai chân chạm đất, lúc này mới thở phào một cái.

Hiển nhiên, đầu này xích vàng cho là Tô Cẩu Thặng không có tác dụng lớn, mà Oánh Oánh lão gia mới là trí dũng song toàn cường giả, ngay sau đó vứt bỏ Cẩu Thặng mà lựa chọn Oánh Oánh.

Tô Vân không quan một thân nhẹ, lo lắng kim quan đem Oánh Oánh ép hỏng, cũng may cũng không xuất hiện loại tình huống này.

“Minh đô anh em kết nghĩa, không có một cái nào là có thể dùng!”

Tô Vân nhớ tới Ngôn Ánh Họa bỏ hắn mà chạy, liền một hồi đau lòng.

Oánh Oánh cõng kim quan, đứng ở đầu thuyền, cười nói: "Bèo nước gặp nhau mà thôi, thừa, không cần để ở trong lòng."

Tô Vân hừ một tiếng, thầm nghĩ: "Oánh Oánh đại lão gia càng ngày càng bành trướng."

Thuyền đen tiếp tục tiến lên, chẳng qua Oánh Oánh rất nhanh liền không còn pháp lực, đành phải dừng lại nghỉ ngơi, lúc này liền cần Tô Vân tới vì nàng hộ pháp, bảo vệ an nguy của nàng.

Nhưng nhắc tới cũng kỳ, đoạn đường này đi tới thế mà bình an vô sự, cũng không xuất hiện mặt khác nguy hiểm, thậm chí chưa từng gặp được tiên nhân đuổi giết.

Hỗn Độn hải đường ven biển gồ ghề nhấp nhô, mảnh này cổ xưa đại lục có nhiều chỗ hai bên đều là Hỗn Độn hải, đối với tiên nhân đến nói rất là nguy hiểm, không cẩn thận liền có khả năng bị Hỗn Độn thủy triều cuốn vào Hỗn Độn hải.

Nhưng đối với thuyền đen tới nói, như giẫm trên đất bằng.

Bọn họ lại đi qua cái thứ hai Tiên giới cứ điểm, Tô Vân xa xa nhìn quanh, bất thình lình giật mình trong lòng, nói: "Oánh Oánh, chúng ta đi nơi nào!"

Oánh Oánh theo lời đi tới chỗ kia Tiên giới cứ điểm, chỉ thấy nơi này là một chỗ cổ xưa vũ trụ di tích, trong di tích còn có khai thác khai quật dấu vết, nhưng mà cứ điểm bên trong lại không có bất luận người nào, trên đất chỉ có một ít tán loạn xương cốt.

"Cái này cứ điểm bên trong tiên nhân, bị người giết, máu thịt cũng bị người hấp thu."

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, dò hỏi: "Oánh Oánh, cái kia Hỗn Độn hải hài cốt là lai lịch gì?"

Oánh Oánh lắc đầu nói: "Ta cũng không biết. Ta chỉ là cùng hắn vội vàng trò chuyện đôi câu, làm sao biết lai lịch của hắn? Chẳng qua, có lẽ người này chắc cũng là một cái Chí Nhân đạo nô."

Tô Vân trong lòng cảm giác nặng nề, nếu như là Chí Nhân mà nói, chẳng phải là nói một thân thực lực chỉ cái này tại đại đạo phần cuối Chí Tôn Đạo Quân?

Nếu như dạng này cổ xưa tồn tại phục sinh, đối Tiên giới cùng thứ bảy Tiên giới mang ý nghĩa như thế nào?

Hắn không dám tưởng tượng nếu như người nọ đi vào thứ bảy Tiên giới, sẽ mang đến đáng sợ cỡ nào kết quả!

Thuyền đen tiếp tục tiến lên, dọc đường bọn họ lại gặp phải mặt khác Tiên giới cứ điểm, cũng tất cả bị hủy, cũng không người sống, chỉ còn lại có bị hấp thu hết máu thịt xương trắng.

Cái thứ tư cứ điểm bên trong, bọn họ còn thấy được do tiên nhân xương trắng dựng mà thành xương trắng tế đàn!

Tế đàn bên trên xương trắng là lấy tiên nhân thi thể dựng mà thành, từ xương trắng định đoạt đến xem, những tiên nhân này là tại sau khi chết bị bày thành đủ loại tư thế, tiến hành một tràng quỷ dị khó lường hiến tế!

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị, thuyền đen tiếp tục hướng Thần Thông hải chạy tới, cái kế tiếp cứ điểm, bọn họ xa xa nhìn thấy Tiên giới mạnh mẽ Thiên Quân tế lên bảo vật, vây công cái kia Hỗn Độn hải hài cốt tình hình, giết đến trời long đất lở!

Tiên đình cường giả xuất hiện lớp lớp, trong đó cũng không thiếu có có tài nhưng không gặp thời người, trong trận chiến này cũng nhao nhao hiện thân.

Cái kia Hỗn Độn hải hài cốt mặc dù mạnh mẽ vô cùng, nhưng đối mặt như vậy một nhóm cường giả, cũng chỉ có thể lựa chọn chạy tán loạn.

Oánh Oánh thở phào nhẹ nhõm, nói: "Sĩ tử, ngươi có thể không cần lo lắng, người này cũng không phải là vô địch."

Tô Vân lắc đầu nói: "Tu vi của hắn thực lực tại đường thẳng nâng cao. Lần này tiên đình có thể nói sử dụng tại cổ xưa vũ trụ lực lượng mạnh nhất tới vây quét hắn, còn bị hắn chạy trốn. Lần này chạy trốn về sau, thực lực của hắn càng ngày càng mạnh, có thể nói, tiên đình đã mất đi một lần cuối cùng giết hắn thời cơ."

Chỗ này tiên đình cứ điểm bên trong cường giả đều tiến đến đuổi giết Hỗn Độn hải hài cốt, còn lại đều là chút Chân Tiên, Kim Tiên, cho dù nhìn thấy thuyền đen từ bên cạnh chạy qua, cũng không có người dám to gan tiến lên quan tâm.

"Chẳng qua, nhiều như vậy Thiên Quân đều bị điều động, tụ tập ở chỗ này, chặn đánh cái kia Hỗn Độn hải hài cốt, có chút cổ quái."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, hai tay nắm ở mạn thuyền, hướng chỗ kia cứ điểm trông được đi, thấp giọng nói: "Ai có phần này bản lĩnh điều động nhiều Thiên Quân như thế?"

Chỉ thấy cái kia cứ điểm một tòa tiên cung bên trong, Đế Phong đi ra.

Tô Vân nhướng nhướng mày: "Thương thế của hắn khôi phục? Không có khả năng, hắn Cửu Huyền Bất Diệt là bị người từ đạo cấp độ bên trên phá vỡ, không có khả năng khôi phục… Chờ một chút!"

Hai người cách xa nhìn nhau.

Đế Phong khẽ mỉm cười, hướng thuyền đen phất phất tay.

Tô Vân thoáng trầm ngâm, lấy ra tử thanh tiên kiếm, cầm kiếm thi triển ra Đạo Ngừng Ở Đây, thu kiếm mà đứng.

Đế Phong cười ha ha.

Tô Vân sắc mặt hơi trầm xuống, ngay sau đó lại lộ ra tươi cười, hướng Đế Phong phất phất tay.

Thuyền đen đi xa.

Lúc này, Thiên Quân Kinh Thu Diệp từ Đế Phong sau lưng đi ra, trên đầu bị băng bó đến như là bánh chưng, xa xa nhìn thấy thuyền đen, nói: "Bệ hạ vì sao bỏ qua kẻ này?"

"Đế Thúc liền tại phụ cận, có lẽ đang theo dõi cái kia Hỗn Độn hải hài cốt, nhìn xem hài cốt có thể hay không đưa tới trẫm."

Đế Phong thản nhiên nói: "Trẫm nếu là ra tay, chắc chắn sẽ đưa tới Đế Thúc, bị hắn làm hại. Cái này Hỗn Độn hải hài cốt mới là đại họa trong đầu, nếu là mặc cho hắn hoành hành, Thái Cổ cấm khu liền không có chúng ta đất đặt chân! Bất luận Đế Thúc vẫn là người này, đều trước thả một chút."

Thiên Quân Kinh Thu Diệp nghi ngờ nói: "Bệ hạ vì sao hướng hắn phất tay? Hắn lại vì sao trên thuyền múa kiếm?"

Đế Phong cười nói: "Trẫm phất tay là cảm ơn hắn trị liệu trẫm thương thế, trợ giúp trẫm hoàn thiện Cửu Huyền Bất Diệt, lại mang cho trẫm áp lực, để cho ta có thể dòm ngó Đạo cảnh đệ thập trùng thiên. Trẫm cũng là muốn nói cho hắn biết, trẫm so lúc trước càng thêm cường đại, dựa vào cái này đả kích lòng tin của hắn! Hắn thi triển kiếm chiêu, thì là trả lời."

Thiên Quân Kinh Thu Diệp không hiểu.

Đế Phong sắc mặt nghiêm nghị, nói: "Hắn tại trả lời, hắn biết ta là thế nào trị liệu thương thế, cũng là tại nói cho ta biết.

Chiêu thức, là hắn khai sáng, trẫm chẳng qua là học hắn mà thôi!"

Thiên Quân Kinh Thu Diệp tức giận nói: "Kẻ này thật sự là cả gan làm loạn!"

Đế Phong nói: "Có tài năng người, có nhiều cậy tài khinh người chỗ. Lai lịch người này tra được chưa?"

Kinh Thu Diệp khom người, nói: "Tra được, tiên tướng Bách Lý Độc đưa tin nói, người này là chúng ta tiên đình tại hạ giới Thiên Phủ động thiên phong thưởng Thánh Hoàng, tên là Tô Vân. Đồng thời người này lại là Tà Đế sứ giả, Đế Chiêu thái tử, Đế Thúc đồng đảng, Thiên Hậu đạo hữu, Tiên Hậu đặc sứ, vẫn là Minh đô anh em kết nghĩa."

Hắn chần chừ một chút, nói: "Theo biết, hắn còn có mặt khác thân phận, cùng Ôn Kiều đi rất gần, dường như cùng Đế Hốt không minh bạch. Hắn tự xưng Đế đình chủ nhân, ở tại Đế đình Cam Tuyền uyển bên trong. Nghe nói trước đây không lâu, hắn làm hạ giới thủ lĩnh, là tứ Đế quân tiến cử hiền tài hắn."

Đế Phong nhướng nhướng mày, sắc mặt trầm xuống: "Nguyên lai lần kia cùng Tà Đế, Thiên Hậu cùng một chỗ liên thủ ám toán trẫm, chính là hắn! Hắn còn có cái gì thân phận?"

"Hắn còn là Thiên Thị Viên Đại Đế…"

"Nghịch tặc, đáng chém!"

Đế Phong tức giận nói: "Người này làm việc, khắp nơi lộ ra mưu phản chi tâm, liền không có một kiện không phải mưu phản chuyện, không giết thiên lý bất dung!"

Chương 714 : Tô Vân các anh em kết nghĩa

Chương 715: Tô Vân các anh em kết nghĩa

Phía trước, tiên đình Thiên Quân đang đuổi giết Hỗn Độn hải hài cốt, thuyền đen theo ở phía sau, chỉ thấy cái này Hỗn Độn hải hài cốt bỏ chạy phương hướng chính là Thần Thông hải phương hướng.

"Sĩ tử, ngươi vì sao đối Đế Phong thi triển Đạo Ngừng Ở Đây một chiêu này?" Oánh Oánh có chút không hiểu, dò hỏi.

"Bởi vì hắn là dùng Đạo Ngừng Ở Đây tới chữa thương, hơn nữa thương thế của hắn chưa lành."

Tô Vân sắc mặt như thường, kiên nhẫn giải thích nói: "Thương thế của hắn, là Cửu Huyền Bất Diệt công từ đạo cấp độ bên trên bị phá đi sau lưu lại tổn thương. Chính hắn đã không có khả năng chữa trị loại này đạo thương, hắn chỉ cần thôi thúc công pháp, liền sẽ đem đạo thương lạc ấn tại công pháp của mình bên trong. Mà hắn theo ta chỗ này học được Đạo Ngừng Ở Đây, lấy môn công pháp này tới phá giải đạo thương, đem đạo thương từ bản thân Cửu Huyền Bất Diệt công bên trong xóa bỏ."

Oánh Oánh khó hiểu nói: "Nhưng mà, cái này cùng ngươi thi triển Đạo Ngừng Ở Đây có quan hệ gì?"

Tô Vân thản nhiên nói: "Hắn từ bên ngoài nhìn vào lên đã tốt hơn nhiều, nhưng ta biết hắn cho dù học được đạo của ta ngừng ở đây, cũng không có khả năng đem Cửu Huyền Bất Diệt công bên trong tổn thương hoàn toàn chữa trị. Nếu như

Đạo Ngừng Ở Đây có thể hoàn toàn chữa trị hắn đạo thương, cũng liền ý vị một chiêu này có thể để cho hắn Cửu Huyền Bất Diệt cũng ngừng ở đây!"

Oánh Oánh vẫn còn có chút không biết rõ.

Tô Vân nói: "Cho nên ta hướng hắn lần nữa thi triển một lần Đạo Ngừng Ở Đây, để hắn nhìn thấy, hiện nay ta lại một lần nữa đem môn thần thông này hoàn thiện, thôi diễn đến tầng thứ cao hơn! Lưu lại ta, thả ta rời đi, để cho ta tiếp tục hoàn thiện Đạo Ngừng Ở Đây, thương thế của hắn mới có khỏi hẳn khả năng. Cho nên, hắn cũng không ngăn cản chúng ta rời đi."

Oánh Oánh ngạc nhiên: "Nhưng mà các ngươi chỉ là cách xa nhìn nhau, đối lập cười cười mà thôi. Chẳng lẽ tươi cười ở giữa liền có thể truyền đạt phức tạp như vậy ý nghĩa?"

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị: "Oánh Oánh, đây là cường giả ở giữa ăn ý! Đế Phong cùng ta, đều là kiếm đạo cường giả, hắn cũng rõ ràng ta thi triển Đạo Ngừng Ở Đây ý tứ, bởi vậy cười ha ha. Một khắc này, ta cùng Đế Phong tâm ý tương thông, anh hùng tương tích! Hắn hiểu được trong lòng ta suy nghĩ, ta rõ ràng trong lòng của hắn đăm chiêu."

"Nếu như Đế Phong không phải nghĩ như vậy đây này?" Oánh Oánh dò hỏi.

Tô Vân lòng tin mười phần: "Đế Phong nhất định là nghĩ như vậy, bởi vì ta chính là nghĩ như vậy! Đây là kiếm đạo cường giả thần giao cách cảm, bằng không hắn sao lại thả chúng ta rời đi? Oánh Oánh, ngươi không hiểu!"

Oánh Oánh thấy hắn yên lặng tại cường giả ở giữa thông minh tiếc thông minh mộng đẹp bên trong, thầm nghĩ: "Sĩ tử có đôi khi cũng rất đơn thuần."

Thuyền đen tiến lên, trong lúc vô tình đã vòng qua cái kia to lớn Vu Môn, phía trước Thần Thông hải ngay trước mắt.

Lần trước vượt biển, Tô Vân cùng Oánh Oánh là ngồi thanh đồng phù tiết, dựa vào một cái Giới Vân đằng thủ hộ mà vượt qua Thần Thông hải, lần này không còn Giới Vân đằng, bọn họ cũng không chút nào bối rối.

Chiếc thuyền này, hiển nhiên so Giới Vân đằng mạnh mẽ quá nhiều.

Đương nhiên, lúc đến là Tô Vân chiếm cứ chủ đạo, lúc trở về, chính là Oánh Oánh làm lão gia.

Tô Vân ánh mắt bốn phía quét tới, chỉ thấy Thần Thông hải bên cạnh có cái kia Hỗn Độn hải hài cốt cùng Tiên giới Thiên Quân lưu lại thần thông dấu vết, hắn hướng biển mặt dõi mắt nhìn tới, hiển nhiên Hỗn Độn hải hài cốt cùng Tiên giới Thiên Quân bọn họ đã giết tới trên mặt biển!

"Chỉ mong đừng lại lên cái gì yêu thiêu thân." Tô Vân thầm nghĩ.

Thuyền đen chạy vào Thần Thông hải, thuyền lớn hai bên đại dương sinh sóng, vỗ thân tàu hai bên, hóa thành từng đạo đáng sợ thần thông.

Vùng biển này, bình thường Tiên Quân cũng không qua được, Thiên Quân muốn vượt biển, cũng cần pháp bảo cường đại trấn áp.

Đáng sợ hơn chính là Thần Thông hải bên trong quái vật, không biết là vật gì loại, cuối cùng sẽ xuất quỷ nhập thần xuất hiện.

"Mảnh này Thần Thông hải…"

Tô Vân bất thình lình trong lòng khẽ nhúc nhích, lát nữa nhìn về phía Vu Môn cùng Hỗn Độn hải, lại nhìn một chút

Thần Thông hải, như có điều suy nghĩ: "Thần Thông hải không giống như là đại chiến lưu lại, càng giống là hàng ngàn vạn tồn tại cường đại dùng thần thông của mình ngăn cản Hỗn Độn hải đến."

Hơn nữa từ Thần Thông hải đến xem, những người này hiển nhiên là thành công!

Mảnh này Thần Thông hải quả thực ngăn lại Hỗn Độn hải quấy nhiễu!

"Nói cách khác, Nam Hiên Canh vị trí cái kia cổ xưa vũ trụ, khả năng có đồ vật gì đó không có triệt để chết hết. Thậm chí khả năng chúng ta tại Thần Thông hải bên trên gặp phải những cái kia sinh vật cổ quái, cũng là Nam Hiên Canh vị trí cái vũ trụ kia sinh vật!"

Tô Vân đứng ở đầu thuyền, nhìn về phía hào quang rực rỡ sâu xa không thể nhận ra đáy Thần Thông hải, thầm nghĩ: "Nói không chừng trong những tháng năm dài đằng đẵng đã qua, bọn họ không còn linh trí, biến thành quái vật. Nói không chừng tại đáy biển này, còn có một cái thế giới khác!"

Căn cứ hắn xuyên thấu qua Vu Môn nhìn thấy, Thần Thông hải nhưng thật ra là mỗi một cái Tiên giới phía sau. Đệ nhất Tiên giới phía sau là Thần Thông hải, thứ bảy Tiên giới phía sau cũng là Thần Thông hải.

Thậm chí liền Lôi Trạch động thiên phía sau, cũng là Thần Thông hải!

Kỳ lạ hơn đặc biệt chính là, ngươi đến những này động thiên những này Tiên giới, nhưng căn bản tìm không được bọn chúng phía sau!

"Đế Hỗn Độn mở ra tám tòa Tiên giới, đem tám tòa Tiên giới xây dựng ở Thần Thông hải trên cơ sở. Có Thần Thông

hải, Vu Môn, cùng với Luân Hồi Hoàn, bởi vậy Bắc Miện trường thành mới có thể ngăn được Hỗn Độn hải quấy nhiễu."

Tô Vân thầm nghĩ: "Thần Thông hải có thể đồng thời xuất hiện tại tám cái Tiên giới phía sau, chỉ có một cái khả năng, đó chính là Thần Thông hải càng cao cấp hơn, là tầng cao nhất chư thiên. Tựa như là Tiên giới chi môn."

Đứng tại Tiên giới chi môn đỉnh, nhìn về phía trước, là thứ bảy Tiên giới, về sau nhìn, vẫn là thứ bảy Tiên giới.

Ngươi đứng tại cánh cửa này phía trên, vĩnh viễn cũng không cách nào tìm tới cửa phía sau ẩn giấu thứ tám Tiên giới!

Tô Vân tuy là từng tới cánh cửa này, nhưng cánh cửa này đối với hắn mà nói như trước tràn đầy thần bí.

Thuyền đen ổn định tiến lên, trên thuyền, Tô Vân đề phòng quan sát bốn phía, đề phòng có quái vật từ trong biển nhảy ra, trên đường đi bình an vô sự, đã không có gặp phải trong biển quái vật, cũng không có gặp phải Hỗn Độn hải hài cốt cùng mặt khác Thiên Quân.

Trên bầu trời, Luân Hồi Hoàn treo lên thật cao, sáng sủa vòng chiếu sáng Hỗn Độn hải, Thần Thông hải cùng cổ xưa đại lục. Tô Vân từ từ yên lòng, hắn lần này Thái Cổ cấm khu hành trình, còn chưa từng dừng lại hảo hảo thưởng thức lần này cảnh sắc tráng lệ, hiện nay thân ở nguy hiểm vô cùng Thần Thông hải bên trên, hắn lại có nhàn tình nhã trí thưởng thức Luân Hồi Hoàn tráng lệ.

"Hỗn Độn Đại Đế độc nhất vô nhị, một đạo Luân Hồi Hoàn hướng tương lai năm tháng cắt tới, tất cả tám trăm vạn năm, hình thành từng cái Tiên giới. Từng cái tám trăm vạn giữa năm, sinh ra biết bao anh hùng hào kiệt?"

Hắn ngước đầu nhìn lên, trong lòng yên lặng nói: "Hiện nay hào kiệt làm đất, Luân Hồi lặp đi lặp lại, Hỗn Độn Đại Đế

cũng ngày càng đi đến cuối con đường. Thứ tám Tiên giới cũng đã bắt đầu khởi động…”

Không có người giải quyết thế giới tro tàn hóa cái vấn đề khó khăn này mà nói, như vậy Đế Hỗn Độn liền đem triệt để tử vong, mà tám đại Tiên giới cũng đem bị Hỗn Độn thôn phệ, không còn tồn tại!

“Tiên đình trong Hỗn Độn hải Hỗn Độn Đế thi, lựa chọn tại lúc này thoát khỏi trấn áp, phi thân mà đi, là phát giác được mình đã đi tới cái cuối cùng Luân Hồi sao?”

Căn cứ Tô Vân phỏng đoán, Đế Hỗn Độn có tám đạo Luân Hồi, mỗi một đạo trong luân hồi đều là một cái Tiên giới, từ đệ nhất Tiên giới đến thứ tám Tiên giới sắp xếp.

Đạo thứ nhất Luân Hồi đi đến tám trăm vạn năm, cái thứ hai Luân Hồi mở ra, cái thứ hai Luân Hồi kết thúc, cái thứ ba Luân Hồi mở ra.

Lòng vòng như vậy lặp đi lặp lại, cho đến thứ tám Tiên giới.

Tám đạo Luân Hồi, đều là từ Đế Hỗn Độn tử vong một khắc này hướng tương lai chém tới, cắt ra tương lai thời không tám trăm vạn năm, bởi vậy mỗi cái Luân Hồi khởi đầu đều là Đế Hỗn Độn tử vong một khắc này.

Đế Hỗn Độn tử vong, Luân Hồi mở ra.

Thứ tám Tiên giới, chính là cái cuối cùng Luân Hồi. Chỉ là cái này Luân Hồi chưa hề đợi đến vòng thứ bảy về kết thúc cũng đã bắt đầu, cho thấy Đế Hỗn Độn đại đạo suy vong tốc độ có chút vượt qua hắn trước khi chết dự tính!

“Bởi vậy Tam Thánh Hoàng mới có thể như thế vội vàng, tìm kiếm chư thánh nội tâm, dẫn đầu bọn họ đi vào thứ tám Tiên giới. Dẫn dắt mỗi một cái văn minh Tam Thánh Hoàng, nhất định là Đế Hỗn Độn thân ngoại hóa thân!”

Tô Vân nội tâm hiếm thấy bình tĩnh trở lại, từ từ nghĩ thông suốt rất nhiều chuyện, yên lặng nói: "Bọn họ tại mỗi một cái Tiên giới văn minh ban đầu, truyền đạo thụ nghiệp, nhưng cũng không can thiệp mỗi cái phát triển văn minh, là mong đợi tám đạo Luân Hồi trong tiên giới, có thể có đột phá Tiên đạo cực hạn tồn tại sinh ra, cứu hắn đại đạo tại tồn vong ở giữa!"

Đế Hỗn Độn bản thân không cách nào giải quyết cái này khó khăn, hắn hóa thân đương nhiên cũng không làm được, chỉ có thể gửi hi vọng ở tám cái Tiên giới văn minh bản thân phát triển.

"Nhưng mà hắn không ngờ tới là, đến nay không người đánh vỡ Tiên đạo cực hạn, đến Tiên đạo phần cuối, đem hắn cứu sống tới. Cho nên hắn Đế thi cũng nằm không được, tự thân đi ra ngoài."

Tô Vân nghĩ tới đây, bất thình lình một đạo sóng lớn kéo tới, tuyệt đối đạo thần thông ầm ầm bộc phát, đem thuyền đen thật cao đẩy lên!

"Sĩ tử cẩn thận!" Oánh Oánh sợ hãi kêu.

Tô Vân ổn định thân hình, chỉ thấy trong biển cự vật bay lên không, rõ ràng là cái kia Hỗn Độn hải hài cốt, cỗ hài cốt này trên người cơ bắp đã tạo thành hơn phân nửa, nhưng không có hình thành ngũ tạng lục phủ các loại trong cơ thể bộ phận, sừng sững tại Thần Thông hải bên trong, dữ tợn khủng bố!

Mà Hỗn Độn hải hài cốt bốn phía, rất nhiều Thiên Quân Đạo cảnh chư thiên một tòa tiếp lấy một tòa, hướng hắn đè xuống, to to nhỏ nhỏ Đạo cảnh chư thiên trấn áp trên không trung, còn có không ít trực tiếp trấn áp ở tại thân thể phía trên!

Đồng thời, đủ loại pháp bảo bay lên, uy năng cái thế, rõ ràng là cựu thần cùng thân thể làm bạn mà sinh pháp bảo!

Những này pháp bảo chứa đựng cựu thần đại đạo, là Tiên giới giữ nhà bảo vật, có thể nói là loại trừ chí bảo bên ngoài mạnh mẽ nhất thần binh lợi khí, giờ phút này cũng bị dùng để đối phó Hỗn Độn hải hài cốt, đem hắn thân thể đánh cho máu thịt be bét!

Cái kia Hỗn Độn hải hài cốt hiển nhiên xa chưa khôi phục lại trạng thái đỉnh phong, rơi vào bị đánh bên trong, chẳng qua cổ quái chính là, Tô Vân nhìn thấy Thần Thông hải bên trong không ít thần thông đang nhanh chóng hướng trong cơ thể hắn chui vào!

"Hắn đang hấp thu Thần Thông hải năng lượng!"

Tô Vân trong lòng ngạc nhiên: "Cái này Thần Thông hải, là trước vũ trụ dấu vết lưu lại, có thể trợ tăng lực lượng!"

Lúc này thuyền đen cũng là nguy hiểm nặng nề, rơi vào trong sợ hãi tột cùng, bốn phía đâu đâu cũng có long trời lở đất không ngừng nổ tung thần thông, còn có hài cốt cự nhân vung lên tứ chi, mang theo hủy thiên diệt địa giống như lực lượng!

Đáng sợ hơn chính là Thiên Quân cùng bọn hắn tế lên cựu thần pháp bảo, uy năng đan xen!

Oánh Oánh tận lực ý đồ ổn định thuyền đen, nhưng từng đạo Thần Thông hải sóng lớn đánh ra mà đến, hóa thành ngàn vạn thần thông đánh vào thuyền đen bên trên, căn bản không phải nàng có khả năng khống chế được!

Đều có Thiên Quân thần thông, cựu thần pháp bảo uy năng ầm đến, còn thỉnh thoảng có hài cốt cự nhân tứ chi đảo qua, để thuyền đen như là nho nhỏ lá cây ở trong biển bồng bềnh lên xuống, khi thì bị đánh ra đến bay lên giữa không trung, khi thì lại theo dâng lên cuốn vào đáy biển, kinh hãi vô cùng!

Tô Vân đứng ở đầu thuyền, dùng hết khả năng thôi thúc hoàng chung, trợ giúp Oánh Oánh phân biệt phía trước phương hướng, tránh đi chiến đấu chỗ, nhưng mà hoàng chung nhưng một lần lại một lần bị đánh đến vỡ nát!

Đầu thuyền bên trên, tiếng chuông đương đương vang cái không dứt!

Tô Vân sau lưng, Ngũ phủ xoay tròn, mặc dù có Ngũ phủ cung cấp cho hắn liên tục không ngừng Tiên Thiên Nhất Khí, cũng để cho hắn chống lại không được!

Nhưng vào lúc này, thuyền đen phía ngoài rỉ sét bị Thần Thông hải tẩy đi, nhất thời ngũ sắc thần quang từ trong thuyền toàn thân bạo phát ra, trong nháy mắt, Thần Thông hải bên trên ngũ sắc thần quang lay động không ngừng, như là xinh đẹp nhất bảo thạch hiện ra lộng lẫy vô cùng màu sắc!

Những thiên quân kia đang tại vây giết hài cốt cự nhân, bất thình lình bị cái này thải quang chiếu sáng tham niệm đại thịnh, nhao nhao hướng bên này đánh tới!

Bất thình lình, chỉ nghe hét lớn một tiếng: "Minh đô Đại Đế dẫn đầu Minh đô các lộ Thánh Vương, trợ các vị đạo hữu bắt địch phạm!"

Cái kia ngũ thải lâu thuyền bị Thiên Quân từng kiện từng kiện pháp bảo định trụ, bất thình lình liền gặp từng tôn Thánh Vương từ hư không bên trong giết ra, đụng đến tới, đem từng kiện từng kiện pháp bảo đụng xung quanh bay loạn.

Tô Vân vội vàng nhìn lại, chỉ thấy bóng tối vô cùng vô tận vọt tới, vậy mà đem Thần Thông hải cùng Luân Hồi Hoàn tản ra quang mang cũng cho che lại.

"Hiền đệ còn không mau đi?" Tô Vân bên tai, bất thình lình truyền tới một âm thanh.

Hắn vội vàng nhìn lại, chỉ thấy Ngôn Ánh Họa cũng tại rất nhiều Thánh Vương hàng ngũ, cùng Minh đô Thánh Vương bọn họ cùng một chỗ hướng về phía trước đánh tới.

Tô Vân ngẩn ngơ, trong lòng sinh ra một cỗ ấm áp: "Nguyên lai hắn thật đi viện binh! Nguyên lai, Minh đô lão ca ca thật sẽ xuất binh cứu giúp!"

Bóng tối bên trong, nam tử áo trắng đứng tại trên bia mộ, hướng hắn cách xa ra hiệu.

Tô Vân khom người.

Oánh Oánh vội vàng điều khiển ngũ sắc thuyền vàng hướng về phía trước chạy tới.

Bất thình lình, Thần Thông hải bên trong một mảnh sóng lớn ngập trời cuốn tới, Minh đô Đại Đế còn chưa kịp cứu giúp, chỉ thấy cái kia sóng lớn đem ngũ sắc thuyền vàng quấn lấy, kéo vào trong biển!

"Hiền đệ!"

Ngôn Ánh Họa lát nữa thấy cảnh này, không khỏi đau thấu tim gan, liền muốn nhảy vào trong biển nghĩ cách cứu viện, Minh đô Đại Đế liền vội vàng đem hắn chặn lại, nói: "Cái kia con thuyền cực kỳ kỳ lạ, chính là ngũ sắc kim tạo thành, theo ta được biết chỉ có ta quan tài mới có quy cách này. Đoán trước bọn họ không trở ngại!"

Chương 715 : Dừng chân Thần Thông hải

Chương 716: Dừng chân Thần Thông hải

Đạo kia sóng lớn đột nhiên xuất hiện, Tô Vân cùng Oánh Oánh căn bản không có kịp đề phòng, ngũ sắc thuyền liền bị Thần Thông hải thôn phệ.

Tô Vân thấy tình thế không ổn, lập tức lui hướng trong lầu các, đóng thật chặt cửa.

Tạo thành đạo này sóng lớn chính là cái kia Hỗn Độn hải hài cốt, một thân hấp thu thần thông lực lượng, thân thể tại nhanh chóng khôi phục, hơn nữa pháp lực cũng tại dần dần nâng cao, tạo thành phá hoại càng ngày càng mạnh!

Cho dù là tiên đình Thiên Quân đều cầm cựu thần pháp bảo, cũng ngăn cản không nổi!

May mắn Ngôn Ánh Họa dẫn đầu Minh đô Thánh Vương bọn họ giết tới, lại có Minh đô Đại Đế tự thân tọa trấn, lúc này mới trấn trụ quy mô. Chẳng qua Ngôn Ánh Họa bên dưới Minh đô, là vì viện binh cứu viện Tô Vân, cũng không phải là vì cứu những thiên quân này.

Ngũ sắc thuyền trong lầu các, Oánh Oánh cũng trốn ở nơi đó, tiểu sách tiên khẩn trương vô cùng, liều mạng muốn khống chế lâu thuyền, nhưng mà rơi vào trong biển liền không phải do nàng.

Thần Thông hải tất cả đều là do thần thông tạo thành, ngũ sắc thuyền bị Thần Thông hải bao phủ, vô số thần thông đánh

tới, để chiếc thuyền này một đường lăn lộn lay động, lúc bên trên trước mắt, không bị khống chế!

Tô Vân ổn định thân hình, gặp Oánh Oánh bị nghiêng ngả đến xung quanh đi loạn, liền vội vàng đem nàng ôm lấy.

Oánh Oánh hoảng hốt lo sợ, bị hắn ôm vào trong ngực, lúc này mới an tâm.

Bất thình lình, thuyền đen boong thuyền truyền đến bịch một tiếng chấn động, Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, từ lầu các cửa sổ hướng ra phía ngoài nhìn lại, chỉ thấy một viên to lớn đầu quái vật rơi vào lâu thuyền bên trên.

Đầu này quái vật bọn họ gặp qua, là Thần Thông hải sinh vật bên trong một loại, dưới đầu mọc ra sứa giống như xúc tu, hắn xúc tu có khả năng thăm dò vào hư không, trực tiếp bắt tiên nhân đến ăn.

Oánh Oánh từ Tô Vân trong ngực chui ra đầu, cũng hướng ra phía ngoài nhìn quanh, nhìn thấy cái kia đầu quái vật không khỏi sợ hết hồn, Tô Vân vội vàng che miệng nhỏ của nàng, làm ra im lặng động tác.

Lúc này, cái kia đầu quái vật quơ xúc tu, trên thuyền đi lại, tựa hồ tại điều tra có hay không có gì có thể miệng đồ vật, dần dần đi tới lầu các trước.

Tô Vân chậm rãi ngồi xuống, sau lưng gắt gao chặn lại lầu các cửa, tử thanh tiên kiếm rơi vào trong tay.

Phía sau hắn, đẩy cửa âm thanh truyền đến.

Tô Vân chặn lại cửa không động, cánh cửa kia bị đẩy hai ba cái, liền ngừng lại. Tô Vân cùng Oánh Oánh còn chưa kịp thở phào một cái, bất thình lình một đầu sáng trắng trong suốt thô to xúc tu từ trước mặt bọn hắn không gian bên trong ló ra, trong phòng bốn phía tìm tòi!

Hai người không khỏi sợ hãi, chỉ thấy cái kia thô to xúc tu hướng Tô Vân bên này sờ tới.

Tô Vân chậm rãi di động thân thể, tận lực không có phát ra bất kỳ thanh âm, lặng lẽ hướng thứ hai cửa đi tới.

Hắn rón rén, đi tới thứ hai cửa phía trước, đột nhiên cảm thấy bốn phía có chút yên tĩnh quá mức, vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy lầu các cửa sổ mở ra, cái kia đầu quái vật hai con mắt đem cửa hộ hai bên cửa sổ hoàn toàn che kín, vô thần nhìn chằm chằm hắn.

Tô Vân da đầu run lên, không nói lời gì đẩy ra đệ nhị trùng cửa, hướng bên trong lao nhanh!

"Bành —— "

Vô số xúc tu vọt tới, đem lầu các lấp đầy, hướng bọn họ xông tới!

Tô Vân mang theo Oánh Oánh chân lao nhanh, bành bành bành, đem từng cánh cửa đụng xuyên, sau một khắc liền tới đến cửu trùng môn phía sau xương khô phía trước!

Tô Vân nắm lên xương khô bàn tay, bỗng nhiên một tách ra, đem xương khô hai tay bẻ gãy, nhưng vào lúc này, một đầu mềm nhũn xúc tu dính tại phía sau lưng của hắn bên trên.

Tô Vân nhất thời bị một cỗ cự lực hướng về phía sau khẽ động, thân bất do kỷ hướng về phía sau bay ngược mà đi!

Oánh Oánh từ trong ngực hắn chui ra, ghé vào trên bả vai hắn hướng về phía sau nhìn lại, chỉ thấy môn kia bên ngoài đầu quái vật miệng lớn đã mở ra, chặn cửa hộ!

"Sĩ tử!" Oánh Oánh cao giọng nói.

Bọn họ bị xúc tu kéo về, nhét vào đầu quái vật trong miệng, Tô Vân không cần nghĩ ngợi, nguyên khí bộc phát, đem xương khô bàn tay thôi thúc, phất tay đánh xuống!

“Xuy!”

Cái kia xương khô hai tay chín ngón, quang mang bộc phát, lúc trước đến về sau, bổ một phát mà qua, như không vật gì, thậm chí so Tô Vân tử thanh tiên kiếm còn muốn sắc bén mấy phần.

Cái kia đầu quái vật mở ra miệng lớn ngừng lại, bất thình lình bình thường tách ra, bị cắt thành mười phần!

Cái này mười phần đầu đều có xúc tu, vẫn tại víu tới víu đi, ý đồ đem đầu khâu.

Cùng lúc đó, Thần Thông hải đại dương cuộn trào mãnh liệt mà đến, tràn vào đầu quái vật trong miệng!

Tô Vân vội vàng mang theo Oánh Oánh xông về lầu các, đem cửa hộ khóa chặt, bên ngoài truyền đến thần thông bộc phát âm thanh, quái vật kia thi thể bị Thần Thông hải chiếm đoạt.

Lầu các này có một cỗ lực lượng kỳ lạ, Thần Thông hải đại dương không cách nào đi vào trong lầu các.

Hai người trái tim nhảy lên kịch liệt, vẫn chưa hết sợ hãi, Tô Vân lúc này mới nhìn thấy bản thân như trước nắm lấy cái kia xương khô hai tay, liền vội vàng đem cái kia hai tay xương ném ở một bên.

Cái kia hai tay xương bên trên có kỳ lạ lạc ấn, giờ phút này đang tại từ từ từ sáng sủa trở nên ảm đạm. Tô Vân vừa rồi lấy Tiên Thiên Nhất Khí thôi thúc những này xương cốt bên trên lạc ấn, kích thích lên uy năng, lúc này mới có thể đem đầu to quái vật chém giết.

Sau một lúc lâu, Tô Vân lại đem hai cái xương khô bàn tay nhặt lên, trả lại cho cỗ kia xương khô, lại đem xương khô thiếu hụt đầu ngón tay kia trang trở lại, nghiêm chỉnh bái một cái.

“Nam Hiên Canh tiền bối đừng trách, chúng ta cũng là bất đắc dĩ.” Oánh Oánh cho xương khô dâng hương, trong miệng thì thào có từ.

Lúc này, trên thuyền lại có thanh âm khác truyền đến, Tô Vân vội vàng tiến đến phía trước cửa sổ đến xem, chỉ thấy lại có sáu, bảy con đầu to rơi vào ngũ sắc trên thuyền, không biết là nghỉ ngơi, vẫn là đối chiếc thuyền này rất là tò mò.

Chẳng qua những này đầu to quái vật không có ở lâu, bọn chúng bị Thần Thông hải trên không chiến đấu kinh động, nhao nhao bay lên không, quơ xúc tu bay lên đi trước kiểm tra.

Lại qua phút chốc, trên thuyền lại là một hồi.

Tô Vân ngẩng đầu, lại thấy trên thuyền cập bến lấy một cái quái vật khổng lồ, thân thể như thú, trên cổ nhưng mọc ra trăm ngàn đầu giống như bạch xà giống như cái cổ, dưới cổ là miệng, xuyên qua toàn bộ ngực, đang tại nhếch miệng mà cười.

“Đây là quái vật gì?”

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, bất thình lình cái kia trăm ngàn đầu cái cổ cùng một chỗ quay đầu hướng hắn nhìn tới, lộ ra từng trương không có con mắt mặt!

“Ta nhìn thấy ngươi á!” Cái kia trăm ngàn cái khuôn mặt cùng một chỗ vui vẻ nói.

“Gay go! Là cái kia có thể cảm ứng được tầm mắt Thần Thông hải quái vật!”

Tô Vân rùng mình, vội vàng chạy như bay mà quay về, thẳng đến Nam Hiên Canh xương khô mà đi!

Oánh Oánh đang tại hướng Nam Hiên Canh xương khô lải nhà lải nhải, không biết nói cái gì, chỉ thấy Tô Vân đem Nam Hiên Canh hai đầu xương đùi phá hủy xuống.

Tiếp đó liền gặp Tô Vân sau lưng, một đầu quái vật khổng lồ mạnh mẽ đâm tới, xông vào lầu các cửu trùng môn, sau một khắc liền bị Tô Vân xoay người, hai cái xương đùi cắm ở trên trán!

"Đông!"

Tô Vân bị quái vật kia đụng bay, mạnh mẽ chống đỡ ở trên tường, Tô Vân trong miệng phun máu, như trước gắt gao bắt lấy hai cái xương đùi mạnh mẽ hướng phía dưới cắm tới, một mực cắm vào quái vật kia trong đại não.

Hắn khuôn mặt dữ tợn, pháp lực rót vào hai cái xương đùi, liều mạng thôi thúc trên xương đùi phù văn lạc ấn!

Quái vật kia trong cơ thể nhất thời giống như là dâng lên trăm ngàn cái mặt trời nhỏ, bị nướng càng ngày càng nóng, cái kia trăm ngàn đầu cái cổ bay lượn, trăm ngàn cái khuôn mặt phát ra đủ loại âm thanh, có nam có nữ, có trẻ có già, có cười ha ha, có gào khóc cầu xin tha thứ, vô cùng kỳ quặc.

Cuối cùng, quái vật kia phù phù một tiếng ngã xuống đất không dậy nổi.

Tô Vân từ trên tường trượt xuống, đặt mông ngồi dưới đất, từng ngụm từng ngụm thở dốc. Sau một lúc lâu, hắn mới có khí lực đứng dậy, nhổ hai cái xương đùi, đem quái vật thi thể kéo ra ngoài, ném vào trong biển.

Oánh Oánh tiến lên, đem Chí Nhân Nam Hiên Canh tán loạn hài cốt ghép lại lên, trong miệng nhắc tới: "Ngươi đại nhân có đại lượng, ban đêm đừng đến tìm Oánh Oánh, muốn tìm tìm Tô Cẩu Thặng, lấy hắn mạng chó…"

"Oánh Oánh đừng liều mạng!"

Tô Vân âm thanh truyền đến: "Lại có quái vật lên thuyền!"

Oánh Oánh chần chừ một chút, bỗng nhiên phát lực, dỡ xuống Nam Hiên Canh hai cái xương sườn, quơ trong tay, như là hai cái trường đao, đằng đằng sát khí nói: "Không dứt đúng không?"

Tô Vân cũng tự tiến lên, đem Nam Hiên Canh đầu lâu gỡ xuống, nói: "Lần này tới trong biển ma quái khá nhiều, nói không chừng có thể mượn Nam Hiên Canh tiền bối đầu lâu, đem những này ma quái lấy đi luyện hóa!"

…

Ngũ sắc thuyền tại Thần Thông hải bên trong nghiêng ngả tới lui, lăn lộn mấy tháng thời gian, chiếc thuyền này bị đủ loại thần thông rèn luyện được bộc phát sáng rực, thân tàu quang mang chói mắt.

Chỉ là lầu các lối vào chỗ, Tô Vân cùng Oánh Oánh như là hai cái dã nhân, máu me khắp người, cầm trong tay xương đùi, đầu lâu, xương sườn loại hình đồ vật, khuôn mặt hung ác cực kỳ.

Mấy tháng nay, bọn họ chiếc thuyền này một mực thuộc về trạng thái mất khống chế, ở trong nước biển bị đánh đến không cách nào nổi lên, cũng không thể nào lặn xuống. Còn không ngừng có thần thông hải sinh vật leo lên bọn họ chiếc thuyền này, buộc hai người không thể không phá hủy Nam Hiên Canh xương cốt đến từ vệ.

Nam Hiên Canh xương cốt bên trên lạc ấn lấy hắn cái kia thời đại phù văn ấn ký. —— loại này đường vân cũng không thể gọi là phù văn, Tiên đạo phù văn là lấy Thần Ma làm cơ sở đơn vị, dùng để phân tích đạo, cùng xương cốt bên trên đường vân có rõ rệt khác nhau.

Căn cứ Oánh Oánh hiểu, Nam Hiên Canh xương cốt bên trên đồ vật càng nên được gọi là đạo văn, dùng để ghi chép

đạo văn tự.

Bị những văn tự này lạc ấn tại xương cốt bên trên, chính là đạo cốt, lạc ấn ở trên người, chính là Đạo thể, lạc ấn tại hồn phách bên trên, chính là đạo hồn.

Tại Nam Hiên Canh trong thế giới, bọn họ linh sĩ, —— cô vọng như thế xưng hô, —— tại bái sư trước đó muốn tiến hành đạo cốt kiểm tra, chính là kiểm tra tiểu hài tử thiên phú làm sao, có chút trời sinh đạo cốt, trời sinh Đạo thể, liền sẽ được coi trọng.

Nam Hiên Canh thì là một cái ngoại lệ, hắn sinh ra không có Đạo thể cũng không có đạo cốt, càng không có đạo hồn, là phế thể, vốn là không thể tu luyện.

Người này nhưng không tức giận chút nào, cố gắng tu hành, thăm hỏi danh sư, cuối cùng bị hắn đột phá cực hạn, tại cơ thể chính mình xương cốt thậm chí hồn phách xông lên ra một phen thành tựu, tu thành đại đạo nguyên thần, thành tựu cuối cùng Chí Nhân.

"Nam Hiên Canh không có Đạo thể, không có đạo cốt, không có đạo hồn, nhưng tu luyện tới tuyệt đỉnh, khoảng cách đại đạo phần cuối chỉ thiếu chút nữa, rất là chuyên tâm."

Tô Vân hiếm thấy nhàn hạ, đem Nam Hiên Canh đạo cốt bỏ xuống, ngửa mặt nằm trên mặt đất, nói: "Oánh Oánh, ngươi nghe được Nam Hiên Canh chuyện cũ, còn có lý do gì không cố gắng đâu? Còn không mau một chút tu luyện bảo vệ ta?"

Oánh Oánh lên tiếng, lên tu luyện.

Tô Vân nằm phút chốc, cảm thấy mình tựa hồ có chút vô sỉ, ngay sau đó cũng đứng dậy, thầm nghĩ: "Không thể chỉ để Oánh Oánh một người tu luyện, ta cũng cần phải đến nhiều cố gắng mới là."

Nam Hiên Canh không có Đạo thể, dựa vào chính mình đối đạo hiểu, trên người mình lạc ấn đối đạo lĩnh ngộ, thành tựu vô thượng Đạo thể, đối với hắn cũng có rất lớn dẫn dắt.

"Đế Phong Cửu Huyền Bất Diệt, mệnh danh thân thể mạnh mẽ nhất huyền công, dựa vào là không ngừng đem trạng thái bản thân hóa thành Cửu Huyền Bất Diệt một phần, khắc dấu vào trong hư không, ký thác hư không. Nam Hiên Canh lại là cầu đạo tại bản thân, lạc ấn bản thân, từ đó không ngừng thăng hoa bản thân."

Tô Vân so sánh hai loại pháp môn, lại ngẫm nghĩ bản thân Tiên Thiên Tử Phủ kinh.

Hắn Tiên Thiên Tử Phủ kinh hấp thu Cửu Huyền Bất Diệt một phần công pháp, bởi vậy đi cũng là ký thác hư không con đường, hắn khi độ kiếp, thiên kiếp hóa thành tử khí thần lôi tới chém hắn.

Vượt qua thiên kiếp về sau, hắn Tiên Thiên Nhất Khí cũng lạc ấn tại thứ bảy Tiên giới thiên địa bên trong, bởi vậy phương nến chí cùng Sư Úy Nhiên hai vị đệ nhất tiên nhân khi độ kiếp, mới có thể tại lượt thiên kiếp thứ bốn mươi chín bên trên nhìn thấy hắn.

Nam Hiên Canh đem bản thân đối đạo hiểu lạc ấn tại bản thân bên trên, thì là một loại phương thức khác.

"Nếu như ta đem ta đối Tiên Thiên Nhất Khí hiểu, lạc ấn tại bản thân xương cốt thậm chí đầu bên trong, sẽ là như thế nào kết quả?"

Tô Vân chần chừ một chút, đây chỉ là đối Nam Hiên Canh vụng về bắt chước.

"Ta càng phải làm không phải lạc ấn đạo của mình thể đạo cốt, mà là đem loại này lạc ấn, dung hợp đến công pháp của mình bên trong. Mỗi khi ta thôi thúc Tiên Thiên Tử Phủ kinh

thời điểm, Tiên Thiên Nhất Khí liền sẽ lạc ấn tại cơ thể ta toàn thân, thân thể tóc da, thậm chí nội tâm tính mạng bên trong.”

Hắn nghĩ tới nơi này, có một loại cảm giác thông thoáng sáng sủa.

Mặc dù ngũ sắc thuyền vẫn tại trong biển nghiêng ngả, nhưng hắn nhưng lạ thường yên tĩnh, tại hắn thí nghiệm bên dưới, Tiên Thiên Tử Phủ kinh cũng tại từng chút từng chút thay đổi hoàn thiện.

Lại qua một đoạn thời gian, Tô Vân đi ra lầu các, đi tới ngũ sắc thuyền boong thuyền.

Thân thể của hắn thừa nhận Thần Thông hải trong nước biển ẩn chứa ngàn vạn thần thông đánh, thân thể dường như lúc nào cũng có thể sụp đổ, nhưng mà Tiên Thiên Tử Phủ kinh vận chuyển, thân thể của hắn mỗi một chỗ trong góc đều có Tiên Thiên Nhất Khí phù văn sinh sinh diệt diệt, tuần hoàn không ngừng.

Một ngày này, hắn Tiên Thiên Nhất Khí thứ ba đóa đạo hoa nở rộ, nhất khí đại thành.

Ba đóa đạo hoa nhụy hoa nhẹ nhàng rung động, Tiên Thiên Nhất Khí Đạo cảnh tại ngũ sắc trên thuyền từ từ trải rộng ra.

Tô Vân sừng sững ở đầu thuyền, Tiên Thiên Đạo cảnh bao phủ ngũ sắc thuyền, để ngũ sắc thuyền khôi phục ổn định, chỉ thấy chiếc thuyền này tại Oánh Oánh bên dưới khống chế hướng về phía trước chạy tới.

Phía trước, Thần Thông hải lòng đất đại lục hiện lên, tám đại Tiên giới phía sau, dần dần đập vào tầm mắt của bọn họ!

—— —— đừng quên cho Đế Thúc, Đế Hốt bọn họ bỏ phiếu a ~~

Chương 716 : Đáy biển động thiên cùng tiền sử tiên dân

Chương 717: Đáy biển động thiên cùng tiền sử tiên dân

Ngũ sắc thuyền từ cổ xưa đại lục di tích phía trên chạy qua, phía dưới, là cổ xưa quần thể kiến trúc.

Oánh Oánh nhìn thấy Thần Thông hải đại dương mặc dù bao phủ tại ngũ sắc trên thuyền, nhưng mà lại không có bất kỳ cái gì thần thông bộc phát, trong lòng không khỏi buồn bực. Sau một lúc lâu, nàng đánh bạo bay ra lầu các, lại thấy Thần Thông hải trong nước biển tích chứa thần thông yên tĩnh vô cùng, bắn ra lóa mắt hào quang, nhưng không một bộc phát.

Những này thần thông bên trong có kỳ kỳ quái quái sinh vật hình thái, cũng có rực rỡ muôn màu bảo vật hình thái, cũng có cổ xưa vũ trụ tiên dân bọn họ đối đạo hiểu.

Giờ phút này, Thần Thông hải thần thông thuộc về một loại kỳ dị yên tĩnh trạng thái bên trong.

Đây là Tô Vân Tiên Thiên Đạo cảnh mang đến kỳ diệu cảnh tượng.

Tô Vân Tiên Thiên Đạo cảnh tại Thần Thông hải giường giữa mở, bao phủ chiếc này ngũ sắc thuyền, đại dương cũng xâm nhập hắn Đạo cảnh bên trong, nhưng ở Tiên Thiên Đạo cảnh dưới ảnh hưởng, thuộc về vi diệu trạng thái thăng bằng bên trong.

Phải biết, Thần Thông hải cực kỳ dữ dằn, Tô Vân suy đoán nơi này đại dương là cổ xưa vũ trụ cường giả tại vũ trụ diệt

vong trước đó, đem bọn hắn thần thông cùng chấp niệm đánh ra, hình thành mảnh này ngăn cản Hỗn Độn đại dương!

Vùng biển này bảo vệ cổ xưa vũ trụ cuối cùng thổ địa.

Vùng biển này tại gặp gỡ ngoại vật lúc, vô số thần thông liền sẽ bộc phát, lúc trước ngũ sắc thuyền vẫn là màu đen thời điểm, liền bị Thần Thông hải thần thông mài đi Hỗn Độn hải ăn mòn, để bảo thuyền quay về đến xinh đẹp nhất trạng thái!

Ngũ sắc thuyền Chí Tôn Đạo Quân luyện chế thuyền khai thác quặng, Chí Tôn Đạo Quân luyện chế bảo vật, đi qua Hỗn Độn hải không biết bao nhiêu năm tháng ăn mòn mới biến thành thuyền đen, mà Thần Thông hải có thể đem chiếc thuyền này rửa đến như thế rực rỡ, có thể thấy được vùng biển này uy năng!

Nhưng mà, hiện tại đại dương ngoan ngoãn vô cùng.

Tô Vân Tiên Thiên Đạo cảnh, để Thần Thông hải trong nước biển bất kỳ nhỏ bé thần thông, đều không cảm ứng được ngoại vật.

Những này tạo thành đại dương thần thông nếu như có ý thức mà nói, như vậy sẽ cho là mình thân ở đạo trong vòng vây, sẽ không xảy ra ra cái gì bài xích suy nghĩ.

Tô Vân Tiên Thiên Đạo cảnh, đã là như thế huyền diệu thần kỳ.

Oánh Oánh cõng nhỏ kim quan, chớp lấy cánh giấy, phi hành tại Thần Thông hải trong nước biển, thong thả tới lui, kinh ngạc nhìn một màn này.

Tầm mắt của nàng bên dưới, bảo thuyền hiện ra ngũ sắc quang mang, đang tại Tiên Thiên Đạo cảnh trung hành chạy, từ trước mắt nàng chảy qua trong nước biển, vô cùng nhỏ bé thần thông đang chậm rãi biến hóa, mang theo cổ xưa vũ trụ đại đạo vẻ đẹp.

“Sĩ tử, ngươi Tiên Thiên Nhất Khí không thuộc về Tiên đạo, cũng không thuộc về cổ xưa vũ trụ đạo, vì sao có khả năng không bị Tiên giới thiên địa đại đạo chỗ bài xích, lại bị cổ xưa vũ trụ thần thông chỗ dung hợp đâu?” Oánh Oánh hỏi.

Tô Vân cười nói: “Oánh Oánh, Tiên Thiên Nhất Khí, sâu xa giống như vạn đạo chi tông, làm nhụt bén nhọn, tháo gỡ rối rắm, pha trộn ánh sáng, hòa mình cùng bụi rậm, thế gian thần thông, một cách tự nhiên cùng hắn tương dung.”

Oánh Oánh cũng tu luyện Tiên Thiên Nhất Khí, trong sách cũng nhiều có liên quan với Tô Vân đối Tiên Thiên Nhất Khí hiểu, nhưng mà Tô Vân lời nói nàng vẫn là cái hiểu cái không.

Ngũ sắc thuyền chạy vào đáy biển, từ cổ xưa vũ trụ di tích ở giữa chạy qua.

Oánh Oánh quan sát đáy biển địa lý, quan sát dãy núi hướng đi, bất thình lình nói: “Nơi này chính là Chí Tôn cung điện! Sĩ tử! Dọc theo từ cổ xưa đại lục dãy núi, một đường đi hướng đáy biển, liền sẽ đi tới nơi này! Nơi này chính là Chí Tôn cung điện!”

Tô Vân trong lòng hơi chấn động, quan sát bốn phía kiến trúc.

Chí Tôn cung điện?

Cái trước vũ trụ Chí Tôn Đạo Quân, Chí Nhân cùng Thiên Quân bọn họ chế tạo đối kháng tận thế tai kiếp Chí Tôn cung điện?

Lúc này, hắn bất thình lình nhìn thấy rất nhiều đầu quái vật bay tới, nhao nhao hướng trong đó một mảnh quần thể kiến trúc bay đi, Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, nói nhỏ: “Oánh Oánh, chúng ta đến nơi đó đi!”

Oánh Oánh khống chế ngũ sắc thuyền hướng cái kia phiến quần thể kiến trúc vô thanh vô tức bay đi, những kiến trúc kia

cực kỳ hùng vĩ, ngũ sắc thuyền phi hành tại kiến trúc ở giữa, quang mang chiếu sáng bốn phía.

Tô Vân nhìn thấy một tôn đứng thẳng Cao đại nhân giống như, đây là cổ xưa vũ trụ nhân loại, một thân dung mạo có một loại âm nhu vẻ đẹp, trong ánh mắt có song đồng, phần lưng sinh ra cốt dực, một tay bên trong nắm lấy thư tịch hình dáng bảo vật, một cái tay khác vung lên, làm thi triển thần thông hình.

"Sinh động như thật, cái này chạm trổ tuyệt." Oánh Oánh không khỏi khen ngợi.

Tô Vân theo Cao đại nhân giống ánh mắt, ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy tượng đá chỗ nhìn phương hướng là Thần Thông hải.

Ngũ sắc thuyền tiếp tục tiến lên, tiếp đó thấy được một cái khác ảnh hình người, tôn này người như là nữ tử, áo mạo điệt lệ, cho dù là cổ xưa vũ trụ dị tộc, cũng cho người một loại tim đập thình thịch vẻ đẹp.

"Đại trượng phu tồn tại, nếu là có thể cưới bậc này nữ tử…"

Tô Vân thấy nàng lúc, chưa phát giác sinh ra loại ý niệm này, ngay sau đó có chút xấu hổ. Mình đã đạo tâm thành Thánh, lại còn sẽ ham mê nữ sắc.

"Oánh Oánh không phải nói ta hiếu sắc là bởi vì tại lớn thân thể a? Chẳng lẽ ta còn tại lớn thân thể?" Trong lòng của hắn thầm nghĩ.

Cái kia dị tộc nữ tử giống như là tại múa váy, nhanh nhẹn múa, nhưng là từ tư thái của nàng cùng ngón tay mạch lạc bên trên chi tiết đến xem, Tô Vân có thể kết luận nàng cũng là thi triển thần thông tư thế.

Tiếp lấy bọn họ lại gặp cái thứ ba cao lớn ảnh hình người, người này là cái lão giả, còng lưng thân thể, chống gậy. Đã già đến đỉnh đầu đã trụi lủi, sáng bóng vô cùng, nhưng đầu biên giới thế mà còn có một chút tóc trắng.

Lão giả này híp mắt, một tay bấm quyết, một cái tay khác giống như là đem toàn bộ khí lực đều đè ở gậy bên trên, đưa tay đối trời làm phép.

Ngũ sắc thuyền tiếp tục tiến lên, thấy được thiên thiên bách bách tôn dạng này ảnh hình người.

Oánh Oánh khó hiểu nói: "Vì sao cổ xưa vũ trụ mọi người tại tai nạn đến lúc, không đi đối kháng thiên tai, nhưng tại nơi này xây dựng như thế rộng lớn ảnh hình người? Hao người tốn của!"

Lúc này, bọn họ đi tới quần thể kiến trúc trung tâm, chỉ thấy mấy tôn ảnh hình người đã sụp đổ trên mặt đất, ngũ sắc thuyền dừng lại, Tô Vân trước mắt kiểm tra.

Sau một lúc lâu, Tô Vân lắc đầu nói: "Bọn họ không phải ảnh hình người."

Oánh Oánh trước mắt, chỉ thấy người kia giống như sụp đổ, tan vỡ vị trí có xương cốt cùng bắp thịt đường vân.

Tô Vân thẳng người lên, xung quanh nhìn tới, chỉ thấy to to nhỏ nhỏ ảnh hình người trải rộng tại đây phiến quần thể kiến trúc bên trong, tư thế khác nhau.

"Bọn họ là Thần Thông hải người sáng tạo."

"Bọn họ một mực tại thi triển thần thông, đối kháng tận thế tai kiếp đến, cho đến bọn họ bị mệt chết."

"Oánh Oánh, chúng ta nhìn thấy những người này giống như, là bọn họ tử vong một khắc này. Khi đó, bọn họ đã bị mệt đến không động đậy được nữa."

Oánh Oánh đứng dậy, chậm rãi đập động cánh, đi tới Tô Vân trên đầu vai, nhìn về phía những người kia giống như, bọn họ là Chí Tôn trong cung điện đến trăm ngàn kế cổ xưa vũ trụ Chí Tôn.

"Bọn họ đang bảo vệ cái gì?" Oánh Oánh lẩm bẩm nói.

"Không biết."

Tô Vân tiếp tục tiến lên, đi tới Chí Tôn cung điện trung tâm.

Ở đây, bọn họ thấy được một vùng biển bên trong động thiên thế giới.

Bốn cái càng cao hơn lớn thân ảnh, ngồi quỳ chân tại động thiên thế giới tứ cực bên trên.

Bốn vị này cự nhân hủy đi bọn họ xương sườn, hợp thành cái này động thiên chống trời cây cột, chống tại mảnh này đáy biển động thiên thế giới biên giới.

Một tôn râu lôi thôi cự nhân đứng tại động thiên trung tâm, dùng đầu của mình vai cùng hai chân, chống lên mảnh này động thiên thế giới trời và đất.

Cặp mắt của hắn từ trong hốc mắt bay ra, hóa thành nhật nguyệt vây quanh đầu lâu của mình đi vòng, mang cho cái này động thiên thế giới hào quang.

Nơi này không có bị Hỗn Độn chỗ tập kích, tuy là bị Thần Thông hải bao phủ, lại chưa từng bị Thần Thông hải chỗ hủy diệt, mảnh này động thiên bên trong còn có sinh cơ, còn có thành phố kiến trúc.

Nhưng mà duy chỉ không có còn sống cổ xưa vũ trụ mọi người.

Tô Vân cùng Oánh Oánh đứng tại mảnh này động thiên bên ngoài, nhìn thấy nơi đó có từng cỗ đứng thi thể, bọn họ

không có đầu lâu, liền như thế đứng tại động thiên thế giới bên trong.

Thần Thông hải đầu to quái vật từ bên ngoài bay vào mảnh này động thiên, xúc tu múa, nhẹ nhàng hạ xuống, rơi vào thi thể không đầu trên bờ vai.

Bọn chúng xúc tu chui vào những này thi thể không đầu trong cơ thể, có thể khống chế những thi thể này đi lại, tựa như người sống.

Một con lại một con đầu to quái vật bay tới, qua không lâu, động thiên bên trong tiện nhân người tới hướng, tựa như những này cổ xưa vũ trụ tiên dân bọn họ lại qua tới.

Oánh Oánh thôi thúc ngũ sắc thuyền chạy vào mảnh này động thiên thế giới, Tô Vân do dự một chút, không có ngăn cản nàng.

Hắn cũng đối nơi này lịch sử vô cùng hiếu kỳ.

Tại đây phiến động thiên bên trong, bọn họ du lịch rất lâu, đầu quái vật cùng tiên dân thi thể dung hợp, liền không có tiếp tục giết bọn hắn, mà là ra dáng sinh hoạt, thậm chí sẽ máy móc hướng bọn họ hai cái này kẻ ngoại lai vẫy tay.

Trên mặt của bọn hắn, sẽ còn lộ ra nụ cười quỷ dị.

Không lâu sau đó, Tô Vân cùng Oánh Oánh tìm được một mảnh sườn núi khắc đá, khắc đá bên trên ghi chép tận thế tai kiếp đến thời điểm cảnh tượng.

Tô Vân đối khắc đá bên trên văn tự một chữ cũng không biết, đành phải trông mong nhìn về phía Oánh Oánh.

Oánh Oánh căn cứ Nam Hiên Canh trí nhớ, đọc hiểu khắc đá bên trên nội dung, nói: “Khắc đá bên trên nói, Chí Tôn Đạo Quân cùng Chí Nhân bọn họ, dùng bọn họ đạo hóa thành một cái kỳ lạ thế giới, từ vũ trụ các nơi lựa chọn một phần tài năng

xuất chúng người trẻ tuổi, mang theo bọn họ văn minh kết tinh, đi vào mảnh này đạo thế giới, tránh né thiên tai, trông đợi kéo dài văn minh… Sĩ tử, mảnh này động thiên thế giới, có lẽ chính là Chí Tôn Đạo Quân cùng Chí Nhân bọn họ dùng bọn họ đạo biến thành động thiên thế giới!"

Tô Vân bốn phía nhìn tới, nói: "Nói như vậy, cái kia bốn cái ngồi quỳ chân tại thiên địa tứ cực người, chính là Chí Nhân, mà trung ương cái kia đào đi bản thân hai mắt người, chính là Chí Tôn Đạo Quân. Bọn họ…"

Hắn dừng một chút: "Bọn họ vẫn phải chết. Thực ra bọn họ là có thể chạy trốn, bọn họ là có thể giống như Nam Hiên Canh đồng dạng chạy trốn, nhưng mà bọn họ vì sao không có…"

Tô Vân bất thình lình hơi buồn phiền đến sợ, chặn đến trong lòng phát hoảng.

"Vâng, bọn họ là vì những người này, vì bản thân văn minh kéo dài, cho nên bọn họ không có đi, cho nên bọn họ lưu lại, dùng đạo của chính mình tạo thành cuối cùng một đạo thành trì, kéo dài chủng tộc, kéo dài văn minh…"

Tô Vân cổ họng có chút phát khô, đáy lòng càng thêm phát hoảng: "Nếu như là ta, ta sẽ làm như vậy a? Nếu như là ta, ta sẽ vứt bỏ tính mạng của mình, đi bảo toàn những người yếu này, bảo toàn chủng tộc cùng văn minh a…"

Oánh Oánh âm thanh truyền đến: "Các chí tôn tại hóa đạo trước đó đối với chúng ta nói, có một ngày, Thần Thông hải sẽ nổ tung, đem Hỗn Độn mở ra, khi đó chúng ta liền có thể đi ra nơi này, mở ra mới văn minh."

"… Động thiên trải qua đi hai triệu năm, Thần Thông hải vẫn còn, trưởng lão phái người đi Thần Thông hải bên trong thăm dò, nhìn xem Hỗn Độn có hay không lui đi…"

"… Đời thứ nhất di dân đã chết hết rồi, cuối cùng trưởng lão nguyên thần khô chết. Tân trưởng lão phái người đi thăm dò Thần Thông hải, đây là thứ năm trăm vạn lần. Có người truyền thuyết, Thần Thông hải vĩnh viễn cũng sẽ không nổ tung. Còn có người nói, có chút bị phái đi ra thăm dò Thần Thông hải người bị ô nhiễm, biến thành trong biển ăn người quái vật, lòng người bàng hoàng…"

"… Chí Tôn động thiên sắp không kiên trì được nữa, không trung bắt đầu rách rưới, có Thần Thông hải đại dương thẩm thấu xuống, đời thứ mười bốn trưởng lão nói, nơi này sẽ biến thành Thần Thông hải một phần, chúng ta sẽ trở thành quái vật lương thực…"

"… Vẫn không có người nào có thể học được các chí tôn lưu lại điển tịch, chữa trị động thiên thế giới. Đời thứ mười sáu trưởng lão nói, Thần Thông hải sẽ chiếm đoạt chúng ta, cùng hắn chờ chết, không bằng chúng ta chủ động ôm ấp Thần Thông hải…"

Đằng sau nhai khắc lên chữ viết hơi ngoáy ngó, hiển nhiên khắc nhai khắc người có chút không quan tâm.

"… Rất nhiều người chịu không được cái này hẳn phải chết tuyệt vọng, biến thành quái vật rời đi. Nhưng mà ta sẽ không, ta sẽ kiên trì làm người, nhưng mà các bằng hữu của ta, bọn họ càng ngày càng ít…"

"… Nơi này chỉ còn lại có một chút người già…"

"… Người cuối cùng biến thành quái vật rời đi, nơi này chỉ còn lại có ta…"

"… Ta nên bỏ bỏ thân thể của mình, đầu lâu phi thăng tới Thần Thông hải, biến thành quái vật, cùng ta tộc nhân cùng một chỗ. Chỉ là nói như vậy, liền lại không chúng ta, chỉ có quái vật…"

…

Oánh Oánh đọc xong nhai khắc.

Tô Vân nghe đến mê mẩn, dò hỏi: “Cái này người cuối cùng thế nào rồi? Hắn là biến thành đầu to quái vật, vẫn là như trước lưu tại nơi này?”

Oánh Oánh còn chưa kịp trả lời, chỉ thấy một cái toàn thân chỉ có cơ bắp không có làn da cự nhân đi tới.

Tô Vân trong lòng vi nhảy, người khổng lồ này, chính là cái kia Hỗn Độn hải hài cốt biến thành!

Cái kia hài cốt cự nhân trong miệng truyền ra ngôn ngữ cổ quái, không biết đang nói cái gì.

Oánh Oánh lại nghe hiểu, hướng Tô Vân nói: “Hắn nói, người cuối cùng là cái hèn nhát, là ở chỗ đó.”

Tô Vân theo hài cốt cự nhân ngón tay phương hướng nhìn lại, chỉ thấy một cái đầu quái vật bay tới, thu thập xúc tu rơi vào một cỗ thi thể không đầu trên bờ vai.

Cỗ thi thể kia giống như là sống lại, quay đầu nhìn về phía bọn họ, lộ ra lễ phép tươi cười.

Chương 717 : Đúng sai khó luận

Chương 718: Đúng sai khó luận

Tô Vân cùng Oánh Oánh nhìn thấy bức này tươi cười, nhưng có chút rùng mình.

Lưu lại nhai khắc người kia cuối cùng vẫn không chịu nổi cô quạnh, lựa chọn cùng mình tộc nhân đồng dạng, hóa thành quái vật.

Từ đó về sau, lại không "Chúng ta" .

Chí Tôn Đạo Quân, Chí Nhân cùng Thiên Quân bọn họ dùng tính mạng của bọn hắn bảo vệ tộc nhân, như vậy diệt tuyệt.

Mảnh này đáy biển động thiên thế giới bên trong, còn có không ít cổ xưa vũ trụ tiên dân đi tới đi lui, nhưng bọn họ chỉ là bị đầu quái vật khống chế thi thể.

Thần Thông hải bên trong đầu quái vật, cùng cổ xưa vũ trụ tiên dân, hoàn toàn không phải một cái giống loài!

"Những này đầu quái vật có lẽ còn sót lại đi qua một chút trí nhớ, bởi vậy đem mỗi người thi thể trở thành sào huyệt, sẽ thỉnh thoảng trở về, liền giống như bản thân như trước sống sót đồng dạng." Oánh Oánh nói.

Tô Vân nhìn về phía những cái kia tiên dân thi thể, bọn họ không biết nói chuyện, sẽ chỉ lộ ra không có chút ý nghĩa nào tươi cười.

Sau một lúc lâu, liền lại có đầu quái vật bay lên, rút ra từng đầu xúc tu, quơ bơi ra vùng biển này.

Tô Vân nhìn về phía nơi xa, cái kia hài cốt cự nhân lại một lần nữa du lịch chốn cũ, rất có cảm xúc, cuối cùng hắn sừng sững tại Chí Tôn Đạo Quân trước mặt, trong miệng lẩm bẩm, nói lẩm bẩm.

Oánh Oánh bay lên đi trước cùng hắn đối thoại, Tô Vân theo ở phía sau, chỉ nghe trong miệng hai người nắm lấy hắn nghe không hiểu ngôn ngữ, trò chuyện với nhau rất lâu.

Cuối cùng, cái kia hài cốt cự nhân rời đi, thân hình nhảy lên, biến mất không thấy gì nữa.

"Hắn nói, hắn là bị lưu đày người."

Oánh Oánh nói cho Tô Vân, nói: "Hắn phản kháng Chí Tôn Đạo Quân quyết định, hắn cho là giống như bọn họ loại tồn tại này là toàn bộ thời đại kiệt tác, là văn minh kết tinh, bọn họ là càng cao cấp hơn trí tuệ, bọn họ không phải đi bảo vệ những này nhỏ yếu ngu muội kẻ đáng thương. Chí Tôn cung điện mục đích, cũng không phải là bảo vệ sâu bọ, mà là giống như hắn loại tồn tại này cuối cùng công sự."

Tô Vân giật mình, nói: "Người này là cái Chí Nhân, có ý nghĩ của mình? Chí Nhân không phải là đạo nô tài đúng không? Hắn là thế nào nhảy ra Chí Nhân cạm bẫy?"

Oánh Oánh nói: "Vậy thì không biết. Có thể là cổ xưa vũ trụ thời kì cuối, đại đạo sụp đổ, bị hắn nhân cơ hội nhảy ra cạm bẫy đi. Hắn nói cho Chí Tôn Đạo Quân, vì giảm nhỏ tận thế tai kiếp uy lực, bọn họ nên trước một bước diệt tuyệt người trần. Đem những này vô dụng sâu bọ tất cả diệt tuyệt, Thiên Quân phía dưới, đều là phế vật, cần phải đến tất cả diệt trừ."

Tô Vân trong lòng ngạc nhiên: "Thiên Quân phía dưới đều là phế vật, đều phải diệt tuyệt? Khó trách người này có khủng

bố như thế hung tính!"

"Chí Tôn Đạo Quân cùng hắn lý niệm không hợp, bởi vậy đem hắn trấn áp lưu đày, liền trục xuất tới trong Hỗn Độn hải."

Oánh Oánh nói: "Hắn lần này trở về, trở lại chốn cũ, chính là muốn nhìn một chút mình cùng Chí Tôn Đạo Quân ai đúng ai sai. Nhưng mà sự thật chứng minh, hắn mới là đúng, Đạo Quân sai."

Tô Vân nhìn về phía cái kia hài cốt cự nhân rời đi phương hướng, vừa nhìn về phía Chí Tôn cung điện những cái kia lấy tính mạng của mình hình thành Thần Thông hải cùng đáy biển động thiên Thiên Quân cùng Chí Nhân, trong lòng có chút mê man: "Đạo Quân sai?"

Oánh Oánh thuật lại cái kia hài cốt cự nhân mà nói, nói: "Những này nhỏ yếu tồn tại, đạo tâm không kiên quyết, căn bản là không có cách đối mặt tận thế đại diệt tuyệt, tại tận thế phía trước, đạo tâm sụp đổ, những phàm nhân này liền chỉ có một con đường chết. Chỉ có bọn họ những thiên quân này Chí Nhân cùng Đạo Quân mới có thể kiên trì được, chỉ có bọn họ mới là vũ trụ hi vọng. Đạo Quân giữ lại nhỏ yếu, hi sinh mạnh mẽ, chỉ đổi tới hủy diệt cái này một cái hạ tràng."

Tô Vân sắc mặt có chút xanh xao.

Oánh Oánh lại không có phát giác, tiếp tục nói: "Hắn lần này phục sinh, chính là muốn chấn hưng chủng tộc. Chí Tôn Đạo Quân không làm được sự tình, hắn tới làm, hơn nữa hắn biết làm càng tốt hơn! Ta nghi ngờ, hắn muốn kiếm chuyện! Sĩ tử? Sĩ tử?"

Tô Vân suy nghĩ xuất thần, bị nàng luôn miệng đánh thức, lúc này mới tỉnh táo lại, một thân mồ hôi lạnh.

Oánh Oánh hiếu kỳ nói: "Sĩ tử, ngươi làm sao vậy? Vẻ mặt khó coi như vậy?"

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, vẫn còn có chút mê man, sau một lúc lâu, mới nói: "Oánh Oánh, ta vừa mới nhìn thấy Chí Tôn cung điện Thiên Quân, Chí Nhân bọn họ, hao hết sinh mệnh tới chế tạo Thần Thông hải, ngăn cản tận thế tai kiếp. Ta khâm phục dũng khí của bọn hắn, đồng thời hỏi lại bản thân, bản thân có hay không có khả năng làm đến bước này."

Sắc mặt hắn buồn bã, nói: "Ta vẫn cảm thấy, bản thân không có cao thượng đến loại tình trạng này, đối mặt loại này tai kiếp, ta khả năng không làm được, ta khả năng sẽ chỉ giống như một người bình thường van xin cường giả bảo vệ. Nhưng nhìn đến Chí Tôn Đạo Quân hành động, ta lại cảm giác sâu sắc xấu hổ, cảm thấy mình tại đây loại giây phút, cũng có thể hi sinh bản thân."

Oánh Oánh bành một tiếng khép sách lại, cười nói: "Sĩ tử, cảnh giới của ngươi lại cao thâm."

Tô Vân lắc đầu nói: "Nhưng mà hài cốt gặp gỡ, cùng với biển này đáy động thiên thế giới gặp gỡ, lại làm cho ta sinh ra nghi ngờ. Chí Tôn cung điện hắn là có thể bảo lưu lại tới, Chí Tôn Đạo Quân cùng Chí Nhân bọn họ Thiên Quân bọn họ hắn là có thể không hắn phải chết, bọn họ có thể vượt qua tận thế tai kiếp, lại bởi vì muốn cứu người bình thường, cuối cùng rơi vào diệt tuyệt hạ tràng. Có đáng giá hay không?"

Oánh Oánh giật mình.

Tô Vân tiếp tục nói: "Ta tại đệ nhất kiếm trận đồ bên trong, cùng Tà Đế đối kháng lúc, bị hắn Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân mang đến tương lai, trong tương lai, ta thấy được Đế đình bị chiếm đóng, nhìn thấy ta thất bại, thấy được từng cái cố nhân ngã xuống. Ta tại nghĩ, Nguyên Sóc có đáng giá hay không…"

Oánh Oánh rõ ràng hắn ý tứ.

Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân bên trong, Tô Vân thấy được tương lai một góc, nhìn thấy bản thân vì bảo vệ Đế đình bảo vệ Nguyên Sóc mà thất bại vận mệnh, nhìn thấy bạn cũ chết tại bảo vệ chiến bên trong.

Mà Nguyên Sóc cùng Nguyên Sóc người, có đáng giá hay không bản thân cùng các bằng hữu làm liều mạng?

Những người bình thường kia lệnh, có hay không quý giá như thế, đáng giá bọn họ những cường giả này dùng mạng của mình đi đổi bọn họ quyền lực sinh tồn?

Ngộ nhỡ Nguyên Sóc người, cũng như đáy biển động thiên thế giới bên trong tiên dân, tại trong tuyệt vọng bỏ làm người tôn nghiêm, biến thành dữ tợn quái vật đâu?

Khi đó bản thân cùng các bằng hữu hi sinh, phải chăng còn đáng giá?

Hắn sinh ra loại này nghi ngờ.

Oánh Oánh suy nghĩ một chút, nhưng lại không biết nên nói như thế nào, đành phải nói: “Cái này hài cốt gặp gỡ, chính là một loại khác lựa chọn. Như vậy chúng ta tới xem hắn lựa chọn cùng Chí Tôn Đạo Quân lựa chọn, ai tốt ai xấu đi.”

Tô Vân gật gật đầu, đây là cuối cùng phương pháp.

Ngũ sắc thuyền du lịch mảnh này đáy biển động thiên thế giới, Tô Vân cùng Oánh Oánh thấy được từng khối ngũ sắc bia, Chí Tôn Đạo Quân tại trên tấm bia lưu lại bọn họ văn minh.

Bi văn là cực giản đơn ký hiệu, nhưng truyền đạt cực kỳ phức tạp ý tứ, đem hắn văn minh áp súc.

Lạc ấn tại ngũ sắc kim bên trên văn tự, có thể tại vũ trụ hóa thành Hỗn Độn về sau, như trước bất hủ bất diệt, lưu truyền đi xuống.

Tô Vân xem một lần, xác nhận bản thân một chữ cũng không nhận ra, Oánh Oánh ngược lại là nhìn ra nồng nhiệt.

"Lưu tại nơi này đi."

Tô Vân nhìn thấy Oánh Oánh định đem những này ngũ sắc bia chuyển tới trên thuyền, ngăn lại nàng, nói: "Cầm lấy đi nấu chảy, bọn họ văn minh liền thất truyền. Loại này tài nguyên, chúng ta không lấy."

Oánh Oánh lưu luyến không rời bỏ xuống ngũ sắc bia, nói: "Để ở chỗ này cũng không có người có thể nhìn hiểu, không bằng nấu chảy luyện bảo… Trong này đều là Chí Tôn, Chí Nhân cùng Thiên Quân bọn họ mỗi người liên quan tới đạo cảm ngộ. Sĩ tử muốn học tập ư?"

Tô Vân lắc đầu nói: "Có thể nhìn xem, nhưng mà học là không cần, ý nghĩa không lớn. Tiên đạo phần cuối còn chưa thăm dò rõ ràng, Tiên đạo đệ thập trùng thiên còn chưa mở ra, đi học nhân gia, được không bù mất."

Hắn quan sát ngũ sắc bia, Chí Tôn Đạo Quân lưu lại đơn giản văn tự, bao quát kiến thức nhưng hết sức phức tạp cao thâm, này ngược lại là gần như đạo biểu hiện.

"Vị này Chí Tôn Đạo Quân thành tựu cực cao… A, nơi này còn có những người khác tới qua!"

Lúc này, hắn có chỗ phát hiện, vội vàng gọi đến Oánh Oánh: "Oánh Oánh, nơi này có mặt khác văn tự! Là cựu thần phù văn!"

Oánh Oánh vội vàng bay tới, chỉ thấy mặt này ngũ sắc trên tấm bia quả thực viết cựu thần phù văn, hiển nhiên có người ở đây dùng cựu thần phù văn ý đồ giải mã ngũ sắc trên tấm bia văn tự!

Chẳng qua tràng này giải mã cũng không tiến hành tới cùng, viết văn tự người kia chỉ giải mã một nửa, liền bỏ qua.

“Ai lưu lại những này cựu thần phù văn?”

Tô Vân có chút buồn bực, lúc này, chỉ nghe một cái thanh âm quen thuộc truyền đến: “Lưu lại những phù văn này người là Đế Hỗn Độn.”

Tô Vân giật mình trong lòng, theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy đáy biển động thiên bên trong nhiều hơn một cái vĩ đại dáng người, đỉnh đầu mọc ra ba cái sừng, chính là Phần Tiên lô ba cái chân!

Đế Thúc.

Đế Thúc đi tại đây phiến cổ xưa vũ trụ trong di tích, quan sát ngũ sắc trên tấm bia văn tự, nói: “Năm đó Đế Hỗn Độn, người xứ khác cũng phát hiện nơi này, đi tới nơi này thăm dò cổ xưa vũ trụ bí ẩn. Bọn họ phát hiện nơi này bi văn, rất có hứng thú, ngay sau đó giải mã bi văn.”

Oánh Oánh buồn bực nói: “Đế Hỗn Độn vì sao chỉ giải mã một nửa?”

Đế Thúc nói: “Bởi vì giải mã một nửa về sau, Đế Hỗn Độn liền phát giác ngũ sắc trên tấm bia cảm ngộ đối với hắn mà nói không chỗ hữu dụng. Cảnh giới của hắn không thể so trên tấm bia người yếu, tham khảo ý nghĩa không lớn. Lưu lại bi văn người, mục đích chỉ là truyền thừa hắn văn minh, chí cao đồ vật, bi văn không cách nào ghi chép. Năm đó, ta cũng ở nơi đây, thử nghiệm dùng trí tuệ của mình giải mã bi văn.”

Tô Vân khom người: “Đạo huynh còn tại đuổi bắt Đế Phong?”

Đế Thúc lắc đầu nói: “Đế Phong ngược lại là nhỏ mắc, cái này Hỗn Độn hải khách tới, mới là họa lớn trong lòng, nhất định phải diệt trừ.”

Tô Vân cười nói: “Đạo huynh, Hỗn Độn hải khách tới chính là cường giả tuyệt thế, tiểu đệ bản lĩnh thấp, không xen

tay vào được, cáo từ trước.”

Oánh Oánh đang muốn thôi thúc ngũ sắc thuyền, bất thình lình Đế Thúc âm thanh truyền đến: “Chờ một chút!”

Oánh Oánh da đầu run lên, không dám nhúc nhích.

Tô Vân nhưng nhẹ như mây gió, phảng phất không có nửa điểm áp lực, cười nói: “Đạo huynh còn có cái gì dặn dò.”

Đế Thúc ánh mắt rơi vào Oánh Oánh trên người, Tô Vân quay đầu nhìn lại, cười nói: “Đạo huynh là ý định phải về chiếc này kim quan?”

Đế Thúc ánh mắt như trước rơi vào Oánh Oánh trên người, nói: “Kim quan nếu lựa chọn tiểu sách tiên, như vậy ta liền không đòi lại. Cái này ngũ sắc trên tấm bia văn tự, còn xin tiểu sách tiên giải mã một phần, giao cho ta.”

Oánh Oánh thở phào nhẹ nhõm, vội vàng quan tưởng ra một quyển sách, trên sách là ngũ sắc trên tấm bia văn tự, bên cạnh còn có giải mã thành tiên đạo phù văn văn tự.

Oánh Oánh nắm giữ Nam Hiên Canh trí nhớ, đem những này bi văn chuyển dịch thành tiên đạo phù văn đối với nàng mà nói rất là đơn giản.

Đế Thúc nhận lấy quyển sách kia tịch, nói: “Được rồi. Các ngươi hướng bên kia đi, nơi đó có Đế Hỗn Độn năm đó luyện chế Tiên giới chi môn, từ nơi đó có thể đi tới Tiên giới.”

Tô Vân cảm ơn, hướng Oánh Oánh ném cái ánh mắt.

Oánh Oánh hiểu ý, thôi thúc ngũ sắc thuyền bay ra đáy biển động thiên, rời đi Chí Tôn cung điện.

Đợi đến ngũ sắc thuyền bay xa, Tô Vân bất thình lình thôi thúc Tiên Thiên Tử Phủ kinh, nâng cao bản thân khí huyết, nói: “Oánh Oánh, ngươi nhìn ta cái trán có hay không chảy máu?”

Oánh Oánh trong lòng nghiêm nghị, vội vàng xoay quanh đầu của hắn tinh tế kiểm tra vài vòng, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm: "Không có! Sĩ tử, ngươi nhìn ta cái trán đây!"

Nàng cũng thôi thúc khí huyết, Tô Vân tinh tế kiểm tra vài vòng, cũng là thở phào nhẹ nhõm, nói: "Đế Thúc không có cho chúng ta u đầu sứt trán."

Đối với Đế Thúc, bọn họ một mực lòng còn sợ hãi, e sợ cho bị Đế Thúc cắt ra sọ não, lấy ra đại não đọc đến trí nhớ.

Còn tốt một màn này cũng không phát sinh.

"Đế Thúc đến cùng là ai?" Oánh Oánh dò hỏi.

"Đế Hốt."

Tô Vân ánh mắt lấp lóe nói: "Chẳng qua nếu như là Đế Hốt ra tay ám toán Đế Thúc, đồng thời khống chế hắn, như vậy sự tình liền cổ quái. Đế Hốt thân phận khả năng có rất nhiều tầng…"

Hắn chần chừ một chút, không có nói tỉ mỉ.

Lúc này, phía trước Luân Hồi Hoàn quang mang truyền đến.

Đế Hỗn Độn Luân Hồi Hoàn cắt ra tầng tầng thời không, thậm chí liền Thần Thông hải cũng bị cắt xuyên, phía trước chính là đáy biển Luân Hồi Hoàn. Luân Hồi Hoàn những nơi đi qua, đại dương bị bày ra.

Từ xa nhìn lại, một tòa Tiên giới chi môn đứng sừng sững ở đáy biển, bốn phía còn có kiến trúc, cực kỳ nguy nga, nhưng kiến trúc cũng rất ngăn nắp, giống như là trước đây không lâu mới kiến tạo hoàn thành.

Ngũ sắc thuyền chạy vào mảnh này thành trấn.

“Nơi này là cựu thần thành trấn!” Tô Vân quan sát bốn phía, kinh ngạc nói.

Hắn cùng Oánh Oánh vội vàng từ ngũ sắc trên thuyền nhảy xuống, chân đạp thực địa, đều thở phào nhẹ nhõm.

Lúc này đại xích vàng từ Oánh Oánh trên người giãn ra, lặng lẽ quấn lấy ngũ sắc thuyền, rầm rầm vang vọng, sau đó đem chiếc lâu thuyền này cùng kim quan cùng một chỗ cột vào Oánh Oánh sau lưng.

Tiểu sách tiên không chịu nổi gánh nặng, bị ép tới nằm rạp trên mặt đất.

Xích vàng đem ngũ sắc thuyền siết đến càng ngày càng nhỏ, chỉ có dài bốn, năm tấc ngắn, nhưng mà Oánh Oánh vẫn là không thể động đậy.

Tô Vân đưa tay, đem Oánh Oánh kể cả kim quan, ngũ sắc thuyền cùng một chỗ nhấc lên tới. Oánh Oánh mặt tối sầm lại, thân thể nho nhỏ cõng kim quan cùng ngũ sắc thuyền, lảo đảo đuổi theo Tô Vân.

Bọn họ xung quanh tuần tra, cựu thần thành trấn đã sớm trống không, chỉ để lại những kiến trúc này cùng với một tòa Tiên giới chi môn.

Toà này Tiên giới chi môn cùng Tô Vân tại thứ bảy Tiên giới phần cuối nhìn thấy toà kia Tiên giới chi môn hầu như giống nhau như đúc, loại trừ địa điểm khác biệt bên ngoài, liền lại không khác nhau!

Toà này Tiên giới chi môn đứng sừng sững Thần Thông hải đáy biển, ngay tại Luân Hồi Hoàn bên cạnh.

Tô Vân đi tới môn hạ, chần chừ một chút, đẩy ra cánh cửa này, không nghĩ tới Tiên giới chi môn thế mà ứng tay mà ra.

Hắn đi vào Tiên giới chi môn, Oánh Oánh thở hồng hộc theo ở phía sau, tức giận nói: "Đến Tiên giới chi môn! Ngươi đầu này dây xích, ta từ bỏ, ngươi cùng quan tài như trước treo ở trên cửa đi! Đừng lại khóa lại ta!"

Đại xích vàng chần chừ, đem ngũ sắc thuyền buông ra.

Oánh Oánh tế lên ngũ sắc thuyền, xích vàng lại không có mang theo kim quan rời đi, như trước đặt tại sau lưng của nàng. Tô Vân cùng Oánh Oánh leo lên ngũ sắc thuyền, hướng Tiên giới chạy tới.

Qua không lâu, Tô Vân ánh mắt nhìn trừng trừng lấy phía trước, sắc mặt biến hóa: "Oánh Oánh, trở lại! Nơi này không phải thứ bảy Tiên giới, nhanh trở về mở!"

Chương 718 : Thiếu niên tiên nhân Tuyệt

Chương 719: Thiếu niên tiên nhân Tuyệt

“Thật tiến vào?”

Tiên giới chi môn phía trước, Đế Thúc xuất hiện, ánh mắt rơi vào toà này lẻ loi trơ trọi đứng sừng sững ở Thần Thông hải đáy biển trên cánh cửa, ánh mắt bên trong có chút khó có thể tin.

“Bọn họ là thế nào đi vào? Cánh cửa này, là Luân Hồi Hoàn bên trong cửa, bọn họ là thế nào đi vào?”

Đế Thúc khắp khuôn mặt là nghi hoặc, hắn nói cho Tô Vân cùng Oánh Oánh nơi này có một tòa Tiên giới chi môn có thể thông hướng Tiên giới, thực ra không có lòng tốt, cánh cửa này quả thực là Tiên giới chi môn, hơn nữa là Tiên giới chi môn chính diện.

Năm đó Đế Hỗn Độn điều khiển cựu thần luyện chế Tiên giới chi môn, Đế Thúc Đế Hốt cũng tại luyện chế cửa cựu thần bên trong. Chẳng qua, bọn họ chiếu theo Đế Hỗn Độn dặn dò, luyện xong cánh cửa này về sau, liền không ai có thể từ Thần Thông hải dưới đáy mở ra cái này tòa cửa!

Mọi người có thể tại trong tiên giới mở ra Tiên giới chi môn, nhưng là từ trong tiên giới mở ra Tiên giới chi môn, mở ra là cửa phía sau!

Bất quá, chưa hề có người có thể từ chính diện mở ra Tiên giới chi môn!

Cánh cửa này bị sau khi luyện thành, liền bị Đế Hỗn Độn đưa vào Luân Hồi Hoàn bên trong , bất kỳ người nào bước vào Luân Hồi Hoàn, liền sẽ ngã vào Luân Hồi, không cách nào tiếp cận đứng sừng sững ở Luân Hồi Hoàn bên trong Tiên giới chi môn.

Trong lịch sử, Đế Thúc Đế Hốt đã từng ném vào rất nhiều tiên nhân, ý đồ mở ra Tiên giới chi môn, nhưng mà ném vào người liền cũng không có trở lại nữa.

Bọn họ cũng không biết từ chính diện mở ra Tiên giới chi môn, đến cùng gặp được cái gì!

Không nghĩ tới, Tô Vân cùng Oánh Oánh thế mà từ chính diện mở ra cánh cửa này!

"Trong cửa đến cùng là cái gì?" Đế Thúc khó mà áp chế lại lòng hiếu kỳ của mình.

Hắn lẳng lặng tại cửa bên ngoài đợi chờ, nhưng mà mấy tháng đi qua, cửa bên trong không có bất cứ động tĩnh gì, Tô Vân cùng Oánh Oánh đi vào bên trong cửa, liền không tiếp tục trở về.

Tiên môn về sau, Oánh Oánh cũng nhìn thấy phía trước tình hình, đó là một mảnh mênh mông Tiên giới, tiên quang ở mảnh này thế giới trên không quanh quẩn, hễ có phúc địa địa phương, cuối cùng sẽ có tiên quang tràn ra, hóa thành đủ loại dị tượng!

Nơi đó phúc địa rất nhiều, linh khí bức người.

Nhưng này cũng không phải là bọn họ muốn đi thứ bảy Tiên giới!

Bởi vì ở mảnh này Tiên giới trên không, có một tòa cực lớn hình chuông tinh vân trôi nổi, hình chuông tinh vân bên trên, lại có Chúc Long hình dáng tinh hệ uốn quanh!

Cái này cùng thứ bảy Tiên giới hoàn toàn khác biệt, thứ bảy Tiên giới tuy là cũng có hình chuông tinh vân, cũng có Chúc Long tinh hệ, nhưng thứ bảy Tiên giới là bị Chúc Long ngậm trong miệng!

Mà mảnh này Tiên giới, là tại Chung sơn tinh vân phía dưới, đối diện miệng chuông phương hướng!

Hiển nhiên, nơi này tuyệt không phải thứ bảy Tiên giới!

Oánh Oánh trên mặt hiện ra rất nhiều văn tự, viết đầy đủ loại nghi vấn: "Không đúng, đây không phải là thứ bảy Tiên giới, nhưng cũng không phải thứ sáu Tiên giới! Thứ tám Tiên giới a? Cũng không phải! Chẳng lẽ nơi này là đệ nhất Tiên giới thứ hai Tiên giới? Không đúng, những này Tiên giới rõ ràng đã bị hủy diệt, bị vùi lấp tại tro tàn trúng rồi!"

Tô Vân nhanh chóng nói: "Tám tòa Tiên giới đều tại Luân Hồi Hoàn bên trong, chúng ta từ toà kia Tiên giới chi môn đi vào nơi đây, khả năng bước vào nào đó một đoạn trong luân hồi thời gian. Ta suy đoán toà kia Tiên giới chi môn, thực ra kết nối lấy tám tòa Tiên giới, tám tòa Tiên giới dùng chung cùng một cái cửa! Chúng ta chỉ cần lui về, lần nữa mở ra Tiên giới chi môn, liền có thể đi ra ngoài trở lại Thần Thông hải."

Oánh Oánh ánh mắt sáng lên, nói: "Nói cách khác, chúng ta có thể mở ra mấy lần Tiên giới chi môn, liền có thể tìm tới thứ bảy Tiên giới!"

Tô Vân nặng nề gật đầu.

Oánh Oánh quay ngược lại ngũ sắc thuyền, trở về Tiên giới chi môn.

Tô Vân hai tay dùng sức đẩy cửa, nhưng mà toà này Tiên giới chi môn lại không có như bọn họ đoán trước như vậy mở ra.

Tô Vân khóe mắt nhảy lên, hít vào một hơi thật dài, lần nữa đẩy cửa, Tiên giới chi môn vẫn là chưa hề mở ra.

Cái này cùng lúc trước tuyệt đối khác biệt!

Lúc trước bọn họ đi tới Tiên giới chi môn bên dưới, nhẹ nhàng đẩy một cái, Tiên giới chi môn liền mở ra, mà bây giờ, Tô Vân vung tận tất cả khí lực, cũng không có thể đem cánh cửa này mở ra!

"Để cho ta tới!"

Oánh Oánh điều khiển ngũ sắc thuyền, khí thế hung hăng đánh tới.

Tô Vân vội vàng nghiêng người tránh né, chỉ nghe một tiếng ầm vang tiếng vang, ngũ sắc quang mang từ Tiên giới chi môn bên trong bộc phát, ba động khủng bố đem Tô Vân từ môn hạ bắn ra, mà khởi đầu người bồi táng Oánh Oánh thì từ đầu thuyền bay ra, mạnh mẽ kề sát ở trên cánh cửa!

Tiên giới chi môn như trước không hề động một chút nào.

Tô Vân cùng Oánh Oánh thử tất cả biện pháp, như trước không cách nào từ bên trong mở ra cái này tòa cửa, hai người liếc nhau, đều nhìn ra hai bên trong mắt tuyệt vọng.

"Đế Thúc mẹ ngươi trứng lão âm hàng, hại chúng ta!" Oánh Oánh chửi ầm lên, hoàn toàn không nhớ dạy dỗ Tô Vân không cho nói thô tục tình hình.

"Ta có một ý kiến, có thể mở ra cái này tòa cửa!"

Tô Vân bất thình lình hấp tấp nói: "Oánh Oánh, chúng ta có thể đi tìm cái này Tiên giới Tam Thánh Hoàng! Chỉ cần tìm được Tam Thánh Hoàng, chúng ta liền có thể để cho bọn họ mở ra Tiên giới chi môn, quay về thứ bảy Tiên giới!"

Oánh Oánh tỉnh ngộ lại, vui vẻ nói: "Mỗi cái Tiên giới đều có Tam Thánh Hoàng, bọn họ lại ở những địa phương này

truyền đạo, ta nhớ được bọn họ táng ở nơi nào, chỉ cần tìm đến bọn họ mộ huyệt, cách tìm tới bọn họ liền không xa! Chỉ là không biết lúc này bọn họ chết hay không!"

Tô Vân tế lên thanh đồng phù tiết, nhanh chóng nói: "Không ngồi thuyền vàng, ngồi ta cái này, ta cái này nhanh! Chúng ta mau chóng chạy tới Tiên giới!"

Oánh Oánh sắc mặt một khổ, có chút không quá tình nguyện thu hồi ngũ sắc thuyền, đại xích vàng vừa tỉ mỉ đem ngũ sắc thuyền trói tốt, cho tiểu sách tiên cõng lên người.

Oánh Oánh hai chân mệt mỏi đứng tại Tô Vân đầu vai, cần phải đến vịn Tô Vân lỗ tai mới có thể đứng vững.

Sau một lúc lâu, nàng cảm thấy vẫn là nằm thoải mái: "Ta chính là một quyển sách, cố gắng như vậy làm cái gì? Vẫn là Đại Cường viết xong hoạt động ta chờ đây chép tới thuận tiện…"

Nàng hoàn toàn suy sụp tinh thần xuống, đem kim quan cùng ngũ sắc thuyền đè ở sau lưng, vểnh lên chân bắt chéo, huýt sáo rất là nhàn nhã.

Xích vàng đối với cái này rất là không ưa, rất nhanh xích vàng liền phân ra hai cỗ dây xích, đem Oánh Oánh nâng lên, để nàng xem ra giống như là đứng.

Nhưng mà Oánh Oánh vẫn là suy sụp tinh thần tựa vào kim quan cùng ngũ sắc trên thuyền, lười biếng không ra một chút xíu khí lực, tất cả dựa vào dây xích đem nàng chống lên tới.

Sau đó không lâu, xích vàng cảm thấy mình hình như không có Oánh Oánh cũng được, ngay sau đó liền đem tiểu sách tiên cột vào trên quan tài, để nàng tiếp tục nằm, xích vàng bản thân thì bóp méo thành hình người, đứng tại Tô Vân bên người.

Lại không lâu nữa, đầu này dây xích gặp thanh đồng phù tiết có rất nhiều tác dụng, ngay sau đó lặng lẽ tại phù tiết bên trên quấn quanh một vòng.

Tô Vân thôi thúc phù tiết, nhanh như chớp, chạy tới Tiên giới.

Chẳng qua con đường này đường cực kỳ xa xôi, mặc dù có thanh đồng phù tiết, cho dù bọn họ đi là đường tắt, cho dù tu vi của hắn thực lực tăng nhiều, cũng dùng đi hơn hai tháng, lúc này mới nhảy vọt nặng nề tinh không, đi tới Tiên giới.

Dọc đường, Tô Vân còn chứng kiến rất nhiều trong tinh không dạo chơi cựu thần, thống trị to to nhỏ nhỏ thế giới, rất nhiều tiên nhân giống như là những này cựu thần nô bộc, hầu hạ cựu thần bọn họ.

Lúc này cựu thần tự xưng Chân Thần, cùng Thần Ma phân chia ra tới.

"Nơi này là đệ nhất Tiên giới?" Tô Vân trong lòng ngạc nhiên.

Hắn thay đổi khuôn mặt, để cho mình thoạt nhìn không có tuấn mỹ như vậy, tận lực bình thường, mập lùn một chút, thầm nghĩ: "Cựu thần thọ nguyên lâu đời, nếu như một cái nào đó cựu thần sống đến thứ bảy Tiên giới thời kì, nhất định có thể nhận ra ta tới! Vẫn là đừng chọc phiền phức thì tốt hơn…"

Lôi Trì động thiên ngay tại đệ nhất Tiên giới trên không, treo tại Chung sơn miệng chuông bên trong, Tô Vân đi qua nơi đó, trong lòng khẽ nhúc nhích: "Không biết Ôn Kiều đạo huynh có hay không đã tại trấn thủ lôi trì? Chỉ cần Oánh Oánh không hiện thân, có lẽ hắn cũng nhận không ra ta, nhiều nhất nhận ra thanh đồng phù tiết. Chẳng qua thanh đồng phù tiết cũng không phải chuyên thuộc về ta!"

Hắn nghĩ tới nơi này, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Oánh Oánh nằm tại trên quan tài ngủ ngon, không khỏi lắc đầu, tâm niệm khẽ động, đem Oánh Oánh kể cả xích vàng kim quan cùng ngũ sắc thuyền cùng một chỗ thu vào Linh giới bên trong.

Phù tiết mang theo hắn bay vào lôi trì, tìm kiếm Lịch Dương phủ.

Chỉ là phù tiết chạy một vòng, cũng không tìm đến Ôn Kiều, cũng chưa từng tìm đến Lịch Dương phủ.

Ngược lại là thanh đồng phù tiết bay ra lôi trì lúc, tại lôi trì biên giới nhìn thấy rất nhiều quy mô hùng vĩ kiến trúc, đến hàng vạn mà tính tiên nhân với tư cách cao đẳng nô lệ, đang tại luyện chế càng thêm hùng vĩ Thần điện.

"Nơi này là Bắc Đế lãnh địa, người không có phận sự mau mau lui lại!" Có mấy cái tiên nhân bay lên, hướng hắn phất tay.

Tô Vân ngừng lại thanh đồng phù tiết, cùng tiên nhân kia làm lễ chào hỏi, nói: "Đạo huynh, Bắc Đế là Đế Hốt a?"

Mấy cái kia tiên nhân nhìn thấy dung mạo của hắn, trong lòng mỗi người thầm khen một tiếng: "Thật là một cái tuấn tú người."

Bên trong một cái tiên nhân cười nói: "Ngươi người này dáng dấp tuấn mỹ như vậy, nhưng thật là không có có nhãn lực, kiến thức cũng kém. Nam Đế Thúc, bắc Đế Hốt, chính là thống trị vũ trụ càn khôn Đại Đế, ngươi làm sao không biết? Bắc Đế Hốt chính là ở tại lôi trì phía trên, nắm giữ lấy chúng sinh kiếp phạt, cao cao tại thượng! Hiện nay Bắc Đế muốn rèn đúc cung vũ, ngươi nếu là tự tiện xông vào, cầm ngươi trị tội!"

Tô Vân sờ lên mặt của mình, trong lòng lúng ta lúng túng: "Ta đã gần như hủy khuôn mặt, vì sao còn nói ta tuấn tú…"

Một cái khác tiên tử nói: "Dáng dấp đẹp mắt vô dụng, mạo phạm Chân Thần, liền sẽ bị cầm lấy đi đào quáng."

Tô Vân cảm ơn, hỏi: "Nơi này là có phải có cái gọi Ôn Kiều Chân Thần?"

Mấy cái kia tiên nhân mỗi người lắc đầu.

Tô Vân vội vàng nói bổ sung: "Hắn hẳn là một vị Thánh Vương."

Mấy cái kia tiên nhân lại lắc đầu, nói: "Thánh Vương phần lớn đều tại Nam Đế bộ hạ, Bắc Đế bên người có rất ít Thánh Vương."

Tô Vân kinh ngạc, thầm nghĩ: "Chẳng lẽ Ôn Kiều là về sau đầu nhập vào Đế Hốt?"

Hắn lại dò hỏi: "Các ngươi là phủ nhận biết một cái gọi Tuyệt tiên nhân?"

Một cái lớn giọng tiên nhân lát nữa, hét lớn: "Tuyệt, có người tìm ngươi!"

Nơi xa, nguy nga trên cung điện, rất nhiều tiên nhân vây quanh tại đây tòa cung điện bốn phía, cả ngày lẫn đêm tế luyện, bên trong một cái thiếu niên tiên nhân nghe được tiếng kêu, vội vàng lát nữa, cao giọng nói: "Ai gọi ta?"

Tô Vân giật mình trong lòng: "Đế Tuyệt thật ở đây?"

Đang tại Tô Vân Linh giới bên trong ngủ gật Oánh Oánh nghe được thanh âm này, cũng giật mình một chút ngồi dậy, nói: "Tuyệt? Đế Tuyệt?"

Cái kia lớn giọng tiên nhân la lên: "Hơn phân nửa là ngươi đồng hương! Ngươi tới một chuyến!"

Thiếu niên kia tiên nhân Tuyệt vội vàng bay tới, đột nhiên, trước mắt một đạo thanh quang hiện lên, thanh đồng phù tiết

tốc độ thoáng cái đề thăng lên đến cực hạn, trong khoảnh khắc biến mất không thấy gì nữa!

Thiếu niên Tuyệt nghi ngờ không thôi, mấy cái kia tiên nhân cũng là mỗi người ngạc nhiên, không biết chuyện gì xảy ra.

"Nhanh như vậy đốt trúc, đến cùng là bảo vật gì?"

Lại qua mấy ngày, thiếu niên tiên nhân Tuyệt bởi vì luyện chế cung điện lúc thất thần, bị giám sát phát hiện, giáng thành quáng nô, đi đày đến Thần Thông hải phần cuối cổ xưa đại lục đào quáng.

Tuyệt ngồi tại cựu thần nô lệ trên thuyền vượt biển, đi qua Luân Hồi Hoàn, ngẩng đầu thấy được Đế Hỗn Độn vĩ đại thần thông, bởi vậy đại triệt đại ngộ, khai sáng ra bất thế tuyệt học.

Đây là sau này hãy nói.

Tô Vân lúc này đang tại Oánh Oánh chỉ điểm, tìm kiếm Tam Thánh Hoàng tung tích.

Lúc này, bọn họ bị người báo cho: "Cái kia ba vị Thánh Hoàng, đã qua đời rất nhiều vạn năm."

Tô Vân trong lòng một mảnh lạnh giá.

Nhưng vào lúc này, chỉ nghe có người la lên: "Chạy mau! Chân Thần đến đây bắt lính, đi luyện quan tài!"

Chương 719 : Lâm uyên mạnh nhất làm công người

Chương 720: Lâm uyên mạnh nhất làm công người

"Luyện quan tài? Là luyện chế kim quan ư?"

Tô Vân đang tại nhìn quanh, bốn phía tiên nhân nhao nhao chạy trốn.

Nơi này là Tam Thánh Hoàng truyền đạo chỗ, Tam Thánh Hoàng ở đây truyền đạo, bởi vậy lân cận có cực kỳ huy hoàng nhân tộc văn minh, thành thị san sát, tiên nhân rất nhiều.

Từng tôn cựu thần đi thuyền mà đến, trong tay nhấc theo lồng chim, lồng chim cao chừng ba năm trượng, lồng đỉnh buộc lấy xiềng xích, xa xa nhìn thấy tiên nhân, liền đem lồng chim tế lên!

Cái kia lồng chim chính là dùng cựu thần phù văn luyện chế mà thành, quang mang mãnh liệt, đem chưa hề kịp chạy trốn tiên nhân bọc lại.

Nhưng nếu không có bọc lại, lồng chim bên trong liền sẽ có bị xiềng xích trói lại tiên nhân bay ra, đem những cái kia chạy trốn tiên nhân bắt, kéo vào trong lồng.

Những thuyền kia bên trên cũng có từng cái đại lồng giam, rất nhiều tiên nhân bị giam giữ ở bên trong. Một thuyền lại một thuyền tiên nhân bị mang đến luyện quan tài chỗ.

Loại thuyền này được gọi là lồng chim thuyền.

Trong lúc nhất thời, lân cận trong thành thị tiên nhân hoàn toàn đại loạn, nhao nhao trốn đi ẩn núp.

Từng chiếc từng chiếc lồng chim thuyền ẩn hiện, mạnh mẽ đâm tới, ẩn hiện tại tiên nhân trong thành thị, cựu thần thôi thúc bảo vật, bốn phía bắt giữ.

Tô Vân có thanh đồng phù tiết tại, thực lực tu vi cũng xa so với những tiên nhân này mạnh mẽ, bởi vậy có thể tuỳ tiện tránh đi cựu thần bọn họ bắt giữ.

Thanh đồng phù tiết chính là Đế Hỗn Độn đốt ngón tay luyện chế mà thành, mệnh danh tốc độ thiên hạ đệ nhất, chỉ có số ít Thánh Vương cấp cựu thần có thể dựa vào mạnh mẽ thần thông khắc chế phù tiết tốc độ.

Bất quá, Thánh Vương cao cao tại thượng, thường thường là quản hạt một chòm sao chúa tể, hơn nữa phần lớn Thánh Vương đều được mời đi luyện chế kim quan, nơi nào có thời gian bắt lính?

“Hiện nay tiên nhân cao cao tại thượng, lại không nghĩ rằng năm đó có là thê thảm như thế.”

Tô Vân trong lòng cảm xúc, bất thình lình, lồng chim thuyền gặp gỡ tập kích, rất nhiều tiên nhân giết ra, cướp bóc lồng chim thuyền, trong đó một vị tiên nhân thực lực cường đại dị thường, vậy mà chém giết một vị trấn thủ lồng chim thuyền cựu thần!

“Thiết Côn Lôn! Là Thiết Côn Lôn tới cứu chúng ta!” Trên thuyền bị cầm tù tiên nhân mừng rỡ.

Tô Vân xa xa nhìn tới, trong lòng khẽ nhúc nhích, hướng Oánh Oánh nói: “Cái kia gọi Thiết Côn Lôn người, hình như xuất hiện tại bốn mươi chín lượt thiên kiếp bên trong, đệ nhất tiên nhân thiên kiếp bên trong có hắn!”

Oánh Oánh đợi thấy rõ Thiết Côn Lôn khuôn mặt, chỉ thấy người này thân thể cường tráng, tướng mạo đường đường, trời sinh liền có một loại thủ lĩnh khí phách.

Nàng vội vàng lấy ra bản thân tranh vẽ, trong hình vẽ ghi lại là Tứ Cửu Thiên Kiếp bên trong xuất hiện mười lăm tôn Đế cấp tồn tại, quả thực có Thiết Côn Lôn!

Thiết Côn Lôn tại mười lăm tôn Đại Đế bên trong đứng hàng năm vị.

"Quả thực là hắn!"

Oánh Oánh so sánh một phen, kinh ngạc nói: "Chẳng lẽ hắn là đệ nhất Tiên giới Tiên Đế?"

Tô Vân cách xa nhìn lại, chỉ thấy Thiết Côn Lôn thực lực tu vi đã đuổi sát Thánh Vương, hắn thần thông có chút bất phàm, đại khai đại hợp, mặc dù không có hậu thế như vậy tinh diệu, nhưng khí phách chỉ có hơn chứ không kém.

"Đệ nhất Tiên giới thời kì, tiên nhân bị nô dịch, đệ nhất Tiên giới Đế là Đế Thúc. Thiết Côn Lôn hẳn là tại đệ nhất Tiên giới thời kì, đem đạo pháp thần thông thôi diễn đến Đạo cảnh cửu trùng thiên cảnh giới, bởi vậy lưu lại liên quan tới hắn lạc ấn."

Tô Vân suy đoán nói, "Hắn có thể là đệ nhất Tiên giới đệ nhất tiên nhân."

Oánh Oánh khó hiểu nói: "Vì sao không có liên quan tới truyền thuyết của hắn lưu lại?"

Tô Vân suy tư nói: "Hắn hẳn không có sống đến thứ hai Tiên giới, phía sau Tiên giới cũng không có hắn. Những này Tiên giới bị hủy bởi tro tàn bên trong, tất cả đều bị tro tàn bao phủ, cho nên không có liên quan tới truyền thuyết của hắn tồn tại."

Nơi xa, Thiết Côn Lôn bên người, đi theo hắn tiên nhân càng ngày càng nhiều, cuối cùng đem từng tôn cựu thần giết đến chạy trối chết. Trong đó mấy cái cựu thần chính là trốn hướng Tô Vân bên này, không nói lời gì liền đem lồng chim tế

lên, định đem Tô Vân kể cả phù tiết cùng một chỗ thu vào lồng chim.

"Coong!"

Những cái kia bay tới lồng chim nhao nhao đụng vào bức tường vô hình bên trên, mỗi người nổ tung, Tô Vân bốn phía, một cái vô hình chuông lớn chậm rãi hiện hình. Lồng chim nghiền nát hình thành ánh lửa đem chiếc chuông này miêu tả đi ra.

Xa xa Thiết Côn Lôn nghe được tiếng chuông, vội vàng nhìn quanh tới, đợi nhìn thấy trong ngọn lửa chuông lớn, không khỏi nghi ngờ không thôi.

Cựu thần bọn họ biết mình đá đến đá cứng, vội vàng tránh khỏi Tô Vân, chạy thục mạng.

Thiết Côn Lôn giải cứu trên thuyền bị tù tiên nhân, cất cao giọng nói: "Đám Chân Thần bọn họ lấn ta quá đáng, muốn chúng ta vì bọn họ chế tạo đủ loại miếu thờ, luyện chế đủ loại trọng bảo, muốn chúng ta đi đào quáng, đi địa phương nguy hiểm vì bọn họ vơ vét tài nguyên! Chúng ta không thể không phản!"

Rất nhiều tiên nhân nhao nhao la lên: "Phản hắn!"

Có người hỏi: "Chân Thần thực lực là cường đại cỡ nào? Chúng ta không phải là đối thủ, như thế nào mới có thể phản? Không bằng cùng Ngụy Thần liên thủ, Ngụy Thần cũng bị Chân Thần nô dịch trấn áp!"

Tô Vân cùng Oánh Oánh nhìn xa, sau một lúc lâu, mỗi người thu về ánh mắt.

"Bọn họ nói Ngụy Thần, chỉ hẳn là Thần Ma."

Tô Vân phỏng đoán nói: "Trưởng thành Thần Ma cũng bị cựu thần trấn áp nô dịch, trưởng thành Thần Ma lực lượng,

không kém gì Chân Thần, Thiết Côn Lôn cùng bọn hắn liên thủ xác thực có thể thành công.”

Oánh Oánh cắt đứt hắn suy tư, nói: “Sĩ tử, hiện nay Tam Thánh Hoàng đã chết, chúng ta không cách nào mở ra Tiên giới chi môn. Nếu rơi vào tay vây ở chỗ này, chẳng phải là nói chúng ta cần phải đến sống qua mấy ngàn năm vạn, mới có thể trở về về thứ bảy Tiên giới?”

Tô Vân trầm ngâm phút chốc, nói: “Ta còn có những biện pháp khác. Biện pháp thứ nhất là tìm đến Đế Hỗn Độn chi thi. Đế Hỗn Độn truyền thụ cho ta Hỗn Độn thần thông, ta dùng cái này thần thông để đả động hắn, nói không chừng có thể để cho hắn tiễn chúng ta trở lại thứ bảy Tiên giới.”

Oánh Oánh ánh mắt sáng lên, cười nói: “Đế Hỗn Độn là tám tòa Tiên giới mở ra người, hắn khẳng định có biện pháp này tiễn chúng ta trở lại.”

Tô Vân nói: “Biện pháp thứ hai, chính là đi vào Tam Thánh Hoàng lăng. Trong mộ có lối đi, cũng là Tam Thánh Hoàng lưu lại, có thể thông hướng mặt khác Tiên giới. Cho dù tìm không thấy Tam Thánh Hoàng, chúng ta cũng có thể đi tới thứ hai Tiên giới Tam Thánh Hoàng lăng. Tiếp đó, chúng ta thông qua lăng mộ, một đường trở lại thứ bảy Tiên giới.”

Oánh Oánh liên tục gật đầu.

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, nói: “Biện pháp thứ ba, chính là đi tới đệ nhất Tiên giới Tử Phủ, thông qua Tử Phủ, kêu gọi Tử Phủ chủ nhân, mời hắn ra tay đem chúng ta đưa về thứ bảy Tiên giới. Phương pháp này liền tương đối khó, Tử Phủ chủ nhân cùng chúng ta vô thân vô cố, chưa hẳn nguyện ý trợ giúp chúng ta.”

Bọn họ đang muốn khống chế phù tiết bay đi, bất thình lình một thanh âm nói: “Huynh đài!”

Tô Vân ngừng lại phù tiết, Oánh Oánh vội vàng chui vào Tô Vân Linh giới bên trong tránh né, chỉ từ Linh giới bên trong dò ra một cái đầu nhỏ, tò mò nhìn quanh.

Gọi ở Tô Vân, chính là vị kia Thiết Côn Lôn.

Cái kia Thiết Côn Lôn trong khoảng thời gian ngắn liền thuyết phục mấy ngàn tiên nhân cùng hắn cùng một chỗ khởi sự, những tiên nhân này đang tại di chuyển thành thị, hộ tống nhân tộc rời đi nơi này. Nếu là không di chuyển, cựu thần trả thù khẳng định sẽ bao phủ nơi đây, đem những người ở nơi này chém giết sạch sành sanh cho hả giận.

Thiết Côn Lôn khom người, nói: "Huynh đài, mạo muội. Ta xem huynh đài thực lực tu vi, nổi bật bất phàm, lần này khởi sự, phản kháng Nam Đế bạo ngược, công tại nghìn đời! Huynh đài một thân bản lĩnh, không bằng cùng chúng ta cùng một chỗ khởi sự!"

Tô Vân lắc đầu nói: "Ta có chuyện khác trong người, không thể theo Côn Lôn quân cùng một chỗ khởi sự."

Thiết Côn Lôn lộ ra vẻ thất vọng, bất thình lình nói: "Ta tại thiên kiếp bên trong gặp qua các hạ cùng các hạ chuông."

Tô Vân dừng bước, kinh ngạc nói: "Ngươi gặp qua ta cùng ta chuông?"

Thiết Côn Lôn trong ánh mắt tràn đầy chờ mong, nói: "Bộ dáng không giống nhau, nhưng chuông nội uẩn giấu đạo pháp thần thông, khẳng định không sai. Huynh đài, Chân Thần đến vị bất chính, mưu hại Đế Hỗn Độn đến vị, Đế Thúc càng là bạo quân, huynh đài cũng là có đại năng lực người, sao không cùng một chỗ khởi sự thành tựu một phen sự nghiệp?"

Tô Vân vẫn đang suy nghĩ một chuyện khác, để Oánh Oánh lấy ra Tà Đế, Đế Phong đám người chân dung, biểu hiện

ra cho Thiết Côn Lôn nhìn, hỏi: "Ngươi ở trong thiên kiếp gặp qua ta, như vậy ngươi gặp qua bọn họ ư?"

Thiết Côn Lôn khiếp sợ vô cùng, nói: "Gặp qua bọn họ. Huynh đài, mấy vị này tồn tại ở đâu? Nếu là có bọn họ xuất thủ tương trợ, đại nghiệp có hi vọng!"

Tô Vân trong đầu ầm ầm, lẩm bẩm nói: "Luân Hồi Hoàn, Luân Hồi Hoàn… Không phải ta đi vào Luân Hồi Hoàn bên trong, mà là tám cái Tiên giới đều tại Luân Hồi Hoàn bên trong, chỉ có như vậy mới có thể giải thích chư Đế lạc ấn tại sao lại xuất hiện tại quá khứ…"

Thiết Côn Lôn nghe chẳng biết tại sao, đang muốn hỏi, bất thình lình thanh đồng phù tiết tan biến!

Qua không lâu, Tô Vân cùng Oánh Oánh đi vào Tam Thánh Hoàng quan tài.

Nhưng mà để cho hai người sắc mặt ngưng trọng là, chiếc quan tài này cũng không có thông hướng thứ hai Tiên giới, mà là thông hướng Tiên giới chi môn!

Nhưng mà không có Tam Thánh Hoàng trợ giúp, bọn họ không cách nào mở ra Tiên giới chi môn!

"Đi gặp Đế Hỗn Độn chi thi!" Tô Vân quyết định thật nhanh, thôi thúc thanh đồng phù tiết mà đi.

Tiên giới Hỗn Độn hải, Tô Vân xa xa nhìn thấy một tôn trăm triệu dặm cự thần ngồi ngay ngắn ở Hỗn Độn hải trên không, to to nhỏ nhỏ quần tinh từ hắn quan tưởng bên trong không ngừng sinh ra, hình thành bao la hùng vĩ ngân hà, hướng ra phía ngoài mở rộng.

Tô Vân lập tức bứt ra mà đi.

Đó là đỉnh phong thời kỳ Đế Thúc!

Đế Thúc tự thân trấn áp Đế Hỗn Độn thi thể, tại đây tôn cựu thần Đại Đế đỉnh phong linh lực phía trước , bất kỳ người nào cũng không có phản kháng chỗ trống!

Tô Vân sắc mặt âm trầm xuống, hiện tại chỉ còn lại có một đầu cuối cùng đường, đó chính là đi tới Chung sơn Tử Phủ, cầu kiến Tử Phủ chủ nhân.

Không lâu sau đó, thanh đồng phù tiết chạy vào Chung sơn Chúc Long trong đôi mắt, cái này Chúc Long trong mắt nhưng không Tử Phủ, mà tại Chúc Long đại não vị trí nhưng có một đoàn tử khí trôi nổi.

Tô Vân đứng tại phù tiết bên trong, chạy vào cái này đoàn tử khí, chạy được một đoạn thời gian, phía trước mây mở sương tan, một tòa Tử Phủ xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Kèm theo toà này Tử Phủ xuất hiện, Tô Vân sau đầu trong vầng sáng, đệ nhất Tử Phủ tan biến.

Tô Vân đi vào Tử Phủ bên trong, đi qua bức tường, đi tới minh đường, Tử Phủ trung tâm là một đoàn màu tím khối không khí. Tô Vân khom người nói: "Đạo huynh, ta đi nhầm vào Hỗn Độn Đại Đế Luân Hồi Hoàn, đi vào đệ nhất Tiên giới, không cách nào quay về thứ bảy Tiên giới, hiện nay bó tay toàn tập, xin đạo huynh giúp đỡ!"

Oánh Oánh từ Tô Vân Linh giới bên trong thò đầu ra, lặng lẽ nhìn cái này đoàn tử khí.

Hai người nín thở ngưng thần, lẳng lặng đợi chờ.

Đoàn kia tử khí không hề có động tĩnh gì.

Tô Vân cau mày, nói: "Đạo huynh, ta vì nghĩ cách cứu viện Hỗn Độn Đại Đế tận tuỵ, vào sinh ra tử, hiện nay gặp nạn, đạo huynh không làm giúp đỡ ư?"

Đoàn kia tử khí vẫn không có động tĩnh.

Tô Vân tức giận nói: “Đạo huynh, tương lai thứ bảy Tiên giới lúc, ngươi mượn ta thân thể, đối kháng Đế Phong. Đạo huynh thần thông quảng đại, nhảy ra Luân Hồi, nên rõ ràng chuyện này. Hiện nay đạo huynh làm sao đền bù ta?”

Lúc này, đoàn kia tử khí hơi rung nhẹ, chỉ thấy trong tử khí, một cái rách rưới cự nhân đi tới, sau một lúc lâu, liền gặp tử khí sôi trào, toàn bộ hóa thành một tôn cao lớn rách rưới cự nhân hình thái, xuất hiện tại Tô Vân phía trước, âm thanh chấn động, nói: “Ta cùng Đế Hỗn Độn có huyết hải thâm cừu, hắn chết cùng không chết, cùng ta có quan hệ gì đâu? Ta ước gì hắn mất mạng. Ngươi dùng cứu hắn tính mạng đi cầu ta, có thể nói hỏi đường người mù.”

Tô Vân khom người, cười nói: “Như vậy đạo huynh vì sao mà tới?”

Cái kia rách rưới cự nhân nói: “Ta từng mượn dùng cơ thể ngươi, đây chính là nguyên do. Ngươi đã giúp ta, ta đương nhiên cũng sẽ báo lại ngươi.”

Oánh Oánh từ Tô Vân Linh giới bên trong trượt ra, đặt mông ngồi tại Tô Vân trên bờ vai, ngẩng đầu quan sát tôn này rách rưới cự nhân, hiếu kỳ nói: “Ngươi là người phương nào? Vì sao tại thứ tám Tiên giới mở ra Hỗn Độn?”

Người khổng lồ kia nói: “Ta chính là Luân Hồi Thánh Vương, thua trận bị bắt, không thể không cùng Đế Hỗn Độn làm công. Hắn hứa hẹn ta, tại hắn bí cảnh bên trong mở ra tám cái vũ trụ, liền cho ta tự do. Hiện nay, cái thứ tám ta đã nhanh mở xong, cách làm tròn lời hứa cũng không xa.”

Oánh Oánh phốc phốc cười nói: “Đế Hỗn Độn đã chết, ngươi không cần làm tròn lời hứa, thẳng rời đi là được.”

Người khổng lồ kia lắc đầu nói: “Ta không phải đối với hắn làm tròn lời hứa, mà là đối ta làm tròn lời hứa.”

Oánh Oánh lại hỏi: "Ngươi đã như vậy thần thông quảng đại, vì sao mặc rách nát như vậy?"

"Ta thân chính là đạo, là Luân Hồi đại đạo ngưng tụ mà thành, bởi thế là Thánh Vương. Trên người ta quần áo cũng là đạo y, chính là đạo biến thành."

Người khổng lồ kia nói: "Ta bị Đế Hỗn Độn bắt, ngao du Hỗn Độn hải lúc, bản thân đại đạo bị Hỗn Độn tập kích ăn mòn, thiếu hụt một phần, bởi vì không tốt thiếu hụt tứ chi, đành phải thiếu hụt quần áo."

Oánh Oánh nói: "Ngươi cho Đế Hỗn Độn làm công, có thể từng mở ngươi tiền lương…"

"Đoát!"

Người khổng lồ kia quát tháo một tiếng, hướng Tô Vân nói: "Lại không để nha đầu này im miệng, các ngươi liền ở chỗ này chờ mấy ngàn vạn năm lại trở lại a!"

Tô Vân bảo sao nghe vậy, lát nữa để Oánh Oánh im miệng, hỏi: "Luân Hồi đạo huynh, ta từng nhìn thấy đạo huynh luyện chuông, quả nhiên là thần thông quảng đại. Vì sao đạo huynh luyện chuông về sau, còn luyện một tòa Tử Phủ."

"Chuông là cho Đế Hỗn Độn luyện."

Người khổng lồ kia nói: "Tử Phủ là ta mô phỏng thất công tử, tốt xấu có cái chỗ đặt chân."

Oánh Oánh phốc phốc cười nói: "Nguyên lai không có một kiện là ngươi đồ vật. Ngươi khổ cực nhiều năm như vậy…"

Người khổng lồ kia sắc mặt trầm xuống, phốc một tiếng hóa thành tử khí, như vậy tán đi.

Tô Vân giận dữ, đem tiểu sách tiên kể cả kim quan cùng một chỗ treo ở Tử Phủ Thiên môn bên trên, tiểu sách tiên khóc

đến nước mắt nước mũi chỗ nào đều là, la lên: "Ta không dám!"

Minh đường bên trong, Tô Vân cầu gia gia cáo nãi nãi, cuối cùng tử khí phun trào, người khổng lồ kia hiện thân lần nữa.

Chương 720 : Đây là sứ mệnh của ngươi

Chương 721: Đây là sứ mệnh của ngươi

Cái kia rách rưới cự nhân vẫn mang theo nộ khí, nói: "Ta sinh ra vốn là tự do thân, vốn là muốn trở thành thống trị chư thiên vạn giới nhân vật chính, lại bị Đế Hỗn Độn tù binh, nô dịch nhiều năm như vậy, tiểu nha đầu còn chê cười ta không có tiền lương! Bất đương nhưng tử!"

"Vâng! Đúng! Bất đương nhưng tử!"

Tô Vân hùa theo đôi câu, nói: "Đạo huynh , có thể hay không thi triển Luân Hồi chi đạo, đem chúng ta đưa về thứ bảy Tiên giới?"

Cái kia rách rưới cự nhân nộ khí mới tiêu, đối Tô Vân lựa chọn có chút không hiểu: "Đưa về thứ bảy Tiên giới có cái gì tốt? Hỗn Độn sẽ chết, Luân Hồi đem diệt, đến lúc đó, nơi này đem lại bị Hỗn Độn hải bao phủ, tất cả đều đem biến thành tro bụi, không còn tồn tại. Ngươi đi tới đệ nhất Tiên giới, còn có rất nhiều thời gian có thể sống, trở lại thứ bảy Tiên giới, liền khoảng cách giờ chết rất gần."

Tô Vân nói: "Gia sản đều là tại, không dám rời đi."

Tử Phủ ngoài cửa truyền đến Oánh Oánh tiếng cười: "Sĩ tử không phải gia sản ở nơi đó, mà là hắn quen biết nữ hài tử đều ở nơi đó, hắn luyến tiếc…"

Tô Vân đứng dậy, xin lỗi nói: "Đạo huynh chờ một chút, ta đi một chút liền về."

Sau một lúc lâu, Tô Vân vòng trở lại, bên ngoài không còn Oánh Oánh tiếng kêu.

Cái kia rách rưới cự nhân cũng là thở phào nhẹ nhõm, nói: "Ta chân thân còn tại mở ra thứ tám Tiên giới vũ trụ, không rảnh tự thân giúp ngươi, chỉ có thể phân thân giúp đỡ. Nhưng Tử Phủ bên trong pháp lực cũng không cao cường, rất khó một lần đem ngươi đưa đến thứ bảy Tiên giới đi."

Tô Vân vội vàng dò hỏi: "Đạo huynh một lần có thể đem ta đưa đến bao xa?"

Rách rưới cự nhân tính toán một chút, nói: "Chém ra tương lai, trở lại quá khứ, là Đế Hỗn Độn thần thông. Ta chính là Luân Hồi Thánh Vương, nếu bàn về Luân Hồi, bản lĩnh còn ở phía trên hắn. Nhưng nếu không có bị người đoạt số mệnh, lại không có bị người chém thành hai khúc lời nói, chỉ dựa vào Ngũ phủ điểm này pháp lực, cũng có thể để ngươi hai trực tiếp nhảy ra Luân Hồi, đi tới tám giới vũ trụ bên ngoài. Nhưng mà hiện tại, ta một thân đạo hạnh bị người đoạt đi bảy thành, lại bị Hỗn Độn hải làm hao mòn mất mấy phần, những năm này không ngừng cho Đế Hỗn Độn làm lao động, không rảnh tu luyện, chỉ sợ…"

Tô Vân nghe nghe, trong lòng liền phạm vào nói thầm.

Quả nhiên, chỉ nghe rách rưới cự nhân nói: "… Hơn phân nửa chỉ có thể đem các ngươi hướng phía trước đưa ra tám vạn năm năm tháng. Lại hướng phía trước liền không được. Hơn nữa mỗi đem bọn ngươi đưa ra tám vạn năm, ta cần phải đến nghỉ ngơi một đoạn thời gian , chờ đợi Tử Phủ khôi phục pháp lực."

Tô Vân đang muốn nói chuyện, chỉ nghe Tử Phủ ngoài cửa ô ô vang vọng, nhưng là bị treo ở môn hạ Oánh Oánh đang giãy dụa, ý đồ nói chuyện. Nhưng cũng may nha đầu này bị hắn ngăn chặn miệng, nói không ra lời.

Tô Vân biết nha đầu kia suy nghĩ, hỏi: "Nhất phong pháp lực, có thể hướng về phía trước đưa ra tám vạn năm?"

Oánh Oánh liền không giãy dụa nữa.

Tô Vân hỏi vấn đề thật là nàng suy nghĩ vấn đề, nhưng hỏi phương thức khác biệt, cũng sẽ không đau đớn rách rưới cự nhân nội tâm.

Rách rưới cự nhân kinh ngạc nói: "Nhất phong pháp lực? Ý của ngươi là Tử Phủ bên trong Tiên Thiên tử khí, cùng Đế Phong pháp lực tương đương? Cũng có thể đánh đồng. Chẳng qua cái này tử khí không hề tầm thường, cùng Đế Phong tiên khí không thể so sánh nổi. Ngũ phủ pháp lực là ngũ phong, có thể hướng về phía trước cắt ra tám vạn năm, một phủ chỉ có nhất phong, không đi được quá xa."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, nghe rách rưới cự nhân lời nói, Tử Phủ là hắn bắt chước thất công tử cung điện luyện chế mà thành, như vậy tử khí có phải là hay không vị này thất công tử tuyệt học?

Hắn rất muốn biết càng nhiều liên quan tới thất công tử chuyện cũ.

"Nghe mặt khác cựu thần nói, vị này thất công tử đã từng giả danh Hỗn Độn, lẻn vào một cái khác vũ trụ, quay về Hỗn Độn về sau mới tự xưng Hỗn Độn thất công tử, cùng Đế Hỗn Độn rất có nguồn gốc."

Tô Vân chần chừ một chút, dò hỏi: "Đạo huynh, ngươi năm đó đi theo Đế Hỗn Độn, nhất định là gặp hắn , có thể hay không nói một chút tình hình lúc đó?"

Rách rưới cự nhân nói: "Năm đó ta thua trận bị bắt, không thể không cùng Đế Hỗn Độn quyết định khế ước, tiếp đó liền ra ngoài đến chỗ này. Cũng là cơ duyên xảo hợp gặp phải thất công tử, Đế Hỗn Độn chiêu đãi hắn, ta cũng trùng hợp ở một

bên nghe giảng. Nghe hắn nói, cái này Tử Phủ là lão sư hắn nhà cũ. Lão sư hắn chính là tại Tử Phủ bên trong hóa đạo. Hắn nhớ tới rất nhiều chuyện, bởi vậy ở trong hỗn độn đúc lại Tử Phủ, tưởng niệm lão sư. Hắn nói, lúc này lão sư hắn còn chưa ra đời."

"Ô ô ô ô!" Oánh Oánh bị treo ở Tử Phủ môn hạ nhảy nhót tới lui, có một bụng lời muốn nói, chỉ tiếc không nói ra được.

Tô Vân còn đợi hỏi lại, rách rưới cự nhân nhưng đứng lên nói: "Các ngươi rời đi trước Tử Phủ, ta mượn ngươi sau đầu Ngũ phủ bên trong tử khí tới thi triển thần thông."

Tô Vân đứng dậy, chỉ thấy rách rưới cự nhân thân thể đổ sụp, hoàn nguyên thành một đoàn tử khí.

Tô Vân đem treo ở Tử Phủ trước cửa Oánh Oánh cùng kim quan cởi xuống, Oánh Oánh đã gấp đến độ khóc tốn mặt, tức giận biến thành một quyển tiểu phá sách, nằm tại trên quan tài không để ý tới hắn.

Tô Vân thò tay đi lật sách, lại thấy tiểu phá sách hóa thành thiếu nữ, tại trên tay hắn mạnh mẽ vỗ một cái: "Đừng động ta váy!"

Tô Vân cười ha ha một tiếng, mang theo nàng rời đi toà này Tử Phủ.

Đợi đi ra Tử Phủ phạm vi, chỉ thấy hắn sau đầu trong vầng sáng lại có một tòa Tử Phủ xuất hiện, như trước là Ngũ phủ.

Oánh Oánh đang muốn nói chuyện, bất thình lình, một đạo sáng sủa Luân Hồi Hoàn từ Tô Vân sau đầu bay ra, hướng không gian chỗ sâu cắt tới, rõ ràng là cái kia rách rưới cự nhân điều động Tô Vân sau đầu Ngũ phủ bên trong Tiên Thiên Nhất Khí, thi triển thần thông, mang theo bọn họ chạy tới tương lai!

Tô Vân cùng Oánh Oánh trước mắt, vô số ngôi sao biến hóa, thương hải tang điền, năm tháng biến thiên, tám vạn năm

tuế nguyệt thoáng một cái mà qua!

Trong thời gian này, biết bao anh hùng hào kiệt sinh ra, lại hóa thành cát bụi?

Đợi đến Luân Hồi Hoàn tan biến, Tô Vân cùng Oánh Oánh phát hiện đệ nhất Tiên giới di động, mình đã đi tới đệ nhất trong tiên giới, ngẩng đầu nhìn lại, Chung sơn tinh vân bên trên Chúc Long còn tại, chỉ là vị trí của ngôi sao phát sinh rất lớn thay đổi.

"Hiện tại chúng ta cần chờ Ngũ phủ bên trong tử khí khôi phục."

Tô Vân rất là chắc chắn hướng Oánh Oánh nói: "Đợi đến tử khí khôi phục, vị đạo huynh kia liền sẽ lần nữa thi triển thần thông, đem chúng ta mang đến càng xa tương lai."

Oánh Oánh dò hỏi: "Như vậy Ngũ phủ bên trong tử khí bao lâu mới có thể khôi phục?"

Tô Vân chưa từng nghĩ tới vấn đề này, vội vàng đi thăm dò nhìn Ngũ phủ, chỉ thấy năm tòa Tử Phủ bên trong một chút xíu tử khí cũng không có còn lại. Qua rất lâu, mới có một tia tử khí chậm rãi sinh ra.

Tô Vân cau mày, Tiên Thiên tử khí khôi phục tốc độ chậm như vậy, chỉ sợ phải đợi mấy trăm năm mới có thể khôi phục!

Nếu là nếu như vậy, bọn họ chẳng phải là mỗi lần tiến lên tám vạn năm, đều phải bị khốn mấy trăm năm?

Hơn nữa, đệ nhất Tiên giới thọ nguyên tám trăm vạn năm lâu, cần một trăm lần mới có thể đi tới đệ nhất Tiên giới phần cuối, bọn họ chẳng phải là muốn lưu tại đệ nhất Tiên giới một trăm số lượng trăm năm?

Trước sau tính gộp lại, cũng có gần vạn năm đi?

“Nhất định có để Tử Phủ khôi phục nhanh chóng tử khí phương pháp!”

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, thôi thúc Tiên Thiên Tử Phủ kinh, lại thấy tu vi của mình nâng cao, Tử Phủ bên trong Tiên Thiên tử khí cũng đang từ từ tăng nhiều, lúc này mới yên lòng lại.

“Chỉ cần ta chuyên cần khổ luyện, dùng hai ba tháng thời gian, liền có thể Ngũ phủ khôi phục lại trạng thái đỉnh phong! Hiện tại vấn đề duy nhất, chính là ta Linh giới bên trong tiên khí không nhiều.”

Hắn nhìn về phía nơi xa, trong tiên giới khắp nơi Linh sơn, khắp nơi phúc địa, hiện tại tiên nhân còn không tính nhiều, tiên khí căn bản không có người đi tranh.

Ngay sau đó Tô Vân như trước hóa thành mập lùn thiếu niên tuấn mỹ, cùng Oánh Oánh cùng một chỗ bốn phía du lịch, tìm kiếm vô chủ phúc địa, sưu tập tiên khí.

Như thế qua sắp hai tháng thời gian, Tô Vân liền sưu tập lượng lớn tiên khí.

Hôm nay, hai người mới vừa tới đến một chỗ phúc địa, bất thình lình chỉ nghe tiếng giết nổi lên bốn phía, rất nhiều tiên nhân đang cùng cựu thần giết đến long trời lở đất.

Tô Vân dừng bước nhìn quanh, chỉ thấy đó là cựu thần đang đuổi giết Thiết Côn Lôn.

“Hắn còn tại phản kháng?”

Tô Vân có chút kinh ngạc, cách hắn lần trước cùng Thiết Côn Lôn chia ra, đã qua tám vạn năm, không nghĩ tới Thiết Côn Lôn thế mà tại cựu thần vây quét bên dưới kiên trì đến bây giờ.

Cái này tám vạn năm qua, Thiết Côn Lôn thực lực tu vi đã so trước kia tăng lên rất nhiều, hắn mở ra Đạo cảnh, tại đạo thứ nhất cảnh trên cơ sở lại mở ra mặt khác Đạo cảnh, thực lực tu vi đã gần đến Thánh Vương. —— lúc này tiên nhân cảnh giới chưa định, Thiết Côn Lôn là cảnh giới mở ra người một trong, còn tại tìm tòi xác định Tiên đạo cảnh giới phân chia.

Cựu thần Thánh Vương nhiều lần đuổi giết Thiết Côn Lôn, bị hắn nhiều lần chạy trốn, Thiết Côn Lôn thanh danh lan truyền lớn.

Thiết Côn Lôn cũng nhìn thấy Tô Vân, trong lòng một hồi kinh ngạc, vội vàng dẫn đầu chư tiên giết lùi cựu thần, hắn đang muốn đi trước cùng Tô Vân nói chuyện, nhưng tại lúc này, chỉ thấy một đạo hào quang sáng tỏ từ Tô Vân sau đầu bộc phát, cắt vào hư không.

Tô Vân thân hình từ từ trở thành nhạt, tan biến.

Thiết Côn Lôn nghi ngờ không thôi, vội vàng đi tới trước mặt, Tô Vân đã không thấy hình bóng.

"Tám vạn năm trước, ta gặp qua người này, hắn một chút cũng không có thay đổi." Thiết Côn Lôn lẩm bẩm nói.

Lúc này, một thanh âm truyền đến, nói: "Sư tôn, đối phương cũng là tiên nhân, tại sao có thể có cái gì thay đổi?"

Thiết Côn Lôn lát nữa, chỉ thấy một thiếu niên tiên nhân đi tới, vừa đi vừa xóa đi máu trên mặt dấu vết.

"Tuyệt, một người không có khả năng tại tám vạn năm qua không có bất kỳ cái gì thay đổi, cho dù là tiên nhân."

Thiết Côn Lôn hướng thiếu niên kia tiên nhân Tuyệt nói: "Tám vạn năm thiên địa đều sẽ biến đổi lớn, huống chi đem đại đạo ký thác thiên địa tiên nhân? Người này lại không có thay đổi."

Thiếu niên tiên nhân Tuyệt là hắn thu nhận đệ tử, vị thiếu niên này tiên nhân thực lực phi phàm, tại Hỗn Độn hải đào quáng trên đường, nhìn thấy Luân Hồi Hoàn, tìm hiểu ra Thái Nhất Luân Hồi chi đạo.

Thiết Côn Lôn đã từng giết hướng Hỗn Độn hải, giải cứu nơi đó tiên nhân, nhìn thấy Tuyệt tư chất ngộ tính bất phàm, ngay sau đó thu làm đệ tử. Những năm này, Tuyệt thực lực càng ngày càng cao minh, có trở thành hắn phụ tá đắc lực điệu bộ.

Thời gian trôi mau, trong lúc vô tình lại qua tám vạn năm, Tô Vân đang tìm kiếm tiên khí trên đường lại một lần gặp Thiết Côn Lôn, thực lực của hắn mạnh hơn, mơ hồ có một đời Đại Đế phong thái.

Hắn còn tại dẫn đầu các tiên nhân phản kháng cựu thần thống trị.

Tô Vân tu vi cũng ngày càng nâng cao, bổ sung Ngũ phủ tử khí sử dụng thời gian cũng càng lúc càng ngắn, từ từ từ hai tháng rút ngắn đến hơn một tháng.

Lại quá tám vạn năm, Tô Vân tìm kiếm tiên khí lúc, lại một lần nhìn thấy Thiết Côn Lôn.

Thiết Côn Lôn tu thành Đạo cảnh cửu trùng, tại Tiên giới Hỗn Độn hải khiêu chiến Đế Thúc, bị thua.

Đế Thúc chiêu hàng Thiết Côn Lôn , bổ nhiệm hắn vì quản lý tiên nhân Tiên Đế, đồng thời lại trấn an Ngụy Thần ngụy ma, phong Thần Đế Ma Đế.

Lại qua tám vạn năm, Tô Vân nhìn thấy Thiết Côn Lôn lúc, hắn đã là một vị tu luyện tới cửu trùng thiên Đạo cảnh tồn tại, bên người cường giả xuất hiện lớp lớp, mờ mờ ảo ảo tại đệ nhất Tiên giới có đất đặt chân.

Hắn đang dẫn đầu các tiên nhân trợ giúp Đế Thúc chế tạo kim quan.

Lại qua tám vạn năm, Tô Vân lại một lần nữa nhìn thấy hắn lúc, đúng lúc gặp Đế Thúc luyện xong kim quan, chế tạo tốt xiềng xích, đem người xứ khác táng nhập trong quan tài.

Tô Vân xa xa nhìn thấy một màn này, cũng không trước mắt.

Hắn nhớ tới Hỗn Độn sinh vật, bản thân tại bước vào đệ nhất Tiên giới cố sự bên trong lúc, cũng lựa chọn là một cái người quan sát. Hắn cảm thấy, Tiên Đế Thiết Côn Lôn chuyện cũ rất có dẫn dắt.

…

Thời gian thấm thoắt, tại Đế Thúc thống trị bên dưới, nhân tộc thần tộc cùng ma tộc địa vị tuy là như trước phía dưới, như trước bị cựu thần nô dịch, nhưng thời gian nhưng cũng so lúc trước tốt hơn nhiều.

Trong lúc vô tình, thời gian đi tới đệ nhất Tiên giới thời kì cuối, thiên địa đại đạo bắt đầu suy yếu khô chết, Thiết Côn Lôn cũng nhiễm phải tro tàn bệnh, thân thể có sụp đổ hóa thành tro tàn dấu hiệu.

Hắn lại một lần thấy được Tô Vân.

Tô Vân xuất hiện, lại để cho hắn trong thoáng chốc phảng phất lại trở lại tạo phản khởi nghĩa những năm tháng ấy. Hắn vội vàng muốn tìm kiếm Tô Vân, hỏi hắn vĩnh sinh bất diệt ảo diệu, nhưng mà Tô Vân lại một lần biến mất.

Đệ nhất Tiên giới tro tàn biến cố càng ngày càng nghiêm trọng, đã có không ít tiên nhân hóa thành tro tàn, còn có chút người diễn biến thành tro tàn quái. Thiết Côn Lôn đi cầu kiến Đế Thúc, van xin vị này không gì không làm được Đại Đế cứu dân chúng bá tính.

Nhưng mà Đế Thúc chỉ là lạnh như băng trả lời một câu: "Đây là tám trăm vạn năm trước cũng đã chú định kiếp số."

Thần cùng Ma cũng bắt đầu tử vong, duy chỉ Chân Thần giống như là Vĩnh Hằng.

Tô Vân lại một lần xuất hiện lúc, lại thấy được Thiết Côn Lôn, vị này Đại Đế đã gần đến tuổi già, hắn lại một lần tạo phản.

Tô Vân cùng Oánh Oánh đã không đi thu thập tiên khí, Tô Vân cùng tiểu sách tiên đối vị này nhân tộc đệ nhất vị Tiên Đế một đời tràn ngập tò mò.

Thiết Côn Lôn tạo phản lập nghiệp, bởi vì ấm ức nhân tộc gặp gỡ, ngay sau đó tạo phản, chiến thiên đấu địa, cuối cùng giết ra một đường máu, trở thành thời đại kia nhân vật mạnh nhất một trong.

Hắn vì chủng tộc vận mệnh, tại khiêu chiến Đế Thúc sau khi thất bại, cam nguyện thần phục, dùng bản thân thần phục đổi lấy nhân tộc không gian sinh tồn.

Mà lần này, hắn chạy tới tuổi già, lại là vì sao mà tại trước khi hấp hối tạo phản?

Chuyện xưa của hắn, không có bị lịch sử ghi chép qua, giống như là chưa hề tồn tại qua, không thể không để Tô Vân cùng Oánh Oánh tò mò.

Tô Vân cùng Oánh Oánh nhìn thấy hắn cùng một đám tiên tướng tại chống cự cựu thần vây công, tại hộ tống người cuối cùng tộc bộ lạc leo lên Bắc Miện trường thành.

Bắc Miện trường thành bên trên, mênh mông cuồn cuộn nhân tộc bộ lạc đang tại mặt khác tiên nhân hộ tống bên dưới, vượt qua toà này gần như không có khả năng vượt qua tường thành, đi tới tường thành đối diện gia viên mới!

Cựu thần vây công càng thêm kịch liệt, tiên đình từng cái cường giả đã là nỏ mạnh hết đà, nhao nhao ngã xuống, cuối cùng chỉ còn lại có Thiết Côn Lôn cùng Tuyệt.

Cựu thần khổ chiến không dưới, đành phải vây khốn.

Ngay tại Tô Vân cùng Oánh Oánh sắp tan biến thời điểm, Thiết Côn Lôn rút kiếm tự vẫn, cắt lấy đầu lâu của mình đưa đến đệ tử Tuyệt trong tay.

"Tuyệt, đây là sứ mệnh của ngươi!" Đầu của hắn nói.

Tuyệt nâng Thiết Côn Lôn đầu lâu, rời đi trường thành, quỳ gối trên không, cao giọng nói: "Ta đã giết Nghịch Đế Thiết Côn Lôn! Ta muốn gặp Đế Hốt! Ta muốn gặp bắc Đế Hốt ____ "

Chương 721 : Thứ hai Tiên giới, Trọng Kim Lăng chuyện cũ

Chương 722: Thứ hai Tiên giới, Trọng Kim Lăng chuyện cũ

Về sau cảnh tượng, Tô Vân cùng Oánh Oánh liền không biết.

Bọn họ bị rách rưới cự nhân mang đến tám vạn năm sau "Tương lai" .

"Tương lai" đến, bọn họ như trước đứng tại Bắc Miện trường thành bên trên, chỉ là không thấy Thiết Côn Lôn, cũng không thấy Tuyệt.

Thiết Côn Lôn chết, mang cho Tô Vân cùng Oánh Oánh rung động thật lớn, Tuyệt nâng Thiết Côn Lôn đầu lâu quỳ gối trên không, cầu kiến bắc Đế Hốt tình hình, cũng để cho trong lòng hai người rất lâu khó mà ngừng lại.

Một màn kia phảng phất vẫn tại trước mắt.

Oánh Oánh trong sách viết: "Sĩ tử tại Thần Thông hải đáy, nhìn thấy Chí Tôn Đạo Quân cùng hài cốt cự nhân lựa chọn, nhìn thấy cổ xưa vũ trụ hủy diệt, nhìn thấy tiên dân hóa thành đầu quái vật, bởi vậy đối cường giả vứt bỏ sinh mệnh đi nghĩ cách cứu viện người bình thường mà sinh ra mê hoặc. Lần này, hắn trở lại đệ nhất Tiên giới, nhìn thấy đời thứ nhất Tiên Đế Thiết Côn Lôn hi sinh chính mình đổi lấy nhân tộc kéo dài tính mạng cơ hội, trong lòng của hắn mê man, liền càng nhiều…"

Tô Vân đứng tại Bắc Miện trường thành bên trên, nhìn về phía đệ nhất Tiên giới, nơi đó đã là hoàn toàn hoang lương phế tích. Tro tàn hoàn toàn đem cái vũ trụ này chiếm đoạt.

Các tiên nhân khai sáng ngàn vạn loại Tiên đạo, đem những này Tiên đạo ký thác giữa thiên địa, thiên địa mục nát, Tiên đạo cũng đi theo mục nát.

Thiên địa đại đạo biến thành tro tàn, làm cho cả vũ trụ văn minh mai táng.

Tám trăm vạn năm tuế nguyệt, đều là về cát bụi.

Mà Thiết Côn Lôn người này, nên cùng hắn chuyện cũ đồng dạng, cũng táng tại đây bụi bặm lịch sử bên trong.

Cái này tro tàn bên trong vũ trụ, đã cùng Tô Vân tại mấy ngàn vạn năm về sau nhìn thấy cảnh tượng không có bao nhiêu khác biệt.

Cuối cùng, Tô Vân vẫn là xoay người, mặt hướng thứ hai Tiên giới, sắc mặt bình tĩnh nói: "Oánh Oánh, chúng ta đi thôi."

Oánh Oánh nhanh chóng ở trong sách viết: "… Trong lòng của hắn nghi ngờ không giải, cần tiếp tục tiến lên tìm kiếm nhiều hơn nữa đáp án. Hiện nay hắn đã chuẩn bị cho tốt tiếp tục tiến lên…"

"Oánh Oánh?" Tô Vân nghi ngờ nói.

Oánh Oánh ai một tiếng, vội vàng khép sách lại, bước nhanh đuổi theo hắn: "Sĩ tử, chúng ta muốn đi đâu?"

"Đi thứ hai Tiên giới sưu tập tiên khí."

Tô Vân không có thôi thúc phù tiết, mà là đi bộ.

Tại đệ nhất trong tiên giới, bọn họ trước sau ngây người mười năm gần đây thời gian, trong khoảng thời gian này, Tô

Vân chuyên cần khổ luyện, Oánh Oánh ghi lại liên quan tới cựu thần phù văn, Hỗn Độn phù văn kiến thức, hắn cũng sâu sắc lĩnh ngộ.

Hắn đối với mình hoàng chung bên trên Trụ Quang vòng năm tìm hiểu cũng càng thêm thấu triệt.

Mười năm này thời gian, tu vi của hắn ngày càng mạnh mẽ, đủ loại thần thông cũng tự càng ngày càng thông suốt thấu triệt.

Hiện tại hắn đi đường, đã không cần thanh đồng phù tiết, bước chân bước ra, liền thấy dưới chân vô số Hỗn Độn phù văn di động, vô lượng không gian chảy tại dưới chân.

Cựu thần thống trị kéo dài đến thứ hai Tiên giới.

Mới Tiên giới đã qua tám vạn năm, năm đó cái kia sừng sững tại trường thành bên trên thủ hộ dân chúng vượt qua trường thành đi tới thế giới mới Thiết Côn Lôn, đã bị người quên mất, dù sao thời gian quá xa xưa.

Tuyệt bởi vì "Giết" Thiết Côn Lôn có công, trở thành bắc Đế Hốt trọng thần, rất được coi trọng.

Nam Đế Thúc như trước là thiên địa chúa tể, thống trị chúng sinh, vị này Đại Đế tư duy cùng trí tuệ thực sự quá to lớn sâu xa, để cho người ta tại đối mặt hắn lúc, có một loại thật sâu cảm giác bất lực.

Hắn là cao như vậy cao tại thượng, cho dù là Đế Hốt tại đối mặt hắn lúc, cũng có một loại tất cả đều là hắn chỗ nhìn thấu cảm giác, lệnh Đế Hốt rất không thoải mái.

Tô Vân cùng Oánh Oánh vẫn tại bốn phía tìm kiếm tiên khí, ngẫu nhiên hỏi thăm một chút Tuyệt tin tức.

Tuyệt lạ thường yên tĩnh, rất lâu đều không có tin tức của hắn truyền đến, ngược lại là tại thứ hai trong tiên giới, nhân

tộc, thần tộc, ma tộc từ từ hưng thịnh lên, Thần Ma cùng tiên nhân số lượng càng ngày càng nhiều, lẫn nhau chinh chiến sát phạt, tranh đoạt địa bàn.

Tranh đoạt địa bàn nhưng thật ra là ngụy trang, mọi người chỗ tranh, chỉ là sinh tồn bên trên không gian mà thôi.

Lúc này, Tô Vân cùng Oánh Oánh gặp một cái khác xuất sắc người trẻ tuổi, Trọng Kim Lăng.

Tô Vân nhìn thấy Trọng Kim Lăng lúc, hắn vẫn là một cái linh sĩ, đi theo một cái cổ xưa cựu thần, Kinh Khê.

Hắn là Kinh Khê nuôi dưỡng người, phụ trách chiếu cố Kinh Khê sinh hoạt thường ngày, Kinh Khê chính là cựu thần bên trong Thánh Vương, nuôi dưỡng nhân số lấy hàng ngàn, Trọng Kim Lăng chỉ là một trong số đó, cũng không thu hút.

Những này nuôi dưỡng người cung phụng chăm sóc Kinh Khê Thánh Vương, Thánh Vương sẽ chúc phúc cùng bọn hắn, cũng sẽ bảo vệ bọn hắn khỏi bị Thần Ma bắt giết, là một loại khá là phổ biến nuôi dưỡng nô bộc quan hệ.

Mà tại Thái Cổ thời kỳ, nuôi dưỡng người nhưng thật ra là cựu thần đồ ăn, cựu thần lúc đói bụng sẽ ăn đi bọn họ. Mặc dù bây giờ còn có cựu thần sẽ ăn đi nuôi dưỡng người, nhưng Kinh Khê cũng không phải là loại tồn tại này.

Tô Vân tại sưu tập tiên khí thời điểm, cho Trọng Kim Lăng gặp nhau, nghe nói hắn là Kinh Khê nuôi dưỡng người, lại là Tuyệt đệ tử, lúc này mới nhìn nhiều hắn hai mắt.

Tô Vân cùng Oánh Oánh đã sưu tập đến đủ nhiều tiên khí, trong lúc rảnh rỗi, dứt khoát liền đi theo Trọng Kim Lăng.

Trọng Kim Lăng hiển nhiên là một cái nghèo ha ha, không có bản thân phúc địa, nuôi dưỡng chính mình cũng khó, nhưng nuôi dưỡng Kinh Khê, ít nhiều khiến Tô Vân cùng Oánh Oánh có chút bất ngờ.

Bọn họ đi theo Trọng Kim Lăng, chỉ thấy thiếu niên này từ biệt Kinh Khê Thánh Vương về sau, liền tới đến lân cận hương đồng ruộng. Nơi đó là một nhóm chạy nạn người tới chỗ này bọn họ, đói đến xanh xao vàng vọt, da bọc xương, nhưng cũng may hoa màu đã gieo xuống, để ý tương lai hai tháng thu được.

"Ta đem bản thân bán cho Thánh Vương!"

Cái này gọi Trọng Kim Lăng thiếu niên linh sĩ hướng những cái kia nạn dân vừa cười vừa nói: "Thánh Vương sẽ che chở chúng ta, các ngươi yên tâm! Chúng ta thời gian sẽ sẽ khá hơn!"

Tô Vân cùng Oánh Oánh quan sát một đoạn thời gian, những người kia hẳn là Trọng Kim Lăng hương thân, chạy nạn đến nơi đây, khổ không kế sinh nhai, bởi vậy Trọng Kim Lăng bán mình, cho những này chạy nạn nhân sinh tích trữ không gian.

Lại qua tám vạn năm.

Tô Vân cùng Oánh Oánh xuất hiện, tìm hiểu Tuyệt tin tức, Tuyệt vẫn không có động tĩnh, ngược lại là Tuyệt đệ tử Trọng Kim Lăng cho bọn hắn bất ngờ ngạc nhiên.

Trọng Kim Lăng đã là tiên nhân rồi, hơn nữa là Kim Tiên, tu luyện tới Đạo cảnh tứ trùng thiên, vì Kinh Khê lập xuống rất nhiều công lao. Hắn chăm sóc những cái kia nạn dân, lúc này cũng phát triển thành một quốc gia, ngày càng lớn mạnh.

Hắn như trước mộc mạc, không có bao nhiêu tâm cơ, cho dù là Tuyệt đối với hắn cũng rất là yêu thích, cũng không có việc gì liền sẽ chạy đến xem hắn.

Kinh Khê Thánh Vương cùng hắn giao tình rất tốt, miễn đi hắn nuôi dưỡng người thân phận, hai người lấy bằng hữu giao nhau.

Trọng Kim Lăng chính là như vậy một người, bình thản, hiền lành, hắn đối xử mọi người rộng lượng, đối với người toàn tâm toàn ý, cùng hắn kết giao bằng hữu, không có bất kỳ áp lực tâm lý, ngược lại cảm thấy như gió xuân ấm áp.

Tô Vân cùng hắn chạm qua mấy lần mặt, hắn đối Tô Vân cũng rất là tò mò, chỉ là hai bên không có nói qua lời nói.

"Ta tại tám trăm vạn năm trước gặp qua hắn, hắn cho khi đó giống nhau như đúc, hầu như không có thay đổi."

Tuyệt nói cho Trọng Kim Lăng, nói: "Ngươi không cần nói chuyện cùng hắn, hắn cũng sẽ không cho ngươi có cái gì gặp nhau."

Trọng Kim Lăng dần dần cũng đối Tô Vân tập mãi thành thói quen.

Lúc này, tiên nhân cũng càng ngày càng nhiều, từ từ có bao trùm tại thần tộc ma tộc phía trên điệu bộ, cho dù là cựu thần, địa vị cũng từ từ không bằng lúc trước.

Cựu thần bên trong, lời oán giận rất nhiều, coi là Đế Thúc bệ hạ quyết sách sai lầm, không có bóp chết Nhân, Thần, Ma tam tộc, cho tới Chân Thần xuống dốc.

Đế Thúc trí tuệ quảng đại, không hề bị lay động.

"Vâng Tuyệt đang tạo thế, vì lật đổ Đế Thúc tạo thế."

Oánh Oánh hướng Tô Vân nói: "Hắn muốn vì Thiết Côn Lôn báo thù."

Tô Vân gật đầu: "Tuyệt đang tạo thế, nhưng cũng tại thuận thế mà làm. Cựu thần bởi vì chính mình địa vị hạ thấp, vốn là liền đối với Đế Thúc có chút bất mãn, bị hắn thêm chút khiêu khích, trong lòng thất lạc liền mạnh hơn. Đây là thần tâm bên trong phẫn nộ chi hỏa, Đế Thúc khó mà dập tắt."

Oánh Oánh suy tư nói: "Như vậy Đế Thúc cho nhân tộc thần tộc ma tộc lấy không gian sinh tồn, đối với cựu thần đến cùng là xấu là tốt?"

Tô Vân nói: "Lấp không bằng khai thông, Đế Thúc khi nhìn đến Thiết Côn Lôn về sau, liền biết đạo lý này, bởi vậy bố trí Tiên Đế, Thần Đế, Ma Đế, lôi kéo nhân tâm, để ba đại chủng tộc không phản cựu thần. Hắn ý thức được cựu thần tuy là sẽ không theo vũ trụ sụp đổ mà sụp đổ, vĩnh sinh bất tử, thế nhưng là không có sinh sôi năng lực, sớm muộn cũng sẽ suy yếu, ý nghĩa sự tồn tại của hắn, chỉ là để cựu thần như trước cao cao tại thượng, như trước làm người thống trị. Dù sao, hắn là vô địch. Chỉ cần hắn còn sống, cựu thần liền như trước là vô địch tồn tại."

Oánh Oánh nói: "Nhưng mà hắn sắp bị Đế Hốt lật đổ."

Tô Vân cùng Oánh Oánh tại cái kế tiếp tám vạn năm sau đến, một năm này, Trọng Kim Lăng trở thành nhân tộc Tiên Đế, Đế Thúc tự thân phong thưởng lên ngôi, tiến hành một tràng thánh điển.

Tô Vân cùng Oánh Oánh vừa lúc mà gặp, cũng lẫn vào thánh điển bên trong, ngay tại tràng này thánh điển bên trên, Đế Hốt, Tuyệt cùng với rất nhiều Thánh Vương, Thần Đế, Ma Đế, gần như đồng thời ra tay, ám sát Đế Thúc!

Tràng này thánh điển, biến thành Tu La địa ngục, các tân khách hô to lấy lật đổ hôn quân bạo ngược khẩu hiệu, ám toán Đế Thúc, đồ sát Đế Thúc thân vệ, tại thương vong hơn phân nửa dưới tình huống, cuối cùng đem Đế Thúc trọng thương trấn áp.

Tuyệt tinh thần phấn chấn, đẩy Đế Hốt làm đế, xây dựng tân triều.

Chờ đến tân triều xây xong, Tô Vân cùng Oánh Oánh tan biến, lại quá tám vạn năm sau, tân triều bên trong hầu như toàn bộ đều là Tuyệt người.

Chờ đến Tô Vân cùng Oánh Oánh lại một lần nữa đến, Đế Hốt "Nhường ngôi" đế vị, truyền cho Đế Tuyệt.

Đế Tuyệt đến vị về sau, tru thần, ma nhị đế, lưu đày các đại Thánh Vương, sưu tập Đế Hỗn Độn tứ chi, rèn đúc Tứ Cực đỉnh, mở ra Minh đô thế giới, trấn Đế Thúc tại Minh đô tầng thứ mười tám, lưu đày Đế Hốt.

Trong lúc nhất thời, giữa thiên địa lại không dám phản kháng người.

Chuỗi động tác này, để Tô Vân cùng Oánh Oánh nhìn hoa cả mắt.

Nhưng mà làm xong tất cả những thứ này, Đế Tuyệt nhường ngôi đế vị cho Trọng Kim Lăng, phiêu nhiên đi xa.

Trọng Kim Lăng ngồi vững vàng đế vị, đại xá cựu thần, phong Minh đô Đại Đế trấn thủ Minh đô, lại đại xá mười sáu Thánh Vương, trấn thủ Minh đô các giới, lập tiên đình, bố trí Tiên giới, trọng dụng Thần Ma hai tộc coi là giúp đỡ.

Thiên hạ hưng thịnh.

Trọng Kim Lăng tại tám vạn năm sau đi loanh quanh thiên hạ, lại gặp được Tô Vân, ngay sau đó mời hắn ngồi đàm luận, Tô Vân không có từ chối, cho vị này Tiên Đế đối diện lẫn nhau ngồi.

"Tuyệt sư đến vị bất chính, dựa vào âm mưu đoạt được thiên hạ, lại giết Thần Ma nhị đế lật lọng, bởi vậy hắn gánh vác thiên hạ tiếng xấu. Nhưng đem vị trí nhường ngôi cho ta về sau, tiếng xấu liền toàn bộ hướng về hắn."

Trọng Kim Lăng hướng Tô Vân nói: "Ta được vị chính, từ ta về sau, liền nhân tộc thiên hạ, đây là Tuyệt sư mưu lược. Tiên sinh là quần chúng, có lẽ so ta rõ ràng."

Tô Vân cũng thấy rõ Đế Tuyệt một loạt việc làm, là vì tẩy trắng nhân tộc đế vị, trong nội tâm cũng là cực kỳ khâm phục, liền hỏi: "Đế Tuyệt đâu? Hắn ở nơi nào?"

"Tuyệt sư không biết tung tích."

Tô Vân chào từ giã: "Tám vạn năm sau, lại đến gặp ngươi."

…

Năm tháng dằng dặc, không biết bao nhiêu cái tám vạn năm qua đi, thứ hai Tiên giới cuối cùng đi đến cuối con đường.

Trọng Kim Lăng đã già lọm khọm, gặp lại Tô Vân, lại thấy hắn như trước như thiếu niên. Mà bản thân tại ho khan lúc, như trước khó nén tro tàn từ miệng trong mũi phun ra.

"Thất lễ."

Trọng Kim Lăng đem tro tàn bọc tại trong tay áo, nói: "Ta mời danh y nghiên cứu tro tàn bệnh, nhưng từ đầu đến cuối không có tìm đến bệnh tật nguyên do. Thiên hạ tiên nhân đếm không hết, đã có không ít người hóa thành tro tàn quái, bốn phía đốt giết cướp bóc, ta cũng tại biến thành tro tàn quái."

Hắn run rẩy từ trong tay áo duỗi ra tay trái của mình, Tô Vân nhìn thấy hắn tay trái xương cốt thô to, có biến thành tro tàn quái xu thế.

"Ta sẽ biến thành tàn sát thiên hạ tội nhân."

Hắn nói: "Ta cả đời trung hậu đối với người, không thể tại sau khi chết bại hoại thanh danh của ta, ta Tiên triều, càng không thể biến thành tàn sát con dân đao phủ. Tiên triều tướng

sĩ, đem theo ta cùng một chỗ mai táng. Tiên sinh là quần chúng, tới làm cái chứng kiến."

Tô Vân gật đầu.

Sau ba ngày, Trọng Kim Lăng tiến hành thánh điển, triệu tập tất cả tiên nhân. Trên yến tiệc, tôn này Tiên Đế giơ lên Kinh Khê thạch kiếm, chém về phía Thái Cổ cấm địa, cắt đất làm tù, đem thứ hai Tiên giới tiên đình cầm tù, mai táng.

Thứ hai Tiên giới tiên đình, tất cả tiên nhân, theo tiên đình cùng một chỗ chìm vào Vong Xuyên, bị kiếp hỏa chiếm đoạt.

"Kinh Khê đạo huynh, trấn thủ Vong Xuyên, xin nhờ!"

Kinh Khê cầm kiếm, ngồi tại Vong Xuyên bên ngoài, hắn cho Trọng Kim Lăng tình bạn, đã bị xóa đi, chỉ nhớ một việc, bản thân phải trấn thủ Vong Xuyên, không thể để cho bất cứ sinh vật nào rời đi Vong Xuyên, quyết không thể phụ lòng Đại Đế ủy thác.

Hắn đã quên mất, mình cùng Trọng Kim Lăng là bạn tốt, quên mất bản thân là nhìn cái này bình thản thiếu niên thiện lương từ từ trưởng thành, trở thành một đời Đại Đế, duy trì các tộc hòa bình.

Tô Vân đối Kinh Khê nói: "Tương lai, sẽ có Đại Đế cho ngươi sắc lệnh, để ngươi không cần lại trấn thủ Vong Xuyên."

Tô Vân thân ảnh dần dần nhạt đi, rất nhanh, Kinh Khê liền Tô Vân cũng quên đi, chỉ nhớ rõ Tô Vân câu nói kia.

Hắn một mực tại trấn này thủ đi xuống, thời gian một ngày một ngày trôi qua, một tháng một tháng đi qua, một năm một năm qua đi, vạn năm vạn năm đi qua, thế gian tất cả đều phảng phất đem hắn lãng quên.

Chương 722 : Thứ ba Tiên giới, sư cùng đồ

Chương 723: Thứ ba Tiên giới, sư cùng đồ

Trọng Kim Lăng cùng hắn tiên đình bị cùng một chỗ mai táng tại Vong Xuyên về sau, Tô Vân tại trường thành bên trên lại gặp Tuyệt.

Ẩn cư sau Đế Tuyệt lại một lần nữa hiện thân, tóc mai có sương trắng, hắn cũng tại tro tàn hóa, cũng đang trở nên già nua.

"Khán giả." Hắn hướng Tô Vân làm lễ chào hỏi.

Tô Vân đáp lễ.

Đế Tuyệt cũng sẽ không biết hắn, hắn tướng mạo cùng thứ bảy Tiên giới lúc Tô Vân hoàn toàn khác biệt, khi đó Tô Vân càng thêm thanh tú, mà bây giờ Tô Vân đã thay đổi dung mạo, là cái mập lùn thiếu niên, trên mặt đều là mang theo tươi cười.

"Tuyệt những ngày này đi nơi nào?" Tô Vân hỏi.

"Ẩn cư lấy." Tuyệt âm thanh khàn khàn, nhìn Vong Xuyên khóe miệng run rẩy, vành mắt hắn đỏ lên, lại không có nước mắt chảy xuống.

"Ta vốn cho rằng, cuối cùng là ta sư đồ giống như Thiết Côn Lôn lão sư như vậy, mang theo tộc nhân tiến lên, bảo vệ bọn họ, di chuyển đến một cái khác Tiên giới."

Hắn ôm lấy đầu, âm thanh trầm, xung quanh tro tàn bồng bềnh nhiều: "Ta vốn cho rằng là như vậy, vốn cho rằng lần này là đổi thành ta chết trận trên đường…"

Hắn yên lặng đứng tại trường thành bên trên, không biết đang suy nghĩ cái gì.

Tô Vân sau đầu, Luân Hồi quang mang bộc phát, thời gian tiếp tục tiến lên.

Thứ hai Tiên giới kiếp nạn cũng không theo Tô Vân rời đi mà kết thúc, thiên địa đại đạo khô chết vẫn còn tiếp tục, tro tàn bay lả tả, từ từ bao phủ thế gian.

Chúng sinh đều là tại kiếp nạn bên trong giãy dụa, thời thời khắc khắc đều có vô số người tử vong.

Mà vào lúc này, cựu thần mới là thế gian chúa tể ngôn luận lại lần nữa tro tàn lại cháy, lại có giao tình thần kéo Đế Thúc Đế Hốt cờ, chuẩn bị thừa dịp kiếp nạn khôi phục ngai vàng.

Chờ đến Tô Vân lại một lần nữa xuất hiện lúc, đã là tám vạn năm sau.

Thứ hai Tiên giới đã triệt để bị tro tàn mai táng, thời gian chuyện gì xảy ra, Tô Vân không thể nào biết được, đành phải vượt qua Bắc Miện trường thành đi tới thứ ba Tiên giới.

Giống như Tuyệt loại tồn tại này, là chắc chắn sẽ không bị thời gian chỗ chôn giấu, Tô Vân một đường hỏi thăm, vẫn là nghe được rất nhiều liên quan tới Tuyệt truyền thuyết.

Tại thứ hai Tiên giới thời kì cuối, thứ hai tiên đình hóa thành Vong Xuyên, bản thân mai táng, trong lúc nhất thời thiên địa vô chủ, cựu thần khôi phục ngai vàng, nô dịch còn sót lại chúng sinh.

Đế Tuyệt tái xuất, nguy nan thời điểm gánh vác cứu dân chúng tại thủy hỏa trách nhiệm, lập lại tiên đình, thăm hỏi Đế Hốt, trọng thương các lộ Thánh Vương, tru sát cựu thần tám trăm tôn, thi thể luyện thành bạch cốt tháp, treo tại tiên đình Thiên môn phía sau.

Trong lúc nhất thời, cựu thần khôi phục ngai vàng ngừng công kích.

Như thế kéo trăm ngàn năm, Đế Tuyệt trấn áp chư thiên vạn giới, lại không phản loạn, về sau Đế Tuyệt bất thình lình tan biến.

Nhưng mà bạch cốt tháp treo cao, như trước không người dám phản. Nhưng trên đời lại từ từ lưu truyền Đế Tuyệt đã hóa thành tro tàn, chết oan chết uổng. Đế Tuyệt tận thế tiên đình cũng từ từ nhân tâm mất đi, ngày càng suy tàn.

Cho đến mọi người không thể kiên trì được nữa thời điểm, Đế Tuyệt xuất hiện lần nữa, giống như lão sư của hắn Thiết Côn Lôn, dẫn theo người còn sống sót tộc leo lên Bắc Miện trường thành.

Trên người hắn tro tàn hóa giống như là nhận được chữa trị, không có tái phát.

Hắn giống như lúc trước như vậy mạnh mẽ, chấn nhiếp cựu thần, uy áp Thần Ma, cho dù là Đế Hốt cũng không dám thăm dò.

Oánh Oánh ghi chép lại liên quan tới Đế Tuyệt truyền thuyết, suy nghĩ một chút, vẫn cảm thấy có chút không đúng lắm, nói: "Sĩ tử, theo lý mà nói, Đế Tuyệt thọ nguyên sớm tại đệ nhất Tiên giới thời kì cũng đã dùng hết, hắn không cách nào sống đến thứ hai Tiên giới, hắn lại một mực còn sống. Hắn sống đến thứ hai Tiên giới có thể là phế bỏ lúc trước tất cả đạo hạnh, trở thành người bình thường, từ từ tu luyện. Nhưng mà thứ ba Tiên giới thời kì là chuyện gì xảy ra?"

Nếu như Đế Tuyệt tan biến đoạn thời gian kia, là đi tới thứ ba Tiên giới, phế bỏ một thân tu vi, từ đầu tu luyện, như vậy thời gian ngắn như vậy, hắn không cách nào tu luyện tới trạng thái đỉnh phong!

Thậm chí, khi đó thứ ba Tiên giới còn không đệ nhất tiên nhân, hắn không thể nào tu thành tiên cảnh trở thành Chân Tiên, từ đầu tu luyện, hắn có thể sẽ bị kẹt tại Thiên Tượng cảnh giới, không cách nào đột phá!

Khi đó, tuỳ ý một cái cựu thần cũng có thể giết chết hắn!

Nhưng mà, Đế Tuyệt trở về, nhưng giống như là chữa khỏi tro tàn bệnh, tu vi cũng so lúc trước không có bất kỳ cái gì hạ thấp, vậy thì có chút kì quái.

Tô Vân phỏng đoán nói: "Đế Tuyệt có lẽ là lợi dụng Tiên giới mới đệ nhất phúc địa, luyện hóa đệ nhất phúc địa bên trong sở sinh Tiên Thiên Nhất Khí, dùng cái này tới để cho mình thân thể cùng nội tâm lại không tro tàn hóa. Chúng ta đi gặp Đế Tuyệt, có thể xác minh suy đoán của ta."

Dọc theo con đường này, bọn họ kinh ngạc phát hiện thứ ba Tiên giới còn không tiên nhân.

Hiển nhiên, thứ ba Tiên giới đệ nhất tiên nhân còn chưa thành tiên.

Tô Vân cùng Oánh Oánh một bên sưu tập tiên khí, một bên hướng Đế Tuyệt Đế đình mà đi.

Tại Đế đình bên ngoài, bọn họ gặp một cái đang tại chuyên cần khổ luyện thiếu niên, tư chất cực kỳ bất phàm, mặc dù là linh sĩ, cũng rất là lợi hại, một thân công pháp thần thông có thể thấy được Đế Tuyệt Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân cái bóng, nhưng mà thế mà đã nhảy ra ngoài, làm người ta tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

"Tuyệt sư không tại Đế đình."

Thiếu niên kia tên là Nguyên Cửu Châu, hướng Tô Vân nói: "Tuyệt sư đi Lôi Trì động thiên, gặp cựu thần Ôn Kiều đi."

Tô Vân nhướng nhướng mày: "Đế Tuyệt đi gặp Ôn Kiều làm cái gì? Còn có, lúc này Ôn Kiều đã là lôi trì chủ nhân ư?"

Hắn có chút buồn bực, đệ nhất Tiên giới thời điểm, hắn tại lôi trì cũng không nhìn thấy Ôn Kiều, khi đó đệ nhất Tiên giới là Đế Hốt lãnh địa, Đế Hốt ở nơi đó xây dựng cung điện, cũng không Ôn Kiều tung tích.

Oánh Oánh hiếu kỳ nói: "Nguyên Cửu Châu, ngươi là đệ nhất tiên nhân sao?"

Thiếu niên kia Nguyên Cửu Châu nói: "Tuyệt sư nói ta là đệ nhất tiên nhân, ta cũng không biết bản thân có phải hay không. Tuyệt lão sư nói, ta nếu là không thành tiên, những người khác liền cũng không thể thành tiên. Ta những ngày này độ kiếp , nhưng lại thất bại, rất là xấu hổ."

Hắn cúi đầu xuống, mím chặt bờ môi, có chút khó chịu.

Tô Vân cùng Oánh Oánh liếc nhau, bốn mươi chín lượt thiên kiếp quả thực cực kỳ đáng sợ, lúc trước Thạch Ứng Ngữ còn tại dương gian lúc, Tô Vân đã từng thử qua để Thạch Ứng Ngữ, Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên kích phát thiên kiếp, cái thiên kiếp này uy lực đã đủ để uy hiếp đến khi đó Tô Vân!

Hơn nữa, trận kia thiên kiếp cũng không phải là hoàn toàn hình thái đệ nhất tiên nhân thiên kiếp. Nếu như là hoàn toàn hình thái, uy lực chỉ sợ còn muốn nâng cao gấp hai!

Đương nhiên, đối với hiện nay Tô Vân tới nói, vượt qua nguyên vẹn hình thái đệ nhất tiên nhân thiên kiếp cũng không tính khó khăn. Nhưng đối với năm đó hắn tới nói, tuyệt đối có thể uy hiếp đến tính mạng của hắn!

Cái này Nguyên Cửu Châu chỉ dựa vào Thiên Tượng cảnh giới, liền muốn độ xong chỉnh đệ nhất tiên nhân thiên kiếp, quả thực khiến người khâm phục.

“Ngươi ở đâu một cửa ải bị nhốt?” Oánh Oánh hỏi.

“Tuyệt sư một cửa ải kia.” Nguyên Cửu Châu nói.

Tô Vân cười nói: “Ngươi nếu là hỏi mặt khác quan ải, ta khả năng…”

Hắn vốn định khiêm tốn một chút, nhưng suy nghĩ một chút, phát hiện những này cửa ải dường như căn bản không làm khó được bản thân, ngay sau đó đành phải ăn ngay nói thật: “Ta cũng có thể phá giải. Ngươi Tuyệt sư cửa ải này, ta đương nhiên cũng có thể. Ta dạy cho ngươi là được.”

Nguyên Cửu Châu vừa mừng vừa sợ.

Tô Vân lưu lại hai ngày, đem phá giải Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân lạc ấn pháp môn truyền thụ cho Nguyên Cửu Châu, Nguyên Cửu Châu không hổ là đệ nhất tiên nhân, thiên phú hơn người, ngộ tính càng là cao tới đáng sợ!

Cuối cùng, hắn lần nữa khi độ kiếp, gặp phải Đế Tuyệt lạc ấn, cuối cùng đánh bại lạc ấn, đi vào cửa ải tiếp theo.

Hắn tại thứ bốn mươi chín quan lúc, gặp một cái hoàng chung, cùng chuông bên dưới thiếu niên, lại một lần bị ngăn trở.

Tô Vân lại không có chỉ điểm hắn , mặc cho chính hắn tìm tòi. Hắn hoàng chung lạc ấn như trước bảo lưu lấy sơ hở rất lớn, hắn tin tưởng Nguyên Cửu Châu nhất định có thể vượt qua bản thân cửa ải này.

Cuối cùng, Nguyên Cửu Châu qua ải, trở thành đệ nhất tiên nhân, vui mừng khôn xiết, nhảy nhót không thôi.

Hắn chuẩn bị đi tìm Tô Vân cảm ơn, không ngờ lại không có phát hiện Tô Vân bóng dáng, hắn chính tìm kiếm lúc, chính gặp Đế Tuyệt trở về. Nguyên Cửu Châu vội vàng đem bản

thân gặp gỡ nói cho Đế Tuyệt nghe, nói: "Tuyệt sư, bọn họ nói là ngươi cố nhân."

"Bọn họ là khán giả."

Đế Tuyệt nói cho hắn biết, nói: "Từ thời cổ đến nay, một ngàn sáu trăm vạn năm, hai cái Tiên triều kỷ nguyên đi qua, bọn họ như trước chưa hề thay đổi qua. Giống như đêm qua."

Nguyên Cửu Châu nghẹn họng nhìn trân trối, hỏi lại Đế Tuyệt hai người này lai lịch, Đế Tuyệt cũng là lắc đầu.

"Tuyệt sư, ta trở thành đệ nhất tiên nhân rồi!" Nguyên Cửu Châu hưng phấn nói.

Đế Tuyệt rất là vui mừng gật gật đầu.

Nơi xa, Tô Vân mang theo Oánh Oánh hướng Lôi Trì động thiên mà đi, Oánh Oánh dò hỏi: "Sĩ tử, Đế Tuyệt bồi dưỡng đệ nhất tiên nhân Nguyên Cửu Châu, thu hắn làm đồ, là không có ý tốt, ý định ăn đi Nguyên Cửu Châu đoạt hắn số mệnh a? Hắn đi trước Lôi Trì động thiên thăm hỏi cựu thần Ôn Kiều, nhất định là vì thăm dò như thế nào mới có thể tước đoạt đệ nhất tiên nhân số mệnh! Dù sao Ôn Kiều là Thuần Dương Chân Thần, kiếp vận chi đạo đệ nhất nhân!"

Tô Vân nói: "Hơn phân nửa như thế. Đã trải qua hai triều tiên đình hóa thành tro tàn, Tuyệt đã không phải là năm đó Tuyệt, hắn tính tình đại biến, bắt đầu ham mê quyền thế. Hắn bồi dưỡng Nguyên Cửu Châu mục đích, chính là vì bản thân lại sống ra một thế!"

Oánh Oánh không hiểu, dò hỏi: "Như vậy chúng ta vì sao còn muốn đi Lôi Trì động thiên?"

Tô Vân có chút tâm thần có chút không tập trung, nói: "Ta đối Ôn Kiều đạo huynh chung quy có chút nghi ngờ, tại đệ nhất Tiên giới cùng thứ hai Tiên giới lúc, ta gặp qua hầu như

tất cả cựu thần, duy chỉ chưa từng gặp qua hắn. Hơn nữa nơi này đã từng là Đế Hốt ở chi địa, ta nghi ngờ…"

Oánh Oánh sợ hết hồn: "Ngươi nghi ngờ hắn chính là Đế Hốt?"

Tô Vân vẻ mặt biến ảo không ngừng, nói: "Dù sao hắn Lịch Dương phủ bích hoạ bên trên, liên quan tới Đế Hốt hình ảnh ít nhất. Một cái họa sĩ, rất ít đi vẽ bản thân, chỉ là vẽ bản thân chứng kiến đồ vật…"

Hai người tới Lôi Trì động thiên, bí mật quan sát Ôn Kiều, nhưng mà Ôn Kiều ngôn hành cử chỉ, cùng bọn hắn biết cái kia Ôn Kiều cũng đều cùng.

"Tám vạn năm sau, lại đến gặp hắn!"

Tô Vân hướng Oánh Oánh nói: "Nếu như hắn chính là Đế Hốt, ta không tin hắn có thể trong năm tháng dài đằng đẵng một điểm sơ hở cũng không lộ ra tới!"

Oánh Oánh nói: "Tám vạn năm sau, Nguyên Cửu Châu cũng đã bị Đế Tuyệt ăn đi đi?"

Nàng hơi có chút không đành lòng.

Nhưng mà bọn họ lần này du lịch qua đi năm tháng, Tô Vân quyết định làm một cái trong hỗn độn người quan sát, chỉ xem xem xét ghi chép, tuyệt không đi ý đồ thay đổi gì. Oánh Oánh bởi vậy chỉ có thể nhịn xuống, không có báo cho Nguyên Cửu Châu.

Tám vạn năm Luân Hồi, thoáng một cái đã qua.

Tô Vân cùng Oánh Oánh lại đi tới Lôi Trì động thiên, quan sát Ôn Kiều, to con Kiều vẫn là trước sau như một, không có lộ ra bất kỳ "Sơ hở" .

Tô Vân cùng Oánh Oánh quan sát một đoạn thời gian, liền đi hỏi thăm Nguyên Cửu Châu tung tích.

Ngoài dự liệu của bọn họ chính là, Nguyên Cửu Châu còn sống!

Không những sống sót, hơn nữa còn sống được thật tốt!

Hắn đã là hiện nay trên đời tồn tại cường đại nhất một trong, tu luyện tới Đạo cảnh bát trùng thiên, giúp đỡ Đế Tuyệt quản lý thế gian, tại tiên đình bên trong danh vọng cực cao.

Tô Vân cùng Oánh Oánh trợn mắt há hốc mồm, không nghĩ tới Đế Tuyệt thế mà đem Nguyên Cửu Châu bồi dưỡng lâu như vậy, còn không có ăn xuống.

"Đế Tuyệt nhất định là đang chờ, đợi đến Nguyên Cửu Châu tu luyện tới Đạo cảnh cửu trùng thiên, lại đoạt hắn số mệnh!" Tô Vân hướng Oánh Oánh nói.

Oánh Oánh liên tục gật đầu.

Tô Vân nói: "Cái kế tiếp tám vạn năm, định kiến rõ ràng!"

Oánh Oánh liên tục gật đầu.

Cái kế tiếp tám vạn năm, Tô Vân cùng Oánh Oánh lần nữa hỏi thăm Nguyên Cửu Châu tung tích.

Nguyên Cửu Châu sống như cũ, là tiên đình người đứng thứ hai, quyền thế cực lớn, Đế Tuyệt cùng Thiên Hậu sau khi kết hôn, trầm mê nữ sắc, liền rất ít quan tâm thế sự, triều chính đều là giao cho Nguyên Cửu Châu xử lý.

Tô Vân cùng Oánh Oánh mắt lớn trừng mắt nhỏ, có chút nhìn không hiểu lắm, đành phải đi theo dõi Ôn Kiều, nhưng mà Ôn Kiều nhưng thủy chung không có lộ ra bất kỳ dấu vết để lại "Sơ hở" .

Lại là một cái tám vạn năm, Nguyên Cửu Châu cuối cùng chết rồi.

"Nguyên Cửu Châu à?"

Có tiên nhân nói cho Tô Vân, nói: "Hắn nói trên đời không trăm vạn năm thái tử, ta công che xã tắc, chính là Tiên Đế. Ngay sau đó thông đồng cựu thần, Thần Đế, Ma Đế tạo phản, giết vào tiên đình. Thua trận, bị Đế chỗ tru."

Tô Vân cùng Oánh Oánh mỗi người ngỡ ngàng, hỏi chi tiết, lại là Nguyên Cửu Châu sớm có lòng phản loạn, đem trong triều cựu thần đều đổi thành người một nhà, từng bước từng bước xâm chiếm Đế Tuyệt thế lực, lại liên hệ Thần Đế Ma Đế cùng cựu thần, hứa hẹn nhận được thiên hạ, đem thiên hạ bốn phần.

Lần này tạo phản, giết Đế Tuyệt bên người không biết bao nhiêu thân tín, suýt nữa thành công.

Đế Tuyệt thậm chí bị hắn bọn họ đánh cho miệng phun tro tàn, suýt nữa bỏ mình, may được Thiên Hậu nương nương đến giúp, lúc này mới chuyển bại thành thắng, đem Nguyên Cửu Châu chém giết.

Về sau, Đế Tuyệt đau lòng tại Nguyên Cửu Châu chết, lại chém Thần Ma nhị đế vì mình vị này đệ tử chôn cùng.

"Đế tại hạ táng Nguyên Cửu Châu lúc, nhắc tới Trọng Kim Lăng cái tên này, đau lòng nôn ra máu." Tiên nhân kia nói cho bọn hắn.

Tô Vân kinh ngạc, trầm ngâm rất lâu, dùng mập lùn khuôn mặt đi trước lôi trì thấy Ôn Kiều, hỏi hắn năm đó Đế Tuyệt tới gặp hắn một chuyện, Ôn Kiều nói: "Bệ hạ thường mắc tro tàn bệnh, đến chỗ của ta trấn áp."

—— —— mấy ngày không cầu nguyệt phiếu, nguyệt phiếu rơi xuống tới 24, các huynh đệ đảo lộn một cái, còn có hay không nguyệt phiếu?

Chương 723 : Thứ năm Tiên giới, Tiên Đế Ngọc Diên Chiêu

Chương 724: Thứ năm Tiên giới, Tiên Đế Ngọc Diên Chiêu

Lời vừa nói ra, để Tô Vân cùng Oánh Oánh đều thật bất ngờ.

Ôn Kiều là Thuần Dương cựu thần, hắn loại trừ nắm giữ kiếp vận bên ngoài, còn nắm giữ Thuần Dương chi đạo. Thuần Dương chi đạo không tại Tiên đạo bên trong, có thể hóa giải bởi vì Tiên đạo tro tàn hóa mà mang tới ốm đau.

Ôn Kiều không cần phải thay Đế Tuyệt nói dối.

Đế Tuyệt thật sự là tới đây áp chế ốm đau, đệ nhất phúc địa chỗ diệt trừ Tiên Thiên Nhất Khí, hoàn toàn không đủ để để hắn hoàn toàn tránh khỏi tro tàn hóa.

Mà thân thể đại đạo tro tàn hóa là thống khổ nhất, không chỉ có là thân thể bên trên đau khổ, còn có nội tâm bên trên đau khổ, thậm chí ngay cả mình luyện thành đại đạo cũng tại mục nát, có thể tưởng tượng được cái này đau đớn đến cỡ nào khó nhịn!

Đế Tuyệt mời Ôn Kiều trợ giúp bản thân trị liệu thương thế, có thể lý giải.

Hắn bồi dưỡng Nguyên Cửu Châu, chỉ sợ là vì bồi dưỡng một cái người thừa kế, nhưng lại không muốn Nguyên Cửu Châu giống như Trọng Kim Lăng như vậy, mai táng bản thân.

Cho nên hắn không có đem đế vị giao cho Nguyên Cửu Châu, hắn không đành lòng nhìn thấy Nguyên Cửu Châu dẫm vào Trọng Kim Lăng vết xe đổ.

"Từ Tuyệt từ đi đế vị có thể nhìn ra được, hắn cũng không ham mê quyền thế, hắn có thể tại công thành danh toại về sau đem đế vị trực tiếp giao cho Trọng Kim Lăng, cũng có thể đem Đế đình tất cả quyền lực đều giao cho Nguyên Cửu Châu."

Tràng này biến cố để Tô Vân lại một lần rơi vào suy nghĩ: "Nguyên Cửu Châu chỉ là không có Tiên Đế danh hào mà thôi, nhưng áp chế không nổi trong lòng ma niệm, cuối cùng sa đọa thành ma. Nhưng mà sự phản bội của hắn, sẽ cho Đế Tuyệt mang đến ảnh hưởng gì?"

Oánh Oánh lấy ra bản thân quyển kia sách thật dày, ở phía trên viết: "Thiết Côn Lôn cắt xuống đầu của mình, đổi lấy nhân tộc tiếp tục sinh tồn xuống cơ hội. Trọng Kim Lăng mai táng bản thân cùng mình tiên đình, không nguyện hủy diệt chúng sinh. Tuyệt mai táng Đế Thúc, xua đuổi Đế Hốt, trọng thương cựu thần, trấn áp Thần, Ma hai tộc, để nhân tộc trở thành vũ trụ càn khôn nhân vật chính. Một thân dũng liệt, dũng cảm quên mình ngăn cản cường hào, hộ tống chúng sinh vượt qua trường thành. Sĩ tử thấy cảnh này, trong lòng cảm động, nhưng vẫn còn nghi vấn: Chúng sinh có đáng giá hay không đi cứu?"

Bút pháp của nàng chống đỡ lấy cái cằm suy nghĩ một chút, tiếp tục viết: "Vấn đề này, hắn từ đầu đến cuối không có đáp án."

Chứng kiến cổ xưa vũ trụ hủy diệt, so sánh ba triều tiên đình trải qua, Tô Vân vẫn là không có tìm đến đến đáp án của vấn đề này. Nhưng mà hắn mong đợi có khả năng từ cái này

các triều đại tiên đình biến thiên bên trong, tìm kiếm được đáp án.

"Như vậy, Đế Tuyệt có hay không tại đây ba triều tiên đình trải qua bên trong, sơ tâm dao động đâu?"

Oánh Oánh tiếp tục viết: "Hắn có hay không đã thành người đời sau quen thuộc Đế Tuyệt?"

Rách rưới cự nhân còn tại thôi thúc Luân Hồi, đem bọn hắn tiễn hướng càng xa "Tương lai" .

Tô Vân như trước quan sát đến Ôn Kiều, tìm kiếm Đế Hốt động tĩnh, chẳng qua thứ ba Tiên giới thời kì cuối, hắn cũng không có thể tìm kiếm được Ôn Kiều sơ hở.

Bắc Đế Hốt mai danh ẩn tích, nhưng lại không có khả năng mai danh ẩn tích, hắn nhất định sẽ tại một nơi nào đó duy trì bản thân tồn tại , chờ đợi cơ hội đông sơn tái khởi.

Mặc dù hắn tại cựu thần bên trong có tội lỗi chồng chất tiếng xấu, nhưng hắn dù sao vẫn là từ trước tới nay nhân vật mạnh nhất.

Nhưng chỉ cần Đế Tuyệt còn sống, hắn liền không dám tái xuất giang hồ.

Như vậy Đế Hốt lấy cái gì khuôn mặt sôi nổi trong lịch sử đâu? Hắn chân thân lại giấu ở nơi nào?

Thứ ba Tiên giới thời kì cuối, Đế Tuyệt lại biến mất, Tô Vân biết, hắn là lật xem Bắc Miện trường thành, đi đã mở ra xong thứ tư Tiên giới.

Thứ ba Tiên giới cùng thứ tư Tiên giới có hơn mười vạn năm thời gian bên trên trùng lặp, Tô Vân cũng không đành lòng nhìn thứ ba Tiên giới diệt vong, thẳng đi tới thứ tư Tiên giới.

Nơi này, Đế Tuyệt đã tại kinh doanh thứ tư Tiên giới.

Hắn tìm đến một cái đệ tử xuất sắc, tên là Vệ Già Sơn, cũng là đệ nhất tiên nhân, số mệnh phi phàm.

Đế Tuyệt truyền thụ Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh giống như hắn, Vệ Già Sơn cũng quả thực không có phụ lòng Đế Tuyệt kỳ vọng, tu vi tinh dũng mãnh tiến, thực lực phi phàm, đối với Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân càng là có lĩnh ngộ của mình.

Đây là một cái rất sang sảng thiếu niên, có trời sinh thủ lĩnh phong phạm, Tô Vân quan sát hắn một đoạn thời gian, đối với hắn rất là ưa thích.

"Tương lai, sư phụ ngươi muốn cùng ngươi tỷ thí, ngươi không nên đáp ứng, trực tiếp nhận thua." Tô Vân nói cho Vệ Già Sơn.

Vệ Già Sơn có chút không hiểu.

Lại qua tám vạn năm, thứ ba Tiên giới người đã bắt đầu vững vàng dời vào thứ tư Tiên giới, đương nhiên, trong đó có chỗ thương vong không thể tránh được, nhưng so sánh trước mấy cái Tiên giới hủy thiên diệt địa tai nạn tới nói, đã tốt quá nhiều.

Tô Vân như trước chú ý tất cả những thứ này, nhìn Vệ Già Sơn dần dần phát triển, hắn rảnh rỗi sẽ còn tìm kiếm Đế Hốt tung tích, nhưng mà Đế Hốt nhưng giống như là biến mất khỏi thế gian đồng dạng.

Mới cũ Tiên giới dung hợp, quá trình bên trong mâu thuẫn liên tiếp ra, thứ ba Tiên giới thế hệ trước tiên nhân có lúc trước kinh nghiệm tu luyện, nhưng chịu lấy bị hạn chế Vệ Già Sơn tiến cảnh tu vi, có chút không phục.

Thứ tư Tiên giới sinh trưởng ở địa phương nhân tộc là bởi vì tài nguyên bị cướp chiếm, mà cùng thế hệ trước nhiều lần bộc phát xung đột.

Trong lúc nhất thời hai bên đều có thương vong.

Vệ Già Sơn lòng nóng như lửa đốt, nhưng Đế Tuyệt đứng giữa, cũng không nghiêng về thế hệ trước, cũng không nghiêng về mới một đời, để hắn cũng phỏng đoán không thấu lão sư ý tứ.

Nhưng là mình thân là thứ tư Tiên giới thủ lĩnh, lại không thể mặc kệ.

Cái này một ống, chính là sát phạt nổi lên bốn phía.

Song phương tranh đấu từ từ huyết tinh lên, Vệ Già Sơn mặc dù khắc chế, nhưng cũng không ít thế hệ trước chết trong tay của mình.

Tám vạn năm sau, Tô Vân lại đến, thứ tư Tiên giới phân tách quy mô vẫn là không có kết thúc, một đời mới đánh ra "Tiên giới là Tiên giới người Tiên giới" khẩu hiệu, hai bên rất nhiều cắt đứt chi thế.

Lúc này Vệ Già Sơn đã là Đạo cảnh cửu trùng thiên tồn tại, một đời mới tiên nhân bên trong không ngừng có tiếng hô truyền đến, để leo lên đế vị, cùng đến từ thứ ba Tiên giới thế hệ trước triệt để đoạn tuyệt.

Vệ Già Sơn thủy chung do dự, chưa hề tuyên bố xưng Đế. Dù sao, Đế Tuyệt vẫn là hai bên chung Tiên Đế, hắn vẫn tại vị, bản thân thân là đệ tử nếu là xưng Đế, có phần khi sư diệt tổ.

"Già Sơn, ngươi ta thầy trò rất lâu chưa hề tỷ thí."

Hôm nay, Đế Tuyệt đối Vệ Già Sơn nói: "Ngươi sư thừa tự ta, nhưng trò giỏi hơn thầy, ta hiện nay đã cao tuổi, ngươi nhưng chính vào tráng niên. Nếu như ngươi có thể chiến thắng ta, ngươi liền trở thành tân Đế. Lấy trí tuệ của ngươi đủ để hóa giải ân oán."

Vệ Già Sơn xúc động đồng ý.

Người trong thiên hạ cũng là kỳ vọng vô cùng, coi là đây là một tràng cũ mới quyền lực luân phiên, là thế hệ trước đem quyền lực giao cho tân sinh một đời mà cử hành lễ.

Trong lúc nhất thời, tiên đình bên trong mới cũ một đời tập hợp, chung chú ý một trận chiến này.

Tô Vân cùng Oánh Oánh đến lúc, chính vào Đế Tuyệt cùng Vệ Già Sơn đánh một trận đặc sắc nhất bao la nhất thời khắc, chân chính Thái Nhất Thiên Đô bắn ra vô cùng sáng sủa màu sắc, càng hơn lúc trước!

Tô Vân chứng kiến qua Đế Tuyệt đối chiến Đế Thúc, chứng kiến qua Đế Tuyệt lưu đày Đế Hốt, còn từng thấy chứng nhận qua Đế Tuyệt cùng Nguyên Cửu Châu thầy trò quyết đấu, hắn cũng chứng kiến qua Tà Đế thi triển Thái Nhất Thiên Đô, nhưng mà khi đó Thái Nhất Thiên Đô cũng không bằng trận này đối chiến bên trong Thái Nhất Thiên Đô tới sáng chói!

Trăm ngàn tôn đỉnh phong thời kỳ Đế Tuyệt, sừng sững tại to to nhỏ nhỏ ma luân bên trong, từ phía trên đều bên trong đi xuống, hắn Thiên Đô, có đến từ đi qua 24 triệu năm tuế nguyệt bên trong bản thân, cũng có đến từ tương lai 24 triệu năm bản thân!

Sức chiến đấu cỡ này, lật đổ Tô Vân đối lực lượng nhận thức!

Đây là tuyệt không có khả năng bị đánh bại tồn tại!

Bất quá, đồng dạng tu luyện Thái Nhất Thiên Đô đệ nhất tiên nhân, tập hợp thứ tư Tiên giới số mệnh tồn tại, như thế nào lại là hạng người bình thường?

Vệ Già Sơn Thái Nhất Thiên Đô không hề yếu, thậm chí so Đế Tuyệt Thiên Đô càng hoàn mỹ hơn, làm người ta không

khỏi cảm xúc, trò giỏi hơn thầy thắng vu lam, một đời người mới thay người cũ.

Vệ Già Sơn càng thêm trẻ tuổi khỏe mạnh cường tráng, chiêu thức thần thông cũng vượt qua Đế Tuyệt rào, hắn khiếm khuyết, chỉ là không có trải qua Đế Tuyệt như vậy cổ xưa năm tháng.

Ngay tại lúc một trận chiến này tiến hành đến nhất tráng lệ một khắc này, Vệ Già Sơn lại đột nhiên bị thua, quá khứ tương lai ngàn vạn cái mình bị Đế Tuyệt bàn tay xuyên thủng trái tim.

"Tuyệt sư…" Vệ Già Sơn có chút không hiểu.

Hắn Thiên Đô sụp đổ, đại đạo tan rã, sinh cơ bắt đầu cắt đứt.

Đế Tuyệt sắc mặt không hề bận tâm, nắm vị này đệ tử trái tim, nói: "Hài tử, ngươi không thể để cho ta yên tâm."

Trong tay của hắn, Vệ Già Sơn trái tim nổ tung, huyết tương bay tán loạn.

"Ta đi qua quá nhiều cổ xưa năm tháng, chứng kiến quá nhiều bi kịch phát sinh, ta không cách nào tín nhiệm ngươi."

Đế Tuyệt lẩm bẩm nói: "Ngươi không biết trước mặt hung hiểm, cũng không biết tại tận thế đến lúc làm sao ứng đối, người trần tại trong tay của ngươi sẽ chịu khổ, tử nạn. Mà bộ này gánh nặng không thuộc về ngươi, nó là của ta, là ta sư giao phó."

Vệ Già Sơn thi thể ầm ầm ngã xuống.

Đệ nhất tiên nhân số mệnh để đã già nua Đế Tuyệt từng chút từng chút trở nên trẻ tuổi, hắn tóc trắng biến thành đen, nếp nhăn lui đi, ánh mắt lần nữa trở nên sáng sủa, thân thể già nua lần nữa khôi phục thanh xuân.

Khí tức của hắn trấn trời ép đất, để tiên đình không người dám to gan hưng khởi lòng phản kháng, để chư thiên cựu thần bọn họ buông xuống dã tâm, để Thần Ma hai tộc không dám lên dị tâm, để Thiên Hậu nương nương cũng không thể không phía dưới trán.

Hắn độc nhất vô nhị.

Đế Tuyệt ngẩng đầu lên, nhìn về phía không trung, cái kia mập lùn tuấn tú thiếu niên chẳng biết lúc nào lại xuất hiện ở nơi đó, dùng yên tĩnh ánh mắt xa thẳm nhìn thấu hắn.

"Trẫm không có sai."

Hắn nhìn Tô Vân, dùng chỉ có thể bản thân nghe thấy âm thanh nói khẽ: "Trẫm không được có lỗi. Chỉ có trẫm, mới có thể cứu chúng sinh."

Tô Vân sau đầu, Luân Hồi quang mang bộc phát, thân hình biến mất.

Từ lần kia về sau, qua không biết bao nhiêu cái tám vạn năm, Đế Tuyệt đều không có gặp lại cái kia khán giả.

Cho đến thứ tư Tiên giới thời kì cuối, hắn tìm đến thứ năm Tiên giới lúc, lại gặp được vị kia khán giả.

Vị này khán giả phảng phất biết sẽ có thứ năm Tiên giới, so với hắn sớm một bước đi tới nơi này, khán giả đang tại quan sát tại thứ năm Tiên giới truyền đạo ba cái Thần Ma.

Chẳng qua giống như bậc này địa vị thấp Thần Ma, Đế Tuyệt là sẽ không nhìn nhiều, dù sao chết ở trong tay hắn Thần Đế Ma Đế đều không phải số ít. Thần tộc ma tộc càng bị hắn giáng thành nô lệ chủng tộc, trở thành tiên nhân nô bộc, thậm chí có chút Tiên Ma chủng tộc còn trở thành trên bàn ăn món ngon, cùng với luyện bảo tài liệu.

Hắn đối khán giả càng thêm tò mò.

Cái này khán giả, đã quan sát hắn hơn ba nghìn vạn năm, hắn không biết khán giả đến cùng có mục đích gì.

Lần này, Đế Tuyệt mục đích cũng không phải là tìm kiếm khán giả, mục đích của hắn là tìm kiếm thứ năm Tiên giới đệ nhất tiên nhân.

Thứ năm Tiên giới cùng thứ tư Tiên giới trùng lặp hơn bốn mươi vạn năm.

Nguyên bản nên thứ tư Tiên giới thiên địa đại đạo hoàn toàn hóa thành tro tàn, thứ năm Tiên giới mới có thể xuất hiện, nhưng mà thứ tư Tiên giới khoảng cách tám trăm vạn năm thọ nguyên còn có bốn mươi hơn vạn năm thời điểm, thứ năm Tiên giới cũng đã xuất hiện.

Cái này cho hắn thời gian đi tìm thứ năm Tiên giới đệ nhất tiên nhân, mà Ôn Kiều là hắn trợ thủ tốt nhất.

Nhưng mà qua hơn bảy nghìn năm, đệ nhất tiên nhân mới sinh ra, lại qua rất nhiều năm, Ôn Kiều mới tìm được hắn.

Ngay sau đó Đế Tuyệt thu vị này tên là Ngọc Diên Chiêu thiếu niên làm đệ tử, truyền thụ cho hắn bản thân Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh, từ đó về sau, Đế Tuyệt liền rất ít quan tâm Ngọc Diên Chiêu, hắn đi tìm Tô Vân, không có kết quả, ngay sau đó trở về thứ tư Tiên giới.

Hắn lần nữa gặp phải Tô Vân, là tại bốn mươi vạn năm về sau.

Hắn di chuyển thứ tư Tiên giới con dân đi vào thứ năm Tiên giới lúc, gặp phải dân bản địa chặn đánh, mà dẫn đầu dân bản địa, đương nhiên đó là hắn vị kia tên là Ngọc Diên Chiêu đệ tử!

Lúc này Ngọc Diên Chiêu, đã là Đạo cảnh cửu trùng thiên tồn tại, mạnh mẽ vô song, một thân tu vi thông thiên triệt địa, chiến lực tài năng xuất chúng, càng là gây dựng thứ năm Tiên

giới tiên đình, sớm đã xưng Đế, hùng ngồi tại thứ năm trong tiên giới!

Ngọc Diên Chiêu bộ hạ, đời mới tiên nhân càng như trên trời phồn tinh giống như sáng chói, cường giả xuất hiện lớp lớp, thực lực vô song, đại Tiểu Thiên Quân, Đế Quân đếm không hết, đem Đế Tuyệt cùng thứ tư Tiên giới ngăn chặn tại Bắc Miện trường thành bên ngoài.

Hai bên chém giết mấy trăm lên, lẫn nhau có thương vong, huyết chiến không ngừng.

Đây là hai cái vũ trụ chiến tranh, hai bên không có bất kỳ cái gì nương tay!

Thậm chí Đế Tuyệt cũng nhiều lần xuất chinh, lại bị Ngọc Diên Chiêu ngăn cản tại trường thành bên ngoài, không cách nào bước vào trường thành nửa bước.

Cường đại như vậy Ngọc Diên Chiêu cùng mạnh mẽ như vậy tiên đình, là Đế Tuyệt cả đời ít thấy.

Đế Tuyệt ngay sau đó mang ra thầy trò tình cảm, đề nghị nghị hòa, hai bên Tiên Đế, tại Bắc Miện trường thành bên trên trao đổi lưỡng giới hòa bình.

Bắc Miện trường thành trên cổng thành, Đế Tuyệt đang lẳng lặng đợi chờ Ngọc Diên Chiêu.

Xa xa, hắn nhìn thấy bản thân vị này đệ tử quả nhiên đúng hẹn lẻ loi một mình đến đây. Đây là Ngọc Diên Chiêu đối với hắn vị lão sư này tín nhiệm.

Đế Tuyệt lại ngẩng đầu lên, nhìn thấy thời gian như luân, cái kia đi theo bản thân mấy ngàn vạn năm khán giả lần nữa xuất hiện.

“Trẫm lưng đeo quá khứ năm tháng tính mạng của tất cả mọi người, chỉ có trẫm, mới có thể cứu thế nhân!”

Đế Tuyệt thu về ánh mắt, trong ngôn ngữ mang theo vài phần ngạo khí.

Ngọc Diên Chiêu này đến, liền cũng lại không có thể trở về đi.

Chương 724 : Thứ sáu Tiên giới, bệ hạ có thể từng toại nguyện?

Chương 727: Thứ sáu Tiên giới, bệ hạ có thể từng toại nguyện?

Ngọc Diên Chiêu chết tại Bắc Miện trường thành, một trận chiến này cũng không vẻ vang, Đế Tuyệt gọi đến thứ tư Tiên giới nhân vật mạnh nhất, đem tên đệ tử này của mình vây khốn, lúc này mới đem hắn chém giết.

Thứ tư Tiên giới có thể chiếm đoạt thứ năm Tiên giới.

Bất quá, thứ năm Tiên giới đã có rất nhiều cực kỳ cường đại Tiên Ma, thứ tư Tiên giới tiên nhân muốn tại thứ năm Tiên giới sinh tồn được, liền cần phải đến phế bỏ bản thân một thân đại đạo, một thân tu vi, nhưng mà lúc này liền dễ dàng bị thứ tư Tiên giới cường giả đánh chết.

Bởi vậy Đế Tuyệt bày ra bàn tay sắt thủ đoạn, đem thứ năm Tiên giới cường giả giết thì giết tù thì tù.

Lúc đó Ngọc Diên Chiêu có con, được Đế Tuyệt phong làm thái tử, mệnh danh đại tiên quân, mượn Ngọc thái tử tới lôi kéo cựu triều nhân tâm.

Về sau, Ngọc thái tử ngoài miệng không tốn sức, nhiều lần truyền ra tạo phản ngôn luận, ngay sau đó bị Đế Tuyệt phế bỏ thái tử chi vị, lệnh hắn di cư vũ trụ biên giới hoang lương chi địa.

Lại qua một đoạn thời gian, Đế Tuyệt lo lắng Ngọc thái tử thông đồng cựu triều thần tử mưu phản, ngay sau đó đem Ngọc thái tử giáng nhập minh đều.

Lại quá chút năm, Đế Tuyệt đem Ngọc thái tử đánh vào Minh đô tầng thứ mười tám, lúc này mới yên tâm.

Thiên Hậu nương nương thấy thế, nói: "Đế làm trái sơ tâm, không làm nền chính trị nhân từ, ta sợ sẽ mang đến tai hoạ, đem khuyên can chi." Ngay sau đó khuyên can Đế Tuyệt.

Đế Tuyệt không vui, coi là Thiên Hậu không hiền, ngay sau đó quảng nạp hậu cung.

Thứ năm Tiên giới thời kì cuối thời điểm, mọi người phát hiện Bắc Miện ngoài trường thành có Tiên giới mới tạo ra, nơi đó có con dân, sơ biết giáo hóa, tu thành linh sĩ.

Đế Tuyệt lệnh Ôn Kiều khống chế thứ sáu Tiên giới thiên kiếp, để thứ sáu Tiên giới con dân không cách nào thành tiên, một mặt tuyên dương thứ năm Tiên giới là Chân tiên giới, để linh sĩ độ kiếp mới có thể phi thăng tới Tiên giới, nhờ vào đó tới khống chế thứ sáu Tiên giới, không uổng phí một binh một tốt.

Ngay sau đó mọi người xưng Tiên giới mới là dưới giới, xưng thứ năm Tiên giới vì Tiên giới.

Hạ giới mọi người phi thăng tới Tiên giới, từ từ thành lệ cũ.

Từ đó, Đế Tuyệt chiếm đoạt lưỡng giới, công che hoàn vũ, cổ chi Đế Thúc, Đế Hốt, chưa từng có này thành tích người.

Đế Tuyệt một bên ung dung sắp đặt, một bên lệnh Ôn Kiều tìm kiếm hỏi thăm đệ nhất tiên nhân, Ôn Kiều thăm đến một nữ tử, họ Sở, tên Cung Dao, Đế Tuyệt thu Sở Cung Dao làm đệ tử.

Đợi đến Sở Cung Dao tu thành Đạo cảnh cửu trùng thiên, đã là thứ năm Tiên giới sắp sửa hủy diệt, Đế Tuyệt dời tiên đình đi vào thứ sáu Tiên giới.

Đế Tuyệt lệnh thiên hạ tiên nhân, đều là phế bỏ tu vi, một lần nữa tu luyện.

Sở Cung Dao không theo, Đế Tuyệt tức giận, một trận chiến này, thầy trò hai người gãy Chúc Long, phá Chung sơn, tạo thành cực lớn phá hoại.

Sở Cung Dao bị Đế Tuyệt chỗ chém, từ đó không người không dám theo lệnh.

Đế Tuyệt ngẩng đầu nhìn về phía không trung, quả nhiên thấy cái kia khán giả lại tới, chứng kiến hắn chém giết Sở Cung Dao một màn này.

"Bệ hạ có thể từng toại nguyện?" Cái kia khán giả hỏi.

"Cái gì toại nguyện?" Đế Tuyệt không hiểu.

"Bệ hạ lúc đầu tâm nguyện là cái gì?" Khán giả hỏi.

Đế Tuyệt nhớ tới đi theo Thiết Côn Lôn, hộ tống chạy nạn mọi người chạy đến Bắc Miện trường thành tình hình, đột nhiên trong đầu hắn hiện ra Thiết Côn Lôn thân ảnh.

Lão sư của hắn tay nâng lấy vừa mới cắt đi đầu lâu, tóc trắng xoá đầu, liền như thế được đưa đến trước mặt hắn, trong tay của hắn.

"Tuyệt!"

Thiết Côn Lôn đầu bạc tóc trắng, trợn mắt trừng trừng, âm thanh vẫn đinh tai nhức óc: "Đây là sứ mệnh của ngươi!"

Đế Tuyệt vang lên cái tràng diện này, Thiết Côn Lôn lời nói vẫn boong boong bên tai.

"Bệ hạ có thể từng toại nguyện?" Cái kia khán giả lại hỏi.

Đế Tuyệt tức giận, đang muốn ra tay giết người, Luân Hồi Hoàn tự khán giả sau đầu bộc phát, khán giả biến mất.

Lại qua tám vạn năm, tiên đình Bích Lạc quật khởi, vào triều làm tướng, đi theo Đế Tuyệt.

Hạ qua đông đến, lại qua rất nhiều vạn năm, Đế Tuyệt gặp phải một cái thiên tư phi phàm thiếu niên, tên là Bộ Phong, thu làm đệ tử. Thu Bộ Phong làm đồ đệ lúc, Đế Tuyệt nghe nói khán giả lần nữa xuất hiện, đi trước tìm kiếm, nhưng không thấy tung tích ảnh.

Khi đó Chung sơn phá, Chúc Long gãy, Đế Hỗn Độn chi thi tại Hỗn Độn hải nhấc lên sóng to gió lớn, thôn phệ tiên đình, chết đuối tiên nhân vô số, Minh đô bên trong cũng không bình yên, Đế Thúc nhiều lần ý đồ phá vỡ Minh đô.

Đế Tuyệt biết Đế Thúc rất khó bị giết chết, ngay sau đó cùng Bích Lạc, Thiên Hậu đám người lập ra áo cưới kế hoạch, lấy Đế Thúc xương sọ luyện bảo, lấy tên Vạn Hóa Phần Tiên lô.

Phần Tiên lô uy lực chí cường, vạn tiên ngày đêm tế luyện, thủy chung chưa thành.

Trong lúc này, Vũ tiên nhân quật khởi, Ôn Kiều không được trọng dụng, e sợ cho bị Vũ tiên nhân làm hại, ngay sau đó vứt bỏ Lịch Dương phủ bỏ trốn, Vũ tiên nhân quản lý lôi trì.

Tin đồn có người tại lôi trì phát hiện khán giả, Đế Tuyệt ngay sau đó sai người đi tìm, hai người đều không biết tung tích.

Lôi trì Lịch Dương phủ.

Ôn Kiều phong ấn Thái Cổ cấm khu vào miệng trong mật thất, Tô Vân trực tiếp trấn áp lại cái kia hai cái trưởng thành Thần Ma, cùng Oánh Oánh cùng một chỗ đi vào Thái Cổ cấm

khu, cười nói: "Ôn Kiều đạo huynh biến mất nhiều năm như vậy, trong này nhất định xảy ra chuyện gì chuyện cũ, ta không tin hắn sẽ từ thứ ba Tiên giới thành thật đến bây giờ!"

Oánh Oánh cũng phấn khởi tinh thần, xoa tay, nói: "Hắn nếu là Đế Hốt, lần này bất kể như thế nào đều sẽ lộ ra sơ hở!"

Hai người tới đã hoàn toàn bị tro tàn bao phủ thứ năm Tiên giới, lại thấy Ôn Kiều tại tro tàn bao phủ trong thế giới điều khiển lôi đình hướng phương xa mà đi.

Bọn họ theo dõi Ôn Kiều hơn mười ngày, hôm nay, Ôn Kiều bất thình lình ngừng lại lôi vân, bay xuống.

Tô Vân cùng Oánh Oánh tinh thần đại chấn, coi là Ôn Kiều nhất định muốn triển lộ ra kinh người thủ đoạn, lại thấy tôn này cựu thần trực tiếp tại tro tàn bên trong đào hố, bản thân nằm ở bên trong, lại dùng tro tàn đem bản thân chôn xuống, ngủ say như chết.

Nơi này những sinh vật khác đều không có cách nào sinh tồn, ở lâu rồi, liền sẽ biến thành tro tàn. Nhưng giống như hắn dạng này cựu thần đại đạo không tại Tiên đạo hàng ngũ, hoàn toàn không cần lo lắng sẽ biến thành tro tàn.

Tô Vân cùng Oánh Oánh nhìn chằm chằm Ôn Kiều, nhìn hắn ngủ hơn mười ngày, hai người cuối cùng nhịn không được.

Tô Vân bắt lấy định đem Ôn Kiều đánh thức Oánh Oánh, nói: "Không cần. Chúng ta tám vạn năm sau lại đến nhìn hắn!"

Tám vạn năm sau, Tô Vân ngồi tại Ôn Kiều "Mộ phần" bên trên, sắc mặt âm trầm, hắn dưới mông là thật dày tro tàn, tro tàn bên dưới truyền đến như sấm rền tiếng ngáy, hiển nhiên Ôn Kiều còn ở nơi này ngủ ngáy!

Hắn không phải Đế Hốt, cũng chưa đi tìm Đế Hốt!

“Làm biếng chết ngươi ôi ——— “

Oánh Oánh tức giận đến đá “Mộ phần” tro, đem “Mộ phần” tro hất đến chỗ nào đều là, tức giận nói, “Tốt xấu có chút phía sau màn hắc thủ bộ dạng!”

Một ngày này, giữa thiên địa truyền đến không hiểu chấn động, Tô Vân từ buồn rầu bên trong giật mình tỉnh giấc, vội vàng đứng dậy, nghi ngờ không thôi.

Oánh Oánh cũng nhất thời phấn chấn lên: “Cỗ này chấn động… Sĩ tử, là Tiên giới mới được mở mang sau khi đi ra phát ra chấn động!”

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, nhưng như trước khó nén đạo tâm chấn động: “Là thứ bảy Tiên giới! Là thứ bảy Tiên giới bị Luân Hồi Thánh Vương mở ra đến rồi!”

Qua không lâu, Đế Tuyệt cũng phát hiện thứ bảy Tiên giới.

Đế Tuyệt du lịch Tiên giới mới, về sau quay về thứ sáu Tiên giới tiên đình, bắt chước làm theo, đem thứ bảy Tiên giới chia làm hạ giới, lệnh Vũ tiên nhân khống chế thiên kiếp.

Hễ thứ bảy Tiên giới phi thăng người, đều muốn trải qua thứ sáu Tiên giới thiên kiếp, phi thăng tới thứ sáu Tiên giới, thuận tiện quản lý.

Đế Tuyệt càng thêm ung dung, hắn bên trong có tiên tướng Bích Lạc, ngoài có Đế Phong, trong hậu cung lại có Thiên Hậu thống lĩnh thiên hạ nữ tiên, giang sơn củng cố, chưa từng có như thế lúc.

Hạ giới tiên nhân phi thăng, nhưng tiên đình tiên khí nhưng dần dần khô kiệt, ngay sau đó Đế Tuyệt lệnh hạ giới tiến cống tiên khí.

Một bên khác, Đế Tuyệt lại lệnh thiên hạ người giỏi tay nghề đi tới thứ bảy Tiên giới, tại Đế đình xây dựng mới tiên

đình, Đế đình xây xong, Đế Tuyệt quảng nạp cung nga, bổ sung hậu cung, quanh năm lưu tại Đế đình bên trong.

Đế đình xây xong một ngày này, khán giả lại tới.

Đế Tuyệt cười nói: "Cái này khán giả cũng có nhã hứng, đến xem ta giang sơn bao la hùng vĩ, cung điện đẹp như tranh!"

Hắn lại không biết, Tô Vân tương lai có cái tên tuổi gọi là Đế đình chủ nhân, này tới chỉ là kiểm duyệt bản thân cung điện toàn bộ là bực nào tráng lệ.

Theo thời gian trôi qua, thứ sáu Tiên giới cũng từ từ lộ ra tuổi về già chi thái, rất nhiều phúc địa bên trong xông ra tro tàn tới.

Lại có một ngày, Tứ Cực đỉnh đánh lén Phần Tiên lô, đem cái này còn chưa luyện thành chí bảo trọng thương.

Đế Tuyệt đang tại kinh doanh bố trí giới, không rảnh quan tâm, lệnh Bộ Phong đi trước chữa trị Phần Tiên lô.

Đế Tuyệt không quan tâm thứ sáu Tiên giới, từ từ gây nên trong triều bất mãn.

Trong thời gian này, Tô Vân còn tại ngồi chờ Ôn Kiều, nhưng mà cái này to con thủy chung tại thứ năm Tiên giới tro tàn bên trong ngủ say, dường như cùng Đế Hốt hoàn toàn không liên quan.

Tô Vân cười lạnh nói: "Hắn nếu là một mực ngủ đến ta cùng Thủy Oanh Hồi mở ra Lịch Dương phủ, như vậy hắn chính là Đế Hốt! Lịch Dương phủ vừa mở, hắn liền tới tìm ta, nói là phụng Đế Hốt lệnh để cho ta vì Đế Hốt làm việc! Hắn một mực ngủ ở nơi này mà nói, Đế Hốt làm sao giống như hắn liên hệ?"

Oánh Oánh vì Ôn Kiều giải thích, nói: "Sĩ tử, nếu như Ôn Kiều là Đế Hốt, hắn làm sao làm được biết chuyện thiên hạ? Ôn Kiều ngủ ở nơi này, rõ ràng đã ngủ thành thằng ngốc Kiều, thằng ngốc Kiều ở đây một ngủ hai trăm vạn năm, đối bất cứ chuyện gì hoàn toàn không biết gì cả! Hắn lại thế nào khả năng làm phía sau màn hắc thủ, thậm chí tính kế Đế Thúc?"

Tô Vân bị nàng nói đến á khẩu không trả lời được, nhưng vào lúc này, chỉ thấy thứ năm Tiên giới mảnh này tĩnh mịch chi địa có kiếp hỏa phiêu hốt tới lui, chạy về phía bên này.

Tô Vân cùng Oánh Oánh vội vàng tránh né, đợi đến kiếp hỏa trôi nổi đến gần, lại là mấy cái đã biến thành quái vật tro tàn tiên nhân, khuôn mặt dữ tợn hung ác, giơ mấy mặt kỳ phiên, lá cờ bên trong có kiếp hỏa thiêu đốt.

Vừa rồi Tô Vân cùng Oánh Oánh nhìn thấy, chính là lá cờ bên trong kiếp hỏa phiêu hốt tới lui.

"Khó hiểu, loại địa phương này làm sao sẽ còn có tro tàn tiên?" Tô Vân cùng Oánh Oánh kinh ngạc vô cùng.

Thứ năm Tiên giới đã hoàn toàn bị tro tàn bao phủ, không có bất kỳ cái gì sinh linh có thể sinh tồn, mà tro tàn tiên càng bị lưu đày tới Vong Xuyên loại địa phương này, tự sinh tự diệt.

Nhưng mà thứ năm Tiên giới lại đột nhiên toát ra mấy cái tro tàn tiên đến, không thể không gây nên bọn họ tò mò.

Mấy cái này tro tàn tiên nhân đến đến Ôn Kiều ngủ say chi địa, bất thình lình một đạo kiếp hỏa hạ xuống, đem Ôn Kiều trên người tro tàn nhen lửa, chẳng qua phút chốc, Ôn Kiều liền từ thiêu đốt "Mộ phần" bên trong nhảy ra, tức giận nói: "Ngột yêu ma kia, chạy đâu!" Nói đi liền truy sát tới.

Mấy cái kia tro tàn tiên khiêng kiếp hỏa lá cờ cười quái dị, vỗ cánh mà đi.

Ôn Kiều một đường truy tìm, qua hơn mười ngày, đi tới thứ năm Tiên giới biên giới, bất thình lình mấy cái kia tro tàn tiên biến mất.

Ôn Kiều đuổi tới trước mặt, liền thấy phía trước có một đạo đại hạp cốc, mấy mặt kiếp hỏa lá cờ vung lên, từ từ hướng trong hạp cốc hạ xuống.

Ôn Kiều tung người nhảy vào trong hẻm núi, chỉ thấy cái kia hạp cốc sâu không thấy đáy.

Tô Vân cùng Oánh Oánh cũng đuổi tới trước mặt, lại thấy Ôn Kiều dưới chân lôi vân bộc phát, sáng sủa lôi đình đem hạp cốc chiếu sáng, chỉ thấy hạp cốc vách đá hai bên bờ, vô số tro tàn tiên nhân leo lên tại trên vách đá, ánh mắt xa thẳm, nhao nhao nhìn về phía hào quang tỏa sáng Ôn Kiều!

Tô Vân cùng Oánh Oánh cùng cực thị lực, bọn họ thu vào trong ánh mắt tro tàn tiên, ô ương ô ương, căn bản không nhìn thấy phần cuối!

Không chỉ có như thế, còn có không biết bao nhiêu tro tàn tiên đang tại chấn động cánh, từ trong hạp cốc bay ra!

"Sĩ tử!"

Oánh Oánh bất thình lình lớn tiếng nói: "Đây không phải là hạp cốc! Đây là một cái bị xé ra lồng ngực!"

Truy nguyên nguồn gốc chủ yếu nhất một cái con đường, chính là phân tích Thần Ma thân thể cấu tạo, Oánh Oánh là một cái ghi chép người, một cái sách tiên, nàng ghi chép lại Thần Ma giải phẫu đồ đếm không hết!

Nàng chỉ từ hạp cốc mặt cắt, liền nhận ra cái này tuyệt không phải là hạp cốc, mà là một cái vô cùng to lớn, khó có thể tưởng tượng Thần Ma lồng ngực!

Tôn này Thần Ma lồng ngực bị cắt ra, vô số tro tàn tiên chính ký sinh tại cự nhân Thần Ma trong lồng ngực!

Lúc này, Ôn Kiều đang tại hướng cái này trong lồng ngực bay đi!

Cũng trong lúc đó, Tô Vân cùng Oánh Oánh bị rất nhiều tro tàn tiên phát hiện, vô số tro tàn tiên vỗ cánh, từ trong hạp cốc xông ra ngoài tới!

Tô Vân không cần nghĩ ngợi, mang theo Oánh Oánh bay lên trời. Đúng lúc này, thứ năm Tiên giới nhìn như vô cùng trải phẳng bình nguyên truyền đến rung động dữ dội, từng tòa tro tàn sơn vụt lên từ mặt đất!

Tô Vân cùng Oánh Oánh nhìn mà trợn tròn mắt, đó là một con lớn đến khó có thể tưởng tượng cự thủ, nâng lên vô số hóa thành tro tàn tiên sơn phúc địa!

Bàn tay những nơi đi qua, từng khỏa hóa thành tro tàn tinh thần bị càn quét thành bột mịn, mang theo hủy thiên diệt địa giống như lực lượng, hướng bọn họ quét tới!

Đòn đánh này, bao phủ quá rộng, căn bản không phải bọn họ có khả năng tránh thoát khỏi đi!

"Sĩ tử!" Oánh Oánh kinh tâm la hét.

Tô Vân đem Tiên Thiên Tử Phủ kinh tăng lên tới cực hạn, Ngũ phủ bên trong nhất khí dâng trào, nhất thời tử khí hóa thành rách rưới cự nhân, một đạo Luân Hồi thần thông từ Tô Vân sau đầu bắn ra, cắt ra thời không!

"Ầm!"

Cái kia cự thủ đập nát dưới lòng bàn tay tất cả!

Tô Vân cùng Oánh Oánh cùng một chỗ nhắm mắt, đợi khi mở mắt ra, toàn thân mồ hôi đầm đìa, đã là tám vạn năm sau.

“Đế Thúc! Là Đế Thúc!” Hai người liếc nhau, cùng lên tiếng la lên.

“Đừng ầm ĩ!”

Tô Vân sau đầu Ngũ phủ bên trong bay ra một cái chỉ có cao ba, năm tấc tử khí rách rưới tiểu “Cự nhân”, sắc mặt khẩn trương nói: “Ta vốn nên nên đem các ngươi đưa đến các ngươi vị trí đoạn thời gian, nhưng mà ta vừa rồi hình như thất thần một chút, không biết có hay không tiễn sai chỗ…”

Tô Vân cùng Oánh Oánh cũng có loại cảm giác không ổn, thầm nghĩ: “Nhất định là sĩ tử (Oánh Oánh) hoa cái số mệnh phát tác, để cho ta đi theo vận rủi!”

—— —— trong trăng a, cầu nguyệt phiếu! !

Chương 725 : Luân Hồi trên đường, thế giới đầu cành

Chương 726: Luân Hồi trên đường, thế giới đầu cành

Cái kia tử khí rách rưới tiểu cự nhân còn không có Oánh Oánh cái đầu cao, lúc này có chút hổn hển, phong gấp lửa cháy bay tới bay lui, thúc giục bọn họ mau chóng tu luyện, để cho hắn lần nữa điều động Tiên Thiên Nhất Khí, lần nữa thi triển thần thông.

"Chúng ta đến cùng đi cái gì đoạn thời gian?" Oánh Oánh hiếu kỳ nói.

Tử khí rách rưới tiểu cự nhân tướng mạo uy nghiêm, nghiêm túc vô cùng: "Các ngươi sẽ không muốn biết tương lai!"

"Hóa ra là tương lai!"

Oánh Oánh ánh mắt sáng lên, lập tức lấy ra giấy bút tính toán, nhanh chóng nói: "Chúng ta đi vào Tiên giới thứ bảy kỷ nguyên, đầu tiên chúng ta tới lấy việc lớn kỷ tới xác định thời gian tọa độ, thời gian tốt nhất tọa độ chính là Tiên giới mới mở…"

Thứ bảy Tiên giới mở ra thời điểm, bọn họ cảm ứng được thời không bên trong truyền đến không hiểu chấn động, lấy khi đó làm điểm xuất phát, mỗi một đoạn Luân Hồi tám vạn năm.

Bọn họ tại thứ bảy Tiên giới đã đã trải qua hai mươi tám trường Luân Hồi.

“Lại thêm chúng ta lúc tu luyện vượt qua năm tháng, nói cách khác, hiện tại là thứ bảy kỷ nguyên thứ hai trăm hai mươi bốn vạn lẻ hai năm.”

Oánh Oánh ngẩng đầu, quan sát tỉ mỉ cái này năm tháng, có chút nghi ngờ, nói: “Cái này thời đại, hình như cách Đế Tuyệt tử vong, thứ bảy Tiên giới phân tách rất gần.”

Tô Vân gật đầu, nói: “Cách thứ bảy Tiên giới khôi phục cũng rất gần. Thứ bảy Tiên giới nghiền nát đến khôi phục, thực ra chỉ mới qua vạn năm trái phải. Chẳng qua, chúng ta đến nay còn chưa xác lập thứ bảy Tiên giới chính xác vòng năm.”

Oánh Oánh nói: “Thánh Vương nói chúng ta đến tương lai, nói cách khác, chúng ta chỗ đến tương lai thực ra cũng không quá xa xôi.”

Rách rưới tiểu cự nhân khẩn trương vô cùng, nói: “Các ngươi không cần làm bừa làm càn rỡ, thành thành thật thật tu luyện, các loại khôi phục một phần tu vi về sau, ta liền đem bọn ngươi đưa về thời gian của các ngươi đoạn.”

Tô Vân cùng Oánh Oánh liếc nhau, Tô Vân đứng dậy, mang theo Oánh Oánh hướng thứ năm Tiên giới Tam Thánh Hoàng lăng bay đi.

Rách rưới tiểu cự nhân vội vàng đuổi theo bọn họ: “Các ngươi đừng làm loạn, biết tương lai đối với các ngươi không có kết quả tốt, các ngươi…”

Oánh Oánh viết một cái “Bế” chữ, kề sát ở trên trán của hắn, rách rưới tiểu cự nhân nhất thời miệng không thể nói, miệng há mở, đầu lưỡi liền thắt nút, nói không ra lời.

Chờ đến hắn phá giải Oánh Oánh thần thông, đang muốn mở miệng, Oánh Oánh lại tại hắn trên trán viết cái “Phong” chữ, ngay sau đó liền miệng cũng không có.

Tô Vân tốc độ cực nhanh, mang theo bọn họ tìm đến thứ năm Tiên giới Tam Thánh Hoàng lăng, chui vào trong lăng mộ, theo quan tài lối đi hướng thứ sáu Tiên giới mà đi.

Đợi đi tới thứ sáu Tiên giới, Tô Vân nguyên bản định trực tiếp đi tới thứ bảy Tiên giới, chần chừ một chút, quỷ thần xui khiến hướng lăng mộ đi ra ngoài.

"Đây là tương lai!"

Rách rưới tiểu cự nhân phá vỡ Oánh Oánh phong ấn, khẩn trương vô cùng bay đến Tô Vân phía trước, nói: "Biết tương lai lời nói, sẽ để cho tương lai sinh ra không thể dự đoán biến cố! Sẽ dẫn tới thời gian rung động, dẫn đến nhân quả đại đạo mơ hồ! Năm đó Đế Hỗn Độn kiếp trước chính là trước thời hạn thấy rõ tương lai, nhiễu loạn thời không, Hỗn Độn nhân quả, gây nên liên tiếp không thể dự đoán sự kiện…"

Tô Vân đi đẩy lăng mộ cửa, lần đầu tiên lại không có đẩy ra, hiển nhiên ngoài cửa có thứ gì cản trở.

Hắn lần thứ hai đẩy cửa thoáng tăng thêm một chút khí lực, lúc này mới đem cửa đẩy ra.

Rách rưới tiểu cự nhân vội vàng nói: "… Cử động của hắn đưa đến Hỗn Độn sinh vật không cách nào bơi hướng tương lai, ngay sau đó liền có Hỗn Độn sinh vật lên bờ, còn có Hỗn Độn sinh vật hóa thành bốn mặt đều là chính diện Thần Chỉ, thậm chí liên quan đến đến ta…"

Tô Vân đi ra Tam Thánh Hoàng lăng, chỉ thấy ngăn cản cửa chính là dày nặng vô cùng tro tàn.

"… Hỗn Độn thất công tử chính là khi đó lên bờ, hắn còn tính là tương đối tốt, không có nhúng tay dương gian. Nhưng không phải tất cả Hỗn Độn đều là thất công tử…" Rách rưới tiểu cự nhân gấp đến độ sứt đầu mẻ trán, lải nhải.

Tô Vân cảm nhận được thiên địa đại đạo dập tắt, trong không khí đâu đâu cũng có mục nát mùi, thậm chí còn có tro tàn mùi.

Hắn leo lên cái này dày nặng tro tàn, đứng tại mặt đất, dõi mắt nhìn lại, cả người nhất thời giống như tượng gỗ.

Oánh Oánh đi theo hắn, muốn phong ấn rách rưới tiểu cự nhân, lại muốn nghe nghe hắn sẽ nói ra cái gì, nội tâm thực mâu thuẫn. Nhưng mà đợi đến nàng cũng thấy rõ thứ sáu Tiên giới cảnh tượng, nàng cũng không khỏi ngốc tại đó, nói không ra lời.

Tại bọn họ trước mắt, cường thịnh huy hoàng Tiên giới, hiện nay đã hoàn toàn là một vẻ tận thế cảnh tượng.

Cách bọn họ gần nhất tiên sơn đang thiêu đốt rừng rực kiếp hỏa, bồng bềnh tro tàn từ trên trời giáng xuống, rất nhanh liền trên người bọn hắn tích một tầng.

Cái này chỉ là chỗ gần cảnh tượng.

Chỗ xa hơn, từng tòa phúc địa hướng trời cao phun ra lấy tro tàn, có phúc địa đã bị kiếp hỏa nhen lửa, phần thiên đốt đất, cả thiên không đều bị nhuộm đến đỏ tươi như máu!

Còn có cái kia bị dìm ngập một nửa Tiên thành, đổ sụp tiên cung tiên điện, sụp đổ đình đài lầu các.

Tro tàn bên trong, đâu đâu cũng có bị vùi lấp thi thể, có Thần Ma, có tiên nhân.

Cách bọn họ không phải quá xa địa phương có một gốc chết héo tiên mộc, một con tiên hạc đứng tại đầu cành, dường như như trước sống sót. Nhưng mà trên người tro tàn quá dày nặng, đập thừng thừng rơi xuống, nhất thời tiên hạc một bộ da lông diệt hết, chỉ còn lại có đã tro tàn hóa xương khô như trước đứng tại đầu cành.

Hoang vu, yên tĩnh, xa ngút ngàn dặm không có người ở.

Hiện nay thứ sáu Tiên giới, chỉ còn lại có cuồn cuộn phun trào tro tàn pháo hoa trên không trung bồng bềnh, đây là duy nhất hoạt động đồ vật.

"… Các ngươi sẽ chọc cho ra không có thứ tự nhân quả, không có bắt đầu, không có kết thúc!"

Rách rưới tiểu cự nhân sắc mặt nghiêm túc nói: "Đó là không có thứ tự Luân Hồi Hoàn, dù ai cũng không cách nào nhảy ra nhân quả Luân Hồi!"

Tô Vân quay ngược trở lại, đi vào Tam Thánh Hoàng lăng.

Hắn chần chừ một chút, vẫn là đi vào hoàng lăng quan tài bên trong.

Rách rưới tiểu cự nhân sắc mặt càng thêm khẩn trương, nói: "Đừng đi thứ bảy Tiên giới! Tuyệt đối không nên đến đó! Nếu như chỉ là nhìn thấy tĩnh mịch thế giới còn không biết liên quan đến đến nhân quả đại đạo, nếu là bị người nhìn thấy, liền sẽ ngã vào không có thứ tự Luân Hồi Hoàn, hình thành một cái bế vòng thắt cấu thành, liên quan đến cực lớn, vô thủy vô chung, vĩnh viễn Luân Hồi đi xuống!"

Tô Vân đi tới thứ bảy Tiên giới Tam Thánh Hoàng lăng, chỉ thấy bên ngoài có ánh nắng chiếu rọi đến, Tam Thánh Hoàng lăng đã đổ sụp, không người sửa chữa.

Rách rưới tiểu cự nhân càng thêm khẩn trương, gắt gao bắt lấy Tô Vân cổ áo: "Nếu là bị người phát hiện, ngươi sẽ ngay cả ta cũng liên quan đến tiến không có thứ tự Luân Hồi!"

Chỉ tiếc, hắn hiện tại mười phần nhỏ yếu, căn bản là không có cách ngăn cản Tô Vân.

Tô Vân đi ra Tam Thánh Hoàng lăng, người ở đây một ít dấu tích đến, nhưng cách đó không xa liền có miếu thờ, còn có

hương hỏa bay lên, miếu thờ ngoài có uống say đạo nhân, ngồi phịch ở cửa miếu phía trước, say như chết.

Tô Vân chỉ cảm thấy ánh nắng có chút chói mắt, đưa tay che một cái, Tam Thánh Hoàng lăng sụp đổ, bên cạnh có mới xây lăng mộ.

Tô Vân thấy rõ bia mộ, phía trên viết: "Ai Đế chi mộ."

Bia mộ bên cạnh có Ai Đế bi văn truyện ký, phía trên viết: "Ai Đế Tô Vân, văn từ bác mẫn, ấu có tiếng tốt. Nhã tính thích nữ sắc. Đến lớn tuổi, nhận giặc làm cha. Ngập trời soán nghịch, xưng ngụy Đế. Đế chinh phạt, dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, liên luỵ chúng sinh. Than ôi, Ai Đế sớm cô đoản chiết, có chí lớn mà đức chi không kiến, liền chết."

Tô Vân im lặng, hướng đi bên cạnh.

Ai Đế Vân lăng mộ bên cạnh, có chôn cùng mộ, trước mộ có bia.

Oánh nghịch chi mộ.

Hắn phóng xa ánh mắt, cách đó không xa còn có Cầu nghịch thủy kính chi mộ, Tả nghịch Tùng Nham chi mộ, Tống nghịch Mệnh chi mộ, Lang nghịch Vân chi mộ, Thủy nghịch Oanh Hồi chi mộ, Phương nghịch Trục Chí chi mộ, Sư nghịch Úy Nhiên chi mộ các loại.

Tô Vân tê dại nhìn về phía càng xa, nơi đó còn có Tà Đế Tuyệt, Thiên Hậu đám người lăng mộ.

Tô Vân trong đầu ngơ ngơ ngác ngác, rách rưới tiểu cự nhân nói nhỏ: "… Nhanh lên một chút trở lại, thừa dịp cái kia say không còn biết gì quỷ còn không có tỉnh, tuyệt đối không nên gây ra không có thứ tự Luân Hồi Hoàn! Nếu bị hắn nhìn thấy, ngay cả ta cũng dính líu vào, ta thật vất vả nhanh tự do…"

Tô Vân hướng về đi, trong lúc lơ đãng ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trên bầu trời nổi lơ lửng một cái tan rã tinh cầu.

Đó là Nguyên Sóc.

Nguyên Sóc toàn bộ thế giới phá hủy, tán loạn tinh cầu mảnh vỡ nổi bồng bềnh giữa không trung.

Tô Vân ngơ ngơ ngác ngác hướng Tam Thánh Hoàng lăng bên trong đi tới, bất thình lình dưới chân lảo đảo một cái, suýt nữa té ngã.

"Ai?"

Sâu rượu đạo nhân âm thanh truyền đến, ngáp một cái nói: "Ai ở đó?"

Tô Vân vội vàng trốn đồng dạng hướng trong Hoàng Lăng bỏ chạy, chỉ nghe cái kia sâu rượu đạo nhân lảo đảo tiếng bước chân truyền đến, kêu ầm lên: "Ai cũng đừng hòng hù ngã ta, khà khà, ngươi biết ta là ai ư? Nói ra dọa chết ngươi, cha ta Ai Đế, ở nơi đó nằm đây…"

Tô Vân dừng bước lại, lát nữa nhìn tới.

Rách rưới tiểu cự nhân vội vàng kéo lấy quần áo của hắn, âm thanh khàn khàn: "Không cần đối mặt, còn có thể bổ cứu! Đối mặt, liền tại thứ tám Tiên giới ta cũng sẽ bị liên luỵ vào! Khi đó, liền sẽ dẫm vào ta vị trí cái vũ trụ kia vết xe đổ, tất cả mọi người chơi xong!"

Tô Vân xoay người, hướng đi lăng mộ.

"… Cha ta tại trong mộ nằm đây, sinh động như thật. Ta tên là Tô Kiếp, này, Tiên Đế không có giết ta, không cho ta lấy vợ, không cho ta sinh con, chính là để cho ta thủ tại chỗ này, để cho ta lão Tô gia tuyệt hậu…"

Ừng ực ừng ực rót rượu âm thanh truyền đến, say khướt đạo nhân trở mình ngã vào trong lăng mộ, lăn lông lốc hỏng đi

vào.

Tô Vân đóng lên quan tài, thân hình biến mất tại quan tài bên trong.

Bọn họ trở lại thứ năm Tiên giới, rách rưới tiểu cự nhân lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, kích động đến đại hống đại khiếu, đâu đâu cũng thấy là nước mắt, tiếp đó lại nhấc lên Tô Vân cổ áo, mặc dù không cách nào đem hắn nhấc lên, nhưng vẫn là hung ác vô cùng.

"Ngươi biết không?"

Hắn dữ dằn nói: "Năm đó ta là liền Đế Hỗn Độn cùng với kiếp trước của hắn đều sợ hãi sợ sệt tồn tại! Ta sinh mà đạo thần, trời sinh chính là đại đạo cuối cùng cường giả! Ngươi lại hồ đồ, ta có một vạn loại phương pháp để ngươi muốn sống không được muốn chết không xong!"

Hắn thở phì phò buông ra Tô Vân cổ áo, hừ một tiếng: "Hiện tại, quên đi ngươi tất cả những gì chứng kiến, chăm chỉ tu luyện, ta đem ngươi đưa về ngươi vị trí đoạn thời gian."

Hắn nắm lấy Oánh Oánh cổ áo, mệt đến cánh tay run rẩy, cuối cùng đem tiểu nha đầu này nhấc lên, hung ác nói: "Đừng lại cho ta chỉnh ra cái gì yêu thiêu thân tới! Chúng ta kể từ hôm nay, ân đoạn nghĩa tuyệt, lại không liên quan! Ta quá mệt, biết không?"

Oánh Oánh rụt rè nói: "Là ta ăn mập ngươi nâng không nổi ư?"

"Không phải! Là ta tâm quá mệt!"

Rách rưới tiểu cự nhân đưa nàng bỏ xuống, xoa xoa bả vai, cười lạnh nói: "Chăm chỉ tu luyện!"

Tô Vân yên lặng ngồi xuống, yên lặng thôi thúc Tiên Thiên Tử Phủ kinh, rách rưới cự nhân cẩn thận giám sát hắn cùng

Oánh Oánh, miễn cho lại xuất loạn gì.

Vì lớn mạnh chính mình thực lực, chỉ cần Ngũ phủ bên trong nhiều hơn một tia Tiên Thiên tử khí, hắn trực tiếp tự sưu tập về, mở rộng bản thân cỗ này hóa thân.

Oánh Oánh nhìn hắn, tội nghiệp nói: "Thánh Vương, ta thật đã chết rồi?"

"Chết!" Rách rưới tiểu cự nhân tức giận nói.

"Sĩ tử cũng đã chết?"

"Chết! Trực tiếp cái chủng loại kia!"

"Chúng ta đều đã chết, ngươi đừng nóng giận…"

"Ta không sinh các ngươi khí!"

…

Qua ba ngày, Ngũ phủ bên trong tử khí mờ mịt, rách rưới tiểu cự nhân cũng từ từ mở rộng, càng ngày càng cao, trầm giọng nói: "Ta đưa các ngươi quay về các ngươi vị trí thời gian, tới lúc đó, các ngươi hôm nay nhìn thấy tất cả liền sẽ trả lại cho Luân Hồi, sẽ không lại nhớ tới! Lên —— "

Hắn không đợi Tô Vân cùng Oánh Oánh nói chuyện, trực tiếp tự thôi thúc thần thông, một đạo Luân Hồi Hoàn cắt vào đi qua thời không, đem Tô Vân cùng Oánh Oánh đưa về "Đi qua" .

Tô Vân cùng Oánh Oánh ổn định thân hình, khi mở mắt ra, chỉ thấy hai người bọn họ đứng tại Tiên giới chi môn phía trước, phía trước chính là thứ bảy Tiên giới.

Thứ tám Tiên giới đang tại mở ra Hỗn Độn rách rưới cự nhân thở phào nhẹ nhõm, thầm nghĩ: "Trả lại món nợ này, ta liền có thể nhảy ra nhân quả Luân Hồi, tự do tự tại."

Tô Vân cùng Oánh Oánh lung lay đầu, liên quan tới tương lai, bọn họ không nhớ nửa điểm, chỉ còn lại có lần này bảy đại Tiên giới kỳ diệu trải qua.

“Cảm ơn Thánh Vương đạo huynh.” Bọn họ hướng Tiên giới chi môn làm lễ chào hỏi.

Tô Vân cất bước, mang theo Oánh Oánh hướng thứ bảy Tiên giới đi tới.

Lúc này, hắn nhìn thấy xa xa Thế Giới thụ, lá cây nâng lên đại thiên thế giới hư ảnh, người xứ khác đang tại dưới cây.

Một cái thiếu niên mi thanh mục tú điều khiển màu đỏ thắm tiên kiếm hướng bên này bay tới, khom người nói: “Qua đường tiên sinh, nhà ta lão sư cho mời.”

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích: “Người xứ khác mời ta đi qua? Chẳng lẽ là biết đại xích vàng cùng kim quan tại trên người của ta?”

Bất quá, người xứ khác có mời, hắn chống cự không được, đành phải đi trước.

“Ngươi tên là gì?” Oánh Oánh hướng thiếu niên kia hỏi.

Tô Vân đi theo thiếu niên kia đi thẳng về phía trước, thiếu niên kia lát nữa cười nói: “Ta tên là Tô Kiếp.”

Tô Vân nghe được cái tên này, trong lòng hơi chấn động, nhưng tại lúc này, chỉ thấy Thế Giới thụ bên dưới, Đế Hỗn Độn thi thể thân hình từ từ bay lên, một đạo Luân Hồi quang mang tự dưới cây hướng hắn bay tới, nhất thời Tô Vân bị rách rưới cự nhân xóa đi trí nhớ ùn ùn kéo đến.

Thế Giới thụ bên dưới, người xứ khác thì mỉm cười nhìn một màn này, cũng không ngăn cản.

—— —— cầu nguyệt phiếu ~~

Chương 726 : Ba người luận đạo

Chương 727: Ba người luận đạo

Tô Vân đi thẳng về phía trước, trong luân hồi đủ loại trí nhớ từng cái xuất hiện nhiều, nhất thời nhớ tới cái kia say rượu đạo nhân, nhớ tới hắn tự xưng Tô Kiếp, nhớ tới hắn tự xưng Ai Đế Tô Vân chi tử.

Tô Vân một bên tiến lên, một bên nhìn về phía bên người thiếu niên kia, tâm thần khuấy động: "Hắn là con của ta? Hắn là ta cùng Sài Sơ Hi hài tử?"

Đột nhiên, hắn bị lớn lao vui sướng đánh trúng, cả người ngay tại trong tích tắc, rơi vào to lớn vui vẻ bên trong.

Kèm theo cái này vui vẻ chính là lớn lao sợ hãi cùng sợ sệt, hắn sợ hãi với mình có hay không có thể làm cái tốt phụ thân, sợ sệt tại sắp đến tương lai.

Gần như là trong nháy mắt, từ thứ nhất Tiên giới kỷ nguyên đến thứ bảy Tiên giới kỷ nguyên, một mực khốn nhiễu hắn cái vấn đề khó khăn kia, đột nhiên liền giải quyết dễ dàng!

Trên đường đi, hắn quan sát Thiết Côn Lôn, quan sát Đế Tuyệt, quan sát Trọng Kim Lăng, muốn tìm kiếm được bọn họ cứu chúng sinh ý nghĩa, cùng với có đáng giá hay không.

Mấy ngàn vạn năm, hắn chưa hề tìm đến đáp án.

Mà ở gặp phải con của mình Tô Kiếp một khắc này, đột nhiên hắn liền đại triệt đại ngộ.

Cái này không phải là đáp án ư?

Sinh mệnh ở chỗ truyền thừa của nó, ở chỗ nó Sinh Sinh Bất Tức, ở chỗ nó đem hi vọng một đời lại một đời lưu truyền đi xuống.

Nếu là sinh mệnh giống như Hỗn Độn hải hài cốt như vậy, dừng bước với mình, phải chăng còn có ý nghĩa?

Nếu là sinh mệnh giống như Đế Tuyệt như vậy, chỉ lo trước mắt mà bóp chết tương lai hi vọng, phải chăng còn có tiếp nối người trước, mở lối cho người sau khả năng?

Sinh mệnh ở chỗ nó đem khác biệt ngươi ta, kết hợp với nhau, hình thành một cái khác cùng ngươi ta khác biệt sinh mệnh, mà cái này sinh mệnh trên người, lưng đeo ngươi ta mong đợi cùng đối tương lai ước mơ.

Cho tương lai một cái tốt hơn khả năng, cho tương lai một cái có thể cơ hội thay đổi, đây chẳng phải là Chí Tôn cung điện Đạo Quân, Chí Nhân cùng Thiên Quân bọn họ không ngại hi sinh chính mình cũng muốn làm sự tình ư?

Không phải là Thiết Côn Lôn không ngại hai lần tạo phản cuối cùng cắt lấy đầu của mình cũng muốn làm sự tình ư?

Không phải là Trọng Kim Lăng không ngại mai táng bản thân cùng mình tiên đình cũng muốn làm sự tình ư?

Không phải là Ngọc Diên Chiêu không ngại đặt mình vào nguy hiểm cũng muốn làm sự tình ư?

Bọn họ biết, bản thân khả năng không còn hi vọng, nhưng kế thừa chính mình sinh mệnh những cái kia mới sinh mệnh, sẽ có hy vọng mới!

Đây là Hỗn Độn hải hài cốt không thể hiểu, cũng là Đế Tuyệt hiểu lầm.

Năm đó Thiết Côn Lôn muốn Đế Tuyệt mang trên lưng sứ mệnh, không phải muốn hắn bảo vệ bá tính, mà là đem hi vọng

tồn tại, kéo dài đến đời sau!

Hắn sáng tỏ thông suốt.

Lúc trước không thể hiểu đồ vật, đột nhiên liền hiểu.

Đế Hỗn Độn trong thi thể có âm thanh truyền đến, hùng vĩ giống là từ quá khứ tương lai truyền đến vô số cái Đế Hỗn Độn tại lời nói: "Luân Hồi Thánh Vương tuy là Đạo Thần, không có đủ dũng cảm cùng dũng lực, không biết phấn đấu, cho nên hắn chưa lúc sinh ra đời ngược lại là hắn thành tựu cao nhất thời khắc, ra đời về sau ngược lại thực lực tu vi liên tiếp suy yếu, kém xa trước đây."

Tô Vân bị hắn âm thanh kinh động, ánh mắt từ Tô Kiếp trên người dời đi, nhìn về phía Thế Giới thụ bên dưới.

Nhưng thấy Hỗn Độn Đế thi cùng người xứ khác, các ngồi tại Thế Giới thụ một bên, ngồi đối diện nhau, như là một cái chữ Vu (巫).

Một cái nhân ma đi ra, vì hai người dâng trà, chính là nhân ma Bồng Khao.

Chỉ là hiện nay nhân ma Bồng Khao, tu vi quả nhiên là cao thâm khó dò, hiển nhiên những năm này tu vi tinh tiến!

Bồng Khao cũng chú ý tới Tô Vân, trong lòng kinh ngạc: "Công tử phụ thân có thể sống đến bây giờ? Ta còn tưởng rằng hắn đã sớm chết đi. Bên cạnh hắn quyển kia tiểu phá sách nên chết đi đi? Quyển kia đánh cắp ta Linh Tê tiểu phá sách…"

Hắn nhìn thấy núp ở Tô Vân cái cổ ở giữa run lẩy bẩy Oánh Oánh, vẻ mặt buồn bã: "Quả nhiên là người tốt sống không lâu. Giống ta dạng này khốn nạn, mới sống được đủ lâu…"

Hắn lại không biết Oánh Oánh câu chuyện lấy run lẩy bẩy, là bởi vì sau lưng nàng cõng một cái kim quan, còn có xích sắt

lớn.

Hiện nay kim quan rục rà rục rịch, hiển nhiên rất nhiều đem người xứ khác thu vào trong quan tài trấn áp điệu bộ.

Tiểu sách tiên đương nhiên biết trong này hung hiểm, nếu như kim quan thật như vậy dũng, bản thân khẳng định anh dũng hy sinh, tại chỗ liền oanh liệt.

Hỗn Độn Đế thi tiếp tục nói: "Hắn là trong luân hồi sinh ra Đạo Thần, nhưng e ngại Luân Hồi, không dám điều khiển Luân Hồi. Ta liền khác biệt. Đây chính là hắn không bằng ta chỗ."

Thế Giới thụ bên dưới, người xứ khác nói: "Chung đạo hữu nói, dày nặng như đao, vượt mọi chông gai, không sợ cường quyền, có phá vỡ tất cả dũng lực. Luân Hồi Thánh Vương quả thực không có loại này vũ dũng. Hắn ưa thích đã hình thành thì không thay đổi, tất cả mọi thứ đều an bài tốt tốt, cho dù Chung đạo hữu, cũng an bài tốt tốt, bị chết thật cứng rắn cái loại này."

Hỗn Độn Đế thi bên trong từ quá khứ tương lai truyền đến hùng vĩ âm thanh, nói: "Nếu là theo như cái kia loại con đường, ta đương nhiên bị chết quá cứng rắn. Nhưng đại đạo cuối cùng ở chỗ thay đổi…"

Người xứ khác cười nhạt một tiếng: "Thứ cho ta không dám gật bừa. Đại đạo cuối cùng ở chỗ như nhau."

Thi thể cùng người xứ khác lặng im, trên không tràn ngập khí tức xơ xác.

Tô Kiếp liền vội vàng tiến lên, khom người nói: "Hai vị lão sư, các ngươi một cái chết rồi, một cái nửa chết nửa sống, mượn cây treo mạng, liền đừng lại tranh giành."

Người xứ khác nói: "Hắn cho là đạo tại thay đổi, tại biến hóa, ta cho là đạo tại như nhau, trăm sông đổ về một biển. Nếu

ngoài miệng không cách nào nói ra thắng bại, đương nhiên phải trên tay luận cái cao thấp."

Hỗn Độn Đế thi nói: "Ngoài miệng nói một ngàn lần, không bằng nhìn vào thực lực một lần. Có chia cao thấp, liền biết ai đúng ai sai. Tô đạo hữu cho rằng, đạo chi cuối cùng tại thay đổi, vẫn là tại như nhau?"

Cái này Hỗn Độn Đế thi Huyễn thiên chi nhãn cùng người xứ khác dịu dàng đôi mắt lập tức nhìn qua, rơi vào đi tới Tô Vân trên người.

Tô Vân đã đè xuống trong lòng kích động, đúng mực nói: "Ta cho rằng tại một."

Thế Giới thụ bên dưới, người xứ khác cười nói: "Một là như nhau. Có thể thấy được ta là đúng, vạn đạo đồng lưu, cùng về Nguyên Thủy."

Hỗn Độn Đế thi nói: "Một là thay đổi. Nhất sinh vạn vật, diễn biến vô tận."

Người xứ khác sắc mặt trắng bệch, nhưng cười ha ha nói: "Nếu không phải Chung đạo hữu thần thông là tám đạo Luân Hồi, hơn nữa luyện chế Hỗn Độn chuông, ta còn tưởng rằng Chung đạo hữu là ưa thích dùng đao đại thô kệch, dùng đao tới xác minh như lời ngươi nói Dịch đây!"

Hỗn Độn Đế thi cười lạnh: "Đạo huynh không phải là không như thế? Ta còn tưởng rằng ngươi sẽ lấy ra cái cửa chiến đấu, không nghĩ tới lại là một tòa tháp! Ngươi cùng ta biện pháp luận đạo, dùng lại là đạo lý của người khác, để cho ta hơi kinh ngạc."

Mắt thấy hai người này lại muốn bắt đầu cãi cọ, Tô Kiếp không khỏi âm thầm nóng lòng.

Hắn từ lúc cùng mẫu thân Sài Sơ Hi chia ra, liền bị người xứ khác nhìn trúng, thu làm đệ tử nhập thất, người xứ khác

truyền thụ đạo ảo diệu, nhưng không dạy hắn làm sao tu hành.

Cũng không lâu lắm, Hỗn Độn Đế thi liền bất thình lình giáng lâm.

Cái này hai đại cường giả tuyệt thế, mỗi ngày đều nếu bàn về chiến một phen, không ai phục ai, nói nói liền muốn khoa tay múa chân, hắn kẹp ở giữa, quả thực khó chịu.

Đặc biệt là hai người luận chiến đến bầu không khí nồng đậm lúc, liền mỗi người nghĩ ra thần thông truyền thụ cho hắn cùng Bồng Khao, để cho hai người thay thế bọn họ đối chiến, xác minh hai bên thần thông ưu khuyết.

Những năm này đều là như vậy về.

"Nhưng mà hiện tại lại thêm ra một vị họ Tô tiền bối, cho là đạo tại một, lần này nếu là đánh nhau, nhân thủ liền không đủ."

Hắn vụng trộm nhìn về phía Tô Vân, trong lòng khẽ giật mình: "Cái họ này Tô người qua đường, so người xứ khác, Đế Hỗn Độn đều muốn anh tuấn rất nhiều, Bồng Khao thúc thúc cũng không bằng hắn. Cái này chân mày miệng mũi, cùng ta có mấy phần giống nhau. Hắn thoạt nhìn tuổi tác lớn hơn ta không được mấy tuổi, thế mà có thể cùng hai vị lão sư luận đạo…"

Tô Vân không nhanh không chậm nói: "Hai vị tiền bối, ta một, là chính phản, là trái phải, là trước sau, là vô tận tương đồng, cũng là điểm khác biệt lớn nhất. Có thể là một, cũng có thể là vạn vật, có thể biến hóa đa đoan, có thể trăm sông đổ về một biển."

"Ngươi nằm mơ!"

Hỗn Độn Đế thi cùng người xứ khác tất cả đồng thanh nói: "Nghĩ hay lắm!" "Nói chuyện viển vông!" "Nói miệng không bằng chứng, tới khoa tay múa chân một chút!"

Tô Kiếp nhất thời nhức đầu: “Quả nhiên họ Tô người qua đường cũng phải đánh nhau! Nói đi nói lại, hắn cũng họ Tô, ta cũng họ Tô…”

Tô Vân cười nói: “Hai vị tiền bối, ta nhận thua là được. Hai vị tiền bối mới vừa nói đến Luân Hồi Thánh Vương , có thể hay không tiếp tục?”

Tô Kiếp thở phào nhẹ nhõm, thầm nghĩ: “May mắn người qua đường không phải rất thích tàn nhẫn tranh đấu. Hắn chủ động nhận thua, đổi chủ đề, hóa giải một tràng long tranh hổ đấu.”

Hỗn Độn Đế thi tiếp tục nói: “Luân Hồi Thánh Vương ưa thích cố định tất cả, không có biến hóa, tại tương lai của hắn, ta chắc chắn phải chết. Sau khi ta chết, tám giới sụp đổ, Hỗn Độn hải lần nữa bao phủ kín nơi này. Mà hắn thì nhảy ra ngoài, đạt được tự do thân. Ta như muốn không chết, liền không thể để cho tám giới Luân Hồi dựa theo hắn nhìn thấy như vậy đi.”

Tô Vân nghĩ đến tự xem đi đến tương lai, trong lòng giật mình: “Nói như vậy tám giới vận mệnh đều đã chú định?”

Đầu vai của hắn, Oánh Oánh nghe đến mê mẩn, bất thình lình chỉ cảm thấy cái cổ ngứa ngáy, lại là xích vàng lặng lẽ nâng lên một đầu, đang tại trên người nàng chầm chậm lưu động.

Sau lưng nàng kim quan cũng tại rục rà rục rịch, lặng lẽ mở ra vách quan tài, hiển nhiên chuẩn bị bắt giữ người xứ khác.

Oánh Oánh da đầu run lên, vội vàng bắt lấy xích vàng, thầm nghĩ: “Xích vàng ah xích vàng, ngươi nhất định phải không chịu thua kém, hảo hảo buộc lại chiếc này quan tài! Tương lai, ngươi ưa thích cài ai, ta liền dẫn ngươi cài ai!”

Xích vàng chậm rãi rút nhanh, đem kim quan siết đến kẽo kẹt kẽo kẹt vang vọng, để nắp quan tài không cách nào hoàn toàn vén lên.

Hỗn Độn Đế thi nói: "Thứ tám Tiên giới tương lai, còn chưa xác định. Luân Hồi Thánh Vương nhìn thấy, là từ thứ nhất Tiên giới đến thứ tám Tiên giới. Thứ tám Tiên giới đang tại mở ra bên trong, bên ngoài chính là Hỗn Độn hải, cản trở hắn Luân Hồi chi nhãn, hắn chỉ có thể nhìn thấy hắn mở ra một khắc này. Dù vậy, hắn cũng nhìn ra giờ chết của ta càng ngày càng gần."

Người xứ khác nói: "Ngươi muốn thay đổi cái này tám giới câu diệt sự thật, ngay sau đó liền không thể theo hắn nguyện. Đây là như lời ngươi nói Dịch chi đạo. Sinh cơ giấu ở biến hóa bên trong, thay đổi mới có thể mang đến sinh cơ! Chỉ là ngươi cho dù thay đổi lại có thể thế nào? Tám đại Tiên giới khó thoát diệt vong, đại đạo câu diệt phía dưới, đạo hữu ngươi hướng về phía trước chém ra tám trăm vạn năm, cũng khó thoát khỏi cái chết."

Hỗn Độn Đế thi nói: "Tương lai chưa định, liền vẫn còn đường sống."

Người xứ khác nói: "Tương lai chưa định, là Hỗn Độn còn chưa mở ra hoàn thành, thứ tám Tiên giới chưa định. Nhưng mà thứ bảy Tiên giới tất cả đã chú định, không thể thay đổi."

Hỗn Độn Đế thi nói: "Chưa hẳn. Ta trả lại cho Tô đạo hữu hắn ở trong luân hồi trí nhớ, liền có thể thay đổi tất cả những thứ này!"

Người xứ khác cười nói: "Ngươi chắc hẳn phải vậy. Ngươi không đổi được."

Hai người ánh mắt đối mặt, Tô Kiếp nhắm mắt nói: "Hai vị lão sư uống trà."

Giữa hai người giằng co bầu không khí thoáng giảm bớt.

Tô Vân nhưng trong lòng khẽ nhúc nhích: “Sinh cơ giấu ở biến hóa bên trong, thay đổi mới có thể mang đến sinh cơ? Hai vị này tồn tại, lời nói bên trong ẩn náu lời nói sắc bén, chẳng qua người xứ khác nói là Đế Hỗn Độn nói, nhưng mà lại là mượn Đế Hỗn Độn nói tới chỉ điểm ta, nói cho ta biết thay đổi mới có sinh cơ.”

—— —— khởi đầu, Lâm Uyên Hành tiến hành tròn năm hoạt động, 20 chụp Trạch Trư thân bút kí tên 《 Lâm Uyên Hành 》 thực thể sách, là chụp a, chỗ bình luận truyện có trong hoạt động dung! !

Chương 727 : Cha con nhận nhau

Chương 728: Cha con nhận nhau

Lúc này, Tô Vân bất thình lình có một loại linh cảm không lành, vội vàng ngẩng đầu.

Bọn họ lúc này chính bản thân thuộc về thứ bảy Tiên giới biên giới, Tiên giới chi môn phía trước, lân cận chính là nguy nga vô cùng Bắc Miện trường thành, ngăn cản Hỗn Độn hải!

Đột nhiên, Hỗn Độn hải tiếng sóng càng ngày càng nghiêm trọng, Hỗn Độn hải sóng lớn dường như muốn xuyên thủng mặt này trường thành, xâm nhập thứ bảy Tiên giới!

Không chỉ có như thế, Tô Vân còn chứng kiến cái kia Bắc Miện trường thành trên không, mặt biển càng để lâu càng cao, Hỗn Độn hải dường như lúc nào cũng có thể sẽ vượt qua trường thành!

"Đương —— "

To rõ tiếng chuông chấn động, từng cái chuông lớn từ trong Hỗn Độn hải bay ra, trái phải đung đưa, dường như muốn từ trong Hỗn Độn hải bay ra, hướng bọn họ bên này ầm tới!

Đó là năm chiếc chuông Hỗn Độn!

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích: "Cái này năm chiếc chuông Hỗn Độn, ta gặp qua! Là năm tòa hủy diệt Tiên giới Chung sơn biến thành!"

Hỗn Độn Đế thi cười nói: "Luân Hồi Thần Vương tại thứ tám Tiên giới mở ra Hỗn Độn, hắn phát hiện ta phá hắn Luân

Hồi chi đạo, liền tức giận, muốn giết tới, lập lại trật tự.”

Tô Vân vội vàng nói: “Tô Kiếp, đến đằng sau ta tới.”

Tô Kiếp giật mình, nhưng vẫn là theo lời đi tới Tô Vân sau lưng, Tô Vân ngẩng đầu nhìn về phía cái kia năm chiếc chuông Hỗn Độn, bất cứ lúc nào chuẩn bị ra tay bảo vệ Tô Kiếp.

Chỉ thấy cái kia năm chiếc chuông Hỗn Độn phá tan Hỗn Độn hải, đương đương chấn động, phá hủy tất cả!

“Hắn tức giận.” Hỗn Độn Đế thi cười nói.

Cái kia năm chiếc chuông Hỗn Độn quảng đại vô cùng, bay xuống lúc liền càng ngày càng nhỏ, cùng mang theo ngàn vạn thế giới Thế Giới thụ va chạm, bắn lên, va chạm lúc thu nhỏ đến cực hạn, bắn lên lúc lại lần nữa trở nên quảng đại, một lần lại một lần bị đẩy ra.

Cái kia miệng chuông bên dưới, từng đạo Luân Hồi vầng sáng bắn ra, hết sức đạo diệu, đại thiên thế giới đều ở trong luân hồi, làm người ta nhìn mà than thở.

Người xứ khác chặn lại năm chiếc chuông Hỗn Độn, nói: “Ta thương thế còn tại, ngươi chỉ cần để hắn biết khó mà lui.”

Hỗn Độn Đế thi đứng lên nói: “Muốn hắn biết khó mà lui!”

Hắn cũng tự ra tay, tàn khuyết không đầy đủ bàn tay chụp về phía năm chiếc chuông Hỗn Độn, có chút mệt mỏi.

Tô Vân thấy thế, liền vội vàng đem thanh đồng phù tiết lấy ra, phù tiết bay lên, biến thành Hỗn Độn Đế thi một chỉ, quay về thân thể.

Hỗn Độn Đế thi cùng người xứ khác liên thủ, cuối cùng đem năm chiếc chuông Hỗn Độn ngăn cản trở lại.

Hai người dương dương đắc ý: "Luân Hồi Thánh Vương khi dễ chúng ta một chết một tàn, hiện nay rốt cuộc biết sự lợi hại của chúng ta!"

Tô Vân, Oánh Oánh hai mặt nhìn nhau.

Oánh Oánh thấp giọng nói: "Sĩ tử, thương thế của bọn hắn nhìn tới quả thực rất nặng, nặng muốn chết cái chủng loại kia."

Tô Vân liên tục gật đầu, dò hỏi: "Đại Đế, nếu là tập hợp đủ ngươi tứ chi, có hay không có thể để ngươi khởi tử hoàn sinh?"

Hỗn Độn Đế thi lắc đầu nói: "Không thể."

Người xứ khác thở đều đặn hơi thở, nói: "Tiên đạo tại tám trăm vạn năm sau hóa thành tro tàn, là bởi vì Chung đạo hữu đại đạo cắt đứt. Chung đạo hữu như muốn không chết, Tiên giới nếu muốn không hủy diệt, liền chỉ có một con đường, đó chính là nhảy ra Tiên đạo Luân Hồi, để hắn đại đạo tiếp tục tồn tại. Chỉ là hiện tại, tiên lộ cuối cùng cũng chưa từng chịu có người đi đến, huống chi nhảy ra Tiên đạo Luân Hồi? Bởi vậy Chung đạo hữu hẳn phải chết, cái này tám tòa Tiên giới cũng đem quay về Hỗn Độn."

Tô Vân như có điều suy nghĩ.

Hỗn Độn Đế thi nhưng phảng phất không để ý, nói: "Ta vốn là thi thể tại trong Hỗn Độn hải thành đạo, bị ta kiếp trước điêu khắc thất khiếu lúc này mới phục sinh, lại chết một hồi, thì thế nào? Cùng lắm thì nội tâm hủy diệt, từ ta thi thể bên trong tái sinh một nội tâm. Ta chỉ có thể thương xót cái này tám giới chúng sinh."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, hướng nhân ma Bồng Khao vẫy vẫy tay.

Nhân ma Bồng Khao có chút không tình nguyện đi tới, thầm nghĩ: "Ta tay phân tay nước tiểu lôi kéo nhà ngươi hài tử,

ngươi đừng hòng lại để cho ta chăm sóc ngươi!”

Lời tuy như thế, hắn vẫn là vì Tô Vân rót trà.

Tô Vân để hắn tới lại không phải vì uống trà, nhưng gặp hắn đổ, đành phải bưng lên tới uống một ngụm.

Nhân ma Bồng Khao thầm nghĩ: “Ngươi còn dám uống? Nếu không phải Vũ tiên nhân đem ta đi bán, nếu không phải xem ở ngươi là công tử nhà ta cha…”

Tô Vân nói nhỏ: “Bồng Khao huynh, Đế Hỗn Độn nói hắn là thi thể tại trong Hỗn Độn hải thành đạo, là thế nào một chuyện?”

Oánh Oánh vội vàng cũng lại gần, hai mắt sáng ngời có thần, bất cứ lúc nào chuẩn bị ghi chép.

Nhân ma Bồng Khao thấy Oánh Oánh bị xích vàng trói gô, thoáng giải sầu: “Trời có mắt rồi, tiểu nha đầu phiến tử ngay cả mình quan tài đều chuẩn bị xong, bất cứ lúc nào đưa vào quan tài. Có thể thấy được, vẫn còn có chút tự biết mình.”

Hắn đè xuống tâm tư khác, nói: “Ta mấy năm này chăm sóc hai vị lão gia, nghe bọn hắn nói qua một chút. Hỗn Độn lão gia vốn là một cái khác vũ trụ chúa tể, bởi vì ngã vào không có thứ tự Luân Hồi Hoàn bên trong, thua trận bị người giết chết, thi chìm Hỗn Độn hải, hóa thành Hỗn Độn sinh vật. Hắn chấp niệm bất diệt, tại không hồn không phách dưới tình huống tại thi thể bên trong sinh ra nội tâm, từ Hỗn Độn hải lên bờ chuẩn bị báo thù.”

Oánh Oánh ai một tiếng, nói: “Nơi này có chút không đúng!”

Nhân ma Bồng Khao liếc nàng một cái, cười lạnh nói: “Sách quái nhỏ, có cái gì không đúng?”

Oánh Oánh nghiêm mặt nói: "Ngươi nói hồn phách thứ này liền không đúng. Tu luyện hồn phách không phải chính tông, nội tâm mới là chính tông! Tu luyện hồn phách nguyên thần, đều là tà ma ngoại đạo!"

Nhân ma Bồng Khao buồn cười nói: "Đó là ngươi kiến thức nông cạn, ở tại vuông trong giếng, trong giếng xem trời, cho rằng trời là vuông, chỉ lớn bằng bàn tay. Đế Hỗn Độn kiếp trước nhưng thật ra là có hồn có phách, sau khi chết không hồn không phách, chấp niệm quá mạnh, ngay sau đó sinh ra nội tâm loại này tồn tại. Đế Hỗn Độn khai thiên tịch địa, chúng ta là hắn thiên địa bên trong chúng sinh, bởi vậy chúng ta cũng theo hắn, chỉ có nội tâm mà không hồn phách. Cũng không phải là nói hồn phách nguyên thần không phải chính thống, mà là bởi vì chúng ta trời sinh liền không có!"

Oánh Oánh nghẹn họng nhìn trân trối.

Nhân ma Bồng Khao thấy thế, rất là thoải mái, chỉ cảm thấy lúc trước bị tiểu quỷ này cướp đi Linh Tê thù tất cả báo, thừa thắng xông lên nói: "Đế Hỗn Độn từ trong thi thể sinh ra nội tâm, đây là cái gì? Đây là ma! Bởi vậy chúng ta ma đạo mới là chính tông, các ngươi cái gọi là chính tông tất cả đều là chó má! Mà nhân ma, mới là chính tông bên trong chính tông!"

Oánh Oánh muốn phản bác, nhưng phản bác không được.

Tám hướng Tiên giới chúng sinh, lúc sinh ra đời không có hồn phách, không tu nguyên thần, chỉ tu luyện nội tâm, đây chính là Đế Hỗn Độn đặc thù!

Đế Hỗn Độn là trong thi thể chấp niệm quá mạnh sinh ra nội tâm, nếu như dựa theo Thần Ma phân chia, cái này thuộc về thi ma, so bán ma, nhân ma còn muốn kém một bậc.

Cái này chân tướng quả thực làm người ta khiếp sợ vô cùng, nếu như truyền đi, chỉ sợ tất cả mọi người không thể nào tiếp thu được!

Nhưng mà cái này nhưng lại là Đế Hỗn Độn lai lịch, để cho người ta không thể không tiếp nhận!

Tô Vân từ khiếp sợ bên trong tỉnh táo lại, thấy Bồng Khao còn muốn đả kích Oánh Oánh, vội vàng ho khan một tiếng, nói: "Bồng Khao huynh không cần đề bên ngoài phát huy. Nói tiếp."

Nhân ma Bồng Khao lưu luyến không rời quay về lúc trước chủ đề, nói: "Trong hỗn độn thời gian như sông, có thể bơi về phía quá khứ, cũng có thể bơi về phía tương lai, hắn trở lại quá khứ lên bờ, bởi vì là Hỗn Độn sinh vật, lên bờ sau ngơ ngơ ngác ngác, không biết bản thân là ai, nhiều lần lại trở lại trong biển. Hắn bị quá khứ lúc kiếp trước câu lên, điêu khắc thất khiếu, ngay sau đó nội tâm thức tỉnh, hướng kẻ thù báo thù. Kiếp trước của hắn lại vì vậy mà chết, thi thể bị chìm vào Hỗn Độn hải. Trong thi thể sinh ra báo thù nội tâm, lại một lần trở lại quá khứ, bị quá khứ bản thân câu lên, điêu khắc thất khiếu."

Tô Vân cùng Oánh Oánh rùng mình.

Đây là một cái vô thủy vô chung, không nguyên nhân không có kết quả Luân Hồi Hoàn!

Vĩnh viễn Luân Hồi, không có bắt đầu cùng kết thúc!

"Như vậy, hắn là thế nào nhảy ra đây này?" Oánh Oánh vội vàng hỏi tới.

Hỗn Độn Đế thi chen miệng nói: "Một lần cuối cùng Luân Hồi, ta lên bờ về sau, phát hiện câu lên ta tới cái này ta, có chút khác biệt. Ta giống như hắn đều muốn làm ra thay đổi,

nhảy ra không có thứ tự Luân Hồi. Cuối cùng, là hắn kết thúc tất cả những thứ này.”

Hắn Huyễn thiên chi nhãn có chút tối nhạt.

Người xứ khác nói: “Một cái khác ngươi, có đại trí tuệ đại dũng lực, đáng tiếc hắn đã chết.”

“Không có.”

Hỗn Độn Đế thi thản nhiên nói: “Ngươi không hiểu, ngươi chính là một cái người xứ khác, làm sao lại rõ ràng sự cường đại của hắn? Không ai có thể giết chết hắn, liền xem như đạo giới cũng không được. Hắn nhất định còn sống ở đạo giới bên trong nơi nào đó.”

Mặc dù Hỗn Độn Đế thi cùng người xứ khác như trước tranh luận cãi nhau, không ai phục ai, nhưng mà lần này kỳ diệu gặp gỡ mang cho Tô Vân rung động lại là không gì so sánh nổi.

Hắn còn chưa đủ cùng Hỗn Độn Đế thi cùng người xứ khác luận đạo.

So sánh tới nói, hắn còn lộ ra kém, tuy là có bản thân lý niệm cùng mới, nhưng ở mở miệng nói hai câu nói về sau, hắn liền không thể tiếp tục được nữa, cuối cùng chỉ có thể nghe Hỗn Độn Đế thi cùng người xứ khác đàm luận.

Có đôi khi hắn cũng sẽ cảm thấy Hỗn Độn Đế thi cùng người xứ khác nói không đúng, nhưng không đúng ở nơi nào, liền không phải hắn có khả năng biết.

Hắn những năm này chứng kiến quá khứ rất nhiều năm tháng bên trong phát sinh rất nhiều việc lớn, đối đạo pháp thần thông hiểu cũng lại lên một tầng nữa, tu vi càng là tinh tiến.

Nhưng mà đi tới nơi này, tại gốc này Thế Giới thụ bên dưới, hắn mới có cơ hội để cái này kiến thức cùng nội tình

hoàn toàn lắng đọng xuống.

Thế Giới thụ bên dưới, hắn lắng đọng sửa sang lại hơn mười ngày, liền đem quá khứ gần năm ngàn vạn năm tuế nguyệt lĩnh ngộ sửa sang lại một lần, bỏ rườm rà giữ tinh túy, biến thành bản thân nặng trình trịch trái cây.

Đương nhiên, mặc dù quá khứ năm ngàn vạn năm năm tháng, nhưng trên thực tế hắn chỉ ở quá khứ dừng lại hơn năm mươi năm.

Tô Vân đang đi tới Thái Cổ cấm khu trước đó vẫn là hơn ba mươi tuổi "Thiếu niên", khi trở về cũng đã là chín mươi tuổi cụ già "Thiếu niên", nhưng mà đối với những người khác tới nói hắn vẫn là hơn ba mươi tuổi, không thể không nói lần này lữ trình thật sự là kỳ diệu.

Càng khó hơn gặp phải người xứ khác cùng Hỗn Độn Đế thi, Tô Vân nắm chắc cơ hội này, đem bản thân tại tu luyện trên đường gặp phải nan đề tất cả hỏi lên.

Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác, một cái là Tiên đạo vũ trụ mở ra người, một cái xác lập Tiên đạo, có thể nói là Tiên đạo vũ trụ chí cao vô thượng tồn tại. Nếu như bỏ qua cơ hội này, tương lai mình khẳng định hối tiếc không kịp.

Đặc biệt là Đế Hỗn Độn, Tô Vân sửa sang lại rất nhiều cựu thần phù văn tới phá giải Đế Hỗn Độn trên người ghi chép Hỗn Độn phù văn, đến nay có khả năng am hiểu ra Hỗn Độn phù văn còn không nhiều. Nhưng nếu là do Đế Hỗn Độn bản thân tới nói am hiểu, vậy liền nhẹ nhõm nhiều.

Tô Vân hỏi, Oánh Oánh ghi chép, mấy ngày thời gian, Oánh Oánh liền mập một vòng, lặng lẽ nói cho Tô Vân: "Ta có thể có chút tiêu hóa không tốt."

Tô Vân cũng cảm giác Hỗn Độn Đế thi cùng người xứ khác nói đồ vật, bản thân tiêu hóa không được, tăng thêm

phiền não, dứt khoát lại không nghe giảng, tiếp tục tham ngộ đạo pháp của mình thần thông.

Cái này một ngộ, liền không thể coi thường.

Tô Vân không tự chủ được liền đi vào ngộ đạo trạng thái bên trong, phảng phất đi vào một cái tràn đầy diệu thú trong hải dương, liên quan tới Tiên Thiên Nhất Khí ảo diệu, cúi nhặt đều là.

Hắn trầm mê ở trong đó, đối Hỗn Độn Đế thi cùng người xứ khác luận đạo cũng không cần thiết.

Hỗn Độn Đế thi cùng người xứ khác cũng không có đi quấy nhiễu hắn, tiếp tục tự mình tranh luận, hai vị tồn tại luận đạo giống như là hắn ngộ đạo bối cảnh, mang cho hắn lớn lao chỗ ích lợi.

Oánh Oánh thì tại một bên nghiêm túc ghi chép, nghe giảng, nhưng mà lại phát hiện càng là ghi chép, bản thân liền càng mập.

Có thể thấy được, Hỗn Độn Đế thi cùng người xứ khác đàm luận, là nàng vĩnh viễn không cách nào hiểu đồ vật, nàng đành phải dừng bút.

Tô Vân thì nhân cơ hội này, đem bản thân hoàng chung bên trên Hỗn Độn phù văn bù đắp.

Cuối cùng, hoàng chung hình thái lại có biến hóa rất nhỏ, tầng cao nhất kỷ nguyên bản không có khắc độ phân chia, nhưng hiện nay lại tăng lên tám cái kỷ nguyên khắc độ.

Hiện nay, hoàng chung tầng cao nhất kỷ nguyên khắc độ đã đi tới cái thứ bảy kỷ nguyên bên trên.

Còn hoàng chung năm, tháng, ngày, giờ, tự, giây, tích tắc, vi, vi tích tắc khắc độ bên trên Tiên đạo, Hỗn Độn phù văn,

đều đã viên mãn, mặt khác các tầng, cũng đều có thần thông lạc ấn, hoàng chung cửu trùng khắc độ, cơ bản định hình.

Năm khắc độ bên trên, cũng có Trụ Quang luân khắc độ.

Duy chỉ không có thần thông lạc ấn, chính là kỷ nguyên khắc độ.

"Hiện nay, ta đạo sơ thành, có thể luyện chế hoàng chung."

Hắn chần chừ một chút, chỉ là dùng Vạn Hóa Phần Tiên lô luyện chế hoàng chung, hiển nhiên không quá đáng tin cậy, nhưng mà hắn lại từ đâu chỗ đi tìm một cái khác có thể luyện chế hoàng chung bảo vật đâu?

Tô Vân đứng dậy, nhìn về phía Thế Giới thụ bên dưới, Hỗn Độn Đế thi cùng người xứ khác lại tranh luận đến thời kỳ mấu chốt, tiếp đó gọi đến Bồng Khao cùng Tô Kiếp, các truyền thụ một môn thần thông, để cho bọn họ hai người thay thế mình tranh tài.

"Dáng dấp rất giống ngươi ah." Oánh Oánh đi tới bên cạnh hắn, nói.

Tô Vân không nói gì, lại nghĩ tới cái kia say rượu đạo nhân.

Oánh Oánh tiếp tục quan sát, nói: "Khóe miệng không giống ngươi, giống như Sài Sơ Hi, khóe mắt cũng không giống ngươi, không có ngươi khóe mắt đẹp mắt…"

Tô Vân lẳng lặng đợi chờ, sau một lúc lâu, Tô Kiếp thở hồng hộc xuống nghỉ ngơi điều chỉnh.

Tô Vân đi tới bên cạnh hắn, nói: "Tô Kiếp, mẹ ngươi khỏe không?"

—— —— buổi tối hôm nay, Trạch Trư đi Hàng Châu tham gia tham gia ba Fate thư phòng điện đài trực tiếp, dự tính ở buổi tối 21: 30-22: 30, có bạn đọc nghe loa phóng thanh ư?

Chương 728 : Vi phụ tắc cương

Chương 729: Vi phụ tắc cương

Tô Kiếp nghe vậy trong lòng hơi chấn động, trên dưới quan sát hắn, chần chờ nói: "Tiền bối nhận ra mẫu thân của ta?"

"Từng có một đoạn nhân duyên."

Tô Vân không nhanh không chậm nói: "Nàng xem ta vì kiếp, xem gia đình, tình cảm vì phi thăng trên đường ngăn cản, cuối cùng nàng tự mình rời đi."

Tô Kiếp chán nản nói: "Mẹ cũng xem ta vì kiếp, bởi vậy lấy tên Tô Kiếp, họ Tô, là cha ta…"

Hắn nhìn Tô Vân, khóe miệng lay động, lại không có kêu ra miệng, tiếp tục nói: "Nàng mang theo ta tìm kiếm phi thăng chi lộ, ta khi còn bé đặc biệt nương tựa nàng, nhưng mà nàng nhưng cùng ta càng ngày càng xa lánh. Lúc đến nơi này, nàng liền không có bất kỳ cái gì ràng buộc, phi thăng Tiên giới đi."

Oánh Oánh nhịn không được nói: "Thứ bảy Tiên giới chính là Tiên giới, nàng có thể phi thăng đến đâu đây? Đi thứ sáu Tiên giới ư? Hồ đồ!"

Tô Vân biết Sài Sơ Hi có một cái gần như không thiết thực ý nguyện vĩ đại, phi thăng thành nàng chấp niệm, nàng không tin sinh đẻ chỗ của mình là Tiên giới, bởi vậy khổ sở truy tìm.

Tại cái kia đoạn không người thành tiên năm tháng bên trong, Sài Sơ Hi ngoan cố mang theo Tô Kiếp lang thang, tìm kiếm hư vô mờ mịt Tiên giới.

Nàng cuối cùng tìm đến địa phương chính là Tiên giới chi môn, đây là Tam Thánh Hoàng mang theo chư thánh chi linh muốn đi địa phương, cũng không phải là Sài Sơ Hi muốn tìm đến toà kia Tiên giới.

"Có lẽ, nàng đến thứ tám Tiên giới về sau, vẫn là sẽ chăm chỉ không ngừng tìm kiếm."

Tô Vân nói: "Trong nội tâm nàng có một tòa Tiên giới, đó là vĩnh viễn không cách nào đến nơi địa phương. Nàng sẽ có đại thành tựu, chỉ là dọc theo con đường này nàng không nhìn thấy bất kỳ phong cảnh. Tương lai, cha con chúng ta sẽ lần nữa gặp phải nàng."

Tô Kiếp tuy là sớm đã có suy đoán, nhưng nghe đến Tô Vân nói ra cha con hai chữ, vẫn còn có chút bối rối, vội vàng nhìn về phía nhân ma Bồng Khao: "Thúc thúc…"

Nhân ma Bồng Khao gật gật đầu, nói: "Chủ mẫu nói qua, cha của ngươi tên là Tô Vân."

Trong miệng hắn chủ mẫu chính là Sài Sơ Hi, bởi vì hắn là bị Vũ tiên nhân bán cho Sài Sơ Hi, cho nên gọi Sài Sơ Hi làm chủ mẫu. Chẳng qua nói ra lời này, hắn liền có chút hối hận: "Ta gọi Sài đương gia làm chủ mẫu, chẳng phải là muốn gọi Tô Vân hỗn tiểu tử này là chúa công? Đây coi như là đem bản thân chuyển tay bán a?"

Oánh Oánh ở một bên lại viết lại tranh, đem Tô Vân Tô Kiếp cha con nhận nhau một màn ghi chép lại.

Chẳng qua khiến tiểu sách tiên cảm xúc chính là, bọn họ mặc dù cha con nhận nhau, nhưng mà Tô Kiếp lại không có lộ ra cùng Tô Vân có bao nhiêu tình thân, thậm chí còn có chút ngại ngùng, muốn tiếp cận, nhưng lại không dám.

Đây là bởi vì hắn lúc nhỏ trải qua tạo thành.

Tuổi thơ của hắn đi theo Sài Sơ Hi, Sài Sơ Hi vừa đi vừa nghỉ, nửa đời phiêu linh, căn bản không rảnh đi chăm sóc hắn, không có tận cùng mẫu thân trách nhiệm.

Hắn duy nhất bạn chơi chính là nhân ma Bồng Khao, nhưng Bồng Khao hết lần này tới lần khác là cái nhân ma.

Cũng tạo thành hắn đối xử mọi người lạnh lùng tính cách, cho dù muốn cùng Tô Vân gần gũi, cũng không biết làm cái gì.

Một bên khác Tô Vân, cũng là có chút luống cuống tay chân, rất muốn quan tâm Tô Kiếp, lại không biết nên như thế nào quan tâm.

Tô Vân lúc nhỏ so Tô Kiếp còn thê thảm hơn, hắn là bị phụ mẫu bán cho Khúc Tiến Khúc thái thường đám người làm thí nghiệm, phụ mẫu bảo vệ tiểu nhi tử, dùng hắn cho tiểu nhi tử đổi một cái quang minh tương lai.

Tô Vân là một cái vật thí nghiệm sống đến sáu bảy tuổi, đồng bạn bên cạnh đều trong thí nghiệm mất mạng, chỉ còn lại có bản thân sống sót. Về sau Thiên Môn trấn kịch biến, hắn lại tại Khúc Tiến đám người nội tâm nói dối bên trong sinh sống rất nhiều năm.

Cầu Thủy Kính đi tới Thiên Môn trấn lúc, hắn đã là cái mười ba tuổi thiếu niên.

Hắn chữa khỏi con mắt, sở dĩ không có bị chân tướng đánh bại sa đọa thành ma, là bởi vì Cầu Thủy Kính vì hắn đẩy ra mây đen, để ánh mặt trời chiếu sáng tại hắn sân nhỏ bên trên.

Nhưng mà hắn cũng không biết làm sao biểu đạt một cái phụ thân đối với nhi tử tình cảm.

Hắn muốn biểu đạt gần gũi, lại lo lắng bản thân quá gần gũi, muốn biểu đạt nghiêm túc, lại e sợ cho dọa con của mình, hắn muốn trò chuyện một chút gia trưởng, lại phát hiện mình

cùng Tô Kiếp thời gian chung đụng quá ngắn, không nói chuyện có thể đàm luận.

Oánh Oánh nhìn Tô Vân vụng về bộ dáng, bất thình lình có chút xót xa, cái này chưa hề trải nghiệm qua tình thương của cha tình thương của mẹ người, nghĩ đến hướng mình nhi tử biểu đạt tình yêu của mình.

Hắn vụng về bộ dáng rõ ràng rất buồn cười, lại làm cho Oánh Oánh vụng trộm quệt nhiều lần nước mắt.

Người trần chỉ biết là Tô Vân là cái chói lọi rực rỡ chàng trai, sẽ rất ít bị phiền não quấn quanh, nhưng chỉ có số ít người mới biết Tô Vân trên đường đi chua xót.

"Sĩ tử, Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác dạy Tô Kiếp thần thông, hắn có chút không quá hiểu địa phương, ngươi có thể chỉ điểm." Oánh Oánh nhịn không được nhắc nhở Tô Vân.

Tô Vân mới chợt hiểu ra, giúp Tô Kiếp tìm hiểu những cái kia đạo pháp thần thông, Tô Kiếp có chỗ nào không hiểu, hắn chẳng những cẩn thận giải đáp, sẽ còn tay nắm tay dạy hắn, lấy thân làm mẫu.

Rất nhanh, bọn họ liền kéo gần lại cha con tình cảm.

Oánh Oánh rất là vui mừng.

"Tô đạo hữu nên đi." Hôm nay, Hỗn Độn Đế thi nhắc nhở Tô Vân nói.

Tô Vân chần chừ, nhìn nhìn Hỗn Độn Đế thi cùng người xứ khác, vừa nhìn về phía Tô Kiếp.

Người xứ khác nói: "Hắn hiện tại có thể đi theo ngươi về Đế đình, nhưng tương lai trở lại càng tốt hơn."

Tô Vân rõ ràng bọn họ ý tứ, đi tới Tô Kiếp bên người, vì hắn sửa sang một chút quần áo, cười nói: "Thật tốt đi theo hai vị tiền bối tu luyện, bản lãnh của bọn hắn, là cha đời này theo

không kịp, nghe bọn hắn ngồi đàm luận đạo, là ta đời này tâm nguyện, chỉ là khát vọng mà không thể được. Ngươi có thể tại hai vị tiền bối môn hạ nghe giảng, là phúc khí của ngươi.”

Tô Kiếp đồng ý.

Hỗn Độn Đế thi nói: “Bồng Khao, ngươi cũng nên đi.”

Bồng Khao khom người nói cám ơn: “Cảm ơn hai vị lão gia mấy năm này dạy dỗ.”

Hắn chỉnh đốn hành trang, lại nhìn một chút Tô Kiếp, nói: “Công tử cẩn thận.”

Tô Kiếp nói: “Thúc thúc nhiều hơn chăm sóc cha ta.”

Bồng Khao nói: “Hắn không cần đến ta chăm sóc.”

Tô Kiếp buồn bã, Bồng Khao vội vàng nói: “Ta chăm sóc là được.”

Tô Vân từ biệt ba người, mang theo Oánh Oánh cùng nhân ma Bồng Khao rời đi. Ba người dần dần từng bước đi đến, nhân ma Bồng Khao nhìn về phía Tô Vân, muốn nói lại thôi, Tô Vân lộ ra cổ vũ tươi cười, nói: “Ngươi ta là cố nhân, có lời gì cứ nói đừng ngại.”

Nhân ma Bồng Khao đứng lại, trên mặt lộ ra vui vẻ cùng thần sắc bi thương, lay động bờ môi, nhưng do dự, cuối cùng vẫn kính cẩn nói: “Chúa công…”

Hắn đột nhiên thấp kém, cũng làm cho Tô Vân có chút không quen.

Tô Vân trầm ngâm một chút, nói: “Bồng Khao huynh để cho ta có chút xa lạ, còn nhớ Hắc Thiết thành bên trong ư?”

Bồng Khao nói: “Năm đó ta trẻ không biết chuyện, về sau mới biết một chút. Ta bị Vũ tiên nhân bán cho chủ mẫu, hiện nay rơi vào chúa công trong tay…”

Tô Vân lắc đầu nói: "Ngươi có chỗ không biết, Vũ tiên nhân đã chết."

Bồng Khao ngẩn ngơ, trong lúc nhất thời không biết là buồn hay vui.

Tô Vân cười nói: "Ngươi tự do. Ngươi vừa rồi muốn nói cái gì?"

Bồng Khao mờ mịt nói: "Ta muốn nói chính là, chúa công khi nào cho ta tự do, để cho ta phi thăng tới trong tiên giới đi báo thù…"

Oánh Oánh ở một bên phốc phốc cười nói: "Ngươi cái này nhân ma hảo hảo bế tắc, thế mà đến bây giờ cũng không biết Tiên giới ở đâu. Ngươi muốn báo thù cái kia Tiên giới tên là thứ sáu Tiên giới, chúng ta vị trí vũ trụ này, tên là thứ bảy Tiên giới. Ngươi cũng không cần phi thăng tới thứ sáu trong tiên giới đi, những tiên nhân kia hiện tại ước gì xâm lấn thứ bảy Tiên giới, cướp sạch chúng ta đây!"

Bồng Khao trợn mắt há hốc mồm, trong đầu hỗn loạn tưng bừng, bị cái này liên tiếp tin tức cả kinh không biết nên như thế nào cho phải.

Oánh Oánh thấy thế, cười nói: "Cái này nhân ma có chút đần độn, khó trách sẽ bị Vũ tiên nhân bán đi."

Tô Vân nói: "Vũ tiên nhân cũng là bởi vì bán mất hắn, lúc này mới từ từ số mệnh suy yếu, chết oan chết uổng."

Bồng Khao giống như cười mà không phải cười như khóc mà không phải khóc: "Nói như vậy, ta không cần phi thăng liền có thể báo thù?"

Tô Vân gật đầu, nói: "Ngươi nếu là muốn giết tới thứ sáu Tiên giới, liền trực tiếp vượt qua Bắc Miện trường thành, nếu là không có nắm chắc tại thứ sáu Tiên giới diệt trừ đối thủ, như vậy thì đợi đến hắn hạ giới lại nói. Bồng Khao, hiện nay

thiên địa đã thay đổi, không phải từ trước. Trước kia chúng ta nghĩ mọi cách phi thăng tới thứ sáu trong tiên giới đi, hiện nay, người ở phía trên hơn phân nửa suy nghĩ vuông nghĩ cách xuống."

Bồng Khao trong lòng buồn vui đan xen, một chân cấp một chân thấp đuổi theo hắn.

Tô Vân đi xa, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Thế Giới thụ đứng thẳng ở giữa trời, không thấy Tô Kiếp bóng dáng.

"Năm ngàn vạn năm qua, ta chưa hề tìm đến bảo vệ Nguyên Sóc ý nghĩa, chưa hề tìm tới vì Nguyên Sóc liều mạng lý do. Hiện tại ta mới biết sinh mệnh ý nghĩa, biết mình gánh vác đồ vật."

Hắn thu về ánh mắt, tiếp tục tiến lên hướng Chung sơn Chúc Long tinh hệ mà đi: "Ta sẽ không để cho thứ sáu Tiên giới kiếp hỏa, đốt tới nơi này! Đế Tuyệt, ngươi cái kia một bộ, Đạo Ngừng Ở Đây! Đế Phong, ngươi cái kia một bộ, cũng Đạo Ngừng Ở Đây!"

Thứ tám Tiên giới.

Luân Hồi Thánh Vương quần áo tả tơi, ra sức mở ra Hỗn Độn, mở rộng thứ tám Tiên giới.

Cái này Tiên giới cao xa bao la hùng vĩ, là Hỗn Độn tám giới bên trong khó nhất mở ra một giới, cũng là chất lượng cao nhất một giới, cần mở ra không gian hỗn độn càng lớn rộng hơn.

Trong hỗn độn, không ít cổ xưa vũ trụ phế tích được mở mang đi ra, có nhiều địa phương nguy hiểm.

Chẳng qua Luân Hồi Thánh Vương mạnh như thác đổ, không đi chú ý những này, tiếng chuông vang chỗ, hắn thu năm chiếc chuông Hỗn Độn, như trước lấy chuông lớn đẩy ra Hỗn Độn hải, tiếp tục mở ra.

“Đế Hỗn Độn, ngươi muốn cho Tô đạo hữu hình thành một cái giống như ngươi Luân Hồi Hoàn, dựa vào cái này tới thử nghiệm tám giới Luân Hồi?”

Hắn suy tư nói: “Đợi đến thứ tám Tiên giới hóa thành tro tàn, ngươi đem tử vong thời điểm, từ thứ tám Tiên giới Luân Hồi đến thứ nhất Tiên giới, lại mở ra một đoạn vô thủy vô chung Luân Hồi Hoàn? Ngươi có phần quá ích kỷ, muốn đem ta vĩnh viễn trói buộc ở đây, làm cho ngươi công!”

Ánh mắt của hắn xa thẳm, bất thình lình nhìn thấy có tồn tại cường đại từ tám giới ngoại xâm lấn, đi vào thứ Thất Đạo Luân Hồi bên trong, chính là cái kia Hỗn Độn hải hài cốt.

“Đế Hỗn Độn, ngươi nhất định thất bại.”

Rách rưới cự nhân nhìn thấy cái kia Hỗn Độn hải hài cốt xâm lấn thứ Thất Đạo Luân Hồi, không khỏi cười nói: “Ngươi tám tòa Tiên giới là xây dựng ở cổ xưa vũ trụ phía trên, mượn người khác thổ địa tới dừng chân. Hiện nay, địa chủ tới, ngươi chỉ cần trả lại chấm dứt nhân quả.”

Cái kia Hỗn Độn hải hài cốt đã hóa thành hình người, mọc ra da thịt, chỉ là đỉnh đầu trụi lủi, không có tóc.

Bất thình lình tâm hắn có cảm giác, ngẩng đầu nhìn về phía thiên ngoại, dường như có thể cảm ứng được rách rưới cự nhân ánh mắt.

Rách rưới cự nhân thu về ánh mắt nhìn về phía Tiên giới, không cùng hắn đối mặt, thầm nghĩ: “Mặc kệ như thế nào, ta không vào Luân Hồi, đợi Đế Hỗn Độn đại nạn vừa đến, ta liền tự do tự tại!”

Tiên đình, Dương Trú phúc địa.

Toà này phúc địa bên trong sản xuất phong phú tiên khí, mặc dù những năm này tiên khí bên trong xen lẫn một ít tro tàn, nhưng tiên khí chất lượng như trước rất cao, Tiên Quân

Trương Hạo ca cùng bộ hạ một đám tiên nhân dựa vào lấy chỗ này phúc địa.

Hôm nay, bất thình lình Dương Trú phúc địa bên trong một cỗ lại một cỗ nồng đậm tro tàn phun ra ngoài, xông thẳng lên trời chân trời, như là suối phun, kinh động đến toàn bộ tiên đình.

Tấm Tiên Quân cùng một đám tiên nhân vội vàng tiến lên kiểm tra, vừa mới tới gần, liền thấy cái kia tro tàn bên trong bất thình lình có ánh lửa bắn ra, trong khoảnh khắc liền đem trọn cái phúc địa nhen lửa!

Đó là kiếp hỏa, trong nháy mắt lan ra đến trên bầu trời, kiếp hỏa đốt cháy, mấy cái tiên nhân áp sát quá gần, không tránh kịp, nhất thời bị kiếp hỏa nhen lửa!

Mấy cái kia tiên nhân phát ra tiếng kêu thảm thiết, lăn lộn đầy đất, nhưng cũng không cách nào dập tắt trên người kiếp hỏa!

Tấm Tiên Quân cùng mặt khác tiên nhân vội vàng tiến lên nghĩ cách cứu viện, nhưng kiếp hỏa tạo ra, liền không cách nào dập tắt, ngược lại có thật nhiều tiên nhân tự chuốc lấy tai hoạ, cũng bị kiếp hỏa nhen lửa, cháy hừng hực!

Đáng sợ hơn chính là, xông lên chân trời kiếp hỏa bốn phía hạ xuống, nhen lửa càng nhiều tiên sơn!

Có bên trong ngọn tiên sơn phúc địa cũng lập tức bị nhen lửa, kiếp hỏa dâng trào, đốt hướng nhiều hơn nữa địa phương!

Trong lúc nhất thời, trong tiên giới hoàn toàn đại loạn!

Trên bầu trời, đốt sạch tro tàn không còn là màu đen, mà là tro tàn màu tái nhợt, tro tàn phiêu phiêu đãng đãng rơi xuống.

Tiên đình bên trong, tiên tướng Bách Lý Độc vội vàng dẫn đầu mấy vị Thiên Quân đến đây, lấy lớn lao pháp lực trực tiếp

đem thiêu đốt kiếp hỏa Tiên giới lãnh địa phong ấn, để kiếp hỏa lại không lan ra!

Bách Lý Độc cùng những thiên quân kia sắc mặt nghiêm nghị, bọn họ phong ấn tuy là mạnh mẽ, nhưng kiếp hỏa đốt cháy, sẽ để cho bọn họ phong ấn càng ngày càng nhỏ yếu.

Cuối cùng, kiếp hỏa vẫn là sẽ thoát khốn, đem Tiên giới địa phương khác nhen lửa.

"Bệ hạ trở về rồi sao?" Bách Lý Độc âm thanh khàn giọng nói.

"Còn chưa."

Bách Lý Độc nghiến răng, trầm giọng nói: "Tứ Cực đỉnh trở về rồi sao?"

Có Thiên Quân gật đầu, nói: "Bảo vật này trở về."

"Tế lên bảo vật này, cùng ta đánh nát lôi trì, để cho ta tiên nhân hạ giới, lại không ngăn cản!"

Rách rưới cự nhân thu về ánh mắt, thấp giọng nói: "Cuối cùng bắt đầu. Đế Hỗn Độn, Tô Vân nhảy không ra tràng này Luân Hồi bên trong chú định kiếp."

Chương 729 : Lôi trì sụp đổ

Chương 730: Lôi trì sụp đổ

Tô Vân từ biệt Đế đình mấy năm, lần này trở lại cố hương, chưa phát giác tăng tốc bước chân. Hắn bàn chân có Hỗn Độn phù văn xông ra, không ngừng lưu động, phảng phất đi lại tại Hỗn Độn hải phía trên, dưới chân vô lượng không gian thoáng một cái đã qua.

Bồng Khao đi theo bên cạnh hắn, nhìn thấy bậc này bản lĩnh, trong lòng loại trừ rung động vẫn là rung động.

Hắn mấy năm này đi theo Tô Kiếp chăm sóc Hỗn Độn Đế thi cùng người xứ khác, hai vị này cổ xưa tồn tại, mạnh mẽ vô song, tuỳ ý dạy bọn họ một đạo thần thông, đều là bọn họ không cách nào lĩnh ngộ hiểu.

Hắn học tập rất nhiều, hiểu biết lơ mơ, nhưng thực lực nhưng cũng bởi vậy tăng lên rất nhiều, vượt qua lúc trước bản thân nhiều vô kể.

Chẳng qua cùng Tô Vân so sánh, hắn thậm chí có chút nghi ngờ đi theo tại Hỗn Độn Đế thi cùng người xứ khác bên người đến cùng là bản thân vẫn là Tô Vân.

Tô Vân chiêu này Hỗn Độn đi lại, chính là hắn khó mà với tới thành tựu!

“Oánh Oánh, ta một mực đang nghĩ một vấn đề.”

Tô Vân cân nhắc liên tục, hướng Oánh Oánh nói: “Ta sơ làm cha, chăm sóc chính mình cũng rất khó khăn, huống chi là chăm sóc Kiếp nhi? Vì vậy ta muốn cho Kiếp nhi tìm mẹ kế.”

Oánh Oánh nháy mắt mấy cái, muốn nói chuyện, Tô Vân tiếp tục nói: "Ta cũng không phải là hiếu sắc, mà là biểu lộ cảm xúc. Ngươi nhìn, ta tuổi tác cũng không nhỏ, đối với hiện tại người mà nói ba mươi lăm tuổi, nhưng tuổi thật chín mươi hai tuổi, nhưng đến nay không thể tái giá…"

Oánh Oánh cắt đứt hắn: "Không thể tái giá? Ngươi không phải cùng Tiểu Dao học tỷ tốt hơn rồi sao?"

Tô Vân lắc đầu nói: "Tuy là tốt hơn, nhưng mỗi lần hướng nàng cầu hôn, nàng đều thoái thác. Nàng bề bộn nhiều việc sự nghiệp, chúng ta cũng là chung đụng thì ít mà xa cách thì nhiều, không cách nào giống như phu thê như hình với bóng. Ngươi cảm thấy Ngư Thanh La động chủ làm sao? Có hay không có chủ mẫu chi tướng?"

Oánh Oánh hai tay chép ở trước ngực, cười lạnh không thôi.

Tô Vân bị nàng phát giác ý nghĩ, vội vàng nói: "Ta không phải không an tâm người… Thủy Oanh Hồi làm sao? Hồng La cũng là cực tốt. Lý Mục Ca muội muội cũng hẳn là trưởng thành a? Không biết có hay không lấy chồng… Còn có Hậu Thổ động thiên Sư gia có nhiều tướng mạo đẹp nữ tử, ngày khác ta đi vòng vòng. Phương gia hẳn là cũng có thật nhiều đức tính tốt nữ tử, lần trước ta gặp được cái kia cùng Phương Trục Chí tỷ thí nữ hài chính là không sai, đáng tiếc Tiên Hậu tại, không tiện hỏi tên họ…"

Oánh Oánh đau lòng nhức óc nói: "Ngươi định cho Tô Kiếp tìm bao nhiêu cái mẹ kế? Thủy Oanh Hồi tâm nhãn rất nhiều, dã tâm bừng bừng, Hồng La là Đế Tuyệt Hậu đình nhị đương gia, ngươi tiểu nương…"

"Nàng rời." Tô Vân lúng ta lúng túng nói.

Oánh Oánh nhìn về phía Bồng Khao, nói: "Nhà ngươi thật sự là vì Tô Kiếp suy nghĩ?"

Bồng Khao nhìn Tô Vân một cái, nói: "Chúa công chỉ là hiếu sắc mà thôi, phạm vào sắc tâm."

Tô Vân tranh luận nói: "Ta đạo tâm không trở ngại, đừng nói ngươi, liền xem như Ngục Thiên Quân cũng nhìn không ra ta đạo tâm! Ngươi không có chứng cứ rõ ràng…"

Bồng Khao nói: "Đều là nam nhân, đương nhiên có biết một hai."

Tô Vân cứng họng, nói không ra lời.

Phía trước chính là Đế đình, Cam Tuyền uyển đã không xa, Tô Vân đang chuẩn bị hướng đi Cam Tuyền uyển, bất thình lình bầu trời trở nên sáng lên.

Ba người ngẩng đầu nhìn xa, chỉ thấy dày nặng Bắc Miện trường thành về sau, có hào quang chiếu rọi, vẻ vang vạn đạo, tráng lệ phi phàm.

Tia sáng kia hình thành thùy lệ Thiên Tượng, tự Bắc Miện trường thành chỗ bay lên, quang mang rõ ràng chiếu chỗ, chu thiên tinh thần bỗng nhiên mất màu sắc.

Quang mang bên trong có Hỗn Độn bay lên, hóa thành huyền hoàng chi khí, nhật nguyệt vận chuyển ở giữa, quang mang bên trong, Long Phượng hiện thụy, hổ báo ngưng tư, mây tía điêu sắc, như là lũy bích.

Trưởng thành Thần Ma ba ngàn sáu trăm loại, cựu thần bốn vạn tám ngàn tôn, chính là quang mang bên trong phù văn biến thành, hình thành quang mang bốn vách.

To to nhỏ nhỏ Thần Ma, bốn phía bao quanh ngàn vạn tinh thần tinh đấu tinh tú, đều có ở, Tô Vân nhìn từ xa một cái, liền

biết đây là Thái Cổ thời kỳ cựu thần tại trong vũ trụ sao trời bản đồ phân bố!

Bất quá, cựu thần tại các đời đại chiến bên trong chết hơn phân nửa, quang mang này bên trong cựu thần số lượng vượt xa hiện tại, hiển nhiên cũng không phải là chân chính cựu thần.

Mà những cái kia hết sức mạnh mẽ trưởng thành Thần Ma, cũng không phải chân thực, mà là do phù văn lạc ấn biến thành.

Vậy thì đáng sợ.

Trong thường thức, lấy phù văn biến thành Thần Ma, không có khả năng cường đại như thế!

Thần tộc ma tộc là có thể cùng tiên ngang hàng chủng tộc, trưởng thành Thần Ma chiến lực cực mạnh, thậm chí có thể cùng cựu thần cùng so sánh!

Thứ nhất Tiên giới thời kì Đế Thúc phong tam Đế, Tiên Đế, Thần Đế, Ma Đế, tam Đế ngang hàng, chính là bởi vì Thần Ma hai tộc sức chiến đấu đáng sợ!

Quang mang này bên trong Thần Ma tuy là phù văn lạc ấn hiển hóa, nhưng mỗi một vị Thần Ma thực lực đều không kém hơn chân thực Thần Ma, mang ý nghĩa hoặc là luyện bảo tài liệu hết sức cao siêu, hoặc là luyện chế bảo vật lúc, dùng tà ác thủ đoạn đem đếm không hết trưởng thành Thần Ma luyện vào bảo vật bên trong!

Quang mang bên trong, một cái đại đỉnh từ từ hiện lên, nhảy ra Bắc Miện trường thành.

Vừa mới Tô Vân bọn họ nhìn thấy, chỉ là uy năng bị thôi phát đến cường thịnh trạng thái Tứ Cực đỉnh tản ra quang mang mà thôi.

Đã từng đánh nát thứ bảy Tiên giới Tiên đạo thứ nhất chí bảo, hiện nay lại triển lộ ra nó vô địch một mặt!

Tô Vân nhìn thấy Tứ Cực đỉnh, trong lòng liền bỗng nhiên trầm xuống.

Lúc này Tứ Cực đỉnh, hiển nhiên cũng không phải là ở tại bản thân hành động trạng thái bên trong, mà là bị người tế lên.

Đế đình Hậu đình bên trong, Thiên Hậu nương nương cũng vào lúc này ngẩng đầu lên, nhìn về phía trên bầu trời cái kia tráng lệ phi phàm một màn.

Tứ Cực đỉnh đang tại bay vọt ngang qua tại thứ sáu Tiên giới cùng thứ bảy Tiên giới ở giữa Bắc Miện trường thành, để trường thành nội ngoại mọi người cũng có thể vô cùng rõ ràng nhìn thấy nó đường vân chi tiết.

"Ai tế lên Tứ Cực đỉnh…"

Thiên Hậu nương nương sắc mặt trắng bệch, bỗng nhiên nhìn thấy trên bầu trời thân ảnh, vội vàng nói: "Tô đạo hữu! Lôi trì!"

Nàng cũng không biết Tô Vân có hay không nghe được nàng, lúc này Đế đình bên trong, Hồng La, Ngư Thanh La, Bạch Trạch, Ứng Long đám người ngẩng đầu lên đến, nhìn về phía không trung.

Nguyên Sóc viên này nho nhỏ tinh cầu bên trên mọi người cũng nhao nhao ngẩng đầu, nhìn về phía thiên ngoại tản ra lóa mắt quang mang, chỉ thấy một cái bên dưới tròn bên trên vuông đại đỉnh tại quang mang bên trong di động.

Bắc Minh chi hải trên mặt biển, qua lại tại các giới ở giữa Nguyên Sóc lâu thuyền bên trên, các thủy thủ ngẩng đầu lên, nhìn thấy ảnh hưởng đại hải dương di chuyển thế kẻ cầm đầu.

Đó là một cái mang theo mê người quang mang đại đỉnh, đang tại bay hướng Lôi Trì động thiên.

Ánh sáng của nó, ở trên biển trên bầu trời lưu lại một đạo lộng lẫy quỹ tích, Bắc Minh trên mặt biển phong ba bắt đầu khuấy động.

"Ôn Kiều!"

Tô Vân thấp giọng nói: "Mau trốn ah —— "

Một chiếc thuyền nhỏ chạy qua Thần Thông hải, đi tới thứ nhất Tiên giới Thiên môn, thuyền nhỏ từ trong cửa chạy khỏi, cửa một chỗ khác chính là tiên đình Nam Thiên môn.

Chiếc này thuyền nhỏ đỗ tựa vào Nam Thiên môn bên dưới, Đế Phong đi ra khoang thuyền, ngẩng đầu nhìn thấy đang tại bay vọt Bắc Miện trường thành Tứ Cực đỉnh.

Cái kia lóa mắt hào quang, để hắn đế kiếm tàn kiếm cũng nghẹn ngào chấn động, dường như buồn phiền với mình tinh thần sa sút.

"Tứ Cực đỉnh!"

Đế Phong phun ra một ngụm trọc khí, chiếc này đại đỉnh tự chủ tính quá mạnh, nhiều lần phá hư hắn chuyện tốt, đã từng công kích qua hắn đế kiếm kiếm hoàn không nói, còn thả ra Hỗn Độn Đế thi!

Bất quá, Tứ Cực đỉnh cũng đã làm có lợi cho chuyện của hắn, đó chính là tại vây giết Đế Tuyệt lúc giúp chiếu cố rất lớn, thậm chí còn đem thứ bảy Tiên giới đụng nát, cắt đứt Đế Tuyệt cựu thần tưởng niệm.

Bởi vậy cho dù Tứ Cực đỉnh phá hư hắn chuyện tốt, hắn cũng chỉ có thể nhẫn nhịn nhận.

"Hơn phân nửa là Bách Lý Độc đang chủ trì đại cục, hắn tế lên Tứ Cực đỉnh mục đích, có phải là vì nhằm vào hạ giới."

Đế Phong đứng ở đầu thuyền nhìn xa Tứ Cực đỉnh bay vọt Bắc Miện trường thành, thầm nghĩ: "Tiên giới nhân tâm bất ổn, hắn tại lúc này thôi thúc Tứ Cực đỉnh, chỉ cần đem Lôi Trì động thiên đánh nát, liền có thể vãn hồi Tiên giới tiên nhân chi tâm! Tuyệt lão sư có Bích Lạc, thật có Bách Lý Độc, không kém hơn hắn!"

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, bất thình lình một tay từ phía sau lưng xuyên qua bộ ngực của hắn.

Đế Phong ngẩn ngơ, nhìn thấy trái tim của mình bị bàn tay kia nắm trong tay.

"Bộ Phong, ngươi trở nên yếu đi." Tà Đế âm thanh truyền đến.

Đế Phong đột nhiên hướng về phía trước nhảy ra, nghìn vạn đạo kiếm quang hướng về phía sau chém tới!

Cho dù là đế kiếm tàn kiếm, trong tay hắn uy năng như trước phi phàm, sáng sủa kiếm quang tập kích, cho dù là Tà Đế Thái Nhất Thiên Đô cũng có thể xuyên thấu!

Sáng như tuyết kiếm quang chém vào Thái Nhất Thiên Đô bên trong, đi tấn công quá khứ tương lai Tà Đế!

Hai người vừa chạm vào cùng phút.

Đế Phong xoay người lại, ngàn vạn tàn kiếm tụ tập, rơi vào trong tay của hắn hóa thành một cái tiên kiếm, nhưng cũng là tàn.

Hắn cùng Đế Thúc đánh một trận, Đế Thúc phá hết hắn Cửu Huyền Bất Diệt, mang cho hắn thương thế còn chưa khỏi hẳn. Hắn chỉ cảm thấy lần này ắt phải dữ nhiều lành ít!

Tà Đế kinh ngạc, trong tay phải của hắn nắm Đế Phong trái tim, cái kia trái tim sinh lực cực mạnh, từng đầu mạch máu như huyết long bay lượn, giương nanh múa vuốt, vậy mà sinh

ra vảy rồng miệng rồng vuốt rồng, ôm lấy Tà Đế đầu ngón tay liền cắn, thậm chí leo lên quấn quanh lấy Tà Đế cánh tay, như là đại mãng ý đồ đem hắn cánh tay xoắn đứt!

Đây chính là Đế Phong Đế tâm, cường đại đến thậm chí có thể độc lập đi ra, hóa thành cái khác sinh mệnh!

Tà Đế đối với cái này nhưng không để ý, mà là nâng lên một cái tay khác sờ lên gương mặt của mình.

Trên gương mặt của hắn có một đạo vết kiếm, đang có máu chảy bên dưới.

Vừa rồi hắn từ phía sau lưng tập kích đắc thủ, Đế Phong phản kích, hai người đụng chạm trong nháy mắt, Đế Phong thi triển ra kiếm chiêu là hắn chưa hề dự liệu được thần thông!

Cỗ này thần thông vậy mà như thế mạnh mẽ, đại biểu cho một loại hắn hoàn toàn chưa hề đạt đến cảnh giới, chỉ ở trong tích tắc, liền xâm nhập quá khứ tương lai, đem quá khứ tương lai hắn đồng thời chém bị thương!

"Đây là chiêu thức gì?" Tà Đế sắc mặt nghi hoặc, dò hỏi.

Đế Phong cẩn thận nhìn hắn, từng bước một lùi ra ngoài đi, nói: "Ta mới nhìn qua Đạo cảnh cửu trùng thiên bên ngoài, còn có Đạo cảnh đệ thập trùng thiên. Đây là ta trải qua mấy ngày nay tìm hiểu đệ thập trùng thiên nhìn thoáng qua tìm hiểu ra thần thông."

Tà Đế trong tay, Đế Phong trái tim hoạt tính quả thực mạnh đáng sợ, rời đi Đế Phong thân thể trong khoảng thời gian ngắn thế mà liền muốn biến hóa, hóa thành một cái khác Đế Phong!

Bất quá, Tà Đế là cỡ nào cường đại, thủy chung vững vàng nắm chặt Đế Phong chi tâm, để quả tim này từ đầu đến cuối không có biến hóa cơ hội.

Hắn cũng không có tiếp tục đuổi giết Đế Phong, mà là nghiêng đầu suy nghĩ một chút, nói: "Đạo cảnh đệ thập trùng? Ngươi không có nhìn lầm?"

Đế Phong còn tại không nhanh không chậm lui về phía sau, lồng ngực của hắn vết thương, máu thịt bay lượn xen lẫn, đang tại hình thành mới trái tim. Cửu Huyền Bất Diệt mặc dù là thoát thai tự Tà Đế Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh, nhưng mà Đế Phong nhưng từ Thái Nhất Thiên Đô bên trong một cái nào đó chỗ rất nhỏ phát huy, khai sáng ra Cửu Huyền Bất Diệt công pháp, hắn thân thể thành tựu, chính là Tà Đế cũng có thể nhìn không thể tức.

"Tuyệt lão sư, trẫm sẽ không nhìn lầm."

Đế Phong từ từ rời xa Tà Đế, như trước chính diện đối mặt với hắn, cẩn thận nói: "Trẫm bị Đế Thúc ám toán, hầu như chết tại Thái Cổ cấm khu, lại gặp phải tiểu Tà Đế Tô Vân, suýt nữa chết tại kiếm đạo của hắn phía dưới. Nhưng ở kiếm đạo của hắn chèn ép xuống, trẫm cuối cùng lại làm đột phá, tại thời khắc sống còn thấy được đệ thập trùng thiên."

Lúc này, Tà Đế âm thanh từ phía sau hắn truyền đến: "Tiểu Tà Đế?"

Đế Phong rùng mình, tàn khuyết không đầy đủ nội tâm lập tức từ trong cơ thể nhảy ra, xoay người nhìn về phía sau lưng!

Sau lưng của hắn, một cái khác Tà Đế đứng tại đám mây, thản nhiên nói: "Hắn cùng ta không có liên hệ máu mủ, chỉ bất quá Đế Chiêu nghĩa tử."

Đế Phong nội tâm thấy rõ cái này Tà Đế, lúc này hắn mới nhìn đến nhiều hơn nữa Tà Đế xuất hiện tại Nam Thiên môn khắp nơi, có trạm có ngồi, có tựa vào phía sau cửa, có ẩn thân tại bóng ma bên trong, có ngồi tại cửa đỉnh.

Chung quanh hắn, là đến từ quá khứ tương lai Tà Đế thiên la địa võng!

Đế Phong trong lòng một mảnh lạnh giá.

Đây là nhằm vào hắn tử cục!

Tiên đình cường giả giờ phút này bị tiên tướng Bách Lý Độc điều đi thôi thúc Tứ Cực đỉnh, không ai có thể đúng lúc chạy đến trợ giúp hắn!

Tà Đế ở đây bố cục, chính là tính sẵn rồi hắn hành trình, cho hắn tất sát nhất kích!

Đúng lúc này, từng cái Tà Đế biến mất, cuối cùng chỉ còn lại có một người.

Vị kia Tà Đế đem Đế Phong chi tâm để vào khoang ngực của mình, xoay người rời đi.

Đế Phong giật mình, lớn tiếng nói: "Tuyệt lão sư, ngươi vì sao không giết ta? Đây là ngươi cơ hội cuối cùng."

"Vì Đạo cảnh đệ thập trùng thiên."

Tà Đế âm thanh truyền đến: "Ngươi có thể sống."

Đế Phong ngẩn ngơ, ngay sau đó lắc đầu: "Bảo thủ ah Tuyệt lão sư, ngươi vẫn là giống như trước đây bảo thủ. Đổi lại là ta, liền sẽ không cho ngươi cơ hội này."

Nơi xa, tiên đình cường giả đang tại hướng bên này chạy tới.

Tiếp đó liền có tiếng ồn ào truyền đến, đó là Tiên giới tiên nhân đang hoan hô: "Lôi trì phá!"

"Lôi Trì động thiên bị đánh vỡ!"

"Từ nay về sau, không dám vượt qua Lôi trì nửa bước, trở thành thất truyền!"

“Hạ giới lại không ngăn cản! Đi cướp hạ giới bảo bối, đi chiếm cứ nơi đó phúc địa, đi cướp chỗ ấy nữ nhân!”

—— —— đêm nay Trạch Trư tại TikTok platform, cửu châu người kể chuyện, làm khách trực tiếp, mọi người có vấn đề gì, chào đón đi trực tiếp ở giữa đặt câu hỏi. Không có vấn đề cũng phải tới cổ vũ ah! ! Trực tiếp thời gian ngay tại đêm nay, số 17 19: 30-21: 30

Chương 730 : Bởi vậy, ta cần lập uy

Chương 731: Bởi vậy, ta cần lập uy

Thứ bảy Tiên giới là bảy mươi mốt tòa động thiên ghép lại mà thành, Tiên giới trung ương tồn tại một cái to lớn chỗ hổng, chính là năm đó ở Đế Phong soán vị chi chiến bên trong, Tứ Cực đỉnh đụng nát địa phương.

Cái kia phiến cương vực, có một tòa động thiên như vậy to lớn, bị hoàn toàn đụng nát, liền đập vỡ phiến cũng tìm không được, như vậy bốc hơi!

Lần này thứ bảy Tiên giới bảy mươi mốt động thiên hợp nhất, chính là thiếu hụt mảnh này cương vực.

Thứ bảy Tiên giới thứ bảy mươi hai động thiên, chính là lôi trì.

Lôi trì không tại Tiên giới chủ đại lục ở bên trên, mà là treo cao thiên ngoại, như là Chúc Long chi não, trôi lơ lửng ở Chúc Long tinh hệ bên trong.

Bị đụng nát động thiên mang theo vô số bị đụng không trọn vẹn tinh thần, từ Chúc Long sau đầu bay ra, tại thứ bảy Tiên giới trong vũ trụ lôi ra một đạo dài đến không biết bao nhiêu ức vạn dặm dấu vết.

Dấu vết này bên trong, đâu đâu cũng có nghiền nát đại lục cùng tinh thần mảnh vỡ, liền xem như ánh sáng, cũng cần đi đến mấy vạn năm, mới có thể từ một phía này đi tới một chỗ khác.

Tiên đình chiêu này tàn nhẫn vô cùng, lúc trước tiên nhân không dám hạ giới, chính là bởi vì có Lôi Trì động thiên tại, gọt người đỉnh thượng tam hoa, gạch bỏ tiên tịch, một thế tu hành hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Mà bây giờ không còn Lôi Trì động thiên, các đại động thiên trên không, đã xuất hiện đủ loại Tiên Lục đường vân, đó là từng tôn đến từ tiên đình tiên nhân, đang tại thôi thúc thần thông, đánh ra từng đầu thẳng tới thế giới thứ bảy tiên lộ!

Mà tại Đế đình trên không, cấu tạo phức tạp Tiên Lục số lượng càng nhiều!

Những này Tiên Lục là phù văn lạc ấn, khắc ở trên bầu trời, từng đạo tiên quang từ một cái khác trong vũ trụ bắn nhanh mà tới!

Tiên giới từng cái mạnh mẽ tiên nhân, đang tại từ những này tiên lộ bên trong giáng lâm!

Từ thứ sáu Tiên giới giáng lâm đến thứ bảy Tiên giới cần thời gian, trong lúc nhất thời còn khó có thể giáng lâm, nhưng số lượng nhiều tiên nhân cùng một chỗ thông qua tiên lộ chạy tới thứ bảy Tiên giới, tình cảnh thực sự quá chấn động lòng người!

Thứ bảy Tiên giới nhiều năm như vậy phát triển, mặc dù tiên nhân số lượng đã không ít, nhưng như trước còn lâu mới có thể cùng Tiên giới so sánh. Toàn bộ thứ bảy Tiên giới tiên nhân trái phải cũng chỉ vạn người, mà lần này Đế đình trên không xuất hiện Tiên Lục hình vẽ cũng không chỉ vạn số!

Tô Vân ngẩng đầu lên, lạnh lùng nhìn một màn này, hai tay nắm chắc nắm đấm, ngay sau đó nắm đấm giãn ra, xoay người hướng Cam Tuyền uyển đi tới, trầm giọng nói: “Ứng Long “

Chỉ thấy Hoàng Long bay tới, giữa trời hóa thành một cái thiếu niên áo vàng, trầm giọng nói: “Thánh Hoàng dặn dò.”

Tô Vân thò tay hướng Cam Tuyền uyển bên trong bắt tới, Thái Cổ đệ nhất kiếm trận đồ rầm rầm từ Cam Tuyền uyển bên trong bay lên, giống như là cuộn tranh đồng dạng trải rộng ra, chỉ là nó là từ dưới lên trên hướng lên bầu trời trải đi, trong khoảnh khắc cao tới mấy vạn trượng.

Tô Vân cánh tay phải mở ra, năm ngón tay giang rộng ra, Thái Cổ đệ nhất kiếm trận đồ mơ hồ biến mất, thay vào đó treo cao giữa thiên địa bốn mươi chín cây kiếm ánh sáng.

Kiếm quang này trên chuôi kiếm vào thanh minh, phảng phất từ không trung chỗ sâu nhất đâm ra, treo rủ xuống.

Kiếm thể lưu quang, trên thân kiếm chiếu đến đủ loại màu sắc, phía ngoài có lộng lẫy phù văn lạc ấn, huyễn minh huyễn diệt.

"Nói cho những cái kia giáng lâm Đế đình tiên nhân."

Tô Vân hướng Cam Tuyền uyển mà đi, âm thanh truyền vào Ứng Long trong tai: "Đế đình là ta Tô mỗ nhân lãnh địa, tự tiện xông vào Đế đình, giết không tha!"

Ứng Long nguyên bản cũng tại lo lắng, lo lắng Đế đình an nguy, nghe hắn nói như vậy, mới thoáng giải sầu.

Phải biết Đế đình sở dĩ là Đế đình, là bởi vì nơi này phúc địa mật độ cao nhất, khắp nơi bảo khoáng, đủ loại kỳ trân cái gì cần có đều có!

Đế đình phúc địa tổng sản lượng không bằng Thiên Phủ, nhưng phúc địa chất lượng liền so ra kém nơi này.

Đối với Tiên giới tới nói, Đế đình chính là một cái bánh trái thơm ngon, mặc dù cuối cùng chiếm cứ nơi này nhất định là Đế Phong, nhưng mà thừa dịp tiên đình còn chưa chiếm cứ nơi đây, ai cũng có thể tới đây cướp sạch một phen!

Đế đình hiện nay rất nhiều phúc địa, đều bị Nguyên Sóc người mở ra đến, dốc lòng kinh doanh.

Nếu như Tiên giới tiên nhân hạ phàm tới cướp sạch, ắt phải sẽ tạo thành thương vong cực lớn!

Bất quá, có Tô Vân câu nói này, Ứng Long liền thoáng thả chút tâm. Nhưng hắn lo âu trong lòng thủy chung chưa hề biến mất: "Chỉ dựa vào lực lượng của chúng ta, đến cùng có thể kiên trì bao lâu?"

Tô Vân trở về Cam Tuyền uyển, lập tức triệu tập Lăng Cơ, Động Đình, Thương Ngô các loại mười hai cựu thần, nói: "Còn xin chư vị đạo huynh, mỗi người hiển lộ chân thân, trấn thủ Đế đình. Nhưng nếu có thượng giới tiên nhân xâm lấn, giết chết không cần luận tội."

Cái kia mười hai vị cựu thần chính là Thánh Vương cấp tồn tại, nghe vậy mỗi người có chút chần chờ.

Tô Vân cau mày, Lăng Cơ thấy thế, vội vàng nói: "Thánh Hoàng có ý tứ là để chúng ta trấn thủ Đế đình, thủ hộ an nguy của bách tính, Động Đình, Thương Ngô các loại đạo hữu lại là lo lắng tiên đình thế lớn, bình thường Tiên Quân, Thiên Quân còn có thể ứng phó một hai, nhưng nếu như tiên nhân nhiều, chúng ta khẳng định đánh không lại, tương lai chỉ sợ liền đất đặt chân cũng không có."

Động Đình Thương Ngô đám người nhao nhao gật đầu, thầm nghĩ: "Lăng Cơ không chỉ biết nịnh nọt Tô Thánh Hoàng, chính là của chúng ta nịnh bợ cũng đập đến rất là thoải mái."

Tô Vân nói: "Ta chính là Đế đình chủ nhân, Tà Đế thái tử, muốn bảo vệ Đế đình. Huống chi Thiên Hậu ngay tại sát vách, lẫn nhau chăm sóc, các ngươi mặc dù ra tay , bất kỳ cái gì kết quả, ta tới gánh chịu."

Động Đình Thương Ngô các loại cựu thần nghe vậy, rối rít nói: "Nếu là Tà Đế thái tử, vậy liền không sợ."

Tô Vân biết những này cựu thần sớm đã bị Tà Đế giết sợ, bởi vậy lấy ra Tà Đế thái tử tới làm ngụy trang, lại mang ra Thiên Hậu dạng này đỉnh phong tồn tại.

Cái này mười hai Thánh Vương nhao nhao hiện ra chân thân, sừng sững tại Đế đình quần sơn cùng cung điện ở giữa, Lăng Cơ ngàn tay, uy nghiêm quảng đại, Động Đình đỉnh đầu bình hồ, Ngư Long cùng múa, Thương Ngô tế lên Ngô Đồng bảo thụ, Phượng Hoàng đang bay, Bành Lãi, Chấn Trạch, Hồng Trạch rất nhiều cựu thần cũng nhao nhao hiện ra chân thân, tế lên pháp bảo.

Trong lúc nhất thời đạo âm mãnh liệt!

Tô Vân tọa trấn Cam Tuyền uyển bên trong, lập tức triệu tập tất cả Đế đình quan viên, nói: "Bạch Trạch phụ trách Đế đình thần tộc, Bồng Khao phụ trách Đế đình ma tộc, Thủy Kính tiên sinh dẫn đầu Nhân Tiên, chuẩn bị cho tốt thủ hộ Đế đình!"

Hắn kinh doanh Đế đình nhiều năm như vậy, vì duy trì Đế đình an toàn, sớm có một bộ thành viên tổ chức của mình.

Cái này Đế đình bên trong quan viên áp dụng chính là Nguyên Sóc chế độ, quản lý Đế đình bên trong yêu tộc, thần tộc, ma tộc cùng nhân tộc. Thần Ma các trong tộc cũng ẩn giấu đi rất nhiều cao thủ, như phục kích Đế Phong một trận chiến bên trong, Đế Phong, Tà Đế đám người máu thịt hòa lẫn bọn họ đại đạo, hóa thành Ma Thần Bộ Dư Phong, phương suy tư các loại Ma Thần, thực lực cực kỳ cường đại.

Bộ Dư Phong đám người thực lực xen vào Tiên Quân Thiên Quân ở giữa, những năm này tại Tô Vân bộ hạ nhưng cũng an phận, nhưng là thấy đến Tô Vân cắt cử một cái yêu dị

trắng xám người tới làm lãnh tụ của bọn họ, không khỏi không phục.

Bồng Khao thấy thế, trong lòng cười lạnh, sau một khắc, Bộ Dư Phong, phương suy tư các loại Ma Thần đạo tâm liền bị hắn xâm lấn, đem những này Ma Thần ngược đãi trăm ngàn lần!

Chờ đến Bộ Dư Phong đám người tỉnh lại, chỉ mới qua mấy lần thời gian hô hấp, những này máu thịt Ma Thần liền đối với Bồng Khao cúi đầu xưng thần.

Trừ cái đó ra, Đế đình bên trong còn có các đại phúc địa bên trong thai nghén sinh ra Thần Ma, mặt khác động thiên đến đây tìm nơi nương tựa Thần Ma cùng tiên nhân. Nhân tộc bên trong cao thủ thì là đến từ Nguyên Sóc cùng Hậu đình, Nguyên Sóc như Đan Thanh, Cầu Thủy Kính, Hàn Quân, Tả Tùng Nham, Ngư Thanh La đám người, Hậu đình thì như Hồng La, Hợp Hoan cung Tống phu nhân đám người.

Trừ cái đó ra, Tô Vân còn có thể bất cứ lúc nào gọi đến tiên kiếm cầm kiếm người, kích phát đệ nhất kiếm trận!

Có thể nói, Tô Vân bộ hạ cường giả cũng là tụ tập dưới một mái nhà, thứ bảy Tiên giới đệ nhất đại thế lực!

Tô Vân một đường an bài xuống, Đế đình tuy là có quy mô nhỏ rối loạn, nhưng ngay sau đó lại ngay ngắn rõ ràng, cũng không gây nên nhiều đến rối loạn. Nhưng mà mặt khác các đại động thiên liền không có thong dong như vậy, Tiên giới tiên nhân còn chưa giáng lâm, cũng đã thiên hạ đại loạn, không có chủ kiến.

Những địa phương này, Tô Vân cũng là hữu tâm vô lực.

Hắn mặc dù trên danh nghĩa là các đại động thiên thủ lĩnh, nhưng trên thực tế Đế đình khống chế thế lực chỉ có hai nơi, một chỗ là Chung sơn, một chỗ khác chính là Nguyên Sóc.

Còn Thiên Phủ động thiên, thực tế khống chế người vẫn là Thiên Phủ các đại thế phiệt, Tô Vân chỉ dựa vào Tam Thánh học cung tới kinh doanh Thiên Thuyền động thiên, chỉ là Thiên Thuyền động thiên khoảng cách Đế đình quá xa, rất dễ dàng liền sẽ thoát khỏi Tô Vân khống chế cảm giác.

Mặt khác động thiên, lại có lấy đủ loại thế lực, đặc biệt là Tứ Ngự động thiên, bị Tiên Hậu, trường sinh, Tử Vi, Sư Đế Quân đám người thống trị, mặt khác thành phiến liên miên động thiên thường thường bám vào bọn họ cánh chim phía dưới.

Quảng cái cáo, thật tình không sai, đáng giá chứa cái, vậy mà Android táo điện thoại đều ủng hộ!

Những địa phương kia Tô Vân không cách nào nhúng tay.

Tô Vân sắp đặt ổn thoả, trầm ngâm một chút, lúc này đi tới Hậu đình, gặp Thiên Hậu nương nương.

Thiên Hậu nương nương đón lấy, hai người vào Vị Ương cung ngồi xuống.

Thiên Hậu nương nương nói: "Tiên giới tiên nhân hạ giới, chỉ là vơ vét lợi ích mà tới. Nếu là một phần cũng không cho bọn họ, khẳng định sẽ để cho Tiên giới trên dưới một lòng, thống nhất lại xâm lấn thứ bảy Tiên giới! Toàn diện khai chiến, chúng ta không phải là đối thủ, chỉ cần phân cho bọn họ một chút lợi ích."

Tô Vân nói: "Nương nương nói đúng lắm. Nương nương ý định dứt bỏ nơi nào cho tiên đình tiên nhân?"

Thiên Hậu nương nương cười nói: "Đế đình bên ngoài ngươi là không cần, Chung sơn cắt cho bọn hắn là được."

Tô Vân dò hỏi: "Nương nương cắt qua Chung sơn, về sau đâu?"

Thiên Hậu nương nương nói: "Lại cắt nhường Đế Tọa động thiên là được. Đế Tọa động thiên cũng không liên quan việc quan trọng."

Tô Vân nói: "Cắt qua Đế Tọa về sau đâu?"

"Bắc Minh cũng có thể cho bọn hắn."

Thiên Hậu nương nương cười tủm tỉm nói: "Chúng ta lãnh địa cũng chính là những này, mặt khác lãnh địa không thuộc về chúng ta, lại cắt liền phải chia cắt Đế đình. Đế đình cho dù cắt một chút cũng không sao, chỉ cần chịu đựng qua đoạn thời kỳ này."

Tô Vân nói: "Nếu như Đế Phong đến đây, muốn chúng ta đem Đế đình cũng để cho cho bọn hắn đâu?"

Thiên Hậu nương nương thở dài: "Nếu nói như thế, cũng không thể tránh được. Tiên đình quá mạnh, nội tình quá sâu, thứ bảy Tiên giới căn bản không có chống lại thực lực. Nếu như Đế Phong tới muốn, Đế đình cho hắn là được."

Tô Vân lặng im phút chốc, nói: "Ta lần này du lịch Thái Cổ cấm khu, phát hiện rất nhiều bí mật. Bên trong một cái bí mật chính là Luân Hồi chi bí. Đế Hỗn Độn sẽ chết, đại đạo đều hóa thành tro tàn, thứ tám Tiên giới chính là cái cuối cùng Luân Hồi."

Thiên Hậu nương nương không hiểu ý nghĩa, lẳng lặng nghe hắn nói tiếp.

Lúc này bên ngoài truyền đến các cung nữ tiếng kêu sợ hãi: "Tiên giới tiên nhân xuống!"

Thiên Hậu nương nương dành thời gian nhìn ra phía ngoài một cái, chỉ thấy trên bầu trời, một đạo Tiên Lục bất thình lình trở nên nóng rực vô cùng, cái thứ nhất đến từ tiên đình tiên nhân giáng lâm.

Tiên nhân kia tung bay quần áo hướng về phía sau bồng bềnh, quần áo sau là thành phiến liên miên tro tàn lay động, rắc xuống!

Cái này tiên nhân giáng lâm về sau, từng mặt Tiên Lục mỗi người hào quang tỏa sáng, một tôn lại một tôn tiên nhân giáng lâm!

Những tiên nhân này tu vi phi phàm, từng cái nội tâm tại sau lưng nở rộ, đây là Tiên Linh!

Quảng đại Tiên Linh bởi vì đại đạo mục nát trở nên tàn tạ kinh khủng, bọn họ tại bốn phía nhìn xuống, tìm kiếm phúc địa cùng phúc địa bên trong sở sinh linh bảo!

Thiên Hậu trước mặt nương nương, Tô Vân tiếp tục không nhanh không chậm nói: "Thứ tám Tiên giới về sau, tất cả mục nát, bao quát ngươi ta, bao quát tám tòa Tiên giới, cũng bao quát cổ xưa vũ trụ. Tất cả đều đem bị Hỗn Độn chiếm đoạt."

Thiên Hậu nương nương nghi ngờ không thôi, nhịn không được lắng nghe, lại nhịn không được nhìn ra phía ngoài, dò hỏi: "Tất cả đều bị Hỗn Độn chiếm đoạt? Thiên ngoại cũng không có đất đặt chân?"

Chỉ nghe trên bầu trời tiên nhân càng ngày càng nhiều, lấy ngàn mà tính.

Những tiên nhân này đang quan sát treo tại Đế đình trên không từng cái tiên kiếm lạc ấn, chậm chạp không dám động. Ứng Long đang từ Đế đình bay lên, cao giọng nói: "Tô Thánh Hoàng có làm cho, bước vào Đế đình nửa bước, giết không tha!"

"Thánh Hoàng?"

Có tiên nhân cười nói: "Cái gì Thánh Hoàng? Chẳng qua là ta Tiên giới phong một đầu quản gia mà thôi."

Vị Ương trong cung, Tô Vân thản nhiên nói: "Không, nương nương, không hề có một chút nào. Duy nhất đường sống, là chúng ta tự cứu. Ta cần một quốc gia, một cái mạnh mẽ triều khí phồn thịnh quốc gia, một cái có thể vì ta cung cấp vô cùng vô tận trí tuệ người quốc gia. Quốc gia này, tuyệt không phải thứ sáu Tiên giới tiên đình, mà là Nguyên Sóc!"

Hắn mím môi.

Thiên Hậu nương nương khóe mắt nhảy lên kịch liệt một chút, nhìn thấy từng vị từ tiên đình giáng lâm tiên nhân bắt đầu hướng Đế đình xông tới, treo cao tại Đế đình trên bầu trời những cái kia mờ mịt kiếm quang tại hơi hơi rung chuyển.

Nàng không khỏi trong lòng run lên, thấp giọng nói: "Tô đạo hữu, không thể ah…"

Tô Vân thẳng tiếp tục nói: "Hơn nữa, chỉ có thể là Nguyên Sóc!"

Theo hắn cái cuối cùng sóc tự phun ra, Đế đình trên không, bốn mươi chín thanh tiên kiếm lạc ấn xen vào nhau di động, trên dưới trái phải trước sau, tốc độ di chuyển nhanh chóng, làm người ta không kịp nhìn!

Trong nháy mắt, thô to vô cùng kiếm quang đánh tan giống như đem Đế đình không trung cắt thành vô số đậu phụ khối, tất cả Tiên Lục hình vẽ, toàn bộ hóa thành bột mịn!

Cái kia giáng lâm mấy ngàn tiên nhân, chỉ đến bay ra nửa bước, liền bị vô số đạo kiếm quang chém thành sương máu!

Đáng sợ hơn chính là, cái kia từng đạo kiếm quang dọc theo tiên lộ nghịch hành, hướng thứ sáu Tiên giới chém tới!

Tiên lộ phía trên, tất cả đám người, đều hóa thành vong hồn dưới kiếm!

“Đế đình với ta mà nói chẳng là cái thá gì, Nguyên Sóc mới là trọng yếu nhất, vì bảo vệ Nguyên Sóc, ta có thể làm bất cứ chuyện gì.”

Tô Vân nhìn đối diện Thiên Hậu nương nương, sắc mặt bình tĩnh nói: “Bởi vậy, ta cần lập uy.”

Xuy xuy xuy

Bốn mươi chín đạo kiếm quang xuyên thủng thứ sáu Tiên giới không trung, giáng lâm thứ sáu Tiên giới!

Đừng quên a, bảy giờ tối nay nửa đến chín giờ rưỡi, TikTok cửu châu người kể chuyện trực tiếp ở giữa, Trạch Trư cùng ngươi tán gẫu

Chương 731 : Kiếm quét Nam Hà

Chương 732: Kiếm quét Nam Hà

Thứ sáu Tiên giới.

Tiên tướng Bách Lý Độc vội vàng dẫn đầu rất nhiều Tiên Quân Thiên Quân chạy tới Nam Thiên môn, Tà Đế xuất hiện tại Nam Thiên môn chỗ, tập kích Tiên Đế, để Bách Lý Độc không lo được chủ trì chư tiên hạ giới đại cục, lập tức đến đây trợ giúp.

Chờ đến bọn họ chạy tới Nam Thiên môn bên dưới, chỉ thấy Tà Đế đã rời đi, chỉ còn lại có Đế Phong một người.

Tiên tướng Bách Lý Độc nghi ngờ không thôi, vội vàng tiến lên một gối chạm đất, khom người nói: "Chúng thần cứu giá chậm trễ, xin bệ hạ xử lý."

Đế Phong tiến lên, đỡ hắn đứng dậy, lại để cho một loại Tiên Quân Thiên Quân đứng dậy, cười nói: "Tà Đế chẳng qua là Đế Tuyệt sau khi chết hình thành bán ma, không đáng để lo. Hắn thấy trẫm thi triển ra Đạo cảnh đệ thập trùng thần thông, liền biết khó mà lui. Các ngươi có tội gì?"

Tiên tướng Bách Lý Độc vừa mừng vừa sợ, vội vàng khom người nói: "Bệ hạ hồng phúc tề thiên, tìm hiểu ra vô thượng kiếm đạo, đây là từ xưa đến nay chưa từng có thành tựu!"

Đế Phong cười ha ha, hăng hái, hoàn toàn nhìn không ra hắn bản thân bị trọng thương.

Hắn bị Đế Thúc gây thương tích, thương thế cực kỳ nghiêm trọng, cho dù hắn học được Tô Vân Đạo Ngừng Ở Đây, cũng không cách nào đem đạo thương hoàn toàn chữa trị.

Thương thế kia triền triền miên miên, kèm theo hắn, bằng không hắn cũng sẽ không bị Tà Đế đánh lén đắc thủ.

Tà Đế đoạt được trái tim của hắn, hắn mặc dù chữa trị thân thể, nhưng cũng dẫn đến hao tổn nguyên khí, lúc này càng là suy yếu.

Nhưng mà hắn cũng không dám lộ ra suy yếu một mặt. Cùng Đế Thúc đánh một trận, để hắn bất thình lình ý thức được, bản thân cũng không phải là bọ ngựa bắt ve chim sẻ núp đằng sau cái kia chim sẻ, bản thân có thể là bọ ngựa.

Đế Thúc thậm chí có thể là ve, đã bị người ăn đi!

Mà người kia chính là Đế Hốt!

Đế Phong không biết Đế Hốt đến cùng ẩn thân nơi nào, có chút đa nghi, thậm chí liền hắn ngày bình thường tín nhiệm nhất tiên tướng Bách Lý Độc, giờ phút này hắn đều có chút nghi ngờ, bởi vậy không dám phơi bày thương thế của mình.

Đúng lúc này, Đế Phong có cảm ứng, hướng Nam Thiên môn nhìn ra ngoài.

Nam Thiên môn bên ngoài liền không còn là tiên đình, mà là Nam Hà động thiên tiên đài, Côn Trì các loại phúc địa, cực kỳ bao la hùng vĩ bất phàm.

Lúc này, từng cái to lớn kiếm quang chậm rãi đâm rách Tiên giới không trung, từ trên trời giáng xuống, xuất hiện tại Nam Hà động thiên trên không, bao trùm tại tiên đài, Côn Trì các loại phúc địa phía trên.

Đế Phong nhìn xa những này kiếm quang, khóe mắt không khỏi nhảy lên.

Hắn dù chưa gặp qua bộ kiếm trận này, lại có thể cảm nhận được kiếm trận uy năng.

Bộ này Thái Cổ đệ nhất kiếm trận chính là có mạnh nhất trí tuệ danh xưng Đế Thúc thiết kế, dùng để trấn áp người xứ khác kiếm trận, Tô Vân dùng cái này kiếm trận cùng Đế Thúc một đạo thần thông, ngăn cản Tà Đế, đem Tà Đế ngăn tại Cam Tuyền uyển bên ngoài, trọng thương Tà Đế, khiến cho hắn biết khó mà lui.

Mặc dù hiện nay kiếm trận trong bức tranh, Đế Thúc cái kia một đạo thần thông đã tiêu hao hầu như không còn, nhưng kiếm trận đồ uy lực nhưng như cũ kinh người!

Bốn mươi chín đạo kiếm quang thấm vào người xứ khác máu cùng đại đạo, xuyên thủng thứ sáu Tiên giới không trung, từng đạo mờ mịt kiếm quang từ thứ sáu Tiên giới trên không rủ xuống, to lớn mũi kiếm vẫn nhỏ máu.

Đó là giáng lâm đến Đế đình trên không tiên nhân máu.

Cái này bốn mươi chín đạo kiếm quang yên tĩnh lơ lửng ở nơi đó, không nhúc nhích.

Thứ sáu Tiên giới, Nam Thiên môn bên ngoài, Nam Hà động thiên các đại phúc địa bên trong tiên nhân nhao nhao ngước nhìn, chỉ thấy kiếm mang có như là treo ngược núi xanh, có xanh biếc phảng phất màu xanh lá cây cây cỏ, có xanh thẳm phảng phất cắt xén trời xanh, còn có đỏ thẫm giống như là di động hỏa diễm, nhảy nhót vàng nhạt.

Những này kiếm quang dài không biết bao nhiêu vạn dặm, rộng hơn nghìn dặm, liền như thế buông xuống, giống như là bốn mươi chín cái không thể diễn tả vật lớn.

Thấp nhất mũi kiếm, đã có thể cùng Tiên giới phúc địa tiên sơn đỉnh núi cân bằng, treo tại mây mù ở giữa.

Bức này cảnh tượng tràn đầy tiên ý cảnh, mờ ảo, hư ảo.

Nhưng mà Nam Hà động thiên các tiên nhân lại không tự chủ được sinh ra một loại đối không biết đại sợ hãi.

Loại này sợ hãi kéo tới, chiếm đoạt đạo tâm của bọn họ.

Bọn họ tại đối mặt hạ giới lúc, có một loại cao cao tại thượng cảm giác ưu việt, cho dù là Tiên giới phúc địa đã bắt đầu bại hoại, dù là Tiên giới trở nên lại không như vậy thích hợp sinh tồn, dù là hạ giới biến thành mới Tiên giới, so Tiên giới càng thêm thích hợp cư ngụ, bọn họ cũng có một loại cao cao tại thượng cảm giác ưu việt, kỳ thị hạ giới mọi người.

Hạ giới sinh vật, cho dù là đồng dạng làm người, đối bọn hắn tới nói cũng là một loại khác giống loài, so với chính mình cấp thấp giống loài.

Những này cấp thấp giống loài mặc cho bọn họ giẫm lên, bóc lột, ức hiếp, còn muốn không ngừng cống lên cho bọn hắn thiên tài địa bảo. Cấp thấp giống loài bên trong một ít tài năng xuất chúng nhân tài, mới có thể tại thông qua khảo hạch về sau, phi thăng Tiên giới, trở thành một thành viên trong bọn họ.

Đương nhiên, Tiên giới phi thăng tiên nhân cũng là cấp thấp tiên nhân, muốn tại Tiên Quân, Thiên môn môn hạ làm công, đổi ít ỏi tiên khí để sinh tồn.

Mà bây giờ, những này hạ giới sinh vật cấp thấp bắt đầu phản kháng.

Cái này mang cho bọn hắn đầu tiên là sợ hãi.

Sợ hãi tại bọn hắn không thể lý giải bốn mươi chín kiếm khí.

Tiếp đó xông lên bọn họ trong lòng chính là phẫn nộ.

Không gì so sánh nổi phẫn nộ!

Huyết dịch xông lên đầu lâu của bọn hắn, để cho bọn họ da đầu run lên, vẻ mặt đỏ thẫm, nổi giận đùng đùng!

Những này sâu bọ sâu kiến, dám!

Những này sâu bọ sâu kiến, không quỳ xuống tới đường hẻm chào đón Vương sư giáng lâm thống trị nô dịch bọn họ ngược lại cũng thôi, dám phản kháng!

Phản kháng không nói, lại vẫn dám đem bốn mươi chín thanh tiên kiếm cắm đến Tiên giới, diễu võ giương oai!

Những này sâu bọ sâu kiến, dám uy hiếp bọn hắn lão gia, bọn họ chúa tể!

Kiếm quang bao phủ phía dưới, Nam Hà động thiên tiên sơn phúc địa bên trong các tiên nhân bị phẫn nộ khống chế, có người cao giọng nói: "Nên cho lũ sâu kiến một bài học!"

Nhiều hơn nữa các tiên nhân từ tiên sơn phúc địa bên trong bay ra, bọn họ quần tình xúc động phẫn nộ, ồn ào, rối rít nói: "Không sai! Để cho bọn họ biết quy củ!"

"Bọn họ là dựa vào của chúng ta phúc phận mới sống đến bây giờ! Không có chúng ta, bọn họ vẫn là man di!"

"Hàng tai họa cho bọn hắn, để cho bọn họ biết thiên tai cùng thiên uy!"

Phẫn nộ các tiên nhân mỗi người thôi thúc Tiên Lục, mở ra từng đầu thông hướng thứ sáu Tiên giới con đường, thậm chí, trực tiếp dùng Tiên Lục triệu hoán chí bảo lực lượng, chuẩn bị đối kháng cái này bốn mươi chín cây kiếm ánh sáng!

Mà Nam Thiên môn bên ngoài, Đế Phong âm thanh khàn khàn: "Tiên tướng, để tất cả mọi người lập tức rời đi Nam Hà!"

Tiên tướng Bách Lý Độc đang muốn hành động, bất thình lình, từng đạo treo buông xuống giữa thiên địa kiếm quang di

động, kiếm quang như là phá vỡ thiên địa cày, những nơi đi qua, đem tiên sơn cắt ra, đem phúc địa san bằng, đem từng tôn không kịp tránh né tiên nhân bổ ra!

Bất luận bất kỳ bảo vật, cho dù là phúc địa bên trong thai nghén ra linh bảo, cho dù là thủ hộ tiên sơn tiên trận, tất cả tại kiếm quang bên dưới hóa thành bột mịn!

Ngay cả ngàn vạn tiên nhân nở rộ đạo của mình cảnh, gặp phải kiếm quang này cũng không có mảy may tác dụng, trực tiếp đạo đoạn thân tử!

Thô to kiếm quang đan xen, càn quét quần sơn, san bằng phúc địa, trong khoảnh khắc liền có không biết bao nhiêu tiên nhân chôn vùi!

Cái kia kiếm trận không gì không phá, đánh đâu thắng đó, trong kiếm trận, vạn đạo yên tĩnh, thậm chí hướng Nam Thiên môn bên này đấu đá mà tới!

Tiên tướng Bách Lý Độc đám người lập tức hoành thân, nhao nhao ngăn tại Đế Phong trước người, mỗi người Đạo cảnh bộc phát, tầng tầng lớp lớp, tựa như từng tòa chư thiên thế giới.

Đạo cảnh thế giới, chính là đạo thế giới, theo tiên nhân tu vi nâng cao đối đạo lý giải tăng lên, Đạo cảnh lực lượng cũng tự nâng cao!

Kiếm trận kia một đường như bẻ cành khô, đi tới Nam Thiên môn bên ngoài, mắt thấy liền muốn cùng tiên tướng Bách Lý Độc đám người Đạo cảnh tiếp xúc, bất thình lình cái kia từng đạo thô to vô cùng kiếm quang chậm rãi hướng lên bầu trời chỗ sâu co đi.

Nhìn như chậm chạp, chỉ là bởi vì kiếm quang quá to quá lớn tạo thành ảo giác, thực tế tốc độ cực nhanh.

Những cái kia kiếm quang biến mất địa phương, mơ hồ có thể nhìn thấy một cái khác thời không bên trong thế giới, nơi đó ầm ầm sóng dậy, núi sông lên xuống, chính là minh hải cùng Đế đình!

Đợi đến kiếm quang biến mất, thứ bảy Tiên giới minh hải cùng Đế đình lần lượt biến mất biến mất.

Tiên đình mấy vị Thiên Quân ngước nhìn, ngay sau đó phán định lấy tốc độ của mình căn bản là không có cách đuổi theo cái kia từng đạo kiếm quang, hơn nữa cho dù đuổi theo, chỉ sợ cũng là vô dụng.

Thiên Quân chiến lực cao có thấp có, nhưng rất khó đối kháng bậc này kiếm trận.

Đế Phong nhìn biến mất kiếm quang, cũng chưa truy kích, mà là sắc mặt trầm xuống.

Hắn không biết là ai tại diễu võ giương oai, lại dám tập kích Tiên giới, nhưng mà hắn thấy cảnh này, liền nhớ tới mình bị Đế Thúc trọng thương ngã ở trong sơn cốc, hướng mình đi tới thiếu niên kia.

Cái kia thoạt nhìn khiêm tốn, nhưng vô pháp vô thiên thiếu niên!

Hạ giới, nắm giữ như thế dũng cảm người, chỉ có hắn!

"Bệ hạ! Nhìn nơi đó!"

Tiên tướng Bách Lý Độc đám người nhìn về phía Nam Hà động thiên, không khỏi sắc mặt đại biến, lửa giận công tâm, nhao nhao đưa tay hướng Nam Hà động thiên chỉ đi.

Đế Phong hướng Nam Hà động thiên nhìn lại, chỉ thấy vừa mới cái kia Thái Cổ đệ nhất kiếm trận cũng không phải là chỉ là thuần túy phát tiết uy năng, mà là tại Nam Hà động thiên lưu lại một hàng văn tự.

Người kia lấy kiếm cày phá núi sông, để Nam Hà chi thủy tràn vào trong đó, để cái này văn tự trở lên rõ ràng.

"Đừng! Có! Chọc! Ta!"

Đế Phong hừ lạnh một tiếng, thản nhiên nói: "Dựa vào kiếm trận chi uy, chỉ đến như thế."

Hắn xoay người hướng tiên đình đi tới, tiên tướng Bách Lý Độc vội vàng bước nhanh đuổi theo, nói: "Bệ hạ, lời tuy như thế, nhưng bộ kiếm trận này uy năng cũng có thể nói là chí bảo, không thể khinh thường. Ta Tiên giới cùng hạ giới phân ra hai cái vũ trụ, đại quy mô hạ giới, loại trừ tiên lộ bên ngoài cũng chỉ có thể vượt qua Bắc Miện trường thành. Nếu rơi vào tay hạ giới phản tặc tế lên bảo vật này cắt đứt tiên lộ, chỉ sợ thương vong thảm trọng."

Đế Phong dừng bước, nhìn hắn một cái: "Tiên tướng có gì lời bàn cao kiến?"

"Vượt qua Bắc Miện trường thành, lề mề, không thể làm."

Bách Lý Độc nói: "Thần cho rằng, chỉ cần tại hạ giới có đất đặt chân, đứng vững gót chân. Đế đình đã có dạng này kiếm trận trấn thủ, tất nhiên là dễ thủ khó công, nhưng mặt khác động thiên cũng không phải là như thế. Ta Tiên giới chỉ cần tại một hai cái động thiên bên trong đứng vững xuất thân, liền có thể liên tục không ngừng thông qua Tiên Lục giáng lâm, đánh chiếm hạ giới mặt khác động thiên, chỉ là một cái nhấc tay."

Đế Phong nói: "Bị Đế đình giết vào Tiên giới, diễu võ giương oai, có hại tiên đình uy nghiêm, há có thể dung nhẫn?"

Bách Lý Độc nói: "Một thân thân ở Đế đình bên trong, có kiếm trận phù hộ, không phải Đế Quân không thể giết chi. Nhưng đi vào kiếm trận về sau, Đế Quân chỉ sợ cũng khó tránh khỏi tổn thương. Bởi vậy chỉ có thể chờ đợi một thân đi ra Đế đình. Hơn nữa, hạ giới thế cuộc phức tạp, có Thiên Hậu,

Tà Đế, bốn đại Đế Quân, cùng ta tiên đình tuy là không thể đánh đồng, nhưng cũng có sức đánh một trận.”

Đế Phong nhớ tới mấy người này, cũng cảm thấy đau đầu.

Bách Lý Độc nói: “Ta Tiên giới cường giả xuất hiện lớp lớp, nhưng tứ Đế quân phản loạn, để cho ta tiên đình tổn hao nhiều nguyên khí. Còn xin bệ hạ không bám vào một khuôn mẫu, từ tán nhân bên trong cất nhắc nhân tài, vì tiên đình sử dụng.”

Tiên đình Đế Quân, Thiên Quân, Tiên Quân đa số dựa vào cạp váy thế lực, lẫn nhau cất nhắc, mới tạo thành hiện nay tiên đình. Mặt khác rất nhiều có thực lực người có tài hoa hoàn toàn không có ra mặt cơ hội. Cho dù ngươi tu luyện tới Đạo cảnh bát trùng, cũng có thể là chỉ là cái Tán Tiên.

Bởi vậy tiên đình bên trong rất nhiều cường giả đều bị chôn giấu.

Hiện tại là dùng người thời khắc, Bách Lý Độc bởi vậy đưa ra đề nghị này.

Đế Phong thật sâu liếc hắn một cái, nói: “Đã như vậy, liền do tiên tướng thống trù trù tính. Chẳng qua, Tiên giới thế phiệt lợi ích, ngươi không thể động.” Nói đi, đứng dậy mà đi.

Bách Lý Độc khom người đưa tiễn, ngay sau đó đứng dậy, lập tức điều động các lộ Tiên Quân, Thiên Quân, truyền đạt mệnh lệnh, để cho bọn họ trước thẳng đến hạ giới biên giới một chút động thiên, nắm giữ những này động thiên, với tư cách Tiên giới tại hạ giới cứ điểm.

Hắn ngay sau đó lại giăng lưới khắp những cái kia âu sầu thất bại Tán Tiên, cất nhắc bổ nhiệm, thường thường đều là Tiên Quân Thiên Quân bậc này đại thần, trong lúc nhất thời Tiên giới trên dưới, một mảnh vui mừng khôn xiết.

Những tiên nhân này bởi vì không phải xuất thân thế phiệt, chỉ có thể làm Tán Tiên, bình thường thời kì căn bản sẽ không được đề bạt. Lần này chỉ cần tu luyện tới Đạo cảnh tam trùng thiên, liền có thể phong hầu, Đạo cảnh ngũ trọng thiên, liền có thể phong quân.

Bách Lý Độc thậm chí hứa hẹn, Đạo cảnh bát trùng thiên liền có thể phong Đế!

Chỉ là chưa hề có đạo cảnh bát trùng thiên người đến đây đầu nhập vào.

Thứ bảy Tiên giới, Tô Vân từ biệt Thiên Hậu nương nương về sau, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Hậu đình bên trong, một gốc thế giới tiên thụ từ từ bay lên, cùng bốn mươi chín đạo kiếm quang lẫn nhau chiếu rọi.

"Thiên Hậu tuy là tế lên vu tiên bảo thụ, nhưng mà nàng đối kháng tiên đình suy nghĩ cũng không mãnh liệt. Nàng càng nhiều chỉ là muốn tranh lấy lợi ích lớn hơn nữa."

Tô Vân thu về ánh mắt, thẳng rời đi: "Ta chỉ cần liên hệ nhiều hơn nữa đạo hữu. Ta chí bảo hoàng chung, cũng chỉ cần mau chóng luyện thành!"

Ngày hôm qua trực tiếp cảm ơn sự ủng hộ của mọi người, tối hôm qua dẫn đi 120 chụp thẻ kẹp sách hết rồi, biên tập nói lại muốn gửi mấy chục chụp về để cho ta kí tên… Lúc này Trạch Trư trước hết về nhà, ban đêm thấy.

Chương 732 : Thời Âm chi chung

Chương 733: Thời Âm chi chung

Ngũ sắc trên thuyền cất giữ lấy Hoang đồng, Tịch Diệt dung châu, Kiếp Tẫn huyền thiết, Hỗn Độn ngọc, ngọc kim các loại bảo vật, là cổ xưa vũ trụ Chí Nhân Nam Hiên Canh lưu lại, Tô Vân còn chưa kịp mở ra bảo thuyền bên trên nhà kho kiểm tra.

Chờ đến Thông Thiên các Âu Dã Vũ dẫn đầu Nguyên Sóc người giỏi tay nghề chạy tới, Tô Vân này mới khiến Oánh Oánh mở ra cái này tòa bảo thuyền đạo thứ nhất phía sau cửa nhà kho.

Căn này trong khố phòng cất giữ đồ vật là Hoang đồng, loại kim loại này vàng cam cam, tương tự đồng, nhưng hắn trọng lượng lại là vô cùng kinh người.

Loại kim loại này có một cái phi thường kỳ diệu đặc thù, chính là vô cùng ổn định, thậm chí sẽ không bị Hỗn Độn đồng hóa!

Nó một cái khác đặc điểm, chính là gần gũi tại đạo.

Oánh Oánh lật xem Nam Hiên Canh trí nhớ, nói: “Căn cứ Nam Hiên Canh ghi chép, bọn họ thời đại kia có chút cường giả lại ở trước khi chết, điều khiển ngũ sắc thuyền đi vào Hỗn Độn hải sưu tập Hoang đồng. Bọn họ đem loại kim loại này ép thành mỏng manh đồng bạc, nhỏ bé bao phủ tại bản thân xương cốt bên trên, sau đó đem bản thân đặt Hỗn Độn hải bên trong, để cho mình theo Hỗn Độn hải trôi nổi. Bọn họ mong

đợi có thể dựa vào cái này tới giữ lại đạo hạnh của mình, đến một cái khác vũ trụ, ở nơi đó đạt được trùng sinh."

Âu Dã Vũ dẫn đầu mặt khác Thông Thiên các cao thủ ở một bên ghi chép Hoang đồng tính chất, nói: "Bảo vật này có thể dùng tới miêu tả các chủ thần binh lạc ấn."

Mọi người tiến lên, nhao nhao thí nghiệm, ý đồ đem Hoang đồng nóng chảy.

Thông Thiên các bên trong cao thủ xuất hiện lớp lớp, phần lớn là tiên nhân, Âu Dã Vũ đám người đều luyện thành tiên hỏa, mục đích liền coi như là vì rèn đúc tiên binh lợi khí. Nhưng mà bọn họ nhao nhao tế ra mỗi người tiên hỏa, lại phát hiện Hoang đồng căn bản không hấp thu tiên hỏa bất kỳ năng lượng!

Bọn họ đốt hồi lâu, Hoang đồng như trước lạnh như băng.

"Tiên hỏa không thể nóng chảy, loại bảo vật này nên như thế nào luyện chế?"

Âu Dã Vũ đám người không khỏi sầu muộn, một cô gái nói: "Dùng cơ sở nhất tôi luyện, không ngừng rèn luyện, hẳn là cũng có thể rèn đúc thành hình."

Âu Dã Vũ lắc đầu nói: "Cái đồ chơi này có thể đối phó được Hỗn Độn hải áp lực nặng nề, độ cứng nhất định cao đáng sợ, ai có thể tôi luyện? Bảo vật này…"

Hắn lắc đầu, thở dài: "Không thể dùng."

Tô Vân cũng có chút thất vọng, dò hỏi: "Nếu như là Vạn Hóa Phần Tiên lô, có hay không có khả năng luyện hóa vật này?"

Âu Dã Vũ nói: "Các chủ, Vạn Hóa Phần Tiên lô cũng là Tiên đạo bảo vật. Cái này Hoang đồng không ăn tiên hỏa,

không cách nào bị dung luyện, Vạn Hóa Phần Tiên lô hơn phân nửa cũng không hề có tác dụng."

Oánh Oánh mở ra gian thứ hai nhà kho, toà này trong khố phòng cất giữ bảo vật là Tịch Diệt dung châu.

"Tịch Diệt dung châu là trong Hỗn Độn hải phát sinh tịch diệt kiếp, có chút có đại năng lực tồn tại, như Đạo Quân nhân vật như vậy, bọn họ bị tịch diệt kiếp phá hủy, thân thể nguyên thần đại đạo chỗ ngưng kết mà thành hạt châu." Oánh Oánh giới thiệu nói.

Nhà kho mở ra, bên trong cất giữ lấy hơn mười viên Tịch Diệt dung châu, mỗi một viên đều tròn trùng trục, có to bằng nắm tay.

Oánh Oánh nói: "Loại hạt châu này mang theo rất lớn tà tính, nhưng nếu như dùng tại bảo vật bên trên, có thể mở rộng bảo vật uy năng."

Âu Dã Vũ cẩn thận từng li từng tí, cự ly xa quan sát một phen, nói: "Vật này quá tà, nếu như khảm nạm tại các chủ thần binh, lấy các chủ đạo tâm thành tựu, sợ rằng sẽ bị phản phệ."

Tô Vân ho khan một tiếng, nói: "Đạo tâm của ta thành tựu cực cao."

Âu Dã Vũ trầm trầm nói: "Ngươi là các chủ, ngươi nói được là được."

Thứ hai cánh cửa sau trong bảo khố là Kiếp Tẫn huyền thiết.

"Trong Hỗn Độn hải, có chút vũ trụ bị hủy diệt không triệt để, có thể ở tại di tích bên trên vớt đến tẫn thiết thứ này."

Oánh Oánh nói: "Nam Hiên Canh là tại một chỗ tro tàn trong di tích tìm kiếm được loại kim loại này, bởi vì là tại kiếp hỏa tro tàn bên trong, bởi vậy tên là tẫn thiết. Hắn nghi ngờ

đây là chết tại phá diệt đại kiếp bên trong Đạo Quân bảo vật biến thành. Bởi vì hắn đang đào tẫn thiết lúc, đào được rất nhiều đốt thành tro bụi xương cốt. Hắn nghi ngờ những cái kia xương cốt là mặt khác vũ trụ Đạo Quân xương cốt."

Tẫn thiết số lượng rất nhiều, tỏa ra một cỗ yên tĩnh khí tức âm lãnh.

Âu Dã Vũ cẩn thận kiểm tra tẫn thiết tính chất, cau mày nói: "Thứ này bên trên thấm vào qua vô thượng tồn tại đạo huyết, chỉ sợ rất là tà môn, nếu như luyện bảo mà nói, chỉ sợ đối các chủ bất lợi."

Tô Vân lộ ra vẻ nghi hoặc.

Âu Dã Vũ nói: "Tẫn thiết bên trong thấm vào một chút cũng không có bên trên tồn tại đạo huyết, sẽ ảnh hưởng các chủ đạo tâm."

Tô Vân tức giận vô cùng mà cười: "Ngươi cảm thấy ta sẽ bị ảnh hưởng đạo tâm? Thật sự là truyện cười!"

Âu Dã Vũ không đáp, đến xem đối diện trong khố phòng cất giữ Hỗn Độn ngọc.

Hỗn Độn ngọc cùng trước mặt bảo vật khác biệt, đây là một loại Hỗn Độn vật chất ngưng tụ tạo thành.

Nam Hiên Canh chỉ đào được ba thước vuông lớn nhỏ một khối, giống như là một mặt bị đánh mài bằng phẳng kính, bên trong Hỗn Độn một mảnh, nếu như dùng sức lay một cái, liền có thể nhìn thấy Hỗn Độn ngọc bên trong thanh trọc nhị khí tách ra, nhật nguyệt tinh thần diễn hóa, tựa như một cái hoàn chỉnh trong gương vũ trụ!

Qua không lâu, cái này trong gương vũ trụ liền sẽ sụp đổ, quay về Hỗn Độn.

Món bảo vật này cũng là không thể coi thường!

Âu Dã Vũ trầm ngâm nói: "Bảo vật này nếu như dùng để luyện khí, vậy liền đáng tiếc. Nếu như có đại trí tuệ người, nhận được bảo vật này, không cần dung luyện, trực tiếp tiến hành tế luyện, liền có thể hóa thành chí bảo!"

Tô Vân ánh mắt sáng lên.

Âu Dã Vũ nhất thời rõ ràng hắn ý tứ, nói: "Các chủ không thích hợp món bảo vật này. Thích hợp bảo vật này người là Thủy Kính tiên sinh hoặc là Đế tâm. Chỉ là Đế tâm ý nghĩ quá thuần, bởi vậy thích hợp nhất bảo vật này vẫn là Thủy Kính tiên sinh."

Tô Vân cười lạnh nói: "Ngươi cảm thấy Thủy Kính tiên sinh cùng Đế tâm so ta thông minh?"

"Không dám."

Âu Dã Vũ đúng mực nói: "Các chủ, ngươi biết chúng ta những này một lòng làm nghiên cứu người, đều là có sao nói vậy."

Tô Vân nhức đầu, Thông Thiên các bên trong đều là dạng này người, nói thẳng tới dứt khoát đi, chưa từng suy nghĩ những người khác cảm nhận. Oánh Oánh chính là trong đó tài năng xuất chúng.

Chẳng qua Âu Dã Vũ ánh mắt quả thực rất là cay độc, Cầu Thủy Kính quả thực càng thích hợp cái này Hỗn Độn ngọc!

Ngọc kim cùng Hỗn Độn kim tinh cũng là Hỗn Độn vật chất, đều có khó tin chỗ, chỉ là những này xuất từ Hỗn Độn hải bảo vật, thường thường chắc chắn vô cùng, hơn nữa không hấp thu năng lượng, không cách nào dùng để luyện khí.

Trừ cái đó ra, Thái Sơ bảo thạch, Thái Tố chi khí thì là Nam Hiên Canh điều khiển ngũ sắc thuyền xông vào một mảnh mới sinh ra vũ trụ, từ nơi đó cướp tới.

Còn có Hỗn Độn kiếp hỏa, là hắn lang bạt Hỗn Độn hải lúc, nhìn thấy một cái hủy diệt bên trong vũ trụ, bị kiếp hỏa thôn phệ, vì vậy nhân cơ hội tiến lên thu thập một đoàn kiếp hỏa.

Hắn thu thập nhiều như vậy bảo vật, chỉ là hắn cũng có nghĩ đến bản thân trở lại cổ xưa vũ trụ, nơi này nhưng đã hủy diệt.

Âu Dã Vũ nhìn mà trợn tròn mắt, dò hỏi: "Các chủ, vị này gọi Nam Hiên Canh tiền bối từ nơi nào tìm đến nhiều như vậy khó tin bảo vật?"

Tô Vân nhìn về phía Oánh Oánh, Oánh Oánh kiểm tra Nam Hiên Canh trí nhớ, nói: "Nam Hiên Canh điều khiển ngũ sắc thuyền bốn phía du lịch, hắn phát hiện tại trong Hỗn Độn hải có một nơi cực kỳ kỳ lạ, giống như là vũ trụ mộ địa, rất nhiều vũ trụ đều táng ở nơi đó. Hắn chính là ở nơi đó đào được những vật này."

"Vũ trụ mộ địa?" Tô Vân hai mắt tỏa sáng, đối Nam Hiên Canh trí nhớ phi thường tò mò.

Nam Hiên Canh là một cái Hỗn Độn hải đào mỏ người, nhất định biết rất nhiều việc hay!

Đáng tiếc chỉ có Oánh Oánh mới có thể đọc hiểu Nam Hiên Canh quyển sách này.

Oánh Oánh lật xem Nam Hiên Canh trí nhớ, tiếp tục nói: "Nam Hiên Canh suy đoán, trong Hỗn Độn hải có đếm không hết vũ trụ, những này vũ trụ tử vong, còn lại một chút tàn tích, liền sẽ bị Hỗn Độn thuỷ triều hoặc là hải lưu đưa đến cùng một nơi. Hắn cơ duyên xảo hợp tìm đến vũ trụ mộ địa, ở nơi đó đào được rất nhiều bảo vật, cũng gặp phải rất nhiều khó tin sự tình."

Tô Vân bất thình lình tỉnh ngộ, nói: "Vũ trụ của chúng ta, chính là xây dựng ở cổ xưa vũ trụ di tích bên trên, cái này chẳng phải là nói, cổ xưa vũ trụ xác cũng tại phiêu hướng vũ trụ mộ địa?"

Oánh Oánh mắt sáng rực lên: "Nói không chừng chúng ta bây giờ liền ở tại vũ trụ mộ địa bên trong! Luân Hồi Thánh Vương mở ra Hỗn Độn lúc, mở ra xác, chưa chắc là đến từ cổ xưa vũ trụ!"

Tô Vân hưng phấn nói: "Còn có Hỗn Độn Đại Đế lên bờ, dẫn tới một ngôi mộ mộ, phần mộ bên trong thi thể hóa thành Minh đô. Cái này quan tài khả năng chưa hẳn chính là đến từ cổ xưa vũ trụ, cũng có thể là đến từ vũ trụ mộ địa!"

Oánh Oánh ngẩn ngơ, bất thình lình nói: "Sĩ tử, nếu là như vậy, Luân Hồi Thánh Vương có thể là tại mộ địa bên trong mở ra vũ trụ càn khôn. Có thể hay không chọc ra cái gì cái sọt…"

Tô Vân vội vàng che miệng của nàng, đề phòng nhìn về phía bốn phía, e sợ cho phát động hoa cái số mệnh.

Cũng may trong lúc nhất thời không có cái gì chuyện xấu phát sinh.

Âu Dã Vũ đang tại quan sát Hỗn Độn kiếp hỏa, ngọn lửa này cùng mặt khác hỏa diễm khác biệt, là kiếp hỏa, chẳng qua lại là hủy diệt vũ trụ càn khôn kiếp hỏa.

Nam Hiên Canh đem thu thập được kiếp hỏa đặt ở ngũ sắc kim làm trên đèn, bên ngoài dùng chính là tẫn thiết làm lồng.

Âu Dã Vũ đang muốn mở đèn lên cái lồng, bàn tay mò tới tẫn thiết làm chụp đèn lúc vẫn không khỏi ngơ ngẩn, chụp đèn là mềm!

Hắn dùng tay nắm bóp, chụp đèn bên trên xuất hiện hắn vân tay.

Hắn lại đè lên phía dưới ngũ sắc kim, ngũ sắc kim cũng là mềm.

"Các chủ."

Âu Dã Vũ ngẩng đầu lên, nói: "Các chủ chuông, ý định tên gọi là gì?"

Tô Vân đang cùng Oánh Oánh thảo luận vũ trụ mộ địa có hay không liền tại phụ cận, nghe vậy nói: "Ta ý định gọi là Thời Âm, thời gian âm thanh, ta…"

Ánh mắt hắn sáng lên, vừa mừng vừa sợ: "Trưởng lão có biện pháp luyện chế ta hoàng chung?"

Âu Dã Vũ cười nói: "Hỗn Độn vật chất không ăn nhiệt lượng, thế nhưng là e ngại Hỗn Độn kiếp hỏa, bởi vậy dùng Hỗn Độn kiếp hỏa luyện chế lời nói, vẫn là có thể được. Các chủ lưu lại bản vẽ, chúng ta tới luyện chế các chủ Thời Âm chi chung."

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, nhẹ nhàng phất tay, Tiên Thiên Nhất Khí bay ra, hóa thành một cái to lớn hoàng chung, bên ngoài cửu hoàn, nội bộ bánh răng, đều là rõ mồn một trước mắt!

Đây là hắn thần thông, không cần đến vẽ bản vẽ, tất cả đều tại thần thông bên trong!

Âu Dã Vũ quan sát hoàng chung, chỉ thấy cái này hoàng chung so lúc trước càng thêm phức tạp, cau mày nói: "Các chủ khi nào muốn?"

Tô Vân nói: "Càng nhanh càng tốt!"

Âu Dã Vũ trầm ngâm phút chốc, nói: "Ta chỉ có thể làm hết sức."

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, Oánh Oánh nói nhỏ: "Âu Dã lão đầu cũng không có nói khi nào có khả năng luyện thành."

Tô Vân cùng mọi người đem ngũ sắc trên thuyền bảo vật đều chuyển xuống đến, nói: "Đế Thúc luyện kim quan, luyện bốn mươi chín tiên kiếm, Đế Tuyệt luyện Tứ Cực đỉnh, luyện Phần Tiên lô, Đế Phong luyện kiếm hoàn, đều là lề mề. Đặc biệt là kim quan, Tứ Cực đỉnh những vật này, tiêu phí thời gian chỉ cần lấy vạn năm qua tính toán."

Oánh Oánh nói: "Nhưng mà, ngươi nói những này là chí bảo."

"Thời Âm chi chung, cũng sẽ là chí bảo."

Tô Vân mỉm cười nói: "Chỉ là cảnh giới của ta còn chưa tới đạt cửu trùng thiên mà thôi. Đợi đến ta hoàn thiện công pháp thần thông, hoàn mỹ phù hợp chiếc chuông này, nó liền sẽ là chân chính chí bảo!"

Hắn ánh mắt sáng rực, thanh âm bên trong mang theo không gì so sánh nổi tự tin, tiện tay cầm lấy Hỗn Độn ngọc đi gặp Cầu Thủy Kính.

Oánh Oánh vội vàng đuổi theo hắn.

Cầu Thủy Kính nguyên bản tại Nguyên Sóc Đông đô, nhìn thấy có tiên nhân từ thứ sáu Tiên giới hạ giới, biết không ổn, liền lập tức chạy tới Đế đình.

Tô Vân lấy Thái Cổ đệ nhất kiếm trận ngừng lại tràng này náo động, Cầu Thủy Kính lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, còn chưa kịp về Đông đô, Tô Vân liền tìm đến hắn, đem Hỗn Độn ngọc giao cho hắn, cười nói: "Âu Dã Vũ nói, món bảo vật này tại Thủy Kính tiên sinh trong tay có thể trở thành chí bảo, ta nhưng không tin lắm."

Cầu Thủy Kính lặp đi lặp lại quan sát Hỗn Độn ngọc, lại thôi thúc một phen, chỉ thấy Hỗn Độn ngọc bên trong có khai thiên tịch địa cảnh tượng, diễn hóa thế giới, không khỏi trong lòng khẽ nhúc nhích, kinh hỉ nói: "Bảo vật này cần phải có đại

trí tuệ người tới thôi thúc, mới có thể phát huy ra uy lực của nó. Cùng ta quả thực thích hợp. Các chủ mời xem!"

Hắn đem Hỗn Độn ngọc tế lên, nhưng thấy Hỗn Độn ngọc bên trong vũ trụ bất thình lình biến hóa, hóa thành kiếp hỏa thế giới!

"Ta thay đổi một cái đại đạo hằng số!" Cầu Thủy Kính hưng phấn nói.

"Ờ! Ờ!" Tô Vân liên tục gật đầu, liền quay lưng đi, mặt tối sầm lại rời đi.

Cầu Thủy Kính còn tại phấn khởi thưởng thức Hỗn Độn ngọc, hoàn toàn không nhìn thấy Tô các chủ sắc mặt có bao nhiêu đen.

Tô Vân rời đi Đế đình, do dự một chút, đi tới Bắc Minh, vượt biển mà đi, chỉ thấy trong biển có Côn giống như hắn đồng hành, đưa tiễn nghìn vạn dặm, mà nhảy lùi lại ra biển cả, hóa thành một cô gái cách xa phất tay.

"Là Côn nữ!"

Oánh Oánh hưng phấn nói: "Ngươi đã đáp ứng nhân gia muốn sinh sôi chủng tộc!"

Tô Vân cười nói: "Ta vốn cho là nàng chủng tộc sắp sửa diệt tuyệt, mới đáp ứng nàng sinh sôi chủng tộc, về sau mới biết Bắc Minh bên trong đâu đâu cũng có Côn, cũng không có cần thiết sinh sôi chủng tộc. Nàng đối ta cũng là bằng hữu chi tâm, đến đây đưa tiễn, cũng không có ý gì khác nghĩ."

Oánh Oánh cười nói: "Ngươi không hỏi, làm sao biết nhân gia ý tứ?"

Tô Vân không đáp, ngửa mặt nhìn lên bầu trời, chỉ thấy Bắc Minh trên không cũng có thật nhiều Tiên Lục dấu vết lưu

lại, hiển nhiên có không ít Tiên giới tiên nhân hạ giới, tới Bắc Minh tìm kiếm trên biển tiên sơn phúc địa.

Hắn mơ hồ có chút sầu lo.

Đợi đi tới Đế Tọa động thiên, gặp qua Sài Vân Độ Thần Quân, Tô Vân đi thẳng vào vấn đề, dò hỏi: "Trích tiên nhân ở đó không?"

Sài Vân Độ trong lòng giật mình: "Thánh Hoàng làm thế nào biết nhà ta lão tổ ở đây?"

Tô Vân cười nói: "Năm đó ta đánh hỏng Huyền quan, cứu ra bị vây ở Huyền quan bên trong tiên nhân, trích tiên nhân chính là một trong số đó. Ta làm sao không biết? Trích tiên nhân là gần vạn năm qua, một người duy nhất dùng Thiên Tượng cảnh giới đối kháng Vũ tiên nhân Kiếp kiếm tồn tại, mạnh như thế người, ta có thể nào không thấy?"

Chương 733 : Kinh tài tuyệt diễm trích tiên nhân

Chương 734: Kinh tài tuyệt diễm trích tiên nhân

Sài Vân Độ chần chừ một chút, đứng lên nói: "Thánh Hoàng chờ một chút, ta cái này liền đi mời…"

"Không cần."

Bên ngoài truyền tới một thanh thanh đạm đạm âm thanh, nói: "Tô Thánh Hoàng chính là ân nhân cứu mạng của ta, chưa hề tự thân đón tiếp đã là tội lỗi, không dám lại gây khó dễ thân phận?"

Tô Vân theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một cái cụt một tay tiên nhân cất bước đi tới, tuy là cụt tay, nhưng anh tư phấn chấn, phong thái nổi bật.

Hắn tướng mạo cùng Sài Sơ Hi rất giống, dáng người thon dài, dung mạo điệt lệ, nhưng lại mang theo người nhà họ Sài đặc thù lạnh lùng cùng tiêu sái khí chất.

Người này chính là trích tiên nhân.

Năm đó không người phi thăng trong lịch sử, hắn chính là rực rỡ nhất tinh thần!

Tại cái kia đoạn không người phi thăng năm tháng bên trong, không chỉ có không có hậu thế Chinh Thánh, Nguyên Đạo cảnh giới, thậm chí liền Lôi Trì, Trường Viên, Quảng Hàn các loại cảnh giới đều là không trọn vẹn. Trích tiên nhân một mình đi ra Đế Tọa động thiên, du lịch mặt khác động thiên, gặp các đại động thiên cao thủ, bổ sung Lôi Trì các loại cảnh

giới, lấy Thiên Tượng cảnh giới khiêu chiến Vũ tiên nhân tiên kiếm!

Hắn tại bỏ ra một cánh tay đánh đổi về sau, phi thăng lên trời, trở thành bảy mươi hai động thiên bên trong một người duy nhất dùng Thiên Tượng cảnh giới phi thăng thành tiên người!

Tại cổ xưa năm tháng, hắn khích lệ vô số người!

Thử hỏi thiên hạ, ai có thể lấy Thiên Tượng cảnh giới tu vi, chống lại Vũ tiên nhân tiên kiếm? Trích tiên nhân làm được.

Hắn tại Thiên Tượng cảnh giới lúc thành tựu, cũng đã gần như Kim Tiên!

Lấy cảnh giới bây giờ đến xem, hắn là thiếu hụt bốn cái cảnh giới, ngạnh hám Kim Tiên!

Lấy quá khứ cảnh giới đến xem, hắn cũng là thiếu hụt hai cái cảnh giới!

Cho dù Tô Vân năm đó cũng khó có thể làm được.

Huống chi, hắn tại phi thăng Tiên giới về sau, càng là làm ra một kiện để cho người ta nghẹn họng nhìn trân trối sự tình, đó chính là từ Tiên giới trốn ra được, trở lại hạ giới!

Cũng là bởi vì cử động lần này hắn được người xưng làm trích tiên, lại bị Tiên giới đuổi giết, chư thiên vạn giới không có đất dung thân, thậm chí hắn tại Thiên Phủ đại chiến đuổi giết tiên nhân tạo thành phá hoại cực lớn, dẫn đến Thiên Phủ đối tiên nhân hạ phàm sinh ra cực lớn sợ hãi!

Về sau, hắn liền bị giam giữ tại trong quan tài treo trên vách đá, trở thành Phần Tiên lô luyện chế đế kiếm nhiên liệu.

Hắn là một cái khác truyền kỳ, cùng Tô Vân trải qua hoàn toàn khác biệt truyền kỳ.

Tô Vân trên dưới quan sát Sài gia trích tiên, chỉ thấy một thân tóc mai có tóc trắng, hẳn là tại Phần Tiên lô bị luyện mà tạo thành, bất quá hắn khí thế như trước phi phàm, cũng không nửa điểm sa sút, thậm chí mơ hồ trong đó để Tô Vân cảm giác được nguy hiểm.

Hiển nhiên, từ Huyền quan bên trong thoát khốn sau hắn liền tới đến Đế Tọa động thiên, những năm này nhất định chuyên cần khổ luyện, để cho mình thực lực tu vi lại lên một tầng nữa!

"Sài Sơ Hi thông minh, chính là di truyền từ hắn."

Tô Vân nhớ tới Sài Sơ Hi, vẫn là không khỏi có chút thất lạc, cái này kỳ nữ vẫn là bỏ tất cả, bỏ hắn mà đi. Hắn lấy lại bình tĩnh, đứng dậy cười nói: "Sài đạo hữu, nghe qua tiếng tốt."

Trích tiên hạ thấp người nói: "Không dám nhận. Tô Thánh Hoàng gọi ta là Sài Nhiễu Phong liền có thể. Cảm ơn Tô Thánh Hoàng cứu, nếu không phải Tô Thánh Hoàng làm giúp đỡ, ta chỉ sợ đã chết tại Phần Tiên lô tay."

Trích tiên Sài Nhiễu Phong lời nhanh tiếng nhanh, nói: "Thánh Hoàng này tới mục đích, ta đã biết. Thánh Hoàng lấy vô thượng kiếm trận thủ hộ Đế đình, để Tiên giới không cách nào xâm lấn, lần này Thánh Hoàng lại mạo hiểm ra ngoài, mục đích là vì tìm đến nhiều hơn nữa đồng đạo."

Tô Vân gật đầu, trong lòng rất là thoải mái.

Cùng trích tiên Sài Nhiễu Phong thông minh như vậy người nói chuyện phiếm, ngươi rất tiết kiệm tâm lực, bởi vì bọn hắn ngay đầu tiên liền rõ ràng trong lòng ngươi suy nghĩ.

Trích tiên Sài Nhiễu Phong nói: "Tiên giới thế lớn, đối kháng Tiên giới, chỉ cần đánh cược thân gia tính mạng. Thánh

Hoàng có thủ đoạn gì, để cho ta đánh cược thân gia tính mạng?"

Tô Vân trầm ngâm nói: "Chỉ dựa vào Thái Cổ đệ nhất kiếm trận, không cách nào để cho trích tiên động tâm?"

Trích tiên Sài Nhiễu Phong nói: "Vật ngoài thân mà thôi. Loại trừ toà kiếm trận này, Thánh Hoàng còn thừa lại cái gì có thể làm cảm động Sài mỗ?"

Tô Vân tính toán một chút, Thái Cổ đệ nhất kiếm trận không thể để cho trích tiên động tâm, như vậy chân mình giẫm nhiều như vậy chiếc thuyền, đương nhiên cũng không cách nào để hắn động tâm.

Có thể làm cho dạng này kỳ tài ngút trời động tâm, chỉ có thực sự thực lực!

Tô Vân cười nói: "Ta thi triển ba chiêu thần thông, xin trích tiên xem qua."

Trích tiên Sài Nhiễu Phong ánh mắt lấp lóe, nói: "Thánh Hoàng, ta cùng ngươi trợ hứng."

Tô Vân khẽ mỉm cười: "Tốt."

Sài Vân Độ không khỏi căng thẳng, vội vàng sai người lui ra, trích tiên Sài Nhiễu Phong nói: "Vân Độ ngươi cũng lui ra."

Tô Vân cười nói: "Ba chiêu mà thôi, không cần khẩn trương như vậy."

Hắn không có sử dụng tử thanh tiên kiếm, mà là tụ khí làm kiếm, lấy Tiên Thiên Nhất Khí hóa thành một đạo kiếm quang, đi về phía trích tiên Sài Nhiễu Phong công tới!

Chỉ là chiêu thứ nhất, hắn liền thi triển ra bản thân mới nhất khai sáng ra kiếm đạo thần thông.

Sát Na Luân Hồi Bát Vạn Xuân!

Một chiêu này kiếm đạo thần thông chính là hắn kiếm đạo đệ nhị trùng thiên Đạo cảnh, tích chứa đạo pháp là kiếm đạo Luân Hồi, trong phút chốc Luân Hồi tám vạn lần.

Trích tiên Sài Nhiễu Phong đối mặt một chiêu này lúc, bất thình lình có một loại sinh tử luân độ, một lần Luân Hồi là một kiếp, trong phút chốc, muốn độ tám vạn lần Luân Hồi chi kiếp!

Hắn nhưng cũng quả quyết, biết một chiêu này kiếm đạo phức tạp, không đi quản Tô Vân một chiêu này là cái gì, thẳng công hướng Tô Vân, công hắn nhất định cứu, dùng cái này tới hóa giải bản thân nguy cơ!

Hắn Đạo cảnh trùng điệp bộc phát, tựa như Bắc Minh chi hải bộc phát!

Một tầng lại một tầng minh hải tích lũy điệp gia, trong khoảnh khắc liền hình thành bốn đại Đạo cảnh, để pháp lực của hắn liên tục tăng lên, trong khoảnh khắc liền đi đến Tô Vân cũng chỉ cần ngước nhìn độ cao!

Đáng sợ hơn chính là, minh hải bên trong có ngàn vạn Thần Ma, đều là đại đạo của hắn biến thành!

Trích tiên Sài Nhiễu Phong bàn tay đón Tô Vân kiếm quang hướng về phía trước đánh ra, vô lượng minh hải gào thét, đem Tô Vân kể cả kiếm quang cùng một chỗ bao phủ!

“Xuy —— “

Kiếm quang đâm rách minh hải, trong khoảnh khắc nhảy vọt trăm triệu dặm , mặc cho minh hải là như thế nào dày nặng, tại kiếm đạo phía dưới cũng đang phát sinh bóp méo, hóa thành xoay quanh đạo này kiếm quang bay lượn bánh xe nước.

Kiếm quang đi tới Sài Nhiễu Phong trước mắt.

Sài Nhiễu Phong sau lưng bất thình lình hiện ra Quảng Hàn cây quế, thân hình không động, nhưng người đã từ Đế Tọa động thiên biến mất.

Thân hình của hắn phảng phất như Quảng Hàn cây quế đồng dạng, kết nối lấy ngàn vạn cái thế giới, tại kiếm quang đâm tới thời điểm, cũng đã rời đi Đế Tọa Thiên Tích sơn, xuất hiện tại ức vạn vạn bên trong xa thiên quan động thiên.

Nhưng mà đạo kiếm quang kia lại tựa hồ như xuyên qua thời không, như trước đuổi theo.

Trích tiên Sài Nhiễu Phong thân hình lấp loé không yên, từ phía trên quan động thiên thoát ra, đi tới Thiên Tôn động thiên, quay đầu nhìn lại, liền thấy kiếm quang theo sát mà tới, vội vàng thân hình chợt lóe, lại đi tới Thiên Kỷ động thiên, lại từ Thiên Kỷ động thiên na di đến Tả Thượng Vệ động thiên, lại trốn đến Tam Đài động thiên!

Sau một khắc, thân hình hắn na di, đi vào cây quế kết nối ngàn vạn thế giới, thân hình từ từng cái trong thế giới tránh thỏa sức mà qua!

"Hưu!"

Thân hình hắn chợt lóe, lại trở lại Thiên Tích sơn bên trên, lại thấy cái kia một đạo kiếm quang từ bản thân tóc mai đâm qua, chỉ gọt đi hắn mấy cây tóc mai tóc trắng.

Trích tiên Sài Nhiễu Phong toàn thân trên dưới mồ hôi tuôn như nước, hô hô thở hổn hển, lộ ra nghi ngờ không thôi chi sắc.

Hắn lúc trước ý đồ công Tô Vân chi nhất định cứu tới hóa giải bản thân nguy cơ, không nghĩ tới như trước không thể ngăn lại một chiêu này, vì vậy liền thử nghiệm tránh đi một

chiêu này, không nghĩ tới tu vi của hắn hao tổn hơn phân nửa, mới đưa một kiếm này tránh đi.

Sài Vân Độ đám người chỉ có thể nhìn thấy Sài Nhiễu Phong sau lưng hiện lên cây quế, người tại trên cây lấp loé không yên, thử nghiệm tránh né Tô Vân kiếm quang. Nhưng bọn họ căn bản không biết, Sài Vân Độ tại đây ngắn ngủi trong nháy mắt cũng đã du lịch mấy chục động thiên, đại thiên thế giới, tu vi hao tổn cực kì khủng bố!

Tô Vân một kiếm này đâm vào không khí, cũng không nhịn được lộ ra vẻ kinh ngạc, Oánh Oánh cũng giật mình một chút bay người lên, có chút khó có thể tin nhìn Sài Nhiễu Phong.

"Sĩ tử khai sáng ra Sát Na Luân Hồi Bát Vạn Xuân một chiêu này về sau, liền không người có thể tránh thoát đi, cho dù là Đế Phong cũng không được! Những cái kia Thiên Quân Tiên Quân càng không được!"

Trong nội tâm nàng không khỏi ngạc nhiên, trích tiên Sài Nhiễu Phong là cái thứ nhất tránh thoát Tô Vân một chiêu này người!

Kiếm đạo Đại Đế đều chưa từng tránh thoát kiếm chiêu, lại bị hắn tránh thoát!

"Cái này trích tiên tài hoa, không kém hơn Đế Phong!"

Oánh Oánh thầm nghĩ: "Khó trách năm đó hắn vụng trộm hạ giới, sẽ bị người đuổi giết. Có không kém hơn Đế Phong tài hoa, người như thế hạ giới chính là thả hổ về rừng, đương nhiên không thể để cho hắn chạy thoát!"

Đây là một cái có Đại Đế tư chất người, có năng lực mở ra cửu trùng thiên Đạo cảnh, thậm chí cùng đệ nhất tiên nhân tranh đoạt đế vị người!

"Thánh Hoàng, chiêu thứ hai!"

Trích tiên Sài Nhiễu Phong thừa dịp Tô Vân kinh ngạc trong tích tắc, lập tức phản công, vừa ra tay chính là bản thân mạnh nhất thần thông!

Hắn quyết không thể để Tô Vân thi triển ra chiêu thứ hai.

Tô Vân chiêu thứ nhất đã khủng bố đến cần hắn tiêu hao hơn phân nửa tu vi mới có thể tránh đi tình trạng, nếu như mặc cho Tô Vân thi triển ra chiêu thứ hai chỉ sợ bản thân căn bản vô lực ngăn cản!

Năm đó hắn bị vây ở Huyền quan bên trong, đối kháng Vạn Hóa Phần Tiên lô luyện hóa tìm hiểu ra một môn thần thông, chỉ là môn thần thông này tuy là tìm hiểu ra đến, lại không cách nào thi triển.

Cho đến trước đây không lâu, hắn tu luyện tới Đạo cảnh tứ trùng thiên, mới có đầy đủ lực lượng thi triển đi ra.

Hắn cũng không mù quáng theo mặt khác tiên nhân, khi đó những tiên nhân kia sáng tạo ra Tứ Cực đỉnh ấn, dùng cái này tới khắc chế Vạn Hóa Phần Tiên lô, nhưng mà hắn nhưng quan sát Phần Tiên lô vận chuyển, đủ loại phù văn diệu lý biến hóa, coi đây là căn cứ, phá giải Phần Tiên lô.

Cái này có thể nói là hắn mạnh nhất thần thông, chiêu pháp vừa ra, liền thấy chói lọi vô cùng đạo quang từ hắn trong cơ thể bắn ra, kèm theo hắn cụt một tay, hướng Tô Vân chém tới!

Tia sáng kia kinh diễm vô cùng, bổ ra chỗ, có khả năng nhìn thấy tinh thuần nhất đạo tại quang mang bên trong diễn hóa nhật nguyệt tinh thần, núi sông hồ nước!

Ngay tại lúc hắn xuất chiêu thời điểm, bên tai liền truyền đến một tiếng chuông vang.

Hắn thần thông bộc phát, giống như là cắt vào một cái vô cùng Hỗn Độn địa phương, tiến lên khó khăn, đại đạo thần thông uy lực phía trước tiến trên đường không ngừng suy yếu.

Theo hắn xâm nhập, tiếng thứ hai chuông vang truyền đến, tiếp theo là tiếng thứ ba, tiếng thứ tư…

Kèm theo bảy tiếng chuông vang, hắn một chiêu này đại thần thông uy năng bị tầng tầng suy yếu, cuối cùng một kích này đạo quang đi tới Tô Vân mi tâm, nhưng mất đi tất cả uy năng.

Hắn thân ở Tô Vân thần thông bên trong, không nhìn thấy Tô Vân thần thông toàn bộ, nhưng Sài Vân Độ đám người nhưng thấy được rõ ràng.

Bọn họ nhìn thấy trích tiên Sài Nhiễu Phong tại thần thông bộc phát thời điểm, liền thân ở một cái lớn lao hồng chung bên trong, mặc dù Sài Nhiễu Phong tầng tầng tiến dần lên, nhưng mà thân hình nhưng càng ngày càng chậm, cuối cùng dừng lại tại Tô Vân trước mặt.

Một chiêu này cho bọn hắn rung động, tại phía xa trích tiên nhân phía trên!

Bởi vì, bọn họ có khả năng thấy rõ ràng Tô Vân hoàng chung phía trên, hiện ra đủ loại thần thông lạc ấn, trong đó liền có Tô Vân lúc trước thi triển một chiêu kia Sát Na Luân Hồi Bát Vạn Xuân lạc ấn!

Sát Na Luân Hồi, chỉ là cái này hoàng chung bên trên một cái lạc ấn mà thôi, còn có mặt khác lạc ấn đứng hàng Sát Na Luân Hồi phía trên!

Hiển nhiên, Tô Vân cũng không triệt để thôi phát hoàng chung uy năng, chỉ là mặc cho trích tiên Sài Nhiễu Phong tới phá giải một chiêu này mà thôi.

“Trích tiên, chiêu thứ ba.”

Tô Vân mặt mang tươi cười, nhẹ nhàng một chưởng đánh ra.

Hai người bàn tay va chạm trong tích tắc, trích tiên Sài Nhiễu Phong bất thình lình chỉ cảm thấy hoàng chung mang cho áp lực của mình bỗng nhiên mất, không tự chủ được pháp lực bộc phát.

Pháp lực của hắn mạnh mẽ còn tại Tô Vân phía trên, Tô Vân lui về phía sau một bước, thu về bàn tay, cười nói: "Ba chiêu đã qua, trích tiên ý như thế nào?"

Trích tiên Sài Nhiễu Phong đang muốn nói chuyện, bất thình lình chỉ cảm thấy cụt tay ngứa lạ khó nhịn, tiếp lấy máu thịt nhúc nhích, điên cuồng sinh trưởng, thậm chí liền xương cốt cũng tại sinh trưởng!

Rất nhanh một đầu hoàn toàn mới cánh tay liền mọc ra!

Trích tiên Sài Nhiễu Phong không khỏi kinh ngạc, hoạt động một chút tân sinh cánh tay, trên mặt buồn vui đan xen.

Vừa rồi chiêu thứ ba, Tô Vân cũng không giống như hắn liều mạng, trái lại, Tô Vân thi triển chính là một loại tạo hóa hoặc là tạo vật thần thông, trực tiếp tác dụng tại thân thể của hắn cùng nội tâm phía trên, để hắn đoạn chi tái sinh!

Sau một lúc lâu, hắn mới hồi phục tinh thần lại, nói: "Ngươi đã từng là ta Sài gia cô gia?"

Tô Vân nhẹ nhàng gật đầu, vẻ mặt buồn bã.

Trích tiên Sài Nhiễu Phong hướng Sài Vân Độ nói: "Ta Sài gia còn có xuất sắc như vậy nữ tử a?"

Tô Vân lộ ra vẻ chờ mong.

Sài Vân Độ lắc đầu.

Trích tiên Sài Nhiễu Phong thở dài: "Đáng tiếc ta không phải nữ tử, bằng không chắc chắn cảm mến cho ngươi. Thánh Hoàng yên tâm, sau này Đế Tọa động thiên, duy Thánh Hoàng như Thiên Lôi sai đâu đánh đó!"

Tô Vân mang theo Oánh Oánh rời đi Đế Tọa động thiên, cảm khái nói: “Trích tiên nhân là ta gặp qua tài hoa cao nhất người một trong, so với Đế Tuyệt, Đế Phong, thậm chí trong lịch sử những cái kia đệ nhất tiên nhân, cũng không kém cỏi. Không biết Phương Trục Chí, Sư Úy Nhiên bọn họ mấy năm này, có hay không trưởng thành đến làm ta kinh diễm tình trạng?”

Chương 734 : Nhân ma sinh ra (đại chương cầu phiếu)

Chương 735: Nhân ma sinh ra (đại chương cầu phiếu)

Tô Vân đi qua Tư Mệnh động thiên, sắc mặt có mấy phần nghiêm nghị, chỉ thấy toà này động thiên không trung cùng trên mặt đất đâu đâu cũng có Tiên Lục đường vân lạc ấn, hiển nhiên không biết bao nhiêu Tiên giới cường giả thông qua tiên lộ từ Tiên giới giáng lâm đến Tư Mệnh động thiên!

Rất nhiều nơi, Tiên Lục trùng lặp, tính ra hàng trăm, loại này đại quy mô giáng lâm rất là hiếm thấy!

Mà tương tự chỗ như vậy không phải số ít, có thể tưởng tượng, Tư Mệnh động thiên nhất định là Tiên giới lựa chọn một cái chủ yếu cứ điểm, chuẩn bị coi đây là cứ điểm, tại thứ bảy Tiên giới đứng vững gót chân!

Tô Vân cùng Oánh Oánh tiếp tục tiến lên, chạy tới Sư Đế Quân vị trí Hậu Thổ động thiên.

Tư Mệnh động thiên cùng Hậu Thổ động thiên liên kết, tại Tiên giới, Tư Mệnh động thiên chính là Hậu Thổ động thiên thuộc địa, tại thứ bảy Tiên giới, Sư gia từ lâu đem Tư Mệnh động thiên xem như phạm vi thế lực của mình.

Bất quá, tiên đình đã ở đây xây dựng rất nhiều cứ điểm, Tô Vân dọc đường nhìn thấy tiên đình thậm chí tại Tư Mệnh động thiên xây thành trì!

Hắn không tự chủ chậm lại bước chân, quan sát Tư Mệnh động thiên tình huống.

Những tiên nhân này bắt giữ thứ bảy Tiên giới dân bản địa, để cho bọn họ đào mỏ luyện kim, lại cất nhắc một chút bản thổ tiên nhân cùng Thần Quân, cho phép lấy chức quan, để cho bọn họ thời đại tiên đình thống trị Tư Mệnh động thiên quốc gia, cống lên tài nguyên khoáng sản.

Tư Mệnh động thiên to to nhỏ nhỏ gần một trăm quốc gia, hạ hạt hơn bốn trăm cái cùng loại với Nguyên Sóc tinh cầu thế giới, nhân khẩu nhiều đến trăm tỷ. Giờ phút này các nơi đều dựng lên hồng lô, hồng lô ngày đêm không ngừng, ban đêm lò lửa đem không trung chiếu sáng giống như ban ngày, dã luyện thần thiết thần kim, rèn đúc tiên gia bảo vật!

"Thứ sáu Tiên giới tiên nhân, đã đang chuẩn bị chiến tranh rồi." Oánh Oánh một bên ghi chép, một bên hướng Tô Vân nói.

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị, không nói gì.

Hắn tuy là bảy mươi hai động thiên thủ lĩnh, nhưng mà có Tiên Hậu, Sư Đế Quân, Tử Vi Đế Quân đám người chiếm cứ Câu Trần, Hậu Thổ, Bắc Cực các loại động thiên, vây quanh Đế đình, kiềm chế lấy hắn, để hắn không cách nào thống trị mặt khác động thiên.

Thậm chí không ngớt mẹ kế mẹ, cho dù cùng Trường Sinh Đế Quân có thâm cừu đại hận, cũng phải lưu lại Tiêu Trường Sinh một mạng, dùng để kiềm chế Tô Vân, mở rộng lãnh địa của mình.

Tô Vân nhìn thấy Tư Mệnh động thiên mọi người bị nô dịch, trong lòng cũng không tốt đẹp gì, nhưng yên lặng khuyên bảo bản thân: "Ta chỉ là vì Nguyên Sóc, giữ vững Nguyên Sóc phương này tịnh thổ, mặt khác, không liên quan gì đến ta."

Nguyên Sóc là trong lòng của hắn tịnh thổ, là hắn muốn bảo vệ địa phương, mặt khác động thiên mọi người, chỉ là

người lạ mà thôi.

Bất thình lình, tê tâm liệt phế tiếng khóc truyền đến.

Tô Vân chậm lại bước chân, nhìn xuống dưới, chỉ thấy nơi đó là một mảnh thành thị, chỉ là đã bị phá hủy, đâu đâu cũng có đổ nát thê lương, sụp đổ trong phòng bốc lên khói đặc.

Tô Vân trôi lơ lửng ở mảnh này thành thị phế tích bên trên không, trên đường phố, phế tích bên trong, trong sông, đâu đâu cũng có thi thể.

Một tôn đến từ Tiên giới thần, triển lộ ra vĩ đại thân thể, người khoác màu vàng thần khải, chống kỳ lạ binh khí, đứng tại thành thị trung tâm.

Chính là tôn thần này đồ sát trong thành mọi người.

Mà tiếng khóc thì lại đến từ tại một đứa bé con, ngồi quỳ chân tại vô số thi thể trung tâm, ánh mắt bên trong tràn đầy sợ hãi cùng cừu hận.

Tỷ tỷ của hắn đem hắn ôm ở, so với hắn tuổi tác lớn hơn mấy tuổi, nhưng cũng chỉ bảy, tám tuổi, gắt gao bảo vệ hắn.

Hắn tại khóc lớn, khóc đến gương mặt đã bóp méo, mà ôm hắn cái kia nhỏ gầy nữ hài chỉ là run rẩy, nhịn xuống không có phát ra âm thanh.

"Bởi vì các ngươi vương không phù hợp quy tắc, cho nên tiên đình hàng kiếp cho các ngươi."

Tôn này đến từ tiên đình Thần Chỉ toàn thân thần quang lập lòe, di chuyển bước chân, giơ tay lên bên trong thật dài binh khí chỉ hướng cái kia quỳ gối thi thể trung tâm em bé.

Tướng mạo của hắn uy nghiêm, thanh âm bên trong không có bất kỳ cái gì tình cảm: "Mai thành hủy diệt, là vương của các ngươi phạm vào tội. Các ngươi là trong thành người cuối cùng, diệt trừ các ngươi, mới là hàng kiếp thành công!"

Tỷ tỷ trong ngực đệ đệ hé miệng, dùng hết tất cả lực lượng gào khóc, phảng phất chỉ có như vậy, mới có thể phát tiết cừu hận cùng sắp tử vong mang tới sợ hãi.

“Ồn ào quá.”

Tôn này thần vung lên binh khí, binh khí của hắn giống như là dài cuốc, như là mỏ hạc, chém về phía tỷ đệ hai người.

Cái kia nhỏ gầy nữ hài quỳ trên mặt đất, giang hai cánh tay, đem đệ đệ ngăn ở phía sau, ngẩng đầu đối mặt với cái kia bổ tới binh khí, dùng hết tất cả lực lượng gào thét: “Yêu đệ, chạy mau “

Thần binh khí từ đỉnh đầu nàng bay qua, chém ở phía sau nàng cái kia chạy trốn em bé trên người.

Cái kia nhỏ gầy nữ hài quay đầu, ánh mắt đờ đẫn, nhìn thấy đệ đệ của mình ngã vào trong vũng máu.

“Hiện tại không ầm ĩ.” Vĩ đại thần đưa tay, thu về binh khí gánh tại đầu vai.

Tô Vân đứng tại trên không, vừa vặn thấy cảnh này, hướng Oánh Oánh nói: “Oánh Oánh, chúng ta có hay không đứng được quá cao, thế cho nên không nhìn thấy phía dưới mọi người?”

Oánh Oánh không nói gì.

Tô Vân bay xuống, rơi vào trong thành thi thể trung tâm, cái kia đờ đẫn nhỏ gầy nữ hài sau lưng.

Cái kia tôn Thần Chỉ nhìn thấy bọn họ, khẽ nhíu mày.

Lúc này, chỉ thấy trong thành ma khí hội tụ, từ từ trở nên mạnh mẽ, ma tính không biết từ chỗ nào mà đến, càng ngày càng mạnh, càng ngày càng nặng.

Tô Vân cau mày, chỉ thấy trong thành ngổn ngang lộn xộn trong thi thể từng tia từng sợi ma khí ma tính xông ra, ở trong thành hội tụ, từng cái chết oan nội tâm từ những thi thể này bên trong chui ra, giống như là nhận lấy cái gì kỳ lạ chỉ thị, hướng cái kia nhỏ gầy nữ hài dũng mãnh lao tới!

"Sĩ tử!"

Oánh Oánh có chút khẩn trương, nói nhỏ: "Hình như là nhân ma!"

Đủ loại kỳ lạ cổ quái gào thét tiếng kêu thảm thiết âm thanh đột nhiên to rõ lên, quấy nhiễu suy nghĩ của bọn hắn, quấy nhiễu bọn họ nội tâm, vô số oan linh hướng cô bé kia trong cơ thể chui vào, dẫn đến thân thể của nàng nội tâm trong nháy mắt phát sinh bóp méo!

Nàng giống như là biến thành một cái vật chứa, một cái thể xác, đem trọn cái trong thành ma tính cùng ma khí hấp thu, đem những cái kia chết oan chết oan sinh mệnh oán hận dung nhập vào trong cơ thể của mình!

Tô Vân lần đầu tiên chứng kiến nhân ma sinh ra.

Cái này giống như hắn biết nhân ma cũng không giống nhau, hắn biết nhân ma, là bị báo thù thôn phệ đáng thương nội tâm, sau khi chết, nương tựa vào thân thể phía trên mà hóa thành sinh vật đáng sợ.

Nhưng cái này nhỏ gầy nữ hài cũng không chết.

Nàng là bởi vì đệ đệ chết đi, tạo thành nàng tinh thần bên trong chỉ còn lại có cừu hận, đem vô số cái oan linh thu hút về, dung hợp những này oan linh ngập trời oán niệm cùng phẫn hận, chiếm cứ thân thể của nàng, hình thành một cái hoàn toàn mới nội tâm, hoàn toàn vì báo thù sinh ra nội tâm!

Nữ hài kia bị cừu hận thôn phệ, hoàn toàn không còn bản thân, biến thành một cái ma tính vật chứa, trong chớp nhoáng

này, nhục thể của nàng đã không có tự chủ ý thức, chỉ còn lại có báo thù ham muốn, chém giết ham muốn!

Thân thể của nàng theo bóp méo nội tâm mà bóp méo, cánh tay cùng đầu lâu hóa thành thật dài binh khí, quơ chém về phía cái kia tôn Thần Chỉ!

"Coong! Coong!"

Hóa thành nhân ma nhỏ gầy nữ hài chém ở cái kia tôn Thần Chỉ trên người, lại không có thể cho hắn lưu lại bất kỳ vết thương nào.

Cái kia tôn Thần Chỉ giơ bàn tay lên, đem nhân ma nữ hài bắt lấy.

Cái kia nhân ma nữ hài trong tay hắn cố gắng giãy dụa, nhưng mà lại như trước bất lực.

Nàng không đả thương được cái này tôn Thần Chỉ mảy may.

"Khi ngươi dùng hết tất cả lực lượng đi báo thù, lại phát hiện cũng không cách nào làm bị thương ta một cái lông tơ thời điểm, ngươi sẽ là cỡ nào tuyệt vọng?"

Cái kia tôn Thần Chỉ cười ha ha nói: "Đây chính là phàm nhân cùng thần khoảng cách!"

Lúc này, trong tay hắn không còn, nhân ma nữ hài thân thể như tơ, từ hắn ngón tay và bàn tay bên trong chạy trốn, phẫn nộ hướng hắn thét lên.

Cái kia tôn Thần Chỉ khẽ mỉm cười, vung lên đầu vai binh khí.

Bất thình lình, Tô Vân đi tới cái kia nhân ma nữ hài trước người, ngăn tại giữa hai người, bàn tay nhẹ nhàng bao phủ tại nhân ma nữ hài trên trán.

Cái kia tôn Thần Chỉ gầm thét, binh khí chém tới, không thể tiếp cận Tô Vân mảy may, liền bị định trụ.

"Ngươi muốn phát tiết phẫn nộ của mình, để cho mình có đầy đủ lực lượng đi báo thù?"

Tô Vân sắc mặt ôn hòa, hướng cái kia nhân ma cô bé nói: "Ta có thể đem ngươi ma tính thả ra ngoài, hoàn thành ngươi suy nghĩ. Phóng thích ngươi ma tính."

Cái kia nhân ma nữ hài giống như là nghe hiểu hắn, phóng thích bản thân ma tính, chỉ thấy thân thể của nàng tại Tiên Thiên Nhất Khí làm dịu bóp méo, toàn thân trên dưới cơ bắp xương cốt điên cuồng sinh trưởng, trong khoảnh khắc liền hóa thành cao tới trăm ngàn trượng, khuôn mặt dữ tợn quái vật khổng lồ!

Nàng từng khỏa đầu lâu từ chỗ cổ mọc ra, từng đầu cánh tay từ dưới nách chui ra, sau lưng mọc ra từng trương cánh!

Nàng đem tay của mình tưởng tượng thành móng vuốt sắc bén, vì vậy liền tại Tiên Thiên Nhất Khí thẩm thấu vào biến thành móng vuốt sắc bén!

Nàng giống như là thế gian kinh khủng nhất Ma Thần, phẫn nộ gào thét, xông về cái kia tôn Thần Chỉ.

Cái kia tôn Thần Chỉ mặt mang vẻ sợ hãi, xoay người liền trốn.

Lúc trước, hắn còn có thể đem cái này vừa mới sinh ra nhân ma đùa bỡn trong lòng bàn tay, nhưng bây giờ, trực giác của hắn nói cho hắn biết, không đi nữa chắc chắn phải chết!

Nhưng mà hắn xoay người bay đi trong tích tắc, liền bị nhân ma đuổi theo.

"Chủ thượng cứu ta "

Hắn phát ra tiếng kêu thảm, ngay sau đó bị nhân ma xé thành từng mảnh.

Cái kia dữ tợn hung ác nhân ma máu me khắp người, xé nát kẻ thù, ngay sau đó quay đầu hướng Tô Vân nhìn tới, khuôn mặt hung ác.

Nhân ma từng bước một đi tới Tô Vân trước người, lợi trảo nâng lên, sắc bén đầu ngón tay chỉ vào Tô Vân mi tâm.

Bất thình lình, thân thể của nàng bắt đầu sụp đổ, bắt đầu tan rã.

Tô Vân dùng Tiên Thiên Nhất Khí mở rộng nàng ma tính, đưa nàng ma tính suy nghĩ đồ vật hóa thành thực tế, đây là Tạo Vật Chủ.

Nhưng Tô Vân cũng tương tự có thể tước đoạt những này ma tính, tước đoạt cỗ này Ma Thần thân thể.

Sau một lúc lâu, sụp đổ Ma Thần thân thể bên trong, một cái yếu đuối nhỏ gầy nữ hài lăn đi ra.

Trong cơ thể nàng ma khí ma tính đã kèm theo Ma Thần thân thể tán loạn mà bị tước đoạt xuất thân thể, nội tâm lại không bóp méo.

Nàng không còn là nhân ma, nhưng trong cơ thể nhưng bảo lưu lấy nhân ma lực lượng cường đại.

Nàng mê man mở mắt ra, ánh mắt bên trong một mảnh trong trẻo, nhưng cùng lúc cũng trống rỗng.

Bất thình lình, Oánh Oánh lấy ra một kiện quần áo choàng tại nữ hài đầu vai, đó là Tô Vân quần áo, một bộ đồ đen.

Oánh Oánh dò hỏi: "Ngươi tên là gì?"

Cô bé kia suy nghĩ một chút, trong đầu nhưng có vô số cái tên hướng mình vọt tới, nàng cũng không biết bản thân gọi cái

gì, họ gì, cũng không biết bản thân là ai.

Nàng đã không còn là lúc trước nữ hài kia.

Nàng là vô số cái chết oan nội tâm ngưng tụ mà thành nhân ma, nhưng lại bị Tô Vân lấy Tiên Thiên Nhất Khí tinh lọc ma tính, bởi vậy không biết bản thân là ai.

Nàng há to miệng, không biết nên nói cái gì.

Oánh Oánh nói: "Ta cho ngươi lấy cái tên, ngươi liền gọi Tô…"

Nàng nhìn nhìn nữ hài trên người quần áo, ánh mắt sáng lên, nói: "Tô Thanh Thanh! Đối ngươi liền gọi Tô Thanh Thanh!"

Cái kia đồ đen nữ hài lộ ra tươi cười, cười nói: "Ta tên là Tô Thanh Thanh!"

Tô Vân bước chân, đi thẳng về phía trước, lớn tiếng nói: "Oánh Oánh, đi!"

Oánh Oánh vội vàng vỗ cánh bay lên, rơi vào Tô Vân trên bờ vai, lúc này chỉ nghe phía sau bọn họ truyền đến tiếng bước chân, Oánh Oánh quay đầu nhìn lại, chỉ thấy nữ hài kia nhắm mắt theo đuôi đi theo đám bọn hắn.

Oánh Oánh vội vàng chọc chọc Tô Vân, nói nhỏ: "Sĩ tử?"

Tô Vân quay đầu liếc mắt nhìn, nói: "Theo nàng là được."

Oánh Oánh đành phải không để ý tới.

Cô bé kia Tô Thanh Thanh nhìn trong thành thi thể, không biết nên như thế nào cho phải, thận trọng tránh đi bọn họ.

"Bọn họ làm sao vậy?" Nàng hỏi Oánh Oánh.

"Bọn họ chết rồi." Oánh Oánh nói.

Cô bé kia Tô Thanh Thanh nhìn thấy một cái ngã trong vũng máu bé trai, tâm thần run lên, nàng cảm thấy cái này bé trai rất quen thuộc, lại không có dừng bước lại, như trước đuổi theo Tô Vân.

Nàng đã không quen biết hắn, không biết hắn là đệ đệ của mình.

Tô Vân đi ra mảnh này phế tích chi thành, cũng không quay đầu lại phất phất tay, Mai thành được mai táng.

Tô Thanh Thanh quay đầu liếc mắt nhìn, Mai thành đã biến thành một cái phần mộ lớn mộ, mai táng tất cả.

Tô Vân bước chân từ từ tăng tốc, Tô Thanh Thanh cũng tăng tốc bước chân, lảo đảo đuổi theo bọn họ, nhưng mà dần dần, nàng liền theo không kịp.

Phía trước, Tô Vân bay lên trời, dưới chân hiện ra Hỗn Độn phù văn, trong chớp mắt liền biến mất ở chân trời.

Cô bé kia Tô Thanh Thanh sải bước đuổi tới đằng trước, nhưng không nhìn thấy Tô Vân tung tích, không khỏi gấp đến độ gào khóc.

"Này!"

Oánh Oánh âm thanh đánh thức nàng, Tô Thanh Thanh vội vàng mở mắt ra, lau đi nước mắt, chỉ thấy Tô Vân đứng tại nàng phía trước. Oánh Oánh ngồi tại Tô Vân đầu vai, cười nói: "Làm sao không đuổi?"

Nữ hài Tô Thanh Thanh vội vàng đuổi về phía trước, Oánh Oánh vội vàng nói: "Ngươi ngồi tại sĩ tử một bên khác trên bờ vai!"

Sau một lúc lâu, Tô Vân nắm một cái nhỏ gầy nữ hài, đầu vai ngồi Oánh Oánh, tiếp tục hướng phía trước đi đường.

Phía trước, tiên đình tinh kỳ tung bay, Tiên thành đã xây dựng, xa xa chỉ nghe một thanh âm cười nói: "Người đến nhưng mà Đế đình Tô Thánh Hoàng? Bản tọa tiên đình Lý Trinh Lý Tiên Quân!"

Tầng tầng động thiên bao phủ tòa tiên thành kia, trong thành có hùng vĩ vô biên nội tâm từ từ bay lên, toàn thân tiên quang phiêu diêu, đại đạo quy tắc hình thành băng dải, qua lại gột rửa, cười nói: "Ta phụng thừa tướng lệnh, muốn lưu lại các hạ tính mạng!"

Tô Vân đưa tay một chỉ, tử thanh tiên kiếm bay ra, cách nhau mấy trăm dặm, gào thét mà tới!

Sau một khắc, Tiên thành cửa thành bị kiếm quang xé nát, tử thanh tiên kiếm xuyên thủng Tiên thành, trong thành vô số tiên thần mỗi người quát, tế lên tiên binh thần binh, thôi thúc trận pháp!

"Hưu!"

Một đạo kiếm quang đâm thẳng quá khứ, những nơi đi qua, một đạo lại một đạo Luân Hồi vầng sáng bộc phát, trong vầng sáng chân cụt tay đứt cùng bay!

Kiếm quang đánh thẳng tòa tiên thành này trung tâm, thẳng đến tọa trấn trong thành Tiên Quân Lý Trinh mà đi!

Oánh Oánh cùng Tô Thanh Thanh ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy cái kia Lý Trinh Tiên Quân nội tâm quát lớn, đỉnh thiên lập địa nội tâm thôi thúc hùng vĩ vô cùng Tiên đạo thần binh đi chặn đánh đạo này kiếm quang!

Ngay sau đó, tất cả ngừng lại.

Tô Vân nắm Tô Thanh Thanh tay một đường đi qua, bọn họ từ kiếm quang hình thành Luân Hồi quang mang bên trong xuyên qua, ở bên trong là tiên thần tứ chi, vẫn tại Luân Hồi

quang mang bên trong bay múa, cho đến bọn họ đi qua, lúc này mới đập thừng thừng rơi xuống đất.

Bọn họ đi tới trong thành, tráng lệ bên trong tiên điện, Tiên Quân Lý Trinh bị đóng đinh ở trên vách tường.

Tô Vân đi tới trước mặt hắn, bắt lấy tử thanh tiên kiếm chuôi kiếm, rút ra tiên kiếm.

Phía sau hắn, tám vạn đạo kiếm quang Luân Hồi tiêu tán.

Tô Thanh Thanh con mắt lóe sáng óng ánh, ngẩng đầu nhìn thanh tiên kiếm này.

Tô Vân cười cười: “Muốn học sao? Ta dạy cho ngươi.”

Đại chương cầu phiếu! !

Chương 735 : Đỗ Ứng hẳn phải chết (cầu nguyệt phiếu, cầu đặt mua)

Chương 736: Đỗ Ứng hẳn phải chết (cầu nguyệt phiếu, cầu đặt mua)

Tô Thanh Thanh liên tục gật đầu, phấn khởi không hiểu. Tiếp đó Tô Vân liền đem nàng ném cho Oánh Oánh, để Oánh Oánh dạy nàng tu luyện như thế nào.

Tu hành là một kiện phi thường khô khan sự tình, đặc biệt là muốn luyện thành Tô Vân kiếm đạo thần thông Sát Na Luân Hồi Bát Vạn Xuân, càng là cần cực kỳ mạnh mẽ kiếm đạo cơ sở.

Thậm chí, nàng cần trước tu luyện Vũ tiên nhân kiếp vận kiếm đạo, cùng với Đế Phong đế kiếm kiếm đạo!

Mà kiếp vận kiếm đạo, thì cần muốn trước luyện thành Lôi Trì cảnh giới, đối kiếp vận có một ít giải thích của mình, tiếp đó mới có thể tu thành.

Còn Đế Phong đế kiếm kiếm đạo, thì phức tạp hơn.

Học thành cái này hai môn kiếm đạo về sau, Sát Na Luân Hồi bên trong còn bao gồm Hỗn Độn cùng Luân Hồi phương diện kiến thức, vẻn vẹn những kiến thức này, chỉ sợ cũng có thể để nàng học tập mấy chục năm!

Từ Tư Mệnh động thiên đi tới Hậu Thổ động thiên dọc đường, Tô Vân lại phát hiện mấy cái nhân ma.

Tiên đình tiên nhân giáng lâm, tranh đoạt lãnh địa, cướp đoạt tài nguyên, nô dịch chúng sinh, tùy ý hàng kiếp, thậm chí không ngại phá hủy từng cái thế giới, sinh sôi ra nhân ma, cũng là chuyện đương nhiên!

Chỉ là tốt lành Tư Mệnh động thiên, nguyên bản non xanh nước biếc, tiên khí mờ mịt, thế mà liền như thế trở nên chướng khí mù mịt, khắp nơi tràn ngập ma khí, yêu ma hoành hành.

Bách tính oán niệm, sẽ sinh sôi ra cái này đến cái khác nhân ma, đi phá hủy cái này nguyên bản yên bình thế giới.

Tô Vân đi mệt, dừng lại nghỉ ngơi, Oánh Oánh gặp hắn có chút ý chí sa sút, dò hỏi: "Sĩ tử đang suy nghĩ gì?"

Tô Vân ngồi tại trên tảng đá, sờ lên Tô Thanh Thanh đầu, sau một lúc lâu, lúc này mới nói: "Ta chỉ có thể cứu Thanh Thanh, nhưng cứu không được những người khác…"

Oánh Oánh giật mình, nghĩ đến phút chốc, lúc này mới nói: "Nhưng mà, Tư Mệnh động thiên không phải chúng ta Đế đình hạt địa, chúng ta không quản được nơi này. Chúng ta vì sống sót, đã đem hết toàn lực…"

"Ta biết." Tô Vân buồn bã.

Oánh Oánh nhìn thấy hắn trưởng kíp chôn ở cánh tay bên trong, đầu vai lay động, không biết nên làm sao an ủi hắn. Chỉ có Tô Thanh Thanh học Tô Vân bộ dạng, sờ lên Tô Vân đầu, dùng ai cũng nghe không hiểu ngôn ngữ ôn nhu an ủi hắn.

Oánh Oánh không khỏi nghĩ lên Thiên Môn trấn cùng Sóc Phương thành lúc Tô Vân, khi đó hắn, chỉ là một cái không có tâm sự chàng trai, chói lọi rực rỡ.

Hiện tại Tô Vân tuy là vẫn là giống như lúc trước, như trước giống như là cái kia không có tâm sự chàng trai, nhưng mà có chút tâm sự đều là bị hắn lặng yên vô tức chôn ở đáy

lòng, chỉ có không kềm được thời điểm, mới có thể khóc ra thành tiếng, nhưng lại e sợ cho bị người nhìn thấy.

Qua không lâu, bọn họ lần nữa lên đường, Tô Vân lại khôi phục thành cái kia chói lọi rực rỡ bộ dạng, giống như là không có bất kỳ cái gì tâm sự.

"Sĩ tử tại quá khứ năm ngàn vạn năm năm tháng bên trong, các triều đại Tiên giới Luân Hồi luân phiên bên trong, tìm đến bản thân phải bảo vệ đồ vật, nhưng mà vì bảo vệ những vật này, hắn nhất định phải vứt bỏ một vài thứ." Oánh Oánh tại quyển sách bên trong viết.

Cuối cùng, bọn họ đi tới Hậu Thổ động thiên.

Sư Úy Nhiên trước tiên nhận được tin tức, vội vàng điều khiển lâu thuyền hạm đội đón tiếp, thanh thế to lớn. Lâu thuyền bên trên, có nhiều cao thủ, thậm chí có Thiên Quân cấp tồn tại, hiển nhiên là Sư gia ẩn tàng thế hệ trước cường giả!

Mọi người đề phòng nghiêm ngặt tử thủ, cẩn thận dị thường, hiển nhiên Hậu Thổ động thiên cũng không an toàn.

"Úy Nhiên là đệ nhất tiên nhân, thường có Tiên giới cường giả ẩn hiện, ý đồ gây bất lợi cho hắn." Sư gia một vị Tiên Quân hướng Tô Vân giải thích nói.

Tô Vân nhìn thấy Sư Úy Nhiên, trong lòng rất là vui vẻ, trên đường khói mù quét sạch sành sanh. Từ lần trước Cam Tuyền uyển nghiên cứu kiếm trận đồ, từ biệt chính là bốn năm năm, hai người gặp nhau, xem như xa cách từ lâu gặp lại.

Sư Úy Nhiên ánh mắt lấp lóe, nói: "Thánh Hoàng, lần trước chia ly lúc ngươi tu vi mạnh mẽ, làm ta theo không kịp, hiện nay là tu vi gì?"

Tô Vân khiêm tốn nói: "Vẫn là Đạo cảnh nhị trùng thiên, không có tiến thêm."

Sư Úy Nhiên trong lòng mừng thầm, cười nói: "Thánh Hoàng khiêm tốn. Thực không dám giấu giếm, ta mấy năm này cũng tiến cảnh tu vi không lớn, tuy là có Đế Quân chỉ điểm, nhưng đều là thiếu chút hỏa hầu. Chắc là không có kẻ địch nguyên nhân. Không có đối thủ cho ta áp lực, thế cho nên ta chỉ tu luyện đến Đạo cảnh nhị trùng thiên viên mãn tình trạng."

Hắn thổn thức không thôi, hiển nhiên vì chính mình không có đối thủ mà thất vọng, nói: "Hiện nay trên đời, có thể cho ta áp lực người thực sự quá ít."

Tô Vân nghi hoặc, nhìn về phía Oánh Oánh. Oánh Oánh rõ ràng Sư Úy Nhiên ý tứ, thấp giọng nói: "Sĩ tử, hắn ý tứ nói là mấy năm này không có người đánh ta, ta bành trướng."

Tô Vân giật mình, ác ác hai tiếng, cười nói: "Úy Nhiên, ngươi ta đã lâu không gặp, không bằng đọ sức một trận ấn pháp? Ta tại ấn pháp đạt thành tựu cao cực cao, giống như thắng kiếm đạo."

Oánh Oánh cái trán gân xanh tán loạn.

Qua không lâu, Sư Úy Nhiên cùng Tô Vân giết đến lực lượng ngang nhau, không phân thắng bại.

Sư Úy Nhiên không khỏi đắc ý, cười nói: "Tô Thánh Hoàng, từ lúc Cam Tuyền uyển từ biệt, ta chìm đắm kiếm đạo nhiều năm, nhiều lần có bất phàm thu hoạch. Ta muốn lãnh giáo một chút kiếm đạo của ngươi!"

Tô Vân cười nói: "Vẫn là không cần."

Sư Úy Nhiên nhất định phải tỷ thí kiếm đạo, Tô Vân bất đắc dĩ, đành phải rút kiếm, nhưng thấy kiếm động Cửu Tiêu, quần tinh vì kiếm quang chỗ nhiễu loạn.

"Ta muốn lại lãnh giáo một chút Thánh Hoàng ấn pháp!" Sư Úy Nhiên thấy thế, lập tức sửa lời nói.

Đợi đi tới Hoàng Địa Chi phúc địa, chỉ thấy Hoàng Địa Chi phúc địa giống như màu vàng hoa sen, tiên khí mờ mịt, tiên khí chính là vàng cam cam, dày nặng vô cùng, vô số cung điện trôi lơ lửng ở hoàng khí phía trên.

Cái này hoàng khí, hậu đức tái vật, chính là chúng sinh tốt đức ngưng tụ mà thành, nắm giữ cực kỳ bất phàm ảo diệu.

Mà nắm giữ Hoàng Địa Chi phúc địa Sư Đế Quân, được gọi là phúc mẫu nương nương, phúc mẫu Nguyên Quân, có thể khống chế thiên hạ phúc địa, để bản thân sử dụng.

Sư Úy Nhiên nói nhỏ: "Mấy ngày nay, trong cung có Tiên giới khách."

Tô Vân vẻ mặt khẽ nhúc nhích, liếc hắn một cái.

Sư Úy Nhiên mắt nhìn phía trước, tiếng như muỗi vo ve: "Thánh Hoàng cẩn thận."

Tô Vân lặng lẽ gật đầu.

Lâu thuyền hạm đội chạy tại hoàng khí phía trên, đi tới Hậu Thổ tiên cung.

Tô Vân xuống thuyền, vào cung gặp Sư Đế Quân, chỉ thấy trong cung quả thực có khách, thực lực tu vi cực kỳ bất phàm, có lẽ chính là Sư Úy Nhiên nói tới Tiên giới khách tới.

Tô Vân làm lễ chào hỏi, Sư Đế Quân liền vội vàng đứng lên đáp lễ, xin Tô Vân ngồi xuống xuống, ngồi đối diện chính là cái kia Tiên giới khách tới.

Một thân thoạt nhìn tuổi tác không lớn, là cái khoảng ba mươi tuổi thanh niên bộ dáng, thân hình gầy gò, đạo cốt tiên phong, có chút xuất trần.

Sư Đế Quân trên dưới quan sát Tô Vân, không khỏi động dung nói: "Thánh Hoàng hiện nay tu vi, so cái kia Đạo cảnh tứ

trùng thiên ngũ trùng thiên Tiên Quân cũng không kém bao nhiêu.”

Sư Úy Nhiên trong lòng nghiêm nghị, thế mới biết trên đường Tô Vân vẫn là nương tay.

Vậy đối với mặt Tiên giới khách tới nghe vậy, lộ ra vẻ kinh ngạc, hướng Tô Vân gật đầu ra hiệu.

Tô Vân kéo tới Tô Thanh Thanh, hướng Sư Đế Quân nói: “Đế Quân, đây là Thanh Thanh.”

Sư Đế Quân hơi nghi hoặc một chút, không biết hắn vì sao kéo tới một cái tiểu nữ hài. Cô bé này tuy là thoạt nhìn có chút tu vi, nhưng mà đối nàng bậc này Đế Quân tới nói, như thế nhỏ yếu tồn tại, không đáng giá nhắc tới.

Tô Vân đem bản thân cứu Tô Thanh Thanh sự tình nói một lần, Sư Đế Quân trên dưới quan sát Tô Thanh Thanh, kinh ngạc nói: “Lại là nhân ma biến thành? Thánh Hoàng vậy mà có thể lấy tạo vật thủ đoạn, loại trừ nàng ma tính, đưa nàng từ nhân ma biến thành người. Thánh Hoàng có thể xưng Tạo Vật Chủ!”

Tô Vân có chút thất vọng, nhưng vẫn là nhẫn nại tính tình nói: “Đế Quân, Tư Mệnh động thiên là Hậu Thổ động thiên thuộc địa, Đế Quân quản lý. Tư Mệnh động thiên chi dân, chính là Đế Quân chi dân, hiện nay Tiên giới đạo tặc, hạ giới gây họa, sưu cao thuế nặng, Đế Quân chi dân bị hao tổn, tử nạn người đâu chỉ trăm vạn chúng? Vốn là dân tự do hiện nay làm nô người, đâu chỉ hàng tỉ chúng? Đế Quân nhưng an thủ Hậu Thổ động thiên, có phụ con dân ủy thác.”

Sư Đế Quân cười lạnh nói: “Tô Thánh Hoàng mang theo cô gái này đến đây, chẳng lẽ là vì chỉ trích ta sao?”

Tô Vân nói: “Không dám. Ta chẳng qua là cảm thấy, Sư Đế Quân phản kháng tiên đình chi tâm cũng không có vững như

vậy kiên quyết.”

Sư Đế Quân tức giận không vui, nói: “Tô Thánh Hoàng, ngươi mở miệng một tiếng phản kháng tiên đình, là muốn tạo phản a? Ngươi cũng biết người đối diện là ai? Vị này là Tiên Quân Đỗ Ứng! Tiên tướng Bách Lý Độc sứ giả! Lần này Đỗ Ứng Tiên Quân đến đây, chính là phụng tiên tướng chi ý chỉ, thẳng thắn công bằng!”

Tô Vân đối diện, cái kia gầy gò nam tử cười nói: “Thừa tướng nói, lúc trước chuyện cũng có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua, chỉ cần Sư Đế Quân chịu quay đầu, chính là bờ bên kia. Đế Quân như trước làm Đế Quân.”

Sư Đế Quân cười nói: “Tiên tướng rộng lượng, bản cung lại có cái gì nhất định phải tạo phản nguyên nhân?”

Oánh Oánh thầm nghĩ trong lòng một tiếng không ổn, Sư Đế Quân vốn là liền không có nhất định phải tạo phản lý do, lúc trước sở dĩ phục kích Đế Phong, chủ yếu là bởi vì Đế Phong việc làm không phù hợp tâm ý của nàng. Đế Phong đối tiên đình coi quá nặng, không nguyện vứt bỏ tiên đình lợi ích, chậm chạp không có quyết định có hay không hạ giới.

Mà Sư Đế Quân muốn trước nâng đỡ Sư Úy Nhiên, để Sư Úy Nhiên tu thành Đế Quân, lại vì bản thân hộ pháp, tránh thoát tro tàn tai kiếp.

Lần này tiên đình đánh đổ Lôi Trì động thiên, chư tiên hạ giới, nếu như tiên tướng Bách Lý Độc mượn cơ hội này lôi kéo Sư Đế Quân, nói không chừng liền có thể đưa nàng kéo trở về, như trước làm tiên đình Đế Quân!

Tô Vân trong lòng thất vọng, đứng lên nói: “Sư Đế Quân nếu nói như vậy, như vậy ta cũng không thể nói gì hơn. Cáo từ.”

Sư Đế Quân cười nói: “Không tiễn.”

Tô Vân nắm Tô Thanh Thanh tay, thẳng rời đi.

Sư Úy Nhiên vội vàng đuổi theo, nói: "Ta đi đưa tiễn Thánh Hoàng!"

Cái kia Tiên Quân Đỗ Ứng cười nói: "Tô Thánh Hoàng rời đi Hoàng Địa Chi phúc địa lúc, chỉ cần cẩn thận một chút. Thừa tướng đã tuyên bố lệnh treo giải thưởng, treo thưởng có khả năng giết ngươi người. Hoàng Địa Chi phúc địa là Sư Đế Quân lãnh địa, ở đây không người dám to gan động thủ, nhưng đã đến bên ngoài, liền rất khó nói."

Tô Vân khẽ khom người, nói: "Cảm ơn chỉ điểm."

Tiên Quân Đỗ Ứng cười nói: "Dễ nói, dễ nói."

Tô Vân đi ra Hậu Thổ Cung, Sư Úy Nhiên vội vàng dẫn dắt lấy hắn leo lên lâu thuyền, áy náy nói: "Thánh Hoàng, gia tổ nàng…"

Tô Vân đưa tay, cười nói: "Sư Đế Quân có chỗ chần chừ, cũng là nhân chi thường tình, chỉ là ta lo lắng Úy Nhiên an nguy của ngươi."

Sư Úy Nhiên giật mình, không hiểu ý nghĩa.

Tô Vân nói: "Sư Đế Quân có hai con đường, một con đường là bồi dưỡng ngươi, để ngươi trưởng thành, có khả năng một mình chống đỡ một phương. Khi đó ngươi chính là nàng người hộ đạo, để nàng có thể yên tâm phế bỏ một thân tu vi cùng đại đạo, bắt đầu lại."

Lâu thuyền hướng ra phía ngoài chạy tới.

Sư Úy Nhiên gật gật đầu, nói: "Gia tổ đã từng nhiều lần nói qua chuyện này. Con đường này cực kỳ gian khổ, cần ta trưởng thành trước đó, lấy nàng lực lượng đối kháng tiên đình xâm lấn. Nhưng cũng may có Tiên Hậu, Thiên Hậu, Tử Vi Đế

Quân đám người giúp nhau canh gác, bởi vậy áp lực của nàng cũng không tính quá lớn."

"Nhưng mà hiện tại Sư Đế Quân có thứ hai con đường."

Tô Vân nói: "Tiên tướng Bách Lý Độc chiêu an Sư Đế Quân, như vậy ngươi liền vô dụng."

Sư Úy Nhiên lộ ra vẻ không hiểu.

Tô Vân nói: "Khi đó ngươi tác dụng lớn nhất, chính là trở thành tế phẩm. Sư Đế Quân trực tiếp giành lấy ngươi số mệnh, liền có thể không cần lại tu luyện từ đầu, trực tiếp liền trở thành thứ bảy Tiên giới Đế Quân. Khi đó, ngươi chính là nàng bồi dưỡng một con lợn."

Sư Úy Nhiên rùng mình một cái, sắc mặt trắng bệch, cười nói: "Gia tổ sẽ không như thế làm!"

Tô Vân khẽ mỉm cười, nhìn lâu thuyền hướng phúc địa bên ngoài chạy tới, nói: "Chiếc lâu thuyền này chạy khỏi Hoàng Địa Chi phúc địa về sau, Tiên Quân Đỗ Ứng liền sẽ ngay trước Sư Đế Quân trước mặt, thi triển thần thông, đem ta đánh chết tại phúc địa bên ngoài. Nếu như Sư Đế Quân không ngăn trở Đỗ Ứng, ta cùng Sư Đế Quân lúc trước tình cảm, liền không còn sót lại chút gì."

Sư Úy Nhiên khóe mắt nhảy lên.

Chỉ thấy, lâu thuyền tại bọn họ trong lúc nói chuyện, đã chạy khỏi hậu đức tái vật hoàng khí, đi tới Hoàng Địa Chi phúc địa bên ngoài.

Sư Úy Nhiên quay đầu nhìn lại, Hoàng Địa Chi phúc địa hoàn toàn yên tĩnh.

Tô Vân nói: "Mà ta sẽ giết chết Đỗ Ứng. Ta giết Đỗ Ứng về sau, Sư Đế Quân lại bởi vậy tức giận, trên đường đi đủ loại

phúc địa đều sẽ vì nàng sử dụng, công kích ta, khi đó, ngươi nhân cơ hội chạy trốn.”

Sư Úy Nhiên đang muốn nói chuyện, bất thình lình chỉ thấy một đạo thần thông từ Hoàng Địa Chi phúc địa bên trong đánh tới chớp nhoáng, tốc độ cực nhanh, trong chốc lát liền tới đến lâu thuyền phía trước, thẳng đến Tô Vân mà đi!

“Đương —— “

Đó là Tiên Quân Đỗ Ứng thần thông, còn chưa đi tới Tô Vân bên người, liền đụng vào Tô Vân xung quanh vô hình hoàng chung phía trên.

Hoàng chung tại Đỗ Ứng tán loạn thần thông bên trong hiện hình.

Tô Vân tiện tay một nhóm, hoàng chung xoay tròn, kề sát Hoàng Địa Chi phúc địa mờ mịt hoàng khí hình thành mặt biển, gào thét mà đi!

Sư Úy Nhiên sắc mặt trắng bệch, nhìn chiếc này bay đi hoàng chung.

Tô Vân hướng hắn khẽ mỉm cười, nói: “Đỗ Ứng hẳn phải chết, Sư Đế Quân cũng không ngăn được. Úy Nhiên, ngươi chuẩn bị cho tốt trốn ư?”

—— —— cầu nguyệt phiếu, cầu đặt mua

Chương 736 : Đế Quân lưu không được, Úy Nhiên xuất tường lai

Chương 737: Đế Quân lưu không được, Úy Nhiên xuất tường lai

Hoàng Địa Chi phúc địa, Hậu Thổ cung bên trong, Đỗ Ứng một bên cảm ứng Tô Vân chiều hướng, một bên nhìn về phía Sư Đế Quân, nhìn mặt mà nói chuyện.

Kẻ thức thời mới là tuấn kiệt, Sư Đế Quân hiển nhiên biết tiên đình thế lực quá lớn, chỉ dựa vào bọn họ không cách nào thành công.

Bốn đại Đế Quân cùng Thiên Hậu, nói ra rất mạnh, nhưng cường giả quá ít, tiên nhân quá ít, mỗi người bọn họ có khả năng chiếm cứ lãnh địa, chỉ có một cái động thiên.

Cho dù là một cái động thiên, bọn họ cũng chưa chắc có thể giữ vững.

Cho dù lại thêm Tà Đế, Tô Vân đám người, trái phải cũng chỉ bảy cái động thiên mà thôi.

Mà thứ bảy Tiên giới có bảy mươi mốt cái động thiên, còn lại sáu mươi sáu cái động thiên, đều đem rơi vào tiên đình khống chế!

Tiên giới có thể hình thành đối bọn hắn bao vây chi thế, muốn đánh liền đánh, muốn đi liền đi, Sư Đế Quân lấy cái gì cùng tiên đình chống lại?

Nếu thứ bảy Tiên giới không thể ngăn cản tiên đình tiên nhân hạ giới, vậy liền chỉ còn lại có khai chiến hoặc là cầu hoà hai con đường này có thể đi.

Tiên tướng Bách Lý Độc chính là tính định Sư Đế Quân hội thẩm lúc độ thế, phán đoán Sư Đế Quân sẽ phản bội cùng Thiên Hậu, Tiên Hậu đám người liên minh, lúc này mới phái hắn đến đây làm cái này thuyết khách.

"Tiên tướng đối vị này Tô Thánh Hoàng xuống tất sát lệnh."

Đỗ Ứng cảm ứng được Tô Vân sắp rời đi Hoàng Địa Chi phúc địa, cười nói: "Vị này Tô Thánh Hoàng nhưng cũng cao minh, dựa vào một kiện chí bảo, ngăn cản ta Tiên giới tiên nhân hạ giới, đồng thời tập kích tiên đình, giết rất nhiều tiên nhân. Bệ hạ tức giận. Nếu như kẻ này một mực trốn ở Đế đình, coi như bỏ qua, hết lần này tới lần khác hắn lần này chạy ra."

Hắn áy náy nói: "Đế Quân, xin thứ cho ta vô lễ, chỉ cần bắt lại công lao này!"

Sư Đế Quân từ chối cho ý kiến.

Đỗ Ứng thấy thế, lập tức ra tay, tiên nguyên bắn ra, hóa thành một đạo thần thông kề sát mặt đất, gào thét mà đi, cười nói: "Kẻ này sau khi chết, vãn bối hướng Đế Quân xin lỗi."

Sư Đế Quân thở dài, nói: "Đỗ Ứng Tiên Quân có chỗ không biết, kẻ này lúc trước đã từng xấu qua ta, bản cung giống như hắn giao tình nhưng cũng qua quít bình thường. Chỉ là gặp hắn chết tại ta chỗ này, như trước không khỏi thổn thức, có chút buồn phiền. Chỉ bất quá Tiên Quân cẩn thận, ta xem kẻ này thực lực nhưng cũng không thể coi thường, chỉ sợ sẽ không so Tiên Quân kém bao nhiêu."

Đỗ Ứng thở phào nhẹ nhõm, đúng lúc này, hắn cảm ứng được thần thông của mình giống như là đụng vào tường đồng

vách sắt bên trên đồng dạng, ầm ầm nghiền nát, ngay sau đó một cỗ ngang ngược vô cùng lực lượng theo bản thân tiên nguyên mà đến, tốc độ nhanh chóng, so vừa rồi hắn phóng thích ra thần thông nhanh hơn không biết gấp bao nhiêu lần!

Sau một khắc, Hậu Thổ cung cửa ầm ầm nổ tung!

Đỗ Ứng vội vàng ngẩng đầu, chỉ thấy một cái chuông lớn gào thét mà đến, nghiền nát Hậu Thổ cung cửa, xoay tròn chuông lớn những nơi đi qua, Hậu Thổ cung mặt đất bạch ngọc gạch, mặt tường, cây cột, lưu ly đỉnh, cùng với bình phong, lư hương những vật này, nhao nhao nghiền nát, bị miệng chuông phát động hồng lưu cuốn lên!

"Coong ——— "

Cái kia chuông lớn uy năng bộc phát, âm thanh tựa như khai thiên tịch địa tiếng vang, cùng lúc đó, Đỗ Ứng còn nghe được Sư Đế Quân kinh sợ âm thanh: "Làm càn! Dám can đảm ở bản cung phía trước đả thương người!"

Đỗ Ứng đối mặt chiếc này chuông lớn đánh tới uy năng, hắn chỉ thấy trước mắt tất cả không gian đều sụp đổ, không gian hóa thành nhấp nhô Hỗn Độn nghiền ép mà đến, để hắn không cách nào nhúc nhích, không cách nào chống cự!

Ngay sau đó chỉ nghe coong một tiếng, Sư Đế Quân thon thon tay ngọc đập vào hoàng chung phía trên, đem chiếc hoàng chung này đập đến vỡ nát!

Sư Đế Quân xuất thủ cứu người, cực kỳ quả quyết, để hoàng chung uy năng căn bản không kịp hoàn toàn phát huy ra, liền đem chiếc hoàng chung này đánh nát, có lẽ không đả thương được Đỗ Ứng.

Nhưng mà theo hoàng chung nghiền nát, đột nhiên ngàn vạn thần thông bắn ra ra!

Đó là ba ngàn sáu trăm loại thần đạo phù văn biến thành Thần Ma, cũng là một ngàn hai trăm loại Hỗn Độn phù văn biến thành Hỗn Độn sinh vật, càng có tầng tầng kiếm đạo Đạo cảnh bộc phát, kiếm đạo thần thông lôi kéo khắp nơi!

Còn có uy lực khủng bố đáng sợ Hỗn Độn thần thông, ấn pháp, chư Đế lạc ấn, Tiên Thiên Nhất Khí thần thông!

Trừ cái đó ra, còn có một đạo xoay tròn lấy Trụ Quang luân!

"Dám ở bản cung Hoàng Địa Chi phúc địa gây chuyện?"

Sư Đế Quân vừa sợ vừa giận, bát trùng thiên Đạo cảnh bạo phát ra, bảo vệ Đỗ Ứng, lại thấy Đỗ Ứng đã tử vong!

"Khốn nạn!"

Hoàng Địa Chi phúc địa bên ngoài, Sư Úy Nhiên vội vàng nhìn lại, chỉ thấy Tô Vân hoàng chung bay vào cái kia Hậu Thổ trong cung, đột nhiên liền thấy ngàn vạn Thần Ma tứ chi cành chạc cây chạc giống như đem Hậu Thổ cung lấp đầy, không ngừng hướng ra phía ngoài dũng mãnh lao tới!

Trong lòng của hắn không khỏi ngạc nhiên: "Đây là…"

Nhưng vào lúc này, Hậu Thổ cung ầm ầm nổ tung, bị san thành bình địa!

Tô Vân cười nói: "Tây Quân Úy Nhiên, xin từ biệt."

Sư Úy Nhiên vội vàng nhìn lại, chỉ thấy Tô Vân dưới chân Hỗn Độn phù văn di động, đã phiêu nhiên mà đi.

"Chúng ta Đế đình bên trong gặp lại!" Tô Vân âm thanh xa xa truyền đến.

Sư Úy Nhiên tâm cảnh phức tạp vô cùng, ngẩng đầu nhìn quanh, bất thình lình phía sau hắn Hoàng Địa Chi phúc địa bên trong, Sư Đế Quân thân ảnh bay ra, thẳng đến Tô Vân mà đi!

Cùng lúc đó, Hoàng Địa Chi phúc địa bên trong hoàng khí bộc phát, hóa thành nhấp nhô Hoàng Long gào thét lao nhanh, cùng Sư Đế Quân cùng một chỗ truy kích Tô Vân!

Hai người những nơi đi qua, Hậu Thổ động thiên khắp nơi phúc địa bên trong tiên khí sôi trào, đột nhiên bộc phát!

Những này tiên gia phúc địa, mỗi người ẩn chứa khác biệt đại đạo, mỗi một loại đại đạo biểu hiện không giống nhau, ví dụ như đại biểu cho thuỷ tính đại đạo, thường thường là trường hà thác nước, đại biểu cho hỏa tính đại đạo thường thường là núi lửa, đại biểu cho kim tính đại đạo thường thường biểu hiện là Bạch Hổ.

Lúc này, từng tòa phúc địa bộc phát, đủ loại đại đạo tại tiên khí bên trong hiện hình, vây đuổi đoạn lấp, ý đồ đem Tô Vân lưu lại!

Càng có chút phúc địa bên trong, Sư Đế Quân thậm chí mượn nơi đó tiên khí cùng Tiên đạo, trực tiếp hóa thành bàn tay lớn, thậm chí ngưng tụ thành thân thể, hướng Tô Vân công tới!

Hoàng Địa Chi phúc địa mọi người trời sinh luyện thành Tiên đạo tuệ nhãn, Sư Đế Quân càng là trong đó tài năng xuất chúng, nhưng mà Tô Vân tốc độ lại làm cho Sư Đế Quân cũng theo không kịp.

Tô Vân lúc trước nắm giữ thanh đồng phù tiết, có thể mượn phù tiết đi đường, nhưng hắn đi nhầm vào Tiên giới chi môn đi vào năm ngàn vạn năm trước đệ nhất Tiên giới, năm mươi năm lắng đọng, để hắn đối đạo pháp thần thông nắm giữ đi đến lúc trước không thể bằng tình trạng.

Đối với Hỗn Độn phù văn lý giải, cũng càng ngày càng tinh thâm.

Nhưng hắn Hỗn Độn phù văn thành tựu nâng cao nhanh nhất thời kì, bắt đầu từ trong luân hồi trở về, Thế Giới thụ phía dưới đối ngoại hương nhân cùng Hỗn Độn Đế thi thời điểm.

Hắn tự thân hướng Đế Hỗn Độn thỉnh giáo, Hỗn Độn phù văn đối với hắn mà nói liền không còn là bí mật.

Tu vi của hắn thực lực, cùng Sư Đế Quân so sánh, có thể nói chênh lệch ngàn dặm, nhưng mà luận tốc độ, Sư Đế Quân liền theo không kịp!

Phía trước bất thình lình có phúc địa nổ tung, từ cái kia phúc địa bên trong nhảy ra một âm một dương hai vị Sư Đế Quân, hung hãn đánh tới.

Tô Vân cười khẽ, không trốn không né, tiến ra đón.

Sau đầu của hắn, Ngũ phủ xoay tròn, đem Tô Thanh Thanh cùng Oánh Oánh cuốn lên.

Oánh Oánh cùng Tô Thanh Thanh rơi vào phủ ba Thiên môn bên dưới, hai người khẩn trương chú ý phía ngoài tình hình chiến đấu.

Hai người này là Sư Đế Quân mượn âm dương phúc địa bên trong Tiên đạo ngưng tụ thân ngoại thân, mỗi người tu vi, không kém gì tứ trùng thiên Tiên Quân!

Chỉ thấy hai cái Sư Đế Quân xông về phía trước, thân hình xoay tròn, hóa thành âm dương thái cực đồ, vù một tiếng liền đem Tô Vân thu vào trong bức tranh!

Cái này hai cỗ thân ngoại thân tuy là chỉ có tứ trùng thiên pháp lực, nhưng hai người kết hợp hóa thành thái cực đồ, tu vi thực lực liền đường thẳng nâng cao, không kém gì ngũ trùng thiên tồn tại!

Bất thình lình, một đạo Tiên Thiên tử khí chém ra thái cực đồ, hào quang sáng tỏ chiếu rọi không trung, hóa thành một

đạo vạn dặm tử khí!

Thái cực đồ vỡ ra, hai vị âm dương Sư Đế Quân từ đồ biến trở về thân người, mỗi người rơi xuống đất.

Tô Vân cũng từ trong bức tranh hạ xuống, đưa tay xóa đi vết máu ở khóe miệng.

"Đây là thần thông gì?" Trong đó vị kia đại biểu dương chi đạo Sư Đế Quân thân ngoại thân dò hỏi.

Tô Vân thu trên bầu trời Tiên Thiên Nhất Khí, Tiên Thiên Tử Phủ kinh thoáng vận chuyển, thương thế cũng đã khỏi hẳn, thản nhiên nói: "Tiên Thiên thần thông, Hồng Mông Hỗn Nguyên trảm. Sư Đế Quân không cần khổ sở chống đỡ, thần thông của ngươi tuy ảo diệu vô tận, nhưng dù sao chỉ là Đế Quân thần thông."

Một vị khác đại biểu âm chi đạo Sư Đế Quân thân ngoại thân lạnh như băng nói: "Ngươi cảm thấy thần thông của ngươi vượt qua Đế Quân thần thông?"

Tô Vân đem Tiên Thiên Nhất Khí trả lại cho sau đầu Ngũ phủ, đi về phía đi về trước đi, lòng bàn chân Hỗn Độn phù văn lưu chuyển, cũng không quay đầu lại phất phất tay: "Hồng Mông Hỗn Nguyên trảm đến cùng là bực nào thần thông ta không biết, ta chỉ biết là, liền xem như Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh bậc này chí bảo, cũng khó chặn một chiêu này!"

Phía sau hắn, âm dương Sư Đế Quân thân ngoại thân bất thình lình chỗ cổ một đạo tơ máu hiện lên, đầu người rơi xuống đất.

Hai người thân thể bành bành nổ tung, mỗi người hoàn nguyên thành âm dương Tiên đạo cùng âm dương nhị khí, quay về phúc địa bên trong.

Nơi xa, Sư Đế Quân đang tại chạy đến.

Nàng mượn dùng âm dương phúc địa lực lượng, chặn Tô Vân, lại không nghĩ rằng Tô Vân mạnh mẽ như thế, liền nàng hai cái thân ngoại thân cũng tuỳ tiện đánh chết.

Đây cũng không phải là là lần đầu tiên, Hậu Thổ động thiên lớn nhỏ phúc địa sáu trăm chỗ, có chút phúc địa là trực tiếp từ mặt khác động thiên cướp tới, di chuyển đến Hậu Thổ động thiên.

Nhiều như vậy phúc địa, đều nhận nàng khống chế, nàng Tái Vật Thừa Thiên quyết mặc dù không có tu luyện tới cửu trùng thiên, nhưng công pháp có cửu trùng thiên tiềm lực, chỉ là nàng không có loại này tiềm năng mà thôi.

Nhưng nhiều như vậy phúc địa hóa thành thân ngoại thân nhưng quả thực mạnh mẽ!

Chỉ là, nhưng lại không có một người có khả năng lưu lại Tô Vân!

"Hậu Thổ động thiên đánh một trận, hắn đem vang danh thiên hạ, không ai không biết, không người không hay."

Sư Đế Quân trong lòng cảm xúc, nhưng như cũ theo đuổi không bỏ, thậm chí đem Tô Vân lao ra Hậu Thổ động thiên, nàng vẫn không có dừng lại đuổi giết. Bởi vì Tô Vân uy danh, là xây dựng ở uy danh của nàng phía trên.

Đường đường Đế Quân, vậy mà không cách nào lưu lại vị này Tô Thánh Hoàng, không thể nghi ngờ là lấy chính mình thanh danh đi tác thành đối phương!

Sư Đế Quân truy kích hơn mười ngày, điều động dọc đường các đại động thiên phúc địa để bản thân sử dụng, nhưng mà vẫn không thể nào lưu lại Tô Vân, chỉ thấy Tô Vân hướng về Bắc Cực Tử Vi động thiên mà đi, chỉ cần lại vượt qua Thiên Quyền động thiên, liền có thể đến Bắc Cực.

Sư Đế Quân thầm than một tiếng, biết mình đã không có khả năng đánh chết Tô Vân, vì vậy quay ngược trở lại.

Đợi nàng trở lại Hậu Thổ động thiên, liền thấy cường giả khắp nơi vội vàng tới báo, nói: "Úy Nhiên thiếu gia chạy!"

"Cái gì?"

Sư Đế Quân vừa tức vừa gấp, quát: "Khốn nạn! Cho bản cung nói rõ ràng một chút!"

"Bẩm báo Đế Quân. Đế Quân đuổi theo giết Tô nghịch, Úy Nhiên thiếu gia nói là giúp đỡ đi trước truy kích, tiếp đó liền chạy trốn. Đợi đến hắn chạy ra Hậu Thổ động thiên, chúng ta mới phản ứng được. Trên đường truy kích, ngược lại bị hắn xử lý rất nhiều người! Hắn còn nói, để Đế Quân không cần mong nhớ, hắn đi đầu quân Tô Thánh Hoàng!"

Sư Đế Quân ngây ra như phỗng, yên lặng đứng ở nơi đó, bất thình lình một cái tro tàn từ trong miệng phun tới.

Chiếc này tro tàn phun ra, mang theo một ít kiếp hỏa, trên không nhất thời tràn ngập một cỗ mục nát mùi vị.

Sư Đế Quân dường như già mấy tuổi, lẩm bẩm nói: "Bản cung cho là hắn là tới gặp bản cung, là tới làm cái thuyết khách, để bản cung đi theo hắn tạo phản. Không nghĩ tới, hắn là tới bắt cóc nhà ta Úy Nhiên… Đáng thương!"

Khóe miệng nàng lay động: "Úy Nhiên là bản cung cuối cùng dựa dẫm. Giành lấy Úy Nhiên số mệnh, ta liền có thể lại sống tám trăm vạn năm…"

Thiên Quyền động thiên, Tô Vân dừng lại nghỉ chân.

"Sư lão bà thế mà đuổi lâu như vậy, mới từ bỏ tiếp tục đuổi theo."

Tô Vân ngã chổng vó nằm xuống, bắp thịt cả người đau đến rút nhanh, Tô Thanh Thanh vội vàng cấp hắn ấn một cái

trên người cơ bắp.

Oánh Oánh nằm ở bên cạnh hắn, cũng là hô hô thở hổn hển.

Dọc theo con đường này quả thực khổ cực.

Sư Đế Quân tốc độ mặc dù không bằng Tô Vân, nhưng tu vi quả thực mạnh mẽ vô cùng, Đạo cảnh bát trùng thiên Đế Quân cũng không phải là chỉ là hư danh hạng người, đuổi đến hắn nhiều lần tu vi hao hết.

Tô Vân bất đắc dĩ, để Oánh Oánh đại lão gia cõng bản thân đi đường.

Chỉ là Oánh Oánh tốc độ không bằng hắn, mỗi lần đều sẽ để Sư Đế Quân đuổi gần rất nhiều, Tô Vân đành phải khôi phục một phần tu vi liền lập tức đi đường chạy trốn.

"Ngươi tại Sư Úy Nhiên phía trước duy trì tác phong, thế nào cũng phải giết chết Tiên Quân Đỗ Ứng, hiện tại tốt, bị đuổi giết lâu như vậy!" Oánh Oánh đối với hắn với tư cách đau lòng nhức óc.

Tô Vân xấu hổ nói: "Ta nếu là không làm bộ trí tuệ vững vàng, Sư Úy Nhiên sao lại tin ta, chạy ra Hậu Thổ động thiên?"

Oánh Oánh gọi đến Tô Thanh Thanh, để nàng cho mình bóp vai đấm lưng, hỏi: "Sư Đế Quân thật sẽ giành lấy Sư Úy Nhiên số mệnh ư? Hổ dữ không ăn thịt con, ta không cảm thấy Sư Đế Quân sẽ làm như vậy."

Tô Vân thản nhiên nói: "Hậu Thổ động thiên lân cận động thiên, đều là Sư Đế Quân con dân. Sư Úy Nhiên tuy là cũng họ Sư, nhưng cũng là con dân bên trong một thành viên mà thôi. Sư Đế Quân có thể ngồi nhìn vô số con dân chết tại Tiên giới trong tay, đoạt Sư Úy Nhiên số mệnh, đối Sư Đế Quân tới nói cũng không có bao nhiêu gánh nặng trong lòng."

“Sư Đế Quân quả thực là dạng này người.” Một thanh âm cười nói.

Tô Vân trở mình một chút ngồi dậy, theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy tro tàn tung bay như tuyết, phiêu phiêu sái sái tro tàn bên trong, một cái nam tử áo đen chống đỡ một cây dù chặn lại tro tàn, hướng bên này đi tới.

“Tiên giới tán nhân Tuế Khô Vinh, gặp qua Tô Thánh Hoàng.” Che dù nam tử hạ thấp người, mỉm cười nói.

Oánh Oánh nghi ngờ nói: “Những cái kia tro tàn, là ngươi Tiên đạo mục nát biến thành, vì sao còn muốn bung dù? Ngươi là đang giả vờ ư?”

Che dù nam tử Tuế Khô Vinh sắc mặt nhất thời trầm xuống, trong tay dù mở cũng không được, ném cũng không được.

Chương 737 : Đạo cao một thước, thần cao ngàn trượng

Chương 738: Đạo cao một thước, thần cao ngàn trượng

Tô Vân đứng dậy: "Khô Vinh đạo huynh chớ trách, Oánh Oánh cũng không phải là chê cười ngươi, mà là giễu cợt ta."

Tuế Khô Vinh sắc mặt có chút không vui.

Chỉ là hắn nhưng lại không biết Tô Vân trước sau như một ưa thích giả bộ có phong độ, nhưng mà mỗi lần phong độ sau đó, đều là một mảnh hỗn độn. Bởi vậy Oánh Oánh nhìn thấy Tuế Khô Vinh che dù tắm gội tại tro tàn bên trong mà đến, nhịn không được liền giễu cợt một phen.

Nàng cũng không phải là giễu cợt Tuế Khô Vinh, mà là mượn châm chọc Tuế Khô Vinh để diễn tả đối Tô Vân bất mãn.

Nhưng rơi vào Tuế Khô Vinh trong tai, liền lộ ra dị thường chói tai.

"Ta tuy là Tiên giới tán nhân, không có công danh, nhưng tuyệt không phải kẻ yếu."

Tuế Khô Vinh nghiêm mặt nói: "Tô Thánh Hoàng chớ có xem thường Tuế mỗ. Tuế mỗ tại Đế Tuyệt thời kì thành đạo, đến Đế Tuyệt những năm cuối, đã là Đạo cảnh ngũ trùng thiên."

Tô Vân nghiêm nghị, nói: "Khô Vinh tiên sinh cũng là nhân vật thiên tài, vạn năm trước chính là Đạo cảnh ngũ trùng

thiên tồn tại, hiện tại thực lực tu vi lại tăng lên tới hạng gì tình trạng?"

Oánh Oánh cười hỏi: "Ngươi nếu là có bản lĩnh, vì sao vẫn là cái tán nhân?"

Tô Vân quát: "Oánh Oánh, không được đối tiên sinh vô lễ!"

Tuế Khô Vinh cười ha ha nói: "Từ xưa đến nay có nhiều cuồng quyến chi sĩ có tài nhưng không gặp thời, chưa gặp được minh chủ, cũng là chuyện thường xảy ra. Đế Tuyệt, làm việc bá đạo, hung ác nham hiểm, trị bên dưới dân chúng lầm than, ta khinh thường tại vào triều làm quan, nối giáo cho giặc. Cho đến Đế Phong, đến vị bất chính, tuy có trung hưng chi thế, nhưng trong triều có nhiều gian nịnh, vì ta chỗ khinh thường."

Tô Vân lộ ra vẻ ước ao, nói: "Chẳng lẽ Khô Vinh tiên sinh là tìm tới dựa vào ta Tô mỗ?"

Tuế Khô Vinh kinh ngạc: "Tô Thánh Hoàng đây là từ đâu nói đến? Ta là tới giết Thánh Hoàng."

Tô Vân cũng là sai lầm kinh ngạc không thôi.

Tuế Khô Vinh chậm rãi mà nói, nói: "Chính là bởi vì Đế Phong trong triều đình gian nịnh rất nhiều, tài cần ta bậc này trung thần nghĩa sĩ đi ngăn cơn sóng dữ, cứu dân chúng tại thủy hỏa. Tài hoa của ta, cũng có thể nhận được trọng dụng! Tô Thánh Hoàng chính là chặt đầu gà, có ngày hôm nay không ngày mai, sợ hãi, ăn bữa hôm lo bữa mai. Thiên hạ có tài chi sĩ, có chí chi sĩ, ai sẽ mắt bị mù đầu nhập vào Thánh Hoàng? Nhưng Đế Phong bệ hạ khác biệt, Đế Phong bệ hạ trẻ tuổi khỏe mạnh cường tráng, chính vào tráng niên, lại là vô thượng cường giả…"

Tô Vân sắc mặt càng ngày càng nặng.

Oánh Oánh cùng Tô Thanh Thanh che miệng cười không ngừng.

Tuế Khô Vinh che dù, lải nhải: "… Hiện nay loạn thế, muốn trở nên nổi bật cũng so lúc trước đơn giản rất nhiều. Lúc trước ngươi cần hối lộ những thiên quân kia Đế Quân, mưu cái xuất thân, thậm chí muốn chiều một cách miễn cưỡng, tại những cái kia Thiên Quân Đế Quân dưới tay làm việc. Hiện tại chỉ cần giết Tô Thánh Hoàng, liền lập tức phi hoàng nhảy…"

Tô Vân ho khan một tiếng, cắt đứt hắn, nói: "Khô Vinh tiên sinh ý định mượn ta đầu người, đổi bản thân lên như diều gặp gió?"

Tuế Khô Vinh nghiêm nghị nói: "Hi sinh Thánh Hoàng một người, cứu thiên hạ bá tính , có thể hay không?"

Tô Vân thản nhiên nói: "Hi sinh Tô mỗ một người, đổi lấy ngươi lên như diều gặp gió, ngươi liền có thể cứu thiên hạ bá tính?"

Tuế Khô Vinh sắc mặt nghiêm túc nói: "Mặc dù không trúng, cũng không xa rồi. Hiện tại liền nhìn Tô Thánh Hoàng có nguyện ý hay không cho người mượn đầu dùng một chút!"

Tô Vân liếc nhìn hắn một cái, nói: "Ngươi làm sao chữa tro tàn bệnh? Ngươi ngay cả mình tro tàn bệnh đều không thể chữa trị, nói thế nào cứu người trần cứu bá tính?"

Tuế Khô Vinh há miệng muốn nói, Tô Vân tiếp tục nói: "Ngươi làm sao cứu Đế Hỗn Độn tám đại Tiên giới, làm sao để quá khứ tử vong tàn lụi thế giới khôi phục? Ngươi làm sao đối kháng đến từ Hỗn Độn hải tập kích? Làm sao hóa giải cùng người xứ khác mâu thuẫn? Làm sao đối kháng Đế Hốt cùng Tà Đế phản công?"

Tuế Khô Vinh cứng họng.

Tô Vân mang theo Oánh Oánh cùng Tô Thanh Thanh, từ bên cạnh hắn đi qua, chầm chậm nói: "Tiên sinh không phải có tài nhưng không gặp thời. Không có tài, như thế nào lại có tài nhưng không gặp thời? Tiên sinh từ Đế Tuyệt thời kì đắc đạo, ẩn cư đến nay, không xuống núi thì thôi, vừa xuống núi, liền để cho người ta nhìn ra miệng nhi nhọn trong bụng trống trơn. Tiên sinh vẫn là trở về đi."

Oánh Oánh ngồi tại Tô Vân đầu vai, quay đầu cười nói: "Khô Vinh tiên sinh khoe khoang khoác lác, lại nói không thể dùng, cần gì tự đòi hắn nhục?"

Tô Vân hướng Tô Thanh Thanh nói: "Ngươi lấy đó mà làm gương."

Tô Thanh Thanh mơ mơ màng màng gật gật đầu.

Tuế Khô Vinh vừa tức vừa gấp, nổi giận gầm lên một tiếng, thần thông bộc phát, quát: "Miệng còn hôi sữa, dám to gan nhục nhã ta? Ta chính là Đạo cảnh ngũ trùng thiên tồn tại, tu vi cùng đạo hạnh, vượt qua ngươi nhiều vô kể!"

"Khô Vinh tiên sinh, chưa chắc a?"

Tô Vân dừng bước , mặc cho hắn thần thông công tới, thản nhiên nói: "Tu vi có lẽ vượt qua ta, nhưng đạo hạnh, tiên sinh kém đến quá xa."

"Đương —— "

Tiếng chuông vang lên, Tuế Khô Vinh thần thông đụng vào vô hình hoàng chung phía trên, để chiếc chuông lớn kia hiện hình.

Chuông phân cửu trùng, Tiên đạo thần phù, Hỗn Độn phù văn, kiếm đạo thần thông, ấn pháp, Hỗn Độn thần thông, chư Đế lạc ấn, Tiên Thiên Nhất Khí thần thông, Trụ Quang luân, cùng với kỷ nguyên luân.

Tuế Khô Vinh tu luyện chính là Khô Vinh chi đạo, nhất tuế nhất khô vinh, giỏi về làm cho đối phương thần thông rơi vào Khô Vinh ở giữa, nhận bản thân điều khiển.

Hắn Khô Vinh đại đạo, để hắn tại Tiên giới có chút uy danh.

Thường có bằng hữu giống như hắn giao thủ, thường thường thần thông vừa mới đưa ra, liền sẽ khô héo, không khỏi kinh ngạc vô cùng. Tuế Khô Vinh liền cười ha ha một tiếng, điểm đến là dừng.

Nhưng mà hắn đánh vào Tô Vân thần thông bên trong, lại phát hiện hắn Khô Vinh đại đạo đối Tô Vân hoàng chung bên trong ẩn chứa đại đạo gần như hoàn toàn vô dụng!

Hắn không cách nào để cho thần thông của đối phương đại đạo khô héo, cũng không cách nào công phá thần thông của đối phương.

Hắn ra sức hướng về phía trước đánh tới, liền thấy bốn phía ngàn vạn Thần Ma vọt tới!

Những cái kia Thần Ma là thân thể máu thịt, hắn nếu là không chống cự, khẳng định sẽ bị xé thành từng mảnh!

Nhưng khi hắn giết ra khỏi trùng vây, giết tới đệ nhị trùng lúc, liền thấy đủ loại kỳ lạ Hỗn Độn sinh vật ngao du ở trong hỗn độn, hắn ra sức chém giết, lại gặp vô cùng kinh khủng kiếm đạo thần thông!

Trong kiếm quang kia kiếp vận mênh mông, muốn chém hắn tam hoa, gọt hắn đạo hạnh!

Còn có kiếm quang, dường như Luân Hồi đồng dạng, muốn đem hắn kéo vào trong luân hồi trầm luân!

Tuế Khô Vinh một đường hốt hoảng hướng về phía trước đánh tới, lại gặp phải từ xưa đến nay luyện thành chí bảo,

những cái kia chí bảo là do ấn pháp biến thành, uy năng ngược lại cũng mạnh mẽ, chỉ là cho hắn áp lực không có lớn như vậy.

Tuế Khô Vinh thoáng thở dốc, liền lại xông vào Hỗn Độn thần thông bên trong, ngạnh hám Hỗn Độn thần thông, bị thương mấy chục chỗ, lại gặp gỡ chư Đế.

Tuế Khô Vinh mình đầy thương tích, giết tới Tiên Thiên Nhất Khí thần thông chỗ, đã đổ máu không thôi.

Cái kia Tiên Thiên Nhất Khí thần thông, một loại là tử khí thần lôi, hóa thành lôi quang trong nháy mắt liền xuyên thủng hắn ngũ trùng Đạo cảnh, Hồng Mông Hỗn Nguyên trảm, có thể chém hắn quá khứ tương lai!

Tuế Khô Vinh đối kháng hai loại thần thông, đã là nỏ mạnh hết đà, nhưng vẫn là nghiến răng tiếp tục tiến lên.

Phía trước là Trụ Quang luân, bên trong không có thần thông, nhưng mà lại dường như là vô cùng vô tận, vĩnh viễn cũng đi không đến cuối cùng.

Tuế Khô Vinh quay đầu nhìn lại, nhưng không thấy trời, cũng không thấy đất, chỉ có một mảnh bạch quang.

Hắn bốn phía quan sát, bốn phía cũng đều là như thế.

Hắn tiếp tục tiến lên, đi không biết bao xa, không biết bao lâu, trên người đại đạo không ngừng mục nát, mục nát, thân thể cũng tự tro tàn hóa, đi lần này không biết hàn thử xuân thu, chính là mấy chục ngàn năm.

Con đường này vẫn là không có đi tới cuối cùng.

Hắn duy trì liên tục tiến lên, cuối cùng đi tới bản thân đại đạo cũng tro tàn hóa, thân thể của mình cũng hóa thành tro tàn, trước đường dài dằng dặc, như trước vô cùng vô tận.

Qua không biết bao nhiêu vạn năm, tai của hắn bờ bất thình lình truyền đến coong một tiếng chuông vang, tiếng chuông

trôi giạt từ từ, quanh quẩn giữa thiên địa.

Tuế Khô Vinh trước mắt trong bạch quang thế giới sụp đổ, hắn cuối cùng từ Tô Vân thần thông bên trong chạy thoát, quay về thực tế.

Mà Tô Vân ba người ngay tại phía trước hắn.

"Tám trăm vạn năm qua đi…"

Tuế Khô Vinh mê man, khó khăn nâng lên hai tay, nhìn mình đã biến thành tro tàn bàn tay, lẩm bẩm nói: "Ta làm sao còn chưa chết?"

Tiếng nói của hắn vừa ra, bất thình lình trong thân thể đốt lên rừng rực kiếp hỏa, trong chớp mắt liền đem hắn chiếm đoạt.

Oánh Oánh cùng Tô Thanh Thanh quay đầu thấy cảnh này, không khỏi ngạc nhiên.

Đối với Tuế Khô Vinh tới nói hắn đã trải qua nặng nề chém giết, xông đến hoàng chung tầng thứ tám, lại tại nơi đó qua tám trăm vạn năm lúc này mới đi tới tầng thứ chín, có thể đi ra hoàng chung. Nhưng đối với Oánh Oánh cùng Tô Thanh Thanh tới nói, hắn đi vào hoàng chung về sau, không bao lâu liền đi đi ra.

Không nghĩ tới đi ra về sau, Tuế Khô Vinh liền đại biến bộ dáng, biến thành tro tàn sinh vật, đồng thời trong cơ thể kiếp hỏa áp chế không nổi, tự thiêu mà chết!

"Lão sư, đây là thần thông a?" Tô Thanh Thanh dò hỏi.

Tô Vân không có trả lời, Oánh Oánh thì nói: "Đây cũng không phải là thần thông, mà là đạo cao một thước, thần cao ngàn trượng."

Nàng giải thích nói: "Sư phụ ngươi tu vi tuy là không bằng Tuế Khô Vinh, nhưng mà đạo hạnh nhưng vượt xa với hắn. Tu

vi chưa tới, thể hiện tại cảnh giới bên trên. Sư phụ ngươi cảnh giới chỉ là Đạo cảnh nhị trùng thiên, cho dù thêm vào Chinh Thánh, Nguyên Đạo cảnh giới, cũng chỉ tương đương với Đạo cảnh tứ trùng thiên. Tuế Khô Vinh cảnh giới thì là Đạo cảnh ngũ trùng thiên, so sư phụ ngươi cao hơn một cảnh giới. Nhưng mà đạo hạnh không thể dùng cảnh giới để cân nhắc."

Tô Thanh Thanh vội vàng dùng tâm trí nhớ.

Oánh Oánh tiếp tục nói: "Đạo hạnh, là đối đạo lý giải, khởi đầu khác biệt, thành tựu cũng khác biệt. Tiên đạo căn nguyên, nhưng thật ra là đến từ ba ngàn Thần Ma, mỗi một loại Thần Ma đại biểu một loại đại đạo, ba ngàn Thần Ma, đại biểu ba ngàn đại đạo. Cái này ba ngàn đại đạo, chính là ba ngàn Tiên đạo.

"Sĩ tử trở lại quá khứ, kỷ thứ nhất thời kì, chứng kiến ba ngàn Tiên đạo sinh ra, đối Tiên đạo lý giải càng ngày càng sâu. Mạnh như thác đổ, vốn là tại phía xa Tuế Khô Vinh phía trên. Huống chi, Tiên đạo đối với sĩ tử là khởi đầu, mà đối Tuế Khô Vinh tới nói, Tiên đạo chính là khởi đầu cũng là điểm cuối cùng, đạo hạnh khoảng cách, không thể so sánh nổi."

Tô Vân đạo, là lấy Tiên đạo làm điểm xuất phát, do Tiên đạo mà đẩy cựu thần chi đạo, lại lui Hỗn Độn chi đạo. Hắn đến cựu thần cùng Hỗn Độn chi đạo về sau, lại được Tiên Thiên Nhất Khí, nhảy ra Tiên đạo phạm vi.

Cho nên, mặc dù Tuế Khô Vinh so Tô Vân cao hơn một cảnh giới, nhưng ở đạo hạnh bên trên, nhưng kém hắn cách xa vạn dặm.

Tuế Khô Vinh thậm chí không thể nhìn thấu Tô Vân đạo pháp thần thông, đi tới đi tới, liền chết ở tại thần thông bên trong.

Oánh Oánh hướng Tô Thanh Thanh tận tình khuyên bảo nói: "Đạo cao chớ dùng. Đạo cao một thước, thần cao ngàn trượng, đối với đạo hạnh không bằng ngươi người, ngươi nhìn hắn chính là thấy rõ, xem vân tay trên bàn tay, vô cùng rõ ràng, rõ mồn một trước mắt. Tuy là ngươi đạo hạnh cao, nhưng cũng không thể lạm sát kẻ vô tội. Ngươi nhìn, Tuế Khô Vinh tuy muốn mượn ngươi lão sư đầu người đem đổi lấy công danh, nhưng ngươi lão sư chỉ là từ đạo lý bên trên bác bỏ hắn, nhưng không động tay. Tuế Khô Vinh động thủ, ngươi lão sư lúc này mới đánh trả."

Tô Thanh Thanh nghe hiểu, cười nói: "Đây chính là đạo cao chớ dùng. Đạo cao chớ dùng có ý tứ là, đạo hạnh cao, đừng tuỳ tiện vận dụng. Nhưng bị bức ép bất đắc dĩ, liền không thể không dùng!"

Oánh Oánh cười nói: "Là đạo lý này."

Tô Vân nói: "Tiên đạo còn có rất nhiều bí ẩn, là ta chỗ không hiểu. Ví dụ như trích tiên nhân, hắn thần thông bên trong có Quảng Hàn cây quế , kết nối đại thiên thời không, chính là ta chỗ không kịp. Đạo hạnh của hắn cực cao, bởi vậy có thể cùng ta so chiêu. Nhưng Tuế Khô Vinh liền không được."

Trích tiên nhân đối Tiên đạo lĩnh ngộ, còn tại Tô Vân phía trên, bởi vậy Tô Vân cực kỳ khâm phục.

Hắn thậm chí lấy Tiên đạo hóa thành một đạo trảm tiên đạo quang, có thể xưng kinh tài tuyệt diễm, cho Tô Vân rung động cũng là không gì so sánh nổi.

"Trảm tiên đạo quang, là trích tiên thành tựu cao nhất, trong mắt của ta, có thể cùng Đế Tuyệt Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân, Đế Phong kiếm đạo cửu trùng thiên, đánh đồng."

Tô Vân nhớ tới trích tiên nhân cái kia một đạo trảm tiên đạo quang, liền có chút nỗi khiếp sợ vẫn còn, nói: "Ta thần thông sơ thành, hắn là cái thứ nhất có thể một đạo thần thông, chém xuyên ta hoàng chung cửu trùng, đi tới ta chóp mũi nhân vật. Ta ba chiêu thắng hắn, đúng là may mắn."

Chương 738 : Lã Vọng buông cần

Chương 739: Lã Vọng buông cần

Qua hai ngày, Tô Vân đoàn người cuối cùng đi tới Bắc Cực động thiên, gặp Tử Vi Đế Quân.

Sư Đế Quân đối Tô Vân không có nửa điểm hảo cảm, nhưng Tử Vi Đế Quân lại bởi vì Tô Vân vì Thạch Ứng Ngữ báo thù, mà đối Tô Vân coi trọng mấy phần, Tô Vân còn chưa đi vào Bắc Cực động thiên, hắn cũng đã dẫn người đón tiếp.

Dưới trướng hắn cường giả như mây, lúc này cũng cùng nhau đến đây, xin Tô Vân đoàn người leo lên xe kéo, Tử Vi Đế Quân tự thân cùng theo, không có đi tới Tử Vi phúc địa, ngược lại dọc theo Thiên Quyền, Thiên Xu các loại động thiên chạy tới.

Chỉ thấy Thiên Quyền, Thiên Xu các loại động thiên có nhiều Tiên thành, những này bên trong tòa tiên thành tiên nhân rất nhiều, sẵn sàng ra trận, tập luyện Thần Ma!

Những cái kia bên trong tòa tiên thành còn có to lớn hồng lô, liệt diễm ngập trời, cho dù là ban đêm, hỏa diễm cũng cùng mặt trời đồng dạng sáng rực, ngày đêm luyện đúc tiên binh lợi khí!

Tô Vân bỗng nhiên biết Tử Vi Đế Quân vì sao không có mang bản thân về Tử Vi phúc địa, ngược lại du lịch lân cận động thiên.

Tử Vi Đế Quân biết hắn mục đích đến, là vì thuyết phục bản thân chống cự tiên đình xâm lấn, bởi vậy liền hướng Tô

Vân biểu hiện ra Bắc Cực động thiên quản lý các đại động thiên tình huống, hướng hắn cho thấy bản thân thề sống chết chống cự cõi lòng!

Tô Vân trong lòng khen ngợi, nói: "Đế Quân, ta từ Hậu Thổ động thiên đến, có chút thất vọng, đợi nhìn thấy Đế Quân nơi này, lại không khỏi sinh ra hi vọng. Sư Đế Quân có phản kháng tiên đình lý do, nhưng cuối cùng đầu nhập vào tiên đình, Đế Quân không cần cùng tiên đình cá chết lưới rách, nhưng gác giáo mà đợi, chuẩn bị phản kháng tiên đình. Cái này khiến ta…"

Tử Vi Đế Quân nói: "Thánh Hoàng, Sư Đế Quân phản kháng tiên đình lý do là Sư Úy Nhiên ư?"

Tô Vân gật đầu.

Tử Vi Đế Quân nói: "Sư Đế Quân tính tình lương bạc, chưa chắc sẽ vì Sư Úy Nhiên phản kháng tiên đình. Thánh Hoàng vừa mới nói ta không cần cùng tiên đình cá chết lưới rách, lại là hiểu lầm ta."

Tô Vân hạ thấp người nói: "Xin mời dạy?"

Tử Vi Đế Quân nói: "Thạch Ứng Ngữ đã chết, đây là ta cùng Đế Phong huyết hải thâm cừu, không thể không báo, bằng không thẹn là nam nhi, cũng thẹn thấy Thạch Ứng Ngữ. Đây là ta nhất định phải tạo phản lý do một trong!"

Hắn thân thể vĩ đại, tuy là ngồi tại xe kéo bên trong, lại có một loại không tầm thường khí phách, trầm giọng nói: "Thánh Hoàng cùng Thạch Ứng Ngữ chỉ gặp qua một hai mặt, lại vì hắn báo thù rửa hận, tự tay mình giết Ứng Ngữ kẻ thù, không ngại đắc tội Đế Phong. Kể từ lúc đó, Thạch mỗ liền đem Thánh Hoàng xem như Ứng Ngữ tồn tại."

Tô Vân giật mình, há miệng, lại nói không ra lời nói tới.

Tử Vi Đế Quân nghiêm nghị nói: "Ta bốn đại Đế Quân lần này hạ giới, vì bồi dưỡng hậu nhân, đợi hậu nhân quật khởi, có che chở thực lực của chúng ta, lại phế bỏ tu vi cùng đạo hạnh, một lần nữa tu luyện. Bất luận Tiêu Trường Sinh cùng Sư Đế Quân cùng với Tiên Hậu có hay không thay lòng, nhưng Thạch mỗ tâm chưa bao giờ thay đổi! Thạch Ứng Ngữ không còn nữa, ta liền dùng hết khả năng vì Tô Thánh Hoàng che gió che mưa, để Thánh Hoàng trưởng thành là che chở ta đại thụ che trời, hoàn thành ta tâm nguyện."

Thanh âm hắn âm vang mạnh mẽ, nói đến đây, Tô Vân kìm lòng không được đứng dậy, xá dài tới đất, nói: "Vân, nhất định không cô phụ đạo huynh ủy thác!"

Tử Vi Đế Quân đứng dậy, cũng là xá dài tới đất: "Ta tại tiên đình chính là Tứ Ngự một trong, bộ hạ tinh binh tướng tài đi theo ta cùng một chỗ hạ giới, khởi binh tạo phản. Thân này, cùng với sau này tương lai, hệ tại Thánh Hoàng trên người. Nhìn Thánh Hoàng không cần phụ lòng cái này một thân đảm đương!"

Tô Vân thẳng người lên, đôi mắt sáng rực, nghiêm nghị nói: "Không dám phụ lòng!"

Hai người lần nữa ngồi xuống.

Tử Vi Đế Quân bộ hạ một vị Thiên Quân nhịn không được nhắc nhở: "Thánh Hoàng có chỗ không biết, tiên đình đã truyền đạt đối ngươi lệnh giết chết, triều chính bên trong, không thiếu có cường giả muốn lấy tính mạng ngươi."

Tử Vi Đế Quân gật đầu, nói: "Ta tại trong triều có chút bạn bè, nghe nói lần này Thánh Hoàng nghịch hành phạt thiên, dùng kiếm trận đồ giết tới Nam Thiên môn bên ngoài, kinh sợ Đế Phong bệ hạ. Tiên tướng trực tiếp hạ lệnh, hễ có thể lấy được ngươi đầu người, liền trực tiếp phong làm Thiên Quân!"

Tô Vân bật cười nói: "Đầu của ta như vậy đáng giá? Chẳng qua tiên tướng cái này phong thưởng nhưng cũng qua loa, phong thưởng vừa ra, chẳng phải là nói Thiên Quân sẽ không tới giết ta? Nếu như chỉ là Tiên Quân ra tay, với ta mà nói chỉ sợ là không đau không ngứa."

Hắn lời này cũng không phải là khoác lác.

Sớm tại Thái Cổ cấm khu, hắn cũng đã tại Tiên Quân bao vây chặn đánh bên trong giết ra khỏi trùng vây, mà trở lại quá khứ năm mươi năm ở giữa, tu vi của hắn càng là mạnh mẽ, hơn xa lúc trước.

Nếu như cầm Thái Cổ cấm khu lúc Tô Vân tu vi, để cân nhắc hắn hiện nay thực lực, sẽ chỉ bại vong đến càng nhanh.

Hiện nay Tô Vân ở trên cảnh giới tuy là tiến triển không phải rất nhanh, nhưng ở đạo hạnh bên trên, hắn đã tăng lên tới cực cao cấp độ.

Tiên Quân phần lớn là Đạo cảnh tam trùng thiên, tứ trùng thiên, số ít Tiên Quân ngũ trùng thiên. Bởi vậy Tiên Quân tới đối phó hắn, hắn không sợ chút nào.

Đương nhiên, nếu như là Tiên Quân Ngôn Ánh Họa loại tồn tại này, Tô Vân liền không thể không cẩn thận.

Ngôn Ánh Họa mặc dù là Tiên Quân, lại là Đạo cảnh lục trùng thiên tồn tại, pháp lực vượt qua Tô Vân quá nhiều, cho dù đạo hạnh không bằng Tô Vân, Tô Vân cũng chưa hẳn là hắn đối thủ!

Nhưng cũng may Ngôn Ánh Họa chỉ có một cái, hơn nữa còn là hắn kết bái huynh trưởng.

Tử Vi Đế Quân nói: "Tô Thánh Hoàng khinh thường Tiên giới hào kiệt."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, thỉnh giáo: "Ta nghe nói Tiên giới bởi vì thiên địa đại đạo mục nát, bởi vậy nghiêm ngặt khống chế tiên khí, thế cho nên những năm gần đây không có cao thủ. Cho dù là lúc đầu cường giả, cũng khó có tiến thêm. Nghe nói huynh ý tứ, chẳng lẽ Tiên giới còn có mặt khác cao thủ hay sao?"

Tử Vi Đế Quân nói: "Tô Thánh Hoàng, thứ sáu Tiên giới chia làm hai đoạn thời kì. Đệ nhất thời kì là Đế Tuyệt thống trị, từ thứ sáu Tiên giới mở ra ban đầu liền thống trị thế giới, dài đến gần ngàn vạn năm lâu. Thứ hai thời kì là Đế Phong thống trị thời kì, chỉ có một vạn năm trái phải. Tại Đế Tuyệt thống trị tiền kì, tiên khí sung túc, bởi vậy cao thủ liên tiếp xuất hiện. Thánh Hoàng cũng biết những cao thủ này lai lịch?"

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, nói: "Bọn họ là thứ năm Tiên giới tiên nhân, phế bỏ tất cả tu vi về sau đến thứ sáu Tiên giới lại tu luyện từ đầu!"

Tử Vi Đế Quân gật đầu, nói: "Không chỉ như thế. Những tồn tại này, thậm chí có người đến từ thứ tư Tiên giới, thứ ba Tiên giới, thậm chí càng thêm cổ xưa!"

Tô Vân khóe mắt co rúm một chút, trong lòng sinh ra một cỗ cảm giác không ổn.

Tử Vi Đế Quân tiếp tục nói: "Những tiên nhân này đi qua mấy ngàn vạn năm thời gian, đối quyền thế đã không có để ý như vậy, bởi vậy cam nguyện làm cái tán nhân. Bọn họ tại thứ sáu Tiên giới giai đoạn đầu, đã là cực kỳ cường đại tồn tại. Năm đó ta lúc tuổi còn trẻ, đã từng gặp được mấy vị loại tồn tại này, chịu thua."

Tô Vân nghiêm nghị.

Oánh Oánh nói: "Tử Vi đạo huynh, ngươi vừa mới nói bọn họ đối quyền thế không có để ý như vậy, như vậy lần này tiên

tướng Bách Lý Độc chỉ là treo thưởng cái Thiên Quân chức vị, còn không đến mức để cho bọn họ ra tay đi?"

Tử Vi Đế Quân nói: "Duy nhất có thể gây nên những này tán nhân hứng thú, chỉ sợ chính là sống đến cái kế tiếp Tiên giới đi. Sống sót, là bọn họ duy nhất hứng thú."

Oánh Oánh nhất thời tỉnh ngộ.

Những tiên nhân này có lẽ sẽ không bị Thiên Quân vị trí này hấp dẫn, nhưng mà có khả năng lại bởi vì Tô Vân chống cự thứ sáu Tiên giới xâm lấn mà ra tay!

Lấy bọn họ nội tình, Tô Vân chỉ sợ dữ nhiều lành ít.

Tô Vân cười nói: "Cái này có lẽ cũng không phải là chuyện xấu. Đế Phong có thể cho bọn họ, ta cũng có thể cho, đồng thời ta cho càng nhiều."

Tử Vi Đế Quân không hiểu.

Tô Vân đứng lên nói: "Đế Quân đừng quên, ta còn có một thân phận khác, chính là Tà Đế sứ giả, Đế Chiêu thái tử."

Hắn hướng Tử Vi Đế Quân chào từ giã, nói: "Tiên tướng Bách Lý Độc mời người ra tay tới giết ta, ngược lại là cho ta một cái cơ hội, có thể để cho ta lấy Tà Đế thái tử thân phận mời chào những người này. An đắc thắng bại tay? Hạ cờ giữa thiên địa. Đế Quân, ta lần này đi Câu Trần động thiên, thấy Tiên Hậu nương nương, để Tiên Hậu cùng ngươi kết thành công thủ chi thế, giúp nhau canh gác."

Tử Vi Đế Quân xuống xe đưa tiễn, Tô Vân mang theo Tô Thanh Thanh cùng Oánh Oánh đi xa.

Đợi đến Tô Vân ba người biến mất ở chân trời, Tử Vi Đế Quân lúc này mới thu về ánh mắt, trở lại Đế liễn bên trên.

Đế liễn bên trên, một vị Thiên Quân dò hỏi: "Đế Quân, tài sản chúng ta tính mạng thắt ở Tô Thánh Hoàng trên người một

người, có đáng giá hay không?"

Tử Vi Đế Quân nói: "Ta thành đạo khá sớm. Năm đó Đế Tuyệt tại vị, muốn phế thiên hạ quần tiên tu vi, tất cả mọi người biến trở về linh sĩ, một lần nữa tu luyện. Khi đó có đạo cảnh cửu trùng thiên Nữ Đế, tên là Sở Cung Dao, là Đế Tuyệt đệ tử, không nghe Đế Tuyệt mệnh lệnh, ý định tạo phản. Đế Tuyệt tru diệt. Trận chiến kia lúc, ta chỉ là một cái Tiểu Linh sĩ, may mắn nhìn thấy. Sở Cung Dao thần thông quảng đại, ta trí nhớ khắc sâu."

Hắn rơi vào trong hồi ức, nghĩ đến Sở Cung Dao đại chiến Đế Tuyệt tình hình, như trước say mê không thôi.

"Sở Cung Dao là đệ nhất tiên nhân, hầu như cùng Đế Tuyệt không phân cao thấp. Đệ nhất tiên nhân mạnh mẽ, có thể thấy được chút ít."

Tử Vi Đế Quân mạng xa giá lên đường, mặt như giếng cổ, không nổi bất kỳ gợn sóng nào, tiếp tục nói: "Sư Úy Nhiên, Phương Trục Chí, cũng là đệ nhất tiên nhân. Hai người này tại Tô Thánh Hoàng phía trước, giống như đồng tử, bất luận tài hoa trí tuệ, hay là thực lực tu vi, thậm chí độ lượng khí phách, đều kém xa rồi. Dù là hai người số mệnh quy nhất, cũng không thể thắng Tô Thánh Hoàng mảy may."

Đế liễn bên trong, hắn bộ hạ cũ mỗi người như có điều suy nghĩ.

"Phương Trục Chí Sư Úy Nhiên, có thể so sánh Sở Cung Dao, như vậy Tô Thánh Hoàng liền muốn còn tại Đế Tuyệt phía trên."

Tử Vi Đế Quân tiếp tục nói: "An đắc thắng bại tay? Hạ cờ giữa thiên địa. Hắn đánh cờ không phải Thiên Quân Đế Quân, mà là Đế Phong, Đế Tuyệt các loại bối. Một thân có như thế tiềm lực, ta há có thể không hết sức giúp đỡ?"

Mọi người khom người, đồng nói: "Đế Quân mưu lược xác đáng, chúng ta thề chết cũng đi theo!"

Vài ngày sau, Tô Vân rời đi Bắc Cực động thiên chỗ quản hạt Thiên Cơ động thiên, đi vào Lục Giáp động thiên.

Hắn không đi ra bao xa, liền thấy trên không một mảnh tiên khí hóa thành sừng sững trường thành, ngang qua trường không, không biết bao nhiêu vạn dặm.

Tô Vân nhướng nhướng mày, đây là thần thông biến thành trường thành, hiện nay trên đời, có như thế thần thông, hắn vẫn là lần đầu thấy.

Oánh Oánh nói nhỏ: "Sĩ tử, ta gặp qua lấy Bắc Miện trường thành làm vũ khí, còn chưa thấy qua lấy Bắc Miện trường thành vì thần thông. Toà này trường thành, chỉ sợ lai giả bất thiện."

Tô Vân mỉm cười, nhìn về phía trước, chỉ thấy người đạo trưởng kia thành ngang dọc đồ vật không biết dài đến đâu, tường thành dưới chân, mây trắng trôi nổi, phía trên tường thành thì treo tại thanh thiên bên trong.

Mơ hồ trong đó, chỉ thấy một tiên nhân ngồi tại trên tường thành, đầu đội mũ rộng vành, người khoác áo tơi, cầm trong tay một cần câu cá, treo một cái chỉ, từ trên tường thành rủ xuống.

"Người đến nhưng mà Tô Thánh Hoàng?"

Thành tường kia bên trên tiên nhân thần thái thản nhiên, âm thanh già nua, nhưng rõ ràng truyền vào Tô Vân trong tai, nói: "Chúng sinh như cá, hàng tỉ đuôi vậy. Ta duy nhất câu một đuôi. Cái này một đuôi, chính là thứ bảy Tiên giới Tô Thánh Hoàng. Thánh Hoàng sao không cắn câu?"

Tô Vân khẽ mỉm cười, dưới chân Hỗn Độn phù văn lưu chuyển, thẳng bay lên trời, cười nói: "Nếu muốn qua tường

thành, không cần cắn câu?”

Theo hắn lên cao, cái kia trường thành cũng tự lên cao, vô số tinh cầu xây động, lơ lửng mà lên, điên cuồng điệp gia!

Cái kia ngồi ngay ngắn ở trên thành tiên nhân như trước Lã Vọng buông cần, cầm trong tay cần câu, dây câu không nhúc nhích tí nào.

Tô Vân cười nói: “Đạo huynh, ngươi con cá này đài có thể cao bao nhiêu?”

Tốc độ của hắn đột nhiên tăng tốc, dưới chân vô số Hỗn Độn phù văn thoáng một cái đã qua!

Cái kia câu cá tiên nhân thấy thế, cũng không ngồi yên được nữa, vội vàng bay lên trời, thôi thúc pháp lực, hiển lộ hết thần thông, chỉ thấy vô số tinh thần gào thét mà lên, điên cuồng điệp gia, nâng cao trường thành độ cao!

Pháp lực của hắn mạnh mẽ cực kỳ, lấy thần thông hóa thành đủ loại tinh thần, mỗi ngôi sao chu vi mấy vạn dặm, nhưng dù vậy, cũng chỉ thấy Tô Vân cách hắn càng ngày càng gần!

Cái kia câu cá tiên nhân quát to một tiếng, sau lưng Linh giới hiện lên, tầng tầng Đạo cảnh bên trong, vô lượng tinh thần bay ra, gia cố thêm cao trường thành!

Hắn bất ngờ tu luyện tới Đạo cảnh bát trùng thiên, tám đại Đạo cảnh, tu vi quả nhiên là mạnh mẽ, sâu không lường được!

Trong khoảnh khắc, đạo này trường thành thần thông liền tới đến Tiên giới bên ngoài, thêm vào đến tinh không bên trong!

Nhưng mà sau một khắc, Tô Vân liền tới đến bên cạnh hắn, rơi vào Điếu Ngư Đài bên trên, thản nhiên nói: “Đạo huynh , có thể hay không để cho ta nhìn xem ngươi câu cá đâu?”

Cái kia câu cá tiên nhân sắc mặt đột nhiên hôi bại xuống, bỗng nhiên đem cần câu cong thành hai nửa, giận dữ ném xuống, khoát tay nói: "Ta không lưu được ngươi! Tô Thánh Hoàng xin mời!"

Nói đi, cái kia câu cá tiên nhân tung người nhảy lên, nhảy xuống trường thành.

Chỉ thấy cái kia trường thành ầm ầm sụp đổ, hóa thành từng đạo tiên khí gào thét mà đi, chui vào cái kia chạy câu cá tiên nhân trong cơ thể.

"Tô Thánh Hoàng tốc độ, thiên hạ vô song, giống như thắng Tang Thiên Quân, ta không kịp vậy."

Cái kia câu cá tiên nhân âm thanh xa xa truyền đến: "Chẳng qua ta không kịp, không có nghĩa là những người khác không kịp! Con đường phía trước bên trên còn có những người khác, Tô Thánh Hoàng cẩn thận!"

Tô Vân vội vàng vẫy tay, cao giọng nói: "Đạo huynh đi thong thả, ta Tà Đế thái tử… Đạo huynh? Huynh… Chạy thật nhanh!"

Chương 739 : Tiễn người già vào quan

Chương 740: Tiễn người già vào quan

Câu cá tiên nhân rất nhanh biến mất không còn tăm tích, cũng không biết có nghe hay không thấy.

Oánh Oánh nói: "Người này lấy Bắc Miện trường thành vì thần thông, có thể thấy được tại Trường Viên cảnh giới bên trên có hơn người thành tựu. Chỉ là vì sao hắn không có đem Trường Viên cảnh giới truyền tới? Phong phú Trường Viên cảnh giới, có thể nói là vô thượng công đức."

Tô Vân cũng nhìn ra một thân Trường Viên cảnh giới mạnh mẽ, lòng sinh nghi hoặc.

Đi qua hắn chỉnh sửa về sau, cảnh giới chia làm động thiên, thân thể, Chung sơn, Quảng Hàn, Lôi Trì, Trường Viên, Thiên Tượng, Chinh Thánh, Nguyên Đạo chín cái cảnh giới.

Nếu như lại thêm Tiên đạo cảnh giới, tam hoa, Đạo cảnh, tổng cộng mười một cái cảnh giới. Còn mấy đóa đạo hoa, mấy tầng Đạo cảnh, thực ra đều là tam hoa cùng Đạo cảnh phân chia tỉ mỉ mà thôi, Đạo cảnh nhất trùng, Đạo cảnh cửu trùng, đều tại Đạo cảnh bên trong, là cùng một cái cảnh giới không cùng giai đoạn.

Tô Vân chỉnh sửa sau cảnh giới, mặc dù hấp thu Thiên Phủ động thiên đối rất nhiều cảnh giới nghiên cứu, cũng phái người đi tới Lôi Trì, Quảng Hàn các vùng truy nguyên, tiếp tục hoàn thiện các đại cảnh giới, nhưng mà đối với Trường Viên cảnh giới nghiên cứu, tiến triển một mực không phải rất lớn.

Trường Viên chính là Bắc Miện trường thành, linh sĩ lúc tu luyện, một đạo Bắc Miện trường thành vây quanh Linh giới, hình thành bình chướng, đối tu vi củng cố cực kỳ quan trọng.

Vừa rồi câu cá tiên nhân cho thấy Bắc Miện trường thành thần thông, có thể nói kinh diễm vô song, để Tô Vân không khỏi động tâm tư: "Nếu là có thể mời chào đến, ta Nguyên Sóc, Đế đình cơ sở cảnh giới, ắt phải lại có một cái kinh người nâng cao! Đáng tiếc, hắn không biết ta là Tà Đế thái tử a?"

Hắn lại nghĩ tới trích tiên nhân cây quế thần thông , kết nối đại thiên thế giới, quả nhiên là lợi hại phi phàm, hiển nhiên trích tiên nhân tại Quảng Hàn cảnh giới bên trên cũng từng có người giải thích!

"Trích tiên ngay tại Đế đình bên cạnh, có thời gian nhất định phải đi thêm thỉnh giáo, tốt nhất có thể đem hắn mời vào Thông Thiên các, lại an bài đến trong học viện dạy học." Tô Vân thầm nghĩ.

Cái kia câu cá tiên nhân trốn xa, qua không lâu, hắn đi tới Lục Giáp động thiên Giáp Tuất phúc địa.

Chỉ thấy mấy vị cổ xưa tiên nhân tiến lên đón đến, đem hắn vây quanh, rối rít nói: "Nguyệt Chiếu Tuyền, cái này Tô Thánh Hoàng ngươi bắt lại?"

Cái kia câu cá tiên nhân Nguyệt Chiếu Tuyền lắc đầu nói: "Chưa từng bắt lại. Ta nguyên bản định lấy Trường Viên tới ngăn cản hắn, hắn vượt chẳng qua Trường Viên, liền chỉ cần theo ta dây câu leo lên tường thành."

Mấy cái kia cổ xưa tiên nhân ánh mắt sáng lên, rối rít nói: "Tô Thánh Hoàng nhất định ngoan ngoãn cắn câu! Ngươi cái kia Trường Viên, thần tiên khó khăn, liền xem như chân chính Bắc Miện trường thành cũng có vẻ không bằng! Trường Viên vừa ra, Tô Thánh Hoàng ắt phải thần phục, đi theo ngươi tu

hành, ngừng lại thế gian phân tranh, tác thành một đoạn giai thoại.”

Một vị tóc trắng đầu bạc lão tiên bất thình lình nói: “Chờ một chút, vừa rồi Chiếu Tuyền lão huynh nói chưa từng bắt lại, đây là tại sao?”

Lão tiên bọn họ nhao nhao hướng Nguyệt Chiếu Tuyền nhìn lại, câu cá tiên nhân Nguyệt Chiếu Tuyền lắc đầu nói: “Ta Trường Viên bị hắn vượt qua.”

Rất nhiều lão Tiên Nhân ngạc nhiên, thất thanh nói: “Ngươi nhường?”

Nguyệt Chiếu Tuyền lắc đầu: “Chưa từng nhường. Tô Thánh Hoàng liên quan đến thiên hạ bá tính an nguy, ta sao lại nhường? Ta sử dụng tám đại Đạo cảnh, phát động lên tất cả tu vi, thôi thúc Trường Viên, nhưng mà còn là bị hắn leo lên Trường Viên.”

Sắc mặt hắn buồn bã: “Ta lớn tiếng muốn cho hắn biết, ta là hắn không lên được trường thành, muốn qua trường thành, cũng chỉ có thể nuốt vào ta lưỡi câu, tự trói về sau bị ta câu đi lên. Không ngờ hắn tuỳ tiện leo lên trường thành, ta cũng không mặt mũi nào lưu hắn lại, tức giận đến bẻ cần câu, đành phải đi xa.”

Rất nhiều lão Tiên Nhân lấy làm kinh ngạc, câu cá lão Nguyệt Chiếu Tuyền cả đời thích nhất câu cá, cần câu càng là tâm can bảo bối, thế mà tức giận đến bẻ cần, có thể thấy được lần này mất đi mặt mũi.

Sau một lúc lâu, một vị lão tiên nói: “Hắn ba mươi lăm tuổi?”

Nguyệt Chiếu Tuyền nói: “Ta đi Đế đình nghe qua, ba mươi lăm tuổi. Ta e sợ cho bản thân phạm sai lầm, lại đi một chuyến Đế đình bên cạnh tiểu tinh cầu, một cái gọi Nguyên

Sóc địa phương, tìm đến cha mẹ của hắn, nhận được chính xác tuổi tác, là tuổi mụ ba mươi lăm tuổi."

Mấy cái lão Tiên Nhân lông mày dài lay động, hai mặt nhìn nhau.

Lại có một vị lão tiên nói: "Hắn là Đạo cảnh nhị trùng thiên?"

Câu cá tiên nhân Nguyệt Chiếu Tuyền nói: "Đạo cảnh nhị trùng thiên không sai."

Lại có một vị lão tiên nói: "Năm đó mệnh danh cao nhất tường Nguyệt Chiếu Tuyền, cũng không có lưu hắn lại, đây là một cái ba mươi lăm tuổi thiếu niên nên có tu vi?"

Mặt khác lão tiên rối rít nói: "Đạo cảnh nhị trùng thiên, cũng không phải một cái ba mươi lăm tuổi thiếu niên nên có tu vi!"

Một vị mày trắng lão tiên nói: "Chiếu Tuyền huynh nếu không có lưu hắn lại, sao không nhân cơ hội lưu tại bên cạnh hắn? Mục đích của chúng ta là khuất phục hắn, đem hắn giữ ở bên người, ngừng lại thứ bảy Tiên giới cùng thứ sáu Tiên giới tranh chấp. Nếu không có khuất phục hắn, như vậy chúng ta bị hắn khuất phục, đi theo bên cạnh hắn khuyên nhủ hắn, không phải cũng có thể đi đến mục đích giống nhau?"

Mặt khác lão tiên liên tục gật đầu.

Câu cá tiên nhân Nguyệt Chiếu Tuyền nói: "Ta nguyên bản cũng có quyết định này, tiếc rằng hắn báo lên Tà Đế thái tử danh hào, ta nghe chút, liền bỏ đi lưu tại bên cạnh hắn tưởng niệm."

Một đám lão tiên nghe vậy, rối rít nói: "Hắn nếu là báo ra danh hào của mình, chúng ta lưu lại cũng liền lưu lại, nhưng hắn báo ra Tà Đế thái tử danh hào, chứng minh vẫn là gửi Đế Tuyệt dưới rào, mượn Đế Tuyệt tên tuổi làm việc."

“Tô Thánh Hoàng không nghĩ rõ ràng, chúng ta nếu là muốn đầu nhập vào Đế Tuyệt, sao lại cần đợi đến hôm nay? Dùng Đế Tuyệt tên tuổi tới lưu chúng ta, chỗ nào lưu được?”

“Đế Tuyệt làm việc bá đạo, từ thứ ba Tiên giới lúc, liền không có dung người phong thái. Nếu là đầu nhập vào hắn liền có thể mở ra khát vọng, cũng không cần chờ tới bây giờ.”

“Tô Thánh Hoàng ăn nhờ ở đậu đã quen, không bày chính tự mình vị trí. Hắn khi nào nói ta là Tô Thánh Hoàng, đó là mới có thể đầu nhập vào hắn.”

…

Nguyệt Chiếu Tuyền cắt đứt bọn họ thảo luận, nói: “Hắn hướng bên này tới, ta không tiện lại ra mặt, các ngươi lưu hắn lại.”

Hắn lời vừa nói ra, một vị gầy còm như củi lão Tiên Nhân cười nói: “Thôi được, Giáp Tuất phúc địa cửa ải này, liền do ta tới gặp hắn. Hôm nay, hoặc là ta hàng phục hắn, hoặc là hắn hàng phục ta!”

Nguyệt Chiếu Tuyền đám người mừng rỡ: “Ngô Tây Sơn đạo huynh thần thông vô lượng, nhất định có thể để cho hắn khuất phục!”

Chúng tiên nhao nhao rời đi, đợi đi ra Giáp Tuất phúc địa, Nguyệt Chiếu Tuyền nói: “Nếu như Tây Sơn đạo huynh lưu không được hắn, còn phải đến có người tại Giáp Thân, Giáp Ngọ phúc địa , chờ hắn chạy đến!”

Rất nhiều lão tiên nói: “Chúng ta trước đi Giáp Thân phúc địa chờ đợi tin tức!” Vì vậy chư lão đi xa.

Tô Vân trở lại Lục Giáp động thiên, chỉ thấy lúc trước cái kia câu cá tiên nhân ngồi xuống chi địa, vừa vặn là cái phúc địa, tên là Giáp Tử phúc địa.

Cái này phúc địa bên trong tiên khí cực kỳ bất phàm, tích chứa Tiên đạo cũng là cực kỳ tinh diệu, Tô Vân hơi dừng lại, tinh tế cảm ngộ nơi này Tiên đạo, hướng Tô Thanh Thanh nói: "Thần Ma từ đâu mà ra? Phúc địa thai nghén mà thành. Những này phúc địa, mỗi người nắm giữ khác biệt Tiên đạo, Tiên đạo đến tiên khí thoải mái, thường thường có sinh mệnh thai nghén sinh ra. Cái này sinh mệnh từ tiên khí bên trong thai nghén sinh ra thân thể, từ Tiên đạo bên trong thai nghén sinh ra đạo hạnh, vì vậy thành tựu Thần Ma. Chúng ta bất luận linh sĩ vẫn là tiên nhân, muốn tiến thêm một bước, tìm hiểu đến càng sâu, liền cần phải đi khác biệt phúc địa, tìm hiểu trong đó Tiên đạo."

Tô Thanh Thanh cố gắng tìm hiểu, không bao lâu, vậy mà mơ hồ có chút đạo vận từ trong cơ thể nộ tràn ngập ra.

Oánh Oánh có chút kinh ngạc, hướng Tô Vân nói: "Tư chất của nàng ngộ tính rất là không kém đây!"

Tô Vân cười nói: "Ta vì nàng tẩy đi một thân ma tính ma niệm, còn lại chính là nhân ma Đạo thể, đến nhân ma tài hoa, mà không nhân ma tai hại, đương nhiên phát triển thần tốc."

Qua hai ngày, Tô Thanh Thanh vẫn là chưa hề tỉnh lại, Tô Vân trong lòng nôn nóng, nhưng vẫn là kiên nhẫn chờ đợi, cuối cùng, Tô Thanh Thanh tỉnh lại, bọn họ mới lên đường tiếp tục chạy tới Câu Trần động thiên.

Đợi đi tới Giáp Tuất phúc địa, Tô Vân xa xa nhìn thấy một đạo hào quang kinh đi lên, bên trên có nam bắc hai sông, trên không trung chảy xuôi, xuyên qua trường không, uốn lượn rối rắm, một đầu như rồng bơi lội, một đầu chi hệ thủy mạch Như Phượng bay lượn.

Động tĩnh ở giữa, rất nhiều đạo diệu!

Tô Vân nghi ngờ không thôi: "Người này hảo thần thông!"

Chỉ thấy một vị tóc trắng lão tiên ông ngồi ở kia đạo quang mang bên trên, nam bắc hai sông xoay quanh hắn chảy xuôi, thản nhiên nói: "Người tới nhưng mà Tô Thánh Hoàng?"

Tô Vân cất cao giọng nói: "Chính là Tô mỗ. Vị tiền bối này, nhưng có chỉ giáo?"

Hắn nói nhỏ: "Oánh Oánh, chuẩn bị cho tốt dây xích. Lão này mạnh mẽ, ta đánh không lại, đợi chút nữa tế lên dây xích, trực tiếp trói hắn chứa ở trong quan tài."

Oánh Oánh con mắt sáng lên, nắm thật chặt trên người xiềng xích cùng kim quan.

Cái kia tóc trắng lão tiên ông cười ha ha nói: "Ta chính là thứ sáu Tiên giới Tán Tiên, tên là Ngô Tây Sơn, Thánh Hoàng có thể xưng ta vì Tây Sơn tán nhân."

Tô Vân sắc mặt ôn hoà, cười nói: "Đạo huynh này tới có gì chỉ giáo?"

Tây Sơn tán nhân vuốt vuốt râu trắng, một bên quơ đầu, vừa nói: "Thứ sáu Tiên giới đánh nát Lôi Trì, từ đây tiên nhân hạ giới không trở ngại. Thứ sáu Tiên giới mang trước kia Tiên giới dư uy, quân vây bốn mặt, Tô Thánh Hoàng nếu như dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, sẽ chỉ làm dân chúng chúng sinh tử thương vô số. Bởi vậy lão phu vì cứu thiên hạ bá tính, chuyên tới để khuyên Thánh Hoàng dừng đao binh."

Oánh Oánh tức giận nói: "Ngươi lão hán này, vì sao khuyên sĩ tử dừng đao binh, không đi khuyên Đế Phong dừng đao binh? Rõ ràng là sợ hãi Đế Phong thực lực, lo lắng Đế Phong chém ngươi!"

Tây Sơn tán nhân sắc mặt cứng đờ, tươi cười ngưng kết ở trên mặt, thầm nghĩ: "Lời này nhưng cũng không có nói sai, chỉ là có chút chói tai…"

Tô Vân mỉm cười nói: "Đạo huynh làm sao khuyên ta dừng đao binh?"

Tây Sơn tán nhân mừng rỡ, nói: "Thánh Hoàng nhìn ta đạo này thần thông làm sao? Đạo này thần thông, tên là Nam Hà Bắc Hà, đại biểu là Nam Hà động thiên, Bắc Hà động thiên. Cái này hai đại động thiên, ẩn chứa lớn nhỏ phúc địa năm trăm mười bảy tòa, năm trăm mười bảy loại Tiên đạo tổ hợp lại với nhau, chính là ta đạo này thần thông!"

Tô Vân không khỏi thay đổi sắc mặt, nói nhỏ: "Thanh Thanh, đi vào ta Linh giới bên trong tránh né. Oánh Oánh, đợi chút nữa ta thôi thúc Ngũ phủ, toàn lực gia trì ngươi! Lão hán này lợi hại, tuyệt đối không thể đợi đến hắn ra tay, bằng không chúng ta đều đem số kiếp đã định."

Hắn như trước mặt mang tươi cười, lẳng lặng nghe Tây Sơn tán nhân nói mình thần thông.

Tây Sơn tán nhân cười nói: "Ta cái này thần thông, ngươi có thể hâm mộ? Ngươi nếu là chịu dừng đao binh, không dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, ta liền đem cái này thần thông truyền cho ngươi. Ngươi đi theo ta tu hành, ta có thể bảo vệ ngươi không chết, đợi đến ngươi tu hành thành công, khi đó thứ sáu Tiên giới đã thống trị thứ bảy Tiên giới, thiên hạ thái bình. Ý của ngươi như nào?"

Tô Vân đi thẳng về phía trước, mặt mang tươi cười, thản nhiên nói: "Đạo huynh thần thông, không biết so với ta thần thông làm sao? Nếu như còn không bằng ta, lại làm sao có thể để cho ta thần phục, bỏ rơi vợ con, vứt bỏ gia sản đi theo ngươi tu hành?"

Tây Sơn tán nhân cười ha ha, như trước ngồi ngay ngắn bất động, nói: "Ngươi mặc dù công tới, ta an vị ở đây bất động, ngươi nếu là có thể phá ta nam bắc hai sông, gần ta trước người, ta liền thả ngươi đi. Nếu là không thể, ngươi theo ta tu

hành, không cần rất nhiều năm, ta chỉ để ngươi theo ta tu hành hai trăm năm!"

Tô Vân lời nhanh tiếng nhanh, cười nói: "Tốt!"

Tây Sơn tán nhân cũng là tinh thần đại chấn, thầm nghĩ: "Nguyệt Chiếu Tuyền mấy cái kia lão hán, hơn phân nửa phải chờ đợi nhìn ta ăn quả đắng, sau lưng giễu cợt ta. Nhưng bọn họ sao lại biết ta trước dùng ngôn ngữ cầm chắc lấy hắn? Lần này, Tô Thánh Hoàng không phá được thần thông của ta, cũng chỉ có thể ngoan ngoãn đi theo ta tu hành, sợ sát bọn họ mắt mờ già cỗi!"

Hắn chỉ thấy Tô Vân cất bước đến đây, lúc này điều động nam bắc hai sông, hướng Tô Vân bay tới.

Nhưng tại lúc này, nhưng thấy Tô Vân đầu vai một cái lớn chừng bàn tay nữ oa tử tung người nhảy lên, quát một tiếng, liền thấy vàng óng ánh đại dây xích bay ra!

"Con bé này có được đáng yêu, miệng lại là ác độc, đợi chút nữa lão hán liền đưa nàng đánh cho gào gào khóc lên, nhất định sẽ khóc rất lâu a?"

Tây Sơn tán nhân vừa mới nghĩ đến nơi đây, bất thình lình chỉ thấy Tô Vân sau lưng, năm tòa màu tím căn phòng lớn gào thét xoay chuyển, tử khí bộc phát, gia trì đạo kia xích vàng!

Liền thấy cái kia xích vàng gào thét mà lên, đạo âm mãnh liệt, đạo này âm mang đến cho hắn một cảm giác, liền phảng phất nhìn thấy vô số cựu thần sừng sững tại quá khứ thời không bên trong, rạch cổ tay, nhỏ máu tụng niệm, lấy bản thân đạo huyết tới luyện chế xích vàng!

Tây Sơn tán nhân sắc mặt đại biến, muốn đứng dậy, lại do dự một chút, liền thấy cái kia xích vàng phá nam bắc hai sông, gào thét xoắn tới, vù một tiếng đem hắn cuốn lên!

Tây Sơn tán nhân một thân thần thông cùng đạo hạnh đều không có thể sử dụng, vội vàng la lên: "Khoan đã! Ta đuổi…"

"Theo ngươi" hai chữ còn chưa mở miệng, Tây Sơn tán nhân ngẩng đầu liền mỗi ngày đều sập, một cái kim quan bị tế lên, thôn phệ không gian, đem bản thân hô một tiếng hút vào!

Tô Vân vung lên vách quan tài, che ở kim quan bên trên.

Oánh Oánh co rút xiềng xích, đem xích vàng rút ra, xích vàng khóa nhanh kim quan, dùng sức nắm thật chặt, đem kim quan thu nhỏ.

Oánh Oánh lay động bả vai, như trước đem kim quan cõng lên người, bên trong truyền đến đập quan tài vách tường tiếng vang, mơ hồ còn có tiếng người truyền đến, chỉ là nghe không rõ nói cái gì.

"Lão hán này trường hà quả nhiên thần diệu, không thể luyện chết."

Tô Vân vội vàng dặn dò Oánh Oánh, nói: "Chúng ta trước tiên đem hắn nhốt lại, hiểu rõ nam bắc hai sông ảo diệu."

Oánh Oánh nói: "Ta nhìn hắn là sẽ không nói ra nam bắc hai sông ảo diệu."

"Vậy liền nghiêm hình tra tấn, không tin hắn không khai!"

Cầu phiếu phiếu!

Chương 740 : Tiễn càng nhiều lão Tiên Nhân vào quan

Chương 741: Tiễn càng nhiều lão Tiên Nhân vào quan

Hiện tại hiển nhiên không phải nghiêm hình tra tấn thời điểm tốt, bọn họ còn phải đến mau chóng chạy tới Câu Trần động thiên, thuyết phục Tiên Hậu chung đối kháng tiên đình xâm lấn, làm đế đình kéo dài thời gian.

Tô Vân để Tô Thanh Thanh đi ra, Oánh Oánh tiếp tục dạy dỗ Tô Thanh Thanh, ba người tiếp tục đi đường.

Tô Thanh Thanh hiếu kỳ nói: "Vừa mới vị lão gia gia kia đâu?"

"Trong quan tài đây!" Oánh Oánh nhún vai, sau lưng cõng kim quan bên trong lại truyền tới bành bành tiếng gõ.

Tô Thanh Thanh sợ hết hồn: "Lão gia gia nhanh như vậy liền chôn cất? Mới vừa rồi còn rất tinh thần đây!"

Oánh Oánh vội vàng giải thích một phen, nói: "Còn sống, chỉ là hắn hơn phân nửa không chịu chiêu, chờ trở lại Đế đình, lại treo lên đánh."

Nàng lời nói thành khẩn nói: "Trên đời này có thật nhiều khốn nạn, liền ví dụ như vừa rồi lão gia này gia, đạo cốt tiên phong, thoạt nhìn là đắc đạo tiên nhân, nhưng một bụng ý nghĩ xấu. Gặp phải người như thế, liền không thể cùng hắn nói quy củ. Hắn tu vi cao hơn ngươi, đều không cùng ngươi nói quy củ, ngươi cùng hắn nói quy củ, ngươi liền chết."

Tô Thanh Thanh lơ mơ mê mê gật gật đầu.

Giáp Thân phúc địa, Nguyệt Chiếu Tuyền một đám lão Tiên Nhân đợi trái đợi phải, Tây Sơn tán nhân thủy chung không thấy trở về, mọi người đẳng nóng lòng, Nguyệt Chiếu Tuyền cười nói: "Ta đã biết!"

Một đám lão tiên vội vàng hướng hắn nhìn lại.

Nguyệt Chiếu Tuyền cười nói: "Tây Sơn đạo huynh hơn phân nửa là hàng phục Tô Thánh Hoàng không được, vì vậy liền theo đuổi Tô Thánh Hoàng. Hắn cũng thuộc về bên dưới gương mặt này, làm ta khâm phục!"

Một vị khác lão Tiên Nhân ha ha cười nói: "Câu cá lão, ngươi làm sao biết Tây Sơn tán nhân đi theo Tô Thánh Hoàng, mà không phải hàng phục Tô Thánh Hoàng?"

Nguyệt Chiếu Tuyền nói: "Bản lãnh của ta so Tây Sơn đạo huynh cao như vậy tí xíu, còn không cách nào lưu lại Tô Thánh Hoàng, huống chi Tây Sơn đạo huynh?"

Mọi người cười lạnh không thôi.

Đang nói, một vị lão Tiên Nhân nói: "Cái kia Tô Thánh Hoàng đến rồi!"

Rất nhiều lão tiên nhao nhao nhìn quanh, Nguyệt Chiếu Tuyền nghi ngờ nói: "Cổ quái, làm sao không thấy Tây Sơn tán nhân… Đúng!"

Hắn vui vẻ ra mặt, nói: "Nhất định là Tây Sơn đạo huynh bắt không được Tô Thánh Hoàng, mặt dày mày dạn muốn đầu nhập vào Tô Thánh Hoàng, ngược lại bị người ta cự tuyệt, kết quả là cảm thấy không mặt mũi nào tới gặp chúng ta, cho nên chán nản chạy mất."

Tất cả mọi người là không tin, nhưng quả thực không nhìn thấy Tây Sơn tán nhân, không được bọn họ không tin.

Một vị khác lão tiên Lê Thương Tuyết nói: "Chư vị đạo huynh, cái này Giáp Thân phúc địa, liền do lão thân tới thủ. Dựa lão thân chiêu này Thiên Quan tuyệt kỹ, không tin khuất phục không được hắn!"

Nguyệt Chiếu Tuyền các loại lão Tiên Nhân rối rít nói: "Đạo huynh, cẩn thận, cẩn thận!"

Lê Thương Tuyết cười nói: "Câu cá lão cùng Tây Sơn tán nhân đều không lưu được hắn, lão thân tự nhiên sẽ cẩn thận. Các ngươi lại đi tới một tòa phúc địa, Giáp Ngọ phúc địa chờ lấy. Ta nếu là lỡ tay, còn có các ngươi."

Nguyệt Chiếu Tuyền nói: "Thương Tuyết tiên tử, nếu là không lưu được hắn, không thể học Tây Sơn đi thẳng một mạch."

Thương Tuyết tiên tử là Lê Thương Tuyết thứ ba Tiên giới lúc xưng hô, khi đó Lê Thương Tuyết còn có lòng thích cái đẹp, để cho mình từ đầu tới cuối duy trì tại hai tám xuân xanh bộ dáng. Bởi vì tú mỹ, Đạo cảnh bên trong có nhất trùng thiên lại tràn ngập tuyết trắng mênh mang, cho nên được người xưng làm Thương Tuyết tiên tử.

Chẳng qua đó là lúc trước.

Lê Thương Tuyết đã trải qua một hồi lại một hồi tình cảm, một hồi lại một hồi tro tàn, đối với người khác phái yêu thương cũng hóa thành tro tàn, không có nửa điểm sức sống.

Bởi vậy một thế này dứt khoát không cầu mỹ mạo , mặc cho thời gian tại trên mặt mình khắc hoạ dấu vết, biến thành một cái bà lão.

Nhưng Nguyệt Chiếu Tuyền năm đó nhận biết nàng, đã từng theo đuổi qua nàng, bởi vậy trong lời nói vẫn là gọi nàng là Thương Tuyết tiên tử, tựa hồ tại trong mắt của hắn, Lê Thương Tuyết vẫn là năm đó đẹp đẽ dáng dấp.

Lê Thương Tuyết cười nói: "Ta nếu là không lưu được hắn, liền mặt dày mày dạn lưu lại đi theo hắn!"

Nguyệt Chiếu Tuyền đám người lúc này mới yên tâm, lên đường chạy tới Giáp Ngọ phúc địa.

Lê Thương Tuyết một mình tọa trấn Giáp Thân phúc địa, qua không lâu, chỉ thấy Tô Vân chân đạp Hỗn Độn phù văn cùng nhau đi tới, bước chân lưu lại một đạo Hỗn Độn chi khí, từ từ tiêu tán, trong lòng thầm khen: "Quả nhiên, có khả năng giết tới tiên đình nhân vật, đều không thể coi thường được! Vị này Tô Thánh Hoàng cũng không phải là đơn thuần dựa vào kiếm trận đồ sắc bén, bản thân vẫn còn có chút bản lãnh."

Nàng nghĩ tới đây, thôi thúc thần thông, nhưng thấy một tòa Thiên Quan lơ lửng mà lên, ngang qua giữa thiên địa!

"Người đến nhưng mà Đế đình Tô Thánh Hoàng?" Lê Thương Tuyết quát hỏi.

Tô Vân vội vàng nhìn lại, không khỏi nghẹn họng nhìn trân trối, chỉ thấy cái kia Thiên Quan thần thông ở giữa một đầu Kiếm các đạo, hai bên trái phải núi Côn Lôn, hiểm trở dốc, nguy nga đứng sừng sững, nằm ngang ở Lục Giáp động thiên ở giữa, phảng phất một đầu sinh tử khó lường lối đi, tiến vào bên trong, sợ có bất trắc sự tình phát sinh!

Đợi đến hắn nhìn kỹ, càng phát giác Kiếm các đạo sâm nhiên, quỷ thần sợ hãi, Tiên Ma cấm túc!

Cái này Kiếm các Thiên Quan, lại giống như là có vô song cự nhân, nắm chế bá thiên hạ Thiên Đao, sinh sinh bổ ra!

"Thật lợi hại!"

Tô Vân tự nhiên bắt đầu kính nể, nhìn về phía Thiên Quan cuối cùng, ngồi ngay ngắn tại chỗ đó bất động Lê Thương Tuyết, cất cao giọng nói: "Tại hạ Đế đình Tô Vân, gặp qua đạo huynh."

Lê Thương Tuyết âm thanh trong trẻo, tuy là bà lão bộ dáng, nhưng như cũ có thiếu nữ thanh âm, âm thanh từ phía trên quan bên trong truyền đến: "Lão thân nghe nói Tô Thánh Hoàng, ỷ vào kiếm trận mưu toan lợi, giết tới tiên đình, trảm tiên nhân số vạn, có bất thế dũng cảm. Thế nhưng lão thân xem Thánh Hoàng, chẳng qua là hiện nhất thời anh hào chi khí, loạn thiên hạ bá tính. Ta có một lời, xin Thánh Hoàng yên lặng nghe!"

Tô Vân nghiêm nghị nói: "Tô mỗ rửa tai lắng nghe."

Hắn nghiêng đầu, nói nhỏ: "Cái này nữ tiên nhân thực lực không thể coi thường, so vừa mới vị kia Tây Sơn tán nhân không kém chút nào. Càng thêm quan trọng chính là cái này Thiên Quan thần thông! Cái này thần thông chứa đựng Thiên Quan động thiên đạo diệu, nếu là có thể có được, nói không chừng có thể mở mang ra Thiên Quan cảnh giới tới!"

Oánh Oánh ánh mắt sáng lên, nắm thật chặt trên người đại xích vàng cùng kim quan, nói: "Sĩ tử có ý tứ là?"

Tô Vân mặt mang tươi cười, làm rửa tai lắng nghe hình, tiếng như muỗi vo ve: "Tiễn nàng lão nhân gia vào quan, buộc nàng truyền ra Thiên Quan ảo diệu, nếu như không tuân, cùng Tây Sơn tán nhân cùng một chỗ treo lên, nghiêm hình tra tấn bức cung! Thanh Thanh, ngươi đi ta Linh giới bên trong tạm lánh."

Tô Thanh Thanh vội vàng đi vào hắn Linh giới bên trong, trong lòng có chút không hiểu, vì vậy hỏi Tô Vân nội tâm, nói: "Chúng ta ám toán những này vị lão Tiên Nhân, có chút không ổn đâu?"

Tô Vân nội tâm nói: "Những này lão Tiên Nhân nhìn như tuổi già, thực ra thọ nguyên vô lượng, chỉ là cố ý giả trang già mà thôi, không tính là già người. Hơn nữa bọn họ là Đế Phong phái tới giết ta, không dám tương đồng cảnh giới đánh với ta

một trận, chỉ ỷ vào tu vi cao thâm. Bởi vậy không cần băn khoăn!"

Tô Thanh Thanh nháy mắt mấy cái, vội vàng ghi nhớ, chỉ cảm thấy vừa học đến một chút kiến thức hữu dụng.

"… Nếu như Thánh Hoàng có thể bỏ xuống can qua, làm lão thân đệ tử, chính là thiên hạ bá tính chi phúc." Lê Thương Tuyết nói.

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị, trầm giọng nói: "Đạo huynh, thứ bảy Tiên giới sinh linh không phải sinh ra kém một bậc, không phải sinh ra liền muốn nhận thứ sáu Tiên giới người thống trị áp bức, chúng ta suy nghĩ, chẳng qua là cầu cái tự do thân, an an ổn ổn sinh hoạt mà thôi. Đạo huynh để Tô mỗ làm cái khán giả, xin thứ cho ta không cách nào theo lệnh!"

Lê Thương Tuyết cười nói: "Ngươi là hạ giới nhân kiệt, lại là một đời kiêu hùng, ta biết ngươi khẳng định có chỗ không phục. Ta Thiên Quan ở đây, ngươi có thể vượt quan, ngươi nếu là có thể xông qua ta một cửa này, lão thân tự nhiên không gặp qua hỏi."

Tô Vân cất bước hướng lên trời quan đi tới, lớn tiếng nói: "Đạo huynh, ngươi sẽ không nuốt lời?"

Lê Thương Tuyết cười nói: "Sẽ không nuốt lời!"

Tô Vân mừng rỡ, xông về Thiên Quan!

Lê Thương Tuyết gặp hắn dưới chân hiện ra Hỗn Độn phù văn, khẽ mỉm cười, thầm nghĩ: "Thiên Quan khó khăn, ta một cửa này, so trời còn cao hơn, còn khó hơn! Ngươi…"

Tô Vân đầu vai, Oánh Oánh tung người nhảy lên, chỗ cổ tay, đại xích vàng bay ra!

…

Một lát sau, Lê Thương Tuyết bị trói bền chắc, kể cả Thiên Quan thần thông cùng một chỗ bị bắt vào trong kim quan, không khỏi vừa sợ vừa giận, la mắng: "Tiểu tử thối ngươi không tuân theo quy củ, lừa gạt…"

Lúc này, một thanh âm khác vang lên, nhát gan nói: "Người đến nhưng mà Thương Tuyết tiên tử?"

Lê Thương Tuyết trong lòng giật mình, vội vàng theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy Tây Sơn tán nhân ngay tại cách đó không xa.

"Tây Sơn đạo huynh, ngươi vì sao cũng ở chỗ này?"

Lê Thương Tuyết thất thanh nói: "Ta còn tưởng rằng ngươi không thể lưu lại Tô Thánh Hoàng, xấu hổ phía dưới rời đi đây! Không nghĩ tới ngươi lại bị hắn giam giữ ở đây!"

Tây Sơn tán nhân một mặt xấu hổ, vẻ mặt đỏ lên nói: "Ta vốn là có thể lưu hắn lại, sao liệu bên cạnh hắn có cái miệng lưỡi bén nhọn mao nha đầu, mang theo đầu đại xích vàng, vừa nhìn liền không phải đứng đắn gì nha đầu. Nha đầu này không nói lời gì liền tế lên đại xích vàng, cái kia Tô Thánh Hoàng còn tế lên năm tòa căn phòng lớn, người đứng đắn ai mang theo trong người năm tòa nhà…"

Lê Thương Tuyết sắc mặt tiêu điều, nói: "Vẫn là màu tím nhà. Lão thân cũng là nhất thời không kiểm tra, một lòng muốn tại Thiên Quan bên trong lưu hắn lại, không ngờ cái này Thánh Hoàng tại thứ bảy Tiên giới tuy có thanh danh tốt đẹp, nhưng là cái tâm đen như tro tàn hạng người, tới đánh lén lão thân…"

Hai vị lão Tiên Nhân đối lập không nói gì.

Lê Thương Tuyết đột nhiên thôi thúc thần thông, bốn phía đánh tới, quát: "Ta không tin, liền không trốn thoát được!"

Tây Sơn tán nhân vội vàng nói: "Tiên tử, cái này kim quan nội bộ không gian củng cố cực kì, hơn nữa trong quan tài trấn

áp chúng ta tu vi, một thân bản lĩnh khó mà thi triển. Ta đã thử qua nhiều lần, đều không thể đánh vỡ!"

Lê Thương Tuyết vẫn là bốn phía công kích, sau một lúc lâu, lúc này mới ngừng lại, nói: "Cái này kim quan đến cùng là lai lịch gì?"

Tây Sơn tán nhân nói: "Ta lúc trước không chú ý, về sau ngẫm nghĩ một chút, mới phát giác được khủng bố. Cái này kim quan, chỉ sợ ngươi ta đều gặp!"

Lê Thương Tuyết ánh mắt lộ ra vẻ sợ hãi, thất thanh nói: "Không có khả năng! Không thể nào là cỗ quan tài kia!"

Nàng ra sức thôi thúc còn sót lại pháp lực, bốn phía đánh, âm thanh la lên: "Thả chúng ta đi ra ngoài! Nhanh lên một chút thả chúng ta đi ra ngoài!"

Oánh Oánh nắm thật chặt dây xích, trên lưng tiểu Kim quan còn là bị chấn động đến nhảy tới nhảy lui, để nàng tại Tô Vân đầu vai có chút đứng không vững, không vui nói: "Sĩ tử, bà lão này tiến vào liền không yên tĩnh. Vừa rồi yên tĩnh trong chốc lát, này lại lại làm ầm ĩ. Không bằng trước thôi thúc kim quan, đem bọn hắn luyện gần chết."

Tô Vân nghe vậy, lắc đầu nói: "Ngươi nhẫn nại mấy ngày. Cái này kim quan bên trong nguy hiểm nặng nề, hơi không cẩn thận đi vào kim quan chỗ sâu, liền có khả năng thân tử đạo tiêu. Nếu là đem bọn hắn luyện gần chết, chỉ sợ bọn họ liền thật đã chết rồi."

Oánh Oánh đành phải nhẫn nại.

Lại qua nửa ngày, Lê Thương Tuyết cùng Tây Sơn tán nhân mơ hồ trong đó nghe phía bên ngoài truyền đến tiếng người, chỉ là cái này kim quan nội bộ cách âm quá tốt, bọn họ cũng nghe không chân thực.

"Hình như là Cung Tây Lâu đạo hữu âm thanh!"

Lê Thương Tuyết lỗ tai nhạy cảm, mơ hồ nghe được tiếng người, lập tức đoán được, kinh hỉ nói: "Là Cung Tây Lâu âm thanh! Tây Lâu năm đó tọa trấn Thiên Trụ động thiên, Thiên Trụ thần thông có thể xưng vũ trụ hùng vĩ, rực rỡ kỳ quan! Thiên Trụ hoành tà, để tinh đấu lật đổ! Có hắn tại, tiểu tử này liền không cách nào được như ý!"

Tây Sơn tán nhân la lên: "Nhanh đừng khoác lác! Tây Lâu đạo hữu nếu là không biết tiểu tử này âm hiểm nội tình, cũng có khả năng trúng chiêu! Chúng ta gõ vang kim quan, để hắn phát giác!"

Hai người vội vàng bốn phía công kích, nhưng vào lúc này, bất thình lình kim quan mở ra!

Lê Thương Tuyết cùng Tây Sơn tán nhân trong lòng vui mừng, liền muốn lao ra kim quan, lại thấy một người bị trói giống một cái vàng óng ánh côn trùng lớn, lăn lông lốc, kể cả Thiên Trụ thần thông cùng một chỗ bị ném vào trong kim quan!

Cái kia Thiên Trụ thần thông quả nhiên là kinh thiên vĩ lực, nguy nga bao la hùng vĩ, thần thông nổi lên hiện ra Thiên Trụ động thiên ba trăm tám mươi bảy phúc địa đại đạo, động tĩnh ở giữa, uy năng cực kỳ lớn!

Nhưng mà rơi vào trong kim quan, Thiên Trụ thần thông cũng ngừng công kích, một đường rơi xuống, rơi vào kim quan chỗ sâu.

Lê Thương Tuyết cùng Tây Sơn tán nhân đang muốn giải cứu Cung Tây Lâu, lại thấy xích vàng tự động mở ra, vách quan tài cũng tự đè lên, để cho bọn họ mất đi cơ hội chạy thoát.

Cung Tây Lâu chửi ầm lên: "Cái gì Tô Thánh Hoàng? Cùng một cái không đứng đắn nha đầu, ám toán ta một cái

sống ba triều Tiên giới lão Tiên Nhân, bất đương nhưng tử!”

Hai vị lão Tiên Nhân liền vội vàng tiến lên, Cung Tây Lâu nhìn thấy bọn họ, không khỏi lấy làm kinh hãi, vội vàng hỏi.

Ba người thổn thức không thôi.

Cung Tây Lâu nói: “Ba người chúng ta tu vi là bực nào long trời lở đất? Chỉ tiếc Đế Tuyệt bảo thủ, không nguyện dùng chúng ta khai sáng đồ vật, chúng ta sao không dùng riêng? Sao không phá cái này kim quan?”

Lê Thương Tuyết cùng Tây Sơn tán nhân đang muốn nói chuyện, bất thình lình chỉ thấy cái kia trong quan tài kim quang tràn lan, hướng lên dâng lên, không khỏi sắc mặt xám ngoét.

Tây Sơn tán nhân vội vàng nói: “Đạo hữu, trước chớ tự khoa trương. Cái này trong quan có đại khủng bố, thỉnh thoảng liền có tà ác xông tới, chúng ta cũng là nhiều lần trở về từ cõi chết! Hiện tại cái này tà ác lại xông tới!”

Chương 741 : Tô quân rất đẹp

Chương 742: Tô quân rất đẹp

Kim quan quá trình luyện chế phức tạp, tại Đế Thúc thời kì liền dài đến mấy chục vạn năm, về sau hễ tu luyện tới cửu trùng thiên cảnh giới người, đều muốn đi tới Tiên giới chi môn đi gặp kim quan, lưu lại bản thân đại đạo lạc ấn.

Trong đó tà ác một nửa đến từ trong quá trình luyện chế, Đế Thúc đối các tộc cường giả áp bức, dẫn đến oán niệm tràn vào kim quan.

Một bộ phận khác tà ác thì lại đến từ trấn áp luyện hóa người xứ khác trên đường, người xứ khác đại đạo bị luyện hóa về sau liền dung nhập vào kim quan bên trong, cỗ lực lượng này cực kỳ tà ác mạnh mẽ!

Lần trước Tô Vân Phương Trục Chí đám người đi vào kim quan, sở dĩ có thể chạy trốn, là bởi vì kim quan bị Tử Phủ cùng Tứ Cực đỉnh trọng thương, nội bộ tà ác lực lượng bị đánh tan.

Còn nữa, lúc ấy Đế Thúc cũng tại, lại thêm Tô Vân kiếm đạo thành tựu cực cao, khống chế ba mươi sáu tiên kiếm, dựa vào kiếm trận đồ, cho nên bọn họ có khả năng trở về từ cõi chết.

Tô Vân bởi vì lần trước trong quan tài trải qua, không cho rằng trong quan tài có bao lớn hung hiểm, chỉ là hắn không nghĩ tới, lần trước mình tới lúc đến liền kim quan một phần ba

không gian đều không có du lịch một lần, đối kim quan vẫn là biết không nhiều.

Mà lần này, đi qua Đế Thúc tự thân chữa trị kim quan, chiếc quan tài này đã khôi phục lại trạng thái toàn thịnh. Bởi vậy trong quan tài tà ác trở lại.

Lê Thương Tuyết cùng Tây Sơn tán nhân thì biết rõ trong đó hiểm ác, cho dù là bọn họ tại kim quan biên giới, đã là mấy lần trở về từ cõi chết!

Lần này nhiều hơn Cung Tây Lâu, ba người liên thủ, sống sót cơ hội nên càng cao!

Ba người nín thở ngưng thần, liền thấy cuồn cuộn huyết hải từ trong quan tài nổi lên!

Tây Sơn tán nhân âm thanh khàn giọng, nói: "Đến rồi!"

Trong quan tài huyết hải cuồn cuộn, trong biển máu có tà ma sinh sôi, dữ tợn bóp méo, hướng bên này vọt tới!

Ba vị lão Tiên Nhân giữ vững tinh thần, ngay sau đó liền bị vô số huyết ma chiếm đoạt!

Đó là người xứ khác máu cùng kim quan dung hợp, hình thành tà ác!

Liền tại bọn hắn sắp sửa không kiên trì nổi lúc, bất thình lình huyết hải lui bước, tất cả cũng đều bình ổn lại, ba vị lão Tiên Nhân mình đầy thương tích, mỏi mệt kinh khủng.

Bất thình lình, kim quan bị vén lên, lại có một cái lão Tiên Nhân bị trói chắc ném xuống.

Ba người thấy thế, vừa mừng vừa sợ, Lê Thương Tuyết lớn tiếng nói: "Lư tiên nhân, nơi này!"

Cái kia Lư tiên nhân cũng là quen biết, tại giáp thìn phúc địa ngăn cản Tô Vân, lại bị Tô Vân cùng Oánh Oánh trực tiếp

trói chặt, nhét vào kim quan bên trong trấn áp.

Lư tiên nhân một thân bản lĩnh, đều là tại Hoa Cái động thiên bên trên.

Hoa Cái động thiên không thể coi thường, chính là Đế Hoàng biểu tượng, bên trên mở ánh mặt trời, ngũ thải mười hai tầng, như lâu như tháp, che đậy Đế Hoàng. Từ phía dưới hướng bên trên nhìn, chính là tầng mười hai, trang nghiêm trang nghiêm.

Nhưng nếu như hóa thành số mệnh, liền có chút khắc người, để cho người ta vận rủi liên tục, tự vệ cũng khó khăn, chỉ cần gặp phải quý nhân mới có thể hóa giải.

Lư tiên nhân một tay Hoa Cái thần thông xuất thần nhập hóa, xa xa vừa nhìn, liền biết Tô Vân cùng Oánh Oánh là Hoa Cái số mệnh, hai người này chỉ cần có quý nhân giúp đỡ, mới có thể áp chế lại Hoa Cái số mệnh vận rủi.

Lư tiên nhân tự nói muốn làm Tô Vân cùng Oánh Oánh quý nhân, trợ bọn họ áp chế lại vận rủi, đợi qua hai trăm năm không tranh quyền thế thời gian, liền khổ tận cam lai.

Hắn lại không biết Tô Vân đã sớm chân đạp bảy đầu thuyền lớn, mỗi chiếc thuyền đều so với hắn lai lịch lớn không biết bao nhiêu, cái này khí vận cũng không phải là hắn có khả năng ngăn chặn.

“Tiếp đó ta liền bị bắt.”

Lư tiên nhân hướng ba người nói: “Ta nhìn người từ trước tới nay cực chuẩn, chỉ là lần này nhìn nhầm, ngược lại bị hắn bọn họ Hoa Cái số mệnh cho khắc chế.”

Tây Sơn tán nhân cười nói: “Ngươi tới được nhưng cũng khéo léo vô cùng, nhiều hơn ngươi một cái, chúng ta liền không cần nhắc lại tâm treo mật.”

Lư tiên nhân không hiểu ý nghĩa, nhìn về phía ba người bọn họ, chỉ cảm thấy ba người này cũng là Hoa Cái cái lồng đỉnh vận rủi ập xuống.

Quả nhiên, cũng không lâu lắm, lại có tà ác đột kích, bốn người ra sức chém giết, không lâu sau mình đầy thương tích, cũng may huyết hải lui đi.

Cung Tây Lâu sợ hãi nói: "Nhân số chúng ta tăng nhiều, huyết hải uy lực cũng tại tăng cường, sớm muộn cũng sẽ đem chúng ta luyện chết! Cái này như thế nào cho phải?"

Đang nói, lại có một người bị ném xuống dưới, chính là một vị khác lão Tán Tiên, tên là Quân Tái Tửu, cũng bị trói chắc.

Quân Tái Tửu tinh tu Linh Đài động thiên, một thân tu vi tập hợp linh đài hơn một trăm tòa phúc địa đại đạo, tinh diệu dị thường, nhưng cũng bị tuỳ tiện bắt lại.

Năm người thổn thức không thôi, Tây Sơn tán nhân nói: "Chỉ còn lại có Nguyệt Chiếu Tuyền chạy trốn, chúng ta lại đều bị bắt."

"Chỉ mong câu cá lão có khả năng thông minh cơ linh một chút, cứu chúng ta tính mạng." Cung Tây Lâu thở dài.

Quân Tái Tửu chần chừ một chút, nói: "Tô Thánh Hoàng rời đi giáp dần phúc địa, lại quá không lâu, liền sẽ rời đi Lục Giáp động thiên, chạy tới Câu Trần động thiên. Câu Trần động thiên là Tiên Hậu lãnh địa…"

Mặt khác tứ lão trở nên trầm mặc.

Tiên Hậu nương nương thần thông quảng đại, Nguyệt Chiếu Tuyền nếu là đi vào Tiên Hậu lãnh địa, sợ rằng sẽ bị nhằm vào.

Nhưng Nguyệt Chiếu Tuyền nếu như đi vào Câu Trần động thiên, bọn họ hoài nghi mình có hay không còn có thể chống đỡ đến bị giải cứu ngày đó!

"Chỉ mong câu cá lão gan lớn một chút…"

Tô Vân cùng Oánh Oánh đối kim quan bên trong phát sinh tất cả hoàn toàn không biết gì cả, rời đi giáp dần phúc địa, liền tiếp theo đi thẳng về phía trước.

Lục Giáp động thiên tuy là lệ thuộc Tiên Hậu nương nương Câu Trần động thiên, nhưng nơi này cũng bị Tiên giới xâm lấn, đại đa số phúc địa đều đã đắp lên giới tiên nhân chiếm cứ.

Phúc địa lúc đầu chủ nhân nếu là thần phục, chính là nô lệ, nếu là không phù hợp quy tắc, thường thường liền sẽ xử tử.

Tô Vân ngẩng đầu lên, nhìn thấy Lục Giáp động thiên một chỗ khác phúc địa trước sơn môn, một cái thứ bảy Tiên giới tiên nhân đầu treo ở nơi đó, đã bị gió thổi làm vết máu.

Hắn Tiên Linh cũng sẽ bị đào ra, cầm tù trấn áp tại hũ tro cốt bên trong, liền đặt ở sơn môn ở dưới sư tử đá dưới chân.

Tô Vân khóe miệng lay động, nhưng không có lên tiếng.

Đoạn đường này đi tới, Tô Vân bọn họ chỉ có thể nhìn thấy lác đác mấy cỗ phản kháng thế lực, nhưng Lục Giáp động thiên phần lớn quốc gia, môn phái, hoặc là bị phá hủy, hoặc là liền trở thành nô lệ, vì Tiên giới xuống tiên nhân đào quáng, luyện bảo.

Thậm chí, bọn họ còn chứng kiến mấy cái Ma Tiên sưu tập mọi người nội tâm tới luyện bảo, lại hoặc là làm ra chiến tranh, thu thập mọi người chém giết cùng sợ hãi tới luyện chế bảo vật, hoặc là nâng cao thần thông.

Mỗi khi lúc này, liền có thể nhìn thấy chiến trường trên không nổi lơ lửng một cái hồ lô lớn, hoặc là cờ trắng, dùng để

thu thập ma tính cùng ma khí.

"Kẻ xâm lấn cùng dân bản địa mâu thuẫn, ắt phải không cách nào điều hòa, dù là Tiên giới là cường quyền, cũng chỉ có đánh một trận, tuyệt không lui về phía sau lựa chọn!"

Tô Vân gặp tình hình này, thật dài hấp khí, ngừng lại lửa giận trong lòng, trong lòng yên lặng nói: "Nhưng mà, Lục Giáp động thiên là Tiên Hậu hạt địa, Tiên Hậu vì sao không chủ chưởng đại cục, giữ vững Lục Giáp động thiên? Chẳng lẽ Tiên Hậu cũng giống Sư Đế Quân như vậy ư?"

Trong lòng của hắn hơi hơi nổi lên đắng chát.

Tứ Ngự động thiên, phân loại tại Đế đình đông nam tây bắc các nơi, phương nam Nam Cực động thiên nắm giữ tại Trường Sinh Đế Quân tay, Trường Sinh Đế Quân nhận Thiên Hậu khống chế, chính là nắm giữ tại Thiên Hậu nương nương tay. Chỉ là Thiên Hậu nương nương thái độ, để hắn có chút không quá yên tâm.

Sư Đế Quân Hậu Thổ động thiên thì thôi kinh đầu nhập vào tiên đình.

Nếu như Tiên Hậu cũng quy thuận tiên đình, như vậy Đế đình cùng Tử Vi động thiên liền nhận trái phải giáp công, bấp bênh nguy hiểm!

Khi đó, trừ phi Hỗn Độn Đại Đế phục sinh, người xứ khác quay về đỉnh phong, chỉ sợ mới có thực lực ngăn cơn sóng dữ.

"Sĩ tử, cái này trong vò tiên nhân nội tâm làm sao bây giờ?" Oánh Oánh nhìn về phía cái kia phúc địa sơn môn, thấp giọng hỏi.

Tô Vân xoay người rời đi, lạnh lùng nói: "Lục Giáp động thiên là Tiên Hậu lãnh địa, Tiên Hậu đối bộ hạ tiên nhân sống chết thờ ơ lãnh đạm, ta cần gì phải nhiều lần một lần gây chuyện thị phi? Ngược lại dẫn tới Tiên Hậu không nhanh!"

Hắn phiêu nhiên đi xa, chỉ còn lại có cái kia sơn môn bên trên treo đầu lâu còn tại trong gió hơi rung nhẹ.

Qua rất lâu, bất thình lình một cái chuông lớn xoay tròn lấy gào thét bay tới, thẳng xông qua sơn môn, đi tới cái kia phúc địa bên trong!

Phúc địa bên trong, mấy tương lai tự tiên đình tiên nhân đang tại uống rượu mua vui, hoàng chung xông vào tiệc rượu, treo tại trong mấy người.

Mấy vị kia tiên nhân mỗi người ngạc nhiên, đang muốn đứng dậy, bất thình lình tiếng chuông coong một tiếng vang vọng, trến yến tiệc tất cả tiên nhân nhất thời chấn thành bột mịn, chính là liền tiên điện này cũng bị đánh cho tan rã!

Chiếc chuông lớn kia bay đi, đi ngang qua sơn môn chỗ, nhẹ nhàng quẫy động một cái, chỉ thấy bị treo ở sơn môn bên trên tiên nhân đầu lâu hạ xuống, bị trấn áp tại sư tử đá ở dưới Tiên Linh cũng tự thoát khỏi trói buộc, chạy trốn đi ra ngoài.

Cái kia Tiên Linh hướng hoàng chung bái một cái, lại thấy hoàng chung đã bay xa.

Câu Trần động thiên.

Tô Vân tiếp tục tiến lên, chỉ thấy một cái chuông lớn bay tới, hóa thành Tiên Thiên tử khí, quay về trong thân thể hắn.

"Nếu là thấy chuyện bất bình mà vô nghĩa nâng, muốn cái này thân tu vi cần gì dùng?" Tô Vân thấp giọng nói.

Oánh Oánh khẽ cười một tiếng, nói: "Sĩ tử, ngươi làm như thế, chỉ sợ có người muốn chê cười ngươi thay đổi thất thường, là cái tiểu nhân!"

Tô Vân buồn cười nói: "Người nào thích nói liền để cho bọn họ đi nói, Tô mỗ há sợ lời đồn đại chuyện vô căn cứ?"

Bọn họ đi rồi, câu cá tiên nhân Nguyệt Chiếu Tuyền thân ảnh hiện lên, khẽ nhíu mày.

Tô Vân đi ngang qua chỗ kia phúc địa, đầu tiên là xoay người rời đi, sau là cách xa ra tay, để hắn có chút chần chờ.

"Vị này Tô Thánh Hoàng xem thứ bảy Tiên giới vì mình lãnh địa, xem chúng sinh vì mình chúng sinh, đạo tâm của hắn kiên định, sẽ không bởi vì Lục Giáp động thiên là Tiên Hậu lãnh địa liền khoanh tay đứng ngoài quan sát. Dạng này người, ta thật có thể thuyết phục hắn quên đi tất cả đổi lấy lưỡng giới hòa bình ư?"

Trong lòng của hắn có chút nghi ngờ.

Sau một lúc lâu, hắn vẫn là đi vào Câu Trần động thiên.

"Bất kể như thế nào, nhất định phải khuyên hắn đầu hàng, không nên chống cự! Bằng không thứ bảy Tiên giới đem tử thương vô số!"

Tô Vân đi vào Câu Trần động thiên, lập tức kinh động đến Thiên Hoàng phúc địa, qua không lâu, Phương Trục Chí dẫn đầu Câu Trần động thiên bên trong một đám tiên nhân, ngồi bảo xe kéo đội đến đây đón lấy, khom người nói: "Trục Chí nghe nói Thánh Hoàng nửa năm qua này du lịch Tứ Ngự động thiên, gặp gỡ cường địch vô số, giết ra một đường máu, thật sâu khâm phục Thánh Hoàng hành động. Thánh Hoàng, xin ____ "

Tô Vân leo lên bảo liễn, cười nói: "Chưa từng nghĩ tên tuổi của ta nhanh như vậy liền truyền đến Câu Trần."

Phương Trục Chí mời hắn ngồi xuống, mình ngồi ở đối diện cùng theo, xúc động nói: "Hiện nay thứ bảy Tiên giới gặp gỡ tiên đình tập kích, không biết bao nhiêu động thiên lưu lạc, bao nhiêu thế giới hóa thành tro bụi, bao nhiêu người tại kiếp hỏa tro tàn bên trong giãy dụa, bao nhiêu tính mạng chết oan

chết uổng! Thời thế hiện nay, trong lúc này, rắn mất đầu, ai dám chống cự? Duy chỉ Thánh Hoàng đi về phía tây, đi một đường giết một đường, tựa như trong bóng tối ngọn lửa, khích lệ nhân tâm!"

Hắn đứng dậy, xá dài tới đất: "Ta thay mặt Câu Trần động thiên nhi nữ, cám ơn Thánh Hoàng nghĩa cử!"

Bảo liễn đội xe bên trên, từng tôn tiên nhân nhao nhao xá dài tới đất, cất cao giọng nói: "Thánh Hoàng nghĩa cử, tráng ta thứ bảy Tiên giới chi uy, nhận chúng ta một bái!"

Tô Vân ngơ ngác ngồi ở chỗ đó, vành mắt bất tri bất giác đỏ lên, đau xót, bất thình lình tỉnh ngộ lại, vội vàng đứng dậy, đỡ lên Phương Trục Chí, nói: "Phương sư huynh làm cái gì vậy? Những này, không phải là chúng ta linh sĩ nên làm ư?"

Phương Trục Chí đứng dậy, lắc đầu nói: "Tuy là chúng ta Tiên Linh chi sĩ nên làm, nhưng chân chính làm người, cũng chỉ có Tô Thánh Hoàng một người, bởi vậy lộ ra trân quý. Liền ví dụ như ta, tuy có giết địch chi tâm, lại bị tổ tiên ràng buộc, không dám nhúc nhích. Mỗi ngày chỉ có thể hận đến nghiến răng nghiến lợi, lại không thể đi ra Câu Trần động thiên nửa bước."

Tô Vân nhìn về phía Câu Trần động thiên tiên nhân, chỉ thấy những người này áo giáp trong người, tiên binh nơi tay, hàn quang lập loè, hiển nhiên sớm đã chuẩn bị chiến đấu, chỉ là không chỗ có thể dùng.

Bọn họ lặng im, tích lũy xuống một thân lửa giận cùng ấm ức, không chỗ phát tiết.

Tô Vân lặng im phút chốc, cười nói: "Ta này đến, chính là vì chuyện này mà tới. Ta chuẩn bị khuyên Tiên Hậu, xin Tiên Hậu thủ hộ bản thân dưới cánh chim chúng sinh."

Phương Trục Chí cũng lặng im phút chốc, nói: "Thánh Hoàng, ta Câu Trần động thiên trúng cái này có khắc tiên đình khách tới. Nói câu đại nghịch bất đạo mà nói, Tiên Hậu dù sao đã từng là tiên đình người, Sư Đế Quân quay về tiên đình, chẳng lẽ Tiên Hậu liền sẽ không ư?"

Hắn khà khà cười khổ: "Hiện nay, ta đã không biết Câu Trần động thiên là Câu Trần người động thiên, vẫn là tiên đình động thiên."

Trong lòng của hắn oan ức vô cùng, quay mặt qua chỗ khác, trong hốc mắt sáng lấp lánh: "Ta Phương gia nhi nữ, vẫn còn chưa qua không đánh mà hàng, không nghĩ tới nhưng phải tự lão tổ tông lên không đánh mà hàng…"

Hắn ý chí sa sút, trên mặt cũng râu ria xồm xoàm, không có sửa chữa.

Tô Vân vỗ vỗ đầu vai của hắn, cười nói: "Úy Nhiên đi Đế đình, ngươi nếu là không muốn ở lại nơi này, không ngại cũng đi qua làm bạn. Chẳng qua, ta có lòng tin thuyết phục Tiên Hậu."

Phương Trục Chí thở dài, nghiêm mặt nói: "Lần này tiên đình sứ giả chính là tiên tướng Bách Lý Độc môn hạ, Bách Lý Độc phái thân tín đến đây, biểu thị có thể điều hòa Đế Phong cùng tổ tiên mâu thuẫn. Có hắn ra mặt, ta lo lắng tổ tiên sẽ…"

Tô Vân cười ha ha, đứng dậy, đi tới đầu xe, thản nhiên nói: "Phương quân, ta cùng Đế Phong ai đẹp?"

Phương Trục Chí ngẩn ngơ, đứng lên nói: "Tô quân rất đẹp. Chẳng qua, ta tổ tiên là sẽ không thích ngươi!"

Tô Vân cười nói: "Ta cùng Đế Phong ai tài hoa cao?"

Phương Trục Chí suy nghĩ một chút, nói: "Thánh Hoàng, chúng ta vẫn là tới nói chuyện ngươi cùng Đế Phong ai đẹp vấn đề đi."

Tô Vân phất phất tay, cười nói: “Ta không tính toán với ngươi. Ngươi xem không hiểu tài hoa của ta, nhưng Tiên Hậu biết nhìn hiểu. Nàng sẽ làm ra chính xác lựa chọn!”

Chương 742 : Năm bước ở giữa, quan tuyệt thiên hạ

Chương 743: Năm bước ở giữa, quan tuyệt thiên hạ

Bảo xe kéo đội chạy vào Thiên Hoàng phúc địa, hướng về cao cư ở trên trời tiên sơn bay đi.

Thiên Hoàng phúc địa chính là Tứ Ngự thiên bên trong rực rỡ nhất phúc địa, phúc địa bên trong trôi nổi từng tòa tiên sơn , kết nối tiên sơn từng đạo cầu dài, trên cầu lầu các cung điện, tú mỹ mà tráng lệ.

Nơi này đỉnh núi xanh tươi, thác nước suối chảy, đám mây chính là tiên khí biến thành, phúc địa bên trong có nhiều Thần Ma.

Những này Thần Ma đứng hàng hai bên đường, đường hẻm đón lấy, Tô Vân ánh mắt đảo qua, trong lòng nghiêm nghị, Thiên Hoàng phúc địa Thần Ma cực kỳ cường đại, trưởng thành Thần Ma số lượng không ít, dáng người vĩ đại, mỗi người đều mang không tầm thường đại đạo thần thông.

Trong đó cường giả, thậm chí không kém gì Tiên Quân Thiên Quân!

Đệ nhất Tiên giới lúc, tiên dân nghe Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác luận đạo, bởi vậy tìm hiểu ra Tiên đạo, nhưng mà có Tiên đạo nhưng không thần thông. Khi đó mọi người nắm giữ thần thông bắt đầu từ nghiên cứu Thần Ma bắt đầu.

Mọi người đem Thần Ma nghiên cứu triệt để, đủ loại thần thông cũng liền theo thời thế mà sinh.

Thần Ma hai tộc trong lịch sử đã từng rực rỡ hào quang, đệ nhất Tiên giới thời kì, nhân tộc địa vị còn không bằng Thần Ma, Thiết Côn Lôn dẫn đầu nhân tộc phản kháng, mới có Đế Thúc phong tiên, Thần, Ma tam Đế, vì nhân tộc tranh thủ đến bình đẳng địa vị.

Về sau, Đế Tuyệt trừ Đế Thúc, đuổi Đế Hốt, chém Thần Đế Ma Đế, thế cho nên thần tộc ma tộc lưu lạc làm tiên phụ thuộc.

"Hiện nay thần tộc ma tộc, phải chăng còn biết bọn họ năm đó vinh quang?" Tô Vân thầm nghĩ trong lòng.

Hắn nhìn thấy nhiều như vậy trưởng thành Thần Ma, trong lòng cũng là âm thầm đề phòng: "Thiên hạ cao thủ rất nhiều, ta tuyệt không thể coi thường người khác."

Lúc này, Tiên Hậu nương nương dẫn người tới đón, toàn thân áo đen cẩm tú, áo bào rộng tay áo lớn, phong thái phiêu nhiên, phía sau nàng chính là Thiên Hoàng bảo thụ, vạn bảo nở rộ quang mang, xa xa liền cười nói: "Tô Thánh Hoàng giết tới tiên đình, một kiếm động thiên bên dưới, lại du lịch tứ phương, tại Sư Đế Quân dưới tay trốn chết, các đại động thiên, quyết chiến bát phương anh hào, không hổ là bản cung coi trọng nhân vật, ta thứ bảy Tiên giới thủ lĩnh!"

Tô Vân vội vàng bước nhanh về phía trước, khom người làm lễ chào hỏi: "Vãn bối tham kiến nương nương."

Tiên Hậu nương nương vội vàng khom người xuống, hai tay đi đỡ hắn song khuỷu tay, cười nói: "Thánh Hoàng đừng như thế. Hiện nay ngươi là thứ bảy Tiên giới thủ lĩnh, chính là Tiên giới Đại Đế, bản cung chỉ là Tứ Ngự một trong, không dám nhận Thánh Hoàng đại lễ."

Tô Vân thuận thế đứng dậy, cười nói: "Nương nương chiết sát ta. Ta cái này thủ lĩnh là nương nương nâng đỡ nâng đỡ, nếu như không có nương nương, Tô mỗ há lại sẽ có hôm nay?

Bất luận tương lai thành tựu làm sao, nương nương đều là tiền bối của ta. Còn Tiên giới Đại Đế…"

Hắn sắc mặt nghiêm nghị, nghiêm mặt nói: "Tô mỗ tuyệt đối không có loại này đại nghịch bất đạo suy nghĩ!"

Tiên Hậu nương nương cười khúc khích, hướng về hai bên phải trái cung nữ cùng tiên nhân nói: "Người đều nói Tô Đại Cường hùng cứ Đế đình, lòng lang dạ thú, riêng có mưu phản xưng Đế tâm ý. Bản cung liền nói, Tô Vân, là ta nhìn lớn lên, cỡ nào ngoan ngoãn hài tử, nơi nào có cái gì dã tâm? Các ngươi đừng bỗng dưng đổ tội người tốt! Hôm nay, các ngươi đều nghe thấy được, Thánh Hoàng không có phản ý!"

Một đám cung nữ cùng tiên nhân hai mặt nhìn nhau, có người đánh bạo hùa theo đôi câu, chỉ là lực lượng hiển nhiên không có như vậy đủ.

Bất thình lình, chỉ nghe một thanh âm cười nói: "Đế đình Tô Thánh Hoàng nếu không có mưu phản tâm ý, nói như vậy, Tô Thánh Hoàng cũng vẫn là Tiên Đế bệ hạ thần tử? Nếu là thần tử, ngày khác ta liền dẫn đầu binh mã, tiếp quản Đế đình, không biết Tô Thánh Hoàng ý như thế nào?"

Tô Vân theo tiếng nhìn lại, lại là cái trẻ tuổi nữ tử, thân mang Tiên Quân trang phục, thân thể cao gầy, tú thắt lưng ngực lớn, ánh mắt sắc bén, khóe miệng cười mỉm, chính nhìn bản thân.

Nữ tử này sau lưng tam trùng thiên Đạo cảnh trải rộng ra, nhưng ràng buộc thành tròn, thân động thì tròn động.

Đây là một loại cực kỳ tinh diệu Đạo cảnh cách vận dụng, làm người ta hai mắt tỏa sáng.

Tô Vân nghi ngờ nhìn về phía Tiên Hậu, nói: "Nương nương, vị tỷ tỷ này là?"

Tiên Hậu nương nương cười nói: "Vị này là tiên đình sứ giả, Hồng Mai tiên tử. Hồng Mai tiên tử cũng là tiên tướng Bách Lý Khê môn sinh, một thân bản lĩnh. Nàng lần này đến đây, là bởi vì bệ hạ lo lắng bản cung mưu phản, có chút không quá yên tâm, bởi vậy để nàng đến đây nhìn xem."

Tô Vân á một tiếng, dò hỏi: "Hồng Mai tiên tử, ngươi muốn dẫn đầu binh mã, tiếp quản ta Đế đình?"

Hồng Mai tiên tử cười nói: "Nếu như Thánh Hoàng quả thật là triều đình trung thần, có lẽ sẽ không cự tuyệt…"

Tô Vân mi tâm lôi điện văn bất thình lình sáng lên, một cỗ dày nặng mênh mông khí tức từ lôi điện văn bên trong truyền đến, lôi điện văn chậm rãi hướng hai bên tách ra, nhất thời đạo âm mãnh liệt, chấn người màng nhĩ vang lên ong ong!

Cái kia đạo âm không tầm thường, ba ngàn Tiên đạo, nhưng lại không có một loại tới tương đồng!

Không chỉ có như thế, thậm chí liền cái kia cựu thần đại đạo, cũng không ở tại bày!

Tô Vân mi tâm mắt dọc bên trong lôi quang mờ mịt, Tiên Hậu đám người nhìn thật kỹ, cái kia trong đồng tử, dường như có giấu một cái tiểu thế giới!

"Hồng Mai tiên tử, ngươi muốn đoạt ta Đế đình?"

Tô Vân mi tâm mắt dọc hoàn toàn mở ra, nhìn về phía Hồng Mai tiên tử, không giận tự uy, có một loại bao trùm tại tất cả mọi người phía trên khí phách.

Hồng Mai tiên tử bị cái này mắt dọc mở ra lúc tản ra đạo vận chỗ áp bức, khí tức khuấy động, sau lưng viên luân bên trong ba đại Đạo cảnh nhất thời nở rộ ra, bảo vệ toàn thân!

Thần thông của nàng cực kỳ đặc thù, từng đạo trường hà như rồng bay lượn, vây quanh bốn phía, thủ hộ bản thân.

Hồng Mai tiên tử nói cảnh mở rộng, thần thông hộ thể, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, cười nói: "Tô Thánh Hoàng không phải nói không có phản ý a? Nếu không có phản ý, như vậy ta tiếp quản Đế đình…"

"Răng rắc!"

Một đạo tiếng sấm nổ vang, tựa như vũ trụ thiên khai sét tiếng vang, tử quang đại phóng, một vệt chớp tím từ Tô Vân trong mi tâm bắn ra!

Tiên Hậu nương nương vốn muốn ra tay ngăn cản, nhưng thấy cái kia tử khí thần lôi, nhất thời nhớ tới bản thân lần đầu gặp gỡ Tô Vân lúc, hắn đang tại độ kiếp , cái kia kiếp quang chính là tử khí thần lôi.

Nàng không khỏi sắc mặt biến hóa, lúc này bỏ đi ngăn trở suy nghĩ: "Đạo này thần lôi, bản cung nếu là đón đỡ, sợ rằng cũng phải ra cái xấu, không bằng không nhận…"

Đạo kia thần lôi tốc độ cực nhanh, trong chốc lát xuyên qua Hồng Mai tiên tử nặng nề thần thông cùng đạo trường, phốc một tiếng đem nữ tử kia mi tâm xuyên thủng!

Cái kia tử khí thần lôi bá đạo vô cùng, từ Hồng Mai tiên tử sau não đi ra, trực tiếp đem Thiên Hoàng phúc địa từng tòa tiên sơn đánh xuyên qua, trước cửa hang sau trong suốt.

Đáng sợ hơn chính là, trước mặt đỉnh núi bị đánh xuyên cửa động rất nhỏ, chỉ có lớn bằng ngón cái, đằng sau bị đánh xuyên đỉnh núi cũng đã là rộng vài trượng.

Cuối cùng bị đánh xuyên ngọn tiên sơn kia, cửa động bất ngờ mấy chục trượng!

Hồng Mai tiên tử đứng ở nơi đó, trợn mắt lên, không nhúc nhích.

Nàng Linh giới cũng bị một đạo tử khí thần lôi xuyên thủng, Tiên Linh trực tiếp bị xóa đi, không còn tồn tại!

"Ta chỉ nói qua không có mưu phản xưng Đế tâm ý, chưa nói qua ta là Đế Phong thần tử."

Tô Vân mi tâm mắt dọc chậm rãi khép lại, thản nhiên nói: "Đế Phong muốn ta lãnh địa, ta cũng dám giết tới tiên đình, ngươi muốn lãnh địa của ta, ta há có thể dung ngươi?"

Hắn nhìn về phía Tiên Hậu, cười nói: "Nương nương, chúng ta mới vừa nói đến chỗ nào rồi? Đúng! Vừa rồi nương nương nói đến ta không có phản ý! Ha ha ha ha, nương nương thật biết nói đùa, ta xưa nay không quân không cha, há lại sẽ mưu phản?"

Bốn phía, bất luận tiên thần, lặng ngắt như tờ.

"Phù phù."

Hồng Mai tiên tử thi thể ngã xuống đất âm thanh truyền đến.

Tô Vân làm như không thấy, mắt điếc tai ngơ, tiếp tục cười nói: "Ta không quân phụ, nương nương cũng không có phu quân, ngươi ta sinh ra là tự do thân, vì sao muốn cho mình thêm vào nhất trùng gông xiềng? Nương nương về tiên đình, chẳng qua là chạy về đi cho Đế Phong làm cái bình hoa trang trí, nhưng tại hạ giới, chính là đại thiên thế giới, tự do tự tại."

Tiên Hậu nương nương đang muốn nói chuyện, bất thình lình chỉ nghe từng tiếng gầm thét truyền đến: "Dám to gan giết sư muội ta, vô pháp vô thiên!"

Tô Vân nhất thời cảm giác được một cỗ kinh khủng sát ý đem bản thân phong tỏa, chỉ thấy phía trước trong cung điện, từng cái mạnh mẽ thân ảnh bay tới, nộ khí ngút trời, sát khí ngút trời!

“Đế đình Tô Thánh Hoàng, ngươi thật lớn mật!”

“Hôm nay liền trị tội ngươi, đem ngươi bắt lại mang đến tiên đình hỏi tội vấn trảm!”

…

Tô Vân khẽ nhíu mày, nhìn về phía Tiên Hậu nương nương, Tiên Hậu nương nương thở dài, thấp giọng nói: “Ngươi ah, vẫn là như vậy tính tình gấp. Bản cung chỉ nói Hồng Mai tiên tử là tiên đình lai sứ, cũng không có nói tiên đình lai sứ chỉ có nàng một cái. Lần này Bách Lý Độc vì để cho bản cung đổi ý, là hạ đủ tiền vốn, phái tới bọn họ bên dưới hầu như tất cả tinh nhuệ, hộ tống năm đó ta cùng Đế Phong tín vật đính ước đến đây…”

Tô Vân cười nói: “Ta giống như nhớ tới nương nương để cho ta xóa đi ứng thệ thạch bên trên lời thề, có thể thấy được thề non hẹn biển vẫn còn sụp đổ thời điểm, huống chi tín vật đính ước?”

Tiên Hậu nương nương giật mình, nhưng vào lúc này, bất thình lình tiên đình sứ giả cùng với bọn họ suất lĩnh tiên đình tinh binh tướng tài, bọn họ thần thông cùng tiên binh từng cái lần lượt đụng vào một cái vô hình chuông lớn phía trên, tiếng chuông đương đương vang vọng.

Chiếc kia vô hình hoàng chung, tại nghiền nát thần thông bên trong chậm rãi hiện hình, chỉ thấy chuông lớn móc ngược, đem Tô Vân cùng Tiên Hậu chụp ở chuông bên dưới.

Tô Vân gánh lấy rất nhiều thần thông, một bên đi về phía trước đi, một bên mỉm cười nói: “Nương nương, mời xem ta thần thông, so trước kia làm sao?”

Tiên Hậu nương nương ngẩng đầu, xoay người, tinh tế quan sát hắn hoàng chung, không khỏi thay đổi sắc mặt.

Chỉ thấy cái kia hoàng chung các tầng chuông vòng, đều có phù văn cùng với thần thông tạo thành, nhưng này chỉ là bên ngoài cấu tạo.

Hoàng chung nội bộ cấu tạo, bánh răng chính là từng loại kỳ diệu phi phàm đại đạo quy tắc, đạo tắc tại bánh răng bên trong lưu chuyển, kích động hoàng chung, thứ tự ngay ngắn!

Mà tại hoàng chung vách trong, tựa như một vùng vũ trụ tinh không, tại chuông phía trong phô trương ra, tinh thần vận chuyển, đều là theo đại đạo!

Trừ cái đó ra, Tô Vân thần thông bên trong có thật nhiều đồ vật đã không phải là nàng có khả năng xem hiểu. Ví dụ như Hỗn Độn thần thông, ví dụ như kiếm đạo thần thông, chính là nàng không thể lý giải.

Bất quá, kiếm đạo thần thông ngược lại cũng thôi, quan trọng chính là tầng thứ bảy phù văn thần thông, đã vượt qua Tiên đạo!

Bên ngoài, đang có tiên đình sứ giả đánh tới, tổng cộng có năm người, thi triển thần thông, tiến đánh hoàng chung.

Ở bên ngoài, chỉ nghe tiếng chuông rung trời, nhưng ở chuông bên dưới, nhưng chỉ nghe ngửi mơ hồ tiếng chuông truyền đến.

Tiên Hậu nương nương đi về phía chuông đi ra ngoài, thản nhiên nói: "Tô Thánh Hoàng, ngươi có thể sống, đi tới bản cung bên người, mới có tư cách làm cảm động bản cung."

Đầu nàng cũng không trở về, thẳng đi ra Tô Vân hoàng chung thần thông, Tô Vân cũng không ngăn cản, Bách Lý Độc phái tới tiên đình cao thủ cũng chưa từng ngăn cản, mà là hướng chuông phía trong Tô Vân đánh tới!

Tiên Hậu nương nương mắt nhìn phía trước, hai tay đặt ở bụng dưới phía trước, mười bậc mà lên, hướng cung điện đi

tới.

Nàng màu đen váy dài kéo tại trên thềm đá, đằng sau hơn mười cung nữ liền vội vàng tiến lên nâng lên, cúi đầu đi theo nàng tiến lên.

Cung nữ phía sau, từng tôn Câu Trần động thiên mạnh mẽ tiên nhân nhao nhao đội ngũ chỉnh tề, vững vàng đuổi theo.

Hai bên Thần Ma nhưng như cũ sừng sững tại hai bên đường, nhìn không chớp mắt, một vẻ xơ xác tiêu điều, đối tất cả mắt điếc tai ngơ.

Tiếng la giết rung trời.

Phương Trục Chí bước nhanh leo lên thềm đá, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một cái chuông lớn xoay tròn, tiếng chuông chấn động, chuông lớn phía ngoài ngàn vạn thần thông bộc phát, bỗng nhiên hóa thành vô số Thần Ma, xông vào tiên đình trong quân đội!

"Coong!"

Tiếng chuông du dương vang dội, kèm theo tiếng chuông chính là kiếm đạo thần thông, quang mang bắn ra bốn phía, còn có Hỗn Độn thần thông, uy năng khó lường, cùng với cái kia từng cái Tiên đạo chí bảo hình thái ấn pháp, đem những cái kia tu vi hơi thấp tiên nhân giết đến người ngã ngựa đổ, thương vong thảm trọng!

"Nhưng mà, trong này có năm người là tiên tướng Bách Lý Độc hài lòng môn đồ, tu vi cao thâm, Hồng Mai tiên tử chỉ là bọn hắn bên trong tu vi thấp nhất một cái."

Phương Trục Chí mặt mang thần sắc lo lắng, trong sáu người, lấy Tiên Quân Đỗ Khuyết tu vi cao nhất, hắn mặc dù là Tiên Quân, nhưng tu vi cảnh giới nhưng đã đi tới Đạo cảnh đệ ngũ trùng thiên, tu vi mạnh mẽ, trước tiên chân đạp một đạo tiên hà, đánh vào hoàng chung thần thông bên trong!

Gần một trăm cái tiên đình cao thủ đứng tại tiên hà bên trên, mỗi người thôi thúc Tiên đạo thần binh, thi triển thần thông, hướng bốn phương tám hướng vọt tới thần thông công tới.

“Đương —— “

Tiếng chuông lại một lần vang lên, Tô Vân còn tại cất bước tiến lên, đi tới cung điện phía trước dưới cầu thang, chuẩn bị mười bậc mà lên.

Lúc này, Bách Lý Độc môn hạ người thứ hai Đường Du Hề cũng tự dẫn đầu gần một trăm tiên nhân, giết vào Tô Vân hoàng chung.

Nàng bộ hạ tiên nhân mỗi người đem Tiên đạo thần binh tế lên, Tiên đạo thần binh uy năng bộc phát, bất ngờ toàn bộ đều là trấn áp loại hình thần binh, như chung đỉnh lâu tháp bia những vật này, hợp lực trấn áp lại Tô Vân hoàng chung đệ nhất trùng vòng!

Đường Du Hề lập tức dẫn đầu mọi người giết vào đệ nhị trùng vòng.

Phía sau Bách Lý Độc đệ tử khác nhao nhao dẫn người giết vào hoàng chung bên trong.

Tần Thương thôi thúc tứ trùng thiên Đạo cảnh, cùng bộ hạ tiên nhân cùng một chỗ tế lên trọng bảo Thái Cổ thần thành, ngăn chặn đệ nhị trùng vòng.

Lạc An Quốc cũng là tứ trùng thiên Đạo cảnh, cùng bộ hạ tiên nhân tế lên trọng bảo Phi Tiên đài, ngăn chặn đệ tam trùng vòng!

Dương Thiên Linh cũng là Đạo cảnh tứ trùng thiên, cùng bộ hạ tiên nhân hợp lực tế lên trọng bảo Đế Tuyệt quan, trấn trụ tầng thứ tư vòng!

Cái này năm đại cao thủ dẫn đầu chư tiên, tầng tầng tới gần, khoảng cách Tô Vân càng ngày càng gần!

Trên thềm đá, Tô Vân còn tại vững vàng leo lên.

"Hắn lá gan ghê gớm thật!" Phương Trục Chí nghiến răng, gắt gao nắm lại nắm đấm, thay Tô Vân nắm chút mồ hôi lạnh.

Lúc này, Tô Vân sắp bên cạnh hắn.

"Trục Chí!"

Tiên Hậu nương nương âm thanh truyền đến: "Đến bản cung bên người tới."

Phương Trục Chí vốn định tại Tô Vân gặp nạn lúc ra tay, chỉ là Tiên Hậu dặn dò, hắn không thể không từ, đành phải bước nhanh leo lên thềm đá, đi vào trong cung điện.

Hắn tuy là đứng tại Tiên Hậu sau lưng, nhưng lại lo lắng ngẩng đầu quan sát.

Cuối cùng, Tô Vân hoàng chung xuất hiện tại trong tầm mắt của hắn, Phương Trục Chí trong lòng giật mình, chỉ thấy Tiên Quân Đỗ Khuyết, Đường Du Hề, Tần Thương đám người đã giết tới Tô Vân hoàng chung tầng thứ tám!

Mà Tô Vân tầng thứ chín, thì là không có thần thông!

"Thánh Hoàng nếu là bị bọn họ công phá thần thông, chỉ sợ…"

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, chỉ thấy Tô Vân còn tại vững vàng leo lên lối thoát, thân hình đập vào mí mắt của hắn.

Tô Vân cất bước tiến lên, thân gặp nạn tro lay động, vương xuống tới.

Phương Trục Chí ngạc nhiên, đang muốn nhịn không được lao ra, Tiên Hậu giơ tay lên nói: "Không phải hắn tro tàn."

Hắn lúc này mới thấy rõ, cái kia tro tàn cũng không phải là đến từ Tô Vân, mà là đến từ giết tới hoàng chung tầng thứ tám Tiên Nhân trên thân rụng tro tàn!

Tô Vân một bên tiến lên, toàn thân tro tàn một bên lay động vẩy xuống.

Hắn bước đi cực kỳ nặng nề, giẫm trên mặt đất thùng thùng vang vọng, nhưng thủy chung không nhanh không chậm đi tới.

Trong chốc lát, hắn liền đi vào cung điện, hướng ngồi ngay ngắn ở bên trên Tiên Hậu nương nương đối diện đi tới.

Mà tại hoàng chung tầng thứ tám bên trong, năm đại Tiên Quân suất lĩnh rất nhiều tiên đình cao thủ, nhao nhao thân thể sụp đổ, đại đạo tan rã, hóa thành từng chồng bạch cốt!

Rầm rầm, vô số xương cốt từ hoàng chung bên trên ngã xuống, tại Tô Vân sau lưng bể nát một chỗ!

Tô Vân đi tới cung điện phía trước, khom người hướng Tiên Hậu nương nương làm lễ chào hỏi.

Tiên Hậu nương nương đưa tay, không nhanh không chậm nói: "Ngươi nếu có thể đi tới nơi này, có thể thấy được bản lĩnh. Cho ngồi."

Tô Vân thẳng người lên, trầm giọng nói: "Tạ nương nương cho ngồi."

Chỗ ngồi ngay tại một bên, năm bước xa.

Tô Vân bước chân, bước đầu tiên hạ xuống, Dương Thiên Linh hóa thành tro tàn quái, mất đi thần trí, thẳng hướng những người khác.

Hắn bước thứ hai hạ xuống, Lạc An Quốc, Tần Thương một cái chết một cái hóa thành tro tàn tiên!

Tô Vân đi ra bước thứ ba, Đường Du Hề thân thể toàn bộ tro tàn hóa, biến thành bạch cốt rơi xuống đất!

Tô Vân bước ra bước thứ tư, Tiên Quân Đỗ Khuyết giết ra tầng thứ tám vòng, giết vào hoàng chung bên trong!

Tô Vân bước ra bước thứ năm, bước ra hoàng chung, xoay người ngồi xuống, từ từ đưa tay, hoàng chung rơi vào trong lòng bàn tay.

Hắn thôi thúc hoàng chung, tiếng chuông vang lên, Tiên Quân Đỗ Khuyết hóa thành tro bụi.

—— —— đại chương, cực lớn một chương, heo chưa từng có như vậy lớn hơn, dài như vậy qua! Cầu phiếu!

Chương 743 : Đại đạo trường thành

Chương 744: Đại đạo trường thành

Phương Trục Chí thấy thế, yên lòng, trong lòng đồng thời lại có chút bi ai: "Ta cùng Tô Thánh Hoàng khoảng cách, càng lúc càng lớn. Lúc trước, ta còn có thể nhìn ra ta cùng hắn có bao nhiêu chênh lệch, hiện tại, ta đã không nhìn thấy khoảng cách ở nơi nào."

Chẳng qua ngay sau đó trong lòng của hắn bi thương lại tự đi xa, thầm nghĩ: "Ta nguyên bản liền không kịp hắn rất nhiều, hiện tại chẳng qua là đem khoảng cách kéo đến càng lớn mà thôi, không tính là gì. May mắn chính là, Tô Thánh Hoàng tại ấn pháp bên trên thành tựu, dường như càng ngày càng không bằng ta."

Trong lòng của hắn không thiếu tự đắc.

Những năm này không thấy, Tô Vân những khả năng khác bên trên thành tựu, cùng với chỉnh hợp mà hóa thành hoàng chung thành tựu, là Phương Trục Chí theo không kịp, nhưng ở ấn pháp bên trên tiến cảnh cũng không lớn, Phương Trục Chí nhưng tại ấn pháp bên trên đột nhiên tăng mạnh, ngày tiến ngàn dặm, đem Tô Vân để qua sau lưng.

Tiên Hậu nương nương nhẹ nhàng gật đầu, nói: "Thánh Hoàng chém giết sáu sứ, mục đích là vì cắt đứt bản cung cùng tiên đình liên hệ, tuyệt tiên tướng Bách Lý Độc con đường này. Tiên tướng Bách Lý Độc, là duy nhất có tư cách cũng có năng lực tác hợp bản cung cùng Đế Phong người, hắn con

đường này chặt đứt, bản cung liền lại không cùng Đế Phong hoà giải khả năng. Hiện nay Thánh Hoàng có hay không toại nguyện?"

Tô Vân ngồi ở chỗ ngồi, khẽ khom người, nói: "Ta một đường đi tới, nhìn thấy Câu Trần cùng Lục Giáp các loại động thiên cảnh tượng, liền biết nương nương trong lòng do dự, tiến lui mất theo, thế cho nên bốn phía động thiên rơi vào tiên đình tay mà không rảnh chính sự. Đây là vì chính giả tối kỵ."

Tiên Hậu nương nương sắc mặt hơi trầm xuống, có chút không vui, nhưng cũng biết Tô Vân nói là sự thật.

Nàng nửa năm qua quả thực tình thế khó xử.

Nàng muốn chống cự tiên đình xâm lấn, vì Phương Trục Chí tranh thủ thời gian phát triển, nhưng tự biết đối mặt tiên đình, Câu Trần động thiên thực lực vẫn là quá yếu, không cách nào chống lại.

Nhưng mà nếu như nghe theo Bách Lý Độc khuyên giải, cho dù quay về tiên đình, cùng Đế Phong cũng sẽ không trở lại lúc ban đầu.

Hai người bọn họ yêu thương sớm đã biến mất, Đế Phong cần có, chỉ là đem Tiên Hậu xem như cái trang trí, bày ở trong hậu cung, dùng cái này thành toàn mình thanh danh cùng địa vị. Thậm chí đợi thiên hạ bình định về sau, Đế Phong rất có thể thu được về tính nợ, đến lúc đó, Phương gia kể cả Tiên Hậu tính mạng của mình đều sẽ khó đảm bảo!

Tô Vân tiếp tục nói: "Bách Lý Độc một thân nham hiểm xảo trá, một mặt phái người ngăn chặn nương nương, một mặt lại phái người chiếm lĩnh nương nương hạt địa, thận trọng từng bước, không ngừng từng bước xâm chiếm. Ta cũng là nhìn ra nương nương hữu tâm phản kháng, chỉ kém một người trợ giúp, vì vậy ta liền cả gan làm đẩy trợ người."

Tiên Hậu nương nương sắc mặt thoáng hòa hoãn, Bách Lý Độc quả thực là làm như vậy, Lục Giáp, Thiên Trụ các loại động thiên thất thủ, nàng cũng để ở trong mắt, hữu tâm chống cự, nhưng lại lo lắng mất đi Bách Lý Độc đường dây này, bởi vậy lo được lo mất.

Nàng cần phải có người giúp hắn quyết định, Tô Vân đến, để nàng chính là bất an, lại là an tâm, vì vậy mặc cho Tô Vân ra tay, bản thân đứng ngoài cuộc.

Nếu như Tô Vân thắng, nàng liền phản kháng tiên đình xâm lấn, nếu như Tiên Quân Đỗ Khuyết đám người thắng, nàng liền theo Bách Lý Độc lời nói, tiếp nhận khuyên giải, thượng tiên đình tiếp tục làm Tiên Hậu nương nương.

Chỉ là không nghĩ tới, Tô Vân thắng được như thế dứt khoát lanh lẹ!

"Ai có thể nghĩ tới, bản cung lúc trước hạ giới, dọc đường gặp phải độ kiếp thiếu niên, hôm nay lại có như thế cảnh tượng?"

Tiên Hậu nương nương nhìn về phía Tô Vân, thiếu niên này núi cao sừng sững uyên đình, gặp chuyện bách biến không sợ hãi, ung dung ứng đối, đã có một đời hùng chủ khí phách, khiến lòng người bẻ.

Đạo pháp thần thông của hắn, càng là thuyết phục Tiên Hậu lợi khí.

Nàng từ Tô Vân trên người nhìn thấy lúc tuổi còn trẻ Đế Phong, vị kia kiếm đạo Đại Đế thân ảnh, lại thấy được không giống với Đế Phong khí chất cùng lòng dạ.

"Nếu như bản cung lúc còn trẻ, gặp phải không phải Bộ Phong, mà là Tô quân, có lẽ sẽ là một phen khác cảnh tượng." Trong nội tâm nàng yên lặng nói.

Nàng nghĩ tới đây, cười nói: "Tô quân mục đích đến, bản cung đã rõ ràng. Hôm nay tạm biệt Tô quân về sau, bản cung đem càn quét lân cận động thiên, bắc liên Tử Vi Đế Quân, nam tiếp Trường Sinh chi địa, tái tạo trường thành, lập hùng quan, thủ hộ Đế đình."

Tô Vân đứng dậy, xá dài tới đất, chân thành vô cùng nói: "Ta thay mặt thứ bảy Tiên giới lê dân bách tính, cám ơn nương nương!"

Tiên Hậu đứng dậy rời đi chỗ ngồi, hướng hắn đáp lễ, cười nói: "Bản cung không phải vì bá tính, chỉ vì Câu Trần Phương gia, cũng vì bản thân. Cái này Đế đình đông bắc chi địa, bản cung giữ vững, phương bắc chi địa, Tử Vi giữ vững, phương nam chi địa, Trường Sinh cùng Thiên Hậu giữ vững. Chỉ có phương tây, cửa mở rộng."

Tô Vân hiểu ý, cười nói: "Đế đình cùng phụ thuộc động thiên, phải có luyện binh chi địa, liền tại phương tây."

Tiên Hậu nương nương nghiêm mặt nói: "Tô quân cũng biết chuyến này khó khăn, khó đoán sống chết?"

Tô Vân nói: "Sớm có đoán, sinh tử đã không để ý."

Tiên Hậu thay đổi sắc mặt, sai người lấy rượu, tự thân vì hắn rót rượu, nói: "Như thắng, liền tại Đế đình gặp lại; như bại, quân nhưng bất tất lo lắng cô quạnh, tự có đạo hữu đi theo."

Tô Vân dài uống hết sạch, đứng dậy cáo từ.

Tiên Hậu nương nương nói: "Để Trục Chí đi theo ngươi, đi tới Đế đình lịch luyện."

Tô Vân đồng ý, vì vậy mang theo Phương Trục Chí, từ biệt Tiên Hậu, lên đường rời đi Thiên Hoàng phúc địa.

Phương Trục Chí đứng tại bảo liễn bên trên, quay đầu nhìn về phía Thiên Hoàng phúc địa, trong lòng có chút buồn phiền. Hắn biết mình cái này từ biệt, có thể là vĩnh biệt, từ đây biến động bất ngờ, chiến đấu không ngừng.

Oánh Oánh đem cái này thiếu niên tiên nhân nhìn về phía Thiên Hoàng phúc địa bộ dáng vẽ vào, ở trong sách viết: "Chúng ta hi vọng thành công khả năng cực kỳ xa vời. Hi vọng, khả năng chỉ là trong bóng tối phương xa một cái nho nhỏ nến ánh nến, chúng ta hướng ánh nến đi tới, trên đường trải rộng bụi gai cùng gập ghềnh, ánh nến còn lúc nào cũng có thể dập tắt. Đệ nhất tiên nhân Phương Trục Chí trong lòng, đại khái chính là nghĩ như vậy."

Tiên Hậu nương nương không có tiễn biệt bọn họ, mà là từng đạo mệnh lệnh ban bố đi xuống.

Nàng từ tiên đình mang tới tinh binh mãnh tướng, cùng với Phương gia tiên nhân, lập tức huy động ra.

Từng chiếc từng chiếc lâu thuyền vụt lên từ mặt đất, từng chiếc bảo liễn xen kẽ bay lượn, xe trên thuyền, vũ trang chỉnh tề tiên nhân xếp hàng, mắt nhìn phía trước, hướng Lục Giáp các loại động thiên chạy tới.

Tiên Hậu với tư cách tiên đình Tứ Ngự một trong, thống trị cương vực quảng đại, bộ hạ người có tài xuất hiện lớp lớp, luyện binh nhiều năm, lúc này, mới hiển lộ sắc bén nanh vuốt.

Tiên Hậu nương nương tọa trấn tại Thiên Hoàng phúc địa, ra lệnh, bất thình lình trong lòng tất cả cảm ứng, nhìn về phía nơi xa.

Nơi đó, Nguyệt Chiếu Tuyền chính theo dõi Phương Trục Chí bảo liễn.

Tiên Hậu thân hình lấp lóe, liền Thiên Hoàng phúc địa biến mất, sau một khắc liền xuất hiện tại Nguyệt Chiếu Tuyền phía

trước!

Nguyệt Chiếu Tuyền lông mày dài râu trắng, bị khuấy động khí tức thổi, phiêu diêu bất định, giương lên mày trắng, nói: "Tiên Hậu nương nương."

"Ngươi là ai?"

Tiên Hậu kinh ngạc, trên dưới quan sát Nguyệt Chiếu Tuyền, nói: "Tiên đình cường giả, bản cung quen biết hơn phân nửa, nhưng còn chưa từng quen biết ngươi dạng này tồn tại. Khí tức của ngươi cho ta một loại cảm giác cực kỳ nguy hiểm."

Nguyệt Chiếu Tuyền ha ha cười nói: "Sơn nhân thân thể này, tự thứ ba Tiên giới nguyên Tiên Đế lúc, cũng đã vốn có, sống hoài thời gian, sống tạm bợ đến bây giờ. Tiên Hậu nương nương không biết sơn nhân tên họ, cũng là chuyện đương nhiên."

Tiên Hậu nương nương càng thêm kinh ngạc, nổi lòng tôn kính, nói: "Đạo huynh có thể từ khi đó sống đến bây giờ, trải qua mấy lần tro tàn biến cố cùng với đại thanh tẩy, có thể thấy được bản lĩnh cao minh. Đạo huynh vì sao theo dõi Tô Thánh Hoàng? Chẳng lẽ muốn đối Tô Thánh Hoàng bất lợi?"

Nguyệt Chiếu Tuyền nghe vậy, cũng là nghiêm nghị, lắc đầu nói: "Sơn nhân ẩn cư thế gian, trò chơi làm vui, không có công danh chi tâm, há lại sẽ đối Thánh Hoàng bất lợi? Sơn nhân chỉ là muốn khuyên Tô Thánh Hoàng, sớm đầu hàng tiên đình, giải ngũ về quê, trẻ tạo sát nghiệt."

Tiên Hậu nương nương thản nhiên nói: "Như vậy đạo huynh vì sao không khuyên giải Đế Phong trẻ tạo sát nghiệt?"

Nguyệt Chiếu Tuyền cười nói: "Không khuyên nổi."

Tiên Hậu nương nương cười nhạo nói: "Chỉ là lấy mạnh hiếp yếu, lấn yếu sợ mạnh mà thôi. Đạo huynh, ngươi chưa

hẳn công chính.”

Nguyệt Chiếu Tuyền cười nói: “Trên đời này ở đâu ra công chính? Chỉ có thiên địa công đạo. Tô Thánh Hoàng khởi binh chống cự, sẽ chỉ làm sinh linh đồ thán, giết tăng sát nghiệt…”

Tiên Hậu xua tay rời đi, thản nhiên nói: “Ngươi không cần nói với ta, vẫn là bỏ bớt miệng lưỡi đi khuyên Tô Thánh Hoàng a.”

Nguyệt Chiếu Tuyền nghiêm mặt nói: “Sơn nhân chính là muốn khuyên nương nương. Nương nương nếu là theo Tô Thánh Hoàng khởi binh, ắt phải để trường hạo kiếp này trở nên càng thêm mãnh liệt, không thể cứu vãn, không biết bao nhiêu phàm nhân nguyên nhân quan trọng vì hai vị dã tâm mà bỏ mạng!”

Tiên Hậu bỗng nhiên quay đầu, trong mắt sát cơ bắn ra bốn phía.

Nguyệt Chiếu Tuyền trong lòng nghiêm nghị, âm thầm đề phòng.

“Tô Thánh Hoàng có hay không có dã tâm, bản cung không biết, nhưng bản cung cũng không xưng Đế dã tâm.”

Tiên Hậu buồn cười, lắc đầu rời đi: “Bản cung muốn, chỉ là cho tộc nhân một cái không gian sinh tồn mà thôi. Buồn cười ngươi lão hán này uổng sống mấy ngàn vạn năm, chỉ biết là sống tạm bợ mà thôi, không rõ đại nghĩa.”

Nguyệt Chiếu Tuyền đưa mắt nhìn nàng đi xa, thở phào nhẹ nhõm, tiếp tục truy tung chiếc kia bảo liễn.

Hắn vừa mới tiến lên mấy ngàn dặm đất, bất thình lình rùng mình, vội vàng xoay người, chợt quát một tiếng, bát trùng thiên mở rộng, vô lượng trường thành hiện lên, kiểu đằng biến hóa, vây quanh Đạo cảnh!

Nguyệt Chiếu Tuyền gầm thét, song chưởng đẩy về phía trước ra, trường thành cũng tự lướt ngang, hướng về phía trước đánh tới, vô số ngôi sao tạo thành phù văn, hình thành đại đạo trường thành, nghênh tiếp bất thình lình xuất hiện Thiên Hoàng bảo thụ!

Cái kia bảo thụ bên dưới, Tiên Hậu lăng không bay lên, đưa tay bay lên một chưởng, trong nháy mắt, phía sau nàng hiện ra Thiên Hoàng nội tâm, vạn cánh tay bay lượn, các bóp một ấn!

Nhất thời vạn đạo chưởng ấn bay ra, không trung nhất thời bị đè sập!

Bảo thụ bên trên, vạn bảo bay lượn, tỏa ra mênh mông uy năng, đột nhiên, vô số bảo quang bắn ra, kèm theo Tiên Hậu nương nương một chưởng này bay tới!

Hai bên thần thông cùng trọng bảo va chạm, mỗi người khó chịu hừ một tiếng, Nguyệt Chiếu Tuyền vươn người đứng dậy, lăng không bay đi, thân hình có chút lảo đảo. Tiên Hậu cũng tự bay người lên, trở về Thiên Hoàng phúc địa.

Nàng dưới chân không vững, khóe miệng tràn ra một vệt máu.

"Lợi hại!"

Nàng ngăn chặn thương thế, thấp giọng nói: "Không hổ là từ thứ ba Tiên giới sống đến bây giờ nhân vật, đại đạo quá tinh khiết! Chiêu này đại đạo trường thành, vậy mà có thể ngạnh hám Ôi trời ơi Hoàng bảo thụ! Tiên đình đến cùng còn ẩn giấu đi bao nhiêu cao thủ như vậy?"

Trong nội tâm nàng sinh ra lo lắng âm thầm.

Có khả năng từ từng tràng tro tàn biến cố bên trong sống sót, sống đến bây giờ, chỉ sợ đều là vô cùng cường đại tồn tại!

Nguyệt Chiếu Tuyền chỉ là tới khuyên nói Tô Vân không nên mở ra chiến sự, nếu như loại tồn tại này bị Bách Lý Độc khuyên động, đến đây giết Tô Vân đâu?

Đừng nói tới giết Tô Vân, liền xem như tới giết Tiên Hậu, chỉ cần hai ba cái, Tiên Hậu cũng tuyệt đối gánh không được!

"Người này bị ta trọng thương, trong lúc nhất thời nên bị Tô Thánh Hoàng không có uy hiếp." Tiên Hậu thầm nghĩ.

Bảo liễn chạy khỏi Câu Trần động thiên, Phương Trục Chí tâm cảnh đã bình phục, hướng Tô Vân nói: "Thánh Hoàng ấn pháp thành tựu càng thêm cao thâm khó dò, làm ta cũng khâm phục không thôi, đồng thời lại có chút nhảy nhót, hận không thể lập tức liền có thể cùng Thánh Hoàng giao chiến, xác minh một phen."

Tô Vân trong lòng khó nén tự đắc, hướng Oánh Oánh nói: "Ngươi luôn nói ta ấn pháp không tốt, hiện nay liền Đông Quân đều tán dương ta ấn pháp tốt, có thể thấy được ngươi kiến thức nông cạn! Ngươi muốn nhiều học tập!"

Oánh Oánh hung tợn trừng Phương Trục Chí một cái, quát: "Đại Cường nếu là mê muội, đều tại ngươi nâng!"

Phương Trục Chí trong lòng hài lòng: "Nâng hắn? Ta trước nâng hắn một chút, đợi đến hắn cùng ta tranh tài ấn pháp lúc, ta liền cho hắn biết cái gì gọi là trời cao đất rộng, ai mới là ấn pháp bên trên đại gia!"

Tô Vân mặt mang vui vẻ, thầm nghĩ: "Đông Quân muốn mượn ủng hộ cơ hội, đóng dấu pháp đả kích ta, vẫn là trẻ tuổi. Ta ấn pháp thành tựu đột nhiên tăng mạnh, thiên phú cao, còn tại kiếm đạo phía trên! Hắn không phải là đối thủ của ta! Chỉ là cổ quái, ta ấn pháp vì sao không có luyện thành tam hoa…"

Bất thình lình, ba người trong lòng sinh ra ý nghĩ, đồng thời thò đầu ra cửa sổ, hướng phía sau nhìn lại.

Ba người bọn họ tu vi cao thâm, gần như là đồng thời cảm ứng được hai đại Đế Quân cấp tồn tại sống mái với nhau, thần thông cùng Tiên đạo thần binh va chạm, bộc phát ra đủ loại bất phàm đại đạo uy năng!

Đó là đạo cùng đạo va chạm, đạo cùng bảo va chạm, uy năng quả thực khủng bố!

Chỉ là chiếc này bảo liễn cùng giao chiến cách xa nhau quá xa, không thể nhìn thấy thần thông bảo vật va chạm bộc phát ra uy năng. Nhưng mà đạo pháp va chạm nhấc lên chấn động, qua một đoạn thời gian liền truyền tới.

Ba người nghiêm nghị, mỗi người thấp giọng nói: "Thật là mạnh mẽ đại đạo thần thông!"

Giao thủ hai người Đạo cảnh chi tinh thâm, làm bọn hắn ngước nhìn!

Bảo liễn tiếp tục tiến lên, qua không lâu, bất thình lình một người lạch cạch một tiếng đập ở bảo liễn Hoa Cái bên trên, lại từ Hoa Cái bên trên lăn xuống tới.

Điều khiển bảo liễn mấy cái tiên tướng vội vàng tiến lên nhìn lại, lại là một cái tóc trắng hoàng bào lão giả, trong miệng hộc máu, hơi thở mong manh.

Tô Vân đám người bị kinh động, nhao nhao đi ra bảo liễn, Oánh Oánh ngạc nhiên: "Sĩ tử, là cái kia câu cá lão đầu!"

Lão giả kia chính là Nguyệt Chiếu Tuyền, nắm lấy Tô Vân ống quần, ngẩng đầu nói: "Tiên Hậu nàng đánh lén ta…"

Lời vừa nói ra, âm vang không ngừng bên tai, một đám tiên tướng tế lên đủ loại Tiên đạo thần binh gác ở lão hán này trên cổ, đằng đằng sát khí.

Chương 744 : Hồng mông sơ hiện, trường thành sơ thành

Chương 745: Hồng mông sơ hiện, trường thành sơ thành

Nguyệt Chiếu Tuyền sắc mặt hôi bại, bị thương không nhẹ, vô lực ngăn cản chúng tiên tướng thần binh.

Tiên Hậu cố ý đánh lén, đợi hắn phát giác lúc này đã muộn. Tiên Hậu không khỏi đánh lén, hơn nữa còn mang đến Thiên Hoàng bảo thụ, cái này bảo thụ bên trên mang theo vạn loại bảo vật, mỗi loại bảo vật công dụng khác biệt, uy lực cực kỳ cường đại, có thể nói chí bảo phía dưới, Thiên Hoàng bảo thụ uy lực có thể xếp vào trước năm!

Nguyệt Chiếu Tuyền bởi vì không thể lưu lại Tô Vân, dưới cơn thịnh nộ gãy bản thân cần câu, trong tay không có vũ khí, không cách nào cùng Thiên Hoàng bảo thụ chống lại.

Hắn trong khoảng thời gian ngắn có khả năng điều động tu vi cũng là có hạn, cũng may tu vi của hắn thiên chuy bách luyện, so Tiên Hậu tinh thuần, lại thêm đại đạo trường thành quả thực lợi hại, lúc này mới không có bị Tiên Hậu đánh chết.

Hắn cùng Tiên Hậu giao chiến trong tích tắc, thậm chí còn làm bị thương Tiên Hậu, buộc Tiên Hậu không dám quyết một trận tử chiến.

Nhưng hắn cũng không dám ở lâu, bởi vậy thừa thế xông lên đuổi theo Tô Vân, ý định mượn cùng Tô Vân gặp mặt một lần, cầu cái an thân dưỡng thương chỗ. Hắn lại không có ngờ tới, cái này bảo liễn bên trên tiên tướng, đều là Phương gia

cường giả, có thể nói là mới bên dưới thuyền giặc lại lên tặc xe.

Tô Vân cười nói: "Chư vị, lại thu đao binh. Vị lão tiên sinh này cùng ta là quen biết cũ, có lẽ là cùng Tiên Hậu có hiểu lầm, Tiên Hậu chưa hề giết hắn, có thể thấy được tội không đáng chết."

Một đám tiên tướng chần chừ, nhìn về phía Phương Trục Chí, Phương Trục Chí nhẹ nhàng gật đầu, nói: "Nương nương không giết hắn, tự có nương nương đạo lý, chúng ta không cần hỏi nhiều."

Hắn lại không biết, Tiên Hậu nương nương cũng không phải là không muốn giết Nguyệt Chiếu Tuyền, mà là giết Nguyệt Chiếu Tuyền, bản thân bị thương cũng là cực nặng, đối tương lai chiến sự bất lợi.

Phương Trục Chí càng không biết chính là, nếu như Tiên Hậu không phải đánh lén, chưa chắc sẽ là Nguyệt Chiếu Tuyền đối thủ. Chính diện giao phong, Tiên Hậu rất khó thủ thắng.

Tiên tướng bọn họ thu binh khí, tới hai cái tiên nhân đem Nguyệt Chiếu Tuyền nâng lên, đưa vào bảo liễn bên trong.

Tô Vân kiểm tra Nguyệt Chiếu Tuyền thương thế, chỉ thấy lão giả này mình đầy thương tích, trên người cùng Linh giới bên trong trải rộng to to nhỏ nhỏ vết thương, nội tâm cũng là vết thương chồng chất.

Hắn dò xét những vết thương này, trong lòng tính toán làm sao trị liệu, Oánh Oánh ghé vào lỗ tai hắn nói nhỏ: "Sĩ tử, cái này câu cá lão hán lần trước muốn lưu lại chúng ta, lại bị hắn chạy thoát, lần này đưa tới cửa, không bằng đem hắn cũng đưa đến trong quan tài, cùng năm người kia gặp nhau."

Tô Vân có chút động lòng, ngay sau đó lắc đầu nói: "Không ổn. Câu cá tiên nhân là tại trọng thương lúc tới tìm ta,

có thể thấy được đối ta làm người là rất tín nhiệm, ta không thể bại hoại thanh danh của ta.”

Nguyệt Chiếu Tuyền nghe vậy, thầm nghĩ: “Tô Thánh Hoàng ngược lại là cái chính nhân quân tử.”

Hắn đang muốn mở mắt ra, chỉ nghe Tô Vân tiếp tục nói: “Chờ ta chữa khỏi thương thế của hắn, hỏi hắn Trường Viên ảo diệu, hắn nếu là từ chối, lại đem hắn thu vào trong quan tài nghiêm hình tra tấn.”

Oánh Oánh liên tục gật đầu, hướng Tô Thanh Thanh nói: “Ngươi lão sư đạo lý làm người, ngươi chỉ cần cẩn thận nghe rõ.”

Tô Thanh Thanh vội vàng để tâm ghi nhớ.

Nguyệt Chiếu Tuyền nghe vậy, dứt khoát tiếp tục giả vờ chết, thầm nghĩ: “Cái này Tô Thánh Hoàng nhân phẩm tựa hồ có chút không tốt, chẳng qua mục đích của ta, không phải là lưu tại bên cạnh hắn, mượn truyền thụ cho hắn công pháp danh nghĩa, khuyên hắn quên đi tất cả ư?”

Trong lòng của hắn lại có chút nghi hoặc: “Vừa rồi quyển kia sách nát nói, tiễn ta cùng trong quan tài năm người đoàn tụ, chuyện này là sao nữa? Năm người này, chẳng lẽ là Thương Tuyết tiên tử bọn họ? Không đúng, không đúng, Thương Tuyết tiên tử làm sao lại rơi vào quan tài bên trong?”

Tô Vân đem hắn tổn thương trong trong ngoài ngoài suy nghĩ một lần, trong lòng có lực lượng, lúc này mới tế ra tử thanh tiên kiếm, đánh thức Nguyệt Chiếu Tuyền, nói: “Đạo huynh, ta có một thức thần thông, tên là Đạo Ngừng Ở Đây, có thể vì ngươi chữa thương. Chỉ là cần ngươi không làm đề phòng , mặc cho ta tiên kiếm đâm vào miệng vết thương của ngươi.”

Nguyệt Chiếu Tuyền chần chừ một chút, Oánh Oánh cười nói: "Sĩ tử kiếm đạo thần thông, liền Đế Phong đều muốn học trộm, để dùng cho hắn trị liệu thương thế. Đế Phong muốn cầu sĩ tử ra tay giúp hắn chữa thương, sĩ tử cũng không chịu đây!"

Tô Vân lắc đầu nói: "Nếu là Đế Phong muốn nhờ, ta cầu còn không được. Chỉ sợ hắn không dám, sợ ta tay nâng kiếm hạ, đem hắn đâm đến thủng trăm ngàn lỗ."

Nguyệt Chiếu Tuyền sắc mặt trắng bệch, cảm thấy sau một khắc thủng trăm ngàn lỗ liền có thể có thể lại là bản thân. Nào có người trị liệu thương thế, là dùng tiên kiếm đâm vào vết thương?

Bất quá, hắn lúc này thương thế cực nặng, cũng chỉ có thể ngựa chết chữa như ngựa sống.

"Tô Thánh Hoàng cứ việc ra tay trị liệu." Nguyệt Chiếu Tuyền đánh bạo nói.

Lời tuy như thế, hắn như trước lo lắng bất an, thầm nghĩ: "Lão hủ ta từ thứ ba Tiên giới sống đến bây giờ, các đời tro tàn tai kiếp đều chưa từng lấy tính mạng của ta, chẳng lẽ hôm nay liền muốn mất mạng nơi này?"

Tô Vân bước đi khẽ động, nhất thời tử thanh tiên kiếm xuy một tiếng phá không kéo tới, cả phòng kiếm quang nhảy nhót, như quang như điện, kiểu đằng biến hóa, mang theo kiếm đạo chí cao ảo diệu, đâm vào Nguyệt Chiếu Tuyền từng cái vết thương bên trong!

Nguyệt Chiếu Tuyền cố nén lưỡi kiếm vào cơ thể đau đớn, cái trán lão mồ hôi cuồn cuộn hạ xuống, thầm nghĩ: "Hắn chẳng lẽ là muốn giết ta, lại không dám xác định ta có hay không có sức phản kháng, cho nên lừa gạt chữa thương cho ta?"

Đang nghĩ ngợi, Tô Vân kiếm quang đã xâm nhập hắn Linh giới.

Linh giới bên trong, Nguyệt Chiếu Tuyền cổ xưa vô cùng nội tâm ngẩng đầu lên, chỉ thấy thiên mạc bên trên, một cái tử thanh sắc tiên kiếm từ trên trời giáng xuống, tiên kiếm lay động, từng đạo kiếm quang như mưa vẩy xuống, đánh trúng hắn Đạo cảnh to to nhỏ nhỏ vết thương!

Thậm chí còn có còn có từng đạo kiếm quang như rồng kiểu đằng, biến ảo khó lường, thẳng đến hắn nội tâm mà tới!

Bậc này thần diệu khó lường kiếm đạo, quả thực là hắn lúc trước chỗ chưa từng thấy qua!

"Kiếm đạo của hắn thành tựu, hình như, hình như so Đế Phong cũng không kém cỏi, thậm chí…"

Nguyệt Chiếu Tuyền trong đầu ầm ầm: "Thậm chí so Đế Phong còn tốt hơn một phần! Bậc này kiếm đạo thiên phú, nếu như quy ẩn không gượng dậy nổi, chẳng phải là đáng tiếc?"

Hắn nhìn ra được, đây là một cái khác đang tại từ từ quật khởi kiếm đạo Đại Đế, chỉ là bởi vì tu luyện thời gian ngắn tạm, còn chưa tu luyện tới kiếm đạo cửu trùng thiên tình trạng.

Nhưng đợi một thời gian, một thân kiếm đạo thành tựu, sẽ chỉ so Đế Phong càng cao, chắc chắn sẽ không so Đế Phong thấp!

Tháng năm dài đằng đẵng bên trong, hắn thấy qua vô số kỳ tài ngút trời quật khởi cùng vẫn lạc, thậm chí chứng kiến từng cái Đạo cảnh cửu trùng thiên Đế cảnh tồn tại chết oan chết uổng.

Nhưng này một số người, có rực rỡ cảnh xuân tươi đẹp năm tháng, tựa như sao chổi gần đây, tỏa ra lộng lẫy hào quang.

Vừa nghĩ tới nếu như Tô Vân bởi vì bọn họ khuyên can, đạo tâm suy yếu, bởi vậy không gượng dậy nổi, Nguyệt Chiếu Tuyền liền có một loại cảm giác tội lỗi.

"Nếu kiếm đạo của hắn thiên phú so Đế Phong càng tốt hơn , như vậy, như vậy…"

Trong lòng của hắn toát ra một cái lớn mật ý nghĩ: "Chúng ta vì sao đợi đến hắn trưởng thành, vì sao không đợi hắn tới làm cái này Tiên Đế? Có lẽ hắn sẽ làm càng tốt hơn."

Ý nghĩ này vừa sinh ra, liền không cách nào ngăn chặn.

Hắn sớm đã đối Đế Phong Đế Tuyệt đám người thất vọng hết sức, cho là bất luận là Đế Phong vẫn là Đế Tuyệt, đều không thể thay đổi Tiên triều thay đổi quy luật, không cách nào ngăn cản tro tàn biến cố đến.

Cùng hắn mỗi khi thay đổi triều đại dẫn đến máu chảy thành sông, dân chúng tử thương vô số, không bằng ít một chút phân tranh.

Đây chính là mấy người bọn hắn lão quái vật suy nghĩ.

Nhưng mà hắn nhìn thấy Tô Vân kiếm đạo thành tựu, nhưng sinh ra mặt khác suy nghĩ, đó chính là để Tô Vân tiếp tục đi tới đích, xem hắn có thể trưởng thành đến một bước nào!

Bất thình lình, Tô Vân âm thanh đem hắn giật mình tỉnh giấc: "Lão tiên sinh, ngươi đạo thương đã trên cơ bản khép lại."

Nguyệt Chiếu Tuyền lúc này mới tỉnh táo lại, vội vàng kiểm tra thương thế của mình, chỉ thấy trong vết thương, Tiên Hậu Thiên Hoàng bảo thụ lưu lại đạo thương đã biến mất không còn tăm tích, chỉ có số ít vết thương còn có dị chủng đạo tắc tràn ngập.

Nhưng cái này không làm khó được hắn.

Chỉ cần phần lớn đạo thương bị trừ bỏ, hắn khôi phục tu vi, liền có thể từ từ luyện hóa đạo thương!

Càng làm cho hắn kinh dị là, bản thân thân thể bên trên vết thương vậy mà lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được khép lại!

Đây là tạo hóa chi đạo, không thể coi thường!

Trong tiên giới chỉ có Liễu Tiên Quân tại tạo hóa chi đạo bên trên có hơn người thành tựu, những người khác, dù là Đế Phong cũng không bằng Liễu Tiên Quân!

"Tô Thánh Hoàng là Liễu Tiên Quân truyền nhân?" Nguyệt Chiếu Tuyền dò hỏi.

Tô Vân kinh ngạc nói: "Sao lại nói lời ấy?"

Nguyệt Chiếu Tuyền nói: "Tạo hóa chi đạo, Liễu Tiên Quân vì tôn, ngươi tạo hóa chi đạo thành tựu không kém gì hắn, cho nên lão hủ có này suy đoán."

Tô Vân lắc đầu cười nói: "Ta đây cũng không phải là là tạo hóa chi đạo, mà là Tiên Thiên Nhất Khí, chỉ là có tạo hóa tạo vật công dụng mà thôi."

Nguyệt Chiếu Tuyền lắc đầu: "Chính là tạo hóa chi đạo."

Tô Vân giật mình, thỉnh giáo nói: "Đạo huynh sẽ không nhận sai?"

Nguyệt Chiếu Tuyền cười nói: "Ta tại thứ ba Tiên giới thời kì đắc đạo, cũng đã gặp qua rất nhiều tinh thông tạo hóa chi đạo nhân vật, trong đó so Liễu Tiên Quân còn mạnh hơn cũng không phải số ít, còn không đến mức nhận sai."

Tô Vân như có điều suy nghĩ.

Hắn Tiên Thiên Nhất Khí có phải hay không tạo hóa chi đạo, hắn so với ai khác đều rõ ràng. Chẳng qua từ Nguyệt Chiếu Tuyền trong lời nói hắn lại nghe ra một sự thật: Quả thực có tạo hóa chi đạo môn này Tiên đạo!

Nhưng mà chỗ mấu chốt là, Tiên Thiên Nhất Khí cũng quả thực là một loại đại đạo!

Đồng dạng là đại đạo, vì sao Tiên Thiên Nhất Khí có thể biểu hiện ra tạo hóa chi đạo đặc thù?

Phản quá lai tưởng, vì sao tạo hóa chi đạo không có biểu hiện ra Tiên Thiên Nhất Khí đặc thù?

Hắn trong lúc vô tình bước chân, tại bảo liễn bên trong đi tới đi lui, trong đầu từng cái suy nghĩ bắn ra, vận chuyển đến quá nhanh, thậm chí để đầu óc hắn bốn phía bắn ra sấm chớp mưa bão, hình thành một mảnh cỡ nhỏ Lôi Trì!

"Tạo hóa chi đạo là bao quát tại Tiên Thiên Nhất Khí bên trong ư? Bởi vậy Tiên Thiên Nhất Khí mới có thể biểu hiện ra tạo hóa chi đạo đặc thù? Tiên Thiên Nhất Khí bên trong còn có tạo vật đặc thù, còn có tử khí thần lôi, lôi chi đạo đặc thù, chẳng lẽ nói cái này mấy loại đại đạo cũng tại Tiên Thiên Nhất Khí bên trong ư?"

Đầu óc hắn bốn phía sấm chớp mưa bão càng ngày càng dày đặc, càng ngày càng kinh khủng: "Vẫn là nói, Tiên Thiên Nhất Khí cũng không có những này đặc thù, mà là một trái phải diễn biến, thế cho nên có những này đặc thù?"

Oánh Oánh đứng tại đầu vai của hắn, nắm thật chặt sau lưng kim quan, con mắt uy vũ, nhìn chằm chằm Nguyệt Chiếu Tuyền, nhắc nhở hắn nói: "Sĩ tử, hỏi hắn Trường Viên cảnh giới tu hành ảo diệu!"

Bất thình lình tiểu Lôi Trì bộc phát, lôi đình lập loè, đem tiểu sách tiên đánh bay đi ra ngoài.

Oánh Oánh nghi ngờ không thôi, đang muốn đi đánh thức Tô Vân, bất thình lình tỉnh ngộ lại, vội vàng dừng bước: "Sĩ tử suy nghĩ một cái rất mấu chốt vấn đề, vấn đề này thế cho nên hắn vật ngã lưỡng vong. Lúc này, ta không thích hợp quấy rầy hắn."

Nàng gọi ở Tô Thanh Thanh, lắc đầu, ra hiệu Tô Thanh Thanh không cần tiếp cận Tô Vân.

Tô Vân đối với cái này phảng phất giống như không phát hiện, tiếp tục đi tới đi tới, thầm nghĩ: "Như vậy nói đến, ta từ Tử Phủ nơi đó chép lại Tiên Thiên Nhất Khí phù văn, chỉ sợ đều là sai, đều là chân chính nhất khí phù văn am hiểu. Chân chính Tiên Thiên Nhất Khí phù văn, có lại chỉ có một cái!"

Hắn ngừng lại bước chân, con mắt đột nhiên trừng tròn xoe, trong đầu tựa như nhấc lên một mảnh sấm chớp mưa bão!

"Không sai! Tiên Thiên Nhất Khí phù văn, có lại chỉ có một cái, đây là Tiên Thiên Nhất Khí duy nhất đạo giải!"

"Cái này phù văn, một cái liền có thể đạo tận Tiên Thiên Nhất Khí tất cả ảo diệu! Một cái liền có thể diễn hóa tất cả Tiên đạo phù văn, thậm chí cựu thần phù văn, thậm chí Hỗn Độn phù văn, thậm chí vu tiên chi đạo!"

Tâm hắn triều dâng trào lên xuống, mơ hồ ở giữa, chỉ cảm thấy trước mặt không trung một mảnh khói mù, nhưng có một tia sáng bổ ra khói mù, từ thiên ngoại chiếu rọi tới!

Đây là hắn đường phía trước!

Tiếp tục tiến lên, tuy là gập ghềnh gập ghềnh, nhưng tương lai sẽ đi ra một mảnh đường bằng phẳng!

Hai con mắt của hắn từ từ khôi phục thần thái, Oánh Oánh thấy thế, lúc này mới yên tâm, phi thân rơi vào Tô Vân đầu vai, nhỏ giọng nhắc nhở: "Sĩ tử, hỏi cái kia câu cá tiên nhân Trường Viên cảnh giới tu luyện tinh yếu!"

Tô Vân hướng Nguyệt Chiếu Tuyền khom người, chân thành vô cùng nói: "Đạo huynh, ta thấy ngươi một tay Bắc Miện trường thành thần thông, quan tuyệt thiên hạ, tận đến trường thành sự ảo diệu. Hiện nay ta thứ bảy Tiên giới Trường Viên cảnh giới tuy là đã xác định, thế nhưng là không có đạo huynh tinh xảo, hiển nhiên Trường Viên cảnh giới còn có tăng lên cực lớn không gian. Có thể hay không xin đạo huynh chỉ giáo?"

Oánh Oánh lặng lẽ thôi thúc xích vàng, chỉ cần Nguyệt Chiếu Tuyền từ chối, liền đem cái này lão tiên trói lại, nhét vào trong kim quan!

Đoán trước cái này lão tiên trọng thương, tu vi còn chưa khôi phục, không ngăn được Oánh Oánh lão gia đánh lén!

Nguyệt Chiếu Tuyền nhìn trừng trừng lấy Tô Vân, bất thình lình nói: "Ngươi không phải vì bản thân cầu Trường Viên cảnh giới?"

Tô Vân lắc đầu nói: "Vì chính mình cầu Trường Viên cảnh giới, chẳng phải là quá ích kỷ? Nếu như có thể phát triển đi ra ngoài, cũng có thể để nhiều hơn nữa người nhìn thấy Trường Viên chi đạo ảo diệu."

Hắn lộ ra tươi cười, hồn nhiên mà chói lọi: "Khi đó, người người đều có một tòa trường thành, ngoại địch chớ xâm."

Nguyệt Chiếu Tuyền ánh mắt đờ đẫn, Oánh Oánh chờ đến nóng lòng, chỉ tiếc Tô Vân không có hạ lệnh ra tay, nàng không tốt tùy tiện hành hung trói người.

Sau một lúc lâu, Nguyệt Chiếu Tuyền lấy lại tinh thần, cười nói: "Ta từng gặp Đế Tuyệt mấy người Tiên Đế, mấy ngàn vạn năm qua cũng đã gặp qua hùng tâm tráng chí người, nhưng chưa từng có người có thể như Tô quân. Tô Thánh Hoàng cứ hỏi, lão hủ tự nhiên dốc túi truyền cho!"

Oánh Oánh nhuệ khí bỗng nhiên mất, từ Tô Vân đầu vai nhảy xuống, mặt ủ mày chau cúi đầu rời đi: “Ta quan tài đều vì ngươi chuẩn bị xong, ngươi lại nói ngươi nguyện ý…”

Chương 745 : Trước kia từng gặp nhau

Chương 746: Trước kia từng gặp nhau

Oánh Oánh bị đả kích, càng làm cho thất vọng là, Tây Sơn tán nhân, Lư tiên nhân, Quân Tái Tửu, Cung Tây Lâu cùng Lê Thương Tuyết cái này năm vị lão Tiên Nhân cũng bị Tô Vân từ kim quan bên trong phóng ra.

Tô Vân nhìn thấy Oánh Oánh thất lạc dáng dấp, một lần nghi ngờ cái này tiểu sách tiên bị đại xích vàng ký sinh. Chỉ có đại xích vàng bậc này kỳ quái chí bảo, mới có thể đối với mình cột chặt đồ vật lưu luyến không rời, hận không thể đem thứ mình thích đều buộc chung một chỗ.

"Có lẽ không phải ký sinh, mà là ngưu tầm ngưu, mã tầm mã." Tô Vân thầm nghĩ.

Tây Sơn tán nhân đám người bị giam tại kim quan đoạn này thời gian, người bị thương nặng, Tô Vân thả ra bọn họ lúc, ngũ lão vết thương chồng chất, mặt mũi hoảng sợ cùng mỏi mệt, thương thế so Nguyệt Chiếu Tuyền còn nặng hơn một chút.

Tô Vân khẽ nhíu mày, bọn họ đạo thương hắn có thể trị liệu, nhưng càng nghiêm trọng hơn chính là nội tâm nhận lấy cực lớn thương tích, đạo tâm còn có bị ô nhiễm dấu hiệu.

Những này hắn liền thúc thủ vô sách.

"Khó hiểu, kim quan bên trong còn có chúng ta không biết nguy hiểm?"

Tô Vân thấp giọng nói: “Chúng ta lần trước đi vào thời điểm, không có bao nhiêu nguy hiểm ah…”

Oánh Oánh đối kim quan bên trong chuyện phát sinh cũng vô cùng hiếu kỳ, đại xích vàng cũng rất là tò mò, đem nàng cùng kim quan buông ra, Oánh Oánh liền muốn nhảy đến trong quan tài, cùng đại xích vàng cùng một chỗ kiểm tra kim quan bên trong có cái gì.

Nàng vừa mới leo lên vách quan tài, liền bị Tô Vân lôi kéo dây xích xách đi ra.

“Cái này kim quan bên trong tất có mặt khác hung hiểm, năm đó chúng ta sống sót chạy ra kim quan chỉ là may mắn.”

Tô Vân nhắc theo xích vàng cùng Oánh Oánh, ân cần dạy bảo nói: “Kim quan hiện nay đã khôi phục lại trạng thái đỉnh phong, có xích vàng trói lại, lúc này mới không có hung tính đại phát. Nhưng xích vàng cũng không thể ràng buộc trong quan tình huống, các ngươi lại nhẫn nại mấy ngày, đợi đến chúng ta đến Đế đình, tìm đến đầy đủ trợ thủ, cùng một chỗ thăm dò một phen.”

Oánh Oánh cùng đại xích vàng đành phải nhẫn nại xuống.

Tô Vân bỏ xuống, lại nghi ngờ liếc bọn họ một cái, thầm nghĩ: “Oánh Oánh lúc trước không có hiếu kỳ như vậy, thật chẳng lẽ bị đại xích vàng đồng hóa?”

Tây Sơn tán nhân cùng Lê Thương Tuyết ngũ lão hoảng sợ nhìn hắn tới gần, Quân Tái Tửu trong cổ họng phát ra “Ô ô” sợ hãi âm thanh, Tô Vân đành phải dừng bước lại, hướng Nguyệt Chiếu Tuyền nói: “Đạo huynh, các ngươi là quen biết cũ, ngươi tới trấn an bọn họ.”

Nguyệt Chiếu Tuyền tiến lên trấn an, qua rất lâu, Tây Sơn tán nhân bọn người mới bình tĩnh trở lại, để Tô Vân tiếp cận.

Lê Thương Tuyết bất thình lình nói: “Chiếc này quan tài bên trong, có người xứ khác chém ra cổ quái đồ vật!”

Lư tiên nhân quang minh lẫm liệt, nói: “Tô Thánh Hoàng, chiếc này kim quan, là trấn áp người xứ khác hòm quan tài. Người xứ khác bị trấn áp tại quan tài bên trong lúc, mượn tiên kiếm chi uy, chém tới bản thân thứ không cần thiết! Trong này có rất nhiều đạo tâm bên trong sơ hở, có rất nhiều dư thừa đại đạo, có rất nhiều yếu kém đạo hạnh, bị hắn mượn kiếm trận chém ra. Những vật này hòa lẫn hắn đạo huyết, hóa thành Ma Thần, quỷ dị khó lường!”

Tô Vân cùng Nguyệt Chiếu Tuyền đám người nghi ngờ không thôi, Oánh Oánh cũng sợ hết hồn, cái trán toát ra một giọt mực nước, chỉ cảm thấy cõng ở sau lưng kim quan cũng lại không uy vũ.

Lê Thương Tuyết tiếp tục nói: “Chúng ta mấy ngày nay bị công kích, chính là người xứ khác chém ra Ma Thần bên trong, có đại ma thần tại thôn phệ mặt khác Ma Thần! Kim quan bên trong ma tính bị khóa lại, chính là tại bồi dưỡng cổ, công kích lẫn nhau, ắt phải sẽ sinh ra ra một tôn đáng sợ Ma Thần, mạnh mẽ vô song!”

Tô Vân nghe vậy, cười nói: “Cũng may bọn họ bị khóa ở kim quan bên trong, sẽ không ra tới gây họa người trần.”

Sáu vị lão Tiên Nhân vẫn mơ hồ có chút lo lắng.

Tô Vân nói: “Sáu vị đạo huynh, chúng ta nguồn gốc từ một hồi hiểu lầm, hiện tại hiểu lầm giải trừ, chư vị đạo huynh cũng khôi phục thân tự do. Ta những ngày này, vì sáu vị trị liệu thương thế, xem như bù đắp.”

Nguyệt Chiếu Tuyền nói: “Tô Thánh Hoàng, để cho ta trước cùng bọn hắn nói một chút.”

Tô Vân gật đầu, lưu cho bọn hắn thảo luận không gian.

Nguyệt Chiếu Tuyền thì đem mình bị Tiên Hậu đánh lén, Tô Vân không tính toán hiềm khích lúc trước trị thương cho chính mình một chuyện nói một phen, nói: "Chúng ta năm đó bởi vì đối Đế Tuyệt các loại Đế thất vọng, lúc này mới buồn bực quy ẩn. Đế Tuyệt, không xứng chúng ta giúp đỡ, Đế Phong, cũng không xứng chúng ta giúp đỡ. Nhưng mà Tô Thánh Hoàng…"

Lê Thương Tuyết cười lạnh nói: "Hắn liền xứng a?"

Mặt khác lão tiên nhao nhao gật đầu, đối với mình bị Tô Vân cùng Oánh Oánh ám toán, nhốt tại kim quan bên trong gặp gỡ canh cánh trong lòng.

Nguyệt Chiếu Tuyền nói: "Năm vị đạo huynh, Đế Phong chẳng qua là một cái khác Đế Tuyệt, thậm chí cách đối nhân xử thế còn không bằng Đế Tuyệt! Tô Thánh Hoàng tuy là hắn không xứng, nhưng đã là người què bên trong chống tướng quân."

Ngũ lão mỗi người chần chừ.

Sau một lúc lâu, Tây Sơn tán nhân nói: "Câu cá lão, ngươi biết, lúc trước chúng ta mặc dù sẽ tham dự một chút thế sự, nhưng nhập thế không sâu, còn có thể bảo vệ tính mạng. Lần này khuyên nhủ Tô Thánh Hoàng tiếp nhận thứ sáu Tiên giới thống trị, cũng nhập thế không sâu, nhưng suýt nữa không thể bảo vệ tính mạng. Tô Thánh Hoàng đối mặt hung hiểm càng lớn, chúng ta nếu là đi theo hắn nhập thế…"

Hắn lắc đầu, nói: "Tính mạng của bọn ta, chỉ sợ khó giữ được."

Lê Thương Tuyết, Quân Tái Tửu cùng Cung Tây Lâu đám người lặng im không nói, cho dù là Nguyệt Chiếu Tuyền cũng có chút chần chừ.

Tô Vân là thế yếu một phương, đối mặt tiên đình, bấp bênh nguy hiểm, lúc nào cũng có thể hủy diệt. Muốn bảo vệ điểm này nhỏ yếu ánh lửa, liền cần liều mạng!

Liền cần chịu chết!

Cho dù là cường đại như bọn họ Lục lão, cũng không cho rằng mình có thể tại đây cuồn cuộn đại thế phía trước, bảo vệ tính mạng mình!

"Ta cảm thấy rất tốt." Lư tiên nhân bất thình lình nói.

Nguyệt Chiếu Tuyền đám người ánh mắt nhao nhao rơi vào trên người hắn, Lư tiên nhân giống như là cái ngoan cố lão học cứu, khỏe mạnh gầy gò, từ trước tới nay trầm mặc ít nói, rất hiếm có phát biểu ý kiến của mình.

Tây Sơn tán nhân cười lạnh nói: "Ngươi cảm thấy tốt? Tốt chỗ nào? Tô Thánh Hoàng dã tâm bừng bừng, vì bản thân đế vị, chẳng những muốn lôi kéo thứ bảy Tiên giới dân chúng chúng sinh cùng một chỗ mất mạng, còn muốn lôi kéo chúng ta cùng hắn chôn cùng! Cái này gọi rất tốt? Kết quả tốt nhất, chính là hắn quy ẩn, nhường ra phiến thiên địa này, nhường ra dân chúng chúng sinh!"

"Ta cảm thấy rất tốt."

Lư tiên nhân lặp lại một lần, nói: "Quân tử nhưng cầu không thẹn lương tâm, không hỏi tương lai. Chúng ta đem mỗi người đạo lưu truyền xuống, chết cũng có sao đâu?"

Tây Sơn tán nhân cười lạnh nói: "Chết cũng có sao đâu? Ngươi nói nhẹ nhàng! Cái kia Tô Thánh Hoàng nham hiểm giảo hoạt, ám toán chúng ta năm cái lão Tiên Nhân, nơi nào có minh quân bộ dạng? Truyền đạo cho hắn, chúng ta vì hắn tự tìm đường chết? Ngươi không hỏi tương lai, ta tâm có không cam lòng, không thể không hỏi!"

Lư tiên nhân vẻ mặt đỏ lên, lắp bắp nói: “Chúng ta sơ tâm là cái gì? Không phải truyền đạo ư? Không phải cứu dân chúng tại dầu sôi lửa bỏng ư? Khi nào biến thành cầu sinh?”

Mấy vị lão giả trở nên trầm mặc, Tây Sơn tán nhân giọng nói cứng rắn nói: “Hắn tuyệt không phải đáng giá phó thác người!”

Nguyệt Chiếu Tuyền cũng là nhức đầu, khuyên giải nói: “Tô Thánh Hoàng có đáng giá hay không, chúng ta trước nhìn qua lại nói. Các ngươi đều có thương tích trong người, ít ầm ĩ đôi câu, thừa dịp hắn vì chúng ta trị liệu thương thế, quan sát cách làm người của hắn xử thế, tự nhiên rõ ràng.”

Lê Thương Tuyết gật đầu nói: “Nếu là hắn không đáng giao phó, chúng ta vung tay liền đi. Nếu là hắn đáng giá phó thác…”

Nàng dừng một chút, nói: “Lão thân sẽ lưu lại.”

Nguyệt Chiếu Tuyền nhìn nhìn nàng, cười nói: “Ta theo tiên tử cùng một chỗ lưu lại.”

Cung Tây Lâu cùng Quân Tái Tửu liếc nhau, không có tỏ thái độ.

Tây Sơn tán nhân cười lạnh: “Có một chút không bằng ta ý, ta liền rời đi!”

Nguyệt Chiếu Tuyền thở phào nhẹ nhõm, đứng dậy đi tìm Tô Vân.

Cái này bảo liễn vốn là Tiên Hậu nương nương tọa giá, tráng lệ, từ bên ngoài nhìn không coi là quá lớn, nhưng nội bộ không gian có chút quảng đại, gian phòng rất nhiều.

Nguyệt Chiếu Tuyền tìm tới Tô Vân, chần chừ một chút, nói: “Chúng ta lão hủ cao tuổi, chỉ truyền đạo, còn có hay

không trợ giúp Thánh Hoàng đối kháng tiên đình, còn thì chưa biết."

Tô Vân có chút thất vọng, nhưng vẫn là cảm ơn, nói: "Lục lão đạo hạnh cao thâm khó dò, chịu truyền xuống ngộ ra, cũng đã là người trong thiên hạ may mắn."

Hắn vì Tây Sơn tán nhân đám người kiểm tra đạo thương, phỏng đoán một phen, lấy kiếm đạo thần thông Đạo Ngừng Ở Đây vì năm người chữa thương.

Tây Sơn tán nhân đối với hắn chọn ba lấy bốn, châm chọc khiêu khích, Tô Vân chỗ nào nhịn được cái này? Vì vậy đang thi triển kiếm đạo thần thông lúc, mỗi một kiếm đều hướng bên trong nhiều đâm mấy phần, đau đến Tây Sơn tán nhân lão lệ lan tràn, chửi không lặng thinh.

Nguyệt Chiếu Tuyền thấy thế, trong lòng sinh ra mấy phần lo lắng: "Nhìn tới Tô Thánh Hoàng là không thể để Tây Sơn lão quỷ hài lòng."

Hắn vì giảm bớt Tây Sơn tán nhân cùng Tô Vân mâu thuẫn, vì vậy bắt đầu truyền thụ bản thân đại đạo trường thành, Tô Vân, Phương Trục Chí, Oánh Oánh cùng Tô Thanh Thanh đều bị hấp dẫn tới.

"Vị lão tiên sinh này có thật đồ vật!" Phương Trục Chí không khỏi kinh ngạc, hướng Tô Vân nói.

Tô Vân nghe giảng, trong lòng cũng chỉ cảm thấy rung động thật sâu, Nguyệt Chiếu Tuyền lấy đạo pháp thần thông tới diễn giải, biểu hiện ra Bắc Miện trường thành tích chứa đại đạo, rất nhiều đạo lý, đều là bọn họ chỗ chưa hề tiếp xúc không ngờ tới!

Dù là Thông Thiên các nghiên cứu Bắc Miện trường thành rất nhiều năm, dù là tiên đình cũng có Trường Viên cảnh giới, đều kém xa Nguyệt Chiếu Tuyền tới tinh thâm!

Nguyệt Chiếu Tuyền trường thành, là do đạo tạo thành, nếu như linh sĩ tu luyện, liền sẽ tại bản thân Linh giới bên trong hình thành một cái vây quanh Linh giới trường thành, thủ hộ Linh giới cùng nội tâm, chặn lại ngoại ma xâm lấn!

Tô Vân hai mắt sáng lên, thầm nghĩ: "Câu cá tiên nhân cảnh giới, không phải bình thường, bậc này tài trí người, đem số tiền lớn mướn, mời đến Nguyên Sóc dạy học!"

Oánh Oánh ở một bên ghi chép, bất thình lình dò hỏi: "Nguyệt tiên sinh, ngươi từ thứ ba Tiên giới sống đến bây giờ, kiến thức rộng rãi, tất cả Tiên giới Bắc Miện trường thành đều là giống nhau sao? Đại đạo cũng giống như nhau ư?"

Nguyệt Chiếu Tuyền cười nói: "Không chỉ có Bắc Miện trường thành là đồng dạng, từng cái Tiên giới phúc địa cũng giống như vậy. Khác nhau không phải rất lớn. Khác biệt duy nhất, chỉ sợ chính là thứ bảy Tiên giới Chung sơn cùng Chúc Long vị trí có chỗ khác biệt."

Quân Tái Tửu nói: "Cho dù trước kia Tiên giới tiên nhân di chuyển phúc địa, vận chuyển tiên sơn, cái kế tiếp Tiên giới phúc địa cùng tiên sơn cũng sẽ còn xuất hiện tại cùng một cái vị trí bên trên."

Nguyệt Chiếu Tuyền gật đầu nói: "Phúc địa bên trong tích chứa đại đạo cũng đều là đồng dạng, đại đạo thai nghén sinh ra Thần Ma, cũng bộ dáng tương đồng."

Phương Trục Chí có chút rùng mình, run giọng nói: "Như vậy, từng cái người trong tiên giới đâu? Người có hay không cũng giống vậy?"

Hắn khó mà áp chế lại sợ hãi: "Thứ sáu Tiên giới có hay không cũng có một cái Phương Trục Chí? Cũng có một cái Tô Thánh Hoàng?"

Tô Vân lắc đầu cười nói: “Cũng không, Đông Quân không cần bản thân dọa bản thân.”

Phương Trục Chí trợn mắt lên, tranh luận nói: “Làm sao ngươi biết, ngươi lại không có đi qua? Có lẽ, chúng ta cái này từng cái Tiên giới, đều là từng tràng Luân Hồi!”

Oánh Oánh hài lòng cười nói: “Chúng ta đương nhiên biết, bởi vì chúng ta đi qua!”

Tây Sơn tán nhân kinh ngạc, hướng nàng nhìn lại, dường như nhớ ra cái gì đó, nghi ngờ không thôi: “Ta hình như gặp qua bọn họ, khi đó ta vẫn là cái tiểu linh sĩ. Chỉ là, chỉ là…”

Hắn trong lời nói đối Tô Vân tôn kính rất nhiều, để Nguyệt Chiếu Tuyền đám người có chút nghi hoặc.

Bảo liễn một đường chạy, đi vào Thiên Phủ động thiên nội địa.

Cùng nhau đi tới, chỉ thấy Thiên Phủ động thiên ngược lại còn tính yên lòng, tiên đình đối Thiên Phủ cực kỳ coi trọng, Thiên Phủ là màu mỡ chi địa, tiên đình kho lúa. Thiên Phủ thế phiệt gia đình tại tiên đình thường thường đều có người che chở, có thế phiệt lão tổ chính là tiên đình tiên nhân, đứng hàng cao vị, có thế phiệt thì là được che chở tại tiên đình cường giả, còn có thì là môn phái lão tổ là tại tiên đình quyền cao chức trọng.

Bởi vậy Thiên Phủ động thiên còn tính là yên lòng, nhưng cũng không ít tiên nhân giáng lâm đến Thiên Phủ, định cư tại các đại phúc địa bên trong, duy trì lúc đầu thống trị.

Thiên Phủ động thiên vốn là chính là thế phiệt thống trị, hạ hạt từng cái quốc gia, thống trị nô dịch hạt địa phía trong chúng sinh. Bọn họ nắm giữ kiến thức, ngu dân chi trí, người bình thường đừng nói tu luyện trở thành linh sĩ, liền xem như duy trì kế sinh nhai đều rất khó khăn.

Tô Vân trở thành Thiên Phủ Thánh Hoàng lúc, thử nghiệm thúc đẩy quan học, đem Nguyên Sóc bộ kia chuyển tới Thiên Phủ động thiên, chỉ là gặp gỡ trở lực rất lớn, cũng may có Tống Mệnh cùng Lang Vân giúp đỡ, Tam Thánh học cung mới lấy thúc đẩy đi xuống.

Những năm này, Tam Thánh học cung càng ngày càng tốt, lực ảnh hưởng cũng càng lúc càng lớn.

Chỉ là Tô Vân nhìn thấy hiện nay Thiên Phủ động thiên cảnh tượng, trong lòng mơ hồ có chút bất an, hướng Phương Trục Chí nói: "Chúng ta lúc trước hướng Thiên Khôi phúc địa."

Phương Trục Chí hạ lệnh, bảo liễn đi tới Thiên Khôi phúc địa.

Đợi đi tới Thiên Khôi phúc địa, Tô Vân trong lòng một mảnh lạnh giá, chỉ thấy nguyên bản cực kỳ phồn thịnh Tam Thánh học cung đã bị san thành bình địa, không có một ai, mà Mặc Hành thành cũng đã nứt thành hai nửa.

Thiên Khôi phúc địa vị trí, chỉ còn lại có một cái hố to, cái này phúc địa kể cả lòng đất Tiên mạch, bị người lấy đại pháp lực dời đi!

Hiển nhiên, bọn họ đến trước đó, nơi này đã từng phát sinh qua một hồi cực lớn náo động!

"Thiên Khôi động thiên là tiên đình Tống Tiên Quân hạt địa, Tống Tiên Quân là Tống Mệnh lão tổ, chẳng lẽ là trái phải ngang nhảy Tống Tiên Quân thất thế?"

Tô Vân vừa mới nghĩ đến nơi đây, bất thình lình trên bầu trời từng đạo tiên quang bay qua, lại là tiên đình tiên nhân tại vội vàng đi đường.

Phương Trục Chí sai người đi trước tìm hiểu, trở về báo cáo: "Ngục Thiên Quân tại Thiên Cương phúc địa luyện ma,

đem một đám loạn đảng vây ở nơi đó, chuẩn bị luyện chết! Loạn đảng mạnh mẽ, Ngục Thiên Quân triệu tập lân cận tiên Ma Tiên thần, đi trước trợ giúp!”

P/S : Cầu donate :<<<<<<<<<

0451000320485

:<<<<<<<<<<

Chương 746 : Thiên Cương phúc địa luyện ma ký

Chương 747: Thiên Cương phúc địa luyện ma ký

Tô Vân không khỏi kinh ngạc: "Ngục Thiên Quân? Chẳng lẽ nói hắn tại Tang Thiên Quân cùng Ngọc thái tử vây quét bên dưới, lại vẫn còn sống?"

Ngục Thiên Quân là bị Thái Cổ đệ nhất kiếm trận trọng thương, lúc ấy Tô Vân tại kim quan bên trong, bị kim quan lấy một trăm hai mươi sáu trùng Đạo cảnh vây khốn, vì vậy Tô Vân chơi đùa kiếm trận đồ, ý đồ phá vỡ kim quan phong tỏa, lấy ba mươi sáu kiếm tạo thành kiếm trận đồ, kiếm phá một trăm linh tám trùng Đạo cảnh!

Kiếm trận đồ dư uy đem Ngục Thiên Quân trọng thương, Tang Thiên Quân cùng Ngọc thái tử nhân cơ hội đuổi giết.

Tô Vân trong dự đoán, Ngục Thiên Quân cho dù là Thiên Quân, thực lực tu vi cực kỳ bất phàm, chỉ sợ cũng khó có thể tại hai đại cao thủ bao vây chặn đánh bên trong kiên trì bao lâu. Bởi vậy khi đó hắn cũng không quan tâm việc này, mà là chạy tới Thái Cổ cấm khu tìm kiếm luyện bảo tài liệu, về sau phát sinh liên tiếp sự tình, đem hắn vây ở quá khứ hơn năm mươi năm.

Đương nhiên, đối với những người khác tới nói, Tô Vân chỉ là rời đi thời gian năm năm. Thời gian năm năm, Tang Thiên Quân cùng Ngọc thái tử thế mà không thể giết chết Ngục Thiên Quân, ngược lại bị Ngục Thiên Quân chạy trốn, để Tô Vân không khỏi không cảm khái nhân ma mạnh mẽ.

“Ngục Thiên Quân không hổ là đương đại đệ nhất Ma Tiên, thực lực tu vi cùng thủ đoạn không phải tầm thường. Chẳng qua, bị hắn vây khốn loạn đảng là ai?”

Tô Vân trong lòng sinh ra một tia hi vọng, loạn đảng chẳng lẽ chỉ là Tống Mệnh, Lang Vân bọn họ?

Nếu như Tống Mệnh Lang Vân bọn họ còn sống, có hay không Tam Thánh học cung sĩ tử cũng đều còn tại dương gian?

“Chỉ là, bọn họ không có thực lực này đối kháng Ngục Thiên Quân, như vậy bị nhốt lại loạn đảng sẽ là ai?”

Bảo liễn hướng lên trời cương phúc địa chạy tới.

Tô Vân quay đầu nhìn về phía trong xe nửa tàn sáu vị lão tiên, có chút chần chờ, những này lão tiên lúc trước tuy mạnh mẽ, nhưng bây giờ chỉ sợ liền Kim Tiên cũng có thể xuống tay với bọn họ.

Hiển nhiên bọn họ là không giúp đỡ được cái gì.

“Xem chúng ta làm gì?”

Cung Tây Lâu cười lạnh nói: “Chúng ta sẽ không giúp đỡ!”

Tô Vân cười nói: “Ta chỉ là lo lắng các ngươi không cách nào tự vệ mà thôi.”

Sáu vị lão Tiên Nhân dựng râu trừng mắt, nhao nhao chê cười hắn kiến thức nông cạn: “Ngục Thiên Quân có gì có thể ư? Há lại là đối thủ của chúng ta? Tô Thánh Hoàng, ngươi chẳng qua là ba mươi lăm tuổi tóc vàng tiểu nhi, lông đều không có đủ, cũng xứng nói chúng ta không cách nào tự vệ?”

“Lão phu một quyền này đi xuống, ngươi chỉ hận bản thân không gửi hồn người sống tại người trong sạch, không có sớm một chút gặp phải lão phu cúi đầu liền bái miệng nói sư tôn!”

“Lão hủ nếu là cùng Ngục Thiên Quân đối đầu, một bàn tay có thể để cho hắn khóc ba ngày!”

…

Thiên Cương phúc địa là Thiên Phủ động thiên thứ hai phúc địa, toà này phúc địa khoảng cách Thiên Khôi cũng không xa xôi.

Giờ phút này Thiên Cương phúc địa bên ngoài, từng đầu đạo tắc xiềng xích xoay chuyển không ngừng, xiềng xích bên trong là Ngục Thiên Quân thất trùng thiên Đạo cảnh, đạo này cảnh bên trong làm người ta chú ý nhất, không phải nhật nguyệt sơn xuyên giang hà hồ nước, mà là hàng tỉ bá tính!

Đó là Ngục Thiên Quân nội tâm vô số loại hình thái!

Hắn là nhân ma, hấp thu chúng sinh ma niệm, đem những này ma niệm hóa thành bản thân nội tâm từng loại hình thái.

Mà để nội tâm biến thành từng cái nhân vật, ở tại Đạo cảnh bên trong tu luyện, lấy Đạo cảnh thế gian vì cuồn cuộn hồng lô, dung luyện chúng sinh ý chí, nghèo đẩy đại đạo chi diệu, đây chính là hắn công pháp tuyệt diệu chỗ!

Chẳng qua hiện nay hắn Đạo cảnh bên trong, toàn bộ sinh linh đều ngửa mặt chỉ thiên, thần thái cổ quái.

Những sinh linh này đứng phương hướng xen vào nhau tinh tế, hiển nhiên là một loại kỳ lạ trận pháp, nhưng mà bảy đại Đạo cảnh bên trong hàng tỉ sinh linh đều là trận pháp một phần, trận pháp này trình độ phức tạp quả thực khó có thể tưởng tượng!

Hắn bảy đại Đạo cảnh, đem Thiên Cương phúc địa nặng nề vây quanh, người ở bên trong căn bản là không có cách chạy ra. Mà Đạo cảnh bên trong hàng tỉ chúng sinh hình thành trận pháp thì điều động ma đạo trận thế, cuồn cuộn ma khí như là

từng đầu Hắc Long, giương nanh múa vuốt, từ Đạo cảnh bên trong bay ra, phóng hướng thiên cương phúc địa!

Thiên Cương phúc địa bên trong, tiên khí bốc hơi mà lên, tại phúc địa trên không hình thành một con Ngọc Kỳ Lân, cùng cái kia từng đạo ma khí chém giết!

Ngọc Kỳ Lân phía dưới, chính là Tống Mệnh, Lang Vân đám người.

Thủy Oanh Hồi âm thanh truyền đến: "Lại có Tiên Ma giết tới! Theo ta đi trước ngăn chặn sơn môn!"

Rất nhiều Tam Thánh học cung sĩ tử, cùng với Thánh Hoàng trong Thiên phủ Kim Bảo Chí, Dương Đạo Long, Diệp Chu Thanh đám người nhao nhao đuổi theo Thủy Oanh Hồi, ngăn chặn sơn môn, cùng giết vào phúc địa Tiên Ma chém giết!

Tống Mệnh cao giọng nói: "Thủy đế sứ, ngươi không kiên trì nổi liền thốt một tiếng, ta tới thay ngươi!"

Thủy Oanh Hồi mắt điếc tai ngơ, dẫn đầu học cung đệ tử bố trí xuống to to nhỏ nhỏ Thái Cổ đệ nhất kiếm trận, nhân số có nhiều có ít, ít kiếm trận chỉ có ba năm người, nhiều thì nhiều đến ba mươi, bốn mươi người.

Đây là nàng tại Tô Vân Cam Tuyền uyển tìm hiểu ra kiếm trận, trở lại Thiên Phủ về sau, truyền thụ cho Tam Thánh học cung sĩ tử. Lần này Tam Thánh học cung rất nhiều sĩ tử có thể tại hạo kiếp người trung gian ở tính mạng, kiếm trận tác dụng không nhỏ.

Những này kiếm trận lấy yếu khắc mạnh, hơn mười linh sĩ đem Thần Ma giam ở trong đó, liền đủ để tru sát cường địch, nguyên vẹn một bộ kiếm trận, thậm chí có thể tru tiên người, ngạnh hám Kim Tiên!

Phúc địa bên trong, loại trừ những người này bên ngoài, còn có lấy ngàn mà tính linh sĩ cùng tiên thần, như phụ trách xử lý Thiên Thuyền động thiên Bạch Như Ngọc, Giang Quân Bích đám người, cùng với Tương Liễu, Thái Tuế các loại Thần Ma.

Tiên đình tiên nhân giáng lâm, Bạch Như Ngọc đám người liền lập tức dẫn đầu Thiên Thuyền động thiên mọi người rút lui khỏi, chạy về Thiên Phủ động thiên, bảo toàn lực lượng, không ngờ Thiên Phủ động thiên cũng không bình yên.

Trong mọi người, còn có một vị uy nghiêm bất phàm nam tử trung niên, râu dài mày kiếm, tướng mạo đường đường, vừa nhìn chính là cương trực công chính người.

Người này chính là có trái phải hoành khiêu không ngã tiên ông danh xưng Tống Tiên Quân!

Tống Tiên Quân sắc mặt hôi bại, cứ việc hình ảnh như trước bất phàm, nhưng trong miệng lại chửi toét miệng, không được nhìn về phía Tống Mệnh, hiển nhiên đối Tống Mệnh có chút bất mãn.

Mọi người đang tại các nơi tế lên nội tâm, đem Thiên Cương phúc địa tích chứa đại đạo toàn bộ thôi thúc, chống cự Ngục Thiên Quân luyện hóa!

Thiên Cương phúc địa trung tâm, là bị người dùng đại pháp lực dời đi Thiên Khôi phúc địa.

Giờ phút này Thiên Khôi phúc địa bên trong, trên núi, trong cốc, bên bờ sông, đâu đâu cũng có tuỳ tiện đâm phá nhà, quần áo tả tơi mặt mang xanh xao mọi người tụ tập ở nơi đó, ông cụ bảo vệ em bé, chồng bảo vệ thê tử.

Bọn họ ngẩng đầu nhìn trời, ánh mắt đờ đẫn.

Thiên Khôi phúc địa trung tâm, Tang Thiên Quân sắc mặt trắng bệch, nửa người dưới hóa thành trắng trắng mềm mềm

Thiên Tàm, chỉ có thể chậm rãi nhúc nhích, mà lên nửa người còn duy trì thân thể hình thái.

Hắn bị Ngục Thiên Quân điều khiển tâm ma, lấy tâm ma phá hư hắn đạo tâm, dẫn đến hắn tại biến thái trên đường bị Ngục Thiên Quân định hình, tiếp lấy đem hắn trọng thương.

Hắn cách đó không xa thì là Ngọc thái tử.

Ngọc thái tử trong cơ thể đốt lên kiếp hỏa, đã từ tim phổi đốt tới ngực, lồng ngực chỗ toát ra ngọn lửa màu đỏ sậm, đang tại thiêu đốt thân thể của hắn!

Hắn vốn là người đã chết, sau khi chết hóa thành tro tàn tiên, không có cái gì tâm ma, tất cả đối với hắn mà nói cũng không đáng kể có hay không cái gọi là không, đang đuổi giết Ngục Thiên Quân trên đường, hắn cũng là xông lên phía trước nhất.

Nhưng mà từ lúc Tô Vân cho hắn phục sinh hi vọng, hy vọng này liền trong lòng hắn mọc rễ đâm chồi, dần dần phát triển, cuối cùng bị Ngục Thiên Quân bắt giữ, đem hắn hi vọng trong lòng dẫn đốt hóa thành kiếp hỏa, tới đốt hắn thân thể!

Cái này hai đại cường giả, bị thương nghiêm trọng, đều đã không có sức tái chiến!

Bọn họ bốn phía, Đồ Minh thánh tăng cùng lão phật dẫn đầu mấy chục cái tăng nhân, đem bọn hắn bảo hộ ở trung tâm, lấy phật pháp luyện hóa Ngục Thiên Quân thêm tại bọn họ nói trong lòng ma tính.

Lão phật cùng Đồ Minh thánh tăng phật đạo tu vi mạnh mẽ, nhưng Ngục Thiên Quân tâm ma là bực nào lợi hại? Lão phật, thánh tăng cùng một đám tăng nhân thậm chí nội tâm bay vào bọn họ nói trong nội tâm, cưỡng ép luyện ma, nhưng cũng không cách nào luyện đi!

Phía sau bọn họ chính là một đầu mình đầy thương tích Hắc Long, đem thân thể cuộn lại, chính là có Toàn Thôn Ăn Cơm danh xưng Tiêu Thúc Ngạo.

Tiêu Thúc Ngạo cũng bị đánh thành nguyên hình, hóa thành Hắc Long, hắn thân thể uốn quanh trung tâm là một mảnh chỗ trống.

Nơi đó giống như là ánh trăng phát ra, thánh khiết hoàn mỹ.

Quang mang trung tâm, một nữ tử áo choàng toả ra, áo đỏ khăn lửa, váy đỏ tràn đầy trải rộng ra.

Con mắt của nàng buông xuống, lấy nhân ma cuối cùng dư lực, đối kháng Ngục Thiên Quân ma tính tập kích, để Ngục Thiên Quân tâm ma không cách nào xâm lấn Thiên Cương phúc địa.

Nữ tử này chính là Ngô Đồng, cũng là một cái Ma Tiên.

Năm đó Thiên Lao động thiên đánh một trận, Tô Vân tại kim quan bên trong thôi thúc kiếm trận, đem Ngục Thiên Quân trọng thương, Ngô Đồng dẫn đầu Tang Thiên Quân cùng Ngọc thái tử trở lại, thừa thắng xông lên, một đường đuổi giết Ngục Thiên Quân, giết tới Thiên Phủ động thiên.

Khi đó, đúng lúc gặp Tô Vân đi ngang qua, chỉ là không có dừng lại liền đi tới Tam Thánh Hoàng lăng, đi Thái Cổ cấm khu.

Ngô Đồng đến lúc, Tô Vân đã đi, hai người không thể chạm mặt.

Vì vậy Ngô Đồng mạng Tiêu Thúc Ngạo đi tới Tam Thánh học cung, gọi đến Đồ Minh thánh tăng cùng lão phật, dẫn đầu mấy ngàn đệ tử Phật môn đi trước trợ giúp.

Bọn họ không ngờ tới là, Ngục Thiên Quân hoàn toàn bất chấp hạ giới chúng sinh sống chết, trực tiếp đem bản thân thất trùng thiên Đạo cảnh bên trong ma tính thả ra ngoài, bao phủ thanh khê phúc địa, lại càn quét mặt khác phúc địa cùng nhân gian các quốc gia, trong lúc nhất thời đủ loại nhân họa bộc phát, tử nạn người đếm không hết! :(/

Đồ Minh cùng lão phật dẫn người chạy tới nơi đó lúc, đâu đâu cũng có Ngục Thiên Quân Đạo cảnh bên trong tâm ma tại làm loạn, ánh mắt chiếu tới, xích dã ngàn dặm, khắp nơi hài cốt, nhưng lại không có người sống.

Bọn họ một đường đãng ma, tiếc rằng khi đó Thiên Phủ động thiên đã thiên hạ đại loạn, ma tính tàn phá bừa bãi, ma khí tràn ngập ở trong thiên địa.

Bọn họ đuổi giết Ngục Thiên Quân, đã trải qua từng tràng ác chiến, chúng tăng liều mình luyện ma, Tam Thánh học cung bên trong tăng nhân thương vong hơn phân nửa, mấy ngàn tăng nhân, chỉ còn lại có trước mắt hơn mười vị, có thể thấy được thảm liệt!

Thiên Phủ động thiên náo động cái kia năm năm ở giữa, toà này động thiên chúng sinh ma tính ma niệm, tẩm bổ Ngục Thiên Quân cùng Ngô Đồng hai đại nhân ma, cuối cùng vẫn Ngục Thiên Quân mạnh hơn một bậc, đem bọn hắn hao thành trọng thương.

Lôi Trì động thiên nghiền nát, tiên đình tiên nhân giáng lâm, càng đem tình cảnh của bọn hắn đẩy tới lúc nào cũng có thể mất mạng mức độ.

“Tiên Quân, Thiên Cương động thiên khả năng giữ không được!”

Tống Mệnh lớn tiếng nói: “Bên ngoài lại tới một nhóm tiên đình bại hoại!”

Tống Tiên Quân sắc mặt trầm xuống, đưa tay thưởng hắn một quyền, đánh vào trên mặt, tức giận nói: "Ta cũng là tiên đình bại hoại! Nếu như không phải là bị tiểu tử ngươi liên lụy, ta còn có thể lại nhảy tám trăm vạn năm đều không chết!"

Lời tuy như thế, hắn lại không có hạ nặng tay, mà là ngẩng đầu nhìn về phía không trung.

Nơi đó, Ngục Thiên Quân thất trùng Đạo cảnh chư thiên hình thành luyện hóa đại trận vẫn tại vận chuyển bên trong, mà tại thiên ngoại, từ các nơi chạy tới tiên thần tiên ma, chính liên tục không ngừng tuôn hướng Thiên Cương động thiên.

Những này tiên thần tiên ma, có chút là Thiên Phủ động thiên tiên nhân, có chút thì là từ Tiên giới xuống cường giả, trong đó không thiếu có Tống Tiên Quân khuôn mặt quen thuộc!

Bọn họ, tuyệt không phải Thủy Oanh Hồi có khả năng ngăn cản!

Tống Tiên Quân âm thanh khàn giọng nói: "Mệnh, ngươi dẫn theo lĩnh bọn họ mau lui, lui hướng Thiên Khôi phúc địa, đem Thiên Khôi phúc địa tích chứa Tiên đạo thôi thúc. Ta lưu tại nơi này, gặp một lần Ngục Thiên Quân."

Tống Mệnh giật mình, không nói gì, xoay người lại cao giọng nói: "Thủy đế sứ, lui hướng Thiên Khôi phúc địa! Lang Vân! Dẫn đầu tất cả mọi người, lui hướng Thiên Khôi phúc địa, thôi thúc Thiên Khôi phúc địa Tiên đạo, chống cự Ngục Thiên Quân!"

Tống Tiên Quân phát động lên khí huyết, đem tu vi tăng lên tới cực hạn, điều động tất cả pháp lực gia trì Thiên Cương phúc địa Tiên đạo, thôi thúc toà này phúc địa một mình nghênh tiếp Ngục Thiên Quân luyện hóa.

Chỉ trong nháy mắt, tai mắt của hắn trong miệng mũi liền có máu tươi bừng lên.

"Những năm này, ta khả năng tại bảo vệ địa vị dụng công quá nhiều, không để mắt đến tu luyện, bằng không cùng Ngục Thiên Quân khoảng cách, không có khả năng như vậy lớn…"

Hắn miệng lớn nuốt xuống xông lên cổ họng máu tươi, ngay sau đó lại là một cỗ máu tươi xông ra, cũng nhịn không được nữa phun tới: "Ta lúc trước, không có kém như vậy."

Tống Mệnh liếc nhìn hắn một cái, bỗng nhiên nghiến răng, dẫn đầu mọi người lui hướng lên trời khôi phúc địa.

Sơn môn chỗ, Thủy Oanh Hồi suất lĩnh một đám cường giả cùng học cung sĩ tử bắt đầu xuất hiện thương vong, có Tiên Quân đánh tới, liên phá vài tòa kiếm trận, thẳng đến Thủy Oanh Hồi mà đi!

Thủy Oanh Hồi quát một tiếng, điều động thân lần bốn mươi bảy vị sĩ tử, tạo thành bốn mươi tám thanh phi kiếm kiếm trận, cùng cái kia Tiên Quân ngạnh hám một chiêu!

Chỉ nghe xuy xuy xuy không ngừng bên tai, cái kia Tiên Quân bị kiếm trận chặn lại, cơ hồ bị kiếm trận lột da, Thủy Oanh Hồi một kiếm đâm vào cái kia Tiên Quân ngực, trong tay tiên kiếm uy năng tăng vọt!

Nhưng vào lúc này, cái kia Tiên Quân Đạo cảnh trải rộng ra, Thủy Oanh Hồi sắc mặt kịch biến, vội vàng xoay người lui về phía sau, tiên kiếm múa, đem đế kiếm kiếm đạo thi triển đi ra, bảo vệ mặt khác bốn mươi bảy sĩ tử!

"Ầm!"

Cái kia Tiên Quân cứ việc bị nàng trọng thương, nhưng tu vi thực sự mạnh mẽ, tứ trùng thiên Đạo cảnh nghiền ép mà đến, để Thủy Oanh Hồi cùng một đám sĩ tử toàn bộ bị trọng thương, lảo đảo lui về phía sau.

Thủy Oanh Hồi trong lòng cảm giác nặng nề, đi không nổi.

Nàng có thể rời khỏi, chỉ cần bỏ qua một bên những này cản trở Tam Thánh học cung sĩ tử, nàng liền có thể trở về Thiên Khôi phúc địa.

Nhưng mà, những này sĩ tử là học sinh của nàng.

Nàng từ Tô Vân nơi đó trở về về sau, muốn chế tạo bản thân một lớp đáy, vì tương lai làm chuẩn bị, vì vậy liền đến Tam Thánh học cung dạy học, tuyển chọn tài năng xuất chúng kiếm đạo thiên tài.

Nàng vốn là vì bản thân, nhưng thành thầy người về sau, những này sĩ tử liền cũng lại không buông được.

Nàng không thể nhìn học sinh của mình chết ở chỗ này!

"Các ngươi, lui!"

Nàng cất bước tiến lên, ngăn tại sơn môn chỗ, đem những sĩ tử kia bảo hộ ở sau lưng, hướng phía sau sĩ tử cười cười: "Nơi này có lão sư tại. Các ngươi trước tiên lui, ta sau đó liền đến."

Các sĩ tử nhao nhao lui đi.

Thủy Oanh Hồi thở phào nhẹ nhõm, tế lên trong tay tiên kiếm, nhìn về phía vọt tới Tiên Ma, trong lòng một mảnh yên lòng.

"Ta vốn cô nhi, không còn gì cả…"

Tiên kiếm treo tại nàng phía trước, bỗng nhiên, kiếm quang múa.

"Hiện tại có." Trong nội tâm nàng yên lặng nói.

Tiên Ma vọt tới, tại ánh kiếm của nàng bên trong ngã xuống, ngay sau đó lại có nhiều hơn nữa Tiên Ma xông lên, từng đạo thần thông cùng thần binh, để nàng tiên kiếm không

ổn định, lực phản chấn để khí tức của nàng tán loạn, thần thông không cách nào thi triển.

Có người đánh xuyên qua nàng Đạo cảnh, giết tới trước mặt của nàng, ngay sau đó bị kiếm quang chém giết, nhưng càng nhiều người vọt tới, tiên binh lợi khí rơi vào trên người nàng.

Thủy Oanh Hồi thôi thúc Bất Diệt huyền công, thương thế ngay sau đó khỏi hẳn, nhưng bốn phía không biết bao nhiêu thần thông bao nhiêu tiên binh rơi vào trên người nàng, cho dù là Bất Diệt huyền công cũng chống lại không được.

Thủy Oanh Hồi cuối cùng không kiên trì nổi, quỳ xuống xuống, nàng ngẩng đầu lên, nhìn một tôn vĩ đại Tiên Ma vung đao, bổ về phía cổ của mình.

Nàng nhắm mắt lại.

Tại nàng đôi mắt khép lại trong tích tắc, chỉ thấy một cỗ bảo liễn chạy tới, bảo liễn bên trên đứng hơn mười tôn tiên tướng, người mặc áo giáp, tế lên tiên binh, bốn phía chặt chém.

Bảo liễn vọt tới, đem bổ về phía bản thân tôn này Tiên Ma ép dưới xe.

Xe kia đằng trước còn ngồi sáu cái tướng mạo kỳ lạ lão giả, khí sắc không tốt, lại một tấm xem ai đều khó chịu bộ dáng, mỗi người hai tay khoanh, quơ ở trước ngực, dựng râu trừng mắt.

Chương 747 : Kiếp vận đến cuối cuối cùng cũng có báo

Chương 748: Kiếp vận đến cuối cuối cùng cũng có báo

Bảo liễn từ Thủy Oanh Hồi bên người chạy qua, một tay đưa nàng kéo, Thủy Oanh Hồi bay lên trên không, rơi vào bảo liễn bên trên.

Ra tay kéo nàng người là Phương Trục Chí.

Thủy Oanh Hồi hừ một tiếng, nàng đối Phương Trục Chí cũng không tâm phục.

Phương Trục Chí là đệ nhất tiên nhân, dưới cái nhìn của nàng là vận khí gây ra, cũng không phải là dựa vào chính mình tu vi cùng tư chất. Nếu là không có đệ nhất tiên nhân chưa hề thành tiên người khác không thể thành tiên cái này hạn chế, nàng đã sớm trở thành Chân Tiên.

Phương Trục Chí cứu nàng một mạng, nàng vẫn là cực kỳ cảm kích, nhưng cảm ơn về cảm ơn, không phục vẫn là không phục.

Nàng ngã xuống đất không dậy nổi, giương mắt nhìn về phía cái kia sáu cái kỳ quái lão giả, lại thấy những lão giả này dựng râu trừng mắt, nhưng cũng không ra tay, ngược lại cần Phương Trục Chí đám người bảo vệ, trong lòng không khỏi buồn bực.

“Những lão gia hỏa này lai lịch gì? Bản lĩnh nhỏ, tính tình cũng rất lớn. Dạng này lão gia tử, ta một tay có thể đánh sáu cái!”

Phương Trục Chí lái xe, dẫn đầu Câu Trần tiên tướng một mạch liều chết, đi tới Tống Tiên Quân bên người, Tống Tiên Quân nguyên bản đang liều chết chống cự Ngục Thiên Quân áp lực nặng nề, mắt thấy liền muốn bị đè chết, hoặc là bị vọt tới tiên đình cao thủ chém thành bùn nhão, nhưng tại lúc này bất thình lình áp lực nhẹ đi.

Đón lấy, hắn liền bị Phương Trục Chí cứu lên, rơi vào bảo liễn bên trên.

Tống Tiên Quân nghi ngờ không thôi, chiếc này bảo liễn hắn nhưng cũng gặp qua, là Tiên Hậu nương nương bảo liễn, tên là hoa liễn.

"Tiên Hậu nương nương không phải làm phản tặc rồi sao? Chẳng lẽ là Tiên Hậu biết được ta gặp nạn, sai người đến đây cứu giúp?"

Tống Tiên Quân vừa mừng vừa sợ: "Tiên Hậu nương nương tuy là đấu không lại Đế Phong, nhưng tốt xấu có sức phản kháng, mà ta phản kháng không được. Nếu là có thể đậu vào Tiên Hậu đầu này thuyền lớn, Tống gia liền còn có thể cứu! Tương lai cùng nương nương cùng một chỗ bị Đế Phong bệ hạ chiêu an…"

Phương Trục Chí đang tại suất quân xung kích phía trước, không rảnh quan tâm hắn.

Tống Tiên Quân bốn phía quan sát, chú ý tới đầu xe cái kia sáu cái khí sắc không tốt lão đầu, chỉ thấy cái này sáu lão hăng hái, chỉ điểm giang sơn, phê bình cái này tiên tướng thần thông không tốt, cái kia tiên tướng ứng đối sai lầm.

Có lão đầu còn một mặt giễu cợt, chỉ điểm những cái kia trước đem nên như thế nào ứng đối.

Thậm chí thì nổi trận lôi đình, chửi ầm lên, chỉ trích lên đệ nhất tiên nhân Phương Trục Chí chiêu pháp thần thông bên

trong sai lầm tới!

Tống Tiên Quân hơi giật mình: "Cái này sáu cái lão già lai lịch gì? Cậy già lên mặt, bản lĩnh không lớn, tính tính cũng thật là nóng nảy."

Hắn đang nghĩ ngợi, lại thấy Phương Trục Chí đám người đối cái này sáu cái lão đầu nói gì nghe nấy, vậy mà thuận lợi giết ra khỏi trùng vây, cứu lên từng cái không kịp lui vào Thiên Khôi phúc địa tướng sĩ, một đường lưu lại không biết bao nhiêu bộ thi thể, mang theo bọn họ xông vào Thiên Khôi phúc địa!

Thiên Khôi phúc địa bên trong, Tống Mệnh Lang Vân dẫn đầu rất nhiều tiên nhân đang tại thủ hộ toà này phúc địa lối vào, nhường ra một con đường, thả hoa liễn đi vào.

Hoa liễn vọt tới, nhanh chóng dừng lại, Phương Trục Chí từ liễn bên trên nhảy xuống, đi tới Tống Mệnh bên người, dò hỏi: "Tống Kim Tiên, nhà ngươi phu nhân đâu?"

Hắn chỉ là Tống Mệnh "Đại phu nhân" Hợp Hoan nương nương.

Năm đó Tô Vân đi tới Hậu đình, phá Hậu đình phong ấn, Hợp Hoan nương nương liền cùng Tống Mệnh tốt hơn, nàng không biết Tống Mệnh có gia đình, Tống Mệnh cũng không nâng chuyện này, hai người sung sướng một phen.

Nhưng mà khoái hoạt về sau chính là địa ngục.

Hợp Hoan nương nương bản lĩnh hạng gì kinh người? Tống Mệnh bị nàng uy hiếp, không dám cưới cũng không thể không cưới, bằng không liền muốn người cũng như tên, tại chỗ mất mạng.

Cưới tới về sau, bởi vì Hợp Hoan nương nương bản lĩnh so Tống Mệnh cao rất nhiều, có thể cùng Tống gia lão tổ Tống

Tiên Quân so sánh, vì vậy mặc dù là nhị phòng, nhưng sau lưng mọi người đều gọi nàng vì Tống gia đại phu nhân.

Tống Mệnh vốn cho là chuyện này nhiều nhất tại Thiên Khôi phúc địa trong vòng nhỏ lưu truyền, không nghĩ tới liền Phương Trục Chí đều biết việc này, trở thành lão Tống gia "Điển cố", không khỏi mặt mo đỏ bừng, xấu hổ không chịu nổi.

"Ta nhìn thấy Lôi Trì nghiền nát, liền biết Thiên Phủ động thiên khó mà giữ vững, vì vậy để nàng dẫn dắt tộc ta bên trong phụ nữ trẻ em già trẻ, trước một bước rời đi, đi tới Đế đình lánh nạn." Tống Mệnh tuy là xấu hổ, vẫn là nhắm mắt nói.

"Vậy nhưng tiếc."

Phương Trục Chí cùng bọn hắn kề vai chặn lại tiên đình đại quân xung kích, thản nhiên nói: "Tống đại phu nhân so ngươi lợi hại hơn nhiều. Nếu là có nàng tại, áp lực của ta có thể nhỏ một chút."

Tống Mệnh hừ một tiếng, đối với hắn có chút khó chịu.

Lang Vân thấy thế, cười nói: "Đệ nhất tiên nhân, Đông Quân Phương Trục Chí, quả nhiên danh bất hư truyền! Năm đó nghe nói các hạ cuộn quan, đem một cái quan tài cuộn đến sáng bóng, mỗi ngày tại quan tài bên trong lấy nước mắt rửa mặt, cho là mình qua không được đệ nhất tiên nhân thiên kiếp. Không nghĩ tới các hạ nhưng từ khói mù bên trong đi ra, bị truyền vì giai thoại! Lần này trải qua nguy hiểm, Đông Quân nhất định cũng mang đến cỗ quan tài kia, vì chính mình tráng a?"

Phương Trục Chí sắc mặt đen thui.

Đây là hắn một cái điển cố.

Năm đó Tô Vân sau khi thành tiên, hắn nhiều lần độ kiếp , nhưng thủy chung vây ở lượt thiên kiếp thứ bốn mươi chín Tô

Vân hoàng chung một cửa ải kia, nhận sâu đả kích, thế cho nên không còn hy vọng phía dưới đoạt Phương lão thái quân quan tài, chuẩn bị tại trong quan tài giải quyết xong cuối đời.

Hắn không nghĩ tới chính là, chuyện này lưu truyền rất rộng, truyền khắp các đại động thiên, cũng biến thành một cái điển cố!

Lang Vân dương dương đắc ý, hướng Tống Mệnh ném cái ánh mắt, hai người tâm ý tương thông: "Thiên Phủ động thiên, không kém ai! Ngoài miệng bị thiệt thòi, liền muốn tại ngoài miệng đòi lại!"

"Hóa ra là bái cha cuồng ma Lang Thần Quân."

Phương Trục Chí một bên chống cự tiên thần tiên ma xung kích, một bên cười nói: "Nghe nói Lang Thần Quân nghĩa phụ không có một ngàn cũng có tám trăm, nghe qua tiếng tốt. Người nói, Tô Thánh Hoàng vung cánh tay hô lên, ứng người tập hợp, mà Lang Thần Quân vung cánh tay hô lên, liền đứng ra tám trăm cha nuôi. Trong lúc nguy nan thời điểm, Lang Thần Quân sao không vung cánh tay hô lên?"

Lang Vân sắc mặt đỏ lên, suýt nữa hộc máu.

Ba người đứng tại Thiên Khôi động thiên sơn môn bên dưới, một bên chống cự, một bên đấu võ mồm, Phương Trục Chí không hổ là đệ nhất tiên nhân, lấy một địch hai không rơi vào thế hạ phong, đem Tống Mệnh cùng Lang Vân giễu cợt đến sắc mặt lúc xanh lúc đỏ.

Mà tại bọn họ phía sau, Thủy Oanh Hồi cùng Tống Tiên Quân ngang bị trọng thương người thì bị mấy cái tiên tướng đưa đến phúc địa trung tâm chữa thương, Tống Tiên Quân dò hỏi: "Vừa mới ta bất thình lình cảm giác được Ngục Thiên Quân lại không công kích, chẳng lẽ bên ngoài còn có mặt khác cao thủ, ngăn lại Ngục Thiên Quân?"

Mấy cái kia tiên tướng trả lời: “Là Tô Thánh Hoàng. Hắn lưu tại phúc địa bên ngoài.”

Tang Thiên Quân, Ngọc thái tử đám người nghe vậy, nhao nhao ngẩng đầu nhìn lên, nghi ngờ không thôi.

Bọn họ biết Tô Vân bản lĩnh, năm năm trước, Tô Vân có thể cùng Vũ tiên nhân tranh chấp, phế bỏ Vũ tiên nhân kiếm đạo, nhưng Vũ tiên nhân dưới cơn thịnh nộ điều động Bắc Miện trường thành nghiền ép, Tô Vân liền không phải là đối thủ.

Hiện tại mới đi qua thời gian năm năm, chẳng lẽ Tô Vân liền có thể cùng Ngục Thiên Quân buông tay liều một phen?

Chỉ thấy thiên ngoại, Ngục Thiên Quân sáu đại Đạo cảnh hơi hơi dao động, đã lại không công kích Thiên Khôi cùng Thiên Cương phúc địa, hiển nhiên, hẳn là có để Ngục Thiên Quân kiêng kỵ tồn tại đến, thế cho nên Ngục Thiên Quân không dám có hành động.

Thủy Oanh Hồi liền vội vàng hỏi: “Tô Thánh Hoàng? Hắn có bản lãnh này? Hắn có mặt khác trợ thủ ư?”

Mấy cái tiên tướng lắc đầu, nói: “Chỉ có Oánh Oánh cô nãi nãi cùng Thanh Thanh cô nương.”

Vừa rồi ngồi ở đầu xe bên trên sáu cái lão giả cũng ở nơi đây dưỡng thương, rối rít nói: “Tô Thánh Hoàng quả thực không có bản lãnh gì, nhưng này cái gọi Oánh Oánh sách nát cũng có chút thủ đoạn, cõng cỗ quan tài, am hiểu nhất đánh lén!”

“Ngục Thiên Quân có thể tại sách nát trong tay sống sót, cũng đã cầu gia gia cáo nãi nãi!”

“Sách tâm không cổ!”

“Tiểu phá sách không có quan tài cùng dây xích, một bàn tay đi xuống có thể khóc ba ngày!”

…

Thủy Oanh Hồi đám người nhao nhao hướng ra phía ngoài nhìn lại, trong lòng nghi hoặc: “Oánh Oánh khi nào lợi hại như vậy?”

Thiên Cương phúc địa bên ngoài, Ngục Thiên Quân sắc mặt nghiêm nghị, ngồi xếp bằng ngồi trên không trung không nhúc nhích, hắn sáu đại Đạo cảnh bên trong hàng tỉ sinh linh gần như là đồng thời quay đầu, hướng phía sau hắn nhìn lại, hàng tỉ ánh mắt trừng trừng nhìn chằm chằm hắn sau lưng thiếu niên.

Tô Vân đứng tại phía sau hắn, dưới chân Hỗn Độn phù văn huyễn minh huyễn diệt, vẻ mặt có mấy phần hờ hững.

Oánh Oánh thì đứng tại Tô Vân trên bờ vai, hai mắt sáng ngời có thần, trên người đại xích vàng quấn quanh, cõng ở sau lưng một cái dài năm tấc ngắn quan tài, vàng óng ánh, chiếu lấp lánh.

Ngục Thiên Quân sau lưng cơ bắp thít chặt, cảm ứng được sức mạnh mạnh mẽ đem bản thân phong tỏa, bản thân chỉ cần ứng đối có chút không ổn, liền sẽ gặp phải mãnh liệt nhất đả kích!

“Đế đình Tô Thánh Hoàng?”

Ngục Thiên Quân thản nhiên nói: “Rất lâu không gặp, ngươi đã cường đại đến bước này? Vậy mà để cho ta sinh ra cảm giác nguy hiểm.”

Hắn đưa lưng về phía Tô Vân, bất thình lình trên người cơ bắp di động, xương cốt chuyển vị, vậy mà gây dựng lại thân thể kết cấu, sau gáy từ từ mọc ra khuôn mặt tới!

Không chỉ có như thế, thân thể của hắn xương cốt cũng đang lưu động biến hóa, sau lưng biến thành trước ngực, chân hướng về phía sau gậy biến thành hướng về phía trước gậy, liền như thế mạnh mẽ từ đưa lưng về phía Tô Vân, biến thành đối mặt Tô Vân!

Thần thông như thế, chính là nhân ma đặc thù!

Thân thể đối bọn hắn tới nói, chính là một kiện tùy thời có thể lấy biến hình binh khí.

Hắn thử nghiệm rung chuyển Tô Vân đạo tâm, nhân ma xâm lấn kẻ địch đạo tâm, liền có thể không chiến mà thắng!

Mà ở trước mặt hắn Tô Vân, đạo tâm sớm đã củng cố vô cùng.

Năm ngàn vạn năm năm tháng Tô Vân tuy là chỉ trải qua năm năm, nhưng năm năm này đã thay đổi Tô Vân, để hắn nguyên bản cũng không kiên định đạo tâm trở nên kiên định.

Ngục Thiên Quân đi thử nghiệm rung chuyển đạo tâm của hắn lúc, chỉ cảm thấy bản thân là tại kiến càng lay cây, làm sao cũng không cách nào dao động một con đường riêng tâm.

“Loại tồn tại này, muốn đánh tan đạo tâm của hắn, chỉ có trước đánh tan hắn người này!”

Ngục Thiên Quân rất nhanh làm ra phán đoán, cường đại như thế đạo tâm để hắn thay đổi sắc mặt, thậm chí có chút sợ hãi, nhưng may mắn Tô Vân tu vi cảnh giới cũng không cao.

Tô Vân dò xét Ngục Thiên Quân Đạo cảnh, chầm chậm nói: “Ngục Thiên Quân, ngươi là có hay không cảm giác được bản thân đại đạo đã mục nát, giống như thứ sáu Tiên giới đồng dạng? Ngươi cảm nhận được bản thân đại đạo đang trôi qua, đúng hay không? Thứ sáu Tiên giới biến mất, ngươi cũng sẽ theo đó mà biến mất, đúng hay không?”

Ngục Thiên Quân không có động tác, thân thể nhưng tại biến hóa, từ ngồi xếp bằng mà ngồi, biến thành sừng sững, thân thể của hắn cũng càng thêm quảng đại, đỉnh thiên lập địa, quan sát Tô Vân, cười ha ha nói: "Ngươi một cái nho nhỏ tiên nhân, lại dám ở trước mặt ta dùng ngươi cái kia ba tấc lưỡi, ý đồ khơi mào tâm ma của ta. Ta chính là tâm ma chi tổ, vạn ma chi sư, ta đạo tâm chi vững chắc chi vững, là ngươi không thể với tới!"

Tô Vân mỉm cười nói: "Nhưng mà ngươi sợ chết, đúng không? Ngươi sợ hãi bản thân sẽ theo thứ sáu Tiên giới cùng một chỗ biến mất, cho nên ngươi lấy thứ bảy Tiên giới mọi người sợ hãi cùng tâm ma làm thức ăn, muốn cứu lại bản thân càng thêm già nua suy yếu nội tâm. Nhưng mà ngươi phát hiện những này căn bản vô dụng."

Ngục Thiên Quân mặt mang tươi cười, thậm chí có chút mỉa mai, tựa hồ tại chê cười hắn không biết tự lượng sức mình.

Tô Vân tiếp tục nói: "Ngươi phát hiện, ngươi chỉ có phế bỏ tất cả tu vi, phế bỏ tất cả đại đạo, đem bản thân biến thành nhỏ yếu nhất hình thái, ngươi mới có thể tại thứ bảy Tiên giới sống sót. Nhưng mà ngươi lại phát hiện, ngươi tại thứ bảy Tiên giới làm ác quá nhiều, thế cho nên khắp nơi kẻ thù, chỉ cần ngươi phế bỏ tu vi, ngươi liền chết chắc."

Ngục Thiên Quân cười lên ha hả, phảng phất tại cười một kiện buồn cười nhất sự tình.

Nhưng mà hắn sáu đại Đạo cảnh bên trong, hàng tỉ sinh linh gương mặt lại lộ ra vẻ sợ hãi.

Tô Vân ánh mắt vượt qua Ngục Thiên Quân, rơi vào cái này sáu đại Đạo cảnh bên trong, thần thức mỗi một cái khuôn mặt, những này gương mặt, chính là Ngục Thiên Quân ma niệm.

Loại này ma niệm là Ngục Thiên Quân hấp thu chúng sinh đủ loại ma niệm mà hình thành, tại Đạo cảnh bên trong kết hợp lấy Ngục Thiên Quân đại đạo hóa thành từng cái khác biệt sinh linh, nhưng trên bản chất, bọn họ mỗi một người đều là Ngục Thiên Quân một phần!

"Ngươi đang sợ hãi, chỉ là rất tốt che giấu đi."

Tô Vân nhìn những này gương mặt, không nhanh không chậm nói: "Ngươi tróc ra đạo pháp của mình thần thông, ngươi Đạo cảnh bên trong tất cả đều đem không còn, loại này đối tử vong sợ hãi đi qua ngươi nói cảnh bên trong hàng tỉ hóa thân, bị phóng đại hàng tỉ lần. Ngươi so bất luận người nào đều sợ hãi tử vong, Ngục Thiên Quân…"

"Làm càn!"

Ngục Thiên Quân vừa sải bước ra, sau một khắc thân hình hóa thành một cái pháp bảo, thập nhị trùng lâu, đủ loại cựu thần phù văn hiện lên ở thập nhị trùng trên lầu, bị bao vây tại sáu đại Đạo cảnh bên trong, hướng Tô Vân đánh tới!

Sự sợ hãi trong lòng hắn biến thành lửa giận, vượt sợ hãi, liền vượt phẫn nộ, nghiền nát trước mắt cái này đánh thức sợ hãi của hắn người, trở thành ngừng lại sợ hãi của hắn biện pháp duy nhất!

Hắn là nhân ma, có thể hóa thành bất kỳ bảo vật, chỉ thấy thập nhị trùng trong lầu, mỗi một tầng cửa mở ra, trong lầu lộ ra một tấm vô cùng phẫn nộ mặt to, đem mỗi một tầng lầu lấp đầy!

"Coong ——— "

Thập nhị trùng lâu cắt vào Tô Vân hoàng chung bên trong, ngay sau đó lục trùng thiên Đạo cảnh đem hoàng chung áp chế lại, thập nhị trùng lâu mênh mông cuồn cuộn, đụng nát hoàng

chung, thoáng một hồi, liền tiến quân thần tốc, chuẩn bị đánh giết Tô Vân!

Vỡ nát hoàng chung đột nhiên hóa thành tử khí, một đạo tử quang hiện lên, cầu vồng vạn dặm, cắt vào lục trùng thiên Đạo cảnh!

Ngục Thiên Quân sáu đại Đạo cảnh, lại không thể ngăn, bị đạo kia tử quang bổ ra, chuẩn xác vô cùng chém ở thập nhị trùng lâu trung tuyến!

Một đạo tử quang này, vậy mà chém ra lục trùng thiên Đạo cảnh, suýt nữa bổ ra thập nhị trùng lâu, sắc bén phong mang đi tới hắn mười hai tấm gương mặt cánh mũi phía trước!

"Ngươi quả nhiên đạo tâm có sơ hở!"

Tô Vân âm thanh truyền vào thập nhị trùng lâu, Ngục Thiên Quân mười hai tấm gương mặt trong tai, cực kỳ đâm tâm, để trong lòng của hắn, trong nháy mắt tâm ma sinh sôi, không cách nào ngăn chặn.

Thiên Khôi phúc địa bên trong, Ngô Đồng bất thình lình có cảm ứng, ngẩng đầu lên đến, ngay sau đó váy đỏ bay lên không trung, từ từ bay lên, hướng phúc địa thiên ngoại bay đi: "Ngục Thiên Quân, bắt được ngươi!"

Chương 748 : Ngục Thiên Quân chết

Chương 749: Ngục Thiên Quân chết

Ngay tại Tô Vân Hồng Mông Hỗn Nguyên trảm một đạo tử quang hầu như đem Ngục Thiên Quân bổ ra đồng thời, Tô Vân đầu vai, Oánh Oánh nhảy lên, thôi thúc xích vàng, hướng Ngục Thiên Quân bay tới!

Tô Vân sau đầu, Ngũ phủ xoay tròn, năm tòa Tử Phủ bên trong Tiên Thiên Nhất Khí bị điều động, đem hắn pháp lực tăng lên tới gần như Đạo cảnh tứ trùng thiên cấp độ.

Tô Vân thôi thúc Hỗn Nguyên chém, tiếp tục hướng phía trước bổ tới, phong nhận cắt vào thập nhị trùng trong lầu Ngục Thiên Quân mũi, Ngục Thiên Quân mười hai tấm gương mặt bị chia làm trái phải, phong nhận hai bên, đều có từng cái con mắt quét tới.

Oánh Oánh vừa mới đem xích vàng tế lên, ngay sau đó chuẩn bị tế ra sau lưng kim quan, bị Ngục Thiên Quân hai mươi bốn đôi mắt đảo qua, nhất thời ngã vào tầng tầng trong ảo cảnh, đạo tâm suy yếu, vì Ngục Thiên Quân thừa lúc!

Đạo tâm của nàng thành tựu kém xa Tô Vân, không cách nào cố thủ bản tâm, lần này ngã vào huyễn cảnh, gặp được đều là đủ loại thú vị đồ vật, chuyện thú vị, còn có bó lớn bó lớn sách, đều là nàng chỗ chưa có xem qua!

Oánh Oánh một bên chơi một bên ăn như gió cuốn, thế cho nên xích vàng chỉ bay đến Ngục Thiên Quân bên người, đem

Ngục Thiên Quân biến thành thập nhị trùng lâu nặng nề quất một cái, xích vàng trực tiếp tự lùi về.

Oánh Oánh đứng tại Tô Vân đầu vai, nâng lên một cái chân, nhón chân nhọn đánh vòng, uyển chuyển nhảy múa, thảnh thơi thảnh thơi, hết sức khoái hoạt.

Xích vàng nâng lên một mặt, gãi gãi nàng, Oánh Oánh ha ha cười ngây ngô, lôi kéo dây xích nhảy múa.

Xích vàng bất đắc dĩ, cảm thấy mình dường như trói lại một cái thằng ngốc.

Ngục Thiên Quân biến thành thập nhị trùng lâu bị quất một cái, cả tòa lâu cơ hồ bị tại chỗ đánh gãy.

Một kích này khủng bố, thực khó tưởng tượng, phải biết cho dù là Nguyệt Chiếu Tuyền, Tây Sơn tán nhân loại tồn tại này, bị đại xích vàng khóa lại cũng vô lực chống cự, bị quất vào trên người, càng là đau thấu tim gan!

Ngục Thiên Quân lại phảng phất không có cảm giác đau, nhân dịp thân hình xoay tròn, hóa thành một kiện khác cựu thần pháp bảo.

Hắn biến thành là một mặt Hỗn Độn đại ấn, mặt này bảo ấn, phía dưới điểu triện trùng văn, dâng thư vâng mệnh trời!

Món bảo vật này, chính là Minh đô Thánh Vương Nê Viên phối hợp pháp bảo, tên là Nê Viên ấn. Ngục Thiên Quân nghiên cứu qua Nê Viên bảo vật, lấy thân thể mô phỏng, hóa thành Nê Viên ấn, vậy mà đem pháp bảo này tám chín thành uy năng phát huy ra!

Bảo ấn hạ xuống, vậy mà hiện ra nhiều lần Hỗn Độn chi khí, cái kia Hỗn Độn chi khí tại ấn xuống hình thành Ngục Thiên Quân khuôn mặt.

Ngục Thiên Quân thở phào nhẹ nhõm, nhưng ngay sau đó ngạc nhiên, hắn phát hiện bản thân cho dù từ thập nhị trùng lâu hóa thành Nê Viên ấn, vừa rồi Tô Vân cái kia một đạo tử quang chém xuống hình thành vết thương cũng chưa từng biến mất!

Đạo này vết thương vậy mà kèm theo hắn, không có bị xóa đi!

Đây cơ hồ là chuyện không thể nào!

Đối với nhân ma tới nói, thân thể chỉ là một cái vật chứa, mình có thể tùy ý thay đổi vật chứa hình dạng hình thái, thiên biến vạn hóa, bởi vậy nhân ma tại ký sinh sau khi thành công, thường thường biết biến hóa thành kiếp trước hình dạng của mình.

Nhân ma cũng rất khó có đúng nghĩa bị thương, bọn họ cho dù bị cắt đứt một đoạn tứ chi, cũng sẽ tuỳ tiện khôi phục, chỉ là thân thể muốn so lúc trước thiếu một chút.

Nhưng Tô Vân vừa rồi cái kia một đạo Hồng Mông Hỗn Nguyên trảm, lại đem thương thế vĩnh viễn lạc ấn tại trong thân thể hắn, bất luận hắn biến thành cái gì hình thái, cũng thủy chung sẽ mang theo đạo này vết thương!

Ngục Thiên Quân trong lòng sợ hãi, đây là hắn không hiểu đồ vật, mang cho hắn một loại lớn lao sợ hãi.

Hắn thậm chí nhìn thấy, liền hắn Đạo cảnh, cũng bị Tô Vân vừa rồi cái kia một chém bổ ra, Đạo cảnh bên trên vết thương cũng không có khép lại.

Hắn thậm chí cảm giác được, phảng phất hắn Đạo cảnh trời sinh chính là như thế!

Đạo cảnh bị bổ ra, đưa đến kết quả chính là đại đạo của hắn bị đánh thành hai nửa, phù văn bị đánh thành hai nửa!

Rất nhiều thần thông, trong phút chốc liền không thể sử dụng, đây mới là điểm chết người nhất!

Đây chính là Tiên Thiên Nhất Khí thần thông chỗ cường đại!

Tiên Thiên Nhất Khí thần thông tự khai sáng đến nay, liền khó gặp đối thủ, duy chỉ tại Tà Đế trên người ăn xong xẹp, Tà Đế cho dù bị loại này Tiên Thiên thần thông đánh xuyên qua thân thể, cũng có thể tùy ý khôi phục.

Ngục Thiên Quân không có đi đến loại trình độ này, tự nhiên bó tay toàn tập.

Ngay tại Ngục Thiên Quân hóa thành Nê Viên ấn đồng thời, Tô Vân tung người nhảy lên, đối diện chính là một đạo tử quang chém tới, như trước là Hồng Mông Hỗn Nguyên trảm, Tử Phủ dùng để chặt đứt Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh một chân thần thông!

Tô Vân đòn đánh này thế như chẻ tre, Hồng Mông Hỗn Nguyên trảm thẳng bổ ra Ngục Thiên Quân tầng tầng Đạo cảnh, phảng phất không có nhận bất kỳ lực cản, chuẩn xác không sai chém ở bảo ấn phía trên!

Hắn không chỉ có chém ở bảo ấn bên trên, thậm chí cắt ra bảo ấn phía ngoài cựu thần phù văn, theo lúc trước lưu lại vết thương, hầu như một kích đem Ngục Thiên Quân bổ ra!

Ngục Thiên Quân lui về phía sau, từ Nê Viên ấn lắc mình biến hoá, hóa thành pháp bảo Sư Tuần chuông, trong lòng càng thêm sợ hãi.

Đạo tâm của hắn quả thực xảy ra đại vấn đề, thế cho nên hắn Đạo cảnh thất thủ, bởi vậy mới có thể bị Tô Vân liên tục hai lần bổ ra!

Hắn thành tựu phi phàm, tự nhiên biết vấn đề nằm ở đâu, là bản thân Đạo cảnh bên trong chúng sinh ma niệm, sinh ra đại

sợ hãi chi tâm, thế cho nên đạo tâm bại hoại.

"Chỉ cần đem ma niệm thu vào bản thân, để Đạo cảnh như trước là Đạo cảnh, liền không cần lo lắng!"

Tô Vân thực lực tu vi kém xa hắn, đặt ở lúc trước, Ngục Thiên Quân đứng ở nơi đó bất động, Tô Vân cũng chưa chắc có thể phá vỡ Ngục Thiên Quân Đạo cảnh.

Nhưng mà Tô Vân bắt hắn lại đạo tâm thất thủ cái kia một cái chớp mắt, đem hắn Đạo cảnh bổ ra, từ đây để hắn có một cái lớn lao sơ hở.

Hắn Đạo cảnh bên trong chúng sinh ma niệm không khống chế được, duy nhất giải quyết con đường, liền đem những này ma tính thu về, biến thành bản thân đạo tâm một phần.

Những này ma niệm, bản thân chính là hắn từ đạo tâm bên trong phóng thích đến thất trùng Đạo cảnh bên trong, dùng để thôi diễn vô thượng ma công, thu về ma niệm, đối với hắn mà nói cũng không phiền phức.

Hắn nghĩ tới liền làm, điều khiển Sư Tuần Hỗn Thiên linh tránh đi Tô Vân hạ một đạo công kích, ngay sau đó đem tất cả Đạo cảnh bên trong ma niệm lấy đi.

Ngay tại hắn thu về tất cả ma niệm đồng thời, bất thình lình đạo tâm của hắn bên trong tất cả ma niệm toàn bộ hóa thành váy đỏ nữ tử, nhao nhao ngẩng đầu lên đến, lấy quỷ dị vô cùng ánh mắt nhìn hắn, tất cả đồng thanh nói: "Bắt đến ngươi sơ hở, Ngục Thiên Quân."

Bên ngoài ma tính điên cuồng xâm lấn, trong khoảnh khắc Ngục Thiên Quân đạo tâm bên trong vô số ma niệm, nhanh chóng biến hóa thành váy đỏ nữ tử!

"Quảng Hàn!"

Ngục Thiên Quân rùng mình, đạo tâm sụp đổ càng nhanh!

Cũng trong lúc đó, Tô Vân dưới chân sinh ra Hỗn Độn phù văn, tốc độ cực nhanh, có thể so với thanh đồng phù tiết, chớp mắt đã tới, Hồng Mông Hỗn Nguyên trảm lần nữa chém tới, đem Sư Tuần chuông một dao bổ mở!

Bị chia làm hai nửa Sư Tuần Hỗn Thiên linh, rơi xuống đất mỗi người hóa thành nửa cái Ngục Thiên Quân.

Hai nửa Ngục Thiên Quân mặt cắt chỗ máu thịt nhúc nhích, nhanh chóng nối liền cùng nhau, muốn ghép lại trở về, nhưng mà thân thể của hắn nhưng thủy chung không thể tương dung!

Cái này Ngục Thiên Quân lăn đất, biến hóa, hóa thành một kiện khác cựu thần pháp bảo Lãnh Nguyệt Phương Câu.

Lãnh Nguyệt Phương Câu chính là Phương Câu Thánh Vương phối hợp pháp bảo, tế lên chính là một cái lạnh như ánh trăng lưỡi câu, giỏi về chém giết người nội tâm.

Nhưng mà Ngục Thiên Quân hóa thành Phương Câu, nhưng là bị cắt thành hai nửa Phương Câu, uy năng tổn hao nhiều!

Ngục Thiên Quân hoảng sợ không hiểu, Tô Vân đòn đánh này, kể cả một con đường riêng cảnh cùng một chỗ vỡ thành hai mảnh, thế cho nên Phương Câu cũng không thể sử dụng.

Hai cái một nửa Ngục Thiên Quân nghênh tiếp Tô Vân đệ tam trảm, suýt nữa bị đánh thành bốn mảnh, bỗng nhiên lần nữa biến đổi, hóa thành Ích Ung kỳ, hai mặt đại kỳ trên không trung phần phật phi hành, chạy trốn mà đi!

Cái kia hai mặt đại kỳ cũng là một lá cờ bị cắt thành hai phần, một bên phi hành, một bên từ mặt cờ bên trong vẩy xuống tung bay tro tàn, thậm chí nổi lên rừng rực kiếp hỏa!

Tô Vân tốc độ nhanh hơn hắn, đạo thứ tư Hồng Mông Hỗn Nguyên trảm hướng cái kia hai mặt đại kỳ chém tới!

“Xuy ——— “

Tử quang vạn trượng, phong mang càng thêm kinh người, đem hai mặt đại kỳ bổ ra, hóa thành bốn mặt!

Bốn mặt cờ rơi xuống đất, bốn cái một phần tư Ngục Thiên Quân vạn phần hoảng sợ, hắn cũng không phải là hóa thành bốn cái cá thể, mà là một người bị từ trên xuống dưới cắt thành bốn phần!

Tai mắt của hắn trong miệng mũi, tro tàn phun ra ngoài, Đạo cảnh bên trong cũng trải rộng tro tàn, đốt lên kiếp hỏa!

“Ta chính là lúc ấy đệ nhất Ma Thần, thành tựu Đạo cảnh thất trùng thiên nhân ma, ai cũng không giết được ta!”

Hắn bỗng nhiên thả ra bản thân tất cả ma tính, khuôn mặt dữ tợn: “Trên đời này, ai cũng không giết chết được ta dạng này nhân ma! Tô Thánh Hoàng, ngươi bức ta quá đáng, đừng trách ta đại khai sát giới!”

Đạo tâm của hắn bên trong, ma tính cuồn cuộn xông ra, bốn phương tám hướng bay đi, như là từng luồng khói đen, phiêu hốt mờ ảo.

Cái kia ma tính có thể bám vào núi đá bên trong, núi đá liền nhấp nhô, hóa thành thạch nhân, khuôn mặt dữ tợn, rơi vào cỏ cây bên trong, cỏ cây liền vụt lên từ mặt đất, hóa thành ma vật, lấy tính mạng người ta.

Rơi vào chim thú trùng cá trong cơ thể, cũng tự ma hóa, dữ tợn hung ác.

Rơi vào trong cơ thể con người, chính là ma đầu, thích giết chóc thành tính, khát máu thành ma!

Đường đường Ngục Thiên Quân, Đạo cảnh thất trùng thiên tồn tại, đem bản thân tất cả ma tính thả ra ngoài, thậm chí liền tiên nhân đều có thể đồng hóa vì ma, toàn bộ Thiên Phủ động

thiên, sợ rằng sẽ sẽ xảy ra linh tuyệt tích, hóa thành một cái vô cùng kinh khủng tàn sát trường!

Bốn cái Ngục Thiên Quân âm thanh trùng lặp, dày nặng vô cùng: "Ta đứng chi địa, chính là thiên lao, chính là ma tính chỗ về chi địa! Thiên Phủ động thiên, sẽ trở thành phúc của ta! Hàng tỉ chúng sinh, sẽ trở thành ta lương thực! Ta tại nơi này, vĩnh viễn bất bại!"

Tô Vân đang chuẩn bị điều động Ngũ phủ bên trong Tiên Thiên Nhất Khí, đem hắn chém giết, bất thình lình khí tức trì trệ, không cách nào từ Ngũ phủ bên trong điều tới nhiều hơn nữa Tiên Thiên Nhất Khí.

Hồng Mông Hỗn Nguyên trảm đối tu vi yêu cầu cực cao, lúc trước Tô Vân mới từ Tử Phủ nơi đó học được một chiêu này, thử nghiệm diễn luyện, nhưng chỉ một chiêu, liền đem hắn tu vi tiêu xài đến không còn một mảnh!

Lần này hắn điều động Ngũ phủ lực lượng, thi triển bốn chiêu, bản thân pháp lực đã còn thừa không có mấy.

"Chẳng lẽ lại cũng bị Ngục Thiên Quân chạy đi?"

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, bất thình lình chỉ thấy Ngục Thiên Quân chạy tứ phía ma tính hóa thành từng cái váy đỏ nữ tử, khác biệt ma tính ở giữa truy đuổi, nhảy, lấp loé không yên.

"Ngô Đồng!"

Tô Vân trong lòng vui mừng, vội vàng phát động lên còn sót lại pháp lực đuổi theo đi qua, chỉ thấy nhiều hơn nữa ma tính hóa thành thiếu nữ váy đỏ, cùng mặt khác ma tính chém giết, đem càng nhiều ma tính đồng hóa.

Mà Ngục Thiên Quân phóng thích ra ma tính cũng tự hóa thành từng cái không trọn vẹn Ngục Thiên Quân, cùng thiếu nữ váy đỏ liều mạng.

Đây là nhân ma cùng nhân ma chém giết, cùng người bình thường ở giữa chém giết hoàn toàn khác biệt, thuần túy là ma tâm cùng ma tâm đối kháng.

Loại tình cảnh này, Tô Vân đoán chưa kịp, càng là chưa từng nghe thấy!

Ngục Thiên Quân thấy tình thế không ổn, Tô Vân không giết được hắn, nhưng nhân ma Ngô Đồng khác biệt. Ngô Đồng cùng hắn đều là nhân ma, giữa hai người giao chiến có thể truy tố đến Ngô Đồng vẫn là Quảng Hàn tiên tử thời điểm.

Khi đó Ngục Thiên Quân thắng lớn, Ngô Đồng hóa thành nhân ma về sau, hắn còn phái ra Tiên Ma đuổi giết.

Chẳng qua năm sáu năm trước, hắn lại gặp nhân ma Ngô Đồng, một lần kia, bọn họ là tại đạo tâm nộp lên phong, Ngô Đồng nhiều lần che đậy đạo tâm của hắn, thế cho nên Đế Phong bị ám toán.

Tại thiên lao động thiên cùng Lôi Trì động thiên bên trong, hắn lại nhiều lần bị che đậy đạo tâm, bị Tang Thiên Quân cùng Ngọc thái tử ám toán.

Năm trước, Lôi Trì sụp đổ, tiên nhân giáng lâm, hắn lúc này mới bắt đến cơ hội, đem Tang Thiên Quân, Ngọc thái tử đám người trọng thương. Nhưng mà hắn muốn triệt để đánh bại Ngô Đồng, đem cái này đối thủ cũ luyện chết, nhưng vẫn là khó mà làm được.

Ngô Đồng tại đạo tâm đạt thành tựu cao không yếu hơn hắn tiểu!

Tô Vân chạy mấy vạn dặm, theo dõi hai người, chỉ thấy Ngục Thiên Quân không ngừng thu bản thân ma tính, bốn cái một phần tư Ngục Thiên Quân cùng thiếu nữ áo đỏ chém giết.

Hai người đều là như khói nhẹ, đỏ lên tối sầm lại, lơ lửng không cố định, chém giết lại cực kỳ thảm liệt, việc quan hệ

sinh tử!

Tô Vân đuổi tới về sau, tu vi hầu như hao hết, bất thình lình sau lưng Hắc Long chạy tới, theo dõi Ngô Đồng cùng Ngục Thiên Quân.

Tô Vân ánh mắt sáng lên: "Tiêu thúc! Để cho ta cưỡi một phát!"

Cái kia Hắc Long chính là Tiêu Thúc Ngạo, nghe vậy chần chừ, Tô Vân phát động lên cuối cùng tu vi rơi vào đầu này Hắc Long trên lưng, Tiêu Thúc Ngạo do dự, thầm nghĩ: "Nếu như ta một kiếm đâm chết hắn, có thể hay không bị đồng hương nói thành tính tình lương bạc? Ta một mực cố gắng muốn làm một cái bình thường yêu long…"

Hắn vì vậy đơn giản làm Tô Vân không tồn tại, tiếp tục chạy, theo dõi Ngô Đồng.

Tô Vân mấy cái lên xuống, đi tới Hắc Long trên trán, vịn sừng rồng hướng về phía trước nhìn quanh.

Nhưng thấy Ngô Đồng cùng Ngục Thiên Quân chi chiến càng thêm cổ quái lên.

Tiêu Thúc Ngạo hai cái long nhãn hướng lên nhìn quanh, lại thấy Tô Vân đầu vai, Oánh Oánh vừa múa vừa hát, không khỏi buồn bực: "Tiểu nha đầu này điên rồi a? Ừm, sớm nên điên rồi."

Đang nghĩ ngợi, một bộ váy đỏ bay tới, nhẹ nhàng hạ xuống, Ngô Đồng thân thể bủn rủn, vịn sừng rồng ngồi xuống.

"Ngục Thiên Quân đâu?" Tô Vân vội vàng nhìn quanh.

Nơi xa, bất thình lình kiếp hỏa bộc phát, bốn cái một phần mười Ngục Thiên Quân tại kiếp hỏa bên trong giãy dụa gào thét, khuôn mặt sợ hãi mà dữ tợn.

"Đạo tâm của hắn thua."

Ngô Đồng lười biếng tựa vào sừng rồng bên trên, váy đỏ như tơ lụa, tơ lụa vô cùng, tại dưới người nàng trải rộng ra.

Khóe miệng nàng chảy máu, mỉm cười nói: "Nhân ma đạo tâm nếu là thua, nội tâm liền sẽ sụp đổ. Hắn đang tại trải qua quá trình này."

Chương 749 : Ngô Đồng tâm nguyện

Chương 750: Ngô Đồng tâm nguyện

Tô Vân nhìn tới, rừng rực kiếp hỏa không ngừng thiêu đốt, kiếp hỏa bên trong, bất thình lình toát ra từng trương dữ tợn mặt, bóp méo, giãy dụa, dường như muốn chạy trốn ra kiếp hỏa, lại như là trong liệt hỏa mặt nạ đồng dạng, từ từ than hoá, từ tai mắt mũi miệng bên trong toát ra nhiều hơn nữa ngọn lửa.

Ngục Thiên Quân thôn phệ nội tâm cùng ma tính thực sự rất rất nhiều, hóa thành đủ loại khác biệt khuôn mặt, ý đồ chạy trốn ra ngoài.

Nhưng bất luận hắn chạy trốn tới nơi nào, kiếp hỏa liền đốt tới nơi nào , bất kỳ cái gì ma tính cũng không thể chạy trốn!

Đây chính là hắn kiếp.

Thứ sáu Tiên giới gần đất xa trời, được ký thác tại đây phiến trong tiên giới Tiên đạo cũng bắt đầu mục nát đổ sụp, Ngục Thiên Quân nguyên bản không đến mức hiện tại chính là, nhưng mà hắn bị Ngô Đồng cùng Tô Vân hỏng đạo tâm, cho nên gia tốc mục nát quá trình.

Thiên Quân là cỡ nào cường đại?

Ngục Thiên Quân những nơi đi qua, kiếp hỏa rừng rực, không ngừng thiêu đốt, Tô Vân cùng Ngô Đồng tại đám cháy bên ngoài chờ hơn mười ngày, Ngục Thiên Quân cũng chưa từng đốt sạch, thỉnh thoảng còn có chút gương mặt xuất hiện, giãy dụa gào thét, gào to như hổ như trâu.

Ngô Đồng thương thế rất nặng, thoáng khôi phục một chút, trợ giúp Oánh Oánh khu trừ tâm ma, Oánh Oánh lúc này mới từ huyễn cảnh bên trong tỉnh lại, không khỏi rùng mình, la lên: "Ngục Thiên Quân là ta khắc tinh!"

Tô Vân tức giận nói: "Khắc tinh của ngươi vẫn đúng là nhiều!"

Hắn lại có chút tò mò: "Oánh Oánh, Ngục Thiên Quân đánh thức tâm ma của ngươi, ngươi tại huyễn cảnh bên trong đã trải qua cái gì?"

"Chính là chơi ah." Oánh Oánh dĩ nhiên nói.

Nàng không tim không phổi, cũng không có phiền não ưu sầu, Ngục Thiên Quân vì vậy làm vui lòng, để nàng vĩnh viễn rơi vào vui đùa bên trong, ngược lại là làm người ta hâm mộ.

Nàng thậm chí còn muốn lại đi vào cái loại này vô ưu vô lự trò chơi chơi đùa trong ảo cảnh, vĩnh viễn trầm luân đi xuống.

Ngô Đồng nói: "Sợ hãi áp bức, có thể khiến người đang sợ hãi bên trong hăng hái tiến thủ, càng ngày càng mạnh, nói không chừng có thể loại bỏ sợ hãi, nhảy ra huyễn cảnh. Ngược lại là vui đùa, cũng có khả năng để cho người ta mê muội mất cả ý chí, vĩnh viễn trầm luân đi xuống. Đây là Ngục Thiên Quân cao siêu địa phương, trong lúc bất tri bất giác, hao hết ngươi tất cả sức sống."

Tô Vân như có điều suy nghĩ, thật sâu liếc nhìn nàng một cái, nói: "Ta thấy ngươi đồng hóa Ngục Thiên Quân ma tính, đem Ngục Thiên Quân ma tính hóa thành ngươi bản thân ma tính, Ngô Đồng, ngươi làm như vậy có hay không tai hoạ ngầm?"

Ngô Đồng lợi dụng Tô Vân cho Ngục Thiên Quân chế tạo ra đạo tâm sơ hở, xâm lấn Ngục Thiên Quân đạo tâm, đồng

hóa Ngục Thiên Quân ma tính, liền tương đương với chiếm đoạt pháp lực của đối phương, luyện vì chính mình tất cả.

Đây cũng là vượt qua Ngục Thiên Quân cuối cùng một cái rơm rạ!

Tô Vân nhìn thấy Ngô Đồng thôn phệ Ngục Thiên Quân một nửa tu vi, đem hắn ma tính đồng hóa vì chính mình, tu vi cảnh giới của nàng đường thẳng nâng cao, bởi vậy có loại này lo lắng.

Loại này ma đạo pháp môn tu luyện, tuy tu vi nâng cao thần tốc, nhưng dù sao vẫn cho hắn một loại không chắc chắn cảm giác.

Ngô Đồng nghênh tiếp hắn ánh mắt, ánh mắt trong veo, cười tủm tỉm nói: "Nếu như ta điều khiển nhân tâm, làm cho lòng người hóa thành ma tâm, dùng cái này đến tăng lên pháp lực của mình cảnh giới, ta có lẽ sẽ có này ưu hoạn. Chỉ là ta lần này là chiến thắng nhân ma, thông qua Ngục Thiên Quân rèn luyện, ở tại trên cơ sở tiến thêm một bước. Ta chẳng những không có loại này ưu hoạn, ngược lại thành tựu tương lai sẽ vượt xa hắn."

Tô Vân cùng nàng ánh mắt tiếp xúc, thấy nàng cái kia trong veo vô cùng đôi mắt, đen đến sâu xa, có một loại cảm giác mê man, phảng phất bản thân đứng tại một cái to lớn hắc ám vực sâu phía trước, vực sâu là như thế mê người, để hắn lại có một loại nhảy vào vực sâu xúc động.

Tô Vân trong lòng nghiêm nghị, cố thủ đạo tâm.

Cùng Ngô Đồng đôi mắt tiếp xúc, hắn lại suýt nữa trầm luân, cực kỳ nguy hiểm.

Chẳng qua vừa rồi Ngô Đồng nói nàng trải qua Ngục Thiên Quân rèn luyện, không có tai hoạ ngầm, cũng không lừa hắn.

Dù sao, Ngục Thiên Quân cũng không có Ngô Đồng bậc này ánh mắt thâm thúy.

"Tô lang, ngươi Linh giới bên trong tiểu nữ hài, ngươi không thích hợp mang, vẫn là giao cho ta đi."

Ngô Đồng cười nói: "Nàng lúc trước là nhân ma, bị ngươi lần nữa biến trở về người, nhưng như trước bảo lưu lại nhân ma đặc tính. Ngươi không cách nào để cho nàng phát huy bản thân chân chính tiềm lực."

Oánh Oánh có chút không phục, cười lạnh nói: "Thanh Thanh là ta dạy, trong tay ta, khẳng định so ngươi lợi hại!"

Tô Vân lại trong lòng hơi chấn động, Tô Thanh Thanh trốn ở hắn Linh giới bên trong, Ngục Thiên Quân cũng không từng phát giác được hắn Linh giới bên trong còn có những người khác, lại bị Ngô Đồng phát giác, bậc này ma đạo đạo hạnh, thật đã vượt qua Ngục Thiên Quân!

Ngô Đồng lại thôn phệ Ngục Thiên Quân một nửa tu vi, nàng hiện nay thực lực tu vi, chỉ sợ sẽ là thứ bảy Tiên giới đệ nhất nhân!

"Thanh Thanh, ngươi sau này liền đi theo nàng tu hành." Tô Vân đem Tô Thanh Thanh mời đi ra, dặn dò một phen.

Oánh Oánh vạn phần không muốn, nhưng cũng biết để Tô Thanh Thanh đi theo Ngô Đồng tu hành, mới là lựa chọn tốt nhất.

Tô Thanh Thanh đối hai người lưu luyến không rời, chẳng qua nàng đối Ngô Đồng quả thực có một loại gần gũi chi tình, trong nội tâm ngây thơ cảm giác được hai người bọn họ mới là cùng một loại người.

Ngô Đồng đứng dậy, bên người tầng tầng lớp lớp Đạo cảnh mở rộng, điều động ma tính, nơi xa Ngục Thiên Quân kiếp hỏa bất thình lình dồi dào mấy chục lần!

Nàng chữa khỏi thương thế thế, điều động bản thân tu vi, để Ngục Thiên Quân tâm ma toàn bộ bộc phát, dẫn động kiếp hỏa!

Tô Vân khóe mắt nhảy lên, hiện tại Ngô Đồng, để hắn có chút sợ hãi.

Nếu như Ngô Đồng làm ác, chỉ sợ chúng sinh tựa như trong bàn tay nàng búp bê , mặc cho nàng định đoạt!

"Bồng Khao nói, Đế Hỗn Độn là bán ma, nhìn tới đúng là như thế. Cường đại lên nhân ma, thực lực quá đáng sợ!" Trong lòng của hắn thầm nghĩ.

"Tô lang, ta như muốn tiến thêm một bước, còn cần hoàn thành một cái tâm nguyện."

Ngô Đồng váy đỏ phất phới, trên không trung cuốn lên, từ từ đi xa, âm thanh truyền đến: "Ngươi cũng biết, tâm nguyện này là cái gì."

Tô Vân dưới chân, Hắc Long Tiêu Thúc Ngạo bất thình lình bay lên trời, một hồi lay động, đem Tô Vân cùng Oánh Oánh bỏ rơi. Hắc Long trên không trung bơi lội, mang theo Tô Thanh Thanh, nhanh chóng đuổi theo cái kia thiếu nữ váy đỏ.

Tô Vân nhìn xa, chỉ thấy rồng cùng thiếu nữ dần dần từng bước đi đến.

"Sĩ tử, nàng nói tâm nguyện là cái gì?" Oánh Oánh dò hỏi.

Tô Vân thu về ánh mắt, nhìn về phía kiếp hỏa bên trong Ngục Thiên Quân, ánh mắt xa thẳm: "Nàng đợi đợi ta sa đọa thành ma, cùng nàng làm bạn, song túc song phi."

Oánh Oánh giật mình, khó hiểu nói: "Cùng nàng kết làm bạn đời, ngươi không vui?"

"Không vui."

Tô Vân lẳng lặng đợi chờ tại kiếp hỏa bên ngoài, khuôn mặt đặc biệt yên bình: "Sa đọa thành ma, vậy liền không còn là ta. Ta chỗ yêu người chỗ kính người, muốn bảo vệ người, tất cả không trọng yếu nữa. Như vậy sống sót, lại có cái gì hứng thú?"

Oánh Oánh suy nghĩ một chút, không nói gì, trong lòng yên lặng nói: "Ngô Đồng có lẽ là sĩ tử thích nhất nữ tử, cũng là hắn thưởng thức nhất người, đáng tiếc, hai người đều có nguyên tắc của mình, vì cái này nguyên tắc, ai cũng không chịu lui về phía sau một bước."

Nàng cùng Tô Vân cùng một chỗ lẳng lặng đợi chờ , chờ đợi Ngục Thiên Quân triệt để hóa thành tro tàn.

Dù là Ngục Thiên Quân bị Ngô Đồng luyện hóa một nửa ma tính, còn sót lại một nửa tu vi, lại đi qua Ngô Đồng dẫn đốt tâm ma của hắn, cũng còn đốt hơn mười ngày đêm, lúc này mới đốt thành tro tàn.

Tô Vân chờ đợi kiếp hỏa dập tắt, lại tuần tra một lần, lấy tạo vật chi thuật bao phủ mảnh này kiếp thổ, hễ có bất kỳ ma tính, đều sẽ bị hắn tạo vật hiện hình đi ra.

Bất quá, Ngục Thiên Quân đốt đến so với hắn trong tưởng tượng còn muốn sạch sẽ, để hắn thở phào nhẹ nhõm.

Một đời Thiên Quân, thậm chí có thể nói là mạnh nhất Thiên Quân, liền như thế hóa thành tro tàn.

Tô Vân mang theo Oánh Oánh hướng lên trời cương phúc địa đi tới, nơi đó đang có bảo liễn chạy về đằng này, là Phương Trục Chí đám người.

Bọn họ đã đem Tiên giới cường giả giết lùi, lo lắng Tô Vân an nguy, hướng bên này tìm tới. Nguyệt Chiếu Tuyền, Tây Sơn tán nhân ngồi trên xe, xa xa nhìn thấy Tô Vân, nhao nhao giơ

tay chỉ hướng bên này, dặn dò Phương Trục Chí lái xe nhanh một chút.

Dù sao, quyết chiến Ngục Thiên Quân theo bọn hắn nghĩ là một cái vô cùng nguy hiểm cùng cử động điên cuồng.

Tô Vân nghênh tiếp bọn họ, trong lòng hoàn toàn yên tĩnh, đối mặt bọn hắn hỏi, chỉ là vừa cười vừa nói không sao.

Hoa liễn trở về Thiên Cương phúc địa, đem người bị thương bệnh nhân tiếp vào trên xe, dù là hoa liễn không gian bao la, cũng bị nhét đầy ắp.

Tô Vân cùng Tống Mệnh, Lang Vân xa cách từ lâu gặp lại, tự nhiên đặc biệt vui vẻ, Tống Mệnh vội vàng hướng hắn giới thiệu Tống Tiên Quân, Tô Vân dựng mắt nhìn đi, Tống Tiên Quân chính là một cái cương trực công chính ngoài dự đoán vĩ nam tử, làm người ta chưa phát giác sinh lòng hảo cảm.

Hắn lại cùng Tống Tiên Quân chuyện phiếm đôi câu, Tống Tiên Quân lời nói cử chỉ, đều hiển lộ rõ ràng ra hiếm thấy trị thế tài hoa cùng nhạy bén, nhân cách đạo đức, càng là không thể kén chọn.

Tô Vân không khỏi nghi ngờ, hướng Oánh Oánh nói: "Người đều nói Tống Tiên Quân trái phải hoành khiêu, là tiên đình không ngã tiên ông, Trường Thanh chi thụ, ta nhìn hắn ngược lại là có tài có học phẩm cách, không giống mọi người nói như vậy người."

Oánh Oánh liên tục gật đầu, nói: "Ta cũng là cảm thấy như vậy!"

Tống Tiên Quân thấy thế, âm thầm gật đầu, đối với mình biểu hiện rất là hài lòng.

Thủy Oanh Hồi đi tới gần, cười nói: "Tống lão Tiên Quân gặp người bên dưới đồ ăn, ngươi tốt cái kia một cái, hắn liền bên dưới cái kia một cái. Đương nhiên, Tống Tiên Quân vẫn là

vô cùng có tài năng và học vấn, bằng không cũng không thể Trường Thanh không ngã.”

Tô Vân lúc này mới chợt hiểu.

Tống Tiên Quân thở dài, nói: “Ta cũng là bức bách tại kế sinh nhai, nếu là thế đạo này công chính công đạo, dựa vào tài hoa liền có thể ăn cơm, ai lại nguyện ý trái phải hoành khiêu đâu? Thủy đế sứ, ngươi cương trực công chính, trong ánh mắt không cho phép cát, cho nên chỉ ra sai lầm của ta. Tô Thánh Hoàng lòng dạ rộng lớn, nên mới đạt được người, không lấy thanh danh đạt được người, cho nên bỏ qua sai lầm của ta.”

Thủy Oanh Hồi nghe vậy, đối Tống Tiên Quân có chút khâm phục, trong lời nói nhiều hơn mấy phần kính trọng.

Tống Mệnh thấy thế, hướng Lang Vân cảm khái nói: “Vẫn là lão tổ lợi hại, mấy câu liền nhảy nhiều lần, hỏa hầu của ta vẫn là không tới nơi tới chốn, nhiều lắm học tập.”

Lang Vân cũng là khâm phục vô cùng, nói: “Cha nuôi, ngươi lão tổ còn thiếu hụt con nuôi không?”

Tống Mệnh rút đao, gác ở trên cổ của hắn, không vui nói: “Ngươi muốn làm ta tổ tông?”

Một bên khác, Tống Tiên Quân lại hướng Phương Trục Chí nói: “Tiên Hậu nương nương khi nào chiêu an, chúng ta cũng tốt trở về tiên đình làm quan?”

Phương Trục Chí lườm hắn một cái: “Chiêu cái khỉ gió an?”

Tống Tiên Quân trong lòng buồn bực: “Tiên Hậu tạo phản, chẳng lẽ không phải lấy lui làm tiến, vì quay về tiên đình làm chuẩn bị? Chẳng lẽ Tiên Hậu thật muốn tạo phản?”

Hắn không khỏi rùng mình: “Đây là đầu thuyền giặc! Không được! Ta muốn xuống thuyền, ta nhất định phải xuống

thuyền!”

Chỉ là hắn hiện tại thương thế rất nặng, lại có phản tặc mũ đội ở trên đầu, muốn xuống thuyền, tiên đình cũng sẽ không tiếp nhận hắn.

Tống Tiên Quân trợn mắt lên, trong lòng một mảnh ngỡ ngàng: “Ta nên như thế nào mới có thể nhảy đến tiên đình chiếc thuyền này lên?”

Hắn chỉ cảm thấy bản thân ngàn vạn năm qua khổ luyện bản lĩnh, hoàn toàn vô dụng, tại Tô Vân chiếc thuyền này bên trên, căn bản nhảy bất động, chỉ có thể một con đường đi tới đen!

“Một thế anh danh, hủy hoại chỉ trong chốc lát… Ta xong đời, bị Tống Mệnh tiểu tử này lừa thảm rồi…”

Lần này muốn di chuyển đến Đế đình mọi người số lượng rất nhiều, hoa liễn phía sau, hai đại phúc địa bay lên không, bị xích vàng buộc lấy, hoa liễn kéo lấy xích vàng, phúc địa bên trong thì là di chuyển bách tính.

Tống Mệnh, Lang Vân, Phương Trục Chí đám người mỗi người sừng sững tại trên một đỉnh núi, thủ hộ cảnh giới, mặt khác trên đỉnh núi cũng có từng tôn tiên nhân cùng tiên tướng.

Tô Vân nắm chặt thời gian, vì Lê Thương Tuyết đám người trị liệu thương thế, đợi đến sáu vết thương cũ đi không sai biệt lắm, liền lại đi trước vì Tống Tiên Quân đám người chữa thương, trừ bỏ vết thương bên trong đạo thương.

Hắn lại vì Ngọc thái tử dập tắt kiếp hỏa, lấy Tiên Thiên Nhất Khí trị liệu hắn tro tàn bệnh.

Chỉ là Tang Thiên Quân tại biến thái trên đường bị Ngục Thiên Quân hỏng đạo tâm, thương thế bộc phát.

Tô Vân đối loại này tổn thương bó tay toàn tập, hắn có thể trị thân thể cùng Linh giới nội tâm bên trong đạo thương, nhưng Tang Thiên Quân thuộc về đạo tâm bên trên tổn thương, hắn đối với cái này không có bao nhiêu nghiên cứu.

"Ngô Đồng nếu là vẫn còn, nói không chừng có thể chữa trị. Nàng hiện tại ma đạo giải thích, đã so Ngục Thiên Quân còn cao."

Tô Vân cau mày, Ngô Đồng không có ở đây, như vậy chỉ có trở lại Đế đình, xin nhân ma Bồng Khao ra tay. Bồng Khao tại Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác bên người hầu hạ mấy năm, tầm mắt kiến thức chưa hẳn so Ngô Đồng thấp!

Trên đường đi, thỉnh thoảng có tiên nhân đến tập kích, nhưng mà xa xa nhìn thấy lần này di chuyển quy mô như thế hùng vĩ, cũng không dám tiến lên.

Cuối cùng, hoa liễn lôi kéo hai đại phúc địa đi tới Thiên Phủ biên giới, sắp đi vào Đế đình trị ở dưới lãnh địa.

Tô Vân quay đầu nhìn lại, Thiên Phủ sừng sững giang sơn, bao la hùng vĩ cẩm tú, chỉ là mảnh giang sơn này giờ phút này cũng tràn đầy suy yếu khí tức, đó là thượng giới tiên nhân mang tới tro tàn khí tức.

"Hiện nay loạn thế, tiên nhân hạ giới, tai hoạ chúng sinh, để bảy mươi mốt động thiên rơi vào rối loạn cùng chém giết nô dịch bên trong, toàn bộ thứ bảy Tiên giới, chỉ sợ đều đem biến thành nhân ma phúc địa."

Tô Vân xoay người lại, trước mắt hiện lên lại là thiếu nữ váy đỏ thân ảnh, trong lòng yên lặng nói: "Ngô Đồng sẽ tăng tốc phát triển, nàng lại ở trường hạo kiếp này trung thành lớn đến một bước nào, liền không phải ta có khả năng dự liệu. Nàng có lẽ sẽ trở thành nhân ma bên trong Nữ Đế, nhưng ở

thành Đế trước đó, nàng nhất định phải hoàn thành nàng tâm nguyện, đem ta đồng hóa thành ma…”

Ngô Đồng sẽ làm thế nào đâu?

Chương 750 : Từng bước vì thắng

Chương 751: Từng bước vì thắng

Đế đình đầu xuân còn mang theo một ít se lạnh xuân hàn, ven đường tiên thụ nhưng đã thật sớm khoác lên xanh nhạt trang dung, cứ việc tiên nhân hạ giới chuyện này sớm đã huyên náo xôn xao, nhưng sinh hoạt tại thứ bảy Tiên giới mọi người vẫn còn giống như là thanh khiết bao phủ ở dưới cỏ dại khỏe mạnh sinh trưởng.

Tả Tùng Nham suất lĩnh lấy Nguyên Sóc linh sĩ cùng tiên nhân, đả thông Đế đình phương tây biên giới, đem dọc đường Đế đình phong cấm đả thông, lưu lại hai đầu vận binh lối đi.

Con đường mới vừa thông, liền thấy từng chiếc Chúc Long liễn lái tới, Chúc Long liễn trên không thì là Thiên Thuyền, từ trên thuyền cùng Chúc Long liễn bên trong đi xuống rất nhiều Nguyên Sóc linh sĩ, lựa chọn tiên sơn phúc địa, phần lớn là tu luyện kiến trúc kiến trúc chi đạo linh sĩ.

Tả Tùng Nham cùng bộ hạ tiên nhân linh sĩ đứng ở một bên, chỉ thấy những này mới tới Nguyên Sóc linh sĩ đi tới cựu thần Thương Ngô bên cạnh, căn cứ tiên sơn phúc địa chế tạo thành trì thành thị.

Cựu thần Thương Ngô Thánh Vương phụng Tô Vân lệnh, trấn thủ nơi đây, đỉnh đầu một gốc Ngô Đồng bảo thụ, đầu cành Phượng Hoàng bay lượn.

Thương Ngô nhìn về phía phía dưới, chỉ thấy rất nhiều tu luyện rèn đúc chi đạo linh sĩ tế lên từng tôn cỡ lớn tiên lô,

trong lò chất đầy tro tàn.

Có Phượng Hoàng bay tới, cho tiên lô rót vào hỏa lực, đem tro tàn dẫn đốt.

Chỉ cần không phải dùng kiếp hỏa dẫn đốt, tro tàn liền sẽ không sinh ra kiếp hỏa, loại này kỳ diệu nhiên liệu có thể dùng tới luyện chế tiên binh.

Ánh lửa nhất thời phóng lên trời, những này linh sĩ liền bắt đầu dung luyện khoáng thạch, luyện chế kiến trúc linh kiện.

Kiến trúc chi đạo là bị đời trước Thông Thiên các chủ Lâu Ban phát dương quang đại, tăng lên tới cao độ toàn mới, nhưng hiện nay Nguyên Sóc tại kiến trúc chi đạo thành tựu, sớm đã vượt qua Lâu Ban, sinh ra rất nhiều tân học tiên nhân.

Lần này Nguyên Sóc chế tạo thành trì thành thị, là lấy tiên khí khuôn mẫu tới chế tạo, trong thành mỗi một cái kiến trúc, lầu vũ đình đài, khu phố trường hà, cầu nối tường thành, thậm chí liền một viên ngói một viên gạch, đấu củng xà ngang, đều là Tiên đạo thần binh!

Bọn họ muốn tại phương tây biên giới chế tạo chống cự ngoại địch thành trì!

Nơi này là tòa thành thứ nhất trì, tài nguyên khoáng sản đều là từ Đế đình, Chung sơn, Đế Tọa các vùng khai thác đi ra, có chỉ là đi qua to luyện, liền bị mang đến nơi này.

Còn có chút Nguyên Sóc sĩ tử ngay tại chỗ khai thác tài nguyên khoáng sản, tiến hành dã luyện, còn có chút sĩ tử thì tại luyện thành thành thị bộ kiện bên trên lạc ấn Tiên đạo phù văn, phân công có chút tỉ mỉ.

Nguyên Sóc tân học phát triển nhiều năm như vậy, đã sớm tạo thành một bộ hoàn mỹ hệ thống, đặc biệt là Hậu đình mở cửa về sau, Nguyên Sóc đạo pháp thần thông gần như là bùng nổ giống như nâng cao!

Lại thêm Hiên Viên Thánh Hoàng dẫn đầu chư thánh quay về, lại đem Nguyên Sóc học vấn đẩy tới độ cao mới!

Những năm gần đây, Nguyên Sóc các môn học hỏi nâng cao tấn mãnh, mới học thuyết cùng công pháp liên tiếp xuất hiện, Thông Thiên các bên trong cao thủ cũng là càng ngày càng nhiều.

Tại Nguyên Sóc, thậm chí có một nhóm linh sĩ đặc biệt nghiên cứu cựu thần phù văn, khai sáng cựu thần phù văn lưu phái, chuẩn bị đem loại này học vấn cùng Tiên đạo dung hợp, khai sáng công pháp.

"Đây là Đế đình Tây Cương tòa thành thứ nhất, không thể ra cái gì sai lầm."

Tả Tùng Nham phun ra một ngụm trọc khí, a a bản thân thô ráp hai tay, bụm mặt sưởi ấm, hướng người bên cạnh bọn họ nói: "Nơi này sẽ trở thành chống cự tây tới kẻ địch trạm thứ nhất!"

"Phó xạ, chúng ta có thể thắng sao?" Một vị trẻ tuổi sĩ tử nhìn xuống Tả Tùng Nham. Tả Tùng Nham cái đầu quá thấp.

"Nhất định phải thắng."

Tả Tùng Nham cũng không có nói có thể thắng, cười nói: "Chúng ta nếu là không thể thắng, vậy liền liền quyền lực sinh tồn cũng là đi. Hiện tại có bộ kiếm trận này thủ hộ Đế đình, chúng ta nắm chặt thời gian! Nơi này chỉ là tòa thành thứ nhất, chúng ta còn có tòa thứ hai thành, tòa thứ ba thành!"

Hắn vung cánh tay lên một cái, cao giọng nói: "Theo ta đi!"

Mọi người nhao nhao đuổi theo hắn, tại Đế đình phong cấm bên trong khó khăn đi xuyên, phá giải phong cấm, đả thông một con đường khác. Con đường này, sẽ là kết nối hai tòa thành trì con đường.

Bọn họ tại dọc đường gặp một đạo khác linh sĩ, những người này bị Cầu Thủy Kính suất lĩnh, đang tại cường hóa Đế đình cấm chế uy năng.

Cầu Thủy Kính tế lên Hỗn Độn ngọc, ánh mắt đảo qua những này phong cấm, tiếp đó lợi dụng Hỗn Độn ngọc tới thôi diễn suy luận, đem những này phong cấm trở nên càng hoàn mỹ hơn.

Đế đình phong cấm là tiên đình lưu lại, phong ấn chỗ này bảo địa, đem cái kia đoạn không muốn người biết lịch sử mai táng.

Nếu như là tiên đình đại quân đánh vỡ đệ nhất kiếm trận đồ, liền có thể vòng qua từng tòa Tiên thành, tiến quân thần tốc, lật đổ hoàng long, đem Đế đình thế lực cùng nhau gạt bỏ!

Cầu Thủy Kính làm, chính là tại lúc đầu phong cấm trên cơ sở thay đổi phong cấm cấu tạo, nâng cao uy năng, để cho bọn họ không cách nào đi vòng qua. Mạnh mẽ xông tới, liền chỉ có chết tổn thương thảm trọng!

Bọn họ cùng Tả Tùng Nham đám người phân công rõ ràng, Cầu Thủy Kính sửa chữa phong cấm địa phương, vừa vặn vòng qua Tả Tùng Nham đả thông con đường.

Hai người cách xa liếc nhau, vẫy vẫy tay, ngay sau đó lại miệt mài gian khổ làm ra.

Tả Tùng Nham đám người mở ra con đường, hướng một vị khác cựu Thần Động đình Thánh Vương mà đi.

Hắn gặp đồng dạng mở ra con đường Tống Mệnh, cũng dẫn đầu một phần tiên nhân linh sĩ, từ Động Đình hướng Thương Ngô mở ra, hai người tụ hợp, lại mỗi người tách ra.

Tả Tùng Nham dẫn đầu đồng bạn đi tới Động Đình Thánh Vương lân cận, chỉ thấy nơi này cũng có Chúc Long liễn lui tới, cực kỳ bận rộn.

Động Đình Thánh Vương sọ não bên dưới lõm, đỉnh đầu có một mảnh Động Đình hồ, phạm vi tám trăm dặm, Ngư Long bay lượn.

Tang Thiên Quân đang tại đỉnh đầu hắn thu thập Động Đình chi thủy, đổ vào bản thân nửa chết nửa sống Tang thụ, tiếp đó hóa thành mập trắng Thiên Tàm, gặm nuốt lá dâu nhả tơ.

Tả Tùng Nham ngẩng đầu nhìn về phía Tang thụ bên trên Tang Thiên Quân, vị này Thiên Quân trở lại Đế đình lúc thân thể rơi vào biến hoá trên đường, không cách nào bình thường biến hoá, Tô Vân mời đến nhân ma Bồng Khao, lúc này mới hóa giải tâm ma của hắn, để hắn khôi phục bình thường.

Bên cạnh mấy cái tiên nữ đang tại bên cạnh nhìn Tang Thiên Quân ăn lá dâu, chỉ đợi hắn phun ra tơ, liền lập tức thu lại, chuẩn bị tế luyện, không biết muốn luyện cái gì tiên binh.

Tả Tùng Nham dẫn người từ Động Đình xuất phát, chạy tới Bành Lãi, đả thông một nửa con đường, liền lại gặp phải cũng tại mở ra con đường Hàn Quân.

Hai bên gặp nhau, lại mỗi người tách ra.

Tả Tùng Nham đi tới Bành Lãi, chỉ thấy Bành Lãi thành đã trải tốt nền đất, nơi này xây thành tạo đến muốn sớm một chút, tốc độ càng nhanh.

Bành Lãi trong thành, Ứng Long, Bạch Trạch các loại Thần Ma khống chế pháp lực, kiến tạo Tiên thành.

"Tương Liễu, ngươi lại lười biếng!"

"Ta không, đừng bỗng dưng vu cáo hãm hại người!"

Trong thành ồn ào, Tả Tùng Nham đi qua lúc, nhìn thấy Tương Liễu chín viên đầu há hốc miệng ba, một chút linh sĩ

đang tại ép cái này Ma Thần trong miệng độc dịch, cho vũ khí ngâm độc.

Cách đó không xa, còn có Thao Thiết cùng Cùng Kỳ hai tôn Ma Thần mỗi người ngồi xổm ở nơi đó, há to mồm, miệng chỗ mang lấy treo bậc thang, đang có từng chiếc xe chở quáng bị đưa tới, đem xe bên trong khoáng thạch hướng hai tôn Ma Thần trong miệng khuynh đảo.

Hai tôn Ma Thần thân thể quảng đại, dạ dày càng là kinh người, loại trừ tiên kim không cách nào luyện hóa, những vật khác cũng có thể luyện hóa. Bởi vậy Bạch Trạch nghĩ ra cái chủ ý này, trực tiếp đem hái bảo khoáng ném đến hai tôn Ma Thần trong bụng, để cho bọn họ tiêu hóa.

Bọn họ tiêu hóa không xong đồ vật, phun ra chính là vô cùng tinh thuần tiên kim, không cần tinh luyện, trực tiếp liền có thể dùng để luyện bảo.

Tả Tùng Nham lắc đầu, thấp giọng nói: "Những này Thần Ma, nhí nha nhí nhảnh, phá hư ý tưởng thật nhiều."

Hắn chỉnh đốn một phen, dẫn người tiếp tục mở tích Bành Lãi thông hướng Hồng Trạch con đường.

Dọc đường, hắn gặp phải Đan Thanh suất lĩnh mở đường quân đội, đợi đi tới Hồng Trạch thành, chỉ thấy tòa tiên thành này đã xây dựng gần nửa, Nguyên Sóc, Đế Tọa động thiên tập hợp người giỏi tay nghề, ở đây kiến tạo vài chục tòa cỡ lớn đốc tạo xưởng, cả ngày lẫn đêm dã luyện rèn đúc!

Tả Tùng Nham qua Hồng Trạch, đi tới Chấn Trạch, trên đường gặp Lang Vân, Lang Vân dẫn người cũng tại mở đường.

Đến Chấn Trạch thành, tòa thành trì này đã xây dựng hơn phân nửa, Tả Tùng Nham một đường tiến lên, hơn hai năm

thời gian, bọn họ mở ra từng đầu con đường, đem tương lai Đế đình bên trong muốn kiến tạo Tiên thành địa phương đả thông.

Đợi đi tới Đế đình trung tâm, Cam Tuyền uyển lân cận lúc, dù hắn là Kim Tiên, cũng bị mệt đến mỏi mệt vô cùng. Mặt khác tiên nhân cùng linh sĩ càng là mỏi mệt, hận không thể lập tức nằm xuống nghỉ ngơi.

Cam Tuyền uyển bên ngoài cũng có một tòa thành trì, tòa tiên thành này đã luyện thành, Cam Tuyền uyển liền bị đưa vào trong thành, ngoài thành có nhiều đến hơn ba mươi tòa đốc tạo xưởng, trung tâm đốc tạo xưởng trên không, một cái khổng lồ hồng chung từ từ xoay tròn.

Rất nhiều Thông Thiên các người giỏi tay nghề đứng tại hồng chung trên vách đá dựng đứng, thận trọng đem ép thành đồng bạc Hoang đồng, kề sát ở trũng đi xuống in dấu lên.

Đằng sau thì là một chút sĩ tử cẩn thận vô cùng nâng Hỗn Độn kiếp hỏa, thiêu đốt lạc ấn.

Chiếc này hồng chung thân chuông, phần lớn đều là Kiếp Tẫn huyền thiết cùng Ngọc Kim tạo thành, Thông Thiên các trưởng lão Âu Dã Vũ lại dùng Hỗn Độn kim tinh làm bánh răng, tạo dựng hồng chung nội bộ.

Mũi chuông chỗ, mấy cái Thông Thiên các tiên nhân tại thận trọng khảm nạm Thái Sơ bảo thạch, đem cái này đến từ Hỗn Độn hải sáng ngời nhất bảo thạch, khảm nạm tại hồng chung bên trên.

Tả Tùng Nham dừng bước nhìn quanh, trong lòng thán phục: "Tô các chủ chuông, càng thêm khí phách. Chỉ tiếc, không phải hoàng chung."

Chiếc này Thời Âm chi chung chủ thể là do Kiếp Tẫn huyền thiết chế tạo thành, Kiếp Tẫn huyền thiết cho người ta một loại sáng rực màu trắng cùng màu đen hỗn hợp lại cùng

nhau cảm giác, nhìn từ xa giống như là tinh thiết chế tạo thành, gần nhìn lại cảm thấy có chút nguội lạnh cảm giác.

Cho dù phù văn lạc ấn dùng Hoang đồng tới miêu tả, cũng khó có thể để thân chuông hiện ra đồng thau sắc điệu.

Tô Vân hoàng chung thần thông, cho tới nay đều là chuông lớn màu vàng, lần này bởi vì không có đủ Hoang đồng, đành phải dùng Kiếp Tẫn huyền thiết là chủ thể.

Bất quá, Thời Âm chi chung trở nên nguội lạnh, lộ ra mười phần xơ xác tiêu điều, có chút rung động.

"Ngọc thái tử đến rồi!" Bất thình lình có người la lên.

Tả Tùng Nham ngẩng đầu nhìn lại, lại thấy Ngọc thái tử vỗ cánh bay tới, rơi vào chiếc kia hồng chung phía trên, thân thể của hắn đã trên cơ bản trở lại thân người, từ khủng khiếp vô cùng tro tàn quái hình thái, biến thành một cái đôn hậu lão thành người trẻ tuổi, thoạt nhìn cũng chỉ ba bốn mươi tuổi.

Chỉ là sau lưng của hắn, còn có tro tàn quái cánh thịt, cũng không hoàn toàn hóa đi.

Ngọc thái tử nhiều lần lập xuống đại công, Tô Vân trở về về sau, liền toàn tâm toàn ý vì hắn trị liệu tro tàn bệnh.

Cũng là Tô Vân thực lực tu vi đại tăng nguyên nhân, Ngọc thái tử khôi phục được rất nhanh, cảnh giới của hắn huống khích lệ nhân tâm. Ngọc thái tử nhưng thật ra là đã sớm nên triệt để tử vong hóa thành tro tàn tiên nhân vật, liền nội tâm cũng không còn tồn tại, nhưng mà Tô Vân lại làm cho hắn sống lại, đại đạo tái sinh, không thể không để cho người ta tinh thần phấn khởi!

Đặc biệt là đầu nhập vào Tô Vân tiên đình tiên nhân, bọn họ cũng lo lắng cho mình đạo hạnh tiếp tục hóa thành tro tàn, lo lắng cho mình sẽ biến thành tro tàn quái.

Ngọc thái tử từ tro tàn quái biến thành người, khích lệ bọn họ.

Lần này Âu Dã Vũ mời đến Ngọc thái tử, lại là luyện chế Thời Âm chi chung trên đường gặp nan đề, thỉnh giáo vị này thứ năm Tiên giới đại tiên quân.

Tả Tùng Nham để mọi người trước đi nghỉ ngơi, bản thân không kịp nghỉ ngơi, liền vội vàng tới Cam Tuyền uyển, ngẩng đầu lại thấy Cam Tuyền uyển cửa ra vào kéo lấy một cái nhỏ nhắn kim quan, Oánh Oánh cũng bị một cái đại xích vàng treo ở nơi đó, không nhúc nhích, hai mắt vô thần.

Con ngươi của nàng trở mình chuyển động một chút, rơi vào Tả Tùng Nham trên mặt, khóe miệng lay động, dường như muốn mở miệng cầu hắn, để hắn năn nỉ đại xích vàng buông tha mình.

Tả Tùng Nham đã sớm nhìn lắm thành quen, thầm nghĩ: "Cái này xích vàng thích gì, liền đem cái gì buộc lên, ta vẫn là đừng chọc nó thì tốt hơn."

Cái này đại xích vàng rất dài, một mực kéo dài đến Cam Tuyền uyển bên trong điện, xích vàng bên trên loại trừ Oánh Oánh bên ngoài, còn mang theo một chiếc bị siết đến thật nhỏ ngũ sắc thuyền.

Đi lại mấy bước, liền thấy Phương Trục Chí bị treo ở phía trên.

Tả Tùng Nham cau mày, tiếp tục tiến lên, lại thấy được Sư Úy Nhiên cũng bị treo ở dây xích bên trên.

Tả Tùng Nham leo lên bên trong điện lối thoát, chỉ thấy Nguyệt Chiếu Tuyền, Lê Thương Tuyết mấy người sáu lão cùng Tô Vân ngồi cùng một chỗ, Tây Sơn tán nhân đang cùng Tô Vân giảng giải song sông động thiên tích chứa đạo diệu,

đường bên trong rất nhiều Thông Thiên các tuổi trẻ sĩ tử ngồi xếp bằng mà ngồi, một bên nghe giảng một bên ghi chép.

Những này sĩ tử là Thông Thiên các thế hệ tuổi trẻ, cũng là mỗi người mang theo sách của mình quái cùng bút quái. Đây là Thông Thiên các tập tục.

Đương nhiên, Tô Vân chỉ có Oánh Oánh, không có bản thân bút quái.

—— đương nhiên, Thông Thiên các chủ không coi là Thông Thiên các một thành viên, chỉ là Thông Thiên các mời tới mạnh nhất tay chân, đối bút quái thư quái không có không thể thay đổi yêu cầu.

Tả Tùng Nham vội vàng chạy tới, hướng Tô Vân nói: "Các chủ, các lộ đã khai thông."

Tô Vân đứng dậy cười nói: "Phó xạ khổ cực, trước đi nghỉ ngơi a."

Tả Tùng Nham cũng thực mỏi mệt, chỉ là nghe Tây Sơn tán nhân giảng giải Nam Hà Bắc Hà ảo diệu, cũng có chút nhập thần. Đúng vào lúc này, bất thình lình có người xông tới, khom người nói: "Thánh Hoàng, tìm đến Ôn Kiều tung tích!"

Tô Vân mừng rỡ, lập tức đưa tay đem xích vàng cởi xuống, cứu Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên, cười nói: "Oánh Oánh, chúng ta đi!"

Chương 751 : Đại lão gia mạnh mẽ khoác lác, Tô Đại Cường dòm ngó Tiên Thiên

Chương 752: Đại lão gia mạnh mẽ khoác lác, Tô Đại Cường dòm ngó Tiên Thiên

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên cuối cùng thoát thân, trong lòng sợ hãi, vội vàng rời Oánh Oánh xa một chút, bọn họ bị treo ở nơi này, cũng là có duyên cớ.

Nguyệt Chiếu Tuyền, Lê Thương Tuyết sáu lão giảng song hà, trường thành, Thiên Quan, Thiên Trụ, Hoa Cái, Linh Đài các loại đại đạo, Sư Úy Nhiên cùng Phương Trục Chí hai người cũng tới nghe giảng tìm hiểu, nhưng mà bởi vì Phương Trục Chí đối Oánh Oánh sau lưng kim quan chăm chú nhìn thêm, lại lỗ mãng tiến lên xoa xoa chiếc này quan tài, hâm mộ chi tình lộ rõ trên mặt, lúc này mới gây ra việc xấu.

Cái kia đại xích vàng phát giác hắn là đệ nhất tiên nhân, đối với hắn cũng là cực kỳ yêu thích, vì vậy liền cùng hắn cài cái đồng tâm kết. Tiếp đó lại phát hiện Phương Trục Chí cái này đệ nhất tiên nhân chỉ là một nửa đệ nhất tiên nhân, còn có một nửa khác, vì vậy liền đem Sư Úy Nhiên cũng cài.

Đây là Tả Tùng Nham nhìn thấy một màn kia nguồn gốc.

Cũng may loại bảo vật này rất có linh tính, Tô Vân thò tay cởi, xích vàng liền đem hai người buông ra, Oánh Oánh cũng cõng kim quan nhảy nhảy nhót nhót đi tới, sở dĩ không bay, là bởi vì còn kéo lấy ngũ sắc thuyền, bay không nổi.

Tả Tùng Nham vội vàng nói: "Các chủ, Lôi Trì động thiên bị Tứ Cực đỉnh đánh nát, Ôn Kiều cựu thần làm sao có thể may mắn thoát khỏi?"

Hắn cũng là Thông Thiên các trung nhân, cùng Cầu Thủy Kính cùng một chỗ vào các, bởi vậy gọi Tô Vân vì các chủ.

Tả Tùng Nham đi vào Thông Thiên các rất nhiều gập ghềnh, Thông Thiên các trưởng lão hội cùng nguyên lão hội chê hắn không đủ thông minh, tại học thuật bên trên không lập nên, bởi vậy nhiều lần không thông qua, cuối cùng vẫn là Tô Vân cái này các chủ lực bài chúng nghị, lúc này mới thông qua, trở thành trong các một thành viên.

Tô Vân nói: "Ta nguyên bản liền dặn dò Ôn Kiều, nếu như gặp phải tiên đình tiến đánh, đánh không lại liền trốn. Hiện tại xem ra, hắn căn bản không đánh, trực tiếp liền chạy đi."

Tứ Cực đỉnh đột kích, đánh nát Lôi Trì, Ôn Kiều mặc dù có tâm chống cự, cũng chống cự không được, bởi vậy nhìn thấy Tứ Cực đỉnh liền lập tức bỏ chạy.

"Ôn Kiều rất quan trọng."

Tô Vân dừng một chút, tiếp tục nói: "Hắn là Thuần Dương cựu thần, trong thiên hạ duy hai có khả năng nắm giữ Lôi Trì động thiên kiếp vận chi đạo tồn tại. Nếu như hắn còn sống, đối với chúng ta chống cự tiên đình xâm lấn cực kỳ có lợi."

Tả Tùng Nham tuy là tại học thuật bên trên thành tích không nhiều, đầu óc không có Cầu Thủy Kính đám người thông minh, nhưng mà chiến tranh mưu lược lại là một tay hảo thủ, nghe vậy nhất thời rõ ràng hắn ý tứ, trong lòng hơi chấn động, thấp giọng nói: "Lại tụ kiếp vận, nhân tạo Lôi Trì?"

Tô Vân lộ ra tươi cười, nhẹ nhàng gật đầu.

Tả Tùng Nham ngầm hiểu, Lôi Trì bị hủy, kiếp vận còn tại, tái tạo Lôi Trì cũng không phải là không có khả năng. Mà tái

tạo Lôi Trì, nhất định phải Ôn Kiều tự thân chủ trì mới được.

Dù sao hắn là quản lý Lôi Trì cựu thần, hơn nữa lúc trước Tiên giới, hắn cũng quản lý Lôi Trì!

Chỉ có hắn tìm hiểu Lôi Trì cấu tạo cùng chi tiết!

Mấy năm này, Tô Vân sở dĩ phái người tại các đại động thiên bên trong tìm kiếm Ôn Kiều tung tích, vì chính là việc này!

Mấy năm trôi qua, Ôn Kiều cuối cùng hiện thân lần nữa.

"Ôn Kiều Thánh Vương, xuất hiện Minh Đường động thiên! Có người tại Minh Đường động thiên Thiên Mệnh phúc địa gặp qua hắn, nói Lôi Trì biến cố trước lúc, có thần từ trên trời giáng xuống, mang theo lôi hỏa, rơi xuống đất hóa thành hai sơn, miệng núi như ống khói, ngày phun lửa diễm, đêm bốc lên khói đặc, thường kèm thêm lôi điện."

Ba năm qua đi, Tô Vân lần nữa chuẩn bị xuất hành.

Từ lúc hắn ngồi Câu Trần hoa liễn, mang theo Thiên Khôi Thiên Cương phúc địa mọi người trở về Đế đình, đến nay đã qua ba năm, ba năm này thời gian, Đế đình phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Sau khi trở về, hắn liền lập tức triệu tập Nguyên Sóc cao tầng, Tây Thổ La Quán Y, Ngọc Đạo Nguyên cũng được mời tới, Thủy Oanh Hồi tọa trấn Tây Thổ, điều động các quốc gia lực lượng, cùng Nguyên Sóc cùng một chỗ, tại Đế đình bên trong kiến tạo từng tòa Tiên thành, làm tốt phòng ngự.

Ba năm thời gian, Tô Vân không tính sống hoài, ba năm này hắn dẫn đầu một phần Thông Thiên các tuấn kiệt, học tập lĩnh ngộ Nguyệt Chiếu Tuyền các loại sáu già đủ loại đại đạo, dần dần hoàn thiện Trường Viên cảnh giới, song hà, Thiên Quan, Thiên Trụ, Hoa Cái, Linh Thai cũng với tư cách năm cái cảnh giới mô hình, từ từ hiện ra.

Pháp lực của hắn so lúc trước càng thêm mạnh mẽ.

Không chỉ có như thế, Tô Vân ba năm này lắng đọng, để hắn đối Tiên Thiên Nhất Khí có cao thâm hơn lĩnh ngộ.

Hắn trong ba năm này hấp thu tìm hiểu sáu lão ngộ ra, bản thân cũng bắt đầu sửa sang lại Tiên Thiên Nhất Khí phù văn, hóa phức tạp thành đơn giản, thử nghiệm dùng một loại phù văn tới giải đáp Tiên Thiên Nhất Khí.

Không chỉ có như thế, hắn còn thử nghiệm làm ra càng lớn thay đổi.

Hắn tại thử nghiệm dùng Tiên Thiên Nhất Khí phù văn, dựng lại bản thân lúc trước sở học ngộ ra thần thông!

Hắn lần nữa kết cấu Tiên đạo cơ sở nhất kết cấu, do Thần Ma hình thái chỗ diễn hóa Tiên đạo phù văn!

Thần Ma có ba ngàn sáu trăm loại, Tiên đạo phù văn cũng có ba ngàn sáu. Mỗi một loại Thần Ma, đại biểu cho một loại Tiên đạo, bởi vậy Tiên đạo cụ thể số lượng vì ba ngàn sáu, chỉ là xưa nay quen gọi ba ngàn đại đạo.

Mỗi một loại Tiên đạo phù văn, đều có vô số loại giải pháp, tựa như là Thần Ma khác biệt tư thế, có thể hình thành khác biệt hình thái phù văn, ẩn chứa khác biệt ảo diệu đồng dạng.

Bởi vậy, Tô Vân muốn lấy Tiên Thiên Nhất Khí phù văn, lần nữa giải tỏa kết cấu Tiên đạo, là một hạng cực kỳ chuyện phức tạp nghiệp, gần như không có khả năng dựa lực lượng cá nhân hoàn thành sự tình!

Trừ phi hắn có khả năng tìm đến ba ngàn Tiên đạo căn bản, bằng không chuyện này sẽ nghèo hao hắn cả đời tinh lực.

Ngũ sắc thuyền vàng giương buồm lên đường, Oánh Oánh gánh vác kim quan, xích vàng quấn thân, hai tay giao nhau

chép ở trước ngực, đón đập vào mặt gió lớn đứng ở đầu thuyền.

Cuồng phong gào thét, đưa nàng tóc kéo đến thẳng tắp, trên mặt thổi đến đều là nếp nhăn, sau lưng còn rầm rầm tung bay lấy từng mảnh từng mảnh trang sách, bị thổi làm gào thét hướng về phía sau tung bay đi.

Rất nhiều giấy kề sát ở trên lầu các, lầu các đã bị thoa khắp thật dày một tầng.

Tô Vân đẩy ra lâu cửa sổ, lớn tiếng nói: "Oánh Oánh, đừng chém gió nữa! Lại khoe khoang ngươi thân thể nhỏ bé liền không chịu nổi!"

Oánh Oánh cười lạnh, mắt nhìn phía trước: "Tô Cẩu Thặng ngươi chỉ là cái nho nhỏ thủy thủ, biết cái gì… Tiến lên, Minh Đường động thiên có vô tận bảo tàng!"

"Hô ——— "

Đại lão gia bị cuồng bạo cương phong thổi đến cuồn cuộn, dừng chân không được, bộp một tiếng kề sát ở lầu các song cửa sổ bên trên.

Tô Vân đem vị này không biết ăn sách gì vờ ngớ ngẩn tiểu sách tiên từ trên tường chụp xuống, kéo vào trong lầu các, đóng lại song cửa sổ, Oánh Oánh xoay người nhảy lên, từ hải tặc mộng đẹp bên trong tỉnh lại.

Tô Vân còn tại sửa sang lại Tiên Thiên Nhất Khí phù văn, xung quanh nổi lơ lửng vô số nguyên khí biến thành phù văn, dựng lại Tiên đạo.

Những phù văn này đều từ một cái Tiên đạo phù văn "Ứng Long" bên trong diễn hóa mà đến, là hắn thử nghiệm dùng nghèo nâng pháp, lấy Tiên Thiên Nhất Khí phù văn tới dựng lại Tiên đạo phù văn bên trong "Ứng Long" phù văn.

Oánh Oánh thấy thế, nói: "Sĩ tử, ngươi nghèo nâng tất cả phù văn biến hóa, thấy rõ ảo diệu, mới có thể lĩnh ngộ ra trong đó thứ nhất. Nhưng mà trí tuệ con người có cùng tận chỗ, cho dù là tiên nhân, tu luyện tới cửu trùng thiên, sợ là cũng không thể nghèo nâng. Sao không đổi lại mạch suy nghĩ?"

Tô Vân ánh mắt sáng lên: "Ý của ngươi là?"

Oánh Oánh ủ rũ: "Ý nghĩ của ta chính là từ bỏ, ta đầu óc lại không linh quang…"

Tô Vân bật cười, để nàng tiếp tục lái thuyền, bản thân thì dốc lòng suy tư.

Nghèo nâng pháp quả thực rất khó đem Ứng Long chi đạo hoàn toàn diễn biến đi ra, Tiên đạo bên trong Ứng Long chi đạo, có vô số loại biến hóa, dùng Tiên Thiên Nhất Khí phù văn làm cơ sở, để diễn tả cái này vô số loại biến hóa, vậy thì có vô số loại hình thành phương thức.

Hắn cần một loại một loại đi cầu am hiểu, vậy thì cần hắn cùng tận tinh lực, quả thực không thể làm.

"Ba ngàn Tiên đạo cơ sở, đến từ Đế Hỗn Độn thay đổi, cùng với người xứ khác như nhau."

Bất thình lình, ánh mắt của hắn từ từ sáng lên, đứng người lên đi tới đi lui, thấp giọng nói: "Thay đổi là khác biệt, là biến hóa, như nhau thì là thống trù, quy nạp. Một cái không ngừng diễn biến, một cái là thụ sợi rễ tụ tập đến thụ bản thể. Tiên đạo nếu là xây dựng ở hai cái này cơ sở phía trên, như vậy Tiên đạo cũng sẽ thể hiện ra hai cái này đặc thù."

"Ta tại cùng người xứ khác cùng Đế Hỗn Độn khoác lác thời điểm, nói qua đạo của ta là một. Người xứ khác nói cùng là một, Đế Hỗn Độn nói thay đổi cũng là một. Ba ngàn Tiên đạo là xây dựng ở hai người bọn họ luận đạo cơ sở phía trên,

như vậy ba ngàn Tiên đạo bên trong thay đổi cùng như nhau bên trong, cũng hẳn là có một!"

Ánh mắt của hắn càng ngày càng sáng rực, từ từ tìm được giải đáp mạch suy nghĩ.

Ba ngàn Tiên đạo, hoàn toàn là Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác luận đạo kết quả. Nghèo nâng pháp, cùng tận trí tuệ cũng không cách nào đem Tiên đạo biến hóa nâng chứng nhận xong xuôi, nhưng ba ngàn Tiên đạo lại là có sẵn, nếu là có thể tìm tới ba ngàn Tiên đạo chỗ tương đồng, cũng liền tìm tới bản chất của bọn chúng!

Như vậy, liền có thể am hiểu đưa ra bên trong đạo nhất, cái này đại biểu đạo nhất phù văn, kết hợp Tiên Thiên Nhất Khí, chính là Tiên Thiên hồng mông phù văn!

Cái này một cái Tiên Thiên hồng mông phù văn, có thể giải tỏa kết cấu ba ngàn Tiên đạo, hình thành Tiên Thiên Nhất Khí cơ sở!

"Oánh Oánh, ngươi có bao nhiêu đóa đạo hoa?" Tô Vân bất thình lình hỏi.

Oánh Oánh đang tại vô cùng buồn chán, nghe vậy tinh thần đại chấn, cười nói: "Ngươi đoán!"

Lời tuy như thế, nàng lại dương dương đắc ý đem bản thân Linh giới bên trong đại đạo kim trì bày ra.

Nàng vẫn là Chân Tiên, cũng không tu thành Đạo cảnh, phần lớn đạo hoa đều là một đóa hai đóa, ba đóa đạo hoa đều là hiếm thấy.

Mà ở Tô Vân phía trước, lại hiện ra một mảnh đạo hoa đại dương!

Tô Vân khóe mắt nhảy loạn, mỗi một bụi đạo hoa, đều đại biểu cho một loại Tiên đạo, mà Oánh Oánh nơi này Tiên đạo

đạo hoa, nhiều đến hơn hai ngàn loại!

Oánh Oánh trong khoảng thời gian này hơn phân nửa gặm không biết nhiều ít sách, đem Nguyên Sóc Đế đình các đại học cung học phủ thư tịch ăn một lần, mới có thể tích lũy ra nhiều như vậy đạo hoa!

"Khó trách đại lão gia tu vi như vậy mạnh mẽ, ngay cả ta cũng theo không kịp."

Tô Vân không khỏi nổi lòng tôn kính, trên thực tế tại Oánh Oánh thôi thúc đại xích vàng trói hàng phục Tây Sơn tán nhân ngũ lão lúc, Tô Vân cũng đã có chỗ phát giác.

Khi đó, Oánh Oánh thôi thúc xích vàng, so với hắn còn muốn thuận buồm xuôi gió, hiển nhiên tu vi cực kỳ mạnh mẽ, thậm chí vượt qua hắn rất nhiều!

Tô Vân cùng truy mạnh mẽ đuổi, lấy Đạo cảnh nhị trùng thiên tu vi, cũng không sánh nổi Oánh Oánh Chân Tiên cảnh giới tu vi!

Khi đó hắn liền nghi ngờ Oánh Oánh đạo hoa số lượng rất nhiều, chỉ là không nghĩ tới có nhiều như vậy!

Đây là Nguyên Sóc linh sĩ thành tiên số lượng không tính quá nhiều nguyên nhân, nếu như Nguyên Sóc thành tiên người rất nhiều, nói không chừng Oánh Oánh đã tập hợp đủ ba ngàn Tiên đạo đạo hoa!

Nguyên Sóc, mặc dù là một cái nho nhỏ tinh cầu, đặt ở thứ bảy trong tiên giới không chút nào thu hút, nhưng là một người duy nhất hầu như tập hợp đủ tất cả Tiên đạo tiểu thế giới!

Nơi này Tiên đạo loại cực kỳ nguyên vẹn, mỗi một loại Tiên đạo đều có người đi tìm hiểu tu luyện, cũng sẽ nhớ ghi lại, viết thành thư tịch hiến cho Thiên Đạo viện.

Thiên Đạo viện đặc biệt có người nghiên cứu, đơn giản hoá, phân phát đến các nơi học phủ học cung trong học viện, bồi dưỡng càng nhiều người mới.

Cũng chính là Nguyên Sóc loại này trước đó chưa từng có giáo dục hệ thống, để cái này nho nhỏ thế giới, trở thành chống đỡ Đế đình nền tảng!

"Ta chỗ này có 2,640 loại, 3900 đóa đạo hoa."

Oánh Oánh dương dương đắc ý: "Luận pháp lực, thứ bảy Tiên giới ta lại không đối thủ!"

Tô Vân liên tục gật đầu, xu nịnh nói: "Oánh Oánh công che đương đại, thọ cùng trời đất. Oánh Oánh lão gia có thể hay không bày ra một chút những này đạo hoa tích chứa ảo diệu?"

Oánh Oánh lúc này đem những này đạo hoa trải rộng ra, đem chi tiết bày ra cho Tô Vân đến xem.

Mỗi một đóa đạo hoa đều là do đạo tắc tạo thành.

Đạo tắc là đại đạo quy tắc, đại đạo quy tắc hình thành đạo trường, đạo trường hóa thành đạo hoa, Tô Vân đi lại tại đây chút đạo hoa bên trong, quan sát phỏng đoán.

Qua rất lâu, hắn nhắm mắt lại, tinh tế cảm ngộ mỗi một loại Tiên đạo, từ ngàn vạn loại khác biệt bên trong tìm kiếm tương đồng.

Lại mấy ngày nữa, Tô Vân hai mắt nhắm chặt, nhưng mi tâm lôi điện văn nhưng tại chậm rãi mở ra, lấy Tiên Thiên thần nhãn góc nhìn, đi dò xét những này đạo hoa.

Mấy ngày nữa, Tô Vân tỉnh lại, hướng Oánh Oánh nói: "Đại lão gia có thể hay không biểu diễn một điểm những này Tiên đạo vận dụng?"

Oánh Oánh đắc ý, nói: "Chỉ tiếc nơi này không có đối thủ, để cho ta một thân dũng lực không có đất dụng võ."

“Việc này đơn giản.”

Tô Vân để nàng chậm lại ngũ sắc thuyền vàng, quả nhiên, chẳng qua phút chốc, liền có tiên đình hạ giới tiên nhân giết tới thuyền tới.

Ngũ sắc thuyền vàng tốc độ quá nhanh, chạy tại các đại động thiên bên trong, tựa như như nhau ngũ sắc thần quang cắt ra không trung, mọi người căn bản không nhìn thấy chiếc thuyền này, thuyền vàng cũng đã chạy qua. Hiện tại Oánh Oánh chậm lại thuyền vàng tốc độ, liền dẫn tới không biết nhiều ít người ham muốn.

Đặc biệt là hiện nay các đại động thiên, đa số bản thân khó đảm bảo, rơi vào tiên đình khống chế, ba năm này phía trước, rơi vào tiên đình tay động thiên càng ngày càng nhiều.

Bọn họ lúc này chạy đang đi tới Minh Đường động thiên trên đường, đi ngang qua ít vi, Đế ngoại tòa các loại động thiên, gây nên không ít ham muốn.

Một đám tiên nhân giết tới ngũ sắc thuyền vàng bên trên, Oánh Oánh lúc này xuất chiến, cùng người khác tiên chém giết, sử dụng đủ loại Tiên đạo thần thông, hạ bút thành văn, đều như ý.

Tô Vân thì đứng tại lâu thuyền lầu các sau cửa sổ, dùng mi tâm Tiên Thiên thần nhãn, quan sát nàng sử dụng từng loại đại đạo ảo diệu, bắt giữ đủ loại Tiên đạo đạo nhất.

Đợi ngũ sắc thuyền hành chạy đến Đế ngoại tòa động thiên trung đoạn lúc, từ từ hình thành mấy vạn tiên nhân vây công ngũ sắc thuyền tráng lệ cảnh tượng.

—— —— Trạch Trư ngày hôm nay đi Nam Kinh, mở tiết kiệm tác hợp tác giả đại biểu đại hội, bởi vì là nhiệm kỳ mới đại hội, từ chối không được. Hai ngày này, đổi mới tiếp tục, không cần quá lo lắng. Cùng lắm thì thức đêm đổi mới.

Chương 752 : Hồng mông mới mở đạo sơ phân

Chương 753: Hồng mông mới mở đạo sơ phân

Tô Vân vẫn không có nhúng tay, Oánh Oánh nhưng dần dần không địch lại, pháp lực của nàng tuy mạnh mẽ, nhưng nhiều như vậy tiên nhân vây công, dù là nàng tinh thông Tiên đạo nhiều hơn nữa, pháp lực lại mạnh mẽ, cũng không kiên trì nổi.

Đặc biệt là, những tiên nhân này bên trong, còn có chút là đã tu luyện tới Đạo cảnh, tu được tam hoa, mở ra Đạo cảnh Kim Tiên, so Chân Tiên muốn mạnh mẽ rất nhiều!

Mở ra nhị trùng thiên Kim Tiên, lại so mở ra nhất trùng thiên Kim Tiên mạnh mẽ rất nhiều!

Trong đó còn không thiếu có tam trùng thiên tứ trùng thiên cường đại tồn tại, để nàng tràn ngập nguy hiểm!

Nàng đạo hoa, đều dựa vào ăn sách ăn tới, không có một cái nào là bản thân chăm chú tìm hiểu để tâm tu luyện tới. Đương nhiên, nếu như đâm tâm là một loại đại đạo, nàng hơn phân nửa đã mở ra Đạo cảnh tu luyện tới cửu trùng thiên, đáng tiếc không phải.

Tô Vân thấy Oánh Oánh không kiên trì nổi, lúc này mới lớn tiếng nói: “Nếu là gánh không được, ngươi liền tăng tốc ngũ sắc thuyền tốc độ!”

“Tiểu bạch kiểm không trốn đi, còn dám hung hăng càn quấy?” Mấy cái tiên nhân nghe vậy, liền muốn giết vào trong

lầu các đem cái này trốn ở sau cửa sổ tuấn tú thiếu niên lấy ra tới.

Tô Vân mở ra môn hộ, mấy cái kia tiên nhân xông vào trong đó, chỉ nghe bành bành hai tiếng nổ mạnh, mấy cái kia tiên nhân lấy tốc độ nhanh hơn bay ngược mà đi, trong miệng phun máu không chỉ!

Lúc này, ngũ sắc thuyền bất thình lình tăng tốc, đem không tại trên thuyền tiên nhân bỏ xa, nhưng vẫn là có rất nhiều tiên nhân rơi vào trên thuyền, tiếp tục hướng Oánh Oánh đánh tới.

Còn có không ít tiên nhân thì xông về Tô Vân, ý đồ đem hắn bắt, uy hiếp cái kia đáng sợ sách tiên.

Tô Vân nhìn bọn họ hướng mình đánh tới, cũng không chống cự, nhớ tới bản thân vừa mới tìm hiểu, trong lòng có cảm xúc, thấp giọng nói: "Đại thiên thế giới, đều là pháp tạo. Tất cả chúng sinh, thời gian bình đẳng. Đạo pháp của các ngươi thần thông, với ta mà nói làm sao như vậy bình thường?"

Hô ——

Một đạo Trụ Quang luân trải rộng ra, xuất hiện tại ngũ sắc thuyền phía trước, quang luân chu vi hơn trăm dặm, to đạt vài dặm, Trụ Quang bên trong đủ loại thời gian hình ảnh như dệt cửi như thoi đưa.

Ngũ sắc thuyền mang theo hơn ngàn vị đang tại chém giết tiên nhân, từ Trụ Quang luân bên trong chạy qua, đợi đến từ Trụ Quang luân một chỗ khác xuất hiện lúc, chỉ thấy trên thuyền tro tàn tung bay, hướng về phía sau bồng bềnh nhiều, lưu lại thật dài dấu vết.

Mà ngũ sắc trên thuyền, Tô Vân như trước đứng tại lầu các trước cửa, Oánh Oánh thì chấn động cánh bay lên, có chút sợ hãi nhìn xuống dưới.

Chỉ thấy ngũ sắc thuyền đã bị thật dày tro tàn bao trùm, tro tàn đang tại không ngừng theo gió trôi qua, từ từ lộ ra boong thuyền đang tại mục nát tro tàn hóa hài cốt.

Những hài cốt này đâu đâu cũng có, trong gió nghiền nát, hóa thành tro tàn chảy vào thuyền sau tro tàn hồng lưu bên trong.

Những này hài cốt, mới vừa rồi còn là từng cái tươi sống tiên nhân, trên thuyền vây công bọn họ, nhưng mà ngũ sắc thuyền từ Tô Vân Trụ Quang luân bên trong xuyên qua, bọn họ liền toàn bộ hóa thành tro tàn!

Bậc này tình cảnh, cho dù là Oánh Oánh cũng có chút sợ hãi.

Tô Vân nắm giữ đại đạo cùng thần thông, uy lực thực sự quá lớn, nàng thậm chí cảm thấy đến đây là tiên nhân cũng không nên nắm giữ thần thông, nắm giữ, thu lại không được, chỉ sợ chính là tai nạn!

Nắm giữ như vậy lực lượng người, nhưng nếu không có tương ứng đạo tâm, là sẽ thành ma!

"Đại thiên thế giới, đều là pháp tạo. Tất cả chúng sinh, thời gian bình đẳng. Sĩ tử có ý tứ là nói, đại thiên thế giới đều là Đế Hỗn Độn cùng Luân Hồi Thánh Vương đạo pháp sáng tạo, toàn bộ sinh linh, tại thời gian phía trước đều là bình đẳng. Hắn Trụ Quang luân, ảo diệu liền ở đây."

Oánh Oánh suy nghĩ một chút, môn thần thông này là Tô Vân tìm hiểu Đế Hỗn Độn Hỗn Độn phù văn đoạt được, cứ việc nàng cũng ghi chép lại, lại không cách nào sử dụng ra.

Nàng là sách tiên, cứ việc tại trong trí nhớ bên trên có những sinh linh khác không cách nào sánh ngang ưu thế, nhưng mà tại lĩnh ngộ cùng biến báo bên trên, nàng liền có chỗ đã không kịp.

Ngũ sắc thuyền tốc độ cực nhanh, cuồng phong đem trên thuyền tro tàn quét sạch sành sanh, để chiếc thuyền này lại trở nên sáng bóng như mới.

Tô Vân lại trở lại trong lầu các, tiếp tục bản thân tìm hiểu.

Lúc trước hắn quan sát quan sát Oánh Oánh chiến đấu, Oánh Oánh vận dụng thần thông, đâu ra đấy, quả thực có thể nói chính xác đến bình thường tiên nhân căn bản không có khả năng đi đến độ chính xác!

Nàng mỗi một chiêu mỗi một thức, đều chính xác đến khó có thể tưởng tượng.

Nàng có thể mức độ lớn nhất phát huy ra đủ loại thần thông đạo pháp uy năng, hoàn mỹ cho thấy những này đại đạo ảo diệu, bởi vậy đối Tô Vân vô cùng có dẫn dắt.

Tô Vân không phải học tập ba ngàn Tiên đạo, lấy trí tuệ của hắn, căn bản là không có cách trong khoảng thời gian ngắn học thành ba ngàn Tiên đạo, thậm chí có thể nói, cho dù hắn tiêu hao một cái kỷ niên tám trăm vạn năm, cũng tuyệt đối không học được ba ngàn Tiên đạo.

Bởi vì có chút Tiên đạo căn bản không thích hợp hắn.

Nhưng mà hắn dựa vào chính mình ngộ tính cùng Tiên Thiên chi nhãn đi tìm những này đại đạo thần thông bên trong như nhau, nhưng vẫn là làm được.

Đó là một loại kỳ diệu cảm ngộ, tinh vi huyền diệu, xuyên qua tại đủ loại khác biệt đại đạo ở giữa, có thể hiểu ý, không thể nói bằng lời.

Hắn dùng Tiên Thiên thần nhãn bắt giữ nó, dùng đạo tâm của mình cảm ngộ nó, tại tư duy bên trong ý nghĩ, tại linh lực bên trong ấp ủ, để nó biến thành cùng nội tâm dung hợp đồ vật, biến thành bản thân một phần.

Qua rất lâu, Oánh Oánh âm thanh truyền đến: "Sĩ tử, đến Minh Đường động thiên!"

Tô Vân lúc này mới từ cái loại này kỳ diệu cảm ngộ bên trong tỉnh táo lại, hắn nhẹ nhàng nâng lên bàn tay, đầu ngón tay từng sợi tử khí bay ra, hóa thành một cái kỳ diệu phù văn.

Cái này phù văn, đúng là hắn tại ba ngàn Tiên đạo bên trong chỗ tìm hiểu ra như nhau, hắn gọi là hồng mông phù văn.

Cái này phù văn còn rất thô ráp, thế nhưng là bao hàm gần như vô tận chi tiết, hơi di động dù là mảy may góc độ, chi tiết trực tiếp tự đại thay đổi!

Nó cũng không bao hàm ba ngàn Tiên đạo.

Mỗi một loại Tiên đạo phù văn đều bao hàm một loại Tiên đạo, mà nó khác biệt, nó chỉ có một loại kỳ diệu đạo vận, lờ mờ, mênh mông, vũ trụ, hồng mông.

Nhưng mà nó lại có thể diễn biến thành Tiên đạo.

Tô Vân thử nghiệm dùng nó tạo dựng Ứng Long phù văn, tạo dựng ra Ứng Long phù văn tuy là chẳng phải hoàn mỹ, nhưng lại có được Ứng Long chi đạo uy năng; thử nghiệm dùng nó tạo dựng Tất Phương phù văn, Tất Phương phù văn cũng không có thập toàn thập mỹ, nhưng trong đó đạo lại là đồng dạng.

Tô Vân nhiều lần thử nghiệm, đạo tâm bị một loại lớn lao vui vẻ chỗ bao vây.

"Cho đến ngày nay, mới xem như ta đạo sơ thành ah."

Loại này phù văn còn không tính hoàn mỹ, hắn còn cần cùng Tiên Thiên Nhất Khí phù văn xác minh lẫn nhau, hấp thu Tiên Thiên Nhất Khí sở trường, tranh thủ làm được hoàn mỹ.

Hắn đứng dậy, bản thân đạo vận tự nhiên mà thành, hoàng chung thần thông một cách tự nhiên tại quanh người hắn lưu chuyển, cái loại này kỳ diệu phù văn cũng giống là tại đổi mới nhà đồng dạng đổi mới hoàng chung, đem hắn hoàng chung phía trong chỗ bao quát phù văn từng cái dựng lại.

Tô Vân cất bước đi ra ngoài, tầng thấp nhất ba ngàn Tiên đạo phù văn đã bị lần nữa giải tỏa kết cấu một lần, chiếu lấp lánh.

Tuy là những này Tiên đạo phù văn như trước duy trì mỗi người hình thái, nhưng mà dưới đáy phù văn cấu tạo lại hoàn toàn thay đổi, biến thành do hồng mông cơ cấu cơ sở phù văn.

Tô Vân đi tới lầu các bên ngoài, hoàng chung tầng thứ hai cơ cấu không nhúc nhích tí nào.

Hoàng chung tầng thứ hai là Hỗn Độn phù văn.

Những phù văn này là hắn từ Đế Hỗn Độn trên người sao chép ở dưới phù văn, ẩn chứa chí cao ảo diệu, thậm chí liên phá dịch những này Hỗn Độn phù văn, đều cần Tô Vân điều động Nguyên Sóc cùng Thông Thiên các lực lượng mới có thể làm đến.

Nhưng mà Tô Vân chỗ giải tỏa kết cấu lại không phải Hỗn Độn phù văn, mà là lấy vừa mới giải tỏa kết cấu tốt Tiên đạo phù văn tới giải tỏa kết cấu cựu thần phù văn, lại lấy cựu thần phù văn tới giải tỏa kết cấu Hỗn Độn phù văn!

Hắn hướng đầu thuyền Oánh Oánh đi tới, hoàng chung tầng thứ hai Hỗn Độn phù văn cũng đang lặng lẽ vô tức ở giữa phát sinh thay đổi.

Oánh Oánh đang đứng ở đầu thuyền, hướng phía dưới nhìn quanh, tìm kiếm cái kia hai ngọn núi lửa, lại không biết phía sau mình, Tô Vân đạo pháp thần thông đang phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Tô Vân đi tới boong thuyền lúc, hoàng chung tầng thứ ba kiếm đạo thần thông, đã bị dựng lại một lần.

Theo hắn bước đi hướng về phía trước, tầng thứ tư ấn pháp thần thông, đủ loại chí bảo hình thái bảo ấn, đã lần nữa cơ cấu.

Tô Vân khoảng cách Oánh Oánh chỉ có mấy bước xa lúc, Hỗn Độn thần thông cơ sở phù văn cũng tự thay đổi.

Tô Vân đi tới Oánh Oánh bên người, tầng thứ sáu chư Đế lạc ấn, tầng thứ bảy Tiên Thiên Nhất Khí thần thông, tất cả phát sinh căn bản tính biến hóa.

"Sĩ tử, ngươi nhìn bên kia hai ngọn núi lửa, giống hay không là Ôn Kiều ống khói?" Oánh Oánh chỉ hướng phía dưới, dò hỏi.

Hoàng chung biến hóa đi tới tầng thứ tám, đó là Trụ Quang luân, vô số nhỏ bé hồng mông phù văn đem đạo này Trụ Quang thay phiên mới, từ trên căn bản thay đổi hắn kết cấu.

Tô Vân cúi người nhìn xuống dưới, quả nhiên thấy được hai ngọn núi lửa, đang tại phun ra hỏa diễm cùng dung nham.

Hai ngọn núi lửa trung tâm, lại có một cái vòng tròn đống đống núi lớn, đen thui, muốn so núi lửa cao rất nhiều.

"Ban ngày phun lửa diễm dung nham, tống ra tâm hỏa, ban đêm phun khói đặc, tống ra khí thải, cũng sẽ không làm cho người chú ý, quả thực giống như là Ôn Kiều tác phong!"

Tô Vân kinh ngạc nói: "Hắn đem bản thân chôn ở lòng đất, chỉ để lại hai cái ống khói trao đổi tin tức?"

Oánh Oánh cười nói: "To con Kiều ống khói chính là xoang mũi, lại là bài tiết đường ống, đem trong lồng ngực khí thải phế lửa bài tiết ra ngoài. Cựu thần cấu tạo, thật sự là ngu xuẩn… A?"

Nàng bất thình lình quay đầu quan sát Tô Vân, lặp đi lặp lại nhìn mấy lần, sắc mặt nghiêm túc nói: "Sĩ tử, ngươi thay đổi!"

Tô Vân buồn bực: "Ta thay đổi? Chỗ nào thay đổi?"

Oánh Oánh lắc đầu, có chút đắng buồn bực, nói: "Ngươi thay đổi, thật thay đổi, ta có thể cảm giác được, nhưng mà chỗ nào thay đổi ta liền cũng không nói ra được."

Tô Vân cười nói: "Có lẽ là ta lĩnh ngộ ra hồng mông phù văn nguyên nhân đi. Oánh Oánh, đạo của ta, thành !"

Oánh Oánh phốc phốc cười nói: "Ngươi lần nào đều nói đạo của mình thành, nhưng mà còn muốn thay đổi tới thay đổi đi, tiếp đó còn nói thêm xong rồi. Nói không chừng tương lai ngươi còn muốn nói nữa một lần, đạo của ta lại trở thành đây!"

Tô Vân chỉ cảm thấy tiểu nha đầu này nhào tới tại đạo tâm của mình bên trên liền đâm vài đao, đành phải làm bộ không nghe thấy, thầm nghĩ: "Đạo của ta, chính là thành, tuy là rất qua loa cái chủng loại kia, nhưng tu bổ một chút có thể sử dụng…"

Ngũ sắc thuyền vàng từ từ hạ xuống, trôi hướng hai ngọn núi lửa ở giữa ngọn núi lớn kia.

Cái kia hai ngọn núi lửa phía sau, còn có một cái quy mô rất là hùng vĩ phúc địa, có lẽ chính là Thiên Mệnh phúc địa.

"Oánh Oánh!"

Tô Vân sắc mặt bất thình lình căng thẳng: "Thu ngũ sắc thuyền! Chúng ta đi bộ! Toà kia Thiên Mệnh phúc địa bên trong, có cao thủ!"

Oánh Oánh trong lòng xiết chặt, có khả năng bị Tô Vân gọi cao thủ nhân vật, thường thường đều là rất giỏi tồn tại.

Tô Vân để nàng thu ngũ sắc thuyền vàng, lại là vì tránh khỏi kinh động Thiên Mệnh phúc địa bên trong người kia, dẫn tới phiền toái không cần thiết. Ngũ sắc thuyền quang mang lộng lẫy, phi hành thời điểm, kéo lấy ngũ sắc quang mang, cực kỳ hấp dẫn chú ý.

Oánh Oánh thu ngũ sắc thuyền, hướng lên trời mệnh phúc địa nhìn quanh, Thiên Mệnh phúc địa có chút bao la, núi sông tráng lệ xinh đẹp, trên không có tiên quang, nổi lơ lửng kỳ dị văn tự, hình thành một mảnh hoa lệ văn chương.

Cái kia phiến văn chương mỗi một cái văn tự đều phức tạp thâm ảo, huyền diệu khó giải, tin đồn đây là toà này phúc địa đến bầu trời mệnh, tụ tập thiên địa chi niệm, hình thành thiên thư.

Bởi vậy, nơi này được gọi là Thiên Mệnh phúc địa.

Nơi này tích chứa đại đạo, cũng liền tên là thiên mệnh chi đạo.

Tô Vân, Oánh Oánh hai người hướng cái kia hai ngọn núi lửa ở giữa đen thui núi lớn hạ xuống, một bên chú ý Thiên Mệnh phúc địa động tĩnh, toà này phúc địa bên trong có rất nhiều tiên nhân, nô dịch hạ giới tiên phàm Thần Ma, vì chính mình chế tạo cung điện.

Thiên mệnh dưới thiên thư, thì thôi kinh chế tạo ra một tòa Tiên thành, hình thành tiên vực.

“Ôn Kiều rơi xuống phía trước, Ôn Kiều rơi xuống lúc, Lôi Trì động thiên bị Tứ Cực đỉnh đánh nát. Về sau tiên nhân mới dám hạ giới. Cái này thiên mệnh phúc địa bên trong cao thủ là tại Ôn Kiều cắm rễ về sau mới đi đến nơi đây, bởi vậy chưa hẳn biết Ôn Kiều ẩn thân ở đây.” Tô Vân thầm nghĩ.

Tô Vân giáng lâm đến Đại Hắc sơn bên trên, Oánh Oánh rơi vào đầu vai của hắn, nhìn quanh nói: “Sĩ tử, Thiên Mệnh

phúc địa bên trong người mạnh bao nhiêu?”

Tô Vân lắc đầu, đi xuống chân núi, sắc mặt ngưng trọng nói: “Không biết. Vừa mới ta bất thình lình cảm ứng được một cỗ cường đại khí tức, nhìn thoáng qua ở giữa, chỉ cảm thấy cực kỳ nguy hiểm.”

Oánh Oánh cười nói: “Còn có thể có ta xiềng xích trói không được người, quan tài luyện bất tử quỷ?”

Tô Vân bật cười, bất thình lình nghĩ tới một chuyện, nói: “Oánh Oánh, ngươi nói có kỳ quái hay không, chúng ta trong vũ trụ này rõ ràng không có quỷ, lại có quỷ nói chuyện. Có thể thấy được chúng ta vũ trụ văn minh, là một loại từ bên ngoài đến văn minh, từ mặt khác vũ trụ truyền đến văn minh.”

Hai người vừa đi vừa nói, bất tri bất giác đi tới Hắc Sơn giữa sườn núi, bất thình lình, phía sau hai người ngọn núi đập thừng thừng lay động, núi đá tróc ra, hai người quay đầu, liền thấy trên núi mọc ra hai cái con mắt thật to đến, trở mình nhấp nhô, ánh mắt tập trung tại trên thân hai người.

Tô Vân cười nói: “Ôn Kiều đạo huynh, ta tìm ngươi tìm thật tốt khổ!”

Cái kia Đại Hắc sơn chính là Ôn Kiều đầu, trên núi tuỳ tiện che giấu một chút núi đá cùng thảm thực vật, hắn nhìn thấy hai người, cũng là trong lòng vui mừng, ngay sau đó vẻ mặt đột biến, vội vàng truyền âm nói: “Tiên tướng đến rồi! Các ngươi nhanh trốn đi!”

Chương 753 : Sách tiên giải mộng, Đại Cường ăn cướp

Chương 754: Sách tiên giải mộng, Đại Cường ăn cướp

"Tiên tướng?"

Tô Vân cùng Oánh Oánh đồng thời khẽ giật mình: "Cái nào tiên tướng?"

"Đương nhiên là Thiên Mệnh phúc địa tiên tướng Bách Lý Độc! Hắn nhìn ra ta nơi dừng chân, tới đây đi tìm ta mấy lần…"

Ôn Kiều không lo được nói nhiều, lòng đất bất thình lình vỡ ra, Lịch Dương phủ xuất hiện, Tô Vân cùng Oánh Oánh thấy thế, vội vàng đi vào Lịch Dương phủ. Lịch Dương phủ lại tự rơi vào trong bóng tối, đại địa khép lại.

Tô Vân nghiêng tai lắng nghe, chỉ nghe mặt đất mơ hồ truyền đến tiếng người, tiên tướng Bách Lý Độc thanh âm bên trong chính bình thản, cho người ta một loại vì thừa tướng người thống lĩnh thiên hạ đứng giữa cảm giác.

Chỉ là Lịch Dương phủ dưới đất, muốn nghe rõ hắn đang nói cái gì liền có chút khó khăn.

Bất quá, Ôn Kiều cổ họng lại là cực lớn, tại đây lòng đất Lịch Dương trong phủ cũng có thể nghe rõ rõ ràng ràng, Tô Vân chỉ có thể dựa vào Ôn Kiều mà nói, tới phỏng đoán Bách Lý Độc mục đích đến.

"Lôi Trì không bởi vì Đế Phong mà phế, không bởi vì Đế Tuyệt mà hưng, Lôi Trì làm được là thiên chi đạo, quản lý

chính là kiếp số, đại khí vì công, há có đem Lôi Trì sở hữu tư nhân đạo lý?"

Tô Vân nghe đến đó, cùng Oánh Oánh liếc nhau, Oánh Oánh giơ lên một trang giấy, trên giấy văn tự tự động hiện lên: "Bách Lý Độc cũng muốn xây dựng lại Lôi Trì, nhưng hắn muốn làm chính là đem Lôi Trì từ công khí, biến thành tư khí, xem như tiên đình hoặc là Đế Phong tài sản."

Tô Vân gật đầu, tiên tướng Bách Lý Độc cùng hắn nghĩ đến cùng nhau đi, khác nhau là một cái là tư khí, một cái như trước là công khí.

Hắn suy nghĩ chính là lại tụ kiếp vận, nhân tạo Lôi Trì.

Tái tạo ra một cái Lôi Trì đi ra, coi đây là tiên đình tiên nhân hạ phàm hàng kiếp, chém tới hắn tam hoa, gọt đi đạo hạnh của bọn hắn, đem những cái kia hạ giới tiên nhân tất cả đánh về linh sĩ thậm chí phàm nhân!

Hiện nay hạ giới tiên nhân rất nhiều, động tác này thậm chí có thể một lần tan rã tiên đình chín thành chín thế lực, chỉ còn lại có Đạo cảnh ngũ trùng thiên phía trên tồn tại!

Khi đó, Tô Vân bên người đỉnh cấp cường giả cũng không so tiên đình chút bao nhiêu, hươu chết vào tay ai cũng còn chưa biết!

Chẳng qua nhân tạo Lôi Trì cũng vẫn là công khí, hắn vận chuyển chỗ tuân theo, như trước là Lôi Trì động thiên đại đạo.

Mà tiên tướng Bách Lý Độc muốn thiết kế, hẳn là vì tiên đình hoặc là Đế Phong sử dụng tư khí, chuyên môn dùng để cho không nghe lời thứ bảy Tiên giới hàng kiếp Lôi Trì!

Thử nghĩ một chút, tại tiên đình thống trị bên dưới, Lôi Trì treo cao, thứ bảy Tiên giới hễ có không phục tùng Thiên Đình điều khiển nô dịch, trực tiếp lôi đình chém giết. Cho dù không

chém giết, một tia chớp đi xuống, gọt đi đỉnh thượng tam hoa, phế bỏ cả đời tu hành, cũng là vô cùng kinh khủng.

Tiên đình từ đây liền có thể nắm giữ đối thứ bảy Tiên giới quyền sinh sát, lại không người, cũng lại không lực lượng, có thể phản kháng tiên đình!

Tô Vân cùng tiên tướng Bách Lý Độc, gần như là không mưu mà hợp!

Bất luận ai chế tạo ra mới Lôi Trì, cũng có thể cho đối phương tạo thành hủy diệt tính đả kích!

Lúc này Ôn Kiều âm thanh lần nữa truyền đến, ồm ồm nói: "Lẽ nào lại như vậy? Nhưng mà ta không khô ngươi liền muốn giết ta, ta có thể nói cái gì? Đương nhiên là theo lệnh."

Oánh Oánh trên giấy viết: "Việc lớn không tốt! To con Kiều đầu hàng! Có thể hay không bán đi chúng ta?"

Tô Vân do dự một chút, bọn họ hiện tại thân ở Ôn Kiều pháp bảo bên trong, nếu như Ôn Kiều bán đi bọn họ, chỉ sợ bọn họ liền sẽ bị giam tại Lịch Dương trong phủ, bị tiên tướng Bách Lý Độc tới cái bắt rùa trong hũ!

"Ôn Kiều sẽ không bán đứng chúng ta, chúng ta cùng hắn dù sao cũng là bằng hữu." Tô Vân lắc đầu, ra hiệu nàng an tâm chớ vội.

Lời tuy như thế, hắn vẫn còn có chút khẩn trương, cựu thần Ôn Kiều có khả năng từ Thái Cổ năm tháng sống đến bây giờ, không phải chỉ thật thà thành thật đơn giản như vậy.

Trong lịch sử, không biết bao nhiêu cựu thần bên trong Thánh Vương đều vẫn lạc, pháp bảo bị thu về tiên đình, Ôn Kiều là số ít sống sót Thánh Vương, một cái thật thà thành thật Thánh Vương, làm sao lại sống đến bây giờ?

Huống chi, hắn vẫn là Đế Hốt duy nhất cấp dưới!

Đế Hốt là Thái Cổ mạnh nhất thân thể, có được kinh người võ lực, hắn mặc dù không có Đế Thúc như vậy long trời lở đất trí tuệ, nhưng mà đùa giỡn âm mưu thủ đoạn lại là thành thạo. Tô Vân thậm chí suy đoán, Đế Thúc giờ phút này đã qua đời tại Đế Hốt tay!

Bởi vì hắn vững tin, hắn tại Thái Cổ cấm khu nhìn thấy Đế Thúc, không còn là Đế Thúc, mà là một người khác!

"Ôn Kiều có hay không dựa vào phản bội sống sót?" Trong lòng của hắn yên lặng nói.

Lôi Trì là Ôn Kiều lãnh địa, mà tại Ôn Kiều trước đó, lại là Đế Hốt lãnh địa. Đế Hốt biến mất về sau, Ôn Kiều mới trở thành Lôi Trì chúa tể.

Tô Vân với tư cách người quan sát du lịch thứ sáu Tiên giới lúc, đã từng đến xem qua Ôn Kiều, khi đó hắn bị Vũ tiên nhân đuổi đi, chạy đến thứ năm Tiên giới tro tàn bên trong ngủ say. Tiếp đó có vô số tro tàn tiên dùng kiếp hỏa Ôn Kiều đánh thức, đem hắn dẫn tới một cái khe nứt to lớn trước.

Mà cái kia khe hở, chính là một tôn vô song cự nhân vỡ ra lồng ngực!

Đó chính là Đế Hốt chi thân.

Đế Hốt ẩn cư tị thế, lại đem Ôn Kiều dẫn đi qua, để hắn đợi bản thân làm việc, phần này ủy thác, không đáng sợ không nặng.

"Giao phó cho đại ngốc tử, cái này hợp lý ư? Cái này không hợp lý. Đế Hốt thậm chí đem tìm tới mở ra kim quan người nhiệm vụ này, giao cho hắn đến xử lý. Cái này hợp lý ư? Cái này không hợp lý."

Tô Vân nháy mắt mấy cái, nhưng mà hắn tại quá khứ mấy ngàn vạn năm năm tháng bên trong quan sát Ôn Kiều, Ôn Kiều

đều không có lộ ra bất kỳ sơ hở, từ đầu đến cuối đều là một cái thật thà cựu thần.

Lúc này, Ôn Kiều âm thanh lần nữa truyền đến: "… Lịch Dương phủ? Bị các ngươi đánh nát, ta không kịp mang đi."

Tô Vân hơi giật mình, chính là tâm ấm, lại có chút xấu hổ, hắn vậy mà nghi ngờ Ôn Kiều lại bán đứng bọn họ, hiện tại xem ra, Ôn Kiều mới là cái kia đợi bằng hữu có thành tâm thành ý chi tâm người.

Lịch Dương phủ bốn phía đất rung núi chuyển, đó là Ôn Kiều đang cố gắng từ lòng đất rút ra thân thể.

Hiển nhiên, hắn cùng tiên tướng Bách Lý Độc đạt được thoả thuận, trợ giúp Bách Lý Độc luyện chế một tòa mới Lôi Trì, lấy cái này Lôi Trì tới giám sát thứ bảy Tiên giới, từ đó đi đến thống trị nô dịch thứ bảy Tiên giới mục đích.

Đợi đến Ôn Kiều đứng dậy, hắn chỗ ẩn thân lập tức sụp đổ, Lịch Dương phủ kể cả bùn đất núi đá cùng một chỗ được mai táng tại trong vực sâu.

Tô Vân từ núi lở đất nứt tiếng vang bên trong mơ hồ nghe được Ôn Kiều âm thanh: "… Lịch Dương phủ là đáng tiếc, cái này thuần dương pháp bảo, nhưng mà Lôi Trì hạch tâm phúc địa đây. Nếu là có bảo vật này, có thể để cho mới Lôi Trì uy năng đại tăng. Tiên tướng, chúng ta tại chỗ nào luyện chế Lôi Trì… Ngay tại Thiên Mệnh phúc địa? A…"

Ôn Kiều âm thanh càng ngày càng xa, dần dần không thể nghe thấy.

Tô Vân lẳng lặng đợi chờ, qua rất lâu, chờ đến lúc bên ngoài triệt để không còn âm thanh, lúc này mới hướng Lịch Dương trong phủ bay đi.

Lịch Dương phủ cực kỳ quảng đại, tòa phủ đệ này là Ôn Kiều phối hợp pháp bảo, mà Ôn Kiều ý tứ, Thuần Dương Lôi

Trì hẳn là Lôi Trì động thiên bên trong phúc địa, bị hắn di chuyển đến Lịch Dương trong phủ.

Toà này Thuần Dương Lôi Trì, là chế tạo Lôi Trì quan trọng!

"Tiên tướng Bách Lý Độc đến Ôn Kiều luyện chế mới Lôi Trì, ta được Lịch Dương phủ cùng Thuần Dương Lôi Trì, cũng có thể luyện chế mới Lôi Trì! Chỉ là ta thiếu hụt một cái có khả năng nắm giữ kiếp vận người!"

Tô Vân bay đến Thuần Dương Lôi Trì, chỉ thấy toà này Lôi Trì bên trong còn tồn trữ lấy rất nhiều Thuần Dương lôi dịch, tràn đầy một trì!

"Ôn Kiều đạo huynh có lòng."

Tô Vân nhớ tới bản thân đối Ôn Kiều hiểu lầm, liền càng thêm xấu hổ, cũng may hắn tuy là từng có hiểu lầm, nhưng lại chưa làm ra sai lầm việc làm.

Hắn đem bản thân Linh giới trải rộng ra, từ từ bao phủ Lịch Dương phủ, đem Lịch Dương phủ đưa vào Linh giới bên trong.

Hắn như trước duy trì Linh giới mở cửa, để Linh giới chống đỡ núi đá bùn đất, lẳng lặng đợi chờ. Qua mấy ngày, Tô Vân bỗng nhiên thu lại Linh giới, mang theo Oánh Oánh phá đất mà lên, từ trong hố lớn phóng lên trời, trong chớp mắt đi tới trời cao thiên ngoại!

Bọn họ đi rồi, Ôn Kiều lưu lại cái kia vực sâu bất thình lình lần hai đổ sụp, đem Lịch Dương phủ vị trí hoàn toàn vùi lấp. Bởi vì Tô Vân Linh giới chống đỡ mấy ngày nguyên nhân, mặc dù có tiên nhân xuống kiểm tra, cũng nhìn không ra nơi này từng có qua Lịch Dương phủ.

Tô Vân cũng không muốn liên lụy Ôn Kiều, bởi vậy ở lâu mấy ngày thời gian, để Linh giới trong lòng đất sinh ra mới

dấu vết.

Hắn bỗng nhiên ở trên bầu trời, cũng không có lập tức rời đi, mà là nhìn xuống dưới, chỉ thấy từng chiếc từng chiếc Tiên giới lâu thuyền đại hạm tung bay lấy tro tàn, từ thiên ngoại lái tới.

Những này lâu thuyền đại hạm hiển nhiên là thứ sáu Tiên giới rèn đúc bảo vật, lúc này đã bắt đầu mục nát, cho dù là bậc này Tiên đạo thần binh, cũng bắt đầu bay lả tả tro tàn, phảng phất là từ hắc ám chi địa lái tới u linh thuyền.

Mà trên thuyền những tiên nhân kia, cũng từng cái giống như là từ U Linh quốc gia đi ra U Linh, sau lưng cũng là tro tàn tung bay.

Bọn họ chỉ cần không ngừng dùng thứ bảy Tiên giới sở sinh tiên khí, mới có thể tạm thời áp chế lại bản thân tro tàn hóa, nhưng đây cũng không phải là kế lâu dài, qua một đoạn thời gian, bọn họ liền lại sẽ lần nữa tro tàn hóa.

Bọn họ chỉ có chiếm cứ thứ bảy Tiên giới phúc địa, đạt được đại lượng tiên khí, không ngừng dùng, mới có thể bảo vệ tu vi của mình cùng tính mạng.

Tô Vân nhìn về phía bọn họ, trong lòng có chút đồng cảm, nhưng đồng tình thì đồng cảm, trên chiến trường hắn sẽ không mềm tay nửa điểm.

Đối với thứ bảy Tiên giới người mà nói, tiên đình chính là kẻ xâm lược, chiếm đoạt đất đai của mình, chiếm lấy bản thân phúc địa cùng tài nguyên khoáng sản, cướp đi nữ nhân của bọn hắn cùng thanh niên trai tráng, để nguyên bản dân tự do bọn họ trở thành nô lệ, vì những này cao cao tại thượng tiên nhân làm trâu làm ngựa.

Những này Tiên giới lâu thuyền đang tại nâng từng khối to lớn lục địa mảnh vỡ, hướng lên trời mệnh phúc địa chạy tới.

Những này lục địa mảnh vỡ, đương nhiên đó là Lôi Trì động thiên mảnh vỡ!

Tứ Cực đỉnh, cũng không đem toà này động thiên đụng triệt để vỡ nát, còn có không ít cỡ lớn lục địa mảnh vỡ trôi lơ lửng ở Chúc Long tinh hệ bên trong.

Tô Vân nhíu nhíu mày: "Cái này Bách Lý Độc, thật sự là có quyết đoán lớn người, hắn muốn luyện chế mới Lôi Trì, so ta ý nghĩ bên trong còn muốn to lớn. Nếu rơi vào tay hắn luyện thành, cái này Lôi Trì vừa ra, uy năng chỉ sợ có thể đem thứ bảy Tiên giới tất cả bao phủ!"

Hắn nhìn xuống dưới, Thiên Mệnh phúc địa bốn phía, đã cầm lên to lớn lô đỉnh, hiển nhiên chuẩn bị đem những này vận tới Lôi Trì mảnh vỡ luyện hóa, đúc thành mới Lôi Trì.

Tô Vân đối Lôi Trì cũng không lạ lẫm, nơi đó cùng mặt khác động thiên khác biệt, Lôi Trì mặt đất chắc chắn vô cùng, bị lôi đình thiên chuy bách luyện, tựa như là Thuần Dương thần kim.

Dùng loại bảo vật này luyện chế mới Lôi Trì, quả thực thích hợp nhất.

Oánh Oánh nói: "Nhưng mà, Ôn Kiều là bằng hữu của chúng ta, hắn nhất định sẽ không để cho toà này mới Lôi Trì luyện thành đúng hay không? Hắn có lẽ tại luyện chế mới Lôi Trì trên đường lưu lại cái gì cửa ngầm, để mới Lôi Trì sử dụng một đoạn thời gian liền sẽ bể nát đúng hay không?"

Tô Vân lắc đầu: "Ôn Kiều là một cái rất nghiêm túc người, hơn nữa cũng là không có lập trường người. Nếu như hắn đáp ứng trợ giúp Bách Lý Độc luyện chế mới Lôi Trì, như vậy thì nhất định sẽ trợ giúp Bách Lý Độc luyện thành, chắc chắn sẽ không tại luyện chế trên đường đùa giỡn cái gì tâm nhãn."

Oánh Oánh muốn phản bác, nhưng mà cẩn thận suy nghĩ một chút, Ôn Kiều quả thực là Tô Vân miêu tả bộ dạng.

Có lẽ, đây mới là hắn có khả năng trải qua trước kia rối loạn năm tháng cũng không chết nguyên nhân đi.

"Oánh Oánh, ngươi cảm thấy ngũ sắc thuyền tốc độ so những này lâu thuyền làm sao?" Tô Vân bất thình lình hỏi.

Oánh Oánh cười nói: "Đương nhiên không thể so sánh nổi. Những này lâu thuyền mặc dù là tiên đình rèn đúc, nhưng mà tại cái mông ta đằng sau hít bụi đều không đủ!"

Tô Vân lại hỏi: "Ngươi cảm thấy ngũ sắc thuyền kéo lấy một khối Lôi Trì mảnh vỡ phi hành, tốc độ so những này lâu thuyền làm sao?"

"Bọn chúng theo không kịp!" Oánh Oánh hếch không cao tiểu lồng ngực, đã tính trước.

"Hai khối đâu?" Tô Vân hỏi.

Oánh Oánh phốc phốc cười nói: "Bọn chúng đuổi tận cùng không buông, lại đối ta thuyền không thể làm gì."

"Tốt!"

Tô Vân cuối cùng thở phào một cái, cười nói: "Như vậy, chúng ta liền cướp hai khối Lôi Trì, dùng xích vàng buộc lên lại đi!"

Oánh Oánh hai mắt sáng lên, thận trọng nói: "Làm như vậy, không được tốt a? Nhân gia dùng thời gian mấy năm, thật vất vả mới từ Chúc Long tinh hệ vận đến nơi này tới…"

Một lát sau, Oánh Oánh hô to gọi nhỏ, điều khiển ngũ sắc thuyền, một tiếng ầm vang đem một chiếc lâu thuyền đụng xuyên, Tô Vân thì tung người nhảy lên, nhảy đến trong đó một chiếc lâu thuyền bên trên, hoàng chung chấn động, đem từng

tôn thủ hộ lâu thuyền tiên nhân chấn người ngửa ngựa lật, bốn phương tám hướng bay đi!

Ngũ sắc trên thuyền, một đầu xích vàng bay tới, Tô Vân nắm lên xích vàng, xoay quanh cái kia to lớn Lôi Trì đại lục mảnh vỡ phi hành một vòng, cột vào ngũ sắc thuyền phía sau.

Oánh Oánh thôi thúc ngũ sắc thuyền, hưng phấn đến hầu như run rẩy, nàng mơ ước trở thành tung hoành ngang dọc hải tặc, cuối cùng tại một ngày này hoàn thành!

"Thừa, muốn lấy được đại lão gia bảo tàng ư? Hướng nơi đó hướng, ta đem bảo tàng chôn ở nơi đó, chôn ở trong biển rộng!"

Cái này tiểu sách tiên kêu gào, hai con mắt trừng giống là tiểu lão hổ, điều khiển ngũ sắc thuyền đem một cái khác chiếc lâu thuyền đụng đổ.

Tô Vân một kiếm chặt đứt, một cái khác con thuyền kéo lấy Lôi Trì mảnh vỡ xiềng xích, nắm lên bay tới lớn xích vàng, đem khối thứ hai Lôi Trì mảnh vỡ buộc lại, cao giọng nói: "Đại lão gia, bảo tàng trong tay, kéo hô "

Ngũ sắc thuyền kéo lấy hai tòa đại lục mảnh vỡ, trên không trung bẻ hướng, tốc độ từ từ nâng cao.

Tô Vân đang muốn tung người nhảy đến ngũ sắc trên thuyền, lại thấy từng tôn tiên nhân nhao nhao bay tới, rơi vào hai tòa đại lục mảnh vỡ bên trên, còn có rất nhiều tiên nhân tế lên tiên binh, hướng lớn xích vàng chém tới, ý đồ đem đầu này xiềng xích chặt đứt.

Nhưng mà sau một khắc, những tiên binh kia bị chấn động đến nhao nhao sụp đổ.

Tô Vân thì rơi vào đại lục mảnh vỡ bên trên, nghênh tiếp những tiên nhân kia. Cũng trong lúc đó, mặt khác lâu thuyền nhao nhao bẻ hướng, giáp công mà tới.

Hai tòa đại lục mảnh vỡ bị kéo lôi kéo hô bay lên, cùng mặt khác lâu thuyền va chạm, Tô Vân cùng những cái kia đại lục mảnh vỡ bên trên tiên nhân đứng không vững, ngã trái ngã phải, trong lúc nhất thời bản thân khó đảm bảo.

Cuối tháng 29 a, Các ông đọc chùa hơi nhều rồi đấy, donate đi :((! ! !

Chương 754 : Tiên tướng Bách Lý Độc

Chương 755: Tiên tướng Bách Lý Độc

"Oánh Oánh, ngươi thuyền lái vững một chút!" Tô Vân lớn tiếng nói.

Oánh Oánh điều khiển ngũ sắc thuyền, mạnh mẽ đâm tới, đánh đâu thắng đó, đem từng chiếc từng chiếc cản đường lâu thuyền đại hạm đụng ngã trái ngã phải, trên thuyền tiên nhân thấy thế, nhất thời ngàn vạn thần thông như mưa tên giống như gào thét đánh tới!

Dù là Oánh Oánh pháp lực mạnh mẽ, cũng là ngăn cản không nổi, Tô Vân thấy thế, vội vàng thôi thúc hoàng chung, đem ngũ sắc thuyền chụp ở chuông bên dưới!

Chỉ trong nháy mắt, ngàn vạn tiên thuật thần thông liền đánh vào hoàng chung phía trên, đem hoàng chung đánh cho hầu như tại chỗ sụp đổ!

Tô Vân khó chịu rên rỉ, đồng thời cùng nhiều như vậy tiên nhân làm pháp lực thần thông bên trên chống lại, hắn lập tức cảm ứng được hoàng chung phía trong truyền đến không gì so sánh nổi lực phản chấn, đem hắn áp bức đến cơ hồ muốn phun ra máu tới.

Ngàn vạn thần thông tác dụng tại hoàng chung bên trên lực phản chấn, trong nháy mắt này truyền dẫn đến thân thể của hắn bên trong, muốn đem hắn phá hủy!

Hắn có thể chỉ trong một chiêu xử lý những tiên nhân này, nhưng đó là thần thông ảo diệu, hắn lấy một loại tầng thứ cao

hơn thần thông, có thể giải quyết đối phương.

Nhưng cùng lúc đón lấy những tiên nhân này công kích, liền tương đương với pháp lực thần thông bên trên va chạm, không chỉ có khảo nghiệm thần thông , đồng dạng khảo nghiệm tu vi. Nếu như tu vi kém, thần thông lại thế nào tinh diệu cũng sẽ bị đối phương chấn thành trọng thương!

Tô Vân tu vi là thiếu khuyết, hiện nay vẫn là Đạo cảnh nhị trùng thiên, so sánh những người khác tới nói đã coi như là rất nhanh, nhưng mà Tô Vân biết mình so Phương Trục Chí, Sư Úy Nhiên đám người tốn thêm thời gian năm mươi năm mới tu luyện đến một bước này.

Hắn cũng không phải là so đệ nhất tiên nhân tu hành tốc độ càng nhanh, trên thực tế, hắn so đệ nhất tiên nhân tiến cảnh chậm rất nhiều.

Đương nhiên, trên việc tu luyện hắn không bằng Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên tấn mãnh, nhưng mà tại đạo hạnh bên trên, hắn vượt qua hai vị đệ nhất tiên nhân quá nhiều, dù là Tây Sơn tán nhân, Nguyệt Chiếu Tuyền sáu lão đem đủ loại đại đạo chi bí dốc túi truyền cho, tại đạo hạnh bên trên Phương, Sư vẫn là cùng hắn có lớn lao khoảng cách.

Lấy Tô Vân hiện nay tu vi, là tuyệt đối không tiếp nổi nhiều như vậy thần thông!

Tô Vân thôi thúc Tiên Thiên Nhất Khí, Tiên Thiên Tử Phủ kinh vận chuyển, thân thể bên trong to to nhỏ nhỏ hoàng chung chấn động, trong cơ thể của hắn truyền đến coong coong tiếng chuông, liền đem ngàn vạn thần thông lực phản chấn tiêu trừ trong vô hình!

Tô Vân ngạc nhiên: “Không đúng, cái này cùng ta trong tưởng tượng không giống nhau!”

Tại tưởng tượng của hắn bên trong, hắn hẳn là bị trọng thương, dù là có thể đem ngàn vạn thần thông lực phản chấn tiêu trừ, hắn cũng sẽ bởi vậy ngũ tạng lục phủ bị hao tổn.

Nhưng mà hắn tại hóa giải ngàn vạn thần thông lực phản chấn thời điểm lại phát hiện đặc biệt nhẹ nhõm, so với hắn trong dự đoán muốn nhẹ nhõm rất nhiều, không có cảm nhận được bao lớn áp lực, liền đem những này thần thông dư lực tan mất.

Ngưng luyện ra hồng mông phù văn đối với hắn ý nghĩa to lớn.

Cái này đạo phù văn vừa thành, có thể nói thay đổi tu vi của hắn kết cấu.

Tu vi của hắn là do Tiên Thiên Nhất Khí tạo thành, Tiên Thiên Nhất Khí đạo, cũng là thần thông, vẫn là pháp lực.

Hồng mông phù văn thay đổi Tiên Thiên Nhất Khí cấu tạo, tuy là Tiên Thiên Nhất Khí thoạt nhìn cùng lúc trước cũng không hề khác gì nhau, nhưng Tiên Thiên Nhất Khí đã từ trên căn bản phát sinh thay đổi.

Hắn điều động Tiên Thiên Nhất Khí hóa thành hoàng chung, hoàng chung uy lực cũng tự tăng mạnh, đây chính là hắn đón lấy ngàn vạn thần thông cũng không có bị thương nguyên nhân.

“Hoàn thành hồng mông phù văn Tiên Thiên Nhất Khí, uy lực thế mà mạnh như vậy?” Tô Vân vừa mừng vừa sợ.

Hai tòa Lôi Trì mảnh vụn bên trên, từng tôn tiên nhân đánh tới, Lôi Trì mảnh vụn bên trên cũng có núi non trùng điệp, đủ loại thần thông tại núi sông ở giữa xuyên qua, trong nháy mắt liền sẽ đi tới trước mặt của hắn!

Có chút tiên nhân thậm chí bay thẳng thân mà tới, cầm trong tay tiên binh, cận chiến chém giết!

Tô Vân tụ khí làm kiếm, kiếm quang khẽ động, trong nháy mắt hình thành kiếp vận kiếm đạo chung cực chiêu thức, Trần Sa Hạo Kiếp Hoàn Vô Tận!

Vô số đạo kiếm quang trải rộng ra, xoay quanh hắn xoay tròn, lượn quanh động, hình thành một cái to lớn Luân Hồi Hoàn, mỗi một đạo kiếm quang đều ẩn chứa một loại kỳ diệu cực kỳ kiếm đạo thần thông!

Những cái kia đánh tới tiên đình tiên nhân, lập tức cảm ứng được bản thân kiếp vận, vậy mà mơ hồ trong đó cùng Tô Vân bốn phía trôi nổi từng đạo kiếm quang nối liền cùng một chỗ!

Bọn họ đánh tới, vọt tới, liền thấy cái kia từng đạo kiếm quang bay lên, phảng phất bị kiếp vận dẫn dắt, hướng bọn họ xông tới!

Tô Vân cất bước tiến lên, xung quanh từng đạo thần thông cùng tiên binh bị hoàng chung ngăn lại, mà những cái kia đến gần tiên nhân thường thường đột nhiên bị kiếm quang chỗ chém, đạo hạnh mất hết, chết oan chết uổng!

Đây chính là Vũ tiên nhân cũng khó có thể với tới kiếm đạo thành tựu, thậm chí không cách nào học được kiếm đạo thành tựu.

Trần Sa Hạo Kiếp Hoàn Vô Tận, đem Vũ tiên nhân kiếp vận chi đạo cùng kiếm đạo hoàn mỹ dung hợp, Tô Vân bốn phía kiếm hoàn, liền tương đương với một cái to lớn kiếp vận Lôi Trì!

Hướng Tô Vân ra tay, liền sẽ dẫn động cái này Lôi Trì, Trần Sa Hạo Kiếp liền sẽ đem đối phương đánh chết.

Năm đó Vũ tiên nhân chỉ cần thu Lôi Trì, mượn dùng Lôi Trì, luyện thành kiếp vận tiên kiếm, mới có thể để cho tiên kiếm của mình cảm ứng chư thiên vạn giới có hay không có người độ kiếp, dùng cái này hàng kiếp.

Hắn cần mượn dùng hai cái đồ vật, Lôi Trì, tiên kiếm, bởi vậy đem tiên đình nhận được hắn kiếp vận tiên kiếm về sau, hắn liền không còn tác dụng.

Mà Tô Vân trong tay không kiếm, cũng không có Lôi Trì, hắn dựa vào chính là mình đối kiếp vận lĩnh ngộ, liền có thể làm đến bước này, càng thêm quan trọng chính là, kiếm đạo của hắn mạnh hơn, càng cao thâm hơn!

Tô Vân vị trí cái kia phiến Lôi Trì mảnh vụn bên trên, kiếm quang xuất quỷ nhập thần, chỉ nghe từng tiếng kêu thê lương thảm thiết không ngừng truyền đến, từng cái xung phong liều chết mà đến tiên nhân lần lượt mất mạng, căn bản không có người có khả năng phá giải cái kia quỷ dị kiếm chiêu!

Kiếp vận chi đạo cùng kiếm đạo, đều là chính tông vô cùng Tiên đạo, không có bất kỳ cái gì quỷ dị chỗ, nhưng mà đạo hạnh cấp độ khoảng cách quá lớn, cấp bậc thấp tiên nhân đến xem Tô Vân thần thông, không thể nào hiểu được, vì vậy liền sẽ cảm thấy quỷ dị.

Mặt khác tiên nhân thấy thế, sợ vỡ mật, không dám liều mạng, vội vàng mỗi người tung người, nhảy xuống khối này Lôi Trì mảnh vỡ.

Tô Vân đi bộ nhàn nhã, đi tới một tòa khác Lôi Trì mảnh vụn bên trên, bắt chước làm theo, đem mảnh này lục địa mảnh vụn bên trên tiên nhân giết thì giết, đuổi đuổi, rất nhanh quét dọn không còn, lúc này mới theo xích vàng đi tới ngũ sắc trên thuyền.

Ngũ sắc trên thuyền cũng thật nhiều tiên nhân, đang tại e sợ cho Oánh Oánh, Oánh Oánh một bên chống cự, một bên khống chế ngũ sắc thuyền đi tới, tránh đi mặt khác truy kích lâu thuyền, rất là khổ cực.

Tô Vân thi triển Tử Phủ ấn, Tứ Cực đỉnh ấn, Phần Tiên lô ấn, liên tục đổi hơn mười loại ấn pháp, đem những tiên nhân kia hoặc là trấn áp, hoặc là thiêu cháy thành tro bụi, hoặc là xua đuổi.

Tô Vân nâng lên hai tay, mắt không chớp nhìn mình chằm chằm bàn tay, vừa mừng vừa sợ: "Ta ấn cách nào so với lúc trước lợi hại rất nhiều! Sư Úy Nhiên còn khiêu chiến ta ấn pháp, cùng ta không phân cao thấp, nhưng lần này, đừng nói Tây Quân Úy Nhiên, liền xem như Đông Quân Trục Chí, ấn pháp cũng chưa hẳn là đối thủ của ta! Ta quả nhiên tại ấn pháp chi đạo bên trên có thiên phú cực cao!"

Từ lúc Đông Quân Phương Trục Chí cùng Tây Quân Sư Úy Nhiên chuyển tới Đế đình đến nay, Tô Vân liền liên tục gặp bọn họ liên thủ đả kích. Hai vị này đệ nhất tiên nhân khiêu chiến Tô Vân, mỗi lần đều khiêu chiến ấn pháp, Phương Trục Chí có thể đem Tô Vân đè ở trên đất đánh, chính là Sư Úy Nhiên cũng có thể cùng Tô Vân cân sức ngang tài.

Đây là Tô Vân nhìn thấy hai người bị xích vàng treo lên, cũng chưa từng cứu chữa nguyên nhân.

Hai người bọn họ, thậm chí một lần để Tô Vân đối với mình ấn pháp thiên phú sinh ra nghi ngờ!

Bất quá bây giờ, Tô Vân đối với mình ấn pháp lòng tin lại trở về, hơn nữa càng thêm khỏe mạnh.

"Tuy là ta tại ấn pháp bên trên lĩnh ngộ không nhiều, tuy là ta không có tu thành ấn chi đạo tam hoa, nhưng ta như trước là ấn pháp thiên tài!" Hắn tràn đầy tự tin.

Có hắn giúp đỡ, Oánh Oánh cuối cùng có thể an tâm điều khiển ngũ sắc thuyền.

Nàng thôi thúc chiếc thuyền này, nâng hai khối Lôi Trì mảnh vỡ toàn lực chạy, từ từ đem khoảng cách kéo ra, những

lâu thuyền kia cùng truy mạnh mẽ đuổi, lại càng ngày càng xa.

Cuối cùng, những lâu thuyền kia lại không đuổi theo, Tô Vân cùng Oánh Oánh đều thở phào nhẹ nhõm.

"Có lẽ, có thể nhiều tới ăn cướp mấy lần…" Tô Vân không khỏi lại động tâm tư.

Lúc này, một bóng người nhẹ nhàng rơi vào ngũ sắc trên thuyền, chắp hai tay sau lưng, bốn phía quan sát, thở dài nói: "Thuyền tốt, thuyền tốt! Người nào xa xỉ như vậy, vậy mà dùng ngũ sắc kim luyện chế lâu thuyền? Chiếc thuyền này, không giống chúng ta Tiên giới chi vật ah."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, nhẹ nhàng ho khan một tiếng, Oánh Oánh hiểu ý, lập tức rơi vào đầu vai của hắn, trên người quấn quanh xích vàng từ từ bơi lội.

Tô Vân thản nhiên nói: "Chiếc thuyền này, quả thực không phải Tiên giới chi vật, này thuyền chính là Thái Cổ chi vật, đến từ chúng ta vùng vũ trụ này phía dưới, Đế Hỗn Độn dừng chân mở ra chúng ta vũ trụ địa phương. Đây là một chiếc cổ xưa vũ trụ thuyền khai thác quặng."

Ánh mắt của hắn rơi vào cái này khách không mời mà đến trên người, chỉ thấy người này là trung niên nhân hình ảnh, giữ lại thanh tú râu, trên người quần áo mặc chỉnh tề, cẩn thận tỉ mỉ.

Khách không mời mà đến trên người mỗi một kiện đồ trang sức đều cực kỳ chú ý, vừa đúng treo ở nên ở vị trí bên trên, tóc của hắn cũng là chải một tia không loạn, mỗi một cây tóc đều có hắn chuyên môn vị trí.

Buộc tóc đai cùng quan, cũng là không có chút nào không ngay ngắn.

Đây là một cái cực kỳ nghiêm túc người.

Tô Vân xác nhận, bản thân chưa bao giờ thấy qua khuôn mặt này, trong ánh mắt của hắn lập loè trung niên nhân trí tuệ cùng ung dung.

Tô Vân mặc dù không có gặp qua người này, nhưng mà xác nhận bản thân nghe qua cái này nghiêm túc nam tử trung niên âm thanh, lúc ấy hắn trong lòng đất Lịch Dương trong phủ, trung niên nam nhân âm thanh mơ hồ không rõ, chẳng qua Tô Vân có thể xác nhận, tiên tướng Bách Lý Độc chính là cái này âm thanh.

Trung niên nam tử kia kinh ngạc nói: "Chẳng lẽ là từ trong Hỗn Độn hải vớt đi ra thuyền? Ta từng nghe bệ hạ nói qua, hắn từng thấy tên đầu sỏ Tô Vân, điều khiển thuyền đen đột kích giết hắn. Về sau thuyền đen rèn luyện đi rỉ sét, có lẽ liền lộ ra ngũ sắc kim bản chất."

Tô Vân cười nói: "Đúng, Nghịch Đế Bộ Phong, suýt nữa liền chết trong tay ta. Nghịch Đế tiên tướng Bách Lý Độc, có lẽ chính là các hạ rồi. Khanh vốn giai nhân, thế nhưng làm tặc? Ngươi nếu là chịu quy thuận…"

Trung niên nam tử kia Bách Lý Độc trên mặt kinh ngạc càng ngày càng đậm, bất thình lình cắt đứt hắn, nói: "Tô Thánh Hoàng có biết hay không, ngươi ta cách xa nhau chẳng qua năm trượng. Ta nếu là ra tay, năm trượng ở giữa, cho dù là Đế Tuyệt phục sinh, Đế Thúc tái xuất, đều cứu không được ngươi."

Oánh Oánh trên người truyền đến lớn xích vàng di động phát ra ào ào âm thanh, tiểu sách tiên gánh vác kim quan, kích động, hai đầu gối của nàng đã ngồi xuống!

Tô Vân đưa tay, ngừng lại Oánh Oánh, mặt mỉm cười nói: "Ta cũng không nói sai a? Bộ Phong, Đế Tuyệt đệ tử, sư ân như cha, Bộ Phong lại giết cha đoạt vị, gọi là Nghịch Đế,

không quá đáng a? Ngươi trợ giúp Bộ Phong thí quân đoạt vị, gọi ngươi là tặc, không quá đáng a?"

Bách Lý Độc bật cười, lắc đầu nói: "Tô Thánh Hoàng hiểu lầm…"

"Tiên tướng, vẫn là gọi ta là Tô các chủ đi."

Tô Vân lắc đầu nói: "Thánh Hoàng là tiên đình phong chức vụ, tại ngươi ta ở giữa, cũng không thích hợp xưng hô như vậy. Ta chính là thứ bảy Tiên giới Tô các chủ, các hạ là tiên đình tặc tướng, cũng không phải là cấp trên cấp dưới quan hệ."

Bách Lý Độc gật đầu, cười nói: "Ngươi trở thành Thiên Phủ Thánh Hoàng, báo lên cho tiên đình, chính là ta phê qua. Nói đến, ngươi xem như học sinh của ta, là môn hạ của ta. Chẳng qua ngươi hiện nay vì phản tặc, ta quả thực không thể cùng ngươi liên quan đến quá sâu. Tô các chủ, ngươi nói Đế Phong vì Nghịch Đế, ta vì phản tặc, có phần coi trọng Đế Tuyệt. Đế Tuyệt giang sơn, là từ đệ nhất tiên nhân trong tay cưỡng đoạt có được, vốn là liền đến vị bất chính. Đế Phong diệt trừ Đế Tuyệt, nhận được thiên địa chính thống, chẳng qua là lập lại trật tự."

Tô Vân nhíu lông mày.

Bách Lý Độc tiếp tục nói: "Năm đó Đế Tuyệt lừa gạt thứ sáu Tiên giới, nói thứ sáu Tiên giới là phàm gian, thứ năm Tiên giới mới thật sự là Tiên giới, muốn chúng ta phi thăng. Đợi đến thứ năm Tiên giới mục nát, hắn lại mưu hại mình đệ tử Sở Cung Dao, đoạt hắn số mệnh. Vi sư người, không liếm độc chi tình, ngược lại làm hại đệ tử, làm sao xứng làm lão sư? Hắn là kẻ đầu têu, đức không xứng vị, bởi vậy Đế Phong bắt chước."

Tô Vân bật cười: "Hiện nay Đế Phong hành động, lại cùng Đế Tuyệt có gì khác biệt? Hắn hành động, so Đế Tuyệt còn

muốn Đế Tuyệt. Ta chưa bao giờ thấy qua như thế mê muội không có năng lực chi Đế, cũng chưa từng gặp qua như thế mặt dày vô sỉ chi tướng."

Bách Lý Độc không để ý lắm, nói: "Ta vốn là sinh hoạt tại trăm dặm chi hà bờ sông, tuy có tài năng và học vấn, lại ăn không ngồi rồi, là bệ hạ phát hiện được ta tài năng, cất nhắc ta. Ta hiệu trung bệ hạ, lại có cái gì có thể chỉ trích? Mặt dày vô sỉ, ta chưa chắc, nhưng mà Tô các chủ lại có thể xưng tụng."

Hắn dừng một chút, nói: "Tô các chủ ấu bất hiếu liêm, là cha chỗ bỏ mà thành cô nhi. Các chủ mắt mù tâm mù, khắc giết Khúc Tiến, trà trộn tại quỷ thần ở giữa, cùng hồ bằng, cùng cẩu hữu, từ nhỏ tiếp xúc súc sinh chi đạo, chưa từng nghe qua nhân chi đạo. Đến lớn tuổi, gặp nghịch tặc Cầu Thủy Kính, Tả Tùng Nham, Tả Cầu hai người, tạo phản thí quân hạng người, vô pháp vô thiên, không vua không cha. Hai người tự thân dạy dỗ, Tô các chủ trò giỏi hơn thầy, vì vậy nhảy nhót, bái Tà Đế làm cha, bái Minh Đế làm huynh, cùng Đế Thúc hàng giới, cùng thi yêu một giuộc, nịnh nọt Thiên Hậu, cầm sắc đẹp mà tiến sàm ngôn tại Tiên Hậu, hèn hèn hạ hạ, chưa từng có Tô các chủ người."

Tô Vân tức giận đến thân thể run rẩy.

Chương 755 : Nghiền ép cùng phá cục (cuối năm cầu phiếu)

Chương 756: Nghiền ép cùng phá cục (cuối năm cầu phiếu)

Tô Vân khóe miệng run rẩy, từ trong hàm răng bắn ra một câu: "Bách Lý thất phu…"

"Nói hay lắm!" Oánh Oánh vỗ tay khen ngợi, tay nhỏ đập đến đùng đùng vang.

Tô Vân tức giận đến sắc mặt xanh mét, qua nửa ngày, hắn bất thình lình nộ khí mất hết, nghẹn ngào cười nói: "Oánh Oánh, ta biết ta mộ chí minh là do ai viết!"

Oánh Oánh nhất thời nghĩ tới, bọn họ bị Luân Hồi Thánh Vương đưa đến tương lai lúc, nhìn thấy Ai Đế Tô Vân lăng mộ, trong đó có mộ chí minh, văn từ phong cách, cùng Bách Lý Độc ngôn ngữ phong cách rất giống nhau!

Nàng nhất thời hai mắt tỏa sáng, phấn khởi chỉ vào Bách Lý Độc: "Sĩ tử, hắn chính là cái kia tại ngươi sau khi chết, còn muốn tại ngươi mộ phần đã nói ngươi chí lớn nhưng tài mọn hiếu sắc không có năng lực người!"

Tô Vân ho khan một tiếng, nói nhỏ: "Cái này có thể không cần phải nói."

"Chúng ta giết chết hắn, có hay không liền có thể đánh vỡ Luân Hồi, thay đổi tương lai?" Oánh Oánh liếc Bách Lý Độc một cái, nói nhỏ.

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, có thể xác nhận là, Bách Lý Độc chính là tương lai cái kia tại hắn mộ phần viết chữ sau khi chết còn muốn mắng hắn người, nếu là có thể lúc này liền diệt trừ Bách Lý Độc, chẳng phải là nói tương lai liền phát sinh thay đổi?

Nói không chừng, tương lai bản thân hẳn phải chết cái kia kết quả, cũng sẽ theo đó mà thay đổi!

Tiên tướng Bách Lý Độc quan sát cái này cổ quái một đôi tổ hợp, cười nói: "Ta đến đây kiểm tra là ai to gan như vậy, dám to gan kiếp tiên đình đạo, cướp tiên đình bảo vật. Ta còn không có đối hai vị ra tay, hai vị liền rục rà rục rịch, ý định xuống tay với ta, các ngươi thật sự là ác nhân."

Tô Vân cười nói: "Nếu làm đối thủ, tiên tướng không đúng Tô mỗ đầu người động tâm ư?"

"Động tâm."

Bách Lý Độc thẳng thắn, nói: "Diệt trừ Tô các chủ, cái kia Thái Cổ đệ nhất kiếm trận đồ, cũng liền không người xử lý. Từ đây Đế đình thất thủ, lại không phòng ngự tiên đình lực lượng. Bắc Cực Tử Vi, một cây chẳng chống vững nhà, Câu Trần Tiên Hậu, cũng không kiên định tạo phản, Thiên Hậu do dự không dám quyết, có thể qua lại qua. Còn Trường Sinh, Thiên Hậu môn hạ chó săn, không đáng để lo. Từ đây thiên hạ lại không ra sức phản kháng người, tại ta tiên đình đại quân gót sắt bên dưới, chúng sinh cuối cùng rồi sẽ rơi vào lặng im. Thứ bảy Tiên giới, lật tay có thể được."

Tô Vân lặng im phút chốc, cười nói: "Không nghĩ tới tại tiên tướng trong mắt, sinh tử của ta lại là trọng yếu như vậy."

Bách Lý Độc nghiêm nghị nói: "Nhìn thẳng vào đối thủ, mới là ta sở trường lớn nhất. Lúc trước ta nhìn thẳng vào tiên tướng Bích Lạc, xem tiên tướng Bích Lạc làm đối thủ. Ta quan

sát làm người xử thế, quan sát kỳ mưu khẽ nhìn biết, thậm chí hắn ngày thường sinh hoạt thường ngày, ăn uống ngủ nghỉ, ưa thích đồ ăn cùng thiếp thất, ta đều quan sát cực kỳ là cẩn thận. Chính là bởi vì như thế, ta mới có thể đánh bại hắn."

Đánh bại Đế Tuyệt tiên tướng Bích Lạc, là hắn kiêu ngạo nhất sự tình.

Thời điểm đó tiên tướng Bích Lạc là Tiên giới địa vị gần với Đế cùng sau tồn tại, Đế là Đế Tuyệt, nam tiên đứng đầu, sau là Thiên Hậu, nữ tiên đứng đầu. Nhưng mà hai người này rất ít quan tâm thế sự, thiên hạ việc lớn, nhiều giao cho tiên tướng Bích Lạc xử lý.

Tiên tướng Bích Lạc, là thời đại kia người thông minh nhất, bất luận triều chính vẫn là mưu lược, hắn đều xử lý đến ngay ngắn rõ ràng , bất kỳ người nào muốn tại dưới con mắt của hắn sinh sự, đều sẽ bị hắn bắt được!

Hắn là gần như không có khả năng bị đánh bại trí giả, thế nhưng là thua ở không có danh tiếng gì Bách Lý Độc tay.

Bách Lý Độc nương tựa theo đối với hắn hiểu rõ, khắp nơi trước hắn một bước, dẫn đến Bích Lạc thất bại, không thể cứu Đế Tuyệt cùng Đế Tuyệt giang sơn.

Một trận chiến này, Bách Lý Độc nổi danh, thay thế Bích Lạc, trở thành tân triều tiên tướng.

Oánh Oánh sắc mặt nghiêm túc nói: "Ngươi quan sát sĩ tử cũng rất cẩn thận, ngươi thậm chí biết hắn cuộc đời trải qua!"

Bách Lý Độc đạo nghiêm mặt nói: "Đây là bởi vì ta xem Tô các chủ làm đối thủ. Nếu là đối thủ, đương nhiên muốn cho cho đầy đủ coi trọng."

Tô Vân thở dài, nói: "Mà ta đối tiên tướng ngươi lại hoàn toàn không biết gì cả. Có lẽ, ngươi ở trong lòng đã có nhằm

vào đạo pháp thần thông của ta tính toán trước. Cái này cũng không công bằng."

Bách Lý Độc lộ ra tươi cười: "Trên đời này vốn là liền có thật nhiều không công bằng sự tình. Nói thí dụ như hiện tại. Ta có thể điều động tiên đình lực lượng, lẻn vào cố hương của ngươi, điều tra ngươi quá khứ, lão sư của ngươi, đồng học, ngươi thầm mến nữ hài, ngươi mối tình đầu, ngươi nhân tế kết giao, ta có thể tất cả nắm giữ. Ta thậm chí so ngươi hiểu rõ hơn chính ngươi."

Hắn buồn bã nói: "Học qua thứ gì, từng có những gặp gỡ, công pháp của ngươi hình thành, ngươi bước tiếp theo sẽ dùng cái gì thần thông, những này, ta đều rõ ràng tại ngực."

Tô Vân thở dài, không nhanh không chậm nói: "Cái này cũng liền thành tiên tướng ngươi thất bại nguyên nhân."

Tiên tướng Bách Lý Độc hơi giật mình.

"Ngươi biết ta, biết rõ thần thông của ta, đều là ta của quá khứ. Tiến bộ của ta thực sự quá nhanh, ngươi lấy ta của quá khứ tới phỏng đoán hiện tại công pháp của ta thần thông, sẽ chỉ nhận được một sai lầm kết quả."

Tô Vân mặt mang tươi cười, cười nhẹ nói: "Ngươi sẽ sai rất nhiều."

"Thật sao?"

Tiên tướng Bách Lý Độc cũng cười lên: "Thực ra có đôi khi, ta không cần đối ta đối thủ làm nhiều tìm hiểu, bởi vì phần lớn thời điểm, những này đối thủ thực lực tu vi kém xa ta. Chỉ là ta trời sinh tính cẩn thận gây ra mà thôi. Liền ví dụ như Tô các chủ, ngươi ta khoảng cách quá xa."

Thân hình của hắn khẽ động, đương đương tiếng chuông liền tự vang lên!

Tô Vân hoàng chung ẩn nấp tại không gian bên trong, tại hắn chuyển bước thời điểm, liền đụng vào chiếc này hồng chung phía trên!

Nhưng mà sau một khắc, Tô Vân liền cảm giác được ngập trời pháp lực nghiền ép mà tới!

Đúng, là nghiền ép!

Thuần túy lực lượng cuồng bạo, trực tiếp nghiền ép, xâm nhập hắn hoàng chung tầng thứ nhất vòng, tràn ngập tại hoàng chung phía trong mỗi một hẻo lánh, đem tất cả Tiên đạo phù văn tất cả định trụ!

Tiếp theo là hoàng chung tầng thứ hai vòng, cũng là không gì so sánh nổi pháp lực trực tiếp nghiền ép, đem cái kia từng mai từng mai Hỗn Độn phù văn định trụ, bơi lội Hỗn Độn sinh vật lập tức cứng ở tại chỗ!

Sau đó là tầng thứ ba kiếm đạo thần thông!

Tô Vân hoàng chung tầng thứ ba kiếm đạo thần thông lạc ấn cực kỳ mạnh mẽ, mỗi một cái lạc ấn cũng có thể bất cứ lúc nào biến thành hoàn chỉnh kiếm đạo thần thông, bất luận là Đạo Ngừng Ở Đây, vẫn là Sát Na Luân Hồi Bát Vạn Xuân, đều là kiếm đạo cực hạn thần thông!

Đối mặt bậc này thần thông, liền xem như Đế Phong cũng không phá giải phương pháp!

Nhưng mà Bách Lý Độc căn bản không đi phá giải.

Theo tiếng thứ ba tiếng chuông vang lên, hắn khủng bố pháp lực giống như cuồn cuộn hồng thủy, đem Tô Vân tất cả kiếm đạo thần thông ngâm tại pháp lực của mình mênh mông bên trong, trấn áp tại mênh mông biển lớn chỗ sâu nhất!

Hắn trực tiếp nghiền ép, thế như chẻ tre, theo sau chính là hoàng chung truyền đến tiếng thứ tư chấn động, thứ năm âm

thanh chấn động, thứ sáu âm thanh chấn động!

Trong khoảnh khắc, chuông vang tám tiếng, cho dù là Tô Vân vẫn lấy làm kiêu ngạo, uy lực mạnh nhất quỷ thần khó lường tầng thứ tám vòng, Trụ Quang luân, cũng không có thể ngăn cản Bách Lý Độc!

Bách Lý Độc pháp lực trực tiếp nghiền ép ở hoàng chung, định trụ Trụ Quang luân vận chuyển!

Đạo thứ tám tiếng chuông vang lên, thân hình của hắn cũng đã xuất hiện tại Tô Vân trước mắt!

Tô Vân lui về phía sau, ra chuông, đem hoàng chung đưa vào trong lòng bàn tay, liền muốn thôi thúc thần thông đem Bách Lý Độc luyện hóa, nhưng mà sau một khắc, trong bàn tay hắn hoàng chung nổ tung!

Oánh Oánh bay lên không nhảy lên, lớn xích vàng bay ra, hướng Bách Lý Độc bay tới!

Cùng lúc đó, sau lưng nàng kim quan thẳng bay lên, Tô Vân bắt lấy nắp quan tài, đem vách quan tài rút ra!

Kim quan nhất thời thôn phệ thiên địa tinh không, bốn phía không gian đổ sụp, hướng trong quan tài hạ xuống!

Bách Lý Độc thản nhiên: "Chí bảo chính là trấn áp số mệnh chi trọng khí, thằng nhóc vật dụng, bằng không liền có lớn tai họa!"

Oánh Oánh quát: "Thằng nhóc? Nơi này là Minh đô thư hùng thần trộm, Bắc Minh Song Sát, Thần Thông hải hiệp sách, Hỗn Độn hải giương buồm người! Cô nãi nãi cái nào tên tuổi lấy ra, đều dọa chết ngươi!"

Bách Lý Độc toàn thân bát trùng thiên Đạo cảnh lưu chuyển, cái kia xích vàng xuyên qua Đạo cảnh bên trong, chỉ thấy cái kia bát trùng thiên Đạo cảnh vô cùng dài , mặc cho

xích vàng thiên biến vạn hóa, không ngừng xuyên qua, cũng từ đầu đến cuối không có đi tới đệ nhất trùng thiên Đạo cảnh cuối cùng!

Còn kim quan thôn phệ không gian, thì là bị hắn tám đại Đạo cảnh ngăn ở quan tài miệng , mặc cho Oánh Oánh làm sao thôi thúc, cũng không cách nào đem hắn thu vào trong quan tài.

Bách Lý Độc cười nói: "Chí bảo cần ngày đêm tế luyện, vô số người cung phụng, mới có thể tế luyện tùy tâm. Các ngươi tâm không thành, pháp lực cũng không đủ, làm sao có thể đem chí bảo uy lực phát huy đến cực hạn?"

"Lại thêm ta đây?"

Tô Vân thôi thúc sau đầu vầng sáng, luân bên trong Ngũ phủ mỗi người phụ nhả Tiên Thiên Nhất Khí, nâng cao Oánh Oánh pháp lực!

Oánh Oánh nguyên bản pháp lực liền cực kỳ mạnh mẽ, mấy ngàn đóa đạo hoa không thể coi thường, pháp lực của nàng bình thường Tiên Quân Thiên Quân cũng có thể đánh một trận, lần này thôi thúc kim quan, vậy mà đem Bách Lý Độc tám đại bí cảnh kéo đến kẽo kẹt vang vọng, suýt nữa ngã vào trong kim quan!

Bách Lý Độc cau mày, ổn định thân thể, Tô Vân cùng Oánh Oánh hai người phát huy ra kim quan uy năng, có chút vượt qua dự tính của hắn.

Trên thực tế, giao thủ đệ nhất trong nháy mắt, hắn tiện ý biết đến bản thân đối Tô Vân thực lực tu vi có sai lầm phỏng đoán.

Hắn phá tan Tô Vân hoàng chung, lấy pháp lực đem hoàng chung trấn áp, vượt ra khỏi hắn dự đoán hai ba thành pháp lực!

Cũng may Đạo cảnh bát trùng thiên so Đạo cảnh nhị trùng thiên mạnh mẽ quá nhiều, cho dù nhiều hơn hai ba thành pháp lực, cho hắn tới nói cũng không quan trọng.

Nhưng Tô Vân thực lực so dự đoán nhiều hơn hai ba thành, thôi thúc kim quan liền không phải chuyện đùa.

Tô Vân vẫn cho là pháp lực của mình không bằng Oánh Oánh, bởi vậy để Oánh Oánh tới nắm giữ kim quan cùng xích vàng, nhưng Bách Lý Độc lại cảm ứng được, Oánh Oánh pháp lực tuy mạnh mẽ, nhưng thôi thúc kim quan cùng xích vàng lúc lớn mà không mạnh.

Tô Vân gia nhập trong đó lúc, thoáng cái liền đem kim quan cùng xích vàng chỗ kinh khủng phát huy ra!

Đặc biệt là Tô Vân điều động Ngũ phủ lực lượng về sau, năm tòa Tử Phủ bên trong truyền đến lực lượng dường như cùng Tô Vân lực lượng đồng nguyên sinh ra, lại không bằng Tô Vân lực lượng tinh thuần, bị Tô Vân điều động về sau cũng không thể coi thường!

Hắn điều động Ngũ phủ, thôi thúc kim quan cùng xích vàng, liền để Bách Lý Độc có chút trứng chọi đá đâm lao phải theo lao.

Cùng lúc đó, Tô Vân vươn người đứng dậy, hướng kim quan quan nơi cửa Bách Lý Độc đánh tới.

Bách Lý Độc cau mày: "Loại này đấu pháp…"

Hắn một bên muốn đối đỡ kim quan xích vàng, một bên Tô Vân lại cận thân đánh tới, xích vàng lúc này đã vô tận kéo dài, xuyên qua hắn năm tòa Đạo cảnh, xiềng xích đem hắn năm tòa Đạo cảnh bên ngoài trường thành quấn quanh.

Mà kim quan thì đem hắn tám đại Đạo cảnh vững vàng hút lại!

Hắn ngẩng đầu lên, chỉ thấy Tô Vân một quyền ầm đến, đạo pháp thần thông tại nắm đấm bốn phía sôi trào, xoay tròn, hóa thành một cái khổng lồ chuông lớn, mênh mông cuồn cuộn thẳng đến Đạo cảnh bên trong hắn mà tới!

Cái loại này kỳ diệu đạo pháp, tinh tế quan sát, có một loại rung động lòng người lại mê người đẹp!

"Coong ——— "

Tô Vân đại khai đại hợp, một đường giết vào hắn Đạo cảnh, thế như chẻ tre, lại muốn tại hắn tám đại Đạo cảnh bên trong cùng hắn nhất quyết sinh tử!

Tô Vân xung kích chi thế cực kỳ mãnh liệt, hướng về phía trước Bách Lý Độc trấn áp Tô Vân hoàng chung, chưa hề kịp thưởng thức, hiện tại tinh tế quan sát, lại khiến hắn thay đổi sắc mặt.

Tô Vân hoàng chung chứa đựng ba ngàn Tiên đạo cơ sở, Tiên đạo phù văn, cùng với Hỗn Độn phù văn, kiếm đạo thần thông, ấn pháp thần thông, chư Đế lạc ấn các loại.

Trong này, để hắn thay đổi sắc mặt có rất nhiều, Tô Vân đối Tiên đạo phù văn lĩnh ngộ, đối Hỗn Độn phù văn lĩnh ngộ, đều để hắn khắc sâu ấn tượng.

Đặc biệt là chư Đế lạc ấn, vô cùng rõ ràng.

Đây là đệ nhất tiên nhân mới có vinh hạnh đặc biệt, chỉ có đệ nhất tiên nhân thiên kiếp bên trong, mới có thể xuất hiện chư Đế thân ảnh.

Mà Tô Vân thần thông bên trong, chư Đế lạc ấn vô cùng rõ ràng, hắn lại giống như là thấy tận mắt chư Đế đồng dạng, mới có thể tại thần thông trung tướng chư Đế diễn hóa đến rất sống động!

Tô Vân hoàng chung bên trên, còn có hắn cũng xem không hiểu thần thông, giống như năm đó hắn nhìn Đế Tuyệt Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân lúc kinh diễm đồng dạng, hắn đối mặt Tô Vân thần thông, cũng có một loại kinh tâm động phách kinh diễm cảm giác!

Bách Lý Độc trong mắt tinh quang lấp lóe, nhìn Tô Vân như là xông pha chiến đấu thế như chẻ tre Man Ngưu, đánh xuyên bát trùng thiên, giết tới trước mặt mình.

Tô Vân một quyền đối diện ầm đến, hoàng chung chấn động, tiếng chuông bên trong thanh âm của hắn vô cùng rõ ràng truyền vào Bách Lý Độc trong tai: "Tiên tướng có hay không có chân chính thử nghiệm tìm hiểu đạo pháp của ta?"

Bách Lý Độc phát hiện bản thân có khả năng điều động tu vi quả thực có hạn, không khỏi cau mày. Cái này khiến hắn có chút không quá quen thuộc.

Hơn nữa hắn phát hiện, hắn đối Tô Vân hiểu rõ, quả thực hợp với mặt ngoài.

Lần này hơi chút tiếp xúc, hắn lập tức phát hiện Tô Vân cái này vừa mới bộc lộ tài năng thiếu niên, giống như là dưới nước băng sơn, ẩn giấu đi rất nhiều thần bí.

"Ầm!"

Bách Lý Độc ra tay, nghênh tiếp Tô Vân nắm đấm, Tô Vân thấy được hiện nay trên đời tinh xảo nhất chính xác Tứ Cực đỉnh ấn.

Bách Lý Độc thi triển, chính là Tứ Cực đỉnh ấn, sâm ma Tứ Cực đỉnh tích chứa đại đạo lĩnh ngộ thần thông.

Rất nhiều gặp qua Tứ Cực đỉnh người, đều sẽ thử nghiệm từ món chí bảo này trên người tìm hiểu ra cái gì, Thủy Oanh Hồi, Tô Vân, Phương Trục Chí, Sư Úy Nhiên đám người, đều là như thế.

Phương Trục Chí tại ấn pháp phía trên có thiên phú kinh người, tài nghệ trấn áp quần hùng, Tô Vân Tứ Cực đỉnh ấn rất lâu không có phát triển, kém xa hắn.

Nhưng Phương Trục Chí Tứ Cực đỉnh ấn tại Bách Lý Độc phía trước cũng khó gọi hoàn mỹ.

Bách Lý Độc thi triển Tứ Cực đỉnh ấn, là Tô Vân thấy qua hoàn mỹ nhất Tứ Cực đỉnh ấn, tựa như là chân chính Tứ Cực đỉnh bày ở trước mặt hắn, tìm không ra nửa điểm khác biệt!

Hắn một ấn đánh ra, giống như là toà kia trôi lơ lửng ở Hỗn Độn hải bên trên, trấn áp Đế thi chí bảo đích thân tới!

Nhưng mà sau một khắc, cái này hoàn mỹ như vậy Tứ Cực đỉnh ấn, liền bị Tô Vân quyền phong bên trong tràn ra một đạo tử quang chặt đứt một chân, tại chỗ phá vỡ!

—— —— cuối năm, 20 năm cuối cùng hai ngày, đại gia gấp đôi nguyệt phiếu cũng tới, lão tử còn ở bên ngoài họp, ngày, hôm qua cầu phiếu cầu sớm. Lại cầu một chút phiếu a, (nào đó heo chửi toét miệng đi ra).

Chương 756 : Sư huynh?

Chương 757: Sư huynh?

Hai người quyền cùng ấn va chạm, tiếng chuông vang lên thời điểm, Bách Lý Độc lập tức nhìn thấy bản thân ngón út bất thình lình bị một đạo tử quang chặt đứt, hắn quyết định thật nhanh, lập tức biến chiêu!

"Tứ Cực đỉnh bị phá đi!"

Trong lòng của hắn nhấc lên sóng to gió lớn, Tứ Cực đỉnh bị chém đứt chân đỉnh sự tình, hắn đương nhiên biết rõ, cũng phái người bốn phía điều tra, thủy chung không có kết quả.

Hắn cùng Tô Vân quyền ấn giao nhau, ngón út lập tức bị chém đứt, hắn liền biết Tứ Cực đỉnh bị phá có thể cùng Tô Vân liên quan đến.

Trước mặt mình người này, ở trước mặt hắn thi triển bất kỳ liên quan tới Tứ Cực đỉnh thần thông, đều là tự tìm đường chết!

Hắn biến hóa ấn pháp, Tô Vân cùng Oánh Oánh lập tức chỉ cảm thấy nội tâm hầu như cũng bị lôi kéo ra thân thể, cái trán nhất thời trở nên căng phồng, thân bất do kỷ hướng Bách Lý Độc tung bay đi!

Bách Lý Độc thi triển, chính là Phần Tiên lô ấn!

Lòng bàn tay phải của hắn lõm bên dưới, tựa như một cái uy năng thôi phát đến cực hạn Phần Tiên lô!

Trong lò là hoả táng tất cả hỏa diễm, là liệt hỏa trạng thái Đế Thúc chi não , bất kỳ người nào , bất kỳ cái gì bảo vật, đều

không thể chống cự được Đế Thúc chi não phá giải, cuối cùng chỉ có ở trong lò hoả táng thành tro!

Mà Phần Tiên lô bắn ra đáng sợ linh lực, cũng có thể đem tiên nhân nội tâm trực tiếp từ trong cơ thể lôi kéo đi ra, để cho bọn họ đầu lâu nổ tung!

Bách Lý Độc Phần Tiên lô ấn , đồng dạng là hoàn mỹ đến cực hạn, hoàn mỹ đến tựa như đem Phần Tiên lô sao chép lại đi ra!

Không chỉ có như thế, hắn còn bổ sung Phần Tiên lô chỗ thiếu sót.

Phần Tiên lô bởi vì bị Tứ Cực đỉnh đánh lén, dẫn đến luyện thành lúc cũng lưu lại sơ hở. Cái này sơ hở chính là vách lò bên trên Tứ Cực đỉnh ấn, Tô Vân đã từng căn cứ ấn ký này, nhiều lần phá Phần Tiên lô.

Mà ở Bách Lý Độc Phần Tiên lô in lên, lại không có cái này sơ hở.

Chí bảo vạn hoa Phần Tiên lô bản thân cũng không có thể chữa trị cái này sơ hở, Bách Lý Độc quan sát nó mà luyện thành Phần Tiên lô ấn, lại đem sơ hở tu bổ, để cái này ấn pháp trở nên hoàn mỹ vô khuyết!

Hoàn mỹ như vậy ấn pháp, Tô Vân cho dù tại Phương Trục Chí trên người cũng chưa từng nhìn thấy qua!

Bách Lý Độc giống như là Vạn Hóa Phần Tiên lô chân chính rèn đúc người đồng dạng, biết chiếc này chí bảo tất cả đạo diệu, tất cả biến hóa, đồng thời có thể đem vận dụng thành thạo hóa thành thần thông.

Tô Vân không khỏi thay đổi sắc mặt, nếu như Bách Lý Độc là quan sát Phần Tiên lô, mà tìm hiểu ra loại này ấn pháp, như vậy người này tài trí chỉ sợ cao tới đáng sợ!

“Hơn nữa bậc này ấn pháp thiên phú, không kém gì ta!” Trong lòng của hắn thầm nghĩ.

“Coong ——— “

Tiếng chuông vang lên, hai người quyền, ấn giao chiến, Bách Lý Độc lập tức cảm giác được Tô Vân cái kia cuồn cuộn pháp lực cùng thần thông uy năng, hướng mình như bài sơn đảo hải tập kích mà tới.

Hiện tại, hắn mới lĩnh ngộ Tô Vân thần thông đến cùng mạnh mẽ ở nơi nào, Tô Vân hoàng chung thần thông mênh mông cuồn cuộn, như bẻ cành khô, dù là Phần Tiên lô có chiến lực mạnh nhất chí bảo uy danh, đối mặt Tô Vân hoàng chung thần thông, như trước không chiếm được bất kỳ tiện nghi.

Hai loại thần thông giao chiến, Phần Tiên lô khắc ở về mặt chiến lực không chiếm được bất kỳ tiện nghi, liền tương đương với hoàng chung cùng Phần Tiên lô hai loại chí bảo giao chiến, Phần Tiên lô không có chiếm được bất kỳ tiện nghi!

“Cái này chẳng phải là nói, hắn hoàng chung đã tăng lên tới có thể so với chí bảo cấp độ? Bậc này đạo hạnh, thật sự là đáng sợ!”

Tiên tướng Bách Lý Độc thấy Phần Tiên lô ấn không thể thắng, lập tức đổi loại thứ ba ấn pháp, chí bảo đế kiếm kiếm hoàn!

Đây là Đế Phong chí bảo, mượn Phần Tiên lô luyện chế mà thành.

Đế Phong được Đế Tuyệt Tiên triều tích lũy bảo vật, lại đem thí quân đoạt vị chi chiến bên trong tử nạn tiên nhân, Đế Tuyệt dòng chính, tất cả trấn áp tại Phần Tiên lô bên trong, đem bọn hắn nội tâm xem như luyện khí tài liệu, đem bọn hắn

thân thể xem như thôi thúc Phần Tiên lô nhiên liệu, đem bọn hắn đại đạo và khí huyết, cô đọng đến chí bảo mới bên trong.

Đế kiếm kiếm hoàn, bao hàm Đế Phong Cửu Huyền Bất Diệt cùng kiếm đạo cửu trùng thiên, Cửu Huyền Bất Diệt bị hắn tu luyện tới cửu trùng thiên, kiếm đạo cũng được hắn tu luyện tới cửu trùng thiên.

Hai cái cửu trùng thiên tính gộp lại, tạo thành kiếm hoàn.

Bảo vật này nếu là luyện thành, không cách nào bị hủy diệt, hơn nữa có được tất cả chí bảo bên trong mạnh nhất phong mang!

So sánh lẫn nhau tới nói, Đế Phong kiếm hoàn là dùng Vạn Hóa Phần Tiên lô luyện chế mà thành, lẽ ra bao trùm tại cái khác chí bảo phía trên, trở thành đệ nhất chí bảo. Hoàn chỉnh kiếm hoàn, là có khả năng nhất phá Tô Vân hoàng chung, nhưng cũng tiếc chính là, đế kiếm cũng không có triệt để luyện thành.

Món chí bảo này còn chưa hoàn toàn luyện thành lúc, bị Tô Vân gọi đến Tử Phủ cắt đứt, thế cho nên chỉ là bán thành phẩm.

Mà tại tiên tướng Bách Lý Độc trong tay, kiếm hoàn ấn lại có được chí cường phong mang, vô song kiếm ý!

Hắn giống như là so Đế Phong còn muốn hiểu Đế Phong, kiếm hoàn ấn trong tay hắn, thi triển ra đế kiếm kiếm hoàn lý tưởng nhất hình thái, bất diệt chí bảo, vô song phong mang!

Hai người quyền ấn giao chiến, kiếm hoàn vô song phong mang tại hoàng chung phía trong nổ tung, khuấy động, Tô Vân xương ngón tay cơ hồ bị cắt nát, nhưng tiên tướng Bách Lý Độc tay phải cũng máu thịt be bét, thậm chí bắt đầu nhanh chóng già yếu, đại đạo mục nát!

Bách Lý Độc cau mày, tay phải của hắn chỉ còn lại có bốn ngón tay, bốn ngón tay nghênh chiến Tô Vân, kiếm hoàn ấn tinh diệu không cách nào hoàn toàn phát huy ra, để hắn có chút thua thiệt.

Ngắn ngủi ba chiêu thần thông, Oánh Oánh đã thôi thúc lớn xích vàng, để xích vàng đột phá đến tầng thứ tám Đạo cảnh.

Bách Lý Độc thấy thế, không chần chờ nữa, thi triển ra thức thứ tư ấn pháp.

Tô Vân trong lòng giật mình: "Tử Phủ ấn!"

Bách Lý Độc thi triển, rõ ràng là Tử Phủ ấn!

Bách Lý Độc cái này một ấn cũng hết sức hoàn mỹ, liền xem như Tô Vân tự thân thi triển, cũng chỉ như thế!

Bách Lý Độc cái này một ấn lại là nhằm vào kim quan mà đi, một ấn đánh vào trong kim quan, lập tức vươn người đứng dậy, xảo trá tàn nhẫn, mạnh mẽ bỏ qua kim quan hấp lực, đem lớn xích vàng kể cả Tô Vân cùng một chỗ để qua sau lưng!

"Tô các chủ chí bảo rất nhiều, ta không địch lại vậy."

Bách Lý Độc nghênh ngang rời đi, thản nhiên nói: "Chẳng qua nếu nói chí bảo số lượng, ta tiên đình chưa hẳn không bằng các hạ."

Thân hình của hắn rất nhanh biến mất.

Oánh Oánh xích vàng khóa cái không, không khỏi sững sờ ở, lớn xích vàng từ trước tới nay đánh đâu thắng đó, chưa gặp được đối thủ, liền xem như Tây Sơn tán nhân Nguyệt Chiếu Tuyền các loại sống ngàn vạn tuổi trở lên lão quái vật, cũng nói khóa liền khóa, Nguyệt Chiếu Tuyền đám người một thân tu vi mạnh mẽ cũng phản kháng không được.

Nhưng mà Bách Lý Độc với tư cách tiên đình "Nhân tài mới xuất hiện", lại dễ như trở bàn tay tránh thoát xích vàng,

thậm chí để kim quan cũng không cách nào đem hắn bắt!

Đây là Oánh Oánh nắm giữ kim quan xích vàng về sau chuyện chưa từng có.

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị, cúi người xuống, từ boong thuyền nhặt lên một cái ngón út.

Căn này ngón út, chính là Tô Vân lấy Hồng Mông Hỗn Nguyên trảm, từ Bách Lý Độc trên tay phải chém xuống ngón út!

"Tứ Cực đỉnh, Phần Tiên lô, đế kiếm kiếm hoàn, những này còn dễ nói. Hắn có địa phương đi học. Nhưng Tử Phủ ấn, hắn từ chỗ nào học được?"

Tô Vân xoay tròn căn này ngón út, quan sát tỉ mỉ thần thức, thản nhiên nói: "Thứ sáu Tiên giới Tử Phủ, hủy diệt tại đệ nhất tiên nhân Sở Cung Dao cùng Đế Tuyệt trong trận chiến ấy, hiển nhiên, Bách Lý Độc chỉ có trước đó, mới có thể tìm đến thứ sáu Tiên giới Tử Phủ, quan sát Tử Phủ, mà hợp thành Tử Phủ ấn. Chẳng qua, nếu như hắn là khi đó nhân vật, đại đạo của hắn cũng đã bắt đầu mục nát a?"

Oánh Oánh lẳng lặng nghe, bất thình lình nói: "Chẳng qua từ vừa rồi cùng hắn giao thủ tình huống đến xem, hắn tám đại Đạo cảnh, cũng không mục nát hóa thành tro tàn dấu hiệu, chứng minh hắn còn rất trẻ, cũng không phải là tiên tướng Bích Lạc như vậy cổ xưa nhân vật."

Tô Vân lấy ra hộp ngọc, đem cái này viên đầu ngón tay trịnh trọng thu lại, nói: "Đây là chỗ cổ quái. Bích Lạc có khả năng học được Tử Phủ ấn, Bách Lý Độc tuyệt đối không thể học được, nhưng mà hết lần này tới lần khác học được. Hoặc là Luân Hồi Thánh Vương truyền thụ cho hắn, hoặc là hắn tới qua thứ bảy Tiên giới Tử Phủ. Hoặc là…"

Hắn dừng một chút, nói: "Hắn so với chúng ta tưởng tượng được muốn cổ xưa rất nhiều! Cũng may có căn này đầu ngón tay, Đổng Phụng Thần Vương sẽ nói cho chúng ta biết đáp án!"

Đổng Phụng Đổng thần y là Thiên Hậu chi tử, tại y thuật bên trên có hơn người thành tựu, hắn có thể thông qua căn này đầu ngón tay, suy tính ra Bách Lý Độc tuổi thật.

Oánh Oánh điều khiển ngũ sắc thuyền, tiếp tục hướng Đế đình chạy tới.

Tiên tướng Bách Lý Độc đưa mắt nhìn chiếc thuyền này đi xa, phía sau của hắn, tiên đình mặt khác lâu thuyền đuổi theo, lại bị hắn đưa tay chặn lại.

"Giặc cùng đường chớ đuổi."

Tiên tướng Bách Lý Độc thản nhiên nói: "Chính sự quan trọng hơn."

Những lâu thuyền kia bên trên các tiên nhân nhao nhao khom người đồng ý, mỗi người bận rộn ra.

Tiên tướng Bách Lý Độc ánh mắt lấp lóe, thấp giọng nói: "Tô Thánh Hoàng, ngươi thật sự có chút bản lĩnh, năng lực của ngươi cũng quả thực vượt ra khỏi dự tính của ta. Ngươi trưởng thành rất nhanh, rất nhanh…"

Đồng tử của hắn bên trong hiện lên một đạo tử khí, tiên nguyên từ từ phát sinh biến hóa, loại biến hóa này Tô Vân hết sức quen thuộc. Bách Lý Độc tiên nguyên, đang tại từ bình thường tiên nguyên chuyển hóa làm Tiên Thiên Nhất Khí!

Đây chính là tu luyện Tiên Thiên Nhất Khí tồn tại đặc thù!

Tiên Thiên Nhất Khí có thể chuyển hóa làm mặt khác tính chất tiên khí!

Tô Vân cũng có thể làm như vậy, chỉ là bởi vì hắn Tiên Thiên Nhất Khí mạnh nhất, không cần phải làm như thế, nhưng "Một là Dịch" câu nói này, tại Tiên Thiên Nhất Khí bên trên vận dụng đến vô cùng nhuần nhuyễn.

Đương nhiên, Bách Lý Độc Tiên Thiên Nhất Khí cùng Tô Vân Tiên Thiên Nhất Khí vẫn là có chỗ khác biệt, hắn Tiên Thiên Nhất Khí xuất từ Tử Phủ, trong đó phù văn xuất từ Luân Hồi Thánh Vương. Luân Hồi Thánh Vương Tiên Thiên Nhất Khí phù văn thì là chép tự Hỗn Độn thất công tử Tử Phủ, bởi vì Tử Phủ bên trong hồng mông phù văn từ khác nhau góc độ nhìn có khác biệt chi tiết, bởi vậy Luân Hồi Thánh Vương sao chép chỉ được hắn hình, không được hắn tủy.

Tô Vân Tiên Thiên Nhất Khí lúc trước cũng là đến từ Tử Phủ, dựa vào Tử Phủ bên trong Tiên Thiên phù văn tới tu luyện Tiên Thiên Nhất Khí. Nhưng mà trước đó không lâu hắn tìm hiểu ra sơ cấp hồng mông phù văn, cùng Luân Hồi Thánh Vương ghi chép phù văn liền có điều khác biệt.

Cả hai nhìn như đồng dạng, thực ra có căn bản khác nhau.

Bất quá, Bách Lý Độc tu luyện, quả thực là Tiên Thiên Nhất Khí!

Cái này có lẽ chính là hắn bất lão nguyên nhân.

"Tu vi của ngươi tinh tiến tốc độ, để cho ta cũng theo đó sợ hãi ah. Chẳng qua, ngươi lớn lên lại nhanh, tại cuồn cuộn đại thế phía trước, cũng nhỏ yếu giống như sâu kiến."

Bách Lý Độc xoay người rời đi: "Kết cục của ngươi, đã được quyết định từ lâu, thay đổi không được, cũng không thể nào thay đổi. Nghênh đón ngươi, chỉ có thân bại danh liệt!"

Ngũ sắc thuyền kéo vận hai khối Lôi Trì mảnh vỡ, tốc độ kém xa trước đây, qua hơn hai tháng, mới trở lại Đế đình.

Dọc đường, bọn họ lại đi qua ít vi cùng Đế bên ngoài tòa các loại động thiên, lúc đến, những này động thiên tiên nhân ham muốn ngũ sắc thuyền, nhao nhao đến đây cướp đoạt, nhưng mà trở lại lúc, cứ việc kéo lấy hai tòa đại lục mảnh vỡ, tốc độ phi hành lại chậm, cũng không có tiên nhân tranh đoạt.

Tô Vân lấy một đạo Trụ Quang luân, hóa đi cả thuyền tiên nhân, đem tiên nhân kể cả đại đạo tu vi cùng với Tiên Linh, cùng một chỗ hóa thành tro tàn, để cái này động thiên mặt khác tiên nhân không rét mà run.

Thậm chí có nhiều chỗ tin đồn, ngũ sắc người trên thuyền không phải sách tiên, mà là tuyệt thế ma vương, Thần Thông hải bên trong vong linh. —— bởi vì có người tại Thái Cổ cấm khu thấy qua chiếc thuyền này.

Tin đồn, cái này tuyệt thế ma vương lái thuyền rời đi Thần Thông hải, chính là vì bắt lấy tiên nhân, hấp thu bọn họ một thân tinh hoa, mà tiên nhân bị ma vương hít một hơi về sau, liền chỉ còn lại có đốt qua tro tàn.

Cái này chuyện lạ, lại có mũi có mắt, đem vài toà động thiên tiên nhân bị dọa sợ đến hoảng sợ đủ loại, nhìn thấy trên trời có ngũ sắc quang bay qua, liền thật sớm trốn đi, e sợ cho bị cái kia tuyệt thế ma vương tìm đến trên cửa.

Tô Vân cùng Oánh Oánh đối với cái này hoàn toàn không biết gì cả, nếu như biết, Oánh Oánh liền không khỏi muốn đắc ý dào dạt lên, khoe khoang dọc theo con đường này chiến quả.

Tô Vân đem hai khối đại lục bỏ xuống, để Âu Dã Vũ muốn phương pháp nấu chảy, chế tạo thuộc về Đế đình Lôi Trì.

Hắn lại lấy ra Lịch Dương phủ, tìm tới Cầu Thủy Kính đám người, cùng với năm đó nghiên cứu Lịch Dương phủ cùng Thuần Dương Lôi Trì Thông Thiên các cao thủ, mọi người tụ

tập một nhà, trao đổi nên như thế nào mới có thể luyện chế mới Lôi Trì.

Mọi người thảo luận đến khí thế ngất trời, bất thình lình, có người hỏi: "Không có Ôn Kiều, cho dù luyện thành mới Lôi Trì, ai tới khống chế?"

Lời vừa nói ra, nhất thời lặng ngắt như tờ.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, qua rất lâu, có người nói: "Vũ tiên nhân có lẽ có thể, chỉ tiếc hắn đã chết. Ôn Kiều lại rơi vào tay địch…"

Tô Vân hắng giọng một cái, nói: "Khống chế mới Lôi Trì người kia, ta đã có nhân tuyển, người này tại kiếp vận chi đạo bên trên thành tựu còn tại Vũ tiên nhân phía trên. Lúc trước Vũ tiên nhân cũng không thể không thỉnh giáo nàng, mời nàng chỉ điểm, thậm chí đem nhân ma Bồng Khao cũng bán cho nàng làm nô bộc."

Hắn dừng một chút, nói: "Các ngươi không dùng qua hỏi việc này, cứ việc luyện chế mới Lôi Trì. Người này, ta nhất định sẽ tìm trở về!"

Mọi người lúc này mới yên tâm, tiếp tục thảo luận thiết kế mới Lôi Trì.

Tô Vân ánh mắt xa thẳm, có chút mê mẩn.

Lúc này, có người tới báo, nói: "Đổng Thần Vương mời Thánh Hoàng đi vào, nói cái kia đầu ngón tay thời đại có đầu mối!"

P/S : Đa tạ lão Phạm Ngọc Hải đáp 1000 phiếu :'(

Đa tạ cafe của 3 lão Nguyễn Hữu Lâm, Phan Đại Lộc, Hoàng Huy Hiệp :'(

Đa tạ lão Phạm Ngọc Hải đáp 1000 phiếu :'(

Đa tạ cafe của 3 lão Nguyễn Hữu Lâm, Phan Đại Lộc, Hoàng Huy Hiệp :’(

Đa tạ lão Phạm Ngọc Hải đáp 1000 phiếu :’(

Đa tạ cafe của 3 lão Nguyễn Hữu Lâm, Phan Đại Lộc, Hoàng Huy Hiệp :’(

Chuyện quan trọng phải nhắc lại 3 lầnnnnnnnnnnnn

Chương 757 : Tái giá đại nghiệp, xa xa không vợ

Chương 758: Tái giá đại nghiệp, xa xa không vợ

Tô Vân đi tới Đổng Thần Vương Đổng Phụng Thần Vương điện, Đổng Phụng không biết sử dụng phương pháp gì, đem Bách Lý Độc cái kia ngón út tế luyện thành bảo vật, tế lên về sau phóng đại nhìn chi tiết.

Hắn trong trong ngoài ngoài, tỉ mỉ quan sát, vô cùng nghiêm túc, thậm chí không có chú ý tới Tô Vân đến.

Trì Tiểu Dao đang vì hắn trợ thủ, nhìn thấy Tô Vân tới, vội vàng khoát tay áo, ra hiệu Tô Vân đừng quấy nhiễu hắn.

Tô Vân không dám lên tiếng, chỉ thấy Đổng Thần Vương đem đầu ngón tay kia phóng đại đến cực hạn về sau, từ máu thịt đường vân ở giữa tinh luyện đi ra một chút nội tâm mảnh vỡ, —— Tô Vân dùng Hồng Mông Hỗn Nguyên trảm, chặt đứt căn này đầu ngón tay, dẫn đến Bách Lý Khê có một phần nội tâm cùng bản thể thoát khỏi, lưu tại đầu ngón tay bên trong.

Một chiêu này uy lực quá mạnh, dẫn đến lưu tại đầu ngón tay bên trong nội tâm bị chấn nát, biến thành một chút còn sót lại chấp niệm, có lạc ấn tại máu thịt trong văn lý, có khắc ở xương cốt bên trên.

Đây là mạnh mẽ tiên nhân, hắn máu thịt thường thường sẽ hóa thành Thần Ma nguyên nhân.

Hồng Mông Hỗn Nguyên trảm là Tiên Thiên Nhất Khí thần thông, chặt đứt Bách Lý Khê đầu ngón tay sẽ sinh ra một cái

hiệu quả, Bách Lý Khê đầu ngón tay kia từ sinh lý trên ý nghĩa biến mất, tựa như chưa từng tồn tại đồng dạng. Cho dù dùng tạo hóa chi thuật, cũng không thể để hắn lại dài ra một cái ngón út tới.

Đây chính là Tiên Thiên Nhất Khí thần thông chỗ lợi hại!

Đương nhiên, nếu là Bách Lý Khê cường đại như Tà Đế, hoặc là cùng Tô Vân đồng dạng, tu luyện tương tự Tiên Thiên Nhất Khí đạo pháp, cũng có thể để cho mình đứt ngón tay tái sinh.

Lúc này, Đổng y sư không biết dùng phương pháp gì, để đầu ngón tay bên trong còn sót lại nội tâm bản thân trưởng thành, sinh trưởng.

Dần dần, đầu ngón tay bên trong thế mà sinh ra một cái lơ mơ mê mê nội tâm tới!

Tô Vân nhìn căn này đầu ngón tay từ đầu ngón tay hình thái biến thành hình dạng người, trong nội tâm đừng nhắc tới có bao nhiêu kinh ngạc.

Oánh Oánh từ trên bả vai hắn nhô đầu ra, nhìn thấy căn này đầu ngón tay từ không tới có, từ từ sinh ra nội tâm, từ từ biến hóa thành người, nhất thời trong nội tâm tràn đầy đối Đổng Phụng Đổng Thần Vương tôn kính cùng sợ hãi.

Cái kia ngón út có tay có chân, còn có tai mắt mũi miệng, nó so hai người còn muốn kinh ngạc, lặp đi lặp lại quan sát bản thân, nói: "Cổ quái cũng lạ! Ta là ai? Ta đến từ chỗ nào? Ta sắp sửa đến nơi nào đi?"

Đổng Thần Vương thở phào nhẹ nhõm, ngẩng đầu liền nhìn thấy Tô Vân, nói: "Các chủ tới thật đúng lúc. Ta vừa mới đo qua nó cốt linh, cũng đo qua máu thịt tuổi tác, hiện tại đang tại đo nó nội tâm tuổi tác."

Tô Vân kinh ngạc vô cùng, cười nói: "Thần Vương thật sự là cẩn thận."

"Tân học chính là muốn lặp đi lặp lại nghiệm chứng, theo đuổi chân lý. Có khả năng nghiệm sai mới là tân học, bằng không chính là mê tín."

Đổng Thần Vương nói: "Ta từ máu, xương cùng linh ba phương diện đo tuổi của nó, cho ra một cái ở giữa giá trị, khoảng cách đầu ngón tay chủ nhân chân thực tuổi tác, liền coi như là không xa."

Tô Vân cũng không biết hắn y học thành tựu không ngờ đến một bước này, thầm nghĩ: "Nguyên Sóc những năm này tân học phát triển tấn mãnh, đợi một thời gian tất thành đại khí, đáng tiếc tiên đình sẽ không cho thời gian này."

Đổng Thần Vương hỏi cái kia đầu ngón tay tiểu nhân, nói: "Ngươi nội tâm bao nhiêu tuổi?"

Cái kia đầu ngón tay tiểu nhân từ trong lúc kinh ngạc tỉnh lại, nói: "Nếu là nói đầy đủ nội tâm, ta năm nay mới ra đời, chẳng qua một tuổi. Nếu là nói luồng thứ nhất chấp niệm biến thành nội tâm lạc ấn, như vậy ta năm nay đã có hơn bảy trăm bốn mươi vạn tuổi."

Tô Vân cau mày: "Bách Lý Độc quả nhiên không muốn xem lên còn trẻ như vậy, hắn là Sở Cung Dao thời đại kia nhân vật! Nhưng mà hắn là như thế nào duy trì trẻ tuổi, thậm chí tránh cho bị Tiên giới đồng hóa vì tro tàn đây này?"

Bên cạnh hắn, Đổng Thần Vương cũng là cau mày, đi tới đi lui, nói: "Không đúng, không đúng. Ba cái con số quả thực giống nhau như đúc, khẳng định vấn đề chỗ nào…"

Tô Vân nghi hoặc, hỏi: "Trị số đồng dạng, bất chính chứng minh đo tuổi tác chuẩn xác không?"

Đổng Thần Vương dừng bước lại, nói: "Các chủ, ta đo đến cốt linh, cũng cùng luồng thứ nhất chấp niệm biến thành nội tâm lạc ấn không sai biệt lắm, hơn bảy trăm vạn tuổi. Nhưng mà máu thịt tuổi tác cũng giống vậy, vậy thì có vấn đề. Ba cái con số đồng dạng, làm sao nghiệm chứng đúng sai? Không thể nào nghiệm chứng!"

Tô Vân vẫn còn có chút không hiểu, Trì Tiểu Dao ở một bên nói nhỏ: "Máu thịt thay cũ đổi mới rất nhanh, bởi vậy đo đến tuổi tác sẽ còn hơi nhỏ, nhưng mà chúng ta đo qua, cái này đầu ngón tay huyết dịch tuổi tác cũng vừa đúng vẫn là hơn bảy trăm bốn mươi vạn tuổi. Nói cách khác, một thân máu thịt, tại hơn bảy trăm bốn mươi vạn năm trước, cũng đã lại không thay cũ đổi mới."

Tô Vân cau mày: "Lại không thay cũ đổi mới? Chẳng phải là thực lực tu vi lại không tăng thêm?"

Đổng Thần Vương chen miệng nói: "Tạo thành loại này cổ quái hiện tượng, có thể giải thích. Đây là ta vừa mới nghiệm xương lúc, từ kỳ cốt cách bên trên chép lại tới phù văn, các chủ vừa nhìn liền rõ ràng."

Bên cạnh hắn phụ trách ghi chép sách quái vội vàng bành một tiếng hóa thành một quyển sách, rầm rầm tự động lật sách, dừng lại tại vừa mới thí nghiệm trong sổ.

Trong sổ ghi chép là xương ngón tay bên trên phù văn, Tô Vân lần đầu tiên nhìn sang, liền nhận ra được. Đây chính là Tử Phủ bên trong Tiên Thiên Nhất Khí phù văn!

"Thân thể của hắn tuổi tác, vĩnh viễn dừng lại tại bốn mươi tuổi, thậm chí liền máu thịt đều dừng lại thay cũ đổi mới, không ngừng hấp thu hấp thu thiên địa nguyên khí, mở rộng bản thân. Loại tu luyện này phương thức, ta chỉ ở các chủ trên người gặp qua."

Đổng Thần Vương nhìn Tô Vân, trong ánh mắt có chút kỳ vọng, phảng phất muốn đem Tô Vân xem như một cái nghiên cứu phẩm, đặt ở trên bàn tỉ mỉ xé ra, từ từ nghiên cứu, đó nhất định là hưởng thụ.

"Phù văn của hắn cùng các chủ phù văn đồng dạng, các ngươi công pháp thần thông có thể nói là đồng nguyên sinh ra." Đổng Thần Vương nói.

Tô Vân sắc mặt bình tĩnh nói: "Nhưng mà, ta so với hắn tiến thêm một bước. Ta đã tiếp thu hồng mông, hắn còn tại Tiên Thiên."

Đổng Thần Vương lấy ra một cái châm bạc, tại Tô Vân trên cổ tay nhói một cái, phát hiện người này da dày, đâm không đi vào, đành phải từ bỏ nghiên cứu Tô Vân suy nghĩ.

Oánh Oánh nói: "Các đời Tiên giới đều có Tử Phủ, có người cùng ta bọn họ đồng dạng gặp gỡ đi vào Tử Phủ, học được Tiên Thiên Nhất Khí phù văn, cũng là bình thường sự tình."

Tô Vân gật đầu.

"Nếu là không bình thường đâu?" Oánh Oánh suy tư nói.

Tô Vân buồn cười, bật cười nói: "Nếu là không bình thường, còn có thể là Luân Hồi Thánh Vương tự thân tương truyền hay sao? Vị này rách rưới cự nhân là bực nào xa rời thế giới, hắn còn có thể tự thân vào cuộc…"

Nói nói, sắc mặt của hắn liền trở nên vô cùng âm trầm, đem Oánh Oánh cùng Trì Tiểu Dao giật nảy mình, chỉ cảm thấy chói lọi thiếu niên biến thành ẩn giấu ở phía sau màn đại hắc thủ.

"Luân Hồi Thánh Vương muốn cho ta dựa theo cố định quỹ tích đi chết, Đế Hỗn Độn lại đem ta vớt đi ra, đem cái kia đoạn tương lai năm tháng trí nhớ trả lại cho ta, hi vọng ta có

thể làm ra thay đổi. Như vậy Luân Hồi Thánh Vương khẳng định sẽ làm ra phản ứng!"

Tô Vân khóe mắt nhảy lên, rách rưới cự nhân sẽ làm thế nào đâu?

Tương lai lịch sử vốn là đã xác định, chỉ vì Tô Vân dò xét, trở nên lại không như vậy xác định.

Luân Hồi Thánh Vương là cho Đế Hỗn Độn làm thuê, giúp Đế Hỗn Độn mở rộng tám đại Tiên giới biên giới, nhưng hắn muốn Đế Hỗn Độn tử vong, bản thân thoát khỏi làm thuê vận mệnh con người.

Dựa theo lịch sử quỹ tích, Tô Vân tử vong, tương lai thứ tám Tiên giới cũng khó thoát số mệnh bị diệt vong, cuối cùng rồi sẽ rơi vào cô quạnh. Nhưng Tô Vân nếu như không có chết đâu?

Đế Hỗn Độn đem Tô Vân từ trong luân hồi vớt đi ra, đem tương lai năm tháng trí nhớ trả lại cho Tô Vân, chính là hi vọng Tô Vân thay đổi cố định Luân Hồi, dù là hình thành không cách nào nhảy ra Luân Hồi Hoàn cũng ở đây không ngại.

Luân Hồi Thánh Vương sẽ lập lại trật tự, trở lại quá khứ, lựa chọn một người, truyền thụ người này tuyệt học của mình, để hắn đợi bản thân xử lý Tô Vân, để lịch sử quay về quỹ đạo ư?

"Luân Hồi Thánh Vương ước gì Đế Hỗn Độn triệt để tử vong, nhưng mà hắn sẽ không tự mình ra tay. Hắn cũng không muốn triệt để đắc tội Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác. Cho nên hắn lựa chọn Bách Lý Độc tới làm cái này lập lại trật tự người."

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, nhìn chằm chằm cái kia đã biến hóa thành người đầu ngón út, đầu ngón tay út kia bị hắn âm

trầm sắc mặt bị dọa sợ đến run lẩy bẩy, vội vàng trốn ở trong góc, sợ hãi nhìn hắn.

"Nói cách khác, Bách Lý Độc cũng học được Tiên Thiên Nhất Khí."

Tô Vân nhìn chằm chằm đầu ngón tay kia tiểu nhân, tự nhủ: "Hắn tại Tiên Thiên Nhất Khí bên trên thành tựu, chỉ sợ vô cùng cao thâm, là Đạo cảnh bát trùng thiên tồn tại. Hắn có thể che giấu mình tử khí, hóa thành mặt khác đại đạo, dùng cái này để che dấu bản thân học qua Tiên Thiên Nhất Khí."

"Ta chém xuống hắn ngón út, chỉ sợ hắn cũng có thể sinh trưởng trở về. Dù sao Tiên Thiên Nhất Khí có thể tùy ý hóa thành tạo hóa chi đạo, cũng có thể trở thành Tạo Vật Chủ!"

"Hắn chính là cái kia đem ta đưa vào phần mộ, cho ta viết mộ chí minh người!"

…

Tô Vân thở phào một hơi, vừa rồi hắn suy đoán ra Luân Hồi Thánh Vương ra trận, quả thực để hắn loạn tâm thần, thế cho nên khuôn mặt âm trầm bóp méo, dọa cho phát sợ đầu ngón tay tiểu nhân.

Hiện tại hắn bình tĩnh lại tâm thần, lại trở nên chói lọi lên.

Nhưng mà đầu ngón tay tiểu nhân nhi đối chói lọi lên hắn lại càng thêm sợ hãi, thậm chí cảm thấy đến so khuôn mặt âm trầm lúc càng thêm dọa người.

"Biết đối thủ là ai, ngược lại có thể yên lòng. Bách Lý Độc nếu là có thể thấy Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác, hướng hai người bọn họ lĩnh giáo một chút thay đổi cùng như nhau, nói không chừng hắn cũng có thể lĩnh ngộ ra hồng mông, nhưng cũng tiếc hắn không thể. Đây chính là hắn không bằng ta địa phương."

Tô Vân lòng tin tràn đầy, đem Oánh Oánh từ trên bờ vai xin xuống, bản thân thì đi cùng Trì Tiểu Dao nói chuyện.

Đầu ngón tay tiểu nhân nhi rất nhanh liền cùng Oánh Oánh quen thuộc ra, nói: "Người này tuyệt không phải thiện nhân! Hắn chói lọi lên dọa người hơn, cho là hắn chói lọi lên thời điểm, chính là tại sau lưng ngươi chọc đao thời điểm, hơn nữa càng làm cho người ta khó lòng phòng bị!"

"Nói bậy! Sĩ tử không phải người như thế!" Oánh Oánh tức giận nói.

Nàng quay mặt lại, khuôn mặt âm trầm: "Cái này đầu ngón út người xem ra là không lưu lại được, thế mà biết nhiều thứ như vậy. Càng sớm càng tốt diệt khẩu…"

Đầu ngón tay tiểu nhân nhi thấy nàng sắc mặt, bị dọa sợ đến bịch một tiếng ngã xuống đất, ngất đi.

Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao hiếm thấy lại tập hợp, hai người kề vai mà đi, đi tại Đế đình bao la hùng vĩ núi sông ở giữa, nơi này đã có thật nhiều cầu có mái che cùng con đường , kết nối lấy từng tòa tiên sơn phúc địa cùng với xa xa Tiên thành.

Trên không con đường bên trên, xe kéo qua lại, người đi đường rất nhiều.

Đế đình phát triển càng lúc càng nhanh, biến chuyển từng ngày, cho dù là Tô Vân, ra ngoài mấy năm trở về, cũng cảm thấy Đế đình biến hóa quá nhiều, thế cho nên nhận không ra lúc đầu địa lý.

"Tiểu Dao, mới tạo Lôi Trì, chỉ cần có một cái khống chế người, ta chỉ cần tìm đến Sài Sơ Hi, đưa nàng tiếp về, chỉ có nàng mới có thể chủ trì mới Lôi Trì." Tô Vân nói.

Trì Tiểu Dao á một tiếng, nói: "Ngươi biết tung tích của nàng?"

Tô Vân nói: "Nàng bị một cỗ phi thăng chấp niệm hấp dẫn, tìm kiếm Tiên giới chi môn, khăng khăng phi thăng. Ta muốn nàng hẳn là đi vào thứ tám Tiên giới. Ta muốn…"

Hắn do dự một chút, vẫn là nói: "Ta muốn đang tìm nàng trước đó, trước cùng học tỷ thành hôn. Nàng xem ta vì kiếp, ta cũng muốn triệt để quên nàng, lại bắt đầu lại từ đầu."

Trì Tiểu Dao kinh ngạc vô cùng, trong lòng tràn đầy cảm động, sau một lúc lâu, vẫn lắc đầu nói: "Sư đệ, ngươi khả năng hiểu lầm, chúng ta Long tộc cùng các ngươi nhân tộc tình cảm là không giống nhau. Ta và ngươi ở giữa tình cảm kỳ đã qua, đợi đến lần tiếp theo tình cảm kỳ, ta bài tiết tình cảm thời điểm, có lẽ ta sẽ đáp ứng ngươi cầu hôn, nhưng mà ta rất lý trí. Ngươi ta ở giữa chung đụng thì ít mà xa cách thì nhiều, đều có sự nghiệp, liền ngủ ở cùng nhau thời gian đều ít, tại sao có thể thành hôn? Hơn nữa…"

Trì Tiểu Dao nói rất nhiều, cuối cùng nói một câu thật xin lỗi, vì vậy hóa thành Ly Long bay đi, đem Tô Vân lưu tại cầu có mái che phía trên.

Tô Vân yên lặng đứng ở đó, rất lâu không nói gì.

Trì Tiểu Dao tuy là thoạt nhìn mềm yếu, nhưng trong nội tâm có rất nhiều ý nghĩ của mình, nàng bốn phía xây dựng học cung, là yêu tộc giáo dục hối hả ngược xuôi, hiếm thấy nhàn hạ.

Hơn nữa Long tộc sinh lý hình thành, quả thực cùng người không giống nhau.

"Các chủ, ngươi làm sao ở đây?" Tả Tùng Nham âm thanh truyền đến.

Tô Vân theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy Tả Tùng Nham trước khi đi vội vã đi tới, không khỏi trong lòng khẽ nhúc nhích,

hướng Tả Tùng Nham nói: “Ta ly dị về sau, đến nay chưa hề tái giá, Tả phó xạ nhất định cũng cực kỳ quan tâm a?”

Tả Tùng Nham trừng mắt, nói: “Ta quan tâm chuyện này làm gì? Ta tìm các chủ là một chuyện khác, tây tuyến xây thành trì, chi tiêu khá lớn, lại không tiền. Cái kia Tỳ Hưu keo kiệt…”

Tô Vân chăm chú nói: “Phó xạ, ta cảm thấy ta nên tái giá.”

Tả Tùng Nham dừng một chút, nói: “Đại trượng phu gì lo không vợ? Cái kia Tỳ Hưu nói đến có ngươi phê chuẩn…”

Chương 758: Tái giá đại nghiệp, xa xa không vợ

Tô Vân đi tới Đổng Thần Vương Đổng Phụng Thần Vương điện, Đổng Phụng không biết sử dụng phương pháp gì, đem Bách Lý Độc cái kia ngón út tế luyện thành bảo vật, tế lên về sau phóng đại nhìn chi tiết.

Hắn trong trong ngoài ngoài, tỉ mỉ quan sát, vô cùng nghiêm túc, thậm chí không có chú ý tới Tô Vân đến.

Trì Tiểu Dao đang vì hắn trợ thủ, nhìn thấy Tô Vân tới, vội vàng khoát tay áo, ra hiệu Tô Vân đừng quấy nhiễu hắn.

Tô Vân không dám lên tiếng, chỉ thấy Đổng Thần Vương đem đầu ngón tay kia phóng đại đến cực hạn về sau, từ máu thịt đường vân ở giữa tinh luyện đi ra một chút nội tâm mảnh vỡ, —— Tô Vân dùng Hồng Mông Hỗn Nguyên trảm, chặt đứt căn này đầu ngón tay, dẫn đến Bách Lý Khê có một phần nội tâm cùng bản thể thoát khỏi, lưu tại đầu ngón tay bên trong.

Một chiêu này uy lực quá mạnh, dẫn đến lưu tại đầu ngón tay bên trong nội tâm bị chấn nát, biến thành một chút còn sót lại chấp niệm, có lạc ấn tại máu thịt trong văn lý, có khắc ở xương cốt bên trên.

Đây là mạnh mẽ tiên nhân, hắn máu thịt thường thường sẽ hóa thành Thần Ma nguyên nhân.

Hồng Mông Hỗn Nguyên trảm là Tiên Thiên Nhất Khí thần thông, chặt đứt Bách Lý Khê đầu ngón tay sẽ sinh ra một cái hiệu quả, Bách Lý Khê đầu ngón tay kia từ sinh lý trên ý nghĩa biến mất, tựa như chưa từng tồn tại đồng dạng. Cho dù dùng tạo hóa chi thuật, cũng không thể để hắn lại dài ra một cái ngón út tới.

Đây chính là Tiên Thiên Nhất Khí thần thông chỗ lợi hại!

Đương nhiên, nếu là Bách Lý Khê cường đại như Tà Đế, hoặc là cùng Tô Vân đồng dạng, tu luyện tương tự Tiên Thiên Nhất Khí đạo pháp, cũng có thể để cho mình đứt ngón tay tái sinh.

Lúc này, Đổng y sư không biết dùng phương pháp gì, để đầu ngón tay bên trong còn sót lại nội tâm bản thân trưởng thành, sinh trưởng.

Dần dần, đầu ngón tay bên trong thế mà sinh ra một cái lơ mơ mê mê nội tâm tới!

Tô Vân nhìn căn này đầu ngón tay từ đầu ngón tay hình thái biến thành hình dạng người, trong nội tâm đừng nhắc tới có bao nhiêu kinh ngạc.

Oánh Oánh từ trên bả vai hắn nhô đầu ra, nhìn thấy căn này đầu ngón tay từ không tới có, từ từ sinh ra nội tâm, từ từ biến hóa thành người, nhất thời trong nội tâm tràn đầy đối Đổng Phụng Đổng Thần Vương tôn kính cùng sợ hãi.

Cái kia ngón út có tay có chân, còn có tai mắt mũi miệng, nó so hai người còn muốn kinh ngạc, lặp đi lặp lại quan sát bản thân, nói: “Cổ quái cũng lạ! Ta là ai? Ta đến từ chỗ nào? Ta sắp sửa đến nơi nào đi?”

Đổng Thần Vương thở phào nhẹ nhõm, ngẩng đầu liền nhìn thấy Tô Vân, nói: "Các chủ tới thật đúng lúc. Ta vừa mới đo qua nó cốt linh, cũng đo qua máu thịt tuổi tác, hiện tại đang tại đo nó nội tâm tuổi tác."

Tô Vân kinh ngạc vô cùng, cười nói: "Thần Vương thật sự là cẩn thận."

"Tân học chính là muốn lặp đi lặp lại nghiệm chứng, theo đuổi chân lý. Có khả năng nghiệm sai mới là tân học, bằng không chính là mê tín."

Đổng Thần Vương nói: "Ta từ máu, xương cùng linh ba phương diện đo tuổi của nó, cho ra một cái ở giữa giá trị, khoảng cách đầu ngón tay chủ nhân chân thực tuổi tác, liền coi như là không xa."

Tô Vân cũng không biết hắn y học thành tựu không ngờ đến một bước này, thầm nghĩ: "Nguyên Sóc những năm này tân học phát triển tấn mãnh, đợi một thời gian tất thành đại khí, đáng tiếc tiên đình sẽ không cho thời gian này."

Đổng Thần Vương hỏi cái kia đầu ngón tay tiểu nhân, nói: "Ngươi nội tâm bao nhiêu tuổi?"

Cái kia đầu ngón tay tiểu nhân từ trong lúc kinh ngạc tỉnh lại, nói: "Nếu là nói đầy đủ nội tâm, ta năm nay mới ra đời, chẳng qua một tuổi. Nếu là nói luồng thứ nhất chấp niệm biến thành nội tâm lạc ấn, như vậy ta năm nay đã có hơn bảy trăm bốn mươi vạn tuổi."

Tô Vân cau mày: "Bách Lý Độc quả nhiên không muốn xem lên còn trẻ như vậy, hắn là Sở Cung Dao thời đại kia nhân vật! Nhưng mà hắn là như thế nào duy trì trẻ tuổi, thậm chí tránh cho bị Tiên giới đồng hóa vì tro tàn đây này?"

Bên cạnh hắn, Đổng Thần Vương cũng là cau mày, đi tới đi lui, nói: "Không đúng, không đúng. Ba cái con số quả thực

giống nhau như đúc, khẳng định vấn đề chỗ nào…”

Tô Vân nghi hoặc, hỏi: “Trị số đồng dạng, bất chính chứng minh đo tuổi tác chuẩn xác không?”

Đổng Thần Vương dừng bước lại, nói: “Các chủ, ta đo đến cốt linh, cũng cùng luồng thứ nhất chấp niệm biến thành nội tâm lạc ấn không sai biệt lắm, hơn bảy trăm vạn tuổi. Nhưng mà máu thịt tuổi tác cũng giống vậy, vậy thì có vấn đề. Ba cái con số đồng dạng, làm sao nghiệm chứng đúng sai? Không thể nào nghiệm chứng!”

Tô Vân vẫn còn có chút không hiểu, Trì Tiểu Dao ở một bên nói nhỏ: “Máu thịt thay cũ đổi mới rất nhanh, bởi vậy đo đến tuổi tác sẽ còn hơi nhỏ, nhưng mà chúng ta đo qua, cái này đầu ngón tay huyết dịch tuổi tác cũng vừa đúng vẫn là hơn bảy trăm bốn mươi vạn tuổi. Nói cách khác, một thân máu thịt, tại hơn bảy trăm bốn mươi vạn năm trước, cũng đã lại không thay cũ đổi mới.”

Tô Vân cau mày: “Lại không thay cũ đổi mới? Chẳng phải là thực lực tu vi lại không tăng thêm?”

Đổng Thần Vương chen miệng nói: “Tạo thành loại này cổ quái hiện tượng, có thể giải thích. Đây là ta vừa mới nghiệm xương lúc, từ kỳ cốt cách bên trên chép lại tới phù văn, các chủ vừa nhìn liền rõ ràng.”

Bên cạnh hắn phụ trách ghi chép sách quái vội vàng bành một tiếng hóa thành một quyển sách, rầm rầm tự động lật sách, dừng lại tại vừa mới thí nghiệm trong sổ.

Trong sổ ghi chép là xương ngón tay bên trên phù văn, Tô Vân lần đầu tiên nhìn sang, liền nhận ra được. Đây chính là Tử Phủ bên trong Tiên Thiên Nhất Khí phù văn!

“Thân thể của hắn tuổi tác, vĩnh viễn dừng lại tại bốn mươi tuổi, thậm chí liền máu thịt đều dừng lại thay cũ đổi mới,

không ngừng hấp thu hấp thu thiên địa nguyên khí, mở rộng bản thân. Loại tu luyện này phương thức, ta chỉ ở các chủ trên người gặp qua."

Đổng Thần Vương nhìn Tô Vân, trong ánh mắt có chút kỳ vọng, phảng phất muốn đem Tô Vân xem như một cái nghiên cứu phẩm, đặt ở trên bàn tỉ mỉ xé ra, từ từ nghiên cứu, đó nhất định là hưởng thụ.

"Phù văn của hắn cùng các chủ phù văn đồng dạng, các ngươi công pháp thần thông có thể nói là đồng nguyên sinh ra." Đổng Thần Vương nói.

Tô Vân sắc mặt bình tĩnh nói: "Nhưng mà, ta so với hắn tiến thêm một bước. Ta đã tiếp thu hồng mông, hắn còn tại Tiên Thiên."

Đổng Thần Vương lấy ra một cái châm bạc, tại Tô Vân trên cổ tay nhói một cái, phát hiện người này da dày, đâm không đi vào, đành phải từ bỏ nghiên cứu Tô Vân suy nghĩ.

Oánh Oánh nói: "Các đời Tiên giới đều có Tử Phủ, có người cùng ta bọn họ đồng dạng gặp gỡ đi vào Tử Phủ, học được Tiên Thiên Nhất Khí phù văn, cũng là bình thường sự tình."

Tô Vân gật đầu.

"Nếu là không bình thường đâu?" Oánh Oánh suy tư nói.

Tô Vân buồn cười, bật cười nói: "Nếu là không bình thường, còn có thể là Luân Hồi Thánh Vương tự thân tương truyền hay sao? Vị này rách rưới cự nhân là bực nào xa rời thế giới, hắn còn có thể tự thân vào cuộc…"

Nói nói, sắc mặt của hắn liền trở nên vô cùng âm trầm, đem Oánh Oánh cùng Trì Tiểu Dao giật nảy mình, chỉ cảm thấy chói lọi thiếu niên biến thành ẩn giấu ở phía sau màn đại hắc thủ.

“Luân Hồi Thánh Vương muốn cho ta dựa theo cố định quỹ tích đi chết, Đế Hỗn Độn lại đem ta vớt đi ra, đem cái kia đoạn tương lai năm tháng trí nhớ trả lại cho ta, hi vọng ta có thể làm ra thay đổi. Như vậy Luân Hồi Thánh Vương khẳng định sẽ làm ra phản ứng!”

Tô Vân khóe mắt nhảy lên, rách rưới cự nhân sẽ làm thế nào đâu?

Tương lai lịch sử vốn là đã xác định, chỉ vì Tô Vân dò xét, trở nên lại không như vậy xác định.

Luân Hồi Thánh Vương là cho Đế Hỗn Độn làm thuê, giúp Đế Hỗn Độn mở rộng tám đại Tiên giới biên giới, nhưng hắn muốn Đế Hỗn Độn tử vong, bản thân thoát khỏi làm thuê vận mệnh con người.

Dựa theo lịch sử quỹ tích, Tô Vân tử vong, tương lai thứ tám Tiên giới cũng khó thoát số mệnh bị diệt vong, cuối cùng rồi sẽ rơi vào cô quạnh. Nhưng Tô Vân nếu như không có chết đâu?

Đế Hỗn Độn đem Tô Vân từ trong luân hồi vớt đi ra, đem tương lai năm tháng trí nhớ trả lại cho Tô Vân, chính là hi vọng Tô Vân thay đổi cố định Luân Hồi, dù là hình thành không cách nào nhảy ra Luân Hồi Hoàn cũng ở đây không ngại.

Luân Hồi Thánh Vương sẽ lập lại trật tự, trở lại quá khứ, lựa chọn một người, truyền thụ người này tuyệt học của mình, để hắn đợi bản thân xử lý Tô Vân, để lịch sử quay về quỹ đạo ư?

“Luân Hồi Thánh Vương ước gì Đế Hỗn Độn triệt để tử vong, nhưng mà hắn sẽ không tự mình ra tay. Hắn cũng không muốn triệt để đắc tội Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác. Cho

nên hắn lựa chọn Bách Lý Độc tới làm cái này lập lại trật tự người.”

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, nhìn chằm chằm cái kia đã biến hóa thành người đầu ngón út, đầu ngón tay út kia bị hắn âm trầm sắc mặt bị dọa sợ đến run lẩy bẩy, vội vàng trốn ở trong góc, sợ hãi nhìn hắn.

“Nói cách khác, Bách Lý Độc cũng học được Tiên Thiên Nhất Khí.”

Tô Vân nhìn chằm chằm đầu ngón tay kia tiểu nhân, tự nhủ: “Hắn tại Tiên Thiên Nhất Khí bên trên thành tựu, chỉ sợ vô cùng cao thâm, là Đạo cảnh bát trùng thiên tồn tại. Hắn có thể che giấu mình tử khí, hóa thành mặt khác đại đạo, dùng cái này để che dấu bản thân học qua Tiên Thiên Nhất Khí.”

“Ta chém xuống hắn ngón út, chỉ sợ hắn cũng có thể sinh trưởng trở về. Dù sao Tiên Thiên Nhất Khí có thể tùy ý hóa thành tạo hóa chi đạo, cũng có thể trở thành Tạo Vật Chủ!”

“Hắn chính là cái kia đem ta đưa vào phần mộ, cho ta viết mộ chí minh người!”

…

Tô Vân thở phào một hơi, vừa rồi hắn suy đoán ra Luân Hồi Thánh Vương ra trận, quả thực để hắn loạn tâm thần, thế cho nên khuôn mặt âm trầm bóp méo, dọa cho phát sợ đầu ngón tay tiểu nhân.

Hiện tại hắn bình tĩnh lại tâm thần, lại trở nên chói lọi lên.

Nhưng mà đầu ngón tay tiểu nhân nhi đối chói lọi lên hắn lại càng thêm sợ hãi, thậm chí cảm thấy đến so khuôn mặt âm trầm lúc càng thêm dọa người.

“Biết đối thủ là ai, ngược lại có thể yên lòng. Bách Lý Độc nếu là có thể thấy Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác, hướng hai

người bọn họ lĩnh giáo một chút thay đổi cùng như nhau, nói không chừng hắn cũng có thể lĩnh ngộ ra hồng mông, nhưng cũng tiếc hắn không thể. Đây chính là hắn không bằng ta địa phương."

Tô Vân lòng tin tràn đầy, đem Oánh Oánh từ trên bờ vai xin xuống, bản thân thì đi cùng Trì Tiểu Dao nói chuyện.

Đầu ngón tay tiểu nhân nhi rất nhanh liền cùng Oánh Oánh quen thuộc ra, nói: "Người này tuyệt không phải thiện nhân! Hắn chói lọi lên dọa người hơn, cho là hắn chói lọi lên thời điểm, chính là tại sau lưng ngươi chọc đao thời điểm, hơn nữa càng làm cho người ta khó lòng phòng bị!"

"Nói bậy! Sĩ tử không phải người như thế!" Oánh Oánh tức giận nói.

Nàng quay mặt lại, khuôn mặt âm trầm: "Cái này đầu ngón út người xem ra là không lưu lại được, thế mà biết nhiều thứ như vậy. Càng sớm càng tốt diệt khẩu…"

Đầu ngón tay tiểu nhân nhi thấy nàng sắc mặt, bị dọa sợ đến bịch một tiếng ngã xuống đất, ngất đi.

Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao hiếm thấy lại tập hợp, hai người kề vai mà đi, đi tại Đế đình bao la hùng vĩ núi sông ở giữa, nơi này đã có thật nhiều cầu có mái che cùng con đường , kết nối lấy từng tòa tiên sơn phúc địa cùng với xa xa Tiên thành.

Trên không con đường bên trên, xe kéo qua lại, người đi đường rất nhiều.

Đế đình phát triển càng lúc càng nhanh, biến chuyển từng ngày, cho dù là Tô Vân, ra ngoài mấy năm trở về, cũng cảm thấy Đế đình biến hóa quá nhiều, thế cho nên nhận không ra lúc đầu địa lý.

"Tiểu Dao, mới tạo Lôi Trì, chỉ cần có một cái khống chế người, ta chỉ cần tìm đến Sài Sơ Hi, đưa nàng tiếp về, chỉ có

nàng mới có thể chủ trì mới Lôi Trì.” Tô Vân nói.

Trì Tiểu Dao á một tiếng, nói: “Ngươi biết tung tích của nàng?”

Tô Vân nói: “Nàng bị một cỗ phi thăng chấp niệm hấp dẫn, tìm kiếm Tiên giới chi môn, khăng khăng phi thăng. Ta muốn nàng hẳn là đi vào thứ tám Tiên giới. Ta muốn…”

Hắn do dự một chút, vẫn là nói: “Ta muốn đang tìm nàng trước đó, trước cùng học tỷ thành hôn. Nàng xem ta vì kiếp, ta cũng muốn triệt để quên nàng, lại bắt đầu lại từ đầu.”

Trì Tiểu Dao kinh ngạc vô cùng, trong lòng tràn đầy cảm động, sau một lúc lâu, vẫn lắc đầu nói: “Sư đệ, ngươi khả năng hiểu lầm, chúng ta Long tộc cùng các ngươi nhân tộc tình cảm là không giống nhau. Ta và ngươi ở giữa tình cảm kỳ đã qua, đợi đến lần tiếp theo tình cảm kỳ, ta bài tiết tình cảm thời điểm, có lẽ ta sẽ đáp ứng ngươi cầu hôn, nhưng mà ta rất lý trí. Ngươi ta ở giữa chung đụng thì ít mà xa cách thì nhiều, đều có sự nghiệp, liền ngủ ở cùng nhau thời gian đều ít, tại sao có thể thành hôn? Hơn nữa…”

Trì Tiểu Dao nói rất nhiều, cuối cùng nói một câu thật xin lỗi, vì vậy hóa thành Ly Long bay đi, đem Tô Vân lưu tại cầu có mái che phía trên.

Tô Vân yên lặng đứng ở đó, rất lâu không nói gì.

Trì Tiểu Dao tuy là thoạt nhìn mềm yếu, nhưng trong nội tâm có rất nhiều ý nghĩ của mình, nàng bốn phía xây dựng học cung, là yêu tộc giáo dục hối hả ngược xuôi, hiếm thấy nhàn hạ.

Hơn nữa Long tộc sinh lý hình thành, quả thực cùng người không giống nhau.

“Các chủ, ngươi làm sao ở đây?” Tả Tùng Nham âm thanh truyền đến.

Tô Vân theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy Tả Tùng Nham trước khi đi vội vã đi tới, không khỏi trong lòng khẽ nhúc nhích, hướng Tả Tùng Nham nói: "Ta ly dị về sau, đến nay chưa hề tái giá, Tả phó xạ nhất định cũng cực kỳ quan tâm a?"

Tả Tùng Nham trừng mắt, nói: "Ta quan tâm chuyện này làm gì? Ta tìm các chủ là một chuyện khác, tây tuyến xây thành trì, chi tiêu khá lớn, lại không tiền. Cái kia Tỳ Hưu keo kiệt…"

Tô Vân chăm chú nói: "Phó xạ, ta cảm thấy ta nên tái giá."

Tả Tùng Nham dừng một chút, nói: "Đại trượng phu gì lo không vợ? Cái kia Tỳ Hưu nói đến có ngươi phê chuẩn…"

P/S : Đa tạ lão Phạm Ngọc Hải đáp 1000 phiếu :'(

Đa tạ cafe của 3 lão Nguyễn Hữu Lâm, Phan Đại Lộc, Hoàng Huy Hiệp :'(

Đa tạ lão Phạm Ngọc Hải đáp 1000 phiếu :'(

Đa tạ cafe của 3 lão Nguyễn Hữu Lâm, Phan Đại Lộc, Hoàng Huy Hiệp :'(

Đa tạ lão Phạm Ngọc Hải đáp 1000 phiếu :'(

Đa tạ cafe của 3 lão Nguyễn Hữu Lâm, Phan Đại Lộc, Hoàng Huy Hiệp :'(

Chương 758 : Chí bảo thiên kiếp

Chương 757: chí bảo thiên kiếp

Bóng đêm bao phủ xuống đế đô đèn đuốc sáng trưng, toà này thành mới cứ việc xây xong không mấy năm, nhưng mà nhân khẩu nhưng đã đi đến mấy trăm vạn, linh sĩ phần đông.

—— tòa thành này được gọi là đế đô, loại trừ Đế đình ở đây nguyên nhân, còn có một tầng ý tứ, đó chính là Tô Vân tuy là chưa xưng Đế, nhưng thế nhân đều biết hắn lâu có xưng Đế chi tâm, bởi vậy gọi đế đô.

Thành bên ngoài chiếc kia huyền thiết chuông lớn bên dưới, Thông Thiên các người giỏi tay nghề còn tại phí tâm điều chỉnh thử cái này miệng chuông lớn, ven đường tro tàn dưới đèn, thấp hình dáng Tả Tùng Nham hướng về phía tro tàn đèn bập bập hút lấy thuốc lá sợi, sắc mặt biến ảo không ngừng, hiển nhiên có tâm sự gì.

Cầu Thủy Kính nghe tin chạy tới, dò hỏi: “Tùng Nham, ngươi không phải hướng các chủ đòi hỏi phê chuẩn sao? Chẳng lẽ hắn không cho? ”

Tả Tùng Nham thở dài, có chút tinh thần sa sút, nói “Ta đi nói phê chuẩn, hắn nói tái giá. Ta nói đại trượng phu lo gì không vợ, hắn liền tức giận, nói ta có hai cái nàng dâu, còn nói lời châm chọc. Ta chính là bởi vì có hai cái nàng dâu, cho nên mới nói lo gì không vợ. Ta đều có thể lấy hai cái, huống chi hắn? ”

Cầu Thủy Kính lặng im phút chốc, nói "Hắn không có đánh ngươi? "

Tả Tùng Nham lườm hắn một cái, lắc đầu nói: "Ta tốt xấu cũng đã làm phó xạ, năm đó bảo kê hắn. "

Cầu Thủy Kính lại trầm mặc phút chốc, nói "Ta nếu là hắn, coi như ngươi là phó xạ, ta cũng sẽ đánh ngươi. Hắn nói thế nào? "

Tả Tùng Nham buồn rầu, nói "Hắn lúc trước hướng Trì Tiểu Dao phó xạ cầu hôn, liền thất bại. Long tộc vốn là liền cùng nhân tộc khác biệt, Long tộc có tình cảm kỳ, qua tình cảm kỳ liền đối với nam nữ hoan ái không có nửa điểm hứng thú, hắn đến thừa dịp tình cảm kỳ cầu hôn mới được. Hắn liền đối với ta nói, không có vợ liền không có phê chuẩn, để cho ta cho hắn làm mai. "

Cầu Thủy Kính cau mày nói: "Trì Tiểu Dao? "

Tả Tùng Nham sầu muộn nói "Nếu như là Tiểu Dao, ta buông tha mặt mo liền đi, dù sao đã từng là học trò ta, nhưng quan trọng không phải. Là Ngư Thanh La động chủ. "

Cầu Thủy Kính á một tiếng, không nói thêm gì nữa.

Tả Tùng Nham nói "Ta nghe nói, Ngư Thanh La động chủ ưa thích người kia gọi Tô Vân không sai, nhưng là động chủ trong tưởng tượng cái kia Tô Vân, mà không phải chân chính Tô Vân. Ta ngay tại sầu muộn, nhưng may mắn ngươi đã đến. "

Hắn chờ mong nhìn về phía Cầu Thủy Kính, Cầu Thủy Kính ấp úng, đột nhiên nói "Đại trượng phu lo gì không vợ? Ta còn có việc, đi trước! "

"Ngươi theo ta cùng đi! " Tả Tùng Nham bắt hắn lại.

Cầu Thủy Kính cười nói: “Tùng Nham, ta cùng ngươi đi cũng chỉ là bị Ngư Thanh La động chủ đánh ra mà thôi. Nàng đến chư thánh đại đạo, cỡ nào lợi hại? Lấy ta góc nhìn, ta đi cho ngươi xin phê chuẩn, còn làm mai chuyện, trước để ở một bên. ”

Tả Tùng Nham đồng ý.

Cầu Thủy Kính đi tới cam tuyền uyển thấy Tô Vân, lại thấy Tô Vân buồn rầu, Cầu Thủy Kính sắc mặt nghiêm túc nói: “Ta trên đường thấy Tả Tùng Nham, ngay tại dưới đèn đường tìm chết. ”

Tô Vân giật nảy mình, vội vàng nói: “Hắn vì sao tìm chết? ”

Cầu Thủy Kính nói “Ta nhìn hắn đem đai lưng treo ở trên đèn đường, liền muốn treo cổ tự tử bỏ mình, ngay sau đó ngăn lại hắn hỏi thăm. Hắn nói, chủ thượng không rõ, háo sắc mà lầm quốc, Tây Cương xây thành trì đang cần tiền ít lương thực, chủ thượng lại bởi vì hậu cung không gái mà sầu não uất ức, không tốp tiền lương. Như vậy hôn quân, mất nước không mặt trời, ta muốn lấy cái chết hi sinh cho tổ quốc, lấy ta cái chết để người trong thiên hạ thức tỉnh, chửi bới hôn quân! ”

Tô Vân lúng ta lúng túng nói “Ta lại chưa xưng Đế, từ đâu tới chủ thượng hôn quân câu chuyện? Chẳng qua ngươi đến đem hắn ngăn lại, ta sao lại bởi vì không có nàng dâu mà bức tử Tả lão sư? ”

Cầu Thủy Kính nói “Ta nói hết lời, đem hắn ngăn lại. Như vậy tiền lương……”

Tô Vân cười nói: “Ta sớm đã phê xong. ”

Cầu Thủy Kính lấy phê chuẩn, cùng Tả Tùng Nham cùng một chỗ đi tới Tỳ Hưu giới lấy tiền. Tỳ Hưu mắng toét miệng, mở miệng một tiếng tể chủng, Tả Tùng Nham giận, tức giận

nói: “Cũng không phải tiền của ngươi, ngươi lại so với các chủ còn muốn đau lòng! ”

Tỳ Hưu cười nói: “Tể chủng các chủ để cho ta quản tiền, nhìn trúng không phải ta cam lòng dùng tiền, mà là ta biết thế nào vì hắn kiếm tiền, vì hắn quản tiền. Tiền bạc trong tay ta có thể sinh tiền, ta có thể không đau lòng? ” Cầu Thủy Kính nói “Nước mất nhà tan, tiền bạc gì là? Nếu như thủ không được Tây Cương, kẻ địch tiến quân thần tốc, tất cả gia sản ngươi đều muốn tặng không cho người. Chính là Tỳ Hưu Ma Thần ngươi, cũng chỉ có thể bị giam trong lồng ăn cây trúc, các tiên nhân tại ngoài cũi nhìn ngươi. ”

Tỳ Hưu sợ hãi, không dám nói thêm cái gì.

Qua mấy ngày này, Tô Vân còn đang suy nghĩ lấy tái giá chuyện, âu Dã Vũ sai người đến đây thông báo, nói “Các chủ, huyền thiết chuông hoàn tất thi kiểm tra. ”

Tô Vân vội vàng đem tái giá chuyện để ở một bên, vội vàng đuổi tới thành bên ngoài.

Thành bên ngoài đã là người đông nghìn nghịt, đâu đâu cũng có linh sĩ cùng tiên nhân, trên trời cũng đứng đầy, đều đang quan sát Thông Thiên các sĩ tử cho huyền thiết chuông làm cuối cùng điều chỉnh thử.

Tô Vân chiếc chuông này luyện chế rất nhiều năm, điều động mấy chục toà đốc tạo xưởng, vẻn vẹn là bản vẽ, Thông Thiên các đám thiên tài bọn họ đều dùng mấy tháng mới miễn cưỡng tiêu hóa!

Truyền thuyết, vì luyện chế chiếc chuông này, thậm chí sử dụng Hỗn Độn kiếp hỏa, lúc này mới miễn cưỡng luyện thành.

Bảo vật này điều chỉnh thử, đã điều chỉnh thử ba tháng, hiện tại trên cơ bản đã điều chỉnh thử ổn thoả.

Tô Vân đi tới trước mặt lúc, chỉ thấy Thông Thiên các đám sĩ tử tại huyền thiết chuông từng cái khắc độ bên trong đều tự đặt một cái thần nhãn phù bảo, cái kia phù bảo một khi thôi thúc, liền có thể hóa thành một cái Ứng Long thiên nhãn.

—— Nguyên Sóc linh sĩ thường xuyên chế tác cái này phù bảo ra bán tiền, cho dù không có tu luyện qua loại này thần thông, cũng có thể thông qua phù bảo tới tạm thời nắm giữ loại thần thông này.

Từng cái Ứng Long thiên nhãn phù bảo bị kích phát, từ những ngày này trong mắt bắn ra từng đạo thẳng tắp tia sáng.

Lúc này, liền có một ít linh sĩ giơ mang theo khắc độ bảng hiệu đứng tại huyền thiết chuông bên ngoài, phân khác biệt vòng, mỗi một đạo vòng cách xa nhau mười dặm.

Có người tại chuông bên dưới thôi thúc huyền thiết chuông, để huyền thiết chuông vận chuyển, một vòng một vòng thí nghiệm.

Cái này huyền thiết chuông tầng thấp nhất hơi khắc độ di động một khoảng cách, Ứng Long thiên nhãn bắn ra xạ tuyến liền tại mang theo khắc độ trên bảng hiệu lưu lại một đoạn vết bỏng.

Đồng thời ngoài mười dặm trên bảng hiệu, tích tắc khắc độ bên trên thiên nhãn cũng tại trên bảng hiệu lưu lại một đoạn ngắn vết bỏng, chỉ là vết bỏng khoảng cách rất ngắn.

Lại đi ngoài mười dặm, giây khắc độ bên trên thiên nhãn ở nơi đó trên bảng hiệu lưu lại một đoạn vết bỏng.

Lại đi mười dặm, lại có chút bảng hiệu, chữ khắc độ thiên nhãn ở tại bên trên lưu lại một đoạn ngắn vết bỏng.

Cứ thế mà suy ra.

Thông Thiên các sĩ tử tính toán mỗi một đoạn vết bỏng khoảng cách, dùng cái này đến hoạt động thử khác biệt khắc độ ở giữa thời gian chuyển đổi độ chính xác.

"Như vậy độ chính xác chí bảo, ta tin tưởng xưa nay chưa từng có. "

Âu Dã Vũ hồng quang đầy mặt, hướng Tô Vân nói "Từ xưa đến nay chí bảo không phải số ít, cho dù là đế kiếm, Phần Tiên Lô những bảo vật này, tại độ chính xác bên trên cũng không thể đi đến huyền thiết chuông cấp độ. Thúc Hốt nhị đế, đạo hạnh của bọn hắn vượt qua Thánh Hoàng nhiều vô kể, nhưng ta vững tin, bọn họ luyện bảo tuyệt không có khả năng đi đến tầng thứ của ta! "

Tô Vân cười nói: "Của ta đạo hạnh cũng rất cao. "

Âu Dã Vũ ấp úng, qua loa đôi câu, tiếp tục vinh quang vẻ mặt, nói "Bảo vật này dùng tài liệu, cũng không phải bọn họ có thể so sánh! Bảo vật này vừa ra, ta hiện tại liền có thể chết cũng không tiếc! "

Oánh Oánh vội vàng từ Tô Vân Linh giới bên trong chạy ra ngoài, hai mắt sáng ngời có thần, nhìn chằm chằm âu Dã Vũ, chỉ đợi lão gia tử chết bất đắc kỳ tử.

Nhưng mà lão gia tử tinh thần gấp trăm lần.

Oánh Oánh có chút thất vọng: "Nguyên lai chỉ nói là nói, ta còn tưởng rằng thật sẽ……Kim quan, ngươi đừng lại động, lão gia tử chỉ nói là nói mà thôi, không phải thật sự hiện tại liền chết. "

Phía sau của nàng, kim quan không an phận nhảy nhót hai cái.

"Nghe nói Phần Tiên Lô chưa thành tựu, Tứ Cực đỉnh đột kích, đại phá Phần Tiên Lô. "

Đột nhiên Tang Thiên quân âm thanh truyền đến: "Đế kiếm sắp thành, Tử Phủ đột kích, đại phá đế kiếm. Có thể thấy được luyện chế chí bảo, là dễ dàng bị trời phạt. Thánh Hoàng món bảo vật này vừa thành, có hay không cũng sẽ có tai kiếp đến? "

Tô Vân cười nói: "Ta món bảo vật này còn không phải chí bảo. Chí bảo thông linh, có bản thân linh tính, là đạo niệm lực, chúng sinh niệm lực, gia trì trên đó, thế cho nên có linh. Đạo của ta chưa đi đến một bước này, bởi vậy lúc âm chuông còn không tính là chí bảo. Lại nói……" Hắn khẽ mỉm cười, nói "Tứ Cực đỉnh là bị người mê hoặc, đánh lén Phần Tiên Lô, ta lấy ấn pháp triệu hoán Phần Tiên Lô, thế cho nên đế kiếm gặp nạn, có thể thấy được cái gọi là chí bảo sắp thành liền có tai kiếp, là lời nói vô căn cứ. "

Lúc này, Nguyệt Chiếu Tuyền âm thanh truyền đến, nghiêm nghị nói: "Thánh Hoàng làm sao biết không phải kiếp số gây ra? "

Tô Vân giật mình, theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy Nguyệt Chiếu Tuyền, Tây Sơn tán nhân các Lục lão cũng tự đến đây, cái này Lục lão sắc mặt nghiêm nghị, đều tự sừng sững tại đây miệng huyền thiết chuông bốn phía, đều tự thôi thúc Đạo cảnh cùng thần thông, như lâm đại địch.

Tô Vân cười nói: "Nghiêm trọng như vậy? Ta còn chưa từng tế luyện chuông này, hơn nữa coi như dùng của ta đạo lạc ấn tại chuông bên trên, cũng chưa chắc sẽ có kiếp nạn phát sinh. Chư vị, của ta đạo hạnh còn nông cạn, tu vi cũng mới Đạo cảnh nhị trọng thiên, khoảng cách luyện thành chí bảo còn xa cực kỳ! "

Lê Thương Tuyết nói "Oánh Oánh cô nương, ngươi tốt nhất tế lên xích vàng làm chuẩn bị. Đám người khác, nhanh chóng lui đi, miễn cho thương tới vô tội! "

Tô Vân cau mày, chỉ thấy Tây Sơn tán nhân thôi thúc song hà đại đạo, hai cái trường hà hoành không, Nguyệt Chiếu Tuyền sau lưng, đại đạo trưởng thành tựa như đè ở bụi bặm lịch sử phía trên, Lê Thương Tuyết sau lưng hiện lên thiên quan, Cung Tây Lâu hai chân cứ Thiên Trụ, Lư Tiên Nhân đỉnh đầu hoa cái đại đạo, Quân Tái Tửu chân đạp linh đài.

Ngọc thái tử cao giọng nói: "Thánh Hoàng, ngươi cần phải đến cẩn thận mới là! Năm đó cha ta luyện bảo lúc, cũng có kiếp số đột kích! "

Phụ thân hắn chính là thứ năm Tiên giới đế, vị kia tín nhiệm đế tuyệt một mình dự họp Tiên Đế ngọc kéo dài chiêu!

Vị này Đại Đế cũng có bản thân chí bảo!

Oánh Oánh nghe vậy, lập tức căng thẳng, liền vội vàng đem xích vàng tế lên.

Tô Vân đang muốn nói chuyện, đột nhiên chỉ thấy hậu đình bên trong một gốc Vu tiên bảo thụ từ từ bay lên, ba ngàn thế giới hiện ra rực rỡ tiên quang.

Có tiên tử đi thuyền đến đây, khom người nói: "Nương nương biết Thánh Hoàng chí bảo sắp thành, tất có kiếp số, bởi vậy tế lên Vu tiên bảo thụ, vì Thánh Hoàng che gió che mưa. Nương nương nói, tương lai Thánh Hoàng không nên quên hôm nay giúp đỡ chi ân. "

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị, lấy lại bình tĩnh: "Chẳng lẽ chí bảo luyện thành, thật sẽ có kiếp số? Chẳng qua, ta món bảo vật này, không tính là chí bảo a? "

Tuy lúc âm chuông dùng đến tài liệu cực kỳ trân quý, liền xem như kim quan, kiếm thứ nhất trận đồ bảo vật như vậy, cũng vô ích đến trân quý như thế tài liệu.

Nhưng mà, cái này cũng không xem như luyện tới bảo, nhiều nhất là luyện chế một cái bình thường chuông, dùng tài

liệu tốt một chút mà thôi.

Năm đó Đế Thúc luyện kim quan, kiếm trận hình, xích vàng, nô dịch cựu thần, tiên nhân cùng Thần Ma Đại Đế, luyện chế này tam bảo, tiêu hao trăm vạn năm thời gian cuối cùng luyện thành ;

Hậu thế đế tuyệt luyện Tứ Cực đỉnh, Phần Tiên Lô, cũng là cùng cực tuế nguyệt, nô dịch cựu thần, bắt đến không biết bao nhiêu Tiên Ma tới luyện bảo.

Đế Phong luyện chế đế kiếm kiếm hoàn, trực tiếp bắt đến đế tuyệt dư bộ, như tiên lẫn nhau bích lạc, Vũ tiên nhân đám người, dùng bọn họ tới luyện bảo, trước sau tiêu phí vạn năm lâu.

Tô Vân luyện chế lúc âm chuông, phái ra Thông Thiên các luyện bảo cuồng nhân âu Dã Vũ, điều động mấy chục tòa đốc tạo xưởng, trước sau thời gian bốn năm, chuông lớn chính là thành.

Tuy có Hỗn Độn kiếp hỏa hỗ trợ đúc, nhưng nếu nói như vậy liền luyện thành một cái vô địch chí bảo, Tô Vân chính mình cũng không tin.

Nhưng mà, Nguyệt Chiếu Tuyền các Lục lão, lai lịch cổ xưa vô cùng, kiến thức rộng rãi, thậm chí liên tục mẹ kế mẹ cũng tới!

Thiên hậu nương nương là năm đó vũ trụ sơ tích, tại đế Hỗn Độn cùng người xứ khác dưới trướng nghe giảng nhân vật, nàng cũng nói có kiếp số, liền không thể không để Tô Vân nghiêm túc.

Tô Vân phất phất tay, truyền lệnh xuống, để mọi người lui đi, chần chừ một chút, lại sai người tọa trấn tại kiếm thứ nhất trận đồ bên trong, tùy thời chuẩn bị ứng đối bất trắc sự tình.

“Truyền mệnh lệnh của ta! Xin mười một cựu thần, tế lên pháp bảo, chuẩn bị phối hợp tác chiến! ” Tô Vân cao giọng nói.

Mọi người nghe vậy, đều cảm thấy hắn có chút quá khẩn trương. Hiện tại đã có kiếm thứ nhất trận đồ, lại thêm Thiên hậu nương nương Vu tiên bảo thụ, hai đại chí bảo, lại có đại kim dây xích cùng kim quan, lại thêm Nguyệt Chiếu Tuyền các Lục lão, bậc này đội hình, liền xem như Tứ Cực đỉnh đột kích, cũng không sợ chút nào!

“Ai cùng ta đi mời tới trích tiên nhân? ” Tô Vân cao giọng nói.

Nguyệt Chiếu Tuyền ho khan một tiếng, nói “Đã có thể Tô Thánh Hoàng. ”

“Nếu như có trích tiên nhân tại, có thể bảo vệ không có sơ hở nào……”

Tô Vân vừa mới nói đến đây, Lục lão đồng thời trừng mắt nhìn, Tô Vân đành phải thôi, phát động lên bản thân Tiên Thiên Nhất Khí, chuẩn bị đem đại đạo lạc ấn tại đây miệng huyền thiết chuông bên trên.

Chuông lớn tối tăm mờ mịt, hiện ra cũ làm bằng sắt mài sau dấu vết.

Bốn phía mọi người nhao nhao ngẩng đầu, khẩn trương hướng trời cao nhìn lại.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên xảy ra dị biến, Oánh Oánh sau lưng kim quan đi một tiếng mở ra!

———— cuối tháng cuối cùng bốn giờ, cầu nguyệt phiếu à~. Được convert bằng TTV Translate.

Chương 759 : Tâm khó dò, kiếp khó liệu (đại chương cầu giữ gốc nguyệt phiếu!)

Chương 758: Tâm khó dò, kiếp khó liệu (đại chương cầu giữ gốc nguyệt phiếu!)

Nguyệt Chiếu Tuyền sáu lão, kiếm trận đồ, Vu Tiên bảo thụ, mười một cựu thần, cùng với Oánh Oánh đám người, đều tại đề phòng bốn phía khả năng tới đánh lén, cho dù là đang tại tế luyện chiếc này huyền thiết chuông Tô Vân, cũng hoàn toàn không ngờ rằng kiếp số lại có thể sẽ đến từ bên người.

Kim quan mở ra một cái chớp mắt, cuồn cuộn huyết hải từ trong quan tài xông ra, cái kia cỗ long trời lở đất ma khí cùng ma tính hầu như trong nháy mắt liền sẽ tại nơi có người kinh động!

"Huyết Ma tổ sư!"

Tây Sơn tán nhân, Lê Thương Tuyết ngũ lão nhìn thấy biển máu này, sắc mặt kịch biến, lập tức nhớ tới bản thân tại kim quan bên trong gặp gỡ.

Bọn họ bị Tô Vân Oánh Oánh giam giữ tại kim quan bên trong lúc, thấy được huyết hải, đó là người xứ khác bị đệ nhất kiếm trận luyện hóa lúc chảy ra đạo huyết, trong đó trộn lẫn vào người xứ khác mượn cơ hội chém tới thấp đạo hạnh, lộn xộn đạo lý.

Đối với người xứ khác tới nói thấp, nhưng đối với những người khác tới nói liền cực kì khủng bố.

Những cái kia kỳ lạ đồ vật cùng người xứ khác máu hỗn hợp, biến thành ma. Những này ma lẫn nhau thôn phệ, từ từ phát triển mở rộng, Tây Sơn tán nhân, Lê Thương Tuyết mấy người năm vị cường đại tồn tại, vậy mà suýt nữa chết tại những cái kia Huyết Ma tay!

Đáng sợ hơn chính là, trong quan tài Huyết Ma tập hợp người xứ khác tâm tình tiêu cực, lẫn nhau thôn phệ, không ngừng mở rộng, cuối cùng sẽ sinh ra một tôn Huyết Ma bên trong vương giả, đem mặt khác Huyết Ma quét sạch sành sanh!

Tây Sơn tán nhân gọi cuối cùng người thắng trận vì Huyết Ma tổ sư!

Bọn họ ngũ lão đối Huyết Ma tổ sư hiểu rõ sâu nhất, có thể nói có bản thân trải nghiệm, biết rõ sự cường đại của hắn. Chẳng qua khi đó, Huyết Ma tổ sư còn chưa thôn phệ mặt khác Huyết Ma, mà bây giờ, vị này Huyết Ma tổ sư chỉ sợ đã đi đến hoàn mỹ trạng thái!

Tô Vân cũng là trước tiên chú ý tới huyết hải, vẻ mặt đột biến.

Đối với cuồn cuộn huyết hải, hễ triệu hoán qua kim quan hư ảnh người đều tuyệt không lạ lẫm!

Đế Tuyệt thống trị thời đại, lấy Tiên Lục tới triệu hoán chí bảo hư ảnh vì chính mình tác chiến, đã không phải là cái gì chuyện mới mẻ. Mỗi một loại chí bảo, đều đối ứng một loại Tiên Lục, Tô Vân liền đã từng lợi dụng Tiên Lục triệu hoán qua kim quan cùng nhân ma Dư Tẫn đối kháng, kim quan bị triệu hoán lúc đến, liền có vô tận huyết hải tuôn ra, cực kì khủng bố!

Tô Vân tự thân chạy đến Tiên giới chi môn bên dưới, nhìn thấy kim quan lúc, cũng từng cảm ứng qua huyết hải, đó là

thậm chí có thể ô nhiễm Hỗn Độn hải máu!

Chỉ là kim quan bên trong tràn ra huyết hải, càng nhiều hơn chính là đối mọi người áp bức tạo thành dị tượng, cũng không phải là thật sự có huyết hải xông ra.

Hắn từng tiến vào kim quan nội bộ, không có gặp phải huyết hải. Về sau nghe Tây Sơn tán nhân bọn người nói lên qua, tuy là rất lo lắng, nhưng mà không ngờ rằng Huyết Ma tổ sư lại nhanh như vậy liền đem mặt khác Huyết Ma thôn phệ!

Càng không có nghĩ tới chính là, Huyết Ma tổ sư lại ở thời gian này điểm, từ kim quan bên trong xông đánh lén đánh!

Oánh Oánh là nhất ngỡ ngàng.

Kim quan hôm nay đặc biệt sôi nổi, thỉnh thoảng nhảy nhót một chút, nàng không có nghĩ sâu vào. Vừa rồi Âu Dã Vũ nói bảo chuông luyện thành, mình có thể chết cũng không tiếc, kim quan liền nhảy nhót hai lần, Oánh Oánh còn tưởng rằng kim quan muốn giúp Âu Dã Vũ lão gia tử đưa vào quan tài an táng, không nghĩ tới không phải kim quan có hành động, mà là Huyết Ma tổ sư tại kim quan bên trong chờ lấy ăn cơm!

Đem Âu Dã Vũ đưa vào quan tài đến kim quan bên trong, không phải là cho Huyết Ma tổ sư đưa cơm?

"Nhưng mà vị này Huyết Ma tổ sư lại không nghĩ rằng, Âu Dã Vũ lão gia tử căn bản không giữ chữ tín, nói chết cũng không tiếc lại chạy so với ai khác đều nhanh!" Oánh Oánh thầm nghĩ.

Nơi xa, Âu Dã Vũ đã sớm dẫn đầu Thông Thiên các tiên nhân cùng linh sĩ rút lui, trở về đế đô tránh né.

Tất cả mọi người, bao quát Tô Vân bản thân, đều bị Huyết Ma tổ sư đánh cái trở tay không kịp!

Tô Vân tu vi đã điều động, Tiên Thiên Nhất Khí lạc ấn tại huyền thiết chuông bên trên, tế luyện huyền thiết chuông, cần hắn tận khả năng điều động tất cả tu vi. Giờ khắc này, hắn đối với mình thân phòng ngự hạ xuống điểm đóng băng!

Hơn nữa, huyền thiết chuông dùng chính là cổ xưa vũ trụ Chí Nhân Nam Hiên Canh từ trong Hỗn Độn hải vớt Hỗn Độn vật chất luyện chế mà thành, những này Hỗn Độn vật chất là Chí Tôn Đạo Quân dùng để chế tạo che chở chúng sinh tận thế cung điện tài liệu!

Bậc này tài liệu tuy vô cùng trân quý, nhưng muốn đem bản thân đại đạo khắc sâu vào huyền thiết chuông phía trong, cũng không dễ dàng, muốn tế luyện thuần thục, càng là tuyệt đối không phải chuyện đơn giản, không phải một ngày công lao.

Huyết Ma tổ sư lựa chọn thời gian tiết điểm cực kỳ khéo léo, vừa vặn là Tô Vân lần đầu tiên tế luyện, đem tu vi của mình lạc ấn tại huyền thiết chuông bên trên, không có đề phòng thời điểm.

Đệ nhất kiếm trận đồ phòng thủ bên ngoài, Vu Tiên bảo thụ che chở trên không, mười một cựu thần trấn thủ tứ phương, Nguyệt Chiếu Tuyền, Tây Sơn tán nhân sáu lão tại bốn phía bảo vệ Tô Vân, Oánh Oánh xích vàng thì tại trước tiên bảo vệ Oánh Oánh, giữ vững kim quan.

Huyết Ma tổ sư nhào về phía Tô Vân, Tô Vân phòng ngự hoàn toàn không có, huyền thiết chuông cũng không uy lực!

Bất luận người nào cũng không kịp ngăn cản hắn!

Tô Vân trước mắt một mảnh màn máu kéo tới, đủ loại thanh âm huyên náo nhất thời vang lên, trong lúc nhất thời đạo tâm trung tâm ma loạn vũ!

Hắn quyết định thật nhanh, cố thủ đạo tâm, đạo tâm chỗ cường đại nhất thời hiển lộ rõ ràng đi ra, để Huyết Ma tổ sư không cách nào đánh thức hắn bất kỳ tâm ma, không cách nào từ đạo tâm thượng tướng hắn xâm lấn.

Ngay sau đó, hắn tất cả ánh mắt đều bị ngăn cản chặn, một tấm miệng lớn dính máu chạm mặt tới, đem hắn cả người nuốt vào miệng lớn bên trong.

Đúng lúc này, phản ứng đầu tiên Oánh Oánh vội vàng lay động xích vàng, đem xích vàng tế lên, quát một tiếng, xích vàng theo sát Tô Vân về sau, bay vào huyết tương bên trong!

Tô Vân mắt thấy liền muốn bị Huyết Ma tổ sư kéo vào thực quản, trượt vào hắn dạ dày bên trong, xích vàng bay tới, vù một tiếng đem Tô Vân quấn lấy.

Tô Vân thân hình dừng lại, lại thấy Huyết Ma tổ sư thực quản bốn vách bên trên, bất thình lình huyết tương hướng lên phun chảy, hóa thành từng cái Huyết Ma, cùng hắn thực quản bốn vách sinh trưởng ở cùng một chỗ, hướng hắn đánh tới!

Những này Huyết Ma đều là người xứ khác tâm tình tiêu cực cùng bỏ đi không cần con đường ngưng tụ mà thành Ma Thần, bị Huyết Ma tổ sư thôn phệ về sau, tùy thời có thể lấy từ thân thể từng cái vị trí mọc ra, không sẽ cùng bản thể tách ra.

Bọn chúng xuất hiện tại thực quản bên trong, tác dụng chính là đem Tô Vân bậc này đồ ăn chém nát, có trợ giúp Huyết Ma tổ sư tiêu hóa.

Tô Vân một thân pháp lực, đều dùng tại lạc ấn Tiên Thiên Nhất Khí vào huyền thiết chuông bên trên, chỉ còn lại có thân thể lực lượng, hiện tại đối diện với mấy cái này Huyết Ma, bó tay toàn tập.

Những này Huyết Ma căn bản giết không bao giờ hết giết, làm sao cũng không giết chết, hơn nữa tốc độ cực nhanh, lại

lực lớn vô cùng, thậm chí leo lên tại xích vàng bên trên.

Lại huyết tương dọc theo xích vàng di động, ý đồ đi ô nhiễm Oánh Oánh!

Oánh Oánh đang tại thu xích vàng, ý đồ đem Tô Vân từ Huyết Ma tổ sư trong miệng cứu ra, lại thấy huyết tương theo xích vàng leo đến, quyết định thật nhanh, đầu vai run run, quát một tiếng!

Phía sau của nàng kim quan bay lên, thôn phệ vô lượng không gian, mai táng tất cả, mặc kệ Huyết Ma tổ sư vẫn là Tô Vân, nàng tất cả ý định thu vào trong quan tài trấn áp!

Cái kia dọc theo xích vàng leo lên tới huyết tương căn bản không ngăn được kim quan uy năng, nhất thời vô số huyết tương bay tán loạn, hướng kim quan sa sút đi!

Cũng trong lúc đó, khoảng cách gần nhất sáu lão mỗi người kịp phản ứng, đại đạo trường thành, Thiên Quan, Song Hà, Thiên Trụ, Hoa Cái, Linh Đài đè xuống, sáu lão hợp lực trấn áp huyền thiết chuông!

Nguyệt Chiếu Tuyền, Tây Sơn tán nhân mấy người sáu lão sở dĩ hợp lực áp chế huyền thiết chuông, mục đích là vì không để cho Huyết Ma luyện hóa chiếc chuông này, chiếc chuông này dùng tài liệu quá tốt, nếu rơi vào tay in dấu lên Huyết Ma đại đạo, chuông này uy lực ắt phải cực kì khủng bố!

Huyết Ma nếu là nắm giữ chuông này, chỉ sợ ở đây tất cả mọi người muốn số kiếp đã định!

Không cần tiên đình ra tay, Đế đình liền sẽ toàn quân bị diệt, không người may mắn còn sống sót!

Ngay tại sáu lão vừa mới trấn áp huyền thiết chuông thời điểm, cái kia vô biên vô tận huyết tương phun trào, theo huyền thiết chuông cấu kiện, nhanh chóng leo lên phía trên, từ trong

ra ngoài chiếm đoạt huyền thiết chuông, rất nhanh toàn bộ huyền thiết chuông đều biến thành đỏ như máu!

Mà trên đất còn có một cái biển máu.

Nguyệt Chiếu Tuyền mấy người sáu lão mỗi người gầm thét, dốc hết có khả năng, trấn áp lại mũi chuông chỗ Thái Sơ bảo thạch, không để cho huyết tương tiếp xúc khối này bảo thạch.

Nơi này là khống chế huyền thiết chuông trung tâm, nếu là rơi vào Huyết Ma tổ sư khống chế, chỉ sợ huyền thiết chuông liền sẽ rơi vào Huyết Ma tổ sư trong tay, lại không đoạt lại khả năng!

Cái kia phiến huyết hải bất thình lình phun trào, chồm người lên, hình thành một cái huyết sắc cự nhân, bàn tay thì cùng huyền thiết chuông bên trên huyết tương dung hợp, nối liền cùng nhau.

Này huyết sắc cự nhân mơ hồ là thiếu niên khuôn mặt, cùng người xứ khác bộ dáng gần như là đồng dạng, trên mặt lộ ra một tia quỷ dị mỉm cười, nhấn huyền thiết chuông.

"Coong —— "

Ảm khàn tiếng chuông vang lên, Nguyệt Chiếu Tuyền, Lê Thương Tuyết mấy người sáu lão mỗi người khó chịu hừ, đại đạo trường thành sụp đổ, Thiên Quan vỡ nát, Song Hà bị hướng gãy, Thiên Trụ hóa thành bột mịn, Lư tiên nhân Hoa Cái bị húc xuyên hai cái lỗ lớn, rách tung toé, ánh mặt trời từ trong động trút xuống, Quân Tái Tửu Linh Đài cũng tự vỡ ra, khó mà dừng chân!

Sáu lão mỗi người sợ hãi, lần trước tại kim quan bên trong trong bọn họ ngũ lão tuy là không phải Huyết Ma tổ sư đối thủ, nhưng mà có kim quan trấn áp pháp lực của bọn hắn, bọn họ không cách nào toàn lực phát huy.

Mà bây giờ toàn lực phát huy, bọn họ cùng Huyết Ma tổ sư khoảng cách lại càng lúc càng lớn!

Hiển nhiên, khi đó kim quan trấn áp Huyết Ma tổ sư càng nhiều hơn một chút!

"Vù ——— "

Huyết tương phun trào, đem Thái Sơ bảo thạch bao phủ.

"Hắn là Đế cảnh tồn tại!" Nguyệt Chiếu Tuyền tu vi mạnh mẽ, cao giọng nói, "Cẩn thận! Tô Thánh Hoàng đã băng hà! Chúng ta phong nhanh ——— "

Hắn còn chưa nói xong, Oánh Oánh đã đem kim quan tế lên.

Thôn phệ chư thiên vạn giới trấn áp tất cả kim quan nhất thời đem cái kia Huyết Ma tổ sư thân thể kéo, hóa thành một mảnh huyết tương hướng kim quan bên trong chảy tới!

Oánh Oánh đằng đằng sát khí, lạnh lùng nói: "Tô Thánh Hoàng còn chưa băng hà! Mau tới cứu giá!"

Cái kia Huyết Ma tổ sư lay động huyền thiết máu chuông, coong một tiếng chuông vang, cùng kim quan va chạm, Oánh Oánh khó chịu hừ, khí huyết sôi trào, cùng kim quan cùng một chỗ bay ngược mà đi!

Nàng bản thân bị trọng thương, bay ngược trên đường lập tức cưỡng ép nâng một hơi, đem trên người xích vàng quăng bay ra đi.

Cái kia xích vàng lập tức bị huyết tương chiếm đoạt, biến mất không thấy gì nữa.

"Xích vàng một chỗ khác, buộc tại sĩ tử trên người, sĩ tử nhất định có thể nhân cơ hội này chạy trốn." Trong nội tâm nàng nghĩ như vậy nói.

Nhưng mà nàng biết hi vọng cực kỳ xa vời.

Tô Vân nếu như là đỉnh phong thời kì còn thì thôi, nhận được xích vàng về sau, hắn có thể giết ra một đường máu, nhưng mà hiện tại, Tô Vân tu vi dùng tại tế luyện huyền thiết chuông bên trên, bản thân tu vi hoàn toàn không có, cho dù nhận được xích vàng, cũng không cách nào thôi thúc hắn uy năng.

Cái kia Huyết Ma tổ sư đẩy lui Oánh Oánh cùng kim quan, đối diện liền thấy mười một tôn cựu thần mười một món pháp bảo, mỗi người bay tới, không khỏi cười ha ha, tế lên huyền thiết chuông nghênh tiếp!

Mười một cựu thần bản lĩnh mạnh mẽ, pháp bảo uy lực càng là không gì so sánh nổi, Ngô Đồng bảo thụ, Động Đình hồ, hồ Hồng Trạch, Chấn Trạch hồ, Bành Lãi hồ mấy người pháp bảo mỗi người đè xuống, uy năng ngập trời!

Cái này mười một pháp bảo đến từ Hỗn Độn hải, cùng Thương Ngô, Động Đình, Hồng Trạch, Chấn Trạch, Lăng Cơ mấy người cựu thần làm bạn mà sống, mấy năm này Thông Thiên các nghiên cứu cựu thần pháp môn tu luyện, rất có thu hoạch, Thương Ngô, Động Đình mấy người cựu thần thực lực ngày càng nâng cao, mười một pháp bảo uy lực cũng là ngày càng tăng thêm!

Nhưng mà, Huyết Ma tổ sư khống chế Thái Sơ bảo thạch, thôi thúc huyền thiết chuông, tiếng chuông chấn động, mười một tôn cựu thần mỗi người khí huyết bốc hơi, lảo đảo lui về phía sau, pháp bảo cũng tự bị đánh bay!

Cái kia Huyết Ma tổ sư cười to, thu hồi huyền thiết chuông, vươn người đứng dậy, đang muốn hướng lên trời bên ngoài bay đi. Bất thình lình, chỉ nghe Thiên Hậu nương nương âm thanh truyền đến: “Đạo huynh dừng bước!”

Vu Tiên bảo thụ quang mang bắn ra, từng sợi từng đạo huyền quang tiên quang xoay quanh Huyết Ma tổ sư cao lớn vô cùng thân thể bay lượn!

Huyết Ma tổ sư tế lên huyền thiết chuông, lãnh diễm chuông lớn nổi bồng bềnh giữa không trung, bảo vệ hắn toàn thân, cười nói: "Ngươi lưu được a?"

Chuông lớn cùng Vu Tiên bảo thụ huyền quang tiên quang va chạm, đương đương vang cái không dứt, nhìn nổi phương trong đế đô người bên ngoài bọn họ sắc mặt đại biến.

Thiên Hậu Vu Tiên bảo thụ uy năng vô tận, chính là một viên chí bảo, nhưng mà Thiên Hậu tự thân đến mức bảo trấn áp, vậy mà cũng không có thể đem cái kia huyền thiết chuông đè xuống!

Tiếng chuông chấn động ở giữa, Huyết Ma tổ sư vậy mà giết xuyên Vu Tiên bảo thụ uy năng, cướp đường mà đi.

Thiên Hậu nương nương đang muốn truy kích, lại thấy Phương Trục Chí, Sư Úy Nhiên, Thủy Oanh Hồi rất nhiều tiên nhân bay người lên, cùng đệ nhất kiếm trận đồ mênh mông kiếm khí tương dung, đệ nhất kiếm trận đồ khởi động!

Ngập trời kiếm uy định trụ Huyết Ma tổ sư, bốn mươi bảy vị tiên nhân, bốn mươi chín đạo kiếm quang, xuy xuy xuy qua lại cắt chém, Huyết Ma tổ sư nhất thời tan rã!

Bất thình lình, còn sót lại Huyết Ma tổ sư trốn vào chuông phía trong, gánh lấy chiếc này chuông lớn, ngạnh hám đệ nhất kiếm trận đồ uy năng, xông ra kiếm trận đồ!

Phương Trục Chí đám người ngạc nhiên, cái kia thủ hộ Đế đình đệ nhất kiếm trận đồ, vậy mà không làm gì được huyền thiết chuông mảy may!

Huyền thiết chuông che chở Huyết Ma tổ sư bay ra Đế đình, bất thình lình, một đạo Luân Hồi nghiền ép mà đến,

Huyết Ma tổ sư kể cả huyền thiết chuông rơi vào cuồn cuộn trong luân hồi.

Cái kia trong luân hồi, từng cái Tà Đế hướng hắn ra tay, Huyết Ma tổ sư ra sức ngăn cản, ỷ vào huyền thiết chuông dày nặng, giết ra Luân Hồi.

Hắn lảo đảo rơi xuống đất, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Tà Đế liền đứng tại phía sau mình, lộ ra vẻ kinh ngạc, hiển nhiên không ngờ rằng huyền thiết chuông uy năng mạnh như vậy!

Huyết Ma tổ sư điều khiển huyền thiết chuông phóng lên trời, tránh đi Tà Đế, bất thình lình cửu thiên bên ngoài, Bắc Miện trường thành một chỗ khác, một tia sáng lóe lên liền biến mất!

Sau một khắc, một cái sáng rực vô cùng kiếm hoàn đụng vào huyền thiết chuông bên trên, đem chiếc này chuông lớn đụng bay, đồng thời vô biên kiếm đạo bắn ra!

Huyết Ma tổ sư trở tay không kịp, bị trọng thương, vội vàng thôi thúc huyền thiết chuông đối kháng vô biên kiếm đạo vực trường, trăm cay nghìn đắng mới miễn cưỡng giết ra khỏi trùng vây.

Hắn bất thình lình nhìn thấy thứ bảy Tiên giới bên ngoài, một tôn cự nhân đang tại trừng trừng nhìn mình chằm chằm, Huyết Ma tổ sư nói thầm một tiếng không ổn, bất thình lình người khổng lồ kia kinh bản thân sọ não lấy xuống, dùng sức ném ra!

Cái kia sọ não gào thét bay tới, bỗng nhiên hỏa diễm dâng trào, hóa thành Vạn Hóa Phần Tiên lô, mang theo vô song uy năng kéo tới!

Huyết Ma tổ sư vừa mới ra đời, liền gặp vũ trụ này lớn nhất ác ý, liên tục gặp cao cấp nhất cường giả đánh lén!

Những cường giả này đều biết Tô Vân tiêu hao trọng bảo tới luyện một cái chuông lớn, cũng chờ đợi bắt lấy cơ hội này, giành lấy chí bảo, Huyết Ma tổ sư người đầu tiên xuất thủ, tự nhiên bị tập trung công kích.

Huyết Ma tổ sư gặp gỡ Vạn Hóa Phần Tiên lô tầng tập kích, bị đánh đến từ trên bầu trời rơi xuống, đập về phía Đế đình. Tổ sư kể cả huyền thiết chuông cùng một chỗ rơi vào đệ nhất tiên trận trong bức tranh, Phương Trục Chí đám người vội vàng thôi thúc kiếm trận đồ, một hồi dễ giết.

Huyết Ma tổ sư hốt hoảng chạy ra kiếm đồ, lại gặp phải Tiên Hậu nương nương Vu Tiên bảo thụ, cũng là một hồi dễ giết, đợi bay xuống, đối diện chính là mười một cựu thần pháp bảo, sáu lão đại đạo!

Hắn vội vàng phát động lên lực lượng, ý đồ chạy trốn, nhưng vào lúc này, Oánh Oánh tế lên kim quan.

Cùng lúc đó, Tô Vân một quyền đánh xuyên Huyết Ma tổ sư cổ họng, từ hắn thân thể bên trong chạy trốn.

Huyết Ma tổ sư thấy thế, không chần chờ nữa lập tức mang theo huyền thiết chuông phi thân mà chạy.

Tô Vân từ từ hạ xuống, tay phải trải ra, huyền thiết chuông phía trong đủ loại lạc ấn bắn ra, thoát khỏi Huyết Ma tổ sư khống chế, hô một tiếng bay tới.

Tô Vân rơi xuống đất, như trước là tại đế đô bên ngoài, phảng phất chưa từng di động bước chân.

—— —— Năm mới vui vẻ —— ——

Chương 760 : Vân Tiên Đế, đạo tranh chấp

Chương 759: Vân Tiên Đế, đạo tranh chấp

Ánh mắt mọi người đều rơi vào chiếc kia huyền thiết chuông bên trên, lộ ra vẻ không thể tin được.

Từ Tô Vân tế chuông, đến Huyết Ma tổ sư lao ra kim quan đoạt bảo, giết đến mọi người người ngã ngựa đổ, cướp đường mà đi, rồi đến Huyết Ma tổ sư gặp gỡ Tà Đế, Đế Phong, Đế Thúc đám người tập kích, bị đánh về Đế đình, trở lại đế đô phía trước, thoáng như giấc mộng Nam Kha.

Khung cảnh này tựa như là đem Huyết Ma tổ sư đoạt bảo quá trình, đảo lại diễn luyện đồng dạng, phảng phất Huyết Ma tổ sư đặc biệt từ thiên ngoại đem huyền thiết chuông đưa tới, đưa đến Tô Vân trên tay đồng dạng.

Lúc trước bọn họ thuộc về cực đoan tình cảnh nguy hiểm, lúc nào cũng có thể tử vong, hiện tại, Huyết Ma tổ sư lại bị trọng thương bỏ chạy, liên tiếp thay đổi, quả thực tựa như ảo mộng!

Bất thình lình, có người reo hò nói: "Kiếp số đi qua! Kiếp số đi qua!"

Mọi người lúc này mới tỉnh ngộ lại: Chí bảo huyền thiết chuông kiếp số, thật như vậy đi qua!

Bọn họ vừa mừng vừa sợ, luyện chế chí bảo, ắt gặp tai kiếp, tràng này tai kiếp bọn họ ứng đối đến không thể bảo là không hết mức, không chỉ có cao thủ tập hợp, hơn nữa chí bảo

cũng có lớn xích vàng, kim quan, đệ nhất kiếm trận cùng Vu Tiên bảo thụ bốn đại chí bảo!

Dù vậy, bọn họ cũng không có thể bảo vệ huyền thiết chuông, chuông lớn bị đoạt, trong lòng mọi người đương nhiên là thất vọng vô cùng, nhưng chợt huyền thiết chuông mất mà được lại, lại để cho bọn họ mừng rỡ.

Thiên Hậu, Nguyệt Chiếu Tuyền đám người thì tại quan sát thiên ngoại, lại thấy cái kia ném ra Vạn Hóa Phần Tiên lô cự nhân chính là Đế Thúc, Đế Thúc thu về Phần Tiên lô, như trước đem cái này chí bảo xem như sọ não. Đế Phong cũng thu về kiếm hoàn, Tà Đế cũng tự biến mất không còn tăm tích.

Cái này mấy lớn tồn tại, phảng phất từ đầu đến cuối cũng không từng xuất hiện.

Bọn họ kiêng kỵ lẫn nhau, e sợ cho bị đối phương bắt đến cơ hội vây công. Mà ra tay cướp đoạt huyền thiết chuông, không thể nghi ngờ là cho đối phương cùng những người khác liên thủ vây công cơ hội của mình!

Nguyệt Chiếu Tuyền, Tây Sơn tán nhân đám người đều âm thầm thở phào nhẹ nhõm, Tà Đế, Đế Thúc đám người biến mất, lúc này mới xem như vượt qua chí bảo kiếp số, Tô Vân mới xem như chân chính nhận được món bảo vật này.

Lúc này, Lăng Cơ bất thình lình lớn tiếng nói: "Thánh Hoàng khéo léo làm diệu kế, vượt qua tràng này chí bảo kiếp số, văn trị võ công, tính toán không một chỗ sai sót!"

Tô Vân bị hắn nói đến một mộng, lắc đầu nói: "Lăng Cơ, ngươi hiểu lầm, ta chỉ là trước Huyết Ma tổ sư một bước, đem ta Tiên Thiên Nhất Khí lạc ấn tại huyền thiết chuông phía trên, trước một bước khống chế huyền thiết chuông. Hắn không cách nào luyện hóa ta Tiên Thiên Nhất Khí, lại không cách nào thôn phệ ta…"

Hắn còn chưa kịp giải thích rõ ràng, đột nhiên lại có người lớn tiếng nói: "Tô Thánh Hoàng văn trị võ công, tính toán không một chỗ sai sót!"

Bốn phía vô số âm thanh vang lên, dần dần, hưởng ứng người càng tới càng nhiều, vô số âm thanh hóa thành một dòng lũ lớn, không biết bao nhiêu người đang reo hò: "Tô Thánh Hoàng văn trị võ công, tính toán không một chỗ sai sót!"

Thanh âm kia đinh tai nhức óc, khích lệ nhân tâm.

Tô Vân há to miệng, đang muốn đem tình hình thực tế nói ra, bản thân cũng không phải là trong lòng bọn họ bên trong cái kia tính toán không một chỗ sai sót người. Lần này chí bảo kiếp số, hắn ngay từ đầu liền bị Huyết Ma tổ sư thôn phệ, nếu không phải Oánh Oánh cứu viện đúng lúc, hắn liền táng thân tại Huyết Ma tổ sư trong bụng.

Nhưng mà thanh âm của hắn tại mọi người tiếng hò hét bên trong, lộ ra như vậy bé nhỏ không đáng kể.

Mọi người thấy được một cái kỳ tích, một cái không có khả năng thủ thắng lại lông tóc không tổn hao gì thủ thắng kỳ tích, một cái mất mà được lại kỳ tích.

Bọn họ cần như vậy một cái kỳ tích, như vậy một cái chuyện cũ, tại nguy cơ đến trước lúc, dùng cái này kỳ tích cùng chuyện cũ khích lệ nhân tâm!

Cho dù là đế đô bên trong linh sĩ cùng tiên nhân cũng được cái này kỳ tích cùng chuyện cũ chỗ khích lệ, xông ra thành đến, niệm tụng lấy Tô Vân danh hào, gia nhập vào tràng này gào thét hồng lưu bên trong.

Tô Vân còn ý định hướng đầy nhiệt tình mọi người giải thích, hắn tại không có pháp lực chống đỡ dưới tình huống, từ Huyết Ma tổ sư trong bụng sống sót mà đi ra ngoài, trên

đường đã trải qua bao nhiêu nguy hiểm cùng đau khổ, hắn suýt nữa chết ở bên trong.

Nhưng căn bản không có người đi nghe, bọn họ vây quanh Tô Vân vừa múa vừa hát, ca tụng hắn quyết sách anh minh thần võ, đem hắn chuyện cũ thần thoại.

Tại chuyện xưa của bọn hắn bên trong, Tô Vân bày mưu nghĩ kế, sớm đã tính ra chí bảo kiếp số, vì vậy trong bóng tối sắp đặt, để Huyết Ma tổ sư tới thay mình cùng huyền thiết chuông chặn kiếp.

Hắn tính sẵn rồi tất cả, lợi dụng Tà Đế, Đế Phong cùng Đế Thúc đoạt bảo chi tâm, trọng thương Huyết Ma tổ sư, bản thân thì bình an thoát khốn. Đồng thời, Tà Đế Đế Phong cùng Đế Thúc đám người là bởi vì kiêng kỵ lẫn nhau, mà không thể không rút lui. Bởi vậy Tô Vân ung dung hóa giải tràng nguy cơ này.

Tô Vân muốn nói cho bọn họ, bản thân cũng không có thiết kế những thứ này.

Hắn muốn nói cho những người này, bản thân có thể từ Huyết Ma tổ sư trong tay đoạt lại huyền thiết chuông, thuần túy là bản thân thiết kế chiếc chuông này, hiểu rõ huyền thiết chuông mỗi một cái cấu tạo.

Hắn Tiên Thiên Nhất Khí cùng huyền thiết chuông là nhất phù hợp, hắn lại là trước thời hạn ra tay, cho nên hắn có thể tại Huyết Ma tổ sư trước đó nắm giữ huyền thiết chuông.

Nhưng mọi người sẽ không đi nghe hắn kể rõ, mọi người trong lòng có chuyện xưa của mình, cố sự này bên trong Tô Vân anh minh thần võ, tính toán không một chỗ sai sót, lợi dụng Huyết Ma tổ sư, Tà Đế đám người tham lam, vì chính mình luyện bảo.

Tô Vân còn đợi giải thích, lại bị ùa đến mọi người nâng lên, giơ lên cao cao.

Reo hò đám người phun trào, giống như là một dòng lũ lớn, kéo lên hắn tại đế đô bên trong xuyên qua, để nhiều hơn nữa mọi người nghe được chuyện xưa của hắn, gia nhập vào tràng này hồng lưu bên trong.

Hồng lưu vây quanh hắn, giống như là từng đoá từng đoá sóng lớn, đem hắn đẩy đến càng ngày càng cao, giống như là muốn đem hắn đẩy tới thứ bảy Tiên giới Tiên Đế chỗ ngồi.

Mọi người đem hắn đưa đến Cam Tuyền uyển, đưa đến thật cao trên ban công, Tô Vân chỉ là vung tay lên, người phía dưới bọn họ liền bắn ra khuấy động reo hò.

"Sĩ tử, đừng giải thích."

Trên vai của hắn, Oánh Oánh có thương tích trong người, thở hồng hộc, đè thấp giọng nói: "Bọn họ là sẽ không nghe. Bọn họ muốn cho bản thân dũng khí, ngươi lần này chẳng biết tại sao hoàn toàn thắng lợi, chính là cho bọn hắn dũng khí. Không phải ai đều có ngươi dạng này dũng cảm đi đối mặt tiên đình, bọn họ cần bị khích lệ. Ngươi chính là cái kia tấm gương."

Tô Vân nhìn về phía bên dưới ban công phấn khởi mọi người, lẩm bẩm nói: "Nhưng mà, khích lệ bọn họ tất cả những thứ này, cũng không phải là thật."

"Có quan hệ gì đâu?"

Oánh Oánh nói nhỏ: "Ngươi nhìn, tại bọn họ niệm tụng bên dưới, huyền thiết chuông cũng tại hấp thu hấp thu bọn họ tụng niệm, dần dần muốn thông linh nữa nha."

Tô Vân ngẩng đầu lên, huyền thiết chuông liền yên tĩnh huyền phù tại mọi người trên không, băng lãnh đến như là rèn luyện ra ánh kim loại cựu sắt.

Hắn giơ bàn tay lên, chạm đến chiếc này chuông lớn, đầu ngón tay của hắn chạm đến huyền thiết chuông lúc, huyền thiết chuông tầng tầng vòng nhất thời bắt đầu vận chuyển, chuông phía trong vô số bánh răng chuyển động, vi tích tắc giây tự thời gian tháng tuổi tác, nhao nhao vận chuyển!

Chuông lớn phía ngoài, từng cái phù văn từ từ trở lên rõ ràng, Thần Ma tự chuông phía trong khắc độ bên trong từng cái hiện lên, đủ loại đạo pháp thần thông, tựa như Tô Vân tự thân thi triển lạc ấn tại chuông bên trên.

Mà ngẩng đầu lên mọi người, có thể nhìn thấy chuông lớn vách trong, đó là nhật nguyệt ngân hà không ngừng tuôn ra, từ từ hình thành một tấm bao la hùng vĩ vũ trụ tinh đồ!

Mọi người tiếng hoan hô càng thêm vang dội, giờ khắc này, Tô Vân quả thực cảm thấy chúng sinh niệm.

Mọi người tiếng hoan hô bên trong tích chứa mạnh mẽ tín niệm, đang dâng tới bản thân cùng huyền thiết chuông, bọn họ đem loại này tín niệm giao phó tại Tô Vân cùng huyền thiết chuông trên người, ký thác bọn họ đối thắng lợi khát vọng!

Loại này tín niệm tập kết, làm sâu sắc, từ từ tạo thành huyền thiết chuông phía trong linh!

Tô Vân không biết mặt khác chí bảo linh là như thế nào sinh ra, nhưng mà hắn chứng kiến bản thân chí bảo đang dần dần sinh ra bản thân đặc biệt linh!

Đồng thời, hắn lại cảm thấy đến một cỗ áp lực vô hình, đây là chúng sinh đối với hắn mong đợi kỳ vọng, biến thành một loại gánh nặng, đè ở trên người hắn, để tâm hắn sợ ý loạn, thậm chí muốn vứt bỏ tất cả chạy trốn!

Nhưng mà hắn vẫn là đứng tại trên ban công.

Người phía dưới bọn họ, giống như là phun trào biển mây, có người trong biển người gọi ra Vân Tiên Đế khẩu hiệu, phun

trào biển người nhất thời biến thành một loại âm thanh.

Bọn họ đang hô hoán một cái Vân Tiên Đế người, kêu gọi người này ngăn cơn sóng dữ, cứu thứ bảy Tiên giới ở trong cơn nguy khốn.

Tô Vân nhìn bên dưới ban công phun trào biển người, hắn cũng không tiến lên, là mọi người tạo thành mênh mông biển lớn tại đẩy tiến lên, đẩy hắn hướng cái này đến cái khác gần như không có khả năng leo lên cao điểm leo lên.

"Ta chỉ là muốn vì thứ bảy Tiên giới làm một ít chuyện, ta không muốn phụ lòng kỳ vọng của các ngươi."

Tô Vân trong mắt mê man diệt hết, giơ bàn tay lên, đập động huyền thiết chuông.

"Coong ——— "

Tiếng chuông du dương khuấy động, cùng mọi người tiếng hò hét cùng một chỗ truyền khắp Đế đình.

Nguyệt Chiếu Tuyền, Tây Sơn tán nhân mấy người sáu thật xa xa nhìn một màn này, sáu lão mặt sắc mỗi người khác biệt, đều có đăm chiêu.

"Câu cá lão, ngươi thật tin tưởng tất cả những thứ này là Tô Thánh Hoàng sắp đặt?"

Lê Thương Tuyết nhịn không được nói: "Ta tuy là đối Tô Thánh Hoàng rất là kính nể, nhưng nếu nói hắn bố trí tất cả những thứ này, ta là tuyệt đối không tin! Hắn không có khả năng tính toán không một chỗ sai sót, thậm chí liền Đế Thúc, Tà Đế, Đế Phong cũng tính kế ở bên trong, càng không khả năng liền còn chưa xuất thế Huyết Ma tổ sư cũng đã tính toán rồi!"

Nguyệt Chiếu Tuyền chần chừ một chút, không nói gì.

Bất thình lình Tây Sơn tán nhân nói: "Ta tin tưởng, là tính toán của hắn! Trên đời này không ai có thể tính toán chính xác như thế, loại trừ hắn!"

Cung Tây Lâu nhíu chặt lông mày, cười lạnh nói: "Ngô Tây Sơn, ngươi uống nhầm cái thuốc gì rồi? Lúc trước ngươi hận không thể vạch trần Tô Thánh Hoàng nội tình, hiện tại bất luận hắn làm cái gì, ngươi cũng cảm thấy hắn thâm ý sâu sắc! Ngươi đầu óc hỏng!"

Tây Sơn tán nhân hiển nhiên đối Tô Vân mù tin mù quáng theo, nói: "Tô Thánh Hoàng tuyệt đối sẽ không phạm sai lầm, chúng ta chỉ cần tín nhiệm hắn, đi theo hắn đi liền đối với."

Mặt khác ngũ lão cau mày, cho dù là Nguyệt Chiếu Tuyền cũng cau mày không thôi.

Quân Tái Tửu nói: "Mục đích của chúng ta, là khuyên Tô Thánh Hoàng bỏ xuống chiến tranh, cùng chúng ta cùng một chỗ tu luyện, cứu người trần. Mà bây giờ tất cả đã rời bỏ của chúng ta ước nguyện ban đầu, Tô Thánh Hoàng được mọi người nâng thượng đế tòa, gọi là Vân Tiên Đế, một hồi tai kiếp, không thể tránh được. Của chúng ta ước nguyện ban đầu đâu?"

Lư tiên nhân nói: "Chúng ta ước nguyện ban đầu là cứu người trần. Tô Thánh Hoàng xưng Đế, chúng ta nên chém chi, đầu hàng tiên đình, ngừng lại chiến tranh."

Lời vừa nói ra, Lê Thương Tuyết, Nguyệt Chiếu Tuyền đều mỗi người chần chừ.

"Làm như vậy, không tốt lắm đâu?" Quân Tái Tửu do dự nói, "Tuy mục đích của chúng ta là cứu người trần, nhưng mà chẳng biết tại sao, ta cảm thấy Tô Thánh Hoàng nếu như trở thành Tiên Đế, có lẽ so Đế Phong, so Đế Tuyệt, làm đều tốt hơn. Chúng ta nếu là giết hắn…"

Lư tiên nhân cực kỳ nghiêm túc, nói: "Của chúng ta ước nguyện ban đầu ở đâu? Sống qua các triều đại Tiên giới lão Tiên Nhân, nói chuyện chính là đánh rắm a?"

Quân Tái Tửu giận dữ: "Ta lại không nói không giết hắn! Hắn xưng đế, khẳng định sẽ nhấc lên thứ sáu thứ bảy Tiên giới toàn diện đối kháng, không giết hắn chính là đầy trời hạo kiếp!"

Lư tiên nhân gật đầu nói: "Đêm nay ta đi giết hắn, ngươi theo ta đi."

Quân Tái Tửu chần chừ, nhìn về phía những người khác.

Nguyệt Chiếu Tuyền do dự một chút, lắc đầu nói: "Ta cho rằng chuyện thiên hạ không phải đen tức trắng, muốn lấy hắc bạch tới kết luận tốt xấu. Tô Thánh Hoàng sự tình, ta phán đoán không ra tốt xấu, ta lại không nhúng tay, vẫn là làm cái câu cá ông mà thôi."

Hắn xoay người rời đi.

Lê Thương Tuyết do dự một chút, vội vàng đuổi theo hắn, nói: "Ta và ngươi cùng đi. Nghe nói các ngươi câu cá lão mỗi lần đều không đi không, đúng không? Ta nghe nói các ngươi câu không đến cá liền đào chút đồ ăn, không có đồ ăn liền trộm con gà, nếu không nữa thì liền cõng đi heo…"

Lư tiên nhân nhìn về phía Cung Tây Lâu cùng Tây Sơn tán nhân, Cung Tây Lâu trầm ngâm phút chốc, nói: "Ta cùng Tô Thánh Hoàng ở chung được mấy năm, bị hắn nhân cách mị lực thu hút, nguyên bản quên mất sơ tâm. Hôm nay đến Lư tiên nhân nhắc nhở, lúc này mới thể hồ quán đỉnh. Đêm nay, ta theo hai vị đi giết hắn, phá giải lần này hạo kiếp."

Lư tiên nhân nhìn về phía Tây Sơn tán nhân.

Tây Sơn tán nhân từ chối cho ý kiến, xoay người rời đi.

Lư tiên nhân âm thanh lạnh như băng nói: "Tây Sơn đạo hữu, ngươi muốn làm trái sơ tâm như vậy ẩn cư?"

Tây Sơn tán nhân không có lên tiếng, thẳng đi xa.

Đến buổi tối, náo nhiệt một ngày, mọi người cuối cùng mệt mỏi, mỗi người nghỉ ngơi. Chẳng qua đế đô bên trong vẫn là đèn đuốc sáng trưng, không ít tuổi trẻ nam nữ tinh lực dồi dào, phát tiết dư thừa tinh lực.

Cam Tuyền uyển náo bên trong đạt được yên tĩnh, nơi này đã không nghe được bên ngoài ngựa xe như nước ồn ào náo động, Tô Vân vẫn tại xử lý Đế đình công việc.

Cam Tuyền uyển bên ngoài, Lư tiên nhân từ khu phố cái khác trong bóng tối đi ra, một bên khác khu phố trong bóng tối, Quân Tái Tửu đi ra, hướng Cam Tuyền uyển đi tới.

Mà Cam Tuyền uyển trước cửa đèn đường tiếp theo mảnh hắc ám, Cung Tây Lâu từ trong bóng tối đi ra.

Ba người đi tới Cam Tuyền uyển bên ngoài, lúc này, kẽo kẹt tiếng mở cửa truyền đến, Cam Tuyền uyển cửa mở ra, Tây Sơn tán nhân ngồi ở sau cửa đệ nhất điện trên bậc thang, tắm gội dưới ánh trăng.

Lư tiên nhân nói: "Tây Sơn đạo hữu, ngươi cuối cùng nhớ ra ngươi sơ tâm…"

"Không."

Tây Sơn tán nhân chậm rãi đứng dậy, thân thể thấp bé cường tráng, không nhanh không chậm nói: "Trong lòng ta, Tô Thánh Hoàng trọng lượng vượt qua ta cá nhân sinh tử, ta chắc chắn sẽ không để các ngươi đụng hắn mảy may."

Lư tiên nhân, Quân Tái Tửu cùng Cung Tây Lâu không khỏi kinh ngạc, Cung Tây Lâu nói: "Đạo hữu, một chọi một, ngươi không sợ chúng ta bất luận người nào, nhưng chúng ta

ba người cùng nhau đến đây, ngươi không bảo đảm Tô Thánh Hoàng.”

Tây Sơn tán nhân khí tức quanh người từ từ kích động, nghiêm nghị nói: “Như vậy, chỉ có lấy cái chết tương bác! Nam Hà —— “

Hắn cao giọng gầm thét, tiên nguyên đại đạo tăng lên tới cực hạn, ba người sau lưng một đạo Nam Hà vọt tới, ầm ầm đem bọn hắn bao phủ!

—— ——21 năm ngày đầu tiên, cầu giữ gốc nguyệt phiếu ~~

Chương 761 : Đi, ta mang các ngươi đi gặp tương lai

Chương 760: Đi, ta mang các ngươi đi gặp tương lai

Lư tiên nhân, Quân Tái Tửu cùng Cung Tây Lâu bị Nam Hà bao phủ, hồng thủy bên trong đủ loại thần thông bắn ra, như muốn đem bọn hắn xé nát!

Lư tiên nhân Hoa Cái bay lên, ngăn cản Nam Hà giảo sát, nhưng sau một khắc Bắc Hà tấn công tới, nam bắc hai sông lẫn nhau xoay tròn, đem Hoa Cái xoắn nát!

Tây Sơn tán nhân vừa ra tay liền không lưu tình, hắn tinh nghiên Nam Hà Bắc Hà hai đại động thiên đại đạo, cái này hai đại động thiên bên trong tất cả phúc địa, đều bị hắn tìm hiểu thấu đáo, đạo pháp thần thông của hắn đã đi tới tuyệt đỉnh chỗ!

Lại hướng phía trước, chính là Đế cảnh Đạo cảnh cửu trùng thiên.

Chẳng qua Tây Sơn tán nhân các chư lão không có cái loại này cầu cửu trùng thiên đấu chí, bọn họ ẩn cư tị thế, không có Đế Tuyệt, Đế Phong hùng tâm, cho nên Đạo cảnh bát trùng thiên là cực hạn của bọn hắn.

Nhưng mà Tây Sơn tán nhân mạnh liền mạnh ở những người khác chỉ tu luyện một tòa động thiên đại đạo, mà hắn tu luyện Song Hà động thiên, hai đại động thiên, vô hình về sau bên trong, pháp lực của hắn cùng chiến lực so những người khác mạnh hơn một chút!

Lư tiên nhân đại đạo Hoa Cái ý đồ che chở ba người, tại Song Hà trùng kích vào, căn bản không ngăn được.

Nhưng vào lúc này, Quân Tái Tửu tế lên một tòa đại đạo Linh Đài, cùng Lư tiên nhân liên thủ, hợp lực chặn lại Song Hà, quát: "Tây Lâu đạo hữu!"

Cung Tây Lâu rơi vào trên linh đài, Hoa Cái bên dưới, bị hai người gia trì, không khỏi chợt quát một tiếng, sau lưng Tiên Linh bay ra, vĩ đại vô song, tụ đại đạo là trời trụ, một trụ quét ngang, cuốn lên hai đầu đại đạo trường hà!

Nhận được Quân Tái Tửu cùng Lư tiên nhân gia trì, đại đạo của hắn nội tâm pháp lực đường thẳng nâng cao, Tiên Linh bên trong tràn ngập khó có thể tưởng tượng lực lượng, cỗ lực lượng này bao trùm tại Tây Sơn tán nhân phía trên, một kích phía dưới, liền phá vỡ Tây Sơn tán nhân đại đạo trường hà!

Song Hà tại Thiên Trụ khuấy động hạ phá vỡ, Thiên Trụ lật đổ đi qua, Tây Sơn tán nhân chợt quát một tiếng, hai tay đẩy ra, ngạnh hám Thiên Trụ!

Cung Tây Lâu thân thể phát lực, hai tay cũng tự rơi vào Thiên Trụ bên trên, lực lượng của hai người gần như cuồng bạo giống như nâng cao, Tây Sơn tán nhân không địch lại, sau lưng Tiên Linh nhảy ra, cùng thân thể cùng một chỗ ngăn cản, lúc này mới chặn lại Cung Tây Lâu thế công!

Cung Tây Lâu luận pháp lực so với hắn hơi kém, nếu là bình thường giao chiến, khẳng định không bằng hắn, nhưng mà Quân Tái Tửu Linh Đài đối đại đạo pháp lực có lớn lao nâng cao, Lư tiên nhân Hoa Cái cũng có thể gia trì Cung Tây Lâu số mệnh, thế cho nên Tây Sơn tán nhân lại có chút không địch lại!

Cùng lúc đó, Lư tiên nhân cùng Quân Tái Tửu đồng thời tiến lên trước một bước, mỗi người một chưởng đánh ra, rơi vào Thiên Trụ bên trên!

Tây Sơn tán nhân tai mắt mũi miệng bên trong nhất thời máu tươi điên cuồng xông ra, lại gắt gao không lùi.

Lư tiên nhân ba người đồng thời thu tay lại, Tây Sơn tán nhân phun máu phè phè, khí tức nhanh chóng khô bại, hai chân mềm nhũn, quỳ trên mặt đất.

Ba người bọn họ vẫn là không đành lòng giết vị này bạn thân, chỉ là đem hắn trọng thương, cũng không thống hạ sát thủ.

"Tây Sơn đạo hữu, ngươi đã quên mất ta sơ tâm, vi phạm với nguyên tắc của mình."

Lư tiên nhân đi tới trước người hắn, sắc mặt nghiêm nghị, nói: "Mục đích của chúng ta là cứu dân chúng tại dầu sôi lửa bỏng, lúc trước ta cảm thấy Tô Thánh Hoàng rất tốt, là bởi vì có thể truyền đạo, có thể tại truyền đạo quá trình bên trong thay đổi hắn. Hiện tại hắn đã xưng Đế, đại chiến không thể tránh được, chỉ có diệt trừ hắn mới có thể cứu thế nhân. Đạo hữu, đừng u mê không tỉnh."

Lúc này, đế đô bên trong mọi người bị kinh động, nhao nhao hướng Cam Tuyền uyển chạy tới, ầm ĩ khắp chốn.

Đế đô bên trong, tiên nhân rất nhiều, như Tang Thiên Quân Ngọc thái tử cao thủ như vậy không phải số ít, cũng giống như Phương Trục Chí, Sư Úy Nhiên dạng này mới xuất hiện tân tú, càng có cựu thần Thánh Vương!

Lư tiên nhân đám người lại làm như không thấy, Quân Tái Tửu lấy ra một cái thăm trúc đan tàn tạ, đem tế lên, nhất thời Cam Tuyền uyển bốn phía bị tàn tạ bao vây.

Cái kia tàn tạ cắt ra không gian, đem Cam Tuyền uyển biến thành một cái trôi lơ lửng ở trong bóng tối đảo hoang, từ đế đô bên trong bóc ra đi.

Rất nhiều tiên nhân nhảy lên, hướng Cam Tuyền uyển bay đi, lại thấy bản thân khoảng cách Cam Tuyền uyển càng ngày càng xa.

Cam Tuyền uyển bên trong, Tô Vân cũng được kinh động, nhìn về phía này.

Oánh Oánh đang muốn xông lên phía trước hỏi chuyện gì xảy ra, lại bị Tô Vân ngăn cản, Oánh Oánh không hiểu, Tô Vân nhẹ nhàng lắc đầu, nói: "Xem trước một chút lại nói."

Tây Sơn tán nhân ho ra máu liên tục, nói: "Chẳng lẽ các ngươi mấy năm này ở bên cạnh hắn dạy học, không có phát hiện cách làm người của hắn? Không có phát hiện Đế đình Nguyên Sóc tình huống? Nơi này là có thể kéo dài chúng ta đạo địa phương, chúng ta ở đây thật nhiều học sinh…"

Hắn ngẩng đầu lên, lộ ra tươi cười, trên hàm răng lại dính đầy vết máu: "Chúng ta tìm kiếm mấy ngàn vạn năm, nhìn thấy chính là cái gì? Đế Tuyệt, Trọng Kim Lăng, Nguyên Cửu Châu, Ngọc Diên Chiêu, Sở Cung Dao, những người này đều là tư học, nội tâm đều là ích kỷ. Chúng ta tại Nguyên Sóc nơi này nhìn thấy cái gì? Nhìn thấy chính là quan học, là công khí!"

Hắn kịch liệt ho khan, bắt lấy đi qua bên cạnh mình Cung Tây Lâu ống quần, nói: "Nơi này có học cung, học viện, học phủ, còn có tường tự tiểu học đại học, nơi này sẽ trở thành chúng ta truyền đạo địa phương, các học sinh sẽ đem của chúng ta đạo một đời một đời truyền xuống…"

"Cũng là bởi vì như thế, mới muốn diệt trừ Tô Thánh Hoàng."

Cung Tây Lâu tránh thoát tay của hắn, nói: "Tô Thánh Hoàng xưng Đế, sẽ hủy đi tất cả những thứ này. Diệt trừ hắn, Nguyên Sóc tất cả những thứ này mới có thể tồn tại."

Quân Tái Tửu nói: “Hắn đã không khống chế được, bị dã tâm đẩy lên một cái không thuộc về hắn độ cao, này lại hại chết hắn hại chết nơi này tất cả mọi người. Tô Thánh Hoàng sau khi chết, nơi này quy thuận tiên đình, chúng ta sẽ bảo vệ Nguyên Sóc mọi người cùng văn minh thành quả.”

Tây Sơn tán nhân rũ tay xuống, cúi đầu xuống: “Nhưng mà, nơi này là hắn sáng lập ah…”

Lư tiên nhân ba người tiếp tục hướng phía trước, lúc này, ba người lại dừng bước lại, bọn họ cảm ứng được một cỗ cường đại uy hiếp từ phía sau truyền đến.

Lư tiên nhân ba người xoay người lại, lại thấy Tây Sơn tán nhân lại loạng choà loạng choạng đứng lên, xoay người, hướng về phía bọn họ bày ra tấn công tư thế.

Lư tiên nhân cau mày, nói: “Tây Sơn đạo hữu, thương thế của ngươi thế cực nặng, nên điều dưỡng. Cưỡng ép ra tay, sẽ muốn mạng của ngươi.”

Tây Sơn tán nhân cười hắc hắc nói: “Có thể chết ở mấy vị lão bằng hữu trong tay, với ta mà nói chết cũng không tiếc.”

Ba người nhíu chặt lông mày.

“Không nghĩ tới lại là kết quả này.”

Lư tiên nhân thở dài: “Hai vị đạo huynh, chúng ta tiễn Tây Sơn đạo hữu đoạn đường a.”

Quân Tái Tửu cùng Cung Tây Lâu lặng im phút chốc, mỗi người gật đầu, đối với bọn hắn tới nói, lý niệm đệ nhất, hữu nghị thứ hai.

Đạo của mình, mới là vị thứ nhất, Tây Sơn tán nhân tuy cùng bọn hắn là bạn thâm giao, nhưng mà đạo trái ngược, người tướng xa.

Nếu đi ngược lại, như vậy ngăn trở mình con đường, cho dù là đạo hữu, cũng chỉ có diệt trừ.

Lư tiên nhân ba người khí tức bộc phát, Hoa Cái lơ lửng, Linh Đài ngồi vững, Thiên Trụ cao vút, tất cả đồng thanh nói: "Đạo hữu, tiễn ngươi một đoạn đường!"

Tây Sơn tán nhân phát động lên tất cả còn sót lại pháp lực, thôi thúc Song Hà, mày râu đều là đỏ, bị máu tươi nhiễm đỏ, nghênh tiếp ba người thần thông.

Nam bắc hai sông sụp đổ.

Tây Sơn tán nhân quỳ xuống đất, nhìn nghiền ép mà đến Thiên Trụ, trong lòng yên lặng nói: "Học sinh của ta, sẽ đem Song Hà lưu truyền đi xuống…"

Thiên Trụ đập xuống, Tây Sơn tán nhân phía trước, tầng tầng lớp lớp Bắc Miện trường thành vụt lên từ mặt đất, ngạnh hám Thiên Trụ, trường thành nghiền nát, Thiên Trụ cuối cùng cũng dừng bước tại Tây Sơn tán nhân đầu lâu phía trên.

"Câu cá tiên nhân."

Lư tiên nhân ngẩng đầu lên đến, ngước nhìn trường thành, nhưng thấy một vòng Minh Nguyệt treo ở trên tường thành, mặt trăng trung tâm, râu dài mày trắng lão Tiên Nhân ngồi xếp bằng nguy tọa, lông mày dài rủ xuống, tựa như hai đầu câu cá sợi tơ.

Trong trăng tiên nhân, chính là Nguyệt Chiếu Tuyền.

Mặt trăng tại phía sau hắn, như là một vũng nước suối, trong veo sáng rực.

"Câu cá tiên nhân không đi cùng Thương Tuyết tiên tử câu cá, lại chạy về đến, chẳng lẽ có gì cao kiến?" Lư tiên nhân hỏi.

Nguyệt Chiếu Tuyền cười nói: "Cao kiến không dám nhận."

Lư tiên nhân chờ đợi phút chốc, gặp hắn không đáp, nói: "Nếu không có cao kiến, như vậy đạo huynh đừng chặn đường. Ta chỉ nhận lý lẽ cứng nhắc, không nhận giao tình."

Nguyệt Chiếu Tuyền cười nói: "Dừng bước. Ta tuy là giảng không ra cái gì cao kiến đến, nhưng mà ta lại biết, Tô Thánh Hoàng nếu là chết rồi, Nguyên Sóc liền cũng hủy. Lư đạo hữu muốn vì thiên hạ bá tính mà diệt Nguyên Sóc ư?"

Lư tiên nhân lặng im phút chốc, nói: "Chưa chắc không thể."

Nguyệt Chiếu Tuyền nói: "Như vậy trong mắt ngươi, Nguyên Sóc người là bá tính bên trong một thành viên a?"

Lư tiên nhân nói: "Nguyên Sóc tuy là bá tính bên trong một phần, nhưng nếu là vì dân chúng bá tính nguyên nhân, cũng có thể hi sinh. Nguyên Sóc trọng lượng, không bằng dân chúng bá tính, Tô Thánh Hoàng trọng lượng, cũng không bằng dân chúng bá tính!"

"Tốt!"

Nguyệt Chiếu Tuyền vỗ tay, cười ha ha: "Nếu ngươi đem bá tính xem như con số có thể cân nhắc đồ vật, một phương con số nhiều, liền có thể hi sinh con số ít một phương, như vậy ta liền cùng ngươi bàn luận chút. Ngươi vì thiên hạ bá tính tính mạng, giết một người, có thể ư? Cái này một người, là Tô Thánh Hoàng."

Lư tiên nhân quay đầu, nhìn về phía dưới ánh trăng Tô Vân, nói: "Có thể."

Nguyệt Chiếu Tuyền hỏi: "Giết mười người, có thể ư?"

Lư tiên nhân nhìn về phía Cam Tuyền uyển bên trong tiên thần, những này tiên thần lưu lại tại Cam Tuyền uyển bên trong, là trợ giúp Tô Vân xử lý chính vụ người, cực kỳ quan trọng.

“Có thể.” Lư tiên nhân nói.

Nguyệt Chiếu Tuyền lại hỏi: “Giết mười vạn vạn người, có thể ư?”

Lư tiên nhân chần chừ một chút, nhớ tới Đế đình lân cận Nguyên Sóc người, cắn răng nói: “Như có thể cứu bá tính, có thể.”

Nguyệt Chiếu Tuyền nói: “Đế Phong bảo ngươi giết Tô Thánh Hoàng, lại diệt Nguyên Sóc. Tiếp đó bảo ngươi lại giết một người, có thể cứu bá tính, có thể ư?”

Lư tiên nhân cau mày, nói: “Có thể.”

Nguyệt Chiếu Tuyền vừa cười nói: “Đế Phong nói, ngươi lại giết một người, có thể cứu bá tính. Lư tiên nhân, có thể ư?”

Lư tiên nhân nhẫn nại tính tình, nói: “Có thể.”

Nguyệt Chiếu Tuyền cười nói: “Như vậy lại giết một người đâu?”

Lư tiên nhân lạnh lùng nói: “Đạo huynh, ngươi muốn nói cái gì?”

Nguyệt Chiếu Tuyền cười nói: “Đế Phong có thể uy hiếp thiên hạ bá tính, lấy đạo hữu ngươi làm đao, giết hết người không phục, nô dịch những người khác. Thiên hạ bá tính tại dưới đao của ngươi run lẩy bẩy, sợ ngươi vẫn vượt qua sợ Đế Phong. Đạo hữu, ngươi bá tính ở đâu? Người nào, là ngươi muốn bảo vệ không thể hi sinh bá tính?”

Lư tiên nhân há to miệng, lại nói không ra lời nói tới.

Nguyệt Chiếu Tuyền cười nói: “Nếu bá tính chỉ là con số, không ai là đặc thù, như vậy tất cả mọi người liền cũng có thể hi sinh. Tất cả mọi người có thể hi sinh, cũng liền mang ý nghĩa trong lòng của ngươi không có bá tính.”

Lư tiên nhân lặng im.

"Ngươi muốn bảo vệ tất cả mọi người, kết quả là tất cả mọi người không bảo vệ. Đây là ngươi lý niệm, kết cục duy nhất."

Nguyệt Chiếu Tuyền nói: "Dùng con số để cân nhắc mạng người giá trị thời điểm, mạng người liền không có giá trị. Đạo hữu, ngươi còn muốn giết Tô Thánh Hoàng a?"

Lư tiên nhân do dự một chút, nói: "Nguỵ biện chi thuật. Theo ngươi lời nói, thiên hạ không thể giết người, lẽ nào lại như vậy? Chẳng lẽ ác nhân, chẳng lẽ kẻ dã tâm, đều không đáng chết?"

Nguyệt Chiếu Tuyền cười nói: "Tô Thánh Hoàng là ác nhân? Là kẻ dã tâm?"

Lư tiên nhân nói: "Hắn đã xưng Đế, cho dù không phải kẻ dã tâm, cũng cùng kẻ dã tâm không khác. Đạo huynh, ngươi nói lý không thông, không cần nói nữa. Ngươi nếu là khư khư cố chấp, thứ cho ta vô lễ."

Nguyệt Chiếu Tuyền nhìn về phía Tô Vân, do dự một chút. Hắn cũng không phải là hùng hổ dọa người người, nếu đạo lý giảng không thông, hắn ý định lui một bước.

Nhưng mà Tây Sơn tán nhân nhưng lại loạng choà loạng choạng đứng dậy, âm thanh khàn giọng nói: "Muốn giết Tô Thánh Hoàng, trước qua ta một cửa này!"

Nguyệt Chiếu Tuyền cau mày.

Trong lòng hắn Tô Vân trọng lượng còn không đến mức để hắn hi sinh tính mạng đi bảo vệ, nhưng mà Tây Sơn tán nhân lại đáng giá.

Nguyệt Chiếu Tuyền cười nói: "Ba vị đạo huynh, đạo lý nói không thông, như vậy chỉ có nhìn vào thực lực."

Tây Sơn tán nhân giật mình: "Câu cá lão, ngươi…"

Nguyệt Chiếu Tuyền cười nói: "Tại ngươi bị đánh chết về sau, ta sẽ rời đi. Bất quá bọn hắn đánh chết trước ngươi, chỉ cần trước tiên đánh chết ta!"

Tây Sơn tán nhân cảm động không hiểu, lúc này, Lê Thương Tuyết âm thanh truyền đến, cười nói: "Còn có ta!"

Nàng đi tại trường thành bên trên, bắc tuyết bay bay.

Hai bên sáu người, giương cung bạt kiếm.

Lúc này, Tô Vân âm thanh truyền đến: "Sáu vị, ta muốn cho các ngươi hóa giải cuộc phân tranh này."

Sáu người đều là giật mình.

Lê Thương Tuyết tức giận nói: "Ngươi đừng tới đây! Chúng ta ở đây quyết đấu sinh tử, đều là bởi vì ngươi! Ngươi lại tới, cẩn thận Lư tiên nhân đám người giết ngươi!"

Tô Vân thẳng đi tới, từ Lư tiên nhân, Cung Tây Lâu đám người bên người đi qua, đi tới giữa song phương, tế ra Lịch Dương phủ, đi vào trong phủ, nói: "Xin mời đi theo ta."

Nguyệt Chiếu Tuyền, Lư tiên nhân mấy người sáu người theo hắn đi vào Lịch Dương phủ, mỗi người đề phòng.

Tô Vân mang theo bọn họ đi tới Thái Cổ cấm khu cửa phía trước, đi vào trong đó. Lư tiên nhân Nguyệt Chiếu Tuyền đám người đi vào trong đó, bọn họ đi tới đã hóa thành tro tàn thứ năm Tiên giới.

Tô Vân nội tâm lơ lửng, cái kia to lớn vô biên nội tâm xòe bàn tay ra, ngón trỏ đầu ngón tay vuốt ve một cái hóa thành tro tàn tinh cầu.

Cái tinh cầu kia hơi hơi rung chuyển, trong nháy mắt tro tàn lui đi, non xanh nước biếc đập vào mặt, toàn bộ tinh cầu trong nháy mắt trở nên sinh cơ dạt dào, thậm chí liền những

cái kia chưa hề kịp di chuyển người đã chết bọn họ cũng từ tro tàn bên trong khôi phục.

Sáu người đờ đẫn nhìn viên này khôi phục tinh thần, ngơ ngác nhìn những cái kia vốn đã mai táng tại tro tàn bên trong tử vong mọi người.

Lư tiên nhân lẩm bẩm nói: "Đây là cái gì?"

"Tương lai." Tô Vân cười nói.

Hắn nội tâm thu về ngón tay, cái tinh cầu kia lần nữa bị kiếp hỏa bao trùm, quay về tĩnh mịch.

Một lát sau, Lư tiên nhân khom người nói: "Bệ hạ."

Chương 762 : Êm tai nhất lời âu yếm

Chương 761: Êm tai nhất lời âu yếm

Lê Thương Tuyết, Nguyệt Chiếu Tuyền, Tây Sơn tán nhân, Quân Tái Tửu cùng Cung Tây Lâu trong mắt lộ ra vẻ không thể tin được, vừa mới Tô Vân nội tâm một chỉ, thứ năm Tiên giới đại đạo phục sinh, nhân vật tái hiện, cái này ầm ầm sóng dậy một màn là bọn họ cả đời không thấy hoa chương, như thế rung động nhân tâm.

Đây là tương lai!

Nếu như Tô Vân trong chiến tranh sống sót, cái này tương lai, liền sẽ biến thành sự thật!

Bọn họ sáu người lý niệm, là để nhiều hơn nữa người sống xuống, không cần trải qua chiến tranh, không cần tại thay đổi triều đại bên trong giãy dụa cầu sinh. Mà Tô Vân biểu hiện ra tương lai, trực tiếp phá hủy bọn họ lý niệm, kín đáo đưa cho bọn họ một cái càng tươi đẹp hơn lý niệm, càng tươi đẹp hơn tương lai!

Cái này mới lý niệm, cần bọn họ đi thủ hộ.

Lư tiên nhân cái kia một tiếng bệ hạ đem bọn hắn đánh thức, ngũ lão liếc nhau, cũng tự khom người: "Bệ hạ."

Tô Vân chắp hai tay sau lưng, ngẩng đầu lên quan sát viên kia tro tàn bên trong tinh thần, yên lặng không nói.

Đến tận đây, cái này sáu vị lão Tiên Nhân mới tính đối với hắn quy thuận.

Chỉ là trong lúc vô hình, hắn đầu vai trọng trách cũng lại nặng một phần.

"Là nhất mong đợi khó mà phụ lòng. Sĩ tử cảm thấy mình gánh vác mong đợi quá nhiều, áp lực của hắn quá lớn, nhưng mà trong lòng của hắn buồn khổ không người kể ra, cho nên mới nghĩ đến tái giá a?"

Oánh Oánh trong sách viết: "Vẫn là nói hắn vẻn vẹn tinh trùng lên não?"

Nàng dừng một chút, tiếp tục viết: "Ta nghĩ, có lẽ là người sau đi."

Tô Vân gom góp đầu đến xem, Oánh Oánh vội vàng khép sách lại, đề phòng mà nhìn xem hắn.

Tô Vân lúng ta lúng túng nói: "Chỉ là nhìn xem ngươi đang làm gì, ta cũng không phải muốn nhìn lén…"

Hắn giải quyết sáu lão sự tình về sau, Đế đình mới xem như an ổn xuống, Tô Vân lập tức phái sáu vị lão Tiên Nhân đi các nơi dạy học, miễn cho những lão già này trong đầu lại suy nghĩ lộn xộn cái gì sự tình.

Chỉ cần không để cho những này lão Tiên Nhân rảnh rỗi, bọn họ liền sẽ không suy nghĩ cái gì lý niệm đạo hữu loại hình đồ vật. Đương nhiên, dạy học loại chuyện này Tô Vân là không trả tiền, nhiều nhất nuôi cơm, dù sao Nguyệt Chiếu Tuyền đám người có đức độ, không quan tâm tiền bạc.

—— về sau sáu lão thấy Nguyên Sóc một chút vật nhỏ, như phù bảo, trang phục, đồ ăn, rất vừa mắt của mình, muốn mua lại không có tiền, gấp đến độ lòng ngứa ngáy khó nhịn. Cuối cùng vẫn Trì Tiểu Dao hào phóng, cho bọn hắn hai tháng tiền lương, muốn bọn họ tại Thiên Thị Viên học cung dạy học khách tọa tế tửu, lúc này mới tất cả đều vui vẻ.

Tô Vân bản thân thì tại khẩn trương tế luyện huyền thiết chuông, in dấu lên bản thân Tiên Thiên Nhất Khí, kỳ vọng có thể đem chiếc chuông này tế luyện thành thạo.

Chân chính luyện đến thành thạo mức độ, lớn nhỏ biến hóa tùy tâm, thần thông sử dụng tự nhiên, huyền thiết chuông từng cái bộ kiện, từng cái lạc ấn, đều hoàn toàn do chính mình chưởng khống.

Tô Vân chỉ là vừa mới tế luyện, khoảng cách một bước này còn rất xa.

Tiên giới tiên nhân luyện bảo, thường thường có huyết tế cái này truyền thống, huyết tế đã trở thành ước định mà thành lệ cũ, thực ra mục đích là hiến tế cho mình bảo vật một chút nô lệ, đem nô lệ mấy người tế phẩm nội tâm đánh tan, luyện vào bảo vật bên trong, để cho mình bảo vật thông linh.

Mà huyền thiết chuông đã có linh, không cần trải qua một bước này.

Âu Dã Vũ bị Tô Vân đi đày đi luyện mới Lôi Trì, Thông Thiên các đám sĩ tử tập hợp một chỗ thương lượng, đem liên quan tới Lôi Trì tư liệu chỉnh hợp, dùng hai tháng mới thiết kế ra mới Lôi Trì bản vẽ, đưa đến Tô Vân nơi này.

Tô Vân lật xem một phen, cái này mới Lôi Trì quy mô so hoàn chỉnh Lôi Trì động thiên phải nhỏ hơn nhiều, nhưng Lôi Trì động thiên tích chứa phù văn cùng đại đạo, bọn họ lại đều sửa sang lại, đem mới Lôi Trì thiết kế thành tiên đạo linh binh hình thái, không còn là động thiên.

Tô Vân trái phải dò xét bản vẽ, trên bản vẽ bảo vật hình thái, cũng không phải là Lôi Trì hình thái, từ bên ngoài nhìn lại, càng giống là một cái ngàn tầng kính!

Lôi Trì do vô số mặt kính ghép lại mà thành, mỗi cái lớn mặt kính hiện ra hình bát giác kết cấu, hơi hơi trũng, ghép lại

lên sẽ hình thành một cái to lớn lõm xuyên qua hình cái vòng vật.

Lôi Trì là do bát trùng hình cái vòng kết cấu tạo thành, bậc thang kết cấu, đến ngay trung tâm thì là một mặt hình bát giác mặt kính.

Lớn mặt kính cũng là do từng cái tiểu mặt kính ghép lại mà thành, mỗi một cái tiểu mặt kính đều lạc ấn lấy khác biệt phù văn, những này tiểu mặt kính phù văn kết hợp với nhau, tạo thành lớn mặt kính, lớn trong mặt gương phù văn vừa vặn là hoàn chỉnh Lôi Trì phù văn kết cấu.

Bởi vậy mỗi cái lớn mặt kính, đều là một cái tiểu Lôi trì.

Mà trúng ương mặt kính thì là Thuần Dương Lôi Trì phù văn kết cấu, hẳn là với tư cách trung tâm. Tám tầng bậc thang hình cái vòng kết cấu cùng trung tâm mặt kính, cũng không phải là mới Lôi Trì toàn bộ. Tô Vân nhìn thấy trên bản vẽ còn có từng đầu xiềng xích, đem Lịch Dương phủ treo ở Lôi Trì trên mặt biển.

Hiển nhiên, mới Lôi Trì trung tâm mặt kính cũng không phải điều khiển trung tâm, Lịch Dương phủ mới là mới Lôi Trì điều khiển trung tâm.

Người thi pháp cuối cùng là đứng tại Lịch Dương phủ, khống chế mới Lôi Trì lực lượng.

Mới Lôi Trì to to nhỏ nhỏ mặt kính cùng trung tâm mặt kính, cũng là vì đem Lôi Trì lực lượng, tập trung tại Lịch Dương trong phủ!

“Mới Lôi Trì là ai thiết kế?” Tô Vân lật xem mấy lần, hỏi.

Một cái Thông Thiên các sĩ tử liền vội vàng đứng lên, nói: “Là học sinh chủ ý.”

Tô Vân nhiều hứng thú nói: "Giảng một chút suy nghĩ của ngươi."

Cái kia sĩ tử nói: "Học sinh sư tòng Thủy Kính tiên sinh, đi theo tiên sinh tu luyện Hồng Lô Thiện Biến, gặp qua Thủy Kính tiên sinh luyện bảo. Lần này các chủ muốn luyện Lôi Trì, đối Lôi Trì yêu cầu cực cao, nhưng học sinh cho rằng hai tòa đại lục mảnh vỡ không cách nào đem Lôi Trì luyện đến bao lớn, không bằng dứt khoát mặt kính mở rộng."

Tô Vân cười nói: "Mặt kính mở rộng, có thể dùng nhỏ nhất chất lượng thực hiện diện tích lớn nhất."

Cái kia sĩ tử hưng phấn nói: "Hơn nữa có thể khối mô hình hóa! Những này kính lớn nhỏ nhất trí, chỉ cần đốc tạo xưởng cả ngày lẫn đêm chế tạo, liền có thể liên tục không ngừng chế tạo ra nhiều hơn nữa mặt kính tới! Mặt khác sĩ tử, chỉ cần tại trong mặt gương in dấu lên khác biệt phù văn, tiếp đó ghép lại, liền có thể tạo thành từng cái Lôi Trì mặt kính. Lại đem những này viết Lôi Trì mặt kính ghép lại, liền có thể hình thành Lôi Trì! Hơn nữa…"

Hắn do dự một chút, nói: "Học sinh còn hấp thu các chủ huyền thiết chuông lý niệm, áp dụng hình cái vòng bậc thang kết cấu. Hiện tại chỉ là tám tầng bậc thang, nếu như tài liệu đầy đủ, chín tầng mười tầng, thậm chí một trăm tầng một ngàn tầng, đều không thành vấn đề!"

Loại này khối mô hình hóa linh binh, là tân học mở ra, sớm tại Lâu Ban thời kì cũng đã có chỗ vận dụng, ví dụ như Lâu Ban Đại Thánh linh binh Trần Mạc Thiên Không, chính là vô số cái nhỏ bé khối mô hình tạo thành.

Loại này phương pháp luyện chế, có thể đồng thời làm ra vô số cái khối mô hình, càng nhanh luyện thành Lôi Trì, chiếm trước tiên cơ. Hơn nữa cho dù mới Lôi Trì có cái gì hao tổn,

cũng có thể cấp tốc đổi đi hư hại khối mô hình, để Lôi Trì duy trì tại đỉnh phong trạng thái.

Tô Vân gặp hắn rất là trẻ tuổi, trong lòng xúc động mãi thôi, hỏi: "Ngươi tên là gì?"

Cái kia sĩ tử mười bảy mười tám tuổi, rất là trẻ tuổi, nói: "Học sinh Mục Phù Sinh."

Tô Vân cười nói: "Ngươi tới phụ trách lần này luyện chế mới Lôi Trì."

Mục Phù Sinh vừa mừng vừa sợ, vội vàng đồng ý. Hắn tại Thông Thiên các bên trong thuộc về học sau tiến cuối, ngày bình thường căn bản không thể phụ trách bậc này trọng bảo thiết kế cùng luyện chế, giống như vậy trọng bảo, là trưởng lão phụ trách. Chỉ vì gần nhất Đế đình khắp nơi dùng người, thực sự rút không ra nhân thủ, cho nên mới để hắn cái này mao đầu tiểu tử thiết kế mới Lôi Trì bậc này trọng bảo.

Lần này, Tô Vân thậm chí để hắn phụ trách luyện chế mới Lôi Trì, có thể nói là đem hắn xem như trưởng lão đến xem!

Tô Vân an bài ổn thoả, lúc này mới dẫn ra một hơi. Âu Dã Vũ phái người đến đây, thúc giục hắn lên đường, nói: "Các chủ nên đi tìm khống chế mới Lôi Trì người."

Tô Vân á một tiếng, nhưng cũng không lên đường, nói: "Ta muốn vì Ngọc thái tử trị liệu trên người cuối cùng tro tàn bệnh."

Lại qua hai ngày, Ngọc thái tử trên cánh tro tàn cánh chim cũng được chữa trị, hướng Tô Vân nói: "Thánh Hoàng nên đi mời khống chế Lôi Trì người."

Tô Vân nói: "Ta huyền thiết chuông còn chưa thành thạo, đợi thêm hai ngày."

Lại mấy ngày nữa, Cầu Thủy Kính cùng Tả Tùng Nham từ phương tây biên cương trở về, hướng Tô Vân nói: "Các chủ có hay không nên đi mời vị kia tinh thông kiếp vận người?"

Tô Vân không đáp.

Cầu Thủy Kính tới gặp Oánh Oánh, hỏi trong đó duyên cớ. Oánh Oánh nói: "Tinh thông kiếp vận khống chế Lôi Trì người, là sĩ tử vợ trước Sài Sơ Hi. Hai người này tách ra, là Sài Sơ Hi từ bỏ hắn, bởi vậy sĩ tử hạ không hạ mặt tới."

Cầu Thủy Kính nói: "Ta nghe nói các chủ lúc trước tìm vợ rất lâu, cuối cùng không thể được. Vì sao lần này ngược lại không muốn đi tìm đâu?"

Oánh Oánh nói: "Lúc trước tìm vợ, tình cảm còn tại. Hiện nay sĩ tử đối Sài Sơ Hi không có tình cảm, nhưng mà lòng háo thắng vẫn còn ở đó. Hắn không có gặp được một cái các chủ phu nhân, lần này đi gặp Sài Sơ Hi, ngược lại sẽ để cho đối phương hiểu lầm hắn mặt dày mày dạn đuổi theo, cho nên chậm chạp không nguyện lên đường."

Cầu Thủy Kính ngửi dây đàn mà biết nhã ý, cười nói: "Tái giá."

Oánh Oánh nói: "Đúng. Hảo mã không ăn lại cỏ, sĩ tử lần này đi, cần thiết mang theo bản thân mới phu nhân, mới có thể tại Sài Sơ Hi phía trước không rơi vào chồng trước uy phong."

Cầu Thủy Kính nói: "Rõ ràng."

Hắn đứng dậy rời đi, Tả Tùng Nham tại bên ngoài đợi chờ đã lâu, nhìn thấy hắn đi ra, vội vàng hỏi. Cầu Thủy Kính thở dài, Tả Tùng Nham lấy làm kinh hãi: "Vẫn là tái giá chuyện này?"

Cầu Thủy Kính gật gật đầu, lại lắc đầu, nói: "Một nửa là, một nửa không phải."

Tả Tùng Nham cắn răng nói: “Hai chúng ta cùng tiến lên, có thể hay không đánh qua Ngư động chủ? Nếu là có thể đánh thắng được, chúng ta liền đi đưa nàng trói tới!”

“Đánh thì đánh qua được, nhưng mà cũng không cần đánh.”

Cầu Thủy Kính cười nói: “Các chủ chỉ là thiếu hụt một vị không kém hơn Sài Sơ Hi nữ tử, cùng mình đồng hành mà thôi. Ta thay hắn khoảng Ngư động chủ làm bạn đồng hành, cũng không phải cầu hôn, Ngư động chủ không đến mức đánh ta a?”

Tả Tùng Nham ánh mắt sáng lên, liên tục đồng ý.

Cầu Thủy Kính vì vậy tới gặp Ngư Thanh La, chứng minh mục đích đến, nói: “Các chủ mời Ngư động chủ cùng một chỗ đi tới thứ tám Tiên giới.”

Ngư Thanh La lại so với hắn dự tính còn muốn thông minh, cười nói: “Tô các chủ đi gặp vợ trước, tự nghĩ khó đảm bảo mặt mũi, bởi vậy chậm chạp không động thân. Tiên sinh này đến, là tới gạt ta cùng Tô các chủ đồng hành. Ta nếu là ứng, hắn vợ trước nhất định cho là ta cùng hắn nhân tình, tuy là dài mặt mũi của hắn, lại rơi uy phong của ta.”

Cầu Thủy Kính cân nhắc ngôn từ, chần chừ phút chốc, nói: “Động chủ, ý trung nhân chung quy muốn đi vào thực tế. Thế gian ngoài dự đoán nam tử, trái phải chẳng qua Đế Tuyệt, Đế Phong, Tô Vân mấy người rất ít mấy người mà thôi. Động chủ ý trung nhân, có thể so sánh Tô mỗ nhân mấy phần?”

Ngư Thanh La tâm thần hơi chấn động, nói: “Tiên sinh mời về, ngày mai ta đi gặp hắn, cho ta trên đường suy nghĩ.”

Ngày thứ hai, một bộ váy lụa xanh Ngư Thanh La nhẹ nhàng thoải mái xuất hiện tại Tô Vân phía trước, cười nói: “Tô

các chủ, khi nào xuất phát đi tới thứ tám Tiên giới? Ta cùng ngươi đồng hành."

Tô Vân tinh thần đại chấn, quét qua trước kia suy sụp tinh thần, cười nói: "Hôm nay liền có thể thành hàng!"

Hai người vì vậy xuất phát, Oánh Oánh tại trước mặt bọn hắn bay tới bay lui, những nơi đi qua, hoa tươi từ quần áo ở giữa tùy ý đi ra, khắp nơi thơm ngát. Tô Vân cùng Ngư Thanh La đi tại tung bay hoa ở giữa, Tô Vân nhịn không được nói: "Oánh Oánh, tiết kiệm điểm pháp lực. Lộ trình còn rất xa xôi."

Oánh Oánh trong lòng âm thầm oán trách: "Đại lão gia cho các ngươi làm ra bầu không khí, ngươi lại oán trách ta lãng phí pháp lực, đáng đời vợ ngươi chạy!"

Sau đó không lâu, đại lão gia pháp lực hao hết, uể oải suy sụp ngồi tại Tô Vân đầu vai, cố gắng khôi phục pháp lực.

Tô Vân đầu tiên là cùng Ngư Thanh La có chút xa lạ, Ngư Thanh La cũng cảm thấy hai người dường như không cách nào trở lại lúc ban đầu cái loại này hai đứa nhỏ vô tư năm tháng, không biết nên nói cái gì. Nhưng mà nói đến học vấn, hai người lập tức mở ra máy hát, ngươi một lời ta một câu, thao thao bất tuyệt.

Oánh Oánh trong lòng thay bọn họ sốt ruột: "Các ngươi ngược lại là nói chút lời âu yếm ah."

Nhưng mà Tô Vân cùng Ngư Thanh La đều không có nói giúp lời nói, hữu nghị giữa bọn họ quá sâu, dường như hơi qua giới lời âu yếm liền sẽ làm bẩn phần này hữu nghị.

Bọn họ có thể trở thành bạn tốt nhất, nhưng mà trở thành tình lữ, lại luôn thiếu chút nữa.

Oánh Oánh mặt ủ mày chau, thầm nghĩ: "Nhìn tới dọc theo con đường này, là không thể nào phát sinh cái gì chuyện xưa.

Ta trong sách trắng ghi chép nhiều như vậy tư thế, không có đất dụng võ…”

Tô Vân vẫn phấn khởi cùng Ngư Thanh La trò chuyện bản thân hồng mông phù văn, Ngư Thanh La cũng rất là phấn khởi, hai người hai mắt sáng lên, miệng lưỡi lưu loát, một bên nói, một bên diễn luyện.

Bất thình lình, mới vừa rồi còn tại thao thao bất tuyệt Tô Vân ngơ ngẩn, Ngư Thanh La lộ ra vẻ nghi hoặc, hướng hắn nhìn tới.

“Ta tại nghĩ, ta nếu là dẫn ngươi đi thấy Sài Sơ Hi, nàng hiểu lầm ngươi ta, nên làm cái gì?” Tô Vân chán nản nói.

“Với ta mà nói không việc gì.”

Ngư Thanh La cười nói: “Ta tại huyễn cảnh bên trong vốn là chính là gả cho Tô lang, cùng Tô lang bạch đầu giai lão, cùng qua một đời. Ngươi ta trò chuyện vui vẻ, là ta tại huyễn cảnh có thể dùng được cả đời thời gian đã tu luyện ăn ý ah.”

Chương 763 : Thái tử

Chương 762: Thái tử

Tô Vân nghe vậy, nhìn bên cạnh thiếu nữ này, trong lòng tràn đầy cảm động.

Dùng một đời thời gian đã tu luyện ăn ý, câu nói này quả thực làm cảm động hắn.

Tô Vân lần đầu tiên hôn nhân là thông gia, hắn cùng Sài Sơ Hi lúc bắt đầu là không có tình cảm, Sài Sơ Hi xem hắn vì chính mình cầu đạo trên đường rèn luyện, tuy là lâu ngày sinh tình, nhưng hai người cuối cùng vẫn chia ra.

Tô Vân cùng Trì Tiểu Dao từng có một đoạn vui vẻ thời gian, hắn vốn cho là bản thân sẽ cùng Trì Tiểu Dao đi cùng một chỗ, nhưng rồng cùng người sinh lý khác biệt lại đánh nát ảo tưởng của hắn, hắn cùng Tiểu Dao học tỷ tình cảm sẽ theo tình cảm kỳ biến mất mà biến mất.

Tô Vân cùng nhân ma Ngô Đồng tình cảm càng là phức tạp, bọn họ chính là lẫn nhau là đối thủ, lại có một loại kỳ diệu tình cảm, hình thành giữa hai người ràng buộc.

Loại cảm tình này, càng giống là một loại kỳ lạ chấp niệm, Tô Vân muốn đem Ngô Đồng biến trở về người, Ngô Đồng muốn đem hắn biến thành ma, người cùng ma chi tranh là tình cảm của bọn hắn thể hiện.

Bọn họ khả năng tiến tới cùng nhau, nhưng tiến tới cùng nhau kết quả là một người khác hi sinh.

Duy chỉ Ngư Thanh La, giữa hai người tình cảm bình thản chân thực, chỗ rất nhỏ cất giấu cảm động.

Tô Vân cười cười, không nói gì, mà là cùng Ngư Thanh La cùng đi hướng tương lai xa xôi. Hắn một mực không yên tại đi gặp vợ trước, trong nội tâm lo được lo mất, mà bây giờ, hắn cảm thấy tất cả những thứ này đều không quan trọng.

Hắn không quan tâm Sài Sơ Hi cách nhìn.

"Sĩ tử, có đồ vật gì đó đang truy tung chúng ta!" Oánh Oánh hướng về phía sau nhìn quanh, nhìn thấy không gian có chút tuỳ tiện chấn động, vội vàng nhắc nhở.

Tô Vân không để ý lắm, cười nói: "Hiện nay trên đời tốc độ tại trên ta chỉ có Đế cấp tồn tại, cùng với Tang Thiên Quân, thanh đồng phù tiết số ít người cùng vật mà thôi."

Dưới chân hắn Hỗn Độn phù văn lưu chuyển, mặc dù không có thanh đồng phù tiết tốc độ nhanh, nhưng cũng không khác nhau lắm, bước đi bên dưới, không gian phảng phất bị chân trái cùng chân phải vô tận rút ngắn.

Rất nhanh, cái kia cỗ ba động kỳ dị liền bị xa xa bỏ lại đằng sau.

Oánh Oánh lại quay đầu nhìn quanh, chỉ thấy theo Tô Vân bước chân nâng lên, phía sau tinh không được phóng thích, thịt đông lạnh giống như kịch liệt gảy, cũng không có người lần theo.

Mặc dù có người lần theo, cũng đuổi không kịp Tô Vân bước chân.

Đợi đến Tô Vân mang theo các nàng đi rồi, qua rất lâu, bất thình lình từng đạo Tiên Lục quang mang hội tụ, hình thành một dòng lũ lớn, nhanh chóng hướng Tô Vân rời đi phương hướng đuổi theo!

Cái kia Tiên Lục, rõ ràng là do chín mươi sáu tôn Thần Ma tạo thành, hơn nữa là chân chính Thần Ma!

Chín mươi sáu tôn chân chính Thần Ma, tạo dựng thành tiên lục trận pháp, lấy bản thân sức mạnh to lớn ngợp trời mở ra một con đường, cái thông đạo này bên trong, từng tôn tiên nhân tọa giá rong ruổi lao nhanh, gào thét mà tới!

Tiên Lục là Tiên giới phát minh, nhưng ngọn nguồn cũng không phải là đến từ tiên nhân, mà là đệ nhất Tiên giới thời kì thần tộc ma tộc phát minh sáng tạo.

Khi đó, Thần Đế Ma Đế lợi dụng chín mươi sáu Thần Ma tới tạo dựng trận pháp, đả thông một cái khác thời không, với tư cách đi đường công cụ, mỗi lần giáng lâm, đều là thanh thế to lớn. Tiên đạo phù văn khai sáng về sau, tiên nhân liền dùng Tiên đạo phù văn để thay thế Thần Ma, dần dà, liền diễn biến thành hậu thế Tiên Lục hệ thống.

Khác biệt Tiên Lục tác dụng cũng khác biệt, loại trừ đi đường, còn có ấn pháp, triệu hoán, hiến tế các loại, tại Tiên đạo hệ thống bên trong chiếm cứ cực kỳ quan trọng một khâu.

Nhưng mà mở ra cái này đầu tiên lộ Thần Ma, lại là chân chính trưởng thành Thần Ma, thuộc về khác biệt thần tộc ma tộc, tu vi pháp lực ngập trời, hầu như không kém hơn cựu thần!

Chín mươi tám Thần Ma kèm theo tiên nhân tọa giá, bảo vệ những này tọa giá điên cuồng đi đường.

Một cỗ xe kéo bên trên, một thân trắng như tuyết lông chồn Kinh Thu Diệp trong mắt phong mang lấp lóe, liếc liếc cách đó không xa một cái khác chiếc xe liễn bên trên ngồi ngay ngắn bất động tuổi trẻ nam tử, trong lòng có chút bất an.

Hắn là yêu tộc Thiên Quân, một thân tu vi thông thiên triệt địa, nguyên hình chính là bạch điêu, mạnh nhất hung thú, miệng lớn thôn phệ thiên địa tinh không, không có bất kỳ vật gì có thể ngăn lại hắn răng nhọn.

Nhưng mà một cái khác chiếc xe liễn bên trong nam tử trẻ tuổi lại làm cho hắn có chút bất an, nam tử trẻ tuổi kia có đen nhánh tự nhiên cuốn tóc, hai bên rủ xuống tới tai tóc mai chỗ, sau đầu thì lớn đến dưới vai, lôi thôi lếch thếch, quần áo mỏng manh, phảng phất quần áo chỉ là dùng để che đậy thân thể, mặc cái gì không quan trọng.

Một thân dưới quần áo thân thể, cho người ta một loại cảm giác hết sức nguy hiểm, tràn đầy bùng nổ giống như lực lượng.

Cỗ lực lượng này thuần khiết vô hạ, Kinh Thu Diệp với tư cách yêu tộc Thiên Quân, tu vi cảnh giới cực cao, cũng được chứng kiến không biết bao nhiêu mạnh mẽ cực kỳ tồn tại, nhưng mà như người trẻ tuổi kia giống như tinh thuần thuần túy đại đạo lực lượng, hắn lại là lần đầu tiên nhìn thấy.

"Liền xem như Đế Phong bệ hạ, cũng chưa từng có như thế tinh thuần đại đạo." Kinh Thu Diệp trong lòng yên lặng nói.

Hắn lần này vâng mệnh cùng người trẻ tuổi kia cùng lên đường, theo dõi Tô Vân, tiên tướng Bách Lý Độc ra lệnh. Bách Lý Độc nói cho hắn biết, để hắn toàn lực phối hợp thái tử.

"Thái tử" là tiên tướng Bách Lý Độc đối người trẻ tuổi này xưng hô, phảng phất một thân tên không quan trọng, một thân thân phận mới là trọng yếu nhất.

"Hiện nay trên đời có thể gọi thái tử rất nhiều, có Đế, Quân xưng hào, con hắn tự cũng có thể gọi thái tử, thậm chí liền phản tặc Tô Vân, đều có Tà Đế thái tử xưng hô. Nhưng mà có tư cách lấy thái tử tới gọi thay, lại là không nhiều, chỉ có Tiên Đế loại tồn tại này, con hắn tự mới có thể dùng thái tử tới gọi thay."

Kinh Thu Diệp ánh mắt từ phía trên nhiên cuốn thanh niên trên người thu về, thầm nghĩ: "Nhưng Đế Phong thái tử lại

không phải hắn lần này bộ dáng. Hắn nếu không phải Đế Phong thái tử, như vậy hắn là vị nào thái tử?"

Lần này trực tiếp điều động chín mươi sáu trưởng thành Thần Ma, tạo thành Tiên Lục đại trận đi đường, cực kỳ xa hoa, cái này chín mươi sáu trưởng thành Thần Ma cũng là "Thái tử" người!

Kinh Thu Diệp càng thêm tò mò, Tiên giới đối Thần Ma rất là đề phòng, căn bản sẽ không cho Thần Ma cơ hội trưởng thành, rất nhiều Thần Ma tuổi nhỏ lúc liền bị xem như món ngon ăn đi.

Loại này Thần Ma, được gọi là nhục sinh.

Trưởng thành Thần Ma thực lực cường đại, nhưng trưởng thành cần ăn đại lượng tiên khí, bởi vậy có rất ít trưởng thành, cho dù lớn đến trưởng thành, cũng sẽ sung quân, trở thành Tiên Quân trong quân đội chuyên môn dùng để xông pha chiến đấu tiêu hao phẩm.

Loại này Thần Ma, được gọi là quân nô.

Thậm chí, đặc biệt bồi dưỡng ra được trưởng thành Thần Ma, sẽ trở thành luyện bảo tài liệu!

Ví dụ như tinh thông tạo hóa chi đạo Liễu Tiên Quân, làm chính là loại này buôn bán, Thần Ma bên trong nhất bị người xem thường Bạch Trạch thị nhất tộc, chính là Liễu Tiên Quân tay chân.

Mà bị xem như luyện bảo tài liệu Thần Ma, được gọi là bảo tài.

Hiện tại Tiên giới, chín mươi sáu tôn khác biệt chủng tộc trưởng thành Thần Ma càng là khó mà tìm kiếm, có khả năng một hơi lấy ra chín mươi sáu tôn trưởng thành Thần Ma tồn tại, đã ít lại càng ít!

Nhưng mà Kinh Thu Diệp hết lần này tới lần khác chưa hề nghe nói qua cái này tự nhiên cuốn thanh niên, vậy thì mười phần cổ quái.

Mấy chục ngày về sau, Tô Vân mang theo Oánh Oánh cùng Ngư Thanh La đi tới thứ bảy Tiên giới biên giới, dọc đường Oánh Oánh thấy được Tô Vân cùng Ngư Thanh La hai người học thuật một mặt.

Hai người này, tán gẫu thời điểm liền không có vài câu là tình yêu, nói tới nói lui đều là đạo pháp thần thông, quên cả trời đất, thậm chí đem Oánh Oánh đại lão gia đều ném ở một bên giương mắt nhìn.

Oánh Oánh chỗ mong đợi tư thế, vậy mà một cái cũng vô ích đến!

Quá đáng hơn là, hai người bọn họ nói đến miệng đắng lưỡi khô, liền dùng nội tâm giao lưu luận đạo, trên đường đi đi tới, hai bên đều là tu vi tiến nhanh, đều đi tới Đạo cảnh nhị trùng thiên cửa ải chỗ.

"Giữa nam nữ không có khả năng tồn tại thuần túy hữu nghị! Đặc biệt là tái giá cuồng ma Tô Đại Cường!"

Oánh Oánh nghi ngờ: "Chẳng lẽ tại đại lão gia không chú ý thời điểm, bọn họ vụng trộm chuyện gì xảy ra? Vẫn là nói, bọn họ đem đại lão gia trí nhớ xóa bỏ, để cho ta không nhớ nổi bọn họ cẩu cẩu túy túy?"

Trên mặt nàng lộ ra vẻ sợ hãi, vội vàng đi lật váy của mình, quả nhiên phát hiện thiếu một cái váy điệp bên cạnh, cả kinh kêu lên: "Ta bị người xé toang một trang, hoặc là bị người xoá và sửa! Ta… Không sạch sẽ… Chờ một chút!"

Nàng lúc này mới chú ý tới, một trang này là bản thân xóa bỏ, mà những cái kia xóa đi lời nói, là Sầm phu tử chê nàng

miệng không tha người, cho nàng viết "Phong" "Bế" "Cấm" các chữ.

"Vậy liền không sao." Oánh Oánh yên lòng.

Bọn họ tại vũ trụ biên giới lần nữa gặp phải người xứ khác cùng Đế Hỗn Độn thi, Ngư Thanh La nhìn thấy hai vị này trong thần thoại tồn tại, nội tâm rất là kích động, Oánh Oánh nhỏ giọng nói cho nàng nói: "Chớ nhìn bọn họ là trong truyền thuyết thần thoại tồn tại cường đại nhất, nhưng là bây giờ đều rất suy yếu. Bọn họ sở dĩ tập hợp một chỗ không xa rời nhau, là lo lắng sau khi tách ra bị người giết chết."

Ngư Thanh La nghi ngờ: "Thật? Ta không tin."

Nàng nhìn thấy Hỗn Độn Đế thi cùng người xứ khác bên cạnh còn có một thiếu niên lang, đi theo hai vị thần thoại tu hành, Tô Vân thì chạy tới, cùng cái kia gọi Kiếp thiếu niên rất là quen thuộc.

Oánh Oánh nói cho nàng: "Đó là sĩ tử cùng Sài Sơ Hi nhi tử."

Ngư Thanh La trong lòng có chút chua chua, Oánh Oánh nói: "Ngươi cùng sĩ tử cũng sinh một đứa, không phải tốt? Cùng lắm thì sinh hai đứa, so Sài Sơ Hi còn nhiều hơn một đứa. Dù sao sĩ tử cùng Sài Sơ Hi là không thể sinh đứa thứ hai."

Nha đầu này không tim không phổi, Ngư Thanh La không để ý tới không hỏi nàng, đi nghe người xứ khác cùng Hỗn Độn Đế thi đàm luận đạo pháp thần thông, rất có thu hoạch.

Nàng kế thừa cựu thánh tuyệt học, là trừ Oánh Oánh bên ngoài bác học nhất người, nhưng mà Oánh Oánh không có sáng tạo, nàng lại mới đổi Tư Mẫn, đem cựu học biến thành tân học, thành tích cao nhất.

Oánh Oánh chép tới mấy ngàn đạo hoa, mười thành bên trong có hai thành là xuất từ Hỏa Vân động thiên, cùng Ngư Thanh La liên quan đến.

Lần này Ngư Thanh La đến người xứ khác cùng Hỗn Độn Đế thi chỉ điểm, thu hoạch còn xa tại Tô Vân phía trên, một cách tự nhiên đột phá Đạo cảnh đệ tam trọng thiên, tu thành thứ ba đạo giới.

"Ta tu hành chi đạo, đã cùng ta kiếp trước rất có khác biệt."

Hỗn Độn Đế thi hướng Ngư Thanh La nói: "Ta kiếp trước tu hành Luân Hồi chi đạo, nắm giữ tám đạo Luân Hồi, vượt ngang thời không bên trong, hình thành Vĩnh Hằng lạc ấn. Ta kiếp trước sau khi chết, ta không hồn không phách, không cách nào cùng hắn đồng dạng tu hành, bởi vậy mở ra lối riêng, mô phỏng theo giết chết ta kiếp trước đạo giới, hình thành Đạo cảnh loại cảnh giới này. Nhất trùng Đạo cảnh, chính là nhất trùng đạo giới, đến tầng thứ chín Đạo cảnh, khoảng cách hoàn mỹ đạo giới đã rất gần. Đi vào đệ thập trùng, chính là của cá nhân ngươi hoàn mỹ đạo giới."

Người xứ khác cười nói: "Đạo huynh mở ra lối riêng, nhảy ra không có hồn phách hạn chế, dùng nội tâm nhắm thẳng vào đại đạo cuối cùng, nhưng mà có một cái điểm yếu."

Ngư Thanh La khiêm tốn thỉnh giáo, Hỗn Độn Đế thi nói: "Đạo Thần cạm bẫy."

Người xứ khác nói: "Đạo Thần cạm bẫy, cũng có thể được gọi là Đạo Quân cạm bẫy, đạo giới cạm bẫy, Chí Nhân cạm bẫy, ý tứ đều không khác mấy. Đi vào cái này một cạm bẫy, liền có thể có thể bị đạo chỗ đồng hóa, trở thành đạo khôi lỗi. Tu luyện tới một bước này, mới có thể đột phá, đi đến Tiên đạo cuối cùng, từ đó cứu sống một loại Tiên đạo, để Chung đạo hữu có thể kéo dài tính mạng."

Hỗn Độn Đế thi gật đầu, nói: "Chỉ cần sống một loại đại đạo, ta liền có thể kéo dài tính mạng."

Ngư Thanh La đối với trong này nguyên do không hiểu nhiều lắm, thầm nghĩ: "Bọn họ nói với ta chuyện này để làm gì? Bọn họ không phải đối Tô các chủ nói a? Dù sao, Tô các chủ thiên phú càng cao…"

Người xứ khác nói: "Tránh đi cạm bẫy, nhảy ra ngoài, mới thật sự là Đạo cảnh đệ thập trùng. Chung đạo hữu mạnh mẽ liền mạnh mẽ tại hắn là thi thể tại Hỗn Độn bên trong thành đạo, chấp niệm nuôi thành Hỗn Độn nội tâm. Hắn lấy đạo giới vì cảnh giới, xác lập thập trùng thiên Đạo cảnh, nội tâm qua Đạo Thần cạm bẫy, muốn so hồn phách tới dễ dàng."

Hỗn Độn Đế thi chán nản nói: "Đáng tiếc đến nay không người tu thành."

Người xứ khác cười nói: "Quả thực đáng tiếc. Ngươi nếu là không sống được, ta cũng muốn chết ở trong hỗn độn, nói không chừng còn muốn lợi dụng ngươi khai sáng hệ thống, lấy chấp niệm phục sinh."

Tô Vân cùng Tô Kiếp ôn chuyện về sau, chạy tới, nói: "Hỗn Độn đạo huynh có thể hay không mở ra đi tới thứ tám Tiên giới Tiên giới chi môn, chúng ta đi vào tìm người liền về."

Hỗn Độn Đế thi cười nói: "Ngươi đi vào tìm người, Luân Hồi Thánh Vương khẳng định muốn tới dài dòng."

Người xứ khác cười nói: "Ta giúp ngươi một tay, không sợ hắn tới."

Hai người thổn thức không thôi, bọn họ là cỡ nào cường đại tồn tại? Nếu là thời kỳ toàn thịnh, đừng nói cái kia khai thiên tịch địa rách rưới cự nhân, cho dù cường đại hơn nữa tồn tại bọn họ cũng không sợ chút nào!

Hiện tại thế mà cần hai người liên thủ mới có thể đối kháng rách rưới cự nhân!

Tô Vân cảm ơn, cùng Tô Kiếp chia ra, Oánh Oánh đang tại hướng Tô Kiếp nói: "… Cha ngươi đang tại vì ngươi tìm tiểu nương, hắn tìm đến có thể nghiêm túc, không xinh đẹp không muốn… Sĩ tử đừng thúc dục, lập tức tới ngay! Ta cùng Kiếp thái tử kể một ít xuất phát từ tâm can!"

Bị rút trái tim Tô Vân, mang theo Ngư Thanh La cùng Oánh Oánh chạy tới Tiên giới chi môn, đến trước cửa, chỉ thấy cửa đã mở ra.

—— —— Oánh Oánh thẻ bài có thể quất a, tấm thẻ bài này, có thể nói là khởi đầu top-moe nhất tịnh thẻ bài! Mọi người nhớ tới rút một chút, mỗi ngày miễn phí rút một lần hình như.

Chương 764 : Thần Đế

Chương 763: Thần Đế

Tiên giới chi môn về sau, là được thứ tám Tiên giới.

Tô Vân, Ngư Thanh La đứng tại Tiên giới chi môn phía trước, một cái thế giới khác quang mang chiếu rọi tới, đem bọn hắn cái bóng kéo đến rất dài.

Oánh Oánh đứng tại đầu vai của bọn hắn, chỉ thấy phía sau cửa cái vũ trụ kia đang bị Hỗn Độn hải chỗ bao vây, từng cái chuông Hỗn Độn treo ở thiên mạc bên trên, đem Hỗn Độn hải chặn lại.

Thiên ngoại, còn có cái kia rách rưới cự nhân chân đạp Hỗn Độn hỏa, mở ra Hỗn Độn, đem vùng vũ trụ này mở rộng ra.

Nơi này là được thứ tám Tiên giới, nhìn từ đằng xa, thần thánh mà yên tĩnh.

Nguyên Sóc các thánh nhân đã theo Tam Thánh Hoàng đi vào mảnh này trong tiên giới, bọn họ là cái này Tiên giới đệ nhất tiên nhân, trên người tụ tập đệ nhất tiên nhân số mệnh.

Kiến thức của bọn hắn sẽ thông qua bọn họ dạy học, truyền thụ cho thứ tám Tiên giới mọi người, đời đời lưu truyền phát triển.

"Chư thánh lại ở chỗ này kiến tạo một thế giới ra sao đâu?"

Ngư Thanh La cũng là cực kỳ kỳ vọng, với tư cách chư thánh truyền nhân, nàng mượn phê bình chư thánh học vấn mà tu thành Nguyên Đạo cảnh giới, nhận được chư thánh công nhận. Nàng rất muốn nhìn đến Hiên Viên chờ Thánh Hoàng

cùng Phu tử chờ Thánh Nhân, lại ở cái này không có dấu vết văn minh thổ địa bên trên, có thể hay không tạo nên ra bản thân trong lòng thế giới!

"Chúng ta đi thôi." Tô Vân cất bước hướng về phía trước, trước tiên bước vào thứ tám Tiên giới.

Ngư Thanh La cũng đi theo hắn đi vào.

Oánh Oánh ngồi tại Tô Vân đầu vai, tò mò quan sát xung quanh, lại ngẩng đầu lên nhìn về phía thiên ngoại đang tại mở ra vũ trụ tinh không rách rưới cự nhân, lo lắng nói: "Luân Hồi Thánh Vương sẽ đối với chúng ta ra tay ư?"

Tô Vân cười nói: "Cũng không còn. Đối với bậc này tồn tại tới nói, ta chỉ là bọn hắn đánh cờ quân cờ, tự thân hạ tràng động thủ, là được hỏng đánh cờ quy củ. Nơi nào có hoàng đế tự thân hạ tràng chém người đạo lý? Chẳng qua, Luân Hồi Thánh Vương hẳn là sẽ hướng người xứ khác cùng Đế Hỗn Độn ra tay a? Trong lòng của hắn oán trách hai người hỏng chuyện tốt của hắn."

Oánh Oánh liền yên lòng.

Bọn họ Tiên giới chi môn, đi vào thứ tám Tiên giới, ở tại vũ trụ biên giới chỗ, nơi này Hỗn Độn còn chưa từng được mở mang sạch sẽ, không ngừng có mới ngôi sao từ Hỗn Độn thể khí bên trong bay ra, từng khỏa tân tinh bùng nổ, diễn hóa vũ trụ hùng vĩ.

Tô Vân, Ngư Thanh La cùng Oánh Oánh một đường quan sát, kinh thán không thôi.

Bất thình lình, Tô Vân ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy thiên ngoại rách rưới cự nhân cong ngón tay búng một cái, đem một cái chuông Hỗn Độn bắn bay.

Chiếc chuông lớn kia đụng vào Hỗn Độn hải, biến mất không thấy gì nữa!

Tô Vân trong lòng nghiêm nghị: "Luân Hồi Thánh Vương quả nhiên tức giận! Đối Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác thống hạ sát thủ!"

Thứ bảy Tiên giới, bất thình lình một cái chuông Hỗn Độn quẫy động một cái, đẩy ra vũ trụ càn khôn, hướng Thế Giới thụ bao phủ xuống!

Đế Hỗn Độn cười nói: "Luân Hồi Thánh Vương lại tới! Lão tiểu tử này, không ăn đánh, không trí nhớ, dùng của ta chuông tới đối phó ta!"

Đúng lúc này, mặt khác bốn chiếc chuông Hỗn Độn cũng tự bay tới, Đế Hỗn Độn nhất thời chống đỡ hết nổi.

Người xứ khác vội vàng ra tay, hai người ra sức chống cự Luân Hồi Thánh Vương, mệt đến thở hồng hộc.

Luân Hồi Thánh Vương nhưng cũng không làm gì được hai người bọn họ, tiến đánh phút chốc, thở dài một hơi, liền đem cái kia năm chiếc chuông Hỗn Độn thu về.

Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác thẳng tắp nằm xuống, hô hô thở.

Chín mươi sáu Thần Ma hình thành Tiên Lục còn tại mang theo thái tử, Thiên Quân Kinh Thu Diệp đám người phi nhanh đi đường, bất thình lình phía trước tiên lộ đột nhiên gãy đi, để chín mươi sáu Thần Ma cùng chư tiên nhao nhao hiện thân.

Mọi người ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy phía trước một gốc Thế Giới thụ trôi lơ lửng ở vũ trụ biên giới chỗ.

Cái kia Thế Giới thụ là đạo diễn thần thông, huyền diệu vô cùng, chống lên một mảnh dị chủng đại đạo không gian.

Tiên lộ kéo dài đến nơi này, bởi vì đi vào dị chủng đại đạo không gian, Tiên đạo không còn, cho nên tiên lộ gãy đi, mọi

người cùng một đám Thần Ma nhìn về phía cái kia Thế Giới thụ, nghi ngờ không thôi.

Thiên Quân Kinh Thu Diệp cũng là nghi ngờ không thôi, có chút không mò ra cái này gốc kỳ lạ đạo thụ nội tình.

"Nghe nói Thiên Hậu nương nương cũng có một kiện chí bảo, chính là loại này thần thụ hình thái, chẳng lẽ là Thiên Hậu nương nương chặn lại đường đi của chúng ta?" Trong lòng của hắn lo sợ bất an.

Lúc này, thái tử đứng dậy, hướng Thế Giới thụ khom người, lễ độ cung kính, nói: "Hài nhi bái kiến phụ quân, bá phụ."

Thiên Quân Kinh Thu Diệp sợ hết hồn, không khỏi kinh hãi: "Cây này bên dưới, là thái tử phụ quân? Đây chẳng phải là nói dưới cây là một tôn Đại Đế?"

Đúng lúc này, chỉ thấy Thế Giới thụ tiếp theo tôn chột mắt ít tâm thiếu chỉ ít tai không xương sườn cự nhân ngồi dậy, hướng bọn họ nhìn tới.

Thiên Quân Kinh Thu Diệp thấy thế, trong miệng phát ra chim chóc giống như lanh lảnh tiếng kêu, thân bất do kỷ hiện ra chân thân, hóa thành tuyết điêu, nằm sấp xuống, run lẩy bẩy!

"Đế Hỗn Độn!"

Hắn rùng mình, không dám nhúc nhích, lòng sinh sợ hãi: "Thái tử gọi Đế Hỗn Độn là phụ quân, như vậy hắn là…"

Gốc kia Thế Giới thụ bên dưới còn có một người, trên người kiếm thương bốn mươi chín chỗ, vẫn đang chảy máu, vô cùng kinh khủng, người kia lại cười nói: "Chung đạo hữu, người tới gọi ngươi là phụ quân, đây là tại sao?"

Đế Hỗn Độn chi thi dùng một mắt nhìn tới, nói: "Thì ra là thế. Cái này Tiên giới ba ngàn Tiên đạo, đều là do ngươi lý niệm ta đại đạo diễn hóa mà tới. Tràng này diễn hóa bên trong, tám đại Tiên giới, đều có đại đạo cùng thiên địa nguyên khí nồng đậm chi địa, lần này địa phương đạo cùng nguyên khí lắng đọng xuống, gọi phúc địa. Phúc địa bên trong thai nghén thiên địa chi tinh, có sinh mệnh liền hóa thành Thần Ma."

Hắn nhìn về phía vị kia thái tử, cười nói: "Trong đó có thần đạo đệ nhất phúc địa, ma đạo đệ nhất phúc địa, cái này hai nơi phúc địa sinh ra Thần Ma, vì Thần Ma thủ lĩnh. Bọn họ bản thân đạo bên trong sinh ra, bởi vậy bái ta là cha."

Người xứ khác cười nói: "Hóa ra là con của ngươi. Năm đó ta bị Đế Thúc trấn áp thời điểm, Đế Thúc phong hai ngươi nhi tử vì Thần Ma nhị đế, hợp lực luyện kim quan tiên kiếm, cùng một chỗ trấn áp ta."

Thiên Quân Kinh Thu Diệp nghe nói như thế, mới chợt hiểu ra: "Khó trách hắn được gọi là thái tử! Nguyên lai hắn là Hỗn Độn chi tử, quả thực xứng đáng thái tử cái chức vị này ! Bất quá, cái này lão huynh là ta thứ sáu Tiên giới thần đạo đệ nhất phúc địa sinh ra Thần Đế, vẫn là ma đạo đệ nhất phúc địa sinh ra Ma Đế?"

Hắn căn bản không có nghe qua tiên đình bên trong có cái gì Thần Ma nhị đế, Đế Phong cũng chưa từng nhắc qua.

Thái tử như trước bái tại nơi đó, chưa từng đứng dậy, nói: "Nhi thần sinh ra tại Đế Tuyệt thời kì, vừa mới ra đời, liền bị Đế Tuyệt cầm tù trấn áp, mấy ngày trước đây mới có thể thoát khỏi lao ngục. Phụ quân, Đế Phong cứu ta thoát khốn, thoát khỏi nhà tù, hắn mời ta xuống núi tới giết một người."

Hỗn Độn Đế thi hướng hắn cười nói: "Đế Phong hứa cho ngươi chỗ tốt, để ngươi sau này có khả năng thống lĩnh thần tộc, cùng tiên nhân địa vị ngang nhau, đúng hay không?"

Thái tử nói: “Phụ quân anh minh.”

Hỗn Độn Đế thi hướng ra phía ngoài hương nhân nói: “Không phải ta thân sinh, là ta đạo sinh ra, bởi vậy không có chút nào thân. Năm đó đánh lén ta, cũng có bọn họ một phần. Bọn họ tại sau khi ta chết, tranh đoạt thiên hạ quyền thế, lại vô cớ xuất binh, bởi vậy bái ta là cha, lấy ta thái tử danh hào tới giành lấy thiên hạ chính thống, lại bị Tuyệt đánh cho tơi bời hoa lá.”

Người xứ khác cười nói: “Trung hiếu song toàn.”

Thái tử sắc mặt không thay đổi.

Hỗn Độn Đế thi nói: “Bộ Phong cũng là bị điên, Tuyệt thật vất vả đem các ngươi nhốt lại, hắn lại đưa ngươi bọn họ thả ra ngoài. Ngươi không phải chúng ta đối thủ, nhanh chóng lui đi.”

Thái tử nói: “Nhi thần này đến, vì giết Tô Vân mà tới.”

Hỗn Độn Đế thi cười nói: “Ngươi đi giết hắn là được, không cần hỏi ta?”

Thái tử đứng dậy, nói: “Nhi thần này tới vội vàng, ngày khác trở lại tế điện phụ quân.”

Hắn trở lại trên xe kéo, để chín mươi sáu Thần Ma tiếp tục mở đường, Thiên Quân Kinh Thu Diệp vẫn trốn ở trong xe run rẩy, thấy thế cũng vội vàng sai người đuổi theo.

Đội xe đi tới Tiên giới chi môn chỗ, thái tử mệnh đội xe dừng lại, bố trí xuống trận thế, nói: “Chúng ta cứ ở đây chờ bọn hắn trở về, tự chui đầu vào lưới.”

Thiên Quân Kinh Thu Diệp vẫn chưa hết sợ hãi, lại biến trở về áo lông trắng nam tử, lấy hết dũng khí, hướng thái tử nói: “Xin hỏi điện hạ là Thần Đế vẫn là Ma Đế?”

Thái tử nói: “Không có Đế Thúc sắc phong, ai dám xưng Đế? Ta chỉ là thần thái tử mà thôi.”

Kinh Thu Diệp thoáng yên tâm: “Tiên tướng phái tới Thần Đế, lại để cho ta đi theo, nhìn tới đối Tô nghịch tình thế bắt buộc.”

Thế Giới thụ bên dưới, người xứ khác nói: “Chung đạo hữu không sợ Tô đạo hữu chết tại lệnh lang tay?”

Tô Kiếp nghe vậy, trong lòng không khỏi lo lắng, hướng Hỗn Độn Đế thi nhìn lại.

Hỗn Độn Đế thi khí nói: “Không phải con ta. Ta chính là ta ngày xưa thi thể, đời này không có con cái.”

Hắn lại hướng Tô Kiếp cười nói: “Thực lực của hắn tuy mạnh, nhưng vừa ra đời liền bị trấn áp, vẫn là thiếu niên hình thái, cũng không trưởng thành, ngươi không cần là cha ngươi lo lắng.”

Tô Kiếp như trước không quá yên tâm.

Thứ tám Tiên giới.

Tô Vân, Ngư Thanh La cuối cùng đi tới mảnh này Tiên giới, nơi này giống như là man hoang thời đại thế giới, cỏ cây tinh quái, dã thú sâu bọ, khắp nơi đều có.

Hễ tiếp xúc đến thuần túy tiên khí, liền có khả năng sinh ra linh trí, sinh ra được nội tâm.

Mà phúc địa bên trong còn có Thần Ma, thiên địa sinh ra, bị người cúng bái.

Tô Vân cùng Ngư Thanh La đám người đi lại ở trên bầu trời bốn phía tìm kiếm, gặp một chút Thánh tiên xây quốc gia lý tưởng, những này quốc gia lý tưởng bên trong, đến từ Nguyên Sóc Thánh Nhân thực hiện bọn họ lý niệm, dùng đạo lý của bọn hắn tới giáo hóa thế nhân.

Tô Vân cùng Ngư Thanh La thấy có người thành công có người thất bại, có quốc gia lý tưởng đã sụp đổ, có tràn ngập nguy hiểm, nhưng cũng có vui vẻ phồn vinh.

Bọn họ đi qua Phu tử Thích Già Lão Quân tam thánh quốc gia lý tưởng, phát hiện nơi này sớm đã sụp đổ.

"Tam thánh chi quốc quá mức lý tưởng hóa."

Ngư Thanh La hướng Tô Vân nói: "Phu tử xây quân tử chi quốc, vi phạm thiên tính của con người, họa lên nhân tâm mà quốc diệt. Thích Già người người chuyện phật, không người mọi chuyện, bởi vậy quốc diệt. Lão Quân tiểu quốc quả dân, không thể ngự đại địch, đến mức quốc diệt. Tam thánh chi quốc, vì sao đạo không thể được? Đem như tân học, truy nguyên nguồn gốc mà thực hiện chi, nghiệm chứng chi."

Tô Vân rất có cảm xúc, nói: "Cựu thánh chi học nhất định phải thay đổi tiến, cải cách vì tân học. Thanh La, ngươi công lao hàng đầu."

Ngư Thanh La xấu hổ nở nụ cười.

Bọn họ thẳng đường đi tới, nhìn thấy đủ loại quốc gia hình thái, khác biệt chế độ, đều là Thánh tiên ở đây thí nghiệm, giáo hóa chúng sinh, nơi này trải qua mấy chục năm diễn biến diễn tiến, đã tạo thành cùng thứ bảy Tiên giới hoàn toàn khác biệt bố cục.

Mà tâm tư va chạm, đưa đến thứ tám Tiên giới phát sinh rất nhiều không giống với trước kia thay đổi.

Những người ở nơi này tuy là rất là nhỏ yếu, nhưng đạo pháp thần thông vậy mà cùng thứ bảy Tiên giới, tiên đình có cực lớn khác nhau, bọn họ lấy lý niệm vì thần thông, đem lý niệm vận dụng vì đạo, luyện thành sát phạt thần thông.

Loại này văn minh hình thái, là Tô Vân chưa hề dự liệu được.

Bọn họ cùng Thánh tiên bọn họ gặp nhau, một đường hỏi thăm, tìm kiếm Sài Sơ Hi tung tích, một ngày này, Tô Vân lại gặp Tam Thánh Hoàng, Toại Hoàng, Phục Hy cùng Viêm Hoàng.

Ba vị này cũng không đi truyền đạo, mà là để cái này Thánh tiên bản thân đi chơi đùa, tựa hồ đối với vũ trụ này đã tuyệt vọng.

"Ba vị đạo huynh ngược lại là khoái hoạt."

Tô Vân châm chọc nói: "Mà ta lại mệt đến gần chết."

Đầu rồng thân người Toại Hoàng nói: "Ngươi có giai nhân làm bạn, khoái hoạt chết rồi. Chúng ta cũng chỉ có bản thân làm bạn, hai coi tướng ghét."

Phục Hy vẫn là nói cho Tô Vân, nói: "Có người từng thấy Sơ Hi tiên tử, nàng xây dựng tiên đô, ngay tại Vân Mộng chi địa. Ngươi đến đó có thể tìm đến nàng."

Tô Vân cảm ơn, hướng Vân Mộng mà đi.

Oánh Oánh hướng Ngư Thanh La nói nhỏ: "Vân Mộng tiên đô? Chẳng lẽ tại Sài Sơ Hi trong lòng, còn có Tô sĩ tử một chỗ cắm dùi? Vân Mộng, không phải chính là Vân trong mộng ý tứ? Ngư động chủ, ngươi lo lắng không con vịt đã luộc chín bay, còn không tranh thủ thời gian đem vịt nấu chín?"

Ngư Thanh La gắt một cái, nói: "Ta cùng Tô các chủ là tinh thần chi giao, không có ngươi nghĩ xấu xa như vậy."

Oánh Oánh cười nói: "Cá nước thân mật, chẳng phải là tốt hơn? Ta chỗ này có một quyển kỳ thư, cũng là Thánh Nhân sở học, tên là âm dương giao chinh…"

Các nàng nói thầm, không biết nói cái gì.

Vân Mộng tiên đô thành.

Mặc dù là gọi tiên đô, nhưng nơi này lại quả thực quạnh quẽ, chỉ có chút điểm hóa tinh quái cùng được che chở tại Sài Sơ Hi môn hạ mọi người, lượn lờ tiên khí bồng bềnh tại trong tiên cảnh, Sài Sơ Hi đi lại tại tiên đô bên trong, nhưng trong lòng có khác một mảnh tiên hương, nơi đó mới là nơi hội tụ.

Nàng phi thăng Tiên giới, hoàn thành chấp niệm của mình ước muốn, nhưng trong lòng trống trơn thoải mái, chỉ cảm thấy nơi này không phải mình muốn tìm cái chỗ kia.

Sài Sơ Hi đang tại nhập thần, lúc này chỉ nghe một thanh âm cười nói: "Sài tiên tử, ngươi tìm đến trong lòng cái kia Tiên giới sao."

Sài Sơ Hi rất lâu không từng động tới đạo tâm chợt nổi lên gợn sóng, vừa mừng vừa sợ quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một cái tuấn lãng thiếu niên đi tới.

Hắn vẫn là như lúc trước đồng dạng, chói lọi anh tuấn, trong mắt mang theo để thiếu nữ tim đập thình thịch cười, chỉ là bên cạnh hắn nhiều hơn một cái nữ hài.

"Ngư Thanh La, gặp qua Sài tiên tử." Ngư Thanh La tiến lên làm lễ chào hỏi, thoải mái hào phóng.

Chương 765 : Tiến một bước là Tu La trường

Chương 764: Tiến một bước là Tu La trường

Sài Sơ Hi nhìn thấy Ngư Thanh La, có như vậy một cái chớp mắt thất thần.

Lúc trước nàng gặp qua vị này thiếu nữ, khi đó Ngư Thanh La còn tại tìm tòi chứng thực con đường của mình, thanh xuân ở trên người nàng chỉ là vừa mới nở rộ, cũng không có bao nhiêu vẻ vang.

Hiện tại Ngư Thanh La, thanh xuân mỹ lệ, đồng thời đại đạo đã thành, tràn đầy đặc biệt hào quang sáng tỏ.

Có chút nữ hài là loài Phượng Hoàng, tại còn trẻ thời điểm cũng không có như vậy chói mắt, nhưng mà từ từ trưởng thành, liền quang mang vạn trượng, Ngư Thanh La hiển nhiên chính là như vậy nữ tử.

Đạo pháp của nàng đã thành, đối nàng khí chất gia trì không gì so sánh nổi, chư thánh tuyệt học trở thành tô điểm nàng minh châu, để cái khác nữ tử ảm đạm phai mờ.

Oánh Oánh hưng phấn đến có chút run rẩy, vội vàng lấy ra tiểu thơm bánh: “Sẽ đánh lên ư? Hai cái tuyệt thế giai nhân sống mái với nhau, nhất định cực kỳ xuất sắc!”

Sài Sơ Hi thu về ánh mắt, hướng Ngư Thanh La đáp lễ, cười nói: “Thanh La muội tử càng thêm xuất chúng, ta thấy mà yêu.”

Nàng hướng Tô Vân nói: “Tâm chỗ an chỗ, tức là tiên hương. Vân Mộng tiên đô, là ta tâm an chỗ, gợn sóng không sinh, cùng thiên địa Tiên đạo tương hợp. Nơi này chính là trong lòng ta suy nghĩ Tiên giới.”

Tô Vân quan sát cái này Vân Mộng tiên đô, quả thực chim hót hoa nở, tiên hủy bao quanh, trân thảo từng bụi, hết sức ưu mỹ, đã có Thiên Phủ chi vận, lại có tiên đình vẻ đẹp.

Bậc này tiên cảnh, chỉ tồn tại ở trong huyễn tưởng, để Tô Vân không khỏi nghĩ lên Tiên đạo bồ đoàn món bảo vật này. Có lẽ Sài Sơ Hi đi chính là loại này con đường, đem Vân Mộng tiên đô xây dựng ở thứ tám Tiên giới phúc địa phía trên, lấy tiên khí quan tưởng hóa thành mảnh này tiên đô, trở thành vô thượng diệu cảnh.

Tô Vân gọn gàng dứt khoát chứng minh mục đích đến, nói: “Thứ sáu Tiên giới xâm lấn, phá hoại Lôi Trì, ta hiện nay luyện lại Lôi Trì, cần phải có một người giúp ta nắm giữ Lôi Trì kiếp vận. Sơ Hi, ngươi đối kiếp vận hiểu rõ cực sâu, liền Vũ tiên nhân đều muốn thỉnh giáo ngươi, ngươi cũng là sớm nhất bỏ đi một thân kiếp vận người. Bởi vậy, ta muốn mời ngươi xuống núi.”

Oánh Oánh có chút thất vọng thu tiểu thơm bánh, thầm nghĩ: “Nhìn tới đại phòng không cùng nhị phòng tranh chấp ý tứ, ta ăn không một khối bánh.”

Sài Sơ Hi nói: “Ta thật vất vả mới bỏ đi kiếp số, đi tới nơi này, cầu được một thân thanh tịnh, vì sao còn muốn trở lại, để cho mình kiếp vận quấn thân?”

Nàng quan sát Tô Vân, nói: “Hiện nay ngươi kiếp vận quấn thân, Hoa Cái che đậy, càng lúc càng lớn, số phận khó mà thư giãn. Ta nếu là theo ngươi đi trước, chắc chắn sẽ bị ngươi liên lụy. Thậm chí nói không chừng có vẫn lạc buồn rầu!”

Tô Vân biết nàng tại kiếp vận chi đạo bên trên thành tựu cực cao, nghe vậy không khỏi khẽ nhíu mày.

Ngư Thanh La cười nói: "Sài tiên tử không dám trở lại, chẳng lẽ đạo tâm tu dưỡng không đủ? Nếu như đạo tâm đầy đủ cao lời nói, kiếp không gia thân, thì sợ gì từ tiên hương trở lại hồng trần?"

Oánh Oánh đánh cái giật mình, lại lặng lẽ lấy ra một xấp tiểu thơm bánh, hai mắt sáng ngời có thần: "Nhị phòng xuất chiêu trước, công kích đại phòng đạo tâm! Đại phòng làm sao chống đỡ?"

Sài Sơ Hi liếc Ngư Thanh La một cái, cười nói: "Ta tuy là không sợ hồng trần quấy rầy, nhưng sợ có người đa tâm."

Ngư Thanh La nói: "Đạo tâm sáng rực, tiên hương còn tại, người khác đa tâm, ta có gì sợ?"

Sài Sơ Hi trở nên trầm mặc, bất thình lình mặt giãn ra cười nói: "Là ta suy nghĩ nhiều. Cũng được, ta với các ngươi cùng một chỗ trở lại."

Tô Vân xúc động mãi thôi, hướng Oánh Oánh nhỏ giọng nói: "Mang theo Thanh La muội tử, là mang đúng rồi! Đổi lại là ta, liền không thuyết phục được Sơ Hi, hơn phân nửa còn muốn đánh một trận, cưỡng ép đưa nàng bắt đi."

Hắn hưng phấn đến liên tục xoa tay, nói: "Mà Thanh La muội tử chỉ cần nói hai câu là được rồi, bớt đi ta một phen tay chân."

Oánh Oánh nửa cái bánh nhét vào trong miệng, giật mình nhìn hắn, nháy mắt mấy cái, thầm nghĩ: "Sĩ tử cùng Thông Thiên các gia hỏa ở chung một chỗ quá lâu, đầu đã gỉ, hắn nhìn không ra hai nữ nhân này hỏa khí đều đi lên ư? Cái này hậu cung, chắc chắn cháy!"

Nàng lấy ra một quyển sách, ở trong sách viết Sài Sơ Hi cùng Ngư Thanh La tên, thầm nghĩ: "Lần này nhị phòng thắng, ghi một điểm."

Sài Sơ Hi chỉnh đốn một phen, dặn dò bản thân điểm hóa những cái kia tiên hoa tiên thảo biến thành nữ tử, nói: "Ta theo Tô Thánh Hoàng đi tới thứ bảy Tiên giới bình loạn, các ngươi bảo vệ cẩn thận Vân Mộng tiên đô, nhớ tới quét dọn sửa sang lại, đừng hoang phế. Tương lai đại loạn ngừng lại, ta còn muốn trở về."

Nàng lời nói này ra, Tô Vân lại là tâm thần chấn động mạnh.

Hắn trong tương lai gặp qua Sài Sơ Hi phần mộ cùng bài vị.

Sài Sơ Hi lần này theo hắn đi tới thứ bảy Tiên giới, liền không có trở lại.

Bản thân nhất định phải mang đi Sài Sơ Hi, chỉ có Sài Sơ Hi mới có thể nắm giữ mới Lôi Trì, cùng tiên đình chống lại, cướp tới một tia cơ hội chiến thắng. Nếu như Sài Sơ Hi như trước lưu tại nơi này, như vậy liền cái này một tia hi vọng cũng không có!

"Ta làm tất cả, có hay không chỉ là đang nghiệm chứng cái kia tương lai? Có hay không ta tất cả hành động, đều là tại tác thành cái kia tương lai?" Trong lòng của hắn không khỏi có chút sợ hãi.

Hắn đối với mình lựa chọn sinh ra nghi ngờ.

Nhưng ngay sau đó, hắn liền đem những này sợ hãi không hề để tâm.

Sự do người làm, nếu như không làm, kết quả sẽ chỉ tệ hơn!

Sài Sơ Hi cùng bọn hắn lên đường, thứ tám Tiên giới chỉnh thể vẫn là thuộc về man hoang trạng thái, chư thánh mang tới văn minh đã bắt đầu từ từ hướng ra phía ngoài truyền bá, loại này truyền bá, đem như sao tinh liệu nguyên chi hỏa, thứ tám Tiên giới lại ở này trên cơ sở, đản sinh ra hoàn toàn mới văn minh hệ thống.

Tô Vân không có đi thấy đệ nhất Thánh Hoàng đám người, thời gian cấp bách, hắn nhất định phải sớm chút trở lại Đế đình.

Trên đường đi, vẻn vẹn là đi đường đều tiêu phí nửa năm thời gian, vừa đi vừa về, chỉ sợ muốn đi một năm lâu, một năm này thời gian, có thể phát sinh quá nhiều chuyện!

Hắn một phân một hào thời gian cũng không thể lãng phí!

Sài Sơ Hi quan sát Tô Vân, sau một lúc lâu, lại đi quan sát Ngư Thanh La cùng Oánh Oánh số mệnh, trầm ngâm rất lâu, nói: "Thánh Hoàng kiếp vận thâm trầm, chuyến này có kiếp nạn. Các ngươi trên đường có hay không gặp phải địch tấn công?"

Tô Vân lắc đầu, nói: "Chưa từng gặp phải."

Sài Sơ Hi nói: "Chưa hề bị tập kích, như vậy kiếp vận liền chưa hề phát tác. Chúng ta trên đường trở về, tất có mai phục, cần phải đến sớm làm chuẩn bị."

Tô Vân kinh ngạc không thôi, cười nói: "Sơ Hi chẳng lẽ có thần cơ diệu toán chi thần thông?"

Sài Sơ Hi nói: "Mười tám năm trước, ta lại Tô Lôi trì, tại Lôi Trì thoát kiếp, thoát khỏi trên người tất cả gông xiềng, đã không còn mới kiếp vận gia thân. Khi đó, ta nhìn thế nhân, đủ loại kiếp số rõ mồn một trước mắt. Kiếp số đối với các ngươi tới nói vô cùng thần bí, nhưng ở trong mắt của ta, như tơ quấn thân, như tuyến liên kết, người khác nhau ở giữa, kiếp vận liên

kết, hội tụ toàn bộ, chính là kiếp số. Đợi ta đến thứ tám Tiên giới về sau, cùng thứ bảy Tiên giới quan hệ gãy đi, liền nhìn ra càng thêm rõ ràng."

Lôi Trì động thiên nguyên bản hoàn toàn tĩnh mịch, không có mới lôi dịch, là Sài Sơ Hi đi tới Lôi Trì, đem Lôi Trì động thiên khôi phục, thế cho nên Lôi Trì động thiên tạo thành đối kháng thứ sáu Tiên giới tiên nhân xâm lấn đệ nhất trùng thành trì.

Chỉ là Lôi Trì động thiên cô huyền thiên ngoại, khó mà phòng ngự, dễ dàng nhất bị đánh chiếm. Thế cho nên về sau Tứ Cực đỉnh đánh nát Lôi Trì động thiên.

Đối với kiếp vận chi đạo, Tô Vân tuy là có chỗ tìm hiểu, nhưng cảnh giới cũng không cao thâm, kém xa Sài Sơ Hi, thậm chí vẫn còn so sánh không lên Vũ tiên nhân, bởi vậy không cách nào nghiệm chứng Sài Sơ Hi nói tới là thật hay giả.

Bất quá, hắn tại lúc đến trên đường, quả thực có người đang truy đuổi bọn họ, chỉ là bị hắn bỏ qua.

Có lẽ, những người kia lại ở trên đường mai phục bọn họ.

Tô Vân thoáng trầm ngâm, nói: "Tiên tướng Bách Lý Độc tu luyện Tử Phủ ấn, người này thần thông quảng đại, tu vi cực mạnh, bụng dạ cũng sâu. Hắn biết ta lần này đi ra ngoài, tuy là không biết ta là tới tìm ngươi điều khiển Lôi Trì, nhưng hắn lại biết đây là diệt trừ ta tốt đẹp thời cơ. Trên đường mai phục, hẳn là hắn gây nên. Chẳng qua ta nếu đã biết có mai phục, vậy liền không cần lo lắng."

Tinh thần hắn phấn khởi, nói: "Của chúng ta khu vực cần phải đi qua, chỉ có Tiên giới chi môn, bởi vậy mai phục nhất định tại Tiên giới chi môn."

Hắn khẽ mỉm cười: "Bất luận mai phục người là ai, Bách Lý Độc đều khinh thường ta."

Oánh Oánh nháy mắt mấy cái, lặng lẽ lấy ra sách, tại Sài Sơ Hi tên sau tăng thêm một khoản, thầm nghĩ: "Đại phòng thêm một điểm. Hiện tại đại phòng nhị phòng cân bằng. Thanh La, ngươi cần phải đến cố gắng."

Nàng thay Ngư Thanh La lo lắng.

Dù sao, cứ việc từ biệt hơn mười năm, Sài Sơ Hi vẫn là như thế ưu tú, tài năng xuất chúng.

Cho dù là đã chư thánh thành đạo Ngư Thanh La ở trước mặt nàng, cũng vẫn là lộ ra kém một điểm.

Tiên giới chi môn.

Thiên Quân Kinh Thu Diệp dẫn đầu tiên thần giữ vững cánh cửa này, lẳng lặng đợi chờ, bọn họ đã ở đây trú đóng nửa năm lâu, từ lúc Tô Vân đi vào cánh cửa này về sau, cửa liền lại không động tĩnh.

Một đám tiên thần không khỏi đẳng nóng lòng, nơi này là vũ trụ biên giới, địa phương cứt chim cũng không có, thậm chí liền thiên địa nguyên khí đều mỏng manh đến đáng sợ. Ở chỗ này chờ lâu, liền không khỏi suy nghĩ lung tung.

Dù sao ai cũng không biết mình sẽ ở nơi này đợi chờ bao lâu, ngộ nhỡ Tô Thánh Hoàng không ra ngoài, lại hoặc là Bắc Miện trường thành bên trên còn có mặt khác Tiên giới chi môn, Tô Thánh Hoàng đi mặt khác cửa đâu?

Duy chỉ thái tử một mực ngồi ngay ngắn ở Tiên giới chi môn phía trước, không nhúc nhích tí nào, vững như sơn nhạc.

Thiên Quân Kinh Thu Diệp lúc trước còn có thể ngồi vững, nhưng về sau liền hơi không kiên nhẫn, bốn phía tìm tòi, ý đồ mở ra cái này tòa cửa, nhưng mà cánh cửa này đối với hắn mà

nói, lại là không biết sự vật, tràn đầy thần bí. Hắn căn bản là không có cách mở ra cửa bí ẩn, tự nhiên không thể nào mở ra.

"Thần thái tử vừa ra đời liền bị Đế Tuyệt cầm tù, không nghĩ tới nhưng tại nhà giam bên trong luyện thành như thế kiên nhẫn." Thiên Quân Kinh Thu Diệp nhìn thấy thần thái tử còn ngồi ở chỗ đó, trong lòng đối với hắn ngược lại không cấm khâm phục.

"Chỉ là không biết, hắn lúc sinh ra đời thực lực làm sao."

Kinh Thu Diệp thầm nghĩ: "Ở trong lao, dù sao cũng không thể hấp thu tiên khí, không cách nào phát triển. Hắn hiện tại, chỉ sợ vẫn là vừa xuất thế lúc ấy thực lực a? Ta cảm thấy, hắn chưa hẳn thấy so với ta mạnh hơn. Chỉ là nhân gia sống tốt, trời sinh chính là Đế Hỗn Độn thái tử, mà ta chỉ là một con may mắn chồn, vừa vặn có nội tâm rơi vào trong cơ thể mà thôi…"

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, bất thình lình sau lưng Tiên giới chi môn nhanh chóng lui về phía sau, cửa phía ngoài hiện ra vô số kỳ dị đường vân, đường vân tổ hợp lại với nhau, bắn ra hùng vĩ vang dội tiếng vang!

Thiên Quân Kinh Thu Diệp vội vàng xoay người, chỉ thấy chói mắt ánh sáng từ cửa mở ra truyền đến, tia sáng kia là một cái khác vũ trụ được mở ra thời không chi môn chỗ bắn ra quang mang, để cho bọn họ không cách nào trông thấy ánh sáng mang bên trong có cái gì!

Nhưng vào lúc này, một cái cũ kỹ đến tựa như là rỉ sét sắt chế tạo chuông lớn xoay tròn lấy, từ cửa bên trong bay ra, hầu như đem Tiên giới chi môn lấp đầy!

Cái kia chuông lớn bị mài có nhiều chỗ sáng rực có nhiều chỗ phiếm hắc, mặt trên còn có Hoang đồng khảm kỳ dị đường vân, Thiên Quân Kinh Thu Diệp nhìn lại, loại trừ Tiên

đạo phù văn hắn có thể nhìn hiểu, mặt khác phù văn, tất cả hai mắt bôi đen!

Huyền thiết chuông nghiền ép mà đến, thế vô cùng kinh khủng!

Kinh Thu Diệp liền lùi mấy bước, cuối cùng có tụ lực cơ hội, Đạo cảnh phô trương, lục trùng thiên Đạo cảnh bên trong, nội tâm hóa thành thôn thiên bạch điêu hướng huyền thiết chuông nhào tới, cười nói: "Dám ở trước mặt ta sử dụng Tiên đạo thần binh? Trên đời này, liền không có ta không cắn nổi thần binh!"

Hắn nội tâm cắn một cái bên dưới, sau một khắc, trong miệng răng toàn bộ vỡ nát!

Cũng trong lúc đó, Kinh Thu Diệp điều động pháp lực, hai tay đẩy tại huyền thiết chuông bên trên.

Tiếng chuông cuối cùng vang vọng.

Kinh Thu Diệp ngạc nhiên, nhìn thấy bản thân lục trùng thiên Đạo cảnh tại đây miệng huyền thiết chuông nghiền ép bên dưới bắt đầu vỡ nát, hắn Đạo cảnh bên trong đạo tắc, tạo thành toàn bộ thế giới, tạo thành hoa cỏ trùng cá, nhật nguyệt tinh thần, sông núi biển hồ, thậm chí là giọt mưa, mây trắng, đều là đạo tắc.

Tuỳ ý lấy ra một cái, cũng có thể hóa thành diệt tuyệt một thành một quốc gia Tiên đạo đại thần thông!

Nhưng mà tất cả những thứ này, nhưng tại xâm lấn Đạo cảnh huyền thiết chuông bên dưới sụp đổ vỡ nát!

Hắn thiên chuy bách luyện Tiên đạo, giống như là nhất giòn băng, tiếp xúc đến cứng rắn nhất đập, nhanh chóng sụp đổ tan rã!

Kinh Thu Diệp hộc máu, bay ngược mà lên.

Bất thình lình, phía sau hắn một bàn tay bắt lấy hắn, bàn tay kia kề sát hậu tâm của hắn, Kinh Thu Diệp nhất thời cảm giác được đại đạo phẫn tấm, giãn ra, giống như là đông tuyết sau đó ngày xuân đến, đạo pháp thần thông của hắn vậy mà tại bàn tay này thẩm thấu vào phát sinh tái sinh!

Đây là thần thái tử kỳ dị đại đạo, mang cho hắn lực lượng!

"Đương —— "

Thần thái tử bàn tay rơi vào huyền thiết chuông lớn phía trên, kèm theo kịch liệt rung động, chuông lớn thế cuối cùng bị ngừng lại.

Nhưng vào lúc này, chuông lớn nhanh chóng thu nhỏ, một chiếc ngũ sắc thuyền vàng gào thét vọt tới, sau một khắc liền muốn đem hai đại cao thủ tất cả nghiền chết dưới thuyền!

Thái tử cùng Kinh Thu Diệp sắc mặt biến hóa, vội vàng mỗi người thò tay chặn lại thân tàu, hai người chỉ cảm thấy một cỗ mạc đại lực lượng nghiền ép mà đến, đẩy bọn họ, một đường đụng ra Tiên giới chi môn!

Cái kia ngũ sắc thuyền xông vào thứ bảy Tiên giới, lập tức giương buồm mà lên, đâm đầu thẳng vào tiên binh tiên tướng bố trí đại trận bên trong, đem những tiên binh kia Thần Tướng đụng liểng xiểng!

—— —— gấp đôi nguyệt phiếu sắp kết thúc, các huynh đệ có phiếu đừng quên đầu cho Lâm Uyên Hành ah, cảm tạ ~~~

Chương 766 : Huyền thiết chuông sơ hiển đạo uy (đại chương cầu phiếu)

Chương 765: Huyền thiết chuông sơ hiển đạo uy (đại chương cầu phiếu)

Tiên giới chi môn bên ngoài, sớm có tiên binh thần tướng bố trí tốt bố đại trận, chỉ chờ Tô Vân tự chui đầu vào lưới, chỉ cần hình thành bao vây chi thế, buộc chặt bố đại trận, ngươi chính là Thiên Vương lão tử cũng đừng hòng chạy đi!

Nhưng mà bọn họ đợi thời gian nửa năm, buông lỏng.

Lại thêm ngũ sắc thuyền chắc chắn vô cùng, mạnh mẽ đâm tới, gánh lấy Kinh Thu Diệp cùng thái tử va vào những này đại trận thế không giảm chút nào, trực tiếp xuyên qua đại trận, không có gặp gỡ bất kỳ mạnh mẽ chống cự.

Chờ đến bọn họ muốn tập hợp lại lần nữa đem ngũ sắc thuyền vây khốn, chiếc thuyền này đã lao ra vòng vây của bọn hắn.

Kinh Thu Diệp cùng thái tử mỗi người bay lên trời, liền muốn rơi vào trên thuyền, bất thình lình trở nên nhỏ nhắn huyền thiết chuông từ trong thuyền bay ra, đối diện đánh tới!

Thái tử nhẹ nhàng vỗ tới một chưởng, cùng huyền thiết chuông va chạm một cái, ngay sau đó một cái tay khác ống tay áo bọc mở, đem huyền thiết chuông bọc lại.

Hắn đang muốn đem chuông này lấy đi, bất thình lình huyền thiết chuông tăng vọt, nhanh chóng biến lớn.

“Ta một tay áo bọc trời, liền một phương thế giới cũng có thể bọc vào trong tay áo, đập ống tay áo, thế giới đều bị luyện thành tro tàn!”

Thái tử khẽ cười một tiếng: “Ngươi cái chuông này, có thể so sánh một cái thế giới còn lớn hơn hay sao?”

Với tư cách thứ sáu Tiên giới tôn thứ nhất thần, hắn vừa ra đời liền mang ý nghĩa bản thân sắp sửa leo lên Thần Đế bảo tọa. Thân thể của hắn là do phúc địa bên trong Tiên đạo đúc thành, tự nhiên đạo thân, thậm chí liền thân bên trên quần áo cũng là do đại đạo biến thành.

Hắn trong tay áo địa thủy phong hỏa phun trào không ngừng, luyện hóa huyền thiết chuông , mặc cho chiếc chuông này biến lớn.

Hắn trong tay áo càn khôn, có thể giấu một thế giới!

Nhưng mà sau một khắc, huyền thiết chuông cũng đã vượt qua một cái thế giới!

“Bành!”

Hắn tay áo nổ tung, toàn bộ cánh tay trái mình trần!

Thái tử trong lòng giật mình: “Thứ này không đúng! Không phải tiên nhân có khả năng luyện chế bảo vật!”

Huyền thiết chuông hướng phía dưới, từng tầng từng tầng vòng xoay tròn, thái tử cùng Kinh Thu Diệp từ dưới đi lên nhìn lại, nhìn thấy tầng thứ nhất vòng hình dáng vật ở giữa ngăn chứa bên trong, đứng vững vàng từng tôn huyền thiết Thần Ma.

Thái tử khóe mắt giật một cái, nhìn lên, tầng thứ hai vòng ngăn chứa bên trong thì là từng tôn hình thù kỳ quái Hỗn Độn sinh vật, tràn ngập Hỗn Độn chi khí.

Hắn từng tầng từng tầng nhìn lên, vẻ mặt càng thêm nghiêm nghị, đợi nhìn thấy tầng thứ tám vòng, vẻ mặt đột biến!

Tô Vân cái kia huyền thiết chuông đã bao phủ xuống xuống, thái tử không nói lời gì, thân hình hướng phía dưới rơi xuống, tránh đi huyền thiết chuông miệng chuông.

Mà Kinh Thu Diệp lại là càng đánh càng hăng, vậy mà đón chiếc này chuông lớn nội bộ xông lên phía trên đi, cười nói: "Phá hoại ngươi cái này bánh răng, liền để ngươi phá chuông không cách nào vận chuyển!"

Hắn một quyền đập ở bên trong một cái bánh răng bên trên, tiếp đó nghe được bản thân xương ngón tay vỡ vụn âm thanh.

Kinh Thu Diệp đau đến nước mắt lan tràn: "Vương bát đản Tô Thánh Hoàng, dùng cái gì đồ vật luyện bảo bối, làm sao cứng như vậy?"

Huyền thiết chuông bát trùng vòng khởi động.

Thái tử tránh đi huyền thiết chuông, thân ảnh đứng lại trên không, tụ đại đạo vì cung, dẫn khí làm tiễn, giương cung một tiễn bắn ra!

"Đương —— "

Tiễn cùng huyền thiết chuông va chạm, phát ra vang dội cực kỳ tiếng vang, huyền thiết chuông bị một tiễn này bắn ra loạng choà loạng choạng, bay về phía nơi xa. Mà chuông ở dưới Kinh Thu Diệp có thể thoát khốn.

Ngắn ngủi trong nháy mắt, Kinh Thu Diệp đã là tuổi già sức yếu, tóc trắng xoá, từ suất khí bức người tuấn lãng Thiên Quân, biến thành một cái toàn thân phiêu đãng tro tàn cụ già ông cụ, run rẩy nói: "Thái tử, ngươi thế nào mới đến? Ta tại chuông bên dưới, bị luyện hai trăm vạn năm…"

Hắn chỉ là bị trùm tại chuông bên dưới, đối với người ngoài tới nói ngắn ngủi một cái chớp mắt, nhưng mà đối với hắn mà nói, nhưng đã đi qua hai trăm vạn năm!

Cái này hai trăm vạn thời kì, hắn lên trời không đường xuống đất không cửa, tìm không thấy chung quanh, không phân rõ đông nam tây bắc, cũng không biết xuân hạ thu đông.

Trong mỗi ngày, có vô số huyền thiết Thần Ma xoay quanh hắn chém giết, Hỗn Độn sinh vật ẩn hiện, bỗng nhiên hóa thành Hỗn Độn thần thông tới giết hắn, còn có thiên ngoại thỉnh thoảng bắn rơi kiếm quang, lại có chư Đế hạ phàm tới lấy tính mạng hắn.

Chỉ có ở trên bầu trời hạ xuống từng mặt huyền thiết đại ấn lúc, hắn có thể có thể thở dốc.

Hai trăm vạn năm thời gian, hắn ý đồ trốn đi nơi đây, nhưng cho dù hắn có thể đột phá trùng trùng điệp điệp thần thông, đi tới vách chuông vị trí, nhưng mà huyền thiết chuông dùng tài liệu lại làm cho hắn tuyệt vọng!

Chiếc chuông này, từ bên trong căn bản không có khả năng bị đánh nát!

Hắn cũng tìm không thấy miệng chuông, chỉ có thể nhìn thấy từng cái to lớn bánh răng ở trong thiên địa xoay tròn, có thậm chí xuất hiện tại trong biển rộng, theo chuyển động, mang theo sóng lớn ngập trời.

Có thì khổng lồ bánh răng thì cắt ra dưới chân hắn vị trí đại lục , dựa theo quy luật của mình chuyển động, còn có bánh răng xuất hiện tại thiên ngoại thế giới.

Theo những này bánh răng chuyển động, xuân thu nóng lạnh biến hóa, năm tháng vội vàng trôi qua, thậm chí liền dưới chân hắn đại địa cũng theo thay đổi, biến thành hoàn cảnh hoàn toàn xa lạ!

Hắn chính là tại đây loại tồi tệ cực kỳ môi trường bên trong, ngoan cường đến tiếp tục sống sót, đã trải qua hai trăm vạn lần nóng lạnh luân phiên, mà hắn cũng chầm chậm già nua, đại đạo cũng từ từ hóa thành tro tàn.

Hắn tuổi trẻ thân thể trở nên tuổi già sức yếu, khuôn mặt anh tuấn bị năm tháng khắc ra rất nhiều nếp nhăn, phong lưu phóng khoáng mãn tiên đình Kinh Thu Diệp, đã vẻ đẹp tuổi xuân thuế đi.

Hắn nội tâm cũng biến thành không ổn định, dường như khó mà duy trì khổng lồ như thế tinh thần, lúc nào cũng có thể sẽ tan rã.

Nội tâm vỡ nát cực kỳ nguy hiểm, thân thể không chịu nổi khổng lồ như thế tinh thần lúc, thân thể cũng sẽ theo nội tâm vỡ nát mà vỡ nát!

Hắn không chỉ một lần nghĩ đến chết, thoát khỏi loại này vĩnh viễn hành hạ, nhưng hắn dù sao cũng là Thiên Quân, vẫn là dựa vào đạo tâm của mình kiên trì nổi, chờ đến thái tử đem hắn cứu ra.

“Kinh Thiên Quân, người này huyền thiết chuông lớn, chỉ là để ngươi thân thể, nội tâm cùng đại đạo đi qua mấy trăm vạn năm mà thôi, cũng không phải là để bên ngoài thiên địa cũng đi qua mấy trăm năm vạn năm.”

Thái tử đem cung treo ở trên người, đưa tay đem hắn nâng ở lòng bàn tay, cất bước phi nhanh, không nhanh không chậm nói: “Ngươi đại đạo lạc ấn giữa thiên địa, ký thác vào trong vũ trụ, ngươi bản thân già yếu chỉ là giả tượng. Tiên nhân ký thác thiên địa, thiên địa chưa già ngươi làm sao lại già?”

Kinh Thu Diệp nghe vậy, trong lòng giật mình, hiểu ra, vui đến phát khóc: “Tô lão tặc vây nhốt ta hai trăm vạn năm, lão

tặc này cho rằng có thể luyện chết ta, nhưng không ngờ thái tử nhìn thấu hắn thần thông ảo diệu!"

Thái tử sau lưng, chín mươi sáu Thần Ma gào thét mà đến, tạo thành một mặt Tiên Lục hình vẽ, mang theo hai người thẳng đến ngũ sắc thuyền rời đi phương hướng mà đi.

Kinh Thu Diệp cũng là người thông tuệ, lập tức cảm ứng bản thân ký thác giữa thiên địa đại đạo. Nơi đây là thứ bảy Tiên giới biên giới, Kinh Thu Diệp lại là thứ sáu Tiên giới tiên nhân, khoảng cách thứ sáu Tiên giới cực kỳ xa xôi, nhưng hắn vẫn là dựa vào mạnh mẽ nội tâm cảm ứng được bản thân ký thác.

Đại đạo của hắn đang thong thả khôi phục, đại đạo từ từ thoải mái thân thể, thân thể cũng bắt đầu từ từ trở nên trẻ tuổi.

Chỉ là loại sửa đổi này cực kỳ chậm chạp, Kinh Thu Diệp trong lòng biết bản thân nếu muốn khôi phục lại trạng thái đỉnh phong, chỉ sợ chỉ có trở lại thứ sáu Tiên giới bế quan một đoạn thời gian.

"Không đúng."

Kinh Thu Diệp đột nhiên nghĩ đến quan trọng, trong lòng yên lặng nói: "Nếu như nói thái tử chỉ là thứ sáu Tiên giới sinh ra Thần Đế ngược lại cũng thôi, thanh niên Thần Đế thực lực có mạnh như vậy, cũng là chuyện đương nhiên. Nhưng mà kiến thức của hắn có phần cũng quá cao! Đây không phải là một cái vừa mới sinh ra liền bị cầm tù trấn áp Thần Ma nên có kiến thức!"

Hắn đột nhiên nghĩ đến, thái tử tầm mắt cũng cao đến dọa người. Hai trăm vạn năm trước trận chiến kia, hắn không thể nhìn ra Tô Vân huyền thiết chuông chỗ lợi hại, mà thái tử lại lập tức nhìn ra, đồng thời tránh thoát Tô Vân một kích trí mạng!

Một cái sinh ra về sau liền bị cầm tù giam giữ Thần Đế, có kinh người như vậy kiến thức ư?

"Có lẽ, thứ sáu Tiên giới Thần Đế, cùng thứ năm Tiên giới Thần Đế, thứ tư Tiên giới Thần Đế, đều là cùng là một người!"

Kinh Thu Diệp bất thình lình toát ra một cái đáng sợ ý nghĩ: "Tất cả Tiên giới đều là giống nhau như đúc, tất cả Tiên giới phúc địa đều là tương đồng. Mỗi cái Tiên giới sinh ra Thần Đế Ma Đế phúc địa, đều là giống nhau như đúc, trong đó đại đạo cũng giống như vậy! Như vậy có khả năng những này phúc địa bên trong sinh ra Thần Đế Ma Đế, cũng đều là cùng là một người! Bọn họ thậm chí nói không chừng còn có thể kế thừa trước một cái trong tiên giới trí nhớ của mình!"

Trong ánh mắt của hắn tràn đầy sợ hãi: "Nếu là cái suy đoán này thành lập, như vậy bên cạnh ta vị này thái tử, có khả năng chính là đệ nhất Tiên giới Thần Đế! So Đế Tuyệt còn cổ lão hơn nhân vật đáng sợ…"

Thái tử phát giác được hắn đang dần dần trở nên trẻ tuổi, nói: "Tô Thánh Hoàng quả thực có chút bản lĩnh, khó trách tiên tướng Bách Lý Độc sẽ mời ta đi ra, các ngươi những thiên quân này đối phó hắn, chỉ sợ không để ý liền sẽ trúng kế của hắn. Chỉ bất quá, hắn không cách nào chạy ra lòng bàn tay của ta."

Hắn mắt nhìn phía trước, nói: "Cái kia chiếc ngũ sắc thuyền hắn nặng vô cùng, tuy là khó gặp chí bảo, nhưng thôi thúc lên cần phải đến tiêu hao rất nhiều pháp lực. Khống chế này thuyền nếu là Tô Thánh Hoàng, giờ phút này pháp lực của hắn đã hao hết. Trên thuyền nên có một vị cường giả, pháp lực cực kỳ hùng hậu. Nhưng nàng không kiên trì được bao lâu, liền sẽ bị chúng ta đuổi theo."

Kinh Thu Diệp đè xuống trong lòng lộn xộn ý nghĩ, nói: "Chúng ta tới lúc, làm sao đuổi Tô Thánh Hoàng cũng đuổi

không kịp, chứng minh hắn có một loại cực kỳ lợi hại đi đường thần thông. Lần này hắn sao lại để chúng ta đuổi theo hắn?"

Thái tử nói: "Lần trước, Tô Thánh Hoàng mang theo một cô gái, một cái tiểu tinh quái, lấy pháp lực của hắn còn có thể tiếp nhận, bước đi hư không, nhanh chóng vô cùng. Mà lần này, ta thấy ngũ sắc trên thuyền có hai nữ tử. Đồng thời mang theo hai nữ tử đi đường, lấy pháp lực của hắn không kiên trì được bao lâu liền sẽ không thể không dừng lại nghỉ ngơi."

Hắn dừng một chút, nói: "Lần trước, ta mang theo ngươi bộ hạ tiên binh tiên tướng những này vướng víu, bởi vậy tốc độ không bằng hắn, nhưng lần này ta vứt bỏ ngươi bộ hạ vướng víu, tốc độ đại tăng, chúng ta nhất định có thể đuổi theo hắn."

Kinh Thu Diệp sắc mặt hơi đỏ, dưới trướng hắn tiên binh tiên tướng quả thực buông lỏng, thế cho nên bày ra bố đại trận bị ngũ sắc thuyền phá tan. Luận kỷ luật nghiêm minh, quả thực là thái tử bộ hạ Thần Ma càng thêm nghe lời, dễ dàng sai khiến.

Quả nhiên, bọn họ khoảng cách ngũ sắc thuyền càng ngày càng gần, đã có thể nhìn thấy chiếc thuyền này lưu lại màu sắc sặc sỡ tia sáng.

Ngũ sắc thuyền chính là Chí Tôn Đạo Quân luyện chế thuyền khai thác quặng, chiếc thuyền này không lấy tốc độ tăng trưởng, mà là có thể đối phó được Hỗn Độn hải ăn mòn.

Tô Vân đứng tại đuôi thuyền, hướng về phía sau nhìn lại, chỉ thấy chín mươi sáu tôn trưởng thành Thần Ma tạo thành trận thế ép lấy thuyền sau tinh không, nhanh chóng hướng bên này tiếp cận.

Ngư Thanh La đi tới phía sau hắn, kinh ngạc nói: "Người này là ai? Thực lực rất mạnh mẽ!"

"Không biết."

Tô Vân lắc đầu, sắc mặt nghiêm nghị, nói: "Huyền thiết chuông luyện thành, đi qua ta tế luyện, chuông phía trong tự thành thiên địa, kế thiên hạ xuân thu, chuông này vừa ra, tại đạo pháp bên trên ta lại vô địch tay. Thiên Quân Kinh Thu Diệp là cỡ nào cường đại? Năm đó ta bị hắn đuổi đến nhếch nhác mà chạy, khó khăn cầu sinh. Mà hắn rơi vào ta chuông phía trong, luyện chết hắn dễ như trở bàn tay."

Sắc mặt của hắn hơi hơi trầm xuống: "Thế nhưng là bị người này một tiễn bắn ra ta suýt nữa không nắm được huyền thiết chuông! Hơn nữa, hắn hình như xem thấu ta chuông phía trong đạo pháp thần thông, cho ta một loại cảm giác bất an."

Hắn nói nói, hai chân bất thình lình rời đi sàn tàu, cùng Ngư Thanh La chia lìa , mặc cho ngũ sắc thuyền rời đi, một mình nghênh tiếp vọt tới chín mươi sáu tôn Thần Ma tạo thành đại trận.

Ngư Thanh La không có ngăn cản , mặc cho hắn rời đi.

Sài Sơ Hi âm thanh truyền đến, dò hỏi: "Thanh La động chủ, ngươi vì sao không có ngăn cản hắn một mình nghênh địch?"

Ngư Thanh La quay đầu, sắc mặt bình tĩnh nói: "Không cần. Bởi vì ta biết, Tô các chủ là đang vì chúng ta kéo dài thời gian, để chúng ta có thể nhân cơ hội này đi càng xa, bỏ qua cái kia đối thủ đáng sợ. Lấy tốc độ của hắn, hắn có thể thoát khỏi cái kia nhân vật đáng sợ đuổi theo chúng ta."

Sài Sơ Hi trong ánh mắt vắng ngắt, giống như là không có bất kỳ cái gì tình cảm, nói: "Như vậy ngươi là có hay không

oán trách qua bản thân, lại là như thế vô dụng, tại hắn gặp phải nguy hiểm lúc một điểm bề bộn cũng giúp không được?"

Oánh Oánh đại lão gia đang tại trong lầu các khống chế ngũ sắc thuyền, nghe vậy đánh cái giật mình, lấy ra một quyển sách khác, thầm nghĩ: "Tới, lại tới!"

Ngư Thanh La cười nói: "Làm sao lại thế? Ta có thể thu hút Tô các chủ, dựa vào là cũng không phải là **. Tô các chủ cần ta, càng hơn ta cần hắn. Hắn muốn bảo vệ Nguyên Sóc cùng Đế đình, người ở đó bọn họ, một nửa kiến thức là xuất từ ta Hỏa Vân động. Nguyên Sóc tân học cải cách, ta Hỏa Vân động cũng cống hiến ba thành lực lượng, cải cách cựu học kinh điển."

Oánh Oánh nghe vậy, âm thầm gật đầu: "Thanh La động chủ tại sĩ tử vợ trước phía trước, ứng đối cũng không mất điểm…"

Ngư Thanh La lời nói xoay chuyển, cười nói: "Như vậy, Sài tiên tử năm đó là dựa vào tài hoa thu hút Tô các chủ đây này, vẫn là dựa vào thân thể?"

Oánh Oánh nói thầm một tiếng lợi hại, thầm nghĩ: "Nhìn như vậy đến, Thanh La động chủ lại muốn được đến một điểm!"

Sài Sơ Hi nói: "Ta động chi lấy **, hắn yêu chi lấy tài hoa."

Nàng cười cười, nói: "Ta bỏ hắn như giày rách, Thanh La động chủ lại yêu chi như ngọt."

Oánh Oánh giật mình trong lòng: "Thật lợi hại! Nhìn tới cái này một điểm không phải Thanh La động chủ, mà là vợ trước!"

Ngư Thanh La phốc phốc cười nói: "Người thường nói lấy được thời điểm cũng không trân quý, mất đi về sau mới hối

tiếc không kịp. Hiện tại xem ra, cho dù là siêu phàm thoát tục như Sài tiên tử, cũng không thể ngoại lệ. Tiên tử, ngươi rơi vào khuôn sáo cũ."

Sài Sơ Hi kinh ngạc, suy tư phút chốc, nói: "Là ta sai rồi, Thanh La động chủ chớ trách."

Oánh Oánh nghe đến đó, vì vậy tại Ngư Thanh La tên đằng sau viết dựng đứng, thầm nghĩ: "Thanh La đến hai điểm, vợ trước đến một điểm. Hiện tại liền nhìn xem, các nàng ai trước viết ra cái chính tự… Đúng rồi, sĩ tử sẽ có hay không có chuyện?"

Nàng bất thình lình nhớ tới Tô Vân, thầm nghĩ: "Mặc kệ hắn! Sĩ tử cho dù xảy ra chuyện, cũng không có chuyện nơi đây thú vị."

Chín mươi sáu tôn Thần Ma hình thành Tiên Lục đại trận gào thét vận chuyển, hóa thành phá vỡ tầng tầng không gian quang mang, xuyên thủng tinh không, cuồn cuộn chạy tới.

Tô Vân trôi lơ lửng ở ngũ sắc thuyền lưu lại đủ mọi màu sắc quang mang bên trong, từ từ giơ bàn tay lên, trong lòng bàn tay huyền thiết chuông xoay chầm chậm, miệng chuông từ từ nghiêng.

Hắn một chưởng đánh ra, huyền thiết chuông miệng chuông hướng về cái kia chín mươi sáu Thần Ma, xoay tròn lấy gào thét xông tới, chiếc chuông này tại Tô Vân trên lòng bàn tay lúc chỉ có một thước ba tấc, nhưng bây giờ một bên xoay tròn, một bên tăng vọt!

Rất nhanh, một cái vô cùng to lớn chuông lớn đón cái kia chín mươi sáu Thần Ma, coong một tiếng vang vọng, đem cái này nhỏ tuổi nhất chí bảo tích chứa đạo uy, thoả chí tràn trề trút xuống!

—— —— vừa rồi viết hơn 3,800 tự, tiếp đó liền muốn truyền lên, tiếp đó liền muốn, còn kém hai trăm tự mới đến bốn ngàn, ta không thể lừa gạt người đọc đúng không? Vì vậy liền tiếp tục viết viết. Bốn ngàn tự đại chương, cầu phiếu! ! !

Chương 767 : Thuận lý thành chương

Chương 770: Thuận lý thành chương

Cái kia tiếng chuông bên trong Tiên Thiên Nhất Khí dung nạp đủ loại hình thái đạo pháp thần thông, diễn biến rất nhiều đại đạo, hình thành kinh khủng đạo vực, miệng chuông chỗ hướng, phá hủy tất cả chướng ngại!

Tô Vân từ lúc tìm hiểu ra hồng mông phù văn, hắn đạo pháp thần thông đã hoàn thành bay vọt về chất!

Hắn từ tiếp xúc tu luyện bắt đầu, học tập phù văn, học tập truy nguyên, phân tích Thần Ma, từ 《 Chân Long mười sáu thiên 》 bên trong lĩnh ngộ ra loại thứ nhất Tiên đạo phù văn, Chân Long phù văn.

Về sau, của hắn tầm mắt kiến thức càng ngày càng cao, tiếp xúc đến Ứng Long, Thao Thiết mấy người bị phong ấn ở bản thân Linh giới bên trong Thần Ma, học được chín mươi sáu cái Tiên đạo phù văn.

Từ đó về sau, hắn tiếp xúc đạo pháp thần thông đa số là lấy Tiên đạo phù văn làm cơ sở, tiến hành cơ cấu.

Hắn tiếp xúc đến Hỗn Độn phù văn, cựu thần phù văn, liền cần xảy ra khác một cái hệ thống, tới nghiên cứu suy nghĩ Hỗn Độn cùng cựu thần ảo diệu. Cũng may hắn lấy Tiên đạo phù văn tới giải tỏa kết cấu cựu thần phù văn, tái sử dụng giải tỏa kết cấu ra cựu thần phù văn tới giải tỏa kết cấu Hỗn Độn phù văn, đả thông quan ải.

Nhưng tất cả những thứ này đều quá phiền phức, cần tiến hành phức tạp chuyển đổi.

Từ lúc tìm hiểu ra hồng mông phù văn về sau, chuyển đổi liền trở nên dị thường đơn giản, rõ ràng, hắn tất cả đạo pháp, hắn cơ sở cơ cấu, đều đã đổi thành hồng mông phù văn.

Bởi vậy hắn thôi thúc huyền thiết chuông, chỉ cảm thấy thoả chí tràn trề, Hỗn Nguyên nhất khí, thông hiểu thẳng tới, trong khoảnh khắc điều động tất cả đạo pháp, hóa thành thần thông đạo vực, hướng cái kia chín mươi sáu Thần Ma nghiền ép mà đi!

Cái kia chín mươi sáu trưởng thành Thần Ma đứng mũi chịu sào, nghênh tiếp hoàng chung.

Bình thường Thần Ma tại lúc thiếu niên, chỉ là cùng Nguyên Đạo cực cảnh linh sĩ hoặc là Chân Tiên không sai biệt lắm, nhưng sau khi trưởng thành, thực lực liền có tiến bộ nhảy vọt, đỉnh phong thời kì có thể so với cựu thần!

Cái này chín mươi sáu tôn Thần Ma, liền tương đương với chín mươi sáu tôn cựu thần!

Mỗi người bọn họ hiện ra vĩ đại chân thân, trong cơ thể dâng trào Tiên đạo lực lượng trong chớp mắt nổ tung, mỗi người gầm thét, vung quyền vung trảo, thôi thúc bản thân trời sinh đại đạo thần thông, nghênh tiếp Tô Vân hoàng chung!

Bậc này tình cảnh, tựa như lại trở lại đệ nhất Tiên giới thứ hai Tiên giới thời kì, Thần, Ma, tiên ngang hàng thời đại!

Thời đại kia, thần tộc ma tộc tung hoành ngang dọc, lấy vĩ đại dáng người xuất hiện tại chiến trường bên trong, khoác trên người treo, tùy ý tùy ý lấy thiên phú thần thông, hủy thiên diệt địa, dời núi lấp biển!

Đó là ầm ầm sóng dậy thời đại, cũng là Nhân Tiên quật khởi thời đại!

“Coong ——— “

Tiếng chuông chấn động, thần rống ma ngâm, trong tinh không truyền vang ra, cái kia chín mươi sáu tôn trưởng thành Thần Ma mỗi người thiên phú thần thông lần lượt sụp đổ, rất nhiều Thần Ma chấn động vô cùng, mỗi người bay lên không, chuẩn bị đưa tay nghênh tiếp cái kia nhào tới chuông lớn!

Cái kia cựu sắt hình thái chuông lớn từng tầng từng tầng vầng sáng từ bên cạnh bọn họ bay qua, chín mươi sáu tôn Thần Ma đưa tay đón lấy huyền thiết chuông lớn bản thể, thân thể lại lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được già yếu xuống.

Bàn tay của bọn hắn còn chưa từng chạm đến huyền thiết chuông biên giới, cũng đã là già lọm khọm, hiển lộ hết cao tuổi lọm khọm vẻ già nua.

Bọn họ hô hấp ở giữa, vô số tro tàn hướng về phía sau tung bay, duỗi ra tay, da thịt nhanh chóng khô quắt, không có huyết sắc, chỉ còn lại có phát nhăn khô héo làn da cùng nhô lên khớp xương.

Huyền thiết chuông món bảo vật này tên thật, tên là Thời Âm chi chung, ý là thời gian âm thanh.

Tiếng chuông ung dung, vang lên cái kia một cái chớp mắt, thời gian liền bắt đầu từ trên người bọn họ trôi qua, đem năm tháng mang đi.

Bọn họ cho dù có thể ngăn cản được huyền thiết chuông đạo pháp thần thông tạo thành tổn thương, cũng ngăn cản không được thời gian đối bọn hắn tổn thương, tại bọn họ tiếp xúc chuông lớn thời điểm, chính là bọn họ thân thể tử vong, đại đạo cùng thân thể triệt để tan rã thời điểm!

Cái kia chín mươi sáu tôn Thần Ma vẫn là lần đầu nhìn thấy loại này kỳ dị thần thông, bọn họ trong phút chốc đã trải

qua tráng niên đến tử vong quá trình, ánh mắt bên trong chỉ còn lại có sợ hãi.

Đừng nói bọn họ, bảy hướng Tiên giới đến nay, sừng sững mấy ngàn vạn năm tuế nguyệt, trên đời vẫn là lần đầu xuất hiện loại này kỳ dị thần thông.

Liền tại bọn hắn sắp già yếu tử vong thời điểm, bất thình lình thái tử thân hình xuất hiện, đi bộ nhàn nhã giống như đi thẳng về phía trước.

Hắn bấm đốt ngón tay gảy liên tục, đạn tại huyền thiết chuông tản ra từng đạo vầng sáng bên trên, chỉ thấy cái kia từng đạo vầng sáng nhanh chóng lùi về, vang lên ong ong, hướng về phía sau bay đi.

Thái tử cuối cùng một chỉ bắn ra, đạn tại huyền thiết chuông bên trên, chuông lớn đương đương vang vọng, hướng về phía sau trôi nổi bồng bềnh mà đi.

Cái kia từng đạo cực nhanh vầng sáng đột nhiên dừng lại, xoay tròn thu nhỏ, từng cái rơi vào tinh không bên trong một cái thiếu niên sau đầu.

Huyền thiết chuông lớn trái dao động phải lay động, đương đương vang vọng, cuối cùng cũng tại hắn trên không dừng lại, treo cao bất động.

“Đương ——— “

Tiếng chuông lại là chấn động, đạo vực trải rộng ra, rủ xuống đến, đem Tô Vân bảo hộ ở trong đó.

Thái tử đưa tay, ngừng lại cái kia chín mươi sáu tôn tuổi già sức yếu Thần Ma, cái kia chín mươi sáu tôn Thần Ma liên tục ho khan, tai mắt mũi miệng bên trong phun ra tro tàn, đã không có sức đánh một trận, cũng không cách nào mượn bọn họ tới đi đường.

Thái tử nhìn chằm chằm Tô Vân, nói: "Cái gọi là già yếu, chỉ là ảo giác. Đại đạo vẫn còn, phúc địa còn tại, các ngươi mỗi người cảm ứng sinh ra chi địa đại đạo, liền có thể khôi phục trạng thái đỉnh phong."

Cái kia chín mươi sáu tôn Thần Ma nghe vậy, lập tức toàn tâm toàn ý cảm ứng sinh ra phúc địa của bọn họ, dần dần, bọn họ dừng lại già yếu, lại nghịch chuyển xu thế.

"Các hạ là?" Tô Vân ánh mắt rơi vào thái tử trên người, lộ ra vẻ nghi hoặc.

Kinh Thu Diệp đi tới, trong miệng truyền đến thanh âm già nua, cười nói: "Tô Thánh Hoàng, vị này chính là thái tử."

"Thái tử?"

Tô Vân nhất thời tới hào hứng, cười nói: "Nhắc tới cũng khéo léo, ta cũng là thái tử, Đế Chiêu thái tử."

Kinh Thu Diệp cười lạnh nói: "Ngươi đó là gà rừng thái tử, cũng xứng cùng thái tử đánh đồng? Tốt dạy ngươi biết được, thái tử đặc thù xưng hô, chỉ là Đế Hỗn Độn chi tử! Năm đó thái tử trừ Đế Hỗn Độn có công, bị Đế Thúc phong làm Thần Đế!"

Thái tử nghe vậy, thản nhiên nói: "Thiên Quân, không cần phải nói đến như vậy cẩn thận."

Tô Vân cười ha ha nói: "Hóa ra là Đế Hỗn Độn đạo hữu chi tử, Thần Đế. Ta còn tưởng rằng Đế Tuyệt lúc còn sống, đã đem Thần Ma hai tộc hoàn toàn đánh cho tàn phế, không nghĩ tới Thần Đế thế mà còn tại dương gian. Có lẽ là Đế Phong hứa cho ngươi chỗ tốt, mời ngươi xuống núi."

Thái tử nói: "Đế Phong hứa cho ta Thần Đế chi vị, chỉ bất quá hắn chỉ là Nhân Tiên Tiên Đế, còn chưa có tư cách phong ta làm Đế. Hiện nay trên đời, chỉ có Đế Thúc, có tư cách này.

Cho dù là Đế Hốt cũng kém Đế Thúc một điểm. Bởi vậy ta tự xưng thái tử."

Tô Vân khẽ nhíu mày, hắn biết đệ nhất Tiên giới thời kì Đế Thúc phong Nhân Thần Ma tam Đế sự tình, Thiết Côn Lôn là tiên nhân Đại Đế, từ đây nhân tộc địa vị tăng lên rất nhiều. Đương nhiên, còn là bị cựu thần chỗ nô dịch.

Về sau Đế Tuyệt giành lấy chính thống, Thần Ma nhị đế có dã tâm của mình, liền bị Đế Tuyệt giết làm đồ ăn.

"Thần Đế tái xuất, Đế Phong lại hứa cho hắn nhiều như vậy chỗ tốt, đem Đế Tuyệt tranh thủ tới đồ vật tất cả trả lại. Khó trách ngay cả Tiên Hậu ghét bỏ hắn." Tô Vân âm thầm lắc đầu.

Thần Đế Ma Đế, năm đó là có thể cùng Thiết Côn Lôn, Đế Tuyệt tranh thiên hạ tồn tại, thực lực tu vi tự nhiên không thể coi thường!

Loại tồn tại này vào cuộc, đối thứ bảy Tiên giới tuyệt không phải chuyện tốt!

"Nếu như hắn sớm vào cuộc, hắn chính là ta đầu thứ tám thuyền. Đáng tiếc, hắn vào cuộc chậm chút. Thừa dịp hắn còn chưa trưởng thành, cần phải đến càng sớm càng tốt diệt trừ."

Tô Vân đè xuống khuấy động khí huyết, thầm nghĩ: "Nhưng mà ta đánh không lại hắn."

Kinh Thu Diệp tóc trắng xoá, lại trung khí mười phần, cười ha ha nói: "Tô Thánh Hoàng, thần thông của ngươi thoạt nhìn tinh diệu vô cùng, nhưng phá giải đi cũng là đơn giản! Chúng ta tiên thần, hoặc là đại đạo ký thác hư không, hoặc là bản thân vì đạo, lạc ấn thiên địa, lại hoặc là sống ở phúc địa bên trong! Ngươi chỉ là thô bỉ đạo pháp, há có thể làm gì được bọn ta?"

Tô Vân không để ý lắm, cười nói: "Thần Đế cũng không phải là phá thần thông của ta, mà là chỉ ra tiên thần sở trường,

cùng ta đạo pháp thần thông bên trong chưa tới. Ta thay đổi về sau, liền không tồn tại chỗ sơ hở này, các ngươi cũng có thể bị chết vui mừng một chút."

Kinh Thu Diệp rùng mình, quát: "Ngươi hù dọa ai? Chiếc chuông này là ngươi nhặt được bảo bối a? Ngươi thay đổi? Ngươi thay đổi cái rắm!"

Thái tử lắc đầu nói: "Thiên Quân, chiếc chuông này cùng hắn công pháp cực kỳ phù hợp, Hỗn Nguyên như một, như nhất thể, chứng minh chuông cũng không phải là hắn nhặt được, mà là chiếu theo hắn đạo pháp thần thông chế tạo chuông."

Kinh Thu Diệp một bộ da lông suýt nữa xù lông.

Nếu là căn cứ Tô Vân đạo pháp thần thông chế tạo bảo vật, chẳng phải là nói Tô Vân thật có thể thay đổi, để cho mình đạo pháp thần thông bên trong sơ hở càng ngày càng ít?

Như vậy lần tiếp theo, gặp phải chiếc chuông này, chẳng phải là trực tiếp liền bị luyện thành tro cốt, ngay cả đưa vào quan tài đưa tang đều bớt đi?

"Chẳng qua, ngươi không có cơ hội này."

Thái tử chắp hai tay sau lưng, thản nhiên nói: "Ta ra tay về sau, ngươi liền không có cơ hội tiếp tục hoàn thiện đạo pháp của ngươi thần thông."

"Thật sao?"

Tô Vân khẽ mỉm cười, sau đầu trong vầng sáng, năm tòa Tử Phủ bị hắn điều động, Tiên Thiên Nhất Khí thông hiểu, để hắn tu vi pháp lực liên tục tăng lên!

Theo hắn tu vi tăng tốc tiếng, hắn có khả năng điều động Ngũ phủ bên trong Tiên Thiên Nhất Khí cũng càng ngày càng nhiều, chỉ là có một chút, hắn hiện nay Tiên Thiên Nhất Khí

cùng Tử Phủ bên trong Tiên Thiên Nhất Khí cũng không phải là nhất thể.

Hắn Tiên Thiên Nhất Khí là lấy hồng mông phù văn làm cơ sở, mà Tử Phủ bên trong Tiên Thiên Nhất Khí lấy Tiên Thiên phù văn làm cơ sở, tuy là gọi giống vậy làm Tiên Thiên Nhất Khí, nhưng trên bản chất đã là hai loại hoàn toàn khác biệt đại đạo cùng nguyên khí!

Tô Vân cứ việc có khả năng điều động Ngũ phủ bên trong Tiên Thiên Nhất Khí, nhưng cái này Tiên Thiên Nhất Khí cùng hắn nguyên khí cũng không tương dung.

Thái tử lập tức cảm nhận được Tô Vân pháp lực tăng lên, cứ việc loại này nâng cao cực kỳ mãnh liệt, nhưng như trước không thể để cho hắn cảm giác được đối với mình thân uy hiếp.

"Giống như ngươi thiếu niên, ta gặp quá nhiều quá nhiều, cũng giết rất rất nhiều…"

Hắn vừa mới nói đến đây, lại thấy Tô Vân dưới chân Hỗn Độn phù văn xông ra, xoay người cất bước, trong chớp mắt biến mất không còn tăm tích!

Thái tử ngẩn ngơ, lung lay đầu, lộ ra vẻ nghi hoặc. Hắn lại xoay đầu lại, nhìn về phía Kinh Thu Diệp, tựa hồ có chút không dám khẳng định trước mắt mình nhìn thấy.

Kinh Thu Diệp đánh bạo, nói: "Cái kia Tô Thánh Hoàng, quả thực là trốn…"

Thái tử có chút ngỡ ngàng, nói: "Hắn không phải nên lưu lại, cùng ta huyết chiến đến cùng sao? Làm sao không nói một lời xoay người liền chạy? Hắn không nói…"

Kinh Thu Diệp cũng là dở khóc dở cười, nhưng nhìn đến bên cạnh bọn họ cái kia chín mươi sáu kính già bước Thần Ma, hắn liền biết Tô Vân vì sao xoay người liền đi.

“Thái tử, mục đích của hắn nhưng thật ra là vì ngăn cản chúng ta phút chốc, để hai nữ nhân kia chạy trốn. Hiện tại, bên người chúng ta Thần Ma đã già, vô lực lại đuổi theo bọn họ, đã thực hiện mục đích của hắn. Bởi vậy hắn mới có thể xoay người chạy trốn.” Kinh Thu Diệp nói.

Thái tử bật cười nói: “Trên đời này lại có như thế người thú vị? Từ xưa có thể thành đại sự, thường thường là không biết xấu hổ hạng người, ví dụ như Đế Tuyệt, năm đó liền buông tha da mặt chạy đến Đế Hốt môn hạ nịnh nọt kẻ nịnh bợ, phá hư cựu thần giang sơn. Thiết Côn Lôn năm đó đã từng đối Đế Thúc xưng thần, đổi lấy Nhân Tiên không gian phát triển. Cái này Tô Thánh Hoàng, có lẽ là thành việc lớn người.”

Kinh Thu Diệp không dám nói nhiều.

Thái tử nhìn về phía Tô Vân rời đi phương hướng, cười nói: “Ta nếu là hiện ra chân thân, toàn lực chạy, tốc độ ngược lại cũng không kém hơn hắn. Nhưng mà dù sao cũng là vì quân người, hạ không xuống gương mặt này. Cũng được.”

Hắn gỡ xuống trường cung, giương cung tụ khí làm tiễn, liên xạ ba tiễn!

Ba đạo tiễn quang phá không mà đi, biến mất trong tinh không mịt mờ.

Thái tử tán đi hình thành trường cung đại đạo, cười nói: “Hắn nếu là có thể từ ta ba tiễn bên dưới sống, ta liền bán hắn một bộ mặt, lại không đuổi giết.”

Kinh Thu Diệp cẩn thận nói: “Thần Đế bệ hạ, tiên tướng có ý tứ là diệt trừ Tô Thánh Hoàng, vẻn vẹn ba tiễn, chỉ sợ ta khó mà trở lại phục lệnh…”

Thái tử thản nhiên nói: “Ngươi không cần trở lại.”

Kinh Thu Diệp ngẩn ngơ.

Thái tử nói: "Thời thế hiện nay chính là loạn thế, ta thần tộc nên khôi phục ngai vàng. Nhân tộc Đế, không cách nào phong thần tộc Đế. Ngươi liền tại dưới trướng của ta làm việc, cần gì trở lại bị ức hiếp?"

Kinh Thu Diệp tâm loạn như ma: "Ta nếu như không tuân, chẳng phải là hiện tại liền chết? Cho dù hiện tại bất tử, trở lại tiên tướng bên người, chỉ sợ cũng sẽ bị xử lý! Nhưng ta sao tốt phản bội tiên đình? Bệ hạ cùng tiên tướng đối ta có ơn tri ngộ, huống chi ta cũng là tiên nhân… Chờ một chút, ta là Yêu Tiên, không phải Nhân Tiên! Đen đủi như vậy phản Đế Phong bệ hạ, dường như có thể lý giải, thuận lý thành chương…"

Hắn nghĩ tới nơi này, khom người nói: "Lá thu nguyện đi theo làm tùy tùng, cống hiến sức lực bệ hạ!"

Thái tử khẽ gật đầu, hai người lẳng lặng chờ rất lâu, cuối cùng đợi đến Kinh Thu Diệp bộ hạ tiên thần đại quân chạy đến.

Thái tử chậm rãi leo lên xe kéo, Kinh Thu Diệp ngồi tại một cái khác chiếc xe liễn bên trên, không nhanh không chậm hướng thứ bảy Tiên giới mà đi.

Thái tử nói: "Ta cần đoạt lại đệ nhất phúc địa, nơi đó có thứ bảy Tiên giới ta sinh ra chi địa."

Kinh Thu Diệp nói: "Cái kia đệ nhất phúc địa ở nơi nào?"

"Đế đình."

Thái tử ánh mắt xa thẳm: "Nếu là Tô Thánh Hoàng có thể tại ta ba tiễn thần thông uy năng sống sót xuống, ta có thể cùng hắn trao đổi đệ nhất phúc địa thuộc sở hữu. Nếu là không thể, đệ nhất phúc địa tự nhiên lưu lạc tới trong tay của ta."

Chương 768 : Đạo tương đương thân (nguyệt phiếu!)

Chương 767: Đạo tương đương thân (nguyệt phiếu!)

Tô Vân đem thái tử, Kinh Thu Diệp đám người bỏ xa, lúc này mới chậm lại bước chân, tuy nói là chậm lại, nhưng tốc độ như trước kinh người.

Qua không lâu, hắn lúc này mới tìm kiếm ngũ sắc thuyền quang ngân, lại đuổi hồi lâu, cuối cùng nhìn thấy ngũ sắc thuyền.

Hắn rơi vào trên thuyền, Ngư Thanh La Sài Sơ Hi tiến lên, đang muốn nói chuyện, bất thình lình một đạo tiễn quang kéo tới, coong một tiếng tiếng vang, đem huyền thiết chuông đụng bay!

Trên thuyền Ngư Thanh La cùng Sài Sơ Hi bị chấn động đến khí huyết sôi trào, lảo đảo lui về phía sau, nhưng tại lúc này, chỉ thấy đạo thứ hai tiễn quang thẳng đến Tô Vân mà tới!

Mũi tên này quang tới quá nhanh, chính vào huyền thiết chuông bị bắn bay, Tô Vân đề phòng hoàn toàn không có thời điểm!

Tô Vân xem tình thế cực nhanh, tại huyền thiết chuông bị bắn bay thời điểm, bàn chân Hỗn Độn phù văn cũng đã xông ra, đưa lưng về phía cái kia một đạo tiễn quang hướng về phía trước nhảy ra.

Đây là hắn gần như bản năng phản ứng!

Đạo kia tiễn quang đã đi tới nơi hậu tâm của hắn, ngay sau đó liền gặp gỡ hắn Đạo cảnh ngăn cản!

Đây là Tô Vân Tiên Thiên Đạo cảnh, lấy Tiên Thiên Nhất Khí hình thành Đạo cảnh, tuy là chỉ có nhị trùng thiên, nhưng một bông hoa một cọng cỏ, đều là ẩn chứa lớn lao uy năng!

Đạo kia tiễn quang đi ngang qua Đạo cảnh, những nơi đi qua, gặp phải Đạo cảnh bên trong đại đạo thần thông tầng tầng ngăn cản, từng đạo thần thông trước sau nổ tung, giống như pháo hoa chói lọi!

Nhưng tiễn quang tốc độ thực sự quá nhanh, xuyên qua hai đại Đạo cảnh chỉ là trong nháy mắt sự tình, thậm chí ngay cả uy năng cũng không thấy suy giảm!

Ngay tại cái này ngắn ngủi trong nháy mắt, Tô Vân đã điều động Tiên Thiên Tử Phủ kinh, để Tử Phủ kinh vận chuyển.

Hắn mạnh mẽ vô song linh lực bộc phát, đại não quan tưởng, trong nháy mắt linh lực liền điều động Tiên Thiên Nhất Khí, hình thành một ngụm chuông lớn bảo vệ toàn thân!

“Coong ——— “

Tiếng chuông vang lên, chuông lớn nghiền nát, tại tiễn quang trùng kích vào trực tiếp sụp đổ, linh lực cùng Tiên Thiên Nhất Khí xung kích Tô Vân bản thân ý thức, tiễn quang xuyên qua Đạo cảnh, đâm vào hậu tâm của hắn.

Tô Vân thân hình đuổi theo huyền thiết chuông, tiễn quang đâm trúng xương sườn của hắn, cái thứ nhất xương sườn gãy đi.

Cùng lúc đó, trong cơ thể của hắn, to to nhỏ nhỏ bộ phận như là từng cái huyền thiết chuông, đương đương vang vọng, một cỗ uy năng từ hắn trong cơ thể hướng cái kia tiễn quang xông tới!

Đặc biệt là trái tim của hắn, tâm như chuông, tại ngắn ngủi trong chớp mắt hình thành hoàng chung kiên cố vô cùng, dày nặng vô cùng, Tô Vân gần như là đem bản thân một nửa thực lực dùng tại phòng hộ trên trái tim!

Mặt khác một nửa thực lực, hắn thì dùng để thôi thúc huyền thiết chuông!

Hắn đã thân ở huyền thiết chuông bên dưới, chiếc này chí bảo uy năng gần như là trong nháy mắt bộc phát, từng tầng từng tầng chuông vòng uy năng khởi động, đại đạo trường vực hạ xuống, toàn lực trấn áp một tiễn này uy năng.

"Coong!" "Coong!" "Coong!"

Tô Vân toàn thân bên trong tiếng chuông không dứt, tiễn quang đã cắt đứt hắn một cái xương sườn, đầu mũi tên đâm trúng bảo vệ trái tim hoàng chung, tùy cơ hoàng chung nghiền nát!

Huyền thiết chuông uy năng đè xuống, đem một tiễn này mũi tên chặt đứt, cắt đi phía sau uy năng, nhưng mà đầu mũi tên đã đâm vào Tô Vân trái tim, tùy cơ uy năng bộc phát!

Kèm theo một tiếng long trời lở đất vang lớn, Tô Vân trái tim nổ tung, trước ngực huyết quang dâng trào, bị một tiễn này bắn ra thân thể trước sau trong suốt!

Đạo này tiễn quang sau đó, đạo thứ ba tiễn quang theo nhau mà tới, không có cho hắn bất kỳ thời gian thở dốc, sau một khắc liền từ huyền thiết chuông rủ xuống đạo vực bên trong xuyên qua!

Tô Vân không quan tâm, khí huyết nhất thời bắt đầu điên cuồng rơi xuống, lực lượng của thân thể tại nhanh chóng suy yếu, ứng đối một tiễn này, sẽ chỉ so lúc trước càng thêm khó khăn.

Thái tử ba tiễn, cực kỳ khéo léo, mũi tên thứ nhất phá phòng ngự của hắn, đem huyền thiết chuông bắn bay, mũi tên thứ hai phá trái tim của hắn, để thân thể của hắn không cách nào trong khoảng thời gian ngắn cung cấp đại lượng khí huyết, trên phạm vi lớn suy yếu thực lực của hắn.

Mà mũi tên thứ ba, mới là muốn tính mạng hắn một tiễn!

Một tiễn này xuyên qua huyền thiết chuông trùng trùng điệp điệp màn sáng, cho dù là cùng Tô Vân kiếm đạo thần thông ngạnh hám, cho dù là nghênh đón Tiên Thiên Nhất Khí thần thông, cho dù là xuyên qua Trụ Quang luân, cũng không có thể đưa nó ma diệt!

Nó tuy là uy năng hao tổn không ít, nhưng tốc độ như trước, từ Trụ Quang luân bên trong đi ra, thẳng bắn về phía Tô Vân mi tâm, nhắm thẳng vào Tô Vân nội tâm.

Một tiễn này mục tiêu, là bắn giết Tô Vân nội tâm, từ trên tinh thần đem hắn xoá bỏ!

Tô Vân bỗng nhiên mở ra mi tâm Tiên Thiên thần nhãn, lôi đình văn mở ra, lộ ra một cái kia quỷ thần khó lường con mắt, một đạo tử khí lôi quang đón tiễn quang phóng tới, cùng tiễn quang va chạm.

Tiễn quang lại bị ma diệt một phần uy năng, nhưng như cũ quyết chí tiến lên, hưu một tiếng bắn vào Tô Vân mi tâm thần nhãn.

Thần nhãn bên trong Tiên Thiên tử khí mờ mịt mênh mông, rất nhiều người đều nhìn qua mi tâm của hắn lôi đình văn, không ít người còn chứng kiến Tô Vân mi tâm lôi đình văn mở ra lúc tình hình.

Cái kia trong ánh mắt là một mảnh tử khí mờ mịt thế giới, tựa như mới mở vũ trụ càn khôn, làm cho người ta cảm thấy vô cùng cảm giác thần bí.

Nhưng mà đạo kia tiễn quang xuyên qua mênh mông tử khí, liền nhìn thấy phía trước ba cây đạo hoa, trôi lơ lửng ở tử khí bên trong, quảng đại, túc mục, trang nghiêm, tràn ngập đạo ý vị.

Người lạ từ Tô Vân mi tâm mắt dọc bên trong nhìn thấy cảnh tượng, thực ra chính là hắn Linh giới Tử Phủ bên trong Tiên Thiên tử khí, mà cái này ba đóa đạo hoa, chính là Tô Vân Tiên Thiên Nhất Khí chỗ ngưng kết đạo hoa!

Đạo kia hoa rung động ở giữa, uy năng bộc phát, một đạo Hồng Mông Hỗn Nguyên trảm giống như dải lụa, chém về phía tiễn quang.

Đạo kia tiễn quang uy năng bị chém đứt gần một nửa, nhưng ngay sau đó tiễn quang tăng vọt, thứ nhất đóa thứ hai đóa cùng thứ ba đóa đạo hoa lần lượt bay xuống, bị tiễn quang chém xuống tam hoa!

Cái này tam hoa bị chém không thể coi thường, ba đóa đạo hoa chính là Đạo cảnh cơ sở, Đạo cảnh chính là xây dựng ở tam hoa phía trên, đạo kia tiễn quang chém xuống Tô Vân đạo hoa, chính là phế bỏ hắn Tiên đạo tu vi!

“Bành —— “

Tô Vân Linh giới bên trong Tử Phủ cửa nổ tung, tiễn quang từ Tử Phủ nghiền nát cửa bên trong bay ra, xuất hiện tại Tô Vân Linh giới bên trong, nhắm thẳng vào Tô Vân nội tâm mi tâm!

Linh giới bên trong, Tô Vân nội tâm bàn tay nâng Chung sơn Chúc Long, sừng sững giữa thiên địa, tựa như tuyên cổ vĩnh tồn Thần Chỉ.

Mà đạo kia tiễn quang thế tới hung hăng, lúc này, một đạo tiên kiếm bay tới, cùng tiễn quang ầm ầm va chạm, tiên kiếm gào thét, bị hướng bay ra ngoài.

Tiễn quang trong nháy mắt liền tới đến hắn nội tâm mi tâm trước.

Cũng trong lúc đó, huyền thiết chuông xoay tròn lấy cắt vào Tô Vân Linh giới bên trong, vách chuông cùng tiễn quang va chạm, ngay sau đó chiếc này chuông lớn bị va chạm đến phát ra tiếng vang kinh thiên động địa, từ Tô Vân Linh giới bên trong loạng choà loạng choạng bay ra!

Tô Vân ngăn lại mũi tên thứ ba, tai mắt mũi miệng bên trong huyết dũng không ngừng, trong lòng không khỏi không còn hy vọng: "Mạng ta ngừng vậy. Cái này thứ tư tiễn, ta tuyệt đối không ngăn được…"

Hắn nhắm mắt lại chờ chết, nhưng mà cổ quái chính là, ba tiễn sau đó, cũng không có thứ tư tiễn bay tới.

Tô Vân chờ giây lát, vội vàng mở mắt ra, thu về huyền thiết chuông bảo vệ toàn thân, bốn phía nhìn lại, lại thấy ngũ sắc thuyền đang tại đuổi theo, cũng không đạo thứ tư tiễn quang.

"Chỉ kém một tiễn, vì sao Thần Đế liền bỏ qua?"

Hắn đang tại nghi hoặc, một đầu xiềng xích bay tới, đem hắn trói lại, kéo đến trên thuyền.

Sài Sơ Hi cùng Ngư Thanh La vội vàng tiến lên, chỉ thấy Tô Vân thương thế cực nặng, Đạo cảnh bắt đầu sụp đổ, tan rã, đạo hoa cũng tại khô héo, khí tức và khí huyết, đều đang nhanh chóng hạ thấp!

Hắn Linh giới cũng bởi vì đạo thứ ba tiễn quang bắn chệch lúc nổ tung, mà bị tàn phá đến hỗn loạn một mảnh!

Càng nghiêm trọng hơn chính là hắn thân thể, hậu tâm của hắn bị bắn thủng, trái tim nổ tung, ngực càng là phá vỡ một cái lỗ thủng to!

Nếu không phải hắn là tiên nhân, chỉ sợ hắn đã sớm không còn tính mạng!

Hơn nữa, Tô Vân đang tại nhanh chóng từ tiên nhân cảnh giới bên trên rơi xuống, đối với hắn vẫn là bất lợi.

"Không có quá đáng lo." Tô Vân hướng các nàng nói.

Sài Sơ Hi lắc đầu nói: "Đòn đánh này bên trong ẩn chứa chí cường tồn tại đại đạo thần thông, ở trên thân thể ngươi lưu lại cực kỳ nghiêm trọng đạo thương, thương thế của ngươi không chỉ có là quá đáng lo đơn giản như vậy! Ngươi nhất định phải lập tức được trị liệu, bằng không liền sẽ chắc chắn phải chết!"

Nàng vừa mới nói xong, liền thấy Tô Vân đã phá vỡ cái này ba tiễn để lại cho hắn đạo thương.

Thái tử đạo pháp là bực nào tinh xảo?

Hắn cho Tô Vân lưu lại đạo thương, tại Sài Sơ Hi nhìn tới nguy hiểm vô cùng, cần phải đến tập hợp rất nhiều thông minh hơn người tiên nhân liên thủ nghĩ ra cách phá giải, mà tại bọn họ nghĩ ra phá giải phương pháp trước đó, Tô Vân đã băng hà, đi đời nhà ma.

Nhưng mà nàng không nghĩ tới chính là, Tô Vân tại nàng một câu thời gian bên trong, cũng đã loại bỏ đạo thương.

Không chỉ có như thế, Tiên Thiên Nhất Khí tại trị liệu Tô Vân thân thể cùng nội tâm, để trái tim hắn chỗ có mới trái tim sinh trưởng, xương gãy tái sinh, máu thịt làn da cũng đang nhanh chóng tái sinh.

Đây không phải là Bất Diệt huyền công, mà là tạo hóa chi đạo.

Càng làm cho Sài Sơ Hi khiếp sợ là, Tô Vân bị gọt đi đỉnh thượng tam hoa, nhưng ngay sau đó Tử Phủ trong tử khí, một

đóa lại một đóa đạo hoa từ hồng mông tử khí trong ao mọc ra, khẽ run lên, ba đóa đạo hoa lần lượt nở rộ.

Ba đóa đạo hoa mở ra, Tiên Thiên Đạo cảnh cũng tự lại mở ra, lưỡng trọng thiên Đạo cảnh hiện ra mê người hào quang, từ Linh giới bên trong phô trương ra.

Một màn này, để Sài Sơ Hi nhìn ra chóng mặt nhức đầu, hồi lâu nói không ra lời.

Bên cạnh của nàng, Ngư Thanh La mỉm cười nói: "Sài tiên tử, ngươi năm đó vứt bỏ hắn thời điểm, nhìn hắn đạo pháp thần thông như sau cơn mưa tình xuyên, rõ mồn một trước mắt. Mà ngươi vứt bỏ hắn tìm đường hơn mười năm sau đó, ngươi cảm thấy mình có thành tựu. Ngươi gặp lại hắn lúc, lại phát hiện đạo pháp thần thông của hắn ngươi đã xem không hiểu."

Sài Sơ Hi quan sát Tô Vân đạo pháp thần thông, quả thực xem không hiểu, cái này khiến nàng chưa phát giác sinh ra một tia cảm giác bị thất bại.

Nàng chính là bởi vì cảm thấy Tô Vân là bản thân đường tình bên trên kiếp, cho nên dứt khoát kiên quyết mà đi, nàng cảm thấy mình cùng Tô Vân cùng một chỗ, đã có thể nhìn thấy mấy chục năm sau thậm chí trăm năm về sau, không thể lưu luyến.

Song lần này lần nữa thấy Tô Vân, nàng bỗng nhiên phát hiện, bản thân nhìn thấy chỉ là bản thân mấy chục năm sau trăm năm về sau, cũng không phải là Tô Vân.

"Như vậy, Thanh La động chủ ngươi cận thủy lâu thai, lại nhìn hiểu Tô các chủ đạo pháp thần thông ư?" Sài Sơ Hi dò hỏi.

Ngư Thanh La khí tức hơi hơi cứng lại, bị nàng dùng công thay thủ, phản công một chiêu.

Nàng quả thực cũng xem không hiểu Tô Vân Tiên Thiên Nhất Khí.

Nàng lấy thay đổi chư thánh chi đạo vì đạo, phát triển cựu thánh tuyệt học vì tân học, tự thành một vẻ, phong thái sừng sững, là đại tông sư.

Nhưng nàng vẫn là Tiên đạo bên trong một thành viên.

Tiên Thiên Nhất Khí nhưng đã nhảy ra Tiên đạo phạm vi, siêu thoát tại Tiên đạo bên ngoài, bởi vậy nàng căn bản là không có cách xem hiểu!

Oánh Oánh ánh mắt lấp lóe, mở ra sách, trong lòng mừng thầm: "Các ngươi xem không hiểu, nhưng ta nhìn hiểu. Sau trận này, đại phòng không được điểm, nhị phòng cũng không được điểm, ta Oánh Oánh đến một điểm."

Nàng hài lòng tại tên của mình đằng sau vẽ lên quét ngang, trong lòng chính là sầu muộn lại là hài lòng: "Đại lão gia như vậy xuất sắc một nữ tử, ngộ nhỡ bình chọn đến cuối cùng, ngược lại là đại lão gia được hạng nhất, chẳng phải là tiêu rồi? Ai —— "

Tô Cẩu Thặng chung thân đại sự, để đại lão gia nắm bể nát tâm.

Tô Vân nhưng lại không biết tràng này minh tranh ám đấu, cũng không biết Oánh Oánh đại lão gia chấm điểm quyết định thắng bại sau cùng kế hoạch, trong lòng của hắn còn đang suy nghĩ cái kia thái tử vì sao không có bắn ra thứ tư tiễn.

"Hắn thiếu chút nữa liền giết ta, chẳng biết tại sao không có tiếp tục ra tay."

Hắn tinh lực dồi dào, hoàn toàn không có vừa rồi trọng thương sắp chết bộ dạng, hắn tìm hiểu ra hồng mông phù văn về sau, mờ mờ ảo ảo có một loại không hề tầm thường kỳ diệu

biến hóa, để hắn cùng Tiên đạo đi đến con đường hoàn toàn khác.

Chỉ là Tô Vân bản thân cũng không phát hiện loại biến hóa này, nhưng Ngư Thanh La cùng Sài Sơ Hi lại nhìn ở trong mắt, hai nữ trong lòng thất kinh.

"Tô các chủ môn công pháp này, có chút giống là Đế Phong Cửu Huyền Bất Diệt, nhưng lại có khác biệt cực lớn." Ngư Thanh La thầm nghĩ.

Nàng gặp qua Thủy Oanh Hồi tu luyện Bất Diệt huyền công thứ tư huyền, Thủy Oanh Hồi tìm hiểu thứ năm huyền lúc gặp áp chế, đến đây thỉnh giáo nàng, ý đồ mượn nàng trí tuệ giúp mình thôi diễn thứ năm huyền. Ngư Thanh La người mang chư thánh tuyệt học, giải thích phi phàm, giúp Thủy Oanh Hồi rất nhiều bề bộn, bởi vậy đối Cửu Huyền Bất Diệt cũng không lạ lẫm.

Tô Vân Tiên Thiên Nhất Khí rất giống Cửu Huyền Bất Diệt, nhưng nàng lập tức nhìn ra cả hai trên căn bản khác biệt.

Cửu Huyền Bất Diệt là để cho mình tất cả tin tức hình thành công pháp lạc ấn, từ đó bất tử bất diệt, mà Tô Vân Tiên Thiên Nhất Khí hiển nhiên một loại khác huyền diệu hình thái.

"Loại này kỳ diệu đạo pháp, đạo tương đương khí, đạo tương đương thân, đạo tương đương linh."

Ngư Thanh La rung động trong lòng vô cùng, chỉ cảm thấy Tô Vân trong lúc vô hình vì chính mình mở ra một mảnh thiên địa mới!

"Đạo của ta, có thể làm được một bước này ư?"

Nàng không tự chủ được rơi vào trong tham ngộ, đối với ngoại giới tất cả thờ ơ lãnh đạm.

Sài Sơ Hi kinh ngạc liếc nhìn nàng một cái, như có điều suy nghĩ, hướng Oánh Oánh nói: “Ngươi có thể tại nàng tên về sau, lại thêm một điểm.”

Chương 769 : Kỳ dị vật chất

Chương 768: Kỳ dị vật chất

Oánh Oánh trong lòng đề phòng, Sài Sơ Hi đạo hạnh cao thâm mà gần nhân ma, thế mà có thể nhìn thấu đáy lòng của nàng suy nghĩ, biết nàng đang len lén cho Sài Sơ Hi Ngư Thanh La chấm điểm.

Bất quá, nàng vẫn là theo Sài Sơ Hi lời nói, tại Ngư Thanh La đằng sau thêm vào một bút.

"Vợ cả quả thực có một loại phong thái khí phách, đáng tiếc quá lạnh nhạt." Oánh Oánh thầm nghĩ.

Ngư Thanh La tại tìm hiểu đạo của mình, nhất thời trong chốc lát khó mà tỉnh lại, bức này tình cảnh để Tô Vân cũng hâm mộ phi thường. Hắn lần này cùng Ngư Thanh La cùng đi tìm Sài Sơ Hi, Ngư Thanh La trên đường phát triển cực lớn, thành tựu nổi bật.

Nàng đầu tiên là tại Thế Giới thụ bên dưới ngộ đạo, tu thành Đạo cảnh đệ tam trọng thiên, hiện tại lại đi vào một loại cấp bậc khác ngộ đạo bên trong, phảng phất nửa đời trước tích lũy kiến thức nội tình, tại thời khắc này bạo phát ra.

Chỉ là, Tô Vân cũng không có nghĩ tới là, Ngư Thanh La nhưng thật ra là nhìn thấy đạo pháp thần thông của hắn, mà lòng có ngộ ra. Nếu như hắn biết, trong lòng liền khó miễn có chút hài lòng, nhịn không được liền nghĩ khoe khoang.

Oánh Oánh điều khiển ngũ sắc thuyền hành chạy trong tinh không, tu vi tiêu hao hết bảy tám phần liền dừng lại nghỉ ngơi. Tô Vân đứng tại mép thuyền nhìn xa, chỉ thấy xa xa ngôi sao

quang mang lóe lên, phảng phất dễ như trở bàn tay, đưa tay liền có thể lấy xuống đưa cho bên người mỹ lệ thiếu nữ, có lẽ nhất định sẽ đến hai nữ hài vui lòng.

Hắn nghĩ tới nơi này, liền xòe tay ra, sau lưng nội tâm cũng đồng thời thò tay, nắm chặt nơi xa trong vũ trụ một viên hằng tinh, đem lấy xuống, luyện thành minh châu.

Tô Vân ngón cái ngón trỏ nắm vầng mặt trời này, nhìn thấy Sài Sơ Hi lãnh diễm khuôn mặt, lại nhìn một chút còn tại ngộ đạo Ngư Thanh La, hiển nhiên hai nữ đều không thích hợp tiếp nhận viên này minh châu.

Oánh Oánh đầu đằng sau đã có một vầng mặt trời, đó là Đế Thúc cho nàng luyện chế minh châu, tự nhiên không cần. Tuy là nha đầu này thận trọng lại nhảy nhót chờ đợi hắn đưa cho bản thân, nhưng Tô Vân lo lắng hai viên mặt trời sẽ đem nàng nướng cháy.

Tô Vân suy nghĩ phút chốc, lại đem viên kia mặt trời trả về chỗ cũ.

Xa xa tinh không bất thình lình kịch liệt rung chuyển, Tô Vân xa xa nhìn tới, nhìn không rõ. Sài Sơ Hi cũng hướng nơi đó nhìn lại, sắc mặt biến hóa, đánh liên tục mấy cái rùng mình, nói: "Nơi đó kiếp vận sâu nặng, hung ác vô cùng, lại cổ xưa đến khó có thể tưởng tượng, có một loại ta cũng không biết đại khủng bố phát sinh!"

Nàng cũng không thể nhìn thấy trong vùng sao trời kia đến cùng chuyện gì xảy ra, nhưng mà bởi vì đối kiếp vận cảm ứng, để nàng phát giác được nơi đó có một loại cổ xưa mà đáng sợ kiếp vận đang tại tập kích thứ bảy Tiên giới!

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, mi tâm lôi điện văn hướng hai bên tách ra, lộ ra Tiên Thiên thần nhãn, nhìn thật kỹ, nhất thời tìm đến kiếp vận nguồn gốc.

Sài Sơ Hi nói tới kiếp vận hắn cũng không nhìn thấy, hắn nhìn thấy chính là một phen khác cảnh tượng.

Năm đó hắn lần đầu tiên đi Bắc Miện trường thành lúc, đi ngang qua một đoạn trường thành. Cái kia phiến trường thành vị trí, là thứ bảy Tiên giới trong vũ trụ Hắc Vực, một mảnh hoàn toàn tối địa phương, không có lập loè quang mang ngôi sao.

Nơi đó, đâu đâu cũng có xé rách không gian, trong vết nứt có từng tia từng tia từng sợi Hỗn Độn chi khí rớt xuống, thậm chí Bắc Miện trường thành bên trên còn hiện đầy lỗ thủng, cùng với dấu vết bị ăn mòn, phảng phất bị phong hóa đồng dạng, lưu lại một cái cái lỗ thủng!

Lúc đó Tô Vân cùng Oánh Oánh đi tới Tiên giới chi môn, đi ngang qua cái kia đoạn Hắc Vực, nhìn thấy cái kia đoạn trường thành bên trên có thần thông lưu lại đáng sợ dấu vết.

Cái kia trường thành bên trên bị ăn mòn ra trong lỗ thủng, thậm chí còn có thứ gì bò sát dấu vết lưu lại!

Thậm chí bọn họ còn chứng kiến rất nhiều tàn tinh toái phiến, còn sót lại cổ xưa đại lục mảnh vỡ, cùng với rất nhiều không thể nào hiểu được hiện tượng!

Giờ phút này, Tô Vân dùng mi tâm Tiên Thiên thần nhãn nhìn thấy cái kia phiến Hắc Vực bên trong, có to lớn bóng ma đang lắc lư, đó là một tôn cự nhân, đang tại thôi động Bắc Miện trường thành!

Bắc Miện trường thành là bực nào hùng vĩ?

Đừng nói thôi động Bắc Miện trường thành, liền xem như triệu hoán toà này trường thành, cũng cần phải đến nắm giữ Đạo cảnh tứ trùng thiên ngũ trùng thiên pháp lực!

Mà trực tiếp đem trường thành thôi động, chỉ sợ cần phải đến là Đạo cảnh cửu trùng thiên tồn tại mới có thể có lực

lượng!

"Từ đây người khí lực đến xem, chỉ sợ là Đế Thúc Đế Hốt như vậy cự nhân…"

Tô Vân quan sát phút chốc, vẻ mặt đột biến: "Là Hỗn Độn hải hài cốt! Hắn đã hoàn toàn mọc ra máu thịt, thực lực cũng khôi phục rất nhiều! Hắn đang làm cái gì?"

Hắn xa xa nhìn quanh, bất thình lình tôn này Hỗn Độn hải hài cốt dường như phát giác được sự thăm dò của hắn, bỗng nhiên quay đầu, ánh mắt kỳ dị giống như là có thể nhảy vọt thời không, đem hắn phong tỏa!

"Oánh Oánh!"

Tô Vân hét lớn một tiếng, Oánh Oánh vội vàng đi tới trong tầm mắt của hắn, cùng cái kia Hỗn Độn hải hài cốt ánh mắt gặp gỡ, mở miệng nói ra một đoạn ai cũng không hiểu ngôn ngữ, trong đó có mấy cái từ ngữ, như ô mông, đa la, ma đồ, chính là cổ xưa vũ trụ trong lời nói thường dùng từ ngữ.

Hai người giao lưu một phen, Tô Vân nghe như lọt vào trong sương mù.

Sau khi trao đổi, Oánh Oánh nói: "Đã không sao. Hắn muốn ta ràng buộc ngươi, đừng nhìn lung tung, bằng không liền xử lý ngươi, để cho ta khác tìm một cái trung thành nô bộc."

Tô Vân lặng im phút chốc, rụt rè nói: "Đại lão gia nói như thế nào?"

Oánh Oánh dương dương đắc ý, nói: "Ta đương nhiên là che chở ngươi. Ngươi chờ một chút, ta cho mình bện một cái có thể vểnh đến bầu trời đuôi, nhất định phải nhếch lên tới…"

Tô Vân vội vàng ngừng lại nàng, hỏi hai người trò chuyện với nhau tình hình cụ thể và tỉ mỉ, Oánh Oánh nói: "Hắn gọi

Tần Dục Đâu, là Chí Nhân, vốn là Chí Tôn Đạo Quân đạo nô, hiện tại cổ xưa vũ trụ thiên địa đại đạo đều bị ma diệt, hắn ngược lại khôi phục bản thân ý chí. Hắn đang tại đào ra cổ xưa vũ trụ hài cốt, chuẩn bị tại thứ bảy trong tiên giới lại tích cổ xưa vũ trụ, phục sinh chủng tộc."

Tô Vân thật sâu cau mày, Hỗn Độn hải hài cốt, cũng tức là vị kia Chí Nhân Tần Dục Đâu, đem cổ xưa vũ trụ hài cốt từ Hỗn Độn hải đào ra ngược lại cũng thôi, nhưng mà hắn cũng không phải là từ Hỗn Độn hải vớt ra cổ xưa vũ trụ hài cốt, mà là thôi động Bắc Miện trường thành, hướng Hỗn Độn hải di động, để nhiều hơn nữa cổ xưa vũ trụ hài cốt lộ ra!

"Bắc Miện trường thành biên giới có hay không đầy đủ vững chắc? Có thể hay không chịu được Hỗn Độn hải áp lực nặng nề?"

Tô Vân trong lòng phát ra lo lắng âm thầm, thầm nghĩ: "Bắc Miện trường thành là Luân Hồi Thánh Vương luyện chế ra đến, ngăn cản Hỗn Độn hải xâm lấn, nếu như không chịu nổi mà nổ tung, chỉ sợ Hỗn Độn hải tiến quân thần tốc, trực tiếp hủy diệt toàn bộ thứ bảy Tiên giới! Đây là thứ nhất!"

Cái thứ hai hậu quả mức độ nguy hiểm tuy là không thi đậu một cái, nhưng cũng cực kì khủng bố.

Đó chính là, cổ xưa vũ trụ hài cốt, cùng xây dựng ở hài cốt trên cơ sở tám đại Tiên giới, đều ở vũ trụ mộ địa bên trong!

Mảnh hỗn độn này biển mai táng rất nhiều đã hủy diệt vũ trụ hài cốt, Hỗn Độn hải chỗ sâu có rất nhiều không cách nào bị hóa đi đáng sợ đồ vật, tràn đầy nguy hiểm cùng bảo tàng.

Bởi vậy Chí Tôn Đạo Quân mới có thể mệnh lệnh Chí Tôn cung điện đạo nô bọn họ ngồi ngũ sắc thuyền đi vào Hỗn Độn hải đào mỏ!

Ngũ sắc thuyền chủ nhân cũ Nam Hiên Canh cùng Hỗn Độn hải hài cốt Tần Dục Đâu, đều là năm đó Chí Tôn Đạo Quân Chí Nhân đạo nô, thực lực vô cùng cường đại, Tần Dục Đâu thôi động trường thành, chỉ sợ không chỉ có lộ ra cổ xưa vũ trụ hài cốt, sẽ còn để mặt khác đã tử vong vũ trụ hài cốt lộ ra!

Ai cũng không biết những cái kia vũ trụ hài cốt bên trong sẽ có nguy hiểm gì!

Tô Vân nghiến răng, nói: "Hắn là chơi với lửa, nếu như trường thành đổ sụp, Hỗn Độn hải bộc phát, hắn cũng sẽ chết tại Hỗn Độn hải phía dưới!"

Oánh Oánh nói: "Ta vừa mới cũng là nói hắn như vậy, hắn nói hắn tự có đúng mực. Hắn cũng là Chí Nhân, mục đích là phục sinh tộc nhân của mình, tự nhiên sẽ gia cố trường thành, sẽ không để cho Hỗn Độn hải xâm lấn."

Tô Vân thoáng an tâm, hỏi: "Như vậy, hắn nếu là đào ra mặt khác vũ trụ hài cốt đâu?"

Oánh Oánh nói: "Ta không có hỏi."

Tô Vân cau mày, để Oánh Oánh điều khiển ngũ sắc thuyền hướng Tần Dục Đâu bên kia bay đi, qua rất lâu, ngũ sắc thuyền càng ngày càng gần, chỉ thấy cái kia phiến vũ trụ Hắc Vực đen kịt một màu, không có bất kỳ cái gì ánh sáng, thậm chí liền thiên địa nguyên khí cũng cực kỳ mỏng manh.

Ngũ sắc thuyền hành chạy tại đây phiến Hắc Vực bên trong, duy nhất ánh sáng chính là thân tàu tản ra màu sắc sặc sỡ quang mang, cùng với Tô Vân, Oánh Oánh, Sài Sơ Hi cùng Ngư Thanh La đám người tản ra quang mang.

Oánh Oánh sau đầu có Đế Thúc đưa cho nàng một vầng mặt trời, động chiếu tứ phương, cực kỳ chói mắt.

Sài Sơ Hi đại đạo phát tán ra đạo quang hỗn hợp miên thuần công chính bình thản, có Thuần Dương chi đạo đặc thù ý vị, cực kỳ bất phàm.

Ngư Thanh La thì là Thánh Nhân chi đạo, chư thánh tuyệt học hóa thành cầm kỳ thi họa đình đài lâu tạ binh pháp âm dương các loại dị bảo, quang mang kỳ lạ.

Tô Vân trên người quang mang là nhất ảm đạm, thậm chí giống như là ba nữ trên người quang mang đem hắn chiếu sáng kết quả.

Bất luận là loại nào đại đạo đạo quang, chiếu vào trên người hắn, liền chiếu rọi ra cái loại này đại đạo quang mang, hắn tựa như là một chiếc gương, đem chiếu tới đại đạo đạo quang thần kỳ lý chiếu rọi ra nha.

Cái này ngược lại là Tiên Thiên Nhất Khí kỳ diệu nhất một mặt.

Ngũ sắc thuyền hành chạy đến Hắc Vực trung tâm, tiếp cận cái kia đoạn Bắc Miện trường thành, Hắc Vực bên trong truyền đến làm người chấn động cả hồn phách rung động, đó là Bắc Miện trường thành di động mang tới không gian rung động, để cho bọn họ ba người một sách chỉ cảm thấy thân thể có một loại sai chỗ cảm giác, thậm chí ngay cả nội tâm đều có một loại dị thường bài bố cảm giác!

Ngũ sắc thuyền tiếp tục chạy, chỉ thấy Hắc Vực bên trong nhiều thêm từng khối to lớn lục địa mảnh vỡ, chính là cổ xưa vũ trụ hài cốt!

Những này hài cốt đã trải qua Hỗn Độn hải ăn mòn, đồ còn dư lại chắc chắn vô cùng, đã có thể gọi là Hỗn Độn vật chất!

Chẳng qua hài cốt bên trên còn có rất nhiều chỗ bị ăn mòn đi ra vũng nước, có trong vũng nước lại có nước, không phải Hỗn Độn hải nước, mà là một loại sáng vô cùng nước chất.

Ngũ sắc thuyền từ phía trên chạy qua, Oánh Oánh ghé vào mạn thuyền dò ra hơn nửa người hướng xuống nhìn quanh, liền thấy mình cái bóng xuất hiện tại trong vũng nước.

Ngũ sắc thuyền rời đi, mà trong vũng nước Oánh Oánh cái bóng vẫn còn tại nguyên chỗ, không nhúc nhích.

Oánh Oánh tấm tắc lấy làm kỳ lạ, tiếp đó liền thấy trong vũng nước Oánh Oánh bất thình lình từ trong nước nhảy ra, bước ra nhỏ chân ngắn mở ra cánh tay nhỏ, liền hướng ngũ sắc thuyền đuổi theo!

"Phốc!" "Phốc!" "Phốc!"

Cái kia phiến vũng nước giống như là suối phun đồng dạng, hướng ra phía ngoài phun ra từng cái Oánh Oánh đi ra, hạt mưa giống như chỗ nào đều là, chỉ thấy đầy khắp núi đồi Oánh Oánh giang hai cánh tay, kết bè kết đội, bước ra nhỏ chân ngắn hướng ngũ sắc thuyền đuổi theo.

Có chạy chạy, sau lưng liền mọc ra cánh giấy, vỗ cánh bay lên.

"Oa ——" Oánh Oánh há to mồm, phát ra một tiếng thán phục.

Nhiều như vậy bản thân vọt tới tình cảnh, chính là khủng bố lại làm cho nàng có chút phấn khởi.

"Giết chết bản thể!"

Đầy khắp núi đồi tiểu Oánh Oánh bọn họ la lên: "Ta mới thật sự là đại lão gia, Cẩu Thặng chỉ có thể chăm sóc ta một cái!"

Oánh Oánh trong lòng suy nhược: "Chẳng lẽ những người này ngay cả ta trong sách nội dung cũng phục chế một lần? Có mấy lời, đại lão gia là ghi chép tại bí ẩn nhất chỗ…"

Những cái kia giết tới tiểu Oánh Oánh bọn họ khí thế hùng hổ, đã có không ít leo lên ngũ sắc thuyền, ôm mạn thuyền, có treo ở dây thừng bên trên, còn có nhảy đến cột buồm bên trên, theo cánh buồm trượt xuống đến, hướng Oánh Oánh đánh tới!

Khung cảnh này để Tô Vân, Sài Sơ Hi luống cuống tay chân, càng là có một cái Oánh Oánh nhào tới, một đầu đem Tô Vân đầu vai Oánh Oánh bản thể đụng bay, ngã vào một đám Oánh Oánh bên trong.

Trong chớp mắt, Tô Vân liền không biết cái nào mới thật sự là Oánh Oánh.

Ngư Thanh La cũng được cả thuyền Oánh Oánh đánh thức, một nam hai nữ vội vàng lui về phía sau, dựa vào nhau, chỉ thấy cả thuyền bên trên Oánh Oánh đều tại ra tay đánh nhau, hướng bốn phía Oánh Oánh ra tay, nghiến răng nghiến lợi muốn xử lý đối phương!

Mà những cái kia bị giết chết Oánh Oánh thì sẽ bành một tiếng hóa thành một giọt nước, nhảy nhảy nhót nhót, trên boong thuyền nhảy tới nhảy lui, giọt nước bên trong còn hùng hùng hổ hổ, nói thô tục.

Không còn Oánh Oánh điều khiển cùng thôi thúc, ngũ sắc thuyền nhất thời không khống chế được, nghiêng nghiêng đụng vào một mảnh cổ xưa đại lục trên ngọn núi, xẹt qua đỉnh núi, lại đụng vào một cái khác đỉnh núi, gác ở ba lạng ngọn núi bên trên, lại không tiến lên.

Trên thuyền đâu đâu cũng có đang tại ẩu đả Oánh Oánh, chém giết thảm liệt, miệng đầy thô tục, thấy được Tô Vân cùng hai nữ nghẹn họng nhìn trân trối.

Tô Vân lo lắng Oánh Oánh an nguy, muốn giúp đỡ, lại không nhận ra cái nào mới thật sự là Oánh Oánh, gấp đến độ sứt đầu mẻ trán.

Rất nhanh, trên thuyền Oánh Oánh càng ngày càng ít, chỉ còn lại có hai cái Oánh Oánh còn tại tranh đấu, chỉ thấy boong thuyền đâu đâu cũng có nhảy tới nhảy lui kỳ dị giọt nước, nhảy nhót tới lui, mỗi cái giọt nước bên trong đều truyền đến chửi toét miệng âm thanh, vì cái kia hai cái Oánh Oánh cổ động ủng hộ, gào thét không chỉ.

Cuối cùng, chỉ nghe bành một tiếng, một cái Oánh Oánh bị đánh thành giọt nước, chỉ còn lại có cái cuối cùng Oánh Oánh tiếp tục sống sót.

Cái kia Oánh Oánh vết thương chằng chịt, kéo lấy mỏi mệt thân thể tung người bay lên, rơi vào Tô Vân đầu vai.

Tô Vân đau lòng vô cùng, vội vàng thôi thúc Tiên Thiên Nhất Khí vì nàng chữa thương, nhưng vào lúc này, cái kia Oánh Oánh cũng bành một tiếng hóa thành một giọt kỳ dị giọt nước, hùng hùng hổ hổ nhảy xuống, nhảy nhảy nhót nhót hướng sàn tàu nhảy xuống.

Tô Vân ngẩn ngơ: "Cái này… Cũng là giả? Như vậy Oánh Oánh đâu?"

"Ta tại nơi này…" Một cái thanh âm yếu ớt từ boong thuyền truyền đến.

Tô Vân vội vàng nhìn lại, chỉ thấy một đám giọt nước đang tại nhảy nhót tới lui, đem một quyển tiểu phá sách giấm ở phía dưới, không phải là Oánh Oánh bản thể?

Nguyên lai những này kỳ dị giọt nước, trước kia liền đem đại lão gia đánh ngã trên mặt đất.

Hắn liền vội vàng tiến lên, đem Oánh Oánh cấp cứu trở về, chỉ thấy những cái kia kỳ dị giọt nước phát ra y y nha nha âm thanh, liền hướng dưới thuyền bật đi, ý định trốn đi.

Ngư Thanh La tụ khí vì Bảo Bình, đem những này kỳ dị Hỗn Độn vật chất thu vào Bảo Bình bên trong, Bảo Bình bên

trong liền truyền đến đến hàng vạn mà tính âm thanh, chửi không ngừng, bảo con mụ này mở ra bình nhìn một chút, muốn nàng đẹp mắt.

Chương 770 : Hiến tế bản thân

Chương 769: Hiến tế bản thân

Trong bình Đạo Hồn dịch còn tại chửi không ngừng, chữ thô tục không mang theo giống nhau, làm người ta không khỏi đau đầu. Tô Vân thầm nghĩ: "Oánh Oánh những năm này đều ăn thứ gì sách? Thế mà đem Đạo Hồn dịch ô nhiễm thành như vậy!"

"Những này giọt nước, đến cùng là sinh vật vẫn là bảo vật?" Ngư Thanh La mang theo bình này nước, có chút mê man.

Trong bình giọt nước giống như là sinh vật, nhưng lại không có bản thân hình thể cấu tạo, không có đầu óc ngũ tạng lục phủ tay chân, cũng không có bất kỳ bộ phận. Nhưng mà bọn chúng lại có thể nói chuyện, còn có thể nhảy nhảy nhót nhót, phi thường gảy.

Bọn chúng tập hợp một chỗ, như là mặt kính, thoạt nhìn chính là một vũng nước sạch, nhưng chỉ cần ngươi chiếu chiếu một cái, bọn chúng liền sẽ nhanh chóng sao chép ngươi tất cả tin tức, biến thành ngàn vạn cái ngươi!

Bọn chúng có ngươi tư duy, trí nhớ của ngươi, thậm chí đạo pháp của ngươi thần thông!

Bọn chúng sẽ còn xử lý ngươi, thay thế ngươi, trở thành ngươi!

Oánh Oánh vẫn chưa hết sợ hãi, vội vàng tìm kiếm Nam Hiên Canh trí nhớ chi thư, tìm kiếm loại này Hỗn Độn vật chất

tên, nói: “Loại này Hỗn Độn vật chất tên là Đạo Hồn dịch. Truyền thuyết có chút vũ trụ tại diệt vong trước lúc, sẽ có tồn tại cường đại như Đạo Quân Chí Nhân, ký thác bản thân đại đạo chi hồn tại mạnh mẽ bảo vật bên trong. Những bảo vật này bị hủy, đạo hồn có khả năng sẽ bị Hỗn Độn thanh tẩy, rửa đi trong đó tất cả tin tức, biến thành Đạo Hồn dịch. Nam Hiên Canh vâng mệnh đi ra ngoài đào mỏ, chính là muốn thu thứ này, nhưng hắn cũng không tìm đến. Có thể thấy được trân quý.”

Tô Vân dò hỏi: “Thứ này có ích lợi gì?”

Oánh Oánh lật xem Nam Hiên Canh trí nhớ chi thư, nói: “Có thể dùng tới tu bổ hồn phách, luyện thành đại đạo nguyên thần. Chí Tôn Đạo Quân muốn tìm một chút Đạo Hồn dịch, tu bổ bọn họ đại đạo nguyên thần. Bọn họ vũ trụ diệt tuyệt trước lúc, đại đạo bị hao tổn, nguyên thần của bọn hắn cũng bị hao tổn, chỉ có thứ này mới có thể bù đắp Đạo Quân đạo hồn cùng nguyên thần. Đạo Hồn dịch đối với chúng ta vô dụng.”

Nàng lộ ra ghét bỏ chi sắc: “Hồn phách nguyên thần đều là dị đoan tà thuyết!”

Tô Vân, Ngư Thanh La cùng Sài Sơ Hi nhao nhao gật đầu, thậm chí muốn cười, thế mà còn có người tu luyện hồn phách loại này đồ vô dụng?

Tu luyện nội tâm, mới là chính thống!

“Nói không chừng chính là bọn họ tu luyện hồn phách, luyện cái gì đại đạo nguyên thần, lúc này mới không có tránh thoát vũ trụ sụp đổ tai kiếp.” Sài Sơ Hi suy đoán nói.

Oánh Oánh buồn bực nói: “Khó hiểu, trong này nói Đạo Hồn dịch bị Hỗn Độn thanh tẩy sạch tất cả tin tức, nói cách khác những này giọt nước bên trong là không có tin tức tồn tại. Nhưng mà những này Đạo Hồn dịch lại mắng người, hơn

nữa còn là dùng chúng ta thế giới ngôn ngữ mắng người, so ta còn muốn trôi chảy! Đây là có chuyện gì?"

Nàng vừa dứt lời, liền thấy Tô Vân đám người ánh mắt đồng loạt rơi vào trên người mình, Oánh Oánh buồn bực: "Nhìn ta làm gì? Bọn họ sẽ không cho rằng những này Đạo Hồn dịch là học ta a? Ha ha ha ha…"

Trong nội tâm nàng có chút chột dạ.

Ngư Thanh La giơ lên bình này Đạo Hồn dịch, tinh tế quan sát, bất thình lình lung lay bình, trong bình ồn ào tiếng chửi rủa nhất thời nhỏ hứa nhiều, lại là cái kia máu giọt nước tại nhỏ giọng chửi mắng nàng.

Ngư Thanh La nói: "Đạo Hồn dịch vật này, để đạo tâm tinh thuần vô cùng người chiếu chiếu một cái, tất cả giọt nước hóa thành hắn, sẽ ý thức thống nhất, ngàn vạn cái bản thân liên hợp lại, chiến lực nâng cao cực kì khủng bố. Khi đó, chính là khó có thể tưởng tượng đại sát khí, có thể so với chí bảo."

Sài Sơ Hi ánh mắt sáng lên, ngay sau đó lắc đầu: "Đi đâu tìm dạng này người đâu? Ta không phải là người như thế, đạo tâm của ta tuy là thuần túy, nhưng cũng sẽ sinh ra những ý niệm khác."

Ngư Thanh La lắc đầu nói: "Đạo tâm của ta tuy là cũng rất mạnh, nhưng ta so Sài tiên tử còn có điều không bằng, ta cũng không thể chiếu loại này Đạo Hồn dịch."

Tô Vân trước mắt không khỏi hiện ra thiếu niên Đế Tuyệt dáng dấp, cười nói: "Chỉ có Đế Tuyệt chi tâm, mới có thể điều khiển bảo vật này. Đạo này hồn dịch, chính là Đế tâm vô thượng bảo vật!"

Sài Sơ Hi chưa từng thấy qua Đế tâm, Ngư Thanh La lại cùng Đế tâm rất là quen thuộc, nàng ra ngoài nghiên cứu học

vấn cùng đi mỗi bên đại học cung dạy học lúc, thường xuyên gặp được Đế tâm.

"Nếu như nói có người có thể khống chế Đạo Hồn dịch, như vậy cũng chỉ có Đế tâm."

Ngư Thanh La gật đầu, đem Đạo Hồn dịch giao cho Tô Vân, cười nói: "Luận đạo tâm tu dưỡng, ta chưa từng thấy qua sẽ vượt qua hắn."

Tô Vân thu hồi cái kia bình Đạo Hồn dịch, chuẩn bị trở về Đế đình về sau giao cho Đế tâm.

Oánh Oánh thôi thúc ngũ sắc thuyền trở về cái kia phiến vũng nước, ý đồ tìm kiếm đến nhiều hơn nữa Đạo Hồn dịch, lại thấy vũng nước đã khô cạn, hiển nhiên Oánh Oánh hướng về phía vũng nước chiếu một cái, liền để tất cả Đạo Hồn dịch hóa thành trên vạn Oánh Oánh nhảy ra.

Nàng kiên nhẫn, bốn phía tìm kiếm, chẳng qua mảnh này lục địa không lớn, bọn họ cũng không có tìm được mặt khác Đạo Hồn dịch, chỉ tìm tới một chút Hỗn Độn vũng nước.

Tô Vân đem những này Hỗn Độn nước biển thu hồi, trân tàng lên. Những này Hỗn Độn nước biển đối với những khác người mà nói là ác mộng, hơi tiếp xúc, liền ăn mòn đạo pháp của mình thần thông, đối Tô Vân tới nói lại không có ảnh hưởng này.

"Chí Tôn cung điện Chí Tôn Đạo Quân cùng Chí Nhân bọn họ, đem bản thân tất cả đạo pháp thần thông hóa thành Thần Thông hải, bọn họ là không có đạo hồn lưu lại. Nói cách khác, bọn họ không có khả năng có lưu lại Đạo Hồn dịch thứ này."

Tô Vân nhìn khối này bị ăn mòn đến loang lổ kinh khủng đại lục, thấp giọng nói: "Như vậy, khối kia đại lục, không thuộc về cổ xưa vũ trụ. Nó là một cái khác vũ trụ hài cốt. Điều

này nói rõ, thứ bảy Tiên giới bị Tần Dục Đâu đẩy đến đi vào vũ trụ mộ địa bên trong!"

Hắn nhìn về phía trước, Chí Nhân Tần Dục Đâu còn tại đẩy trường thành hướng về phía trước mở rộng!

Hỗn Độn hải nước biển tại hắn man lực bên dưới không ngừng lui đi, nhường ra nhiều hơn nữa không gian!

Cổ xưa vũ trụ hài cốt nằm ở vũ trụ mộ địa biên giới, Tiên giới xây dựng ở cổ xưa vũ trụ phế tích phía trên, cũng là tại vũ trụ mộ địa biên giới.

Nhưng mà Tần Dục Đâu mở rộng, không ngừng đẩy về phía trước, thứ bảy Tiên giới liền sẽ càng lúc càng thâm nhập vũ trụ mộ địa, bị đưa vào thứ bảy trong tiên giới cổ quái đồ vật, chỉ sợ cũng phải càng ngày càng nhiều!

Đạo Hồn dịch thứ này, thoạt nhìn nguy hiểm không lớn, nhưng khi đó chiếu mặt nước nếu như không phải Oánh Oánh, mà là Tô Vân, như vậy liền cực kì khủng bố!

Đến hàng vạn mà tính dã tâm bừng bừng Tô Vân giết tới giết lui, không cần tiên đình xâm lấn, thứ bảy Tiên giới cũng đã thiên hạ đại loạn!

Nếu là Đạo Hồn dịch rơi vào thứ bảy trong tiên giới, nhấc lên náo động cũng muốn so Ngục Thiên Quân lợi hại rất nhiều lần!

Cái này còn chỉ là Đạo Hồn dịch, có trời mới biết vũ trụ mộ địa bên trong còn có cái gì cổ quái đồ vật?

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, thầm nghĩ: "Đáng sợ hơn chính là, ai biết vũ trụ mộ địa bên trong có hay không có tương tự Chí Nhân Tần Dục Đâu đáng sợ như vậy tồn tại? Bọn họ ngộ nhỡ không có chết, cũng muốn hồi phục lại…"

Đoạn này trường thành có ăn mòn cùng chiến đấu dấu vết lưu lại, chứng minh tại lúc trước Luân Hồi Thánh Vương mở ra vũ trụ biên cương lúc, hắn gặp phải đến từ vũ trụ mộ địa bên trong một loại nào đó sinh vật đáng sợ tập kích!

Tần Dục Đâu còn tại hướng ra phía ngoài mở rộng, hắn thân ở thứ bảy Tiên giới vũ trụ Hắc Vực bên trong, nơi này không có bất kỳ cái gì ánh sáng, cũng không có bất kỳ ngôi sao, chuyện này chỉ có thể chứng minh một việc, vũ trụ Hắc Vực liền cùng năm đó chiến đấu liên quan đến!

"Khi đó hẳn là nơi này trường thành bị đánh phá, Hỗn Độn hải xâm lấn, Luân Hồi Thánh Vương chiến lui cường địch, dùng lân cận ngôi sao ngăn chặn nghiền nát Bắc Miện trường thành, thế cho nên nơi này hình thành một mảnh Hắc Vực khu vực."

Tô Vân ánh mắt rơi vào phía trước cái kia cân khu cự nhân trên người, Tần Dục Đâu là Chí Nhân, trừ phi Luân Hồi Thánh Vương ra tay, không ai có thể ngăn cản hắn!

Nhưng Luân Hồi Thánh Vương chắc chắn sẽ không ra tay.

Hắn đang tại suy tư như thế nào mới có thể để Chí Nhân Tần Dục Đâu dừng lại, bất thình lình Tần Dục Đâu dừng bước lại, lại không đẩy về phía trước động Bắc Miện trường thành, mà là thu thập cổ xưa vũ trụ hài cốt bên trên Hỗn Độn hải nước, tiến hành thôi thúc, hóa thành từng khỏa ngôi sao.

Những ngôi sao này bị từng cái thắp sáng, chiếu sáng cổ xưa vũ trụ hài cốt, để Hắc Vực có mấy phần vẻ vang.

Oánh Oánh thôi thúc ngũ sắc thuyền bay gần, chỉ thấy Tần Dục Đâu nửa ngồi nửa quỳ nửa quỳ xuống, đem Thần Thông hải bên trong che chở cổ xưa vũ trụ di dân tiểu thế giới lấy ra, trải tại cổ xưa vũ trụ hài cốt bên trên.

Bên trong tiểu thế giới kia, có từng cỗ di dân không đầu thân thể, còn có chút Thần Thông hải đầu quái vật chính nổi bồng bềnh giữa không trung, ánh mắt đờ đẫn nhìn về phía thiên ngoại.

Tần Dục Đâu hầu như đem tất cả Thần Thông hải quái vật đều bắt tới đây, lấy bản thân pháp lực, để cho bọn họ từng cái trở về mỗi người thân thể thể xác bên trong, tiếp đó thôi thúc đạo pháp.

Những này Thần Thông hải đầu quái vật, xúc tu lại tự hoàn nguyên, biến thành dạ dày.

Năm đó bọn họ biến thành Thần Thông hải bay đầu tộc, cũng là hoàn toàn bất đắc dĩ, vứt bỏ thân thể, toàn lực bảo tồn dạ dày, để cho mình đầu mang theo dạ dày phi hành tại Thần Thông hải bên trong, dần dà, dạ dày diễn biến thành xúc tu.

Tần Dục Đâu lấy chớ đại pháp lực, đem bọn hắn loại biến hóa này đánh về nguyên hình.

"Hắn làm như vậy có ý nghĩa gì ư?"

Oánh Oánh không hiểu, thấp giọng nói: "Những người này hồn phách đã hoàn toàn phá hủy, chỉ còn lại có quái vật tư duy."

Nàng vừa mới nói đến đây, lại thấy Tần Dục Đâu cắt đứt cổ tay của mình, để bản thân đạo huyết bay ra, rơi vào những này di dân trong cơ thể, hình thành huyết dịch hệ thống tuần hoàn, vì bọn họ tẩy cân phạt tủy.

Hắn nửa quỳ trên mặt đất, lại tế lên bản thân đại đạo nguyên thần, cái này nguyên thần hiện ra thời điểm, hào quang sáng tỏ hầu như đem Hắc Vực hoàn toàn chiếu sáng!

Như thế nóng rực sáng rực, để Tô Vân đám người hầu như mắt mở không ra, trong lòng chỉ còn lại có một cái ý niệm trong đầu: "Đại đạo nguyên thần, hình như cũng không phải

như vậy không chính tông, dường như cũng có thể đạt được chỗ…”

Bất thình lình, Tần Dục Đâu đại đạo nguyên thần tan rã, hóa thành từng tia từng sợi du hồn tàn phách, bay vào một cái kia cái vẻ mặt chậm chạm di dân trong cơ thể!

Nguyên thần của hắn tan rã tốc độ càng lúc càng nhanh, thân thể cũng đang nhanh chóng rút lại, đạo pháp của hắn cũng từ trong cơ thể nộ tràn ra, bồng bềnh tại cổ xưa vũ trụ hài cốt tinh không bên trong!

Tôn này cự nhân đang tại hiến tế bản thân huyết nhục đại đạo cùng hồn phách nguyên thần, để cổ xưa vũ trụ khôi phục, để di dân phục sinh!

Tô Vân, Ngư Thanh La đám người nhìn một màn này, mỗi người nghiêm nghị.

Chỉ thấy tại Tần Dục Đâu bản thân hiến tế bên dưới, cổ xưa vũ trụ hài cốt bắt đầu chậm rãi khôi phục, trong máu của hắn dư ra linh khí nồng nặc, sống xuân lôi, hạ Linh Vũ, thoải mái đại địa.

Đạo pháp của hắn rơi xuống đất, hóa thành linh thảo.

Hắn đạo hồn hóa thành tinh quái.

Tô Vân thấy cảnh này, có chút ngỡ ngàng.

Hắn còn nhớ, lần trước nhìn thấy Chí Nhân Tần Dục Đâu, là tại Thần Thông hải ở dưới tiểu thế giới. Lần kia, Tần Dục Đâu đối Chí Tôn Đạo Quân có bất mãn mãnh liệt, cho là Chí Tôn cung điện là dùng tới che chở bọn họ những thiên quân này Chí Nhân cùng Đạo Quân, bọn họ nên chủ động tiêu diệt thế nhân, chậm lại kiếp nạn uy lực, bảo toàn bản thân.

Hắn vẫn cho rằng Chí Tôn Đạo Quân là sai, lần nữa trở lại Chí Tôn cung điện, cũng là vì chứng minh điểm này.

“Nhưng mà, vì sao Tần Dục Đâu không ngại hủy đi cơ thể chính mình cùng đại đạo nguyên thần, cũng muốn phục sinh những này cổ xưa vũ trụ di dân đâu?”

Tô Vân không hiểu chút nào, đây không phải là Tần Dục Đâu lý niệm.

Qua không lâu, Tần Dục Đâu dừng lại phân giải bản thân đại đạo nguyên thần, khí tức suy yếu. Thân thể của hắn cùng nguyên thần rút lại hơn phân nửa, mà những cái kia cổ xưa vũ trụ di dân vẫn sống tới, đang tại mê man quan sát bốn phía. Phiến thiên địa này cũng sống lại.

Oánh Oánh điều khiển ngũ sắc thuyền bay lên đi trước, dùng cổ xưa vũ trụ tiên đoán hỏi Tần Dục Đâu.

“Sĩ tử, hắn nói đây là Chí Tôn Đạo Quân lựa chọn. Hắn tuy là không tán đồng Chí Tôn Đạo Quân lý niệm, nhưng lại tôn trọng Chí Tôn Đạo Quân làm người.”

Oánh Oánh nói cho Tô Vân, nói: “Chí Tôn Đạo Quân dẫn đầu Chí Nhân cùng Thiên Quân bọn họ, không ngại hi sinh chính mình, cũng muốn tồn tại tộc nhân. Hắn chỉ là hi sinh một nửa bản thân, hoàn thành Chí Tôn Đạo Quân nguyện vọng.”

Tô Vân nội tâm có chút phức tạp.

Tần Dục Đâu tuyệt đối là một cái lãnh khốc người vô tình, bằng không cũng sẽ không nghĩ ra diệt tuyệt người trong thiên hạ hạ thấp phá diệt đại kiếp uy lực loại biện pháp này, nhưng mà như vậy một cái người vô tình, vậy mà lại bị Chí Tôn Đạo Quân cảm giác hóa.

“Cổ xưa vũ trụ vị chí tôn kia Đạo Quân, nhất định là một cái phong hoa tuyệt đại người a? Hắn đối đãi người, như mưa thuận gió hoà, lúc này mới sẽ để cho Tần Dục Đâu dạng này người cũng kính trọng hắn.”

Tô Vân trong lòng yên lặng nói: "Hiện tại Tần Dục Đâu tổn hại hơn phân nửa thực lực tu vi, ngược lại là xử lý hắn thời cơ tốt nhất. Tần Dục Đâu là Chí Nhân, cổ xưa vũ trụ di dân trời sinh mạnh mẽ, thậm chí có thể tại Thần Thông hải bên trong sinh tồn, chủng tộc như vậy một khi tại thứ bảy Tiên giới dừng chân, liền sẽ mở tấm, nắm giữ của chúng ta không gian sinh tồn!"

Trong lòng của hắn nổi lên sát ý, bất thình lình Sài Sơ Hi thấp giọng nói: "Tô các chủ, ta lúc trước cảm ứng được cái chủng loại kia cổ xưa hung ác kiếp vận, lần nữa trở nên đáng sợ dậy đi! Có việc lớn sắp sửa phát sinh!"

Nàng vừa dứt lời, bất thình lình Hắc Vực đoạn này Bắc Miện trường thành bên trên, có một ngôi sao sụp đổ, cuồn cuộn Hỗn Độn hải nước xông ra!

Kèm theo nước biển cùng một chỗ xông ra, còn có không biết bao nhiêu nghiền nát xương cốt!

Năm đó Luân Hồi Thiên Vương ngăn chặn mảnh này tường thành, cuối cùng bị nước biển phá tan!

Tần Dục Đâu xem tình thế cực nhanh, lập tức lấy xuống một ngôi sao, trực tiếp ngăn chặn Bắc Miện trường thành chỗ hổng. Mà tại phía sau hắn, cuộn trào mãnh liệt lao ra Hỗn Độn hải trong nước, từng cỗ cao lớn xương cốt chậm rãi đứng lên.

Chương 771 : Mỹ lệ thế giới mới

Chương 770: Mỹ lệ thế giới mới

Cái kia mấy cỗ xương cốt đứng lên thời điểm, chỉ thấy trên người bọn họ buộc lấy một đầu đen như mực xiềng xích, xiềng xích rất dài, buộc tại mắt cá chân bọn họ bên trên.

Tô Vân theo đầu này xiềng xích nhìn lại, xiềng xích một chỗ khác thì là kết nối tại Bắc Miện trường thành bên trong, lúc này, vừa vặn chính vào Chí Nhân Tần Dục Đâu lấy xuống ngôi sao, đem Bắc Miện trường thành chỗ hổng chặn lên.

Đầu kia xiềng xích, cũng bị đè ở ngôi sao phía dưới.

Tô Vân vừa mới nhìn đến đây, bất thình lình thiên địa nguyên khí điên cuồng, một loại lả lướt đạo âm vang lên, giống như là hàng tỉ người rơi vào mê huyễn bên trong ngã trái ngã phải ngâm xướng!

Cứ việc nơi này nằm ở thứ bảy Tiên giới biên giới, thuộc về Hắc Vực khu vực, thiên địa nguyên khí cực kỳ mỏng manh, nhưng mà không chịu nổi tinh không bao la, ít ỏi thiên địa nguyên khí từ trong vũ trụ mênh mông vọt tới, tụ ít thành nhiều, tích cát thành tháp, trong tinh không hình thành từng đầu phát quang mang!

Đó là từng đầu tản ra quang mang nguyên khí sông ngòi, gào thét mà đến, hướng những cái kia xương cốt dũng mãnh lao tới!

Tô Vân mở ra mi tâm Tiên Thiên thần nhãn, hướng Hắc Vực nhìn ra ngoài, chỉ thấy ngay cả Hắc Vực bên ngoài thiên

địa nguyên khí cũng bị cái này mấy cỗ xương khô dẫn động, nguyên khí đang từ từng khỏa ngôi sao bên trong bay tốc độ hướng thiên ngoại xói mòn!

Thậm chí có tinh cầu bên trong tiểu thế giới thiên địa nguyên khí, đang hô hấp ở giữa, thiên địa nguyên khí liền xói mòn không còn!

Những tinh cầu kia tiểu thế giới hầu như lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được tử vong, toàn bộ thế giới bên trong sinh linh, bất luận thực vật động vật, lại hoặc là nhân loại, toàn bộ khô héo, không một may mắn thoát khỏi!

Cái kia mấy cỗ xương cốt phía ngoài, lại có kỳ dị đường vân sáng lên, hấp thu vọt tới thiên địa nguyên khí.

Đáng sợ hơn chính là, ngay tại cái kia mấy cỗ xương cốt đứng lên lúc, Tô Vân, Ngư Thanh La, Sài Sơ Hi cùng Oánh Oánh chỉ cảm thấy bản thân nguyên khí tại rục rà rục rịch, hầu như cũng bị hút ra bên ngoài cơ thể!

Tô Vân ba người lúc này trấn thủ bản thân, nguyên khí cố thủ, nhưng mà Oánh Oánh tâm cảnh kém cỏi nhất, cơ sở kém xa Tô Vân, Sài Sơ Hi cùng Ngư Thanh La vững chắc, bành một tiếng hóa thành một quyển sách, rầm rầm lật qua lật lại, trang sách ở giữa nguyên khí nhanh chóng trôi qua!

Dù là nàng có ba ngàn đạo hoa, cũng thủ không được tu vi của mình!

Tu vi của nàng là nhất mạnh mẽ, nhưng muốn giữ vững bản thân, dựa vào là đạo hạnh, Oánh Oánh tu vi cao thâm, nhưng đạo hạnh kém cỏi nhất, ngược lại khó nhất ngăn cản.

Tô Vân tế lên huyền thiết chuông, coong một tiếng chuông vang, đạo vực màn sáng rủ xuống, bảo vệ bọn họ, Oánh Oánh lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, lập tức từ sách hóa thành nhỏ

nhắn thiếu nữ, điều khiển ngũ sắc thuyền nhanh chóng lui về phía sau, tránh đi những này xương cốt.

Chỉ thấy tại những cái kia xương cốt lả lướt đạo âm bên trong, thậm chí ngay cả vừa rồi lao ra trường thành Hỗn Độn hải nước cũng tự bốc hơi, kèm theo bọn họ ngâm tụng mà múa lên, từ Hỗn Độn chi thủy hóa thành Hỗn Độn chi khí, Hỗn Độn chi khí phân tách, hóa thành càng tinh khiết hơn nguyên khí!

Không chỉ có như thế, thậm chí ngay cả vừa rồi Tần Dục Đâu không ngại lấy bản thân tính mạng cùng đại đạo nguyên thần chỗ khôi phục cổ xưa vũ trụ hài cốt đại lục, giờ phút này cũng tại ngâm tụng bên trong bốc hơi!

Chính là Tần Dục Đâu mở ra Hỗn Độn, tạo ra ngôi sao, tinh khí cũng đang nhanh chóng trôi qua, ngôi sao tinh khí, bất ngờ cũng là hướng cái kia mấy cỗ xương cốt bay đi!

Tần Dục Đâu xoay người, trong lòng hơi chấn động, chỉ thấy cái kia mấy cỗ xương cốt giờ phút này trên người máu thịt nhúc nhích, như là vô số màu đỏ giun tại xương cốt bên trên nhúc nhích!

Hắn ngay sau đó nhìn thấy cổ xưa vũ trụ di dân giờ phút này thân thể cũng tại phân giải, có khí huyết từ trong cơ thể chảy ra, hóa thành mờ mịt sương máu hướng cái kia mấy cỗ xương cốt tung bay đi!

"Tát thác mông đồ!"

Tần Dục Đâu tức giận, một chưởng đè xuống, trong khoảnh khắc dị chủng đại đạo nổ vang, đạo âm truyền vang tại thứ bảy Tiên giới biên giới, bậc này đạo âm làm cho cả thứ bảy Tiên giới vũ trụ cơ sở tựa hồ cũng có chút không ổn định!

Tô Vân nhìn lại, nhưng thấy Tần Dục Đâu chưởng ấn như trời, trời như đạo, từng sợi từng đạo, như chỉ tay giăng đầy.

Cái này một ấn, để Tô Vân lập tức nhìn thấy ấn pháp bên trên cực hạn, để hắn trong chớp mắt lệ rơi đầy mặt ấn pháp cực hạn, đó là đem một thời đại thiên đạo, luyện thành ấn pháp, từ đầu chí cuối hiện ra ở trước mặt hắn!

Cái loại này ấn pháp cảnh giới cực hạn, là hắn cả đời đều không thể đi đến thành tựu!

"Ta rốt cuộc biết, Phương Trục Chí, Sư Úy Nhiên bọn họ nhìn thấy kiếm đạo của ta, tại sao lại khóc. Bọn họ nhất định cũng như ta hiện tại đồng dạng, nhìn thấy cực hạn về sau, chỉ cảm thấy bản thân đáng tự hào nhất đồ vật, cũng chỉ như thế." Đây là Tô Vân suy nghĩ.

Đó là hoàn mỹ nhất ấn pháp, không có tiến bộ khả năng!

Tần Dục Đâu ấn, tại lòng bàn tay của mình bên trong cấu tạo thiên đạo, có bản thân quy tắc vận hành, có bản thân thiên đạo trừng phạt suy luận, hắn cái này một ấn, tự thành thiên địa!

Chẳng qua cái này một ấn, là một cái khác vũ trụ đại đạo xâm lấn thứ bảy Tiên giới, sẽ mang đến ảnh hưởng gì, liền không phải Tô Vân có khả năng suy đoán.

Bất quá hắn nhìn thấy thứ bảy Tiên giới biên giới, Hắc Vực tại kịch liệt chấn động, có lẽ dị chủng đại đạo xâm lấn mang tới biến hóa chỉ sợ không phải chuyện gì tốt!

Mà cái kia mấy cỗ hài cốt nhưng cũng sẽ không ngồi chờ chết, từng cỗ hài cốt nâng lên máu đầm đìa bàn tay, nghênh tiếp Tần Dục Đâu công kích.

Lúc trước Tần Dục Đâu bị người từ Hỗn Độn hải trên bờ biển đào ra, trên người máu thịt hoàn toàn không có, xương cốt cũng bị ăn mòn thủng trăm ngàn lỗ, hắn chính là giành lấy đào mỏ tiên nhân huyết nhục cùng nội tâm tới để cho mình

khôi phục, cuối cùng hấp thu Thần Thông hải thần thông, này mới khiến bản thân dần dần mở rộng.

Những này hài cốt tuy là cùng hắn cũng không phải là đến từ cùng một cái vũ trụ, mà là một cái khác sụp đổ vũ trụ, tu vi của bọn hắn thực lực không biết làm sao, nhưng có lẽ cũng không thể coi thường!

Bọn họ vận dụng đạo pháp thần thông, hiển nhiên cũng cùng thứ bảy Tiên giới hoàn toàn khác biệt!

Hai bên đối kháng trong tích tắc, Tô Vân nhìn thấy Hắc Vực bên ngoài vô số ngôi sao dao động, Thiên Tượng rối loạn, Bắc Miện trường thành cũng bắt đầu bóp méo, hiển nhiên, dị chủng đại đạo xâm lấn, mang đến bọn họ không tưởng tượng được biến hóa!

Cái kia mấy cỗ hài cốt dù sao đi vào thứ bảy Tiên giới còn muộn, chưa hề kịp khôi phục thực lực, cho dù là bọn họ đỉnh phong thời kì mỗi một cái đều không kém hơn Chí Nhân Tần Dục Đâu, nhưng đối mặt Tần Dục Đâu đòn đánh này, cho dù là mấy cỗ hài cốt liên thủ, cũng không phải đối thủ!

Cỗ thứ nhất hài cốt bành một tiếng nổ tung, thứ hai cỗ hài cốt bộ thứ ba hài cốt lập tức trên đỉnh, mà cuối cùng cỗ kia hài cốt thì từ bỏ chống lại, hài cốt cánh tay cành chạc cây chạc bốn phương tám hướng sinh trưởng.

Hắn giống như là một gốc bạch cốt thụ, từ nơi bả vai sinh trưởng ra không biết bao nhiêu đầu bạch cốt cánh tay, không biết bao nhiêu cái xương ngón tay cẳng tay, rầm rầm lay động.

Thứ hai cỗ hài cốt nghiền nát.

Bạch cốt thụ bên trên, từng đầu bạch cốt cánh tay múa, mỗi một cái cánh tay bạch cốt bàn tay tại kết động khác biệt ấn pháp, đốt ngón tay biến hóa, ấn pháp cũng tự biến hóa.

Tô Vân nhìn xa quá khứ, khó chịu hừ một tiếng, khóe miệng chảy máu.

Ngư Thanh La ân cần nói: "Các chủ, ngươi làm sao vậy?"

Tô Vân nuốt xuống xông lên cổ họng máu, lắc đầu nói: "Không có gì, bất thình lình bị thương nhẹ…"

Cái kia bạch cốt thụ bên trên bạch cốt bàn tay, ấn pháp biến hóa ngàn vạn, hắn một cái đều không có xem hiểu.

Hắn trừng lớn hai mắt, vẫn là một cái đều không có xem hiểu.

"Ta xem không hiểu, những người khác cũng xem không hiểu, dù sao ta ấn pháp thiên phú cao như vậy…" Trong lòng của hắn sinh ra một loại bi thương cảm giác, những này xương khô cùng Tần Dục Đâu ấn pháp chi đạo, phỏng đoán muốn trở thành thất truyền.

Oánh Oánh thì tại nhanh chóng ghi chép, ý định đem những này hài cốt cùng Tần Dục Đâu chiến đấu ghi lại, từ từ nghiên cứu.

Bộ thứ ba hài cốt bị Tần Dục Đâu đánh cho vỡ nát, cùng lúc đó, cái kia bạch cốt thụ hơn vạn thiên thủ chưởng bất thình lình dừng lại, từng đôi bàn tay hợp thành chữ thập, hài cốt chủ nhân đầu lâu thì giấu ở ngàn vạn cánh tay trung tâm, lộ ra cực kỳ nhỏ bé.

Hắn khom người xuống đến, ngàn vạn bàn tay, đồng thời một bái.

Tần Dục Đâu chợt quát một tiếng, thôi thúc thần thông, quyền ấn ầm đến, chỉ nghe một tiếng ầm vang tiếng vang, cái kia hài cốt kể cả vô số bạch cốt cánh tay toàn bộ nổ tung, vô số bạch cốt mảnh vỡ bị đánh ra một đầu dài đến không biết bao nhiêu vạn dặm vỡ vụn mang!

Tô Vân lập tức bỏ đi thừa dịp Tần Dục Đâu suy yếu mà xử lý hắn ý nghĩ, ý nghĩ này quá trẻ con.

Tần Dục Đâu cau mày, cũng không có bởi vì diệt trừ cường địch mà vui vẻ, ngược lại sắc mặt nghiêm nghị.

Vừa mới cuối cùng hài cốt cái kia một bái cũng không phải là nhằm vào hắn, mà là tại bái đầu kia buộc lại hài cốt mắt cá chân xiềng xích màu đen!

Phía trước ba bộ hài cốt, liều chết ngăn cản Tần Dục Đâu, mục đích liền để cho cuối cùng cỗ hài cốt này có đầy đủ thời gian sinh trưởng ra đủ nhiều cánh tay, lấy bản thân ngàn vạn bàn tay kết ấn, hóa thành một cái bạch cốt tế đàn, bái hướng đầu này xiềng xích!

Bốn tôn Chí Nhân, hi sinh chính mình, cũng muốn cúng bái đầu này xiềng xích màu đen, đến cùng là vì cái gì?

Tần Dục Đâu hơi nghi hoặc một chút, ánh mắt rơi vào xiềng xích màu đen bên trên, bất thình lình, chỉ thấy đầu này xiềng xích chấn động một cái, Tần Dục Đâu sắc mặt trầm xuống, đi tới trường thành bên cạnh, lấy tay làm đao, hướng xiềng xích chém xuống!

“Đương —— “

Con dao của hắn nở rộ đạo quang mang, sắc bén vô song, rơi vào trên xiềng xích, một đao này vận dụng ấn pháp, nhìn ra Tô Vân kìm nén không được, miệng phun máu tươi, đạo tâm cực kỳ bị hao tổn.

Nhưng mà, hắn cái này một ấn, cũng không chặt đứt xiềng xích!

Đầu kia xiềng xích còn tại chấn động, xiềng xích thẳng tắp, bất thình lình rầm rầm xoay tròn, hóa thành một cánh cửa kề sát tại trường thành bên trên.

Xiềng xích chỗ khung ở phạm vi, trường thành tan rã, lộ ra Hỗn Độn hải!

Tuy là Hỗn Độn hải hiển lộ ra, lại không có xâm nhập thứ bảy Tiên giới, mà là bị cái kia quang môn bao hàm không hiểu lực lượng ngăn cản.

Quang môn bên trong, xiềng xích một chỗ khác kết nối tại Hỗn Độn hải chỗ sâu, còn tại không ngừng chấn động, tiếp lấy tầng tầng quang môn bắn ra, không ngừng hướng Hỗn Độn hải chỗ sâu trải đi, hình thành một đầu quang mang đường hầm!

Đường hầm một chỗ khác, mơ hồ chỉ thấy một tòa bị Hỗn Độn hải ăn mòn thủng trăm ngàn lỗ cung điện, mà cung điện đằng sau thì là sâm qua san sát vũ trụ hài cốt.

Cái kia phiến vũ trụ hài cốt bên trong có từng đầu xiềng xích, kéo dài đến Hỗn Độn hải chỗ sâu, xiềng xích còn tại không ngừng lay động, hiển nhiên xiềng xích một chỗ khác buộc lấy thứ gì.

Bất thình lình, những cái kia xiềng xích dừng lại, giống như là nhận được tin tức gì, tiếp lấy xiềng xích lại cử động, hướng quang mang đường hầm bên này nhào tới!

Từng cỗ hài cốt xuất hiện tại trong đường hầm, trên người xiềng xích thì buộc lấy cái kia cung điện cùng vũ trụ hài cốt, kéo lấy hài cốt hướng bên này đi tới!

Tần Dục Đâu quay đầu, nhìn nhìn những cái kia lơ mơ mê mê cổ xưa vũ trụ di dân, những này di dân tuy là bị hắn cứu sống, nhưng là từng cái hoàn toàn mới sinh mệnh. Hồn phách của bọn hắn là tân sinh hồn phách, vẫn là một tấm giấy trắng, không có bất kỳ cái gì trí nhớ.

Tần Dục Đâu vừa nhìn về phía quang mang trong đường hầm những cái kia chính kéo lấy vũ trụ hài cốt cùng cung điện

bò hướng nơi này hài cốt, trong lúc nhất thời không biết nên như thế nào cho phải.

Tô Vân xóa đi vết máu ở khóe miệng, thấp giọng nói: "Vị này Chí Nhân mê mang. Hắn năm đó đối Chí Tôn Đạo Quân nói, hắn là diệt tận chúng sinh, bảo toàn bọn họ những thiên quân này Chí Nhân cùng Đạo Quân, vì tương lai lưu lại Hỏa Chủng. Nhưng khi hắn tự thân nhen lửa những này Hỏa Chủng lúc, lần nữa đối mặt nguy hiểm, hắn không nỡ lòng bỏ hi sinh những này tộc nhân. Loại này tâm cảnh…"

Hắn mím môi, hướng Sài Sơ Hi nói: "Ta tại nhìn thấy ta cùng ngươi hài tử về sau, liền bất thình lình hiểu."

Sài Sơ Hi liếc liếc hắn bên cạnh bộ mặt, không nói gì.

Đối với Tô Vân tình cảm, nàng cũng không thể lý giải.

Bất thình lình, Tần Dục Đâu quay đầu, nhìn về phía Oánh Oánh, lớn tiếng nói: "Tang đồ ma đồ, hán mông tác mông."

Oánh Oánh sắc mặt nghiêm túc, cũng hướng hắn lớn tiếng gọi hàng, hai người cách không nói vài câu không rõ ý nghĩa lời nói, Tần Dục Đâu phảng phất hạ quyết định cái gì quyết tâm, dứt khoát kiên quyết hướng đi tòa nào cửa.

Thân hình của hắn biến mất tại cửa bên trong, không thấy tăm hơi.

Tô Vân dò hỏi: "Oánh Oánh, hắn nói cái gì?"

"Hắn xin nhờ ta chăm sóc những này tộc nhân."

Oánh Oánh nói: "Hắn nói, hắn không thể để cho cuối cùng tộc nhân chết tại dị tộc trùng kích vào, hắn nhất định phải đi lấp cánh cửa này, hắn phải dùng mạng của mình đi chặn. Hắn để cho ta dạy dỗ những này tộc nhân, bảo vệ bọn hắn, vì bọn họ vũ trụ lưu lại cuối cùng Hỏa Chủng."

Nàng suy nghĩ xuất thần, thấp giọng nói: “Hắn cho là ta là một vị khác Chí Nhân Nam Hiên Canh, chỉ là hắn chưa hề nghĩ tới, ta không phải. Trái lại, ta giết Nam Hiên Canh…”

Tô Vân nhìn về phía cổ xưa vũ trụ hài cốt bên trên thế giới mới, nơi đó, Nam Hiên Canh, Tần Dục Đâu tộc nhân tại đây phiến thế giới mới bên trong ngơ ngơ ngác ngác, còn không biết nên như thế nào sinh hoạt, làm sao bảo vệ mình.

“Phải giết chết bọn họ ư?” Oánh Oánh hỏi Tô Vân.

Tô Vân từ trên thuyền đi xuống, giáng lâm mảnh này thế giới mới, Tần Dục Đâu tộc nhân dùng tò mò nhìn hắn.

Bọn họ là cự nhân, Tô Vân so sánh tới nói lộ ra rất là nhỏ bé.

Sài Sơ Hi đi tới bên cạnh hắn, lạnh lùng nói: “Ngươi không đành lòng diệt tuyệt bọn họ, dù sao ngươi là Thánh Hoàng, để ta làm cái này ác nhân, ta không quan tâm gánh vác tiếng xấu.”

—— —— là gấp đôi nguyệt phiếu ngày cuối cùng sao? Cầu một chút nguyệt phiếu!

Chương 772 : Hồn phách cùng nội tâm tìm tòi bí mật

Chương 771: Hồn phách cùng nội tâm tìm tòi bí mật

Tô Vân nhìn những người này, cùng bọn hắn ánh mắt tiếp xúc, ánh mắt của những người này hồn nhiên, mộc mạc, giống như là đứa bé sơ sinh, trong mắt không có nửa điểm tạp chất.

Muốn động thủ diệt trừ những này cổ xưa vũ trụ di dân ư?

Sài Sơ Hi nói tới kiếp vận, chỉ sợ cũng là chỉ bộ phận này di dân a?

Tiên giới xây dựng ở cổ xưa vũ trụ hài cốt phía trên, Đế Hỗn Độn đứng tại hài cốt bên trên mở ra vũ trụ càn khôn, lúc này mới có Tiên giới. Không có cổ xưa vũ trụ chết, liền không có Tiên giới sinh.

Cổ xưa vũ trụ di dân, như Nam Hiên Canh, như Tần Dục Đâu, tất nhiên sẽ đến đòi nợ.

Nam Hiên Canh đòi nợ không được, bị Oánh Oánh viết thành sách, nhưng Tần Dục Đâu lại còn sống.

Tần Dục Đâu thôn phệ Thái Cổ cấm khu khu mỏ quặng bên trong không biết bao nhiêu tiên nhân huyết nhục, dùng cái này phục sinh, sau đó lẻn vào Tiên giới, thậm chí có hủy diệt Tiên giới mà xây dựng lại cổ xưa vũ trụ ý nghĩ!

Những này cổ xưa vũ trụ di dân, trên người chịu lấy truyền thừa vận mệnh, tương lai cũng tới đòi nợ a?

“Chỉ cần giết chết bọn họ, liền không có loại này kiếp vận…” Tô Vân trong lòng yên lặng nói.

Một lát sau, Oánh Oánh thở hồng hộc thôi thúc ngũ sắc thuyền, cáu giận nói: "Họ Tô, ngươi là coi ta là thành gia súc tới sai bảo sao? Ta hiện tại đã biết rõ vì sao Ngọc thái tử năm lần bảy lượt muốn về Minh đô mười tám tầng!"

Tô Vân thận trọng khen ngợi: "Người tài giỏi đúng là luôn có nhiều việc phải làm, Oánh Oánh đại lão gia là người có tài, duy nhất có thể điều khiển ngũ sắc thuyền người, đương nhiên phải làm phiền một chút."

Oánh Oánh nổi giận đùng đùng lườm hắn một cái, ngũ sắc thuyền về sau, một đầu lớn xích vàng buộc lấy cổ xưa vũ trụ hài cốt, ngũ sắc thuyền kéo lấy lấy vùng vũ trụ này thi thể, hướng thứ bảy Tiên giới chạy tới.

Mà cổ xưa vũ trụ hài cốt bên trên có một cái hoàn mỹ thế giới, trong thế giới kia cư trú một chút cự nhân, bọn họ đã từng là Thần Thông hải Phi Đầu tộc quái vật, hiện tại biến thành người bình thường.

Ngư Thanh La đang tại tiểu thế giới trước vách đá, dạy dỗ những người khổng lồ này làm sao đọc viết Nguyên Sóc văn tự, bọn họ ngoan ngoãn ngồi dưới đất, giống như là tường tự bên trong không an phận học sinh.

Ngư Thanh La dạy bọn họ tự từ phát âm, rất là kiên nhẫn. Nàng còn vì mỗi một người bọn hắn lấy tên của mình, dạy bọn họ đọc viết tên của mình.

Bất thình lình, Bắc Miện trường thành bên trên bắn ra điểm điểm nhẹ nhàng đạo quang, Tô Vân đi tới đuôi thuyền nhìn xa, những cái kia đạo quang là từ Tần Dục Đâu phong ấn chi địa truyền ra.

Đó là dị vũ trụ dị chủng đại đạo tại xâm lấn, không ngừng hướng ra phía ngoài mở rộng, ý đồ đem thứ bảy Tiên giới cải tạo thành thích hợp sinh tồn chi địa!

“Không biết Tần Dục Đâu có thể kiên trì bao lâu?” Tô Vân trong lòng nặng trình trịch.

Hắn thu về ánh mắt, rơi vào Ngư Thanh La trên người, đôi mắt theo nàng khuôn mặt đẹp đẽ di động mà di động, cô gái này cười thời điểm, hắn cũng sẽ không tự chủ được đi theo mỉm cười, nàng sức sống thời điểm, hắn cũng sẽ theo cau mày.

Cái này khiến hắn bỏ xuống trong lòng gánh nặng, thoải mái rất nhiều.

“Tô các chủ sẽ hối hận lựa chọn của mình ư?”

Sài Sơ Hi đi tới bên cạnh hắn, dò hỏi, “Ngươi lựa chọn là tiếp nhận mà không phải diệt trừ những này cổ xưa vũ trụ di dân, chẳng lẽ liền không sợ bọn họ bị lợi dụng, tới phản phệ ngươi? Tiên giới xây dựng ở cổ xưa vũ trụ trên thi thể, món nợ này, là phải trả.”

Tô Vân ánh mắt đi theo Ngư Thanh La uyển chuyển dáng người, cười nói: “Ta biết, cho nên ta lựa chọn trả nợ phương thức, chính là tiếp nhận bọn họ. Cho những này cùng đường mạt lộ di dân lấy không gian sinh tồn, truyền thụ cho bọn hắn Tiên đạo tuyệt học, đây chính là ta trả nợ phương thức, mà không phải giết chết bọn họ.”

“Nhưng có tai hoạ ngầm không phải sao?”

Sài Sơ Hi chú ý tới ánh mắt của hắn, trong lòng không khỏi có chút vị chua, nhịn không được nói, “Bọn họ nếu là bị người lợi dụng, liền sẽ trở thành đối phó ngươi vũ khí, mà không phải vì ngươi sử dụng. Khi đó, ngươi đem hối tiếc không kịp! Ổn thỏa nhất con đường, chính là diệt trừ bọn họ, đây mới là tối ưu am hiểu!”

Tô Vân lộ ra tươi cười, cũng không phải là bởi vì Sài Sơ Hi mà cười, mà là thấy được Ngư Thanh La cười, để hắn hiểu ý nở nụ cười, không nhanh không chậm nói: “Sơ Hi, đây là

ngươi ta căn bản khác biệt. Ngươi quá lý trí, thị cảm tình vì kiếp, vì ràng buộc, ngươi vì đi đến theo đuổi Tiên đạo, theo đuổi phi thăng ước muốn, vứt bỏ những cảm tình này, vứt bỏ tất cả, cuối cùng phi thăng tới thứ tám Tiên giới;

"Mà ta có quá nhiều không muốn, luyến tiếc Sóc Phương đồng học, luyến tiếc Thiên Thị Viên bạn chơi, luyến tiếc Nguyên Sóc mọi người, luyến tiếc Tả Tùng Nham, Cầu Thủy Kính, Phương Trục Chí, Sư Úy Nhiên, Thủy Oanh Hồi thậm chí Thiên Hậu Tiên Hậu. Ta căn bản không đem phi thăng thành tiên coi ra gì!

"Ngươi chú ý phi thăng, trong mắt của ta chả là cái cóc khô gì. Nhưng mà, ta lại là cái này Tiên giới cái thứ nhất tiên nhân. Ta không có thành tiên trước đó, cho dù là đệ nhất tiên nhân cũng không cách nào thành tiên."

Sài Sơ Hi cau mày.

Tô Vân chầm chậm nói: "Ta so ngươi cái thứ nhất tới trước Tiên giới, bởi vì ta đứng chi địa, chính là Tiên giới. Cho dù nó không phải, ta cũng sẽ bồi tiếp ta chỗ yêu người chỗ kính người muốn bảo vệ người, cùng một chỗ đem nó kiến thiết thành tiên giới! Mà ngươi, ném chồng bỏ con, viễn độ bờ bên kia, cho rằng nơi đó chính là ngươi trong mơ quanh quẩn địa phương, nhưng ta từ trong mắt của ngươi nhìn thấy, nơi đó cũng không phải là ngươi muốn Tiên giới."

Ngư Thanh La trong lúc lơ đãng chú ý tới bọn họ đang hướng về mình nhìn tới, vội vàng nâng tay lên, hướng bọn họ quơ quơ.

Tô Vân mang theo tươi cười, cũng hướng nàng phất phất tay.

"Đây là ngươi ta khác nhau, ngươi tìm kiếm người khác kiến tạo tốt Tiên giới, ta tại phế tích bên trên bùn lầy bên trong

tái tạo Tiên giới."

Tô Vân khí tức bên trong có mấy phần tự tại: "Ngươi xem những này cổ xưa vũ trụ di dân là gánh nặng, là thù cướp, sẽ bị người lợi dụng, ta lại cảm thấy sự do người làm. Cho dù xuất hiện có người khiêu khích, chẳng lẽ ta liền sẽ không bù đắp?"

Sài Sơ Hi trong lòng có chút phức tạp, nàng cảm thấy mình cùng Tô Vân khoảng cách.

Nước đổ khó hốt, Tô Vân cùng Tô Kiếp là nàng giội đi ra cái kia chậu nước, ước chừng đời này là thu không trở lại.

Tại bọn họ xinh đẹp nhất động lòng người thời điểm, nàng chọn rời đi đi tìm trong lòng bờ bên kia, lại quay đầu, khoảng cách đã thành, nàng ở chỗ này, Tô Vân ở bên kia.

Nàng bất thình lình nghe được bản thân đáy lòng truyền đến một tiếng thanh thúy đứt đoạn âm thanh.

Nàng nghĩ, cái kia hẳn là là tình yêu của nàng kiếp, triệt để đánh gãy.

Ngư Thanh La cười đi tới, hướng Tô Vân nói: "Những cái kia to con, là một đám người thú vị, học đồ vật rất nhanh, ta nghĩ đến thứ bảy Tiên giới về sau, bọn họ đại khái liền có thể nói chuyện bình thường."

Tô Vân dò hỏi: "Hồn phách của bọn hắn, là loại đồ vật gì?"

Ngư Thanh La lại quay trở về, cười nói: "Các ngươi đi theo ta!"

Tô Vân cùng Sài Sơ Hi đuổi theo nàng, theo Ngư Thanh La đi tới một cái thật thà thành thật cự nhân phía trước.

Tô Vân khẽ giật mình, người khổng lồ kia chính là bên trong tiểu thế giới cuối cùng nhai khắc người, hắn là cái cuối cùng biến thành Phi Đầu tộc quái vật.

Bất quá bây giờ, hắn đã từ quái vật lần nữa biến trở về người, hơn nữa có hồn phách, chỉ là hắn không nhớ nổi kiếp trước của mình.

"Cơ Vân Liệt, ngươi không nên động ah, chúng ta muốn xem thử xem hồn phách của ngươi!" Ngư Thanh La sắc mặt nghiêm túc nói.

Cái kia thật thà cự nhân lại nhếch miệng cười ngây ngô, tò mò quan sát Tô Vân cùng Sài Sơ Hi.

Ngư Thanh La nhẹ nhàng vỗ một cái, Tô Vân cùng Sài Sơ Hi tuỳ tiện một tiếng, chỉ thấy thật thà cự nhân trong cơ thể một cái khác nhỏ nhắn người bay ra, đó là hắn linh hồn.

Cái này linh hồn bồng bềnh, hình thành hồn phách nguyên tố cùng nội tâm hoàn toàn không giống.

Nội tâm là cao độ ngưng tụ tinh thần, cần không ngừng quan tưởng mới có thể tạo ra, mà hồn phách thứ này lại phảng phất bẩm sinh, —— đương nhiên, Cơ Vân Liệt những người khổng lồ này hồn phách là Chí Nhân Tần Dục Đâu lấy bản thân hồn tạo hóa mà thành.

Tô Vân cẩn thận quan sát Cơ Vân Liệt hồn phách, hồn phách của hắn hình thành bên trong có ba loại hồn bảy loại phách, khác biệt hồn cùng phách hỗn hợp với nhau, tạo thành hồn phách thứ này, để hắn có Cơ Vân Liệt đặc thù.

Tô Vân quan sát càng thêm tỉ mỉ, bất thình lình kinh ngạc nói: "Hồn phách cùng linh, dường như không có khác biệt lớn!"

Ngư Thanh La cười nói: "Ngươi cũng nhìn ra rồi? Hồn cùng phách, cũng là tinh thần!"

Tô Vân liên tục gật đầu, nói: "Ba loại hồn, là ba loại tinh thần, trong đó một loại hẳn là đạo sinh, một loại khác là di

truyền tới, còn có một loại… Hẳn là bản thân trưởng thành! Loại thứ ba hồn, rất giống như nội tâm!”

Ngư Thanh La cười nói: “Đúng! Loại thứ ba hồn, chính là nội tâm! Bởi vì Cơ Vân Liệt quá nhỏ yếu, cho nên loại này hồn mười phần nhỏ yếu, huyễn minh huyễn diệt. Đây chính là chúng ta khi còn nhỏ, nội tâm nhỏ yếu biểu hiện!”

Tô Vân vẻ mặt biến ảo không ngừng, ba hồn là ba loại tinh thần, bọn họ chỉ có cuối cùng một loại hồn, tên là nội tâm, cái này chẳng phải là nói bọn họ những người này, trời sinh chính là hồn phách tàn tật?

“Còn có cái này bảy loại phách, cũng hết sức kỳ lạ.”

Ngư Thanh La hoàn toàn không có thân là người tàn tật giác ngộ, không có chút nào thương cảm, tiếp tục nói: “Cái này bảy loại phách cũng cùng nội tâm tương tự, chỉ là tương đương với nội tâm bên trong ác niệm.”

Tô Vân đem trong lòng buồn bã vứt qua một bên, tiếp tục quan sát. Bảy phách là dùng tới dự trữ ác niệm địa phương, ác niệm bị chia làm không cùng loại loại, có lẽ luyện đến cùng một chỗ, thuận tiện xử lý.

Sài Sơ Hi như có điều suy nghĩ, bất thình lình nói: “Ba hồn vì dương, bảy phách vì âm, luyện thành chí dương, loại bỏ chí âm, đây là bọn họ phương pháp tu luyện.”

Ngư Thanh La nói: “Nhìn tới, cổ xưa vũ trụ pháp môn tu luyện, là có đáng giá có thể tham khảo chỗ học tập.”

Tô Vân vẻ mặt biến ảo không ngừng, bất thình lình lớn tiếng nói: “Oánh Oánh! Oánh Oánh!”

“Đến rồi! Đừng ầm ĩ!”

Tiểu sách tiên bởi vì bị xem như gia súc sai bảo, nổi giận đùng đùng bay tới, oán giận nói: “Không có cày hỏng chỉ có

mệt chết trâu, ngươi liền không thể cho ta nghỉ một chút?"

Ngư Thanh La vẻ mặt liền đỏ lên, thầm nghĩ trong lòng: "Tô các chủ ngày ngày cho nàng ăn sách, đều là thứ gì sách? Các chủ yêu thích, có phần, có phần…"

Sài Sơ Hi lại bởi vì cùng Tô Vân vợ chồng, biết Oánh Oánh nha đầu này thời gian trước đi theo Tô Vân du học hải ngoại, ăn một cái gọi Hình Giang Mộ người tàng thư, trong đầu liền nhiều hơn rất nhiều kỳ quái kiến thức, thường có kinh thế hãi tục chi ngữ, bởi vậy nàng không thèm để ý chút nào.

Tô Vân cùng cái không phải, đem bọn hắn phát hiện nói một phen, Oánh Oánh cười lạnh nói: "Tà ma ngoại đạo, đến đây mê hoặc nhân tâm, Đại Cường ngươi liền khuất phục?"

Tô Vân cẩn thận nói: "Oánh Oánh đại lão gia minh giám: Hồn phách pháp môn tu luyện, xác thực có thể đạt được chỗ. Bọn họ gạch đá phía trước, chúng ta mỹ ngọc ở phía sau. Ngươi thường dạy dỗ ta, đá ở núi khác có thể công ngọc đúng không? Hôm nay sao không dùng bọn họ cục gạch, tới mài giũa một chút chúng ta mỹ ngọc?"

Oánh Oánh thoả mãn: "Thặng, làm sao trước ngạo mạn sau cung kính?"

Tô Vân hạ thấp người nói: "Chỉ có đại lão gia có thể giải đọc cổ xưa vũ trụ văn tự, thừa không dám vô lễ."

"Hầu hạ."

"Vâng."

Sài Sơ Hi cùng Ngư Thanh La dở khóc dở cười, chỉ thấy hai người này chơi đến cao hứng, lại ăn nói linh tinh trêu đùa một phen, Oánh Oánh lúc này mới bắt đầu đọc hiểu giải mã cổ xưa vũ trụ pháp môn tu luyện.

Ngư Thanh La ngược lại là có chút ghen ghét Oánh Oánh, Tô Vân cùng Oánh Oánh cùng một chỗ thời điểm, không có bất kỳ cái gì khó chịu, bồi tiếp Oánh Oánh cùng một chỗ điên điên khùng khùng, vui vẻ hòa thuận.

"Sách quái cùng chủ nhân mới là thân mật nhất một đôi, phu thê chỉ có thể xếp ở vị trí thứ hai."

Sài Sơ Hi tại bên tai nàng nói khẽ: "Tương lai, ngươi sẽ quen thuộc."

Tiểu thế giới này, là Chí Tôn cung điện Chí Tôn Đạo Quân cùng Chí Nhân, Thiên Quân bọn họ, là nhất sau tộc đời sau lưu lại cuối cùng chỗ tránh nạn, trên vách đá lưu lại rất nhiều công pháp truyền thừa. Oánh Oánh 《Nam Hiên Canh》 một sách bên trong, cũng ghi chép Nam Hiên Canh pháp môn tu luyện.

Oánh Oánh chủ yếu đem những thiên quân này, Chí Nhân cùng Đạo Quân công pháp cơ cấu giải mã đi ra, hóa thành từng quyển từng quyển sách, ném cho bọn họ, bản thân thì giận dữ đi trước khống chế ngũ sắc thuyền.

Tô Vân cùng Ngư Thanh La, Sài Sơ Hi tinh tế kiểm tra trong sách ghi chép, phát hiện cổ xưa vũ trụ mọi người gọi nội tâm làm người hồn.

Kế thừa từ đạo hồn tên là thiên hồn, di truyền tự tổ tông hồn tên là địa hồn, nhân hồn thì là người cái nhân tinh thần.

Tô Vân nói: "Năm đó Đế Hỗn Độn là từ tiền thế trong thi thể sinh ra bản thân ý thức, hóa thành Hỗn Độn sinh vật. Chính là bởi vì hắn chỉ có nhân hồn nội tâm, không có thiên hồn địa hồn, cho nên hắn mở ra trong vũ trụ sinh linh, cũng chỉ có nội tâm không có mặt khác hồn phách."

Sài Sơ Hi nói: "Chỉ có nhân hồn, không có mặt khác hai hồn bảy phách, dẫn đến chúng ta khả năng tại tương đồng

cảnh giới so với bọn hắn nhỏ yếu rất nhiều.”

“Không.”

Tô Vân lắc đầu, cười nói: “Ta ngược lại thấy được khác biệt. Chúng ta thiếu hụt chỉ là hai hồn, không thiếu bảy phách, bảy phách thực ra vẫn luôn tại nội tâm bên trong. Trái lại, không còn thiên hồn địa hồn, khả năng để chúng ta tại thiên phú bên trên không bằng bọn họ, nhưng mà chuyên tu nội tâm, lại làm cho chúng ta tại nhân hồn tốc độ tu luyện bên trên, có thể muốn vượt xa bọn họ!”

Hắn dừng một chút, thản nhiên nói: “Chúng ta có thể dùng tốc độ nhanh hơn, leo lên đến Tiên đạo chí cao phong! Nơi đó chính là…”

Hắn chỉ vào trong sách ghi lại cảnh giới chí cao, mỉm cười nói: “Đại đạo cuối cùng.”

Quyển sách kia, chính là Chí Tôn Đạo Quân lưu lại điển tịch.

Chương 773 : Đạo Quân chi lộ

Chương 772: Đạo Quân chi lộ

Chí Tôn Đạo Quân lưu lại điển tịch, ghi chép cổ xưa vũ trụ hiền nhân đối cảnh giới thăm dò, bọn họ pháp môn tu luyện là từ lúc mài ba hồn bảy phách bắt đầu.

Sau đó tu nguyên thần, mở ra Đạo cảnh.

Đạo cảnh tu luyện tới đỉnh phong, chính là Thiên Quân, Thiên Quân thành tựu đại khái tương tự Tiên đạo Đạo cảnh cửu trùng thiên.

Cổ xưa vũ trụ Đạo cảnh cùng Tiên đạo Đạo cảnh không giống nhau, bọn họ là bản thân đại đạo mở ra cảnh giới, so Tiên đạo Đạo cảnh mỏng manh. Tiên đạo Đạo cảnh, là một loại bị Đế Hỗn Độn gọi là đạo giới địa phương.

Tiên đạo Đạo cảnh tu luyện bản thân đạo giới, Đạo cảnh đệ thập trùng thiên, tu luyện giả liền sẽ trở thành bản thân Đạo Thần, cũng chính là đại đạo cuối cùng tồn tại.

Mà cổ xưa vũ trụ gọi tương tự cảnh giới vì Hợp Đạo cảnh giới, cũng chính là Chí Nhân cảnh giới.

Cảnh giới này, bản thân cùng đại đạo tương hợp, từ đây có hai loại kết quả, một là đạo nô, bản thân ý thức biến thành đại đạo nô lệ, hai là Đạo Quân, bản thân ý thức vượt qua đạo ý thức.

“Căn cứ Đế Hỗn Độn nói, Đạo Thần con đường này đơn giản nhất, tốc độ nhanh nhất, nhưng muốn vượt qua Đạo Thần

tu thành Đạo Quân, thì là tất cả pháp môn tu luyện bên trong gian nan nhất."

Tô Vân nói: "Tu thành Đạo Thần, liền sẽ ngã vào Đạo Thần trong cạm bẫy, trở thành đạo khôi lỗi, đạo nô, bản thân đạo cũng liền trở thành đạo giới một phần. Đạo giới bên trong đạo nô càng nhiều, đạo giới bên trong tích chứa đạo cũng càng nhiều, đạo giới uy lực cũng liền càng mạnh, Đạo Thần cạm bẫy cũng liền càng ngày càng không có nhảy ra khả năng, bởi vì không có người lại là tất cả Đạo Thần đối thủ, huống chi tất cả Đạo Thần bên trong còn có bản thân?"

Hắn vừa nói như vậy, Sài Sơ Hi cùng Ngư Thanh La lập tức liền rõ ràng.

Đạo giới, là một cái thế giới, tu luyện tới tuyệt đỉnh cảnh giới tồn tại, chỉ cần tu thành Đạo Thần, liền sẽ ngã vào Đạo Thần cạm bẫy, trở thành đạo giới bên trong đạo nô!

Đạo giới tập hợp những này đạo nô đại đạo, càng ngày càng cường đại.

Mới cường giả tu thành Đạo Thần về sau, bản thân đại đạo cũng biến thành đạo giới một phần, lúc này muốn nhảy ra Đạo Thần cạm bẫy, liền sẽ gặp gỡ đạo giới xoá bỏ.

Bản thân đại đạo đều là đạo giới một phần, làm sao lại là đạo giới đối thủ?

Cho dù cái này mới Đạo Thần thực lực, bao trùm tại tất cả đạo nô phía trên, chỉ cần bản thân đạo bị bao quát tại đạo giới bên trong, liền tất nhiên sẽ thua ở đạo giới!

"Ta tại Hỗn Độn hải, gặp qua chân chính đạo giới."

Tô Vân nhớ lại bản thân tại Hỗn Độn hải gặp gỡ, khi đó chính vào Hỗn Độn thuỷ triều, một tòa khác trong hỗn độn vũ trụ vận chuyển đến Tiên đạo vũ trụ lân cận, mạnh mẽ thuỷ triều lực đem Hỗn Độn hải đánh ra đi ra ngoài!

Hắn xa xa nhìn tới, cái vũ trụ kia bên trong có vô số cường giả, to lớn lóa mắt Luân Hồi thế giới, nhưng làm người ta chú ý nhất vẫn là tòa nào bao trùm tại tất cả trên thế giới thế giới.

Thế giới kia phảng phất vương miện bên trên chói mắt nhất minh châu, nó do đạo tạo thành, không có bất kỳ cái gì tạp chất, cường đại đến đủ để bảo vệ toàn bộ vũ trụ không nhận Hỗn Độn hải tập kích!

Thế giới kia, chính là đạo giới.

Mà đạo giới vị trí vũ trụ, chính là Đế Hỗn Độn ra đời chi địa.

"Hoàn chỉnh đạo giới hình thành về sau, liền lại không trở thành Đạo Quân khả năng. Tất cả Đạo Thần, đều là đạo giới nô lệ."

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, tiếp tục nói: "Đế Hỗn Độn nói, hắn một cái khác kiếp trước, được người xưng làm Thái Hoàng, chính là bị vây ở đạo giới bên trong, đến nay sinh tử chưa biết."

Sài Sơ Hi ánh mắt sáng lên, nghĩ đến quan trọng: "Bởi vậy cái thứ nhất tu thành Đạo Thần người, chính là Chí Tôn Đạo Quân! Bởi vì cái thứ nhất tu thành Đạo Thần người, là có khả năng nhất đánh bại đạo giới người!"

Tô Vân gật đầu, cái thứ nhất tu thành Đạo Thần người, đạo giới bên trong chỉ có chính hắn đại đạo, hắn có hi vọng nhất đánh bại bản thân, nhảy ra Đạo Thần cạm bẫy, trở thành Chí Tôn Đạo Quân.

Ngư Thanh La lật xem Oánh Oánh lưu lại tư liệu, lắc đầu nói: "Nhưng mà cổ xưa vũ trụ không có đạo giới, bọn họ chỉ có Đạo cảnh. Bọn họ bởi vì có tam hồn lục phách nguyên nhân, Đạo cảnh nhiều đến bốn mươi chín trùng trời. Sau khi tu

luyện thành liền sẽ Hợp Đạo, không có đạo giới cùng Đạo Thần nói chuyện, bất quá bọn hắn có Chí Nhân cạm bẫy."

Nàng ngẩng đầu lên, nghiêm mặt nói: "Bọn họ loại tu luyện này phương thức tuy rất phức tạp, cảnh giới phong phú, nhưng mà không có đạo giới, ngược lại tu thành Đạo Thần khả năng lớn hơn một chút. Mà tu luyện đạo giới, tỷ lệ thành công ngược lại là nhỏ nhất. Không ai có thể đánh bại bản thân cùng những người khác tập hợp thể."

Tô Vân cười nói: "Thanh La, người xứ khác ngược lại nói, Tiên đạo vũ trụ Đạo Quân là đơn giản nhất. Ngươi biết Đạo Nguyên bởi vì ư? Bởi vì, Tiên đạo vũ trụ không có đúng nghĩa đạo giới. Chúng ta tu luyện Đạo cảnh, chính là đạo của mình giới. Cái này đạo giới bên trong chỉ có đạo của mình, bởi vậy Tiên đạo vũ trụ, là dễ dàng nhất tu thành Đạo Thần, dễ dàng nhất chạy ra mỗi người Đạo Thần cạm bẫy."

Ngư Thanh La cùng Sài Sơ Hi hai mắt tỏa sáng, nhao nhao gật đầu.

"Chẳng qua, như vậy tu thành Đạo Thần, lại là yếu nhất."

Sài Sơ Hi chăm chú nói: "Chúng ta không có thiên địa hai hồn, không đi tu bảy phách, đi là Tiên đạo Đạo Quân con đường. Của chúng ta ba ngàn Tiên đạo, chỉ là Đế Hỗn Độn ba ngàn Tiên đạo. Đế Hỗn Độn một người, luyện thành ba ngàn Tiên đạo, một thân thực lực đi đến Đạo Quân cấp độ, có thể cùng người xứ khác tranh chấp. Chúng ta chọn thứ nhất tu luyện, cho dù tu luyện tới Đạo Quân, thành tựu cũng chỉ là đỉnh phong thời kỳ Đế Hỗn Độn một phần ba ngàn."

Tô Vân lắc đầu nói: "Đế Hỗn Độn hẳn là Chí Nhân chưa đầy, còn chưa từng tu luyện tới Đạo Quân. Hắn nếu như tu luyện tới Đạo Quân tình trạng, liền không cần chờ đợi có người đem Tiên đạo tu luyện tới Đạo cảnh thập trùng thiên tới cứu hắn."

Ngư Thanh La không hiểu: "Không phải Đạo Quân, hắn vì sao có thể không mượn bất kỳ vật gì, vượt ngang Hỗn Độn hải, tìm đến đất đặt chân, đồng thời tại trong Hỗn Độn hải mở ra vũ trụ càn khôn?"

Tô Vân bất đắc dĩ nói: "Kiếp trước của hắn quá cường đại, đem hắn thân thể luyện đến Hỗn Độn cũng không cách nào ma diệt. Hơn nữa hắn mở ra vũ trụ cũng thật rộng lớn, Tiên đạo trong vũ trụ thiên địa đại đạo, chính là hắn Tiên đạo. Tám cái người trong tiên giới bọn họ trợ giúp hắn tinh luyện tinh luyện Tiên đạo, đem hắn Tiên đạo đẩy hướng càng cao chỗ xa hơn."

Ngư Thanh La trợn mắt lên: "Còn có thể như vậy?"

Sài Sơ Hi nói: "Hắn còn có thể bắt cóc một cái rách rưới cự nhân, dùng lời thề vây khốn hắn, nô dịch hắn, để hắn giúp mình mở ra tám đại Tiên giới, để cho mình Tiên giới càng rộng lớn hơn, dung nạp càng nhiều giống chúng ta dạng này người, giúp hắn hoàn thiện Tiên đạo."

Ngư Thanh La suy nghĩ xuất thần, bất thình lình cười nói: "Nhưng mà chúng ta cũng có sống yên phận chỗ, không phải sao?"

Tô Vân nghiêm nghị nói: "Cho nên ta tâm hoài cảm ơn. Nhưng mà có một ngày, ta đem nhảy ra Tiên đạo vũ trụ, đứng tại một cái cao hơn địa phương. Ta muốn cùng Đế Hỗn Độn, cùng người xứ khác, ngồi ngang hàng!"

Ánh mắt của hắn sáng rực, có một loại thiếu niên hào hùng tại trong lồng ngực khuấy động, hấp dẫn lấy nữ hài ánh mắt.

Ngư Thanh La ánh mắt rơi vào trên khuôn mặt của hắn, trong đôi mắt mang theo dịu dàng, trong lòng yên lặng nói: "Đây là Đế Hỗn Độn nói với ta Đạo cảnh thập trùng thiên là đạo giới nguyên nhân ư? Hắn đã mơ hồ trong đó đem Tô các chủ trở thành đạo hữu, biết hắn nhảy ra bản thân Tiên đạo, cho

nên không có đem đột phá Tiên đạo thập trùng thiên Đạo cảnh hi vọng đặt ở Tô Vân trên người, mà là đặt ở trên người của ta."

Trong nội tâm nàng giật mình, hướng Tô Vân nói: "Đế Hỗn Độn xem ngươi là đạo hữu."

Tô Vân vẻ mặt liền đỏ lên, chân tay luống cuống, xấu hổ không chịu nổi.

Ngư Thanh La kinh ngạc, không biết hắn vì sao bất thình lình xấu hổ lên.

Nàng lại không biết Tô Vân lần đầu tiên thấy Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác, cùng hai người luận đạo, chém gió, nói mình đạo là một, đồng thời dùng cùng Đế Hỗn Độn thay đổi cùng với người xứ khác cùng so sánh.

Tô Vân thổi đến hôn thiên ám địa, nhưng thẳng đến về sau hắn tìm hiểu ra hồng mông phù văn, Tiên Thiên Nhất Khí triệt để trở thành đạo của hắn, hắn mới hiểu được cái gì gọi là một.

Cho nên lần trước nhìn thấy Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác lúc, hắn liền lại không khoe khoang.

Bởi vì biết, mới biết bản thân kém, không biết, mới dám khoe khoang loạn xuy.

Oánh Oánh thôi thúc ngũ sắc thuyền trên đường vừa đi vừa nghỉ, Tô Vân ba người thì bận sửa sang lại cổ xưa vũ trụ Đạo cảnh hệ thống, từ đó chọn lựa nhân hồn tu luyện bộ phận, bỏ rườm rà giữ tinh túy.

Ngư Thanh La tranh thủ lúc rảnh rỗi, thì đi dạy dỗ những cái kia cổ xưa vũ trụ nhân tộc, như thế đằng đẵng đường dài, trong lúc vô tình đã lại là bốn năm tháng quá khứ.

Mắt thấy thứ bảy Tiên giới càng ngày càng gần, Sài Sơ Hi dò hỏi: "Tô các chủ chuẩn bị đem những người này để ở nơi

đâu?”

Tô Vân nói: “Thứ bảy Tiên giới bị Tứ Cực đỉnh đánh nát thời điểm, tại Tiên giới chính giữa, thiếu hụt một cái to lớn động thiên, bởi vậy ta định đem mảnh này thế giới mới lấp đến bên trong.”

Sài Sơ Hi không có từng tới khôi phục sau Tiên giới mới, chẳng qua từ xa nhìn lại, chỉ thấy Tiên giới mới ở trung tâm, quả nhiên có một cái nhìn thấy mà giật mình cửa động, cực kỳ to lớn.

Cổ xưa vũ trụ mảnh này hài cốt cũng không phải là toàn bộ hài cốt, cho dù bổ sung đến chỗ trống bên trong, cũng không cách nào đem cái kia chỗ trống lấp đầy.

Ngư Thanh La nói: “Ta sẽ dẫn đầu sĩ tử đi tới nơi này, truyền thụ cho bọn hắn đủ loại văn hóa, kiến trúc y học thiên văn thuật số các loại hỏi. Chẳng qua ta cần dùng đến nhân ma Ngô Đồng, nghe nói nàng tại Quảng Hàn động thiên làm Quảng Hàn tiên tử. Ta muốn dùng đến nàng cây nguyệt quế, qua lại mảnh này thế giới mới tương đối dễ dàng.”

Tô Vân trong lòng có chút chột dạ, nói: “Chính ngươi cùng nàng liên hệ chính là, không cần nói với ta.”

Ngư Thanh La lắc đầu nói: “Ta cùng nàng quan hệ không tốt, mấy lần suýt nữa luyện chết nàng. Ngươi cùng nàng quan hệ tốt, ngươi giúp ta nói một chút.”

Tô Vân nhỏ giọng nói: “Ta cùng nàng quan hệ cũng không tốt, chúng ta chạm mặt liền thường xuyên khai chiến…”

Sài Sơ Hi nói: “Ta có thể đi nói một chút…”

Tô Vân vội vàng nói: “Vẫn là chính ta đi đi! Ngươi cùng Ngô Đồng quan hệ cũng không tốt!”

Hắn lo lắng, luôn cảm thấy để mấy cái này nữ nhân chạm mặt không phải một chuyện tốt. Ngư Thanh La chư thánh tâm cảnh khắc chế Ngô Đồng nhân ma đạo tâm, Sài Sơ Hi luyện thành Thuần Dương kiếp vận chi đạo, lại từng nô dịch nhân ma Bồng Khao, có lẽ đối nhân ma cũng có rất lớn áp chế tác dụng.

Ngô Đồng khắc tinh không nhiều, nhưng mình bên người hai nữ tử này, đối Ngô Đồng đều không nhỏ áp chế. Nếu như Ngô Đồng thấy các nàng, hơn phân nửa phải ăn thiệt thòi.

"Ngô Đồng tại đạo tâm bên trên đánh tan Ngục Thiên Quân, ma đạo đại thành, cảnh giới của hắn cao thâm khó dò, là thứ bảy Tiên giới đệ nhất nhân. Nói không chừng thua thiệt người lại là Thanh La cùng Sơ Hi."

Tô Vân trong lòng một tóm, khóc nức nở nói: "Ta cái này tâm, hễ có thể nhào nặn ba cánh, liền sẽ không tình thế khó xử."

Lại mấy ngày nữa, ngũ sắc thuyền kéo lấy cổ xưa vũ trụ hài cốt, cuối cùng đi tới trong tiên giới chỗ trống chỗ, đem thế giới mới bỏ xuống.

Chỗ trống có một cái động thiên lớn như vậy, cổ xưa vũ trụ hài cốt cùng thế giới mới trôi lơ lửng ở trung tâm, tựa như là hắc ám trên biển một mảnh cô lá.

Ngư Thanh La lo lắng thế giới mới sẽ bay đi, bởi vậy đóng giữ xuống, để Tô Vân đi tìm Ngô Đồng.

Oánh Oánh thu hồi ngũ sắc thuyền, cuối cùng có thể nghỉ ngơi mấy ngày, trốn đến Tô Vân Linh giới bên trong ngủ say như chết. Trong khoảng thời gian này đều là nàng toàn tâm toàn ý thôi thúc ngũ sắc thuyền kéo lấy phiến đại lục này, hao tổn là tu vi của nàng pháp lực, hơn nữa mỗi lần Tô Vân, Sài Sơ Hi cùng Ngư Thanh La đối cổ xưa vũ trụ công pháp có chỗ

chỗ nào không hiểu, đều muốn làm phiền nàng tới giải mã, quả thực lao tâm lao lực.

Tô Vân không có quấy nhiễu nàng, mang theo Sài Sơ Hi hướng Đế đình đi tới.

Sài Sơ Hi sắc mặt bình tĩnh nói: "Ngư Thanh La động chủ bất luận văn trị võ công, đều là cao cấp nhất nữ tử, chỉ là tại khí chất bên trên hơi kém, nhưng đợi một thời gian, nàng nhất định có thể trấn trụ các chủ hậu cung, mẫu nghi thiên hạ."

Tô Vân vẻ mặt đỏ lên, vội vàng giải thích: "Hậu cung? Cái gì hậu cung? Sơ Hi, ngươi hiểu lầm ta! Ta tuyệt đối không có dã tâm xưng Đế, hơn nữa càng sẽ không xây cái gì hậu cung! Ta chỉ là muốn cho yêu thích nữ hài một cái mái nhà ấm áp…"

"Bệ hạ trở về!"

Lăng Cơ Tiên thành trôi lơ lửng ở trên bầu trời, có Thần Ma giám sát bốn phía, nhìn thấy Tô Vân trở về, không khỏi mừng rỡ như điên, vội vàng sai người mở ra Thái Cổ đệ nhất kiếm trận đồ, để Tô Vân cùng Sài Sơ Hi đi vào Đế đình.

"Bệ hạ trở về!"

Lăng Cơ bên trong tòa tiên thành reo hò một mảnh, không biết bao nhiêu người la lên: "Vân Thiên Đế cùng Đế Hậu trở về, chúng ta nhất định kỳ khai đắc thắng!"

Sài Sơ Hi ánh mắt rơi vào Tô Vân trên mặt, Tô Vân xấu hổ không chịu nổi.

Sài Sơ Hi cũng không có tiếp tục cái đề tài này, mà chỉ nói: "Nhưng mà ngươi người con gái thân yêu nhất, lại không phải Ngư Thanh La, đúng không?"

Bất thình lình, Tô Vân sắc mặt bình tĩnh trở lại, nói: "Thanh La là ta người con gái thân yêu nhất. Nàng là trong lòng ta hoàn mỹ nhất nữ tử."

Chương 774 : Vốn là đồng căn sinh, tương tiên hà thái cấp?

Chương 777: Vốn là đồng căn sinh, tương tiên hà thái cấp?

Sài Sơ Hi nhìn thẳng ánh mắt của hắn: "Ngươi đang nói dối. Giờ phút này Oánh Oánh ngay tại ngươi Linh giới bên trong, nàng chỉ cần hỏi ngươi nội tâm, liền sẽ biết ngươi nghĩ một đằng nói một nẻo."

Lúc này, Oánh Oánh đã từ trong mê ngủ tỉnh lại, đang tại nghe lén đối thoại của bọn họ, nghe đến đó, trực tiếp tự bay đến Tô Vân nội tâm phía trước.

Nàng chần chừ một chút, lại không có hỏi Tô Vân nội tâm.

Nội tâm là bản thân tinh thần, không thể nói dối, nếu là hỏi Tô Vân nội tâm, nhất định sẽ biết hắn người con gái thân yêu nhất là ai.

"Chẳng qua ta đã biết câu trả lời của hắn." Oánh Oánh thấp giọng nói, "Hắn thích nhất nữ tử kia, khát vọng không thể được. Hắn là như thế, đối phương cũng là như thế."

Tô Vân trở lại Đế đình Cam Tuyền uyển, trên đường đi Bạch Trạch, Ứng Long đám người cầm đủ loại công văn chạy đến, một bên đuổi theo bước chân của hắn, một bên nhanh chóng nói đủ loại trong công văn đủ loại nhu cầu cấp bách hắn phê duyệt nội dung.

Tô Vân vừa đi vừa phê duyệt, phần lớn sự tình Bạch Trạch cùng Ứng Long đều có quyền xử lý, chỉ có số ít sự tình cần

hắn tự thân gật đầu. Bất quá hắn lần này rời đi Đế đình thời gian một năm rưỡi, tích lũy được công việc cũng không ít.

Hắn vừa mới giải quyết đi Bạch Trạch, Ứng Long đám người tích luỹ xuống công vụ, ngay sau đó lại có Trì Tiểu Dao, Tả Tùng Nham đám người nghe tin đến đây, mang đến giáo dục cùng nội chính phương diện vấn đề.

Tô Vân xử lý xong cái này một nhóm công vụ, ngay sau đó lại có Cầu Thủy Kính đám người chạy đến, lại giao cho hắn một đống sự tình.

Tô Vân còn chưa trở lại đế đô Cam Tuyền uyển, Âu Dã Vũ cùng Mục Phù Sinh vội vàng chạy đến, kín đáo đưa cho Tô Vân một tấm bảng hiệu: "Các chủ, mau vào đạo vạn tượng thời không, chúng ta luyện chế mới Lôi Trì trên đường gặp phải khó khăn!"

Sài Sơ Hi nghi ngờ nói: "Vạn tượng thời không? Là Thiên Đạo viện ư?"

Tô Vân lấy ra một tấm lệnh bài kín đáo đưa cho nàng, hai người nội tâm thôi thúc, vạn tượng thời không cửa hiện lên, mỗi người đi vào.

Sài Sơ Hi bốn phía quan sát, chỉ thấy nơi này là Thông Thiên các sĩ tử sửa sang lại thiên địa đại đạo địa phương, đem đủ loại đại đạo phân loại, lấy phù văn tới cơ cấu, diễn hóa đạo trường, đạo tắc.

Ba ngàn đại đạo, toàn bộ xuất hiện!

Còn có không ít sĩ tử đang tại những này Tiên đạo ở giữa bay tới bay lui, kiểm tra đủ loại đại đạo phải chăng còn có thiếu sót.

Còn có một chút sĩ tử đang dùng một loại kỳ diệu nguyên khí, diễn hóa thành đủ loại bảo vật hình thái, bao quát những bảo vật này bên trong cấu tạo.

Sài Sơ Hi thậm chí nhìn thấy to lớn Tiên đạo thần binh, đã ầm ầm sóng dậy Tiên thành, cấu tạo cực kỳ tinh tế tinh xảo!

Loại trừ những này khổng lồ Tiên đạo thần binh bên ngoài, còn có đủ loại cựu thần pháp bảo, cùng với rực rỡ muôn màu bảo vật.

Nàng đi lại ở trong đó, ngẩng đầu ngơ ngác nhìn một màn này, còn có rất nhiều sĩ tử đang lấy cái loại này kỳ diệu nguyên khí tới diễn hóa đủ loại đạo pháp thần thông hình thái, đem thần thông dừng lại, bày ra thần thông ảo diệu.

Thậm chí còn có ba ngàn sáu trăm Thần Ma, cũng bị biến hóa ra, yên tĩnh trôi lơ lửng ở mảnh này không gian kỳ dị bên trong!

Trừ cái đó ra, còn có Tiên đạo phù văn cùng cựu thần phù văn chuyển đổi, Tiên đạo phù văn cùng Hỗn Độn phù văn chuyển đổi, cùng với một chút Tiên đạo chí bảo hình thái cơ cấu!

"Nơi này là lấy Thái Tố chi khí biến thành vạn tượng thời không, dùng để ghi chép Nguyên Sóc tân học thành quả."

Tô Vân nội tâm phía trước dẫn đường, hướng Sài Sơ Hi nội tâm nói: "Thái Tố chi khí dùng để ghi chép đủ loại Tiên đạo, có thể để cho Tiên đạo đi đến thập toàn thập mỹ tình trạng. Thông Thiên các cũng là ở đây mượn Thái Tố chi khí đối mới Lôi Trì tiến hành thôi diễn. Phía trước chính là Thái Tố chi khí diễn biến mới Lôi Trì."

Sài Sơ Hi nhìn ra thay đổi sắc mặt, ngẩng đầu nhìn từng sợi từng đạo nổi bồng bềnh giữa không trung đạo tắc, nhìn những cái kia bay tới bay lui sĩ tử, nàng biết Thông Thiên các đây là tại vì tương lai thất bại làm chuẩn bị.

Nếu như tương lai thua trận, Nguyên Sóc văn minh thành quả bởi vì tại vạn tượng thời không bên trong có thể bảo toàn,

liền còn có cơ hội đông sơn tái khởi.

Sài Sơ Hi từng nghe qua Tô Vân giảng Thông Thiên các, biết cái này thần bí tổ chức đem tất cả thông minh hơn người sĩ tử tụ tập lại, tập hợp các ngành các nghề tất cả mọi người trí tuệ, thăm dò vũ trụ đại đạo bí ẩn, đánh chiếm từng cái nan đề.

Thông Thiên các cũng tương tự có giữ lại văn minh hạt giống chức trách.

Trải qua thời gian dài, Tô Vân đối Nguyên Sóc tình cảm một mực để Sài Sơ Hi không quá lý giải, mà bây giờ nhìn thấy vạn tượng thời không, nàng rốt cuộc hiểu rõ Tô Vân kiên trì.

Nguyên Sóc dạng này văn minh thoát khỏi mẫu thể văn minh Thiên Phủ tất cả tai hại, lấy một loại tân sinh tư thế phát triển mạnh mẽ, cho thấy lúc trước sáu cái Tiên giới văn minh không có sinh lực cùng sức sáng tạo!

Dạng này văn minh, sẽ sáng tạo ra một cái tốt hơn Tiên giới!

Phía trước, đang có sĩ tử xoay quanh tại Thái Tố chi khí biến thành mới Lôi Trì bên cạnh, nghiên cứu đến cùng là nơi nào ra chỗ sơ suất. Vạn tượng thời không bên trong mới Lôi Trì chỉ là Thái Tố chi khí mô phỏng Lôi Trì, bọn họ trên thực tế là tại luyện chế mới Lôi Trì quá trình bên trong phát hiện sai lầm, bởi vậy tại vạn tượng thời không bên trong tiến hành thí nghiệm cải tiến.

Ở đây, bọn họ có thể dùng Thái Tố chi khí mô phỏng đủ loại hình thái mới Lôi Trì, tìm tới trong đó sai lầm.

Tô Vân cùng Sài Sơ Hi nội tâm đi ra phía trước, Sài Sơ Hi quan sát một phen, bất thình lình nói: “Các ngươi lý giải cựu thần phù văn bên trong thuần dương phù văn cùng kiếp vận phù văn, có thật nhiều là sai lầm. Ta tới đi.”

Tô Sài hai người nội tâm tuy là thân ở vạn tượng thời không bên trong, thân thể của bọn hắn vẫn còn tại hướng đi Cam Tuyền uyển.

Cam Tuyền uyển bên ngoài, Ngọc thái tử vội vàng đi tới, nói nhỏ: "Chúa công, tới một vị khách."

Tô Vân nói: "Đúng Thiên Hậu vẫn là Đế Quân sứ giả?"

"Đều không phải là. Là một vị người lạ, tự xưng thái tử." Ngọc thái tử nói.

Tô Vân giật mình trong lòng, ngẩng đầu nhìn về phía Cam Tuyền uyển, bên trong điện trước thềm đá, vị kia trẻ tuổi thái tử đứng ở nơi đó, lẳng lặng hướng hắn nhìn tới.

Tô Vân khẽ mỉm cười, cất bước đi ra phía trước, mười bậc mà lên, thanh âm không lớn, nhưng lại dày nặng vô cùng: "Thần Đế, ngươi ta ở giữa cách xa nhau chẳng qua mấy trượng, năm đó cái này mấy trượng ở giữa, Tà Đế liền đứng tại vị trí của ta."

Hắn đón thái tử ánh mắt, đi tới thái tử trước người, sắc mặt bình tĩnh nói: "Mấy hơi về sau, ta để hắn biết khó mà lui, không còn dám tới phạm. Bà mẹ nó, là ngươi đỉnh đầu treo cao bốn mươi chín đạo kiếm khí lạc ấn. Ngươi tới gặp ta, không sợ chết ư?"

Thái tử sau lưng, Kinh Thu Diệp hầu như xù lông, liền muốn khiển trách Tô Vân, thái tử đưa tay ngừng lại hắn, lắc đầu nói: "Thiên Quân, Tô Thánh Hoàng ở đây lấy bốn mươi tám thanh tiên kiếm bố trí xuống kiếm trận, đối đầu Tà Đế, bản thân làm kiếm vào trận, giết vào Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân, thẳng hướng tương lai. Tà Đế bị thương, không thể không biết khó mà lui. Trong lúc nhất thời, Tô Thánh Hoàng uy chấn thiên hạ. Lúc ấy ngươi tại Thái Cổ cấm khu, không biết việc này cũng là bình thường."

Kinh Thu Diệp rùng mình, đối Tô Vân có chút kính sợ, thầm nghĩ: "Ta tại Thái Cổ cấm khu đuổi giết hắn không biết bao nhiêu ngàn vạn dặm, hết lần này tới lần khác suýt nữa xử lý hắn, ta thật lợi hại… Nếu là lúc trước ta thêm ít sức mạnh xử lý hắn, ta chẳng phải là cũng uy chấn thiên hạ?"

Trong lòng của hắn tiếc hận không thôi.

Thái tử nói: "Ta là xâm nhập Đế đình, vì chính là biểu hiện thành ý."

Ánh mắt của hắn chân thành, nói: "Tô Thánh Hoàng giang sơn hiện nay thoạt nhìn cực kỳ củng cố, nhưng thực ra bấp bênh nguy hiểm. Tiên đình bên trong cường giả nhiều vô số kể, mấy năm này chậm chạp không động các hạ, là bởi vì tiên đình thận trọng từng bước, từng cái từng bước xâm chiếm chiếm đoạt bốn phía động thiên, gạt bỏ các hạ cánh chim. Các hạ chỗ dựa vào, đơn giản Tiên Hậu Tử Vi Trường Sinh mà thôi. Ba vị này Đế Quân, đều có gia sản chia ra tại Nam Cực Bắc Cực cùng Câu Trần, bản thân khó đảm bảo. Nếu như tiên đình vây mà không công, ba vị Đế Quân liền sẽ bị kiềm chế, không dám rời nhà. Mà tiên đình tụ tập cường binh, đánh tan từng cái , liền hình thành đối Đế đình vây quét chi thế."

Tô Vân cũng biết hắn nói là tình hình thực tế, cười nói: "Đế Phong triều đình nhìn như mạnh mẽ củng cố, thực ra miệng cọp gan thỏ, không đỡ nổi một đòn. Tiên đình mục nát, tro tàn rậm rạp, cường giả tuy nhiều, nhưng Đế Phong chỉ chăm sóc cường quyền thế phiệt, mà coi nhẹ có tài người, mặc cho tiên đình cường giả nhiều vô số kể, có thể vì hắn sử dụng lại có mấy người? Nhưng ta khác biệt."

Hắn khẽ mỉm cười, nói: "Đế Phong dùng người không khách quan, chăm sóc cường quyền thế phiệt, ta chọn đúng người, chỉ dùng người mình biết. Ta làm Thánh Hoàng chi đạo, xem chúng sinh bình đẳng, bất luận thứ sáu Tiên giới vẫn

là thứ bảy Tiên giới, đều là con dân. Tiên đình cường giả, không thể vì hắn sử dụng, liền sẽ thuận theo đại thế, đầu nhập vào tại ta."

Thái tử bật cười, nói: "Ngươi cùng Đế Tuyệt có gì khác biệt? Nếu như ngươi là Đế Tuyệt, còn thì thôi, đáng tiếc ngươi không phải. Đế Tuyệt có đối kháng Đế Phong thực lực, vung cánh tay hô lên, tất có hưởng ứng. Ngươi ngàn cân treo sợi tóc, chẳng biết lúc nào liền sẽ chém đầu, hễ có chút nhãn lực, cũng sẽ không đến đây tìm nơi nương tựa."

Tô Vân không để ý lắm, không có chút nào bị hắn vạch khuyết điểm mà tức giận ý tứ, cười nói: "Như vậy thái tử vì sao mà tới?"

Thái tử nghiêm mặt nói: "Thứ sáu Tiên giới Tiên đạo đã mục nát đổ nát, nơi đó đệ nhất phúc địa cũng bị tro tàn chôn giấu, không có thể dùng. Ta sinh tự phúc địa bên trong, vừa xuất thế liền bị Đế Tuyệt phong ấn trấn áp, hiện nay vẫn là còn nhỏ. Ta nếu muốn trưởng thành, đem lợi dụng thứ bảy Tiên giới đệ nhất phúc địa bên trong sở sinh tiên khí. Đây là Đế Phong không cho được ta đồ vật, nhưng Tô Thánh Hoàng có thể cho. Cho nên ta tới gặp Tô Thánh Hoàng."

Tô Vân khẽ nhíu mày, thứ bảy Tiên giới đệ nhất phúc địa, không phải là Hậu đình bên trong chiếc kia giếng?

Chẳng qua chiếc kia giếng bị Thiên Hậu chiếm cứ, trong giếng sở sinh Tiên Thiên Nhất Khí tại Tô Vân nhìn tới cấp bậc khá thấp, nhưng lại có thể rất tốt áp chế tro tàn bệnh. Hậu đình cung nữ nương nương rất nhiều đều dựa vào trong giếng Tiên Thiên Nhất Khí kéo dài tính mạng.

Thái tử nói: "Chỉ cần Tô Thánh Hoàng chịu đem cái kia phúc địa cho ta, ta liền ai cũng không giúp, không giúp Đế Phong, cũng không giúp các hạ."

Tô Vân liếc nhìn hắn một cái, biết hắn ra giá mục đích là đợi chờ mình mặc cả.

Bình thường mặc cả, nhất định là giao ra đệ nhất phúc địa, thái tử giúp mình đối kháng Đế Phong!

Như vậy, Tô Vân liền không có bất kỳ cái gì đàm phán ưu thế đáng nói.

"Đế đình đệ nhất phúc địa tại Thiên Hậu tay, lấy ta mặt mũi, cũng có thể lấy được chỗ này phúc địa."

Tô Vân khẽ mỉm cười, nói: "Toà này phúc địa, tên là Tiên Thiên phúc địa, đúng hay không? Ta nghe Hậu đình nương nương đã nói như vậy."

Thái tử cười nói: "Đúng tên là Tiên Thiên phúc địa."

Tô Vân nói: "Nói như vậy, Thần Đế từ trong giếng ra đời. Chiếc kia giếng, là thứ bảy Tiên giới cuống rốn, Thần Đế liền tương đương với Tiên giới chi tử, Tiên giới là Đế Hỗn Độn Linh giới bí cảnh, bởi vậy Thần Đế có thể tính là Đế Hỗn Độn chi tử."

Thái tử mặt mang tươi cười.

"Nhưng mà Đế Hỗn Độn có hai đứa con trai. Thần Đế ra đời tự Tiên Thiên phúc địa bên trong, như vậy Ma Đế sinh ra ở cái gì phúc địa bên trong?"

Tô Vân nói đến đây, ngừng lại một chút, cẩn thận quan sát thái tử biểu lộ, cứ việc thái tử biểu lộ không có biến hóa chút nào, hắn lại tràn đầy lòng tin, thản nhiên nói: "Ma Đế không thể so Thần Đế kém, hắn tự nhiên cũng hẳn là sinh ra ở đệ nhất phúc địa bên trong. Nhưng mà đệ nhất phúc địa đã sinh Thần Đế, làm sao sẽ lại sinh Ma Đế? Phúc địa bên trong sinh ra Thần Chỉ, ẩn chứa phúc địa bên trong Tiên đạo. Đệ nhất phúc địa nếu như sinh ra Thần Đế Ma Đế hai tôn Thần Chỉ,

như vậy chẳng phải là nói Thần Đế cùng Ma Đế Tiên đạo đồng dạng?"

Thái tử như trước mặt không đổi sắc: "Từ xưa Thần Ma bất lưỡng lập, câu nói này từ đệ nhất Tiên giới lúc liền bắt đầu lưu truyền. Thần cùng Ma tự nhiên đối lập, không hợp nhau, lẫn nhau căm thù, Thần Đế cùng Ma Đế làm sao có thể là giống nhau Tiên đạo? Làm sao có thể sinh ra ở cùng một cái phúc địa bên trong?"

Thiên Quân Kinh Thu Diệp cười lạnh nói: "Thánh Hoàng, dùng đầu ngón chân nghĩ, ngươi cũng nên suy nghĩ ra cái vấn đề này!"

Tô Vân nói: "Bởi vậy, Ma Đế nên sinh ra ở một cái khác đệ nhất phúc địa bên trong."

Kinh Thu Diệp cười lạnh nói: "Phí lời!"

Tô Vân thở dài, buồn bã nói: "Nếu không phải ta tu luyện Tiên Thiên tử khí, ta liền thật bị Thần Đế lừa bịp đi qua."

Hắn bản thân Tiên Thiên Nhất Khí xông ra, trong tử khí các trạm một tôn Thần Chỉ, lẫn nhau là đối xứng, lẫn nhau là tương phản.

"Nhất khí hóa đạo phân hai đầu, cái này hai đầu, đều là cực đoan. Một mặt vì thần đạo, chính là thần đạo chí tôn, một mặt vì ma đạo, chính là ma đạo chí tôn."

Tô Vân không nhanh không chậm nói: "Bởi vậy, Thần Ma nhị đế, đều là ra đời tự Tiên giới cuống rốn bên trong."

Thái tử sắc mặt cuối cùng thay đổi.

Kinh Thu Diệp nhìn thấy sắc mặt của hắn thay đổi, cũng không nhịn được sắc mặt đại biến, hắn thế mới biết, dùng đầu ngón chân nghĩ, thật nghĩ mãi mà không rõ vấn đề này!

Tô Vân lộ ra tươi cười, nói: “Ta có thể cùng Thần Đế bàn điều kiện, đem Tiên Thiên phúc địa bên trong sở sinh Tiên Thiên Nhất Khí cho ngươi dùng. Ngươi giúp ta đối kháng Đế Phong.”

Thái tử sắc mặt trầm xuống: “Bằng không?”

“Bằng không ta liền đem Tiên Thiên phúc địa, bán cho Ma Đế.”

Tô Vân mặt mang nụ cười hiền hòa, nói khẽ: “Đế Phong mời ngươi xuống núi, sẽ không nặng bên này nhẹ bên kia, khẳng định cũng sẽ mời Ma Đế xuống núi. Hắn đối chỗ này Tiên Thiên phúc địa, nhất định cũng nhớ mãi không quên.”

(tấu chương xong)

Chương 775 : Thánh Hoàng cùng phong thái

Chương 774: Thánh Hoàng cùng phong thái

Bên trong điện phía trước, Tô Vân cùng thái tử đứng đối mặt nhau, khoảng cách gần như thế, đối thái tử tới nói, giết Tô Vân dễ như trở bàn tay, nhưng mà hắn cũng không dám có hành động.

Bởi vì tại đây cái khoảng cách, Tô Vân giết hắn cũng dễ như trở bàn tay.

Đỉnh đầu bọn họ treo cao Thái Cổ đệ nhất kiếm trận, uy lực ngập trời, bên trên có thể phạt tiên đình, giết vào thứ sáu Tiên giới, bên dưới có thể trấn Đế đình, đánh tan.

Tô Vân cùng thái tử đều không có sát ý, cũng tận lượng không phóng thích bất kỳ sát ý, miễn cho kích động đến đối phương.

"Tô Thánh Hoàng cũng không bài xích ta thần tộc?" Thái tử bất thình lình hỏi.

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị: "Huynh trưởng ta Ứng Long, nguyên lão Bạch Trạch, đều là trong triều đảm nhiệm chức vị quan trọng."

Thái tử dừng phút chốc, nói: "Cho ta suy nghĩ một đoạn thời gian."

Tô Vân cười nói: "Như vậy Thần Đế trước tiên ở ta chỗ này ở lại, từ từ suy nghĩ."

Thái tử cảm ơn, hạ thấp người nói: "Làm phiền."

Tô Vân sai người mang theo thái tử, Kinh Thu Diệp đám người đi xuống, tại Đế đô an bài bọn họ chỗ ở, Ngọc thái tử trước mắt, dò hỏi: "Thần Đế lẻn vào Đế đình, xuất quỷ nhập thần, ngay cả đệ nhất kiếm trận cũng không phòng được hắn. Có hay không muốn đối bọn họ chặt chẽ giám sát?"

Tô Vân lắc đầu, nói: "Không cần. Ta lưu hắn lại, để hắn ở tại Đế đô, chính là muốn hắn nhìn xem ta khí tượng."

Ngọc thái tử không hiểu.

Tô Vân cười nói: "Ta cái này triều chính bên trong, không chỉ có trọng dụng thứ sáu Tiên giới quy hàng người, như Nguyệt Chiếu Tuyền, Lê Thương Tuyết, Tang Thiên Quân, cũng có thứ năm Tiên giới Ngọc thái tử. Hơn nữa, ta đối thần tộc ma tộc, cũng là đối xử như nhau, người tận hắn dùng, thần tận hắn dùng, ma tận hắn dùng. Hắn ở tại Đế đô, sẽ thấy ta dung người dùng người độ lượng, so Đế Phong làm sao."

Ngọc thái tử suy nghĩ một chút, lúc này mới nghĩ, Tô Vân mặc dù không có bên ngoài xưng Đế, nhưng dưới tay có một bộ đầy đủ triều đình thành viên tổ chức, công nông sĩ thương nghiệp, phụ trách Đế đình, Nguyên Sóc các nơi đủ loại sự việc cần giải quyết.

Hơn nữa những người này thật là đến từ mỗi bên tộc, nhân tộc tuy là ở trong đó chiếm cứ cao vị, nhưng mặt khác mỗi bên tộc cũng có thể cùng nhân tộc địa vị ngang nhau!

Càng thêm quan trọng chính là, tất cả thân ở cái này triều đình hệ thống bên trong người, thế mà đều không có cảm thấy có gì không ổn, thậm chí không có cảm giác được có bất kỳ dị thường!

"Ta không cần ở trước mặt hắn biểu hiện mình làm tốt bao nhiêu, ta chỉ cần để hắn nhìn thấy, ta so Đế Phong tốt nhiều lắm, vậy thì đầy đủ." Tô Vân cười nói.

Thái tử cùng Kinh Thu Diệp vào ở Tô Vân an bài nơi ở, hai người lại không có lưu tại nơi ở bên trong, mà là tại Đế Đô thành bên trong tùy ý đi lại. Đế Đô thành rất là náo nhiệt, đây là một tòa lập thể đại đô thị, tràn đầy tiên pháp sức tưởng tượng.

Lầu các cao vút trong mây, thậm chí có lầu vũ chính là nổi bồng bềnh giữa không trung, cổ điển mà ưu nhã, từng đạo hành lang cầu dài qua lại cái thành phố này trên không.

Đủ loại dị thú đi lại tại cầu dài phía trên, tiếp đó tại cầu gãy trước dừng lại. Một đạo khác cầu nối sẽ mang theo người đi đường và dị thú lướt ngang, từ một con đường khác dời đến, cùng cầu gãy nối tiếp, người đi đường và dị thú đồng hành, song song tiến hành.

Đế đô bên trong có một cái to lớn pháp bảo, Trần Mạc Thiên Không, với tư cách khống chế thành thị giao thông hạch tâm, cái này Trần Mạc Thiên Không so năm đó Lâu Ban Đại Thánh linh binh cấu tạo còn muốn to lớn phức tạp, như là một cái Thiên Cầu, chính là Thông Thiên các mới luyện chế tiên khí.

Mỗi một tòa mới xây Tiên thành đều do Trần Mạc Thiên Không khống chế, do hơn mười vị tu luyện tới Thiên Tượng Chinh Thánh cảnh giới linh sĩ trôi lơ lửng ở hình cầu hình thái Trần Mạc Thiên Không bên trong, khống chế khác biệt khu phố vận chuyển, thậm chí lầu vũ biến hóa, sông ngòi hướng đi.

Trần Mạc Thiên Không trung tâm thì là một vị tiên nhân tọa trấn, từ thành thị phía dưới phúc địa bên trong thu thập tiên khí, cung ứng Trần Mạc Thiên Không, để thành thị vận chuyển đâu vào đấy.

Thậm chí, bộ này tinh vi vô cùng hệ thống đã có thể khống chế Tiên thành thay cũ đổi mới, tinh luyện đủ loại sinh hoạt phế khí vật, đưa đến ngoài thành đốc tạo xưởng bên trong!

Thái tử cùng Kinh Thu Diệp một đường nhìn lại, bọn họ lúc đến vội vàng, có chuyện trong lòng, chưa kịp tinh tế kiểm tra tòa thành thị này, đợi nhìn thật kỹ, mới phát giác được tòa tiên thành này không thể coi thường.

Thái tử quan sát cực kỳ cẩn thận, dù là hắn là cao cấp nhất Thần Ma, tùy ý phi hành, cũng dùng mấy ngày thời gian mới đưa tòa tiên thành này nhìn một lần.

Đặc biệt là Đế đô bên trong những cái kia học cung học viện, càng thêm thu hút chú ý của hắn, hắn thậm chí tự thân đi vào trong lớp học, nghe mấy khóa.

Trên đài giảng bài người là Tây Sơn tán nhân, đối với hắn rất là đề phòng, đề phòng dị thường, hiển nhiên nhận ra thái tử thân phận.

Tây Sơn tán nhân tại trên lớp học hiển lộ ra bản thân to lớn vô biên nội tâm, tựa như Thái Cổ Chân Thần, thân quấn Song Hà, khiếp sợ toàn bộ Đế đô, ý đồ lấy thực lực bản thân áp chế thái tử dị động.

Cũng may thái tử đối với hắn không hứng thú lắm, không có ra tay.

Việc này chỉ là nhạc đệm.

Thái tử đem Đế đô du lịch một lần, lại đi tới Động Đình, Thương Ngô, Bành Lãi, Chấn Trạch, Hồng Trạch, Lăng Cơ mấy người Tiên thành, những này Tiên thành càng làm cho hắn lấy làm kinh hãi.

Lăng Cơ Tiên thành các vùng, cũng là như Đế đình đồng dạng cấu tạo, do Trần Mạc Thiên Không khống chế, chỉ là Tiên thành hình thái đã hoán đổi đến chiến đấu hoặc là phòng ngự hình thái!

Đế đình Tiên thành có mấy loại hình thái, Đế đình biểu hiện ra chính là sinh hoạt hình thái, mọi người ở trong đó an

cư lạc nghiệp, trăm nghề chấn hưng. Lăng Cơ mấy người Tiên thành thì là hình thái chiến đấu, trong đó cư dân đã rất ít, chỉ lưu lại lấy thông thường cung cấp. Lầu vũ khu phố thậm chí hành lang phi kiều, đều hoán đổi đến Tiên đạo linh binh hình thái!

Từng tòa lầu vũ kiến trúc trường hà, bất cứ lúc nào liền có thể bay lên, cầu vồng không tưởng, lâu thuyền xuyên qua, rất nhiều tiên nhân trấn thủ trên đó.

Thái tử đi tới Chấn Trạch Tiên thành lúc, trong thành quân phòng thủ đang tại thôi thúc Tiên thành, để Tiên thành hình thái không ngừng diễn biến!

Thái tử nhìn thấy Chấn Trạch mấy người cựu thần, hơi giật mình, đợi nhìn khắp Đế đình mười hai toà giúp nhau canh gác Tiên thành, thái tử thở dài, lẩm bẩm nói: "Đế Thúc…"

Kinh Thu Diệp trong lòng giật mình, vội vàng bốn phía nhìn tới: "Đế Thúc ở nơi nào?"

Thái tử lắc đầu nói: "Đế Thúc không ở nơi này, chỉ là ta nhìn thấy Tô Thánh Hoàng hành động, nhớ tới Đế Thúc. Thiết Côn Lôn cùng Đế Tuyệt thầy trò hai người, kinh tài tuyệt diễm, đặc biệt là Đế Tuyệt, dùng kế ly gián Đế Thúc Đế Hốt, tru Đế Thúc, đuổi Đế Hốt, cuối cùng thành tựu địa vị, tiếp đó nhân tộc chính thống, trấn áp cựu thần, tàn sát Thần Ma hai tộc. Một thân võ công, thiên hạ vô song. Nhưng Đế Tuyệt là so ra kém Đế Thúc."

Kinh Thu Diệp thở phào nhẹ nhõm, đuổi theo bước chân của hắn, nói: "Đế Thúc tuy là mệnh danh có thiên hạ vô song trí tuệ, nhưng ở ta nhìn tới hữu danh vô thực. Nếu là thật sự có đệ nhất thiên hạ trí tuệ, làm sao lại bị Đế Tuyệt Đế Hốt ám toán?"

Thái tử nói: "Trí tuệ cùng quyền mưu, không phải một chuyện, không thể nói nhập làm một. Đế Thúc lúc còn sống, mỗi bên tộc thống nhất, Thần Ma Nhân tam tộc tụ tập tại Đế Thúc thống trị phía dưới, đều là hắn sử dụng. Đế Thúc sẽ không nặng bên này nhẹ bên kia, sẽ chỉ đối xử như nhau. Từ xưa đến nay, có tư cách phong Đế người, bởi vậy chỉ có Đế Thúc. Hắn phong Nhân Tiên chi Đế, thần tộc chi Đế, ma tộc chi Đế, tam tộc Đế đô bái phục hắn. Đế Tuyệt, nhân tộc Tiên Đế, sao có thể so? Hiện nay, Tô Thánh Hoàng có Đế Thúc dấu hiệu. Thậm chí, so Đế Thúc làm còn tốt hơn."

Kinh Thu Diệp ngơ ngác, muốn phản bác, nhưng mà nghĩ đến Tô Vân quản lý Đế đình, mỗi bên tộc hỗn hợp đồng lưu, thậm chí ngay cả bọn họ yêu tộc cũng ở nơi đây đảm nhiệm chức vị quan trọng!

Vừa rồi hắn liền thấy được Tang Thiên Quân, yêu tộc cường giả đỉnh cao!

"Tô Thánh Hoàng độ lượng, so Đế Tuyệt Đế Thúc mạnh hơn."

Thái tử trong lòng xúc động mãi thôi, nói: "Hắn khuyết điểm duy nhất, chính là Đế đình không có phát triển thời gian. Đế Phong sẽ không cho hắn thời gian này. Nếu như cho hắn trăm năm, Đế Thúc chỉ có xưng thần con đường này có thể đi."

Hắn trở nên trầm mặc, một mực không nói gì.

Kinh Thu Diệp do dự mãi, vẫn là không có mở lời hỏi.

Qua rất lâu, thái tử cuối cùng lần nữa lên đường, hắn đi tới Đế đình Tây Cương biên ải, Thương Ngô Tiên thành, nơi này là Hậu Thổ động thiên tiến quân Đế đình cửa thứ nhất, tụ tập Đế đình rất nhiều cao thủ.

Mà tại Thương Ngô Tiên thành đối diện, Hậu Thổ động thiên đại quân đã vượt qua Đế đình Tây Cương thiếu phụ động thiên, đóng quân không cầm quyền, ngay tại chỗ kiến tạo từng tòa Tiên đạo đại doanh, tiên binh tiên tướng càng ngày càng nhiều.

Bởi vậy Thương Ngô Tiên thành áp dụng chính là thủ thế, cả tòa Tiên thành hóa thành phòng ngự trận thế, thành trong thành, trận trong trận, phòng ngự nghiêm ngặt.

Chẳng qua muốn phá Thương Ngô Tiên thành, trước phá Thái Cổ đệ nhất kiếm trận, Hậu Thổ động thiên đại quân sở dĩ chậm chạp không động, chính là bởi vì bộ kiếm trận này chưa hề bị phá, không người dám to gan tiến quân.

Thái tử tìm đến Ứng Long, Ứng Long nhìn thấy hắn, trong lòng giật mình, vội vàng hóa thành thiếu niên áo vàng, khom người đứng hầu, không dám nói nhiều. Hắn mặc dù không có gặp qua thái tử, nhưng lại có khả năng cảm nhận được cái loại này đến từ đạo uy áp!

Thái tử nói: "Ngươi có bằng lòng hay không bái ta làm nghĩa phụ?"

Ứng Long hai con ngươi rưng rưng, run giọng nói: "Ta nguyện ý, cha nuôi ở trên…"

"Chờ một chút!" Thái tử suy nghĩ một chút , đạo, "Ngươi ta vẫn là kết bái làm huynh đệ đi."

Ứng Long ngẩn ngơ, không biết mình bỗng dưng tăng một cái vai vế là duyên cớ nào. Hắn lại không biết thái tử cũng có bản thân suy nghĩ, dù sao Ứng Long là Tô Vân huynh trưởng, thái tử nếu là nhận Ứng Long vì con nuôi, chẳng phải là cao Tô Vân một cái vai vế?

Chính là xuất phát từ cái này suy nghĩ, thái tử lúc này mới đổi giọng cùng Ứng Long kết bái huynh đệ.

Ứng Long rất vui mừng, cùng thái tử kết bái, nói: "Từ nay về sau, ngươi gọi ta huynh đệ, ta gọi ngươi cha nuôi… Phi phi, ta gọi ngươi huynh trưởng. Huynh trưởng họ gì? Đúng rồi, ta còn có một cái huynh đệ, tên là Tô Vân, chính là chỗ này Thánh Hoàng. Hắn còn có một cái kết bái huynh đệ, chính là Minh đô Đại Đế, chúng ta đều không phải là người ngoài…"

Thái tử sắc mặt đại biến, có chút chần chờ, không biết phải chăng là có thể nuốt lời.

Minh đô Đại Đế tên tuổi, cũng không tốt như vậy. Hắn với tư cách thần tộc Đại Đế, đương nhiên là trân trọng danh dự, nếu là cùng Minh đô kết bái sự tình truyền đi, đối với hắn danh tiếng có hại!

Lúc này, một cái bộ dáng rất giống Đế Tuyệt người trẻ tuổi đi tới, thái tử khóe mắt nhảy lên, người này bộ dáng chính là lúc tuổi còn trẻ Đế Tuyệt!

Người tuổi trẻ kia lại không quen biết hắn, trong tay cầm một cái bị phong ấn bình, hướng Ứng Long nói: "Tô Thánh Hoàng cho ta một kiện pháp bảo, nói là Đạo Hồn dịch, có thể dùng tới lại địch. Nếu như khai chiến, liền có thể thử một lần."

Ứng Long hâm mộ phi thường, nói: "Đế tâm, hắn cho ra bảo bối, nhất định không thể coi thường! Hắn hiện tại cho người đồ vật, đều vô cùng lợi hại! Nhanh lấy ra để cho ta nhìn xem!"

Đế tâm lắc đầu nói: "Thánh Hoàng nói, trừ ta ra, không thể cho người ngoài nhìn, bằng không liền sẽ có đại họa."

Đang nói, bất thình lình bên ngoài truyền đến đô đô tiếng kèn, to rõ cực kỳ, thổi đến nhân tâm phiền ý loạn. Ứng Long, Đế tâm mấy người trong thành thủ tướng vội vàng đi lên chỗ cao nhìn lại, thái tử cùng Kinh Thu Diệp cũng leo lên cổng lầu, chỉ thấy đối diện Tiên thành trận doanh bên trong, từng

mặt Tiên đạo thần binh bay lên không, kèm theo vô số Tiên đạo thần thông, chính hướng bên này bay tới.

Đến hàng vạn mà tính Tiên đạo thần thông, như là che khuất bầu trời mây, nối liền cùng nhau, mỗi một đạo Tiên đạo thần thông phạm vi bao phủ không lớn, chỉ có vài mẫu phạm vi, nhưng mà đến hàng vạn mà tính, phạm vi bao phủ liền khó có thể tưởng tượng!

Nhưng mà những này thần thông chỉ vì che chở phía sau tiên binh.

Thần thông mục đích vì xung kích đệ nhất kiếm trận đồ, phía sau Tiên đạo thần binh liền có thể nhân cơ hội tiến quân thần tốc, tiến đánh Thương Ngô Tiên thành!

Đây chỉ là đợt thứ nhất thử nghiệm!

Thái tử thấp giọng nói: "Kinh Thiên Quân, khả năng này là chúng ta gia nhập Tô Thánh Hoàng trận doanh trận chiến đầu tiên. Ngươi tới ra tay, đẩy lùi quân địch thăm dò, trước lập xuống một cái công lao với tư cách tiến thân vốn liếng."

Kinh Thu Diệp trong đầu ngơ ngơ ngác ngác, gật đầu tán thành, thầm nghĩ: "Phát sinh chuyện gì chuyện? Ta không phải vâng mệnh theo đuổi giết Tô Thánh Hoàng sao? Trong thời gian này phát sinh chuyện gì chuyện? Ta làm sao liền cần phải đến tại Tô Thánh Hoàng phía trước lập xuống công lao…"

Ứng Long nhìn về phía Đế tâm trong tay bình, ngứa ngáy trong lòng, nói: "Ngươi trong cái chai này bảo vật, sao không thử một lần?"

Đế tâm chần chừ một chút, mở ra bình, nói: "Thánh Hoàng chỉ nói hướng bên trong nhìn một chút là được, ta xem một chút bên trong có cái gì…"

Hắn thấy được hai mắt của mình.

Trong bình, có ánh mắt của hắn cũng đang nhìn hắn.

Đế tâm buồn bực, bất thình lình liền thấy trong bình phát ra phốc phốc phốc âm thanh, cái này đến cái khác Đế tâm từ trong bình nhảy ra, trong nháy mắt, Thương Ngô Tiên thành trên cổng thành, đâu đâu cũng có Đế tâm.

Những cái kia Đế tâm mặt không hề cảm xúc, đứng ở nơi đó, không nhúc nhích.

Thái tử ngẩn ngơ, cau mày nói: "Kinh Thiên Quân, không cần ngươi ra tay rồi, công lao này, ngươi cướp không đi."

Tiếng nói của hắn vừa ra, ngàn vạn Đế tâm từ trong thành bay ra, thẳng bay ra đệ nhất kiếm trận phạm vi bao phủ, nghênh tiếp Hậu Thổ động thiên đợt thứ nhất thăm dò!

Chương 776 : Yêu phụ Ngô Đồng

Chương 775: Yêu phụ Ngô Đồng

Đế tâm thực lực đến cùng làm sao? Vấn đề này rất nhiều người đều muốn biết, nhưng mà ai cũng không có cách nào biết.

Bởi vì Đế tâm rất ít cùng người giao thủ.

Hắn khi nhìn đến ngươi ngắn như vậy phút chốc, cũng đã đánh giá ra thực lực của ngươi, tiếp đó sẽ nho nhã lễ độ nói cho ngươi, ngươi không phải là đối thủ của ta hoặc là ta không phải là đối thủ của ngươi, có rất ít ngoại lệ.

Phán đoán của hắn cực kỳ tinh chuẩn, bởi vậy rất ít cùng người xung đột, hơn nữa thiện chí giúp người, để cho người ta cảm thấy hướng hắn ra tay ra vẻ mình rất không có lễ phép, là một loại rất nhàm chán hành vi.

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên, liền đã từng ý đồ hướng hắn ra tay, nhìn xem Tô Vân cực kỳ tôn sùng người có bản lãnh gì, nhưng mà hai người đều không thể ra tay.

Bọn họ cảm thấy mình nếu như ra tay, có thể sẽ ảnh hưởng cùng Đế tâm hữu nghị. Tuy là cũng không có cái gì hữu nghị, nhưng đi tới địch vui sướng phía trước, ngươi có thể cảm nhận được đến từ bằng hữu hữu nghị.

Đế tâm chính là người như vậy, hắn xuất thủ số lần quá ít, nhưng Đế đình bên trong vẫn là có người cho là Tô Vân cũng không phải là Đế đình nhân vật mạnh nhất, Đế tâm mới là!

Hắn tâm tư thuần túy , bất kỳ cái gì thần thông, hầu như nhìn một lần liền có thể học được, thậm chí thấy rõ thần thông bản chất, thi triển đến càng thêm tinh diệu tinh xảo.

Hắn dạy học còn cực kỳ kiên nhẫn, dù là Tô Vân không cho hắn tiền lương, hắn vẫn là tại từng cái trong học cung dạy học, bọn họ ở dưới học sinh rất nhiều đều đã thân cư cao vị, tại Đế đình nhậm chức!

Dù là những người này tu thành tiên cảnh, nhắc tới Đế tâm, như trước thành khẩn cho là mình không bằng Đế tâm lão sư, biểu thị tại đạo hạnh bên trên, cùng Đế tâm chênh lệch cách xa vạn dặm.

Giờ phút này, Thương Ngô Tiên thành quân phòng thủ, cuối cùng thấy được Đế tâm thực lực.

Ngàn vạn Đế tâm chào đón tự Hậu Thổ động thiên đợt thứ nhất thăm dò, phô thiên cái địa thần thông, liên miên mấy chục vạn mẫu, như là một mảnh cỡ nhỏ Thần Thông hải, nghênh tiếp cái kia ngàn vạn Đế tâm!

Thái tử bất thình lình giật mình trong lòng, thấp giọng nói: "Hắn là Thần Ma? Vẫn là yêu quái?"

"Cái gì?" Ứng Long chỉ lo nhìn ngoài thành chi chiến, không có nghe rõ, lớn tiếng hỏi.

Cái kia tráng lệ vô cùng, như muốn thúc dục thành Thần Thông hải, gần như là trong nháy mắt dập tắt, tất cả thần thông không còn sót lại chút gì!

Trấn thủ tại Thương Ngô Tiên thành bên trên các tướng sĩ, nhìn thấy ngàn vạn cái Đế tâm mỗi người thi triển khác biệt thần thông, mỗi cái Đế tâm đối mặt thần thông khác biệt, thi triển thần thông cũng khác biệt, lại vừa vặn hoàn mỹ khắc chế đối phương!

Hắn phảng phất nhiều một phần khí lực cũng không nguyện ý lãng phí, ngàn vạn cái Đế tâm tinh xảo vô cùng phá giải đợt thứ nhất thần thông thế công, hầu như không có lặp lại chiêu thức thần thông, không có dư thừa thần thông quang mang tiết ra ngoài.

Liền phảng phất đối diện vọt tới Thần Thông hải bất thình lình tại trước mặt bọn hắn ngừng công kích.

Hắn mỗi một loại thần thông hầu như đều là lâm thời khai sáng, ứng biến bị hắn phát huy đến cực hạn, liền xem như Phương Trục Chí, Sư Úy Nhiên dạng này đệ nhất tiên nhân, tại thần thông ứng biến bên trên cũng không có khả năng đi đến hắn cấp độ!

Ngàn vạn Đế tâm lăng không phi hành, ngay sau đó nghênh tiếp bay tới mấy vạn tiên khí.

Đây là từ Hậu Thổ động thiên Tiên thành cùng trong đại doanh bay lên Tiên đạo thần binh, uy lực cực kỳ dũng mãnh, mấy vạn tiên khí uy năng nối liền cùng nhau, tiên uy cái thế!

Hậu Thổ động thiên cường giả như rừng, tại tiên đình bên trong vốn là chính là loại trừ Đế Phong bên ngoài bốn đại thế lực một trong, tướng sĩ thân kinh bách chiến, lại trải qua đoạt Đế chi chiến, tu vi mạnh mẽ.

Lần này đến hàng vạn mà tính tiên nhân tế lên tiên khí, mặc dù chỉ là thăm dò, nhưng tiên khí kết trận, biến hóa liên tục, vậy mà rất nhiều muốn cùng Thái Cổ đệ nhất kiếm trận thử một lần phong mang điệu bộ!

Hậu Thổ động thiên nội tình, có thể thấy được chút ít!

Nhưng sau một khắc, tất cả tiên khí bất thình lình phong mang mất hết, uy năng tiêu hết, bị cái kia ngàn vạn Đế tâm điều khiển, ngược lại thẳng hướng Hậu Thổ động thiên Tiên thành cùng đại doanh!

Khung cảnh này, đừng nói Hậu Thổ động thiên tướng sĩ nghĩ không ra, liền xem như Thương Ngô Tiên thành tướng sĩ cũng không nghĩ ra!

Một cái Đế tâm, còn thì thôi, ngàn vạn Đế tâm, quả thực đánh đâu thắng đó, bay thẳng địch tướng trận doanh, như vào chỗ không người!

Thương Ngô quân phòng thủ tướng lĩnh Phương Trục Chí, Ứng Long đám người, chỉ có thể trợn mắt lên nhìn Đế tâm liên tục đem ba tòa trại địch nhổ tận gốc, phía sau doanh địa nhất thời nổ doanh, sĩ khí sụp đổ tan rã, không biết bao nhiêu tiên nhân chạy tứ phía, hướng Tiên thành bỏ chạy.

Đế tâm ngay cả rút vài tòa trại địch, mang nhổ trại chi thế, tấn công đối phương Tiên thành, bên trong tòa tiên thành sớm có từng tòa to lớn tiên khí bay lên không, đó là gần với chí bảo khổng lồ tiên binh, tỏa ra ngập trời uy năng!

Những này khổng lồ tiên khí, cấu tạo vô cùng phức tạp, có như Thiên môn, có như chuy xe, có giống như là từng cái to lớn viên luân!

Bọn chúng không phải chí bảo, nhưng tản ra uy lực, lại đưa tới Thái Cổ đệ nhất kiếm trận rung động, hiển nhiên đối kiếm trận có uy hiếp lực!

Đây là Hậu Thổ động thiên tiền vốn, là Sư Đế Quân dùng để đối phó Đế đình giở trò, lại không nghĩ rằng, đánh một trận không dùng, liền bị bức ép ra.

Bên trong tòa tiên thành chư tiên đem những này trọng khí tế lên, khổng lồ tiên khí uy năng bộc phát, gần như hủy thiên diệt địa giống như xung kích cuồn cuộn mà đến, hướng ngoài thành một mảnh đen kịt Đế tâm công tới!

Kinh Thiên Quân thấy cảnh này, vội vàng hơi co lại đầu. Lúc trước thái tử để hắn lập một cái công lao, thuận tiện tại Tô

Vân phía trước có đất đặt chân, lấy thiên phú của hắn, một ngụm thôn tính ngàn vạn thần thông, hai cái nuốt vào mấy vạn Tiên đạo thần binh, đủ để lập uy.

Nhưng mà liên tiếp xông qua vài tòa trại địch, nhổ trại công thành, liền không phải hắn có thể làm đến.

Cái kia vài toà tiên trong doanh đều có Thiên Quân tọa trấn, bản lĩnh cùng hắn không phân cao thấp.

Còn công thành, đối với hắn mà nói càng là tự tìm đường chết hành vi, nghĩ cũng không dám nghĩ!

Cái kia trong thành trọng khí bay lên trời, trực tiếp đánh tới, dù hắn loại tồn tại này cũng khó có thể chống đỡ được một kích!

Giống như dạng này trọng khí, chỉ có Đế đình mười hai toà Tiên thành, mới có thể cùng chi so sánh!

Thái tử vẫn còn có chút mê mẩn: "Hắn đến cùng là thần, vẫn là yêu?"

Đế tâm nếu là yêu, còn thì thôi, nếu là thần, liền có khả năng sẽ uy hiếp đến địa vị của hắn, Thần Đế vị trí khó đảm bảo.

Hắn bởi vậy có một loại cảm giác nguy cơ mãnh liệt.

Ứng Long lần này nghe rõ, hướng thái tử nói: "Hắn tự xưng Thần Đế tâm. Chẳng qua trong mắt của ta, hắn là yêu tộc, cũng không phải là thần. Yêu là nội tâm rơi vào động vật trong cơ thể, bởi vậy có linh trí. Đế tâm vốn là Đế Tuyệt trái tim, bị mổ ra, nhưng mà có sinh mệnh, bốn phía bắt người thí nghiệm. Hắn kém chút bắt lại Tô lão đệ lúc, bị Tô lão đệ thiết kế đưa đến Tiên giới thấy được bản thân không có trái tim thân thể, bởi vậy đột nhiên thức tỉnh linh trí, có nội tâm. Hắn nguyên bản có Đế Tuyệt chấp niệm, chấp niệm tạo ra nội tâm, cũng có thể nói là yêu."

Thái tử nghe vậy, trong lòng có tính toán.

Trong lúc nói chuyện, ngàn vạn Đế tâm ngạnh hám Hậu Thổ động thiên trọng khí đánh, lại muốn giết vào bên trong tòa tiên thành kia, nhưng vào lúc này, bất thình lình bên trong tòa tiên thành kia từng tòa phúc địa uy năng bộc phát, phúc địa bên trong tích chứa Tiên đạo ngưng tụ, hóa thành một tôn vô cùng vĩ đại Sư Đế Quân hóa thân.

Những này phúc địa bị tế đến cực hạn, Sư Đế Quân hóa thân tự thân điều khiển trọng khí uy năng, một cỗ đáng sợ tiên uy xung kích ngoài thành, nhất thời không ít Đế tâm bị tại chỗ đánh nát!

Những cái kia Tiên đạo trọng khí dư uy tấn công tới, để Thái Cổ đệ nhất kiếm trận đồ bày ra quang mang như rung động rung chuyển.

Kiếm trận đồ phạm vi bao phủ quá rộng, muốn bảo vệ toàn bộ Đế đình, bởi vậy đem uy lực phân tán, rất khó chặn lại Tiên đạo trọng khí xung kích.

Những cái kia bể nát Đế tâm rơi xuống đất hóa thành từng giọt giọt nước, phát ra "Ném" "Ném" "Ném" âm thanh, cũng không mắng người, nhảy nhảy nhót nhót hướng mặt khác Đế tâm trên người nhảy xuống.

Rất nhiều Đế tâm vừa đánh vừa lui, lại không ngừng bị Sư Đế Quân hóa thân chỗ thúc giục Tiên đạo trọng khí đánh giết!

Thậm chí, đến hàng vạn mà tính tiên thần tiên ma, nhao nhao nhảy đến những cái kia Tiên đạo trọng khí phía trên, thôi thúc Tiên đạo trọng khí, đuổi giết mà tới!

Bất thình lình, Sư Úy Nhiên cao giọng nói: "Tế kiếm trận đồ!"

Phía sau hắn, Thiên Tượng nội tâm bất thình lình bay lên trời, cùng bầu trời bên trong mênh mông mờ mịt buông xuống

thiên kiếm khí tướng dung.

Cùng lúc đó, Thương Ngô trong thành lại có bốn phía Thiên Tượng nội tâm bay lên không, lại là bốn vị kiếm tiên, cũng mỗi người tế lên bản thân nội tâm, vào ở kiếm trận đồ buông xuống thiên kiếm khí.

"Tế pháp bảo Thương Ngô bảo thụ ——" Sư Úy Nhiên âm thanh truyền đến.

Thương Ngô Tiên thành phía sau Thương Ngô bảo thụ bên trong cựu thần đại đạo bị kích phát, từng sợi từng đạo thụy khí dài tới mấy trăm dặm, luân bay xoáy vũ, các loại thải phượng bay tán loạn, đi vòng trong đó.

"Ầm!"

Thương Ngô Tiên thành phía sau, từng tòa phúc địa bên trong Tiên đạo nổ tung, Tiên đạo lẫn vào tiên khí, hình thành từng tôn cao lớn vĩ đại Sư Úy Nhiên hóa thân, như là ngày xưa Thái Cổ Chân Thần, sải bước vào thành, cứ hiểm mà thủ.

Thái tử kinh ngạc, nhìn về phía Sư Úy Nhiên, thầm nghĩ: "Hắn là Sư Đế Quân hậu nhân? Tô Thánh Hoàng ngay cả dạng này người cũng dám dùng? Còn để hắn trấn thủ mặt hướng Hậu Thổ động thiên tòa thứ nhất Tiên thành?"

Lấy ngàn mà tính Đế tâm vững vàng lui về phía sau, không nhanh không chậm, trận thế thế mà mảy may vì loạn, cho dù là đối phương từng bước áp sát, đại quân điều khiển trọng khí nghiền ép, cũng chưa từng để hắn có nửa phần hoảng loạn.

Chẳng qua Đế tâm số lượng vẫn là càng ngày càng ít, đợi đến hắn đẩy tới kiếm trận đồ bên dưới, chỉ còn lại có ba cái Đế tâm.

Đế tâm hướng lui về phía sau nhập kiếm trận màn sáng, cuối cùng hai cái Đế tâm cũng bị đánh giết, hóa thành hai giọt

giọt nước, phát ra "Ném" "Ném" hai tiếng, rơi vào Đế tâm bình ngọc trong tay.

Đế tâm bay lên không, sớm có một đạo tiên hà từ Thương Ngô Tiên thành cổng lầu bay ra, đem hắn tiếp đón trở lại.

Sư Đế Quân hóa thân dẫn đầu đại quân điều khiển trọng khí đánh tới, lại thấy Sư Úy Nhiên sớm có đề phòng, vì vậy dẫn binh lui đi.

Sư Úy Nhiên yên lòng, cũng sai người mỗi người chỉnh đốn.

Đế tâm hướng Ứng Long nói: "Bảo vật này có thể dùng."

Ứng Long một mặt hâm mộ nhìn ngọc trong tay của hắn bình, kích động: "Có thể hay không để cho ta nhìn một chút?"

"Không thể." Đế tâm đem Đạo Hồn dịch thu hồi.

Thái tử bất thình lình nói: "Yêu tộc tự Thái Cổ đệ nhất Tiên giới đến nay, cũng đã xuất hiện tại trong tiên giới, trải qua mấy ngàn vạn năm phát triển, nhưng thủy chung là tầng dưới. Yêu tộc, thiếu hụt một vị Yêu Đế."

Kinh Thu Diệp ưỡn ngực lồng ngực.

Thái tử nói: "Đế tâm các hạ nếu là nguyện ý, ta có thể tại Thánh Hoàng phía trước tiến cử hiền tài các hạ là yêu tộc Đại Đế."

Đế tâm ánh mắt trong suốt rơi vào trên mặt của hắn, giống như là thấy rõ hắn mục đích, nói: "Có thể. Khi nào phong ta làm Yêu Đế?"

Thái tử thở phào nhẹ nhõm, mỉm cười nói: "Tương lai, Tô Thánh Hoàng có Đế Thúc địa vị về sau. Ta có thể đi trở về thấy Tô Thánh Hoàng. Kinh Thiên Quân, chúng ta đi."

Kinh Thu Diệp có chút thất vọng, đành phải theo hắn rời đi Thương Ngô.

Đợi bọn hắn đi tới Đế đô Cam Tuyền uyển, lại thấy Cam Tuyền uyển bên trong có một tòa tế đàn , dựa theo Tiên Lục sắp xếp tế đàn. Ngọc thái tử nói: "Hai vị tới không khéo, chúa công thông qua Tiên Lục tế đàn, leo lên quế cành, đi Quảng Hàn động thiên."

Thái tử nói: "Ta tại nơi này chờ hắn."

Quảng Hàn động thiên.

Tuyết trắng mênh mông, treo ở gốc kia chống trời mà đứng cây quế bên trên, cây quế cũng quái cũng ngoài dự đoán, cành uốn lượn gập ghềnh, phía trên bao trùm lấy thật dày tuyết đọng, Tô Vân đi tại tuyết đọng bên trên, kẽo kẹt vang vọng.

Hắn ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy cái này cây quế cành kết nối lấy thứ bảy Tiên giới mặt khác động thiên cùng từng cái thế giới. Còn có chút Quảng Hàn Tiên tộc nữ tử, đang tại cây quế Thượng Thanh lý chết đi cành cây.

Tô Vân đi trước hỏi, các cô gái nói cho hắn biết: "Cây quế thông hướng thế giới kia chết đi về sau, cây quế cành liền cũng sẽ chết mất. Tiên tử dặn dò chúng ta cắt gãy những này cành, dùng bọn chúng tới luyện chế bảo vật, để phòng tương lai chi chiến."

Một cái cô bé nói: "Gần nhất chút năm, chết đi thế giới bất thình lình liền tăng nhiều. Cây quế cành cũng thiếu rất nhiều."

Tô Vân cau mày, đây là Lôi Trì nghiền nát, Tiên giới tiên nhân hạ giới tạo thành phá hoại!

Những thế giới này bị tiên nhân diệt đi, tử nạn người, chỉ sợ hàng trăm triệu!

Tô Vân nói: “Ta với các ngươi nhà Quảng Hàn tiên tử là cố nhân, đến đây cầu kiến.”

“Tiên tử biết ngươi muốn tới, ở trên núi đợi chờ đã lâu.”

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, hướng Quảng Hàn trên núi đi tới. Chỉ thấy dọc theo con đường này, cảnh tuyết mỹ lệ, trắng tinh tuyết chiếu đến màu đỏ hoa mai. Tô Vân đi tới đỉnh núi, chỉ thấy từng dãy phần mộ bị tuyết đọng vùi lấp, rất nhiều bia mộ đứng lại phần mộ trước.

Một cái tuổi trẻ tiểu quả phụ khoác lên bạch y ngồi quỳ chân tại đất tuyết trước gào khóc, cho trong mộ người hoá vàng mã.

Tô Vân nghi ngờ, trước mắt nhìn lại, chỉ thấy trên bia mộ viết chính là Ai Đế Tô Vân chi mộ.

Tô Vân giật mình trong lòng, quát: “Yêu phụ Ngô Đồng, còn không hiện ra nguyên hình?”

Trẻ tuổi tiểu quả phụ tại đất tuyết bên trong ngẩng đầu lên, trong mắt treo lệ, vừa mừng vừa sợ: “Phu quân, ngươi là sống tới a? Vẫn là nói ta tại trong mơ?”

Oánh Oánh nhảy ra ngoài, đứng tại Tô Vân đầu vai, chống nạnh quát: “Ngô Đồng yêu phụ, sĩ tử tới tìm ngươi là có chính sự, không phải tới bị ngươi trêu chọc! Còn không hiện ra nguyên hình?”

Cái kia tiểu quả phụ ánh mắt rơi vào Oánh Oánh trên người, Oánh Oánh nói thầm một tiếng gay go, liền nghĩ chạy đi, nhưng mà đã tới không kịp.

Chương 777 : Quảng Hàn sơn bên trên, tân hôn đầu giường

Chương 776: Quảng Hàn sơn bên trên, tân hôn đầu giường

"Nếu như, ngươi tự cho là đúng chuyện thật, thực ra chỉ là một hồi vô cùng dài mộng cảnh đâu?"

Thiếu niên Bạch Trạch chần chừ một chút, lấy hết dũng khí, hướng một mặt không hiểu Oánh Oánh nói: "Thực ra ngươi còn tại Huyễn thiên chi nhãn ảo giác bên trong, vừa rồi ta cùng Ứng Long mới phá vỡ huyễn cảnh, tìm đến các chủ, đem ngươi đánh thức. Các chủ, Oánh Oánh, chúng ta đã quyết định vây giết Thần Quân Liễu Kiếm Nam phương pháp!"

Oánh Oánh cười lạnh: "Ngô Đồng, vô dụng, từ lúc đã trải qua trảm đạo thạch kiếm rèn luyện, ta liên quan tới Liễu Kiếm Nam sợ hãi đã tan thành mây khói. Hiện nay Oánh Oánh đại lão gia không có bất kỳ cái gì điểm yếu, ngươi đừng hòng lại dùng Liễu Kiếm Nam lừa gạt ta!"

Nàng lời vừa nói ra, bốn phía ảo giác nhất thời tiêu tán, chỉ nghe Ngô Đồng âm thanh truyền đến, mang theo vài phần nổi giận cùng bất đắc dĩ: "Nhìn tới nhân ma cũng lên mặt lão gia không có cách nào, ta nhận thua là được."

Oánh Oánh hai tay chống nạnh, cười ha ha: "Đại lão gia đi theo Thặng hối hả ngược xuôi, lịch luyện Thái Cổ cùng hồng hoang, nhìn thấy không biết bao nhiêu vĩ đại tồn tại, ngay cả Chí Nhân đều chết tại ta sách phía dưới! Đại lão gia văn trị võ công, Hỗn Độn thán phục, người xứ khác cúi đầu, Cẩu Thặng

nịnh nọt, huống chi ngươi chỉ là một cái nho nhỏ nhân ma… A, nơi này có quyển sách, để cho ta nhìn xem…”

Nàng đang tại khoe khoang, bất thình lình nhìn thấy trên đất có một quyển sách, vội vàng nhặt lên, mở ra tờ thứ nhất, chỉ thấy phía trên viết: “Oánh Oánh nhặt được một quyển sách, nàng mở ra tờ thứ nhất, phát hiện nàng ngã vào trong sách, trở thành trong sách sách…”

Oánh Oánh vẻ mặt đột biến, vội vàng ném đến quyển sách kia, xoay người liền chạy, cả kinh kêu lên: “Yêu phụ hại ta ____ “

Quyển sách kia rầm rầm lật qua lật lại, hưu một tiếng đưa nàng quấn lấy, kéo vào trong sách.

Oánh Oánh giãy dụa, đếm không hết đạo hoa bay lên, nhưng mà căn bản kháng cự không được.

Bành. Quyển sách kia khép lại, Oánh Oánh biến mất không thấy gì nữa.

Trong sách, Oánh Oánh đang tại trải qua một hồi kỳ diệu mạo hiểm, nơi này có đủ loại kỳ quỷ chuyện cũ, để nàng tựa như đi vào dị vực thời không.

Nàng cùng trong sách nhân vật kết bạn, dùng hết khả năng tra án tìm ra lời giải, ý đồ tìm kiếm được nhảy ra nơi này con đường. Nhưng mà theo đồng đội từng cái chết đi, nàng cũng từ một cái bí ẩn ngã vào một cái khác bí ẩn, dường như trong sách chuyện cũ vô cùng vô tận.

Chuyện xưa của nàng, tạm thời để ở một bên.

Một bên khác, tuyết trắng, mộ hoang, tiểu quả phụ.

Tô Vân nhìn khoác lên màu trắng áo tang tiểu quả phụ, cười nói: “Ngô Đồng, đạo tâm của ta mạnh mẽ, là ngươi không thể tưởng tượng! Ngươi liền xem như mạnh mẽ nhất

nhân ma, cũng không có khả năng dao động ta mảy may! Phá cho ta —— “

Hắn hét lớn một tiếng, nội tâm hiện lên, đó là vĩ đại vô song Thiên Tượng nội tâm, chân đạp núi sông, đỉnh đầu ngân hà, mắt như nhật nguyệt, một tay nâng lên huyền thiết chuông lớn.

Huyền thiết chuông lớn vận chuyển, phát ra âm vang âm vang tiếng vang.

“Đương —— “

Vang dội tiếng chuông vang lên, tòa nào tòa mộ hoang toàn bộ hóa thành khói xanh, chính là trước mộ phần tiểu quả phụ cũng biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó chính là một cái trang nghiêm túc mục tang lễ.

Một cái âm thanh vang dội vang lên, tuyên đọc một mảnh điếu văn.

“… Nhã tính thích nữ sắc. Đến lớn tuổi, nhận giặc làm cha. Ngập trời soán nghịch, gọi ngụy Đế. Đế chinh phạt, dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, liên luỵ chúng sinh. Than ôi, Ai Đế sớm cô đoản chiết, có chí lớn mà đức chi không kiến, liền chết.”

Tô Vân trợn mắt lên, phát hiện bản thân giờ phút này đang nằm tại quan tài bên trong, cái kia quan tài còn chưa phong quan, bản thân như trước có thể nhìn thấy bên ngoài, lại không thể động đậy.

Hắn cũng nói không ra lời nói đến, hắn giống như là một bộ băng lãnh tử thi nằm ở nơi đó.

Ngô Đồng rúc vào bên cạnh hắn bên cạnh, phảng phất cũng biến thành một bộ băng lãnh tử thi, nhưng mà trên mặt lại lộ ra tươi cười, lộ ra rất là hạnh phúc.

“Tô lang. Theo ta cùng một chỗ nhập ma đi.”

Tử thi Ngô Đồng bất thình lình thẳng tắp đứng lên, váy đỏ phủ kín quan tài, xòe tay ra, mong đợi nhìn nằm tại quan tài bên trong Tô Vân.

“Hừ!” Tô Vân thẳng tắp nằm, không hề bị lay động.

Ngô Đồng lại cưỡng ép nắm lấy tay của hắn, kéo đồng dạng là tử thi Tô Vân, chỉ thấy bốn phía tang lễ bên trên dự lễ tiên đình tiên thần bọn họ thân thể vĩ đại, muôn hình vạn trạng, lại giống như là ngưng kết ở nơi đó, không nhúc nhích.

Ngô Đồng lôi kéo hắn đi ra quan tài, để trần bàn chân chạy, tại khách ở giữa xuyên qua, váy đỏ không chỗ ở nhào vào Tô Vân trên mặt.

Ngô Đồng quay đầu cười, cuốn lên hồng sa thỉnh thoảng lướt qua thiếu nữ khuôn mặt: “Cùng một chỗ nhập ma đi. Nhập ma về sau liền không còn những phiền não kia, không còn cái gọi là kiên trì, cái gọi là thủ hộ. Không có cái gì đồ vật, không thể hi sinh.”

Tô Vân lảo đảo đi theo nàng, chỉ cảm thấy thiếu nữ kia khuôn mặt hết sức động lòng người, dáng vẻ đặc biệt xinh đẹp, hắn tuy là chết rồi, lại giống như là ngã vào ôn nhu hương, ngã vào một hồi kiều diễm chói lọi mộng cảnh, theo nàng cùng một chỗ trầm luân.

“Nhập ma về sau, không sinh lão tử, ngươi liền vô địch.”

Nàng dừng bước lại, hai tay nâng lên Tô Vân gương mặt, nhắm mắt lại, môi đỏ thật sâu hôn đi xuống.

Hai người môi đụng nhau, Tô Vân trời đất quay cuồng, chỉ cảm thấy tay mình vũ dậm chân không ngừng rơi xuống.

Chờ đến hắn rơi vào tầng thấp nhất, chỉ cảm thấy bản thân giống như là rơi xuống tại mềm mại bông vải đống bên trên,

thân thể lại tự bắn lên.

Hắn bốn phía nhìn lại, nhìn thấy thiên địa một mảnh đỏ tươi, phủ kín váy đỏ.

Hắn ngẩng đầu nhìn lại, nhìn thấy cao cao tại thượng thiếu nữ váy đỏ ngồi tại trời cao chỗ, váy đỏ giống như là từ trên trời giáng xuống đỏ tươi thác nước, đem thiên địa bọc.

"Không nhập ma, không biết ma tiêu dao. Không thành ma, không biết từ bỏ hạnh phúc."

Cao ở trên trời thiếu nữ mặt mang thương xót chi sắc, như là thánh khiết nhất nữ thần, chậm rãi từ trên trời duỗi ra trắng toát cánh tay, ngón tay dài nhọn hướng hắn dò tới.

"Theo ta nhập ma, ta sẽ cho ngươi tất cả cái kia ngươi muốn, để ngươi cảm nhận được ấm áp…"

Tô Vân không tự chủ được nắm nàng đầu ngón tay, sau một khắc phát hiện bản thân nằm tại thiếu nữ trong ngực, co ro thân thể.

Ngô Đồng ôm đầu của hắn, xoa nhẹ líu ríu, giống như là người yêu tựa nhau, thuyết phục hắn tiếp tục sa đọa, từ bỏ đạo tâm thủ vững.

Hai người bọc lấy váy đỏ làm phiền, rơi xuống.

Bất thình lình, chỉ nghe coong một tiếng chuông vang, đầy trời váy đỏ tiêu tán biến mất, Ngô Đồng trong ngực Tô Vân cũng không thấy bóng dáng.

Nàng vội vàng bốn phía nhìn lại, chỉ thấy cự nhân Tô Vân tay nâng huyền thiết chuông lớn, sừng sững giữa thiên địa, bên hông mây mù lượn lờ, thân thể nhào bột mì mắt, như đồng đúc, cương nghị phi phàm.

Cự nhân đi lại, thiên địa run rẩy.

“Ngô Đồng, ta kiên trì đồ vật, lại thế nào cam lòng từ bỏ đâu?”

Ngô Đồng ngẩng đầu, chỉ thấy một con to lớn bàn chân nâng lên, chính hướng mình giẫm hạ.

Nàng vội vàng đưa tay che chắn, lại thấy chân to đạp xuống, che khuất tất cả ánh sáng, đợi đến ánh sáng tràn vào mi mắt, nàng phát hiện bản thân một thân hồng trang, mũ phượng khăn quàng vai, ngồi tại một tấm giường lớn bên cạnh.

Tô Vân ngực mang hoa hồng lớn, đầy mặt tươi cười, chính xác mở nàng khăn cô dâu, cười nói: “Người sở dĩ làm người, chính là bởi vì có chỗ chấp niệm, có chỗ kiên trì, có chỗ khát vọng. Nếu như dứt bỏ tất cả những thứ này, còn là người sao?”

Ngô Đồng đang muốn nói chuyện, bất thình lình bị hắn té nhào vào trên giường, vội vàng ra sức phản kháng.

Tô Vân không để ý tới áp lên đi, Ngô Đồng kinh hô một tiếng, khi mở mắt ra, lại thấy bản thân một bên trong đất cấy mạ, còn vừa muốn chăm sóc trên lưng tiểu sọt bên trong hài tử.

Đó là nàng cùng Tô Vân nhi tử.

Nắng gắt khăn lửa, ruộng lúa bên trong nướng đến người tâm phiền ý loạn, nhi tử lại tại sọt bên trong khóc lên.

Ngô Đồng chỉ cảm thấy khổ cực dị thường, nhưng lúc ngẩng đầu, liền thấy Tô Vân vải thô quần áo cuốn lấy ống quần, gánh lấy gánh đi tới.

Nàng thẳng người lên chống nâng đỡ, Tô Vân bỏ xuống gánh, chào hỏi nàng đi lên ăn cơm.

Nàng đi ra phía trước, Tô Vân vì nàng lau mồ hôi, nhận lấy nhi tử, ngồi tại dưới bóng cây lộ ra nụ cười thật thà.

“Ngô Đồng, ngươi không muốn bảo vệ tất cả những thứ này ư?”

Tô Vân nói: “Đế Phong cùng thứ sáu Tiên giới xâm lấn, sẽ đem tất cả những thứ này cướp đi, đem ngươi chỗ yêu chỗ chuông, hóa thành khô lâu.”

Ngô Đồng kinh hãi, chỉ thấy ngồi tại bản thân đối diện Tô Vân cùng trong ngực nhi tử, toàn bộ hóa thành xương khô, nàng bốn phía đốt lên rừng rực chiến hỏa, quê hương bị thiêu huỷ, vĩ đại tiên thần chuyến được tại trong biển lửa, bốn phía hàng tai họa, tàn sát.

Ngô Đồng đứng tại trong biển lửa, biển lửa biến thành nàng cuốn lên váy đỏ, nàng đang nhảy ra Tô Vân cho nàng làm ra đạo tâm huyễn cảnh.

Toàn bộ thế giới, nhanh chóng bị váy đỏ phủ kín, hóa thành váy đỏ phóng lên trời.

Nếu bàn về đạo tâm huyễn cảnh, Tô Vân ở trước mặt nàng chỉ là múa rìu qua mắt thợ.

Ngay tại lúc nàng nhảy ra ngoài trong tích tắc, nàng cũng không đi tới thế giới hiện thực, chưa hề trở lại Quảng Hàn trên núi.

Ở trước mặt nàng, là một vùng phế tích, không biết hoang phế bao lâu phế tích, cỏ hoang khắp nơi, lão thụ quạ đen, thê lương vô cùng.

Ngô Đồng ngẩng đầu lên, nhìn thấy nghiền nát tinh cầu trôi lơ lửng ở trên trời, đó là Nguyên Sóc, nàng nhận ra viên tinh cầu này.

Nàng nhìn về phía trước, nơi đó có người thủ mộ cư trú miếu thờ, say rượu đạo nhân hôn thiên ám địa ngã ngồi tại cửa miếu trước ngủ mê mệt.

Nàng bốn phía quan sát, thấy được Tô Vân lăng mộ, lại nhìn thấy Oánh Oánh lăng mộ.

Nàng chuyển bước, thấy được những người khác mộ táng, Ngư Thanh La, Sài Sơ Hi, Cầu Thủy Kính, Đế tâm, Tống Mệnh, Lang Vân…

Nàng đi lại tại đây phiến trong mộ địa, tại bản thân mộ táng trước dừng bước lại.

"Chỉ là huyễn cảnh mà thôi, Tô lang còn muốn quét thủ đoạn gì?" Ngô Đồng cười nói.

Nàng lúc này liền muốn phá vỡ huyễn cảnh, lại phát hiện mảnh này huyễn cảnh không cách nào bị phá vỡ.

Ngô Đồng khẽ ồ lên một tiếng, lúc này, nàng nghe được Tô Vân trong lăng mộ truyền đến sột sột soạt soạt âm thanh, nàng vội vàng nhìn lại, lại thấy Tô Vân từ tòa nào trong lăng mộ đi ra, đầu vai còn đi theo Oánh Oánh cùng một cái lo lắng rách rưới tiểu cự nhân.

"Nơi này không phải huyễn cảnh, mà là trí nhớ của ta."

Ngô Đồng sau lưng truyền đến Tô Vân âm thanh, nàng vội vàng quay đầu, chỉ thấy Tô Vân chẳng biết lúc nào đứng tại bên cạnh mình, mà đổi thành một cái Tô Vân đang cùng Oánh Oánh cùng một chỗ thăm dò mảnh này nghĩa địa phần mồ mả bí mật.

"Thứ tám Tiên giới đang tại mở ra vũ trụ càn khôn rách rưới cự nhân, mang theo ta đi đến tương lai. Đây là ta tại tương lai nhìn thấy."

Tô Vân từ bên người nàng đi qua, đuổi theo trí nhớ bên trong cước bộ của mình, Ngô Đồng chần chừ một chút, đuổi theo hắn.

“Sư tỷ, ta không cách nào dùng huyễn cảnh làm cảm động ngươi, không cách nào dùng tình cảm tới khuyên động tới ngươi, đạo tâm của ngươi, ta không cách nào dao động.”

Tô Vân nhìn một “chính mình” khác đứng tại những cái kia lăng mộ ở giữa, nhìn trên bia mộ tên quen thuộc, nhìn lúc đó mình bị lớn lao bi thương đánh trúng, đánh sụp.

Đây là hắn thống khổ nhất một đoạn hồi ức, cũng là hắn đạo tâm bên trong điểm yếu.

Hắn mới vừa tới đến Quảng Hàn sơn, liền bị Ngô Đồng bắt lấy điểm yếu, tiến tới ăn mòn đạo tâm của hắn, cũng là bởi vì đoạn này trí nhớ!

“Tại huyễn cảnh bên trên, ta giữ không nổi ngươi, ta vĩnh viễn cũng không phải đối thủ của ngươi. Ta chỉ có thể dùng của ta nhìn thấy, nghe thấy, để đả động sư tỷ.”

Tô Vân âm thanh trầm thấp xuống, nói: “Ta đem ta nội tâm rất nhếch nhác, yếu nhất một mặt, giao cho sư tỷ.”

Ngô Đồng yên tĩnh không nói, nhìn trí nhớ bên trong cái kia Tô Vân vô cùng suy yếu, thậm chí nghe được say rượu đạo nhân âm thanh mà lảo đảo chạy trốn, ngã vào bản thân mộ huyệt.

Đây là mạnh mẽ Tô Thánh Hoàng, suy yếu nhất một khắc.

Tô Vân đem chôn xuống, chưa dám nhẹ bày ra cùng người.

Hiện nay, máu đầm đìa bày ra cho nàng nhìn.

Tô Vân bên tai, một tiếng xa thẳm than thở truyền đến, thế giới sụp đổ, Tô Vân liên quan tới một đoạn này trí nhớ cũng đang nhanh chóng lui về phía sau.

“Sư đệ, ngươi đều là có khả năng làm cảm động ta, xáo trộn đạo tâm của ta.”

Tô Vân trước mắt, tuyết trắng mênh mang bao phủ Quảng Hàn, dưới cây quế, Tô Vân chẳng biết lúc nào đã đứng tại Quảng Hàn cung phía trước, ở trước cửa mà chưa vào.

Quảng Hàn cung bên trong, Ngô Đồng tựa vào Quảng Hàn tiên tử trên bảo tọa, váy đỏ trải đất, như cánh hoa hồng rơi lả tả trên đất.

Nữ tử kia một cái chân nâng lên, giẫm tại trên bảo tọa, váy đỏ che không được da thịt tuyết trắng, một tay khuỷu tay đỡ tại trên đùi, nắm đấm chống đỡ lấy cái trán, giống như là có thể kéo bằng bản thân đạo tâm bên trong do dự.

"Ngươi trở về đi."

Ngô Đồng âm thanh từ Quảng Hàn cung bên trong truyền đến, thấp giọng nói: "Ta sẽ toàn lực giúp đỡ. Mặt trời mọc, Quảng Hàn liền sẽ kết nối Đế đình cùng chỗ trống thế giới mới."

Tô Vân nói: "Không gặp một mặt ư?"

Ngô Đồng ngẩng đầu lên, lại không có nhìn hắn: "Chờ ngươi nhập ma thời điểm, rồi nói sau. Hiện tại, ngươi đã có chỗ yêu người, thấy tăng thêm phiền não."

Tô Vân khom người, xoay người lại, đi xuống chân núi.

Hắn quay đầu nhìn lại, Quảng Hàn cung Quảng Hàn sơn, tại thanh khiết đắp lên phía dưới, trở nên càng thêm óng ánh mỹ lệ.

Bất thình lình, Oánh Oánh ngáp một cái, xa thẳm tỉnh lại, cười nói: "Cái này một giấc thật dài. Sĩ tử, ta trải qua gian nguy, cuối cùng thoát khỏi tâm ma, nhảy ra ngoài. A, chúng ta vì sao đi? Trong khoảng thời gian này, đã xảy ra chuyện gì sao?"

Chương 778 : Chuẩn bị nghênh chiến

Chương 777: Chuẩn bị nghênh chiến

Tô Vân cùng Oánh Oánh đi rồi, Ngô Đồng liền dẫn đầu Quảng Hàn Tiên tộc tộc nhân thôi thúc cây quế, đả thông Đế đình cùng trống rỗng bên trong thế giới mới.

Thứ bảy Tiên giới ở giữa bị đánh nát, cổ xưa vũ trụ di dân cùng bọn hắn thế giới mới liền định cư ở đây, nơi đó là không có cây quế rễ cùng cành địa phương.

Với tư cách trong tiên giới số lượng không nhiều mấy cái đặc thù nhất động thiên, Quảng Hàn động thiên cùng Lôi Trì động thiên đồng dạng, chỉ có một cái phúc địa, cái này phúc địa chính là cây quế.

Lôi Trì động thiên tụ tập thiên hạ kiếp vận, mà Quảng Hàn động thiên thuộc sở hữu thì kết nối đại thiên thế giới cùng từng cái động thiên. Nhưng bởi vì trống rỗng thế giới mới vị trí nghiền nát qua, cần cây quế nối lại.

Bởi vậy Ngô Đồng cùng Quảng Hàn Tiên tộc cường giả, nhất định phải thôi thúc cây quế để cây quế sợi rễ cùng cành sinh trưởng đến cái kia phiến trong lỗ hổng.

Ngư Thanh La một mực trấn thủ ở đây, bất thình lình trong lòng sinh ra ý nghĩ, ngẩng đầu nhìn lại, mắt xuyên qua hư không, chỉ thấy từng đầu rễ từ hư không bên trong sinh trưởng, sợi rễ cùng mảnh này cổ xưa vũ trụ hài cốt bên trên tiểu thế giới liên kết.

Cái kia uốn lượn sinh trưởng sợi rễ, giống như là từng đầu đỏ xám sắc đại mãng, gập ghềnh tiến lên, chui vào mảnh thế giới này sâu trong lòng đất.

Sau một lúc lâu, một nhánh cây quế từ hư không bên trong mọc ra, dừng lại ở trong hư không, cái này cây quế hoa nở hai cành, một nhánh ở đây, một cái khác cành tại Đế đình.

Ngư Thanh La đứng dậy, nàng biết đây là Quảng Hàn động thiên tiên tử hành động, không có Quảng Hàn động thiên chủ nhân dựng cầu nối, trên đời này có rất ít người có khả năng tìm đến kết nối mặt khác động thiên chuẩn xác con đường.

Cành cây quế đầu, một đóa hoa mở, Ngô Đồng ngồi tại hoa hồng bên trong, theo bông hoa nở mà giãn ra hai tay, duỗi người một cái.

Nàng giãn ra thân thể thời điểm, toàn bộ thứ bảy Tiên giới Đại Không động tựa hồ cũng bị váy đỏ phủ kín, hư không cũng theo đó chấn động, cường đại như thế pháp lực, để Ngư Thanh La trong lòng run lên.

Ngư Thanh La làm lễ chào hỏi: "Ngô Đồng sư tỷ từ lúc luyện chết Ngục Thiên Quân, tu vi càng thêm mạnh mẽ. Thanh La đa tạ sư tỷ giúp đỡ."

Ngô Đồng ngồi tại trong cánh hoa, váy đỏ rủ xuống, giống như là một đạo thẳng tắp thác máu, lười biếng nói: "Không cần cám ơn ta? Nếu không phải tiểu tình lang có mời, ta mới sẽ không tranh đoạt vũng nước đục này. Thanh La, ta luyện chết Ngục Thiên Quân, quả thực để cho ta tu vi lại lên một tầng nữa, nhưng mà càng làm cho ta tu vi mở rộng, là thứ sáu Tiên giới xâm lấn, thứ bảy Tiên giới sinh linh tại trong nước sôi lửa bỏng giãy dụa cầu sinh, từng cái thế giới sụp đổ cùng tử vong, mọi người bắn ra kinh khủng ma niệm, sinh sôi ra mạnh mẽ vô biên ma khí."

Nàng vẻ mặt thản nhiên, giống như cười mà không phải cười, trong trẻo ánh mắt đảo qua Ngư Thanh La: "Cái này thứ bảy Tiên giới chính là một cái lớn hồng lô, chúng sinh tại hồng lô bên trong giãy dụa, tẩm bổ lấy ta. Thậm chí ngay cả thứ sáu Tiên giới tiên thần bọn họ, cũng đang chém giết lẫn nhau bên trong mất đi nhân tính cùng tiên tính, để cho ta càng thêm mở rộng. Thời đại này cần nhân ma, nó tại phụ giúp ta, hướng nhân ma Tiên Đế tiến lên."

Ngư Thanh La sắc mặt không thay đổi, chỉ cảm thấy kèm theo thanh âm của nàng, một cỗ có mãnh liệt xâm lược tính ma tính đang điên cuồng xâm lấn!

Cỗ này ma tính không kiêng nể gì cả, chui vào đạo tâm của nàng bên trong, ý đồ đưa nàng đạo tâm rung chuyển!

Ngư Thanh La một bên chống cự, một bên nói khẽ: "Bất kể như thế nào, đều muốn cám ơn sư tỷ."

Ngô Đồng không có tìm đến nàng đạo tâm bên trong sơ hở, khẽ cười nói: "Ta phát giác được đạo tâm của ngươi có điểm yếu, nhưng mà bị ngươi che giấu, ngươi rất cẩn thận. Chẳng qua, ta sẽ tìm ra tới."

Cái kia đóa hoa hồng khép lại, Ngô Đồng biến mất không thấy gì nữa.

Ngư Thanh La thở phào nhẹ nhõm, đạo tâm của nàng tuy là mạnh mẽ, nhưng cũng không phải là hoàn mỹ vô khuyết, vừa rồi ngắn ngủi trong nháy mắt, Ngô Đồng mượn lời nói công kích, dẫn dụ nàng lộ ra đạo tâm sơ hở!

Trong chốc lát, ma nữ này liền tìm kiếm đạo tâm của nàng trăm ngàn lần, hầu như tìm đến nhược điểm của nàng!

Nếu không phải nàng tu hành cựu thánh tuyệt học, đem đạo tâm điểm yếu ẩn tàng cực sâu, thật có khả năng bị Ngô Đồng tìm đến!

“Lần này lớn nhất sai lầm, là bị nàng phát giác được ta có điểm yếu. Lúc trước ta có thể dựa vào đạo tâm ngăn chặn nàng, hiện tại nàng liền có chút không chút kiêng kỵ.”

Ngư Thanh La thầm than, giữ vững tinh thần, dưới chân Tiên Lục hiện lên, đi vào hư không, leo lên đầu cành, đi tới Đế đình.

Đế đình bên này, Tô Vân đã từ Quảng Hàn trở về, đang tại điều động Nguyên Sóc tinh thông kiến trúc, gieo trồng, thuỷ lợi các loại cơ sở phương diện linh sĩ, đợi Ngư Thanh La đi tới, liền đem những này linh sĩ giao cho Ngư Thanh La.

Hai người chưa hề kịp nói hơn hai câu, Ngư Thanh La liền dẫn những người này vội vàng trở về.

Tô Vân mới vừa tiễn biệt nàng, lại có trích tiên nhân Sài Nhiễu Phong đến đây thăm hỏi, Tô Vân vội vàng đón tiếp.

Trích tiên nhân Sài Nhiễu Phong là nghe nói bản thân hậu nhân Sài Sơ Hi trở lại Đế đình, bởi vậy đến đây gặp nhau, hắn là Sài gia thủy tổ, tuy là không vì mình suy nghĩ, nhưng cũng muốn vì Sài gia tranh thủ thứ gì, bởi vậy ý định khuyên Sài Sơ Hi cùng Tô Vân quay về cựu tốt.

Nhưng mà trích tiên nhân nhìn thấy Sài Sơ Hi mặt thứ nhất, liền bỏ đi ý nghĩ này.

“Nàng là chân chính tiên nhân rồi.”

Trích tiên nhân hướng Tô Vân nói: “Thánh Hoàng cùng nàng thế tục tình cảm, đã hoàn toàn đánh gãy, nàng đã làm được chân chính siêu phàm thoát tục, không sinh lão tử, cảnh giới so ta còn muốn cao.”

Tô Vân nói: “Không chết già, còn có thể lý giải, cái gì gọi là không sinh?”

Trích tiên nhân không có trả lời.

Oánh Oánh thay hắn giải thích nói: “Không sinh, chỉ là đánh gãy sinh đẻ ta trần duyên, cùng thế tục phụ mẫu lại không kiếp số liên quan đến, cũng không phải là không có ra đời.”

Tô Vân lúc này mới tỉnh ngộ.

Sài Sơ Hi làm được vô sinh một bước này, cùng mình phụ mẫu tình cảm cũng triệt để đánh gãy.

“Trích tiên, ta xem ngươi thần thông, hóa thành cây nguyệt quế , kết nối đại thiên thế giới, ngay cả ta kiếm đạo thần thông cũng không cách nào theo dõi, đây có phải hay không chính là Quảng Hàn cảnh giới này cực hạn?” Tô Vân hiếm thấy nhìn thấy hắn, vì vậy thỉnh giáo.

Trích tiên nhân cũng có một loại cùng loại với Sài Sơ Hi khí chất, siêu phàm thoát tục, cho người ta lúc nào cũng có thể phi thăng thiên ngoại không dính vào bất kỳ bụi bặm cảm giác, nghe vậy nói: “Tô Thánh Hoàng tuệ nhãn hiểu biết chính xác, khi biết có chút động thiên không giống bình thường, có kỳ diệu tác dụng. Quảng Hàn động thiên chính là một trong số đó. Cái này động thiên kết nối đại thiên thế giới, thuận tiện qua lại, năm đó ta du lịch đại thiên thế giới, tìm kiếm phi thăng ảo diệu, trạm thứ nhất chính là Quảng Hàn cây quế.”

Hắn êm tai nói, đem bản thân nghiên cứu Quảng Hàn động thiên đoạt được từ đầu chí cuối nói ra, nói: “Cảnh giới này, bác đại tinh thâm, ta so những người khác nhiều hơn một cảnh giới, sau khi phi thăng, tiếp tục nghiên cứu, lúc này mới có thành tựu. Ta gọi là vũ chi đạo.”

Tô Vân tâm thần chấn động, vũ chi đạo?

Loại này đại đạo, có thể tùy ý ngao du đại thiên thế giới, tới lui như quang như điện, không thể đoán, không gặp tung tích, quả thực xuất thần nhập hóa!

Nếu như vũ chi đạo cùng hắn từ Hỗn Độn phù văn tìm hiểu ra trụ kết hợp, sẽ phát sinh biến hóa gì?

Trích tiên nhân cắt đứt hắn suy tư, tiếp tục nói: "Thánh Hoàng có hay không chú ý tới, còn có mặt khác động thiên cũng như Quảng Hàn động thiên đồng dạng, có khó tin chi năng?"

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, nói: "Còn có Lôi Trì động thiên, tụ tập thiên hạ kiếp vận. Thiên Lao động thiên, tụ tập thế nhân ma tính. Trừ cái đó ra, còn có Song Hà, Thiên Quan, trường thành, Thiên Trụ, Hoa Cái, Linh Đài những này động thiên, cũng đều có khác biệt đại đạo vận chuyển trong đó, không biết ta nói đúng hay không?"

Trích tiên nhân lộ ra vẻ kinh ngạc.

Hắn mặc dù biết Tô Vân cực kỳ bất phàm, đã từng khai sáng mấy cảnh giới, về sau lại từng sửa sang lại Nguyên Sóc cảnh giới phân chia, nhưng mà không ngờ rằng, Tô Vân thế mà đã tìm kiếm ra nhiều như vậy đặc thù động thiên tới!

Hắn ở lâu Đế Tọa động thiên, gần nhất mới đến Đế đình một chuyến, không biết Song Hà, Thiên Quan các loại động thiên là Tây Sơn tán nhân, Lê Thương Tuyết các loại sống ngàn vạn năm thậm chí mấy ngàn vạn năm lão quái vật sửa sang lại, cùng Tô Vân không liên quan.

Chẳng qua Tô Vân vẫn là bén nhạy phát giác được Thiên Lao động thiên, tụ tập chúng sinh ma tính, điểm này cực kỳ đặc thù, cũng có thể thấy Tô Vân tư chất ngộ tính chỗ bất phàm.

Trích tiên nhân nói: "Bảy mươi hai động thiên bên trong, một chút kỳ lạ động thiên ẩn chứa cao thâm đạo diệu, có thể xem như cảnh giới mở ra đến, đối tu vi tăng lên rất có chỗ ích lợi. Loại trừ Thánh Hoàng vừa mới nói tới mấy cái kia động

thiên bên ngoài, còn có Minh Đường, Thái Âm, Thái Dương các loại động thiên, cũng có được lớn lao lực lượng."

Hắn lấy nguyên khí hóa thành bảy mươi hai động thiên địa lý đồ, đem những này đặc thù động thiên ký hiệu đi ra, nói: "Những này động thiên, tổng cộng mười sáu cái. Nếu như cũng làm làm cảnh giới mở ra đến, vậy liền quá phức tạp đi, đối bình thường linh sĩ cực không hữu hảo. Bọn họ quá ngu, không học được."

Tô Vân quan sát những này động thiên, nói: "Hơn nữa, bình thường linh sĩ căn bản không có cần thiết tu luyện nhiều như vậy động thiên. Chỉ cần có thể tu luyện tới Nguyên Đạo cảnh giới, độ kiếp thành tiên mười phần chắc chín."

Trích tiên nhân gật đầu: "Nhưng mà đối với tu vi nâng cao, rất có chỗ ích lợi. Những cảnh giới này, nếu là có thể mở ra đến, kết hợp Đạo cảnh, có thể tăng lên rất nhiều linh sĩ pháp lực."

Tô Vân ánh mắt sáng lên, cười nói: "Nghe vua nói một buổi, hơn hẳn đọc sách mười năm! Trích tiên, thực không dám giấu giếm, ta chỗ này đã tại sửa sang lại Song Hà, Trường Viên, Thiên Quan, Thiên Trụ, Hoa Cái, Linh Đài cái này sáu đại cảnh giới, hiện nay tiến triển cực nhanh! Nếu như ngươi cũng gia nhập vào, liền có thể đem Quảng Hàn cảnh giới chiều rộng cùng chiều sâu mở rộng đến cực hạn!"

Hắn xúc động nói: "Trích tiên, ta mời ngươi gia nhập Thông Thiên các, cùng chúng ta cùng nhau nghiên cứu!"

Trích tiên nghe được đã có nhiều như vậy cảnh giới tại khai phá bên trong, tâm thần khuấy động, cười nói: "Nào dám không tòng mệnh?"

Tô Vân mừng rỡ, nói: "Loại trừ những này động thiên bên ngoài, còn có Thiên Lao, Minh Đường, Thái Âm, Thái Dương

các loại động thiên cũng không bàn mà hợp cảnh giới. Chỉ là những địa phương này bị thứ sáu Tiên giới người chiếm lấy, chỉ có đợi đến thiên hạ thái bình lúc, mới có thể phái người đi trước nghiên cứu."

Trích tiên có chút buồn bã, không thể đi tự thân phỏng đoán những này động thiên tích chứa đạo lý, quả thực là một kiện hối tiếc.

Tô Vân đem hắn giới thiệu cho Nguyệt Chiếu Tuyền, Tây Sơn tán nhân đám người, sáu lão nguyên bản đối trích tiên có chút khinh thường, nhưng mà trò chuyện đôi câu, liền lập tức hai mắt sáng lên, coi như trân bảo.

"Người này là chúng ta đạo hữu!" Nguyệt Chiếu Tuyền hướng Tô Vân nói.

Tô Vân ánh mắt lộ ra vẻ chờ mong, Nguyệt Chiếu Tuyền thấy thế, liền biết hắn hiểu ý sai, nói: "Ngươi không phải."

Tô Vân tức giận đến thân thể run rẩy.

Sáu lão vây quanh trích tiên nhân, dương dương đắc ý đi, hướng trích tiên nhân nói: "Tô Thánh Hoàng dã tâm bừng bừng, cần phải đến chăm chỉ đánh."

Tô Vân cũng thở phào nhẹ nhõm, thầm nghĩ: "Có trích tiên nhân tại, những cảnh giới này sửa sang lại nhất định cực kỳ tăng tốc. Sáu lão thái làm biếng, trích tiên nhân lại cần mẫn, tuỳ tiện liền có thể đem bọn hắn cuộn sống, để cho bọn họ cần mẫn lên."

Hắn lộ ra tươi cười, những cảnh giới này sửa sang lại, tại Nguyên Sóc phát triển, các sĩ tử thực lực tăng nhiều, mới có cùng Đế đình lực lượng chống lại!

Hắn đi ra Cam Tuyền uyển, nhìn xuống Đế đình, chỉ thấy Đế đình bên trong một mảnh khí thế ngất trời, mọi người vất vả bận rộn.

Thái tử dẫn đầu Ứng Long các loại thần tộc, ban ngày tập luyện, ban đêm thì chạy đến Thông Thiên các, tự mình thuyết pháp, cùng Thông Thiên các tuấn kiệt cùng một chỗ Thần Ma phương pháp tu luyện.

Sáu lão cùng trích tiên khi nhàn hạ thì đi dạy học, thời gian khác đều tại Thông Thiên các bên trong sửa sang lại cảnh giới.

Động Đình, Lăng Cơ các loại mười một tôn cựu thần Thánh Vương trấn thủ mỗi người Tiên thành, Tang Thiên Quân, Kinh Thu Diệp đám người bề bộn nhiều việc trợ giúp Đế tâm chỉnh đốn Yêu Tiên nhất tộc, còn có Tống Tiên Quân, Phương Trục Chí, Sư Úy Nhiên, mỗi người thống lĩnh đại quân, lại có Hồng La, Thủy Oanh Hồi các loại nữ tử, mỗi người thống lĩnh một nhánh nữ tiên đội ngũ, cân quắc không kém mày râu.

Tô Vân nhìn một màn này, thầm nghĩ: "Hiện nay Đế đình thực lực, có hay không đủ để cùng tiên đình đối kháng đây?"

Hắn nhớ tới tương lai, lần nữa nắm chặt nắm đấm.

Tiên đình tấn công, so Tô Vân tưởng tượng được muốn trễ rất nhiều, nhưng mà bất thình lình.

Sư Đế Quân đóng quân thiếu phụ động thiên, đã trải qua lần trước Đế tâm công thành chi chiến, Sư Đế Quân phúc địa hóa thân dẫn binh lui về phía sau, tránh đi Đế tâm phong mang.

Về sau hai bên tuy có quy mô nhỏ tiếp xúc, nhưng một mực không có đại chiến phát sinh.

Sư Đế Quân liên tục không ngừng tăng binh tiền tuyến, đem bản thân quản lý từng tòa phúc địa tất cả nhổ tận gốc, vận đến tiền tuyến.

Những này to lớn phúc địa, bản thân chính là khổng lồ dị bảo, chứa đựng Tiên đạo, năm đó Tống Tiên Quân đám người

đã từng dựa vào Thiên Cương phúc địa tới đối kháng Ngục Thiên Quân luyện hóa, có thể thấy được phúc địa uy năng.

Sư Đế Quân càng là điều khiển phúc địa hảo thủ, nàng Tái Vật Thừa Thiên quyết chính là Đế Quân cấp công pháp, thậm chí có hi vọng tu luyện tới Đạo cảnh cửu trùng thiên!

Trấn thủ Thương Ngô Tiên thành Sư Úy Nhiên nhìn thấy mỗi bên đại động thiên vận chuyển mà đến phúc địa, liền rơi vào trong tu luyện điên cuồng, cả ngày lẫn đêm, không ngừng tu luyện, không ngừng hướng những người khác khiêu chiến, rèn luyện bản thân, tăng lên điên cuồng thực lực của mình!

Đối với Tái Vật Thừa Thiên quyết lợi hại, hắn so với ai khác đều rõ ràng!

Sư Đế Quân thực lực đến cùng đáng sợ đến trình độ nào, hắn cũng so với ai khác đều rõ ràng!

Bốn năm sau một ngày, Sư Úy Nhiên chợt có ý nghĩ, từ trong nhập định tỉnh lại, sáng sớm Thương Ngô thành có Ngô Đồng hương hoa cùng Phượng Hoàng tiếng hót, mỹ diệu động lòng người.

Nhưng mà Sư Úy Nhiên mở mắt, liền thấy được mênh mông dày nặng hoàng khí xa xa mà đến, như là một đóa cực kỳ lớn màu vàng hoa sen.

Hoàng Địa Chi phúc địa, đến.

Sư Úy Nhiên đứng dậy, sau lưng hiện ra nguy nga Thiên Tượng nội tâm, nhất thời Đế đình bên trong to to nhỏ nhỏ phúc địa Tiên đạo sôi trào, thiên địa đại đạo vì hắn chỗ điều động.

“Chư vị, chuẩn bị nghênh chiến.”

Chương 779 : Trận chiến đầu tiên: Máu nhuộm Thương Ngô

Chương 778: Trận chiến đầu tiên: Máu nhuộm Thương Ngô

Sư Đế Quân đợt công kích thứ nhất, liền đem hết toàn lực.

Cùng Thương Ngô Tiên thành cách xa nhau hơn nghìn dặm địa phương, Sư Đế Quân tọa trấn tại Hoàng Địa Chi phúc địa bên trong, mỗi bên đại tiên thành trận doanh, cùng với tính ra hàng trăm phúc địa bên trong, vô số tiên nhân thần thái trang nghiêm.

“Chư vị.”

Sư Đế Quân âm thanh nhẹ nhàng thoải mái, truyền khắp các nơi: “Một trận chiến này, vì cái gì không phải quyền vị, mà là vinh quang! Là chúng ta duy trì bản thân huyết thống cao quý vinh quang! Là tiên đình vinh quang, là chúng ta như trước có thể duy trì hậu đãi sinh hoạt vinh quang!”

Nàng đột nhiên đứng dậy, nâng tay phải lên, năm ngón tay giang rộng ra, lạnh lùng nói: “Tấn công ——, phá hủy mắt thường có thể thấy được tất cả, san bằng tất cả mắt thường có thể thấy được chướng ngại!”

“Ầm!”

Tính ra hàng trăm phúc địa đột nhiên bộc phát, tại thần thông của nàng điều khiển bên dưới, những này phúc địa Tiên đạo gần như sôi trào, Tiên đạo hóa thành đủ loại dị tượng thần

thông, từ phúc địa bên trong lao ra, chạy về phía Đế đình tây bộ biên giới đệ nhất thành, Thương Ngô Tiên thành!

Tại Sư Đế Quân hạ lệnh cũng trong lúc đó, Hậu Thổ động thiên các lộ quân hầu, từng tôn Thiên Quân, Tiên Quân, mỗi người nâng tay lên bên trong roi dài, tiên kiếm, trường thương, chiến kích nhóm vũ khí, chỉ hướng Thương Ngô, phát ra đinh tai nhức óc gào thét!

Dưới quyền bọn họ các lộ tiên nhân, nhao nhao điều động nội tâm, thôi thúc thần thông, thần thông bộc phát!

Đợt công kích thứ nhất, không có bất kỳ người nào tấn công, chỉ là cự ly xa công kích.

Thần thông hợp thành đại dương, như thủy triều vọt tới, rộng lớn mấy ngàn dặm thần thông giống như là dựng thẳng lên triều cường, nghiền ép lấy phía trước tất cả, xông về Đế đình Thái Cổ đệ nhất kiếm trận.

Trong này, chói mắt nhất, chính là Sư Đế Quân kích phát những cái kia phúc địa bộc phát ra thần thông, tiếp theo chính là Thiên Quân, Tiên Quân thần thông!

Đây chính là tiên nhân đại quân chỗ bắn ra lực lượng, tại đây cỗ lực lượng phía trước, lực lượng cá nhân liền lộ ra bé nhỏ không đáng kể, dù là Thái Cổ đệ nhất kiếm trận, đối mặt dạng này thế công, cũng có chút thua chị kém em!

Đệ nhất kiếm trận phạm vi bao phủ quá rộng, phân tán uy lực, nếu như đệ nhất kiếm trận tập trung ở phạm vi ngàn dặm địa phương, liền sẽ không bị đánh tan.

Hậu Thổ động thiên các lộ Thiên Quân, Tiên Quân phát ra đinh tai nhức óc gào thét, đem trong tay tiên binh tế lên, mặc sức thôi thúc tiên binh uy năng.

“Hưu” “Hưu” “Hưu” !

Từng tòa phúc địa bên trong, vô số đạo tiên quang phóng lên trời, tại phúc địa trên không bẻ hướng, hội tụ thành tiên ánh sáng hồng lưu, đó là phúc địa bên trong ngàn vạn tiên nhân tế lên tiên binh!

Tiên khí tản ra quang mang không như thần thông hùng vĩ, lại giống như là mấy trăm vạn đạo quang tuyến, theo sát thần thông hồng lưu về sau, xông về Thương Ngô Tiên thành.

Những này tiên khí tản ra chấn động, bóp méo chỗ qua thời không, cho người cảm giác giống như là tử vong đang áp sát!

Hậu Thổ động thiên các lộ Thiên Quân, Tiên Quân nâng tay lên cánh tay, bỗng nhiên hạ xuống.

Mấy trăm tòa phúc địa bên trong, bất thình lình truyền đến Thần Ma gầm thét, từng tôn tiên nhân vung kiếm chặt đứt lồng giam gông xiềng, đó là đến hàng vạn mà tính hình thể to lớn Thần Ma, đang kinh thiên động địa trong tiếng hô vặn vẹo thân thể, bước đi chấn động đến đất rung núi chuyển, lao ra phúc địa!

Những này Thần Ma rõ ràng là trưởng thành Thần Ma, thực lực mạnh mẽ vô song, trên người quấn quanh lấy xiềng xích, tại trong khi đi vội đem từng tòa phúc địa xé lôi kéo bay lên, tựa như mấy trăm lượng phi nhanh chiến xa!

Những này phúc địa bay ở trên không, phúc địa bên trong đều có ngàn vạn tiên nhân bày thế trận chờ quân địch , chờ đợi xông vào Đế đình chém giết!

Cùng lúc đó, phúc địa bên trong từng chiếc từng chiếc lâu thuyền chấn động cánh chim, mang theo tính ra hàng trăm tiên nhân chậm rãi bay lên không, từ từ tăng thêm tốc độ.

Bất thình lình lâu thuyền khoang thể mở ra, trượt ra từng chiếc chiến xa, trên chiến xa đều có năm sáu vị Chân Tiên, chiến xa đằng trước, thì là có Long Phượng các loại còn chưa

trưởng thành Thần Ma lôi kéo, tốc độ cực nhanh, hướng về phía trước phi nhanh mở đường!

Phía trước, thần thông phảng phất một đạo đẩy hướng Đế đình sóng lớn, thôn phệ dọc đường tất cả, không gì không phá!

Đây chính là Đế Quân thế lực.

Thương Ngô Tiên thành.

Sư Úy Nhiên đối mặt với cuộn trào mãnh liệt mà tới che kín hắn phía trước tất cả tầm mắt thần thông sóng lớn, Sư gia thần nhãn, để hắn có thể nhìn thấu đạo này thao thiên cự lãng sau tất cả, hắn biết, Sư Đế Quân cũng có thể nhìn thấu tất cả những thứ này.

"Một trận chiến này!"

Thanh âm của hắn vang lên, gần như là dốc hết tất cả lực lượng gào thét: "Vì không phải quyền lực địa vị! Mà là sinh tồn!"

"Phía sau chúng ta, chính là Đế đình, chính là Nguyên Sóc, chính là tay không tấc sắt mọi người!"

"Tiên đình cho chúng ta, là nô dịch, bóc lột, trấn áp, tử vong! Không phải chúng ta muốn!"

"Chúng ta muốn, là tự mình làm mảnh đất này chủ nhân! Là tự mình làm chủ nhân của mình! Chúng ta muốn, là dựa theo ý nghĩ của mình, sống sót!"

Theo hắn gào thét, đạo kia che đậy tất cả tầm mắt thần thông sóng lớn, cuối cùng đi tới đệ nhất kiếm trận phạm vi bao phủ, kiếm trận rủ xuống tới quang mang giống như là trong suốt không thực chất bản vẽ, theo gió kịch liệt rung chuyển!

Đế đình, mười hai toà bên trong tòa tiên thành, chủ chưởng Thái Cổ đệ nhất kiếm trận đồ, là Động Đình, Thương Ngô, Lăng Cơ các loại mười một tôn cựu thần, bọn họ lấy bản thân

to lớn vô biên pháp lực, duy trì đệ nhất kiếm trận đồ vận chuyển.

Đây là Tô Vân giao cho bọn hắn trách nhiệm.

Lúc này, vô số thần thông hình thành sóng lớn cùng kiếm trận đồ va chạm, mười một tôn cựu thần mỗi người khó chịu hừ một tiếng, kiếm trận đồ bị xé nứt ra một cái lỗ hổng.

Đối với kiếm trận đồ tới nói, cái miệng này tử bé nhỏ không đáng kể, nhưng mà tây bộ biên giới lại bị đánh ra một đầu thẳng tới Thương Ngô Tiên thành con đường!

Ngay sau đó, vọt tới vô số tiên khí đem cái miệng này tử xé ra, xé thành càng lớn, tiên khí mang theo dư uy, mang theo đến hàng vạn mà tính còn sót lại thần thông, gào thét xông về Thương Ngô Tiên thành!

Trong này, uy lực cường đại nhất chính là Sư Đế Quân cùng những thiên quân kia thần thông, cùng với bọn họ chỗ tế lên tiên khí!

Cứ việc đi qua đệ nhất kiếm trận suy yếu, uy lực của nó như trước cực kỳ khả quan, mang theo lực lượng hủy thiên diệt địa, xông về Thương Ngô Tiên thành!

Thương Ngô Tiên thành các tướng sĩ đã có thể nhìn thấy, tại đây chút tiên khí phía sau, vĩ đại Thần Ma tại chạy, cân khu dữ tợn, lôi kéo to lớn Tiên đạo phúc địa tấn công!

Cái tràng diện này, chấn động đến đến từ Nguyên Sóc, Đế đình, Đế Tọa các nơi trẻ tuổi tiên nhân vô cùng lo sợ, trong đại não trống rỗng, thậm chí không biết nên ứng đối ra sao.

Bọn họ là lần đầu tiên ra chiến trường, khẩn trương không thể tránh được.

Một chọi một, đơn đả độc đấu, đối mỗi cái linh sĩ hoặc là tiên nhân đến nói, đúng là bình thường, nhưng mà loại này đại

quy mô tập đoàn tác chiến, ai cũng không có gặp qua.

Bất thình lình, một tôn đến từ Thông Thiên các Lâu Ban thuộc hệ tiên nhân tế lên Tiên thành hạch tâm, Trần Mạc Thiên Không, cao giọng quát: "Tiên thành thuẫn cấu, nghênh đón xung kích!"

Khống chế Trần Mạc Thiên Không hơn mười vị tiên nhân cùng linh sĩ lập tức điều động Trần Mạc Thiên Không, Tiên thành tại trong nháy mắt hình thành từng mặt thuẫn hình dáng kết cấu, lăng không trôi nổi, to to nhỏ nhỏ mấy chục cái, đem trong thành quân phòng thủ toàn bộ bao vây tại thuẫn cấu bên trong!

"Ầm!"

Vô số thần thông cùng tiên khí tấn công tới, đụng vào thuẫn hình dáng trên kết cấu, có chưa hề đánh trúng thuẫn hình dáng kết cấu, từ bên cạnh lau qua, liền phát ra tiếng gào chát chúa cùng đạo âm!

Chỉ trong nháy mắt, từng mặt thuẫn hình dáng kết cấu liền thủng trăm ngàn lỗ, phía trên cắm từng cái tiên khí!

Nếu là gặp gỡ chính là Sư Đế Quân cùng Hậu Thổ động thiên Thiên Quân Tiên Quân chỗ tế lên tiên khí hoặc là thần thông, thường thường thuẫn hình dáng kết cấu bị đánh cho hướng về phía sau bay lên, thậm chí lăng không nghiền nát, thuẫn sau tiên thần bọn họ cũng bị chấn động đến miệng phun máu tươi!

Có người bởi vì thoát khỏi thuẫn hình dáng kết cấu bảo vệ, bị từng đạo thần thông hoặc là tiên khí đánh giết.

Bọn họ còn chưa cùng tiên đình đại quân tiếp xúc, liền xuất hiện thương vong!

Mà điều khiển Trần Mạc Thiên Không cái kia hơn mười vị tiên nhân cùng linh sĩ thì bị mạnh mẽ lực phản chấn chấn động

đến tai mắt mũi miệng bên trong xông ra máu tươi, thậm chí có nhân tính linh bị ép, tại chỗ nghiền nát!

Nhưng một người chết đi, ngay sau đó lại có mặt khác linh sĩ trên đỉnh, tiếp tục duy trì Tiên thành kết cấu cùng biến hóa.

Mặt khác lưu giữ lại thuẫn cấu đằng sau, là từng trương khuôn mặt tái nhợt, đúng lúc này, thuẫn hình dáng kết cấu rầm rầm tản ra, chỉ nghe có người la lên: "Chuẩn bị nghênh đón địch tấn công!"

Những kia tuổi trẻ tiên nhân máy móc giống như di động thân thể, đi theo trưởng quan của mình di động, nghe theo mệnh lệnh, mỗi người tạo thành từng cái cỡ nhỏ trận thế, chuẩn bị chém giết.

"Trấn định! Trấn định!"

Thủy Oanh Hồi phẫn nộ tại một cái tuổi trẻ tiên nhân trên mặt vung một bàn tay, hổn hển nói: "Nghĩ gì thế? Đứng vào vị trí! Ghi nhớ lão nương truyền thụ cho các ngươi kiếm trận đồ! Ghi nhớ mỗi một cái biến hóa! Đừng đi nhầm! Đừng ra sai!"

Nàng suất lĩnh kiếm tiên đội ngũ, rất nhiều người trải qua Thiên Phủ động thiên đối đầu Ngục Thiên Quân chiến dịch, có thể nói không phải tân binh, nhưng đối mặt Hậu Thổ động thiên tấn công, vẫn còn có chút hoảng loạn.

Thủy Oanh Hồi tận lực ổn định quân tâm, thử nghiệm những cái kia trong đầu trống rỗng tuổi trẻ tiên nhân, lúc này tụng niệm thanh âm truyền đến, lại là phật môn cùng đạo môn phật Tiên đạo tiên tại Thánh Phật Đạo Thánh suất lĩnh dưới, đến đây ổn định các tiên nhân đạo tâm.

Thủy Oanh Hồi nhìn về phía những cái kia kiếm tiên, chỉ thấy bọn họ từ từ bình tĩnh trở lại, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Bất thình lình, lao nhanh mà đến tiên đình Thần Ma cùng phía trước nhóm đầu tiên Thương Ngô quân phòng thủ va chạm, chỉ trong nháy mắt, vô số tứ chi bay loạn, không biết bao nhiêu máu người thịt mơ hồ!

"Chặn lại —— "

Sư Úy Nhiên phát ra gầm thét, tận lực điều động Đế đình lớn nhỏ phúc địa đại đạo, chém về phía những cái kia mạnh mẽ đâm tới Thần Ma.

Bất thình lình, chủ soái vỡ ra một cái lỗ hổng lớn, một đội Thần Ma lôi kéo to lớn phúc địa, xông vào Thương Ngô Tiên thành, mấy vạn tiên nhân từ phúc địa bên trong lao ra, hướng trong thành đánh tới!

Mà cái kia phúc địa bên trong, Tiên đạo tiên khí hỗn hợp, hình thành Sư Đế Quân hóa thân, phiêu nhiên mà ra, con mắt chăm chú rơi vào đang tại dẫn binh chém giết Sư Úy Nhiên trên người, thản nhiên nói: "Úy Nhiên."

Sư Úy Nhiên trong lòng nghiêm nghị, bỗng nhiên vứt bỏ những người khác, ra sức đánh tới, cao giọng nói: "Khép lại Tiên thành!"

Sư Đế Quân hóa thân mặt mang tươi cười, đón hắn đánh tới.

Cùng lúc đó, Thương Ngô Tiên thành khép lại, tại Trần Mạc Thiên Không khống chế bên dưới, Tiên thành hóa thành phòng thủ hình thức, thành thị kết cấu nhanh chóng biến hóa, từng tòa thành trì dựng lên, đem vào thành tiên thần đại quân cắt ra, để cho bọn họ không cách nào hình thành hoàn chỉnh đội ngũ, mỗi người tách ra tác chiến.

Một bên khác, Sư Úy Nhiên cùng Sư Đế Quân hóa thân ầm ầm va chạm, hai người tách ra thời điểm, Sư Đế Quân hóa

thân soạt một tiếng tản ra, hóa thành lao nhanh tiên khí cùng Tiên đạo.

Những này tiên khí Tiên đạo ngay sau đó tụ lại, hình thành đủ loại thần thông, bốn phương tám hướng tấn công, đem xâm nhập Tiên thành tiên nhân giảo sát!

Sư Úy Nhiên mang theo mấy chục toà phúc địa uy năng, như là mọc ra vô số đầu xúc tu khổng lồ quái vật, tại trong quân địch mạnh mẽ đâm tới, đánh đâu thắng đó.

Bất thình lình, trong lòng của hắn nghiêm nghị, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Tiên thành bên ngoài, cuồn cuộn hoàng khí hoàng quang, từ từ bay lên, hóa thành Sư Đế Quân vĩ đại vô song Hoàng Địa Chi chi thân!

Cái kia thân thể khổng lồ, có thể nghiền ép Thương Ngô Tiên thành, thậm chí ngay cả Thương Ngô cựu thần ở trước mặt nàng, cũng lộ ra bé nhỏ không đáng kể!

Tôn này vĩ đại Sư Đế Quân mặt mang tươi cười, hướng bên trong tòa tiên thành xòe tay ra: "Hài tử, đến ta nơi này."

Sư Úy Nhiên khống chế mấy chục toà phúc địa tiên khí cùng Tiên đạo lăng không mà lên, như là mọc ra mấy chục đầu đuôi, xông về Sư Đế Quân mặt: "Đế Quân, tài hoa của ngươi, không đủ để đem Tái Vật Thừa Thiên quyết tăng lên tới Đế cấp công pháp, nhưng ta có thể! Ta tới dạy ngươi cái gì gọi là đạo tận hắn dùng!"

Cùng lúc đó, Đế tâm mở ra bình ngọc, hướng trong bình Đạo Hồn dịch liếc mắt nhìn, sắc mặt yên bình hướng sau lưng yêu tộc Yêu Tiên bọn họ nói: "Theo ta hướng. Ta mang các ngươi lập công."

"Ba ba ba!"

Trong bình từng cái Đế tâm lao ra, rơi vào chung quanh hắn, Đế tâm xông về phía trước, ngàn vạn Đế tâm đi theo tấn

công!

Phía sau, mấy trăm cái Yêu Tiên mắt lớn trừng mắt nhỏ, đành phải nhắm mắt đi theo hắn xông về trước phong, thầm nghĩ: "Chủ soái nhân số so với chúng ta những lính quèn này còn nhiều hơn, thật sự là đi nhặt công lao."

Ngay tại Đế tâm đại quân tấn công cũng trong lúc đó, Tang Thiên Quân hóa thành con ngài, vỗ cánh mà lên, vô số tinh nhận bay ra, xông về quân địch, tinh nhận những nơi đi qua, nhất thời người ngã ngựa đổ, cho dù là trưởng thành Thần Ma cũng không phải tinh nhận đối thủ.

Tốc độ của hắn cực nhanh, tinh nhận càng là thiên chuy bách luyện, giết người trong vô hình!

Bất thình lình, một đạo lưới tơ bay lên không, hướng hắn trùm tới, Tang Thiên Quân giật mình trong lòng, thân thể nhanh chóng xoay tròn, từ lưới tơ bên trong thoát thân, đột nhiên thân hình bỗng nhiên trên không trung, hình thái biến hóa, từ con ngài hóa thành thân người.

"Lão sư!" Tang Thiên Quân từng tầng từng tầng Đạo cảnh trải rộng ra, kinh ngạc nói.

Một cái bà lão tay chống gậy trượng đứng lại trong loạn quân, đầu vai đứng thẳng một con nhện đen, toàn thân tro tàn mênh mông, tung bay hạ xuống, ngẩng đầu nhìn tới, cười nói: "Những năm cuối đời, ngươi phản bội Tiên Đế, rất để cho ta đau lòng. Ngươi nếu là chịu trở về, ta có thể tại Tiên Đế phía trước nói tốt vài câu."

Tang Thiên Quân buồn bã: "Lão sư, không trở về được. Ta thả đi Đế Thúc, lại hỏng bệ hạ luyện hóa Đế Thúc đại kế, đây là tội chết, là không thể nào trở lại tiên đình."

Bà lão kia nói: "Tô Thánh Hoàng đối ngươi còn tốt chứ?"

Tang Thiên Quân nói: "Đối với ta rất tốt, hắn rất trọng dụng ta."

Bà lão kia cười nói: "Như vậy ta liền yên tâm, ngươi ta thầy trò, có thể nhất quyết sinh tử! Bất luận ngươi chết trong tay ta, vẫn là ta chết trong tay ngươi, yêu tộc ta địa vị cũng sẽ không rơi xuống."

Nàng bay lên trời, Đạo cảnh bộc phát, cầm trong tay đen gậy tế lên, sau lưng hiện ra nhện đen nội tâm, lạnh lùng nói: "Những năm cuối đời, thi triển ra toàn lực của ngươi! Không nên để cho người khinh thường yêu tộc ——— "

Tang Thiên Quân sắc mặt nghiêm nghị, dùng hết khả năng tăng cao tu vi!

Trong loạn quân, hai đại Yêu Tiên thủ đoạn ra hết, Tang thụ cùng hắc mộc ầm ầm va chạm, mảnh vô cùng thiên chuy bách luyện sợi tơ chặt đứt tất cả, những nơi đi qua, bất luận địch ta tiên nhân, trong chớp mắt liền bị chém thành vô số mảnh vỡ!

Tang Thiên Quân giết đến hưng khởi, liên tục biến hóa hình thái, mỗi lần biến hoá chính là một lần trùng sinh, đem tu vi cùng thần thông tăng lên tới cực hạn.

Bà lão kia hình thái biến hóa cũng chỉ có hai loại, cuối cùng đổ máu, bị vô số tinh nhận chém vào thân thể!

"Nếu là lão thân Tiên đạo không có mục nát, ngươi ta thầy trò thắng bại khó liệu."

Bà lão kia lộ ra tươi cười, âm thanh càng ngày càng thấp, con mắt vô thần chớp chớp: "Nhưng may mắn mục nát, ngươi ta thầy trò mới có thể sống sót một cái…"

Tang Thiên Quân quỳ xuống đất, bái phục xuống, khóc không thành tiếng.

Chương 780 : Đưa chuông

Chương 779: Đưa chuông

Tang Thiên Quân bên này vừa mới chiến thắng, một bên khác giống như thủy triều Thần Ma vọt tới, mang theo phúc địa trọng khí, phúc địa bên trong lại có một tôn Sư Đế Quân hóa thân giết ra, mấy chiêu ở giữa, Tang Thiên Quân liền bị thương nặng, không thể không lui.

Hắn cùng lão sư đánh một trận, một chết một bị thương, đối mặt Sư Đế Quân hóa thân loại tồn tại này, nếu không rút lui, liền chỉ có một con đường chết.

Tang Thiên Quân hướng về phía sau bay đi, nhìn về phía thi thể của lão sư, lại thấy Thần Ma phun trào, đem bà lão kia dẫm đến vỡ nát.

Trong lòng của hắn bi thương vô cùng, vừa đánh vừa lui, bất thình lình phía sau một đám Đế tâm đánh tới, phô thiên cái địa, giống như thủy triều, đem công phạt Thần Ma cùng chư tiên chặn lại, tại trong vòng mấy hơi thở liền lội bình vài toà phúc địa.

Cho dù là những cái kia phúc địa bên trong Sư Đế Quân hóa thân, cũng bị lội bình, nghiền ép trên mặt đất.

Tang Thiên Quân ngăn chặn thương thế, đi theo mấy trăm cái ở phía sau nhặt công lao Yêu Tiên giết tới đi trước, tìm kiếm thi thể của lão sư, lại không có thể tìm tới.

Cái kia ngàn vạn Đế tâm một đường đẩy đi qua, thật sự là đánh đâu thắng đó, cho dù là Tiên Quân Thiên Quân, gặp gỡ bọn họ, mấy hiệp xuống cũng vô cùng lo sợ, chỉ cảm thấy đạo

pháp của mình thần thông bị toàn bộ phá vỡ, không thể không lui, bằng không liền nguy hiểm đến tính mạng!

Trong lúc nhất thời, Hậu Thổ động thiên Thần Ma tiên nhân đại quân nghiền ép chi thế, lại bởi vì một người mà bị chặn lại!

Bất thình lình, một tòa phúc địa bên trong, tiên uy rung chuyển, trọng khí bay lên không, đó là Hậu Thổ động thiên mười đại trấn thiên Tiên đạo trọng bảo một trong, như là kim đấu, tên là Phượng Huyệt, chính là do trăm ngàn cái trưởng thành Phượng Hoàng trân quý nhất cánh chim luyện chế mà thành, quấn thành kim đấu, không có gì không luyện. Càng là có thể chém giết đối thủ!

Cái kia phúc địa bên trong, Sư Đế Quân một tôn hóa thân thôi thúc trọng bảo Phượng Huyệt, dẫn đầu mấy ngàn tiên nhân đánh tới.

Lại có rất nhiều Thần Ma gào thét, chạy mà đến, kéo tới một tòa khác phúc địa, tòa nào phúc địa bên trong tiên uy bộc phát, có trọng khí bị tế lên, cũng là mười đại trấn thiên trọng bảo một trong, tên là Chu Cung.

Cái này trọng bảo không thể coi thường, chính là thu kim tinh luyện thành cung điện, lấy trưởng thành Long Thần nghịch lân vì mái ngói, kề sát ở vốn là ngói lưu ly vị trí, một khi tế lên, từng đạo hào quang, sắc bén như phi kiếm, có thể giết người!

Lại có một tòa phúc địa bị kéo tới, phúc địa bên trong cũng có trấn thiên trọng bảo lơ lửng, tên là Tử Các, cũng có một tôn Sư Đế Quân hóa thân dẫn đầu quần tiên, đem bảo vật này tế lên!

Tiếp đó lại có Thần Ma chạy như bay, kéo lấy một tòa phúc địa bay tới, cái kia phúc địa bên trong cũng có trấn thiên trọng

bảo, tên là Bích Tâm Loa.

…

Rất nhanh, Hậu Thổ động thiên mặt khác trấn thiên trọng bảo từng cái lơ lửng, Thanh Đài, Vọng Ly Câu, Kim Đình, Song Khuyết các loại trọng bảo, đều có Sư Đế Quân hóa thân điều khiển, dẫn đầu ngàn vạn tiên nhân tế lên, vây công Đế tâm.

Đạo Hồn dịch loại bảo vật này, Tô Vân cho là rơi vào nhân thủ thích hợp bên trong liền tương đương với một kiện Tiên đạo chí bảo, Đế tâm là hắn có khả năng nghĩ tới có khả năng hoàn mỹ điều khiển Đạo Hồn dịch nhân vật.

Chẳng qua Đạo Hồn dịch lớn nhất công hiệu cũng không phải là dùng để chiến đấu, loại bảo vật này là dùng đến cho Chí Nhân, Đạo Quân chữa trị hư hại đại đạo nguyên thần.

Chiến đấu là nó bé nhất không đáng nói đến tác dụng.

Dù vậy, Đế tâm biểu hiện cũng cực kỳ hấp dẫn chú ý, lần này Sư Đế Quân điều động mười đại trấn thiên trọng khí, sử dụng mười đại phúc địa, gần mười vạn tiên nhân, chính là vì nhằm vào hắn một người!

Đối mặt trọng khí công kích, từng cái Đế tâm bị thương nặng, nhưng cũng đem Hậu Thổ động thiên tấn công chủ lực thành công ngăn chặn.

Một bên khác, Thương Ngô cựu thần di động vĩ đại thân thể, vung lên Ngô Đồng bảo thụ, tế lên pháp bảo, từng sợi từng đạo hào quang nhuệ khí, không ngừng quét đi, đem từng cái tiên nhân quấn lấy, giảo sát.

Hắn là cựu thần bên trong Thánh Vương, pháp bảo uy năng quả thực long trời lở đất, chính là Hỗn Độn sinh ra dị bảo, đạo pháp thôi thúc ra, Tiên Quân cũng muốn tránh né mũi nhọn!

Càng có Cầu Thủy Kính Tả Tùng Nham dẫn đầu mấy trăm vị Nguyên Sóc tiên nhân, đứng tại cây ngô đồng bên trên, tại gốc này trên thần thụ xuyên qua tới lui, xuất quỷ nhập thần, tế lên tiên khí thu hoạch kẻ địch tính mạng.

Đếm không hết tiên nhân đánh tới, thôi thúc đủ loại dị bảo công hướng Thương Ngô, thậm chí không ít tiên nhân rơi vào khí lực cường tráng vô cùng Thương Ngô trên người, tế lên tiên binh tiên khí, ý đồ đem hắn chia cắt!

Càng có Tiên Quân, Thiên Quân thôi thúc nội tâm, nội tâm giống như Thái Cổ Thánh Vương giống như mạnh mẽ, cùng hắn chính diện chống lại!

Cầu Thủy Kính thấy thế, biết cựu thần tuy là vô cùng cường đại, nhưng mà điểm yếu cũng lớn, vội vàng dẫn đầu một nhánh bách nhân đội ngũ nhảy vọt như bay, nhảy xuống cây ngô đồng, rơi vào Thương Ngô trên người.

Thương Ngô thân thể giống như lão thụ, trên người vỏ cây lởm chởm, từng sợi từng đạo, phảng phất sông rộng vực sâu, Cầu Thủy Kính đem bộ hạ chư tiên phân khác biệt đội ngũ, tại hạp cốc vực sâu ở giữa phi hành xuyên qua.

Hễ gặp phải đối thủ, trực tiếp chém giết.

Nhưng mà đã có rất nhiều Thần Ma kéo lấy một tòa phúc địa ầm ầm xông đến, đem cái kia phúc địa kéo đến Thương Ngô trước người. Phúc địa bên trong nhất thời ít ỏi lấy hàng ngàn tiên nhân bay ra, lít nha lít nhít, dọc theo Thương Ngô thân thể cấp tốc phi hành, công kích Thương Ngô thân thể!

Thương Ngô gầm thét, nắm đấm đánh xuống, đập về phía phúc địa trung tâm. Tòa nào phúc địa bên trong Tiên đạo cùng tiên khí đang tại hội tụ, hình thành Sư Đế Quân hóa thân, bất thình lình dãy núi lớn nhỏ một quyền đánh đến, đem Sư Đế

Quân hóa thân kể cả phúc địa bên trong hộ pháp hơn mười vị tiên nhân cùng một chỗ đánh giết!

Mấy ngàn tiên nhân đã giết tới Thương Ngô thân thể đường vân ở giữa, tiên khí cùng thần thông cắt chém Thương Ngô thân thể phía ngoài, ngay sau đó gặp gỡ lạc đàn Cầu Thủy Kính.

Mọi người tại núi sông cùng trong hạp cốc nhanh chóng đi xuyên, đủ loại thần thông cùng tiên khí gào thét bay ra, Cầu Thủy Kính xuất quỷ nhập thần, thần thông va chạm, nổ tung, tiên khí xuyên qua bùng nổ thần thông chém giết đối thủ.

Ngắn ngủi phút chốc, liền có vài chục bộ thi thể lăn xuống đến, mà Cầu Thủy Kính lại lông tóc không thương.

Bất thình lình, một tầng lại một tầng chư thiên trải rộng ra, hai đại Tiên Quân dẫn đầu gần một trăm vị tiên nhân đánh tới, thét dài nói: "Những người khác, đi chém giết Thương Ngô! Không nên bị hắn ngăn trở, nơi này giao cho chúng ta!"

Còn lại tiên nhân lập tức bốn phương tám hướng bay đi, dọc theo Thương Ngô bên ngoài thân trắng trợn phá hoại.

Cầu Thủy Kính nhìn thấy cái kia hai tôn Tiên Quân điều khiển tiên quang bay tới, Đạo cảnh nhiều đến tứ trùng ngũ trùng, liền biết kẻ địch lợi hại, vội vàng tế lên một chiếc gương, chính là Tô Vân giao cho hắn bảo vật, tên là Hỗn Độn ngọc.

Mặt này Hỗn Độn ngọc ba thước vuông, trong gương là thuần túy Hỗn Độn vật chất, diễn hóa vũ trụ hồng hoang, thích hợp đa tâm nhưng thông minh người. Đây chính là lúc trước Tô Vân đem bảo vật này giao cho Cầu Thủy Kính mà không phải Đế tâm nguyên nhân.

Cầu Thủy Kính đem Hỗn Độn ngọc tế lên, khom người một bái, đột nhiên mấy trăm dặm không gian hồng mông một

mảnh, Hỗn Độn kinh khủng, tiếp lấy nhật nguyệt bay lên, ngân hà sinh ra, vô số tinh đấu ngôi sao giống như hạt bụi nhỏ, trôi lơ lửng ở phạm vi mấy trăm dặm không gian.

Mảnh không gian này, hầu như đem Thương Ngô cựu thần hoàn toàn bao phủ cùng trong đó!

Cái kia hai tôn Tiên Quân dẫn đầu chư tiên giết tới, lại thấy Cầu Thủy Kính đứng tại bụi bặm giống như trong tinh hà, sắc mặt không chú ý, không nhúc nhích, phảng phất tại chờ chết.

Cái kia hai tôn Tiên Quân dẫn người đánh tới, liền muốn lấy tính mệnh của hắn!

Cầu Thủy Kính sắc mặt như bình thường, nói khẽ: "Vùng vũ trụ này bên trong, ta sửa đổi một cái đại đạo hằng số, ta đưa nó gọi là trụ hằng số. Tại đây cái trong vũ trụ, lẻ đem lấy trụ, không phải là lẻ…"

Cái kia hai tôn Tiên Quân cùng gần một trăm vị tiên nhân thần thông gào thét mà tới, bất thình lình, Cầu Thủy Kính như quỷ mị lấp lóe, chính xác vô cùng tránh đi từng đạo thần thông cùng tiên khí, thân hình từ cái thứ nhất tiên nhân bên người lướt qua!

Tiên nhân kia mi tâm xuyên thủng.

Tiếp lấy thứ hai tôn tiên nhân, vị thứ ba tiên nhân, thứ tư tôn tiên nhân…

Gần một trăm vị tiên nhân cùng cái kia hai tôn Tiên Quân mi tâm lần lượt nổ tung, gần như là trong cùng một lúc liền bị đánh giết!

Sau gáy của bọn họ xương vỡ kể cả huyết tương cùng óc hướng về phía sau bắn ra, bọn họ nội tâm phảng phất là lấy động tác chậm rời khỏi thân thể.

Bọn họ nội tâm cũng tại sụp đổ tan rã.

Nhưng so sánh Cầu Thủy Kính cái kia quỷ mị giống như thân pháp tốc độ, bọn họ nội tâm lộ ra tại vô cùng chậm tốc độ sụp đổ.

Tại bọn họ nội tâm trong tầm mắt, bọn họ nhìn thấy Cầu Thủy Kính xuất hiện tại phía sau bọn họ, lấy một loại không thể nào tốc độ di động, xuất hiện tại từng đầu hạp cốc trong vực sâu, đem Hậu Thổ động thiên tiên nhân từng cái đánh giết!

Cầu Thủy Kính chỗ qua đất, lưu lại vô số thi thể!

Trong chớp nhoáng này vô cùng dài.

Bất thình lình, phiến tinh không này vũ trụ run rẩy dữ dội, quay về Hỗn Độn, hóa thành một khối ba thước vuông Hỗn Độn ngọc từ không trung rơi xuống.

Cầu Thủy Kính cũng từ Hỗn Độn ngọc bên trong rơi xuống, vội vàng ổn định thân hình, từng ngụm từng ngụm hộc máu, khí tức nhanh chóng uể oải xuống.

Tế lên Hỗn Độn ngọc, thay đổi ngọc bên trong thế giới đại đạo hằng số, đối với hắn phản phệ cũng là cực lớn!

Bất quá, đi qua hắn phen này chém giết, cuối cùng ổn định Thương Ngô cuộc chiến bên này.

Một bên khác, Sư Úy Nhiên khống chế sáu mươi bốn tòa phúc địa Tiên đạo tiên khí, giết tới Hoàng Địa Chi phúc địa, nghênh tiếp Sư Đế Quân Hoàng Địa Chi hóa thân!

Đó là thứ bảy Tiên giới bốn đại phúc địa một trong chỗ diễn hóa ra vô cùng cường đại hóa thân!

Nàng giơ tay nhấc chân, dày nặng vô cùng, có khả năng hủy thiên diệt địa, đưa tay ở giữa phá hủy một cái thế giới cũng là dễ như trở bàn tay!

Nghênh chiến cường đại như vậy tồn tại, đệ nhất tiên nhân Sư Úy Nhiên chỗ bất phàm, cuối cùng có thể bày ra.

Hắn gặp mạnh thì mạnh, càng đánh càng hăng, đệ nhất tiên nhân ngộ tính, tư chất, số mệnh, đều là tuyệt đỉnh, chiến lực của hắn, càng là tuyệt đỉnh!

Đồng dạng là Tái Vật Thừa Thiên quyết, Sư Đế Quân không cách nào đem mỗi một tòa phúc địa Tiên đạo lý giải nắm giữ, không cách nào hóa thành mạnh mẽ nhất Tiên đạo hóa thân, chỉ là điều động những này phúc địa Tiên đạo cùng tiên khí để bản thân sử dụng mà thôi.

Đây là Sư Đế Quân không có tu luyện tới Đạo cảnh cửu trùng thiên, dừng bước tại Đạo cảnh bát trùng thiên nguyên nhân.

Nhưng Sư Úy Nhiên lại có thể làm được!

Hắn đồng thời khống chế sáu mươi bốn tòa phúc địa Tiên đạo tiên khí, tập hợp những này Tiên đạo tiên khí tại bản thân, đem tu vi của mình thực lực tăng lên tới cực hạn!

Hắn hóa thành sáu mươi bốn đầu, một trăm hai mươi tám cánh tay, đem đủ loại Tiên đạo uy năng phát huy đến cực hạn!

Đây chính là Sư Đế Quân không thể lĩnh ngộ "Đạo cho mình dùng" !

Sư Đế Quân tìm hiểu không ra, mà Sư Úy Nhiên nhưng đã tìm hiểu ra tới!

Tái Vật Thừa Thiên quyết, bị hắn thôi diễn đến cực hạn!

"Úy Nhiên, ngươi phát triển." Sư Đế Quân cái kia khổng lồ Hoàng Địa Chi hóa thân bị hắn đánh xuyên, trên mặt lại lộ ra nụ cười vui mừng.

Ngay sau đó, to lớn Hoàng Địa Chi hóa thân sụp đổ, hóa thành cuồn cuộn hoàng khí rơi vào Hoàng Địa Chi phúc địa.

Khung cảnh này long trời lở đất, có chút rung động.

Sư Úy Nhiên cố gắng nổi bồng bềnh giữa không trung, lại thân hình có chút lảo đảo, khóe miệng chảy máu, hô hô thở hổn hển.

Hắn đã dùng hết tất cả lực lượng.

Phúc địa trung tâm, Sư Đế Quân mặt mang vui mừng tươi cười đi ra Hậu Thổ cung, cười nói: "Những năm này, Úy Nhiên ngươi càng thêm xuất chúng."

Sư Úy Nhiên cố gắng đứng vững thân hình, hướng bốn phía nhìn lại, trong lòng một mảnh lạnh giá.

Lúc này, Thương Ngô bên trong tòa tiên thành, Thông Thiên các tiên nhân điều khiển Trần Mạc Thiên Không, điều động Tiên thành, để Tiên thành phát sinh biến hóa, biến ảo khó lường, điều động ưu thế binh lực đi giảo sát xông vào trong thành quân địch.

Đã trải qua từng tràng máu tanh vây quét, cuối cùng xâm nhập Thương Ngô bên trong tòa tiên thành mười một tòa phúc địa tiên thần tiên ma, thậm chí Tiên Quân Thiên Quân, bị toàn bộ giảo sát tiêu diệt!

Nguyên Sóc Đế đình, Đế Tọa, Chung sơn cùng Thiên Phủ trẻ tuổi các tiên nhân đứng tại trong vũng máu, đứng tại trong thi thể ở giữa, ngẩng đầu lên tới.

Đây là bọn họ lần đầu tiên trải qua đại quy mô chiến tranh, lần đầu tiên ra chiến trường, trải qua cái này máu tanh tàn khốc sát phạt, thương vong không biết bao nhiêu thân hữu.

"Chúng ta chiến thắng sao?" Có cái trẻ tuổi tiên nhân run giọng nói.

"Thắng lợi ư?" Có người lớn tiếng hỏi.

Không biết ai bất thình lình phấn khởi nhảy dựng lên: "Chúng ta thắng! Chúng ta cuối cùng thắng —— "

Hắn mở cái đầu, tiếng hoan hô lôi động, vang vọng toàn thành, nhưng mà Tiên thành vẫn còn tại biến hóa, bất thình lình Tiên môn mở ra, Tang Thiên Quân cùng Đế tâm mang theo mấy trăm vị Yêu Tiên trở về trong thành, ánh mắt mọi người đều hướng ngoài thành nhìn lại.

Trước cửa thành, Thương Ngô cựu thần tế lên Ngô Đồng tiên thụ sừng sững.

Cùng tôn này cựu thần tòa tiên thành này giằng co chính là hơn sáu trăm tòa phúc địa, đem tòa tiên thành này nhét vào, vô số tiên thần tiên ma đại quân mỗi người chuẩn bị cho tốt vũ khí cùng thần thông, thủ thế chờ đợi.

Hơn sáu trăm tòa phúc địa bên trong, Tiên đạo sôi trào, tiên khí xông ra, hóa thành từng tôn Sư Đế Quân hóa thân, thống soái bộ hạ một đám tiên thần tiên ma đại quân, đâu vào đấy.

Sư Úy Nhiên chính là thấy cảnh này, trong lòng một mảnh lạnh giá.

Mỗi một vị Đế Quân, bộ hạ đều là một cái tiểu tiên đình.

Hiện tại, Hậu Thổ động thiên bày ra, chính là một cái tiểu tiên đình chiến lực.

Vừa rồi chiến tranh nhìn như thảm liệt dị thường, nhưng mà ngay cả Hậu Thổ động thiên Sư Đế Quân nguyên khí cũng không có tổn thương bao nhiêu, hơn sáu trăm tòa phúc địa, chỉ bất quá hao tổn hơn mười tòa phúc địa mà thôi, cũng đã để Thương Ngô Tiên thành dốc hết có khả năng!

"Nếu là Thương Ngô Tiên thành không ngăn được, đằng sau mặt khác Tiên thành cũng không ngăn được." Sư Úy Nhiên buồn bã, trong lòng yên lặng nói.

Mặt khác Tiên thành nhất định cũng phía trước tới trợ giúp, nhưng Đế đình thật sự có thực lực chặn lại Hậu Thổ động thiên công phạt ư?

Lúc này, một vị mi thanh mục tú tuấn lãng phi phàm tuổi trẻ tiên nhân tay nâng một ngụm huyền thiết chuông lớn, phi thân mà tới, đem huyền thiết chuông lớn treo ở Tiên thành dưới cửa thành, cất cao giọng nói: "Sư Đế Quân, ta phụng chúa công lệnh đưa chuông đến đây. Đế Quân, chư vị, nhưng nếu là có người có thể lấy xuống chuông này, chúa công liền nhường ra Thương Ngô Tiên thành, không nhọc phí một binh một tốt."

Chương 781 : Treo chuông chi chiến

Chương 780: Treo chuông chi chiến

Đế đô Cam Tuyền uyển, Tô Vân đang tại tắm gội, tĩnh dưỡng, sau một lúc lâu, trong nội thất lúc này mới truyền đến hắn đi ra phòng tắm âm thanh.

Bên ngoài, rất nhiều tiên nhân đã chuẩn bị cho tốt tế đàn , chờ Tô Vân tắm gội thay quần áo.

"Vì sao đại nhân vật làm phép lúc, luôn yêu thích tắm gội thay quần áo?" Oánh Oánh hỏi thái tử, "Ngươi làm phép trước đó, cũng muốn tắm gội thay quần áo ư?"

Thái tử đều đều nói: "Ta cũng vậy. Ta tắm đến thơm nức thơm nức, sảng khoái tinh thần, giết lên người tới mới đã nghiền."

Oánh Oánh thè lưỡi, cười nói: "Các ngươi chỉ là ưa thích làm bộ cao nhã mà thôi."

Thái tử lắc đầu nói: "Tại đối mặt đại chiến lúc, nhất định phải tắm gội dâng hương, thay mới quần áo. Quần áo mới muốn mềm mại, hợp thể, không thể có dư thừa trang sức ảnh hưởng bản thân. Đây là đối với mình tính mạng tôn trọng."

Tiếng nói của hắn chưa hạ, chỉ nghe cửa mở ra âm thanh truyền đến, Tô Vân một bộ bạch y, thần thái trang nghiêm, bước chân chậm chạp, thẳng đi đến tế đàn.

Thái tử nói khẽ: "Đặc biệt là tại vị quyền cao nặng lúc, không thể thất bại, thất bại liền mang ý nghĩa tất cả cố gắng

trôi theo nước chảy, bộ hạ tuyệt đối người đối với mình mong đợi cũng sẽ hóa thành thất vọng. Lúc này liền cần ngồi tại trong bồn tắm ổn định lại tâm thần, tiếp lấy mùi thơm hun đi trên người mình phiền não, thay quần áo mới, không có trước kia gánh nặng, gọn nhẹ tiến lên.”

Oánh Oánh nhìn nhìn hắn, vị này thái tử mặc dù là thứ sáu Tiên giới Tiên Thiên phúc địa bên trong thai nghén sinh ra Thần Đế, thế nhưng là có một thân phận khác, đó chính là từ xưa đến nay, tất cả Tiên giới thai nghén sinh ra Thần Đế đều là hắn.

Hắn trải qua quá nhiều chuyện, đã trải qua từ xưa đến nay hầu như tất cả việc lớn.

Hắn nói ra lúc này Tô Vân tâm cảnh, bởi vì hắn cũng trải qua tương tự tâm cảnh.

Thái tử nhìn Tô Vân chân trần, từng bước một đi đến tế đàn, tiếp tục nói: “Hắn cần một hồi thắng lợi tới ổn định nhân tâm ổn định quân tâm, cũng cần một hồi thắng lợi củng cố minh hữu của mình. Đặc biệt là Thiên Hậu nương nương.”

Tô Vân leo lên tế đàn, bạch y trải rộng ra, ngồi trên mặt đất.

Bốn phía tiên thần khom người, nhao nhao hiện ra chân thân, sừng sững tại tế đàn khắp nơi.

Tế đàn bốn phía, có thần cùng ma hơn hai ngàn tôn, trong đó trưởng thành Thần Ma số lượng nhiều đạt ba trăm mười sáu tôn. Ứng Long, Bạch Trạch, Tỳ Hưu, Thao Thiết, Nữ Sửu các loại ba mươi sáu Thần Ma đứng đầu, dẫn đầu những cái kia Thần Ma dựa theo phương hướng khác nhau sắp xếp.

Chỉ là khoảng cách ba ngàn sáu trăm tôn, còn thiếu thiếu hơn ngàn tôn.

Đế đình hoang vắng, đất rộng của nhiều, phúc địa bên trong Tiên đạo hỗn hợp tiên khí, sẽ sinh ra Thần Ma, nhưng muốn tìm đến hoàn chỉnh ba ngàn sáu trăm tôn Thần Ma, cần quảng tìm toàn bộ Tiên giới tất cả phúc địa, mới có thể tìm đến nhiều như vậy Thần Ma.

Nhưng cực kỳ khó khăn.

Thái tử hướng Oánh Oánh nói khẽ: "Thiên Hậu nương nương ngay cả Đế Tuyệt cũng có thể phản bội, huống chi Tô Thánh Hoàng? Bởi vậy Tô Thánh Hoàng nhất định phải hướng Thiên Hậu bày ra thực lực của mình."

Oánh Oánh thì bay người lên, rơi vào trên tế đài thiếu hụt chỗ trống.

Thái tử lộ ra vẻ kinh ngạc, chỉ thấy Oánh Oánh thần thái nghiêm nghị, tế lên bản thân từng đoá từng đoá đạo hoa, đạo hoa bay ra, rơi vào mặt khác hơn một ngàn cái chỗ trống!

Nàng dùng đạo hoa của mình , bổ sung ba ngàn sáu trăm Thần Ma bên trong chỗ trống!

Thái tử nhẹ nhàng gật đầu, thấp giọng nói: "Tô Thánh Hoàng nhất định phải không mượn dùng bất kỳ người ngoài lực lượng, dựa hắn, dựa thế lực của hắn, chặn lại Sư Đế Quân, hướng lên trời sau bày ra thực lực của mình cùng tiềm lực."

Tại đây trận tỷ thí bên trong, Tô Vân không thể mời ra thái tử, không thể mời ra Nguyệt Chiếu Tuyền sáu lão, cũng không thể đi cầu mặt khác ngoại viện.

Hắn chỉ có thể dựa vào bản thân cùng Đế đình, Nguyên Sóc các nơi tích lũy.

Tràng này chiến sự, hắn nhất định phải thắng lợi!

Nếu là thất bại, Hậu đình bên trong Thiên Hậu, liền sẽ phản chiến đối mặt!

Chỉ có chiến thắng, mới có thể củng cố Thiên Hậu người minh hữu này, để Trường Sinh Đế Quân tự Nam Cực mà động, cùng mình cùng một chỗ giáp công Hậu Thổ động thiên, giảm bớt áp lực của mình!

Thái tử nhìn Tô Vân, đây là hắn cực kỳ trọng yếu đánh một trận.

Tô Vân tại trên tế đài tĩnh tọa, sắc mặt không hề bận tâm, có tiên nhân khiêng tám cái dày nặng cái bình chạy tới, đem cái kia tám cái cái bình bày ở Tô Vân bốn phía, mỗi người khom người lui đi.

"Phốc phốc phốc!"

Hũ kia miệng phong ấn bất thình lình xông ra, từ đàn trong miệng bay ra Hỗn Độn chi khí, nặng nề vô cùng thể khí ép tới tế đàn kẽo kẹt vang vọng.

Nhưng mà, trong vò Hỗn Độn chi khí nhưng tại bơi ra, hóa thành từng cái kỳ lạ Hỗn Độn phù văn, trên không trung bơi lội. Trong vò là Hỗn Độn hải nước biển, Nam Hiên Canh đẩy ra Bắc Miện trường thành lúc, Tô Vân thu thập rất nhiều Hỗn Độn hải nước biển, giờ phút này phát huy được tác dụng.

Ông.

Một tiếng chấn động nhè nhẹ truyền đến, từng tòa Tiên Thiên Đạo cảnh tự Tô Vân đỉnh đầu tuôn ra, kéo dài, trải rộng ra, đem tế đàn bao phủ.

Đây là ba tòa Tiên Thiên Đạo cảnh.

Ba tòa đạo giới ẩn chứa Tiên Thiên Nhất Khí cao thâm ảo diệu, để thái tử cũng nhìn ra chóng mặt nhức đầu.

Hắn thậm chí đối cái này ba tòa đạo giới có một loại không hiểu cảm giác thân thiết.

Hắn là Tiên Thiên Nhất Khí diễn sinh, trong cơ thể chứa đựng một ngàn tám trăm loại Tiên đạo, tuy là không phải Tiên Thiên Nhất Khí, nhưng là Tiên Thiên phúc địa bên trong nhất khí hoá sinh mà tới.

Tô Vân tại ba năm trước đây mở ra Tiên Thiên Nhất Khí đạo thứ ba giới, đối Tiên Thiên Nhất Khí cảm ngộ cũng càng thêm thâm hậu, so sánh kiếm đạo tới nói, hắn tại Tiên Thiên Nhất Khí bên trên tiến bộ thực chậm chạp, có khả năng đột phá đến đạo thứ ba giới, đã quả thực không dễ.

Lại hướng phía trước, mỗi một bước đều vô cùng gian nan.

Những cái kia Hỗn Độn phù văn tại hắn ba tòa đạo giới trung du động, rất nhanh từng cái gật gù đắc ý, lột đi phù văn hình thái, hóa thành từng cái Hỗn Độn sinh vật, bơi lội tới lui.

Tô Vân đỉnh đầu hiện ra kiếm đạo tam hoa, nhụy hoa khẽ run lên, hiện ra kiếm đạo tứ trùng thiên Đạo cảnh, đủ loại kiếm đạo thần thông hiện lên ở tứ trùng đạo giới bên trong.

Lúc này, Phương Trục Chí đi tới, cách tế đàn, hướng Tô Vân khom người làm lễ chào hỏi.

Tô Vân nhẹ nhàng gật đầu, cũng không đứng dậy.

Phương Trục Chí khẽ quát một tiếng, một tòa đạo giới từ đỉnh đầu bay ra, hóa thành đủ loại Thiên Hoàng bảo ấn.

Tô Vân ấn pháp chi đạo, không bằng Phương Trục Chí xa rồi, bởi vậy mời Phương Trục Chí đến đây trợ trận.

Tô Vân hai tay mười ngón tay kết ấn, mười ngón tay lần lượt điểm ra, chỉ lực bộc phát, hóa thành từng đạo Hỗn Độn thần thông, Hỗn Độn thần thông uy năng chứa mà không thả, trôi lơ lửng ở bốn phía.

Hắn nhất khí hiển hóa, hóa thành các đời Tiên Đế cùng Đế Thúc Đế Hốt dáng người, sừng sững trên không trung, ngay

sau đó lại thôi thúc Tiên Thiên Nhất Khí, hóa thành Tiên Thiên Nhất Khí thần thông, hình thành lôi tầng cùng Hỗn Nguyên chém các loại thần thông.

Cuối cùng, Tô Vân hai tay nhẹ nhàng khoanh tròn, trong tay một đạo Trụ Quang luân bay lên.

Từ đó, trên tế đài, một ngụm chuông lớn hình thành.

Mà vào lúc này, Ngọc thái tử chạy tới Thương Ngô Tiên thành, đem huyền thiết chuông treo ở dưới cửa thành, cất cao giọng nói: "Nhưng nếu là có người có thể lấy xuống chuông này, chúa công liền nhường ra Thương Ngô Tiên thành, không nhọc phí một binh một tốt!"

Thương Ngô cựu thần đám người vội vàng lui vào Thương Ngô Tiên thành, chỉnh đốn binh lực, chuẩn bị trận thứ hai đại chiến.

Ngày đầu tiên, Sư Đế Quân hạ lệnh, cường công huyền thiết chuông, tiếng chuông chấn động, hóa thành chống trời cự vật, nghiền nát tất cả.

Sư Đế Quân cường công phía dưới, lưu lại vô số thi thể, cho dù là tiên thần tiên ma sát vào hoàng chung bên trong, cũng không có thể rung chuyển bảo vật này mảy may, ngược lại bị luyện thành tro tàn!

Sư Đế Quân vì vậy đóng quân tại Tiên thành phía trước, điều động mỗi bên đại phúc địa, thôi thúc Tiên đạo trọng khí, đánh huyền thiết chuông, công liên tiếp hơn mười ngày, huyền thiết chuông không có bất kỳ cái gì hư hại.

Sư Đế Quân thấy thế, biết lợi hại, vì vậy điều động phúc địa Tiên đạo, hóa thành hóa thân, lấy hóa thân hướng đi huyền thiết chuông.

Đợi nàng tiếp cận huyền thiết chuông, liền mỗi ngày bất thình lình biến đổi lớn, ba ngàn sáu trăm tôn huyền thiết Thần

Ma xuất hiện tại phía trước.

Sư Đế Quân lập tức điều động hơn sáu trăm tôn phúc địa Tiên đạo hóa thân, xâm nhập huyền thiết chuông, một đường giết đi qua, nàng chính là Đế Quân, Đạo cảnh bát trùng thiên tồn tại, trong chiến trường có thể xưng không có địch thủ, chỉ cần có phúc địa, nàng liền không có bất kỳ cái gì pháp lực bên trên hao tổn!

Lần này ác chiến, dù là Sư Đế Quân mạnh mẽ vô song, cũng bị mệt đến thở hồng hộc, hơn sáu trăm tôn hóa thân suýt nữa bị đánh bạo, cuối cùng bất đắc dĩ thôi thúc Hoàng Địa Chi hóa thân, gia nhập chiến cuộc!

Đế đô, tế đàn bốn phía, Ứng Long, Bạch Trạch các loại Thần Ma bị Tô Vân lấy Tiên Thiên Nhất Khí điều động, theo hoàng chung vận chuyển mà vận chuyển, thi triển đủ loại thần thông, hướng từng cái Sư Đế Quân hóa thân hư ảnh công tới!

Đại chiến hơn mười ngày, liền xem như Ứng Long cũng bị mệt đến bại liệt, mặt khác Thần Ma cũng bị mệt đến kiệt lực, lại không sức đánh một trận.

“Đương —— “

Tiếng chuông vang lên, Ứng Long rất nhiều Thần Ma lui đi.

Thương Ngô Tiên thành.

Sư Đế Quân hơn sáu trăm tôn hóa thân chỉ nghe một tiếng tiếng chuông truyền đến, liền thấy ba ngàn sáu trăm tôn huyền thiết Thần Ma mỗi người lui về phía sau, biến mất tại mênh mông Hỗn Độn chi khí bên trong.

“Chuông này lợi hại! Duy nhất chặn ta rất nhiều hóa thân lâu như vậy!”

Sư Đế Quân giật mình trong lòng, tiếp tục hướng phía trước đánh tới, gặp gỡ Hỗn Độn sinh vật, áp chế nàng Tiên đạo đạo hạnh, để nàng hóa thân thực lực khó mà phát huy ra ba lạng thành!

Lúc này từng cái tiên kiếm bay tới, tại Hỗn Độn chi khí bên trong ẩn hiện, liên trảm mấy chục vị hóa thân.

Sư Đế Quân thấy thời cơ bất ổn, lập tức để cho mình Hoàng Địa Chi hóa thân dẫn đầu mặt khác hóa thân lui đi.

Đợi nàng đi ra Hỗn Độn, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy huyền thiết chuông còn treo tại Thương Ngô Tiên thành môn hạ, không nhúc nhích tí nào.

Sư Đế Quân cau mày.

Hậu Thổ động thiên đại quân đỉnh đầu, đệ nhất kiếm trận đồ hình thành kiếm quang lạc ấn như trước treo ở thiên mạc bên trên, thỉnh thoảng có kiếm quang hạ xuống, bị từng kiện từng kiện trọng bảo chặn lại.

Đệ nhất kiếm trận đồ uy năng không cách nào xâm nhập, nhưng cũng cho bọn họ mang đến áp lực thực lớn, nhiều hơn nữa tiên khí tiêu hao đang đối kháng với kiếm trận đồ trên uy năng.

Nếu rơi vào tay chiếc này huyền thiết chuông vây ở chỗ này, đối bọn hắn cực kỳ bất lợi!

Hoặc là cưỡng ép phá chuông, hoặc là rút lui, giằng co ở đây, sợ rằng sẽ từ từ xuất hiện thương vong.

Sư Đế Quân sắc mặt nghiêm nghị, hít vào một hơi thật dài, lập tức hạ lệnh, triệu tập trong quân tuấn kiệt cùng cao thủ, phá giải huyền thiết chuông. Một bên khác, nàng lại phái ra từng đội từng đội tiên nhân trinh sát, ý đồ vòng qua Thương Ngô Tiên thành, tìm kiếm mặt khác xâm nhập Đế đình con đường.

Hậu Thổ động thiên hạ hạt mười sáu tòa động thiên, tại thứ sáu Tiên giới cũng là như thế, hai cái Tiên giới hợp lại cùng nhau, tổng cộng ba mươi hai động thiên, mỗi cái động thiên hạ hạt thế giới ít thì mấy chục tòa, nhiều thì mấy trăm tòa.

Trong đó nhân vật thiên tài, không phải số ít, cao thủ xuất hiện lớp lớp.

Rất nhanh, rất nhiều tài trí hơn người hạng người bị chọn lựa ra, cùng Tiên Quân cùng một chỗ đi vào huyền thiết chuông, thử nghiệm phá giải chiếc này chuông lớn, đem chuông này lấy xuống.

Nhưng mà mỗi khi tiếng chuông vang lên, đều có đi không về.

Hai tháng ở giữa, chết tại chuông phía trong cường giả cùng trí giả, lấy ngàn mà tính!

Thậm chí ngay cả Sư Đế Quân bộ hạ đắc lực nhất Lương Ngọc Thiên Quân, cũng chết tại chuông phía trong, trong lúc nhất thời, không người dám rung chuyển chiếc này chuông lớn.

Một bên khác, Sư Đế Quân phái ra các lộ trinh sát, ý đồ vòng qua Tiên thành, lại gặp phải Đế đình phong cấm công kích, cũng là thương vong thảm trọng.

Cái này Đế đình bởi vì là thí quân chi địa, Đế Phong cùng tiên đình cao tầng ở đây thí quân, tàn sát Đế Tuyệt đời sau, đem Đế Tuyệt dòng dõi giết không còn một mống, bởi vậy đem nơi này phong ấn.

Tiên đình lưu lại phong ấn, đối với tiên đình tới nói tự nhiên dễ dàng mở ra, nhưng mà trên đường này phong cấm lại đi qua Cầu Thủy Kính thay đổi.

Cầu Thủy Kính lấy Hỗn Độn ngọc tới diễn hóa thần thông, đem nơi này phong ấn thay đổi đến hoàn toàn thay đổi, uy lực

mạnh hơn, càng hoàn mỹ hơn, các lộ trinh sát tử thương vô số.

Có trinh sát đội ngũ vận khí tốt hơn, trở về từ cõi chết, nhưng mà lại xông đến mặt khác Tiên thành, bị nơi đó quân phòng thủ giết không còn một mống.

Sư Đế Quân đợi chờ mấy tháng, tại đệ nhất kiếm trận đồ uy hiếp bên dưới, tiên khí hao tổn thực sự quá lớn, bất đắc dĩ, chỉ được lưu lại tinh nhuệ, tiếp tục trấn thủ nơi đây, mặt khác tiên thần tiên ma lui binh, lui ra Đế đình, trú đóng ở bên ngoài.

Bên này, Sư Đế Quân dâng thư tiên đình, cáo rõ ràng gặp được nan đề, nói: "Mời bệ hạ phái trí tuệ cao tuyệt người, đến đây phá giải chuông này."

Qua mấy ngày, có tiên quang chiếu rọi tại doanh địa trên không, sáng vô cùng, Sư Đế Quân vội vàng dẫn người đón tiếp, khom người nói: "Kẻ hèn này chuyện, vậy mà kinh động đến thiên sư, thứ tội, thứ tội."

Người đến kia chính là tiên đình bốn đại thiên sư một trong Lũng thiên sư, đạo cốt tiên phong, chính là tiên đình cao nhất trí tuệ một trong, dẫn đầu bộ hạ một đám đệ tử đến đây, đều là cái trán cao long, trí tuệ phi phàm người.

Lũng thiên sư run lên phất trần, cười nói: "Không dám. Ta thấy Đế Quân trình lên huyền thiết chuông bản vẽ, quả thực tinh diệu, lòng ngứa ngáy khó nhịn, bởi vậy đến đây phá hắn huyền thiết chuông. Nếu là có thể hái được chuông này, cũng có thể trợ tăng của ta đạo hạnh."

Sư Đế Quân mừng rỡ: "Có thiên sư tại, nhất định dễ như trở bàn tay."

Lũng thiên sư khiêm tốn đôi câu, Sư Đế Quân vội vàng dẫn đường, một đường đi tới Thương Ngô Tiên thành trước.

Lũng thiên sư đứng xa nhìn Thương Ngô Tiên thành, vô cùng lo sợ, khen: "Hiểm ác, hiểm ác! Muốn phá toà này hùng

quan, cần phải đến dùng thi thể tới chồng chất!”

Hắn lại nhìn thấy chiếc kia treo ở dưới cửa thành huyền thiết chuông, ánh mắt sáng lên, khen: “Tốt bảo vật! Đế Quân, các ngươi lại lưu tại nơi này, đợi ta phá Tô Thánh Hoàng đạo pháp, lấy xuống chuông này!”

Sư Đế Quân đưa tiễn, chỉ thấy Lũng thiên sư dẫn đầu một đám đệ tử khí vũ hiên ngang đi vào huyền thiết chuông phạm vi bao phủ.

Chuyến đi này, chính là nửa năm lâu.

Sư Đế Quân đám người chờ đến nóng lòng.

Nửa năm sau, bất thình lình vang dội tiếng chuông truyền đến, từ miệng chuông chỗ hạ xuống rất nhiều bộ hài cốt đến, trong đó một bộ xương khô trong tay còn đang nắm một cái phất trần.

“Lũng thiên sư chết!” Hậu Thổ động thiên các lộ tiên hầu quân tâm đại loạn.

Sư Đế Quân trong lòng sợ hãi, vội vàng triệu tập các lộ tiên hầu, ổn định quân tâm.

Đế đô, Cam Tuyền uyển tế đàn bên trên, Tô Vân bất thình lình phun máu phè phè, khí tức uể oải xuống.

Nửa năm qua này, hắn điều động tất cả trí tuệ, mài chết luyện chết Lũng thiên sư, cũng đem bản thân hao đến suýt nữa chết tại trên tế đài!

Chương 782 : Nhưng vì quân cố, trầm ngâm đến nay

Chương 781: Nhưng vì quân cố, trầm ngâm đến nay

Thương Ngô Tiên thành tiền tuyến, Sư Đế Quân chỉ để lại một nhánh tinh nhuệ tọa trấn, triệt tiêu những quân đội khác, đồng thời phía sau điều động các nơi người giỏi tay nghề, chế tạo càng nặng bao nhiêu hơn khí, dùng để đối kháng đệ nhất kiếm trận đồ.

Một bên khác, Sư Đế Quân báo lên tiên đình, báo cho Lũng thiên sư tin qua đời.

Thương Ngô Tiên thành phía trước, đại quy mô chiến sự như vậy yên tĩnh xuống.

Sư Úy Nhiên đám người vì vậy luyện binh, chia làm khác biệt tướng lĩnh mang theo tân binh, dẫn binh tập kích quấy rối trại địch, học tập chiến trường quyết định thắng bại sau cùng cùng phương pháp bảo vệ tính mạng, lại từ lão binh đến mang tân binh, đem kinh nghiệm nhanh chóng phát triển.

Ngẫu nhiên bộc phát một hai lên quy mô nhỏ chiến sự, thương vong tiên nhân cũng không cao hơn mười cái, hai bên thường thường hơi tiếp xúc, trong thời gian ngắn tận khả năng xử lý đối thủ, thừa dịp đối phương tướng lĩnh còn chưa kịp phản ứng trực tiếp tự rút lui.

Qua hai tháng, Động Đình, Bành Lãi các loại Tiên thành tướng sĩ chạy đến luân thế, rèn luyện tân binh, miễn cho vội vàng ra chiến trường.

Đế đô bên trong, Tô Vân thì tại khôi phục về sau, lại một lần tắm gội dâng hương, mang theo thái tử đi tới Hậu đình, cầu kiến Thiên Hậu nương nương.

Thiên Hậu nương nương tiếp vào bái thiếp, dẫn người tới đón, nói: "Bản cung nghe nói Sư Đế Quân mưu phản đồng minh, cùng Nghịch Đế Bộ Phong cùng một giuộc, thông đồng làm bậy, lại dám tấn công Đế đình, không khỏi chính là đau lòng nhức óc lại vì Tô đạo hữu lo lắng. May được Tô đạo hữu điều động thoả đáng, chưa hề để Sư Đế Quân đắc thủ."

Tô Vân hổ thẹn nói: "Nếu không phải nương nương hồng phúc tề thiên, Vu Tiên bảo thụ che chở, Sư Đế Quân há lại sẽ biết khó mà lui?"

Hắn dừng một chút, giới thiệu thái tử, nói: "Nương nương cũng biết đây là người nào?"

"Thái tử tham kiến Thiên Hậu." Thái tử tiến lên, khom người làm lễ chào hỏi.

Thiên Hậu nương nương vội vàng đáp lễ, cười nói: "Thần Đế, ngươi chiết sát ta! Ngươi ta tự Đế Thúc thời kì cũng đã quen biết, không cần đa lễ như vậy."

Thái tử nghiêm nghị nói: "Thần Đế không dám nhận, chó mất chủ mà thôi. Năm đó Thiên Hậu Đế Tuyệt hiền khang lệ, giết đến ta đánh tơi bời, vợ con già trẻ tử thương vô số, chúng ta hậu duệ đều là ức hiếp chó rơm , mặc cho xâm lược, đều là bái hiền khang lệ ban tặng ah."

Tô Vân cùng Oánh Oánh nghe rùng mình, lông tóc dựng đứng.

Thái tử trong lời nói tràn đầy oán niệm, đối Thiên Hậu cùng Đế Tuyệt oán khí ngút trời, trong đó huyết hải thâm cừu khánh Tỳ Hưu chi trúc khó viết, nghiêng Bắc Minh chi thủy khó rửa!

Thiên Hậu nương nương cười tủm tỉm nói: "Không chỉ như thế đây. Đạo hữu, ngươi mỗi lần tại Tiên giới mới phục sinh, liền đều sẽ bị ngoại tử bắt lại trấn áp, liền không có chạy trốn qua. Nói đến một thế này nếu không phải ngoại tử băng hà, Tô đạo hữu tạo phản, ngươi còn không thể được thấy ánh mặt trời đây! Ngươi có thể chạy đến, dựa vào ngoại tử băng hà Tô đạo hữu mưu phản chi phúc, ngược lại là may mắn quá thay."

Thái tử cười lạnh liên tục.

Tô Vân trong lòng khẽ động: "Thần Đế mời ta vì hắn nói tốt cho người, ý là mời Thiên Hậu đem Tiên Thiên phúc địa cho hắn. Chẳng qua vừa lên đến, bọn họ liền giống như là ăn Hỗn Độn kiếp hỏa đồng dạng, trong miệng phun tro tàn, hận không thể phun chết đối phương. Cái này khiến ta làm sao cùng Thiên Hậu trao đổi?"

Hắn nhắm mắt, cười nói: "Hai vị nếu là quen biết cũ, vậy liền dễ dàng hơn. Nương nương, thực không dám giấu giếm, Ma Đế cũng bị thả ra."

Thiên Hậu nương nương trong lòng hơi chấn động, lặng lẽ nói: "Bộ Phong quả thật muốn người người oán trách ư? Thần Đế ngược lại cũng dễ nói, dù sao có việc nên làm có việc không nên làm, bản cung trái phải còn kính đạo hữu là một hán tử. Cái kia Ma Đế thả ra, không sợ nàng bị điên, mở ra sát giới?"

Tô Vân nói: "May mắn Thần Đế quang minh lỗi lạc, chịu trợ giúp Đế đình đối kháng Nghịch Đế Bộ Phong. Nương nương, cái kia Ma Đế lần này xuống núi, khẳng định đối Tiên Thiên phúc địa nhìn chằm chằm. Nương nương, mọi người cùng tồn tại trên một cái thuyền, sao không mượn Tiên Thiên phúc địa cho Thần Đế, để hắn tới đối kháng Ma Đế đâu? Hoặc là, có thể tiết kiệm đi nương nương một phen tay chân."

Thiên Hậu nương nương cười nói: "Đây là việc nhỏ, làm sao đến mức để đạo hữu tự mình đến nói? Thần Đế đạo hữu liền tại Tiên Thiên phúc địa bên cạnh tu hành là được. Tô đạo hữu, ngươi này tới chẳng lẽ chỉ vì chút chuyện nhỏ này?"

Thái tử chủ ý là đoạt được Tiên Thiên phúc địa, đem Tiên Thiên phúc địa chiếm làm của riêng, bản thân luyện hóa bên trong Tiên Thiên Nhất Khí, ma tiêu thần trưởng, tu vi của mình thực lực ắt phải vượt xa Ma Đế!

Chỉ là Thiên Hậu không nguyện từ bỏ Tiên Thiên phúc địa, hắn cũng không thể tránh được. Nhưng cũng may Tô Vân vì hắn tranh thủ tới tại tiên thiên phúc địa tu luyện quyền lực, không có uổng phí tới một hồi.

Tô Vân nói: "Ta này tới xác thực có chuyện quan trọng khác. Nương nương, kính xin nương nương truyền lệnh Trường Sinh Đế Quân, mệnh hắn từ Nam Cực công phạt Hậu Thổ, ta Đế đình nhất định hô ứng, hai nhà công hắn trước sau, Sư Đế Quân diệt vong không mặt trời!"

Thiên Hậu nương nương cười không đáp.

Tô Vân khẽ nhíu mày, lần nữa thăm dò: "Nương nương có thể hay không để Tiêu Trường Sinh xuất binh?"

Thiên Hậu nương nương nhìn trái phải mà nói hắn, cười nói: "Tô đạo hữu, ngươi còn không có thành thân a? Nhưng có ngưỡng mộ trong lòng người?"

Tô Vân xúc động nói: "Nghịch Đế chưa diệt, làm sao lập gia đình?"

Thiên Hậu nương nương sắc mặt nghiêm túc, nghiêm mặt nói: "Nhân luân chính là thiên đạo, há có thể hoang phế? Đặc biệt là ngươi, là cao quý Đế đình chi chủ, dưới tay năng thần tướng tài đến hàng vạn mà tính, há có thể không có chủ mẫu tọa trấn phía sau vì ngươi san sẻ giải nạn?"

Oánh Oánh nghe vậy, trong lòng khẽ nhúc nhích, hướng Tô Vân nói nhỏ: "Nương nương không phải khuyên ngươi thành thân, mà là có ám chỉ gì khác."

Tô Vân cũng nghe ra nàng ý ở ngoài lời, nói: "Nương nương có thể hay không chỉ rõ?"

Thiên Hậu nương nương lại không vòng vo, nói: "Tô đạo hữu, Ứng Long Bạch Trạch đi theo ngươi là vì cái gì? Thủy Oanh Hồi, Tống Tiên Quân, Lang gia kiếm tiên không ngại bốc lên bị diệt tộc nguy hiểm đi theo ngươi, vì cái gì lại là cái gì? Phương Trục Chí, Sư Úy Nhiên, trích tiên nhân đi theo ngươi, lại cầu là cái gì? Còn có Tang Thiên Quân, Tây Sơn tán nhân, Nguyệt Chiếu Tuyền những này tồn tại cường đại, cùng với Thần Đế, bọn họ đi theo ngươi, chẳng lẽ không mong muốn ư?"

Tô Vân cau mày.

Hắn hiểu được Thiên Hậu ý của nương nương, chỉ là cái này cùng hắn ước nguyện ban đầu, có phần có chỗ chệch hướng.

Hắn trở lại Đế đình ở đây xây dựng thế lực, chỉ là vì bảo vệ Nguyên Sóc, cho Nguyên Sóc lấy sinh tồn không gian cùng phát triển thời gian, cũng không có bao nhiêu tư tâm.

"Đạo hữu ngươi có lẽ không có tư tâm, nhưng đi theo ngươi mỗi người, bọn họ đều là có tư tâm."

Thiên Hậu nương nương ý tứ sâu xa nói: "Liền xem như Oánh Oánh, cũng là có tư tâm. Thứ bảy Tiên giới chia rẽ, mỗi bên đại động thiên mạnh ai nấy làm, lại từng cái mất đi chủ quyền rơi vào tiên đình tay. Bao nhiêu chí sĩ đầy lòng nhân ái buồn phiền than khóc, chỉ hận báo quốc không cửa, xuất sư vô danh. Ngươi vào lúc này xưng Đế, không chỉ có cho đi theo ngươi những này chí sĩ đầy lòng nhân ái lấy danh phận, cũng

là cho những cái kia còn chưa đi theo ngươi người một ngọn đèn sáng, để cho bọn họ có cái hi vọng.”

Tô Vân trở nên trầm mặc.

Thiên Hậu nương nương thản nhiên nói: “Ngươi lúc trước không xưng Đế, vì cho thấy bản thân không có dã tâm, mong đợi tiên đình sẽ không chú ý tới ngươi, sẽ không chú ý tới ngươi chỗ che chở Nguyên Sóc. Nhưng bây giờ đây, ngươi cùng ngươi Nguyên Sóc đã biến thành đựng trong hộp không xuống voi lớn, làm sao ẩn tàng đều giấu không được. Đặc biệt là Sư Đế Quân bại trận, Lũng thiên sư chết, đã để Đế đình trở thành tiên đình muốn diệt trừ mục tiêu thứ nhất! Ngươi còn có thể làm bộ người hiền lành ư?”

Tô Vân thở dài, nghiêm mặt nói: “Nương nương khuyên chính là, chỉ là cha ta còn tại, chưa dám gọi Đế.”

Thiên Hậu nương nương cười khúc khích, nói: “Tô Thánh Hoàng, ngươi muốn cho một cỗ thi thể giành chính quyền ư? Lời này của ngươi nói ra, nhìn xem quần hùng thiên hạ cái kia đi theo ngươi?”

Tô Vân vẻ mặt biến ảo không ngừng, sau một lúc lâu, cáo từ rời đi, nói: “Thiên Hậu nương nương cho ta suy nghĩ một chút.”

Thiên Hậu nương nương tiễn hắn rời đi.

Thái tử lại lưu lại, hướng Tô Vân nói: “Ta vừa ra đời liền bị tóm trấn áp, còn chưa từng tại sinh ra bản thân phúc địa bên trong tu luyện qua, trước tiên ở nơi này tu luyện mấy ngày.”

Tô Vân do hắn, liền muốn mang theo Oánh Oánh rời đi, lúc này thái tử cười nói: “Thánh Hoàng cũng biết Thiên Hậu nương nương vì sao không đáp ứng giúp ngươi?”

Tô Vân dừng bước, nghi ngờ nói: “Bởi vì ta chưa xưng Đế?”

Thái tử lắc đầu, chỉ điểm hắn nói: "Thiên Hậu là người phương nào? Nữ tiên đứng đầu. Liền xem như Thánh Hoàng xưng Đế, địa vị cách nàng cũng cách nhau rất xa. Thiên Hậu nương nương vừa mới nói đi theo Thánh Hoàng người, có nhiều mong muốn, như vậy Thiên Hậu mong muốn đâu?"

Tô Vân hiểu ra, nói: "Đế Phong xưng Đế, đem Thiên Hậu cầm tù tại Hậu đình. Đợi đến ta loại bỏ phong cấm, thiên hạ đã thay đổi, mọi người lại không tôn Thiên Hậu vì nữ tiên đứng đầu."

Thái tử nói: "Thiên Hậu mong muốn, chính là trở lại chỗ ngồi của mình. Tô Thánh Hoàng nên như thế nào thỏa mãn nàng?"

Tô Vân thở dài, nghiêm nghị nói: "Ta muốn trước lấy vợ, lại xưng Đế, lập thê tử làm hậu, chư tướng chủ mẫu. Lại để cho thê tử bái nhập Thiên Hậu môn hạ, tôn Thiên Hậu vì nữ tiên đứng đầu. Tương lai ta như đoạt được thiên hạ, Thiên Hậu liền địa vị củng cố."

Hắn xá dài tới đất, nói: "Cảm ơn Thần Đế chỉ giáo!"

Thái tử khom người đáp lễ, nghiêm mặt nói: "Không dám. Ta cũng có chỗ cầu mà thôi."

Tô Vân rời đi.

Thái tử tại tiên thiên chi giếng trước ngồi xuống, hô hấp thổ nạp, hấp thu phúc địa bên trong tích chứa thần đạo ảo diệu.

Thiên Hậu nương nương đi tới, đưa tay nhặt hoa đặt ở cánh mũi bên dưới nhẹ ngửi, nói khẽ: "Thần Đế nhìn như vậy tốt Tô Thánh Hoàng? Bản cung cho rằng, Đế Phong thả ngươi, ngươi liền sẽ dứt khoát đi theo Đế Phong đây."

"Đế Phong phong thái khí phách còn kém xa Đế Tuyệt, có tài đức gì khuất phục quả nhân?"

Thái tử vừa mở miệng, chính là kiêu căng khó thuần, thản nhiên nói: "Đế Tuyệt không thể để cho quả nhân thần phục, Đế Phong tại quả nhân phía trước cũng như đứa bé đồng dạng, không xứng để cho ta thần phục. Ta muốn đi theo người, là có Đế Thúc chi lòng dạ độ lượng người, mà không phải tầm thường như Đế Phong hàng ngũ."

Thiên Hậu nương nương kinh ngạc nói: "Tô Thánh Hoàng là như vậy người?"

Thái tử nói: "Luận mưu lược, luận tâm cơ, luận kiên nhẫn, luận thủ đoạn, hắn đều so Đế Tuyệt kém xa. Nhưng hắn có một dạng đông Tây Đế Tuyệt không so được, hắn có Đế Thúc giống như khí phách. Còn, hắn có hay không có thể trưởng thành đến một bước kia, thì còn muốn nhìn tương lai."

Thiên Hậu nương nương lặng im phút chốc, nói: "Bản cung cũng sớm thấy được hắn bất phàm, bởi vậy mới có thể kiên nhẫn đợi chờ đến nay. Chỉ là mưu sự tại nhân, thành sự tại thiên. Cái này thiên ý khó dò ah…"

Tô Vân trở lại Đế đô Cam Tuyền uyển, chần chừ liên tục, tự thân đi tới Thương Ngô thành khao tướng sĩ.

Thương Ngô thành tướng sĩ, trên dưới một mảnh reo hò, cực kỳ phấn khởi, trong lòng bọn họ, Tô Vân chính là vô địch tồn tại, một ngụm huyền thiết chuông treo ở nơi đó, ngăn lại trăm vạn tiên thần tiên ma, để Sư Đế Quân không thể đông tiến!

Thậm chí, ngay cả tiên đình thiên sư cũng bị Tô Vân chiếc chuông này luyện chết!

Tô Vân bất bại thần thoại, từ đó đúc thành!

Hiện nay Tô Vân tự thân đến đây khao tướng sĩ, bọn họ tự nhiên phấn khởi không hiểu.

Đợi đến kiểm duyệt đại quân xong xuôi, đã là buổi tối, Tô Vân cùng chư tướng cùng một chỗ đi ăn cơm, lại cùng mỗi bên quân tướng lĩnh đơn độc gặp mặt, đàm luận chiến trường bên trên sự tình.

Cuối cùng, Tô Vân mời đến Tả Tùng Nham cùng Cầu Thủy Kính hai người, chần chừ liên tục, vẫn là lấy hết dũng khí, nói: "Ta ngưỡng mộ trong lòng Ngư Thanh La, làm phiền hai vị trưởng bối cùng ta đi làm mai."

Tả Tùng Nham sắc mặt xám ngoét, vội vàng nhìn về phía Cầu Thủy Kính.

Cầu Thủy Kính không biến sắc, đang nghĩ giống như trước như vậy lừa gạt, Tô Vân thở dài, đem mình cùng Thiên Hậu nương nương đối thoại thuật lại một lần, nói: "Ta cùng Thanh La tuy là thanh mai trúc mã, hai bên lòng sinh ái mộ, nhưng lần này sau khi kết hôn, ta liền muốn xưng Đế, với tư cách ta về sau, cần phải đến bái Thiên Hậu vi sư, mới có thể đến Thiên Hậu hết sức ủng hộ. Gả cho ta, liền muốn oan ức nàng, bởi vậy ta không dám mặt dày đi tới."

Cầu Thủy Kính đứng dậy, xúc động nói: "Các chủ không cần sầu lo, ta cùng Tả phó xạ đi một chuyến là được."

Tô Vân khom người.

Tả Tùng Nham vội vàng đứng dậy, cùng Cầu Thủy Kính cùng một chỗ đáp lễ.

Hai người rời đi, Tả Tùng Nham thở dài, oán giận nói: "Ngươi làm sao lại đáp ứng? Ngư Thanh La nhìn như nhu nhu nhược nhược, nhưng thực ra là một cái hiếu thắng nữ tử, cái kia Tô các chủ là hai tay nam nhân, thậm chí hơn phân nửa là ba tay, nàng bằng lòng muốn?"

Cầu Thủy Kính dở khóc dở cười, quát: "Từ đâu tới hai tay ba tay? Ta nhìn bốn tay đều có! Những này cùng chúng ta việc

cần phải làm không liên quan, chúng ta một mực không hỏi. Ngư Thanh La, có chủ mẫu chi phong phạm, lại là nhân tộc, Nguyên Sóc xuất thân, danh môn chính phái. Nếu như các chủ chọn một cái khác chủ mẫu, ví dụ như yêu tộc, hoặc là có họ ngoại, lại hoặc là nhân ma, ngươi khi đó mới muốn đau đầu!"

Tả Tùng Nham nhất thời tỉnh ngộ lại, trong lòng nghiêm nghị, nói: "Ngư Thanh La, thật là thí sinh tốt nhất!"

Hai người trong đêm trở về Đế đô, thông qua cây quế đi tới trống rỗng thế giới mới, cầu kiến Ngư Thanh La.

Ngư Thanh La đợi bọn hắn chứng minh mục đích đến, thoáng suy nghĩ phút chốc, cũng không đáp ứng cũng không cự tuyệt, cười nói: "Lão tân lang sao không tự thân đến đây? Chẳng lẽ xấu hổ?"

Cầu Thủy Kính cùng Tả Tùng Nham cười ha ha, trở lại phục lệnh, để Tô Vân tự thân đi trước, nói: "Ngư động chủ nhưng vì quân cố, trầm ngâm đến nay, chỉ đợi các chủ đi trước, liền sẽ gật đầu."

Hôm nay, Tô Vân đi tới trống rỗng thế giới mới, hướng Ngư Thanh La cầu hôn.

Chương 783 : Nắm tay mà chết, đạo kết đồng tâm

Chương 782: Nắm tay nhau mà chết, đạo kết đồng tâm

Tô Vân cùng Ngư Thanh La đi lại tại đây phiến thế giới mới bên trong, chỉ thấy di dân Cự Nhân tộc đã bắt đầu bước lên quỹ đạo, tại Nguyên Sóc sĩ tử dạy dỗ cùng trợ giúp bên dưới, kiến tạo bản thân thành thị, khai hoang đồng ruộng, thuỷ lợi, còn làm một chút nuôi trồng.

Nguyên Sóc sĩ tử gọi bọn họ là Thái Thạc chi dân, ý là Thái Cổ thời đại cự nhân.

Cái chủng tộc này có chủng tộc khác không có thiên phú, bọn họ nắm giữ hồn phách. Bởi vậy dạy như thế nào bọn họ tu hành, trở thành một nan đề.

Tô Vân để cho bọn họ tiếp nhận Nguyên Sóc văn hóa văn minh, học tập Nguyên Sóc văn tự.

Còn tu luyện công pháp, thì là Oánh Oánh phiên dịch Chí Tôn Đạo Quân chờ tồn tại lưu lại khắc đá, đem khắc đá bên trên công pháp thần thông lấy Nguyên Sóc văn tự bày ra. Tô Vân cùng Ngư Thanh La, Sài Sơ Hi ba người thì đem những công pháp này biên soạn tập hợp, tiến hành thích hợp cải biên, lại càng dễ tu hành.

Chẳng qua từ đó về sau, Tô Vân liền trở lại Đế đình chủ trì đại cục, Sài Sơ Hi thì đi giám sát luyện chế mới Lôi Trì, mà mấy năm này ở giữa đều là do Ngư Thanh La tới chủ trì công việc này.

Tô Vân nhìn bên cạnh thiếu nữ, Ngư Thanh La năm năm qua, khí chất càng thêm siêu phàm thoát tục, chói lọi, khiến hắn thậm chí có chút tự ti mặc cảm.

Bị nữ tử này hào quang chiếu một cái, hắn liền cảm giác bản thân đạo tâm bên trong ẩn tàng bẩn thỉu không chỗ che thân.

"Thanh La, ngươi bây giờ là cảnh giới gì?" Tô Vân dò hỏi.

Ngư Thanh La đôi mắt đẹp lưu chuyển, cười nói: "Đã là ngũ trùng thiên đạo giới."

Nụ cười của nàng làm người ta thình thịch, Tô Vân lại nghĩ tới nàng cùng mình cùng một chỗ đi tới hải ngoại du học đêm ấy, nàng ngồi tại bờ biển bến tàu bên trên, ánh trăng vẩy xuống, sóng nước lấp loáng.

Thiếu nữ vì tân học cựu học chi tranh mà buồn phiền, vì lão sư Cảnh Triệu nhập ma mà thương cảm.

Khi đó, Tô Vân đứng ở sau lưng nàng, hai người nhìn trên mặt biển ánh trăng, ai cũng không hề nghĩ rằng tương lai lại là cái gì bộ dáng.

"Đạo cảnh ngũ trùng thiên!"

Tô Vân thán phục, cười nói: "Cải biên Chí Tôn cung điện Chí Tôn Đạo Quân, Chí Nhân cùng Thiên Quân công pháp và cảm ngộ, đối ngươi nâng cao quá lớn."

Chí Tôn cung điện cảm ngộ, là cổ xưa vũ trụ Chí Tôn Đạo Quân, Chí Nhân cùng Thiên Quân đối một cái hoàn chỉnh vũ trụ văn minh tổng kết, là toàn bộ vũ trụ trí tuệ kết tinh, Tô Vân, Sài Sơ Hi cùng Ngư Thanh La tại sửa sang lại trên đường, thu hoạch chi Phong khó có thể tưởng tượng, càng là vì chính mình mở ra dòm ngó đại đạo cuối cùng cửa.

Trong đó có thể so với Cửu Huyền Bất Diệt, Kiếm Đạo Cửu Trùng Thiên, Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân công pháp thần thông, có thể nói chỗ nào cũng có.

Tích chứa trong đó phức tạp đại đạo giải thích, càng làm cho bọn họ sáng tạo cái mới, nhìn mà than thở.

Năm đó Tô Vân cùng Oánh Oánh đi nhầm vào Tiên giới chi môn, đi vào đệ nhất Tiên giới, du lịch năm mươi năm trở lại hiện tại. Năm mươi năm du lịch, phong phú cùng mở rộng Tô Vân tầm mắt, để hắn ở trên đường mở ra Tiên Thiên Nhất Khí Đạo cảnh đệ nhị trùng thiên. Nhưng mà, hắn tại ngũ sắc trên thuyền tìm hiểu Chí Tôn Đạo Quân đám người lưu lại tìm hiểu, trước sau tiêu phí ba bốn tháng thời gian, hai năm sau, hắn liền mở ra Tiên Thiên Nhất Khí Đạo cảnh đệ tam trùng thiên.

Hắn từ Chí Tôn cung điện cảm ngộ bên trong hấp thu đại lượng chất dinh dưỡng, để hắn mở ra Đạo cảnh đệ tam trùng thiên thời gian cực kỳ trước thời hạn!

Sài Sơ Hi thu hoạch cũng là cực lớn, Chí Tôn cung điện cảm ngộ, đưa nàng đối đạo cảm ngộ đẩy hướng tầng thứ cao hơn, càng thêm rời tình không muốn, thậm chí để cho người ta cảm thấy nàng giống như là bị đạo khống chế Chí Nhân.

Luận tài hoa, ngộ tính, Ngư Thanh La so hai người đều muốn kém một điểm, Sài Sơ Hi có nghịch thiên thiên phú, tìm hiểu ra Lôi Trì bên trong kiếp vận chi đạo cùng Thuần Dương chi đạo, phần này tài hoa thậm chí càng vượt qua trích tiên.

Tô Vân lĩnh ngộ hồng mông phù văn, chỉ ra thay đổi cùng cùng hai loại đạo này đường ở giữa điểm, một, bởi vậy bị Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác gọi là đạo hữu, ngộ tính của hắn cao có thể thấy được chút ít.

Nhưng Ngư Thanh La đối Chí Tôn cung điện cảm ngộ nghiên cứu ngược lại dài nhất, rất tinh.

Năm năm này nhiều thời gian, nàng đều ở đây bận trước bận sau, chưa hề có thời gian trở lại Đế đình, thu hoạch của nàng nhiều nhất, đạo pháp thần thông hướng về Tiên đạo cao thâm khó dò cảnh giới vững vàng thúc đẩy.

Năm đó Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác đối Ngư Thanh La nói Tiên đạo cuối cùng, hiển nhiên là hai người bọn họ phát giác được cái gì, bởi vậy đối Ngư Thanh La có chút coi trọng.

Tô Vân cùng Ngư Thanh La cùng nhau mà đi, cân nhắc lời nói của mình, như thế nào cầu hôn mới không mạo phạm giai nhân, mới không lộ vẻ bản thân là vì cầu hôn mà cầu hôn.

Hắn ngập ngừng ở giữa đã là mấy ngày trôi qua.

Chỉ thấy nơi này có mặt trời mọc, mặt trời lên mặt trăng lặn, đó là Tần Dục Đâu mở ra Hỗn Độn hải biến thành nhật nguyệt tinh thần.

Những này nhật nguyệt tinh thần, đầy đủ duy trì Thái Thạc chi dân sinh tồn, nhưng mà dù sao cũng là cổ xưa vũ trụ di tích, nơi này còn mười phần cằn cỗi.

Nơi này cũng không thái bình, thiên ngoại thường có thí quân chi chiến lưu lại còn sót lại thần thông xâm lấn, mỗi khi lúc này, liền gây nên to lớn biến cố. Tô Vân ngẩng đầu nhìn lại, có chút sĩ tử đang tại ý đồ đem một đạo thiên hỏa chặn đứng, miễn cho gây nên hoả hoạn.

Tô Vân cùng Ngư Thanh La đi tới, chỉ thấy những sĩ tử kia thi triển thần thông, ngăn chặn rơi xuống thiên hỏa, chỉ là cái kia thiên hỏa rất dài, kèm theo rơi xuống dưới, đã từ vài dặm biến thành mấy trăm dặm, hình thành một cái biển lửa!

Rất nhiều sĩ tử cố gắng kéo lấy thiên hỏa, ngược lại để thiên hỏa trở nên càng thêm mãnh liệt, trong lửa thậm chí có

còn sót lại đạo tắc mảnh vỡ phun trào, lao nhanh mà ra, hóa thành tứ chi tàn khuyết không đầy đủ Thần Ma dị chủng, hướng bọn họ đánh tới.

Trong lúc nhất thời, các sĩ tử loạn cả một đoàn.

Tô Vân đưa tay, mênh mông thiên hỏa nhất thời hướng trong tay hắn bay tới, nhanh chóng thu nhỏ, cuối cùng hóa thành một đóa ngọn lửa. Tô Vân tiện tay đem đóa này ngọn lửa giao cho bên cạnh một vị sĩ tử.

Cái kia sĩ tử vừa mừng vừa sợ, cái này thiên hỏa chính là năm đó Tứ Cực đỉnh đánh thứ bảy Tiên giới lưu lại còn sót lại uy năng, lại lẫn vào khi đó cường giả đạo tắc mảnh vỡ, bị Tô Vân dạng này đại cao thủ cô đọng một phen, chỉ sợ chỉ cần thêm chút tế luyện, liền sẽ trở thành một kiện rất giỏi Tiên đạo thần binh!

Tô Vân cau mày, nhìn về phía thiên ngoại, dò hỏi: "Nơi này thường xuyên có thiên ngoại biến cố xâm lấn ư?"

Mấy vị sĩ tử đi tới trước mặt, bên trong một cái sĩ tử là Thông Thiên các, khom người nói: "Các chủ, Đại Không động vốn là thứ bảy mươi ba động thiên, nhưng mà bị Tứ Cực đỉnh đánh nát. Nơi này năm đó là đoạt Đế chi chiến chiến trường chính, tiên tướng Bách Lý Độc phục kích Bích Lạc chi địa, khổ chiến hết sức. Vì vậy Tứ Cực đỉnh đột kích, đem Bích Lạc đại quân phá hủy, cuối cùng để Đế Tuyệt triều đình mất đi quân chủ lực."

Tô Vân nhìn về phía thiên ngoại, vỡ nát loạn ly thần thông sót lại còn ở lại chỗ này phiến Đại Không động trung du lay động, lúc nào cũng có thể xâm nhập nơi đây, mang đến tai nạn. Chỉ dựa vào đóng giữ nơi này Nguyên Sóc sĩ tử cùng Thái Thạc chi dân, chỉ sợ rất khó ngăn cản.

Ngư Thanh La nhắc nhở: "Hơn nữa nơi này còn có tình huống khác. Các chủ có thể từng chủ ý đến thế giới mới bên trong không có phúc địa? Thậm chí liền thiên địa nguyên khí cũng muốn so mặt khác động thiên mỏng manh rất nhiều! Đây là bởi vì, bên ngoài là hư không, cùng mặt khác động thiên cũng không liên kết, bởi vậy không có nguyên khí chảy đến tới. Hơn nữa, cổ xưa vũ trụ hài cốt cũng không sinh ra mới nguyên khí, dẫn đến nơi này càng ngày càng cằn cỗi."

Tô Vân kinh ngạc, những này quả thực là hắn lúc trước không ngờ tới địa phương.

Hắn đem Thái Thạc chi dân an bài ở đây, cho rằng nơi này sẽ là thái bình chi địa, không có người sẽ chú ý tới nơi đây, không nghĩ tới lại sẽ có nhiều như vậy hung hiểm, lại sẽ như thế cằn cỗi.

Tô Vân trầm ngâm rất lâu, nói: "Ta có Tiên Thiên Nhất Khí, có thể tạo hóa, cũng có thể tạo vật, cũng có thể hóa thành Tiên Thiên chi giếng, đánh vào Hỗn Độn bên trong, luyện Hỗn Độn chi khí vì nguyên khí."

Ngư Thanh La kinh ngạc nói: "Tiên Thiên Nhất Khí có thể làm được một bước này?"

Tô Vân nghiêm nghị: "Có thể thử một lần."

Hắn ngồi xếp bằng ngồi tại trên không, đề chấn nguyên khí, thầm vận thần thông, qua rất lâu, mi tâm mắt dọc chậm rãi mở ra.

Tô Vân duỗi ra một cái ngón trỏ, nhẹ nhàng điểm một cái hư không, trên không nhất thời truyền đến một tiếng kỳ diệu đạo âm, giống như là cục đá rơi vào hồ sâu thăm thẳm, lanh lảnh mà kéo dài.

Chỉ thấy đầu ngón tay của hắn chỗ, một đạo màu tím lôi quang thẳng tắp hạ xuống, rơi hướng phía dưới Thái Thạc thế

giới.

Đạo này màu tím lôi đình đem Thái Thạc thế giới xuyên thủng, thế không ngừng, tiếp tục hướng xuống rơi xuống, đập ở Thái Thạc dưới thế giới cổ xưa vũ trụ hài cốt bên trên.

Cái kia cổ xưa vũ trụ hài cốt chính là ngay cả Hỗn Độn hải đều không thể ma diệt đồ vật, Tô Vân đạo này thần lôi rơi vào phía trên, lôi quang nổ tung, mảy may uy năng cũng chưa từng hiển lộ ra, chỉ thấy lôi quang rơi xuống đất chỗ xuất hiện một tia chớp văn.

Tô Vân thầm vận thần thông, lần nữa một chỉ, lại là một đạo màu tím lôi đình hạ xuống.

Chỉ thấy cái kia cổ xưa vũ trụ hài cốt bên trên lôi điện văn từ từ sâu một chút.

Tô Vân thân lần, mơ hồ hiện ra hoàng chung hư ảnh, nâng cao thần thông uy năng, nhưng thấy theo một đạo lại một đạo màu tím lôi đình rơi xuống, lôi đình rơi xuống chi địa cũng từ từ đến càng ngày càng sâu, vách giếng cũng là càng ngày càng rộng!

Vách giếng bốn phía hiện ra đủ loại kỳ dị đường vân, như như ánh chớp từ dưới lên trên di động, kéo dài không ngừng.

Một đạo lại một đạo tử khí lôi đình rơi xuống, chỉ thấy vách giếng cũng càng ngày càng rộng, chiếc kia giếng cũng là càng ngày càng sâu, từ từ muốn đem cổ xưa vũ trụ hài cốt đánh xuyên qua!

Sáu ngày sau đó, Tô Vân lại là một cái tử lôi hạ xuống, cuối cùng đem cổ xưa vũ trụ hài cốt bổ xuyên!

Từ Thái Thạc thế giới miệng giếng, nhìn xuống dưới, chỉ có thể nhìn thấy một đầu sâu đến mấy vạn dặm đường giếng, trên vách giếng đủ loại phù văn lạc ấn tráng lệ vô cùng, không giống nhau!

Đó là Tô Vân lấy hồng mông phù văn tại trên vách giếng lưu lại lạc ấn, hồng mông phù văn hình thành đủ loại mặt khác phù văn, làm sâu sắc phong ấn lực lượng.

Hắn đây là tại làm một cái chưa hề có người làm qua việc làm: Đem miệng giếng này, đánh xuyên qua đến trong Hỗn Độn hải, dẫn tới Hỗn Độn hải nước, thông qua vách giếng, đem đến hóa thành thiên địa nguyên khí, hình thành Thái Thạc thế giới cái thứ nhất phúc địa!

Hiện tại, hắn đã đem cổ xưa vũ trụ hài cốt đánh xuyên qua, còn lại muốn làm, chính là đánh xuyên qua thứ bảy Tiên giới vũ trụ này , kết nối Hỗn Độn hải!

Tô Vân rất là mỏi mệt, lấy lại bình tĩnh, yên lặng khôi phục nguyên khí.

Qua rất lâu, hắn lúc này mới mở mắt ra, Ngư Thanh La vẫn ngồi ở hắn đối diện, hai người nhìn nhau nở nụ cười.

Tô Vân lại là một chỉ điểm ra, một chỉ này bên trong, tử khí lôi đình rơi xuống, theo mấy vạn dặm đường giếng thẳng tắp hướng phía dưới đập đi!

“Hưu!”

Lôi quang xuyên qua đường giếng, tại tiếp xúc thứ bảy Tiên giới phía sau trong nháy mắt, đem thứ bảy Tiên giới xuyên thủng!

Tô Vân cùng Ngư Thanh La nhìn xuống dưới, chỉ thấy trong giếng bất thình lình có Hỗn Độn phun trào, dọc theo cổ xưa vũ trụ hài cốt chiếc kia giếng sâu hướng lên vọt tới!

Hỗn Độn hải nước những nơi đi qua, trên vách giếng hồng mông phù văn nhất thời bị kích phát, không ngừng suy yếu luyện hóa Hỗn Độn hải nước!

Cái kia nước biển càng lên cao đi, bị suy yếu càng là lợi hại, nhưng mà Tô Vân vẫn là coi thường Hỗn Độn hải áp lực!

Cái kia rừng rực nước biển trải qua hơn vạn dặm đường giếng tầng tầng suy yếu, vẫn là cuộn trào mãnh liệt dị thường, tốc độ càng lúc càng nhanh, lại muốn đột phá vách giếng, trực tiếp tràn vào mảnh này Thái Thạc thế giới, đem trọn cái thế giới phá hủy, đồng hóa vì Hỗn Độn!

Tô Vân sắc mặt biến hóa, vội vàng phát động lên tất cả pháp lực, hướng trong giếng đấu đá mà đi!

Ngư Thanh La thấy thế, cũng biết không ổn, lúc này đứng dậy, đi tới bên cạnh hắn, Đạo cảnh trải rộng ra, cùng hắn cùng một chỗ hợp lực trấn áp Hỗn Độn hải nước tập kích!

Hai người pháp lực rót vào trong giếng, kích phát trên vách giếng vô số hồng mông phù văn, áp chế trong giếng Hỗn Độn hải áp lực, nhưng mà nước giếng cuộn trào mãnh liệt, đem hai người phản chấn đến khí tức rung chuyển không ngừng.

Tô Vân cùng Ngư Thanh La đồng thời quát, hai người nội tâm bất thình lình đồng thời bay ra, mỗi người đạo hoa bay lên, nội tâm chân đạp đạo hoa, hướng trong giếng hạ xuống.

Ngư Thanh La nội tâm lớn tiếng nói: "Các chủ, Oánh Oánh ở đâu? Nàng pháp lực mạnh mẽ, có thể trợ chúng ta một chút sức lực!"

Tô Vân nội tâm giẫm lên đạo hoa hướng đáy giếng bay đi, xòe tay ra, bắt lấy tay của nàng: "Oánh Oánh là cái phá miệng, ta lần này là đi cầu hôn, lo lắng nàng nói lung tung, liền không có mang nàng tới."

Ngư Thanh La tự nhiên cười nói: "Ngươi đến cầu hôn, nhưng hơn mười ngày, ngươi một chữ cũng không nâng. Đây là tại sao?"

Tô Vân nội tâm nói: “Ta yêu Thanh La, lúc này cầu hôn, lại muốn Thanh La giúp ta vững Thiên Hậu chi tâm, bởi vậy lo lắng Thanh La hiểu lầm ta yêu thương, cho là ta vì thế lực mà nhỡ giai nhân. Bởi vậy không dám mở miệng.”

Ngư Thanh La nội tâm cùng hắn cùng một chỗ nhanh chóng hạ xuống, ánh mắt nhìn càng ngày càng gần Hỗn Độn hải nước, buồn bã nói: “Ngươi bây giờ có thể mở miệng cầu hôn.”

Tô Vân nội tâm ngập ngừng, nói: “Sống thì ở chung, chết thì cùng huyệt. Tử sinh xa cách, cùng người thề nguyện. Nắm tay nhau mà chết, đạo kết đồng tâm. Có thể hay không?”

Ngư Thanh La trong hai con ngươi hiện ra huyễn quang, nói: “Có thể.”

Chương 784 : Nhạc phủ bát lộng, lòng lang dạ thú

Chương 783: Nhạc phủ bát lộng, lòng lang dạ thú

Hai cái nội tâm một đường rơi xuống đi xuống, dọc đường gia cố vách giếng, chống cự Hỗn Độn hải nước xung kích chi thế.

Sâu trong lòng đất truyền đến ầm ầm chấn động, đột nhiên long trời lở đất tiếng vang truyền đến, cuồn cuộn thiên địa nguyên khí phóng lên trời, kèm theo thiên địa nguyên khí cùng một chỗ xông ra chính là Tô Vân cùng Ngư Thanh La nội tâm.

Thiên địa nguyên khí bốn phía xông ra, cùng không khí cọ xát mà sinh mây mù, phối hợp lôi đình, bỗng nhiên mưa rào xối xả, đổ vào Thái Thạc thế giới mặt đất núi đồi.

Tô Vân cùng Ngư Thanh La nội tâm xuyên bay trong mây mù, lôi đình cùng bọn hắn cùng múa, mà phía dưới, Tô Vân tay phải nắm Ngư Thanh La tay trái, tay trái ôm lấy vai trái của nàng, vui mừng nhìn chiếc này Tiên Thiên chi giếng.

Ngư Thanh La tay phải vây quanh bờ eo của hắn, tựa vào trên đầu vai của hắn.

…

Hai tháng sau, Tô Vân cùng Ngư Thanh La thành thân, tại Đế đình Đế đô cử hành hôn lễ, khách tập hợp, cho tới Thiên Hậu, Tiên Hậu, đều là phái người đến đây chúc mừng, cho tới Nguyên Sóc bạn cũ Diệp Lạc Lý Mục Ca, cũng tự thân đến đây chúc mừng.

Thời gian còn có chút khúc nhạc dạo ngắn, Sư Đế Quân cũng phái sứ giả đến đây, dâng lên một cái đỏ tươi quan tài, nói: "Thăng quan phát tài!" Vì Tô Vân vợ chồng chúc mừng.

Đế đình các lộ cường hào nhao nhao giận dữ, liền muốn chém Sư Đế Quân sứ giả.

Tô Vân cười ha ha, ngừng lại mọi người, nhìn trái phải mà cười nói: "Sư Đế Quân không phóng khoáng, tương lai cái này hộp chính là Sư Đế Quân đất dung thân, không thể hủy đi."

Còn có Ngô Đồng cũng phái người đến đây chúc mừng, đưa tới một cái cổ tay chuông, cùng với một cái cành quế.

Lễ vật này đưa tới lúc, Tô Vân không biết, lại bị Oánh Oánh để ở trong mắt, không khỏi sắc mặt đại biến, vội vàng mệnh Ngọc thái tử giấu đi, không thể để cho Tô Vân nhìn thấy.

Ngọc thái tử không hiểu, Oánh Oánh sắc mặt ngưng trọng nói: "Đây là nhân ma tới hỏng sĩ tử đạo tâm pháp khí! Cái này cổ tay chuông tổng cộng có một đôi, là mang tại ma nữ trên cổ chân, cái kia ma nữ chân trần, còn để trần chân, chuyên chuyên câu dẫn người!"

Ngọc thái tử nghi ngờ nói: "Đại lão gia, cho dù như thế, cái này cổ tay chuông liền câu dẫn người?"

Oánh Oánh cười lạnh nói: "Sĩ tử đạo tâm yếu kém, bị ma nữ dùng chân vẽ ra điểm yếu đến rồi! Nếu như nhìn thấy cổ tay chuông, nhất định nhớ tới Ngô Đồng chân đến, nhớ tới Ngô Đồng chân, liền nhớ tới nàng nhẫn bóng chân, liền nghĩ Ngô Đồng người này, nhất định khống chế không được. Bởi vậy không thể để cho hắn nhìn thấy."

Ngọc thái tử nói: "Căn này cành quế đâu? Dù sao vẫn không có vấn đề chứ? Ta nghe trích tiên Sài Nhiễu Phong nói, Quảng Hàn dưới chân núi cây quế, chính là hiếm thấy dị bảo,

đến một cành cũng có thể luyện thành ghê gớm bảo bối. Nhân ma dùng cái này cành quế làm quà mừng, cũng đều thỏa a?"

Oánh Oánh lắc đầu nói: "Đây là ma nữ hiểm ác cùng chỗ đáng sợ. Nếu là quà mừng, cành quế bên trên là không có hoa, thuận tiện luyện bảo. Trên nhánh cây này có hoa, chứng minh là có hoa có thể hái! Hơn nữa, nguyệt quế đại biểu cho tương tư, ma nữ dùng cái này nguyệt quế tới câu sĩ tử nội tâm đây! Nếu như sĩ tử thấy, khẳng định khống chế không được!"

Ngọc thái tử nhịn không được nói: "Chúa công thấy cổ tay chuông, khống chế không được, thấy cành quế, lại đem nắm không được, chúa công đạo tâm thật kém như vậy? Chưa chắc a?"

Lời tuy như thế, hắn vẫn là đem hai món bảo vật này thu hồi, miễn cho bị Tô Vân nhìn thấy.

Tiệc rượu sau đó, Đế đô bên trong còn tại tiến hành khánh điển, có to lớn xe hoa chạy tại khu phố cùng cầu dài phía trên, hoa thuyền diễu hành tại bầu trời cao ốc cao ốc ở giữa, còn có thần tiên nở rộ thần thông, hình thành đủ loại sáng rực dị tượng, muốn náo nhiệt đến nửa đêm về sáng mới có thể thu tràng.

Tô Vân cùng Ngư Thanh La du lịch Đế đô, náo nhiệt một phen, trở về Cam Tuyền uyển, nơi này đã là trời tối vắng người.

Hai người ngồi tại tân phòng bên trong, liền muốn đi ngủ, Tô Vân thoáng nhìn đầu giường bày đặt một quyển sách, nhặt lên nhìn lên, lại là Bạch Thánh Nhân chỗ lấy 《 Âm Dương Đại Nhạc Phú 》, Tô Vân cười nói: "Cái này hẳn là Oánh Oánh tác phẩm. Tiểu nha đầu có cổ quái yêu thích, khó tránh khỏi có bẫy."

Ngư Thanh La đứng dậy, tìm kiếm một phen, nói: “Bốn phía không người.”

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, cao giọng nói: “Bồng Khao ở đâu?”

Nhân ma Bồng Khao âm thanh truyền đến: “Chúa công, Bồng Khao ở đây.”

Ngư Thanh La sợ hết hồn, cái kia nhân ma Bồng Khao tiềm phục tại lân cận, nàng vậy mà không có phát giác.

Tô Vân nói: “Ta cùng chủ mẫu muốn đi ngủ, đem Cam Tuyền uyển người không có phận sự đuổi đi ra.”

“Vâng.”

Bồng Khao âm thanh truyền đến, tiếp đó liền nghe được gà bay chó chạy âm thanh, chỉ nghe Ứng Long la lên: “Ta là trên cây cột điêu long! Là điêu long, không phải Chân Long!”

“Ta là bích hoạ, vì sao bắt ta đi ra ngoài!” Trên vách tường truyền đến Bạch Trạch phẫn nộ tiếng kêu.

“Ta vì chúa công chịu qua đánh! Không thể đối với ta như vậy!” Tương Liễu la lên.

“Kéo ta làm gì? Kéo ta làm gì? Chúa công chủ mẫu xong việc sau không đói bụng sao? Đem ta rang một chút liền có thể lót dạ một chút!”

…

Qua nửa ngày, Cam Tuyền uyển bên trong lúc này mới an tĩnh lại, Bồng Khao âm thanh từ bên ngoài truyền đến, nói: “Chúa công cầm trong tay Oánh Oánh lão gia mời đi ra.”

Tô Vân sợ hết hồn, chỉ thấy trong tay 《 Âm Dương Đại Nhạc Phú 》 bành một tiếng hóa thành Oánh Oánh, thở phì phò tới phía ngoài bay đi, tức giận nói: “Ta liền biết khắc tinh

của ta là nhân ma! Bồng Khao tên khốn này, thế mà ngay cả ta đều vạch trần!"

Ngư Thanh La cũng là sợ hết hồn, Oánh Oánh ngụy trang thành một quyển sách, nàng thế mà nhìn không ra, có thể thấy được ngụy trang tu vi càng thêm tinh thâm.

Nàng thở phào một cái, nói nhỏ: "Phu quân, như vậy lúc này bốn phía không người a? Ta vì ngươi cởi áo…"

"Chậm đã."

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, nói: "Bồng Khao."

Bồng Khao ở ngoài cửa nói: "Chúa công dặn dò."

"Ngươi đi."

"Vâng."

Bồng Khao ấm ức rời đi.

Tô Vân cười nói: "Hiện tại bốn phía không người."

Hắn thôi thúc thần thông hóa thành một cái vô hình chuông lớn móc ngược xuống, đem tân phòng bọc lại, miễn cho người ngoài xông tới.

Đêm đó, tuy không người xông đến, lại nghe được tiếng chuông vang lên không ngừng, cũng không biết phát sinh chuyện gì chuyện.

Oánh Oánh, Ứng Long đám người đành phải đi đường phố nhìn hoa đăng, ngắm hoa xe, lại đi trên mặt thuyền hoa vui đùa một lần. Trên mặt thuyền hoa có sân khấu kịch nhóm, đều là học nghệ thành công linh sĩ, khoe khoang kéo đàn hát, rất náo nhiệt.

Cái kia thổi tiêu, uyển chuyển u đề, bỗng nhiên cấp tốc cao vút, giọng láy một cái tiếp theo một cái hướng bên trên quăng, quăng người lỗ tai bận không qua nổi.

Cái kia đánh đàn, tiếng chói tai bức thiết, khẽ hất quét chậm, âm luật cũng là từng trận giống như là gợn sóng hướng phía trước tuôn, lại từ từ nhanh.

Tiếng đàn nhanh đến cực hạn chỗ, cái kia đàn tranh lại tự âm vang vang lên, trấn áp cầm âm, dày nặng, trầm ổn, một lần tiếp một lần, rất có lực xuyên thấu.

Bỗng nhiên tiếng trống lại vang lên, đầu tiên là mảnh vụn nhịp trống, xen lẫn tại đàn tranh trong âm luật, nhưng dần dần liền thùng thùng vang vọng, thẳng tới nội tâm chỗ sâu, dường như ngay cả nội tâm đều bị chấn động đến mềm yếu tê dại, trên người nổi da gà đều phun đi ra, lại nói không ra thẳng thắn.

Còn có cái kia hồ địch, đàn dương cầm các loại nhạc khí, bị những này linh sĩ chơi ra bông hoa đến, đủ loại thủ đoạn đều vận dụng đi ra, nghe Oánh Oánh đám người có chút ngây dại.

Đột nhiên, đủ loại nhạc khí hợp tấu, tựa như Long Phượng tề minh, lại như ba ngàn Thần Ma loạn vũ, đủ loại đạo âm bắn ra, quả nhiên là lộ đầy vẻ lạ, để cho người ta phảng phất bay thẳng đám mây!

Đợi đến một khúc sau đó, kinh ngạc đến sững sờ mọi người lúc này mới đùng đùng vỗ tay, tiếng vỗ tay như sấm động, rất lâu không ngừng.

Oánh Oánh đứng tại Ứng Long trên bờ vai, Ứng Long chen qua đám người, dò hỏi: "Ngươi đây là cái gì ca khúc?"

Quản sự nhận ra Oánh Oánh cùng Ứng Long, không dám thất lễ, vội vàng nói: "Đây là 《 Đại Nhạc phủ 》 ca khúc, có âm dương bát lộng, đây là đệ nhất lộng."

Oánh Oánh cười nói: "Hóa ra là nhạc phủ, ta còn tưởng rằng là nhạc phú. Nếu là đệ nhất lộng, cái kia có lẽ còn có mấy

lộng, tấu tới.”

Quản sự cười xòa nói: “Chỗ nào có thể một hơi tấu xong bát lộng? Liền xem như thần tiên cũng tươi sống mệt chết. Khách quan, để chúng ta nghỉ một chút, nghỉ ngơi dưỡng sức, sẽ chậm chậm tấu tới.”

Oánh Oánh đám người nghe xong nhạc phủ bát lộng, đã sắc trời sáng choang, mọi người cũng đều từ từ tản đi.

Tô Vân cùng Ngư Thanh La rời giường, rửa mặt một phen, lại nhìn hai bên, chỉ cảm thấy so lúc trước càng thêm đẹp mắt, trong lòng yêu thương yêu thương hận không thể có thể đem đối phương nhào nặn tiến trong thân thể mình.

Qua nửa tháng, Tô Vân cùng Ngư Thanh La dắt tay đi tới Hậu đình, gặp Thiên Hậu nương nương, Thiên Hậu nương nương thấy Ngư Thanh La tư chất phi phàm, càng xem càng yêu, liền cười nói muốn thu Ngư Thanh La làm đệ tử.

Ngư Thanh La vui vẻ, lúc này liền bái Thiên Hậu vi sư, Thiên Hậu nương nương cảm động không hiểu, đây là một đoạn giai thoại.

Từ đó, Ngư Thanh La liền thường hướng Thiên Hậu nơi này đi lại, ngôn hành cử chỉ ở giữa đối Thiên Hậu nương nương lễ độ cung kính, lấy sư đối đãi. Thiên Hậu nương nương cũng là có chút vui mừng, hiếm thấy đi ra Hậu đình, đi tới Đế đô, cũng thường cùng Tô Vân qua lại.

Minh Đường động thiên, tiên tướng Bách Lý Độc triệu tập người giỏi tay nghề, ngày đêm rèn đúc Lôi Trì, toàn bộ Minh Đường động thiên ánh lửa ngút trời, đem không trung phản chiếu đỏ bừng.

Lôi Trì quan hệ đến quyết định thắng bại sau cùng chi chiến, bởi vậy Bách Lý Độc cực kỳ coi trọng, tự thân trấn thủ nơi đây. Bất quá hắn tuy là không tại tiên đình, nhưng như

trước nắm giữ chuyện thiên hạ, các nơi lớn nhỏ tin tức đều muốn đưa đến Minh Đường động thiên, hắn tới tự thân thẩm duyệt.

Hôm nay, Bách Lý Độc nhìn thấy Tô Vân thành thân tin tức, sắc mặt nghiêm nghị, sai người lại thăm dò.

Lại qua một đoạn thời gian, Tô Vân vợ chồng thăm hỏi Thiên Hậu nương nương chuyện này cũng truyền vào trong tai của hắn, Bách Lý Độc thở dài, nói: "Tô mỗ nhân muốn xưng Đế."

Trái phải đều không rõ ràng hắn vì sao làm ra loại này phán đoán, có mưu sĩ nói: "Nghịch tặc Tô Vân, được che chở tại Tà Đế danh nghĩa, trên danh nghĩa là Tà Đế thái tử, dùng cái này thành công. Hắn nếu muốn xưng Đế, liền cần phải đến cùng Tà Đế cắt đứt. Tà Đế, Đế Tuyệt chi thi vậy, dù chết mà tiếng tốt còn tại, tùy tùng rất nhiều. Nghịch tặc Tô Vân, chịu bỏ đến cái thân phận này ư?"

Bách Lý Độc nói: "Hắn để phu nhân bái tại Thiên Hậu môn hạ, là một bước tốt cờ. Thiên Hậu vì bản thân địa vị, nhất định dốc sức nâng đỡ hắn. Hắn nguyên bản vô lực đi ra Đế đình, đến Thiên Hậu trợ giúp, liền có hướng ra phía ngoài mở tấm, chiếm đoạt thiên hạ lực lượng! Nước cờ này, đem hắn thế lực cuộn sống, không thể coi thường! Mấy ngày nữa, trong triều yến thiên sư tất nhiên sẽ gửi thư, theo như trong thư, cùng ta phán đoán không khác nhau chút nào."

Mưu sĩ bọn họ có tin có không tin.

Lại quá nhiều ngày, tiên đình có sứ giả đến đây, mang đến bốn đại thiên sư thủ tọa thiên sư yến thiên sư tin, trong thư nói: "Tô nghịch sắp xưng Đế, cùng Tà Đế đoạn tuyệt, tiên tướng không thể không có xem xét."

Tiên tướng Bách Lý Độc dùng cái này tin khắp thị chúng người, mọi người thán phục.

Thiên Thuyền động thiên.

Đế Tuyệt dư bộ tiên nhân tập hợp ở đây, lão tiên tướng Bích Lạc xua đuổi nơi này tiên đình tiên binh tiên tướng, chiếm lĩnh nơi đây, đánh tới Đế Tuyệt cờ, hiệu triệu quần hùng thiên hạ hưởng ứng, chinh phạt Nghịch Đế Bộ Phong.

Bách túc chi trùng chết cũng không hàng, huống chi Đế Tuyệt thời đại tiên đình rất được nhân tâm, có không ít tùy tùng, bởi vậy náo động những năm này, ẩn giấu ở bảy mươi hai động thiên bên trong những cái kia Đế Tuyệt dư bộ, cùng với tiên đình bên trong ẩn cư tị thế Tán Tiên từ tiên đình hạ giới, đi Thiên Thuyền, từ từ hình thành một thế lực.

Tiên tướng Bích Lạc thanh danh còn tại, trí tuệ cũng là hơn người, tại các đại động thiên bố trí xuống nhãn tuyến.

Hôm nay, tiên tướng Bích Lạc biết được Tô Vân vợ chồng gặp Thiên Hậu, phu nhân bái Thiên Hậu vi sư, liền không khỏi sắc mặt trầm xuống, sầu lo trùng trùng điệp điệp.

Hắn vội vàng đứng dậy, tới gặp Tà Đế.

Năm đó Thái Cổ cấm khu, "Đế Thúc" trọng thương Đế Phong, Tô Vân suýt nữa đem Đế Phong chém giết, Đế Phong tại Thái Cổ cấm khu tu dưỡng năm năm lúc này mới dám trở lại tiên đình, không ngờ vừa tới Nam Thiên môn, liền bị mai phục tại nơi đó Tà Đế tháo xuống trái tim, đem hắn lần nữa trọng thương.

Lúc này, Tà Đế uẩn dưỡng cái này viên Đế tâm đã có thật nhiều năm, tu vi ngày càng nâng cao, từ từ có trở lại năm đó đỉnh phong điệu bộ. Lúc trước, trong cơ thể hắn có thật nhiều dị chủng nội tâm, đặc biệt là thi yêu Đế Chiêu thỉnh thoảng xuất hiện, chiếm đoạt thân thể, nhưng mấy năm này theo tu vi

của hắn khôi phục, Đế Chiêu xuất hiện số lần liền càng ngày càng ít.

"Tiên tướng, chuyện gì vội vàng?" Tà Đế dò hỏi.

Tiên tướng Bích Lạc chần chừ phút chốc, khom người nói: "Bệ hạ, Tô điện sắp xưng Đế."

Tà Đế xoay người lại, trong mắt kiếm khí bắn tứ tung!

"Tô Vân, nông thôn chim non, do dự không dám quyết."

Tà Đế ánh mắt sắc bén vô cùng, rơi vào Bích Lạc còng lưng trên thân thể, lạnh như băng nói: "Một thân giỏi về dựa thế, chân đạp bảy đầu thuyền mà không ngã, qua lại thỏa sức nhảy, đã quên mất hùng tâm tráng chí, thành nhảy nhót người. Hắn dám tạo phản xưng Đế?"

Tiên tướng Bích Lạc thân thể cúi đến thấp hơn: "Khoảng chừng chẳng qua hai ba tháng, Tô điện nhất định xưng Đế, giơ lên đại kỳ."

Tà Đế ánh mắt xa thẳm, dường như có kiếp hỏa đang thiêu đốt: "Tiểu nhi lòng lang dạ thú…"

Chương 785 : Vân Thiên Đế đăng cơ

Chương 784: Vân Thiên Đế đăng cơ

Lại qua hai tháng, Ứng Long dâng biểu, tấu thỉnh Tô Vân, nói: "Nay kiêu hùng cùng nổi lên, Nghịch Đế Phong đóng quân tại cựu giới, ham muốn tân giới, hoạ chiến tranh nhiều năm liền, dân chúng lầm than; Tà Đế tụ tập tàn quân tại Thiên Thuyền, tập luyện binh mã, ý chỉ Đế đình. Nghịch Đế được soán nghịch sự tình, nghịch tiên giáng lâm ta giới, ta giới con dân, tráng thì làm nô, yếu thì làm thịt băm, tướng mạo đẹp người làm thiếp, tướng mạo xấu người làm tỳ. Than ôi, tân giới có bảy mươi hai động thiên chi tráng lệ, nhưng lại không có anh hùng ngăn trở chi!

"Thánh Hoàng bắt nguồn từ bé nhỏ, trẻ lập ý chí, chém Nghịch Đế chi sứ, đuổi Tà Đế chi thi, đông liên Tiên Hậu tại Câu Trần, bắc kết Tử Vi tại Bắc Cực, tây đánh Sư cướp, này thành bá nghiệp, duy Thánh Hoàng mà thôi. Nay Sồ Long dâng biểu, tấu thỉnh Thánh Hoàng không tiếc đăng đế vị, vì tân giới nghĩa sĩ chi minh châu, đêm tối không sao nguyệt chi ánh nến."

Tô Vân ngắm đơn, không khỏi giận dữ, đập bàn quát: "Yêu long muốn vùi lấp ta vào bất nghĩa! Ta Tô mỗ nhân, tuy là từ nhỏ chính là Đế đình chi chủ, nhưng cũng không xưng Đế chi tâm! Yêu long lại phỏng đoán tâm ý của ta, muốn ta xưng Đế, vì chính mình mưu phúc, lại muốn đem ta gác ở trên lửa nướng! Nếu không phải ngươi là huynh trưởng ta, ta định chém không buông tha!"

Bàn trà bị đập đến vỡ nát.

Tô Vân nộ khí không giảm, đối lập tại trái phải Ngọc thái tử cùng Bồng Khao nói: "Ai còn dám nói xưng Đế, ta liền giết ai!"

Ứng Long nghe vậy, bi phẫn muốn chết, la lên: "Ta hận thiên hạ vô chủ, nay tuyệt thực bày tỏ!"

Ngay sau đó tuyệt thực.

Lại mấy ngày nữa, Bạch Trạch dâng biểu, nói thiên hạ loạn từ lâu, dân chúng lầm than, bảy mươi hai động thiên bên trong có nhiều nghĩa sĩ, nhưng mỗi người khởi sự, bị Nghịch Đế Phong tiêu diệt. Phản kháng Nghịch Đế tinh tinh chi hỏa có bị tiêu diệt chi thế. Lại có nghĩa sĩ tuy có khởi nghĩa chi tâm, nhưng khổ không thủ lĩnh. Thánh Hoàng nếu là không xưng Đế, chính là vùi lấp người trong thiên hạ vào bất nghĩa.

Bạch Trạch chi thư, ngôn từ bức thiết, viết đến các nơi cực khổ, tình thâm nghĩa nặng, làm người ta không khỏi rơi lệ.

Tô Vân ngắm đơn, lặng im rất lâu, chán nản nói: "Ta mặc dù thương xót thế nhân, nhưng nghĩa phụ ta Đế Chiêu, chính là Đế Tuyệt thân thể sinh ra, nghĩa phụ còn tại, ta há có thể xưng Đế? Việc này tạm thời thả thả."

Bạch Trạch bóp cổ tay than thở, lắc đầu rời đi, lắc đầu nói: "Thánh Hoàng không xưng Đế, chúng ta xuất binh liền danh bất chính, ngôn bất thuận, mỗi thời mỗi khắc, đều có không biết bao nhiêu bá tính chết thảm. Chúng ta tráng sĩ đi theo bệ hạ, nếu như bình định thiên hạ loạn cục, cũng có thể vợ con hưởng đặc quyền, chiếm được một thế công danh. Hiện nay Thánh Hoàng chần chừ bất định, ta sợ nghĩa sĩ một bầu nhiệt huyết không chỗ tùy ý."

Hắn lời vừa nói ra, thập nhị tiên thành bao quát Đế đô thủ tướng, nhao nhao dâng thư dâng biểu, Tả Tùng Nham Cầu

Thủy Kính hai người dâng biểu thanh thế khá lớn, nhưng Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên hai vị đệ nhất tiên nhân dâng biểu thì đem việc này đẩy tới liệt hỏa nấu dầu chi thế.

Bọn họ hai vị, chính là thứ bảy Tiên giới đệ nhất tiên nhân, danh vọng cực cao, tự thân thuyết phục, ảnh hưởng cực lớn!

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên dâng biểu về sau, Tô Vân vẫn còn có chút chần chừ, ngay sau đó Tang Thiên Quân dẫn đầu Kinh Thu Diệp, Tống Thiên Quân, Thủy Oanh Hồi chờ một đám thứ sáu Tiên giới lão tướng, dâng biểu góp lời, khuyên Tô Vân tiến thêm một bước.

Còn có Lăng Cơ chờ cựu thần, cũng nhao nhao khuyên hắn nói: "Ngươi nếu là không xưng Đế, thiên hạ còn không biết có mấy người xưng Đế gọi cô, tăng thêm loạn ngươi!"

Tô Vân còn có chút do dự, thái tử cùng Thiên Hậu một tờ thư từ đến đây, liên danh thuyết phục.

Tô Vân lúc này mới cố hết sức, nói: "Không phải là Tô mỗ muốn xưng Đế, mà là thời sự bắt buộc, chư vị bức bách, không thể không tạm lĩnh đế vị. Tương lai nếu là thiên hạ thái bình, ta liền học cái kia cổ chi Thánh Hoàng, khác chọn anh minh chi chủ, thoái vị nhường ngôi. Ta vô tình đế vị, chỉ muốn tại non xanh nước biếc chỗ có vài mẫu rảnh rỗi ruộng, làm cái nhàn vân dã hạc mà thôi."

Mọi người cùng khen Thánh Hoàng anh minh.

Tô Vân ngay sau đó đăng cơ xưng Đế, người xưng Đế Vân, lại gọi Vân Thiên Đế, lấy đó cùng Tiên Đế khác nhau, niên hiệu Nguyên Sơ.

Đế Vân đã lập, lại phong Đế Hậu, Ngư Thanh La được gọi là Thanh La Đế Hậu, Thanh La nương nương.

Tô Vân lại mệnh Bạch Trạch mô phỏng quan chế, Bạch Trạch ngay sau đó lấy Nguyên Sóc cùng tiên đình quan chế

làm cơ chuẩn, định ra một bộ quan chế.

Bộ này quan chế đã trải qua Nguyên Sóc rèn luyện, lại chăm sóc tiên đình cơ cấu, bởi vậy cực kỳ trưởng thành, phát triển ra đến, cũng là có người vui vẻ có người buồn.

Tô Vân lại thúc đẩy dân sinh, phát triển quan học.

Bạch Trạch gặp hắn nhất định phát triển Nguyên Sóc quan học chế độ, liền góp lời nói: "Bệ hạ muốn đoạn tuyệt tại mặt khác động thiên thế giới khác ư? Quan học, là thay đổi tư học lệnh, mặt khác động thiên chưa từng có khai sáng như Nguyên Sóc, những này động thiên phần lớn là thế phiệt tư học, cao thượng một điểm, chính là môn phái tư học, cho dù như trích tiên Đế Tọa động thiên, cũng là tư học. Bệ hạ thúc đẩy quan học, nhất định xúc phạm mặt khác động thiên thế phiệt lợi ích. Những này thế phiệt chỉ sợ thà đầu hàng tiên đình, cũng sẽ không đi theo bệ hạ."

Tô Vân du lịch các đại động thiên, tự nhiên biết hắn lời nói không ngoa.

Nguyên Sóc là quan tư đồng thời, lấy quan học làm chủ, tư học làm phụ, Cầu Thủy Kính liền từng làm qua tư học tiên sinh.

Hải ngoại Tây Thổ cũng là quan tư đồng thời, nhưng tân học bên trong xen lẫn thần học, dễ dàng bị lừa gạt.

Đế Tọa động thiên thì là tư học diễn hóa đến cực hạn, thế gia trị thế, hiếm hoi còn sót lại Sài thị gia tộc.

Thiên Phủ thì là thế gia trị thế một cái khác điển hình, nơi đó có rất nhiều thế gia đại phiệt, gia tộc chính là hoàng quyền, thống trị một mảng lớn mênh mông cương vực, so Nguyên Sóc còn muốn lớn không biết gấp bao nhiêu lần. Bên trong gia tộc là tư học, truyền thừa cao thâm công pháp thần thông, duy trì thống trị địa vị.

Mặt khác động thiên, có môn phái trị thế, có thế gia trị thế, tốt một chút liền giống như Văn Xương động thiên, là Thánh Nhân học phái trị thế, chư thánh ở nơi đó lưu lại mỗi người truyền thừa, do học cung thống trị thế gian, nhưng so với môn phái trị thế cũng không tốt hơn chỗ nào.

Tô Vân chính là thấy được những này động thiên thế giới tai hại, bởi vậy rút kinh nghiệm xương máu, quyết tâm thúc đẩy quan học, cho ra thân bần hàn gia đình linh sĩ một cái công bằng cơ hội.

"Ta cũng biết, thúc đẩy quan học tất nhiên sẽ xúc phạm thế phiệt lợi ích, nhưng chúng ta khởi nghĩa, giơ lên cờ khởi nghĩa mục đích là cái gì đâu?"

Tô Vân hướng Bạch Trạch lời nói thành khẩn nói: "Đúng vì bản thân quyền vị vì bản thân dã tâm ư? Nói như vậy, ta cùng Đế Phong, Đế Tuyệt khác nhau ở chỗ nào? Các ngươi lại cùng tiên đình Thiên Quân Tiên Quân có gì khác biệt?"

Bạch Trạch cau mày, còn đợi thuyết phục, Tô Vân lắc đầu nói: "Đế Vân một triều, muốn làm chính là thay đổi thế giới, để không công bằng không công chính, trở nên công bằng công chính, cho tất cả mọi người đã bình ổn các loại, mà không phải kéo dài đi qua bộ kia. Nếu là cùng đi qua cũng không thay đổi, ta không làm cái này Thiên Đế, người nào thích làm ai làm. Đây là ta lý niệm, cũng là chúng ta cái này một triều lý niệm, không được thay đổi, không được xía vào!"

Bạch Trạch thở dài: "Ta chỉ sợ bên ngoài lực cản quá lớn. Hiện nay chúng ta dù sao thế lực còn nhỏ yếu, mặt khác động thiên thế phiệt nếu là ủng hộ chúng ta, cũng có thể cấp tốc gia tăng thực lực của chúng ta cùng thế lực."

Tô Vân cười nói: "Đế Phong thúc đẩy bạo ngược, bốn phía tàn sát, trấn áp, nô dịch; ta thúc đẩy nền chính trị nhân từ, truyền đạo, thụ nghiệp, yêu mình người yêu. Đế Phong ngu

dân chi trí, để dân không biết; ta dẫn dắt dân trí, để dân biết mà đi chi. Đế Phong sưu cao thuế nặng, vơ vét dân tài nguyên mình, ta mở rộng dân sinh, mỏng thuế nhẹ dao, dân sinh sáng tạo càng nhiều tài nguyên. Cứ thế mãi, dân tâm hướng ta. Hiện tại thỏa hiệp, tương lai đuôi to khó vẫy, hối hận đã chậm."

Bạch Trạch suy đi nghĩ lại, nói: "Bệ hạ cứ thế mãi, chỉ sợ cần rất lâu mới có thể làm đến. Bất luận Đế Phong vẫn là Tà Đế, đều khó có khả năng cho chúng ta thời gian dài như vậy."

Tô Vân lặng im rất lâu, nói: "Nghĩa vị trí, có sợ gì ư? Thần Vương muốn đi theo ta sao?"

Bạch Trạch nói: "Khởi sự ban đầu, cũng đã không màng sống chết. Đi theo bệ hạ, đây là ta chuyện may mắn."

Hai người nhìn nhau nở nụ cười.

Nguyên Sơ năm thứ hai đông, Trường Sinh Đế Quân tại Nam Cực động thiên khởi sự, tây tấn công đánh Hậu Thổ động thiên, Tô Vân mệnh Đế Hậu Thanh La nương nương tọa trấn Đế đô, bản thân dẫn binh ngự giá thân chinh, rút thập nhị tiên trong thành Động Đình, Bành Lãi, Hồng Trạch, Chấn Trạch, Lăng Cơ, Yến ổ sáu tòa Tiên thành, thống binh mười vạn, đối ngoại mệnh danh trăm vạn Tiên Ma, mênh mông cuồn cuộn rời khỏi phía tây Đế đình, chinh phạt thiếu phụ động thiên.

Hắn lưu lại tây bộ biên giới cửa, Thương Ngô Tiên thành, Thương Ngô Tiên thành binh lực một cái không động, như trước giao cho Sư Úy Nhiên trấn thủ.

Sư Đế Quân hai mặt thụ địch, chỉ được chia binh hai đường, một đường đối kháng Tô Vân, một đường đối kháng Trường Sinh Đế Quân Tiêu Trường Sinh, đồng thời phái ra sứ giả đi tới tiên đình cầu cứu.

Tiên đình mệnh tam công tứ vệ dẫn đầu tinh nhuệ đi trước trợ giúp, chỉ là tam công tứ vệ chỗ thống ngự động thiên

khoảng cách Hậu Thổ động thiên rất xa, ngay sau đó tam công tứ vệ phái ra quân tiên phong, chia ra gấp rút tiếp viện hai địa phương.

Sư Đế Quân nhận được tin tức, đối bộ hạ tướng sĩ nói: "Tô nghịch từ Đế đình xuất quan, ven thiếu phụ công phạt, hắn thiếu niên lĩnh quân, lại mù quáng xưng Đế, không biết quân sự, không đáng để lo. Đế đình quân thủ thành còn có thể, chủ động tấn công, tự tìm đường chết. Duy chỉ Tiêu Trường Sinh kẻ này, chính là cùng ta nổi danh Đế Quân, nếu là không thể ngăn bên dưới hắn, thì diệt vong không mặt trời!"

Sư Đế Quân ngay sau đó tự thân dẫn người nghênh chiến Trường Sinh Đế Quân, phía sau thì giao cho bộ hạ La ngọc đường, gió vi vu, mưa Tiêu Tiêu ba vị Thiên Quân đi đối phó Tô Vân.

Thiếu phụ động thiên bởi vì là tấn công Đế đình trạm thứ nhất, nơi này đã sớm biến thành một đạo lạch trời, khắp nơi đều là trường thành, khắp nơi đều là lũy bích, dễ thủ khó công.

Thiếu phụ động thiên sinh sản nhiều huyền thiết, bậc này huyền thiết là luyện chế Tiên đạo thần binh thượng giai tài liệu, Sư Đế Quân tiến đánh Đế đình lúc, nô dịch thiếu phụ động thiên mọi người, quảng thu huyền thiết mỏ, đắp lên thành lũy bích trường thành.

Đoạn này trường thành bên trên hiện ra màu đỏ gỉ sắt, bởi vậy còn gọi là Thiết Tú quan, trải rộng phong cấm phong ấn, trên tường thành có nhiều pháo nỏ, thần tiên khó khăn. Hễ có người dám to gan từ trên tường thành bay qua, đều sẽ bị bắn giết.

Cái kia pháo nỏ uy lực cực lớn, liền xem như lâu thuyền đại hạm, cũng sẽ bị một nỏ xuyên thủng.

La ngọc đường, gió vi vu, mưa Tiêu Tiêu ba vị Thiên Quân đi tới Thiết Tú quan, nhìn về phía Đế đình phương hướng, mưa Tiêu Tiêu cười nói: "Đế Quân dặn dò chúng ta chỉ cần thủ thành, không nên tiến công, cũng là khinh thường chúng ta. Đạo này quan ải, liền xem như Đế Quân tự mình đến công, cũng chỉ sợ khó mà đánh bại."

Gió vi vu cười nói: "Không xuất quan, làm sao chém giết Tô nghịch lập công?"

La ngọc đường dù sao già dặn vững vàng, nói: "Các ngươi không nên khinh địch, chúng ta chỉ cần giữ vững Thiết Tú quan, không cầu có công, nhưng cầu không tội. Đợi đến tam công tứ vệ viện quân đến, mới có thể phản công. Hơn nữa tam công tứ vệ quân tiên phong đã ở phía trước, lợi dụng Tiên Lục đại tế đi đường, không cần mấy ngày liền sẽ đi tới nơi này."

Thiên Quân mưa Tiêu Tiêu có chút bất mãn, nói: "Tô nghịch chiếm cứ Đế đình, cơ sở quá nhỏ bé, không có trọng khí, nơi nào có công thành thủ đoạn? Đế Quân tấn công Đế đình lúc, chúng ta đều nhìn ở trong mắt, nếu như không có chiếc chuông kia tại, Đế đình đã sớm rơi vào trong tay chúng ta!"

La ngọc đường có chút chần chờ.

Gió vi vu cười nói: "Tô nghịch quả thực có chí bảo, nhưng cần dùng tới thủ hộ Đế đình, kiếm trận đồ hắn không thể dùng. Những bảo vật khác, liền lác đác không có mấy. Thiết Tú quan là bực nào dày nặng? Phong cấm lại nhiều, hắn mệnh danh trăm vạn tiên thần, chỉ sợ chỉ có ba năm vạn người, vẻn vẹn leo thành tường đều phải chết đến không còn một mảnh!"

La ngọc đường ngập ngừng nói: "Trước chờ hắn đại quân đến lại nói. Nếu quả như thật không có lực đánh một trận, như vậy chúng ta liền xuất quan lập công, nếu có chút chiến lực, chúng ta giữ vững Thiết Tú quan chính là công lao."

Đang nói, nơi xa có hào quang bay lên, đó là từng đạo tiên quang.

Ba vị Thiên Quân cùng mấy chục vạn Thiết Tú quan thủ tướng vội vàng nhìn lại, xa xa nhưng thấy khói đặc cuồn cuộn, lẫn vào tiên quang cùng tiến lên thăng, nhìn xa đi qua, mơ hồ trong đó có thể nhìn thấy sáu tôn thân thể vĩ đại cựu thần nhanh chân đi tới.

Cái kia cựu thần thân thể so với sắt gỉ quan còn phải cao hơn rất nhiều, cựu thần bên người, đều có một tòa cực lớn Tiên thành trôi nổi, mỗi một tòa bên trong tòa tiên thành đều có một hai vạn tiên thần.

Những cái kia Tiên thành, toàn bộ thành thị đều tại biến hóa bên trong, lầu vũ di động, phù văn kích phát, chuyển biến làm chiến tranh hình thái, hóa thành sáu tòa khổng lồ tiên khí, một bên hướng bên này bay tới, một bên tiêu hao lượng lớn tiên khí, tụ tập uy năng!

Ba vị Thiên Quân sắc mặt kịch biến, cảm nhận được cái kia sáu đại Tiên thành uy năng tại đường thẳng nâng cao bên trong, rất nhanh uy lực liền đi đến khó tin tình trạng!

Trọng khí, là gần với chí bảo vũ khí, liền xem như Sư Đế Quân dạng này Đế Quân, thống trị không biết bao nhiêu tinh hệ cùng thế giới tồn tại, cũng không có năng lực có bao nhiêu trọng khí.

Luyện chế trọng khí, cực kỳ khó khăn, bởi vậy ba đại Đế Quân phán đoán Đế đình nhiều nhất một hai kiện trọng khí.

Nhưng mà, hiện tại xuất hiện tại trước mặt bọn hắn, là sáu đại trọng khí!

"Ầm!"

Thiết Tú quan phía trước không trung đột nhiên nổ tung, sáu đại Tiên thành uy năng bộc phát, đổ xuống mà ra, phá hủy

phía trước tất cả không gian, đem đại địa cày ra sáu đạo sâu đến mấy chục dặm rộng chừng mấy chục dặm khe rãnh!

Hủy thiên diệt địa uy năng, đánh phía Thiết Tú quan!

Tại trời long đất lở ở giữa, Thiết Tú quan bị đánh xuyên sáu cái lỗ lớn!

Tô Vân đứng tại trên cổng thành, mắt sáng ngời, truyền lệnh xuống: "Càn quét quan bên trong tội phạm, mau chóng phá thành, đánh chiếm Hậu Thổ!"

Sáu đại Tiên thành chạy vào Thiết Tú quan, đột nhiên ầm ầm rơi xuống đất, Tiên thành bên dưới mọc ra vô số đầu chân, đều là dòng lũ sắt thép, chống đỡ lấy Tiên thành, hướng về phía trước cuồn cuộn nghiền ép mà đi!

Chương 786 : Không ai cản nổi

Chương 785: Không ai cản nổi

Rơi xuống đất sáu đại Tiên thành không ngừng di động, xông pha chiến đấu, trong thành tiên thần tế lên đủ loại bảo vật, hướng ngoài thành bắn tới, chém giết thiếu phụ động thiên quân phòng thủ, như giải quyết dứt khoát, những nơi đi qua, ngã xuống một mảnh!

Thiếu phụ động thiên quân phòng thủ nhưng cũng không phải chỉ là hư danh, dù sao cũng là đi theo Sư Đế Quân tiên thần tiên ma đại quân, kinh nghiệm chiến đấu vô cùng phong phú, trong quân đủ loại trận pháp vận dụng, kỹ xảo chiến đấu, ý thức chiến đấu, cũng đều so Đế đình tân binh mạnh hơn không ít.

Nếu là đổi thành bọn họ quen thuộc phương thức chiến đấu, bọn họ nhất định có thể như bẻ cành khô giống như đem Đế đình quân đội đánh tan, thậm chí bao vây tiêu diệt!

Nhưng mà Tiên thành loại này trọng khí bọn họ lại chưa quen thuộc.

Tiên thành đối mặt bọn hắn kết xuống trận thế, căn bản thờ ơ lãnh đạm, trực tiếp nghiền ép lên đi, nếu không nữa thì trong thành bay lên một lối đi, mang theo mười mấy tòa cao chọc trời Trùng Lâu, hoặc là một đạo hộ thành trường hà, trường hà hai bên bờ đứng thẳng gần một trăm loại khác biệt Long Thần pho tượng, trực tiếp đem bọn hắn trận thế nghiền nát!

Thử nghĩ một chút, loại này quái vật khổng lồ mạnh mẽ đâm tới, nghiền ép lên đến, trận pháp gì có thể gánh vác được?

Huống chi trong thành này bay ra đao thương kiếm kích, búa rìu câu xiên, đủ loại tiên binh lợi khí, uy năng cực mạnh, Đế đình tiên nhân không cần phòng thủ bản thân, cứ tấn công là được, mười phần thực lực cũng có thể phát huy ra mười hai phần mười lăm phần!

Đối mặt dạng này một tòa Tiên thành, liền tương đương với một lần công thành chiến, huống chi không chỉ một tòa Tiên thành!

Lấy thành làm vũ khí, Tiên đình cũng có, nhưng Đế đình Tiên thành không giống bình thường.

Đế đình Tiên thành lý niệm đến từ Lâu Ban, vị này Nguyên Sóc Thánh Nhân là đời trước Thông Thiên các chủ, tân học ngôi sao sáng, trực tiếp đẩy vào tân học phát triển đến một cái khác cao điểm!

Hắn đem luyện khí lý niệm dung nhập vào trong kiến trúc, lấy khối mô hình hóa thay thế chỉnh thể kiến trúc, làm cho cả thành thị biến thành có thể theo linh sĩ điều khiển mà tùy ý biến hóa chỉnh thể.

Nguyên Sóc Sóc Phương thành, cùng với Tây Thổ thiên nhai, đều là hắn thí nghiệm.

Những năm này Nguyên Sóc thay trời đổi đất, phế bỏ Đế Bình về sau, thúc đẩy tân học biến pháp, cựu học cũng theo đó thay đổi cải tiến. Lâu Ban thành thị lý niệm cũng đã trải qua thay đổi phát triển.

Tô Vân thân là Thông Thiên các chủ, đương nhiên phải đem những này lý niệm dung nhập vào bên trong tòa tiên thành.

Đế đình Tiên thành gần như là không tính toán chi phí rèn đúc, dùng chính là tiên khí sử dụng tài liệu, toàn bộ thành thị lấy Trần Mạc Thiên Không điều động, khác biệt khối mô hình có thể tạo thành tùy ý tiên binh tiên khí hình thái!

Thậm chí, nếu để cho Thông Thiên các sĩ tử lấy cơ hội, để cho bọn họ truy nguyên Vạn Hóa Phần Tiên lô, Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh các loại chí bảo, bọn họ có thể dùng Tiên thành diễn hóa ra những này chí bảo Hình Thiên, sát phạt mạnh hơn!

Mà Tiên đình Tiên thành, thường thường chỉ là dựa theo truyền thống Tiên thành tới kiến tạo, cũng vô hình trạng thái bên trên biến hóa.

Đoạn đường này chém giết, quả thực chính là nghiêng về một bên đồ sát, rất nhanh Thiết Tú quan quân phòng thủ quân tâm bại hoại, thành phiến thành phiến tiên nhân bỏ chạy.

La Ngọc Đường, Phong Tiêu Tiêu, Vũ Tiêu Tiêu ba đại Thiên Quân đối bộ hạ tiên nhân chạy tán loạn thờ ơ lãnh đạm, ánh mắt chỉ nhìn chằm chằm Tô Vân một người, ra sức hướng Tô Vân đánh tới!

"Dù là Thiết Tú quan thất thủ, dù là tướng sĩ thương vong gần nửa, chỉ cần bắt lại Tô nghịch đầu người, liền như trước là vô thượng công lao!"

Ba đại Thiên Quân thực lực tu vi không thể bảo là không cao thâm, bản lĩnh không thể bảo là không mạnh mẽ, thân pháp quỷ mị vô cùng, một đường liên tục phá vỡ đến từ Tiên thành đủ loại công kích, không tránh thoát, liền ra tay cưỡng ép phá vỡ, lại bị bọn họ giết tới Tô Vân trước mặt.

Phong Tiêu Tiêu một lòng muốn lập đầu công, vượt lên trước một bước hướng Tô Vân đánh tới.

Tô Vân sắc mặt không chú ý, nhìn ba đại Thiên Quân giết tới, nói khẽ: "Ngọc thái tử."

“Ngọc thái tử ở đây.”

Ngọc thái tử xuất hiện tại phía sau hắn, khom người nói: “Bệ hạ dặn dò.”

“Bắt lại.”

Ngọc thái tử nghe vậy xoay người, mặt hướng đối diện đánh tới Phong Tiêu Tiêu, đột nhiên khí tức tăng vọt, cùng Thiên Quân Phong Tiêu Tiêu ầm ầm đụng vào một chỗ!

Hắn năm đó tuy là chỉ được phong làm đại tiên quân, nhưng một thân thực lực tu vi quả thực mạnh mẽ vô song, bị Đế Tuyệt ném vào Minh đô mười tám tầng phía sau, hắn hóa thành tro tàn tiên, thực lực tổn thất lớn, đã trải qua ngàn vạn năm hành hạ, thực lực rơi xuống đến xen vào Tiên Quân cùng Thiên Quân ở giữa.

Nhưng hắn được Tô Vân phục sinh về sau, thực lực tu vi liền mờ mờ ảo ảo có trở lại đỉnh phong xu thế!

Phong Tiêu Tiêu cùng liều mạng một cái, chỉ cảm thấy pháp lực vậy mà mơ hồ chống lại không được, có bị đối phương áp chế thế, trong lòng không khỏi kinh hãi: “Đây là người nào?”

Một bên khác Thiên Quân La Ngọc Đường đại khai đại hợp, ngạnh hám đến từ Tiên thành công kích, che chở Vũ Tiêu Tiêu, cho Vũ Tiêu Tiêu giết tới cổng lầu, đánh chết Tô Vân cơ hội.

La Ngọc Đường tiếp nhận áp lực quá lớn, bỗng nhiên gầm lên giận dữ, Tiên đạo nội tâm từ từ đứng lên, hai tay nâng lên một chút, Đạo cảnh trải rộng ra, tầng tầng lớp lớp Đạo cảnh nhanh chóng bành trướng, vậy mà đem toà này Lăng Cơ Tiên thành tất cả che đậy vào trong đó!

Hắn chợt quát một tiếng, liền muốn thôi thúc sáu đại Đạo cảnh, đem tòa thành này phá hủy, đem trong thành Đế đình

quân phòng thủ toàn bộ luyện thành tro tàn!

Đạo cảnh, Đế Hỗn Độn gọi là Đạo giới, là tiên nhân dùng bản thân đối đạo lý giải tạo dựng mà thành Đạo giới, cảnh giới càng cao, Đạo giới liền càng là viên mãn.

Đạo giới uy lực, cũng muốn so đạo trường mạnh mẽ không biết bao nhiêu!

Lấy La Ngọc Đường Thiên Quân chiến lực, lục trùng thiên Đạo giới ép diệt một cái thế giới cũng là qua quít bình thường, huống chi chỉ là một tòa Tiên thành?

Nhưng mà tòa tiên thành kia lại mạnh mẽ đến khó tin, hắn còn chưa kịp luyện hóa tòa tiên thành này, Tiên thành bắn ra uy năng, liền suýt nữa đem hắn sáu đại Đạo cảnh đánh xuyên!

La Ngọc Đường khó chịu hừ một tiếng, đại đạo bị hao tổn, biết chuyện không thể làm, nhưng mà muốn trợ Vũ Tiêu Tiêu tru sát Tô Vân, bởi vậy chỉ có thể liều mạng Lăng Cơ Tiên thành, thầm nghĩ: "Cũng may Vũ Tiêu Tiêu đã giết tới Tô nghịch trước người!"

Vũ Tiêu Tiêu xông lên cổng lầu, chỉ thấy Tô Vân đứng tại trên cổng thành, quan sát đại cục, bên người không người, nhưng bên trong tòa tiên thành lại có đủ loại Tiên đạo linh binh bay tới, hướng nàng chém tới.

"Chỉ là Tiên Ma, dám to gan xúc phạm Thiên Quân đạo uy!"

Vũ Tiêu Tiêu sáu đại Đạo cảnh trải rộng ra, cuốn lên từ trong thành công tới vô số tiên kiếm, tiên binh, những cái kia tiên kiếm tiên binh xâm nhập nàng Đạo cảnh, liền bị định trụ, không thể tới gần người.

Vũ Tiêu Tiêu nghiêng người hướng về phía trước, thần thông bộc phát, nàng vừa mới ra tay, Đạo cảnh bên trong đầy trời nước mưa, từng tia từng sợi, rơi xuống, Đạo cảnh bên

trong những cái kia bị định trụ tiên binh lợi khí, cũng bị cái kia nhìn như nhỏ bé yếu ớt giọt mưa ăn mòn thủng trăm ngàn lỗ, từng cái lần lượt tan rã, hóa thành hư ảo!

Đây chính là nàng sở trường thần thông, Tiêu Tiêu Đạo Vũ!

Tiêu Tiêu Đạo Vũ ấp Thanh Trần, đem thiên hạ tắm đến một mảnh trắng xóa, không còn một mảnh, đại đạo không còn!

Cho nàng đầy đủ thời gian, nàng thậm chí có thể đem Tiên thành phá hủy!

Đúng lúc này, Tô Vân xoay người, phất tay, nhẹ nhàng một chưởng nghênh tiếp thần thông của nàng Tiêu Tiêu Đạo Vũ.

Vũ Tiêu Tiêu lộ ra tươi cười: "Nghe qua Tô nghịch mạnh nhất chính là kiếm pháp, rất không am hiểu chính là ấn pháp, hắn vậy mà dùng ấn pháp tới ứng đối thần thông của ta, thật có thể nói là là ông cụ thắt cổ, sống đến cuối!"

Lúc này, kèm theo Tô Vân một chưởng này chính là vang dội tiếng chuông, tiếng chuông mênh mông cuồn cuộn, Tô Vân chưởng ấn bốn phía, nhất thời hiện ra trùng điệp tiến dần lên đường vân, hình thành xoay tròn chuông vòng!

"Coong —— "

Tô Vân tuy là một chưởng, lại là tiếng chuông truyền đến, cũng không phải là ấn pháp, mà là một loại khác đại nhất thống thần thông.

Hai người thần thông vừa mới va chạm, Vũ Tiêu Tiêu khí tức di động, sáu đại Đạo cảnh nhanh chóng lay động, giống như là màn nước đồng dạng, nhất thời nhõng nhẽo bộ mặt biến sắc: "Đây không phải là ấn pháp!"

Tô Vân đánh ra thật đơn giản một quyền, Vũ Tiêu Tiêu nâng lên hai tay, ngang tay phong chặn, chỉ thấy một quyền

này bốn phía hình chuông đường vân hiện lên, mang theo ngập trời uy năng tấn công tới, đánh vào nàng sáu đại Đạo cảnh bên trong!

Tiếng chuông chấn động, Tiêu Tiêu Đạo Vũ bị đánh cho bốc hơi!

Vũ Tiêu Tiêu khó chịu hừ một tiếng, Đạo cảnh bị chấn động đến di động, khác biệt Đạo cảnh giống như là muốn chia lìa!

"Hắn có thể rung chuyển ta Đạo cảnh?"

Trong nội tâm nàng có chút bối rối: "Tu vi của hắn không có khả năng mạnh như vậy, hắn mới thành tiên bao nhiêu năm…"

Lúc này, Tô Vân chiêu thứ ba công tới, không còn là quyền, cũng không còn là chưởng, mà là một chỉ.

Kèm theo một chỉ này điểm ra, phía sau hắn đột nhiên hiện ra một tòa kinh thế Thiên Quan, lành lạnh vách đá, giống như thiên phạt xuất hiện ở trong nhân thế!

Theo Thiên Quan nhảy ra, Song Hà cuồn cuộn, nam bắc hai sông treo ở hư không bên trên!

Lại có Thiên Trụ sừng sững, Hoa Cái che đậy đỉnh, hào quang lạn thấu không trung.

Linh Đài nhảy ra, đại đạo trường thành hiện lên, ngay sau đó tháng treo cành cây quế đầu, kèm theo một tiếng chuông vang, Chung sơn Chúc Long, cùng nhau hiện lên!

Tô Vân sau lưng, hiện ra một mảnh hùng vĩ tráng lệ cảnh tượng, tựa như một tấm Thiên đồ!

Bức này Thiên đồ rất nhiều nơi cho Vũ Tiêu Tiêu lấy cảm giác quen thuộc, nhưng xen vào nhau tinh tế, cùng Tiên giới

bố cục cũng không tương đồng, mà là hình thành một loại khác lập thể kết cấu.

Vũ Tiêu Tiêu hộc máu, bị Tô Vân một chỉ này xuyên thủng ngực trái, lập tức thét dài một tiếng, phi thân lui về phía sau.

Tô Vân tiến thêm một bước, lại là một chỉ điểm ra, đột nhiên Vũ Tiêu Tiêu tóc dài phóng lên trời, điên cuồng sinh trưởng , kết nối hư không, chỉ thấy trên bầu trời dông tố đan xen, cái kia tóc dài mang theo nàng xông vào lôi tầng.

Tô Vân ngẩng đầu nhìn lại, Vũ Tiêu Tiêu vậy mà mượn mưa rơi bỏ chạy!

Trên bầu trời, Tiêu Tiêu Đạo Vũ hạ xuống, không phân địch ta, hễ bị giọt mưa rơi vào trên người, bất luận tiên thần vẫn là Tiên Ma, đều bị hạt mưa đánh xuyên qua!

Có người thậm chí bị nước mưa xối thấu, cả người trong khoảnh khắc mục nát!

Cái này nước mưa là mưa Tiêu Tiêu đạo mưa, nhìn như rất dễ dàng bị chặn lại, nhưng cho dù là tiên binh lợi khí cũng không cách nào ngăn cản, Đạo cảnh cũng không thể chặn lại mảy may, chỉ cần rơi vào trời mưa, liền sẽ bị đánh xuyên!

Tô Vân vội vàng đưa tay, lấy Tiên Thiên Nhất Khí hóa thành một mặt đại thuẫn, đem Tiên thành chặn lại, nghi ngờ không thôi: “Vị này nữ Thiên Quân có chút bản lĩnh!”

Một bên khác Phong Tiêu Tiêu thua trận, vứt xuống một cánh tay, nhếch nhác mà chạy, La Ngọc Đường thì rơi vào Lăng Cơ, Động Đình, Bành Lãi, Hồng Trạch, Chấn Trạch, Yến Ổ sáu tôn cựu thần vây công.

Hắn vì trợ Vũ Tiêu Tiêu đánh chết Tô Vân, ngạnh hám Lăng Cơ Tiên thành, thế cho nên bị Tiên thành thương tổn tới Đạo cảnh, Vũ Tiêu Tiêu trốn chạy, hắn thì mất đi cơ hội đào tẩu.

Sáu đại cựu thần tế lên mỗi người pháp bảo, hướng phía dưới đè ép, bốn tòa hồ lớn, hai tòa thần sơn, đem La Ngọc Đường ép tới không chịu nổi, tai mắt mũi miệng bên trong phun máu không chỉ.

Sáu tôn cựu thần cùng một chỗ ầm đến, đem hắn đánh giết.

Thiết Tú quan lại không sức chống cự, quân phòng thủ bốn phía chạy tứ tán, sáu đại Tiên thành bám đuôi đuổi giết, để lại đầy mặt đất thi thể.

Thiên Quân Vũ Tiêu Tiêu thì trốn hướng Đế đình phương hướng, một đường thu góp tàn quân bại tướng, quay đầu nhìn lại, cũng không thấy Tô Vân đuổi theo.

Vũ Tiêu Tiêu ho ra máu không thôi, trấn áp lại thương thế, trong lòng chỉ cảm thấy nghĩ mà sợ: "Tô nghịch bản lĩnh, lại cao minh hơn ta một điểm. Tu vi của hắn vì sao mạnh mẽ như vậy?"

Ngực nàng phá vỡ một cái lỗ thủng to, trước sau trong suốt, máu thịt vậy mà một chút không lớn, cũng không chảy máu, phảng phất trời sinh đã là như thế, để nàng không khỏi sợ hãi.

Vũ Tiêu Tiêu cũng không biết đây là cái gì tổn thương, không lo được suy nghĩ nhiều, đem bộ hạ chúng tướng sĩ tập hợp một chỗ, nói: "Đế Quân mệnh chúng ta trấn thủ Thiết Tú quan, nay Thiết Tú quan thay chủ, chúng ta chẳng những không có công lao, ngược lại là một thân tội lớn! Kế sách hiện nay, chỉ có lại lập kỳ công! Nay Tô nghịch dẫn đầu đại quân chinh phạt thiếu phụ, phía sau trống rỗng, lại nhìn ta các loại kì binh, bưng nơi ở của hắn!"

Chúng tướng sĩ vừa mừng vừa sợ, nhao nhao khen: "Vũ Thiên Quân tốt mưu lược!"

Vũ Tiêu Tiêu đắc ý, chỉnh đốn dẫn người thẳng hướng Thương Ngô Tiên thành.

Dọc theo con đường này quả nhiên không có gặp phải chống cự, thậm chí ngay cả đệ nhất kiếm trận đồ uy năng cũng kém xa trước đây, Vũ Tiêu Tiêu dẫn đầu còn sót lại đại quân một đường giết tới dưới thành, trong lòng vừa mừng vừa sợ: "Tô Thánh Hoàng quả nhiên chỉ có như vậy điểm binh lực, đều bị người này đem ra, nên ta lập xuống một cái đại công!"

Đang nghĩ ngợi, lại thấy cửa thành mở ra, từ Thương Ngô bên trong tòa tiên thành đi ra một người tới.

Vũ Tiêu Tiêu định thần nhìn lại, chỉ thấy người kia phong thần sâu sắc, dáng vẻ đường đường, có ngọc nhuận chi da thịt, chói lọi, một thân phong thái lại là không có chút rung động nào, cho dù thấy nàng dẫn đầu đại quân đánh tới, cũng là không nhúc nhích chút nào.

Vũ Tiêu Tiêu lấy làm kinh hãi, lại thấy người kia không nhanh không chậm mở ra một cái bình, tiến đến miệng bình hướng bên trong nhìn.

"Đế tâm ——" Vũ Tiêu Tiêu thét lên, cao giọng nói, "Đi mau!"

Phô thiên cái địa Đế tâm từ cái kia nho nhỏ trong bình xông ra, rất nhanh liền đầy khắp núi đồi, ùa đến lấy hướng bọn họ đánh tới.

Sư Úy Nhiên đem binh giết ra thời điểm, chiến cuộc đã định, Đế tâm đang tại đi trở về.

"Kẻ địch đâu?" Sư Úy Nhiên liền vội vàng hỏi.

"Tại cái kia."

Đế tâm tiện tay một chỉ, nói: "Đầy khắp núi đồi đều là."

Sư Úy Nhiên chỉ thấy một chỗ thi thể.

Một bên khác, Phong Tiêu Tiêu dẫn dắt tàn quân Vân Sơn phúc địa.

Vân Sơn phúc địa có Tiên Quân Đường Khúc Trung trấn thủ.

Đường Khúc Trung nhìn thấy Thiên Quân Phong Tiêu Tiêu vô cùng nhếch nhác chạy đến, không khỏi lấy làm kinh hãi, nói: "Thiên Quân không tại trấn thủ Thiết Tú quan, vì sao đến kẻ hèn này nơi này?"

Phong Tiêu Tiêu nói: "Tô nghịch dẫn mười toà Tiên thành, hai trăm vạn đại quân tới phạt, ta cùng La, Vũ hai vị Thiên Quân tới giằng co nhau hơn mười ngày, vẫn là không địch lại, bị hắn đánh chiếm Thiết Tú quan."

Vân Sơn phúc địa bên ngoài, sáu đại Tiên thành đều tới, Tô Vân hờ hững nói: "Đẩy đi qua."

Đường Khúc Trung còn đợi chống cự, trong khoảnh khắc liền thương vong thảm trọng, đành phải cùng Phong Tiêu Tiêu cùng một chỗ dẫn đầu tàn quân hướng phía dưới một tòa phúc địa bỏ chạy.

Tím đài phúc địa, Đường Khúc Trung cùng gió vi vu hướng trấn thủ nơi đây Tiên Quân Cổ Vân tiêu nói: "Tô nghịch thống lĩnh ba trăm vạn đại quân đánh tới, chúng ta khổ chiến mấy chục ngày, lại không thể ngăn!"

Chương 787 : Các ngươi đi trước, trẫm tới cản ở phía sau

Chương 786: Các ngươi đi trước, trẫm tới cản ở phía sau

Tiên Quân Cổ Vân Tiêu thất thanh nói: "Ba trăm vạn đại quân? Tô tặc không phải mệnh danh trăm vạn đại quân ư? Theo ta nhìn tới, mười thành có thể có một thành, mười vạn đại quân liền coi như là không tệ! Tại sao có thể có nhiều như vậy?"

Phong Tiêu Tiêu thở dài, nói: "Kẻ này nham hiểm, nói rõ có trăm vạn, thực ra có ba trăm vạn, cố ý muốn chúng ta mắc lừa!"

Đang nói, chỉ nghe có người la lên: "Tô tặc đến!"

Tiếp đó Tử Đài phúc địa thành phá.

Tiên Quân Cổ Vân Tiêu chỉ thấy vài toà so Tử Đài Tiên thành còn muốn to lớn Tiên thành nghiền ép lên đến, liền biết chuyện không thể làm, lập tức bỏ thành, dẫn đầu loạn cả một đoàn tướng sĩ hốt hoảng chạy trốn.

Còn Tô Vân đại quân có hay không có ba trăm vạn người, hắn liền không suy nghĩ.

Hai vị Tiên Quân cùng Thiên Quân Phong Tiêu Tiêu hợp nhất cùng một chỗ, đều là tàn binh bại tướng, lộ trình gào khóc thảm thiết, tiêu điều dị thường.

Bọn họ ngay cả chạy trốn số đất, Tô Vân chỉ huy đại quân đã biến thành tám trăm vạn tiên nhân, Thần Ma mấy ngàn vạn,

trọng khí trăm số, đánh đâu thắng đó.

"Hắn thứ bảy Tiên giới tiên nhân, tính gộp lại có trăm vạn ư?"

Tinh đấu phúc địa, trấn thủ nơi này Tiên Quân Du Đạo Minh tức giận đến thân thể run rẩy: "Quan to quan nhỏ, vậy mà quá ư sợ hãi, mỗi chạy trốn tới một chỗ, liền khoe khoang khoác lác Tô tặc binh lực, chư công là muốn một đường trốn về Tiên đình ư?"

Mọi người xấu hổ không chịu nổi, Phong Tiêu Tiêu oai phong lẫm liệt, la lên: "Chỉnh đốn binh lực, chúng ta nguyện quyết một trận tử chiến!"

Tô Vân sáu tòa Tiên thành công tới, mọi người dẫn đầu đại quân làm sơ chống cự, tàn binh bại tướng dễ dàng sụp đổ, Phong Tiêu Tiêu bởi vì cụt tay, lại bởi vì La Ngọc Đường chết mà mất đi dũng khí, cái thứ nhất chạy tán loạn, mặt khác Tiên Quân đi theo chạy tán loạn.

Tinh đấu phúc địa Tiên Quân Du Đạo Minh tức giận đến chửi ầm lên, ý muốn lấy cái chết tuẫn trời, liền muốn xông về Tô Vân trấn thủ Lăng Cơ Tiên thành, nhưng nghĩ lại những này vương bát đản đều chạy, duy chỉ bản thân tự tìm đường chết, lại cái gì cũng hạ không được, có phần thua thiệt, ngay sau đó xoay người liền trốn.

Cũng may Tiên thành quá lớn, lại thêm Tô Vân muốn dừng lại, đem từng tòa phúc địa vận chuyển đến bên trong tòa tiên thành, đổ đầy tốc độ, bọn họ lúc này mới có thể chạy trốn.

Đoạn đường này công phạt, sáu tòa bên trong tòa tiên thành đã nhiều hơn mười sáu tòa phúc địa.

Phong Tiêu Tiêu thu thập tàn binh, đem một đám Tiên Quân tập hợp một chỗ, nói: "Ta nghe nói tam công tứ vệ viện

quân ngay tại phía trước Bích Uyên thành chỉnh đốn, không bằng trước hướng nơi đó, cũng tốt trở lại.”

Mọi người bất đắc dĩ, đành phải đi tới Bích Uyên thành. Du Đạo Minh nói: “Lần này Tô tặc thống lĩnh bao nhiêu binh lực?”

Mọi người lặng im, không có người lên tiếng.

Phong Tiêu Tiêu chần chờ nói: “Tám trăm vạn tiên nhân, mấy ngàn vạn Thần Ma, quả thực quá khoa trương. Du tiên quân nói không sai, loại lời này nói ra cũng không có người chịu tin. Không bằng liền năm trăm vạn tiên nhân, ngàn vạn Thần Ma, nói ra chúng ta cũng không đến mức quá mất mặt.”

Một đám Tiên Quân nhao nhao gật đầu.

Bích Uyên thành bên trong cũng có một cái cỡ lớn phúc địa, tên là Bích Uyên, là thiếu phụ động thiên đệ nhất đại phúc địa, Tiên Quân vũ hạc cứ hiểm mà thủ, trấn thủ nơi đây.

Phong Tiêu Tiêu Đường Khúc Trung cùng Cổ Vân Tiêu đi tới Bích Uyên thành lúc, chỉ thấy từng đạo tiên quang từ trên trời giáng xuống, hóa thành Tiên Lục hình vẽ, chiếu rọi tại Bích Uyên thành trung tâm trên quảng trường.

Mỗi kèm theo một đạo tiên quang hạ xuống, liền có hơn mười tôn tiên nhân giáng lâm, chính là tam công tứ vệ viện quân.

Tam công viện quân đến từ tam công động thiên, theo thứ tự là thái sư, thái phó, thái bảo, tứ vệ thì là đến từ tả thượng vệ, tả thiếu vệ, hữu thượng vệ, hữu thiếu vệ cái này bốn đại động thiên.

Tam công cùng tứ thiên sư, là cùng Đế Quân nổi danh tồn tại, tại Tiên đình danh vọng cực cao, chỉ bất quá thanh danh tuy là cân bằng, nhưng địa vị lại không bằng Đế Quân.

Đế Quân tách đất phân cương, mỗi người bộ hạ đều có một tòa quy mô khá nhỏ Tiên đình, thống lĩnh một cực, thậm chí có thể cùng triều đình địa vị ngang nhau. Tam công liền không có bậc này đãi ngộ.

Tứ vệ thì là bao bọc chung quanh Tiên đình bốn đại Thiên Quân quản lý, thực lực cường đại, không thể coi thường.

Chỉ là lần này tuy là có tam công tứ vệ tên tuổi, nhưng tam công bên trong thái sư thái phó, trong tứ vệ trái phải bên trên vệ, đều đi tới Bắc Cực, tiến đánh Tử Vi Đế Quân.

Nơi đó chiến sự tới lúc gấp rút.

Lần này chạy đến trợ giúp Sư Đế Quân, là thái bảo còn Kim Các cùng trái phải ít vệ Thiên Quân chúc ngay cả bình, Phụng Chân Tông.

Phong Tiêu Tiêu Cổ Vân Tiêu đám người chạy tới Bích Uyên thành bên trong, còn Kim Các, chúc ngay cả bình thản Phụng Chân Tông còn chưa đi tới, chỉ là binh mã đi trước, chỉ thấy Bích Uyên Tiên thành phòng ngự nghiêm ngặt, đội ngũ chỉnh tề, Phong Tiêu Tiêu trong lòng không khỏi vui vẻ: "Lần này có thể mượn tam công tứ vệ binh lực, đông sơn tái khởi."

Tam công tứ vệ binh lực ra roi thúc ngựa, mười thành cũng chỉ đến hai ba thành, chỉ có không đến vạn người.

Nhưng cái này vạn người, liền làm cho người ta cảm thấy mấy chục vạn hùng binh cảm giác!

"Thủ hộ Tiên đình quân đội, cùng chúng ta địa phương bên trên quân đội, quả nhiên không thể so sánh nổi."

Phong Tiêu Tiêu thầm nghĩ: "Lần này nhất định đánh một trận mà thắng!"

Nhưng vào lúc này, đột nhiên trời long đất lở tiếng vang truyền đến, Bích Uyên Tiên thành bị ầm sập!

Tô Vân sáu đại Tiên thành đều tới, một kích phía dưới, liền đem cổng lầu tường thành san thành bình địa!

Bích Uyên Tiên thành bởi vì là xây dựng ở Bích Uyên phúc địa phía trên, tòa tiên thành này quy mô kinh người, so sáu đại Tiên thành còn muốn to lớn, bởi vậy mới có thể bị thái bảo còn Kim Các chọn làm đại quân điểm dừng chân. Nhưng mà Tiên thành mặc dù lớn, lực phòng ngự vẫn còn không như sắt gỉ quan, bởi vậy bị tuỳ tiện công phá.

Sáu tôn vĩ đại cựu thần phía trước, dẫn sáu đại Tiên thành giết vào Bích Uyên thành bên trong.

Phong Tiêu Tiêu quá ư sợ hãi, mặt khác tàn binh bại dũng cũng nhao nhao chạy trốn, mấy chục vạn đại quân kể cả thống lĩnh bọn họ Tiên Quân cũng cùng nhau khóc trời đập đất hốt hoảng bỏ chạy.

Tam công tứ vệ đại quân quân tiên phong cứ việc vung chết chống cự sáu đại Tiên thành, nhưng tiếc rằng bị người một nhà hướng loạn trận tuyến, sáu đại Tiên thành đánh tới, lại là một hồi nghiền ép chi chiến!

Phong Tiêu Tiêu quay đầu trông thấy Bích Uyên thành thất thủ, đột nhiên rùng mình: "Thái bảo cùng nhị vệ, còn tại hướng Bích Uyên thành điều động quân lực! Nếu như Bích Uyên thành rơi vào Tô tặc trong tay, chỉ sợ…"

Hắn hữu tâm giết trở về, nhưng nghĩ tới bản thân cụt tay cùng La Ngọc Đường chết, dũng khí biến mất.

"Ta không biết việc này, ta chưa hề tới qua nơi đây…" Trong lòng của hắn thầm đọc, hốt hoảng mà đi.

Đợi đến sáu đại Tiên thành bình định Bích Uyên thành bên trong Tiên đình thế lực, chỉ thấy Tiên Lục quang mang vẫn còn, còn không ngừng có tiên Ma Tiên thần từ trên trời giáng xuống, xuất hiện tại mặt đất Tiên Lục trên đồ án!

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, lập tức truyền lệnh xuống, sai người đem những này xuất hiện Tiên Lục hình vẽ địa phương, đoàn đoàn bao vây, chỉ đợi có người đi ra, trực tiếp tự đánh giết!

Một ngày này, là tam công tứ vệ bộ hạ đại quân thê thảm nhất một ngày, sử gọi Bích Uyên huyết án, lại gọi Bích Uyên đại thắng, tin đồn bị tàn sát tiên nhân cùng Thần Ma, thậm chí đem Bích Uyên lấp đầy.

Chẳng qua đây chỉ là tin đồn.

Tô Vân chính hạ lệnh, để Lăng Cơ đám người đem Bích Uyên phúc địa nhổ tận gốc, đem toà này phúc địa cũng vận chuyển đến Đế đình bên trong đi. Bích Uyên phúc địa đều bị dọn đi, há lại sẽ bị thi thể lấp đầy?

Bất quá, tam công tứ vệ bộ hạ đại quân xác thực gặp phải huyết tẩy, trên cơ bản là xuống một cái chết một cái, xuống hai cái chết một đôi, rất ít có khả năng chạy trốn.

Cho dù chạy trốn, cũng trốn không thoát sáu đại Tiên thành.

Đột nhiên, một đạo tiên lộ quang mang nổ tung, chỉ nghe một thanh âm quát: "Yêu nghiệt phương nào? Dám to gan giết con ta đệ!"

Tô Vân giật mình trong lòng, không nói lời gì hai tay chấn động, đẩy ra vây quanh tại từng đạo tiên lộ bốn phía tướng sĩ, một chưởng hướng lên nghênh đón!

Giữa bầu trời kia vỡ nát tiên quang bên trong, một bàn tay lớn dò tới, ngay sau đó hóa thành xé rách không trung vàng óng ánh lợi trảo, trên lợi trảo lân phiến chiếu lấp lánh, cùng Tô Vân bàn tay lớn ầm ầm va chạm!

Tô Vân khí tức chấn động, tam trùng Đạo cảnh bị chấn động đến ông một tiếng phô trương ra, ba đóa Tiên Thiên đạo

hoa xoay tròn không ngừng, sau lưng Thiên Quan, Trường Viên, Chung sơn, Chúc Long, Tử Phủ, Linh Đài, Hoa Cái các loại Thiên Tượng hiện lên, đem cái kia trên không kim trảo lực lượng tan mất!

Tô Vân kinh ngạc, hắn ngạnh hám lục trùng thiên Đạo cảnh Thiên Quân, ba chiêu ở giữa, liền đem Vũ Tiêu Tiêu đánh cho bị thương, buộc nàng không thể không bỏ chạy, mà cái này kim trảo chi uy, lại có bao trùm ở trên hắn điệu bộ!

"Tiên đình Thiên Quân, cùng địa phương Thiên Quân, quả nhiên có trên thực lực khoảng cách. Không biết người này là trong tứ vệ vị nào?"

Hắn vừa mới đem cỗ lực lượng này tan mất, liền thấy bầu trời bên trong một tấm vàng óng ánh chọc trời cánh chim vù một tiếng mở ra, hướng phía dưới Bích Uyên Tiên thành chém tới!

Tô Vân đấm tới một quyền, hoàng chung đại lữ, ở giữa không trung cùng cái kia kim sí va chạm, kim sí chấn động ở giữa, vậy mà đem hoàng chung cuốn lên, vô số màu vàng lông vũ vù vù bay ra, chém vào hoàng chung thần thông nội bộ, hướng nắm đấm của hắn chém tới!

Tô Vân thu tay lại, lại thấy cái kia vô số kim vũ bay tán loạn, dài đến mấy trượng, ở trong thành bay lượn, hướng bên trong tòa tiên thành các tướng sĩ đánh tới!

Cái kia kim sí thi triển là đao chi đạo, mà kim vũ thi triển lại là kiếm chi đạo, hai loại đại đạo thần thông, đều là vận chuyển như ý!

Tô Vân kinh ngạc, cái kia mỗi một viên kim vũ thi triển kiếm đạo thần thông thành tựu cũng không tính là quá cao, nhưng mà đối Đế đình tướng sĩ uy hiếp lại là cực lớn.

Đế đình tướng sĩ, phần lớn thực lực tu vi đều là Chân Tiên Kim Tiên tiêu chuẩn, có rất ít người tu luyện tới Đạo cảnh nhị trùng thiên, tam trùng thiên, chỉ có hướng Tô Vân, Phương Trục Chí, Sư Úy Nhiên, Lang Vân, Thủy Oanh Hồi các loại thiên phú cực cao tồn tại, mới có thể tu luyện tới một bước này.

Bọn họ đối mặt ngàn vạn kim vũ thế công, rất có thể toàn quân bị diệt!

Tô Vân nhíu mày, ngay sau đó rút kiếm, tử thanh tiên kiếm nơi tay, một kiếm múa, kiếm quang chiếu rọi, nhất thời ngàn vạn kim vũ không tự chủ được bay lên, hình thành một cái vòng kiếm khổng lồ!

Trần Sa Hạo Kiếp Hoàn Vô Tận!

Đây chính là hắn Kiếp kiếm kiếm đạo bên trong chí cao thần thông!

Kiếm này vừa ra, cái kia ngàn vạn kim vũ bên trong kiếm đạo bị phá, bị hắn kiếm đạo thần thông uy hiếp, nhưng vào lúc này, một nắm đấm ầm đến, từ Trần Sa Hạo Kiếp vòng bên trong xuyên qua, thẳng tới Tô Vân mặt!

Cái kia ngàn vạn kim vũ gào thét xoay tròn, nhao nhao rơi vào cánh tay kia phía sau, hình thành một tấm mở rộng màu vàng cánh!

Người kia sau lưng, hai cánh như hai cái mềm mại kim đao, từ phía sau hướng về phía trước chém tới, hướng Tô Vân chém tới, lại coong một tiếng cắt tại cái kia vô hình hoàng chung thần thông phía trên, nhưng thấy vô số kim vũ di động, xoay quanh chuông lớn hình cái vòng kết cấu nhao nhao xoay tròn, như là vàng óng ánh hồng lưu!

“Thần thánh phương nào?” Tô Vân kinh ngạc vô cùng.

“Thiên Quân Phụng Chân Tông!”

Một nắm đấm đánh nát hoàng chung thần thông, thẳng tới Tô Vân mặt.

Tô Vân đưa tay, huyền thiết chuông lớn gào thét bay tới, Phụng Chân Tông xoay người một chân đá vào huyền thiết chuông lớn bên trên, chân của hắn chân lại không phải nhân loại chân, mà là chân chim.

Vừa mới Tô Vân ngạnh hám một cái màu vàng lợi trảo, chính là hắn chân chim.

Phụng Chân Tông một cước này đá vào huyền thiết chuông bên trên, bị chấn động đến trên vuốt kim lân bay lên, huyền thiết chuông lực phản chấn đem hắn cả người chấn động đến bay ngược mà đi!

Cái kia huyền thiết chuông đi tới Tô Vân đỉnh đầu, xoay tròn không ngừng, màn sáng rớt xuống, lại thấy vô số kim vũ hồng lưu xoay quanh chiếc này chuông lớn điên cuồng chuyển động, cắt chém, ánh lửa văng khắp nơi, lại không cách nào cắt động chiếc này chuông lớn mảy may!

Tô Vân nhìn về phía Phụng Chân Tông, kinh ngạc nói: "Ngươi là thần tộc? Ngươi có thể được phong làm Thiên Quân?"

Cái kia Thiên Quân Phụng Chân Tông chính là một tôn trưởng thành Thần Chỉ, một thân tu vi cương mãnh bá đạo, tới lui như điện, vung dực liên trảm, cười lạnh nói: "Ta chính là bệ hạ bộ hạ thả ưng người, bệ hạ leo lên đế vị, phong ta một cái Thiên Quân lại có thể thế nào?"

Hắn kim sí kim trảo thế công mãnh liệt, bá đạo vô cùng, thậm chí ngay cả cựu thần đều tự thẹn không bằng!

Nhưng mà những công kích này rơi vào huyền thiết chuông bên trên, lại không đau không ngứa, không cách nào rung chuyển chiếc này chuông lớn.

Tô Vân cười nói: “Hóa ra là bám váy. Phụng Chân Tông, Thần Đế đã đầu nhập vào ta, tương lai ta muốn lần nữa phong hắn làm thần tộc Đại Đế, ngươi nếu là nguyện ý quy hàng, tương lai ta triều đình, cũng có một chỗ của ngươi.”

“Đánh rắm!”

Phụng Chân Tông còn chưa nói chuyện, không trung truyền đến một tiếng gầm thét, lại có một cái cường đại tồn tại theo tiên lộ giáng lâm!

Tô Vân sắc mặt biến hóa, đưa tay tử thanh tiên kiếm bay đi, vừa ra tay chính là Sát Na Luân Hồi Bát Vạn Xuân, chặt đứt tiên lộ, kiếm chỉ tiên lộ bên trong người kia!

“Sáu đại Tiên thành, mang theo phúc địa khải hoàn hồi triều!”

Tô Vân trầm giọng nói: “Trẫm tới cản ở phía sau!”

“Ầm!”

Không trung nổ tung, một vị khác Thiên Quân chúc ngay cả bình giáng lâm, ngạnh hám Tô Vân kiếm đạo thần thông!

Chẳng qua theo Tô Vân một kiếm này, trên bầu trời từng đầu tiên lộ nhao nhao bị chém đứt, đánh gãy tam công tứ vệ còn lại đại quân giáng lâm khả năng.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên một cỗ mênh mông khí tức di động, từng đạo gãy đi tiên quang tăng vọt, lần nữa nối lại, một tiếng nói già nua truyền đến: “Các ngươi, đi ư?”

Chương 788 : Muốn chết có lời

Chương 787: Muốn chết có lời

Tô Vân ngẩng đầu nhìn lại, không khỏi thay đổi sắc mặt, để gãy đi tiên lộ nối lại hắn sớm tại Thiên Tượng linh sĩ thời kì liền có thể làm được, nhưng một mạch đem nhiều như vậy tướng sĩ Tiên Lục nối lại, hắn liền khó có thể làm được.

Phải biết, tam công tứ vệ đại quân số lượng rất nhiều, đồng thời kết nối nhiều như vậy gãy đi tiên lộ, không chỉ cần có cao thâm cực kỳ tu vi, còn muốn có nhất tâm đa dụng, đồng thời tính ra mỗi cái gãy đi tiên lộ Tiên đạo phù văn bố cục!

Hiển nhiên âm thanh già nua kia không chỉ tu vi mạnh mẽ, hơn nữa có thể nhất tâm đa dụng!

Hắn vừa nghĩ đến nơi này, liền thấy bầu trời bên trong xuất hiện một tấm tóc trắng xoá lão giả gương mặt, mày râu bạc trắng, khuôn mặt hầu như che đầy trời.

Một bên khác, Thiên Quân Chúc Liên Bình gặp chiêu phá chiêu không cách nào phá giải Tô Vân Sát Na Luân Hồi, cuối cùng chỉ được lấy mạnh mẽ vô cùng pháp lực đem Tô Vân một chiêu này thần thông ma diệt, trong lòng không khỏi nghi ngờ không thôi.

Tô Vân trong lòng cảm giác nặng nề, cái này Chúc Liên Bình bản lĩnh so Phụng Chân Tông hơi kém, nhưng vậy không kém là bao nhiêu, là cái kình địch.

Phía sau hắn, Lăng Cơ mấy người sáu tôn cựu thần lập tức mang theo sáu đại Tiên thành lui về phía sau, chuẩn bị trở về

Đế đình.

Chúc Liên Bình cùng Phụng Chân Tông thấy thế, lập tức hai bên trái phải, tránh khỏi Tô Vân, hướng sáu đại Tiên thành công tới.

"Coong ——— "

Đột nhiên huyền thiết chuông lớn chấn động, chuông nội uẩn giấu đạo vận bộc phát, từng vòng từng vòng quang mang bốn phương tám hướng xông tới, tám đạo quang mang gần như là trong nháy mắt liền từ Phụng Chân Tông cùng Chúc Liên Bình bên người gào thét mà qua!

Hai đại Thiên Quân vội vàng dừng lại thân hình, sắc mặt nghiêm nghị, nhìn về phía cái kia tám đạo quang mang.

Quang mang này thô to vô cùng, hình thành vòng tròn kết cấu, cao tới gần một trăm trượng, đứng sừng sững ở đó.

Quang mang từ từ tán đi, chỉ thấy hình cái vòng quang mang bên trong hiện ra đủ loại kỳ lạ huyền thiết hình dáng tạo vật. Những vật này, có từng tôn dáng người vĩ đại huyền thiết Thần Ma, có trôi lơ lửng ở Hỗn Độn chi khí trung du dặc không hiểu sinh vật, vậy có từng cái huyền thiết tiên kiếm, mũi kiếm buông xuống, mỗi một chiếc trong tiên kiếm đều là ẩn chứa một loại đáng sợ thần thông.

Trừ cái đó ra, thế mà còn có Vạn Hóa Phần Tiên lô, Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh, kim quan mấy người Tiên đạo chí bảo hàng nhái!

Chẳng qua hai đại Thiên Quân liếc mắt liền nhìn ra, đó cũng không phải là chân chính trên ý nghĩa hàng nhái, mà là mỗi một loại chí bảo hình thái bảo vật bên trong đều ẩn chứa một loại ấn pháp.

Nếu như là hàng nhái, vậy liền sẽ sao chép Tiên đạo chí bảo phù văn cấu tạo, tiến hành mô phỏng theo. Mà cái này

mười bốn kiện bảo vật không có chí bảo hình thái, tích chứa trong đó ấn pháp lại không có bao hàm những cái kia chí bảo một phần vạn.

Bởi vậy, cũng không thể gọi là hàng nhái.

Hai đại Thiên Quân một đường nhìn xuống, chỉ thấy tầng thứ tám hình cái vòng kết cấu quang mang tán đi, liền xuất hiện vô lượng thời không, mênh mông bát ngát, không nhìn thấy cuối cùng.

Hai người nghi ngờ không thôi.

"Đây chính là luyện chết bốn đại thiên sư một trong Lũng thiên sư huyền thiết chuông ư?"

Hai người nghe được thiên ngoại truyền đến thái bảo Thượng Kim Các âm thanh, vội vàng ngẩng đầu nhìn lại, lại không nhìn thấy Thượng Kim Các ở nơi nào, bọn họ xoay người nhìn lại, lại cũng không nhìn thấy Tô Vân bóng dáng.

Hai người không khỏi trong lòng cảm giác nặng nề: "Cái kia tiếng chuông vang lên thời điểm, chúng ta liền bị vây ở chuông bên trong!"

Hai người bọn họ mặc dù không có tận mắt thấy chuông lớn rơi xuống, nhưng có lẽ tiếng chuông vang lên lúc, cái kia từng đạo quang mang cuồn cuộn mà qua, chính là huyền thiết chuông lớn tại đỉnh đầu bọn họ điên cuồng bành trướng, phạm vi bao phủ càng lúc càng rộng, mà cái kia tám đạo hình cái vòng quang mang, chính là huyền thiết chuông đạo pháp hướng ra phía ngoài mở rộng hình thành dị tượng!

Khi đó, chắc là Tô Vân đem chiếc này chuông lớn tế lên, trực tiếp đem bọn hắn hai người bọc lại!

"Lão tiên sinh thật là tinh mắt. Không sai, trẫm chính là dùng chiếc chuông này, luyện chết một vị Đạo cảnh bát trùng thiên cao thủ."

Tô Vân âm thanh truyền vào chuông phía trong, thản nhiên nói: "Trẫm e sợ cho hắn bị chết quá nhanh, dùng thời gian nửa năm, chậm rãi luyện chết hắn, để hắn tại trước khi chết nếm khắp nhân gian khổ sở, bị tuyệt vọng hành hạ. Hiện tại chuông phía trong hai vị Thiên Quân, cũng là đồng dạng kết quả."

Chúc Liên Bình cùng Phụng Chân Tông cái trán toát ra mồ hôi lạnh, liên quan tới Lũng thiên sư bị luyện chết một chuyện, Tiên đình tuy là phong tỏa tin tức, nhưng trên đời không có tường nào gió không lọt qua được.

Huống chi Tiên đình bức tường này đã sớm thủng trăm ngàn lỗ, trên tường hang hốc ở đây đầy sâu mọt.

Bởi vậy hai người bọn họ cũng nhận được Lũng thiên sư chết tại hạ giới tin tức, chỉ là bọn hắn cho rằng Lũng thiên sư là chết tại Tà Đế, Bích Lạc hoặc là Tiên Hậu mấy người Đế Quân tay, không nghĩ tới lại có thể sẽ là chết tại đây miệng huyền thiết chuông lớn bên dưới!

"Chúng ta…"

Chúc Liên Bình âm thanh khàn giọng, run giọng nói: "Chẳng lẽ phải chết ở chỗ này a?"

Hắn lời còn chưa dứt, Phụng Chân Tông đột nhiên thân thể lay động, hóa thành kim sí đại điêu, cánh chim bỗng nhiên giãn ra, giương cánh ngàn dặm, vỗ cánh liền đi, la lên: "Ai chết ở chỗ này, ta cũng sẽ không chết ở chỗ này! Ta đi vậy ____ "

Tốc độ của hắn vô song, trong chớp mắt liền phá tan đệ nhất trùng vòng, đệ nhị trùng vòng, đệ tam trùng vòng!

Chúc Liên Bình ánh mắt sáng lên, nhất thời nhìn thấy sinh cơ, Phụng Chân Tông tốc độ cực nhanh, thậm chí liền những cái kia cổ quái kỳ lạ huyền thiết tạo vật còn chưa kịp phản ứng, hắn cũng đã vọt tới!

“Tô nghịch huyền thiết chuông có sơ hở!”

Chúc Liên Bình mừng rỡ: “Lấy tốc độ có thể phá! Chỉ cần tốc độ đầy đủ nhanh, liền có thể không phát động chiếc này chuông lớn bất kỳ uy năng… Chờ một chút!”

Đột nhiên trán của hắn mồ hôi lạnh chảy: “Nếu như đơn giản như vậy liền có thể phá vỡ chiếc này chuông lớn lời nói, như vậy vì sao có chí cao trí tuệ danh xưng thiên sư, sẽ nhìn không ra điểm này, ngược lại bị luyện chết tại chuông phía trong…”

Hắn mồ hôi rơi như mưa, vội vàng kêu lớn: “Phụng Thiên Quân, trở về! Có bẫy —— “

Hắn một câu còn chưa nói xong, Phụng Chân Tông cũng đã xông vào tầng thứ tám vòng bên trong, nơi đó là vô lượng thời không, mênh mang mênh mông, Phụng Chân Tông không hổ là được phong làm Thiên Quân Thần Ma, tốc độ nhanh chóng giống như Phù Quang, từ cái kia phiến mênh mông thời không bên trong gào thét phi hành, vỗ cánh vạn dặm!

Nhưng mà từ Chúc Liên Bình cái góc độ này nhìn lại, lại thấy Phụng Chân Tông thủy chung tại nguyên chỗ vỗ cánh, cánh múa, nhanh đến mức khó tin!

Hắn còn hoảng sợ phải xem đến, Phụng Chân Tông đang nhanh chóng già đi!

Hắn bản thân đạo hạnh tại bằng tốc độ kinh người tan rã, hóa thành mênh mông tro tàn, phô thiên cái địa!

Nhưng may mắn, Phụng Chân Tông giống như là cảm thấy được không đúng chỗ, lập tức quay đầu, hướng phía lúc đầu bay đi!

Chờ đến Phụng Chân Tông đi tới Chúc Liên Bình trước mặt, chỉ thấy Kim Điêu Thần Vương màu vàng lông vũ đã

biến thành xám trắng, lại không sắc bén, trải rộng kim lân lợi trảo, kim lân vậy tróc ra đến không còn một mảnh.

Thời khắc này Phụng Chân Tông mắt mờ, ánh mắt lại không sắc bén.

Hắn hóa thành hình người, tuổi già sức yếu, há miệng ra chính là tro tàn từ trong miệng phun ra ngoài, tràn ngập tóc đốt trụi mùi vị.

"Chúc Thiên Quân, trăm vạn năm trôi qua, ngươi làm sao còn chưa có chết?" Phụng Chân Tông run rẩy nói.

Chúc Liên Bình rùng mình, đạo tâm hầu như sụp đổ, run giọng nói: "Nơi nào có trăm vạn năm? Từ ngươi bay ra ngoài đến ngươi trở về, chỉ là ngắn ngủi phút chốc! Ngắn ngủi phút chốc, ngươi liền…"

Hắn khó mà áp chế sợ hãi trong lòng, đột nhiên sinh ra một cái đáng sợ suy nghĩ: "Có chí cao trí tuệ Lũng thiên sư lúc trước vậy đối mặt loại tình huống này, hắn không phải là bị luyện chết, mà là tại trong tuyệt vọng tươi sống bị dọa chết!"

"Ta vừa rồi tại phi hành bên trong, nhìn thấy một tôn Hỗn Độn sinh vật trên người có chữ viết…" Phụng Chân Tông mở to mắt mờ già cỗi, đột nhiên nói.

"Chữ gì?" Chúc Liên Bình giật mình.

Phụng Chân Tông hóa thành màu trắng đại ưng bay lên, hướng tầng thứ hai vòng bay đi, Chúc Liên Bình vội vàng đuổi theo, rơi vào trên lưng của hắn.

Phụng Chân Tông cứ việc cao tuổi, nhưng mà tốc độ như trước cực nhanh, rất nhanh chạy vào tầng thứ hai, hai người nhất thời chỉ cảm thấy Hỗn Độn chi khí tập kích mà đến, để cho bọn họ thực lực tu vi không gãy lìa tổn.

Cũng may nơi này Hỗn Độn chi khí cũng không quá nồng nặc, đối bọn hắn tu vi ảnh hưởng không phải rất lớn. Nếu như là một mảnh Hỗn Độn hải, vậy liền hung hiểm.

Phụng Chân Tông vỗ cánh tại Hỗn Độn chi khí bên trong đi xuyên, tránh đi từng cái nguy hiểm Hỗn Độn sinh vật.

Những này Hỗn Độn sinh vật bị Tô Vân giải tỏa kết cấu đi ra, liền nắm giữ cực kỳ đáng sợ uy năng, ẩn chứa Đế Hỗn Độn đại đạo!

Đột nhiên, Phụng Chân Tông đi tới một tôn Hỗn Độn sinh vật sau lưng, Chúc Liên Bình ngưng mắt nhìn lại, giật mình trong lòng, cái này Hỗn Độn sinh vật trên lưng quả nhiên có chữ viết!

Hắn vội vàng đọc đi, trong lòng thình thịch đập loạn.

Đầu này Hỗn Độn sinh vật trên lưng văn tự là Lũng thiên sư trước khi chết lưu lại, Lũng thiên sư tại trước khi chết cuối cùng nghĩ ra phá giải chiếc này chuông lớn quan trọng, nhưng biết mình đã không kiên trì được bao lâu, chắc chắn phải chết, không cách nào thử nghiệm phá giải, bởi vậy đem phương pháp phá giải lưu tại Hỗn Độn sinh vật bên trên.

Những này Hỗn Độn sinh vật mặc dù là Tô mỗ nhân lạc ấn, nhưng mà bởi vì là Hỗn Độn, có thể che đậy cảm giác của hắn, không bị hắn biết.

Chúc Liên Bình tinh tế đọc, chỉ thấy phía trên viết, Lũng thiên sư đi vào chiếc chuông này phía sau, thẳng tới tầng thứ tám, phát hiện thời không hình thành khó tin tuần hoàn, tiêu hao tuổi thọ của bọn hắn, ngay sau đó liền từ tầng thứ tám lui ra, trở lại tầng thứ nhất.

Lũng thiên sư đám người ý đồ từ tầng thứ nhất rời đi chiếc chuông này, nhưng mà bọn họ lại phát hiện, đi ra tầng thứ nhất về sau, bọn họ liền sẽ trở lại một cái kỳ dị địa phương, lại

hướng đi về trước ra một bước, liền sẽ trực tiếp đi vào tầng thứ tám!

Bọn họ lại tại tầng thứ tám bên trong khó khăn tiến lên, bị chết chỉ còn lại có hắn lúc, hắn lại giết trở về tầng thứ nhất.

Lòng vòng như vậy lặp đi lặp lại.

Hắn thử nghiệm đem phía trước bảy tầng tất cả phá giải, nhưng mà đối mặt Hỗn Độn thần thông, kiếm đạo thần thông cùng Tiên Thiên Nhất Khí thần thông, hắn không cách nào phá giải, thậm chí không thể lý giải.

Hắn thậm chí thử nghiệm phá giải tầng thứ tám vòng, càng là không thể nào am hiểu lên.

Cuối cùng hắn tại trước khi hấp hối phát hiện, phá giải chiếc chuông này phương pháp, ngay tại cái kia từ tầng thứ nhất trở lại tầng thứ tám ở giữa cái chỗ kia.

Đó là một cái điểm.

Cái điểm này, là huyền thiết chuông tầng thứ chín!

Tầng thứ chín, là không có bất kỳ cái gì thần thông!

Lũng thiên sư dùng cuối cùng khí lực tại Hỗn Độn sinh vật trên người viết: "Ta tiến chuông trước đó, nếm xem chuông này khí tượng, chuông có chín tầng, vòng vòng đan xen, bánh răng kích động, tinh xảo vô cùng. Thế nhưng đi vào chuông phía trong, chuông có tám tầng. Đây là Tô Thánh Hoàng đạo không đi tới chi địa vậy. Than ôi, ta thọ nguyên đã hết, đem mất mạng ở đây, cố đem phá chuông chi pháp ấn ở nơi này, đợi tương lai có chí sĩ đầy lòng nhân ái bị nhốt, đem theo ta chi pháp phá giải chuông này, để Tô Thánh Hoàng biết ta chi trí tuệ, không kém ai!"

Chúc Liên Bình cảm động không hiểu, không chịu được rơi lệ, nức nở nói: "Lão thiên sư yên tâm, ta cùng Phụng Thiên

Quân nhất định sẽ đem ngài trí tuệ tuyên dương ra ngoài! Lấy Tô nghịch đầu người, tế điện lão thiên sư tại trời anh linh!"

Hắn lau nước mắt, cao giọng nói: "Phụng Thiên Quân, chúng ta đi! Phá giải chiếc này chuông lớn, tru sát kẻ này!"

Phụng Chân Tông biến thành màu xám diều hâu vỗ cánh mà đi, phía sau lưu lại cuồn cuộn tro tàn.

Chúc Liên Bình trở lại tầng thứ nhất, tìm khắp tứ phía , dựa theo Lũng thiên sư chỉ điểm phương pháp, cuối cùng tìm đến từ tầng thứ nhất đi vào tầng thứ tám bí quyết.

Hắn quyết định thật nhanh, mang theo tóc trắng xoá Phụng Chân Tông thân hình nhảy lên, từ tầng thứ nhất xuyên qua, đi vào một cái kỳ diệu không gian.

Nơi này mênh mang mênh mông, trên không chạm trời, dưới không chạm đất, bốn phía một mảnh hư vô, chỉ có dưới chân bọn hắn cái này một khối đất đặt chân.

Căn cứ Lũng thiên sư nói, chỉ cần bước ra một bước, liền sẽ đi vào huyền thiết chuông tầng thứ tám, thời gian cực nhanh, không gian vô lượng, khó mà chạy trốn.

"Chiếu theo Lũng thiên sư lời nói, chỉ cần công phá chúng ta dưới chân điểm này đất đặt chân, liền có thể phá vỡ chiếc này huyền thiết chuông lớn, chạy trốn tìm đường sống!"

Chúc Liên Bình hít sâu một hơi, phát động lên tất cả lực lượng, hướng dưới chân bọn hắn đất đặt chân đánh tới!

"Ầm!"

Vô lượng quang mang bộc phát!

"Lũng thiên sư, đại gia ngươi…" Phụng Chân Tông run rẩy mắng một câu.

Chuông bên ngoài, Tô Vân lộ ra vẻ kinh ngạc, liếc liếc huyền thiết chuông mũi chuông.

Chiếc này chuông lớn mũi chuông chỗ khảm nạm lấy một viên to lớn bảo thạch, chính là Thái Sơ bảo thạch!

Hắn biết mình đạo pháp chưa hề tu luyện tới tầng thứ chín, bởi vậy đem Thái Sơ bảo thạch giao cho Âu Dã Vũ, Âu Dã Vũ khảm nạm tại mũi chuông bên trên.

Cái này Thái Sơ bảo thạch uy năng vô tận, nếu là bị kích thích, chỉ sợ trong khoảnh khắc liền có thể đem người luyện chết, Tô Vân cũng không biết nó hạn mức cao nhất ở nơi nào.

"Khó hiểu, hai vị này Thiên Quân làm sao lại kích thích Thái Sơ bảo thạch?"

Tô Vân trong lòng buồn bực không thôi, cái này bảo thạch là nhằm vào chuông bên ngoài người, từ chuông phía trong kích thích bảo thạch, ngược lại là hắn chưa hề dự liệu được sự tình.

Bất quá hắn không lo được suy nghĩ nhiều, ánh mắt rơi vào tóc trắng xoá thái bảo Thượng Kim Các trên người.

Ông lão này, cho hắn một loại cảm giác cực kỳ nguy hiểm!

Chương 789 : Nhất lực không thêm, vạn pháp chớ xâm

Chương 788: Nhất lực không thêm, vạn pháp chớ xâm

Thượng Kim Các cau mày, ánh mắt rơi vào Thái Sơ bảo thạch phía trên.

Hắn vậy cảm ứng được Thái Sơ bảo thạch uy năng bộc phát, cỗ năng lượng này quả thực mãnh liệt, nhưng mà lại là hướng chuông phía trong bộc phát, trong khoảnh khắc tràn đầy toàn bộ huyền thiết chuông, để chiếc chuông này bộc phát ra thậm chí để hắn cũng theo đó sợ hãi uy năng!

Hắn đối Chúc Liên Bình cùng Phụng Chân Tông hai vị Thiên Quân lòng tin tràn đầy, bởi vậy không có trước tiên ra tay, mà là ngăn tại tiên lộ phía sau, bảo vệ tam công tứ vệ tiên nhân bình an giáng lâm.

Mà Chúc Liên Bình cùng Phụng Chân Tông thân là trong tứ vệ tả hữu thiếu vệ, thống binh đánh trận, rất có nghề, nếu như cùng tả thiếu vệ hữu thiếu vệ binh lực tạo thành trận thế, liền xem như hắn dạng này Đạo cảnh bát trùng tồn tại, cũng có thể trấn áp!

Hai vị này Thiên Quân thực lực tu vi cũng là cực cao, có khả năng tu luyện tới bước này đều không phải người ngu, cho dù bị vây ở huyền thiết chuông phía trong, có áp lực cũng chỉ là Tô Vân.

Tô Vân đang đối kháng với Chúc Liên Bình cùng Phụng Chân Tông áp lực dưới, còn cần đối mặt Thượng Kim Các, sẽ chỉ bị bại càng nhanh.

Nhưng mà Thượng Kim Các làm sao cũng không có ngờ tới chính là, Phụng, Chúc tại chuông phía trong gặp cái gì!

Bốn đại thiên sư một trong Lũng thiên sư, tự cho là phá huyền thiết chuông, đem phương pháp phá giải lưu tại chuông phía trong. Chúc Liên Bình cùng Phụng Chân Tông tìm đến Lũng thiên sư phương pháp phá giải, ngay sau đó đâm đầu xông thẳng vào đi, đối Thái Sơ bảo thạch ra tay đánh nhau, tự nhiên đi đời nhà ma!

Bọn họ thực sự quá tin tưởng Lũng thiên sư, thế cho nên kích phát Thái Sơ bảo thạch, chết oan chết uổng.

"Ở trước mặt ta, ngươi còn dám ra tay hại chết hai đại Thiên Quân, thật sự là người không biết không sợ." Thượng Kim Các cảm khái nói.

Hắn khuôn mặt lạnh lùng, tinh thần khỏe mạnh, có chút gầy gò, giống như là một cái du đãng ở giang hồ ở giữa nhàn hạ ông cụ, mảy may nhìn không ra là đứng hàng tam công vị cực tiên thần cổ xưa tồn tại.

"Ta không có."

Tô Vân lắc đầu nói: "Ta nếu như muốn giết bọn hắn hai người, vậy cần phải đến hết sức chăm chú, thôi thúc Thời Âm, đem bọn hắn luyện hóa thành tro. Nhưng đối mặt với ngươi loại tồn tại này, ta rất khó phân tâm. Cái chết của bọn hắn, gieo gió gặt bão, trách không được ta."

Thượng Kim Các nói: "Tô Thánh Hoàng nghe lão hủ một lời: Ngươi bây giờ giải trừ Đế đình thế lực thoái ẩn, còn kịp, không đến nỗi ngay cả mệt nhiều lắm tính mạng, bằng không liền hối hận thì đã muộn. Ngươi cũng đã biết ngươi vừa mới

giết hai người là ai? Hai người này một cái gọi Phụng Chân Tông, một cái gọi Chúc Liên Bình…”

Tô Vân mặt mang tươi cười, lắc đầu nói: “Không phải ta giết.”

Hắn nhìn về phía Thượng Kim Các sau lưng, những cái kia giáng lâm tiên nhân chắc là Thượng Kim Các quân đội, nhưng mà cổ quái chính là, những tiên nhân này trong tay mỗi người nắm giữ một cái quyển trục.

Thượng Kim Các bảo vệ những tiên nhân này mục đích, càng giống là vì bảo vệ những quyển trục này không bị phá hoại.

Thượng Kim Các tiếp tục nói: “Phụng, Chúc hai người, đều là Đạo cảnh thất trùng thiên cảnh giới. Đối với ngươi mà nói Đạo cảnh thất trùng thiên tồn tại, đương đại hiếm có. Ngươi liên sát hai người, nhất định cực kỳ hao tổn Tiên đình thực lực đúng hay không? Thực ra sai vậy.”

Hắn lắc đầu thở dài nói: “Tiên đình tàng long ngọa hổ. Có khả năng được phong làm Thiên Quân, cần phải đến là có thân thế có bối cảnh tồn tại, trong triều có người, mới có thể thượng vị. Có thực lực không có bối cảnh người, cho dù cảnh giới là Đạo cảnh bát trùng thiên, vậy thường thường chỉ là một giới Kim Tiên, không có chức quan. Chết chúc phụng hai người, chỉ cần lại đề bạt hai người, chỉ thế thôi. Lão phu Thượng Kim Các, Đạo cảnh bát trùng thiên, thẹn vì tam công thái phó, nhưng giống như lão phu loại tồn tại này, Tiên đình cũng không ít.”

Tô Vân trong lòng cảm giác nặng nề.

Hắn biết Tiên đình thế lực cực lớn, chỉ là không nghĩ tới liền chết hai vị Thiên Quân đều không để ý.

Đạo cảnh bát trùng thiên, chính là câu cá tiên nhân Nguyệt Chiếu Tuyền cùng Tây Sơn tán nhân loại tồn tại này, lúc trước Oánh Oánh có thể cùng Tô Vân phối hợp, mắt xích ngũ lão, đem bọn hắn cầm tù trấn áp tại trong quan tài treo trên vách đá, là bởi vì ngũ lão không có địch ý, chỉ muốn dùng đạo pháp thần thông khuất phục hắn, thế cho nên bị Tô Vân cùng Oánh Oánh bắt đến cơ hội.

Nhưng hiển nhiên, Thượng Kim Các là sẽ không cho hắn cơ hội này!

"Cho dù Tiên đình không xâm lấn, cho ngươi thống nhất thứ bảy Tiên giới, cho ngươi trăm vạn năm, ngươi cũng không đạt tới Tiên đình nội tình."

Thượng Kim Các nói: "Tiên đình phát triển trăm ngàn vạn năm, mới có bây giờ khí tượng, không phải ngươi mấy chục năm phát triển liền có thể so. Tô Thánh Hoàng, ngươi vẫn là thoái ẩn đi."

Tô Vân đột nhiên trầm tĩnh lại, nghiêm mặt nói: "Đa tạ đạo huynh chỉ điểm. Ta lập tức liền trở lại, giải tán triều đình, phóng ngựa quy điền, để các tướng sĩ ai về nhà nấy. Từ đó ta liền thoái ẩn, lại không quan tâm thế sự!"

Thượng Kim Các cau mày.

Tô Vân thử dò xét nói: "Không biết Thượng lão nói là lời nói giữ lời, vẫn là nói chuyện như đánh rắm đồng dạng?"

Thượng Kim Các lắc đầu nói: "Tô Thánh Hoàng, ta coi ngươi là có thể đối thoại người, ngươi lại đem ta xem như thằng ngốc. Thánh Hoàng vẫn là kiếp sau lại thoái ẩn đi."

Hắn Đạo cảnh trải rộng ra, đang chuẩn bị động thủ, Tô Vân đột nhiên chợt quát một tiếng: "Oánh Oánh —— "

Tiếng nói của hắn vừa ra, một cái sách cao tiểu nha đầu tung người từ hắn Linh giới bên trong nhảy ra, cõng nhỏ nhắn

kim quan, trên người quấn quanh xiềng xích, không nói lời gì liền đem xiềng xích tế lên!

“Vù ——— “

Xiềng xích bay ra, đem Thượng Kim Các quấn quanh chắc, Oánh Oánh vừa mừng vừa sợ: “Đắc thủ!”

Phía sau của nàng, kim quan bay lên, vách quan tài bay ra, xiềng xích kéo lấy Thượng Kim Các, hướng trong quan tài bay đi!

Tô Vân cũng là vừa mừng vừa sợ, hoàn toàn không ngờ rằng lại có thể sẽ dễ dàng như vậy liền đem Thượng Kim Các bắt!

“Kim quan uy lực so với ta huyền thiết chuông còn muốn lớn, bị vây ở trong quan tài, dù là hắn trốn ở quan tài lối vào, không thâm nhập trong quan tài, ta cũng có thể mượn bốn mươi chín tiên kiếm chi uy, đem hắn luyện chết!”

Tô Vân vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên chỉ thấy Oánh Oánh khóa lại một cái tóc trắng xoá Thượng Kim Các kéo hướng kim quan, mà ở sau lưng hắn còn có một cái Thượng Kim Các, đang tại hướng bọn họ nhào tới!

“Oánh Oánh, là phân thân!”

Tô Vân không nói lời gì tiến lên, quát một tiếng, đem kim quan tế lên, chiếc này kim quan uy năng bộc phát, nhất thời nuốt thiên địa, không gian kịch liệt đổ sụp, hướng kim quan sa sút đi!

Chỉ thấy cái kia tóc trắng xoá lão giả cũng bị kim quan phong tỏa, thân bất do kỷ hướng kim quan bên trong rơi đi, nhưng mà cổ quái chính là, Thượng Kim Các trong cơ thể bay ra cái này đến cái khác Thượng Kim Các, như là huyễn ảnh!

Những cái kia Thượng Kim Các là phân thân của hắn, thay bản thể hắn tự tìm đường chết, bị kéo vào kim quan, trong khoảnh khắc liền luyện hóa thành tro!

Nhưng mà Thượng Kim Các bản thể gần như là không có nhận kim quan bất kỳ ảnh hưởng gì, như trước hướng Tô Vân vọt tới, không có bị quấy nhiễu đến nửa điểm!

Kim quan thôn phệ thiên địa lực lượng đáng sợ tác dụng ở trên người hắn thời điểm, bị hắn phân thân thay thế, biến thành tác dụng tại hắn phân thân trên người, bởi vậy bản thể không nhận ngoại lực!

Càng quỷ dị hơn là, Tô Vân mặc dù đã gặp rất nhiều tu luyện phân thân người, nhưng chưa bao giờ thấy qua có thể đem phân thân chi thuật tu luyện tới cao như thế như thế tinh người!

"Vạn lực không đến thân, vạn pháp vô duyên xâm. Tô Thánh Hoàng, đây chính là lão phu đạo pháp thần thông."

Thượng Kim Các đi bộ nhàn nhã, lăng không đi tới, tám đại Đạo cảnh cuồn cuộn mà tới, đem Tô Vân cùng Oánh Oánh bao phủ, Tô Vân quát một tiếng, đem bản thân ba đại Tiên Thiên Đạo cảnh cùng bốn đại kiếm đạo Đạo cảnh trải rộng ra, chồng lên nhau, đối kháng hắn tám đại Đạo cảnh áp lực.

Oánh Oánh vậy tự quát một tiếng, vạn mẫu kim trì trải rộng ra, vô số hoa sen bay lượn, chính là nàng đạo hoa!

Hai người hợp lực, miễn cưỡng chặn lại Thượng Kim Các Đạo cảnh áp lực, Oánh Oánh xích vàng lại tự bay ra, liên tục hướng Thượng Kim Các khóa đi.

Nàng dễ như trở bàn tay liền có thể đem Thượng Kim Các khóa lại, nhưng dùng sức kéo một phát, liền từ Thượng Kim Các trong cơ thể kéo ra một cái khác Thượng Kim Các đến, mà Thượng Kim Các bản thể thì hoàn toàn không thụ lực!

Oánh Oánh mắt xích mấy lần, khóa lại bảy tám cái Thượng Kim Các, nhưng mà Thượng Kim Các vẫn là hướng hai người đánh tới!

Tô Vân phát động lên tất cả tu vi, hóa thành hoàng chung thần thông, một quyền hướng Thượng Kim Các đánh tới!

"Coong!"

Một quyền này của hắn đánh ra, Thượng Kim Các đưa tay phong chặn, hai người thần thông uy năng chạm nhau trong nháy mắt, Thượng Kim Các sau lưng bị hắn đánh ra một cái khác Thượng Kim Các, cái kia Thượng Kim Các bị hắn một quyền này bên trong tích chứa hoàng chung uy năng đánh giết!

Tô Vân chỉ cảm thấy bản thân thần thông bên trong tất cả lực lượng tiêu tán, mà Thượng Kim Các trong tay đạo pháp uy năng thì đang tại nở rộ.

Tô Vân hộc máu, bay ngược mà đi.

Tại hắn bay ngược mà đi trong nháy mắt, một mực chụp ở trên đất huyền thiết chuông lớn nghiêng nghiêng bay lên, đột nhiên phát ra coong một tiếng tiếng vang, uy năng bộc phát, cuồn cuộn xông về Thượng Kim Các!

Món chí bảo này tuy là có thể nói là uy năng thấp nhất chí bảo, nhưng đó là bởi vì Tô Vân tu vi cùng đạo hạnh không tới nơi tới chốn, cùng huyền thiết chuông không liên quan.

Dù vậy, chuông này uy năng như trước cực kỳ khả quan, tiếng chuông chấn động, xung kích phía dưới, tất cả tất cả đều hóa thành tro bụi!

Nhưng mà Thượng Kim Các ở tại cái kia cỗ kinh khủng uy năng trung tâm, vậy mà như trước không nhúc nhích tí nào, thân thể bên trong bị lao ra một cái Thượng Kim Các, ngay sau đó chôn vùi, nhưng lại có một cái Thượng Kim Các bị lao ra, lần nữa chôn vùi!

Mặc cho huyền thiết chuông uy năng mạnh bao nhiêu, cũng không thể thế nhưng hắn mảy may!

Loại này đạo pháp thần thông, quả thực khó tin!

Tô Vân rơi xuống đất, hai chân lập không được, điên cuồng lui về phía sau, bước chân hạ xuống, đại địa ầm ầm nổ tung, đem Thượng Kim Các lực lượng tan mất.

Nhưng Thượng Kim Các lực lượng cực kỳ thuần túy, một mạch đấu đá tới, để hai chân của hắn tiếp nhận khó có thể tưởng tượng áp lực, hắn mỗi lui về phía sau một bước, cơ bắp làn da liền nổ tung một lần, lộ ra trắng hếu xương đùi!

Chỉ thấy Tô Vân trên xương đùi có kỳ dị phù văn lưu chuyển, những cái kia phù văn hiện ra hào quang màu tím, để hắn máu thịt nhanh chóng lại sinh.

Đây chính là Tô Vân đem cổ xưa vũ trụ luyện thể tuyệt học hòa vào bản thân, mang đến dị tượng!

"Bành!" "Bành!" "Bành!"

Tô Vân không ngừng lùi lại, kèm theo Tiên Thiên Tử Phủ kinh vận chuyển, hai chân theo phá theo tụ, không ngừng từ sinh, liền lùi lại trăm dặm, cuối cùng đem Thượng Kim Các một kích này lực lượng tan mất.

Cái này trăm dặm khoảng cách, từng cái nổ tung dấu chân biến thành từng cái sâu đến gần một trăm trượng hồ nước nhỏ, cực kỳ kinh người!

Hắn ngũ tạng lục phủ cũng bị chấn động đến bị hao tổn, nhưng ngay sau đó Tử Phủ kinh vận chuyển, liền khôi phục như lúc ban đầu.

Tô Vân hét lớn một tiếng, huyền thiết chuông bao phủ xuống, hướng Thượng Kim Các trừ đi.

Thượng Kim Các thân hình giống như quỷ mị, tuỳ tiện tránh đi huyền thiết chuông, một chưởng xếp tại chiếc này chuông lớn bên trên.

Hắn không dám bị trùm vào chuông phía trong, miễn cho bị chết không minh bạch, nhưng một chưởng này xếp tại chuông bên trên, nhất thời mượn chuông lớn tới phản chấn Tô Vân khí huyết cùng nội tâm.

Tô Vân nhịn không được một ngụm máu tươi phun ra, tuy sau một khắc Tử Phủ kinh vận chuyển, thân thể nội tâm lại tự khôi phục, nhưng Thượng Kim Các công pháp thần thông lại làm cho hắn nhìn không ra bất kỳ hy vọng chiến thắng!

"Oánh Oánh, đi ——" Tô Vân hét lớn.

Oánh Oánh đang tại thôi thúc kim quan, ý đồ dùng kim quan đem Thượng Kim Các thu vào trong quan tài, nhưng Thượng Kim Các nhưng như cũ không nhanh không chậm đi tới, căn bản không thụ lực, dù là kim quan là chí bảo, hắn vậy không hư hại chút nào.

Oánh Oánh nghiến răng, có một loại Lão hổ ăn trời, không chỗ hạ miệng cảm giác, đành phải bỗng nhiên giậm chân, thu hồi kim quan bay đến Tô Vân đầu vai, cắn răng nói: "Chúng ta đi!"

Tô Vân chân đạp Hỗn Độn phù văn, thu hồi huyền thiết chuông lớn, phi thân mà đi.

Hắn xóa đi máu trên khóe miệng, quay đầu nhìn lại, hơi giật mình, chỉ thấy Thượng Kim Các vẫn tại không nhanh không chậm hướng hắn bên này đuổi theo, mà Thượng Kim Các sau lưng, dưới tay hắn những tiên nhân kia bọn họ lại đã sớm đem trong tay quyển trục mở rộng, giờ phút này mỗi người cưỡi mây đạp gió, đi theo Thượng Kim Các.

Những tiên nhân này, vậy mà không giống như là Thượng Kim Các dưới tay binh, mà giống như là đặc biệt nâng quyển trục.

Mà những cái kia mở rộng quyển trục, thì là từng bức lập loè vàng óng ánh quang mang đồ, không có nửa điểm nếp gấp, rực rỡ như gương, đem bốn phía tất cả toàn bộ chiếu rọi tại trong bức tranh, trở thành trong bức tranh tranh!

Tô Vân khóe mắt nhảy lên, bỗng nhiên đi qua một màn tràn vào trong đầu.

Đó là hắn lần đầu tiên thông qua Thiên môn, đi vào Thiên môn sau thế giới, một đạo trong mây cầu dài bên trên, hắn thấy được Khúc bá thi thể.

Khúc bá thi thể tại trên cầu làm chạy trốn hình, trong tay của hắn cầm một bức tranh, bức họa này bên trong không có bất kỳ cái gì tranh vẽ, tựa như sáng ngời nhất kính, khúc xạ bốn phía tất cả.

Nhưng mà chỉ cần chạm đến bức họa này, tranh vẽ liền có thể chiếu rọi ra trong lòng ngươi suy nghĩ, đồng thời tìm tòi ra ngươi suy nghĩ tôn này Thần Ma, đem bọn hắn khi độ kiếp cảnh tượng bày ra.

Tô Vân chính là thông qua bức họa này, bước lên con đường tu luyện, liên khắc cường địch.

Hắn gọi là Tiên đồ.

Hiện tại, hắn thấy được nhiều hơn nữa Tiên đồ, nắm giữ tại Thượng Kim Các sau lưng một cái kia cái tiên nhân trong tay. Hắn còn thấy được Tiên đồ chủ nhân, chính là cái kia gầy gò khỏe mạnh Thượng Kim Các!

Những tiên nhân kia vừa mới dùng Tiên đồ chiếu rọi Tô Vân cùng Oánh Oánh, đem bọn hắn đạo pháp thần thông chiếu

rọi đến trong bức tranh, giờ phút này đang tại hiện ra cho Thượng Kim Các!

"Cầu Thủy Kính! Thủy Kính tiên sinh!" Oánh Oánh vậy thấy cảnh này, đột nhiên thất thanh nói.

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị, sửa chữa nàng nói: "Chắc là hoàn toàn thể Cầu Thủy Kính. Nếu như Thủy Kính tiên sinh công pháp đại thành, nên cùng Thượng Kim Các không sai biệt lắm."

Chương 790 : Vân Thiên Đế nộ khai vô song

Chương 793: Vân Thiên Đế nộ khai vô song

Sáu đại Tiên thành dọc theo đường về trở về Đế đình, bên trong tòa tiên thành có mười bảy tòa phúc địa, cùng với đếm không hết tiên binh lợi khí thành phòng loại hình công cụ.

Lần này Tô Vân ngự giá thân chinh, trên danh nghĩa là cùng Trường Sinh Đế Quân liên thủ tấn công Hậu Thổ động thiên, nhưng Tô Vân lần này xuất binh mục đích chỉ là vì cướp đoạt phúc địa, đem nhiều hơn nữa phúc địa chuyển tới Đế đình bên trong đi.

Còn có thể hay không cùng Trường Sinh Đế Quân gặp nhau diệt trừ Sư Đế Quân, hắn thì không làm suy nghĩ.

Chỉ cần đoạt được nhiều hơn nữa phúc địa, như vậy Đế đình liền càng là củng cố.

Chỉ là lần này xuất binh, thân là Thiên Đế Tô Vân sau điện, mà sáu đại bên trong tòa tiên thành tướng sĩ lại trước tiên trở về, để Thiên Đế tự tìm đường chết, không khỏi làm trong thành thủ tướng bọn họ trong lòng nặng trình trịch.

"Lăng Cơ, bệ hạ hắn có thể còn sống sót ư?" Chấn Trạch ồm ồm nói.

"Rất khó."

Lăng Cơ thở dài, không có tiếp tục vỗ ngựa, nói: "Thái bảo Thượng Kim Các ta nhận ra, pháp không đến thân, lực không gần người, là đã từng từng chiếm được Đế Tuyệt cùng Đế

Phong khen ngợi người. Nhận được Đế Phong khen ngợi không khó, nhận được Đế Tuyệt khen ngợi, vậy liền muôn vàn khó khăn."

Trong lòng mọi người trầm xuống, đặc biệt là Bành Lãi, Động Đình mấy người cựu thần Thánh Vương, càng là tâm cảnh nặng nề, nhận được Đế Phong khen ngợi còn thì thôi, nhận được Đế Tuyệt khen ngợi, vậy đã nói rõ quả thực rất lợi hại. Đế Tuyệt, dù sao cũng là đem cựu thần từ thống trị địa vị kéo xuống tồn tại, những người khác có lẽ sẽ coi thường Đế Tuyệt, nhưng đối cựu thần tới nói, Đế Tuyệt chính là thần thoại!

Lăng Cơ nói: "Ta nhớ được năm đó Đế Tuyệt là thế nào khen ngợi Thượng Kim Các, Đế Tuyệt nói, nếu như Thượng Kim Các tu thành Đạo cảnh cửu trùng thiên, bản thân liền sẽ đối với hắn lễ kính ba phần."

Trong lòng mọi người chấn động mạnh.

Đế Tuyệt lễ kính ba phần? Đây là hạng gì khen ngợi?

"Thượng Kim Các tại sao không có tu thành Đạo cảnh cửu trùng thiên?" Bành Lãi dò hỏi.

Lăng Cơ nói: "Ai biết được? Có lẽ là trí tuệ không đủ, có lẽ là lớn tuổi. Nhưng ta nghe nói, Đế Tuyệt tán dương Thượng Kim Các lúc, Đế Phong ngay tại bên cạnh. Đế Phong đoạt Đế về sau, liền đem Thượng Kim Các an bài đi làm thái bảo, là cái chức quan nhàn tản, không có bất kỳ cái gì chất béo. Bổng lộc của hắn chỉ là một chút tiên khí, căn bản không đủ để chống đỡ hắn đột phá đến cửu trùng thiên Đạo cảnh. Đế Phong làm như thế, cũng là vì địa vị của mình…"

Lăng Cơ tại vạn năm trước tại Đế Tuyệt trong triều đình làm việc, về sau lại bị Đế Phong xếp vào đến Đế đình bên trong, canh gác mảnh này cấm khu, đối Tiên đình thế lực hiểu

khá rõ, nói: "Phụng Chân Tông là Đế Phong năm đó bồi dưỡng Thần Ưng, tu vi cao thâm, không kém hơn Đạo cảnh lục trùng thất trùng Thiên Quân, thực lực cực kỳ cường đại. Chúc Liên Bình, chính là Chúc gia tiên tổ, nắm giữ chân hỏa. Hai người này thực lực cực mạnh, lại thêm sâu không lường được Thượng Kim Các, chỉ sợ bệ hạ đã…"

Hắn dừng một chút, mặt mang vẻ buồn rầu, nói: "Ta bởi vì quá biết vỗ ngựa, mà bị nghĩ lầm gian thần, không bị trọng dụng, bị người hiểu lầm. Nhưng người nào lại có thể rõ ràng ta trung thành?"

Mọi người nghe vậy, bất luận là cựu thần vẫn là trong thành tướng sĩ, đều rất tán thành, âm thầm gật đầu, thầm nghĩ: "Ngươi cũng không chính là gian thần?"

"Ta chỉ là khá là rất biết nói chuyện, hơn nữa dài rất nhiều cánh tay mà thôi. Thực ra ta đối mỗi một thời đại chủ nhân đều tận trung vô cùng."

Lăng Cơ thở dài: "Nói câu khó nghe, nếu như bệ hạ không may quy thiên, chúng ta nên làm cái gì? Đế đình chẳng lẽ liền hàng? Vẫn là tiếp tục huyết chiến đến cùng?"

Mọi người mặt mang thần sắc lo lắng.

Đột nhiên Tống Mệnh cao giọng nói: "Ta nghe nói bệ hạ cùng Sài gia nữ tử sinh ra một đứa con, tên là Kiếp. Kiếp thái tử là con trai trưởng, có thể kế thừa đế vị!"

"Không ổn!"

Tống Tiên Quân lắc đầu nói: "Kiếp thái tử mặc dù là con trai trưởng, nhưng cũng không phải là Đế Hậu sinh ra, nếu là Đế Hậu vậy có bầu đâu? Nhị tử đoạt chính, khẳng định là Đế Hậu một phương này thắng."

Tống Mệnh cười lạnh nói: "Tổ tiên, chưa chắc a? Kiếp thái tử lớn tuổi, lại có họ ngoại trích tiên nhất mạch tại, thế lực so

Đế Hậu mạch này lớn hơn!"

Tống Tiên Quân nói: "Đế Hậu nhất mạch, sau lưng chính là Nguyên Sóc, có Nguyên Sóc nâng đỡ!"

Sáu đại Tiên thành tình cảnh bi thảm, Tống gia trái phải hoành khiêu, hạ quyết tâm, Tống Mệnh đứng họ ngoại, Tống Tiên Quân đứng Đế Hậu, chia ra đặt cược.

Đúng lúc này, chỉ nghe coong một tiếng chuông vang, Tô Vân giáng lâm đến Lăng Cơ Tiên thành trên cổng thành, quần áo phần phật, bước chân lại có chút không ổn định.

Oánh Oánh đứng tại đầu vai của hắn, không biết tính sao nghe được Tống Mệnh cùng Tống Tiên Quân thảo luận, tức giận nói: "Ta yêu quái nhất tộc, chẳng lẽ liền không có thái tử ư? Tiểu Dao học tỷ nói không chừng đã sớm sinh trứng rồng giấu đi, chỉ chờ sĩ tử thành tiên hoàng băng hà, liền ấp trứng trứng rồng, đoạt được đế vị!"

Phía dưới bên trong tòa tiên thành, một đám Yêu Tiên cùng tinh quái nhao nhao reo hò, la lên: "Yêu tộc thái tử, chính là Thiên Đế!"

Oánh Oánh dương dương đắc ý.

"Ta Lang Vân chính là bệ hạ nghĩa tử, liền không thể làm thái tử ư?" Có người rất là phẫn uất, la lên.

Tô Vân nộ trừng Lang Vân liếc mắt, nổi giận quát Oánh Oánh nha đầu này, oán trách nàng hận không thể bản thân lập tức băng hà: "Trẫm còn chưa chết!"

Chính ồn ào ở giữa, chỉ thấy Thượng Kim Các nhẹ như mây gió giống như chạy đến, mang theo ngàn vạn nâng cuộn tranh tiên nhân, tốc độ so Tiên thành nhanh hơn một chút, không bao lâu nữa, liền sẽ đuổi theo Tiên thành!

Tô Vân sắc mặt trầm xuống, gọi đến Lang Vân, nói: "Ngươi nhanh chóng trở về Đế đình, cho ta mời đến Thủy Kính tiên sinh."

Lang Vân trong lòng lo sợ, nguyên bản lo lắng hắn cho mình gây khó dễ, nghe vậy lúc này mới yên tâm.

Tô Vân chỉ tay một cái, Hỗn Độn phù văn bay ra, xoay quanh Lang Vân, hình thành một cái mở miệng thanh đồng phù tiết hình thái, mang theo Lang Vân gào thét mà đi, thẳng đến Đế đình.

Tô Vân đưa tiễn Lang Vân, xoay người lại, trầm giọng nói: "Chư công, Chúc Liên Bình cùng Phụng Chân Tông đã bị ta tru sát, duy chỉ Thượng Kim Các thần thông quảng đại, ta không phá được đạo pháp thần thông của hắn, chỉ có xin chư công hỗ trợ."

"Bệ hạ đừng lo."

Lăng Cơ, Động Đình mấy người cựu thần nghe được hai đại Thiên Quân bị Tô Vân diệt trừ, vừa mừng vừa sợ, vội vàng rối rít nói: "Nếu là chỉ còn lại có Thượng Kim Các một cái lão nhi, như vậy công lao này chính là của chúng ta!"

Sáu đại Tiên thành mỗi người dừng lại, các thành đều có chủ soái, mỗi người truyền lệnh xuống, thôi thúc Tiên thành, điều động Tiên thành uy năng, chuẩn bị nghênh chiến.

"Đừng nói chỉ là một cái thái bảo, liền xem như Đế Phong tới, cũng cho hắn đánh ra cứt tới!" Tống Mệnh la lên.

Trong thành một mảnh ồn ào, chúng tướng sĩ nhao nhao ồn ào cười to.

Tô Vân đứng tại trên cổng thành, lại sắc mặt nghiêm nghị, nhìn chằm chằm Thượng Kim Các.

Bản thân bất kỳ công kích, cho dù là kim quan bậc này chí bảo, đều bị hắn ung dung tránh thoát, không đến nửa điểm lực, không nhận nửa điểm tổn thương. Thượng Kim Các quả thực kinh diễm đến hắn!

Phải biết, kim quan là Đế Thúc dẫn đầu một thời đại cường giả luyện, dùng để trấn áp luyện hóa người xứ khác vũ khí, vậy mà cũng không thể thế nhưng Thượng Kim Các, để Tô Vân cảm giác được một loại âm thầm sợ hãi.

Cho dù là sáu đại Tiên thành cùng sáu đại cựu thần đã liệt xuống trận thế, tế lên pháp bảo, Thượng Kim Các như trước bình tĩnh, không nhanh không chậm chạy về đằng này, đối sáu tòa Tiên thành cùng sáu đại cựu thần không để ý lắm.

"Còn nào đó xông pha chiến đấu, từ trước đến nay chỉ có một người."

Thượng Kim Các cũng không quay đầu lại, hướng sau lưng ngàn vạn tiên nhân nói: "Các ngươi lưu lại, ta tới phá hắn sáu đại Tiên thành."

Phía sau hắn ngàn vạn nâng tranh tiên nhân nhao nhao dừng bước, đem Tiên đồ tế lên, nổi bồng bềnh giữa không trung. Thượng Kim Các thì một mình tiến lên, đón mọi người đi tới.

Trên cổng thành, Tô Vân hướng Oánh Oánh nói nhỏ: "Oánh Oánh, nếu là sáu đại cựu thần cùng sáu tòa Tiên thành như trước không thể thắng, ngươi liền chuẩn bị cho tốt sử dụng cấm thuật."

Oánh Oánh lấy làm kinh hãi, thấp giọng nói: "Cái kia cấm thuật là chuẩn bị dùng để cùng Tiên đình quyết chiến dùng, hiện tại liền dùng đến? Nếu là Tiên đình có đề phòng…"

Tô Vân trầm giọng nói: "Thượng Kim Các có phá hủy toàn bộ Đế đình thực lực, nếu là không thể phá hắn, cấm thuật giữ

lại cũng là vô dụng.”

Oánh Oánh lấy lại bình tĩnh, cuối cùng nghiến răng, nói: “Tốt! Nếu là không thể thắng, vậy liền chuẩn bị sử dụng cấm thuật ! Bất quá, ta không tin hắn thật có thể làm được vạn lực không đến thân, vạn pháp không tới gần!”

Nàng mới nói được nơi này, liền thấy Thượng Kim Các sau lưng ngàn vạn mặt Tiên đồ bên trong hào quang tỏa sáng, đồng thời chiếu rọi tại Thượng Kim Các trên người, trong nháy mắt, từng mặt Tiên đồ bên trong, từng cái Thượng Kim Các đi ra, đón sáu đại Tiên thành đi tới.

Bành Lãi là nhất bạo tính tình, đột nhiên cúi đầu tăng tốc, hướng Thượng Kim Các xông tới, la lên: “Lão nhi, Đế Tuyệt đem ngươi nâng lên trời, ta ngược lại muốn xem xem ngươi có cái gì bản lĩnh!”

Hắn xông vào Thượng Kim Các Đạo cảnh, đấm ra một quyền, thoáng gặp phải Đạo cảnh chống cự, liền bành một tiếng thân thể nổ tung, hóa thành ngàn vạn cái nhỏ nhắn Bành Lãi cựu thần, xê dịch biến hóa, lao nhanh như bay, phối hợp lẫn nhau, một đường xông về đằng trước đi, giết tới Thượng Kim Các trước mặt!

“Bành!” “Bành!” “Bành!”

Ngàn vạn Bành Lãi phối hợp lẫn nhau, từ từng cái phương hướng công kích Thượng Kim Các, mà phía sau, Động Đình Chấn Trạch mấy người cựu thần tế lên mỗi người pháp bảo, từng tòa Thái Cổ hồ lớn trấn áp xuống, ép hướng ngàn vạn Thượng Kim Các, hạn chế hành động của đối phương!

Lăng Cơ ngàn tay vung vẩy, thế công cương mãnh bá đạo, bước chân xê dịch, thân thể xoay tròn, vô số như dãy núi lớn nhỏ nắm đấm hướng một cái kia cái Thượng Kim Các đánh tới!

Chiến đấu, trong phút chốc liền nóng nảy cực kỳ!

Tô Vân ánh mắt nhìn chằm chằm Thượng Kim Các bản thể không thả, nhưng rất nhanh hắn liền tại trong loạn chiến mất đi bản thể phương hướng, cái kia ngàn vạn cái Thượng Kim Các bị đánh trúng lúc đều sẽ lưu lại một bộ phân thân, vậy mà cùng hắn bản thể đồng dạng, cũng có thể làm được pháp không đến thân, lực không kịp thể!

Ở đây tất cả mọi người mất đi mục tiêu chân chính, không biết cái kia mới thật sự là Thượng Kim Các!

Mà mỗi một cái Thượng Kim Các phản kích, đều hiển lộ rõ ràng xuất đạo cảnh bát trùng thiên tồn tại mạnh mẽ, cho dù là cựu thần cũng khó có thể ngăn cản!

Kỳ lạ hơn đặc biệt chính là, hắn mỗi một kích đều vừa đúng, vừa vặn là công kích kẻ địch điểm yếu!

Cựu thần cứ việc mạnh mẽ phi phàm, lại có đủ loại khó tin pháp bảo, nhưng mà điểm yếu vậy lớn, dễ dàng bị nhằm vào.

"Ầm!"

Ngàn vạn cái Bành Lãi khoa tay múa chân bay lên, khác biệt Bành Lãi thi triển khác biệt chiêu thức, vậy mà đồng thời bị phá giải đến không còn một mảnh!

Động Đình hùng hùng hổ hổ xông lên không trung, Chấn Trạch bị ngã xuống tại lòng đất, Yến Ổ pháp bảo đập vào hồ Hồng Trạch, Lăng Cơ ngàn tay gãy xương.

Tống Tiên Quân đám người ra lệnh một tiếng, sáu đại Tiên thành tấn công, Tiên thành lầu vũ khu phố biến hóa, đủ loại pháp bảo hình thái đánh ra, nhưng mà đánh vào từng cái Thượng Kim Các trên người, Thượng Kim Các lại không chút nào mệt mỏi , bất kỳ cái gì thần thông , bất kỳ cái gì bảo vật, cũng có thể tan mất hắn lực.

Tô Vân cau mày, chỉ thấy sáu đại Tiên thành đủ loại hình thái không ngừng biến ảo, hoán đổi thành đủ loại bảo vật hình thái, công kích Thượng Kim Các, cái kia ngàn vạn Thượng Kim Các lại đâu vào đấy, hướng Tiên thành đi tới.

"Lui!" Các thành thủ đem hạ lệnh, một bên rút lui, một bên tiếp tục công kích, nhưng mà lại không thể ngăn lại Thượng Kim Các mảy may.

Lăng Cơ đám người liều chết tấn công, ý đồ ngăn chặn Thượng Kim Các, lại rơi vào Thượng Kim Các bọn họ vây công bên trong, tràn ngập nguy hiểm!

Tô Vân nhìn về phía phía sau, chỉ thấy ngàn vạn Tiên đồ lơ lửng, chiếu rọi ra sáu đại Tiên thành đủ loại biến hóa, không ngừng phá giải Tiên thành bảo vật hình thái, nhưng cũng may Tiên thành thủy chung thuộc về biến hóa bên trong, cứ việc bị phá giải, nhưng chưa hề có lặp lại.

Đột nhiên, một tòa Tiên thành phòng ngự hình thái lặp lại một lần, từng cái Thượng Kim Các bỗng nhiên gánh lấy ngàn vạn công kích vọt tới, một tiếng long trời lở đất tiếng vang truyền đến, Tiên thành bị ầm sập nửa bên!

Tô Vân sắc mặt kịch biến, không chần chờ nữa, trầm giọng nói: "Oánh Oánh!"

Oánh Oánh lúc này bay người lên, quát: "Tế Trần Mạc Thiên Không! Hóa thành thứ hai nội tâm hình thái!"

Sáu tòa bên trong tòa tiên thành điều khiển Trần Mạc Thiên Không tướng sĩ nghe vậy, mỗi người đem thành thị hạch tâm Trần Mạc Thiên Không tế lên.

Sáu đạo sa lưu lơ lửng, hướng trung tâm hội tụ, ngưng tụ thành đoàn, hình thành một cái to lớn Trần Mạc Thiên Không.

Hiện nay Trần Mạc Thiên Không sớm đã không phải Lâu Ban Trần Mạc Thiên Không có thể so sánh, mỗi một cái trình

độ phức tạp đều là năm đó Trần Mạc Thiên Không gấp mười gấp trăm lần, hiện nay sáu đại Trần Mạc Thiên Không hợp thể, đã vượt xa Thông Thiên các tiên nhân có khả năng khống chế phạm vi.

"Sĩ tử, chuẩn bị xong!" Oánh Oánh nhìn về phía Tô Vân.

Tô Vân lăng không bay lên, đi tới đoàn kia Trần Mạc Thiên Không phía trước, nhưng thấy Trần Mạc Thiên Không nhanh chóng biến hóa, hình thành Tô Vân hình thái, sừng sững ở trên bầu trời.

Đây là thứ hai nội tâm, địa hồn nội tâm!

Tô Vân sau lưng, nội tâm hiện lên, cùng Trần Mạc Thiên Không hình thành thứ hai nội tâm đứng chung một chỗ.

"Chúng tướng sĩ, chuẩn bị đại đạo nguyên thần!" Tô Vân trầm giọng nói.

Đột nhiên, sáu đại Tiên thành tan rã, Tiên thành hóa thành từng cái to to nhỏ nhỏ bộ kiện bay lên không trung, phía ngoài quang mang sáng tối chập chờn, hình thành Tô Vân thứ ba nội tâm!

Thiên hồn nội tâm!

Ba hồn tập hợp một chỗ, hình thành Tô Vân đại đạo nguyên thần!

Ngàn vạn Thượng Kim Các dừng bước, ngước đầu nhìn lên, đồng thời lộ ra vẻ kinh ngạc.

Đây là hắn cả đời chỗ chưa thấy qua tráng lệ cảnh tượng, cũng là vũ trụ này lần đầu tiên xuất hiện đại đạo nguyên thần, mặc dù là do vô số bảo vật cùng nội tâm hỗn hợp hình thành đại đạo nguyên thần!

(tấu chương xong)

Chương 791 : Đại đạo nguyên thần

Chương 790: Đại đạo nguyên thần

Đại đạo nguyên thần chính là Tô Vân giở trò.

Lúc trước, Oánh Oánh sửa sang lại cổ xưa vũ trụ điển tịch, phiên dịch thành hiện tại văn tự, Tô Vân, Ngư Thanh La, Sài Sơ Hi nghiên cứu Chí Tôn cung điện công pháp điển tịch, đối đại đạo nguyên thần vậy có cực cao lý giải.

Tiên đạo vũ trụ mọi người di truyền Đế Hỗn Độn nội tâm, thiếu hụt thiên hồn địa hồn, bởi vậy không cách nào tu luyện Chí Tôn cung điện công pháp điển tịch, cần tiến hành sửa chữa cắt giảm, mới có thể truyền thế.

Nhưng mà Tô Vân, Ngư Thanh La lại dựa vào đối đại đạo nguyên thần lý giải, kết hợp Trần Mạc Thiên Không cùng Tiên thành đặc thù, khai sáng ra có thể tạm thời nắm giữ đại đạo nguyên thần pháp môn.

Đây chính là Tô Vân hiện nay thi triển đại đạo nguyên thần!

Tiên thành cùng Trần Mạc Thiên Không đồng dạng, đều là do vô số khối mô hình tạo thành, có thể tổ hợp thành khác biệt hình thái, cho nên Tô Vân cùng Ngư Thanh La khai sáng pháp môn lấy Trần Mạc Thiên Không vì địa hồn, lấy Tiên thành vì thiên hồn, ba hồn hợp nhất, hình thành đại đạo nguyên thần hình thái!

Đại đạo nguyên thần hình thái, là Tô Vân Ngư Thanh La vì đối kháng Đế Phong, Tà Đế loại tồn tại này mà khai sáng ra

tuyệt học, lại không nghĩ rằng lại bởi vì một cái không có danh tiếng gì thái bảo Thượng Kim Các mà trước thời hạn bạo lộ ra.

Nếu không phải Thượng Kim Các gần như khó giải, Tô Vân cũng sẽ không trước thời hạn phơi bày cái này tiền vốn.

Thượng Kim Các ngẩng đầu, nhìn thấy Tô Vân sau lưng sừng sững đại đạo nguyên thần, trên mặt lộ ra thần sắc bất khả tư nghị, chỉ thấy sáu đại Tiên thành còn tại gây dựng lại bên trong, rất nhiều khối mô hình giống như là cát bụi, đang tại bay về phía đại đạo nguyên thần sau đầu.

Bọn chúng tại đại đạo nguyên thần đằng sau, hình thành một đạo do vô số phù văn tạo dựng mà thành đại đạo viên luân.

Cái này máy móc viên luân đang phát ra tiếng nổ, từ từ chuyển động.

Nguyên bản sáu đại Tiên thành bên trong mười vạn tướng sĩ vậy đứng tại cái này viên luân phía trong vòng từng cái khối mô hình phía trên, điều khiển thôi thúc những này khối mô hình, dùng cái này tới duy trì đại đạo nguyên thần vận chuyển.

Mà Tô Vân bọn họ giành được phúc địa, phân bố tại viên luân mười bảy cái địa phương, trở thành tôn này đại đạo nguyên thần năng lượng nguồn gốc!

Đem Tô Vân thôi thúc công pháp thời điểm, đại đạo viên luân điều động mười bảy phúc địa bên trong tiên khí Tiên đạo, gần như là đem những này phúc địa trong nháy mắt thôi thúc đến cực hạn, đem bên trong tích chứa Tiên đạo lực lượng hoàn toàn kích phát!

Tiên khí bay ra, kích hoạt cái kia vô cùng to lớn đại đạo nguyên thần, để đại đạo nguyên thần nhận Tô Vân chỗ điều khiển!

Tô Vân nội tâm, trở thành đại đạo nguyên thần bên trong nhân hồn, dùng cái này tới khống chế đại đạo nguyên thần động tác.

Thượng Kim Các cảm giác được rõ ràng, một cỗ vô cùng lực lượng đáng sợ, từ nơi này cổ quái tạo vật trên người bắn ra!

Đó là vượt qua Đế cảnh lực lượng!

Đạo cảnh cửu trùng thiên cảnh giới được gọi là Đế cảnh, đây là chung nhận thức, nhưng mà Tô Vân sau lưng cái kia cổ quái tạo vật giờ phút này bộc phát ra lực lượng, vậy mà mơ hồ vượt qua Đế cảnh, cái này không thể không để Thượng Kim Các thay đổi sắc mặt!

Tô Vân tôn này đại đạo nguyên thần chỗ bộc phát lực lượng, mang đến cho hắn một cảm giác thậm chí còn tại Đế Phong phía trên!

Thượng Kim Các đột nhiên tăng thêm tốc độ, ngàn vạn Thượng Kim Các bay người lên, từ bốn phương tám hướng hướng Tô Vân dũng mãnh lao tới, bọn họ người giữa không trung, đủ loại kỳ dị thần thông đạo pháp cũng đã bắn ra, từ từng cái góc độ công hướng Tô Vân!

Thượng Kim Các biết, Tô Vân đại đạo nguyên thần chỉ là tạo vật, cũng không phải là Tô Vân chân thực thực lực, bởi vậy muốn đánh bại Tô Vân, đơn giản nhất con đường chính là trực tiếp đánh bại Tô Vân bản thể!

Nhưng sau một khắc, coong một tiếng vang thật lớn truyền đến, Tô Vân đại đạo nguyên thần nhô ra cự thủ, đem huyền thiết chuông lớn thôi thúc, hồng chung tất cả uy năng trong chớp mắt bị kích phát đến cực hạn!

Thượng Kim Các ngàn vạn thần thông lần lượt đụng vào chiếc này chuông lớn bên trên, chuông lớn không nhúc nhích

tí nào, chỉ bắn ra to rõ chuông vang.

Chuông này vừa ra, trừ phi pháp lực bên trên vượt xa Tô Vân đại đạo nguyên thần, liền chỉ còn lại có từ đạo cấp độ bên trên phá giải con đường này có thể đi, bằng không, Tô Vân liền đứng ở thế bất bại!

Tô Vân sừng sững tại huyền thiết chuông lớn bên dưới, dốc hết có khả năng thôi thúc bản thân nội tâm, lấy nội tâm điều động sau lưng đại đạo nguyên thần, một chỉ điểm ra!

Hỗn Độn tru tiên chỉ!

Đây là Đế Hỗn Độn thần thông!

Lúc trước, Tô Vân dựa vào môn thần thông này chiến thắng rất nhiều cường địch, chỉ là hắn trên kiếm đạo có nhảy vọt sau khi đột phá, liền rất ít lại dùng. Mà bây giờ, hắn lần nữa thi triển môn thần thông này, chỉ lực đi tới chỗ, nhưng thấy từng cái Thượng Kim Các nhất thời lại khó dựa vào phân thân tới triệt tiêu lực lượng của hắn, lần lượt bị ma diệt, hóa thành từng sợi Hỗn Độn chi khí!

Đây là lấy thuần túy Đế cấp lực lượng, nghiền ép Thượng Kim Các, cũng không phải là phá giải hắn thần thông!

Chính là nhất lực hàng thập hội, cỗ lực lượng này quá mạnh, mặc cho ngươi thần thông làm sao tinh xảo, đạo pháp làm sao tinh thâm, vậy khó thoát nghiền ép kết quả!

Còn lại Thượng Kim Các không sợ chút nào, nhao nhao vọt tới, hướng đại đạo nguyên thần công tới.

Hắn dù sao cũng là có đại trí tuệ tồn tại, nhìn thấy Tô Vân bị huyền thiết chuông lớn bảo vệ, liền biết không cách nào đánh bại Tô Vân, duy nhất một con đường ngược lại là đánh bại đại đạo nguyên thần.

Cái này đại đạo nguyên thần là tạo vật, to lớn vô song, có sáu tòa Tiên thành vật chất, trọng lượng kinh người, nếu như chỉ là nội tâm, không có vật gì, tự nhiên linh động. Nhưng có sáu tòa Tiên thành trọng lượng, chắc chắn sẽ không rất linh hoạt, cái này cũng liền cho hắn cận thân đánh một trận, đem đại đạo nguyên thần phá giải khả năng!

Từng cái Thượng Kim Các phi thân mà tới, rơi vào Tô Vân đại đạo nguyên thần phía ngoài, đang muốn đem quái vật khổng lồ này dỡ xuống, đột nhiên, huyền thiết chuông ở dưới Tô Vân lộ ra tươi cười, hai tay đột nhiên trùng trùng điệp điệp ở trước ngực khép lại!

Phía sau hắn, đại đạo nguyên thần vậy đột nhiên song chưởng khép lại, bắn ra một tiếng du dương chuông vang!

"Coong ——— "

Đại đạo nguyên thần bốn phía, một cái vô cùng vĩ đại hoàng chung hiện hình, đột nhiên xoay tròn, đạo pháp đấu đá, trong khoảnh khắc tất cả đứng tại đại đạo nguyên thần phía ngoài Thượng Kim Các, toàn bộ bị luyện thành tro tàn!

Từng cái Thượng Kim Các sau lưng tro tàn tung bay, bốc cháy lên kiếp hỏa, lần lượt rơi xuống, rơi xuống đất vỡ thành một mảnh tro tàn!

Đứng tại Tô Vân đầu vai Oánh Oánh nhìn một màn này, không khỏi mừng rỡ như điên: "Thắng?"

Lăng Cơ, Động Đình, Yến Ổ mấy người cựu thần vậy nhìn một màn này, chính là mừng rỡ, lại là thở phào một hơi, mà Tô Vân đại đạo nguyên thần sau đầu vòng tròn bên trong, sáu đại Tiên thành các tiên nhân vừa mừng vừa sợ, reo hò không thôi.

Bọn họ những người này liên thủ, lúc này mới đem thái bảo Thượng Kim Các đánh chết, trong chiến đấu thật có thể nói là rung động lòng người, nhưng cũng may thắng!

Tô Vân vậy trầm tĩnh lại, khóe miệng tràn ra một vệt máu.

Đây là hắn lần đầu tiên sử dụng đại đạo nguyên thần.

Hắn là điều động đại đạo nguyên thần chủ thể, cần phải đến dựa vào hắn nội tâm tới thôi thúc đại đạo nguyên thần, đại đạo nguyên thần điều động đại đạo thần thông, công kích ngoại vật, đại đạo nguyên thần bản thân sức chịu đựng phản phệ lớn nhất, tiếp theo chính là Tô Vân!

Cỗ này lực phản phệ vọt tới, trong nháy mắt liền đem hắn trọng thương!

Thần thông càng mạnh, lực phản phệ càng mạnh!

Hắn chỉ sử dụng đại đạo nguyên thần ra tay hai chiêu, một chiêu là Hỗn Độn tru tiên chỉ, một chiêu là hoàng chung, hắn cảm giác được hai chiêu chính là cực hạn của mình!

Hắn hình thành đại đạo cơ sở kết cấu là hồng mông phù văn, nhưng mà cái kia cỗ lực phản chấn, vậy mà đem hồng mông phù văn đánh rách tả tơi!

Tiếp tục sử dụng, liền sẽ nguy hiểm cho nội tâm cùng tính mạng.

Nắm giữ không thuộc về mình vĩ đại lực lượng, liền muốn tiếp nhận đáng sợ phản phệ, đây là nhất định!

Từng cơn tiếng hoan hô từ vòng tròn bên trong truyền đến, Lăng Cơ đám người loạng choà loạng choạng đứng lên, vậy đang hoan hô không thôi, bọn họ tuy là bị thương, nhưng chưa hề thương tới tính mạng. Nguyên Sóc có trị liệu cựu thần y thuật, chỉ cần trở lại, liền có thể bị chữa trị.

Oánh Oánh vậy đang hoan hô nhảy nhót, vì chiến thắng Thượng Kim Các cái này cường địch mà cảm giác được vui vẻ, nhưng mà nàng nhưng không nghe thấy Tô Vân tiếng hoan

hô, không khỏi buồn bực, xoay người lại, nói: "Sĩ tử, hoàng đế không phải cùng dân cùng mừng ư?"

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị, mắt nhìn phía trước, dường như không có nghe thấy nàng.

Oánh Oánh kinh ngạc, vậy nhìn về phía trước, nơi đó là Thượng Kim Các mang tới nâng tranh tiên nhân, ngàn vạn tiên nhân như trước đem từng bức Tiên đồ tế trên không trung, trong bức tranh tranh vẽ còn tại thôi diễn Tô Vân đám người chiêu pháp thần thông sơ hở.

Mà cái kia ngàn vạn tiên nhân sau lưng, Thượng Kim Các không nhanh không chậm đi ra.

Oánh Oánh trong miệng tiếng hoan hô ngừng lại, nụ cười trên mặt vậy cứng đờ, trên mặt lộ ra vẻ sợ hãi.

"Đây là tu luyện tới tuyệt đỉnh cảnh giới Thủy Kính tiên sinh ah…"

Tô Vân khóe miệng lại là một vệt máu xông tới, lại sử dụng đại đạo nguyên thần lời nói, hắn rất có thể có tất cả hồng mông phù văn vỡ vụn, đại đạo tan rã!

Sáu tôn cựu thần tiếng hoan hô vậy từ từ ngừng xuống, từng cái quay đầu nhìn lại, trên mặt lộ ra kinh ngạc cùng vẻ hoảng sợ.

Bọn họ cũng nhìn thấy Thượng Kim Các.

"Vừa mới cùng chúng ta chiến đấu, đều là Thượng Kim Các phân thân, không có một cái nào là bản thể…" Yến Ổ cựu thần rùng mình một cái, đầu vai chim én ổ bên trong bay ra từng cái đầu đen bụng trắng Ma Thần, lộ ra vẻ sợ hãi.

Bành Lãi cựu thần lẩm bẩm nói: "Hắn chân thân, vẫn giấu kín tại cái kia ngàn vạn tiên nhân đằng sau. Cho tới bây giờ, hắn mới bị ép ra chân thân…"

Lăng Cơ ngàn tay đứt đoạn, âm thanh khàn giọng nói: "Làm sao ngươi biết, lần này đi ra chính là chân thân?"

Mấy tôn cựu thần trở nên trầm mặc, trong mắt thậm chí có vẻ hoảng sợ.

Tiên đạo phát triển đến một bước này, sớm đã vượt ra khỏi bọn họ những này cựu thần tưởng tượng.

Đại đạo nguyên thần sau đầu, sáu đại Tiên thành các tiên nhân reo hò vậy từ từ ngừng, tất cả mọi người cứng lại ở đó, ngơ ngác nhìn lơ lửng trên trời cao giống như gương sáng Tiên đồ.

Từng mặt Tiên đồ bên trong, đang có từng cái tóc trắng đầu bạc gầy gò khỏe mạnh lão giả đi xuống, đạo cốt tiên phong, nhẹ như mây gió.

"Đây đều là phân thân!"

Oánh Oánh nghiến răng, lời nói từ trong kẽ răng bắn ra tới: "Không có một cái nào là Thượng Kim Các bản thể!"

"Ta biết."

Tô Vân sắc mặt yên bình, thấp giọng nói: "Nhưng không thể không đánh."

Hắn nếu là không tiếp tục thôi thúc đại đạo nguyên thần lời nói, tất cả mọi người sẽ bị Thượng Kim Các đánh chết, bao quát Đế đình, cũng không cách nào chặn lại Thượng Kim Các thế công, Thương Ngô sẽ bị một mình hắn san thành bình địa, Đế đô cũng sẽ bị hắn san bằng!

Liền xem như sử dụng đệ nhất kiếm trận đồ, điều động Tử Phủ, cũng không cách nào thương tới hắn mảy may!

Tô Vân tại đối mặt Đế Phong cùng Tà Đế lúc, đều không có loại này cảm giác bất lực, nhưng mà đối mặt thái bảo

Thượng Kim Các, lại sâu cảm giác sâu sắc cảm giác đến vô lực.

Thượng Kim Các người này, có thể nói là người dẫn đường của hắn, hắn nửa cái lão sư.

Tô Vân có khả năng có được hôm nay thành tựu, cùng lúc trước nhận được Thiên môn sau Tiên đồ ngượng nghịu quan hệ.

Mà cái kia Tiên đồ, chính là Thượng Kim Các tác phẩm, Thượng Kim Các cấp cho Viên Tiên Quân dùng để trấn áp đại thiên thế giới bảy mươi hai động thiên đồ!

Tô Vân dùng cái này lập nghiệp, dùng cái này học được Vũ tiên nhân kiếm đạo chiêu thứ nhất, từ đó làm được kiếm đạo nhập môn!

Về sau, Tô Vân đem này đồ tặng cho Cầu Thủy Kính, Cầu Thủy Kính như hổ thêm cánh, cho nên đạo pháp đại thành!

Bởi vậy Thượng Kim Các cũng có thể nói là Cầu Thủy Kính nửa cái lão sư!

Tô Vân từ Thượng Kim Các trên người thu hoạch cực lớn, nhưng hôm nay chân chính đối mặt loại tồn tại này, hắn có một loại thật sâu cảm giác bất lực, không cách nào đánh bại loại tồn tại này.

Ngàn vạn cái Thượng Kim Các đi tới, như trước là bình tĩnh, như trước là vẻ mặt không chú ý.

Tô Vân điều động pháp lực, cao giọng nói: “Tất cả tướng sĩ, nghe ta hiệu lệnh! Thôi thúc đại đạo nguyên thần!”

Mục tiêu của hắn lần này, là chỉ hướng cái kia ngàn vạn lơ lửng Tiên đồ, phá hủy những này Tiên đồ.

Nhưng mà hắn biết, phá hủy Tiên đồ không có bất kỳ cái gì tác dụng. Lấy hắn đối Cầu Thủy Kính hiểu rõ đến xem, Tiên

đồ tác dụng chỉ là phá giải thần thông, cùng với sáng tạo phân thân, sẽ không nguy hiểm cho đến Thượng Kim Các nửa điểm.

Thậm chí, Thượng Kim Các nếu như cùng Cầu Thủy Kính đồng dạng lời nói, hắn liền sẽ dự bị rất nhiều Tiên đồ làm phần chuẩn bị. Tại hắn hao hết tâm lực phá hủy Tiên đồ về sau, lại sẽ có một nhóm Tiên đồ tế lên, vô ích thực lực của hắn.

Mà bây giờ, Tô Vân không thể không làm như thế.

Ngay tại hắn chuẩn bị lúc động thủ, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm truyền đến: "A, vị lão tiên sinh này đạo pháp thần thông thật sự là rất xuất sắc đây, cùng ta không sai biệt nhiều."

Tô Vân nghe được thanh âm này, liền đột nhiên trầm tĩnh lại, phía sau hắn, đại đạo nguyên thần bắt đầu sụp đổ tan rã.

Vòng tròn bên trong các tiên nhân vội vàng khống chế Trần Mạc Thiên Không, đem Tiên thành gây dựng lại.

Tô Vân thu về bản thân nội tâm, xoay người lại, chỉ thấy Cầu Thủy Kính cùng Lang Vân giẫm tại Hỗn Độn phù văn bên trên chạy đến.

Tô Vân lộ ra tươi cười, cuối cùng có thể yên lòng.

Cầu Thủy Kính trên mặt hiện ra vẻ kinh ngạc, quan sát những cái kia Tiên đồ, ánh mắt lại rơi vào từng cái Thượng Kim Các trên người.

Ánh mắt của hắn vượt qua rất nhiều Thượng Kim Các phân thân, rơi vào tế lên Tiên đồ ngàn vạn tiên nhân bên trong một cái không đáng chú ý Tiên Nhân trên thân.

Cái kia tiên nhân kinh ngạc ngẩng đầu lên, lộ ra mày trắng râu trắng: "Ngươi hiểu?"

Cầu Thủy Kính bốn phía hiện ra từng mặt đứng lại trên không thủy kính, từng cái Cầu Thủy Kính từ thủy kính bên trong đi ra, cũng là không khỏi kinh ngạc: "Ngươi cũng hiểu?"

Chương 792 : Tiên đạo chí cao trí tuệ

Chương 791: Tiên đạo chí cao trí tuệ

Tô Vân cuối cùng thở phào nhẹ nhõm, hướng Cầu Thủy Kính thỉnh giáo, nói: "Thái bảo Thượng Kim Các lão tiên sinh bản lĩnh, pháp không đến thân, lực không gần người, ta khâm phục vô cùng. Thủy Kính tiên sinh có thể hay không vì chúng ta giải thích nghi hoặc?"

Cầu Thủy Kính lộ ra vẻ khâm phục, nói: "Bệ hạ, Thượng lão tiên sinh đạo pháp tại trên ta, hắn tu luyện chính là đa tâm chi thuật cùng luyện giả là thật. Cái gọi là đa tâm, một người đồng thời phân tâm nhiều chỗ, lấy ảnh trong gương vì phân thân, đồng thời mỗi một cái ảnh trong gương phân thân đều nắm giữ độc lập năng lực suy tư."

Đột nhiên, một cái Thượng Kim Các cắt đứt hắn, sửa chữa nói: "Mỗi cái ảnh trong gương giữ lại năng lực suy tính, chỉ là lý trí năng lực suy tính, năng lực khác, như đủ loại tham niệm ham muốn, cũng không cần. Nếu như ngươi luyện đa tâm, luyện đến phân thân cũng đa tâm, vậy liền luyện sai."

Cầu Thủy Kính gật đầu, trên mặt vẻ khâm phục càng đậm, lấy ra một cái cuộn tranh, nhẹ nhàng mở rộng, nói: "Cảm ơn chỉ điểm. Thượng lão tiên sinh đạo pháp giải thích rất đơn giản, hắn bản chất chính là nội tâm vì tinh thần chỗ ngưng tụ. Hắn lấy bản thân lý trí, hóa thành tinh thần tại Tiên đồ bên trong uẩn dưỡng, làm cho trở thành bản thân nội tâm phân thân, luyện giả thành chân, đem luyện thành phân thân của mình."

Hắn nắm giữ cuộn tranh mở rộng về sau, cũng là một tấm Tiên đồ.

Bức này Tiên đồ chính là Tô Vân đưa cho hắn bức kia, cũng là năm đó Tô Vân tại Thiên môn sau thế giới gặp được bức kia!

Cầu Thủy Kính nói: "Nội tâm có bản thể một phần năng lực suy tính, từng bức trong bức tranh nội tâm, chính là từng cái lý trí đại não. Bệ hạ, ngươi tại đây Tiên đồ bên trong có thể nhìn thấy tiên kiếm trảm yêu long, chém giết những cái kia độ kiếp phi thăng tồn tại, thực ra chính là trong bức tranh đại não đang suy tư."

Tô Vân gật đầu, hắn tại lần đầu tiên tiếp xúc Tiên đồ lúc, dấu bàn tay tại Tiên đồ phía trên, Tiên đồ liền hiện ra trong lòng của hắn suy nghĩ Ngạc Long, tiếp đó xuất hiện tiên kiếm chém giết Ngạc Long tình hình. (tường thấy Chương 9:, lão tẩu trộm Tiên đồ)

"Nói cách khác, ta tại tiếp xúc Tiên đồ lúc, nhìn thấy trong bức tranh yêu long yêu viên thi triển những chiêu thức kia, nhưng thật ra là Thượng Kim Các lão tiên sinh đang thi triển những chiêu thức kia?" Tô Vân dò hỏi.

Cầu Thủy Kính sắc mặt nghiêm nghị, nói: "Đúng. Chính xác nói, chắc là Thượng lão tiên sinh tại Tiên đồ bên trong phân thân đang suy tư."

Tô Vân hướng Thượng Kim Các hạ thấp người cảm ơn, nói: "Nhận được lão tiên sinh chỉ điểm."

Một cái khác Thượng Kim Các đáp lễ, nói: "Không dám. Ngụy Đế được ta chỉ điểm, lại không có tìm hiểu ra đạo pháp của ta, ngược lại bị ta đánh cho tơi bời hoa lá, còn xin ngụy Đế không nên đem ta chỉ điểm qua các hạ sự tình nói ra, Thượng mỗ muốn mặt."

Tô Vân hừ một tiếng: "Chỉ đến như thế."

Đứng tại hắn đầu vai Oánh Oánh liên tục gật đầu: "Sĩ tử cho ngươi dạy, ngươi cũng không dạy dỗ, Thượng mỗ chỉ đến như thế!"

Thượng Kim Các tiếp tục nói: "Như vậy Cầu Thủy Kính, ngươi còn nhìn ra cái gì?"

Cầu Thủy Kính tiếp tục nói: "Lão tiên sinh tất cả phân thân đều là đại não, nhưng chân chính đại não chỉ có một cái, đó chính là bản thân. Mặt khác phân thân suy nghĩ đều muốn cùng bản thân liên kết, đem phân thân đại não đoạt được tin tức truyền lại đến trong óc của mình tiến hành chỉnh hợp."

Thượng Kim Các lộ ra vẻ tán thưởng, nói: "Cho nên, ngươi là có hi vọng nhất cùng ta đồng dạng, tu luyện tới ta bước này người. Còn nhận được phân thân ta chỉ điểm ngụy Đế, ngược lại không cách nào tu luyện tới ta một bước này."

Cầu Thủy Kính nghiêm nghị nói: "Bệ hạ có khác thành tựu. Nếu như bệ hạ đi lão tiên sinh con đường, hắn khẳng định không có hiện nay thành tựu. Hơn nữa bệ hạ Đạo cảnh tam trùng thiên, nghênh chiến lão tiên sinh bậc này bát trùng thiên tồn tại, còn có thể có như thế chiến tích, đã cực kỳ ghê gớm."

Thượng Kim Các suy nghĩ một chút, gật gật đầu.

Tô Vân nhịn không được nói: "Hai vị lẫn nhau thổi phồng, ta rất khâm phục. Chỉ là ta vẫn là không hiểu, Thượng lão tiên sinh vì sao có thể làm được pháp không đến thân, lực không gần người?"

Thượng Kim Các có chút không nhanh, nói: "Khó trách ngươi không cách nào lĩnh ngộ tuyệt học của ta, nguyên lai chỉ lo nhìn việc nhỏ không đáng kể."

Tô Vân có chút ngỡ ngàng, hướng Oánh Oánh nói nhỏ: "Chẳng lẽ ta thật đần như vậy?"

Oánh Oánh nói nhỏ: "Ta cũng không có lĩnh ngộ ra tới. Ta nhìn nhiều tiên nhân như vậy, nhiều như vậy cựu thần, cũng không có một cái tìm hiểu ra tới."

Tô Vân quay đầu nhìn lại, quả nhiên thấy từng trương mờ mịt gương mặt, hiển nhiên tất cả mọi người không biết vì sao pháp không đến thân lực không gần người, chỉ là Thượng Kim Các đạo pháp thần thông việc nhỏ không đáng kể.

Tô Vân lúc này mới yên tâm, trong lòng lần nữa dấy lên hi vọng: "Trẫm cũng không ngốc! Chỉ là trẫm so với Thủy Kính tiên sinh cùng Thượng thái bảo, kém như vậy ném một cái ném mà thôi. Ừm!"

Cầu Thủy Kính giải thích nói: "Bệ hạ, pháp không đến thân, lực không gần người, quả thực là lão tiên sinh đạo pháp việc nhỏ không đáng kể. Hắn làm được luyện giả thành chân, liền có thể trong chớp mắt phân hoá ra một tôn phân thân, thay thế hắn tiếp nhận từ bên ngoài đến công kích. Chỉ tính toán tốt nhận lực vị trí, cái này phân thân có thể đem đối phương bất kỳ mạnh mẽ thần thông triệt tiêu, mà bản thân bản thể không nhận bất kỳ lực."

Tô Vân giật mình: "Thì ra là thế."

Cầu Thủy Kính nhìn thấy trong mắt của hắn ngỡ ngàng, liền biết hắn còn chưa rõ, kiên nhẫn nói: "Còn có, bệ hạ chỗ công kích, khả năng chỉ là ảnh trong gương, bởi vậy biết nhìn lên thấu thể mà qua. Tại Thượng lão tiên sinh đạo pháp bên trong, nếu có thể luyện giả là thật, vì sao không thể luyện thật là giả? Đối với hắn mà nói, nâng một có thể phản ba."

Tô Vân cười nói: "Ta hiểu, đa tạ tiên sinh chỉ điểm."

Cầu Thủy Kính từ trong mắt của hắn thấy được nhiều hơn nữa mê man, thầm than một tiếng. Từng có lúc, hắn truyền thụ Tô Vân Hồng Lô Thiện Biến, gửi hi vọng ở hắn có khả năng

kéo dài con đường của mình, nhưng mà không nghĩ tới chính là, khi đó là bọn họ nói đường rất gần thời khắc.

Từ đó về sau, liền mỗi người đi một ngả, hai người càng đi càng xa.

Tô Vân cười nói: "Như vậy nói đến, Thượng lão tiên sinh là ta cùng Thủy Kính tiên sinh lão sư, nếu là lão sư, như vậy thì không phải người ngoài."

Hắn vẻ mặt ôn hoà nói: "Lão sư có nguyện ý hay không giúp đỡ, cùng một chỗ khởi sự, lật đổ Đế Phong bạo ngược?"

Thượng Kim Các sắc mặt hờ hững, lắc đầu nói: "Ta đối tranh quyền đoạt lợi không có hứng thú."

Tô Vân tới hào hứng, cười nói: "Như vậy lão sư đối cái gì có hứng thú? Nếu là lão sư tu luyện cần phúc địa, như vậy ta có thể phát mấy cái phúc địa, cung cấp lão sư tu luyện."

Thượng Kim Các đối với hắn đề nghị mảy may không làm sao có hứng nổi, lắc đầu nói: "Hứng thú của ta chỉ có một cái, đó chính là Đạo cảnh đệ cửu trùng thiên có cái gì."

Tô Vân giật mình, đây là hứng thú gì?

Cầu Thủy Kính lại hiểu: "Đây là lão tiên sinh lòng cầu đạo. Phía trước nhưng nếu không có con đường, như vậy ta không muốn biết phía trước có cái gì, nhưng phía trước còn có đường, ta liền nhất định phải đến phía trước nhìn một chút phong cảnh nơi đó."

Thượng Kim Các lộ ra vẻ vui mừng, cười nói: "Quả thực là như vậy. Ta biết Đạo cảnh có cửu trùng thiên, ta hiện tại đệ bát trùng thiên bên trên, nhưng thủy chung không thể tiến vào đệ cửu trùng thiên nhìn một chút, cái này cám dỗ, thành tâm ma của ta."

Tô Vân nghe vậy đưa hơi thở, hướng Oánh Oánh nói: “Ghi lại, nhược điểm của hắn là nhân ma. Lần sau gặp lại hắn, mời nhân ma Bồng Khao hoặc là Ngô Đồng, có thể tuỳ tiện thủ thắng.”

Oánh Oánh vội vàng ghi nhớ.

Tô Vân lại lộ ra cổ vũ tươi cười, ra hiệu Thượng Kim Các nói tiếp.

Thượng Kim Các nói: “Nếu như không thể tự mình đi nơi đó nhìn một chút, đó chính là ta đời này tiếc nuối lớn nhất. Đế Phong quả thực đề phòng ta, không cho ta đầy đủ phạm vi thế lực, để cho ta không có đủ nhiều tiên khí đột phá đến đệ cửu trùng Đạo cảnh. Nhưng mà hắn tên ngu ngốc như vậy làm sao lại biết, nếu như ta muốn kiếm đến đầy đủ tiên khí, có rất nhiều phương pháp. Ta sở dĩ chậm chạp không thể đột phá, là bởi vì trí tuệ của ta không đủ ah.”

Cầu Thủy Kính sắc mặt nghiêm nghị: “Lão tiên sinh đi con đường này, cùng Cầu mỗ đi con đường này đồng dạng, đều cần tận khả năng điều động trí tuệ, lấy trí tuệ tới đột phá cảnh giới! Bởi vậy từ Đạo cảnh đệ bát trùng thiên, đột phá đến Đạo cảnh đệ cửu trùng thiên, cần trí tuệ cao, không thể nào tưởng tượng!”

Thượng Kim Các gật đầu, thở dài nói: “Ta bị vây ở Đạo cảnh đệ bát trùng thiên, chậm chạp uy năng đột phá, cùng tận trí tuệ của mình cũng không được. Về sau ta gặp phải một người, hắn nói cho ta biết, loạn thế ra hào kiệt, thiên hạ không loạn, ta liền không gặp được cái kia có thể để cho ta đột phá hào kiệt. Sao không để thiên hạ đại loạn đâu?”

Tô Vân nụ cười trên mặt thu lại, điềm nhiên nói: “Nói cho câu nói này người kia là ai?”

Thượng Kim Các cũng không trả lời, nói: "Người kia nói cho ta biết, bảo đảm nhất một cái con đường, chính là bản thân đi bồi dưỡng ra một người như vậy, đợi đến người này trưởng thành, làm thiên hạ loạn lạc. Ngay sau đó ta động chủ ý. Khi đó chính vào Vũ tiên nhân bị ném vào Phần Tiên lô, Viên Tiên Quân vô lực trấn thủ Bắc Miện trường thành, ngay sau đó đi cầu ta. Ta liền đem ta Tiên đồ cho hắn."

Hắn lời vừa nói ra, Cầu Thủy Kính cũng ý thức được Thượng Kim Các sắp sửa nói ra một bí mật lớn, không chịu được lắng nghe.

Thượng Kim Các lộ ra tươi cười: "Đây chính là thượng thiên ban cho ta cơ hội ah. Ta mượn Tiên đồ cho hắn, dùng Tiên đồ tới tuần tra xem xét bảy mươi hai động thiên, đại thiên thế giới, tìm kiếm một cái trí tuệ cao nhất người. Chỉ tiếc, ta tìm hơn tám nghìn năm, thủy chung chưa hề tìm tới. Cho đến có một ngày, một cái linh sĩ đến đây trộm đồ."

Tô Vân điều động tu vi, quát: "Thượng Kim Các, cái kia mê hoặc ngươi người có phải hay không Đế Hốt?"

Hắn đạo âm cuồn cuộn chấn động, dẫn động trong lòng người tâm ma.

Chỉ tiếc hắn không phải nhân ma, không cách nào giống như Ngô Đồng như vậy tùy ý lẻn vào đạo tâm bên trong.

Thượng Kim Các mắt điếc tai ngơ, tiếp tục nói: "Có một ngày, một thiếu niên đi tới ta đồ phía trước, đem Tiên đồ kích phát. Nhưng này người thiếu niên, cũng không phải người ta muốn tìm. Ngay tại ta thất vọng thời điểm, lại qua chút năm, thiếu niên kia đi tới Bắc Miện trường thành, đem Tiên đồ lấy đi, giao cho một người khác."

Hắn ngẩng đầu lên, nhìn về phía Cầu Thủy Kính, nói: "Tận mắt nhìn đến ngươi về sau, ta ý thức được, người kia trong

miệng, có thể dùng trí tuệ khích lệ ta, để cho ta bắn ra tất cả tiềm năng, đột phá đến Đạo cảnh đệ cửu trùng thiên người, rốt cuộc đã đến!"

Cầu Thủy Kính nói lên từ đáy lòng: "Thượng lão tiên sinh đợi lâu. Đạo cảnh đệ cửu trùng có cái gì phong cảnh, ta cũng rất muốn biết."

Thượng Kim Các cười nói: "Sau khi ngươi chết, ta sẽ nói cho ngươi."

Cầu Thủy Kính cười nói: "Nếu có thể như thế, chết cũng không tiếc. Chẳng qua nếu như thắng người là ta đây?"

Thượng Kim Các chẳng hề để ý: "Như vậy tại sau khi ta chết, ngươi nói cho ta biết Đạo cảnh đệ cửu trùng có cái gì."

Cầu Thủy Kính trong lòng hơi trầm xuống, Thượng Kim Các tại đạo tâm tu dưỡng bên trên, vẫn là cao hơn hắn một bậc. Thượng Kim Các vì cầu đạo, đã bất chấp sinh tử. Mà hắn còn không làm được.

Thượng Kim Các xoay người, sau lưng ngàn vạn cái Thượng Kim Các theo hắn cùng một chỗ rời đi.

"Cầu Thủy Kính, chờ ngươi tu luyện tới Đạo cảnh đệ bát trùng thiên, ta sẽ tới tìm ngươi, quyết một trận tử chiến!"

Cái kia ngàn vạn gầy gò khỏe mạnh lão giả từng cái biến mất, chỉ còn lại có một thanh âm truyền vang tại Cầu Thủy Kính bên tai: "Để cho ngươi, để cho Đế đình thời gian, đã không nhiều lắm, ngươi cần quên đi tất cả nâng cao bản thân! Làm sao quên đi tất cả, ngươi cũng biết! Chỉ có không ràng buộc, mới là vô địch!"

Cầu Thủy Kính sắc mặt nghiêm nghị, đưa mắt nhìn hắn đi xa.

Sau một lúc lâu, Cầu Thủy Kính xoay người, hướng Tô Vân khom người làm lễ chào hỏi, phiêu nhiên mà đi. Hắn tuy là tâm sự nặng nề, nhưng như cũ một vẻ tiêu sái.

"Sĩ tử, có đôi khi trong thiên địa này, ngươi cũng không phải là duy nhất nhân vật chính." Oánh Oánh tại Tô Vân bên tai nói.

Tô Vân nhẹ nhàng gật đầu, cười nói: "Ta nếu là khắp nơi đệ nhất, không gì không biết, không gì không làm được, lại có cái gì hứng thú đáng nói?"

Hắn cảm khái nói: "Chính là bởi vì có chỗ không biết, không đủ sức, ta mới có leo lên hứng thú, chiến thắng khó khăn mới có thể mang đến lớn lao thỏa mãn."

Hắn phất phất tay: "Trẫm dẫn binh thân chinh, hoàn toàn thắng lợi, khải hoàn hồi triều!"

Đế đình, Cầu Thủy Kính trở lại chỗ ở, phu nhân Thiếu Anh mang theo nhi tử đi tới, nói: "Lão gia, bệ hạ vội vàng triệu ngươi đi trước, nhất định là gặp việc khó. Lão gia làm sao về tới trước?"

Cầu Thủy Kính lắc đầu, nói: "Không phải việc lớn."

Thiếu Anh liền không có hỏi nhiều, cúi đầu đi đùa nhi tử.

Cầu Thủy Kính nhìn nàng trắng như tuyết cái cổ, trong mắt nổi lên hàn quang, bên tai không tự chủ được vang lên Thượng Kim Các lời nói: "Không ràng buộc, mới là vô địch, mới là vô địch… Thê tử nhi nữ, chỉ là cầu đạo trên đường ngăn cản, chậm trễ ta tiến cảnh…"

Trong mắt của hắn hàn quang càng ngày càng dọa người.

Phu nhân Thiếu Anh giống như là không có chút nào phát hiện, cười nói: "Lão gia, ta để bảo bảo đi bên ngoài vui đùa."

Cầu Thủy Kính yên lặng gật đầu.

Thiếu Anh đem nhi tử đưa ra cửa, lại vòng trở lại, đưa lưng về phía hắn.

Cầu Thủy Kính trong mắt sát cơ lại nổi lên, lại chậm chạp không có động thủ.

"Ta để bảo bảo đi Cam Tuyền uyển, ngươi không giết được hắn."

Thiếu Anh không có nhìn hắn, cười nói: "Lão gia vẫn là giết ta một cái a, bỏ qua hài tử."

Cầu Thủy Kính trong lòng run lên, âm thanh khàn khàn nói: "Ngươi cảm thấy được ta động sát tâm?"

Thiếu Anh cúi đầu xuống, lộ ra cái cổ: "Lão gia năm đó ở Đại Tần quốc Kiếm các du học lúc, chính là kinh tài tuyệt diễm, cao cao tại thượng, không giống như là người. Cưới ta về sau, có gia đình, lão gia mới càng lúc càng giống người. Nhưng từ lúc Nguyên Sóc chi loạn sau khi kết thúc, lão gia liền say mê tu luyện, trên người nhân tính cũng càng ngày càng ít. Ngươi vừa mới trở về thời điểm, ta nhìn thấy trong mắt ngươi không có nửa điểm nhân tính, lúc trước cái kia ngươi, cũng không thấy nữa…"

Cầu Thủy Kính hờ hững, nói: "Ngươi có cơ hội chạy trốn, vì sao còn muốn trở về?"

Thiếu Anh ngẩng đầu, nhìn hắn hai mắt, trong mắt tràn đầy tình cảm.

Đột nhiên, một cỗ lớn lao tình cảm vọt tới, đem Cầu Thủy Kính lý trí đánh tan.

Hắn đem Thiếu Anh ôm vào trong ngực.

"Thua thì thua đi…" Hắn nỉ non nói.

Chương 793 : Nhân ma tế hội

Chương 792: Nhân ma tế hội

Tô Vân khải hoàn hồi triều, hoàn toàn thắng lợi, giành được rất nhiều phúc địa.

Thiên hạ phúc địa tổng sản lượng là ít ỏi, có bao nhiêu Tiên đạo, liền có bao nhiêu phúc địa, chỉ cần nắm giữ nhiều hơn nữa phúc địa, liền nắm giữ tương lai hướng đi.

Có đầy đủ phúc địa mới có thể dưỡng dục đủ nhiều tiên nhân, đây là kiến thức bình thường.

Chẳng qua lần xuất chinh này vẫn để cho Tô Vân ý thức được, nhân ngoại hữu nhân thiên ngoại hữu thiên, trong thiên hạ tài trí hơn người hạng người liên tiếp xuất hiện, khẳng định có cao thủ ẩn nấp tại ở giữa.

Lần này nhảy ra một cái thái bảo Thượng Kim Các, thế mà đem hắn cùng sáu đại Tiên thành đánh cho tơi bời hoa lá, có thể thấy được Tiên đình quái vật khổng lồ này bên trong ẩn cư lấy bao nhiêu cao thủ!

"Nhân ma đối chiến chuyện cực kỳ quan trọng."

Tô Vân gọi đến Bồng Khao, phân phó nói: "Bên trong chiến trường, không thể thiếu hụt. Lần này Tiên đình xâm lấn, sinh linh đồ thán, tạo thành rất nhiều bi kịch, có nhiều nhân ma trên thế gian đi lại. Bồng Khao, ngươi nhiều tìm mấy cái nhân ma, để nhân ma đưa vào trong quân."

Bồng Khao đồng ý, đứng dậy rời đi.

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, đối phó Thượng Kim Các loại tồn tại này, hầu như bất kỳ thần thông đạo pháp cũng vô dụng chỗ,

trừ phi có khả năng điều động Đế cấp lực lượng mới có thể gây tổn thương cho đến đây người.

Nhưng Đế đình thiếu hụt chính là Đế cấp lực lượng!

Bất quá, cho dù là Thượng Kim Các như vậy trí lực hơn người tồn tại, cũng có đạo tâm bên trên điểm yếu, như vậy đánh bại loại tồn tại này biện pháp đơn giản nhất, chính là nhân ma ra tay, trực tiếp phá hoại một con đường riêng tâm, phá hủy một con đường riêng tâm!

"Giống như vậy Thượng Kim Các cường giả, đối đạo si mê cùng khao khát, chính là hắn đạo tâm điểm yếu. Tiên đình bên trong còn có có thể so với hắn tồn tại ư?"

Tô Vân ngẩng đầu nhìn trời, trong lòng nổi lên lo lắng âm thầm: "Đế Phong tổn thương, cũng nhanh tốt đi? Hắn đã từng nói với ta, thấy được Đạo cảnh đệ thập trùng thiên, lần bế quan này dưỡng thương, không biết hắn cách đệ thập trùng thiên có còn xa lắm không?"

Hiện tại Tiên đình trước sau là trò đùa trẻ con, điều động thế lực chỉ bất quá Tứ Ngự một trong Sư Đế Quân cùng tam công tứ vệ đám người, còn có Tứ Phụ Tam Đài tứ thiên sư hai làm thịt nhóm thế lực, còn lâu mới có được chân chính điều động Tiên đình lực lượng.

Có khả năng chân chính điều động Tiên đình lực lượng người, chỉ có Đế Phong!

Bồng Khao rời đi Đế đình, cũng không lâu lắm liền tìm đến nhân ma dấu vết, ngay sau đó theo dõi một đường hướng lên Thiên tù động thiên mà đi.

Tiên đình tiên nhân giáng lâm, mang cho thứ bảy Tiên giới lớn lao tàn sát cùng đấu đá, dân chúng lầm than, bởi vậy nhiều sinh nhân ma.

Tại Đế đình bên trong không cảm giác được, nhưng mà đi tới bên ngoài, nhân ma tung tích liền từ từ nhiều hơn.

Nhân ma lại nhận ma tính cùng ma khí thu hút, chỗ đó ma tính nặng ma khí nhiều, liền sẽ tụ tập ở nơi nào.

Thiên Lao động thiên là bảy mươi hai động thiên bên trong một cái đặc biệt động thiên, có thể đem thế nhân oán niệm cùng ma tính tụ tập đến nơi đây, hình thành ma đạo phúc địa. Bởi vậy nhưng phàm là tu vi có thành tựu Ma Thần, Ma Tiên, đều sẽ tụ tập ở đây, chiếm cứ ma đạo phúc địa.

Bồng Khao theo dõi cái kia nhân ma khí tức, một đường tìm kiếm, đột nhiên chỉ cảm thấy ma khí ma tính càng ngày càng nặng, để hắn cũng hầu như ngăn không được đạo tâm bên trong hung niệm!

Bồng Khao nghi ngờ không thôi: "Tồn tại gì? Đây không phải là Thiên Lao động thiên ma tính, mà là có người tại kích động đạo tâm của ta, thậm chí ngay cả trong lòng ta ma tính đều có thể dụ dỗ đi ra!"

Hắn những năm này mặc dù không có làm qua chuyện xấu, nhưng năm đó phạm vào bản án lại là nhiều vô số kể, Phu tử tam thánh không thể không đem hắn hàng phục trấn áp. Về sau nhận được Tô Vân cùng Oánh Oánh chỉ điểm, hắn tìm hiểu Phu tử tam thánh lưu lại kinh điển, có thể thoát thân, từ đó về sau làm ác liền ít, tu dưỡng cùng đạo hạnh lại càng ngày càng cao.

Hắn bị Vũ tiên nhân bán cho Sài Sơ Hi, nhận được Sài Sơ Hi chỉ điểm, lại bởi vì Tô Kiếp nguyên nhân, tại Thế Giới thụ bên dưới chăm sóc người xứ khác cùng Đế Hỗn Độn, thu hoạch lớn, khó có thể tưởng tượng.

Đạo tâm của hắn tu dưỡng cùng đạo hạnh, cho dù đối với Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác tới nói như trước không

đáng chú ý, nhưng đối với mặt khác tiên nhân đến nói, nhân ma Bồng Khao làm người ta ngưỡng mộ núi cao.

Nhưng mà, hắn cao như vậy tâm cảnh lại còn bị gọi lên trong lòng ác niệm, không thể không để hắn cảnh giác đề phòng.

"A, ngươi cái này nhân ma có ý tứ, vậy mà có thể thoát khỏi ta ma niệm khống chế." Đột nhiên, một cái dễ nghe êm tai nữ tử âm thanh truyền đến.

Bồng Khao giật mình trong lòng, theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy Thiên Lao động thiên một mảnh phúc địa bên trong, một thân tài cao gầy nữ tử sừng sững tại phúc địa xông ra ma khí phía trên, bên người đi theo mấy cái người kỳ lạ tộc.

Mấy nhân tộc kia, mang theo ngập trời oán niệm, chính là nhân ma!

Mà cô gái áo đen kia lại là cái tràn đầy mị lực người, Bồng Khao ánh mắt rơi vào trên người nàng liền không cách nào dời đi.

Nàng là ngươi có khả năng tưởng tượng ra xinh đẹp nhất nữ nhân, làn da mượt mà, hoàn mỹ đến tìm không thấy bất kỳ lỗ chân lông, khuôn mặt thánh khiết, trong mắt lại tràn đầy ham muốn.

Cái kia ham muốn giống như là một đóa ngọn lửa nhỏ, thoáng cái nhen lửa trong lòng ngươi dục hỏa, liền nghĩ cùng nàng phát sinh chút gì đó.

Nàng ăn mặc xiêm y màu đen, cổ áo cũng rất thấp, lộ ra da thịt rất trắng, rất trắng, phí công chói mắt, để ngươi nhịn không được liền một loại tìm tòi bí mật xúc động.

Nàng đang nói chuyện thời điểm, môi đỏ giống như là bám vào bên tai của ngươi, đối ngươi xì xào bàn tán, chui vào trong đầu của ngươi nói chuyện.

Bồng Khao đọc thầm tam thánh kinh điển, đem trong lòng ma niệm đè xuống, lại để cho nữ tử kia kinh ngạc, lúc trước Bồng Khao thoát khỏi nàng ma niệm khống chế, hiện tại lại bỏ qua sự cám dỗ của nàng, đây là nàng từ lúc chào đời tới nay chưa hề gặp qua sự tình.

"Cô nương là người phương nào?" Bồng Khao làm lễ chào hỏi, dò hỏi.

"Làm càn!"

Một cái nhân ma tiến lên một bước, quát lớn: "Đây là Ma Đế bệ hạ! Còn không yết kiến?"

Bồng Khao lắc đầu nói: "Vân Thiên Đế đã cho ta tự do thân, ta không còn là bất luận người nào nô lệ. Cho dù là Vân Thiên Đế, cũng chưa từng để cho ta bái hắn."

Nữ tử áo đen phốc phốc cười nói: "Vân Thiên Đế? Hắn tính là gì Thiên Đế? Ta chính là thiên hạ ma đạo chi tổ , bất kỳ cái gì ma tộc , bất kỳ cái gì ma đạo, đều muốn phụng ta làm tổ sư, tổ tông. Ngươi còn không bái ta?"

Bồng Khao bật cười: "Ta nhân ma, chính là nhân gian chuyện bất bình chỗ tập hợp oán khí, khi còn sống oán niệm ngập trời, sau khi chết hóa thành nhân ma, không cha không mẹ, sao là tổ tông? Nhân ma thôn phệ nhân tâm ma khí ma tính, phát triển mở rộng, tu chính là đạo tâm của mình, sao là tổ sư? Nếu như có, đó cũng là Đế Hỗn Độn, không tới phiên ngươi."

Nữ tử áo đen cười nói: "Chính là ta Đế Hỗn Độn chi nữ, không làm được ngươi tổ sư?"

Bồng Khao điềm nhiên nói: "Ta là Đế Hỗn Độn thân truyền đệ tử, vì sao chưa nghe nói qua hắn có ngươi một đứa con gái như vậy?"

Nữ tử kia thấy không cách nào thuyết phục hắn, sát tâm mãnh liệt.

Bồng Khao lập tức phát hiện, cười lạnh nói: "Ma Đế, ngươi muốn thử một lần Đế Hỗn Độn tuyệt học?"

Hắn tiện tay thi triển một đạo thần thông, chính là Đế Hỗn Độn vì phá người xứ khác thần thông khai sáng ra tuyệt thế thần thông!

Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác một cái chết một cái tổn thương, hai người nằm tại Thế Giới thụ bên dưới, lại thường xuyên đấu, bởi vì không thể động đậy, ngay sau đó liền chia ra truyền thụ Bồng Khao cùng Tô Kiếp thần thông của mình, muốn bọn họ thời đại bản thân tỷ thí.

Bởi vậy Bồng Khao cùng Tô Kiếp cũng có thể nói là Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác thân truyền đệ tử!

Bồng Khao chiêu này thần thông thi triển đi ra, nữ tử áo đen sắc mặt kịch biến, không dám trêu chọc hắn, xoay người nói: "Nếu là cha ta đệ tử, như vậy liền tha cho ngươi một cái mạng!" Nói đi, mang theo mấy cái nhân ma trở về phúc địa.

Bồng Khao âm thầm lau mồ hôi lạnh, thầm nghĩ: "Nữ tử này không biết ta là ngân thương sáp cán đầu, chỉ thấy thần thông của ta tinh diệu, lại không biết tu vi của ta không cao. Nếu như là Thần Đế, liền sẽ ra tay thử một chút, tiếp đó ta liền tắt thế…"

Nếu như thật động thủ, hắn tuyệt đối không phải Ma Đế đối thủ, thậm chí ngay cả chạy trốn đi hi vọng cũng xa vời!

Bồng Khao dọa lùi Ma Đế, ngẩng đầu nhìn xa, sắc mặt nghiêm nghị: "Ma Đế được thả ra, bốn phía tìm kiếm nhân ma, hiển nhiên lại là xuất từ tiên tướng Bách Lý Độc gợi ý. Bách Lý Độc ý thức được nhân ma trên chiến trường tác dụng, bởi vậy muốn nàng bốn phía tìm kiếm nhân ma để bản thân sử

dụng. Thần Đế có việc nên làm có việc không nên làm, nhưng Ma Đế liền khó chơi.”

Trong lòng của hắn cảnh giác, tiếp tục tại thiên lao phúc địa bên trong tìm kiếm mặt khác nhân ma tung tích, nhưng luôn cảm thấy Ma Đế ẩn giấu ở chỗ tối, lặng lẽ quan sát hắn, giống như mãnh hổ quan sát con lừa.

“Nàng tại nhìn ta sẽ không biết hết biện pháp.”

Bồng Khao không biến sắc, nhưng trong lòng âm thầm kêu khổ, thầm nghĩ: “Chờ ta kỹ cùng lúc, liền sẽ tới ăn đi ta.”

Hắn tìm tòi mấy cái nhân ma, thời gian khó đảm bảo hiểu chi lấy tình, động chi lấy thiết quyền, lúc này mới đem mấy cái nhân ma thu vào bộ hạ.

Nhưng chỉ cần động thủ, bất luận hắn chiến thắng tốc độ là nhanh chóng biết bao, đều để cái kia ma đạo Nữ Đế nhìn thấy hắn chân thực tiêu chuẩn.

“Bồng Khao, ta cho là ngươi được, nguyên lai ngươi không được.”

Nữ tử áo đen quan sát một đoạn thời gian, nhìn ra Bồng Khao chân thực bản lĩnh, cười nói: “Năm đó ta tham dự giết cha, cho dù ngươi là cha ta đệ tử, cũng như cũ giết! Ta lại giả bộ hình dạng của ngươi, lẫn vào Đế đình, giết Tô Vân, bản thân tới làm hoàng đế, ngủ nữ nhân của hắn!”

Bồng Khao cũng phát giác được nguy hiểm sắp tới, vô cùng lo sợ, không còn dám tìm mặt khác nhân ma, liền ý định rời đi Thiên Lao động thiên.

Lúc này, một vệt hồng quang đập vào mí mắt của hắn.

Đó là váy đỏ lôi kéo dấu vết lưu lại.

Tiếp lấy Bồng Khao trong mắt váy đỏ càng ngày càng rộng, càng lúc càng lớn, không ngừng hướng về phía trước di

động, cuối cùng đem hắn ánh mắt che chắn.

"Ngô Đồng!"

Bồng Khao rất nhanh thoát khỏi Ngô Đồng đối với hắn ảnh hưởng, trước mắt váy đỏ tiêu tán, chỉ thấy Ngô Đồng đi tới, đi theo phía sau Hắc Long biến thành nam tử, nam tử kia đầu vai còn ngồi cái tiểu nữ hài, cũng là thanh khiết đáng yêu, chờ lấy đen láy con mắt quan sát xung quanh.

Bồng Khao hướng về phía trước làm lễ chào hỏi, nói: "Đạo hữu! Còn nhớ Hắc Thiết thành lúc, ngươi hướng ta mượn đường ư?"

"Tự nhiên nhớ tới."

Ngô Đồng đáp lễ, nói: "Đạo huynh ân đức, ta hôm nay báo đáp. Ma Đế liền tại phụ cận, chuẩn bị đánh giết ngươi, bị ta dọa đi."

Bồng Khao giật nảy cả mình, quay đầu nhìn nhìn, lại không có nhìn thấy Ma Đế tung tích.

Ngô Đồng nói: "Ta mang theo Thanh Thanh ở đây tu luyện, đã từng đụng phải nàng mấy mặt, từng có một hai lần giao chiến. Tu vi của nàng tuy là vượt qua ta, nhưng ở đạo tâm bên trên lại là ta hơn một chút."

Bồng Khao thở phào nhẹ nhõm, chính là khiếp sợ lại là khâm phục, nói: "Đạo hữu có thể cùng nàng tranh chấp?"

Ngô Đồng lắc đầu nói: "Ta tuy là thôn phệ luyện hóa Ngục Thiên Quân một nửa tu vi, nhưng tu vi còn chưa đủ cùng nàng chống lại, bởi vậy thường xuyên mang theo Thanh Thanh đi tới Thiên Phủ động thiên tu luyện. Nhân ma đặc thù, lấy thiên hạ vì động thiên phúc địa, đạo tâm còn có thể cùng nàng tranh một chuyến, nàng không đến mức khinh người quá đáng. Vừa rồi nếu là ta một mình đến đây, nàng liền sẽ được đằng chân lân đằng đầu, thế nào cũng phải cùng ta đấu cái một mất một

còn, nhưng mà bên cạnh có ngươi tại, nàng liền sẽ không quá mức phận.”

Bồng Khao cũng là một cái đại cao thủ, tuy là tại Tô Vân trong triều đình một mực lộ ra không ai biết đến, nhưng là năm đó Tô Vân rời đi Đế đình lúc, lại là ủy thác hắn cùng Lăng Cơ cùng một chỗ quản lý đệ nhất kiếm trận đồ, mà cũng không phải là bên ngoài tu vi mạnh hơn Đế tâm, Tang Thiên Quân đám người.

Bởi vì Tô Vân biết, nếu như động thủ thật, Bồng Khao thực lực tuyệt đối cao đáng sợ, Đế tâm, Tang Thiên Quân đám người chưa chắc là đối thủ của hắn!

Bồng Khao đem bản thân mục đích đến nói một phen, nói: “Bệ hạ mệnh ta tới tìm nhân ma, tương lai với tư cách chiến trường giúp đỡ.”

Ánh mắt của hắn rơi vào Tô Thanh Thanh trên người, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Hắn có thể nhìn ra được, cô gái này chỗ bất phàm, rõ ràng là nhân ma, nhưng lại không phải nhân ma!

Tô Thanh Thanh có nhân ma tất cả đặc thù, nhưng lại không có nhân ma ma tính, làm người ta tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

“Chẳng lẽ là Ngô Đồng cùng bệ hạ con gái?”

Bồng Khao trong lòng khẽ nhúc nhích: “Nói như vậy, nhân ma có thể sinh con? Chờ một chút, thân thể của chúng ta cấu tạo có chút đặc thù, thật chẳng lẽ có ta không hiểu chỗ?”

Ngô Đồng không biết hắn đang suy nghĩ gì, nói: “Ta mang theo Thanh Thanh ở đây du lịch, có thể lẫn nhau chăm sóc.”

Bồng Khao cảm ơn không hiểu, luôn miệng cảm ơn.

Đột nhiên, Ngô Đồng sau lưng nam tử áo đen kia nhìn chằm chằm Bồng Khao, mở miệng nói: “Ngươi nghĩ sai!”

Bồng Khao không khỏi kinh hãi, vội vàng hướng nam tử áo đen kia nhìn lại, nghi ngờ không thôi, hướng Ngô Đồng nói: "Hắn chẳng lẽ cũng là nhân ma, có thể nhìn ra trong lòng ta suy nghĩ?"

Ngô Đồng nói: "Hắn là Tiêu Thúc Ngạo, có cái biệt hiệu, gọi Toàn Thôn Ăn Cơm, hắc xà tu luyện thành tiên, hóa thành Hắc Long, cũng không phải là nhân ma. Tuy là lời nói ít, nhưng thường thường nói trúng tim đen, thường có khiến người kinh ngạc chi ngữ."

Bồng Khao không dám thất lễ, đối Tiêu Thúc Ngạo có chút kính trọng.

Chương 794 : Nhân ma chấp niệm

Chương 793: Nhân ma chấp niệm

Bồng Khao cùng Ngô Đồng kết bạn tìm kiếm nhân ma, mà Ngô Đồng lại là mang theo Tô Thanh Thanh lịch luyện, dạy nàng nhân ma làm sao chiến đấu, lại dạy nàng làm sao tinh thuần đạo tâm, rất là cẩn thận.

Nhân ma chỗ ẩn thân, thường thường là ma khí hội tụ chi địa, mà nơi đó thường thường là Thiên Lao động thiên phúc địa.

Thiên Lao động thiên bởi vì địa thế hiểm ác, ma khí âm u tĩnh mịch, bằng lòng giáng lâm tới đây tiên nhân lác đác không có mấy, hơn nữa đa số là tu luyện ma đạo tiên nhân.

Chẳng qua Tiên đình bên trong tu luyện ma đạo tiên nhân không nhiều, có đại thành tựu càng là chỉ có Ngục Thiên Quân một người, càng là chết tại Ngô Đồng trong tay.

Tiên giới tiên nhân, lại cùng nhân ma có huyết hải thâm cừu, bởi vậy Thiên Lao động thiên đến nay vẫn là nơi vô chủ, Ngô Đồng cùng Bồng Khao có thể tùy ý đi lại.

Bồng Khao quan sát Ngô Đồng dạy dỗ Tô Thanh Thanh, chỉ thấy nàng cẩn thận, trong lòng buồn bực, vẫn là không nhịn được nói đến nghi ngờ của mình, nói: “Ngô Đồng, ta thấy ngươi cử chỉ giống như người, lời nói giống như người, giảng dạy đồ đệ lúc, cũng giống là người. Ta từ trên người ngươi tìm không thấy nhân ma cái bóng! Chúng ta nhân ma là oán niệm

chỗ tụ, ta lại từ trên người ngươi không phát hiện được oán niệm! Ngươi đến tột cùng là người hay là ma?"

Ngô Đồng cười nói: "Đạo huynh, ai nói nhân ma là oán niệm chỗ tụ?"

Bồng Khao giật mình: "Ngươi trở thành nhân ma, không phải là vì cho tộc nhân báo thù? Ngươi giết Ngục Thiên Quân về sau, đại thù đến báo, theo lý mà nói nên liền sẽ tán đi chấp niệm, như vậy thân tử đạo tiêu, quay về thiên địa. Nhưng mà ngươi báo thù về sau, vẫn còn sống được tốt lành."

Ngô Đồng nói: "Ta sở dĩ trở thành nhân ma, là bởi vì ta đối tộc nhân không bỏ, cũng không phải là thuần túy cho tộc nhân báo thù. Ta chết đi không chỉ một lần, cũng không chỉ một lần trở thành nhân ma. Ngục Thiên Quân giết ta mấy chục lần, nhưng mỗi một lần ta đều sẽ phục sinh, đối tộc nhân không bỏ trở thành ta chấp niệm."

Bồng Khao suy tư, xoay người nhìn mình tìm đến mặt khác nhân ma.

Những này nhân ma đều là bởi vì Tiên giới giáng lâm đưa tới thảm án gây nên, trong bọn họ có người là bởi vì ngập trời nợ máu mà hóa thành nhân ma, có rất nhiều kết thân bạn không bỏ mà hóa thành nhân ma.

Nhìn tới, quả thực cũng không phải là tất cả nhân ma đều như hắn đồng dạng, là bị cừu hận chỗ chi phối.

Bồng Khao nói: "Nhưng mà Ngô Đồng, ngươi tìm đến tộc nhân về sau, cái này chấp niệm liền nên tản đi. Trong lịch sử xuất hiện nhân ma đếm không hết, vì sao không có bao nhiêu nhân ma lưu giữ lại? Ta cho rằng, bọn họ hoàn thành chấp niệm về sau, ngưng tụ nội tâm liền sẽ tán đi, triệt để hóa thành hư ảo. Ngươi hoàn thành chấp niệm, hẳn là sẽ chết đi."

Ngô Đồng suy nghĩ một chút, nói: "Đại khái đây cũng không phải là là ta toàn bộ chấp niệm nguyên nhân đi."

Bồng Khao thở dài: "Đạo tâm của ngươi tu vi đã cao như vậy sao? Ta xem không hiểu tâm cảnh của ngươi. Nói không chừng ngươi sẽ trở thành ta nhân ma nhất tộc vị thứ nhất Đại Đế."

Ngô Đồng nghe vậy, ngẩng đầu lên đến, trước mắt lại không tự chủ được hiện ra Tô Vân thân ảnh, cái kia ngay từ đầu liền cùng nàng đấu trí đấu dũng đấu đạo tâm thiếu niên, trở thành nàng tiến quân cảnh giới cao hơn tâm ma.

Chỉ có Tô Vân sa đọa, đi vào ma đạo, trở thành bạn đời của nàng, mới có thể tác thành nàng đạo tâm thiếu sót.

"Có lẽ là ta thực hiện một nửa khát vọng nguyên nhân đi."

Ngô Đồng tuy là thấy được Tô Vân thân ảnh, lại nghĩ một đằng nói một nẻo cười nói: "Ta cũng nghĩ thế bởi vì duyên cớ này, để cho ta đạo tâm tiến nhanh."

Bồng Khao ánh mắt tĩnh mịch u ám, nói: "Ta đại thù, cũng sẽ đến báo! Lần này, ta sẽ để cái kia đại cừu nhân, nợ máu trả bằng máu! Chẳng qua ta không giống ngươi, ta không có mặt khác chấp niệm, ta nghĩ ta tại báo thù về sau liền sẽ triệt để chết đi."

Tiêu Thúc Ngạo bất an nhìn hướng phương xa, thấp giọng nói: "Cô nương…"

Ngô Đồng nhìn lại, chỉ thấy bầu trời xa xăm bên trong xuất hiện một cái to lớn Tiên Lục hình vẽ, đó là quang mang động chiếu dấu vết lưu lại, hiển nhiên, có cái gì tồn tại cường đại giáng lâm mảnh này tràn đầy ma tính thổ địa.

Ngô Đồng trong lòng khẽ nhúc nhích, nói: "Tiên đình muốn đoạt được Thiên Lao động thiên, phái tới cao thủ!"

Thiên Lao động thiên là trong lòng người ma tính ma khí nơi tụ tập, dơ bẩn kinh khủng, tràn đầy tâm tình tiêu cực, ở đây tu luyện sẽ chỉ quấy nhiễu đạo tâm, bị ma tính xâm lấn, hay là Tiên đạo tu vi bị hao tổn, được không bù mất.

Nhưng nếu như là tu luyện ma đạo, như vậy Thiên Lao động thiên chính là vô thượng Thánh địa!

Ở đây tu luyện ma đạo, làm ít công to!

Bồng Khao không hiểu: "Tiên đình tu luyện cao thủ của ma đạo cũng không nhiều a? Nếu như người tới tu luyện không phải ma đạo, ở đây sẽ bị áp chế thực lực tu vi, chẳng phải là tự tìm đường chết?"

Ngô Đồng cũng có chút nghi hoặc, nói: "Chẳng lẽ Tiên đình thật có so Ngục Thiên Quân còn muốn mạnh mẽ ma đạo cao thủ? Chúng ta đi trước nhìn xem."

Bọn họ chạy tới cái kia Tiên Lục hình vẽ động chiếu chi địa, lại thấy cái kia Tiên Lục quang mang một mảnh thánh khiết, hiển nhiên không phải ma đạo cao thủ giáng lâm. Chẳng qua, giáng lâm người thực lực tu vi cực kỳ cường đại, cần Tiên Lục cũng là quy mô kinh người!

Bồng Khao ngẩng đầu quan sát, chỉ thấy kim quang từ Tiên Lục quang mang bên trong tràn ra, bốn phương tám hướng tràn ra, tựa như Phượng Hoàng lông đuôi, phủ kín không trung, chói lọi dị thường.

Tiếp đó lại từ cái kia Tiên Lục quang mang bên trong bay ra một cây Hoa Cái, một bên xoay tròn, một bên phi hành, Hoa Cái từ từ biến lớn, bao phủ không trung, hình thành tầng tầng lớp lớp bầu trời, tổng cộng có bát trùng, dùng cái này ngăn cản Thiên Lao động thiên ma tính xâm lấn!

Ngô Đồng sắc mặt biến hóa: "Cái này Hoa Cái, không phải là người nào cũng có thể vận dụng!"

Bồng Khao trong lòng nghiêm nghị, nói: "Đây là Tiên Đế gia bảo vật! Tiên Đế đi tuần, phải vận dụng cửu trùng thiên Hoa Cái, người nào có thể sử dụng bát trùng thiên Hoa Cái?"

Cái kia Hoa Cái là một kiện cực kỳ khó lường trọng bảo, Hoa Cái tế lên, diễn hóa bát trùng thiên Đạo giới, có thể nói vạn pháp bất xâm!

Không nói đến bảo vật này luyện chế là bực nào khó khăn, cho dù có thể luyện ra, cũng không có người dám dùng!

Bởi vì Hoa Cái tượng trưng cho hoàng quyền, tượng trưng cho Tiên Đế quyền vị!

Đúng lúc này, chỉ thấy hai đội Kim Ngô vệ nắm trượng từ trên trời giáng xuống, từ Tiên Lục quang mang bên trong bay ra, sừng sững tại Tiên Lục hình vẽ hai bên.

Tiếp lấy liền gặp một đầu to lớn Kim Long từ Tiên Lục hình vẽ bên trong bay ra, lắc đầu vẫy đuôi, cái kia Kim Long chính là trưởng thành Thần Long, cân khu bá đạo cực kỳ, uy vũ bất phàm.

Một tôn kim giáp tiên nhân cầm trong tay Tam Tiêm Lưỡng Nhận đao, đứng tại cái kia Kim Long đỉnh đầu, nhìn không chớp mắt, rất có uy nghiêm.

Từng tiếng trầm thấp long ngâm truyền đến, một đầu lại một đầu Kim Long từ Tiên Lục hình vẽ bên trong bay ra, lôi kéo một cỗ hoa mỹ phi phàm màu vàng bảo liễn từ Tiên Lục hình vẽ bên trong bay ra!

Lúc này, chỉ nghe Ma Đế nữ tử kia tiếng cười truyền đến: "Hóa ra là Đế Phong thái tử giáng lâm, khó trách thanh thế như vậy to lớn."

Bồng Khao nghe vậy, nhất thời nghiến răng nghiến lợi, khuôn mặt dữ tợn.

Cái kia tám Kim Long dừng bước lại, mỗi người thân thể lay động, hóa thành tám tôn kim giáp thần nhân, đầu rồng thân người, đứng lại kim liễn trái phải. Kim liễn bên trên, có hai vị tiên tử hai bên trái phải vén lên rèm châu, một vị sắc mặt có chút xanh xao thiếu niên đầu đội cánh phượng kim quan, đỉnh mũ có viên trứng gà lớn hồng châu, có chút chói mắt.

Phía sau hắn thì là nâng đủ loại bảo vật hầu gái, cũng là mỹ mạo tiên tử, dáng vẻ thướt tha, mạch lạc chứa xuân.

"Ma Đế chê cười."

Thiếu niên kia chính là Đế Phong thái tử, tên là Bộ Vong Cơ, người xưng quên máy thái tử, ánh mắt không chút kiêng kỵ tại Ma Đế khuôn mặt đẹp đẽ cùng trên thân chạy, cười nói: "Thiên Lao động thiên rất quan trọng, không thể sai sót, bởi vậy ta phụng cha lệnh đến đây, nhìn xem Ma Đế có hay không gặp khó khăn gì. Như vậy, Ma Đế có hay không gặp phải khó khăn?"

Ma Đế tròng mắt chuyển động, cười duyên nói: "Ngược lại là gặp một cái khó khăn. Nơi này có hai cái mạnh mẽ nhân ma, không thể vì ta chỗ hàng phục, vậy mà cùng ta tranh đoạt thiên lao. Mời điện hạ vì ta trừ chi."

Bộ Phong thái tử Bộ Vong Cơ kinh ngạc nói: "Lại có nhân ma để Ma Đế cũng cảm giác khó giải quyết?"

Ma Đế nói: "Hai người này, một cái tên là Ngô Đồng, là Quảng Hàn động thiên chúa tể, nhân ma thành tiên, tu vi cực cao, có thể nói là trừ ta ra ma đạo đệ nhất nhân. Nàng một mực tại nơi đây hoạt động, ngăn cản ta nhất thống Thiên Lao động thiên, khống chế thiên hạ Ma Thần cùng ma đạo!"

Bộ Phong thái tử Bộ Vong Cơ cười nói: "Quảng Hàn động thiên chúa tể? Nếu biết lai lịch, như vậy đối phó nàng liền đơn giản. Ta lập tức lấy người đi trước tiến đánh Quảng Hàn, di

nàng cửu tộc, nhìn nàng một cái phải chăng còn dám lưu tại Thiên Lao động thiên?"

Ngô Đồng sắc mặt kịch biến, lập tức thôi thúc thần thông, nhưng gặp một cái cành cây quế đầu xuất hiện. Tiêu Thúc Ngạo lúc này cõng lên Tô Thanh Thanh nhảy lên đầu cành, Ngô Đồng cũng leo lên cành quế, hướng Bồng Khao nói: "Đạo huynh, vị này Bộ Phong thái tử thủ đoạn âm trầm, bộ hạ cường giả rất nhiều, không thích hợp ở lâu! Ta đưa ngươi đi tới Đế đình!"

Nàng nhẹ nhàng phất tay, một cái cành cây quế đầu xuất hiện tại Bồng Khao sau lưng, một chỗ khác kết nối lấy Đế đình.

Bồng Khao chần chừ một chút, để bộ hạ chín cái nhân ma trước đạp lên đầu cành, bản thân cũng đi theo đến cành quế bên trên.

Chỉ nghe Ma Đế âm thanh truyền đến: "Một người khác tên là Bồng Khao, cũng là một cái nhân ma, thực lực cường đại, thủ đoạn rất nhiều."

"Bồng Khao?"

Bộ Phong thái tử Bộ Vong Cơ lộ ra mê hoặc chi sắc, nói: "Cái tên này, tựa hồ tại chỗ đó nghe qua…"

Hắn nghiêng đầu suy nghĩ một chút, lắc đầu nói: "Không nhớ gì cả."

Cành quế bên trên, Bồng Khao tung người nhảy xuống, hướng bộ hạ chín cái nhân ma nói: "Các ngươi đi Đế đình gặp bệ hạ, liền nói là ta Bồng Khao các ngươi phải tới. Các ngươi nói cho bệ hạ, ta có thể sẽ hoàn thành ta chấp niệm, không trở về."

Thanh âm của hắn đột nhiên trở nên vang dội: "Bộ Vong Cơ, ta tới giúp ngươi nhớ ra!"

Hắn sải bước hướng Đế Phong thái tử Bộ Vong Cơ đi tới.

Đế đình.

Tô Vân những ngày này đem Đổng Phụng Đổng Thần Vương mời đi, vì Động Đình, Bành Lãi mấy người cựu thần trị liệu thương thế, bản thân ở một bên giúp một tay giúp đỡ, lại cùng những này cựu thần trao đổi cựu thần phương pháp tu luyện, mấy tôn cựu thần đều có đại thu hoạch.

Tô Vân cựu thần phương pháp tu luyện là từ Đế Thúc lưu tại kim quan bên trong pháp môn bên trong tìm hiểu ra tới, Thông Thiên các lại giải mã cựu thần phù văn, bởi vậy để cái này cựu thần có thể tu luyện, liền trở thành khả năng.

Lăng Cơ, Động Đình mấy người cựu thần bởi vì không thể tu luyện nguyên nhân, dẫn đến pháp bảo so với bọn hắn còn muốn mạnh mẽ, trong chiến đấu nhiều lần thua thiệt, bị thương còn khó có thể chữa trị, cho nên Tô Vân không thể không điều động bản thân tất cả trí tuệ, trợ giúp những này to con khai sáng tu luyện công pháp.

Chờ đến hắn đem những công pháp này khai sáng ra đến, lại qua hơn mấy tháng.

Hôm nay, Thiên Hậu nương nương đến đây tìm nhi tử, đem Đổng Phụng Thần Vương xin trở lại, đau lòng nói: "Nhà các ngươi hoàng đế đem người không làm người, xem như gia súc sai bảo, trị liệu những cái kia ngu xuẩn to con, nhìn đem ta Phụng nhi mệt đến gầy!"

Tô Vân cười nói: "Nương nương, những ngày này Thần Vương ăn ngon uống ngon, không những không ốm, còn mập một chút."

Thiên Hậu nương nương hung dữ lườm hắn một cái, cười lạnh nói: "Chúng ta cô nhi quả mẫu sống nhờ tại Đế đình, dưới tay không có cái gì binh lực, chỉ có Tiêu Trường Sinh một cái

có thể ra sức, nhưng mà lại cô huyền tại Nam Cực thiên. Bản cung thật vất vả thuyết phục hắn cùng bệ hạ liên quân, tiến đánh Hậu Thổ động thiên, giảm bớt bệ hạ khẩn cấp. Hiện nay bệ hạ xuất binh ở đâu? Chỉ hận Tiêu Trường Sinh là cái thành thật người, chính ở chỗ này cùng họ Sư tiểu lẳng lơ liều mạng đây, chẳng biết lúc nào liền sẽ bị đánh chết!"

Nàng có chút bi phẫn: "Bệ hạ sai bảo ta Phụng nhi, cũng là như thế! Bản cung chỉ như vậy một cái hài nhi, ngươi một sai bảo chính là mấy tháng, liền nhà đều không cho về! Bệ hạ, khi nào phái binh xuất chinh Hậu Thổ động thiên, trợ giúp Tiêu Trường Sinh?"

Tô Vân thử dò xét nói: "Nương nương nếu là có thể tự thân xuất chinh, nhất định kỳ khai đắc thắng."

Đổng Phụng nói nhỏ: "Bệ hạ, nói như ngươi vậy, sẽ bị mẹ ta đánh chết tươi…"

Thiên Hậu nương nương tức giận vô cùng mà cười, quát: "Họ Tô, nếu không phải bản cung tọa trấn Đế đình, ngày thứ hai Đế Phong hoặc là Tà Đế liền tới trộm nơi ở của ngươi, cướp đi cơ nghiệp của ngươi!"

Tô Vân dò xét nói: "Nương nương không xuất chinh, như vậy nương nương Vu Tiên bảo thụ phải chăng có thể xuất chinh?"

Thiên Hậu nương nương tức giận nói: "Ngươi lại muốn đánh bản cung Vu Tiên bảo thụ chủ ý? Ngươi muốn đem bản cung bảo thụ xem như gia súc sai bảo? Bệ hạ đừng nhìn trái phải mà nói hắn, khi nào xuất binh cứu Tiêu Trường Sinh?"

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, muốn đợi đến Trường Sinh Đế Quân cùng Sư Đế Quân đánh cho lưỡng bại câu thương cá chết lưới rách thời điểm, lại xuất binh kiếm tiện nghi, cười nói:

“Lăng Cơ mấy người cựu thần thương thế chưa lành, đợi đến bọn họ thương thế khỏi hẳn, trẫm liền ngự giá thân chinh!”

Thiên Hậu nương nương lúc này mới yên tâm, nói: “Quân vô hí ngôn!”

Tô Vân nghiêm nghị nói: “Quân vô hí ngôn!”

Thiên Hậu nương nương rời đi, Tô Vân đưa tiễn, đang muốn trở về Cam Tuyền uyển, lúc này Ngọc thái tử dẫn đầu chín cái nhân ma chạy đến, nói: “Chúa công, mấy cái này nhân ma tự xưng là Bồng Khao đệ tử, đến đây trợ bệ hạ xuất chinh.”

Tô Vân vui vẻ nói: “Bồng Khao quả nhiên lanh lẹ. Hắn ở đâu?”

Mấy cái kia nhân ma đem Bồng Khao lời nói thuật lại một lần, Tô Vân vẻ mặt đột biến, nói: “Ngọc thái tử, ngươi lưu lại an bài bọn họ vào quân, ta đi một chuyến Thiên Lao động thiên.”

Chương 795 : Nhân ma cùng thái tử

Chương 794: Nhân ma cùng thái tử

Thiên Lao động thiên, Ma Tâm phúc địa.

Bát trùng Hoa Cái tỏa ra lộng lẫy tiên quang càn quét bốn phía ma khí, cho dù liền Ma Tâm phúc địa nơi này ma đạo cũng bị áp chế đến không cách nào tỏa ra ma đạo uy năng.

Bộ Vong Cơ đứng lại Hoa Cái bên dưới, nhìn về phía đi tới Bồng Khao, lộ ra vẻ nghi hoặc. Hắn cũng không nhận ra người này.

Ma Đế thì là ánh mắt lấp lóe, cười tủm tỉm, nhìn Bộ Vong Cơ ứng đối ra sao.

"Hoàng thất con cháu, rất ưa thích đi săn đúng hay không? Năm ngàn năm trước, thái tử đã từng đi săn qua." Bồng Khao đi tới, "Không biết điện hạ phải chăng còn nhớ tới việc này?"

Đế Phong thái tử Bộ Vong Cơ bốn phía, từng tôn kim giáp thần nhân đồng thời hoành thân, mỗi người thôi thúc tiên binh, thủ hộ tại Bộ Vong Cơ trái phải. Bộ Vong Cơ không để ý lắm, nghi ngờ nói: "Hoàng thất con cháu đi săn là chuyện thường xảy ra, đây là phụ hoàng lưu lại quy củ. Năm ngàn năm trước cô vương hẳn là đi săn qua, nhưng mà ngươi nói cụ thể là lần nào đi săn, ta liền không nhớ rõ."

Bồng Khao có chút thất vọng: "Ngươi không nhớ rõ?"

Bộ Vong Cơ lắc đầu, cười nói: "Không nhớ rõ. Ta cách mỗi mấy năm, đều muốn đi ra đi săn, năm ngàn năm trước chính là

ta trẻ tuổi nóng tính thời điểm, đi săn số lần cũng so lúc trước cùng hiện tại nhiều."

Bồng Khao nói: "Như vậy đi săn quy củ, điện hạ còn nhớ ư?"

Bộ Vong Cơ cười nói: "Đương nhiên nhớ tới. Từ thiên lao bên trong nâng mấy cái phạm tội Thần Ma hoặc là tiên nhân đi ra, tại bọn họ nội tâm bên trong đánh tới ký hiệu, thả bọn họ đi. Chờ bọn hắn chạy trốn tới hạ giới, trốn tốt, liền mở rộng đuổi bắt đi săn. Phụ hoàng ta ưa thích chơi loại trò chơi này, ta nguyên bản khinh thường, nhưng chơi mấy lần liền nghiện."

Hắn cười lắc đầu: "Vậy đại khái chính là mê muội mất cả ý chí đi."

Bồng Khao điềm nhiên nói: "Ngươi không nhớ, ngươi thả ra một tù nhân chạy trốn tới Tây Tiều thế giới tình hình?"

Bộ Vong Cơ lộ ra vẻ nghi hoặc, hỏi bên người kim giáp tiên nhân, nói: "Hàn Kim Ô, cô có thể từng đi qua Tây Tiều thế giới?"

Cái kia kim giáp tiên nhân vội vàng nói: "Điện hạ, đi qua. Năm đó đi săn, thả ra ác tiên Thẩm Mộng Nhất, người này giảo hoạt khó lường, chạy trốn tới hạ giới Tây Tiều thế giới. Điện hạ lúc ấy dẫn đầu chó ngựa vây quét, Thẩm Mộng Nhất chạy trốn tứ phía, phí hết một phen công phu, lúc này mới đem hắn bắt, giải quyết tại chỗ. Vẫn là điện hạ đem hắn chém đầu."

Bộ Vong Cơ giật mình, nhất thời nhớ ra đi săn Thẩm Mộng Nhất sự tình, nhìn về phía Bồng Khao, tràn đầy phấn khởi nói: "Ngươi chính là ác tiên Thẩm Mộng Nhất? Ngươi chết tại cô vương dưới tay, lại biến thành nhân ma, hướng cô vương báo thù?"

Bồng Khao lộ ra vẻ thất vọng, lắc đầu nói: "Nhìn tới ngươi thật sự không nhớ rõ. Năm đó ngươi vì tìm ra Thẩm Mộng

Nhất, đồ sát Tây Tiều thế giới một cái thành thị, cũng không có thể tìm tới hắn. Điện hạ ở ngoài thành tìm đến mấy cái người sống sót, ý định nhổ cỏ tận gốc lúc, nhưng mà có một cái linh sĩ lại ngăn cản tại trước mặt ngươi, nói với ngươi hắn sẽ vì người nơi này báo thù, ngươi còn nhớ ư?"

Bộ Vong Cơ cười ha ha phát ra tới: "Còn có người ngu xuẩn như vậy? Như vậy cô vương vì sao không lập tức xử lý hắn?"

Chung quanh hắn những cái kia kim giáp các tiên nhân nhao nhao cười ra tiếng, Bộ Phong thái tử có chỗ tốt, đối mặt dạng này uy hiếp, căn bản sẽ không lưu lại tai hoạ về sau, trực tiếp xử lý xong việc.

Bồng Khao nói: "Ngươi thật sự giết hắn."

Bộ Vong Cơ tiếng cười từ từ ngừng lại, có nhiều hứng thú nhìn Bồng Khao, nói: "Nói như vậy, ngươi chính là bị ta giết chết cái kia linh sĩ?"

Bồng Khao lắc đầu: "Ta cùng mấy đứa bé trốn ở ngoài thành Bồng Khao bụi bên trong, cái kia linh sĩ bảo vệ chính là chúng ta. Ta nhìn hắn ngã ở điện hạ dưới kiếm, điện hạ kiếm cắt xuống hắn đầu, đem hắn nội tâm đóng đinh trên mặt đất."

Bộ Vong Cơ quả thực quên mất cái này nho nhỏ nhạc đệm, dò hỏi: "Sau đó thì sao?"

Bồng Khao hờ hững nói: "Tiếp đó ngươi giết chúng ta."

Bộ Vong Cơ tràn đầy phấn khởi nói: "Ngay sau đó ngươi liền biến thành nhân ma? Không nghĩ tới trở thành nhân ma đơn giản như vậy. Ma Đế, chúng ta có hay không có thể đại quy mô sản xuất nhân ma?"

Hắn nhìn về phía Ma Đế, vỗ tay cười nói: "Ma Đế bệ hạ không phải thiếu hụt có thể sử dụng người sao? Không phải oán trách Ma Tiên quá ít ư? Hiện tại liền có đại quy mô sản

xuất Ma Tiên phương pháp! Chỉ cần nhiều sản xuất một chút tai nạn, liền có liên tục không ngừng Ma Tiên!"

Ma Đế cười hì hì nói: "Điện hạ vì sao tu luyện Tiên đạo mà không tu luyện ta ma đạo đâu? Ngươi nếu là xoay tìm đến ma đạo, thành tựu của ngươi không thể đo lường, nói không chừng ngay cả ta đều muốn e ngại điện hạ ba phần đây!"

Bộ Vong Cơ cười ha ha, không khỏi đắc ý.

Bồng Khao cất bước hướng hắn đi tới, tầng tầng ma đạo Đạo cảnh nở rộ ra, tập kích Hoa Cái!

Cái kia Hoa Cái chính là Tiên đình cực kỳ bất phàm dị bảo, phía trong giấu bát trùng thiên Đạo cảnh, vạn pháp bất xâm, nhưng bị Bồng Khao cái kia long trời lở đất ma khí ma tính tập kích, Hoa Cái từng tầng từng tầng Đạo cảnh nhất thời khô héo!

Nhân ma vốn là chính là bất diệt chấp niệm hình thành sinh vật cường đại, loại sinh vật này không chỉ có tà ác, tại đối mặt bọn họ chấp niệm lúc càng khủng bố hơn!

Bồng Khao chính là đời này chấp niệm là cường liệt nhất thời điểm!

Hắn vô số ngày đêm mơ ước chính là hôm nay!

Bộ Vong Cơ đưa tay, ngừng lại bên người ý định lao ra Kim Ngô vệ, cười tủm tỉm nhìn đi tới Bồng Khao, nói: "Cô vương muốn nhìn một chút, hắn có thể hay không đi tới trước mặt của ta."

Bồng Khao bước vào Hoa Cái tầng thứ tư Đạo cảnh lúc, liền cảm nhận được cực lớn lực cản.

Cái này Hoa Cái tượng trưng cho Tiên Đế số mệnh, chính là Đế Phong sử dụng chi vật, ban cho Bộ Vong Cơ hộ thân. Bồng Khao tuy có thể ô nhiễm Hoa Cái, ăn mòn Hoa Cái Đạo

cảnh, nhưng Hoa Cái cũng đồng dạng có thể ô nhiễm hắn, ăn mòn hắn Đạo cảnh!

Bồng Khao tiếp tục tiến lên, đi vào Hoa Cái tầng thứ năm Đạo cảnh, tầng thứ sáu Đạo cảnh, bước đi càng ngày càng chậm.

Tầng thứ sáu Đạo cảnh, gần như là cực hạn của hắn!

Hoa Cái cái kia khủng bố cực kỳ áp lực toàn bộ đè ở trên người hắn, để hắn thân thể không ngừng bị xé nứt, toàn thân máu me đầm đìa!

Bồng Khao đột nhiên hét lớn một tiếng, xé rách huyết nhục hóa thành từng kiện từng kiện vũ khí sắc bén, bốn phương tám hướng chặt chém, đem Hoa Cái tầng thứ sáu Đạo cảnh bổ ra!

Hắn máu me khắp người, kéo lấy bước chân nặng nề tiến lên, cuối cùng đi tới Hoa Cái đệ thất trùng Đạo cảnh!

Bộ Vong Cơ sắc mặt biến hóa.

Bồng Khao lấy máu thịt biến thành vũ khí, thi triển ra đạo pháp thần thông, cao siêu cực kỳ, thậm chí liền đế kiếm kiếm đạo cũng kém xa hắn thi triển thần thông!

Bồng Khao dùng cái này dũng lực, vậy mà lần nữa tiến lên gần một trăm bước, sắp đi vào Hoa Cái tầng thứ tám Đạo cảnh!

Ma Đế nhướng nhướng mày, thầm nghĩ: "Hắn quả nhiên là phụ thần thân truyền đệ tử, bậc này đạo pháp thần thông, tinh diệu vô song. Tu vi của hắn không đủ, nhưng dựa vào thần thông bổ sung tu vi! Chỉ tiếc…"

Bồng Khao đi tới tầng thứ tám Đạo cảnh, vừa mới bước vào bước đầu tiên, đột nhiên chỉ nghe một tiếng ầm vang tiếng vang, Hoa Cái áp lực kinh khủng đem hắn ép tới quỳ trên mặt đất.

Bồng Khao hai tay chống địa phương, thân thể tại áp lực dưới bóp méo biến hình.

Đột nhiên, hắn gào thét một tiếng, ráng chống đỡ lấy đứng dậy.

Bộ Vong Cơ chép miệng, bên người cái kia cầm trong tay Tam Tiêm Lưỡng Nhận đao kim giáp tiên nhân đi ra, Bộ Vong Cơ lắc đầu, kim giáp tiên nhân đem Tam Tiêm Lưỡng Nhận đao cắm trên mặt đất, lấy ra một cây búa lớn.

Bộ Vong Cơ lộ ra tươi cười, nhẹ nhàng gật đầu.

Cái kia kim giáp tiên nhân đi ra phía trước, đi tới Bồng Khao phía trước, Bồng Khao hai mắt trừng trừng nhìn chằm chằm Bộ Vong Cơ, đã bị Hoa Cái tầng thứ tám Đạo cảnh ép tới mất đi thần trí.

"Ngươi muốn giết thái tử?" Cái kia kim giáp tiên nhân cười hỏi.

Bồng Khao ngơ ngơ ngác ngác, gật gật đầu.

"Bành!"

Cái kia kim giáp tiên nhân một cái búa đập vào trên đầu của hắn, đem hắn đập đến quỳ trên mặt đất, cười nói: "Thái tử là ở chỗ đó, ngươi đi giết."

Bồng Khao quỳ trên mặt đất, vô cùng gian nan hướng Bộ Vong Cơ bò đi.

Cái kia kim giáp tiên nhân một chùy lại một chùy hạ xuống, đập ở trên gáy của hắn, đem hắn đầu đập đến biến hình, đập đến máu thịt be bét, lại thấy đoàn kia máu thịt còn tại hướng phía trước bò đi.

"Thật là một cái ngoan cố gia hỏa!" Cái kia kim giáp tiên nhân cười nói.

Bộ Vong Cơ cũng không nhịn được bật cười, hướng Ma Đế nói: "Luôn có người hiểu lầm cường quyền, luôn cho là bị cường quyền ức hiếp, làm bẩn, sát hại, chỉ cần dựa vào một bầu nhiệt huyết liền có thể báo thù. Nằm mơ đâu?"

Hắn dở khóc dở cười, lắc đầu nói: "Những này cỏ rác, liền báo thù bản lĩnh đều không có! Sau khi chết hóa thành nhân ma báo thù, cũng chỉ là hy vọng hão huyền! Cô vương liền đứng ở chỗ này bất động, cho hắn giết, hắn thậm chí liền đi tới cô vương trước mặt bản lĩnh đều không có!"

Ma Đế cười nói: "Điện hạ, ta ma đạo sở dĩ vì ma đạo, chính là không nhận thế tục lễ pháp chi bó, không nhận thiên địa đại đạo ước hẹn, tùy ý làm bậy, bởi vậy gọi ma. Điện hạ cần phải đến cho chúng ta những này khổ cáp cáp một chút báo thù hi vọng đây!"

Bộ Vong Cơ buồn cười, vẫy vẫy tay, kim giáp tiên nhân đi tới.

Bộ Vong Cơ từ trong tay hắn nhận lấy chiếc kia đại tiên đập, đi ra phía trước, cười nói: "Cũng liền như Ma Đế bệ hạ lời nói, cô vương cho hắn cái này báo thù hi vọng!"

Hắn đi tới bị đập thành một bãi bùn nhão Bồng Khao phía trước, một chùy lại một chùy đập xuống, cười nói: "Cô đến rồi! Tới giết ta ah! Đến báo thù ah!"

"Bành!" "Bành!" "Bành!"

Một tiếng lại một tiếng trầm muộn tiếng gõ truyền đến, Ma Đế cau mày, lại không đến xem.

Bộ Vong Cơ thẳng người lên, vứt bỏ cây búa, mấy cái tiên tử nâng lụa mỏng tiến lên, vì hắn lau mồ hôi.

Bộ Vong Cơ thở dốc một hơi, đợi hầu gái lau khô mồ hôi, lúc này mới đứng dậy hướng Ma Đế đi tới, cười nói: "Ma Đế

bệ hạ, ngươi hai cái nan đề đều đã bị ta giải quyết, nhất thống Thiên Lao động thiên, dường như chẳng phải khó a?"

Hắn nhẹ nhàng cau mày, cúi đầu hướng về phía sau nhìn lại, chỉ thấy đã máu thịt be bét bùn nhão bên trong, một cái móng vuốt sắc bén duỗi ra, bắt hắn lại mắt cá chân.

"Như vậy còn chưa có chết?" Bộ Vong Cơ kinh ngạc.

Ma Đế cười khanh khách nói: "Điện hạ, nhân ma rất khó bị giết chết. Điện hạ lúc trước hẳn không có gặp được loại sinh vật này a? Nhân ma chỉ cần chấp niệm bất diệt, liền sẽ không ngừng phục sinh!"

"Thì ra là thế."

Bộ Vong Cơ giật mình, cười nói: "Diệt đi hắn chấp niệm, chẳng phải có thể? Lấy phụ hoàng cho ta kiếm tới."

Hắn vẫy vẫy tay, có tiên tử vội vàng trở về kim liễn, đi lấy tiên kiếm.

Cái kia tiên kiếm vốn là Đế Phong trảm yêu trừ ma đế kiếm, về sau luyện thành kiếm hoàn, liền bỏ đi không cần, ban cho Bộ Vong Cơ. Kiếm này năm đó bị dùng để kiếm đâm Đế Tuyệt, đào xuống Đế Tuyệt trái tim, thấm vào Đế Tuyệt máu, đừng nói trảm thần tru ma, ngay cả kiếm chém bát trùng thiên cường giả cũng không thành vấn đề!

Bộ Vong Cơ chép kiếm nơi tay, kiếm quang lấp lóe, hắn một kiếm này đi xuống, liền có thể chặt đứt Bồng Khao tất cả chấp niệm!

Đúng lúc này, Ma Đế sắc mặt biến hóa, vội vàng hướng Hoa Cái nhìn lại, chỉ thấy thật cao huyền phù ở trên bầu trời Hoa Cái chỗ, một chiếc ngũ sắc thuyền lái tới, đi tới Hoa Cái bên dưới.

Cái kia chiếc ngũ sắc trên thuyền, một thiếu niên chính một mặt tò mò quan sát Hoa Cái.

Ma Đế trong lòng giật mình: "Thiếu niên kia là thế nào đi vào Hoa Cái Đạo cảnh bát trùng thiên? Hắn vì sao không có kích thích Hoa Cái uy năng… Chờ một chút, hắn muốn làm gì?"

Nàng trợn tròn tròng mắt, chỉ thấy thiếu niên kia vậy mà đem Hoa Cái rút lên, cuốn một chút, nhét vào trong khoang thuyền!

Hoa Cái bị rút lên trong nháy mắt, bát trùng Đạo cảnh, đột nhiên biến mất!

Cùng lúc đó, Bộ Vong Cơ chém xuống một kiếm, chém vào Bồng Khao huyết nhục bên trong. Lúc này, cuồn cuộn ma khí cuồn cuộn mà đến, tập kích Hoa Cái bao phủ thiên địa!

Bộ Vong Cơ bên người, vừa rồi vì hắn lau mồ hôi tiên tử đột nhiên sắc mặt đại biến, hóa thành Bồng Khao bộ dáng, đưa tay, tay hóa lợi trảo, đâm vào Bộ Vong Cơ giữa lưng!

Bộ Vong Cơ bị đau, xoay tay lại một kiếm chém tới, tiên tử kia đầu lâu rơi xuống đất, ngay sau đó một cái khác tiên nữ hình dáng đại biến, hóa thành Bồng Khao, vẻ mặt hờ hững nói: "Ngươi nhất định phải chết."

Bộ Vong Cơ thét dài, tế kiếm, nữ tử kia đầu người rơi xuống đất!

Sau một khắc, một cái kim giáp tiên nhân sắc mặt đại biến, mặt mày méo mó, dường như có người ở trong cơ thể hắn cùng hắn tranh đoạt thân thể.

Bộ Vong Cơ không nói lời gì liền hướng về phía trước đánh tới, cao giọng nói: "Ma Đế! Đối phó ma đạo, ngươi sở trường nhất, mau tới trợ cô vương một chút sức lực! Ma Đế?"

Hắn vội vàng nhìn lại, lại thấy Ma Đế không thấy tăm hơi, vội vàng ngẩng đầu, chỉ thấy trên bầu trời chẳng biết lúc nào nhiều hơn một chiếc ngũ sắc thuyền, Ma Đế lúc này đang tại đầu thuyền, cùng một cái tuấn tú thiếu niên cười cười nói nói.

Bộ Vong Cơ đại hận, kiếm quang chém về phía cái kia kim giáp tiên nhân, kim giáp tiên nhân vẻ mặt đột biến, quơ lấy Tam Tiêm Lưỡng Nhận đao ngăn cản, la lên: "Điện hạ, ta không có bị hắn giành lấy thân thể!"

Tam Tiêm Lưỡng Nhận đao tan vỡ, Bộ Vong Cơ đang muốn thu kiếm, cái kia kim giáp tiên nhân biến thành Bồng Khao khuôn mặt, cầm trong tay gãy cán, thần thông bộc phát, Bộ Vong Cơ vội vàng ngăn cản, nhưng đế kiếm kiếm đạo cũng không cách nào chặn lại Đế Hỗn Độn truyền lại thần thông!

Bộ Vong Cơ hộc máu, bị đánh ra mấy chục dặm!

Hắn vội vàng đứng dậy, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy bản thân bộ hạ thần nhân, từng cái biến thành Bồng Khao bộ dáng, rơi xuống từ trên không, giáng lâm bản thân bốn phía.

Ngũ sắc đầu thuyền, Tô Vân cười tủm tỉm nhìn bên cạnh giai nhân, hướng Oánh Oánh nói: "Ngươi cảm thấy, trẫm tái giá một phòng, Đế Hậu nàng có tức giận không?"

Oánh Oánh nói: "Làm sao lại tức giận đâu? Nương nương nhiều nhất sẽ để cho bệ hạ tại chỗ qua đời mà thôi."

Phía dưới, mấy chục Bồng Khao vây công Bộ Vong Cơ, đem Bộ Vong Cơ bao phủ!

Tô Vân lập tức chuyển đổi chủ đề, cười nói: "Cửu Huyền Bất Diệt rất không yếu đây, không biết Bồng Khao như thế nào mới có thể giết chết hắn? A, đúng chết rồi, hình như Cửu Huyền Bất Diệt, sớm đã bị ta phá đi. Ha ha, ta làm sao lại quên chuyện này đâu?"

Chương 796 : Chấp niệm không đi, nhân ma không chết

Chương 795: Chấp niệm không đi, nhân ma không chết

Ma Đế phong thái xinh đẹp, quyến rũ động lòng người, nhất cử nhất động một cái nhăn mày một nụ cười, đều nói không ra câu người, buồn bã nói: "Đế Phong thái tử tu luyện Cửu Huyền Bất Diệt, chẳng phải là khiến Bồng Khao rất hài lòng? Hắn có thể tùy ý phát tiết lửa giận của mình, để cho mình chấp niệm thiêu đốt đến càng thêm oanh liệt một chút."

Tô Vân ánh mắt tán thưởng từ nữ tử này trước ngực dời đi, cười nói: "Bạch huynh… Đạo huynh nói rất đúng. Ma Đế nếu là Đế Phong người, không thay Đế Phong cứu con của hắn ư?"

Ma Đế ưỡn ngực, phốc phốc cười nói: "Ta cũng không phải Bộ Vong Cơ mẹ, làm gì cứu hắn? Ta cùng Đế Phong sinh một đứa con trai, lập hắn làm thái tử, chẳng phải là tốt hơn?"

Oánh Oánh cảnh giác lên: "Sĩ tử lúc trước chưa bao giờ gặp loại này lẳng lơ quyến rũ tận xương nữ tử, chỉ sợ rất khó tiếp nhận loại này cám dỗ! Có chút nguy hiểm!"

Tô Vân cười ha ha, nói: "Cùng Đế Phong sinh một đứa con trai, liền nhất định là thái tử? Đạo huynh, ngươi sao không cùng ta sinh một cái thái tử?"

Oánh Oánh trùng trùng điệp điệp ho khan một tiếng, lấy đó nhắc nhở, thầm nghĩ: "Nữ tử này là Ma Thần Đại Đế, giỏi về

mê hoặc nhân tâm, sĩ tử ah sĩ tử, ngươi tuổi dậy thì cũng nên kết thúc, không thể sắc dục huân tâm!"

Ma Đế cười tủm tỉm nói: "Cũng tốt ah. Bởi như vậy, ta liền có thể trái phải đặt cược, bất luận hai người các ngươi bên cạnh người nào thắng, con của ta đều là thái tử. Sau đó lại giết chết các ngươi, con của ta liền có thể thuận lợi đăng cơ, sau đó lại giết chết nhi tử, chính là ta Ma Tiên Đế!"

Tô Vân cười ha ha: "Ái phi, trẫm càng ngày càng thích ngươi!"

Oánh Oánh nghe vậy thở phào nhẹ nhõm, thầm nghĩ: "Ma Đế quá biến thái, sĩ tử câu nói này nói ra khỏi miệng, đã nói sẽ không thích nàng."

Phía dưới, Đế Phong thái tử Bộ Vong Cơ giết ra khỏi trùng vây, đã là máu thịt be bét, không thành hình người.

Hắn thân là thái tử, đương nhiên nhận được Đế Phong truyền thụ.

Đế Phong chưa từng đem nguyên vẹn Cửu Huyền Bất Diệt truyền thụ cho đệ tử của mình, cho dù là Thủy Oanh Hồi dạng này môn sinh, cũng chỉ là truyền thụ Bất Diệt huyền công. Bất Diệt huyền công chỉ là Cửu Huyền Bất Diệt đệ nhất huyền nhi đã.

Hắn e sợ cho có người học được Cửu Huyền Bất Diệt, thay thế hắn vị trí, chỉ là hắn là Cửu Huyền Bất Diệt người khai sáng, có cao thâm khó dò lĩnh ngộ, những người khác cho dù học được hắn hoàn chỉnh Cửu Huyền Bất Diệt, cũng rất khó lĩnh ngộ ra thứ chín huyền.

Đế Phong biết rõ điểm này cũng không truyền, chỉ là chú ý cẩn thận gây ra.

Nhưng Bộ Vong Cơ là con của hắn, rất được hắn sủng ái, bởi vậy hắn truyền thụ cho cũng là hoàn chỉnh Cửu Huyền Bất

Diệt.

Tiếc rằng Bộ Vong Cơ cứ việc nhận được chân truyền, nhưng cũng di truyền cùng hắn đồng dạng điểm yếu, đó chính là cùng một vị trí bị thương số lần nhiều lắm, liền sẽ dẫn đến vết thương cũng sẽ theo đó lạc ấn tại Cửu Huyền Bất Diệt bên trong, vĩnh hằng lạc ấn ở trong thân thể của mình, không cách nào chữa trị!

Đế Phong mượn Tô Vân Đạo Ngừng Ở Đây tới loại trừ Cửu Huyền Bất Diệt bên trong đạo thương, nhưng Bộ Vong Cơ lại không có học được Đạo Ngừng Ở Đây một chiêu này. Hơn nữa Đạo Ngừng Ở Đây là Tô Vân kiếm đạo, ẩn chứa lớn lao cao thâm kiếm lý, cho dù Đế Phong truyền thụ cho hắn, hắn cũng chưa chắc có khả năng học được.

Hiện tại, Bộ Vong Cơ trên người đã nhiều chỗ đạo thương, vết thương càng ngày càng nhiều, thương thế càng ngày càng nặng!

"Bệ hạ có biết, Bồng Khao báo thù về sau, hoàn thành chấp niệm, hắn liền sẽ chết." Ma Đế thản nhiên nói, "Nhưng mà ta lại có thể cứu hắn tính mạng."

Tô Vân khiêm tốn thỉnh giáo, nói: "Nhân ma hoàn thành mong muốn, thật sẽ chết sao? Ta gặp qua một cái nhân ma, nàng hoàn thành tâm nguyện về sau cũng chưa chết, ngược lại càng thêm mạnh mẽ. Đây cũng là tại sao?"

Phía dưới, Bộ Vong Cơ tiếng kêu thảm thiết truyền đến: "Ta chính là Tiên Đế tử! Ma Đế, ta nếu là chết ở chỗ này, cha ta nhất định sẽ không bỏ qua ngươi!"

Ma Đế mắt điếc tai ngơ, cười nói: "Ta tung hoành ngang dọc thiên hạ thời điểm, cha ngươi còn không biết ở nơi nào bú sữa đây. Lại dám uy hiếp ta? Bệ hạ, ngươi nói cái kia nhân ma, nàng nhất định là có mặt khác tâm nguyện chưa hết. Ta từ đệ

nhất Tiên giới đi tới hiện tại, thấy qua vô số thảm kịch, thấy qua vô số nhân ma. Trong đó không thiếu người kinh tài tuyệt diễm, nhưng chuyện tới đầu đến, đều sẽ đối mặt tử vong, không người có thể đi ra kết cục này.”

Tô Vân nhướng nhướng mày.

Ma Đế nói: “Chẳng qua, ta chính là ma Đạo Tổ sư, Ma Thần Đại Đế, nếu như ta tới ra tay, kiên quyết hắn chấp niệm, để hắn cho là kẻ thù như trước còn sống, hắn liền có thể sống sót.”

Nàng ánh mắt lóe lên, cười nói: “Ta thậm chí có thể thay đổi trí nhớ của hắn, để hắn cho rằng kẻ thù là một người khác, trở thành trong tay ngươi đao, thay ngươi giết người! Đợi đến thay ngươi diệt trừ đối thủ về sau, ta còn có thể lại thay đổi trí nhớ của hắn, để hắn đổi một cái kẻ thù! Như vậy, Bồng Khao liền sẽ trở thành vũ khí của ngươi, thay ngươi diệt trừ tất cả kẻ địch!”

Tô Vân vui vẻ nói: “Ma Đế lại có loại bản lãnh này? Chẳng qua, yêu cầu của ngươi là cái gì? Trẫm không tin ngươi làm như vậy sẽ không có bất kỳ cái gì điều kiện.”

“Để cho ta thải bổ ngươi.”

Ma Đế ánh mắt rơi vào trên người hắn, tràn đầy xâm lược tính, nói: “Ngươi có Tiên Thiên phúc địa khí tức, ngươi tiên nguyên đối ta rất hữu dụng. Ngươi làm ta đại dược, ta muốn ngươi giúp ta luyện công!”

Tô Vân nhớ tới bản thân tại một bức tranh bên trong gặp gỡ Quỷ Tiên thê thảm đau đớn trải qua, không khỏi sắc mặt đại biến.

Ma Đế chú ý tới sắc mặt của hắn, mị nhãn như tơ, cười nói: “Bệ hạ yên tâm, ta sẽ không đòi hỏi vô độ. Ta mỗi lần thải bổ

ngươi luyện công về sau, ngươi có thể nghỉ ngơi mười ngày, mười ngày sau lại thải bổ một lần.”

“Ma phụ đừng hòng!”

Oánh Oánh tức giận nói: “Ngươi đem sĩ tử trở thành một cái giếng ư? Thường thường liền tới múc nước, một tá liền đánh không cái chủng loại kia! Cho dù sĩ tử là miệng giếng, cũng sớm muộn cũng sẽ bị ngươi đánh không còn một mảnh, một giọt không dư thừa!”

Tô Vân suy nghĩ một chút, nói: “Oánh Oánh, ngươi có phải hay không lại gặp phải Hình Giang Mộ? Ta nghe nói hắn trước đó không lâu tới Đế đô. Ngươi có phải hay không ăn trộm sách của hắn?”

Oánh Oánh hừ một tiếng.

Ma Đế mặt mang tươi cười, nhìn về phía phía dưới, cơn gió thổi đến nàng váy đen tung bay, váy đen cùng dây lụa như là bay lượn đen tước, rất là ồn ào náo động, phất qua Tô Vân gương mặt, thản nhiên nói: “Bệ hạ, lại quá không lâu, Bộ Vong Cơ liền sẽ bị Bồng Khao đánh chết. Ngươi đừng hối hận thì đã muộn.”

Tô Vân đẩy ra nàng tung bay quần áo, đi tới bên cạnh nàng, cười nói: “Ngươi từ trên người ta cảm ứng được Tiên Thiên phúc địa đồng dạng khí tức, bởi vậy cho là ta là người của ngươi hình Tiên Thiên phúc địa, cho nên ngươi khi nhìn đến ta lần đầu tiên, liền không tự chủ được bỏ Bộ Vong Cơ, đi tới trẫm trên thuyền.”

Ma Đế không có không thừa nhận.

Tô Vân nói: “Thần Đế đã đầu nhập vào ta. Ngươi biết Thần Đế tại dưới trướng của ta, ngươi cùng Thần Đế tuy là đồng nguyên sinh ra, lại là lẫn nhau đối lập, ngươi muốn ở trên hắn, liền cần phải đến mở ra lối riêng. Dù sao, Thần Đế tới thời

gian so ngươi sớm, tại Đế đình đã cắm rễ, hơn nữa cùng ta huynh trưởng Ứng Long bái anh em kết nghĩa. Cho nên, hậu cung là ngươi một con đường. Ngươi muốn tiến vào trẫm hậu cung."

Hắn khẽ mỉm cười: "Đế Phong tuổi già sắc suy, hơn nữa thứ sáu Tiên giới Tiên Thiên phúc địa suy yếu, sẽ chỉ phun ra tro tàn, không nhả Tiên Thiên chi khí. Mà trẫm lại trẻ tuổi khỏe mạnh cường tráng, hơn nữa so Đế Phong dáng dấp càng đẹp mắt, càng quan trọng chính là, trẫm chính là một cái đi lại Tiên Thiên phúc địa!"

Ma Đế cười nói: "Ta thân là ma đạo Đại Đế, sẽ không nương tựa ngươi. Ta chỉ là đem ngươi trở thành Tiên Thiên phúc địa, ngày đêm ép, biến thành ta khôi lỗi."

Oánh Oánh rục rà rục rịch, cười nói: "Ma phụ, nhìn thấy nhà ngươi đại lão gia sau lưng cái hộp nhỏ không? Nơi đó mới là ngươi vĩnh viễn gia!"

Ma Đế nhìn nàng một cái, Oánh Oánh nhất thời trời đất quay cuồng, thầm nghĩ trong lòng một tiếng gay go: "Cái này ma phụ có độc!"

Nàng nhất thời ngã vào trùng trùng điệp điệp trong ảo cảnh.

Ma Đế cười duyên nói: "Ngươi cũng có thể từ chối, ta sẽ không miễn cưỡng. Ngươi biết, ta là một cái nữ nhân xinh đẹp, trở thành ngươi hậu cung, sẽ không bôi nhọ ngươi."

Tô Vân thở dài, nói: "Đáng tiếc, ta đã thành thân."

Ma Đế hơi giật mình, bật cười nói: "Ngươi là Vân Thiên Đế, thành thân thì thế nào? Một triều Tiên Đế nào không phải tam cung lục viện bảy mươi hai phi tần? Cho dù thánh minh như Đế Tuyệt, cũng có đếm không hết phi tử nương nương! Ngươi đừng nói cho ta, ngươi chỉ tính toán cưới một cái!"

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị: "Tô mỗ tuy là đa tình, nhưng lại chuyên tâm. Ta yêu một người lúc, liền toàn tâm toàn ý đối đãi nàng, sẽ không phản bội. Nếu như nàng muốn rời khỏi, ta cũng sẽ không ngăn cản. Khi đó, ta mới có thể mở ra một cái khác đoạn tình cảm."

Ma Đế cười lạnh nói: "Nói đến ta đều sắp bị ngươi cảm động."

Tô Vân cười nói: "Hơn nữa tương lai, ta đánh xuống thiên hạ về sau, cũng sẽ giao ra đế vị. Ta đối đế vị không có nửa điểm hứng thú, chỉ là thuận thế mà làm."

Ma Đế cười ha ha, Tô Vân khẽ mỉm cười, cũng không bởi vậy tức giận.

Ma Đế tiếng cười từ từ hạ xuống, ánh mắt trở nên sắc bén lên, quét qua vừa rồi vũ mị cám dỗ, nghiêm mặt nói: "Vân Thiên Đế, ngươi cũng biết ta gia nhập ngươi trận doanh, đối ngươi trợ giúp lớn đến bao nhiêu. Ngươi không phải Đế Phong đối thủ, theo ta được biết, Bách Lý Độc tại mời ta về sau, lại đi gặp một vị ma đạo Đại Đế, người kia mới là chân chính ma đạo đệ nhất nhân. Không có ta, ngươi sẽ bại thật thê thảm!"

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, nhất thời nhớ tới bản thân luyện thành huyền thiết chuông lúc, thay mình vượt qua chí bảo kiếp cái kia nhân vật đáng sợ.

Người kia, chính là người xứ khác chém ra bản thỉu vật hình thành Huyết Ma tổ sư!

Một thân thực lực tu vi, có thể so với Đạo cảnh cửu trùng thiên tồn tại!

Đế đình nhiều cao thủ như vậy, ngoài có Thái Cổ đệ nhất kiếm trận đồ, bên trong có Vu Tiên bảo thụ hai đại chí bảo trấn áp, vậy mà không thể giữ hắn lại!

Chẳng qua Huyết Ma tổ sư bị chí bảo cùng Đế Phong, Đế Thúc đám người đánh lén, bị đánh thành trọng thương, theo lý mà nói, thương thế của hắn so Đế Phong còn nghiêm trọng hơn.

Trong khoảng thời gian này, hắn hẳn là không cách nào chữa trị trên người đạo thương!

"Nếu là Huyết Ma tổ sư khôi phục thực lực, như vậy quả thực là đối ta một cái uy hiếp lớn lao! Đế đình bên trong, có thể đối phó người của hắn chỉ có Thiên Hậu."

Tô Vân cau mày, ngay sau đó mặt giãn ra cười nói: "Ma Đế, ta cùng ngươi đánh cược. Không cần ngươi giúp đỡ, ta có thể cứu sống Bồng Khao. Cái này tiền đặt cược, ta nếu là thắng, ngươi tới dưới trướng của ta làm việc, ta cho ngươi cùng Thần Đế đồng dạng đãi ngộ, đứng giữa. Ta nếu là thua, ta làm ngươi trai lơ, không cần mười ngày một lần thải bổ!"

Hắn dựng thẳng lên ba cái đầu ngón tay, hung ác nói: "Ba ngày một lần! Ta chịu nổi!"

Ma Đế hai mắt tỏa sáng, cười nói: "Quân vô hí ngôn!"

Tô Vân mỉm cười nói: "Quân vô hí ngôn!"

Oánh Oánh từ huyễn cảnh bên trong tỉnh lại, tại Ma Đế phía trước không còn lúc trước như vậy làm càn, thầm nghĩ: "Nhìn tới ta cần phải đến hướng Đế Hậu nhiều hơn lĩnh giáo, như thế nào mới có thể nâng cao đạo tâm tu dưỡng, bằng không mỗi lần gặp phải những này tu luyện ma đạo gia hỏa đều sẽ thua thiệt!"

Lúc này, Bộ Vong Cơ bị Bồng Khao đánh cho Cửu Huyền Bất Diệt sinh sinh rách nát, nội tâm cũng theo đó sụp đổ, cuối cùng không còn khí tức.

Chung quanh hắn, từng cái Bồng Khao còn tại điên cuồng đánh hắn, vẫn tại phát tiết lấy cái kia cừu hận ngập trời.

Dần dần, Bồng Khao ý thức được, cái kia giết mình cùng tất cả mọi người đại ác nhân, đã chết trong tay của mình.

“Ta báo thù?”

Thần sắc của hắn dại ra, trong nháy mắt, đột nhiên có một loại lớn lao giải thoát.

Cái kia đoạn quấn quýt si mê lấy bản thân năm ngàn năm năm tháng cừu hận, đột nhiên liền bình thường trở lại, đột nhiên liền thoải mái.

Hắn đạo tâm bên trong oán hận tiêu tán, tan rã.

Hắn lộ ra tươi cười, tiếp đó nghe được bản thân nội tâm bên trong tinh thần truyền đến giống như là mái ngói đồng dạng rách nát âm thanh.

Cái kia khổ đại cừu thâm tràn đầy báo thù ** nội tâm, rất nhanh liền giống như một cái hiện đầy vết rách đồ sứ, sắp vỡ nát tan rã.

Bồng Khao tuy là có thông thiên triệt địa tu vi, nhưng trong nội tâm mảy may cũng không nhấc lên được một điểm đi cứu ý nghĩ của mình.

Từng cái Bồng Khao ngã xuống, biến thành từng cỗ thi thể, vỡ thành vô số hạt nhỏ, theo gió phiêu tán, chỉ còn lại có cái cuối cùng Bồng Khao.

Hắn mặt mang tươi cười, nghênh đón bản thân điểm cuối cùng.

Lúc này, Tô Vân âm thanh truyền vào hắn nội tâm bên trong: “Bồng Khao, ngươi là báo thù, nhưng ba ngàn năm trước chết trong tay ngươi Nguyên Sóc người, món nợ này lại thế nào tính đâu?”

Bồng Khao ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy cao tại màn trời thuyền vàng bên trên, Tô Vân đứng ở đầu thuyền, bên người

đứng thẳng một cái phong hoa tuyệt đại nữ tử áo đen.

"Chúa công, nếu như có kiếp sau…"

"Trẫm không cần kiếp sau."

Đầu thuyền Tô Vân cúi người xuống, một chỉ điểm đến, rõ ràng cách xa nhau cực xa, nhưng mà Tô Vân cánh tay lại phảng phất vượt qua không gian, điểm tại Bồng Khao sắp sửa sụp đổ thân thể mi tâm.

"Trẫm muốn ngươi sống sót!"

Cuồn cuộn Tiên Thiên Nhất Khí tràn vào Bồng Khao đã vỡ thành vô số khối thân thể bên trong, đem vết rách lấp đầy, thậm chí xông vào hắn nội tâm trong cơ thể, đem khe hở lấp đầy!

"Trẫm muốn ngươi sống sót, thủ hộ Nguyên Sóc, bù đắp ngươi ba ngàn năm trước phạm vào sai lầm! Tỉnh lại!"

Tô Vân hét lớn một tiếng, Bồng Khao vỡ nát nội tâm bên trong, thủ hộ Nguyên Sóc bù đắp lỗi lầm của mình, biến thành mới chấp niệm, giống như là mùa xuân hạt cỏ, bắt đầu mọc rễ đâm chồi, toả ra tân sinh khí tức.

Chương 797 : Áo cưới kế hoạch

Chương 796: Áo cưới kế hoạch

Ma Đế kinh ngạc nhìn một màn này, Tô Vân chiêu này lấp đầy Bồng Khao vỡ nát nội tâm, Bồng Khao đạo tâm bên trong đã mất sinh cơ, chỉ có chết chí, Tô Vân lại giao phó hắn sinh cơ, thủ đoạn quả nhiên là cao siêu!

Càng thêm kỳ diệu là, Ma Đế bản thân cũng có thủ động đồng dạng, có thể để cho Bồng Khao thoát khỏi chết.

Nhưng mà thủ đoạn của nàng cùng Tô Vân so sánh, liền có vẻ hơi chẳng phải chính tông.

Vậy thì phi thường kì quái.

Ma Đế thân là Ma Thần Đại Đế, ma đạo tổ sư, nàng ma đạo đương nhiên là chính tông, mặt khác tất cả kẻ đến sau, đều là học nàng mô phỏng theo nàng, tuyệt đối không thể nào có người ma đạo so với nàng còn muốn chính tông!

Mà Tô Vân ma đạo thủ đoạn lại so với nàng còn muốn chính tông, rõ ràng là ma đạo, tại Tô Vân trong tay thi triển đi ra, lại quang minh lẫm liệt, tìm không được nửa điểm ma đạo khí tức!

“Chẳng lẽ hắn là so ta còn muốn lợi hại Ma Thần?” Nàng quan sát Tô Vân, nghi ngờ không thôi.

Tô Vân thu về một chỉ này, thẳng người lên, xoay người lại, cười nói: “Ma Đế, xem ra là trẫm thắng.”

Ma Đế mắt lộ ra hung quang, trong lòng sát cơ bùng cháy mạnh, cười khanh khách nói: "Chúng ta cá cược lại không có khắc vào ứng thệ thạch bên trên, làm không đáp số! Vân Thiên Đế, ngươi ta cách xa nhau chẳng qua mấy bước, ngắn như vậy khoảng cách, ta giết ngươi dễ như trở bàn tay! Dùng đầu của ngươi đi chiếm được Đế Phong công lao, không phải tốt hơn?"

"Sau đó thì sao?"

Tô Vân cười hỏi: "Tiếp đó ngươi cảm thấy Đế Phong sẽ cho ngươi cái gì? Ngươi trong dự đoán công lao cùng tài nguyên? Ngươi trong dự đoán cùng hắn chia đều thiên hạ? Hắn sẽ không cho ngươi, sẽ chỉ lấy tính mạng ngươi."

Ma Đế vẻ mặt biến ảo không ngừng, lúc này, Bồng Khao bay người lên, rơi vào ngũ sắc trên thuyền.

Tô Vân cười nói: "Ngươi có thể còn sống sót, là bởi vì trẫm còn sống, Đế đình còn sống, cho nên ngươi có ích. Trẫm nếu là chết rồi, Đế đình nếu là không còn nữa, ngươi cũng không có còn sống cần thiết. Tiên đình đã mục nát, Đế Phong sẽ không lưu lại ngươi cùng Thần Đế tới uy hiếp sự thống trị của hắn. Đạo huynh thân là ma đạo tổ sư, hẳn là so với ai khác đều rõ ràng điểm này."

Ma Đế ánh mắt lấp lóe, hạ giọng cười nói: "Chẳng lẽ ta liền không thể khôi phục Ma Thần thống trị? Vì sao ta nhất định phải dưới tay ngươi làm việc? Ta diệt trừ ngươi, hóa thành hình dạng của ngươi, một mình thống lĩnh Đế đình, chẳng phải là tốt hơn?"

Tô Vân khẽ mỉm cười: "Đạo huynh, ta không có ngươi tưởng tượng yếu đuối như vậy, ngươi cũng chưa từng có ngươi tưởng tượng như vậy mạnh mẽ. Thần Đế đã đã chứng minh điểm này. Hắn hiện tại độc chiếm Tiên Thiên phúc địa, tiến cảnh tu vi nhanh hơn ngươi tốc độ nhiều."

Ma Đế ngẩng đầu nhìn thẳng ánh mắt của hắn.

Tô Vân mặt mỉm cười.

Ma Đế cười nói: "Vân Đế bệ hạ không nên tức giận, ngươi nắm giữ Tiên Thiên phúc địa, ta làm sao dám hướng ngươi ra tay đâu?"

Nàng lời còn chưa dứt, liền hung hãn ra tay, có thể nói là bá đạo vô song!

Ngũ sắc trên thuyền, nàng cùng Tô Vân cách xa nhau chẳng qua hai bước, nhưng mà Ma Đế công kích lại hiện ra đủ loại khác biệt dị tượng!

Chỉ trong nháy mắt, toàn bộ Thiên Lao động thiên ma đạo phúc địa liền bị nàng chỗ điều động, trong nháy mắt mây đen nhấp nhô, vô số ma khí ùa đến, ma tính hình thành hàng tỉ ma đầu xuất hiện tại Tô Vân Linh giới bên trong!

Hàng tỉ ma đầu hình thành một tôn vĩ đại vô cùng ma đạo nội tâm, sợ thần một chỉ, điểm hướng Tô Vân nội tâm mi tâm!

Cùng lúc đó, Tô Vân đạo tâm bên trong ma tính mãnh liệt, Thiên Ma loạn vũ!

Cũng trong lúc đó, Ma Đế bàn tay xuyên thẳng Tô Vân lồng ngực!

Công kích của nàng không chỉ có công kích Tô Vân thân thể, đồng thời phát động lên vô biên ma tính công kích Tô Vân đạo tâm, công kích Tô Vân nội tâm, ba thứ kết hợp!

Nhưng vào lúc này, tiếng chuông vang lên, huyền thiết chuông lớn móc ngược mà xuống, chặn lại Ma Đế đâm vào Tô Vân lồng ngực tay, chuông lớn bị chấn động đến hướng về phía sau tung bay đi!

Chấn động tiếng chuông truyền đến, Ma Đế vẻ mặt hốt hoảng, nhất thời chỉ cảm thấy ung dung thời gian cực nhanh,

bản thân đập vào chuông bên trên bàn tay, trong khoảnh khắc tựa như gầy như que củi, tươi non da thịt trắng noãn nhanh chóng già nua, không khỏi kinh hãi!

Mà cái kia huyền thiết chuông nghiêng xuống sau đánh tới, lại rơi vào Tô Vân Linh giới, chớp mắt như bẻ cành khô giống như đem Tô Vân Linh giới bên trong Ma Thần đánh nát, Tô Vân công pháp vận chuyển, Linh giới bên trong ma tính bị tiếng chuông san bằng, hóa thành Tiên Thiên Nhất Khí, ngược lại làm cho tu vi của hắn có chút nâng cao.

Một bên khác, Ma Đế dao động Tô Vân đạo tâm, Tô Vân đạo tâm cũng như mặt nước hơi hơi tạo nên kém rung động, liền khôi phục như lúc ban đầu.

Ma Đế thứ hai chưởng đập đến, nhưng mà nhìn thấy bàn tay của mình tình huống, lập tức thu tay lại, nghi ngờ không thôi.

Huyền thiết chuông lại đến, từ Tô Vân Linh giới bên trong bay ra, treo tại Tô Vân đỉnh đầu.

Ma Đế sắc mặt âm tình bất định, nhìn mình chằm chằm đã già nua tay phải, cái này tay phải dường như lúc nào cũng có thể hóa thành tro tàn!

Nàng điều động Thiên Lao động thiên phúc địa bên trong ma đạo, bàn tay mới chậm rãi khôi phục trước kia trắng nõn mềm mại.

Tô Vân khí huyết di động, nụ cười trên mặt không giảm, cười nói: "Đạo huynh, ta cũng sẽ không giống như Đế Tuyệt như vậy đối đãi ngươi, cũng sẽ không giống Đế Tuyệt như vậy đối xử Ma Thần. Ta đối xử ma tộc, cũng như đối xử nhân tộc đồng dạng. Ngươi nếu là theo ta đi tới Đế đình, đương nhiên liền biết ta nói không giả."

Trong lòng của hắn thất kinh: “Ta vẫn là bất cẩn. Ma Đế tu vi so Thần Đế cũng không yếu bao nhiêu, nếu không phải ta đột phá Đạo cảnh tam trùng thiên, chỉ sợ một chiêu này liền để cho ta hộc máu.”

Hắn thoáng thôi thúc công pháp, vận chuyển một vòng, thương thế cũng đã khỏi hẳn.

Bồng Khao đứng lại Tô Vân sau lưng, nói: “Chúa công đối xử nhân ma còn đối xử như nhau, huống chi Ma Thần?”

Ma Đế sắc mặt khôi phục như lúc ban đầu, cười khanh khách nói: “Nếu như Đế đình quả thật như như lời ngươi nói, như vậy cùng ngươi giảng hoà, sinh con dưỡng cái, ta ma tộc chẳng phải là có hi vọng đoạt được thiên địa chính thống đại vị?”

Tô Vân trên dưới quan sát nàng, nữ tử này xinh đẹp diễm lệ, có một loại tà dị cuồng dã mị lực, không khỏi trong lòng khẽ nhúc nhích, cười nói: “Cái này đạo huynh cũng có thể thử một lần, ngươi nhìn ta đạo tâm có hay không củng cố, có thể hay không thừa nhận được hấp dẫn của ngươi…”

“Cái này không được thử!” Oánh Oánh tức giận nói.

Tô Vân do dự nói: “Oánh Oánh, ta cảm thấy ta đạo tâm có thể thừa nhận được cám dỗ…”

“Đại Cường, ngươi thật không được!”

Oánh Oánh cắn răng nói: “Cái này Ma Đế tinh thông thải bổ chi thuật, giỏi về đoạt người tu vi, ngươi nếu là cùng với nàng ngủ, ngươi một thân tu vi liền đều sẽ bị nàng đoạt đi! Sĩ tử, ngươi hiện nay là Đế đình Đại Đế, bốn mặt vòng địch, không thể ngu ngốc ah!”

Tô Vân lúc này mới nghiêm nghị.

Ma Đế hướng hắn ném cái dung mạo, Tô Vân tuy là rất động lòng, lại cười ha ha nói: "Đạo huynh, ít tại trước mặt ta vẻ gượng ép, ta không ăn ngươi bộ này. Ta là người có gia đình."

Lời tuy như thế, hắn cũng rất là hưởng thụ, trên đường đi cùng Ma Đế cười cười nói nói.

Ma Đế rất muốn tại hậu cung bên trong tìm một cái vị trí, Oánh Oánh thì khuyên bảo Tô Vân, nói: "Nàng tuy là dáng dấp đẹp mắt, nhưng tính cách phóng đãng, từ đệ nhất Tiên giới đến bây giờ, trai lơ vô số. Sĩ tử chẳng lẽ muốn đỉnh đầu nuôi thả ngựa chăn dê? Đó nhất định là vạn mã bôn đằng, úy vi tráng quan!"

Tô Vân ngay sau đó coi như thôi.

Đợi đi tới Đế đình, Tô Vân đối Ma Đế nói: "Đạo huynh cứ việc xung quanh kiểm tra." Nói đi, liền đối với nàng thờ ơ lãnh đạm.

Ma Đế trước tiên ở Đế đô bên trong bốn phía xem xét xung quanh, chỉ thấy nơi này là một cái ham muốn đại đô thị, thương mậu phồn thịnh, linh sĩ, tiên nhân cùng thương nhân qua lại, mọi người lợi dụng đủ loại linh binh cùng phù bảo, đi đến nhanh gọn sinh hoạt mục đích.

Trong lòng người ham muốn, sinh sôi đủ loại ma tính, ngay sau đó liền có thật nhiều tu luyện ma đạo linh sĩ cũng sinh hoạt tại đây tòa bên trong tòa tiên thành, hấp thu ma khí cùng ma tính tu luyện.

Nơi này còn có rất nhiều Ma Thần, cũng tiềm cư trong đó, cùng người thường không khác.

Ma Đế kinh ngạc, Đế đô chỗ bày ra sinh hoạt hình thái, cùng nàng lúc trước mấy ngàn vạn năm gặp được sinh hoạt hình thái hoàn toàn khác biệt!

Bất luận Đế Thúc thống trị thời kì, vẫn là về sau Đế Tuyệt thống trị, cũng chưa từng có như thế hài hòa một màn!

Nàng đi tới mặt khác Tiên thành, chỉ thấy Ma Thần cùng Ma Tiên đã đi vào những này Tiên thành mọi phương diện, có thống soái quân đội, có dã luyện khoáng vật, có dạy đệ tử, cũng không có bởi vì là ma tộc mà bị người coi thường.

Ma Đế từ những này bên trong tòa tiên thành du lịch một lần, trở về Đế đô, chính gặp Thần Đế.

Hai người gặp nhau, hai bên cảnh giác.

Thần Đế làm lễ chào hỏi.

Ma Đế cười khanh khách nói: "Nghe nói đạo hữu tại Vân Thiên Đế phía trước tự xưng thái tử? Ngươi cam chịu thấp hèn, này ngược lại là ta không có nghĩ tới. Hiện nay ta đã cùng Vân Thiên Đế tốt hơn, ngày khác ngươi liền có thể gọi ta là mẫu hậu!"

Thần Đế sau lưng, Kinh Thu Diệp đột nhiên giận dữ, liền muốn dạy dỗ nàng. Thần Đế đưa tay, thản nhiên nói: "Đây là cùng ta nổi danh Ma Đế, đồng bào của ta tỷ tỷ, không thể vô lễ."

Kinh Thu Diệp nghiêm nghị.

Ma Đế liếc nhìn hắn một cái, cười nói: "Ngươi một cái yêu tộc, lại đầu nhập vào Thần Đế, bôi nhọ ngươi huyết thống. Cũng đúng, các ngươi yêu tộc liền cái Đại Đế đều không có, ngươi không đầu nhập vào Thần Đế, lại có thể nương nhờ ai?"

Kinh Thu Diệp vẻ mặt đỏ lên, cười ha ha nói: "Yêu tộc bên trong, ta tu vi cao nhất, ta chắc chắn sẽ trở thành yêu tộc Đại Đế!"

Ma Đế cười nói: "Ngươi bây giờ là Thần Đế bộ hạ, lại muốn trở thành Yêu Đế, đáng chém!"

Kinh Thu Diệp rụt cổ một cái, có chút nghĩ mà sợ.

Ma Đế một lời bỏ đi hắn nhuệ khí, cười nói: "Thần Đế, ngươi cam chịu làm Đế Vân thái tử, ta lại không cam chịu làm Đế Vân công chúa, ta muốn làm, liền làm đại đế!"

Thần Đế từ bên người nàng đi qua, thản nhiên nói: "Ta tuy là chán ghét ngươi, nhưng mà ngươi gia nhập Đế đình, lại làm cho phần thắng của chúng ta lại tăng thêm một điểm. Cho nên chỉ cần ngươi không nên quá làm càn, ta có thể khoan dung ngươi."

Ma Đế cười lạnh, tới gặp Tô Vân.

Tô Vân cười nói: "Đạo huynh, hiện nay ta Đế đình nhân thủ không nhiều, đạo huynh nếu là ma đạo Đại Đế, như vậy có thể hay không tự chỉnh một quân?"

Ma Đế nói: "Bệ hạ muốn nhìn ta bản lĩnh?"

Tô Vân cười không nói.

Ma Đế đứng dậy rời đi, thản nhiên nói: "Ta không cần ngươi Đế đình nửa cái binh mã, chờ ta ba tháng, ta tự tổ một quân!"

Tô Vân đưa mắt nhìn nàng rời đi.

"Bệ hạ, Thần Đế Ma Đế, trước sau quy thuận, tin được không?" Ngư Thanh La từ sau tấm bình phong đi ra, dò hỏi.

Tô Vân lắc đầu nói: "Lấy cá nhân ta mị lực, còn không đến mức khuất phục Thần Đế Ma Đế. Hai bọn họ trước sau quy thuận, quả thực rất khả nghi. Nhưng mà Thần Đế Ma Đế lại quả thực có đầu nhập vào ta nguyên do. Ta chiếm cứ Tiên Thiên phúc địa, bọn họ vì cầu sinh, chỉ có quy thuận tại ta con đường này có thể đi. Trừ cái đó ra, bọn họ còn có lựa chọn tốt hơn ư?"

Tiên Thiên phúc địa là sinh ra Thần Đế Ma Đế đệ nhất phúc địa, thần đạo ma đạo tương phản mà sinh, có cùng nguồn gốc, làm đầu Thiên Thần trong giếng Tiên Thiên Nhất Khí chỗ phân hoá hình thành.

Bọn họ luyện hóa Tiên Thiên phúc địa bên trong Tiên Thiên Nhất Khí, hóa thành thần đạo hoặc là ma đạo, có thể cấp tốc tăng cao tu vi.

Ngư Thanh La suy nghĩ phút chốc, nói: "Bệ hạ, Thần Đế Ma Đế hoàn toàn có thể bản thân chiếm cứ một tòa động thiên, giơ lên Thần Ma cờ khởi nghĩa. Đoán trước thiên hạ Thần Ma, khổ bị tiên nhân trấn áp, trở thành ức hiếp súc vật cùng hi sinh, nhất định sẽ vui vẻ tìm tới. Thần Đế bản thân xây dựng thần đình, cũng không tại lời nói bên dưới, Ma Đế xây dựng ma đình, cũng là chuyện đương nhiên. Đế đình lại có cái gì có thể thu hút của bọn hắn sao?"

Tô Vân như có điều suy nghĩ, cười nói: "Thanh La, ngươi lòng nghi ngờ quá nặng."

Ngư Thanh La phốc phốc cười nói: "Bệ hạ, là ngươi mời ta tới trốn ở sau tấm bình phong quan sát Ma Đế, vì sao ngược lại nói ta lòng nghi ngờ nặng?"

Tô Vân nhịn không được cười lên.

Ngư Thanh La quả thực là hắn mời đến bí mật quan sát Ma Đế, ý đồ từ Ma Đế ngôn hành cử chỉ bên trong phát hiện manh mối.

"Ta nghi ngờ Ma Đế, là bởi vì ta cùng Ma Đế đối kháng một chiêu. Một chiêu này ta không phải là đối thủ, bị thương nhẹ."

Tô Vân không nhanh không chậm giải thích nói: "Ta cùng Thần Đế đối kháng qua. Sử dụng Thời Âm chuông dưới tình huống, ta có thể đón lấy Thần Đế ba chiêu, sau ba chiêu hắn

phải chết. Nhưng đó là ta tại đột phá Đạo cảnh đệ tam trùng thiên chuyện lúc trước, mà khi đó, Thần Đế Ma Đế mới vừa từ trấn áp bên trong được phóng thích đi ra. Ta đột phá Đạo cảnh đệ tam trùng thiên về sau, Thần Đế nhận được Tiên Thiên chi giếng bên trong Tiên Thiên Nhất Khí, tu vi tiến nhanh, vẫn tại trên ta. Nhưng lúc trước Thần Đế muốn làm bị thương ta, sẽ không có dễ dàng như vậy."

Ngư Thanh La nói: "Nhưng mà Ma Đế không có đạt được Tiên Thiên Nhất Khí, lại thương tổn tới ngươi."

Tô Vân gật đầu, nói: "Ta sử dụng huyền thiết chuông đối kháng Ma Đế, một chiêu bị thương, ba chiêu về sau có khả năng tử vong. Chứng minh trong khoảng thời gian này, Ma Đế thực lực tu vi cũng tại tăng lên. Nàng có thể không mượn Tiên Thiên phúc địa liền có thể nâng cao tu vi của mình thực lực, bởi vậy để cho ta có chút lo lắng nàng cùng Thần Đế đầu nhập vào ta mục đích. Cái này khiến ta nghĩ tới Đế Tuyệt áo cưới kế hoạch…"

Ngư Thanh La đột nhiên nói: "Oánh Oánh, các ngươi trong tương lai gặp qua Thần Đế Ma Đế lăng mộ ư?"

Oánh Oánh cẩn thận hồi tưởng, lắc đầu nói: "Chưa từng thấy qua."

Ngư Thanh La cau mày, lẩm bẩm nói: "Trên đời này, có người có thể mệnh lệnh được Thần Ma nhị đế ư?"

Chương 798 : Đế Hốt thân thể

Chương 797: Đế Hốt thân thể

"Có khả năng mệnh lệnh Thần Ma nhị đế người, ngược lại là có. Chẳng qua người kia, cũng đã là người chết."

Tô Vân ngẩng đầu lên, lẳng lặng suy tư, nói khẽ: "Hơn nữa, hắn chính là chết tại áo cưới kế hoạch phía dưới. Hiện tại, có người muốn cho ta làm một cái áo cưới kế hoạch ư?"

Sau một lúc lâu, hắn lúc này mới cười nói: "Nếu như Thần Ma nhị đế sau lưng có người, như vậy người này là ai ta đã biết, chỉ là không biết hắn chân thân."

Ngư Thanh La lấy làm kinh hãi, thấp giọng nói: "Ngươi liền Thần Đế cũng hoài nghi? Ngươi cảm thấy Thần Đế cũng là người kia xếp vào đi vào?"

Tô Vân sắc mặt yên bình, nói: "Thanh La, chuyện này đừng nói trước đi ra ngoài."

Ngư Thanh La nói: "Ngươi nhiều hơn cẩn thận, không muốn người khác con đường."

Tô Vân nhướng nhướng mày, cười nói: "Ta lúc trước không biết, hiện tại có đề phòng, há sẽ hắn đạo? Ngươi yên tâm là được. Hơn nữa, ta cũng muốn tìm hắn chân thân tung tích. Hắn không ra tay thì thôi, hắn nếu là ra tay, nhất định lộ ra dấu vết để lại!"

Qua không lâu, Tô Vân lệnh Bồng Khao huấn luyện hắn triệu tập cái kia chín cái nhân ma, mau chóng quen thuộc chiến

tranh.

Đế đình Ma Thần rất nhiều, cũng không thiếu có Ma Tiên, nhưng mà Tô Vân cũng không tính đem những này người giao cho Ma Đế xử lý, mà là cố ý giao cho Bồng Khao.

Liền xem như Thần Đế, hắn cũng chưa từng đem Thần Chỉ toàn bộ giao cho Thần Đế xử lý, mà là giao cho Ứng Long, Bạch Trạch. Thần Đế bản thân có chín mươi sáu tôn trưởng thành Thần Ma, tự lĩnh một quân.

Đối với Thần Ma nhị đế, Tô Vân thủy chung chẳng phải yên tâm.

Bồng Khao chần chừ thoáng cái, nói đến bản thân tại thiên lao động thiên gặp gỡ, nói: "Đế Phong thái tử Bộ Vong Cơ đã từng sai người đi tiến đánh Quảng Hàn động thiên, nhân ma Ngô Đồng thời gian khả năng cũng không dễ vượt qua."

Tô Vân cẩn thận suy nghĩ một chút, nói: "Trong thiên hạ có thể làm gì Ngô Đồng, chỉ sợ chỉ có Đế Quân loại tồn tại này. Mà loại tồn tại này, là Đế Phong thái tử không cách nào điều động. Bởi vậy, Ngô Đồng hắn không có nguy hiểm."

Hắn hỏi Ngô Đồng tình hình gần đây, Bồng Khao nói: "Ngô Đồng cô nương rất tốt, chỉ là bên người nhiều hơn một cái tiểu cô nương, tên là Tô Thanh Thanh."

Tô Vân không chút nào giật mình, hiển nhiên sớm biết việc này.

Bồng Khao thấy thế, trong lòng hiểu rõ: "Tô Thanh Thanh quả nhiên là bệ hạ cùng Ngô Đồng con gái! Bằng không, làm sao lại họ Tô? Cái kia gọi Toàn Thôn Ăn Cơm không phải đầu thành thật rắn, vậy mà nói cho ta biết không phải ta nghĩ như vậy!"

Hắn lại không lộ ra, thầm nghĩ: "Nếu như chuyện này chọc ra, chỉ sợ bệ hạ hậu cung cháy."

Qua mấy tháng, Ma Đế trở về, mang đến hơn ngàn tôn mạnh mẽ Ma Thần. Tô Vân kiểm duyệt, chỉ thấy những này Ma Thần có đã trưởng thành, có vẫn là thiếu niên, nhưng thực lực tu vi đều là không yếu, không khỏi lấy làm kinh hãi, vội vàng hỏi những này Ma Thần lai lịch.

Ma Đế thản nhiên nói: "Bệ hạ, Tiên đình tại hạ giới có mấy vạn Thần Quân, trong đó có nhiều mạnh mẽ Ma Thần. Lại có ma đạo phúc địa, diễn sinh ra Ma Thần. Ta thân là Ma Đế, đương nhiên vung cánh tay hô lên, hưởng ứng tập hợp."

Tô Vân mừng rỡ, lệnh Ma Đế tự thành một quân, không nhận người khác điều động, chỉ chịu hắn điều động, hiển nhiên đối Ma Đế cực kỳ coi trọng.

Hôm nay, Tô Vân triệu tập Thần Đế Ma Đế, hướng Ma Đế nói: "Đạo huynh, Hậu Thổ động thiên chiến sự báo nguy, Trường Sinh Đế Quân đã cùng cường đạo Sư Đế Quân giằng co nhiều ngày, làm phiền đạo huynh lĩnh quân đi trước giúp đỡ, đánh bại Hậu Thổ động thiên."

Ma Đế liếc Thần Đế liếc mắt, cười lạnh nói: "Ta vừa mới thành quân, binh mã không quen, sao không để thái tử đi tiến đánh Hậu Thổ động thiên?"

Tô Vân cười nói: "Thần Đế có khác nhiệm vụ. Tà Đế, lòng lang dạ thú, từ phía trên thuyền động thiên khởi sự, đánh ra Đế Tuyệt danh hào, phản tặc Bích Lạc dẫn đầu một đám giặc cỏ công chiếm Thiên Phủ động thiên, uy hiếp đến Chung sơn. Bởi vậy ta cố ý phái Thần Đế đi tới Chung sơn, ngăn trở phản tặc Bích Lạc."

Thần Đế khóe mắt nhảy lên, hắn không phải sợ tiên tướng Bích Lạc, mà là e ngại Tà Đế!

Tô Vân nói: "Nếu là Ma Đế đạo huynh không vui, cũng có thể cùng Thần Đế đạo huynh đổi một cái."

Ma Đế cười khanh khách nói: "Cái này chẳng phải là nói, thái tử sẽ gặp Đế Tuyệt chi thi? Này ngược lại là thú vị. Ta cũng muốn tự mình đi một chuyến, không phải đối kháng Tà Đế, mà là nhìn thái tử làm sao chết."

Thần Đế sắc mặt không chú ý: "Tà Đế cũng không phải là Đế Tuyệt, ta có gì sợ?"

Tô Vân vì hai người rót rượu, nâng chén nói: "Đây là hai vị gia nhập Đế đình đến nay trận chiến đầu tiên, trẫm ở đây, chúc hai vị đạo huynh thắng ngay từ trận đầu, chớ để phụ lòng trẫm kỳ vọng!" Nói đi, uống một hơi cạn sạch.

Thần Đế Ma Đế mỗi người lên đường, dẫn dắt một quân, một cái đi tới Hậu Thổ động thiên, một cái đi Chung Sơn động thiên biên giới.

Tô Vân đưa tiễn, đưa mắt nhìn Thần Đế Ma Đế đại quân đi xa.

Ngư Thanh La đi tới bên cạnh hắn, nói: "Thần Ma nhị đế chưa chắc sẽ xuất công ra sức. Nói không chừng chỉ là ở tiền tuyến đục nước béo cò."

Tô Vân cười nói: "Hai bọn họ như muốn tại Đế đình đứng thẳng xuất thân, liền cần phải đến lập xuống bất thế công lao. Ngươi yên tâm, qua không được bao lâu, liền sẽ có tin mừng tin tức truyền đến."

Hắn thở phào một cái, cười nói: "Ta cũng có thể hướng Thiên Hậu nương nương báo cáo kết quả."

Ngư Thanh La ôn nhu nói: "Ngươi đi Thiên Hậu nơi đó, nàng lại muốn oán trách ngươi phái ra Ma Đế đục nước béo cò, không bằng chờ một đoạn thời gian, đợi đến Ma Đế lập công, ta đi gặp nương nương."

Tô Vân gật đầu, sau một lúc lâu, nói: "Hiện nay Đế Phong thương thế còn chưa khỏi hẳn, ta nghĩ thừa dịp hiện tại, lại ra

ngoài một chuyến.”

Ngư Thanh La lấy làm kinh hãi, vội vàng nói: “Lúc này không biết bao nhiêu người muốn giết ngươi, ngươi còn dám đi ra ngoài? Không muốn sống nữa!”

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị, nói: “Nếu như thật có áo cưới kế hoạch, chỉ dựa vào hiện nay Đế đình, ngươi cảm thấy chống đỡ được? Ta cần phải đến làm nhiều một tay chuẩn bị! Ta không có ở đây thời gian, ngươi tới chủ trì triều chính, những ngày này, ngươi nhiều vất vả một chút.”

Ngư Thanh La vì hắn sửa sang lại quần áo, mặt giãn ra cười nói: “Ngươi đừng quá mệt mỏi.”

Tô Vân trùng trùng điệp điệp gật đầu.

Sau đó không lâu, hắn dưới chân Hỗn Độn phù văn lưu chuyển, phá không mà đi.

Ngư Thanh La thay thế Tô Vân xử lý triều chính, từ lúc chiến sự mở ra, triều chính liền càng ngày càng nặng nề, cũng may Ngư Thanh La tu luyện chư thánh chi pháp, phê duyệt lên ngược lại không khó khăn.

Qua mấy tháng, quả nhiên Hậu Thổ động thiên có tin mừng tin tức truyền đến, Ma Đế từ phía sau tập kích, đại phá Sư Đế Quân, cùng Trường Sinh Đế Quân liên thủ, giết địch mấy chục vạn.

Ngư Thanh La vội vàng mang theo cái này tin vui đi tới Hậu đình, tới gặp Thiên Hậu nương nương.

Thiên Hậu nương nương vui vô cùng, cười nói: “Nhà ngươi bệ hạ quả thật là cái người đáng tin!”

Ngư Thanh La hé miệng cười nói: “Bệ hạ tuy là tại trước mặt nương nương thỉnh thoảng có ngang bướng, nhưng nương nương dặn dò sự tình, hắn vẫn là để ý. Chỉ là Thần Đế thời đại

bệ hạ thủ hộ Chung Sơn động thiên, ngăn cản Bích Lạc, đến nay vẫn chưa hề có tin tức truyền đến. Đệ tử lo lắng Thần Đế binh quả đem ít, không phải Bích Lạc đối thủ."

Thiên Hậu nương nương cười nói: "Bích Lạc không phải người ngu. Hắn thân là Đế Tuyệt triều đình thừa tướng, biết rõ môi hở răng lạnh đạo lý, tại Đế Phong triều đình chưa hề bị diệt trước đó, hắn không sẽ cùng Thần Đế khai chiến. Nếu như hắn thật đánh tới, bản cung sẽ để cho hắn biết khó mà lui."

Ngư Thanh La lúc này mới yên tâm.

Thiên Hậu nương nương dò hỏi: "Những ngày này không gặp bệ hạ, chẳng lẽ bệ hạ lại đi ra ngoài?"

Ngư Thanh La cười nói: "Trước đó vài ngày đi ra ngoài, đệ tử cũng không biết hắn đi nơi nào."

Thiên Hậu nương nương cau mày nói: "Hiện tại hắn đi ra ngoài, chẳng lẽ liền không sợ chết ư? Hắn nhưng là Đế đình chủ kiến, nếu là có cái sơ xuất, chỉ sợ Đế đình liền diệt vong không bao lâu nữa!"

Ngư Thanh La trong lòng cũng có chút lo lắng, không biết Tô Vân đến cùng đi nơi nào.

Thứ năm Tiên giới.

Hỗn Độn phù văn quang mang lưu chuyển, Tô Vân xuất hiện tại một đạo khe nứt to lớn trước.

Oánh Oánh thò đầu hướng cái kia trong vết nứt nhìn quanh, chỉ thấy nơi đó sâu không thấy đáy, không biết đến cùng ẩn giấu đi cái gì.

Đạo này khe hở chính là năm đó Tô Vân quan sát cựu thần Ôn Kiều lúc, Ôn Kiều bị rất nhiều tro tàn tiên dẫn đi cái kia khe lớn, chỉ là hiện nay cái này khe hở càng lớn, trong vết nứt cũng không có tro tàn tiên.

Khi đó, Tô Vân cùng Oánh Oánh dò xét, kết quả bị một tôn vĩ đại cự thủ tập kích, suýt nữa mất mạng, may mắn bị Luân Hồi Thánh Vương mang đến tương lai tránh thoát một kiếp!

Tô Vân lúc trước suy đoán, khe hở là một cái vĩ đại tồn tại vết thương trên người, mà cái kia vĩ đại tồn tại liền ẩn giấu ở bị tro tàn bao phủ thứ năm Tiên giới lòng đất!

Tô Vân nói khẽ: "Oánh Oánh."

Oánh Oánh cùng hắn tu luyện thần giao cách cảm, nghe dây đàn mà biết nhã ý, lập tức đem sau đầu trong vầng sáng viên kia Thái Dương châu lấy xuống, chỉ thấy cái này luân Thái Dương châu tản ra vô tận ánh sáng cùng nhiệt, đi vào trong cái khe, chậm rãi chìm xuống phía dưới đi.

Cái kia trong vết nứt một vùng tăm tối, đưa tay không thấy được năm ngón, giờ phút này bị quang mang chiếu sáng, cuối cùng hiển lộ tại trong tầm mắt của bọn hắn.

Chỉ thấy cái kia khe hở hai bên trên vách đá leo lên lấy từng cái đen kịt tro tàn tiên, như là treo ngược ở nơi đó dơi, không nhúc nhích tí nào, giống như là đi vào ngủ đông bên trong.

Mà theo Thái Dương châu rơi xuống, dưới vách đá dựng đứng mặt nhiều hơn nữa tro tàn tiên tại quang mang bên trong hiện ra!

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị, đột nhiên thân hình đi theo viên kia minh châu cùng một chỗ, hướng trong vực sâu rơi xuống.

Oánh Oánh đứng tại đầu vai của hắn, khẩn trương vô cùng, không ngừng hướng hai bên vách đá nhìn lại, e sợ cho kinh động những này đang ngủ say tro tàn tiên.

Tro tàn tiên số lượng quá nhiều, vô số, hiển nhiên, những này tro tàn tiên không về Vong Xuyên quản hạt, là một cỗ

không thuộc về các thế lực lớn lực lượng!

Tô Vân một đường rơi xuống đi xuống, chỉ thấy tro tàn tiên càng ngày càng nhiều, treo chỗ nào đều là.

Đột nhiên, một cái tro tàn tiên tỉnh lại, nhìn trừng trừng lấy cái kia luân đang tại hạ xuống Thái Dương châu, đột nhiên giống như là nhớ ra cái gì đó, bỗng nhiên phát ra thảm thiết tiếng kêu!

Nó phen này thét lên, nhất thời bốn phía mặt khác tro tàn tiên cũng bị giật mình tỉnh giấc, phát ra chói tai thét lên, trong lúc nhất thời toàn bộ Thâm Uyên trong vết nứt vô số tro tàn tiên tiếng kêu truyền đến, làm cho Tô Vân cùng Oánh Oánh tâm hoảng ý loạn.

"Hô ——— "

Đếm không hết tro tàn tiên bay lên, che khuất bầu trời, hướng Thái Dương châu bay đi!

Tô Vân vội vàng nói: "Oánh Oánh, nhanh lên một chút!"

Oánh Oánh vội vàng thôi thúc Thái Dương châu, lấy tốc độ nhanh hơn hướng Thâm Uyên dưới đáy rơi xuống, Tô Vân cũng tự tăng thêm tốc độ, đuổi theo Thái Dương châu. Hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Thái Dương quang mang hoàn toàn bị hắc ám che kín.

Cái kia hắc ám, là vô số tro tàn tiên!

"Nơi này tại sao có thể có nhiều như vậy tro tàn tiên?" Oánh Oánh hoảng sợ la lên.

Đáng sợ hơn chính là, phía dưới trên vách đá, nhiều hơn nữa tro tàn tiên vỗ cánh bay lên, hướng bên này gào thét bay tới, chuẩn bị chặn Tô Vân!

Tô Vân đưa tay phải ra, hướng phía dưới hư hư nhấn một cái, chỉ thấy huyền thiết chuông lớn đột nhiên xuất hiện, đột

nhiên bộc phát!

“Coong ——— “

Tiếng chuông ung dung, đẩy ra bốn phương tám hướng bay tới tro tàn tiên, đương nhiên huyền thiết chuông lớn cũng không phải là đột nhiên xuất hiện, mà là một mực trôi lơ lửng ở hắn Linh giới bên trong. Từ Linh giới bên trong xuất hiện, liền giống như là đột nhiên xuất hiện đồng dạng.

Nhưng mà những này tro tàn tiên như là trong biển ngư triều, tiếng chuông giống như là trong biển dòng nước xiết, chỉ là đưa chúng nó tách ra thoáng cái, ngay sau đó liền lại bị những này tro tàn tiên tướng trống chỗ chỗ lấp đầy!

Tô Vân cùng Oánh Oánh giống như là bay vào một cái có khả năng thôn phệ tất cả rực rỡ thế giới, phun trào tro tàn tiên gần như điên cuồng, hướng bọn họ nhào tới.

Huyền thiết chuông lớn đương đương vang vọng, không ngừng đánh ra một vùng không gian, Tô Vân cùng Oánh Oánh khó khăn hướng lòng đất bay đi, nhưng mà ngay sau đó liền có không biết bao nhiêu tro tàn tiên bay tới, rơi vào huyền thiết chuông lớn bên trên.

Huyền thiết chuông lớn càng ngày càng nặng nặng, tiếng chuông càng ngày càng ảm khàn!

Tô Vân thôi thúc chuông bên trên đủ loại thần thông, cũng không có thể đem những này tro tàn tiên quét sạch.

Đột nhiên, hắn bỗng nhiên thôi thúc mũi chuông bên trên Thái Sơ bảo thạch, chỉ nghe ông một tiếng, một đạo sáng rực vô cùng quang mang hướng bốn phương tám hướng bộc phát, những nơi đi qua, tro tàn tiên nhao nhao rách nát thành bột mịn!

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, nhưng mà mặt khác tro tàn tiên lại tự bay tới, nhào về phía huyền thiết chuông lớn.

Mà Thái Sơ bảo thạch bởi vì bắn ra một lần lực lượng, lại tại kéo dài Thái Sơ chi khí, tạm thời sử dụng không được.

Lúc này, Oánh Oánh đầu vai run lên, kim quan hô một tiếng bay lên, nhanh chóng biến lớn, Tô Vân thò tay quất xuống vách quan tài, hai người hợp lực thôi thúc kim quan, nhất thời không biết bao nhiêu tro tàn tiên thủ vũ dậm chân hướng kim quan bên trong rơi xuống!

Bọn họ bốn phía bị quét dọn không còn, mặt khác tro tàn tiên thấy thế, không còn dám bay tới, chỉ có thể trơ mắt nhìn bọn họ tiếp tục hướng xuống bay đi.

"Sĩ tử, chúng ta bây giờ nơi nào?" Oánh Oánh cột chắc cứ việc, thôi thúc Thái Dương châu, tò mò hỏi.

"Đế Hốt trong cơ thể." Tô Vân ánh mắt lấp lóe.

Oánh Oánh sợ hết hồn, thất thanh nói: "Đế Hốt chết rồi?"

"Không biết."

Tô Vân cau mày, đột nhiên ngửi được nồng đậm kiếp hỏa khí tức, lúc này, hắn nhìn thấy phía trước có hừng hực ánh lửa, đó là kiếp hỏa quang mang!

"Đế Hốt thân thể , kết nối lấy Vong Xuyên?" Trong lòng hắn hơi chấn động.

Ở trước mặt hắn, chính là cái kia phong ấn lấy vô số tro tàn tiên cấm địa, Vong Xuyên!

Chương 799 : Vong Xuyên bên trong thứ hai Tiên đình

Chương 798: Vong Xuyên bên trong thứ hai Tiên đình

Tô Vân vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy đầy trời tro tàn tiên ngăn chặn hắn đường rút lui, chỉ là kiêng kị kim quan uy lực, không dám trước mắt.

Trước phương, thì là kiếp hỏa rừng rực, một cái đang tại cháy hừng hực đại lục từ trước mắt hắn bay qua, vô số tro tàn tiên tại trong lửa bóp méo giãy dụa, gào thét, ý đồ chạy trốn cái kia phiến địa ngục.

Hắn lại nhìn thấy từng khỏa còn tại nghiệp hỏa bên trong đốt cháy tinh cầu, từng tòa thiêu đốt đại lục!

Nơi này thật là Vong Xuyên!

Chỉ có Vong Xuyên, mới có khủng bố như vậy tình hình, mới có nhiều như vậy tro tàn tiên!

Từ đệ nhất Tiên giới đến nay, từng cái thời đại bị hủy diệt, các tiên nhân có triệt để hóa thành tro tàn, có thì giữ một phần sinh cơ hóa thành tro tàn tiên.

Từ tiên nhân đến tro tàn tiên, trong này chuyển hóa nguyên lý, vẫn là cái bí ẩn chưa có lời đáp, Thông Thiên các bên trong chuyên môn nghiên cứu tro tàn quái cái này một đồng Đổng Phụng Đổng Thần Vương, còn tại dẫn đầu một phần tài trí hơn người hạng người ý đồ phá giải bí mật này, chỉ là thu hoạch không lớn.

Từ đệ nhất Tiên giới đến nay, tro tàn tiên số lượng nhiều lắm, bởi vậy phần lớn bị trấn áp tại Vong Xuyên bên trong, do cựu thần Kinh Khê cầm trong tay trảm đạo thạch kiếm trấn thủ, đề phòng nghiêm ngặt tro tàn tiên chạy trốn tới bên ngoài.

"Nhưng mà, nếu như Đế Hốt thân thể liên thông Vong Xuyên lời nói, chẳng phải là nói, những này tro tàn tiên tùy thời có thể lấy thông qua Đế Hốt thân thể chạy trốn đi ra ngoài?"

Tô Vân có chút không hiểu, đã như vậy, như vậy tro tàn tiên vì sao không chạy trốn?

Đột nhiên, mấy cái trên người đốt lên rừng rực nghiệp hỏa tro tàn tiên vỗ cánh bay tới, theo những cái kia tro tàn tiên tiếp cận, chỉ thấy trên người bọn họ kiếp hỏa cũng càng ngày càng yếu, đợi đi tới lân cận, trên người bọn họ kiếp hỏa thế mà đã tắt!

Tô Vân kinh ngạc nhìn một màn này, chỉ thấy mấy cái kia tro tàn tiên bay tới, từng cái rơi vào trên vách đá, nhanh chóng leo lên trên được, rất nhanh biến mất trong bóng đêm.

Đúng lúc này, trong bóng tối truyền đến từng cơn kinh khủng rung động, Tô Vân quay đầu nhìn lại, nhất thời nhìn thấy vô số cựu thần phù văn trong bóng đêm trên vách đá lưu chuyển, chỉ là bị những cái kia tro tàn tiên bao trùm, rất khó nhìn rõ cựu thần phù văn, chỉ có thể nhìn thấy một chút chợt lóe lên quang mang.

Vách đá từ từ từ tảng đá hóa thành máu thịt, chỉ nghe vang dội như là hồng thủy sóng lớn giống như nổ vang truyền đến, đó là huyết dịch tại dưới vách đá dựng đứng di động tạo thành âm thanh kỳ lạ!

Ngay sau đó, bịch một tiếng tiếng trống vang lên, cái kia chấn động phảng phất một viên mới mặt trời bị nhen lửa giống

như rung động nhân tâm!

"Đế Hốt thân thể đang thức tỉnh!"

Tô Vân giật mình trong lòng, không nói lời gì tung người nhảy ra hạp cốc, bước vào Vong Xuyên, hướng về phía trước kiếp hỏa bên trong đại lục gào thét mà đi!

Oánh Oánh đứng tại Tô Vân đầu vai, xoay người nhìn lại, không khỏi dại ra.

Chỉ thấy một cái cửa đá thật to cao lớn vững chãi, xuất hiện tại đây phiến kiếp hỏa thế giới bên trong, cửa đá kia không biết cao bao nhiêu, bên ngoài cửa đá chính là thế giới hiện thực!

Có lẽ, hiện tại Kinh Khê còn trấn thủ ở bên ngoài, đề phòng Vong Xuyên bên trong tro tàn tiên chạy trốn!

Mà tại đây tòa cửa đá bên dưới, thì xuất hiện một cái cự nhân gương mặt, há hốc miệng ba, vừa mới Tô Vân bọn họ chính là từ trong miệng bay ra!

"Đây là Đế Hốt ư?"

Oánh Oánh giật mình: "Hắn chết?"

Đế Hốt không có bất kỳ cái gì người sống khí tức, hiển nhiên đã tử vong đã lâu!

Bất quá, Thúc Hốt nhị đế loại tồn tại này căn bản không tồn tại tử vong nói chuyện, bọn họ bản thân chính là do đạo tạo thành, thân thể chính là đại đạo, chính là nội tâm, chính là pháp lực, tam vị nhất thể.

Như vậy, Đế Hốt làm sao có thể tử vong?

Tô Vân một bên hướng Vong Xuyên đại lục vội vã đi, một bên quay đầu nhìn lại, nhìn thấy Đế Hốt khuôn mặt, hơi giật mình: "Đáng thương Kinh Khê còn tại trấn thủ Vong Xuyên,

nhưng mà hắn không ngờ rằng, Vong Xuyên sớm đã bị người đả thông!"

Hắn quan sát đến so Oánh Oánh càng thêm cẩn thận, chỉ thấy cái kia Đế Hốt khuôn mặt bên dưới chính là hắn hai tay, cái này hai đầu trên cánh tay vậy mà buộc lấy màu vàng xiềng xích, giống như là cùng Oánh Oánh đại xích vàng là đồng nguyên sinh ra.

Xiềng xích cực dài, giống như là kết nối lấy Vong Xuyên đại lục, nhưng mà đã bị chém đứt, cũng không kéo dài trói buộc Đế Hốt hai tay.

Trừ cái đó ra, hắn nhìn xuống dưới, còn chứng kiến Đế Hốt hai chân.

Tôn này cự nhân hai chân cũng bị màu vàng xiềng xích quấn quanh, khóa lại, nhưng xiềng xích cũng đã gãy đi.

"Năm đó Đế Hốt chủ động thoái vị nhượng chức về sau, liền biến mất vô tung, chẳng lẽ hắn không phải bình thường nhường ngôi, mà là bị Đế Tuyệt nhốt lại, trấn áp tại Vong Xuyên bên trong? Không đúng, khi đó Vong Xuyên còn không có chính thức thành hình!"

Tô Vân trong đầu như điện quang hỏa thạch hiện lên từng cái suy nghĩ: "Vong Xuyên là Trọng Kim Lăng mai táng Tiên đình hình thành, mà Trọng Kim Lăng là Đế Tuyệt đệ tử. Đế Hốt đem Thiên Đế vị nhường ngôi cho Đế Tuyệt phía sau, Đế Tuyệt tru sát đối lập, trấn áp Đế Thúc, lưu đày Đế Hốt, đến vị bất chính, cho nên truyền vị cho Trọng Kim Lăng. Trong thời gian này, đến cùng xảy ra chuyện gì chuyện cũ?"

Hắn cứ việc đi qua thứ hai Tiên giới, đã trải qua rất nhiều chuyện, cũng chứng kiến Vong Xuyên hình thành, nhưng mà Vong Xuyên cùng Đế Hốt ở giữa đến cùng chuyện gì xảy ra,

Đế Hốt tại sao lại bị giam giữ tại Vong Xuyên bên trong, hắn liền không biết!

Một mực đến nay, Vong Xuyên đều ẩn giấu ở một cái khác thời không bên trong, không người nào biết nơi này đến cùng phát sinh qua cái gì.

Nhưng vào lúc này, vô cùng bạo lệ khí tức rung chuyển, Tô Vân quay đầu nhìn lại, tôn này cự thần đã tỉnh lại!

Vừa rồi Đế Hốt rõ ràng còn là tử vong trạng thái, giờ phút này lại bỗng nhiên tỏa ra sinh cơ bừng bừng, miệng lớn trùng trùng điệp điệp khép lại, hai cái con mắt thật to như là hai viên như mặt trời chói mắt, trở mình nhấp nhô, đột nhiên ánh mắt tập trung tại Tô Vân trên người!

Ánh mắt của hắn tập trung, nhất thời hai đạo khủng bố nhiệt lượng chùm sáng ầm ầm chiếu tới!

Cái này hai chùm sáng uy năng, chỉ sợ không kém hơn chí bảo!

Tô Vân thôi thúc huyền thiết chuông, hai chùm sáng đánh vào huyền thiết chuông bên trên, chiếc này chuông lớn lại không chút nào bị nóng , mặc cho Đế Hốt ánh mắt làm sao đáng sợ, cũng không làm gì được huyền thiết chuông mảy may.

Phải biết huyền thiết chuông có thể bỏ qua loại trừ Hỗn Độn kiếp hỏa bên ngoài bất kỳ hỏa diễm, Âu Dã Vũ vì luyện chế chuông này, dùng chính là Hỗn Độn kiếp hỏa dung luyện, đem Kiếp Tẫn huyền thiết đốt đến làm mềm, lúc này mới có thể tiến hành rèn luyện.

“Hóa ra là Tô Thánh Hoàng!”

Đế Hốt thu lại hai con ngươi chùm sáng, cười ha ha, âm thanh chấn động đến không gian không ổn định, run rẩy dữ

dội, cho dù là Tô Vân dưới chân Hỗn Độn phù văn, cũng đi theo hỗn loạn, không cách nào kết nối phía trước không gian.

Loại tình huống này hắn đã từng gặp được.

Lúc trước Minh đô mười tám tầng, Đế Thúc chi não sử dụng linh lực để không gian không ngừng sinh trưởng, quấy nhiễu thanh đồng phù tiết, để thanh đồng phù tiết không cách nào bay ra to lớn não lớp da.

Mà Đế Hốt thủ đoạn thì là để không gian không ngừng rách nát, Tô Vân dưới chân Hỗn Độn phù văn liền không chỗ mượn lực, đương nhiên không thể trốn đi đâu được!

"Không hổ là Đế Hốt, cùng Đế Thúc nổi danh tồn tại, thế mà nắm giữ loại thủ đoạn này!"

Tô Vân dứt khoát dừng chân lại đáy Hỗn Độn phù văn, xoay người lại, đối mặt tôn này vô cùng to lớn cự nhân, cười nói: "Trên đời này gọi ta Tô Thánh Hoàng người đã không nhiều lắm. Từ lúc ta đăng cơ xưng Đế đến nay, mọi người từ trước tới nay gọi ta là Vân Thiên Đế, chỉ có Tiên đình số ít tồn tại sẽ còn gọi ta là Tô Thánh Hoàng. Không biết Đế Hốt bệ hạ tại Tiên đình thân phận là ai? Có thể hay không báo cho?"

Đế Hốt cười ha ha, Tô Vân không gian bốn phía thành phiến thành phiến sụp đổ, càng là vô lực có thể mượn!

Tô Vân sắc mặt biến hóa.

"Ta liền thích ngươi thông minh như vậy người, chỉ dựa vào một câu, liền suy đoán ra ta tại Tiên đình có thân phận."

Đế Hốt cười to: "Tô Thánh Hoàng nếu biết ta tại Tiên đình có thân phận, như vậy là không biết ta tại ngươi Đế đình bên trong cũng có thân phận?"

Tô Vân khóe mắt nhảy lên thoáng cái.

Đế Hốt mắt sáng ngời vô cùng, có thể so với mặt trời quang mang bỗng nhiên chiếu rọi tại Tô Vân trên mặt, dường như muốn quan sát hắn bất kỳ thần thái chi tiết, cười nói: "Thánh Hoàng không đi chủ trì Đế đình chiến cuộc, lại chạy đến ta chỗ này, quấy nhiễu ta thanh tu, đến cùng vì chuyện gì? Ngươi dạng này đưa tới cửa, để cho ta rất khó xử ah! Ngươi nói ta là giết ngươi đây, vẫn là không giết ngươi đâu?"

Hắn đột nhiên há miệng, vô số tro tàn tiên từ trong miệng hắn bay ra, gào thét hướng Tô Vân bay đi.

Tô Vân dưới chân Hỗn Độn phù văn bộc phát, nhưng mà lại như trước vô không gian có thể dừng chân!

Đế Hốt cười ha ha, phảng phất có chút thưởng thức hắn bối rối.

Nhưng vào lúc này, Tô Vân lộ ra tươi cười, thò tay vạch một cái, dưới chân Hỗn Độn phù văn bộc phát, hóa thành một đạo sáng rực vô cùng viên luân, hướng về phía sau cắt tới!

Sau một khắc, viên luân cắt vào kiếp hỏa đại lục!

Tô Vân hướng lui về phía sau ra một bước, liền dẫn Oánh Oánh đi tới kiếp hỏa bên trong Vong Xuyên đại lục phía trên.

"Vũ Thanh luân? Vũ Thanh thần thông?"

Đế Hốt lấy làm kinh hãi, bỗng nhiên đưa tay, bàn tay khổng lồ chậm rãi lên, vô số tro tàn tiên nhao nhao rơi vào cánh tay kia bên trên.

Đế Hốt nhô ra cánh tay, hướng kiếp hỏa bên trong Vong Xuyên đại lục bắt tới!

Tô Vân cùng Oánh Oánh vừa mới rơi vào Vong Xuyên đại lục, rừng rực kiếp hỏa liền đốt cháy mà đến, đem bọn hắn chiếm đoạt.

Oánh Oánh kinh dị một tiếng, đưa tay nhìn lại, lại thấy bản thân cũng không thiêu đốt, đạo pháp thần thông cũng chưa từng nhận nửa điểm tổn thương, không khỏi tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Hai người bọn họ tu luyện chính là Tiên Thiên Nhất Khí, không tại Tiên đạo hàng ngũ, cho dù cái kia không gì không thiêu cháy kiếp hỏa cũng không cách nào đem hai người nhen lửa.

Đế Hốt bàn tay dò tới, chụp vào Tô Vân, Tô Vân đang muốn thôi thúc Vũ Thanh luân tránh né, đột nhiên Vong Xuyên trong đại lục truyền đến từng cơn nổ vang đạo âm, kim quang đại phóng, một đầu màu vàng xiềng xích hướng Đế Hốt cánh tay khóa đi, lại muốn cùng Đế Hốt trên cánh tay màu vàng xiềng xích nối lại!

Đế Hốt thấy thế, vội vàng run tay, đưa trên cánh tay ngàn vạn tro tàn tiên đánh rơi!

Nói đến cổ quái, những cái kia tro tàn tiên rơi vào kiếp hỏa bên trong, lập tức từ xấu xí vô cùng tro tàn tiên mỗi người hóa thành hình người, biến thành từng cái tiên nhân, nhao nhao hướng Tô Vân đánh tới!

Bọn họ tại kiếp hỏa bên trong là tiên nhân, tại kiếp hỏa bên ngoài lại là tro tàn tiên, để Tô Vân kinh ngạc không thôi!

Tô Vân tránh đi những này tro tàn tiên, xâm nhập mảnh này kiếp hỏa bên trong cổ xưa đại lục, Oánh Oánh vội vàng nói: "Sĩ tử, ngươi nhìn!"

Không cần nàng nhắc nhở, Tô Vân cũng nhìn thấy khiến hắn khiếp sợ một màn.

Chỉ thấy tại trước mắt hắn trong biển lửa là từng cơn sóng lớn bao la hùng vĩ trong lửa thế giới, cứ việc biển lửa rừng rực, nhưng mà mảnh này trong lửa thế giới như trước còn có

thiên địa vạn vật, bất luận hoa cỏ cây cối vẫn là chim thú trùng cá, cái gì cần có đều có!

Không chỉ có như thế, hắn còn chứng kiến một mảnh mênh mông Tiên đình!

Xa xa nhìn tới, cái kia phiến Tiên đình tắm gội tại kiếp hỏa bên trong, lịch cửu di tân, ngăn nắp đến phảng phất hôm qua mới xây xong!

Hơn nữa, Tô Vân còn chứng kiến có tiên nhân ở nơi đó bay tới bay lui!

Những tiên nhân kia, cũng không phải là tro tàn quái!

Bọn họ lúc trước nhìn thấy địa ngục giống như cảnh tượng, cùng trong lửa chân thực nhìn thấy, quả thực khác nhau một trời một vực!

Nơi này lại giống như là có một cái dị độ không gian văn minh thế giới!

Đột nhiên, một nhánh tiên nhân đại quân đối diện đánh tới, từ Tô Vân Oánh Oánh bên người giết qua, nghênh tiếp những cái kia đuổi giết Tô Vân tro tàn tiên, chỉ nghe có người kêu lớn: "Nhanh đi Tù Thiên đài, tế lên xích vàng, khóa lại Đế Hốt! Bắt lấy cơ hội này, không thể buông hắn chạy trốn!"

Tô Vân vội vàng nhìn bốn phía, lại thấy xa xa Tiên đình bên trong có một cái thạch đài to lớn từ từ bay lên, trên bệ đá mang theo từng đầu xiềng xích, giờ phút này chút xiềng xích đang tại bay lượn, ý đồ bắt lại Đế Hốt, đem hắn trên cổ tay xiềng xích cùng bệ đá nối lại.

Tô Vân chạy tới trước mặt, chỉ thấy trên bệ đá đứng ngàn vạn tiên nhân, lại có tiên tướng chỉ huy, để cho bọn họ điều động xiềng xích lực lượng, cùng Đế Hốt đấu pháp.

Tô Vân cùng Oánh Oánh nghi ngờ không thôi, chỉ cảm thấy bản thân như rơi mộng cảnh đồng dạng, nhìn thấy trước mắt đều không chân thực.

Nhưng mà những tiên nhân kia lại là sống sờ sờ, cũng không phải là tro tàn tiên, mà là có máu có thịt, thậm chí có thể tế lên nội tâm, thôi thúc thần thông!

Hắn quay đầu nhìn lại, trấn thủ Tiên đình các tiên nhân đang cùng Đế Hốt bộ hạ các tiên nhân ra tay đánh nhau, chém giết thảm liệt, huyết nhục văng tung tóe, hiển nhiên đây cũng không phải là huyễn cảnh!

"Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?" Oánh Oánh lẩm bẩm nói.

Lúc này chỉ nghe có người la lên: "Người tới là khán giả tiên sinh ư? Đế Kim Lăng cho mời tiên sinh!"

Tô Vân thất thanh nói: "Trọng Kim Lăng còn sống?"

Hắn đi theo tiên nhân kia hướng Tiên đình đi tới, mảnh này Tiên đình là thứ hai Tiên đình, bị Trọng Kim Lăng kể cả toàn bộ Tiên đình cùng một chỗ mai táng tại Vong Xuyên!

Tô Vân dưới chân có chút lảo đảo, không yên lòng quan sát xung quanh, hắn thấy được thứ hai Tiên đình rất nhiều cổ xưa tồn tại, những này rõ ràng hẳn là rất sớm liền hóa thành tro tàn tồn tại, giờ phút này lại sinh hoạt tại Vong Xuyên kiếp hỏa bên trong!

"Bọn họ hẳn là đã sớm qua đời ah." Oánh Oánh khó hiểu nói.

Tô Vân trong lòng cũng có ngàn vạn nghi hoặc, hắn lấy lại bình tĩnh, đi tới mảnh này Tiên đình Lăng Tiêu bảo điện bên trong, thấy được Trọng Kim Lăng, tất cả nghi hoặc thông suốt mà am hiểu.

Trọng Kim Lăng giờ phút này ngồi xếp bằng mà ngồi, như là cự nhân, toàn thân bốc cháy lên rừng rực kiếp hỏa, cửu trùng thiên Đạo cảnh đều đang thiêu đốt bên trong, hắn lấy đạo của mình cảnh, bao phủ toàn bộ Vong Xuyên đại lục, bao phủ mảnh này Tiên đình, để cái này tro tàn tiên nhân sinh hoạt tại đạo của mình cảnh bên trong!

Loại tình huống này, Tô Vân từng tại Nguyên Sóc Tây Thổ nhìn thấy qua.

Chờ đến kiếp hỏa đem Trọng Kim Lăng đốt xong, mảnh này kiếp hỏa bên trong tịnh thổ liền không còn tồn tại!

Chương 800 : Tro tàn Đại Đế

Chương 799: Tro tàn Đại Đế

Tô Vân trôi lơ lửng ở Trọng Kim Lăng phía trước, rốt cuộc biết mảnh này kiếp hỏa trong thế giới tịnh thổ bí ẩn.

Lúc trước Tô Vân cùng Oánh Oánh đối Trọng Kim Lăng còn có chút oán thầm, Trọng Kim Lăng đem bản thân cùng Tiên đình cùng một chỗ mai táng, nhiều như vậy tiên nhân đều rơi vào Vong Xuyên, hóa thành tro tàn tiên, có phần quá vô tình.

Hiện tại, hai người nhìn thấy Trọng Kim Lăng thiêu đốt bản thân, đổi lấy vùng tịnh thổ này, trong lòng không khỏi ngũ vị tạp trần.

"Trọng Kim Lăng thiêu đốt bản thân, để bộ hạ tiên nhân có thể sinh tồn đến nay."

Tô Vân thầm than một tiếng, từ đệ nhất Tiên giới đến nay, hắn gặp quá nhiều cam nguyện hi sinh chính mình người, Thiết Côn Lôn, Trọng Kim Lăng, Ngọc Diên Chiêu…

Năm đó Đế Tuyệt, cũng là một trong số đó.

"Là khán giả tiên sinh tới rồi sao?" Trọng Kim Lăng đã nói không ra lời, chỉ còn lại có nội tâm, hắn nội tâm từ trong cơ thể bay ra, trôi lơ lửng ở Tô Vân trước mặt, hơi nghi hoặc một chút quan sát bọn họ.

Tô Vân làm lễ chào hỏi, nói: "Đã lâu không gặp, Đế Kim Lăng."

Trọng Kim Lăng nội tâm hướng hắn đáp lễ, nói: "Thứ cho ta muốn trách trong người, không thể tự thân làm lễ chào hỏi."

Hắn nội tâm không ngừng có tro tàn bay ra, ngay sau đó liền bị kiếp hỏa nhen lửa, cháy hừng hực.

Trọng Kim Lăng nội tâm cực kỳ suy yếu, không còn lúc trước như vậy mạnh mẽ, hiển nhiên trải qua thời gian dài, hắn thiêu đốt bản thân, đã đem bản thân hơn phân nửa tu vi hiến tế đi ra ngoài.

Hắn là thứ hai Tiên giới đệ nhất tiên nhân, tại vị lúc được gọi là Nhân Đế, sở dĩ gọi Nhân Đế, là bởi vì Đế Tuyệt làm quá tuyệt, thống trị cực kỳ tàn khốc, mỗi bên tộc đều khổ không thể tả. Đế Tuyệt nhường ngôi đế vị cho Trọng Kim Lăng phía sau, Trọng Kim Lăng thúc đẩy nền chính trị nhân từ, bất luận là cựu thần vẫn là Thần Ma hai tộc, đều chiếm được trọng dụng, thời đại kia vô tiền khoáng hậu phồn thịnh!

Thậm chí tại về sau thứ ba Tiên giới đến hiện nay thứ bảy Tiên giới, không có một cái nào thời đại có khả năng cùng sánh vai!

Tô Vân cười nói: "Năm đó ta biến dạng, hóa thành mập lùn thiếu niên, không nghĩ tới đạo huynh còn nhận ra ta."

Trọng Kim Lăng nội tâm cười nói: "Ta trời sinh đối linh có mạnh mẽ cảm ứng, bởi vậy các ngươi bước vào một phương thế giới này, ta cũng đã cảm thấy được. Quân phong thái càng hơn trước kia."

Oánh Oánh ánh mắt sáng lên, phấn khởi không hiểu: "Ngươi cũng là hoán linh sư? Nói như vậy, chúng ta là một loại người!"

Trọng Kim Lăng dò hỏi: "Cái gì gọi là hoán linh sư?"

Oánh Oánh vội vàng giải thích một phen.

Trọng Kim Lăng bừng tỉnh hiểu ra, cười nói: "Nguyên lai còn có loại kỹ xảo này. Chẳng qua ta tại linh bên trên có thiên

phú cực cao, liền dùng tại tu luyện bản thân nội tâm bên trên, cũng không có khai sáng mặt khác thần thông."

Oánh Oánh tràn đầy hâm mộ: "Ngươi linh thật mạnh, vậy mà thiêu đốt ba ngàn vạn năm vẫn không có đốt xong. Tương lai của ta cũng muốn tu luyện tới như ngươi loại này tình trạng!"

Trọng Kim Lăng kinh ngạc nói: "Cô nương sao lại nói lời ấy? Ta Tiên đình rơi vào nơi đây, rõ ràng mới mấy chục vạn năm, vì sao nói là ba ngàn vạn năm?"

Tô Vân cùng Oánh Oánh nghi ngờ không thôi, chẳng qua nội tâm sẽ không giả bộ, chắc chắn sẽ không lừa bọn họ.

Tô Vân thử dò xét nói: "Đạo huynh có ý tứ là, từ ngươi phong ấn thứ hai Tiên đình đến nay, chỉ mới qua mấy chục vạn năm?"

Trọng Kim Lăng nói: "Không đến ba mươi vạn năm. Hiện nay là thứ ba Tiên giới a? Chẳng qua, chúng ta mở ra nơi đây về sau, liền thường có tro tàn tiên bị ném đi vào, số lượng rất nhiều. Có tro tàn tiên tự xưng là thứ ba Tiên giới, có tự xưng là thứ tư Tiên giới. Còn có lại còn nói bản thân đến từ thứ năm, thứ sáu Tiên giới…"

Hắn sắc mặt cổ quái, cũng không rõ ràng trong này xảy ra chuyện gì.

Oánh Oánh đã bối rối, không biết chuyện gì xảy ra.

Tô Vân suy nghĩ xuất thần, đột nhiên nói: "Ta đã biết! Vong Xuyên độc lập tại tám đại Tiên giới bên ngoài, vì vậy đối với Vong Xuyên tới nói, tám đại Tiên giới thời gian là đồng thời di động!"

Oánh Oánh tỉnh ngộ, vội vàng nói: "Tám đại Tiên giới thời gian đồng thời hướng về phía trước di động, không có trước sau phân chia. Nhưng bởi vì Vong Xuyên hình thành là thứ hai

Tiên giới thời kì cuối, cho nên Vong Xuyên sẽ trải qua thứ ba Tiên giới đến thứ tám Tiên giới thời kì cuối!"

Trọng Kim Lăng nghe như lọt vào trong sương mù, không rõ ràng cho lắm.

Tô Vân dò hỏi: "Đạo huynh có hay không gặp qua thứ bảy Tiên giới tro tàn tiên? Thứ tám Tiên giới đâu?"

Trọng Kim Lăng lắc đầu.

Tô Vân đi tới đi lui, suy đoán nói: "Thứ sáu Tiên giới cùng thứ bảy Tiên giới có một đoạn thời gian trùng lặp, dẫn đến Vong Xuyên khả năng không có trải qua thứ bảy Tiên giới thời kì cuối, chỉ trải qua giai đoạn đầu! Thứ tám Tiên giới cũng là như thế."

Oánh Oánh cười nói: "Cũng có thể là chúng ta thắng lợi, cứu sống Đế Hỗn Độn, bởi vậy không có thứ bảy Tiên giới thứ tám Tiên giới tro tàn biến cố đây!"

Tô Vân lộ ra tươi cười: "Khả năng như thế."

Hắn cùng Oánh Oánh ai cũng chưa hề nói một cái khác khả năng, đó chính là bọn họ thất bại, Đế Hỗn Độn tử vong, toàn bộ vũ trụ, tám cái Tiên giới, toàn bộ bị Hỗn Độn hải mai táng!

Khả năng này, là Tô Vân dùng hết khả năng tránh khỏi, bởi vậy chỉ có thể ở đáy lòng suy nghĩ một chút là có khả năng này, nhưng không thể nói ra được.

Trọng Kim Lăng vẫn không hiểu bọn họ đang nói cái gì, Tô Vân muốn cầu cạnh hắn, ngay sau đó liền đem Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác chuyện cũ nói một phen, tiếp đó giải thích tám đại Tiên giới nguồn gốc, cùng với tro tàn ngọn nguồn.

Trọng Kim Lăng nghe trợn mắt há hốc mồm, rất lâu không thể lấy lại tinh thần.

“Nói cách khác, chúng ta tu luyện Đạo cảnh, thực ra đều là cá nhân Đạo giới.”

Trọng Kim Lăng cố gắng tiêu hóa những tin tức này, sau một lúc lâu, thử dò xét nói: “Đạo cảnh thực ra không chỉ cửu trùng thiên, còn có đệ thập trùng thiên. Tu luyện tới đệ thập trùng thiên, cá nhân Đạo giới liền sẽ nguyên vẹn, trở thành cá nhân Đạo giới bên trong Đạo Thần. Bởi vì Tiên đạo là lạc ấn giữa thiên địa, mà thiên địa là Đế Hỗn Độn bí cảnh, bởi vậy chúng ta tu luyện đạo, lạc ấn tại Đế Hỗn Độn Đạo cảnh bên trong, Đế Hỗn Độn cũng liền nhận được của chúng ta đại đạo.”

Hắn lấy lại bình tĩnh, tiếp tục nói: “Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác đánh một trận, đại đạo rách nát, hắn cưỡng ép hướng về phía trước bổ ra tám trăm vạn năm, chính là tìm một cái có khả năng đem Đạo cảnh mở ra đến đệ thập trùng thiên người. Chỉ cần có người đột phá đến đệ thập trùng thiên, hắn liền có thể mượn người này đạo pháp kéo dài tính mạng.”

Tô Vân gật đầu: “Đúng là như thế.”

Trọng Kim Lăng nói: “Năm đó ta đã từng trong lúc lơ đãng nhìn thấy đệ cửu trùng Đạo cảnh phía trên còn có nhất trùng Đạo cảnh, chỉ tiếc khi đó ta đã không có đối thủ.”

Hắn chán nản nói: “Ta khi đó đã vô địch thiên hạ, không có đủ áp lực, không có khả năng tiến thêm một bước.”

Oánh Oánh hướng Tô Vân nói nhỏ: “Cái này Đế Kim Lăng giống như ngươi, nói chuyện đều rất muốn ăn đòn.”

Nàng dừng một chút, nói bổ sung: “Đương nhiên, hắn có tư cách này nói ra những lời này, mà ngươi không có. Ngươi là đơn thuần muốn ăn đòn.”

Tô Vân không biến sắc, lặng lẽ tại nàng bờ mông đạn thoáng cái, Oánh Oánh la hoảng lên, thẹn quá hoá giận, biến

thành một quyển sách bành bành đánh Tô Vân đầu.

Tô Vân không hề hay biết, dò hỏi: "Đạo huynh cũng biết phía ngoài Đế Hốt là chuyện gì xảy ra?"

"Đế Hốt, là Tuyệt lão sư cầm tù ở đây."

Trọng Kim Lăng nội tâm mang theo bọn họ hướng ra phía ngoài bay đi, nói: "Tuyệt lão sư năm đó trên danh nghĩa là lưu đày Đế Hốt, trên thực tế là đem hắn bắt, trấn áp lại. Hắn sở dĩ từ đi đế vị, là bởi vì hắn biết Đế Hốt sẽ không chịu để yên, sớm muộn sẽ chọc cho ra nhiễu loạn lớn. Hắn lại không thể đem Đế Hốt cũng ném vào Minh đô mười tám tầng trấn áp, bởi vì như vậy lời nói, Đế Hốt Đế Thúc lại bởi vậy liên thủ. Cho nên hắn chỉ có thể tự thân trấn áp Đế Hốt."

Bọn họ đi tới Tù Thiên đài.

Tù Thiên đài bên trên, thứ hai Tiên giới chư tiên còn tại dùng hết khả năng, ý đồ đem đứt rời xiềng xích nối lại, lại trấn Đế Hốt, nhưng mà Đế Hốt là cỡ nào cường đại, căn bản không phải bọn họ có khả năng ứng phó.

"Tù Thiên đài chính là năm đó Tuyệt lão sư luyện chế, trấn áp Đế Hốt lúc ngồi địa phương."

Trọng Kim Lăng nội tâm nói: "Ta đem Tiên đình phong ấn, hóa thành Vong Xuyên, rơi hướng vũ trụ bên ngoài, chỉ để lại Vong Xuyên cửa đá. Tuyệt lão sư tìm tới ta, đem ta mắng chửi một lần."

Hắn ngẩng đầu lên hồi ức trước kia, vẻ mặt tinh thần chán nản, nghiêm nghị nói: "Tuyệt lão sư oán trách ta vì tư lợi, bản thân phong ấn Tiên đình, chạy trốn trách nhiệm, lại đem chăm sóc thiên hạ chúng sinh gánh giao cho hắn."

Tô Vân nhớ tới khi đó Tuyệt, bất giác lộ ra tươi cười. Thời điểm đó Đế Tuyệt thật là phong hoa tuyệt đại, cũng lại tìm không được một cái như thế xuất sắc nhân vật!

Chính là thời điểm đó Đế Tuyệt lần nữa leo lên đế vị, ngăn cơn sóng dữ, lần nữa cứu dân chúng cứu chúng sinh tại dầu sôi lửa bỏng, tại thứ hai Tiên giới sắp sửa hủy diệt trước lúc, dẫn dắt lấy mọi người vượt qua Bắc Miện trường thành.

"Tuyệt lão sư đem trấn áp Đế Hốt cái này gánh giao cho ta. Hắn nói, ngươi nếu từ bỏ chúng sinh, ngươi liền phải gánh lên mặt khác trách nhiệm, đây là làm Đế giả trách nhiệm."

Trọng Kim Lăng vẻ mặt chán nản nói: "Những năm gần đây, chúng ta một mực tại trấn áp Đế Hốt, lúc trước còn tính là bình an vô sự. Cho đến có một ngày, Đế Hốt đột nhiên đem bản thân cởi ra."

Tô Vân cùng Oánh Oánh nghe đến mê mẩn, đột nhiên nghe được câu này, mỗi người đều là sợ hết hồn, thất thanh nói: "Đem bản thân cởi ra? Bản thân cũng không phải quần áo, làm sao thoát?"

Trọng Kim Lăng nội tâm ngẩng đầu nhìn về phía thiên ngoại Đế Hốt cự thần, tôn này cự thần điên cuồng tiến đánh thứ hai Tiên đình, thủ đoạn lăng lệ bá đạo, cực kỳ lợi hại.

"Hiện tại Đế Hốt, chỉ là một kiện túi da."

Trọng Kim Lăng nói lời kinh người, nói: "Hắn tại lồng ngực của mình cùng sau lưng mỗi bên mở một vết thương, đem bản thân huyết nhục từng khối từng khối lột đi. Tựa như là kiến chuyển chỗ, hắn dần dần đem bản thân dời trống, chỉ còn lại có một miếng da."

Tô Vân ngẩng đầu nhìn về phía thiên ngoại Đế Hốt, kinh hãi vô cùng.

Hiện tại Đế Hốt thủ đoạn lăng lệ bá đạo, trong lúc giơ tay nhấc chân mạnh mẽ vô song, mỗi một kích đều tương đương với chí bảo công kích, hoàn toàn nhìn không ra chỉ là một bộ túi da!

“Hắn từng khối từng khối lột đi huyết nhục của mình, Tuyệt lão sư sắp đặt liền không khóa lại được hắn.”

Trọng Kim Lăng thở dài, nói: “Ta không thể hoàn thành Tuyệt lão sư giao phó, còn là bị Đế Hốt chạy trốn.”

Tô Vân đột nhiên dò hỏi: “Như vậy Đế Hốt lại là làm sao chặt đứt tay chân xiềng xích đây này?”

Trọng Kim Lăng nói: “Dùng kiếp hỏa đốt đứt. Năm đó Đế Hốt dùng ve sầu thoát xác kiến chuyển chỗ thủ đoạn, để cho mình huyết nhục từng khối chạy đi, hắn là cỡ nào cường đại? Những này máu thịt hoạt tính cực cao, hóa thành từng cái mạnh mẽ sinh mệnh. Bên trong một cái sinh mệnh mê hoặc rất nhiều tro tàn tiên, dùng kiếp hỏa đốt cháy, đốt đứt xích vàng.”

Oánh Oánh hỏi: “Như vậy hắn vì sao không có chạy trốn?”

Trọng Kim Lăng nói: “Hắn cần nhiều hơn nữa tro tàn tiên. Hắn muốn có được Vong Xuyên.”

Oánh Oánh không hiểu: “Hắn nhận được Vong Xuyên có thể làm cái gì?”

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị, nói khẽ: “Một nhánh không biết đau đớn, không sợ tử vong đại quân.”

Oánh Oánh đột nhiên rùng mình một cái, nhìn về phía Vong Xuyên bốn phía, tại đây phiến vực ngoại chi địa, nổi lơ lửng từng khối đại lục, từng khỏa tinh cầu, bị kiếp hỏa thôn phệ. Nơi đó tro tàn tiên phát ra gào thét, kêu rên, thời thời khắc khắc đều có tro tàn tiên bị đốt thành tro bụi!

Bọn họ không cách nào đi ra Vong Xuyên, bởi vì cửa đá bị Kinh Khê trấn thủ.

Kinh Khê nhận được Trọng Kim Lăng mệnh lệnh, Vong Xuyên chỉ có thể vào không thể ra!

Bất luận người nào ý đồ chạy ra, đều đem đối mặt không có gì không chém trảm đạo thạch kiếm!

Mà Đế Hốt cho bị trấn áp ở đây tro tàn tiên bọn họ cung cấp một con đường, có thể để cho bọn họ không bị kiếp hỏa đốt cháy, thậm chí có thể tới đi ra bên ngoài thế gian phồn hoa con đường!

Có thể tưởng tượng được, cái này cám dỗ có bao lớn!

Oánh Oánh cười nói: "Nhưng mà, Đế Kim Lăng chính là thống trị thứ hai Tiên giới Đại Đế, dưới trướng hắn cường giả xuất hiện lớp lớp, nhất định có thể thống trị Vong Xuyên, đúng hay không?"

Trọng Kim Lăng thở dài, nói: "Nếu là lúc trước, ta còn có thể làm được. Nhưng mà bây giờ, ta càng ngày càng lực bất tòng tâm."

Vì thủ hộ thứ hai Tiên đình tiên nhân, hắn thiêu đốt đạo hạnh của mình, đem mình làm tro tàn, cho những tiên nhân này lấy sinh tồn không gian. Có khả năng kiên trì đến bây giờ, đã rất không tầm thường.

Lực thống trị của hắn ngày càng suy yếu, mà Đế Hốt ảnh hưởng lại càng ngày càng mạnh, thế cho nên không ngừng có tro tàn tiên bay ra, tìm nơi nương tựa Đế Hốt.

Đế Hốt cũng quả thực mạnh mẽ, thế mà liền trấn trụ những này tro tàn tiên trên người kiếp hỏa!

Để Trọng Kim Lăng lo lắng là, sớm muộn có một ngày hắn sẽ đốt sạch bản thân.

Khi đó, Đế Hốt sẽ trở thành Vong Xuyên người thống trị!

Tô Vân suy nghĩ một chút, dò hỏi: "Nếu như, ta có thể chữa trị trên người ngươi tro tàn bệnh đâu?"

Trọng Kim Lăng thân thể hơi chấn động, ánh mắt rơi vào trên người hắn, âm thanh khàn giọng nói: “Ngươi có thể trị tro tàn bệnh?”

Tô Vân giơ bàn tay lên, tiếp lấy từ Trọng Kim Lăng nội tâm bên trong phiêu dật đi ra một mảnh tro tàn. Cái kia tro tàn cũng không bị kiếp hỏa nhen lửa, đi qua Tiên Thiên Nhất Khí thoải mái, lại biến thành đạo hạnh, trở lại Trọng Kim Lăng trong cơ thể.

Trọng Kim Lăng lập tức cảm nhận được cái kia một phần đại đạo khôi phục, âm thanh có chút run rẩy, dò hỏi: “Ngươi muốn cho ta chặn lại Đế Hốt?”

Tô Vân lắc đầu, mỉm cười nói: “Ta muốn để ngươi dẫn đầu tro tàn tiên, giết ra Vong Xuyên!”

Chương 801 : Thiên Đế đảm đương

Chương 800: Thiên Đế đảm đương

"Dẫn đầu tro tàn tiên, giết ra Vong Xuyên?" Trọng Kim Lăng hơi giật mình, không hiểu hắn ý tứ.

Tro tàn tiên đại quân giết ra Vong Xuyên, chỗ đó sẽ còn nghe theo hắn ràng buộc?

Năm đó hắn phong ấn thứ hai Tiên đình, mai táng chúng tiên, vì chính là tránh khỏi để tro tàn tiên nguy hại chúng sinh, hiện tại ngược lại muốn dẫn đầu tro tàn tiên giết ra Vong Xuyên, chẳng phải là bản thân những năm này khổ cực, toàn bộ trôi theo dòng nước?

Tô Vân nói: "Đạo huynh, hiện nay thế cuộc cực kỳ nguy hiểm. Ta vị trí Đế đình bấp bênh nguy hiểm, cường địch vây quanh, bên trên có thứ sáu Tiên giới Đế Phong nhìn chằm chằm, sau có Tà Đế chờ đợi chiếm đoạt Đế đình thời cơ, lại có Đế Hốt ẩn giấu ở chỗ tối. Đạo huynh ngươi Vong Xuyên cũng là ngàn cân treo sợi tóc, Đế Hốt chia cắt thế lực của ngươi, không ngừng có tro tàn tiên đầu nhập vào cùng hắn, này lên kia xuống, Vong Xuyên nhất định sẽ chết tại Đế Hốt tay. Này thành nguy nan thời điểm, đem dùng phi phàm thủ đoạn."

Trọng Kim Lăng lắc đầu nói: "Tro tàn tiên ra Vong Xuyên, tựa như cùng thủy triều, sẽ chỉ tràn ngập qua từng cái thế giới, để tất cả thế giới lại không người sống, lại không sinh mệnh! Để tro tàn tiên ra Vong Xuyên, thực sự quá hung hiểm, là đưa

chúng sinh an nguy tại bất chấp. Loại chuyện này, ta không thể làm.”

Oánh Oánh nhịn không được nói: “Đế Hốt ý định làm, không phải là chuyện này ư? Hắn đang chờ đợi ngươi càng thêm suy yếu thời điểm, liền tới chiếm đoạt Vong Xuyên, nắm giữ tất cả tro tàn tiên. Những này tro tàn tiên tướng sẽ trở thành hắn bình định thiên hạ thế lực đồng lõa!”

Trọng Kim Lăng do dự.

Hắn rất muốn đáp ứng Tô Vân, nhưng hắn biết, chỉ cần đến bên ngoài, hắn liền không có khống chế những này tro tàn tiên nắm chắc.

“Khán giả tiên sinh, ngươi nếu biết Đế Hốt ở trong bóng tối giở trò, sao không liên hợp Đế Phong, Tà Đế, chung chinh phạt chi?”

Hắn nhịn không được nói: “Lấy khán giả thủ đoạn, bắt được Đế Hốt không khó lắm a?”

Tô Vân trong mắt lóe lên một đạo không rõ ý nghĩa quang mang, nói khẽ: “Cho dù ta có thể liên hợp Đế Phong Tà Đế, tương lai vẫn là phải cùng hắn hai người tranh đoạt thiên hạ. Đế Hốt xuất hiện, ngược lại cho ta một cái trở mình cơ hội.”

Trọng Kim Lăng trong lòng nghiêm nghị, đột nhiên nói: “Ngươi không liên hợp Đế Phong Tà Đế đối kháng Đế Hốt, vì Đạo cảnh đệ thập trùng thiên!”

Oánh Oánh trong lòng giật mình, vội vàng nhìn về phía Tô Vân.

Tô Vân cười nói: “Đạo huynh sao lại nói lời ấy? Ta khoảng cách Đạo cảnh đệ thập trùng thiên rất xa, cho dù cùng Đế Phong, Tà Đế, Đế Hốt đám người tranh đoạt, cũng vô duyên đột phá Đạo cảnh đệ thập trùng thiên. Huống hồ, ta tu luyện chính là Tiên Thiên Nhất Khí, không tại Tiên đạo bên trong.”

Trọng Kim Lăng đi tới đi lui, ánh mắt lấp lóe, nói: "Mục đích của ngươi là Đạo cảnh đệ thập trùng thiên, mặc kệ ai đột phá Đạo cảnh đệ thập trùng thiên, đều phù hợp mục đích của ngươi. Bởi vì chỉ có như vậy, Đế Hỗn Độn mới có thể kéo dài tính mạng! Cho nên, ngươi không nguyện ý liên hợp những người khác đối kháng Đế Hốt, bởi vì ngươi cho là, Đế Hốt sẽ cho bọn họ đột phá Đạo cảnh đệ thập trùng thiên áp lực."

Tô Vân cười nói: "Đây chỉ là suy đoán của ngươi."

"Ta là ngươi đối kháng Đế Hốt cuối cùng tiền vốn, trong khi người khác thất bại, thua ở Đế Hốt trong tay, ngươi cứu sống ta, ta tới nghênh chiến Đế Hốt."

Trọng Kim Lăng nói: "Ngươi muốn nhìn một chút ta có hay không có thể đột phá Đạo cảnh đệ thập trùng thiên. Khán giả tiên sinh, nếu như ta cũng thất bại đây?"

Tô Vân nói: "Vong Xuyên không tại tám đại trong tiên giới, di thế mà độc lập, nhảy ra Luân Hồi, cho dù là Luân Hồi Thánh Vương cũng không cách nào quan sát được nơi này. Bởi vậy đạo huynh ngươi với tư cách một nhánh kì binh, có thể đi đến xuất kỳ chế thắng hiệu quả."

Trọng Kim Lăng con mắt nhìn thẳng vào mắt hắn, nói: "Ngươi nói rất đúng. Nhưng mà nếu như ta cũng thua đâu?"

Tô Vân nói: "Ngươi với tư cách trấn áp một cái Thần Ma mỗi bên tộc cùng cựu thần chủng tộc Thiên Đế, không có khả năng thất bại! Từ xưa đến nay trong lịch sử, chỉ có ngươi cùng Đế Thúc có Thiên Đế danh hào, là mỗi bên tộc chung Đại Đế!"

Thiên Đế cùng Tiên Đế không giống nhau, nhìn như kém một chữ, nhưng ý tứ có rất lớn khác nhau.

Tiên Đế là tiên nhân chi Đế, cùng Thần Đế Ma Đế địa vị cân bằng, mà Thiên Đế thì là mỗi bên tộc chung Đại Đế, là

vùng vũ trụ này cộng chủ!

Từ xưa đến nay nhìn chung lục triều Tiên giới kỷ nguyên, được tôn là Thiên Đế cùng sở hữu ba người, Đế Thúc, Đế Hốt, Trọng Kim Lăng.

Đế Thúc Thiên Đế phân đất phong hầu mỗi bên tộc Đại Đế, trấn thủ giang sơn, thống trị thời gian xa xưa nhất. Đế Hốt tuy là cũng bị tôn làm Thiên Đế, nhưng mà thống trị thời gian ngắn ngủi, hơn nữa bị Đế Tuyệt không tưởng, không có trên thực tế quyền thống trị.

Chỉ có Trọng Kim Lăng bị mỗi bên tộc cùng tôn vinh vì Thiên Đế, thống trị mỗi bên tộc thời gian dài tới mấy trăm vạn năm lâu!

Mà Đế Tuyệt cũng không thể gọi là Thiên Đế, bởi vì Đế Tuyệt thống trị thời đại, căn bản không có chủng tộc khác chỗ, bất luận Thần Ma vẫn là yêu quái, đều bị đánh ép, cũng không có phân đất phong hầu mỗi bên tộc Đế, bởi vậy chỉ là Tiên Đế mà cũng không phải là Thiên Đế.

Tô Vân tuy là cũng gọi Vân Thiên Đế, nhưng mà hắn thống trị cương vực chỉ có Đế đình, chưa hề làm được thứ bảy Tiên giới đại nhất thống, có hắn danh mà không thực ra, không tính là chân chính Thiên Đế.

Cho nên, Trọng Kim Lăng là duy hai Thiên Đế, hơn nữa là nhân tộc duy nhất Thiên Đế!

Trọng Kim Lăng im lặng, qua rất lâu, mới từ từ nói: "Với tư cách Thiên Đế, phải có cho chúng sinh một cái an toàn thế đạo trách nhiệm. Tuyệt lão sư lệnh ta trấn áp Đế Hốt, Đế Hốt trong tay ta chạy trốn, nguy hại thế nhân, ta có trách nhiệm này đem hắn bắt trở về, lần nữa trấn áp."

Tô Vân lộ ra tươi cười.

Trọng Kim Lăng nói: "Cho nên, ta đáp ứng ngươi, thống lĩnh tro tàn tiên, binh ra Vong Xuyên!"

Tô Vân thở phào một cái, cười nói: "Ta sẽ dùng hết khả năng, trợ giúp đạo huynh chữa trị tro tàn bệnh, để ngươi khôi phục lại trạng thái đỉnh phong. Hiện nay Đế Hốt thực lực không thể coi thường, chỉ có khôi phục lại đỉnh phong, ngươi mới có đánh với hắn một trận thực lực, mới có đột phá đến Đạo cảnh đệ thập trùng thiên hi vọng!"

Trọng Kim Lăng nghiêm nghị nói: "Làm phiền tiên sinh!"

Tô Vân trước vì Trọng Kim Lăng trị liệu nội tâm, Trọng Kim Lăng nội tâm nguy hiểm nhất, đã suy yếu tới cực điểm, nếu như tiếp tục nữa, tất nhiên sẽ dẫn đến nội tâm sụp đổ, thân tử đạo tiêu.

Bởi vì Trọng Kim Lăng nội tâm cực kỳ suy yếu nguyên nhân, Tô Vân lấy Tiên Thiên Nhất Khí trị liệu ngược lại rất đúng nhẹ nhõm, Tô Vân hao hết mấy lần pháp lực phía sau, Trọng Kim Lăng nội tâm liền tro tàn diệt hết, chỉ còn lại có thuần túy tu vi.

"Tiên sinh đại đạo cực kỳ kỳ lạ."

Trọng Kim Lăng thấy được Tiên Thiên Nhất Khí chỗ bất phàm, trầm ngâm phút chốc, hướng Tô Vân nói: "Ngươi dùng loại này Tiên Thiên đại đạo trị liệu ta thời điểm, ta phát giác được bản thân đã hóa thành tro tàn đại đạo, tại đạo pháp của ngươi thẩm thấu vào bắt đầu đạt được tân sinh. Nó giống như là một loại kỳ lạ chất dinh dưỡng, thoải mái của ta đạo hạnh. Cái này khiến ta thấy được tiên sinh đại đạo biến hóa, cất giấu nhiều hơn nữa khả năng. Cái loại này kỳ diệu phù văn kết hợp đạo cùng thần thông cùng với pháp lực, quả thực kỳ diệu, xin hỏi có hay không có tên?"

Tô Vân nói: "Ta gọi là hồng mông phù văn."

Trọng Kim Lăng cười nói: "Hồng mông phù văn đã là một loại khác đại đạo cơ cấu, quả nhiên là phi phàm, chỉ là ta quan sát tiên sinh Đạo cảnh lúc lại có chút nghi vấn. Tiên sinh lấy một loại phù văn diễn hóa Tiên đạo, cựu thần thậm chí Hỗn Độn đủ loại đại đạo, phù văn này hiện ra kỳ diệu đối xứng kết cấu, lẫn nhau là lớn nhất tương phản số."

Tô Vân ánh mắt sáng lên, liên tục gật đầu, rất có một loại gặp phải tri kỷ tri âm cảm giác.

Có rất ít người có khả năng nhìn thấy hắn hồng mông phù văn mỹ diệu, đó là nhất tốt đẹp văn tự nhất hoa mỹ chương nhạc cũng không cách nào hình dung mỹ diệu, mà Trọng Kim Lăng lại nhìn ra!

Trọng Kim Lăng tiếp tục nói: "Tiên sinh Tử Phủ, có đang có phản, đạo hoa có đang có phản, như vậy Đạo cảnh vì sao không có chính phản?"

Tô Vân cười nói: "Đạo huynh có chỗ không biết, ta khai sáng hồng mông phù văn về sau, lấy một viên phù văn diễn hóa đủ loại đại đạo, tạo thành Tiên Thiên Đạo cảnh, bao gồm chính cùng phản, bởi vậy không cần phân biệt chính phản."

Trọng Kim Lăng dò hỏi: "Như vậy ngươi cái kia bao gồm chính cùng phản Đạo cảnh, có hay không một cái phản đạo cảnh? Nếu là ngươi phản đạo cảnh, cùng Đạo cảnh giống nhau như đúc, đương nhiên không cần lại tu luyện phản đạo cảnh. Nếu là vẫn tồn tại phản đạo cảnh, vì sao không đi tu luyện?"

Tô Vân trong đầu nổ vang, rơi vào suy nghĩ.

Oánh Oánh khâm phục phải xem lấy Trọng Kim Lăng, khen: "Không hổ là Thiên Đế, liếc mắt liền nhìn ra sĩ tử công pháp bên trong không đủ!"

Trọng Kim Lăng lắc đầu nói: "Trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường. Ta chỉ là điểm ra hắn coi nhẹ địa phương mà

thôi. Nếu như hắn có thể mở ra chính phản Đạo cảnh, như vậy pháp lực của hắn tiêu chuẩn, muốn so hiện tại mạnh mẽ gấp đôi, như vậy ta thân thể khôi phục tốc độ cũng sẽ càng nhanh."

Qua mấy chục ngày, Tô Vân từ trong nhập định tỉnh lại, Linh giới bên trong hình thành chính cùng phản lục trùng Đạo cảnh, quả nhiên tu vi càng thêm mạnh mẽ. Hắn cũng không phải là Đạo cảnh lục trùng thiên, như trước là Đạo cảnh tam trùng thiên, nhưng tu vi lại nhận được tăng lên trên diện rộng.

Trọng Kim Lăng quan sát Tô Vân chính phản Đạo cảnh, nói: "Tiên sinh Đạo cảnh đệ thập trùng thiên, có lẽ là lại không phản đạo cảnh hoàn mỹ Đạo giới."

Tô Vân nói: "Chỉ là ta Tiên Thiên Nhất Khí cùng Tiên đạo khác biệt, ta nghĩ tìm kiếm tham khảo chi vật, cũng không thể nào mượn lên."

Trọng Kim Lăng nói: "Tiên Thiên Nhất Khí cùng ta con đường khác biệt, ta không cách nào chỉ điểm, chẳng qua ta mới nhìn tiên sinh hồng mông phù văn còn rất vụng về, có lẽ là nguyên nhân này, dẫn đến ngươi không cách nào lại tiến một bước."

Tô Vân vội vàng hỏi hắn nên như thế nào hoàn thiện hồng mông phù văn, Trọng Kim Lăng cười nói: "Tầm mắt của ngươi kiến thức sớm đã tại trên ta, ta chỉ có thể tra khuyết bổ lậu, lại không cách nào chỉ điểm ngươi hoàn thiện hồng mông phù văn."

Tô Vân có chút thất vọng.

Trọng Kim Lăng nói: "Ngươi đem tìm kiếm tầm mắt kiến thức trên ta xa người, từ đạo pháp của bọn họ thần thông bên trong tìm kiếm linh cảm."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, nhớ tới Chí Tôn cung điện điển tịch, cười nói: "Nói đến tầm mắt kiến thức, ta nghĩ

mời đạo huynh giúp một chuyện.”

Hắn để Oánh Oánh lấy ra những cái kia phiên dịch sau điển tịch, Trọng Kim Lăng nhìn thật kỹ, không khỏi thay đổi sắc mặt.

Tô Vân một bên giúp Trọng Kim Lăng trị liệu thân thể tro tàn bệnh, một bên cùng Trọng Kim Lăng cùng một chỗ nghiên cứu tìm hiểu Chí Tôn cung điện điển tịch, thời gian qua thật nhanh.

Đế Hốt công lâu Vong Xuyên đại lục không xuống, đành phải lui binh, không tiếp tục quấy rối, chẳng qua đi qua hắn phen này làm ầm ĩ, lại có không ít tro tàn tiên bay ra, tìm nơi nương tựa Đế Hốt đi.

Trong lúc vô tình đi qua nửa năm lâu, Trọng Kim Lăng thân thể có gần nửa từ tro tàn trạng thái khôi phục, thời gian nửa năm đến, hai người đem Chí Tôn cung điện điển tịch lật xem một lần, bỏ rườm rà giữ tinh túy, sửa sang lại ra rất nhiều ảo diệu.

Chí Tôn cung điện thành tựu vượt qua Tiên đạo nhiều lắm, hai người hấp thu những này điển tịch thành tựu, mỗi người giao lưu, đều có đoạt được.

Tô Vân đem bản thân đối Chí Tôn cung điện lĩnh ngộ dung nhập vào Tiên Thiên Nhất Khí bên trong, đối hồng mông phù văn cảm ngộ cũng tiến thêm một bước, bắt tay vào làm hoàn thiện bản thân hồng mông phù văn.

Oánh Oánh thấy thế, trong lòng xúc động mãi thôi: “Sĩ tử cùng Đế Kim Lăng cùng nhau nghiên cứu đồ vật thời điểm, thế mà chưa hề nghĩ tới nữ nhân, nghiên cứu một chút chính là hơn một năm thời gian. Nếu như sĩ tử một mực duy trì cái trạng thái này, hắn đã sớm vô địch thiên hạ! Nhưng mà đây là không thể nào.”

Hôm nay, Tô Vân thí nghiệm bản thân hoàn thiện sau hồng mông phù văn, trong lòng rất đúng hài lòng, ngay sau đó đem hoàn thiện sau phù văn thay thế bản thân lúc trước đại đạo, pháp lực cùng thần thông, dựng lại nội tâm, lại đem huyền thiết chuông lớn luyện lại một lần.

Oánh Oánh thì tại một bên sao chép mới hồng mông phù văn, dĩ nhiên cũng đem bản thân Tiên Thiên Nhất Khí luyện lại một lần, ăn đến yên tâm thoải mái.

Tô Vân chỉ điểm Oánh Oánh làm sao vận dụng hồng mông phù văn, đột nhiên chỉ cảm thấy chợt có ý nghĩ, không khỏi nhớ tới Đế đình cùng Ngư Thanh La, trong lòng bực bội.

Trọng Kim Lăng hỏi, Tô Vân nói rõ sự thật, nói: "Đế đình tuy là có Thiên Hậu giúp đỡ trấn thủ, nhưng Tà Đế cùng Thiên Hậu có thù, ta rời đi quá lâu, lo lắng xuất hiện mặt khác biến số."

Trọng Kim Lăng nói: "Chợt có ý nghĩ, tất có chỗ ứng. Tiên sinh cứ việc trở lại. Những ngày này ta tìm hiểu Chí Tôn cung điện điển tịch, lĩnh ngộ ra cổ xưa vũ trụ dị chủng đại đạo, tuy là không thể hoàn toàn chữa trị tro tàn bệnh, nhưng không đến mức kéo dài chuyển biến xấu."

Tô Vân quả thực lo lắng Đế đình, cũng muốn niệm kiều thê, ngay sau đó đứng dậy tạm biệt, nói: "Đạo huynh xin đừng quên ngươi ta ở giữa hứa hẹn."

Trọng Kim Lăng nghiêm mặt nói: "Gãy không dám quên!"

Tô Vân ngay sau đó mang theo Oánh Oánh rời đi Vong Xuyên đại lục, hướng Vong Xuyên cửa đá bay đi, Oánh Oánh tại hắn đầu vai lật xem một quyển sách, nhìn ra nồng nhiệt.

"Là sách gì?" Tô Vân hỏi.

"Thứ hai Tiên đình họa sĩ biến thành Đế Hốt."

Oánh Oánh cười nói: “Đế Hốt thân thể, trước ngực vỡ ra một vết thương, sau lưng vỡ ra một vết thương, móc sạch huyết nhục của mình. Trong đó có một phần máu thịt hóa thành kỳ lạ sinh linh. Trên sách ghi lại chính là trước ngực hắn huyết nhục biến hóa mà thành sinh linh.”

Tô Vân nói: “Trong này có hay không có chúng ta người quen biết?”

Oánh Oánh cười ha hả nói: “Có một cái!”

Tô Vân vội vàng tiến đến viết nhìn đằng trước đi, thất thanh nói: “Không thể nào?”

Chương 802 : Tiên tướng Đế Hốt

Chương 801: Tiên tướng Đế Hốt

Đế Hốt máu thịt biến thành sinh linh thật có thể nói là là vô cùng kỳ quặc, đủ loại hình thái đều có, ngay từ đầu là cựu thần hình thái đủ loại sinh linh, về sau liền từ từ hướng hình dạng người thay đổi.

Những này cựu thần hình thái tồn tại số lượng không nhiều, hơn nữa cựu thần hình thái cũng nhiều làm hình người, dần dần hướng hình người thay đổi, có lẽ chắc là Đế Hốt thí nghiệm!

Hắn đang thí nghiệm, bản thân làm sao biến hóa thành người!

Để cho Tô Vân kinh ngạc chính là Đế Hốt huyết nhục biến thành "Người" !

Những bức hoạ này bên trong người, phần lớn đều không giống người, tướng mạo hình thù kỳ quái, hẳn là chỉ là Đế Hốt vật thí nghiệm.

Chỉ là những này vật thí nghiệm để cho người ta thoạt nhìn rùng mình, tựa như là một cái thủ công thô ráp Tạo Vật Chủ, tùy tiện đem người bộ phận liều cùng một chỗ, tuỳ tiện tạo vật, bởi vậy con mắt to tiểu không đồng nhất, con mắt bao nhiêu cũng tùy tâm tình mà quyết định, ngay cả đầu cùng tay chân số lượng, cũng nhìn tạo vật người tâm tình.

Chẳng qua sau đó, Đế Hốt liền từ từ bình thường lên, tạo ra người càng tới càng giống như người, nhưng cũng càng ngày

càng cho người ta âm thầm sợ hãi cảm giác.

Về sau, những người này liền lại không làm cho người ta cảm thấy khủng bố cảm giác, bởi vì bọn hắn thoạt nhìn cùng người bình thường không khác.

Đế Hốt thân thể thực sự quá lớn, hắn tạo ra được đến hàng vạn mà tính nhân loại, dùng để thí nghiệm. Không chỉ có như thế, hắn còn tại thí nghiệm như thế nào tại trong thân thể bồi dưỡng ra nội tâm.

Tô Vân nhìn thấy hắn đủ loại cổ quái kỳ lạ thí nghiệm, phần lớn đều lấy thất bại mà kết thúc, hắn hóa thân chất đống như núi thi thể bị ném đến Vong Xuyên kiếp hỏa bên trong đốt cháy.

Nhưng mà về sau, hắn liền tìm kiếm ra diễn sinh nội tâm phương pháp.

Tiếp đó, Tô Vân thấy được một chút khuôn mặt quen thuộc.

Năm đó Tô Vân cơ duyên xảo hợp từ đệ nhất Tiên giới du lịch đến thứ bảy Tiên giới, bởi vì muốn quan sát Đế Tuyệt, cho nên hắn đối Đế Tuyệt trung tâm quyền lực rất đúng để ý.

Mà Đế Tuyệt đối với hắn đến nhưng cũng sớm đã không cảm thấy kinh ngạc , mặc cho cái này khán giả quan sát, bởi vậy Tô Vân đối Đế Tuyệt triều đình cũng không lạ lẫm.

Oánh Oánh chỉ người trong bức họa, có thật nhiều "Người" đều là Đế Tuyệt trong triều đình quyền thần trọng thần!

Tô Vân thậm chí còn chứng kiến thứ ba Tiên giới thời kỳ mấy cái khuôn mặt quen thuộc!

Trong đó liền có Đế Tuyệt tiên tướng Linh Lung, cùng với Nguyên Cửu Châu tiên tướng Ngư Vãn Chu!

Hiển nhiên, Đế Hốt huyết nhục hóa thân, chia ra lẫn vào Đế Tuyệt triều đình cùng Nguyên Cửu Châu trong triều đình, khiêu khích Nguyên Cửu Châu cùng Đế Tuyệt tình cảm!

Tô Vân ngạc nhiên, lúc trước hắn còn từng buồn bực Nguyên Cửu Châu đã là trên thực tế Tiên Đế, chỉ là không có Tiên Đế danh hào mà thôi, vì sao còn muốn tạo phản.

Hiện tại xem ra, khi đó Đế Hốt đã lẻn vào cái này Tiên đình bên trong, đứng hàng cao vị, mê hoặc Nguyên Cửu Châu tạo phản!

Nguyên Cửu Châu tạo phản tuy có bản thân dã tâm gây chuyện, nhưng một phương diện khác, thì là Đế Hốt ở sau lưng trợ giúp!

"Chẳng qua, Đế Hốt đồng thời ngồi vào hai đại Tiên đình tiên tướng chỗ ngồi, bản lãnh này quả thực cao minh cực kỳ!"

Tô Vân cảm khái nói: "Người này từ lúc bị Đế Tuyệt đuổi xuống đế vị về sau, tại âm mưu quỷ kế bên trên liền giống như là khai khiếu đồng dạng, tiến cảnh thần tốc!"

Càng làm cho hắn kinh ngạc là, hắn tại đây cuộn tranh cuốn bên trong lại thấy được thứ tư Tiên giới tiên tướng Đạo Diệc Kỳ!

Sau đó là thứ năm Tiên giới tiên tướng Cừu Vân Khởi!

Không chỉ có như thế, hắn còn chứng kiến Ngọc Diên Chiêu chỗ xây dựng Tiên đình bên trong quen thuộc gương mặt, đó là Ngọc Diên Chiêu tiên tướng Doãn Thủy Nguyên!

"Ngọc Diên Chiêu chết, cùng Đế Hốt thoát không ra liên quan!"

Tô Vân thầm nghĩ: "Đế Tuyệt mời Ngọc Diên Chiêu tại Bắc Miện trường thành bên trên đàm phán, Ngọc Diên Chiêu một mình đến nơi hẹn, lần này trở thành hắn ngu xuẩn nhất

một cái quyết định. Rất có thể là Đế Hốt biến thành tiên tướng Doãn Thủy Nguyên, ở sau lưng thuyết phục Ngọc Diên Chiêu một mình đến nơi hẹn, đối Ngọc Diên Chiêu nói mình đã sớm chuẩn bị phối hợp tác chiến. Một bên khác, Đế Hốt biến thành tiên tướng Cừu Vân Khởi ở sau lưng thuyết phục Đế Tuyệt phục kích đánh lén Ngọc Diên Chiêu."

Ngọc Diên Chiêu tràn đầy tự tin một mình đến nơi hẹn, trước sau là cái không hiểu bí ẩn.

Nhưng mà hiện tại, Tô Vân đột nhiên liền nghĩ thông.

Hắn thậm chí còn muốn thông thứ tư Tiên giới lúc, Đế Tuyệt giết đệ tử Vệ Già Sơn một chuyện, trong này chỉ sợ cũng có Đế Hốt trợ giúp!

Đế Tuyệt tính cách thay đổi, chỉ sợ cùng Đế Hốt có rất lớn quan hệ, thậm chí có thể nói là Đế Hốt một tay tạo nên!

"Đế Hốt một mực làm Đế Tuyệt tiên tướng, hắn ý đồ tìm kiếm được Đế Tuyệt điểm yếu, hướng Đế Tuyệt báo thù. Một cái hoàn mỹ Đế Tuyệt, là không có đối thủ, không có điểm yếu, cũng không có sơ hở, nhưng mà hắn lại dùng mấy ngàn vạn năm thời gian, làm đế tuyệt đã sáng tạo ra một cái điểm yếu!"

Tô Vân trong lòng xúc động mãi thôi, Đế Tuyệt thực lực có lẽ là trước đó, cũng đã vô địch khắp thiên hạ, cho dù là Đế Thúc, Đế Hốt loại tồn tại này đều sẽ bị hắn trấn áp!

Tính cách của hắn gần như hoàn mỹ mà lại ẩn nhẫn, loại tồn tại này không có khả năng bị chính diện đánh bại!

Đế Hốt lại vì Đế Tuyệt chế tạo một cái điểm yếu, đồng thời để cái nhược điểm này dần dần tăng thêm, từ từ trở thành Đế Tuyệt mệnh môn!

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, hướng về phía sau một trang trèo đi, thấp giọng nói: "Như vậy, thứ sáu Tiên giới đâu? Thứ sáu

Tiên giới hắn có hay không cũng làm Đế Tuyệt tiên tướng?"

Thứ sáu Tiên giới, Đế Tuyệt tiên tướng chính là Bích Lạc!

Tô Vân trong lòng không khỏi sinh ra một loại lớn lao hoang đường cảm giác cùng châm chọc cảm giác, Đế Tuyệt dựa vào cho Đế Hốt làm Thiên Thừa tướng, mà nắm giữ Đế Hốt triều đình quyền vị, từ đó lật đổ Đế Hốt leo lên đế vị.

Nhưng mà Đế Tuyệt chỉ sợ tuyệt đối không nghĩ tới chính là, hắn nhận được thiên hạ về sau, Đế Hốt thế mà chạy tới làm hắn tiên tướng, vì hắn quản lý thiên hạ bày mưu tính kế, thậm chí chế tạo từng tràng thầy trò tương tàn thảm kịch!

Hắn tăng đến một trang cuối cùng, lại giật mình, một trang cuối cùng bên trong cũng không có như hắn dự liệu xuất hiện tiên tướng Bích Lạc, xuất hiện ngược lại là một cái khác không có khả năng xuất hiện người!

"Tiên tướng Bách Lý Độc!"

Tô Vân phun ra một ngụm trọc khí, đột nhiên cười lên ha hả, cười đến nước mắt lan tràn, cười đến thân hình không ổn định, suýt nữa đụng vào mấy cái bay về phía Vong Xuyên cửa đá tro tàn tiên.

Những cái kia tro tàn tiên hiếm thấy nhìn thấy tươi mới máu thịt, lập tức hướng hắn nhào tới, Oánh Oánh vội vàng ra tay, đem mấy cái tro tàn tiên đẩy lùi.

"Khó trách, khó trách!"

Tô Vân cười đến không thở nổi: "Ta nói Tứ Cực đỉnh tại sao lại đột nhiên chạy đến, tham dự chí bảo đệ nhất tranh đoạt bên trong, thế cho nên thả đi Đế Hỗn Độn chi thi! Hóa ra là Bách Lý Độc ở bên trong giở trò!"

Oánh Oánh cười nói: "Tứ Cực đỉnh đại phá kim quan, Tử Phủ, Đế kiếm, Phần Tiên lô các loại chí bảo, khi đó, Tà Đế, Đế

Phong, Đế Thúc đều tại tranh đấu, Tiên đình trống rỗng, chính là Đế Hốt có thể động tay chân thời điểm! Hắn hóa thành Bách Lý Độc, nhất định đi tới đỉnh bên cạnh, đối Tứ Cực đỉnh nói đây là nó bắt lại thiên hạ đệ nhất chí bảo thời cơ tốt nhất. Ngay sau đó Tứ Cực đỉnh liền nhân cơ hội ra tay, mà Đế Hỗn Độn cũng nhân cơ hội thoát khỏi trấn áp!"

Tô Vân gật đầu, nói: "Năm đó Tứ Cực đỉnh tập kích Phần Tiên lô, thế cho nên Phần Tiên lô lưu lại một cái lớn lao sơ hở, chỉ sợ cũng là Đế Hốt xúi giục!"

Oánh Oánh nhất thời ánh mắt sáng lên, trùng trùng điệp điệp khép sách lại, cái miệng nhét vào miệng mình bên trong, cười nói: "Tứ Cực đỉnh đánh lén Phần Tiên lô, là đánh giết Đế Tuyệt cực kỳ trọng yếu một bước! Phần Tiên lô nếu là hoàn mỹ vô khuyết, bị Đế Tuyệt chỗ điều khiển, vô địch thiên hạ, luyện hóa Đế Thúc cũng không thành vấn đề. Khi đó, Đế Hốt liền lại không đông sơn tái khởi hi vọng!"

Tô Vân nói: "Phần Tiên lô có sơ hở, cũng cho Đế Hốt điều khiển Phần Tiên lô khả năng!"

Oánh Oánh nói: "Bởi vậy, Đế Thúc quả thực là chết rồi. Hắn đã chết tại Đế Hốt trong tay."

Tô Vân vẻ mặt buồn bã.

Đế Thúc tuy là mệnh danh thiên hạ đệ nhất trí tuệ, từ xưa đến nay mạnh mẽ nhất não, nhưng mà hắn trí tuệ tuy cao, nhưng âm mưu quỷ kế nhưng còn xa không bằng Đế Hốt.

Đế Hốt cố ý tính toán Đế Thúc, dùng Đế Tuyệt áo cưới kế hoạch, luyện chết Đế Thúc, đem Đế Thúc thân thể luyện cho mình dùng!

Bọn họ tại Hỗn Độn hải bên trên gặp gỡ cái kia Đế Thúc, đã không còn là Đế Thúc bản thân, mà là Đế Hốt!

Oánh Oánh đột nhiên nói: "Đế Hốt hầu như lũng đoạn từ thứ ba Tiên giới đến nay tất cả tiên tướng, như vậy tiên tướng Bích Lạc, lại là Đế Hốt ư?"

Tô Vân hé mắt, nói: "Đế tâm đã từng nói, tiên tướng Bích Lạc sâu không lường được, hắn hình dáng Tà Đế cùng Thiên Hậu, cũng là sâu không lường được, Tử Vi Đế Quân tại trong miệng hắn lại là đăng phong tạo cực."

Trong lòng của hắn đã có chỗ nghi ngờ, tiếp tục nói: "Hơn nữa áo cưới kế hoạch người biết cực ít, kế hoạch này áp dụng lúc, Bách Lý Độc vẫn là một tiểu nhân vật, không có tư cách biết áo cưới kế hoạch."

Oánh Oánh nói: "Biết áo cưới kế hoạch chỉ có Đế Phong, Thiên Hậu, Đế Tuyệt, Bích Lạc mấy người rất ít mấy người. Nếu Bách Lý Độc không biết, hắn lại là làm sao mê hoặc Tứ Cực đỉnh đi tập kích Phần Tiên lô đây này?"

Nàng tự hỏi tự trả lời, nói: "Chuyện này chỉ có thể chứng minh, biết kế hoạch người bên trong, có một người là Đế Hốt hóa thân! Mà người này, chỉ có thể là Bích Lạc!"

Tô Vân yên lặng gật đầu.

"Tà Đế dưới tay nắm giữ đại quyền chính là Bích Lạc, Đế Phong dưới tay nắm giữ đại quyền chính là Bách Lý Độc, hiện nay hai người này, một đông một bắc, vây quanh tại Đế đình hai đầu."

Oánh Oánh nói: "Bọn họ đang chờ đợi cái gì? Còn có, Đế Hốt như vậy ưa thích dùng mưu lược tới leo lên từng cái Tiên đình tiên tướng chi vị, như vậy Đế Vân trong triều đình, ai sẽ là Đế Hốt đâu? Đế Vân lại thế nào biết, Đế Hốt không có ẩn giấu ở bên cạnh hắn, mưu đồ lấy trở thành hắn tiên tướng nắm toàn bộ đại quyền đâu?"

Tô Vân khó chịu hừ một tiếng.

Trong lúc nói chuyện, bọn họ đã đi tới Vong Xuyên cửa đá, chỉ thấy có thật nhiều tro tàn tiên ý đồ từ cửa đá lao ra, đều bị một đạo kiếm quang chém giết.

"Ta càng muốn biết là, thứ hai Tiên đình họa sĩ ghi chép là Đế Hốt máu thịt biến thành người, như vậy Đế Hốt sau lưng leo ra huyết nhục, bọn họ sẽ hóa thành cái gì?" Tô Vân nói.

Oánh Oánh nhất thời sầu muộn, nói: "Sau lưng của hắn vết thương , kết nối lấy thứ năm Tiên giới, nơi đó sớm đã là một vùng phế tích, không có người sẽ đi ghi chép."

Tô Vân một bên suy tư, một bên bay ra cửa đá, đang lúc thất thần, một đạo kiếm quang đột nhiên xuất hiện, chém ở huyền thiết chuông lớn bên trên, phát ra coong một tiếng vang lớn.

Tô Vân lập tức phát giác được huyền thiết chuông lớn bị hao tổn, lấy làm kinh hãi, vội vàng gọi lại đang muốn chém kiếm thứ hai cựu thần Kinh Khê, Kinh Khê nhìn thấy chuông ở dưới người là hắn, cũng là nghi ngờ không thôi, không biết bọn họ tại sao lại từ Vong Xuyên bên trong đi ra.

Tô Vân vội vàng kiểm tra huyền thiết chuông lớn, trong lòng ngạc nhiên, chỉ thấy chiếc này chuông lớn bên trên bất ngờ nhiều thêm một đạo vết kiếm!

Hắn chiếc chuông này, liền Đế Hốt cũng không có thể lưu lại nửa điểm dấu vết, không nghĩ tới lại bị trảm đạo thạch kiếm chém ra một đạo dấu vết!

Cái này trảm đạo thạch kiếm quả thực bá đạo, không hổ là Đế Hỗn Độn gia trì qua thần binh lợi khí!

"Kinh Khê đạo huynh, ngươi chiếc này thạch kiếm quả nhiên lợi hại, cho ta mượn nhìn một chút." Tô Vân nói.

Kinh Khê đem thạch kiếm đưa cho hắn, ồm ồm nói: "Ngươi chiếc chuông này cũng rất đáng gờm, ta một kiếm

chém đi xuống, vậy mà chỉ chém ra một đạo dấu vết, cũng cho ta mượn nhìn xem."

Tô Vân đem huyền thiết chuông cho hắn mượn, Kinh Khê tinh tế quan sát, thô ráp bàn tay vuốt ve một phen, yêu thích không buông tay.

Chiếc này huyền thiết chuông cực lớn, đối với hắn bậc này vĩ đại cựu thần tới nói thì là vừa vặn, không lớn không nhỏ.

Tô Vân thì là đem trảm đạo thạch kiếm tế lên, ánh mắt lấp lóe, đột nhiên tế kiếm, đem Vong Xuyên cửa đá bổ đến vỡ nát!

Cái kia Vong Xuyên cửa đá chính là kết nối ngoại giới cửa, Trọng Kim Lăng đứng, nhất thời tại hắn kiếm quang bên dưới đổ sụp, cửa hoàn toàn ngăn chặn, biến mất không thấy gì nữa!

Kinh Khê vừa tức vừa gấp, vội vàng đem huyền thiết chuông đập xuống đất, thò tay liền tới đoạt kiếm, hổn hển nói: "Ngươi làm sao đem cửa bổ? Cánh cửa này, là dùng tới đem tro tàn tiên lưu đày tới Vong Xuyên cửa! Ngươi chém nát, sau này có tro tàn tiên hướng chỗ nào lưu đày?"

Tô Vân lại không trả lại cho hắn thạch kiếm, cười nói: "Đạo huynh, ngươi tự do. Trọng Kim Lăng nói, năm đó hắn phong ấn trí nhớ của ngươi, hiện nay trả lại cho ngươi."

Kinh Khê xông đến trước mặt, lại đối diện đụng vào Tô Vân thần thông, bị một đạo thần thông đóng ở trên trán.

Hắn bị Trọng Kim Lăng phủ bụi trí nhớ nhất thời giống như thủy triều vọt tới, trong lúc nhất thời cứng lại ở đó, hồi lâu chưa hề lấy lại tinh thần.

Tô Vân thì đến đến Huyễn thiên chi nhãn phía trước, khom người bái nói: "Đạo huynh, Vong Xuyên sự tình đã giải quyết, làm phiền thu về thần nhãn."

Cái kia Huyễn thiên chi nhãn trở mình chuyển động, đồng tử tập trung, rơi vào trên người hắn, đột nhiên bay lên trời, bay vào tinh không bên trong, hóa thành một đạo lưu quang biến mất không thấy gì nữa.

Kinh Khê thì tỉnh táo lại, hướng Tô Vân nói: "Ta nhớ ra lúc trước chuyện. Chẳng qua ta đáp ứng Đế Kim Lăng cần phải đến có Đại Đế ý chỉ, mới có thể rời đi nơi đây."

Tô Vân cười nói: "Ta chính là hiện nay Thiên Đế, ta, chính là Đế chỉ. Kinh Khê, cái này Vong Xuyên, ngươi không cần lại giữ."

Kinh Khê ngẩn ngơ, nhìn về phía Oánh Oánh, Oánh Oánh sắc mặt nghiêm nghị: "Vị này chính là hùng cứ Đế đình Vân Thiên Đế!"

"Ta không tin ngươi quyển này sách nát!"

Kinh Khê nói: "Ngươi tế nội tâm, để nội tâm nói chuyện!"

Oánh Oánh giận dữ, không có cam lòng tế lên nội tâm.

Kinh Khê hỏi thăm vài câu, lúc này mới tin tưởng bọn họ, nói: "Vân Thiên Đế, ta tin ngươi, chẳng qua ngươi nếu là Thiên Đế, vì sao mượn dùng ta thạch kiếm còn không trả lại cho ta?"

Tô Vân cười nói: "Trên đường này gặp nguy hiểm, cho nên muốn mượn bảo kiếm của ngươi dùng một chút."

Kinh Khê đề phòng vô cùng, vội vàng đem hắn huyền thiết chuông nhặt lên, ôm vào trong ngực, la lên: "Ngươi người này, thoạt nhìn liền không có Thiên Đế lòng dạ phong thái, ngươi muốn mờ ám pháp bảo của ta? Ngươi cướp ta kiếm, ta liền cướp ngươi chuông! Ngươi không trả ta, ta cũng không trả ngươi!"

Chương 803 : Tái tạo vũ trụ tinh không

Chương 802: Tái tạo vũ trụ tinh không

Oánh Oánh không ngừng quay đầu về sau nhìn lại, chỉ thấy Kinh Khê đầu đội mũ rộng vành, một tay nắm lấy huyền thiết chuông lớn mũi chuông, đem chiếc này chuông lớn gánh tại đầu vai, sải bước như bay, truy tinh cản nguyệt, đuổi theo Tô Vân.

Chỉ là Tô Vân tốc độ quá nhanh, thế cho nên Kinh Khê không thể không toàn lực đi đường, lúc này mới miễn cho bị mờ ám bản thân thạch kiếm không tốt tâm nhãn Thiên Đế chạy trốn.

"Đại ngốc tử."

Oánh Oánh thấy thế, không khỏi lắc đầu, thầm nghĩ: "Sĩ tử lại bỗng dưng nhặt được cái lao công, hơn nữa là dứt khoát đi theo không cần tiền cái loại này."

Tô Vân cầm đi kiếm của hắn, Kinh Khê đương nhiên sẽ không mặc cho Tô Vân rời đi tầm mắt của mình, nếu như gặp phải nguy hiểm, Kinh Khê thế nào cũng sẽ không ngồi nhìn không để ý tới, đương nhiên muốn giúp đỡ, miễn cho Tô Vân kẻ địch cướp đi bản thân thạch kiếm.

Một tới hai đi, chính là không đánh nhau thì không quen biết, Tô Vân mời hắn nhập bọn, hắn tự nhiên là rất khó từ chối.

Loại này thủ đoạn nhỏ, Tô Vân mười lần như một.

Đương nhiên, dọc đường cũng quả thực gặp nguy hiểm, không chỉ có Tô Vân, ngay cả Oánh Oánh cũng bày thế trận chờ quân địch, bất cứ lúc nào ứng đối bất trắc sự tình.

Không nói những cái khác, Đế Hốt là biết Tô Vân đi vào Vong Xuyên, thậm chí túi da điều động tới bắt hắn, đáng tiếc bị Trọng Kim Lăng chặn lại. Đế Hốt tạm thời không làm gì được Trọng Kim Lăng, bởi vậy một năm qua này không tiếp tục khởi sự đầu.

Hắn mặc dù không cách nào đánh vào Vong Xuyên đại lục, lại có thể thời khắc theo dõi, Tô Vân khi nào rời đi Vong Xuyên đại lục, tự nhiên không gạt được tai mắt của hắn.

Lần này Tô Vân rời đi Vong Xuyên, Đế Hốt chắc chắn sẽ không bỏ qua cơ hội này!

Mà Tô Vân cũng có dẫn xà xuất động chi tâm, ý đồ tìm kiếm được Đế Hốt chân thân vị trí.

Bất luận là trong lịch sử những cái kia tiên tướng, vẫn là hiện nay Bách Lý Độc, hoặc là Đế Hốt túi da, hắn đều không cho rằng là Đế Hốt chân thân. Đế Hốt tất nhiên sẽ có một cái thân thể, có thể thống trù toàn cục, tập hợp tất cả hóa thân tư duy ý thức!

Nếu như từng cái hóa thân mạnh ai nấy làm, đều có ý nghĩ của mình ý thức, như vậy bọn họ liền không còn là Đế Hốt, mà là từng cái mới sinh mệnh. Mà đây là Đế Hốt chỗ không nguyện nhìn thấy sự tình!

Cho nên, Tô Vân cho là, Đế Hốt tất cả hóa thân đều cùng hắn bản thể có ý thức bên trên liên hệ, những này ý thức, nhất định phải tập hợp lên.

Phụ trách tập hợp tất cả tin tức người kia, chính là Đế Hốt chân thân!

Kinh Khê sải bước như sao băng, khiêng huyền thiết chuông lớn, miệt mài xông về phía trước, dùng hết khả năng đuổi theo Tô Vân, đột nhiên, hắn dường như cũng có chỗ phát giác, ánh mắt như điện, nhìn về phía trước tinh không.

Nơi đó là một mảnh tinh vân, tinh vân hình thái giống như tiến nhanh thiên mã, từng khỏa sáng rực mặt trời tô điểm tại tinh vân bên trong, giống như thiên mã sáng rực đôi mắt.

Kinh Khê nghi ngờ không thôi, không được hướng cái kia phiến tinh vân nhìn lại: "Có cao thủ tiềm phục tại cái kia phiến tinh vân bên trong!"

Tô Vân giống như là không phát giác gì, thẳng từ cái kia phiến tinh vân lân cận đi qua, Kinh Khê vội vàng đuổi theo, không được quay đầu nhìn lại, cái kia phiến tinh vân bên trong lại không có bất kỳ động tĩnh.

Hắn lúc này mới thoáng yên tâm: "Có lẽ là cái ẩn cư ở nơi đó cao thủ."

Đi không bao xa, hắn lại phát giác được một cỗ cường đại khí tức, giấu ở một vùng ngân hà bên trong. Kinh Khê lại tự căng thẳng, nhưng mà vùng ngân hà kia bên trong cao thủ nhưng cũng chưa hề xuất hiện.

"Chẳng lẽ lại là một cái ẩn cư tị thế cao thủ?" Hắn không hiểu chút nào.

Đoạn đường này đi tới, bọn họ gặp phải hơn mười cỗ cường đại khí tức, những khí tức này chủ nhân đều vô cùng mạnh mẽ, mỗi cái đều không yếu hơn hắn, để Kinh Khê trong lòng buồn bực: "Khi nào trong vũ trụ lại có nhiều như vậy cựu thần? Chẳng lẽ lại có Đế Hỗn Độn loại tồn tại này lên bờ?"

Hắn còn đang kinh ngạc, lúc này chỉ thấy bọn họ đi qua một vùng biển sao, nơi đó đang có vĩ đại Thần Ma từ Tinh Hải

bên trong vớt mặt trời, luyện thành từng khỏa minh châu, bỏ vào đại giỏ bên trong.

Bọn họ thân thể vĩ đại vô cùng, mình trần, cường tráng, chỉ mặc quần soóc, triển lộ ra tráng kiện cơ bắp, vô biên vĩ lực, đem từng khỏa mặt trời mò lên, giơ cao khỏi đầu!

Pháp lực của bọn hắn cũng cực kỳ hùng vĩ dồi dào, đại đạo hình thành rực cháy đạo liệm, từ từng khỏa mặt trời ở giữa xuyên qua, đem mặt trời luyện đến càng ngày càng nhỏ.

Bên cạnh bọn họ bày đặt đại giỏ, đại giỏ bên trong đã có rất nhiều mặt trời luyện thành minh châu, quang mang chói mắt, cực kỳ sáng chói.

Tô Vân chậm lại bước chân, cùng Kinh Khê từ một bên đi qua, Tô Vân đối với mấy cái này cựu thần thờ ơ lãnh đạm, Kinh Khê lại là nghi ngờ không thôi, đột nhiên dừng bước, cao giọng nói: "Mấy vị này đạo huynh, các ngươi là người phương nào?"

Trong đó một tôn cân khu cựu thần cười nói: "Chúng ta? Chúng ta đương nhiên là thống trị hoàn vũ Thần Chỉ, vũ trụ Chân Thần, Hỗn Độn tạo vật."

Kinh Khê càng thêm mê hoặc, nói: "Chân Thần ta đều gặp, lại không có gặp qua các ngươi. Các ngươi là nơi nào tới Chân Thần?"

Một vị khác cựu thần mọc ra năm khuôn mặt, trên đầu có bốn khuôn mặt, trên bụng khuôn mặt, trên bụng mặt mặt mày hớn hở, nói: "Chúng ta là Thiên Đế bộ hạ chân thân. Thiên Đế sinh nhật sắp đến, chúng ta luyện một chút minh châu, vì hắn lão nhân gia chúc thọ!"

Kinh Khê càng thêm buồn bực, nói: "Thiên Đế? Cái nào Thiên Đế? Là Vân Thiên Đế ư?"

Một tôn nửa người dưới mọc ra vô số chân, nửa người trên là thân người, vỏ lưng mọc ra gương mặt cựu thần cười lạnh nói: "Vân Thiên Đế? Ranh con miệng còn hôi sữa, cũng xứng gọi Thiên Đế? Tốt dạy các ngươi biết được, chúng ta mừng thọ Thiên Đế, chính là Đế Thúc bệ hạ!"

Kinh Khê cực kỳ hoảng sợ: "Đế Thúc? Hắn không phải đã chết rồi sao?"

Mấy cái kia cựu thần nghe nói, liền thả ra trong tay mặt trời, chạy tới giết hắn, la lên: "Dám to gan chửi mắng Thiên Đế? Ngươi tôn này Chân Thần thật không biết đạo lý! Hôm nay liền giáo huấn ngươi một chút!"

Kinh Khê khiêng chuông lớn vội vàng đuổi theo Tô Vân, tiếc rằng huyền thiết chuông lớn quá nặng, chạy mệt mỏi.

Hắn âm thầm kêu khổ, đột nhiên, chiếc chuông lớn kia hô một tiếng, đem hắn mang đến bay lên, đem cái kia mấy tôn cựu thần dứt bỏ, đuổi theo Tô Vân.

Kinh Khê lúc này mới thoáng yên tâm.

Cái kia mấy tôn cựu thần đuổi theo một hồi, đuổi chi không lên, liền chửi toét miệng dừng lại, quay ngược trở lại.

Kinh Khê đuổi theo Tô Vân, lại thấy Tô Vân dừng bước lại, cau mày bốn phía quan sát.

Kinh Khê tiến đến trước mặt, gặp hắn sắc mặt nghiêm nghị, cũng có chút khẩn trương, dò hỏi: "Không tốt tâm nhãn Thiên Đế, làm sao không đi?"

Oánh Oánh không biết từ nơi nào lấy ra một mảnh tinh đồ, giữa trời trải ra, nói: "Đây là thứ bảy vũ trụ tinh đồ, trên cơ bản tất cả ngân hà tinh hệ cùng với tinh vân, trống rỗng, đều bị thăm dò xong xuôi, ghi lại ở tinh đồ bên trong. Chúng ta rời đi thứ bảy vũ trụ đi tới Vong Xuyên, chỉ dùng thời gian một năm. Nhưng bây giờ, tinh không hoàn toàn khác nhau."

Kinh Khê gom góp đầu quan sát tinh đồ, lại ngẩng đầu nhìn vũ trụ mênh mông, chỉ thấy ngân hà sáng chói, phồn tinh như đấu, nhiều vô số kể. Nhưng cái này tinh không, cùng tinh đồ bên trong ghi chép tinh không vậy mà hoàn toàn không giống!

"Thời gian một năm, liền có thể tinh không biến đổi lớn ư?"

Oánh Oánh thu thập tinh đồ, há miệng đem tinh đồ nuốt vào, cau mày nói: "Vẫn là nói, chúng ta đi sai địa phương, đi mặt khác Tiên giới còn chưa bị hủy diệt thời kì?"

Kinh Khê trong lòng giật mình, nói: "Ta vừa mới gặp phải đúng những cái kia cựu thần, cũng đều là khuôn mặt xa lạ, chẳng lẽ chúng ta thật không tại lúc đầu trong vũ trụ? Bọn họ nói muốn vì Đế Thúc chúc thọ, chẳng lẽ chúng ta tại đệ nhất Tiên giới?"

Nhưng vào lúc này, hào quang sáng tỏ truyền đến, chỉ thấy vừa mới mấy cái kia cựu thần chạy như bay đến, mỗi người vai chống hai cái đại giỏ, đại giỏ bên trong chất đầy bị luyện thành minh châu mặt trời.

Bọn họ bước chân như bay, đi lại trong tinh không, rất mau đuổi theo bên trên Tô Vân đám người.

Trong đó một tôn cựu thần liền muốn bỏ xuống đại giỏ, hướng Kinh Khê đòi một lời giải thích. Mấy cái khác cựu thần nói: "Đây là cái mơ hồ thần, không cần để ý hắn. Chúng ta cùng Thiên Đế chúc thọ quan trọng hơn."

Nói đi, mấy cái cựu thần gánh lấy gánh khẩn cấp rời đi.

Cái kia cựu thần cũng chỉ đành gánh lên bản thân lớn giỏ, bước nhanh đuổi theo bọn hắn.

Tô Vân cau mày, nói: "Chúng ta đổi một cái phương hướng. Kinh Khê, đuổi theo ta, đừng bị mất."

Kinh Khê nói: "Ngươi yên tâm, ta nếu là bị mất, liền ôm chuông, ngươi trực tiếp thu về chuông lớn là đủ."

Oánh Oánh khen: "Ngươi ngược lại là thông minh, so Chấn Trạch, Động Đình bọn họ thông minh nhiều."

"Ngươi nói là mấy cái kia trong đầu có nước gia hỏa?"

Kinh Khê bị nàng chọc cho buồn cười, ha ha cười nói: "Đầu của bọn hắn đều là lõm đi xuống, bên trong đầy nước, có thể có ta thông minh mới là lạ."

Hắn đi theo Tô Vân, đổi phương hướng vội vã đi, chỉ thấy dọc đường tinh đấu biến ảo, chạy không biết có bao xa, đột nhiên phía trước lại gặp được mấy cái kia gánh lấy đại giỏ cựu thần.

Cái kia mấy tôn cựu thần giỏ bên trong minh châu quang mang chói mắt, một người trong đó trên bụng mọc ra gương mặt, âm thanh như sấm, la lên: "Mấy người các ngươi, vì sao đều là đi theo chúng ta? Chẳng lẽ muốn cướp chúng ta luyện minh châu?"

Tô Vân cau mày, đổi lại một cái phương hướng, cái kia mấy tôn cựu thần như trước chửi toét miệng.

Kinh Khê đuổi theo Tô Vân, đi lại rất lâu, không tiếp tục nhìn thấy cái kia mấy tôn cựu thần, đột nhiên lại ánh sáng từ phía sau truyền đến, vội vàng quay đầu nhìn lại, lại thấy cái kia mấy tôn cựu thần chẳng biết lúc nào xuất hiện tại phía sau bọn họ, chính gánh lấy gánh đi đường!

Kinh Khê ngạc nhiên, chỉ thấy cái kia mấy tôn cựu thần mỗi người chịu trách nhiệm hai giỏ minh châu, từ bên cạnh bọn họ đi qua.

"Mấy người này, là muốn đánh gãy con đường của chúng ta như thế nào?"

Cái kia cái bụng mặt dài cựu thần cực kỳ phẫn nộ, trên bụng gương mặt la mắng: "Hôm nay liền cùng bọn họ đánh nhau chết sống!"

Mặt khác cựu thần vội vàng nói: "Đừng cùng bọn hắn suy tính, chúng ta nhanh lên một chút đem minh châu đưa đến Đế cung mới là!"

Bọn họ lại mỗi người chịu trách nhiệm minh châu bay đi.

Kinh Khê không rõ ràng cho lắm, hoàn toàn không biết chuyện gì xảy ra.

Oánh Oánh nói nhỏ: "Sĩ tử, Đế Thúc chi não."

Tô Vân nhẹ nhàng gật đầu, cũng hạ thấp thanh âm, nói: "Vạn Hóa Phần Tiên lô."

Kinh Khê nghe không rõ, vội vàng nói nhỏ: "Các ngươi đang nói cái gì? Đế Thúc chi não là cái gì, Vạn Hóa Phần Tiên lô lại là cái gì?"

Oánh Oánh giải thích nói: "Đế Thúc chi não, nắm giữ hiện nay trên đời mạnh mẽ nhất linh lực, có thể quan tưởng sáng tạo vô lượng không gian, diễn hóa tinh không, sáng tạo ngân hà tinh thần. Vạn Hóa Phần Tiên lô thì có được Đế Thúc chi não đường vân kết cấu, cũng nắm giữ như thế thần thông, chỉ là muốn so Đế Thúc chi não yếu một ít."

Tô Vân nói tiếp: "Tạo thành phiến tinh không này, chính là Đế Thúc linh lực. Hắn lấy linh lực tại thứ bảy trong tiên giới tái tạo một vùng vũ trụ tinh không, để xem nghĩ ra vô lượng không gian tới vây khốn ta bọn họ. Cho nên chúng ta bất luận hướng về cái hướng kia đi, cuối cùng đều sẽ hướng đi hắn muốn chúng ta đi phương hướng."

Oánh Oánh nói: "Hiện tại Đế Thúc, chính là Đế Hốt. Đế Hốt điều động Đế Thúc, vì chính là đem không tốt tâm nhãn Thiên Đế một lưới bắt hết!"

Kinh Khê bừng tỉnh hiểu ra, sắc mặt nghiêm nghị, nói: "Chúng ta bây giờ nên làm cái gì? Như thế nào mới có thể đi ra Đế Thúc linh lực vũ trụ?"

Tô Vân nói: "Muốn đi ra ngoài, cần phải đến lấy lớn lao pháp lực thần thông, đem mảnh này linh lực vũ trụ đánh xuyên."

Kinh Khê sắc mặt biến hóa, lắc đầu nói: "Cái này, ta không làm được. Còn có mặt khác chủ ý ư?"

Tô Vân cười nói: "Nếu không làm được, như vậy chỉ có đi trước gặp một lần Đế Thúc."

Hắn đi thẳng về phía trước, chỉ thấy tinh không biến hóa, phía trước đột nhiên xuất hiện một mảnh sừng sững lục địa, tiên khí lượn lờ, phúc địa cảnh nhiên, Thần Ma mỗi bên tộc sinh hoạt vui vẻ hòa thuận, cho dù là nhân tộc tiên nhân, cũng là một vẻ đạo cốt tiên phong điệu bộ, đối đãi người nho nhã lễ độ.

So sánh tro tàn trải rộng thứ sáu Tiên giới cùng dân chúng lầm than thứ bảy Tiên giới, nơi này phảng phất mới thật sự là Tiên giới!

Mảnh này trong tiên giới, có một mảnh động thiên vượt khỏi trần gian, tên là Lôi Trì động thiên, kim quang lập lòe, cực kỳ chói mắt.

Một tôn vĩ đại Đại Đế liền ngồi tại đây Lôi Trì động thiên bên trong, các phương thần thánh, bất luận Thần Đế Ma Đế vẫn là Tiên Đế, đều là dẫn đầu cường giả khắp nơi đến đây vì Đại Đế chúc thọ.

Tô Vân Oánh Oánh cùng Kinh Khê đi tới nơi này lúc, các phương thần thánh đang tại hướng Đế Thúc dâng lên quà chúc thọ, đều là đủ loại kỳ trân dị bảo, để cho người ta hoa mắt.

Kinh Khê đi theo Tô Vân đi tới Lôi Trì động thiên, nghĩ đến sắp nhìn thấy Đế Thúc, không khỏi trong lòng lo sợ bất an, đợi hắn ngẩng đầu nhìn lại, không khỏi hì hục cười ra tiếng, chỉ thấy cái kia Đế Thúc ngồi ngay ngắn tại chỗ đó, tướng mạo uy nghiêm, đường đường chính chính nhận các phương thần thánh cúng bái.

Nhưng mà trên đầu của hắn lại mang theo một cái ba chân bếp lò, tròn trùng trục.

Lò kia tử ba cái chân hướng phía không trung, không nói ra được cổ quái cùng buồn cười.

Kinh Khê cái này âm thanh cười vang, nhất thời chọc giận ở đây tất cả tiên Ma Tiên thần, cũng chọc giận cái kia một đám cựu thần, nhao nhao gầm thét liên tục, liền muốn giết cái này tại Thiên Đế thọ yến bên trên quấy rối cựu thần.

“Coong ——— “

Một tiếng chuông vang truyền đến, du du dương dương, phảng phất từ thời gian chỗ sâu truyền vào mọi người trong đầu, trong lúc nhất thời, bốn phía hoàn toàn yên tĩnh.

Tô Vân ngẩng đầu nhìn về phía ngồi ngay ngắn tại chỗ đó Đế Thúc, cười nói: “Đế Hốt đạo huynh, một người chơi được thật vui vẻ đây.”

Chương 804 : Ngũ phủ đấu Đế Thúc (đại chương cầu nguyệt phiếu!)

Chương 803: Ngũ phủ đấu Đế Thúc (đại chương cầu nguyệt phiếu!)

Đế Thúc mặt không hề cảm xúc, cùng chân chính Đế Thúc cũng không khác biệt gì, chân chính Đế Thúc nói năng thận trọng, đều là vẻ mặt nghiêm túc, để cho người ta không biết hắn hỉ nộ ái ố.

Tô Vân có thể xác nhận, giờ phút này ngồi tại trên bảo tọa Đế Thúc chính là Đế Hốt, hắn cũng có thể xác nhận, mảnh này đột nhiên nhiều hơn Tiên giới, chính là Đế Thúc quan tưởng mà sinh, mà ở trong đó cựu thần, Tiên Thần, Tiên Ma, cũng tất cả là Đế Hốt, tìm không được người thứ hai!

"Người nơi này đều là Đế Hốt, hắn vì sao còn muốn ngụy trang thành Đế Thúc, ngụy trang giống như vậy?"

Oánh Oánh cũng có chút buồn bực, khó hiểu nói: "Hắn là diễn cho mình nhìn ư? Đây là cái gì kỳ lạ yêu thích?"

Tô Vân suy đoán nói: "Hắn hơn phân nửa có đóng vai những người khác yêu thích, bất quá hắn đóng vai nhiều người như vậy, ta nghi ngờ hắn phải chăng còn biết cái nào mới thật sự là bản thân…"

"Làm càn!"

Một đám cựu thần, Tiên Thần cùng Tiên Ma nhao nhao gầm thét, hình thái khác nhau, biểu lộ cũng là khác nhau, vậy

mà đều có thần thái, không có một cái nào là hoàn toàn đồng dạng!

Tô Vân cùng Oánh Oánh trợn mắt há hốc mồm, Đế Hốt vậy mà làm đến bước này, quả thực là kinh thế hãi tục!

Đế Thúc đưa tay, sắc mặt uy nghiêm: "Chúng ái khanh không cần tức giận. Hôm nay là trẫm ngày đại thọ, không thích hợp động đao binh. Nể tình hắn cái này tiểu đồng là vi phạm lần đầu, không tính toán với hắn."

Cả triều cựu thần, Tiên Thần cùng Tiên Ma lúc này mới bỏ nộ khí, nói: "Bệ hạ độ lượng có thể dung nạp vũ trụ hồng hoang, không cùng tiểu nhân suy tính, nhưng cũng không được tiểu nhân sỉ nhục. Vũ nhục bệ hạ, chính là bôi nhọ ta cả triều văn võ, nếu như lần sau còn dám mạo phạm, không thể buông tha!"

Kinh Khê cũng nhìn ra nghẹn họng nhìn trân trối, hướng Tô Vân nói nhỏ: "Thật chẳng lẽ chính là Đế Thúc bệ hạ?"

Tô Vân lắc đầu nói: "Đây đều là Đế Hốt huyết nhục biến thành."

Oánh Oánh nói: "Đế Hốt tự mổ hắn thân, một phần hóa thành người, một phần hóa thành những này Thần Ma cùng Chân Thần. Ngươi nhìn cái này cả triều văn võ, đều là huyết nhục của hắn. Còn Đế Thúc, thì là Đế Hốt chiếm cứ thân thể của hắn."

Kinh Khê kinh ngạc không thôi, sau một lúc lâu, chán nản nói: "Là ta làm liên lụy các ngươi."

Oánh Oánh trợn mắt lên, Tô Vân cũng không khỏi đến hai mắt trợn tròn, không biết hắn sao lại nói lời ấy.

Kinh Khê nói: "Đế Hốt là vì giết ta mà tới. Hắn biết ta trấn thủ Vong Xuyên, mà hắn muốn thả ra Vong Xuyên tro tàn tiên,

bởi vậy ở đây ngăn chặn đường đi của ta. Không nghĩ tới, bởi vì ta liên lụy hai vị."

Hắn tràn đầy áy náy, áy náy nói: "Đợi chút nữa ta giết ra một đường máu, che chở các ngươi đi ra ngoài. Đế Hốt vì diệt trừ ta, liền sẽ không đối với các ngươi hạ thủ."

Tô Vân tuy là kinh ngạc, nhưng trong lòng có chút cảm động, cười nói: "Ta biết Trọng Kim Lăng vì sao đem Vong Xuyên giao phó cho ngươi. Nếu như đổi lại là ta, ta cũng sẽ đem thứ trọng yếu nhất giao phó cho ngươi. Kinh Khê không thẹn Thánh Vương chi danh ah!"

Kinh Khê không hiểu.

Tô Vân không có giải thích cặn kẽ, cất bước tiến lên, khom người cười nói: "Đế Hốt đạo huynh đại thọ, ta đi ngang qua nơi đây, bởi vì vội vàng mà tới chưa hề mang theo thọ lễ. Còn xin đạo huynh thứ tội."

Đế Thúc mặt không chút thay đổi nói: "Người không biết vô tội. Đạo hữu đường xa mà đến, không bằng liền tại Tiên giới nghỉ ngơi mấy ngày, đợi thọ yến qua lại nói."

Tô Vân vui vẻ nói: "Như thế rất tốt. Xin hỏi đạo huynh thọ yến mấy ngày?"

Đế Thúc nói: "Tràng này thọ yến, có đầu không có đuôi."

Tô Vân cười ha ha, âm thanh vang dội, đinh tai nhức óc. Cả triều cựu thần, Tiên Ma, Tiên Thần nhao nhao gầm thét, khiển trách hắn trên triều đình vô lễ.

Nào biết Tô Vân tiếng cười càng lúc càng lớn, vậy mà đem mọi người âm thanh toàn bộ đè xuống , bất kỳ cái gì người khiển trách âm thanh tất cả bị che lại, ngược lại bị chấn động đến khí huyết sôi trào!

Đế Thúc không nhúc nhích tí nào , mặc cho hắn cười đi xuống.

Tô Vân tiếng cười từ từ hạ xuống, nói: "Đạo huynh, ta cùng ngươi đánh cược làm sao? Chỉ cần ta rời đi linh lực của ngươi vũ trụ, ngươi liền không ra tay ngăn cản, làm sao?"

Đế Thúc nói: "Ngươi nếu là không cách nào rời đi đâu?"

Tô Vân đầy mặt tươi cười, nói: "Đương nhiên là bị ngươi vĩnh viễn vây ở chỗ này, cho đến vũ trụ sụp đổ thân tử đạo tiêu."

Hắn lời vừa nói ra, Đế Thúc lập tức nói: "Tốt! Trẫm cho phép. Tấu nhạc, trẫm muốn thưởng thức một màn trò hay."

Chỉ thấy những cái kia cựu thần, Tiên Ma, Tiên Thần, nhao nhao khoa tay múa chân, lấy thân thể từng cái vị trí làm vui khí, vừa múa vừa hát lên.

Bọn họ có mọc ra nhiều cánh tay, mũi chân chĩa xuống đất, bao quanh xoay tròn, một bên xoay tròn bàn tay vỗ cái bụng, lấy cái bụng vì trống to, đập đến thùng thùng vang vọng.

Có lưỡi dài như lò xo, lưỡi dài đánh chuông đồng, tiếng chuông đương đương chấn động.

Có dỡ xuống phía sau mình gai xương, tướng cũng gõ, âm thanh không không. Có dùng thần binh múa, phát ra kim thạch thanh âm, còn có Tiên Thần hiện ra nguyên hình, gật gù đắc ý, phát ra trận trận êm tai du dương tiếng hót.

Còn có tiên nhân nở rộ Tiên đạo, hóa thành từng sợi đạo tắc, xoay quanh toàn thân xoay quanh bay lượn, tiên nhân kia gỡ xuống sau lưng song kích, gõ tại từng cái đạo tắc bên trong phù văn bên trên, vậy mà bắn ra động lòng người đạo âm.

Vĩ đại Đế Thúc phía dưới, chư thần chư ma cùng chư tiên vừa múa vừa hát, đủ loại âm thanh trộn lẫn cùng một chỗ, lại

có nhịp điệu kỳ diệu, làm người ta tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Oánh Oánh cười nói: "Đế Hốt nếu là lăn lộn ngoài đời không nổi, cũng có thể mở một cái gánh hát, đi Nguyên Sóc kiếm ăn!"

Đáng tiếc thanh âm của nàng quá nhỏ, bị trên triều đình âm luật cùng ca múa che lại, không có truyền đến Đế Thúc trong tai.

Đế Thúc nhìn ra hưng khởi, đột nhiên đứng dậy, hai tay bỗng nhiên vỗ một cái, lẹt xẹt lấy bước chân, xoay tròn lấy thân thể, cũng gia nhập vào tràng này vừa múa vừa hát bên trong!

Hắn đánh trên đầu Vạn Hóa Phần Tiên lô, Phần Tiên lô bắn ra làm tiếng vang, Đế Thúc đầu thoáng một cái ba dao động, đong đưa lên, tự tại phi phàm, cùng chư thần chư ma cùng chư tiên cùng một chỗ nhảy bật lên, cười nói: "Đến, cùng dân cùng mừng!"

Chỉ thấy một đám các tiên nhân bay người lên, rơi vào Đế Thúc trên trán, mỗi người ngồi xếp bằng, một bên theo ca múa cùng một chỗ đong đưa thân thể, một bên vỗ Vạn Hóa Phần Tiên lô!

Kinh Khê tròng mắt suýt nữa trừng ra hốc mắt, hắn hiện tại tin tưởng, trước mắt Đế Thúc tuyệt không phải chân chính Đế Thúc!

Chân chính Đế Thúc, nơi nào sẽ như thế cao hứng bừng bừng, như thế hồ đồ?

Đột nhiên, Đế Thúc cao giọng hát vang, mặt khác Thần Ma cũng đi theo bay lên, rơi vào trên người hắn, cùng một chỗ cao giọng hát vang.

"Ô ——— "

“Hỗn Độn lên bờ này, Thần Thông hải phù phiếm sóng; “

“Giọt nước rơi xuống đất này, đạo sinh Thần Ma; “

“Đế tạo vạn vật này, cung điện cao ngất; người như lâu tước; Thần Ma khổ a!”

“Xứ khác luận đạo này, sơ khai bắt đầu chiến tranh; “

…

Cái kia tiếng ca càng ngày càng vang dội, rơi vào trong ca múa Đế Thúc cùng một đám Tiên Thần Tiên Ma đối Tô Vân đám người làm như không thấy, đắm chìm trong bản thân chè chén say sưa bên trong.

Tô Vân cau mày, nghiêng đầu nói: “Oánh Oánh, chuẩn bị phá hắn linh lực vũ trụ!”

Oánh Oánh đồng ý, đứng tại Tô Vân đầu vai, hai chân tách ra, đột nhiên phát động lên bản thân tất cả tu vi, điều động tất cả đạo hoa, trên người xích vàng nhất thời rầm rầm bay lên, đưa nàng trên lưng kim quan mở ra!

Tô Vân khẽ quát một tiếng, khí tức chấn động, sau lưng âm vang vang vọng, từng tòa Tử Phủ từ sau đầu viên luân bên trong hiện ra, Ngũ phủ bên trong, Tiên Thiên Nhất Khí quán thông , kết nối Tô Vân tu vi pháp lực, ngay sau đó cùng Oánh Oánh pháp lực liên kết!

Tô Vân pháp lực mạnh mẽ, những năm này chuyên cần khổ luyện, đặc biệt là nhận được Trọng Kim Lăng chỉ điểm cùng giúp đỡ, tu thành nghịch phản Đạo cảnh, tu vi nhận được tăng lên trên diện rộng.

Hơn nữa trải qua mấy ngày nay, hắn cùng Trọng Kim Lăng cùng nhau nghiên cứu Chí Tôn cung điện công pháp, thay đổi cải tiến hồng mông phù văn, khoảng cách Đạo cảnh đệ tứ

trùng thiên càng ngày càng gần, pháp lực nâng cao càng là kinh người!

Mà cái kia năm tòa Tử Phủ, hai bọn họ đã có thể điều động vừa thành lực lượng, lại thêm hai người bọn họ pháp lực, cỗ lực lượng này cũng đủ để có thể xưng Đế cảnh ở dưới đệ nhất nhân!

Hiện nay, cỗ này pháp lực bị Oánh Oánh chỗ điều động, toàn lực thôi thúc kim quan!

Kim quan vách quan tài xuy một tiếng bay lên, chiếc này kim quan nhất thời thôn phệ vũ trụ tinh không, vô lượng không gian, vô tận tinh thần, toàn bộ hướng trong quan tài rơi xuống!

Oánh Oánh còn là lần đầu tiên khống chế như thế mạnh mẽ pháp lực, dùng hết có khả năng, đem kim quan uy lực tăng lên tới bản thân có khả năng tăng lên cực hạn, quan miệng chỗ hướng, tất cả tất cả đều bóp méo!

Cho dù là vô biên tinh không cũng theo đó đổ sụp, cho dù là mênh mông Tiên giới, cũng theo đó bóp méo, giống như là từng vệt vải vẽ, bị vò thành một cục, nuốt vào trong kim quan!

Thậm chí, dưới chân bọn hắn Lôi Trì động thiên, cũng bị kim quan một mạch bóp méo thôn phệ, chỉ còn lại có Đế Thúc vị trí to lớn cung điện, cùng một đám đang tại vừa múa vừa hát Thần Ma các thần tiên!

Nhưng mà kim quan uy năng tuy mạnh, lại không thể đem vùng vũ trụ này hoàn toàn chiếm đoạt, chỉ thấy nơi xa tinh không không ngừng vọt tới, giống như là bị xé tới, lại giống là có vô tận năng lượng đang không ngừng sinh ra tinh không, đem nhiều hơn nữa tinh không hướng bên này chen đến!

Một màn này, để Kinh Khê cũng nhìn mà trợn tròn mắt.

Oánh Oánh hét lớn một tiếng, thôi thúc vách quan tài, đứng tại vách quan tài bên trên, quát: "Sĩ tử, Kinh Khê, theo ta lao ra!"

Tô Vân cùng Kinh Khê đứng tại vách quan tài bên trên, Oánh Oánh điều khiển kim quan gào thét phi hành, điên cuồng thôi thúc kim quan, thôn phệ dọc đường tinh không, nói: "Ta không tin, hắn quan tưởng ra tinh không có thể so sánh kim quan cắn nuốt càng nhanh!"

Kim quan phi nhanh, trong tinh không hóa thành một đạo màu vàng lưu quang, những nơi đi qua, tinh không bị thôn phệ đến không còn một mảnh, nhưng cũng sợ chính là còn không ngừng có càng nhiều tinh không vọt tới.

Oánh Oánh tăng tốc phi hành, đột nhiên chỉ nghe phía trước truyền đến ca múa tiếng, đủ loại nhạc khí đạo âm xen lẫn trong cùng một chỗ, như là mỹ diệu âm luật hồng lưu.

Từ xa nhìn lại, chỉ thấy Đế Thúc đứng tại Lôi Trì đại dương bên cạnh vừa múa vừa hát, vô số lôi đình dựng tại trên không, xen lẫn đan xen, giống như là vô số màu vàng dây đàn tại kích động, âm thanh đinh tai nhức óc.

…

"Ô ——— "

"Ngươi nhìn cái kia vô định bờ sông xương, kia gắn bó huynh của ta; "

"Ngươi nhìn cái kia trong cỏ mỹ nhân đầu, kia gắn bó ta vợ; "

"Ngươi nhìn cái kia tã lót trẻ mới sinh thi, kia gắn bó con ta; "

"Ngươi nhìn cái kia lão ông bà lão chết hoang dã, kia gắn bó ta phụ mẫu; "

“Ta hàng xóm láng giềng cũng chết, ta thân hữu cũng cố…”

…

Nơi này không những có Lôi Trì động thiên, Lôi Trì động thiên phía dưới, thế mà còn có một mảnh Tiên giới đại lục, tựa như vừa rồi bọn họ chưa hề rời đi!

Oánh Oánh hét lớn, thôi thúc kim quan, đem Lôi Trì kể cả phía dưới Tiên giới đại lục quét sạch sành sanh, nuốt vào trong kim quan luyện hóa thành tro!

Nàng quét dọn bốn phía tinh không, nhanh như tên bắn mà vụt qua, ý đồ đem nuốt lấy mảnh này linh lực vũ trụ, nhưng mà mảnh này linh lực vũ trụ lại phảng phất vô cùng vô tận, vĩnh viễn cũng tìm không được cuối cùng!

Oánh Oánh rõ ràng là điều khiển kim quan dọc theo đường thẳng phi hành, cho rằng có thể bay đến Đế Thúc linh lực cùng tận chi địa, nhưng mà phía trước lại là lôi quang mãnh liệt, xa xa chỉ thấy Lôi Trì động thiên trôi lơ lửng ở Tiên giới đại lục phía trên, Đế Thúc dẫn đầu Thần Ma tiên quần thần còn tại cao hứng bừng bừng ca múa không ngừng.

…

“Ô ——— “

“Thúc Hốt dừng lại can qua, thương xót ta thế nhân thân thể; “

“Bên trái táng Hỗn Độn, bên phải phong dị nhân.”

…

Oánh Oánh gầm thét, thôi thúc kim quan, quét dọn tất cả, nhưng vào lúc này, Tô Vân đột nhiên tế lên trảm đạo thạch kiếm, dốc hết có khả năng, chém về phía vừa mới Tiên giới cùng Lôi Trì biến mất ở giữa khu vực!

Chiêu này đột nhiên xuất hiện, chính vào Tiên giới cùng Lôi Trì biến mất thời điểm, xa xa tinh không vọt tới, còn chưa vọt tới, Tô Vân thôi thúc trảm đạo thạch kiếm, bộc phát bản thân kiếm đạo đệ tứ trùng thiên, kiếm quang lấp lóe, chém xuống!

"Xuy ——— "

Tinh không giống như là màn sân khấu đồng dạng bị cắt ra!

Kiếm quang cắt ra chỗ, hai bên tinh không run rẩy dữ dội, hướng hai bên tách ra, khoảng cách càng ngày càng rộng, mà đổi thành một mảnh chân thực tinh không xuất hiện tại trước mắt của bọn hắn!

"Oánh Oánh!" Tô Vân hét lớn.

Oánh Oánh lập tức thôi thúc kim quan, mang theo bọn họ gào thét phóng ra ngoài.

Đột nhiên, Đế Thúc vừa múa vừa hát đáp xuống cái khe kia bên trong, gáy của hắn bên trên, những tiên nhân kia một bên đầy mặt nụ cười nhảy múa, một bên khiêu động Đế Thúc sọ não.

Chỉ nghe xuy xuy nản lòng âm thanh truyền đến, Đế Thúc sọ não bị vén lên, Vạn Hóa Phần Tiên lô bên trong truyền đến vang dội tiếng ca, giống như là có người ở trong lò một bên điệu nhảy clacket đạp, một bên ca hát.

"Ô ——— "

"Đế Tuyệt lấn ta già vô lực, nhẫn có thể đối diện vì đạo tặc!"

"Đoạt đầu ta đỉnh quan, cởi trên người của ta áo, tù ta lấy gông xiềng, trấn ta lấy Vong Xuyên!"

…

“Bảo ngươi lại hát!”

Oánh Oánh đột nhiên giận dữ, tế lên xiềng xích, hướng Đế Thúc trói đi: “Cô nãi nãi đem ngươi kéo vào trong quan tài trấn áp!”

Vạn Hóa Phần Tiên lô bị vén lên, đột nhiên Tô Vân, Oánh Oánh đầu óc chấn động mạnh, nội tâm cơ hồ bị kéo ra thân thể, hai người cái trán nhất thời nhô lên một cái bọc lớn, lúc nào cũng có thể đầu nổ tung, nội tâm bay ra!

Đây chính là Vạn Hóa Phần Tiên lô bất thế chi uy!

Chiếc này tiên lô, có thể thôn phệ tất cả nội tâm, cho dù là Kinh Khê loại này không có nội tâm, linh nhục nhất thể cựu thần, cũng bị Phần Tiên lô khắc chế, đem hắn thân thể kéo đến bay lên, hướng trong lò rơi đi!

Tô Vân cùng Oánh Oánh dừng chân không được, cũng bị Phần Tiên lô hút lại nội tâm, thân bất do kỷ hướng Phần Tiên lô bay đi.

Đế Thúc trên thân thể, một đám Thần Ma phấn khởi không hiểu, trên mặt tràn đầy điên cuồng tươi cười, trợn mắt lên nhìn bọn họ từ bên cạnh mình bay qua!

Oánh Oánh dùng hết khả năng khống chế xích vàng cùng kim quan, mang theo tiếng khóc nức nở nói: “Sĩ tử, ta tận lực!”

Phần Tiên lô trong mắt bọn hắn càng lúc càng lớn, bao phủ tất cả, trong lò như là một cái to lớn đại não, vô số lôi đình bộc phát, đem bọn hắn chiếm đoạt.

“Tế ngũ sắc thuyền.” Tô Vân âm thanh truyền đến.

Oánh Oánh lập tức đem ngũ sắc thuyền tế lên, ngũ sắc thuyền tại sấm chớp mưa bão bên trong đi xuyên, ba người rơi vào ngũ sắc trên thuyền, bốn phía lôi đình đan xen.

Tô Vân sau lưng Thiên Tượng nội tâm sừng sững, đem thạch kiếm quơ trong tay.

"Hiện tại liền nhìn, Đế Hỗn Độn gia trì cây kiếm này, có thể hay không như hắn lời nói chém ra tất cả đại đạo!"

Tô Vân đột nhiên đem Ngũ phủ kể cả Oánh Oánh pháp lực toàn bộ điều động, dốc hết tất cả Tiên Thiên Nhất Khí, thôi thúc trảm đạo thạch kiếm, hướng Phần Tiên lô vách lò chém tới!

Kiếm đạo của hắn tứ trùng thiên ầm ầm vận chuyển, bỗng nhiên vô số Tiên đạo nổ vang, nâng cao, hóa thành đệ ngũ trùng thiên!

Hắn nội tâm trong tay thạch kiếm hóa thành một điểm hàn quang, đâm vào lôi đình sau đó trong bóng tối.

"Coong!"

Phần Tiên lô sắp cùng Đế Thúc sọ não khép lại, đột nhiên trong lò bắn ra một tiếng long trời lở đất tiếng vang, một đạo kiếm quang đâm xuyên Phần Tiên lô, từ trong lò bắn ra, kiếm quang chiếu rọi tinh không mấy vạn dặm!

Đế Thúc nhất thời bị chấn động đến ngơ ngơ ngác ngác, hai mắt xoay chuyển giống như là bánh xe đồng dạng, cũng lại không để ý tới ca múa.

Tiếp lấy ngũ sắc quang mang chói lọi vô cùng, từ Phần Tiên lô lỗ thủng bên trong lao ra, một chiếc thuyền lớn giương buồm xuất phát, kéo lấy ngũ sắc quang mang gào thét mà đi!

—— —— bốn ngàn tự đại chương, trước đó chưa từng có, bởi vậy hùng hồn cầu nguyệt phiếu!

Chương 805 : Cân quắc cũng có lăng thiên chí

Chương 804: Cân quắc cũng có lăng thiên chí

"Vạn Hóa Phần Tiên lô bị ta một kiếm đâm xuyên qua?"

Tô Vân rơi vào trên thuyền, còn có chút khó có thể tin.

Cho dù hắn tay cầm Trảm Đạo thạch kiếm, cũng không thể nào tin nổi bản thân vậy mà có thể đem Vạn Hóa Phần Tiên lô đâm xuyên, chiếc này tiên lô chính là hiện nay trên đời lực công kích đệ nhất chí bảo, nếu không phải bị Tứ Cực đỉnh lưu lại cái sơ hở, món chí bảo này tuyệt đối có thể cùng kim quan, Tử Phủ tranh hùng!

Mặc dù có cái này sơ hở, Tô Vân cũng không dám nói mình liền có thể đem món chí bảo này đâm xuyên.

Dù là cho hắn một kiện khác chí bảo, Đế kiếm kiếm hoàn, hắn cũng không có lòng tin này. Bởi vì, hắn không cách nào đem Đế kiếm kiếm hoàn tất cả uy lực toàn bộ phát huy ra.

Nhưng mà, hắn nắm chặt thạch kiếm trong chớp mắt kia, hắn lại làm được.

Hắn đem thạch kiếm tất cả uy năng kích phát, kiếm quang khuấy động, đâm xuyên Phần Tiên lô, một nửa là bởi vì Trảm Đạo thạch kiếm quả thực lợi hại, không có gì không chém, một nửa khác cũng là bởi vì Tô Vân vừa mới lĩnh ngộ kiếm đạo thần thông quả thực bá đạo vô song!

Vừa mới hắn mượn thạch kiếm thi triển thần thông, chính là hắn trong nháy mắt đột phá kiếm đạo Đạo cảnh ngũ trùng

thiên lĩnh ngộ ra thần thông!

Cái này kiếm đạo thần thông, cùng Trảm Đạo thạch kiếm bao hàm đạo pháp ý cảnh tương đồng, đem Trảm Đạo thạch kiếm không gì không phá đặc chất phát huy đến vô cùng nhuần nhuyễn!

Chỉ là Trảm Đạo thạch kiếm bên trong tích chứa đạo pháp ý cảnh là đao chi đạo, mà Tô Vân một chiêu này lại là kiếm chi đạo.

"Một chiêu này kiếm đạo, liền vẫn là gọi làm Trảm Đạo a." Tô Vân trong lòng vui vẻ vô cùng.

Trảm Đạo cùng Đạo Ngừng Ở Đây có trên căn bản khác biệt.

Đạo Ngừng Ở Đây là dựa vào bản thân siêu cao ngộ tính, phá giải kẻ địch đạo pháp, từ trên căn bản đem địch nhân đạo pháp đạo hạnh xóa đi. Môn này kiếm đạo thần thông, có thể đem đạo hạnh của mình cùng ngộ tính ưu thế phát huy đến vô cùng nhuần nhuyễn.

Đầu tiên, ngươi cần đối với địch nhân đạo pháp có cực sâu lĩnh ngộ, mới có thể thi triển ra một chiêu này, nếu như lĩnh ngộ không đủ, liền không cách nào xóa đi đối phương đạo hạnh.

Ví dụ như Tô Vân tại thử nghiệm lấy Đạo Ngừng Ở Đây xóa đi trọng thương Đế Phong kiếm đạo lúc, liền không có cho đối phương tạo thành nhiều tầng thương thế, ngược lại trợ giúp Đế Phong trị liệu trên người một phần đạo thương.

Mà trảm đạo thì là chặt đứt đối phương đạo hạnh, trực tiếp đem đối phương chém giết!

Dù là đối phương đạo hạnh cao hơn ta, dù là đối phương phòng ngự so với ta mạnh hơn, ta một đao đi qua, đối phương đại đạo bị chém, đầu một nơi thân một nẻo!

Tô Vân kiếm đạo thần thông Trảm Đạo, cũng hấp thu Đế Hỗn Độn môn thần thông này ý cảnh, phối hợp thạch kiếm đâm ra, vậy mà đâm xuyên chí bảo!

Lúc này, Đế Thúc đại não bị chấn động đến mơ mơ màng màng, trong lúc nhất thời không cách nào thanh tỉnh được, nhưng mà mặt khác Thần Ma cùng tiên nhân không ở trong đám này, từng cái nổi giận đùng đùng bay lên, hướng cái kia chiếc ngũ sắc thuyền đuổi giết mà đi!

Tô Vân cùng Oánh Oánh pháp lực còn thừa không nhiều, lúc trước Oánh Oánh tế lên kim quan xích vàng, điều động Tô Vân cùng Ngũ phủ lực lượng, mà Tô Vân một kiếm kia rực rỡ phi phàm, chính là Đạo cảnh ngũ trùng thiên kiếm đạo hóa thành thần thông, một kiếm gần như trút xuống xuất xứ có pháp lực.

Hai người còn lại pháp lực, còn muốn dùng để thôi thúc thuyền vàng, bởi vậy ngũ sắc thuyền tốc độ cũng không tính rất nhanh.

"Kinh Khê đạo huynh, không ảnh hưởng được Đế Hốt thời gian quá dài, chúng ta nhất định phải nhân cơ hội chạy trốn, bằng không chắc chắn phải chết!"

Tô Vân nhìn thấy Đế Hốt những cái kia hóa thân bay nhào tới, nhao nhao rơi vào trên thuyền, vội vàng thôi thúc thừa tồn pháp lực, đem thạch kiếm tế lên đặt ở Kinh Khê trong tay, cao giọng nói: "Ta cùng Oánh Oánh an nguy, liền giao cho đạo huynh!"

Kinh Khê một tay nắm chặt thạch kiếm, một cái tay khác nhấc theo huyền thiết chuông lớn, có chút không biết làm sao.

"Vân Thiên Đế là cái không tốt tâm nhãn, ta cầm tới ta thạch kiếm, lập tức liền bỏ trốn… Nhưng mà cái này không

coi nghĩa khí ra gì. Dù sao hắn là vì cứu ta, mới cùng Đế Hốt sống mái với nhau."

Hắn nghĩ tới nơi này, lập tức vung kiếm nghênh tiếp những cái kia giết tới ngũ sắc thuyền Tiên Thần Tiên Ma, Trảm Đạo thạch kiếm những nơi đi qua, không gì không phá, dù là đối phương chính là Đế Hốt huyết nhục biến thành, cũng là một đao cắt đứt.

—— hắn thi triển, chính là đao pháp, cũng không phải là kiếm pháp.

Kinh Khê giết đến hưng khởi, một tay cầm đao, một tay nhấc chuông, hắn cũng không thôi thúc huyền thiết chuông lớn uy năng, chỉ là nhấc lên tới đập tới, trực tiếp ép thành thịt nát!

Tô Vân cùng Oánh Oánh thì lùi đến trong lầu các, đóng cửa lại, Kinh Khê canh giữ ở cửa phía trước, tế lên thạch kiếm, xách chuông vung quyền, đại sát tứ phương.

Tô Vân một bên tận lực khôi phục tu vi, một bên điều động Ngũ phủ lực lượng, trợ Oánh Oánh một chút sức lực.

Oánh Oánh thôi thúc ngũ sắc thuyền, chiếc thuyền này tốc độ từ từ tăng tốc, cuối cùng đem đếm không hết Đế Hốt hóa thân xa xa bỏ qua một bên.

Kinh Khê chém giết cái cuối cùng lên thuyền người, thở hồng hộc, chống kiếm mà đứng, bốn phía nhìn lại, chỉ thấy bốn phía đã không có Đế Hốt hóa thân.

Đúng lúc này, phía trước đột nhiên vô số ngôi sao tái tạo, nhanh chóng tạo ra, đếm không hết tinh thần gào thét hướng bọn họ vọt tới!

Kinh Khê thấy thế, không khỏi sợ vỡ mật, cao giọng nói: "Vân Thiên Đế, Đế Thúc đến rồi!"

Tô Vân đẩy ra lầu các cửa, đi tới đầu thuyền, chỉ thấy phía trước tinh không bóp méo, vô số ngôi sao hình thành Đế Thúc cái kia khổng lồ vô cùng khuôn mặt, đang tự từ từ bay lên, nhìn xuống chiếc này nhỏ bé vô cùng thuyền.

Tô Vân cao giọng nói: "Đế Hốt, ngươi đã từng là chi phối hoàn vũ Thiên Đế, có Thiên Đế danh hào cùng thực chất, chỉ có ba người, ngươi chính là một trong số đó. Ngươi đã đáp ứng, nếu là ta có thể chạy trốn ngươi linh lực vũ trụ, liền sẽ thả chúng ta rời đi, chẳng lẽ Thiên Đế cũng muốn tư lợi bội ước?"

Phía trước vô lượng tinh không hình thành Đế Thúc gương mặt lộ ra vẻ xấu hổ, đột nhiên tinh không sụp đổ tan rã, Đế Thúc khuôn mặt biến mất không thấy gì nữa, chỉ nghe một thanh âm xa xa truyền đến: "Thôi được, liền thả ngươi một lần. Tô Thánh Hoàng, ngươi ta tương lai lại xem hư thực! Một ngày này, đã không xa!"

Tô Vân cái trán từng giọt mồ hôi lạnh chảy ra, trong lúc vô tình, hắn toàn thân mồ hôi đầm đìa, ướt đẫm quần áo.

Nếu như Đế Hốt mặc kệ không hỏi, mảy may cũng không quan tâm lúc trước hứa hẹn, nhất định ra tay giết chết bọn họ, như vậy bọn họ căn bản không có sức phản kháng.

Hiện tại Tô Vân, Oánh Oánh đều là nỏ mạnh hết đà, chỉ dựa vào Kinh Khê tuyệt đối không cách nào cùng Đế Thúc đáng sợ như vậy tồn tại chống lại, thậm chí, Đế Hốt điều khiển Đế Thúc vén lên sọ não của bọn họ, lấy ra đầu óc của bọn hắn đọc đến suy nghĩ của bọn hắn cùng trí nhớ, chỉ sợ bọn họ cũng không biết!

Dù sao, Thiên Quân Kinh Thu Diệp liền bị như vậy đọc đến qua!

"Còn tốt Đế Hốt còn có liêm sỉ chi tâm." Hắn thở phào nhẹ nhõm.

Oánh Oánh khống chế ngũ sắc thuyền tiếp tục tiến lên, qua hai ngày, Tô Vân khôi phục tu vi, liền thôi thúc Hỗn Độn phù văn, mang theo Oánh Oánh cùng Kinh Khê đi đường, tốc độ đại tăng.

"Đế đình đến cùng chuyện gì xảy ra, để cho ta chợt có ý nghĩ?"

Tô Vân khoảng cách Đế đình càng ngày càng gần, trong lòng ngược lại mơ hồ có chút bất an: "Trọng Kim Lăng nói, chợt có ý nghĩ, tất có chỗ ứng. Chỉ mong Đế đình không có quá đáng lo."

Tô Vân bên ngoài trong khoảng thời gian này, Ngư Thanh La quản lý toàn bộ Đế đình công việc, nội chính ngoại giao, quản lý đến so Tô Vân tự thân xử lý còn tốt hơn, tất cả ngay ngắn rõ ràng.

Một ngày này, Ngư Thanh La còn tại phê duyệt văn thư, đột nhiên Tang Thiên Quân đột nhiên xông tới, vẻ mặt kinh hoảng, khom người nói: "Đế Hậu nương nương, việc lớn không tốt! Đế Phong ngự giá thân chinh, đã ra khỏi Tiên đình!"

Ngư Thanh La trong lòng run lên, dưới tay bút liền không khỏi không khống chế được, đem văn thư bôi đen một khối, vội vàng đứng dậy nói: "Tin tức là thật?"

Tang Thiên Quân nói: "Tuyệt đối không có sai! Ta tại Tiên đình có chút cố nhân, vụng trộm đưa tin cùng ta, nói Đế Phong đã xuất quan, tận điểm đại quân, sắp vượt qua Bắc Miện trường thành! Có lẽ, Thiên Hậu nương nương cũng rất nhanh có tin tức truyền đến!"

Ngư Thanh La tâm loạn như ma, đi tới đi lui, nói: "Đế Phong xuất quan, chẳng phải là nói thương thế của hắn khỏi

hẳn? Nếu là như vậy lời nói, ai có thể ngăn cản Tiên đình tổng tiến công?"

Đúng vào lúc này, Hồng La vội vã đi tới Cam Tuyền uyển, nói: "Thanh La nương nương, Thiên Hậu mời ta đến đây báo cho, Đế Phong đã xuất quan, đang tại điều động Tiên đình hơn phân nửa quân lực, vượt qua Bắc Miện trường thành! Thiên Hậu nương nương đã sai người đi trước chi phối Tiêu Trường Sinh, lệnh hắn lập tức bỏ thủ Nam Cực động thiên, trở về Đế đình!"

Ngư Thanh La xác nhận tin tức không sai, trầm giọng nói: "Tang Thiên Quân, ngươi lập tức lên đường, để Thần Ma nhị đế cùng mặt khác bên ngoài chinh chiến tướng sĩ, lập tức suất quân chạy về Đế đình!"

Tang Thiên Quân đồng ý, lập tức lột xác, hóa thành ngàn dặm con ngài vỗ cánh mà lên, phá không mà đi.

Ngư Thanh La mời đến Ngọc thái tử, nói: "Ngọc thái tử, ngươi đi tới Câu Trần động thiên, chi phối Tiên Hậu, Tử Vi hai đại Đế Quân, để cho bọn họ bỏ thủ Câu Trần động thiên, tới Đế đình lánh nạn. Còn có!"

Nàng dừng một chút, nói: "Đi ngang qua Thiên Phủ động thiên lúc, cũng báo cho Tà Đế việc này."

Ngọc thái tử đồng ý, lập tức xoay người rời đi.

Ngư Thanh La đi tới đi lui, lông mày như trước nhíu chặt, không có giãn ra.

Tô Vân rời đi hơn một năm nay thời gian, Bắc Cực động thiên chiến sự báo nguy, tam công đại quân đánh chiếm Bắc Cực động thiên, đánh tới Tử Vi phúc địa, Tử Vi Đế Quân bất đắc dĩ rút lui, đi vào Tiên Hậu lãnh địa.

Hai bên đại quân tại Câu Trần bộ hạ mỗi bên tòa động thiên lặp đi lặp lại chém giết tranh đoạt, nhưng mà tiên tướng

Bách Lý Độc dẫn binh Minh Đường động thiên khởi quân, tiến đánh Câu Trần, buộc Tử Vi Đế Quân cùng Tiên Hậu không thể không chia binh hai đường, ngàn cân treo sợi tóc.

May mắn, Tà Đế tiên tướng Bích Lạc hóa giải cùng Đế đình mâu thuẫn, dẫn đầu dư bộ, từ Thiên Phủ xuất binh, chặn lại Bách Lý Độc, cùng Tử Vi Đế Quân hình thành kỷ giác chi thế, vây công Bách Lý Độc đại quân.

Hiện tại, Câu Trần động thiên thế cuộc liền không có như vậy hiểm ác.

Ngọc thái tử tốc độ cứ việc không bằng Tang Thiên Quân, nhưng cũng không chậm, hắn đi trước thông báo Tiên Hậu đám người, hẳn là có thể tại Đế Phong đại quân giáng lâm trước đó, đem Bắc Cực, Câu Trần hai địa phương tiên Ma Tiên thần đại quân dời đến Đế đình.

"Đế Phong tự thân dẫn binh xuất chinh, nếu như hắn dẫn đầu một nhánh quân mã trước ra Bắc Miện trường thành, lao thẳng tới Câu Trần động thiên, chỉ sợ không ai cản nổi!"

Ngư Thanh La dừng bước lại, phun ra một ngụm trọc khí, nhìn về phía phương xa, trong lòng yên lặng nói: "Tử Vi cùng Tiên Hậu nếu là chết tại Đế Phong đại quân phía dưới, Đế đình hai cánh bị gạt bỏ, liền chỉ có bị bao vây bị đánh cái này một cái kết quả."

Trong nội tâm nàng sầu muộn: "Bệ hạ lần này đi ra ngoài, vì sao thời gian dài như vậy? Chẳng lẽ là ở bên ngoài gặp phải nguy hiểm? Loại tình huống này, ta nên như thế nào ứng đối?"

Nàng suy đi nghĩ lại, lập tức đứng dậy, gọi đến Âu Dã Vũ, dò hỏi: "Lôi Trì rèn đúc làm sao?"

Âu Dã Vũ nói: "Những năm này đều là Sài đương gia đang xử lý việc này, ta ngẫu nhiên đi trước kiểm tra."

Trong miệng hắn Sài đương gia chính là Sài Sơ Hi, bởi vì Sài Sơ Hi đã từng là Tô Vân vợ, mà Tô Vân lại là Thông Thiên các chủ, bởi vậy Thông Thiên các gọi nàng là các chủ phu nhân. Mà bây giờ Sài Sơ Hi đã không phải là Tô Vân chính thê, Âu Dã Vũ đám người đổi giọng liền gọi nàng là Sài đương gia, cùng lúc trước xưng hô khác nhau ra.

Ngư Thanh La nói: "Sơ Hi tỷ tỷ hiện tại nơi nào?"

Âu Dã Vũ nói: "Đang tại Đế đình Kim Loan điện lòng đất."

Ngư Thanh La lập tức lên đường, đi tới Đế đình Kim Loan điện.

Năm đó Đế Tuyệt ở đây chế tạo mới Tiên đình, bao la hùng vĩ phi phàm, Tô Vân chế tạo Đế đô, thực ra chỉ là dọc theo Cam Tuyền uyển hướng ra phía ngoài mở rộng mà thôi, chân chính Đế đình trung tâm, vẫn là Kim Loan điện.

Năm đó Đế đình, lấy Kim Loan điện làm trung tâm hướng ra phía ngoài phóng xạ, từng tòa tráng lệ cung điện phân bố tại từng cái phúc địa ở giữa, mà Kim Loan điện thì là chín đại phúc địa vây quanh.

Thông Thiên các đem nơi này phong cấm phá vỡ về sau, liền đem Kim Loan điện lòng đất móc sạch, kiến tạo thành thị dưới mặt đất, ở nơi đó kiến thiết đốc tạo xưởng, chuyên môn dùng để dã luyện rèn đúc Lôi Trì.

Bởi vì Lôi Trì can hệ trọng đại, nếu là bảo vật này luyện thành, chỉ sợ Tiên đình sẽ không tính toán bất cứ giá nào tới phá hủy Lôi Trì, bởi vậy muốn bí mật chế tạo.

Ngư Thanh La đi tới Kim Loan điện lòng đất thành, nhìn thấy Sài Sơ Hi, nói: "Đế Phong dẫn đầu Tiên đình đại quân hạ giới, sắp bình định thiên hạ, Sơ Hi tỷ tỷ, Lôi Trì khi nào có thể sử dụng?"

Sài Sơ Hi ngẩng đầu lên, sắc mặt ung dung, nói: “Tùy thời có thể lấy sử dụng. Chẳng qua, tốt nhất có thể có mấy trận huyết chiến, đem Tiên đình nhiều hơn nữa binh lực thu hút đến thứ bảy Tiên giới, mới có thể một lưới bắt hết, toàn bộ phế thành phàm nhân.”

Ngư Thanh La trong lòng hơi chấn động, thật sâu liếc nhìn nàng một cái, nói: “Tỷ tỷ có biết, để Đế Phong tăng binh sẽ chết bao nhiêu người?”

Sài Sơ Hi lắc đầu, nói: “Ta nói chỉ là biện pháp tốt nhất. Ta khống chế Lôi Trì một khắc này, chắc chắn sẽ có Tiên đình cường giả không để ý tới tới giết ta. Bởi vậy, ta chỉ có thể sử dụng một lần. Một lần sau đó, ta có thể cùng Lôi Trì đều vẫn.”

Ngư Thanh La lặng im phút chốc, nói: “Ta hiểu. Ta sẽ để Đế Phong không tính toán bất cứ giá nào tăng binh!”

Chương 806 : Nghĩa vị trí

Chương 805: Nghĩa vị trí

“Khác biệt chiến tranh, có khác biệt đấu pháp. Đồng dạng một hồi chiến tranh, mục đích khác biệt, đấu pháp cũng khác biệt. Đặc biệt là hiện nay chiến trường, cùng lúc trước đã vô cùng khác biệt, Tiên thành vùi đầu vào chiến tranh bên trong, đã thay đổi chiến tranh hình thức.”

Ngư Thanh La gọi đến Tả Tùng Nham, Tả Tùng Nham nghe nói muốn đánh trận, lập tức triệu tập một nhóm Nguyên Sóc Thiên Đạo viện đặc biệt nghiên cứu chiến tranh sĩ tử, hướng Ngư Thanh La nói: “Nương nương nếu như muốn đánh một hồi chiến tranh, đầu tiên muốn xác định cuộc chiến tranh này mục đích là làm sao, tiếp đó chúng ta mới có thể xác định đấu pháp.”

Ngư Thanh La nói: “Đế Phong nâng Tiên đình hơn phân nửa quân lực, vượt qua Bắc Miện trường thành, tiến quân thần tốc. Ta nghĩ để cho bọn họ gia tăng càng nhiều binh lực, để càng nhiều Tiên đình tiên nhân giáng lâm thứ bảy Tiên giới. Đây chính là chiến tranh mục đích. Tả phó xạ cùng chư vị sĩ tử, nhưng có đấu pháp?”

Tả Tùng Nham cùng Thiên Đạo viện một đám sĩ tử nghe vậy, sắc mặt ngưng trọng lên, đặc biệt là Tả Tùng Nham, thoáng cái cảm giác được áp lực không gì sánh nổi toàn bộ đè ở đầu vai của mình.

Lần này Đế Hậu Ngư Thanh La kiến triệu, hắn nghe nói tin tức nói là muốn đánh trận, bởi vậy triệu tập Nguyên Sóc Thiên Đạo viện sĩ tử, sở dĩ không có lựa chọn Thông Thiên các sĩ tử,

là bởi vì Thông Thiên các sĩ tử nghiên cứu đạo pháp thần thông, tại chiến tranh bên trên cũng không nhiều thành tích lớn, ngược lại không bằng Thiên Đạo viện.

Nhưng mà Đế Hậu Ngư Thanh La ném ra vấn đề này, lại thật sâu làm khó hắn.

"Nương nương, ta cần mời đến mấy cái đối thủ cũ."

Tả Tùng Nham vội vàng rời đi, qua mấy ngày, Cầu Thủy Kính, Đan Thanh cùng Hàn Quân cùng Tả Tùng Nham cùng đi đến Cam Tuyền uyển, gặp qua Ngư Thanh La. Hàn Quân mang theo Thánh Nhân Tiết Thanh Phủ mặt nạ, rất có một đời Đại Thánh phong phạm, nói: "Nương nương muốn cho Tiên đình Đế Phong tăng binh, liền cần phải đến ngăn chặn Tiên đình, để Tiên đình chia binh khắp nơi, cảm giác được áp lực. Như vậy, Đế Phong mới có thể tăng binh."

Đan Thanh ánh mắt lấp lóe, cười lạnh nói: "Như vậy nương nương có bao nhiêu binh lực, có thể bốn mặt xuất kích, để Tiên đình cảm giác được áp lực đâu? Chỉ dựa vào Đế đình điểm này binh lực, chỉ sợ khó mà làm được a?"

Tiết Thanh Phủ mặt mang gió xuân ôn hoà giống như tươi cười, nói: "Lần trước bệ hạ xuất chinh, mang đi sáu tòa Tiên thành, mệnh danh trăm vạn Tiên Ma, trên thực tế chỉ có mười vạn người. Ta Đế đình cùng sở hữu mười hai toà Tiên thành, trái phải chẳng qua hai mươi vạn người."

Đan Thanh đứng dậy, chẳng qua khoảng một tấc tới cao, đầu đội nhọn mũ đen nhỏ, cười lạnh nói: "Hai mươi vạn người, so Đế Phong dưới quyền một động thiên tướng sĩ đã ít, tự vệ cũng khó khăn, làm sao chia binh xuất kích?"

Ngư Thanh La nhíu mày, nói: "Thiên Hậu bộ hạ Trường Sinh Đế Quân Tiêu Trường Sinh, thống lĩnh Nam Cực động

thiên Tiên Thần Tiên Ma, có thể xem như một nhánh đại quân.”

Tiết Thanh Phủ đầy mặt tươi cười: “Nương nương nếu như xác nhận, Thiên Hậu nguyện ý đem chi quân đội này đánh cho tàn phế, như vậy thì có thể tính làm một nhánh đại quân. Thiên Hậu nguyện ý không?”

Ngư Thanh La trầm ngâm phút chốc, nói: “Ta có thể thuyết phục Thiên Hậu!”

Đan Thanh nói: “Thuyết phục Thiên Hậu, cũng chỉ chẳng qua hai nhánh quân đội, không cách nào cho Tiên đình càng lớn áp lực. Liền xem như thêm vào Thần Ma nhị đế, cũng chỉ bốn nhánh quân đội! Chúng ta cần càng nhiều quân đội!”

Ngư Thanh La cau mày.

Cầu Thủy Kính nói: “Nhất định phải có người có thể thuyết phục Tà Đế.”

Ánh mắt mọi người rơi vào trên người hắn, Tả Tùng Nham lắc đầu nói: “Thuyết phục Tà Đế, gần như là chuyện không thể nào. Tà Đế đối Đế đình còn nhìn chằm chằm, lại cùng Thiên Hậu có nợ máu, làm sao lại giúp bọn ta, liều mạng đánh một cầm?”

Cầu Thủy Kính nói: “Ta đi thuyết phục Tà Đế.”

Tả Tùng Nham cau mày, Tà Đế hỉ nộ vô thường, hơi không cẩn thận, liền sẽ xúc phạm hắn, bị hắn bắn chết. Cầu Thủy Kính đi trước, dữ nhiều lành ít.

“Thủy kính, ngươi làm sao thuyết phục Tà Đế xuất chinh?” Tả Tùng Nham hỏi.

Cầu Thủy Kính nói: “Ta lấy chân thành đối người, lần này đi gặp Tà Đế, làm nói rõ sự thật, đồng thời biểu hiện ra Lôi Trì

cấu tạo đồ cho hắn nhìn. Hắn biết ta có Lôi Trì trọng khí, liền sẽ làm ra chính xác lựa chọn.”

Mọi người mỗi người rơi vào suy nghĩ.

Sau một lúc lâu, Ngư Thanh La nói: “Thủy Kính tiên sinh lần này đi, trước đừng đi gặp Tà Đế, trước đi gặp tiên tướng Bích Lạc.”

Cầu Thủy Kính ánh mắt sáng lên, gật đầu tán thành.

Hàn Quân đem Tiết Thanh Phủ mặt nạ lấy xuống, lại đổi khổ cỗ, dò hỏi: “Cho dù thêm vào Tà Đế chi này quân lực, cũng vẫn là không đủ. Nương nương có thể để cho Tiên Hậu cùng Tử Vi liều mạng ư?”

Ngư Thanh La trở nên trầm mặc.

Qua rất lâu, Ngư Thanh La nói: “Đông Quân Phương Trục Chí trở lại Tiên Hậu bên người, có thể để Tiên Hậu không thể không liều mạng, bệ hạ từng là Tử Vi Đế Quân hậu nhân Thạch Ứng Ngữ báo thù, Tử Vi Đế Quân đã từng đối bệ hạ từng có hứa hẹn, hiện nay lấy cái này hứa hẹn tới yêu cầu hắn, có thể để cho hắn liều mạng. Chỉ là này hai lần, có phần có mất đạo nghĩa.”

Đan Thanh muốn nói lại thôi.

Hàn Quân tháo mặt nạ xuống, lắp bắp nói: “Ta cùng sư huynh, có thể đi trước làm hai chuyện này, ta đi thuyết phục Đông Quân, vì Đông Quân bày mưu tính kế.”

Đan Thanh do dự một chút, nói: “Như vậy ta cứ làm cái này ác nhân, đi gặp Tử Vi Đế Quân, muốn hắn liều mạng một lần!”

“Nhưng binh lực còn chưa đủ.”

Tả Tùng Nham thấp giọng nói: “Cùng Tiên đình so sánh, binh lực chênh lệch vẫn còn quá lớn, không cách nào để cho

Đế Phong tăng binh. Muốn cho Đế Phong tăng binh, còn cần nhiều hơn nữa binh lực.”

Đan Thanh nói: “Bệ hạ cùng Minh đô Đại Đế tám bái vì giao…”

Hắn nói đến đây, liền không hề tiếp tục nói, cùng Minh đô tám bái vì giao người thực sự quá nhiều. Minh đô vì duy trì cuối cùng cựu thần nhất mạch, chắc chắn sẽ không xuất binh!

Cựu thần chết một cái liền thiếu một cái, hắn bất kể như thế nào, không thể để cho cựu thần mạo hiểm!

Đối với Minh đô Đại Đế tới nói, hắn tốt nhất lựa chọn chính là lựa chọn trung lập, đối Đế Phong điều khiển bằng mặt không bằng lòng, đối Đế đình thỉnh cầu cũng làm như không thấy.

Chờ đến chiến tranh kết thúc, trần ai lạc địa, tân triều vì trấn an nhân tâm, vẫn là sẽ để cho hắn cùng cựu thần tiếp tục quản lý Minh đô, có một chỗ cắm dùi.

Nếu như hắn làm ra lựa chọn, cho dù là bất kỳ lựa chọn đều có thể là sai lầm lựa chọn.

Tả Tùng Nham đột nhiên nói: “Thông Thiên các đang nghiên cứu cựu thần tu luyện công pháp, đã có thành tựu. Ta xuống Minh đô, đi gặp vị kia Đại Đế, dùng cựu thần tu luyện công pháp tới nói phục hắn! Nếu như có thể thuyết phục hắn đương nhiên là tốt, nếu như không thể, cũng không có tổn thất.”

Cầu Thủy Kính cau mày: “Nếu như Minh đô tâm hướng Tiên đình, như vậy tổn thất chính là ngươi, Tùng Nham!”

Tả Tùng Nham cười nói: “Ta sẽ để Bạch Trạch Thần Vương theo ta đi trước. Lấy thủ đoạn của hắn, cho dù bị lưu lại, cũng có thể chạy trốn.”

Cầu Thủy Kính còn có chút lo lắng.

Tả Tùng Nham tiếp tục nói: "Nương nương, Minh đô mạch này binh lực tạm không làm suy nghĩ, còn cần có mặt khác đại quân."

Ngư Thanh La cùng tuyệt trí tuệ, cũng nghĩ không ra còn có cái gì mạnh mẽ binh lực có thể để cho Đế Phong làm kiêng kị.

Cầu Thủy Kính ho khan một tiếng, nhắc nhở: "Nương nương, Đế đình bên trong còn có sáu vị đại cao thủ, cùng với Thiên Hậu."

Ngư Thanh La thở dài, nói: "Thiên Hậu cùng cái kia sáu lão, bọn họ đã…"

Nàng cau mày, nói: "Ta cố gắng là được. Chư vị, bệ hạ không tại, Đế đình tương lai, liền giao cho chư vị tay!"

Nàng hướng mọi người chậm rãi bái xuống.

Cầu Thủy Kính, Tả Tùng Nham đám người liền vội vàng đứng lên đáp lễ, nói: "Không dám nhận, đây là chỗ chức trách. Nương nương lo lắng hết lòng, lại muốn đi trước thuyết phục Thiên Hậu xuất binh, thuyết phục sáu lão, gánh nặng nhất!"

Ngư Thanh La đứng dậy, tiễn biệt mọi người.

Tả Tùng Nham đi trước tìm kiếm Bạch Trạch Thần Vương, Bạch Trạch nghe hắn nói rõ mục đích đến, nói: "Lần trước ta đưa mấy cái bạn tốt đi Minh đô, Minh đô Đại Đế nhìn thấy ta, nói ta xương cốt thanh kỳ, là đương đại kỳ tài, liền cùng ta tám bái vì giao. Lần này ta cùng ngươi cùng đi, tự thân nói tốt cho người, nhất định có thể mã đáo thành công!"

Tả Tùng Nham nghe hắn vừa nói như vậy, trong lòng liền đánh cái trống lui quân, thầm nghĩ: "Minh đô Đại Đế quả nhiên là cái ưa thích kết nghĩa anh em người. Hiển nhiên cũng

không có đem kết bái huynh đệ coi ra gì, lần này đi trước, phỏng đoán thoát thân cũng khó khăn."

Lời tuy như thế, hắn vẫn là cùng thiếu niên Bạch Trạch cùng một chỗ bên dưới Minh đô, cầu kiến Minh đô Đại Đế.

Một bên khác, Hàn Quân mang theo Tiết Thanh Phủ mặt nạ, tới gặp Phương Trục Chí, Phương Trục Chí đóng giữ Đế đình thứ tám Tiên thành Đông Khâu thành, đang tại tập luyện binh mã.

Tiết Thanh Phủ nói: "Đông Quân thật là khiến người hâm mộ."

Phương Trục Chí những năm này tu vi càng thêm mạnh mẽ, nghe vậy cười nói: "Ngươi nhìn ra ta ấn chi đạo lại có tiến bộ nhảy vọt?"

Tiết Thanh Phủ lắc đầu cười nói: "Ta là hâm mộ Đông Quân thanh thản đây! Tây Quân trấn thủ đệ nhất Tiên thành Thương Ngô, chống cự Hậu Thổ động thiên phương hướng tập kích. Sư Đế Quân binh bại, bị Trường Sinh cùng Ma Đế giáp công, tàn quân bại tướng, bốn phía chạy tán loạn, Tây Quân dẫn binh du kích, huấn luyện binh mã, nhiều lần lập chiến công, nhưng cũng khốn đốn mỏi mệt. Mà Đông Quân lại có thể đóng giữ Đông Khâu Tiên thành, thản nhiên tự đắc, không cần tự thân lên chiến trường xông pha chiến đấu, ao ước chết người khác ah!"

Phương Trục Chí sắc mặt đỏ lên, cắn răng nói: "Sư Úy Nhiên tiểu bạch kiểm kia chẳng qua là chiếm địa lợi tiện nghi, nếu là đưa ta trấn thủ Thương Ngô, so với hắn làm còn tốt."

Tiết Thanh Phủ cười nói: "Đông Quân, lời nói không thể như này ah. Chẳng qua Tây Quân quả thực là chiếm chút tiện nghi, ta nghe nói hắn trải qua lịch luyện, đệ nhất tiên nhân tư chất ngộ tính trong chiến trường nhiều lần đột phá, hiện nay

vậy mà tu thành Đạo cảnh ngũ trùng thiên, thẳng đến Đạo cảnh lục trùng thiên mà đi đây! Cái này đệ nhất tiên nhân, quả thật phi phàm!"

Phương Trục Chí vẻ mặt biến ảo không ngừng.

Tiết Thanh Phủ thoáng nhìn sắc mặt của hắn, cười nói: "Tương lai bệ hạ thành tích đại thành, Tây Quân phân cương liệt thổ, ghi tên sử sách. Đông Quân làm cùng Tây Quân ngang hàng sử sách bên trong."

Phương Trục Chí cười ha ha nói: "Hàn Quân có gì lấy dạy ta?"

Tiết Thanh Phủ nghiêm mặt nói: "Nay Đế Phong ngự giá thân chinh, Câu Trần động thiên ngàn cân treo sợi tóc, Đông Quân nếu tại Đế đình không sử dụng chỗ, sao không chủ động xin đi giết giặc, suất quân đi tới Câu Trần đâu? Đông Quân nếu là đi tới, ta cũng đi tới, xông pha khói lửa không chối từ!"

Phương Trục Chí ngay sau đó dâng thư, mời điều binh mã trợ giúp Câu Trần.

Ngư Thanh La phê duyệt sau đó, liền tới gặp sáu lão.

Câu cá tiên nhân Nguyệt Chiếu Tuyền mấy năm này rất nhàn nhã, hoặc là tại Đế đình, Nguyên Sóc học cung trong học viện dạy học, hoặc là liền dẫn cần câu bốn phía câu cá.

Ngẫu nhiên không cán trở về cũng không vội chút nào, tại nhà khác vườn rau bên trong nhổ mấy viên tỏi tươi, một gậy đánh đổ một cái nhà khác gà trống lớn, trở về liền có thể sung sướng ăn một bữa.

Ngư Thanh La tìm tới hắn lúc, chỉ thấy Nguyệt Chiếu Tuyền đang tại Hồi Long hà câu cá, Ngư Thanh La nhịn không được nói: "Lão tiên sinh, Hồi Long hà cá đều là yêu ngư, muốn tu luyện thành Ly Long, nhanh trí cực kì, sẽ không cắn câu."

Nguyệt Chiếu Tuyền không tin.

Hồi Long hà hai bên bờ, mấy đầu Ly Long đang tại lười biếng phơi nắng, nghe vậy híp mắt liếc Nguyệt Chiếu Tuyền liếc mắt, tràn đầy xem thường.

Trong sông trong long cung, mấy cái bướng bỉnh tiểu long chính bắt lấy một đầu lớn cá chép, dựng lên qua lại Nguyệt Chiếu Tuyền lưỡi câu bên trên treo.

Cái kia cá chép chính là ngư yêu, liều mạng ngậm miệng lại, sống chết không mắc câu.

Nguyệt Chiếu Tuyền cười nói: "Nương nương ngươi nhìn, ta phao di động, phía dưới có cá đang ăn!"

Dưới nước, cái kia cá chép yêu trên mặt viết đầy tuyệt vọng.

Ngư Thanh La lặng im phút chốc, chỉ thấy Nguyệt Chiếu Tuyền vung cán, câu đi lên một mảnh không khí.

Câu cá tiên nhân ủ rũ, thu cần câu, nói: "Nương nương vì sao mà tới?"

Ngư Thanh La chần chừ thoáng cái, nói: "Tới khuyên lão tiên sinh chịu chết."

Nguyệt Chiếu Tuyền chỉnh đốn ngư cụ tay dừng lại, tiếp đó lại bận rộn lên, cười nói: "Nương nương vì sao không nói đi xuống? Khuyên ta chịu chết, chỉ nói một câu, có thể không khuyên nổi ta."

Ngư Thanh La nhớ tới Cầu Thủy Kính đối xử mọi người lấy thành, bỗng nhiên nghiến răng, đem tình hình thực tế nói thẳng ra, nói: "Đế đình tạo thành Lôi Trì, Sơ Hi nương nương khống chế kiếp vận, nếu là Đế đình Tiên Ma toàn bộ giáng lâm, Lôi Trì bộc phát, ắt phải gọt đi tất cả tiên nhân đỉnh

thượng tam hoa, Đạo cảnh không còn, tiên tịch xoá tên! Thiên Quân trở xuống, toàn bộ hóa thành phàm nhân!"

Nguyệt Chiếu Tuyền chỉnh đốn ngư cụ tay lại một lần dừng lại, suy nghĩ một chút, nụ cười trên mặt biến mất, nói: "Tiên đình cũng tại luyện chế Lôi Trì, nương nương có biết không?"

Ngư Thanh La gật đầu: "Biết."

Nguyệt Chiếu Tuyền nói: "Tiên đình cũng tế lên Lôi Trì lời nói, nói cách khác, Tiên đình cùng Đế đình, chỉ còn lại có Thiên Quân, Đế Quân cùng Đại Đế, mới có sức đánh một trận."

Hắn đem ngư cụ chỉnh đốn đến cùng một chỗ, đặt tại sau lưng, mặt mũi già nua bên trên nếp nhăn một đầu một đầu tràn ra, cười nói: "Thiên Quân, Đế Quân cùng Đại Đế tranh chấp, thế nhân ngược lại nhận được bảo toàn. Nương nương, đây là ta đời này tâm nguyện ah."

Hắn rất đúng vui vẻ: "Nương nương trở về đi. Ta đi gặp mặt khác mấy lão già. Ngươi nói không động hắn bọn họ, nhưng chỉ cần ta ra mặt, liền có thể thuyết phục bọn họ!"

Ngư Thanh La khom người bái xuống, xoay người rời đi.

"Chúng ta xuất thủ, liền chắc chắn phải chết."

Nguyệt Chiếu Tuyền tìm đến Tây Sơn tán nhân, Cung Tây Lâu đám người, sáu lão Tề tụ một nhà, đợi đến Nguyệt Chiếu Tuyền nói xong, Lê Thương Tuyết quả quyết nói: "Chúng ta có thể sống qua các triều đại Tiên giới thay đổi, chứng kiến từng cái vương triều hưng suy, là bởi vì chúng ta không ra tay. Chúng ta nếu là ra tay, khoảng cách như vậy giờ chết cũng không xa."

"Nhưng mà, có thể cứu bá tính ah." Nguyệt Chiếu Tuyền trên mặt tràn đầy mộc mạc tươi cười, "Rất nhiều người lại bởi vì cái chết của chúng ta, mà sống sót."

Chương 807 : Thủy Kính gặp Tà Đế

Chương 806: Thủy Kính gặp Tà Đế

Tây Sơn tán nhân, Cung Tây Lâu, Lư tiên nhân đám người bị xúc động mạnh, cứu bá tính?

Đây chính là bọn họ cả đời ước muốn.

Bọn họ lúc trước ngăn cản Tô Vân, khuyên Tô Vân đừng tạo phản, chính là vì cứu bá tính. Hiện tại, vì Tô Vân cùng Đế đình đánh một trận, cũng là vì cứu bá tính, như vậy, lại vì sao không làm chứ?

Lê Thương Tuyết trong ánh mắt tràn đầy ước mơ, nói khẽ: "Hai bên đều có Lôi Trì, ngươi vừa dẫn động Lôi Trì, ta cũng dẫn động Lôi Trì, đến lúc đó Thiên Quân phía dưới tất cả tiên nhân đều là thành phàm nhân. Phàm nhân ở giữa chiến tranh đã không cách nào ảnh hưởng đến chiến cuộc thắng bại."

Quân Tái Tửu ra sức uống rượu ngon, cười nói: "Cho nên, trận chiến tranh này, quyết định thắng bại tay liền ở chỗ cao tầng ở giữa chiến tranh. Không, không phải chiến tranh, mà là chiến đấu."

Tây Sơn tán nhân từ trong tay hắn đoạt lấy vại rượu, ngẩng đầu ra sức uống, cười ha ha nói: "Thiên Quân Đế Quân cùng Đạo cảnh cửu trùng thiên Đại Đế, trái phải chẳng qua hai, ba trăm người, cao nữa là tính làm hai cái thôn trang giới đấu! Chỗ đó vẫn là bao phủ hai cái vũ trụ chiến tranh?"

"Hi vọng chúng ta có thể nhìn thấy một ngày này."

“Những cái kia cao cao tại thượng tồn tại, giống như trong thôn tráng hán đồng dạng ẩu đả, quyết định thiên hạ vận mệnh, buồn cười biết bao ah.”

…

Ngư Thanh La đi tới Đế đình, cầu kiến Thiên Hậu nương nương, Thiên Hậu đóng cửa không gặp, hiển nhiên đối nàng mục đích đến có chỗ suy đoán.

Ngư Thanh La trầm ngâm phút chốc, đi gặp Hồng La, nói rõ mục đích đến. Hồng La cười nói: “Tốt xấu ta cũng là Hậu đình nhị đương gia, nàng không nể mặt ngươi, cần phải đến cho ta một bộ mặt. Nếu là không cho, phá hủy nàng Hậu đình!”

Hồng La khí thế hùng hổ, giết tới Hậu đình Trường Nhạc cung, Trường Nhạc cung đóng cửa, bên trong có cung nữ nói: “Hai vị nương nương, Thiên Hậu bị bệnh, hôm nay bế cung không tiếp khách.”

“Ta là khách?”

Hồng La tức nói: “Ngay cả ta đều không cho đi vào, còn nói hảo tỷ muội? Hôm nay không để cho ta đi vào, liền phá hủy ngươi cửa cung!”

Thiên Hậu bất đắc dĩ, đành phải sai người mở ra cửa cung, Hồng La mang theo Ngư Thanh La xông vào, chỉ thấy Thiên Hậu nương nương lười biếng nằm tại trên giường ngọc, màn che rủ xuống, mấy cái cung nữ ngồi quỳ chân tại trên giường lớn hầu hạ.

Hồng La cởi xuống giày, vén lên rèm xông vào, chỉ thấy Thiên Hậu nương nương nói: “Ta quả thật bị bệnh, mấy ngày nay thân thể khó chịu… Hồng La, ngươi cái tiểu đề tử, nhấc lên ta chăn mền, ta vả ngươi cái này nha đầu chết tiệt kia…”

Ngư Thanh La đứng tại phía dưới, mặt mang tươi cười, chỉ thấy trên giường ngọc hai người náo loạn một hồi, Thiên Hậu nương nương chỉnh lý tốt quần áo, lúc này mới tại mấy cái cung nữ nâng đỡ xuống giường, ngồi tại giường ngọc bên cạnh rửa mặt.

"Bản cung là bị bệnh."

Thiên Hậu nương nương lau gương mặt, hướng Ngư Thanh La nói: "Cũng không phải là không muốn gặp ngươi."

Hồng La cười lạnh nói: "Vân Thiên Đế đã từng nói với ta, ngươi tu luyện cảnh giới tuy là cùng chúng ta là giống nhau cảnh giới, nhưng ngươi tu luyện đạo nhưng cũng không đồng dạng. Hắn nói ngươi đi vu tiên chi lộ, đạo pháp của ngươi nhảy ra Tiên đạo. Nương nương có thể sinh bệnh gì? Ngươi nói, ta giúp ngươi trị!"

Thiên Hậu nương nương thở dài: "Chết bệnh. Ngươi nha đầu này, ta trốn tránh không gặp Thanh La, chính là sợ chết, ngươi thế nào cũng phải đem ta kéo ra chăn, là muốn ta chết ah!"

Hồng La sợ hết hồn, vội vàng hướng Ngư Thanh La nhìn lại, lộ ra vẻ nghi hoặc.

Ngư Thanh La cười nói: "Lão sư không nguyện liều chết đánh cược một lần, chẳng lẽ muốn ngồi chờ chết?"

Thiên Hậu cười lạnh nói: "Đế Hậu nương nương, ngươi có thể khuyên câu cá sáu lão tự tìm đường chết, nhưng ngươi không cách nào thuyết phục ta, để cho ta đi chịu chết. Ta cùng Đế Phong không phải là không có đánh qua, ta biết rõ sự lợi hại của hắn. Năm đó ta bị lời thề vây khốn, tù cùng Hậu đình, mặc dù là Đế Phong tính toán ta, nhưng ta khi đó cũng đã biết, chính diện chống lại, ta không phải là đối thủ của hắn. Mà sau đó Đế đình đánh một trận, càng thêm xác nhận điểm này."

Ngư Thanh La biết trận chiến kia.

Khi đó, Tô Vân nhìn thấu Đế Phong kế hoạch, tương kế tựu kế, bố trí nhằm vào Đế Phong mai phục. Thiên Hậu, Tà Đế, Tiên Hậu chờ bốn đại Đế Quân mang chí bảo phục kích Đế Phong, trước đem Đế Phong trọng thương dưới tình huống, bị Đế Phong giết ngược lại!

Nếu không phải khi đó bị Vạn Hóa Phần Tiên lô khống chế ý thức Đế Thúc tùy tiện xông tới, quấy rối thế cuộc, chỉ sợ Thiên Hậu, Tà Đế đám người đều đem đã chết tại Đế Phong tay!

Thậm chí, Thiên Hậu nương nương chí bảo Vu Tiên bảo thụ, cũng tại một trận chiến kia bên trong bị đánh hỏng, đến nay chưa hề khôi phục nguyên khí.

Càng đáng sợ chính là, Tà Đế cũng tại một trận chiến kia bên trong lưu lại ẩn tật, thế cho nên về sau bị Tô Vân lấy đệ nhất kiếm trận đồ bức lui bảo vệ Đế tâm, khiến cho hắn không thể không tìm khác một viên Đế tâm.

Đế Phong thực lực, có thể thấy được chút ít!

Thiên Hậu sở dĩ chậm chạp không gặp Ngư Thanh La, quả thực là sợ Đế Phong.

"Tà Đế đoạt Đế Phong Đế tâm, Đế Phong có thể bất cứ lúc nào lại sinh một viên, nhưng Đế Phong đoạt Tà Đế Đế tâm, Tà Đế liền không sinh được đến, đây là khoảng cách."

Thiên Hậu nói: "Cho dù bản cung cùng Tà Đế liên thủ, cũng không thể nào là Đế Phong đối thủ. Đế Hậu nương nương vẫn là không cần mở miệng. Nữ tiên này đứng đầu hư danh tuy tốt, nhưng không bằng tính mạng mình quan trọng."

Ngư Thanh La nói: "Lão sư chẳng lẽ muốn vứt bỏ Thiên Hậu địa vị, vứt bỏ cơ nghiệp của mình?"

Thiên Hậu cười nói: “Đế Hậu, bản cung không cần vứt bỏ ah. Bản cung nếu là ở hồ địa vị, không đi giúp ngươi, cũng không đi giúp Đế Phong, cứ đứng ngoài cuộc. Đế Phong hắn bình định thiên hạ về sau, vẫn không thể phong bản cung một cái hư danh? Tương phản, vì nhà ngươi ông xã liều mạng, có chỗ tốt gì?”

Ngư Thanh La nhíu mày, không biết nên đáp lại như thế nào.

Hồng La thấy thế, vội vàng cười nói: “Tỷ muội tình thâm, chính là chỗ tốt!”

Thiên Hậu cười đùa nói: “Tỷ muội tình thâm, ngươi liền chạy tới cho ta chọc đao? Ta đừng ngươi cái này tỷ muội!”

Hồng La hoà giải, cười nói: “Đó chính là thầy trò tình thâm.”

Thiên Hậu liếc Ngư Thanh La liếc mắt, nói: “Thầy trò tình thâm, có đồ đệ cần sư phụ đi chịu chết đạo lý ư?”

Ngư Thanh La trầm ngâm rất lâu, dò hỏi: “Lão sư năm đó làm Thiên Hậu sơ tâm là cái gì? Hiện nay có hay không thực hiện?”

Thiên Hậu nương nương sắc mặt biến hóa, cười lạnh nói: “Đừng làm bộ dạng này! Bản cung năm đó cho dù có cái gì sơ tâm, cái kia cũng sớm đã đi qua! Ngươi cho rằng bản cung cái này nữ tiên đứng đầu, là vì cho nữ tử làm chủ? Bản cung là vì làm mưa làm gió! Lời không hợp ý không hơn nửa câu, tiễn khách!”

Ngư Thanh La đành phải đứng dậy.

Hồng La còn muốn lưu lại, Thiên Hậu nương nương trợn mắt nói: “Ngươi cũng đi!”

Hồng La đành phải bồi tiếp Ngư Thanh La rời đi Trường Nhạc cung, Ngư Thanh La thở dài, nói: "Nếu là không thể khuyên động Thiên Hậu, thế thua đã định. Nếu là có thể khuyên động Thiên Hậu, thì còn có sức đánh một trận. Chỉ tiếc, ta không cách nào thuyết phục Thiên Hậu ra tay."

Hồng La thân mang Hồng La váy, như ngày mùa thu lá phong, nói: "Thiên Hậu thẹn quá hoá giận, chính là bởi vì ngươi làm cảm động nàng, để nàng cảm nhận được bản thân suy yếu, bởi vậy mới có thể trở mặt. Nàng tuy là ham mê quyền thế, nhưng cũng quả thực che chở thiên hạ nữ tiên. Nếu là không có nàng, nữ tử địa vị không lớn bằng hiện tại."

Ngư Thanh La trầm ngâm phút chốc, nói: "Hồng La tỷ tỷ, nếu là có cơ hội, ngươi mời nàng đến xem Lôi Trì."

Hồng La ánh mắt sáng lên, gật đầu tán thành.

Một bên khác, Ngọc thái tử đi gặp Tiên Hậu, Tử Vi, mời bọn họ lui giữ Đế đình, Tiên Hậu nương nương biết được Đế Phong ngự giá thân chinh, cũng có chút ngập ngừng, nghe vậy liền có lùi bước tâm ý.

Chỉ là Tiên đình tam công đại quân tới cảnh, nếu là bọn họ trực tiếp rút lui, khẳng định sẽ bị Thượng Kim Các đám người dẫn người bám đuôi đuổi giết, thua không còn manh giáp.

Cho dù lui về phía sau, cũng chỉ có thể từ từ mưu toan, không cho kẻ địch lấy cơ hội.

Tiên Hậu chuẩn bị an bài binh lực với tư cách cản ở phía sau đại quân, chợt nghe tướng sĩ tới báo, nói: "Thiếu chủ dẫn một nhánh Đế đình viện quân, đến đây trợ giúp!"

Tiên Hậu nghe vậy, không khỏi giận dữ, đập bàn quát: "Đế đình đem Trục Chí đưa tới, không phải muốn ta lui binh, mà là muốn ta tử chiến! Người tới! Cùng ta đem Ngọc thái tử giải

lên Trảm Tiên đài! Ta muốn đích thân chém đầu của hắn, tiễn hắn lên đường!"

Đang nói, Tử Vi Đế Quân tới chơi, gặp qua Tiên Hậu, nói: "Đế đình phương diện lệnh sứ giả đến đây, muốn ta tại Câu Trần tử chiến, nói động tác này lấy báo Vân Thiên Đế chi ân tình."

Tiên Hậu trong lòng một mảnh lạnh giá, nói: "Đế đình muốn làm gì? Chẳng lẽ để chúng ta ở đây cùng Đế đình cùng Đế Phong quyết một trận tử chiến?"

Lúc này, lại có tin tức truyền đến, Thần Đế dẫn đầu một nhánh có trưởng thành Thần Chỉ tạo thành quân đội, đang tại xuyên qua Thiên Phủ động thiên, chạy về đằng này.

Đồng thời, Đế đình sứ giả cũng tới đến Câu Trần phương nam tiền tuyến, cầu kiến Tà Đế tiên tướng Bích Lạc.

Tiên Hậu thấy thế, nói: "Trước không nên chém Ngọc thái tử, lại quan sát mấy ngày lại nói."

Cầu Thủy Kính tới gặp tiên tướng Bích Lạc, dâng lên Lôi Trì bản vẽ, nói: "Tiên sinh mời xem, vật này đã luyện thành."

Tiên tướng Bích Lạc cẩn thận kiểm tra Lôi Trì cấu tạo, không khỏi thay đổi sắc mặt, dạo bước tới lui, đột nhiên dừng bước, dò hỏi: "Ta nghe nói Bách Lý Độc cũng tại tạo Lôi Trì, thâu đêm suốt sáng, hỏa diễm phần thiên, quang mang như trụ. Tiên đình thế lớn, có thể liên tục không ngừng vận tới Lôi Trì mảnh vỡ tới chế tạo mới Lôi Trì, lại có giao tình thần Ôn Kiều tới khống chế mới Lôi Trì. Đế đình có loại tồn tại này, có thể nắm giữ Lôi Trì cùng Ôn Kiều chống lại ư?"

Cầu Thủy Kính nói: "Có."

Tiên tướng Bích Lạc nhắm mắt lại, qua rất lâu, nói: "Ta rõ ràng tiên sinh mục đích đến, tiên sinh theo ta đi gặp Tà Đế bệ

hạ. Tiên sinh cứ nói ngươi biết, còn khuyên bệ hạ xuất chinh, thì một chữ đều không cần nâng."

Cầu Thủy Kính thở phào nhẹ nhõm, nói: "Đa tạ tiên sinh."

Hai người kịp thời tới gặp Tà Đế, Cầu Thủy Kính chứng minh mục đích đến về sau, liền im miệng không nói, đứng ở một bên.

Tiên tướng Bích Lạc tiến lên, khom người nói: "Bệ hạ, thứ bảy Tiên giới hợp nhất đến nay, chẳng qua năm mươi năm, năm mươi năm tích lũy, tuyệt đối không bằng thứ sáu Tiên giới ngàn vạn năm tích lũy. Hiện nay kế sách, chỉ có mượn Lôi Trì lực lượng, phế bỏ Tiên đình tích lũy, để mọi người đều là phàm nhân! Như vậy, mới có phần thắng."

Tà Đế liếc Cầu Thủy Kính liếc mắt, Cầu Thủy Kính suýt nữa thi biến, vội vàng toàn lực trấn trụ truyền đến thi khí.

Tà Đế nói: "Ta nếu là thân chinh, Đế Phong nhất định vì ta hấp dẫn, chắc chắn sẽ dẫn đầu đại quân tự thân chạy đến, trận đầu tức quyết chiến. Tiên tướng, ngươi biết kết quả ư?"

Tiên tướng Bích Lạc nói: "Biết. Ta bộ bộ hạ, có khả năng bị Đế Phong đại quân cùng nhau phá hủy, ta cùng bệ hạ, sợ số kiếp đã định!"

Tà Đế nói: "Vì sao còn muốn ta thân chinh?"

Tiên tướng Bích Lạc nói: "Bởi vì Đế đình sẽ không ngồi nhìn."

Tà Đế nhướng mày, liếc Cầu Thủy Kính liếc mắt, á một tiếng, nói: "Nói tiếp."

Tiên tướng Bích Lạc nói: "Ta nếu là Đế đình thủ lĩnh, ta liền sẽ điều động Thần Ma nhị đế, chủ động xuất kích, tiến đánh Đế đình đại quân, buộc Đế đình chia binh hai đường. Đồng thời điều khiển Phương Trục Chí cắn câu Trần tiền

tuyến, buộc Tiên Hậu không thể không tử chiến, thông qua Đế Vân cùng Tử Vi tình cảm, buộc Tử Vi huyết chiến không lùi. Phương nam, thì thông qua Thiên Hậu điều động Trường Sinh Đế Quân, để Trường Sinh Đế Quân công phạt Tiên đình!"

Cầu Thủy Kính thay đổi sắc mặt.

Tiên tướng Bích Lạc cũng không có tham dự qua Đế đình trận kia thảo luận, nhưng mà lại rõ ràng suy tính ra kế hoạch của bọn hắn, hầu như giống nhau như đúc!

"Trường Sinh Đế Quân công phạt Tiên đình, buộc Tiên đình lực lượng dự bị không ngừng hướng bắc miện trường thành tụ tập. Tiếp đó Trường Sinh Đế Quân bại lui, đem quân địch dẫn vào thứ bảy Tiên giới."

Tiên tướng Bích Lạc nói: "Lúc này, Thiên Hậu ra Hậu đình, đến giúp Tà Đế, đối kháng Đế Phong. Như vậy, Tiên đình thế lực, gần như toàn bộ đi vào thứ bảy Tiên giới, ta đem dẫn động Lôi Trì, chém hàng tỉ tiên nhân đỉnh đầu tam hoa, gạch bỏ tiên tịch, giáng thành phàm nhân!"

Tà Đế nhìn về phía Cầu Thủy Kính.

Cầu Thủy Kính nói: "Đế đình là kế hoạch này." Nói đi, liền lại không nói một lời.

Tà Đế không tự chủ được ngẩng đầu lên đến, yên lặng tính toán phút chốc, nói: "Kế hoạch tuy tốt, nhưng không thể gạt được Bách Lý Độc. Bách Lý Độc nhìn thế lực khắp nơi điều động, liền có thể đoán ra kế hoạch này. Ngươi cùng hắn là đối thủ cũ, lần trước quyết chiến, ngươi liền thua ở trong tay của hắn."

"Lần trước quyết đấu, hắn hữu tâm tính vô tâm, ta bị hắn tính toán."

Tiên tướng Bích Lạc nói: "Lần này thì chưa hẳn. Huống hồ, hắn nhìn ra lại có thể thế nào? Đây là dương mưu. Bách Lý

Độc là mưu sĩ, hơn nữa hắn cũng tại tạo Lôi Trì, hắn cho dù biết được kế hoạch này, cũng chỉ sẽ sai người tăng tốc sản xuất Lôi Trì, mong đợi tại Đế đình trước đó đem Lôi Trì xây xong."

Tà Đế trầm ngâm phút chốc, nói: "Ngươi xác định Bách Lý Độc sẽ không nói cho Đế Phong?"

Tiên tướng Bích Lạc nói: "Bách Lý Độc biết, Vân Thiên Đế chỉ từ chỗ của hắn giành được hai khối Lôi Trì mảnh vỡ, chế tạo Lôi Trì quy mô quá nhỏ, không đủ để uy hiếp đến Tiên đình."

Tà Đế ánh mắt rơi vào Cầu Thủy Kính trên người, nói: "Như vậy, Đế đình Lôi Trì chân thực uy lực làm sao? Có hay không đủ để bao phủ toàn bộ thứ bảy Tiên giới?"

Cầu Thủy Kính khom người nói: "Là đủ."

Tà Đế nói: "Ta sẽ xuất binh. Nhiệm vụ của ngươi hoàn thành cực kỳ xuất sắc, không có nói nhiều một câu, biết tiến lui chọn lọc. Ta muốn giết mất ngươi, vì tiên tướng diệt trừ tương lai đối thủ."

Cầu Thủy Kính đúng mực nói: "Nếu là bệ hạ đánh bại Đế Vân, ta có thể tới làm bệ hạ tiên tướng. Sao lại cần giết ta đây?"

Tà Đế lộ ra tươi cười, phất phất tay, để hắn rời đi.

Chương 808 : Dù có hi sinh tâm dứt khoát

Chương 807: Dù có hi sinh tâm dứt khoát

Minh đô.

Tả Tùng Nham cùng Bạch Trạch mới vừa tới đến nơi đây, liền thấy có Tiên đình sứ giả đến đây, mênh mông cuồn cuộn, có Thánh Vương hộ tống, thanh thế khá lớn.

Hai người trong lòng biết không ổn, nhất định là Đế Phong đi sứ đến đây, lệnh Minh đô Thần Ma từ hư không công kích Đế đình.

"Minh đô Ma Thần giỏi về lợi dụng hư không, xuất quỷ nhập thần."

Bạch Trạch hướng Tả Tùng Nham nói: "Đã từng có Minh đô Ma Thần tới giết Vân Thiên Đế, bị Đế Thúc chi não ngăn lại, chẳng qua Minh đô Ma Thần thực lực quả thực mạnh mẽ vô biên, rất khó ứng phó. Nếu là Đế Phong thỉnh cầu Minh đô Đại Đế xuất binh, thì Đế đình nguy vậy!"

Tả Tùng Nham nói: "Kế sách hiện nay, đem giết Tiên đình Đế sứ."

Hai người này vốn là vô pháp vô thiên, Bạch Trạch là thường đem kẻ địch ném vào Minh đô mười tám tầng kẻ tái phạm, Tả Tùng Nham thì là tạo phản làm loạn lão biểu bả tử, hai người lúc này giết tới đi trước, không nói lời gì liền hướng Tiên đình Đế sứ thống hạ sát thủ!

Tả Tùng Nham giỏi về lấy một địch nhiều, Bạch Trạch giỏi về lưu đày thần thông, hai người vừa ra tay liền không chút lưu tình, Tả Tùng Nham ngăn chặn kẻ địch, Bạch Trạch thì đem địch nhân ném vào Minh đô tầng thứ mười tám!

Cái kia hộ tống Thánh Vương chính là tầng thứ tư Thánh Vương Sư Tuần, bị hai người đánh cái trở tay không kịp, đợi đến kịp phản ứng ý định nghĩ cách cứu viện lúc, Tiên đình Đế sứ đã bị hai người ném vào Minh đô tầng thứ mười tám!

Tả Tùng Nham cùng Bạch Trạch hai người rơi vào Đế sứ tùy tùng vây công bên trong, giết đến trời đất mù mịt, tiếc rằng đối thủ nhiều lắm, hai người tràn ngập nguy hiểm.

Sư Tuần Thánh Vương thấy thế, vừa tức vừa gấp, tế lên pháp bảo Sư Tuần chuông, quát mắng: "Hai người các ngươi làm xằng làm bậy, ở đây cũng dám động thủ!"

Nói đi, Sư Tuần chuông lay động, nhất thời vây công Tả Tùng Nham cùng Bạch Trạch những cái kia Đế sứ tùy tùng nhao nhao thất khiếu chảy máu, nội tâm sụp đổ, bị mất mạng tại chỗ.

Sư Tuần Thánh Vương mặt âm trầm, thu pháp bảo lục lạc.

Tả Tùng Nham cùng Bạch Trạch nghi ngờ không thôi, vội vàng cảm ơn.

Sư Tuần Thánh Vương phất tay áo liền đi, cười lạnh nói: "Người là các ngươi giết, không liên quan gì đến ta! Ta chưa hề tới qua!"

Hắn rất nhanh biến mất không còn tăm tích.

Tả Tùng Nham cùng Bạch Trạch tiếp tục thâm nhập sâu Minh đô, đợi đi tới thứ mười bảy tầng, lại thấy nơi này tàn tạ tinh cầu bên trên khắp nơi treo lên cờ trắng, đang có ngàn vạn Minh đô Ma Thần khoe khoang kéo đàn hát, vừa múa vừa hát,

còn có người khóc sướt mướt, rất đúng réo rắt thảm thiết bộ dạng.

Tả Tùng Nham tiến lên hỏi thăm, một tôn Ma Thần rưng rưng nói cho bọn hắn: "Bệ hạ băng hà! Hiện nay chúng ta chính chôn cất bệ hạ, đem bệ hạ táng nhập trong lăng mộ."

Tả Tùng Nham ngạc nhiên: "Minh đô Đại Đế chết rồi?"

Bạch Trạch nói nhỏ: "Hắn nhất định là biết chúng ta tới, không nguyện xuất binh, bởi vậy tập luyện một màn như thế hí kịch."

Hắn cao giọng nói: "Ta chính là bệ hạ anh em kết nghĩa Bạch Trạch Thần Vương, chuyên tới để là huynh trưởng tiễn đưa! Ta muốn gặp huynh trưởng một mặt!"

Rất nhiều Minh đô Ma Thần rối rít nói: "Hiếm thấy Thần Vương tâm ý. Lúc này bệ hạ đã vào quan, người chết vì lớn, vẫn là không cần thấy."

Bạch Trạch khóc lớn, nói: "Huynh trưởng làm sao lại như vậy không còn? Là ai hại chết huynh trưởng ta? Đúng, nhất định là Đế Phong!"

Hắn vung tay hô to, lạnh lùng nói: "Tất cả Minh đô tướng sĩ, nghe ta hiệu lệnh: Chúng ta giết ra Minh đô, giết tới Tiên đình, diệt trừ Đế Phong, vì bệ hạ báo thù rửa hận!"

Một chút Minh đô Ma Thần không rõ nội tình, nghe vậy không khỏi lòng đầy căm phẫn, nhao nhao vung tay la lên: "Giết tới Tiên đình, báo thù rửa hận!"

Túc Mãng Thánh Vương phụ trách chủ trì Minh đô Đại Đế tang lễ, thấy thế không khỏi sắc mặt đại biến, vội vàng nói: "Bệ hạ cũng không phải là đã chết tại Đế Phong tay, mà là vết thương cũ tái phát! Vết thương cũ tái phát!"

Hắn e sợ cho Minh đô Thần Ma bị Bạch Trạch đưa đến trong khe cống ngầm, đi theo Bạch Trạch cùng một chỗ tạo phản, tiến lên kéo Bạch Trạch, nói: "Ngươi là gặp qua bệ hạ chân thân, biết bệ hạ ngực có vết thương cũ. Ít ngày trước, bệ hạ bệnh cũ phát tác, ngay sau đó liền đi đời nhà ma."

Bạch Trạch lau nước mắt: "Thật? Ta muốn thấy huynh trưởng quan tài!"

Túc Mãng Thánh Vương ngay sau đó mang theo bọn họ đi tới linh đường, chỉ thấy Minh đô Đại Đế quan tài nằm ngang ở nơi đó, Bạch Trạch tiến lên tế điện, nghẹn ngào hai tiếng, tay vịn quan tài, rơi lệ nói: "Ta từng nghe huynh trưởng nói, hắn vốn là trong Hỗn Độn hải một cái quan tài bên trong thi thể, bị Đế Hỗn Độn mang theo bờ, lúc này mới có đời này. Hiện nay nếu huynh trưởng không còn, vậy liền để huynh trưởng quay về tới chỗ thôi, như trước táng nhập Hỗn Độn hải."

Rất nhiều Minh đô Ma Thần nghe vậy, nhao nhao gật đầu.

Túc Mãng Thánh Vương vội vàng nói: "Bệ hạ băng hà trước đó dặn dò, nhập thổ vi an…"

Tả Tùng Nham giơ tay lên nói: "Ai ——, há có thể xuống mồ? Minh đô Đại Đế chính là bất hoại chi thân, tại trong Hỗn Độn hải cũng là bất diệt chi thể, hắn nếu là từ trong Hỗn Độn hải đến, vẫn là trở lại trong Hỗn Độn hải đi. Chư vị, nghe nói Minh đô Ma Thần giỏi về lợi dụng hư không, qua lại các nơi, bây giờ chúng ta liền mang lấy Đại Đế quan tài, đem Đại Đế táng nhập trong Hỗn Độn hải, để hắn theo sóng mà đi đi."

Túc Mãng sắc mặt đại biến, thấy những cái kia Minh đô Ma Thần đều có chút động tâm, trong lòng âm thầm kêu khổ.

"Đợi an táng bệ hạ, sau đó lại tới nói một chút cái này bệ hạ di sản."

Tả Tùng Nham nghiêm mặt nói: "Chính là huynh chung đệ cùng, Minh đô thuộc sở hữu, đương quy Đại Đế anh em kết nghĩa. Vân Thiên Đế cùng Bạch Trạch Thần Vương, đều là bệ hạ anh em kết nghĩa, có thể kế thừa Minh đô. Đặc biệt là Bạch Trạch Thần Vương, vô cùng hung ác các ngươi cũng là biết, là Minh đô người thừa kế không có chỗ thứ hai…"

Túc Mãng vội vàng nói: "Chờ một chút! Ta nghe được trong quan tài có động tĩnh…"

Hắn vội vàng tiến lên, đi tới Minh đô Đại Đế quan tài bên cạnh, nghiêng đầu kề sát ở quan tài bên trên, vừa mừng vừa sợ nói: "Trong quan tài quả nhiên có động tĩnh! Bệ hạ không có chết! Nhanh! Nhanh! Đem quan tài nạy lên đến, bệ hạ còn có thể cứu!"

Rất nhiều Minh đô Ma Thần liền vội vàng tiến lên, đem quan tài cạy mở, chỉ thấy một cái tam nhãn nam tử thân mang bạch y, lẳng lặng nằm tại quan tài bên trong, ngực một mảnh vết máu, như là đỏ tươi hoa hồng.

Nam tử mặc áo trắng này, chính là Minh đô Đại Đế chân thân.

Năm đó Đế Hỗn Độn từ trong Hỗn Độn hải lên bờ, dẫn tới rất nhiều thứ, trong đó liền có Minh đô chi mộ, trong mộ có quan tài, trong quan tài chính là Minh đô Đại Đế.

Giờ phút này trong quan tài Minh đô mơ mơ màng màng mở mắt ra, hơi thở mong manh nói: "Nước… Ta muốn nước…"

Mọi người vội vàng đem hắn từ trong quan tài cứu lên, rất cấp cứu một phen, giày vò chính là chừng mấy ngày đi qua.

Tả Tùng Nham cùng Bạch Trạch cười lạnh không thôi.

Hôm nay, Minh đô Đại Đế khí sắc khá hơn một chút, triệu kiến hai người, Tả Tùng Nham nói rõ mục đích đến, Minh đô

Đại Đế run rẩy nói: "Nghĩa vị trí, mặc dù ngàn vạn người ta tới vậy. Ta vốn nên cái kia tự thân dẫn binh chinh chiến, tiếc rằng vết thương cũ bộc phát, suýt nữa thân tử đạo tiêu. Cỗ này thân thể tàn phế, chỉ sợ là không thể đi trước chinh chiến sát phạt." Nói đi, thổn thức không thôi.

Tả Tùng Nham nói: "Bệ hạ có thể phái mười sáu tôn Thánh Vương đi trước trợ giúp Đế đình."

Minh đô Đại Đế thật sâu liếc hắn một cái, nói: "Ta Minh đô Ma Thần ngang bướng, kiêu ngạo không tuần, ta sợ không có ta điều động, bọn họ không nghe điều khiển, ngược lại hại Đế đình."

Tả Tùng Nham nghiêm mặt nói: "Bệ hạ nhìn Vân Thiên Đế làm sao?"

Minh đô Đại Đế hơi giật mình.

Tả Tùng Nham nói: "Vân Thiên Đế còn nhỏ bắt nguồn từ Thiên Thị Viên, ấu trải qua gập ghềnh, phụ mẫu đem hắn bán cho kẻ xấu tay, sau khi được kịch biến, sinh hoạt tại quỷ thần ở giữa, cùng bạn xấu làm bạn, phí hoài năm tháng. Nhưng mà mới gặp Cầu Thủy Kính, liền biến hóa thành rồng, tại Tà Đế, Thiên Hậu, Đế Phong, Đế Hốt, Đế Thúc, Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác ở giữa kiểu đằng biến hóa, cưỡi mây đạp gió. Thử hỏi đi qua năm ngàn vạn năm tuế nguyệt, bệ hạ gặp qua vị nào có như thế năng lực?"

Minh đô Đại Đế nói: "Đế Vân tuy có tuyệt thế chi tư, nhưng tiếc rằng ta bản thân bị trọng thương, lại không người có thể dùng."

Tả Tùng Nham lấy ra một quyển sách nhỏ, giơ cao khỏi đầu, nói: "Bệ hạ cũng biết Đế Vân có tử, tên là Tô Kiếp? Ta này tới phía trước, hướng nhân ma Bồng Khao đòi hỏi Tô Kiếp vật tùy thân, mời bệ hạ xem qua."

Minh đô Đại Đế sai người trình lên, mở ra sách nhìn lại, chỉ thấy sách bên trên là Tô Kiếp ghi chép một chút công pháp thần thông một đoạn, không khỏi trong lòng hơi chấn động, ánh mắt rơi vào Tả Tùng Nham trên người, trầm giọng nói: "Tô Kiếp người ở nơi nào?"

Tả Tùng Nham nói: "Bệ hạ thần thông quảng đại, hẳn là có thể thông qua vật này tìm kiếm được Tô Kiếp tung tích."

Minh đô Đại Đế trong lòng khẽ nhúc nhích, mi tâm mắt dọc mở ra, lập tức lấy vật tìm người, ánh mắt thông suốt trùng trùng điệp điệp hư không, đi tới thứ bảy Tiên giới biên giới chi địa, chỉ thấy một gốc bảo thụ xuống, một thiếu niên ngồi dưới tàng cây nghe giảng.

Minh đô Đại Đế nhìn thấy giảng bài hai người, trong lòng giật mình, vội vàng thu về ánh mắt.

Tả Tùng Nham vỗ tay một cái, một cái sách quái nhỏ phi thân mà ra, Tả Tùng Nham nói: "Bệ hạ mời xem, đây là Vân Thiên Đế lệnh ta đưa cho cho bệ hạ công pháp thần thông!"

Cái kia sách quái nhỏ nhẹ nhàng mở ra ống tay áo, nhất thời vô số phù văn bay ra, lạc ấn trên không trung, những cái kia phù văn chính là cựu thần phù văn, chính lấy một loại kỳ dị tư thế di động, lưu chuyển, biến hóa!

Minh đô Đại Đế trong lòng giật mình, âm thanh khàn giọng nói: "Đế Thúc năm đó thôi diễn ra cựu thần tu luyện pháp môn, lại không có lưu truyền đi xuống, bây giờ bị các ngươi thôi diễn đi ra?"

Tả Tùng Nham nói: "Đây là Vân Thiên Đế tặng cho huynh trưởng của hắn, Minh đô bệ hạ."

Minh đô Đại Đế vẻ mặt biến ảo không ngừng, sau một lúc lâu, cắn răng nói: "Ta bị bệnh, bệnh đến rất nặng, không thể xuất chinh."

Tả Tùng Nham cùng Bạch Trạch lộ ra vẻ thất vọng.

Minh đô Đại Đế tiếp tục nói: "Ta không thể lãnh binh đi tới, nhưng nếu là các ngươi có thể thuyết phục mặt khác Thánh Vương, như vậy ta cũng không thể ngăn cản."

Tả Tùng Nham thở phào một hơi, khom người cảm tạ.

Tô Vân, Oánh Oánh cùng Kinh Khê cuối cùng trở lại Đế đình, Tô Vân không có nóng lòng trở lại Cam Tuyền uyển, mà là con đường Thiên Thị Viên học cung lúc dừng bước lại, đi tới học đường, chỉ thấy nơi này các sĩ tử có tại nghiêm túc học tập, có tại nói chuyện yêu đương, có bề bộn nhiều việc nghiên cứu mới thần thông hoặc là phù bảo.

Tô Vân chạy một phen, lại đi tới Đế đô, lại thấy hơn một năm nay đến, Đế đô càng ngày càng thịnh vượng phồn thịnh, thương mậu qua lại, bách tính an cư lạc nghiệp, một vẻ vui vẻ phồn vinh.

Tô Vân trở lại Cam Tuyền uyển, lại không có nhìn thấy Ngư Thanh La, chính là Ứng Long, Bạch Trạch, Cầu Thủy Kính mấy người cũng không ở nơi này, thậm chí liền Ngọc thái tử, Bồng Khao cũng không tại, không khỏi buồn bực.

Đế đình bên trong tuy là như trước người đông nghìn nghịt, nhưng quản lý mảnh này cương vực Tiên Thần lại không cánh mà bay.

"Nương nương đi Hồng Trạch thành." Có người nói cho Tô Vân.

Tô Vân lên đường đi tới Hồng Trạch thành, dọc đường nhìn lại, nhưng thấy bách tính giàu có, vui vẻ hòa thuận, cảnh sắc an lành.

Đợi đi tới Hồng Trạch Tiên thành, chỉ thấy trong thành các tướng sĩ có tốp năm tốp ba ngồi tại ven đường viết sách tin, có

thì đơn độc ngồi ở trong góc, cũng tại chăm chú viết lung tung lấy cái gì.

"Viết xong tên của các ngươi!"

Ngư Thanh La âm thanh truyền đến, lớn tiếng nói: "Viết xong quê quán! Đến từ ở đâu! Nhà ở nơi nào! Trong nhà đều có ai! Đừng viết sai! Viết xuống tâm nguyện của các ngươi! Viết xong, liền đi giao cho chủ bộ!"

Tô Vân theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy Ngư Thanh La mặc giáp trụ trong người, đang tại Hồng Trạch Tiên thành tướng sĩ ở giữa đi tới đi lui, khi thì cúi đầu kiểm tra, khi thì ban bố từng đạo mệnh lệnh.

"Các ngươi đang viết gì?" Oánh Oánh rơi vào một người trẻ tuổi đầu vai, tò mò hỏi.

"Di thư ah."

Trẻ tuổi tiên tướng nghiêng đầu nhìn nhìn Oánh Oánh, cười nói: "Chúng ta khả năng không về được, cho nên nương nương gọi chúng ta trước tiên đem di thư viết xong, viết xong lại đến chiến trường, như vậy trong lòng liền không có sợ hãi."

Oánh Oánh ngẩn ngơ.

Bên cạnh có tướng sĩ viết viết, đột nhiên khóc ra thành tiếng, ngồi ở chỗ đó một mực lau nước mắt, một bên có tướng sĩ an ủi, hắn mới chậm rãi ngừng lại, nói: "Nhà ta ở tại Nguyên Sóc định khang quận, viết thư thời điểm nhớ tới cha mẹ vẫn còn, ta nếu là không trở về được, bọn họ ngăn không được muốn đau lòng thành bộ dáng gì…"

"Có hài tử sao?" Tô Vân dò hỏi.

Cái kia tướng sĩ lúc này mới chú ý đến hắn, vội vàng đứng dậy, nhanh chóng xóa đi nước mắt trên mặt, nói: "Có!"

Tô Vân gật gật đầu, nói: "Ngươi là đang bảo vệ hắn, cũng là đang bảo vệ cha mẹ của mình. Dù có hi sinh, cũng là nghĩa vị trí."

Cái kia tướng sĩ nói: "Ta còn nhỏ học kinh, Mạnh Thánh Nhân nói lão ta lão cùng với người chi lão, ấu ngô ấu. Hiện nay rõ ràng, mặc kệ có hay không phụ mẫu, có hay không vợ con, gặp phải nguy nan, nhất định muốn dũng cảm quên mình tiến lên, đây là nghĩa vị trí."

Tô Vân lẩm bẩm nói: "Ngươi học được rất tốt, rất tốt…"

Hắn ngẩng đầu lên, Ngư Thanh La vừa vặn nhìn tới, hai người ánh mắt chạm nhau, hai bên chỉ cảm thấy trên người thoải mái rất nhiều.

Tô Vân đi ra phía trước, Ngư Thanh La cùng hắn kề vai mà đi, một bên đem Đế Phong ngự giá thân chinh cùng với bản thân những ngày này ứng đối việc làm nói một bên, Tô Vân một mực lẳng lặng lắng nghe, không có xen mồm, cho đến nàng kể xong, lúc này mới nói khẽ: "Những ngày này, khổ cực ngươi."

Ngư Thanh La điềm tĩnh cười cười, tại lúc này mới có vẻ hơi mềm yếu: "Không khổ cực."

Chương 809 : Tiên tướng chi chiến

Chương 808: Tiên tướng chi chiến

Bắc Miện trường thành.

Tiên đình đại quân như là thủy triều tràn ngập, tràn qua đạo này trường thành, tuôn hướng hạ giới.

Khổng lồ trưởng thành Thần Ma, người khoác xiềng xích, kéo lấy nguy nga Tiên thành cùng to lớn lâu thuyền, tại có tiết tấu nhịp trống bên trong tiến lên.

Những này trưởng thành Thần Ma thiên hình vạn trạng, mỗi người đều hiện ra chân thân, có thân thể trơn nhẵn, có bên ngoài thân lại trải rộng xương cốt, có trên trán sinh ra nhiều con mắt, có răng nanh bên ngoài lồi, có mọc ra cái đuôi thật dài.

Không giống Đế đình Thần Ma chịu qua giáo dục tốt, Tiên đình Thần Ma thường thường là trong tiên giới hạ đẳng con dân, sinh hoạt tại Tiên thành trong góc cùng trong cống thoát nước, hay là tiên nhân nô bộc, hay là chăn nuôi sủng vật, hung thú, bởi vậy tại kéo động Tiên thành cùng lâu thuyền lúc cũng không an phận, thường thường đụng vào nhau, cắn xé, phát ra long trời lở đất tiếng gào thét.

Mỗi khi lúc này, liền có tiên nhân bay tới, tế lên roi đánh, để cho bọn họ an phận xuống.

Trên người bọn họ tỏa ra tự nhiên đạo uy, đó là sinh ra phúc địa của bọn họ bao hàm Tiên đạo uy năng, đương nhiên

là có chút Thần Ma cũng không phải là sinh ra tự phúc địa, cũng có chút là Thần Ma đời sau.

Chỉ bất quá đám bọn hắn cần lạc ấn bản thân đại đạo, để giữa thiên địa sinh ra thuộc về bọn hắn nguyên khí, mới có thể được gọi là Thần Ma.

Thiên sư Yến Tử Kỳ quay đầu nhìn tới, mênh mông cuồn cuộn Tiên Thần Tiên Ma từ Bắc Miện trường thành bên trên tràn ngập xuống, hình ảnh này dù hắn loại tồn tại này, cũng không nhịn được nhìn mà than thở.

"Lớn như thế quy mô hành quân, không thể dùng Tiên Lục, cũng không cách nào dùng Thiên môn, Tiên Lục cùng Thiên môn đều rất dễ dàng bị người chặn đánh. Chỉ có thể dùng nước đầy thiên hạ hành quân phương pháp. Loại này hành quân chậm tuy chậm một chút, nhưng ổn thỏa nhất." Yến thiên sư cảm xúc dâng trào.

Tiên đình bốn đại thiên sư, Yến Tử Kỳ đứng đầu, tiếp theo là thiên sư Vạn Cô Thần, thiên sư Quan Sơn Hà, thiên sư Lũng Thanh Vân. Chẳng qua Lũng thiên sư đã chết, Đế Phong chợt cất nhắc một vị khác Tiên đình cường giả Hưu Khai Giáp vì thiên sư, như trước là bốn đại thiên sư.

"Yến thiên sư."

Đột nhiên có Yêu Tiên vỗ cánh mà đến, vội vàng tới báo, nói: "Tam công đưa tới tin gấp: Tà Đế tự thân dẫn đầu đại quân, liên hợp Tiên Hậu, Tử Vi, tiến đánh tam công tứ vệ đại quân. Tam công tứ vệ, đều không có thể chặn."

Yến thiên sư thay đổi sắc mặt, vội vàng tới gặp Đế Phong, báo cho việc này, nói: "Bệ hạ, Tà Đế chính là Đế Tuyệt chi thi, một thân võ lực quan tuyệt thiên hạ, lại có tùy tùng rất nhiều, tam công tứ vệ chỉ sợ khó mà chống lại."

Đế Phong cười nói: "Trong thiên hạ, hoàn vũ bên trong, miễn cưỡng trở thành trẫm đối thủ, Tà Đế tính một cái, Thiên Hậu tính một cái, vả lại Đế Thúc, Đế Hốt nhị đế, những người còn lại tầm thường. Đế Hốt ẩn nấp tị thế, đã biến mất không biết bao nhiêu vạn năm, nghe nói hắn bị Đế Tuyệt trấn áp, không đáng để lo. Đế Thúc khăng khăng muốn diệt Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác, cũng không đáng để lo. Thiên Hậu tuy là tài hoa không thua tại trẫm, nhưng làm việc lo trước lo sau, không đáng để lo. Chỉ có Tà Đế, đã có tàn nhẫn quả quyết, lại có dứt khoát ẩn nhẫn, là trẫm đối thủ. Trẫm đích thân tự đi trước, tiễn hắn lên đường."

Yến thiên sư chần chừ phút chốc, nói: "Bệ hạ, thần cho rằng trước giành lấy Đế đình."

Đế Phong hơi giật mình, nói: "Giành lấy Đế đình, liền muốn hi sinh tam công tứ vệ, hi sinh thái phó, thái bảo, thái sư! Tam công tứ vệ, tuyệt đối sẽ bị Tà Đế phá hủy, không có sống sót trở về khả năng! Thậm chí, cho dù là tiên tướng Bách Lý Độc, chỉ sợ đều đem khó thoát khỏi cái chết! Thiên sư, ngươi vì sao còn muốn trước lấy Đế đình?"

Yến thiên sư nói: "Đế đình biểu tượng thứ bảy Tiên giới hoàng quyền vị trí, phúc địa rất nhiều, dễ thủ khó công, giành lấy Đế đình về sau, đóng quân thứ bảy Tiên giới nội địa, có thể bốn mặt tấn công. Nếu như bên ta thế yếu, còn cần trước chiếm cứ một góc, từ từ mưu toan, hiện nay bên ta thế mạnh, liền cần chiếm cứ trung tâm, quét sạch tứ phương."

Đế Phong cau mày, nói: "Không ổn. Động tác này sẽ chôn vùi tam công cùng tiên tướng tính mạng, tương đương với bẻ ta một cánh!"

Yến thiên sư nói: "Nhưng mà sẽ đoạt được thiên hạ! Thừa dịp Tà Đế đối phó tam công, trước đoạt Đế đình, Thiên Hậu hoặc là chết, hoặc là thần phục. Bất luận Thiên Hậu tử vong

hay là thần phục, đều đối ta cực kỳ có ích. Về sau bệ hạ lại đối phó Tà Đế, vô thiên sau cản trở, Tà Đế hẳn phải chết, từ đây quét ngang thiên hạ liền lại không ngăn cản!"

Đế Phong lắc đầu nói: "Đế đình không phải dễ dàng như vậy bắt lại, huống chi còn là Đế Thúc Đế Hốt nhìn chằm chằm? Hơn nữa Thiên Hậu Tà Đế ở giữa thù hận cực lớn, không có khả năng liên thủ. Thiên sư không cần nói nữa…"

Yến thiên sư phản kháng nói: "Thiên Hậu Tà Đế quả thực có cừu oán, nhưng này Tô Thánh Hoàng lại có thể liên hợp hai người, khiến cho bọn hắn tạm thời bỏ xuống thù hận! Bệ hạ cân nhắc, trước phá Đế đình, tiêu diệt Tô Thánh Hoàng cùng Thiên Hậu, lại bình thiên hạ!"

Đế Phong cười nói: "Thiên sư không cần nói nữa, trẫm ý đã quyết, trước san bằng Tà Đế, hàng phục Tiên Hậu, tru sát Tử Vi! Thiên sư, ngươi nội vụ mạnh nhất, chỉnh đốn binh lực, trẫm trước dẫn đầu tinh nhuệ đi Câu Trần, trợ giúp tam công!"

Yến thiên sư bất đắc dĩ, đành phải đồng ý, nói: "Bệ hạ lần này đi, mang theo thiên sư Vạn Cô Thần, nghe nhiều Vạn Cô Thần ý kiến, đừng khư khư cố chấp."

Đế Phong có chút không vui, nói: "Trẫm sẽ không bảo thủ, thiên sư cứ yên tâm đi."

Yến thiên sư vẫn là có chút không yên lòng.

Đế Phong chỉnh đốn binh mã, điều động Đế Tọa, Chung sơn, Thiên Phủ, Tứ Phụ, Truyện Xá, Hoa Cái chờ động thiên đại quân tinh nhuệ.

Thừa này trống rỗng, thiên sư Vạn Cô Thần tới gặp Yến thiên sư, nói: "Đạo huynh, bệ hạ đối ngươi hơi có chút không vui, cho rằng ngươi không có tình người, vừa mới đối ta oán trách đôi câu. Ngươi cũng ít nói vài lời, ngươi không phải không biết, bệ hạ một mực đối năm đó ám toán Đế Tuyệt canh

cánh trong lòng, đã thành tâm ma. Hắn thế nào cũng phải muốn quang minh chính đại chiến thắng Tà Đế, mới có thể đem đạo tâm bên trong ma chém giết diệt trừ. Bởi vậy Tà Đế xuất hiện, bệ hạ nhất định đi. Ngươi biết rõ như thế, cần gì phải dẫn đến hắn không cao hứng?"

Yến thiên sư nói: "Chính là bởi vì Tà Đế xuất hiện, bệ hạ nhất định đi, ta mới có hơi lo lắng. Huống hồ trước lấy Đế đình đối ta có lợi nhất. Đánh hạ Đế đình, liền nhận được chính thống, xuất binh quét ngang thiên hạ danh chính ngôn thuận. Tiến đánh mặt khác động thiên, trước sau là chiếm cứ cạnh góc chư hầu gây nên."

Vạn Cô Thần cười nói: "Đạo huynh, gạt bỏ Đế đình cánh chim, không phải là không binh pháp chính đạo? Ta cùng bệ hạ tiến đánh Câu Trần, đạo huynh ở đây thu thập đại quân, tiến đánh Đế đình, hai bút cùng vẽ. Thứ bảy Tiên giới có thể có bao nhiêu binh lực cùng chúng ta chống lại?"

Yến thiên sư vẫn còn có chút lo lắng, nói: "Ta nếu là Tà Đế, ta sẽ ẩn tàng bản thân chân chính binh lực , chờ đợi bệ hạ xuất thủ trước, bản thân với tư cách kì binh, bốn phía du kích, ám toán bệ hạ, không cùng bệ hạ chủ động xung đột, từ từ phát triển mở rộng. Đây là bình thường tư duy. Hiện nay Tà Đế lại xuất thủ trước, đây là không bình thường tư duy. Ta tuy là không biết trong đó duyên cớ, nhưng chuyện ra có nhân. Đạo hữu, ngươi tài năng và học vấn không dưới ta, đem nhiều hơn cẩn thận, khuyên nhủ bệ hạ, miễn cho phạm sai lầm."

Vạn Cô Thần đồng ý, điều động tam sư động thiên cùng Thái Âm Thái Dương động thiên đại quân, cùng Đế Phong tinh nhuệ tụ hợp, đi trước một bước, cấp tốc chạy tới thứ bảy Tiên giới Câu Trần động thiên.

Yến thiên sư như trước chỉnh đốn đến từ thứ sáu Tiên giới mỗi bên đại động thiên tiên Ma Tiên thần, tiến sát Đế đình.

Đồng thời ràng buộc nhiều như vậy nhánh quân đội, vốn là chính là một kiện rất khó khăn sự tình, Yến thiên sư là số ít có thể làm được dễ dàng sai khiến tồn tại.

Nhưng mà, Thần Đế đột nhiên dẫn đầu rất nhiều Thần Chỉ đánh tới, xung kích Tiên đình trận thế, tuy là bị Tiên đình tuỳ tiện đánh lui, nhưng mà Tiên đình bên trong những cái kia bị nô dịch Thần Chỉ lại bị bắt cóc không biết bao nhiêu.

—— cái kia Thần Đế chính là thần tộc Đại Đế, có tự nhiên đạo uy cùng huyết mạch áp chế, một tiếng kêu gọi, hễ thần tộc đều muốn nghe hắn hiệu lệnh.

Trong lúc nhất thời Tiên đình bên trong mỗi bên quân nô dịch Thần Chỉ số lượng giảm nhiều, không còn những này nô lệ, hành quân tốc độ cũng chậm rất nhiều.

Lúc này, lại có Ma Đế đánh tới, những cái kia bị nô dịch Ma Thần cho tới nay đều là thành thật bản phận , mặc cho Tiên đình nô dịch ức hiếp, giờ phút này lại đột nhiên tạo phản giết người, trốn vào Ma Đế đại quân.

Ma Đế cùng Thần Đế vốn là không có bao nhiêu binh lực, ngược lại bởi vậy hình thành một cỗ cường đại lực lượng.

Yến thiên sư thấy thế, tức giận nói: "Lúc trước tiên tướng nói phóng thích Thần Ma nhị đế để bản thân sử dụng, ta liền nói lời phản đối, cái này nhị đế lòng lang dạ thú, sao lại cam tâm tình nguyện nghe lệnh? Hiện nay quả nhiên tạo phản!"

Tâm hắn biết nếu như tất cả Thần Ma đều bị Thần Đế Ma Đế dẫn đi, liền sẽ kéo chậm Tiên đình đại quân hành quân tốc độ, lúc này lệnh thiên sư Quan Sơn Hà cùng Hưu Khai Giáp các lĩnh một quân, đuổi giết Thần Ma nhị đế.

Quan Sơn Hà dẫn dắt thủy phủ, Bắc Hà, Nam Hà, Tứ Độc động thiên đại quân, đuổi theo Thần Đế, Hưu Khai Giáp dẫn

Thanh Khâu, Thiên Âm, Thiên Quan, cửu châu động thiên đại quân đuổi giết Ma Đế.

Bọn họ suất lĩnh đại quân, trong quân không có Thần Ma, miễn cho bị Thần Ma nhị đế chỗ điều khiển.

Yến thiên sư phân ra cái này hai nhánh quân đội, hơi có chút bất an, nhưng Tiên đình đại quân vẫn là đếm không hết, Tiên đình cao thủ vẫn là nhiều vô số kể, mới khiến hắn thoáng yên tâm.

Đây là Tiên đình thực lực tuyệt đối!

Một cái trải qua ngàn vạn năm phát triển quái vật khổng lồ, xuất hiện tại Đế đình phía trước, thấy thế nào đều là nghiền ép!

Đi qua mấy tháng hành quân, cuối cùng một đường Tiên đình đại quân lật xem Bắc Miện trường thành, phía trước đại quân dĩ lệ mà đi, quân tiên phong đã đi tới thứ bảy Tiên giới.

Tại đây cỗ thế lực khổng lồ phía trước, Đế đình tựa như cùng nơi chật hẹp nhỏ bé, sắp bị ép thành bột mịn!

Cho dù là Đế đình quy mô hùng vĩ mười hai toà Tiên thành, tại Tiên đình đại quân trước mặt, cũng như giọt nước trong biển cả, lúc nào cũng có thể bị dìm ngập!

Cái này sắp là Đế đình muốn gặp phải gian nan nhất đánh một trận.

Đúng lúc này, Câu Trần động thiên song Đế quyết chiến, đã khai hỏa!

Mấy trăm vạn Tiên Ma, hoả lực tập trung Câu Trần, bày khắp không trung cùng mặt đất, chiến tranh bộc phát!

Mà tại Câu Trần động thiên phương nam, hai đại tiên tướng chung cực quyết đấu, cũng tại thời khắc này kéo ra màn che!

Tiên tướng Bích Lạc, tiên tướng Bách Lý Độc, mỗi người dẫn dắt đại quân tại chiến trường giao chiến!

Bách Lý Độc vốn cho rằng đây là một hồi trí tuệ bên trên tranh tài, lại không nghĩ rằng tiên tướng Bích Lạc căn bản không có bất kỳ bài binh bố trận bên trên tranh đấu, cũng không có bao nhiêu trên trận pháp ngươi tới ta đi, mà là trực tiếp huyết chiến!

Tiên tướng Bích Lạc dẫn đầu vô số già nua Tiên Ma, tro tàn tràn ngập, giết vào bên trong chiến trường, từng cái từng tại Huyền quan bên trong bị luyện đến nửa chết nửa sống già nua tiên nhân nhao nhao nhen lửa bản thân kiếp hỏa, đem Bách Lý Độc đại quân nhen lửa!

Có lão Tiên Nhân tại kiếp hỏa bên trong sụp đổ, có tại kiếp hỏa bên trong hóa thành tro tàn quái, xung quanh đồ sát!

Bách Lý Độc suất lĩnh đại quân, quân tâm tại kiếp hỏa bên trong sụp đổ, bọn họ vốn là liền có rất nhiều trên thân người toả ra tro tàn, rất dễ dàng bị nhen lửa, hiện tại những này già nua tiên nhân vọt tới, từng cái tiên nhân tại kiếp hỏa bên trong giãy dụa gào thét, hóa thành tro tàn, triệt để đánh tan đạo tâm của bọn họ!

"Bích Lạc, ngươi điên rồi, điên rồi…"

Bách Lý Độc ngơ ngác nhìn một màn này, bên người chạy trốn tướng sĩ giống như thủy triều, trong lòng chỉ cảm thấy rung động lại cảm thấy điên cuồng.

Tiên tướng Bích Lạc chính là thứ sáu Tiên giới nổi danh nhất trí giả, thủ hộ Đế Tuyệt Tiên đình dài đến ngàn vạn năm lâu, từ đầu đến cuối không có phạm qua sai lầm.

Dạng này trí giả, không có khả năng dùng loại biện pháp này cùng Bách Lý Độc dạng này trí giả tranh đấu.

"Thực ra, ta làm như vậy chỉ có một nguyên nhân."

Trong loạn quân, một bóng người già nua xuất hiện tại kiếp hỏa hình thành biển lửa phía trước, bỏ qua rối loạn chạy trốn quần tiên, đi về phía Bách Lý Độc đi tới.

"Bởi vì, ta cũng sắp chết."

Cái kia già nua tiên nhân còng lưng thân thể, một bên hướng Bách Lý Độc đi tới, một bên ho khan, phun ra mảng lớn mảng lớn tro tàn, nói: "Lúc này cùng ngươi quyết chiến, kéo lấy ngươi cùng lên đường, đối bệ hạ tốt nhất."

Bách Lý Độc nhìn về phía Bích Lạc, lộ ra vẻ khâm phục, cười nói: "Ngàn vạn năm đến, ta một mực tìm kiếm nhược điểm của ngươi, từ đầu đến cuối không có tìm tới. Cho đến vạn năm trước, ta mới tìm được nhược điểm của ngươi, đem ngươi đánh bại. Nếu là không có ngươi, Đế Tuyệt đã sớm bại vong trong tay ta. Bích Lạc, ta rất khâm phục người bên trong, ngươi có thể đứng hàng trước năm."

Hắn lộ ra vẻ châm chọc, chầm chậm nói: "Chỉ tiếc, ngươi sắp không áp chế được bản thân kiếp hỏa, cũng không áp chế được đạo hạnh của mình, sắp sửa hóa thành tro tàn quái. Đạo hạnh của ngươi càng mạnh, hóa thành tro tàn quái tốc độ liền càng nhanh, đã chết tại kiếp hỏa bên trong khả năng liền càng cao."

Bích Lạc thân thể run rẩy, toàn thân xương cốt lốp bốp vang vọng, xương cốt đâm rách da của hắn, nhanh chóng sinh trưởng, nói: "Ta quá già rồi, đã không thể cùng bệ hạ tiếp tục đi, đông sơn tái khởi, cho nên ta muốn vì bệ hạ làm một chuyện cuối cùng…"

Hắn áp chế không nổi đạo hạnh của mình, từng tòa Đạo cảnh ầm ầm nở rộ, tầng thứ bảy, tầng thứ tám, tiếp theo tại đạo âm nổ vang bên trong, tầng thứ chín Đạo cảnh nhanh chóng hình thành.

Nhưng mà hắn Đạo cảnh ở một bên hình thành, một bên hóa thành tro tàn!

Bích Lạc nổi giận gầm lên một tiếng, chống gậy bay lên trời, hướng Bách Lý Độc nhào tới!

Hai đại cường giả tại trong loạn quân lấy mạng tương bác, trong lúc giơ tay nhấc chân trời long đất lở, Bách Lý Độc không cùng hắn lấy cứng chọi cứng, mà là cố đạt được tránh khỏi xung đột trực tiếp, bởi vì Bích Lạc đang nhanh chóng tro tàn hóa!

Hắn Đạo cảnh cũng tại biến thành tro tàn, hoa cỏ cây cối toàn bộ than hoá!

Chỉ cần kéo đến thời gian đủ lâu, Bích Lạc bản thân sẽ giết chết bản thân!

Nhưng mà cường giả chi tranh, há lại cho may mắn?

Áp chế không nổi cảnh giới, đột phá đến Đạo cảnh tầng thứ chín Bích Lạc mấy chiêu ở giữa liền đem hắn trọng thương, đưa tay bổ nhào về phía trước, đem hắn nội tâm từ thân thể bên trong đánh ra!

Bách Lý Độc nội tâm đang muốn trở lại thân thể, trong khoảnh khắc Bích Lạc trong tay ngàn vạn thần thông bộc phát, đem hắn thân thể ma diệt thành bột mịn!

Bích Lạc già nua trên gương mặt lộ ra tươi cười, chín đại Đạo cảnh tất cả đạo hạnh toàn bộ hóa thành tro tàn: “Bách Lý Độc, theo ta cùng lên đường!”

Thân thể của hắn cũng tại hướng tro tàn quái triệt để thay đổi, nội tâm cũng đang nhanh chóng tro tàn hóa, lấy kiếp hỏa đem bản thân nhen lửa, đem Bách Lý Độc nội tâm bao phủ.

Chương 810 : Bỏ mình ai nhớ khi còn sống chuyện

Chương 809: Bỏ mình ai nhớ khi còn sống chuyện

Rừng rực kiếp hỏa bên trong, Bách Lý Độc nội tâm tại kiếp hỏa bên trong giãy dụa, gào thét, dường như đau khổ kinh khủng.

Bích Lạc thân thể đã hoàn toàn hóa thành tro tàn tiên, hắn nội tâm cũng tro tàn hóa, bị kiếp hỏa nhen lửa. Tro tàn tiên bị kiếp hỏa dẫn đốt về sau liền gần như không thể dập tắt, cho đến bản thân hóa thành tro tàn!

Nội tâm chỉ là tinh thần, rất nhanh liền sẽ bị đốt xong, nhưng thân thể biến thành tro tàn tiên lại nhất thời hồi lâu lại sẽ không bị đốt xong, khi còn sống tu vi càng mạnh, sau khi chết đốt đến càng lâu.

Đáng sợ nhất chính là, thân thể bị kiếp hỏa nhen lửa lúc, sẽ cảm nhận được vô cùng kinh khủng vô cùng mãnh liệt đau đớn, bị đốt bao lâu, liền sẽ tiếp nhận bao lâu đau khổ.

Bích Lạc hiện tại cũng đã cảm nhận được loại thống khổ này, nhưng mà, hắn nhìn thấy Bách Lý Độc nội tâm cũng tại kiếp hỏa bên trong giãy dụa, cuối cùng có thể yên lòng , mặc cho đau khổ kéo tới, kiếp hỏa thiêu đốt.

“Bệ hạ, lão thần không thể theo ngươi tiếp tục đi.”

Hắn nghe được bản thân nội tâm bị đốt đến rách nát âm thanh, tựa như là lửa trại bên trong củi mục, bị đốt đến phát ra tiếng nổ tung, nội tâm của hắn lại một mảnh yên lòng.

Hắn đã sớm có thể đột phá, tu luyện tới Đạo cảnh đệ cửu trùng thiên, nhưng mà hắn quá già rồi, phát giác ra tu vi càng cao, tro tàn hóa tốc độ càng nhanh, bởi vậy khổ sở áp chế cảnh giới, ý đồ trì hoãn tử vong của mình.

Nếu không phải cùng Bách Lý Độc quyết chiến, hắn cũng sẽ không để bản thân đột phá Đạo cảnh đệ cửu trùng thiên.

Hắn tâm nguyện chính là đánh bại Bách Lý Độc, vì Tà Đế diệt trừ một cái cường địch!

Bách Lý Độc không có danh tiếng gì, vạn năm trước đột nhiên quật khởi, đánh bại hắn.

Tại vạn năm trước trong trận chiến ấy, hắn bị bại chẳng biết tại sao. Khi đó hắn tụ tập đại quân, vốn là có thể đem Đế Phong đồng đảng một lưới bắt hết, lại bị Tứ Cực đỉnh đánh lén, thế cho nên đại bại, không có thể đi nghĩ cách cứu viện Đế Tuyệt.

Trận chiến kia, đối với hắn mà nói sương mù nồng nặc, sau đó rõ ràng có thể nhìn ra rất rõ ràng, nhưng tỉ mỉ nghĩ lại, liền đều là mê vụ.

Hắn có thể suy đoán ra Tứ Cực đỉnh tập kích, là Bách Lý Độc ở sau lưng giở trò, cũng có thể suy đoán ra Phần Tiên lô phản bội cũng là Bách Lý Độc thủ đoạn, nhưng khiến hắn thấy khó hiểu nhất là, vì sao Tứ Cực đỉnh cùng Phần Tiên lô sẽ nghe theo Bách Lý Độc.

Bách Lý Độc đến cùng dùng thủ đoạn gì, để cái này hai cái rõ ràng là Đế Tuyệt luyện chế chí bảo nghe mình?

Bất quá bây giờ, Bích Lạc không cần suy nghĩ những vấn đề này, bởi vì Bách Lý Độc thân thể bị hắn đánh giết, nội tâm cũng sắp hóa thành tro bụi!

Bách Lý Độc nội tâm còn tại kiếp hỏa bên trong giãy dụa kêu rên, thê thảm vô cùng.

Đột nhiên, Bách Lý Độc liền đình chỉ giãy dụa, tại kiếp hỏa bên trong khom người xuống, hai tay chống lấy đầu gối, hắc hắc hắc cười lên.

Bích Lạc nhìn chằm chằm mờ mắt già nhìn lại, kiếp hỏa bên trong Bách Lý Độc nội tâm ngẩng đầu lên, cười đến khuôn mặt bóp méo, không có chút nào bị kiếp hỏa nhen lửa!

Lúc trước bất kỳ đau khổ, gào thét, đều chỉ là Bách Lý Độc ngụy trang!

Bách Lý Độc đại đạo, không tại Tiên đạo bên trong, kiếp hỏa đối với hắn mà nói căn bản vô dụng!

Tiên tướng Bích Lạc muốn công kích, lại cảm giác được bản thân ý thức nhanh chóng lui đi, ý thức của hắn càng ngày càng mơ hồ.

"Bích Lạc, ngươi cảm thấy vượt qua ta?"

Bách Lý Độc nội tâm trôi lơ lửng ở kiếp hỏa bên trong, cười ha ha, tiếng như hồng chung, thanh âm bên trong mang theo khó mà che giấu hài lòng: "Ngươi cho rằng ta liền như thế chết tại trong tay của ngươi? Ngươi quá coi thường ta, cũng quá xem trọng bản thân."

Tiên tướng Bích Lạc gầm thét, hăng hái lực lượng cuối cùng hướng hắn công tới.

Bách Lý Độc nội tâm tuỳ tiện tránh đi Bích Lạc công kích, thời khắc này Bích Lạc đã hoàn toàn tro tàn hóa, hơn nữa là thuộc về kiếp hỏa đốt cháy bên trong, tràng này lửa mãnh liệt, không bao lâu nữa, liền sẽ đem hắn triệt để hóa thành tro tàn, tất cả đều sẽ không còn tồn tại!

"Đây là các ngươi đáng thương chỗ."

Bách Lý Độc nội tâm hướng về phía sau tung bay đi, nhìn hướng mình đánh tới hỏa diễm cự nhân, thản nhiên nói: "Các

ngươi cùng tận trí tuệ, nhưng vẫn là muốn theo thế giới cùng một chỗ già yếu. Ta liền không giống nhau, ta tại mỗi một hướng trong tiên giới già yếu chỉ là Tiên đạo, không phải nội tâm cùng thân thể."

Tiên tướng Bích Lạc từng bước áp sát, điên cuồng tấn công, nhưng mà giết tới Bách Lý Độc trước mặt lúc, hắn nội tâm liền triệt để hóa thành tro bụi, chỉ còn lại có một tôn vô cùng cường đại tro tàn tiên, không có cá nhân ý thức tro tàn tiên.

Cái kia tro tàn tiên còng lưng thân thể, mê man trừng lớn hai mắt, trong con mắt không có tiêu điểm.

Trong mắt của hắn không có bất kỳ cái gì tình cảm, khóe mắt lại có hai hàng đục ngầu nước mắt chảy ra.

Tiên tướng Bích Lạc, chết rồi.

Dần dần, cái kia tro tàn tiên tại rừng rực kiếp hỏa bên trong cảm nhận được kiếp hỏa thiêu đốt mang tới vô tận đau khổ, tại mồi lửa gào thét, giãy dụa, bỏ Bách Lý Độc, hướng trong chiến trường những người khác đánh tới!

"Thấp kém sinh mệnh, sâu kiến đồng dạng."

Bách Lý Độc đưa mắt nhìn Bích Lạc biến thành tro tàn tiên đi xa, không có bất kỳ cái gì ngăn cản hắn đánh giết hắn ý nghĩ, than tiếc nói: "Ngươi biết ta là thế nào phát hiện nhược điểm của ngươi sao? Ngươi biết nhược điểm của ngươi là cái gì không? Ta tại đi qua ngàn vạn năm ở giữa, ngươi tìm kiếm sơ hở, nhưng mà ngươi không chút nào không lộ sơ hở. Nhưng mà đột nhiên có một ngày, ta phát hiện ngươi già rồi, bắt đầu ho khan tro tàn. Ta liền biết ngươi điểm yếu. Dù là ngươi trí tuệ thông thiên, cũng thủy chung sẽ có già một ngày."

Bích Lạc biến thành tro tàn tiên đại khai sát giới, bắt lấy trong chiến trường tiên nhân, liền hấp thu bọn họ một thân

máu thịt, ý đồ giành lấy huyết nhục của bọn hắn để bản thân sử dụng.

Đây cơ hồ là tro tàn tiên bản năng.

Tro tàn tiên hội ý đồ tước đoạt nhìn thấy tất cả sinh vật, giành lấy huyết nhục của bọn hắn, bởi vậy những nơi đi qua sẽ chỉ dẫn đến vô tận đồ sát.

Giống như Ngọc thái tử, Trọng Kim Lăng như vậy cho dù hóa thành tro tàn tiên cũng như trước giữ lại nội tâm tồn tại, dù sao cũng là số ít.

"Già nua, là nhược điểm của ngươi."

Bách Lý Độc nội tâm xa xa đuổi theo tro tàn hóa Bích Lạc, giống như là tại đối Bích Lạc nói, lại giống là độc thoại: "Ngươi già rồi về sau, đầu óc liền sẽ không linh quang, đối đột phát sự kiện phản ánh liền không bằng lúc trước nhạy bén. Ngươi già nua, liền là của ngươi điểm yếu, ngươi sơ hở. Dù là mệnh danh Nhân Tiên cao nhất trí tuệ, ngươi cũng khó tránh khỏi thật đáng buồn già đi. Ta phát giác được tất cả những thứ này, cuối cùng quyết định động thủ."

Bích Lạc bắt lấy hai cái tiên nhân, đem bọn hắn thân thể bên trên huyết nhục tước đoạt, hấp thu bọn họ khí huyết, rất nhanh hai cái này tiên nhân liền hóa thành hai cỗ bạch cốt.

Bích Lạc đem cái này hai cỗ bạch cốt bỏ xuống, vứt trên mặt đất, nhún người nhảy lên, sau lưng tro tàn hai cánh mở rộng, hướng mặt khác tiên nhân đuổi theo.

Chiến trường bên trên, đâu đâu cũng có chạy tán loạn tiên Ma Tiên thần, có Bích Lạc bộ hạ đại quân, cũng có Bách Lý Độc bại quân.

Chiến trường đã hóa thành một cái biển lửa, mà tro tàn hóa Bích Lạc thì đem kiếp hỏa đưa đến nơi xa, nhen lửa nhiều hơn nữa người cùng địa phương!

“Ta lần kia động thủ, hoàn toàn thắng lợi.”

Bách Lý Độc đi theo phía sau hắn, rất hứng thú nhìn hắn lại bắt lấy hai cái tiên nhân, nói: “Ngươi thua một lần về sau, lần thứ hai sẽ chỉ bị bại thảm hại hơn, càng nhanh. Bởi vì, ngươi so trước kia càng thêm già rồi. Đây là anh hùng tuổi về già ư?”

Bích Lạc đem cái kia hai cái tiên nhân nhấc lên, hấp thu huyết nhục của bọn hắn và khí huyết. Bên trong một cái tiên nhân chính là Bích Lạc bộ hạ tướng lĩnh, một thân khí huyết nhanh chóng xói mòn, lại thấy được cái này tro tàn tiên trên người trang sức, khó khăn nói: “Tiên tướng…”

Đầu kia tro tàn tiên trợn mắt lên, tựa hồ đối với câu nói này có chút quen thuộc, nhiên ngay sau đó liền đem tiên nhân kia hấp thu, lưu lại hai cỗ xương khô.

“Có ngươi dạng này đối thủ, ta rất vui vẻ.”

Bách Lý Độc nội tâm mỉm cười, đột nhiên nói: “Người tới! Đem hắn ấn hướng Câu Trần! Ta muốn cho hắn xung kích Tà Đế lãnh địa!”

Hắn bộ hạ, có một nhánh tiên nhân quân đội bất chấp sinh tử, đem Bích Lạc biến thành tro tàn tiên dẫn hướng Câu Trần động thiên.

Bách Lý Độc nội tâm thì chủ trì chiến trường, điều động quân đội, mở rộng đối Bích Lạc dư bộ vây quét.

Đợi đến trận chiến tranh này kết thúc, đã là bốn ngày sau đó.

Một cái tướng mạo cổ quái tiên nhân phong trần mệt mỏi từ thiên ngoại chạy đến, cầu kiến Bách Lý Độc, Bách Lý Độc xua tán trái phải, tiên nhân kia cười nói: “Làm sao lại bị đánh đến thảm như vậy? Thậm chí ngay cả thân thể cũng bị hủy!”

Bách Lý Độc nội tâm nói: “Hơi không cẩn thận, bị một tên tiểu bối tính kế.”

Tiên nhân kia mở ra Linh giới, từ đó lấy ra một khối giống như núi nhỏ huyết nhục, nói: “Dùng ít đi chút.” Nói đi, đứng dậy rời đi.

Khối kia như ngọn núi nhỏ máu thịt nhúc nhích, đột nhiên đem Bách Lý Độc nội tâm đoàn đoàn bao vây, như là một cái to lớn kén thịt, lúc lớn lúc nhỏ, mơ hồ có thể thấy được kén thịt bên trong có quang mang xuyên thấu đi ra, một cái mới sinh mệnh đang nổi lên.

Qua rất lâu, cái này nhục thai bên trong hình người liền càng ngày càng rõ ràng.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên có tướng sĩ xông tới, bẩm báo nói: “Tiên tướng, cái kia tro tàn tiên đã bị dẫn tới Câu Trần…”

Cái kia tướng sĩ ngẩng đầu nhìn đến cái này to lớn nhục thai, không khỏi ngạc nhiên, đang muốn xoay người đi ra ngoài, đột nhiên nghìn vạn đạo đỏ tươi thịt tuyến từ nhục thai bên trong bắn ra, vù vù đem cái kia tướng sĩ thân thể xuyên thủng.

“Hô —— “

Cái kia tướng sĩ bị kéo đến bay ngược mà đi, liền thấy nhục thai đột nhiên vỡ ra, xuất hiện một tấm miệng lớn dính máu, trải rộng răng nhọn, đem cái kia tướng sĩ một cái nuốt vào.

Cái kia nhục thai lại tự chậm rãi nhúc nhích, đợi qua hai ba ngày, nhục thai thai bích càng ngày càng mỏng, đột nhiên vỡ ra, Bách Lý Độc trần truồng từ bên trong tuột ra.

Hắn đứng người lên, mỉm cười nói: “Bích Lạc cũng đã cho Câu Trần tạo thành lớn lao tổn thương đi?”

Câu Trần động thiên.

Bích Lạc biến thành tro tàn tiên đi theo Tiên đình tướng sĩ một đường giết vào Câu Trần động thiên, những cái kia tướng sĩ trên đường đi thương vong thảm trọng, đến Câu Trần động thiên về sau liền lập tức trốn bán sống bán chết, bốn phía ẩn nấp, hoảng sợ không chịu nổi một ngày.

Cái kia đại kiếp tro tiên hung ác vô cùng, bốn phía tìm kiếm, đợi giết tới một mảnh bên trong tòa tiên thành, mọi người đã sớm chạy tứ phía.

Tro tàn tiên phấn khởi không hiểu, thẳng rơi vào trong thành, đang muốn đại khai sát giới, lại thấy trong thành này ương có một tòa đài cao, trên đài cao có một cái vàng cam cam cây cột lớn, trên cây cột một cái tuổi trẻ thanh tú tiên nhân bị trói gô.

Cái kia tro tàn tiên hướng tiên nhân kia đi tới, trẻ tuổi tiên nhân vội vàng dùng lực giãy dụa, ý đồ tránh thoát trói buộc, kêu lớn: "Khoan đã! Ta đã từng cũng là tro tàn tiên, chúng ta là đồng loại!"

Bích Lạc biến thành tro tàn tiên đưa tay hướng hắn bắt tới, Ngọc thái tử thấy thế, vội vàng vận chuyển pháp lực, đem trọn cái Trảm Tiên đài mang đến hô một tiếng bay lên không trung, la lên: "Đạo hữu, chính là bè cánh đấu đá! Ngươi ta hẳn là liên thủ mới là!"

Bích Lạc biến thành tro tàn tiên lập tức mở rộng hai cánh, hô một tiếng bay lên, hướng Ngọc thái tử gào thét đuổi theo.

Ngọc thái tử dù sao cũng là sư thừa Ngọc Diên Chiêu, pháp lực mạnh mẽ cực kỳ, cho dù bị trói tại Tiên Hậu nương nương Trảm Tiên đài bên trên, tốc độ cũng không chậm chút nào.

Cả tòa Trảm Tiên đài nhanh như điện chớp, như lưu quang nhảy vọt Thiên Phủ động thiên, chạy về phía Chung sơn.

Hắn bị Đế Tuyệt trấn áp, ném vào Minh đô tầng thứ mười tám, ở nơi đó không cách nào tu luyện, tu vi cảnh giới vẫn là Đạo cảnh đệ thất trùng quá trời. Nhưng mà Ngọc Diên Chiêu công pháp không thể coi thường, Ngọc Diên Chiêu chính là từ trước tới nay cái thứ nhất ở chính diện chống lại bên trong chiến thắng Đế Tuyệt tồn tại, Ngọc thái tử mặc dù không có tu luyện tới tuyệt đỉnh, cái này thân tu vi cũng thực có thể xưng tụng long trời lở đất.

Bích Lạc biến thành tro tàn tiên vỗ cánh đuổi đến, rơi vào Trảm Tiên đài bên trên, lại thấy Ngọc thái tử chợt quát một tiếng, sinh sinh đem Trảm Tiên đài bên trên đồng trụ đánh gãy!

Cái này đồng trụ cùng Trảm Tiên đài là nhất thể, đều là Tiên Hậu luyện.

Tiên Hậu nguyên bản định giết hắn cho hả giận, nhưng lại phải đợi nhất đẳng, nhìn xem sự tình có hay không có biến, Tà Đế lại suất quân đến đây trợ giúp, Đế Phong lại giết hướng Câu Trần động thiên, bởi vậy Tiên Hậu nương nương ngược lại đem hắn quên mất, thế cho nên hắn còn được khóa tại Trảm Tiên đài bên trên.

May mắn Ngọc thái tử tu vi mạnh mẽ, chỉ tiếc vẫn là giãy dụa mà không thoát Tiên Hậu luyện xiềng xích, đành phải như trước bị trói tại đồng trụ bên trên, mang theo căn này cây cột lớn phá không mà đi!

Bích Lạc khí thế hùng hổ, ở phía sau đuổi giết, cái này tro tàn tiên không có nội tâm, không có gì trí tuệ, đuổi không kịp cũng kiên nhẫn.

Ngọc thái tử bị hắn một đường đuổi giết, vừa tức vừa gấp, cái này tro tàn tiên toàn cơ bắp, chỉ biết là muốn tới ăn hắn, thế mà một đường đuổi qua Thiên Phủ động thiên, Chung Sơn

động thiên, dẫn tới một đám Bạch Trạch ngẩng đầu nhìn quanh.

Cuối cùng, Ngọc thái tử trốn chết hơn mười ngày, xa xa nhìn thấy Đế đình, tu vi suýt nữa hao hết, không khỏi lệ tung trường không.

Cái kia tro tàn tiên thừa dịp hắn tu vi hao hết trống rỗng, lập tức bay nhào mà đến, rơi vào đồng trụ bên trên, hai cái lợi trảo hướng hắn bắt tới!

Nhưng vào lúc này, Đế đình bên trong đột nhiên vô cùng hào quang sáng tỏ bay lên, quang mang bên trong là Tô Vân nội tâm, quảng đại vô biên, xa xa duỗi ra một chỉ, điểm tại cái kia tro tàn tiên mi tâm!

Tiên Thiên Nhất Khí bộc phát, đem cái kia tro tàn tiên trên người rừng rực kiếp hỏa ép tới dập tắt, nhất khí lưu chuyển một thân toàn thân, đem hắn tro tàn hóa huyết nhục khôi phục!

Ngọc thái tử vẫn chưa hết sợ hãi, nhất thời mất đi đối đồng trụ khống chế, gào thét hạ xuống, bịch một tiếng thẳng tắp cắm ở một tòa tiên sơn đỉnh núi.

Gió lạnh gào thét mà qua, Ngọc thái tử bị trói gô trói tại trên cây cột, đối diện liền nhìn thấy Tô Vân dẫn người bay tới.

Chương 811 : Lại quay đầu đã là thiếu niên tâm

Chương 810: Lại quay đầu đã là thiếu niên tâm

Ngọc thái tử trong lòng âm thầm kêu khổ: "Tuyệt đối không nên nhìn đến đây, tuyệt đối không nên nhìn đến đây! Quá mất mặt…"

Cũng may Tô Vân đám người mặc dù là hướng bên này bay tới, lại giống như là không nhìn thấy hắn đồng dạng, mà là hướng cái kia tro tàn tiên nghênh đón.

Ngọc thái tử thở phào nhẹ nhõm, dùng sức giãy dụa, ý đồ từ đồng trụ bên trên thoát thân, tiếc rằng Tiên Hậu luyện chế xiềng xích thật là không sai, hắn trong lúc nhất thời giãy dụa không thoát.

Đúng lúc này, một đạo tử thanh sắc quang mang bay tới, tranh một tiếng chặt đứt xiềng xích, Ngọc thái tử định thần nhìn lại, lại là Tô Vân tử thanh tiên kiếm.

Cái kia tử thanh tiên kiếm chặt đứt xiềng xích trực tiếp tự bay đi, Ngọc thái tử sắc mặt đỏ lên, trong lòng biết Tô Vân định đem hắn bị trói tại trên cây cột tình cảnh nhìn ở trong mắt, bởi vậy vụng trộm một kiếm bay tới, hóa giải hắn nhà tù khốn cục.

Ngọc thái tử đem xiềng xích thu hồi, đem cái kia đồng trụ luyện thành bản thân linh binh, lúc này mới bay lên không bay về phía Tô Vân đám người.

Tô Vân bên người là Ứng Long, Thủy Oanh Hồi cùng Bồng Khao đám người, thoáng nhìn Ngọc thái tử bay tới, đều

là lấy làm kinh hãi, nói: "Hóa ra là Ngọc đạo huynh! Vừa mới là đạo huynh cưỡi căn này cây cột phi hành ư?"

Ngọc thái tử sắc mặt không thay đổi, nói: "Ta bị vị này đại cao thủ đuổi giết, ngay sau đó ngự trụ phi hành."

Tất cả mọi người lộ ra vẻ khâm phục.

Ứng Long khó hiểu nói: "Thái tử, ngươi cái này ngự trụ phi hành tư thế cũng rất kỳ lạ, ta nhìn thấy ngươi bị trói tại trên cây cột, mặt hướng lên trời phi hành."

Ánh mắt của hắn sắc bén vô song, xa xa liền nhìn thấy Ngọc thái tử nhếch nhác tình hình, bởi vậy nói cho Tô Vân, Tô Vân lúc này mới làm giúp đỡ.

Tô Vân trừng Ứng Long liếc mắt, đem việc này bỏ qua, miễn cho Ngọc thái tử quá lúng túng, cười nói: "Tiên tướng Bích Lạc, làm sao đến mức rơi vào bây giờ tình cảnh?"

Phía sau hắn, vĩ đại nội tâm tự Đế đình bên trong mà lên, xa xa vươn tay cánh tay, cách nhau mấy ngàn dặm, một đầu ngón tay điểm tại cái kia tro tàn tiên mi tâm.

Cái kia tro tàn tiên đã lột đi một thân tro tàn, thân thể khôi phục, một thân đại đạo cũng tại Tiên Thiên Nhất Khí thẩm thấu vào chậm rãi khôi phục, chỉ là ngơ ngơ ngác ngác, không có nội tâm ý thức.

Một thân khuôn mặt, mọi người cũng đều nhận ra, chính là Tà Đế bộ hạ đệ nhất nhân, tiên tướng Bích Lạc!

Chẳng qua tại Tô Vân Tiên Thiên Nhất Khí trị liệu xong, Bích Lạc trên người kiếp hỏa dập tắt không nói, thân thể cùng đạo hạnh cũng bắt đầu khôi phục, khuôn mặt cũng không có lúc trước như vậy già nua, thân thể cũng lại không còng lưng không cách nào thẳng người lên.

Chỉ là, Bích Lạc trong ánh mắt một mảnh mê man.

Hắn tuy là sống lại, nhưng mà nội tâm nhưng không có, không có một thân tu vi cường đại, trí nhớ lại là trống rỗng.

Tô Vân chỉ là tạm thời áp chế lại Bích Lạc tro tàn bệnh, cũng không từ nguồn cội chữa trị hắn.

"Hiện tại Bích Lạc, đối với nhân ma tới nói, chính là một cái hoàn mỹ thể xác, nắm giữ lực lượng cường đại, không có bất kỳ cái gì bố trí phòng vệ."

Bồng Khao kiểm tra Bích Lạc, nói: "Chỉ cần nhân ma nội tâm lẻn vào đi vào, liền có thể lập tức nắm giữ thân thể này. Chúa công cần phải đến cẩn thận, không nên bị nhân ma đoạt xá. Hắn Linh giới bên trong có đã từng mở ra qua cửu trùng thiên Đạo cảnh dấu vết, nếu như nhân ma nhận được cỗ này thể xác, chỉ sợ không bao lâu nữa, liền sẽ nhiều hơn một cái Đạo cảnh cửu trùng thiên ma đạo Đại Đế, không người có thể kiềm chế!"

Tô Vân nghiêm nghị: "Bích Lạc đã Đạo cảnh cửu trùng thiên? Loại tồn tại này, đem bản thân đốt rỗng?"

Bích Lạc tò mò quan sát bọn họ, ánh mắt tinh thuần đến như là hài nhi, mảy may nhìn không ra người này liền đã từng là Đế Tuyệt Tiên đỉnh cao nhất trí tuệ.

Tô Vân cẩn thận kiểm tra hắn Linh giới, lúc này Bích Lạc Linh giới bên trong, tất cả đều bị kiếp hỏa đốt đến không còn một mảnh , bất kỳ cái gì cảnh giới tiêu chí cũng không còn tồn tại. Nhưng mà Bích Lạc pháp lực vẫn là không gì so sánh nổi, thâm hậu mạnh mẽ!

Đó là Đạo cảnh cửu trùng thiên tồn tại tích góp khủng bố pháp lực, tại hắn Linh giới bên trong hội tụ, hóa thành một mảnh vô biên vô hạn tro tàn, đang tại cháy hừng hực, kiếp hỏa cái thế!

Tô Vân lấy bản thân Tiên Thiên Nhất Khí đem hắn Linh giới bên trong kiếp hỏa dập tắt, nhưng muốn đem hắn tro tàn biến thành pháp lực, còn cần không ngừng trị liệu.

Tô Vân cau mày, lấy hắn tu vi hiện tại thực lực trị liệu Bích Lạc, chỉ sợ cần thời gian hai ba năm tất cả Tiên Thiên Nhất Khí đều dùng tại Bích Lạc trên người.

Hiện tại chiến sự khẩn cấp, hắn không cách nào dùng bản thân toàn bộ pháp lực tới trị liệu Bích Lạc tro tàn bệnh, cho nên Bích Lạc bệnh tình sẽ kéo dài rất lâu.

Mà Bích Lạc lại là nhân ma trong mắt bánh trái thơm ngon, nếu là có nhân ma tới cướp, lúc nào cũng có thể sẽ tạo thành một hồi huyết tinh náo động!

"Ngọc thái tử, Bích Lạc là chuyện gì xảy ra?" Tô Vân lấy lại bình tĩnh, dò hỏi.

Ngọc thái tử lắc đầu: "Ta cũng không biết, ta bị Tiên Hậu giải lên Trảm Tiên đài… Ta bị Tiên Hậu mời lên Trảm Tiên đài, qua vài ngày nữa, hắn liền chạy tới muốn ăn ta, ta ngay sau đó một đường trốn chết, đi tới nơi này."

Ứng Long bừng tỉnh hiểu ra, cười nói: "Vốn cái kia cây cột chính là cài ngươi…"

Tô Vân hung dữ trừng mắt liếc hắn một cái, Ứng Long đành phải đình chỉ.

"Bích Lạc đến cùng chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ là quá già nua, thế cho nên hóa thành tro tàn tiên?"

Tô Vân nhìn Bích Lạc, trong lòng sầu muộn, Bích Lạc hiển nhiên đã chết qua một lần, tất cả trí nhớ toàn bộ thiêu huỷ, không cách nào nói cho hắn biết chuyện gì xảy ra.

Hiện tại Bích Lạc, chính là cái tân sinh đã có ngàn vạn tuổi "Hài nhi" !

“Lúc trước cái kia ân cần trưởng giả Bích Lạc, là không tồn tại…”

Tô Vân trong lòng có chút buồn phiền, hắn đối Bích Lạc còn có cảm tình.

“Để hắn đi theo ta đi, ta có thể giúp hắn áp chế tro tàn bệnh.”

Tô Vân cau mày, nói: “Về phần hắn thông thường ăn uống ngủ nghỉ, cùng với dạy hắn đọc sách viết chữ nói chuyện…”

Hắn lộ ra vẻ làm khó, nhìn về phía Ứng Long, đột nhiên cười nói: “Ứng Long lão ca, liền giao cho ngươi!”

Ứng Long đồng ý.

Tô Vân cười nói: “Bồng Khao, ngươi cần phải đến đề phòng nhân ma xâm lấn.”

Bồng Khao gật đầu.

Lúc này, có người tới báo: “Tiên đình đại quân, đã tại Thương Ngô Tiên thành bên ngoài bố trí xuống trận thế.”

Tô Vân khẽ mỉm cười, nói: “Tiên đình chiến tuyến dài như vậy, nhìn tới đối với mình rất tự tin. Nếu như Đế Phong cùng Tà Đế đánh một trận bất lợi, Tiên đình liền không thể không chia binh đi trước Câu Trần cứu viện. Chúng ta cần phải làm là để hắn vô binh có thể phân!”

Hắn dẫn đầu mọi người trở lại Đế đình, triệu tập thủ hộ Đế đình tướng lĩnh đi vào vạn tượng thời không, ban bố nhiệm vụ, nói: “Động Đình Tiên thành, Động Đình Thánh Vương, Thủy Oanh Hồi, Nguyệt Chiếu Tuyền, các ngươi dẫn một đội binh mã; Bành Lãi Tiên thành, Bành Lãi Thánh Vương, Tống Tiên Quân, Lê Thương Tuyết, các ngươi dẫn một đội binh mã;

“Hồng Trạch Tiên thành, Hồng Trạch Thánh Vương, Sài Nhiễu Phong, Tây Sơn tán nhân, các ngươi lĩnh một đội binh

mã; Chấn Trạch Tiên thành, Chấn Trạch Thánh Vương, Hồng La, Cung Tây Lâu, các ngươi lĩnh một đội binh mã; Lăng Cơ Tiên thành, Lăng Cơ Thánh Vương, Ngọc thái tử, Lư tiên nhân, các ngươi lĩnh một đội binh mã; Yến Ổ Tiên thành, Yến Ổ Thánh Vương, Lang Vân, Tống Mệnh, Quân Tái Tửu, các ngươi lĩnh một đội binh mã."

Mọi người nghe lệnh, chỉ nghe Tô Vân tiếp tục nói: "Tây Quân Sư Úy Nhiên, Thương Ngô Thánh Vương, Đế tâm, dẫn đầu Thương Ngô Tiên thành chúng, xung phong liều chết ra Đế đình, xung kích quân địch trận doanh. Đợi đến Đế trận buông lỏng, Động Đình, Bành Lãi, Hồng Trạch, Chấn Trạch, Lăng Cơ, Yến Ổ lục lộ binh mã giết ra. Cái này lục lộ binh mã khinh trang thượng trận, chỉ đem lấy cần thiết tiên khí cùng trị thương linh dược, giết ra về sau, liền lập tức dẫn binh đi xa. Chia làm lục lộ, trong tinh không tiến đánh Tiên đình đại quân, buộc Tiên đình đại quân chia ra lục lộ, cùng Tiên đình du kích."

Mọi người nhao nhao nhận lệnh, Sư Úy Nhiên thì muốn nói lại thôi, Tô Vân dò hỏi: "Tây Quân có cái gì muốn nói?"

Sư Úy Nhiên nói: "Các lộ đại quân, mỗi một lộ dẫn lĩnh vạn người, liền phân đi sáu vạn người, Đế đình chỉ còn lại có hơn mười vạn người, bài trừ hậu cần, có khả năng ra trận chỉ có mười vạn. Tiên đình chủ lực, nhất định công kích Đế đình, mười vạn người làm sao đối kháng Tiên đình nghiền ép chi thế?"

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị, nói: "Vợ chồng ta tọa trấn ở đây, Tiên đình rút một thành, cần dùng máu cùng thi thể tới đổi. Ta Đế đình thập nhị tiên thành, kẻ địch muốn đẩy tới Đế đô xuống, cần phải đến dùng thi thể lấp đầy mười một tòa Tiên thành!"

Sư Úy Nhiên không nói thêm gì nữa.

Chúng tướng sĩ mỗi người lui ra vạn tượng thời không, mỗi người chuẩn bị, Động Đình, Bành Lãi, Hồng Trạch, Chấn Trạch, Lăng Cơ, Yến Ổ sáu tòa Tiên thành tướng sĩ khinh trang thượng trận, Linh giới bên trong cất giấu đủ nhiều tiên khí, trên người tiên binh chuẩn bị nhiều bộ, nếu là hư hại liền vứt bỏ thay mới.

Bởi vì lần này là chuẩn bị du kích, bọn họ không có mang theo Tiên thành, khống chế mỗi bên thành Trần Mạc Thiên Không các tiên nhân cũng lưu lại.

Các lộ binh mã lập tức đi Thương Ngô.

Đợi đến Đế tâm tế lên Đạo Hồn dịch, giết ra Thương Ngô Tiên thành, tiên phong mở đường, xung kích trại địch, ngay sau đó Sư Úy Nhiên điều động Thương Ngô thành lân cận phúc địa, dẫn người giết ra!

Hai bên vừa mới va chạm, chính là máu thịt trường thành ép cùng một chỗ cảm giác, vô số Tiên Ma thân thể bị nghiền nát, đại địa bị bốc hơi, không trung bị xé nứt!

Động Đình, Bành Lãi, Hồng Trạch, Chấn Trạch, Lăng Cơ, Yến Ổ sáu đại Tiên thành tướng sĩ theo sát phía sau giết ra, chuẩn bị chia ra lục lộ.

Vậy mà lúc này, đối diện bay tới một tòa Tiên thành, thiên sư Yến Tử Kỳ đứng tại trên cổng thành, ở trên cao nhìn xuống, đem Đế đình bảy đường binh lực thu vào đáy mắt.

"Đế đình vốn là binh lực liền ít đến thương cảm, trái phải chẳng qua hai mươi vạn binh lực, vẫn còn chia ra bảy đường, nhìn tới đệ nhất đường là công thế, che giấu tai mắt người, mặt khác lục lộ là hướng đi, chuẩn bị đột kích đi đánh du kích."

Thiên sư Yến Tử Kỳ thấy được rõ ràng, cười nói: "Ta hiện tại có ba mươi lần tại Đế đình binh lực, phá giải đi ngược lại cũng đơn giản. Để hắn đệ nhất đường tiếp tục đột kích, đẩy về

phía trước chính là, đại quân ta từ hai bên vây kín, đem mặt khác lục lộ đoàn đoàn bao vây. Nhìn hắn đệ nhất đường đại quân, có thể hay không đẩy tới ta dưới thành."

Hắn điều động Tiên đình các lộ đại quân, vây kín Động Đình, Bành Lãi, Hồng Trạch, Chấn Trạch, Lăng Cơ, Yến Ổ lục lộ, duy chỉ bỏ qua Đế tâm, Sư Úy Nhiên đường này đại quân.

Hiện tại, Đế đình bên ngoài Tiên đình đóng quân nhiều đến sáu trăm vạn chúng, trên đường đi còn có liên tục không ngừng Tiên thành, lâu thuyền chờ quái vật khổng lồ từ tinh không bên trong lái tới, chỉ cần hình thành vây kín, Đế đình cái này mấy vạn quân đội tựa như trong gió ngọn lửa, chớp thoáng cái liền sẽ dập tắt!

Sư Úy Nhiên, Đế tâm cùng Thương Ngô Thánh Vương một mạch liều chết, gặp được lực cản lại không có trong tưởng tượng nặng như vậy, trong lòng bỗng nhiên biết không ổn.

"Đế tâm, quay đầu!"

Sư Úy Nhiên hiểu rõ binh pháp, lập tức gọi ở còn ý định xông về trước phong ngàn vạn Đế tâm, quát: "Tiên đình có người tài giỏi, nhìn thấu bệ hạ kế sách, chúng ta lập tức trở về viện binh mặt khác lục lộ, bằng không toàn quân bị diệt!"

Đế tâm lắc đầu nói: "Không cần báo viện binh. Báo viện binh không có chút ý nghĩa nào. Bệ hạ tọa trấn Đế đình, tự có ứng đối, chúng ta cứ xông về phía trước!"

Sư Úy Nhiên ngẩn ngơ, tức giận nói: "Nếu là lục quân hủy diệt, ngươi tới phụ trách?"

"Ta phụ trách." Ngàn vạn Đế tâm bọn họ trăm miệng một lời.

Sư Úy Nhiên đành phải dẫn đầu đại quân tiếp tục hướng phía trước xung phong liều chết, thẳng đến phía trước, hướng lên trời sư Yến Tử Kỳ vị trí Tiên thành mà đi.

Yến Tử Kỳ nhìn thấy cái này một nhánh binh mã dừng lại một chút, liền lại hướng bên này nhào tới, không khỏi kinh ngạc: "Chưa có trở về viện binh, chẳng lẽ là cho rằng bắt giặc trước bắt vua? Vẫn là nói, bọn họ đối cái kia lục lộ binh mã có đầy đủ lòng tin? Chẳng qua, các ngươi cho là ta tòa tiên thành này tuỳ tiện có thể phá, vậy liền khinh thường ta!"

Hắn bên trong tòa tiên thành này hơn phân nửa binh lực, đều bị điều động dùng để công kích lục lộ binh mã, còn thừa tiên nhân không nhiều, quả thực nhìn như tuỳ tiện có thể phá.

Lúc này, ngàn vạn Đế tâm đã quân vây bốn mặt, đột nhiên thiên sư Yến Tử Kỳ sau lưng, từng tôn Tiên Quân Thiên Quân ra khỏi hàng, mỗi người thôi thúc nội tâm, thi triển pháp lực, những này Tiên Quân Thiên Quân tại Trường Viên cảnh giới bên trên có hơn người thành tựu, mỗi người chợt quát một tiếng, nhưng thấy Bắc Miện trường thành đột nhiên đập vào mặt!

Từng đoạn nguy nga cao chót vót Bắc Miện trường thành bị những này Tiên Quân Thiên Quân lấy chớ đại pháp lực, từ trường thành vị trí địa phương, trực tiếp kéo tới!

Cái kia cách nhau ức vạn vạn tinh không, nhất thời lạch trời biến báo đường, trường thành bên trên, đến hàng vạn mà tính tiên binh tiên tướng sừng sững, đao thương chỉnh tề, mỗi người tế lên tiên binh!

Ngàn vạn tiên binh như là hồng thủy, từ trường thành bên trên kề dày nặng tường thành chảy xuống, đón Đế tâm cùng Sư Úy Nhiên Thương Ngô đại quân đánh tới!

Đế tâm cùng Sư Úy Nhiên thấy cảnh này, sắc mặt kịch biến, đột nhiên, bị Tiên đình vây quanh lục quân bên trong, một mảnh quang mang bộc phát, bát trùng Đạo cảnh gào thét bao phủ bốn phương tám hướng!

Nguyệt Chiếu Tuyền nội tâm cùng Đạo cảnh gánh lấy bốn phương tám hướng vô số tiên binh cùng thần thông công kích, từ từ bay lên, xa xa một chỉ hướng nghiền ép mà đến Bắc Miện trường thành điểm tới, hét to nói: "Trở về!"

Cái kia từng đoạn trường thành kịch liệt lay động, đột nhiên lui về phía sau, hàng tỉ tinh không thoáng một cái đã qua, lại trở lại trường thành vị trí không gian!

Yến Tử Kỳ sau lưng Tiên Quân Thiên Quân tại đạo pháp thần thông bên trên cùng Nguyệt Chiếu Tuyền chênh lệch cách xa vạn dặm, căn bản gánh không được, từng cái hộc máu, khí tức uể oải xuống.

"Gay go! Có động thiên cực hạn cao thủ!" Yến Tử Kỳ trong lòng giật mình.

Đúng lúc này, chỉ thấy Đế đình Thái Cổ đệ nhất sát trận khởi động, bao phủ Đế đình sát trận hoàn nguyên thành kiếm trận đồ, mang theo bốn mươi chín cây kiếm quang lạc ấn bay lên.

Tô Vân lăng không độc bộ, đi trên không trung, đưa tay chỉ chỗ, từng đạo tiên kiếm lạc ấn ong ong hạ xuống, đem mấy trăm vạn đại quân bao phủ.

Chương 812 : Thiên sư đối Đế tâm

Chương 811: Thiên sư đối Đế tâm

Yến Tử Kỳ ánh mắt rơi vào Tô Vân trên người, đồng tử chợt co lại.

"Là Tô Thánh Hoàng ư?"

Trong lòng hắn nhảy lên kịch liệt thoáng cái: "Ngươi tự thân xuất quan, điều khiển kiếm trận đồ? Chỉ bất quá, kiếm trận của ngươi đồ phạm vi bao phủ to lớn như vậy, còn có thể có mấy phần uy lực?"

Tiên đình mấy trăm vạn Tiên Ma vị trí phạm vi cực lớn, trong này bao gồm các lộ quân hầu, mỗi một lộ quân hầu đều có mỗi người trong quân trận pháp, nhỏ đến ba năm cái tiên nhân tạo thành một tiểu hình chiến trận, lớn đến mấy ngàn tiên nhân tạo thành khổng lồ trận thế, sẽ rất ít xuất hiện đơn đả độc đấu tình huống!

Đây là chiến tranh cùng chiến đấu khác biệt.

Đế đình bên này tướng sĩ tuy là cảnh giới thấp, nhưng muốn so Tiên đình tiên nhân nhiều hơn một chút cảnh giới, bởi vậy đồng dạng là Kim Tiên, Đế đình Kim Tiên hầu như có thể cùng Tiên Quân chống lại.

Nhưng Tiên đình chiến trận hoàn mỹ, Đế đình bên này chiến trận liền kém xa, chỉ có từ đệ nhất kiếm trận trong bức tranh thoát thai kiếm trận đồ, chỉ là nhiều nhất có thể dung nạp bốn mươi chín người. Dung nạp ngàn người trận đồ, vậy liền cực kỳ hiếm thấy.

Mà Tiên đình trận thế có thể dung nạp mấy ngàn người!

To to nhỏ nhỏ trận đồ, đem chiến trường kéo đến cực kỳ quảng đại, phạm vi ngàn dặm, đâu đâu cũng có xông pha chiến đấu tiên Ma Tiên thần, Tô Vân đem bốn mươi chín thanh tiên kiếm lạc ấn cắm ở biên giới chiến trường, nếu như thôi thúc, đối pháp lực yêu cầu chỉ sợ cực cao!

Hơn nữa, cho dù thôi thúc kiếm trận đồ, uy lực có thể có bao nhiêu?

Yến Tử Kỳ vừa mới nghĩ đến nơi đây, chỉ thấy cái kia Thái Cổ đệ nhất kiếm trận đồ đã khởi động!

Từng đạo kiếm quang đột nhiên xuất hiện trong chiến trường, cũng không có như Yến Tử Kỳ dự đoán như vậy bao phủ chiến trường toàn cảnh, mà là từng đạo thô to kiếm quang tại chiến trường biên giới cày động!

Kiếm quang những nơi đi qua, mặc kệ là trận pháp gì, toàn bộ bị kiếm quang phá hủy, bất luận cái gì thần binh, toàn bộ hóa thành bột mịn!

Kiếm quang xuống, tứ chi bay tứ tung, cho dù là những cái kia thân thể vĩ đại như núi Thần Ma, bị những cái kia kiếm quang lê qua, thân thể khổng lồ cũng bị cắt ra!

Từng đạo kiếm quang trong chiến trường đan xen, đem chiến trường cắt ra, lưu lại từng đạo rộng chừng vài dặm không người khu vực!

Tiên đình các lộ quân hầu thấy thế, lập tức thu thập quân đội, đem mỗi người trong quân trọng khí tế lên. Nhưng thấy trong chiến trường, từng tòa dãy núi lớn nhỏ cỡ lớn tiên khí bay lên không, bắn ra đủ loại lộng lẫy đạo văn.

Những này trọng khí cấu tạo phức tạp, thôi thúc về sau, hoặc là vang dội, hoặc là dày nặng, hoặc là du dương trầm

thấp đạo âm trong chiến trường vang lên, chấn người khí huyết sôi trào!

Cái kia đệ nhất kiếm trận đồ kiếm quang từ không trung quét tới, cùng trọng khí đối kháng, trong chiến trường đủ loại trọng khí uy năng bỗng nhiên tăng vọt, tiên quang ngút trời, cứ việc có đầu đầu từng đạo đạo văn bị cắt ra, nhưng vậy mà chưa hề thương tới trọng khí bản thể!

Đây chính là chiến trận chi uy, đủ để chống lại chí bảo!

Các lộ quân hầu từng tiếng ra lệnh, trọng khí bay lên trời, gánh lấy kiếm trận đồ áp lực, càng lên càng cao!

Tiên đình nội tình, cùng Hậu Thổ động thiên Sư Đế Quân nội tình, quả thực không thể so sánh nổi!

Chỉ là mấy trăm vạn đại quân tiên phong, tế lên trọng khí, liền đủ để kháng trụ đệ nhất kiếm trận đồ công kích, thậm chí bắt đầu phản kích!

Đủ loại trọng khí nổ vang, càng lên càng cao, lần lượt hướng trên không Tô Vân đánh tới, mà các lộ quân hầu thì ẩn thân tại trọng khí phía dưới, nhờ khí ngăn cản kiếm trận mưu toan uy!

Trên bầu trời, Tô Vân trôi lơ lửng ở nơi đó, thôi thúc đệ nhất kiếm trận đồ, một mình ngạnh hám mỗi bên quân trọng khí, đem từng cái kinh khủng trọng khí đè xuống, để bọn chúng không cách nào tiếp cận bản thân!

Hắn tương đương với một mình đối mặt mấy trăm vạn đại quân!

Những cái kia trọng khí uy năng đánh tới, kiếm trận đồ bộc phát, hắn mượn bốn mươi chín đạo kiếm khí tầng hình thành tầng kiếm đạo chư thiên, đem phần lớn uy năng tiêu trừ tại trận thế bên trong.

Nhưng vẫn là có chút trọng khí uy năng đánh xuyên kiếm trận đồ phòng ngự, hủy thiên diệt địa uy năng, thẳng tới bên cạnh hắn!

“Coong ——— “

Tiếng chuông vang lên, Tô Vân bốn phía, hồng chung chấn động, huyền thiết chuông lớn hiện lên, đem trọng khí uy năng ngăn lại, nhưng dù vậy, hắn cũng bị chấn động đến khí huyết sôi trào.

Ngạnh hám mấy trăm vạn tiên Ma Tiên thần, liều mạng hơn ba mươi kiện trọng khí, dù hắn có hai đại chí bảo hộ thể, cũng có chút không chịu nổi.

Thiên sư Yến Tử Kỳ thấy thế, trong lòng khẽ nhúc nhích: “Này ngược lại là một lần diệt trừ Tô Thánh Hoàng thời cơ tốt nhất. Chỉ cần diệt trừ hắn, Đế đình rắn mất đầu…”

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên vô số Đế tâm mang theo Thương Ngô Tiên thành tướng sĩ đánh hắn vị trí Tiên thành, hai bên ầm ầm va chạm, Yến Tử Kỳ nhất thời thấy được Đạo Hồn dịch đáng sợ một màn!

Cái kia đếm không hết Đế tâm thi triển khác biệt đạo pháp thần thông, như bài sơn đảo hải vọt tới, đem Tiên thành quân phòng thủ bao phủ.

Dưới chân hắn cổng lầu nhất thời đổ sụp, từng cái Đế tâm bay lên không nhảy lên, thi triển ra khác biệt thần thông hướng hắn đánh tới!

Thiên sư Yến Tử Kỳ quát tháo một tiếng, bát trùng Đạo cảnh trải rộng ra, đem từng cái Đế tâm định trụ, ngay sau đó nhiều hơn nữa Đế tâm vọt tới, đem hắn Đạo cảnh công phá!

Nhiều như vậy Đế tâm, gặp đạo pháp, phá đạo pháp, gặp tiên khí, phá tiên khí, sau một khắc liền là mình sử dụng, đem đối phương tiên khí lấy đi!

Đáng sợ hơn chính là, hắn nếu là nhìn thấy đạo pháp của ngươi thần thông, chỉ giao thủ một chiêu, liền lập tức học được đi qua, đem ngươi đánh vỡ đầu chảy máu!

Thiên sư Yến Tử Kỳ vị trí Tiên thành quân phòng thủ, đều gặp phải một màn đáng sợ này, bị từng cái Đế tâm giết đến vô cùng lo sợ, không ngừng bại lui!

"Nghe qua Đế Tuyệt hữu tâm, hóa thành thần nhân, tự tên Thần Đế Tâm."

Thiên sư Yến Tử Kỳ thân hình lấp lóe, xuất quỷ nhập thần, đồng thời chặn lại mấy trăm cái Đế tâm công kích, bất luận thân hình của hắn rơi vào nơi nào, đều vừa vặn có thật nhiều Đế tâm đang chờ đợi hắn, thần thông biến ảo khó lường, để hắn cũng cực kỳ đau đầu!

Nhưng mà Yến Tử Kỳ nhưng như cũ bình tĩnh, thản nhiên nói: "Ngươi bảo vật thật phi phàm, nhưng ta sớm có nghe nói, bởi vậy có chỗ chuẩn bị!"

Đột nhiên, hắn Linh giới bên trong, một cái ngũ sắc hồ lô bay lên, rõ ràng là dùng ngũ sắc kim luyện chế mà thành bảo vật.

Yến Tử Kỳ tung người tránh đi từng cái Đế tâm công kích, tế lên ngũ sắc hồ lô, cười nói: "Ngươi giỏi về phá giải thần thông, ngay sau đó ta thu Thần Thông hải nước biển, mời ngươi phá giải!"

Cái kia ngũ sắc trong hồ lô đột nhiên quang mang bắn ra bốn phía, Thần Thông hải nước biển từ miệng hồ lô bên trong gào thét xông ra, trong khoảnh khắc sóng lớn dâng trào, đem từng cái Đế tâm bao phủ!

Cái kia Thần Thông hải nước biển mặc kệ gặp phải thứ gì, đều sẽ hóa thành ngàn vạn thần thông, dù là Đế tâm trí tuệ hơn người, đối với phần lớn đạo pháp thần thông một điểm tức

thông, nhưng cùng lúc đối mặt nhiều như vậy thần thông, cũng là luống cuống tay chân, bị Thần Thông hải đủ loại thần thông đánh trúng!

"Ném!" "Ném!" "Ném!"

Những cái kia Đế tâm hóa thành từng khỏa giọt nước, tại Thần Thông hải sóng lớn bên trong nhảy tới nhảy lui, ý đồ thoát khỏi Thần Thông hải.

Nhiều hơn nữa Đế tâm bị Thần Thông hải đánh về nguyên hình, Yến Tử Kỳ thấy thế, khẽ mỉm cười, đưa tay bắt lấy ngũ sắc hồ lô, thôi thúc bảo vật này, nhất thời tất cả Thần Thông hải nước kể cả những cái kia đâu đâu nhảy tới nhảy lui giọt nước, cũng bị thu vào trong hồ lô!

Yến Tử Kỳ cười ha ha: "Nắm giữ bảo vật này, ta đại phá Đế đình, ngay tại hôm nay!"

Mấy ngàn Đế tâm bị đánh về nguyên hình, thu vào ngũ sắc trong hồ lô, Đế tâm bản thể bốn phía chỉ còn lại có mấy trăm Đế tâm, sắc mặt ngưng trọng nhìn Yến Tử Kỳ.

Phía sau Sư Úy Nhiên dẫn đầu đại quân đánh tới, hắn chính là đệ nhất tiên nhân, Đạo cảnh đã đi tới ngũ trùng thiên, tu vi mạnh mẽ, hai bên giằng co đối đầu, mỗi người bày thế trận chờ quân địch.

Yến Tử Kỳ tay nâng tiên hồ lô, mặt mang tươi cười, thản nhiên nói: "Năm đó Sư Đế Quân đến đây tiến đánh Đế đình, nhưng tại cửa thứ nhất lâm nguy, loại trừ có Tô Thánh Hoàng huyền thiết chuông công lao bên ngoài, một nửa khác công lao, thuộc về Đế tâm."

Ánh mắt của hắn rơi vào Đế tâm trên mặt, mỉm cười nói: "Ngươi nắm này dị bảo, chỉ cần nhìn một chút, liền sẽ hóa thành ngàn vạn cái ngươi. Những này ngươi, cũng không phải là phân thân, mà là từng cái chân thực ngươi, nắm giữ bản lĩnh

của ngươi, cùng ngươi tâm ý tương thông. Sư Đế Quân bị ngươi đánh cho trở tay không kịp, mất đi tấn công nhuệ khí. Hiện nay, ta thu bảo vật này, nếu như ta hướng trong hồ lô nhìn một chút, sẽ như thế nào?"

Đế tâm mặt không hề cảm xúc, nói: "Những này giọt nước vô cùng nguy hiểm, ta khuyên ngươi đừng thử nghiệm. Thần Thông hải nước sẽ cho bọn chúng bổ sung năng lượng, để bọn chúng càng nhanh khôi phục. Ngươi nếu là nhìn một chút, liền sẽ hối tiếc không kịp."

Yến Tử Kỳ cười ha ha, hướng tiên hồ lô trông được đi, chầm chậm nói: "Ta hướng trong hồ lô nhìn một chút, liền sẽ có mấy ngàn cái ta, diệt trừ Đế đình chỉ ở trở tay ở giữa!"

Ánh mắt của hắn rơi vào tiên hồ lô bên trong, chỉ thấy tiên hồ lô bên trong cũng có một con mắt tử tại nhìn hắn, Yến Tử Kỳ hơi giật mình.

Đột nhiên, tiên hồ lô trở nên rất là trầm trọng, chỉ nghe bùm một tiếng, một cái khác Yến Tử Kỳ từ tiên hồ lô bên trong nhảy ra, rơi trên mặt đất.

"Ba!" "Ba!" "Ba!"

Tiên hồ lô bên trong, nhiều hơn nữa Yến Tử Kỳ nhảy ra, lần lượt rơi xuống đất, trong khoảnh khắc liền có trăm ngàn cái Yến Tử Kỳ, hơn nữa còn không ngừng có càng nhiều Yến Tử Kỳ xông ra.

Những này Yến Tử Kỳ, có được cùng Yến Tử Kỳ tương đồng thần thông, tương đồng công pháp, khác biệt duy nhất chính là, bọn hắn ý nghĩ khác biệt.

Đế tâm vẻ mặt cuối cùng thay đổi, cao giọng quát: "Mau lui!"

Sư Úy Nhiên cũng là sắc mặt đại biến, lạnh lùng nói: "Rút quân! Mau rút lui quân! Lui về Thương Ngô Tiên thành!"

Yến Tử Kỳ cười ha ha, nói: "Nhìn tới bảo vật này…"

Lúc này một thanh âm cắt đứt hắn, cười ha ha: "Cái này ngốc điểu bên trên chúng ta làm!"

Lại có một cái Yến Tử Kỳ cười hắc hắc nói: "Hiện nay chúng ta một người thành quân, mấy ngàn Đạo cảnh bát trùng thiên tồn tại, quét ngang Đế đình có cái gì hứng thú? Chúng ta quét ngang Tiên đình, tự mình làm Tiên Đế, chẳng phải là càng sung sướng hơn?"

"Đế Phong như vậy ngu xuẩn cũng có thể làm Tiên Đế, chúng ta thông minh như vậy, vì sao không thể làm Tiên Đế?"

"Lúc trước chúng ta là thiên sư, sau này chúng ta chính là Thiên Đế!"

"Ta cũng có thể cưới rất nhiều nữ nhân, mỗi ngày một cái không giống nhau!"

Mặt khác Yến Tử Kỳ nhao nhao nháy mắt mấy cái, hạ giọng cười nói: "Chỉ là chúng ta còn có một cái ngăn cản…"

Yến Tử Kỳ cái trán toát ra mồ hôi lạnh, cầm thật chặt trong tay ngũ sắc tiên hồ lô, hắn đối diện, Đế tâm Sư Úy Nhiên bọn người ở tại nhanh chóng lui đi, hướng Thương Ngô Tiên thành rút lui.

Đột nhiên, mấy ngàn Yến Tử Kỳ cùng lên tiếng quát lớn, đem Yến thiên sư bao phủ!

"Ầm!"

Ngũ sắc tiên hồ lô bên trong, Thần Thông hải sóng lớn cuộn trào mãnh liệt phun ra, trong hồ lô tất cả Thần Thông hải nước tràn ngập, bao phủ Tiên thành. Yến thiên sư tại Thần Thông hải bên trong tung hoành, cùng cái kia rất nhiều bản thân chém giết!

Bên trong tòa tiên thành mặt khác Tiên đình cường giả nhao nhao nhìn lại, sớm đã phân biệt không ra cái nào mới thật sự là Yến Tử Kỳ, cũng không cách nào nhúng tay.

Đế tâm lui ra Tiên thành, quăng lên thu thập Đạo Hồn dịch bình ngọc, chỉ thấy tòa tiên thành kia bên trong chém giết thảm liệt, đột nhiên Tiên thành tại những cái kia mạnh mẽ Yến Tử Kỳ công kích đến tan rã, không ít Yến Tử Kỳ bị đánh về nguyên hình, biến thành từng cái giọt nước, đâu đâu nhảy lên.

Đế tâm thôi thúc bình ngọc, đem những này rơi lả tả bên ngoài giọt nước thu hồi.

Nhưng mà sau một khắc liền thấy không biết bao nhiêu Yến Tử Kỳ từ rách nát bên trong tòa tiên thành xông ra, Đế tâm cũng không thể không rút lui.

Mấy ngàn Yến Tử Kỳ giết đến trời đất mù mịt, thậm chí xông vào chiến trường, mười mấy cái Yến Tử Kỳ cùng một chỗ xông về đệ nhất kiếm trận đồ lúc, cho dù là Tô Vân cũng không thể không rút lui, tạm thời tránh mũi nhọn!

Phía dưới, ngũ sắc tiên hồ lô bên trong phóng thích ra Thần Thông hải nước càng ngày càng nhiều, bao phủ bốn phương tám hướng, hình thành một vùng biển mênh mông, Tô Vân che chở lấy Đế tâm, Sư Úy Nhiên đám người nhanh chóng lui về phía sau, đợi đến bọn họ đẩy tới Thương Ngô Tiên thành, Tô Vân lập tức tế lên đệ nhất kiếm trận đồ, ngăn tại Thương Ngô Tiên thành phía trước, đem vọt tới Thần Thông hải nước chặn lại!

Cái kia nước biển tràn ngập, thế nước càng ngày càng cao, cực kỳ đáng sợ, không biết bao nhiêu tiên nhân chết ở trong nước biển.

Tiên đình tiên nhân trong lúc nhất thời thương vong thảm trọng, vội vàng mỗi người tụ tập tại mỗi bên quân trọng khí

phía dưới, thôi thúc trọng khí, ngăn cản Thần Thông hải nước tập kích.

Một bên khác, Nguyệt Chiếu Tuyền thôi thúc thần thông, trường thành đứng sừng sững ở trên mặt biển, mang theo hơn vạn người rời đi, thoát ra Thần Thông hải. Tây Sơn tán nhân thôi thúc hai đầu trường hà, Sài Nhiễu Phong dẫn đầu hơn vạn tiên nhân đạp hà mà đi. Lê Thương Tuyết lấy ra trâm cài tóc thò tay vạch một cái, Thần Thông hải bên trong xuất hiện một tòa Thiên Quan, Tống Tiên Quân cùng Bành Lãi Thánh Vương đám người dẫn người đi Thiên Quan, xông ra thần thông.

Một bên khác, Lư tiên nhân chống lên Hoa Cái, Cung Tây Lâu thôi thúc Thiên Trụ, Quân Tái Tửu điều khiển Linh Đài, mỗi người dẫn dắt bộ hạ Đế đình cao thủ, lao ra Thần Thông hải, tiêu dao mà đi.

Tô Vân dựng lên kiếm trận đồ, cách kiếm khí hình thành vô hình thành luỹ hướng ra phía ngoài nhìn lại, đưa mắt nhìn bọn họ rời đi.

Sáu vị lão tiên lần này đi du kích Tiên đình đại quân, nguy hiểm trùng trùng điệp điệp.

"Yến Tử Kỳ có chuẩn bị mà đến, không đơn thuần định dùng Thần Thông hải nước tới phá giải Đạo Hồn dịch, còn có định dùng Thần Thông hải nước, dìm nước Đế đình!"

Tô Vân nhìn Thần Thông hải phù phiếm sóng, vô số thần thông tại sóng lớn ở giữa bắn ra, thầm nghĩ: "Tiên đình hiện nay chiếm cứ Thái Cổ cấm khu, từ Thái Cổ cấm khu bên trong vớt ra không ít bảo bối, Thần Thông hải nước chỉ là một trong số đó. Không biết Đế Phong đám người từ nơi nào kéo đến bảo vật gì…"

Chương 813 : Rượu là thiên linh bất lão đan

Chương 812: Rượu là thiên linh bất lão đan

Thái Cổ cấm khu bảo vật rất nhiều, càng là kết nối Thần Thông hải cùng Hỗn Độn hải, Tiên đình khống chế nơi đó, khẳng định sẽ tìm đến rất nhiều không nổi bảo vật.

Những bảo vật này nếu là xuất hiện trên chiến trường, chỉ sợ sẽ để Đế đình tướng sĩ thương vong thảm trọng!

Thần Thông hải nước biển bốn phía tràn ngập, qua hơn mười ngày, Thần Thông hải đem những cái kia Đạo Hồn dịch biến thành Yến Tử Kỳ ma diệt, Yến thiên sư lúc này mới thu Thần Thông hải.

Đoạn này thời gian, Tô Vân cùng Đế tâm sừng sững ở trên biển, thu thập Đạo Hồn dịch, đem những cái kia bị đánh về nguyên hình Đạo Hồn dịch thu vào trong bình ngọc. Yến thiên sư mấy lần phái người đi trước chặn giết, đều bị Tô Vân xử lý, ngay sau đó liền mặc cho hai người.

Đợi đến Thần Thông hải lui đi, Đế tâm kiểm kê Đạo Hồn dịch, vẫn là bị mất hơn một phần mười Đạo Hồn dịch, khiến hắn có chút tiếc hận.

Tiên đình tướng sĩ thương vong thảm trọng, thiên sư Yến Tử Kỳ cũng bởi vậy bị trọng thương, trong lúc nhất thời ngừng công kích.

Yến Tử Kỳ thương thế khỏi hẳn về sau, chuẩn bị lại chiến, lại nghe nghe tin tức, lục lộ Đế đình quân đội dọc đường quấy rối tiến đánh Tiên đình đại quân. Yến Tử Kỳ biết, chắc là lần

trước chiến tranh lúc từ Đế đình phá vòng vây cái kia sáu nhánh quân đội, nhưng mỗi nhánh quân đội trái phải không hơn vạn người, có lẽ không có cái gì quá đáng lo.

Nhưng ngay sau đó liền có tin tức truyền đến, cái kia lục quân bên trong có sáu vị đại cao thủ, Đạo cảnh bát trùng thiên, đều có động thiên thần thông, nắm giữ khó tin chi năng.

Bên trong một cái câu cá tẩu, tu luyện Trường Viên, một đạo Bắc Miện trường thành thần thông, có thể ngăn cách tinh không, chặt đứt trận thế. Một cái tóc trắng bà lão, tu luyện Thiên Quan, Thiên Quan thần thông lành lạnh như vách đá, xông vào trong đó, cửu tử nhất sinh.

Còn có lão tẩu thôi thúc nam bắc hai hà, trong tinh không hình thành hiểm cảnh, để cho bọn họ khó mà qua sông.

Còn có sâu rượu lão giả bố trí Linh Đài, hùng tráng lão tẩu lập Thiên Trụ, lão thư sinh lập Hoa Cái, giết đến Tiên đình đại quân người ngã ngựa đổ.

Cái kia sáu đại cao thủ, đều có thủ đoạn, để Tiên đình đại quân bị ngăn trở nghiêm trọng. Mà sáu lão bộ hạ Đế đình quân đội thì xuất quỷ nhập thần, nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, để Tiên đình không có vô số tiên binh tiên tướng, lại thương vong rất nhiều.

Yến Tử Kỳ sắc mặt nghiêm nghị, một mặt lệnh trinh sát trở lại, nói cho dọc đường mỗi bên quân thủ lĩnh, cẩn thận quan sát ghi chép cái kia sáu lão thần thông đạo pháp, ghi chép lại xuất thủ của bọn hắn quen thuộc, một mặt tại Đế đình Rayane doanh cắm trại, một bộ không cầu tốc thắng bộ dạng.

Trong lúc vô tình, đã là thời gian nửa năm đi qua, Tiên đình các lộ đại quân lại bị sáu lão suất lĩnh quân đội ngăn trở ngăn chặn, chỉ có số ít quân đội có thể đi tới thứ bảy Tiên giới, những người khác bị vây ở trên nửa đường.

Mà nửa năm này thời gian, các lộ trinh sát tin tức liên tục không ngừng tụ đến, rơi vào Yến Tử Kỳ trong tay.

Yến Tử Kỳ đem Nguyệt Chiếu Tuyền sáu lão tài liệu tập hợp, sắc mặt nghiêm nghị, hướng bên người mưu sĩ nói: "Quả nhiên là sáu cái động thiên cực cảnh tồn tại."

Một cái mưu sĩ dò hỏi: "Cái gì gọi là động thiên cực cảnh?"

Yến Tử Kỳ nói: "Ta từng nghe Đế Tuyệt thời kì, một ngày Đế Tuyệt du lịch, có mấy cái tán nhân ngăn lại ngự giá, hướng Đế Tuyệt biểu hiện ra động thiên cực cảnh, một nữ tử biểu hiện ra mặt trăng động thiên cực cảnh, một nam tử biểu hiện ra mặt trời động thiên cực cảnh, tinh diệu vô song. Hai cái này tán nhân đối Đế Tuyệt nói, cái này hai tòa động thiên, có thể xem như cảnh giới lưu truyền hậu thế, để linh sĩ tiên nhân càng thêm cường đại. Đế Tuyệt từ chối, đem bọn hắn xua đuổi."

Một đám mưu sĩ đều không hiểu chút nào, dò hỏi: "Vì sao Đế Tuyệt xua đuổi bọn họ? Chẳng lẽ linh sĩ gia tăng hai cái cảnh giới, không phải càng tốt sao?"

Bên trong một cái mưu sĩ đột nhiên vỗ tay cười nói: "Ta đã biết! Đế Tuyệt bảo thủ, ham mê quyền thế, e sợ cho nhiều hơn hai cái này cảnh giới sau có người trở nên càng thêm cường đại, để hắn mất đi đối với thiên hạ khống chế! Bởi vậy hắn không nguyện ý phát triển hai cái này cảnh giới!"

Mặt khác mưu sĩ nhao nhao gật đầu tán thành.

Yến Tử Kỳ lắc đầu nói: "Ta lúc trước cũng là cho rằng như thế, nhưng mà về sau ta tiếp xúc đến mấy cái động thiên cực cảnh Tán Tiên, liền biết Đế Tuyệt vì sao từ chối bọn họ. Tiên đình có bảy mươi hai động thiên, từng cái động thiên đều ẩn chứa Tiên đạo ảo diệu, nghiên cứu một tòa động thiên ảo diệu,

nghiên cứu đến cực hạn, mới có thể được gọi là động thiên cực cảnh. Đừng nói bình thường linh sĩ, liền xem như ta như vậy Đạo cảnh bát trùng thiên tồn tại, muốn đem một cái động thiên nghiên cứu đến cực hạn, đều cần mấy chục ngàn năm thậm chí mấy chục vạn năm, huống chi còn có chút động thiên tích chứa ảo diệu, cùng ta đạo pháp xung đột, ngay cả ta cũng không cách nào học được."

Hắn dừng một chút, tiếp tục nói: "Động thiên cực hạn, có khả năng học được tiên nhân, ít càng thêm ít, học được thường thường có thiên tư tuyệt đại người, sẽ chỉ làm cường giả mạnh hơn, đối với người bình thường không có nửa điểm chỗ tốt. Bởi vậy tại Đế Tuyệt nhìn tới, cùng hắn phí tâm phí sức phát triển, sản xuất một chút mạnh mẽ kẻ dã tâm, không bằng không đẩy ra rộng."

Chúng mưu sĩ bừng tỉnh hiểu ra. Một cái mưu sĩ khó hiểu nói: "Nói như vậy, Đế Tuyệt không phát triển những cảnh giới này, là đối người bình thường tốt? Cái này cùng chúng ta biết Đế Tuyệt cũng không nhất trí."

Yến Tử Kỳ cười nói: "Đế Tuyệt đối với người bình thường tốt, đối xử như nhau, chính là Đế Tuyệt thất bại nguyên nhân ah. Người bình thường là cái gì? Như cỏ rác, như chó rơm, ngơ ngơ ngác ngác, chỉ biết là một ngày ba bữa chắc bụng, chỉ biết là vì cực nhỏ lợi nhỏ đánh cho vỡ đầu chảy máu, đối đạo pháp thần thông không có nửa điểm cống hiến. Chính là thảo dân tiện dân, chỉ đến như thế. Trong lịch sử đạo pháp thần thông, lần nào phát triển là từ người bình thường sáng tạo?"

Hắn thản nhiên nói: "Mà chúng ta tiên Thánh, sáng tạo ra huy hoàng văn minh, thôi động đạo pháp thần thông tiến lên. Đế Tuyệt đem chúng ta cùng sâu kiến thảo dân đối xử như nhau, sao lại bất bại?"

Chúng mưu sĩ nhao nhao gật đầu.

“Thiên sư, đã có sáu vị động thiên cực cảnh tồn tại giúp đỡ Đế đình, như vậy nên như thế nào phá đi?” Một cái mưu sĩ dò hỏi.

Yến Tử Kỳ nói: “Ta nếu là tự thân đi trước, các ngươi nhất định được Tô Thánh Hoàng phá, thương vong sạch sẽ. Hiện nay kế sách, chỉ có mời động thiên cực cảnh tồn tại đi lỗ thủng Thiên Cực cảnh tồn tại. Ta làm quen mấy vị dạng này Tán Tiên, đều là từ Thái Cổ sống đến bây giờ nhân vật, trong đó liền có mặt trăng động thiên cực cảnh cùng mặt trời động thiên cực cảnh tồn tại.”

Hắn sai người lấy tới giấy bút, tự thân viết thư, nói: “Các ngươi mang đến Tiên đình, cầu kiến cái này sáu vị Tán Tiên, mời bọn họ xuống núi.”

Có sáu cái mưu sĩ đón lấy thư từ, chạy tới Tiên đình, theo như trên thư địa chỉ tìm kiếm cái này sáu vị Tán Tiên.

Tiên đình mặt trời động thiên bên trong phần lớn phúc địa đều đã dâng trào tro tàn, phần lớn thảm thực vật khô héo, chim thú tàn lụi, sinh cơ không còn lúc trước. Tới chỗ này mưu sĩ theo như địa chỉ tìm kiếm, lại đi tới một mảnh non xanh nước biếc chi địa, phảng phất không có chút nào bị tro tàn quấy nhiễu, phong cảnh lộng lẫy, đẹp không sao tả xiết.

Hắn một đường đi vào, chỉ thấy nơi này thành phố san sát, mọi người trật tự rành mạch, tựa như thế ngoại đào nguyên, hoàn toàn không biết bên ngoài đã phát sinh biến cố lớn.

Cái kia mưu sĩ hướng cư ngụ ở nơi này người hỏi thăm, tìm đến một chỗ tửu quán, chỉ thấy phía trên viết: “Nước vì vạn cổ vô tình xanh, rượu là thiên linh bất lão đan.”

Tửu quán bên trong có một lão giả say khướt, nằm tại trong góc tường.

Cái kia mưu sĩ lấy ra thư từ, lễ độ cung kính đứng ở một bên, qua rất lâu, say rượu lão giả lúc này mới tỉnh lại, lộn xộn tóc trắng, hèm rượu mũi, một thân lôi thôi, tràn đầy mùi rượu.

"Xin hỏi là Dương Hoang Thành tiền bối ư?" Cái kia mưu sĩ liền vội vàng hỏi.

Lão giả kia tiện tay nhận lấy thư từ, uốn éo một bãi nước mũi tại trên thư, lại nhét cái kia mưu sĩ trong tay, nói: "Đọc tới."

Cái kia mưu sĩ nhịn xuống nộ khí, mở rộng thư từ từng câu từng chữ đọc đi, lại là Yến Tử Kỳ ngôn từ bức thiết, nói nhiều năm trước gặp nhau, đến nay vẫn đối Hoang thành lời dạy bảo của tiền bối ký ức vẫn còn mới mẻ, tiền bối có tâm nguyện, yếu đạo đi thiên hạ, đạo không được, lúc này mới ẩn cư. Hiện nay là loạn thế, chính là tiền bối đạo hạnh thiên hạ thời điểm. Như thế vân vân.

Một phen thư từ đọc xong, lão giả kia Dương Hoang Thành cười nói: "Muốn ta đi đối phó tửu tiên Quân Tái Tửu? Ngươi cũng biết ta tiệm này bên ngoài câu đối, chính là Quân Tái Tửu vì ta thân bút viết?"

Cái kia mưu sĩ vẻ mặt đột biến.

Chẳng qua Dương Hoang Thành lại loạng choà loạng choạng đứng dậy, cười hắc hắc nói: "Nhưng mà Quân Tái Tửu từ trước tới nay thanh cao, đối năm đó ta khuyên can Đế Tuyệt sự tình canh cánh trong lòng, cho là ta không nên can thiệp thế sự, cùng ta tuyệt giao. Hiện nay, hắn lại chủ động can thiệp lên. Ta cũng muốn tự mình đi hỏi một chút hắn."

Nói đi, lão giả này lẹt xẹt lấy giày cỏ, đi ra tửu quán, đi về phía đi ra ngoài.

Cái kia mưu sĩ đi theo hắn đi ra mảnh này thế ngoại đào nguyên, lại thấy sau lưng thế ngoại đào nguyên đột nhiên hỗn

loạn lên, mọi người gào khóc chạy trốn, hoa cỏ cây cối, nhanh chóng khô héo, chim thú trùng cá, rất chết nhanh chết, cho dù là ở tại mảnh này thế ngoại đào nguyên bên trong mọi người, cũng tại chạy trốn trên đường từng cái linh khí mất hết, rất nhanh ngã xuống đất biến thành xương khô.

Từng cái thành phố bên trong, ngàn vạn người nhanh chóng chết đi, trong chớp mắt liền toàn thành bạch cốt.

Cái kia mưu sĩ không khỏi kinh hãi, run giọng nói: "Tiền bối, những người này…"

Dương Hoang Thành cười hắc hắc nói: "Bọn họ sớm đáng chết. Mặt trời động thiên phúc địa đã sớm dâng trào tro tàn, nửa điểm thiên địa nguyên khí cũng không, là lão hủ dùng pháp lực của mình ở đây chế tạo một mảnh thế ngoại đào nguyên, dưỡng dục bọn họ. Ta đi, không còn thiên địa nguyên khí, bọn họ cũng không liền chết?"

Cái kia mưu sĩ trong lòng có chút không đành lòng, nói: "Nhưng mà tiền bối bảo vệ bọn họ nhiều năm như vậy, sẽ không có chút tình cảm ư?"

"Ngươi sẽ cùng một chút nhất định phải chết sâu bọ có tình cảm?"

Dương Hoang Thành cười nói: "Nếu như không phải ta, bọn họ đã sớm chết, ta để cho bọn họ sống được lâu một chút là để cho bọn họ theo ta giải sầu. Hiện tại không cần bọn họ, bọn họ sống chết cùng ta có quan hệ gì đâu?"

Cái kia mưu sĩ không dám lại nói.

Dương Hoang Thành hạ giới, lão hán này lôi thôi lếch thếch đi tới Tiên đình trong đại quân, chỉ thấy Tiên đình các lộ quân hầu trực tiếp trong tinh không bố trí xuống từng tòa Tiên thành, trong thành có tinh binh tướng tài canh gác, đề phòng nghiêm ngặt bốn phía.

Còn có chút quân hầu trong tinh không chộp tới tinh thần, bài bố thành trận, đề phòng đánh lén, cẩn thận dị thường.

Hiển nhiên, hai năm này ở giữa Tiên đình các bộ bị Nguyệt Chiếu Tuyền chờ sáu lão đánh liên tục mang quấy rối, đã hoàn toàn mất đi tiếp tục tiến quân đấu chí, chỉ nghĩ bảo toàn bản thân.

Thủ Đế đình, bởi vì muốn bảo vệ người bình thường, không thể tùy ý tiến lui, nhất định phải cùng Tiên đình lấy cứng chọi cứng, bởi vậy kiến tạo Tiên thành là tốt nhất đấu pháp.

Nhưng mà trong tinh không, không cần bảo vệ bất luận người nào, du kích chính là tốt nhất đấu pháp, xâm lược quấy rối, tới lui tự nhiên. Nguyệt Chiếu Tuyền chờ sáu lão dẫn đầu lục quân, liền đem du kích đấu pháp phát huy đến cực hạn.

"Yến thiên sư căn cứ trải qua mấy ngày nay sáu người kia hành động quỹ tích tới suy đoán, tính ra hôm nay, Quân Tái Tửu sẽ dẫn người đột kích thiên cẩu động thiên đại doanh."

Dương Hoang Thành mới vừa tới đến thiên cẩu động thiên trận doanh bên trong, liền lại có một cái mưu sĩ chạy đến, nói: "Yến thiên sư xin tiền bối trấn thủ nơi đây, nghênh chiến Quân Tái Tửu."

Dương Hoang Thành cười nói: "Yến Tử Kỳ tuy là bản lĩnh không ra sao, ngược lại là cái Thần Toán tử. Năm đó hắn học ta mặt trời chi đạo, liền không có học được."

Quả nhiên như Yến Tử Kỳ đoán, một mảnh Linh Đài ra hư không, mang theo Yến Ổ Thánh Vương, Yến Ổ Thánh Vương trên người thì đứng Lang Vân Tống Mệnh suất lĩnh Yến Ổ Tiên thành các tướng sĩ, phóng hướng thiên chó đại doanh!

"Quân đạo hữu!"

Đột nhiên, Dương Hoang Thành tiếng cười vang vọng tinh không, tinh không bên trong một ** ngày từ từ bay lên, sáng chói dị tượng, để tinh không hàng tỉ tinh thần bỗng nhiên mất màu sắc!

Dương Hoang Thành sừng sững tại mặt trời phía trước, tiếng như hồng chung, cười to nói: "Đạo hữu, ngươi năm đó khuyên ta thoái ẩn, nói hay lắm sinh tự do tự tại, rất siêu nhiên tiêu sái! Hiện nay vì sao nhưng lại lật lọng, chủ động nhập thế? Chẳng lẽ đạo hữu nói chuyện, tựa như đánh rắm đồng dạng, nghe cái tiếng nổ liền tản đi?"

Toà kia trên linh đài, Quân Tái Tửu nghe vậy, sắc mặt nghiêm nghị, hướng Tống Mệnh cùng Lang Vân nói: "Hôm nay sợ có một hồi huyết chiến, ta sợ là không thể đưa các ngươi trở về."

Tống Mệnh cùng Lang Vân trong lòng hoảng loạn, vội vàng nói: "Đạo huynh, sao lại nói lời ấy?"

Quân Tái Tửu ngẩng đầu uống rượu, nói: "Người này cũng là tản ra người, cùng ta cùng thời đại, tại mặt trời động thiên trên đại đạo có hơn người thành tựu, lại hứng thú với công danh không thèm chú ý đến mạng người. Năm đó ta cùng hắn từng có gặp nhau, khuyên hắn quy ẩn. Ta cùng hắn đạo bất đồng, đã từng đối đầu qua một lần, may mắn thắng hiểm. Chỉ là lần này…"

Hắn nhìn về phía một bên thiên cẩu đại doanh, tiên Ma Tiên thần san sát, Tiên đình tinh nhuệ trên đại quân trăm vạn, như hổ lang, bất cứ lúc nào chuẩn bị giết ra.

"Ta cùng Dương Hoang Thành khai chiến thời điểm, các ngươi lập tức chạy trốn, đi gặp Nguyệt Chiếu Tuyền bọn họ, nói cho bọn hắn."

Quân Tái Tửu dừng một chút, nói: "Yến thiên sư có khả năng tìm người đối phó ta, cũng có thể đối phó bọn hắn, muốn bọn họ cẩn thận!"

Hắn đột nhiên bay lên trời, Linh Đài chấn động, đem Yến Ổ Thánh Vương kể cả Lang Vân Tống Mệnh đám người đánh bay, Quân Tái Tửu sừng sững tại trên linh đài, Linh Đài bay lên, nghênh tiếp Dương Hoang Thành.

"Đạo huynh, Đế đình Vân Thiên Đế, chính là một đời minh quân, ta không đành lòng nhìn sinh linh đồ thán, bởi vậy xuống núi giúp đỡ."

Quân Tái Tửu cất cao giọng nói: "Đạo huynh sao không cùng ta cùng một chỗ giúp đỡ Vân Thiên Đế?"

"Đánh rắm! Ngươi khuyên ta thoái ẩn, lại bản thân chạy đến tìm tìm công danh! Hôm nay ngươi ta lại bàn về cái cao thấp!"

…

Tống Mệnh quay đầu nhìn lại, chỉ thấy vùng tinh không kia sập, Quân Tái Tửu Linh Đài bắn ra không gì so sánh nổi đạo quang, dị thường sáng chói.

Tống Mệnh quay đầu đi, không dám nhìn, mang theo bộ hạ Tiên Thần chạy ra phiến chiến trường này.

Qua mấy ngày, hắn nhận được Quân Tái Tửu tin qua đời.

Cái kia có chút ngoan cố lão nhân, vì che chở bọn họ chạy trốn, chết trận ở mảnh này tinh không bên trong.

Chương 814 : Một trận chiến này, ta tới! (đại chương cầu nguyệt phiếu!)

Chương 813: Một trận chiến này, ta tới! (đại chương cầu nguyệt phiếu!)

Tống Mệnh Lang Vân dẫn đầu Yến Ổ Tiên thành đại quân, một đường trốn chết, cuối cùng gặp phải Lư tiên nhân đám người. Lư tiên nhân là cái lão thư sinh, nghe nói Quân Tái Tửu tin qua đời, ngây người rất lâu, đột nhiên hai hàng trọc lệ từ trong hốc mắt lăn đi ra.

Hắn đã rất lâu không có bi thương phẫn nộ tình cảm, đây là hắn gần nhất ngàn vạn năm tới lần đầu tiên cảm nhận được chân thực tình cảm.

Hắn sống được quá lâu, thường thấy sinh ly tử biệt, thậm chí từng cái Tiên giới vũ trụ hóa thành tro tàn, trong nội tâm đối cá nhân sinh tử đã sớm không để trong lòng.

Nhưng mà bạn cũ chết đi, vẫn là loạn hắn đạo tâm, để hắn lã chã rơi lệ.

"Nước vì vạn cổ vô tình lục, rượu là thiên linh bất lão đan."

Qua rất lâu, hắn mới dừng lại bản thân hỗn loạn đạo tâm, nói: "Câu đối này nửa câu đầu, là Quân Tái Tửu đối Dương Hoang Thành bản án, nói hắn vạn cổ vô tình, tính bạc như nước. Nửa câu sau là Quân Tái Tửu đối Dương Hoang Thành khuyên từ, khuyên hắn bỏ xuống chấp niệm, uống rượu mua vui, quên phiền não. Câu đối này viết tại Quân đạo hữu đánh

bại Dương Hoang Thành về sau, Quân đạo hữu thương tiếc hắn tài năng và học vấn, cũng không thống hạ sát thủ. Không nghĩ tới…"

Lư tiên nhân than thở một tiếng, phấn khởi tinh thần nói: "Ngọc thái tử, Lang Vân, Tống Mệnh, các ngươi tuyển chọn tinh nhuệ, lập tức đi tìm Nguyệt Chiếu Tuyền, Lê Thương Tuyết bọn họ, nói cho bọn hắn việc này. Tiên đình, đã bắt đầu đối với chúng ta hạ thủ."

Ngọc thái tử nói: "Đã có người tới giết Quân đạo hữu, như vậy nhất định cũng sẽ có người tới giết ngươi. Lư đạo hữu, đã như vậy, sao không tránh lui?"

Lư tiên nhân lắc đầu nói: "Chúng ta là vì Đế đình tranh mệnh, có thể tranh bao nhiêu thời gian là bao nhiêu thời gian, chỉ có như vậy, mới có thể đi đến Vân Thiên Đế mục đích. Bởi vậy ta nhất định phải lưu lại, nhất định phải tập kích trại địch!"

Mọi người cau mày, Lư tiên nhân nói: "Các ngươi yên tâm, Quân đạo hữu sở dĩ sẽ chết, là bởi vì hắn bị thiên sư Yến Tử Kỳ phán định cái kế tiếp công kích vị trí. Ta sẽ không phạm đồng dạng sai lầm."

Lăng Cơ Thánh Vương nói: "Ta có pháp bảo Lăng Cơ đá, có thể giúp ngươi một tay."

Lư tiên nhân lắc đầu nói: "Không cần. Quân đạo hữu cùng Dương Hoang Thành quyết một trận tử chiến, cho dù Dương Hoang Thành có Thiên Cẩu đại doanh giúp đỡ, cũng cần phải đến thân chịu trọng thương. Ta lần này đi là giết vào Thiên Cẩu đại doanh, thẳng đến Dương Hoang Thành tính mạng. Mang theo ngươi, ta chưa hẳn có thể ung dung rút lui."

Lăng Cơ Thánh Vương đành phải thôi.

Lư tiên nhân vứt bỏ lúc đầu tập kích mục tiêu, không mang theo một người, một mình chạy tới Thiên Cẩu đại doanh.

Thiên Cẩu trong đại doanh, các lộ tướng lĩnh đang tại dẫn binh chỉnh đốn thi thể, lần này vây quét Tửu tiên nhân Quân Tái Tửu, bọn họ cũng là thương vong rất nhiều, trợ giúp Dương Hoang Thành trấn trụ Quân Tái Tửu, Dương Hoang Thành lúc này mới có thể đem hắn đánh giết.

Quân Tái Tửu chính là Đạo cảnh bát trùng thiên tồn tại, tại Đế đình truyền thụ bản thân Linh Đài đại đạo, ý đồ thúc đẩy Linh Đài cảnh giới, chẳng qua tại Đế đình dạy học lúc, hắn cũng tiếp xúc đến Đế đình mặt khác cảnh giới, như Chinh Thánh, Nguyên Đạo, để hắn cũng được ích lợi không nhỏ.

Quân Tái Tửu tu vi so lúc trước nâng cao rất nhiều, thế cho nên lần này Thiên Cẩu đại doanh có nhiều thương vong.

Đúng lúc này, nhặt thi thể tướng sĩ xa xa chỉ thấy một người chống phiên tràng, cất bước đi tới, tốc độ rất nhanh liền tới đến bên trong chiến trường.

Lập tức có tướng sĩ hỏi, cao giọng nói: "Người nào? Dừng bước! Thông báo họ tên!"

Người kia là cái lão giả áo xanh, mày râu hoa râm, lại chải thật chỉnh tề, không hề loạn lên chút nào, thậm chí trên cằm râu còn cần mảnh khảnh dây thừng trói lại, miễn cho tán loạn ra, vừa nhìn liền giống như là đọc nhiều văn thơ Đại Nho.

Cái kia lão thư sinh sau một khắc liền tới đến trong chiến trường, đối mọi người làm như không thấy, đi về phía Thiên Cẩu trong đại doanh đi tới.

Chiến trường bên trên nhặt thi nhân nhao nhao quát lớn, có nhân thần thông ngút trời, tại chỗ cao nổ tung, thông báo Thiên Cẩu đại doanh đề phòng, có người thì hướng cái kia thanh sam lão thư sinh công tới!

Không ngờ bọn họ thần thông tuy là tấn mãnh vô song, nhưng mà cái kia lão thư sinh tốc độ càng nhanh, từng đạo

thần thông rơi vào một thân sau lưng.

Đợi đến Thiên Cẩu trong đại doanh tướng sĩ nhìn thấy tinh không bên trong nổ tung cảnh báo thần thông, lập tức đi đóng cửa thành, cửa thành đang muốn khép lại lúc, đột nhiên một đạo thân ảnh màu xanh lưu lại một đạo tàn quang, đi vào trong thành.

"Có kẻ địch vào thành!"

Trong thành, Thiên Cẩu đại doanh tướng sĩ kêu lớn: "Canh phòng! Nhanh canh phòng!"

Mà cái kia thanh sam lão thư sinh đã xông vào trong thành, bỗng nhiên đem phiên tràng cắm trên mặt đất, đến hàng vạn mà tính Tiên Thần Tiên Ma nhao nhao nhào tới.

Đột nhiên chỉ nghe ông một tiếng chấn động, cái kia phiên tràng đệ nhất trùng thiên bay lên, đem ngàn vạn Chân Tiên cảnh giới tiên nhân nhấc lên, vô số người gắt gao kề sát ở tràng trên mặt!

Cái này đỉnh lớn tràng điên cuồng hướng ra phía ngoài mở rộng, đem bọn hắn gắt gao ngăn chặn!

Tiếp lấy lại là ông một tiếng, đệ nhị trùng tràng mặt bộc phát, đem ngàn vạn mở ra Đạo cảnh đệ nhất trùng Chân Tiên bắn lên, cũng là đè ở tràng trên mặt!

Sau đó là đệ tam trùng, đệ tứ trùng, đệ ngũ trùng, mãi cho đến đệ bát trùng!

Thiên Cẩu đại doanh, từ Chân Tiên, đến Đạo cảnh đệ thất trùng tiên nhân, toàn bộ bị cái kia phiên tràng đỉnh đến thân bất do kỷ bay lên, trong lúc nhất thời không cách nào hình thành trận thế!

Những tiên nhân kia hoảng loạn, nhao nhao tế lên tiên binh, thôi thúc thần thông, hướng cái kia phiên tràng đánh tới,

sao liệu cái kia phiên tràng không thể coi thường, vốn là chính là Đế Phong luyện, tên là Hoa Cái.

Về sau rơi vào Tô Vân tay, bị Tô Vân chuyển tay đưa cho Lư tiên nhân, Lư tiên nhân bắt lấy Tang Thiên Quân, từ trên người hắn rút rất nhiều Thiên Tàm ti, luyện vào Hoa Cái bên trong.

Lư tiên nhân lấy bản thân đại đạo luyện lại Hoa Cái, uy năng so lúc trước lớn không biết bao nhiêu!

Những tiên nhân kia công kích, đối với cái này chí bảo tới nói không liên quan việc quan trọng, cho dù là Đạo cảnh thất trùng thiên Thiên Quân, trong lúc nhất thời cũng không phá nổi cái này trọng khí!

Mà đi qua Hoa Cái sàng chọn, lưu tại cái này Thiên Cẩu trong đại doanh liền chỉ còn lại có một người, chính là Dương Hoang Thành!

Dương Hoang Thành nguyên bản tại xếp đặt tiệc ăn mừng, Thiên Cẩu đại doanh chủ soái cùng hắn ăn mừng, không nghĩ tới trước mắt hào quang bắn ra, chớp liên tục tám lần, tiệc ăn mừng bên trên, nhất thời dấu chân hoàn toàn không có, chỉ còn lại có hắn một người đối mặt ngổn ngang tiệc rượu!

Tâm hắn biết không ổn, đối diện liền thấy một cái thanh sam lão thư sinh đi vào đường bên trong.

"Thi rớt thư sinh Lư tiên nhân?"

Dương Hoang Thành nhìn thấy cái này lão thư sinh, không khỏi cười ha ha, lắc đầu nói: "Ngươi dùng bảo vật quét đi những người khác, vì duy trì bảo vật, liền cần phải đến tiếp nhận những người khác thần thông đạo pháp lực phản chấn! Một thân bản lĩnh, có thể còn lại ba thành? Ngươi tới giết ta, chẳng phải là tự tìm đường chết?"

Thanh sam lão thư sinh không nói một lời, cất bước công tới, triều đình phía trên, vô cùng kinh khủng thần thông chấn động bắn ra, đem Hoa Cái tràng mặt thổi, như gợn sóng lắc run không ngừng!

Cái kia chấn động một cỗ tiếp lấy một cỗ, rất là kịch liệt!

Thiên Cẩu trong đại doanh mấy tôn Thiên Quân cuối cùng công phá Hoa Cái đệ bát trùng, giết đi vào, lao thẳng tới triều đình tiệc ăn mừng vị trí.

Nhưng vào lúc này, chỉ thấy một cái lão giả áo xanh tay cầm hai cái người tóc bạc đầu cất bước đi ra, tay trái một cái, tay phải một cái, lướt qua giống như hướng đại doanh đi ra ngoài.

Cái kia mấy tôn Thiên Quân trong lòng giật mình, vội vàng xông vào triều đình, lại thấy Dương Hoang Thành ngồi ở chỗ đó, chỉ là trên cổ đã không còn đầu!

Cái kia lão thư sinh trong tay một cái đầu, chính là Dương Hoang Thành đầu, một cái khác đầu, thì là chiến lợi phẩm Quân Tái Tửu đầu!

"Lão giả kia là tên đầu sỏ, cùng Dương lão tiền bối liều mạng, lại tiếp nhận đại quân ta công kích, nhất định thương thế cực nặng! Chúng ta mau đuổi theo!"

Mấy tôn Thiên Quân vội vàng lao ra triều đình, lại tìm cái kia thanh sam lão thư sinh, cái kia lão thư sinh đã đi ra đại doanh.

Đột nhiên, cái kia Hoa Cái đột nhiên soạt một tiếng thu thập, bát trùng phiên tràng nhanh chóng thu nhỏ, hóa thành cao cỡ một người, như trước cắm ở Thiên Cẩu đại doanh trung tâm.

Bên trong một cái Thiên Quân đang muốn thò tay đi bắt, cái kia phiên tràng hưu một tiếng phóng lên trời, phá không

mà đi.

Mấy vị Thiên Quân mỗi người mang theo trọng khí, cuốn lên ngàn vạn tướng sĩ nhanh chóng đuổi theo, lại chỉ thấy cái kia Hoa Cái phiên tràng biến thành lưu quang càng lúc càng nhanh, biến mất không thấy gì nữa.

Mấy vị kia Thiên Quân bỗng nhiên mất Hoa Cái bóng dáng, trong lòng biết lại không thể có thể đuổi theo, đành phải phẫn nộ trở ra, vội vàng lệnh trinh sát đi Đế đình, hướng lên trời sư Yến Tử Kỳ trình báo việc này.

Lư tiên nhân bỏ qua một bên truy binh, thu về Hoa Cái, cuối cùng cổ họng ngòn ngọt, một ngụm máu tươi phun ra, khí tức uể oải xuống.

Dương Hoang Thành nói không sai, ngạnh hám nhiều như vậy Tiên Thần Tiên Ma, trong đó lại thêm có Thiên Quân Tiên Quân, quả thực để thương thế hắn rất nặng.

"Dương Hoang Thành, ngươi nói ta chỉ có thể thi triển ba phần pháp lực, vậy liền sai. Ta gặp phải hai cái nắm giữ Hoa Cái số mệnh người, Hoa Cái chi đạo gần như đại thành. Năm phần pháp lực đánh chết ngươi, ta vẫn là làm được."

Lư tiên nhân xóa đi máu trên khóe miệng, chống Hoa Cái, lảo đảo mà đi.

Một bên khác, tuy là Tống Mệnh, Ngọc thái tử, Lăng Cơ, Yến Ổ đám người chia ra đi tìm Nguyệt Chiếu Tuyền đám người, nhưng mà vẫn là không kịp, bọn họ chỉ tìm đến Nguyệt Chiếu Tuyền cùng Lê Thương Tuyết, Cung Tây Lâu cùng Tây Sơn tán nhân lại không có tìm đến.

Nguyệt Chiếu Tuyền đứng im trong tinh không, cảm ứng được sâu trong tinh không truyền đến khủng bố chấn động, đó là Thiên Trụ động thiên đại đạo sụp đổ phát ra đáng sợ uy năng!

Cùng Thiên Trụ đại đạo tướng chiếu rọi chính là Thái Âm đại đạo, cùng Thiên Trụ đại đạo bá đạo khác biệt, cái này Thái Âm đại đạo kéo dài trầm trầm, lực lượng gần như vô cùng vô tận.

"Cung Tây Lâu đạo hữu, gặp phải tu luyện Thái Âm chi đạo Âm Cửu Hoa."

Nguyệt Chiếu Tuyền sắc mặt yên bình, mắt mờ già cỗi bên trong lại là tràn đầy phức tạp cùng đau khổ, câu cá người là nhất mờ nhạt, đối danh lợi bỏ qua, chỉ hưởng thụ câu cá lúc yên bình không chú ý, cho dù trong sông không có cá, hưởng thụ mảnh này yên tĩnh cũng đầy đủ. Bởi vậy đạo tâm của hắn tu dưỡng cực cao.

Mà bây giờ hắn nhưng không có câu cá tâm thái của người ta, chỉ có mất đi bạn bè đau khổ.

Hắn lại cảm nhận được một loại khác khí tức, đó là Tây Sơn tán nhân Song Hà đại đạo khí tức.

Tiên đình Nam Hà động thiên, Bắc Hà động thiên, tích chứa đại đạo như là trường hà dòng chảy, như là lá cây mạch lạc, phức tạp mà huyền diệu.

Nhưng mà cùng Song Hà đại đạo va chạm chính là Thiên Thuyền đại đạo.

Bảy mươi hai động thiên bên trong, Thiên Thuyền động thiên đứng hàng tên thứ hai mươi, Song Hà động thiên đứng hàng thứ sáu mươi mốt tên cùng sáu mươi hai tên.

"Thuyền có thể đi tại trên sông, Thiên Thuyền đại đạo tu luyện tới cực hạn Túc Thu Vũ, là Ngô Tây Sơn kình địch. Thỉnh cầu Túc Thu Vũ người, hẳn là Tiên đình đệ nhất Thiên sư, Yến Tử Kỳ."

Nguyệt Chiếu Tuyền trên mặt lộ ra một tia đau khổ, thiên sư Yến Tử Kỳ giao du rộng lớn, có thiên sư chi danh, du lịch

khắp nơi, đối bọn hắn những này tán nhân cũng nho nhã lễ độ, không ít tán nhân đều cùng hắn có giao tình.

Lúc này, Lê Thương Tuyết dẫn đầu Bành Lãi Thánh Vương cùng Tống Tiên Quân đám người chạy đến, cao giọng nói: "Câu cá tiên nhân, chúng ta sáu cái, là sáu cái bị thời đại vứt bỏ người, là sáu cái không đúng lúc người, chỉ cần không nhập thế, sẽ không phải chết! Chúng ta chỉ là sáu cái Tán Tiên, không thay đổi được cái này thế đạo, vì sao còn muốn nhập thế đâu?"

Nguyệt Chiếu Tuyền ngẩng đầu lên nhìn nàng, chán nản Thương Tuyết tiên tử, dung mạo theo đạo tâm già đi mà già đi, không còn lúc trước dung nhan tuyệt thế.

Hắn quay đầu nhìn lại, lại chỉ thấy Tống Mệnh, Ngọc thái tử đám người kiên nghị gương mặt, cho dù là trải qua trùng trùng điệp điệp kịch biến tuổi tác không thể so bọn họ nhỏ bao nhiêu Ngọc thái tử, cũng là một bộ người tuổi trẻ bề ngoài, nội tâm không có nửa điểm tang thương.

Nguyệt Chiếu Tuyền há to miệng.

Thủy Oanh Hồi âm thanh khàn khàn nói: "Câu cá tiên sinh, các ngươi đi, chúng ta làm sao bây giờ…"

Có người hạ giọng hỏi, trong thanh âm mang theo khóc nức nở: "Đế đình làm sao bây giờ…"

Lê Thương Tuyết trước mắt một bước, lớn tiếng nói: "Tửu tiên nhân Quân Tái Tửu chết! Tây Sơn tán nhân Ngô Tây Sơn cũng đã chết! Còn có Thiên Trụ Cung Tây Lâu, cũng đã chết! Chúng ta vẫn là thoái ẩn đi! Sư huynh, chúng ta không thích hợp thời đại này! Chúng ta thấy được bao nhiêu nhân hóa làm tro tàn, chết đi người so Đế đình nhiều hơn nghìn lần, vạn lần!"

Nàng lớn tiếng nói: “Lúc trước chúng ta liền không hề động qua lòng trắc ẩn! Lúc trước chúng ta liền không có nhúng tay! Lần này, chúng ta vì sao phải nhúng tay, vì sao phải hi sinh mất tính mạng của mình? Nguyệt sư huynh, đi thôi!”

Nguyệt Chiếu Tuyền ánh mắt mờ mịt nhìn nàng, lại ngỡ ngàng nhìn về phía người đứng phía sau bọn họ, Động Đình Thánh Vương, Bành Lãi Thánh Vương chờ cựu thần cũng cúi đầu, dường như cũng muốn cứ thế mà đi.

“Tốt a.”

Nguyệt Chiếu Tuyền nghe được tự mình nói nói: “Thương tuyết, ta cùng ngươi thoái ẩn, trong tương lai Tiên giới, chúng ta vẫn là vô ưu vô lự Tán Tiên.”

“Câu cá tiên nhân!” Phía sau hắn truyền tới một cái thanh âm lo lắng.

Nguyệt Chiếu Tuyền nghe được bản thân đối bọn hắn nói: “Ta chỉ có thể giúp các ngươi tới đây, Đế đình không nợ ta cái gì, ta cũng không nợ Đế đình cái gì. Các ngươi không thể nhận cầu ta đem tính mạng đậu vào đi. Ta đi, thoái ẩn…”

Hắn bỏ xuống mọi người, ngơ ngơ ngác ngác đi theo Lê Thương Tuyết đi xa.

Hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy mọi người đứng ở đó, như là mất đi chủ kiến.

Hắn lại không đến xem, yên lặng đuổi theo Lê Thương Tuyết.

Lúc này, tinh không bên trong hơi nước tràn ngập, một đạo sông lớn phá vỡ tinh không chạy tới. Nguyệt Chiếu Tuyền đầu óc nhất thời tỉnh táo lại, vội vàng chặn lại đạo kia không khống chế được sông lớn.

Tây Sơn tán nhân lăn lông lốc, từ trong sông trùng trùng điệp điệp vung ra.

Nguyệt Chiếu Tuyền liền vội vàng đem hắn cứu lên, chỉ thấy vị lão hữu này trên người đủ loại đạo thương gần như đồng thời, hơi thở mong manh.

"Đừng đi!"

Tây Sơn tán nhân đột nhiên chết chết bắt hắn lại cổ tay, trợn tròn tròng mắt, như thế dùng sức, thế cho nên để hắn cảm giác được đau đớn.

"Câu cá lão, đừng đi…"

Tây Sơn tán nhân ho ra máu, nhếch miệng cười nói: "Tô Thánh Hoàng sẽ thực hiện giấc mộng của chúng ta, ngươi đừng đi… Ta cho ngươi biết một cái bí mật, ta gặp qua hắn…"

Lê Thương Tuyết vội vàng tiến lên vì hắn trị liệu thương thế, đợi nhìn thấy hắn đạo thương, hướng Nguyệt Chiếu Tuyền khe khẽ lắc đầu: "Thương thế của hắn quá nặng…"

"Ta tại thứ ba Tiên triều thời điểm gặp qua hắn…"

Tây Sơn tán nhân đồng tử từ từ tan rã: "Ta thật gặp qua hắn, hắn có chút mập lùn, nhưng hắn bên người có cái buộc lấy dây xích sách tiên… Đạo huynh, hắn chính là người kia… Đế Tuyệt không làm được, Đế Phong không làm được, nhưng hắn nhất định có thể…"

Thanh âm của hắn càng ngày càng thấp, tay cũng từ từ vô lực.

"Đạo huynh, chúng ta trong sáu người ngươi tu vi cao nhất, miệng ta bên trên không phục ngươi, trong lòng rất phục ngươi, ngươi giúp ta nhìn xem tương lai, cùng ta mơ ước có hay không đồng dạng…"

Nguyệt Chiếu Tuyền cảm nhận được lão bằng hữu thân thể đang dần dần trở nên lạnh, hắn nội tâm giống như là đom đóm tại đây tinh không bên trong bốn phía tản ra, biến thành đầy trời phồn tinh.

“Thương Tuyết tiên tử, ta cả một đời đi theo ngươi, chưa hề nghịch qua tâm ý của ngươi.”

Nguyệt Chiếu Tuyền nhìn nhìn đã từng ái mộ cả đời nữ tử, cười nói: “Lần này, ta không đi theo ngươi.”

Hắn ôm lấy Tây Sơn tán nhân thi thể, hướng Tống Mệnh đám người đi tới.

Dung mạo của hắn đang dần dần trở nên trẻ tuổi.

“Một trận chiến này, ta tới!”

Cuối tháng, đại chương cầu nguyệt phiếu! ! !

Chương 815 : Dưới ánh trăng câu cá người

Chương 814: Dưới ánh trăng câu cá người

Lê Thương Tuyết kinh ngạc nhìn đi xa Nguyệt Chiếu Tuyền, cực kỳ lâu trước kia, nàng liền biết tiên nhân là sẽ già yếu, tiên nhân già yếu đến từ đạo tâm già yếu.

Thường thấy dương gian vui buồn li hợp, ai có thể vĩnh viễn duy trì vĩnh hằng bất biến tâm cảnh?

Trăm năm có lẽ có thể, ngàn năm đâu? Vạn năm đâu?

Lúc đó ở giữa kéo dài đến ngàn vạn năm khoảng cách, ai có thể bảo đảm đạo tâm của mình như trước là thiếu niên tâm đâu?

Lê Thương Tuyết không thể giữ vững được, cho nên nàng vô song dung nhan già đi, biến thành bà lão, Nguyệt Chiếu Tuyền cũng không thể bảo vệ, hắn theo Lê Thương Tuyết cùng một chỗ già đi.

Hai người cái này mấy ngàn vạn năm yên lặng đi theo, cùng một chỗ yên lặng già đi, nhưng từ đầu đến cuối không có tiến tới cùng nhau.

Nguyệt Chiếu Tuyền thủy chung chỉ là một cái đi theo Thương Tuyết tiên tử người, Thương Tuyết tiên tử tại quá khứ năm tháng bên trong có đếm không hết tùy tùng, nàng bỗng nhiên nhìn lại, kinh ngạc phát hiện trước kia tùy tùng biến mất, chỉ còn lại có cùng nàng đồng dạng già nua Nguyệt Chiếu Tuyền.

Hiện tại, Nguyệt Chiếu Tuyền xoay người sang chỗ khác, biến thành năm đó trẻ tuổi bộ dáng, mà bên cạnh mình, trống không, một cái đi theo nàng bước chân người cũng không có.

Nguyệt Chiếu Tuyền trở lại Tống Mệnh, Ngọc thái tử đám người bên người, đem Tây Sơn tán nhân thi thể giao cho Ngọc thái tử: "Đem hắn hảo hảo an táng, đợi đến tương lai các ngươi cảm thấy thế đạo này thay đổi, mở ra quan tài, để hắn nhìn một chút thế giới này."

Ngọc thái tử yên lặng gật đầu.

Nguyệt Chiếu Tuyền tự mình rời đi, nói: "Ta đi giết Yến Tử Kỳ mời tới Tán Tiên, đợi đến có tin tức truyền đến, các ngươi lại hành động. Sài Nhiễu Phong cùng Ngọc thái tử, các ngươi phụ trách chiếu cố những này tướng sĩ an nguy!"

Ngọc thái tử cao giọng nói: "Đạo hữu, ta theo ngươi cùng đi!"

Nguyệt Chiếu Tuyền lắc đầu: "So với động thiên cực cảnh tồn tại, Ngọc đạo hữu tu vi của ngươi còn chưa đáng kể. Trong mọi người, ngươi cùng trích tiên Sài Nhiễu Phong tu vi cao nhất sâu, các ngươi lưu lại càng có ý định hơn nghĩa."

Hắn tung người nhảy lên, sau một khắc, tháng vẫy trường thành, thân ảnh của hắn đã xuất hiện tại trường thành phía trên, trường thành lướt ngang, mang theo hắn đi xa.

Ngọc thái tử buồn phiền, hắn cứ việc có được đương đại cường đại nhất công pháp thần thông, đương đại khốn đốn ngàn vạn năm năm tháng, quả thực so ra kém Nguyệt Chiếu Tuyền bọn họ.

Nguyệt Chiếu Tuyền Trường Viên thần thông, vượt tinh không mà đi, như thế tốc độ chỉ sợ Tang Thiên Quân đều đuổi không kịp!

Chỉ có trích tiên Sài Nhiễu Phong Quảng Hàn động thiên thần thông, mới có thể đuổi theo Nguyệt Chiếu Tuyền, chẳng qua Sài Nhiễu Phong lúc trước cùng Tây Sơn tán nhân vì thủ hộ Hồng Trạch Tiên thành tướng sĩ, cũng bị thương không nhẹ, cần tĩnh dưỡng.

"Tu luyện tới động thiên cực hạn tán nhân bên trong, ta cùng thương tuyết cổ xưa nhất. Rất nhiều tán nhân ta đều nhận ra. Tây Sơn tán nhân tinh thông Song Hà, bởi vậy Yến Tử Kỳ thỉnh cầu tinh tu Thiên Thuyền động thiên Túc Thu Vũ tới giết hắn."

Nguyệt Chiếu Tuyền chân đạp trường thành, ngoài trường thành di tinh hoán đẩu, thẳng đến Tây Sơn tán nhân bị tập kích chi địa mà đi, thấp giọng nói: "Túc Thu Vũ giết Tây Sơn, là Thiên Thuyền ép Song Hà; Âm Cửu Hoa giết Cung Tây Lâu, là quá Âm Thực Thiên Trụ. Như vậy đối phó thương tuyết Thiên Quan đại đạo, thì chắc là đem quá tôn động thiên đại đạo tu luyện tới cực hạn quá tôn bùi dần dần xanh. Quá tôn áp thiên quan, bùi dần dần xanh, đủ để chém giết Lê Thương Tuyết. Như vậy, đối phó người của ta, thiên sư Yến Tử Kỳ chọn ai đây?"

Hắn tu luyện Trường Viên đại đạo, Trường Viên chính là Bắc Miện trường thành một cái khác xưng hô, bảy mươi hai động thiên có hai cái động thiên không tại Tiên giới chủ trong đại lục, một cái là Lôi Trì, một cái khác chính là Trường Viên.

Lôi Trì động thiên cực kỳ quan trọng, đầu tiên là Đế Hốt lãnh địa, sau là Ôn Kiều lãnh địa, đem Lôi Trì động thiên tu luyện tới cực hạn tồn tại hầu như không, cho dù là Vũ tiên nhân cũng chênh lệch cách xa vạn dặm. Chẳng qua tại Nguyệt Chiếu Tuyền trong mắt Sài Sơ Hi là có khả năng nhất tu luyện tới Lôi Trì cực hạn tồn tại.

Trường Viên đại đạo vậy thì càng thêm không phải chuyện đùa.

Trường Viên chính là thủ hộ từng cái Tiên giới vũ trụ trường thành, ngăn cản đến từ Hỗn Độn hải tập kích, Trường Viên đại đạo mạnh mẽ có thể thấy được chút ít!

"Bảy mươi hai động thiên bên trong, xếp hàng thứ nhất chính là Đế đình, thứ hai Đế Tọa."

Nguyệt Chiếu Tuyền dưới chân Trường Viên thần thông vượt ngang tinh không, đột nhiên bị ngăn trở, cái kia rõ ràng là ít bật động thiên đại doanh, đếm không hết tiên Ma Tiên thần đang tại hành quân, đột nhiên đụng vào hắn Trường Viên thần thông bên trên!

Ít bật động thiên mỗi bên quân trận thế sớm đã giăng ra, trận pháp còn tại vận chuyển bên trong, đủ loại trong quân trọng khí phía trên phù văn ánh sáng còn chưa ngừng diệt.

Bọn họ vừa rồi đã trải qua một hồi chiến tranh, đó chính là chém giết Tây Sơn tán nhân Ngô Tây Sơn đánh một trận.

Trong trận chiến ấy, Tán Tiên Túc Thu Vũ lấy Thiên Thuyền thần thông, đại phá Tây Sơn tán nhân nam bắc hai hà, mà bọn họ thì cùng trích tiên Sài Nhiễu Phong suất lĩnh Hồng Trạch Tiên thành tướng sĩ huyết chiến, Hồng Trạch Thánh Vương thôi thúc pháp bảo hồ Hồng Trạch, dìm nước đại quân, trong nước có Long Thần mấy trăm, uy thế ngập trời!

Nhưng tiếc rằng ít bật động thiên cường giả xuất hiện lớp lớp, Tiên Thần Tiên Ma số lượng gấp trăm lần tại Hồng Trạch Tiên thành, trong quân lại có trấn áp ít bật động thiên số mệnh cỡ lớn tiên khí.

Tiên khí một màn, chư tiên đại trận khởi động, dù là trích tiên Sài Nhiễu Phong cùng Hồng Trạch Thánh Vương thực lực cường đại, cũng vô lực chống lại!

Tây Sơn tán nhân che chở mọi người chạy trốn, ở phía sau cản ở phía sau, lúc này mới bị Túc Thu Vũ đánh cho sinh cơ cắt đứt, cưỡng ép nâng một mạch phá vây, nhưng vẫn là không có thể sống lệnh.

Ít bật động thiên đại quân chính là theo Hồng Trạch Tiên thành bỏ chạy dấu vết đuổi giết tới, nhưng không ngờ đại quân trận thế đụng vào cuồn cuộn nghiền ép mà đến Bắc Miện trường thành bên trên.

Cái kia Bắc Miện trường thành là thần thông, bởi vì tốc độ quá nhanh, để ít bật động thiên đại quân không có đề phòng, quân tiên phong đụng vào trường thành bên trên lúc, bị đụng thịt nát xương tan, nhưng vẫn là có không ít mạnh mẽ tiên nhân đem Bắc Miện trường thành thần thông đụng xuyên.

Phía sau Tiên Thần Tiên Ma kịp phản ứng, lấy Thần Ma vì khiên thịt, trước chặn lại trường thành xung kích, mỗi người trong quân tiên trận khởi động, uy năng bộc phát, đối cứng lấy trường thành thần thông va chạm, đem trường thành cắt ra từng cái lỗ lớn.

Nhưng mà lần này va chạm quá mạnh, thế cho nên mỗi bên quân bên trong tướng sĩ thương vong rất nhiều, nhưng cũng may thương vong phần lớn là Thần Ma, cũng không phải là tiên nhân. Không ít mạnh mẽ trưởng thành Thần Ma bị ép thành thịt nát, tử trạng vô cùng thê thảm.

Nguyệt Chiếu Tuyền đứng tại trường thành bên trên, vẻ mặt hờ hững, gỡ xuống cần câu, run cán vung ra, tiên nguyên hóa thành dây câu vạch ra một đạo mỹ lệ đường vòng cung, rơi vào trong loạn quân.

"Bài danh thứ ba chính là Chung Sơn động thiên. Đế đình cùng Đế Tọa, đều là công dụng loại động thiên, trong đó đại đạo cũng không thống nhất. Duy chỉ Chung Sơn động thiên, công dụng thống nhất."

Dưới chân của hắn, trường thành đột nhiên điên cuồng sinh sôi, bốn phương thông suốt, đem ít bật động thiên đại quân cắt ra, để cho bọn họ không cách nào vây kín.

Ít bật động thiên mỗi bên quân tướng lĩnh thử nghiệm tiến đánh trường thành, phát hiện phá vỡ trường thành tốc độ còn không bằng vượt qua trường thành, dứt khoát bay lên trên đi.

Mà Nguyệt Chiếu Tuyền lưỡi câu hạ xuống, liền từ trong loạn quân ôm lấy một người, đem người kia câu lên.

Người kia dứt khoát không thêm phản kháng , mặc cho Nguyệt Chiếu Tuyền vung cán, đem bản thân câu lên trường thành, thét dài cười nói: "Chẳng lẽ là Nguyệt Chiếu Tuyền Nguyệt đạo huynh? Đạo huynh như vậy bất cẩn? Thế mà một người đến đây!"

Người kia chính là Túc Thu Vũ, rơi vào Bắc Miện trường thành bên trên, lấy xuống lưỡi câu.

Nguyệt Chiếu Tuyền không nói một lời, nghiêng người tấn công, trong tay cần câu dây dài bay lượn.

Phía dưới, đến hàng vạn mà tính tiên nhân đang tại hướng trường thành bên trên leo lên, tốc độ cực nhanh, cái này dù sao không phải chân chính Bắc Miện trường thành, nhiều tiên nhân như vậy leo lên, Nguyệt Chiếu Tuyền nếu muốn duy trì trường thành độ cao, liền cần phải đến trên phạm vi lớn tiêu hao pháp lực của mình.

Mà tại Túc Thu Vũ phía trước không cách nào thi triển toàn lực, tuyệt đối là tìm chết hành vi!

Nhưng mà cái kia trăm vạn tiên nhân nhìn thấy cảnh tượng lại là, dưới ánh trăng câu cá người vung lên dây câu tại biển lớn, cái kia dây câu cấu tạo, lại là từng đoạn Bắc Miện trường thành.

Từng đoạn từng đoạn trường thành thần thông, cô đọng đến tỉ mỉ chỗ, chính là Nguyệt Chiếu Tuyền câu cá tuyến, quấn quanh Túc Thu Vũ toàn thân!

Nhưng mà Túc Thu Vũ Thiên Thuyền nhưng tại bộc phát, hùng vĩ Thiên Thuyền từ hư không bên trong hiện lên, xuất hiện tại Nguyệt Chiếu Tuyền sau lưng, to lớn đầu thuyền vọt tới Nguyệt Chiếu Tuyền giữa lưng!

Hai người kia một già một trẻ tại trường thành nộp lên phong, tốc độ cực nhanh, trăm vạn tiên nhân chỉ kịp nhìn thấy Thiên Thuyền nghiêng, đụng vào câu cá người lòng bàn tay.

Dưới ánh trăng câu cá người một bàn tay hướng về phía sau vung tới, chặn lại cái kia sừng sững Thiên Thuyền đầu thuyền, trong tay kia cần câu đem Túc Thu Vũ mi tâm đâm xuyên, dây câu từ trong cơ thể hắn chảy ra, hóa thành từng đạo trường thành, mang đi hắn một thân khí huyết!

Cái này giao chiến cực kỳ ngắn ngủi, trong chớp mắt liền phân ra sinh tử!

"Đạo huynh, ngươi không thể giết ta…"

Túc Thu Vũ cảm giác được tính mạng của mình theo dây câu chảy ra mà nhanh chóng chết đi, âm thanh mang theo hoảng sợ: "Ta chết đi, Thiên Thuyền đại đạo cũng liền thất truyền!"

Dây câu điên cuồng từ vết thương của hắn bên trong chảy ra, hóa thành trường thành trôi lơ lửng ở tinh không bên trong, khắp cả người nhuộm vết máu, thậm chí còn có huyết tương từ trường thành thượng lưu bên dưới!

Hắn nội tâm, tu vi của hắn, đều theo dây câu chảy tới mà từ trần!

Nguyệt Chiếu Tuyền vung vẩy cần câu, lưỡi câu ôm lấy Túc Thu Vũ thân thể bộp một tiếng ngã tại trường thành bên

trên, đập thành một bãi bùn nhão, lưỡi câu thì treo ở xa xa trường thành bên trên.

Trăm vạn đại quân giết tới trường thành, lại thấy cái kia dưới ánh trăng câu cá người bỗng nhiên khẽ động cần câu, đem bản thân câu lên, bay về phía xa xa trường thành.

Dưới chân bọn hắn Bắc Miện trường thành thì tại nhanh chóng đổ sụp, tiêu tán!

Bọn họ cự ly này câu cá người càng ngày càng xa, cuối cùng không nhìn thấy hắn.

"Chân chính chứa đựng nguyên vẹn đại đạo động thiên, gọi đạo thuộc động thiên, đứng hàng đệ nhất, thực ra Chung sơn."

Nguyệt Chiếu Tuyền thu hồi cần câu, dưới chân trường thành trong tinh không kéo dài, chạy về phía Thiên Trụ tiên nhân Cung Tây Lâu bị tập kích chi địa, xóa đi vết máu ở khóe miệng, thấp giọng nói: "Chung sơn xếp hàng thứ nhất, Trường Viên chỉ có thể xếp hạng thứ hai. Như vậy tới giết ta tiên nhân, là ai liền rất rõ ràng."

Thiên Thuyền Túc Thu Vũ một kích kia, hắn tuy là phòng vệ, nhưng lại vẫn là bị thương.

Lấy tổn thương đổi lệnh, trong loạn quân cấp tốc giải quyết kẻ địch phương pháp tốt nhất. Hắn lấy Túc Thu Vũ tính mạng, lại không khỏi bị thương.

"Chung sơn đại đạo, thiên hạ đệ nhất!" Nguyệt Chiếu Tuyền hít sâu một hơi, ngăn chặn đạo thương.

Nắm giữ Chung sơn đại đạo, là một cái hắn không muốn gặp người, một cái giống như hắn cổ xưa tồn tại.

Thứ sáu Tiên giới, ở tại Chung Sơn động thiên lão Tiên Nhân, Nguyên Tam Cố.

Thứ ba Tiên giới thời kì, Tiên Đế Nguyên Cửu Châu chi tử.

Nguyên Tam Cố là vì số không nhiều có thể từ thứ ba Tiên giới sống đến bây giờ một trong những nhân vật, huống hồ hắn vẫn là Nguyên Cửu Châu chi tử!

Phải biết Ngọc Diên Chiêu chi tử Ngọc thái tử, đều không thể tiếp tục sống sót, bị Đế Tuyệt kiêng kị, vùi đầu vào Minh đô mười tám tầng hóa thành tro tàn tiên. Mà Nguyên Tam Cố thân là phản đồ Nguyên Cửu Châu chi tử lại có thể sống sót, chủ yếu dựa vào là hắn tài năng và học vấn.

Nguyên Tam Cố đối Chung Sơn động thiên đại đạo cống hiến, để Đế Tuyệt động lòng yêu người tài, bởi vậy không có thương tổn tính mạng của hắn, nhưng Ngọc thái tử hiển nhiên không có dạng này tài hoa.

"Hơn nữa Nguyên Tam Cố còn không có dã tâm, hắn thủy chung đều là Đạo cảnh bát trùng thiên, chưa hề đột phá, điểm này rất để Đế Tuyệt yên tâm. Mà Ngọc thái tử cả ngày đem tạo Đế Tuyệt phản treo ở miệng bên trên, không để cho Đế Tuyệt yên tâm."

Nguyệt Chiếu Tuyền chạy tới Cung Tây Lâu bị tập kích Địa, Tâm bên trong lại bay lên một điểm hy vọng mong manh, chỉ thấy nơi này đã một mảnh trống trơn, chỉ còn lại có rách nát còn chưa khép lại tinh không cùng rất nhiều bị đánh nát tinh thần.

Cung Tây Lâu dẫn đầu Hồng La, Chấn Trạch Thánh Vương cùng Chấn Trạch Tiên thành tướng sĩ, du kích Tam Đài động thiên Tiên đình đại doanh.

Hiển nhiên, chiến tranh khởi đầu ở đây, nhưng mà cũng không phải là ở đây kết thúc.

Nguyệt Chiếu Tuyền hi vọng ngay tại ở Cung Tây Lâu Thiên Trụ thần thông bá đạo vô cùng, bên cạnh chiến vừa đi,

nói không chừng còn có thể tại Thái Âm Âm Cửu Hoa thủ hạ chạy trốn!

Nhưng mà sau một khắc, hắn nhìn thấy phía trước Thiên Trụ đang tại sụp đổ.

Âm Cửu Hoa tại trong loạn quân, đánh chết Cung Tây Lâu, trong lòng đang vui vẻ, đột nhiên một cái dây câu đưa nàng quấn quanh, vù một tiếng đem nàng từ trong loạn quân dẫn dắt ra!

Âm Cửu Hoa gặp nguy không loạn, lập tức thôi thúc Thái Âm thần thông, ăn mòn dây câu!

Cái kia dây câu vừa mới đánh gãy đi, nàng liền nhìn thấy mình đã rơi vào một đoạn trường thành bên trên!

Một vòng Minh Nguyệt từ trường thành sau lưng bay lên, trong lúc nhất thời trường thành tháng trước làm rạng rỡ thịnh, thanh thanh lương lương ánh trăng đem phiến tinh không này chiếu lên thông suốt!

Nguyệt Hoàn bên trong, hai người chém giết, mấy chiêu ở giữa, Âm Cửu Hoa cái cổ bị dây câu xoắn đứt, khí huyết chảy dài, đem vầng trăng sáng kia nhuộm đến đỏ tươi.

Nguyệt Chiếu Tuyền phất tay một đạo trường thành cắt đứt trường không, che chở Hồng La suất lĩnh Chấn Trạch Tiên thành tướng sĩ lui đi, ngay sau đó khiêng cần câu tại Tam Đài đại doanh tướng sĩ vây tới lúc thoát thân bay đi!

"Hoa Cái động thiên xếp hạng hai mươi chín, đối phó Lư tiên nhân Hoa Cái, cho là đứng hàng thứ hai mươi mốt Tư Mệnh, nắm giữ Tư Mệnh đại đạo Đông Phương Hiểu!"

Nguyệt Chiếu Tuyền trong lòng yên lặng nói: "Chỉ là không biết, Đông Phương Hiểu có hay không tìm đến Lư tiên nhân…"

—— —— heo rất muốn một chương đem sáu tiên nhân chuyện cũ viết xong, nhưng viết đến nơi đây phát hiện viết không hết, còn phải một chương. Đành phải đánh gãy ở chỗ này. Cuối tháng, cầu nguyệt phiếu! !

Chương 816 : Chẳng qua là lúc đó đã thất vọng

Chương 815: Chẳng qua là lúc đó đã thất vọng

Nguyệt Chiếu Tuyền đi trước tìm kiếm Lư tiên nhân trên đường, gặp một người khác.

Người kia là cái cho dù tuổi tác rất già cũng tương đương thể diện người, trên người hắn áo bào cũng không lộng lẫy, nhưng mặc trên người hắn liền lộ ra có chút lộng lẫy, ánh mắt của hắn cũng không sáng sủa, nhưng mà tinh không tại phía sau hắn cũng có chút ảm đạm phai mờ.

Người kia thân thể kiên cường, khung xương khá lớn, tại lão nhân bên trong có rất ít như thế tinh khí thần, mà ở trên người hắn lại có vẻ không chút nào bất ngờ.

Nguyệt Chiếu Tuyền trong lòng cảm giác nặng nề, cái này thể diện lão giả, chính là Chung sơn Nguyên Tam Cố.

Thứ ba Tiên giới Tiên Đế Nguyên Cửu Châu chi tử!

Đế Tuyệt đồ tôn, Chung Sơn động thiên đại đạo cực hạn thành tựu người!

Chung Sơn động thiên xếp hạng tại Trường Viên động thiên phía trên, Nguyên Tam Cố thực lực để Nguyệt Chiếu Tuyền kiêng kị, là hắn không muốn nhất đụng phải nhân vật.

Hắn suy đoán Yến Tử Kỳ sẽ mời người nào tới đối phó bản thân lúc, liền suy đoán là Nguyên Tam Cố!

“Nguyệt đạo hữu, không nghĩ tới ta đều đã già, đạo huynh lại càng sống càng trẻ, thật là khiến người hâm mộ.” Nguyên

Tam Cố quan sát Nguyệt Chiếu Tuyền, kinh ngạc nói.

Nguyệt Chiếu Tuyền liên tục diệt Túc Thu Vũ, Âm Cửu Hoa hai người, cũng chịu chút tổn thương, những này tổn thương cũng không tính quá nghiêm trọng, nói: "Đạo huynh, ngươi so ta còn muốn cổ xưa, đương nhiên phải lần trước chút. Ta so ngươi trẻ tuổi, thân thể cũng càng cường tráng một chút."

Hắn ý tứ rất rõ ràng, đó chính là Nguyên Tam Cố thân thể đã già, cho dù tu vi cao hơn chính mình một điểm, đạo pháp thần thông mạnh hơn chính mình một điểm, cũng không đủ bù đắp thân thể bên trên khoảng cách.

Nếu như thật lấy mạng tương bác, bản thân nương tựa theo càng thêm trẻ tuổi thân thể, đủ để đem hắn đánh chết!

Nguyên Tam Cố cười nói: "Đạo hữu lời nói không phải không có lý. Trẻ tuổi thân thể quả thực chiếm cứ rất lớn tiện nghi. Để cho ta cảm xúc chính là, từ chúng ta thời đại kia sống đến bây giờ nhân vật bên trong, trừ ta ra, không nghĩ tới lại còn có người có thể bảo thanh xuân."

Hắn nói chuyện ở giữa, hình thể liền tại từ người già từ từ hướng lúc tuổi còn trẻ bản thân thay đổi!

Nguyệt Chiếu Tuyền đồng tử chợt co lại.

Nguyên Tam Cố trở nên càng ngày càng trẻ tuổi!

Chuyện này chỉ có thể chứng minh, Nguyên Tam Cố đạo tâm chưa hề già qua!

Nhưng đây cơ hồ là chuyện không thể nào!

"Dã tâm làm sao lại già nua đâu?"

Nguyên Tam Cố phong độ nhanh nhẹn, giống như thiếu niên lang, mỉm cười nói: "Dã tâm của ta vẫn luôn tại, ta một mực tại tìm kiếm lật đổ Đế Tuyệt phương pháp, ta muốn cho

hắn nợ máu trả bằng máu, ta muốn đoạt lại Nguyên gia địa vị! Ta dã tâm sẽ không già nua, nhưng già nua lại có thể ngụy trang."

Nguyệt Chiếu Tuyền không hiểu: "Đế Tuyệt đã chết, hiện nay chỉ còn lại có Tà Đế. Mục đích của ngươi, đơn giản muốn tự mình làm Tiên Đế, nhưng mà Đế Phong thế lớn, ngươi trợ giúp Đế Phong đối ngươi trở thành Tiên Đế thì có ích lợi gì? Tô Thánh Hoàng thế yếu, ngươi hẳn là trợ giúp Tô Thánh Hoàng lật đổ Đế Phong, sau đó lại giết Tô Thánh Hoàng thay vào đó. Như vậy ngươi lại vì sao đi giúp Đế Phong làm việc?"

Nguyên Tam Cố cười nói: "Đạo hữu, ngươi đây liền không hiểu rõ quyền lực. Tô Thánh Hoàng thế yếu, ắt phải sẽ thất bại, hắn có thể đấu qua được Đế Phong vẫn là Tà Đế? Mặc dù có ta giúp đỡ, hắn cũng là đường chết một đầu. Ta trợ giúp Đế Phong, tương lai tại Đế Phong trong triều đình liền có một chỗ cắm dùi, đây là ta tiến thân biết. Nguyệt đạo hữu, ngươi không phải cũng vậy ôm mục đích giống nhau, trợ giúp Tô Thánh Hoàng ư?"

Nguyệt Chiếu Tuyền lắc đầu: "Ta trợ giúp Tô Thánh Hoàng, là cho là thiên hạ tại hắn quản lý bên dưới sẽ trở nên càng tốt hơn. Hắn không giống với lúc trước tất cả Tiên Đế, ta cho rằng, hắn có Tiên Đế lòng dạ lồng ngực. Vì cho hậu nhân một cái tốt hơn tương lai, bởi vậy ta lựa chọn trợ hắn."

Hắn nhớ tới hi sinh Tây Sơn tán nhân đám người liền không được trong lòng đau xót, hắn đạo hữu muốn cho hắn nhìn thấy cái kia tương lai.

Nguyên Tam Cố có chút kinh ngạc: "Ngươi là như vậy một người? Đạo hữu, ta cho là ngươi sống đến bây giờ, sẽ trưởng thành một chút, không nghĩ tới ngươi so ta trong dự đoán đơn thuần. Ngươi dạng này đối thủ…"

Hắn đột nhiên nghiêng người trước mắt, thần thông bộc phát, nhưng thấy Chung sơn hiện lên, như là một cái bao phủ toàn bộ Tiên giới chuông lớn, tiếng chuông chấn động vang lên!

Nguyệt Chiếu Tuyền sớm có đề phòng, thân trúc vì thương, dây câu vì trường thành, hai người tại thần thông va chạm trước tiên, liền thi triển ra giở trò!

Nguyên Tam Cố chuông, là Chung sơn Chúc Long chuông.

Tại thứ bảy Tiên giới trước đó lục triều Tiên giới, Chung sơn Chúc Long đều là trôi lơ lửng ở Tiên giới phía trên, chỉ có thứ bảy Tiên giới là cái trường hợp đặc biệt, Tiên giới bị ngậm tại Chúc Long trong miệng, bao trùm tại Chung sơn phía trên.

Nguyên Tam Cố chỗ tìm hiểu Chung sơn, cũng không phải là thứ bảy Tiên giới Chung Sơn động thiên mảnh đất kia.

Thực ra Bạch Trạch thị nhất tộc chỗ chiếm cứ Chung Sơn động thiên, chỉ là mặt khác Tiên giới thời kì, Chung sơn Chúc Long bao phủ chỗ ở, đến thứ bảy Tiên giới, kéo dài lúc trước xưng hô mà thôi, đã cùng chân chính Chung Sơn động thiên có bản chất khác nhau.

Chân chính Chung Sơn động thiên, chỉ chính là Chung sơn Chúc Long!

Bởi vậy chỗ này động thiên mới có thể được gọi là đạo thuộc động thiên đệ nhất động thiên!

Dây câu bay lượn, hóa thành dày nặng vô biên trường thành xoay quanh toà kia Chung sơn xoay tròn, thần thông ở giữa cọ xát để tinh không run rẩy kịch liệt, diễn sinh ra vô biên chân hỏa!

Tiếng chuông mỗi chấn động một lần, Nguyệt Chiếu Tuyền khí huyết liền bị đánh đến hỗn loạn một điểm, nhưng mà Nguyệt Chiếu Tuyền cần câu lại đâm trúng chuông lớn.

“Coong ——— “

Chung sơn liên tục chấn động tám lần, hai người tách ra, Nguyệt Chiếu Tuyền ho ra đầy máu.

Nguyên Tam Cố cau mày, khóe miệng tràn ra một vệt máu, xoay người liền đi, âm thanh từ đằng xa truyền đến: “Ngươi dạng này đối thủ, bởi vì ý nghĩ đơn thuần, có thuần túy tín niệm, ngược lại nguy hiểm nhất. Muốn giết ngươi, ngược lại có khả năng rơi vào đồng quy vu tận kết quả. Cho nên… Ta lưu ngươi một con đường sống!”

Nguyên Tam Cố phiêu nhiên mà đi.

Nguyệt Chiếu Tuyền thân thể lay động thoáng cái, nghiến răng tiếp tục hướng sâu trong tinh không tiến đến, hắn cảm ứng được Lư tiên nhân cùng Đông Phương Hiểu khí tức.

Hiển nhiên, nắm giữ Tư Mệnh đại đạo Đông Phương Hiểu, đã tìm đến Lư tiên nhân, hai bên bắt đầu giao chiến!

Hắn đem hết toàn lực, khẩn cấp chạy tới nơi đó, đúng lúc này, một đạo bạch quang hiện lên, hắn trường thành bên trên hạ xuống một cái tóc trắng mày trắng râu trắng lại mập mạp tròn trùng trục lão nhân.

Lão giả kia trên mặt mang tươi cười, lại làm cho Nguyệt Chiếu Tuyền đáy lòng trầm xuống.

Thái Tôn Bùi Tiệm Thanh.

Thái Tôn động thiên, tại bảy mươi hai động thiên bên trong, xếp hạng thứ mười.

“Đạo huynh!”

Thái Tôn Bùi Tiệm Thanh ha ha cười nói: “Ta tìm không được Lê Thương Tuyết, đành phải tới lấy một cái khác tràng phú quý, cái này là đạo huynh ngươi. Câu cá tiên nhân Nguyệt Chiếu Tuyền, ngươi vừa mới cùng Nguyên Tam Cố giao thủ

a? Ngươi có thể từ trong tay của hắn chạy trốn, đủ thấy bản lĩnh, chẳng qua thương thế của ngươi rất nặng, có thể trong tay ta đi mấy chiêu đâu?"

Nguyệt Chiếu Tuyền sắc mặt trầm xuống, tâm cũng từ từ trầm xuống, liền xem như ngày bình thường không có bị thương thời điểm, hắn cũng chưa chắc có thể vững vàng vượt qua Thái Tôn Bùi Tiệm Thanh, huống chi hiện tại.

Đột nhiên, trường thành bên trên bay lên hoa tuyết, tuyết sắc trắng tinh, một đạo Thiên Quan xuất hiện tại trường thành phía sau, Lê Thương Tuyết âm thanh truyền đến: "Nguyệt sư huynh, Thái Tôn vẫn là giao cho ta đi. Ngươi đi cứu Lư tiên nhân."

Nguyệt Chiếu Tuyền trong lòng căng thẳng, nói: "Bùi Tiệm Thanh bản lĩnh vừa vặn áp chế ngươi…"

Lê Thương Tuyết cười nói: "Những năm này tại Đế đình ta cũng không phải không có tiến thêm, cùng những người tuổi trẻ kia giao lưu, lão thân bản lĩnh chưa hẳn liền sẽ so ngươi yếu. Cho dù ta không phải là đối thủ của hắn, chống đến ngươi chạy về cũng còn kịp. Ngươi trước đi cứu lão thư sinh."

Nguyệt Chiếu Tuyền chần chừ thoáng cái, bay lên không.

Thái Tôn Bùi Tiệm Thanh không có ngăn cản, hắn bị Lê Thương Tuyết thần thông phong tỏa, nếu như ngăn cản Nguyệt Chiếu Tuyền, ắt phải sẽ gặp phải ngập đầu đả kích, nếu rơi vào tay nuốt vào Thiên Quan bên trong, vậy thì có chết vô sinh!

Lê Thương Tuyết nhìn Nguyệt Chiếu Tuyền đi xa, trong lòng còn có chút nho nhỏ trông đợi: "Nếu là lần này có thể sống sót, Nguyệt sư huynh sẽ còn trở lại bên cạnh ta…"

Lần này động thủ, chính là toàn lực ứng phó sát chiêu, không có bất kỳ cái gì chỗ trống!

Nguyệt Chiếu Tuyền chạy tới Lư tiên nhân cùng Đông Phương Hiểu giao chiến chi địa, cái này lão thư sinh múa Hoa Cái, lấy Hoa Cái vì thương, vì dù, đem món bảo vật này uy năng phát huy đến vô cùng nhuần nhuyễn, nhưng mà lại cùng Hoa Cái đồng dạng mình đầy thương tích!

Đông Phương Hiểu nắm giữ Tư Mệnh động thiên đại đạo, chiến đấu thời điểm, thân thể nội tâm gần như bất diệt, thân thể bị chặt mất bất kỳ một chỗ, đều bất cứ lúc nào mọc ra!

Không chỉ có như thế, hắn còn tại không ngừng hấp thu Lư tiên nhân sức sống, để Lư tiên nhân càng ngày càng suy yếu!

Lư tiên nhân cầm trong tay Hoa Cái trọng khí, dũng chặn tam quân, nhưng mà đối mặt hắn một thân bản lĩnh phảng phất không dùng được!

Nhưng vào lúc này, Nguyệt Chiếu Tuyền đánh tới, thân trúc, dây câu, lưỡi câu, hóa thành trường thương, trường thành, ngũ sắc câu, đem Đông Phương Hiểu khóa lại.

Lư tiên nhân nghiến răng, tế lên rách rưới Hoa Cái, bát trùng thiên Đạo cảnh trấn áp xuống, hai đại Đạo cảnh bát trùng thiên đại cao thủ liên thủ, ý đồ luyện chết Đông Phương Hiểu!

Đáng sợ là, Đông Phương Hiểu tại hai bọn họ trấn áp xuống vẫn là không ngừng từ sinh, quả thực so Đế Phong bất diệt chi thể còn kinh khủng hơn!

Không chỉ có như thế, Đông Phương Hiểu thậm chí còn có thể phản kích, còn có thể hấp thu hai người bọn họ sức sống!

Cuối cùng, Nguyệt Chiếu Tuyền cùng Lư tiên nhân sinh sinh đem Đông Phương Hiểu mài chết, hai người cũng hầu như mệt tê liệt.

"Còn có Thương Tuyết…"

Nguyệt Chiếu Tuyền kiệt lực, giãy dụa đứng dậy, hướng Lê Thương Tuyết cùng Thái Tôn Bùi Tiệm Thanh giao chiến tiến đến.

Lư tiên nhân khập khiễng đi tới, tóc trắng xoá, cùng hắn dắt nhau đỡ, dùng hết cuối cùng pháp lực đi đường.

Bọn họ đi tới Lê Thương Tuyết cùng Bùi Tiệm Thanh giao chiến địa phương, nơi đó đã không còn chiến đấu, chỉ còn lại có hai người thần thông dư âm.

Nguyệt Chiếu Tuyền cùng Lư tiên nhân tìm kiếm rất lâu, tìm tới Lê Thương Tuyết cùng Bùi Tiệm Thanh thi thể. Hai người bọn họ đồng quy vu tận.

Nguyệt Chiếu Tuyền há hốc mồm, lại không có nói ra lời, cuối cùng chỉ là ngồi trong tinh không, hai con ngươi vô thần nhìn phương xa.

Nửa năm sau, Ngọc thái tử dẫn đầu một đội binh mã rời đi tinh không, hộ tống Tây Sơn tán nhân, Lê Thương Tuyết, Cung Tây Lâu cùng Quân Tái Tửu thi thể cùng với những cái kia chết trận tướng sĩ anh linh trở về Đế đình.

Trên đường, hắn gặp phải Trường Sinh Đế Quân đi đến Bắc Miện trường thành đại quân. Trường Sinh Đế Quân khá là cẩn thận, cho tới bây giờ mới xuất binh trường thành. Nam Cực động thiên tướng sĩ mênh mông cuồn cuộn, quy mô có chút hùng vĩ.

Ngọc thái tử không cùng Trường Sinh Đế Quân hàn huyên, thẳng trở về Đế đình.

Đế đình bên ngoài, hắn thấy được Thiếu Phụ động thiên thiên câu vạn hác, đan xen, nhiều hơn không biết bao nhiêu núi non trùng điệp, địa lý biến đổi lớn.

Có Đế đình tiên nhân nghênh đón hắn.“Chuyện gì xảy ra?” Ngọc thái tử dò hỏi.

“Bệ hạ cùng ngụy triều thiên sư Yến Tử Kỳ sống mái với nhau, thôi thúc đệ nhất kiếm trận đồ gây nên.”

“Đánh cho ác như vậy?”

“Đánh vài chục lần, Thương Ngô Tiên thành đều bị hủy. Gần nhất một lần, Yến Tử Kỳ đánh tới Xương Đinh Tiên thành.”

Ngọc thái tử lặng im, Xương Đinh Tiên thành đằng sau chính là Đế đô, nếu là Yến Tử Kỳ tiến thêm một bước, như vậy Đế đình cơ sở hoàn toàn không có!

“Một lần xa nhất, bệ hạ đem Yến Tử Kỳ bức đến Hậu Thổ động thiên.”

“Yến Tử Kỳ đâu?”

“Nghe nói Đế Phong tiến đánh Câu Trần thất bại, quyết chiến Tà Đế, lại gặp phải Thiên Hậu cùng Tà Đế liên thủ, bởi vậy binh lực không đủ, lệnh Yến Tử Kỳ phái binh đi Bắc Cực động thiên trợ giúp. Tiên đình đại quân bị các ngươi ngăn chặn, Yến Tử Kỳ bất đắc dĩ, đành phải tự thân chạy tới Câu Trần trợ giúp.”

“Bệ hạ đâu?”

“Dẫn đầu một nhánh binh mã, đuổi giết Yến Tử Kỳ, ý đồ ngăn chặn Yến Tử Kỳ đại quân bước chân. Tinh không bên trong chiến sự thế nào rồi?”

Ngọc thái tử lặng im phút chốc, nói: “Chúng ta hi sinh rất nhiều người.”

Tiên nhân kia lặng im phút chốc, nghiêm nghị nói: “Chúng ta cũng thế.”

…

Ngọc thái tử trở lại Đế đình, Ngư Thanh La tự mình đến nghênh đón chết trận anh linh quay về cố thổ, nâng hướng đều là buồn, vì những này tướng sĩ tiến hành tang lễ.

Bọn họ nội tâm, được cung phụng tại Đế đình Vạn Thần điện bên trong, được người kính ngưỡng.

Một bên khác, Bắc Cực động thiên, băng thiên tuyết địa bên trong, Thiên Tàm biến thành bươm bướm giương cánh ngàn dặm, vỗ cánh từ băng nguyên bên trong bay qua, vô số tinh nhận hiện ra ánh sáng như tuyết tại thanh khiết bên trong xuất quỷ nhập thần, đem mấy chục cái đối thủ chém giết.

Cái kia con ngài thu lại tất cả tinh nhận, thân thể lay động, hóa thành một cái nam tử cao gầy, rơi vào tiến lên bên trong ngũ sắc trên thuyền.

Ngũ sắc thuyền hào quang tỏa sáng, kéo lấy ngũ thải lưu quang tại tuyết nguyên bên trong phi hành, Oánh Oánh thân quấn xiềng xích cõng kim quan đứng ở đầu thuyền, sau lưng boong thuyền là Đế đình tướng sĩ.

Phía trước, "Ầm ầm" trong tiếng nổ, tuyết nguyên bên trong to lớn huyền thiết chuông nghiền nát giấu tại thanh khiết bên trong quân địch, đem đối phương trận thế đụng liểng xiểng.

"Coong —— "

Tiếng chuông vang lên, từng đạo vầng sáng hướng bốn phương tám hướng trải rộng ra, những nơi đi qua, tất cả quân địch nhanh chóng trở nên già nua, mỗi người hóa thành tro tàn, nhao nhao nổ tung, tro tàn cùng tuyết sắc tranh diễm!

Thân mang huyền hắc quần áo Tô Vân trôi lơ lửng ở ngũ sắc trước thuyền phương, giơ bàn tay lên, huyền thiết chuông lớn bay tới, không ngừng thu nhỏ.

Tô Vân mắt nhìn phía trước: “Yến thiên sư chạy cũng nhanh. Chẳng qua ngươi lưu lại như vậy điểm quân đoạn hậu, thật cho rằng có khả năng ngăn cản được ta sao?”

Chương 817 : Tình trạng vô vọng

Chương 816: Tình trạng vô vọng

Những ngày này, Tô Vân ỷ vào ngũ sắc thuyền tốc độ nhanh, lại chắc chắn vô cùng, cho nên một mình xâm nhập, bám đuôi truy kích Yến Tử Kỳ đại quân, giống như là một con sói, không ngừng từ Yến Tử Kỳ đại quân trên mông kéo xuống từng khối thịt tới!

Yến Tử Kỳ vâng mệnh trợ giúp Đế Phong, vì kéo chậm Tô Vân, cũng là hao hết tâm lực, nhiều lần bố trí xuống mai phục, thậm chí đại quân còn bố trí xuống túi trận, mỗi bên quân tiềm phục tại tuyết rơi, chuẩn bị cho tốt trọng khí , chờ đợi Tô Vân tự chui đầu vào lưới, liền một lưới bắt hết.

May mắn Tô Vân bên người có Oánh Oánh, khi tiến vào vòng mai phục về sau, tế lên kim quan, thôn phệ thiên địa, giết ra khỏi trùng vây, lúc này mới không có bị Yến Tử Kỳ phục sát.

Yến Tử Kỳ biết lần này đi trợ giúp Đế Phong, đến Câu Trần động thiên đại doanh, Tô Vân liền không dám tiếp tục truy kích, bởi vậy không ngại tráng sĩ chặt tay, mệnh lệnh một phần tướng sĩ lưu lại cản ở phía sau, bản thân thì dẫn đầu đại quân điên cuồng đi đường.

Tô Vân cũng biết bản thân tăng thêm chiến quả thời cơ chính là Bắc Cực động thiên đoạn đường này, bởi vậy cũng liều mạng tấn công, cho dù không thể cắn chết Yến Tử Kỳ, cũng muốn gặm xuống hắn một cái chân, đem hắn cắn tàn!

Hai bên một bên hành quân, một bên phái ra trinh sát, trinh sát tại tuyết nguyên bên trên tìm hiểu tin tức, hễ trinh sát gặp gỡ, liền không chết không thôi, chém giết thảm liệt.

Tang Thiên Quân chính là trinh sát một trong, ỷ vào tốc độ nhanh, bản lĩnh cao, nhiều lần chém giết quân địch trinh sát, lập xuống đại công.

Tốc độ của hắn thiên hạ ít có, chỉ có số ít mấy vị Đế cấp tồn tại cùng với Nguyệt Chiếu Tuyền, Tô Vân loại tồn tại này mới có thể tại phương diện tốc độ vượt qua hắn, Yến Tử Kỳ phái tới trinh sát phần lớn mất mạng ở trong tay của hắn, mà Tang Thiên Quân xác minh tin tức cũng thường thường chuẩn xác không sai, lệnh Tô Vân hành quân tốc độ cực kỳ tăng tốc.

Một nhóm khác trinh sát chính là Ứng Long đám người, Ứng Long những năm này dẫn dùng tiên khí, trên cơ bản đã coi như là trưởng thành Thần Ma, thực lực tu vi có thể so với Tiên Quân, thậm chí còn có điều vượt qua.

Hắn vốn là liền lấy tốc độ tăng trưởng, tu vi đại tăng về sau, tốc độ càng nhanh, tuy là so ra kém Tang Thiên Quân, nhưng cũng là thiên hạ ít có.

Bắc Cực tuyết nguyên bên trên, một cỗ chiến đấu bộc phát, nhưng chỉ là ngắn ngủi chiến đấu, ngay sau đó liền phân ra sinh tử.

Yến Tử Kỳ có chút bất đắc dĩ, trấn thủ Bắc Cực động thiên Tiên đình quân phòng thủ cũng bị Đế Phong điều đi, hắn không cách nào lợi dụng Bắc Cực động thiên quân phòng thủ đi đối phó Tô Vân.

Thiên Hậu ra tay, để Đế Phong trở tay không kịp, không thể không điều động nhiều hơn nữa quân đội.

“Thật muốn vứt bỏ một cái chân, mới có thể thoát khỏi Tô Thánh Hoàng ư?”

Yến Tử Kỳ chỉ cảm thấy một cỗ thật sâu cảm giác bất lực kéo tới.

Hai năm này thời gian, hắn tiến đánh Đế đình chỉ thua hai lần.

Lần đầu tiên thua trận, hắn không ngờ rằng Đạo Hồn dịch cổ quái, tự loạn trận cước, thương vong tướng sĩ rất nhiều. Lần thứ hai thua trận, hắn đại quân tiến đánh đến Xương Đinh Tiên thành xuống, liền rút Đế đình mười toà Tiên thành, suýt nữa đem Đế đình san bằng, lại gặp đến Thiên Hậu tập kích!

Thiên Hậu xông vào trong quân đến đây giết hắn, mỗi bên quân điều động trận thế vây quét Thiên Hậu, không rảnh tấn công Xương Đinh, bị Tô Vân nhân dịp giết ra thành đến, bố trí xuống đệ nhất kiếm trận đồ, quét sạch tứ phương, lại tế lên kim quan, thôn phệ vạn vật!

Trận chiến kia, Yến Tử Kỳ bại lui, thương vong thảm trọng, một mực thối lui đến Hậu Thổ động thiên, có một nhóm viện quân từ tinh không bên trong chạy đến, hắn lúc này mới kịp thi triển đại tế, triệu hoán Tứ Cực đỉnh, đem Thiên Hậu đẩy lùi, buộc Tô Vân không thể không lui.

Loại trừ cái này hai lần thua trận bên ngoài, mặt khác to to nhỏ nhỏ gần một trăm tràng chiến dịch, hắn đều chiến thắng, mà Tô Vân lại là bại một lần lại bại!

"Nhưng mà, vẫn là có không ít đại quân bị vấp trong tinh không, để cho ta không thể chiến dịch bình Đế đình."

Đế đình Yến Tử Kỳ quay đầu nhìn lại, chỉ thấy ngũ sắc quang mang chiếu rọi ở trên bầu trời, hiển nhiên đó là ngũ sắc thuyền quang mang, bị tuyết sắc phản chiếu hình thành dị tượng.

"Lần này lại là ta trận thứ ba thua trận ư?"

Trong lòng của hắn có chút nôn nóng: "Tiên tướng Bách Lý Độc đến cùng đang làm cái gì? Hắn tại Câu Trần phương nam, nếu đã mài chết Bích Lạc, như vậy hẳn là toàn lực tiến đánh Câu Trần, cho bệ hạ giảm bớt áp lực mới đúng!"

Đúng lúc này, đột nhiên tiếng long ngâm truyền đến, Yến Tử Kỳ trong lòng khẽ nhúc nhích, hướng nơi đó nhìn lại, chỉ thấy Đế đình trinh sát truy kích đến hắn đại quân phía sau cái mông, trong quân trinh sát đi trước chặn, hai bên tại tuyết nguyên bên trên chém giết.

Đế đình trinh sát bên trong, làm người ta chú ý nhất chính là Ứng Long, chiến lực mạnh mẽ cực kỳ, thần thông vô biên, tới lui như điện, giết đến phía bên mình trinh sát thương vong thảm trọng!

Cái kia Ứng Long giết chết rất nhiều Tiên đình trinh sát, dương dương đắc ý, cũng không vội tại rời đi, ngược lại tại tuyết nguyên bên trên bày ra đủ loại cổ quái tạo dáng tới. Ứng Long tiểu đội trinh sát trinh sát bọn họ cũng học theo, mỗi người cởi xuống chiến bào, hai tay để trần, ôm lấy hùng tráng cơ bắp, biểu hiện ra cho Yến Tử Kỳ đại quân nhìn.

"Kéo căng trên mông cơ bắp, để ngươi lộ ra càng có sức lực!" Cái kia Ứng Long la lên.

"Đầu này ngu xuẩn rồng!" Yến Tử Kỳ tức giận vô cùng mà cười, liền hướng về phía sau quân bay đi, muốn đích thân xử lý đầu này hung hăng càn quấy Hoàng Long.

Hắn trong quân tướng sĩ cũng là nhao nhao giận dữ, chủ động xin đi giết giặc, ý định xử lý Ứng Long.

Yến Tử Kỳ đang muốn tự thân động thủ, đột nhiên sắc mặt đại biến, con mắt nhìn trừng trừng hướng đất tuyết bên trong Ứng Long dưới chân đang tại bày tạo dáng một cái trinh sát.

Cái kia trinh sát là cái tóc trắng xoá lão nhân, hai tay để trần đứng tại trong tuyết, vẻ mặt tươi cười, đang cố gắng ôm lấy bản thân hai đầu cơ bắp.

Chỉ là hắn rất đúng gầy yếu, tuổi tác lại lớn, chen lấn hồi lâu cũng không bằng bên cạnh Ứng Long tiểu đội trinh sát người cơ ngực cùng cánh tay thô to, chính là tiểu đội trinh sát bên trong nữ tử cũng muốn so với hắn lớn hơn một chút.

Ứng Long đám người lại tại bọn họ biểu hiện ra trên lưng hùng tráng cơ bắp, cái kia gầy yếu lão giả cũng cao hứng bừng bừng xoay người lại, chắp lên trên lưng đáng thương cơ bắp.

Yến Tử Kỳ trợn mắt há hốc mồm, mồ hôi lạnh trên trán cuồn cuộn, đột nhiên lạnh lùng nói: "Ai cũng không cho xuất chiến! Đại quân lập tức tiến lên, bỏ xuống dư thừa đồ quân nhu, gọn nhẹ thẳng tiến! Ta tự mình cản ở phía sau!"

Ứng Long dẫn đầu bản thân tiểu đội trinh sát chính phấn khởi biểu hiện ra cơ bắp, đột nhiên chỉ thấy trại địch lại không nghỉ ngơi, ngược lại tăng tốc tiến lên, đại quân lướt qua, nhưng thấy rất nhiều đồ quân nhu bị lưu lại, để đại quân tốc độ nhất thời tăng tốc!

Ứng Long kinh ngạc, kinh hỉ nói: "Cơ bắp, mới là các ngươi muốn tu luyện đệ nhất sự việc cần giải quyết! Nhìn thấy không? Thiên sư Yến Tử Kỳ, bị cơ thể của chúng ta bị dọa sợ đến sợ chết khiếp!"

Mọi người ồn ào cười to, cái kia tóc trắng xoá lão giả cũng cao hứng không ngậm miệng được.

Mọi người dương dương đắc ý, một đường đuổi theo dò đường.

Yến Tử Kỳ lại sắc mặt nghiêm nghị, ánh mắt thủy chung rơi vào cái kia tóc trắng lão hán trên người, trong đầu nhấc lên sóng to gió lớn: "Bích Lạc! Là Bích Lạc không sai! Hắn còn

chưa có chết… Bách Lý Độc không phải nói đã diệt trừ Bích Lạc sao? Vì sao Bích Lạc sẽ còn xuất hiện ở đây…”

Hắn không từ cái rùng mình: “Bách Lý Độc, ngươi không tấn công Câu Trần, lại thả đi Bích Lạc, ý muốn như thế nào?”

Cái kia lão giả tóc trắng, chính là Đế Tuyệt triều đình nổi danh nhất trí giả, tiên tướng Bích Lạc!

Hắn tuyệt đối sẽ không nhận sai!

Mặc dù bây giờ Bích Lạc biểu hiện được khờ bên trong khờ khí, nhưng người nào dám khinh thường hắn?

Tiên tướng Bích Lạc xuất hiện, để Yến Tử Kỳ trong nháy mắt liền trong đầu dần hiện ra mấy trăm loại hắn đối phó âm mưu của mình quỷ kế, không khỏi tê cả da đầu, mồ hôi lạnh chảy!

“Hắn già, hắn già, hắn trí tuệ không bằng lúc trước, Đế đình cũng không có nhiều như vậy binh lực, ta không cần e ngại hắn, chỉ cần điểm mấy cái Thiên Quân vây quét, liền có thể đem hắn diệt trừ…”

Yến Tử Kỳ vẻ mặt biến ảo không ngừng: “Nhưng mà, chung quanh hắn tại sao không có xuất hiện tro tàn? Hắn vì sao thoạt nhìn không có chút nào bị tro tàn bệnh ảnh hưởng? Hắn…”

Hắn lại không biết, cái kia tóc trắng lão hán mặc dù có tiên tướng Bích Lạc thân thể, lại là từ Bích Lạc trong cơ thể diễn sinh ra một người khác.

Tô Vân đem tiên tướng Bích Lạc biến thành tro tàn quái trên người tro tàn hóa đi, chữa trị tro tàn bệnh, nhưng mà Bích Lạc nội tâm đã hóa thành tro tàn, bị kiếp hỏa đốt đến không còn một mảnh, chỉ còn lại có một bộ thể xác.

Bích Lạc thân thể tuy là còn sống, nhưng nội tâm đã chết, Tô Vân đành phải lệnh Ứng Long dạy dỗ hắn đọc sách viết chữ tu luyện.

Lão hán này chính là một tấm giấy trắng, đi theo Ứng Long lâu, dần dà liền nhiễm phải Ứng Long khuyết điểm, tuy là đầu thông minh đến quá phận, nhưng chỉ nghĩ đến cơ bắp.

Đáng sợ hơn chính là, Bích Lạc đạt được tân sinh, lúc trước đạo hạnh cùng tu vi vẫn còn tại, chỉ là Linh giới bên trong cảnh giới bị đốt đến không còn một mảnh, chỉ còn lại có pháp lực.

Hắn một lần nữa tu luyện, tuy là tiến cảnh thần tốc, nhưng dù sao thời đại ngắn ngủi, còn được vây ở Chinh Thánh cảnh giới, vô duyên tiến thêm một bước.

Yến Tử Kỳ cũng là bởi vì cảm nhận được Bích Lạc trong cơ thể cái kia mạnh mẽ vô biên pháp lực, mới nghi ngờ bất định, cho là người này chính là Bích Lạc, bởi vậy không dám có chỗ dị động.

Phía sau, Oánh Oánh điều khiển ngũ sắc thuyền mang theo Đế đình tướng sĩ bay tới, dọc đường chỉ thấy đếm không hết đồ quân nhu bị Yến Tử Kỳ đại quân vứt xuống. Tô Vân thấy thế, vội vàng hạ lệnh đừng có ngừng thuyền đi nhặt.

"Yến Tử Kỳ quả nhiên là trẫm kình địch!"

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị, hướng Oánh Oánh nói: "Hắn bỏ xuống đồ quân nhu, vì chính là gọn nhẹ đi đường, mà ta thuộc cấp sĩ lưu lại nhặt đồ quân nhu, liền đuổi không kịp hắn. Như vậy, hắn khẩn cấp chạy tới Câu Trần, tại Đế Phong nơi đó tự nhiên sẽ có đồ quân nhu tiếp tế, mà chúng ta thì bỏ lỡ thời cơ chiến đấu."

Chúng tướng sĩ nghe vậy, nhao nhao khen ngợi thiên sư Yến Tử Kỳ đa mưu túc trí.

Tô Vân cười nói: "Trẫm bị Yến Tử Kỳ đánh bại hơn trăm lần, chỉ vượt qua hắn ba trận, đối với hắn thủ đoạn tuy là không thể nói biết rõ, nhưng cũng có thể nói là tri âm."

Oánh Oánh khen: "Đại Cường, ngươi càng ngày càng có Đế gia phong phạm."

Tô Vân cười ha ha.

Đợi ngũ sắc thuyền tới đến Yến Tử Kỳ đại quân phía sau, Ứng Long tiểu đội trinh sát lên thuyền, Oánh Oánh lái thuyền xung kích trận địa địch, giết vào trong đại quân, lại gặp phải Yến Tử Kỳ tự thân ra tay.

Tô Vân kinh ngạc vô cùng, cho rằng trúng mai phục, vội vàng lệnh chúng tướng sĩ liều mạng chém giết, bản thân thì tế lên huyền thiết chuông cùng Yến Tử Kỳ lấy mạng tương bác.

Nhưng cổ quái chính là, Yến Tử Kỳ cứ việc thực lực tu vi ở trên hắn, cũng không dám toàn lực ứng phó.

Tô Vân cùng Yến Tử Kỳ đại chiến mấy hiệp, hai người đột nhiên tách ra, Yến Tử Kỳ trở lại hậu quân bên trong, Tô Vân thì rơi vào giết ra trận doanh ngũ sắc trên thuyền.

Hai người đều là nghi ngờ không thôi, mỗi người xa xa nhìn nhau.

Tô Vân là nhìn về phía Yến Tử Kỳ, Yến Tử Kỳ lại là nhìn về phía Bích Lạc, hai người đều đa nghi.

Yến Tử Kỳ tự thân sau điện, hộ tống đại quân rời đi.

Tô Vân lệnh Oánh Oánh lái thuyền, lần nữa xung phong liều chết tiến lên, lại không vào trận địa địch, chỉ là xa xa thôi thúc thần thông tế lên Tiên đạo thần binh công kích quân địch.

Yến Tử Kỳ thở phào nhẹ nhõm, lệnh hậu quân cố thủ, hắn cũng e ngại Bích Lạc bố trí mai phục, chỉ cần ngũ sắc thuyền

không tự thân giết tới, chết một chút tướng sĩ cũng ở đây không ngại.

Hai bên tại tuyết nguyên bên trên làm phiền, Yến Tử Kỳ đại quân bị Tô Vân ăn chặt đứt một cái chân, mười thành hao tổn một thành, vứt xuống hơn phân nửa đồ quân nhu, chạy mấy tháng, lúc này mới đi tới Câu Trần động thiên.

Đế Phong cùng tam công tứ vệ trận doanh, xa xa ngay trước mắt.

Yến Tử Kỳ yên lòng, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy ngũ sắc thuyền đột nhiên lui đi, biến mất tại tuyết nguyên bên trong.

"Bích Lạc thật là kình địch của ta, dọc theo con đường này để cho ta đại quân thương vong nhiều như vậy, liền đồ quân nhu không thể không ném cho hắn. Có lẽ hắn giờ phút này để Tô Thánh Hoàng quay ngược trở lại, là đem những cái kia đồ quân nhu nhặt lên…"

Yến Tử Kỳ một hồi đau lòng, nhưng mà nghĩ đến tiên tướng Bách Lý Độc hành động, lại là nghiêm nghị: "Bách Lý Độc dã tâm bừng bừng, không đủ lấy tín nhiệm! Ta cần phải đến hướng bệ hạ bẩm cáo việc này!"

Hắn dẫn đầu mấy cái chủ yếu tướng sĩ bước nhanh tới gặp Đế Phong, nhìn thấy Đế Phong mặt thứ nhất, Đế Phong liền thốt ra: "Thiên sư, ngươi mang đến bao nhiêu đại quân?"

Yến Tử Kỳ nói: "Chỉ có hai trăm vạn tinh nhuệ. Bệ hạ…"

Đế Phong lộ ra vẻ thất vọng, cắt đứt lời nói của hắn: "Hai trăm vạn tinh nhuệ, không đủ ah, không đủ ah… Trẫm Tiên đình đại quân, các lộ quân hầu, đâu chỉ ngàn vạn? Người đâu?"

Yến Tử Kỳ nói: "Bệ hạ, Tô Thánh Hoàng quỷ kế liên tiếp ra, rất nhiều động thiên quân hầu bị ngăn tại tinh không bên

trong. Thần nhận được tin tức, lại có Trường Sinh Đế Quân đang tấn công trường thành…”

“Vậy liền muốn viện quân!”

Đế Phong quả quyết nói: “Để Tiên đình còn lại tiên binh tiên tướng đều điều động! Trẫm tại Tiên đình, thấp nhất còn có mười tám tòa động thiên binh lực, phá hủy hạ giới dễ như trở bàn tay!”

Yến Tử Kỳ cực kỳ hoảng sợ, vội vàng khuyên can: “Bệ hạ, Tiên đình là ta căn bản, chỗ căn cơ! Hiện tại Tiên đình đóng giữ tiên nhân phải bảo vệ Tiên đình, bảo vệ các tướng sĩ gia đình, miễn phải bị tro tàn tập kích. Như thế, hạ giới tướng sĩ mới có thể an tâm đánh trận! Nếu là điều động bọn họ, Tiên đình bên trong tướng sĩ bọn họ gia đình chắc chắn sẽ đã chết tại tro tàn tập kích, quân tâm không ổn định! Bệ hạ cân nhắc!”

Đế Phong nói: “Vậy liền đem nhà bọn hắn phòng cũng dời đến hạ giới là được. Thiên sư, ngươi chỉ là thiên sư, giúp trẫm bày mưu tính kế, không thể giúp trẫm quyết định. Nếu không phải ngươi một ý muốn tiến công Đế đình, há có thể có hôm nay? Ngươi nếu là suất quân trước tiên chạy tới Câu Trần, Tà Đế sớm đã bị trẫm bình!”

Yến Tử Kỳ trong lòng một mảnh lạnh giá, không còn dám khuyên, đành phải sai người liên hệ Tiên đình tiếp tục phái binh.

—— —— ngày 30 tháng 1, ngày cuối cùng a, cầu nguyệt phiếu hướng bảng! ! !

Chương 818 : Thân thể cực hạn Bích Lạc

Chương 817: Thân thể cực hạn Bích Lạc

“Ta nếu là không hướng Tiên đình viện binh, bệ hạ liền sẽ hoài nghi ta trung thành.”

Yến Tử Kỳ trong lòng ưu phiền, tìm đến thiên sư Vạn Cô Thần, kể khổ nói: “Lần này bệ hạ thân chinh, đánh lâu bất lợi, liền oán trách ta chia binh đi tiến đánh Đế đình. Bệ hạ cho rằng lúc trước ta nếu là mang binh đến giúp, đã sớm có thể san bằng Câu Trần. Hắn lại không biết, không công Đế đình, cái kia Tô Thánh Hoàng chính là hổ tê giác xuất cũi, tinh không đầu kia con đường khẳng định bị hắn đánh gãy đến sạch sẽ, một cái binh lực đều không thể hạ giới! Chỉ cần lại cho ta thời gian nửa năm, ta nhất định san bằng Đế đình!”

Hắn lời này cũng không phải là khoe khoang.

Lúc trước hắn liền đánh tới Xương Đinh Tiên thành, khoảng cách Đế đô chỉ có một bước ngắn, nếu không phải Thiên Hậu ngăn cản, hắn liền đánh bại Đế đình.

Mà Thiên Hậu giết hắn sao, lập tức xoay đi Câu Trần, cùng Tà Đế liên thủ đối kháng Đế Phong. Đế đình không còn Thiên Hậu, lấy thủ đoạn của hắn, nửa năm đủ để bắt lại Đế đình!

Chỉ cần bắt lại Đế đình, hắn liền có thể từ Đế đình qua Chung sơn, dọc theo Thiên Phủ tiến quân thần tốc, đi tới Câu Trần động thiên sau lưng, cùng Đế Phong hình thành đối Câu Trần giáp công chi thế!

Đến lúc đó, trừ phi Thúc Hốt nhị đế xuất thủ tương trợ, bằng không Tà Đế, Thiên Hậu đám người chắc chắn phải chết, thiên hạ có thể một lần bình định!

Vạn Cô Thần biết hắn buồn khổ xuất từ nơi nào, cười nói: "Đạo huynh, ngươi là có đại trí tuệ người, đại trí tuệ người khi biết nên như thế nào cùng quân vương chung sống. Bệ hạ lần xuất chinh này, đánh lâu bất lợi, bị Tà Đế Thiên Hậu ngăn cản tại nơi này, mất nhuệ khí. Nếu như ngươi đánh bại Tô Thánh Hoàng, giành lấy Đế đình, để bệ hạ thấy thế nào? Công cao chấn chủ ah đạo huynh."

Yến Tử Kỳ một bụng phẫn uất: "Nhưng mà, bệ hạ đem tốt đẹp thế cuộc lãng phí ở một cỗ thi thể cùng một cái bà lão trên người, tổn binh hao tướng, làm ta đau lòng! Ta cho dù đoạt được Đế đình, còn có thể xưng Đế hay sao?"

Vạn Cô Thần vội vàng nói: "Ngươi nhỏ giọng chút! Bệ hạ trong mắt chỉ có Tà Đế, chỉ có tru sát Tà Đế, chặt đứt tâm ma của hắn, hắn có thể đạo tâm viên mãn. Ngươi thật sự cho rằng bệ hạ vì thiên hạ? Khinh thường bệ hạ!"

Hắn bốn phía liếc mắt nhìn, nói nhỏ: "Bệ hạ vì Đạo cảnh đệ thập trùng thiên! Ta mấy năm này giúp đỡ bệ hạ, từng nghe bệ hạ trong lúc vô tình nói đến Đạo cảnh đệ thập trùng thiên. Đế Tuyệt là tâm hắn ma, cần phải đến đường đường chính chính vượt qua Đế Tuyệt, diệt trừ tâm ma, hắn mới có hi vọng đăng lâm cảnh giới này."

Yến Tử Kỳ trong lòng giật mình, nhưng vẫn là có chút không nhanh, nói: "Đạo cảnh đệ thập trùng thiên, so thiên hạ còn trọng yếu hơn ư?"

Vạn Cô Thần cười nói: "Tại bệ hạ trong lòng, là. Bệ hạ tuy là một lòng cầu thắng, có chút vội vàng. Nhưng ta Tiên đình thế lực, không nói gấp trăm lần, sáu mươi lần tại hạ giới, thừa sức. Cho dù có chỗ ngăn trở, còn có thể lật thuyền trong

mương hay sao? Đạo huynh, ngươi đem tâm đặt ở trong bụng!"

Yến Tử Kỳ vẫn còn có chút lo lắng, nói: "Ta tiến đánh Đế đình, nếu như bệ hạ để tiên tướng Bách Lý Độc từ Câu Trần nam cảnh tấn công, trước sau giáp công, cũng đủ để phá Câu Trần. Vì sao tiên tướng không công? Chẳng lẽ Bách Lý Độc có phản ý?"

Vạn Cô Thần cười nói: "Ngươi suy nghĩ quá nặng. Bách Lý Độc không phải không công, mà là không thể công. Tiên tướng Bách Lý Độc cùng Bích Lạc lão tặc quyết một trận tử chiến, bị kiếp hỏa gây thương tích, một cái mạng vứt bỏ hơn phân nửa. Dưới trướng hắn minh đường tướng sĩ cũng là thương vong thảm trọng, lại muốn rèn đúc Lôi Trì, lại muốn đề phòng Quảng Hàn cùng Thiên Lao động thiên tập kích."

Hắn dừng một chút, nói: "Quảng Hàn động thiên xuất hiện một cái Đạo cảnh bát trùng thiên nhân ma, cùng hắn từng có giao chiến. Hắn hiện tại bản thân khó đảm bảo đây, cũng ước gì hướng ngươi cầu viện quân , chờ đợi ngươi đánh chiếm Đế đình về sau trợ giúp hắn!"

Yến Tử Kỳ cười lạnh nói: "Đạo cảnh bát trùng thiên nhân ma? Hạ giới làm sao có thể đột nhiên xuất hiện cường hoành như vậy nhân ma? Lời giải thích mà thôi, ai sẽ tin? Huống chi, hắn nói Bích Lạc chết ở trong tay của hắn, mà ta nhưng tại Tô Thánh Hoàng trong quân thấy được Bích Lạc."

Vạn Cô Thần giật mình trong lòng, hỏi kỹ, sắc mặt nghiêm nghị, nói: "Việc này có chút quỷ dị… Nếu như Bích Lạc còn sống, hắn vì sao không giúp đỡ Tà Đế, ngược lại trợ Tô Thánh Hoàng? Vì sao không ra tay cùng Tô Thánh Hoàng vây công ngươi? Đạo huynh, ngươi sẽ sẽ không bị Tô Thánh Hoàng lừa? Nói không chừng là hắn cố ý tìm giống như Bích Lạc người tới dọa ngươi, ly gián ngươi cùng tiên tướng!"

Yến Tử Kỳ trải qua hắn đánh thức, bừng tỉnh hiểu ra, cười nói: "Hơn phân nửa như thế! Là ta đa nghi, suýt nữa liền hãm hại trung lương! Bây giờ suy nghĩ một chút, cái kia Bích Lạc làm việc cổ quái, vậy mà hai tay để trần múa, có thể thấy được không phải Bích Lạc."

Ngũ sắc trên thuyền, Đế đình tướng sĩ thỉnh thoảng dừng lại, nhặt lên những cái kia rơi lả tả đồ quân nhu.

Tô Vân thì gọi đến Bích Lạc, kiểm tra tu vi của hắn tiến cảnh, lại thấy hắn còn được vây ở Chinh Thánh cảnh giới bên trên, cười nói: "Ngươi tu luyện cũng nhanh, lúc này mới hai năm, liền tu luyện tới Chinh Thánh cảnh giới. Chỉ là nhanh như vậy khó tránh khỏi có chút cảnh giới không ổn định…"

Một bên Ứng Long nói: "Bệ hạ, Bích Lạc lão đệ cảnh giới vững cực kì, so ngươi năm đó còn vững."

Tô Vân liếc nhìn hắn một cái, có chút không tin, tinh tế kiểm tra, không khỏi sắc mặt hơi đỏ.

Bích Lạc lão hán tu vi cảnh giới quả thực vững chắc vô cùng, không có chút nào cảnh giới không ổn định dấu hiệu!

Chẳng những không có cảnh giới không ổn định, tương phản, hắn cơ sở tại Tô Vân gặp qua linh sĩ cùng tiên nhân bên trong chỉ sợ gần với trong lịch sử mấy vị kia đệ nhất tiên nhân, nện vững chắc đến có thể so với Bắc Miện trường thành!

Tô Vân liếc Ứng Long liếc mắt, thầm nghĩ: "Ta để Bích Lạc đi theo Ứng Long tu luyện, chính là bởi vì Ứng Long lão ca đầu óc đơn giản, tu luyện khá là nện vững chắc. Chỉ là cái này luyện đến quá nện vững chắc một chút, thế cho nên ngộ tính… Chờ một chút, hai năm học được nói chuyện đọc sách viết chữ cùng tu luyện, cái này ngộ tính dường như cũng cao đến quá mức…"

Tô Vân ho khan một tiếng, nói: "Đột phá đến Chinh Thánh cảnh giới cũng không phiền phức, cần cơ duyên. Hoặc là giữa đồng bối tranh tài, hoặc là áp lực dưới đột phá…"

Ứng Long lại trầm trầm nói: "Bệ hạ, những này đều không được."

Tô Vân kiên nhẫn nói: "Vì sao không được?"

Ứng Long cũng có chút bất đắc dĩ, nói: "Bích Lạc lão đệ tuy là Thiên Tượng cảnh giới, nhưng tu vi thực sự quá cao, giữa đồng bối liền hắn một cái sợi tóc đều không tiếp nổi. Gây áp lực cho hắn, càng là cực kỳ khó khăn."

Tô Vân liếc cái kia đần độn Bích Lạc lão hán liếc mắt, tức giận vô cùng mà cười: "Lão ca, ngươi ít đến lừa gạt ta! Thân thể là pháp lực cùng nội tâm vật chứa, hắn tu luyện hai năm, chỉ là Thiên Tượng cảnh giới, thân thể có thể điều động bao nhiêu pháp lực?"

"Mạnh như tiên phật."

Ứng Long vò đầu, nói: "Ta hai năm này mang theo hắn đi là chỉ tu thân thể con đường, ngươi chớ nhìn hắn gầy, thân thể của hắn tu vi đã đến liền bình thường tiên binh cũng không thể tổn thương tình trạng. Hắn so ngươi năm đó thân thể còn muốn mạnh!"

Tô Vân vội vàng để Bích Lạc nói ra công pháp của mình, Bích Lạc ngay sau đó gọi ra một cái sách quái nhỏ, để cái kia sách quái đem công pháp của mình biểu diễn ra.

Tô Vân trên dưới quan sát, chỉ thấy Bích Lạc công pháp cực kỳ cực đoan, không tu pháp thuật, chỉ tu thân thể!

Môn công pháp này dung hợp cổ xưa vũ trụ sở trường, lại cùng Thông Thiên các nghiên cứu cựu thần phù văn, Hỗn Độn phù văn đem kết hợp, lại học tập Thần Ma cấu tạo, nội luyện gân xương da thịt ngũ tạng lục phủ!

Hắn đem bản thân tu vi, chín thành chín dùng tại nâng cao thân thể bên trên!

Như thế cấp tiến cực đoan công pháp, Tô Vân chưa bao giờ thấy qua!

Không có đủ pháp lực, liền không cách nào nâng cao cảnh giới, bởi vậy liền xem như cực đoan nhất công pháp, cũng sẽ lưu lại thấp nhất năm thành pháp lực. Cho dù như thế, đột phá cảnh giới cũng cần tiêu phí những người khác gấp hai thời gian.

Nhưng Bích Lạc có thể như thế cực đoan.

Trong cơ thể hắn cất giấu tiên tướng Bích Lạc Đạo cảnh bát trùng thiên pháp lực, gần như vô cùng vô tận.

Điều kiện của hắn được trời ưu ái, cho dù công pháp một điểm pháp lực cũng không tăng lên, đối với hắn mà nói không có bất kỳ cái gì ảnh hưởng!

Tô Vân phun ra một ngụm trọc khí, nói: "Nhưng mà tiên tướng Bích Lạc, là lấy đạo pháp thần thông biến hóa vô tận mà lấy gọi tồn tại. Mà bây giờ Bích Lạc lại muốn đem đầu óc cũng luyện thành cơ bắp…"

Oánh Oánh tò mò quan sát Bích Lạc, nói: "Sĩ tử, tiên tướng Bích Lạc đã chết, hắn là Bích Lạc, cũng không phải là tiên tướng Bích Lạc. Cần gì phải cầu hắn đem trí tuệ của mình dùng tại thần thông bên trên đâu?"

Tô Vân gật đầu, cười nói: "Là ta cố chấp. Tiên tướng Bích Lạc lấy đạo pháp thần thông biến hóa vô tận mà lấy gọi, nhưng mà phân tâm nhiều lắm, quá tạp. Mà Bích Lạc cũng rất đơn thuần thuần túy. Chỉ tu thân thể, nói không chừng hắn có thể đi càng xa."

Nói đến đây, trước mắt hắn vẫn không khỏi đến hiện ra một tấm tóc trắng cơ bắp người tình hình, không từ cái rùng mình.

Đem thân thể tu luyện tới ngạnh kháng chí bảo, thậm chí chính là chí bảo cấp độ?

Thật là là bực nào đáng sợ?

"Bích Lạc Chinh Thánh cùng Nguyên Đạo, ta tuy là chỉ điểm không được, nhưng mà ta lại biết một người có thể."

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, cười nói: "Quan sát người kia chiến đấu, hẳn là có thể để cho Bích Lạc đột phá."

Chúng tướng sĩ đem phần lớn đồ quân nhu thu hồi, ngay sau đó ngũ sắc thuyền đi đường vòng Lục Giáp động thiên, từ Lục Giáp động thiên nam cảnh đi tới Văn Xương động thiên, lại từ Văn Xương tá đạo, dọc theo thứ bảy trong tiên giới Đại Không động biên giới, xuyên qua lần trước đoạt Đế chi chiến lưu lại di tích, hướng Câu Trần động thiên trung bộ xuất phát.

Vùng đất này là năm đó đoạt Đế chi chiến chiến trường chính, Bích Lạc cùng Bách Lý Độc mỗi người dẫn đầu không biết bao nhiêu Tiên Thần Tiên Ma, ở đây quyết chiến. Tuy là trận kia chiến tranh đã qua gần vạn năm, nhưng mà sót lại thần thông cùng gãy đi binh khí, cùng với trận chiến kia bắn ra ma tính cùng còn sót lại nội tâm, lại thành phiến khu vực này ác mộng.

Người ở đây một ít dấu tích đến, thậm chí liền tu luyện ma đạo Ma Tiên cũng không nguyện ý đặt chân nơi đây.

Ngũ sắc thuyền từ nơi này chạy qua lúc, chúng tướng sĩ ghé vào mạn thuyền bên trên nhìn xuống dưới, thỉnh thoảng có thể nhìn thấy có tàn linh xâm nhập bất hủ huyết nhục bên trong, dọc đường thôn phệ mặt khác quái vật.

Bọn họ còn chứng kiến hai tòa cực lớn núi thịt tại đánh nhau, đó là Tiên Thần Tiên Ma máu thịt tụ tập thể, bị không biết bao nhiêu cái tàn linh khống chế.

Nơi này còn có tác dụng đứt rời Tiên đạo thần binh chỗ ghép lên kỳ dị sinh vật, tại trên cánh đồng hoang nhấp nhô.

Gặp phải kẻ địch lúc, loại quái vật này liền sẽ bay ra từng cái đánh gãy binh tàn nhận, đem kẻ địch cắt nát.

Cũng may ngũ sắc thuyền tốc độ cực nhanh, những quái vật này còn chưa lấy lại tinh thần, ngũ sắc thuyền cũng đã vội vàng bay qua, bởi vậy không có gặp phải nguy hiểm gì.

"Nếu như Nguyên Sóc học cung học viện nở khắp thứ bảy Tiên giới, liền có thể có sĩ tử đến đây lịch luyện mạo hiểm."

Oánh Oánh đột nhiên nói: "Bọn họ xác minh nơi này nguy hiểm, săn giết quái vật, nhận được bảo vật, sẽ có rất nhiều cao thủ như vậy sinh ra."

Trên thuyền tướng sĩ nhìn về phía phía dưới, tâm cảnh cũng rất nặng nề, không có nàng như vậy nhẹ nhõm.

Vạn năm trước chỉ là một hồi đoạt Đế chi chiến, dính dáng mặt cũng không rộng như vậy, nhưng lại đem thứ bảy Tiên giới đánh nát.

Mà lần này, thì là tranh đoạt hai cái Tiên giới vũ trụ quyền sinh tồn chiến tranh!

Một trận chiến này, lại đều sẽ đem thứ bảy Tiên giới đánh thành bộ dáng gì đâu?

Tô Vân sắc mặt cũng rất yên bình, nhìn những cái kia đi theo hắn vào sinh ra tử tướng sĩ, phảng phất biết tâm ý của bọn hắn, cười nói: "Các ngươi không cần lo lắng. Trẫm hướng các ngươi bảo đảm, thứ bảy Tiên giới chắc chắn sẽ không xuất hiện thảm liệt như vậy chiến dịch! Thứ bảy Tiên giới chiến tranh, sẽ chỉ ở Thiên Quân, Đế Quân cùng Đế cảnh cường giả ở giữa mở rộng!"

Hắn đứng ở đầu thuyền, mỉm cười nói: "Một ngày này, cũng nhanh muốn tới."

Đến lúc đó, không có đại quy mô chiến trường, không có ngàn vạn tiên nhân thực sự bên trong chiến trường, không có lê dân bách tính chịu khổ!

Có chỉ là Đế Phong, Tà Đế, Thiên Hậu, Tiên Hậu, cùng với Thúc Hốt nhị đế loại tồn tại này tranh chấp!

Khi đó, hắn cũng sẽ gia nhập vào trong cuộc chiến tranh này, vì thứ bảy Tiên giới quyền sinh tồn làm liều chết đánh cược một lần!

Khi đó, chỉ mong chiến tranh sẽ không như thế thảm liệt.

Ngũ sắc thuyền chạy khỏi chiến trường kia di tích, hướng Tà Đế, Tiên Hậu cùng Đế Phong chiến trường tiền tuyến chạy tới.

Trên thuyền, các tướng sĩ tâm thần khuấy động, bọn họ địa phương muốn đi, là Đế cấp tồn tại, cùng ngàn vạn Tiên Thần Tiên Ma hùng vĩ chiến trường!

Tại cái nào trong chiến trường, cho dù là cường đại như Thiên Quân, cũng là giọt nước trong biển cả, bé nhỏ không đáng kể!

Xa xa, bọn họ liền nhìn thấy vĩ đại chí bảo trôi lơ lửng ở trên bầu trời, đó là Vu Tiên bảo thụ cùng Đế kiếm kiếm hoàn.

Tại đây hai đại chí bảo bốn phía, còn có to to nhỏ nhỏ trọng khí trôi nổi, mỗi người tỏa ra long trời lở đất rung động!

Ngũ sắc thuyền hành chạy đến những này trọng khí tản ra uy năng bên trong, đột nhiên run rẩy kịch liệt hai lần, suýt nữa không khống chế được rơi xuống!

Oánh Oánh vội vàng ổn định ngũ sắc thuyền.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên Tiên Hậu trọng khí Thiên Hoàng bảo thụ phá không mà đến, đón ngũ sắc thuyền vù đến, chỉ nghe Tiên Hậu nương nương âm thanh tức giận, âm thanh lạnh lùng nói: "Tốt ngươi Tô Đại Cường, đem nhà ta Trục Chí lừa gạt ở đây tự tìm đường chết, đem bản cung cũng vấp ở đây, thay ngươi bán mạng!"

"Coong ——— "

Thiên Hoàng bảo thụ quét tại huyền thiết chuông lớn bên trên, đem cái này giống như núi huyền thiết chuông lớn quét đến hướng hơi nghiêng lay động, ngay sau đó liền khôi phục lại tại chỗ.

Tô Vân thân thể cũng tự lay động thoáng cái, ha ha cười nói: "Nương nương, ngươi hiểu lầm ta! Đông Quân thật không phải là ta phái tới!"

Tiên Hậu nương nương thân hình từ đằng xa nhanh chóng bay tới, bỗng nhiên đem Thiên Hoàng bảo thụ bắt lấy, đôi mắt đẹp nhìn quanh, trên thuyền quét một lần, không có phát hiện không tầm thường đại cao thủ, lúc này mới nhìn về phía Tô Vân, nghi ngờ không thôi.

Hiển nhiên, mới vừa rồi là Tô Vân dựa vào một thân mạnh mẽ tu vi tiếp nhận nàng một kích!

"Tiểu tử thối tiến cảnh tu vi mạnh như vậy? So Trục Chí còn mạnh hơn rất nhiều!"

Nàng đè xuống khiếp sợ, hoài nghi nói: "Thật không phải ngươi? Chẳng lẽ bản cung trách oan ngươi?"

Tô Vân làm lễ chào hỏi, nghiêm mặt nói: "Thật không phải tiểu sinh! Nương nương hiểu lầm! Phái Đông Quân đến đây tự tìm đường chết, là tiểu sinh bà xã."

Tiên Hậu nương nương bật cười, buồn cười: "Tô Thánh Hoàng chẳng lẽ lại muốn đổi một cái phu nhân? Bản cung

không thể để cho ngươi toại nguyện.”

Chương 819 : Tà Đế, trẫm xưng đế

Chương 818: Tà Đế, trẫm xưng đế

Tô Vân cười ha ha: "Lại bị nương nương nhìn thấu! Thật là khiến người tiếc hận."

Tiên Hậu nương nương nguyên bản liền không quan tâm truy cứu hắn phái tới Phương Trục Chí một chuyện, chỉ là muốn mượn cái tên này rút ngắn hai nhà hữu nghị mà thôi, liền không có tiếp tục tại đây đề tài bên trên làm phiền.

Nàng rơi vào ngũ sắc trên thuyền, ánh mắt đảo qua trên thuyền tướng sĩ, cười nói: "Thánh Hoàng có lòng, thế mà cam lòng đến đây trợ giúp ta Câu Trần. Bản cung cho rằng Thánh Hoàng vắt chày ra nước, không nghĩ tới vẫn là rút một lông. Chỉ tiếc binh lực quá ít."

Tô Vân lần này truy kích thiên sư Yến Tử Kỳ, bởi vì cần tốc độ nhanh, tiến lui tự nhiên, cho nên chỉ đem tới hơn ngàn người, lại đi nhầm vào Yến Tử Kỳ bày ra túi trận, chết một chút tướng sĩ, hiện nay chỉ còn lại không tới ngàn người.

So sánh động một tí trăm vạn Tiên Thần Tiên Ma Tiên đình, quả thực ít đến thương cảm.

Ngũ sắc thuyền tiếp tục tiến lên, hướng Câu Trần tiền tuyến chạy tới.

Tô Vân cười nói: "Ta lần này mang tới đều là lấy một địch vạn tinh nhuệ, tuy là ít một chút, nhưng vượt qua trại địch trăm vạn đại quân."

Tiên Hậu nương nương liếc Ứng Long đám người liếc mắt, Ứng Long ưỡn ngực, Tiên Hậu cười tủm tỉm nói: "Ngươi không phải bản cung nhà trên cây cột mang theo Ứng Long a? Như thế tinh nhuệ nói thế nào lấy một địch vạn?"

Ứng Long nhuệ khí bỗng nhiên mất, ủ rũ.

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, cười nói: "Trước khác nay khác, năm đó ở nương nương trong nhà Ứng Long chỉ có thể treo ở trên cây cột, bây giờ tại dưới trướng của ta, Ứng Long lại là trong thần tộc mãnh tướng. Đúng rồi nương nương, ta tại Đế đình xưng đế, nương nương không cần gọi ta Tô Thánh Hoàng, trực tiếp gọi ta Vân Thiên Đế hoặc là bệ hạ là đủ."

Tiên Hậu nương nương giống như cười mà không phải cười: "Bản cung từng nghe người ta nói, Đại Cường chi tâm, mọi người đều biết. Bản cung còn chỉ coi là có người tại phỉ báng đạo hữu, hiện nay mới tính tin."

Tô Vân vội vàng nói: "Ta từ chối nhiều lần, thực sự đẩy không xong, lúc này mới không thể không xưng Đế. Lúc ấy, Thiên Hậu cũng là biết, khuyên ta đăng cơ xưng Đế, an toàn nhân tâm. Không tin, nương nương có thể hỏi đằng sau ta các tướng sĩ!"

Chúng tướng sĩ nhao nhao gật đầu, Tang Thiên Quân nói: "Bệ hạ từ chối rất nhiều lần đây, tự nói đức nông phúc bạc."

Tiên Hậu nương nương cười nói: "Thiên Hậu nhận ngươi làm Vân Thiên Đế, ta lại không nhận. Thiên Hậu có nàng chỗ tốt, ta lại không có."

Tô Vân cười nói: "Nương nương, Trục Chí là cao quý Đông Quân, còn không thỏa mãn được nương nương khẩu vị?"

Trong lúc nói chuyện, ngũ sắc thuyền tới đến Thiên Hoàng phúc địa, Tô Vân đem bản thân huyền thiết chuông lớn tế lên,

cùng Thiên Hậu chí bảo ngang hàng.

Oánh Oánh thấy thế, cũng đem kim quan tế lên, suy nghĩ một chút, lại đem xích vàng tế lên, lại nghĩ đến nghĩ, ngũ sắc thuyền cũng đi theo bay lên, chen vào chí bảo bên trong.

Mọi người đành phải đi bộ.

"Nếu không phải đại lão gia còn muốn đi theo Cẩu Thặng, miễn cho hắn làm sai chuyện, đại lão gia cũng muốn hiện ra chân thân, cùng những này chí bảo ngang hàng. Ta không lên tiếng, cái nào chí bảo dám gọi đệ nhất?"

Oánh Oánh ngẩng đầu nhìn rất nhiều chí bảo cùng mặt khác trọng khí tướng chiếu rọi, âm thầm tiếc hận: "Đáng tiếc Tô Cẩu Thặng quá không cho người bớt lo…"

Nàng lắc đầu, bản thân vì cái này nhà nắm bể nát tâm, có cơ hội cực tốt đi ra ngoài khoe khoang, lại chỉ có thể yên lặng từ bỏ.

Đương nhiên, Oánh Oánh trên người chí bảo tuy nhiều, nhưng uy lực cũng rất khó hoàn toàn phát huy ra. Chẳng qua những này chí bảo tế lên về sau, quả thực khích lệ quân tâm.

Tử Vi Đế Quân cùng Thiên Hậu nương nương nghênh đón, Thiên Hậu xa xa cười nói: "Phương Tư ngươi cái nha đầu chết tiệt kia, nếu là đem nhà ta bệ hạ đả thương, bản cung cùng ngươi không để yên!"

Tiên Hậu nương nương vội vàng nói: "Tô Thánh Hoàng hiện nay là Thiên Đế, ta ở đâu là đối thủ của hắn? Bị hắn hành hung còn tạm được."

Tô Vân cùng Thiên Hậu, Tử Vi Đế Quân làm lễ chào hỏi, hàn huyên một phen.

Tô Vân lại gặp được Hàn Quân cùng Đan Thanh hai người, bọn họ một cái tại Tiên Hậu trong quân, một cái giúp đỡ Tử Vi

Đế Quân, thân phận khá cao, quyền vị không nhỏ, cũng đến đây gặp nhau.

"Hai người này mới gặp phong vân liền hóa rồng, cái loạn thế này, đúng là bọn họ làm mưa làm gió thời điểm."

Tô Vân thầm nghĩ: "Hai người này từ Nguyên Sóc học được một thân tài năng và học vấn, dùng tại chính đạo bên trên còn tốt, nếu như dùng lệch, chính là tai nạn."

Lần này đối kháng Đế Phong đại quân, chính là Hàn Quân, Đan Thanh, Cầu Thủy Kính cùng Tả Tùng Nham bốn người liên hợp thiết kế, mới có thể kiên trì đến bây giờ, có thể thấy được Hàn, Đan hai người trí tuệ.

Hai người này là từng có làm ác tiền khoa, bởi vậy để Tô Vân không quá yên tâm.

Tô Vân lại gặp được Cầu Thủy Kính, Cầu Thủy Kính nhưng tại Tà Đế trong quân, quyền vị cực cao.

Hắn lần trước đi sứ Thiên Phủ động thiên tới gặp Tà Đế, đều không thể trở lại. Tà Đế lưu hắn lại vì chính mình bày mưu tính kế, Bích Lạc sau khi chết, hắn càng không cách nào trở lại.

Lúc này chính vào Phương Trục Chí khiêng quan tác chiến trở về, trong quân trên dưới một mảnh reo hò.

Đông Quân Phương Trục Chí mỗi lần xuất chiến đều sẽ khiêng trên quan tài trận, biểu đạt thề sống chết chống cự Tiên đình xâm lấn quyết tâm, đã biến thành một cái thói quen, tại Câu Trần rất có danh vọng.

Hai người gặp nhau, tránh không được một hồi hàn huyên.

Phương Trục Chí nhìn về phía Tô Vân, rục rà rục rịch, rất muốn hướng hắn lĩnh giáo thoáng cái ấn pháp bên trên thành tựu. Hắn trong khoảng thời gian này tu vi đột nhiên tăng

mạnh, tiến cảnh khả quan, tại ấn pháp bên trên thành tựu càng là một ngày ngàn dặm!

Tiên Hậu nương nương lại thăm dò ra Tô Vân pháp lực quả thực mạnh mẽ bá đạo, lại có đuổi sát bản thân xu thế, vội vàng ngừng lại hắn, nói: "Tô Thánh Hoàng đã xưng Đế, không được càn rỡ."

Phương Trục Chí đành phải thôi.

Tô Vân đăng cao nhìn lại, chỉ thấy Tiên đình cùng Câu Trần trận doanh ở giữa, đại địa đã không còn tồn tại, bị đánh đến mức hoàn toàn biến mất, chỉ còn lại có một mảnh Thần Thông hải.

Chỉ bất quá cái này Thần Thông hải cũng không phải là Thái Cổ cấm khu Thần Thông hải, mà là do trận chiến tranh này hình thành tân Thần thông biển!

Câu Trần chiến trường cường độ, so Tô Vân tưởng tượng còn khốc liệt hơn!

Hai bên tướng sĩ xuất chiến, cần phải đến có trọng bảo gia trì, còn cần ngồi đặc thù thuyền, mới có thể chạy tại tân Thần thông trên biển, mới có thể cùng đối phương chém giết!

Hơi không cẩn thận, chỉ cần từ thuyền bên trên rơi xuống, thường thường chính là chắc chắn phải chết kết quả!

Đế đình chiến sự tuy là thảm liệt, nhưng so với Câu Trần đến, vẫn là kém rất nhiều.

Tạo thành bậc này phá hoại, là Đế cấp tồn tại giao chiến, chí bảo ở giữa giao chiến tạo thành kết quả!

Tà Đế thủy chung không tới gặp Tô Vân, Tô Vân hỏi Cầu Thủy Kính, nói: "Ta ý muốn gặp Tà Đế, làm sao?"

Cầu Thủy Kính trong hai năm qua trợ giúp Tà Đế điều binh khiển tướng, Tà Đế cũng chỉ điểm hắn tu hành, bởi vậy tu vi

nâng cao tấn mãnh, hiện nay cũng có lời cảnh tứ trùng thiên, trí tuệ càng thêm thông suốt, nói: "Bệ hạ xưng Đế, đối Tà Đế tới nói, quân cùng Đế Phong có gì khác? Bởi vậy gặp Tà Đế hẳn phải chết. Chẳng qua, nếu là bệ hạ mang Bích Lạc đi vào, có thể bảo vệ tính mạng."

Tô Vân ngay sau đó mang theo Bích Lạc tới gặp Tà Đế, Tà Đế vốn muốn giết người, nhưng nhìn thấy Bích Lạc, liền nhẫn nại xuống.

Tà Đế đối Bích Lạc tín nhiệm, bắt nguồn từ Đế Tuyệt đối Bích Lạc tín nhiệm, loại này tín nhiệm lạc ấn tại hắn nội tâm bên trong, không cách nào thay đổi. Bởi vậy Tà Đế nhìn thấy Bích Lạc khởi tử hoàn sinh, trong lòng đối Tô Vân sát ý liền bị tách ra.

Tô Vân cười nói: "Bệ hạ, trẫm đã xưng Đế, chuyên tới để báo cho."

Tà Đế hừ một tiếng, thản nhiên nói: "Nghịch tặc không sợ trẫm trở mặt giết người? Hiện nay ngươi ta khoảng cách gần vô cùng, không có đệ nhất kiếm trận đồ, ngươi làm sao chặn ta?"

Tô Vân mặt mày hớn hở: "Đệ nhất kiếm trận đồ, trẫm mang đến!"

Tà Đế khóe mắt nhảy một cái, nhưng không thấy Tô Vân lấy ra đệ nhất kiếm trận đồ, cười lạnh nói: "Cho dù có đệ nhất kiếm trận đồ lại có thể thế nào? Trẫm hiện nay nắm giữ Đế tâm, chiến lực cùng lúc trước không thể so sánh nổi. Cái kia đệ nhất kiếm trận đồ, ta cũng có thể tuỳ tiện chém nát."

Tô Vân mỉm cười nói: "Bích Lạc, tới bái kiến bệ hạ."

Bích Lạc tiến lên, hướng Tà Đế khom người nói: "Bệ hạ."

Tà Đế nhìn thấy hắn giống như ngày bình thường đồng dạng khom người xuống, nghĩ đến cái này lão giả dùng một

thế thời gian trợ giúp bản thân, từ trẻ tuổi từ từ cao tuổi, thân thể còng lưng, đều là không thẳng lên được cái eo, trong lòng nhất thời chỉ cảm thấy áy náy vô cùng.

Hắn nhận được Bích Lạc chết trận tin tức, cực kỳ bi thương, lại không người nào có thể thổ lộ hết, chỉ cảm thấy bản thân là cái cô độc.

Tà Đế lại sẽ không trước mặt người khác phơi bày bản thân yếu ớt một mặt, nói: "Tiên tướng… Bích Lạc, ngươi đứng lên đi."

Tô Vân cười nói: "Bích Lạc hiện nay chuyên tu thân thể chi đạo, công pháp kỳ lạ, linh nhục nhất thể, chỉ là hiện nay bị vây ở Thiên Tượng cảnh giới bên trên, vô duyên đột phá tu thành Chinh Thánh. Bệ hạ dù sao cũng là thống ngự ngũ triều Tiên giới tồn tại, có lẽ có thể chỉ điểm hắn tu hành."

"Chuyên tu thân thể?" Tà Đế sắc mặt biến hóa.

Tô Vân mỉm cười nói: "Đúng. Oánh Oánh, đem Bích Lạc công pháp biểu hiện ra cho bệ hạ nhìn."

Oánh Oánh bay ra, lập tức liền muốn thi biến, mọc ra chút tóc xanh đến, cũng may tu vi của nàng cùng tâm cảnh so trước kia mạnh không biết bao nhiêu, cuối cùng đè xuống.

Nàng vội vàng đem Bích Lạc khai sáng tu luyện công pháp biểu diễn ra, Tà Đế nhìn lại, quan sát một phen, cười lạnh nói: "Hồ đồ! Linh nhục nhất thể, đây là Thần Ma phương pháp tu luyện! Ngụy Đế, ngươi chẳng lẽ là để Thần Ma dạy hắn làm sao tu luyện?"

Tô Vân trong lòng khẽ động, thật sự là hắn là để Ứng Long dạy Bích Lạc tu luyện như thế nào.

Tà Đế tiếp tục thôi diễn Bích Lạc tu luyện công pháp, đột nhiên sắc mặt nghiêm nghị, nói: "Hắn đi là Thần Ma con đường tu luyện!"

“Thần Ma con đường tu luyện?”

Tô Vân kinh ngạc, cẩn thận phỏng đoán, trong lòng nghiêm nghị.

Bích Lạc quả thực là dựa theo Thần Ma khuôn mẫu tới tu luyện bản thân!

Lúc trước hắn đem Bích Lạc giao cho Ứng Long, nhưng mà hắn không có nghĩ tới là, Ứng Long, Bạch Trạch, Thao Thiết, Thái Tuế mấy người Thần Ma một mực tại nghiên cứu thần tộc ma tộc pháp môn tu luyện, đồng thời đã có thành tựu.

Thông Thiên các cùng Thiên Đạo viện từ lúc giải mã cựu thần phù văn về sau, liền phá vỡ cựu thần không thể tu luyện ràng buộc, những năm gần đây vẫn đang làm cựu thần pháp môn tu luyện, đồng thời đã truyền thụ cho Lăng Cơ, Động Đình mấy người cựu thần, để cho bọn họ có thể tu luyện.

Mà Thần Ma nên như thế nào tu luyện, Thông Thiên các cùng Thiên Đạo viện cũng đang làm nghiên cứu phương diện này, nhưng mà Thần Ma tình huống còn cùng cựu thần khác biệt. Cựu thần không có nội tâm, là Đế Hỗn Độn mang theo bờ Hỗn Độn hải nước biến thành, tích chứa là Đế Hỗn Độn đại đạo, bởi vậy diễn sinh cựu thần cái chủng tộc này.

Thần Ma thì là nắm giữ nội tâm cùng thân thể, nhưng bọn họ linh nhục nhất thể, bản thân hoặc là phúc địa bên trong Tiên đạo sinh ra, hoặc là tồn tại cường đại thân thể biến thành, thậm chí còn có thể giao phối sinh sôi, lại hoặc là kim thân cũng có thể thành thần thành ma.

Bọn họ thường thường là đạo thần thánh hóa, bởi vậy tu luyện như thế nào, liền thành một cái thiên đại nan đề, thậm chí so cựu thần tu luyện như thế nào còn muốn khó khăn.

Thiên Đạo viện cùng Thông Thiên các bởi vì có cựu thần phù văn cùng cựu thần pháp môn tu luyện làm cơ sở, tìm được

để Thần Ma tu luyện phương hướng, bởi vậy Ứng Long Bạch Trạch đám người lúc này mới có thể ý đồ mở ra Thần Ma pháp môn tu luyện.

Chỉ là muốn khai sáng, sao mà khó khăn?

Bọn họ đang thảo luận nghiên cứu trên đường, vừa vặn Ứng Long mang đến Bích Lạc, Bích Lạc mặc dù là một tấm giấy trắng, giống như trẻ mới sinh, nhưng thông minh sức lực lại vượt xa Ứng Long cùng Bạch Trạch mấy người Thần Ma phía trên!

Hắn tiếp xúc đến Thần Ma pháp môn tu luyện, cho thấy thiên phú kinh người, dĩ nhiên đem mình làm cùng Ứng Long đám người đồng dạng Thần Ma, đồng thời khai sáng ra một bộ Thần Ma pháp môn tu luyện tới!

Tô Vân, Tà Đế bọn họ nhìn thấy, chính là một môn rất đúng hoàn chỉnh Thần Ma phương pháp tu luyện, môn công pháp này chỗ mấu chốt nhất liền ở chỗ linh nhục nhất thể, lại không chia lìa!

Tà Đế thật sâu cau mày.

Tô Vân mang theo Bích Lạc đến đây, hiển nhiên là ý định để cho mình chỉ điểm Bích Lạc làm sao đột phá Chinh Thánh cảnh giới.

Thế gian lớn nhất cơ duyên, không gì bằng Đại Đế tự thân chỉ điểm, đây là Bích Lạc đột phá hi vọng. Nhưng mà, Bích Lạc tu luyện công pháp thực sự quá chênh lệch, vượt ra khỏi hắn nhận thức, để hắn không thể nào chỉ điểm!

"Có khả năng chỉ điểm hắn, chỉ có một người."

Một lát sau, Tà Đế liếc Tô Vân liếc mắt, trong ánh mắt khó nén căm hận chi sắc, nói: "Chỉ có người này mới có thể chỉ điểm Bích Lạc, để hắn đột phá. Ngươi này tới mục đích, cũng không phải tìm ta chỉ điểm Bích Lạc, mà là tìm hắn!"

Tô Vân mặt mang tươi cười, cũng không nói chuyện.

Tà Đế hừ một tiếng: "Ta sẽ không trúng ngươi quỹ tích, nhưng mà vì Bích Lạc, ta nguyện ý thử một lần."

Đột nhiên, trong cơ thể hắn nội tâm lui đi, ý thức rơi vào hắc ám.

Tà Đế nhắm mắt lại, sau một khắc con mắt mở ra phía sau, cuồn cuộn ma khí phóng lên trời, thi ma Đế Chiêu cuối cùng xuất hiện!

Oánh Oánh ngồi tại Tô Vân đầu vai, nơm nớp lo sợ, cảm thấy mình có khả năng sẽ áp chế không nổi thi ma chi khí.

Tô Vân mặt mang tươi cười: "Nghĩa phụ, ta xưng đế."

—— —— Trạch Trư trên người bệnh mề đay lại phát nổ, đầu cùng trên mặt đều là, tay cũng sưng lên, trên lưng trên đùi cũng có, đổi mới chậm không phải cố ý…

Chương 820 : Trẫm cùng cái kia Đế Tuyệt có gì khác?

Chương 819: Trẫm cùng cái kia Đế Tuyệt có gì khác?

Cùng Tà Đế khác biệt, Đế Chiêu hoàn toàn là một loại khác biểu hiện, cười ha ha nói: "Như vậy, chúng ta chính là một môn song Thiên Đế! Chờ một chút, cái này chẳng phải là nói, ta là thái thượng hoàng? Ta thoái vị?"

Oánh Oánh rất muốn nói cho hắn biết, Đế Tuyệt cũng không phải là Thiên Đế, mà là Tiên Đế, nhưng mà suy nghĩ một chút vẫn là được rồi. Dù sao Đế Chiêu hung cực kì, ngộ nhỡ để cho mình thi khí bộc phát biến thành cương thi Oánh Oánh, bản thân chẳng phải là…

"Rất lợi hại?" Nàng đầu dựng sai cái kia gân, đột nhiên hưng phấn lên, "Cương thi tiểu sách tiên? Chẳng phải là thiên hạ ít có?"

Tô Vân cười nói: "Nghĩa phụ, thiên hạ còn chưa nhất thống, còn có Đế Phong gây họa, thiên hạ có chư Đế, bởi vậy nghĩa phụ cũng là Thiên Đế."

Đế Chiêu cười ha ha nói: "Quần hùng chinh chiến, thì thế nào? Đợi bình Đế Phong, ta vì ngươi đánh xuống giang sơn!"

Tô Vân hướng Đế Chiêu nói ra Bích Lạc nan đề, Đế Chiêu kiểm tra Bích Lạc, lặp đi lặp lại dò xét, không khỏi kinh ngạc nói: "Hắn Đạo cảnh cửu trùng thiên đều mở?"

Hắn sắc mặt nghiêm nghị, đột nhiên đưa ngón trỏ ra điểm tại Bích Lạc mi tâm, Bích Lạc không tự chủ được thân thể chấn động, Linh giới bị mở ra!

Hắn Linh giới bên trong còn có bị kiếp hỏa đốt qua dấu vết!

Đế Chiêu đi vào Bích Lạc Linh giới, Tô Vân cũng liền bề bộn đi vào, lại thấy Đế Chiêu ngẩng đầu hướng bên trên quan sát, Tô Vân cũng ngẩng đầu nhìn lại, nhìn thấy cửu trùng thiên.

Đó là Bích Lạc cửu trùng Đạo giới, trong đó đại đạo đã bị đốt đến không còn một mảnh, không còn tồn tại.

Tô Vân cũng từng khiếp sợ tại Bích Lạc cửu trùng Đạo giới, phải biết từ đệ nhất Tiên giới đến nay, tu thành chín đại Đạo giới người ít càng thêm ít.

Hễ có thể tu thành Đạo cảnh cửu trùng thiên, đều đủ để xưng đế.

Đế Chiêu kinh ngạc nói: "Hắn nếu là dần dần từng bước tu luyện, chẳng lẽ có thể trực tiếp tu thành Đạo cảnh cửu trùng thiên? Vì sao còn muốn xoay đầu lại chuyên tu thân thể?"

Tô Vân không muốn nói ra tình hình thực tế, dù sao Bích Lạc là Ứng Long "Nuôi lớn", Ứng Long trong đầu đều là cơ bắp, cho nên ngay tiếp theo Bích Lạc cũng là như thế.

Càng thêm quan trọng chính là, là Tô Vân đem Bích Lạc giao cho Ứng Long, bởi vì Tô Vân ngại mang theo một cái ngàn vạn tuổi "Hài nhi", còn muốn dạy hắn cái này cái kia, thực sự phiền phức.

"Nếu như hắn có thể luyện thành thân thể cửu trùng thiên, chẳng phải là song cửu trùng thiên tồn tại?"

Đế Chiêu thở dài nói: "Nói như vậy, đủ để cùng Đế Phong phân cao thấp. Nhìn tới vị đạo hữu này càng già càng dẻo dai!"

Oánh Oánh rụt rè nói: "Bệ hạ, Bích Lạc mới hai tuổi…"

Đế Chiêu hơi giật mình, chậm rãi gật đầu, nói: "Tính như vậy đến, ta cũng chỉ bốn mươi hứa tuổi. Vân nhi, ta phải gọi ca ca ngươi mới là…"

Hắn vội vàng lắc đầu, bỏ qua một bên cái đề tài này, quan sát Bích Lạc Nhục Thân cảnh giới, nói: "Linh nhục nhất thể là vì Thần Ma. Mọi người cung phụng người chết nội tâm, vì bọn họ xây dựng từ đường rèn đúc kim thân, kim thân cùng nội tâm phù hợp, nội tâm tu luyện thành thần, kim thân liền không cách nào cùng nội tâm tách ra, đây là Thần Ma. Đạo sinh Thần Ma cũng là như thế. Nhưng khai sáng một môn có thể để cho Thần Ma cũng có thể tu luyện pháp môn, vậy thì lợi hại. Nhìn không ra, hắn lại có như vậy lớn khát vọng, làm ta khâm phục!"

Hắn đối Bích Lạc tự nhiên bắt đầu kính nể, hướng Tô Vân nói: "Bậc này tồn tại, mới thật sự là người có tài hoa! Hắn trước kia là tại ta trong triều đình làm tiên thừa tướng?"

Tô Vân gật đầu, nói: "Từ thứ sáu Tiên giới ban đầu, một mực làm được vạn năm trước đó."

Đế Chiêu trợn mắt lên, thất thanh nói: "Như thế tuấn kiệt một mực tại bên cạnh ta, ta vậy mà chỉ làm cho hắn làm tiên thừa tướng, thật sự là mắt bị mù! Bậc này tuấn kiệt, há có thể để hắn xử lý triều chính? Chẳng phải là đem hắn tất cả ý nghĩ đều dùng tại những này chuyện vụn vặt bên trên? Hắn là đem hắn thả ra, để hắn đi thu nạp thiên hạ công pháp thần thông, suy nghĩ đủ loại đạo pháp thần thông phương hướng phát triển, phát triển không gian! Ngốc nghếch! Ta khi còn sống thật sự là ngốc nghếch!"

Tô Vân cùng Oánh Oánh nghẹn họng nhìn trân trối.

Oánh Oánh tiến đến Tô Vân bên tai, nói nhỏ: "Sĩ tử, ta thế nào cảm giác, Đế Chiêu so Đế Tuyệt càng thích hợp làm Tiên Đế?"

Tô Vân cũng không khỏi đến gật đầu.

Đế Chiêu lòng dạ khí phách, quả thực càng thích hợp làm Tiên Đế, nếu như năm đó ngồi tại đế vị bên trên chính là Đế Chiêu mà không phải Đế Tuyệt, nói không chừng Bích Lạc tài năng sẽ có được tốt hơn phát huy.

Bích Lạc sở dĩ như thế già nua khổ cực như thế, càng nhiều hơn chính là Đế Tuyệt không để ý tới triều chính, đem tất cả mọi chuyện đều ném cho hắn, mà bản thân trầm mê ở sắc đẹp không muốn phát triển.

"Ta muốn cho rằng làm gương…" Tô Vân vừa mới nghĩ đến nơi đây, ngay sau đó tỉnh ngộ lại, "Ta đối xử thê tử trung thành một lòng, hơn nữa chỉ kết hôn với một, cần cho rằng làm gương ư? Không cần."

"Oánh Oánh, ta cảm thấy Tà Đế là Đế Tuyệt, Đế Chiêu là Đế Tuyệt, Đế tâm cũng là Đế Tuyệt."

Tô Vân trầm ngâm phút chốc, hướng Oánh Oánh nói: "Đế tâm kế thừa Đế Tuyệt đạo tâm, thuần túy, hoàn mỹ. Đế Chiêu kế thừa Đế Tuyệt lòng dạ, dày nặng, bao la. Tà Đế thì kế thừa Đế Tuyệt nội tâm cùng với cố chấp. Bọn họ đều là Đế Tuyệt, nhưng đều chỉ là Đế Tuyệt một phần."

Oánh Oánh gật đầu, nói: "Chân chính Đế Tuyệt, đã chết."

Tô Vân có chút buồn phiền, nói: "Không. Bọn họ là chia ra làm ba."

Lúc này, Đế Chiêu đi ra ngoài, nói: "Công pháp của hắn con đường ta đã thấy rõ, quả thực có đại trí tuệ, để hắn đột phá nhưng cũng không khó. Đi theo ta!"

Tô Vân vội vàng mang theo Oánh Oánh đi ra ngoài, tiện tay phất một cái, Bích Lạc Linh giới nhất thời khép lại.

Đế Chiêu kinh ngạc trên dưới quan sát hắn mấy lần, nói: "Vân nhi, ngươi tu vi tiến rất xa đây!"

Tô Vân khẽ mỉm cười, nói: "Ta đã tu luyện tới Đạo cảnh tứ trùng thiên, khoảng cách cửu trùng thiên chỉ có một bước ngắn."

Đế Chiêu nhẹ nhàng gật đầu: "Chỉ có một bước ngắn. Đứa bé ngoan, đứa bé ngoan… Ngươi liền dẫn Bích Lạc, chúng ta cùng xuất trận, cùng Đế Phong chém giết mấy hiệp!"

Tô Vân trong lòng khẽ động, đành phải nhắm mắt mang theo Bích Lạc đuổi theo hắn.

Oánh Oánh nói nhỏ: "Khoác lác thổi qua đầu a?"

Tô Vân nói: "Ta tu luyện tới Đạo cảnh tứ trùng thiên, nhưng ta Đạo cảnh một phân thành hai, trái phải lẫn nhau là lớn nhất tương phản số, bởi vậy có thể tính làm bát trùng Đạo cảnh, bởi vậy khoảng cách cửu trùng thiên một bước ngắn, không sai ah…"

"Ngươi liền mạnh miệng, địa phương khác đều mềm!" Oánh Oánh tức giận nói.

Tô Vân cười ha ha, cùng Đế Chiêu cùng nhau bay ra Thiên Hoàng phúc địa trận doanh, giáng lâm đến thần thông khe lớn phía trên.

Ba người một sách, lăng không trôi lơ lửng ở đạo này khe lớn trên không, dưới chân là vô tận rách nát thần thông hình thành dị tượng, như là một đạo chảy xuôi tại khe lớn bên trong trường hà, hiện ra đủ loại lộng lẫy tiên quang.

Trong đó, thậm chí còn có mạnh mẽ Thần Ma hoặc tiên nhân hài cốt, tại trong sông cuồn cuộn!

Sóng lớn bên trong còn có đủ loại tiên khí mảnh vỡ, tại lần lượt sóng lớn bên trong bị quấy đến lại thêm vỡ!

Oánh Oánh nhìn xuống dưới, có chút chóng mặt, vội vàng bắt lấy Tô Vân tóc mai đứng vững.

Đạo này thần thông trường hà, ngăn cách hai bên đại quân, muốn tiêu diệt đối phương, liền cần qua sông!

Mà hai bên đóng quân bờ sông, chắc chắn sẽ không cho đối phương qua sông bất cứ cơ hội nào!

Đế Chiêu cái kia hùng hậu vô cùng âm thanh vang lên, âm thanh vượt qua thần thông trường hà, truyền vang tại hai bên bờ trận doanh tướng sĩ trong tai, vô cùng rõ ràng, thậm chí chấn động đến bọn họ khí huyết sôi trào!

"Đồ nhi Bộ Phong, trẫm đến rồi!"

Thanh âm kia nổ vang, ầm ầm chấn động, thần thông hai bên bờ sông, từng cái tiên khí tiên binh bị chấn động đến rầm rầm vang vọng, Đế Phong trận doanh mỗi bên quân bên trong, những cái kia bị xem như gia súc buộc lên Thần Ma cả kinh từng cái bất an đánh phát ra tiếng phì phì trong mũi, lay động trên người lân phiến hoặc là gai xương!

Thiên Hoàng phúc địa bên trong, Tiên Hậu không khỏi cau mày, quát: "Hồ đồ! Hắn không phải Đế Phong đối thủ!"

Nàng lúc này liền mấu chốt binh xuất chiến, nghĩ cách cứu viện Đế Chiêu, Thiên Hậu đưa tay ngăn cản, nói: "Phương muội muội, không cần sốt ruột. Chúng ta tọa trấn phía sau, đủ để cho Đế Phong đầy đủ áp lực. Lại nhìn Đế Phong ứng đối ra sao."

Nàng nói nhỏ: "Nếu như thật toàn diện đánh nhau, binh lực chúng ta không đủ."

Tiên Hậu nương nương đành phải nhẫn nại, ngăn chặn nộ khí, nói: "Tà Đế trên người thi khí đột nhiên tăng thêm, ma khí ngược lại không có mạnh như vậy, xuất chiến hẳn là Đế Chiêu! Cái này Đế Chiêu, chính là người điên, đều là nhìn

chằm chằm Đế Phong một người, đối với những khác thờ ơ lãnh đạm.”

Thiên Hậu nương nương cười nói: “Tà Đế tiếc mạng, không dám lấy cái chết tương bác, lần này vừa vặn mượn Đế Chiêu tay ép hắn liều mạng.”

Nàng ánh mắt lấp lóe: “Đế Phong một lòng muốn giết Tà Đế, chắc chắn sẽ không bỏ qua cơ hội này. Nhưng đối với chúng ta tới nói, cái này đồng dạng cũng là một cơ hội, diệt trừ Đế Phong cơ hội…”

Đế Chiêu cất cao giọng nói: “Bộ Phong đồ nhi, trẫm mang đến hai cái trợ thủ, một quyển sách quái. Ngươi xem đó mà làm!”

Đế Phong trận doanh bên trong, tam công tứ vệ hai ngày sư, cùng với cả triều văn võ, nhao nhao cau mày, Đế Phong nghe vậy, cười nói: “Đế Tuyệt cuối cùng đến đây tự tìm đường chết. Hắn một mực sợ chiến, hiện nay thi yêu chiếm cứ chủ động, cuối cùng cam lòng đến đây tự tìm đường chết.”

Hắn đứng dậy, đưa tay vẫy một cái, Đế kiếm kiếm hoàn bay tới, thản nhiên nói: “Trẫm đem tự thân tiễn hắn lên đường!”

Đế kiếm kiếm hoàn vốn là dùng để trấn áp Tiên đình trận doanh số mệnh, cùng đối diện chí bảo Vu Tiên bảo thụ chống lại, bây giờ bị hắn lấy xuống, Vu Tiên bảo thụ uy năng nhất thời đè ép tới!

Nếu như chỉ là Vu Tiên bảo thụ ngược lại cũng thôi, Tô Vân đến, Oánh Oánh càng là đem trên người mình tất cả bảo bối đều treo đi lên!

Trấn áp người xứ khác kim quan, treo lên kim quan xích vàng, có khả năng ẩn hiện Hỗn Độn hải ngũ sắc thuyền, cái kia kiện đều là chí bảo!

Đương nhiên, Tô Vân huyền thiết chuông lớn cũng là chí bảo, chỉ là uy năng không đủ cùng mặt khác chí bảo so sánh.

Những này chí bảo uy năng nhảy vọt thần thông trường hà, nghiền ép lên đến, để đạo kia thần thông trường hà mặt sông cũng rơi xuống mấy trăm trượng, trấn áp mỗi bên doanh mỗi bên Tiên thành số mệnh trọng khí cũng bị ép tới có chút vận chuyển sáp trệ!

Cũng may Tiên đình trọng khí số lượng rất nhiều, vậy mà đứng vững chí bảo áp lực!

Thiên Hoàng phúc địa bên trên, Phương Trục Chí, Cầu Thủy Kính đám người nhìn về phía Tiên đình, trong lòng nghiêm nghị.

Tiên đình lực lượng, làm người ta sinh ra sợ hãi!

Thiên sư Yến Tử Kỳ đứng dậy, trầm giọng nói: "Bệ hạ không thích hợp ứng chiến. Nghịch Đế Tô Vân lần này mang theo bốn đại chí bảo đến đây, chắc chắn sẽ không không có chuẩn bị. Cái kia đệ nhất kiếm trận đồ hạng gì bá đạo? Nếu là hắn cũng mang đến, đó chính là năm đại chí bảo! Huống chi còn có Thiên Hậu nương nương bọc hậu, chỉ sợ lai giả bất thiện. Lấy thần ý kiến, đem phái người tấn công Đế đình, cho Tô tặc áp lực, buộc Tô tặc rút lui! Tô tặc về Đế đình, nhất định mang theo những cái kia chí bảo, đại quân ta đánh lén, liền lại không áp lực."

Đế Phong cười nói: "Một cái Tô tặc có sợ gì ư? Yến thiên sư, ngươi quá cẩn thận."

Yến Tử Kỳ còn định nói thêm, Vạn Cô Thần vội vàng hướng hắn liên tiếp nháy mắt.

Yến Tử Kỳ chần chừ thoáng cái, Đế Phong thấy thế, trong lòng chán ghét tăng gấp bội, nói: "Yến thiên sư nếu nói phái người tấn công Đế đình, cho Tô tặc áp lực, như vậy trẫm liền

phái ngươi đi tới tinh không chi viện viện quân, tiến đánh Đế đình. Ngươi lại đi đi.”

Yến Tử Kỳ không còn hy vọng, há to miệng, cuối cùng vẫn là rời đi.

Vạn Cô Thần vội vàng đuổi theo hắn, đi tới ngoài điện, cười nói: “Đạo huynh, bệ hạ cho ngươi đi tinh không chi viện viện quân, cũng là chuyện tốt, ngươi cần gì ủ rũ?”

Yến Tử Kỳ lắc đầu nói: “Bệ hạ đã không tin ta, nói nhiều ích lợi gì? Làm nhiều ích lợi gì? Không bằng trở về quê hương đi làm cái ông nhà giàu, ta không tin tương lai Tô Cẩu Thặng xưng Đế, không cho lão phu một miếng cơm ăn.”

Vạn Cô Thần cười ha ha: “Đạo huynh, ngươi còn nói nói nhảm. Vừa mới bệ hạ phán đoán cũng không phải không có đạo lý. Tô tặc này đến mang lấy bốn đại chí bảo, tuyệt đối không có đệ nhất kiếm trận đồ. Hắn Đế đình có mấy phần binh lực ngươi không phải không rõ ràng, nếu như mang đi kiếm trận đồ, tuỳ ý tới cái Thiên Quân cũng bưng nơi ở của hắn! Thật sự là hắn có bốn đại chí bảo, nhưng cái này bốn đại chí bảo hắn có thể phát huy ra mấy phần uy lực? Dựa hắn cùng cái kia sách quái, một phần uy lực cũng không phát huy ra. Nếu như có thể uy năng ra hết, sao lại bị ngươi dẫn theo lĩnh đại quân đi tới nơi này?”

Yến Tử Kỳ suy nghĩ một chút, quả thực là đạo lý này, nhưng hắn trời sinh tính cẩn thận, không buông tha bất kỳ khả năng, vẫn cảm thấy có chút bất an.

“Cô Thần Ngô đệ, ta lần này đi tinh không, một người cũng không mang theo, nhất định muốn nghênh đón mấy trăm vạn viện quân! Bệ hạ bảo thủ, đã không nhìn thấy toàn cục, nơi này liền thoát khỏi Cô Thần!”

Yến Tử Kỳ xá dài tới đất, trầm giọng nói: “Nguyện Ngô đệ thường xuyên khuyên nhủ bệ hạ, nói cẩn thận làm cẩn thận, cân nhắc mà làm sau, thương tiếc tướng sĩ, đừng rét lạnh lão thần tâm!”

Vạn Cô Thần vội vàng bái xuống, nói: “Đạo huynh nhưng xin yên tâm! Ta lấy tên Cô Thần, chính là dù là chiến đến người cuối cùng, chỉ còn lại có ta, cũng sẽ không phản bội!”

Yến Tử Kỳ đứng dậy rời đi.

Vạn Cô Thần trở lại đại điện bên trong, Đế Phong cười nói: “Đế Tuyệt mang theo Tô tặc cùng một cái khác lão thất phu, ai dám cùng trẫm tiến lên chém giết?”

Vạn Cô Thần trong lòng khẽ nhúc nhích, đang muốn gọi ra thái bảo Thượng Kim Các, không ngờ Đế Phong đã chọn thượng tế Hiểu Tinh Trầm tên, không khỏi cúi đầu xuống, thầm nghĩ: “Thượng Kim Các là số ít cùng Tô tặc đánh một trận, đem hắn ép cùng đường bí lối người, bởi vậy Thượng Kim Các là sự chọn lựa tốt nhất. Không trải qua làm thịt Hiểu Tinh Trầm cũng là Đạo cảnh bát trùng thiên đại cao thủ, cũng có thể bắt lại Tô tặc. Chỉ là…”

Hắn chần chừ thoáng cái, thầm nghĩ: “Tô tặc thật đem đệ nhất kiếm trận đồ lưu lại ư?”

—— —— cuối tháng ngày cuối cùng, đổi mới chậm, xấu hổ cầu nguyệt phiếu ~~

Chương 821 : Trảm Đạo tái hiện (cầu giữ gốc nguyệt phiếu!)

Chương 820: Trảm Đạo tái hiện (cầu giữ gốc nguyệt phiếu!)

Đế Phong lại chọn một người, người này lại là Đế Phong con thứ Bộ Vong Tri.

Vạn Cô Thần cau mày, biết hắn muốn cất nhắc Bộ Vong Tri, bởi vì thái tử Bộ Vong Cơ bị Tô Vân giết chết, Ma Đế cũng bị Tô Vân xúi giục, cho nên Đế Phong muốn cất nhắc Bộ Vong Tri vì thái tử, cho hắn một cái cơ hội lập công.

Hiểu Tinh Trầm ngược lại cũng thôi, dù sao cũng là thượng tế, tu vi đăng phong tạo cực, nhưng Bộ Vong Tri liền không phải mang đi ra ngoài. Một là Bộ Vong Tri thực lực tu vi tuy là không tầm thường, nhưng so Kỳ huynh Bộ Vong Cơ vẫn là có chỗ kém, hai là nếu như Đế Phong chết trận, Bộ Vong Tri lưu tại trận doanh bên trong liền có thể dùng để tạm thời ổn định quân tâm.

Chỉ là Vạn Cô Thần không giống thiên sư Yến Tử Kỳ như vậy lòng ngay dạ thẳng, không chút nào cho Đế Phong mặt mũi, hắn càng nhiều hơn chính là thuận thế mà làm.

Đế Phong chọn hai người, liền muốn rời đi, Vạn Cô Thần vội vàng cười nói: “Bệ hạ, nếu Đế Tuyệt mang theo một cái sách quái, như vậy bệ hạ sao không mang một tôn Yêu Tiên? Thần tiến cử hiền tài Tích Thi động thiên Duyên Quân Hầu!”

Tích Thi động thiên Duyên Quân Hầu chính là một Yêu Tiên, phong Hầu Tiên Quân.

Đế Phong không để ý lắm, cười nói: "Mang theo đi."

Vạn Cô Thần lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, thầm nghĩ: "Duyên Quân Hầu mặc dù chỉ là Tiên Quân, nhưng một thân thực lực tu vi lại là thực sự Thiên Quân tiêu chuẩn, so cái kia phản đồ Kinh Thu Diệp cũng không chút thua kém."

Đế Phong dẫn đầu thượng tế Hiểu Tinh Trầm, Bộ Vong Tri cùng Duyên Quân Hầu đi ra trận doanh, đi về phía thần thông trường hà mà tới.

Đế Chiêu ánh mắt rơi vào Đế Phong trên người, cừu hận lại nổi lên, liền có chút không cách nào ngăn chặn, nói: "Vân nhi, ngươi bảo vệ tốt Bích Lạc, để hắn nhìn xem ta phương thức chiến đấu!"

Tô Vân nhìn về phía Hiểu Tinh Trầm, Bộ Vong Tri cùng Duyên Quân Hầu, lộ ra ôn hoà tươi cười, khẽ ngoắc một cái, huyền thiết chuông lớn không chậm không bệnh hướng bên này bay tới, chụp vào mọi người đỉnh đầu.

Đế Chiêu quát lớn, như thiên lôi nổ vang, một quyền hướng Đế Phong đánh tới!

Năm đó hắn vừa mới sinh ra lúc, một chưởng liền đem Bắc Miện trường thành đánh xuyên qua, thực lực bây giờ vượt qua khi đó không biết bao nhiêu, thân thể lại có một viên thiên chuy bách luyện Đế tâm, liên tục không ngừng cung cấp cho hắn mạnh mẽ khí huyết!

Một quyền này đánh ra, nắm đấm không gian bốn phía nhất thời bóp méo, không gian bị kháng đến mắt thường có thể thấy được, vậy mà có thể nhìn thấy không gian xoay tròn!

Thậm chí một quyền này bên trong tích chứa không đồng lực đạo, cũng toàn bộ bày ra đến vô cùng nhuần nhuyễn, để

cho người ta có thể nhìn thấu một quyền này bí mật!

Nhưng muốn hoàn toàn nhìn thấu một quyền này bí mật, cũng cần cực cao trí tuệ!

Đây là Đế Chiêu đặc biệt cho Bích Lạc nhìn!

Nếu không phải muốn chỉ điểm Bích Lạc, hắn mới sẽ không đem bản thân lúc chiến đấu ảo diệu bày ra, còn có thể lĩnh ngộ được bao nhiêu, có hay không có thể suy luận, thì phải nhìn Bích Lạc bản lãnh của mình!

Một quyền này để Tô Vân cũng là nhìn mà trợn tròn mắt.

Đế Chiêu đi con đường, giống như yêu giống như ma, lấy bản thân vì lò luyện, bồi luyện mạnh mẽ thân thể, lấy thân thể mạnh mẽ sinh sôi nhiều hơn nữa thi ma chi khí, mở rộng bản thân.

Loại này con đường, giống như là không mượn tại bên ngoài, chuyên tu vào trong, là một loại khác thành tựu!

Trong nghề xem môn đạo, Tô Vân liền nhìn thấy một quyền này nhìn như thuần túy thân thể lực lượng, nhưng thực ra là Đế Chiêu ở bên trong cửu trùng thiên Đạo cảnh cất giấu mạnh mẽ vô cùng tu vi, trong vòng tại bao la bát ngát pháp lực, thôi thúc một quyền này!

Đột nhiên, Đế kiếm kiếm hoàn chạm mặt tới, Đế Phong ngự kiếm, nghênh tiếp Đế Chiêu cái kia bá đạo vô cùng nắm đấm, vô số miệng lợi kiếm nghiêng hướng vào phía trong, tựa như xoay tròn cắt chém vòi rồng!

Đế kiếm kiếm hoàn chính là Tiên đạo chí bảo, Đế Chiêu nắm đấm lại là thân thể máu thịt, nhưng mà cả hai va chạm, lại là không phân cao thấp!

Đế Chiêu chuyên tu vào trong, vậy mà có thể dựa vào thân thể ngạnh hám chí bảo!

Oánh Oánh sợ hãi than nói: "Lão gia tử thân thể tu vi, đi đến Đế Thúc Đế Hốt loại kia thành tựu!"

Tô Vân gật đầu.

Đế Chiêu thân thể thành tựu, quả thực đã đến Thúc Hốt nhị đế tiêu chuẩn, thậm chí chỉ có hơn chứ không kém!

"Những năm này không gặp, nghĩa phụ thực lực tăng lên rất nhanh!" Trong lòng của hắn thầm nghĩ.

Đế Chiêu là Đế Tuyệt chi thi đản sinh ra nội tâm, cái này sinh linh được gọi là thi yêu, thi ma, như Tô Vân bộ hạ Ma Thần Nữ Sửu, chính là Viêm Hoàng chi nữ thi thể đản sinh ra nội tâm.

Đế Chiêu thi khí rất nặng, ma khí cũng không quá nặng, nhưng Tà Đế chính là Đế Tuyệt nội tâm vào ở Đế Tuyệt chi thi, là nửa ma, ma khí cực nặng.

Hai người những năm này dùng chung một thân thể, thi khí ma khí từ từ tương dung, thậm chí liền pháp lực cũng dần dần có thể dùng chung, bởi vậy xuất hiện Tà Đế thân nhuộm thi khí Đế Chiêu cũng có thể sử dụng ma khí tình huống.

Cái này cũng liền đưa đến Đế Chiêu thực lực cũng đang tăng nhanh như gió!

Hắn tuy là bị Tà Đế áp chế, thủy chung không cách nào chiếm cứ thân thể, nhưng chính là bởi vì là một thân thể, hắn cũng ở trong tối tự mở rộng!

Đế Phong thét dài một tiếng, đột nhiên trùng trùng điệp điệp một nắm, kiếm hoàn bên trong vô số thanh tiên kiếm lập tức đinh đinh va chạm, hóa thành một cái trường kiếm, hào quang rực rỡ phi thường!

Đế Phong cầm kiếm nơi tay, kiếm áp thần thông trường hà bên trong vô lượng thần thông, kiếm quang khẽ động, thế gian

thần thông bỗng nhiên mất màu sắc, hướng Đế Chiêu công tới!

Tô Vân còn là lần đầu tiên tận mắt nhìn đến Đế Phong thi triển hắn vô thượng kiếm đạo, lúc trước hắn kiến thức Đế Phong kiếm pháp, chỉ là tại Đế đình đoạn nhai bên trên gặp qua Đế Phong kiếm đạo thần thông sót lại, cũng không thấy tận mắt.

Về sau tại Thái Cổ cấm khu, hắn cũng chỉ là thừa dịp Đế Phong bị trọng thương, giết tới Đế Phong phía trước, Đế Phong bởi vì thương thế quá nặng cũng không có ra tay.

Lần này tự thân nhìn thấy Đế Phong thi triển Đế kiếm kiếm đạo, mang cho Tô Vân xung kích, so Đế Chiêu một quyền kia mang cho Tô Vân xung kích còn muốn lớn!

Đế Phong quơ kiếm nơi tay, kiếm quang trong tay khẽ động, liền gặp vô số cây kiếm quang từ trong tay kiếm mũi kiếm ra bay ra, những cái kia kiếm quang tựa như ngàn vạn Đế Phong đang thi triển kiếm đạo đồng dạng, tinh diệu vô song, làm người ta nhìn mà than thở!

Tô Vân chỉ nhìn phút chốc, liền bị xúc động mạnh, chỉ cảm thấy trong đầu của mình đủ loại kiếm quang tại va chạm tới lui, liền muốn từ Đế Phong kiếm đạo bên trong lĩnh ngộ ra ngàn vạn loại khác biệt kiếm đạo thần thông tới!

Hắn là kiếm đạo bên trên thiên tài, thiên phú cực cao, thậm chí có thể làm cho Đế Phong cũng cảm giác được áp lực tồn tại!

Tận mắt nhìn đến Đế Phong thi triển vô thượng kiếm đạo, đối với hắn mà nói cũng là một lần lớn lao gặp gỡ!

Đặc biệt là tại khoảng cách gần như vậy quan sát, càng làm cho hắn có một loại kiếm đạo rục rà rục rịch, muốn đột phá đến đệ lục trùng thiên xúc động!

Đúng lúc này, chỉ nghe một người cười nói: “Vân mẫu bình phong chúc ảnh thâm, trường hà tiệm lạc hiểu tinh trầm(trích từ Lý thương nghiệp ẩn thơ, Thường Nga. Vẫn là nói thẳng ra chỗ a, miễn cho mù gà nhi đoán còn đoán sai). Mặt trời mới mọc tảng sáng, quần tinh chìm. Tại hạ Tiên đình thượng tế Hiểu Tinh Trầm, gặp qua Tô Thánh Hoàng.”

Tô Vân không thể không thu về gắt gao rơi vào Đế Phong trên người ánh mắt, nhìn về phía thượng tế Hiểu Tinh Trầm. Hiểu Tinh Trầm mang đến cho hắn một cảm giác cực kỳ nguy hiểm, nếu không cẩn thận ứng đối, chỉ sợ sẽ táng thân trong tay hắn.

Hiểu Tinh Trầm tư chất phong lưu, dung nhan xinh đẹp, phong thần tiêu sái , có chút bất phàm.

Tô Vân mỉm cười đối mặt, nói: “Hiểu đạo hữu tên ý cảnh sâu xa, làm người ta thưởng thức. Chỉ là trẫm cũng không phải là Đế Phong thần tử, không cần gọi ta là Thánh Hoàng. Hiện nay trẫm là cao quý Thiên Đế, chiếm cứ chính thống, Đế Phong một triều lại như đem chìm ngày, già nua lẩm cẩm, tro tàn khắp nơi, kiếp hỏa điểm điểm giống như phồn tinh, xa xa không gọi được mặt trời mới mọc tảng sáng, quần tinh chìm ah. Đạo hữu sao không bỏ gian tà theo chính nghĩa?”

Hiểu Tinh Trầm thở dài nói: “Người thường nói Tô Thánh Hoàng một tấm mồm mép giành chính quyền, hiện nay thấy một lần, quả nhiên không lấn ta vậy.”

Tô Vân cười ha ha: “Trẫm triều đình, Thần Đế tới hàng, Ma Đế tìm tới, Thiên Hậu tới phù hộ, trái phải là Tử Vi, Trường Sinh cùng Tiên Hậu, lại có Tang Thiên Quân, Kinh Thiên Quân đầu nhập vào, chẳng lẽ Hiểu thượng tế còn nhìn không ra dân tâm ủng hộ hay phản đối ư?”

Oánh Oánh nghe cực kỳ khâm phục: “Sĩ tử từ lúc cưới Ngư Thanh La về sau, công phu miệng càng ngày càng tốt, khó

trách có ngoài miệng giành chính quyền thanh danh tốt đẹp. Ngư Thanh La không hổ là chư thánh tuyệt học người thừa kế cùng tân học lão biều bả tử, hai người sau lưng ta khẳng định không có ít giao lưu."

Nàng có chút tiếc hận, Tô Vân cùng Ngư Thanh La cùng một chỗ thời điểm đều là đem nàng đuổi đi ra, không thể thăm dò hai người giao lưu nội dung.

Một người khác cười nói: "Tô Thánh Hoàng cũng xứng nói dân tâm ủng hộ hay phản đối? Tô Thánh Hoàng lại ở một vùng, bảy mươi hai động thiên chẳng qua chỉ thống Ngự Đế đình cái này một chỗ cắm dùi, mặt khác bảy mươi hai động thiên con dân, tâm hướng Tiên đình, đây mới là dân tâm ủng hộ hay phản đối!"

Hắn lời ấy oai phong lẫm liệt, thượng tế Hiểu Tinh Trầm không khỏi thầm khen: "Nhị thái tử nói hay lắm! Khó trách bệ hạ có nâng đỡ hắn làm thái tử ý tứ."

Tô Vân sắc mặt lạnh lùng, điềm nhiên nói: "Dân tâm ủng hộ hay phản đối? Thứ sáu Tiên giới xâm lấn đến nay, ta thứ bảy Tiên giới vô cớ mất mạng người, đâu chỉ hàng tỉ? Vợ con bị nhục người, đâu chỉ hàng tỉ? Bị ép làm nô người, đâu chỉ hàng tỉ? Thảo dân tại bùn lầy cực khổ trong nước lửa kêu rên, rễ cỏ làm thức ăn, bùn đất ăn no, khoác gông xiềng mà lao động, đâu chỉ hàng tỉ? Ngươi cũng xứng nói dân tâm ủng hộ hay phản đối? Xảo ngôn lệnh sắc, ta nhất định giết ngươi!"

Hắn vừa mới nói xong, thần thông đã bộc phát, một đạo tử thanh kiếm quang tự Thần Thông hải bên trong phóng lên trời, hóa thành kinh thế một điểm hàn mang, đánh úp về phía Bộ Vong Tri!

Bộ Vong Tri kinh hãi, một kiếm này có thể nói là tận đến đánh lén tinh diệu, từ Thần Thông hải bên trong kéo tới, để

hắn không có nửa điểm đề phòng, kiếm quang cũng đã đi tới dưới chân!

Tô Vân từ trước tới nay cẩn thận, tại đi tới đạo này thần thông trường hà bên trên lúc, đã sớm âm thầm đem bản thân tử thanh tiên kiếm chìm vào thần thông trường hà bên trong, cho dù là Đế Chiêu đều không có phát giác.

Đế Chiêu tùy tiện, tự nghĩ thủ đoạn cao siêu, cùng Đế Phong liều mạng cũng là không thèm quan tâm, nhưng Tô Vân lại không thể không cẩn thận.

Hắn tuy là Tiên Thiên Nhất Khí tu luyện tới Đạo cảnh đệ tứ trùng thiên viên mãn mức độ, lại có chính phản Đạo cảnh, tổng cộng bát trùng Đạo cảnh, nhưng pháp lực chỉ là tương đương với hai cái Đạo cảnh tứ trùng thiên, so Đạo cảnh bát trùng thiên tồn tại còn có rất xa xôi khoảng cách.

Bởi vậy hắn không thể không cẩn thận, nhiều chuẩn bị một tay.

Bộ Vong Tri không kịp phản ứng, mắt thấy liền muốn mất mạng, thượng tế Hiểu Tinh Trầm nhưng đã ra tay!

Chỉ nghe từng tiếng đại đạo nổ vang truyền đến, hắn bát trùng thiên Đạo cảnh đã trải rộng ra!

Nhưng gặp vô số phồn tinh lên xuống chìm nổi, đạo như quần tinh hội tụ, hình thành tám đạo ngân hà, một đạo so một đạo tráng lệ!

Mà ngân hà uốn quanh trung tâm, lại có mặt trời bay lên, sáng rực vô cùng, thậm chí che giấu quần tinh hào quang!

Đây chính là hắn bát trùng thiên Đạo cảnh!

Tử thanh tiên kiếm một đạo hàn mang đâm vào Hiểu Tinh Trầm bát trùng thiên Đạo cảnh, lệnh Hiểu Tinh Trầm sắc mặt kịch biến, chỉ cảm thấy đạo kiếm mang kia những nơi đi qua,

bản thân đại đạo bị trảm, nhưng lại không có một loại đạo pháp có khả năng ngăn cản đạo kia hàn mang!

Đây chính là Tô Vân gặp gỡ Đế Phong chặn, tìm hiểu Trảm Đạo thạch kiếm, đột phá kiếm đạo Đạo cảnh đệ ngũ trùng thiên lúc chỗ không chỗ thần thông, Trảm Đạo!

Đạo kiếm mang này, phối hợp Trảm Đạo thạch kiếm, thậm chí liền chí bảo Vạn Hóa Phần Tiên lô cũng có thể đâm xuyên, Tô Vân tuy là giờ phút này vận dụng không phải Trảm Đạo thạch kiếm, mà là tử thanh tiên kiếm, nhưng tử thanh tiên kiếm uy năng cũng không thể coi thường, chính là trấn áp người xứ khác bốn mươi chín thanh tiên kiếm đứng đầu!

Kiếm quang này trong nháy mắt liền ngay cả phá tầng tầng Đạo cảnh, uy năng vậy mà không có bao nhiêu hao tổn, lại rất nhiều xuyên thủng Hiểu Tinh Trầm bát trùng Đạo cảnh trực tiếp đem Bộ Vong Tri chém giết xu thế!

Hiểu Tinh Trầm hơi biến sắc mặt, lập tức tế lên bản thân Tiên đạo thần binh, chìm tinh roi.

Cái này thần binh chính là một lớn trọng khí, là Hiểu Tinh Trầm tại tảng sáng phúc địa thu thập tinh sa luyện chế mà thành. Tảng sáng phúc địa bên trong thường xuyên sẽ có tinh sa phun ra ngoài, tốc độ cực nhanh, nếu như tinh sa không có bị người ngăn cản bắn vào tinh không, liền sẽ hóa thành từng khỏa hành tinh.

Tảng sáng phúc địa thường có tiên nhân thu thập tinh sa, về sau Hiểu Tinh Trầm làm Tiên đình thượng tế, liền chiếm lấy chỗ này phúc địa, tướng tinh cát chiếm làm của riêng. Dù là như thế, hắn cũng thu thập trăm vạn năm, mới thu đến đầy đủ tinh sa luyện chế chìm tinh roi.

Chìm tinh roi nặng nề vô cùng, là tuyệt đối Tiên đạo trọng khí, tuy là không bằng Tiên Hậu nương nương Thiên Hoàng

bảo thụ, nhưng mà cũng không thể coi thường!

Roi dài lay động, tựa như vô số ngôi sao tạo thành ngân hà, nhưng lại vô cùng nhỏ bé, tạo thành roi dài, linh động như rắn, đem đạo kia hàn mang bao quanh quấn quanh!

Hàn mang từ roi dài bên trong xuyên qua, cùng cái này trọng khí va chạm, tốc độ càng ngày càng chậm.

Hiểu Tinh Trầm còn chưa thở phào một cái, huyền thiết chuông lớn miệng chuông đã hướng về hắn, bắn ra long trời lở đất tiếng vang!

Hiểu Tinh Trầm khó chịu hừ một tiếng, toàn lực thôi thúc Đạo cảnh, cùng huyền thiết chuông chống lại!

Cũng trong lúc đó, Tô Vân nghiêng người trước mắt, chỉ nghe rầm rầm rầm nổ không dứt, trong khoảnh khắc Tô Vân liền nở rộ mười ba tòa Đạo cảnh, cùng Hiểu Tinh Trầm tám tòa Đạo cảnh đối kháng, phát ra kẽo kẹt kẽo kẹt chói tai tiếng vang, thậm chí liền hai người Đạo cảnh bên trong bắn ra đạo âm đều bị cái này âm thanh chói tai đè xuống!

Hiểu Tinh Trầm nhìn thấy nhiều như vậy Đạo cảnh, bị dọa sợ đến hồn phi phách tán, đợi va chạm về sau, lúc này mới thở phào một cái: "Hắn Đạo cảnh tuy nhiều, nhưng áp lực cũng không mạnh mẽ như vậy!"

Hai người Đạo cảnh va chạm trong nháy mắt, Hiểu Tinh Trầm Đạo cảnh bị kích động, xoay tròn nửa vòng!

Mà cái này nửa vòng, vừa vặn để hắn Đạo cảnh vừa mới bị Trảm Đạo thần thông đâm thủng qua cửa động, phơi bày tại huyền thiết chuông lớn miệng chuông bên dưới!

Hiểu Tinh Trầm sắc mặt kịch biến: "Hắn muốn giết người không phải nhị thái tử, mà là ta! Mục tiêu của hắn là ta!"

"Coong —— "

Huyền thiết chuông lớn một bên chấn động, một bên va vào Hiểu Tinh Trầm Đạo cảnh, một đường coong coong chấn động, chấn động một lần, liền gặp chuông lớn phía ngoài đủ loại kỳ dị thần thông bộc phát, đánh tan từng tầng từng tầng Đạo cảnh, thẳng đến Đạo cảnh trung tâm Hiểu Tinh Trầm bản thể mà đi!

Hiểu Tinh Trầm không nghĩ ngợi nhiều được, lập tức thôi thúc chìm tinh roi, cuốn về phía huyền thiết chuông lớn.

Ngay tại chìm tinh roi quấn lấy huyền thiết chuông lớn đồng thời, tử thanh tiên kiếm quang mang bắn ra, đi tới nhị thái tử Bộ Vong Tri trước người!

Đi qua Hiểu Tinh Trầm ngăn cản, Bộ Vong Tri đã kịp phản ứng, không nói lời gì tế lên tiên kiếm, quát: "Đến hay lắm! Dám ở ta Đế gia phía trước khoe khoang kiếm đạo, không biết trời cao đất rộng!"

Hắn thôi thúc Đế kiếm kiếm đạo, sau một khắc, một điểm tử thanh hàn mang phá vỡ tầng tầng kiếm quang, thẳng tắp bắn vào mi tâm của hắn, đem hắn mi tâm xuyên thủng, từ sau đầu bắn ra!

Nhị thái tử Bộ Vong Tri trợn mắt lên, cái kia Đế kiếm kiếm đạo cùng Cửu Huyền Bất Diệt công, căn bản không có tác dụng, Đế kiếm kiếm đạo không đỡ bên dưới cái kia một đạo hàn mang, Cửu Huyền Bất Diệt công cũng không có thể tại kiếm mang bên dưới đem bản thân vết thương khép lại.

Trảm Đạo, đem hắn đại đạo cũng cùng chặt đứt, một kiếm sau đó, tính mạng cắt đứt!

—— —— giết cái thái tử tế thiên, huyết tế Đế Phong nhị nhi tử cầu nguyệt phiếu ~~~

Chương 822 : Bị chết tâm phục khẩu phục

Chương 821: Bị chết tâm phục khẩu phục

“Gay go! Mục tiêu của hắn không phải ta, mà là nhị thái tử!”

Hiểu Tinh Trầm vừa sợ vừa giận, ngạnh hám Tô Vân huyền thiết chuông lớn, bị chấn động đến khí huyết di động, lui về phía sau. Hắn nhân cơ hội quay đầu, lại thấy Bộ Vong Tri thi thể lung lay, sinh cơ đứt đoạn, thi thể ngã vào thần thông trường hà, trong chớp mắt liền bị thần thông trường hà chiếm đoạt.

Hiểu Tinh Trầm vội vàng thôi thúc Trầm Tinh tiên hướng Bộ Vong Tri bay tới, đã tới không bằng, Bộ Vong Tri thi thể tại trường hà bên trong nhấp nhô mấy vòng, từ từ bị ngàn vạn thần thông ma diệt, hoàn toàn biến mất!

Hiểu Tinh Trầm tay chân lạnh giá: “Tin đồn bệ hạ đại thái tử liền cùng Tô mỗ nhân liên quan đến, là Tô mỗ nhân rút đại thái tử Hoa Cái, mới để cho đại thái tử bị người giết chết. Hiện nay nhị thái tử vậy…”

Hắn ngay sau đó rùng mình một cái, Đế Phong để Bộ Vong Tri xuất chiến, hiển nhiên là có để Bộ Vong Tri nhân cơ hội này lập công, tiếp đó đỡ lập Bộ Vong Tri vì thái tử ý tứ.

Mà điểm danh để Hiểu Tinh Trầm xuất chiến, lại có để Hiểu Tinh Trầm che chở Bộ Vong Tri ý tứ.

Loại lời này không cần nói rõ, Hiểu Tinh Trầm dạng này nhân tinh đương nhiên một điểm tức thấu, không nói rõ ràng.

Nhưng mà, Tô Vân vừa lên tới liền đem Bộ Vong Tri chém, hơn nữa là ở ngay trước mặt hắn đem Bộ Vong Tri chém!

Hiểu Tinh Trầm cái trán mồ hôi giống như là sau cơn mưa nấm, trong nháy mắt liền bừng lên, phủ đầy cái trán: "Đế Phong bệ hạ sẽ làm sao đối ta? Muốn bảo vệ tính mạng, chỉ có lập công chuộc tội!"

Tô Vân nhân dịp thu về tử thanh tiên kiếm, kiếm quang chợt lóe, đâm vào Hiểu Tinh Trầm bát trùng thiên Đạo cảnh!

Hiểu Tinh Trầm trên mặt khí thế hung ác mãnh liệt, lập tức đem roi dài tế lên, uy năng thôi thúc đến cực hạn, điên cuồng hướng Tô Vân công tới!

Nhưng gặp cái kia roi dài như là không có dây thừng tuyến liên kết nhỏ nhắn tinh thần, xoay quanh Tô Vân trên dưới tung bay, lúc lớn lúc nhỏ, lúc dài lúc ngắn, hoặc roi hoặc quét, hoặc khóa hoặc lượn quanh, biến hóa đa đoan!

Dù là bị cái này roi dài một hạt cát quét trúng, đều sẽ xương cốt đứt gãy, nếu là bị cuốn lấy, dùng sức buộc chặt, trực tiếp đầu một nơi thân một nẻo.

Tô Vân Đạo cảnh bị Trầm Tinh tiên đảo qua, liền bị trực tiếp xé ra, hắn thi triển thần thông, bị Trầm Tinh tiên trực tiếp đánh nát!

Hai người thân hình biến hóa di động, mỗi người công kích đối thủ, tránh né đối thủ công kích, Tô Vân đồng thời điều khiển tử thanh tiên kiếm cùng huyền thiết chuông lớn, thân hình tung bay, huyền thiết chuông cùng tử thanh tiên kiếm luân phiên công kích, không hề rơi xuống hạ phong một chút nào!

Không những không rơi vào thế hạ phong, theo Trảm Đạo một chiêu này tại Hiểu Tinh Trầm Đạo cảnh không ngừng phá hoại, hắn thậm chí còn có chiếm thượng phong thế!

Lúc này, đối diện trại địch bên trong đột nhiên một mảnh ồn ào, không biết bao nhiêu binh mã liền muốn xung phong liều chết đi ra, Tô Vân mắt lộ ra hung quang, cười lạnh nói: "Chẳng lẽ Tiên đình không nói võ đức? Đơn đả độc đấu không thể thắng, liền muốn quần công? Oánh Oánh, chuẩn bị treo ngược kim quan!"

Oánh Oánh đồng ý, đỉnh đầu một vạn tám ngàn đóa đạo hoa gào thét bay lên, lơ lửng ở trên bầu trời, đây chính là đỉnh đầu của nàng tam hoa, bất cứ lúc nào chuẩn bị dùng để tế lên kim quan.

—— cho tới hôm nay, Tô Vân mới xem như đuổi ngang Oánh Oánh pháp lực.

Kim quan treo ngược, bất cứ lúc nào chuẩn bị thôn phệ thiên quân vạn mã!

Cầu Thủy Kính thấy thế, ánh mắt sáng lên, hướng lên trời xong cùng Tiên Hậu hai vị nương nương cùng với Tử Vi Đế Quân khom người nói: "Hai vị nương nương, Đế Quân, đợi đến kim quan càn quét một phen, liền có thể xuất binh, ắt phải có thể hoàn toàn thắng lợi!"

Thiên Hậu, Tiên Hậu cùng Tử Vi Đế Quân nhất thời nhìn ra manh mối.

Lần này lao ra Tiên đình đại doanh muốn vì Bộ Vong Tri báo thù rửa hận đều là mỗi bên quân tướng lĩnh, những tướng lãnh này có thể nói là Tiên đình trụ cột vững vàng!

Càng thêm quan trọng chính là, nguyên bản những tướng lãnh này dẫn đầu thiên quân vạn mã, lại có trọng khí, liền xem như Tiên Hậu, Tử Vi loại tồn tại này xông hắn trận doanh, đều rất khó cận thân đem hắn đánh giết.

Mà bây giờ bọn họ lại bản thân chạy đến, không có mang binh!

Nếu là Tô Vân Oánh Oánh sử dụng kim quan đem bọn hắn một lưới bắt hết, Tiên đình có thể nói là rắn mất đầu, đánh một trận liền có thể phân thắng thua thắng thua!

Đúng lúc này, bờ bên kia Tiên đình trận doanh bên trong, thiên sư Vạn Cô Thần nhanh chóng thoát ra, ngăn tại những cái kia muốn vì nhị thái tử Bộ Vong Tri báo thù rửa hận các tướng lĩnh, quát: "Ai cũng không được động thủ tự loạn trận cước! Nếu là muốn thay thái tử báo thù, cũng cần phải đến chỉ điểm tốt đại quân, không thể xông loạn, bằng không ắt gặp địch hại!"

Hắn dù sao cũng là bốn đại thiên sư bên trong xếp hạng thứ hai tồn tại, lập tức ý thức được những tướng lãnh này xông ra đi chỉ sợ dữ nhiều lành ít, cho nên quyết định thật nhanh đem bọn hắn ngăn cản lại tới.

Cầu Thủy Kính nhìn xa một phen, sắc mặt trầm xuống, nói: "Lại là Vạn Cô Thần!"

Hắn cùng Vạn Cô Thần đã cách không giao chiến rất nhiều lần, tại đại cục phán đoán, điều binh khiển tướng, chỉ dùng người mình biết cùng với trận pháp điều động bên trên, hầu như không phân cao thấp, Cầu Thủy Kính từ Vạn Cô Thần trận pháp điều động bên trên học đến rất nhiều, Vạn Cô Thần đối đại cục phán đoán không đủ khả năng, cũng từ Cầu Thủy Kính nơi này học được rất nhiều.

Hai người đều biết đối diện có một người trí tuệ cực cao, chỉ là không có chạm mặt, nhưng từ tù binh trong miệng đều biết đối phương tên họ cùng tướng mạo.

Thần thông trường hà bên trên, Tô Vân nhìn thấy kẻ địch chưa hề vọt tới, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, nhưng vào lúc này, đột nhiên một cái Đế kiếm vang dội keng keng, coong một tiếng chém ở huyền thiết chuông bên trên, đem chiếc này chuông lớn đánh bay!

Hiểu Tinh Trầm thừa lúc vắng mà vào, Trầm Tinh tiên rút qua, đem Tô Vân thập tam trùng Đạo cảnh cùng nhau xé rách, bộp một tiếng quét vào Tô Vân trên người!

Tô Vân khó chịu hừ, bị đòn đánh này quét đến da tróc thịt bong, hướng về phía sau bay ngược mà đi!

Vừa rồi chiếc kia Đế kiếm, chính là đang cùng Đế Chiêu giao chiến Đế Phong phân ra một đạo kiếm quang, đem hắn huyền thiết chuông đánh bay!

Đế Chiêu cùng hắn trên không trung tác chiến, hai người tu vi tăng lên tới cực hạn, thân thể để không gian bốn phía bóp méo, phảng phất có một cái vô hình thấu kính lồi, để cho bọn họ thoạt nhìn vĩ đại dị thường!

Huyền thiết chuông lớn bị đánh bay chớp mắt, lại có một cái Đế kiếm bay tới, Đế Phong lại ý định tự thân ra tay đem hắn đánh chết ở dưới kiếm!

Nhưng mà ngay sau đó hắn liền bị Đế Chiêu chặn lại.

Đế Chiêu thế công cuồng bạo vô cùng, hắn có chút phân tâm, liền bị Đế Chiêu áp chế!

"Đế Phong tiểu nhi, thế mà cùng người khác cùng một chỗ vây công trẫm!"

Tô Vân giận dữ, hắn cũng không biết Bộ Vong Tri là Đế Phong chi tử, chỉ cho là là Đế Phong đệ tử môn sinh.

Hắn nhân dịp lui về phía sau, tránh đi Hiểu Tinh Trầm, thôi thúc tử thanh tiên kiếm, một đạo Trần Sa Hạo Kiếp Hoàn Vô Tận, nhưng gặp tầng tầng lớp lớp kiếm hoàn hiện lên, đem chiếc kia bay tới kiếm quang bọc lại, suy yếu chiếc này Đế kiếm uy năng.

Luận kiếm đạo, hắn thành tựu lại không Đế Phong phía dưới, bởi vậy cho dù tự thân đối mặt Đế Phong chiêu pháp,

hắn cũng bình tĩnh.

Tu vi của hắn quả thực kém xa Đế Phong, cũng may Tiên Thiên Nhất Khí mạnh mẽ, cho dù cùng Đế Phong trong kiếm pháp lực va chạm, Tiên Thiên Nhất Khí cũng sẽ không tán loạn.

Như vậy, liền cho hắn lấy yếu địch mạnh khả năng!

Tô Vân một bên lui về phía sau, một bên gặp chiêu phá chiêu, từ Trần Sa Hạo Kiếp thay đổi đến Trảm Đạo, từ Trảm Đạo thay đổi đến Đạo Ngừng Ở Đây, rồi đến Sát Na Luân Hồi, kiếm đạo áo nghĩa trong tay hắn thi triển đến vô cùng nhuần nhuyễn.

Cho dù là cùng Đế Chiêu tranh đấu Đế Phong nhìn lén liếc mắt, cũng là âm thầm khen một tiếng: "Con ta bị chết không oan!"

Sau một khắc, Tô Vân lùi về bị đánh bay huyền thiết chuông lớn xuống, chỉ nghe coong một tiếng, chiếc kia Đế kiếm va chạm huyền thiết chuông lớn, lại không thể đem chiếc này chuông lớn đâm xuyên!

Tô Vân bị Đế Phong cái này mấy đạo kiếm quang chấn động đến khí huyết cuồn cuộn không ngừng, vừa rồi trúng Hiểu Tinh Trầm cái kia một roi, cực kỳ nặng nề, hầu như đem hắn chặn ngang đánh gãy, nếu không phải lại thập tam trùng Đạo cảnh ngăn cản như vậy thoáng cái, hắn vị này Vân Thiên Đế chỉ sợ muốn đổi một cái nửa người dưới.

Hiểu Tinh Trầm giết tới, Trầm Tinh tiên bay lượn, hóa thành tinh sa chảy xiết, cùng huyền thiết chuông lớn thoáng va chạm, lập tức phát giác được Tô Vân pháp lực không bằng lúc trước, trong lòng không khỏi mừng rỡ.

"Bệ hạ mặc dù chỉ là phân ra một đạo kiếm quang, liền đủ để đem hắn trọng thương, lại thêm ta một kích kia, Tô Thánh

Hoàng không chết cũng vứt bỏ nửa cái mạng!”

Hắn đang muốn giảo sát Tô Vân, đột nhiên trên bầu trời một cỗ khủng bố hấp lực truyền đến, không gian nhất thời sụp đổ, tất cả tinh sa hoàn toàn không có, bị một mạch thu đi rồi!

Hiểu Tinh Trầm trong tay trống không, đứng chết trân tại chỗ, không biết làm sao.

Oánh Oánh đứng tại Tô Vân đầu vai, mặt như lạnh sương, lạnh giọng nói: “Tiên đình chính là loại này đạo đãi khách ư? Đế Phong thế mà ám toán nhà ta bệ hạ, thật không biết xấu hổ! Đã như vậy, như vậy thì đừng trách ta Oánh Oánh cũng ra tay rồi!”

Hiểu Tinh Trầm trong lòng biết không ổn, đột nhiên tinh không bên trong một đạo xiềng xích hạ xuống, hướng hắn quấn quanh mà tới.

Hiểu Tinh Trầm thôi thúc Đạo cảnh, nhưng mà đạo kia vàng óng ánh khóa lớn dây xích vậy mà chui vào Tô Vân dùng Trảm Đạo đánh xuyên qua trong lỗ thủng!

Hiểu Tinh Trầm rùng mình, thân hình trên mặt sông tung bay nhảy, ý đồ thoát khỏi đầu này xiềng xích, nhưng mà xiềng xích như là khối xương cổ chân chi ung nhọt, bất luận hắn làm sao trốn, cái kia xiềng xích thủy chung có thể theo hắn Đạo cảnh bên trong lỗ thủng không ngừng xâm nhập!

Hiểu Tinh Trầm rùng mình, bỗng nhiên đâm đầu thẳng vào thần thông trong sông, thân hình biến mất.

Oánh Oánh sắc mặt lạnh lùng, nghiêng đầu nói: “Đại Cường, ngươi yên tâm, có ta ở đây hắn trốn không thoát!”

Soạt ——

Thần thông trường hà mặt nước nổ tung, Hiểu Tinh Trầm phóng lên trời, bị đầu kia vàng óng ánh xiềng xích quấn quanh

đến nhanh chóng xoay tròn, bị trói đến chặt chẽ vững vàng!

Tô Vân không chịu được thở dài nói: "Oánh Oánh, bản lĩnh của ngươi càng ngày càng cao!"

Oánh Oánh dương dương đắc ý, vênh vang đắc ý.

Đột nhiên, chỉ nghe một thanh âm la lên: "Tô Thánh Hoàng, ngươi liền không lo lắng tính mạng của hắn ư?"

Tô Vân vội vàng theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy lúc trước Hiểu Tinh Trầm bên người người kia chẳng biết lúc nào xuất hiện tại Bích Lạc bên người, đã đem đao gác ở Bích Lạc trên cổ.

Bích Lạc không phát giác, như trước hai mắt sáng ngời có thần, nhìn chằm chằm Đế Chiêu thân ảnh không thả.

Oánh Oánh nói thầm một tiếng gay go: "Vừa mới đại chiến say sưa, quên mất bảo vệ Bích Lạc!"

Vốn là nàng chú ý Bích Lạc, nhưng nhìn thấy Tô Vân bị Đế Phong đánh lén, lại bị Hiểu Tinh Trầm đả thương, lúc này mới thịnh nộ ra tay, lại quên mất bảo vệ Bích Lạc.

Ra tay bắt giữ Bích Lạc, chính là Vạn Cô Thần đề cử Tiên Quân Duyên Quân Hầu, thừa dịp Tô Vân bị Đế kiếm bức lui thời điểm, đem Bích Lạc bắt giữ.

Hiểu Tinh Trầm bị trói đến chặt chẽ vững vàng, la lên: "Duyên Quân Hầu làm rất khá!"

Duyên Quân Hầu mặt mang tươi cười, nói: "Các ngươi thả thượng tế, ta cũng thả hắn."

Tô Vân cùng Oánh Oánh sắc mặt cổ quái nhìn hắn, đều không có nói chuyện.

Duyên Quân Hầu nhướng nhướng mày, cười lạnh nói: "Hai vị, ta yêu cầu này cũng không quá mức a? Các ngươi thả

thượng tế, chúng ta lại công bằng quyết đấu! Thực không dám giấu giếm, ta tuy là Tích Thi động thiên Tiên Quân, nhưng cái này thân bản lĩnh lại không thể coi thường!"

Tô Vân nhịn không được nói: "Duyên Quân Hầu đúng không? Ngươi làm sao dám bắt giữ hắn?"

Trong lòng của hắn quả thực thay Duyên Quân Hầu nắm chút mồ hôi lạnh!

Trước đây không lâu, Đế Chiêu mở ra Bích Lạc Linh giới, kiểm tra Bích Lạc Đạo cảnh cửu trùng thiên, đi ra Bích Lạc Linh giới lúc, Tô Vân vung tay áo đem Bích Lạc Linh giới đóng lại, đưa về Bích Lạc mi tâm. Đế Chiêu bởi vậy khen ngợi Tô Vân tu vi cao siêu.

Bởi vì cỏn con này phất một cái, là đem một cái Đạo cảnh cửu trùng thiên tồn tại Linh giới đóng lại!

Cái này phất một cái bày ra pháp lực cùng cử trọng nhược khinh, lệnh Đế Chiêu cũng hai mắt tỏa sáng!

Nhưng hắn lời nói bên trong tầng sâu ý nghĩa chính là, Bích Lạc trong cơ thể pháp lực thực sự quá mạnh!

Duyên Quân Hầu trong tay Tiên đạo thần đao không tự chủ được hướng Bích Lạc trên cổ đè ép ép, lúc này, Bích Lạc đột nhiên khí tức khuấy động thoáng cái, thân thể khô gầy bên trong khí huyết phun trào!

Ngay sau đó, khí tức của hắn lại lần nữa khuấy động, khí huyết cũng càng thêm dồi dào

"Ngươi đừng giở trò, cẩn thận ta thần đao vô tình!" Duyên Quân Hầu quát.

Dưới đao của hắn, cái kia gầy yếu lão giả tóc trắng run rẩy nói: "Bệ hạ, ta hình như đột phá đến Chinh Thánh cảnh giới, hình như không cẩn thận lại đi vào Nguyên Đạo cảnh giới…"

Cái kia lão giả tóc trắng lo sợ bất an, giọng nói tựa như tự mình làm sai xong việc, hiển nhiên như trước nhớ tới Tô Vân nói hắn tiến cảnh tu vi quá nhanh một chuyện.

Tô Vân ho khan một tiếng, nói: "Bích Lạc, có người bắt giữ ngươi đây."

Bích Lạc lúc này mới tỉnh ngộ lại, nhìn thấy trên cổ mình thần đao, nâng lên ngón trỏ trái, đặt tại trên lưỡi đao, hướng ra phía ngoài đẩy đi, không vui nói: "Ngươi bắt giữ ta?"

Duyên Quân Hầu hai tay phát lực, nhưng mà trong tay thần đao nhưng như cũ bị Bích Lạc cái này một đầu ngón tay chậm rãi hướng về phía sau đẩy đi.

Duyên Quân Hầu chợt quát một tiếng, lục trùng thiên Đạo cảnh nở rộ, hai tay cơ bắp không ngừng nhô lên, gân xanh nhảy loạn, khuôn mặt dữ tợn, điên cuồng phát lực.

Nhưng mà cũng không có ích lợi gì.

Bích Lạc một đầu ngón tay đem chiếc này thần đao đẩy hướng cổ của hắn.

Cái này thần đao sống đao tuy là dày nặng, tuy là tốc độ di chuyển rất chậm, nhưng mà Duyên Quân Hầu lại cảm thấy, lão giả này đẩy đao, sống đao cũng có thể đem bản thân bổ ra!

Trên người hắn cơ bắp nhảy loạn, đột nhiên xoay người rút đao, thần đao như quang như điện, từ bốn phương tám hướng hướng Bích Lạc chém xuống!

Chỉ nghe đương đương đương nổ không dứt, hắn đao pháp tinh xảo, mỗi một đao đều chém ở Bích Lạc trên người, nhưng căn bản là không có cách cắt vào Bích Lạc thân thể liền bị một cỗ mạnh mẽ vô biên pháp lực đẩy ra.

Đột nhiên, bộp một tiếng, trong tay hắn thần đao rách nát!

Duyên Quân Hầu bay lên không, Bích Lạc tiếp lấy một khối thần đao mảnh vỡ, tiện tay đập tới, Duyên Quân Hầu kinh hô một tiếng, từ trên bầu trời cắm xuống đến, la lên: "Chết trong tay ngươi, ta tâm phục khẩu phục…" Nói đi, ngã vào thần thông trường hà.

Bích Lạc có chút ngỡ ngàng, bản thân chỉ là tiện tay đập hắn thoáng cái, không biết hắn làm sao lại tâm phục khẩu phục?

Tô Vân cùng Oánh Oánh vô cùng lo sợ nhìn hắn, Bích Lạc vội vàng chạy tới bên cạnh hai người, nói nhỏ: "Đế Chiêu đại lão gia tình huống, hình như có chút không tốt lắm."

Tô Vân cùng Oánh Oánh vội vàng ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Đế Chiêu tràn ngập nguy hiểm.

Chương 823 : Chó ngáp phải ruồi

Chương 822: Chó ngáp phải ruồi

Đế Chiêu chiến lực cực mạnh, thế công bá đạo vô song, đem thân thể ưu thế phát huy đến cực hạn, nhưng mà Đế Phong lại là đem Cửu Huyền Bất Diệt cùng kiếm đạo đều luyện đến cửu trùng thiên tồn tại, càng là thấy được kiếm đạo thập trùng thiên cường giả!

Kiếm đạo của hắn thành tựu, tại gặp phải Tô Vân về sau, lại có tiến bộ nhảy vọt, Đế Chiêu trong thời gian ngắn có thể cùng hắn đấu cái không phân cao thấp, thậm chí dựa vào nhuệ khí mà đại chiếm thượng phong, nhưng mà thời gian sơ qua một trưởng, Đế Phong ưu thế liền bày ra.

Hiện tại, Đế Chiêu liền rơi vào kiếm đạo của hắn lưới lớn bên trong, cái này kiếm đạo lưới lớn càng dệt càng kín, để Đế Chiêu có thể xê dịch không gian càng ngày càng nhỏ!

"Đế Phong thực lực, so lúc trước có tiến bộ nhảy vọt." Tô Vân ngước nhìn, sắc mặt có mấy phần nghiêm nghị.

Không có người so với hắn rõ ràng hơn Đế Phong pháp lực sâu cạn, hắn thậm chí đem Đế Phong pháp lực xem như tính toán đơn vị: Nhất phong.

Luân Hồi Thánh Vương khống chế Ngũ phủ lúc, thậm chí có thể điều động ngũ phong pháp lực!

Nhưng mà hiện tại, Đế Phong so trước khi bế quan tu vi lại có tăng lên không nhỏ, thế cho nên Đế Chiêu nhanh như vậy liền rơi vào hiểm cảnh!

Đạo cảnh cửu trùng thiên Đế cấp tồn tại, đồng dạng rất khó tiếp tục phát triển, bởi vì đối với bọn hắn tới nói, Đạo cảnh cửu trùng thiên trên cơ bản chính là tuyệt đỉnh cảnh giới, phía trước đã không có đường.

Không đường có thể đi, nói thế nào phát triển?

Dù sao, không phải tất cả mọi người biết cửu trùng thiên phía trên mới thật sự là Đạo giới, chân chính có khả năng dò xét đến cảnh giới kia người ít càng thêm ít.

Nhưng mà Đế Phong lại không hợp với lẽ thường, vậy mà thực lực tu vi lại có không nhỏ nâng cao!

"Chẳng lẽ hắn thật muốn tìm hiểu ra kiếm đạo đệ thập trùng thiên?"

Thái Cổ cấm khu bên trong, Đế Phong bị Đế Thúc trọng thương về sau, lại bị Tô Vân giết tới trước mặt, suýt nữa mất mạng. Hắn nhìn thấy Tô Vân kiếm đạo, suy luận, kiếm đạo thành tựu lại có nâng cao.

Hắn thậm chí nói cho Tô Vân, hắn thấy được kiếm đạo đệ thập trùng thiên!

Đạo cảnh thập trùng thiên, đó là một cái cảnh giới toàn mới, nếu như Đế Phong thật có thể đột phá đến đệ thập trùng thiên, Đế Hỗn Độn phục sinh có hi vọng, như vậy tám đại Tiên giới sẽ nghênh đón một cái thời đại hoàn toàn mới!

Nhưng mà Đế Phong thật có thể đột phá đến đệ thập trùng thiên ư?

Nghĩ tới đây, Tô Vân sau đầu trong vầng sáng, Ngũ phủ bắt đầu xoay tròn.

Tô Vân nghiêng đầu, hướng Oánh Oánh nói: "Oánh Oánh, chúng ta cho Đế Phong gia tăng một điểm áp lực."

Đầu vai của hắn, Oánh Oánh đang tại thu lớn xích vàng, cái kia lớn xích vàng đem thượng tế Hiểu Tinh Trầm khóa lại, thượng tế Hiểu Tinh Trầm còn tại giãy dụa, bị nàng ném vào kim quan bên trong trấn áp.

Oánh Oánh cột chắc kim quan, đặt tại sau lưng, quát một tiếng, thôi thúc Ngũ phủ uy năng, điều động Ngũ phủ bên trong Tiên Thiên Nhất Khí, toàn lực cung cấp Tô Vân!

Nàng cùng Tô Vân đồng dạng, tu luyện đều là Tiên Thiên Nhất Khí, mà năm tòa Tử Phủ bên trong tích chứa cũng là Tiên Thiên Nhất Khí. Cái này năm tòa Tử Phủ, mỗi một tòa đều ẩn chứa gần như nhất phong pháp lực!

Lúc này Tô Vân cùng Oánh Oánh tu vi pháp lực cực kỳ mạnh mẽ, lại điều động Ngũ phủ lực lượng, Tô Vân nhất thời chỉ cảm thấy pháp lực của mình đường thẳng nâng cao!

Cho đến Tô Vân cảm giác được bản thân nắm giữ nửa phong lực lượng, hai người bọn họ có khả năng điều động lực lượng mới đạt tới cực hạn!

Còn Oánh Oánh bản thân, thì không có giữ lại pháp lực.

Gặp phải hạng người bình thường, nàng còn có thể tranh chấp, nhưng mà gặp phải Đế Phong bậc này khai sáng thần thông đều là Đế cấp thần thông tồn tại, nàng liền không có tranh đấu khả năng, chỉ có thể dựa vào Tô Vân.

“Bích Lạc, ngươi cùng Oánh Oánh đi vào trong phủ.”

Tô Vân ngước nhìn Đế Phong, ánh mắt lấp lóe, liếm liếm môi dưới: “Ta muốn cùng Đế Phong đụng một chút…”

Bích Lạc vội vàng tung người nhảy lên, nhảy đến Tô Vân sau đầu, vội vàng đi vào trong phủ, Oánh Oánh cũng liền bề bộn leo lên Tô Vân sau đầu vầng sáng.

“Đóng cửa thật kỹ, đừng đi ra.” Tô Vân phân phó nói.

Hai người đi vào minh đường, Bích Lạc đóng cửa lại cùng cửa sổ, Oánh Oánh đẩy ra một cánh cửa sổ, nhìn trộm hướng ra phía ngoài nhìn quanh. Bích Lạc thấy thế, vội vàng đóng lại, lắc đầu nói: "Bệ hạ nói đóng kỹ."

Oánh Oánh cười nói: "Bệ hạ nói đóng cửa thật kỹ, lại không nói đóng kỹ cửa sổ."

Bích Lạc suy nghĩ một chút, Tô Vân quả thực chỉ nói đóng cửa thật kỹ, ngay sau đó liền do nàng đi. Hắn với bên ngoài chuyện cũng rất tò mò, ngay sau đó cũng đem đầu ép ra ngoài, một lớn một nhỏ hai cái đầu chồng tại trên cửa sổ, hướng ra phía ngoài nhìn quanh.

Mà tại bờ bên kia, thiên sư Vạn Cô Thần nhìn về phía Bích Lạc, nghi ngờ không thôi, nhất thời nhớ tới Yến Tử Kỳ đến giúp lúc, hắn cùng Yến Tử Kỳ đối thoại.

Lúc đó hắn nói Tô Vân trong quân Bích Lạc, nhất định là giả, thật Bích Lạc đã chết, Tô Vân chỉ là dùng hình dáng giống Bích Lạc người tới dọa Yến Tử Kỳ.

Lúc đó phán đoán của hắn là, Bích Lạc không có hướng Yến Tử Kỳ ra tay.

Mà bây giờ, Bích Lạc một đầu ngón tay đẩy đao, áp chế Duyên Quân Hầu lực lượng, một khối thần đao mảnh vỡ liền đem Duyên Quân Hầu đánh giết, bậc này thực lực tu vi quả thực sâu không lường được!

Vạn Cô Thần lòng tin không khỏi dao động.

Chẳng lẽ Yến Tử Kỳ nói không sai, tiên tướng Bách Lý Độc có ý định khác, chưa hề chém giết Bích Lạc? Chẳng lẽ Bách Lý Độc thật rất nhiều dã tâm?

Hắn mồ hôi lạnh trên trán chảy.

Bích Lạc là cái toàn tài, người tài năng, nội chính, ngoại vụ, quân sự, mưu lược, trận pháp, các phương diện đều có làm người ta ngưỡng chỉ thành tựu.

Lúc đó Vạn Cô Thần, Yến Tử Kỳ đám người, thậm chí bao gồm tiên tướng Bách Lý Độc, đều vẫn là tiểu nhân vật, nghiên cứu Bích Lạc lúc, đối người này đều khâm phục vô cùng.

Bọn họ tại mỗi người lĩnh vực bên trong đều có cực hạn thành tựu, nhưng không có một cái nào có khả năng làm được Bích Lạc như vậy tại các phương các diện đều đi đến cao như vậy thành tựu.

Nhưng chính là Bích Lạc phân tâm quá nhiều, quản quá nhiều, cũng đưa đến Đế Tuyệt triều đình không người kế tục, không người kế tục, thế cho nên về sau Bích Lạc già phía sau, tinh lực không đủ, thường có chỗ sơ suất.

Khi đó Vạn Cô Thần Yến Tử Kỳ bọn người mới nhất định tạo phản, tôn Đế Phong làm đế.

Hiện tại Bích Lạc vậy mà tốt lành xuất hiện ở trước mặt hắn, cho hắn áp lực tâm lý lớn, có thể tưởng tượng được!

"Bích Lạc lần này, lại dùng thủ đoạn gì?"

Hắn mồ hôi lạnh trên trán chảy ròng, trong đầu đủ loại suy nghĩ nhảy đi ra, đem mình làm Bích Lạc, đứng tại Bích Lạc góc độ suy nghĩ đủ loại thủ đoạn, càng nghĩ càng là vô cùng lo sợ.

"Đổi lại là ta, mục đích của ta nhất định là vì tận khả năng nhanh ngừng lại trận chiến tranh này. Mà ngừng lại trận chiến tranh này biện pháp tốt nhất, chính là diệt trừ Đế Phong! Như thế nào mới có thể diệt trừ Đế Phong?"

Vạn Cô Thần mồ hôi lạnh trên trán rầm rầm chảy ròng, lẩm bẩm nói: "Đế Phong thế lực lớn nhất, tay cầm ngàn vạn hùng binh, đối kháng chính diện khẳng định không được. Biện pháp

duy nhất liền đem hắn dẫn ra, bố trí xuống sát cục. Như vậy cái này sát cục…"

Hắn ngẩng đầu nhìn về phía đang cùng Đế Phong tranh chấp Đế Chiêu, vừa nhìn về phía Bích Lạc, lúc này, Bích Lạc chính leo đến Tô Vân sau đầu Ngũ phủ bên trong.

Một màn này rơi vào trong mắt của hắn, lại là hiểm ác như vậy!

"Sát cục ngay tại lúc này! Ta nếu là Bích Lạc, ta liền liên hệ Tô Thánh Hoàng, thỉnh cầu hắn đệ nhất kiếm trận đồ, mang đến đủ loại chí bảo, do Tà Đế đem Đế Phong đưa tới, tại hai quân trước trận, dùng đủ loại chí bảo đem bệ hạ đánh giết, tan rã Tiên đình thế công! Như vậy, đệ nhất kiếm trận đồ, Tô Thánh Hoàng nhất định mang ở trên người!"

Vạn Cô Thần không lo được suy nghĩ nhiều, vội vàng xông đến quân tiền chiêng lớn phía trước, vung lên chày gỗ, gõ vang chiêng lớn.

Cái này chiêng lớn gõ vang, liền mang ý nghĩa bây giờ thu binh!

Mỗi bên quân tướng lĩnh nghe được chinh lanh lảnh tiếng vang, đều là giật mình, không hiểu thiên sư vì sao tại bệ hạ sắp hoàn toàn thắng lợi thời điểm thu binh.

Mà thần thông trường hà bên trên, Đế Phong cũng nghe đến bây giờ thu binh tín hiệu, tức giận trong lòng: "Đây là ai làm? Nhìn không ra trẫm sắp kiếm trảm Đế Tuyệt ư?"

Cũng trong lúc đó, Tô Vân phóng lên trời, kiếm quang trong tay tăng vọt, lại muốn gia nhập chiến cuộc!

Đế Phong đối bây giờ âm thanh mắt điếc tai ngơ, kiếm quang một điểm, hướng Tô Vân nghênh đón, vậy mà đồng thời nghênh chiến Tô Vân cùng Đế Chiêu, thét dài cười nói: "Tô ái khanh đến rất đúng lúc! Hôm nay trẫm muốn kiếm trảm

tâm ma, đột phá kiếm đạo đệ thập trùng thiên, còn cần ái khanh ngươi tới trợ trận, mượn ngươi trí tuệ, rèn luyện kiếm đạo của ta!”

Hắn tay cầm Đế kiếm kiếm hoàn, kiếm hoàn uy năng tăng vọt, hiển nhiên tinh thần phấn khởi, hiếm thấy hiện ra hào tình tráng chí, muốn thử trèo lên Đạo cảnh đệ thập trùng thiên, hoàn thành cái này xưa nay chưa từng có tráng cử!

Tô Vân lần đầu tiên chân chính cùng Đế cấp tồn tại giao chiến, tâm cảnh không khỏi khẩn trương, nhưng trong tay tử thanh tiên kiếm lại không thể không giảm chút nào, vừa ra tay chính là bản thân kiếm đạo tác phẩm đỉnh cao, Sát Na Luân Hồi Bát Vạn Xuân!

Chiêu này kiếm đạo thần thông, chính là Đế Phong tự thân mệnh danh, thi triển ra, kiếm quang như tám vạn đạo Luân Hồi vầng sáng, vòng vòng đan xen, nghịch chuyển quá khứ thời gian, thuận theo tương lai thời gian, hoặc nhanh hoặc chậm, nghênh tiếp Đế Phong kiếm quang!

Hai người kiếm đạo thần thông vừa mới va chạm, Tô Vân lập tức cảm nhận được Đế Phong trong kiếm quang truyền đến cường đại pháp lực, cỗ lực lượng này theo hai người kiếm đạo thần thông va chạm, truyền lại đến trong thân thể của hắn, chấn động hắn toàn thân, để trong cơ thể hắn truyền đến to to nhỏ nhỏ tiếng chuông.

Tiếng chuông này đương đương vang vọng, chấn động không dứt, thậm chí liền hắn Linh giới bên trong, cũng có hồng chung đại lữ giống như tiếng chuông truyền đến, san bằng xâm nhập ngoại lực.

Tô Vân sau đầu, Ngũ phủ bên trong, Đế Phong lực lượng tập kích mà đến, chấn động đến Ngũ phủ song cửa sổ rầm rầm vang vọng!

Oánh Oánh cùng Bích Lạc vội vàng rụt đầu, hai người trên không trung xoay người, nhảy vọt, nhảy lên xà nhà, từ lương đống ở giữa xuyên qua, tránh né từng đạo vô hình kiếm khí.

Một già một trẻ này liếc nhau, nhất thời kích động.

Tô Vân kiếm phá Đế Phong thần thông, nghiêng người trước mắt.

Chỉ nghe Vạn Cô Thần bây giờ âm thanh càng gấp hơn.

Vạn Cô Thần đột nhiên vứt bỏ đập chinh chày gỗ, bay người lên, thẳng đi tới thần thông trường hà bên cạnh, cắt đứt lòng bàn tay, để máu tươi chảy vào thần thông trường hà, khom người nói: "Trong sông đạo hữu, mấy năm này trốn ở bên trong hấp thu máu tươi, ta Tiên đình xem như tận tình tận nghĩa đi? Đạo hữu được nhiều như vậy chỗ tốt, còn xin ra tay cứu viện bệ hạ!"

Cái kia thần thông trường hà bên trong vô tận thần thông lăn lộn cuồn cuộn, đột nhiên, Vạn Cô Thần chảy vào trường hà bên trong máu tươi tại trong sông bốn phía ra, lại đem toàn bộ trường hà nhuộm đến đỏ tươi!

Hai bên bờ tướng sĩ đều là ngạc nhiên, dựa Vạn Cô Thần lòng bàn tay chảy ra điểm này lượng máu, so sánh thần thông trường hà căn bản bé nhỏ không đáng kể, nhưng mà thần thông trường hà lại bị nhuộm đỏ, quả thực cổ quái!

Đón lấy, liền gặp cái kia thần thông trường hà bên trong một người từ từ bay lên, xuất hiện trên mặt sông, cao cao tại thượng, nhìn xuống Vạn Cô Thần!

Người kia dáng người cao tuấn, bộ dáng đẹp đẽ, một thân màu đỏ thẫm áo bào thật dài lê đất, cái kia áo bào lại như máu tươi ở trên người di động, rõ ràng là Huyết Ma tổ sư!

Cái này Huyết Ma tổ sư lần trước thay Tô Vân huyền thiết chuông lớn ứng kiếp, bị đánh thành trọng thương, biết thế giới

này cường giả xuất hiện lớp lớp, hơi không cẩn thận liền có thể có thể bị giết, ngay sau đó ẩn núp xuống, không dám có chỗ dị động.

Thương thế hắn cực nặng, cần máu tươi tới trị liệu thương thế, may mắn Lôi Trì động thiên bị đánh nát phía sau, Tiên đình chư tiên hạ giới, tại mỗi bên đại động thiên sưu cao thuế nặng, thương vong người đếm không hết.

Huyết Ma tổ sư ẩn núp trong khoảng thời gian này tại mỗi bên đại động thiên hấp thu hấp thu chúng sinh máu tươi, những cái kia tử nạn người thường thường một thân khí huyết chảy hết, thương thế của hắn lúc này mới từ từ khỏi hẳn, trong lòng chỉ hận mình bị Tô Vân lợi dụng độ kiếp , bằng không nhận được cái cơ duyên này, bản thân tất nhiên sẽ tu vi tiến nhanh, mà không phải vẻn vẹn chữa trị thương thế.

Hắn đi tới Minh Đường động thiên lúc, bị tiên tướng Bách Lý Độc phát giác, Bách Lý Độc tìm đến hắn, mời hắn cùng một chỗ thảo phạt Đế đình, hứa hắn bình định thiên hạ sau phong hắn làm ma đạo Đại Đế, cho dù là Ma Đế cũng là hắn thần thuộc.

Huyết Ma tổ sư tự nghĩ không có thế lực, ngay sau đó liền đáp ứng, đi vào Đế Phong trong quân.

Hắn đi tới Đế Phong nơi này, mới phát hiện năm đó đánh lén mình người bên trong liền có Đế Phong, lòng sinh oán hận, ngay sau đó nhảy vào thần thông trong sông. Hắn tuy là nhảy xuống sông, lại không có bỏ chạy, mà là một mực trốn ở trong sông, dựa vào hấp thu chết trận Tiên Thần Tiên Ma máu đến tăng lên bản thân tu vi.

Vạn Cô Thần sớm đã có phát giác, một mực không có vạch trần, lúc này mới đem Huyết Ma tổ sư gọi ra, khom người nói: “Mấy năm này ta cùng bệ hạ một mực chưa hề vạch trần đạo hữu, đạo hữu không phải làm có chỗ hồi báo sao?”

Huyết Ma tổ sư tu vi càng hơn lúc trước, nghe vậy cười ha ha, ngẩng đầu nhìn lại, cười nói: "Bệ hạ của các ngươi lúc này không phải đại chiếm thượng phong?"

Hắn lời còn chưa dứt, trời giáng bốn mươi chín đạo kiếm khí, boong boong boong, cắm ở Đế Phong bốn phía!

Tô Vân quả thực mang đến đệ nhất kiếm trận đồ, chuẩn bị ám toán Đế Phong!

Vạn Cô Thần chó ngáp phải ruồi, nghiêm mặt nói: "Bích Lạc thiết kế, ám toán bệ hạ, nếu rơi vào tay hắn đắc thủ, đạo huynh chính là cái kế tiếp!"

Lúc này, Tô Vân cũng chú ý tới phía dưới Huyết Ma tổ sư, trong lòng khẽ động: "Tiên đình thiên sư quả thật lợi hại, nhìn ra mưu kế của ta! Nhìn tới loại trừ thiên sư Yến Tử Kỳ bên ngoài, còn có cao nhân!"

Chương 824 : Tác thành ngươi vô thượng uy danh (cầu nguyệt phiếu!)

Chương 823: Tác thành ngươi vô thượng uy danh (cầu nguyệt phiếu!)

Bút thú các www. xb IQuge. cc, đổi mới nhanh nhất Lâm Uyên Hành !

Tô Vân không nói lời gì thôi thúc đệ nhất kiếm trận đồ, kiếm quang nhất thời tràn đầy bốn phía tất cả không gian, đánh giết Đế Phong!

Hắn đã từng lấy đệ nhất kiếm trận đồ giao đấu Tà Đế, tuy lúc ấy có Đế Thúc thần thông giúp đỡ, nhưng mà Tô Vân trên kiếm đạo thành tựu có thể thấy được chút ít.

Hiện nay Tô Vân vượt qua khi đó nhiều vô kể, cứ việc kiếm trận trong bức tranh đã không có Đế Thúc thần thông, nhưng uy lực không giảm chút nào, thậm chí có chỗ nâng cao!

Tại hắn điều khiển xuống, cái kia bốn mươi chín đạo mênh mang mênh mông kiếm khí lấy kỳ dị quy luật di động, thần bí khó lường!

Đế Thúc trên kiếm đạo thực ra cũng không có cao bao nhiêu thành tựu, nhưng hắn trí tuệ siêu tuyệt, đối với Đế Thúc tới nói, hắn muốn dùng chỉ là tiên kiếm sắc bén cùng phong mang, kiếm trận trong bức tranh tiên kiếm, chỉ là đả thương người vũ khí, mà trận đồ biến hóa, mới là tinh túy!

Hắn trấn trụ người xứ khác, dựa vào là chính là kiếm trận đồ kiếm đạo biến hóa.

Đế Thúc bố trí xuống trận đồ, không đi quản trận đồ này trên kiếm đạo có hay không quan tuyệt thiên hạ, nhưng mà kiếm trận đồ rơi vào Tô Vân trong tay, mỗi một chiếc tiên kiếm lạc ấn đều có kiếm đạo bên trên huyền diệu biến hóa!

Cái kia bốn mươi chín thanh tiên kiếm lạc ấn tại trận đồ bên trong , dựa theo Đế Thúc kiếm trận đồ trận pháp vận chuyển, thi triển lại là Tô Vân kiếm đạo thần thông!

Đế Phong lập tức gặp nạn, không lo được chém giết Đế Chiêu, lập tức buông tay ra bên trong Đế kiếm, cái kia Đế kiếm soạt một tiếng phân giải, hóa thành kiếm hoàn.

Đế Phong thân hình tung bay, tránh đi từng đạo lộng lẫy chói mắt thô to kiếm quang, kiếm hoàn thì xoay quanh hắn quay tròn xoay tròn, chợt cao chợt thấp, chợt trái chợt phải!

Mỗi khi Đế Phong gặp phải nguy hiểm lúc, kiếm hoàn bên trong liền có kiếm quang bộc phát, khung chặn cái kia vô song kiếm khí!

Đế Phong thân pháp cực nhanh, chạy bất định, cái kiếm hoàn kia cũng theo hắn xoay quanh không ngừng, từng đạo kiếm đạo thần thông bộc phát, chặn lại một lần lại một lần nguy hiểm!

Lóa mắt kiếm quang bốn phương tám hướng bắn nhanh, để cho người ta nhìn mà phát khiếp!

“Xuy ——— “

Một đạo kiếm quang đảo qua, Đế Phong quần áo bị chặt đứt một góc, sau một khắc, đỉnh đầu hắn Đế quan đột nhiên bị một kiếm quét đến nổ tung!

Đế Thúc trận pháp, thêm vào Tô Vân kiếm đạo, tại thần thông bên trên vượt qua hắn!

Cùng lúc đó, Đế Chiêu tập hợp lại đánh tới, Tô Vân bỗng nhiên thu lại kiếm trận đồ, thả Đế Chiêu đi vào, Đế Phong áo choàng toả ra, lập tức nắm lấy cơ hội, không lo được hình ảnh, lập tức kiếm quang nổ bắn ra, hướng Tô Vân chém tới!

"Nghịch Đế, ngươi không phải muốn mượn áp lực của ta, giúp ngươi đột phá ư?"

Tô Vân trong tay tử thanh tiên kiếm đột nhiên bay đi, rơi vào kiếm trận trong bức tranh, cái kia dài đến mười hai trượng trận đồ trên không trung phi nhanh, xoay quanh Tô Vân rầm rầm chuyển động!

Vừa rồi kiếm trận đồ là bao phủ Đế Phong, ép Đế Phong thu kiếm phòng ngự, bởi vậy phạm vi bao phủ khá lớn, mà bây giờ Tô Vân đem kiếm trận đồ hoàn nguyên thành trận đồ, lại là món bảo vật này một loại khác cách dùng.

Hoàn nguyên thành trận đồ, bốn mươi chín đạo kiếm khí giấu tại trong bức tranh, cận chiến phía dưới, uy năng càng thêm bá đạo!

Đặc biệt là hắn đem tử thanh tiên kiếm tế vào trong bức tranh, càng đem kiếm trận đồ uy lực lại đề thăng một tầng!

Kiếm khí từ trong bức tranh bộc phát, đem Đế Phong kiếm đạo thần thông chặn lại, chợt đem hắn thần thông phá vỡ!

Đế Phong bị trận đồ bên trong kiếm khí tập kích đến bên người, vội vàng thôi thúc kiếm hoàn ngăn cản, nhưng mà Đế Chiêu một quyền đánh tới, đập ở kiếm hoàn bên trên, cùng hắn kiếm hoàn lấy cứng chọi cứng!

Đế Phong không khỏi tím mặt, cười ha ha nói: "Hai cái tặc tử, các ngươi khinh thường Cửu Huyền Bất Diệt! Để các

ngươi mở mang kiến thức một chút thân thể cảnh giới chí cao!”

Hắn lấy tay ngạnh hám kiếm trận đồ uy năng, một bên khống chế kiếm hoàn, đồng thời hướng Tô Vân cùng Đế Chiêu thống hạ sát thủ!

Cửu Huyền Bất Diệt loại trừ là một loại cấp tốc chữa trị thân thể công pháp, hơn nữa cũng là một loại cô đọng thân thể mạnh mẽ công pháp, thậm chí từ đệ nhất Tiên giới đến bây giờ, cho tất cả công pháp xếp hạng, cô đọng thân thể cái này một khối, Cửu Huyền Bất Diệt cũng tuyệt đối có thể đứng hàng trước năm!

Thân thể của hắn mạnh mẽ, hầu như không kém hơn Đế Chiêu, đưa tay ngạnh hám Tô Vân kiếm trận đồ, trên bàn tay lại lập tức phủ đầy nhỏ bé vết kiếm.

Đệ nhất kiếm trận đồ uy năng thực sự quá mạnh, phối hợp bốn mươi chín thanh tiên kiếm, liền có thể đâm vào người xứ khác thân thể, trấn áp người xứ khác. Đế Phong thân thể thành tựu tuy cao, nhưng so với người xứ khác đương nhiên là xa xa kém.

Chẳng qua Cửu Huyền Bất Diệt chỗ cường đại nhất thời hiện ra, trên bàn tay của hắn vừa mới xuất hiện vết thương, liền ngay sau đó khép lại, cực kỳ nhanh chóng.

Tô Vân cùng Đế Chiêu nghiêng người trước mắt, đồng thời đối kháng Đế kiếm kiếm hoàn, Đế Chiêu làm việc bá đạo, công hướng Đế Phong, Tô Vân trước người sau người, dài đến mười hai trượng thật dài trận đồ xoay quanh hắn xoay tròn tung bay, từng đạo kiếm khí kiếm quang hóa thành lóa mắt kiếm trận, đem Đế Phong kiếm hoàn chặn lại, lấy kiếm trận phá Đế Phong kiếm đạo thần thông!

Hai người mặc dù là lần đầu tiên phối hợp, nhưng lại tâm ý tương thông, Đế Chiêu hoàn toàn từ bỏ phòng ngự, mà Tô Vân thì đem kiếm hoàn tất cả uy năng toàn bộ đón lấy!

Đế Phong Cửu Huyền Bất Diệt tuy là mạnh mẽ, nhưng so với Đế Chiêu cái này thiên chuy bách luyện, từ kỷ thứ nhất luyện đến bây giờ thân thể, vẫn là kém, bị đánh đến không ngừng lùi lại, tai mắt mũi miệng bên trong máu chảy không ngừng!

Phải biết, Đế Chiêu thân thể nhưng thật ra là Đế Tuyệt thân thể, Đế Tuyệt từ đệ nhất Tiên giới tu luyện tới thứ sáu Tiên giới, đã chết tại vạn năm trước đó, thân thể đã sớm tu luyện tới đăng phong tạo cực chi địa.

Đế Phong thân thể so với hắn kém, thực ra đã cực kỳ ghê gớm.

"Vân nhi, ta thắng mà không vẻ vang gì, đổi lấy ngươi!" Đế Chiêu cười to.

Hai người thân hình đan xen, trao đổi vị trí, Đế Chiêu đi đối kháng kiếm hoàn, Tô Vân thì đến đối kháng Đế Phong!

Tô Vân trước người sau người, trận đồ như là mặt phẳng đại long xoay quanh thân thể bơi lội, kiếm trận bộc phát, chém về phía Đế Phong!

Đế Phong cùng Tô Vân thân hình tung bay, Đế Phong thân thể đã có thể ngạnh hám Đế Chiêu, cứ việc bị thương, cũng không đến mức mất mạng, nhưng mà đối mặt đệ nhất kiếm trận đồ, hắn tay không tấc sắt phía dưới, mấy cái đối mặt liền bị chém máu thịt be bét!

Một bên khác, Đế Chiêu đối kháng Đế kiếm kiếm hoàn, lại là đại khai đại hợp, một quyền lại một quyền đập ở món chí bảo này phía trên, đem cái này chí bảo đập đến liên tục bại lui!

Hắn chỉ dựa vào lực lượng của thân thể, dường như có thể đem món chí bảo này đánh cho vỡ ra, đánh cho rách nát, quả thực dũng mãnh dị thường!

Đế Phong món chí bảo này cũng không phải là trạng thái toàn thịnh, Đế kiếm kiếm hoàn tại Vạn Hóa Phần Tiên lô bên trong, còn chưa hoàn toàn luyện thành lúc liền bị Tử Phủ cắt đứt, về sau Đế Hốt dùng Đế Thúc sọ não Vạn Hóa Phần Tiên lô đem món chí bảo này đánh nát. Những năm này cứ việc bị Đế Phong chữa trị, nhưng trạng thái bên trên thủy chung chưa hề trở lại đỉnh phong.

Giờ phút này Đế Chiêu nắm đấm như là đại chùy, tại quyền của hắn dưới đỉnh, món chí bảo này lại có lần nữa bị nổ nát xu thế!

"Người trong thiên hạ nhìn, Đế Phong, thua ở Đế đình Vân Thiên Đế tay!" Đế Chiêu cười ha ha.

Hắn cùng Tô Vân trao đổi đối thủ về sau, đối kháng chí bảo Đế kiếm kiếm hoàn, vẫn còn dư lực, có rảnh rỗi đến xem Tô Vân tình hình chiến đấu.

Hắn cùng Tô Vân phối hợp ngắn như vậy phút chốc, liền lập tức thăm dò Tô Vân con đường, biết Tô Vân đối kháng Đế Phong dễ dàng hơn, bởi vậy cùng Tô Vân trao đổi đối thủ.

Hắn tâm tư nhưng cũng đơn giản, đó chính là bỏ xuống bản thân đối Đế Phong cừu hận, thành toàn mình nghĩa tử uy danh!

—— tại hai bên đến trăm vạn mà tính Tiên Thần Tiên Ma đại quân trước mặt, để Tô Vân đánh tơi bời Đế Phong, tuyệt đối có thể để cho Tô Vân uy danh chấn động thiên hạ, Tô Vân cũng sẽ bởi vậy có Thiên Đế danh vọng!

Đi qua một trận chiến này, Tô Vân sẽ không còn là mọi người trong miệng Tô Thánh Hoàng, không còn là an phận Đế đình không quan trọng gì tiểu nhân vật, mà là Đế đình Vân

Thiên Đế, là có thể cùng Đế Phong, Tà Đế, Thiên Hậu chống lại tồn tại!

Hắn biết Tô Vân thực lực chân thật không đủ cùng Đế Phong phân cao thấp, nhiều nhất chỉ là có thể cùng Thiên Quân cùng với Đạo cảnh bát trùng thiên tồn tại chống lại, có thể thắng được Hiểu Tinh Trầm, vẫn là có Oánh Oánh giúp đỡ.

Hiện tại Tô Vân có khả năng cùng Đế Phong tranh đấu, vận dụng rất nhiều chí bảo gia trì, ỷ vào đệ nhất kiếm trận đồ, mới có chiến thắng vô kiếm Đế Phong hi vọng.

Nhưng có cái này hi vọng, hắn liền muốn tác thành!

Về phần hắn bản thân, hắn thật không có suy nghĩ quá nhiều.

Tà Đế có bao nhiêu chán ghét Tô Vân, hắn liền có bao nhiêu ưa thích Tô Vân.

Đế Chiêu tuy là cùng Tà Đế dùng chung một cái thân thể, nhưng hai người tính cách xác thực khác lạ.

Đúng lúc này, đột nhiên phía dưới huyết hải cuồn cuộn, phóng lên trời, Huyết Ma tổ sư cười ha ha, thò tay hướng Tô Vân bắt tới, âm thanh ầm ầm chấn động: "Đế Phong bệ hạ đừng lo, ta tới giúp ngươi!"

Tô Vân làm như không thấy, kiếm trận đồ rầm rầm bơi lội, trong bức tranh kiếm quang đan xen, một nửa chém về phía Đế Phong, một nửa chém về phía Huyết Ma tổ sư!

"Xuy!" "Xuy!" "Xuy!"

Cái kia đạo đạo kiếm quang dày đặc vô cùng, gần như là đem Huyết Ma tổ sư cánh tay tan rã, nhưng mà kiếm quang chém qua về sau, Huyết Ma tổ sư cánh tay như trước như lúc ban đầu, cũng không có chút hư hại.

“Kiếm trận này trong bức tranh tiên kiếm lạc ấn, chìm đắm máu của ta. Năm đó đem ta từ chủ nhân trong cơ thể chém ra, khi đó liền không cách nào chém giết ta, huống chi hiện tại!”

Huyết Ma tổ sư bàn tay bỏ qua kiếm trận mưu toan uy, tiến quân thần tốc, liền muốn bắt lấy Tô Vân kiếm trận đồ, nhưng vào lúc này, Đế Chiêu một quyền nghênh tiếp, cùng Huyết Ma tổ sư liều mạng một cái!

Huyết Ma tổ sư khó chịu hừ, thân thể như gợn sóng lay động, liền đem hắn một kích này uy năng tan mất.

Đế Chiêu cũng là trong lòng giật mình: “Người kia là ai? Bản lĩnh làm sao quỷ dị như vậy?”

Hắn chưa từng gặp qua Huyết Ma tổ sư, Huyết Ma tổ sư khi xuất hiện trên đời cướp đoạt chí bảo huyền thiết chuông lớn, gặp phải cái này Tiên đạo vũ trụ lớn nhất ác ý, bị rất nhiều Đế cấp tồn tại đánh lén, đánh thành trọng thương. Chẳng qua khi đó chủ đạo Đế Tuyệt thi thể chính là Tà Đế, Đế Chiêu rơi vào trạng thái ngủ say, bởi vậy không biết Huyết Ma tổ sư lai lịch.

Đế kiếm kiếm hoàn kéo tới, Huyết Ma tổ sư cũng tự sát đến, Đế Chiêu đồng thời đối kháng bọn họ, liền bỗng cảm giác mệt mỏi.

“Đổi đối thủ!” Tô Vân đột nhiên nói.

Đế Chiêu hơi giật mình, không hiểu ý nghĩa, Huyết Ma tổ sư rõ ràng khắc chế Tô Vân kiếm trận đồ, vì sao còn muốn cùng mình đổi đối thủ?

Nhưng hắn không lo được suy nghĩ nhiều, lập tức cùng Tô Vân thân hình đan xen mà qua.

Tô Vân chỉ thấy đối diện Huyết Ma tổ sư chạm mặt tới, đột nhiên hướng về phía sau tung người nhảy lên, nhảy vào sau đầu trong vầng sáng.

Hắn một thân tu vi toàn bộ đổ xuống mà ra, cuồn cuộn Tiên Thiên Nhất Khí gào thét tuôn hướng trong vầng sáng một tòa Tử Phủ!

Toà kia Tử Phủ cửa bành một tiếng mở ra, một cái nho nhỏ sách tiên Lăng Phong bay đi, bị cuồng bạo Tiên Thiên Nhất Khí dồn vào toàn thân.

Nàng một bên phi hành, một bên vô số đạo hoa đua nở, tu vi pháp lực nhanh chóng hướng nửa phong áp sát.

Oánh Oánh chỉ cảm thấy trong thân thể tràn ngập tiêu xài không hết lực lượng, ánh mắt lạnh lùng, đầu vai lay động, lớn xích vàng rầm rầm mở ra, một cái kim quan phóng lên trời!

"Huyết Ma tổ sư, chiếc này cái hộp nhỏ, mới là nơi trở về của ngươi! Tế —— "

Oánh Oánh quát một tiếng, kim quan mở ra, Huyết Ma tổ sư nguyên bản chuẩn bị giết chết Tô Vân, nhìn thấy chiếc này kim quan, không khỏi sắc mặt kịch biến, vội vàng bay lên không chạy trốn!

Kim quan kia mở ra, nhất thời không trung đổ sụp, hướng trong quan tài rơi xuống!

Huyết Ma tổ sư phát ra kêu thê lương thảm thiết, trong thân thể đột nhiên từng tôn huyết ma thủ vũ dậm chân, bị sinh sinh kéo ra thân thể, hướng trong quan tài rơi xuống!

Hắn điên cuồng chạy trốn ra ngoài, nhưng mà không trung sụp đổ, từng tầng từng tầng hư không cũng đi theo sụp đổ, để hắn không có một thân pháp lực lại vô lực có thể mượn!

Chiếc này kim quan thậm chí có thể trấn áp mai táng người xứ khác, đương nhiên cũng là hắn khắc tinh, lại thêm hiện nay Oánh Oánh có thể nói Đế cấp Oánh Oánh, tu vi pháp lực đã có thể cùng Đế cấp tồn tại so sánh, thôi thúc kim quan, có thể nói để hắn không đường có thể trốn!

Đúng lúc này, trên bầu trời một bóng người hiện lên, ngăn tại Huyết Ma tổ sư trước người, người kia trong cơ thể lập tức bị kéo ra vô số cái thân ngoại thân, nhanh chóng hướng kim quan bên trong rơi xuống!

Huyết Ma tổ sư thì nhân cơ hội này, lập tức trốn ra phía ngoài độn. Lúc này chỉ nghe thiên sư Vạn Cô Thần âm thanh truyền đến: "Huyết Ma tổ sư chạy đâu, chúng ta đến đây giúp đỡ!"

Huyết Ma tổ sư vội vàng nhìn lại, chỉ thấy Tiên đình trận doanh mỗi bên quân tướng lĩnh suất quân hướng bên này đánh tới, giải cứu Đế Phong!

Mà chặn lại kim quan uy năng, chính là Tiên đình tam công bên trong thái bảo Thượng Kim Các!

Oánh Oánh nhìn thấy đếm không hết Tiên Ma đánh tới, không khỏi mặt mày biến sắc, nơm nớp lo sợ. Đột nhiên, phía sau nàng truyền đến Tô Vân âm thanh, chầm chậm nói: "Oánh Oánh yên tâm, Thiên Hậu bọn họ cũng nên xuất động."

Oánh Oánh vội vàng quay đầu, chỉ thấy Câu Trần động thiên Thiên Hoàng phúc địa bên trong, đếm không hết Tiên Thần Tiên Ma đại quân giống như thủy triều hướng thần thông trường hà vọt tới.

Trước chính là chí bảo Vu Tiên bảo thụ, mang theo nghiền ép thiên địa đại đạo uy năng, quét về phía Tiên đình thiên quân vạn mã.

Cái kia bảo thụ cái trước cái tướng sĩ nắm chặt cành cây ngồi xổm ở phía trên, đợi bảo thụ cùng Tiên đình tế lên từng tòa nguy nga như núi tiên gia trọng khí va chạm về sau, bảo thụ bên trên các tướng sĩ nhao nhao nhảy ra, tế lên tiên khí, tiếng la giết rung trời!

Chương 825 : Đạo ngăn trở lại dài

Chương 824: Đạo ngăn trở lại dài

"Tiến lên! Tiến lên!"

Phương Trục Chí đứng tại Thiên Hoàng bảo thụ bên trên, hướng sau lưng rất nhiều tướng sĩ la lớn: "Nắm chặt, đừng buông tay!"

Thiên Hoàng bảo thụ cùng Vu Tiên bảo thụ không giống nhau.

Vu Tiên bảo thụ thật sự là một gốc cây, là Thiên Hậu nương nương từ Thái Cổ cấm khu thu thập đủ loại không tầm thường tài liệu, luyện chế mà thành, trên cây mang theo ba ngàn thế giới.

Mà Thiên Hoàng bảo thụ lại chỉ là có thụ chi hình thái, nhưng thực ra là vạn cái bảo vật ghép lại mà thành, tựa như một người mọc ra vạn cái cánh tay, cùng Vạn Thần đồ có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu.

Tuy là năm đó Thiên Hậu đã từng chê cười Tiên Hậu Thiên Hoàng bảo thụ là dùng rách rưới luyện chế mà thành, so chí bảo cách nhau rất xa, thua xa bản thân Vu Tiên bảo thụ, nhưng Thiên Hoàng bảo thụ như trước là chí bảo phía dưới đệ nhất trọng khí.

Giờ phút này, chiến tranh cùng một chỗ, Tiên Hậu nương nương cũng đem bản thân Thiên Hoàng bảo thụ tế lên, Câu Trần động thiên tướng sĩ mỗi người do Thiên Quân dẫn đầu,

đứng tại bảo thụ khác biệt bảo vật bên trên, hướng thần thông trường hà xông tới!

Tiên Hậu nương nương khống chế bảo thụ hơn vạn bảo vật, xung kích trại địch, các tướng sĩ dưới chân bảo vật bắn ra đủ loại lóa mắt đạo quang, uy năng càng ngày càng mạnh mẽ, xông về phía trước động thời điểm chấn động đến hư không vang lên ong ong!

Phương Trục Chí sau lưng đi theo hắn vào sinh ra tử tướng sĩ có một nửa đến từ Câu Trần, còn có một nửa là đến từ Nguyên Sóc cùng Đế đình, mấy năm này, Đế đình cùng Nguyên Sóc trẻ tuổi các tướng sĩ nhiều lần ra trận, đã không còn là lúc trước ngây ngô bộ dáng.

Trong đó một vị tiên tử chính là Lý Mục Ca muội muội, Lý Trúc Tiên, năm đó cùng Tô Vân là đồng học, ưa thích quấn tóc buộc hai bên cô nương. Bên cạnh nàng đi theo chính là một cái khác thiếu nữ, tên là Thiên Phượng, gương mặt tròn trịa, còn có chút non nớt chi khí.

Thiên Phượng vốn là Lý Trúc Tiên nhà phượng liễn tọa kỵ, về sau bị Tô Vân điểm hóa, nhập ma đạo biến thành Hắc Phượng, tu luyện hai năm hóa hình thành người, trở thành Lý Trúc Tiên bạn chơi.

Rồi đến về sau, Thiên Phượng bị Lý Trúc Tiên đưa đến Trì Tiểu Dao trải qua làm Thiên Thị Viên học cung đi học, tu thành Yêu Tiên, tu luyện chính là yêu ma chi đạo.

Đế đình xây dựng thập nhị tiên thành lúc, các nàng đi tới Phương Trục Chí vị trí thứ tám Tiên thành Đông Khâu, gia nhập Phương Trục Chí đội ngũ. Về sau Phương Trục Chí suất quân chạy tới Câu Trần, các nàng cũng đi theo tới.

Mấy năm này đã trải qua từng tràng chiến dịch, các nàng vậy mà tiếp tục sống sót, quả thực là dị số.

Giờ phút này tỷ muội hai người khom người, các nàng vị trí bảo vật, là quy xà hình thái đại thuẫn, thuẫn sau còn có ba vị tướng sĩ, cũng là gương mặt trẻ tuổi.

"Trúc Tiên cô nương, đợi chút nữa ra chiến trường ta bảo vệ lấy ngươi." Một cái tuổi trẻ tiểu tướng tiến đến Lý Trúc Tiên bên người, cười nói, lộ ra một đôi răng nanh.

Lý Trúc Tiên nhíu mày.

Thiên Phượng trừng cái kia tiểu tướng liếc mắt, tức nói: "Kim Thuần Phong, ngươi bảo vệ chúng ta? Lần nào không phải chúng ta bảo vệ ngươi? Lần trước Đông Quân khiêng quan xuất chiến, chính là ta thay ngươi ngăn cản một đao, cứu cái mạng nhỏ của ngươi!"

Trẻ tuổi tiểu tướng Kim Thuần Phong không thèm để ý chút nào, nói: "Cảm ơn Thiên Phượng tỷ ân cứu mạng, ta nói là ta bảo vệ Trúc Tiên cô nương."

Lý Trúc Tiên biết Kim Thuần Phong đối với mình có tình ý ý, chỉ là Kim Thuần Phong cũng không hợp nàng tâm ý. Nàng thời niên thiếu gặp quá mức xuất sắc nhân vật, ca ca Lý Mục Ca trên kiếm đạo có hơn người thiên phú, học trưởng Diệp Lạc công tử trí tuệ hơn người, học tỷ Ngô Đồng càng là ma đạo ngôi sao sáng, thứ bảy Tiên giới đệ nhất nhân.

Càng thêm quan trọng chính là, nàng đối Tô Vân còn cất giấu một điểm ái mộ.

Nữ hài tử trưởng thành đến sớm, trưởng thành đến cũng sớm, năm đó gặp phải Tô Vân thời điểm, Tô Vân cùng nàng đều là thiếu niên, Tô Vân đối nữ hài tử còn chưa từng có nửa điểm tình cảm, cảm thấy nữ nhân cùng nam nhân khác nhau chính là trên quần áo khác nhau, nhưng nàng đã chớm yêu.

Về sau Tô Vân trưởng thành, liền đối với Ngô Đồng, Ngư Thanh La, Trì Tiểu Dao mấy người khá là trưởng thành nữ tử

có ý nghĩ xấu, chỉ đem nàng xem như ghim tóc buộc hai bên tiểu sư muội, bám đít.

Nhưng Lý Trúc Tiên trong lòng, đều là có chút đơn thuần lo lắng.

Bởi vậy đối mặt Kim Thuần Phong ái mộ, nàng đều là có chút kháng cự.

Kim Thuần Phong chỉ là một cái bình thường tiên nhân, tại từng cái trên phương diện cũng không sánh nổi Tô Vân, cũng so ra kém ca ca Lý Mục Ca, học trưởng Diệp Lạc.

Phương Trục Chí âm thanh truyền đến: "Muốn đụng vào! Chuẩn bị cho tốt!"

Thiên Phượng từ quy xà thần thuẫn sau thò đầu ra, nhìn trộm nhìn lại, xuyên thấu qua Thiên Hoàng bảo thụ lóa mắt đạo quang, chỉ thấy phía trước giống như Tiên thành trọng khí đang tại đối diện đánh tới!

Đó là Tiên đình Tiên thành, trong thành có hàng ngàn vạn Đạo cảnh nở rộ, đạo hoa trôi nổi, có ngàn vạn tướng sĩ tế lên tiên binh bày thế trận chờ quân địch!

Mà ở ngoài thành còn có đếm không hết Thần Ma đang tại chân lao nhanh, hướng bên này đụng đến!

Đồng thời Tiên thành phía sau, ngàn vạn Tiên Thần Tiên Ma tạo thành từng tòa xoay tròn đại trận, vô số đạo thì liên quan, hình thành đủ loại huyền diệu phi phàm hình vẽ, ẩn chứa sát cơ ngập trời, thời khắc chuẩn bị đem từng đầu tính mạng thôn phệ, đem từng cái tươi sống Tiên Thần Tiên Ma xoắn nát thành thịt vụn!

"Thiên Phượng, đừng thò đầu!" Lý Trúc Tiên vội vàng đem Thiên Phượng kéo lại.

"Ầm!"

Thần thông trường hà trên không, Thiên Hoàng bảo thụ cùng Tiên đình từng kiện từng kiện trọng khí thậm chí Tiên thành va chạm, vạn cái bảo vật xuyên qua từng tầng từng tầng đạo tắc hình thành thành luỹ, cắt vào quân địch nội bộ!

Có bảo vật đụng vào trọng khí bên trên, bảo vật uy năng bị hao tổn, được che chở tại bảo vật bên trên những cái kia Câu Trần tướng sĩ nhất thời thịt nát xương tan!

Có bảo vật thì va vào trại địch, xoay tròn cắt chém, trên đường đi chân cụt tay đứt bay tứ tung!

Lý Trúc Tiên vị trí quy xà thần thuẫn đụng vào phía trước Tiên thành trên cổng thành, kịch liệt va chạm để thuẫn sau năm người khí huyết sôi trào, suýt nữa phun ra một ngụm máu tới.

Cái kia quy xà thần thuẫn đem Tiên thành cổng lầu đụng tan rã, trên cổng thành quân địch tướng sĩ không kịp tránh né liền bị nghiền nát thành bùn nhão.

Quy xà thần thuẫn bay tứ tung đi ra ngoài, bay vào bên trong tòa tiên thành, đem địch nhân trận doanh đụng tán loạn, Lý Trúc Tiên năm người nhân cơ hội đứng tại xoay tròn đại thuẫn bên trên, mỗi người tế lên Tiên đạo thần binh, thôi thúc thần thông, bốn phương tám hướng công tới, thừa dịp loạn thu hoạch trại địch Tiên Thần Tiên Ma tính mạng!

“Hưu!” “Hưu!” “Hưu!”

Thiên Hoàng bảo thụ cái trước cái to lớn bảo vật đánh vỡ Tiên thành tường thành, có thì từ trên không đập vào trong thành, nhất thời bốn mặt đều truyền đến tiếng la giết, đủ loại thần thông cùng tiên binh ở trong thành xung quanh bắn nhanh, cùng bay lên tứ chi lăn lộn thành một mảnh, mỗi thời mỗi khắc, đều có đếm không hết Tiên Thần Tiên Ma chết oan chết uổng!

Lý Trúc Tiên, Thiên Phượng, Kim Thuần Phong cùng hai người khác nương tựa tại quy xà thần thuẫn phía sau, tại trong loạn quân xung phong liều chết, đột nhiên phía trước trong loạn quân truyền đến long trời lở đất gầm thét, một tôn nguy nga Thiên Tượng nội tâm từ trong quân đội từ từ bay lên, tựa như đỉnh thiên lập địa Thái Cổ Chân Thần, một ấn hướng năm người vị trí vỗ tới!

Năm người kinh hãi, hướng bọn họ xuất thủ là một vị Tiên Quân, năm người chỉ cảm thấy khó giữ được tính mạng, đột nhiên cái kia Tiên Quân Thiên Tượng nội tâm bị một đạo Vạn Hóa Phần Tiên ấn thu đi, tại chỗ hóa thành tro bụi!

Vạn Hóa Phần Tiên ấn phía dưới, Phương Trục Chí thân thể lay động, hiện ra vạn cánh tay, đủ loại ấn pháp thiên biến vạn hóa, thậm chí so Tiên Hậu nương nương còn muốn tinh diệu không biết bao nhiêu, giết vào trong loạn quân, những nơi đi qua máu thịt tung bay, khó tìm địch!

"Đông Khâu quân, đi theo ta!" Phương Trục Chí tiếng quát truyền đến.

Lý Trúc Tiên năm người chính hướng Phương Trục Chí bên kia tiến đến, đột nhiên vô cùng kinh khủng chấn động truyền đến, rõ ràng là một tôn Thiên Quân tại trong loạn quân đánh lén Phương Trục Chí, Phương Trục Chí ra sức ngăn cản, hai người thần thông bộc phát, bốn phía không gian nhất thời tầng tầng vỡ vụn, cuồng bạo thần thông rung động đem Lý Trúc Tiên đám người nhao nhao nhấc lên, hướng bốn phương tám hướng rớt đi.

"Nắm chặt quy xà thần thuẫn!" Kim Thuần Phong vội vàng cao giọng nói.

Đợi đến bọn họ ổn định thân hình, lại thấy năm người tiểu đội đã thiếu một người, bọn họ còn chưa kịp thở phào một cái,

đột nhiên lại có một cái đồng đội bị một đạo kiếm quang đoạt đi tính mạng, thi thể ngã vào phía dưới thần thông trường hà.

Lúc này, Lý Trúc Tiên, Thiên Phượng bọn người mới chú ý tới bọn họ bị Thiên Quân cường giả thần thông dư âm quét ra Tiên thành!

Ngoài thành, đâu đâu cũng có bắn nhanh kiếm quang, đủ loại tiên binh trên không trung va chạm, Thần Ma tiên ở trên bầu trời chém giết, mà dưới chân bọn hắn thần thông trường hà đã bị nhuộm đến đỏ tươi.

"Thiên Phượng, Thuần Phong, chúng ta thoát khỏi đại bộ đội, hiện tại chỉ có một mục tiêu!"

Lý Trúc Tiên thần thái trở nên lạnh lùng xuống, trầm giọng nói: "Đó chính là sống!"

Lời tuy như thế, đạo tâm của nàng cũng có chút hoảng loạn sợ hãi.

Bốn phía là chém giết người đông nghìn nghịt, tràn đầy dũng mãnh thần thông nhiễu loạn, lại có Tiên Quân, Thiên Quân ẩn hiện, không có Phương Trục Chí loại kia cường giả lĩnh đội, bọn họ có thể ở đây đợi tàn khốc trong chiến trường sống sót ư?

Bọn họ dùng hết có khả năng, chống cự quân địch công kích, tại trong loạn quân xuyên qua, rất nhanh trên người mỗi người bị thương, nhưng chém giết giống như là vô cùng vô tận, kẻ địch cũng là vô tận vô kỵ.

Trong loạn quân bọn họ đã phân biệt không ra phương hướng, Tiên Ma binh khí hóa thành tên lạc, lúc nào cũng có thể lấy đi tính mạng của bọn hắn, mà cuốn lên Thần Thông hải bọt sóng, cũng có khả năng lấy đi tính mạng của bọn hắn!

Ba người gần như tuyệt vọng, đột nhiên một nhánh Câu Trần động thiên đội ngũ nghênh tiếp bọn họ, đứng đầu tướng

lĩnh giết lùi quân địch, cao giọng nói: "Các ngươi là ai bộ hạ?"

Kim Thuần Phong vội vàng nói: "Đông Quân bộ hạ!"

Cái kia tướng lĩnh nói: "Ta chính là Tử Vi Đế Quân bộ hạ, đi theo ta!"

Ba người vội vàng chạy tới, nhưng vào lúc này, một cái to lớn bánh xe hình dáng trọng khí nghiền ép lên đến, đem cái kia tướng lĩnh nghiền vỡ nát!

Lý Trúc Tiên vội vàng ngừng lại bước chân, lạnh lùng nói: "Trốn ở thuẫn sau!"

Xe kia luân hình dáng trọng khí bắn ra đạo quang vù vù bắn nhanh, càn quét bốn phía, may mắn ba người bọn họ trốn ở thuẫn phía sau, quy xà thần thuẫn bị đả kích đến hô một tiếng bay lên, lại không có hư hại.

Thiên Phượng thò đầu, chỉ thấy xe kia luân hình dáng trọng khí bắn ra ngũ sắc thần quang, hô một tiếng bay lên, rơi vào một vị nữ Thiên Quân sau đầu.

Cái kia nữ Thiên Quân trong chiến trường tung hoành ngang dọc, nhìn thấy quy xà thần thuẫn, đang muốn vọt tới, lại bị một đạo hào quang đánh trúng, đập vào trong loạn quân.

Ba người thở phào nhẹ nhõm, nhưng ngay sau đó như thủy triều quân địch vọt tới, ngay sau đó lại có tiếng kèn vang lên, Câu Trần Tiên Thần quân đội xen kẽ tới. Ba người thừa dịp loạn ra sức tiến lên, Lý Trúc Tiên trường thương hóa thành Thần Long bay lượn, thủ hộ mọi người, Thiên Phượng đem cánh chim hóa thành hắc kiếm, chém về phía bốn phương tám hướng. Kim Thuần Phong thì toàn lực thủ hộ hai người, không để cho kẻ địch thần thông cùng tiên khí cận thân.

Đột nhiên, Lý Trúc Tiên quát: "Dừng bước! Nhanh dừng bước!"

Ba người ngừng lại, chỉ thấy phía trước thần thông trường hà bên trong, mặt sông đột nhiên nổ tung, thân thể khổng lồ từ từ bay lên, cái kia thân thể bốn phía quần áo phần phật, như là lay động thiên bích, cho người ta một loại vô cùng nặng nề cảm giác!

Ba người ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy người khổng lồ kia sau đầu quang mang nhảy nhót, trong vầng sáng năm tòa Tử Phủ bắn ra hùng vĩ đạo âm, tại trường hà bên trên qua lại chấn động.

"Vân Thiên Đế!" Kim Thuần Phong hưng phấn nói.

Người khổng lồ kia bay lên trời, cùng một tôn đồng dạng vĩ đại nguy nga Huyết Ma tổ sư va chạm, xung quanh máu đen bay loạn.

"Nơi này nguy hiểm hơn, là Đế chiến chi địa!"

Ba người lộ ra vẻ sợ hãi, cắn chặt răng hướng ra phía ngoài xông vào, lại thấy đủ loại thần thông bất khả tư nghị xoay tròn bay lượn, để phiến thiên địa này trở nên bóp méo mà quỷ dị.

Lý Trúc Tiên trong lòng có chút phức tạp, Tô Vân cùng nàng đã không phải là cùng một loại người.

Tô Vân thần thông nàng hoàn toàn không hiểu, Tô Vân giao chiến đối thủ, nàng cũng vô lực chống lại, chỉ có thể thừa dịp loạn chạy trốn, bản thân lúc nhỏ thời niên thiếu đối Tô Vân cái kia một tia tình cảm, cũng nên buông xuống.

Nàng đột nhiên có chút nhẹ nhõm, đạo tâm tu dưỡng bất tri bất giác tăng lên rất nhiều, thầm nghĩ: "Có lẽ ta cùng Kim Thuần Phong đồng dạng bình thường, đồng dạng đều là người bình thường. Có lẽ, ta hẳn là thử nghiệm tiếp nhận hắn."

Nàng bỏ xuống đối Tô Vân kính trọng cùng tình cảm, trong lòng một mảnh không chú ý.

Ba người hình thành tam giác chi thế, lẫn nhau thủ hộ, tại trong loạn quân ra sức giữ được tính mạng, lần lượt suýt nữa tử vong, nhưng lại lần lượt chạy thoát.

“Trúc Tiên, ta nếu là cứu các ngươi, đáp ứng cùng ta kết giao!” Kim Thuần Phong nói.

“Trúc Tiên ca ca có thể chém chết ngươi.” Thiên Phượng nói nghiêm túc, “Hơn nữa chúng ta cứu ngươi tính mạng, so ngươi cứu chúng ta tính mạng số lần muốn nhiều.”

Kim Thuần Phong rất là thất vọng.

Đột nhiên, một tôn Tiên đình Tiên Quân thân thể lăn lộn, đập tới.

Cái kia Tiên Quân bỗng nhiên xoay người nhảy lên, ánh mắt rơi vào ba người trên người, chợt tế lên phi đao.

“Mạng ta ngừng vậy…” Ba người lòng sinh tuyệt vọng.

Nhưng vào lúc này, quy xà thần thuẫn đột nhiên tự động bay lên, mang theo ba người gào thét xông lên không trung, cùng lúc đó những bảo vật khác cũng tự mang theo từng cái máu me khắp người Câu Trần tiên nhân bay tới, ở giữa không trung tổ hợp, hình thành một gốc Thiên Hoàng bảo thụ.

Kim Thuần Phong mừng rỡ, reo hò, giật nảy mình, cảm ơn Tiên Hậu ra tay, để cho bọn họ chạy thoát, tiếp đó liền muốn ôm Lý Trúc Tiên hôn khuôn mặt, lại bị Lý Trúc Tiên trường thương gác ở trên cổ, liền không dám dị động.

“Hắn vẫn là quá bình thường, ca ta sẽ đánh chết hắn.” Lý Trúc Tiên trong lòng xa thẳm thở dài, nàng rất muốn tiếp nhận Kim Thuần Phong, nhưng miễn cưỡng bản thân vẫn là quá khó khăn.

—— —— cảm ơn vừa vặn được được được bạch ngân minh chủ khen thưởng! Cảm ơn Doanh An bạch ngân minh

chủ khen thưởng! Cảm tạ hai vị đại lão ~~~

Chương 826 : Vạn Cô Thần (đại chương cầu nguyệt phiếu)

Chương 825: Vạn Cô Thần (đại chương cầu nguyệt phiếu)

Tiên Hậu nương nương ra tay, vừa vặn cứu Lý Trúc Tiên đám người một mạng.

Mà Tiên Hậu nương nương ra tay thì là đến từ Cầu Thủy Kính điều động, Cầu Thủy Kính như trước đứng tại Thiên Hoàng phúc địa bên trên, trên bầu trời lại có từng chiếc từng chiếc Thiên Phàm chu, tựa như hắn to to nhỏ nhỏ con mắt, đồng thời đem vô số chiến trường tin tức truyền lại đến trong đầu của hắn.

Cầu Thủy Kính đại não đồng thời xử lý nhiều như vậy phức tạp tin tức, làm ra phán đoán của mình, điều động chiến trường phe mình đại quân động thái.

Không chỉ có như thế, trước mặt hắn còn nổi lơ lửng một mặt Hỗn Độn ngọc, Hỗn Độn ngọc bên trong Hỗn Độn dưới khống chế của hắn, đem trong chiến trường từng màn miêu tả xuống, đặt ở Hỗn Độn ngọc bên trong thôi diễn suy luận, tìm kiếm quyết định thắng bại sau cùng chi đạo!

Hỗn Độn ngọc là ngũ sắc trên thuyền bảo vật, Chí Nhân Nam Hiên Canh đem khối này bảo ngọc cất giấu, có thể thấy được này ngọc trân quý.

Tô Vân tuy là nhận được này ngọc, lại biết thích hợp nhất phát huy Hỗn Độn ngọc công dụng người chính là Cầu Thủy

Kính, bởi vậy đem bảo ngọc tặng cho hắn.

Hỗn Độn ngọc tại Cầu Thủy Kính trong tay, xác thực phát huy nghịch thiên tác dụng!

Cầu Thủy Kính phát huy Hỗn Độn ngọc kỳ diệu công dụng, mà Hỗn Độn ngọc cũng tại thay đổi một cách vô tri vô giác bên trong ảnh hưởng Cầu Thủy Kính, để hắn trở nên càng ngày càng lý tính, trên người nhân tính càng ngày càng ít.

Theo hắn tiếp xúc Hỗn Độn ngọc càng lâu, loại hiện tượng này liền càng là rõ ràng.

Bởi vì nắm giữ Hỗn Độn ngọc, liền có thể thông qua Hỗn Độn ngọc tới nắm giữ đạo pháp thần thông bản chất, thậm chí sáng tạo thiên địa, sáng tạo đại đạo, tới xác minh bản thân phỏng đoán.

Nắm giữ bậc này tạo vật thậm chí sáng tạo sinh mệnh năng lực, gần như không gì không biết không gì không làm được, rất khó như trước duy trì nhân tính.

Lúc này, đột nhiên có một nhánh hơn mười người tiểu đội giết tới Thiên Hoàng phúc địa, cái này hơn mười người ăn mặc Câu Trần động thiên tướng sĩ trang phục, mình đầy thương tích, hiển nhiên là trong chiến trường lẫn vào thương binh bên trong, một đường lừa dối tới, ý đồ ám sát Câu Trần chủ tướng.

"Là Thủy Kính tiên sinh ư?"

Cái kia một đội Tiên Thần nhanh chóng lên núi, thẳng đến Cầu Thủy Kính mà đến, mỗi người tế lên Tiên đạo thần binh, một người cầm đầu cười nói: "Là Thủy Kính tiên sinh ư? Chúng ta phụng thiên sư Vạn Cô Thần lệnh, tới lấy tiên sinh tính mạng!"

Hơn mười người kia lập tức bạo khởi, đủ loại tiên binh hướng Cầu Thủy Kính đánh tới, người cầm đầu càng là một vị Đạo cảnh lục trùng thiên tồn tại!

Cầu Thủy Kính vẫn tại quan sát chiến trường động tĩnh, đột nhiên đem Hỗn Độn ngọc tế lên, nhưng gặp Hỗn Độn mênh mông, đột nhiên thiên địa biến đổi lớn, mọi người tựa như xuất hiện tại một mảnh tân sinh trong vũ trụ. Mảnh này tân sinh trong vũ trụ, đạo pháp của bọn họ thần thông nhất thời thay đổi, Tiên đạo thần binh cũng không cách nào sử dụng!

"Thiên đạo vô thường, sửa đổi đại đạo hằng số, liền có thể phế bỏ các ngươi một thân thực lực tu vi, để các ngươi từ tiên nhân hóa thành phàm tục."

Cầu Thủy Kính sắc mặt không chú ý, cong ngón tay búng một cái, chỉ thấy cái kia phiến tân sinh trong vũ trụ đột nhiên xuất hiện từng mặt gương sáng, trong gương đều có một cái Cầu Thủy Kính đi ra, đem những cái kia thích khách từng cái đánh giết, cho dù là vị kia Đạo cảnh lục trùng thiên tồn tại cũng không có thể may mắn thoát khỏi!

Cầu Thủy Kính vung tay áo, cái kia phiến tân sinh vũ trụ nhất thời sụp đổ, lại tự hóa thành Hỗn Độn ngọc trôi lơ lửng ở trước mặt hắn.

Mà bờ bên kia Tiên đình, thì là thiên sư Vạn Cô Thần tại chủ chưởng đại cục, điều binh khiển tướng.

Vạn Cô Thần tuy là không nhìn thấy Cầu Thủy Kính, lại biết đối diện nhất định là Cầu Thủy Kính chủ trì đại cục, cùng mình đánh cờ đối đầu, hắn càng ngày càng cảm thấy Cầu Thủy Kính mạnh mẽ cùng khủng bố, người này quả thực tính toán không một chỗ sai sót, có thể suy tính ra bản thân mỗi một bước hành động, tiến hành khắc chế!

Hắn thậm chí có một loại cảm giác bị thất bại, bản thân có được nhiều như vậy binh lực, lại bị Cầu Thủy Kính ngăn tại đầu này thần thông trường hà bên cạnh!

“Bất quá lần này, ngươi điều động binh lực quyết chiến, liền cho ta cơ hội!”

Vạn Cô Thần thầm nghĩ trong lòng: “Ta không sợ ngươi quyết chiến, chỉ sợ ngươi không chiến!”

Thiếu Phụ động thiên.

Thiên sư Yến Tử Kỳ đi ngang qua nơi này, hắn không có trực tiếp đi tới tinh không tìm kiếm viện quân, mà là quỷ thần xui khiến đi tới nơi này.

“Tô Thánh Hoàng đến cùng có hay không mang theo đệ nhất kiếm trận đồ? Nếu như hắn mang theo kiếm trận đồ, chẳng phải là nói hiện nay Đế đình một mảnh trống rỗng, dựa ta sức một người, liền có thể đem Đế đình san bằng?”

Yến Tử Kỳ ôm ý nghĩ như vậy, đi tới Đế đình bên ngoài, từ xa nhìn lại, chỉ thấy bao phủ Đế đình đệ nhất kiếm trận đồ đã lui lại, không còn cái kia mênh mông buông xuống thiên kiếm khí bảo vệ.

Cứ việc Thương Ngô Tiên thành phòng ngự nghiêm ngặt, nhưng ở Yến Tử Kỳ trong mắt lại là không đỡ nổi một đòn!

“Nếu như lấy Tiên thành làm trọng khí, với ta mà nói tuy là khó giải quyết, nhưng cũng không phải không thể công phá Tiên thành. Loại trừ Đế Tuyệt chi tâm biến thành người kia có chút khó giải quyết bên ngoài, những người khác, không đáng để lo.”

Yến Tử Kỳ ánh mắt lấp lóe, lúc này bắt lại Đế đình, có phải hay không là một cái tuyệt cao lựa chọn?

Hắn ngay sau đó lắc đầu.

Lúc này coi như hắn có thể bắt lại Đế đình, ở chiến sự vô bổ, bởi vì hắn chỉ có một người, chẳng lẽ muốn một mình từ Đế đình xuất phát, chạy tới Câu Trần tiến đánh Câu Trần ư?

“Nhưng Tô Thánh Hoàng có can đảm rời đi Đế đình, liền nhất định có hắn dựa dẫm, để hắn có thể chắc chắn liền xem như Đế Quân ra tay cũng không có khả năng đánh bại Đế đình!”

Yến Tử Kỳ thôi thúc Tiên đạo thần nhãn, hướng Đế đình trông được đi, đột nhiên sắc mặt biến hóa: “Thì ra là thế!”

Lúc trước, hắn nhìn thấy chỉ là Đế đình biểu tượng, mà bây giờ sử dụng Tiên đạo thần nhãn, mới nhìn đến hư không bên trong Đế đình!

Chỉ thấy hư không bên trong Đế đình, từng tôn cường đại đến để hư không bóp méo Minh đô Thánh Vương mỗi người suất lĩnh lấy ngàn vạn Minh đô Ma Thần, tọa trấn trong hư không, phòng ngự nghiêm ngặt!

Thậm chí, trong đó mấy tôn Minh đô Thánh Vương đang tại trừng tròng mắt, nhìn trừng trừng lấy hắn, chỉ đợi hắn có chỗ dị động, liền lập tức ra tay!

Những này Minh đô Thánh Vương cùng Lăng Cơ Động Đình mấy người Thánh Vương không giống nhau, bọn họ có thể tùy ý xuyên qua hư không, ẩn thân tại ba ngàn hư không bên trong, chém giết kẻ địch tựa như lấy đồ trong túi!

Đáng sợ hơn chính là, mỗi người bọn họ đều có uy lực mạnh mẽ công năng khó tin pháp bảo!

Bọn họ lại mang đến nhiều như vậy Minh đô Ma Thần, tạo thành trận thế, cho dù là thiên sư Yến Tử Kỳ, cũng không có đầy đủ tự tin có khả năng xông qua bọn họ trận thế!

“Tô Thánh Hoàng, quả nhiên lưu lại hai ba tay, không chỉ là một tay đơn giản như vậy!”

Yến Tử Kỳ phun ra một ngụm trọc khí, lập tức từ bỏ đối Đế đình tưởng tượng, dẫm chân xuống, trên mặt đất Tiên Lục hình vẽ hiện lên, bao phủ phạm vi vạn mẫu lớn nhỏ!

Hắn thôi thúc Tiên Lục trận pháp, nhất thời thân hình hóa thành một đạo lưu quang phóng lên trời, hướng tinh không tiến đến.

Cái kia mấy tôn nhìn thấy Yến Tử Kỳ Minh đô Thánh Vương lại mỗi người thu về ánh mắt, như trước sắc mặt nghiêm túc, trấn thủ Đế đình.

Yến Tử Kỳ hướng lên trời bên ngoài tiến đến, thầm nghĩ: "Tô Thánh Hoàng mời đến sáu tôn Minh đô Thánh Vương, cùng hắn cùng một chỗ tạo phản làm loạn, thay hắn thủ hộ Minh đô. Còn lại Minh đô Thánh Vương làm cái gì? Minh đô Đại Đế lại tại làm cái gì?"

Sắc mặt hắn đột biến: "Minh đô Đại Đế sẽ không trợ giúp hắn tạo phản, nhưng Tô Thánh Hoàng nếu có thể thỉnh cầu sáu tôn Thánh Vương, nhất định cũng có thể thỉnh cầu mặt khác mười tôn Thánh Vương! Còn lại Thánh Vương ở đâu?"

Hắn cái trán nhất thời toát ra mồ hôi lạnh.

Minh đô cùng sở hữu mười tám tầng, một Đế mười sáu Thánh Vương, sáu tôn Thánh Vương ở đây, mặt khác Thánh Vương khẳng định tại Câu Trần!

"Tô Thánh Hoàng không phải chỉ đem lấy hơn ngàn người chạy tới Câu Trần, hắn mang theo mười Thánh Vương cùng mười vạn Minh đô Ma Thần!"

Yến Tử Kỳ suy đoán ra Tô Vân mục đích: "Hắn sở dĩ chỉ dùng hơn ngàn người đối ta bám đuôi đuổi giết, mục đích là ẩn tàng mười Thánh Vương cùng mười vạn Minh đô đại quân! Hắn mục đích cuối cùng, là trong chiến trường đem mười Thánh Vương xem như một nhánh kì binh, đem Tiên đình đánh bại!"

Hắn mồ hôi lạnh trên trán cuồn cuộn, nhìn xa Câu Trần động thiên, lúc này chạy tới Câu Trần, chỉ sợ cũng không kịp.

“Điều động binh mã! Lập tức điều động bị ngăn cản ngăn tại tinh không bên trong mỗi bên đại động thiên binh mã! Bệ hạ tất có một hồi đại bại! Cô Thần, hi vọng ngươi có thể đem tràng này đại bại tổn thất, xuống đến thấp nhất!”

Hắn tăng thêm tốc độ, thân hình hóa thành một đạo lưu quang, đầu nhập tinh không!

Câu Trần động thiên, thần thông trường hà bên trên vô số đại quân va chạm, chém giết, còn có Đế cấp tồn tại giao chiến, Đạo cảnh bát trùng thiên tồn tại cũng gia nhập chiến trường.

Tiên đình trận doanh trên không, thiên sư Vạn Cô Thần ánh mắt lạnh lùng, đối chiến trong sân chiến đấu làm như không thấy, ánh mắt của hắn vượt qua trường hà, nhìn thấu cái kia chói lọi vô cùng Thiên Hoàng phúc địa.

Thiên Hoàng phúc địa bị từ dưới đất xông ra tiên quang bao phủ, tiên sơn trôi lơ lửng ở tiên quang bên trong. Toà này phúc địa chính là quy mô nhất hùng vĩ phúc địa một trong, Tiên Hậu ở đây ngộ đạo, tu luyện tới Đạo cảnh bát trùng thiên, trở thành một đời chúa tể.

Thiên sư Vạn Cô Thần suy nghĩ người lại không phải Tiên Hậu, mà là Cầu Thủy Kính.

“Cầu Thủy Kính đã đem cuối cùng một nhánh đại quân phái vào chiến trường, rất lâu không có phái ra những quân đội khác. Tiên Hậu, Thiên Hậu, Tử Vi đám người đều đã gia nhập chiến trường, tự thân lên trận chém giết.”

Hắn nói khẽ: “Tô Thánh Hoàng cũng bị Huyết Ma tổ sư truy kích, Đế Chiêu cũng là tràn ngập nguy hiểm. Quân đội của bọn hắn, cũng tử thương từ từ tăng nhiều. Đại quân ta đang chậm rãi hướng thần thông trường hà bờ bên kia đẩy đi. Cầu Thủy Kính, nếu như ngươi còn có quân đội, ngươi đang chờ đợi cái gì?”

Ánh mắt của hắn lấp lóe, mệnh lệnh truyền xuống, lại có một nhánh Tiên đình đại quân gia nhập chiến trường.

Chi này sinh lực quân gia nhập, để Câu Trần một phương tan tác càng lớn!

"Cầu Thủy Kính, ngươi đã cùng đường bí lối sao?"

Vạn Cô Thần ánh mắt lấp lóe, vung lên lệnh kỳ, lại có một đường Tiên đình đại quân giết vào thần thông trường hà. Phen này xung kích, đối Câu Trần nghiền ép chi thế càng lớn!

Đế Chiêu gào thét gào to truyền đến, long trời lở đất, thanh âm bên trong tràn ngập sự không cam lòng.

Hắn thua ở Đế Phong tay, bất đắc dĩ yên tĩnh lại, Tà Đế lần nữa chiếm cứ thân thể quyền chủ đạo!

"Đế Chiêu cũng thua, Tà Đế cũng sẽ thất bại." Vạn Cô Thần mỉm cười nói, "Nhìn tới, ngươi là không có dư thừa binh lực."

Lúc này, chi thứ nhất lên bờ bờ bên kia đại quân tiếng hoan hô đinh tai nhức óc, chỉ cần đứng vững trận tuyến, bọn họ liền có thể căn cứ bờ sông chi hiểm, đánh bọc sườn còn tại trong sông Câu Trần đại quân, không cho đối phương bất kỳ đường lui nào!

Vạn Cô Thần lại chờ đợi phút chốc, lúc này mới hạ lệnh, để trong quân doanh cuối cùng mấy đường đại quân lao ra trận doanh, giết vào thần thông trường hà, hướng bên kia bờ sông đánh tới!

Hắn muốn hình thành đông tây hai cái vòng vây to lớn, đem Câu Trần, Tử Vi, Thiên Phủ cùng Đế đình quân đội tất cả vây khốn ở trung ương, không ngừng từng bước xâm chiếm, cho đến bọn họ đầu hàng hoặc là chết trận thì ngưng!

Tràng chiến dịch này, sẽ thành tựu hắn Vạn Cô Thần vô thượng uy danh!

Ngay tại cuối cùng một đạo đại quân ra doanh thời điểm, đang cùng Huyết Ma tổ sư chống lại Tô Vân khóe miệng nở một nụ cười, mà Thiên Hoàng phúc địa bên trên Cầu Thủy Kính phá vỡ lúc trước lặng im, truyền đạt một đạo mệnh lệnh.

Tiên đình cuối cùng một đạo đại quân phía sau, đột nhiên hư không nổ tung, câu liêm, xiềng xích, trường mâu, trường thương các loại binh khí từ hư không bên trong bắn ra, xuyên thủng từng cái Tiên Thần Tiên Ma thân thể, đem bọn hắn nội tâm từ trong cơ thể kéo ra, ngay tại chỗ chém giết!

Vạn Cô Thần ánh mắt đờ đẫn, mà cuối cùng đường kia Tiên đình đại quân lúc này mới cảm ứng được nguy hiểm, vội vàng quay đầu nhìn lại, nhưng gặp Minh đô mười đại Thánh Vương mỗi người dẫn đầu hơn vạn tôn Minh đô Ma Thần, xuất hiện tại phía sau bọn họ!

Những này mạnh mẽ Ma Thần từ hư không bên trong đụng đến mà đến, đủ loại bắt trói nội tâm bảo vật bay ra, trong khoảnh khắc lại có không biết bao nhiêu tướng sĩ chết thảm!

Mà cái kia mười đại Minh đô Thánh Vương thì đem mỗi người pháp bảo tế lên, tùy ý thu hoạch tính mạng!

Tiên đình cuối cùng đường kia đại quân gần như là tại trong chốc lát liền bị đánh tàn, kém chút liền bị đánh đến triệt để xoá tên, may mắn còn sống sót Tiên Thần Tiên Ma hoảng sợ không hiểu, điên cuồng hướng về phía trước bỏ chạy, xung kích trước mặt đại quân trận thế!

Mười vạn Minh đô Ma Thần xông vào chiến trường, đủ loại bắt trói nội tâm vũ khí tế lên, tùy ý bắt trói Tiên đình tướng sĩ nội tâm!

Bọn họ xuất quỷ nhập thần, lúc ẩn lúc hiện, những nơi đi qua thành phiến liên miên Tiên Thần Tiên Ma bị cướp đoạt tính mạng.

Bọn họ chỉ có tại tấn công lúc, thân thể mới có thể từ hư không bên trong hiển hiện ra, khi đó mới có thể bị thần thông công kích đến thân thể, thời gian khác, nhục thể của bọn hắn đều là ẩn nấp ở trong hư không.

Cái này hư không cùng sở hữu ba ngàn tầng, thần thông bình thường hoặc Tiên đạo thần binh, rất khó xuyên thấu ba ngàn hư không công kích đến bọn họ bản thể.

Cuối cùng, Tiên đình đại quân tan tác hình thành nổ tung chi thế, hướng xung quanh lan ra, kinh hoảng cùng sợ hãi rất nhanh truyền nhiễm đến trong chiến trường mỗi một cái Tiên đình tướng sĩ đạo tâm bên trong!

Chạy tán loạn bắt đầu.

Vạn Cô Thần tay chân lạnh giá nhìn một màn này, trong đầu trống rỗng.

Lúc này, hắn dù là còn có một chi quân đội, đều đủ để từ phía sau công kích Minh đô đại quân, kiềm chế Minh đô Thần Ma, ổn định trận tuyến!

Nhưng mà, hắn tham công vội vàng, đem cuối cùng một đường quân đội đưa lên chiến trường!

Đợt thứ nhất chạy tán loạn đại quân vọt tới, đem hắn thân hình bao phủ.

Ta muốn đi theo trốn ư?

Hắn hỏi bản thân.

Sau một lúc lâu, Vạn Cô Thần tại trong loạn quân nghịch hành, xông về phía trước, ngăn cản Câu Trần các lộ đại quân,

cao giọng nói: “Không thể trốn ah! Tiếp tục đánh cho ta! Đứng vững trận tuyến, sẽ không thua!”

“Thiên sư, chuyện không thể làm!”

Một vị trốn tới tướng sĩ nhận ra hắn, lớn tiếng nói: “Quân tâm đã không thể dùng! Đi trước lui đi, lại trở lại!”

Vạn Cô Thần trong lòng một mảnh lạnh giá: “Làm sao trở lại? Trốn a, các ngươi trốn a, ta muốn làm một cái Cô Thần…”

Hắn ra sức chém giết, bên người đào binh như thủy triều dũng mãnh lao tới, mà hắn nhưng như cũ ra sức hướng về phía trước đánh tới, trên người rất nhanh vết máu loang lổ.

Hắn không biết chém giết bao lâu, đột nhiên, Vu Tiên bảo thụ tỏa ra nghìn vạn đạo quang mang rực rỡ vù đến, đem hắn quét đến hộc máu, lăn lộn, ngã vào trong loạn quân.

Vạn Cô Thần lảo đảo đứng dậy, phun máu phè phè, chỉ nghe bốn phía tiếng la giết rung trời, vô số Câu Trần động thiên tướng sĩ đem hắn bao phủ, mà trường hà phía trên, đã lại không Tiên đình người, thậm chí liền Đế Phong cũng không ở nơi này.

Hắn thật trở thành Cô Thần.

Một tôn Thiên Quân đánh tới, đem hắn đầu lâu chém tới, ngay sau đó cao giọng nói: “Cùng ta tiếp tục hướng! Giết sạch Tiên đình!”

Vạn Cô Thần đầu lâu hướng trường hà bên trong rơi xuống.

Qua rất lâu, Cầu Thủy Kính đi xuống Thiên Hoàng phúc địa, đi tới trong quân, dò hỏi: “Tù binh bên trong có thể từng gặp Vạn Cô Thần? Ta muốn cùng hắn bàn luận chút nói.”

Các tướng sĩ nhao nhao lắc đầu: “Chưa từng thấy qua.”

Cầu Thủy Kính trong lòng buồn phiền, bốn phía hỏi, nhưng mà mỗi bên quân tướng sĩ đều chưa từng thấy qua Vạn Cô Thần.

"Hắn chính là thiên sư, đương nhiên là người thức thời, đương nhiên sẽ theo loạn quân cùng một chỗ chạy trốn."

Có người nói cho hắn biết: "Thông minh như vậy người, còn có thể chết trong quân đội hay sao?"

Chương 827 : Đế Hốt chi Bách Lý Độc (heo sinh nhật vui vẻ)

Chương 826: Đế Hốt chi Bách Lý Độc (heo sinh nhật vui vẻ)

Đế Phong đại quân chạy tán loạn, trên đường đi tình cảnh bi thảm, đánh tơi bời, thương vong người đếm không hết, Câu Trần, Tử Vi cùng Tà Đế đại quân truy kích, Tà Đế bộ hạ là có tiếng tàn bạo, không lưu bất luận cái gì tù binh, một đường chém tới, thật là đầu người cuồn cuộn.

Bọn họ đa số đều là Đế Tuyệt bộ hạ cũ, vạn năm trước đoạt Đế chi chiến, Đế Phong ra tay cũng là không chút lưu tình, đem Tà Đế nhất mạch giết hơn phân nửa, mặt khác ném vào Vạn Hóa Phần Tiên lô, tròng lên Huyền quan dùng để luyện bảo.

Bọn họ cũng chỉ là học theo mà thôi.

Chẳng qua Tử Vi cùng Câu Trần hai nhà đại quân lại không thể giống như Tà Đế như vậy, trên đường hễ có đầu hàng, đều muốn bắt giữ, chậm trễ hành quân.

Dù vậy, dọc theo con đường này cũng truy kích đến Tử Vi động thiên, Đế Phong lúc này mới có thể thu thập tướng sĩ.

Tử Vi động thiên cùng Câu Trần động thiên tướng sĩ cũng mệt mỏi đến kiệt lực, dưới tay tù binh thực sự quá nhiều, lại không lực đuổi theo, dứt khoát dừng quân, ngay tại chỗ xây dựng cơ sở tạm thời.

Tiên Hậu tới gặp Tô Vân, phấn khởi không hiểu, cười nói: "Bệ hạ quả nhiên mang đến lấy một địch vạn đại quân, thắng vì đánh bất ngờ!"

Tô Vân nghe được nàng đổi giọng gọi mình là bệ hạ, trong lòng cũng rất là vui vẻ, lại muốn khiêm tốn vài câu, cười nói: "Đạo hữu quá khen. Lần này có thể thắng, chư vị ra sức chém giết chiếm công đầu, Thủy Kính tiên sinh lo lắng hết lòng chỉ huy điều động chiến trường là lần công. Tô mỗ nếu nói có cái gì công lao, liền chỉ là ngăn chặn Đế Phong, Huyết Ma tổ sư đám người mà thôi."

Tiên Hậu nói: "Bệ hạ không cần khiêm tốn, trận chiến này bệ hạ đã khuất phục người trong thiên hạ."

Tô Vân mở cờ trong bụng, gần như bành trướng, lại khiêm tốn vài câu, nhưng nụ cười trên mặt lại là không trốn được nở rộ ra.

Thiên Hậu, Tử Vi Đế Quân, Phương Trục Chí mấy người cũng đến đây tham kiến, khen ngợi tràng chiến dịch này, Tô Vân ở trước mặt mọi người như trước rất là khiêm tốn, mời đến Cầu Thủy Kính, nói: "Đây là Thủy Kính tiên sinh công lao."

Đợi đưa tiễn mọi người, Oánh Oánh liền nhìn thấy vị này bệ hạ hưng phấn đến đi tới đi lui, hồi lâu không có rảnh rỗi.

Chờ đến Tô Vân bình phục tâm tình, liền đi gặp Tà Đế, Tà Đế đối với hắn như trước hờ hững lạnh lẽo, Tô Vân trong lòng biết Đế Chiêu bị hao tổn, ẩn núp đi, trong lòng âm thầm tiếc hận.

Hắn này tới mục đích chủ yếu là gặp Đế Chiêu, cùng Đế Chiêu uống chút rượu chém gió, dù sao cũng so đối mặt Tà Đế tấm này mặt thối muốn tới đến thoải mái.

Tà Đế đối Bích Lạc ngược lại là rất để ý, phát hiện Bích Lạc tu vi nâng cao, cảnh giới cũng tới đến Nguyên Đạo cảnh giới, lúc này mới sắc mặt thoáng hòa hoãn, hướng Tô Vân nói: "Nếu Bích Lạc muốn đi theo ngươi, như vậy ta liền không ép ở lại hắn. Ngươi lần này đại phá quân địch, rất là kinh diễm, làm không tệ. Lần sau gặp ngươi, ta sẽ giết ngươi, bởi vì ngươi đối ta sinh ra uy hiếp."

Lần này hoàn toàn thắng lợi, dựa vào tại Tô Vân đoạn đường này viện quân thắng vì đánh bất ngờ, để Đế Phong nguyên khí tổn hao nhiều, bởi vậy Tà Đế cũng khen ngợi đôi câu.

Tại Tà Đế nhìn tới, đáng giá tự mình ra tay xử lý người, chính là đối hắn tốt nhất khen ngợi.

Tô Vân bật cười nói: "Ta làm so ngươi tốt ngươi liền muốn giết ta? Đây là cái đạo lí gì? Ta làm so ngươi tốt, ngươi hẳn là thoái vị nhượng chức mới là."

Tà Đế liếc nhìn hắn một cái, lạnh lùng nói: "Ngươi chẳng qua là cái hẹp hòi thứ bảy Tiên giới dân gian, không biết cái gì gọi là đại nghĩa. Đế Phong không thích hợp làm Thiên Đế, ngươi cũng giống vậy."

Tô Vân cười lạnh nói: "Thiết Côn Lôn chính là như vậy dạy ngươi?"

Tà Đế trong lòng hơi chấn động, bốn phía không khí đột nhiên trở nên giá lạnh vô cùng, làm người ta run lẩy bẩy!

Hắn sát ý bốn phía, Tô Vân tự biết không địch lại, lập tức cười nói: "Ta này tới là hướng bệ hạ chào từ giã, lần này quyết định thắng bại sau cùng về sau, ta liền về Đế đình, phía sau chiến sự dựa vào các ngươi. Bích Lạc, chúng ta đi!"

Tà Đế khẽ nhíu mày.

Tô Vân đi ra ngoài, đột nhiên dừng bước, cười nói: "Còn có một việc, Đế Phong này thất bại phía sau, nhu cầu cấp bách binh lực, ắt phải sẽ điều động Tiên đình tất cả Tiên Thần Tiên Ma. Qua một đoạn thời gian nữa, ta đem thôi thúc mới tạo Lôi Trì."

Tà Đế tâm thần chấn động, nhẹ nhàng gật đầu, nói: "Ngươi muốn mời ta tại Lôi Trì khởi động về sau, đi tới Đế đình, hộ pháp cho ngươi?"

Tô Vân nghiêm mặt nói: "Đế Phong chết mấy trăm vạn cái tướng sĩ, cũng có thể không chút nào đau lòng, nhưng mà chúng ta thương vong mấy trăm tướng sĩ, đều là rất lớn tổn thất. Bệ hạ cũng lo lắng bách tính khó khăn, đã như vậy, sao không giúp ta một chút sức lực?"

Tà Đế từ chối cho ý kiến, buồn bã nói: "Ngươi có chút hấp tấp."

Tô Vân không hiểu.

Tà Đế nói: "Ngươi cũng đã biết ngươi tế lên Lôi Trì kết quả? Đế đình bên trong Lôi Trì tế lên, gọt thứ sáu Tiên giới tiên nhân đạo hạnh, mà xem như trả thù, tiên tướng Bách Lý Độc cũng sẽ tế lên Lôi Trì, gọt thứ bảy Tiên giới tiên nhân đạo hạnh. Từ đây thiên hạ không tiên! Cái gọi là tiên nhân, chỉ còn lại có Thiên Quân, Đế Quân cùng Đế cấp tồn tại mà thôi. Vào lúc ấy, Đế cấp tồn tại tranh đoạt thiên hạ, ngươi ta chính là đối thủ."

Tô Vân lẳng lặng nghe, không có xen mồm.

Tà Đế lắc đầu nói: "Lấy ngươi bây giờ thực lực tu vi, dựa vào cái gì tranh đoạt thiên hạ?"

Tô Vân cười: "Ta cho rằng bệ hạ sẽ có cao kiến, nghe vậy cũng chỉ như thế. Một trận chiến này, ta liền có thể cùng Đế Phong tranh chấp, mặc dù là chiếm hết tiện nghi, nhưng cũng

có thể gặp bản lãnh của ta. Bệ hạ làm sao biết bản lãnh của ta đến thời điểm không cách nào cho các ngươi đánh đồng?"

Hắn xoay người rời đi, thản nhiên nói: "Bệ hạ, tương lai trận chiến kia, nói không chừng ta sẽ làm càng tốt hơn!"

Tà Đế ánh mắt rơi vào phía sau lưng của hắn bên trên, con mắt sâu xa, không biết hắn đang di chuyển tâm tư gì.

"Làm sao ngươi biết Thiết Côn Lôn?" Hắn thấp giọng nói.

Tô Vân đi ra hắn cung điện, đối diện gặp Cầu Thủy Kính đi tới, ngay sau đó dừng bước, nói nhỏ: "Thủy Kính tiên sinh, lại quá mấy tháng, đến thời cơ thích hợp, Lôi Trì động thiên liền đem khởi động, đến lúc đó, thiên hạ không tiên. Tiên sinh lưu tại nơi này, chỉ sợ không có bất kỳ cái gì chỗ ích lợi. Tà Đế hỉ nộ vô thường…"

Cầu Thủy Kính hiểu ý, nói: "Ta sẽ tùy thời thoát thân."

Tô Vân yên lòng, cười rời đi.

Hắn đi tới tiền tuyến, gặp qua Phương Trục Chí, cười hỏi: "Đông Quân mấy năm này lịch luyện, thực lực so Thiên Quân làm sao?"

Phương Trục Chí trên người bị thương, còn chưa từng khỏi hẳn, nói: "Ta tại chiến trường bên trên gặp gỡ Thiên Quân, cùng đánh một trận, mặc dù không thể đánh chết đối thủ, nhưng không rơi vào thế hạ phong."

Tô Vân nhẹ nhàng gật đầu, nói: "Thêm ít sức mạnh."

Phương Trục Chí nói: "Bệ hạ ấn chi đạo, kết thành đạo hoa sao?"

Tô Vân sắc mặt âm trầm, thẳng đi ra, đằng sau truyền đến Phương Trục Chí tiếng cười.

Đột nhiên Tô Vân xoay người, kiếm quang lôi kéo khắp nơi, xoay quanh Phương Trục Chí trên dưới bay lượn, Phương Trục Chí lập tức ngưng cười tiếng, sắc mặt xám ngoét.

Tô Vân thu kiếm, xoay người rời đi.

Phương Trục Chí mồ hôi lạnh chảy, chỉ cảm thấy bản thân tại Tô Vân kiếm đạo chiêu tiếp theo đều đi không qua, liền sẽ bị đánh giết, ngay sau đó thu kiêu căng chi tâm.

Tô Vân lại đi gặp Tiên Hậu, Thiên Hậu, nói cho hai người Lôi Trì một chuyện, Thiên Hậu, Tiên Hậu trong lòng nghiêm nghị, mỗi bên làm chuẩn bị.

Tô Vân lại đi tới Minh đô đại quân, tới gặp Tả Tùng Nham.

Lần này mượn tới Minh đô đại quân, Tả Tùng Nham cùng Bạch Trạch chiếm công đầu, hai người bọn họ xâm nhập Minh đô, Minh đô mười sáu tôn Thánh Vương tính cách không giống nhau, phe phái cũng không giống nhau, có ủng hộ Minh đô Đại Đế, có ủng hộ Đế Thúc, có ủng hộ Đế Hỗn Độn. Làm sao thuyết phục bọn họ xuất binh, là cái nan đề.

Tả Tùng Nham cùng Bạch Trạch không ngại cực khổ, qua lại tại Minh đô mỗi bên tầng ở giữa, từng cái thuyết phục, hoặc là hiểu chi lấy tình, động chi lấy lý, hoặc là đánh cược, hoặc là mang ra Đế Hỗn Độn, Đế Thúc cùng Tô Vân tình cảm, hãm hại lừa gạt, dùng bất cứ thủ đoạn nào, cuối cùng thuyết phục Minh đô mười sáu tôn Thánh Vương giúp đỡ.

Mà Minh đô Đại Đế đối ngoại tuyên bố "Vết thương cũ tái phát", đối bọn hắn việc làm thờ ơ lãnh đạm, bản thân cứ trốn ở trong phần mộ "Chữa thương" .

Lần này mười Thánh Vương dẫn đầu Minh đô Ma Thần giết vào chiến trường, tuy là Cầu Thủy Kính điều động, bắt lấy thời cơ chiến đấu, mà chỉ huy tác chiến người lại là Tả Tùng Nham.

Cái này người lùn nam nhân là chiến trường bên trên hùng sư, phong cách tác chiến cực kỳ cương mãnh bá đạo.

Tiên đình trận doanh có khả năng nhanh như vậy liền tan tác, cùng hắn chỉ huy có lớn lao quan hệ.

"Tả phó xạ, ta lần này rời đi, sau đó không lâu Lôi Trì liền đem bộc phát. Lôi Trì lúc bộc phát, ngươi đem Minh đô đại quân trả lại."

Tô Vân dừng một chút, nghiêm túc việc, dặn dò: "Minh đô đại quân trả lại cho Minh đô Đại Đế về sau, ngươi tự thân nói cho Minh đô Đại Đế, Đế Thúc đã chết, muốn hắn cẩn thận. Nếu như Minh đô có dị biến, hắn ngăn cản không nổi, liền hướng ta cầu viện. Với tư cách anh em kết nghĩa, ta nhất định sẽ dốc hết có khả năng giúp đỡ!"

Tả Tùng Nham trong lòng nghiêm nghị, vội vàng đồng ý, để tâm ghi nhớ.

Tô Vân an bài ổn thoả, này mới khiến Oánh Oánh điều khiển ngũ sắc thuyền, như trước mang theo Đế đình mấy trăm vị tướng sĩ, rời đi Câu Trần động thiên, trải qua Thiên Phủ, Chung sơn, chạy tới Đế đình.

Hắn dẫn đầu hơn ngàn tôn Đế đình tướng sĩ xuất chinh, lúc này cùng hắn đồng thời trở về, chẳng qua mấy trăm, những người khác chết trận sa trường.

Đợi ngũ sắc thuyền hành đến Thiên Phủ động thiên lúc, chỉ thấy Thiên Phủ động thiên đã trải qua Tiên đình chư tiên giáng lâm cùng Tà Đế tiến đánh về sau, trở nên cảnh hoang tàn khắp nơi, mỗi bên đại phúc địa biến thiên, không xuất hiện lại lúc trước vui vẻ phồn vinh cảnh tượng.

Tô Vân trong lòng thầm than, đợi tiếp cận Chung Sơn động thiên lúc, Thiên Phủ mới dần dần phồn hoa, tới gần Chung sơn

địa phương, như trước có thương mậu qua lại, hắn thoáng giải sầu.

"Tà Đế nói Đế Phong chỉ lo thứ sáu Tiên giới, lời ấy sai lớn, Đế Phong trong lòng, chỉ có quyền thế của mình. Hắn còn nói trong lòng ta chỉ có thứ sáu Tiên giới, đây cũng là khinh thường ta. Ta tâm gắn bó chúng sinh, bất luận thứ bảy vẫn là thứ sáu Tiên giới."

Tô Vân trong lòng yên lặng nói: "Chẳng qua, Tà Đế nói không sai, so sánh những cái kia Đế cấp tồn tại, tu vi của ta thực lực vẫn là quá yếu ớt, rất khó cùng bọn hắn chống lại."

Ngũ sắc thuyền tới đến Chung Sơn động thiên biên giới, Oánh Oánh mệt mỏi, dừng lại ngũ sắc thuyền nghỉ ngơi.

Tô Vân xuống thuyền, thưởng thức tiên sơn phúc địa phong cảnh, lúc này chỉ nghe một thanh âm cười nói: "Tô Thánh Hoàng tốt nhã trí."

Tô Vân xoay người nhìn lại, chỉ thấy tiên tướng Bách Lý Độc chẳng biết lúc nào đi tới nơi này, cùng hắn chẳng qua mấy bước xa.

Tô Vân trong lòng nghiêm nghị, mỉm cười nói: "Đế Hốt đạo huynh từ đâu mà tới?"

Bách Lý Độc cười nói: "Đế đình. Ta lần này đi Đế đình, là đặc biệt nhìn một chút các hạ Lôi Trì tiến độ, tiện thể từ Sài tiên tử nơi đó học một chút bản lĩnh. Đế đình tiến độ quá nhanh, để cho ta cũng không nhịn được có một loại cảm giác nguy cơ, không thể không đến đây học trộm."

Tô Vân sắc mặt biến hóa, nhất thời lo lắng Đế đình an nguy.

Bách Lý Độc cười nói: "Tô Thánh Hoàng không cần lo lắng. Ta muốn đi học trộm, sẽ không đối với những khác người hạ thủ. Điểm này độ lượng, ta vẫn là có."

Tô Vân thoáng yên tâm, cười nói: "Đạo huynh có Ôn Kiều giúp đỡ, chẳng lẽ đến nay còn chưa luyện thành Lôi Trì?"

Bách Lý Độc thở dài: "Ôn Kiều lười biếng, ta cũng không biết hắn luyện chính là tốt là xấu, cho nên muốn đi một chuyến Đế đình. Để cho ta không hiểu là, Tô Thánh Hoàng nếu biết lai lịch của ta, vì sao không có hướng Đế Phong mật báo, đem ta vạch trần? Nếu như ngươi nói cho Đế Phong, chính là ta Đế Hốt huyết nhục hóa thân , chờ đợi lấy các ngươi tự giết lẫn nhau lộ ra bại tướng, lấy Đế Phong đa nghi tính cách, khẳng định sẽ có nghi kỵ."

Tô Vân mặt mang tươi cười, nói: "Ta cùng Đế Phong là địch nhân, đối thủ, ta, hắn sẽ nghe ư?"

Bách Lý Độc lắc đầu nói: "Cho dù hắn sẽ không nghe, ngươi cũng hẳn là nhắc tới chuyện này, ly gián ta cùng Đế Phong quan hệ. Ngươi lại không nhắc tới một lời, vậy thì để cho ta nghi ngờ."

Tô Vân đầy mặt tươi cười, cũng không nói chuyện.

"Ngươi nếu không chịu nói ra nội tâm của mình ý nghĩ, như vậy ta liền cả gan nói ra suy đoán của ta."

Bách Lý Độc không nhanh không chậm nói: "Ngươi muốn bảo vệ thế nhân tính mạng, muốn cho ta chế tạo ra Lôi Trì, đem chiến tranh phong tỏa tại cường giả ở giữa. Ngươi biết Đế Phong đã thấy Đạo cảnh đệ thập trùng thiên, ngươi suy nghĩ, bất luận ai đột phá Đạo cảnh đệ thập trùng thiên, Đế Hỗn Độn đều sẽ vì vậy mà kéo dài tính mạng. Cho nên, ngươi cần một hồi cường giả ở giữa chiến tranh, ngươi cần cường giả đang chém giết lẫn nhau bên trong rèn luyện bản thân. Còn đột phá đến Đạo cảnh thập trùng thiên người là ai, cũng không trọng yếu."

Tô Vân cũng không trả lời.

Bách Lý Độc tiếp tục nói: "Ngươi không cần cùng Đế Phong hóa giải ân oán, không cần cùng Đế Phong có cùng một cái đối thủ, ngươi cần chính là gây ra hỗn loạn, sản xuất nhằm vào Đế Phong, Tà Đế, Thiên Hậu, Tiên Hậu mấy người tồn tại cảm giác áp bách, khiến cho bọn hắn đột phá lúc đầu cảnh giới. Đúng không, Ai Đế?"

Hắn không cần Tô Vân trả lời vấn đề của hắn, thẳng nói: "Nhưng mà ngươi làm tất cả cố gắng, đều là sai, ngươi thủy chung không cách nào thay đổi kết cục của ngươi, thay đổi tất cả mọi người kết quả. Chuyện tới đầu đến, ngươi như trước là Ai Đế. Ngươi không cách nào thay đổi cố định tương lai. Bởi vì!"

Bách Lý Độc cười nói: "Đối với ngươi mà nói là tương lai, đối với Tiên đạo vũ trụ bên ngoài Luân Hồi Thánh Vương tới nói, tất cả đều là quá khứ. Quá khứ đã định, không cách nào thay đổi."

"Ngươi sẽ trở thành Ai Đế, mà phần mộ của ngươi bên cạnh, mai táng ngươi từng dùng có tất cả."

Hắn xoay người bay đi, âm thanh xa xa truyền đến: "Ngươi ta đem đồng thời khởi động Lôi Trì, vì ngươi tương lai tấu tiếng nổ tận thế nhạc dạo! Ngươi không thể không làm, mà ngươi làm tất cả, đều là đang vì mình khai quật phần mộ!"

—— —— buổi sáng hôm nay tiếng chuông cửa vang lên, Trạch Trư đi mở cửa, nhận được điểm mẹ gửi tới bánh sinh nhật, trong lòng nhất thời rất ấm. Cảm ơn ông chủ cho ta sinh nhật, ta nhất định sẽ cố gắng đổi mới! ! !

Chương 828 : Tinh không bên trong lôi âm (đại chương cầu nguyệt phiếu!)

Chương 827: Tinh không bên trong lôi âm (đại chương cầu nguyệt phiếu!)

"Tự đào mộ?"

Tô Vân đưa mắt nhìn hắn đi xa, Bách Lý Độc thực lực cực kỳ cường đại, tuyệt đối là đương đại cao cấp nhất cường giả, hiện tại Tô Vân cũng không nắm chắc lưu hắn lại.

Thượng tế Hiểu Tinh Trầm cứ việc bị Oánh Oánh bắt sống, giam giữ tại kim quan bên trong, nhưng Hiểu Tinh Trầm rất có khí phách, còn chưa đầu hàng, nhất định không chịu cùng hắn liên thủ đối phó tiên tướng Bách Lý Độc.

Huống hồ, cho dù lưu lại Bách Lý Độc cũng không hề có tác dụng, Đế Hốt thân ngoại thân đếm không hết, thậm chí liền Đế Thúc cũng bị khống chế, phí tâm phí sức diệt trừ một cái Bách Lý Độc, là chuyện vô bổ!

"Đạo huynh, ngươi ta tranh đấu, vừa mới bắt đầu!"

Mấy ngày phía sau, bọn họ xuyên qua Chung Sơn động thiên trở lại Đế đình, Tô Vân lập tức đi tới Đế đình Kim Loan điện lòng đất, chỉ thấy mới Lôi Trì bị gấp lại, cho dù là gấp sau diện tích cũng có phương viên hơn mười dặm, không biết mở rộng về sau lớn đến bao nhiêu.

Tô Vân tìm đến Sài Sơ Hi, hỏi nàng có hay không gặp phải Bách Lý Độc.

Sài Sơ Hi kinh ngạc, lập tức nghĩ đến trước đó không lâu gặp phải một cái công tượng, nói: "Từng có một cái công tượng, cùng ta giao lưu rất nhiều, đối Lôi Trì giải thích có chút cao thâm, chỉ ra ta kiếp vận chi đạo mấy cái sai lầm, rất là lợi hại."

Oánh Oánh vẽ ra Bách Lý Độc bộ dáng, nói: "Là người này ư?"

Sài Sơ Hi quan sát một phen, nói: "Chính là hắn."

Tô Vân phun ra một ngụm trọc khí, lập tức để cho người ta kiểm tra Lôi Trì có hay không chỗ đó bị hao tổn, lại để cho Sài Sơ Hi đem Bách Lý Độc chỉ điểm sai lầm chỉ ra đến, tinh tế kiểm tra.

Chẳng qua khiến hắn không hiểu là, Bách Lý Độc tại mới Lôi Trì không có làm bất kỳ tay chân, Sài Sơ Hi công pháp, đại đạo cùng thần thông bên trong cũng không có xuất hiện bất kỳ vấn đề.

"Nếu như người kia thật sự là Bách Lý Độc, mà Bách Lý Độc là Đế Hốt lời nói, như vậy hắn hẳn là sẽ không đối Lôi Trì động tay chân, cũng sẽ không ám hại ta. Ba phương thế lực bên trong, Đế Phong thế lực lớn nhất, chúng ta thứ hai, Tà Đế thứ ba, Bách Lý Độc thứ tư."

Sài Sơ Hi nhìn ra rất là thấu triệt, nói: "Hắn không có đủ binh lực, không cách nào cùng chúng ta chống lại, bởi vậy chỉ có thể sử dụng Lôi Trì, đem tất cả mọi người suy yếu. Như vậy hắn mới có thể chiếm thượng phong. Bởi vậy, hắn không những sẽ không đụng đến ta, ngược lại muốn bảo vệ ta, bảo vệ Lôi Trì."

Tô Vân gật đầu, ánh mắt lấp lóe nói: "Lần này đại bại, Đế Phong hẳn là đem tất cả Tiên Thần Tiên Ma, đều kéo đến thứ

bảy Tiên giới đi? Sơ Hi, ngươi muốn chuẩn bị cho tốt, bất cứ lúc nào tế Lôi Trì!"

Sài Sơ Hi vẻ mặt không chú ý, nói: "Ngươi có thể yên tâm."

Tô Vân trở về Đế đô, thầm nghĩ: "Hiện tại có thể từ từ chiêu hàng Hiểu Tinh Trầm, là đủ loại cực hình để hắn đầu hàng, vẫn là dùng mỹ nhân cùng tài bảo cám dỗ hắn đầu hàng…"

Chợt Tô Vân liền chối bỏ hai cái ý niệm này: "Ta đều không có mấy cái mỹ nhân, há có thể tiện nghi người này?"

Tinh không bên trong, thiên sư Yến Tử Kỳ bốn phía tìm kiếm Tiên đình đại quân tung tích. Tiên đình đại quân bị Đế đình các bộ quấy rối, không thể không trong tinh không xây dựng cơ sở tạm thời, ngay tại chỗ phòng ngự.

Muốn trong tinh không tìm kiếm được bọn họ cũng không dễ dàng. Nhưng cũng may đoạn thời gian gần nhất, bởi vì sáu vị lão Tiên Nhân chết trận bốn vị, chỉ còn lại có Nguyệt Chiếu Tuyền cùng Lư tiên nhân, Đế đình thực lực tổn thất lớn, dù là có trích tiên nhân Sài Nhiễu Phong tọa trấn, cũng đối Tiên đình tướng sĩ đánh lén cùng quấy nhiễu tần số cũng kém xa trước đây.

Một chút Tiên đình trận doanh đã bắt đầu nhổ trại, tiếp tục tiến lên, gặp phải địch tấn công lúc lúc này mới sẽ cắm trại chống cự.

Yến Tử Kỳ một đường đi tìm đi, trên đường gặp phải thứ nhất phát Tiên đình đại quân, ngay sau đó hợp nhất đến bộ hạ, đi mấy ngày, lại gặp phải thứ hai phát Tiên đình đại quân.

Chờ đến Nguyệt Chiếu Tuyền đám người biết thiên sư Yến Tử Kỳ đến đây, đã tới không bằng, lúc này Yến Tử Kỳ đã dẫn đầu bốn tòa động thiên hiện thân Tiên Ma, bộ hạ có thể binh

cường đem vô số. Nếu là lại đánh lén, sợ rằng sẽ thương vong thảm trọng.

Theo Yến Tử Kỳ thế lực càng ngày càng to lớn, bọn họ có khả năng cơ hội động thủ cũng càng ngày càng ít.

Yến Tử Kỳ dù sao cũng là thiên sư, cho dù hành quân đi đường, cũng có thể để Tiên đình đại quân không chút nào lộ sơ hở, thậm chí bố trí xuống từng cái cạm bẫy, bọn họ nếu là đến tập kích chính là tự chui đầu vào lưới!

Sài Nhiễu Phong gặp chuyện không thể làm, ngay sau đó triệu tập mặt khác năm lộ quân hầu, hướng Tống Tiên Quân, Thủy Oanh Hồi, Tống Mệnh đám người nói: "Yến Tử Kỳ người này, cả đời chú ý cẩn thận, hắn tự thân tọa trấn, chúng ta bắt không được bất cứ cơ hội nào. Đã như vậy, không bằng dứt khoát trở về thủ Đế đình."

Ngay sau đó, sáu người lui quân, hướng Đế đình tiến đến.

Mà đổi thành một bên, Trường Sinh Đế Quân Tiêu Trường Sinh dẫn binh tiến đánh Bắc Miện trường thành, một lần giết vào trường thành bên trong, giết tới thứ sáu Tiên giới. Bắc Miện trường thành quân phòng thủ chống cự, hai bên huyết chiến ngập trời.

Trận chiến tranh này đánh gần nửa năm, Tiên đình còn có mười tám động thiên Tiên Thần Tiên Ma không bị điều động, nghe tin nhao nhao đến đây trợ giúp.

Trường Sinh Đế Quân không địch lại, bị đánh về trường thành một chỗ khác, lại khiêng quan ra trận, tuyên thệ tử chiến không lùi.

Đánh nửa tháng, Trường Sinh Đế Quân bỏ quan chạy trốn, phía sau mười tám động thiên Tiên Thần Tiên Ma vượt qua trường thành, bám đuôi đuổi giết, cũng giết vào thứ sáu Tiên giới.

Trường Sinh Đế Quân dẫn đầu Nam Cực động thiên đại quân chạy tán loạn, trên đường tướng sĩ tử thương vô số, vừa vặn gặp phải Nguyệt Chiếu Tuyền, Sài Nhiễu Phong đám người đại quân, Nguyệt Chiếu Tuyền, Sài Nhiễu Phong, Lư tiên nhân đám người ra tay xung phong liều chết, tách ra quân địch tiên phong quân đội, lúc này mới cứu bọn họ tính mạng.

Trường Sinh Đế Quân cám ơn bọn họ, nói: "Ta cũng không phải là không địch lại, mà là Thiên Hậu nương nương có lệnh, lệnh ta tận khả năng xâm nhập thứ sáu Tiên giới, dẫn tới nhiều hơn nữa quân địch, dẫn tới Đế đình bên này."

Mọi người gặp hắn vết thương chằng chịt, thân thể cũng là gỗ làm, bị chặt đến đốt đến hầu như chặn ngang gãy đi, liền biết hắn thích sĩ diện, liền không vạch trần.

Hồng La nhìn về phía cái kia mười tám động thiên Tiên Thần Tiên Ma đại quân, mặt lộ vẻ thần sắc lo lắng, thầm nghĩ: "Đế Hậu nương nương cùng Thủy Kính tiên sinh đám người quyết định kế hoạch, muốn đem tất cả Tiên Thần Tiên Ma đều dẫn tới thứ bảy Tiên giới, cái này mười tám động thiên đại quân truy kích Trường Sinh Đế Quân, chỉ sợ rất nhanh liền sẽ bị thiên sư Yến Tử Kỳ phát giác. Yến Tử Kỳ nói không chừng lại bởi vậy đề phòng…"

Nàng là vì số không nhiều biết Đế Hậu nương nương Ngư Thanh La kế hoạch người, những người khác, cho dù là mỗi bên quân thống soái, đều không có báo cho việc này.

Hơn nữa, nàng đã từng với tư cách Hậu đình nhị đương gia, địa vị gần với Thiên Hậu, đối Yến Tử Kỳ người này cũng không xa lạ gì.

Hồng La chần chừ thoáng cái, tụ tập các tướng lĩnh, đem Đế Hậu Ngư Thanh La kế hoạch nói thẳng ra, nói: "Yến Tử Kỳ trời sinh tính cẩn thận, khó đảm bảo sẽ có nghi ngờ, nếu như mười tám động thiên đại quân bị hắn điều về về thứ sáu

Tiên giới lời nói, Đế Hậu nương nương kế hoạch, liền sẽ thất bại trong gang tấc!"

Tống Tiên Quân, Lang Vân, Tống Mệnh, Thủy Oanh Hồi cùng Sài Nhiễu Phong đám người đều trở nên trầm mặc, chỉ có Hồng La tiếp tục nói: "Kế sách hiện nay, chỉ có một con đường có thể đi, đó chính là chúng ta liều tính mạng, dù là sáu vạn tướng sĩ toàn bộ táng thân tinh không, cũng muốn ngăn chặn mười tám động thiên đại quân!"

Nàng dừng một chút, nói: "Chỉ có như thế, mới có thể để cho Đế Hậu kế hoạch viên mãn. Chỉ là ta tuy là có chịu chết ý chí, nhưng ta không thể cưỡng cầu các ngươi. Bởi vậy hỏi ý kiến của các ngươi."

Mọi người một mảnh lặng im.

Chịu chết.

Chỉ hai chữ, nhưng lại vô cùng nặng nề. Đặc biệt là bọn họ sáu người, muốn quyết định dưới quyền bọn họ tất cả tướng sĩ vận mệnh, muốn cho bọn họ tướng sĩ cùng bọn hắn cùng một chỗ chịu chết!

Đây mới là để cho bọn họ nội tâm rất giãy dụa sự tình.

"Tống Mệnh, có hài tử sao?" Tống Tiên Quân đánh vỡ lặng im, dò hỏi.

Tống Mệnh nắm chặt nắm đấm, lại chẳng hề để ý cười nói: "Có. Ta tuy là sợ bà, lại cưới hai phòng phu nhân, đều mang bầu, nam hài nữ hài đều có."

Tống Tiên Quân nhẹ nhàng gật đầu, hướng Hồng La nói: "Ta Tống gia có thể lưu lại."

Lang Vân cười nói: "Cha nuôi lưu lại, ta cũng lưu lại, ta Lang gia có hậu."

Sài Nhiễu Phong nói: "Đế đình nếu là bị hủy, cái kế tiếp chính là Đế Tọa Sài gia, ta nhất định phải lưu lại."

Hồng La ánh mắt rơi vào Thủy Oanh Hồi trên người, nói: "Thủy tướng quân còn không có thành thân a? Thủy gia có hậu nhân sao?"

Thủy Oanh Hồi cười nói: "Chỉ một mình ta dòng độc đinh. Chẳng qua ta không đi, ta cùng Đế Phong có huyết hải thâm cừu! Ta tuy là không giết được Đế Phong, nhưng có thể giết nhiều mấy cái đồng lõa!"

Hồng La đứng dậy, nói: "Chư vị, triệu tập bộ hạ tướng sĩ, là con trai độc nhất trong nhà, có lão phụ mẫu muốn bồi dưỡng, về Đế đình; dưới gối không nhi nữ, trong nhà có trẻ nhỏ muốn bồi dưỡng, về Đế đình. Nguyện ý lưu lại, tương lai Vạn Thần điện cung phụng!"

Mọi người đứng dậy, mỗi người trở lại trong quân, đưa nàng lời nói thuật lại một lần.

Trường Sinh Đế Quân thấy thế, vội vàng tới gặp Hồng La, vội vàng nói: "Hồng La nương nương, đây là làm gì? Chúng ta không phải trở về Đế đình ư? Vì sao lại muốn đánh trận?"

Hồng La sắc mặt bình tĩnh nói: "Ta đã không phải Đế Tuyệt nương nương, ta đem Đế Tuyệt bỏ. Cái gọi là nương nương, đừng vội nhắc lại. Có thể hay không lưu lại cái này mười tám động thiên đại quân, việc quan hệ tương lai thành bại, bởi vậy ta lục lộ đại quân nhất định lưu lại, nhất thiết phải ngăn chặn cái này mười tám động thiên đại quân, không tiếc này thân thể máu thịt."

Trường Sinh Đế Quân thất thanh nói: "Ngươi điên rồi! Các ngươi đều điên rồi! Các ngươi muốn lưu lại, ta không lưu lại!"

Hồng La nói: "Hậu đình bên trong, Thiên Hậu thứ nhất ta thứ hai, ta cùng Thiên Hậu tình như tỷ muội. Ta chết ở chỗ

này, ngươi thấy chết không cứu, Thiên Hậu nhất định tru ngươi.”

Trường Sinh Đế Quân vẻ mặt biến ảo không ngừng, hắn thân thể này, chỉ có đầu là bản thân, thân thể lại là Thiên Hậu dùng Vu Tiên bảo thụ cành bồi dưỡng ra.

Có thể nói, sinh tử của hắn không tại trên tay mình, mà là tại Thiên Hậu nương nương một ý niệm!

Thiên Hậu nương nương đối Hồng La cực kỳ dung túng, ở trên người nàng ký thác một chút bản thân chỗ không dám tình cảm, nếu như Thiên Hậu biết hắn thấy chết không cứu, thế tất yếu hắn vì Hồng La chôn cùng!

“Trường Sinh Đế Quân, ngươi bây giờ lập tức chỉnh đốn binh mã, chúng ta chuẩn bị xung kích Yến Tử Kỳ đại doanh.” Hồng La nói.

“Xung kích Yến Tử Kỳ…”

Trường Sinh Đế Quân trên mặt cơ bắp run rẩy, đây là hắn số ít có thể điều động cơ bắp, vừa nghĩ tới sắp cùng Yến Tử Kỳ bậc này tàn nhẫn tồn tại giao chiến, hắn liền không khỏi cơ bắp run rẩy.

Với tư cách bốn đại Đế Quân một trong, đơn đả độc đấu, hắn đương nhiên không sợ Yến Tử Kỳ, nhưng mà điều binh khiển tướng hắn liền kém xa, lại thêm hiện tại bọn hắn binh lực kém xa Yến Tử Kỳ, cường công Yến Tử Kỳ đại doanh, không thể nghi ngờ là tự tìm đường chết!

Lúc này, Yến Tử Kỳ dẫn đầu vô số đại quân, gặp gỡ cái kia mười tám động thiên đại quân, hai bên hợp nhất, mỗi người tế lên trong quân trọng khí, trấn áp lại mỗi bên quân khí vận, để tướng sĩ ngay tại chỗ hạ trại.

Yến Tử Kỳ triệu tập mỗi bên quân thống soái, dò hỏi: “Quân mấy người trấn thủ Tiên đình, phù hộ phụ lão cùng con

dân, trách nhiệm to lớn, vì sao tới nơi này?"

Mười tám lộ Thiên Quân không dám thất lễ, đem Trường Sinh Đế Quân đánh lén Tiên đình một chuyện nói, nói: "Đuổi giết Tiêu Trường Sinh, một đường đến đây."

Yến Tử Kỳ cau mày: "Tiêu Trường Sinh từ trước tới nay tiếc lệnh, vì sao lần này ngược lại lớn mật như thế, vậy mà tập kích Tiên đình? Việc này không đúng! Hắn là muốn đem bọn ngươi dẫn tới thứ sáu trong tiên giới tới! Các ngươi nhanh chóng điều quân trở về, trở về Tiên đình, một khắc cũng đừng dừng lại!"

Mười tám lộ Thiên Quân hai mặt nhìn nhau, chẳng qua Yến Tử Kỳ dù sao cũng là thiên sư, truyền xuống mệnh lệnh, bọn họ cũng không dám không tuân theo.

Mười tám ngày quân mỗi người đứng dậy, đang muốn đi truyền đạt Yến Tử Kỳ điều quân trở về mệnh lệnh, đột nhiên có người kêu lớn: "Bệ hạ sứ giả! Bệ hạ sứ giả đến!"

Yến Tử Kỳ vội vàng cùng mười tám lộ Thiên Quân đi vào đón tiếp, chỉ thấy người sứ giả kia lại là Tứ Phụ một trong thiếu phụ Sở Sơn Cô!

Yến Tử Kỳ sắc mặt đại biến, bỗng nhiên biết không ổn, vội vàng nói: "Đạo hữu như thế nào?"

Sở Sơn Cô cũng là Đạo cảnh bát trùng thiên tồn tại, trên người còn có đạo thương chưa hề khỏi hẳn, lộ ra vẻ xấu hổ, nói: "Câu Trần đại bại, bệ hạ lệnh ta đến đây, nhất thiết phải mời đến viện quân, đoạt lại Câu Trần!"

Yến Tử Kỳ tâm thần chấn động mạnh, mặc dù hắn sớm có đoán trước, nhưng chính tai nghe được tin tức này, vẫn để cho hắn tâm thần chấn dao động, rất lâu mới ngừng lại.

"Vạn Cô Thần đâu?"

Yến Tử Kỳ khàn giọng nói: "Hắn còn tốt chứ?"

"Vạn thiên sư tự thân cản ở phía sau, chết trận tại trong loạn quân."

Yến Tử Kỳ trở nên trầm mặc, không chịu được lão lệ chảy dài, lại không có phát ra cái gì tiếng khóc, đợi đến nước mắt chảy khô, lúc này mới nói: "Bệ hạ nếu là muốn viện quân, ta chỗ này có viện quân. Mười tám động thiên viện quân, liền để cho bọn họ trở về Tiên đình."

Thiếu phụ Sở Sơn Cô lắc đầu nói: "Bệ hạ truyền chỉ, không chỉ có muốn thiên sư nơi này đại quân, cũng muốn mười tám động thiên viện quân, một lần bình định Câu Trần, báo thù rửa hận!"

Mười tám vị Thiên Quân nghe vậy, hướng Yến Tử Kỳ nói: "Bệ hạ ý chỉ, không thể không từ. Thiên sư thứ lỗi!"

Yến Tử Kỳ quả quyết nói: "Tướng ở bên ngoài, quân lệnh có thể không nhận! Mười tám động thiên tất cả viện quân, toàn bộ trở về Tiên đình, một khắc cũng không thể chậm trễ!"

Mười tám vị Thiên Quân chần chừ, Yến Tử Kỳ nói: "Nhưng có Đế nộ, Tử Kỳ tới tiếp nhận, cùng chư vị không liên quan! Các ngươi nếu là không đáp ứng, liền lập tức bỏ cũ thay mới, đổi thành nghe lời chủ trì đại quân!"

Thiếu phụ Sở Sơn Cô sắc mặt biến hóa, nói: "Đạo huynh, đây là bệ hạ chủ ý…"

Yến Tử Kỳ đều đều nói: "Đạo hữu nếu là nói tiếp, bệ hạ liền có thể đổi một cái thiếu phụ."

Sở Sơn Cô đành phải không nói thêm gì nữa.

Mười tám vị Thiên Quân chỉ được mỗi người về doanh, đang muốn điều động binh mã quay ngược Tiên đình, đột nhiên tiếng la giết rung trời, chỉ thấy sáu vạn tinh binh thẳng

đến bọn họ cái này hai ba ngàn vạn Tiên Thần Tiên Ma trận doanh mà đến, khí thế hùng hổ!

Mà tại đây sáu vạn tinh binh phía sau, thì là Trường Sinh Đế Quân Nam Cực động thiên đại quân, số lượng có hơn mười vạn.

Nhưng mà cỗ này thực lực, tựa như cùng dùng một cây châm đi quấn một bức tường, thế lực cách xa!

Hồng La giơ cao chiến kỳ, tại phía trước tấn công, tuy là biết rõ lần này đi hẳn phải chết, như trước thản nhiên, chỉ còn lại có chịu chết chiến ý.

Bên cạnh nàng, là một nhánh nữ tử tạo thành đại quân, thuần một sắc hồng trang, áo đỏ khăn lửa, trong quân đội lộ ra cực kỳ chói mắt.

Các tướng sĩ khoảng cách trại địch càng ngày càng gần, nhưng vào lúc này, đột nhiên tinh không bên trong có lôi vân xuất hiện, đối diện trận doanh bên trong, một đóa lôi vân không biết từ nơi nào xông ra, một đạo lôi quang rơi vào một cái Tiên đình tướng sĩ đỉnh đầu.

Cái kia Tiên đình tướng sĩ nhất thời bị đánh đến ngã một phát.

Hồng La nhìn ở trong mắt, nhất thời nhớ tới bản thân gặp gỡ, vội vàng cao giọng quát: “Dừng quân! Dừng quân! Mau dừng lại —— “

Nàng kích động đến toàn thân run rẩy, lệ nóng tràn mi, bỗng nhiên đem bản thân nội tâm tế lên, cao giọng nói: “Lôi Trì! Là Lôi Trì —— “

Tinh không bên trong, truyền đến từng cơn tiếng sấm, đó là Lôi Trì khôi phục bắn ra lôi âm.

—— —— bốn ngàn tự đại chương, cầu nguyệt phiếu! !

Chương 829 : Gọt thiên hạ chư tiên, trảm đỉnh thượng tam hoa

Chương 828: Gọt thiên hạ chư tiên, trảm đỉnh thượng tam hoa

Yến Tử Kỳ cũng nghe được tiếng sấm, cùng thiếu phụ Sở Sơn Cô đám người ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một tia chớp hạ xuống, tướng sĩ liền sẽ ngã một phát, bị chém xuống một đóa đạo hoa xuống.

Yến Tử Kỳ kinh ngạc, tiến lên kiểm tra, liền thấy đạo kia hoa rơi xuống, rất nhanh phân giải, tiêu tán ở trong thiên địa.

Rất nhanh liền có tướng sĩ ba đóa đạo hoa bị chém xuống, một thân đạo hạnh bị đánh về nguyên hình, biến thành linh sĩ, sợ hãi đứng ở nơi đó không rõ ràng cho lắm.

Tiên đình tướng sĩ đa số không có tu luyện qua Chinh Thánh, Nguyên Đạo cảnh giới, bị chém tới tam hoa, liền sẽ biến thành Thiên Tượng cảnh giới linh sĩ, không khỏi gây nên tất cả xôn xao.

Yến Tử Kỳ còn tưởng rằng là ví dụ, nhưng mà dần dần, trên không lôi vân nhiều hơn, một đóa, hai đóa, ba đóa…

Trong quân tướng sĩ có chút kinh hoảng, mỗi người tế lên Tiên đạo thần binh đi đánh những cái kia đám mây, nhưng mà lại thường thường xuyên mây mà qua.

Mỗi bên quân tướng lĩnh cũng chú ý tới những này lôi vân, thi triển thủ đoạn, nhưng lôi vân bị đánh nát liền sẽ lại tập hợp,

mà cái kia lôi đình cũng là cổ quái , bất kỳ cái gì bảo vật đều không phòng được, thẳng rơi xuống, mỗi lần đều là chính xác đánh trúng tướng sĩ đỉnh đầu bách hội.

Những cái kia lôi vân đuổi không tiêu tan, không phá được, đuổi không đi. Đánh xuống lúc lại nhận thức, những người khác không bổ, rơi vào trên đầu liền sẽ đem người đập đến ngã một phát, đạo hoa liền sẽ hạ xuống một đóa.

Đợi đến ba đóa đạo hoa hạ xuống, Đạo cảnh khép lại, chính là trong phàm nhân Thiên Tượng linh sĩ!

Cũng không ít lôi vân tụ tập trong quân đội tướng lĩnh đỉnh đầu, có Tiên Quân đạo hoa cũng bị bổ xuống dưới, có bởi vì đạo hạnh thâm hậu, mặc dù có lôi vân tụ lên đỉnh đầu, một đạo lôi quang hạ xuống, cũng chỉ là để hắn đạo hoa lay động thoáng cái, cũng không bị chém xuống.

Còn Thiên Quân, lôi quang hạ xuống, đạo hoa không nhúc nhích tí nào.

Những cái kia chưa hề bị chém xuống đạo hoa tồn tại, ba đạo lôi đình sau đó, đỉnh đầu bọn họ lôi vân liền tự tiêu tán, không có tiếp tục làm phiền.

Yến Tử Kỳ vẻ mặt quét đến thoáng cái trở nên vô cùng trắng bệch, vội vàng xông về những cái kia lôi vân, thử nghiệm lấy chớ đại pháp lực, đem lôi vân xua tán, nhưng dù hắn bậc này Đạo cảnh bát trùng thiên tồn tại, cũng không cách nào đem những này lôi vân xóa đi!

"Nhanh! Nhanh!"

Hắn cao giọng nói: "Đem những này lôi vân tất cả đánh nát, không thể để cho lôi đình rơi xuống!"

Thiếu phụ Sở Sơn Cô cùng mười tám tôn Thiên Quân cũng ý thức được không ổn, nhao nhao ra tay, ý đồ phá vỡ lôi vân, nhưng mà bọn hắn thủ đoạn ra hết, cho dù là đem các tướng sĩ

thu vào bản thân Linh giới bên trong, Linh giới bên trong cũng sẽ sinh ra lôi vân, đem từng cái tướng sĩ đánh bay.

Đó là kiếp vận, cho dù trốn ở những người khác Linh giới bên trong cũng không có khả năng xua tán trên người mình kiếp vận, chỉ cần kiếp vận còn tại, liền sẽ gặp nạn.

"Lôi Trì! Là Lôi Trì!" Có người phát ra hoảng sợ tiếng kêu.

Tiên đình mỗi bên quân trận trong doanh trại lôi kiếp tựa như mưa xuân, từng đạo lôi quang chính là rơi xuống hạt mưa, tí tách tí tách rơi xuống, đem cái này đến cái khác Tiên Thần Tiên Ma đạo hoa chém tới, gạch bỏ tiên tịch, biến thành Thiên Tượng linh sĩ.

Thiếu phụ Sở Sơn Cô bôn tẩu khắp nơi, ý đồ ngăn cản những này lôi kiếp, lại một cái cũng đỡ không nổi, hắn mang theo tiếng khóc nức nở lẩm bẩm nói: "Xong rồi… Toàn bộ xong rồi! Thiên sư, chúng ta xong rồi!"

Yến Tử Kỳ sắc mặt tái nhợt, lại không lên tiếng phát, nhanh chóng rơi vào trên cổng thành, hướng Đế đình cái kia hơn mười vạn tướng sĩ nhìn lại, thầm nghĩ: "Nếu là Đế đình tướng sĩ tu vi chưa hề bị trảm, vậy liền thật sự là xong rồi. Đế đình tàn sát chúng ta như là tàn sát gà chó, nhưng nếu là…"

Trong lòng của hắn hỗn loạn tưng bừng, đồng thời sinh ra một tia hi vọng.

Hắn đối diện Đế đình đại quân cứ việc chỉ có hơn mười vạn đại quân, chưa tròn hai mươi vạn, nhưng cỗ thế lực này đã đủ để giảo sát hắn bậc này Đạo cảnh bát trùng thiên tồn tại, huống chi đối phương trong quân còn có Đạo cảnh bát trùng thiên cao thủ.

Những này Tiên Thần Tiên Ma giết vào Thiên Tượng linh sĩ trong đám, chính là mãnh hổ vào bầy gà, muốn giết liền giết!

Cho dù là Thiên Quân, Đế Quân, cũng không ngăn được trận pháp giảo sát!

Nhưng nếu như Đế đình đại quân cũng gặp phải lôi kiếp thanh tẩy, như vậy song phương chiến lực liền không gặp qua tại cách xa.

"Tiên tướng Bách Lý Độc tại Minh Đường động thiên chế tạo Lôi Trì, Đế đình nếu đã tạo ra Lôi Trì, như vậy Bách Lý Độc cũng hẳn là tạo đi ra. Đế đình người tế lên Lôi Trì, gọt ta tướng sĩ đỉnh thượng tam hoa, Bách Lý Độc nếu là không tế lên Lôi Trì, phản gọt đối phương, đó chính là thiên đại phản đồ!"

Hắn tuy là nghĩ như vậy, nhưng mà ánh mắt chiếu tới chỗ, Đế đình tướng sĩ trên không lại không có bất kỳ lôi vân động tĩnh!

Lúc này, Đế đình tướng sĩ đã dừng lại tấn công chi thế, nhưng cũng không rời đi, mà là dừng ở Tiên đình trận doanh bên ngoài, tựa hồ tại chờ đợi thời cơ chiến đấu!

Yến Tử Kỳ gắt gao nắm chặt nắm đấm, mắt già bên trong nước mắt suýt nữa từ trong hốc mắt lăn đi ra, trong cổ họng âm thanh khàn khàn, muốn nói chuyện lại chỉ phát ra tiếng gào thét.

"Vì sao Đế đình có Lôi Trì, vì sao Bách Lý Độc không có luyện thành Lôi Trì, vì sao Đế đình luyện chế Lôi Trì tin tức một chút cũng không có truyền tới? Đế đình khi nào luyện chế Lôi Trì? Bách Lý Độc, ngươi đến cùng là gian vẫn là trung?"

Hắn đạo tâm chấn động, không còn hy vọng, tai mắt mũi miệng bên trong tro tàn phun ra ngoài, tro tàn bên trong bốc lên cuồn cuộn khói đặc, đó là tro tàn sắp sửa bị kiếp hỏa nhen lửa dấu hiệu!

Hai ba ngàn vạn tiên thần tiên ma đại quân, sắp chôn vùi tại phiến tinh không này bên trong, tội lỗi của hắn phải hạng gì lớn? Cái này tội, có thể sử dụng cái chết của mình tới rửa đi ư?

Đạo tâm bên trên sụp đổ, sắp để hắn bản thân rơi vào kiếp hỏa bên trong.

Đúng lúc này, đột nhiên đối diện có ánh sáng bắn ra, chiếu sáng Yến Tử Kỳ trong mắt nước mắt.

Đó là một đóa trong lôi vân bắn ra lôi quang, đem một cái Đế đình tướng sĩ bổ đến ngã một phát!

Đón lấy, nhiều hơn nữa lôi vân xuất hiện, từng đạo lôi quang hạ xuống.

Yến Tử Kỳ trong mắt lão lệ lăn xuống đi ra, lại cười ha ha, có một loại như trút được gánh nặng đại giải thoát.

Hắn biết, dưới trướng hắn cái này hai ba ngàn vạn tiên đình tướng sĩ, có thể sống sót!

"Đế đình cùng Minh Đường động thiên, nhất định phát sinh lớn lao biến cố!"

Đạo tâm của hắn từ sụp đổ bên trong giải thoát đi ra, trên người tro tàn dị biến cũng tự từ từ tiêu tán, ngay sau đó ý nghĩ liền linh hoạt ra: "Đế đình cùng Minh Đường động thiên khẳng định đều có một tòa Lôi Trì bay lên không, hấp thu giữa thiên địa chúng sinh kiếp vận, hóa thành chấn nhiếp thiên hạ quần tiên vũ khí! Tiên đình muốn lấy thắng, thế tất yếu trước phá hủy Đế đình Lôi Trì!"

Hắn đứng tại trên cổng thành, áo bào phần phật múa, một trận chiến này, đã không thuộc về hắn sau lưng Tiên đình tướng sĩ, mà là thuộc về Thiên Quân, Đế Quân cùng Đại Đế ở giữa chiến tranh!

Hai bên Lôi Trì vừa ra, thiên hạ không tiên!

Hơn nữa theo Lôi Trì vận chuyển, đem không người có khả năng tu thành tiên cảnh, hễ có người thành tiên, đều sẽ bị đối phương Lôi Trì tước mất đỉnh thượng tam hoa!

"Với tư cách thiên sư, ta không thể để cho những này tướng sĩ chết trong hư không, nhất định phải hộ tống bọn họ đi tới thứ bảy Tiên giới, để cho bọn họ có cái đặt chân chi địa."

Hắn quay đầu nhìn về phía trong quân doanh Tiên đình tướng sĩ, trong lòng yên lặng nói: "Thiên hạ bá nghiệp, đã cùng bọn họ không liên quan, bọn họ chỉ là một đám bị áp chế tại Thiên Tượng cảnh giới linh sĩ mà thôi. Cái này hơn hai ngàn vạn tướng sĩ, sẽ tại thứ bảy Tiên giới đạt được tân sinh…"

Yến Tử Kỳ đột nhiên liền đối với Đế Phong Hoàng Đồ bá nghiệp mất đi hứng thú, trong lòng chỉ có cái này hơn hai ngàn vạn tướng sĩ.

Bọn họ không còn là Đế Phong binh sĩ, mà là hai ba ngàn vạn Thiên Tượng linh sĩ, đem những người này từ tinh không xa xôi hộ tống đến thứ bảy Tiên giới đại lục, tuyệt đối là một cái vô cùng gian khổ lộ trình.

Một bên khác, Hồng La, trích tiên mấy người cũng hộ tống Đế đình tướng sĩ hướng Đế đình xuất phát, một khắc cũng không dám dừng lại.

Bọn họ những này không có bị chém xuống đạo hoa người, phải dùng pháp lực của mình đi bảo vệ những cái kia biến thành linh sĩ tướng sĩ, đem bọn hắn bình an đưa đến Đế đình.

Tinh không đằng đẵng vô tận, nếu là Thiên Tượng hoặc Nguyên Đạo cảnh giới linh sĩ lâu chỗ tinh không, sớm muộn sẽ tiêu hao hết tất cả pháp lực, kiệt lực chết trong tinh không.

Linh sĩ không phải tiên nhân, rất khó trong tinh không sống sót quá lâu.

Là chủ tướng, bọn họ có bảo vệ mình tướng sĩ trách nhiệm.

Mấy chục ngày phía sau, bọn họ chi này hơn mười vạn trên đại quân không đã không có thoáng hiện lôi quang, loại trừ Nguyệt Chiếu Tuyền, Lư tiên nhân, Hồng La, trích tiên, Ngọc thái tử cùng với Trường Sinh Đế Quân bên ngoài, những người khác, tất cả đều biến thành linh sĩ.

Cho dù là trái phải hoành khiêu bất lão thường thanh thụ Tống Tiên Quân, cũng không thể vượt qua lôi kiếp, bị tước mất tam hoa.

Còn Lang Vân, Tống Mệnh cùng Thủy Oanh Hồi các tướng lãnh cũng toàn bộ bị chém xuống đạo hoa, không thể tránh được.

Nếu không phải Hồng La trùng tu qua một lần, hấp thu Đế đình công pháp thần thông, đem đạo của mình cảnh tăng lên tới tầng thứ cao hơn, nàng cũng rất khó tránh thoát lần này lôi kiếp.

Nguyệt Chiếu Tuyền, Lư tiên nhân, Hồng La đám người cùng sáu đại Thánh Vương cùng một chỗ, hộ tống chi đội ngũ này tiếp tục tiến lên, không hề từ bỏ bất kỳ người nào.

Hồng La quay đầu nhìn lại, bọn họ phía sau tinh không bên trong, là Yến Tử Kỳ đang tại dẫn đầu Tiên đình đại quân khó khăn đi đường.

Hai bên đều là yên tĩnh không nói, không có chút nào tấn công đối phương đẩy đối phương vào chỗ chết suy nghĩ, bọn họ chỉ muốn tại bản thân tử vong trước đó đi ra mảnh này vũ trụ mênh mông.

Nửa năm sau, Yến Tử Kỳ suất lĩnh hai ba ngàn trong vạn người bắt đầu có linh sĩ hao hết tu vi tử vong, trước phương thứ bảy Tiên giới đại lục tuy là trong tầm mắt, nhưng như

trước cực kỳ xa xôi, còn cần thời gian nửa năm mới có thể chạy tới nơi đó.

Yến Tử Kỳ trong vòng một đêm lo trắng đầu, hình dáng tiều tụy, hai mắt hãm sâu đi xuống.

Bọn họ tiên khí tuy là còn có rất nhiều, nhưng mà linh sĩ không thể dùng tiên khí, bằng không liền sẽ bị cuồng bạo tiên khí căng nứt thân thể, nhưng mà tinh không bên trong lại không có thiên địa nguyên khí , chờ đợi cái này hai ba ngàn vạn người, chỉ sợ chỉ là chỉ còn đường chết.

Lúc này Hồng La mang đến một chút Đế đình tướng sĩ thấy Yến Tử Kỳ, nói: "Tử Kỳ tiên sinh, chúng ta trợ tiên sinh đưa bọn họ đi thứ bảy Tiên giới. Của chúng ta tướng sĩ là Nguyên Đạo cảnh giới, so với các ngươi nhiều hơn hai cái cảnh giới, còn có thể kiên trì."

Yến Tử Kỳ lặng im, đột nhiên lão lệ lan tràn, hướng nàng xá dài bái xuống, nức nở nói: "Ta thay bọn họ cám ơn cô nương tái tạo chi ân!"

Lại qua mấy tháng, bọn họ cuối cùng đi tới thứ bảy Tiên giới, hơn hai ngàn vạn linh sĩ cuối cùng có thể hấp thu đến thiên địa nguyên khí, lúc này mới sống được tính mạng.

Yến Tử Kỳ hướng Hồng La khom người một bái, đứng dậy rời đi.

Hồng La vội vàng lớn tiếng nói: "Tử Kỳ tiên sinh, ngươi đi chỗ nào?"

Yến Tử Kỳ dừng chân, quay đầu cười nói: "Ta đưa bọn họ đi Hậu Thổ động thiên, tìm kiếm một khối nơi vô chủ, để cho bọn họ nghỉ ngơi lấy lại sức, không tham dự nữa tràng này bá nghiệp tranh đoạt bên trong."

Hồng La đứng tại trong cuồng phong, áo đỏ bồng bềnh, khoe khoang loạn mái tóc của nàng, cười nói: "Tử Kỳ tiên

sinh, Vân Thiên Đế cũng không tranh bá chi tâm, chỉ là bị đẩy tới đế vị bên trên, không thể không làm. Tiên sinh, tương lai chiến trường bên trên, Hồng La sẽ còn gặp phải tiên sinh ư?"

Yến Tử Kỳ lặng im phút chốc, quả quyết nói: "Sẽ không. Hồng La cô nương, Yến mỗ quãng đời còn lại, không sẽ cùng cô nương là địch."

Hắn xoay người rời đi.

Hồng La đưa mắt nhìn hắn đi xa, dẫn đầu chúng tướng sĩ hướng Đế đình tiến đến.

Lôi Trì khôi phục, lôi kiếp bộc phát thời điểm, một bên bờ vũ trụ khác.

Thần Đế Ma Đế kết thành trận doanh, đối kháng thiên sư Quan Sơn Hà cùng Hưu Khai Giáp đại quân. Hưu Khai Giáp cùng Quan Sơn Hà đuổi giết Thần Đế cùng Ma Đế, trong tinh không chinh chiến, mấy năm ở giữa, bạo phát hơn mười lần đại quy mô chiến dịch, đánh cho Thần Ma nhị đế đánh tơi bời.

Hôm nay, hai đại thiên sư đem Thần Ma nhị đế đại quân vây khốn, bố trí xuống trùng trùng điệp điệp sát trận, thiên la địa võng, để Thần Ma nhị đế không chỗ có thể trốn, chỉ có thể đâm xuống trận doanh đối kháng.

Hai đại thiên sư muốn một lần là xong, đem Thần Ma nhị đế triệt để diệt trừ, gạt bỏ Đế đình hai cánh!

Đột nhiên, trận doanh bên trong lôi quang xuất hiện, hai vị thiên sư kinh hãi.

Mà Thần Ma nhị đế lại là mỗi người cười dài một tiếng, rất là thoải mái.

Mấy chục ngày phía sau, hai đại thiên sư bộ hạ chỉ còn lại có đến hàng vạn mà tính Thiên Tượng linh sĩ cùng số ít Thiên Quân, khó khăn duy trì trận thế.

Thần Ma nhị đế hung hãn xông trận, giết ra khỏi trùng vây, hai tôn Thái Cổ Đại Đế mỗi người hiện ra chân thân, há miệng nuốt vào mấy chục vạn Thiên Tượng linh sĩ. Hưu Khai Giáp cùng Quan Sơn Hà thấy thế không ổn, lập tức dẫn đầu số ít quân đội bỏ chạy, lại bị nhị đế đuổi theo.

Mọi người tại tinh không bên trong chém giết, cuối cùng hai đại thiên sư bị Thần Ma nhị đế đánh chết, chết oan chết uổng.

Thần Ma nhị đế nuốt vào hai vị thiên sư, thực lực tu vi từ từ tăng vọt, mỗi người liếm môi một cái, hóa thành thân người. Ma Đế dáng vẻ xinh đẹp, cười nói: "Cuối cùng nhịn đến một ngày này! Cho đến ngày nay, Đế Hốt bệ hạ trên đời vô địch, không ai cản nổi!"

Thần Đế sắc mặt không chú ý, nói: "Thời thế hiện nay, còn có Đế Phong, Tà Đế, Thiên Hậu mấy người tồn tại, tranh đoạt thiên hạ, Đế Hốt bệ hạ như trước không thể nói vô địch."

Hắn là nam thân, nhưng nếu như xem xét tỉ mỉ, liền có thể phát hiện Thần Đế cùng Ma Đế khuôn mặt gần như giống nhau, khác biệt duy nhất chính là trang dung.

"Đế Hốt bá nghiệp, vừa mới bắt đầu, Thần Ma trị thế thời đại, cũng từ đây bắt đầu!"

Hai tôn Thái Cổ Đại Đế trên thân thể bò đầy to to nhỏ nhỏ Thần Ma, mỗi người phá không mà đi.

Mà tại Đế đình trên không, Lôi Trì mặt kính mở rộng, bao phủ hầu như nửa cái Đế đình, trong ao chúng sinh kiếp vận hội tụ, sóng ánh sáng như vảy.

Sài Sơ Hi tọa trấn tại Lịch Dương phủ Thuần Dương Lôi Trì phía trên, quần áo cùng mái tóc ở trong ánh chớp bay lượn.

Chương 830 : Lôi Trì chi chiến

Chương 829: Lôi Trì chi chiến

Thế gian này chỉ có hai người có khả năng phát huy ra Lôi Trì uy lực, Ôn Kiều chính là Thuần Dương cựu thần, tại kiếp vận chi đạo bên trên có sâu xa khó hiểu thành tựu. Năm đó thứ bảy Tiên giới Lôi Trì rơi vào cô quạnh, là Sài Sơ Hi khởi động Ôn Kiều truyền lại sắp đặt, để Lôi Trì động thiên khôi phục!

Hắn nắm giữ Lôi Trì lực lượng, đủ để bao phủ thứ bảy Tiên giới bảy mươi hai động thiên cùng đại thiên thế giới!

Người thứ hai chính là Sài Sơ Hi.

Tu vi của nàng thực lực hầu như không kém gì Ôn Kiều, tại Thuần Dương chi đạo cùng kiếp vận chi đạo thành tựu bên trên so Ôn Kiều có lẽ có chỗ không bằng, nhưng bởi vì Thuần Dương Lôi Trì cùng Lịch Dương phủ nguyên nhân, nàng cũng có thể đem Lôi Trì chi uy phát huy đến cực hạn!

Sài Sơ Hi ngồi xếp bằng mà ngồi, cảm ứng được chúng sinh kiếp vận ùn ùn kéo đến, nàng ngũ giác lục thức theo Lôi Trì uy lực mà bốn phía toả ra, có khả năng rõ ràng nắm giữ thứ bảy Tiên giới hầu như mỗi một cái tiên nhân, mỗi một cái phàm nhân số mệnh.

Loại cảm giác này quả thực huyền chi lại huyền.

Nàng "Xúc giác" vô tận kéo dài, tựa như giữa thiên địa đại đạo không chỗ nào không có.

Nàng cũng không thưởng thiện phạt ác, nàng chỉ là lần theo đại đạo quy luật , mặc cho đại đạo đi làm ra lựa chọn.

Nàng cũng có thể rõ ràng cảm ứng được bản thân kiếp vận, kiếp này vận là tràng tử kiếp.

Nàng còn chưa nắm giữ Lôi Trì thời điểm, cũng đã cảm thấy được bản thân có như vậy một hồi kiếp vận.

Sử dụng Lôi Trì, gọt thiên hạ tiên nhân đỉnh thượng tam hoa, giáng thành phàm nhân, tất nhiên sẽ có một hồi tử kiếp, không thể tránh né!

Tô Vân trôi lơ lửng ở mảnh này Lôi Trì trên không, nhìn về phía Sài Sơ Hi, Cầu Thủy Kính từ phía sau hắn chạy đến, nói: "Bệ hạ, thần chạy đến lúc, chính vào lôi kiếp bộc phát thời điểm, Tiên đình phương hướng bị chấn động mạnh."

Tô Vân vẻ mặt khẽ nhúc nhích, nói: "Làm sao nhận chấn động?"

Cầu Thủy Kính nói: "Đế Phong động lôi đình chi nộ, với mình trận doanh bên trong giết người mấy vạn, nghe nói hắn giận dữ mắng mỏ Bách Lý Độc là phản đồ."

Tô Vân lộ ra tươi cười, nói: "Bách Lý Độc trước luyện Lôi Trì, lại có Ôn Kiều giúp đỡ, lại cùng chúng ta gần như đồng thời luyện thành Lôi Trì, tại Đế Phong trong mắt đương nhiên là phản đồ. Chẳng qua chiếu theo lẽ thường tới nói, Bách Lý Độc cũng là tận tâm tận lực luyện chế Lôi Trì, chỉ là bọn hắn không ngờ tới là, ta Đế đình đối Lôi Trì động thiên nghiên cứu thế mà sâu như vậy, chúng ta thế mà còn có một vị có thể điều khiển Lôi Trì tiên tử."

Cầu Thủy Kính suy nghĩ một chút, gật đầu tán thành.

Lôi Trì động thiên cực kỳ thần bí, Đế đình có thể luyện lại Lôi Trì động thiên, loại chuyện này nói ra đều không có bao nhiêu người tin tưởng.

Mà Đế đình bên trong có người có thể nắm giữ Lôi Trì, đem hắn uy lực phát huy đến cực hạn, loại chuyện này nói ra liền càng không có người sẽ tin.

Nhưng mà Đế đình hết lần này tới lần khác làm được.

"Đế Phong giết người, hơn nữa là giết người một nhà, mấy vạn cường giả, chết tại dưới kiếm của hắn, nhìn tới Đế Phong đã tiến lui mất theo."

Tô Vân cười nói: "Tiên đình có được vô số tiên binh tiên tướng, dùng người chồng chất cũng có thể đè chết tất cả đối thủ, mà bây giờ, dưới trướng hắn tiên binh tiên tướng biến thành linh sĩ. Tất cả mọi người đồng dạng, thậm chí thứ bảy Tiên giới linh sĩ còn muốn mạnh hơn một chút, ưu thế của hắn liền không còn."

Cầu Thủy Kính nói: "Ta tới tới trước nghe nói, Đế Phong sở dĩ tàn sát mấy vạn tướng sĩ, là bởi vì hắn lệnh cưỡng chế những cái kia tướng sĩ tiếp tục xuất chinh, tiến đánh Câu Trần. Những cái kia tướng sĩ đều là linh sĩ, sao lại biết rõ hẳn phải chết mà đi tự tìm đường chết? Ngay sau đó bãi binh không chiến. Đế Phong dưới cơn thịnh nộ, xử tử những cái kia chống lại Đế lệnh tướng sĩ, tiếp đó quân đội liền trốn hơn phân nửa."

Tô Vân cười ha ha: "Coi như hắn như trước điều khiển đại quân, cũng không qua được thần thông hà, linh sĩ muốn độ thần thông hà, chính là tự tìm đường chết. Bất luận bao nhiêu mạng người đi thêm, cũng không cách nào đem thần thông hà lấp đầy."

Cầu Thủy Kính tiếp tục nói: "Nhưng mà Đế Phong bộ hạ Thiên Quân cùng với Tam Công Tứ Phụ các cường giả vẫn là đi theo hắn, Thiên Quân, Đế Quân số lượng vẫn là rất nhiều. Hơn nữa hắn còn có Huyết Ma tổ sư giúp đỡ. Mấu chốt nhất chính là, chỉ cần phá hủy ta Đế đình Lôi Trì, hắn liền như

trước nắm vững thắng lợi! Đánh nát Đế đình Lôi Trì, đối với hắn mà nói cũng không khó khăn."

Tô Vân ánh mắt xa thẳm, nói: "Ta một mực chờ đợi hắn đến đây. Hắn nếu là lên đường, Tà Đế, Thiên Hậu cũng sẽ lên đường chạy đến. Còn có Tiên Hậu, Tử Vi hai đại Đế Quân giúp đỡ, lại có Nguyệt Chiếu Tuyền, Lư tiên nhân hai lão, lại thêm Đông Quân, Tây Quân, Tang Thiên Quân, Kinh Thiên Quân, Ngọc thái tử, Đế tâm đám người, không thể so với bọn họ kém."

Cầu Thủy Kính nói: "Như vậy ngươi vì sao như trước mặt mang sầu lo?"

Tô Vân trở nên trầm mặc, sau một lúc lâu, nói: "Tứ Cực đỉnh một mực chưa từng xuất hiện, món chí bảo này để cho ta thủy chung không cách nào an tâm."

Hắn ngẩng đầu lên nhìn về phía thiên ngoại, Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh một mực xuất quỷ nhập thần, những năm gần đây chỉ ở Hậu Thổ động thiên xuất hiện qua một lần, hơn nữa còn là bị Yến Tử Kỳ triệu hoán tới.

Những chiến trường khác, Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh một mực không có chính diện hiện thân!

Chiếc này đại đỉnh đã từng đem thứ bảy Tiên giới đụng nát thành bảy mươi mốt khối, lại từng đụng nát Lôi Trì động thiên, nếu là chiếc này đại đỉnh cũng xuất thủ, đối với Sài Sơ Hi tới nói liền nguy hiểm.

"Ta tuy là người mang chí bảo, nhưng mà chân chính có uy lực vẫn là đệ nhất kiếm trận đồ, huyền thiết chuông uy lực không bằng kiếm trận đồ. Xích vàng dùng để khóa Đạo cảnh bát trùng thiên tồn tại còn có chút miễn cưỡng, kim quan tại Oánh Oánh trong tay cũng rất khó đem Đế cảnh tồn tại thu vào trong quan tài trấn áp. Còn ngũ sắc thuyền, món bảo vật này

độ Hỗn Độn hải còn có thể, dùng để đánh trận, nhiều nhất chỉ có thể đụng người."

Tô Vân phân tích nói: "Tà Đế luyện chế rất nhiều chí bảo, bản thân lại không có chí bảo nơi tay. Thiên Hậu nương nương tuy có Vu Tiên bảo thụ, nhưng cùng Tứ Cực đỉnh so sánh vậy liền kém quá nhiều. Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh dù sao cũng là đệ nhất chí bảo."

Đầu vai của hắn, Oánh Oánh nhịn không được nói: "Vì sao không mời Tử Phủ ra tay đâu?"

"Đây là vấn đề quan trọng."

Tô Vân ánh mắt xa thẳm, nói: "Tử Phủ chủ nhân chính là Luân Hồi Thánh Vương."

Oánh Oánh rùng mình một cái, nhìn về phía Tô Vân sau đầu vầng sáng, nơi đó có năm tòa Tử Phủ.

Cái này năm tòa Tử Phủ lúc nào cũng có thể bộc phát, từ Tô Vân sau lưng đánh lén đem hắn đầu xuyên thủng!

Tô Vân nhìn ra ý nghĩ của nàng, nói: "Cái này năm tòa Tử Phủ nguyên bản đã hủy hoại hơn phân nửa, là hai người chúng ta đem Tử Phủ tu bổ nguyên vẹn, Tử Phủ khôi phục phía sau, chúng ta cùng Bạch Trạch, Ứng Long cùng Tử Phủ hòa làm một thể. Bởi vậy, chúng ta năm người xem như Ngũ phủ nửa cái chủ nhân, Luân Hồi Thánh Vương muốn khống chế Ngũ phủ, cũng không dễ dàng. Nhưng Chúc Long Tử Phủ…"

Hắn mặt mang sầu lo, mượn Chúc Long Tử Phủ là không thể nào, Luân Hồi Thánh Vương muốn lập lại trật tự, để tương lai dọc theo cố định quỹ tích phát triển, không phát sinh thay đổi. Bởi vậy, mượn Chúc Long Tử Phủ đối kháng Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh, chỉ sợ mượn tới chính là một cái kẻ địch!

Tô Vân chính là có cái này lo lắng, bởi vậy tại cùng Luân Hồi Thánh Vương làm căng về sau, không còn có triệu hoán

qua Chúc Long Tử Phủ!

Hắn cho dù đối mặt bất kỳ nguy hiểm nào, cũng không có động để Chúc Long Tử Phủ giúp đỡ suy nghĩ.

Cầu Thủy Kính hạ thấp người nói: "Bệ hạ, ngươi cái kia suy tính, không phải chuyện này, mà là Đế chiến."

Tô Vân liếc nhìn hắn một cái, không nói gì.

Cầu Thủy Kính nói: "Thiên hạ hôm nay, có tư cách tham gia Đế chiến, bệ hạ cũng là bên trong một cái. Kẻ thù của ngươi không chỉ có là Đế Phong, cũng có thể là là Tà Đế, hoặc là những người khác. Tràng này Đế chiến, cần phải đến tại hóa tiên vì phàm linh sĩ bọn họ thọ nguyên kết thúc trước đó kết thúc."

Tô Vân nhẹ nhàng gật đầu, tiên nhân bị tước mất tam hoa biến thành linh sĩ, tính mạng liền trở nên ngắn ngủi, cho dù là Đế đình cải cách cảnh giới, thúc đẩy Động Thiên cảnh giới, cũng chỉ là kéo dài thêm mấy trăm năm tuổi thọ.

Nếu như Đế chiến một mực không có phân ra thắng bại, hai tòa Lôi Trì vẫn luôn tại, như vậy thời đại này tất cả linh sĩ đều đem đối mặt một cái bi ai kết quả: Tử vong.

"Một trận chiến này, bất kể như thế nào, ta đều phải thắng!"

Minh đô thứ mười bảy tầng.

Tả Tùng Nham dẫn đầu Minh đô đại quân, đem những này tướng sĩ đưa về Minh đô, thẳng tới gặp Minh đô Đại Đế, nói: "Huynh trưởng, ngươi anh em kết nghĩa Vân Thiên Đế nói, Đế Thúc đã chết, ngươi lo lắng lấy một chút. Nhưng có nguy nan, cứ việc hướng hắn mở miệng."

Minh đô Đại Đế cũng phát giác được thế gian biến hóa, tiên nhân bị gọt đi tam hoa biến thành phàm nhân, vốn là đang

tại khiếp sợ, lại nghe được tin tức này, không khỏi thân thể chấn động mạnh, thất thanh nói: "Tả hiền đệ, lời ấy thật chứ?"

Tả Tùng Nham nói: "Ta từng nghe bệ hạ nói qua, Đế Thúc bị Đế Hốt bắt, dùng áo cưới kế hoạch, lợi dụng Vạn Hóa Phần Tiên lô luyện thành khôi lỗi. Minh đô cái này thế lực lớn, Đế Hốt chắc chắn sẽ không bỏ qua. Nếu như Đế Thúc đi tới ngươi nơi này, ta đoán nhất định là vì lợi dụng nơi này quá cũ kỹ thần cùng Minh đô Ma Thần. Đế Thúc thanh danh dù sao so Đế Hốt dùng tốt. Ngươi nếu như không tuân, hắn liền sẽ giết ngươi."

Minh đô Đại Đế vội vàng nói: "Ta nếu là đi theo đâu?"

Tả Tùng Nham không ngờ rằng hắn nói như vậy, suy nghĩ một chút, nói: "Đế Thúc có thể giết Đế Hốt, có thể quấy nhiễu thiên hạ, huynh trưởng tính mạng cũng không so Đế Hốt trân quý."

Minh đô Đại Đế sắc mặt kịch biến, mồ hôi lạnh trên trán cuồn cuộn, vội vàng đứng dậy, nói: "Ngươi nhanh đi Vân Thiên Đế nơi đó viện binh, cứu ta tính mạng!"

Tả Tùng Nham cười nói: "Ý của bệ hạ, là chờ Đế Thúc tới Minh đô lúc, lại đến đây giúp đỡ, dù sao chúng ta còn cần thủ hộ Lôi Trì…"

Hắn nói đến đây, đột nhiên nghiêm nghị, vội vàng nói: "Huynh trưởng ý là?"

Minh đô Đại Đế thở dài, nói: "Đế Hốt một khắc cũng nhịn không được. Hiện tại Đế Thúc đã giáng lâm Minh đô."

Minh đô tầng thứ nhất, không trung đột nhiên vỡ ra, một tôn vô song cự nhân chậm rãi từ trên trời giáng xuống.

Cái kia vĩ đại vô song thân thể thậm chí bóp méo bốn phía thời không, để Minh đô mờ tối không trung cùng quần tinh quỷ dị gấp lại.

Đợi đến hắn hoàn toàn giáng lâm, chỉ thấy đỉnh đầu hắn một cái Vạn Hóa Phần Tiên lô, bếp lò chân hướng về không trung.

Đế Thúc giáng lâm!

Minh đô Đại Đế vội vàng phất tay một trảm, đem ba ngàn Hư Không trảm mở, lộ ra một đầu thẳng tới ngoại giới con đường, đem Tả Tùng Nham đẩy vào cái thông đạo này bên trong, trầm giọng nói: "Nhanh chóng gọi người đến đây, bằng không ta liền chết không có chỗ chôn!"

Tả Tùng Nham vội vàng dọc theo lối đi lao nhanh, đợi đi tới cuối thông đạo, đột nhiên khoa tay múa chân từ không trung rơi xuống.

Hắn vội vàng ổn định thân hình, chỉ thấy phía dưới chính là cái kia quy mô hùng vĩ vô cùng Lôi Trì, trôi lơ lửng ở trên bầu trời, trung tâm một tòa nguy nga Lịch Dương phủ, cựu thần ở chi địa.

Mà Lôi Trì bên dưới, chính là Đế đình.

Tả Tùng Nham hướng Đế đình bay đi, lúc này nơi xa một đạo hàn quang kinh động đến hắn, hắn vội vàng dừng chân quan sát, đợi thấy rõ cái kia hàn quang, không khỏi sắc mặt kịch biến!

Những cái kia hàn quang như là phun trào sóng lớn màu bạc, sát mặt đất hướng Đế đình cuồn cuộn mà đến, phun trào sóng lớn càng ngày càng mãnh liệt, những nơi đi qua, tất cả tất cả đều hóa thành bột mịn!

Đây không phải là sóng lớn màu bạc, mà là vô số thanh tiên kiếm tại nhấp nhô!

"Đế kiếm kiếm hoàn —— "

Tả Tùng Nham rùng mình, vội vàng hướng Lịch Dương phủ nhào tới, trong lòng chỉ có một cái ý niệm trong đầu: "Nhất định phải bảo vệ Sài tiên tử, không thể để cho nàng có hại!"

Ngay tại hắn hướng phía dưới nhào tới thời điểm, Đế đình bên trong đột nhiên một cuốn kiếm trận đồ phần phật bay lên không, boong boong boong chấn động không dứt, bốn mươi chín thanh tiên kiếm lạc ấn theo trận đồ trải rộng ra từ trên trời giáng xuống, ngăn tại vọt tới Đế kiếm thủy triều phía trước!

Đế đình bên trong, từng cái cầm kiếm người tung người bay lên, rơi vào kiếm trận đồ, đứng đầu chính là Tô Vân!

"Ầm!"

Vô cùng kinh khủng rung động truyền đến, cuồng bạo sóng xung kích thậm chí đem xông về Lịch Dương phủ Tả Tùng Nham cuốn lên, giống như là lá rụng trong gió, vô lực tại va chạm thần thông đạo pháp bên trong qua lại xoay tròn!

Hắn dù sao cũng là Nguyên Sóc nhất tài năng xuất chúng tồn tại, tận lực ổn định thân hình, liên tục đá ra không biết bao nhiêu chân, lập tức từ thần thông xung kích trong dư âm thoát thân, rơi hướng Lịch Dương phủ.

Đột nhiên, Lịch Dương phủ bị to lớn bóng ma chặn lại, Tả Tùng Nham ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trên bầu trời bay tới một đóa huyết vân.

Cái kia huyết vân cực kỳ quảng đại, bao phủ Đế đình.

Đột nhiên, huyết vân bên dưới giống như là cuốn lên một đạo huyết sắc vòi rồng, cái này phong không phải từ dưới lên trên cuốn, mà là từ trên hướng xuống cuốn. Từ cái kia huyết vân bên trong một đạo thô to vô cùng cột máu rớt xuống, điên cuồng xoay tròn, hướng bên này quét tới!

"Huyết Ma tổ sư!"

Tả Tùng Nham vừa mới nghĩ đến nơi đây, liền thấy Vu Tiên bảo thụ từ từ bay lên, từng mảnh từng mảnh lá cây to như thanh thiên, đem cái kia huyết vân chặn lại.

Tả Tùng Nham thở phào nhẹ nhõm, ngay sau đó lại là trong lòng căng thẳng: "Nguy rồi! Đế Phong, Huyết Ma tổ sư đột kích, ai đi trợ giúp Minh đô? Minh đô huynh trưởng đang chờ cứu mạng đây!"

Hắn tung người nhảy lên, nhảy ra Lịch Dương phủ cùng mới Lôi Trì, liền thấy Tiên đình vô số cường giả thẳng đến mới Lôi Trì mà đến, tu vi thấp nhất cũng là Đạo cảnh ngũ trùng thiên tồn tại!

"Xong rồi…"

Tả Tùng Nham trong lòng một mảnh lạnh giá: "Minh đô huynh trưởng xong rồi."

Chương 831 : Phá tử kiếp

Chương 830: Phá tử kiếp

Thiên Hậu ngăn cản Huyết Ma tổ sư, nhưng cũng là kỳ phùng địch thủ, nhưng Tô Vân chống cự Đế Phong cùng với Đế Phong dư bộ, vậy liền có chút cố hết sức.

Mắt thấy đệ nhất kiếm trận đồ liền muốn bị công phá, đột nhiên một đạo to lớn Luân Hồi Hoàn cắt qua, cùng đệ nhất kiếm trận đồ kết hợp với nhau, hình thành kiếm đạo Luân Hồi!

"Tà Đế?"

Đế Phong trong lòng giật mình, xuất thủ người chính là Tà Đế, cười nói: "Tuyệt lão sư, ngươi Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân, đã sớm bị ta phá! Vì sao còn muốn một lần lại một lần kiên nhẫn tự tìm đường chết?"

Tà Đế thủ đoạn, hắn đã sớm lần mò rõ rõ ràng ràng, bởi vậy có thể nhiều lần khắc chế Tà Đế. Nếu không phải Tà Đế có Thiên Hậu, Tiên Hậu đám người giúp đỡ, sớm đã chết ở dưới kiếm của hắn.

To lớn Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân bên trong, từng cái Tà Đế lộ ra nụ cười quỷ dị: "Ngươi phá lúc trước Thái Nhất ma luân, nhưng mà ngươi phá được hiện nay Thái Dịch ma luân kiếm trận đồ ư?"

Công pháp của hắn vậy mà biến đổi lớn, công pháp vận chuyển đường đi, bất ngờ xuyên qua kiếm trận đồ, cùng Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kết hợp, hình thành một cái gần như hoàn mỹ công pháp bế vòng!

Tại đây cái công pháp bế vòng bên trong, kiếm trận đồ bốn mươi chín thanh tiên kiếm lạc ấn cùng từng cái tiên kiếm, đều thành công pháp vận chuyển một phần!

Lúc này Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân trải qua, hiện ra đạo pháp cùng lúc trước hoàn toàn khác biệt, uy năng tăng vọt, cho dù là Đế Phong cầm trong tay Đế kiếm kiếm hoàn bậc này chí bảo, cũng như đụng vào tường đồng vách sắt phía trên, không cách nào rung chuyển mảy may!

Đế Phong trong lòng sợ hãi, lúc này Tà Đế thực lực tu vi tăng vọt, vượt ra khỏi hắn dự đoán!

Hắn lại không biết, đệ nhất kiếm trận đồ bị Đế Thúc lại tế luyện, mục đích đúng là vì khắc chế Tà Đế Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân, kiếm trận này đồ uy lực thôi phát đến cực hạn, có thể theo Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân, giết tới quá khứ cùng với tương lai!

Tô Vân lúc trước chính là dựa vào cái này cuốn trận đồ đối đầu Tà Đế, bảo vệ Đế tâm.

Chẳng qua Tà Đế mặc dù chỉ là Đế Tuyệt nội tâm vào ở thi thể biến thành bán ma, nhưng cũng kế thừa Đế Tuyệt trí tuệ, bị đệ nhất kiếm trận đồ đánh bại một lần về sau, liền phát giác nhược điểm của mình vị trí.

Đệ nhất kiếm trận đồ tuy là nhằm vào hắn điểm yếu mà đến, nhưng cũng vừa vặn có thể bù đắp nhược điểm của hắn.

Hắn thua ở đệ nhất kiếm trận đồ phía sau, liền rút kinh nghiệm xương máu, mưu cầu bù đắp Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân sơ hở, đem đệ nhất kiếm trận đồ đưa vào công pháp của mình bên trong.

Đi qua tu bổ một chút, trước đó không lâu hắn mới cuối cùng bù đắp!

Chỉ là khi đó Đế Chiêu chiếm cứ thân thể, hắn một mực không có cơ hội thí nghiệm mới công pháp.

Hiện tại, Tô Vân một mình khó mà bảo vệ Đế đình Lôi Trì, mời hắn đến đây giúp đỡ, hắn liền đem thay đổi sau Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân thi triển ra, một lần đem đệ nhất kiếm trận đồ kể cả Tô Vân mấy người cầm kiếm người cùng một chỗ khống chế, thanh kiếm trận đồ chiếm làm của riêng, trở thành bản thân công pháp một phần!

Nhưng thấy Thái Nhất ma luân ngang qua thiên địa, đem Đế Phong, Tam Công Tứ Phụ mấy người Tiên đình quan to quan nhỏ toàn bộ cuốn lên, bất luận Đế Phong vẫn là Tam Công Tứ Phụ, đồng loạt đối mặt một tôn Tà Đế!

Chỉ trong nháy mắt, Tam Công Tứ Phụ mấy người Thiên Quân Đế Quân toàn bộ gặp nạn, cho dù bị chém ở dưới kiếm!

Cho dù là thiếu bảo Thượng Kim Các bậc này tồn tại, có được gần như vô địch thân ngoại thân, vô lượng trí tuệ, nhưng ở Tà Đế bậc này thực lực tuyệt đối nghiền ép phía trước, cũng không giải quyết được vấn đề!

Cho dù là cùng Tà Đế liên thủ Tô Vân, giờ phút này cũng có chút sợ hãi.

Tà Đế nhìn như cùng hắn liên thủ, mượn đệ nhất kiếm trận đồ uy năng bù đắp bản thân, trên thực tế chiếm cứ đệ nhất kiếm trận đồ, dùng đem đệ nhất kiếm trận đồ chiếm làm của riêng phương thức, tới đối kháng Đế Phong cùng Tiên đình Thiên Quân Đế Quân!

Mà Tô Vân cùng mặt khác cầm kiếm người, tất cả biến thành bị hắn chưởng khống khôi lỗi!

“Tà Đế mục đích, không chỉ là tới bảo vệ Lôi Trì, đồng thời cũng muốn đem ta cùng Đế Phong một lưới bắt hết!”

Tô Vân lập tức nghĩ đến chỗ mấu chốt, hiện tại hai bên Lôi Trì tế lên, phế bỏ tiên nhân, chỉ còn lại có Thiên Quân Đế Quân cùng Đế cấp tồn tại, chiến tranh bây giờ đã biến thành Đế chiến!

Có tư cách đoạt Đế người cứ như vậy mấy cái, trước tiên tiêu diệt mặt khác đối thủ cạnh tranh, mới là Đế chiến tinh túy!

Tà Đế với tư cách quyền mưu hơn người hạng người, hắn đang đả kích Đế Phong đồng thời, cũng đánh nhân cơ hội tiêu diệt Tô Vân mục đích!

Lúc trước Tô Vân có thể xem như đồng minh tiếp tục sống sót, nhưng bây giờ, đối với Tà Đế tới nói, Tô Vân không có tồn tại cần thiết.

Diệt trừ Tô Vân, hắn như trước có thể thủ hộ Đế đình Lôi Trì!

"Như vậy đối với Thiên Hậu tới nói, đối với Tiên Hậu, Tử Vi bọn người tới nói, ta có hay không có tồn tại cần thiết?"

Tô Vân nghĩ thông suốt điểm này, không khỏi rùng mình.

Hắn bỗng nhiên phát hiện, tại trước mắt trạng thái bên dưới, đối với những tồn tại này tới nói, bản thân sống chết đã lại không cần thiết. Tương phản, đối bọn hắn tới nói, bản thân là bọn họ đối thủ cạnh tranh!

Chỉ cần diệt trừ những người khác, trở thành thế giới này tồn tại cường đại nhất, như vậy thì có thể trở thành Tiên Đế, nhất thống thiên hạ!

Mà đối với chúng sinh tới nói, chi phối thiên hạ người kia rốt cuộc là ai, thật trọng yếu như vậy sao?

Là Đế Phong vẫn là Tà Đế, hoặc là hắn Tô Vân, đối thứ sáu Tiên giới các phàm nhân tới nói không trọng yếu nữa, đối

với thứ bảy Tiên giới phàm nhân mà nói, cũng chẳng phải quan trọng!

"Thủy Kính tiên sinh nói với ta Đế chiến, nhưng thật ra là vì đánh thức ta, hiện tại ta đã không còn đồng minh!"

Hắn tuy là một tay xúc tiến thế cục trước mắt, nhưng là mình trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường, không có tỉnh ngộ lại, đi qua Cầu Thủy Kính đánh thức, lúc này mới tỉnh táo lại.

Tô Vân vừa mới nghĩ đến nơi đây, Đế Phong kiếm đạo lập tức vọt tới, trong khoảnh khắc xâm nhập tương lai, từng đạo kiếm quang công hướng Thái Nhất ma luân bên trong tất cả Tà Đế cùng Tô Vân.

Tà Đế thế công thoáng bị ngăn trở.

Phá giải Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân phương pháp, không chỉ có Đế Thúc tìm hiểu đi ra, Đế Phong cũng tìm hiểu đi ra. Năm đó hắn giết Đế Tuyệt, chính là nhằm vào Đế Tuyệt công pháp, Đế kiếm đồng thời chém về phía quá khứ tương lai Đế Tuyệt, cuối cùng đem bản thân vị lão sư này chém giết.

Hiện tại hắn chẳng qua là bắt chước làm theo mà thôi.

Nhưng mà sau một khắc, đệ nhất kiếm trận đồ uy năng liền bị Tà Đế điều động, tất cả cầm kiếm người không tự chủ được cầm trong tay tiên kiếm, bị tiên kiếm trái phải, cùng Đế Phong kiếm đạo thần thông chống lại.

Đi qua Tô Vân thay đổi đệ nhất kiếm trận đồ, càng thêm mở rộng Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân uy năng, cùng Đế Phong va chạm trong tích tắc, Đế Phong nhất thời khó chịu hừ một tiếng, khóe miệng chảy máu, Thượng Kim Các mấy người Tam Công Tứ Phụ cường giả cũng mỗi người bị thương!

"Tuyệt lão sư quả nhiên bất phàm!"

Đế Phong cười ha ha, xóa đi khóe miệng máu tươi: "Trẫm một mực ân hận, tuy là tự tay giết Tuyệt lão sư, nhưng mà không có thể cùng Tuyệt lão sư đường đường chính chính chống lại một lần, đều là có chút tiếc nuối. Hôm nay, cuối cùng có thể nhìn thấy Tuyệt lão sư cái thế phong thái! Đem ngươi đánh bại, trẫm mới có thể tiến thêm một bước!"

Hắn thét dài không dứt, tại Tà Đế áp lực dưới, kiếm đạo thần thông vậy mà lại có kinh người đột phá, ngạnh hám Thái Nhất Thiên Đô kiếm trận đồ!

Hắn đem bản thân tìm hiểu kiếm đạo đệ thập trùng thiên tâm đắc thi triển đi ra, thế công kéo dài không dứt, xâm nhập tương lai mỗi một cái Tà Đế bên người, lực áp Thái Nhất Thiên Đô kiếm trận đồ!

"Coong!"

Đế kiếm đứng tại ma luân bên trên, bất ngờ đem Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân chặt đứt!

Tam Công Tứ Phụ lập tức bay lên trời, tung người bay ra Thiên Đô Ma Luân.

Tà Đế vội vàng nối lại ma luân, điều động kiếm trận mưu toan uy, Đế Phong kiếm đạo!

Tô Vân cùng mặt khác cầm kiếm thân người ở tại đệ nhất kiếm trận trong bức tranh, trở thành trận đồ một phần, tại Tà Đế uy hiếp nửa mình dưới không khỏi mình khống chế kiếm trận đồ ngạnh hám Đế Phong, lấy kiếm trận tới phá giải Đế Phong kiếm đạo!

Hai bên va chạm, từng cái Đế kiếm xâm nhập kiếm trận đồ, mạo hiểm vô cùng.

Kiếm trận trong bức tranh, loại trừ Tô Vân cùng Tây Quân Sư Úy Nhiên, mặt khác cầm kiếm người tu vi cao nhất chính là Nguyên Đạo linh sĩ, như Thủy Oanh Hồi, bị chém tới đạo

hoa, đóng lại Đạo cảnh, tại Đế trong chiến đấu, rất khó bảo vệ bản thân. Còn có cầm kiếm người là Đông Quân Phương Trục Chí, chỉ là người tại Câu Trần, còn chưa tới.

Cũng may Tà Đế cái kia mạnh mẽ vô cùng pháp lực rót vào kiếm trận trong bức tranh, đem kiếm trận đồ uy năng thôi phát đến cực hạn, để cho bọn họ có thể giữ được tính mạng.

Kiếm trận trong bức tranh, Tô Vân dò xét Đế Phong kiếm đạo thần thông, nhất thời nhìn mà trợn tròn mắt, tâm thần bị chấn động mạnh: "Đế Phong kiếm đạo, so cùng ta lúc giao thủ mạnh rất nhiều, đây là đệ thập trùng Đạo giới một góc à…"

Hắn có thể đồng thời quan sát Đế Phong cùng Tà Đế đạo pháp thần thông, xác minh bản thân sở học ngộ ra, chỉ cảm thấy trước mắt từng cánh cửa sổ bị mở ra, từng cái nan đề giải quyết dễ dàng.

Hắn dứt khoát từ bỏ đối kháng Tà Đế uy hiếp, cũng từ bỏ đối kháng Đế Phong kiếm đạo thần thông, chuyên tâm nhất chí quan sát tìm hiểu. Lần trước hắn cùng Đế Phong đánh một trận, liền suýt nữa đột phá kiếm đạo đệ lục trùng thiên, chỉ là tới gần đột phá thời điểm, bị đột nhiên xuất hiện Huyết Ma tổ sư quấy nhiễu.

Hiện tại, hắn lại nhặt lại lúc trước tìm hiểu, loại tình hình này, tựa như bọn họ thân ở hai đại tuyệt thế Đế cảnh tồn tại thần thông bên trong, quan sát quan sát hai tôn Đại Đế thần thông, lại sẽ không nhận bất cứ thương tổn gì!

Không chỉ có như thế, Sư Úy Nhiên cùng Thủy Oanh Hồi mấy người cầm kiếm người cũng phát hiện, cứ việc bị Tà Đế điều khiển trên tâm lý có chút không quá thoải mái, nhưng mà nếu như tiếp nhận, liền sẽ thưởng thức được hai đại Đế cảnh tồn tại thần thông, đem bọn hắn mỗi một người chiêu thức đều vô cùng rõ ràng nhìn ở trong mắt!

Thậm chí, bọn họ còn có thể thưởng thức được Tà Đế cùng Đế Phong đại đạo pháp tắc từ bên cạnh mình chảy qua.

Cái kia thô to vô cùng đạo tắc ngưng kết thành từng cái liên kết Tiên đạo phù văn, bắn ra vang dội đạo âm, đinh tai nhức óc!

Đây là vô thượng cơ duyên.

Đúng lúc này, Sư Úy Nhiên đột nhiên nhìn thấy kiếm trận đồ chủ kiếm vị bên trên, Tô Vân khí tức tăng mạnh, một tầng lại một tầng Đạo cảnh hướng ra phía ngoài phô trương ra, trong khoảnh khắc kiếm thứ sáu từng đạo cảnh hình thành, lục trùng Đạo cảnh bên trong, kiếm đạo hóa thành thiên địa vạn vật, càng thêm đương nhiên.

Nhưng sau một khắc, lục trùng Đạo cảnh liền bỗng nhiên thu lại, hiển nhiên Tô Vân cứ việc đột phá, thế nhưng là chưa hề đi ý đồ thoát khỏi Tà Đế khống chế, ngược lại che giấu mình thực lực.

"Bệ hạ cũng tại tìm hiểu Đế Phong cùng Tà Đế thần thông!"

Sư Úy Nhiên trong lòng khẽ nhúc nhích: "Ta tại kiếm đạo bên trên cho dù lại có không tầm thường đột phá, cũng không có khả năng vượt qua hắn. Tà Đế khi còn sống là Đế Tuyệt, công pháp bao hàm toàn diện, Đế Phong đến hắn công pháp một cái một đoạn liền tìm hiểu ra Cửu Huyền Bất Diệt, bởi vậy ta đem từ Tà Đế thần thông bên trên bắt tay vào làm, nâng cao bản thân."

Hắn hết sức chuyên chú tìm hiểu Tà Đế thần thông, mặt khác cầm kiếm người cũng đều có tìm hiểu, đặc biệt là Thủy Oanh Hồi, không có đạt được Đế Phong chân chính truyền thừa, lúc này tận mắt nhìn đến Đế Phong thi triển vô thượng kiếm đạo thần thông, thu hoạch càng lớn!

“Ta nếu là sớm nhìn thấy một màn này, liền sẽ không bị chém tới đạo hoa.” Trong nội tâm nàng buồn bã.

Nếu là không bị chém tới đạo hoa, tương lai thiên hạ liền còn có nàng một chỗ cắm dùi, mà đạo hoa bị trảm, chỉ có Đế chiến trần ai lạc địa về sau, nàng mới có thể thành tiên, bỏ lỡ rất nhiều cơ hội.

Một bên khác, Thượng Kim Các mấy người Tam Công Tứ Phụ cường giả hạ xuống, lập tức xông về Đế đình Lôi Trì, lúc này Tiên Hậu nương nương ngăn lại thái phó Thì Thu Ý, cười nói: “Thì đạo hữu, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ?”

Thái phó Thì Thu Ý trong lòng nghiêm nghị, ha ha cười nói: “Nương nương tự thân ngăn cản lão hủ, là lão hủ phúc phận. Nương nương thân là tứ Đế quân một trong, lão hủ lại chỉ là thái phó, có lẽ không phải nương nương đối thủ. Còn xin nương nương hạ thủ lưu tình.”

Lời tuy như thế, Tiên Hậu không chút nào không dám buông lỏng, tế lên Thiên Hoàng bảo thụ.

Bốn đại Đế Quân quả thực binh nhiều tướng mạnh, nhưng có khả năng làm được Tiên đình thái phó, đứng hàng Tam Công, bản lĩnh cũng là cao tuyệt, không thể so với Đế Quân kém!

Một bên khác, Tử Vi Đế Quân nghênh tiếp thái sư đình Bạch Vũ, đình Bạch Vũ cười nói: “Tử Vi đạo huynh, chẳng lẽ muốn làm Tô tiểu nhi đầy tớ? Ngươi làm được Đế Quân chi vị, phía trên chỉ có Tiên Đế một người, cái kia Tô tặc có thể cho ngươi cái gì? Ta thật không biết ngươi vì sao phải phản!”

Tử Vi Đế Quân nói: “Đế Phong vì hắn Trường Sinh, giết nhà ta Kỳ Lân tử Thạch Ứng Ngữ, Tô Thiên Đế vì Thạch Ứng Ngữ báo thù.”

Đình Bạch Vũ cau mày: "Chỉ như thế sự kiện? Một cái Thạch Ứng Ngữ mà thôi, ngươi liền vì chuyện này phản bội bệ hạ, vì Tô tặc liều mạng?"

Tử Vi Đế Quân nói: "Chỉ như thế."

Đình Bạch Vũ không nói thêm gì nữa, hung hãn công tới.

Một bên khác, Nguyệt Chiếu Tuyền, Lư tiên nhân cùng Trường Sinh Đế Quân mỗi người nghênh tiếp Tứ Phụ bên trong mặt khác tam phụ, còn thiếu phụ Sở Sơn Cô thì không ở chỗ này địa phương, bị thiên sư Yến Tử Kỳ mang đi.

Oánh Oánh, Ngọc thái tử, Đế tâm, Tang Thiên Quân, Kinh Thu Diệp đám người thì nghênh tiếp Tiên đình rất nhiều Thiên Quân, Đế tâm tế lên Đạo Hồn dịch, hóa thành mấy ngàn Đế tâm, đánh cho Tiên đình Thiên Quân liên tục bại lui!

Oánh Oánh tế lên xích vàng kim quan, khó tìm đối thủ, đối thủ không phải là bị một đạo xích vàng khóa đi, chính là bị bắt vào trong quan tài.

Thái bảo Thượng Kim Các thì hướng Đế đình Lôi Trì đi tới, một đường không trở ngại, đột nhiên, hắn dừng bước lại, nhìn về phía trước.

Phía trước, Hiểu Tinh Trầm đứng ở nơi đó, lẳng lặng chờ đợi hắn.

"Hiểu Tinh Trầm, ngươi không phải là đối thủ của ta."

Thượng Kim Các lắc đầu nói: "Ngươi tuy là cũng là Đạo cảnh bát trùng thiên, nhưng người với người là khác biệt, Đạo cảnh cùng Đạo cảnh cũng là khác biệt. Ngươi cùng ta bản lĩnh, có khác nhau một trời một vực."

Lời này tuy là sỉ nhục tính cực mạnh, Hiểu Tinh Trầm lại không tức giận, cười nói: "Ta đương nhiên biết. Ta tới khuyên hàng Thượng thái bảo. Vân Thiên Đế chữa khỏi ta tro tàn

bệnh, để cho ta có thể tiếp tục sống sót, nếu như Thượng thái bảo bằng lòng hàng, liền có thể sống."

Thượng Kim Các lắc đầu nói: "Ta cùng ngươi chí hướng khác biệt."

Lúc này, Cầu Thủy Kính từ Hiểu Tinh Trầm sau lưng đi ra, phía trước nổi lơ lửng một mặt Hỗn Độn ngọc, sắc mặt bình tĩnh nói: "Thượng lão chí hướng cần phải đến đợi thêm mấy năm, đợi đến ta Đạo cảnh bát trùng thiên lúc, sẽ đi tìm Thượng lão. Thượng lão có thể đi."

Thượng Kim Các trên dưới quan sát hắn, lộ ra nụ cười vui mừng, xoay người rời đi: "Vì ngươi, ta có thể chờ lâu mấy năm! Cầu Thủy Kính, ngươi sẽ trở thành ta đột phá Đế cảnh đá mài đao! Ngươi đừng chết tại Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh uy năng phía dưới!"

Không trung đột nhiên âm u xuống, Cầu Thủy Kính ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một cái đại đỉnh đem không trung đè sập, xuất hiện tại Đế đình trên không!

Oánh Oánh đang cùng Tiên đình Thiên Quân bọn họ chém giết, bỗng nhiên ngẩng đầu, nhất thời sắc mặt tái nhợt.

Tứ Cực đỉnh tỏa ra uy năng kinh thiên động địa, trấn áp tất cả, hướng Đế đình Lôi Trì rơi đi!

Tiên đình bên trong còn có những cường giả khác đang triệu hoán chiếc này đại đỉnh, dùng món chí bảo này tới phá hủy Đế đình!

Lịch Dương trong phủ, Thuần Dương Lôi Trì phía trên, Sài Sơ Hi cũng cảm ứng được cỗ này đáng sợ uy năng, lại sắc mặt yên bình, thấp giọng nói: "Ta tử kiếp, cuối cùng đã tới…"

Trong đầu của nàng hiện lên từng bức hình ảnh, là khi còn sống đủ loại, có cùng Tô Vân quen biết lẫn nhau, có tử sau lo

được lo mất, trong lúc nhất thời đạo tâm đủ loại tạp niệm ùn ùn kéo đến, quấy nhiễu tinh thần của nàng.

Nhưng vào lúc này, một đạo màu đỏ thắm kiếm quang từ thiên ngoại bay tới, hưu một tiếng đi vào đệ nhất kiếm trận trong bức tranh.

Tô Vân tâm thần chấn động mạnh, hướng đạo kia đột nhiên xuất hiện kiếm quang nhìn lại, chỉ thấy thiếu niên Tô Kiếp xuất hiện tại kiếm trận trong bức tranh, màu đỏ thắm tiên kiếm bay lên, cùng trận đồ màu đỏ thắm tiên kiếm lạc ấn tương dung.

Cùng lúc đó, một cái khác thanh tiên kiếm cũng ứng kiếm trận đồ triệu hoán, từ Câu Trần phương hướng bay tới, hưu một tiếng không vào trận đồ, bổ sung cuối cùng tiên kiếm lạc ấn!

Kiếm trận đồ, cuối cùng nguyên vẹn!

Cuồn cuộn kiếm uy, nhất thời đâm rách Tà Đế Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân, đẩy ra Đế Phong Đế kiếm, nghênh trời chém về phía cái kia hạ xuống tứ cực đại đỉnh!

Chương 832 : Đánh nổ thiên hạ đệ nhất chí bảo

Chương 831: Đánh nổ thiên hạ đệ nhất chí bảo

Sài Sơ Hi cảm ứng được một cỗ khí tức quen thuộc, tâm thần khuấy động, lúc trước chỗ chém tới đủ loại tình cảm tựa hồ cũng muốn hồi phục lại. Cỗ khí tức kia là con của nàng Tô Kiếp khí tức, mẹ con đồng lòng, Tô Kiếp đến, nhất thời gây nên nàng cảm ứng.

Năm đó nàng vì chặt đứt mẹ con tình cảm, viễn độ Tiên giới chi môn, đi thứ tám Tiên giới, lúc này mới làm được chân chính siêu thoát.

Không nghĩ tới loại này siêu thoát cũng không phải là một lần vất vả suốt đời nhàn nhã, nàng đầu tiên là bị Tô Vân tìm đến, đưa nàng kéo về thứ bảy Tiên giới, hiện tại Tô Kiếp đến, lại đánh thức trong cơ thể nàng ngủ say mẫu tính.

"Cái này ước chừng mới là ta kiếp…" Nàng tuy là tâm thần khuấy động, lại là một mảnh thản nhiên.

Cùng lúc đó, Tô Vân nhận được Tô Kiếp giúp đỡ, cất tiếng cười to, toàn diện thôi thúc kiếm trận đồ, trước cắt ra viết Tà Đế Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân, phá Tà Đế Thái Nhất ma luân kiếm trận đồ công pháp!

Tà Đế công pháp bị phá, nguyên khí nhất thời hỗn loạn, phun máu phè phè!

Tô Vân thôi thúc kiếm trận đồ, lại phá Đế Phong vô thượng kiếm đạo, chỉ trong nháy mắt, Đế Phong liền cảm giác được từng đạo không thể địch nổi kiếm quang từ cổ của mình chỗ

hiện lên, không khỏi trong lòng giật mình, biết Tô Vân phá bản thân Đế kiếm kiếm đạo, hiện tại muốn phá vỡ là bản thân Cửu Huyền Bất Diệt công!

Nếu như cổ của hắn liên tục nhiều lần bị chém đứt, chỉ sợ quả thật muốn mất mạng nơi này!

Cổ họng của hắn huyết quang hiện ra, ngay sau đó một đạo lại một đạo kiếm quang từ hắn chỗ cổ xẹt qua, Đế Phong lúc này phi thân lui về phía sau, không dám tiếp xúc thẳng kiếm trận đồ phong mang.

Bổ sung cuối cùng một kiếm kiếm trận đồ, nhiều hơn không biết bao nhiêu loại biến hóa, hoàn toàn biến thành năm đó trấn áp người xứ khác hình thái, uy lực cùng lúc trước không thể so sánh nổi!

Lại thêm Tô Kiếp vào trận, để kiếm trận đồ uy lực tăng vọt!

Tô Kiếp nhận được người xứ khác cùng Đế Hỗn Độn truyền thụ, thực lực tu vi sâu không lường được, kiếm trận đồ trấn áp người xứ khác lâu như vậy, nó biến hóa sớm đã bị hắn mò thấy, kiếm trận đồ uy lực cũng có thể nhận được toàn diện kích phát!

Xán lạn kiếm khí nghênh tiếp Tứ Cực đỉnh, Đế đình trên không chỉ bắn ra coong một tiếng vang lớn, chỉ thấy vạn dặm trời quang, tất cả đám mây bị thoáng cái quét dọn đến sạch sẽ, nửa điểm không còn!

Mà Tứ Cực đỉnh bên trên bất ngờ xuất hiện một vết kiếm hằn sâu!

Cái này Tứ Cực đỉnh là dùng Đế Hỗn Độn thân thể bên trên đào ra bộ kiện luyện chế mà thành, có hắn xương sườn, răng, đầu lưỡi, xương ngón chân những vật này, lại lấy Đế Hỗn Độn trái tim làm hạch tâm, năng lượng cội nguồn, chính

là đương đại mạnh nhất chí bảo, lại bị kiếm trận đồ chém phá, có thể thấy được trận đồ này uy năng!

Nhưng mà kiếm trận trong bức tranh rất nhiều cầm kiếm người lại bị chấn động đến khí huyết sôi trào không ngừng, mỗi người khóe miệng mang máu.

Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh nổi giận, Hỗn Độn chi khí từ trong đỉnh tràn ra, trong đỉnh lại có lộng lẫy vô cùng quang mang bốn phía bắn ra, nồng đậm đại đạo như là nhất chói lọi cánh chim!

Chiếc này chí bảo ầm ầm đè xuống, nó chỉ ở Tử Phủ phía trước thua thiệt qua, hơn nữa là tại tiểu thí ngưu đao lúc bị Tử Phủ đánh lén chặt đứt một chân, sau đó cũng lấy lại danh dự, đánh cho Tử Phủ rách tung toé.

Hiện tại, nó thế mà bị một tấm trận đồ chém ra một đạo thật sâu vết thương!

Tô Vân thứ hai lần thôi thúc kiếm trận đồ, phát động lên tất cả Tiên Thiên Nhất Khí, lần nữa nghênh tiếp Tứ Cực đỉnh.

Trận đồ bên trong, Thủy Oanh Hồi mấy người Nguyên Đạo cảnh giới linh sĩ chỉ cảm thấy Tứ Cực đỉnh uy năng đè xuống, từng cái chống lại không được, khí tức uể oải, phun máu phè phè!

Tô Kiếp liên tục thôi thúc trận đồ biến hóa, ý đồ tan mất Tứ Cực đỉnh uy năng, bảo vệ mọi người.

Sau một khắc, hai đại chí bảo lần nữa va chạm, Thủy Oanh Hồi đám người tai mắt mũi miệng bên trong huyết tiễn phun ra, đột nhiên, mọi người thân thể chấn động, từ kiếm trận trong bức tranh bay ra, hướng Lịch Dương phủ ngã đi.

Trận đồ bên trong chỉ còn lại có Tô Vân, Tô Kiếp hai người, cho dù là Sư Úy Nhiên cũng bị đưa ra kiếm trận đồ.

Tô Kiếp không hiểu, vừa mới đem mọi người đưa ra kiếm trận đồ không phải hắn, mà là Tô Vân.

“Phụ thân muốn bảo vệ những người này tính mạng ư?”

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, Tô Vân đột nhiên thoát khỏi kiếm trận đồ, phóng lên trời, nghênh tiếp Tứ Cực đỉnh, cao giọng quát: “Ra trận cha con binh! Kiếp nhi, tế lên kiếm trận đồ, đuổi theo ta. Kinh Khê ——, mượn kiếm dùng một chút!”

“Bệ hạ!”

Một tôn cựu thần giẫm lên buộc lại Lịch Dương phủ xiềng xích, tại Lôi Trì trên mặt biển lao nhanh, mấy cái bước đi đi tới Lịch Dương phủ, đột nhiên dưới chân trùng trùng điệp điệp một hồi, bay lên không nhảy lên!

Cái kia mũ rộng vành cựu thần nhảy đến giữa không trung, đem đầu vai thạch kiếm hô một tiếng ném ra, quát: “Có mạt tướng này! Tiếp lấy “

Cái kia thạch kiếm gào thét xoay tròn, thẳng đuổi theo Tô Vân, Tô Vân thò tay bắt tới, đem thạch kiếm chuôi kiếm chụp lại, vung kiếm chém về phía Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh vết thương!

Vừa mới kiếm trận đồ cùng Tứ Cực đỉnh va chạm hai cái, để Tứ Cực đỉnh bên trên vết thương càng sâu!

Trong tay hắn thạch kiếm, chính là bổ về phía Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh vết thương!

Mà một kiếm này bao hàm thần thông cũng không phải là hắn khai sáng ra Trảm Đạo, mà là Hồng Mông Hỗn Nguyên trảm, năm đó Tử Phủ chặt đứt Tứ Cực đỉnh một chân nhất khí thần thông!

Tứ Cực đỉnh lúc trước hai lần bị thương, càng thêm tức giận, đột nhiên đại đỉnh trút xuống, miệng đỉnh hướng xuống, cái kia trong đỉnh một mảnh Hỗn Độn mênh mông, gào thét hướng phía dưới đập xuống!

Cái đỉnh này rõ ràng là chạy tới Thái Cổ cấm khu, đi vào Hỗn Độn hải, thu thập lượng lớn Hỗn Độn hải nước, giờ phút này tức giận, liền ý định trực tiếp đem nước biển khuynh đảo xuống, hủy diệt thứ bảy Tiên giới!

Tô Kiếp khống chế kiếm trận đồ theo sát Tô Vân về sau, ngẩng đầu nhìn lại, nhất thời nhìn thấy cái này hủy thiên diệt địa một màn, Hỗn Độn hải nước cuồn cuộn từ trên trời giáng xuống, hắn cùng Tô Vân đang tại phía dưới, đứng mũi chịu sào, chỉ sợ mặc dù có kiếm trận đồ, cũng sẽ bị ép tới thịt nát xương tan!

Lôi Trì bốn phía đang tại giao thủ mọi người lập tức cảm giác được đến từ Hỗn Độn hải cảm giác áp bách, để cho bọn họ tu vi không ngừng bị áp chế suy yếu, không khỏi sắc mặt đại biến: "Chiếc này phá đỉnh điên rồi!"

Cái này Hỗn Độn hải nước chính là chân chính Hỗn Độn hải nước, cho dù là cựu thần cũng là nước biển biến thành thần thánh, mạnh như Đế Hốt Đế Thúc, cũng là như thế!

Nếu như biển này nước rơi xuống, chỉ sợ Lôi Trì trước tiên liền sẽ bị ép tới vỡ nát, tất cả mọi người đem biến thành trong Hỗn Độn hải xương khô, trực tiếp chết oan chết uổng!

Khi đó, toàn bộ Tiên giới đều đem bị Hỗn Độn hải nước tập kích, bị Hỗn Độn đồng hóa, không ai có thể sống sót!

Nhưng vào lúc này, Thiên Hậu nương nương không lo được đi giết Huyết Ma tổ sư, vội vàng đem bản thân Vu Tiên bảo thụ quăng đến, bảo thụ bay lên không, cành vạn đạo, cành ở giữa mang theo ba ngàn vu tiên thế giới, mỗi người đều

mang khác biệt đại đạo, bắn ra quang mang, đón đỡ Hỗn Độn hải nước!

Nhưng món chí bảo này sau một khắc liền bị ép tới không ngừng thu nhỏ, cái kia đầu cành ba ngàn thế giới nhất thời bị Hỗn Độn hải nước ăn mòn, đánh xuyên, từng đạo thô to cột nước từ trên trời giáng xuống, bốn phía trút xuống, ăn mòn chí bảo bên trong đại đạo!

Thiên Hậu nương nương lập tức cảm giác được, cho dù là Vu Tiên bảo thụ đại đạo cũng bị Hỗn Độn chỗ đồng hóa, không khỏi sắc mặt kịch biến!

Vừa mới tiếp xúc, nàng liền lập tức biết mình không tiếp nổi Tứ Cực đỉnh chỗ trút xuống Hỗn Độn hải, trong lòng cảm giác nặng nề: "Chiếc này phá đỉnh, lại muốn diệt thế! Thật mẹ nó…"

Nhưng vào lúc này, Tiên Hậu nương nương cũng không lo được chém giết đối thủ, đem bản thân Thiên Hoàng bảo thụ tế lên.

Cùng lúc đó Thì Thu Ý, đình Bạch Vũ mấy người cũng mỗi người tế lên bản thân trọng bảo, đi ngăn cản Hỗn Độn hải giáng lâm, trên mặt lộ ra vẻ hoảng sợ.

Nguyệt Chiếu Tuyền, Lư tiên nhân cũng không lo được đối thủ, dốc hết pháp lực của mình, tế lên mỗi người trọng bảo, hoặc là thi triển thần thông, chống lại trút xuống Hỗn Độn hải.

"Cái này phá đỉnh điên rồi!" Đế Phong xa xa thấy thế, không khỏi giận dữ, vội vàng tế lên kiếm hoàn, vô số thanh tiên kiếm soạt một tiếng trải rộng ra, đi chặn lại rơi xuống nước biển.

Tà Đế cũng là sắc mặt trầm xuống, không lo được Đế Phong, Thiên Đô Ma Luân bay lên, đi chống lại hạ xuống Hỗn Độn hải.

Cho dù bọn họ có thiên đại thâm cừu đại hận, đối mặt Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh cử động lần này cũng muốn cùng chung mối thù. Bởi vì nếu như thứ bảy Tiên giới bị Tứ Cực đỉnh hủy, giữa bọn hắn bất kỳ cừu hận cùng chiến tranh, đều đem không có bất kỳ cái gì ý nghĩa!

Mọi người miễn cưỡng tiếp lấy rơi xuống Hỗn Độn hải nước, mỗi người khó chịu hừ một tiếng, suýt nữa hộc máu, Hỗn Độn hải trọng lượng kinh người, hơn nữa cái kia Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh còn tại hướng phía dưới trút xuống nước biển, để cho bọn họ áp lực càng lúc càng lớn!

Mắt thấy mọi người không kiên trì nổi, nhưng tại lúc này, chỉ thấy một đạo kiếm quang bổ ra hạ xuống mặt biển, từ trong biển xuyên qua!

"Đương —— "

Thanh âm du dương truyền đến, mọi người ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy đó là một cái xoay tròn lấy huyền thiết chuông lớn, tại đạo kiếm quang kia phía trên đung đưa tới lui, đánh bay dày nặng vô cùng Hỗn Độn hải nước!

Thiên hạ bảo vật, cho dù là chí bảo, đều rất khó ngăn cản Hỗn Độn hải nước tập kích, mạnh như Vu Tiên bảo thụ, đều bị hao mòn xuyên!

Liền xem như luyện chế chí bảo tài liệu có thể chống lại Hỗn Độn tập kích, chí bảo bên trong tích chứa đại đạo cũng không cách nào chống lại Hỗn Độn tập kích, không bao lâu nữa liền sẽ hao mòn tận, uy năng mất hết. Chí Tôn cung điện quáng nô chính là xâm nhập Hỗn Độn hải thu thập những vật này.

Nhưng mà chiếc kia huyền thiết chuông lớn lại bỏ qua Hỗn Độn hải tập kích, chuông phía trong đại đạo lạc ấn vậy mà

cũng kháng trụ Hỗn Độn ăn mòn, một đường hộ tống đạo kia tử sắc kiếm quang phóng lên trời!

Đạo kiếm quang kia sau còn có một tấm nhanh chóng xoay tròn kiếm trận đồ, kiếm trận đồ dài đến mười hai trượng, như rồng như mãng, vây quanh một thiếu niên xoay tròn không ngừng, đi theo tử sắc kiếm quang phóng lên trời!

Sau một khắc, mọi người nhìn thấy đạo kia tử sắc kiếm quang chém ở Tứ Cực đỉnh bên trên.

Ngay sau đó Tứ Cực đỉnh quang mang bộc phát, đem chiếc kia thạch kiếm kể cả cầm kiếm người cùng một chỗ đánh bay ra ngoài.

"Là Tô Thiên Đế!" Có người kinh ngạc nói.

Nhưng mà thạch kiếm cùng cầm kiếm người bị đánh bay trong tích tắc, phía sau kiếm trận cuộn tranh lấy thiếu niên kia bay tới!

Thân ở kiếm trận trong bức tranh Tô Kiếp hướng Tứ Cực đỉnh nhìn lại, chỉ thấy chiếc này Tứ Cực đỉnh suýt nữa bị Tô Vân một kiếm kia chém thành hai khúc, lúc này không cần nghĩ ngợi thôi thúc kiếm trận đồ!

Lóa mắt kiếm quang sáng lên, bốn mươi chín thanh tiên kiếm bắn ra lớn nhất uy năng, hướng Tứ Cực đỉnh cuối cùng chỗ nối tiếp bổ tới!

Đạo kiếm quang này sau đó, huyền thiết chuông đánh văng ra Hỗn Độn hải nước kéo tới, che kín tầm mắt của mọi người.

Mọi người đang tại quan sát, đột nhiên huyền thiết chuông lớn mang theo một người xuyên qua đáy biển giáng lâm đến mọi người trên không, chính là Tô Vân.

"Oánh Oánh, tế kim quan!" Tô Vân sắc mặt yên bình, phảng phất chỉ là làm một chuyện bé nhỏ không đáng kể.

Oánh Oánh nhất thời tỉnh ngộ, liền vội vàng đem kim quan tế lên.

Vách quan tài bay ra, kim quan nhất thời bắt đầu thôn phệ trôi lơ lửng ở Đế đình trên không Hỗn Độn hải nước. Rất nhanh kim quan rơi xuống đất, không cách nào lơ lửng, nhưng như trước có thể thôn phệ lượng lớn nước biển.

Tô Vân trầm giọng nói: "Chư vị, các ngươi có thể sẽ tiếp nhận một hồi khó có thể tưởng tượng áp lực nặng nề."

Hắn vừa dứt lời, trời long đất lở tiếng vang truyền đến, giống như là Tiên giới nứt ra rồi, để cho người ta rung động lòng người.

Lúc này, Hỗn Độn hải nước đột nhiên trở nên càng thêm nặng nề, đem tất cả mọi người ép tới hộc máu, nhưng chỉ có thể ngạnh kháng.

Trên bầu trời, một đạo gào thét quang mang đi xa, chính là Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh, món chí bảo này vừa mới bay ra Đế đình, đột nhiên giữa trời vỡ thành hai mảnh, từ không trung ngã xuống, rơi vào Chung Sơn động thiên.

"Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh, thiên hạ đệ nhất chí bảo, bị bổ ra?" Hỗn Độn hải dưới nước, mọi người ngạc nhiên.

Nước biển bên dưới kim quan còn tại điên cuồng thôn phệ, mọi người áp lực cũng từ từ hạ thấp, đợi đến chiếc này kim quan đem tất cả Hỗn Độn hải nước thôn phệ không còn, mọi người lúc này mới từ từ thu về mỗi người bảo vật.

Tiên Hậu nương nương cau mày, quan sát Thiên Hoàng bảo thụ, chỉ thấy bảo thụ chỉ còn lại có một cái thân cây.

Thiên Hậu Vu Tiên bảo thụ cũng là thủng trăm ngàn lỗ, những người khác bảo vật, cũng phần lớn kinh khủng dùng, trên cơ bản bị phế sạch.

Đế Phong Đế kiếm kiếm hoàn khắp nơi giăng đầy nhỏ bé cửa động, xung quanh lọt gió, Tà Đế Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân cũng bị ăn mòn mất rất nhiều đại đạo một đoạn.

Trong lúc nhất thời, mọi người nguyên khí tổn hao nhiều, mỗi người nhìn về phía như trước bình yên vô sự Đế đình Lôi Trì, không biết là có hay không còn muốn tiếp tục lại chiến.

"Chư vị, ta có một lời!"

Tô Vân cất cao giọng nói: "Lôi Trì cùng sở hữu hai tòa, một tại Đế đình, một tại Minh Đường. Hai tòa Lôi Trì treo cao, từ đây đế vị chi tranh cùng người trong thiên hạ không liên quan, chỉ ở ngươi ta ở giữa mà thôi. Đã như vậy, vậy liền họa không bằng bá tính, để hai tòa Lôi Trì như trước treo cao, cho đến đế vị chi tranh kết thúc thì ngưng. Tăng thêm Đế tranh, chính là cùng người trong thiên hạ là Đế, người người phải trừ diệt! Không biết chư vị ý như thế nào?"

Thiên Hậu, Tiên Hậu, Tử Vi đám người yên lặng gật đầu, Tam Công Tứ Phụ cũng mỗi người gật đầu.

Bọn họ suýt nữa trải qua một hồi diệt thế tai ương, không khỏi lòng còn sợ hãi, cảm thấy đế vị chi tranh vẫn là có hạn chế thì tốt hơn.

Một bên khác, Oánh Oánh mệt mỏi kéo tới vách quan tài, đóng lên kim quan. Trên người lớn xích vàng bay ra, đem kim quan trói mấy vòng, ý đồ đem kim quan thu nhỏ, như trước để tiểu sách tiên đặt tại sau lưng.

Oánh Oánh bị trói tại kim quan bên trên, liên tục chết, tưng tửng, mà kim quan cũng không cách nào thu nhỏ, xích vàng lại không nỡ lòng bỏ buông ra kim quan, tiểu sách tiên đành phải tứ chi cùng đầu vô lực tiu nghỉu xuống, không còn muốn sống.

Tà Đế từ nơi này làm quái sách tiên trên người thu về ánh mắt, xoay người rời đi, âm thanh truyền đến: "Như vậy, Tô

Thiên Đế không nên rời đi Đế đình, bằng không ngươi cái thứ nhất xoá tên.”

Tô Vân nhìn về phía Đế Phong, Đế Phong thu hồi tàn tạ kiếm hoàn, xoay người rời đi: “Trẫm cũng không có ý kiến. Đế vị chỉ có một cái, Thiên Hậu, Phương Tư, các ngươi nếu là có lăng thiên chí, cũng có thể thử một lần!”

Tô Vân cười ha ha nói: “Đế Phong tiểu nhi đừng vội khiêu khích ly gián, ta cùng Thiên Hậu, Tiên Hậu tình so kim vững chắc, không phải ngươi có thể khiêu khích! Hai vị đạo hữu, đúng hay không?”

Thiên Hậu cùng Tiên Hậu cười không nói.

Chương 833 : Nghĩ cách cứu viện Minh đô Đại Đế

Chương 832: Nghĩ cách cứu viện Minh đô Đại Đế

Tô Vân nhìn thấy Thiên Hậu cùng Tiên Hậu hai người tươi cười, liền biết tình bền chắc như vàng là không thể nào, hai vị này nhất định cũng có vấn đỉnh đế vị ý nghĩ.

Dù sao thời cơ hiếm thấy.

Lúc trước còn cần xem ai thế lực càng lớn, hiện tại thì diễn biến thành số ít người Đế chiến, nếu như có cơ duyên lời nói, ví dụ như Tà Đế, Đế Phong lưỡng bại câu thương dưới tình huống, các nàng cũng có hi vọng trở thành Tiên Đế!

Đế Phong cùng Tà Đế bộ hạ Thiên Quân, Đế Quân nhao nhao rời đi, Huyết Ma tổ sư cũng hóa thành một đạo mây đỏ đi xa, không có tiếp tục làm phiền, Đế đình rất nhanh an tĩnh lại.

Tô Vân thở phào một cái, thầm nghĩ: "Tà Đế cùng Đế Phong hai người này vội vàng rời đi, chắc là đi tìm bị hư hao hai nửa Tứ Cực đỉnh! Đáng tiếc ta không thể đi ra ngoài, bằng không ắt gặp hắn hại…"

Đúng vào lúc này, Tô Kiếp vội vàng chạy đến, dâng lên đệ nhất kiếm trận đồ, nói: "Phụ thân, hài nhi phụng hai vị lão sư lệnh đi ra, là muốn mang về Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh. Hài nhi bên này trở lại báo cáo kết quả."

Tô Vân nghiêm nghị, nói nhỏ: "Tứ Cực đỉnh ở đâu?"

Tô Kiếp mở ra bản thân Linh giới, Tô Vân nhìn lại, chỉ thấy cái kia Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh đang tại Tô Kiếp Linh giới

bên trong, bị đánh thành hai nửa, trong đỉnh có một viên to lớn trái tim, mạch máu kết nối nắp đỉnh, còn tại thùng thùng nhảy nhót!

Tô Vân vội vàng phất tay đóng lại hắn Linh giới, đè thấp giọng nói: "Đừng nói với bất kỳ ai Tứ Cực đỉnh ở trên thân thể ngươi! Kiếm trận đồ ngươi dùng so ta lanh lẹ, ngươi mang đi hộ thân. Trong bức tranh có bốn mươi chín thanh tiên kiếm, cho dù đối đầu Tà Đế hoặc Đế Phong, ngươi cũng có thể ứng phó một hồi. Ngươi bây giờ lập tức liền đi, đi gặp Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác, không nên dừng lại!"

Tô Kiếp chần chờ nói: "Mẹ nàng…"

Tô Vân phất tay nói: "Chính sự quan trọng hơn!"

Tô Kiếp nhìn nhìn Lôi Trì, bỗng nhiên xoay người, bỗng nhiên bước nhảy lên, phi thân mà đi.

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, Tà Đế cùng Đế Phong đi tìm Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh, mục đích chính là đem món chí bảo này biến thành của mình, Tứ Cực đỉnh uy năng cực lớn, lần này tuy là bị hao tổn, nhưng chỉ cần sửa tốt uy lực liền so lúc trước không giảm chút nào, đối bọn hắn tới nói là lớn lao giúp đỡ.

Chỉ là cái đỉnh này độ tự do quá cao, vô tung vô ảnh, không để cho người nào điều khiển, cho dù là Tà Đế kiếp trước Đế Tuyệt, cũng rất khó điều động chiếc này đại đỉnh, ngược lại tại Đế Phong tạo phản lúc, Đế Tuyệt đại quân bị Tứ Cực đỉnh đánh lén.

"Tứ Cực đỉnh vốn là dùng Đế Hỗn Độn thân thể luyện chế mà thành, hiện tại chẳng qua là vật quy nguyên chủ mà thôi."

Tô Vân trong lòng yên lặng nói: "Đế Hỗn Độn thu về Tứ Cực đỉnh phía sau, liền hẳn là thân thể hoàn chỉnh a? Hắn tuy

là không thể bởi vậy phục sinh, nhưng tốt xấu đối mặt Luân Hồi Thánh Vương lúc không đến mức chật vật như vậy…"

Hắn vừa nghĩ đến nơi này, đột nhiên Tả Tùng Nham vọt tới, la lên: "Bệ hạ, Đế Thúc tiến đánh Minh đô, Minh đô Đại Đế cầu viện!"

Tô Vân tâm thần chấn động mạnh, thất thanh nói: "Minh đô cầu viện? Khi nào sự tình?"

Tả Tùng Nham vội vàng nói: "Chính là Đế Phong đột kích thời điểm!"

"Gay go!"

Tô Vân lập tức nghĩ đến Tô Kiếp mang đi kiếm trận đồ, bản thân không còn chỗ dựa lớn nhất, ngay sau đó nhìn về phía kim quan, kim quan bên trong chứa Hỗn Độn hải nước, nặng nề vô cùng, không cách nào di chuyển.

Thiên Hậu, Tiên Hậu đám người hiện tại cũng rất không có khả năng làm giúp đỡ, dù sao Minh đô Đại Đế cũng là tương lai Thiên Đế người cạnh tranh, nếu là Thiên Hậu Tiên Hậu biết được Minh đô gặp nạn, thậm chí nói không chừng sẽ còn bỏ đá xuống giếng, làm tàn hoặc là giết chết Minh đô, trước diệt trừ một cái người cạnh tranh lại nói!

"Kinh Khê, mang theo thạch kiếm!"

Tô Vân hét to một tiếng, lập tức hướng đi kim quan, Oánh Oánh bị lớn xích vàng trói rất là tinh xảo, nhưng mà mặt ủ mày chau, Tô Vân nhẹ nhàng phất qua xích vàng, cái kia xích vàng nhất thời đem Oánh Oánh cùng kim quan buông ra.

"Oánh Oánh, ngươi cũng lái thuyền theo ta đi vào, xích vàng cũng mang theo!" Tô Vân nhanh chóng nói.

Oánh Oánh tinh khí thần thiếu một nửa, ủ rũ cúi đầu bay lên, rơi vào trên vai của hắn, nói: "Xích vàng chỉ thích kim

quan, không cần ta nữa…”

Cái kia xích vàng lại buông tha kim quan bay lên, như trước đưa nàng quấn quanh, Oánh Oánh nhất thời tinh thần tỉnh táo.

Cái kia xích vàng một chỗ khác lặng lẽ thăm dò vào nàng Linh giới bên trong, đem ngũ sắc thuyền trói chặt lại, liền muốn cùng Oánh Oánh buộc chung một chỗ. Nó mặc dù không có kim quan, nhưng mà còn có ngũ sắc thuyền, ngược lại cũng rất dễ dàng thỏa mãn.

“Cái này không thể trói, cái này muốn dùng!” Oánh Oánh nghiêm túc đối với nó nói.

Xích vàng bỏ xuống ngũ sắc thuyền, thăm dò tính gõ gõ Tô Vân huyền thiết chuông, Oánh Oánh nói: “Cái này có thể, chẳng qua tùy thời muốn dùng.”

Ngay sau đó xích vàng liền đem nàng cột vào chiếc này chuông lớn bên trên, Oánh Oánh mặt tối sầm lại, đón gió trang sách phiêu linh.

Tô Vân không rảnh quan tâm những này, mời Nguyệt Chiếu Tuyền, Lư tiên nhân đám người cùng một chỗ bên dưới Minh đô, giải cứu Minh đô Đại Đế, Nguyệt Chiếu Tuyền lại lắc đầu nói: “Bệ hạ, lão hủ muốn hướng ngươi chào từ giã.”

Tô Vân trong lòng nhất thời thất lạc, nói: “Chiếu Tuyền tiên sinh, là Vân chiếu cố không chu toàn ư? Vẫn là Vân những địa phương nào làm sai? Tiên sinh nhưng xin sửa chữa, Vân từng có thì thay đổi, nhìn tiên sinh đừng bởi vì ta sai lầm mà không dám nói, bỏ ta mà đi.”

Nguyệt Chiếu Tuyền nói: “Bệ hạ tuy là tại việc nhỏ bên trên có không đủ, nhưng việc lớn bên trên chưa bao giờ có sai lầm. Quân tử không câu nệ tiểu tiết, lão hủ không thể nào chỉ điểm bệ hạ. Chúng ta sáu người nguyên bản ôm cứu thiên hạ

bá tính ước muốn, ý đồ ngăn cản bệ hạ, về sau cũng là ôm đồng dạng ước muốn trợ giúp bệ hạ, bởi vậy Tây Sơn, Thương Tuyết, Tây Lâu cùng Tái Tửu chết trận. Thiên hạ ngày nay chi tranh biến thành Đại Đế chi tranh, cùng người trong thiên hạ không liên quan. Lão hủ không quan tâm bá nghiệp, dứt khoát cáo lão, nguyện đến vài mẫu ruộng tốt lần này quãng đời còn lại."

Lư tiên nhân cũng khom người nói: "Bệ hạ, lão thư sinh cũng muốn chào từ giã, cùng câu cá tiên nhân làm cái nhàn vân dã hạc. Tương lai nếu là bệ hạ đại nghiệp thành công, ta hai người cũng tốt Tái Tửu tại bạn cũ trước mộ, đối bọn hắn nói một chút bọn họ muốn gặp đến tương lai."

Tô Vân trầm ngâm, lại không miễn cưỡng, nói: "Hai vị lão tiên sinh, nếu là thiên hạ gặp nạn, mà không phải Đại Đế chi tranh, Tô mỗ mời, các ngươi sẽ xuống núi ư?"

Nguyệt Chiếu Tuyền cùng Lư tiên nhân liếc nhau, đồng thời cười nói: "Không dám không theo?"

Tô Vân để Ngư Thanh La thời đại bản thân đi đưa hai vị lão Tiên Nhân, nói: "Tô mỗ lần này đi cứu người, không thể tự thân tiễn hai vị tiên sinh, thứ tội. Oánh Oánh, tế thuyền!"

Oánh Oánh tế lên ngũ sắc thuyền, Tô Vân dời bước đi tới trên thuyền, Kinh Khê, Tả Tùng Nham, Bạch Trạch, Hiểu Tinh Trầm cùng Tử Vi Đế Quân đi theo. Còn Ngọc thái tử, Bồng Khao, Đế tâm, Tang Thiên Quân đám người thì đóng giữ tại Đế đình.

Bạch Trạch mở ra Minh đô, xích vàng đem Oánh Oánh buông ra, treo lên Bạch Trạch.

Oánh Oánh thở phào nhẹ nhõm, thôi thúc ngũ sắc thuyền trưởng đuổi thẳng vào, hướng Minh đô tầng thấp nhất chạy tới.

Bạch Trạch bị treo ở huyền thiết chuông bên dưới, đầu dưới chân trên, mặt mũi nghi vấn, lại không tiện mở miệng hỏi duyên cớ, đành phải không lên tiếng bị treo ở nơi đó.

Tô Vân nhìn về phía Hiểu Tinh Trầm cùng Tử Vi Đế Quân, thoáng yên tâm: "Đế Hốt không biết đệ nhất kiếm trận đồ bị cướp nhi mang đi, cũng không biết kim quan không cách nào sử dụng, ta lần này lại mang đến Trảm Đạo thạch kiếm, nói không chừng có thể đem Đế Thúc dọa đi."

Ngũ sắc trên thuyền, mọi người hướng Minh đô nhìn lại, chỉ thấy từng tầng từng tầng Minh đô bị mở ra, bốn phía một mảnh hỗn độn, đâu đâu cũng có Minh đô Ma Thần thi thể, còn có ma hỏa thiêu đốt, toát ra bụi mù cuồn cuộn, hiển nhiên nơi này đã từng phát sinh qua ác chiến!

Ngũ sắc thuyền một đường đi xuống dưới, nhưng thấy Minh đô tầng tầng không gian bị đánh phá, rách nát không trung chưa hề khép lại, nơi này vốn là phong ấn Thái Cổ cấm khu một phần, không gian vốn là liền yếu ớt, lại thêm động thủ cường giả thực lực thực sự quá mạnh, dẫn đến Minh đô xuất hiện không thể chữa trị vết thương!

Tô Vân một lòng càng ngày càng nặng, để Oánh Oánh tăng thêm tốc độ.

Ngũ sắc thuyền từ từng tầng từng tầng Minh đô rách nát không gian bên trong xuyên qua, thẳng tắp đi tới thứ mười bảy tầng, dọc đường, tuy là có thể nhìn thấy không ít Ma Thần, còn có chiến hỏa, nhưng Minh đô Thánh Vương nhưng không thấy bóng dáng!

Tô Vân không lo được bắt mấy cái Ma Thần hỏi, một đường vượt qua, đợi đi tới Minh đô thứ mười bảy tầng, chỉ thấy nơi này đã biến thành một vùng phế tích, Ma Thần bọn họ ở tinh cầu bị đánh nát rất nhiều, vô chủ Minh đô Ma Thần liền

trong tinh không tranh đấu chém giết, cướp đoạt mặt khác Ma Thần địa bàn.

Những tinh cầu kia là tro tàn hóa tinh cầu, bị những này Ma Thần lấy ra đến thủng trăm ngàn lỗ, như là tổ ong, bọn họ chính là ở bên trong đó, xem như nhà của mình.

Ma Thần sẽ từ những tinh cầu này trong động khẩu ra ra vào vào, gặp phải người ngoài lúc, sẽ còn từ cửa động thò đầu ra nhìn quanh, đây là Minh đô kỳ lạ phong cảnh.

Đương nhiên, Minh đô cực kỳ hung hiểm, đến nơi này người, rất nhanh liền sẽ bị tro tàn ăn mòn hủ hóa, tu vi từ từ mất đi.

Ngũ sắc thuyền thẳng đến Minh đô Đại Đế cung điện, nơi đó là Minh đô Đại Đế ở chi địa, Tô Vân đã từng tới, ở nơi đó cùng Minh đô Đại Đế kết bái.

Minh đô Đại Đế trên thực tế cũng không ở tại trong cung điện, tại cung điện nội bộ có một tòa cổ xưa vô cùng phần mộ, Minh đô chính là ở tại trong phần mộ.

Trong phần mộ tráng lệ, bên trong cũng có cung điện, tựa như Thiên cung, cho dù Tiên Đế cung điện cũng chỉ như thế, hoa mỹ phi phàm.

Ngũ sắc thuyền tới đến thứ mười bảy tầng cung điện, chỉ thấy chỗ đó đều là đổ nát thê lương, cơ hồ bị san thành bình địa.

Tô Vân trong lòng cảm giác nặng nề: "Minh đô ca ca chẳng lẽ đã thân gặp bất trắc…"

Hắn vừa nghĩ đến nơi này, liền phát hiện Minh đô phần mộ không cánh mà bay, chỉ để lại một mảnh hố to.

Tô Vân thấy thế, thoáng yên tâm: "Minh đô lão ca ca vốn là trong Hỗn Độn hải một vị cường giả thi thể, bị Đế Hỗn Độn

mang theo bờ mới sinh ra nội tâm, hóa thành Minh đô Đại Đế. Hắn lăng mộ chắc chắn vô cùng, quan tài càng là tinh xảo vô song, so kim quan cũng không kém bao nhiêu, có thể nói là Phương Trục Chí thấy đều phải rơi lệ! Hắn mang đi bản thân lăng mộ, có thể thấy được cứ việc không phải Đế Thúc đối thủ, nhưng cũng không phải không có lực lượng chống lại."

Nếu là không có lực lượng chống lại, Minh đô Đại Đế sớm đã bị đánh chết, mang đi lăng mộ, chứng minh Minh đô cứ việc không địch lại, lại có thể vừa đánh vừa lui.

"Chỉ là, Minh đô lão ca ca lui hướng nơi nào?"

Tô Vân đang nghĩ ngợi, lúc này cái kia bên cạnh cái hố lớn truyền tới một có chút trung khí chưa đủ âm thanh, la lên: "Người đến là đem đệ Vân Thiên Đế ư?"

Tô Vân nhìn xuống dưới, không khỏi khẽ giật mình, chỉ thấy đổ nát thê lương bên trong, Ngôn Ánh Họa một thân vết thương, máu đầm đìa, ngẩng đầu nhìn về phía ngũ sắc thuyền.

Tô Vân vội vàng để Oánh Oánh bay xuống, nói: "Ngôn huynh, ngươi làm sao ở đây?"

Ngôn Ánh Họa tuy là Tiên Quân, nhưng là Đạo cảnh lục trùng thiên cường giả, thực lực tu vi cực kỳ mạnh mẽ, cũng là Minh đô Đại Đế kết bái huynh đệ, từng tại Thái Cổ cấm khu Hỗn Độn hải cùng Tô Vân từng có gặp nhau.

Hắn lúc ấy bắt Tô Vân, về sau gặp gỡ Hỗn Độn hải hài cốt xung kích cùng Tô Vân thất lạc, nghe nói Tô Vân cũng là Minh đô Đại Đế anh em kết nghĩa, liền nói xin Minh đô Đại Đế đến đây nghĩ cách cứu viện Tô Vân hảo huynh đệ này.

Tô Vân vốn cho là hắn vì mình chạy trốn kiếm cớ, ai có thể nghĩ đến Ngôn Ánh Họa là cái người đáng tin, vậy mà thật xông vào Minh đô mời đến Minh đô Đại Đế cứu viện, để Tô Vân có chút cảm động!

Ngôn Ánh Họa nói: “Minh đô huynh trưởng gặp nạn, ta há có thể không tới? Hơn nữa không chỉ ta tới, các huynh đệ cũng đều đến rồi!”

Phía sau hắn bức tường đổ đằng sau, mười cái trọng thương Tiên đình cường giả dắt dìu nhau đi ra, một người trong đó nói: “Vân Thiên Đế, chúng ta biết ngươi cũng là của chúng ta anh em kết nghĩa, Đế Phong muốn tiến đánh ngươi, chúng ta liền không có cho Đế Phong bán mạng, phản bội chạy trốn đi ra ngoài.”

Tô Vân kinh ngạc phi thường, không biết nên như thế nào cho phải.

Ngôn Ánh Họa nói: “Huynh đệ chúng ta sáu mươi người giết tới Minh đô, ý định cứu đi Minh đô huynh trưởng, tiếc rằng Đế Thúc cùng hắn đồng đảng thực sự quá mạnh…”

Sắc mặt hắn buồn bã, sáu mươi người, chỉ còn lại có hiện nay mười sáu người, phần lớn đều chết tại nghĩ cách cứu viện bên trong.

Hiểu Tinh Trầm đám người thì là hai mặt nhìn nhau, Minh đô Đại Đế ưa thích cùng người kết bái, đây cơ hồ là mọi người đều biết sự tình.

Minh đô Đại Đế cả đời này bái anh em kết nghĩa đếm không hết, Tiên đình bên trong đại đa số người đều biết Minh đô là cái cỏ đầu tường, bái kết huynh đệ mục đích chỉ là vì lôi kéo trẻ tuổi tuấn kiệt, củng cố địa vị của mình.

Những cái kia cùng hắn kết bái người cũng thường thường là mượn Minh đô Đại Đế huynh đệ tên tuổi mà thôi, ai sẽ chân tâm thật ý kết bạn với hắn?

Nhưng mà Ngôn Ánh Họa mấy người sáu mươi người lại tưởng thật, vậy mà thật chạy tới Minh đô tới cứu người, đồng thời vì cứu Minh đô Đại Đế mà chết trận hơn phân nửa!

Đối với Hiểu Tinh Trầm bọn người tới nói, đây không thể nghi ngờ là vô cùng ngu xuẩn việc làm!

Tô Vân vội vàng giúp bọn hắn trừ bỏ đạo thương, trị liệu thương thế, dò hỏi: "Minh đô huynh trưởng hiện tại nơi nào?"

Ngôn Ánh Họa nói: "Hắn vì không liên lụy chúng ta, đem Đế Thúc cùng hắn bộ hạ dẫn vào Minh đô tầng thứ mười tám, tiếp đó phong ấn tầng thứ mười tám…"

Hiểu Tinh Trầm nhịn không được nói: "Ngôn lão huynh, ngươi nói người này, không phải Minh đô Đại Đế a? Minh đô Đại Đế làm sao có thể vì tính mạng của các ngươi, đem bản thân cùng Đế Thúc cùng một chỗ phong ấn tại Minh đô tầng thứ mười tám? Hắn như vậy ích kỷ…"

"Im miệng!"

Ngôn Ánh Họa mấy người mười sáu người đột nhiên giận dữ, nhao nhao nổi giận quát Hiểu Tinh Trầm: "Minh đô huynh trưởng nghĩa bạc vân thiên, tuyệt không phải ích kỷ người!"

Chương 834 : Minh đô bí ẩn

Chương 833: Minh đô bí ẩn

Hiểu Tinh Trầm cười lạnh nói: "Các ngươi biết cái đếch gì!"

Hắn chẳng muốn cùng Ngôn Ánh Họa tranh luận, Ngôn Ánh Họa tại Tiên đình chỉ là một tiểu nhân vật không quan trọng, bao quát mặt khác mười lăm người, cũng đều là Tiên đình bên trong tiểu nhân vật, mà hắn lại là cao cao tại thượng, là Tiên đình thiếu phụ!

Bọn họ cùng mình căn bản không phải một cái cấp độ người, cần gì cùng bọn hắn suy tính?

Tả Tùng Nham đột nhiên giận dữ, nói: "Hiểu Tinh Trầm, những người này đều là nghĩa sĩ! Ngươi biết cái gì!"

Hiểu Tinh Trầm liếc mắt nhìn hắn, cũng là có chút xem thường: "Thô bỉ người."

Tử Vi Đế Quân sắc mặt nghiêm nghị, nói: "Hiểu thiếu phụ, Ngôn lão đệ bọn họ đích xác là nghĩa sĩ, lời này không có nói sai. Còn trước mặt ngươi vị này thô bỉ người, chính là Đế đình bốn vị lớn nhất trí tuệ người một trong. Năm đó chính là hắn cùng ba người khác quyết định liên hợp Tà Đế, Thiên Hậu, Tiên Hậu, Minh đô cùng với bỉ nhân mưu kế, mới có hôm nay đoạt Đế khí tượng."

Hiểu Tinh Trầm trong lòng kinh hãi, vội vàng nhìn về phía Tả Tùng Nham, mang trong lòng kính sợ, lại có chút chần chừ: "Cái này người lùn thật sự có lợi hại như vậy?"

Tô Vân nói: “Hiểu ái khanh, Tả phó xạ đã từng là trẫm lão sư, đối ta có giáo dục nâng đỡ chi ân, không được càn rỡ. Hơn nữa, trẫm cùng Minh đô Đại Đế cũng kết bái làm huynh đệ, Minh đô đã từng cứu ta tính mạng, luận huynh trưởng chi tình, hắn cũng không nửa điểm có thể chỉ trách chỗ.”

Hiểu Tinh Trầm vội vàng mượn sườn núi xuống lừa, hướng Tả Tùng Nham cùng Ngôn Ánh Họa đám người xin lỗi.

Tô Vân nhìn ra được Ngôn Ánh Họa đám người quả thực không thể coi thường, cái này mười sáu người đều không có bị Lôi Trì phế bỏ tu vi, chứng minh mỗi người tu vi đều là Đạo cảnh ngũ trùng lục trùng!

Lại thêm chiến tử ở đây bốn mươi bốn người, chỉ sợ mỗi người đều là Đạo cảnh ngũ trùng lục trùng đại cao thủ!

Minh đô Đại Đế một cái kết bái huynh đệ có như thế tu vi ngược lại cũng thôi, sáu mươi đều có như thế thực lực tu vi, vậy liền không phải chuyện đùa!

Cái này sáu mươi người làm sao cũng coi như làm một cỗ thế lực khổng lồ!

Huống chi, bọn họ phần lớn đều là như Ngôn Ánh Họa đồng dạng, không có bối cảnh, phía trên không người cất nhắc, quả thực là dựa vào tài trí cùng tư chất ngộ tính mới tu luyện đến một bước này.

Vậy thì càng khó hơn!

“Minh đô Đại Đế không nói những cái khác, ánh mắt quả thực rất độc, ví dụ như hắn vốn là có thể tiện tay giết chết ta, lại cùng ta kết bái. Hắn còn cùng Tả phó xạ cùng Bạch Trạch nguyên lão kết bái, nhìn ra ba người chúng ta tiềm lực rất lớn. Đương nhiên, đặc biệt là ta tiềm lực càng lớn.”

Tô Vân thầm nghĩ, “Hắn ánh mắt thật tốt.”

“Nói như vậy, Đế Thúc cũng đi theo Minh đô tầng thứ mười tám?” Hắn dò hỏi.

Ngôn Ánh Họa thương thế khá hơn một chút, nói: “Đế Thúc cũng đi, bên người còn có rất nhiều lập dị người cùng cựu thần, thực lực đều là không tầm thường.”

Tô Vân nhướng nhướng mày, những người kia là Đế Hốt huyết nhục biến thành, bản thân đã từng cùng bọn họ giao thủ qua.

Thực ra hắn đối Đế Hốt sẽ đến giết Minh đô sớm có đoán trước, bởi vậy mới có thể nói cho Tả Tùng Nham, để hắn khuyên bảo Minh đô Đại Đế nếu là gặp phải nguy hiểm liền tới tìm bản thân.

Chỉ là Tô Vân không nghĩ tới chính là, Đế Hốt lại có thể sẽ thừa dịp Đế Phong tập kích Đế đình Lôi Trì trống rỗng, tập kích Minh đô!

“Đế Hốt rất biết bắt cơ hội, hắn thời gian này điểm tới giết Minh đô Đại Đế, ta căn bản nhảy không ra tay tới cứu viện. Chỉ là hắn không có nghĩ tới là, ta chém ra Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh, hóa giải Đế đình Lôi Trì nguy nan.” Tô Vân thầm nghĩ.

Hắn sở dĩ đánh giá ra Đế Hốt sẽ đi giết Minh đô Đại Đế, là bởi vì Minh đô bên trong bảo tồn lấy một nhánh có thể chi phối thế cục trước mắt đại quân!

Lôi Trì tế lên, thiên hạ không tiên, Đế chiến chưa hề kết thúc, cũng sẽ không có mới tiên nhân.

Lúc này, Minh đô Đại Đế nắm giữ Minh đô Ma Thần, liền có thể trở thành trái phải thiên hạ đại cục lực lượng đáng sợ!

Đế Hốt đã dùng Lôi Trì diệt trừ thiên hạ tiên nhân, cái kế tiếp dĩ nhiên chính là Minh đô Đại Đế, bằng không Minh đô Đại Đế dẫn đầu Minh đô Ma Thần xuất chinh, sẽ gây trở ngại kế hoạch của hắn!

Hắn cần phải đến diệt trừ Minh đô, nắm giữ Minh đô lực lượng, mới có thể yên tâm diệt trừ mặt khác đối thủ!

Tô Vân đem Ngôn Ánh Họa đám người mời lên ngũ sắc thuyền, trên đường thuận tiện vì bọn họ chữa thương, Bạch Trạch thì mở ra Minh đô tầng thứ mười tám, ngũ sắc thuyền kéo lấy quang mang rực rỡ chạy vào Minh đô tầng thứ mười tám hắc ám bên trong, đem nơi này hắc ám xua tán một chút.

Nhưng mà địa phương khác vẫn là tại ẩn giấu ở hắc ám bên trong, không biết có đồ vật gì đó.

Minh đô tầng thứ mười tám, một cái có thể giam cầm đạo pháp thần thông địa phương, một cái có thể để cho ngươi tất cả pháp lực tu vi thậm chí thân thể nội tâm đều hóa thành tro tàn địa phương.

Nơi này cũng là rất làm người tuyệt vọng nhà giam, bị ném tiến nơi đây người, cho dù là Đế cấp tồn tại cũng không cách nào hoặc là chạy trốn!

Năm đó Đế Thúc chính là bị lột sọ não trấn áp ở đây, vì cầu sinh, Đế Thúc không thể không từng tầng từng tầng lột xuống máu thịt!

Toà này lao ngục, liền năm đó Đế Thúc cũng không cách nào trốn đi!

Muốn rời khỏi nơi đây, chỉ có một cái phương pháp, đó chính là thanh đồng phù tiết.

Thanh đồng phù tiết chính là Đế Hỗn Độn xương ngón tay, vật này có thể qua lại không gian, cũng có thể Hỗn Độn, hư không, năm đó Tô Vân chính là dựa vào thanh đồng phù tiết cứu ra Đế Tuyệt nội tâm, lại cứu ra Đế Thúc.

Minh đô tầng thứ mười tám bên trong tất cả nội tâm cũng đều bị Tô Vân một mạch cứu đi ra, trong đó liền có Ngọc thái tử.

Đương nhiên, hiện tại Tô Vân đã đem Hỗn Độn phù văn tìm hiểu ra bảy tám phần, lại lấy được Đế Hỗn Độn tự thân giải đáp nghi vấn giải thích nghi hoặc, cũng có thể thi triển ra thanh đồng phù tiết thủ đoạn, mang theo bọn họ ra vào Minh đô tầng thứ mười tám.

Bây giờ Minh đô tầng thứ mười tám có thể nói trống không, kém xa lúc trước như vậy náo nhiệt, ngũ sắc thuyền từ mảnh này hắc ám tĩnh mịch trên thế giới không bay qua, quang mang rực rỡ cũng chưa từng dẫn tới bất cứ sinh vật nào.

Cái này tại lúc trước là không thể nào. Lúc trước, một điểm rực rỡ đều sẽ dẫn tới không biết bao nhiêu Tiên Linh cùng tròng mắt dò xét!

Oánh Oánh điều khiển ngũ sắc thuyền trên không trung đi xuyên, tìm kiếm Đế Thúc cùng Minh đô Đại Đế tung tích, Tô Vân nhân cơ hội này tiếp tục giúp Ngôn Ánh Họa đám người trấn áp thương thế.

Ngôn Ánh Họa đám người vốn cho là bọn họ đi theo Tô Vân đi vào Minh đô mười tám tầng, thân thể cùng nội tâm cũng sẽ điên cuồng tro tàn hóa, nhưng mà vượt quá bọn họ dự liệu là bọn họ cũng không có bất kỳ cái gì tro tàn hóa dấu hiệu.

Ngược lại theo Tô Vân trị liệu, bọn họ bản thân tro tàn bệnh vậy mà cũng đang từ từ khỏi hẳn!

Hiểu Tinh Trầm cũng phát giác được điểm này, chỉ cần hắn để bàn tay nhô ra thuyền bên ngoài, liền có thể nhìn thấy bản thân đầu ngón tay đang từ từ hóa thành tro tàn, nhưng rút về, ngón tay tro tàn hóa liền sẽ dừng lại.

Oánh Oánh lười biếng nói: “Không cần thử. Ta cái này bảo thuyền so thiên hạ bất kỳ chí bảo đều phải lợi hại, bảo vật này liền Hỗn Độn hải cũng có thể ra vào, huống chi chỉ là Minh đô

mười tám tầng? Chỉ cần lưu tại trên thuyền, ta có thể bảo vệ các ngươi bình an!"

Hiểu Tinh Trầm vội vàng tiến tới góp mặt, cười nói: "Đại lão gia thần thông quảng đại, ta căn này đầu ngón tay ngươi nhìn…"

Hắn vừa rồi nhô ra đi một đầu ngón tay, đầu ngón tay bên trên đã xuất hiện một tầng tro tàn.

Oánh Oánh tiện tay giúp hắn chữa trị, lời nói thành khẩn nói: "Tinh Trầm, không thể như này hấp tấp."

Hiểu Tinh Trầm bảo sao nghe vậy, thầm nghĩ: "Vị này đại lão gia cũng là trước mặt bệ hạ tâm phúc, vẫn là đem ta bắt trấn áp tồn tại, không được trêu chọc."

Hắn bốn phía nhìn nhìn, trong này có Vân Thiên Đế anh em kết nghĩa, còn có Vân Thiên Đế lão sư, cái nào gọi Kinh Khê cựu thần còn nâng "Tô Vân thạch kiếm", mà Tử Vi Đế Quân càng là lợi hại, có thể đánh bản thân hai ba cái.

Hình như mình có thể trêu chọc, chỉ có đầu kia bị treo ở chuông xuống đại bối đầu Bạch Trạch.

"Đầu này dê thoạt nhìn rất dễ bắt nạt bộ dạng, cùng những người khác cũng đều không hợp nhau, đại lão gia càng là đem hắn treo lên, hắn liền cái rắm cũng không dám thả…" Trong lòng của hắn thầm nghĩ.

Tô Vân chữa trị Ngôn Ánh Họa đám người, đứng dậy dò hỏi: "Cái này Minh đô tầng thứ mười tám là địa phương nào, vì sao ngay cả cựu thần ở đây đều sẽ hóa thành tro tàn?"

Vấn đề này làm cho tất cả mọi người đều là khẽ giật mình, bọn họ chưa hề nghĩ tới vấn đề này.

Bất quá, Tô Vân quả thực hỏi quan trọng!

Từ đệ nhất Tiên giới đến thứ sáu Tiên giới, cựu thần trường tồn, cũng không theo những cái kia Tiên giới cùng một chỗ hóa thành tro tàn.

Cựu thần chỗ có được đại đạo cũng không phải là những này trong tiên giới Tiên đạo, mà là từ trong hỗn độn diễn sinh ra cựu thần đại đạo, bởi vậy Tiên giới suy vong, bọn họ cũng sẽ không theo đó suy vong.

Nhưng Minh đô tầng thứ mười tám liền cực kỳ kỳ lạ, nơi này thậm chí liền Đế Thúc cũng sẽ bị đồng hóa, mặt khác cựu thần đi tới nơi này, đại đạo hiển nhiên cũng không thể may mắn thoát khỏi!

Tô Vân tiếp tục dò hỏi: "Nơi này là ai phát hiện? Ai phong ấn? Nơi này tồn tại bao lâu? Có hay không cuối cùng?"

Tất cả mọi người bị hắn hỏi hoa mắt chóng mặt, không thể nào trả lời, thầm nghĩ: "Vị này Thiên Đế làm sao nhiều vấn đề như vậy?"

"Bệ hạ, cựu thần cũng có thể bị hóa thành tro tàn, chỉ có thể nói rõ, nơi này không phải trước kia sáu đại trong tiên giới bất kỳ một cái nào." Bị treo ở huyền thiết chuông xuống Bạch Trạch đột nhiên mở miệng nói.

Hắn cứ việc bị treo ở nơi đó, lại không có bất kỳ khó chịu nào cảm giác, thậm chí liền tinh xảo đại bối đầu cũng chưa từng loạn một sợi tóc.

Tô Vân nhẹ nhàng gật đầu, nói: "Mảnh đất này không phải bất kỳ Tiên giới, như vậy chỉ có thể là cổ xưa vũ trụ hài cốt. Chỉ là cổ xưa vũ trụ đã hủy diệt, nơi này vì sao còn bảo lưu lấy tro tàn khí tức, thậm chí liền Đế Thúc cũng có thể đồng hóa vì tro tàn?"

Mọi người ngỡ ngàng, bọn họ phần lớn người thậm chí nghe không hiểu Tô Vân vấn đề.

Dù sao, không phải tất cả mọi người tìm hiểu trước kia Tiên giới lịch sử, cũng không biết tro tàn bệnh cùng Đế Hỗn Độn tử vong liên quan đến, cũng không biết Đế Hỗn Độn triệt để tử vong, tám đại Tiên giới vũ trụ đều đem quay về Hỗn Độn!

Bạch Trạch suy tư nói: "Lại là mặt khác vũ trụ hài cốt ư?"

Tô Vân nói: "Nguyên lão, cho dù nơi này là mặt khác vũ trụ hài cốt, cũng nhất định phải giải đáp vì sao phiến thiên địa này như trước có thể đem mọi người đồng hóa vì tro tàn."

Bạch Trạch ngẩn ngơ, suy tư phút chốc, thử dò xét nói: "Chẳng lẽ nơi này là một cái đang tại hủy diệt bên trong vũ trụ hài cốt? Loại này hủy diệt phương thức, cùng chúng ta Tiên giới vũ trụ hủy diệt phương thức đồng dạng?"

Hiểu Tinh Trầm sợ hãi: "Cái này đại bối đầu cũng không được trêu chọc!"

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, ổn định lại tâm thần, nhưng âm thanh cũng bởi vì kích động mà có chút khàn giọng: "Nếu như cái này đang tại hủy diệt bên trong vũ trụ hủy diệt phương thức, cũng là đại đạo hóa thành tro tàn lời nói, đối với chúng ta như vậy rất có tham khảo ý nghĩa!"

Bạch Trạch ánh mắt sáng lên, chân nguyên hóa thành đủ loại kỳ dị phù văn lần lượt khắc ở lớn xích vàng bên trên, lớn xích vàng không tự chủ được giãn ra, Bạch Trạch rơi xuống đất, cười nói: "Lúc trước ta chỉ biết là đem bạn tốt đưa đến nơi này, làm sao liền chưa hề nghĩ tới vấn đề này?"

Hiểu Tinh Trầm gặp hắn mở ra lớn xích vàng thủ pháp, trong lòng khâm phục tự nhiên sinh ra: "Loại này tế luyện pháp môn cao siêu cực kỳ, nhìn tới đại bối đầu có chút bản lĩnh thật sự."

Hắn lại không biết, Bạch Trạch phụ trách quản lý Thông Thiên các thư khố, Thông Thiên các kiến thức đều ở trong lòng bàn tay của hắn, đặc biệt là những năm gần đây Thông Thiên các điển tịch gần như bộc phát giống như tăng thêm, để bản lãnh của hắn cũng nước lên thì thuyền lên.

Tế luyện lớn xích vàng, để lớn xích vàng thuộc về cứng ngắc trạng thái, đối với hắn mà nói cũng không phiền phức.

Đột nhiên, Tử Vi Đế Quân đưa tay một chỉ nơi xa, nói: "Bên kia có cường giả khí tức!"

—— —— Trạch Trư bị cảm, mặt cổn bàn phím gõ trở lên văn tự, hiện tại ngơ ngơ ngác ngác, đầu óc không chuyển động được nữa, tạm dừng ở đây, ngày mai lại gõ chữ đi.

Chương 835 : Cột đá đen

Chương 834: Cột đá đen

Ngũ sắc thuyền hướng Tử Vi ngón tay phương hướng tiến đến, chạy được không biết bao lâu, cuối cùng đi tới Tử Vi Đế Quân nói tới cường giả kia khí tức vị trí.

Mọi người hướng dưới thuyền nhìn lại, đen sì, cái gì cũng không nhìn thấy.

Oánh Oánh đem sau đầu cái kia vầng mặt trời tế lên, quang mang chiếu xạ, xua tán bốn phía hắc ám, nhưng này vầng mặt trời cũng rất nhanh có tro tàn phiêu tán đi ra!

Mọi người mượn chói lọi nhìn xuống dưới, chỉ thấy phía dưới vô biên vô tận tro tàn bình nguyên, bình nguyên bên trên đứng sừng sững lấy một cái độ cao kinh người sáu cạnh trụ đá đen, dưới cột đá ngồi một người.

Ngũ sắc thuyền hướng phía dưới chạy tới, chỉ thấy dưới cây cột người kia là Sư Tuần Thánh Vương, thân chịu trọng thương, ngã xuống đất không dậy nổi.

Tô Vân liền vội vàng đem Sư Tuần cứu lên, Sư Tuần thương thế rất nặng, vẫn còn có khí, chỉ là hắn trốn không thoát Minh đô tầng thứ mười tám, đành phải tại đây cây cột bên dưới chờ chết.

Minh đô Ma Thần, Thánh Vương có thể tùy ý xuyên qua ba ngàn hư không, qua lại đại thiên thế giới, Minh đô cũng có thể tùy ý ra vào, nhưng Minh đô tầng thứ mười tám ba ngàn hư không sớm đã mục nát, nhẹ nhàng vừa chạm vào liền sẽ

sụp đổ đổ sụp, thậm chí liền không gian cũng biến thành mục nát kinh khủng, không cách nào nhận lực.

Đừng nói Sư Tuần, liền xem như Minh đô Đại Đế cũng không cách nào từ nơi này chạy đi!

Bởi vậy Sư Tuần bị thương về sau, chỉ có thể ở nơi này chờ chết.

Tô Vân kiểm tra thương thế của hắn, khẽ nhíu mày, hắn tinh thông tạo hóa cùng tạo vật, cũng có thể dùng Đạo Ngừng Ở Đây xóa đi đạo thương, nhưng cựu thần thân thể cấu tạo cùng người bình thường rất khác nhau, hắn không cách nào trị liệu Sư Tuần tổn thương.

"Thánh Vương tổn thương chỉ có Đổng Thần Vương mới có thể chữa trị."

Tô Vân trầm ngâm phút chốc, nói: "Ta đem Thánh Vương cùng nói huynh cùng một chỗ đưa ra Minh đô tầng thứ mười tám, nói huynh ngươi bọn họ hộ tống Thánh Vương đi tới Đế đình tìm Đổng Thần Vương chữa thương. Y thuật của ta bình thường, tuy là có thể giúp nói huynh đám người trị liệu một chút đạo thương, nhưng muốn khỏi hẳn, còn cần để Đổng Thần Vương trị liệu. Các ngươi ý như thế nào?"

Sư Tuần cảm ơn, phí sức giơ ngón tay lên hướng nơi xa, nói: "Bệ hạ hướng nơi đó đi! Đại Đế cùng Đế Thúc đánh một trận, rơi vào hôn mê, các huynh đệ khác bọn họ khiêng quan tài chạy như bay, tránh né Đế Thúc dư đảng đuổi giết, hướng bên kia đi."

Tô Vân hơi giật mình, dò hỏi: "Mặt khác Thánh Vương còn sống?"

Sư Tuần nói: "Hẳn là còn sống. Ta bị thương sau trốn ở chỗ này, chính là biết bệ hạ sẽ nhớ tới tình huynh đệ, đến đây nghĩ

cách cứu viện Đại Đế. Quả nhiên, bệ hạ là cái người đáng tin, nói đến thì nhất định sẽ tới."

Hắn sắc mặt nghiêm túc, đối Tô Vân rất là khâm phục.

Tô Vân lại là giật mình, hỏi: "Minh đô Đại Đế biết ta sẽ tới?"

Sư Tuần nói: "Đại Đế đương nhiên biết, bởi vậy lưu lại Ngôn Ánh Họa bọn họ, chính là cho bọn hắn mượn miệng thông báo bệ hạ."

Tô Vân tiếp tục hỏi: "Minh đô cùng Đế Thúc đánh một trận, trọng thương hôn mê, mà các ngươi lại đều sống sót?"

Sư Tuần nói: "Đại Đế cùng Đế Thúc quyết chiến, mặc dù trọng thương sắp chết, nhưng Đế Thúc cũng không có dễ chịu, nhiều ít phụ bị thương. Nhưng hắn bộ hạ Tiên Thần Tiên Ma quá nhiều, chúng ta mười sáu Thánh Vương cũng không phải đối thủ, đành phải bảo vệ Đại Đế khiêng quan rút lui."

Tô Vân yên lặng không nói, hắn vốn cho là mười sáu Thánh Vương nhất định là vì bảo vệ Minh đô mà tử thương hơn phân nửa, lại không nghĩ rằng Minh đô vì bảo vệ mười sáu Thánh Vương mà cùng Đế Thúc quyết chiến, thế cho nên trọng thương sắp chết!

Từ đó về sau, mười sáu Thánh Vương vì bảo vệ trọng thương sắp chết Minh đô mới bắt đầu bị thương!

Cái này cùng hắn lúc trước nghe nói Minh đô Đại Đế, hoàn toàn là hai người!

"Oánh Oánh, quen biết một người, không thể từ tin đồn tới quen biết ah." Tô Vân cảm khái nói.

Oánh Oánh gật đầu, nói: "Minh đô nơi này xây dựng, chính là vì bảo vệ cựu thần. Từ một điểm này nhìn, Minh đô Đại Đế

liền không phải người xấu, chắc là trải qua thời gian dài lưu ngôn phỉ ngữ đem hắn nói đến hỏng."

Hiểu Tinh Trầm ý đồ đem cái kia sáu cạnh cột đá rút lên, kinh ngạc nói: "Căn này cây cột làm sao cắm vào sâu như vậy? Các ngươi tới mấy cái giúp đỡ!"

Tử Vi Đế Quân, Tả Tùng Nham cùng Bạch Trạch, Ngôn Ánh Họa đám người tiến lên giúp đỡ, mọi người đồng thời phát lực, đem căn này sáu cạnh cột đá nhổ tận gốc, mọi người đủ khen một tiếng: "Cái này cây cột thật nặng! Không hổ là Thánh Vương vũ khí!"

Tô Vân thôi thúc Hỗn Độn thần thông, vô số di động Hỗn Độn phù văn đem Sư Tuần Thánh Vương cùng Ngôn Ánh Họa đám người cuốn lên, đưa ra Minh đô mười tám tầng, nghe vậy khẽ giật mình, nói: "Các ngươi rút lên căn này cây cột làm cái gì? Sư Tuần Thánh Vương pháp bảo là một đôi lục lạc, cái kia đối sinh ở trong hỗn độn, tên là Sư Tuần chuông."

Mọi người quan sát căn này cây cột, Hiểu Tinh Trầm buồn bực nói: "Đây không phải là Sư Tuần Thánh Vương pháp bảo?"

Tô Vân dở khóc dở cười: "Đương nhiên không phải."

Hiểu Tinh Trầm càng thêm không hiểu: "Như vậy, căn này cây cột ở đâu tới?"

Mọi người tiến lên, quan sát căn này cột đá, chỉ thấy căn này cây cột hơn phân nửa chôn ở dày nặng tro tàn bên trong, đáy hẳn là cắm ở trên thứ gì, còn có chút hoa văn kỳ dị.

"Căn này cây cột đến cùng là cắm ở trên thứ gì?" Bọn họ đều có chút buồn bực.

Oánh Oánh hưng phấn nói: "Muốn biết dưới cây cột đến cùng có đồ vật gì đó, chỉ có một cái phương pháp, đó chính là đào ra tro tàn!"

Tô Vân cũng có chút động lòng, căn này cây cột không phải Minh đô Thánh Vương lưu lại, như vậy nhất định là mảnh đất này chủ nhân cũ lưu lại, vậy mà không có bị tro tàn đồng hóa, có thể thấy được nhất định ẩn giấu đi ghê gớm bí mật.

Chỉ là Minh đô Đại Đế gặp nạn, bọn họ không rảnh đi thăm dò nơi này chân tướng.

"Cứu ra Minh đô về sau, có thời gian nhất định phải tới nơi này hảo hảo thăm dò một phen!"

Tô Vân phất tay, Hỗn Độn phù văn bay ra, đem căn này sáu cạnh cột đá cùng một chỗ đưa ra Minh đô tầng thứ mười tám, Oánh Oánh thôi thúc ngũ sắc thuyền tiếp tục tiến lên.

Mà đổi thành một bên, Sư Tuần, Ngôn Ánh Họa đám người mới vừa tới đến Minh đô tầng thứ mười tám, liền thấy Tô Vân Hỗn Độn thần thông tán loạn biến mất.

Bọn họ còn chưa rơi xuống đất, đột nhiên một cái to lớn cột đá bay tới, rơi vào trước người bọn họ.

Tất cả mọi người là khẽ giật mình, Ngôn Ánh Họa nói: "Thánh Vương, đây là binh khí của ngươi?"

Sư Tuần lắc đầu nói: "Ta chỉ là tựa vào cái này cây cột bên trên chờ chết mà thôi, có cái này cột mốc, thuận tiện Đại Đế tìm thi. Bệ hạ làm sao đem căn này cây cột rút ra?"

Ngôn Ánh Họa nói: "Có thể là kiện bảo vật, bệ hạ muốn chúng ta mang về Đế đình. Ta mang đi món bảo vật này, các ngươi lưu lại chi viện, nói không chừng còn có mặt khác Thánh Vương bị đưa tới."

Mọi người đồng ý, Ngôn Ánh Họa mang theo căn này cây cột, hộ tống Sư Tuần chạy tới Đế đình.

Qua mấy ngày, bọn họ đến Đế đình, Ngôn Ánh Họa nóng lòng tìm đến Đổng Thần Vương chữa thương, liền đem cái kia

cây cột cắm ở Đế đô bên ngoài, đoán trước vật này nặng nề vô cùng, cũng không có người sẽ nhặt đi.

Hắn hộ tống Sư Tuần Thánh Vương vội vàng vào thành, chỉ là không có chú ý đến cái kia cột đá đen hấp thu thiên địa nguyên khí, tầng thấp nhất hoa văn từ từ sáng lên.

Minh đô tầng thứ mười tám, trong bóng tối ngũ sắc thuyền một đường chạy, lại gặp phải mấy cây kỳ lạ sáu cạnh trụ đá đen, dưới cây cột cũng có mấy vị Thánh Vương, bị thương về sau e sợ cho liên lụy mặt khác Thánh Vương, bởi vậy chủ động lưu lại tại dưới cây cột chờ chết.

Tô Vân đem mấy vị này Thánh Vương cũng đưa ra Minh đô mười tám tầng, còn cái kia mấy cây cây cột, cũng bị Hiểu Tinh Trầm đám người rút lên, Tô Vân kể cả cây cột cùng một chỗ, đưa ra Minh đô mười tám tầng, lúc này mới tiếp tục tiến lên.

Đóng giữ tại Minh đô tầng mười bảy mọi người thấy thế, mỗi người hộ tống một vị Thánh Vương, còn bị đưa ra Minh đô mười tám tầng cây cột cũng bị bọn họ đưa đến Đế đình.

Ngôn Ánh Họa cắm cây cột địa phương, ngay sau đó lại nhiều mấy cây cột đá đen.

"Thái Cổ thời kỳ, Đế Hỗn Độn mở ra vũ trụ, diễn hóa hồng hoang, từ trong hỗn độn mở ra tới không hoàn toàn là chúng ta hiện tại Tiên đạo vũ trụ, hắn từ trong hỗn độn còn mở ra tới những vật khác. Liền ví dụ như địa phương này."

Oánh Oánh tế lên cái kia vầng mặt trời, bốn phía chiếu rọi, tiếc hận nói: "Đáng tiếc nơi này quá tối đen, nhìn không ra nơi này đến cùng có cái gì."

Lúc này, đột nhiên phía trước có ánh sáng truyền đến, bọn họ chạy lên phía trước, chỉ thấy cái kia ánh sáng chỗ lại là một

cái cột, chỉ là căn này dưới cây cột đầu có ánh sáng truyền đến, lại là trên cây cột hoa văn được thắp sáng.

Những này hoa văn thế mà còn tại sinh trưởng, từ từ lan tràn lên phía trên.

Trên thuyền mọi người tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Hiểu Tinh Trầm đang muốn nhổ căn này cây cột, đột nhiên phía trước truyền đến thần thông chấn động, Oánh Oánh vội vàng thôi thúc ngũ sắc thuyền hướng nơi đó tiến đến, Tô Vân trong lòng lo sợ: "Đế Thúc thực lực cường đại, lại có chí bảo Vạn Hóa Phần Tiên lô, không biết ta có thể hay không kinh sợ thối lui hắn… Vẫn là nói, hắn cho chúng ta mổ sọ, đọc đến ý thức của chúng ta?"

Ngũ sắc thuyền cắt ra hắc ám, đột nhiên Tô Vân chú ý tới phía dưới trên mặt đất đen tối, điểm điểm ánh sáng như là hắc ám thiên mạc bên trên tinh thần, từng chút từng chút thắp sáng, dần dần xua tán bốn phía hắc ám!

Cái này biến cố để trên thuyền tất cả mọi người là khẽ giật mình, chỉ thấy những cái kia điểm sáng chính là cắm ở bên trong vùng thế giới này màu đen cột đá, giờ phút này không biết duyên cớ gì, đột nhiên sáng lên!

Trên trụ đá hoa văn cũng đang không ngừng sinh trưởng, càng ngày càng sáng, để bóng tối bốn phía càng ngày càng ít.

Không chỉ có như thế, cái kia cột đá bốn phía, tro tàn đang nhanh chóng lui đi, rất nhiều màu xanh lá cây thực vật ngược lại hiển hiện ra!

Lấy những cái kia cột đá làm trung tâm, sơn thủy cây cối chim thú trùng cá, suối phun thác nước bóng cây xanh râm mát tiêu khuẩn, vậy mà như là bức họa giống như hướng ra phía ngoài mở rộng!

Bọn chúng không phải mọc ra, mà là nguyên bản là ở chỗ đó, nhưng mà kịch biến phát sinh lúc bọn chúng trong phút chốc biến thành tro tàn, mà bây giờ bị từ những cái kia cột đá đen bên trong truyền đến một cỗ kỳ dị lực lượng kích hoạt, lột đi tro tàn, quay về bản sơ!

Tô Vân lộ ra vẻ kinh ngạc, trước mắt một màn này đối với hắn mà nói cũng không lạ lẫm!

Lúc trước hắn đi ngang qua thứ năm Tiên giới lúc, đã từng một chỉ điểm hóa, dùng bản thân Tiên Thiên Nhất Khí để rơi vào tro tàn hóa bên trong tinh cầu khôi phục, quay về nó chôn vùi trước đó hình thái!

Chỉ là khi đó, Tô Vân tu vi còn thấp, đối hồng mông phù văn lĩnh ngộ cũng kém xa hiện tại, không cách nào duy trì loại trạng thái này, tại hắn thu về đầu ngón tay về sau, cái tinh cầu kia kể cả tinh cầu bên trên vạn vật tự nhiên lại tự hóa thành tro tàn!

Mà trước mắt một màn này, giống như là đang tái diễn lúc trước cử động của hắn, chẳng qua khác biệt chính là, từ những cái kia trong trụ đá truyền ra ngoài đại đạo rung động, cùng hắn Tiên Thiên Nhất Khí cũng không tương đồng, hiển nhiên không phải cùng một loại đại đạo.

"Từ những này trong trụ đá truyền ra đại đạo cực kỳ cao đẳng, cùng ta Tiên Thiên Nhất Khí có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu."

Tô Vân nghi ngờ không thôi, nhìn về phía những cái kia cây cột, lẩm bẩm nói: "Ta Tiên Thiên Nhất Khí đến từ ta bản thân, nhưng mà những này trong trụ đá đại đạo, năng lượng đến từ chỗ nào?"

Lúc này, hắn nhìn thấy nơi xa có người thôi thúc mạnh mẽ thần thông, một cỗ thần thông chấn động xuyên thấu qua

không gian truyền lại tới nơi này. —— những cái kia cột đá thậm chí liền cái này mục nát thế giới không gian cũng cho chữa trị!

Tô Vân không rảnh đi cân nhắc cột đá năng lượng nguồn gốc, lập tức để Oánh Oánh điều khiển ngũ sắc thuyền hướng thần thông chấn động truyền đến phương hướng đuổi theo.

"Những này cột đá có khả năng cải tạo tro tàn, khẳng định là cột đá từ một nơi nào đó hấp thu năng lượng. Khó hiểu, cái này năng lượng đến từ nơi nào?" Trong lòng của hắn thầm nghĩ.

Cũng trong lúc đó, Đế đình Đế đô.

Thiên địa nguyên khí điên cuồng phun trào, hướng Ngôn Ánh Họa đám người mang tới màu đen cột đá dũng mãnh lao tới, hình thành cuồng bạo xoay tròn gió lốc, thậm chí liền Đế đình từng tòa phúc địa bên trong tiên khí cũng không cách nào bảo vệ, bị những cái kia cột đá cuốn lên, thôn phệ!

Tới gần cột đá cỏ cây đã hóa thành tro tàn hình thái, thậm chí liền đại địa cũng mất đi tất cả linh lực!

Tro tàn lan ra tốc độ càng lúc càng nhanh, càng lúc càng rộng, có tiên nhân bay tới, ý đồ cái kia mấy cây cột đá rút lên, còn chưa tiếp cận, người cũng đã bị hóa thành tro tàn hình thái, định ngay tại chỗ!

Tro tàn rất nhanh tập kích đến Đế đô, mọi người chạy tứ phía, nhưng mà tro tàn chi thế như bài sơn đảo hải, bốn phương tám hướng bao phủ, không biết nhiều ít người tại trong nháy mắt liền hóa thành tro tàn!

Đế Hậu Ngư Thanh La dẫn đầu một phần người trốn đi Đế đô, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Đế đô bị chiếm đóng, tất cả người cùng vật toàn bộ hóa thành tro tàn!

Mà cái kia tro tàn còn tại không ngừng hướng ra phía ngoài mở rộng, rất nhiều tràn ngập đến địa phương khác chi thế!

Ngọc thái tử nói: "Ta có hóa thành tro tàn tiên kinh nghiệm, ta đi rút đi cái kia mấy cây cổ quái cây cột!"

Đế Hậu Ngư Thanh La đành phải nói: "Nhiều hơn cẩn thận!"

Ngọc thái tử hướng cái kia mấy cây cây cột bay đi, một thân tu vi nhanh chóng xói mòn, còn chưa đi tới cây cột phía trước, cũng đã hóa thành tro tàn rơi xuống dưới, chỉ là lần này không có hóa thành tro tàn tiên!

Ngư Thanh La trong lòng cảm giác nặng nề, hướng cái kia Đế đình Lôi Trì nhìn lại, thầm nghĩ: "Không bao lâu nữa, chỉ sợ tro tàn liền sẽ tập kích đến Lôi Trì, hiện nay nên làm cái gì?"

Minh đô tầng thứ mười tám, cái kia từng cái cột đá càng thêm chói mắt, đem thiên địa chiếu sáng.

Tô Vân cười ha ha, cất cao giọng nói: "Đế Hốt bệ hạ, ta lần này mang đến năm đại chí bảo, chuông, quan, thuyền, dây xích, đồ, lại thêm hai đại Đế Quân, miễn cưỡng làm bệ hạ đối thủ ư?"

—— —— cảm cúm còn chưa tốt, hoa mắt chóng mặt, viết một chương thời gian so trước kia cực kỳ kéo dài. Lệ chạy, nước mắt nước mũi liền không dừng lại qua, giống như không cần tiền vòi nước…

Chương 836 : Dị giới Thiên vực

Chương 835: Dị giới Thiên vực

Bút thú các www. xb IQuge. cc, đổi mới nhanh nhất Lâm Uyên Hành !

Phía trước, cột đá vây quanh trên cánh đồng hoang, còn sót lại tám đại Thánh Vương vây quanh một cái hoa mỹ vô cùng Hỗn Độn quan tài, đó chính là Minh đô Đại Đế quan tài.

Cái này quan tài bên ngoài thực ra còn có một mảnh đại mộ, trong mộ có cung điện, tam cung lục viện, vũ trụ tinh đồ, toàn bộ mộ táng đều là dùng Hỗn Độn thạch điêu khắc điêu khắc thành, khó mà hình dung lộng lẫy.

Chẳng qua hiển nhiên toà kia Hỗn Độn đại mộ, tại Đế Thúc truy kích bọn họ trên đường, liền bị hắn bọn họ vứt bỏ.

Minh đô Đại Đế bị trọng thương, khiêng Hỗn Độn quan tài chạy càng thêm nhanh chóng.

Hơn nữa chiếc này Hỗn Độn quan bên trong tam trùng, bên trong tam trùng, bên ngoài tam trùng, cùng sở hữu cửu trùng quan, quan cùng quan ở giữa đút lấy đếm không hết trân bảo. Giờ phút này vách quan tài mở ra, từ trong quan tài bay ra đủ loại bảo vật, chặn đánh Đế Thúc cùng hắn đồng đảng!

Từ trong quan tài bay ra mỗi một kiện bảo vật đều uy năng phi phàm, đó là một cái khác vũ trụ cường giả vì tưởng niệm chôn ở trong quan tài tồn tại, đem bọn hắn bảo vật hiến cho vị này tồn tại, bổ sung tại trong quan tài.

Bọn họ mong đợi dùng bảo vật của mình thủ hộ vị này tồn tại thi thể, hộ tống vị này tồn tại đi vào Hỗn Độn hải, tại trong Hỗn Độn hải đạt được tân sinh.

Chỉ là những bảo vật này bắn ra đại đạo rung động, cùng Tiên đạo vũ trụ đại đạo hầu như hoàn toàn khác biệt, tuy là có chỗ tương đồng, nhưng phương thức biểu đạt tìm không được nửa điểm chỗ tương tự.

Tiên đạo vũ trụ thiên địa đại đạo là dùng Tiên đạo phù văn để diễn tả, mà Minh đô Đại Đế kiếp trước vị trí vũ trụ thì là dùng một loại Tô Vân đám người hoàn toàn không cách nào lý giải phương thức biểu đạt.

Tô Vân đám người không hiểu, Đế Thúc mấy người cũng không hiểu, bởi vậy đối diện với mấy cái này bảo vật lúc không khỏi có chút luống cuống tay chân.

Nhưng rất nhanh bọn họ liền phát hiện, đối với những bảo vật này, Minh đô Đại Đế cũng không biết.

Trốn ở quan tài bên trong dưỡng thương Minh đô Đại Đế, chỉ là đem những bảo vật này tế lên đến, còn bảo vật hẳn là dùng như thế nào, làm sao phát huy ra uy lực, Minh đô Đại Đế cũng là hoàn toàn không biết gì cả!

Đế Thúc đã cơ bản nhìn thấu Minh đô Đại Đế trò xiếc, đang muốn thống hạ sát thủ lúc, Tô Vân cuối cùng dẫn người chạy đến, xa xa hét dài một tiếng, trấn trụ Đế Thúc cùng một đám Tiên Thần Tiên Ma.

Vây quanh Hỗn Độn quan vừa đánh vừa lui tám đại Thánh Vương không khỏi mừng rỡ, cùng lên tiếng cười nói: “Đại Đế nói không sai! Đế đình Vân Thiên Đế, quả thật là cái người đáng tin!”

Đế Thúc lập tức phòng ngự, đem sọ não vén lên, lộ ra cái kia rộng lớn bát ngát đại não.

Bên cạnh hắn, rất nhiều Tiên Thần Tiên Ma nhao nhao bay lên không, mỗi người rơi vào Đế Thúc trên người, bày thế trận chờ quân địch, hiển nhiên đối Tô Vân cũng có chút kiêng kị.

Lần trước Tô Vân từ bọn họ dưới tay chạy trốn, cuối cùng một kiếm, thậm chí liền Vạn Hóa Phần Tiên lô cũng cho đâm xuyên, quả thực sợ đến bọn họ!

Minh đô Đại Đế cũng nhân cơ hội thu về những cái kia dị giới vũ trụ bảo vật, như trước giấu tại trong quan tài, cất cao giọng nói: "Đế Hốt, Vân Thiên Đế là ta kết bái huynh đệ, cùng ta huynh đệ tình thâm, há lại là ngươi có khả năng ước đoán?"

Hắn từ trong quan tài ngồi dậy, rạng rỡ, mảy may nhìn không ra bị thương bộ dạng, nhưng càng như vậy, cho thấy thương thế của hắn càng nặng.

Một bên khác, Tô Vân mặt mày hớn hở đứng tại ngũ sắc đầu thuyền, Tử Vi Đế Quân, Hiểu Tinh Trầm hai đại Đạo cảnh bát trùng thiên tồn tại hai bên trái phải đứng ở sau lưng hắn, Kinh Khê nâng thạch kiếm đứng tại ba người sau lưng, nguy nga thân thể như là chiếc lâu thuyền này bên trên hải đăng, hai con mắt bắn ra hai đạo quang mang.

Còn Tả Tùng Nham cùng Bạch Trạch, tại Đế Thúc phía trước thuộc về không có mặt bài, liền xem như đứng tại Kinh Khê phía trước, cũng khá không thấy được, không bị Đế Thúc coi trọng.

Oánh Oánh đầu vai, lớn xích vàng chậm rãi nâng lên một góc, như là kim xà ngẩng đầu lên đến, hiển nhiên là chú ý tới Minh đô Đại Đế quan tài.

Chiếc quan tài này, có thể so sánh kim quan thật tốt hơn nhiều, lớn xích vàng không khỏi nghĩ đem nó cũng buộc lại, cho nó đánh cái nút chết.

"Chúng ta không chọc nổi."

Oánh Oánh phát giác được nó dị động, nói nhỏ: "Ngươi nhìn một cái khác to con trên trán bếp lò, chúng ta muốn cái kia, chẳng phải là tốt hơn?"

Đế Thúc nhìn về phía Tô Vân, có chút kinh ngạc, nói: "Ai Đế không đi giữ vững Đế đình Lôi Trì, vậy mà chạy đến nơi đây đến, chẳng lẽ liền không sợ Đế Phong đánh hỏng ngươi trăm cay nghìn đắng luyện chế Lôi Trì, tru ngươi vợ?"

"Là vợ trước, không phải vợ."

Tô Vân nghiêm túc sửa chữa hắn, nói: "Đế Phong đột kích, Tà Đế gây chuyện, Tứ Cực đỉnh cũng tới ta Đế đình tham gia náo nhiệt, nhưng mà Tứ Cực đỉnh bị ta chém thành hai nửa, trả lại cho Đế Hỗn Độn. Đế Phong Tà Đế cùng ta hội minh, quyết định trì bên dưới ước hẹn, ước định Đế tranh về sau, rồi quyết định Lôi Trì hủy hoặc lưu. Hiện nay Đế đình đã không có nỗi lo về sau. Đạo huynh, nhìn tới ngươi bị vây ở Minh đô mười tám tầng, cũng không cách nào cùng ngoại giới Đế Hốt lấy được liên hệ ah."

Đế Thúc nghiêm nghị, nói: "Ngươi đem Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh chém thành hai khúc?"

Tô Vân mặt mang tươi cười: "Ta gần nhất tu vi đột nhiên tăng mạnh, đã là kiếm đạo lục trùng thiên. Kinh Khê kiếm ngươi hẳn là cũng biết, bảo vật này không có gì không trảm, chặt đứt Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh lại có gì đáng giá ngạc nhiên?"

Đế Thúc cười ha ha nói: "Ai Đế, ngươi đừng phô trương thanh thế! Ta mặc dù không cách nào cùng ngoại giới ta liên hệ, nhưng mà nắm giữ mạnh nhất đại não, có thể đánh giá ra ngươi trong lời nói thật giả. Ngươi tu vi tiến nhanh là thật, chặt đứt Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh là thật, nhưng mà thực lực của ngươi là giả. Ngươi còn chưa đủ lấy uy hiếp đến ta."

Tô Vân trên mặt tươi cười không giảm: "A? Xin chỉ giáo."

Đế Thúc cười nói: "Năm đó Hỗn Độn hải triều cường, Tứ Cực đỉnh cùng ta cùng một chỗ đi tới Thái Cổ cấm khu, chiếc kia đỉnh thu rất nhiều Hỗn Độn hải nước, ý định luyện hóa những này nước biển nâng cao bản thân uy năng, đối phó chạy ra trấn áp Đế Hỗn Độn. Ngươi nếu là bổ ra Tứ Cực đỉnh, Hỗn Độn hải thế nước nhất định trút xuống. Vì ứng đối Hỗn Độn hải nước, ngươi cần sử dụng kim quan."

Tô Vân trong lòng hơi trầm xuống, Đế Hốt nhận được Đế Thúc đại não về sau, quả thực thay đổi thông minh rất nhiều.

"Muốn chặt đứt Tứ Cực đỉnh, hầu như không có khả năng, trừ phi ngươi sử dụng trên đời sắc bén nhất chí bảo, đem hắn uy năng hoàn toàn phát huy ra. Như thế bảo vật, chỉ có đỉnh phong thời kỳ kiếm trận đồ mới có thể làm được."

Đế Thúc cười nói: "Lấy bản lĩnh của ngươi, không cách nào đem kiếm trận đồ uy năng hoàn toàn phát huy ra. Có khả năng hoàn toàn phát huy ra kiếm trận đồ uy lực người có hai cái, một cái là Đế Thúc, một cái khác là người xứ khác. Đế Thúc luyện chế kiếm trận đồ đối phó người xứ khác, người xứ khác bị trấn áp mấy ngàn vạn năm, bệnh lâu thành y. Như vậy nắm giữ kiếm trận đồ bổ ra Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh, nhất định là một người khác."

Hắn mặc dù không có tận mắt nhìn đến Đế đình đại chiến, nhưng cũng đoán được bảy tám phần.

Lúc đó Tô Vân vì bảo vệ Tô Kiếp, bởi vậy chủ động phi thân rời đi kiếm trận đồ, sử dụng thạch kiếm.

Hắn vì tác thành Tô Kiếp uy danh, đem bổ ra Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh một kích cuối cùng để cho Tô Kiếp.

"Người này nhất định là người xứ khác dạy dỗ nên, đặc biệt đối phó Tứ Cực đỉnh. Người xứ khác cùng Đế Hỗn Độn nhất định đã đạt thành một loại nào đó điều kiện, bởi vậy mới

có thể bồi dưỡng người này. Nhưng người này, không phải ngươi."

Đế Thúc thản nhiên nói: "Người này vì Đế Hỗn Độn đưa đi Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh, nhất định cần lo lắng trên đường có thể hay không gặp phải Tà Đế, Đế Phong đám người chặn, bởi vậy muốn dùng đến kiếm trận đồ."

Oánh Oánh vẻ mặt đột biến, nói nhỏ: "Chết sọ não đầu hình như so trước kia dùng tốt rất nhiều…"

Đế Thúc tiếp tục nói: "Bởi vậy trên người ngươi chỉ có một cái uy lực không ra thế nào mạnh chuông, một chiếc không cách nào thôi thúc uy năng thuyền, cùng với một cái không đáng tin cậy dây xích. Trừ cái đó ra, có thể để cho ta cảm giác được uy hiếp, liền chỉ có chiếc kia thạch kiếm."

Ánh mắt của hắn rơi vào Tô Vân trên người, châm chọc nói: "Chỉ là lần này, ta không cùng ngươi đánh cược, sẽ không lại bỏ qua cơ hội lần này. Ngươi mộ chí minh, ta đã thay ngươi viết xong, nói không chừng ngươi chính là vẫn lạc tại nơi này đây!"

Minh đô Đại Đế cũng thay đổi vẻ mặt, quan tài bên trong một đạo huyết sắc trường hà chảy ra đến, đó là bộ ngực hắn tổn thương chảy ra máu. Cái này máu một mực kèm theo hắn, Hỗn Độn hải cũng chưa từng đem hắn ăn mòn hủ hóa, bị hắn luyện thành chí bảo.

Chỉ là Hỗn Độn huyết hà tuy là lợi hại, nhưng còn không phải Vạn Hóa Phần Tiên lô đối thủ.

Hắn đã cùng Đế Thúc từng có giao chiến, xác minh Vạn Hóa Phần Tiên lô mạnh mẽ!

Đột nhiên, Tô Vân cười ha ha, đột nhiên thôi thúc Tiên Thiên Tử Phủ kinh, nhất thời linh, nhục , đạo, pháp bốn vị nhất thể, không phân khác biệt!

Hắn nội tâm chính là Thiên Tượng nội tâm, tế lên thời điểm cùng cựu thần đồng dạng to lớn, giờ phút này linh nhục nhất thể, nhất thời thân thể trở nên cùng Thiên Tượng nội tâm!

Tô Vân thò tay, Kinh Khê đưa lên Trảm Đạo thạch kiếm, Tô Vân cầm kiếm nơi tay, thản nhiên nói: "Trẫm kiếm đạo ngũ trùng thiên có thể đâm xuyên Vạn Hóa Phần Tiên lô, có lẽ lục trùng thiên coi như không thể đem Vạn Hóa Phần Tiên lô chém thành hai khúc, cũng có thể nhiều mở mấy cái động. Nói không chừng cùng Minh đô lão ca liên thủ, chúng ta còn có thể để Đế Thúc đi ra hít thở không khí."

Đế Thúc cười ha ha, âm thanh ầm ầm chấn động: "Đế Thúc đã chết, ý thức của hắn bị ta hoàn toàn luyện đi, hiện nay đã không còn tồn tại. Ngươi coi như đem Vạn Hóa Phần Tiên lô mở thủng trăm ngàn lỗ, hắn cũng sẽ không xảy ra tới thoáng khí!"

Tô Vân mỉm cười nói: "Sao không thử một lần đâu?"

Đế Thúc sắc mặt trầm xuống, cạch cạch một tiếng đem Vạn Hóa Phần Tiên lô che ở đại não bên trên, điềm nhiên nói: "Như vậy Ai Đế, các ngươi ý định hi sinh bao nhiêu người làm đến bước này?"

Tám đại Thánh Vương từng cái bị thương, Minh đô Đại Đế bị trọng thương, miệng cọp gan thỏ, đối với Đế Hốt tới nói, hiện tại là diệt trừ Minh đô Đại Đế thời cơ tốt nhất, bỏ lỡ cơ hội này, chỉ sợ liền cũng lại tìm không được đồng dạng cơ hội tốt!

Tô Vân chân thành vô cùng nói: "Chỉ cần đạo huynh bất động ta huynh Minh đô, ta như thế nào lại cùng bệ hạ cá chết lưới rách đâu? Ta lui một bước, hi vọng đạo huynh cũng cho ta một cái mượn sườn núi xuống lừa cơ hội."

Đế Thúc vẻ mặt biến ảo không ngừng, không ngừng quan sát Tô Vân, cùng với sau lưng của hắn mọi người.

Hiểu Tinh Trầm khẩn trương vô cùng, gắt gao xiết chặt nắm đấm, nói thầm một tiếng gay go: "Hơn phân nửa chính là ta cái kia muốn hi sinh người… Hình như tại đây một số người bên trong, chỉ có ta vô dụng nhất, liền đầu kia dê, cùng cái kia nâng kiếm đồng tử, đều phải so ta hữu dụng…"

Bầu không khí vô cùng đè nén.

Đúng lúc này, đột nhiên mọi người dưới chân dày nặng tro tàn lui đi, thay vào đó chính là khu rừng rậm rạp, chắc nịch thảm thực vật, non xanh nước biếc, chim hót hoa nở!

Dưới chân bọn hắn, một mảnh to lớn thế giới phế tích vụt lên từ mặt đất, từ từ nổi lên không trung.

Tô Vân, Đế Thúc, Minh đô Đại Đế đám người kinh ngạc nhìn bốn phía, chỉ thấy mảnh thế giới này phế tích hóa thành trên không Thiên vực, mà phía dưới như trước là cái kia hắc ám vô cùng đại lục.

Mà trên không thế giới lại bị từng cái cột đá thắp sáng, nơi này tro tàn tại dựng lại, Tô Vân đám người lập tức cảm nhận được đầy đủ đến khó lấy tưởng tượng đạo, tại đây cái đang tại dựng lại trong thế giới chảy xuôi.

Khôi phục đạo hóa thành nơi này kiến trúc, hóa thành nơi này cỏ cây, hóa thành sơn cùng nước, hóa thành mây mù, hóa thành hùng vĩ đương nhiên.

Phảng phất, thế giới này thời gian tại nghịch hướng chảy xuôi.

Một tôn Thánh Vương quơ lấy một cái tro tàn, lại thấy cái kia tro tàn từ hắn giữa ngón tay bay ra, hóa thành đạo, hóa thành máu thịt, hóa thành lầu vũ cùng khu phố!

Mảnh này Thiên vực bên trong tất cả đều tại gây dựng lại, trên bầu trời thậm chí còn có to lớn bảo vật cũng tại bản thân dựng lại!

Trên đời này chứa đựng đạo pháp thần thông bảo vật rất nhiều, có Nguyên Sóc còn tại phát triển bên trong phù bảo, cũng có linh binh, Tiên đạo thần binh cùng trọng khí, chí bảo, cùng với cựu thần pháp bảo.

Pháp bảo là tự nhiên sinh ra được, số lượng có hạn, tích chứa đạo Tiên Thiên mà sinh, những bảo vật khác thì là Hậu Thiên luyện chế mà thành.

Mà mảnh này Thiên vực trên không huyền phù khổng lồ bảo vật, cũng ẩn chứa uy năng lớn lao, chắc là kỳ dị pháp bảo!

Bất quá, nhìn dựng lại tốc độ, cái này thiên thành bên trong người cùng vật, chỉ sợ muốn qua hơn mười ngày mới có thể dựng lại hoàn thành.

Lúc này, mảnh này Thiên vực bên ngoài, lại có từng tòa Thiên vực lơ lửng mà lên, trôi lơ lửng ở toà này Thiên vực bốn phía, cũng có thật nhiều thành thị kiến trúc cùng người, vật, pháp bảo tại dựng lại bên trong!

Những ngày này vực bốn phía, to lớn màu đen cột đá phía ngoài đã mọc đầy đủ loại lộng lẫy hoa văn, cây cột đỉnh ong ong chấn động, từng vòng từng vòng vầng sáng bốn phía lan ra.

Một màn này tráng lệ vô cùng, rực rỡ phi thường, để mọi người trong lúc nhất thời nhìn mà trợn tròn mắt.

Cùng mặt khác Thiên vực khác biệt chính là, bọn họ vị trí cái này Thiên vực chắc là chí cao Thiên vực, giống như chi phối chư thiên vạn giới Tiên đình!

“Mảnh này Thiên vực tất cả, đều là đạo biến thành!”

Tô Vân trong lòng giật mình, đột nhiên nghĩ đến một cái khả năng, thất thanh nói: “Oánh Oánh, nơi này chính là Đế Hỗn Độn nói tới Đạo giới!”

Chương 837 : Đạo Thần (đại chương cầu nguyệt phiếu)

Chương 836: Đạo Thần (đại chương cầu nguyệt phiếu)

"Đạo giới?"

Mọi người tâm thần chấn động, vội vàng quan sát bốn phía, chỉ có Hiểu Tinh Trầm mê man trợn mắt lên, không rõ ràng cho lắm.

Người ở chỗ này, cựu thần chiếm đa số, Đế Hốt, Minh đô cùng một đám Thánh Vương từng nghe qua Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác luận đạo, nhắc đến Đạo giới, chỉ là không có xâm nhập nói tiếp.

Kinh Khê cũng là Thánh Vương, năm đó đã từng đi nghe giảng qua, tự nhiên cũng có chỗ nghe nói.

Bạch Trạch, Tả Tùng Nham, Tử Vi đám người bởi vì Tô Vân nói qua Đạo giới nguyên nhân, đối trong đó tình hình cũng có hiểu biết, tại Đế đình, Đạo giới đã không phải là bí mật gì, thậm chí liền học cung học viện đang dạy học lúc, đều sẽ đối các sĩ tử giảng đạo giới cùng Đạo cảnh quan hệ.

Duy chỉ Hiểu Tinh Trầm là mới đầu hàng, đối Đạo giới hoàn toàn không biết gì cả.

"Cái gì là Đạo giới?" Hắn trợn mắt lên, bên trong viết đầy vô tri.

Đế Thúc, Minh đô đám người lại là vội vàng dò xét bốn phía, mảnh này đang tại hình thành bên trong thế giới, từng

loại huyền diệu khó lường đại đạo đang tại bản thân kiến cấu, bản thân thành hình!

Nó là do thuần túy đạo tạo thành thế giới, thiên địa đại đạo tạo thành đủ loại kỳ diệu hình thái, núi sông, cỏ cây, kiến trúc, bảo vật, thậm chí còn có hùng vĩ đạo quang, lộng lẫy mê người, lại cho người ta một loại cảm giác cực kỳ nguy hiểm!

Tô Vân đầu ngón tay chạm đến bên cạnh một tòa kiến trúc mặt tường, bên tai nhất thời truyền đến hùng vĩ đạo âm đạo vận, phảng phất muốn đem hắn kéo vào một cái dị vực thế giới, để hắn tiếp thu cái vũ trụ kia thiên địa đại đạo!

Tô Vân tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Tả Tùng Nham, Minh đô mấy người cũng mỗi người chạm đến thế giới này đang tại hình thành bên trong sự vật, không khỏi nói tâm chấn động, chạm đến khác biệt sự vật, bọn họ có thể cảm ứng được khác biệt đại đạo, nghe được khác biệt đạo âm đạo vận!

Những này đại đạo sâu xa khó hiểu, huyền ảo tối tăm, nhưng hết lần này tới lần khác có khả năng mang cho bọn hắn lớn lao rung động cùng cảm ngộ!

Nơi này đại đạo tích chứa Đạo cảnh vượt xa cửu trùng thiên!

Hơn nữa số lượng phức tạp, bao quát đại đạo cũng không chỉ ba ngàn sáu trăm loại, chủng loại so Tiên đạo vũ trụ thiên địa đại đạo còn muốn phong phú!

Càng thêm quan trọng chính là, trong thế giới này đạo, không còn là do rất nhiều tương tự phù văn hoa văn cấu tạo, nơi này đạo cấu tạo phương thức, chỉ dùng năm loại trụ cột nhất hoa văn!

Năm loại cơ sở nhất hoa văn, tạo thành thế giới này tất cả đại đạo!

Nơi này chính là Đạo giới!

Oánh Oánh chấn động cánh giấy bay ở trên không, quan sát thế giới này tro tàn diễn biến thành đạo, lại hóa thành vạn vật tình hình, suy đoán nói: "Minh đô tầng thứ mười tám có lẽ là một cái khác xa lạ vũ trụ, Đế Hỗn Độn khai thiên tịch địa thời điểm, đem cái này vũ trụ di tích cũng từ trong Hỗn Độn hải mở ra đi ra. Mà vũ trụ này, cũng có tương tự Đạo giới địa phương."

Tô Vân phỏng đoán nói: "Đế Hỗn Độn đem cái này di tích ném tại Thái Cổ cấm khu, những người sau này phát hiện nơi đây có được đem bất luận người nào đều hóa thành tro tàn năng lực, ngay sau đó sản xuất thành Minh đô tầng thứ mười tám, dùng để trấn áp cao thủ, dằn vặt đến chết."

Oánh Oánh lấy ra giấy bút, ghi chép lại, nói: "Nhìn tới vũ trụ này còn có rất nhiều chúng ta chưa hề phát hiện bí mật, thăm dò cái này đang tại hình thành bên trong Đạo giới, hẳn là đối với chúng ta đột phá Đạo cảnh đệ thập trùng thiên, hình thành cá nhân Đạo giới, rất có ích lợi!"

Tô Vân gật đầu, không có thấy được chân chính Đạo giới, rất khó tiếp thu Đạo cảnh thập trùng thiên.

Trên đời này cho dù là thiên tư tuyệt đại như Trọng Kim Lăng, Đế Phong đám người, cũng chỉ là tại một lần tình cờ thấy được Đạo giới cái bóng, lại không có mở ra Đạo giới.

Bởi vậy mảnh này hủy diệt sau tái tạo Đạo giới, đối Tiên đạo vũ trụ tới nói là một lần lớn lao dẫn dắt.

Tả Tùng Nham, Bạch Trạch nhao nhao tế ra sách của mình quái, nghiên cứu ghi chép, Bạch Trạch càng đem Thông Thiên các tàng thư giới bên trong cây táo bên trên sách quái bút quái tất cả mời đi ra, trăm ngàn sách quái cùng bút quái vội vàng sao chép Đạo giới hình thành quá trình.

Hắn là Thông Thiên các tàng thư giới nguyên lão, tàng thư giới bị hắn bên người mang theo, có thể nói kiến thức uyên bác!

Oánh Oánh thấy thế, liền ý định lại không ghi chép, thầm nghĩ: "Chờ bọn họ ghi chép tốt, ta chép bọn họ là được."

Đế Thúc cũng không có chém giết Minh đô suy nghĩ, lập tức thân thể lay động, trên người to to nhỏ nhỏ Tiên Thần Tiên Ma bay lên, đi thăm dò cái này thần bí thế giới.

Đối với Đạo giới hắn tuy là biết không nhiều, nhưng cũng biết Đạo giới quan hệ cực lớn, hắn tại Đế đình huyết nhục phân thân liền thăm dò đến từng cái bí mật: Đế Hỗn Độn muốn phục sinh, liền cần phải có người tu thành chân chính Đạo giới!

"Vũ trụ này Đạo giới nguyên bản tử vong, vì sao sẽ còn đại đạo trùng sinh?"

Trong lòng của hắn không hiểu, ồm ồm nói: "Đạo giới cũng có thể tử vong, nhìn tới Đế Hỗn Độn cho dù nắm giữ Đạo giới, tương lai cũng khó thoát khỏi cái chết."

Minh đô Đại Đế đứng tại huyết hà phía trên, nghe vậy nói: "Đế Hỗn Độn chết rồi, đối ngươi có chỗ tốt gì?"

Đế Thúc thản nhiên nói: "Đế Hỗn Độn sống sót, đối ta có chỗ tốt gì?"

Hai người không hài lòng, mỗi người không nói thêm gì nữa.

Tô Vân quan sát thế giới này, mỗi đến một chỗ, đều phải thò tay đi chạm đến thế giới này tạo vật, cảm ngộ trong đó nói.

Chẳng qua cái này Đạo giới bên trong đạo phần lớn đều là không trọn vẹn, một chút trở nên nguyên vẹn, bởi vậy mỗi lần cảm ngộ đều sẽ để hắn nhiều lĩnh ngộ ra một vài thứ.

Hắn đối tro tàn hướng đạo hình thái thay đổi rất là tò mò, quan sát đến càng là tỉ mỉ.

Tiên đạo vũ trụ cũng tại hướng tro tàn thay đổi, Tô Vân tuy là có thể dùng Tiên Thiên Nhất Khí hoàn nguyên một khỏa tinh cầu, nhưng mà rất nhanh liền sẽ khôi phục thành tro tàn hình thái, hiển nhiên trong này có thật nhiều sự tình là hắn chỗ không hiểu rõ.

Hắn có thể chữa trị Ngọc thái tử, Hiểu Tinh Trầm đám người tro tàn bệnh, điều kiện tiên quyết là hắn tìm hiểu Ngọc thái tử Hiểu Tinh Trầm tu luyện đại đạo, lấy Tiên Thiên Nhất Khí dựng lại bọn họ đại đạo.

Chữa trị một hai người có thể, chữa trị một khỏa tinh cầu bên trên toàn bộ sinh linh, hắn liền khó mà làm được.

"Cái này Đạo giới bên trong cấu tạo đại đạo năm loại phương thức, cùng hồng mông phù văn lẫn nhau có chỗ tương đồng, đáng giá ta xâm nhập nghiên cứu! Có lẽ có trợ ở ta nâng cao bản thân hồng mông phù văn!"

Ánh mắt hắn sáng lên, gọi đến Oánh Oánh, để nàng ghi chép lại cái này năm loại trụ cột nhất đại đạo hoa văn.

Cái này năm loại đại đạo hoa văn giống như là năm loại trụ cột nhất dây đàn, lấy đủ loại hình thái đan vào một chỗ, tạo thành khác biệt đại đạo, cực kỳ huyền diệu!

Tô Vân một bên nghiên cứu, một bên hoàn thiện hồng mông phù văn, cái này năm loại đại đạo hoa văn mang cho hắn cực lớn cảm ngộ, hắn hồng mông phù văn cũng đang không ngừng lần nữa cơ cấu, không ngừng từ ta hoàn thiện!

Trong lúc vô tình qua năm sáu ngày, Tô Vân đột nhiên chỉ cảm thấy bản thân Tiên Thiên Nhất Khí tăng thêm nâng cao, lại có muốn đột phá đến đệ ngũ trùng thiên xu thế!

“Khó trách Đế Hỗn Độn nói, ta đột phá Đạo cảnh nhanh nhất đường đi, chính là hoàn thiện hồng mông phù văn. Quả thật như thế.”

Tô Vân trong lòng cảm xúc, hắn tình huống cùng những người khác so sánh lộ ra cực kỳ đặc thù, Tiên Thiên Nhất Khí là đạo, cũng là thần thông, cũng là phù văn, cũng là nguyên khí, thậm chí liền thân thể của hắn cùng nội tâm, tu luyện tới tuyệt đỉnh chỗ, cũng có thể biến thành do hồng mông phù văn cấu tạo!

Đến lúc đó, hắn chính là đạo, chính là nhất thể.

Người khác cần tìm hiểu Tiên đạo, mới có thể đột phá Đạo cảnh, đi vào cái kế tiếp Đạo cảnh.

Hắn chỉ cần hoàn thiện hồng mông phù văn, liền có thể đột phá cái kế tiếp Đạo cảnh.

Chỉ là muốn hoàn thiện hồng mông phù văn khó khăn cỡ nào?

Trên đời này có khả năng chỉ điểm người của hắn không nhiều lắm, loại trừ Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác, những người khác chỉ là ngẫu nhiên linh quang hiện ra, có khả năng mang cho hắn một chút dẫn dắt. Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác e sợ cho bản thân chỉ điểm hắn, sẽ vì hắn mang đến sai lầm phương hướng, bởi vậy đối với hắn hồng mông phù văn thờ ơ lãnh đạm , mặc cho chính hắn tìm hiểu nghiên cứu.

Hắn chỉ có thể dựa vào bản thân từ từ nghiên cứu, suy nghĩ cùng thử nghiệm, tại lần lượt trong thất bại tìm kiếm thay đổi hoàn thiện hồng mông phù văn khả năng, nhưng tiến cảnh chậm chạp.

Kiếm đạo của hắn thành tựu, đã đi đến lục trùng thiên, tiến cảnh thần tốc, mà Tiên Thiên Nhất Khí nhưng vẫn là Đạo cảnh

tứ trùng thiên, đây là tại hắn có to lớn đột phá mới đi đến một bước này.

Mà tìm hiểu toà này hình thành bên trong Đạo giới, vậy mà để hắn trong khoảng thời gian ngắn liền có tiến Nhập Đạo cảnh ngũ trùng thiên xu thế, quả thực khiến hắn mừng rỡ!

Bất quá, nếu như là hoàn chỉnh Đạo giới, như vậy hắn cũng không cách nào từ hoàn chỉnh thiên địa đại đạo bên trong tìm kiếm được cấu tạo đại đạo cơ sở phù văn, hết lần này tới lần khác cái này Đạo giới đang tại gây dựng lại đại đạo, lần nữa cơ cấu thế giới, bởi vậy để hắn có thể dòm ngó những này đại đạo cơ sở cấu tạo, lúc này mới đưa đến hắn hồng mông phù văn đột nhiên tăng mạnh, thế cho nên tu vi tăng lên điên cuồng!

Hơn nữa theo hắn không ngừng xâm nhập Đạo giới, phát hiện đại đạo càng là cao đẳng, đối với hắn hồng mông phù văn tăng lên liền càng là kinh người!

"Nếu có thể đem Thông Thiên các sĩ tử tất cả kéo qua nghiên cứu, vậy cũng tốt!" Tô Vân trong lòng cảm xúc.

Trong lúc vô tình, bọn họ khoảng cách toà này Đạo giới điểm trung tâm càng ngày càng gần, chỉ thấy nơi đó có một tòa do thuần túy đạo tạo thành cung điện, xa xa chỉ thấy một cái cột đá đen cắm ở cái kia phiến cung điện trước.

Cung điện cũng không nguyên vẹn, còn tại hình thành bên trong, tản ra huyền diệu du dương đạo âm cùng rung động.

Hiểu Tinh Trầm đang tại cái kia dưới cây cột, ý đồ đem căn này cột đá đen rút lên tới.

Tô Vân đi ra phía trước, địa thế nơi này khá cao, thuộc về Đạo giới chỗ cao nhất, đi lại ở đây, tựa như đi vào triều thánh Thánh địa, đạo âm trang nghiêm trang nghiêm, kể rõ sâu xa khó hiểu đạo lý.

“Bệ hạ, cái này trong cung điện tích chứa đại đạo cực kỳ thâm ảo huyền diệu!” Bạch Trạch đã đi tới cái kia phiến cung điện ngoài cửa, quan sát cung điện do tạo thành quá trình, kích động nói.

Tô Vân nhìn bốn phía, chỉ thấy Minh đô mười tám tầng đã trở nên hoàn toàn thay đổi, hoàn toàn không phải từ lúc trước bức bị bóng tối bao trùm tro tàn thế giới.

Từng cái thế giới từ tro tàn bên dưới bay lên, tro tàn hóa thành đại đạo, hóa thành thiên địa nguyên khí, hóa thành cỏ cây sơn xuyên giang hà.

Đạo giới bốn phía, liền nổi lơ lửng như vậy từng cái lộng lẫy thế giới, cũng tại hình thành bên trong.

Những thế giới kia cứ việc không bằng Đạo giới cao đẳng, nhưng cũng ẩn chứa phi phàm ảo diệu.

“Hiền đệ đang suy nghĩ gì?” Minh đô Đại Đế đi tới, thân quấn huyết hà, sau lưng tám đại Thánh Vương đi theo, khiêng hắn quan tài.

Thương thế của hắn tốt hơn nhiều, hiển nhiên trong khoảng thời gian này nghiên cứu Đạo giới, thu hoạch khá lớn, chữa khỏi Đế Thúc để lại cho hắn một phần đạo thương, thậm chí liền bộ ngực hắn vết thương cũng co nhỏ lại một chút!

Hắn bị Đế Hỗn Độn từ trong Hỗn Độn hải mang theo bờ những năm này, trước ngực vết thương trí mạng một mực không cách nào khỏi hẳn, kèm theo hắn, dây dưa hắn, Đế Thúc đánh bại hắn, cũng là nhằm vào bộ ngực hắn đạo thương.

Nhưng mà những ngày này hắn tìm hiểu đạo giới, để hắn lĩnh ngộ ra rất nhiều cao thâm đạo lý đến, chỗ kia đạo thương cũng đang từ từ thu nhỏ.

Tô Vân xoay người lại, nói: “Ta tại nghĩ, vũ trụ này rõ ràng rơi vào tĩnh mịch bên trong, thậm chí liền Đế Thúc dạng này

thần thánh đi vào nơi đây đều sẽ bị đồng hóa vì tro tàn, hiện tại vì sao vũ trụ này hài cốt sẽ khôi phục? Đạo giới cùng thế giới khác khôi phục năng lượng, đến cùng đến từ nơi nào?"

Minh đô Đại Đế hơi giật mình, hắn không có suy nghĩ những vật này, cười nói: "Để vũ trụ này hài cốt khôi phục năng lượng, chẳng lẽ đến từ Hỗn Độn hải?"

Tô Vân lắc đầu nói: "Ta cho rằng không có khả năng đến từ Hỗn Độn hải. Nếu như năng lượng nguồn gốc từ Hỗn Độn hải, như vậy nơi này tất cả cũng sẽ không bị hủy diệt. Bởi vì lúc trước mảnh này hài cốt chính là bị ngâm tại trong Hỗn Độn hải."

Minh đô Đại Đế cẩn thận suy nghĩ một chút, quả thực là đạo lý này.

Hiểu Tinh Trầm đứng ở bên cạnh cột đá đen bên dưới, muốn nói lại thôi, không dám đánh gãy hai người đối thoại.

Lúc này, Đế Thúc mang theo một đám tiên Ma Tiên thần đi tới, sắc mặt cổ quái, nói: "Ta khả năng biết để vũ trụ này hài cốt khôi phục năng lượng đến từ chỗ nào."

Tô Vân nghiêm nghị nói: "Xin mời dạy?"

Đế Thúc cũng không giấu diếm, nói ra chính mình suy đoán: "Bất luận người nào bị ném tiến nơi đây, đều sẽ bị hấp thu đi tất cả năng lượng, hóa thành tro tàn. Năm đó Đế Thúc bị Đế Tuyệt trấn áp ở đây, cũng suýt nữa bị hoàn toàn ma diệt, dựa vào không ngừng biến hóa, lúc này mới giữ được tính mạng. Bởi vậy, năng lượng nguồn gốc từ những cái kia bị ném vào nơi đây người!"

Tô Vân suy nghĩ tỉ mỉ, nói: "Đạo huynh lời ấy rất nhiều đạo lý. Chẳng qua vì sao nó sớm không tỉnh lại muộn không tỉnh lại, hết lần này tới lần khác chúng ta tới đến nơi đây lúc mới khôi phục? Hơn nữa, đừng nói thế giới khác, vẻn vẹn Đạo

giới khôi phục cần thiết năng lượng, đều xa không phải bị trấn áp ở đây Tiên Thần Tiên Ma có khả năng so sánh.”

Đế Thúc cũng là giật mình.

Đạo giới khôi phục cần năng lượng thực sự to lớn, trăm ngàn cái Đế Thúc kẹp vào nhau cũng không có khả năng để đạo giới khôi phục!

Như vậy, khẳng định còn có mặt khác năng lượng nguồn gốc!

Những năng lượng này đến từ nơi nào?

Hiểu Tinh Trầm thấy bọn họ trở nên trầm mặc, lấy hết dũng khí, nói: “Bệ hạ, vi thần muốn rút lên căn này cột đá đen, luyện thành vũ khí, chỉ là tuy có lực vác, lại không có thể dùng, bởi vậy kính xin bệ hạ giúp đỡ…”

Tô Vân tiến lên, cùng hắn cùng một chỗ rút cây cột, thầm nghĩ: “Hiểu Tinh Trầm người này trên đường đi liền ưa thích rút cây cột, hóa ra là muốn cho bản thân luyện chế binh khí, ta còn tưởng rằng hắn là rút lên tới bổ sung quốc khố, cho nên mỗi một cây cây cột đều đưa tiễn.”

Có hắn giúp đỡ, căn này cột đá đen nhất thời dao động, sắp bị hắn hai người rút lên!

Đột nhiên, trong cung điện vô cùng kinh khủng khí tức bộc phát, một thanh âm gầm thét, nói ai cũng nghe không hiểu ngôn ngữ, một bàn tay lớn từ trong cung điện bay ra, hướng mọi người đánh tới!

Bàn tay kia tựa như đại đạo điêu khắc thành, chỉ tay ở giữa ẩn chứa vô tận diệu lý, đột nhiên xuất hiện, đạo lấy hết tất cả đạo pháp ảo diệu, một chưởng đánh tới, liền để Đế Thúc tuyệt vọng, Minh đô không còn hy vọng!

“Là Đạo Thần!”

Hai vị Đại Đế nổi giận gầm lên một tiếng, liều chết chống cự, nhưng trong lòng nói thầm một tiếng: "Không nghĩ tới ta mất mạng ở đây…"

Bàn tay kia từ Bạch Trạch trên không bay qua, hạ xuống, Bạch Trạch đang tại mở cửa, cũng hoàn toàn không ngờ rằng một màn này, trong đầu một mộng: "Cái này họa, không phải ta xông ra tới a?"

"Ầm ầm!"

Tô Vân cùng Hiểu Tinh Trầm đem cái kia cây cột đá rút lên đến, hai người ngơ ngác ôm cây cột, nhìn cái kia hạ xuống bàn tay, trong đầu trống rỗng.

Oánh Oánh cũng là mộng nhiên: "Ai?"

Cái kia Đạo Thần bàn tay mắt thấy liền muốn đem bọn hắn đập đến vỡ nát, đột nhiên bành một tiếng nổ tung, hóa thành cuồn cuộn tro tàn xung quanh tán đi!

Tiếp lấy dưới chân bọn hắn Đạo giới nhất thời sụp đổ, tan rã, hóa thành cuồn cuộn tro tàn, rơi xuống dưới!

Tô Vân cùng Hiểu Tinh Trầm ôm thật chặt cột đá đen, trên mặt kinh hãi còn chưa tan đi đi, chỉ thấy Đạo giới bốn phía, từng cái đang tại khôi phục bên trong thế giới đổ sụp, hóa thành tro tàn, hướng phía dưới rơi xuống!

"Phát sinh chuyện gì chuyện?" Hiểu Tinh Trầm run rẩy nói.

—— —— bị cảm thế mà còn viết ra bốn ngàn tự đại chương? Ta thật lợi hại! Không khoác lác, ăn xong cơm trưa liền đi bệnh viện xem bệnh…

Chương 838 : Đế đình cùng dị vực

Chương 837: Đế đình cùng dị vực

Đế đình.

Cái kia mấy cây cột đá đen đứng sừng sững ở Đế đô bên ngoài, cao lớn vững chãi, thiên địa nguyên khí cùng tiên khí còn tại điên cuồng hướng cây cột bên trong dũng mãnh lao tới, Đế đô đã bị tro tàn bao phủ, tro tàn không ngừng ăn mòn, mấy ngày ngắn ngủi thời gian cũng đã nuốt sống bảy tòa Tiên thành!

Lân cận phúc địa cũng tại mấy ngày ở giữa khô héo khô cạn, không có nửa điểm tiên khí xông ra, mà là hướng ra phía ngoài dâng trào tro tàn!

Đế đình Lôi Trì bởi vậy bên ngoài dời, rất nhiều tướng sĩ phụ giúp Lôi Trì, đem Lôi Trì đưa ra Đế đình, tránh né tràng này không hiểu tai kiếp.

Những ngày này, Đế Hậu Ngư Thanh La một mực tổ chức nhân thủ, di chuyển bách tính, lại mời đến Thông Thiên các năng nhân dị sĩ, nghĩ mọi cách đi hủy đi cái kia mấy cây cột đá đen, nhưng mà tất cả có đi không về!

Cho dù là Đế tâm dùng Đạo Hồn dịch hóa ra mấy ngàn cái bản thân, cũng không một có thể đi tới cột đá đen trước liền bị rút đi một thân năng lượng, hóa thành nước nhỏ xuống nhập kiếp tro bên trong, không cách nào triệu hồi.

Thiên Hậu cũng bị kinh động, ý đồ tự thân xông vào tro tàn trung tâm, đem cái kia cột đá phá hủy, nhưng mà đi tới một

nửa khoảng cách một thân tu vi liền hao tổn ba thành, vội vàng bứt ra lui về phía sau.

Đợi đến nàng lui ra tro tàn phạm vi bao phủ, đã trở nên già đi rất nhiều, tóc trắng sinh sôi, trên người đạo pháp bắt đầu phân giải, hóa thành tro tàn tung bay, hướng Ngư Thanh La nói: "Vật này tà ác vô cùng, ta không thể phụ cận, coi như liều chết đi tới trước mặt, cũng vô lực xử lý. Thanh La, dẫn người dời đô đi…"

Ngư Thanh La đám người đang tại không thể làm gì thời khắc, đột nhiên cái kia mấy cây cột đá đen lại không thôn phệ thiên địa nguyên khí.

Ngư Thanh La, Đế tâm, Phương Trục Chí đám người xa xa nhìn quanh, đột nhiên cái kia mấy cây cột đá đen quang mang nở rộ, từng đạo vầng sáng bốn phương tám hướng lan ra!

Chỉ thấy tia sáng kia những nơi đi qua, tro tàn nhanh chóng biến mất, thay vào đó chính là non xanh nước biếc, hoa cỏ cây cối, chim thú trùng cá!

Thậm chí liền bị bao phủ tại tro tàn xuống Đế đô cũng rất nhanh khôi phục như lúc ban đầu, những cái kia chưa hề kịp chạy trốn Đế đô bách tính linh sĩ, nhao nhao khôi phục, phảng phất chưa hề chết qua!

Đủ loại dị thú, Thần Ma, cũng từng cái nhanh chóng khôi phục!

Trong đó một đạo hào quang rơi vào Thiên Hậu nương nương trên người, Thiên Hậu nương nương cũng đang dần dần trở nên trẻ tuổi, tu vi cũng toàn bộ trở về.

Ngư Thanh La đám người ngơ ngác nhìn một màn này, Đế tâm lấy ra bình ngọc, lại thấy rất nhiều giọt nước "Ném" "Ném" nhảy nhảy nhót nhót, từng cái trở lại hắn trong bình ngọc.

Ngư Thanh La đám người chính là mừng rỡ lại là kinh ngạc, ngơ ngơ ngác ngác hướng Đế đô đi tới, chỉ thấy dọc đường những cái kia phúc địa cũng khôi phục như lúc ban đầu, phảng phất chưa hề hướng ra phía ngoài dâng trào qua tro tàn.

Bọn họ ở nửa đường bên trên gặp Ngọc thái tử, Ngọc thái tử cũng sống lại, đang ở nơi đó ngây người.

"Ngọc thái tử, chuyện gì xảy ra?" Ngư Thanh La dò hỏi.

Ngọc thái tử cũng là một mảnh ngỡ ngàng, nói: "Ta ý đồ tới gần những cái kia cột đá đen, chỉ cảm thấy bản thân tất cả đều bị phân giải, trong khoảnh khắc hóa đi, liền cái gì cũng không biết."

Phương Trục Chí nhịn không được dò hỏi: "Ngươi làm sao sống lại?"

"Ta ngay cả mình là thế nào chết cũng không biết, huống chi là làm sao sống lại?"

…

Minh đô tầng thứ mười tám.

Minh đô Đại Đế cùng Đế Thúc chỉ cảm thấy bản thân tại trước quỷ môn quan đi một lượt, cuối cùng tỉnh táo lại, hai người một thân mồ hôi lạnh.

Minh đô Đại Đế âm thanh khàn giọng nói: "Nếu như không phải là các ngươi nhổ căn này cột đá đen, sợ là chúng ta cũng phải chết ở nơi đây. Đây là một tôn Đạo Thần, bị Bạch Trạch lão đệ mở cửa sở kinh động, e sợ cho chúng ta hại hắn cho nên xuất thủ trước đối phó chúng ta! Một thân thực lực, so ta kiếp trước cũng không kém bao nhiêu…"

Cứ việc tôn này Đạo Thần bàn tay biến mất, nhưng hắn âm thanh vẫn còn có chút run rẩy, tay cũng có chút run rẩy.

Bạch Trạch nghe vậy, trong lòng khẽ động: "Quả nhiên lại là ta xông ra hàng, các chủ bệ hạ thay ta lau bờ mông… Không nói chuyện nói đi cũng phải nói lại, Thông Thiên các chủ không phải là chúng ta chọn lựa đến cho chúng ta chùi đít sao?"

Hắn nghĩ tới nơi này, không khỏi thoải mái, lại không trách cứ bản thân.

Đế Thúc so Minh đô Đại Đế cũng không khá hơn chút nào, run giọng nói: "Ta cảm thấy cũng không phải là mở cửa gây nên, mà là căn này cột đá đen bị rút ra, dẫn tới vị này Đạo Thần ra tay. Căn này cột đá đen ở tại Đạo giới trung tâm, hơn nữa, cột đá đen chi chít khắp nơi, căn này cây cột cũng là nằm ở mặt khác cây cột trung tâm, hiển nhiên rất quan trọng."

Hắn ổn định tâm cảnh, tiếp tục phân tích nói: "Mặt khác màu đen cây cột hiển nhiên phụ trách giành lấy thiên địa nguyên khí, mà Đạo giới bên trong căn này màu đen cây cột loại trừ có trung tâm tác dụng bên ngoài, một cái khác tác dụng liền đem thiên địa nguyên khí chuyển hóa làm bản thân vũ trụ thiên địa nguyên khí, dựng lại Đạo giới."

Tô Vân nghe vậy không khỏi gật đầu, ngay sau đó sắc mặt biến hóa, nhất thời biết thiên địa nguyên khí nguồn gốc!

"Ta đem một chút cây cột đưa đến Minh đô thứ mười bảy tầng, chẳng lẽ là những cây cột này hấp thu tầng mười bảy thiên địa nguyên khí?"

Hắn ngay sau đó lại thoáng yên tâm: "Minh đô tầng mười bảy nguyên bản liền thiên địa nguyên khí ít ỏi vô cùng, đâu đâu cũng có đổ nát tinh cầu, những cái kia Minh đô Ma Thần tốc độ cực nhanh, có thể qua lại hư không chạy trốn."

Đế Thúc tiếp tục nói: "Đem căn này hạch tâm cây cột bị rút lên tới về sau, toàn bộ duy trì Đạo giới cùng thế giới khác trận

pháp liền lập tức đình chỉ, nhưng mà bởi vì Đạo giới cùng thế giới khác cũng không từng ngưng tụ hoàn chỉnh thiên địa đại đạo, thế cho nên những thế giới này lập tức sụp đổ."

Bạch Trạch ánh mắt sáng lên, cười nói: "Những thế giới này sụp đổ, như vậy bọn chúng mượn tới thiên địa nguyên khí liền sẽ theo những này màu đen cây cột, trả trở lại!"

Oánh Oánh sửa chữa hắn, nói: "Là giành được thiên địa nguyên khí, không phải mượn tới. Bạch Trạch nguyên lão, ngươi thị phi quan có chút kỳ quái!"

Đế Thúc cười nói: "Mặc dù là không phải xem bất chính, nhưng nói không sai, cùng ta trong lòng có sự cảm thông."

Minh đô Đại Đế nghe vậy, tuy là đối Đế Hốt có chút không phục, nhưng cũng không khỏi không bội phục phán đoán của hắn, thầm nghĩ: "Đế Hốt chiếm cứ Đế Thúc thân thể, dùng Đế Thúc đầu suy nghĩ, quả thực rất có trí tuệ."

Hiểu Tinh Trầm nơm nớp lo sợ ôm căn này cột đá đen, trong lòng sợ hãi vô cùng: "Nói như vậy, họa là ta xông ra tới? Xong đời, địa vị của ta thấp như vậy, khẳng định bị Vân Thiên Đế ném ra bên ngoài để Minh đô cùng Đế Thúc giết cho hả giận…"

Tô Vân buông ra cột đá đen, ánh mắt lấp lóe, nói: "Cái này Đạo giới bên trong có một tôn Đạo Thần, mạnh mẽ vô biên, nếu như hắn hoàn toàn khôi phục, chỉ sợ giết chúng ta dễ như trở bàn tay. May mắn Hiểu Tinh Trầm hiểu ái khanh cơ trí, tìm đến căn này cột đá đen, phá mưu kế của hắn. Đạo này thần hắn là cột đá đen chủ nhân, hắn bố trí xuống những này cột đá đen, chính là kỳ vọng có một ngày có thể để cho bản thân vũ trụ khôi phục. Hiện nay hắn giành được thiên địa nguyên khí lại trả trở lại, hiểu ái khanh lập xuống đại công!"

Hiểu Tinh Trầm nghe vậy, triệt để yên lòng.

Tôn này Đạo Thần là hắn rút cột đá đen hành vi trêu chọc đi ra, suýt nữa đem bọn hắn tất cả đánh giết, mà ở Tô Vân trong miệng, lại trở thành hắn Hiểu Tinh Trầm biết tất cả, phá hủy Đạo Thần âm mưu.

Tội lỗi của hắn hiện nay tất cả đều biến thành công lao!

"Vị này Vân Thiên Đế, so Đế Phong tốt chung sống nhiều."

Hiểu Tinh Trầm đạo tâm từ từ bình phục, hắn từ lúc đầu hàng cho Tô Vân đến nay, một mực có một loại lo được lo mất tâm tình, lo lắng Tô Vân lại bởi vì bản thân là hàng đem mà xem thường bản thân, lo lắng Tô Vân bộ hạ cựu thần cùng mình không hợp nhau.

Hiện tại xem ra, Tô Vân đối với hắn vẫn là cực kỳ coi trọng, bằng không cũng sẽ không vì hắn nói chuyện.

Đế Thúc liếc Hiểu Tinh Trầm liếc mắt, lạnh lùng nói: "Hắn nếu là có bậc này bản lĩnh, hắn liền có thể làm Thiên Đế, không cần tại ngươi bộ hạ làm thần? Ai Đế chớ để tại trên mặt hắn thiếp vàng."

Tô Vân cười ha ha, nói: "Đế Hốt, ngươi ta hiện tại cùng tồn tại trên một cái thuyền, nơi đây hiểm ác, nói không chừng còn có dị vực Đạo Thần mặt khác sắp đặt, chẳng lẽ không phải giúp đỡ lẫn nhau ư? Ngươi có thể hay không không gọi ta Ai Đế, gọi ta một tiếng Vân Thiên Đế, hoặc là bệ hạ, không chết được a?"

Đế Thúc cười nói: "Ai Đế nằm mơ! Ngươi làm tất cả, đều là tốn công vô ích, vì ngươi tương lai đóng quan kết luận!"

Tô Vân hừ một tiếng, quan sát bốn phía, chỉ thấy Đạo giới tất cả đại đạo đều hóa thành hài cốt, nơi này lại lâm vào hắc ám, chỉ còn lại có bọn họ sau đầu vầng sáng còn tại phát ra quang mang, chiếu sáng bốn phía.

Minh đô Đại Đế đột nhiên ho khan hai tiếng, nói: "Ta có một cái nghi vấn, nếu là đem căn này cột đá đen như trước cắm ở tại chỗ, có phải hay không lại có thể khởi động Đạo giới?"

Đế Thúc nghe vậy, trong mắt có thần quang lóe lên, nhưng không có lên tiếng, ánh mắt lại rơi tại Hiểu Tinh Trầm ôm cái kia trên cây cột.

Tô Vân ánh mắt cũng rơi vào cái kia trên cây cột, nói: "Tuy là cắm vào cái kia cây cột rất nguy hiểm, có khả năng sẽ chết tại Đạo giới Đạo Thần trong tay, nhưng mà nếu có thể trước thời hạn nhổ cây cột, vẫn là có thể khắc chế tôn này Đạo Thần."

Bạch Trạch ánh mắt sáng lên, nói: "Toà này Đạo giới tại hình thành quá trình bên trong, có vô tận Đạo Tạng cần ghi chép! Nếu đi tới nơi này, há có thể tay không mà quay về?"

Oánh Oánh nói nhỏ: "Đế Hốt không nói lời nào, là bởi vì hắn nắm giữ Đế Thúc lớn nhất trí tuệ đầu, hắn từ Đạo giới hình thành quá trình bên trong tìm hiểu ra đạo pháp khẳng định so với chúng ta muốn nhiều! Ta cảm thấy chúng ta hẳn là trước diệt trừ Đế Thúc, tiếp đó từ từ tìm hiểu đạo giới!"

Đế Thúc đưa nàng nghe vào trong tai, cười nói: "Tiểu sách tiên đáng yêu như thế, làm sao lại sinh một cái miệng?"

Hắn tuy là nhìn như cười đến rất vui vẻ, nhưng bì tiếu nhục lại không cười, ánh mắt lành lạnh, đánh chủ ý hiển nhiên không chỉ là niêm phong lại Oánh Oánh miệng đơn giản như vậy.

Oánh Oánh hướng hắn giả trang cái mặt quỷ, thè lưỡi.

Tô Vân nghiêm mặt nói: "Oánh Oánh không thể lỗ mãng. Đế Hốt bệ hạ chính là Thái Cổ nhị đế một trong, đường đường Thiên Đế, hiện nay lại có Đế Thúc thân thể, xem như duy nhất

Thiên Đế. Ta đều vỗ ngựa không bằng, há có thể đối Thiên Đế ra tay?"

Đế Thúc cười nói: "Ngươi đập mông ngựa, Đế Tuyệt năm đó đã sớm đập qua. Ai Đế, ngươi đừng hòng để cho ta bỏ xuống đối ngươi cảnh giác!"

Tô Vân hướng Hiểu Tinh Trầm nói: "Hiểu ái khanh, đem căn này cột đá đen cắm về tại chỗ."

Hiểu Tinh Trầm nghe vậy, mệt mỏi di chuyển căn này cao lớn cột đá, Tô Vân thấy thế, tiến lên giúp đỡ, đem cột đá cắm về tại chỗ.

Đế đình.

Đế đô cùng mặt khác mấy cái bên trong tòa tiên thành mọi người không biết mình đã từng chết qua, hóa thành tro tàn, bọn họ cảm thấy chỉ là đi qua một cái chớp mắt, mà đối với người ngoài tới nói, bọn họ đã chết chừng mấy ngày, lại đột nhiên sống lại.

Ngư Thanh La lệnh Thông Thiên các sĩ tử trước đi cột đá đen bên cạnh, nghiên cứu những này kỳ lạ cây cột, lại hỏi thăm cây cột là ai mang tới.

Qua nửa ngày, nàng nhận được tin tức, lập tức tìm đến Ngôn Ánh Họa đám người.

Lúc đó sự tình lúc bộc phát, Ngôn Ánh Họa cùng Sư Tuần Thánh Vương đám người bởi vì cũng tại Đế đô Đổng Thần Vương dược viên chữa thương duyên cớ, không thể chạy ra Đế đô, cùng Đổng Thần Vương cùng một chỗ hóa thành tro tàn.

Bọn họ cũng phục sinh tới, Ngôn Ánh Họa nói: "Cây cột là Vân Thiên Đế tại Minh đô tầng thứ mười tám tìm đến, đưa đến thứ mười bảy tầng, chúng ta cảm thấy ném tại nơi đó sẽ bị

người lấy đi, liền trước mang về, bởi vì không có chỗ thả, liền trước cắm ở ngoài thành.”

Ngư Thanh La sắc mặt biến hóa, nói: “Nhanh chóng đưa về Minh đô!”

Ngôn Ánh Họa đồng ý, cười nói: “Đế Hậu yên tâm, mấy vị này Thánh Vương có thể tùy ý xuyên qua hư không, đưa đến Minh đô còn không đơn giản?”

Sư Tuần, Ích Ung, Túc Mãng chờ tám vị Thánh Vương hướng Ngư Thanh La làm lễ chào hỏi, nói: “Nương nương nhưng xin yên tâm, chúng ta đi một lát sẽ trở lại.”

Bọn họ đi ra ngoài, đột nhiên chỉ nghe trời long đất lở tiếng ồn ào truyền đến, Ngư Thanh La đám người vội vàng xuất dược phố nhìn lại, chỉ thấy cái kia tám cái cột đá đen lần nữa bao phủ thiên địa nguyên khí, tro tàn cuồn cuộn mà tới!

Ngư Thanh La sắc mặt kịch biến: “Cái này cây cột, biết dụ địch xâm nhập, bản cung cũng muốn hỏng việc!”

“Ầm —— “

Tro tàn nhấp nhô như nước thủy triều, đem bọn hắn bao phủ!

Minh đô tầng thứ mười tám.

Tô Vân giúp Hiểu Tinh Trầm cắm về cột đá đen, vỗ tay một cái, cười nói: “Chư vị, Đạo Thần thần thông quảng đại, có không lường được uy năng, chúng ta nghiên cứu Đạo giới cắt không thể xem thường. Lấy ba ngày làm hạn định, sau ba ngày đi tới nơi này, nhổ cột đá đen, ngắt lời nói giới khôi phục quá trình!”

Minh đô Đại Đế cùng Đế Thúc đồng ý, mỗi người dẫn người rời đi.

Tô Vân thì lưu tại cột đá bên cạnh, quan sát Đạo giới hình thành, nơi này là Đạo giới trung tâm, hắn đã nghiên cứu đến lân cận, Đạo giới trung tâm đại đạo đối với hắn có thể hay không tiếp tục hoàn thiện hồng mông phù văn, đột phá đến Tiên Thiên Nhất Khí Đạo cảnh đệ ngũ trùng thiên rất có ý nghĩa!

Hắn cái này một tìm hiểu không thể coi thường, bất tri bất giác chìm đắm trong đó, quên thời gian, cũng may Minh đô Đại Đế trước tiên trở về, đem cột đá đen rút lên.

Đế đình, hóa thành tro tàn mọi người khôi phục, Ngư Thanh La có chút không hiểu: “Ai có thể nói cho bản cung, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?”

Chương 839 : Đạo Thần cung (giao thừa hạnh phúc!)

Chương 838: Đạo Thần cung (giao thừa hạnh phúc!)

Ngư Thanh La vấn đề tự nhiên không người có khả năng trả lời, tám vị Thánh Vương tự biết xông ra đại họa, bởi vậy lập tức đem cái kia tám cái cột đá đen rút lên, liền muốn đưa đến Minh đô đi.

Bọn họ có thể qua lại đại thiên hư không, qua lại Minh đô rất là nhanh chóng.

Liền tại bọn hắn dọn đi những cây cột này thời điểm, Minh đô tầng thứ mười tám, Minh đô Đại Đế lại đem cái kia cột đá đen cắm về tại chỗ, cười nói: "Không rút ra cái này cây cột, ta thủy chung không quá yên tâm, lo lắng cái kia Đạo Thần phục sinh. Hiện tại rút cắm lại, ta mới yên tâm."

Đế đình không trung đột nhiên tối xuống, Đế đình mọi người ngẩng đầu, liền thấy bầu trời giống như là nhỏ xuống một giọt mực nước, từ từ ngất nhuộm ra, không trung rất nhanh tro tàn hóa, từng tầng từng tầng hư không đổ sụp, hủy diệt!

Không gian trở nên cực không ổn định, giống như là giấy đốt sau đó lưu lại tro tàn, nhẹ nhàng đụng một cái, không gian liền sẽ lưu lại một cái lỗ lớn.

Phía dưới Đế đình bên trong, Đế Hậu Ngư Thanh La dẫn đầu rất nhiều Đế đình có được đại trí tuệ người nhao nhao ngẩng đầu nhìn quanh, Cầu Thủy Kính cao giọng nói: "Mọi

người cẩn thận, không trung không gian hoàn toàn hủ hóa, đừng đi đụng chạm, cẩn thận ngã vào địa phương khác!"

Ngư Thanh La yên lặng nhìn một màn này, đột nhiên cắn răng nói: "Cái này cột đá ba ngày bộc phát một lần, bộc phát sau đó liền lại trả thiên địa nguyên khí, như thế có quy luật, khẳng định cùng người nào đó liên quan đến! Đợi hắn trở về, bản cung tuyệt đối sẽ không bỏ qua hắn!"

Đế đình chúng tướng sĩ hai mặt nhìn nhau, thầm nghĩ: "Nương nương trong miệng người nào đó, hẳn là bệ hạ. Cây cột là bệ hạ đám người phát hiện, lại là bệ hạ anh em kết nghĩa đưa tới, chẳng lẽ những cây cột này biến hóa thật cùng bệ hạ liên quan đến?"

Ba ngày sau, ba ngàn hư không cùng không gian khôi phục bình thường, bị tro tàn hóa tám đại Thánh Vương cũng mỗi người khôi phục, vội vàng vội vàng đem những này cột đá mang đến Minh đô.

Đợi đến bọn họ đi tới Minh đô tầng thứ nhất lúc, đột nhiên cột đá đen bộc phát!

Minh đô giữa bầu trời địa nguyên khí mỏng manh, lại không có phúc địa bậc này có thể sinh ra tiên khí địa phương, nhất thời toàn bộ Minh đô tầng thứ nhất thiên địa nguyên khí bị những này cột đá đen bao phủ không còn, tầng thứ nhất toàn bộ tro tàn hóa, tất cả tầng thứ nhất Minh đô Ma Thần không có một cái nào chạy trốn!

Bọn họ cho dù là trốn vào ba ngàn hư không bên trong tránh né, hư không cũng theo đó mục nát rách nát!

Minh đô tầng thứ mười tám, Minh đô Đại Đế hào hứng rút lên Đạo giới cột đá đen, hướng Tô Vân nói: "Lão đệ, ta liền biết ngươi lại quên nhổ xuống căn này cây cột! Cho nên ta trước thời hạn chạy tới!"

Tô Vân mặt tối sầm lại, tranh luận nói: "Ta nhớ được, cho nên chạy tới rút cây cột, lại bị ngươi nhanh chân đến trước."

Bốn phía to to nhỏ nhỏ thế giới vẫn lạc, hóa thành tro tàn, hướng phía dưới rơi xuống.

Minh đô Đại Đế mặt mày hớn hở, cười nói: "Ta kiếp trước lưu lại đạo thương, cũng nhanh khỏi hẳn, chỉ cần thăm dò đạo này giới ảo diệu, đạt được càng nhiều cảm ngộ, chữa trị kiếp trước đạo thương không thành vấn đề, thậm chí có thể để cho ta tiến thêm một bước!"

Tô Vân nhìn về phía Đạo giới một chỗ khác, ánh mắt lấp lóe, thấp giọng nói: "Huynh trưởng, như vậy Đế Hốt thực lực sẽ tăng lên đến đâu một bước đâu?"

Minh đô Đại Đế trong lòng cảm giác nặng nề, hướng hắn chỗ nhìn địa phương nhìn lại, nơi đó, Đế Thúc đứng tại tro tàn bên trong, bên người có to to nhỏ nhỏ Tiên Thần Tiên Ma.

Đạo giới cực kỳ quảng đại, tích chứa trong đó thiên địa đại đạo phức tạp vô cùng, một người rất khó tinh thông tất cả đại đạo, nhưng mà Đế Thúc không giống nhau, đầu óc của hắn là từ trước tới nay mạnh mẽ nhất đại não, có được chí cao trí tuệ!

Không chỉ có như thế, bên cạnh hắn những cái kia Tiên Thần Tiên Ma là Đế Hốt huyết nhục biến thành, bọn họ tìm hiểu ra đồ vật, cũng sẽ ở Đế Thúc trong đại não tập hợp, xử lý, tinh luyện!

Đế Thúc đại não có thể đồng thời phân tích bọn họ đạt được đồ vật, hóa thành kiến thức của mình!

Coi như Minh đô Đại Đế cùng Tô Vân đám người làm sao xuất chúng, đều khó có khả năng làm đến như Đế Thúc như vậy toàn diện đạt được Đạo giới đại đạo!

Tô Vân cùng Minh đô Đại Đế chỉ là theo như nhu cầu, lựa chọn thích hợp bản thân đại đạo tiến hành nghiên cứu.

Đương nhiên, Tô Vân chỗ tìm hiểu chính là hồng mông phù văn, đây là Đạo giới không có, hắn chỉ có thể suy luận, mượn Đạo giới đá ở núi khác, tới trợ tự mình hoàn thành hồng mông phù văn cơ cấu.

Nghiên cứu Đạo giới tầng thấp nhất năm dây đàn cơ cấu, đối với hắn hoàn thiện hồng mông phù văn rất có tham khảo ý nghĩa!

Bởi vậy dù sao, Tô Vân từ Đạo giới ở bên trong lấy được ít nhất, nhưng từ một cái cấp độ khác tới nói, hắn lấy được cũng là nhiều nhất.

Bất luận Minh đô Đại Đế vẫn là Đế Thúc, lấy được đều là đối đạo lý giải, mà hắn lấy được thì là đối đạo bản chất lần nữa cơ cấu!

Đây là hắn cùng những người khác lớn nhất chỗ khác biệt.

"Dù là bên cạnh ngươi có một cái tự mang tàng thư giới Bạch Trạch, cũng không có khả năng có Đế Thúc tìm hiểu ra ảo diệu nhiều."

Minh đô Đại Đế cảm khái nói: "Đế Thúc thực lực chỉ sợ sẽ có tăng lên trên diện rộng, thậm chí không bao lâu nữa, nói không chừng hắn liền sẽ đối với chúng ta ra tay, đem chúng ta diệt trừ."

Bạch Trạch mang theo trăm ngàn cái sách quái cùng bút quái, những sách này quái bút quái mỗi người ghi chép không cùng loại loại đại đạo, đều có sở trường, Bạch Trạch thì là học rộng tài cao, đối các phương diện đều có đọc qua.

Hắn không giống Oánh Oánh chỉ biết là sao chép lại không biết lý giải, hắn đối đủ loại đại đạo đều có bản thân cảm ngộ, với tư cách trưởng thành Thần Ma, bản lãnh của hắn cũng là cực kỳ cường đại.

Nhưng mà cùng Đế Thúc so sánh, còn chưa đủ nhìn.

Bạch Trạch bác học, nhưng cùng trăm ngàn cái sách quái bút quái tính gộp lại, phá giải đạo pháp chỉ sợ cũng không bằng Đế Thúc một phần trăm!

Hắn tìm hiểu ra chiều sâu cùng chiều rộng, so Đế Thúc kém xa rồi!

Tô Vân lặng im phút chốc, nói: "Lần này, ta đem vào điện vừa nhìn. Ta ý đồ đột phá đến Đạo cảnh ngũ trùng thiên, thủy chung có một điểm không đủ, Đạo cảnh thủy chung không cách nào đột phá, có lẽ đi vào Đạo Thần trong cung điện nhìn qua, có thể để cho ta đột phá. Ta đột phá Đạo cảnh ngũ trùng thiên về sau, mới có thể đối kháng Đế Thúc."

Minh đô Đại Đế hơi giật mình, nói: "Ngươi cẩn thận một chút."

Hắn đem cột đá đen cắm vào Đạo giới di tích bên trong, mảnh này Đạo giới dựng lại lần nữa khởi động, Tô Vân thì cất bước đi tới Đạo Thần vị trí toà kia cung điện phía trước, lẳng lặng đợi chờ.

Nơi này là Đạo giới trung tâm, nhưng bởi vì trong cung điện có một tôn Đạo Thần, bởi vậy Đế Thúc cùng Minh đô cũng không dám tới đây tìm tòi đạo pháp thần thông chung cực ảo diệu!

Bọn họ suýt nữa chết tại Đạo Thần dưới bàn tay, bởi vậy đối toà này cung điện chùn bước.

Cho dù là Tô Vân mấy ngày nay tuy là đều tại tìm kiếm hoàn thiện hồng mông phù văn phương pháp, nhưng cũng không dám đi vào toà này cung điện. Mà đối kiến thức cầu học như khát Bạch Trạch, những ngày này cũng không dám lại đến đến nơi đây.

Đạo Thần, là người xứ khác, Đế Hỗn Độn như vậy tồn tại, dù là một điểm thần thông đều đủ để muốn tính mạng của bọn

hắn!

Chẳng qua vì cảnh giới bên trên đột phá, Tô Vân đành phải mạo hiểm thử một lần.

Cái kia phiến cung điện đang không ngừng dựng lại bên trong, thiên địa đại đạo tạo thành gạch ngói cột nhà, hình thành cửa, Tô Vân đẩy cửa ra hộ, đi vào.

Oánh Oánh vội vàng chui vào hắn Linh giới bên trong, đột nhiên nghĩ đến nếu là Tô Vân bị Đạo Thần đập chết, bản thân cho dù trốn ở hắn Linh giới cũng khó có thể may mắn thoát khỏi, ngay sau đó liền lại chạy đến, cả gan ngồi tại Tô Vân đầu vai, tùy thời chuẩn bị ghi chép.

Đạo Thần trong cung điện đại đạo quả thực huyền diệu khó lường, nhưng đối với Tô Vân tới nói, hắn chỗ lấy, chỉ là cơ cấu phương thức, đối Đạo Thần cung điện đại đạo lĩnh ngộ chỉ là niềm vui ngoài ý muốn.

Hắn rơi vào trong tham ngộ, vô tri vô giác, không ngừng đi thẳng về phía trước.

Chỉ thấy bốn phía cung điện diễn biến, càng ngày càng nguyên vẹn, Tô Vân từ cung đình bình phong ở giữa xuyên qua, Oánh Oánh đột nhiên căng thẳng, âm thanh la lên: "Sĩ tử! Nhìn phía trước! Nhìn phía trước!"

Bọn họ phía trước, một tôn ngồi xếp bằng mà ngồi Thần Chỉ đang tại hình thành bên trong, đại đạo xen lẫn, đang tại dựng lại thân thể của hắn!

Tô Vân giống như là bị thứ gì hấp dẫn, hướng đi đi vào, tiến đến trước mặt quan sát, tâm thần bị chấn động mạnh.

Oánh Oánh suýt nữa phát điên, vội vàng bắt hắn lại vành tai lắc qua lắc lại: "Là Đạo Thần! Đây là một tôn đang tại hình thành bên trong Đạo Thần!"

Tô Vân phảng phất giống như không phát hiện, tâm thần hoàn toàn yên lặng tại ngộ đạo mừng rỡ vui mừng bên trong, đối Oánh Oánh lay động không có chút nào phát hiện, trong mắt của hắn tất cả đều là đủ loại kỳ diệu dây đàn đang đan xen, nhảy.

Những này dây đàn nhìn như lộn xộn, lại cùng hắn trong đầu suy nghĩ hồng mông phù văn có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu!

Từng đầu nhảy nhót dây đàn biến thành hồng mông phù văn một phần, lại lần nữa rời đi, lại có mới dây đàn gia nhập vào.

Hắn kìm lòng không được tại đây tôn đang tại hình thành bên trong Đạo Thần phía trước ngồi đối diện nhau, trong cơ thể hồng mông phù văn tại dựng lại.

Oánh Oánh bay đến trước người hắn, ôm mặt của hắn dùng sức lay động: "Sĩ tử, ngươi tỉnh táo thoáng cái!"

Tôn này Đạo Thần đột nhiên nhúc nhích một chút, đã hình thành nửa người dưới chậm rãi đứng lên, Oánh Oánh rùng mình, vội vàng ngừng thở, bay đến Tô Vân đầu đằng sau tránh né.

Chỉ thấy cái kia Đạo Thần nửa người đối bọn hắn không hề có cảm giác, đột nhiên dẫm chân xuống, vô số nhiều loại dây đàn từ lòng bàn chân hắn xông ra, không ngừng nhảy nhót, hình thành khác biệt hình vẽ, từ lòng đất xuyên qua, hướng bốn phương tám hướng mà đi.

Oánh Oánh kinh hãi: "Tôn này Đạo Thần chắc là biết chúng ta một lần lại một lần rút cắm cột đá đen, hắn làm ra cách đối phó!"

Cái kia Đạo Thần nửa người đi lại, nếu như thêm vào nửa người trên, liền giống như là đạo nhân tại cầm kiếm làm phép

đồng dạng, bước đi cực kỳ kỳ lạ.

Đột nhiên hắn chân trái nâng lên, một đòn nặng nề, dưới chân lại là vô số đạo dây đàn xông ra, bốn phương tám hướng chạy trốn mà đi.

Oánh Oánh cái miệng, khẩn trương đem tay nhỏ vươn vào trong miệng, nhét vào dưới hàm răng, miễn cho hàm răng của mình phát ra lộc cộc tiếng va chạm, nhưng mà đầu ngón tay lại bị cắn ra từng cái dấu răng!

Tô Vân lại giống như là phát hiện cực kỳ mỹ diệu đồ vật, không chịu được quan sát trên đất di động đạo dây đàn, nhìn ra nồng nhiệt.

Tô Vân tràn đầy phấn khởi, Oánh Oánh lại suýt nữa la thất thanh: Cái kia Đạo Thần nửa người dưới hết lần này tới lần khác, suýt nữa dẫm lên bọn họ!

Nàng suýt nữa đem nắm đấm nhét vào trong mồm đi ngăn chặn cổ họng, miễn cho bản thân kêu thành tiếng.

Cũng may cái kia Đạo Thần thân thể vĩ đại, Đạo Thần cung điện cũng cao lớn rộng lớn, rất là trống trải, cái kia Đạo Thần nửa người bước đi di động tới lui, từ đầu đến cuối không có chạm đến bọn họ.

Cái kia Đạo Thần vị trí vũ trụ, đạo pháp thần thông lấy đạo dây đàn tới tạo thành, cái kia Đạo Thần làm phép, lấy đạo dây đàn tới tạo thành thần thông, huyền diệu khó lường, mang cho Tô Vân lớn lao dẫn dắt.

Chẳng qua…

"Tôn này Đạo Thần thi triển thần thông, đến cùng đang làm cái gì? Những này thần thông, là vì đối phó Minh đô Đại Đế cùng Đế Thúc đám người ư?"

Oánh Oánh ổn định tâm thần, nghiêng tai lắng nghe, nhưng không nghe thấy thần thông bộc phát âm thanh, chỉ có Đạo giới hình thành lúc phát ra đạo âm còn đang vang vọng.

Hiển nhiên tôn này Đạo Thần thi triển thần thông, cũng không phải là vì đối phó Minh đô cùng Đế Thúc.

"Như vậy, hắn thi triển thần thông mục đích là cái gì?"

Oánh Oánh rơi vào suy nghĩ.

"Ngộ tính của ta mặc dù kém, nhưng đầu óc của ta lại không ngu ngốc. Nếu như ta là tôn này Đạo Thần, lưu lại long trời lở đất sắp đặt , chờ đợi phục sinh thời cơ. Mắt thấy phục sinh có hi vọng, lại có như vậy một đám khách không mời mà đến, giữ ta lại cái kia cột đá đen cắm lại rút, rút lại cắm, dựa vào cái này tới quan sát ta vũ trụ Đạo giới ảo diệu. Ta sẽ làm thế nào…"

Oánh Oánh nháy mắt mấy cái, thầm nghĩ: "Ta sẽ không rút dây động rừng, mượn thời khắc sống còn thời cơ, lặng lẽ thay đổi những này cột đá đen trung tâm. Ta không có khôi phục, không nhìn thấy bọn họ ở nơi nào, không cách nào giết chết những kẻ xâm lấn này. Nhưng ta có thể mượn một lần lại một lần khởi tử hoàn sinh thời gian ngắn ngủi, thay đổi cột đá đen trận pháp! Đợi đến ta thay đổi hoàn thành, lần tiếp theo bọn họ lại rút lên cột đá, lại phát hiện đã không cách nào ngăn cản nói giới dựng lại!"

Nàng nghĩ tới đây, không từ cái rùng mình: "Khi đó, Đạo giới cùng ta phục sinh, liền không thể ngăn chặn!"

Đúng lúc này, đột nhiên Tô Vân trong cơ thể truyền đến kỳ diệu rung động, một tầng lại một tầng Đạo cảnh từ trong cơ thể hắn bắn ra, tỏa ra huyền diệu êm tai đạo âm!

Tô Vân Linh giới bên trong, tầng thứ năm Tiên Thiên Nhất Khí Đạo cảnh, đang tại hình thành bên trong!

Oánh Oánh rùng mình, vội vàng hướng tôn này Đạo Thần nhìn lại, chỉ thấy cái kia Đạo Thần đã tạo thành cái eo, đột nhiên giống như là "Nghe được" cái gì đồng dạng, bỗng nhiên chuyển hướng Tô Vân bên này!

"Xong đời!"

Oánh Oánh kinh hãi, bắt lấy Tô Vân tóc liều mạng lay động, hoảng sợ nhìn tôn này Đạo Thần hướng bên này đi tới.

Mà Tô Vân còn yên lặng tại ngộ đạo bên trong, tại hoàn thiện bản thân Đạo cảnh, đối trước mắt cảnh tượng hoàn toàn không biết gì cả!

Cái kia Đạo Thần nhấc chân, hướng hai người ập xuống đạp xuống, đột nhiên nơi xa truyền đến Minh đô Đại Đế tiếng cười: "Tô lão đệ, ngươi quả nhiên lại quên nhổ xuống căn này cột đá đen! Còn phải ta tự mình tới rút."

Chương 840 : Ta tức vô tận

Chương 839: Ta tức vô tận

Tôn này Đạo Thần chân to còn chưa hạ xuống, đột nhiên thân thể sụp đổ tan rã, Tô Vân bốn phía cung điện cũng tự biến mất không còn tăm tích, giây lát ở giữa tro tàn đầy đất, hầu như đem bọn hắn chôn giấu!

Oánh Oánh thở phào nhẹ nhõm, may mắn Minh đô Đại Đế là cái cẩn thận chặt chẽ người, đúng lúc chạy đến rút lên cái kia cột đá đen, bằng không lần này chỉ sợ bọn họ hai người đừng hòng chạy trốn tìm đường sống!

Tô Vân lại chưa hề tỉnh lại, như trước yên lặng tại Đạo cảnh trong tham ngộ.

Tâm hắn không không chuyên tâm, đệ ngũ trùng thiên Tiên Thiên Đạo cảnh đang không ngừng hoàn thiện bên trong, tu vi pháp lực cũng đang không ngừng tăng thêm.

Minh đô Đại Đế hướng bên này đi tới, cười nói: "Ta liền biết lão đệ không có đi rút cây cột, cho nên nhất định phải tới nhìn một chút…"

Hắn khẽ ồ lên một tiếng, an tĩnh lại, lại là nhìn thấy Tô Vân đệ ngũ trùng thiên Đạo cảnh đang tại hình thành, không dám kinh thanh quấy rầy, thầm nghĩ: "Tô lão đệ tuổi tác không lớn, thế nhưng là đã tu thành Đạo cảnh ngũ trùng thiên, bậc này tốc độ quả thực đáng kính đáng sợ!"

Hắn lại không biết thêm vào Tô Vân tại quá khứ năm mươi năm thời gian, Tô Vân tuổi đã qua trăm.

Đương nhiên, trăm tuổi có thể có Đạo cảnh ngũ trùng thiên thành tựu, cũng coi là không phải chuyện đùa.

Minh đô Đại Đế lại khẽ ồ lên một tiếng, nhìn ra Tô Vân Đạo cảnh cùng những người khác Đạo cảnh chỗ khác biệt.

Tô Vân lại có hai cái ngũ trùng thiên Đạo cảnh!

Hắn nhìn thấy Tô Vân Đạo cảnh lúc lên lúc xuống, lẫn nhau là cái bóng, đều có ngũ trùng thiên, tính có thập trùng thiên!

Tu luyện nhiều loại đại đạo người, có thể nắm giữ khác biệt Đạo cảnh, đây là tiên nhân kiến thức bình thường, Minh đô tuy là không phải tiên nhân, nhưng tiếp xúc qua tiên nhân có rất nhiều, cũng đã gặp tu luyện nhiều loại Đạo cảnh tiên nhân.

Chẳng qua Tô Vân Đạo cảnh cùng những người kia vẫn là khác biệt, cái kia thập trùng lẫn nhau là cái bóng bí cảnh nhưng thật ra là nguồn gốc từ một loại đại đạo, một loại hắn chưa hề tiếp xúc qua chưa hề hiểu qua đại đạo!

Một loại đại đạo, tu thành đối lập Đạo cảnh, cái này vượt ra khỏi hắn nhận thức.

Không chỉ có như thế, hắn còn chú ý tới Tô Vân hai cái này ngũ trùng thiên Đạo cảnh không giống bình thường chỗ, cái loại này đại đạo tản ra chấn động, thần bí mà xa xăm, so với hắn lúc trước đã thấy bất luận một loại nào thiên địa đại đạo đều phải tinh diệu, dường như bao hàm toàn diện.

"Năm đó ta từng thấy Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác, từ trên người bọn họ tản ra đạo vận, liền cùng Tô lão đệ có chút giống nhau, chỉ là Đế Hỗn Độn Dịch, người xứ khác Đồng, tựa hồ cũng tại Tô lão đệ đại đạo bên trong có chỗ thể hiện…"

Hắn tâm thần chấn động mạnh, năm đó hắn cùng Tô Vân kết bái, là nhìn thấy Tô Vân nghĩ cách cứu viện Đế Thúc, thủ

đoạn hơn người, tầm mắt hơn người, có bất phàm chỗ, cho nên cùng Tô Vân kết bái.

Nhưng trong lịch sử hắn gặp phải trẻ tuổi tuấn kiệt thực sự quá nhiều, kết bái người cũng không biết bao nhiêu mà đếm, Tô Vân tại trong bọn họ chỉ là hơi có vẻ xuất sắc mà thôi.

Phải biết, về sau Bạch Trạch còn đều là hướng Minh đô bên trong ném bạn tốt, Minh đô Đại Đế không sợ người khác làm phiền, cũng cùng hắn bái đám, kỳ vọng hắn làm bản thân nghĩa đệ có khả năng cho mình cái mặt mũi, thu liễm một chút. Đương nhiên về sau hắn phát hiện đây là hy vọng xa vời.

Hắn gặp phải Tả Tùng Nham phía sau, cũng cùng Tả Tùng Nham bái đám, cũng là nhìn trúng Tả Tùng Nham bản lĩnh.

Nhưng mà Tô Vân thành tựu, cùng những người này cũng không giống nhau!

"Hắn chung cực tiềm năng, cùng ta kiếp trước, Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác đồng dạng, hắn có thể đi đến ta kiếp trước cái chủng loại kia độ cao, thậm chí nói không chừng sẽ vượt qua chúng ta!"

Minh đô Đại Đế ngạc nhiên, hắn kiếp trước độ cao, cũng là Đế Hỗn Độn người xứ khác độ cao!

Năm đó Đế Hỗn Độn đem hắn mang theo bờ, đối với hắn rất là lễ kính, đối với hắn nói, nếu là gặp phải kiếp trước của ngươi, có thể vì đạo hữu của ta, cùng ta luận đạo không cô.

"Oánh Oánh cô nương, Tô lão đệ loại này đạo pháp, gọi là gì?" Minh đô Đại Đế khiêm tốn thỉnh giáo, hỏi.

Oánh Oánh đối với hắn cũng không giấu diếm, nói: "Tiên Thiên Nhất Khí. Chờ sĩ tử tu hành xong rồi về sau, ta liền có thể đi chép một chút."

Minh đô tâm thần hơi chấn động, nói: "Tiên Thiên đại đạo? Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác luận đạo lúc, ta từng nghe bọn họ nhắc đến qua, giữa thiên địa có Thần Ma, đại đạo mà sinh, những này Thần Ma nắm giữ, chính là Tiên Thiên đại đạo! Chẳng lẽ Tô lão đệ tu luyện chính là loại này đại đạo?"

Oánh Oánh cũng không biết hắn nói tới Tiên Thiên đại đạo cùng Tiên Thiên Nhất Khí có hay không tương đồng, đột nhiên Đế Thúc âm thanh truyền đến, cười nói: "Cũng không phải! Ai Đế tu luyện cũng không phải là Đế Hỗn Độn nói tới Tiên Thiên đại đạo, cũng không gọi Tiên Thiên Nhất Khí, mà gọi Hồng Mông đại đạo!"

Oánh Oánh kinh ngạc nói: "Ngươi là từ đâu biết?"

Đế Thúc thản nhiên nói: "Hồng Mông chỗ sâu có thần nhân, một thân mở Tử Phủ, trồng đạo thụ, sinh đạo hoa, kết đạo quả. Mở ra Tiên giới Luân Hồi Thánh Vương đã từng gặp được hắn, căn cứ hắn Hồng Mông Tử Phủ, chế tạo ra tám tòa Hồng Mông Tử Phủ, dùng để ở trong hỗn độn đặt chân. Các ngươi gặp qua Tử Phủ, cái kia Tử Phủ có cái Minh Đường, tên là Hồng Mông Tử Phủ, tích chứa đạo chính là Hồng Mông chi đạo."

Minh đô Đại Đế hoành thân bảo hộ ở Tô Vân trước người, để tránh hắn cắt đứt Tô Vân tìm hiểu, hoặc là đối Tô Vân xông làm sát thủ.

Oánh Oánh hiếu kỳ nói: "Đế Hốt, làm sao ngươi biết những này? Là Luân Hồi Thánh Vương nói cho ngươi ư? Ngươi nếu biết những thứ này…"

Nàng đột nhiên sắc mặt biến hóa, giật mình trong lòng: "Nói như vậy, ngươi cũng biết Tiên Thiên Nhất Khí?"

Đế Thúc sắc mặt nghiêm nghị, nói: "Sai! Là Hồng Mông tử khí, Hồng Mông chi đạo! Gây nên Hồng Mông, là đại đạo ban

đầu, Luân Hồi khởi nguồn, thống ngự vạn đạo."

Thanh âm hắn vang dội dày nặng, không nhanh không chậm nói: "Sách quái nhỏ, ta tới chỉ điểm ngươi. Ngươi nhìn ta tìm hiểu cái này dị vực Đạo giới, dị vực Đạo giới bên trong đại đạo hàng ngàn vạn, đều là vô thượng diệu phẩm đại đạo. Nhưng bất luận loại nào đại đạo, với ta mà nói cũng có thể nắm giữ. Ta vì sao có thể nhanh chóng như vậy nắm giữ?"

Oánh Oánh nháy mắt mấy cái, thử dò xét nói: "Bởi vì đầu óc của ngươi so với ai khác đều thông minh?"

Đế Thúc nhịn không được cười ha ha: "Tiểu nha đầu, đợi chút nữa ngươi có thể sống!"

Minh đô Đại Đế trong lòng nghiêm nghị: "Đế Hốt quả nhiên lai giả bất thiện! Hắn thực lực tu vi tiến nhanh, tự nghĩ thực lực tại chúng ta phía trên, coi như ta cùng Tô lão đệ liên thủ cũng không phải đối thủ của hắn, bởi vậy đến đây giết chúng ta!"

Đế Thúc cười nói: "Ta thông minh nhất là một mặt, một mặt khác là bởi vì ta nắm giữ Hồng Mông tử khí, ta tìm hiểu những cái kia đại đạo , bất kỳ cái gì đại đạo cũng có thể dung nhập vào ta Hồng Mông tử khí bên trong. Bởi vậy ta tại những ngày này, thực lực tu vi tiến nhanh, càng hơn trước kia!"

Minh đô trong lòng nghiêm nghị, sau lưng Bát Thánh vương khiêng quan tài bên trong, huyết hà chảy ra, như là một đầu đỏ như máu trường long uốn quanh hắn toàn thân.

Bất luận Đế Thúc làm sao mạnh mẽ, hắn đều phải liều chết đánh một trận, vì Tô Vân đám người tranh thủ cơ hội chạy thoát!

Lúc này, Tô Vân âm thanh truyền đến: "Oánh Oánh gọi là Tiên Thiên Nhất Khí nhưng cũng không tính sai."

Oánh Oánh vừa mừng vừa sợ, vội vàng quay đầu: "Sĩ tử, ngươi ngộ ra Đạo cảnh ngũ trùng thiên?"

Tô Vân đứng dậy, nhẹ nhàng gật đầu, từ phía sau bọn họ đi ra phía trước, thần thái thản nhiên: "Hồng Mông giả, Hỗn Độn trạng thái vậy, vũ trụ chi bản sơ vậy, ý chỉ Hỗn Độn một mảnh, vạn đạo không phân. Mà nhất khí, lại là vạn đạo khởi nguồn. Thiên địa đại đạo do một mà ra, trái phải đối xứng, lẫn nhau là lớn nhất tương phản số."

Hắn đi lên phía trước, tay trái nâng lên, chỉ thấy Tiên Thiên tử khí lưu chuyển, Hồng Mông phù văn tổ hợp thành hỏa chi đạo, trong khoảnh khắc trên tay hắn xuất hiện hỏa chi đạo đạo hoa.

Đế Thúc nhìn chằm chằm hắn trong tay đột nhiên xuất hiện đạo hoa, lộ ra vẻ kinh hãi.

Tô Vân lòng bàn tay như là một mảnh đại đạo chi trì, từ trong lòng bàn tay hắn lại xảy ra mọc ra hai đóa hỏa diễm hình dáng đạo hoa, cái này ba đóa đạo hoa hơi hơi chập chờn, cánh hoa nhọn lẫn nhau vừa chạm vào, nhất thời nhất trùng Đạo cảnh từ ba đóa hỏa diễm đạo hoa nhụy hoa ở giữa bắn ra ra, đem Tô Vân bao phủ ở bên trong!

Đủ loại hỏa diễm chi đạo tại Đạo cảnh bên trong xuyên qua xen lẫn, hóa thành núi sông, hóa thành nhật nguyệt, hóa thành cỏ cây trùng cá!

Tô Vân năm ngón tay trái chậm rãi nắm quyền, hỏa diễm Đạo cảnh kể cả ba đóa hỏa diễm đạo hoa cùng một chỗ biến mất.

Tay phải hắn trải ra, Tiên Thiên tử khí tại lòng bàn tay ấp ủ, bay lên, hóa thành một đóa băng hoa.

Đại đạo của hắn cũng hóa thành băng sương chi đạo, mặt khác hai đóa băng hoa từ đạo trì bên trong từ từ bay lên, lẫn

nhau vừa chạm vào, băng chi đạo Đạo cảnh bắn ra, đem hắn bao phủ.

"Ta chính là một, ta chính là vạn, ta chính là vô tận!"

Tô Vân tay trái tay phải đồng thời trải ra, lòng bàn tay từng loại đạo hoa bay lên, tầng tầng Đạo cảnh mở ra, ba ngàn đại đạo lần lượt tuôn ra, hai bên trái phải, lẫn nhau là tương phản!

"Đế Hốt, ngươi cái gọi là Hồng Mông có vô tận biến hóa, mà ta cái gọi là một, trước sau là ngươi vô tận gấp hai."

Tô Vân bốn phía, từng loại Đạo cảnh phô trương, Tô Vân đứng tại tầng tầng Đạo cảnh bên trong, mỉm cười nói: "Bởi vì ngươi từ đầu đến cuối chỉ là một cái tượng mới, chỉ là từ Luân Hồi Thánh Vương nơi đó học được da lông, từ mảnh này Đạo giới bên trong học đến biểu tượng. Ngươi học được, không có tương phản số. Đây là ta Tiên Thiên Nhất Khí, so ngươi Hồng Mông chi đạo mạnh mẽ nguyên nhân."

Oánh Oánh reo hò, nhưng mà lại phát hiện bốn phía không có người reo hò, mỗi người đều là sắc mặt nghiêm nghị.

Tả Tùng Nham, Tử Vi Đế Quân, Kinh Khê, Hiểu Tinh Trầm mấy người cũng đã chạy đến, mọi người tuy kinh diễm tại Tô Vân Tiên Thiên Nhất Khí, nhưng không có người lộ ra tươi cười.

Tương phản, bọn họ như lâm đại địch!

Cho dù là Kinh Khê cũng thời khắc chuẩn bị cho tốt Trảm Đạo thạch kiếm, tùy thời có thể lấy đem nó đưa cho Tô Vân!

Oánh Oánh lúc này mới biết tình thế nghiêm trọng, tiếng cười từ từ nhỏ lại, cuối cùng buồn tẻ ha ha hai tiếng, lúc này mới kết thúc.

Đột nhiên, Đế Thúc cười ha ha, phất phất tay, xoay người rời đi, cười nói: "Ai Đế, ngươi Tiên Thiên Nhất Khí đã luyện

lệch, tương tự mà thần không giống, chỉ có bề ngoài mà thôi. Chính ngươi hảo hảo nghiên cứu Tử Phủ, nhìn xem ngươi là có hay không luyện sai?"

Tô Vân mặt mang tươi cười: "Đa tạ đạo huynh chỉ điểm. Nếu như ta không có luyện sai, như vậy thì là Luân Hồi Thánh Vương truyền thụ cho ngươi lúc, khả năng sơ sót, truyền sai chút Hồng Mông phù văn. Đế Hốt bệ hạ cũng cần phải đến cẩn thận ah."

Đế Thúc đưa lưng về phía bọn họ hướng nơi xa đi tới, sắc mặt đột nhiên âm trầm xuống!

Trên người hắn, cái kia to to nhỏ nhỏ Tiên Thần Tiên Ma, sắc mặt cũng đồng thời trở nên vô cùng âm trầm!

"Quả nhiên, Luân Hồi Thánh Vương cũng không thể tin!"

Đế Thúc gắt gao nắm chặt nắm đấm, bên tai một tôn Đế Hốt huyết nhục biến thành cựu thần thất khiếu phun thuốc, tức giận đến toàn thân run rẩy, thét to: "Hắn truyền thụ cho chúng ta Hồng Mông chi đạo, quả nhiên là có vấn đề, thiệt thòi chúng ta còn tín nhiệm hắn như thế!"

Một tôn Ma Thần vẻ mặt đỏ tươi, có thể nhỏ máu đi xuống, nghiến răng nghiến lợi nói: "Không nhìn thấy tiểu tử này Tiên Thiên Nhất Khí, chúng ta còn không biết hắn lưu lại không chỉ bản lĩnh! Hắn đến cùng có mục đích gì?"

"Hắn muốn hại chúng ta!"

"Hắn không thể tin!"

…

Bọn họ lao nhao, nói không ngừng, đột nhiên Đế Thúc quát: "Không được ầm ĩ —— "

Cái kia rất nhiều Tiên Thần Tiên Ma nhao nhao im miệng, Đế Thúc sắc mặt âm trầm, cười lạnh nói: "Ta có được vô

thượng trí tuệ, Ai Đế có thể thôi diễn ra Tiên Thiên Nhất Khí, ta tự nhiên cũng có thể! Đến lúc đó, chúng ta còn cần nghe theo Luân Hồi Thánh Vương định đoạt?"

"Không sai, chúng ta cũng có thể!"

Những cái kia Tiên Thần Tiên Ma trên mặt tươi cười, tất cả đồng thanh nói: "Chúng ta nắm giữ trên đời mạnh nhất đại não, so Đế Hỗn Độn đại não còn cường đại hơn, trí tuệ của chúng ta cao như thế, nhất định có thể suy tính ra chân chính Tiên Thiên Nhất Khí!"

Đế Thúc lạnh lùng nói: "Ai Đế từ đạo này giới bên trong tìm hiểu ra Tiên Thiên Nhất Khí ảo diệu, ta so với hắn thông minh không biết gấp bao nhiêu lần, ta cũng có thể! Chờ đợi Đạo giới lại sinh, ta liền có thể càng thêm tiếp cận chân chính Tiên Thiên Nhất Khí…"

Tô Vân đưa mắt nhìn bọn họ đi xa, thở phào một hơi.

Minh đô Đại Đế khó hiểu nói: "Tô lão đệ, ngươi Tiên Thiên Nhất Khí thần diệu như thế, vừa rồi sao không cùng hắn huyết chiến một hồi? Chúng ta cùng Đế Hốt sớm muộn sẽ có đánh một trận, nên sớm không nên chậm trễ!"

Tô Vân thở dài, nói: "Nếu là thật sự có thể bắt lại Đế Hốt, ta tự nhiên sẽ ra tay, chỉ tiếc bắt không được. Ta Tiên Thiên Nhất Khí diễn hóa mặt khác đại đạo, chỉ có thể diễn hóa ra Đạo cảnh nhất trùng thiên."

Hắn trải ra bàn tay, quả nhiên, chỉ thấy hắn có khả năng diễn hóa thiên địa đại đạo, đều chỉ là Đạo cảnh nhất trùng thiên.

Nếu như là Đạo cảnh ngũ trùng thiên, cùng Đế Thúc đánh một trận, còn có hy vọng chiến thắng.

Nhưng Đạo cảnh nhất trùng thiên, thực sự ra không lên lực.

Minh đô Đại Đế đột nhiên rùng mình một cái, lẩm bẩm nói: "May mắn ta vừa rồi cố nhịn, không có ra tay. Bằng không…"

Tô Vân cũng là rùng mình, vội vàng nói: "Huynh trưởng, sau này ngươi ra tay trước đó, trước thời hạn thông báo một tiếng!"

Minh đô Đại Đế liên tục gật đầu, tiện tay đem cái kia cột đá đen quăng lên, cắm ở tại chỗ.

"Đừng ——" Oánh Oánh kinh hô một tiếng.

—— —— tốt a, ngày mai giao thừa, nhớ lầm. Ngày mai ngày mốt không phải giao thừa cùng năm mới ư? Hai ngày này, Trạch Trư mỗi ngày canh một, cùng người nhà nhiều họp gặp, trước thời hạn báo cho. Đoạn sau khôi phục bình thường đổi mới.

Chương 841 : Ai đồng ý, ai phản đối?

Chương 840: Ai đồng ý, ai phản đối?

Dị vực Đạo giới lại bắt đầu khôi phục, Oánh Oánh vội vàng bay lên đi vào, hấp tấp nói: "Cái kia Đạo Thần lén lút thay đổi trận pháp kết cấu, lần này khởi động khôi phục về sau, chỉ sợ trận pháp trung tâm liền không còn là căn này cây cột! Mau đưa cây cột rút ra!"

Tô Vân, Minh đô Đại Đế đám người sắc mặt đột biến, vội vàng nhào tới trước, không nói lời gì liền đem cái kia cột đá đen nhổ tận gốc!

Từ cột đá đen cắm đi vào đến bị hắn bọn họ rút ra, trước sau cũng chỉ là một câu thời gian, nhưng mà một câu nói kia công phu, chỉ thấy bốn phía tro tàn bình nguyên bên trên, từng cái cột đá đen chậm rãi sáng lên!

Tô Vân trong lòng cảm giác nặng nề, căn này cột đá đen cứ việc bị hắn bọn họ nhổ, nhưng mà mặt khác cột đá đen bên trên quang mang lại không có dập tắt!

Cái này cho thấy, tôn này Đạo Thần quả thực đã thay đổi trận pháp kết cấu!

Khi bọn hắn khởi động trận pháp lúc, trận pháp đầu mối liền sẽ theo đó thay đổi!

"Nhất định phải đem hắn thay đổi sau trận pháp đầu mối tìm ra tới!"

Tô Vân lập tức trầm giọng nói: “Rút ra cột đá đen cực kỳ khó khăn, cần phải đến hai vị bát trùng thiên Đạo cảnh tồn tại liên thủ. Huynh trưởng, chúng ta chia ra hành động, thừa dịp cái kia Đạo Thần còn chưa khôi phục, đem hết khả năng nhiều cột đá đen rút ra!”

Minh đô Đại Đế lập tức cùng Bát Thánh Vương Ly đi, Hiểu Tinh Trầm cùng Tô Vân cùng nhau mà đi, Tử Vi Đế Quân thì mang theo những người khác, mỗi người hành động.

“Chuyện này, còn cần thông báo Đế Hốt ư?” Oánh Oánh dò hỏi.

Tô Vân nói: “Đế Thúc thần thông quảng đại, chính là Đế cấp tồn tại, có hắn giúp đỡ không còn gì tốt hơn. Có lẽ hắn cũng lo lắng Đạo Thần phục sinh a?”

Hắn vừa mới nói đến đây, đột nhiên ngơ ngẩn, dừng bước không tiến.

Oánh Oánh cùng Hiểu Tinh Trầm thấy thế, vội vàng hỏi, Tô Vân nói: “Các ngươi có phát hiện hay không, lần này dị vực khôi phục chậm rất nhiều?”

Oánh Oánh cùng Hiểu Tinh Trầm nhìn bốn phía, chỉ thấy từ những cái kia cột đá đen bên trong xông ra quang mang so lúc trước ảm đạm đi khá nhiều, quang mang bao phủ phạm vi cũng nhỏ rất nhiều.

Càng thêm quan trọng chính là, Đạo giới cùng một cái kia cái lơ lửng thế giới, hiện nay tất cả không có khôi phục!

Lần này dị vực khôi phục, quả thực so lúc trước chậm không biết gấp bao nhiêu lần!

“Chuyện này chỉ có thể chứng minh, bị chúng ta đưa đến thứ bảy Tiên giới tám cái cột đá đen, hiện tại khả năng cắm ở một cái thiên địa nguyên khí vô cùng mỏng manh địa phương.”

Tô Vân suy đoán nói: "Nơi này thiên địa nguyên khí quá ít ỏi, thế cho nên dị vực khôi phục cực kỳ chậm chạp."

Minh đô thứ mười bảy tầng.

Sư Tuần Thánh Vương đám người đem cái kia tám cái cột đá đen ném đến thứ mười bảy tầng về sau, xoay người bỏ chạy, xa xa mà đi.

Tám vị Thánh Vương quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Minh đô thứ mười bảy tầng tro tàn cuồn cuộn, nguyên bản liền cực kỳ nhỏ bé thiên địa nguyên khí bị bao phủ không còn, không khỏi mỗi người lòng còn sợ hãi.

"Hiện nay cuối cùng xử lý cái này tám cái cây cột."

Sư Tuần Thánh Vương nói: "Cái này tám cái cây cột gây ra chuyện thật là không ít, hiện tại mới xem như yên tĩnh một hồi."

Đãng Đồ Thánh Vương dò hỏi: "Đem cái này mấy cây cây cột ném tại thứ mười bảy tầng, chỉ sợ cũng không ổn đâu? Nếu là Vân Thiên Đế cứu bệ hạ trở về, cái này mấy cây cây cột chẳng phải là liền bọn họ cũng muốn hóa thành tro tàn?"

Hắn lời vừa nói ra, tất cả mọi người hai mặt nhìn nhau, đây chính là cái tai hoạ ngầm.

Phương Câu Thánh Vương nói: "Vừa mới chúng ta đem cây cột mất đi liền chạy, không biết vứt xuống nơi nào?"

Thánh Vương bọn họ hai mặt nhìn nhau, Sư Tuần đánh bạo nói: "Hình như ném đến bệ hạ cung điện lân cận…"

Mọi người không từ cái rùng mình, ngươi thúc dục ta đi chuyển, ta thúc hắn đi chuyển, Túc Mãng đột nhiên nói: "Nếu không thay cái bệ hạ a?"

Thánh Vương bọn họ lúc này mới im miệng, Sư Tuần lúng ta lúng túng nói: "Chúng ta đợi ba ngày lại tiến thứ mười bảy

tầng, mở ra Minh đô tầng thứ mười tám, đem cái này tám cái cây cột ném vào. Như vậy, bệ hạ chẳng phải an toàn?"

Mặt khác Thánh Vương nhao nhao gật đầu, nói: "Cái này biện pháp coi như đáng tin cậy."

Minh đô tầng thứ mười tám.

Hiểu Tinh Trầm vịn một cái cột đá đen, dò hỏi: "Như vậy, chúng ta còn cần nhổ những này cột đá đen ư?"

Tô Vân trầm ngâm phút chốc, nói: "Tiếp tục, cho đến tìm ra cái kia trung tâm cột đá đen thì ngưng. Nếu là không thể tìm đến cái kia cây cột, mảnh này Đạo giới bên trong Đạo Thần sớm muộn cũng sẽ khôi phục! Nắm giữ cái kia cột đá đen, mới xem như đem vận mệnh nắm giữ nơi tay."

Hiểu Tinh Trầm gật đầu.

Oánh Oánh cười nói: "Nếu như vậy, vậy liền không cần phải thông báo Đế Hốt. Nếu như cái kia trung tâm trụ đá đen nắm giữ tại Đế Thúc trong tay, chính hắn liền có thể nắm giữ mảnh này Đạo giới, như vậy Đế Hốt liền không có để lại chúng ta cần thiết. Diệt trừ chúng ta về sau, hắn có thể ở đây từ từ nghiên cứu."

Bọn họ tiếp tục đem cột đá rút ra, tro tàn trên cánh đồng hoang, cột đá rất nhiều, từng cái cột đá như cùng đường đèn, chiếu sáng nguyên bản đen kịt hoang nguyên.

Bất quá, theo từng cái cột đá bị rút ra, hoang nguyên cũng từ từ rơi vào hắc ám.

Nhưng mà ba ngày sau đó, bọn họ như trước chưa hề tìm đến cái kia trung tâm cột đá.

Minh đô thứ mười bảy tầng.

Sư Tuần chờ Bát Thánh vương ánh mắt sáng ngời có thần, bay vào thứ mười bảy tầng, nơi này đã trở nên hoang vu, tất cả

Minh đô Ma Thần đều vứt bỏ nơi đây, di chuyển đến mặt khác Minh đô nghỉ lại.

Sư Tuần chờ Thánh Vương hướng Minh đô Đại Đế cung điện bay đi, đột nhiên từng cái trên người toát ra cuồn cuộn tro tàn, Bát Thánh vương cực kỳ hoảng sợ, vội vàng quay đầu hướng tầng mười sáu bay đi, kinh ngạc nói: "Quy luật thay đổi! Những cây cột này không phải ba ngày một tuần hoàn!"

Bát Thánh vương chạy ra Minh đô thứ mười bảy tầng, từng cái tu vi tổn hao nhiều, nghi ngờ không thôi.

Đãng Đồ Thánh Vương ủ rũ cuối đầu nói: "Có thể làm gì?"

Mặt khác Thánh Vương cũng đều không còn ý kiến hay, Túc Mãng ho khan một tiếng, lấy hết dũng khí nói: "Nếu không, đổi một cái bệ hạ a? Dù sao không cứu nổi…"

Sư Tuần chần chờ nói: "Vấn đề này cũng không phải không thể suy nghĩ, chẳng qua… Đế đình Vân Thiên Đế trở về thời điểm, cũng hơn nửa gặp được cái này tám cái cây cột, khẳng định sẽ cùng bệ hạ cùng một chỗ đi đời nhà ma…"

Thánh Vương bọn họ hai mặt nhìn nhau.

Phương Câu Thánh Vương đánh bạo nói: "Nghe nói Vân Thiên Đế có một đứa con…"

Minh đô tầng thứ mười tám, Tô Vân đám người tiếp tục tìm kiếm cái kia trung tâm cột đá, chỉ là cột đá số lượng thực sự quá nhiều, bọn họ tìm kiếm rất lâu, cũng không có thể tìm tới cái kia cây cột.

Đột nhiên, tất cả cột đá đen toàn bộ dập tắt, toàn bộ hoang nguyên lại lâm vào tĩnh mịch cùng trong bóng tối.

"Ai rút đi cái kia trung tâm thần trụ?" Minh đô Đại Đế âm thanh từ trong bóng tối truyền đến, dò hỏi.

"Không phải ta!" Tô Vân cao giọng nói.

Tử Vi Đế Quân âm thanh từ đằng xa truyền đến: "Cũng không phải chúng ta."

Minh đô Đại Đế không hiểu, nói: "Không phải chúng ta ba nhóm người, thì là ai? Chẳng lẽ…"

"Minh đô đạo hữu không có đoán sai, chính là trẫm." Đế Thúc tiếng cười truyền đến.

Trong bóng tối, Đế Thúc toàn thân thần quang sáng chói, nắm lấy một cái cột đá đen, như là nắm lấy một cái củi đốt bổng giống như nhẹ nhõm, Đế Hốt máu thịt biến thành chư thần chư tiên chư ma trôi lơ lửng ở trước người hắn sau lưng, mỗi người thần thái trang nghiêm.

Đế Thúc giơ lên căn này cột đá đen, cất bước hướng bọn họ đi tới, cười nói: "Những ngày này, trẫm nhìn các ngươi đều là tại rút cây cột, liền suy nghĩ các ngươi đến cùng muốn làm cái gì? Tiếp đó trẫm liền nghĩ thông. Vị kia Đạo Thần là bực nào tồn tại? Đế Hỗn Độn người xứ khác cũng chỉ như thế. Hắn há có thể mặc cho các ngươi định đoạt? Ta nếu là hắn, ta khẳng định lại ở ba ngày này trong thời gian đổi một cái trung tâm."

Tô Vân vội vàng hướng Minh đô Đại Đế phương hướng di động, Tử Vi Đế Quân cũng lập tức dẫn đầu Tả Tùng Nham đám người nhanh chóng chạy đến.

Minh đô Đại Đế cũng biết bọn họ chỉ sợ không cách nào lại kéo xuống, tế lên cửu trùng quan cùng huyết hà, sắc mặt nghiêm nghị, như lâm đại địch.

Đế Thúc cất bước đi tới, sọ não bốn phía truyền đến xuy xuy nản lòng tiếng, Vạn Hóa Phần Tiên lô từ từ nhấc lên, thản nhiên nói: "Hắn đổi một cái trung tâm, nếu như cái này trung tâm rơi vào ta chưởng khống, nơi đây ta muốn tới liền tới

muốn đi liền đi, mặc sức nghiên cứu đại đạo ảo diệu, chẳng phải là diệu ư?"

Oánh Oánh lớn tiếng nói: "Tích tắc, chẳng lẽ ngươi liền không sợ Vân Thiên Đế Tiên Thiên Nhất Khí?"

Đế Thúc cười ha ha: "Mấy ngày nay, Đạo giới không có khôi phục, ta trong lúc rảnh rỗi, cũng muốn cái rõ ràng. Ta cần gì lãng phí tinh lực của mình, nhọc nhằn khổ sở đi nghiên cứu Tiên Thiên Nhất Khí hoặc là đồ bỏ Hồng Mông tử khí? Ta trực tiếp mở ra Ai Đế sọ não, đem hắn trí nhớ đọc đến một lần, chẳng phải có thể ư?"

Tô Vân tiến lên trước một bước, điềm nhiên nói: "Ta tức là một, tức là vạn, tức là vô tận…"

Đế Thúc cắt đứt hắn, cười nói: "Ai Đế không cần phô trương thanh thế. Ta còn nhớ lên, ngươi biểu hiện ra những này đại đạo thời điểm, đều là Đạo cảnh nhất trùng thiên. Ngươi nếu là Tiên Thiên Nhất Khí ngũ trùng thiên, vì sao không để cho mặt khác đại đạo hiển lộ ra ngũ trùng thiên Đạo cảnh đâu?"

Tô Vân khí thế bỗng nhiên cứng lại.

Oánh Oánh sắc mặt xám ngoét: "Bị nhìn xuyên…"

Đế Thúc cười ha ha: "Đây là bởi vì đạo hạnh của ngươi còn chưa đủ, còn chưa đủ lấy để vạn đạo tề thân! Nếu như ngươi làm được vạn đạo tề thân, ngươi liền có thể đồng thời bày ra vô cùng đại đạo Đạo cảnh, đạo hoa, pháp lực của ngươi gần như vô cùng vô tận! Nhưng mà ngươi không làm được!"

Tô Vân nói nhỏ: "Minh đô huynh trưởng, chuẩn bị liều mạng đi."

Minh đô Đại Đế oai phong lẫm liệt nói: "Ta quan tài đều chuẩn bị tốt, tùy thời có thể lấy cái chết chiến!"

Oánh Oánh khen lớn: “Phương Trục Chí nếu là thấy ngươi, nhất định cực kỳ vui vẻ, muốn cùng ngươi tám bái kết giao!”

Minh đô Đại Đế tế lên quan tài, thôi thúc huyết hà, hướng Đế Thúc nghênh đón, cười ha ha nói: “Đệ nhất tiên nhân Đông Quân Phương Trục Chí ư? Ta cũng nghe tiếng lâu vậy, ý định cùng hắn kết làm huynh đệ khác họ!”

Ngay tại hắn động thủ trong nháy mắt, đột nhiên Oánh Oánh tế lên ngũ sắc thuyền, làm cho tất cả mọi người rơi vào trên thuyền, cái kia ngũ sắc thuyền bốn phía cuồn cuộn Hỗn Độn chi khí xông ra, đem ngũ sắc thuyền bao phủ, lại là Tô Vân ra tay, đem bản thân tại Hỗn Độn hải thu thập Hỗn Độn chi khí tế ra!

Hỗn Độn chi khí bên trong có vĩ đại sinh vật đang du động, đó là Tô Vân Hỗn Độn phù văn, đếm không hết Hỗn Độn sinh vật vây quanh chiếc này ngũ sắc thuyền bay lượn, mang theo mọi người, gào thét hướng một cái khác thời không chạy tới!

“Muốn đi?”

Đế Thúc bước chân lao nhanh, đột nhiên to lớn gương mặt bày ra dày nặng Hỗn Độn chi khí, những nơi đi qua đem Tô Vân Hỗn Độn phù văn chen lấn rách nát, cái kia to lớn khuôn mặt xuất hiện tại ngũ sắc trên thuyền không!

Đỉnh đầu của hắn, vỏ đại não ở giữa vô số lôi đình bộc phát, linh lực khởi động Vạn Hóa Phần Tiên lô, uy năng bộc phát, rất nhiều thiêu huỷ luyện hóa tất cả chi uy!

Chí bảo bên trong, đơn thuần luận lực công kích, Vạn Hóa Phần Tiên lô có thể nói đệ nhất!

Chiếc này tiên lô bản thân chính là Đế Tuyệt luyện chế kiện thứ hai chí bảo, dùng chính là Đế Thúc sọ não, trong lò lạc ấn lấy Đế Thúc đại não đường vân, như là Đế Thúc cái thứ hai đại não.

Nếu như tiến hành thôi thúc, tiên lô bên trong linh lực kinh khủng có thể trong nháy mắt phá hủy tất cả mọi người nội tâm!

Liền xem như mạnh mẽ chí bảo cùng hắn đối kháng, hắn linh lực đại não kết cấu cũng có thể trong khoảng thời gian ngắn phân tích ra sơ hở của đối phương, đem đối phương luyện hóa phân giải!

Nếu không phải Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh tại nó sắp luyện thành lúc đánh lén, Phần Tiên lô tuyệt đối có thể vấn đỉnh đệ nhất chí bảo!

Cho dù Phần Tiên lô có thương tích, nhưng uy năng bộc phát, trên thuyền tất cả mọi người chỉ cảm thấy trán căng đau, nội tâm lại muốn nổ tung đại não bay ra!

Tu vi càng là mạnh mẽ, sọ não càng là phồng lên, chịu đựng được áp lực càng lớn, lúc nào cũng có thể nổ tung!

Mọi người một nửa tu vi dùng để đối kháng Phần Tiên lô, vẫn không kiên trì nổi!

Minh đô Đại Đế đứng tại trên thuyền, không nói lời gì tế lên huyết hà quét ngang, cuốn về phía Phần Tiên lô, Hỗn Độn quan bay ra, cộc cộc cộc chín tiếng giòn vang, cửu trùng quan mở ra, bao la bát ngát lực hút đem Đế Thúc kể cả trên người hắn Tiên Thần Tiên Ma tất cả kéo, hướng trong quan tài rơi xuống!

Đế Thúc linh lực bộc phát, bao la bát ngát hư không chớp mắt xuất hiện, tầng tầng lớp lớp không gian điên cuồng trải rộng ra, ngăn cách cửu trùng Hỗn Độn quan lực hút, cho dù là huyết sắc trường hà nghiền ép lên đến, đập vụn vô số hư không, cũng không cách nào tiếp cận hắn thân thể mảy may!

Linh lực của hắn quan tưởng, có thể chi phối thời không, để ngươi không cách nào công kích đến hắn, mà hắn có thể

công kích đến ngươi!

Minh đô Đại Đế đưa tay, ngạnh hám Đế Thúc đánh tới bàn tay, không khỏi khó chịu hừ một tiếng, bị đối phương cái kia mạnh mẽ vô biên pháp lực nghiền ép, lảo đảo lui về phía sau, trong lòng ngạc nhiên: "Đế Hốt những ngày này quả thực thực lực tu vi đại tăng! Nâng cao nhanh chóng, còn ở trên ta!"

Tô Vân, Tử Vi, Hiểu Tinh Trầm cùng Bát Thánh vương đám người gần như đồng thời gặp phải Đế Thúc công kích!

Đế Thúc quan tưởng, bóp méo thời không, để cho bọn họ cơ hồ tương đương tại một thân một mình đối mặt Đế Thúc công kích, chỉ trong nháy mắt, mọi người đồng thời bị thương trong người, trong miệng hộc máu!

Hoàn chỉnh Đế Thúc, chính là vô địch tồn tại!

"Này làm sao liên thủ?" Trong lòng mọi người tuyệt vọng.

Ngũ sắc thuyền vẫn tại Hỗn Độn chi khí bên trong gào thét phi hành, từ Minh đô tầng thứ mười tám bên trong biến mất, Đế Thúc theo sát thuyền phía sau, thân thể soạt lay động, nhất thời trăm ngàn Tiên Thần Tiên Ma rơi vào ngũ sắc trên thuyền, cười nói: "Mới vừa rồi không có thống hạ sát thủ, là bởi vì ta còn cần các ngươi dẫn ta rời đi nơi đây. Hiện tại, liền không có cần thiết lưu lại tính mạng các ngươi!"

Ngũ sắc thuyền biến mất, Minh đô tầng thứ mười tám triệt để rơi vào hắc ám.

Sau một lúc lâu, tro tàn trên cánh đồng hoang có nhỏ yếu ánh sáng truyền đến, đó là một cái cột đá đen bên trên hoa văn đang chậm rãi sáng lên.

Tiếp lấy mặt khác cột đá đen từng cái lần lượt được thắp sáng, cứ việc quang mang nhỏ yếu, nhưng hoa văn nhưng tại không nhanh không chậm sinh trưởng.

Đường đường Đạo giới Đạo Thần, há lại sẽ chỉ để lại một tay?

Cái kia bị Đế Thúc tìm đến rút lên cây cột, quả thực là Đạo Thần mới luyện trung tâm, nhưng cũng chỉ là trung tâm một trong, tựa như thạch sùng đuôi, dùng để cám dỗ người khác.

Vị kia Đạo Thần còn để lại mặt khác trung tâm, những này trung tâm lại ở Tô Vân đám người rời đi về sau khởi động!

"Ầm!"

Ngũ sắc thuyền xông vào Minh đô thứ mười bảy tầng, Minh đô Đại Đế cung điện bốn phía, tám cái cột đá đen đang tự sáng lên, hoa văn dọc theo cây cột leo lên.

Đế Thúc đang muốn đem Tô Vân, Minh đô đám người chém giết, đột nhiên bản thân đại đạo nhanh chóng trút xuống tan rã, toàn thân tro tàn cuồn cuộn, trong lòng ngạc nhiên: "Ta bị người ám toán?"

Minh đô thứ mười sáu tầng.

Đãng Đồ Thánh Vương hướng mặt khác bảy vị Thánh Vương nói: "Các ngươi nghe, thứ mười bảy tầng dường như có động tĩnh."

Sư Tuần Thánh Vương chán nản nói: "Bệ hạ băng hà… Ta tiến cử hiền tài ta thứ tư Minh đô Thánh Vương Sư Tuần, vì tân nhiệm Minh đô Đại Đế, ai đồng ý, ai phản đối?"

—— —— giao thừa từ cựu tuổi, hàng tháng bình an! Các bạn đọc, năm mới nhanh đến, cầu chúc mọi người trâu năm kiêu ngạo ngút trời! !

Chương 842 : Quyết chiến Đế Thúc (trâu năm hạnh phúc!)

Chương 841: Quyết chiến Đế Thúc (trâu năm hạnh phúc!)

"Sư Tuần, ta sớm biết ngươi lòng lang dạ thú!"

Đãng Đồ Thánh Vương nghe vậy giận dữ, đứng dậy quát: "Bệ hạ vừa mới chết, ngươi liền nghĩ tới bệ hạ vị trí, đáng thương bệ hạ hài cốt chưa lạnh! Chư vị há có thể tiến cử hắn? Ta Đãng Đồ Thánh Vương đối bệ hạ trung thành tuyệt đối, bệ hạ băng hà, cũng nên là ta kế thừa đế vị!"

Phương Câu Thánh Vương sắc mặt khó coi, tế lên Phương Câu: "Minh đô Đại Đế vị trí chỉ có một cái, cần phải đến lấy thực lực quyết định thắng bại sau cùng, mà không phải trung thành! Bằng không làm sao trấn áp đạo chích? Ta đề nghị thực lực mạnh nhất kế thừa đế vị!"

"Phương Câu đánh rắm!"

Tân độ Thánh Vương bỗng nhiên đứng dậy: "Tranh đoạt đế vị, đương nhiên là thế lực là vua. Đơn đả độc đấu, một người độc thân, có bản lãnh gì chi phối Minh đô? Thế lực của ta lớn nhất, ta làm Minh đô Đại Đế!"

Tám đại Thánh Vương ồn ào, còn tại tranh đoạt Minh đô Đại Đế chi vị, đột nhiên đại địa chấn động kịch liệt, đất rung núi chuyển ở giữa, có quái vật khổng lồ ầm ầm nổ tung lòng đất, phá đất mà lên!

Đó là ngũ sắc thuyền, phá vỡ Minh đô thứ mười sáu tầng đại địa, kéo lấy ngũ sắc thải quang, từ lòng đất gào thét chạy khỏi.

Sư Tuần mấy người tám đại Thánh Vương vội vàng nhìn lại, không khỏi nghẹn họng nhìn trân trối, chỉ thấy ngũ sắc thuyền bốn phía có rộng chừng mấy chục dặm huyết hà vây quanh, gào thét cuốn lên, hình thành hơn mười đạo xoay quanh hình cái vòng kết cấu, tầng tầng tụ lực, như rồng ngửa đầu, cùng một con tràn ngập tro tàn nắm đấm ầm ầm va chạm!

Trong đụng chạm, đại địa không ngừng nổ tung, lòng đất dung nham hướng ra phía ngoài dâng trào, nhưng mà ngay sau đó liền bị vọt tới tro tàn bao trùm, dung nham nhanh chóng làm lạnh, phát ra lưu ly rách nát giống như giòn vang!

“Coong ——— “

Một ngụm chuông lớn tại huyết hà cùng lòng đất cự quyền va chạm thời điểm, từ cả hai ở giữa bay ra, đụng vào một tấm đang tại từ mặt đất nhô lên khổng lồ khuôn mặt bên trên, ý đồ đem cái kia lòng đất cự nhân đánh về Minh đô thứ mười bảy tầng!

Cái kia khổng lồ khuôn mặt đương nhiên đó là Đế Thúc, bị đụng mũi xiêu vẹo, trên người hắn có không biết bao nhiêu Tiên Thần Tiên Ma nhanh chóng bò lên trên, chính là Đế Hốt máu thịt biến thành phân thân!

Những này phân thân thực lực cường đại, lúc trước cùng Đế Thúc cùng một chỗ xâm lấn Minh đô, đem bọn hắn Minh đô mười sáu Thánh Vương đánh cho tơi bời hoa lá, mỗi người đều là cao thủ hàng đầu, trong đó lại thêm có Thánh Vương cấp bậc cựu thần, để Minh đô mỗi bên quân đại bại.

Vậy mà lúc này những cái kia mạnh mẽ Tiên Thần Tiên Ma từng cái tóc trắng xoá, tuổi già sức yếu, tuy là mọc ra tu vi

thâm hậu, nhưng cùng lúc trước sinh long hoạt hổ so sánh kém không biết bao nhiêu!

Những này lão tiên lão thần lão ma nhao nhao nhảy lên, đồng thời thi triển mỗi người thủ đoạn mạnh nhất, đánh về phía huyền thiết chuông lớn.

Chiếc chuông lớn kia bị hắn bọn họ đánh cho quay tròn xoay tròn, hướng ngũ sắc thuyền bay đi!

Rất nhiều tóc trắng lão tiên lão thần lão ma bay lên không, theo sát huyền thiết chuông về sau, xông về ngũ sắc thuyền.

Đột nhiên, ngũ sắc trên thuyền một bóng người bay ra, tốc độ cực nhanh, sau một khắc liền tới đến huyền thiết chuông lớn phía sau, một chưởng đặt tại huyền thiết chuông lớn trên vách chuông.

Chiếc chuông lớn kia nguyên bản bị Tiên Thần Tiên Ma đánh cho không ngừng chấn động, va chạm chi thế cực kỳ mãnh liệt, mà ở người này dưới lòng bàn tay lại bỗng nhiên dừng lại.

Sư Tuần đám người thấy được rõ ràng, người kia một thân hắc bào thắt lưng gấm, chính là Tô Vân!

Tô Vân nâng lên huyền thiết chuông lớn, tiếng chuông vang lên, nhất thời đủ loại thần thông từ chuông vòng bên trong bay ra, nghênh tiếp những cái kia đánh tới Tiên Thần Tiên Ma.

Hai bên vừa mới va chạm, huyết nhục văng tung tóe!

Những này Tiên Thần Tiên Ma cứ việc bị cột đá đen thôn phệ một thân tinh khí, trở nên già nua, nhưng bọn họ lại không sợ huyền thiết chuông Trụ Quang luân.

Bọn họ là Đế Hốt huyết nhục biến thành, mà Đế Hốt thì là cựu thần bên trong Đại Đế, sẽ không theo Trụ Quang luân trôi

qua mà già yếu.

Bởi vậy Tô Vân chỉ có thể lấy hắn thần thông đối kháng bọn họ, nhưng những này Tiên Thần Tiên Ma quả thực mạnh mẽ, mỗi người đều có hắn độc đáo bản lĩnh, mỗi người đã có được không kém hơn Thánh Vương chiến lực, thậm chí là Đạo cảnh bát trùng thiên tồn tại!

Tô Vân đứng ở chuông bên dưới, liên sát mấy người, đánh đâu thắng đó, nhưng vẫn là bị chặn lại, nửa bước khó đi.

Phía sau, Hiểu Tinh Trầm, Tử Vi Đế Quân hai bên trái phải đánh tới, bọn họ bởi vì có ngũ sắc thuyền che chở, không có bị cột đá đen thôn phệ tinh khí, mà bây giờ rời đi Minh đô thứ mười bảy tầng, cửa động lại bị Đế Thúc ngăn chặn, bởi vậy không cần lo lắng lại bị giành lấy tinh khí.

Hai người bọn họ sau lưng, thì là Kinh Khê cựu thần cất bước như bay, đột nhiên đem thạch kiếm vung lên, bay tay ném ra!

Tô Vân tiếp kiếm, đỉnh đầu huyền thiết chuông, một đường chém dưa thái rau, giết ra khỏi trùng vây, thẳng đến Đế Thúc mặt mà đi.

Đế Thúc sọ não đã mở ra, Vạn Hóa Phần Tiên lô nở rộ tuyệt thế hung uy, đang muốn đem hắn nuốt vào trong lò luyện hóa, đột nhiên chỉ thấy chín ngụm quan tài lần lượt bay ra, trước sau đụng vào Vạn Hóa Phần Tiên lô bên trên, cuối cùng đem Vạn Hóa Phần Tiên lô uy năng thoáng áp chế lại!

Vạn Hóa Phần Tiên lô uy lực thực sự quá mạnh, nếu như uy năng toàn bộ bạo phát đi ra, liền xem như cựu thần cũng sẽ bị nuốt vào trong quan tài luyện hóa thành tro!

Hỗn Độn quan tuy tốt, nhưng Minh đô Đại Đế không hiểu được làm sao tế luyện Hỗn Độn quan, không cách nào đem

bảo vật này uy năng phát huy ra, đành phải xem như trọng khí đập người.

Nhưng cho dù là đập người, cũng có thể thoáng áp chế Vạn Hóa Phần Tiên lô tuyệt thế hung uy, có thể thấy được cái này Hỗn Độn quan cao minh!

Tô Vân vọt tới Đế Thúc khuôn mặt phía trước, Đế Thúc đầu lâu đã xuyên qua tầng tầng dung nham, vỏ đại não bên trong vô tận lôi đình bộc phát, khủng bố linh lực quan tưởng bao la bát ngát không gian, đem Tô Vân vây khốn!

Tô Vân sau lưng, một đạo Vũ Thanh luân bay ra, từ hắn quan tưởng vô lượng không gian bên trong xuyên qua, mang theo Tô Vân vung lên cự kiếm, chém về phía Đế Thúc mi tâm!

Trảm Đạo!

"Ầm!"

Đế Thúc chỗ mi tâm vô tận linh lực bộc phát, cùng Tô Vân kiếm quang va chạm, trong chớp mắt vô cùng kinh khủng quang mang bốn phương tám hướng chiếu rọi, tựa như hàng tỉ cái mặt trời, trong nháy mắt liền đem Minh đô thứ mười sáu tầng chiếu sáng bóng ma hoàn toàn không có!

Đây là Đế Thúc điều động linh lực một kích toàn lực, quang mang bên trong chỉ nghe đương đương đương chuông vang không dứt, Tô Vân thân ở chuông lớn bên dưới, thân hình tung bay, hướng về phía sau đánh tới!

Huyền thiết chuông mỗi tiếng nổ một lần, liền đem Đế Thúc đòn đánh này tích chứa lực lượng tan mất một chút, chỉ nghe chiếc chuông lớn kia liên tục vang vọng mấy chục lần, cuối cùng đem Đế Thúc một kích này lực lượng hoàn toàn tan mất.

Tô Vân lảo đảo rơi vào phi hành bên trong ngũ sắc trên thuyền, trượt mấy chục bước, lúc này mới dừng lại thân hình,

không khỏi vừa mừng vừa sợ: "Ta sống? Ta thế mà còn sống?"

Hắn vốn cho rằng Đế Thúc bị Minh đô Đại Đế ngăn chặn dưới tình huống, không cách nào thi triển ra một kích toàn lực, không nghĩ tới Đế Thúc còn có thể thi triển tuyệt chiêu. Một chiêu kia, uy năng đâu chỉ tại Vạn Hóa Phần Tiên lô một kích toàn lực, hắn dốc hết có khả năng đón lấy, cho là mình hẳn phải chết, nhưng hắn cuối cùng vẫn còn sống!

Tô Vân ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Đế Thúc mi tâm, có một đạo to lớn vết kiếm, đó chính là hắn vừa mới Trảm Đạo một kiếm lưu lại vết thương!

Hắn lộ ra tươi cười, nhưng mà để hắn kinh hãi là, đột nhiên Đế Thúc "Da mặt" rách nát, khối lớn khối lớn "Da mặt" rơi xuống khỏi tới!

Mà tại Đế Thúc tàn tạ to lớn da mặt bên dưới, Kinh Khê giẫm lên những này da mặt chạy như bay, xông về gào thét rơi xuống thạch kiếm.

Vừa mới Tô Vân một kiếm kia đem hết toàn lực, thạch kiếm đâm vào Đế Thúc mi tâm, rung mạnh phía dưới thạch kiếm rời tay, theo Đế Thúc da mặt cùng một chỗ rơi xuống, Kinh Khê đang tại liều mạng đuổi theo chiếc này thạch kiếm!

"Kinh Khê người này… Chờ một chút, Đế Thúc đang lột da!"

Tô Vân nhất thời tỉnh ngộ: "Đế Thúc bị cột đá đen thôn phệ hết trong cơ thể tinh khí, đang mượn lột xác tới bảo vệ tính mạng!"

Hắn năm đó cứu Đế Thúc thân thể lúc, liền phát hiện tôn này Thái Cổ Đại Đế đem cơ thể chính mình từng tầng từng tầng lột đi, vỏ ngoài hóa thành tro tàn, dựa vào cái này bảo vệ tính mạng. Mỗi lột xác một lần, thân thể của hắn liền nhỏ một vòng, thực lực cũng liền suy yếu một phút.

Nhưng mà lột xác, có thể duy trì Đế Thúc thân thể cơ năng nguyên vẹn, không ảnh hưởng chiến lực phát huy.

Hiển nhiên, cùng bọn hắn chiến đấu thời gian bên trong, Minh đô thứ mười bảy tầng cột đá đen đã để Đế Thúc không thể không lột xác bảo vệ tính mạng!

Tô Vân ánh mắt sáng lên, cao giọng nói: "Hắn lột xác về sau, tu vi tổn hao nhiều, xa không phải trạng thái đỉnh phong!"

Minh đô Đại Đế thân thể cao lớn từ ngũ sắc thuyền bên cạnh bay qua, dẫn đầu tám đại Thánh Vương mạnh mẽ đâm tới, xông về đang tại giãy dụa từ lòng đất đi ra Đế Thúc, hung hãn tế lên huyết hà!

Đế Thúc vung lên bàn tay, bàn tay lại bị huyết hà quấn quanh, không cách nào hạ xuống, đây chính là lúc trước Tô Vân liều mạng một kích vì Minh đô tranh thủ tới một chút ưu thế!

Đây là bọn họ có hi vọng nhất đánh bại Đế Thúc thời khắc!

Đế Thúc cùng bọn hắn cùng rời đi Minh đô tầng thứ mười tám, đi tới thứ mười bảy tầng, lại không nghĩ rằng trúng cái kia dị vực Đạo Thần ám toán. Cột đá đen tạo thành đại trận như trước còn tại thứ mười bảy tầng vận chuyển, Tô Vân Oánh Oánh đám người thân ở ngũ sắc thuyền bên trên, không có bị đại trận chỗ quấy nhiễu, nhưng Đế Thúc cùng hắn bộ hạ một đám Tiên Thần Tiên Ma lại không có bản lãnh này, nhất thời một thân tinh khí hóa thành cuồn cuộn tro tàn, tám cái cột đá đen bằng tốc độ kinh người thôn phệ bọn họ một thân tinh khí, để cho bọn họ trở nên già yếu!

Bọn họ chạy trốn trên đường, còn tại không ngừng đại chiến.

Mà Tô Vân đám người thì ý đồ đem Đế Thúc đám người ngăn chặn, lưu tại Minh đô thứ mười bảy tầng.

Hai bên chém giết, ngũ sắc thuyền bị Đế Thúc một quyền đánh cho đánh xuyên qua thứ mười bảy tầng cùng thứ mười sáu tầng thành luỹ, ngay sau đó liền xuất hiện Sư Tuần Thánh Vương đám người nhìn thấy một màn kia.

Sư Tuần Thánh Vương đám người vội vàng phóng lên trời, mỗi người tế lên pháp bảo, thẳng hướng Đế Thúc.

Sư Tuần la lên: "Sự tình vừa rồi, ai cũng không cho nói đi ra ngoài, bằng không tất cả mọi người không có quả ngon để ăn! Mọi người giữ miệng giữ mồm!"

Phương Câu Thánh Vương đám người liền vội vàng gật đầu, dù sao tuyển đời tiếp theo Minh đô Đại Đế một chuyện bọn họ cũng có phần, nói ra ai cũng trốn không thoát.

Mười sáu Thánh Vương mỗi người tế lên pháp bảo, đánh phía Đế Thúc.

Đế Thúc nửa người lộ ra, một bàn tay đánh tới, bành bành bành, cùng mười sáu Thánh Vương pháp bảo va chạm, mười sáu Thánh Vương mỗi người khó chịu hừ một tiếng, đồng thời hướng về phía sau bay ngược mà đi!

Minh đô Đại Đế xông lên phía trước, huyết hà khóa lại Đế Thúc một cánh tay, chín ngụm Hỗn Độn quan xoay quanh Vạn Hóa Phần Tiên lô đánh tới đánh tới, để Vạn Hóa Phần Tiên lô không thể phát uy.

Minh đô Đại Đế thừa dịp Đế Thúc chỉ còn lại có một tay, cái tay này vừa mới đối phó mười sáu Thánh Vương, lực cũ mới vừa đi lực mới chưa sinh thời khắc, một chưởng đánh tới, hai người bàn tay va chạm, mỗi người thân thể chấn động mạnh.

Minh đô Đại Đế mừng rỡ: "Ta có thể cùng Đế Thúc chống lại…"

Hắn vừa nghĩ đến nơi này, đột nhiên Đế Thúc đại não linh lực bộc phát, mi tâm một đạo hào quang oanh kích xuống, Minh đô Đại Đế mi tâm con mắt thứ ba bỗng nhiên mở ra, một đạo huyết sắc quang mang bắn ra, hai đạo quang mang va chạm, huyết quang bị tại chỗ đánh cho chôn vùi!

"Ầm!"

Minh đô Đại Đế bị cái kia bộc phát linh lực ép tới rơi xuống trên mặt đất, đập vào sâu trong lòng đất, trong lòng khó chịu: "Ta khả năng suy nghĩ nhiều…"

"Đương —— "

Tiếng chuông ung dung, bỗng nhiên đụng vào Đế Thúc trên mặt, lại là Tô Vân thừa dịp Đế Thúc linh lực bộc phát về sau trống rỗng, tế lên huyền thiết chuông lần nữa đánh tới.

Đế Thúc mặt bị đụng nghiêng, Tô Vân hướng về phía sau bắt tới, lúc này chính vào Kinh Khê đuổi theo thạch kiếm, đem thạch kiếm ném tới!

Tô Vân hướng về phía sau một trảo, vừa vặn bắt lấy thạch kiếm chuôi kiếm, hắn vung lên Trảm Đạo thạch kiếm, liền hướng Đế Thúc mi tâm đâm tới!

Đế Thúc quát to một tiếng, gào to rung trời, chấn động đến Tô Vân tai mắt mũi miệng chảy máu, đỉnh đầu hắn Vạn Hóa Phần Tiên lô hô một tiếng bay lên, móc ngược xuống!

Tô Vân trong đầu một mộng: "Minh đô ca ca không phải tại khống chế chiếc này tiên lô sao?"

Minh đô bởi vì bị Đế Thúc linh lực xung kích, dẫn đến đối chín ngụm Hỗn Độn quan khống chế loạn như vậy một chút, thế cho nên Vạn Hóa Phần Tiên lô thoát khỏi khống chế, uy năng bộc phát!

Tô Vân hô một tiếng bay lên, hướng trong lò rơi đi, đột nhiên ngũ sắc thuyền nghiền ép tại Đế Thúc trên mặt, đem Đế Thúc ép tới hướng về phía sau khuynh đảo!

Oánh Oánh bắt lấy ngũ sắc cột buồm phụ, thôi thúc nghìn vạn đạo tiêu, thôi thúc bảo thuyền, nghiền ép Đế Thúc mặt, hướng mặt đất đánh tới!

Vạn Hóa Phần Tiên lô nhất thời không kiểm soát như vậy một cái chớp mắt, Tô Vân ngẩng đầu, cùng Vạn Hóa Phần Tiên lô dịch ra trong tích tắc, nhìn thấy cái kia Vạn Hóa Phần Tiên lô bên trong có một vệt thay đổi quang mang, không khỏi ánh mắt kỳ dị.

"Cái đó là… Ta lần trước dùng Trảm Đạo cho Vạn Hóa Phần Tiên lô lưu lại vết thương, vết thương này còn chưa khép lại!"

Vạn Hóa Phần Tiên lô hướng phía dưới bay đi, Tô Vân không cần nghĩ ngợi, theo sát chiếc này tiên lô mà đi, thôi thúc Trảm Đạo thạch kiếm.

Cái kia Vạn Hóa Phần Tiên lô bên trong từng đạo tiên quang như đao, chém về phía Tử Vi, Hiểu Tinh Trầm cùng mười sáu Thánh Vương, giết đến mọi người vô cùng nhếch nhác, Đế Thúc bỗng nhiên rút ra một đầu chân dài, nâng lên một chân, giẫm hướng từ lòng đất bay ra Minh đô Đại Đế.

Hắn cái chân còn lại, sắp rút ra.

"Hắn làm sao còn không nói Vạn Hóa Phần Tiên lô mang tại đại não bên trên?"

Tô Vân trong lòng vội vàng, đột nhiên, Vạn Hóa Phần Tiên lô hướng phía dưới rơi đi, cạch cạch một tiếng chụp ở Đế Thúc đại não bên trên. Tô Vân không cần nghĩ ngợi, một kiếm đâm xuống, theo Vạn Hóa Phần Tiên lô vết thương kia, đâm vào Đế Thúc trong não.

Chúc mọi người một năm Tân Sửu hạnh phúc, đại cát, đại lợi, gia đình sức khỏe dồi dào, sự nghiệp công việc suôn sẻ ^^

Donate nhỉ =)))))))

Vietcombank : 0451000320485

Momo : 0357947728

Yêu các lão nhiều =)))))))

Chương 843 : Lớn nhỏ Đế Thúc

Chương 842: Lớn nhỏ Đế Thúc

Đế Thúc rút ra cuối cùng một cái chân, đang tại đại sát tứ phương, Minh đô, mười sáu Thánh Vương, Tử Vi, Hiểu Tinh Trầm, Oánh Oánh đám người đều bị trọng thương, đột nhiên trong đầu hắn xuất hiện một đạo sáng rực quang ngân, lúc trước đến về sau, đem hắn cái kia vô song đại não cắt ra!

Thậm chí hắn có thể "Nhìn thấy" đạo này quang ngân!

Đế Thúc ngơ ngẩn, đột nhiên giận dữ, đột nhiên Vạn Hóa Phần Tiên lô hô một tiếng bay lên, đụng vào Tô Vân trên người, đem Tô Vân đụng bay ngược mà đi!

Đế Thúc xoay người, tướng mạo uy nghiêm, ánh mắt quét về phía mọi người: "Trẫm khống chế cái này vô thượng trí tuệ, luyện thành vô thượng huyền công, giết các ngươi như giết gà chó…"

Đột nhiên, da mặt của hắn soạt một tiếng rách nát, thân thể tầng ngoài như là bị ném vỡ đồ sứ, máu thịt hóa thành tro tàn thạch, rầm rầm rơi xuống.

Đây là cái kia tám cái cột đá đen cho hắn tạo thành tổn thương!

Hắn chỉ có thể lấy lần thứ hai lột xác thoát khỏi tử kiếp!

Ngay tại hắn lột xác thời điểm, một cỗ cảm giác suy yếu vọt tới, thần trí có chút hoảng hốt.

Oánh Oánh, Minh đô Đại Đế đám người nhao nhao hướng hắn nhìn lại, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc. Đây không phải là đối với hắn sợ hãi, mà là kinh hãi, kinh ngạc cho hắn biến hóa.

Đế Thúc nghi ngờ: "Các ngươi vì sao nhìn ta như vậy? Các ngươi hẳn là sợ hãi ta! Bởi vì các ngươi chẳng mấy chốc sẽ chết!"

Oánh Oánh run rẩy giơ tay lên, chỉ chỉ gáy của hắn, há to miệng, lại nói không ra lời nói tới.

Đế Thúc ngẩng đầu hướng bên trên nhìn, lại không nhìn thấy cái gì.

Mặt khác Đế Hốt máu thịt biến thành Tiên Thần Tiên Ma nhao nhao ngẩng đầu nhìn hắn đỉnh đầu nhìn lại, cũng không nhịn được mỗi người ngạc nhiên.

Chỉ thấy Đế Thúc đỉnh đầu, đại não bị một phân thành hai, cái trán trung tuyến, một đạo huyết châu chảy xuống.

Giờ phút này, đang có trong đó một nửa đại não bóp méo biến hình, sinh trưởng chảy máu nhục, hóa thành một cái máu đầm đìa đầu to thiếu niên, leo lên sọ não của hắn, ý đồ leo ra cái này sọ não.

Mà Đế Thúc lại phảng phất giống như không phát hiện.

Hắn căn bản không cảm giác được hắn một nửa khác đại não đã biến hóa thành người hình thái, ý đồ từ sọ não bên trong trốn đi!

"Đế Thúc ý thức, lại đã thức tỉnh?" Đế Thúc mượn rất nhiều phân thân thấy cảnh này, trong lòng một hồi hoảng loạn.

Cái kia đầu to thiếu niên ghé vào sọ não biên giới hô hô thở, máu me khắp người, nhưng nhìn bộ dáng lại cùng Đế Thúc giống nhau như đúc, khác biệt duy nhất chính là cái đầu quá nhỏ.

Hắn cái đầu, chỉ tương đương với người trưởng thành lớn nhỏ, mà Đế Thúc cho dù hai lần lột xác, như trước là đỉnh thiên lập địa cự nhân!

Lúc này, Vạn Hóa Phần Tiên lô bay tới, cái kia đầu to thiếu niên thấy tình thế không ổn tung người nhảy lên, từ hắn sọ não bên trong nhảy ra, nhanh chóng rời đi, thân hình hóa thành một đạo lưu quang!

Dưới chân của hắn, tầng tầng không gian nhanh chóng thu nhỏ, chính là Đế Thúc độc đáo tuyệt học!

"Đế Thúc đừng đi!"

Đế Thúc giận dữ, thò tay hướng cái kia đầu to thiếu niên bắt tới, sọ não bên trong còn lại một nửa đại não như là đậu hũ lắc qua lắc lại, la lên: "Hoàn chỉnh đại não hợp lại cùng nhau mới là mạnh nhất trí tuệ, thiếu một nửa, còn có thể xem như mạnh nhất ư?"

Hắn một tay bắt vô ích, ngay sau đó gào thét mà lên, hướng cái kia đầu to thiếu niên đuổi theo, la lên: "Đế Thúc ngươi trở lại cho ta, ngươi ta kết hợp, mới là mạnh mẽ nhất Thần Chỉ! Mới có thể trở lại Chân Thần vinh quang!"

Phía sau hắn, ngàn vạn Tiên Thần Tiên Ma cũng là cực kỳ hoảng sợ, nhao nhao bay lên trời, đuổi hướng đầu to thiếu niên, la lên: "Đế Thúc chạy đâu!"

Oánh Oánh, Minh đô đám người không khỏi nhìn ra ngây người, không biết chuyện gì xảy ra.

"Tại sao có thể có hai cái Đế Thúc?" Minh đô Đại Đế khó hiểu nói.

Tô Vân phi thân trở về, ho khan liên tục, phun ra tích tụ tại ngực tụ huyết, lúc này mới dễ chịu một chút, suy tư nói: "Hơn phân nửa là ta một kiếm kia đem Đế Thúc đại não cắt thành

hai nửa lúc, đem Đế Hốt ý thức trọng thương, thế cho nên Đế Thúc ý thức thức tỉnh.”

Đế Thúc chính là Thái Cổ Đại Đế, thân thể chính là nội tâm, cũng là đại đạo, mạnh mẽ vô song, cứ việc bên trong áo cưới kế hoạch, bị Đế Hốt mượn Vạn Hóa Phần Tiên lô khống chế thân thể, nhưng bậc này tồn tại rất khó triệt để tử vong.

Chắc là Đế Hốt tuy là nắm trong tay Đế Thúc thân thể, nhưng một mực không có thể đem Đế Thúc ý thức ma diệt, bởi vì ma diệt Đế Thúc ý thức, liền tương đương với đem Đế Thúc cả người từ trên đời xóa đi.

Mà Đế Hốt mục đích là nắm giữ cái này mạnh nhất trí tuệ, cũng không phải là xóa đi hắn, bởi vậy chỉ có thể đem Đế Thúc ý thức trấn áp lại.

Tô Vân một kiếm đem Đế Thúc đại não chém thành hai khúc, trọng thương Đế Hốt ý thức, từ đó để bị trấn áp Đế Thúc ý thức thức tỉnh, chiếm cứ một nửa khác đại não, nhân cơ hội hóa hình thành người chạy trốn.

Bất quá, đại não biến hóa thành người, bay lên không chạy trốn, một màn này vẫn là quá kinh thế hãi tục, không thể tưởng tượng.

Oánh Oánh thôi thúc ngũ sắc thuyền bay tới, Minh đô Đại Đế cũng khập khễnh đi tới, thu hồi huyết hà, chỉ thấy huyết hà cũng bị đánh cho nguyên khí tổn hao nhiều.

Mười sáu tôn Thánh Vương mỗi người có thương tích trong người, thu về pháp bảo của mình, nhưng thấy những này gần như không có khả năng hư hại pháp bảo cũng tự phá rách rưới nát, trong lòng không khỏi ngạc nhiên.

Những này pháp bảo hư hại địa phương, chính là Vạn Hóa Phần Tiên lô tiên quang chỗ trảm!

Hiểu Tinh Trầm cùng Tử Vi Đế Quân cũng thương thế rất nặng.

Tô Vân bởi vì bị Vạn Hóa Phần Tiên lô va chạm một chút, giờ phút này bị thương cũng là rất nặng, cũng may hắn Tiên Thiên Nhất Khí tu luyện tới ngũ trùng thiên, nhất khí vận chuyển, lại thêm Đạo Ngừng Ở Đây phá giải đạo thương, không có bao nhiêu quá đáng lo.

Hắn ngược lại là bị thương nhẹ nhất cái kia.

Đế Thúc hai lần lột xác, thực lực tổn thất lớn dưới tình huống, như trước đem bọn hắn đánh cho trọng thương, một thân thực lực mạnh mẽ, để trong lòng mọi người đều là nặng trình trịch.

"Đế Hốt lần này rời đi, thời gian ngắn là sẽ không giết trở lại đến, lấy tính mạng của ta."

Minh đô Đại Đế thở phào nhẹ nhõm, nói: "Hắn liên tục thuế hai lần da, nguyên khí đại thương, bản lãnh lớn không bằng lúc trước. Ta chữa khỏi vết thương thế về sau, coi như hắn lại đến, ta cũng không sợ."

Lời tuy như thế, hắn như trước có chút e ngại, nói bổ sung: "Ta trốn ở ta đại mộ bên trong, hắn liền công không tiến vào."

"Bệ hạ, ngươi đại mộ bị ném tại Minh đô mười tám tầng bên trong…" Trùng Lâu Thánh Vương nhỏ giọng nhắc nhở.

Minh đô lườm hắn một cái.

Tô Vân lắc đầu nói: "Đế Hốt có thể dựa vào Đế Thúc đại não, suy tính ra cựu thần pháp môn tu luyện, lột xác hai lần hao tổn nguyên khí, cũng có thể theo tu luyện khôi phục. Hắn lần sau tới Minh đô, tuyệt đối so với hiện tại mạnh hơn!"

Minh đô Đại Đế khóe mắt nhảy lên, nói: "Hắn bị mất một nửa đại não, còn có thể so hiện tại mạnh hơn?"

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, nói: "Cái kia một nửa đại não là chân chính Đế Thúc. Có khả năng đối phó Đế Hốt người, chỉ có Đế Thúc. Chúng ta nhất định phải tại Đế Hốt trước đó tìm đến hắn, có lẽ hắn lại là ta sinh cơ vị trí…"

Đại địa phá vỡ chỗ, cái kia tám cái cột đá đen toả ra uy năng tập kích tới, nhiễu loạn thứ mười sáu Minh đô, để không gian nhanh chóng tro tàn hóa, đụng một cái tức vỡ.

Mọi người vội vàng đứng tại ngũ sắc trên thuyền tránh né, chỉ thấy Minh đô thứ mười sáu tầng từng khỏa tinh thần lần lượt hóa thành tro tàn, không gian giống như là giấy tro tàn, đụng chạm không được, bằng không liền sẽ vỡ đến không còn một mảnh!

Minh đô Đại Đế cau mày: "Minh đô tầng mười sáu cũng ở không được! Chúng ta đi tầng mười lăm!"

Tô Vân cười nói: "Không cần. Ngũ sắc thuyền không sợ cái kia màu đen cột đá, chúng ta điều khiển ngũ sắc thuyền, đem những này cột đá đưa về Minh đô tầng thứ mười tám là được."

Minh đô Đại Đế mặt mang thần sắc lo lắng, âm thanh trầm giọng nói: "Nơi này kịch biến cho thấy Đế Thúc nhổ cái kia cây cột cũng không phải là trung tâm, hoặc là trung tâm không chỉ một. Cái kia phiến dị vực Đạo giới thôn phệ hai tầng Minh đô lực lượng, lại thêm Đế Thúc đám người lực lượng, có thể khôi phục lại một bước nào?"

Mọi người nghe vậy, trong lòng nặng trình trịch.

Bọn họ đi vào Minh đô thứ mười bảy tầng lúc, liền phát hiện trung tâm cũng không bị phá hư, chỉ là khi đó cùng Đế Thúc ác chiến, không rảnh quan tâm, hiện tại mới có thời gian suy nghĩ vấn đề này.

Oánh Oánh khống chế ngũ sắc thuyền, mọi người từ cái kia cửa hang lớn mặc qua, lần nữa chạy vào Minh đô thứ mười bảy tầng, chỉ thấy nơi này đã hoàn toàn rơi vào hắc ám bên trong, không gặp bất kỳ rực rỡ.

Bọn họ tìm kiếm rất lâu, lúc này mới tìm tới cái kia tám cái cột đá.

Bạch Trạch thôi thúc thần thông, đem cột đá lưu đày tới Minh đô tầng thứ mười tám, nhưng mà cứ việc cột đá không tại, Minh đô thứ mười bảy tầng cũng chưa từng khôi phục như cũ bộ dáng.

Không chỉ có như thế, thậm chí liền Bạch Trạch mở ra Minh đô mười tám tầng lưu lại cái kia cửa động cũng chưa khép lại!

Lúc trước Bạch Trạch đem đám bạn tốt ném vào tới thời điểm, bị mở ra không gian sẽ rất nhanh khép lại, không cho Minh đô tầng thứ mười tám tù phạm cơ hội chạy thoát. Nhưng mà lần này, cái kia cửa động thủy chung mở.

Nơi này không gian cũng rách nát mất.

Tô Vân cau mày, suy tư nói: "Những này cột đá chắc là giành lấy thiên địa nguyên khí môi giới, bọn chúng cùng mười tám tầng hình thành lối đi, nguyên khí có thể tại lối đi ở giữa lưu thông. Chúng ta đem cột đá đưa trở về, lối đi này cũng liền chặt đứt. Bởi vậy muốn thiên địa nguyên khí trở về để phiến thiên địa này khôi phục là không thể nào."

Minh đô Đại Đế không để ý lắm, nói: "Trên đời này nguyên bản liền không có Minh đô, Minh đô chẳng qua là lưu đày chúng ta những này ngày xưa Thần Chỉ địa phương, thiếu hai tầng, lại có quan hệ gì?"

Hắn rộng rãi rộng lượng, lồng ngực khiến người khâm phục.

Tô Vân trầm ngâm phút chốc, nói: "Nhưng mà dị vực Đạo giới cướp đi nhiều như vậy năng lượng, lại không thể không lo lắng. Chúng ta cần phải đến lại đi dị vực Đạo giới một lần, tìm đến cái kia trung tâm, đem phá hủy! Nếu như giữ lại, chỉ sợ nguy hiểm cho Minh đô, thậm chí Tiên giới!"

Hắn bốn phía nhìn một chút, hơi giật mình, lại thấy mọi người cái mang thương, chỉ có Bạch Trạch cùng Tả Tùng Nham không có bị thương. Phí công, trái hai người tuy có Tiên Quân giống như chiến lực, nhưng mà đối kháng dị vực Đạo giới vẫn còn có chút không đủ.

Tô Vân nói: "Các ngươi đi lần theo lớn nhỏ Đế Thúc tung tích, ta lại đi một chuyến dị vực Đạo giới, nhất thiết phải tìm đến cái kia cột đá đen! Ta thương thế khôi phục được nhanh, hơn nữa bản lĩnh cũng không yếu, một người có tiến có lùi."

Oánh Oánh thốt ra: "Ta theo ngươi đi!"

Tô Vân lắc đầu nói: "Oánh Oánh, ngươi hộ tống bọn họ đi ra ngoài. Theo dõi lớn nhỏ Đế Thúc, quan hệ trọng đại, tầm quan trọng không thua gì dị vực Đạo giới."

Oánh Oánh đành phải gật đầu, nàng tu luyện cũng là Tiên Thiên Nhất Khí, lại có ngũ sắc thuyền, có thể đem Minh đô Đại Đế đám người đưa ra nơi đây. Ngũ sắc thuyền nhanh, theo dõi lớn nhỏ Đế Thúc, quả thực không thể thiếu sự hỗ trợ của nàng.

Mọi người chia ra hành động, Oánh Oánh thôi thúc ngũ sắc thuyền, mang theo mọi người rời đi.

Tô Vân đưa mắt nhìn mọi người đi xa, lúc này mới bay vào Bạch Trạch mở ra lối đi, trong bóng đêm tiến lên, hướng những cái kia cột đá đen vị trí phương hướng bay đi.

Hắn thân có Tiên Thiên Nhất Khí, bản thân nguyên khí lưu chuyển, căn bản không sợ cái kia quỷ dị cột đá đen, bản thân

nguyên khí không có nửa điểm trôi qua, cũng không có hóa thành tro tàn.

Bay không biết bao lâu, Tô Vân trên người đạo thương ngược lại tốt bảy tám phần, đây chính là Tiên Thiên Nhất Khí chỗ cường đại. Thân thể của hắn tuy là không làm được như Đế Thúc, Đế Phong như vậy bất tử bất diệt mức độ, nhưng cũng không khác nhau lắm.

Hơn nữa, theo tu vi của hắn càng mạnh, Đạo cảnh càng cao, hắn sau khi bị thương tốc độ khôi phục cũng càng lúc càng nhanh, đây là Tiên Thiên Nhất Khí chỗ kỳ lạ.

Tô Vân trông về phía xa, chỉ thấy cực xa chỗ, từng cái cột đá nở rộ quang mang, trong bóng đêm rất là chói mắt.

"Coi như đem Minh đô tầng mười bảy nguyên khí tất cả hấp thu, dị vực Đạo giới cũng sẽ không hoàn toàn chữa trị, Minh đô tầng mười bảy bên trong nguyên khí không nhiều, nhưng để Đế Thúc thuế hai lần da, cái này năng lượng mười phần to lớn."

Tô Vân nhìn xa những cái kia cột đá, dưới chân Hỗn Độn phù văn lưu chuyển, mang theo hắn nhanh chóng tiếp cận, suy nghĩ nói: "Huống hồ, từ đệ nhất Tiên giới đến bây giờ, lục triều Tiên giới, mảnh này dị vực đều là xử lý cường địch địa phương. Năm đó Đế Thúc bị trấn áp ở đây, đã thuế không biết bao nhiêu lớp da. Mặt khác bị trấn ở chỗ này cường giả đếm không hết! Trải qua thời gian dài, dị vực Đạo giới đã tích lũy xuống không ít nguyên khí, nhưng chỉ cần dị vực Đạo giới chưa hề được chữa trị, tôn này dị vực Đạo Thần liền sẽ không khôi phục."

Hắn bay đến những cái kia cột đá, dõi mắt nhìn lại, chỉ thấy trên bầu trời không có một cái nào cái chư thiên trôi nổi dị tượng, chỉ có Đạo giới trôi lơ lửng ở nơi đó, rất là yên tĩnh, không nghe đạo âm.

Thậm chí liền đạo quang cũng kém xa lúc trước sáng chói.

Đạo này giới trung tâm chỉ có một đạo đạo quang, yên tĩnh, không có phát ra cái gì tiếng vang, quang mang cũng không chói mắt.

Phảng phất là vì có thể bớt thì bớt, thậm chí liền mảnh này Đạo giới núi sông nhật nguyệt cũng biến thành bắt đầu mơ hồ, như sương như khói.

Tô Vân trong lòng có chút bất an, cái này cùng hắn lúc trước nhìn thấy có khác biệt rất lớn. Khác biệt liền mang ý nghĩa nơi này có không tầm thường sự tình phát sinh!

Tâm hắn niệm khẽ nhúc nhích, huyền thiết chuông xuất hiện lên đỉnh đầu, từ từ chuyển động, đủ loại đạo pháp hóa thành quang mang, rơi vào trước người hắn sau lưng, đem hắn bảo vệ.

Hắn bay đến Đạo giới trung tâm đại điện, phát động lên tất cả tu vi, bảo vệ toàn thân, sải bước xông vào trong điện phủ.

Nguy hiểm nhất không phải cột đá đen hình thành trận pháp hạch tâm, nguy hiểm nhất chính là tôn này Đạo Thần!

Bởi vậy Tô Vân cần trước xác định tôn này Đạo Thần có hay không phục sinh!

Hắn đã chuẩn bị cho tốt phải đối mặt tất cả bất trắc sự tình, nhưng mà nhìn thấy trong cung điện tất cả, lại là hơi giật mình, chỉ thấy bên trong toà điện phủ này không có người.

Tôn này Đạo Thần cũng không hình thành.

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, xoay người đi ra ngoài, thấp giọng nói: “Nhìn tới tôn này Đạo Thần cũng không phục sinh, hắn cứ việc cơ quan tính hết, lại không có ngờ tới bị đưa ra cái này khô héo vũ trụ tám cái cột đá đen, là rơi vào Minh đô cái này lưu đày chi địa, không có thiên địa nguyên khí cung cấp

hắn hấp thu. Hiện tại, chỉ cần tìm đến cái kia trung tâm cột đá, liền lại không tai hoạ về sau."

Hắn đi ra Đạo Thần cung, đi tới ngoài điện, đột nhiên sắc mặt biến hóa.

Chỉ thấy Đạo giới phía dưới, bao la bát ngát rộng lớn tro tàn trên cánh đồng hoang, từng cái cột đá lần lượt dập tắt.

Rất nhanh hoang nguyên liền rơi vào vô biên hắc ám bên trong, chỉ còn lại có dưới chân hắn mảnh này Đạo giới còn tại tản ra u ám quang mang.

Tô Vân đồng tử chợt co lại, hắn cũng không tìm đến cái kia trung tâm cột đá, như vậy những cái kia cột đá vì sao dập tắt?

"Không phải cột đá dập tắt, mà là trong trụ đá nguyên khí bị hấp thu!" Hắn nhất thời nghĩ đến quan trọng.

Phía sau hắn, lơ lửng ở Đạo giới Đạo Thần cung trên không đạo kia đạo quang bên trong, một bóng người vô thanh vô tức bay xuống xuống, đáp xuống phía sau hắn.

Tô Vân đại não cấp tốc vận chuyển: "Nơi này không có thế giới khác, chỉ có Đạo giới, chứng minh thế giới khác năng lượng bị tụ tập lại! Như vậy vì sao phải tụ tập lên nhiều như vậy năng lượng? Những năng lượng này tụ tập đến nơi nào?"

Sau lưng của hắn Đạo Thần mở mắt, trong ánh mắt chen chúc ba viên đồng tử, mỗi khi nhắm mắt lại, ba viên đồng tử liền sẽ hướng vào phía trong bên cạnh xoay tròn, mà mở mắt ra, ba viên đồng tử liền sẽ hướng ra phía ngoài xoay tròn.

Cái kia Đạo Thần duỗi ra một ngón tay, ngón tay vô thanh vô tức mặc qua huyền thiết chuông hạ xuống tầng tầng quang mang, không có kích thích bất kỳ đạo pháp thần thông, giống như là U Linh, tiếp cận Tô Vân sau não.

Ngón tay của hắn xuyên qua một tầng lại một tầng, tại xuyên qua Tô Vân Tiên Thiên Nhất Khí thần thông lúc, đột nhiên đụng tường, huyền thiết chuông bắn ra coong một tiếng vang lớn.

"Thần thông của ta, liền xem như Đạo Thần cũng không dễ dàng phá a?" Tô Vân xoay người, một đạo tử khí cầu vồng chém ra, chính là Hỗn Nguyên một trảm, cười nói.

Chương 844 : Sinh tử chi đọ sức

Chương 843: Sinh tử chi đọ sức

Tô Vân đạo kia Hồng Mông Hỗn Nguyên trảm đi tới cái kia Đạo Thần trước mặt, huyền chi lại huyền, chính là Tiên Thiên Nhất Khí thần thông!

Cái này đạo thần thông là Tử Phủ chỗ dạy, Chúc Long Tử Phủ dựa này thần thông, chặt đứt Tứ Cực đỉnh một chân, đủ thấy lợi hại!

"Đạo huynh xem không hiểu thần thông của ta a? Ngươi Đạo giới lấy năm dây đàn tạo thành, mà ta đại đạo, cũng chỉ có một cái phù văn!" Tô Vân thét dài cười nói.

Cái kia Đạo Thần kinh ngạc, không ngờ rằng bản thân một chỉ này bị ngăn trở, lại không thể phá vỡ Tô Vân huyền thiết chuông rủ xuống trùng trùng điệp điệp màn sáng. Tô Vân Hồng Mông Hỗn Nguyên trảm trong nháy mắt liền tới đến mặt của hắn, cái kia Đạo Thần duỗi ra hai chỉ bóp một cái, đem đạo này tử khí cầu vồng nắm lại.

Tô Vân đầu vai run rẩy, huyền thiết chuông lớn phía trong Trụ Quang luân gào thét chém ra, một đạo Luân Hồi quang mang từ cái kia Đạo Thần trên người cắt qua, trong chốc lát vô tận thời gian chảy xuôi.

Cái kia ba đồng tử Đạo Thần đứng tại trôi qua thời gian bên trong, như thanh tùng sừng sững, dung nhan không có thay đổi chút nào.

Hắn giống như là bất lão thanh tùng, cho dù là mấy trăm vạn năm mấy ngàn năm thời gian, cũng không thể để hắn tăng thêm một cái tóc trắng.

“Đương —— “

Tiếng chuông chấn động, Vũ Thanh luân bay ra, gào thét mà qua, đem cái kia ba đồng tử Đạo Thần tứ chi kéo xoay đến kéo dài vô hạn, thậm chí trong phút chốc liền đem hắn bốn phía không gian cắt thành vô số phần!

Cái kia ba đồng tử Đạo Thần thân thể cũng bị chia làm vô số phần, nhưng mà ngay sau đó lại bộp một tiếng quay về chỉnh thể!

Tô Vân trong lòng cảm giác nặng nề, hắn từ Đế Hỗn Độn nơi đó tìm hiểu ra Vũ Thanh Trụ Quang thần thông, đối cái này ba đồng tử Đạo Thần căn bản vô dụng!

Cái kia ba đồng tử Đạo Thần năm ngón tay nhẹ nhàng phất động, từng cái đầu ngón tay bắn ra năm loại kỳ lạ dây đàn, khác biệt dây đàn xen lẫn đan xen, theo hắn năm ngón tay di động mà hóa thành lộng lẫy thần thông!

Tô Vân nhìn thấy hắn đầu ngón tay bắn ra dây đàn, liền lập tức ý thức được loại này tạo dựng thần thông phương thức cùng phù văn tạo dựng thần thông hoàn toàn khác biệt, là một loại khác suy nghĩ phương thức hình thành văn minh.

Phù văn văn minh suy nghĩ phương thức tương tự xây lầu, mỗi một cái phù văn chính là một viên gạch, viên gạch tầng tầng điệp gia, hình thành mặt tường, lại xây thành khác biệt lầu vũ.

Đây là bởi vì hai mắt quyết định.

Tô Vân vị trí Tiên đạo vũ trụ, phần lớn sinh mệnh chỉ có một đôi mắt, trong mắt chỉ có một cái đồng tử, thị giác bên trên hai điểm xác định một chút, tuyến cấu tạo mặt. Tiên đạo

vũ trụ phù văn chính là từng cái điểm, phù văn đắp lên, hình thành thần thông.

Mà ba đồng tử Đạo Thần thần thông thì là bóp méo dây đàn xen kẽ đan xen, hình thành lập thể thần thông, đã giảm bớt đi điểm và đường bên trên cơ cấu.

Bọn họ tuy là cũng có hai con mắt, nhưng trong mắt có ba cái đồng tử, thị giác bên trên nhìn thấy đồ vật là lập thể, có thể từ từng cái góc độ nhìn thấy vật thể khác biệt kết cấu.

Ánh mắt của bọn hắn có thể xác định mỗi đường nét vị trí.

Từ trên việc tu luyện tới nói, ba đồng tử Đạo Thần vị trí vũ trụ so Tiên đạo vũ trụ muốn tiết kiệm đi rất nhiều tu luyện trình tự, bởi vậy cấu tạo bọn họ văn minh căn bản chính là từng đầu dây đàn.

Tiên đạo vũ trụ cần trước học tập phù văn, học tập phù văn bên trên cơ cấu, giản dị thần thông tổ hợp, từ từ học được đại thần thông, học được tiên thuật, lại từ tiên thuật diễn tiến đến lớn đạo thần thông, tầng tầng tiến dần lên. Giống như Tô Vân như vậy vừa mới bắt đầu tu luyện liền lĩnh ngộ được tiên thuật tồn tại, ít càng thêm ít.

Mà ba đồng tử Đạo Thần văn minh, khả năng tuỳ ý một cái linh sĩ ngay từ đầu liền có thể học được tiên thuật!

Thậm chí dị bẩm thiên phú người, khả năng ngay từ đầu học được chính là đại đạo thần thông!

Từ cái kia ba đồng tử Đạo Thần đầu ngón tay tạo thành năm đạo căn bản dây đàn, trong chốc lát liền hình thành lộng lẫy thần thông, rất nhiều thẳng tới đạo pháp bản chất cảm giác, mang cho Tô Vân lớn lao chấn động!

"Ta tại dị vực Đạo giới tìm hiểu lâu như vậy, không bằng tận mắt thấy đối phương thi triển một lần thần thông, tất cả đều sáng tỏ thông suốt!"

Ba đồng tử Đạo Thần thi triển thần thông, đâu chỉ tại cho hắn mở ra một cánh cửa, để hắn nhìn thấy một loại khác cảnh giới, một loại khác thẳng tới đại đạo cuối cùng khả năng!

Tô Vân nghiên cứu dị vực Đạo giới, vốn là thu hoạch chính là rất nhiều, nhưng cũng chỉ là đem hắn Tiên Thiên Đạo cảnh tăng lên tới tầng thứ năm mà thôi. Hắn tuy là thu hoạch rất nhiều, nhưng phần lớn đều không thể vận dụng đến Tiên Thiên Nhất Khí bên trên.

Nhưng quan sát tôn này ba đồng tử Đạo Thần thần thông, lúc trước tìm hiểu dị vực Đạo giới lĩnh ngộ ra hiểu biết lơ mơ đồ vật, tất cả giải quyết dễ dàng, để hắn đối đạo lĩnh ngộ lại lên một tầng nữa!

Ống tay áo của hắn cuốn một cái, huyền thiết chuông lớn theo ống tay áo của hắn xoay tròn bay lượn, miệng chuông thẳng hướng về cái kia ba đồng tử Đạo Thần, thần thông trực tiếp bộc phát!

"Coong ——— "

Tiếng chuông chấn động, cuồn cuộn chảy xiết, thẳng nghênh tiếp cái kia ba đồng tử Đạo Thần, hai người thần thông va chạm, mỗi người pháp lực bộc phát!

Hai người lập tức phân cao thấp, cái kia ba đồng tử Đạo Thần thần thông thẳng xuyên thủng huyền thiết chuông lớn thần thông, đánh vào chuông lớn bên trên, thậm chí thông qua chuông lớn trực tiếp truyền lại đến Tô Vân bản thể!

Mà Tô Vân huyền thiết chuông lớn uy năng cũng tự chặt chẽ vững vàng đánh vào cái kia ba đồng tử Đạo Thần trên người!

Ba đồng tử Đạo Thần hộc máu, bay ngược mà đi!

Tô Vân thân thể hơi rung nhẹ, trên người đạo thương cũng tại Tiên Thiên Nhất Khí vận chuyển bên trong khỏi hẳn, bước

chân một bước, thân hình liền tự nghiêng nghiêng bay lên, một quyền một cước, tiếng chuông chấn động, hướng cái kia ba đồng tử Đạo Thần đánh tới!

Đạo giới chưa hề khôi phục, cái kia ba đồng tử Đạo Thần thực lực cũng chưa từng khôi phục, chỉ là miễn cưỡng cô đọng Đạo thể!

Luận thần thông, thật sự là hắn càng thêm tinh diệu, nhưng Tô Vân pháp lực vượt xa hắn, lại thêm huyền thiết chuông lớn tuy là yếu nhất chí bảo, nhưng dầu gì cũng là chí bảo, uy năng cương mãnh bá đạo, vậy mà đem cái kia ba đồng tử Đạo Thần đè lên đánh, bỏ qua đối phương tinh diệu thần thông!

Tô Vân cứ việc muốn từ một thân thần thông bên trong tìm hiểu ra nhiều hơn nữa diệu lý, hoàn thiện bản thân Hồng Mông phù văn, nhưng mà kia chi anh hùng ta mối thù cướp, đạo lý này hắn vẫn hiểu.

Ba đồng tử Đạo Thần mục đích là sống sót, khởi động cột đá đen hình thành đại trận, từ mặt khác vũ trụ giành lấy thiên địa nguyên khí, để bản vũ trụ khôi phục, đem những cái kia chết tại tro tàn bên trong tộc nhân phục sinh.

Đánh đổi chính là Tiên đạo vũ trụ.

Tiên đạo vũ trụ là phục sinh tộc nhân của hắn tế phẩm!

Bởi vậy Tô Vân đè xuống đối đắc đạo khát vọng, thẳng thống hạ sát thủ, không cho đối phương bất cứ cơ hội nào!

Cái kia ba đồng tử Đạo Thần liên tục bại lui, từng ngụm từng ngụm hộc máu, trong mắt ba đồng tử toát ra vẻ tuyệt vọng.

Hắn có vô số thủ đoạn có thể chém giết Tô Vân, nhưng tu vi khoảng cách quá lớn, không thể nào thi triển.

Đột nhiên, cái kia không trọn vẹn Đạo giới ầm ầm sụp đổ, hóa thành từng đạo lóa mắt đạo quang hướng trong cơ thể hắn chui vào, trong khoảnh khắc Đạo giới liền tan rã, toàn bộ hóa thành đạo quang chui vào trong cơ thể của hắn!

Đó là Đạo giới phân giải, mở rộng hắn Đạo thể, trở thành tu vi của hắn.

Cái này Đạo giới theo đại đạo mà thành, ý thức được không chém giết Tô Vân, liền không cách nào khôi phục, ngay sau đó mượn lực tại ba đồng tử Đạo Thần!

Ba đồng tử Đạo Thần ánh mắt ảm đạm, Đạo giới tự động tan rã, gia trì ở hắn, là đem bản vũ trụ tất cả sinh cơ ký thác vào trên người hắn, kỳ vọng hắn có thể chiến thắng cường địch.

Nhưng mà, Đạo giới triệt để tan rã, cũng liền mang ý nghĩa Đạo giới không còn tồn tại.

Hắn thực lực tu vi tăng vọt, đang muốn đem Tô Vân đánh chết, đột nhiên chỉ thấy Tô Vân sau đầu năm tòa Tử Phủ bên trong Tiên Thiên Nhất Khí bốn phía, một đạo quang luân đem Ngũ phủ xuyên qua!

Trong khoảnh khắc, Tô Vân pháp lực liên tục tăng lên, Ngũ phủ bên trong Tiên Thiên Nhất Khí cơ hồ bị hắn điều động hơn phân nửa, để tu vi của hắn thực lực nhảy lên tới cực kì khủng bố độ cao!

Lúc trước, Tô Vân cần cùng Oánh Oánh liên thủ, mới có thể điều động Ngũ phủ nửa phong pháp lực, mà hắn đột phá đến Tiên Thiên Nhất Khí Đạo cảnh ngũ trùng thiên, có khả năng điều động Ngũ phủ lực lượng cũng đường thẳng kéo lên!

Nhưng Tô Vân còn chưa đủ lấy đem Ngũ phủ lực lượng điều động hơn phân nửa, nói như vậy đối với hắn thân thể áp lực ắt phải cực lớn, có khả năng sẽ vượt qua thân thể cực hạn.

Nhưng mà đây là liều mạng!

Việc quan hệ lưỡng giới sinh tử liều mạng, hắn căn bản không quan tâm an nguy của mình!

“Coong ——— “

Hai người thần thông va chạm, đều cảm nhận được đối phương mạnh mẽ pháp lực, Tô Vân gầm thét, bàn tay đặt tại cái kia huyền thiết chuông lớn mũi chuông bên trên, tất cả pháp lực bộc phát, phụ giúp chuông lớn hướng về phía trước lao nhanh!

Cái kia ba đồng tử Đạo Thần chưởng lực niêm phong lại miệng chuông, năm dây đàn xen lẫn, hình thành chặt chẽ lưới, tại dưới áp lực cường đại không ngừng lùi lại!

Tiếng chuông chấn động, từng tầng từng tầng vòng vận chuyển, thần thông bộc phát, tiếng chuông mỗi tiếng nổ một lần, chuông phía trong tích chứa thần thông liền bộc phát một đợt, gần như điên cuồng hướng cái kia ba đồng tử Đạo Thần cuồng oanh loạn tạc, dày đặc vô cùng!

Ba đồng tử Đạo Thần toàn thân thần thông cũng tự gần như cuồng bạo giống như bộc phát, vô số cây dây đàn xuyên qua xen lẫn, hình thành từng loại thần thông, chống cự Tô Vân huyền thiết chuông phía trong bộc phát thần thông!

Hai người thần thông tại chuông lớn hai bên va chạm, bộc phát, bốn phía rộng lớn vạn dặm đại địa không ngừng nổ tung, bị hai người bốn phía thần thông nổ vô số tro tàn tung bay, hình thành vạn dặm khe rãnh, núi sông, ngay sau đó lại tất cả bị khuấy động thần thông san bằng!

Chuông lớn hai bên, bọn họ đều có thần thông rơi vào trên người, đánh cho hai người da tróc thịt bong.

Ba đồng tử Đạo Thần không ngừng lùi lại, trong lòng cảm giác nặng nề, Đạo giới cũng không nguyên vẹn, trong cơ thể

hắn đại đạo cũng bởi vậy đều là không trọn vẹn, chưa hoàn chỉnh đại đạo.

Hiện nay hắn cũng không có đầy đủ thiên địa nguyên khí hình thành đầy đủ đạo pháp thần thông!

Đối mặt điên cuồng như vậy đối thủ, hắn có thể sẽ cái thứ nhất không tiếp tục kiên trì được!

Tuy là Tô Vân có khả năng đánh trúng hắn thần thông chỉ có Tiên Thiên Nhất Khí thần thông, nhưng góp gió thành bão, ắt phải sẽ đánh phá hắn Đạo thể!

Đột nhiên, dưới chân hắn một hồi, sau lưng đụng vào một cái cột đá đen bên trên, dâng trào cự lực nghiền ép mà đến, đem hắn ép tới hộc máu.

"Răng rắc!"

Cái kia cột đá đen hướng về phía sau bẻ đi, cái kia ba đồng tử Đạo Thần lập tức xoay người nhảy lùi lại, ôm lấy cái kia cột đá đen, gào thét xoay chuyển, nghênh tiếp huyền thiết chuông lớn!

"Coong!" "Coong!" "Coong!"

Hai người lấy chuông cùng trụ vì vũ khí cận chiến, tại tro tàn trên cánh đồng hoang chém giết, mỗi người trên người máu me đầm đìa, vẫn thân hình tung bay.

Chuông lớn cùng cột đá va chạm, hai người thần thông vẫn điên cuồng nổ tung, tại hắc ám dị vực bên trong, tựa như đến hàng vạn mà tính mặt trời nhét chung một chỗ, lần lượt điên cuồng bùng nổ!

Cái kia ba đồng tử Đạo Thần cũng đánh ra huyết tính, trong tay cột đá đen bị đánh cho nổ tung, liền lại rút lên một cái cột đá, cùng điên Tô Vân lấy cứng chọi cứng!

Hai người một đường giết đi qua, tại tro tàn hoang nguyên trên mặt đất lưu lại một đạo rộng chừng vạn dặm, không biết dài bao nhiêu dấu vết!

Đột nhiên, ba đồng tử Đạo Thần vứt xuống cột đá bay lên không nhảy lên, hướng Minh đô thứ mười bảy tầng mà đi.

Cái kia cột đá vừa mới rơi xuống đất, liền tự nổ tung, vỡ thành bột mịn.

Bọn họ đã từ Đạo giới di tích, giết tới Bạch Trạch mở ra lối đi, hai người đều có chút dầu hết đèn tắt cảm giác, cho dù là Tô Vân có Ngũ phủ ủng hộ, Ngũ phủ bên trong Tiên Thiên Nhất Khí cũng tiêu hao đến bảy tám phần.

Tô Vân bay lên không, một tay nâng lên huyền thiết chuông lớn, chuông lớn bên trên mấp mô, gập ghềnh, rõ ràng là vừa mới cuồng bạo giao chiến gây nên.

Cái kia cột đá đen nặng nề vô cùng, chính là ba đồng tử Đạo Thần luyện, tuy là không phải uy năng mạnh mẽ chí bảo, lại vượt qua vũ trụ diệt tuyệt, không có hóa thành tro tàn.

Hai người lấy cứng chọi cứng dưới tình huống, cột đá đen không có chịu đựng, huyền thiết chuông cũng bị đập ra từng cái hố đến, có thể tưởng tượng được chiến đấu là bực nào mãnh liệt.

Cái kia ba đồng tử Đạo Thần một bên bay lên trên đi, một bên ho ra máu, Tô Vân cưỡng ép nâng một mạch, đuổi về phía trước, chiến đấu lại một lần bộc phát!

Một lát sau, hai người tách ra.

Tô Vân từng ngụm từng ngụm ho ra máu, thân thể cũng không kiên trì nổi.

Cái kia ba đồng tử Đạo Thần cưỡng ép giãy dụa, hướng thứ mười sáu tầng bay đi.

Tô Vân ngẩng đầu, toàn thân hầu như nổ tung, cũng cưỡng ép nâng một mạch giết tới đi vào.

Hai người lần nữa lấy mạng chém giết, lần nữa tách ra, Tô Vân thân thể có vỡ nát xu thế, miễn cưỡng ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy cái kia ba đồng tử Đạo Thần giẫy giụa lấy cuối cùng tu vi thôi thúc năm dây đàn, cắt ra không gian, lăn vào.

Tô Vân lảo đảo đuổi theo, cũng lăn vào.

Hai người rơi xuống tại Bắc Miện trường thành bên trên, một đường lăn lộn, Tô Vân cũng lại không khống chế được huyền thiết chuông lớn, chuông lớn dọc theo trường thành một đường lăn xuống đi, đương đương vang vọng.

"Ầm!"

Hai người đụng vào một cái lỗ châu mai bên trên, đồng thời miệng phun máu tươi.

Tô Vân miễn cưỡng giãy dụa đứng dậy, đưa tay bắt lấy cái kia ba đồng tử Đạo Thần cổ áo, cái kia ba đồng tử Đạo Thần cúi đầu cắn lấy Tô Vân cổ tay bên trên, Tô Vân nâng đầu gối, đụng vào hắn hạ âm chỗ, một lần, hai lần, ba lần…

Hai người không kiên trì nổi, lại từ trường thành bên trên lăn đi xuống.

Tô Vân loạng choà loạng choạng đứng dậy, xóa đi máu trên khóe miệng, tìm kiếm ba đồng tử Đạo Thần tung tích, chỉ thấy trường thành bên trên đếm không hết phàm nhân đang tại cúi đầu tiến lên, trên người tro tàn mênh mông.

Tô Vân khẽ giật mình, hướng những phàm nhân này đường đi nhìn lại, chỉ thấy bọn họ từ thứ sáu Tiên giới chạy đến, đội ngũ thật dài, một mực kéo dài đến thứ sáu trong tiên giới, vô cùng vô tận.

Ba đồng tử Đạo Thần, liền đứng tại đầu này đội ngũ đối diện, hai người cách xa nhau gần một trăm người.

Tô Vân lảo đảo đi thẳng về phía trước, ý đồ xuyên qua đám người, ba đồng tử Đạo Thần thì khập khễnh lẫn vào trong đám người.

Tô Vân cố gắng tiến lên, chỉ thấy người người nhốn nháo, đã không nhìn thấy ba đồng tử Đạo Thần vị trí.

"Tô Vân!"

Tô Vân đột nhiên hét lớn một tiếng: "Ta tên là Tô Vân!"

Đám người chậm chạm, không người trả lời.

Sau một lúc lâu, cách đó không xa có một thanh âm nói: "U Triều Sinh."

Tô Vân cố gắng hướng nơi đó tiến đến, đợi đi tới nơi đó lúc, đã không gặp ba đồng tử Đạo Thần tung tích.

—— —— tết ba ngày mỗi ngày chỉ càng một chương, thật thoải mái ah, rất lâu không có như vậy thoải mái cảm giác. Qua dừng năm, Trạch Trư lại muốn khôi phục bình thường đổi mới!

Chương 845 : Nhân tâm trường thành (khôi phục bình thường đổi mới á!)

Chương 835: Nhân tâm trường thành (khôi phục bình thường đổi mới á!)

"U Triều Sinh là tên của hắn ư?"

Tô Vân không dám khẳng định U Triều Sinh liền có phải là hay không cái kia ba đồng tử Đạo Thần tên, dù sao hai người sử dụng khác biệt ngôn ngữ, U Triều Sinh là dựa theo dịch âm mà đến tên.

Tô Vân báo ra danh hào của hắn, đoán trước đối phương cũng sẽ tại chia ra thời điểm báo ra danh hào của mình.

Tô Vân dừng bước, không có tiếp tục truy kích đi xuống, từ thứ sáu Tiên giới chạy tới thứ bảy Tiên giới phàm nhân thực sự quá nhiều, hắn tiếp cận dầu hết đèn tắt, lại không chữa thương, chỉ sợ một thân tu vi có hại, thậm chí nói không chừng sẽ lưu lại ám tật.

Hắn dừng lại nghỉ ngơi, tìm lỗ châu mai khó khăn ngồi xuống, đau đến trong miệng tê tê hút lấy hơi lạnh.

Tô Vân miễn cưỡng thôi thúc công pháp, luyện hóa một chút tiên khí, Tiên Thiên Tử Phủ kinh vận chuyển, đem tiên khí hóa thành Tiên Thiên Nhất Khí. Có từng tia từng sợi Tiên Thiên Nhất Khí, trên người hắn đạo thương lúc này mới có thể áp chế một chút.

Hắn xê dịch bờ mông, miễn cho trên lưng máu dính tại sau lưng trên vách tường, máu vết thương dịch ngưng kết lời nói, từ trên tường kéo xuống tới rất đau.

Phía trước hắn bắt đầu từ thứ sáu Tiên giới di chuyển mọi người, dọc đường không ngừng có người ngã xuống, chết đi, thân thể hóa thành tro tàn. Nhưng mà mọi người lại giống như là mất cảm giác đồng dạng, đối ngã trên mặt đất thi thể nhìn cũng không nhìn, thẳng vượt qua.

Rất nhiều linh sĩ đang bảo vệ những người này, sử dụng pháp thuật đem bọn hắn đưa lên Bắc Miện trường thành, bằng không lấy những phàm nhân này tốc độ, chỉ sợ trăm năm cũng chưa chắc có thể leo lên trường thành.

Nhưng mà cái này đường xá bên trong lại không phải thuận buồm xuôi gió, thỉnh thoảng có linh sĩ hóa thành tro tàn quái, lăng không bay lên, nắm lên người liền ăn.

Mỗi khi lúc này, mặt khác linh sĩ liền sẽ chạy đến, đem tro tàn quái giết chết, nhưng mà tro tàn quái số lượng từ từ nhiều hơn, những cái kia linh sĩ cũng gặp phải nguy hiểm.

Tô Vân nhìn một màn này, khẽ nhíu mày, thầm nghĩ: "Đế Phong đâu? Những này là con dân của hắn ah, vì sao hắn chưa từng xuất hiện cứu?"

Thương thế của hắn hơi khá hơn một chút, miễn cưỡng di chuyển thân thể.

Tìm hiểu đạo giới để hắn đối Hồng Mông phù văn lý giải càng sâu, đối Tiên Thiên Nhất Khí vận dụng cũng càng lên một tầng. Mà cùng ba đồng tử Đạo Thần U Triều Sinh một phen giao thủ, cũng để cho hắn tiến thêm một bước.

Thương thế của hắn chữa trị tốc độ so với hắn đoán trước đến nhanh hơn một chút!

"Đại gia xin thương xót…"

Một cái còng lưng thân thể lão hán, đột nhiên đem một cái nữ oa tử nhét vào Tô Vân trong ngực, lão hán kia mặt mo nhăn giống như là phơi khô vỏ quýt, mặt mũi nhăn nheo chất thành một đống, tích tụ ra lấy lòng tươi cười, luôn miệng nói: "Đại gia xin thương xót, xin thương xót, đem Niếp Niếp mang đi, nuôi làm nô làm tỳ…"

Trên người hắn tràn ngập tro tàn, hiển nhiên là sống không lâu.

Tô Vân một thân là tổn thương, một cánh tay ôm đứa bé kia, cơ bắp đau đến run rẩy.

Con bé kia oa một tiếng khóc ra thành tiếng, đòi muốn gia gia.

Lão hán kia thì vội vàng chui vào di chuyển trong đám người, cũng không dám đi xa, trốn ở đám người đằng sau vụng trộm nhìn quanh, trong mắt đầy vẻ không muốn, lại e sợ cho Tô Vân đem đứa bé kia vứt bỏ.

Tô Vân mệt mỏi đứng dậy, cao giọng nói: "Ta chính là Đế đình Vân Thiên Đế, phụ trách di chuyển người là ai?"

Hắn tuy là thương thế chưa lành, nhưng âm thanh truyền vang ra, trường thành nội ngoại, rõ ràng có thể nghe.

Sau một lúc lâu, mấy cái linh sĩ bay lên đến đây, nhìn thấy Tô Vân, chỉ thấy cái này hắc bào thắt lưng gấm thiếu niên cứ việc một thân là tổn thương, nhưng trên người khí độ bất phàm.

Bên trong một cái trung niên linh sĩ liền vội vàng tiến lên, chần chừ một chút, khom người nói: "Vân Thiên Đế, tại hạ Tiêu Tĩnh Lưu, vốn là Tiên đình Tiên Quân, sau bị tước mất một thân tu vi. Lần này di chuyển không có người phụ trách, cũng không có tổ chức, chúng ta đi tới nơi này ý định dời đi phụ lão vợ con, nhìn thấy trên đường thảm trạng, bởi vậy động

lòng thương hại, trợ giúp phụ lão hương thân di chuyển. Mặt khác linh sĩ, cũng đều là đến giúp đỡ…"

Tô Vân thở dốc một hơi, nói: "Không có người phụ trách, cũng không có người tổ chức, trên đường chết người vô số ah. Huống hồ tinh lộ đằng đẵng, đừng nói các ngươi linh sĩ, liền xem như cái bình thường tiên nhân, hao hết cả đời, chỉ sợ cũng khó khăn bay đến thứ bảy Tiên giới."

Cái kia trung niên linh sĩ Tiêu Tĩnh Lưu nói: "Không dám đi thứ bảy Tiên giới, chúng ta ý định trên đường tìm một cái tiểu thế giới, tạm thời an thân. Nếu là tìm không được…"

Khóe miệng của hắn run rẩy, nhếch miệng như khóc mà không phải khóc giống như cười mà không phải cười: "Cũng chỉ phải chết ở trên đường."

Phía sau hắn một cái linh sĩ đánh bạo nói: "Bệ hạ, Tiên đình bên trong có rất nhiều thuyền, rất nhiều bảo vật, nhưng mà linh sĩ tế không nổi ah."

Có cái linh sĩ nói: "Ha ha, những cái kia bảo vật nếu là có thể tế lên đến, dựa vào chúng ta linh sĩ không còn biện pháp nào đi bao xa, còn không phải phải chết?"

"Có thể đi, sớm đã đi. Không thể đi, đều là chờ chết."

Tô Vân lặng im phút chốc, dò hỏi: "Đế Phong đâu? Hắn không có an bài người tới khai thông bách tính di chuyển? Dưới trướng hắn còn có người tài giỏi, đều là Thiên Quân, Đế Quân."

Tiêu Tĩnh Lưu vẻ mặt ảm đạm xuống.

Tô Vân ho khan liên tục, nói: "Tiêu Tĩnh Lưu, ngươi đem nhiều hơn nữa bách tính tiếp vào Bắc Miện trường thành bên trên, trước không nên để cho bọn họ đi vào thứ bảy Tiên giới. Chờ ta mấy ngày, dài ngắn chẳng qua mười ngày, sẽ có người tới mang các ngươi đi thứ bảy Tiên giới."

Tiêu Tĩnh Lưu đám người chần chừ, Tô Vân lạnh lùng nói: "Các ngươi dám hoài nghi trẫm? Trẫm chính là cùng Đế Phong, Tà Đế tranh đoạt thiên hạ tồn tại! Trẫm miệng vàng lời ngọc, nhất ngôn cửu đỉnh!"

Tiêu Tĩnh Lưu đánh bạo nói: "Nhưng mà, chúng ta không phải bệ hạ thần dân…"

Tô Vân nhìn nhìn ngồi tại tay mình khuỷu tay cong ra nữ oa tử, nói: "Hiện tại là."

Tiêu Tĩnh Lưu thân thể hơi chấn động, gục đầu xuống đến, đột nhiên mũi không cầm được cay cay, tròng mắt một viên một viên hạ xuống. Hắn tuy là từng là Tiên Quân, nhưng mà hiện tại hắn chỉ là một cái Thiên Tượng cảnh giới linh sĩ, có thể hay không đem những người này bình an đưa đến thứ bảy Tiên giới một cái tiểu thế giới, trong lòng của hắn căn bản không nắm chắc!

Cái này vô số phàm nhân tính mạng, đè ở đạo tâm của hắn bên trên, cơ hồ khiến hắn sụp đổ!

Đây không phải là trách nhiệm của hắn, hắn lại gánh xuống, hầu như biến thành của hắn tâm ma.

Hiện tại, Tô Vân một câu nói kia để hắn suýt nữa gào khóc, đem trong lòng oan ức tất cả thả ra ngoài, nhưng hắn còn có thể nhịn xuống, chỉ là im ắng rơi lệ.

Tô Vân phất phất tay, để lão giả kia tới, đem nữ oa tử trả lại hắn, dò hỏi: "Cha mẹ của nàng đâu?"

Lão giả kia chán nản nói: "Không còn a, nửa năm trước liền không còn…"

Tô Vân lặng im phút chốc, nói: "Đến Đế đình, tất cả sẽ tốt. Đế Phong không muốn các ngươi, trẫm muốn các ngươi!"

Dưới chân hắn ngừng lại, thôi thúc số lượng không nhiều Tiên Thiên Nhất Khí, Tiên Lục hình vẽ xuất hiện, một đạo tiên quang phóng lên trời, cuốn lấy Tô Vân gào thét mà đi, từ trường thành bên trên biến mất!

Tiêu Tĩnh Lưu vội vàng lớn tiếng nói: "Đừng lo lắng! Nhanh lên một chút hành động! Đem nhiều hơn nữa người đưa đến trường thành bên trên! Nhanh lên một chút!"

Trước sau mười ngày đi qua, Bắc Miện trường thành bên trên người càng ngày càng nhiều, nhưng mà Tô Vân chậm chạp chưa tới, mọi người chờ đến nóng lòng. Đột nhiên, ngoài trường thành tinh không hơi rung nhẹ, đó là Hỗn Độn phù văn đang lưu chuyển, mang theo gần một trăm người bay tới.

Cái kia Hỗn Độn phù văn lưu chuyển, giống như là một cái thật dài đốt trúc, những người kia đứng tại đốt trúc bên trên, đứng đầu chính là Đế đình vị kia trẻ tuổi Thiên Đế.

Trường thành bên trên bắn ra một mảnh tiếng hoan hô, không biết bao nhiêu người lệ rơi đầy mặt, nghẹn ngào nói không ra lời.

Tô Vân mang theo cái kia gần một trăm người bay đến Bắc Miện trường thành, bay xuống, theo hắn cùng một chỗ đến đây, chính là Thông Thiên các sĩ tử.

Câm sư huynh Thạch Trấn Bắc cùng Mục Phù Sinh đám người lập tức mỗi người mở ra Linh giới, nhưng thấy vô số nho nhỏ người từ bọn họ Linh giới bên trong bừng lên, ngay tại chỗ làm việc.

"Mã đô đô, đồ tha tha ——" có tiểu nhân nhi đứng tại vật liệu xây dựng phía trên chỉ huy, phía dưới hơn mười tiểu nhân nhi khiêng vật liệu xây dựng chạy như bay.

"Đồ tha tha —— "

Bắc Miện trường thành bên trên linh sĩ cùng bách tính ngơ ngác nhìn một màn này, chỉ thấy vô số lớn chừng bàn tay người đang nhanh chóng dựng một tòa Thiên môn.

Thiên môn là dùng tới bóp méo thời không, cấp tốc vận binh, cần tiêu hao lượng lớn tiên khí mới có thể duy trì vận chuyển. Năm đó Đế Phong thăm dò Thái Cổ cấm khu, liền sử dụng Thiên môn, trực tiếp xây dựng một đầu Tiên đình đến Thần Thông hải lối đi!

Chỉ là Thiên môn tiêu hao tiên khí quá nhiều, hơn nữa cần hai tòa, một tòa tại bắt đầu phát địa phương, một tòa ở trước mắt địa phương, bởi vậy không thể thường dùng. Dùng Thiên môn tới vận chuyển phàm nhân, càng là xa xỉ, đem những này phàm nhân bán trăm ngàn lần, cũng chưa chắc có tiêu hao tiên khí đáng giá.

Tô Vân thương thế trên người như trước chưa hề khỏi hẳn, hắn những ngày này liều mạng đi đường, hầu như không có để lại bao nhiêu tu vi chữa thương, lúc này mới tại ngày thứ mười mang theo Thạch Trấn Bắc, Mục Phù Sinh đám người chạy tới nơi này.

"Tiêu Tĩnh Lưu đâu?" Tô Vân trầm tĩnh lại, điều động Tiên Thiên Nhất Khí an tâm chữa thương, hỏi một cái thứ sáu Tiên giới linh sĩ.

Cái kia linh sĩ nói: "Bệ hạ, Tiêu Tĩnh Lưu chết rồi."

"Chết rồi?"

Tô Vân ngẩn ngơ, quên mất chữa thương, hỏi: "Chết như thế nào?"

Cái kia linh sĩ nói: "Mệt chết. Hắn nói bệ hạ nhất định sẽ trở về, hắn muốn cho nhiều hơn nữa người dời đi, cho nên liền một lần một lần vận chuyển phàm nhân đến trường thành bên trên. Người khác bảo hắn nghỉ một chút cũng không chịu, về

sau liền hộc máu. Lại về sau, hắn nói muốn đi đuổi những cái kia đã đi vào thứ bảy Tiên giới người trở về, liền đi… Liền chết. Trở về người nói hắn là mệt chết…”

Tô Vân suy nghĩ xuất thần, hồi lâu không nói ra lời.

Qua nửa ngày, Thạch Trấn Bắc, Mục Phù Sinh đám người dựng tốt Thiên môn, Tô Vân lấy ra một tòa phúc địa đem Thiên môn khởi động. Vì đem những người này dời đến thứ bảy Tiên giới, hắn lấy phúc địa vì năng lượng cội nguồn.

Cũng trong lúc đó, Đế đình một tòa khác Thiên môn khởi động, hai tòa Thiên môn ở giữa xây dựng lối đi.

Từng cái linh sĩ tổ chức rất nhiều phàm nhân di chuyển, đi vào Thiên môn bên trong, hướng một cái khác Tiên giới xuất phát.

Tô Vân đứng tại Bắc Miện trường thành bên trên, nhìn mọi người nối đuôi nhau mà vào, ánh mắt của hắn hướng thứ sáu Tiên giới nhìn lại, nơi đó còn có kéo dài không dứt di chuyển đội ngũ, như là một đạo máu thịt tạo thành trường thành, chuyển động về phía bên này.

Mà tại trường thành dưới chân, từ từ nhiều hơn thứ sáu Tiên giới linh sĩ đang giúp trợ tới chỗ này mọi người vượt qua trường thành.

Đột nhiên, Tô Vân trong lòng run lên, xoay người lại, chỉ thấy Tà Đế liền đứng tại cách đó không xa.

Tô Vân cưỡng ép nâng một ngụm Tiên Thiên Nhất Khí, suýt nữa khẽ động thương thế, đem vết thương xé rách. Tà Đế đi lên phía trước, đi tới bên cạnh hắn đứng vững, nhìn lần lượt đi vào Thiên môn bên trong bách tính, im lặng không lên tiếng.

Tô Vân trấn áp lại thương thế, nghiêm nghị nói: “Tà Đế là tới giết ta?”

Tà Đế thu về ánh mắt, nói: "Phải, cũng không phải."

Tô Vân hơi giật mình.

Tà Đế nói: "Trẫm này đến, là tới hộ tống bách tính di chuyển. Đế Phong một lòng muốn đoạt đế vị, sẽ không làm chuyện này, hắn muốn giữ lại thực lực, nhưng trẫm dù sao từng là những này thần dân bệ hạ, nhất định phải làm chuyện này. Nhưng nhìn thấy ngươi về sau, ta động sát cơ. Ngươi trọng thương trong người, hiện tại là diệt trừ ngươi thời cơ tốt nhất."

Tô Vân dùng sức phất tay, trường thành dưới chân, đột nhiên một ngụm chuông lớn gào thét bay lên, đi tới đỉnh đầu của hắn, tiếng chuông chấn động, chuông bên trên tro tàn đập thừng thừng rơi xuống.

"Tà Đế, trẫm sẽ không ngồi chờ chết!" Tô Vân lộ ra tươi cười, ngạo nghễ nói.

Lần trước hắn nóng lòng đi Đế đình, bởi vậy liền huyền thiết chuông cũng không có triệu hồi.

"Giết ngươi bây giờ, không cần tốn nhiều sức."

Tà Đế lạnh lùng nói: "Chẳng qua ngươi làm chuyện, lại bỏ đi ta sát tâm. Chỉ bằng ngươi hành động, lần này ta sẽ không xuống tay với ngươi."

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, thử dò xét nói: "Ngươi hẳn là có thể nhìn ra được, ta tu vi tinh tiến, tốc độ tiến bộ nhanh hơn ngươi nhiều. Ngươi lần này bỏ qua ta, lần sau chưa hẳn liền có thể bắt lại ta. Thậm chí nói không chừng lật thuyền trong mương, bị ta giết ngược lại."

Tà Đế hiếm thấy lộ ra tươi cười, nói: "Ta hiện tại biết thi yêu vì sao thích ngươi. Ngươi thật cùng ta giống nhau như đúc. Ngươi là một cái khác Đế Tuyệt."

Hắn xoay người rời đi, tự phụ âm thanh truyền đến: “Trẫm chưa từng sẽ hối hận quyết định của mình!”

Tô Vân lớn tiếng nói: “Nhưng ngươi cũng không phải là Đế Tuyệt!”

Tà Đế dừng bước, quay đầu mắt lộ ra hung quang: “Chớ ép trẫm thay đổi chủ ý!”

Tô Vân rùng mình một cái, vội vàng im miệng.

Tà Đế hừ một tiếng, phá không mà đi, trong chớp mắt đã không thấy tăm hơi.

“Ta cái miệng này cùng Oánh Oánh học xấu, kém chút liền chọc tức hắn.”

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, đột nhiên nhớ ra một chuyện: “Tiêu Tĩnh Lưu đi tìm đi vào thứ bảy Tiên giới người, những người này liền có cái kia ba đồng tử Đạo Thần. Không biết cái này tự xưng U Triều Sinh, hiện tại nơi nào? Đáng tiếc Tà Đế đi quá nhanh, bằng không để hắn đi lần theo U Triều Sinh, nói không chừng lấy Tà Đế bản lĩnh, có khả năng đem người này diệt trừ!”

U Triều Sinh chưa trừ diệt, trước sau là đại họa trong đầu!

Chương 846 : Đạo Thần U Triều Sinh (trong trăng cầu nguyệt phiếu ~)

Chương 836: Đạo Thần U Triều Sinh (trong trăng cầu nguyệt phiếu ~)

U Triều Sinh một thân thương bệnh, trà trộn tại thứ sáu Tiên giới lưu vong mọi người bên trong, đã sớm cách xa Bắc Miện trường thành.

Thương thế của hắn so Tô Vân còn nặng, tất cả dựa vào một hơi thở tiếp tục kiên trì, chỉ là hắn chạy thoát trầm tĩnh lại, đột nhiên liền bị thương thế đánh bại, ngất đi.

Chờ đến hắn tỉnh lại thì, chỉ thấy bản thân thân ở tinh không bên trong, bên người truyền đến dị thú tiếng gào thét.

Hắn khó khăn di chuyển đầu, phát hiện bản thân nằm tại một cỗ xe kéo bên trên, vết thương trên người bị người băng bó chỉnh tề, bên cạnh còn nằm mấy cái thương bệnh người.

Hắn mệt mỏi ngồi dậy, chỉ thấy đội xe liên miên trăm ngàn dặm, chính là từ thứ sáu Tiên giới chạy nạn đến thứ bảy Tiên giới mọi người.

To to nhỏ nhỏ đội xe bên trên đều có rất nhiều linh sĩ, những này linh sĩ mở rộng bọn họ Linh giới, đem những cái kia không cách nào trong tinh không tự vệ mọi người đưa vào Linh giới bên trong, để cho bọn họ có thể thở dốc.

Kéo xoay dị thú là Thần Ma con non, trong tinh không chạy, hướng gần nhất mặt trời chạy tới, trông đợi nơi đó có thể

cung cấp mọi người nghỉ lại tiểu thế giới.

“Ngươi đã tỉnh?” Một cái linh sĩ tiến lên kiểm tra, dò hỏi, “Có thể nói chuyện ư?”

U Triều Sinh lòng sinh đề phòng, há to miệng, nói: “U Triều Sinh.”

Cái kia linh sĩ không có nghe hiểu, hướng mặt khác linh sĩ lớn tiếng nói: “Là cái kẻ ngu, nói lời rất cổ quái! Ánh mắt hắn bên trong mọc ra ba viên đồng tử, chỉ sợ không phải là nhân tộc!”

Lĩnh đội linh sĩ cười đùa nói: “Mọc ra ba cái đồng tử có cái gì kỳ quái? Những tiên nhân kia cùng chủng tộc khác thông hôn là có nhiều, đời sau vô cùng kỳ quặc. Người này hơn phân nửa là huyết mạch không thuần, bị gia tộc đuổi đi ra, có thể thu lưu liền thu nhận giúp đỡ đi.”

“Điều này cũng đúng.”

Qua mấy ngày, U Triều Sinh học được Tiên giới vũ trụ lưu thông ngôn ngữ, lúc này mới thoát khỏi thằng ngốc danh hào, chỉ là thương thế trên người còn chưa tốt, như trước vô cùng suy yếu.

Trong đội ngũ có cái linh sĩ là nữ tử, tên là Hương Quân, phụ trách trị liệu bệnh tật, mỗi ngày đều sẽ vì hắn đổi thuốc trị thương.

Thuốc trị thương này thực ra đối với hắn thương thế cũng không nhiều lớn chỗ ích lợi, thương thế của hắn là Tô Vân lưu lại đạo thương, Tô Vân thần thông tuy là không bằng hắn tinh xảo, nhưng Tô Vân đạo pháp lại là cực kỳ cao thâm, để thương thế của hắn trong thời gian ngắn khó mà khỏi hẳn.

Hôm nay U Triều Sinh nhìn về phía đội xe, chỉ thấy mọi người trên người tro tàn tung bay, để hắn bất giác rơi vào trong hồi ức.

Năm đó hắn vũ trụ cũng là như vậy rơi vào tro tàn bên trong, dù hắn có thông thiên triệt địa năng lực, tìm lấy hết tất cả phương pháp, cũng không cách nào cứu bản thân vũ trụ, tộc nhân của mình.

Hắn duy nhất có thể làm, chính là dùng hết khả năng hấp thu bên ngoài thiên địa nguyên khí, vì mình tộc nhân kéo dài tính mạng.

Lúc này, đội xe gặp nan đề, linh sĩ Linh giới bên trong dự trữ không khí càng ngày càng ít, hơn nữa thỉnh thoảng có người hóa thành tro tàn quái, bốn phía ăn người, để đội xe bao phủ tại khói mù bên trong.

"Trong năm ngày tìm không được một cái tiểu thế giới, chúng ta liền đều phải chết. Làm sao bây giờ?" Linh sĩ bọn họ nhỏ giọng thảo luận, tránh đi trong đội xe phàm nhân.

Đằng trước đã có linh sĩ đi dò đường, ý đồ tìm kiếm đến một cái thích hợp cư trú tinh cầu, nhưng mà chậm chạp không có tin tức truyền đến.

Tiếp tục đi tới đích, năm ngày sau đó tất cả mọi người muốn ngạt thở chết trong tinh không, chỉ có những cái kia Thần Ma con non mới có thể sống sót!

Linh sĩ bọn họ mỗi người lặng im, tuyệt vọng tại mọi người ở giữa lan ra. Qua rất lâu, lĩnh đội thở dài, thấp giọng nói: "Chạy nạn mọi người, có thể còn sống sót chính là số ít ah, chỉ có số ít người, mới có thể sống lấy đi tới thế giới mới. Có lẽ là chúng ta, có lẽ không phải…"

U Triều Sinh có chút do dự, nếu như hắn phơi bày thần thông của mình, sẽ lưu lại dấu vết, kẻ địch rất dễ dàng liền sẽ đến nơi này.

"Lúc trước ta không có loại tình cảm này, ta cùng Đạo giới đại đạo tương hợp, đạo tâm tức ta tâm, sẽ không bởi vì mọi

người chỗ mất mà buồn, sẽ không bởi vì bản thân đoạt được mà vui. Hiện tại Đạo giới không còn, tình cảm của ta hình như lại trở về…"

Hắn mơ hồ có chút bất an, loại tình cảm này đối với hắn bậc này tồn tại tới nói, là gánh nặng, là vướng víu, cần bị luyện hóa khu trừ!

Nhưng mà hắn trong lúc nhất thời lại không nỡ lòng bỏ dứt bỏ mất những này tình cảm, cái này khiến hắn có một loại bản thân còn còn sống cảm giác. Nhưng hắn biết, đây là không đúng, nắm giữ tình cảm bản thân là không cách nào cùng đạo tương hợp, không thể xem như chân chính Đạo Thần!

Lại qua hai ngày, có linh sĩ Linh giới không khí hao hết, ngộp chết trong tinh không, U Triều Sinh vị trí đội xe chạy tới nơi đó thời điểm, thấy được từng cỗ đông cứng thi thể.

Trong đội xe linh sĩ lặng im, không có đi nhìn những cái kia tử nạn người, mà là tiếp tục tiến lên.

Tinh không đằng đẵng vô tận, chẳng biết lúc nào mới là cuối cùng, mới là bọn họ có thể sinh tồn thế giới.

"Có lẽ, ta cứu bọn họ lập tức cứu đi, kẻ địch không sẽ tìm đến ta…"

U Triều Sinh chần chừ một chút, khập khễnh tìm tới cái kia cho mình đổi thuốc trị thương thiếu nữ linh sĩ Hương Quân, nói: "Hương muội tử, ngươi cho ta vài cọng tóc."

Thiếu nữ kia mang bộ mặt sầu thảm, đang vì đội xe vận mệnh lo lắng, nhưng nghe vậy vẫn là nhổ xuống bản thân vài cọng tóc cho hắn.

U Triều Sinh đem những này tóc nắm trong tay, chậm rãi thôi thúc trong cơ thể còn thừa không nhiều nguyên khí, chỉ thấy cái này từng cái tóc chậm rãi sinh trưởng, từ từ biến lớn dài ra, trên tóc từ từ hiện ra kỳ dị dây đàn.

Thiên địa nguyên khí tại sợi tóc ở giữa hội tụ, càng ngày càng nhiều, mà cái kia vài cọng tóc cũng biến thành càng ngày càng to, càng ngày càng dài, không bao lâu liền kinh động đến trong đội ngũ mặt khác linh sĩ, nhao nhao chạy đến.

Chỉ thấy cái kia vài cọng tóc rất nhanh biến thành màu đen cây cột, dài tới mấy trăm dặm, phía trên lạc ấn lấy đủ loại kỳ lạ hoa văn, cuốn lên tinh không bên trong vô biên nguyên khí, gào thét mà đến, hình thành một cỗ phun trào hồng lưu!

Thiếu nữ kia Hương Quân kinh ngạc nhìn một màn này, tinh không bên trong thiên địa nguyên khí mỏng manh, linh sĩ không cách nào hấp thu đến bao nhiêu nguyên khí, U Triều Sinh dùng sợi tóc của nàng tới hấp thu hội tụ thiên địa nguyên khí pháp môn, nàng chưa từng nghe thấy!

U Triều Sinh hấp thu những thiên địa này nguyên khí, tu vi không ngừng kéo lên, chợt thay đổi thiên địa nguyên khí cấu tạo, vung tay lên một cái, tất cả linh sĩ Linh giới bên trong nhất thời nguyên khí dồi dào đầy đủ, không khí trong lành!

"Các ngươi hẳn là có thể sống tìm đến một cái thế giới mới…"

U Triều Sinh trở lại nhìn nhìn những cái kia chăm sóc bản thân linh sĩ, lẩm bẩm nói: "Ta không thể cùng các ngươi, ta phải đi, địch nhân của ta vô cùng cường đại, hắn sẽ phát giác được thiên địa nguyên khí dị thường chấn động. Hắn sẽ tìm đến nơi đây, ta phải đi…"

Hắn khập khễnh hướng tinh không bên trong đi tới.

"Triều sinh ca…"

Phía sau hắn truyền tới một sợ hãi âm thanh, U Triều Sinh trở lại, chăm sóc bản thân thiếu nữ kia Hương Quân rụt rè nói: "Lưu lại, ngươi đi, chúng ta khả năng sống không nổi…"

"Ở lại đây đi…"

Từng đôi trông đợi ánh mắt nhìn hắn, hắc ám tinh không bên trong không biết có cái gì, bọn họ nếu là ở thiên địa nguyên khí hao xong trước đó còn không có tìm đến thế giới mới, chú định vẫn là chỉ còn đường chết.

U Triều Sinh nhìn những này con mắt, đạo tâm bên trong có cái thanh âm tại tự nói với mình, lưu lại, có thể sẽ chết.

Cái đầu kia đỉnh lạnh như băng huyền thiết chuông nhân vật đáng sợ, tuyệt đối sẽ tìm đến bản thân lưu lại đạo pháp chấn động, đem bản thân tru sát!

"Những người này là dị tộc, dị vực vũ trụ dị tộc!"

Hắn khuyên bảo bản thân: "Ngươi cùng bọn hắn không phải đồng loại! Ngươi lưng đeo phục sinh tộc nhân sứ mệnh! Ngươi hẳn là xoay người liền đi! Như vậy ngươi mới có thể từ cái kia đại ác nhân trong tay chạy thoát!"

Sau một lúc lâu, hắn lưu lại, mang theo mọi người tiếp tục đầu này không biết tinh lộ.

Bắc Miện trường thành bên trên, Tô Vân cảm thấy được thứ bảy Tiên giới tinh không bên trong dị thường thiên địa nguyên khí chấn động, lập tức rời đi trường thành, thẳng đến chấn động vị trí mà tới.

Qua không lâu, Tô Vân chạy tới nơi đó, nhìn thấy từng cái màu đen cây cột, hừ lạnh một tiếng, lập tức tìm khắp tứ phía, đột nhiên trong mi tâm lôi đình văn hướng ra phía ngoài mở ra, hiển lộ ra Tiên Thiên thần nhãn, bốn phương tám hướng nhìn lại.

Nhất thời, tinh không bên trong vô tận tinh thần, ba ngàn hư không, thu hết vào mắt!

Hắn thân cùng linh hợp làm một thể, hóa thành cao tới tuyệt đối trượng cự nhân, từ từng khỏa tinh thần ở giữa bay qua, ánh mắt lành lạnh, dò xét từng khỏa tinh cầu.

Tinh không bên trong, đội xe lẳng lặng trôi lơ lửng ở một cái to lớn hắc cầu bên trong.

Cái kia hắc cầu là lấy thiếu nữ Hương Quân sợi tóc tạo dựng mà thành, U Triều Sinh biết Tô Vân sẽ đuổi theo, bởi vậy trước thời hạn chuẩn bị sẵn sàng, hướng thiếu nữ kia Hương Quân lấy được vài sợi tóc, trong tinh không gieo xuống, hóa thành một mảnh tối tăm Hắc Vực, bao phủ đội xe.

"Đó là ai?" Thiếu nữ Hương Quân run giọng nói.

Trong đội xe mọi người có thể nhìn thấy Hắc Vực bên ngoài Tô Vân thân ảnh, vô cùng to lớn, thân pháp quỷ mị, tới lui như là điện quang, đều là sợ hãi vô cùng.

"Một cái đại ác nhân."

U Triều Sinh dừng một chút, đè thấp giọng nói: "Hắn giết tới quê hương của ta, đem quê nhà ta phá hủy, còn muốn giết ta. Người này cực kỳ cường đại, các ngươi đừng lên tiếng, hắn tìm không được ta, tự sẽ rời đi."

Qua hai ngày, Tô Vân thân thể đột nhiên thu nhỏ, ống tay áo cuốn một cái, Hỗn Độn chi khí tràn ra, người đã biến mất không thấy gì nữa.

Lại quá nửa ngày, U Triều Sinh vẫn là không có rút lui Hắc Vực, mọi người chờ đến nóng lòng, đột nhiên Tô Vân cái kia vĩ đại vô cùng nội tâm trở lại, bốn phía tuần tra một lần, lúc này mới hậm hực mà đi.

Trong đội xe mọi người không khỏi ngạc nhiên.

U Triều Sinh đưa tay làm ra im lặng động tác, ngừng lại ý định người nói chuyện bọn họ, mọi người nhất thời an tĩnh lại, nhao nhao hướng ra phía ngoài nhìn quanh. Đột nhiên, một khỏa tinh cầu chấn động, lay động vỏ ngoài, từ bên trong bay ra một ngụm hiện ra rèn luyện gỉ sắt sau lưu lại lãnh thiết màu sắc chuông lớn, phá không mà đi.

Hắc Vực bên trong tất cả mọi người là một thân mồ hôi lạnh, có một loại trở về từ cõi chết cảm giác.

U Triều Sinh lúc này mới tản ra Hắc Vực, mang theo mọi người tiếp tục đi đường, qua mấy tháng, bọn họ tìm đến một cái non xanh nước biếc tinh thần, định cư lại.

U Triều Sinh muốn đi, mọi người tận lực giữ lại, thiếu nữ Hương Quân cũng lộ ra trông đợi ánh mắt.

U Triều Sinh lại quỷ thần xui khiến lưu lại, thầm nghĩ: "Đợi bọn hắn thu xếp tốt, ta lại rời đi. Ta không thể ở đây ở lâu, ta cần phải đến vứt bỏ tình cảm, lần nữa trở thành Đạo Thần, cứu tộc nhân của ta! Chỉ là…"

Trong lòng của hắn đột nhiên đau xót: "Cứu tộc nhân của ta, nhất định phải hủy đi bọn họ vũ trụ…"

Nội tâm của hắn đột nhiên rối rắm.

Một bên khác, Tô Vân tìm lâu ba đồng tử Đạo Thần U Triều Sinh không có kết quả, ngay sau đó trở về Đế đình.

Thương thế của hắn cũng từ từ khỏi hẳn, cùng ba đồng tử Đạo Thần U Triều Sinh giao thủ, nghiêm trọng như vậy thương, đối với hắn mà nói cũng lại không trí mạng.

Tiên Thiên Nhất Khí tu luyện tới đệ ngũ trùng Đạo cảnh, mang tới nâng cao so lúc trước bất kỳ lần nào nâng cao đều lớn!

Hiện tại hắn có ba kiện chuyện quan trọng muốn làm. Chuyện thứ nhất là an bài thứ bảy Tiên giới di chuyển người tới bọn họ chỗ ở, chuyện thứ hai chính là tìm đến Oánh Oánh, Minh đô đám người, tìm hiểu nhỏ Đế Thúc tung tích.

Chuyện thứ ba, chính là tìm kiếm ba đồng tử Đạo Thần U Triều Sinh, đem hắn diệt trừ!

Cái này ba chuyện đều cực kỳ khẩn cấp.

Tô Vân đến Đế đình về sau, chỉ thấy Ngư Thanh La đã dẫn đầu một chút quan văn tại an bài thứ bảy Tiên giới dân chúng chỗ cư trú, địa chỉ liền định tại Đế đình đối diện thiếu phụ động thiên.

Cầu Thủy Kính đã dẫn đầu ngàn vạn linh sĩ đi tới nơi đó, quét dọn năm đó chiến đấu dấu vết lưu lại, vì những này tân Đế đình thần dân chế tạo nhà mới.

Tô Vân thấy thế yên lòng.

Làm sao quản lý thứ sáu Tiên giới người là cái vấn đề lớn, không chỉ có bao quát những người này ăn mặc dùng, còn có trường học giáo dục, quản lý trị an, đều là vấn đề lớn.

Chẳng qua có Cầu Thủy Kính dạng này nội chính nhân tài, dưới tay lại có một bộ nội chính nhóm, lại thêm có Ngư Thanh La làm chủ, tất cả cũng có thể an bài đến ngay ngắn rõ ràng.

"Có Thanh La tại, chuyện làm thứ nhất không cần ta lo lắng."

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, lập tức vẽ xuống U Triều Sinh chân dung, sai người trong bóng tối điều tra người này tung tích, thầm nghĩ: "U Triều Sinh nếu như thực lực tu vi khôi phục lại Đạo Thần cấp độ, chỉ sợ chỉ có Đế Hỗn Độn phục sinh, người xứ khác khỏi hẳn, mới là đối thủ của hắn! Chỉ sợ Luân Hồi Thánh Vương ra tay, cũng không thể thế nhưng hắn…"

Qua mấy ngày, có tin tức truyền đến, là Tang Thiên Quân mang tới tin tức, nói: "Thần đi tới Minh đô, có Thánh Vương mang huấn, nói đại lão gia mang theo Minh đô Đại Đế đám người đuổi tới Thái Cổ cấm khu."

Tô Vân tinh thần đại chấn, cười nói: "Tang Thiên Quân vì sao gọi Oánh Oánh là đại lão gia? Trực tiếp gọi nàng Oánh Oánh là được."

Tang Thiên Quân cẩn thận nói: “Những năm cuối đời nhận được đại lão gia chăm sóc, không dám dứt khoát hô tên họ? Thánh Vương còn có tin tức truyền đến, nói Đế Phong mấy người cũng tại Thái Cổ cấm khu, chắc cũng là nhận được phong thanh. Còn có, Tà Đế chỉ sợ cũng đi nơi đó…”

—— —— trong trăng a, mọi người lật qua, có hay không có nguyệt phiếu a ~~~

Chương 847 : Bảo mã điêu xa hương mãn lộ

Chương 837: Bảo mã điêu xa hương mãn lộ

“Đế Phong, Tà Đế cũng đi?”

Tô Vân khẽ nhíu mày, hắn lúc trước tại Bắc Miện trường thành gặp phải Tà Đế, tuy là Tà Đế cũng không có giết hắn, nhưng người này hỉ nộ vô thường, lần này sở dĩ không giết hắn, là bởi vì Tô Vân làm hắn chuyện muốn làm.

Nhưng nếu như có cơ hội, lần sau Tà Đế nhất định sẽ ra tay xử lý Tô Vân, chắc chắn sẽ không có nửa điểm chần chừ!

Có thể nói, Tô Vân đứng hàng Tà Đế kẻ đáng ghét nhất bảng xếp hạng đầu bảng, tiếp theo mới có thể đến phiên Đế Chiêu. Bất luận là vì tranh đoạt đế vị vẫn là thoải mái tâm, hắn đều phải xử lý Tô Vân!

“Nhìn tới chuyến này nhất định phải mang theo Bích Lạc mới tính an toàn…”

Tô Vân lập tức để cho người ta đi tìm Bích Lạc, thầm nghĩ: “Đế Phong cùng Tà Đế đều đi Thái Cổ cấm khu, bên trong tất có nguyên do. Chẳng lẽ là vì tiểu Đế Thúc?”

Tiểu Đế Thúc chính là Đế Thúc nửa cái đại não, cực kỳ quan trọng, ai cũng không có nắm chắc có khả năng bắt hoàn chỉnh Đế Thúc, nhưng nếu như chỉ có một nửa, vẫn là đại não, vậy liền rất dễ dàng bắt giữ.

Bích Lạc tới gặp Tô Vân, Tô Vân trên dưới quan sát hắn, chỉ thấy lão giả này không có từ lúc trước a điên rồi, lại không

giống như Ứng Long như vậy hơi một tí liền hai tay để trần.

Áo của hắn rất thỏa đáng, màu xám trắng trường sam màu đen quần, dưới chân một đôi giày vải, rất nhiều phản phác quy chân điệu bộ.

Bất quá hắn thoáng khẽ động, liền mơ hồ có thể thấy được dưới quần áo khối hình dáng cơ bắp!

"Bích Lạc càng thêm vạm vỡ." Tô Vân sợ hãi than nói.

Có lẽ Bích Lạc chỉ cần thoát đi quần áo, nhất định là cơ bắp dữ tợn lão ông tóc trắng, cường tráng như trâu!

Bích Lạc lộ ra thật thà tươi cười, hắn đã tu thành Chân Tiên. Năm gần đây bởi vì Lôi Trì nguyên nhân, không người có thể tu luyện thành tiên, Bích Lạc là một người duy nhất tu thành tiên cảnh người.

Hắn thành tiên thời điểm, Đế đình Lôi Trì cùng Minh Đường Lôi Trì đều tới hàng kiếp cho hắn, muốn trảm hắn đạo hoa, gọt hắn đạo hạnh.

Nhưng mà Bích Lạc trong cơ thể ẩn chứa chín đại Đạo cảnh, sâu không lường được pháp lực, gần như vô cùng vô tận, lôi đình hạ xuống, ngược lại bị hắn phản xung đến suýt nữa nổ tung Lôi Trì!

Trải qua tai nạn này, Bích Lạc thân thể tu tiên thành công, trở thành Lôi Trì uy hiếp thời đại cái thứ nhất tiên nhân!

Hắn tu thành tiên cảnh về sau, thân thể thành tựu còn tại đột nhiên tăng mạnh, Ứng Long mấy người Thần Ma cũng nghiên cứu tìm hiểu công pháp của hắn, mỗi người khai sáng ra bản thân Thần Ma công pháp.

Chuyện này gây nên lớn lao chấn động, đương nhiên, là đối lập Thần Ma mà nói.

Đối Thần Ma tới nói, khai sáng ra Thần Ma hệ thống tu luyện, ý nghĩa phi phàm!

Trải qua thời gian dài, thiên hạ Thần Ma đều phải nhận Thần Đế Ma Đế điều khiển, Thần Ma nhị đế một cái chưởng khống thần tộc một cái chưởng khống ma tộc, Thần cùng Ma trời sinh liền nhận bọn họ ràng buộc, khó có tự do thân.

Thần Đế Ma Đế thua trận, thần phục Đế Tuyệt, về sau bị giết, cái kế tiếp Tiên giới phục sinh lại bị Đế Tuyệt cầm tù, để Thần Ma hai tộc thủy chung không ngóc đầu lên được, chỉ có thể làm tiên nhân nô lệ cùng trên bàn ăn ức hiếp.

Mà Thần Ma hệ thống tu luyện hoàn thiện, liền mang ý nghĩa Thần Ma cũng có thể tu luyện, hạn chế bọn họ không còn là huyết thống, mà là tư chất ngộ tính.

Thần Ma nhị đế cũng không còn là bọn họ hạn mức cao nhất, mà là bọn họ vượt qua mục tiêu, tương lai nói không chừng Thần Ma bên trong cũng sẽ xuất hiện một cái Đế cảnh đại cao thủ!

“Bích Lạc thật sự là bất phàm.”

Tô Vân mang theo Bích Lạc lên đường, thầm nghĩ: “Ứng Long, Bạch Trạch bọn họ lấy mấy chục năm, cũng không có làm ra Thần Ma phương pháp tu luyện, hắn gia nhập vào, thời gian mấy năm liền lấy ra. Chẳng qua Ứng Long lão ca quả thực là tên hỗn đản! Ta để hắn dạy Bích Lạc tu luyện như thế nào, hắn ngược lại đem Thần Ma pháp môn tu luyện truyền thụ cho hắn.”

Hắn âm thầm lắc đầu, Ứng Long cùng Bạch Trạch mấy người Thần Ma đã khai sáng ra một chút phương pháp tu luyện, nhưng mà không thành hệ thống, cũng rất khó hình thành hệ thống. Cũng là bởi vì có Bích Lạc lão hán này gia nhập, ngây thơ vô tri tu luyện không trọn vẹn Thần Ma

phương pháp tu luyện, cảm thấy chỗ nào không được đầy đủ bổ ở đó, dần dần liền đem Thần Ma phương pháp tu luyện khai sáng ra một cái hoàn chỉnh hệ thống tới!

Bích Lạc mặc dù là sau khi chết trùng sinh, đã không còn là năm đó phong hoa tuyệt đại tiên tướng Bích Lạc, nhưng hắn trí tuệ còn tại, Thần Ma phương pháp tu luyện trong tay hắn hoàn thiện, nhưng cũng là dĩ nhiên.

Tô Vân lại liếc liếc Bích Lạc, có chút đau đầu.

Lão hán này là dựa theo Thần Ma pháp môn tu luyện tu luyện trở thành tiên nhân, cùng bình thường tiên nhân con đường tu luyện hoàn toàn không giống, Tô Vân cũng không biết hắn sau này nên như thế nào tu luyện.

"Thật giống như ta con đường tu luyện cùng bình thường tiên nhân cũng không giống nhau." Tô Vân suy nghĩ một chút, ngay sau đó thản nhiên.

Bích Lạc thì tinh lực dồi dào, đối bọn hắn dưới chân Hỗn Độn phù văn rất có hứng thú, thỉnh thoảng đâm một chút , dựa theo tuổi tác mà tính, lão hán này thân thể ngàn vạn tuổi, nhưng nội tâm mới sáu bảy tuổi, chính là hoạt bát thời điểm.

"Bảy tuổi tiên nhân…" Tô Vân lắc đầu.

Hắn mang theo Bích Lạc đi tới Thiên Phủ động thiên, tìm đến Tam Thánh Hoàng lăng, cùng Bích Lạc cùng một chỗ đi vào quan tài. Đợi đi ra lúc, bọn họ đã đi tới thứ sáu Tiên giới.

Tô Vân mang theo Bích Lạc đi ra thứ sáu Tiên giới, thân hình lơ lửng, bốn phía nhìn tới, nhưng thấy tro tàn mênh mông như tuyết lông ngỗng, lay động, từ trên trời giáng xuống.

Nơi xa còn có Tiên giới phúc địa, hướng là to lớn suối phun, từ lòng đất phun trào ra ngoài dày nặng tro tàn cột khói.

Xa xôi Tiên đình cũng từ không trung rơi xuống, cứ việc còn có chút kiến trúc như trước trôi lơ lửng ở trên trời, nhưng cũng lung lay sắp đổ, bị tro tàn ép tới rất là trầm.

Nơi này không trung cũng biến thành mục nát, sơ qua sứ lực, liền sẽ đánh hỏng không gian, để không gian sụp đổ, không cách nào chữa trị.

Tô Vân tinh tế cảm ứng thứ sáu Tiên giới thiên địa đại đạo, chỉ có thể mơ hồ cảm ứng được một chút sót lại đại đạo khí tức, nhưng cũng rất là nhỏ yếu. Có lẽ những này còn có thiên địa đại đạo địa phương, hẳn là còn có thể bảo tồn một chút sinh cơ.

"Ta vốn cho là bản thân sẽ phi thăng đến Tiên giới, trở thành một vị tiên nhân, từng bước một tu luyện, từ từ tu luyện tới cảnh giới càng cao hơn, trở thành Tiên đình Kim Tiên, Tiên Quân, Thiên Quân, thậm chí Đế Quân. Lại không nghĩ rằng, ta chưa hề phi thăng qua, mà lúc trước Tiên giới, nhưng đã hủy diệt."

Tô Vân trong lòng xúc động mãi thôi, năm đó cái kia Thiên Thị Viên thiếu niên, có khả năng nghĩ đến hôm nay ư?

Hắn lại mang Bích Lạc trở về Tam Thánh Hoàng lăng, đi vào một cái khác miệng quan tài.

Đợi đến bọn họ từ quan tài bên trong sau khi đi ra, bọn họ lại đi tới thứ năm Tiên giới, Tô Vân không có dừng lại, cùng Bích Lạc lại đổi một chiếc quan tài.

Bích Lạc buồn bực, đợi đến bọn họ từ cuối cùng một chiếc quan tài bên trong đi ra, bọn họ đã đi tới Thái Cổ cấm khu vị trí hạch tâm, đệ nhất Tiên giới.

Thần Thông hải cùng Luân Hồi Hoàn, liền tại đệ nhất Tiên giới biên giới!

“Oánh Oánh cùng Minh đô huynh trưởng bọn họ đuổi giết Đế Thúc, là Thần Thông hải bên này đi.”

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, dẫm chân xuống, nhất thời có Hỗn Độn chi khí tràn ra, Hỗn Độn phù văn tại Hỗn Độn chi khí trung du dặc, hóa thành to lớn Hỗn Độn sinh vật, mang theo bọn họ hướng xa xa Thần Thông hải cùng Luân Hồi Hoàn gào thét mà đi.

Bích Lạc nguyên bản định lại chọc một chút dưới chân Hỗn Độn phù văn, đột nhiên nhìn thấy phù văn hóa thành không thể diễn tả Hỗn Độn sinh vật, không khỏi sợ hết hồn, không dám nhúc nhích.

Tô Vân chỗ bày ra Hỗn Độn thần thông, thực ra chính là thanh đồng phù tiết căn bản khuôn mặt.

Thanh đồng phù tiết là Đế Hỗn Độn xương ngón tay biến thành, thoạt nhìn như là do thanh đồng chế tạo đốt trúc, thôi thúc về sau, bề ngoài có không biết bao nhiêu Hỗn Độn phù văn như thác nước di động.

Nhưng nếu như đối Hỗn Độn phù văn lý giải đến cực hạn, liền sẽ phát hiện hoàn toàn không phải như vậy!

Chân chính thanh đồng phù tiết tại vượt qua thời không lúc, hắn hình ảnh nhất định là vô số hình thể vô cùng to lớn Hỗn Độn sinh vật, tại Hỗn Độn chi khí bên trong xoay quanh một cái thùng hình dáng khổng lồ tạo vật bay lượn, tại thời không bên trong phi nhanh!

Mà cái này, chính là Tô Vân thi triển Hỗn Độn phù tiết thần thông hình thành dị tượng!

Hắn đứng tại thần thông hình thành tạo vật phía trước, khổng lồ Hỗn Độn sinh vật xoay quanh cái lối đi này bay lượn, phía trước thời không không ngừng bị nhanh chóng rút ngắn, tốc độ cực nhanh!

Đúng lúc này, phía trước đột nhiên xuất hiện khổng lồ Thần Ma, đang tại lôi kéo một cỗ bảo liễn tại tro tàn trên cánh đồng hoang phi nhanh, sau lưng thành phiến liên miên tro tàn bị nhấc lên.

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, chỉ thấy những cái kia Thần Ma số lượng nhiều đạt chín mươi sáu tôn, đây chính là Thần Ma nhị đế xuất hành khuôn mẫu!

"Hóa ra là Thiên Đế bệ hạ."

Xe kia liễn cửa sổ xe mở ra, Ma Đế cái kia yểu điệu khuôn mặt từ trong xe nhô ra đến, cười nói: "Thiên Đế bệ hạ cần gì bản thân làm phiền chân ngọc? Thiếp thân bảo liễn hương xa, còn có rảnh rỗi rảnh rỗi, tốc độ cứ việc không bằng bệ hạ, nhưng cũng may tiết kiệm chút khí lực. Bệ hạ sao không lên xe tới?"

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, chậm lại tốc độ, rơi vào cái kia bảo liễn hương xa phía trên, sớm có ma nữ đứng tại rèm châu hai bên, trên người ăn mặc đơn giản mộc mạc, trái phải chẳng qua hai cái bít tất trọng lượng, tách ra rèm châu, xin Tô Vân Bích Lạc hai người đi vào.

Tô Vân nhìn không chớp mắt, Bích Lạc nhưng tại hai cái ma nữ bộ ngực bên trên mạnh mẽ nhìn qua, hai nữ phốc phốc cười nói: "Lão sắc quỷ…"

Bích Lạc vội vàng đuổi theo Tô Vân, nói nhỏ: "Hai nữ tử này, cơ ngực so Ứng Long đại ca còn muốn khoa trương, không biết là thế nào luyện!"

Tô Vân dở khóc dở cười.

Hai người đi vào trong xe, chỉ thấy trong xe có khoảng trời riêng, rất là rộng rãi, xa hoa truỵ lạc. Con đường hai bên còn có lồng, lồng là nam nữ ở bên trong, nhảy đủ loại quái dị dáng múa.

Tô Vân nhịn không được nhìn nhiều hai mắt, lúc này mới đuổi theo Bích Lạc.

“Cái này hương xa quả nhiên thơm.”

Bích Lạc hướng Tô Vân nói: “Liền trong không khí đều là thơm thơm mùi vị.”

Nơi này mùi thơm hòa lẫn trong lồng nam nữ kỳ quái nhảy múa, làm người ta không khỏi nghĩ vào thà rằng không, đứng núi này trông núi nọ, rất khó khống chế đạo tâm.

Đợi đi tới phía trước, chỉ thấy Ma Đế cái kia yêu dị nữ tử đang tại thưởng thức ca múa, cũng là nam nữ ca hát múa, dáng múa quái dị, có nhiều thân thể chạm nhau quấn quanh chi vũ tư.

Ma Đế vội vàng đứng dậy, từ trên bậc thang chậm rãi mà xuống, mặt mày tươi tắn đón lấy: “Bệ hạ có thể tính đến thiếp thân nơi này đến rồi! Lần trước từ biệt, bệ hạ nhẫn tâm đem thiếp thân xử lý đến hoang lương chi địa, cùng Tiên đình quyết đấu, thiếp thân may mắn không làm nhục mệnh, lập công lớn đâu!”

Nàng chậm rãi hạ bái, quần áo cùng thiếu nữ cùng một chỗ trải trên mặt đất, hiển lộ hết nữ tử này trắng nõn.

Nàng trán nâng lên, nhìn Tô Vân, trên mặt lộ ra thần sắc mong đợi, tựa hồ tại chờ đợi chủ nhân khen thưởng.

Khuôn mặt của nàng không nói ra được thanh thuần, nhưng ánh mắt lại giống như là nhen lửa trong lòng nam nhân liệt hỏa ngọn lửa, tràn đầy ham muốn.

Tô Vân thò tay đỡ nàng đứng dậy, cười ha ha nói: “Ái phi… Khụ khụ, ái khanh công lao quá lớn, trẫm há có thể không nhớ nhung trong lòng. Tự nhiên sẽ không bạc đãi ái phi… Ái khanh!”

Nói đi, hai người dắt tay leo lên lối thoát.

Bích Lạc vội vàng đuổi theo, nhìn nhìn phía dưới khiêu vũ nam nữ, thầm nghĩ: "Bọn họ hai tay để trần làm cái gì? Khoe khoang cơ bắp ư? Còn không có cơ thể của ta đẹp mắt…"

Tô Vân leo lên bảo tọa, ngồi xuống xuống.

Ma Đế rúc vào bên chân của hắn, khuôn mặt tựa vào trên đùi của hắn, cười ha hả nói: "Bệ hạ muốn ban thưởng thiếp thân cái gì đâu?"

Tô Vân cười nói: "Ái khanh muốn cái gì?"

Ma Đế ngẩng đầu cười nói: "Cái này liền muốn nhìn bệ hạ tâm ý."

Tô Vân khẽ mỉm cười, nói: "Không bằng như vậy, trẫm liền ban thưởng ngươi thần tộc cùng ma tộc số mệnh, làm sao?"

Ma Đế cười khúc khích, nói: "Bệ hạ, cái gì gọi là cái gì khí vận?"

Tô Vân nói: "Trẫm muốn ban thưởng ngươi, chính là Thần Ma hai tộc, lại không làm nô làm tỳ, không hề bị tiên nhân kiềm chế, xâm lược. Trẫm muốn ban thưởng Thần Ma hai tộc lấy phương pháp tu luyện, để Thần Ma hai tộc cùng tiên nhân đồng dạng, có thể tu luyện, có thể tại Đế đình làm quan, bên trên không bố trí hạn. Trẫm muốn ban thưởng Thần Ma hai tộc lấy tôn nghiêm, ban thưởng lấy giáo hóa, mở tường, tự, học, trường học, viện, cung, để hắn có chỗ học, có chỗ bồi dưỡng. Ma Đế, trẫm muốn ban thưởng Thần Ma hai tộc khí vận, ngươi cảm thấy thế nào?"

Ma Đế tròng mắt loạn chuyển, kinh ngạc nói: "Bệ hạ nói đến rất tốt đâu! Thiếp thân thậm chí cũng có chút động tâm nữa nha! Thiếp thân gần nhất nghe nói, Đế đình bên trong có

Thần Ma đã bắt đầu tu luyện cái này công pháp gì, chẳng lẽ chính là bệ hạ nói tới Thần Ma pháp môn tu luyện?"

Tô Vân nhẹ nhàng xoa xoa mái tóc của nàng, cười nói: "Ái phi… Ái khanh không thích?"

Ma Đế cười nhẹ nói: "Làm sao lại không thích đâu? Nếu như bệ hạ cái thứ nhất truyền thụ cho thiếp thân, thiếp thân tự nhiên vui vẻ còn đến không kịp. Chỉ tiếc, bệ hạ truyền ra ngoài…"

Tô Vân mặt mang tươi cười, xoa xoa nàng mái tóc bàn tay đột nhiên thần thông bộc phát, hoàng chung thần thông ầm ầm nổ vang, cùng lúc đó, chỉ nghe một tiếng ầm vang vang lớn, bảo liễn hương xa nổ tung, Tô Vân bay ngược mà đi, va nát đang tại trong khi đi vội chín mươi sáu Thần Ma đội hình!

【 cổ tiền mặt hồng bao 】 đọc sách liền có thể cổ tiền mặt! Chú ý Wechat. Công chúng hào 【 bạn đọc đại bản doanh 】, tiền mặt / điểm tiền chờ ngươi cầm!

Nổ tung bảo liễn hương xa bên trong, Ma Đế mái tóc tán loạn, phóng lên trời, cười lạnh nói: "Hôn quân! Ngươi nếu là trước đem công pháp truyền thụ cho ta, chúng ta còn có thảo luận chỗ trống! Ngươi lại trước đem công pháp truyền cho mặt khác Thần Ma, rõ ràng là muốn cho bọn họ thay thế vị trí của ta!"

Chương 848 : Đạo thân chi chiến

Chương 838: Đạo thân chi chiến

Vừa mới một màn kia phát sinh cực nhanh, để cho người ta khó mà thấy rõ, hương xa bên trong Tô Vân tay trái bắn ra hoàng chung thần thông, ám toán Ma Đế, Ma Đế cũng thừa dịp rúc vào Tô Vân trong ngực, nhân cơ hội hướng Tô Vân thống hạ sát thủ!

Hai người vừa chạm vào đến phân, mỗi người bị đối phương gây thương tích.

Ma Đế tự nghĩ thực lực tu vi vượt xa Tô Vân, khẳng định là Tô Vân thương thế nặng nhất, không ngờ động thủ mới phát hiện Tô Vân tiến cảnh tu vi thần tốc, rất nhiều đuổi sát bản thân xu thế!

Phải biết năm đó nàng giả vờ đầu nhập vào Tô Vân lúc, Tô Vân thực lực tu vi so với nàng còn kém rất nhiều, mà bây giờ lại có muốn cùng nàng ngang hàng tình thế!

Ma Đế trong lòng sát ý đại thịnh, trên mặt lại không có toát ra nửa điểm.

Tô Vân ổn định thân hình, cười nói: “Ma Đế cần gì keo kiệt như vậy? Ngươi chỉ coi ta đem công pháp truyền cho mặt khác Thần Ma, nhưng chưa từng nghĩ trẫm cũng có thể truyền thụ cho ngươi. Tư chất của ngươi ngộ tính so mặt khác Thần Ma mạnh không biết bao nhiêu, trình độ cao vút tiến thêm một bước, so mặt khác Thần Ma tiến cảnh càng nhanh, địa vị sẽ chỉ càng củng cố. Ngươi nếu là vứt bỏ Đế Hốt, đầu nhập vào Đế

đình, trẫm liền mở ra một con đường, cho ngươi gia nhập trẫm hậu cung!"

"Phi! Không biết xấu hổ!"

Ma Đế giận dữ, lại cười khanh khách nói: "Đế Vân, ngươi hảo hảo không biết xấu hổ! Ta đã từng cũng là Đại Đế, há có thể làm ngươi hậu cung? Chẳng qua, làm sao ngươi biết sau lưng ta người là Đế Hốt bệ hạ?"

Tô Vân thôi thúc Tiên Thiên Nhất Khí, trị liệu thương thế, mỉm cười nói: "Chuyện này có khó khăn gì? Năm đó Thần Đế đầu nhập vào ta, đối ta tự xưng thái tử, lại đối những người khác nói, có tư cách phong hắn làm Thần Đế, chỉ có Thiên Đế mà thôi, Đế Phong không đủ tư cách. Hắn mặc dù đối với người ngoài nói ta có Thiên Đế chi tướng, nhưng ở trong lòng của hắn, có tư cách phong hắn làm Thần Đế, chỉ sợ chỉ có Thúc Hốt nhị đế mà thôi. Ta khi đó liền biết hắn tự xưng thái tử nguyên nhân, bởi vì hắn gặp qua Đế Hốt. Khuyên hắn xuống núi người kia, chính là Đế Hốt."

Ma Đế bừng tỉnh hiểu ra, cười nhạo nói: "Thần Đế không xưng Đế, ngược lại gọi thái tử, bởi vậy bị ngươi nhìn ra sơ hở. Ta đã sớm nói cho hắn biết không cần như thế, hắn hết lần này tới lần khác tự xưng thái tử, còn nói Đế Hốt một ngày chưa xưng Đế, hắn liền một ngày gọi thái tử, không dám xưng Đế. Lại không nghĩ rằng bởi vậy có chỗ sai."

Tô Vân tiếp tục nói: "Ta về sau đi Thiên Lao động thiên, gặp phải ái khanh, ái khanh tới hàng, càng sâu hơn nghi ngờ của ta. Nếu như tương lai ta cùng Đế Hốt đánh một trận, hai vị ái khanh cho ta hai sườn bị đao đâm, ta chẳng phải là muốn đi đời nhà ma?"

Ma Đế nhíu mày, nói: "Nhưng mà ngươi còn trọng dụng chúng ta! Ngươi để cho ta phụ trách chiêu mộ ma tộc, Thần Đế chiêu mộ nhân tộc, đứng hàng Tam Công, địa vị tại phía xa

những người khác phía trên. Thậm chí, Thần Đế cùng hảo huynh đệ của ngươi Ứng Long kết bái, rút ngắn cùng quan hệ của ngươi, ngươi cũng chưa từng ngăn cản. Ngươi nếu biết chúng ta là Đế Hốt xếp vào đi vào, vì sao còn muốn trọng dụng?"

Tô Vân cười nói: "Ta cho các ngươi một binh một tốt sao?"

Ma Đế ngẩn ngơ.

Tô Vân tiếp tục nói: "Ta một người lính cũng không từng cho các ngươi, mà là để các ngươi bản thân kéo một chi quân đội, hậu cần tiếp tế cũng chưa từng cho các ngươi, để các ngươi tự mình giải quyết. Không chỉ có như thế, ta còn để các ngươi đi vì ta làm ta cũng làm không được sự tình, rời khỏi phía tây Đế đình tru sát Sư Đế Quân, đông ra Chung sơn, ngăn cản Tà Đế xâm lấn."

Ma Đế cũng tại nhân cơ hội chữa thương, nghe vậy không khỏi tức giận lên đầu, cắn răng nói: "Ngươi còn để chúng ta mỗi người dẫn dắt Thần Ma đại quân, đi đối kháng Tiên đình hai đại thiên sư, Hưu Khai Giáp cùng Quan Sơn Hà!"

Tô Vân mỉm cười nói: "Ngươi cùng Thần Đế làm được rất tốt, đem Hưu Khai Giáp cùng Quan Sơn Hà đại quân ngăn chặn. Hai vị này thiên sư chính là Đế đình kình địch, nếu như bọn họ thoát thân, tất nhiên sẽ trợ giúp Vạn Cô Thần cùng Yến Tử Kỳ, một cái đại phá Câu Trần, một cái đại phá Đế đình. Nếu là như vậy, ta cùng Tà Đế, Thiên Hậu, đều đem vạn kiếp bất phục!"

Ma Đế mặt mang tươi cười, lại âm thầm nghiến răng.

Tô Vân mặt mang tươi cười, thản nhiên nói: "Các ngươi phụng Đế Hốt lệnh đi tới bên cạnh ta, mưu đồ ám toán, mà ta lại tương kế tựu kế, lợi dụng lực lượng của các ngươi làm việc cho ta, mở rộng thế lực của ta. Đây chính là ta cùng Đế Hốt

đánh cờ. Ma Đế, ngươi cùng Thần Đế, thủy chung đều là ta cùng Đế Hốt quân cờ.”

Ma Đế đột nhiên thân hình như quỷ mị vồ lên trên, lệ khiếu một tiếng, chỉ thấy sau lưng không gian nổ tung, một con to lớn vô cùng đen kịt lợi trảo ầm ầm đánh trúng huyền thiết chuông lớn!

“Coong ——— “

Tiếng chuông vang lên, chuông lớn hướng về phía sau trút xuống, phút sau vạn dặm tro tàn trên cánh đồng hoang, tro tàn bị đều nhấc lên, như là phù thiên chi mây!

Tô Vân bị chấn động đến khí huyết sôi trào, huyền thiết chuông bay khỏi đỉnh đầu của hắn, hắn nhưng như cũ mặt mang tươi cười, Tiên Thiên Nhất Khí tăng lên tới cực hạn, đột nhiên tro tàn trên cánh đồng hoang tử khí mờ mịt thành triều, mặt nước phun trào, đạo âm mãnh liệt!

Nhưng thấy từng đoá hoa sen từ dưới nước bay lên, nụ hoa nở rộ, vạn hoa nở rộ, hình thành một mảnh kỳ lạ rực rỡ cảnh tượng!

Đó chính là Tô Vân Tiên Thiên Nhất Khí diễn hóa ba ngàn Tiên đạo!

Ma Đế một kích bay tới, còn chưa cận thân, liền thấy vạn đóa đạo hoa khẽ run lên, hơn ba ngàn tòa Đạo cảnh bay lên, ba ngàn sáu trăm Đạo cảnh trùng lặp, hình thành Tô Vân tòa thứ năm Tiên Thiên Đạo cảnh!

“Ma Đế, ngươi cùng Thần Đế đồng dạng, là sinh tự Tiên Thiên chi giếng.”

Tô Vân đứng lại vạn hoa bên trong, ba ngàn hơn sáu trăm tòa Đạo cảnh bên trong, đưa tay ngạnh hám Ma Đế đòn đánh này, thản nhiên nói: “Chiếc kia giếng, có lẽ là Luân Hồi Thánh

Vương tay. Ngươi cùng Thần Đế, mỗi bên đến Tiên Thiên một trong.”

“Ầm —— “

Hai người bàn tay va chạm, long trời lở đất chấn động bốn phương tám hướng đánh tới, Bích Lạc đám người vội vàng mỗi người thôi thúc thần thông, chống cự cỗ này xung kích, lại bị ba động khủng bố hất bay!

Ma Đế thấy Tô Vân ngăn lại đòn đánh này, giật mình trong lòng, lại thấy Tô Vân dưới chân đột nhiên diễn sinh ra vạn hoa cái bóng!

Tô Vân dưới chân tử khí mặt nước, không chỉ có vạn đóa đạo hoa cái bóng, còn có ba ngàn hơn sáu trăm tòa Đạo cảnh cái bóng!

Thậm chí, còn có một tôn Tô Vân đứng ở nơi đó, giống như là Tô Vân cái bóng!

“Mà ta lại là chân chính Tiên Thiên Nhất Khí, so Luân Hồi Thánh Vương cao minh hơn, càng thuần túy.” Một cái khác Tô Vân cười nói.

Ma Đế cảm giác được Tô Vân tu vi pháp lực tại đường thẳng nâng cao, không khỏi nghi ngờ không thôi, lần nữa nhào tới, cười lạnh nói: “Phân thân mà thôi! Tiểu thuật mà thôi!”

“Ma Đế ngươi sai, đây cũng không phải là phân thân, mà là đạo thân.”

Dưới mặt nước Tô Vân đột nhiên biến thành trên mặt nước Tô Vân, đưa tay ngạnh hám Ma Đế công kích, cười nói: “Đây là ta dị vực Đạo Thần đánh một trận về sau, chỗ tìm hiểu ra Tiên Thiên Nhất Khí, Đạo cảnh ngũ trùng thiên mới có thể thi triển ra đại thần thông.”

Cùng ba đồng tử Đạo Thần U Triều Sinh đánh một trận, hắn thu hoạch thực sự quá lớn, đem hắn tầm mắt mở mang kiến thức một chút tử tăng lên tới vượt qua Đế Phong, Đế Tuyệt, thậm chí Thúc Hốt nhị đế tiêu chuẩn!

Đối mặt Ma Đế loại tồn tại này, cứ việc Ma Đế tại tu vi bên trên vẫn tại trên hắn, nhưng hắn ứng đối lên liền lộ ra bình tĩnh.

Không phải Ma Đế bản lĩnh không được, mà là Tô Vân tầm mắt quá cao quá rộng.

Hai người phen này va chạm, Ma Đế đột nhiên chỉ thấy cái kia vạn đóa đạo hoa tam tam kết hợp, hóa thành một tôn lại một tôn Tô Vân, mỗi người đứng tại trên mặt biển, chính là Tô Vân cái gọi là đạo thân!

Cái kia ba ngàn sáu trăm tôn Tô Vân kết thành đủ loại trận thế, đồng thời hướng nàng đánh tới, cứ việc mỗi người đều chỉ là Đạo cảnh nhất trùng thiên tu vi, nhưng như trước giết đến tay nàng bề bộn chân loạn.

Trận pháp, là các đời Tiên đình bắt buộc pháp môn, tập hợp cảnh giới hơi thấp tiên nhân lực lượng, có thể phát huy ra vượt qua cảnh giới lực lượng, chém giết tu vi cảnh giới cao hơn kẻ địch.

Đây chính là đại quy mô tập đoàn tác chiến ưu thế vị trí!

Tô Vân chính là lợi dụng loại ưu thế này tới đối phó Ma Đế, để nàng phân thân hết cách, không cách nào hình thành đối với mình uy hiếp!

Với tư cách kiếm đạo thành tựu người thứ hai, Tô Vân sớm đã đem đệ nhất kiếm trận đồ mò thấy hiểu rõ, lấy bản thân đạo thân làm kiếm, bốn mươi chín người một tổ, hóa thành từng cái đệ nhất kiếm trận, thẳng hướng Ma Đế!

Ma Đế liên tục bại lui, tránh né to to nhỏ nhỏ kiếm trận, tạo thành những này kiếm trận mặc dù chỉ là từng cái Chân Tiên Kim Tiên tiêu chuẩn đạo thân, nhưng kiếm trận uy lực, lại có thể như Tô Vân Trảm Đạo, Đạo Ngừng Ở Đây đồng dạng, làm bị thương nàng chân thân!

Nếu như đạo pháp bị hao tổn, tu vi của nàng thực lực nhất định bị hao tổn, chỉ sợ sẽ bị Tô Vân mài chết tại đây phiến trên cánh đồng hoang.

Nàng tuy có thể tại thứ bảy Tiên giới Tiên Thiên chi trong giếng trùng sinh, nhưng sau khi sống lại nàng thuộc về còn nhỏ, lại bởi vậy bỏ lỡ đoạt Đế chi chiến!

Đột nhiên, Ma Đế thoáng nhìn Tô Vân triệu hồi huyền thiết chuông lớn, trong lòng biết không ổn, không chần chờ nữa, nhất thời thân thể lay động, trực tiếp hiện ra bản thể chân thân!

Bỗng nhiên, cái kia yểu điệu Ma Đế biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó chính là một tôn đỉnh thiên lập địa Ma Thần, sừng trâu miệng rồng, cân khu cơ bắp giống như cự mãng quấn quanh ở xương cốt bên trên!

Ma Đế chân đạp rừng rực ma hỏa, toàn thân dồi dào vô song ma khí dâng trào bốn phía, trên người cơ bắp vận chuyển, liền giống như vô số to lớn hắc mãng ở trên người bơi lội!

Trên người nàng, ngàn vạn kỳ dị phù văn sáng tối chập chờn, đó là Tiên Thiên mà sinh Tiên đạo phù văn, kèm theo Đế Hỗn Độn khai thiên tịch địa mà tạo nên ma đạo đường vân!

Tô Vân nguyên bản còn đối Ma Đế có chút dục niệm, nhưng nhìn thấy Ma Đế chân thân, không khỏi dục niệm bỗng nhiên mất, không có một chút.

Bích Lạc lại nhìn ra con mắt sáng lên, đây tuyệt đối là thế gian cường đại nhất chân thân một trong, hắn đối thân thể

nghiên cứu đã đi đến bản thân có khả năng đi đến cực hạn, nóng lòng tìm kiếm mạnh hơn thân thể tới làm tham khảo quan sát.

Ma Đế hiện ra chân thân, không thể nghi ngờ là hắn quan sát tìm hiểu thời cơ tốt nhất!

Ma Đế đột nhiên hét lớn một tiếng, như là ngàn vạn Ma Thần hàng tỉ bá tính trăm miệng một lời rống to, đem thế gian trong lòng người âm nhất ám ma tính phóng thích, hóa thành vô tận sát ý!

Tô Vân ba ngàn sáu trăm đạo thân, đang tiếng gào bên trong tan rã, trận pháp tự sụp đổ.

Tô Vân thân thể lay động, đem ngàn vạn sụp đổ đạo thân thu về.

Những này đạo thân vào cơ thể, nhất thời hóa thành Tiên Thiên Nhất Khí, để tu vi của hắn tăng lên điên cuồng.

Ma Đế cái kia vĩ đại thân thể vọt tới, to lớn lợi trảo vung xuống, Tô Vân thôi thúc huyền thiết chuông lớn nghênh tiếp.

Bích Lạc sắc mặt kịch biến, vội vàng ôm lấy mấy cái ma nữ, ba chân bốn cẳng lao nhanh, phía sau cái kia nhấp nhô thần thông hồng lưu tấn công tới, đem hắn cùng mấy ma nữ kia muội tử hất bay!

Bích Lạc đám người rơi vào cái kia vô biên thần thông trong cuồng triều, khủng bố thần thông uy năng từ bốn phương tám hướng kéo tới, nhất thời kích phát Bích Lạc Linh giới Đạo cảnh bên trong pháp lực đối kháng, thủ hộ an nguy của hắn!

Đợi đến cỗ này thần thông triều dâng xung kích sau đó, Bích Lạc lúc này mới đem trong ngực mấy cái ma nữ bỏ xuống.

Mấy ma nữ kia vẫn chưa hết sợ hãi, cho là mình chắc chắn phải chết, lại không nghĩ rằng bị cái này lão ông cứu. Các nàng nguyên bản còn có bắt giữ cái này lão ông, bức bách Tô Vân đi vào khuôn khổ đầu hàng ý nghĩ, giờ phút này đối Bích Lạc cũng chỉ có tràn đầy cảm ơn.

Bích Lạc nhưng tại tiếc hận quần áo của mình, tại thần thông trong cuồng triều, mặc dù bọn hắn tiếp tục sống sót, nhưng trên người quần áo lại bị thần thông triều dâng phá hủy đến không còn một mảnh, lộ ra cơ bắp lởm chởm bên trên giống như thân.

Mấy ma nữ kia nhất thời nhìn mà trợn tròn mắt, chỉ thấy cái này lão ông tóc trắng thoáng khẽ động, dưới làn da cơ bắp như giao như mãng chằng chịt, cực kỳ kinh người, làm người ta trông mà thèm không thôi!

"Lão hán này, ngược lại là càng già càng dẻo dai…"

Các nàng vừa mới nghĩ đến nơi đây, Tô Vân cùng hoàn toàn thể Ma Đế lần thứ hai đối kháng truyền đến, nhấp nhô thần thông triều dâng so lần đầu tiên càng thêm kịch liệt!

Bích Lạc không cần nghĩ ngợi, ôm lấy mấy ma nữ kia ba chân bốn cẳng liền chạy, mấy ma nữ kia trốn ở trong ngực của hắn, nhất thời cảm thấy an toàn, vô cùng an tâm, thầm nghĩ: "Cái này vạm vỡ lão hán, ngược lại là cái đáng giá phó thác người…"

Tô Vân cùng Ma Đế liên tục đối kháng mấy lần, hai người phun máu phè phè, không chút nào không để cho.

Hai người bọn họ đều là đâm lao phải theo lao, Ma Đế chỉ cảm thấy dùng lại ra một chút lực, liền có thể đánh chết Tô Vân, Tô Vân cũng cảm thấy bản thân so Ma Đế cũng không kém bao nhiêu, dựa vào Tiên Thiên Nhất Khí đối thương thế chữa trị tốc độ, bản thân nhất định có thể mài chết Ma Đế.

Bởi vậy, mặc dù là đơn giản mấy chiêu, hai người liền mỗi người thân chịu trọng thương.

"Không thể lại đánh."

Trong lòng hai người đột nhiên sinh ra cùng một cái suy nghĩ: "Tiếp tục đánh xuống, có thể sẽ chết."

Nhưng mà ai lại bằng lòng lui về phía sau một bước đâu?

Nhưng vào lúc này, đột nhiên nơi xa huyết vân cuồn cuộn, bay lên, gào thét xoắn tới, Huyết Ma tổ sư cười quái dị, huyết hải xoắn tới, hướng hai người đồng thời thống hạ sát thủ!

"Hai vị vẫn là trở thành ta một phần, mở rộng thực lực của ta a!"

Tô Vân cùng Ma Đế gần như đồng thời thay đổi chiêu pháp, công hướng Huyết Ma tổ sư, hai người bọn họ thực lực tu vi đều là miễn cưỡng xâm nhập thế gian rất tuyệt đỉnh tồn tại hàng ngũ, liên thủ phía dưới, Huyết Ma tổ sư nhất thời không địch lại, bị đánh đến miệng phun máu tươi, hốt hoảng mà đi.

Tô Vân cùng Ma Đế thân hình dịch ra, nhìn lẫn nhau một cái, Ma Đế đè xuống xông lên cổ họng máu tươi, hóa thành kiều mị thiếu nữ, cười nói: "Vân Thiên Đế, ngươi đã có tư cách này cùng thiên hạ cường giả đoạt Đế. Nhìn tới, ngươi cũng là tới đoạt đao. Thần đao liên quan to lớn, thần đao xuất thế trước đó, ngươi ta nước giếng không phạm nước sông, cáo từ!"

Tô Vân ngăn chặn thương thế, vội vàng nói: "Đoạt đao? Cái gì đao?"

Ma Đế thân hình đi xa: "Đế Hỗn Độn thần đao! Đao này bị người xứ khác chỗ đoạn, hiện nay đã bản thân chữa trị, sắp xuất thế!"

Chương 849 : Đế Hỗn Độn thần đao

Chương 839: Đế Hỗn Độn thần đao

"Đế Hỗn Độn thần đao?"

Tô Vân có chút ngỡ ngàng: "Đế Hỗn Độn không phải dùng chuông sao? Luân Hồi Thánh Vương luyện chế cái kia mấy cái chuông, không phải nói chính là cho Đế Hỗn Độn luyện chế chuông Hỗn Độn ư? Thật chẳng lẽ như người xứ khác nói, Đế Hỗn Độn nhưng thật ra là cái dùng đao đại lão to?"

Ma Đế đi xa, trở lại nhìn quanh một cái, lại thấy bản thân mang tới tỳ nữ loại trừ chết đi, những người khác tụ tại một cái hai tay để trần lão giả tóc trắng bên người, không khỏi tức giận, oán hận rời đi.

Tô Vân ngược lại là không đem chuyện này để ở trong lòng, vẫn suy nghĩ Đế Hỗn Độn đao chắc là bộ dáng gì: "Giống như Đế Hỗn Độn như vậy Đạo Thần, bảo vật của hắn hẳn là có thể dung nạp hắn tất cả đại đạo. Tiên đạo trong vũ trụ có ba ngàn sáu trăm Tiên đạo, đao của hắn, chắc là một cái chuôi đao, ba ngàn sáu trăm cái lưỡi dao…"

Tô Vân suy nghĩ một chút, không khỏi ngạc nhiên, hình như nói như vậy so cây quạt còn muốn khoa trương, còn có thể là đao ư?

Bích Lạc đi tới, mấy ma nữ kia đi theo cái này lão giả lông mày trắng sau lưng, rụt rè hướng Tô Vân nhìn quanh.

Tô Vân cảnh giác lên: "Tiên tướng Bích Lạc phơi bày bản tính a? Đây cũng không phải là ta dạy, mà là lão hán nội tâm

gây ra! Chính là sắc dục huân tâm, có thể thấy được Bích Lạc cứ việc lại sống ra một thế, cũng không có thể bỏ đi nữ sắc. Ta cần gì phải cưỡng cầu bản thân đâu?"

Hắn đạo tâm thản nhiên.

Bích Lạc lúng ta lúng túng nói: "Bệ hạ, mấy cái này nữ tử đi theo ta."

Tô Vân ngầm hiểu, cười nói: "Để các nàng đi theo chính là, trẫm chính là Thiên Đế, sẽ không bởi vì chủng tộc khác biệt liền kỳ thị các nàng. Bích Lạc, ngươi cũng trưởng thành, không thể đều là đi theo Ứng Long bọn họ ăn chơi trác táng. Ứng Long Bạch Trạch những tên kia tuy tốt, nhưng dù sao đều là nam."

Hắn lời nói thành khẩn dạy dỗ một phen, Bích Lạc nghe như lọt vào trong sương mù, không biết hắn đang nói cái gì.

Tô Vân nghỉ ngơi một chút, yên lặng chữa thương.

Cùng Ma Đế đánh một trận, hắn cũng bị thương không nhẹ. Trên người hắn còn sót lại có ba đồng tử Đạo Thần U Triều Sinh cho hắn tạo thành đạo thương, lần này bị thương, những cái kia đạo thương rất nhiều trở lại xu thế, khiến cho hắn không thể không tạm thời dừng lại chữa thương.

"Ta vốn cho là Tà Đế Đế Phong đi tới Thái Cổ cấm khu, là vì bắt tiểu Đế Thúc, không nghĩ tới lại là vì Đế Hỗn Độn thần đao. Thần đao xuất thế, Huyết Ma tổ sư mấy người cũng chạy tới, Ma Đế đến, như vậy Thần Đế cũng sẽ không xa. Nếu là không thể toàn lực ứng phó, chỉ sợ sẽ chết trong tay những người này!"

Sau sáu ngày, Tô Vân chữa khỏi vết thương thế, mở mắt ra, lại thấy Bích Lạc đang dạy mấy ma nữ kia rèn luyện khí lực, huấn luyện trên người cơ bắp, mấy ma nữ kia khổ không thể tả.

Tô Vân ho khan một tiếng, Bích Lạc nghe, vội vàng chạy tới.

"Bích Lạc, ngươi làm cái gì vậy?" Tô Vân dò hỏi.

Bích Lạc nói: "Các nàng cơ ngực thoạt nhìn rất lớn, nhưng kỳ thật rất mềm, sờ một cái liền biết không đủ rèn luyện. Cái này không thể được."

Hắn sắc mặt nghiêm túc nói: "Phía trước rất nhiều nguy hiểm, các nàng nếu là không thể đem thân thể luyện đến giống như ta, khẳng định ăn thiệt thòi!"

Tô Vân lặng im phút chốc, nói: "Ngươi sờ?"

"Sờ."

"Cảm giác thế nào?"

"Quá mềm, không có gì dùng, không làm được gì. Các nàng cần phải đến đem cơ ngực luyện đến cứng rắn, như thép như sắt, mới có một bắp tay khí lực!"

Bích Lạc một cánh tay cong lên, cánh tay dữ tợn cơ bắp suýt nữa căng nứt quần áo, trung khí mười phần, âm vang mạnh mẽ nói: "Tựa như ta cùng Ứng Long ca ca!"

Tô Vân lại trầm mặc phút chốc, nói: "Ngươi vui vẻ là được rồi."

Hắn vẫy tay gọi đến mấy ma nữ kia, nói: "Hảo hảo chăm sóc tốt Bích Lạc lão gia tử, lão gia tử này không hề tầm thường, chỉ điểm các ngươi tu hành, đủ để cho các ngươi hưởng thụ cả đời. Hắn chính là khai sáng Thần Ma hệ thống tu luyện đại tông sư, tương lai nhất định vì cường giả tuyệt thế, Đế cấp tồn tại."

Mấy ma nữ kia mấy ngày nay bị Bích Lạc chơi đùa chết đi sống lại, nguyên bản định chạy trốn, tiếp tục tìm nơi nương tựa

Ma Đế, nhưng cũng ăn ngon uống say, bây giờ nghe Tô Vân nói như vậy, đều là vừa mừng vừa sợ, vội vàng đồng ý.

Tô Vân mang theo bọn họ lần nữa lên đường, mấy ma nữ kia trên đường đi cho Bích Lạc bóp vai đấm lưng, Bích Lạc hưng khởi, liền dạy các nàng làm sao rèn luyện khí lực, để trên người càng có cơ bắp.

Bất quá, Bích Lạc mặc dù là cái mới có bảy tuổi khốn nạn, nhưng ở huấn luyện các nàng thời điểm, nhưng cũng truyền thụ cho các nàng một chút Thần Ma tu luyện pháp môn, để mấy cái ma nữ vừa mừng vừa sợ.

Các nàng bản thể là Ma Thần, huyễn hóa thành người, nhưng thần tộc ma tộc không có phương pháp tu luyện, chỉ có thể dựa vào thôn phệ thiên địa nguyên khí dài thân thể. Chỉ tiếc tiên khí bị tiên nhân chiếm lấy, Ma Thần chỉ có thể làm nô làm tỳ, thậm chí trốn đến Tiên thành cống thoát nước nhặt ăn. Vận khí kém nhất, liền trở thành trên bàn ăn thức ăn ngon.

Ma Đế xuất hiện, để các nàng địa vị thăng lên không ít, không cần lại nhìn tiên nhân sắc mặt, bởi vậy Ma Đế người ủng hộ vẫn là rất nhiều.

Nhưng mà, Bích Lạc có khả năng cho các nàng, là một cái càng rộng lớn hơn tương lai!

Mấy ngày về sau, Tô Vân đi tới Thần Thông hải, dõi mắt nhìn lại, Thần Thông hải cùng lúc trước so sánh vẫn là không có bất kỳ biến hóa nào. Chẳng qua, biển này bên trong những cái kia đầu to quái vật đã biến thành Tiên đạo vũ trụ Thái Thạc tộc, ít một chút nguy hiểm.

Biển này bên trong còn có một chút mặt khác quái vật, cũng là Thái Thạc tộc nhân, chỉ là không cách nào biến trở về đến, Chí Nhân Tần Dục Đâu cũng không có thể cứu về bọn họ.

“Không biết Oánh Oánh, Minh đô huynh trưởng bọn họ giờ phút này ở nơi nào? Có hay không tìm đến tiểu Đế Thúc?”

Tô Vân có chút lo lắng, lần này đi vào nơi đây, đều là có hi vọng tranh đoạt đế vị tồn tại. Minh đô cùng Oánh Oánh đám người đều có thương tích trong người, nếu là gặp phải những tồn tại này, chỉ sợ khó có thể lấy lòng.

Mi tâm của hắn, Tiên Thiên thần nhãn từ từ mở ra, nhất thời Thần Thông hải nội ngoại, không gian thời gian, thu hết vào mắt.

Cái này Thần Thông hải chính là Chí Tôn cung điện Thiên Quân, Chí Nhân cùng Đạo Quân lấy cả đời tu vi biến thành thần thông, dùng cái này để chống đỡ Hỗn Độn hải xâm lấn.

Tiên đình đã từng thu rất nhiều Thần Thông hải chi thủy, Yến Tử Kỳ chuẩn bị dìm nước Đế đình, kết quả ngược lại ngập bản thân, tổn thương thảm trọng.

Chẳng qua Thần Thông hải cứ việc nguy hiểm, nhưng đã không làm khó được lúc này Tô Vân.

Hắn từ Chí Tôn cung điện trong điển tịch thu được không ít cảm ngộ, giờ phút này lấy Tiên Thiên thần nhãn đến xem Thần Thông hải bên trong thần thông, đột nhiên liền rõ mồn một trước mắt, vô cùng rõ ràng.

Mỗi một loại thần thông bên trong tích chứa đại đạo ảo diệu, hắn thế mà đều có thể tiếp thu trong lòng!

“Năm đó Đế Hỗn Độn lên bờ, đứng tại vùng biển này phía trước, trong mắt của hắn nhìn thấy, hẳn là cùng ta đồng dạng a?”

Tô Vân nhìn sóng gợn lăn tăn Thần Thông hải, cảm nhận được cái trước vũ trụ cường đại tồn tại đại đạo, cảm xúc dâng trào.

Hắn không có tại Thần Thông hải bên trong tìm đến Oánh Oánh đám người, lập tức ngẩng đầu lên, nhìn lên, nhìn về phía cái kia xa hoa Luân Hồi Hoàn.

Đó là Đế Hỗn Độn chém ra Luân Hồi, nó là toàn bộ trong vũ trụ xinh đẹp nhất vầng sáng, vượt ngang Hỗn Độn hải, Đế Tuyệt ở đây tìm hiểu ra vô thượng tuyệt học, Tô Vân cũng tại lĩnh ngộ ra Vũ Thanh Trụ Quang ảo diệu.

Lúc này Tô Vân lấy thần nhãn nhìn lại, cùng lúc trước nhìn thấy nhất thời vô cùng khác biệt.

Lúc trước hắn nhìn Luân Hồi Hoàn chính là Luân Hồi Hoàn, nhiều nhất chỉ có thể nhìn thấy từng cái Luân Hồi hình ảnh, bây giờ nhìn đi, lại nhìn thấy tám tòa Tiên giới tiến dần lên diễn hóa lịch sử!

Hắn nhìn thấy tám cái khác biệt Tiên đạo vũ trụ lẫn nhau độc lập, lấy đối phương điểm cuối cùng làm điểm xuất phát, nhưng mà lại kề vai sát cánh hướng về phía trước diễn hóa!

Tám cái Tiên giới lịch sử tại Luân Hồi Hoàn trung bình đi hướng về phía trước, lịch sử chồng chất lên nhau, nhưng lại được không ngược lại, không liên quan tới nhau!

Lúc trước, hắn chưa từng nhìn thấy như vậy kỳ dị tráng lệ cảnh tượng, mà bây giờ Hồng Mông phù văn có chỗ tiểu thành, Tiên Thiên Nhất Khí cũng tu luyện tới Đạo cảnh ngũ trùng thiên, lại nhìn Luân Hồi Hoàn, nhìn ra liền so lúc trước rõ ràng rất nhiều!

Chỉ là Tô Vân muốn nhìn kỹ lúc, chung quy có một cỗ không biết từ chỗ nào mà đến lực lượng đang quấy rầy hắn, không để cho hắn kiểm tra thứ bảy Tiên giới cùng thứ tám Tiên giới chưa tới.

“Là Luân Hồi Thánh Vương tại che đậy Luân Hồi ư? Vẫn là nói, Đế Hỗn Độn tại cùng Luân Hồi Thánh Vương đấu

sức?”

Tô Vân ánh mắt tìm kiếm, đột nhiên nhìn thấy Tiên Hậu nương nương hương xa từ Luân Hồi Hoàn ở giữa chạy qua, trong lòng khẽ nhúc nhích, lúc này đuổi về phía trước.

Cũng không lâu lắm, hắn liền đuổi theo Tiên Hậu xe kéo, Tiên Hậu nương nương cũng phát hiện hắn, vội vàng mời hắn lên xe.

Tiên Hậu hương xa so Ma Đế hương xa nghiêm chỉnh nhiều, nhưng Tiên Hậu ánh mắt đảo qua Tô Vân sau lưng mấy cái ma nữ, liền không khỏi nhẹ chau lại lông mày, thầm nghĩ: “Một chút thời gian không gặp, Vân Thiên Đế liền lại mê muội, này tới đoạt bảo, thế mà còn mang theo mấy cái yểu điệu nữ Ma Thần. Vì quân giả hoang đường như vậy, thật không sợ Đế Hậu tức giận?”

Tô Vân ho khan một tiếng, nói: “Nương nương, các nàng là Bích Lạc đệ tử.”

Tiên Hậu cười tủm tỉm nói: “Bích Lạc tiên tướng là bực nào người đứng đắn đây? Cả đời không gần nữ sắc. Mấy vị này nữ Ma Thần quần áo trên người ít như vậy, bản cung nhìn không giống như là Bích Lạc tiên tướng nữ đệ tử, giống như là hoang dâm vô đạo chi quân sủng nhi.”

Tô Vân cái trán gân xanh nhảy lên, nói: “Thật sự là Bích Lạc nữ đệ tử. Bích Lạc, ngươi nói có đúng hay không?”

Bích Lạc đàng hoàng nói: “Bệ hạ để các nàng lưu lại. Ta thấy các nàng thân thể yếu, liền dạy các nàng tu hành.”

Tiên Hậu liếc Tô Vân một cái, cười lạnh không thôi.

Tô Vân lập tức thay đổi chủ đề, nói: “Nương nương, đối với Đế Hỗn Độn thần đao, nương nương có hay không có chỗ nghe nói?”

Tiên Hậu nương nương lập tức đem mấy cái kia xinh đẹp ma nữ ném ra sau đầu, nghiêng người tới, cười nói: "Bản cung cũng chỉ là sơ có nghe nói, nghe nói năm đó Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác đánh một trận, hai người lưỡng bại câu thương, Đế Thúc, Đế Hốt đánh lén Đế Hỗn Độn, thế cho nên hại chết vị này tồn tại. Đế Hỗn Độn trước khi chết, hướng về phía trước cắt ra tám trăm vạn vòng năm về, về sau liền táng đao tại cổ xưa nhất cấm khu bên trong."

Tô Vân cũng nghiêng người tới, ánh mắt lấp lóe, nói: "Ta được đến, cũng là tin tức này."

Tiên Hậu nương nương hai đạo nhỏ bé mày ngài chớp chớp, cười ha hả nói: "Nhưng mà ngươi chỉ sợ không có đạt được một cái khác tin tức đi?"

Tô Vân á một tiếng, nói: "Xin lắng tai nghe."

Tiên Hậu nghiêm mặt nói: "Đế Hỗn Độn cũng tới!"

Tô Vân sợ hết hồn, vội vàng nói: "Tin tức này ta quả thực chưa từng nghe qua! Nương nương kỹ càng giảng một chút!"

Tiên Hậu nói: "Đế đình Lôi Trì đánh một trận về sau, Tứ Cực đỉnh bị chém thành hai nửa, có truyền thuyết Đế Hỗn Độn truyền nhân cướp đi đỉnh này, ngay sau đó Tà Đế, Đế Phong thậm chí Thiên Hậu, đều dọc đường ngăn cản! Thậm chí có tin đồn, lúc ấy Đế Hốt cũng ra tay, muốn ngăn cản cái kia Đế Hỗn Độn truyền nhân!"

Tô Vân nháy mắt mấy cái, trong lòng lén lút tự nhủ: "Đế Hỗn Độn truyền nhân, chính là con ta Tô Kiếp! Nhìn tới không ngoài dự liệu của ta, quả thực có người trên đường đoạt đỉnh!"

Tiên Hậu liếc mắt nhìn hắn, nói: "Sau trận này, bản cung là không có đi vào, nhưng có tin đồn nói, cái kia Đế Hỗn Độn truyền nhân bị Thiên Hậu chặn đứng lúc, vận dụng Thái Cổ đệ

nhất kiếm trận đồ. Bản cung liền có chút buồn bực, kiếm trận kia đồ chẳng lẽ có một đực một cái hai phần ư? Chẳng lẽ Đế đình có một phần, Đế Hỗn Độn truyền nhân trong tay cũng có một phần?"

Tô Vân kinh ngạc nói: "Lại có việc này?"

Tiên Hậu giống như cười mà không phải cười nói: "Thật có chuyện này ư. Người này sử dụng đệ nhất tiên trận đồ, hóa thành vô thượng kiếm trận, để Thiên Hậu cũng không thể không tránh lui, mắng mấy tiếng đối phương phụ thân."

Tô Vân gượng cười.

Tiên Hậu cười nói: "Cái này Đế Hỗn Độn truyền nhân kiếm trong tay trận đồ, nhất định là công, bằng không sẽ không như thế lợi hại. Đế đình kiếm trận đồ, nhất định là cái, từ lúc công xuất hiện, mẫu liền không thấy."

Tô Vân nói: "Nương nương nói rất nhiều đạo lý."

Tiên Hậu gặp hắn da mặt quả thực dày so Bắc Miện trường thành, cũng không tốt tiếp tục giễu cợt hắn, nói: "Đế Phong, Tà Đế liên tục truy kích, Đế Hốt cũng xuất hiện, muốn bắt cái kia truyền nhân. Tin đồn, thiên ngoại còn có quỷ dị chấn động, giống như là có người tại vũ trụ bên ngoài giao thủ, thỉnh thoảng có to lớn Luân Hồi Hoàn từ Tiên đạo vũ trụ bên ngoài cắt đi vào, cực kỳ đáng sợ. Ngay sau đó Đế Phong, Tà Đế cùng Thiên Hậu đám người bị dọa đi, bị cái kia truyền nhân mang đi Tứ Cực đỉnh. Từ đó về sau, liền có tin tức truyền đến, Đế Hỗn Độn thần đao sắp xuất thế."

Tô Vân hé mắt, nói: "Nói cách khác, Đế Hỗn Độn thu về Tứ Cực đỉnh, thân thể hoàn chỉnh về sau, liền truyền ra thần đao xuất thế tin tức."

Tiên Hậu nhẹ nhàng gật đầu.

Tô Vân cau mày.

Tiên Hậu nương nương ho khan một tiếng, hắng giọng một cái, nói: "Ta đem ta biết tin tức nói, Vân Thiên Đế có tin tức gì, không ngại nói rõ."

Tô Vân nói: "Theo ta được biết, Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác hai người đều người bị thương nặng, hơn nữa Đế Hỗn Độn vẫn là cái chết người, bởi vậy bọn họ không thể không liên minh. Bọn họ muốn đối kháng không chỉ có là Đế Phong, Tà Đế đám người, còn muốn đối kháng là Luân Hồi Thánh Vương!"

Tiên Hậu nghi ngờ nói: "Ý của ngươi là?"

Tô Vân quả quyết nói: "Nếu như Đế Hỗn Độn cũng tới đến Thái Cổ cấm khu tin tức không lầm, như vậy tin tức này cho thấy, người xứ khác cũng đến Thái Cổ cấm khu!"

Chương 850 : Vũ trụ công địch

Chương 840: Vũ trụ công địch

Tiên Hậu trong lòng giật mình, người xứ khác cũng đến Thái Cổ cấm khu?

Đây là một cái vô cùng trọng yếu tin tức!

Tiên Hậu nương nương nói: "Vân Thiên Đế lần này đi, cũng muốn đối Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác thống hạ sát thủ a?"

Tô Vân có chút không hiểu, thỉnh giáo nói: "Ta vì sao phải đối Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác thống hạ sát thủ?"

Tiên Hậu nương nương thản nhiên nói: "Ngươi nếu là có tâm đế vị, vậy thì nhất định phải muốn đối hai người này thống hạ sát thủ. Chỉ có đối bọn hắn thống hạ sát thủ, đem bọn hắn diệt trừ, ngươi mới có tư cách gọi Thiên Đế! Nếu là cùng hắn hai người thông đồng, cấu kết với nhau làm việc xấu, mới là vũ trụ công địch. Đừng nói vấn đỉnh đế vị, ngay cả sống sót cũng khó khăn."

Nàng trong lời nói không thiếu ý uy hiếp, nói: "Vân Thiên Đế chi tử, hẳn là hộ tống Tứ Cực đỉnh người a? Ngươi đem đệ nhất kiếm trận đồ đưa cho hắn, tuy là thương con sốt ruột, nhưng nếu như lưu lạc làm Đế Hỗn Độn chi đồng đảng, ta cũng không khỏi muốn cùng bệ hạ là địch."

Tô Vân khẽ nhíu mày, nói: "Phương Tư vì sao như vậy căm thù Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác?"

Tiên Hậu nương nương nghe hắn gọi tên của mình, mà không phải nương nương, hiển nhiên là ý đồ rút ngắn quan hệ lẫn nhau, không muốn cùng bản thân là địch, trong lòng ngược lại cũng ấm áp, giải thích nói: "Từ xưa đến nay, từ đệ nhất Tiên giới đến nay, thiên hạ này chính thống từ đâu mà tới? Bệ hạ có nghĩ tới không?"

Tô Vân lắc đầu, nói: "Xin Phương Tư chỉ giáo."

Tiên Hậu nương nương nói: "Từ đệ nhất Tiên giới đến nay, bất luận Thiên Đế, Tiên Đế, Thần Đế, Ma Đế, hắn thống trị chính thống tính, đều là xây dựng ở Thái Cổ thời đại lần kia đối Đế Hỗn Độn mưu sát cùng đối ngoại hương nhân trấn áp cơ sở phía trên! Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác đại chiến, nguy hiểm cho toàn bộ Tiên đạo vũ trụ, vô số người chết tại hai đại tuyệt thế tồn tại thần thông chấn động phía dưới! Sau trận chiến này, Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác lưỡng bại câu thương, đại đạo rách nát, mỗi người dưỡng thương, chuẩn bị lại chiến, Đế Thúc Đế Hốt nơi này lúc ám sát Đế Hỗn Độn, trấn áp người xứ khác, cứu thế người tại dầu sôi lửa bỏng, được thiên hạ người ủng hộ, ngay sau đó được tôn là Đế."

Tô Vân nhướng nhướng mày, đột nhiên nhớ tới Đế Hốt khống chế Đế Thúc tới giết bản thân lúc, vừa múa vừa hát, từng có một đoạn hát từ, là miêu tả Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác trận chiến kia.

"Ô "

"Ngươi nhìn cái kia Vô Định hà bên cạnh xương, kia là huynh của ta; "

"Ngươi nhìn cái kia trong cỏ mỹ nhân đầu, kia là ta vợ; "

"Ngươi nhìn cái kia tã lót trẻ mới sinh thi, kia là con ta; "

"Ngươi nhìn cái kia lão ông bà lão chết hoang dã, kia là ta phụ mẫu; "

“Ta hàng xóm láng giềng cũng chết, ta thân hữu cũng cố…” …

Có thể tưởng tượng được, lúc ấy Thái Cổ chi dân bởi vì Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác đánh một trận, bị chết có bao nhiêu thảm, sống được có bao nhiêu thảm!

Người xứ khác cùng Đế Hỗn Độn, tuy là đối Tô Vân tới nói, chỉ là hai cái không tranh quyền thế thế ngoại cao nhân mà thôi, nhưng mà đối với những khác người mà nói, hai người này lại là nhất định phải diệt trừ đối tượng!

Đế Thúc thống trị, là nhận được khi đó Nhân, Thần, Ma, cựu thần các loại tộc công nhận!

Đế Thúc Đế Hốt ám sát Đế Hỗn Độn, trấn áp người xứ khác, tuy là thủ đoạn không thể nào hào quang, nhưng nhận được mỗi bên tộc kính yêu, kết thúc cái loại này sớm chiều khó giữ được cực khổ thời gian.

“Đế Thúc về sau, Thiên Đế chi vị truyền đến Đế Hốt trong tay, Đế Hốt “Nhường ngôi” Đế Tuyệt, Đế Tuyệt truyền vị Trọng Kim Lăng, Trọng Kim Lăng bản thân mai táng, Đế Tuyệt lần nữa đăng lâm đế vị. Đây đều là truyền thừa có thứ tự.”

Tiên Hậu nương nương nói: “Đế Phong tuy nói vị bất chính, nhưng dù sao cũng là Đế Tuyệt đệ tử, tại truyền thừa người hàng ngũ. Vì duy trì Tiên Đế hoặc Thiên Đế thống trị chính thống tính tính hợp pháp, bọn họ nhất định phải diệt trừ Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác, đề phòng hai người này Đông Sơn tái khởi! Hai người này lực lượng quá cường đại, đã uy hiếp đến toàn bộ vũ trụ an nguy.”

Tô Vân nhẹ nhàng cau mày.

Đối với hắn mà nói, Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác cũng không phải là hung hãn tàn bạo tồn tại, tương phản rất dễ nói

chuyện, còn giúp hắn giải đáp nghi hoặc, thay hắn dạy dỗ nhi tử Tô Kiếp.

Thậm chí, hai người còn giúp hắn tránh thoát mấy lần kiếp nạn.

Hơn nữa Tô Vân cũng biết, chân chính muốn chữa trị tro tàn bệnh, cũng cần phải đến cứu sống Đế Hỗn Độn. Đế Hỗn Độn nếu là triệt để tử vong, tám đại Tiên đạo vũ trụ cũng đem bị Hỗn Độn hải triệt để thôn phệ!

Nhưng mà đối với những người khác tới nói, Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác nếu như phục sinh, liền sẽ tái diễn năm đó Thái Cổ thời đại một màn kia, hai đại tuyệt đại cường giả giao chiến, vô số người chết thảm!

Bởi vậy, tất cả ân oán cũng có thể tạm thời thả một chút, đối phó Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác, mới là chính đạo. Diệt trừ hai người mới đế vị, mới là chính thống!

Tiên Hậu nương nương hữu ý vô ý nói: "Trải qua năm đó trận chiến kia tồn tại, loại trừ cựu thần cùng với Thúc Hốt nhị đế bên ngoài, còn có Thiên Hậu nương nương. Bởi vậy Thiên Hậu đối diệt trừ Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác rất là nóng lòng, mà truyền vị tự Đế Hốt Đế Tuyệt, đối diệt trừ Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác cũng có không thể trốn tránh trách nhiệm. Cho nên Thiên Hậu cùng Tà Đế, đều sẽ tới đến cái này Thái Cổ cấm khu. Nếu như có người trợ giúp Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác, vậy liền thật sự là đoạn tuyệt khắp thiên hạ người."

Tô Vân từ từ phun ra một ngụm trọc khí, Tiên Hậu mặc dù không có nâng cao tinh thần Đế Ma Đế, nhưng hắn rõ ràng Thần Ma nhị đế lập trường.

Bọn họ mặc dù lấy Đế Hỗn Độn con cái tự xưng, nhưng Thần Ma nhị đế lại là Đế Thúc phong, bảo hộ chính mình

thống trị chính thống tính, bọn họ cũng nhất định phải đối Đế Hỗn Độn ra tay!

"Bệ hạ có tranh hùng thiên hạ chi tâm, Phương Tư cũng có tranh hùng thiên hạ tâm ý."

Tiên Hậu nương nương không nhanh không chậm nói: "Chẳng qua ngươi ta dù sao cũng là bạn bè, năm đó ta hạ giới gặp phải người đầu tiên chính là bệ hạ. Về sau cũng chung sống thật vui, liên minh kháng địch. Nhưng bệ hạ nếu như duy trì Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác, chính là Phương Tư địch nhân rồi."

Tô Vân ánh mắt chân thành nhìn cặp mắt của nàng, chân thành nói: "Phương Tư, ta vì thiên hạ người suy nghĩ, nhất định phải cứu Đế Hỗn Độn, bằng không tro tàn bệnh vĩnh viễn khó giải! Đợi thứ tám Tiên giới tuổi thọ đi tới cuối cùng, Đế Hỗn Độn liền thật đã chết rồi, Tiên giới vũ trụ cũng đem bị Hỗn Độn hải nuốt mất, không còn tồn tại!"

Tiên Hậu nương nương nói: "Như vậy, chúng sinh có thể bình an sinh hoạt qua thứ bảy Tiên giới tám trăm vạn năm cùng thứ tám Tiên giới tám trăm vạn năm. Những năm này ở giữa, nói không chừng có người có thể giải quyết vấn đề này. Nhưng Đế Hỗn Độn phục sinh, cùng người xứ khác can qua lại nổi lên, Tiên đạo vũ trụ tùy thời hủy diệt, chúng sinh diệt tuyệt! Vân Thiên Đế, cái gì nhẹ cái gì nặng, ai chậm ai gấp? Ngươi không phân rõ ư?"

Ngữ khí của nàng từ từ tăng thêm.

Tô Vân thở dài, nói: "Ta rất khó thuyết phục Phương Tư. Chẳng qua ta có khả năng nghĩ tới duy nhất biện pháp giải quyết, chính là cứu sống Đế Hỗn Độn."

Tiên Hậu buồn bã, nói khẽ: "Như vậy đạo hữu chính là cùng Phương Tư là địch, cùng người trong thiên hạ là địch."

Tô Vân tinh thần chán nản, nói: "Cho dù trở thành vũ trụ công địch, trở thành Phương Tư kẻ địch, ta cũng cần phải đến làm như thế. Phương Tư, đạo bất đồng bất tương vi mưu, hi vọng ngươi đừng hạ thủ lưu tình."

Tiên Hậu nghiêm nghị nói: "Ta sẽ không. Bản cung sống mấy trăm vạn tuổi , bất kỳ cái gì hữu nghị tại thời gian dài dằng dặc phía trước đều khó mà đi qua khảo nghiệm, bởi vậy ta đối hữu nghị sớm đã không thèm chú ý đến, sẽ không hạ thủ lưu tình. Ngược lại là đạo hữu, là còn chưa trăm tuổi thiếu niên, khó tránh khỏi có lưu tình chỗ. Ngươi ta bản lĩnh không sai biệt nhiều, ngươi nếu như lưu tình, sẽ chết trong tay ta."

Tô Vân phun ra một ngụm trọc khí, nói: "Phương Tư yên tâm, ta sẽ không."

Hương xa chạy tại Thần Thông hải trên mặt biển, một đường phi nhanh, nhấc lên dày nặng sóng biển.

Bọt sóng khuấy động, giọt nước trên không trung hóa thành từng loại uy lực vô cùng lớn thần thông. Lúc này hương xa đang lái tại Luân Hồi Hoàn bên dưới, Thần Thông hải cùng Luân Hồi Hoàn hình thành tráng lệ phong cảnh, bút mực khó mà hình dung.

Đột nhiên, hương xa nổ tung, một ngụm lạnh như băng huyền thiết chuông lớn xuất hiện, gào thét xoay tròn, tiếng chuông chấn động, để Thần Thông hải trong phút chốc trở nên sóng lớn dâng trào sục sôi lên!

Một bên khác thì là Thiên Hoàng bảo thụ, vạn bảo tề phát, quét ngang tới, đủ loại kỳ lạ bảo vật đương đương đụng vào huyền thiết chuông lớn bên trên, ngay sau đó bảo thụ tán cây quét tới, lực lớn vô cùng, đem chuông lớn quét đến nghiêng!

Trên mặt biển nhất thời một cỗ khuấy động khí lưu quét ngang tất cả, đem trên mặt biển gợn sóng cùng thần thông toàn

bộ đè xuống, đem mặt biển ép tới vô cùng bằng phẳng!

Tô Vân cùng Tiên Hậu như trước ngồi ngay ngắn ở vẫn phi nhanh xe trên bảng, chiếc này hương xa nổ tung, xe bản còn tại.

Hai người bàn tay giao chiến, mỗi người vĩ lực bộc phát!

Bích Lạc không nói lời gì, ôm lấy mấy cái ma nữ ba chân bốn cẳng lao nhanh, tránh ra thật xa hai người giao chiến chi địa.

"Ầm!"

Phía sau khuấy động chấn động truyền đến, nhất thời nhấc lên một đạo cao mấy chục dặm Thần Thông hải rong chơi phong, rong chơi phong gào thét mà đến, bốn phương tám hướng đập lay động, vô số trong biển thần thông bị kích phát, uy lực đột nhiên tăng cường vô số lần!

Bích Lạc cắn chặt răng, ôm mấy cái ma nữ dưới chân phát lực, bay lên trời, xông về trên không, ý đồ tránh đi đạo kia kinh thế sóng lớn!

Nhấp nhô Thần Thông hải sóng lớn hiểm lại càng hiểm từ lòng bàn chân hắn bản bên dưới trào lên, Bích Lạc da đầu run lên, bước đạp hư không, tại trường không bên trong chạy, tránh đi đạo thứ hai sóng lớn, trong lòng âm thầm kêu khổ: "Ta mới bảy tuổi, vì sao phải để cho ta cái này bảy tuổi lão nhân trải qua nhiều như vậy nguy hiểm?"

Phía dưới phi nhanh xe trên bảng, Tô Vân cùng Tiên Hậu nương nương mỗi người đứng dậy, hai người đỉnh đầu, một cái là uy lực yếu nhất chí bảo Thời Âm chuông, một cái là chí bảo phía dưới đệ nhất Tiên đạo trọng khí Thiên Hoàng bảo thụ, hai đại bảo vật chấn động va chạm, giao chiến quyết liệt!

Xe trên bảng Tô Vân cùng Tiên Hậu mỗi người Đạo cảnh trải rộng ra, không giữ lại chút nào, thật là vừa mới ra tay

chính là lại không lưu tình!

Tiên Hậu nương nương bát trùng thiên Đạo cảnh trải rộng ra, tu vi cảnh giới của nàng đã tiếp cận cửu trùng thiên, nếu như tu luyện tới cửu trùng thiên, khoảng cách hoàn mỹ cá nhân Đạo giới cũng đã không xa.

Cho dù là bát trùng thiên Đạo cảnh, hình thành cá nhân Đạo giới cũng coi là có chút nguyên vẹn, uy lực cực lớn!

Tô Vân thì là đem bản thân Tiên Thiên ngũ trùng Đạo cảnh trải rộng ra, đệ ngũ trùng Đạo cảnh chính là do ba ngàn sáu trăm loại không đồng đạo cảnh tạo thành, lại thêm lục trùng thiên Đạo cảnh kiếm đạo, hắn cứ việc cảnh giới bên trên không bằng Tiên Hậu cao thâm, nhưng ở pháp lực bên trên, hắn so Tiên Hậu đã không kém!

Hai người tại nho nhỏ xe bản bên trên tranh đấu, Tiên Hậu nương nương Thiên Hoàng Diệu Phách Vạn Thần đồ tại nội tâm bên trên chỗ đáng sợ nhất thời bày ra hoàn toàn, môn công pháp này cô đọng nội tâm, đối nội tâm tăng lên cực lớn, để Tiên Hậu nội tâm tựa như là một tôn vạn cánh tay tay nâng vạn thần Thái Cổ cựu thần!

Nàng mỗi một chiêu đều là tinh diệu vô song ấn pháp, chứa đựng khác biệt đạo diệu, tuyệt không lặp lại!

Đây là nàng trăm vạn năm qua thiên chuy bách luyện công pháp và đạo pháp, tại đây nho nhỏ xe trên bảng, ngược lại có khả năng phát huy đến cực hạn!

Mà đối diện nàng Tô Vân thân thể tựa như do vô số miệng chuông lớn tạo thành, trong cơ thể đương đương vang vọng, không ngừng đưa nàng lực lượng tan mất.

So sánh nàng chiêu pháp biến hóa liên tục, Tô Vân công kích thì lộ ra đơn điệu vô cùng, chỉ là chưởng, quyền, chỉ, chân bốn loại thủ đoạn công kích mà thôi.

Nhưng mà Tiên Hậu mỗi lần đón lấy Tô Vân công kích, liền phát giác được hắn thật đơn giản thế công bên trong tích chứa đạo pháp kỳ quỷ biến hóa!

Tô Vân chiêu pháp thần thông, cho nàng một loại đại âm hi thanh đại đạo chí giản cảm giác, nhưng mà đơn giản bên trong ẩn chứa vô tận biến hóa, rất nhiều phản phác quy chân điệu bộ!

Tiên Hậu thậm chí cảm thấy đến, Tô Vân tại đạo pháp thần thông bên trên thành tựu vượt xa bản thân!

Lĩnh ngộ ra Hồng Mông phù văn, nghiên cứu qua đệ nhất kiếm trận đồ, tham dự qua Đế Hỗn Độn người xứ khác luận đạo, được chứng kiến Chí Tôn cung điện điển tịch, lại thêm cùng ba đồng tử Đạo Thần U Triều Sinh liều chết đánh một trận, Tô Vân tại đạo pháp thần thông bên trên thành tựu, sớm đã bao trùm tại Tiên Hậu phía trên.

Chỉ là, Tô Vân chưa hề cảm thấy được mà thôi.

Mà ở Tiên Hậu trong mắt, sự tiến bộ của thiếu niên này lại là rung động đạo tâm của nàng.

Đột nhiên, Tô Vân mi tâm lôi đình văn mở ra, lộ ra Tiên Thiên thần nhãn, một đạo lôi quang bắn ra!

Tiên Hậu bàn tay trùng trùng điệp điệp, hóa thành Vạn Thần đồ, vạn loại ấn pháp, giống như vạn bảo, nghênh đón đòn đánh này. Nhưng mà, lôi quang lướt qua, tất cả tan rã, đem vạn ấn đánh xuyên trong chốc lát liền tới đến Tiên Hậu mi tâm!

Đạo kia lôi quang tại Tiên Hậu cái trán nhẹ nhàng vừa chạm vào, đột nhiên lôi đình tiêu tán.

Mà Tiên Hậu nương nương cái kia từng đạo bị lôi đình xuyên qua vạn đạo chưởng ấn đi tới Tô Vân ngực, bỗng nhiên một trận, nhưng cũng không có phát lực.

Tiên Hậu nương nương thu tay lại xoay người, bay lên trời, tay áo tung bay, nắm lên Thiên Hoàng bảo thụ phá không mà đi, trong khoảnh khắc mờ mịt không có dấu vết vô tung.

"Tô Vân, ngươi đã không còn là năm đó ta gặp phải cái kia độ kiếp thiếu niên."

Thanh âm của nàng xa xa truyền đến: "Nhưng mà, bản cung đối ngươi với tư cách thủy chung không thể tán đồng, dù là ngươi lần này hạ thủ lưu tình, ta cũng sẽ không vì vậy mà bỏ qua Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác!"

Tô Vân khép lại mi tâm mắt dọc, ngẩng đầu nhìn lại, Tiên Hậu vô tung, chỉ còn lại có Bích Lạc ôm mấy cái ma nữ từ không trung rơi xuống.

Quanh người hắn Hỗn Độn chi khí tràn ra, hóa thành Hỗn Độn phù văn, đem Bích Lạc đám người tiếp lấy, thản nhiên nói: "Chúng ta tiếp tục tiến lên."

Hắn dừng một chút, thấp giọng nói: "Dù là cùng đạo hữu bất hoà, cùng người trong thiên hạ là địch…"

Diệu bút phường tráng. Trạch Trư muốn đi Bắc Kinh cho trưởng nữ xem bệnh, hai ngày này đổi mới khả năng không đúng giờ, nói trước một tiếng.

Chương 851 : Vân Thiên Đế tấm lòng rộng mở, Bách Lý Độc nghĩa bạc vân thiên

Chương 841: Vân Thiên Đế tấm lòng rộng mở, Bách Lý Độc nghĩa bạc vân thiên

Tô Vân mang theo Bích Lạc hướng Tiên Hậu rời đi phương hướng tiến đến, hắn đối Đế Hỗn Độn thần đao xuất thế một chuyện nguyên bản hoàn toàn không biết gì cả, từ Ma Đế cùng Tiên Hậu nơi đó tìm hiểu ra một chút tin tức, nhưng mà cái này thần đao xuất thế địa điểm ở nơi nào, khi nào xuất thế, hắn liền không thể nào suy đoán.

Bất quá, hiển nhiên Tiên Hậu nương nương thần đao xuất thế chi địa hẳn là có hiểu biết, chỉ cần theo dõi Tiên Hậu liền có thể đi tới nơi đó.

Tiên Hậu tốc độ mặc dù nhanh, nhưng Tô Vân tốc độ còn tại nàng phía trên, theo dõi Tiên Hậu đối với hắn mà nói cũng không khó.

“Cái này Thái Cổ cấm khu, chỉ sợ khắp nơi là địch nhân, lại không đồng minh!”

Tô Vân thần sắc ảm đạm, bản thân lại không thuyền có thể đạp.

Hắn cùng Thiên Hậu liên minh, cũng bởi vì chiếc này thần đao xuất thế mà tan rã.

Hắn còn nhỏ nhiều thăng trầm, kẻ địch rất nhiều, bởi vậy không thể không chân đạp rất nhiều chiếc thuyền, dựa vào cái

này bảo vệ Nguyên Sóc.

Nhưng hôm nay hắn không thuyền có thể giẫm!

Lần này, hắn muốn nghênh chiến chính là năm đó thuyền của mình, che chở mình những người kia!

Vì bảo vệ người trong thiên hạ, hắn không tiếc cùng người trong thiên hạ là địch!

Huyền thiết chuông lớn lẳng lặng trôi lơ lửng ở đỉnh đầu của hắn, từ từ chuyển động, vô cùng băng lãnh.

Trong lòng có của hắn chút buồn phiền, nội tâm của hắn bên trong thật đem Tiên Hậu Thiên Hậu đám người xem như bằng hữu của mình, cùng những người bạn này đối nghịch, hắn cảm giác rất khó chịu.

Lúc này, Tô Vân đột nhiên phát giác được không gian một tia dị thường chấn động, không khỏi giật mình trong lòng: "Đế Thúc!"

Đế Thúc trí tuệ thiên hạ đệ nhất, quan tưởng thời điểm, trong khoảnh khắc liền có thể sáng tạo vô lượng không gian, cái này một tia không gian ba động, chính là có người sử dụng vô thượng linh lực quan tưởng, sáng tạo không gian!

Tô Vân do dự một chút, lập tức vứt bỏ theo dõi Tiên Hậu, lần theo cái kia tia chấn động phá không mà đi.

Sau một lúc lâu, hắn theo dõi đến một mảnh rách nát không gian phía trước, chỉ thấy mảnh này Thần Thông hải không gian ngổn ngang, đâu đâu cũng có chiến đấu dấu vết lưu lại.

Tô Vân bốn phía quan sát, nơi này có chút dấu vết là không gian cùng không gian va chạm lưu lại, có chút thì là Minh đô thần thông lưu lại, có chút không gian thì là lưu lại một cái thuyền hình dáng chỗ hổng, chắc là một chiếc thuyền lớn cưỡng ép đụng qua dấu vết lưu lại!

“Oánh Oánh cùng Minh đô huynh trưởng bọn họ quả thực ở đây!”

Tô Vân ánh mắt sáng lên, truy tìm những này dấu vết mà đi, đuổi không biết bao xa, hắn trong lúc lơ đãng ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy toà kia Vu Môn ngay tại bờ bên kia, cao vút sừng sững, tích khai thiên!

Đây chính là người xứ khác lưu lại tuyệt thế thần thông, dùng cái này thần thông tới ngăn cản Hỗn Độn hải!

Tiên đạo vũ trụ cùng sở hữu tứ trùng bình chướng lấy ngăn trở Hỗn Độn hải, Vu Tiên chi môn thần thông, Luân Hồi Hoàn thần thông, Thần Thông hải, cùng với Bắc Miện trường thành!

Toà này Vu Môn, chính là đệ nhất trùng bình chướng!

Bất quá, theo khoảng cách càng ngày càng gần, Tô Vân không khỏi nhíu chặt lông mày, Oánh Oánh điều khiển ngũ sắc thuyền, lại có thẳng đến cái kia Vu Tiên chi môn mà đi điệu bộ!

“Bọn họ sẽ không chạy vào Vu Tiên chi môn đi?” Tô Vân trong lòng nhảy lên.

Toà kia Vu Tiên chi môn hung hiểm vô cùng, là dị chủng đại đạo, bất luận tiên nhân vẫn là cựu thần, Thần Ma, sơ qua tới gần, liền sẽ cảm giác được không gì so sánh nổi cảm giác áp bách, một thân đạo pháp thần thông chỉ có thể phát huy ra mấy thành!

Càng đến gần, cảm giác áp bách liền càng mạnh!

Cánh cửa này chưa hề mở ra, ai cũng không biết bên trong đến cùng có cái gì, thậm chí có tin đồn nói, cánh cửa này kết nối người xứ khác vũ trụ!

Chỉ cần mở ra cánh cửa này, liền sẽ có người xứ khác tộc nhân từ một cái khác vũ trụ đánh tới, đem Tiên đạo vũ trụ diệt

tuyệt!

"Chẳng lẽ Oánh Oánh bọn họ thật xông vào cánh cửa này?"

Tô Vân cái trán gân xanh tán loạn, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm truyền đến, ha ha cười nói: "Quả đất tròn? Không nghĩ tới ở đây lại gặp Ai Đế."

Tô Vân nhướng nhướng mày, theo tiếng nhìn lại, ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Ta tưởng là ai như thế quái gở, hóa ra là Đế Hốt. Hốt, một mình ngươi?"

Thanh âm kia nguồn gốc chính là tiên tướng Bách Lý Độc, cái này anh tuấn thoát tục nam tử trung niên tại một mình đi đường, xem ra chính là chạy tới toà kia Vu Môn!

Tô Vân tử khí đại thịnh, sát ý trong lòng khó mà ngăn chặn: "Lúc trước ta không phải Bách Lý Độc đối thủ, nhưng bây giờ hắn hẳn không phải là đối thủ của ta a? Thừa dịp hiện tại diệt trừ hắn, một vốn bốn lời!"

Cứ việc Bách Lý Độc chỉ là Đế Hốt một cái máu thịt hóa thân, nhưng mà có thể suy yếu Đế Hốt lực lượng chung quy là chuyện tốt!

Bách Lý Độc lại phảng phất mảy may không phát hiện được nguy hiểm tới gần, ngược lại đang chờ đợi Tô Vân phụ cận, cười nói: "Ai Đế chẳng lẽ đang tìm kiếm Đế Thúc?"

Hắn nhìn thấy lão ông tóc trắng Bích Lạc, trong lòng không khỏi nhảy lên kịch liệt hai lần, nhịn không được nhiều quan sát Bích Lạc vài lần.

Bích Lạc đối với hắn lại không có cái gì cảm giác khác thường, thầm nghĩ: "Người này không có ngồi trước xe đến, xem ra là sẽ không đánh đi lên. Vừa mới cái kia yểu điệu Ma Đế cùng yểu điệu Tiên Hậu đều gọi bệ hạ lên xe, tiếp đó liền đánh nhau, liền xe đều đánh nát."

Tô Vân chạy tới Bách Lý Độc bên người, bốn phía liếc mắt nhìn, cười tủm tỉm nói: "Hốt, một mình ngươi chạy đến nơi đây, chẳng lẽ liền không sợ trẫm thuận tay đem ngươi giết?"

Bách Lý Độc cười ha ha, lắc đầu nói: "Ai Đế vẫn là như thế tự tin. Ngươi ta tu luyện đều là Tiên Thiên Nhất Khí, nếu nói Đế Thúc bị vây ở vực ngoại Đạo giới lúc, ta còn có thể không phải đối thủ. Nhưng Đế Thúc trở lại Tiên giới, ta liền tận cho hắn tìm hiểu Đạo giới ảo diệu, mặc dù không dám nói ngày tiến ngàn dặm, nhưng ngày tiến tám trăm dặm vẫn phải có. Tiên Thiên Nhất Khí, ta đã khoảng cách Đạo cảnh cửu trùng thiên không xa."

Tô Vân cười ha ha, vô cùng lo sợ, không biết hắn lời ấy là thật hay giả.

"Hốt nói khoác không biết ngượng."

Tô Vân tiếng cười hạ xuống, lời nói xoay chuyển: "Ngươi làm được ta tức là một, ta tức là vạn, ta tức là vô tận sao? Thực không dám giấu giếm, ta làm được."

Bách Lý Độc cười ha ha, trong lòng nghiêm nghị, không biết hắn có hay không đang gạt bản thân, nói: "Ta nắm giữ từ xưa đến nay mạnh mẽ nhất não, trí tuệ vô biên, còn có thể không làm được ngươi cái gọi là ta tức vô tận?"

Tô Vân cười ha ha: "Mạnh nhất trí tuệ? Chưa chắc a? Nếu như Đế Thúc thật sự là mạnh nhất trí tuệ, há lại sẽ bị ngươi ám toán? Huống hồ, hiện tại ngươi cũng chỉ còn lại một nửa Đế Thúc đại não a?"

Bách Lý Độc cười ha ha: "Ta tốt xấu có một nửa Đế Thúc chi não, mà các hạ nhưng ngay cả một nửa cũng không có, Tiên Thiên Nhất Khí thành tựu không bằng ta cũng là dĩ nhiên."

Tô Vân cười ha ha: "Luân Hồi Thánh Vương há có thể truyền thụ cho ngươi chân chính Tiên Thiên Nhất Khí? Hắn nhất định tại truyền cho ngươi Tiên Thiên Nhất Khí bên trong lưu lại sơ hở, ngươi phát hiện không ra sơ hở. Ngươi không bằng ta cũng là dĩ nhiên!"

Bách Lý Độc cười ha ha: "Luân Hồi Thánh Vương lưu lại sơ hở há có thể giấu diếm được ta? Sớm đã bị ta nhìn thấu! Trí tuệ của ta vô biên, Tiên Thiên Nhất Khí thành tựu đã sớm cao hơn ngươi vô cùng!"

Hai người cười đến không thở nổi, đành phải mắt lớn trừng mắt nhỏ. Nhưng ai cũng không dám khẳng định đối phương nói có đúng không là thật, ai cũng không dám xuất thủ trước cùng đối phương nhất quyết sinh tử.

Bích Lạc không hề có cảm giác, thầm nghĩ: "Bọn họ cười đến vui vẻ như vậy, xem ra là sẽ không đánh đi lên. Như vậy ta liền tránh khỏi bảo vệ những cô gái này."

Đột nhiên, Tô Vân cười nói: "Bách Lý tiên tướng, ngươi chú ý tới một chỗ cổ quái địa phương hay không?"

Bách Lý Độc á một tiếng, rất có cùng Tô Vân gần gũi tâm ý, nói: "Nơi nào cổ quái?"

Tô Vân nhìn toà kia cao lớn vững chãi Vu Tiên chi môn, nói: "Chữ Vu (巫), là một gốc cây sinh trưởng tại vũ trụ ở giữa, tán cây là phía trên một, đại biểu cho trời, rễ cây là phía dưới một, đại biểu cho đất. Thế Giới thụ bên dưới, hai người nửa khom nửa quỳ, cung phụng cái này gốc thần thụ. Nguyên bản cánh cửa này bên trên hai người là nửa khom nửa quỳ, bây giờ lại giống như là muốn đứng lên."

Bách Lý Độc hướng Vu Tiên chi môn nhìn lại, cái kia đạo thần thông bên trong hai bóng người quả thật như Tô Vân lời nói, giống như là muốn đứng dậy!

“Cái này ước chừng chính là Đế Hỗn Độn thần đao xuất thế dấu hiệu.” Bách Lý Độc ánh mắt lấp lóe, cười nói.

Hai người cùng nhau mà đi, cùng một chỗ hướng Vu Môn đi tới.

Tô Vân đem hắn biểu lộ thu vào đáy mắt, trong lòng khẽ nhúc nhích, trong lòng biết hắn thân là Thúc Hốt nhị đế bên trong Hốt, nhất định biết rất nhiều người ngoài chỗ không biết bí mật.

“Bách Lý tiên tướng, không bằng mọi người liên hệ tin tức làm sao?”

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị, nói: “Ngươi ta lấy được tin tức đều không được đầy đủ, bổ sung nhau, mới là bảo vệ tính mạng chi đạo.”

Bách Lý Độc nghiêm mặt nói: “Ta cũng đang có ý này!”

Tô Vân đem bản thân từ Ma Đế cùng Tiên Hậu nương nương nơi đó có được tin tức nói một lần, Bách Lý Độc cực kỳ cảm động, nói: “Vân Thiên Đế như thế tin ta, ta há có thể tàng tư? Ta được đến tin tức cũng không thể coi thường, cái kia Đế Hỗn Độn thần đao, ngay tại cánh cửa này bên trong! Vu Môn bên trong hai người đứng dậy thời điểm, chính là Vu Môn mở ra thời điểm!”

Tô Vân thầm mắng một tiếng lão hồ ly, Vu Môn xuất hiện biến hóa, hắn đã phỏng đoán đến thần đao liền giấu ở Vu Môn bên trong, chỉ là không nghĩ tới Bách Lý Độc lại có mặt nói ra!

“Bách Lý tiên tướng tin tức đối ta vô cùng có ích, ta cùng tiên tướng mới quen đã thân, không bằng kết bái làm huynh đệ khác họ, không cầu sinh cùng ngày cùng tháng cùng năm, nhưng cầu chết cùng năm cùng tháng cùng ngày?” Tô Vân sắc mặt khó coi đề nghị.

Bách Lý Độc nghe ra hắn ý ở ngoài lời, nếu như chính mình không phun ra điểm hoa quả khô, người này thế nào cũng phải cùng mình liều mạng, vội vàng nói: "Ta còn biết một chuyện."

Tô Vân lúc này mới sắc mặt chút chậm, không có tiếp tục nâng kết bái một chuyện.

Bách Lý Độc nói: "Đế Hỗn Độn năm đó cùng người xứ khác đánh một trận, lưỡng bại câu thương, đại đạo đứt đoạn, cái kia thần đao cũng là đoạn. Hắn tại trước khi chết đem thần đao ném vào Vu Môn bên trong, người xứ khác cùng hắn là đối đầu, vì sao Đế Hỗn Độn trước khi hấp hối ngược lại đem thần đao đưa vào Vu Môn? Lúc trước ta một mực không nghĩ rõ ràng, hiện tại ta mới xem như rõ ràng."

Tô Vân khiêm tốn thỉnh giáo.

Bách Lý Độc nói: "Hai người bọn họ đạo pháp xung đột lẫn nhau, nhưng lại bổ sung. Đế Hỗn Độn đại đạo vỡ vụn, trong đao cũng ẩn chứa hắn đạo, nếu như có thể mượn người xứ khác Vu Môn chữa trị hắn thần đao, hắn liền có thể mượn thần đao bên trong tích chứa đạo, vì chính mình kéo dài tính mạng."

Tô Vân giật mình, này ngược lại là hắn không có nghĩ tới sự tình.

Bách Lý Độc tiếp tục nói: "Trước đó không lâu có gian tặc cầm trong tay đệ nhất kiếm trận đồ cướp đi Tứ Cực đỉnh, vậy mà đưa cho Đế Hỗn Độn, ta khi đó biết không ổn, tiếc rằng Đế Thúc chi thân tại Minh đô trảm gian trừ ác, không thể kịp đoạt đỉnh."

Hắn bóp cổ tay thở dài, hung ác mắng gian tặc lão phụ một lần, chửi được Tô Vân lỗ mũi bốc khói không kềm chế được lúc lúc này mới im miệng, tiếp tục nói: "Cái kia gian tặc đem

Tứ Cực đỉnh đưa cho Đế Hỗn Độn, Đế Hỗn Độn có thể toàn thây, ngay sau đó liền có thần đao xuất thế. Nhìn tới, Đế Hỗn Độn chuyến này, là vì bản thân kéo dài tính mạng mà tới."

Tin tức này xác thực có rất nhiều tác dụng, Tô Vân có chút hài lòng.

Đột nhiên, hắn nghĩ tới mấy cái thú vị chi tiết, tiếp lời nói: "Bách Lý tiên tướng, lúc trước ngươi mê hoặc Tứ Cực đỉnh đi tranh đoạt thiên hạ đệ nhất chí bảo chi danh, Đế Hỗn Độn mượn cơ hội thoát khỏi Tứ Cực đỉnh trấn áp, về sau liền đi vào gặp người xứ khác. Hắn cùng người xứ khác đi gần như vậy, không chỉ có đối kháng Luân Hồi Thánh Vương cùng Thúc Hốt nhị đế ý tứ , đồng dạng cũng muốn mượn người xứ khác tay, để cho mình thần đao càng nhanh chữa trị."

Bách Lý Độc ánh mắt sáng lên, nói: "Người xứ khác cũng muốn mượn Đế Hỗn Độn đạo pháp thần thông, trị liệu trên người đạo thương, người xứ khác khôi phục một chút, mới có thể chữa trị tốt hắn thần đao, vì hắn kéo dài tính mạng."

Hai người liếc nhau, cũng có một loại cùng chung chí hướng cảm giác, thầm nghĩ: "Đợi chút nữa xử lý hắn lúc, cho hắn một cái thoải mái!"

Bích Lạc nhìn thấy hai người cùng chung chí hướng một màn, triệt để yên lòng: "Cuối cùng an toàn."

Hắn lại không biết hai người này cho dù đao đâm vào đối phương trái tim, chỉ sợ cũng sẽ cười hì hì.

Vu Tiên chi môn xem ra rất gần, nhưng kỳ thật rất xa, cho dù là lấy Tô Vân, Bách Lý Độc cước lực, cũng cần phải đến đi lại mấy ngày mới đi đến Vu Tiên chi môn bên dưới.

Trong khoảng thời gian này, chỉ thấy cái kia Vu Môn bên trong hai bóng người lại đứng lên một chút, có lẽ khoảng cách mở cửa ngày đã không xa.

Tô Vân dọc đường quan sát, trên đường quả nhiên lại gặp phải rất nhiều không gian thần thông Minh đô thần thông dấu vết lưu lại, có lẽ là Oánh Oánh, lớn nhỏ Đế Thúc cùng Minh đô đám người giao chiến lưu lại.

"Oánh Oánh to gan lớn mật ngược lại cũng thôi, Minh đô lão ca ngươi không phải từ trước tới nay tham sống sợ chết sao? Làm sao cũng đi theo Oánh Oánh cùng một chỗ hồ đồ?"

Tô Vân âm thầm thay bọn họ sốt ruột.

Oánh Oánh đám người hiển nhiên là thẳng đến Vu Tiên chi môn đi, bọn họ hẳn là còn không có nhận được thần đao xuất thế tin tức, bởi vậy dũng cảm tiến tới, thật tình không biết Đế Phong, Tà Đế, Thiên Hậu, Đế Hốt đám người đều đã đi tới nơi này , chờ đợi bọn họ trước tiên xông vào Vu Môn vì chính mình dò đường!

Đem bọn hắn dẫn hướng Vu Môn, chính là Đế Hốt, rõ ràng là để cho bọn họ làm tự tìm đường chết quỷ!

Chương 852 : Tiên Thiên thần đao

Chương 842: Tiên Thiên thần đao

Tô Vân liếc bên người Bách Lý Độc một cái, như có điều suy nghĩ.

"Đế Thúc đã tàn, Đế Hốt chân thân biến thành một tấm to lớn túi da, nội bộ đã vô ích, hai cái này đều không phải là có thể chân chính đăng lâm đế vị tồn tại."

Tô Vân sắc mặt cổ quái: "Bằng không đế vị bên trên ngồi sọ não vén lên chỉ có một nửa đại não Đại Đế có lẽ chỉ có một miếng da không có thịt cùng xương cốt Đại Đế, có phần quá kinh thế hãi tục. Bởi vậy Đế Hốt đoạt Đế, dùng không phải Đế Thúc Đế Hốt, mà là mặt khác máu thịt hóa thân. Những này máu thịt hóa thân bên trong xuất sắc nhất, chỉ sợ chính là Bách Lý Độc. Đế Hốt gửi hi vọng ở cái hóa thân này có khả năng tu luyện tới cửu trùng thiên. Nhưng nếu là có thể xử lý Bách Lý Độc…"

Bách Lý Độc phát giác được ánh mắt của hắn, hướng hắn nhìn tới.

Hai người nhìn nhau nở nụ cười, hai bên đem giết ý ẩn tàng.

Khoảng cách Vu Tiên chi môn càng gần, bọn họ đối cánh cửa này quan sát liền càng tỉ mỉ, càng là khó mà dòm ngó toàn bộ.

Nhưng càng là tỉ mỉ, liền càng ngày càng cảm thấy người xứ khác thần thông quảng đại!

Từ đằng xa quan sát, có thể thấy được một tòa cực lớn cửa, hai người chia làm cửa trung tuyến hai bên, mà chỗ gần quan sát, thì chỉ thấy Thế Giới thụ nguy nga tráng lệ.

Lại đến đến chỗ gần, bọn họ liền phát hiện Thế Giới thụ cành chạc cây chạc chạm mặt tới, từng mảnh từng mảnh lá cây cực kỳ lớn, từng đầu cành cây như rồng giao quấn lấy nhau!

Gần hơn một chút, liền gặp cái kia mỗi một phiến lá cây đều có vô cùng vô tận đường vân, hướng đi như núi sông như sông lớn, ẩn chứa Vu Tiên đại đạo ảo diệu.

Nếu như gần hơn một chút, thậm chí có thể nhìn thấy đại đạo chi tiết cùng cấu tạo, như là tinh mỹ nhất tác phẩm nghệ thuật!

Chỉ xem đốm, nạn dòm ngó toàn bộ sự vật.

Cái này Vu Tiên chi môn một mảnh lá cây, liền có thể để linh sĩ hoặc tiên nhân nghiên cứu cả đời!

Nếu như muốn đem cánh cửa này bên trong tích chứa tất cả đạo pháp truy nguyên một lần, không biết phải hao phí bao nhiêu thời gian!

Bởi vậy Tô Vân đang bay tới nơi đây lúc, chỉ là thưởng thức quan sát một phen, cũng không tỉ mỉ nghiên cứu.

Đối với hắn mà nói, người xứ khác đạo pháp thần thông tuy cao thâm khó dò, cảnh giới tại phía xa trên hắn, nhưng ở đối phương đạo pháp thần thông bên trên lớn chịu khổ cực, nhiều nhất chỉ là đi theo đối phương phía sau cái mông một đường lao nhanh.

Người xứ khác thành tựu lớn như vậy, thời thời khắc khắc đều có mới sáng tạo, coi như mình đem hắn lúc trước tất cả đều học được, đối phương cũng có thể khai sáng ra mới đồ vật. Bởi vậy học tập đối phương, vĩnh viễn cũng không có khả

năng đi đến đối phương thành tựu, nhiều nhất đuổi theo đối phương một cái nào đó thời kỳ thành tựu.

Muốn đuổi theo đối phương, thậm chí vượt qua đối phương, chỉ có đi ra con đường của mình.

Tô Vân Tiên Thiên Nhất Khí Hồng Mông phù văn, chính là một con đường như vậy.

Chẳng qua càng đến gần Vu Tiên chi môn, Tô Vân, Bách Lý Độc liền càng có một loại cảm giác nguy cơ mãnh liệt, bọn họ đại đạo bị can thiệp, đó là dị chủng đại đạo khí tức, tại xâm lấn đạo pháp của bọn họ!

Cái này dị chủng đại đạo tuy là cùng Tiên đạo có chút giống nhau chung chỗ, nhưng mà cũng có một loại mãnh liệt xâm lược tính, là Tiên đạo không có!

Loại này mãnh liệt xâm lược tính, có lẽ chính là cái gọi là vu đạo vũ trụ đại vu chi đạo!

Đáng sợ hơn chính là đại vu chi đạo tác dụng đồng hoá!

Cái này dị chủng đại đạo xâm nhập bọn họ thân thể thậm chí Linh giới, ý đồ đem bọn hắn đạo pháp đồng hóa, biến thành vu đạo!

Tô Vân cùng Bách Lý Độc cứ việc không biến sắc, nhưng mỗi người đều tại chống cự vu đạo xâm lấn, hơn nữa theo bọn họ càng sâu vào, loại này đồng hóa liền càng mãnh liệt, tựa như tại cùng một cái không nhìn thấy cao thủ đại chiến!

Ngược lại là Bích Lạc, bởi vì thuần tu thân thể, không có cảm giác nào.

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích: "Nhìn tới chỉ tu thân thể đều có chỗ bất phàm chỗ, thấp nhất không cần lo lắng bị trấn áp tu vi cảnh giới."

“Lúc trước Hỗn Độn thuỷ triều lúc bộc phát, tiên tướng Bích Lạc chính là trốn ở chỗ này, chờ lấy ám toán Đế Phong.”

Bách Lý Độc cũng liếc Bích Lạc một cái, chỉ thấy Bích Lạc không còn lúc trước đa mưu túc trí, chỉ còn lại có mộc mạc, trong lòng cũng không khỏi xúc động mãi thôi, nói: “Đế Phong đánh với ta một trận, bị ta gây thương tích, thế cho nên không thể không lưu tại Thái Cổ cấm khu chữa thương. Bích Lạc lưu tại cấm khu bên trong, quan sát Đế Phong nhất cử nhất động, tính ra Đế Phong hành động quỹ tích, lúc này mới có Tà Đế cướp đi Đế Phong chi tâm sự tình phát sinh. Đáng tiếc, có khả năng cùng ta đấu một trận người, đã không tồn tại, chỉ còn lại có cỗ này thể xác.”

Tô Vân nhớ tới lúc trước Oánh Oánh ở đây dùng năm bảo thạch nhẫn triệu hoán ngũ sắc thuyền, lại phát hiện Bích Lạc cũng tại lân cận, có lẽ khi đó Bích Lạc liền ẩn thân tại Vu Môn, tính toán Đế Phong. Có hắn giúp đỡ, về sau Tà Đế đoạt tâm liền dễ như trở bàn tay.

“Một thế này Bích Lạc cũng là có đại trí tuệ người. Hắn kiếp trước thông minh, một thế này càng là không tầm thường.”

Tô Vân cười nói: “Hắn một thế này thành tựu, sẽ chỉ so lúc trước càng cao!”

Trước người bọn họ sau lưng cành cành lá, đều chỉ là Vu Tiên chi môn một phần, còn chưa từng đi tới chân chính Vu Tiên chi môn. Nhưng càng là tiếp cận, vu đạo đối bọn hắn áp chế cùng xâm lấn liền càng là mãnh liệt!

Tô Vân cùng Bách Lý Độc hầu như một nửa tu vi đều bị dùng để đối kháng vu đạo xâm lấn, đột nhiên Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích: “Ta cùng người xứ khác luận đạo, người xứ khác nói bản chất là cùng, ta nói bản chất là một. Lúc ấy tuy nho nhỏ khoác lác chút, nhưng về sau ta lĩnh ngộ ra Hồng

Mông phù văn, đem khoác lác thực hiện. Ta Hồng Mông phù văn nếu như quả thật là một, như vậy nhất định cũng có thể diễn hóa vu đạo."

Ánh mắt của hắn càng ngày càng sáng, nếu như ta chính là vu đạo, chẳng phải là nói vu đạo liền sẽ không xâm lấn bản thân?

Chẳng phải là nói, người khác chỉ có thể phát huy ra một nửa thực lực, bản thân lại có thể phát huy ra toàn bộ thực lực?

Như vậy xử lý Bách Lý Khê chẳng phải là dễ như trở bàn tay?

Tô Vân mặt mang tươi cười, thử nghiệm để Tiên Thiên Nhất Khí diễn hóa vu đạo, nhưng mà hắn dù sao cũng là ý đồ diễn hóa một cái khác vũ trụ đại đạo, hai cái vũ trụ đạo pháp cấu tạo hoàn toàn không giống.

Tiên Thiên Nhất Khí biến thành vu đạo, gặp phải nan đề!

Tô Vân nụ cười trên mặt cứng đờ: "Hồng Mông phù văn nếu là không cách nào diễn hóa vu đạo, vậy đã nói rõ Hồng Mông phù văn còn không tính là một. Chẳng qua Hồng Mông phù văn nếu như có thể diễn hóa vu đạo, chẳng phải là nói cũng có thể diễn hóa dị vực đạo thân dây đàn? Chẳng phải là nói có thể diễn hóa trong Hỗn Độn hải tất cả vũ trụ đại đạo?"

Bách Lý Khê ánh mắt lấp lóe, thoáng nhìn Tô Vân trên mặt tươi cười, đột nhiên tươi cười cứng ở trên mặt, phen này biểu tình biến hóa để trong lòng của hắn nghiêm nghị: "Không biết tiểu tử này đến cùng suy nghĩ cái gì. Nếu là Đế Thúc chi não hoàn chỉnh, lấy linh lực định trụ tiểu tử này, trực tiếp vén lên đầu óc của hắn, đọc đến trí nhớ của hắn, liền có thể biết ý nghĩ của hắn!"

Tiên Hậu nương nương ẩn giấu ở Vu Tiên chi môn Thế Giới thụ bên trên, thoáng nhìn Tô Vân cùng Bách Lý Khê đám

người đến gần Vu Tiên chi môn, trong lòng không khỏi giật mình: "Hai cái này hàng đi như thế nào ở cùng một chỗ? Cấu kết với nhau làm việc xấu, vẫn là nối giáo cho giặc? Chẳng qua, Đế Hốt hẳn là so Vân Thiên Đế càng có nguyên tắc một chút a? Sao lại cùng hắn liên thủ?"

Bách Lý Độc chính là Đế Hốt, tin tức này Tô Vân cũng không giấu diếm Tiên Hậu.

Lúc này, Thế Giới thụ cành lá ở giữa còn trốn lấy những người khác, nhao nhao chú ý tới Tô Vân cùng Bách Lý Độc hai người, đều là khẽ giật mình.

"Tiên tướng làm sao cùng Tô tặc tiến tới cùng nhau? Cũng không sợ mai một thanh danh của mình!"

"Hai người cùng một giuộc, quy tụ, thật sự là duyên trời định!"

"Chồn cho mèo chúc tết, xem ai ăn ai!"

…

Bọn họ lại nhao nhao thu về ánh mắt, nhìn về phía Vu Tiên chi môn, bọn họ sở dĩ che giấu, cũng không phải là tránh né Tô Vân cùng Bách Lý Độc, mà là không muốn để cho một đạo khác người nhìn thấy.

Bọn họ ánh mắt chiếu tới chỗ, đang có một hồi ác chiến phát sinh.

Ngũ sắc thuyền tại Vu Môn trước lôi kéo ra một đạo thật dài dấu vết, qua lại cành lá ở giữa, Minh đô Đại Đế, Oánh Oánh đám người đứng lại trên thuyền, đủ loại thần thông bộc phát, đối kháng Đế Thúc cái kia vĩ đại thân hình.

Đế Thúc trên người, ngàn vạn cái Tiên Thần Tiên Ma mỗi người tế lên tiên Đạo Thần binh, tiến đánh ngũ sắc thuyền, giết đến hôn thiên ám địa.

Càng làm Đế Phong, Tà Đế đám người kinh dị là, cái kia chiếc ngũ sắc trên thuyền thế mà còn có một cái Đế Thúc, chỉ là người thường dáng người, cũng không muốn một cái khác Đế Thúc như vậy to lớn.

"Hai cái Đế Thúc!" Ẩn giấu ở Thế Giới thụ trong bóng tối tất cả mọi người là giật mình.

Đúng vào lúc này, đột nhiên cái kia vĩ đại Đế Thúc sọ não vén lên, Vạn Hóa Phần Tiên lô thôn phệ vạn vật. Minh đô Đại Đế thôi thúc chín ngụm Hỗn Độn quan ngăn cản.

Mọi người thấy cái kia Đế Thúc đại não thế mà chỉ còn lại có một nửa, đều là mỗi người ngạc nhiên, không biết chuyện gì xảy ra.

Ẩn giấu ở cành lá trong bóng tối còn có Huyết Ma tổ sư, Thần Ma nhị đế đám người, mỗi người ánh mắt lấp lóe, thầm nghĩ: "Không biết Đế Hỗn Độn khi nào sẽ đến? Hi vọng hắn có thể đến chậm một hồi, để chúng ta cướp đi thần đao!"

"Coi như Đế Hỗn Độn đến đây, cũng sẽ bị chúng ta đánh chết, thi thể đẩy ra ngoài luyện bảo!"

Huyết Ma tổ sư cùng Thần Ma nhị đế xuất thế muộn, chưa từng gặp qua Đế Hỗn Độn, nhưng cũng nhận được tin tức, biết được Đế Hỗn Độn sẽ đến, bởi vậy ở đây nhìn quanh.

"Không biết Đế Hỗn Độn là dạng gì tồn tại?"

Tô Vân cùng Bách Lý Độc như trước không nhanh không chậm chạy về phía trước, cười cười nói nói, tựa như nhiều năm lão hữu.

Đột nhiên, chỉ nghe coong một tiếng tiếng vang, trốn ở trong bóng tối mọi người nhao nhao quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Tô Vân huyền thiết chuông lớn đập vào Bách Lý Độc trên trán, Tô Vân thì thân trúng vài đao.

“Hai người này quả nhiên động thủ!” Mọi người mừng rỡ, nhao nhao quay đầu lại nhìn.

Đúng lúc này, chỉ thấy Tô Vân thu huyền thiết chuông lớn, rút ra trên người đao, trả lại cho Bách Lý Độc, Bách Lý Độc sọ não bị đập xẹp, hơi chút dùng sức, sọ não lại phồng lên, như trước cùng Tô Vân cười cười nói nói, một tấm biến chiến tranh thành tơ lụa bộ dáng.

Mọi người ngạc nhiên, tiếp đó lại quay đầu lại nhìn lớn nhỏ Đế Thúc đánh một trận.

Bên này giao chiến say sưa, Oánh Oánh tế lên xiềng xích liền khốn mấy người, đột nhiên một bên khác kiếm quang bộc phát, mọi người vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Tô Vân Tiên Thiên Nhất Khí hóa thành bốn mươi chín đạo kiếm khí, bố trí xuống kiếm trận, chuẩn bị luyện chết Bách Lý Độc!

Bách Lý Độc phá trận mà ra, hai người vừa vui nét mặt tươi cười mở, biến chiến tranh thành tơ lụa, dắt tay hướng về phía trước, phảng phất sau một khắc liền có thể bái đường thành thân đồng dạng.

“Hai cái người vô sỉ!” Mọi người nhao nhao xoay người nhìn về phía lớn nhỏ Đế Thúc bên này.

Lúc này, lại nghe được đương đương tiếng chuông vang lên, mọi người quay đầu, chỉ thấy Bách Lý Độc bố trí xuống trận thế, đem Tô Vân giam ở trong đó luyện hóa, Tô Vân tế lên chuông lớn đang tại phá trận.

Trận pháp bị huyền thiết chuông đánh tan, Bách Lý Độc giơ ngón tay cái lên, đầy mặt tươi cười, không biết đang nói cái gì, Tô Vân cũng là đầy mặt tươi cười, giống như là không để ý, chỉ là sư huynh đệ giữa hai người khoa tay múa chân mà thôi.

“Hai cái lưu manh vô lại! Căn bản không dám cùng đối phương đao thật thương thật chiến một trận, sẽ chỉ thăm dò!” Mọi người cười lạnh không thôi, lại xoay đầu lại.

Đột nhiên, răng rắc răng rắc tiếng vang truyền đến, mọi người vốn cho rằng lại là Tô Vân cùng Bách Lý Độc tại ra tay đánh nhau, nhưng mà cái này chấn động lại càng ngày càng mãnh liệt, càng ngày càng hùng vĩ, căn bản không phải Tô Vân cùng Bách Lý Độc có khả năng cho thấy lực lượng!

Cỗ lực lượng này, ngàn vạn lần tại Tô Vân cùng Bách Lý Độc lực lượng, có thể xưng tuyệt thế vĩ lực!

Đế Phong, Tà Đế đám người trong lòng giật mình: “Vu Môn muốn mở?”

Cho dù là đang tại giao chiến bên trong Đế Thúc, Minh đô mấy người cũng trong lòng không khỏi giật mình, một bên giao chiến, một bên quan sát xung quanh.

Tô Vân cùng Bách Lý Độc thì dứt khoát dừng tay, theo tiếng kêu nhìn lại.

Đợi mọi người thấy cái kia vô cùng tráng lệ một màn, mỗi người tâm thần rung động, trong lòng kích động không thôi.

Chỉ thấy Vu Môn hai bên, nguyên bản cái kia hai cái nửa khom nửa quỳ to lớn bóng người giờ phút này đứng lên, to lớn bóng người đứng tại trong cửa, lại làm ra đẩy cửa hình dáng!

Mà lúc này Vu Môn lại tự ứng với tay của bọn hắn mà mở ra!

Vu Môn mở ra, bắn ra trời long đất lở, dần dần, cửa kia sau thế giới đập vào tất cả mọi người mi mắt!

Cửa kia bên trong, vậy mà có giấu ba mươi ba trùng thiên, nhất trùng thiên càng so nhất trùng thiên cao, nhất trùng thiên

càng so nhất trùng thiên hoàn mỹ, giống như là Đạo cảnh, lại không phải đạo cảnh!

Tầng cao nhất chư thiên bên trên, nhưng gặp đao mang bắn ra bốn phía, quang mang chói mắt vô cùng, xoay tròn lấy hướng ra phía ngoài nở rộ, bắn nhanh, đao quang huyễn hóa làm đủ loại kì binh dị bảo hình thái!

Đao quang kia, lại cho người ta một loại bất luận thân ngươi ở nơi nào, quá khứ tương lai, hay là mặt khác vũ trụ, một đao chém tới, ngươi cũng đem chém đầu cảm giác!

Đao quang kia, giống như là có thể thẳng tới vũ trụ chưa hề mở ra Hồng Mông ban đầu, lại giống là thẳng tới vũ trụ chôn vùi thời không cuối cùng, không nói ra được đáng sợ!

"Đế Hỗn Độn thần đao!"

Mọi người không khỏi kích động lên, lại không có một người dám động, chỉ chờ lấy có người tiến vào trong cửa, thay mình thăm dò nguy hiểm!

Bởi vì loại trừ Đế Hỗn Độn thần đao bên ngoài, môn này bên trong còn có những bảo vật khác.

Một tòa ba mươi ba trùng thiên bảo tháp.

Chương 853 : Di La Thiên Địa tháp

Chương 843: Di La Thiên Địa tháp

Đế Phong, Tà Đế đám người nhìn thấy ba mươi ba trùng thiên, thực ra ngay tại tòa kia bảo tháp nội bộ!

Đây là làm cho tất cả mọi người cũng không dám nhúc nhích nguyên nhân!

Toà kia bảo tháp chiều rộng, độ cao, đều đi đến làm người ta trình độ khó có thể tin, tương đương với nội bộ cất giấu từng cái chư thiên thế giới, hơn nữa nhiều đến ba mươi ba tầng!

Không chỉ có như thế, cửa mở ra thời điểm, cái kia bảo tháp truyền đến khí tức, cho bọn hắn một loại khó nói lên lời cảm giác.

Đó là một loại mênh mông cảm giác, là một loại sừng sững tại đại đạo cuối cùng, không tăng không giảm, không thay đổi không thay đổi cảm giác, là thiên địa nổ tung vũ trụ yên tĩnh mà ta bất hoại cảm giác!

Mênh mang mênh mông, không có gì có thể đả thương.

Bất luận là khoảng cách tương đối gần Đế Thúc, Oánh Oánh, vẫn là khoảng cách khá xa Đế Phong, Tà Đế, hay là còn chưa nhìn thấy ba mươi ba trùng thiên bảo tháp Tô Vân, tại cảm nhận được cái kia cỗ mênh mông đạo vận thời điểm, trong nội tâm đồng loạt toát ra đồng dạng một cái ý niệm trong đầu: “Đại đạo cuối cùng!”

Trong bọn họ, không thiếu có thấy tận mắt Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác tồn tại, hai vị cổ xưa tồn tại làm cho người ta cảm thấy ý cảnh sâu thẳm, cho dù là Đạo cảnh cửu trùng thiên hay là Thúc Hốt nhị đế, đều khó mà với tới mức độ.

Nhưng bất luận là Đế Hỗn Độn vẫn là người xứ khác, bọn họ cho người cảm giác, cũng không bằng cái này ba mươi ba trùng thiên bảo tháp dày nặng, phảng phất đều có chỗ không đủ.

Toà bảo tháp này, mới thật sự là sừng sững tại đại đạo cuối cùng, cười nhìn vũ trụ diễn biến, chúng sinh sinh sôi, dù là vũ trụ sụp đổ, chúng sinh diệt tuyệt, nó cũng chỉ quản đứng sừng sững ở Hỗn Độn bên trong, lẳng lặng chờ cái kế tiếp vũ trụ mở ra.

Đảm nhiệm thời gian trôi qua, vũ trụ thay đổi, nó thủy chung đều tại, sẽ không thay đổi, sẽ không bị phá hủy.

"Đây rốt cuộc là cái gì cấp độ bảo vật?"

Trong lòng mọi người thình thịch đập loạn, như thế bảo vật bọn họ chưa từng nghe thấy, thậm chí vượt xa Tiên đạo chí bảo!

Dù là Tứ Cực đỉnh phục sinh, Phần Tiên lô không hư hại, Đế kiếm kiếm hoàn viên mãn, chỉ sợ cũng so ra kém cái này tam thập tam thiên bảo tháp!

Ai có thể nghĩ tới, Vu Môn bên trong thế mà còn cất giấu cái này?

"Chẳng lẽ đây là người xứ khác pháp bảo? Chỉ là pháp bảo này có phần quá mạnh, thậm chí so người xứ khác bản thân còn muốn mạnh…"

Thần Đế lẩm bẩm nói: "Muốn có được phụ thần Đế Hỗn Độn thần đao, liền nhất định phải từ những này chư thiên bên trong xuyên qua, không biết sẽ gặp phải cái gì hung hiểm.

Nhưng mà… Nếu như thu toà này ba mươi ba trùng thiên bảo tháp, chẳng phải không có nguy hiểm ư?”

Ý nghĩ của hắn, thực ra cũng là tất cả những người khác ý nghĩ trong lòng.

Toà bảo tháp này giấu trời nạp địa, cường đại như thế đáng sợ, cùng hắn xông vào bảo vật này nội bộ không gian đến cướp đoạt Đế Hỗn Độn thần đao, không bằng đem cái này bảo tháp lấy đi!

Mặc kệ bảo tháp bên trong có bảo vật gì, có cái gì nguy hiểm, tất cả lấy đi!

Nhưng mà trước đó, cần phải có người trước tiến vào trong đó, xác minh có hay không gặp nguy hiểm, xác minh nơi nào có nguy hiểm, bọn họ mới phương diện tiến vào bên trong, thử nghiệm thu toà bảo tháp này.

Bằng không bản thân cái thứ nhất xông vào trong đó, một phần vạn bị đánh chết tại chỗ, chẳng phải là đi đời nhà ma?

Bất quá, ký thác tất cả mọi người hi vọng ngũ sắc thuyền lại chưa hề xông vào Vu Môn bên trong, tương phản, Oánh Oánh vẫn tại hô to gọi nhỏ, lời nói không kém, điều động tiểu Đế Thúc cùng rất nhiều Thánh Vương, cùng với Minh đô Đại Đế, vây công cái kia nửa cái đầu óc Đế Thúc chân thân!

Oánh Oánh đối Vu Môn căn bản thờ ơ lãnh đạm, lúc bắt đầu chỉ là nhìn qua, liền tiếp theo hết sức chuyên chú đối phó Đế Thúc.

Hai bên liều mạng, đều đánh nhau thật tình, ý đồ xử lý đối phương!

Mọi người mỗi người cau mày, bọn họ nguyên bản liền ý định để ngũ sắc trên thuyền những người này thay mình mạo hiểm, nhưng mà xem ra những người này đối với trong môn phái bảo vật, căn bản không có bất kỳ ý tưởng gì!

Nhưng bọn họ lại không thể đợi lâu, bởi vì Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác cũng tới đến Thái Cổ cấm khu!

Đế Hỗn Độn là thần đao chủ nhân, mà người xứ khác chắc là ba mươi ba trùng thiên bảo tháp chủ nhân, hai người bọn họ đi tới, chỉ sợ tuỳ tiện liền có thể lấy đi hai cái bảo vật!

Đây là Đế Phong, Tà Đế đám người không thể khoan dung sự tình!

Liền tại bọn hắn hầu như không cách nào nhẫn nại thời điểm, Tô Vân cùng Bách Lý Độc đầy mặt tươi cười, hướng bên này đi tới, đối đang giao chiến Oánh Oánh, Đế Thúc đám người làm như không thấy, mà là cười ha hả nhìn về phía cái kia Vu Môn bên trong ba mươi ba trùng thiên bảo tháp.

"Năm đó ta may mắn nghe nói bảo vật này tên." Bách Lý Độc cười nói.

Tô Vân khiêm tốn thỉnh giáo: "Xin lắng tai nghe."

Bách Lý Độc nói: "Năm đó Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác luận đạo, người xứ khác đối với hắn món bảo vật này khen không dứt miệng, gọi hắn là chứng đạo Nguyên Thủy bảo vật, mệnh danh Di La Thiên Địa tháp! Người xứ khác gọi là lấy bảo chứng đạo!"

Tô Vân đối lần kia luận đạo ngẩn người mê mẩn, hắn đã từng từ Tiên giới chi môn trở lại đệ nhất Tiên giới, nhưng chưa hề nhìn thấy Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác luận đạo tình hình.

Hiện nay Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác cứ việc còn thường xuyên luận đạo, nhưng hỏa khí không có từ lúc trước bao lớn, đều đang nỗ lực tránh khỏi tiến một bước xung đột, dẫm vào năm đó vết xe đổ.

Nhưng không có hỏa khí, liền sẽ không đem thật đồ vật.

Thật đồ vật thường thường đều là đụng vào nhau đi ra, là cao thâm nhất đồ vật, nhưng cũng thường thường cùng đối phương hiểu biết chính xác giải thích phía bên trái trái ngược, khi đó chỉ sợ liền muốn nhìn vào thực lực, phân ra thắng bại thậm chí sinh tử đến, mới có thể đánh giá ra đúng sai!

"Di La Thiên Địa tháp chứng đạo Nguyên Thủy, người xứ khác dùng không biết bao nhiêu thời gian đến đem bảo vật này ảo diệu, Vu đạo vì biểu hiện, Tiên đạo vì bên trong, quả nhiên là đạo lấy hết tất cả ảo diệu. Đế Hỗn Độn lại kinh thường nhất cố."

Bách Lý Độc nhớ tới năm đó chuyện, cũng là thổn thức không thôi, nói: "Đế Hỗn Độn một lời chỉ ra lấy bảo chứng đạo sơ hở, nói: Pháp bảo chứng đạo, liên quan gì đến ngươi? Một câu liền để người xứ khác ngậm miệng lại không khen ngợi toà bảo tháp này."

Hắn thở dài, nói: "Năm đó luận đạo, ta đầu óc không tốt lắm, đối bọn hắn nói đồ vật hiểu biết lơ mơ, nhưng Đế Thúc đầu óc tốt, ghi lại rất nhiều. Cho nên về sau Đế Thúc có thể giết Đế Hỗn Độn, trấn áp người xứ khác. Ta lại không được, chỉ có thể ở một bên giúp đỡ."

Đế Phong trốn ở Thế Giới thụ trong bóng tối, khóe mắt nhảy lên: "Trẫm tiên tướng, vậy mà thật sự là Đế Hốt…"

Hai người này nói chuyện phiếm, không có chút nào quan tâm sau đó sẽ không bị người nghe lén, bởi vậy lời nói này cũng rơi vào Đế Phong đám người trong tai.

Tô Vân cảm khái nói: "Đế Thúc rõ ràng có thiên hạ mạnh nhất trí tuệ, từ luận đạo ở bên trong lấy được nhiều như vậy, lại không có truyền đi, bằng không Tiên đạo làm sao lại bị vây ở Đạo cảnh cửu trùng thiên, chậm chạp không có đột phá?"

Bách Lý Độc cười ha ha nói: "Đế Thúc nếu là đem luận đạo nội dung truyền ra ngoài, chỉ sợ Thái Cổ Chân Thần thống trị đã sớm kết thúc, còn có thể đến phiên Đế Tuyệt tên kia lật đổ ta? Đế Thúc không truyền, vì chúng ta những này Thái Cổ Chân Thần, dù sao Thái Cổ Chân Thần phát triển tốc độ, kém xa nhân tộc, thậm chí so ra kém thần tộc cùng ma tộc…"

Hắn nói đến đây, không khỏi sắc mặt cổ quái: "Ta lúc trước dù sao vẫn oán trách Đế Thúc không truyền, thế cho nên ta Thái Cổ Chân Thần xuống dốc, bị tiên nhân cưỡi tại trên đầu. Bây giờ được Đế Thúc chi não, mới phát hiện người này làm là đúng. Nếu như đổi lại là ta, ta cũng chỉ có thể lựa chọn cái kia con đường."

Hắn lắc đầu, nói: "Ta nếu là Đế Thúc, ta khai sáng Thái Cổ Chân Thần pháp môn tu luyện, ta cũng sẽ không truyền cho những cái kia Thái Cổ Chân Thần. Bởi vì như vậy sẽ dao động sự thống trị của ta. Đế Thúc tên khốn này… Ta cũng là khốn nạn!"

Hắn than thở không thôi.

Trong lúc nói chuyện, hai người đã đi vào Vu Môn bên trong, phảng phất không để ý trong cửa nguy hiểm.

"Đúng rồi!"

Bách Lý Độc đột nhiên dừng bước, Tô Vân cũng liền bề bộn dừng bước không tiến.

Bách Lý Độc không hướng đi về trước, hắn chắc chắn sẽ không hướng phía trước bước ra nửa bước!

Bách Lý Độc bỗng nhiên vỗ đầu một cái, cười nói: "Ta đột nhiên quên mất! Năm đó người xứ khác luận đạo, nói đến đây tòa Di La Thiên Địa tháp đủ loại chỗ tốt, hình như là mỗi nhất trùng thiên, đều có một kiện đắc đạo chí bảo trấn áp. Người xứ khác giảng được rất là kỹ càng, mỗi một kiện bảo vật tác dụng,

tích chứa pháp môn, đều giảng được rõ ràng! Nhưng ta khá là ngốc, tất cả quên mất. Cũng may Đế Thúc vẫn còn ở đó."

Hắn quay đầu nhìn về phía ngũ sắc trên thuyền tiểu Đế Thúc, thét dài cười nói: "Đạo huynh, ngươi không tiến cánh cửa này, không người nào dám đi vào. Còn xin đạo huynh dẫn đường!"

Ngũ sắc trên thuyền, tiểu Đế Thúc sắc mặt trầm xuống, đột nhiên vứt bỏ ngũ sắc thuyền vươn người đứng dậy, bước đi hư không, hướng bên này không nhanh không chậm đi tới.

Tốc độ của hắn không nhanh, thậm chí là từ Đế Thúc chân thân dưới mí mắt đi qua, mà Đế Thúc chân thân lập tức dừng tay, không dám thêm một hào tại hắn thân, e sợ cho làm bị thương hắn mảy may.

Hắn không dám động tiểu Đế Thúc.

Nếu như hắn dám động tiểu Đế Thúc, cái kia sau một khắc hắn liền sẽ trở thành mục tiêu công kích, bị Tà Đế, Đế Phong, Thiên Hậu đám người vây công!

Lúc này, Đế Phong, Tà Đế mấy người cũng nhao nhao từ thế giới thụ chi diệp bóng ma bên dưới đi ra, yên lặng đi theo tiểu Đế Thúc sau lưng, hướng Tô Vân bên này đi tới.

Oánh Oánh hướng ngũ sắc trên thuyền Minh đô Thánh Vương bọn họ phất tay nói: "Các ngươi trở về đi. Nơi này không cần đến các ngươi. Đế cấp tồn tại tranh chấp, các ngươi không xen tay vào được."

Minh đô rất nhiều Thánh Vương nhao nhao nhìn về phía Minh đô Đại Đế, Minh đô Đại Đế phất tay nói: "Các ngươi xác thực không xen tay vào được, trở về đi."

Rất nhiều Thánh Vương chỉ được mỗi người trở về Minh đô.

Trùng Lâu Thánh Vương nhìn về phía Oánh Oánh, nói: "Oánh Oánh cô nương, ngươi không theo chúng ta về Minh đô? Đến Minh đô, chúng ta từ hư không bên trong đưa ngươi đi Đế đình, tốc độ càng nhanh, tránh khỏi không ít thời gian."

Oánh Oánh cười ngạo nghễ: "Lần này Đế chiến, há có thể thiếu ta? Các ngươi đi xuống đi."

Rất nhiều Thánh Vương vừa thẹn vừa giận, nhao nhao xoay người liền đi, nói: "Nàng chẳng qua là chép Vân Thiên Đế đạo pháp thần thông, được đến một thân bản lĩnh, sẽ không cho là nàng thật trở thành Đế Oánh đi?"

Oánh Oánh điều khiển ngũ sắc thuyền, đi theo Thiên Hậu đám người, Thiên Hậu, Tà Đế đám người thì là yên lặng đi theo tiểu Đế Thúc đi tới Vu Môn bên dưới, Oánh Oánh thu ngũ sắc thuyền, vẫy cánh giấy rơi vào Tô Vân đầu vai.

Minh đô đi tới, áo trắng như tuyết, phong lưu tiêu sái , hướng mọi người gật đầu ra hiệu.

Mọi người mỗi người kinh ngạc, tuy là nhận ra Minh đô Đại Đế, nhưng hắn vết thương trên người lại biến mất không thấy gì nữa, mọi người đều là trong lòng nghiêm nghị.

Tô Vân hướng lên trời mẹ kế mẹ mỉm cười gật đầu ra hiệu, Thiên Hậu lại trầm mặt, đối với hắn làm như không thấy.

Tô Vân nhìn về phía Tiên Hậu, mỉm cười gật đầu, Tiên Hậu quay mặt đi.

Tô Vân vừa nhìn về phía Tà Đế, Tà Đế thản nhiên nói: "Lệnh lang đưa Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh cho Đế Hỗn Độn, ta nhất định giết ngươi cha con."

Tô Vân hừ lạnh một tiếng, nhìn về phía Thần Đế.

Thần Đế mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm.

Tô Vân vừa nhìn về phía Ma Đế cùng Huyết Ma tổ sư, Ma Đế cười lạnh không thôi, Huyết Ma tổ sư thì nhếch miệng nở nụ cười, đưa tay tại trên cổ mình hư hư quệt một chút.

Tô Vân thở dài, nhìn về phía Đế Phong, Đế Phong lộ ra căm hận chi sắc.

Tô Vân không khỏi đột nhiên giận dữ: "Bộ Phong, bọn họ xem thường ta ngược lại cũng thôi, ngươi mẹ nó có tư cách gì xem thường ta?"

Đế Phong nắm chặt kiếm hoàn, thản nhiên nói: "Bộ mỗ cả đời chuyện xấu làm đếm không hết, nhưng đều không có lệnh lang một việc tới nặng. Bộ mỗ giết người tuy nhiều, nhưng há có thể so ra mà vượt Đế Hỗn Độn chi một phần vạn? Ngươi dung túng lệnh lang, để Đế Hỗn Độn đến toàn thây, tội ác tày trời, Bộ mỗ xấu hổ tại ngươi làm bạn!"

Hắn lời vừa nói ra, dù là đối với hắn có chút khinh thường Thiên Hậu, Tà Đế đám người, đối với hắn cũng không nhịn được sinh ra một ít bé nhỏ không đáng kể hảo cảm.

Tô Vân trong lòng khẽ động, nhìn về phía Bách Lý Độc.

Bách Lý Độc thở dài, thiện ý nhắc nhở: "Đế Hỗn Độn là bạo quân, câu nói này trước đến giờ đều không phải là khoa trương. Hắn là thi ma, lạnh lùng sinh tử, không chỉ có chúng sinh sinh tử, thậm chí sinh tử của mình."

Tô Vân trong lòng hơi chấn động, đột nhiên nghĩ, Đế Hỗn Độn đã từng nói bản thân là trong thi thể bất diệt chấp niệm sinh ra linh, cùng lắm thì quay về Hỗn Độn, lần nữa sinh ra linh.

Thật sự là hắn đối với mình sinh tử rất là không thèm chú ý đến.

Phía trước tiểu Đế Thúc âm thanh truyền đến: "Thái Cổ thời kỳ, Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác đánh một trận, diệt

tuyệt chủng tộc nhiều vô số kể, chúng sinh suýt nữa bởi vậy hủy diệt. Nhân tộc chẳng qua là may mắn còn sống sót mấy chi bộ lạc nhỏ, từ từ phát triển mở rộng mà thôi… Phía trước đệ nhất trùng thiên, bên trong có chứng đạo chí bảo khai thiên phủ! Bảo vật này có thể dùng để mở ra Hỗn Độn, lại diễn vũ trụ càn khôn!"

Mọi người vội vàng đuổi theo hắn, nhìn về phía trước, nhưng gặp Hỗn Độn mênh mông hóa thành huyền hoàng chi khí, dày nặng vô cùng!

Cái kia huyền hoàng chi khí bên trong có vô thượng bảo quang, rõ ràng là một ngụm khai thiên đại phủ, chỉ là vỡ thành gần một trăm khối, trôi lơ lửng ở huyền hoàng chi khí bên trên!

Mọi người vô cùng lo sợ: "Cái này chứng đạo chí bảo, bị Đế Hỗn Độn đánh nát?"

—— —— Trạch Trư vẫn là già rồi. Bảy năm trước cùng phu nhân cùng đi Bắc Kinh cho quả quả xem bệnh, có thể duy trì mỗi ngày sáu ngàn chữ đổi mới, ngẫu nhiên còn có thể bộc phát. Hiện tại phu nhân ở nhà chăm sóc mấy tháng hai bảo, Trạch Trư một người ở lại quả quả tới Bắc Kinh xem bệnh, áo cơm sinh hoạt thường ngày chiếu cố, liền phát hiện bản thân tinh lực theo không kịp, ban đêm ngây người rất lâu mới tìm được mạch suy nghĩ. Nhìn tóc mai tóc trắng, không thể không thừa nhận lớn tuổi. Ngày mai Trạch Trư đi Trung y viện, cho mình treo cái hào, trị một chút làm phiền bản thân nửa năm tính chậm chạp bệnh mề đay. Trưa mai không càng, ban đêm đổi mới.

Chương 854 : Bắt đầu liền đưa Khai Thiên phủ

Chương 844: Bắt đầu liền đưa Khai Thiên phủ

Đột nhiên, Đế Phong cười ha ha: "Không phải mới vừa có người nói cái gì Nguyên Thủy, cái gì lấy bảo chứng đạo, cái gì chứng đạo chí bảo, vốn đều là một câu nói suông! Cái này Khai Thiên Thần Phủ, chẳng phải bị Đế Hỗn Độn đánh nát ư?"

Bách Lý Độc cau mày.

Nguyên Thủy, lấy bảo chứng đạo, là hắn vừa mới nhắc tới nội dung. Đế Phong lúc này đột nhiên giễu cợt, không phải giễu cợt người xứ khác bảo vật, mà là giễu cợt hắn.

Hiển nhiên Đế Phong vừa mới biết được hắn là Đế Hốt huyết nhục hóa thân, có chút khó mà tiếp nhận. Bởi vậy có cơ hội liền muốn giễu cợt đôi câu, phát tiết bất mãn trong lòng.

Bách Lý Độc còn chưa phản bác, tiểu Đế Thúc đã nói: "Bảo vật này tuy là chứng đạo chí bảo, nhưng cũng không phải là vô địch, cũng không phải là không có khả năng bị đánh nát, huống hồ, Khai Thiên phủ cũng không phải là Di La Thiên Địa tháp. Di La Thiên Địa tháp cảnh giới là đại đạo cuối cùng, Nguyên Thủy cấp độ, nó từ đầu đến cuối chưa hề bị đánh hỏng, cũng không có khả năng bị đánh hỏng."

Bách Lý Độc cười nói: "Đạo huynh nói đúng lắm."

Tiểu Đế Thúc tiếp tục nói: "Khai Thiên phủ uy năng có thể khai thiên tịch địa, từ trong hỗn độn mở ra một cái vũ trụ, người xứ khác vũ trụ chính là dùng cái này phủ mở ra mà

thành. Nhưng dù cho là uy lực cường đại như thế nó, cũng chỉ là Di La Thiên Địa tháp bên trong một phần."

Mọi người không khỏi thay đổi sắc mặt, Khai Thiên phủ có thể mở ra một cái vũ trụ? Thế gian thật có bảo vật như vậy?

"Tương tự Khai Thiên phủ bảo vật, Di La Thiên Địa tháp bên trong cùng sở hữu ba mươi ba kiện, khai thiên chỉ là một trong số đó. Cái này ba mươi ba kiện bảo vật , bất kỳ cái gì một kiện đều vượt xa chí bảo."

Tiểu Đế Thúc nói: "Người xứ khác có khả năng rời đi bản thân vũ trụ, vượt qua Hỗn Độn hải, dựa vào chính là bảo vật này."

Oánh Oánh nói nhỏ: "Ngươi nói tốt như vậy, nhưng vẫn là bị người đánh nát, có chút mất mặt."

Tiểu Đế Thúc liếc nàng một cái, nói: "Cái kia cũng muốn nhìn đánh nát bảo vật này người là ai. Người xứ khác dựa Di La Thiên Địa tháp vượt qua Hỗn Độn hải, mà Đế Hỗn Độn lại là thân thể vượt biển! Chúng ta sinh hoạt Tiên đạo vũ trụ, là Đế Hỗn Độn Linh giới. Chỉ một điểm này, Đế Hỗn Độn có thể đánh vỡ vụn Thiên Phủ, chính là Khai Thiên phủ vinh hạnh."

Mọi người nhao nhao gật đầu.

Tám đại Tiên giới đều là Đế Hỗn Độn Linh giới, có thể tưởng tượng được Đế Hỗn Độn Linh giới là bực nào quảng đại? Pháp lực của hắn lại là hạng gì mạnh mẽ đáng sợ đến bực nào?

Tám đại Tiên giới, mỗi một cái Tiên giới đều là một cái hoàn chỉnh vũ trụ, tuy là quy mô so ra kém nguyên sinh vũ trụ quy mô, nhưng tám cái Tiên đạo vũ trụ tính gộp lại, quy mô vẫn là cực kỳ khả quan.

Đương nhiên cái này tám đại Tiên giới còn có Luân Hồi Thánh Vương mở ra công lao. Đế Hỗn Độn mở ra Linh giới

hẳn là chỉ là cơ sở Tiên giới, mặt khác phần lớn không gian đều là Luân Hồi Thánh Vương mở ra tới không ngừng gia cố, có thể nói, Đế Hỗn Độn cái kia vô địch pháp lực, có Luân Hồi Thánh Vương một nửa công lao.

Đế Hỗn Độn Linh giới khổng lồ như vậy, cũng liền mang ý nghĩa Linh giới bên trong dự trữ pháp lực có thể tưởng tượng được lúc kinh khủng bực nào!

Như thế pháp lực đừng nói bọn họ, ngay cả người xứ khác, Tần Dục Đâu, ba đồng tử Đạo Thần những tồn tại này, chỉ sợ đều theo không kịp!

Bởi vậy tiểu Đế Thúc mới có thể nói Đế Hỗn Độn đánh nát Khai Thiên phủ, là Khai Thiên phủ vinh hạnh.

Tô Vân bốn phía quan sát, chỉ thấy cái này Di La Thiên Địa tháp đệ nhất trùng thiên có chút đổ nát, đại đạo tan vỡ, nói: "Từ nơi này tình hình chiến đấu đến xem, Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác tương bác giết lúc, người xứ khác hẳn là dùng tới Di La Thiên Địa tháp. Nhìn từ điểm này, Đế Hỗn Độn tuy là thi thể thành đạo, nhưng quả thực pháp lực bá đạo vô biên! Hắn không dầu hết đèn tắt, Thúc Hốt nhị đế không cách nào giết hắn."

Đột nhiên, Tà Đế thân hình lay động, phiêu nhiên nhi khởi, hướng Khai Thiên phủ cán búa bắt tới.

Tuy Khai Thiên phủ rách nát, nhưng hắn tán dật uy năng như trước không thể coi thường, vẫn là hiếm có dị bảo, đặc biệt là cán búa, là bên trong mảnh vỡ uy lực mạnh nhất một cái, cho người cảm giác không kém hơn chí bảo!

Nhưng mà Tà Đế ra tay, tất cả mọi người là chần chừ một chút, không có bất kỳ cái gì một người tham dự tranh đoạt, mà là mặc cho Tà Đế hành động.

Nếu như Tà Đế nhận được cán búa, đối bọn hắn tới nói tuy là nguy hiểm, nhưng bọn họ càng muốn biết, ý đồ nhận được Khai Thiên phủ cán búa, gặp được cái gì hung hiểm!

Có Tà Đế loại tồn tại này vì bọn họ dò đường, cớ sao mà không làm?

Tà Đế thân pháp cực nhanh, sau một khắc liền tới đến cái kia phiến huyền hoàng chi khí bên trên, bàn tay nhô ra, chụp vào cán búa, đột nhiên thân thể của hắn bỗng nhiên bắn lên, hướng về phía sau cá nhảy, chỉ thấy một đạo phủ quang hiểm lại càng hiểm từ dưới người hắn bay qua, suýt nữa đem hắn chặn ngang chém thành hai khúc!

Tà Đế tránh đi đạo này phủ quang, chỉ thấy tia sáng kia đi tới chỗ, tất cả đều bị chia làm hai nửa, từ cái kia phủ quang bên trong chiếu rọi ra vũ trụ thiên khai sáng chói cảnh tượng!

Đó là Hỗn Độn hải nổ tung rực rỡ kỳ cảnh, Hỗn Độn chi khí diễn hóa huyền hoàng, nhật nguyệt tinh thần, tinh đấu ngân hà, phun ra ngoài, không gian vô lượng kéo duỗi, vũ trụ có thước đo, cái này thước đo chính là thời không.

Cái này một búa, để tinh thần hắn hoảng hốt.

Hắn từ Đế Hỗn Độn Luân Hồi Hoàn bên trong lĩnh ngộ ra Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân, tu luyện tới cửu trùng thiên về sau, tại đạo pháp thành tựu bên trên liền lại khó thăng cấp, mà phủ quang chiếu rọi, hắn trong thoáng chốc nhìn thấy cửu trùng thiên phía trên đồ vật!

Đó là đệ thập trùng thiên!

Đế Tuyệt thấy qua đệ thập trùng thiên, nhưng Tà Đế chưa hề nhìn qua.

Tà Đế chỉ là Đế Tuyệt nội tâm quay về trong thi thể hình thành một cái bán ma, hắn cũng không phải là Đế Tuyệt, hắn

không có Đế Tuyệt cái kia kinh diễm tài hoa, không nhìn thấy đệ thập trùng thiên.

Nhưng mà hắn từ Khai Thiên phủ quang mang bên trong, lại thấy được Thái Nhất Thiên Đô đệ thập trùng thiên.

Khai Thiên phủ bên trong tích chứa đạo pháp, tăng lên tư chất của hắn ngộ tính!

Phủ quang liễm diễm, chợt lóe lên.

Tà Đế tránh đi phủ quang, Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân gào thét xoay tròn, hướng về phía trước cắt tới, từng cái Tà Đế xuất hiện, nhao nhao chụp vào cán búa.

Phủ quang lại nổi lên, từ vô số cái thời không bên trong bổ tới, nhìn ra ở đây tất cả mọi người da đầu run lên, cái kia Khai Thiên phủ mảnh vỡ như trước trôi lơ lửng ở huyền hoàng chi khí bên trên, không có bất kỳ cái gì dị động, nhưng chúng nó tán tràn ra phủ quang, liền để Tà Đế bậc này tồn tại gặp nạn liên tục!

Nhưng mà cũng không lâu lắm, Đế Phong, Huyết Ma tổ sư đám người ánh mắt liền trở nên có chút kỳ dị, cho dù là Đế Thúc chân thân giờ phút này cũng không khỏi đến híp lại con mắt.

Sau một lúc lâu, cho dù là Tô Vân, Tiên Hậu, Thần Ma nhị đế mấy người cũng nhìn ra huyền cơ.

Tà Đế tuy là gặp phải nguy hiểm, nhưng tính nguy hiểm nhưng tại từ từ hạ thấp.

Cũng không phải là cái kia phủ quang lại không nguy hiểm, mà là Tà Đế tu vi cùng đạo hạnh đang lấy tốc độ kinh người thăng cấp!

Đột nhiên, Thiên Hậu nương nương vươn người đứng dậy, nghiêng người phụ cận, cười tủm tỉm nói: “Tà Đế, ngươi đạo

pháp không đúng, không hợp Vu đạo, vẫn là để đó ta tới!"

Nàng so Tà Đế còn phải sớm hơn một chút, là nghe qua Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác luận đạo nhân tộc thủy tổ một trong, chỉ là đạo pháp đi lệch, tu luyện chính là Vu Tiên chi đạo, có thể nói cùng người xứ khác đạo là nhất tương hợp.

Thiên Hậu tay áo dài tung bay, tránh đi từng đạo phủ quang.

Lúc này chính vào Tà Đế mượn cùng Khai Thiên phủ phủ quang liều mạng cơ hội, tìm hiểu đệ thập trùng thiên, lĩnh ngộ đạo của mình giới thời điểm.

Thời cơ này có chút quan trọng, hắn đã quen thuộc Khai Thiên phủ phủ quang, từ cái kia phủ quang bên trong ngộ đạo, đạo hạnh càng ngày càng cao, khoảng cách đệ thập trùng thiên càng ngày càng gần, tu vi cũng tự nước lên thì thuyền lên, cái kia phủ quang cũng khó có thể làm gì hắn.

Thiên Hậu lúc này chặn ngang một chân đi vào, thò tay nắm chặt Khai Thiên phủ cán búa, nhất thời tất cả phủ quang biến mất không còn tăm tích, cắt đứt Tà Đế tìm hiểu, để hắn tại tiến quân Đạo giới thời điểm thất bại trong gang tấc!

Đế Phong kinh ngạc, vừa mới hắn cũng nhìn ra Tà Đế đạo hạnh đại tăng, bởi vậy ý định ra tay, lại không nghĩ rằng Thiên Hậu trước hắn một bước ra tay, cắt đứt Tà Đế ngộ đạo!

"Nữ nhân hận lên nam nhân đến, so nam nhân hận nam nhân, ác hơn nhiều." Đế Phong lộ ra tươi cười.

Tà Đế tức giận, đưa tay đập vào cán búa bên trên, Thiên Hậu bị chấn động đến cánh tay cơ bắp run rẩy, cán búa rời tay bay ra, phẫn nộ quát: "Tà Đế, ngươi làm cái gì? Ta tại cứu ngươi!"

Tà Đế giận không nhịn nổi, hắn chỉ thiếu chút nữa, liền có thể ngộ ra Đạo cảnh đệ thập trùng thiên, bước vào lúc trước

chưa hề có người bước vào cảnh giới, không nghĩ tới lại bị cái này bà nương cắt đứt, chỉ hận không được lập tức đem Thiên Hậu chém thành muôn mảnh!

Hai người tại phủ quang bên trong tranh chấp, đột nhiên mỗi người bị một đạo phủ quang gây thương tích, chỉ thấy miệng vết thương đột nhiên nổ tung, đạo kia thương tại trong vết thương hình thành vũ trụ thiên khai cảnh tượng, căn bản là không có cách khép lại!

Hai người trong lòng biết không thể tại phủ quang bên trong giết nhau, vội vàng lui về phía sau, nhưng vào lúc này một cái khác thân ảnh như quỷ mị lấp lóe, nghiêng người phụ cận, liên tục tránh đi từng đạo phủ quang, thò tay bắt lấy Khai Thiên phủ chuôi!

Mọi người ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy người kia trung niên phong lưu, tiêu sái phiêu dật, chính là Bách Lý Độc.

Bách Lý Độc tránh đi những cái kia phủ quang thi triển đạo pháp thần thông, đương nhiên đó là Tà Đế vừa rồi tránh đi phủ quang lúc thi triển thần thông!

Không ai có thể trong thời gian ngắn như vậy sâm phá Tà Đế đạo pháp thần thông, loại trừ Đế Thúc.

Bách Lý Độc chính là Đế Hốt, nắm giữ một nửa Đế Thúc chi não, vừa mới người khác nghĩ đến làm sao cắt đứt Tà Đế ngộ đạo, mà hắn thì lại lấy Đế Thúc to lớn trí tuệ tính toán Tà Đế đạo pháp thần thông, như thế nào mới có thể lợi dụng những này thần thông, tiếp cận Khai Thiên phủ cán búa, nắm giữ cán búa!

Hắn lần này xuất kích, quả nhiên đem Khai Thiên phủ chuôi cướp trong tay!

Bách Lý Độc nắm chặt thần phủ cán búa, không khỏi cười ha ha, xoay người lại, ánh mắt quét về phía mọi người.

Hắn vừa mới xoay người, Tà Đế một ấn đem hắn đánh đổ trên mặt đất, Thiên Hậu thì đem cán búa đoạt mất!

Đế Thúc đột nhiên giận dữ, đem Vạn Hóa Phần Tiên lô tế lên: "Bà nương chết tiệt bắt nạt ta hóa thân, muốn ngươi chết…"

Hắn vừa mới nói đến đây, lại thấy Thiên Hậu thôi thúc Vu Tiên chi đạo cửu trùng thiên Đạo cảnh, tại cái kia Vu Tiên Đạo cảnh thoải mái phía dưới, từng khối Khai Thiên Thần Phủ mảnh vỡ ong ong chấn động, từ huyền hoàng nhị khí bên trong bay lên, lần lượt cùng cán búa đụng vào nhau!

Trong khoảnh khắc, chiếc kia Khai Thiên phủ liền sáng bừng lên.

Thiên Hậu nương nương khanh khách một tiếng, vung lên Khai Thiên phủ, nghênh tiếp Vạn Hóa Phần Tiên lô.

Chỉ thấy một đạo hào quang hiện lên, chỉ nghe xuy một tiếng, Vạn Hóa Phần Tiên lô bị tại chỗ chém thành hai khúc, leng keng rơi xuống đất!

Đế Thúc lấy làm kinh hãi, cứng lại ở đó không dám nhúc nhích.

Bốn phía mọi người, cũng không một dám động.

Lúc này, tiểu Đế Thúc âm thanh truyền đến: "Bảo vật này tên là Khai Thiên phủ, nắm bảo vật này người tuy lợi hại vô song, nhưng gặp phải Hỗn Độn hải liền sẽ không bị khống chế, không tự chủ được vung phủ khai thiên tịch địa, lại diễn vũ trụ hồng hoang, cho đến kiệt lực mà chết. Vu Tiên chi môn về sau, chính là Hỗn Độn hải."

Thiên Hậu nương nương khóe mắt nhảy lên, cười khanh khách nói: "Bản cung nắm này chứng đạo chí bảo, lực chém ở nơi có cường địch, vô địch khắp thiên hạ, vì sao còn muốn quân lâm Hỗn Độn hải?"

Đế Phong thản nhiên nói: "Trùng hợp như vậy? Trẫm liền cất giữ một chút Hỗn Độn hải nước, chuẩn bị dìm nước Đế đình."

Tà Đế ánh mắt kỳ dị liếc nhìn hắn một cái, nói: "Nhắc tới cũng khéo léo, Hỗn Độn thuỷ triều lúc ta tiên tướng Bích Lạc cũng cất giữ một chút Hỗn Độn hải nước, cũng ý định dìm nước Đế đình."

Đế Thúc ha ha cười nói: "Ta lần trước tới giết Đế Phong bệ hạ lúc, cũng cất giữ một chút Hỗn Độn hải nước, chuẩn bị dìm nước Đế đình."

Huyết Ma tổ sư há miệng muốn nói, Tô Vân đột nhiên giận dữ, sắc mặt âm trầm nói: "Huyết Ma tổ sư, ngươi chẳng lẽ cũng muốn dìm nước Đế đình? Ta Đế đình là chiêu các ngươi vẫn là chọc giận các ngươi?"

Huyết Ma tổ sư lắc đầu cười nói: "Ngươi lại vời chúng ta, lại chọc chúng ta, nhưng ta tại Hỗn Độn thuỷ triều lúc còn chưa xuất thế, tự nhiên không cách nào khi đó cất giữ một chút Hỗn Độn hải nước. Ý của ta là, Vu Môn sau chính là Hỗn Độn hải, chúng ta tùy thời có thể lấy lấy tới Hỗn Độn hải nước, để Thiên Hậu nương nương tân trời."

Thiên Hậu nương nương tiếu nhan biến sắc, đột nhiên, trong tay nàng Khai Thiên phủ hơi hơi rung động, chấn động đến cánh tay nàng tê dại.

Thiên Hậu rùng mình, vội vàng đem Khai Thiên Thần Phủ ném ra bên ngoài. Chẳng qua chợt nàng phát hiện cũng không phải là những tên bại hoại này lấy ra Hỗn Độn hải nước, mà là Khai Thiên phủ bị một cỗ lực lượng kỳ lạ dẫn động, đang tại bắn ra uy năng!

Nhưng mà cỗ lực lượng này cũng không phải là đến từ nàng, cũng không phải đến từ lớn nhỏ Đế Thúc, càng không

phải là Tô Vân, Tà Đế đám người!

Cỗ này thôi thúc Khai Thiên phủ lực lượng, đến từ thiên ngoại!

Nàng hướng lên trời nhìn ra ngoài, đột nhiên một cái ý nghĩ xông lên đầu, không từ cái rùng mình: "Đúng hắn! Là hắn đang mượn tay của ta, chữa trị Khai Thiên phủ!"

Nàng không khỏi bị sợ hãi đánh trúng, trong mắt tràn đầy ngạc nhiên, lẩm bẩm nói: "Đại đạo của hắn tan vỡ, không cách nào bản thân chữa trị, nhưng trong tiên giới không có người tu luyện Vu đạo, không có người tại Vu đạo bên trên có đại thành tựu, loại trừ ta… Ta bị lợi dụng! Chúng ta đều bị lợi dụng!"

Tại tiếng thét chói tai của nàng bên trong, Khai Thiên phủ chấn động, phủ quang bắn ra bốn phía, Di La Thiên Địa tháp tầng thứ nhất chư thiên, Thái Hoàng Hoàng Tằng Thiên bên trong đủ loại tan vỡ thiên địa đại đạo tại phủ quang bên trong tu bổ, gây dựng lại!

"Chúng ta đều bị người xứ khác lợi dụng!" Thiên Hậu nương nương hoảng sợ la lên.

Tại nàng hoảng sợ trong tiếng kêu, đạo âm nổ vang, Thái Hoàng Hoàng Tằng Thiên vạn đạo khôi phục.

Chương 855 : Tô Đại Cường miệng lưỡi dẻo quẹo

Chương 845: Tô Đại Cường miệng lưỡi dẻo quẹo

"Người xứ khác?"

Thúc Hốt nhị đế, Tà Đế, Đế Phong đám người tâm thần chấn động mạnh, Thái Hoàng Hoàng Tằng Thiên đại đạo nhanh chóng gây dựng lại, đạo âm càng ngày càng tiếng nổ!

Cái này nổ vang đạo âm bên trong, mọi người nhất thời tỉnh ngộ lại, rõ ràng Thiên Hậu đến cùng đang nói cái gì.

Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác lưỡng bại câu thương, người xứ khác thương thế cũng là cực nặng, chỉ sợ đã đại đạo tan vỡ, không cách nào nhắc tới tu vi pháp lực. Thậm chí, liền hắn Nguyên Thủy chí bảo Di La Thiên Địa tháp cũng bị thương nghiêm trọng!

Di La Thiên Địa tháp có thể nói là một cái khác hắn, một cái khác đã chứng đạo Nguyên Thủy hắn, chỉ cần trong tháp đại đạo vẫn còn, đại đạo như trước nguyên vẹn, bất luận hắn nhận cỡ nào nghiêm trọng đạo thương, cũng có thể lợi dụng bảo tháp khôi phục.

Nhưng hắn không ngờ tới là, Đế Hỗn Độn thế mà mạnh mẽ như vậy, tuy là không hư hại Di La Thiên Địa tháp, nhưng trong tháp tam thập tam thiên đại đạo đứt đoạn!

Đế Hỗn Độn đánh nát những này đại đạo, cũng liền đưa đến người xứ khác không cách nào lợi dụng Di La Thiên Địa tháp tới để cho mình đạo thương khỏi hẳn.

Thương thế của hắn cùng Đế Hỗn Độn nghiêm trọng giống nhau, khác nhau là Thúc Hốt nhị đế giết Đế Hỗn Độn, mà hắn có chỗ đề phòng, chỉ bị Thúc Hốt nhị đế trấn áp.

Bảy đại Tiên giới cái này mấy ngàn vạn năm qua, hắn đều bị trấn áp tại trong kim quan, trên người cắm bốn mươi chín thanh tiên kiếm, không cách nào nhúc nhích.

Trước đó không lâu thoát thân, đại đạo của hắn cũng như trước là ở vào tan vỡ trạng thái, không cách nào chữa trị.

Tiên đạo vũ trụ sở dĩ tên là Tiên đạo vũ trụ, là bởi vì nơi này tất cả mọi người tu luyện Tiên đạo, cho dù là Thúc Hốt nhị đế bậc này Thái Cổ Chân Thần, hắn bản chất cũng là thoát thai tự Đế Hỗn Độn đại đạo.

Từ đệ nhất Tiên giới đến nay, chỉ có hai người không tu tiên đạo, thứ nhất là Tô Vân, thứ hai chính là đi Vu Tiên song tu con đường Thiên Hậu.

Tô Vân con đường không phải Vu đạo, bởi vậy có thể làm cho Di La Thiên Địa tháp nội bộ thiên địa đại đạo khôi phục người, chỉ có Thiên Hậu!

"Là người xứ khác bản thân thả ra Đế Hỗn Độn thần đao xuất thế phong thanh!"

Tiểu Đế Thúc sắc mặt trầm xuống, thấp giọng nói: "Hắn thả ra cái này phong thanh, mục đích chính là vì thu hút chúng ta, đặc biệt là Thiên Hậu đến đây, vì hắn chữa trị Di La Thiên Địa tháp bên trong đại đạo."

Oánh Oánh vạn phần hoảng sợ, đột nhiên lớn tiếng nói: "Chúng ta không đi chữa trị mặt khác chư thiên chứng đạo chí bảo, chẳng phải có thể ư?"

Nàng nói đến đây, đột nhiên tỉnh ngộ: "Chờ một chút, ta hình như cùng người xứ khác cùng với Đế Hỗn Độn là cùng một nhóm…"

Huyết Ma tổ sư lắc đầu nói: "Vô dụng. Thiên Hậu đã chữa trị Khai Thiên phủ, đối ngoại hương nhân tới nói, đại đạo của hắn đã hoàn chỉnh một phần. Mặt khác đại đạo tổn thương, hắn có thể bản thân chữa trị. Ở trên người hắn dây dưa mấy ngàn vạn năm đạo thương, cuối cùng muốn khỏi hẳn."

Trong lòng mọi người nghiêm nghị.

Đế Phong đột nhiên thôi thúc Đế kiếm kiếm hoàn, một đạo kiếm quang chém về phía Khai Thiên phủ, trầm giọng nói: "Vậy trước tiên đem hắn cái này chứng đạo chí bảo đánh nát, để hắn không cách nào khôi phục!"

Đế kiếm kiếm hoàn có được trong thiên hạ không gì so sánh nổi sắc bén, Đế Phong càng là kiếm đạo cửu trùng thiên, thậm chí nhìn thấy thập trùng thiên tồn tại, trong tay hắn, kiếm hoàn uy lực bị phát huy đến cực hạn!

Chỉ nghe đinh đinh đinh nổ không dứt, Khai Thiên phủ không nhúc nhích tí nào.

Đế Phong sắc mặt hơi trầm xuống, cho dù là kim quan, cho dù là Tử Phủ, cũng sẽ bị hắn kiếm hoàn cắt ra, nhưng mà cái này Khai Thiên phủ cùng hắn lúc trước nhìn thấy bảo vật hoàn toàn khác biệt, hắn thậm chí không thể tại Khai Thiên phủ bên trên lưu lại bất cứ dấu vết gì!

Hắn bỗng nhiên thu về Đế kiếm kiếm hoàn, đột nhiên nói: "Ta muốn biết, người xứ khác là mượn ai tay lan ra Đế Hỗn Độn thần đao xuất thế tin tức! Người xứ khác cũng không thể chính mình tự mình đi lan ra tin tức này a?"

Bách Lý Độc trong lòng khẽ động, nói thầm một tiếng không ổn.

Lan ra tin tức này người đúng là hắn!

"Chẳng qua, tin tức của ta nguồn gốc là Luân Hồi Thánh Vương!"

Bách Lý Độc sắc mặt âm trầm: "Ta bị Luân Hồi Thánh Vương bán đi? Không đúng, Luân Hồi Thánh Vương đã sớm phải thoát khỏi Đế Hỗn Độn khống chế, sẽ không như thế làm. Làm như vậy đối với hắn không có nửa điểm chỗ tốt."

Bách Lý Độc lan ra tin tức này mục đích, nhưng thật ra là vì dẫn trước mọi người đến, để cho bọn họ vì Đế Hỗn Độn thần đao tự giết lẫn nhau, bản thân ngồi thu ngư ông thủ lợi.

Nhưng mà trước mắt cái này biến cố, vượt quá dự liệu của hắn.

"Cái này cũng nói rõ một chuyện khác, đó chính là Đế Hỗn Độn thần đao, chỉ sợ vẫn là không trọn vẹn trạng thái!"

Bách Lý Độc đầu xoay chuyển rất nhanh, Đế Hỗn Độn táng đao tại Vu Môn bên trong, mục đích là ý định mượn Di La Thiên Địa tháp tu bổ thần đao, bản thân mượn thần đao bên trong tích chứa đại đạo, để cho mình đoạn đi đại đạo nối lại, vì chính mình kéo dài tính mạng.

Nhưng mà Di La Thiên Địa tháp bên trong tam thập tam thiên bảo vật tất cả rách nát, người xứ khác còn cần mượn Thiên Hậu tay tới chữa trị Khai Thiên phủ, chứng minh cái này mấy ngàn vạn năm qua, Đế Hỗn Độn chiếc kia thần đao căn bản chưa hề được chữa trị!

"Nhưng mà, Đế Hỗn Độn lại có khác sắp đặt, đó chính là đem có hi vọng nhất đột phá đến Đạo cảnh thập trùng thiên tồn tại dẫn tới nơi này, mượn nơi đây chứng đạo chí bảo mảnh vỡ để dẫn dắt bọn họ."

Bách Lý Độc cái trán toát ra mồ hôi lạnh, vừa mới Tà Đế liền suýt nữa tại Khai Thiên phủ dẫn dắt bên dưới, đột phá đến Đạo cảnh đệ thập trùng thiên, nếu không phải bị Thiên Hậu cắt đứt, Tà Đế chỉ sợ đã tu luyện tới Đạo cảnh thập trùng thiên!

Khi đó, Đế Hỗn Độn mượn Tà Đế đại đạo kéo dài tính mạng, liền có thể từ trong tử vong sống lại!

"Hai cái này cáo già gia hỏa, quả nhiên không thể xem thường bọn họ!"

Bách Lý Độc vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên Thiên Hậu nương nương nói: "Đế Hỗn Độn thần đao xuất thế tin tức, là một vị ta chưa từng thấy qua đạo hữu mang dạy bảo cho ta, nói thần đao xuất thế, chiếc kia thần đao liền giấu ở Vu Môn bên trong! Vị đạo hữu này khuôn mặt, ta vẽ vào."

Nàng lấy ra một bức tranh, đem tranh mở rộng, người trong bức họa là người tướng mạo nam tử xa lạ, tất cả mọi người chưa từng thấy qua.

Thần Đế ho khan một tiếng, nói: "Nhắc tới cũng khéo léo, mang đến tin tức này là một cái ta chưa từng gặp mặt trưởng thành Thần Ma. Tôn này Thần Ma chân dung, ta có thể vẽ xuống tới."

Hắn lấy nguyên khí vẽ tranh, quan tưởng ra tôn này Thần Ma hình thái.

Tôn này Thần Ma, cũng là mọi người chưa từng thấy qua khuôn mặt xa lạ.

Ma Đế nói: "Tới tìm ta là một tôn Ma Thần, cũng là mang đến đồng dạng tin tức."

Nàng quan tưởng ra một tôn Ma Thần hình thái, biểu hiện ra cho mọi người.

Huyết Ma tổ sư nói: "Cho ta biết người tự xưng là Đế Phong thần tử, mời ta cùng nhau tới đây đạt được một hồi phú quý."

Hắn quan tưởng ra Đế Phong thần tử, Đế Phong lắc đầu nói: "Ta hạ thần cũng không người này. Tới tìm người của ta

tự xưng ba người, nói Đế Hỗn Độn thần đao xuất thế, người này trẫm cũng chưa từng gặp qua."

Mọi người mỗi người trao đổi tin tức, mỗi người cau mày.

Đi vào tìm kiếm bọn họ nói cho bọn hắn tin tức này, đều là khác biệt gương mặt, có Tán Tiên, cũng có Thần Ma, thậm chí còn có gọi không ra tên cựu thần!

Tô Vân đột nhiên cắt đứt bọn họ, cười nói: "Như vậy, ta biết người này là ai. Oánh Oánh, đạt được Trọng Kim Lăng sách tới."

Oánh Oánh vội vàng lấy ra Trọng Kim Lăng ghi chép Đế Hốt máu thịt hóa thân quyển sách kia, lật xem nhìn lại, kinh ngạc nói: "Quả nhiên có tương đồng gương mặt!"

Nàng nhanh chóng lật qua lật lại trang sách, lấy ra từng tờ một tranh vẽ, những hình vẽ này tung bay ở trên không, biểu hiện ra cho mọi người nhìn.

Mọi người nhao nhao nhìn lại, quả nhiên tại trong hình vẽ tìm được mấy người kia, không khỏi sắc mặt âm trầm.

Oánh Oánh luống cuống tay chân, "Vô tình" bên trong nhiều dán mấy tấm tranh lên, đang muốn đem những này tranh bóc, đột nhiên Tà Đế sắc mặt trầm xuống, nói: "Vân Thiên Đế dán lên mấy bức họa này là dụng ý gì?"

Thiên Hậu vội vàng nhìn lại, nhất thời nhớ ra người trong bức họa, sắc mặt biến hóa: "Tiên tướng Linh Lung, tiên tướng Ngư Vãn Chu, tiên tướng Đạo Diệc Kỳ…"

Tô Vân kinh ngạc nói: "Thiên Hậu cùng Tà Đế quen biết những người này? Những người này đều là Đế Hốt. Đế Hốt lột đi huyết nhục của mình, để cho mình huyết nhục hóa thành những người này."

Bách Lý Độc nói thầm một tiếng không ổn, lặng lẽ lui về phía sau.

Tà Đế sắc mặt âm trầm, nói: "Ý của ngươi là nói, các đời Tiên Đế tiên tướng, hầu như tất cả đều là Đế Hốt?"

Tô Vân nhìn về phía Bách Lý Độc, cười nói: "Chính là liền Đế Phong tiên tướng, cũng là Đế Hốt đây. Đại khái chỉ có đằng sau ta tiên tướng Bích Lạc, mới không phải Đế Hốt."

Tà Đế sắc mặt chút hòa hoãn, tiên tướng Bích Lạc là hắn duy nhất tín nhiệm người.

Đế Phong cất bước ngăn tại Bách Lý Độc sau lưng, những người khác thì vây quanh Đế Thúc, không để cho bọn họ lui đi.

Bách Lý Độc cười ha ha: "Chư vị, các ngươi sẽ không cho là ta cùng người xứ khác thông đồng a?"

Tô Vân cắt đứt hắn, cười nói: "Hiển nhiên, mời chúng ta đến đây người là Đế Hốt. Mà lần này mời mục đích, thì là vì người xứ khác nối liền đại đạo. Không chỉ có như thế, còn muốn mượn toà này Di La Thiên Địa tháp chữa trị Đế Hỗn Độn đao gãy, vì Đế Hỗn Độn kéo dài tính mạng!"

Hắn sắc mặt từ từ âm trầm xuống: "Đế Hốt lòng lang dạ thú, tiềm phục tại các đời Tiên triều bên trong, mưu đồ chính là hôm nay, vì người xứ khác tận trung, vì Đế Hỗn Độn tận hiếu! Hôm nay, hắn lại suýt nữa đi đến mục đích! Như thế nhảy nhót tiểu nhân, chư vị chẳng lẽ muốn bỏ qua hắn sao? Thả hổ về rừng, tai hoạ về sau vô tận!"

Oánh Oánh cười lạnh nói: "Các ngươi bị hắn tính toán đến bây giờ, liền Đế Thúc như thế vĩ đại cự nhân đều bị tính kế đến chỉ còn lại có đậu đinh lớn nhỏ, Đế Tuyệt bị tính kế đến chỉ còn lại có thi thể, Thiên Hậu bị tính kế đến ở vậy, Đế

Phong bị tính kế đến mất đi giang sơn. Thần Ma nhị đế, càng bị tính toán không thấy ánh mặt trời!"

Bách Lý Độc tự biết có lý không nói được, đột nhiên cười ha ha, tung người bay lên trời, không có ý đồ chạy trốn, mà là hướng ngày thứ ba mươi ba bay đi!

Mọi người lập tức phi thân đuổi theo, hướng Bách Lý Độc cùng Đế Thúc đánh tới!

Oánh Oánh đang muốn cũng đuổi về phía trước, Tô Vân lại dừng bước lại, nhìn nhìn chiếc kia hào quang tỏa sáng Khai Thiên Thần Phủ, có chút chần chờ.

Bất luận Thiên Hậu, Đế Phong Tà Đế, vẫn là Huyết Ma, Thần Ma nhị đế, hay là Tiên Hậu đám người, đều không có đi lấy chiếc này lưỡi búa lớn, hiển nhiên đều biết này phủ chủ nhân chính là người xứ khác, cầm chiếc này đại phủ chính là đem mạng của mình đưa đến người xứ khác trên tay!

Hơn nữa, những người khác biết này phủ tai hại, chỉ cần thật sớm dự bị dễ lăn lộn độn nước biển, liền có thể để cầm búa người mất mạng.

Bởi vậy Khai Thiên phủ cứ việc uy năng dũng mãnh vô biên, nhưng đối bọn hắn tới nói không những không phải tuyệt thế thần binh, ngược lại là mất mạng thần khí!

"Ta cùng người xứ khác quan hệ không tệ, bảo vật này rơi vào trong tay của ta, người xứ khác sẽ không hại ta a?"

Tô Vân quỷ thần xui khiến xòe tay ra, chậm rãi nắm chặt Khai Thiên phủ cán búa.

Oánh Oánh sợ hết hồn: "Sĩ tử, bọn họ vừa mới đều nói muốn dìm nước Đế đình, chuẩn bị xong Hỗn Độn hải nước, ngươi đừng tự tìm đường chết!"

Tô Vân cười mắng một câu lẽ nào lại như vậy, nhưng trong lòng cũng là lo sợ bất an: “Ngộ nhỡ ta chém vào đang sảng khoái, đột nhiên đối diện một chậu Hỗn Độn hải nước giội đến, ta chẳng phải là lập tức liền khai thiên kiệt lực mà chết?”

—— —— ngày mai mang khuê nữ đi 304 kiểm tra lại, buổi sáng không càng. Thứ lỗi.

Chương 856 : Không nhặt của rơi

Chương 846: Không nhặt của rơi

Cái này Khai Thiên Thần Phủ nắm trong tay, Tô Vân liền có một loại cái gì đều muốn chém một búa xúc động, nhưng mà mấu chốt là hắn không hiểu được phủ pháp, nhiều nhất chỉ là vung lên tới chém lung tung.

Chẳng qua cái này thần phủ uy lực kinh người, đủ để khai thiên tịch địa, đoán trước cho dù là chém lung tung, cũng không phải chuyện đùa.

"Kiếm pháp có phân quang kiếm pháp, kiếm một phân thành hai hai phân thành bốn bốn phân thành tám, theo thứ tự tăng lên, còn có Luân Hồi kiếm pháp, kiếm tràng kiếm vực các loại, phủ pháp không biết có cái gì pháp môn. Bằng không vẻn vẹn vung lên tới liền chém, có phần đơn điệu."

Tô Vân vung mạnh hai lần búa, liền muốn Oánh Oánh tế ra ngũ sắc thuyền "Thử một chút", Oánh Oánh liền vội vàng lắc đầu: "Ngươi làm sao không tại ngươi huyền thiết chuông bên trên thử một chút?"

Tô Vân tế lên huyền thiết chuông, chần chừ một chút, có chút không nỡ lòng bỏ. Dù sao cái chuông này là của bản thân, nếu là đánh hỏng, hắn sẽ đau lòng.

Hắn nhìn về phía Vạn Hóa Phần Tiên lô, chiếc kia bị một búa bổ ra phân hai nửa tiên lô đã không biết bị ai lấy đi, hắn đành phải từ bỏ "Thử một chút" suy nghĩ.

“Bệ hạ cẩn thận bị người dùng Hỗn Độn hải nước thử một chút.” Bích Lạc đau lòng nhức óc nhắc nhở.

Tô Vân gượng cười hai tiếng, mặt tối sầm lại đem Khai Thiên phủ thu vào bản thân Linh giới bên trong, thầm nghĩ: “Mới mấy ngày không gặp, Oánh Oánh đạo hạnh liền càng thêm cao siêu, đem ta trái tim đâm thật là đau!”

Oánh Oánh nhỏ giọng nhắc nhở: “Búa là của người xứ khác.”

“Ta biết.”

Tô Vân chỉnh đốn chỉnh tề, hướng Di La ba mươi ba trùng thiên đệ nhị trùng thiên bay đi, nói: “Ta sẽ không giấu người xứ khác bảo vật, ta chỉ là mượn dùng.”

Oánh Oánh nói: “Người xứ khác muốn mượn bảo bối này nhi trị liệu bản thân đạo thương, còn muốn dùng bảo vật này tới chữa trị Đế Hỗn Độn thần đao.”

Tô Vân cười nói: “Oánh Oánh yên tâm, ta thật không có đem bảo vật này chiếm làm của riêng ý nghĩ. Tiền đồ gian nguy , bất kỳ cái gì một người đều là địch nhân của ta, ta không thể không mượn trước dùng bảo vật này một đoạn thời gian. Chờ người xứ khác đến, ta tự nhiên sẽ trả lại hắn.”

Oánh Oánh lúc này mới yên tâm, nói: “Ta chỉ là lo lắng ngươi bị lợi ích làm mê muội, cưỡng ép giấu nhân gia bảo vật, dẫn đến người xứ khác không vui.”

Tô Vân cười ha ha: “Chẳng lẽ tại Oánh Oánh trong mắt, ta Tô mỗ chính là như vậy nhặt kim liền giấu tiểu nhân?”

Oánh Oánh gật đầu.

Tô Vân hừ một tiếng, mang theo nàng cùng Bích Lạc hướng đệ nhị trùng thiên mà đi.

Đệ nhị trùng thiên bên trong, một mặt đại ấn tan rã, nổi bồng bềnh giữa không trung.

Tô Vân chỉ nhìn một cái, liền không khỏi lệ rơi đầy mặt, cũng lại nhấc không nổi bước chân.

Cái kia đại ấn ẩn chứa ấn pháp chi đạo cao nhất ảo diệu, cứ việc tan rã, nhưng mà tích chứa trong đó ấn pháp lại làm cho hư không trở nên như là mỹ ngọc giống như thông suốt.

Tiên Hậu nương nương dừng bước ở nơi đó, si mê nhìn những này bảo ấn mảnh vỡ.

"Sĩ tử, đi ah!"

Oánh Oánh lớn tiếng nói: "Ngươi không có phương diện này tư chất, không thể lại ôm trong lòng không thiết thực mộng tưởng rồi! Ngươi bị Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên đánh còn chưa đủ nhiều không đủ ác sao?"

Tô Vân một bên di chuyển bước chân, một bên hướng Ngọc Hoàn thiên ấn nhìn lại, lưu luyến không rời.

Mà Tiên Hậu nương nương dường như cũng bị cái kia bảo ấn mê hoặc, hướng bảo ấn mảnh vỡ tới gần.

Những này bảo ấn mảnh vỡ cực kỳ hung hiểm, nếu như nguyên vẹn lúc, uy năng tuyệt đối không kém hơn Khai Thiên phủ!

Đệ nhất trùng thiên lúc, Tà Đế tới gần Khai Thiên phủ mảnh vỡ, có khả năng từ thần phủ tàn uy bên trong chạy trốn, nhưng Tiên Hậu nương nương bất luận công pháp vẫn là thần thông, đều phải so Tà Đế kém rất nhiều.

Chỉ là, Tiên Hậu cũng là ấn pháp bên trên thiên tài, Thiên Hoàng Diệu Phách Vạn Thần đồ bên trong bao gồm vạn loại ấn pháp, bởi vậy nàng nhìn thấy Ngọc Hoàn thiên ấn, si mê mức độ không tại Tô Vân phía dưới!

Nàng từng bước tiếp cận, giống như là đang đến gần bản thân trong giấc mộng đạo, nhưng mà đối với nàng mà nói, bản thân cũng là đang đến gần tử vong.

Tô Vân bước chân cũng không khỏi tự chủ bẻ hướng, hướng cái kia Ngọc Hoàn thiên ấn mảnh vỡ đi tới, hiển nhiên cùng Tiên Hậu đồng dạng, đều bị Ngọc Hoàn thiên ấn mê hoặc.

Oánh Oánh bay đến trước mặt hắn, đem hắn nước mắt lau sạch sẽ, ôm hắn hai má trái phải lay động, quát: "Đại Cường, nhìn ta Đại Cường! Ngươi ấn pháp không được! Thật không được! Ngươi lưu tại nơi này sẽ chỉ lãng phí trí tuệ của ngươi! Ngươi sớm một chút tiếp nhận hiện thực này!"

Tô Vân hai mắt đẫm lệ, nức nở nói: "Chân chính chí bảo, có thể thăng cấp mọi người tư chất, nói không chừng ta có thể…"

Oánh Oánh hét lớn, đinh tai nhức óc: "Ngươi thật không được! Ngươi tại ấn pháp bên trên thiên phú còn không bằng ta! Ta chép Phương Trục Chí ấn chi đạo, dùng ấn pháp tranh tài, ta đều có thể đánh đổ ngươi trăm ngàn lần, mỗi lần đều không mang theo giống nhau! Ngươi đến những cái kia bảo ấn mảnh vỡ bên dưới, sẽ chỉ bị đập chết!"

Tô Vân lúc này mới tỉnh ngộ, biết nàng là sự thật, ngay sau đó cẩn thận mỗi bước đi hướng đệ tam trùng thiên mà đi.

Mà Ngọc Hoàn thiên ấn bên dưới, Tiên Hậu nương nương trong mắt ngậm lấy lệ quang đi tới ấn xuống, cho dù là chết, nàng cũng muốn gặp một lần ấn chi đạo cao nhất ảo diệu!

Những người khác, như Tà Đế, Thiên Hậu đám người, đều tại xông về đệ tam trùng thiên, đuổi theo Bách Lý Độc Đế Thúc, thậm chí, bắt đầu bắt tiểu Đế Thúc, ý đồ đem cái này

nửa cái Đế Thúc chi não bắt lấy, luyện thành bảo vật, biến thành bản thân đại não thứ hai!

Duy chỉ nàng lưu lại.

Ngọc Hoàn thiên ấn, để nàng có một loại sáng sớm nghe đạo chiều có thể chết xúc động, mà loại này xung đột, chỉ ở nàng năm đó vẫn là thiếu nữ lúc mới có qua. Thời điểm đó nàng vì ấn chi đạo chí cao thành tựu, có thể vứt bỏ tất cả!

Nhưng này về sau, nàng liền tại quyền thế tranh đoạt đấu đá bên trong, tại yêu cùng hận thiệt hơn bên trong từ từ mất đi loại này xúc động.

Đột nhiên, từng khối Ngọc Hoàn thiên ấn bắn ra sáng rực vô cùng quang mang, một cỗ tối tăm khó hiểu uy năng bắn ra, huyền diệu cao thâm đạo ngữ vang lên, giống như là trong hỗn độn có cổ xưa Thần Chỉ thức tỉnh, muốn đem thời gian phong ấn, đem nàng phong ấn tại thời gian bên trong!

Loại này ấn pháp nàng chưa bao giờ thấy qua.

Nàng tại ấn pháp bên dưới tránh né, đối kháng, cùng tận trí tuệ của mình, nhưng mà có khả năng xê dịch không gian lại càng ngày càng có hạn, càng ngày càng bị trói buộc.

Từng khối Ngọc Hoàn thiên ấn không có bất kỳ cái gì dừng lại xu thế, đủ loại đạo ấn quang mang chiếu xuống, che đậy đến, sắp đem Tiên Hậu đánh giết!

Tiên Hậu búi tóc nổ tung, áo choàng toả ra, mặc dù là bị tia sáng kia thoáng đụng chạm, liền để nàng bị thương nghiêm trọng, liên tục ho ra máu.

Nàng như trước luyến tiếc rời đi.

Tư chất của nàng không đủ, không đủ để đột phá đến Đạo cảnh đệ cửu trùng thiên, cái này Ngọc Hoàn thiên ấn là nàng cả đời cơ hội duy nhất, cơ hội cuối cùng!

“Cho đến ngày nay mới biết ta đời này tầm thường, liền chết tại đây đại biểu cái này ấn chi đạo thành tựu cao nhất ấn bên dưới đi…”

Mắt thấy nàng sắp mất mạng tại một đạo ấn dưới ánh sáng, đột nhiên chỉ nghe coong một tiếng, Tiên Hậu nương nương hơi giật mình, chỉ thấy một ngụm huyền thiết chuông lớn ngăn tại đỉnh đầu của nàng, ngăn cản Ngọc Hoàn thiên ấn đạo pháp công kích!

Huyền thiết chuông lớn bên dưới, Tô Vân lăng không trôi nổi.

Oánh Oánh trầm mặt, hai tay giao nhau ôm ở trước ngực, đứng tại Tô Vân đầu vai, một bộ rất khó chịu bộ dạng.

Bích Lạc thì đi theo sau lưng của hai người, trái ôm phải ấp, trong ngực là xinh đẹp ma nữ, lão hán này một mặt thật thà thành thật biểu lộ.

Tiên Hậu nương nương giật mình.

Tô Vân cười nói: “Tuy đạo bất đồng, nhưng Phương Tư ngươi như trước là bằng hữu của ta, ta coi như không thể lĩnh ngộ ấn chi đạo cao nhất ảo diệu, nhưng mà bằng hữu của ta có thể lĩnh ngộ ấn chi đạo cao nhất ảo diệu, cái kia cũng đầy đủ.”

Tiên Hậu nương nương vành mắt nhất thời đỏ lên: “Tô đạo hữu…”

Lúc trước, nàng cùng Tô Vân hầu như ân đoạn nghĩa tuyệt, hai người thậm chí ra tay đánh nhau, lại đều tại một kích trí mệnh cuối cùng trước dừng lại, Tô Vân không có đối nàng thống hạ sát thủ, nàng cũng chưa từng đối Tô Vân thống hạ sát thủ.

Nhưng hai người như vậy cắt bào đoạn nghĩa.

Tiên Hậu cho rằng, lần sau gặp nhau chính là đao binh gặp nhau, chỉ là nàng không nghĩ tới chính là, tại nàng gặp phải nguy hiểm lúc, Tô Vân vẫn là sẽ việc nghĩa chẳng từ nan xuất thủ cứu giúp.

Nàng không nói thêm gì, cùng Tô Vân thân hình đan xen, Tô Vân dốc hết có khả năng, giúp nàng ngăn cản Ngọc Hoàn thiên ấn công kích.

Hai người tại chuông lớn bên dưới tay áo tung bay, Tiên Hậu mặc sức tìm hiểu Ngọc Hoàn thiên ấn ảo diệu, ấn chi đạo tu vi đột nhiên tăng mạnh.

Tô Vân thay nàng nhận lãnh phần lớn công kích, tu vi hao tổn to lớn, lại không nói một lời, mảy may cũng không đề cập tới mệt.

Không lâu sau đó, Tiên Hậu nương nương đột nhiên ào ào bay ra huyền thiết chuông lớn phạm vi bao phủ, rời xa cái kia từng khối Ngọc Hoàn thiên ấn.

Tô Vân không hiểu, vội vàng từ Ngọc Hoàn thiên ấn bên dưới thoát thân, dò hỏi: "Nương nương có hay không đột phá đến đệ cửu trùng Đạo cảnh? Có hay không nhìn thấy đệ thập trùng Đạo cảnh?"

Tiên Hậu nương nương lắc đầu nói: "Ta tư chất ngu dốt, đời này thành tựu dừng bước tại bát trùng Đạo cảnh, tại đây bảo ấn bên dưới mới có đột phá đến thứ chín Đạo cảnh hi vọng. Hiện nay ta có đệ cửu trùng Đạo cảnh hi vọng, nhưng đệ thập trùng Đạo cảnh, ta…"

Ánh mắt của nàng bên trong một mảnh ngỡ ngàng, nhưng lại cười nói: "Ta nhìn không thấy…"

Tô Vân buồn bã.

Tiên Hậu cười nói: "Ta cả đời này bất hạnh nhất chuyện, là gặp Bộ Phong, bỏ lỡ cả đời. May mắn nhất chuyện, là gặp Tô

quân, giao đến chân chính bạn bè. Bất kể như thế nào, Tô quân đối với bằng hữu không lời nói.”

Nàng giống như là nghĩ thông suốt cái gì, tâm tính có chút thản nhiên, không có lúc trước cái loại này cố chấp, nói: “Cứ việc ta vô vọng nhìn thấy ấn chi đạo đệ thập trùng Đạo cảnh, nhưng thấy được đột phá đến đệ cửu trùng Đạo cảnh hi vọng. Hơn nữa Phương Trục Chí tư chất ngộ tính tại trên ta, hắn còn có cơ hội này. Mà một ngày này, khả năng so ta theo dự liệu phải nhanh rất nhiều.”

Tô Vân cười nói: “Chúc mừng đạo hữu.”

Tiên Hậu nương nương hướng hắn thi lễ, nói: “Tô quân triệt để khuất phục ta. Đối với Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác, Phương Tư sẽ suy nghĩ tỉ mỉ. Tô quân xin đi trước một bước, chạy tới ba mươi ba trùng thiên. Ta còn cần hấp thu vừa mới đoạt được.”

Tô Vân cũng biết chuyện quá khẩn cấp, ngay sau đó cùng nàng chia ra, chạy tới đệ tam trùng thiên.

Tiên Hậu nương nương đưa mắt nhìn hắn đi xa, ngầm thở dài, thấp giọng nói: “Nếu như năm đó cái kia đeo kiếm thiếu niên không phải Bộ Phong, thật là tốt biết bao…”

Nàng không khỏi nhớ lại trước kia, khi đó bản thân chính vào thanh xuân tuổi trẻ, gặp tuyệt đại phong hoa Đế Phong. Hai người gặp nhau, hai bên trong mắt đều có đối phương.

Ai có thể nghĩ đến, đối với Đế Phong thành Đế về sau, cũng thay đổi.

Qua rất lâu, nàng mới từ trong hồi ức tỉnh lại, dốc lòng tìm hiểu, ý đồ đột phá đệ cửu trùng Đạo cảnh.

Mà Tô Vân nhanh như điện chớp, qua nửa ngày, cuối cùng chạy tới đệ tam trùng thiên.

Nơi này bảo vật là một mặt đã rách nát đại kỳ.

Bên trong đại đạo cùng đi qua nơi này người không hợp, bởi vậy không người dừng chân.

Tô Vân bởi vì trợ giúp Tiên Hậu ngộ đạo, tiêu hao rất lớn, giờ phút này cũng không rảnh đi tìm hiểu bên trong đại đạo, tiếp tục hướng phía trước tiến đến.

Di La Thiên Địa tháp nội bộ chư thiên bao la vô cùng, mỗi một tòa chư thiên phạm vi, tuy là so ra kém Tiên giới chủ thế giới, nhưng cũng có hơn mười động thiên lớn nhỏ, bởi vậy muốn từ một cái chư thiên chạy tới một cái khác chư thiên có chút tiêu hao thời gian.

Cái này mỗi một trùng thiên, đều có một kiện uy năng đáng sợ chứng đạo chí bảo, mỗi một kiện bảo vật đều có thể xưng tuyệt thế, nếu như cầm tới Tiên đạo trong vũ trụ đi, đủ để trấn áp Tiên giới số mệnh, để mặt khác chí bảo ảm đạm phai mờ.

Nhưng mà nơi này mỗi một kiện bảo vật đều là rách nát trạng thái, Tô Vân từ tầng tầng thiên cảnh đi qua, thấy được đủ loại bảo vật, loại trừ cờ phủ ấn bên ngoài, còn có đủ loại đồ, lâu, châu, phiên cùng với kỳ lạ cửa, nhai trụ loại hình bảo vật, từng cái uy năng mênh mông, đều có khác biệt công dụng.

Những bảo vật này cho dù rách nát, cũng là nguy hiểm vô cùng, hơi không cẩn thận liền sẽ chết tại bọn chúng dư uy phía dưới.

"Nếu như đi tới nơi này, tìm kiếm cùng mình đạo pháp thần thông tương hợp bảo vật mảnh vỡ, chỉ cần không chết, chẳng phải là liền có hy vọng đột phá đến cảnh giới tiếp theo?"

Tô Vân dừng bước xuống, suy nghĩ xuất thần, đột nhiên nói: "Oánh Oánh, ta tìm tới một cái đại quy mô sản xuất cao thủ con đường!"

Oánh Oánh cười nói: "Sĩ tử, ngươi lại suy nghĩ nhiều. Có thể tại đây chút chứng đạo chí bảo dư uy sống sót, có thể có mấy người? Tiên Hậu không có ngươi giúp đỡ, đều sống không nổi! Huống chi những người khác?"

Tô Vân nhất thời tỉnh táo, đúng, Tiên Hậu đã là hiện nay trên đời mạnh mẽ nhất Đế Quân, tại chứng đạo chí bảo dư uy bên dưới còn khó thoát khỏi cái chết, đổi thành mặt khác Đế Quân khẳng định càng thêm kinh khủng.

Mà về phần Thiên Quân hàng ngũ, vậy thì càng thêm không cần suy nghĩ, khẳng định vừa đối mặt liền bị chặt chết, căn bản không có tìm hiểu cơ hội.

"Cái này Di La Thiên Địa tháp nội bộ, là cái thăng cấp bản thân tuyệt cao cơ hội, đáng tiếc, có khả năng lợi dụng cơ hội lần này người, chỉ sợ chỉ có Đế Phong, Tà Đế, Đế Hốt, Huyết Ma tổ sư rất ít mấy người."

Tô Vân thầm than một tiếng, đúng lúc này, hắn cảm ứng được một cỗ kỳ dị đạo pháp thần thông chấn động, cỗ này đạo pháp thần thông, cho hắn một loại cảm giác quen thuộc!

"Đây là… Đế Tuyệt cái thứ hai đệ tử, Nguyên Cửu Châu công pháp!"

Tô Vân tâm thần chấn động mạnh, hắn không nghĩ tới Nguyên Cửu Châu công pháp còn có thể lưu truyền tới nay!

Hắn lần theo cỗ ba động này mà đi, nhìn thấy to lớn Chung sơn móc ngược xuống, như là một ngụm chuông lớn, mà chuông bên dưới là một cái tử sam thiếu niên lang, anh tuấn tiêu sái, đang lợi dụng chứng đạo chí bảo mảnh vỡ, sứ bản thân đột phá, tu thành Đạo cảnh cửu trùng thiên!

"Nguyên Cửu Châu chi tử, Nguyên Tam Cố!"

—— —— buổi sáng 304 bệnh viện kiểm tra lại, buổi chiều rời đi Bắc Kinh về nhà, viết một chương, trong ý nghĩ ong ong

gọi, thực sự gan bất động hai chương, ngày hôm nay chỉ có thể đổi mới một chương.

Chương 857 : Hội tâm nhất kích

Chương 841: Hội tâm nhất kích

Cái kia tử sam thiếu niên đỉnh đầu, Chung sơn chấn động, Chúc Long chiếm cứ, cực kỳ tráng lệ!

Hắn Đạo cảnh tầng tầng lớp lớp, mỗi một tầng Đạo cảnh đều hiện ra Chung sơn Chúc Long dị tượng, Chung sơn vì Đạo cảnh chủ thể, Chúc Long làm phụ, đối kháng cái này trùng thiên chứng đạo chí bảo mảnh vỡ!

Cái kia từng đầu Chúc Long xoay quanh tám miệng chuông lớn bay lượn, cứ việc chứng đạo chí bảo mảnh vỡ để cái kia tử sam thiếu niên cứ việc có chút nhếch nhác, lại hiển lộ hết phong lưu.

Hắn chính là Nguyên Tam Cố, Nguyên Cửu Châu chi tử.

Thứ ba Tiên giới kỷ nguyên thời kì, Nguyên Cửu Châu cùng Thần Đế Ma Đế thông đồng, tạo phản làm loạn, ý định giết Đế Tuyệt tự lập làm Đế, sau bị Đế Tuyệt giết ngược lại. Khi đó, Đế Tuyệt vẫn còn tương đối nhân từ, tuy là đau lòng Nguyên Cửu Châu chết, sát thần Đế Ma Đế vì Nguyên Cửu Châu chôn cùng, nhưng Nguyên Cửu Châu chi tử Nguyên Tam Cố tính mạng lại có thể bảo toàn.

Cứ việc về sau dài đến mấy ngàn vạn năm thời gian, Đế Tuyệt có đôi khi sẽ muốn ra rơi Nguyên Tam Cố chấm dứt tai hoạ về sau, nhưng mà nhớ tới cái kia đoạn tình thầy trò vẫn là lưu lại Nguyên Tam Cố tính mạng.

Nguyên Tam Cố mờ nhạt danh lợi, trở thành tán nhân, chưa từng dính dáng đến quyền thế đấu tranh bên trong, cũng bởi vậy sống sót đến bây giờ.

Quãng thời gian trước, Nguyên Tam Cố bị Bách Lý Độc mời xuống núi, đối phó sáu Tán Tiên bên trong câu cá tiên nhân Nguyệt Chiếu Tuyền, cho thấy kinh thế hãi tục chiến lực, đem Nguyệt Chiếu Tuyền trọng thương.

Tô Vân tuy là nghe người ta nói đến qua Nguyên Tam Cố, lại không biết công pháp của hắn thần thông, cũng không biết hắn thực lực chân chính làm sao.

Giờ phút này kiếm đạo người này thi triển Nguyên Cửu Châu công pháp thần thông, liền biết hắn nhất định là Nguyên Tam Cố!

Nguyên Tam Cố chỗ cho thấy thực lực tu vi, để Tô Vân không khỏi thay đổi sắc mặt, người này thực lực còn tại Tiên Hậu phía trên, bởi vậy có thể tại chứng đạo chí bảo mảnh vỡ sống sót, thậm chí sắp đột phá đến Đạo cảnh cửu trùng thiên!

Tô Vân dừng bước, tinh tế quan sát Nguyên Tam Cố thi triển đạo pháp thần thông, có chút kinh ngạc.

Nguyên Tam Cố đạo pháp thần thông bên trong có Nguyên Cửu Châu công pháp nội tình, không chỉ có như thế, hắn tại Nguyên Cửu Châu công pháp trên cơ sở còn có điều vượt qua, dung hợp Chung Sơn động thiên đại đạo ảo diệu!

Thứ ba Tiên giới lúc, Tô Vân đã từng dạy qua Nguyên Cửu Châu hai ba ngày thời gian, hắn đối Nguyên Cửu Châu có một loại rất kỳ lạ tình cảm.

Lúc trước hắn cho rằng Đế Tuyệt thu Nguyên Cửu Châu làm đệ tử, là vì giành lấy Nguyên Cửu Châu số mệnh, bởi vậy chỉ điểm Nguyên Cửu Châu như thế nào phá giải Đế Tuyệt Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh.

Về sau, Nguyên Cửu Châu ham mê quyền thế tạo phản, giết Đế Tuyệt thần tử đếm không hết, Đế Tuyệt cũng bởi vậy bị thương. Từ đó về sau, Tô Vân liền rất ít đi tham dự lịch sử, mà là khoanh tay đứng ngoài quan sát.

Nguyên Tam Cố thi triển ra đạo pháp thần thông, thực ra có Tô Vân đạo pháp thần thông một chút bóng dáng.

Tô Vân nhìn đến mê mẩn, trong thoáng chốc lại nghĩ tới năm đó cái kia khổ sở thời gian tu luyện nhìn phá giải đệ nhất tiên nhân tiên kiếp, để người trong thiên hạ có thể thành tiên thiếu niên.

Nguyên Cửu Châu biến thành về sau bộ dạng, chính là Đế Tuyệt trong lòng đau, cũng là hắn trong lòng đau.

Lúc này Nguyên Tam Cố, đã tại chứng đạo chí bảo dưới ảnh hưởng đột phá đến đệ cửu trùng Đạo cảnh, hiển nhiên hắn kế thừa người cha Nguyên Cửu Châu tư chất thiên phú, bắt lấy lần này thời cơ, một lần trở thành số lượng không nhiều Đế cảnh tồn tại!

Bất quá, Nguyên Tam Cố đang tại đột phá bên trong, thoáng nhìn Tô Vân đến, trong lòng có chút vội vàng, e sợ cho bị Tô Vân cắt đứt bản thân ngộ đạo quá trình, không khỏi có chút luống cuống tay chân.

Nhưng mà vượt quá Nguyên Tam Cố dự liệu là, Tô Vân cũng không ra tay cắt đứt hắn.

"Sĩ tử, Nguyệt Chiếu Tuyền tại thoái ẩn trước đó sửa sang lại mỗi bên đại động thiên, đem những điển tịch kia giao cho ta lúc, nói Chung Sơn động thiên tuy là tại bảy mươi hai động thiên bên trong đứng hàng thứ ba, nhưng hắn tích chứa đạo, lại là đứng hàng đệ nhất."

Oánh Oánh một bên lật xem tư liệu kiểm chứng, một bên tại Tô Vân bên tai nói nhỏ: "Căn cứ một chút ghi chép Đế Hỗn

Độn điển tịch tới suy đoán, Đế Hỗn Độn kiếp trước tên là Thái Hoàng, hắn ra đời tự Chung sơn nơi này, bởi vậy lại bị người gọi là Chung sơn thị. Chúng ta Tiên đạo vũ trụ Chung Sơn động thiên, khả năng liền có tưởng niệm hắn ra đời Chung sơn ý tứ. Còn có một cái khả năng, Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác đối thoại đến xem, Đế Hỗn Độn cùng hắn kiếp trước, khả năng không phải cùng một thân thể."

Tô Vân hơi giật mình, thất thanh nói: "Không phải cùng một thân thể? Cái này sao có thể?"

Oánh Oánh lật ra một đống tư liệu, mặt trên còn có bản thân luận chứng quá trình, nói: "Đế Hỗn Độn cùng hắn kiếp trước là một cái Luân Hồi Hoàn. Kiếp trước chết, thi thể chìm vào Hỗn Độn hải, từ trong hỗn độn trở lại quá khứ. Thi thể hóa thành Hỗn Độn sinh vật, bị ấu niên kiếp trước vớt đi lên, điêu khắc thất khiếu, đợi thất khiếu bị trạm khắc thành, lúc này mới sẽ nhớ tới kiếp trước."

Nàng xiêu xiêu vẹo vẹo trên không trung vẽ tranh, quan tưởng ra một cái củi đốt gậy tiểu nhân, đại biểu Đế Hỗn Độn kiếp trước, lại quan tưởng ra một cái khác dáng người cao lớn rất nhiều tiểu nhân nhi, đại biểu Đế Hỗn Độn.

Bên cạnh còn có một đầu mực nước tạo thành sông ngòi, đại biểu Hỗn Độn hải.

Nàng tại đây nhánh sông thượng du viết đi qua, tại hạ du viết chưa tới.

Tô Vân nhìn Oánh Oánh tranh, chỉ thấy trong tranh củi đốt gậy tiểu nhân nhi nâng ngực ngã xuống, bị một đám trên đầu viết ác nhân chữ tiểu nhân nhi nâng lên, ném vào mực nước trong sông.

Oánh Oánh nói: "Đế Hỗn Độn ý đồ thay đổi bi kịch kết quả, nhưng mà vô luận như thế nào làm đều không thể thay

đổi, kiếp trước của hắn vẫn là sẽ chết, tộc nhân của hắn vẫn là sẽ bị diệt, chính hắn cũng sẽ chết tại trận kia nhằm vào hắn cùng tộc nhân trong âm mưu."

Oánh Oánh trong tranh, Đế Hỗn Độn cũng bị bọn ác nhân đánh chết, quỳ rạp trên đất, xòe tay ra, lại bị người sau lưng ở trên lưng cắm vào một thanh kiếm, đóng đinh trên mặt đất.

Oánh Oánh nói: "Cuối cùng, hắn kiếp trước thi thể sẽ ngã vào Hỗn Độn hải, lần nữa biến thành Hỗn Độn sinh vật, trở lại quá khứ, bị ấu niên kiếp trước vớt lên bờ."

Tô Vân nhìn lại, Oánh Oánh trong tranh, chìm vào mực nước trong sông Đế Hỗn Độn kiếp trước thi thể biến thành to lớn Hỗn Độn sinh vật, bơi ah bơi ah, bơi tới thời gian khởi đầu.

Nơi đó còn nhỏ kiếp trước đem hắn vớt đi lên, dùng rìu đục vì hắn điêu khắc thất khiếu.

Oánh Oánh uốn lượn mực nước sông, hình thành một cái vòng tròn, nói: "Hắn cùng mình kiếp trước liền như thế tạo thành một cái thời không Luân Hồi Hoàn, lẫn nhau là nhân quả. Nhưng khi cái này vòng tròn ở đây bị đánh phá thời điểm, sẽ xuất hiện một loại cổ quái hiện tượng: Đế Hỗn Độn sống sót, Đế Hỗn Độn kiếp trước cũng sống sót. Hai cái bản thân đồng thời tồn tại."

Nàng quan tưởng ra củi đốt gậy tiểu nhân nhi cùng Đế Hỗn Độn tiểu nhân nhi hai tay chống nạnh, làm cười ha ha hình, mà trên đất thì ngã một đống đỉnh đầu ác nhân chữ tiểu nhân nhi.

Hiển nhiên, Đế Hỗn Độn cùng kiếp trước đem địch nhân đều tiêu diệt hết, cắt đứt Luân Hồi Hoàn.

Tô Vân trong lòng giật mình, lẩm bẩm nói: "Nhân quả bị đánh gãy, tạo thành nhân quả rối loạn, cái này sao có thể…"

“Điều này nói rõ trong vũ trụ tồn tại một loại nhân quả đại đạo, thống trị Luân Hồi, nhưng Đế Hỗn Độn cùng kiếp trước chặt đứt nhân quả, tạo thành hai cái bản thân đồng thời tồn tại, Đế Hỗn Độn chính là kiếp trước của hắn, cũng không phải kiếp trước của hắn.”

Oánh Oánh tô tô vẽ vẽ, bày ra một đống dùng phù văn luận chứng công thức, nói: “Nhân quả đại đạo bị chém đứt về sau, như vậy Đế Hỗn Độn có phải là hắn hay không kiếp trước Thái Hoàng đâu? Ta cảm thấy không phải. Bọn họ đều là Chung sơn thị, hắn kiếp trước dùng chắc là thần đao, mà sinh ra Đế Hỗn Độn thân thể này kiếp trước dùng chắc là chuông. Điều này nói rõ Luân Hồi Hoàn đã Luân Hồi không biết bao nhiêu lần, khả năng mỗi lần Chung sơn thị dùng vũ khí đều không giống nhau…”

Tô Vân bị nàng nói hoa mắt váng đầu, lần đầu đối Oánh Oánh trí tuệ sinh ra khâm phục, từ đáy lòng thở dài nói: “Đại lão gia trí tuệ vô biên. Đại lão gia trong khoảng thời gian này liền suy nghĩ những vật này?”

Oánh Oánh sắc mặt nghiêm túc nói: “Từ lần trước người xứ khác nói Đế Hỗn Độn cùng hắn luận chiến, dùng đại đạo có thể là một cây đao bên trong tích chứa đại đạo, mà Đế Hỗn Độn vũ khí lại là chuông, ta liền suy đoán, Đế Hỗn Độn có thể cùng kiếp trước của hắn không phải cùng một cái thân thể. Tiến tới ta suy đoán, khả năng hắn cùng kiếp trước Luân Hồi Hoàn, nhưng thật ra là một loại nhân quả đại đạo, lẫn nhau là nhân quả, thời không đóng vòng!”

Nàng tràn đầy phấn khởi nói: “Bọn họ đánh vỡ cái này phong bế nhân quả Luân Hồi lúc, chính là đánh nát nhân quả đại đạo! Mà lần lượt trong luân hồi, tuy là đều là cùng một cái Chung sơn thị, nhưng cùng một cái Chung sơn thị tại khác biệt thời gian tiết điểm bên trên lựa chọn khả năng khác biệt. Có

lựa chọn vũ khí là kiếm, có lựa chọn là đao, có lựa chọn là chuông. Cuối cùng có một cái Chung sơn thị chặt đứt nhân quả, phá vỡ Luân Hồi, để cho bọn họ giải thoát đi ra. (đọc lại 《 Nhân Đạo Chí Tôn 》) “

Tô Vân ngẩn ngơ, lần đầu cảm giác được trí tuệ không đủ dùng, bật cười nói: “Oánh Oánh, ngươi suy nghĩ nhiều, ngươi nhất định suy nghĩ nhiều!”

Oánh Oánh nghiêm nghị nói: “Ta cảm thấy, tình huống thật khả năng so ta suy đoán còn muốn phức tạp! Chỉ tiếc ta chỉ là từ ta chiếm được tin tức làm ra những này phỏng đoán, không cách nào tự thân hỏi một chút Đế Hỗn Độn, hoặc là đi một chuyến Chung sơn thị vũ trụ…”

Đột nhiên một thanh âm truyền đến: “Hai vị phỏng đoán thật đặc sắc vô song, nhưng lại rắm chó không kêu. Hơn nữa, hai vị rất nhanh liền phải chết rồi.”

Tô Vân nhìn về phía Nguyên Tam Cố, Nguyên Tam Cố đã từ cái kia chứng đạo chí bảo toả ra quang mang bên trong thoát thân, tu vi của hắn thực lực tăng vọt, bất ngờ đã đứng vững vàng Đạo cảnh cửu trùng thiên, khoảng cách hoàn mỹ cá nhân Đạo giới lại tiến một bước!

Nguyên Tam Cố hướng bọn họ đi tới, khí độ ung dung, có một loại trong lòng kiêu ngạo từ khí chất của hắn bên trong phát ra.

Hắn không thể không kiêu ngạo.

Cha của hắn là nguyên Tiên Đế, thống trị vũ trụ càn khôn, tuy là Nguyên Cửu Châu cuối cùng thất bại, nhưng hắn trước sau là Tiên Đế chi tử!

Hắn vẫn là Đế Tuyệt đồ tôn, cứ việc Đế Tuyệt đem hắn giáng thành tán nhân, nhưng mà hắn cùng Đế Tuyệt quan hệ

còn tại đó. Nếu như nói Thiên Đế chi vị truyền thừa có thứ tự, như vậy hắn cũng có tư cách vấn đỉnh đế vị!

Mà trước mắt liền có một cái người cạnh tranh, lại không người ngoài, là hắn diệt trừ người cạnh tranh cơ hội thật tốt, cũng là hắn xác minh cửu trùng thiên Đạo cảnh uy năng cơ hội thật tốt!

Hắn cần một cái đá thử vàng, bàn đạp, Tô Vân chính là khối này đá thử vàng, bàn đạp!

Tô Vân lại lộ ra nụ cười vui mừng, nhìn Nguyên Tam Cố, cười nói: "Ranh con không có bôi nhọ chính là cha chi danh. Tam Cố, ngươi không có cho ngươi cha mất mặt, cũng không có cho ta mất mặt ah, ta rất vui mừng."

Nguyên Tam Cố sắc mặt hơi trầm xuống, mỉm cười nói: "Vân Thiên Đế muốn chiếm ta tiện nghi? Chẳng lẽ đường đường Đế đình hùng sư, chỉ là công phu miệng?"

"Đế đình hùng sư?"

Tô Vân nghe vậy, không khỏi thoải mái cười to, liên tục hướng Oánh Oánh cùng Bích Lạc đám người nói: "Có nghe thấy không? Có nghe thấy không? Người bên ngoài truyền bá trẫm là Đế đình hùng sư! Đây là hạng gì ca ngợi lời tán dương?"

Hắn cười ha ha, rất là thoải mái.

Oánh Oánh nhỏ giọng nói: "Bên ngoài còn truyền bá nói, Đế Phong là Tiên đình Thần Long, Tà Đế là thi ma chúa tể, Thiên Hậu là nữ tiên Đại Đế, đều so Đế đình hùng sư uy phong nhiều…"

Tô Vân đạo tâm đã sớm thủng trăm ngàn lỗ, đối nàng lời nói mắt điếc tai ngơ, đè xuống trong lòng tự đắc, cười nói: "Tam Cố hiền chất… Tôn, ngươi ta quan hệ trong đó không hề tầm thường, ngươi đột phá Đạo cảnh cửu trùng thiên, ta cũng

vì ngươi vui vẻ. Vừa mới ngươi thấy Đạo cảnh đệ thập trùng thiên sao?"

Nguyên Tam Cố hơi giật mình, kinh ngạc nói: "Vân Thiên Đế chẳng lẽ muốn loạn ta đạo tâm? Ta sẽ không bị trúng kế. Huống hồ, ta đã là Đạo cảnh cửu trùng thiên, coi như trúng kế, nghĩ lầm có cái gì Đạo cảnh thập trùng thiên, ngươi cũng không có bất kỳ phần thắng nào. Ngươi ta ở giữa, cách một đạo không thể vượt qua lạch trời."

Hắn mỉm cười nói: "Ngươi không biết đạo này lạch trời có bao lớn, sâu bao nhiêu!"

Tô Vân lộ ra vẻ thất vọng, cố hết sức nói: "Không nhìn thấy Đạo cảnh thập trùng thiên cũng không có gì, cũng không phải là tất cả mọi người có thể nhìn thấy cảnh giới kia, ngươi không cần để ý."

Nguyên Tam Cố cau mày.

Tô Vân thở dài, nói: "Tam Cố, ta biết ngươi ăn thật nhiều khổ. Cha ngươi sau khi chết, ngươi một mực đem tu vi của mình áp chế ở Đạo cảnh bát trùng thiên, không dám vượt qua Lôi trì nửa bước, không dám đột phá Đạo cảnh cửu trùng thiên. Ngươi từ thứ ba Tiên giới qua quýt, một mực qua quýt đến bây giờ. Đột nhiên Đế Tuyệt chết rồi, ngươi cuối cùng dám đột phá đến Đạo cảnh cửu trùng thiên, lại phát hiện bản thân không có cái này tư chất. Khi đó ngươi nhất định rất tuyệt vọng a?"

Nguyên Tam Cố khóe mắt nhảy loạn, cắn chặt răng.

"Ngươi khi đó mới biết, vốn ngươi ngũ triều Tiên giới ẩn nhẫn, thực ra đều là uổng phí. Đế Tuyệt đã sớm nhìn ra ngươi không có cái này tư chất, không có cái này tiền vốn, cũng không có tạo phản quyết đoán."

Tô Vân than thở, nhìn Nguyên Tam Cố, trong mắt tràn đầy thương hại: "Cho nên hắn lưu lại tính mạng của ngươi. Mà ngươi trước đây không lâu mới hiểu được điểm này. Nhưng may mắn, ngươi tìm đến nơi này, mượn người xứ khác pháp bảo, bù đắp tư chất của mình không đủ."

Nguyên Tam Cố cười ha ha, khuôn mặt bóp méo.

Chương 858 : Tiên tướng tập hợp

Chương 848: Tiên tướng tập hợp

Nguyên Tam Cố tươi cười, vặn vẹo như cùng hắn đạo tâm đồng dạng, như giòi bọ đồng dạng.

Nói thật là rất đả thương người.

Tô Vân chỉ là ăn ngay nói thật, nhưng mỗi một lời thành thật đều như là sắc bén nhất kiếm, thật sâu đâm vào đạo tâm của hắn bên trong, để hắn đạo tâm bóp méo!

Đúng như là Tô Vân nói, Đế Phong soán vị, Đế Tuyệt tử vong, khi đó Nguyên Tam Cố cuối cùng dám buông ra đè nén đã lâu tu vi, yên tâm đột phá, xung kích Đạo cảnh đệ cửu trùng thiên.

Trải qua thời gian dài, hắn vẫn cho là đột phá đến cái này truyền thuyết bên trong Đế cảnh dễ như trở bàn tay, dù sao hắn người mang Nguyên Cửu Châu truyền lại Đế cấp công pháp, bản thân lại tìm hiểu Chung Sơn động thiên đại đạo, đem tu luyện tới tuyệt đỉnh, lại thêm ngũ triều Tiên giới tích lũy, há có không thể tu thành cửu trùng Đạo cảnh đạo lý?

Nhưng mà, thật sự là hắn không được.

Đế Phong thống trị cái này vạn năm ở giữa, hắn nhiều lần ý đồ đột phá, thủy chung đều lấy thất bại mà kết thúc!

Kết quả này, để hắn sợ hãi, để hắn tuyệt vọng, để hắn đạo tâm thành ma!

Tô Vân lời nói, quả thực đâm tổn thương hắn!

Hắn cho là mình dựa vào trí tuệ tránh đi Đế Tuyệt đối với hắn sát tâm, nhưng chuyện tới đầu đến, Đế Tuyệt chưa hề nhìn tới hắn!

Hắn dùng cười to tới ẩn tàng nội tâm phẫn nộ cùng sợ hãi, che giấu mình đạo thương.

Vu Môn mở ra lúc, hắn không cùng mọi người cùng đi vào Di La Thiên Địa tháp, mà là tránh đi mọi người đi tới nơi này, mưu đồ đột phá. Hắn cũng cuối cùng đã được như nguyện đột phá Đạo cảnh cửu trùng thiên, nhưng mà Tô Vân lại đem hắn vết sẹo máu đầm đìa mở ra, để hắn vừa mới cảm giác kiêu ngạo cùng cảm giác thành tựu không còn sót lại chút gì!

Tô Vân yên lặng chờ đợi hắn cười xong, lúc này mới nói: "Ngươi tu luyện tới Đạo cảnh bát trùng thiên, đã rất đáng gờm rồi. Hiện nay tuy nói là mượn người xứ khác pháp bảo khiến bản thân đột phá đến cửu trùng thiên, nhưng cũng có thể an ủi Nguyên Cửu Châu anh linh, không tính bôi nhọ hắn."

"Im miệng!" Nguyên Tam Cố da mặt run rẩy, đưa tay chỉ hướng Tô Vân.

Oánh Oánh nhịn không được nói: "Nguyên Tam Cố, trong thiên hạ có khả năng tu thành cửu trùng thiên tồn tại lại có mấy cái? Ngươi đã là có tư cách xuất hiện tại đệ nhất tiên nhân thiên kiếp bên trong tồn tại. Tuy có chút lượng nước, nhưng cũng đủ để cùng chư Đế ngang hàng."

Nguyên Tam Cố không thể kìm được, thôi thúc Chung sơn, Chung sơn cửu trùng thiên, na di thời điểm, thời không lay động, tựa như chín tòa Chung Sơn động thiên trấn áp xuống!

"Đương —— "

Tiếng chuông vang lên, Nguyên Tam Cố Chung sơn thần thông mạnh mẽ đụng vào huyền thiết chuông lớn bên trên, ngay sau đó thần thông xâm nhập huyền thiết chuông phía

trong, vậy mà ý định cưỡng ép thay đổi huyền thiết chuông nội bộ lạc ấn!

Công pháp của hắn thần thông cùng Tô Vân công pháp thần thông có chỗ giống nhau, lại thêm bản thân Chung sơn đắc đạo, cũng cần một ngụm chuông lớn với tư cách bảo vật.

Tô Vân chuông mặc dù là yếu nhất chí bảo, nhưng rơi vào trong tay của hắn, chắc chắn sẽ không trở thành yếu nhất chí bảo, nhất định có thể rực rỡ hào quang!

Cứ việc Tô Vân tế luyện chiếc này chuông lớn nhiều năm, nhưng tu vi pháp lực bên trên có chênh lệch cực lớn, trực tiếp đem Tô Vân lạc ấn xóa đi, thay bản thân lạc ấn, còn không đơn giản?

Nhưng mà đạo pháp thần thông của hắn xâm nhập huyền thiết chuông, lập tức phát hiện mình nghĩ vẫn là đơn giản.

Đạo pháp thần thông của hắn xâm nhập huyền thiết chuông phía trong, căn bản rung chuyển không được Tô Vân lạc ấn, những cái kia lạc ấn đừng nói xóa đi, hắn thậm chí ngay cả nhìn cũng nhìn không hiểu!

Nói đến cũng rất bi ai, Tô Vân huyền thiết chuông đệ nhất trùng chỉ là đơn giản nhất Thần Ma lạc ấn, những này Thần Ma lạc ấn là cơ sở nhất Tiên đạo phù văn. Nhưng mà, những này Tiên đạo phù văn cấu tạo lại vượt qua hắn nhận thức, để hắn không cách nào xóa đi!

“Nguyên Tam Cố, người với người khoảng cách, có đôi khi so với người cùng heo khoảng cách còn muốn lớn.”

Tô Vân phát giác được pháp lực của hắn xâm lấn, có chút thương hại nói: “Ngươi xem ta đạo pháp thần thông, ngươi liền sẽ rõ ràng điểm này.”

Nguyên Tam Cố vẻ mặt đỏ lên, Tô Vân huyền thiết chuông như là động không đáy , mặc cho hắn bao nhiêu pháp lực thần

thông rót vào trong đó, cũng không thể thay đổi chiếc này chuông lớn thuộc sở hữu.

Tô Vân tế luyện huyền thiết chuông, là lấy Hồng Mông phù văn làm cơ sở phù văn, lần nữa cơ cấu huyền thiết chuông tất cả phù văn, tất cả thần thông đạo pháp. Muốn đem hắn lạc ấn xóa đi, trừ phi từ phá vỡ hắn Hồng Mông phù văn!

Mà điểm này, liền xem như Tà Đế, Đế Phong, cũng không có thủ đoạn này!

Chỉ sợ chỉ có Đế Hỗn Độn, người xứ khác loại tồn tại này ra tay, mới có thể thay đổi biến huyền thiết chuông thuộc sở hữu. Nguyên Tam Cố tự nhiên cũng không thành!

"Coong ——— "

Nguyên Tam Cố bàn tay đập vào huyền thiết chuông bên trên, hắn tuy là không thể phá giải Tô Vân Hồng Mông phù văn, nhưng ở tu vi bên trên, hắn muốn vượt qua Tô Vân nhiều vô kể!

Nếu đạo hạnh bên trên không thể thủ thắng, như vậy thì tại pháp lực bên trên thủ thắng!

"Chỉ cần đem hắn đánh giết, cái này chí bảo chính là vật vô chủ, đến lúc đó tự nhiên sẽ rơi vào trong tay của ta!"

Huyền thiết chuông bị đập đến lướt ngang đi ra ngoài, cửu trùng Chung sơn đè xuống, Chúc Long bay lượn, giơ vuốt hướng Tô Vân chộp tới.

Hắn mặc dù là vừa mới tiến Nhập Đạo cảnh cửu trùng thiên, nhưng nếu đi vào cửu trùng thiên Đạo cảnh, như vậy hắn tại đạo pháp bên trên thành tựu liền chắc chắn sẽ không kém.

Hắn thần thông, hiển lộ hết Đế cấp tồn tại mạnh mẽ cùng bá đạo, hiển lộ hết đối Đế Quân cấp tồn tại nghiền ép!

Trong tay hắn, giống như bốn đại Đế Quân bậc này tồn tại, rất khó đi qua mười chiêu!

Nhưng vào lúc này, một đạo phủ quang hiện lên, chín đầu Chúc Long lợi trảo nhao nhao đoạn đi, đầu lâu ngã xuống. Tô Vân vung lên trong tay Khai Thiên phủ, cái kia dày nặng vô cùng Chung sơn ứng phủ vỡ ra!

Khai Thiên phủ đón Nguyên Tam Cố cửu trùng Đạo cảnh đánh xuống, thế như chẻ tre, cửu trùng Đạo cảnh bên trong tất cả đạo pháp thần thông toàn bộ không thể ngăn cản!

Nguyên Tam Cố ngạc nhiên, chỉ thấy cái kia long trời lở đất phủ quang hạ xuống, đem cửu trùng Đạo cảnh tất cả bổ ra, mới mặc kệ hắn có phải hay không Đế cấp tồn tại, trực tiếp một búa hai nửa!

Tan vỡ đại đạo để Nguyên Tam Cố hộc máu, hắn không còn có đoạt huyền thiết chuông suy nghĩ, tung người bay lên không, nhảy vào hư minh bên trong, tránh đi cái này một búa, thân hình biến mất không thấy gì nữa!

"Họ Tô, ngươi làm nhục ta tại trước, lại dùng Khai Thiên phủ tới ám toán ta, ta nhất định không cùng ngươi giảng hoà!"

Thanh âm của hắn từ thiên ngoại truyền đến, rất là phẫn nộ.

Tô Vân thu phủ, như trước sắp mở Thiên Phủ thu vào bản thân Linh giới bên trong.

Oánh Oánh tức giận nói: "Người này thật không thể nói đạo lý! Hắn đột phá cảnh giới thời điểm, chúng ta ở một bên quan sát, không có quấy nhiễu hắn mảy may, hắn sau khi đột phá liền muốn tới giết chúng ta luyện tập! Hiện tại không địch lại, còn nói chúng ta làm nhục hắn, ám toán hắn, thật không biết liêm sỉ!"

Tô Vân không để ý lắm, cười nói: "Hắn khó được tu thành cửu trùng Đạo cảnh, nguyên bản muốn giết mấy người mở ra

hùng phong, nhưng tại ta chỗ này tổn thất danh tiếng, đương nhiên sẽ khó chịu."

Hắn không có nửa điểm không nhanh, tương phản cực kỳ vui vẻ, cười nói: "Cái này Khai Thiên phủ uy năng quả nhiên mạnh mẽ vô cùng. Ta không cần học cái gì phủ pháp, trực tiếp cầm lên chém người, người khác liền chống đỡ không nổi."

Oánh Oánh nhắc nhở: "Khai Thiên phủ tuy tốt, nhưng ngươi phải biết người xứ khác nhất định sẽ tới đến nơi đây, đem hắn bảo vật lấy đi!"

Tô Vân cười nói: "Nhưng ở trước khi hắn tới, ta còn có thể uy phong một hồi. Hơn nữa Đế Hốt Đế Thúc Tà Đế đám người, chắc chắn sẽ chặn đánh người xứ khác cùng Đế Hỗn Độn, thậm chí nói không chừng Luân Hồi Thánh Vương cũng sẽ ra tay, bởi vậy ta có thể nhiều uy phong một hồi."

Bích Lạc cũng nhắc nhở: "Bệ hạ, Ứng Long đại ca nói qua, tất cả thần binh đều là vật ngoài thân, chỉ có nắm đấm mới là bản thân. Bệ hạ nếu như cùng chúng ta cùng một chỗ luyện công, nhất định có thể nắm đấm khai thiên tịch địa!"

Tô Vân liếc nhìn hắn một cái, chỉ thấy bên cạnh hắn giai nhân làm bạn, không khỏi hừ một tiếng.

Bích Lạc trong lòng sợ hãi: "Bệ hạ hình như không thích ta, chẳng lẽ ta làm sai chuyện gì?"

Nguyên Tam Cố ho ra máu liên tục, một đường chạy ra Vu Môn, sắc mặt biến ảo không ngừng, hung ác nói: "Họ Tô làm nhục ta, dùng Khai Thiên phủ đem ta đại đạo chặt đứt, đem ta cửu trùng Đạo cảnh bổ ra, để cho ta tu vi tổn hao nhiều, như thế thâm cừu đại hận, không thể không báo!"

Đột nhiên phía trước tro tàn trôi nổi bồng bềnh, Nguyên Tam Cố hướng cái kia tro tàn nguồn gốc nhìn lại, không khỏi

sắc mặt đại biến, chỉ thấy một tấm to lớn túi da đang đón gió lay động, hướng bên này bay tới!

Cái kia túi da bị gió thổi qua, nhất thời bơm phồng giống như phồng lên lên, hóa thành một tôn đỉnh thiên lập địa Thái Cổ đế hoàng, đầy mặt tươi cười, hướng bên này đi tới.

Nguyên Tam Cố thân thể run rẩy, run giọng nói: "Đế Hốt…"

Hắn tuy là chưa hề thấy tận mắt Đế Hốt, nhưng mà Nguyên Cửu Châu lúc còn sống, trong cung lại có Đế Hốt chân dung, bởi vậy hắn cũng không lạ lẫm.

Cái kia Thái Cổ đế hoàng chính là Đế Hốt, cúi người nhìn xuống phía dưới đến, to lớn gương mặt che phủ lên trước mặt hắn thiên địa. Cái kia song đáng sợ con mắt tại trở mình chuyển động, để hắn không rét mà run.

Chân chính Thái Cổ đế hoàng, là tồn tại cực kỳ đáng sợ!

Hắn sự đáng sợ đã thật sâu lạc ấn tại giai đoạn đầu các tiên nhân trong xương tủy, nội tâm bên trong, thậm chí sẽ di truyền cho hậu nhân!

Nguyên Tam Cố cũng chưa từng thấy tận mắt Đế Hốt, nhưng trước mắt Thái Cổ đế hoàng xuất hiện, cái kia cỗ kinh khủng khí tức nhất thời kích phát hắn đạo tâm bên trong lạc ấn lấy sợ hãi, không tự chủ được run rẩy.

Sở dĩ Đế Thúc xem ra cũng không mạnh, nhiều lần bị người khắc chế, là bởi vì Đế Thúc tại Minh đô tầng thứ mười tám thuế trăm ngàn lớp da xác, đem một thân thực lực tu vi lột đi chín thành nhiều, chỉ còn lại có một cái tám trăm dặm cự nhân!

Chân chính Thái Cổ đế hoàng, khủng bố vô biên, liền xem như Nguyên Tam Cố loại tồn tại này cũng khó có thể áp chế lại sợ hãi của nội tâm.

Ngay tại Nguyên Tam Cố run rẩy thời điểm, chỉ nghe cái kia Đế Hốt túi da trên đầu vai truyền tới một âm thanh, ha ha cười nói: "Nguyên Tam Thái tử, ngươi không cần hoảng sợ, Đế Hốt bệ hạ cũng không có ác ý."

Nguyên Tam Cố hướng thanh âm kia nhìn lại, đột nhiên lộ ra vẻ không thể tin được, thất thanh nói: "Tiên tướng Ngư Vãn Chu!"

Ánh mắt của hắn rơi vào Đế Hốt đầu vai, đứng nơi đó lẻ tà lẻ tẻ vài bóng người, một người trong đó cao gầy đẹp đẽ, chính là năm đó thứ ba Tiên giới thời kì, Nguyên Cửu Châu tiên tướng Ngư Vãn Chu!

Nguyên Tam Cố thân là thái tử, tự nhiên sẽ không nhận lầm người!

"Nhưng mà Ngư tướng, ngươi đã sớm phải chết ah…"

Nguyên Tam Cố lẩm bẩm nói: "Đế Tuyệt hẳn là đem ngươi giết, ngươi vì sao lại xuất hiện…"

Ngư Vãn Chu đứng tại Đế Hốt đầu vai, ha ha cười nói: "Nguyên Tam Thái tử vì sao chật vật như thế?"

Nguyên Tam Cố ngơ ngơ ngác ngác, đem bản thân gặp gỡ Tô Vân, bị Tô Vân một búa chém thương đạo hạnh nói một phen.

Ngư Vãn Chu cười nói: "Thì ra là thế. Cái kia Ai Đế quả nhiên to gan lớn mật , bất kỳ cái gì người đều không dám cầm chiếc kia lưỡi búa lớn, duy chỉ hắn ỷ vào người xứ khác sủng ái không kiêng nể gì cả. Chẳng qua ngươi không cần phải lo lắng, phá hắn Khai Thiên phủ rất đơn giản, ngươi đi Vu Môn đằng sau, thu một chút Hỗn Độn hải nước, nhìn thấy hắn sử dụng ra Khai Thiên phủ liền đối diện giội lên đi, tự nhiên có thể phá hắn."

Vu Môn mở ra lúc, Nguyên Tam Cố cũng không cùng Đế Thúc đám người đồng hành, không biết Khai Thiên phủ tai hại, nghe như lọt vào trong sương mù, nói: "Ngư tướng, ngươi…"

Ngư Vãn Chu phất tay cười nói: "Nhanh lên một chút đi đi. Ta vẫn chờ điện hạ vì bệ hạ báo thù rửa hận đây!"

Nguyên Tam Cố rời đi.

Ngư Vãn Chu đưa mắt nhìn hắn đi xa, ánh mắt kỳ dị, thấp giọng nói: "Hắn thế mà có thể đột phá Đạo cảnh cửu trùng, ta vốn cho là hắn không có năng lực này… Bất quá ngay cả hắn bậc này tiêu chuẩn, cũng có thể tu thành Đạo cảnh cửu trùng, huống chi chúng ta những này nắm giữ lấy thiên hạ trí tuệ tiên tướng?"

Chung quanh hắn, từng cái thân ảnh từ Đế Hốt trong bóng tối đi ra, rõ ràng là thứ ba Tiên giới Đế Tuyệt tiên tướng Linh Lung, thứ tư Tiên giới tiên tướng Đạo Diệc Kỳ, thứ năm Tiên giới tiên tướng Cừu Vân Khởi, cùng với Ngọc Diên Chiêu tiên tướng Doãn Thủy Nguyên!

Từng tôn trái phải quá khứ từng cái thời đại phong vân tiên tướng bọn họ, đứng tại Đế Hốt túi da đầu vai, đi vào Vu Môn!

Chương 859 : Tru tiên kiếm môn

Chương 849: Tru tiên kiếm môn

Di La Thiên Địa tháp nhất trùng lại nhất trùng thiên đi qua, Tô Vân thấy được từng loại kỳ lạ chứng đạo chí bảo, có tạo hóa chi đạo chí bảo, có tạo vật chi đạo chí bảo, cũng có vũ chi đạo, trụ chi đạo, thiên đạo, địa đạo các loại cao đẳng đại đạo, để hắn trông mà thèm.

Những này chứng đạo chí bảo hướng hắn bày ra một loại khác khác biệt văn minh cơ cấu, Vu đạo văn minh.

Cùng Chí Tôn cung điện cùng dị vực Đạo giới lưu truyền xuống văn minh khác biệt, Vu đạo văn minh càng thêm chú trọng pháp bảo, tá pháp bảo tới truyền đạo, cho hắn mở mang rất nhiều, lấy được cảm ngộ cũng cùng Chí Tôn cung điện cùng dị vực Đạo giới khác biệt.

Chỉ là thời gian cấp bách, hắn không rảnh dừng chân, hơn nữa tu vi bên trên cũng kém chút hỏa hầu, rất khó một mình đối kháng những này chứng đạo chí bảo quang mang, cho nên hắn chỉ có thể tăng thêm tốc độ chạy về phía trước, đuổi theo lớn nhỏ Đế Thúc, Tà Đế, Đế Phong đám người.

"Ba mươi ba trùng thiên chứng đạo chí bảo, cửa cùng cờ hai cái này loại pháp bảo nhiều nhất, nhìn tới Vu đạo cùng cửa cùng cờ hai loại pháp bảo khá là tương hợp."

Tô Vân tổng kết dọc theo con đường này quan sát, thầm nghĩ: "Nếu như tu luyện Vu đạo, hắn là từ hai loại pháp bảo bắt tay vào làm."

Hắn còn gặp phải một tấm đạo đồ, cái này trong bức tranh tích chứa đại đạo, vậy mà cùng hắn Tiên Thiên Nhất Khí có chút giống nhau, hẳn là thuộc về Đế Hốt nói tới Hồng Mông đại đạo, nhưng mà tầng thấp nhất cơ cấu là Vu đạo cơ cấu.

Tô Vân dừng chân phút chốc, không có tại đây bức đạo đồ tốn thêm ý nghĩ, bởi vì cái này Hồng Mông chí bảo uy năng cứ việc vô cùng mênh mông, nhưng mà tại đạo lý lớn niệm bên trên đã so với hắn Hồng Mông phù văn kém rất nhiều, không cho được hắn cấp độ càng sâu lĩnh ngộ.

"Nếu như có thể đem cái này ba mươi ba trùng thiên chứng đạo chí bảo đều tìm hiểu một lần, ta Hồng Mông phù văn nhất định có thể mạnh hơn một bậc, nói không chừng có thể để cho Tiên Thiên Nhất Khí tăng lên tới đệ lục trùng thiên."

Tô Vân trong lòng hơi có chút tiếc hận, tìm hiểu những này chứng đạo chí bảo quá hung hiểm, hơn nữa tiêu hao thời gian quá dài.

Lúc này, hắn thấy được Thiên Hậu nương nương.

Tại Thiên Hậu phía trước là một tòa rách nát cửa, trôi lơ lửng ở mê người Vu Tiên đạo quang bên trong, đạo vận rất là kỳ lạ.

Tô Vân đi ra phía trước, nghi ngờ nói: "Thiên Hậu vì sao dừng chân ở đây? Đuổi giết Đế Hốt, tan rã Đế Hốt phục sinh Đế Hỗn Độn người xứ khác âm mưu, không phải quan trọng hơn ư?"

Thiên Hậu nương nương say đắm ngước nhìn cánh cửa này, nói: "Vân Thiên Đế tư chất ngộ tính không gì so sánh nổi, thậm chí liền đệ nhất tiên nhân cũng so ra kém ngươi. Ta có một chuyện thỉnh giáo."

Tô Vân sắc mặt đỏ lên, Thiên Hậu nương nương rất ít khen ngợi hắn, hiện tại đột nhiên khen ngợi một câu, để hắn có chút

chân tay luống cuống.

“Bản cung tự đệ nhất Tiên giới đắc đạo, thành đạo chi lộ gập ghềnh. Người khác tu chính là Tiên đạo, ta tu chính là Vu Tiên chi đạo.”

Thiên Hậu nói: “Đệ nhất Tiên giới hủy diệt, chôn vùi tại tro tàn phía dưới, vô số Tiên Thần tử vong, duy chỉ bản cung là Vu Tiên, bởi vậy không có kiếp số. Trải qua thời gian dài, bản cung đã trải qua lục triều Tiên giới hủy diệt, một mực bình yên vô sự. Ta vẫn cho là bản thân là đặc thù, cho đến trước đây không lâu, ta mới biết, vốn ta chỉ là bị người xứ khác bồi dưỡng ra, vì chữa trị hắn đạo thương mà bồi dưỡng ra hạt giống.”

Sắc mặt nàng ảm đạm xuống, thấp giọng nói: “Ta không một chút nào đặc thù. Khà khà, cái gì cái gọi là nữ tiên đứng đầu, đều chỉ là nhân gia đưa cho ngươi giả tượng, dùng để mê hoặc ngươi đồ vật mà thôi…”

Tô Vân có khả năng rõ ràng tâm cảnh của nàng.

Từ đệ nhất Tiên giới đến nay, Thiên Hậu vẫn luôn là chói mắt nhất tồn tại một trong, cho dù là thân ở Đế Thúc, Đế Hốt, Đế Tuyệt, Nguyên Cửu Châu, Ngọc Diên Chiêu đám người quang mang phía dưới, nhưng nàng như trước Thanh Sơn không ngã, những tồn tại này quang mang chết đi, mà hào quang của nàng lại một mực tồn tại.

Chính là như vậy chói mắt một vị nữ tính, đột nhiên phát hiện ý nghĩa sự tồn tại của chính mình, chẳng qua là một người khác công cụ, một con đường riêng tâm thất bại có thể tưởng tượng được.

“Tô quân, ngươi ta là bạn, ngươi nói cho ta biết.”

Thiên Hậu nương nương ngửa đầu, nhìn toà kia đổ nát cửa, nói khẽ: “Cái này Vu Tiên chi đạo, ta đi nhầm ư?”

Nàng xoay đầu lại, Tô Vân hơi giật mình, chỉ thấy Thiên Hậu nương nương trên mặt nhiều hơn mấy đạo nếp nhăn, tóc mai cũng nhiều tỷ lệ tóc trắng!

Lúc trước nàng là tuyệt đại giai nhân, bây giờ lại giống như là một cái dần dần già nua phụ nhân, lúc trước ánh mắt sáng ngời cũng biến thành mê man, có chút sợ hãi cùng bất an giấu ở trong đó.

"Ta đi nhầm a?"

Nàng thanh âm bên trong có chút kinh hoảng, lẩm bẩm nói: "Ta tồn tại, chỉ là vì cứu sống người xứ khác, cứu sống hắn, để hắn phá hủy thế giới… Ta tồn tại, chính là bị hắn tính toán kỹ một đời, chính là một sai lầm…"

Tóc của nàng đang dần dần trở nên hoa râm, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được trở nên già nua.

Tô Vân trên mặt mang tươi cười, cười nói: "Làm sao lại thế? Thiên Hậu là độc nhất vô nhị Thiên Hậu. Năm đó Đế Hỗn Độn người xứ khác luận đạo, nghe giảng người đếm không hết, có khả năng lĩnh ngộ ra Tiên đạo người không phải số ít, nhưng mà có khả năng lĩnh ngộ ra Vu Tiên chi đạo người lại có mấy cái đâu? Có khả năng tại dài đến tám trăm vạn năm thời gian bên trong chịu đủ người khác bạch nhãn, chịu đủ người khác chỉ trích, một người dọc theo Vu Tiên chi đạo tiếp tục đi người, lại có mấy cái đâu?"

Hắn cất bước đi tới Thiên Hậu bên người, cùng nàng đứng sóng vai, thản nhiên nói: "Nếu như người trong thiên hạ đều nói ta lĩnh ngộ đồ vật là sai, nếu như người trong thiên hạ đều tu luyện Tiên đạo, từng cái thành tiên, từng cái trở nên cực kỳ cường đại, duy chỉ một mình ta còn tại chậm rãi gặm không thành thục Vu Tiên chi đạo, ta hoài nghi ta kiên trì không đến tám trăm vạn năm, kiên trì không đến đạo của ta đại thành ngày đó. Làm đến bước này người, bản thân chính là kỳ nữ."

Hắn xoay đầu lại, nhìn lên trời về sau, cười nói: "Ta nếu là người xứ khác, ta sẽ không đem bản thân chữa thương hi vọng, ký thác vào trên người một nữ nhân. Nương nương, ngươi không phải con cờ của hắn, chỉ là vận may của hắn, hắn vừa lúc mà gặp, cần một vị nương nương loại tồn tại này."

Thiên Hậu nương nương con mắt từ từ sáng lên.

Tô Vân nói: "Nhưng nếu không có nương nương, hắn không cách nào tìm đến một cái khác có khả năng chữa trị hắn đạo thương tồn tại, như vậy hắn chỉ có thể bồi dưỡng một cái, dạy dỗ người này, từ từ tu luyện, kỳ vọng hắn trưởng thành, biến thành nương nương loại tồn tại này. Chỉ là hắn không nghĩ tới chính là, nương nương cùng hắn kết một cái thiện duyên."

Thiên Hậu nương nương đột nhiên giống như là buông xuống một cái lớn lao gánh nặng, buông lỏng, nói: "Hắn bồi dưỡng người này, chính là lệnh lang."

Nàng biết mình cũng không phải là người xứ khác công cụ, rơi vào sụp đổ bên trong đạo tâm nhất thời nhẹ nhõm, nếp nhăn trên mặt cũng đang dần dần bằng phẳng, tóc trắng lại đen, lại tự trẻ tuổi lên.

Giống như nàng bậc này tồn tại, năm tháng không cách nào khiến nàng trở nên già nua, có thể làm cho nàng trở nên già nua, chỉ có một con đường riêng tâm.

Khi trong lòng kiên trì lại không, cho dù là dung nhan tuyệt thế cũng sẽ bởi vậy già đi.

Tô Vân nghiêm mặt nói: "Tô Kiếp là con của ta, còn xin nương nương hạ thủ lưu tình."

Thiên Hậu nương nương lặng im phút chốc, nói: "Ta thay lệnh lang làm cái này tội nhân. Người xứ khác khôi phục về sau đâu? Tô quân có thể bảo đảm người xứ khác cùng Đế Hỗn

Độn không có một cái khác lý thuyết trường đạo chi chiến ư? Giống như bọn họ loại kia nhân vật, đối đại đạo cuối cùng khát vọng, vượt qua thế gian tất cả. Tô quân, ta trải qua năm đó bọn họ chiến đấu, chỉ là bọn họ chiến đấu dư âm, liền để Thái Cổ vũ trụ tan tành. Đến nay nhớ lại, ta vẫn không rét mà run."

Tô Vân trở nên trầm mặc, hắn không có trải qua trận kia luận chiến, không cách nào cảm nhận được Thiên Hậu đám người đạo tâm bên trong sợ hãi.

Sau một lúc lâu, Tô Vân mới từ từ nói: "Ta không cách nào bảo đảm Đế Hỗn Độn phục sinh, người xứ khác khôi phục, phải chăng còn có một hồi luận chiến. Nhưng ta có thể bảo đảm chính là, nếu như bọn họ còn có một hồi luận chiến, như vậy ta sẽ tham dự trong đó, để cho bọn họ không cách nào uy hiếp đến Tiên đạo vũ trụ."

Thiên Hậu nương nương cúi đầu cười nói: "Tô quân ah Tô quân, làm sao ngươi biết bọn họ không phải muốn lợi dụng chúng sinh bản năng cầu sinh, vì chính mình tìm kiếm một cái lực lượng ngang nhau đối thủ? Khi đó, sẽ có hay không có một hồi càng lớn phá hoại? Ngươi không thể bảo đảm."

Sắc mặt nàng trầm xuống, nói: "Ta không muốn cùng Tô quân là địch, nhưng ta quyết không thể ngồi nhìn người xứ khác khôi phục, Đế Hỗn Độn phục sinh! Tô quân, cảm ơn ngươi trấn an, nhưng ta đạo tâm củng cố về sau, làm cái gì vẫn là sẽ làm thế nào!"

Tô Vân cười rời đi, cũng không quay đầu lại phất phất tay, âm thanh xa xa truyền đến: "Đây chính là ta thưởng thức Thiên Hậu nương nương, cái kia cùng thế nhân đạo bất đồng, lại dọc theo một con đường đi thẳng đi xuống Thiên Hậu nương nương! Chẳng qua có một ngày, ngươi biết bị ta thuyết phục!"

Thiên Hậu nhìn chăm chú toà kia tàn tạ đại đạo chi môn, đột nhiên cất bước đi vào trong cửa.

Môn này bên trong đạo cùng nàng đạo tương hợp, có trợ nàng đột phá.

Bất quá, nàng cho dù đột phá đến Đạo cảnh thập trùng thiên, Đế Hỗn Độn cũng không cách nào bởi vậy kéo dài tính mạng, bởi vì nàng tu luyện Vu Tiên chi đạo cũng không tại ba ngàn Tiên đạo bên trong!

Nàng cùng Tô Vân đồng dạng, đều là tám đại trong tiên giới ngoại lệ!

Tô Vân một đường đi tới thứ ba mươi mốt trùng thiên, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy bốn tòa rách rưới cửa đứng sừng sững ở chỗ đó, bốn tòa cửa bên trong nổi lơ lửng từng cái kiếm gãy mảnh vỡ.

Đế Phong đứng tại cái kia bốn tòa cửa bên ngoài, vết thương chồng chất, người bị thương nặng!

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị, cái này bốn tòa kiếm môn mặc dù đã tàn tạ, nhưng mà như trước để hắn có chút rùng mình!

"Tô tặc!"

Đế Phong ho ra máu, ha ha cười nói: "Cái này bốn tòa cửa bên trong ẩn chứa kiếm đạo chí cao ảo diệu, bước vào trong cửa, liền sẽ kích phát kiếm trận, tận mắt thấy kiếm đạo chung cực lực lượng! Tô tặc, ngươi cùng trẫm đều là kiếm đạo bên trên cao nhất thiên phú, không muốn kiến thức một phen ư?"

Tô Vân hướng cái kia bốn tòa kiếm môn nhìn lại, cảm giác rợn cả tóc gáy càng lớn.

Cái này bốn tòa kiếm môn người chế tạo chắc là kiếm đạo bên trên đi tới đại đạo cuối cùng tồn tại, một thân đối kiếm đạo

lĩnh ngộ, lạc ấn tại bốn tòa kiếm môn bên trong.

Cứ việc bốn tòa kiếm môn rách nát, nhưng bằng mượn đối kiếm đạo nhạy cảm cảm ứng, Tô Vân như trước có thể cảm nhận được người kia kiếm đạo ảo diệu.

Cùng với khủng bố sát cơ!

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, nhìn về phía Đế Phong, Đế Phong chính là tại đây bốn tòa tàn cửa cùng tàn kiếm nửa mình dưới bị thương nặng!

"Đế Phong bệ hạ nếu đi vào bốn tòa kiếm môn, như vậy là không lĩnh ngộ ra kiếm đạo đệ thập trùng thiên?"

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, nhìn chăm chú Đế Phong, nói: "Ta có thể cảm thấy được luyện chế bốn tòa kiếm môn người, kiếm đạo của hắn có thể dẫn dắt ngươi tu luyện tới đệ thập trùng thiên. Ngươi vì sao không có trong cửa ngộ đạo, ngược lại đi ra kiếm môn?"

Ánh mắt của hắn kỳ dị, nói: "Ngươi nhát gan?"

Oánh Oánh một mực ngồi tại Tô Vân trên bờ vai, ghi chép dọc theo con đường này kiến thức, nghe vậy không khỏi ngẩng đầu lên, lộ ra tươi cười: "Sĩ tử đã rất được ta chân truyền."

Đế Phong sắc mặt biến hóa, cười ha ha nói: "Nhát gan? Tại trẫm trên người, chưa bao giờ có nhát gan cái từ này! Trẫm sở dĩ từ trong cửa đi ra, là bởi vì đây là Tru Tiên kiếm môn! Trong cửa treo chính là Tru Tiên Tứ Kiếm, đặc biệt khắc chế Tiên đạo! Hễ tu luyện Tiên đạo người, đi vào trong cửa đều sẽ bị tru sát!"

Tô Vân lạnh như băng nói: "Ngươi vẫn là nhát gan. Đúc kiếm môn tiền bối trên kiếm đạo có chí cao thành tựu, muốn lấy được kiếm đạo của hắn, liền cần phải đến thành tâm thành ý tại kiếm, cần phải đến vứt bỏ mặt khác tất cả đại đạo, chỉ có kiếm đạo! Vị tiền bối kia chỉ là muốn ngươi vứt bỏ mặt khác

đại đạo, ngươi liền dừng bước không tiến. Đế Phong, ngươi thẹn với trong tay ngươi Đế kiếm!"

Đế Phong sắc mặt trầm xuống, trong tay Đế kiếm ong ong chấn động.

Tô Vân lạnh lùng nói: "Nếu như Đế kiếm rơi vào trong tay của ta, ta tất nhiên sẽ mang theo nó đến xem kiếm đạo chí cao phong, dù là chết tại đỉnh núi, ta cũng không sợ hãi! Mà ngươi lại không thành. Bộ Phong, ngươi cứ việc nhìn thấy kiếm đạo chí cao phong, lại vĩnh viễn không cách nào leo lên!"

Đế Phong trong tay Đế kiếm kiếm hoàn chấn động càng thêm mãnh liệt, món chí bảo này cũng có kiếm tâm, cảm thấy được Đế Phong kiếm tâm không thuần, lại có muốn vứt bỏ hắn thẳng bay đi ý định!

Đế Phong cười lạnh nói: "Nếu Vân Thiên Đế kiếm tâm thuần túy, vì sao không bước vào kiếm môn, vấn đỉnh kiếm đạo chí cao phong?"

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị, trầm giọng nói: "Đây là bởi vì trong tay của ta vô kiếm! Ta không có thiên hạ mạnh nhất bảo kiếm nơi tay! Ta tới kiến thức kiếm đạo đỉnh cao nhất, nhưng nếu không có một ngụm sắc bén nhất bảo kiếm cùng ta cùng đi kiến thức một màn này, chẳng phải là một kinh ngạc tột độ chuyện?"

Đế Phong thôi thúc pháp lực, áp chế trong tay Đế kiếm kiếm hoàn xao động, cắn chặt răng.

Tô Vân chân thành vô cùng nói: "Nếu như Bộ Phong bằng lòng bỏ những thứ yêu thích, ta mang theo Đế kiếm kiếm hoàn, xác minh kiếm đạo đệ thập trùng thiên, cho dù chết tại kiếm môn phía dưới, thì thế nào?"

Đế Phong gầm thét một tiếng, đột nhiên bay lên không, không dám dừng lại.

Oánh Oánh cùng Bích Lạc không khỏi dại ra, Đế Phong tuy là bị thương, nhưng cũng tuyệt đối là có thể uy hiếp đến Tô Vân tính mạng tồn tại, không nghĩ tới lại sẽ bị Tô Vân dăm ba câu kinh sợ thối lui.

Bích Lạc nói lên từ đáy lòng: "Bệ hạ kiếm tâm khiến Đế Phong cũng tự thẹn không bằng, xấu hổ trở ra. Nếu như Đế Phong đem Đế kiếm giao ra, bệ hạ sẽ đi vào kiếm môn ư?"

"Làm sao có thể?"

Tô Vân cười nói: "Kiếm tâm của ta cũng không cao siêu, sao lại đi vào kiếm môn tự tìm đường chết? Nhưng nếu như đổi lại là ấn môn…"

Hắn sắc mặt nghiêm nghị, trong mắt có ánh sáng sáng tỏ: "Cho dù chết, ta cũng muốn đi vào, kiến thức ấn chi đạo đỉnh cao nhất!"

Chương 860 : Ta tức bầy kiến

Chương 850: Ta tức bầy kiến

Oánh Oánh thầm than một tiếng: "Sĩ tử đối ấn pháp có một loại khát vọng mà không thể được chấp niệm, cái này chấp niệm liền quấn lấy hắn, dù là hắn nhận rõ thực tế, cũng u mê không tỉnh."

Tô Vân rõ ràng trên kiếm đạo thiên phú không gì so sánh nổi, thế nhưng là hứng thú với tu luyện ấn pháp, sớm tại Đại Tần quốc thời điểm, hắn liền si mê với nghiên cứu đủ loại ấn pháp.

Về sau từ lão Thần Vương thám hiểm bút ký bên trong học đến mấy chiêu Tiên đạo ấn pháp, càng là cùng mà không thể cứu vãn.

Chỉ là hắn ấn pháp nhiều tập trung ở mượn Tiên đạo chí bảo trên lực lượng, rất ít chạm đến ấn pháp bản chất.

Nếu như không phải gặp phải Phương Trục Chí, hắn còn không thể phát hiện bản thân ấn pháp thành tựu đến cùng có bao nhiêu đồ ăn.

Cho đến ngày nay, Tô Vân cũng còn chưa có thể tu thành ấn pháp đạo hoa, có thể nói là tầm thường vô vi. Nhưng mà chấp niệm lại sâu hơn.

Nửa ngày sau, Tô Vân đi tới thứ ba mươi hai trùng thiên, ở đây, hắn thấy được một mặt rách nát gương sáng, đủ loại hình dạng mặt kính rơi lả tả trên không trung, chiếu rọi lấy khác biệt màu sắc.

Tô Vân mang theo Oánh Oánh, Bích Lạc đám người từ một bên đi qua, đột nhiên nhìn lướt qua, bọn họ không khỏi ngừng lại bước chân.

Chỉ thấy những cái kia trong mặt gương xuất hiện bóng dáng của bọn hắn, mỗi người trong ánh mắt nhìn thấy đều là bản thân, không có người nào nữa.

Trong gương bọn họ giống như là trở lại nhân sinh từng cái tiết điểm bên trên, Bích Lạc nhìn thấy bản thân biến thành một thiếu niên, đang làm ra một cái quan trọng lựa chọn, đến cùng là vào triều làm quan, vẫn là tiếp tục lưu lại sư môn nghiên cứu đạo pháp thần thông.

"Vào triều làm quan tuy là tốt, nhưng đạo pháp thần thông có vô tận ảo diệu." Kiếp trước Bích Lạc đối ngưỡng mộ trong lòng sư muội cười nói.

Oánh Oánh nhìn thấy mình trong kính trở lại kiếp trước năm tháng, biến thành sĩ tử Oánh, trở lại Táng Long lăng, gió tuyết không ngớt.

"Vũ Lăng học ca, ta cảm thấy trước không muốn triệu hoán long linh." Sĩ tử Oánh đối Tần Vũ Lăng nói.

Tô Vân nhìn thấy trong gương, phụ mẫu bán đi không phải mình, mà là đệ đệ Tô Diệp, bản thân có thể làm bạn tại phụ mẫu bên người, đi tới Đông đô đi học.

Bích Lạc bên người ma nữ bọn họ, cũng nhìn thấy cuộc đời mình bên trong khác biệt lựa chọn.

Những lựa chọn này bên trong, các nàng có sống rất tốt, có trải qua rất tệ.

Tô Vân nhìn mình trong kiếng, tuy là cái kia hắn không có hiện tại thành tựu, chỉ là một cái có chút thiên phú linh sĩ, nhưng mà cái kia hắn rất vui vẻ, không có trải qua bản thân chỗ trải qua những cái kia thê thảm đau đớn cùng hung hiểm.

Tô Vân chuyển bước, đi thẳng về phía trước.

Một cái khác khối trong mặt gương, Tô Vân thấy được cuộc đời mình những khả năng khác, mình trong kính đuổi kịp Sài Sơ Hi, giữ lại nàng, Sài Sơ Hi bỏ qua phi thăng ước muốn, bọn họ như trước là vợ chồng, chung bồi dưỡng Tô Kiếp, cùng nhau đối mặt trùng trùng điệp điệp khó khăn cùng nguy hiểm. Mà Tô Kiếp có cái rất hạnh phúc lúc nhỏ.

Tô Vân thu về ánh mắt, thần thái buồn bã.

Hắn lại thấy được nhân sinh mặt khác lựa chọn, thấy được mình cùng Trì Tiểu Dao nhân sinh, thấy được bản thân lớn mật theo đuổi Ngô Đồng, nhìn thấy bản thân quy thuận Tiên đình, nhìn thấy bản thân bái Luân Hồi Thánh Vương làm thầy trấn áp Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác…

Khác biệt lựa chọn, hình thành cuộc sống khác, đều hiện ra ở cái này rách nát trong mặt gương.

Hắn thật không muốn rời đi, hắn muốn tiếp tục nhìn xuống, tìm kiếm một cái hoàn mỹ nhất nhân sinh.

Hắn biết mình lúc trước rất nhiều lựa chọn cũng không phải là lựa chọn tốt nhất, nếu có lại một lần cơ hội, hắn muốn thay đổi những sai lầm này.

Chỉ là, Tô Vân không có dừng lại, mà là tiếp tục đi thẳng về phía trước.

Oánh Oánh cùng Bích Lạc mấy người cũng lần lượt từ những cái kia mặt kính nhân sinh bên trong tỉnh lại, yên lặng đuổi theo Tô Vân, cuộc đời của bọn hắn bên trong cũng có khác biệt lựa chọn, tạo thành không giống nhau kết quả, những này vỡ kính đối bọn hắn lực hấp dẫn cũng rất lớn.

Đột nhiên, Tô Vân dừng bước lại, Oánh Oánh cũng cảnh giác lên, hô khẽ nói: “Thượng Kim Các! Hắn cũng tới!”

Những này mặt kính cực kỳ to lớn, vòng qua mấy cái mặt kính, liền thấy một cái tóc trắng gầy gò lão giả đứng ở nơi đó, chính là Tiên đình thái bảo Thượng Kim Các!

Thượng Kim Các quan sát những này mặt kính, cực kỳ si mê.

"Nơi này là vô thượng chỗ tu luyện, những này trong mặt gương nhân sinh, đối ta như vậy trí tuệ người rất nhiều dẫn dắt."

Thượng Kim Các chú ý tới bọn họ, nhẹ nhàng gật đầu, không nhanh không chậm nói: "Nếu như Cầu Thủy Kính đi tới nơi này, nhất định cùng ta đồng dạng, trong lòng có lớn lao vui vẻ."

Tô Vân do dự một chút, hiện tại hắn có bảy tám phần nắm chắc có khả năng đối phó Thượng Kim Các.

"Nếu như vung lên Khai Thiên phủ, Thượng Kim Các phân thân chi đạo tuyệt đối không tránh thoát."

Tô Vân không có động thủ, nói: "Từ trong hồng trần cuộc sống khác trải qua gặp gỡ, tìm hiểu ra đạo ảo diệu ư? Cái này cùng phật môn đạo môn nhập thế, có gì khác biệt?"

Thượng Kim Các nói: "Vân Thiên Đế hiểu ý sai, phật môn đạo môn nhập thế, chỉ là gia tăng nhân sinh trải qua cùng cảm ngộ, mà chúng ta trí tuệ thành đạo tồn tại, là mượn phân thân, lấy làm gương giống như, để cho mình trí tuệ đi đến giống như ngươi tồn tại tuyệt đối không thể với tới độ cao."

Lão giả này rất là nghiêm túc, hướng hắn giải thích nói: "Đế Thúc mệnh danh mạnh mẽ nhất não, lớn nhất trí tuệ tồn tại, đầu óc của hắn thôi diễn đạo pháp thần thông ảo diệu dễ như trở bàn tay. Ở trước mặt hắn , bất kỳ cái gì công pháp thần thông đều lại không bí mật đáng nói. Hắn bị Đế Hốt Đế Tuyệt lật đổ, bắt trấn áp, cơ hồ bị luyện hóa thành bảo. Đế Hốt mệnh

danh mạnh nhất thân thể, lại cắt huyết nhục của mình hóa thành phân thân, mưu đồ dựa vào nhiều hơn nữa đại não trợ giúp bản thân suy nghĩ, thăng cấp trí tuệ. Bởi vậy có thể hóa thành Bách Lý Độc ám toán Đế Tuyệt. Hai người này cứ việc đều rất thông minh, nhưng lại không để mắt đến mạnh nhất trí tuệ cũng không phải là một cái đại não mạnh bao nhiêu."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, nhìn về phía những này tan vỡ mặt kính, nói: "Cho nên ngươi tu luyện phân thân chi đạo, mượn những này phân thân trí tuệ đến tăng lên trí tuệ của mình. Ngươi tương đương với nắm giữ đến hàng vạn mà tính đại não cùng mình trí tuệ móc nối lên, trợ giúp ngươi phân tích đạo pháp thần thông. Đúng hay không?"

Thượng Kim Các khen: "Nếu như ngươi không phải đem trí tuệ đặt ở quyền thế bên trên, như vậy ngươi còn có cái làm cái người thông minh."

Oánh Oánh nói nhỏ: "Sĩ tử, hắn tại khen ngươi có trí tuệ đồng thời, còn mắng ngươi là cái ngu ngốc."

Tô Vân hừ một tiếng: "Ta biết, Oánh Oánh, về sau loại này một nửa khen ta một nửa mắng ta sự tình không cần nhắc nhở ta."

Hắn mặt giãn ra cười nói: "Như vậy Thượng lão tiên sinh trí tuệ cao như thế, có hay không có thể dưới đây mà tu thành Đạo cảnh cửu trùng thiên đâu? Có hay không có thể nhìn thấy Đạo cảnh thập trùng thiên đâu?"

Thượng Kim Các ánh mắt nhìn về phía những cái kia mặt kính, nói: "Ta tuy là có thể nhìn thấy Đạo cảnh cửu trùng thiên gần trong gang tấc, thế nhưng là không cách nào đột phá, còn Đạo cảnh thập trùng thiên, ta còn không có nhìn thấy."

Tô Vân cười nói: "Đây có phải hay không chứng minh Thượng lão tiên sinh trí tuệ không đủ?"

Thượng Kim Các liếc nhìn hắn một cái, lại thu về ánh mắt: "Hạ trùng không thể ngữ băng. Giống như Vân Thiên Đế bậc này trí tuệ người, là không thể nào rõ ràng trí tuệ nhập đạo cửu trùng thiên gian khổ. Bệ hạ vẫn là nhanh đi thứ ba mươi ba trùng thiên đi."

Tô Vân cố nén một búa chém chết hắn xúc động, hướng ba mươi ba trùng thiên đi tới, thầm nghĩ: "Lão gia hỏa này là Thủy Kính tiên sinh kình địch! Thủy Kính tiên sinh bị hắn ép nhân vị càng ngày càng ít, càng ngày càng lý trí lý tính, ta lần trước gặp hắn, đã không còn là năm đó ta gặp phải vị kia ưu quốc ưu dân Thủy Kính tiên sinh, mà là một cái khác Thượng Kim Các!"

Đây là để Tô Vân đau lòng sự tình.

Cầu Thủy Kính thay đổi hắn đều nhìn ở trong mắt, tuy có Hỗn Độn ngọc ảnh hưởng, nhưng mà Thượng Kim Các ảnh hưởng càng lớn, để Cầu Thủy Kính trên người nhân vị càng lúc càng mờ nhạt.

"Sĩ tử vì sao không đánh chết hắn?"

Oánh Oánh nhỏ giọng hỏi: "Đánh chết hắn, Thủy Kính tiên sinh liền không đến mức bị hắn ép không giống người."

Tô Vân nói: "Ngươi quay đầu nhìn xem."

Oánh Oánh quay đầu nhìn lại, không khỏi trong lòng giật mình, nàng nhìn thấy tính ra hàng trăm Thượng Kim Các, đứng tại khác biệt mặt kính phía trước!

"Ta không biết cái nào mới thật sự là Thượng Kim Các."

Tô Vân nói: "Hơn nữa Thượng Kim Các loại tồn tại này, cùng Thủy Kính tiên sinh đánh cược, cũng không phải sử dụng ra hạ lưu thủ đoạn, mà là lẳng lặng chờ đợi Thủy Kính tiên sinh tu vi cảnh giới thăng cấp. Chỉ một điểm này, liền đáng giá tôn trọng."

Hắn chần chừ một chút, nói: "Hơn nữa, trí tuệ chi đạo đệ cửu trùng thiên cũng cần có người tới đột phá, Thượng Kim Các là có khả năng đột phá người, cũng là một cái có thể cho Thủy Kính tiên sinh áp lực tồn tại. Ta không muốn loại tồn tại này chết trong tay ta."

Oánh Oánh suy nghĩ một chút, không nói thêm gì nữa.

Cuối cùng, bọn họ đi tới Di La Thiên Địa tháp thứ ba mươi ba trùng thiên, tầng này trời không biết tên gọi là gì, cho người ta một loại vạn đạo chỗ tụ cảm giác, phảng phất thiên hạ đại đạo đều tụ tập ở đây, quả nhiên là đạo diệu vô tận!

"Đế Hỗn Độn thần đao, vậy mà không có rách nát!"

Tô Vân đột nhiên thất thanh nói: "Thanh đao này còn tại!"

Cái này ba mươi ba trùng thiên trung tâm, một tòa nguy nga bao la hùng vĩ ngọc điện cao chót vót, một ngụm thần đao liền cắm ở cái kia trước điện ngọc phương, đao quang vạn đạo, như là dải lụa, chiếu đầy trời!

Đao quang kia chiếu rọi chỗ, hóa thành đủ loại lớn đạo thần thông cảnh tượng, sắc bén vô song, lại còn tại cùng toà kia ngọc điện chống lại!

Lúc này, Tà Đế, Đế Thúc cùng tiểu Đế Thúc đám người đều tại hướng chiếc kia thần đao tiến đến, dọc đường lẫn nhau ra tay đánh nhau, đồng thời đối kháng thần đao uy năng, hung hiểm dị thường!

Oánh Oánh nhìn xa chiếc kia thần đao, nhìn ra con mắt đăm đăm, lẩm bẩm nói: "Đế Hỗn Độn thần đao, thật sự là bá đạo, nếu là có thể kiểm tra…"

Đột nhiên Tô Vân thân hình tung bay về phía trước, đồng thời đỉnh đầu truyền đến coong một tiếng tiếng vang, huyền thiết chuông lớn bị đập đến giống như là như con quay, gào thét bay về phía trước ra!

Tô Vân cứ việc xem tình thế được nhanh, trước bay về phía trước ra, tránh né đối phương một kích trí mạng, nhưng cũng bị một chưởng này đập đến suýt nữa thân thể nổ tung.

Hắn đuổi theo huyền thiết chuông lớn, người giữa không trung Khai Thiên phủ hướng về phía sau luân đi, chỉ nghe xuy một tiếng, hai cái kình thiên trụ giống như đầu ngón tay bay lên!

Trong lúc vội vàng, Tô Vân quay đầu nhìn lại, nhưng thấy một tôn xa so với Đế Thúc thân thể còn muốn to lớn cự nhân cất bước đi tới, khó có thể tin nâng lên tán thủ, nhìn bàn tay của mình bên trên vết thương.

"Đế Hốt?" Tô Vân hơi giật mình.

Người khổng lồ này chính là Đế Hốt túi da, trước ngực sau lưng đều có một cái khe nứt to lớn, như là sâu không lường được đại hạp cốc!

Đế Hốt trên người còn có rất nhiều máu thịt phân thân, nhao nhao la lên: "Thật là lợi hại búa!"

Đế Hốt cái kia hai đầu ngón tay rơi xuống đất, cũng hóa thành hai cái cựu thần cự nhân, giật mình nói: "Cái này bảo bối so ta thân thể còn kiên cố hơn, không hổ là khai thiên tịch địa thần binh!"

Tô Vân nghiêm nghị, vội vàng đề phòng, thầm nghĩ: "Đế Hốt túi da cũng từ Vong Xuyên chạy ra, xem ra là không có ý định che giấu mình."

Cái kia Đế Hốt lại không có hướng hắn vọt tới, chỉ là từ bên cạnh hắn xông qua, ha ha cười nói: "Ai Đế, chính sự quan trọng hơn, trước tạm tha cho ngươi một mạng!"

Tô Vân trong lòng đề phòng, đi theo Đế Hốt sau lưng đi thẳng về phía trước, cười nói: "Đế Hốt bệ hạ, ta có một chuyện

không hiểu. Bệ hạ thân thể chỉ còn lại có túi da, xin hỏi cái nào mới là bệ hạ chân thân?"

Đế Hốt cười nói: "Ai Đế là muốn nói trẫm không có chân thân, phân thân quá nhiều, khó tránh khỏi sẽ mạnh ai nấy làm, hóa thành từng cái sinh linh? Nhìn tới Ai Đế còn không biết chúng ta Thái Cổ Chân Thần nguồn gốc."

Hắn đón Tiên Thiên thần đao đao quang hướng thần đao mà đi, cùng đao quang đối kháng, thản nhiên nói: "Chúng ta Thái Cổ Chân Thần không có thân thể nội tâm phân chia, ngươi nói nhục thể của chúng ta là nội tâm cũng có thể, là người xứ khác trong miệng nguyên thần cũng có thể, là thiên địa đại đạo cũng có thể. Ta cắt thịt hoá phân thân, phân thân nội tâm là ta, thân thể là ta, ý thức cũng là ta."

Đột nhiên, Tô Vân sau lưng truyền đến một tiếng ngâm nga: "Ta tức là một, ta tức là vạn!"

Tô Vân không nói lời gì thôi thúc Khai Thiên phủ hướng về phía sau chém tới, đỉnh đầu huyền thiết chuông cũng tại đồng thời chấn động, bị đối phương cuồng bạo pháp lực đẩy ra!

Phía sau hắn người kia thần thông bị Khai Thiên phủ bổ ra, không dám đón đỡ, vội vàng tránh đi, từ một bên lướt qua, cười nói: "Ý thức của chúng ta, tức là từng cái độc lập cá thể, cũng là một cái thống nhất chỉnh thể."

Tô Vân ngưng mắt nhìn lại, trong lòng giật mình: "Tiên tướng Ngư Vãn Chu!"

Người kia chính là tiên tướng Ngư Vãn Chu, chẳng qua là Đạo cảnh cửu trùng thiên Ngư Vãn Chu!

Đột nhiên lại là một cỗ vô cùng mạnh mẽ thần thông vọt tới, Tô Vân triệu hồi huyền thiết chuông hộ thể, xoay người vung lên đại phủ bổ tới!

“Chúng ta liền như là bầy kiến.”

Cái kia người đánh lén hắn tránh đi Khai Thiên phủ, coong một tiếng đánh vào huyền thiết chuông bên trên, thét dài cười nói: “Đế Hốt chân thân là kiến chúa, là tổ kiến, mà chúng ta chính là kiến thợ kiến lính. Chúng ta cộng hưởng mỗi người tư duy ý thức!”

Chương 861 : Tô Vân khai thiên bỏ mình, Đế Oánh mượn sao chép

Chương 851: Tô Vân khai thiên bỏ mình, Đế Oánh mượn sao chép

“Tiên tướng Linh Lung?”

Tô Vân nhìn về phía đánh lén mình người kia, chính là thứ ba Tiên giới thời kì, Đế Tuyệt tiên tướng Linh Lung!

Linh Lung tránh đi hắn Khai Thiên Thần Phủ, phiêu nhiên mà đi, Tô Vân đang muốn thu về huyền thiết chuông, đột nhiên lại là một chưởng đập vào huyền thiết chuông bên trên, đem chiếc này chuông lớn đánh cho càng xa!

“Ai Đế có chỗ không biết, chúng ta nắm giữ Đế Thúc chi não, cứ việc chỉ có nửa cái, nhưng cũng đầy đủ. Chúng ta những này bầy kiến có thể mượn cái này nửa cái Đế Thúc chi não, nhanh chóng phân tích tam thập tam thiên rất nhiều chứng đạo chí bảo mang cho của chúng ta cảm ngộ, giúp bọn ta mở ra đệ cửu trùng thiên!”

Tô Vân trong lòng cảm giác nặng nề, hướng người tới nhìn lại, người này đạo cốt tiên phong, dáng người phiêu dật, khí chất xuất trần, lại là thứ tư Tiên giới tiên tướng Đạo Diệc Kỳ!

“Coong —— “

Huyền thiết chuông chấn động, thứ năm Tiên giới tiên tướng Cừu Vân Khởi giết tới, cũng tại huyền thiết chuông bên trên đập một cái, để chiếc này chuông lớn bay càng xa, cười

nói nói: “Di La Thiên Địa tháp, tam thập tam thiên chứng đạo chí bảo, cùng hắn nói tác thành các ngươi, không bằng nói tác thành ta. Có những này chí bảo mang tới cảm ngộ, ta lại không đối thủ!”

Huyền thiết chuông lại truyền tới một tiếng chấn động, một người khác phiêu nhiên mà tới, đem huyền thiết chuông đập đến càng xa, chính là tiên tướng Doãn Thủy Nguyên!

Từng cái quát tháo phong vân tiên tướng, bất ngờ đều đã đột phá đến Đạo cảnh cửu trùng, trở thành đương đại mạnh mẽ nhất Đế cấp tồn tại!

Bọn họ từng cái ra tay, đẩy ra Tô Vân huyền thiết chuông, giết Tô Vân uy phong!

Nếu là không có Khai Thiên phủ nơi tay, chỉ sợ Tô Vân đã biến thành Ai Đế, đi đời nhà ma.

Nhưng chính là bởi vì Tô Vân nắm chặt Khai Thiên phủ, để cho bọn họ không dám thật cùng Tô Vân phân cao thấp.

“Chúng ta chính là bầy kiến, chỉ là mỗi một con kiến khí lực, so với các ngươi đều phải to lớn!”

Tiên tướng Doãn Thủy Nguyên cười ha ha, truy tìm Đế Hốt túi da mà đi, thản nhiên nói: “Ai Đế, ngươi sắp thấy được chân chính Tiên Thiên Nhất Khí, chân chính Hồng Mông! Thấy được ta là như thế nào đánh bại Tà Đế, Đế Phong, đánh bại Đế Thúc, thậm chí Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác!”

Hắn vừa dứt lời, Tô Vân đột nhiên chỉ cảm thấy sau lưng một cỗ ác phong nhào tới, không cần nghĩ ngợi chính là một búa hướng về phía sau bổ tới, đợi đến Tô Vân thấy rõ người tới, không khỏi ngạc nhiên: “Nguyên Tam Cố! Nguy rồi! Ta bị Đế Hốt tính kế!”

Nguyên Tam Cố chính là từ tiên tướng Doãn Thủy Nguyên đám người sau lưng lao ra, đối diện chính là cuồn cuộn Hỗn

Độn hải nước nhào tới, Tô Vân cái này một búa, chính là bổ về phía mảnh hỗn độn này nước biển!

Nguyên Tam Cố chỉ biết là Khai Thiên phủ, Đế Thúc nói đến Khai Thiên phủ điểm yếu lúc, hắn đã rời đi thiên địa tháp đệ nhất trùng thiên, không biết Khai Thiên phủ gặp phải Hỗn Độn hải nước, nhất định về bổ ra Hỗn Độn diễn hóa vũ trụ hồng hoang.

Bởi vậy chỉ điểm người của hắn chỉ có thể là Đế Hốt.

Nguyên Tam Cố thu Hỗn Độn hải nước, đi theo Đế Hốt đám người đằng sau, hiển nhiên cũng là xuất từ Đế Hốt gợi ý!

Tô Vân rùng mình, muốn thu phủ đã tới không bằng, cái kia Khai Thiên Thần Phủ gặp phải Hỗn Độn hải nước, phủ bên trong tích chứa kỳ diệu Tiên Thiên chi đạo liền bị kích phát!

Hắn cầm trong tay đại phủ, thân bất do kỷ, nội tâm thân thể chặt chẽ kết hợp, thân thể trở nên cường đại trước nay chưa từng có, thân thể liên tiếp tăng vọt, cân khu dữ tợn, hóa thành đỉnh thiên lập địa cự nhân, vung phủ chém vào Hỗn Độn hải trong nước!

Không chỉ có như thế, trong cơ thể hắn Tiên Thiên Nhất Khí cũng gần như thiêu đốt giống như bị kích phát ra, Hồng Mông phù văn uy năng bị chiếc này đại phủ tăng lên tới cực hạn!

Oánh Oánh thét lên, đem sách nhét vào trong mồm lúc này mới ngừng lại, nơm nớp lo sợ nhìn một màn này.

Bích Lạc cùng một đám ma nữ cũng hoảng sợ đủ loại, ôm ở cùng một chỗ run lẩy bẩy!

Phủ quang gặp gỡ Hỗn Độn hải nước, nhất thời khai thiên tịch địa tiếng vang truyền đến, phủ quang lướt qua, Hỗn Độn hải lượng nước mở, đại bạo phát bộc phát trong nháy mắt, thiên địa vạn đạo toàn bộ từ phủ quang bên trong bắn ra ra!

Tô Vân thân thể chấn động, thừa nhận Hỗn Độn chi khí áp lực nặng nề, làn da phía ngoài nhất thời bắn ra dây cung bắn ra tiếng vang, làn da không ngừng bị xé nứt, nổ tung!

Trong chớp mắt, hắn liền trở nên máu thịt be bét!

Hắn thân bất do kỷ, đã bị chiếc này Khai Thiên Thần Phủ khống chế, một thân tu vi cùng đại đạo toàn bộ đang thiêu đốt, hóa thành Khai Thiên Thần Phủ động lực, đi hoàn thành tràng này khai thiên tịch địa!

Tô Vân sừng sững tại đây tràng nổ lớn trung tâm, nhìn thấy trong hỗn độn phủ quang chợt bày ra, vũ trụ từ nhỏ nhất thước đo bộc phát, qua như vậy một cái chớp mắt, mới có không gian, có Vũ Thanh chi đạo, kèm theo không gian sinh ra, mới có Trụ Quang!

Hắn nhìn thấy Vũ Thanh Trụ Quang sinh ra, thiên địa vạn đạo từng cái tạo ra, có thiên đạo, địa đạo, thuật số các loại cơ sở thiên địa đại đạo, có địa thủy phong hỏa, vật lý vận chuyển.

Cái kia vô số hướng ra phía ngoài bắn ra tinh thần, thai nghén ra nhiều hơn nữa thiên địa đại đạo, những cái kia tinh thần bên trên hạt nhỏ va chạm tổ hợp, nhanh chóng diễn biến, hình thành có thể bản thân phỏng chế phức tạp hạt nhỏ kết cấu, diễn hóa tăng tốc, hình thành thật nhỏ khuẩn tảo, khuẩn tảo hình thành mọc đầy tiêm mao kỳ lạ sinh vật.

Sinh vật tại trong hải dương diễn hóa, mọc ra con mắt miệng mũi tứ chi, tiếp đó lên bờ, đứng thẳng đi lại, biến thành từng cái sinh mệnh có trí tuệ, ngay sau đó có nhân chi đạo, diễn sinh ra nho, phật, đạo các loại tâm học, đao, kiếm, xe, các loại kiến trúc ứng dụng chi đạo.

Khai thiên tịch địa cực kỳ ngắn ngủi, nhưng mà Tô Vân nhưng từ trận này mở ra bên trong phảng phất chớp mắt trải qua vài tỷ năm thậm chí mấy trăm ức năm lịch sử!

Trong cơ thể hắn Tiên Thiên Nhất Khí nhanh chóng tiêu hao, thân thể tổn hại!

Oánh Oánh thậm chí còn chứng kiến hai cánh tay của hắn nhanh chóng thiêu đốt lên, nổi lên rừng rực Hỗn Độn thần hỏa, không cách nào dập tắt!

Tô Vân cảm giác được lực lượng của mình hầu như cùng tận, không bị khống chế thiêu đốt thân thể, thiêu đốt tính mạng bản nguyên, duy trì tràng này khai thiên tịch địa tráng cử!

Lực lượng của hắn khô kiệt, chỉ sợ cơ thể chính mình cũng sẽ bổ sung đến mảnh này mới sinh ra trong vũ trụ, trở thành thứ nhất bộ phận!

Khai Thiên Thần Phủ bổ ra mảnh hỗn độn này nước biển, Tô Vân sừng sững tại đây phiến mới sinh ra giữa thiên địa, nhưng thấy hắn thân thể bốn phía vô số ngôi sao đang nhanh chóng hình thành, hóa thành tinh hệ tinh đấu ngân hà tinh vân, xoay quanh hắn xoay quanh bay lượn, tựa như một mảnh thu nhỏ lại vũ trụ.

Tô Vân thân thể lay động một chút, ngã nhào ngã xuống đất, hai con ngươi từ từ trở nên vô thần, từ từ ảm đạm, mất đi tất cả sinh cơ.

Trong cơ thể hắn đại đạo hao hết, tất cả năng lượng đều bị Khai Thiên phủ rút đi.

Cặp mắt của hắn từ trong hốc mắt lăn xuống đi ra, lăng không bay lên, hóa thành nhật nguyệt, xoay quanh cơ thể chính mình vận chuyển.

Mà thân thể của hắn tan rã, hình thành địa lý sơn hà.

Oánh Oánh hoảng sợ, phát ra tiếng kêu chói tai.

Lúc này, Tô Vân sau đầu vòng tròn vầng sáng bành bành nổ tung, năm tòa Tử Phủ rơi xuống đất, hóa thành năm tòa lớn

dinh thự.

Oánh Oánh thấy thế, tiếng thét chói tai càng vang lên.

Liền Ngũ phủ đều không thể trói buộc, nhìn tới Tô Vân là chết thấu triệt.

Nguyên Tam Cố lại cười ha ha, đi về phía chiếc kia bị đánh bay huyền thiết chuông lớn bay đi, cười nói: "Đế đình hùng sư chỉ đến như thế, bị ta dùng Hỗn Độn hải nước nhẹ nhõm đánh giết! Chiếc này chuông lớn, nên vì ta sở hữu!"

Ngay tại hắn sắp bắt lấy huyền thiết chuông lớn mũi chuông thời điểm, đột nhiên chỉ nghe coong một tiếng vang thật lớn, Nguyên Tam Cố năm ngón tay nổ tung, máu me đầm đìa, không khỏi trong lòng giật mình.

Chỉ thấy huyền thiết chuông lớn đột nhiên tăng tốc, gào thét bay về phía Tô Vân thi thể biến thành đại lục trên không.

Nguyên Tam Cố vội vàng bắt tới, ý đồ đem chiếc này chuông lớn hàng phục, lại thấy chuông phía trong xông ra từng luồng Hồng Mông tử khí, vẩy hướng Tô Vân thi thể biến thành lục địa.

Cái kia tử khí sau khi rơi xuống đất, tức liền biến mất không gặp.

Mà Tô Vân thi thể biến thành địa lý núi sông lại đột nhiên ở giữa trở nên tiên hoạt, đại địa hóa thành máu thịt, nhật nguyệt cũng tự quay về, hướng về mặt đất, hóa thành hai con ngươi.

Rất nhanh, Tô Vân duỗi người một cái ngồi dậy, thản nhiên nói: "Cái này một giấc thật dài, ta phảng phất chết đồng dạng."

Oánh Oánh, Bích Lạc đám người ngẩn ngơ, vội vàng chạy vội tới trước mặt hắn, giật nảy mình, không biết nói cái gì.

Tô Vân nhìn xuống dưới, lại thấy bọn họ trở nên phi thường nhỏ bé, so kiến còn mỏng manh hơn, trong lòng kinh ngạc.

Hơn nữa thanh âm của bọn họ cũng rất nhỏ, bản thân rất khó nghe rõ ràng bọn họ nói cái gì.

Tô Vân xòe bàn tay ra, đem bọn hắn nâng ở trong tay, đứng dậy, đầu lâu đụng vào mấy viên tinh thần bên trên, đụng trán đau nhức, ngay sau đó tiện tay một nhóm, quần tinh bay về phía nơi xa.

"Nhưng nếu không có ta Thời Âm chuông, ta liền thật đã chết rồi."

Tô Vân nâng lên một cái tay khác chụp vào huyền thiết chuông lớn, ha ha cười nói: "Ta thân chính là đạo, đạo chính là linh, chính là phù văn, chính là tất cả pháp, tất cả thần thông. Ta chuông bất diệt, chỉ là một chút Hỗn Độn hải nước, lại há có thể giết được ta?"

Nguyên Tam Cố đang tại chụp vào huyền thiết chuông lớn, cùng hắn cách không một kích, không khỏi khí huyết di động, trong lòng kinh hãi: "Tu vi của hắn làm sao tăng lên nhiều như vậy?"

Tô Vân lần này khai thiên tịch địa, trong nháy mắt thấy được mấy chục ức năm thậm chí mấy chục tỷ năm thiên địa đại đạo biến hóa cùng diễn tiến quá trình, đối với thiên địa đại đạo cảm ngộ có thể nói là đường thẳng thăng cấp!

Nếu như hắn chết, tự nhiên xong hết mọi chuyện, nhưng hắn khai sáng Hồng Mông phù văn về sau, hắn chính là một, chính là Hồng Mông, rất khó bị chân chính trên ý nghĩa giết chết.

Người xứ khác cùng Đế Hỗn Độn có thể mượn vì chính mình nối liền đại đạo mà phục sinh, hoặc là trị liệu đạo

thương, Tô Vân cũng có thể mượn huyền thiết chuông phía trong Hồng Mông tới để cho mình phục sinh.

"Trong lúc vô tình, của ta đạo hạnh cũng đến một bước này sao?"

Tô Vân hơi xúc động, trong nháy mắt tế lên huyền thiết chuông, vọt tới Nguyên Tam Cố, Nguyên Tam Cố vội vàng thôi thúc từng cái to lớn Chung sơn, cùng huyền thiết chuông chống lại, chỉ nghe tiếng chuông chấn động không dứt.

"Àm!"

Tô Vân nắm đấm đánh tới, đánh xuyên qua từng tòa Chung sơn, đánh gãy Chúc Long!

Nguyên Tam Cố lập tức cảm nhận được cái kia ngang ngược mà thuần túy lực lượng tập kích mà đến, thậm chí vượt qua bản thân Đạo cảnh cửu trùng thiên lực lượng, thất thanh nói: "Ngươi biến thành Thái Cổ Chân Thần!"

Tô Vân nắm đấm đánh vỡ hắn thần thông, đánh vào cửu trùng Đạo cảnh bên trong, tựa như thiêu đốt thiên thạch vẫn tinh, đập mặc những này Đạo cảnh, thẳng tới mặt của hắn!

Tô Vân cũng không khỏi đến kinh ngạc, thật sự là hắn không cảm giác được bản thân linh ở nơi nào, bản thân đã trải qua khởi tử hoàn sinh, phảng phất thật biến thành một tôn Thái Cổ Chân Thần!

"Khó trách ta nhìn Oánh Oánh bọn họ, cảm thấy bọn họ nhỏ đi, hóa ra là ta trở nên quá lớn! Ta phục sinh lúc, quên mất linh cùng nhục phân biệt!" Trong lòng của hắn thầm nghĩ.

Nguyên Tam Cố bay lên trời, tránh đi hắn đòn đánh này.

Tô Vân một cái tay khác dứt bỏ Oánh Oánh, Bích Lạc đám người, tiện tay quơ lấy một cái búa, lăng không luân đi.

Nguyên Tam Cố thân hình bay lên, lại thấy nửa người dưới của chính mình không theo lấy bay tới, không khỏi khó chịu hừ một tiếng, chỉ thấy bản thân nửa người dưới cùng nửa người trên ở giữa, tựa như một vùng vũ trụ đang nhanh chóng bành trướng, căn bản không cảm ứng được nửa người dưới ở nơi nào.

Hắn nhưng cũng quả quyết, quyết định thật nhanh vứt bỏ nửa người dưới không muốn, gào thét bay đi, la lên: "Vân Thiên Đế, ta chắc chắn sẽ không cùng ngươi giảng hoà!"

Tô Vân bỏ qua búa, lay động thân thể, linh nhục lại phân, thân thể từ từ thu nhỏ, không còn là Thái Cổ Chân Thần.

Sau một lúc lâu, Tô Vân thân thể khôi phục bình thường, ngẩng đầu lại thấy Oánh Oánh, Bích Lạc đám người giật mình nhìn hắn.

"Sĩ tử…"

Oánh Oánh run giọng nói: "Ngươi Hồng Mông phù văn cho ta mượn chép chép…"

Bích Lạc liên tục gật đầu.

Chương 862 : Có hay không có thể địch anh hùng thiên hạ?

Chương 852: Có hay không có thể địch anh hùng thiên hạ?

Tô Vân lắc đầu nói: "Oánh Oánh, Hồng Mông phù văn có thể cho ngươi mượn chép, nhưng mà đạo pháp cảm ngộ ngươi lại chép không được. Ngươi không có khả năng dựa vào sao chép ta Hồng Mông phù văn lĩnh ngộ Tiên Thiên Nhất Khí ngũ trùng thiên."

Hắn lần này khai thiên mà không chết, quả thực có rất nhiều cảm ngộ, những này cảm ngộ chỉ hiểu mà không diễn đạt được bằng lời, không cách nào dùng bút mực viết xuống đến, bởi vậy hắn mới nói Oánh Oánh không cách nào chép đi.

Oánh Oánh kích động khó nhịn, cười nói: "Ta chỉ cần đạt được ngươi thân thể, vì sao phải đạt được ngươi tâm? Ngươi đem phù văn cho ta chép chép, ta thay thế đi ta cái này một thân đạo pháp thần thông, bất kể hắn là cái gì cảm ngộ không cảm ngộ?"

Tô Vân sắc mặt tối sầm lại, thử dò xét nói: "Oánh Oánh trong khoảng thời gian này có hay không lại gặp phải Hình Giang Mộ? Hắn có hay không lại cho ngươi cái gì kỳ quái sách? Ngươi cùng hắn bớt tiếp xúc, hắn thiếu niên tóc trắng chưa già đã yếu!"

Oánh Oánh chẳng biết tại sao, không hiểu hắn muốn nói cái gì.

Oánh Oánh vốn là chính là phụ trách ghi chép Tô Vân truy nguyên chí sách quái, Tô Vân có cái gì tìm hiểu cũng toàn bộ do nàng ghi nhớ, thuận tiện sửa sang lại, truyền thụ cho những người khác.

Tô Vân lần này tự thân khai thiên tịch địa, một búa diễn hóa vũ trụ hùng vĩ, đối Hồng Mông cảm ngộ cũng càng sâu, Hồng Mông phù văn cũng càng thêm hoàn mỹ. Hắn tuy là không thể kịp tìm hiểu tam thập tam thiên chứng đạo chí bảo, nhưng lần này khai thiên ngộ ra đoạt được, nhưng cũng không thể coi thường.

Oánh Oánh hài lòng chép lại Hồng Mông phù văn, lập tức dùng để thay đổi thay đổi bản thân Tiên Thiên Nhất Khí, dò hỏi: "Đại Cường lần này khai thiên tịch địa, diễn hóa vũ trụ hồng hoang, đạt được vô thượng cảm ngộ, có hay không nhìn thấy Đạo Thần cảnh giới?"

Tô Vân lắc đầu bật cười: "Làm sao có thể? Nếu như một lần mở ra Hỗn Độn, liền có thể chứng kiến Đạo Thần, như vậy Đạo Thần cũng quá giá rẻ. Đổi thành những người khác, như Tà Đế, Đế Phong đám người, cầm cái này búa chẳng phải là người người cũng có thể trở thành Đạo Thần? Lần này gặp gỡ, chỉ là mở rộng của ta nhãn giới nội tình, để cho ta chết một lần mà thôi."

Hắn hướng năm tòa Tử Phủ đi tới, chỉ thấy Tử Phủ bên trong Tiên Thiên Nhất Khí cũng đã đang khai thiên tích địa trên đường hao hết, không khỏi có chút nghĩ mà sợ.

Hiển nhiên vừa mới hắn mở ra Hỗn Độn thời điểm, thậm chí liền Ngũ phủ bên trong Tiên Thiên Nhất Khí đều trong lúc vô tình mượn đi!

"Nếu không phải Đế Hốt tiên tướng phân thân bọn họ vì run uy phong, đem ta huyền thiết chuông đánh bay, chỉ sợ liền huyền thiết chuông Tiên Thiên Nhất Khí đều sẽ bị dùng hết."

Tô Vân nghĩ tới đây, lông tóc dựng đứng: "Khi đó, liền thật đã chết rồi! May mắn Đế Hốt là phúc tinh của ta!"

Cái này năm tòa Tử Phủ hắn như trước đặt ở sau đầu, để Ngũ phủ từ từ hội tụ Tiên Thiên Nhất Khí, Ngũ phủ bên trong Tiên Thiên Nhất Khí tuy là kém xa hắn Tiên Thiên Nhất Khí tinh thuần, nhưng có thể với tư cách pháp lực của hắn dự trữ.

"Mở ra Hỗn Độn, diễn hóa vũ trụ hồng hoang, thực ra đối tồn tại cường đại tới nói cũng không hiếm lạ."

Tô Vân một bên thôi thúc công pháp, bù đắp hao tổn Tiên Thiên Nhất Khí, vừa nói: "Cổ xưa vũ trụ Chí Nhân Tần Dục Đâu, thu Hỗn Độn hải nước vì Thái Thạc chi dân mở ra thế giới mới, cũng chưa từng thấy hắn trở thành Đạo Thần. Luân Hồi Thánh Vương không ngừng mở ra Hỗn Độn, tám đại Tiên giới hơn phân nửa vũ trụ tinh không đều là hắn mở ra, cũng chưa từng nhìn thấy hắn đạo pháp thần thông so Đế Hỗn Độn cao siêu, ngược lại chỉ có thể cho Đế Hỗn Độn làm thuê."

Hắn dừng một chút, nói: "Hơn nữa đánh vẫn là Đế Hỗn Độn không trả tiền cái chủng loại kia công."

Lúc này chỉ nghe một thanh âm cười nói: "Tô đạo hữu nói mặc dù là lời nói thật, nhưng lại chẳng phải lọt tai."

Tô Vân nghe được thanh âm này, không khỏi thân thể cứng nhắc, rùng mình một cái, suýt nữa trốn bán sống bán chết!

Oánh Oánh cũng lộ ra thần sắc bất khả tư nghị, cái cổ cứng nhắc giống là bị đông cứng đến cứng rắn băng trụ, khó khăn về sau chuyển động, nhìn về phía người tới.

Chỉ thấy người tới là một cái thô ráp nam tử, quần áo tả tơi, thân thể có chút thô to, tay chân đều là rộng như quạt hương bồ, nửa người trên áo quần rách nát, trần trụi lồng ngực, nửa người dưới quần chỉ còn lại có lớn quần cộc, chân trần thẳng đi tới.

Sau đầu của hắn cũng có một tòa Tử Phủ trôi nổi, bị hắn luyện đến cực kỳ nhỏ bé, trên cổ mang theo năm viên lục lạc, bị một sợi dây thừng mặc, lúc đi lại liền phát ra lách cách lách cách âm thanh.

Tô Vân khó khăn xoay đầu lại, miễn cưỡng lộ ra vẻ tươi cười: "Luân Hồi Thánh Vương…"

Cái kia thô ráp hán tử chính là Luân Hồi Thánh Vương, nghe vậy khẽ mỉm cười, đi tới bên cạnh hắn, nói: "Tiếp tục đi lên phía trước, đừng ngừng lại."

Tô Vân đành phải nhắm mắt cùng hắn kề vai mà đi.

Oánh Oánh thì nơm nớp lo sợ, không dám nói lời nào.

Năm đó bọn họ đi nhầm vào Tiên giới chi môn, đi vào đệ nhất Tiên giới, xin Luân Hồi Thánh Vương giúp đỡ. Luân Hồi Thánh Vương bởi vì muốn mở ra thứ tám Tiên giới, không cách nào thoát thân, đành phải lấy phân thân hình chiếu phương thức, hóa thành một cái nhỏ nhắn Luân Hồi Thánh Vương, mượn Ngũ phủ lực lượng, đưa bọn họ hướng tương lai tiến đến.

Khi đó, bởi vì Luân Hồi Thánh Vương đem hắn nhỡ mang đến càng thêm tương lai xa xôi, Tô Vân khăng khăng muốn nhìn tương lai, bởi vậy cùng Luân Hồi Thánh Vương xích mích. Luân Hồi Thánh Vương phong ấn bọn họ đối tương lai trí nhớ, Đế Hỗn Độn mở ra Luân Hồi Thánh Vương thần thông, đem trí nhớ trả lại bọn hắn, dẫn đến Luân Hồi Thánh Vương giận dữ.

Hiện tại lần nữa thấy Luân Hồi Thánh Vương, Oánh Oánh cũng không nhịn được lo sợ bất an, e sợ cho hắn này tới là tính nợ cũ.

Tô Vân mang theo Oánh Oánh cùng Bích Lạc đám người đi thẳng về phía trước, trong lòng cũng là bất ổn, nói: "Đạo

huynh này đến, là tới giết ta?"

Luân Hồi Thánh Vương cười nói: "Ngươi là ta tiểu đạo hữu, ngươi ta nguồn gốc quá sâu, ta làm sao lại giết ngươi? Ta này đến, là đối phó người xứ khác."

Oánh Oánh ý định nói chuyện, trong mồm lại phát ra răng va chạm lộc cộc âm thanh.

Tô Vân nghe, e sợ cho Luân Hồi Thánh Vương nghe không hiểu, nói: "Oánh Oánh có ý tứ là, ngươi không sợ bị người xứ khác đánh chết ư? Oánh Oánh, là ý tứ này ư?"

Oánh Oánh thật thà ngồi xổm ở đầu vai của hắn, nghe vậy liên tục gật đầu.

Luân Hồi Thánh Vương không vui nói: "Ta cùng Đế Hỗn Độn, cùng người xứ khác, đều là đồng dạng cảnh giới tồn tại. Mọi người đều là Đạo Thần, không có chia cao thấp. Ta bình yên vô sự, hắn người bị đạo thương, ta còn có thể bắt không được hắn?"

Oánh Oánh nói: "Lộc cộc, lộc cộc đắc…"

Tô Vân nói: "Oánh Oánh muốn hỏi, ngươi lợi hại như vậy, làm sao sẽ còn rơi vào cùng Đế Hỗn Độn làm thuê kết quả? Ngươi có phải hay không khoác lác?"

Luân Hồi Thánh Vương trên cổ năm cái lục lạc đương đương đương va chạm, sau đầu Tử Phủ cũng là tử khí rung chuyển không ngừng, trầm mặt nói: "Ta cho hắn làm thuê, này, chỉ là năm đó sự tình mà thôi, ta phát qua Hỗn Độn lời thề… Hừ!"

Hắn lời nói không minh bạch.

Oánh Oánh nói: "Đắc…"

Luân Hồi Thánh Vương sau đầu Luân Hồi vầng sáng nhẹ nhàng xoay một cái, Oánh Oánh nhất thời Luân Hồi một thế,

biến thành một khối ngay ngắn chỉnh tề tảng đá lớn, tảng đá có tay có chân, đoan đoan chính chính ngồi tại Tô Vân đầu vai.

Tảng đá trên mặt mọc ra đen láy mắt to, cũng có lỗ tai mũi, duy chỉ không có miệng.

Tô Vân nhìn thấy Oánh Oánh kết cục như thế, lập tức bỏ đi cho Oánh Oánh làm phiên dịch suy nghĩ. Tảng đá Oánh Oánh cũng thành thật rất nhiều, rất là ngoan ngoãn.

Luân Hồi Thánh Vương lẩm bẩm nói: "Ta từ nhỏ nhiều thăng trầm, bị Đế Hỗn Độn kiếp trước ám toán. Người kia là cái đại ác nhân, ta chưa hề đắc tội hắn, liền bị hắn một đao cắt đứt. Nếu không phải ta phát lời thề, khẳng định muốn đem Đế Hỗn Độn người này cũng chém thành muôn mảnh, báo thù rửa hận. Đáng hận, ta lời thề chưa giải…"

Tô Vân muốn nói lại thôi.

Luân Hồi Thánh Vương cười nói: "Ngươi không cần lo lắng. Đế Hỗn Độn không phải là đối thủ của ta, người xứ khác cũng không phải. Đúng rồi, còn có ngươi, tương lai ngươi cũng chết rồi, xong hết mọi chuyện."

Tô Vân lấy hết dũng khí nói: "Đạo huynh, chẳng lẽ liền không thương hại cái này một giới chúng sinh a?"

Luân Hồi Thánh Vương cười lạnh nói: "Ta thương hại các ngươi, ai thương hại ta? Các ngươi vũ trụ đều là ta mở ra, các ngươi ăn mặc dùng, đều là ta mở ra vũ trụ đưa cho cho các ngươi. Các ngươi nếu là đáng thương ta, liền giết chết Đế Hỗn Độn, để cho ta từ trong lời thề thoát thân, quay về tự do thân! Nhưng các ngươi không, các ngươi chỉ biết là đòi lấy!"

Hắn càng nói càng giận, rất nhiều Tô Vân chính là kẻ địch điệu bộ.

Bất quá, Luân Hồi Thánh Vương dù sao còn có phong độ của mình cùng khí lượng, không cùng hắn đồng dạng suy tính,

tiện tay phất một cái, Oánh Oánh nhất thời từ tảng đá biến trở về lúc trước bộ dáng.

Oánh Oánh rụt rè nói: "Thánh Vương, ngươi thứ tám Tiên giới mở ra xong rồi?"

"Xong rồi!"

Luân Hồi Thánh Vương trả lời rất là thẳng thắn, dẫn dắt bọn họ hướng Đế Hỗn Độn thần đao đi tới, nói: "Nơi đây mặc dù tại Tiên đạo vũ trụ bên ngoài, che đậy cảm giác của ta, nhưng cũng đừng hòng giấu giếm được tai mắt của ta. Người xứ khác muốn mượn Di La Thiên Địa tháp khôi phục, lan ra tin tức, thu hút các ngươi đến đây, mượn Thiên Hậu tiểu nữ oa kia Vu Tiên chi đạo khôi phục Khai Thiên phủ, há có thể giấu giếm được ta?"

Hắn mang theo Tô Vân đám người, như vào chỗ không người, ung dung tránh đi Đế Hỗn Độn thần đao tản ra từng đạo đao quang.

Tô Vân bốn phía nhìn lại, nhưng thấy đại thiên thời không vây quanh bọn họ không ngừng Luân Hồi, thời gian hoặc là hướng về phía trước, hoặc là hướng về phía sau, không gian cũng tự bóp méo, xoay tròn, thậm chí trùng lặp, để cái kia thần đao đao quang căn bản là không có cách tiếp cận bọn họ mảy may.

Phần này Luân Hồi đại đạo, làm người ta nhìn mà than thở, chỉ cảm thấy so Đế Hỗn Độn Luân Hồi Hoàn còn muốn tinh thâm tinh diệu!

"Ta cũng lo lắng hắn thủy chung không dám một mình đến đây, ngay sau đó theo hắn ý tứ, thay hắn lan ra Tiên Thiên thần đao xuất thế tin tức."

Luân Hồi Thánh Vương ung dung xuyên qua đủ loại đao quang, Tô Vân thậm chí nhìn thấy có đao quang đối bọn hắn

đuổi tận cùng không buông, bọn họ từ từng tràng trong luân hồi xuyên qua, chặt đứt nhân quả, cũng không cách nào tránh đi những cái kia đao quang, không khỏi rùng mình.

Nhưng cũng may Luân Hồi Thánh Vương vẫn là tránh thoát những ánh sáng kia, cười nói: "Hắn muốn giúp Đế Hỗn Độn kéo dài tính mạng, liền cần phải đến tới đây, cho Đế Hỗn Độn nối liền Tiên Thiên thần đao bên trong đại đạo. Ta cũng muốn hắn rời đi Đế Hỗn Độn, đánh cho ta bại hắn cơ hội! Người xứ khác, lần này chắc chắn sẽ xuất hiện, tới lấy Khai Thiên phủ!"

Tô Vân trong lòng căng thẳng, nhất thời biết Luân Hồi Thánh Vương vì sao tới gặp mình, đồng thời mang theo bản thân chạy tới Tiên Thiên thần đao vị trí!

"Đây là bởi vì, Luân Hồi Thánh Vương biết Khai Thiên phủ rơi vào trong tay của ta, mà người xứ khác sẽ đến gặp ta đạt được Khai Thiên phủ!" Trong lòng của hắn yên lặng nói.

Luân Hồi Thánh Vương cười nói: "Hắn muốn vì Đế Hỗn Độn kéo dài tính mạng, liền cần phải đến mất mạng! Ai cũng không thể ngăn cản ta khôi phục sự tự do, ai ngăn cản, ai liền chết!"

Oánh Oánh do dự, nhịn hồi lâu, nhưng vẫn là nhịn không được nói: "Nhưng mà Thánh Vương, Đế Hỗn Độn Tiên Thiên thần đao rõ ràng là ở chỗ đó, rõ ràng là hoàn chỉnh, vì sao người xứ khác còn muốn làm đầu Thiên Thần đao nối liền đại đạo?"

"Ai nói Tiên Thiên thần đao là hoàn chỉnh?"

Luân Hồi Thánh Vương chỉ hướng phía trước, cười nói: "Rõ ràng đã bể nát. Các ngươi nhìn thấy đao quang, chỉ là nó đao ý tiết ra ngoài mà thôi. Lại tán cái mấy trăm triệu năm, cái này thần đao bên trong đao ý, liền có thể tản quang."

“Đao ý tiết ra ngoài?”

Tô Vân trong lòng giật mình, vội vàng mở ra mi tâm Tiên Thiên Hồng Mông thần nhãn, hướng những cái kia đao quang nguồn gốc nhìn lại. Mơ hồ trong đó, hắn nhìn thấy trùng trùng điệp điệp trong ánh đao cũng không có đao bản thể, chỉ là một cái chuôi kiếm trôi lơ lửng ở nơi đó!

Không ngừng có chói lọi cực kỳ đao quang từ kiếm kia chuôi bên trong bỏ trốn đi ra ngoài, tạo thành đao quang đầy ba mươi ba trùng thiên dị tượng!

“Thật bể nát…”

Tô Vân ngạc nhiên, vội vàng nhìn về phía trấn áp ba mươi ba trùng thiên chứng đạo chí bảo, toà kia ngọc điện.

Toà kia trấn áp tất cả ngọc điện cũng là rách nát, chỉ còn lại đại đạo tạo thành quang mang tụ lại thành điện hình thái!

Thậm chí, liền những cái kia cấu tạo ngọc điện đại đạo, cũng không có một đầu là hoàn chỉnh, đều là bị đao quang chặt đứt lưu lại sắc bén vết đứt!

“Đế Hỗn Độn dùng đao, so với hắn kiếp trước kém xa lắm. Hắn kiếp trước dùng đao, mới gọi chính gốc. Khà khà, ta gặp qua!”

Luân Hồi Thánh Vương trong mắt lộ ra sợ hãi, giống như là nhớ lại lúc trước, âm thanh khàn khàn nói: “Hắn là ác ma, là phá hủy tất cả Ma Thần! Ta nguyên bản sẽ trở thành vũ trụ chúa tể, lại bởi vì hắn mà bị cắt thành hai nửa! Thậm chí liền Đạo giới cũng bị hắn phá hủy! Người kia, hung ác lên ngay cả mình cũng có thể phá hủy!”

Tô Vân cùng Oánh Oánh liếc nhau, thần giao cách cảm: “Luân Hồi Thánh Vương nói ác ma kia, nhất định không phải Đế Hỗn Độn, mà là Đế Hỗn Độn kiếp trước. Chỉ là, Luân Hồi

Thánh Vương hình như rất e ngại người kia, giống như hắn bậc này tồn tại, còn có khiến hắn sợ hãi nhân vật?"

Luân Hồi Thánh Vương đối Đế Hỗn Độn kiếp trước sợ hãi, đã in dấu thật sâu khắc ở đạo tâm bên trong, không cách nào ma diệt.

Lúc này, Tà Đế, Đế Phong, Đế Hốt, Đế Thúc đám người đã tại trong ánh đao tiếp cận Tiên Thiên thần đao, bọn họ cùng thi triển thần thông, một đường đối kháng hoặc là tránh né đao quang, khó khăn vô cùng đến chỗ này.

Tiên Thiên thần đao, cách bọn họ chỉ có mấy bước xa!

Nhưng vào lúc này, Luân Hồi Thánh Vương nhẹ nhàng xòe bàn tay ra, nắm chặt thần đao chuôi kiếm, đem chuôi kiếm nhét vào Tô Vân trong tay.

Tô Vân hơi giật mình, không tự chủ được nắm chặt cái này chuôi kiếm.

Luân Hồi Thánh Vương đầy mặt tươi cười, nói: "Thu hồi nó, lấy ra Khai Thiên phủ, nghênh chiến bọn họ, dẫn tới người xứ khác. Bằng không, ngươi sẽ chết trong tay bọn hắn!"

Hắn hướng đi toà kia ngọc điện, đi vào trong điện, lẳng lặng đợi chờ người xứ khác đến.

Tô Vân nhìn trong tay Tiên Thiên thần đao chuôi kiếm, đột nhiên nói: "Ta nếu là không dùng Khai Thiên phủ, mà là dùng cái này chuôi kiếm đâu? Thánh Vương, ta thần kiếm nơi tay, có hay không có thể địch anh hùng thiên hạ?"

Chương 863 : Kiếm đạo vô song

Chương 853: Kiếm đạo vô song

Luân Hồi Thánh Vương tại ngọc điện môn hạ dừng lại thân hình, quay đầu hướng Tô Vân nhìn tới, kinh ngạc nói: "Ngươi không dùng Khai Thiên phủ, ngươi dùng kiếm? Kiếm này chuôi đã hủy, dùng kiếm lời nói, ngươi căn bản là không có cách sống sót."

Tô Vân đưa lưng về phía hắn, mặt mỉm cười, thần thái thản nhiên, nhìn về phía đang tại đi tới Tà Đế, Thần Đế, Ma Đế đám người.

Trên bầu trời chói lọi đao quang từ từ tiêu tán, Luân Hồi Thánh Vương lấy xuống chuôi kiếm nhét vào trong tay của hắn lúc, cái kia bốn phía đao quang liền bắt đầu từ từ ảm đạm, để bị vây ở trong ánh đao Tà Đế đám người có thể đi ra.

Tô Vân nắm chặt kiếm trong tay chuôi, trong lòng một mảnh thản nhiên.

"Đạo huynh, ta không biết Đế Hỗn Độn thần đao tay cầm vì sao là chuôi kiếm, nhưng khi ta nắm chặt kiếm này chuôi lúc, lại cảm giác được một cái khác vĩ đại tồn tại."

Tô Vân trong mắt có quang mang đang nhấp nháy, ánh mắt rơi vào trước hết đi tới Tà Đế trên người, nói: "Đó là một vị vô song kiếm đạo cao thủ, sừng sững tại tuyệt đỉnh chỗ tồn tại, ta có thể cảm giác được hắn kiếm bình thiên hạ trấn áp tất cả kiếm ý. Ta nắm chặt kiếm này lúc, liền phảng phất trở thành như vậy tồn tại."

Chuôi kiếm tuy là bên trong tuy là còn cất giấu đao mở sinh tử lộ đáng sợ đao ý, đem kiếm ý che giấu, nhưng mà Tô Vân nắm chặt chuôi kiếm một khắc này, chuôi bên trong kiếm ý vốn nhờ vì hắn kiếm đạo tu dưỡng mà kích phát ra tới!

Tô Vân nội tâm cùng cái kia cỗ kỳ lạ kiếm ý giao lưu, dung hợp, phảng phất tinh thần cùng hắn tương dung, cùng hắn cộng hưởng, đi mặc sức cảm nhận trong kiếm ý bình thiên hạ lòng dạ!

Khác biệt vũ trụ, đạo pháp thần thông cơ sở cấu tạo cũng không tương đồng, cùng một loại đại đạo, khả năng có hoàn toàn khác biệt phương thức biểu đạt, cùng một cái cảnh giới, khả năng có khác biệt danh xưng cùng phân chia phương thức.

Nhưng mà tu luyện tới tuyệt đỉnh chỗ lúc, lại thường thường có chỗ tương thông.

Tô Vân hiện tại cảm giác được một cái khác vũ trụ kiếm đạo tuyệt đỉnh tồn tại kiếm ý, cảm nhận hắn tinh thần, đây là hắn không có tinh thần.

Đem một thời đại tinh thần cô đọng, dung nhập vào trong kiếm ý, như thế cuồn cuộn tràn trề, khiến hắn cũng không nhịn được cảm động.

Luân Hồi Thánh Vương nghe vậy, không khỏi cau mày, nói: “Nhưng mà chuôi kiếm uy lực, kém xa Khai Thiên phủ, ngươi là không thể nào chống đỡ được Tà Đế, Đế Hốt đám người. Chỉ có sử dụng Khai Thiên phủ, ngươi mới có thể giữ được tính mạng. Ngươi sẽ vì bảo vệ tính mạng của mình mà động dùng Khai Thiên phủ, người xứ khác lại bởi vì Khai Thiên phủ mà hiện thân.”

Tô Vân lộ ra nụ cười mừng rỡ, nói: “Ta biết ta sử dụng chuôi kiếm có thể sẽ chết tại Tà Đế đám người tay, nhưng mà cỗ kiếm ý này lại khích lệ ta, để cho ta đi thử một lần!”

Trong lòng bàn tay của hắn, vô số nhỏ bé Hồng Mông phù văn xen lẫn, hóa thành Tiên Thiên Nhất Khí, chậm rãi từ chỗ chuôi kiếm sinh trưởng ra tám mặt kiếm thân kiếm, do Tiên Thiên Nhất Khí tạo thành thân kiếm.

Tô Vân nắm chặt trường kiếm, trường kiếm hầu như ngang, cùng hắn cao không sai biệt cho lắm.

"Ta không có bình thiên hạ tinh thần."

Tô Vân có chút mê man, nói: "Ta lúc trước cho rằng đạo chính là đạo, không cần có cái gì cái gọi là tinh thần, cái gọi là tình cảm, sẽ ô nhiễm đạo tinh thuần. Nhưng mà ta nắm chặt kiếm này chuôi thời điểm, lại cảm nhận được một người khác kiếm đạo bên trong tích chứa tinh thần! Kiếm đạo của hắn bên trong có sung mãn tình cảm!"

Luân Hồi Thánh Vương cau mày, quát: "Đại đạo không cần tình cảm! Kiếm đạo cũng không cần. Đạo hữu tình cảm, chính là tà ma ngoại đạo! Tô tiểu hữu, ngươi có tư chất ngộ tính, không muốn đi lầm đường."

Tô Vân ngẩng đầu lên, nhắm mắt lại, nội tâm của hắn bị trong kiếm tích chứa tinh thần khuấy động, nói: "Ta biết đại đạo không phải tồn tại tình cảm, đạo nếu có tình liền không còn là đạo. Nhưng mà, vì sao cái này ngưng tụ một thời đại tinh thần kiếm đạo, lại so ta biết bất kỳ kiếm đạo đều cường đại hơn? Đây là vì sao?"

Luân Hồi Thánh Vương trở nên trầm mặc, không hiểu nhớ tới một người khác thân ảnh.

Đạo không phải nắm giữ tình cảm, nhưng này cá nhân đại đạo thần thông bên trong lại chứa đựng vô cùng nồng đậm tình cảm, giống như là mang theo thời đại lạc ấn. Hắn là liền Đế Hỗn Độn đều mười phần tôn kính nhân vật, Đế Hỗn Độn có thể cùng người xứ khác luận đạo, luận chiến, nhưng mà gặp

phải cái kia đạo pháp bên trong mang theo nồng đậm tình cảm tồn tại, lại lễ độ cung kính.

Người kia chính là dạo chơi ở trong hỗn độn thất công tử, một cái vượt qua Luân Hồi Thánh Vương nhận thức tồn tại.

Trên người hắn mang theo nồng đậm thời đại tinh thần, cái loại này tinh thần là cải cách tiến thủ tinh thần!

"Ầm!"

Thời không đột nhiên kịch liệt chấn động, Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân gào thét xoay tròn, từ thời không bên trong cắt ra, Tà Đế không cùng Tô Vân phí lời, trực tiếp thi triển ra bản thân mạnh nhất tuyệt học!

Hắn từ Khai Thiên phủ quang mang bên trong lĩnh ngộ ra Vũ Thanh Trụ Quang, để cho mình nhìn thấy Đạo cảnh thập trùng thiên, suýt nữa liền bước vào thập trùng thiên cảnh giới, lần này động thủ, hiển lộ hết cường giả tuyệt thế chỗ kinh khủng!

Từng tôn Tà Đế sừng sững trong tương lai, từ tương lai thi triển thần thông, công hướng Tô Vân!

Mỗi một cái Tà Đế lại tự thôi thúc Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân, thời không giống như là xoay tròn hướng ra phía ngoài nở rộ hoa hồng, hình thành khác biệt thời gian đoạn thời không đan xen khủng bố cảnh tượng!

Tà Đế lần này thăng cấp cực lớn, thậm chí đuổi sát bản thân khi còn sống.

Hắn khi còn sống chính là Đế Tuyệt, trong thiên hạ lại không đối thủ Đế Tuyệt!

Đế Tuyệt thực lực quá cường đại, không ai có thể để Đế Tuyệt cảm giác được áp lực, cũng không có người có thể để cho Đế Tuyệt nhìn thấy Đạo cảnh đệ thập trùng thiên!

Mà lần này, Tà Đế thấy được thập trùng thiên, thấy được hoàn mỹ Đạo giới, chỉ là bị Thiên Hậu chỗ cắt đứt, không thể tiến vào bên trong. Nhưng chỉ chỉ là cái này ngắn ngủi cơ duyên, tu vi của hắn thực lực liền tăng lên tới khó có thể tưởng tượng tình trạng!

Tô Vân bốn phía, khắp nơi đều là Tà Đế bóng dáng, hắn mi tâm Tiên Thiên thần nhãn mở ra, ánh mắt nhìn về phía tương lai, cũng có từng cái Tà Đế hướng hắn đánh tới, tại khác biệt thời gian tuyến, hướng hắn tấn công!

Đây chính là Tà Đế mạnh mẽ.

Nhưng sau một khắc, trường kiếm lên, kiếm quang rả rích, chói lọi tam thập tam thiên, từng đạo kiếm quang chém về phía Tà Đế vị trí mỗi một hẻo lánh, chém về phía tương lai từng đầu thời gian tuyến!

Tô Vân vung kiếm, hắn chưa hề cảm giác kiếm đạo là huyền diệu như thế, như thế tràn đầy cảm xúc!

Hắn cảm thụ được chuôi kiếm bên trong kiếm ý, dùng trong kiếm ý một thời đại tinh thần đi điều khiển thanh thần kiếm này, thi triển của mình kiếm đạo thần thông, vật lộn Tà Đế.

Cỗ này tinh thần dâng trào khuấy động, khích lệ lấy hắn, khích lệ hắn, để hắn tài trí tại thời khắc này phát huy đến cực hạn, để kiếm đạo phát huy đến lúc trước hắn khó có thể tưởng tượng độ cao!

Hai người vật lộn trường không, kiếm quang cùng ngàn vạn Thiên Đô Ma Luân va chạm, dây dưa.

Xa xa, Thần Đế cùng Ma Đế hai người chỉ thấy kiếm quang cùng ma luân quấn quanh ở cùng một chỗ, cắt vào quá khứ tương lai, trong lòng không khỏi ngạc nhiên: "Vân Thiên Đế thực lực tu vi vậy mà đến một bước này?"

Đột nhiên, trên bầu trời sở hữu Thiên Đô Ma Luân đều biến mất không thấy gì nữa, Tô Vân cùng Tà Đế mỗi người rơi xuống đất.

Tô Vân khóe miệng chảy máu, bình thường vận kiếm, kiếm bên trên bay ra một giọt máu.

Tà Đế cúi đầu, nhìn bộ ngực mình một vệt đỏ tươi, xoay người liền đi: "Luận chiêu pháp, ngươi thắng."

Tô Vân đột nhiên đỉnh đầu huyền thiết chuông phát ra coong một tiếng tiếng vang, chuông ở dưới Tô Vân thân thể chấn động mạnh, ngực trũng xuống, trong cơ thể cũng đột nhiên truyền đến một tiếng chuông vang!

Nhưng mà lại không nhìn thấy người nào đánh trúng hắn.

Phảng phất có một cái vô hình người tại thời khắc này đột nhiên tập kích, đánh trúng thân thể của hắn.

Thần Ma nhị đế hướng bên này đi tới, kinh ngạc quay đầu nhìn về phía Tà Đế, rõ ràng là Tô Vân bị thương càng nặng, vì sao Tà Đế ngược lại rời đi?

Lúc này, huyền thiết chuông lần nữa vang lên, cũng trong lúc đó Tô Vân trong cơ thể truyền đến tiếng thứ hai chuông vang, tương lai Tà Đế lần nữa đánh trúng vào Tô Vân.

Tô Vân hộc máu, khí tức không ổn định.

"Coong!"

Sau một lúc lâu, lại là một tiếng chuông vang, Tô Vân xương sườn tan vỡ. Sau một khắc, tiếng chuông lần nữa vang lên, một cái vỡ vụn xương cốt từ Tô Vân sau ngực đâm ra, đoát một tiếng bắn ra!

Thần Ma nhị đế trong lòng ngạc nhiên.

Ma Đế lẩm bẩm nói: "Tà Đế quá đáng sợ, bậc này thần thông, thật không biết người nào mới có thể đánh bại hắn?"

Thần Đế nói khẽ: "So Đế Tuyệt năm đó còn là kém một bậc. Đế Tuyệt năm đó, là có thể đem đỉnh phong thời kỳ Đế Hốt cũng bắt trấn áp tồn tại."

"Coong!"

Tô Vân đỉnh đầu huyền thiết chuông chấn động, cánh tay trái năm ngón tay nổ tung, máu me đầm đìa, ngay sau đó lại là coong một tiếng chuông vang, cánh tay trái của hắn tan vỡ!

Thần Ma nhị đế thấy thế, không khỏi vô cùng lo sợ, dưới chân không chút nào không chậm, như trước dời bước hướng Tô Vân đi tới.

"Răng rắc!"

Tô Vân đùi phải xương bắp chân bẻ, xương gãy đâm xuyên cơ bắp, một chân đứng ở nơi đó. Tà Đế đến từ tương lai thần thông uy năng bắt đầu hiện ra, đánh trúng thân thể của hắn.

Mà thân thể thương chỉ là vết thương da thịt, hắn nội tâm gặp phải thương tích mới thật sự là nghiêm trọng đạo thương!

Chỉ là bởi vì hắn nội tâm tại Linh giới bên trong, người ngoài không nhìn thấy, không biết hắn nội tâm thương thế mà thôi.

"Coong!" "Coong!" "Coong!"

Tô Vân hoặc là đỉnh đầu, hoặc là thân thể, hoặc là Linh giới, truyền đến từng tiếng chuông vang, đó là Tà Đế cho hắn tạo thành thương. Những này thương không phải tại cùng một cái thời khắc nhận thương, mà là phân bố tại tương lai không lâu.

Theo thời gian trôi qua, những thương thế này từng cái bộc phát.

Đợi Thần Ma nhị đế đi tới Tô Vân phía trước, chỉ thấy Tô Vân hầu như không cách nào đứng vững, chống kiếm lung lay sắp đổ!

"Bất kể nói thế nào, Tà Đế đạo pháp thần thông, có thể xưng vô địch!" Ma Đế nhìn Tô Vân, cảm khái nói.

Đúng lúc này, phía sau bọn họ truyền đến một tiếng thanh thúy kiếm minh, Thần Ma nhị đế vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Tà Đế ngực đột nhiên nổ tung, một đạo kiếm quang từ hắn ngực bắn ra, mang ra một đạo huyết tiễn!

Tà Đế tiếp tục cất bước đi thẳng về phía trước, tránh đi Đế Thúc chân thân, đột nhiên lại là một đạo kiếm quang từ trong cơ thể hắn nổ tung, bắn về phía phương xa, mang cho hắn lại một đạo vết thương!

Tà Đế bước chân càng lúc càng nhanh, mưu cầu tránh đi chạy tới Huyết Ma tổ sư.

Huyết Ma tổ sư thấy cái mình thích là thèm, cười quái dị nói: "Tà Đế chạy đâu, trên người ngươi nhiều như vậy máu, cùng hắn vô ích chảy, không bằng tiện nghi ta!"

"Xuy!" "Xuy!" "Xuy!"

Một đạo lại một đạo kiếm quang đâm xuyên Tà Đế thân thể, để hắn máu me đầm đìa, thương thế càng ngày càng nặng, đây là hắn đang thi triển Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân, cùng Tô Vân thẳng hướng quá khứ tương lai lúc, bị trúng kiếm chiêu!

Những kiếm chiêu này cũng sẽ không đồng thời bộc phát, mà là theo thời gian trôi qua mà từng cái đến, không ngừng tăng thêm thương thế của hắn!

Hắn cùng Tô Vân một trận chiến này, hai người cùng tuyệt trí tuệ, Tô Vân đem Đế Thúc đặc biệt vì đối phó Đế Tuyệt chỗ thay đổi kiếm trận đồ dung nhập vào kiếm pháp bên trong,

kiếm quang dây dưa Tà Đế, giết vào quá khứ tương lai. Hai người lực chiến, mỗi người trúng chiêu, nhưng ở đạo pháp thần thông bên trên, Tô Vân vẫn là vượt trên Tà Đế một bậc, để hắn nhận thương càng nhiều càng nặng!

Càng thêm quan trọng chính là, Tà Đế từ Tô Vân kiếm đạo bên trong cảm nhận được một loại lúc trước Tô Vân không có đồ vật, cỗ này kỳ dị lực lượng, để Tô Vân thần thông có được khó tin uy năng!

"Cỗ lực lượng này, đến từ chiếc kia chuôi kiếm!" Tà Đế trong lòng yên lặng nói.

Thần Ma nhị đế từ xa nhìn lại, chỉ thấy Tà Đế đã hóa thành một cái huyết nhân, lảo đảo bay lên, hướng nơi xa bỏ chạy.

Hai người ngạc nhiên, thu về ánh mắt liếc nhau, tiếp lấy nhìn về phía Tô Vân.

Tô Vân chống kiếm, thân thể loạng choà loạng choạng. Hắn xem ra đã đứng không yên, hẳn là ngã xuống, nhưng lại có một loại lực lượng kỳ lạ chống đỡ lấy hắn.

Thần Ma nhị đế ánh mắt rơi vào kiếm trong tay hắn chuôi bên trên, Thần Đế ánh mắt kỳ dị, nói khẽ: "Vân Thiên Đế trong tay, chính là Đế Hỗn Độn thần đao a?"

Tô Vân ngẩng đầu, khóe miệng còn có vết máu, cười nói: "Này làm sao lại là thần đao? Cái này rõ ràng là một thanh thần kiếm."

Ma Đế tiến lên trước một bước, đưa tay nói: "Là đao là kiếm, không quan trọng. Ngươi bây giờ bản thân bị trọng thương, không bảo vệ món bảo vật này, đem kiếm này lấy ra!"

Tô Vân vết thương đang chậm rãi khép lại, mắt thường mấy không thể nhận ra Hồng Mông phù văn tại miệng vết thương của hắn chỗ cùng Tà Đế còn sót lại thần thông giao

chiến, xóa đi đạo thương bên trong còn sót lại thần thông, để bộ phận cơ bắp sinh trưởng, xương cốt lại sinh.

Tô Vân cười nói: "Hai vị ái khanh, Đế Tuyệt đánh bại Đế Hốt, trẫm đánh bại Đế Tuyệt, chẳng lẽ liền không xứng làm trong lòng các ngươi Thiên Đế ư? Cường giả vi tôn, ta sẽ chỉ so Đế Hốt mạnh hơn."

Ma Đế do dự một chút, nhìn nhìn Thần Đế.

Thần Đế nói: "Mọi người đều là đoạt Đế, thắng bại cũng còn chưa biết."

Ma Đế cười nói: "Chính là đạo lý này. Nếu như có thể làm Thiên Đế, chúng ta cũng muốn làm mấy ngày!"

Hai người ánh mắt rơi vào Tô Vân trên vết thương, đột nhiên giật mình trong lòng, chỉ thấy nói chuyện lỗ hổng, Tô Vân vết thương trên người liền đang dần dần thu nhỏ!

"Ra tay!"

Chương 864 : Sáu đạo kiếm luân

Chương 854: Sáu đạo kiếm luân

Thần Đế Ma Đế gần như đồng thời thét dài, mỗi người hiện ra chân thân, hung hãn ra tay, trong lúc nhất thời Thần Ma đạo âm mãnh liệt, tựa như ba ngàn sáu trăm loại Thần Ma bắn ra thuần túy nhất đạo âm, hai tôn hầu như giống nhau như đúc Thái Cổ Thần Vương từ hai bên trái phải kéo tới!

Bất luận Thần Đế vẫn là Ma Đế, đều là sừng trâu miệng rồng, thân thể cơ bắp như cự mãng quấn quanh, đuôi dài trên thô dưới mảnh, phần đuôi một túm tóc dài.

Nhưng mà hai người thoạt nhìn như là hoàn toàn tương tự, nhưng trên thực tế lại lẫn nhau là tương phản, tựa như cùng một cái tại trong gương, một cái tại kính bên ngoài, lớn đến ngũ tạng lục phủ các loại bất kỳ thân thể bộ phận tương phản, nhỏ đến cấu tạo thân thể mỗi một cái hạt căn bản sự quay tròn phương hướng đều là tương phản!

Bọn họ đại đạo cũng là hoàn toàn tương phản, một cái là thần đạo, một cái là ma đạo!

Đây chính là Tiên Thiên Nhất Khí tính hai mặt.

Thần Ma nhị đế ra đời tự Tiên giới đệ nhất phúc địa Tiên Thiên thần giếng bên trong, trong giếng diễn sinh Tiên Thiên Nhất Khí, nhất khí thai nghén ra Thần Ma liền chính là lẫn nhau là lớn nhất tương phản số.

Cứ việc cái kia Tiên Thiên thần giếng bên trong sinh ra Tiên Thiên Nhất Khí chất lượng còn không bằng Tô Vân Tiên

Thiên Nhất Khí, nhưng mà đặc tính lại là nhất trí.

Thần Ma nhị đế hai bên trái phải, bọn họ cái kia vô cùng cường đại thân thể đem thuần túy thần đạo ma đạo phát huy đến cực hạn. Lần này Di La Thiên Địa tháp hành trình, bọn họ cũng thu hoạch không ít, đạo hạnh thăng cấp cực lớn!

Bằng không Thần Ma nhị đế cũng sẽ không có tranh đoạt đế vị hùng tâm.

Nhưng vào lúc này, kiếm quang sáng lên, như điện như dệt cửi.

Kiếm khí xán lạn, phảng phất giống như từng đạo Luân Hồi vầng sáng từ kiếm khí bên trong bắn ra, mơ hồ trong đó Thần Ma nhị đế phảng phất nhìn thấy quấn quanh lấy thế giới to lớn Luân Hồi, cùng với cái này Luân Hồi sau lưng bay lên một tôn vô cùng cao lớn đế hoàng thân ảnh.

Đó là Tô Vân trong kiếm ý chí mang cho bọn hắn khí huyết áp bức, ép bọn họ thị giác bùi thần kinh, hình thành rung động cảnh tượng!

Đột nhiên đầy trời kiếm quang tiêu tán, Tô Vân bành một tiếng hướng về phía sau đánh tới, đụng vào ngọc điện tấm biển bên trên, rơi xuống trên mặt đất.

Mà Thần Đế đầu sinh hai tôn vĩ đại Thần Vương phát ra thảm thiết tiếng kêu, hai bên trái phải, hóa thành hai vệt huyết quang bỏ chạy mà đi!

Bọn họ phi độn thời điểm, đỉnh đầu sừng dài như là nhất hùng vĩ tháp cao, từ đỉnh đầu tróc ra, rơi xuống mặt đất.

Bọn họ tại chạy thời điểm, trên người cơ bắp cũng đang không ngừng tan vỡ, từ trên người tróc ra, Ma Đế rít gào lên âm thanh: “Trảm Đạo! Là Trảm Đạo ——“

Nhục thể của bọn hắn chính là đại đạo, hiện nay sừng dài bị chém đứt, cơ bắp tróc ra, chính là đại đạo bị trảm dấu hiệu, đem hai người bị dọa sợ đến lao nhanh mà đi.

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm, chống kiếm khó khăn đứng dậy, hắn cần phải đến tựa vào ngọc điện trên khung cửa, mới có thể miễn cưỡng chi ở thân thể, không để cho mình ngã xuống.

Phía sau hắn truyền đến Luân Hồi Thánh Vương âm thanh: "Tô đạo hữu, ta quả thực từ kiếm đạo của ngươi bên trong cảm ứng được ngươi nói cái kia cỗ tinh thần, không sai, cỗ này tinh thần xác thực có thể mở rộng đại đạo. Cái này cảnh tượng cùng ta lúc trước nhận thức vô cùng khác biệt. Ta biết đến đạo hạnh, đều là càng không có người tình cảm càng là gần đạo, chỉ có hoàn toàn không có người tình cảm, mới có thể trở thành đạo."

Tô Vân hô hô thở, không có phản ứng hắn, mà là nhìn chằm chằm hướng bên này đi tới Đế Phong.

Luân Hồi Thánh Vương nói: "Nói đến khó hiểu, ta lúc trước lúc tu luyện, vì sao liền không có cảm nhận được loại này tinh thần đối đạo tăng lên?"

Hắn dừng một chút, cảm khái nói: "Chắc là ta vừa ra đời cũng quá mạnh duyên cớ a, không có cơ hội giống như người bình thường như vậy đi thể hội đủ loại tình cảm."

Tô Vân phía trước, Đế Phong đã nắm chặt kiếm hoàn, ánh mắt lại nhìn chằm chằm Tô Vân trường kiếm trong tay.

Hai đại kiếm đạo người mạnh nhất, cuối cùng muốn lấy kiếm giao chiến!

Tô Vân trong tay thần kiếm rung động ầm ầm, giống như là bị Tô Vân trong cơ thể kiếm đạo nhiệt huyết chỗ khích lệ, từ từ sục sôi lên.

Vừa mới, hắn thôi thúc chuôi kiếm bên trong kiếm ý, cảm nhận được trong kiếm ý càng thêm bao la tinh thần, kiếm đạo tu vi cũng tự đột nhiên tăng mạnh. Mà Đế Phong đến, khích lệ kiếm đạo của hắn, giống như là đá mài đao, để trong lòng của hắn kiếm ý mài đến càng sáng hơn sắc bén hơn!

Luân Hồi Thánh Vương tại phía sau hắn nói: "Cái này vì ta chỉ điểm một đầu con đường tu hành, có lẽ ta có thể nhập thế, trải nghiệm các ngươi những người bình thường này đủ loại tình cảm. Chẳng qua ta là Luân Hồi Thánh Vương, sinh mà Đạo Thần tồn tại, không cần phải nhập thế a? Ta có thể khống chế Luân Hồi, trong phút chốc Luân Hồi trăm ngàn đời, ức vạn năm, cần gì giống như các ngươi người bình thường như vậy đi thể hội…"

Tô Vân mở rộng bản thân Linh giới, trải qua hai trận ác chiến, hắn Linh giới đã rách tung toé, mặc dù hắn Tiên Thiên Nhất Khí còn tại chữa trị Linh giới cùng nội tâm, nhưng không đủ để tại Đế Phong đến trước đó, đem Linh giới chữa trị.

Bích Lạc mang theo mấy cái ma nữ đi ra Tô Vân Linh giới, Oánh Oánh đứng tại Bích Lạc trên đầu vai, vừa mới cùng Tà Đế đánh một trận quá mức khẩn cấp, buộc Tô Vân không thể không đem bọn hắn thu vào Linh giới, miễn cho bọn họ mất mạng tại Đế trong chiến đấu.

Hiện tại, Tô Vân tự cảm thấy mình Linh giới cũng không giữ được tính mạng của bọn hắn, lúc này mới sẽ mở rộng Linh giới, để cho bọn họ đi vào toà này ngọc điện tránh né.

Oánh Oánh ngẩng đầu nhìn về phía toà này ngọc điện tấm biển, trên đó viết một chút kỳ lạ Vu đạo văn tự, nàng cũng không biết, không biết viết là cái gì.

Bích Lạc mang theo bọn họ đi vào toà này ngọc điện, cứ việc ngọc điện đã bị Đế Hỗn Độn Tiên Thiên thần đao hủy đi,

nhưng ngọc điện mảnh vỡ đại đạo vẫn còn, như trước duy trì ngọc điện nguyên vẹn.

Cho dù vừa mới Tô Vân hai trận chiến đấu bắn ra lực lượng hủy thiên diệt địa, nhưng mà như trước không thể phá hủy ngọc điện, cũng không có thể lan đến ngọc điện nội bộ.

Luân Hồi Thánh Vương còn tại độc thoại, nói: "… Chỉ là ngươi, vẫn là không cách nào kiên trì. Ngươi đã sắp dầu hết đèn tắt, cần gì gắng gượng chịu đựng? Tế lên Khai Thiên phủ đi."

Đế Phong ánh mắt kỳ dị, không có đi nhìn Tô Vân sau lưng ngọc điện, cũng không có đến xem ngọc điện bên trong Luân Hồi Thánh Vương, nói khẽ: "Bỏ xuống thần đao."

Luân Hồi Thánh Vương rõ ràng ngay tại Tô Vân sau lưng ngọc điện bên trong, hắn lại giống như là không cách nào nhìn thấy Luân Hồi Thánh Vương đồng dạng, cũng giống là không cách nào nghe được Luân Hồi Thánh Vương.

Tô Vân nắm chặt trường kiếm trong tay chuôi kiếm, mỉm cười nói: "Đế Phong, thần đao đã bể nát, hiện nay không có thần đao, chỉ có thần kiếm."

Đế Phong mỉm cười nói: "Như vậy bỏ xuống chuôi kiếm. Ngươi có thể không chết."

Tô Vân nhẹ nhàng xoa xoa trường kiếm thân kiếm, thản nhiên nói: "Đế Phong, ngươi đem biết, kiếm đạo là một cái duy nhất vượt qua ta Tiên Thiên Nhất Khí tiến cảnh đại đạo. Ta mặt khác đại đạo Đạo cảnh, chỉ có nhất trùng thiên, nhưng ta kiếm đạo lại là lục trùng thiên. Ta đây thôi thúc kiếm đạo thời điểm, thậm chí lấy Tiên Thiên Nhất Khí làm phụ."

Hắn dựng thẳng lên trường kiếm, nhìn chằm chằm lưỡi kiếm trung tuyến, sắc mặt nghiêm nghị: "Ta giơ lên kiếm lúc, liền không người có thể lại để cho ta bỏ xuống! Đế Phong,

kiếm tâm của ngươi không thuần, liền Đế kiếm kiếm hoàn đều không thể điều khiển. Ngươi đối với mình kiếm còn bất trung, có tư cách gì để cho ta bỏ xuống kiếm này?”

Đế Phong khẽ nhíu mày, nhớ tới bản thân lúc trước tại Tru Tiên kiếm bốn đại kiếm môn trước gặp gỡ, suýt nữa bị người này một lời nói nói kiếm hoàn làm phản, bỗng nhiên biết không thể để cho hắn khoe miệng lưỡi chi uy, lập tức tế kiếm!

Tô Vân trong lòng cảm giác nặng nề, hắn nguyên bản định mượn cơ hội nói chuyện khẩn trương chữa thương, nếu như có thể thuận tiện ly gián một chút Đế Phong cùng Đế kiếm kiếm hoàn tình cảm, vậy thì càng tốt hơn, không nghĩ tới Đế Phong căn bản không cho hắn cơ hội này!

Hai đại kiếm đạo tuyệt đỉnh tồn tại, chỉ ở trong nháy mắt, khác biệt kiếm đạo phẫn giương, cho thấy mỗi người đối kiếm đạo khác biệt lĩnh ngộ.

Tô Vân kiếm đạo thành tựu còn tại tích lũy bản thân nội tình, khai sáng ra Sát Na Luân Hồi, Trảm Đạo các loại kiếm đạo thần thông, đối kỹ xảo vận dụng làm người ta nhìn mà than thở.

Đế Phong kiếm đạo thì đã làm được cửu trùng thiên, đại xảo bất công, đủ loại kiếm đạo thần thông hạ bút thành văn, kiếm quang động tĩnh ở giữa, chính là trực tiếp cửu trùng thiên kiếm đạo Đạo cảnh đè xuống, dày nặng vô cùng, đối kỹ xảo vận dụng, đã dung nhập vào Đạo cảnh mỗi một chỗ xó xỉnh.

Hai người thân hình đan xen ở giữa, bốn phía kiếm khí như là từng cái sắc bén vô song phi kiếm, từ hai người thần thông trung tâm bắn ra, xèo xèo xèo, tại ba mươi ba trùng thiên bắn nhanh.

Mà trong tay hai người kiếm quang khẽ động, những cái kia kiếm khí liền tự Oanh Hồi, bay lượn, va chạm!

Trong thiên hạ hễ luyện kiếm tu kiếm người, nếu là tới chỗ này, khẳng định sẽ sinh ra triều thánh cảm giác.

Giữa bầu trời kia bay lượn kiếm khí, thi triển kiếm đạo thần thông, là bọn họ cả đời tha thiết ước mơ tuyệt học, thậm chí có thể sẽ là bọn họ cả đời cũng không cách nào đi đến độ cao!

Mà cái này, chỉ là từ Tô Vân cùng Đế Phong trong kiếm tràn ra kiếm khí mà thôi.

Đinh đinh đinh nổ không ngừng truyền đến, Đế Phong đem Đế kiếm kiếm hoàn thôi phát đến cực hạn, to lớn kiếm hoàn đến hàng vạn mà tính lưỡi kiếm hướng vào phía trong, xoay quanh Tô Vân điên cuồng xoay tròn, kiếm quang vô tận, điên cuồng hạ xuống.

Kiếm hoàn nội bộ, tựa như cùng một đại động thiên, mà Tô Vân thì tại động thiên trung tâm, tiếp nhận vô biên vô tận kiếm kích!

Oánh Oánh bọn người ở tại ngọc điện trông được cực kỳ giương vô cùng, đột nhiên kiếm hoàn một góc một tiếng ầm vang nổ tung, Tô Vân cầm kiếm bắn ra.

Đế Phong vung lên ống tay áo, cuốn lên kiếm hoàn, nhưng thấy ngàn vạn mũi kiếm chỉ hướng Tô Vân!

Ầm!

Thô to vô cùng kiếm quang từ ngàn vạn mũi kiếm bên trong bắn ra, đánh vào Tô Vân trên người!

Tô Vân giơ kiếm ngăn cản, đón ức vạn đạo va chạm vung kiếm, cười to nói: "Đế Phong, ngươi không có vĩnh hằng bất diệt kiếm tâm, kiếm đạo của ngươi bên trong không có vĩnh hằng bất diệt tinh thần, ngươi không xứng điều khiển Đế kiếm!"

Từng đạo kiếm quang đánh xuyên phòng ngự của hắn, đem hắn thân thể xuyên thủng, Tô Vân máu me đầm đìa, lại đón kiếm hoàn va chạm đem trường kiếm vung lên, phá giải Đế Phong kiếm đạo!

Kiếm của hắn bên trong tràn lan ra sáu đạo quang mang càng thêm hùng vĩ, theo hắn vung kiếm, sáu đạo càng thêm rõ ràng. Sau lưng của hắn, cái kia đỉnh thiên lập địa thân ảnh phảng phất quần áo phần phật, sau lưng áo choàng bao trùm lấy sau lưng vũ trụ hồng hoang!

Bức này cảnh tượng, tựa như cùng Tô Vân tinh thần từ từ hiện ra, hóa thành vĩ đại Đại Đế, đem bất diệt tinh thần lạc ấn ở trong thiên địa!

Đế Phong cau mày, luận kiếm đạo, hắn chính là thiên hạ đệ nhất, không chỉ có thiên hạ đệ nhất, hơn nữa là từ trước tới nay, từ kỷ thứ nhất đến bây giờ đệ nhất nhân!

Mặc kệ Tô Vân thân ảnh tinh thần có bao nhiêu vĩ đại, luận kiếm đạo, còn không bằng hắn thâm hậu mạnh mẽ!

Tô Vân thuận theo chuôi kiếm bên trong tinh thần vung kiếm, một kiếm bình thường, trấn áp tất cả, đem Vô Lượng kiếm áp suất ánh sáng bên dưới, quát: "Ngươi không có quyết chiến dũng khí, ngươi không có vì kiếm đạo dâng hiến sinh mệnh tinh thần, ngươi từ đầu đến cuối chỉ là vì bản thân! Ngươi không xứng chưởng kiếm!"

"Đùng!"

Đế Phong đột nhiên miệng hổ nổ tung, chỉ thấy hắn kiếm hoàn bên trong vô số thanh phi kiếm bị sáu đạo kiếm luân rầm rầm cuốn lên, hình thành đối với hắn bao vây, từng đạo kiếm quang từ phía sau lưng của hắn hướng phía dưới cắt tới, cắt ra thân thể của hắn da thịt, cắt vào máu thịt, cắt vào xương cốt!

Đế Phong nghe được lợi kiếm cắt ra bản thân xương cốt phát ra âm thanh, giống như là dùng cái cưa cưa xương cốt phát ra tiếng vang, để cho người ta răng tê dại đến phảng phất muốn theo thanh âm kia rơi xuống đồng dạng.

Còn có vô số thanh phi kiếm cắt vào hắn Linh giới bên trong, cắt về phía hắn nội tâm, giống như là muốn đem hắn cắt nát!

"Tô tặc lĩnh ngộ kiếm đạo đệ thất trùng thiên ư?"

Trong lòng của hắn đột nhiên có chút sợ hãi: "Đây là hắn đệ thất trùng thiên kiếm đạo thần thông?"

Tô Vân lấy vô thượng kiếm ý, tạm thời khống chế lại kiếm hoàn bên trong phi kiếm, ý đồ lợi dụng những này phi kiếm cho hắn thân thể cùng một chỗ chế tạo ra tương đồng vết thương, vết thương điệp gia, liền có thể lạc ấn tại hắn Cửu Huyền Bất Diệt công bên trong!

Nhưng mà, hắn đã thấy kiếm đạo thập trùng thiên, dọc theo con đường này tu vi đột nhiên tăng mạnh, như thế nào lại bị Tô Vân áp chế lại của mình kiếm đạo?

Sau một khắc, hắn liền đem kiếm hoàn bên trong sở hữu phi kiếm khống chế, để Tô Vân không có kiếm có thể mượn.

Nhưng mà Đế Phong vẫn là cảm giác được sau lưng truyền đến sâu sắc đau đớn, vừa mới bị thương, để hắn Cửu Huyền Bất Diệt in dấu xuống những vết thương này!

Trên lưng hắn thương, sẽ một mực kèm theo hắn!

Trong lòng của hắn càng thêm bất an, bốn phía nhìn lại, chỉ thấy bản thân thân vùi lấp sáu đạo kiếm luân bên trong, Tô Vân như là thiên ngoại thần nhân, kiếm trong tay muốn đem hắn đánh vào Lục Đạo bên trong, triệt để ma diệt!

Cứ việc Tô Vân lực lượng hoàn toàn không đủ để đem Đế Phong trấn áp, nhưng mà cái kia sáu đạo kiếm luân lại làm cho Đế Phong lòng sinh sợ hãi.

"Không! Không đúng! Đây không phải là Tô tặc kiếm đạo! Mà là chuôi kiếm kia sống lại! Là chuôi kiếm kia tại công kích ta! Là Đế Hỗn Độn tại công kích ta!"

Hắn rùng mình, đây không phải là Tô Vân có khả năng nắm giữ lực lượng, đây là Đế Hỗn Độn mới có thể nắm giữ lực lượng!

Trong lòng của hắn chiến ý bỗng nhiên mất, đột nhiên toàn lực thôi thúc Đế kiếm kiếm hoàn, đánh về phía sáu đạo kiếm luân trung tâm.

Vô số âm thanh nổ truyền đến, Tô Vân tế kiếm, dùng hết có khả năng, cuối cùng chặn lại Đế Phong đòn đánh này, đang muốn phản kích lúc, lại thấy Đế Phong kiếm hoàn hộ thể, gào thét mà đi.

Tô Vân lảo đảo rơi xuống đất, đem trường kiếm cắm trên mặt đất, chống đỡ thân thể, phun máu phè phè.

Phía sau hắn truyền đến Luân Hồi Thánh Vương âm thanh: "Ngươi có thể dọa đi Đế Phong, nhưng mà ngươi dọa không đi Đế Thúc cùng Đế Hốt."

Chương 865 : Tử chiến Đế Hốt

Chương 855: Tử chiến Đế Hốt

Đế Thúc, Đế Hốt hướng bên này đi tới, Tô Vân khó khăn ngẩng đầu, người đến thực ra đều là Đế Hốt phân thân cùng hóa thân, bao quát thân thể vĩ đại Đế Thúc cũng chỉ là Đế Hốt khống chế khôi lỗi.

Hắn tận lực ổn định thân hình, một hồi cảm giác bất lực vọt tới, để hắn càng ngày càng suy yếu.

Dù là hắn nắm giữ lấy chuôi kiếm, cùng chuôi kiếm bên trong tích chứa cái kia vô song kiếm ý dung hợp, hắn cũng không có khả năng một lần vượt qua chư Đế. Thân thể của hắn vẫn là ban đầu thân thể, nội tâm vẫn là ban đầu nội tâm, tu vi cũng là lúc đầu tu vi.

Liên tục đối chiến Tà Đế, Thần Ma nhị đế cùng Đế Phong, hắn đã dầu hết đèn tắt.

Đế Hốt cũng rất cẩn thận, từng cái tu vi hơi thấp phân thân đi ở phía trước, đằng sau thì là Đạo cảnh bát trùng thất trùng phân thân, lại sau là Đạo cảnh cửu trùng thiên tiên tướng phân thân, tiếp đó mới là Đế Thúc cùng Đế Hốt thân thể.

Hắn rõ ràng rất mạnh, lại cẩn thận đến quá phận, hiển nhiên là lúc trước nếm qua quá nhiều thua thiệt đã thành thói quen.

“Sử dụng Khai Thiên phủ.”

Luân Hồi Thánh Vương âm thanh từ Tô Vân sau lưng truyền đến, chầm chậm nói: "Hiện tại ngươi chỉ còn lại có con đường này có thể đi. Tiên Thiên thần đao chỉ còn lại có một cái không có khả năng cung cấp cho ngươi lực lượng chuôi kiếm, coi như không có kiếm ý, cũng không có khả năng tăng lên trên diện rộng thực lực của ngươi, chỉ là cho ngươi chiêu pháp càng thêm tinh diệu. Nhưng Khai Thiên phủ có thể tăng thực lực của ngươi lên."

Tô Vân chống trường kiếm chống đỡ lấy thân thể của mình, trong cổ họng hồng hộc thở phì phò, máu lẫn vào thở dốc bị thở ra, có huyết thủy hấp khí lúc bị kéo vào trong phổi, ngay sau đó hóa thành ho kịch liệt.

"Ta có thể dạy ngươi làm sao phát huy Khai Thiên phủ uy năng."

Luân Hồi Thánh Vương âm thanh truyền đến: "Ngươi nắm giữ này phủ, Thúc Hốt nhị đế đều khó có khả năng là đối thủ của ngươi."

Tô Vân luôn miệng ho khan, cười nói: "Đế Hốt đã vì ta chuẩn bị cho tốt Hỗn Độn hải nước, ta sử dụng này phủ, liền sẽ khai thiên tịch địa. Lấy ta hiện tại trạng thái, chắc chắn phải chết."

Bách Lý Độc vượt qua đám người ra, đi tới mặt khác phân thân đằng trước, cười nói: "Ai Đế sao lại nói lời ấy?"

Hắn cũng không nghe được Luân Hồi Thánh Vương lời nói, chỉ là nghe được Tô Vân ở nơi đó độc thoại.

Tô Vân hướng về phía sau tới gần, tựa vào khung cửa bên cạnh, chậm rãi ngồi xuống, cười hắc hắc nói: "Hốt, ta đây cùng Luân Hồi Thánh Vương nói chuyện, cũng không phải là nói với ngươi."

"Thánh Vương lão sư?"

Bách Lý Độc trong lòng giật mình, vội vàng hướng Tô Vân sau lưng ngọc điện nhìn lại, lại chỉ có thể nhìn thấy Oánh Oánh cùng Bích Lạc đám người, không khỏi nghi ngờ, cười nói: "Ngươi là muốn nói cho ta, Thánh Vương lão sư ngay tại sau lưng của ngươi, vì ngươi nâng đỡ?"

Tô Vân phun ra một ngụm máu nước bọt, phun đến bên chân của hắn, cười nói: "Ngươi gọi Luân Hồi Thánh Vương vì lão sư? Như vậy ta còn muốn gọi ngươi một tiếng hiền chất. Luân Hồi Thánh Vương cùng ta là đạo hữu. Nếu là đạo hữu, như vậy tại sau lưng ta vì ta nâng đỡ có cái gì không được?"

Bách Lý Độc cười ha ha nói: "Thánh Vương không thể là vì ngươi nâng đỡ! Ngươi chẳng qua là tại cáo mượn oai hùm, tự biết không phải là đối thủ của ta, mượn Thánh Vương chi danh tới dọa ta mà thôi! Thánh Vương, Thánh Vương lão sư! Ngươi ở bên trong à? Ngươi nếu là ở, còn xin hiện thân gặp mặt!"

Hắn kêu gọi hai tiếng, không có đạt được Luân Hồi Thánh Vương trả lời, cười lạnh nói: "Quả là thế!"

Tô Vân sau lưng, Oánh Oánh nghi ngờ nói: "Luân Hồi Thánh Vương, Đế Hốt kêu gọi ngươi, ngươi vì sao không trả lời?"

Luân Hồi Thánh Vương không vui nói: "Ta vì sao phải trả lời? Các ngươi chỉ là một đám tiểu nhân vật, mà ta là cùng người xứ khác, Đế Hỗn Độn nổi danh tồn tại, nếu là triệu chi tức đến, ta có gì mặt mũi? Thế ngoại cao nhân phong cách từ bỏ?"

Oánh Oánh buồn bực nói: "Nhưng mà ngươi lặng lẽ sờ sờ trốn ở chỗ này, ngắm lấy bên ngoài , chờ người xứ khác hiện thân tiện đánh lén hắn, chẳng phải là càng thêm không có mặt mũi không có phong cách?"

Luân Hồi Thánh Vương cười nói: “Ai nói ta trốn ở chỗ này?”

Oánh Oánh ngẩn ngơ, đột nhiên tỉnh ngộ lại, run rẩy duỗi ra một đầu ngón tay.

Luân Hồi Thánh Vương sắc mặt trầm xuống, Oánh Oánh chần chừ một chút, lấy ra một quyển sách lên, run rẩy chọc chọc Luân Hồi Thánh Vương. Luân Hồi Thánh Vương hừ một tiếng, Oánh Oánh tay run một cái, quyển sách này liền từ Luân Hồi Thánh Vương trong thân thể xuyên qua.

Oánh Oánh vẻ mặt dại ra, rút ra quyển sách này lại tại Luân Hồi Thánh Vương trên thân thể đâm mấy lần.

“Đủ rồi, đủ rồi, đừng đâm.” Luân Hồi Thánh Vương vẻ mặt không vui nói.

Oánh Oánh thất thanh nói: “Ngươi chân thân không ở nơi này?”

Luân Hồi Thánh Vương có chút hài lòng, cười nói: “Đương nhiên không ở nơi này. Các ngươi sở dĩ có thể nhìn thấy ta nghe được ta, là bởi vì các ngươi trúng ta Luân Hồi thần thông. Bọn họ không nhìn thấy ta, là bởi vì bọn họ không có trúng thần thông của ta. Trong mắt bọn hắn, các ngươi chính là đang nói chuyện với không khí mà thôi.”

Oánh Oánh run giọng nói: “Người xứ khác đi tới nơi này, phát hiện chúng ta tại hướng về phía không khí nói chuyện, liền sẽ cho là ngươi trốn ở chỗ này, hắn ra tay công kích ngươi thời điểm, ngươi chân thân liền có thể nhân cơ hội ở tại sau đánh lén, đem hắn trọng thương. Đúng hay không?”

Luân Hồi Thánh Vương cười ha ha: “Tiểu nha đầu tuy là ngốc một chút, nhưng cũng không phải quá ngu.”

Oánh Oánh nhìn về phía ngọc điện bên ngoài, ngoài điện Tô Vân nhưng vẫn là kiên trì Luân Hồi Thánh Vương ngay tại

trong điện, trong lòng rầu rĩ nói: "Sĩ tử cáo mượn oai hùm ngược lại cũng thôi, quan trọng cái này hổ chỉ là một đoàn không khí, chỉ sợ hù không được Đế Hốt…"

Tô Vân chắc chắn cười nói: "Thánh Vương không truyền ngươi chân chính Tiên Thiên Nhất Khí, lại tại sau lưng ta vì ta nâng đỡ, Hốt, ngươi vẫn không rõ đã xảy ra chuyện gì sao?"

Bách Lý Độc nghe được Tiên Thiên Nhất Khí, chính là trong lòng hơi chấn động, mỉm cười nói: "Ta quả thực không hiểu chuyện gì xảy ra, xin mời Ai Đế chỉ giáo."

Tiên Thiên Nhất Khí là trong lòng của hắn đau.

Luân Hồi Thánh Vương cũng truyền thụ cho hắn Tiên Thiên Nhất Khí, hắn lại đem tu luyện tới Đạo cảnh bát trùng thiên, vốn cho là Tô Vân tu luyện Tiên Thiên Nhất Khí cùng hắn Tiên Thiên Nhất Khí đồng dạng, lại không nghĩ rằng hoàn toàn không giống!

Tô Vân nói tới ta tức là một ta tức vô tận, hắn căn bản không làm được!

Cho dù hắn dùng Đế Thúc chi não suy luận thôi diễn, cũng chưa từng suy luận ra Hồng Mông phù văn một ở nơi nào!

Tô Vân chầm chậm nói: "Hốt, ngươi chỉ là Thánh Vương một con cờ. Thánh Vương hai mặt đặt cược, ở trên thân thể ngươi đặt cược bên ngoài, cũng tại trên người của ta đặt cược. Hắn tại trên người của ta đặt cược, so ở trên thân thể ngươi đặt cược còn muốn lớn hơn một chút. Bởi vì hắn tương đối ngươi cùng ta về sau, biết ta nhất định sẽ thắng, ta sẽ trở thành từng cái thế giới chúa tể! Ta sẽ phục sinh Đế Hỗn Độn! Mà xem như phục sinh Đế Hỗn Độn về sau, Đế Hỗn Độn đối ta ban thưởng, ta sẽ yêu cầu Đế Hỗn Độn phóng thích Thánh Vương, trả lại cho Thánh Vương một cái tự do thân!"

Bách Lý Độc cười ha ha: "Ai Đế, ta cho là ngươi có cái gì lời bàn cao kiến, vốn một chữ cũng không biết. Thánh Vương bất kể như thế nào cũng sẽ không bỏ qua Đế Hỗn Độn, càng sẽ không mượn ngươi tay tới phục sinh Đế Hỗn Độn. Ngươi chỉ là tin miệng nói bậy, đối đoạn ân oán này hoàn toàn không biết gì cả!"

Phía sau hắn, bất luận là Đế Hốt túi da vẫn là Đế Thúc cùng với rất nhiều phân thân, đều cười lên ha hả, lộ ra như trút được gánh nặng vẻ mặt.

Tô Vân á một tiếng, thỉnh giáo: "Xin lắng tai nghe."

Bách Lý Độc tiếng cười từ từ hạ xuống, trong mắt khó nén mỉa mai, nói: "Năm đó Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác đánh một trận, đem hắn thành lập vũ trụ đánh cho tan rã, vô số người chết thảm. Hai người bọn họ bại câu thương, nhưng dù vậy, cũng không có người dám đối Đế Hỗn Độn động sát tâm. Đế Thúc cùng ta, cũng là như thế. Thúc Hốt nhị đế là Đế Hỗn Độn thần dân, Thúc Hốt lại có thể có cái gì ý đồ xấu đâu?"

Tô Vân trong lòng căng thẳng, nói thầm một tiếng không ổn.

Bách Lý Độc ha ha cười nói: "Nhưng nếu không có Thánh Vương mê hoặc, chúng ta thực sự không có cái gì ý đồ xấu. Nhưng nếu như có Thánh Vương như vậy một vị cùng Đế Hỗn Độn người xứ khác mạnh như nhau lớn tồn tại nâng đỡ, như vậy của chúng ta ý đồ xấu có thể nhiều."

Tô Vân vẻ mặt đột biến.

Ngọc điện bên trong, Oánh Oánh thì vội vàng hướng Luân Hồi Thánh Vương nhìn lại, sắc mặt ấm ức.

Luân Hồi Thánh Vương quan sát xung quanh, không cùng nàng ánh mắt chạm nhau.

Bên ngoài Bách Lý Độc âm thanh truyền đến, chầm chậm nói: "Nếu như Thánh Vương đối Đế Hỗn Độn trung thành tuyệt đối, có hắn tại, coi như sở hữu Thái Cổ thần thánh buộc chung một chỗ, cũng không phải đối thủ của hắn. Nhưng hắn nếu là cố ý nhường, nếu là cố ý nói ra Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác điểm yếu cùng thương thế, nếu là có hắn tay đem ngón tay dẫn, như vậy đối phó trọng thương Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác cũng liền không khó tới."

Oánh Oánh hướng Luân Hồi Thánh Vương trừng mắt nhìn.

Luân Hồi Thánh Vương có chút khó chịu, cười lạnh nói: "Đừng nhìn ta như vậy! Ngươi nguyện ý cả một đời làm người làm nô lệ, làm người khai hoang vũ trụ mở rộng pháp lực của hắn? Ta là không nguyện ý! Ta sinh ra vốn là tự do thân, bị Đế Hỗn Độn cùng hắn kiếp trước nô dịch, đánh, ai tới vì ta nói câu công đạo? Ta chẳng qua là tranh thủ tự do của ta mà thôi!"

Bách Lý Độc cười nói: "Đế Hỗn Độn chết, người xứ khác bị trấn áp, có thể nói là Thánh Vương một tay điều khiển mà thành kết quả, Thánh Vương như thế nào lại hai mặt đặt cược, cho ngươi cứu sống Đế Hỗn Độn đâu? Coi như cứu sống Đế Hỗn Độn, Đế Hỗn Độn há lại sẽ bỏ qua Thánh Vương?"

Tô Vân cười ha ha một tiếng, đứng dậy, sắc mặt nghiêm nghị nói: "Đã như vậy, Vân không lời nào để nói. Xin mời!"

Hắn nhân cơ hội này, tu dưỡng một đoạn thời gian, thương thế cùng tu vi đều khôi phục một chút, lực lượng cũng đủ một chút.

Bách Lý Độc cười có nhiều hứng thú nói: "Ngươi bị vạch trần về sau, mặt không đỏ một chút?"

Tô Vân nghiêm nghị nói: "Đại trượng phu thành việc lớn, muốn mặt cần gì dùng? Muốn chuôi kiếm, để mạng lại đổi!"

"Nói hay lắm!"

Đế Thúc, Đế Hốt đám người đồng thời đánh tới, Tô Vân kiếm hóa Lục Đạo Luân Hồi, nghênh tiếp bọn họ, chỉ nghe coong một tiếng tiếng vang, huyền thiết chuông trước tiên bị Đế Hốt túi da một chưởng đánh bay!

Đế Hốt dẫn đầu chư Đế phân thân giết tới, Ngư Vãn Chu, Linh Lung, Cừu Vân Khởi, Doãn Thủy Nguyên đám người mỗi người nở rộ cửu trùng Đạo cảnh, hợp lực trấn áp Tô Vân Lục Đạo Luân Hồi.

Đế Thúc quan tưởng, tại Lục Đạo kiếm luân bên trong sinh ra bao la bát ngát hư không, vô lượng tinh thần, để Tô Vân giơ kiếm khó khăn!

Đế Hốt một quyền đánh đến, Tô Vân nhất thời chống đỡ không nổi, hướng về phía sau lăn lông lốc đập ra cách xa mấy trăm dặm gần.

Đế Hốt ngồi xổm, bay lên không nhảy lên, trên người to to nhỏ nhỏ phân thân mỗi người bay ra, đốt đốt đốt, rơi vào Tô Vân trái phải, đủ loại thần thông tung bay, lần lượt rơi vào Tô Vân trên người.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên chỉ nghe một tiếng chuông vang, huyền thiết chuông ầm ầm rơi xuống đất, đập đến bốn phía khói bụi tràn ngập, đem Tô Vân chụp ở chuông bên dưới.

Cái kia huyền thiết chuông lớn chín tầng vòng lần lượt mở ra, boong boong phân liệt ra đến, hóa thành cửu trùng đạo vực!

Đế Hốt rất nhiều phân thân bị chia cắt tại mỗi bên tầng đạo vực bên trong, chỉ thấy cái kia từng tầng từng tầng hình cái vòng cấu tạo đột nhiên phân giải, hóa thành từng tôn huyền thiết Thần Ma, đánh không nát, ngã không chết, đánh không vỡ, nhao nhao bước chân, hướng bọn họ đánh tới!

Lại có Hỗn Độn chi khí tràn ngập, Hỗn Độn sinh vật to lớn thân hình bay ra, lôi kéo Đế Hốt phân thân!

Đồng thời lại có phi kiếm Thúc Hốt tới lui, như ánh sáng như điện!

Lại có đủ loại đại ấn tung bay, hóa thành đủ loại chí bảo hình thái, hướng phía dưới trấn áp, tru sát, luyện hóa!

Lại có khác nhau Hỗn Độn sinh vật tạo thành khác biệt Hỗn Độn thần thông, nghiền nát tất cả!

…

Từng cái Đế Hốt phân thân bị kéo ở, hoàn mỹ đi đánh giết Tô Vân, cũng không cách nào đánh giết Tô Vân, không ít thực lực tu vi hơi thấp phân thân thậm chí chết tại hình cái vòng cấu tạo bên trong, đã chết tại những này kỳ lạ sinh vật hoặc là thần thông phía dưới.

Mà tại tầng tầng hình cái vòng cấu tạo chính giữa, Tô Vân nằm rạp trên mặt đất, bàn tay nhưng như cũ gắt gao bắt lấy chuôi kiếm.

Trong tay hắn chỉ còn lại có chuôi kiếm, Tiên Thiên Nhất Khí hình thành trường kiếm đã bị Đế Hốt cắt đứt.

Thân thể của hắn nhúc nhích một chút, thần kiếm lại sinh, Tô Vân rút kiếm, chống đỡ lấy tự mình đứng lên.

Hắn bỗng nhiên đem thần kiếm cắm trên mặt đất, nhất thời huyền thiết chuông lớn uy năng bị kích phát đến cực hạn, huyền thiết chuông tầng thứ tám vòng bị kích phát, trong chốc lát vô tận thời gian trôi qua!

Một bàn tay cực kỳ lớn từ trên bầu trời hạ xuống, một tiếng ầm vang đập vào huyền thiết chuông chỗ phân giải ra tầng tầng hình cái vòng kết cấu bên trong, cứ việc không cách nào phá hủy huyền thiết chuông, nhưng cỗ lực lượng này lại đem huyền thiết chuông cấu tạo xáo trộn!

Tô Vân bị chấn động đến hộc máu, đột nhiên hét lớn một tiếng, đem mũi chuông chỗ Thái Sơ bảo thạch tế lên!

Đây là hắn cuối cùng sát chiêu!

“Ông!”

Thái Sơ trong bảo thạch năng lượng trút xuống, đem huyền thiết chuông uy năng tăng lên tới Tô Vân chỗ không có khả năng tăng lên cực hạn!

“Coong —— “

Bàn tay khổng lồ kia bị chấn động đến nâng lên, năm ngón tay tại tiếng chuông bên trong di động mềm yếu, máu thịt cùng xương cốt tróc ra, đó chính là Đế Hốt túi da bàn tay lớn!

Hắn muốn phế rơi chuông phía trong Đế Hốt sở hữu phân thân, cùng với Đế Hốt đầu này cánh tay!

Huyền thiết chuông hình cái vòng cấu tạo bên ngoài, Ngư Vãn Chu, Linh Lung, Cừu Vân Khởi, Doãn Thủy Nguyên, Bách Lý Độc đám người gầm thét, đem Đạo cảnh cửu trùng thôi phát đến cực hạn, từng đôi nội tâm bàn tay lớn nhao nhao nhô ra, chụp lại huyền thiết chuông từng tầng từng tầng vòng, ý đồ ngăn cản huyền thiết chuông vận chuyển.

Cùng lúc đó, Đế Thúc bay tới, nửa cái đại não bắn ra vô lượng lôi quang, linh lực trùng kích vào đến, trong nháy mắt tràn ngập huyền thiết chuông chín tầng vòng bên trong, từ hư hóa thực, tạo ra vô số nhét chung một chỗ tinh thần!

Huyền thiết chuông từng tầng từng tầng vòng kẽo kẹt kẽo kẹt xoay tròn, tốc độ càng ngày càng chậm.

Cuối cùng Thái Sơ bảo thạch uy năng hao hết, huyền thiết chuông hình cái vòng cấu tạo ngừng vận chuyển.

Đế Hốt cái kia toàn bộ cánh tay bóp méo, da thịt nổ tung, máu thịt rách nát, cánh tay bị xoay được như là bánh quai chèo

đồng dạng, nhưng cũng có thể bảo toàn xuống.

Hắn run rẩy rút về cánh tay phải, hô hô thở hổn hển, trên mặt còn có hoảng sợ chưa hề tán đi, cười nói: "Ha ha, ha ha, ta cánh tay này kém chút liền bị…"

Trong ánh mắt của hắn, Tô Vân bay lên không nhảy lên, một đạo kiếm quang chém xuống, trong kiếm quang cái kia trấn áp tất cả kiếm ý bộc phát, xuy một tiếng, đem hắn cánh tay phải này chém xuống!

—— —— bệnh mề đay lại đông nghịt đầu, Trạch Trư lỗ tai đều biến thành Như Lai phật tổ lỗ tai, vành tai lớn đến dọa người. Tối hôm qua gãi một đêm, càng gãi càng lên nghiện. Lâm Uyên Hành hoàn thành về sau, Trạch Trư cần lớn ngừng một đoạn thời gian.

Chương 866 : Người xứ khác cùng Đế Thúc

Chương 856: Người xứ khác cùng Đế Thúc

Đế Hốt nâng tay cụt kêu đau, mà hắn tay cụt rơi xuống đất, thì hóa thành một tôn thân thể cường tráng cựu thần, một quyền đem Tô Vân đánh bay!

Tô Vân rơi xuống trên mặt đất, loạng choà loạng choạng đứng dậy, lại thấy huyền thiết chuông lớn bị Đế Thúc dẫn đầu mấy tôn cựu thần chia rẽ, Bách Lý Độc đám người đang hướng bên này đánh tới.

"Ầm!"

Một đạo thần thông đánh trúng tại bộ ngực hắn, Tô Vân hướng về phía sau ngã đi, trượt rất xa lúc này mới ngừng lại.

Vừa mới chặt đứt Đế Hốt cánh tay phải một kích kia, đã là hắn thủ đoạn mạnh nhất, cũng là cuối cùng thủ đoạn, hiện tại hắn đã không có bất kỳ sức tự vệ!

Ngọc điện xuất hiện tại phía sau hắn, bên trong truyền đến Luân Hồi Thánh Vương âm thanh: "Tô đạo hữu, còn không lấy ra Khai Thiên phủ ư? Lấy ra Khai Thiên phủ, đưa tới người xứ khác, để cho ta có đánh lén hắn cơ hội ngươi còn có thể giữ được tính mạng."

Tô Vân gắt gao nắm chặt chuôi kiếm, phát động lên kình, dùng sức xoay người, tựa vào toà này ngọc điện bên tường, hô hô thở hổn hển.

Phía trước có người tại hướng hắn đi tới, một đôi chân dừng ở phía trước hắn, hắn muốn ngẩng đầu lên nhìn xem bản thân là chết tại trong tay ai, lại phát hiện bản thân nhấc không nổi đầu.

"Hắc hắc hắc…"

Hắn cười ra tiếng, cùng đường bí lối, bản thân cái này nửa đời chưa hề cùng đường bí lối qua, hắn Thông Thiên các chủ đều là so những người khác nhiều tính một bước, lưu thêm một bước.

Người khác chân đạp hai chiếc thuyền, nơm nớp lo sợ e sợ cho lật thuyền, hắn hết lần này tới lần khác muốn giẫm bảy, tám chiếc thuyền!

Hắn không chỉ có muốn giẫm bảy, tám chiếc thuyền, còn muốn bản thân cũng biến thành một chiếc thuyền lớn!

Nhưng mà, hiện nay cuối cùng vẫn là cùng đường bí lối.

Tô Vân ho khan, máu từ cổ họng hiện lên đến, hướng trong miệng dũng mãnh lao tới.

"Đáng giá a…" Hắn dùng mình mới có thể nghe được âm thanh thầm nói.

Bản thân cả đời này, đáng giá a?

Đi ra Thiên Thị Viên thời điểm, bản thân chỉ là vì đi học, vì để cho bốn cái tiểu hồ ly đi học. Về sau tiếp xúc đến Tả Tùng Nham Cầu Thủy Kính, vì bọn họ lý tưởng khát vọng hấp dẫn, trợ giúp Nguyên Sóc thúc đẩy cách mạng biến pháp. Lại về sau, bản thân trở thành Thiên Thị Viên Đại Đế, liền gánh vác lên thủ hộ Nguyên Sóc trách nhiệm.

Thiên Thị Viên biến thành Đế đình, hắn trở thành trong miệng người khác Tô Thánh Hoàng, lại từ từ biến thành trong miệng người khác Vân Thiên Đế, từ bảo vệ Nguyên Sóc, biến

thành bảo vệ Đế đình, bảo vệ mặt khác động thiên, bảo vệ thứ bảy Tiên giới.

Lại biến thành bảo vệ cái này từ đệ nhất Tiên giới đến thứ tám Tiên giới chúng sinh.

Đáng giá không?

Hắn từ đệ nhất Tiên giới du lịch mấy ngàn vạn năm năm tháng, nhìn thấy Thiết Côn Lôn, Đế Tuyệt, Trọng Kim Lăng, Ngọc Diên Chiêu, hắn muốn biết những người này ra sức chống lại nguyên nhân, mấy ngàn vạn năm, hắn từ đầu đến cuối không có tìm kiếm được nội tâm đáp án.

Nhưng từ hắn gặp phải con của mình Tô Kiếp một khắc kia trở đi, hắn cũng đã có đáp án.

Đáng giá.

Chỉ là sẽ thất bại.

Có lẽ ngươi dùng tính mạng đi bỏ ra, đi bảo vệ ngươi để ý người, kết quả là sẽ chỉ thất bại, có khả năng ngươi cái gì cũng không bảo vệ được, lại dâng ra tính mạng của mình.

Nhưng chỉ cần thử, tận lực, chính là đáng giá.

Tô Vân nhìn cái kia song đi tới trước mặt mình chân, chậm rãi nhắm mắt lại , chờ đợi bản thân tận thế hàng lâm.

Bên tai của hắn truyền đến Tiên Hậu nương nương âm thanh: "Bệ hạ, Phương Tư đến chậm."

Tô Vân thân thể hơi chấn động, cố gắng ngẩng đầu, làm thế nào cũng không nhấc lên nổi.

Tiên Hậu nương nương cười nói: "Tuy là không biết lựa chọn của ngươi đúng hay không, nhưng bệ hạ dù sao cũng là Phương Tư đạo hữu, đạo hữu gặp nạn, há có thể không giúp đỡ?"

Đế Hốt từng tôn phân thân bay tới, có đứng lơ lửng trên không, có đứng trên mặt đất, còn có đứng tại Đế Hốt Đế Thúc trên người, mỗi người đằng đằng sát khí.

Bách Lý Độc tiến lên trước một bước, oai phong lẫm liệt: "Tiên Hậu, Ai Đế khư khư cố chấp, thủ hộ Đế Hỗn Độn thần đao, ý đồ để Đế Hỗn Độn phục sinh! Giết hắn liên quan đến chúng sinh tồn vong, chẳng lẽ Tiên Hậu muốn cùng người trong thiên hạ đối nghịch?"

Tiên Hậu phốc phốc cười nói: "Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác tuy đáng chết, nhưng Thúc Hốt nhị đế chẳng lẽ liền không đáng chết ư? Đối bản cung tới nói, các ngươi cùng Đế Hỗn Độn người xứ khác, đều là cá mè một lứa, xem chúng sinh vì cỏ rác, không có khác nhau."

Ngư Vãn Chu tiến lên, cười nói: "Tiên Hậu nương nương đột phá đến Đạo cảnh cửu trùng thiên, tuy thật đáng mừng, chỉ là chúng ta ở đây Đạo cảnh cửu trùng thiên, liền có sáu người! Lại có Thúc Hốt nhị đế tọa trấn, vừa mới động thủ, ngươi liền sẽ hương tiêu ngọc vẫn. Tiên Hậu nương nương chẳng lẽ không muốn suy nghĩ một chút mới quyết định?"

Tiên Hậu lắc đầu: "Phương Tư tuy là phụ nữ, nhưng không thua kém đấng mày râu, không cần suy nghĩ?"

Đế Hốt đang muốn nói chuyện, đột nhiên chỉ nghe một cô gái âm thanh truyền đến: "Nói hay lắm! Phương muội muội lời nói, bản cung cũng trong lòng có sự cảm thông."

Tô Vân nghe ra đây là Thiên Hậu nương nương âm thanh, hắn muốn ngẩng đầu lên, nhưng mà vẫn là không nhấc lên nổi.

Hắn nhìn thấy một cô gái khác bước chân đi tới, đứng tại phía trước của mình.

"Thiên Hậu nương nương cũng chỉ là châu chấu đá xe."

Bách Lý Độc khó hiểu nói: "Nhưng để cho ta bất ngờ chính là, Thiên Hậu cũng muốn tự tìm đường chết ư? Ngươi có lẽ nương tựa cường giả, nhưng hiển nhiên Ai Đế cũng không phải là cường giả."

Thiên Hậu nương nương sắc mặt nghiêm nghị, nói: "Đế Hốt, ngươi sai, sai vô cùng. Bản cung cũng không phải là nương tựa cường quyền, mà là theo chính đạo mà đi. Năm đó bản cung gả cho Đế Tuyệt, là trợ Đế Tuyệt bình định thiên hạ phân tranh, để chinh chiến nhiều năm chúng sinh có thể bình an sinh hoạt. Về sau bản cung trợ Đế Phong giết Đế Tuyệt, cũng là bởi vì Đế Tuyệt mất phương hướng bản tính, sớm đã không phải năm đó Đế Tuyệt. Trợ Đế Phong giết hắn mới là chính đạo. Hôm nay bản cung trợ giúp Vân Thiên Đế, cũng là theo chính đạo."

Đế Hốt ha ha cười nói: "Đừng tưởng rằng ngươi cùng Đế Tuyệt ngủ nhiều năm như vậy, liền có thể làm đối thủ của ta. Bản lãnh của các ngươi, dùng Đế Thúc chi não liền có thể tính được rõ ràng, các ngươi tất cả đạo pháp thần thông, chỉ cần thi triển một lần liền bị phá giải, chỉ có một con đường chết!"

Thiên Hậu cùng Tiên Hậu liếc nhau, cười nói: "Vậy thì sao?"

Tính ra hàng trăm Đế Hốt phân thân xông về phía trước đến, đem Thiên Hậu cùng Tiên Hậu bao phủ!

Thiên Hậu cùng Tiên Hậu liên thủ, tại trước điện ngọc liều chết chém giết, Tiên Hậu bởi vì Tô Vân trợ giúp, quan sát ba mươi ba trùng thiên bên trong chứng đạo bảo ấn, lĩnh ngộ ra ấn pháp ảo diệu, đem ấn pháp tu luyện tới cửu trùng thiên, thực lực tăng nhiều.

Thiên Hậu là bởi vì Tô Vân khuyên giải, thả lỏng trong lòng đi tìm hiểu ba mươi ba trùng thiên chứng đạo chí bảo bên

trong bao hàm Vu Tiên chi đạo, thực lực tu vi cũng có tiến bộ nhảy vọt.

Nhưng thật như Đế Hốt nói, các nàng bất kỳ thần thông đều chỉ có thể thi triển một lần, Đế Thúc chi não liền sẽ đem phá giải, mà sở hữu Đế Hốt phân thân cũng có thể thi triển ra phá giải thần thông, đưa các nàng trọng thương.

Bởi vậy cùng một loại thần thông, các nàng tuyệt đối không thể thi triển lần thứ hai, chỉ cần thi triển lần thứ hai , chờ đợi các nàng chính là bại vong.

Nhưng mà các nàng thua trận so với các nàng trong dự đoán nhanh hơn, sáu đại Đạo cảnh cửu trùng tồn tại vây công, mấy chiêu ở giữa, các nàng liền bại tướng hiện ra, mỗi người bị thương, cực kỳ nguy hiểm!

Thiên Hậu cùng Tiên Hậu cắn chặt răng, cố kiên trì, vết thương trên người càng ngày càng nhiều, thương thế càng ngày càng nặng.

Lúc này, Oánh Oánh lao ra ngọc điện, xông vào Tô Vân Linh giới, tế lên nội tâm, ném ra chuôi này Khai Thiên Thần Phủ.

Tô Vân ý đồ ngăn cản nàng, nhưng đã vô lực ngăn cản.

“Bích Lạc, ta chết đi về sau, ngươi tiếp sức!” Oánh Oánh lớn tiếng nói, vung lên Khai Thiên Thần Phủ, xông về Đế Hốt túi da.

Bích Lạc ở phía sau đi theo, lão hán tóc trắng bay lượn, quay đầu rống to, để những cái kia yểu điệu ma nữ không muốn lao ra, ngay sau đó đuổi theo Oánh Oánh.

“Cẩn thận Hỗn Độn hải nước!” Bích Lạc lớn tiếng nói.

“Ta biết!”

Oánh Oánh tại hắn phía trước nói: "Ta đưa tới bọn họ Hỗn Độn hải nước. Đế Thúc thu Hỗn Độn hải nước chỉ có một phần, cái này một phần dùng qua về sau liền không có. Ngươi tại bọn họ dùng qua Hỗn Độn hải nước về sau, thế chỗ ta!"

Bích Lạc ngẩn ngơ, nhất thời tỉnh ngộ: "Ngươi sẽ chết!"

"Đồng ngôn vô kỵ, đại cát đại lợi."

Oánh Oánh quay đầu cười cười, vung lên Khai Thiên Thần Phủ: "Ta cùng sĩ tử tu luyện đều là Tiên Thiên Nhất Khí, giống nhau như đúc, phù văn của ta đều là chép hắn, làm sao lại chết?"

Phủ quang bên dưới, Đế Hốt túi da vẻ mặt đột biến, vội vàng lui về phía sau, mà phía sau nửa cái đầu óc Đế Thúc tiến lên, vung lên ống tay áo, Hỗn Độn hải nước đập vào mặt.

Oánh Oánh la hét, cảm nhận được Khai Thiên Thần Phủ không bị khống chế, bắt đầu khống chế nàng, hướng cái kia mảnh hỗn độn chém tới!

Phủ quang cùng Hỗn Độn hải nước gặp gỡ, uy năng bộc phát.

Lúc này, một con ôn nhuận như ngọc bàn tay dò tới, nắm chặt cán búa, mang theo Oánh Oánh tay cùng thân thể hướng cái kia mảnh hỗn độn nước biển bổ tới.

Oánh Oánh ngạc nhiên, chỉ thấy bốn phía tất cả phảng phất chậm lại, chậm vô số lần.

Nàng thậm chí còn có thời gian quay đầu nhìn lại là ai nắm bản thân tay nhỏ.

Nàng quay đầu lúc, nhìn thấy người xứ khác thiếu niên giống như gương mặt, mặt mang ấm áp tươi cười, bộ ngực của hắn thật ấm áp, đang mang theo nàng bổ ra cái này một búa.

Oánh Oánh quay đầu, nhìn thấy phủ quang bốn phía, một mảnh mới nho nhỏ vũ trụ mở ra, tựa như một cái chư thiên sinh ra, nội sinh tinh thần ngân hà, tinh đấu uốn quanh.

Trong nháy mắt đại đạo diễn sinh, hướng nàng hiển lộ rõ ràng vũ trụ hùng vĩ cùng ảo diệu.

Oánh Oánh váy rầm rầm lật qua lật lại, vô số văn tự tuôn ra, cái này khai thiên tịch địa một màn trong nháy mắt liền bị nàng hóa thành văn tự cùng hình vẽ ghi chép lại.

"Cẩu Thặng không thể nói rõ hắn tìm hiểu ra đại đạo ảo diệu, đó là hắn không có năng lực, đại lão gia lại là không gì không làm được!" Oánh Oánh lòng tin tràn đầy giữa thiên địa.

Một búa sau đó, cái kia mảnh hỗn độn nước biển được mở mang đến sạch sẽ, không còn sót lại chút gì, chỉ còn lại có khắp trời đầy sao.

Người xứ khác sau lưng tân sinh nho nhỏ vũ trụ đột nhiên cuốn lên, hóa thành Luân Hồi Thánh Vương gương mặt, đầy mặt tươi cười, một chưởng khắc ở người xứ khác giữa lưng.

Người xứ khác nhận lấy búa, hướng về phía sau bổ tới, cái kia hóa thành Luân Hồi Thánh Vương nho nhỏ vũ trụ theo cái này một búa mà chôn vùi.

Người xứ khác xóa đi máu trên khóe miệng, xoay người hướng ngọc điện đi tới, cười nói: "Nếu không phải ta không quen nợ nhân tình, sao lại cho ngươi đắc thủ một chiêu?"

Ngọc điện bên trong, Luân Hồi Thánh Vương cất bước đi ra, cười nói: "Đạo huynh, ta đây bên ngoài chờ ngươi. Chẳng qua trước đó, ngươi cần phải đến trước qua Thúc Hốt nhị đế cửa ải này."

Người xứ khác đưa tay, Luân Hồi Thánh Vương bộp một tiếng nổ tung, hóa thành một đạo vầng sáng tiêu tán.

Đế Thúc Đế Hốt vứt bỏ Thiên Hậu cùng Tiên Hậu, hướng ra phía ngoài hương nhân đi tới, tiểu Đế Thúc không biết từ chỗ nào đi tới, nhìn người xứ khác, ánh mắt lấp lóe.

Người xứ khác đi tới Tô Vân bên người, nhìn nhìn thương thế của hắn, lại nhìn một chút kiếm trong tay hắn chuôi, nói: "Cảm ơn."

Tô Vân ho khan liên tục, cười khổ nói: "Không cần. Ta cho dù không cần Khai Thiên phủ, cũng không thể giúp ngươi tránh thoát Luân Hồi Thánh Vương một kích…"

Người xứ khác cười nói: "Kết quả không quan trọng, quá trình mới quan trọng. Luân Hồi Thánh Vương tuy là làm bị thương ta, nhưng ta cũng nhận được Khai Thiên phủ bên trong tích chứa Vu Tiên chi đạo, lại không giống như trước không có sức phản kháng."

Hắn xoay người lại, nhìn về phía to to nhỏ nhỏ Đế Hốt phân thân cùng lớn nhỏ Đế Thúc, cười nói: "Năm đó Thúc Hốt nhị đế thừa dịp ta không sẵn sàng, đem ta cầm tù trấn áp, giờ phút này, nếu như còn dùng thủ đoạn giống nhau, chỉ sợ là không làm được."

Tiểu Đế Thúc đi tới, nghiêm nghị nói: "Vì sau này thái bình, xin lão sư nhận lấy cái chết!"

Đế Hốt túi da đi tới bên cạnh hắn, không có hướng tiểu Đế Thúc ra tay, mà là sắc mặt nghiêm túc bảo vệ tiểu Đế Thúc, phảng phất lại trở lại lúc trước. Khi đó hắn, chính là Đế Thúc tùy tùng.

Người xứ khác nói: "Không cần gọi ta là lão sư. Ta cùng Đế Hỗn Độn luận đạo, không phải giảng cho các ngươi nghe, bất luận các ngươi có ở đó hay không nơi đó, chúng ta đều phải bàn luận chút, đánh một trận. Hai cái theo đuổi đại đạo cuối cùng, theo đuổi cảnh giới tối cao người gặp gỡ, ắt phải sẽ

có một hồi luận chiến, nghiệm chứng hai bên lý niệm. Các ngươi nghe, có chỗ lĩnh ngộ, là chuyện của các ngươi."

Tiểu Đế Thúc chán nản nói: "Lão sư cùng Đế Hỗn Độn một hồi luận chiến, thiên hạ chúng sinh, trăm không còn một. Cái chết của bọn hắn, cũng là bọn hắn sự tình, đúng không?"

Người xứ khác nói: "Luận đạo bên trong, đánh hỏng vũ trụ, phá hoại đại đạo, lại mở là được. Đế Hỗn Độn đặc biệt là am hiểu Luân Hồi chi đạo, ta tìm kiếm sư đệ kẻ thù, du lịch từng cái vũ trụ, gặp qua rất cường đại tồn tại. Tại Luân Hồi chi đạo bên trên, không có người so với hắn càng tinh thông hơn, hắn Luân Hồi chi đạo có thể khiến người chết phục sinh, thân thể nặn lại. Các ngươi nếu là không giết hắn, thương thế hắn khỏi hẳn, liền sẽ lại mở Hỗn Độn, lại diễn càn khôn, để những cái kia chết tại luận chiến bên trong người phục sinh."

Hắn bỏ xuống Khai Thiên phủ, hướng Di La Thiên Địa tháp đi ra ngoài, nói: "Chỉ tiếc, các ngươi giết hắn. Quá khứ vũ trụ, cái kia tử nạn tiên dân, cũng bởi vì Đế Hỗn Độn chết mà hồn phi phách tán, nội tâm không còn, triệt để tử vong."

Tiểu Đế Thúc ngẩn ngơ, thật thà đứng ở nơi đó.

Người xứ khác từ bên cạnh hắn đi qua, ngừng lại bước chân, nghiêng đầu nói: "Hiện tại ngươi biết, ai mới là tội nhân."

Chương 867 : Mất bò mới lo làm chuồng

Chương 857: Mất bò mới lo làm chuồng

Tiểu Đế Thúc tượng gỗ giống như đứng ở nơi đó, chậm chạp không động.

Người xứ khác dần dần từng bước đi đến, sau lưng của hắn có một cái đỏ như máu chưởng ấn, vẫn hướng ra phía ngoài tung bay tro tàn, đó là Luân Hồi Thánh Vương cho hắn tạo thành tổn thương.

Luân Hồi Thánh Vương một kích kia cực kỳ nặng nề, tương đương với hủy diệt một cái nho nhỏ vũ trụ bộc phát năng lượng, lại đem cỗ năng lượng này hóa thành thần thông.

Càng thêm kỳ diệu là, đánh cho bị thương người xứ khác một chưởng này bao hàm năng lượng, hắn nguồn gốc chính là người xứ khác bản thân. Đế Hốt dùng Hỗn Độn hải nước tới phá Oánh Oánh vung tới Khai Thiên phủ, người xứ khác ra tay trợ giúp Oánh Oánh khai thiên tịch địa, đem Hỗn Độn hải nước bổ ra, hóa thành một tòa nho nhỏ vũ trụ.

Luân Hồi Thánh Vương mượn người xứ khác mở ra cái này nho nhỏ vũ trụ, đem cỗ năng lượng này hóa thành thần thông của mình, phản trả về người xứ khác trên người, đem hắn trọng thương, đây chính là nhân quả Luân Hồi, báo ứng xác đáng!

Một chiêu này, thể hiện Luân Hồi Thánh Vương đối Luân Hồi chi đạo cao thâm khó lường thành tựu, làm người ta nhìn mà than thở!

Đế Hốt nhìn nhìn đi xa người xứ khác, lại nhìn một chút ngây người bất động Đế Thúc, chần chờ nói: "Ngươi không đuổi? Không giết hắn? Hiện tại là giết chết hắn thời cơ tốt nhất! Hắn bị Thánh Vương trọng thương, còn muốn có lưu lại dư lực đi đối phó Thánh Vương, chúng ta bây giờ ra tay, có thể một lần vất vả suốt đời nhàn nhã giải quyết hắn!"

Hắn hưng phấn nói: "Giết hắn, cưỡi tại trên đầu chúng ta làm hoàng đế người liền mất đi một cái! Năm đó là ngươi chủ trì chém giết Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác việc lớn, hiện tại chỉ cần giết hắn, ta liền tôn ngươi vì Thiên Đế! Có ta ủng hộ, ngươi đế vị nhất định, không người có thể phản! Ta rất phục chính là ngươi!"

Sự hưng phấn của hắn chi tình lộ rõ trên mặt.

Tiểu Đế Thúc thần thái tiêu điều, không còn hy vọng, mờ mịt lắc đầu.

Đế Hốt lớn tiếng nói: "Ngươi bị hắn thuyết phục? Ngươi bị hắn một câu liền thuyết phục? Đạo huynh, ngươi liền nhân gia là nói thật nói dối cũng không biết, liền bị thuyết phục? Vạn nhất là lừa gạt ngươi đâu?"

Tiểu Đế Thúc lắc đầu, không nói gì.

Đế Hốt đột nhiên giận dữ, hướng ra phía ngoài hương nhân phương hướng đuổi theo, la lên: "Ngươi không giết hắn, ta cũng muốn giết hắn! Ngươi không muốn làm tuyên cổ bất biến Thiên Hoàng Đế, ta muốn làm! Ta đi giết hắn, để ta làm Thiên Đế!"

Bên cạnh hắn, Bách Lý Độc, Ngư Văn Chu mỗi người phân thân gào thét mà lên, đuổi giết người xứ khác, rất nhanh biến mất không thấy gì nữa.

Oánh Oánh còn yên lặng tại bản thân khai thiên tịch địa tráng cử bên trong, phấn khởi không hiểu, thỉnh thoảng khoa

tay múa chân một chút, tựa như bản thân vẫn đang khai thiên tích địa.

Tô Vân khai thiên một lần, cũng mở ra một cái nho nhỏ vũ trụ, kém chút bị phản phệ chết đi, mà nàng lại lông tóc không tổn hao gì, đồng thời đem khai thiên trên đường cảm ngộ toàn bộ ghi lại ở sách bên trong, có văn tự cũng có tranh vẽ, thậm chí liền đạo âm cũng bị nàng dùng nốt nhạc ghi chép lại, tùy thời có thể lấy xuất hiện lại.

"Oánh Oánh, nhanh đi nhìn nhà ngươi bệ hạ a, khả năng sắp chết." Thiên Hậu nương nương lo lắng nói.

Thiên Hậu cùng Tiên Hậu đang chiếu cố Tô Vân, các nàng hai người người cũng bị thương nặng, lại cưỡng ép trấn trụ thương thế, kiểm tra Tô Vân thương, lại phát hiện Tô Vân dầu hết đèn tắt, tình huống rất là không ổn.

Lần này, Tô Vân mượn kiếm bên trong kiếm ý, trước sau đối kháng Tà Đế, Thần Ma nhị đế, Đế Phong, lại cùng Đế Hốt liều chết đánh cược một lần, huyền thiết chuông cũng bị Đế Hốt dỡ xuống, quả thực đến trình độ sơn cùng thủy tận. Thiên Hậu cùng Tiên Hậu kiểm tra hắn đạo thương, cũng cảm thấy hết cách xoay chuyển.

Nếu như huyền thiết chuông vẫn còn, Tô Vân đạo thương còn không đến mức mất mạng, có thể mượn huyền thiết chuông phía trong Tiên Thiên Nhất Khí vì hắn kéo dài tính mạng. Nhưng huyền thiết chuông là do vô số cái bộ kiện tinh xảo chụp ở cùng một chỗ, tổ hợp mà thành, bị Đế Hốt bạo lực phá giải, bên trong Tiên Thiên Nhất Khí cũng không còn sót lại chút gì.

Cứ việc đủ loại bộ kiện rơi lả tả trên đất, nhưng bên trong Tiên Thiên Nhất Khí đã tiêu tán.

Bởi vậy, Thiên Hậu mới đánh thức Oánh Oánh, để nàng đi gặp Tô Vân một lần cuối.

Oánh Oánh vội vàng đi tới Tô Vân bên người, chỉ thấy Tô Vân thoi thóp, chỉ có ra khí, không có vào khí, mắt thấy là không được. Mấy cái ma nữ đang tại bên cạnh hắn chăm sóc, Tiên Hậu buồn bã hỏi: "Bệ hạ có cái gì di ngôn?"

Tô Vân há to miệng, đã nói không ra lời, dựng thẳng lên một đầu ngón tay.

Tiên Hậu rơi lệ nói: "Là nhớ ngươi con trai trưởng ư?"

Oánh Oánh sắc mặt nghiêm túc, bay lên đi vào, từ Tô Vân Linh giới bên trong kéo ra một đầu rách nát đại đạo xiềng xích, xiềng xích này là do Tô Vân đạo tắc tạo thành, đạo tắc thì là do vô số cái nhỏ bé vô cùng Hồng Mông phù văn tạo thành.

Tà Đế, Đế Hốt đám người tu vi quá cao thâm, đem hắn trong cơ thể tất cả Hồng Mông phù văn đánh gãy chấn vỡ.

"Nương nương, hắn ý tứ là, trong cơ thể hắn chỉ có một cái phù văn."

Oánh Oánh kiểm tra những này đạo tắc, lập tức bắt tay vào làm, dựa theo bản thân từ Tô Vân nơi đó sao chép tới Hồng Mông phù văn, vì Tô Vân dựng lại Hồng Mông, nói: "Hắn nói chỉ cần cho hắn một cái phù văn, hắn liền còn có thể cứu, không phải nói di ngôn."

Tiên Hậu thẹn thùng, liền vội vàng đứng lên.

Chỉ thấy Oánh Oánh vì Tô Vân lần nữa móc ngoặc mấy cái hoàn chỉnh Hồng Mông phù văn về sau, những cái kia Hồng Mông phù văn tựa như đồng nhất cần mẫn "Mã đô đô đồ tha tha" tiểu nhân nhi, không ngừng bản thân sao chép dựng lại, đem cái thứ nhất đạo tắc đan đi ra.

Qua không lâu, đầu thứ nhất đạo liệm khôi phục, tỏa ra linh động đạo vận.

Tô Vân khí sắc tốt hơn nhiều, cuối cùng có khả năng thở dốc, nhìn Oánh Oánh rơi lệ.

Oánh Oánh cho hắn lau nước mắt: "Tốt tốt, không khóc không khóc. Không phải là kém chút chết a? Có ta ở đây, không chết được. Coi như chết thật cũng cho ngươi kéo trở về."

Tô Vân nghẹn ngào gật đầu.

Lại không lâu nữa, Tô Vân đã có thể bản thân trị liệu trên người mình đạo thương, Thiên Hậu cùng Tiên Hậu thấy thế, lúc này mới thư thả một hơi. Hai người không có ở lâu, lập tức đi vào kiểm tra Đế Hốt cùng người xứ khác tình hình chiến đấu.

Trận đại chiến này liên quan cực lớn, các nàng muốn lấy được một cái kết quả.

Còn tiểu Đế Thúc, thì như trước đứng ở nơi đó, không còn hy vọng, cô đơn phảng phất giữa thiên địa chỉ còn lại có bản thân một người.

Tô Vân giãy dụa đứng dậy, khập khễnh đi tới tiểu Đế Thúc bên người, đặt mông ngồi dưới đất, lại xúc động đạo thương, đau đến không ngừng co rút hơi lạnh.

Tiểu Đế Thúc đối với hắn làm như không thấy.

"Đạo huynh, nhân sinh ai có thể không phạm mấy cái sai đâu?"

Tô Vân cười nói: "Phạm sai lầm, liền đi bù đắp, vô ích tự tại nơi này đau lòng, thì có ích lợi gì? Là trí giả gây nên ư?"

Tiểu Đế Thúc không nói gì, sau một lúc lâu lúc này mới tiêu điều nói: "Ta phạm sai lầm, vĩnh viễn cũng bù đắp không

được. Tô đạo hữu, ngươi sinh tự thứ bảy Tiên giới, khoảng cách Thái Cổ quá xa vời, chưa từng gặp qua Thái Cổ vũ trụ, ngươi không biết khi đó là bực nào hưng thịnh phồn hoa.”

Tô Vân đi qua quá khứ, chỉ là hắn thông qua Tiên giới chi môn đi tới đệ nhất Tiên giới lúc, Đế Hỗn Độn đã chết, đệ nhất Tiên giới đang ở tại Đế Thúc thống trị phía dưới. Còn càng thêm xa xưa thời đại, hắn liền không biết gì cả.

“Đạo huynh, ta quả thực chưa từng gặp qua thời đại kia, không bằng ngươi đến nói một chút, càng thêm xa xưa Thái Cổ thời đại là cái dạng gì?” Tô Vân tại bờ mông bên cạnh thổ địa bên trên vỗ vỗ, cười nói.

Tiểu Đế Thúc chần chừ một chút, vẫn là ngồi xuống, ngồi ở bên cạnh hắn, nói: “Thái Cổ thời đại, nơi này là một mảnh Hỗn Độn hải, Đế Hỗn Độn tại cổ xưa vũ trụ hài cốt bên trên lên bờ, ở chỗ này mở ra vũ trụ càn khôn, nơi này đã từng có một mảnh nguyên đại lục, chính là hắn mở ra bản nguyên vũ trụ.”

Tô Vân lẳng lặng lắng nghe, Oánh Oánh cũng chạy tới, yên lặng ghi chép.

Nguyên đại lục, loại trừ có Đế Hỗn Độn mang theo bờ Thái Cổ Chân Thần (cựu thần) bên ngoài, còn sinh ra đủ loại chủng tộc, ở đây kiến tạo huy hoàng văn minh.

Còn tám đại Tiên giới, khi đó vẫn là Đế Hỗn Độn sau đầu tám đạo Luân Hồi hình thành vầng sáng, trong vầng sáng đều có một cái quy mô không phải rất lớn vũ trụ.

Luân Hồi Thánh Vương tại đây tám đại trong tiên giới hướng ra phía ngoài mở ra Hỗn Độn, rìu đục càn khôn, chế tạo Bắc Miện trường thành.

Đế Hỗn Độn giáo hóa dưỡng dục chúng sinh, đem một cái khác vũ trụ văn minh truyền bá ra, nguyên đại lục cùng tám

đại Tiên giới vũ trụ qua lại giao lưu một mực không có ngừng qua, có không ít nhân tộc di chuyển đến Đế Hỗn Độn sau đầu Tiên giới bên trong khai hoang.

Những người này trở thành về sau nhân tộc thủy tổ, bởi vì luận chiến về sau, chỉ có tám đại Tiên giới khai hoang người may mắn còn sống sót, địa phương khác hầu như toàn bộ sinh linh diệt tuyệt.

"Đế Hỗn Độn tử vong thời điểm, đem tám đại Tiên giới hướng về phía trước cắt ra, lúc này mới trở thành sau lại Tiên giới vũ trụ."

Tiểu Đế Thúc lặng im phút chốc, nghiêm nghị nói: "Ta khi đó cũng không biết, hắn có thể nghịch chuyển Luân Hồi, để người chết phục sinh, ta chỉ muốn thay người sống sót cùng người chết diệt trừ bạo quân, để hậu nhân có thể không cần kinh hồn bạt vía sống sót…"

Tô Vân chưa bao giờ thấy qua Thái Cổ thời đại vũ trụ, nhưng chỉ từ Đế Thúc miêu tả hình ảnh đến xem, liền có thể tưởng tượng khi đó vũ trụ hùng vĩ cùng khó tin.

"Đạo huynh, mất bò mới lo làm chuồng, không phải đã chậm."

Tô Vân cười nói: "Phục sinh Đế Hỗn Độn, không đang có thể cứu lại tám đại Tiên giới hủy diệt ư? Ta người này ngốc cực kì, có cái gì can đảm, cũng không có bao nhiêu trí tuệ, đang cần đạo huynh ngươi trí tuệ đây! Ngươi đến giúp đỡ ta, cùng một chỗ phục sinh Đế Hỗn Độn!"

Tiểu Đế Thúc sắc mặt buồn bã, nước mắt chảy xuống, lắc đầu nói: "Đế Hỗn Độn không có khả năng phục sinh, hắn không sống được…"

Hắn đột nhiên nức nở nói: "Ta một đường đi tới, từ Thái Hoàng Hoàng Tằng thiên đi tới Ngọc Thanh cảnh Thanh Vi

thiên, từ Thái Hoàng Khai Thiên phủ kiểm tra đến Ngọc Hư cung điện, tam thập tam thiên chứng đạo chí bảo nhìn một lần, nhận được một cái kết luận. Di La Thiên Địa tháp cũng không thể chữa trị Đế Hỗn Độn Tiên Thiên thần đao."

Tô Vân tâm thần chấn động mạnh, bỗng nhiên đứng dậy, thất thanh nói: "Không thể chữa trị? Không phải nói Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác đại đạo bổ sung sao? Nếu là bổ sung, chỉ cần người xứ khác đại đạo chữa trị, liền có thể mượn Di La Thiên Địa tháp khôi phục Đế Hỗn Độn thần đao! Thần đao khôi phục, Đế Hỗn Độn liền có thể kéo dài tính mạng!"

Tiểu Đế Thúc ánh mắt ảm đạm, lắc đầu nói: "Kéo không được."

Tô Vân nắm chặt cổ áo của hắn, đem hắn xách lên, hung ác nói: "Vì sao?"

Tô Vân trên người còn có đủ loại vết thương chưa hề khép lại, giờ phút này dưới sự kích động, sở hữu vết thương nổ tung, nhất thời máu chảy ồ ạt, hắn không chút nào không lo được đau đớn.

Tiểu Đế Thúc không dám cùng ánh mắt của hắn đối mặt, nghiêng đầu đi, thấp giọng nói: "Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác luận đạo lúc, đạo pháp của bọn họ thần thông quả thực thủy hỏa bất dung, một cái giảng chính là Dịch, là khác biệt, là không ngừng biến hóa, một cái giảng chính là Đồng, là tất cả nguồn gốc đều là quy nhất thể. Nhìn như vậy, đạo pháp của bọn họ quả thực bổ sung. Nhưng mà bọn họ luận chiến thời điểm, ta phát hiện thủ đoạn của bọn hắn, lại cùng luận đạo thời điểm cũng không nhất trí…"

Tô Vân ngẩn ngơ, nhất thời rõ ràng hắn ý tứ, nhẹ buông tay, tiểu Đế Thúc phù phù một tiếng ngồi dưới đất, một tấm gần đất xa trời bộ dạng.

Tô Vân âm thanh khàn khàn nói: "Cũng không nhất trí nguyên nhân, là bởi vì bọn họ dùng người khác nói tới luận đạo. Trong lòng bọn họ, một người khác đạo mới là hoàn mỹ nhất…"

Tiểu Đế Thúc cười hắc hắc nói: "Ngươi cũng biết? Đế Hỗn Độn Dịch, là một người khác Dịch, người kia là kiếp trước của hắn. Người xứ khác Đồng, là một người khác Đồng, người kia là sư đệ của hắn. Chân chính đối lập bổ sung hai người, là hai người kia! Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác đạo pháp, cũng không phải là đối lập bổ sung!"

Tô Vân đờ đẫn, nhìn nhìn Tiên Thiên thần đao chuôi kiếm.

"Nói cách khác, cho dù người xứ khác thương thế khỏi hẳn, cũng không có khả năng mượn Di La Thiên Địa tháp chữa trị Tiên Thiên thần đao!"

Tiểu Đế Thúc ngồi dưới đất cười ha ha, cười đến rơi lệ: "Thậm chí, cho dù chữa trị Tiên Thiên thần đao, Đế Hỗn Độn cũng không thể mượn Tiên Thiên thần đao phục sinh!"

Tô Vân lặng im rất lâu, nói: "Nếu mượn Di La Thiên Địa tháp vì Đế Hỗn Độn kéo dài tính mạng không thành, như vậy chỉ có thể đi một con đường khác. Đạo cảnh thập trùng thiên."

Hắn sắc mặt yên bình, phun ra một ngụm trọc khí, nói: "Chỉ cần ba ngàn sáu trăm loại Tiên đạo bên trong bất luận một loại nào, tu luyện đến Đạo cảnh thập trùng thiên, trở thành bản thân Đạo giới bên trong đạo thần, Đế Hỗn Độn liền có thể nắm giữ một đầu hoàn chỉnh Tiên đạo, từ đó vì chính mình kéo dài tính mạng!"

Hắn hướng tiểu Đế Thúc vươn tay, cười nói: "Chưa tới tuyệt vọng chỗ, cần gì buồn bã tự hại mình? Đạo huynh, giúp ta một tay."

Tiểu Đế Thúc chần chừ một chút, nắm chặt tay của hắn.

Tô Vân dùng sức, đem hắn kéo.

Hai người đứng sóng vai.

Tô Vân nắm lên Tiên Thiên thần đao chuôi kiếm, đột nhiên xa xa vứt ra ngoài, ném tới chỗ rất xa, cười nói: "Oánh Oánh, Bích Lạc, chúng ta đi tìm hiểu Di La Thiên Địa tháp bên trong chứng đạo chí bảo!"

Tiểu Đế Thúc khó hiểu nói: "Ngươi không muốn cái kia chuôi kiếm?"

Tô Vân hướng Ngọc Hư cung điện đi tới, lắc đầu nói: "Không muốn. Chuôi kiếm bên trong tinh thần, cũng không phải là tinh thần của ta, muốn nó làm gì?"

Chương 868 : Đông Quân vào Thái Cổ, chư Đế ẩn tung tích

Chương 858: Đông Quân vào Thái Cổ, chư Đế ẩn tung tích

Tiểu Đế Thúc nhìn về phía bị Tô Vân xa xa dứt bỏ chuôi kiếm, đó là vô thượng chí bảo, lần này mọi người đi vào Vu Môn mạo hiểm lịch luyện mục đích, chính là món bảo vật này. Tô Vân liều chết chém giết, bảo vệ cũng là món bảo vật này.

Mà bây giờ, Tô Vân nói ném liền ném, không có nửa điểm do dự chần chừ.

"Hắn thật sự là một cái người kỳ lạ." Tiểu Đế Thúc lắc đầu.

Lúc trước, Tô Vân từng cứu hắn rất nhiều lần, hắn nhưng thủy chung không có đi nghiêm túc tìm hiểu Tô Vân.

Hiện tại, hắn muốn biết một chút cái này cổ quái thiếu niên.

"Thúc! Nhanh lên một chút tới!"

Oánh Oánh quay đầu, hướng cái này đầu to thiếu niên vẫy tay: "Tìm hiểu Ngọc Hư cung điện, không có ngươi có thể không làm được, sĩ tử đầu không có ngươi linh hoạt!"

Tiểu Đế Thúc vội vàng đi ra phía trước, theo bọn họ cùng một chỗ đi vào Ngọc Hư cung điện, nói: "Tô đạo hữu vẫn là rất thông minh, tuy là so với ta thật có chỗ không bằng, nhưng so những người khác vẫn là hết sức lợi hại. Ta chỉ là thuật nghiệp hữu chuyên công, tại nghiên cứu ngộ đạo pháp bên trên, có những người khác chỗ không bằng sở trường."

Tô Vân trong lòng mặc dù rất không phục, nhưng rất nhanh liền cảm nhận được tiểu Đế Thúc nói tới sở trường dài bao nhiêu.

Tiểu Đế Thúc cứ việc chỉ có Đế Thúc một nửa đại não, nhưng mà đầu óc vận chuyển tốc độ nhanh chóng, làm người ta trợn mắt, Tô Vân, Oánh Oánh đám người giải mã Ngọc Hư cung điện, thường thường còn chưa nghiên cứu ra đầu mối, Đế Thúc cũng đã giao ra đáp án và mấy chục loại nghiệm chứng quá trình!

"Tiểu Đế Thúc vẻn vẹn chỉ là Đế Thúc một nửa đại não, nếu như nguyên vẹn đại não, khẳng định tốc độ càng nhanh."

Tô Vân âm thầm khen ngợi: "Hắn được tôn là đệ nhất trí tuệ, quả thực không phải chỉ là hư danh."

Bất quá, Tô Vân vẫn cảm thấy Đế Thúc đệ nhất trí tuệ rất có thể bị hậu nhân vượt qua. Ví dụ như Đế Hốt lấy phân thân chi thuật đến tăng lên trí tuệ của mình.

Đế Hốt đầu không có Đế Thúc linh quang, ngay sau đó máu thịt phân thân, tái tạo từng cái bản thân, hình thành khác biệt đại não phân bố. Khác biệt đại não suy nghĩ, giải đề, quả thực có thể so lúc trước tính được càng nhanh, tính được càng nhiều, tính được càng chuẩn.

Thượng Kim Các đi tới cũng là con đường tương tự đường, nhưng mà càng thêm cực đoan, hắn lấy công pháp giải quyết phân thân số lượng có hạn vấn đề, để cho mình có thể nắm giữ so Đế Hốt còn nhiều hơn đến nhiều phân thân, cường đại hơn tính toán tốc độ!

Hắn thậm chí có thể dựa vào phân thân chi thuật, đối kháng kim quan thôn phệ tinh không đáng sợ sức cắn nuốt!

Còn có một loại phương pháp thì là Cầu Thủy Kính phương pháp, Cầu Thủy Kính nguyên bản đi là ảnh trong

gương phân thân con đường, sau lại nhận được Hỗn Độn ngọc về sau, trí tuệ đại tăng, đã bắt đầu thấy rõ đại đạo hằng số ảo diệu.

Tiếp tục nghiên cứu một chút đi, bọn họ đều sẽ vượt qua Đế Thúc trí tuệ khả năng.

Vu Môn bên trong thời gian thông nhiễm, không biết nóng lạnh xuân thu, mà bên ngoài cũng đã là hơn hai mươi năm đi qua.

Từ lúc trong thiên hạ Đế cấp tồn tại toàn bộ đi Thái Cổ cấm khu, thiên hạ liền thái bình rất nhiều, chư Đế lại không tin tức, bất luận là Tà Đế, Đế Phong vẫn là Thiên Hậu, Tiên Hậu, đều không có lại xuất hiện qua.

Cho dù là Thần Ma nhị đế, Huyết Ma tổ sư cùng Minh đô Đại Đế, trong khoảng thời gian này cũng không có ở trước mặt người đời hiện thân.

Thậm chí liền tiên tướng Bách Lý Độc, cũng im bặt không có tung tích.

Mà Thúc Hốt nhị đế thế mà cũng không thấy bóng dáng, vang danh thiên hạ chư Đế, phảng phất như vậy từ biến mất khỏi thế gian, không còn tồn tại.

Hai mươi năm, đã đủ để cho người quên rất nhiều chuyện, quên chư Đế chinh chiến khủng bố, bởi vậy liền có lời đồn đại nói, chư Đế tại Thái Cổ cấm khu gặp gỡ điềm xấu, chết ở nơi đó, cũng có người nói, bọn họ tại Thái Cổ cấm khu tự giết lẫn nhau, đồng quy vu tận.

Ngay sau đó liền có người rục rà rục rịch, muốn tự lập làm Thiên Đế.

Bảy mươi hai động thiên bên trong cao nhân ẩn sĩ xuất hiện lớp lớp, cũng không ít người chưa hề bị Lôi Trì gọt đi tam hoa,

chém tới đạo hạnh, những năm này chư Đế không ra, liền bốn phía đi lại, mời chào nghĩa sĩ.

Thậm chí, xông vào Đế đình, muốn khiêu chiến thiên hạ danh sĩ, tiến hành đoạt Đế đại hội, muốn đoạt đến đế vị, thanh thế to lớn!

Thế mà, cũng dẫn tới không ít thực lực tu vi bất phàm hạng người, khiêu chiến quần hùng. Trong lúc này, thiên hạ tu sĩ đều bị hai đại Lôi Trì khống chế tại linh sĩ tu vi cảnh giới, lại không tân nhân thành tiên. Bởi vậy đoạt Đế đại hội dẫn tới không ít quan tâm.

Mọi người tập hợp Đế đình, tranh tài dài ngắn, vô cùng náo nhiệt, có lẽ có người thắng, ngạo khí lăng vân, có lẽ có người thua, lại không nhụt chí, chúng cường người trên đài bày ra mỗi người phong thái, rất nhiều đời thứ nhất người mới thay người cũ xu thế, truyền ra không ít giai thoại.

Đế Hậu nương nương chê bọn họ huyên náo quá mức, ngay sau đó hướng Tây Quân nói: "Bệ hạ không tại, lo sợ không đâu. Ta e sợ cho có vài người cả gan làm loạn, xung kích Lôi Trì, mạo phạm Sài gia tỷ tỷ. Tây Quân có thể ra mặt, để cho bọn họ biết khó mà lui."

Ngay sau đó Tây Quân Sư Úy Nhiên hiện thân Đế đình đoạt Đế đại hội, trong lúc nhất thời Đế đình tính ra hàng trăm phúc địa Tiên đạo sôi trào, hóa thành đầy trời vạn vạn trượng Thần Ma, bày ra Tiên đạo thay trời đổi đất thâu thiên hoán nhật di tinh hoán đẩu thủ đoạn, trấn áp quần hùng.

Đoạt Đế đại hội giải tán lập tức.

Sư Úy Nhiên xua tán quần hùng, để cho bọn họ biết trời cao đất rộng, lúc này mới tới gặp Đế Hậu nương nương, nói: "Nương nương, bệ hạ đi tới Thái Cổ cấm khu, thủy chung chưa hề có tin tức truyền đến, không biết cát hung. Đế Phong,

Tà Đế mấy người cũng không gặp trở về, cứ thế mãi đi xuống, sợ sinh bất trắc."

Đế Hậu rõ ràng hắn ý tứ, nói: "Đoạt Đế chi chiến còn chưa có kết quả, đế vị không công bố, chư Đế lại tất cả biến mất, khẳng định sẽ cho người có hai lòng. Chính là trước đó không lâu, Thiên Hậu nương nương nhà Trường Sinh Đế Quân còn đến gặp ta, nói sư muội nhà đỉnh nặng bao nhiêu, chuông lớn đến bao nhiêu."

Sư Úy Nhiên nghiêm nghị, cười lạnh nói: "Tiêu Trường Sinh lão tặc này, Thiên Hậu không tại, hắn liền nghĩ soán quyền! Nương nương làm sao trả lời hắn?"

Đế Hậu liếc nhìn hắn một cái, cười tủm tỉm nói: "Chẳng lẽ Tây Quân cũng muốn biết Thiên Đế nhà chuông có bao lớn, đỉnh nặng bao nhiêu?"

Sư Úy Nhiên vội vàng nói: "Không dám."

Đế Hậu cười nói: "Tây Quân không cần lo lắng, ta đã mời Đông Quân đi tới Thái Cổ cấm khu, tìm hiểu tin tức. Đông Quân đi là Tam Thánh Hoàng lăng con đường này, tốc độ cực nhanh, đoán trước không lâu liền có thể đến Thái Cổ cấm khu nội địa. Chư Đế sống hay chết, chúng ta rất nhanh liền có tin tức."

Sư Úy Nhiên cười nói: "Phương Trục Chí tự thân xuất mã, khẳng định sẽ mang đến tin tốt! Ta cũng có thể yên tâm."

Hắn cáo từ rời đi, vẫn trong lòng ngứa ngáy: "Nếu là chư Đế cùng Vân Thiên Đế quả thật tại Thái Cổ trong cấm khu băng hà, như vậy cái này Thiên Đế vị trí, chẳng phải là rời sư nào đó rất gần?"

Thái Cổ cấm khu, đệ nhất Tiên giới di tích, mênh mông tro tàn bên trong, đột nhiên bay ra từng đạo đại đạo quang mang, đem bốn phía tro tàn quét sạch.

Đông Quân Phương Trục Chí đẩy ra tro tàn, từ phía dưới bay lên, rơi vào mảnh này mênh mông bát ngát tro tàn bình nguyên bên trên.

"Chư Đế cùng Vân Thiên Đế đã biến mất đã lâu rồi, chính là ta tổ tiên Tiên Hậu nương nương, cũng thủy chung không thấy trở về, thiên hạ nhân vật mạnh nhất, chỉ còn lại có rất ít mấy vị Đế Quân cấp tồn tại."

Phương Trục Chí lo lắng, quả thực lo lắng Tiên Hậu an nguy, nhưng ngay sau đó thầm nghĩ: "Chẳng lẽ chư Đế thật gặp bất trắc? Nếu như nói như vậy, chẳng phải là cơ hội của ta? Quần hùng thiên hạ, đa số không có tu thành Đạo cảnh cửu trùng thiên bản lĩnh, mà ta nhưng đã tu luyện tới Đạo cảnh thất trùng thiên! Trong vòng ngàn năm, ta nhất định có thể phá tan bát trùng thiên, tu thành Đạo cảnh cửu trùng ! Bất quá, đối thủ của ta chỉ sợ tiến cảnh không thể so với ngạo mạn…"

Trong đầu hắn hiện ra Sư Úy Nhiên gương mặt, trong lòng thổn thức nói: "Không nghĩ tới chuyện tới đầu đến, thế mà còn là chúng ta hai cái này đối thủ cũ nhất quyết thư hùng."

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên một ngụm lớn đến khó có thể tưởng tượng chuông lớn tại đệ nhất Tiên giới đã hóa thành tro tàn tinh không bên trong mạnh mẽ đâm tới, bộc phát ra long trời lở đất tiếng vang, lay động bể nát vô số tro tàn tinh thần, tràn ngập cuồn cuộn Hỗn Độn chi khí, hướng bên này cuồn cuộn nghiền ép mà tới!

Phương Trục Chí trái tim hầu như dừng nhảy, vẻ mặt trở nên vô cùng trắng bệch, đó là sức mạnh khủng bố cỡ nào?

Ngay tại hắn cho là mình chắc chắn phải chết lúc, cái kia chuông lớn lại kề tro tàn bình nguyên mặt đất gào thét mà đi, một đường nâng lên đầy trời tro tàn, lấy kinh người tốc độ cao, thẳng đến đệ nhất Tiên giới cuối cùng mà đi!

“Đó là cái gì chuông?”

Phương Trục Chí đầu óc trống rỗng, sau một lúc lâu mới hồi phục tinh thần lại, vội vàng theo dõi mà đi, trong lòng thình thịch đập loạn: “Chiếc chuông này, so Vân Thiên Đế Thời Âm chuông còn muốn cuồng dã! Cuồng dã gấp trăm lần!”

Hắn một đường phi hành, chỉ thấy chiếc chuông lớn kia những nơi đi qua, từng tia từng sợi Hỗn Độn chi khí từ trên trời giáng xuống, rơi vào cái kia tro tàn hóa tinh thần phía trên, đem những cái kia tinh thần xuyên thủng, lại rơi vào phía dưới tro tàn bên trong.

Phương Trục Chí vô cùng lo sợ, tiếp tục đuổi đuổi, đột nhiên lại là một tiếng long trời lở đất tiếng vang truyền đến, nhưng thấy lại có một ngụm chuông lớn từ thiên ngoại hạ xuống, chuông lớn xoay tròn, đem chuông lớn phía ngoài Hỗn Độn hải nước ném bay đi ra ngoài.

Ngay sau đó, chiếc chuông lớn kia bỗng nhiên ngừng lại, gào thét mà đi!

Phương Trục Chí môi phát khô, lấy lại bình tĩnh, tiếp tục chạy tới chuông lớn bay đi phương hướng, hắn một đường truy kích, tiến lên hơn mười ngày, đột nhiên phía trước huyết vân ngập trời, tại cái kia tro tàn bình nguyên đi lên đi như chỉ riêng như điện, theo tụ theo tán.

Phương Trục Chí trong lòng giật mình: “Huyết Ma tổ sư! Hắn còn chưa chết?”

Hắn vội vàng dừng lại thân hình, cẩn thận quan sát, đột nhiên chỉ thấy cái kia đầy trời huyết vân hướng bên này bay tới, Phương Trục Chí đang muốn tránh né, lại thấy tràn ngập kéo dài mấy ngàn dặm huyết vân bỗng nhiên rơi xuống dưới,

sau khi hạ xuống hóa thành một vị huyết y thiếu niên, cười nói: "Tà Đế, ta tìm đến ngươi! Đi ra cho ta!"

Phía trước, tro tàn nổ tung, một đạo to lớn Thiên Đô Ma Luân gào thét xoay tròn, từ Phương Trục Chí trước mặt xẹt qua, đem hắn cả kinh một thân mồ hôi lạnh.

Ngày đó đều ma luân xoay tròn cắt chém, cùng Huyết Ma tổ sư, trùng trùng điệp điệp đụng vào một chỗ.

Huyết Ma tổ sư phấn khởi vô cùng, tiếng kêu truyền đến: "Ta sưu tập không ít Đế Hốt máu, Đế Thúc máu, đem ngươi máu cũng cho ta, ta sẽ thành thế giới này chúa tể!"

Phương Trục Chí lặng yên vô tức tránh đi cái này hai tôn trong chém giết Đại Đế, tiếp tục tiến lên, chỉ nghe Huyết Ma tổ sư âm thanh vẫn truyền đến: "… Ngươi bị Vân Thiên Đế trọng thương, đến nay thương thế chưa lành, máu chảy không ngừng, cùng hắn tiện nghi người khác, không bằng tiện nghi ta! Không cần vùng vẫy, đừng nói hai mươi năm, ngươi liền tương lai trăm năm thời gian đều lãnh, trăm năm bên trong, thương thế của ngươi thế không ngừng…"

Phương Trục Chí nghe ngạc nhiên: "Tà Đế thương, là Vân Thiên Đế lưu lại? Hơn nữa, là tổn thương Tà Đế trăm năm? Vân Thiên Đế khi nào tu vi thâm hậu đến một bước này?"

Hắn tiếp tục hướng phía trước, lại đi hơn mười ngày, nhưng thấy đạo kia sáng rực vô cùng Luân Hồi Hoàn càng ngày càng rõ ràng, Thần Thông hải cũng đập vào mi mắt.

Phương Trục Chí nhìn thấy một màn này, tâm thần khuấy động, khó mà tự kiềm chế, đột nhiên dị biến nảy sinh!

Thần Thông hải nhấc lên đầy trời sóng lớn, một ngụm to lớn chuông Hỗn Độn gào thét xoay tròn, từ trong biển phóng lên trời, hướng lên trời bên ngoài bay đi!

Mà trên mặt biển đang có từng cái thân ảnh bị nhấc lên đến bay lên không trung, suýt nữa bị cuốn vào Luân Hồi Hoàn bên trong, đang tự tránh né.

Những người này tránh Khai Luân quanh co, lại tự đại đánh võ, tựa như có cái gì thâm cừu đại hận đồng dạng.

Phương Trục Chí từ xa nhìn lại, mơ hồ nhận ra một người thần thông chính là Tiên Hậu nương nương thần thông, trong lòng không khỏi kinh hãi: "Nương nương thực lực tu vi làm sao nâng cao như thế khoảng cách?"

Tiên Hậu bản lĩnh phi phàm, so với năm đó Đạo cảnh bát trùng thiên lúc, tăng lên nhiều vô kể!

Phương Trục Chí công pháp cơ sở chính là đến từ Tiên Hậu Thiên Hoàng Diệu Phách Vạn Thần đồ, bởi vậy một chút liền nhìn ra Tiên Hậu tăng lên to lớn, làm ra một hồi không thể nào nhảy vọt!

Đợi đến hắn đi tới Thần Thông hải bên cạnh, lúc này mới thấy rõ những người khác, trong lòng càng thêm ngạc nhiên: "Thiên Hậu! Còn có Đế Thúc, Đế Hốt! Bọn họ đều còn tại!"

Hắn đi tới trong biển, đang muốn hướng Tiên Hậu đám người tìm hiểu tin tức, nhưng mà làm sao cũng không cách nào cận thân.

Đột nhiên, dưới chân hắn nước biển kịch liệt rung chuyển, Thần Đế Ma Đế hóa thành hai tôn to lớn Thần Ma từ trong biển từ từ mà lên, Phương Trục Chí nói thầm một tiếng không ổn: "Chẳng lẽ ta phải chết ở chỗ này?"

Đúng vào lúc này, Thần Đế cái kia khổng lồ vô biên thân thể bị một cỗ cự lực hất bay, Ma Đế cũng bị bức lui.

Phương Trục Chí vội vàng nhìn lại, chỉ thấy xuất thủ người kia áo trắng như tuyết, lại là Minh đô Đại Đế, vội vàng cao

giọng nói: “Minh đô huynh trưởng, còn quen biết tiểu đệ Phương Trục Chí ư? Chúng ta bái qua đám!”

Minh đô Đại Đế cúi đầu nhìn lại, nhận ra Phương Trục Chí, lấy làm kinh hãi, nói: “Hiền đệ, nơi này ở đâu là địa phương ngươi có thể tới? Nhanh chóng tránh né! Ta mở ra Minh đô, đưa ngươi vào đi!”

Phương Trục Chí vội vàng nói: “Ta phụng Đế Hậu lệnh, tới tìm Vân Thiên Đế! Vân Thiên Đế còn tại dương gian ư?”

Minh đô Đại Đế nói: “Ta có hơn hai mươi năm chưa hề nhìn thấy hắn, cũng không biết hắn chết sống. Ngươi đến biển một chỗ khác đi, nơi đó có một tòa Vu Môn, ngươi đến đó tìm một chút.”

Phương Trục Chí ngay sau đó đi vào, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Minh đô lại cùng Thần Ma nhị đế chém giết thảm liệt.

Chương 869 : Đông Quân cùng quan tài

Chương 859: Đông Quân cùng quan tài

Phương Trục Chí lắc đầu: "Bên ngoài người cho rằng chư Đế đã chết hết, ngay sau đó to gan lớn mật, ham muốn đế vị, không nghĩ tới chư Đế vẫn còn tại Thái Cổ cấm khu chém giết. Chỉ mong người bên ngoài không nên nháo đến quá phận, bằng không chư Đế quay về, lại là một hồi gió tanh mưa máu."

Hắn ở trên biển phi hành mấy chục ngày, cuối cùng tới gần Vu Môn.

Phương Trục Chí đang tại khiếp sợ tại Vu Môn cao ngất, đột nhiên thiên ngoại run rẩy kịch liệt, hắn ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy đỉnh đầu Hỗn Độn hải dao động, đột nhiên thiên thủy từ trên trời giáng xuống, rơi xuống dưới.

Cái kia thiên thủy, chính là Hỗn Độn hải nước!

Nhiều như vậy Hỗn Độn hải nước, chỉ sợ có thể đem tất cả đập xuyên, cho dù là Đạo cảnh cửu trùng tồn tại cũng sẽ bị đập chết!

Bất quá, thiên thủy sắp hạ xuống, ngay sau đó lại bị Vu Môn nâng lên, không cách nào xâm lấn.

Nhưng mà Phương Trục Chí nhưng nhìn ra Vu Môn lực lượng kém xa trước đây, thậm chí mơ hồ có hủy diệt xu thế.

Toà này Vu Môn là người xứ khác thần thông, người xứ khác đem thần thông của mình đứng lại nơi này, mục đích là ngăn cản Hỗn Độn hải tập kích, hiện nay Hỗn Độn hải nước

không ngừng rơi xuống, khoảng cách Thần Thông hải càng ngày càng gần, chứng minh Vu Môn lực lượng tại suy yếu!

"Nhưng nếu không có Vu Môn, Hỗn Độn hải lập tức vượt trên đến, chỉ sợ liền sẽ rơi vào Thần Thông hải bên trên."

Phương Trục Chí quay đầu nhìn lại, thầm nghĩ: "Thần Thông hải cùng Đế Hỗn Độn Luân Hồi Hoàn, hẳn là cũng có thể ngăn cản Hỗn Độn hải xâm lấn. Nếu như Thần Thông hải cùng Luân Hồi Hoàn đều ngăn cản không nổi, như vậy Tiên giới liền chỉ còn lại Bắc Miện trường thành."

Tâm hắn cảnh có chút nặng nề, đây là vũ trụ hủy diệt mà lo lắng!

Mà thứ bảy trong tiên giới chúng sinh đối với cái này hoàn toàn không biết gì cả, không chút nào biết một hồi tai hoạ ngập đầu lúc nào cũng có thể tai vạ đến nơi!

Lúc này, tiếng chuông vang lên, một ngụm Hỗn Độn chuông lớn từ trong Hỗn Độn hải xoay tròn bay ra, vẩy xuống không biết bao nhiêu Hỗn Độn hải nước.

Phương Trục Chí ngẩng đầu nhìn lại, chiếc kia Hỗn Độn chuông lớn cũng không phải là Tô Vân Thời Âm chuông, nguyên bản đã từng là mặt khác Tiên giới Chung sơn tinh hệ, Tiên giới rơi vào tro tàn về sau, Chung sơn tinh hệ cũng bởi vậy bị tro tàn bao phủ.

Sau lại Tô Vân đi tới nơi này, bổ sung Tử Phủ bên trong thiếu hụt Hồng Mông phù văn, Tử Phủ kích phát chuông lớn, chuông Hỗn Độn mới xem như luyện thành, bị Luân Hồi Thánh Vương lấy đi.

Chỉ là những này chuông Hỗn Độn là Luân Hồi Thánh Vương vì Đế Hỗn Độn luyện, cũng không phải là bảo vật của mình.

Phương Trục Chí dùng hết khả năng nhìn về phía thiên ngoại Hỗn Độn hải, ý đồ thấy rõ là người nào tại chiến đấu, mơ hồ trong đó, hoảng hốt hắn nhìn thấy cái kia mảnh hỗn độn trên biển có một tòa Tử Phủ trôi lơ lửng ở trên mặt biển.

Một tôn cự nhân lấy Tử Phủ vì chỗ đứng, sừng sững ở trên biển.

Người kia bốn phía sấm sét vang dội, mượn lôi đình quang mang, Phương Trục Chí miễn cưỡng nhìn thấy người kia mười sáu đầu mười tám cánh tay, một đạo to lớn Luân Hồi Hoàn quang mang sáng rực, xoay quanh hắn thân thể cao lớn trên dưới xoay tròn bay lượn.

Người khổng lồ kia quần áo tả tơi, mười sáu cái đầu nhìn về phía bốn phương tám hướng, năm chiếc chuông lớn qua lại Hỗn Độn hải ở giữa, xuất quỷ nhập thần!

Cái này năm chiếc chuông lớn khi thì như gặp phải trọng kích, bị đánh đến hoặc là đập vào trong Hỗn Độn hải, hoặc là rơi vào Thần Thông hải, Luân Hồi Hoàn, thậm chí đập phải mặt khác đã tro tàn hóa trong tiên giới!

Bậc này không gian khoảng cách, để Phương Trục Chí trợn mắt, chỉ cảm thấy không thể tưởng tượng.

Hắn từ đệ nhất Tiên giới tro tàn bình nguyên bay đến nơi này, trước sau tiêu phí thời gian ba, bốn tháng, mà cái kia trong hỗn độn bị đánh bay một lần bay ra khoảng cách, cũng gần như là xa như vậy!

Hơn nữa, chuông Hỗn Độn thời gian sử dụng ngắn hơn liền nhảy vọt như thế khoảng cách!

"Ta Tiên đạo trong vũ trụ còn có loại tồn tại này?"

Phương Trục Chí không có thấy rõ cùng rách rưới cự nhân giao chiến người là ai, thầm nghĩ: "Người này thực lực nhất

định vượt xa Đế cảnh tồn tại, lại là Đế Hỗn Độn vẫn là người xứ khác?"

Hắn đột nhiên tỉnh ngộ lại: "Tà Đế đám người sở dĩ chậm chạp chưa đi, chủ yếu là chờ đợi rách rưới cự nhân cùng một người khác phân ra thắng bại!"

Hắn tiếp tục bay về phía Vu Môn, đợi đi tới Vu Môn lúc trước, đột nhiên nghe được tiếng ho khan, Phương Trục Chí trong lòng khẽ nhúc nhích, lặng lẽ ẩn núp thân hình, tiềm hành tiến lên.

Đợi khoảng cách tiếng ho khan càng ngày càng gần, Phương Trục Chí trốn ở Vu Môn Thế Giới thụ một mảnh lá cây về sau, vụng trộm nhìn lại, chỉ thấy Đế Phong đang dùng lực ho khan, kèm theo mỗi một âm thanh ho khan, đều phun ra rất nhiều tro tàn!

Những cái kia tro tàn từ hắn trong miệng mũi phun ra, lại có kiếp hỏa ở trong đó thiêu đốt!

"Đế Phong đại đạo thọ nguyên, chỉ sợ sắp đi tới cuối cùng! Hắn thoạt nhìn còn như là tráng niên đồng dạng, mảy may nhìn không ra tro tàn bệnh quấn thân, nhưng trên thực tế đã bệnh nguy kịch! Hắn trước mặt người khác che giấu rất tốt, nhưng ở người sau liền áp chế không nổi tro tàn."

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, Đế Phong hình như có cảm giác, nhìn về phía này.

Phương Trục Chí trong lòng giật mình, vội vàng nằm sấp tại trên phiến lá. Cái này lá cây là đỉnh phong thời kỳ người xứ khác thần thông biến thành, như là chân thực Thế Giới thụ lá, cho dù là Đế cấp tồn tại cũng không cách nào nhìn thấu.

Nhưng hắn chợt cảm thấy không ổn, lặng yên không tiếng động bay lên, tránh đi Đế Phong ánh mắt, trốn ở một mảnh khác lá cây về sau.

Từng đạo kiếm quang vô thanh vô tức tập kích qua cái kia phiến lá cây, để Phương Trục Chí da đầu run lên, nếu như hắn không phải sớm một chút né tránh, chỉ sợ đã chết oan chết uổng!

Đế kiếm không có tìm đến ẩn núp kẻ địch, lại từ trở lại Đế Phong bên người.

Đế Phong nhướng nhướng mày, đột nhiên nói: "Ai núp trong bóng tối? Chẳng lẽ là sợ Bộ mỗ, không dám hiện thân?"

Phương Trục Chí giống như là ghé vào trên lá cây con sâu nhỏ, không có phát ra bất kỳ thanh âm, khí tức cũng hoàn toàn biến mất.

Đột nhiên, một thanh âm từ hắn cách đó không xa truyền đến, cười nói: "Bệ hạ quả thật bất phàm, tại nhận Vân Thiên Đế kiếm thương dưới tình huống, vậy mà như trước có thể phát giác được ta."

Phương Trục Chí trong lòng khẽ nhúc nhích, thanh âm này trung khí không đủ, chính là Bách Lý Độc âm thanh!

Đế Phong âm thanh truyền đến: "Đế Hốt ý đồ chặn giết người xứ khác, không phải cũng vậy thương vong thảm trọng? Ngươi đạo thương so ta còn muốn nghiêm trọng, coi như ngươi nắm giữ Đế Thúc chi não, cái này hai mươi năm cũng chưa từng khỏi hẳn, bằng không ngươi sao lại bị Thiên Hậu Tiên Hậu đuổi giết?"

Phương Trục Chí trong lòng giật mình: "Đế Hốt chặn giết người xứ khác? Thời gian hai mươi năm, Thái Cổ cấm khu phát sinh nhiều như vậy việc lớn?"

Đế Phong thở dài: "Đạo huynh chặn giết người xứ khác, huyết chiến không lùi, như thế tráng cử, cho dù là ta, cũng không thể không giơ ngón tay cái lên khen ngợi một tiếng nghĩa bạc vân thiên. Nhưng mà thân ngươi ngoại hóa thân

thương vong quá nửa, sáu tôn Đế cấp phân thân mỗi người bị thương, lại có Thiên Hậu Tiên Hậu đuổi giết, bản thân khó đảm bảo. Ngươi những năm này sở dĩ chậm chạp không đi, chỉ là vì muốn nhìn một chút người xứ khác cùng Luân Hồi Thánh Vương đánh một trận kết quả mà thôi. Nhưng ngươi nếu là ý đồ xuống tay với ta, như vậy đạo huynh chính là đoạn tuyệt sinh lộ."

Hắn cười ngạo nghễ: "Ta tuy bị tro tàn bệnh hành hạ, nhưng cái này thân bản lĩnh như trước tại phía xa mặt khác Đế cấp tồn tại phía trên!"

Bách Lý Độc sắc mặt nghiêm nghị, trầm giọng nói: "Bệ hạ hiểu lầm. Ta này tới cũng không phải là tống tiền đối bệ hạ động thủ, mà là vì bệ hạ san sẻ mà tới. Bệ hạ cũng biết ta vì sao không có tro tàn bệnh?"

Đế Phong hơi giật mình: "Ngươi là cựu thần, tự nhiên không có tro tàn bệnh."

Bách Lý Độc lắc đầu cười nói: "Bệ hạ, ta cắt thịt phân thân, dùng huyết nhục của mình tái tạo từng cái sinh mệnh. Những này máu thịt rời thân thể, liền không còn là Thái Cổ Chân Thần, mà là hoàn toàn mới sinh mệnh. Há có thể không có tro tàn bệnh? Ta sở dĩ tro tàn bất xâm, chính là bởi vì ta tinh thông Tiên Thiên Nhất Khí."

Đế Phong khóe mắt nhảy lên, không nói gì.

Bách Lý Độc tiếp tục nói: "Đế đình bên trong có Tiên Thiên chi giếng, trong giếng sinh Tiên Thiên Nhất Khí, này khí chính là sở hữu nguyên khí chi tông, tiên khí khởi nguồn. Thần Ma nhị đế tự nhất khí bên trong sinh ra, từ đệ nhất Tiên giới đến thứ bảy Tiên giới bất diệt. Đế Tuyệt đến Tiên Thiên thần giếng, từ đệ nhất Tiên giới sống đến bây giờ. Vân Thiên Đế đến Tiên Thiên Nhất Khí, chữa trị Ngọc thái tử Tang Thiên Quân, để ngươi bộ hạ cựu thần đầu nhập vào cho hắn, để Tiên

Hậu không nguyện làm ngươi về sau, mà ngưỡng mộ trong lòng cho hắn ký thác yêu thương. Có thể thấy được, Tiên Thiên Nhất Khí phi phàm."

Đế Phong hừ một tiếng, trong mắt phun lửa, cắn răng nói: "Tô tặc!"

Phương Trục Chí cũng thầm mắng một tiếng lão tặc: "Ngàn phòng vạn phòng, cướp nhà khó phòng, không nghĩ tới ngươi Tô Cẩu Thặng lại đối lão tổ tông nhà ta ra tay! Ngươi là muốn làm ta tổ tông a?"

Bách Lý Độc không nhanh không chậm nói: "Tô tặc lấy Tiên Thiên Nhất Khí làm mồi nhử, hiệu lệnh thiên hạ, không dám không theo, thế cho nên bệ hạ có này bại một lần. Nhưng cũng may Tiên Thiên Nhất Khí ta cũng biết. Người xứ khác cho ta tạo thành đạo thương quả thực nghiêm trọng, nhưng ta tinh thông Tiên Thiên Nhất Khí, chữa trị những này đạo thương không thành vấn đề. Bệ hạ, ngươi là Vân Thiên Đế lấy Tiên Thiên Nhất Khí gây thương tích, muốn chữa trị những này bệnh dữ, còn phải được việc Tiên Thiên Nhất Khí mới có thể trị liệu."

Đế Phong liếc nhìn hắn một cái, không nói gì.

Bách Lý Độc đã từng là hắn thần tử, hắn tiên tướng, hắn coi trọng nhất người, lại không nghĩ rằng lại có thể sẽ là Đế Hốt phân thân. Bách Lý Độc cứ việc trợ hắn lực áp Bích Lạc, giết chết Đế Tuyệt, trợ hắn đoạt được giang sơn, nhưng cũng bại hoại hắn giang sơn!

Nếu không phải Bách Lý Độc mê hoặc Tứ Cực đỉnh, thả đi Đế Hỗn Độn chi thi, quấy rối thiên hạ thế cuộc, nếu không phải Bách Lý Độc áp chế Lôi Trì, không để cho Lôi Trì trước thời hạn hiện ra thần uy, Đế Phong làm sao đến mức rơi vào như thế tình cảnh?

Bởi vậy Đế Phong trong lòng một mực có chút khúc mắc không cách nào mở ra.

Bách Lý Độc cười nói: "Thần cũng không phải là muốn bệ hạ đầu nhập vào thần, chỉ là muốn cùng bệ hạ liên thủ mà thôi. Chữa trị bệ hạ tro tàn chi bệnh, chính là ta cùng bệ hạ liên thủ thành ý."

Đế Phong nửa tin nửa ngờ, nói: "Như vậy trẫm phải bỏ ra cái gì?"

Bách Lý Độc nghiêm mặt nói: "Bệ hạ duy nhất phải bỏ ra, chỉ là cùng ta liên thủ đối kháng kẻ địch mà thôi. Thần có phụ bệ hạ, lần này trị liệu bệ hạ bệnh dữ, cũng coi là hơi tỏ tâm ý."

Đế Phong ánh mắt lấp lóe, cười nói: "Ái khanh có lòng. Chẳng qua, núp trong bóng tối loại trừ ái khanh, một người khác là người phương nào?"

Phương Trục Chí toàn lực áp chế khí tức của mình, nghe vậy nhất thời sắc mặt đột biến: "Không được! Đế Phong phát hiện ta!"

Đúng vào lúc này, Bách Lý Độc tiếng cười truyền đến: "Bệ hạ có phần quá đa nghi, ta lần này một người đến đây, há lại sẽ mang đến trợ thủ?"

Đế Phong á một tiếng, áy náy nói: "Là trẫm hiểu lầm ái khanh."

Phương Trục Chí nghe vậy thoáng thở phào nhẹ nhõm, thầm nghĩ: "May mắn Đế Phong hiểu lầm…"

Đột nhiên, hắn cảm thấy giữa thiên địa an tĩnh lại, không nghe được bất kỳ thanh âm gì, Thần Thông hải tiếng sóng, Hỗn Độn hải không có thứ tự tạp âm, cùng với chuông Hỗn Độn tiếng chuông, giờ phút này đột nhiên tất cả biến mất không thấy gì nữa!

Phương Trục Chí da đầu run lên: “Hai cái lão hồ ly!”

Hắn bỗng nhiên đứng dậy, xoay người hướng về phía sau nhìn lại, chỉ thấy Đế Phong cùng Bách Lý Độc liền đứng lại phía sau hắn!

Phương Trục Chí mồ hôi lạnh trên trán cuồn cuộn, tròng mắt vòng tới vòng lui, suy tư phương pháp bảo vệ tính mạng.

Bách Lý Độc cười tủm tỉm nói: “Nghe nói Đông Quân Phương Trục Chí mỗi lần ra trận, đều phải khiêng một cái quan tài, cho thấy tử chiến không lùi đạo tâm, danh chấn chiến trường. Đông Quân hôm nay đi ra ngoài, cũng mang theo quan tài a? Thuận tiện chúng ta đem Đông Quân đưa vào quan tài.”

Phương Trục Chí mồ hôi trán châu càng lúc càng lớn, càng ngày càng nhiều, trong chớp mắt liền nghĩ đến mấy trăm chủ ý, mỗi cái chủ ý đều là lấy tử vong của mình thu tràng.

Đế Phong ánh mắt rơi vào Phương Trục Chí trên người, có chút kinh ngạc, nói: “Lại là ngươi. Ngươi dạng này tiểu bối, cũng dám đi tới Thái Cổ cấm khu, không sợ chết ư?”

Phương Trục Chí tròng mắt xoay chuyển rất nhanh, trong miệng cười nói: “Ta là phụng Đế Hậu lệnh, đến đây hướng Đế Phong bệ hạ đưa chiến thư. Chính là không chiến lai sứ…”

“Đế Hậu?”

Đế Phong nghiêng đầu suy nghĩ một chút: “Tô tặc nữ nhân? Tiểu phụ nhân cũng có tư cách đối ta hạ chiến thư? Nàng không có tư cách đưa chiến thư, ngươi cũng liền không tính là lai sứ.”

Hắn nắm chặt Đế kiếm kiếm hoàn, đang muốn động thủ, Phương Trục Chí vội vàng cao giọng nói: “Chờ một chút! Ta có chuyện muốn nói!”

Đế Phong dừng lại.

Phương Trục Chí run rẩy từ Linh giới bên trong lấy ra một chiếc quan tài, chỉ thấy cái này quan tài dùng chính là thượng hạng tiên mộc, trải qua rèn luyện, bóng loáng sáng bóng, có chút trân quý.

Phương Trục Chí lưu luyến sờ lấy quan tài, trong mắt chứa lệ: "Còn xin bệ hạ cho thống khoái, lưu lại toàn thây…"

Đế Phong đang muốn động thủ, đột nhiên sắc mặt biến hóa, nhìn Phương Trục Chí sau lưng.

Bách Lý Độc cũng thay đổi vẻ mặt, ánh mắt rơi vào Phương Trục Chí sau lưng, có chút cẩn thận chậm rãi lui về phía sau.

Phương Trục Chí tròng mắt loạn chuyển, rất muốn cũng nhìn mình sau lưng, nhưng lại không dám.

Chỉ thấy Đế Phong tế lên Đế kiếm kiếm hoàn, bảo vệ toàn thân, cùng Bách Lý Độc một trước một sau từng bước một lui về phía sau, đợi đẩy tới nơi xa, hai người xoay người liền chạy, rất nhanh biến mất không còn tăm tích!

Phương Trục Chí mồ hôi lạnh trên trán như mưa, đứng tại bản thân quan tài trước không dám nhúc nhích, hắn có thể cảm giác được phía sau mình có người.

Nhưng có thể đem Đế Hốt cùng Đế Phong đều dọa đi tồn tại, nhất định so Đế Hốt Đế Phong càng khủng bố hơn!

Phương Trục Chí cắn chặt răng, đột nhiên quay đầu, lại thấy phía sau mình cách đó không xa đứng một người trẻ tuổi, phảng phất giống như thiếu niên, mặt mang ấm áp tươi cười, giống như là thiện chí giúp người Lâm gia đại ca ca, không giống như là người xấu.

Phương Trục Chí thở phào nhẹ nhõm, cười nói: "Vừa rồi huynh đài dọa đi Đế Hốt cùng Đế Phong, ta còn tưởng rằng là

cái gì hung thần ác sát ma đầu, không nghĩ tới lại là huynh đài. Xin hỏi huynh đài là?"

Thiếu niên kia cười nói: "Ta quả thực hung ác, không phải hiền lành gì. Ta ma đạo xuất thân, sau lại từ ma đạo lĩnh ngộ ra vô thượng Tiên đạo, đem Tiên đạo cùng ma vu chi đạo hỗn hợp, cuối cùng thành nhất đại tông sư. Ta tên là Ứng Thiệu, tự Tông Đạo, người xưng người xứ khác."

Phương Trục Chí trong đầu nổ vang: "Người xứ khác?"

Chương 870 : Người nào

Chương 860: Người nào

Người xứ khác rất là nho nhã hiền hoà, mảy may nhìn không ra đã từng là ma đạo xuất thân cường giả, nhưng mà uy danh của hắn Phương Trục Chí lại là như sấm bên tai.

Người xứ khác tuy là không phải Tiên đạo vũ trụ người sáng lập, nhưng là Tiên đạo người sáng lập một trong.

Đế Hỗn Độn nguyên là Thần Ma bên trong thi ma, đại đạo của hắn lý niệm tuy là đã sớm siêu thoát tại Thần Ma bên ngoài, cầu đạo vào trong, đạo pháp phía trong giấu, diễn sinh trong cơ thể vũ trụ, thế nhưng là không có Tiên đạo lý niệm.

Tiên đạo lý niệm, thực ra từ người xứ khác nơi này truyền tới.

Tám đại Tiên giới vũ trụ, hắn đại đạo cơ sở chính là người xứ khác Tiên đạo lý niệm!

Đối với sở hữu tu tiên giả tới nói, người xứ khác đều là bọn họ tổ sư, không có một cái nào ngoại lệ!

Nhưng mà người xứ khác lại là sở hữu tu tiên giả cái đinh trong mắt, một cái mạnh mẽ đáng sợ tồn tại, tà ác mức độ không chút nào kém hơn bạo quân Đế Hỗn Độn.

Nếu là không có hắn cùng Đế Hỗn Độn luận chiến, cũng sẽ không có sau lại tám đại Tiên giới bi thảm lịch sử.

Phương Trục Chí nhìn thấy dạng này truyền kỳ, tự nhiên nơm nớp lo sợ, trong lòng sợ hãi cũng có, ngưỡng mộ cũng có.

Người xứ khác cất bước hướng Vu Môn đi tới, cười nói: "Chư Đế sở dĩ chậm chạp không hề rời đi, vẫn tại cấm khu bên trong ra tay đánh nhau, loại trừ là muốn xử lý cường địch, cũng là đang chờ đợi ta cùng Luân Hồi Thánh Vương đánh một trận kết quả. Cái này chiến quả không ra, bọn họ không lòng dạ nào rời đi."

Phương Trục Chí đánh bạo đuổi theo hắn, lấy hết dũng khí mới dám hỏi, nói: "Như vậy tiền bối cùng Luân Hồi Thánh Vương đánh một trận, có hay không có kết quả?"

Người xứ khác nói: "Ta vẫn là không bằng hắn."

Phương Trục Chí sợ hết hồn, thất thanh nói: "Tiền bối đã bị hắn đánh chết?"

Trong lòng của hắn thình thịch đập loạn, chẳng lẽ đi ở phía trước chính mình người là một người chết?

Người xứ khác cười nói: "Này cũng không đến mức. Ta hiện nay đại đạo chưa hề hoàn toàn khôi phục, luận thực lực quả thực không bằng hắn. Về phần hắn muốn đánh chết ta, còn không làm được. Nếu là năm đó ta cùng Đế Hỗn Độn đánh một trận thời kì cuối, hắn còn có đánh chết ta khả năng, nhưng bây giờ ta được đến Khai Thiên phủ bên trong đại đạo, hắn liền không có đánh chết ta khả năng."

Phương Trục Chí thở phào nhẹ nhõm, hắn thật lo lắng vị này Tiên đạo tổ sư táng thân tại Luân Hồi Thánh Vương tay.

"Cái này hơn hai mươi năm chiến đấu, ta chỉ làm cho Luân Hồi Thánh Vương rõ ràng một cái đạo lý, đó chính là hắn không giết được ta."

Người xứ khác lộ ra tươi cười, trong lời nói tràn đầy lớn lao tự tin, cười nói: "Dù là ta chỉ là khôi phục không đến ba mươi ba phần có một tu vi, hắn như trước không giết được ta. Bất luận hắn tụ tập bao nhiêu Đế cảnh tồn tại, dù là hắn đem

Thúc Hốt nhị đế khôi phục lại trạng thái đỉnh phong, dù là hắn sử dụng Tử Phủ cùng với vì Đế Hỗn Độn luyện chế năm chiếc chuông Hỗn Độn, cũng thủy chung không thể gây tổn thương cho tính mạng của ta mảy may!"

Phương Trục Chí tràn đầy ngưỡng mộ.

Chỉ khôi phục không đến ba mươi ba phần có một tu vi, Luân Hồi Thánh Vương dạng này Sáng Thế Thần người liền không làm gì được!

Đây là hạng gì tu vi cảnh giới?

Phương Trục Chí đã không tưởng tượng nổi Luân Hồi Thánh Vương là bực nào cảnh giới, đối với người xứ khác cảnh giới, hắn lại không dám tưởng tượng!

"Trải qua thời gian dài, mọi người đều nói Đạo cảnh cửu trùng thiên chính là cảnh giới chí cao, phía trước không còn đường. Nhưng mà Luân Hồi Thánh Vương, người xứ khác cùng Đế Hỗn Độn dạng này người tồn tại ở thế gian, liền cho thấy, phía trước nhất định còn có đường, còn có Đạo cảnh đệ thập trùng thiên!"

Phương Trục Chí thầm nghĩ: "Tu luyện tới Đạo cảnh thập trùng thiên, nếu như thực lực tu vi vẫn là không bằng người xứ khác bọn họ, vậy đã nói rõ thập trùng thiên bên ngoài còn có cảnh giới! Tu luyện không đến dạng này cảnh giới, liền cho thấy không phải là không có cảnh giới, mà là cảnh giới còn chưa bị khai phá đi ra!"

Vẻn vẹn cùng người xứ khác sơ qua tiếp xúc, hắn liền có điều cảm ngộ, tầm mắt kiến thức tăng lên rất nhiều, thậm chí nhìn thấy thập trùng thiên bên ngoài, có thể thấy được đệ nhất tiên nhân cũng không phải là chỉ là hư danh.

Phương Trục Chí trong lòng không khỏi cảm xúc: "Ta thông minh như vậy, tư chất ngộ tính cao như vậy, làm sao lại

không có trở thành quát tháo phong vân chư Đế một trong?”

Hắn có chút buồn bã.

Cái này vốn nên phải hắn thời đại, cũng là Tây Quân Sư Úy Nhiên thời đại, bọn họ chắc là trên đời này chói mắt nhất hai ngôi sao.

Nhưng mà Tô Vân đột nhiên xuất hiện, lại giống như là ngổn ngang lộn xộn phun ra hỏa lực mặt trời, đem bọn hắn hào quang che lại.

Người xứ khác mang theo hắn đi vào trong cửa Di La Thiên Địa tháp, đi vào trong tháp ba mươi ba trùng thiên, cười nói: “Luân Hồi Thánh Vương ý thức được không giết được ta, liền cùng ta hoà đàm, muốn đoạn đi cùng ta nhân quả.”

Phương Trục Chí khó hiểu nói: “Làm sao đoạn đi nhân quả?”

Người xứ khác không đáp, tu vi cảnh giới của hắn huyền diệu, mang theo Phương Trục Chí đi lại tại ba mươi ba trùng thiên ở giữa, đi bộ nhàn nhã, nhưng tầng tầng chư thiên nhưng từ dưới chân bọn hắn chảy xuôi mà qua, tốc độ nhanh chóng, vượt qua Phương Trục Chí nhận thức.

Qua không lâu, bọn họ liền tới đến một tòa chư thiên bên trong, xa xa, Phương Trục Chí đột nhiên cảm giác được một cỗ dị thường mãnh liệt đại đạo chấn động truyền đến, vội vàng nhìn quanh, không khỏi vẻ mặt đột biến!

Chỉ thấy nơi xa trên đường chân trời một đạo sóng lớn vàng óng ánh vọt tới, sát mặt đất, sóng lớn cuồn cuộn, rất nhanh liền đem bọn hắn bao phủ!

Đạo kia sóng lớn vàng óng ánh cũng không phải là chân chính sóng lớn, mà là một cái tu vi cực kỳ cao thâm đáng sợ cường giả đại đạo, giống như nước thủy triều hướng bốn

phương tám hướng dũng mãnh lao tới, trải rộng ra, tạo thành dị tượng!

Người xứ khác ngón cái cùng ngón giữa trong hư không nhẹ nhàng vê động, chỉ thấy hư không bên trong một mảnh xanh nhạt sắc lá cây hiện ra, bị hắn lấy xuống.

Người xứ khác đem mảnh lá cây này đặt ở đại đạo trong biển rộng, lá cây gặp nước biển lớn, hai đầu nhếch lên, như là thuyền nhỏ.

Người xứ khác mang theo Phương Trục Chí leo lên thuyền nhỏ, thuyền nhỏ hình thành tại đại đạo trong biển rộng, hướng về phía trước chạy tới, Phương Trục Chí bên tai truyền đến đủ loại kỳ dị đạo vận, đang tại quan sát xung quanh, lại thấy mảnh này đại đạo trong biển rộng có to lớn lá sen từ đáy nước mọc ra, từng mảnh to như thanh thiên.

Phương Trục Chí giật mình không thôi: "Đây là…"

Hắn còn chưa nói xong, liền thấy lại từ đáy nước sinh trưởng ra từng cán hoa sen, nụ hoa chớm nở, cao tới ngàn vạn trượng, đứng sừng sững ở trên mặt biển.

Người xứ khác mang theo hắn chống đỡ một chiếc lá, từ lá sen cùng hoa sen bên dưới chạy qua, lại thấy những cái kia hoa sen cốt đóa một đóa lại một đóa nở rộ ra, Phương Trục Chí bên tai truyền đến đạo vận liền mạnh hơn, đạo âm cũng càng thêm uyển chuyển êm tai, ẩn chứa khác biệt đại đạo thần kỳ lý.

Phương Trục Chí càng nghe càng là nhập thần, cũng càng là vô cùng lo sợ.

Hắn có thể nhìn ra được, những này hoa sen là đạo hoa.

Thiên tư bất phàm người, có thể tu luyện nhiều loại đại đạo, kết thành khác biệt đạo hoa, liền ví dụ như Phương Trục

Chí bản thân, liền tu luyện hơn ba mươi loại khác biệt đại đạo, tu luyện ra trăm đóa đạo hoa.

Nhưng mà hắn cũng biết tham thì thâm đạo lý, tu luyện nhiều như vậy loại đại đạo, không có khả năng mỗi một loại đều làm được kề vai sát cánh, không có khả năng tại mỗi một loại trên đại đạo đều có hơn người thiên phú, phân tâm quá nhiều, khẳng định sẽ chỉ kéo chậm tu vi của mình tiến cảnh.

Muốn tăng thực lực lên, nâng cao cảnh giới, liền cần phải đến có chỗ chọn lọc.

Liền ví dụ như hắn, vì sao có thể tại trên dưới trăm năm thời gian liền tu luyện tới Đạo cảnh thất trùng? Chính là bởi vì hắn chủ tu ấn chi đạo, trước đem ấn chi đạo tăng lên tới đệ thất trùng thiên, tiếp đó mới có tại trong loạn thế tự vệ thực lực.

Mặt khác đại đạo, hắn liền cần phải đến có chỗ vứt bỏ, không đi tu luyện.

"Nhiều như vậy đạo hoa, là thế nào làm được?"

Phương Trục Chí trong lòng thất kinh: "Tu luyện nhiều như vậy đạo hoa, nhất định tiêu phí vô tận thời gian cùng tinh lực a? Được không bù mất, được không bù mất!"

Hắn đang nghĩ ngợi, đột nhiên chỉ thấy những cái kia đạo hoa tam tam chạm nhau, đạo hoa hơi hơi đụng một cái, liền bắn ra vô số đạo hào quang, hào quang rất ngắn, hướng ra phía ngoài bộc phát, chia ra làm ba, hóa thành ba đạo hào quang, cái kia ba đạo hào quang lại tự hướng ra phía ngoài phân tách!

Trong khoảnh khắc, từng tòa quy mô hùng vĩ kinh người Đạo cảnh liền tự sinh thành!

Phương Trục Chí sớm đã nhìn ra ngây người.

Người xứ khác lá cây vì thuyền, chống đỡ thuyền nhỏ mang theo hắn từ lá sen hoa sen bên dưới, từ từng tòa Đạo

cảnh bên trong xuyên qua, khung cảnh này như thơ như hoạ, đẹp không sao tả xiết.

"Nhưng mà rất không có khả năng a?"

Phương Trục Chí lẩm bẩm nói: "Không có khả năng có người có dạng này thiên phú thiên tư, lĩnh ngộ ra nhiều như vậy đại đạo, tìm hiểu ra nhiều như vậy Đạo cảnh. Coi như, coi như chỉ có nhất trùng Đạo cảnh, đối pháp lực tăng lên cũng không thể đo lường…"

Chỉ là nhất trùng Đạo cảnh, nhiều như vậy Đạo cảnh tính gộp lại, pháp lực chỉ sợ đều có thể so với Đạo cảnh bát trùng thiên cửu trùng thiên!

Ngay tại hắn nghẹn họng nhìn trân trối thời điểm, đột nhiên cái kia tầng tầng Đạo cảnh phía trên, lại có tầng tầng mới Đạo cảnh tạo ra!

Phương Trục Chí trong đầu ầm ầm, tượng gỗ giống như đứng tại thuyền lá bên trên, chỉ cảm thấy bản thân tất cả đạo pháp thần thông kiến thức bình thường, đều bị lật đổ, không còn sót lại chút gì!

Đem nhiều như vậy đại đạo, đồng thời tu thành đạo hoa, liền tương đương với tại khác biệt trên đại đạo bỏ bao công sức, tu luyện tới Thiên Tượng cảnh giới hoặc là Nguyên Đạo cảnh giới, độ kiếp thành tiên, trở thành tiên nhân!

Ba ngàn sáu trăm đại đạo, cần độ kiếp ba ngàn sáu trăm lần!

Một người, sao lại có như thế thiên phú, như thế tinh lực, thời gian như vậy?

Mà đem đạo hoa mở ra ba đóa, càng là khó càng thêm khó!

Tại ba đóa đạo hoa trên cơ sở mở ra Đạo cảnh, càng là vô cùng khó khăn!

Tại đệ nhất trùng Đạo cảnh trên cơ sở mở ra đệ nhị trùng Đạo cảnh, độ khó đường thẳng nâng cao, chỉ sợ coi như tư chất tuyệt đỉnh như Đế Tuyệt như vậy tiên nhân, từ đệ nhất Tiên giới tu luyện, một mực tu luyện tới thứ tám Tiên giới hoàn toàn hóa thành tro tàn, đều không thể làm được!

Nhưng mà, có người lại làm được.

Người xứ khác cười nói: "Phương tiểu hữu, đây chính là lý niệm nhập đạo. Đại đạo chi tranh, lý niệm cao nhất, tất cả hữu vi pháp, đều là rơi hạ phẩm. Ta cùng Đế Hỗn Độn luận đạo, ta giảng cùng, cùng là lý niệm. Đế Hỗn Độn giảng thay đổi, thay đổi là lý niệm. Chúng ta dùng loại này lý niệm đi tìm kiếm thế giới bản chất, tìm kiếm đại đạo bản chất, đến hắn bản chất lại đi tu luyện, ngay sau đó đâu chỉ chuyện một nửa, công gấp trăm lần?"

Phương Trục Chí nghe cái hiểu cái không.

Người xứ khác chống thuyền mà đi, đi xuyên tại Đạo cảnh cùng đạo hoa ở giữa, thần thái thản nhiên, cười nói: "Lý niệm đến một bước này, có lý niệm trên cơ sở diễn hóa đại đạo, tất cả đều là nước chảy thành sông. Tu vi cũng là nước chảy thành sông. Luân Hồi Thánh Vương không có loại này lý niệm, bởi vậy không cách nào chân chính chiến thắng ta giết chết ta, ta tuy có loại này lý niệm, lại là mượn sư đệ ta, bởi vậy chỉ có thể cùng Đế Hỗn Độn lưỡng bại câu thương, mà không thể chiến thắng hắn. Đế Hỗn Độn cũng là như thế."

Phương Trục Chí trong lòng cực kỳ rung động, người xứ khác nói đồ vật là hắn lúc trước chỗ chưa hề suy nghĩ đồ vật, hắn chỉ là tại dựa theo vốn có cảnh giới dần dần từng bước tu hành, lại không nghĩ rằng tại cảnh giới bên ngoài lại có bao la như vậy thế giới.

Chỉ là, nhảy ra cảnh giới dàn khung, tăng lên đến lý niệm nhập đạo tình trạng, ra sao hắn khó khăn? Há có thể tuỳ tiện

thành tựu?

Hơn nữa, có đạo lý niệm, liền có thể giống như trước mắt như vậy, đồng thời tu luyện cảm ngộ đủ loại đại đạo ư? Phương Trục Chí có chút nghĩ không thông.

Thuyền lá chạy đến một đạo bọt sóng đỉnh sóng bên trên, theo đạo kia sóng lớn đi về phía trước.

Chỉ thấy phía trước nghìn vạn đạo cảnh đạo hoa ở giữa, có tầng tầng hùng vĩ Đạo cảnh, diễn hóa chư thiên, cùng sở hữu lục trùng chư thiên.

Thuyền lá tung bay ở đỉnh sóng bên trên, chính là hướng nơi đó chạy tới.

"Đế Hỗn Độn mượn lấy lý niệm, đến từ kiếp trước của hắn, cũng không phải chính hắn lý niệm, bởi vậy không thể thắng ta, cũng bởi vậy chết cũng không hàng. Nhưng vào lúc này, ta cùng Đế Hỗn Độn gặp một cái khác có bất phàm lý niệm người."

Người xứ khác cười nói: "Người này nói, đạo là một. Một cùng Dịch đánh đồng, cùng Đồng đánh đồng, so với chúng ta đều phải cao hơn một bậc."

Thuyền lá chạy vào cái kia lục trùng chư thiên, từ đại đạo diễn hóa tầng tầng trong thế giới xuyên qua, Phương Trục Chí cảm nhận được những này chư thiên đạo pháp sâu xa cùng hùng vĩ, lẩm bẩm nói: "Người này là ai?"

Người xứ khác nói: "Hắn ngay tại nơi đó."

Phương Trục Chí vội vàng nhìn lại, chỉ thấy Tô Vân ngồi tại trên không, mặc sức nở rộ bản thân Tiên Thiên Đạo cảnh.

Phương Trục Chí thấy cảnh này, trán vang lên ong ong, giống như là có ngàn vạn lôi đình tại trong đầu của mình không ngừng nổ tung.

Hắn ngẩng đầu lên, nhìn ngồi tại trên không Tô Vân.

Tô Vân Tiên Thiên Nhất Khí hợp thành một phiến uông dương đại hải, thân bị nghìn vạn đạo hoa nở rộ, tầng tầng lớp lớp Đạo cảnh trải rộng ra, cái này cảnh tượng tựa như là phong bi vĩnh viễn lạc ấn trong ký ức của hắn, sẽ không ma diệt.

Phương Trục Chí khóe mắt, tuột xuống hai hàng nước mắt.

Một ngày này, hắn biết cho dù tương lai mình lĩnh ngộ ra người xứ khác nói tới lý niệm nhập đạo, chỉ sợ bản thân cũng không bằng Tô Vân xa rồi.

Bản thân lĩnh ngộ ra lý niệm nhập đạo, đại khái thì tương đương với người xứ khác chi Vu sư đệ, Đế Hỗn Độn chi tại kiếp trước, tuy là cũng có long trời lở đất thành tựu, nhưng so với người nào, đều cách nhau rất xa.

Chương 871 : Chí Nhân vô kỷ, thần nhân vô công

Chương 861: Chí Nhân vô kỷ, thần nhân vô công

Phương Trục Chí còn chưa khôi phục tâm tình, Tô Vân đã từ lần này ngộ đạo bên trong tỉnh lại, cùng người xứ khác làm lễ chào hỏi.

Cái này hai mươi năm tiềm tu, để hắn đạt được phi phàm thành tựu, Tiên Thiên Nhất Khí tu luyện tới Đạo cảnh lục trùng thiên không nói, cũng đem Tiên Thiên Nhất Khí diễn hóa vạn đạo tu luyện tới nhị trùng thiên, tu vi mạnh mẽ, đâu chỉ tăng gấp bội đơn giản như vậy?

Thời gian hai mươi năm, hắn cùng Đế Thúc, Oánh Oánh cùng một chỗ nghiên cứu tìm hiểu ba mươi ba trùng thiên chứng đạo chí bảo, thu hoạch thực sự quá nhiều.

Nếu như là chính hắn, khẳng định không có như vậy lớn thành tựu, nhưng mà có tiểu Đế Thúc tại, vậy liền không phải chuyện đùa. Phần lớn thành quả nghiên cứu đều là tiểu Đế Thúc làm ra, Tô Vân chọn lấy đối với mình hữu dụng, tiến hành chọn lọc, tiến hành hấp thu, cải tiến thay đổi Hồng Mông phù văn, này mới khiến bản thân tu vi tiến nhanh.

"Tất cả đại đạo, trăm sông đổ về một biển, chỉ là ta vì sao không thể đem mặt khác đại đạo cũng diễn tiến đến lục trùng thiên đâu?" Tô Vân có chút không hiểu, thỉnh giáo người xứ khác.

Bên cạnh hắn, tiểu Đế Thúc thì khẩn trương vô cùng nhìn chằm chằm người xứ khác, rất nhiều một lời không hợp tiêu ra

máu chiến đến cùng điệu bộ.

Năm đó, chính là hắn chủ đạo, dẫn đầu Đế Hốt đám người vây quét người xứ khác, đem người xứ khác bắt.

Người xứ khác bị bắt về sau, hắn một mình trấn áp người xứ khác trăm vạn năm lâu, cái này trăm vạn năm ở giữa, Đế Thúc sử dụng bản thân lớn lao trí tuệ, thiết kế ra kim quan, xích vàng cùng bốn mươi chín tiên kiếm cùng với kiếm trận đồ.

Trăm vạn năm về sau, người xứ khác bị giam giữ tại kim quan bên trong, tiên kiếm xuyên qua thân thể nguyên thần, không cách nào nhúc nhích!

Tuy tiểu Đế Thúc không còn hy vọng, đi theo Tô Vân bên người giúp đỡ, lại không quan tâm thế sự, nhưng hắn không hỏi tới, cũng không đại biểu kẻ thù sẽ bỏ qua hắn, bởi vậy hắn nhìn thấy người xứ khác, như trước không khỏi lo sợ bất an.

Người xứ khác liếc nhìn hắn một cái, ngay sau đó hướng Tô Vân nói: "Sai một ly, sai chi ngàn dặm. Đạo hữu Hồng Mông phù văn lý niệm tuy cực cao, nhưng mà độ chính xác không đủ, dùng để miêu tả mặt khác đại đạo, liền sẽ đem sai phóng đại, bởi vậy cứ việc Hồng Mông phù văn Đạo cảnh lục trùng, nhưng mặt khác đại đạo chỉ có hai tầng."

Tô Vân nhẹ nhàng gật đầu.

Người xứ khác lại nói: "Nếu như ngươi Hồng Mông Đạo cảnh mấy trùng, mặt khác đại đạo liền có mấy trùng, vậy liền cho thấy, phù văn đã viên mãn, ngươi đã đạt đến đại đạo cuối cùng."

Tô Vân ánh mắt sáng lên, cười nói: "Như vậy, đây chính là Đạo cảnh đệ thập trùng, Đạo Thần cảnh giới!"

Người xứ khác khẽ mỉm cười, nói: "Ta không dám gật bừa."

Tô Vân không hiểu.

Người xứ khác nói: "Khả năng ngươi tu luyện tới Đạo Thần, cũng chưa chắc Hồng Mông phù văn viên mãn, khi đó ngươi có phải hay không cảm thấy Đạo Thần cảnh giới cũng không phải là đại đạo cuối cùng?"

Tô Vân ngẩn ngơ, thỉnh giáo nói: "Đạo Thần cảnh giới cũng không phải là đại đạo cuối cùng?"

Người xứ khác không có trực tiếp trả lời, nói: "Ngươi xem ta tòa tháp này, so Đế Hỗn Độn làm sao?"

Tô Vân biết hắn nói hắn là Di La Thiên Địa tháp, suy nghĩ lại một chút Đế Hỗn Độn, chần chừ một chút, nói: "Ta xem Đế Hỗn Độn, đã lại không giống như trước như vậy thần bí, có thể thấy được đại đạo của hắn vị trí, cố hết sức có thể nhìn hiểu hắn Luân Hồi Hoàn. Nhưng mà ta xem toà này Di La Thiên Địa tháp, lại là mông lung, mênh mang mênh mông, không cách nào từ tháp bên trên nhận được bất kỳ tin tức. Ta cái này hai mươi năm chỉ có thể từ trong tháp chứng đạo chí bảo, tìm hiểu ra một chút đạo lý. Bởi vậy tòa tháp này cảnh giới…"

Hắn do dự một chút, nói: "Hẳn là so Đế Hỗn Độn cao một hai phân."

Người xứ khác khen: "Chỉ từ tầm mắt tới luận, đạo hạnh của ngươi đã tại Thúc Hốt nhị đế phía trên."

Tiểu Đế Thúc nghe được hắn nhắc tới mình, không khỏi nghiêm nghị, khẩn trương vô cùng.

Oánh Oánh rơi vào tiểu Đế Thúc đầu vai, nói nhỏ: "Chớ khẩn trương, nhân gia chưa từng có nhìn tới ngươi. Ngươi cảm thấy là huyết hải thâm cừu, khả năng đối với người ta tới nói, chỉ là việc rất nhỏ, sẽ không nhớ nhung trong lòng."

Tiểu Đế Thúc trong lòng tuy là đủ loại khó chịu, nhưng hình như người xứ khác quả thực chỉ là liếc nhìn hắn một cái,

cũng không nhìn tới hắn.

Người xứ khác nói: "Tòa tháp này cảnh giới xác thực muốn so Đế Hỗn Độn cao một hai phân, nhưng Đế Hỗn Độn có Luân Hồi Thánh Vương trợ giúp hắn mở ra tám đại Tiên giới, dung nạp pháp lực càng nhiều, lại có tám đại trong tiên giới chúng sinh trợ giúp hắn tu luyện, bởi vậy hắn cảnh giới tuy là không đủ, nhưng pháp lực thực sự mạnh mẽ. Lần này hắn nếu là có thể phục sinh thành công, liền cùng Di La Thiên Địa tháp cảnh giới đánh đồng."

Tô Vân trong lòng hơi chấn động, rơi vào lặng im.

Đế Hỗn Độn đối cảnh giới có bản thân theo đuổi, lần này Đế Hỗn Độn bỏ mình, cũng là một lần cơ hội đột phá. Chúng sinh tại chôn vùi áp lực dưới, sẽ dùng hết khả năng đột phá đến Đạo cảnh đệ thập trùng thiên, trợ giúp hắn đột phá.

Có lẽ chính là nguyên nhân này, Đế Hỗn Độn đối với mình phục sinh sự tình, cũng không có như vậy để tâm.

Đối với hắn mà nói, tử vong chỉ là ngủ một giấc, thi thể của mình bên trong sẽ còn có mới nội tâm sinh ra, nhưng đối với sinh hoạt tại tám cái trong tiên giới chúng sinh tới nói, Đế Hỗn Độn tử vong, bọn họ cũng liền thật tử vong.

"Đế Hỗn Độn loại này tu hành phương thức, có chút vô lại…" Trong lòng của hắn yên lặng nói.

Người xứ khác nói: "Luân Hồi Thánh Vương sắp sửa đi tới nơi này, đoạn đi cùng ta nhân quả, Tô đạo hữu, chư vị."

Hắn nhìn chung quanh một vòng, ánh mắt từ Tô Vân, Phương Trục Chí, Đế Thúc, Oánh Oánh đám người trên mặt đảo qua, nói khẽ: "Ta phải đi."

Trong lòng mọi người hơi chấn động, đều có chút ngỡ ngàng: "Đi? Hướng đến nơi đâu?"

Lúc này, ngoài cửa truyền tới một hùng vĩ âm thanh, chính là Luân Hồi Thánh Vương âm thanh: "Đạo huynh, ta tới đoạn đi nhân quả!"

Tô Vân, Oánh Oánh đám người theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một đạo to lớn Luân Hồi Hoàn từ thiên ngoại cắt tới, nổ vang đạo âm bên trong, chỉ thấy Di La Thiên Địa tháp nội bộ ba mươi hai trùng thiên chứng đạo chí bảo nhao nhao đoạn chỗ nối lại, liền phảng phất thời gian đổ về, trở lại Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác luận đạo trước một khắc này!

Luân Hồi Thánh Vương cái kia khổng lồ vô song thân thể từ thiên ngoại đi vào, Luân Hồi đại đạo xuyên qua ba mươi ba trùng thiên, nghịch chuyển Luân Hồi, để ba mươi hai trùng thiên chứng đạo chí bảo nhao nhao khôi phục, đại đạo nối lại!

Thiên địa tháp nội bộ ba mươi ba trùng thiên, cũng nhanh chóng khôi phục, chư thiên nguyên vẹn!

Tô Vân đám người nhìn một màn này, trong lòng rung động có thể tưởng tượng được!

Đột nhiên, lại có một đạo Luân Hồi Hoàn từ trên trời giáng xuống, từ người xứ khác trong cơ thể xuyên qua.

Người xứ khác thân thể hơi chấn động, không tự chủ được bị Luân Hồi Hoàn mang theo, nổi bồng bềnh giữa không trung. Cái kia ba mươi ba trùng thiên chứng đạo chí bảo từng cái lơ lửng, bảo quang đại thịnh, từng sợi hùng vĩ bao la hùng vĩ đại đạo quang mang từ chứng đạo chí bảo bên trong tràn ra, cùng người xứ khác trong cơ thể tàn tạ đại đạo đem đối ứng!

Theo đạo kia Luân Hồi quang mang xoay tròn một vòng, người xứ khác trong cơ thể đủ loại tan vỡ rách nát đại đạo cũng bị gây dựng lại một lần, sáng bừng lên!

Pháp lực của hắn quay về đỉnh phong, không ngừng tăng lên tăng thêm, phảng phất cũng trở về đến cùng Đế Hỗn Độn

đánh một trận trước đó!

Nhưng vào lúc này, đột nhiên Luân Hồi Thánh Vương một tay nhắc tới Huyết Ma tổ sư, đem Huyết Ma tổ sư ném vào trong luân hồi.

Huyết Ma tổ sư kêu thảm một tiếng, thân thể nổ tung, hóa thành một đạo huyết quang, hòa vào người xứ khác trong cơ thể!

Huyết Ma tổ sư cũng là Đế cảnh tồn tại, lại không nghĩ rằng thế mà bị chết như thế gọn gàng.

"Luân Hồi Thánh Vương, ngươi!" Người xứ khác không khỏi tức giận, thân thể chấn động, đem Luân Hồi đại đạo chấn động đến soạt một tiếng tán đi.

Luân Hồi Thánh Vương cười ha ha, thu hồi pháp tướng, hóa thành rộng tay chân to rách rưới cự nhân, cười nói: "Huyết Ma tổ sư cũng là ngươi một phần, nếu đoạn đi nhân quả, đương nhiên muốn đem hắn trả lại cho ngươi!"

Người xứ khác tức giận vô cùng mà cười, đột nhiên nộ khí tiêu tán, cười nói: "Thôi được, coi như ngươi có lý, ta không tính toán với ngươi."

Luân Hồi Thánh Vương cũng lo lắng hắn xuống tay với chính mình, lúc này cáo từ rời đi, nói: "Mong rằng đạo huynh chớ để làm trái lời thề, nhanh chóng rời đi!"

Người xứ khác phất tay nói: "Dài dòng. Ta sao lại làm trái lời hứa? Nhanh đi."

Luân Hồi Thánh Vương rời đi.

Tô Vân đột nhiên lớn tiếng nói: "Thánh Vương dừng bước!"

Luân Hồi Thánh Vương dừng bước lại.

Tô Vân cao giọng nói: "Thánh Vương Luân Hồi đại đạo ảo diệu muôn vẻ, có thể nghịch chuyển Luân Hồi, để người xứ khác khôi phục, chẳng lẽ liền không thể để Đế Hỗn Độn khôi phục?"

Luân Hồi Thánh Vương quay đầu, cười nói: "Tô đạo hữu vẫn là quá đơn thuần. Khôi phục Đế Hỗn Độn đạo thương, hắn là sống lại, ta làm sao bây giờ? Tiếp tục cho hắn làm công?"

Oánh Oánh tức giận nói: "Ngươi cứu sống hắn, hắn sẽ không cảm ơn ngươi? Phóng thích ngươi?"

Luân Hồi Thánh Vương cười ha ha, xoay người rời đi, âm thanh xa xa truyền đến: "Ngươi làm sao biết hắn không phải đang mượn chúng sinh lực lượng, khiến bản thân đột phá đến đại đạo cuối cùng? Nếu như hắn mỗi một cái đại đạo đều là trở thành Đạo Thần cấp bậc đại đạo, hắn chính là đại đạo cuối cùng tồn tại. Ta nếu là phục sinh hắn, chẳng phải là hỏng chuyện tốt của hắn? Tiểu nha đầu, ta là tại thuận thế mà thành, tranh thủ ta chỗ tốt lớn nhất!"

Oánh Oánh ngẩn ngơ, tức giận nói: "Ngươi cưỡng từ đoạt lý! Ngươi nếu có gan thì đừng đi, chúng ta bàn luận chút!"

Đáng tiếc Luân Hồi Thánh Vương đã đi xa.

Tô Vân cùng Phương Trục Chí cũng không có ngờ tới, người xứ khác chấm dứt nhân quả, thì ra là như vậy chấm dứt, mỗi người lặng im.

Người xứ khác cười nói: "Luân Hồi Thánh Vương cũng không phải phàm tục chi tử, hắn ngược lại cũng thú vị. Ta mượn bị trấn áp những năm kia, luyện đi trên người tạp chất, chém tới bản thân âm u mặt, mong đợi thoát khốn sau lại tiến một bước. Không nghĩ tới âm u mặt biến thành Huyết Ma tổ sư, lại bị Luân Hồi Thánh Vương nhân cơ hội trả lại. Người này…"

Tô Vân nói: "Đạo huynh có thể chém ra âm u mặt một lần, tự nhiên có thể chém tới lần thứ hai, cái này là đạo huynh không cùng Luân Hồi Thánh Vương suy tính nguyên nhân a?"

Người xứ khác cười nói: "Là đạo lý này. Chư vị, ta phải đi gặp Đế Hỗn Độn, cùng hắn từ biệt."

Tô Vân thất vọng mất mát, nói: "Đạo huynh thật muốn rời khỏi giới này?"

Người xứ khác mang theo bọn họ đi ra ngoài, theo bọn họ đi ra mảnh này trong cửa thế giới, Di La Thiên Địa tháp từ trong cửa bay ra, toà kia Vu Môn thần thông hơi hơi rung chuyển một chút, như trước ngăn cản Hỗn Độn hải xâm lấn.

Di La Thiên Địa tháp lẳng lặng phi hành, đi xuyên qua Thần Thông hải trên mặt biển, Tô Vân cùng Phương Trục Chí đám người đứng tại tháp bên cạnh, chỉ thấy toà bảo tháp này hướng Thần Thông hải trên không đạo kia sáng rực vô cùng Luân Hồi Hoàn bay đi.

Toà bảo tháp này mang theo bọn họ bay vào vòng bên trong, sau một khắc thiên địa đại biến, đập vào bọn họ mi mắt chính là thứ bảy Tiên giới biên giới.

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, Luân Hồi Hoàn không người dám tiến vào bên trong, nhưng nếu là đứng tại Hỗn Độn hải góc độ đến xem, liền có thể phát hiện tám đại Tiên giới đều là tại Luân Hồi Hoàn bên trong!

Chỉ là bởi vì không gian bóp méo, dẫn đến đứng tại vòng bên trong cũng không thể phát hiện điểm này.

Di La Thiên Địa tháp hiển nhiên có thể phá vỡ loại này bóp méo, thẳng tới chân thực.

Thế Giới thụ thần thông bên dưới, người xứ khác tới gặp Đế Hỗn Độn, hướng hắn làm lễ chào hỏi, nói: "Đạo huynh, ta

đã cùng Luân Hồi Thánh Vương đạt tới thoả thuận, ta tu vi phục hồi, sắp rời đi giới này, quay về bản thổ.”

Đế Hỗn Độn thi thể làm lễ chào hỏi nói: “Đạo hữu thoát khốn, thật đáng mừng.”

Người xứ khác nói: “Ta cùng ngươi luận đạo, dùng chính là sư đệ ta đạo. Ta lần này trở lại, làm đem ta lần này kinh nghiệm, nói cho sư đệ. Khi đó, ta cùng sư đệ làm sẽ cùng đi nơi đây. Nếu như đạo huynh cũng không phục sinh, sư đệ ta tự sẽ phục sinh đạo huynh. Nếu là đạo huynh đã phục sinh, vậy thì mời sư đệ ta cùng đạo huynh tự thân bàn luận chút, biết được cao thấp.”

Đế Hỗn Độn thi sắc mặt biến hóa, ha ha cười nói: “Có thể gặp lệnh sư đệ, ta cũng lòng có vui vẻ. Đạo hữu, thứ cho ta không thể đứng dậy đưa tiễn.”

Người xứ khác hạ thấp người nói: “Đạo huynh dừng bước.”

Hắn lại hướng Tô Vân nói: “Kỳ vọng tương lai, có thể cùng sư đệ cùng một chỗ nhìn thấy Tô đạo hữu.”

Tô Vân khẽ khom người.

Người xứ khác đi vào cửa tháp, đứng tại môn hạ, hướng mọi người phất phất tay, chỉ thấy Di La Thiên Địa tháp hơi hơi xoay tròn, động tĩnh ở giữa, cũng đã bay ra thứ bảy Tiên giới.

Tô Vân mở ra mi tâm Tiên Thiên chi nhãn nhìn lại, nhưng gặp Hỗn Độn hải bên trên, một toà bảo tháp đi xuyên trong đó, xa xa mà đi.

Tô Vân đóng lại mi tâm con mắt, trong lòng buồn phiền.

Luân Hồi Thánh Vương cũng đang một mực chú ý người xứ khác động tĩnh, thấy hắn cuối cùng rời đi, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, cười nói: “Cuối cùng không có vướng víu.”

Đế Hỗn Độn thở dài, ngửa mặt nằm ngủ, tiếng ngáy dần dần lên.

Tô Vân tràn đầy nghi hoặc ý định hỏi hắn, lại thấy theo tiếng ngáy, bốn phía Hỗn Độn chi khí cũng càng ngày càng đậm, từ từ hóa thành một mảnh không thể tiếp xúc khu vực.

Tô Vân trong lòng biết Đế Hỗn Độn không nguyện trả lời bản thân, liền không có miễn cưỡng, mang theo Oánh Oánh, Phương Trục Chí, tiểu Đế Thúc cùng Bích Lạc đám người, đi về phía thứ bảy Tiên giới mà đi.

Thứ bảy Tiên giới biên giới, từng đầu xiềng xích từ Bắc Miện trường thành bên trong xuyên qua, xiềng xích một chỗ khác kết nối trong Hỗn Độn hải một tòa quang môn, quang môn sau là một cái khác vũ trụ hài cốt.

Cổ xưa vũ trụ Chí Nhân Tần Dục Đâu, tọa trấn tại cái kia quang môn phía trước, ra sức chém giết, ngăn cản hài cốt vũ trụ xâm lấn.

Một ngày này, Chí Nhân Tần Dục Đâu chết tại Bắc Miện trường thành dưới chân.

Chí Nhân vô kỷ, thần nhân vô công.

Ai cũng không biết công lao của hắn, hắn bị chết không ai biết đến.

Mà quang môn bên trong xiềng xích lay động, một bộ bạch cốt nắm lấy xiềng xích leo lên, lộ ra mệt mỏi vô cùng.

Cuối cùng, nó leo ra toà kia quang môn, hướng về thứ bảy Tiên giới rực rỡ tinh không phát ra im ắng gào thét.

Xa xa một ngôi sao bên trên, cư trú ba đồng tử Đạo Thần U Triều Sinh, giống như là nghe được cái này âm thanh gào thét, nâng lên gương mặt ngắm nhìn bầu trời, trong mắt ba viên đồng tử chuyển động ba phần chi hai vòng.

Chương 872 : Trẫm vốn muốn làm cái minh quân

Chương 862: Trẫm vốn muốn làm cái minh quân

Bạch cốt quái nhân leo ra địa phương, khoảng cách U Triều Sinh vị trí tinh cầu không xa, năm đó U Triều Sinh dẫn đầu từ thứ sáu Tiên giới di chuyển mọi người một đường tránh né ma vương đuổi giết, hốt hoảng chạy nạn, ngàn cân treo sợi tóc, cuối cùng tránh đi Tô Vân, liền ở đây đặt chân.

Thế giới này, nằm ở thứ bảy Tiên giới biên giới, một đạo ngân hà tinh hệ thứ ba xoáy trên cánh tay, bé nhỏ không đáng kể, chỉ là một cái bình thường tiểu thế giới, chính là liền thiên địa nguyên khí đều rất mỏng manh, chớ nói chi là tiên khí thậm chí phúc địa.

Nhưng mà bởi vì có U Triều Sinh nguyên nhân, nơi này thiên địa nguyên khí dị thường dồi dào, thậm chí có chút sơn cốc sông ngòi tràn ngập tiên khí. Nếu không phải U Triều Sinh lo lắng động tĩnh quá đại hội dẫn tới "Đại ma thần" dò xét, khẳng định liền phúc địa đều sẽ tạo ra một chút.

Hắn nguyên bản liền giỏi về đoạt thiên địa tạo hóa, chỉ dựa vào mấy cái cột đá đen liền phá hủy Đế đình, cướp đi Đế đình tính ra hàng trăm phúc địa sở hữu tiên khí cùng tất cả thiên địa nguyên khí, cho dù là cường đại như Thiên Hậu loại tồn tại này đều sẽ bị đoạt đi một nửa tu vi!

Nếu như thật toàn lực hành động, chỉ sợ có thể đem viên này không lớn tinh cầu chế tạo thành so Đế đình còn muốn hưng thịnh phúc địa!

Nhưng Tô Vân như là bóng ma đồng dạng bao phủ trong lòng của hắn, để hắn không dám quá láo xược, chỉ là bố trí xuống trận thế, lặng lẽ từ tinh không bên trong trộm lấy thứ bảy Tiên giới thiên địa nguyên khí, mỗi lần chỉ trộm lấy bé nhỏ không đáng kể một chút, dùng để cải thiện nơi này dân chúng tư chất cùng sinh hoạt điều kiện.

Hắn đã đem những phàm nhân này xem như bản thân mới tộc nhân.

Nguyên bản thuộc về bọn hắn ba đồng tử nhất tộc cái vũ trụ kia, theo Đạo giới triệt để chôn vùi mà hóa thành tro tàn, không còn tồn tại. Mà hắn gặp phải những cái kia kẻ chạy nạn, sớm chiều chung sống, để hắn bắt đầu sinh ra những người này là tộc nhân mình ý nghĩ.

Hơn nữa, kéo dài ba đồng tử nhất tộc huyết mạch dường như cũng chẳng phải khó khăn, chỉ cần sinh mấy cái ba đồng tử huyết mạch hài tử không được sao?

Đồng thời, hắn đã thay đổi tại hành động.

Nhưng mà, cái kia bạch cốt im ắng gào thét kinh động đến hắn, để hắn căng thẳng.

Bởi vì hắn cảm giác được cỗ khí tức này là đi về phía bên này, hiển nhiên cái kia bạch cốt lai lịch cùng hắn không sai biệt lắm, đều là một cái khác vũ trụ trong di tích còn sót lại cường đại tồn tại, khi tiến vào Tiên giới vũ trụ thời điểm đều gặp phải một cái cấp bách vấn đề: Tìm kiếm đầy đủ nguyên khí!

“Lân cận chỉ có chúng ta thế giới này thiên địa nguyên khí dồi dào, bởi vậy hắn tất nhiên sẽ tới đây…”

U Triều Sinh vừa mới nghĩ đến nơi đây, chỉ cảm thấy cỗ khí tức kia đã mười phần tiếp cận, quyết định thật nhanh đem

trong ngực trẻ mới sinh giao cho thê tử Hương Quân, nói: "Bảo vệ tốt hài tử!"

Chỉ thấy đứa bé kia trong ánh mắt cũng có ba viên đồng tử, cùng U Triều Sinh đồng dạng.

U Triều Sinh bay lên trời, sau một khắc liền tới đến thiên ngoại, xa xa chỉ thấy một gốc bạch ngọc thụ hướng bên này kéo tới, còn chưa tiếp cận, bản thân một thân khí huyết đều đã gần như sôi trào đồng dạng, khí huyết từ thân thể da thịt cùng mỗi bên khiếu bên trong tràn ra!

U Triều Sinh trong lòng hơi trầm xuống, lập tức trấn trụ khí huyết, ống tay áo bao trùm, tay áo trở nên vô cùng to lớn, đem bọn hắn vị trí tinh hệ giữ được, tiện tay run lên, nhưng gặp mảnh này tinh hệ lập tức từ hắn trong tay áo bay ra, hướng thứ bảy Tiên giới đại lục bay đi!

U Triều Sinh sắc mặt nghiêm nghị, nhìn chằm chằm gốc kia trong tinh không phi nhanh bạch ngọc thụ.

Đó cũng không phải là chân chính bạch ngọc thụ, mà là do bạch cốt tạo thành một cái quái nhân, người kia vai mọc ra từng đầu cánh tay, tính ra hàng trăm, bởi vậy từ xa nhìn lại như là một gốc trong tinh không phi hành bạch ngọc thụ!

Cái này bạch cốt quái nhân, chính là U Triều Sinh vừa mới chỗ cảm ứng được dị vũ trụ cường giả, vũ trụ mộ địa bên trong nhân vật đáng sợ!

Hắn không có sinh ra máu thịt, lại mọc ra rất nhiều cánh tay, hiển nhiên chỗ hấp thu thiên địa nguyên khí, còn chưa đủ lấy để hắn khôi phục thân thể!

Không có khôi phục thân thể, liền nhìn không ra hình dạng của hắn cùng cuối cùng hình thái.

U Triều Sinh ánh mắt lấp lóe, thầm nghĩ: "Ta đã không phải mới tới vũ trụ này lúc cái kia suy yếu ta, trong khoảng

thời gian này, ta tu vi tuy là không thể đi đến lúc trước đỉnh phong, nhưng đã không phải là không có lực đánh một trận!”

Hắn không cách nào khôi phục lại trạng thái đỉnh phong, bởi vì cái này vũ trụ căn bản không có Đạo giới!

Hoặc là nói có, nhưng mà cái này Đạo giới là cá nhân Đạo giới, chính là các tiên nhân tu luyện Đạo cảnh, chỉ cần tu luyện tới đệ thập trùng thiên chính là cá nhân Đạo giới, lại không phải toàn bộ vũ trụ Đạo giới.

Công pháp của hắn, là muốn thân cùng Đạo giới tương hợp, nắm giữ vũ trụ càn khôn đại đạo, mới có thể đi đến Đạo Thần cảnh giới. Không có Đạo giới, để hắn có chút ngỡ ngàng, không biết nên tu luyện thế nào mới có thể tăng lên tới Đạo Thần cảnh giới.

“Ầm!”

U Triều Sinh cùng bạch cốt thần nhân va chạm , biên thùy tinh không chấn động kịch liệt một chút, nơi xa Bắc Miện trường thành di động không ngừng, to lớn tường thành lui về phía sau, ép Hỗn Độn hải!

Cái kia bạch cốt thần nhân cánh tay đùng đùng đoạn đi, không ít đứt tay xương ngón tay cắm ở U Triều Sinh trên người, những cái kia xương ngón tay như có sinh mệnh, lập tức cắm vào U Triều Sinh vết thương, dọc theo vết thương hướng trong cơ thể hắn chui vào, như là giòi bọ.

U Triều Sinh khóe miệng chảy máu, thi triển ra chiêu thứ hai!

Cái kia bạch cốt thần nhân vậy không sợ chút nào, trực tiếp lấy mạng tương bác!

Cỗ thứ hai chấn động truyền đến, dâng trào chấn động làm cho cả thứ bảy Tiên giới tinh không đồng thời hướng về phía trước na di nửa thước!

Tuy là chỉ là chỉnh thể không gian vũ trụ nhảy nhót nửa thước, nhưng cái này bộc phát lực lượng, lại đủ để trên đời khiếp sợ!

Đòn đánh này kinh động Đế Hỗn Độn, để Đế Hỗn Độn từ mênh mông Hỗn Độn chi khí bên trong ngồi dậy, hướng chấn động tới chỗ nhìn lại, nghi ngờ không thôi.

U Triều Sinh cùng cái kia bạch cốt thần nhân đợt thứ ba va chạm truyền đến, cho dù là tại Thái Cổ cấm khu bên trong chư Đế, cũng cảm nhận được cái kia cỗ kỳ dị chấn động, nhao nhao ngẩng đầu hướng lên trời nhìn ra ngoài.

Chỉ thấy mái vòm Hỗn Độn hải bên trên, một cỗ mắt thường có thể thấy được gợn sóng từ Luân Hồi Hoàn phương hướng truyền tới.

Chư Đế không khỏi ngạc nhiên.

Uy năng như thế thần thông, bọn họ gần như chỉ ở Luân Hồi Thánh Vương cùng người xứ khác một trận chiến bên trong gặp qua!

Chẳng qua khi đó, Luân Hồi Thánh Vương cùng người xứ khác là đứng tại Hỗn Độn hải nộp lên phong, nhấc lên sóng lớn càng lớn, mạnh hơn, mà đạo này gợn sóng lại là từ Luân Hồi Hoàn bên trong tám đại trong tiên giới truyền đến!

Chấn động tuy là yếu đi rất nhiều, nhưng dù sao phải xuyên qua Bắc Miện trường thành cùng Luân Hồi Hoàn truyền lại đến Hỗn Độn hải bên trên, khẳng định sẽ bị suy yếu rất nhiều.

Hiển nhiên, có người tại tám đại trong vũ trụ giao chiến, hơn nữa giao chiến người chiến lực, chỉ sợ so Luân Hồi Thánh Vương đám người kém không được quá nhiều.

"Như vậy, giao chiến lại là người nào?"

Đế Hốt, Tà Đế đám người lập tức dừng tay, hướng thứ bảy Tiên giới mà đi.

Thứ bảy Tiên giới biên giới tinh không bên trong, lần thứ ba giao chiến về sau, cái kia bạch cốt thần nhân bị đánh đến sụp đổ, không còn tồn tại.

U Triều Sinh trên người cũng không dễ chịu, nhiều thêm rất nhiều vết thương không nói, bạch cốt thần nhân xương cốt đốt ngón tay, cắm vào thân thể của hắn, liền ở trong cơ thể hắn giống như giòi bọ đồng dạng chui tới chui lui, trắng trợn phá hoại!

U Triều Sinh tận lực trấn áp lại thương thế, lảo đảo đi thẳng về phía trước, đi vài bước, đột nhiên oa một tiếng nôn một ngụm máu, vội vàng dừng bước, lần nữa trấn áp thương thế, cái này mới miễn cưỡng ổn định.

Hắn lảo đảo tiến lên, qua không lâu cuối cùng đi tới cổ xưa vũ trụ Chí Nhân Tần Dục Đâu nơi táng thân, chỉ thấy một cánh cửa ánh sáng xuất hiện tại Bắc Miện trường thành trên vách tường, quang môn bên trong, ba đầu xiềng xích thẳng tắp từ trong cửa duỗi ra, cực kỳ cổ quái!

U Triều Sinh ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy cái kia ba đầu xiềng xích buộc lấy một tòa cổ xưa vô cùng vũ trụ mảnh vỡ, mà mảnh vỡ kia đằng sau còn có từng đầu xiềng xích, không biết buộc lấy những thứ gì.

Lúc này, đang có bạch cốt theo những cái kia xiềng xích hướng ra phía ngoài bò đi, ý đồ leo ra quang môn!

U Triều Sinh lấy làm kinh hãi: “Lại đến một cái, ta nhưng ăn không tiêu! Không, cái này một cái ta đều không chịu đựng nổi!”

Hắn xoay người sang chỗ khác, lảo đảo trong tinh không đi nhanh, cuối cùng đuổi theo lúc trước run tay áo ném ra cái kia

tinh hệ, đuổi theo tinh thần, rơi vào tầng khí quyển.

U Triều Sinh rơi xuống đất, lăn lông lốc, trượt rất lâu lúc này mới dừng lại.

Qua không lâu, Hương Quân mang theo rất nhiều linh sĩ đến nơi này, U Triều Sinh bắt lấy Hương Quân tay, lại nôn một ngụm máu, âm thanh khàn giọng nói: "Đi Đế đình! Gặp đại ma thần!"

Tô Vân cũng cảm ứng được cái kia ba đạo không hề tầm thường chấn động, cái này chấn động mãnh liệt như thế, tại hắn đi đường lúc, đem hắn toàn thân Hỗn Độn chi khí đánh tan.

Chẳng qua cái này ba đạo chấn động sau đó, tất cả liền đều khôi phục lại bình tĩnh.

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, rất muốn quay đầu hỏi một chút Đế Hỗn Độn, rốt cuộc xảy ra chuyện gì, nhưng nghĩ tới Đế Hỗn Độn lấy Hỗn Độn chi khí che giấu mình, đoán trước hắn sẽ không dễ dàng thấy mình.

Hắn đành phải ấm ức tiến lên, hướng Đế đình tiến đến.

Qua mấy chục ngày, hắn mang theo mọi người trở về Đế đình, trong lòng có chút tự đắc: "Lúc trước ta thi triển Hỗn Độn thần thông dẫn người đi đường, hơi một tí liền sẽ tu vi hao hết, không thể không dừng lại nghỉ ngơi. Hiện nay mang theo tiểu Đế Thúc, Bích Lạc, Phương Trục Chí cùng mấy cái cân khu hùng tráng ma nữ, không chút nào không cần nghỉ ngơi, có thể thấy được tu vi của ta tiến rất xa."

Bọn họ trở lại Đế đô, mọi người ai đi đường nấy, Bích Lạc mang theo mấy cái ma nữ đi tìm Ứng Long, Bạch Trạch, thương lượng có mấy ma nữ chế tạo riêng công pháp, Oánh Oánh thì mang theo tiểu Đế Thúc, để hắn giải mã Chí Tôn cung điện điển tàng.

Tô Vân thì đi gặp Đế Hậu nương nương, hai vợ chồng chia ra nhiều năm, khó được vuốt ve an ủi, tự nhiên có nhiều chuyện muốn nói, rất nhiều chuyện muốn làm, không thích hợp vì người ngoài chỗ nói.

Sư Úy Nhiên thì tìm đến Phương Trục Chí, ngập ngừng phút chốc, vẫn là dò hỏi: "Vân Thiên Đế không tại lúc, ta ý muốn hỏi Đế Hậu nhà đỉnh nặng bao nhiêu, chuông lớn đến bao nhiêu. Đế Hậu nhìn thấu ta ý nghĩ, ngay sau đó trách ta, tránh. Đông Quân cũng biết Vân Thiên Đế nhà đỉnh nặng bao nhiêu, chuông lớn bao nhiêu?"

Phương Trục Chí nhớ tới bản thân tại Di La Thiên Địa tháp bên trong gặp gỡ, không khỏi lã chã rơi lệ, lấy ra quan tài, vừa vặn nằm vào trong đó.

Sư Úy Nhiên chần chừ, còn phải lại hỏi, lại thấy vách quan tài bay lên, rơi vào quan bên trên, lại có mấy chục cây quan tài đóng bay tới, đốt đốt đốt đóng lại vách quan tài.

"Đông Quân…"

Cái kia quan tài hô một tiếng bay lên, lờ đi Sư Úy Nhiên, thẳng đi xa.

Sư Úy Nhiên ngạc nhiên: "Người này, đây là thế nào?"

Lại đếm mười ngày, Tô Vân cuối cùng từ ôn nhu hương bên trong tỉnh lại, nhớ tới bản thân là Thiên Đế, còn phải sớm hơn triều, ngay sau đó liền từ trên giường lên, ý định lâm triều đi.

Đợi đi tới trên triều đình, văn võ bá quan một cái không có, Tô Vân hỏi, chỉ nghe Kim Ngô vệ đạo: "Bệ hạ xưng Đế đến nay, loại trừ đăng cơ thời điểm lên triều đình, khi nào tới lâm triều qua? Hiện nay sớm đã không còn lâm triều quy củ. Văn võ bá quan đều là mỗi người quản lí chức vụ của mình, mấy chục năm không có loạn qua, mặc dù có chuyện, cũng là Đế

Hậu nương nương xử lý. Bệ hạ nếu là khăng khăng lâm triều, chỉ sợ bọn họ đều sẽ bị xáo trộn, bất đắc dĩ từ các nơi chạy tới cùng bệ hạ lâm triều."

Tô Vân ngẩn ngơ, lắc đầu, hào hứng tàn tạ trở về hậu cung, thầm nghĩ: "Ta vốn muốn làm cái minh quân, thế nhưng người trong thiên hạ gọi trẫm làm cái hôn quân…"

Đúng lúc này, cái kia Kim Ngô vệ vội vội vàng vàng chạy tới, la lên: "Bệ hạ, bệ hạ! Có người cầu kiến, tự xưng U Triều Sinh!"

Tô Vân giật mình trong lòng, liền lòng sinh sát cơ, muốn lập tức giết trở về, xử lý U Triều Sinh.

Nhưng nghĩ lại, cái này mấy chục năm không gặp, U Triều Sinh nhất định đã khôi phục Đạo Thần tu vi cảnh giới, bản thân đi vào, nhất định bị U Triều Sinh xử lý, liền nghĩ chạy đi.

Nhưng ngay sau đó lại là tưởng tượng: "Ta nếu là đi, hắn dưới cơn thịnh nộ đại khai sát giới, ta cái này Đế đình nhiều ít bách tính chẳng phải là nguy rồi độc thủ?"

Tô Vân nhắm mắt theo cái kia Kim Ngô vệ đi vào, vừa tối ám sai người đi thông báo Oánh Oánh, để nàng dù là đem kim quan bên trong Hỗn Độn hải nước đổ vào Bắc Minh bên trong cũng muốn lấy tới kim quan!

"Nếu là chậm, vậy liền đem trẫm đưa vào quan tài trong quan tài đi!" Tô Vân nghiến răng.

Đợi hắn đi tới trước mặt, lại thấy trong điện Kim Loan có hơn mười linh sĩ, cũng không gặp ba đồng tử Đạo Thần U Triều Sinh.

Tô Vân còn đang kinh ngạc, bên trong một cái nữ linh sĩ ôm trong ngực trẻ mới sinh, uyển chuyển quỳ gối, nói: "Xin bệ hạ mau cứu ngoại tử!"

Tô Vân không hiểu ý nghĩa, gặp cô gái kia linh sĩ bộ dáng thanh tú, vì vậy nói: "Ngươi lại đứng dậy, cẩn thận nói chuyện. Ngươi cái này ngoại tử là ai? U Triều Sinh lại là người nào?"

Cô gái kia linh sĩ đứng dậy, rơi lệ nói: "Ngoại tử chính là U Triều Sinh."

Tô Vân ngơ ngác, đứng dậy hướng cô gái kia linh sĩ đi tới, nói: "Ngươi ôm ấp hài tử để trẫm nhìn xem."

Cô gái kia linh sĩ vén lên tã lót, Tô Vân nhìn lại, chỉ thấy cái kia trẻ mới sinh hai mắt đen láy, vừa ăn nắm đấm, một bên nhìn về phía Tô Vân. Mà cái kia trẻ mới sinh mẹ cũng là có chút thanh tú xinh đẹp.

Tô Vân nói: "U Triều Sinh ở đâu?"

Những cái kia linh sĩ chỉ hướng thiên ngoại một ngôi sao.

Chương 873 : Trùng

Chương 863: Trùng

Tô Vân ngước đầu nhìn lên cái ngôi sao kia, tính bất ngờ linh cùng thân thể kết hợp, thân thể trở nên vô cùng vĩ đại, nửa người thẳng tới thiên ngoại, to lớn gương mặt đã đi tới cái ngôi sao kia bên cạnh, ánh mắt xa thẳm, hướng phía dưới nhìn thấu.

Cái kia tinh thần là một cái có sinh mệnh tinh cầu, trong vũ trụ rất nhiều dạng này tiểu thế giới, khoảng cách thứ bảy Tiên giới gần, liền có rất nhiều linh sĩ, nguyên khí dồi dào, tu luyện tới tiên nhân cấp độ liền có thể rời đi mỗi người chỗ thế giới đi tới thứ bảy Tiên giới.

Chẳng qua ngôi sao này đến từ vũ trụ biên giới, nơi đó tiểu thế giới liền rất cằn cỗi, không có bao nhiêu thiên địa nguyên khí.

Như vậy bên trong tiểu thế giới, linh sĩ cả một đời, cũng chỉ là tại Động Thiên cảnh giới biên giới quay vòng, may mắn tu luyện tới Động Thiên cảnh giới, có khả năng cảm ứng được mỗi bên đại động thiên thiên địa nguyên khí, liền còn có thể tiếp tục tu luyện, nói không chừng có thể tu luyện tới Thiên Tượng cảnh giới.

Nhưng nhiều hơn nữa người, là bị vây ở Động Thiên cảnh giới trước đó, đột phá là khó khăn cỡ nào?

Tô Vân quan sát ngôi sao này, lập tức phát hiện đến từ U Triều Sinh sắp đặt, —— cái kia từng cái cột đá đen!

Hiển nhiên, U Triều Sinh ở đây sinh sống rất nhiều năm.

Tiếp đó hắn liền thấy được U Triều Sinh, ngồi tại một tòa cung điện trước trên đài, bốn phía có người chăm sóc, thoi thóp.

Cái đài này bốn phía có từng cái màu đen cột đá, bố thành trận thế, trên trụ đá có kỳ dị huyền hình dáng đường vân, chính là dị vực Đạo giới kiến thức cơ sở: Huyền.

Tô Vân mi tâm Tiên Thiên thần nhãn mở ra, tinh tế quan sát, ngay sau đó khép lại Tiên Thiên thần nhãn.

Hắn đột nhiên thu nhỏ hình thể, chỉ thấy theo thân thể của hắn cùng linh tách ra, thân hình lại xuất hiện trên ngôi sao này, theo thân thể thu nhỏ, thân hình cũng tại hướng U Triều Sinh bên người hạ xuống.

"Dị vực Đạo Thần U Triều Sinh, là ai đem ngươi thương nặng như vậy?"

Tô Vân rơi vào trên không, hướng U Triều Sinh đi tới, đang tại chăm sóc U Triều Sinh những cái kia linh sĩ nhất thời chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng vô hình đem mình cùng U Triều Sinh tách ra.

Không chỉ có tách ra, hơn nữa không gian vô tận kéo duỗi, trong chớp mắt bọn họ liền chỉ thấy Tô Vân cùng U Triều Sinh trở thành xa xa hai cái điểm nhỏ, hơn nữa bất luận bọn họ làm sao chạy như bay, khoảng cách này cũng không thấy bất kỳ rút ngắn, ngược lại càng ngày càng xa!

Chờ đến bọn họ tuyệt vọng dừng bước lại, lại phát hiện U Triều Sinh cùng Tô Vân đã biến mất không còn tăm tích!

Mà tại Đế đình bên trong, Hương Quân đám người chỉ là gặp đến Tô Vân đi về phía trước mấy bước, U Triều Sinh kể cả cái kia phiến đài cao cùng cột đá đen liền tự động xuất hiện tại phía trước của bọn hắn, giống như là toàn bộ không gian bị na di, không khỏi nghi ngờ không thôi.

Tô Vân đạo hạnh quá cao, đừng nói Hương Quân những này linh sĩ, cho dù là một chút đạo hạnh chưa đủ tiên nhân, nhìn hắn thần thông cũng không nhìn thấy quá trình, không thể nào hiểu được, huyền diệu.

Tô Vân đạo hạnh thực sự quá cao, thế cho nên tại mạnh như U Triều Sinh, Đế Hỗn Độn, người xứ khác loại tồn tại này trong mắt, hắn rất mạnh, có thể trở thành bản thân đạo hữu.

Mà tại Hương Quân dạng này linh sĩ trong mắt, Tô Vân đạo pháp thần thông không thể diễn tả, không thể lý giải.

Nhưng ở Đế Phong, Tà Đế đám người trong mắt, lại là chỉ đến như thế, chỉ thường thôi, ta cũng được, thậm chí càng tốt hơn.

Tô Vân dừng bước tại U Triều Sinh bên người, U Triều Sinh thương thế quá nặng, đã không cách nào trả lời vấn đề của hắn, chỉ mở mắt ra, uể oải liếc hắn một cái.

Tô Vân nghi ngờ không thôi, vừa mới hắn dùng Tiên Thiên thần nhãn nhìn thấy cổ quái một màn, U Triều Sinh trong cơ thể lại có từng cái phảng phất giòi bọ xương ngón tay tại chui tới chui lui, không ngừng phá hoại thân thể của hắn nguyên thần.

—— không sai, cái này tên là U Triều Sinh dị vực Đạo Thần là có nguyên thần!

Tuy là Tô Vân cho là nguyên thần bên trong thiên hồn địa hồn cũng không nhiều đại tác dụng, nhưng cũng không nhịn được nhìn nhiều hai mắt.

Những cái kia xương ngón tay có chút không tầm thường, giống như là tại U Triều Sinh trong cơ thể bản thân gia tăng sinh sản đồng dạng, số lượng đang không ngừng tăng nhiều!

Thứ này, tại thôn phệ U Triều Sinh sinh cơ!

U Triều Sinh thương thế sẽ chỉ càng ngày càng nặng, trong cơ thể tu vi không ngừng bị thứ này thôn phệ, cho đến bạo thể mà chết!

Khi đó, liền sẽ có vô số màu trắng xương ngón tay từ hắn nổ tung trong thân thể chảy ra!

Đạo Thần thể nội không gian rộng lớn, khi đó chỉ sợ màu trắng xương ngón tay sẽ như cùng suối phun hoặc là núi lửa đồng dạng hướng ra phía ngoài bộc phát, di động!

"Cổ quái như vậy pháp khí…"

Tô Vân thò tay vạch một cái, một cái kỳ quái xương ngón tay từ U Triều Sinh trong cơ thể bay ra, lại chi chi kêu quái dị, lăng không phi hành, tốc độ cực nhanh!

Cái kia xương ngón tay cực kỳ hung ác, liền muốn hướng Tô Vân trong cơ thể chui vào.

Đột nhiên, huyền thiết chuông vô thanh vô tức xuất hiện, đạo uy hạ xuống, cái kia xương ngón tay xuyên qua hoàng chung một tầng lại một tầng đạo uy, phá vỡ tầng tầng thần thông, tốc độ càng ngày càng chậm.

Đợi đi tới huyền thiết chuông tản ra đạo uy tầng thứ tám lúc, cuối cùng từ từ định trên không trung, không cách nào nhúc nhích.

Tô Vân không khỏi thay đổi sắc mặt, thầm khen một tiếng.

Huyền thiết chuông lúc trước bị Đế Hốt phá giải, bể nát một chỗ, sau lại người xứ khác xuất hiện, Đế Hốt bỏ chuông, Tô Vân thương thế tốt lên về sau, liền đem huyền thiết chuông lần nữa ghép lại lên, lại tế luyện.

Hơn hai mươi năm đi qua, Tô Vân cảnh giới đột phá, tu luyện tới Tiên Thiên Nhất Khí Đạo cảnh lục trùng thiên, huyền

thiết chuông cũng bởi vậy uy năng trở nên mạnh hơn, càng thêm thần diệu.

Hiện tại, Tô Vân có thể khẳng định, huyền thiết chuông cứ việc như trước là yếu nhất chí bảo, nhưng chắc chắn sẽ không lại bị Đế Hốt tuỳ tiện phá mở!

Tựa như Tô Vân bản thân đồng dạng, có được Đế cấp tầng thấp nhất chiến lực, nhưng cũng sẽ không bị người tuỳ tiện đánh chết!

Chỉ là huyền thiết chuông luyện đến trình độ này, còn là bị căn này kỳ dị xương ngón tay một hơi xuyên qua bảy tầng đạo uy quang màn, tại tầng thứ tám mới miễn cưỡng ngừng lại, để Tô Vân không khỏi khiếp sợ không thôi.

"Một cái nho nhỏ xương ngón tay liền nắm giữ bậc này uy năng, trong thiên hạ có thể tại đây một chỉ uy năng bên dưới người còn sống sót, loại trừ chúng ta mấy cái Đại Đế bên ngoài, lác đác không có mấy."

Tô Vân liếc đã ý thức mơ hồ U Triều Sinh một chút, U Triều Sinh trong cơ thể có nhiều như vậy xương ngón tay, như trước sống sót đến bây giờ, quả thực không thể coi thường.

Có thể thấy được từ lúc cùng hắn liều mạng tranh đấu về sau, U Triều Sinh trong khoảng thời gian này trốn ở âm u trong góc kéo dài hơi tàn, cuối cùng khôi phục một chút thực lực!

Thậm chí liền nàng dâu đều cưới, hài tử đều sinh, thật sự là đáng ghét!

Tô Vân nâng tay phải lên, năm ngón tay xiết chặt, đột nhiên năm ngón tay giang rộng ra, cái kia lơ lửng ở trước mặt hắn xương ngón tay cũng tự nổ tung, phân giải thành vô số thật nhỏ hạt tròn.

Những này hạt tròn cũng không phải là tuỳ tiện tách ra, mà là mỗi cái đều duy trì nhỏ nhất nguyên vẹn kết cấu, mỗi một cái rất nhỏ nguyên vẹn trên kết cấu, đều bảo lưu lấy trụ cột nhất đạo pháp kết cấu.

Ví dụ như Tiên đạo vũ trụ cơ sở nhất đạo pháp kết cấu là phù văn, U Triều Sinh vũ trụ cơ sở nhất đạo pháp kết cấu là huyền.

Tô Vân lộ ra vẻ kinh ngạc, hắn từ những này đạo pháp kết cấu trông được đến cực kỳ quái dị một màn, một cái khác vũ trụ văn minh cơ sở "Phù văn" : Trùng.

Những này rất nhỏ đạo pháp kết cấu, mỗi một cái rất nhỏ trên kết cấu mặt đều có tương tự phù văn, lại giống như là côn trùng đồng dạng cô ninh nhúc nhích kỳ lạ lạc ấn!

Tựa như là côn trùng đồng dạng, những này rất nhỏ đạo pháp kết cấu đang không ngừng nhúc nhích, thậm chí lẫn nhau thôn phệ, hoặc là thôn phệ những vật khác.

Loại này trùng văn, chính là một cái khác vũ trụ văn minh cơ sở.

"Mời Oánh Oánh đại lão gia tới!" Tô Vân hưng phấn nói.

Kim Ngô vệ vội vàng nhắc nhở: "Bệ hạ, Oánh Oánh đại lão gia mang theo Đế Thúc đang nghĩ biện pháp đem kim quan vận chuyển đến Bắc Minh chi hải đi, đem trong quan tài Hỗn Độn chi thủy đổ vào trong biển…"

Tô Vân nói: "Bảo bọn họ không cần làm nữa! Chờ một chút, để đại lão gia đi tới kim quan chỗ, còn có, đem cái kia dáng lùn Đế Thúc cùng một chỗ mang tới!"

Kim Ngô vệ vội vàng đi vào, thầm nghĩ: "Bệ hạ đối Oánh Oánh đại lão gia như thế kính trọng, đối Đế Thúc lại như thế khinh bạc, là Đế Thúc cũng là đoạt Đế đối thủ cạnh tranh nguyên nhân ư?"

Tô Vân dời bước, đi tới kim quan chỗ.

Kim quan kia ngay tại Đế đình Lôi Trì bên cạnh, bên trong cất giấu không biết nhiều ít Hỗn Độn hải chi thủy, nặng nề vô cùng, khó mà vận chuyển. Lấy Tô Vân hiện nay tu vi pháp lực, nâng lên tới cũng không khó, nhưng tế lên tới liền có chút cố hết sức.

Hương Quân các loại linh sĩ cũng vội vàng cùng đi, chúng linh sĩ nhao nhao ngẩng đầu lên, nhìn về phía cái kia quy mô hùng vĩ đến khó có thể tưởng tượng Đế đình Lôi Trì, như thế tinh xảo Lôi Trì, nắm giữ lấy thiên hạ linh sĩ số mệnh!

Có này dị bảo trấn áp , bất kỳ cái gì người cũng không cách nào thành tiên, hễ có người thành tiên, liền sẽ bị gọt đi đỉnh thượng tam hoa, rơi xuống cảnh giới!

"Phu quân nói không sai, Vân Thiên Đế quả nhiên là đại ma thần!"

Hương Quân trong lòng yên lặng nói: "Phu quân nói hắn lấy bảo vật này khống chế người trong thiên hạ, để chúng sinh không dám phản kháng hắn, cũng vô lực phản kháng hắn, ham muốn quyền lực ngút trời, chúng sinh đều sinh hoạt tại dưới dâm uy của hắn. Hiện nay thấy một lần, quả là thế."

Oánh Oánh, tiểu Đế Thúc đám người chạy đến.

Tô Vân hướng bọn họ biểu hiện ra một cái khác vũ trụ rất nhỏ đạo pháp kết cấu, mọi người nhìn trợn mắt hốc mồm, một cái khác vũ trụ văn minh hình thái, vượt qua bọn họ nhận thức!

"Chúng ta vũ trụ xây dựng ở vũ trụ mộ địa phía trên, đụng phải văn minh hình thái thật sự là vô cùng kỳ quặc, không thể tưởng tượng!"

Tiểu Đế Thúc một bên khống chế những này trùng văn, thí nghiệm trùng văn khác biệt cấu loại, vừa nói: "Ta lúc trước

ngược lại là gặp được một chút hiện tượng quỷ dị, nhưng này lúc đều là nghĩ đến làm sao trấn áp Đế Hỗn Độn thi, làm sao trấn áp người xứ khác, hoàn mỹ đi qua hỏi cái này chút. Sau lại bị lật đổ, lại bị ném vào Minh đô mười tám tầng, cũng không cách nào quan tâm những thứ này. Hiện tại ta ngược lại có thời gian đi tìm kiếm vũ trụ mộ địa bí mật."

Dưới khống chế của hắn, những này trùng văn hiện ra kỳ lạ cấu tạo, cùng với huyền diệu địa phương.

Chỉ thấy khác biệt trùng văn gặp nhau, sẽ mỗi người thôn phệ, ngươi ăn ta, ta ăn hắn, trùng văn liền càng lúc càng lớn, kết cấu cũng càng ngày càng phức tạp.

Kỳ lạ hơn đặc biệt chính là, phức tạp tới trình độ nhất định, trùng văn liền bắt đầu bản thân sao chép, đồng thời phân tách!

Mà loại này phức tạp cực hạn, cùng Tiên đạo vũ trụ một cái hoàn chỉnh thần thông có chút tương tự, chỉ là đây là một loại có thể bản thân sao chép, bản thân phân tách một loại thần thông.

Tô Vân lại lấy ra mấy cái xương ngón tay, giao cho tiểu Đế Thúc thí nghiệm, Oánh Oánh thì tại một bên ghi chép.

Mọi người rất bận, nhưng mà hai bên đều rất phong phú, chỉ cảm thấy học được rất nhiều kiến thức.

Hương Quân các loại linh sĩ đợi hồi lâu, chỉ thấy Tô Vân đám người thảo luận đến mức dị thường nhiệt liệt, nghiên cứu dị vũ trụ kỳ dị thần thông cấu tạo, lại không quan tâm chút nào nên như thế nào trị liệu U Triều Sinh.

U Triều Sinh khí tức so lúc trước càng thêm suy yếu, hơn nữa thương thế cũng càng ngày càng nặng, lúc nào cũng có thể mất mạng.

Hương Quân nhịn không được, quỳ gối xuống, nức nở nói: "Bệ hạ, xin cứu cứu ngoại tử!"

Tô Vân nhìn nhìn U Triều Sinh, lại nhìn một chút Hương Quân, cùng với Hương Quân cùng U Triều Sinh hài tử, có chút chần chờ.

Tiểu Đế Thúc liếc U Triều Sinh một chút, nói: "Vân Thiên Đế, cái này dù sao cũng là một cái khác vũ trụ tồn tại. Hắn náo quá nhiều lớn nhiễu loạn, vài lần suýt nữa phá hủy Đế đình, mức độ nguy hiểm cao bao nhiêu, ngươi hẳn là so ta rõ ràng."

Tô Vân suy nghĩ một chút, nhẹ nhàng phất tay, U Triều Sinh lăng không bay lên, thân thể nằm ngang giữa không trung, chậm rãi hướng kim quan bên trong rơi đi.

Hương Quân các loại linh sĩ bi phẫn muốn chết, nhao nhao tiến lên ngăn cản, nhưng làm sao có thể ngăn cản được Tô Vân loại tồn tại này?

Kim quan kia bên trong ẩn chứa Hỗn Độn hải nước, U Triều Sinh chậm rãi chìm vào Hỗn Độn hải trong nước, nhất thời thân thể bên trong ngàn vạn bạch cốt như là sôi trào côn trùng đồng dạng, nhao nhao từ vết thương của hắn bên trong chui ra, hướng ra phía ngoài bay đi!

"Xuy!" "Xuy!" "Xuy!"

Xương ngón tay tiếng xé gió không dứt bên tai, từ kim quan bên trong bay ra, như là một đóa mây xanh, vừa mới rời đi kim quan, liền muốn chui vào mọi người trong cơ thể!

Đột nhiên, coong một tiếng chuông vang truyền đến, từng đạo màn sáng rủ xuống, cái kia ngàn vạn xương ngón tay tại màn sáng bên trong phi hành, tốc độ càng ngày càng chậm, cuối cùng định tại mọi người phía trước.

"Coong!"

Tiếng chuông vang lên, tất cả xương ngón tay tất cả đều rách nát, rất nhỏ đạo pháp cấu tạo cũng bị phá hoại, sở hữu xương ngón tay hóa thành bột mịn, không còn tồn tại!

Tô Vân bàn tay nhẹ nhàng nâng lên, U Triều Sinh chậm rãi từ Hỗn Độn hải dưới nước bay ra, trôi lơ lửng ở trước mặt hắn.

Tiểu Đế Thúc khẽ nhíu mày.

Tô Vân nói: "Hắn lấy vợ sinh con, đã coi như là Tiên đạo vũ trụ thổ dân. So với hắn, ta lo lắng hơn chính là đem hắn bị thương thành loại tồn tại này. Ta Tiên đạo trong vũ trụ, nhưng không có nhân vật như vậy. Nếu như bị loại tồn tại này xâm lấn…"

Tiểu Đế Thúc sắc mặt nghiêm nghị, hắn nghiên cứu trùng văn, phát hiện vũ trụ này văn minh nhất định là một cái thôn phệ loại văn minh. Nếu như thật có như vậy một cái nhân vật đáng sợ xâm lấn Tiên đạo vũ trụ, quả thực là lớn lao tai nạn!

Tô Vân đầu ngón tay một tia Tiên Thiên Nhất Khí bay ra, từ U Triều Sinh lỗ mũi chui vào trong cơ thể của hắn, chỉ thấy U Triều Sinh thân thể thương thế từ từ khôi phục, cơ bắp lại sinh, hô hấp cũng từ từ vững vàng.

Tô Vân lấy Tiên Thiên Nhất Khí diễn hóa tạo hóa chi đạo, trị liệu U Triều Sinh đạo thương không thành vấn đề.

Sau một lúc lâu, U Triều Sinh tỉnh lại, lập tức nói: "Biên giới sinh biến, bạch cốt thần thánh xâm lấn!"

—— —— bệnh mề đay từ từ tiêu đi xuống, tuy là có mới sinh ra, nhưng không có từ lúc trước a khủng bố. Đây là canh thứ nhất, Trạch Trư sẽ cố gắng viết ra canh thứ hai! !

Chương 874 : Phần

Chương 864: Phần

Tô Vân vội vàng hỏi kỹ, không khỏi đổi sắc mặt, cái kia bạch cốt thần thánh thật sự là hắn có chút ấn tượng, lúc trước Chí Nhân Tần Dục Đâu tại vũ trụ biên giới, đẩy ra Bắc Miện trường thành, ý đồ từ trong Hỗn Độn hải vớt nhiều hơn nữa cổ xưa vũ trụ hài cốt.

Không ngờ lại bởi vì động tác này gây ra đại họa, có mai táng tại vũ trụ mộ địa bên trong mặt khác vũ trụ mảnh vỡ bị hắn cùng nhau mang ra ngoài, ba vị bạch cốt thần thánh đi theo giết ra.

Tần Dục Đâu đánh chết cái này ba vị bạch cốt thần thánh, lại bị đối phương mở ra kết nối đối phương vũ trụ mảnh vỡ cùng Tiên đạo vũ trụ cửa. Tần Dục Đâu bất đắc dĩ, đi vào cửa bên trong, giữ vững cái thông đạo này, kỳ vọng chặn lại những này bạch cốt thần thánh.

“Hiện tại bạch cốt thần nhân tái hiện, vị kia Chí Nhân, chỉ sợ chết rồi.”

Tô Vân buồn bã, Tần Dục Đâu không chết mà nói, Tiên đạo vũ trụ sẽ không xuất hiện mới bạch cốt thần nhân. Nếu bạch cốt thần nhân tái hiện, như vậy Tần Dục Đâu thật đã chết rồi.

Nghĩ đến cái này cổ xưa vũ trụ Chí Nhân, Tô Vân có chút buồn phiền.

Tần Dục Đâu là vô cùng ích kỷ một người, hắn không nguyện cứu cổ xưa vũ trụ chúng sinh, thậm chí hướng Chí Tôn

cung điện đề nghị, tiêu diệt cổ xưa vũ trụ chúng sinh, dùng cái này tới hạ thấp tận thế hạo kiếp uy lực.

Hắn thậm chí thay đổi tại hành động, bởi vậy bị Chí Tôn cung điện trấn áp ném đến trong Hỗn Độn hải.

Khi hắn bị người từ Hỗn Độn hải vớt đi lên, hắn nhưng lại chữa trị đã hóa thành quái vật đồng tộc, đồng thời hao tổn một nửa thực lực tu vi tại Tiên đạo trong vũ trụ khai thiên tịch địa, mở ra một mảnh thế giới, thuộc về cổ xưa vũ trụ thế giới, để cho mình tộc nhân sinh tồn.

Hắn phát hiện bạch cốt thần nhân uy hiếp đến bản thân cứu sống những cái kia tộc nhân, như vậy ích kỷ một người, vậy mà dùng mạng của mình đi ngăn chặn cánh cửa kia, cuối cùng hi sinh.

Cỡ nào mâu thuẫn một người, ích kỷ tới cực điểm người là hắn, chí công vô tư dâng hiến tính mạng người cũng là hắn.

Tô Vân cá nhân thực ra cũng không có nhiều như vậy cảm ngộ, chính là Tần Dục Đâu dạng này người, mang cho hắn nhiều người như vậy sinh cảm ngộ.

Tiểu Đế Thúc kiểm tra xương ngón tay bên trong trùng văn, đột nhiên nhớ ra một chuyện, vẻ mặt đột biến, chần chừ phút chốc, nói: "Đối với bạch cốt thần nhân, ta cũng có nghe thấy. Lúc trước nguyên đại lục còn tại thời điểm, mở ra Hỗn Độn hải, mở rộng vũ trụ, quả thực gặp được một chút không thể tưởng tượng hiện tượng. Khi đó, từ trong Hỗn Độn hải đào được qua một chút bạch cốt, chết rất nhiều người."

Hắn nói tới chính là cực kỳ cổ xưa lịch sử, còn tại tám đại Tiên giới triệt để hình thành trước đó, khi đó mọi người chủ yếu sinh hoạt tại nguyên đại lục ở bên trên, Bắc Miện trường thành ngăn cách Hỗn Độn hải.

Đế Hỗn Độn hướng ra phía ngoài mở ra vũ trụ lúc, gặp vũ trụ mộ địa bên trong một cái chết cũng không hàng vũ trụ hài cốt, phía trên nghỉ lại lấy một chút nhân vật đáng sợ, dựa vào thôn phệ mặt khác vũ trụ hài cốt tới kéo dài hơi tàn.

"Đế Hỗn Độn gọi cái vũ trụ kia hài cốt vì Phần, cùng trong mộ cường giả từng có một hồi cực kỳ đại chiến thảm liệt, Đế Hỗn Độn đem Phần xua đuổi, phong ấn trường thành, ngăn cản bọn họ."

Đế Thúc mặt mang thần sắc lo lắng, nói: "Nếu như thật sự là trong mộ cường giả lời nói, chỉ sợ lần này Phần xâm lấn, không cách nào giảng hoà."

Tô Vân cười nói: "Vậy không sao. Đế Hỗn Độn nhất định sẽ không đứng nhìn đứng ngoài quan sát! U Triều Sinh, ngươi an tâm dưỡng thương, đợi đến ngươi khôi phục tu vi về sau lại nói."

U Triều Sinh nghe vậy, yên lòng.

Tô Vân như trước có chút lo lắng, Đế Hỗn Độn đã chết, cứ việc thân thể khôi phục, nhưng thực lực tu vi như trước không bằng Luân Hồi Thánh Vương, chỉ sợ không cách nào đem trong mộ đánh lại!

"Đế Hỗn Độn nhất định sẽ đi vũ trụ biên giới, chấn nhiếp Phần . Thừa dịp trong khoảng thời gian này, chúng ta đối trùng văn tìm hiểu càng sâu, phần thắng liền càng lớn!" Tô Vân thầm nghĩ.

Hắn không có lập tức đi tới vũ trụ biên giới kiểm tra, mà là tiếp tục cùng Đế Thúc cùng nhau nghiên cứu trùng văn ảo diệu, đương nhiên chủ yếu là Đế Thúc đang nghiên cứu.

Oánh Oánh hướng U Triều Sinh cảm xúc: "Thế nhân đều muốn đem Đế Thúc đầu óc đào ra, luyện hóa trở thành bản thân đại não thứ hai, nhưng sĩ tử hết lần này tới lần khác

không làm như vậy, Đế Thúc lại trở thành sĩ tử đại não thứ hai. Sĩ tử làm chỉ là không ngừng cứu Đế Thúc, chỉ là làm Đế Thúc bằng hữu, không cầu báo lại, Đế Thúc liền chủ động giúp hắn làm việc , đồng dạng cũng không cầu báo lại."

U Triều Sinh liếc nàng một cái, trong lòng cười lạnh: "Lại là một cái bị đại ma thần tẩy não đáng thương tinh quái."

Tô Vân thậm chí còn đem Đế tâm mời tới, Đế tâm tại ngộ tính bên trên thiên phú cực cao, Tô Vân cần Đế tâm dạng này thiên tài trợ giúp bản thân, đả thông trùng văn cùng phù văn chuyển đổi, dùng cái này tới đánh ra một đầu thần thông chuyển đổi lối đi.

Nếu là có thể làm đến bước này lời nói, hoàn toàn có thể dùng phù văn thi triển ra trùng văn đồng dạng thần thông!

"Đế tâm cũng là như vậy trở thành sĩ tử bằng hữu."

Oánh Oánh hướng U Triều Sinh nói: "Đế tâm vốn là một viên lớn trái tim, suýt nữa giết sĩ tử, sĩ tử lại không có đối với hắn đuổi tận giết tuyệt, mà là dựa vào nhân cách mị lực cảm hóa hắn, Đế tâm cũng liền trở thành sĩ tử bạn tốt."

U Triều Sinh khẽ mỉm cười, lại không có thay đổi đối Tô Vân cách nhìn.

Nếu không phải Tô Vân đa nghi, thế nào cũng phải giết cái hồi mã thương, hắn vũ trụ cũng sẽ không triệt để chôn vùi, Đạo giới cũng sẽ không dùng cuối cùng năng lượng đem hắn phục sinh tới.

Hắn vừa mới phục sinh, liền bị Tô Vân đuổi giết, hạng gì vô cùng hung ác?

Bởi vậy cho dù Oánh Oánh đem Tô Vân khoa trương ra một đóa hoa đến, U Triều Sinh cũng không nhúc nhích chút nào.

Oánh Oánh nói: “Hơn nữa sĩ tử thiên tư trác tuyệt…”

U Triều Sinh cuối cùng nhịn không được, nói: “Chưa chắc a? Hắn tuy có chút bản lĩnh, nhưng chưa chắc có ta mạnh.”

Thực ra, hắn đối Tô Vân có chút bản năng bên trên sợ hãi, nỗi sợ hãi này đến từ Tô Vân đối đạo nhận thức, Tô Vân đạo hạnh thực sự quá cao. Trong nghề xem môn đạo, Tô Vân Hồng Mông phù văn, vượt qua hắn nhận thức, thậm chí vượt qua Đạo giới nhận thức!

Bọn họ vũ trụ Đạo giới, diễn sinh ra năm đại chí cao vô thượng dây đàn, dùng năm cái dây đàn có thể đạo tận bản vũ trụ tất cả pháp tắc, tất cả đại đạo.

Mà Tô Vân chỉ dùng một loại.

Cái này khiến U Triều Sinh đối Tô Vân sinh ra âm thầm sợ hãi, mà loại này sợ hãi đến từ Đạo giới, Đạo giới một lần lại một lần khôi phục quá trình bên trong bị Tô Vân chỗ phá hủy, bởi vậy Đạo giới đối Tô Vân sợ hãi cắm rễ tại Đạo giới đại đạo bên trong.

Đạo giới vừa vặn phục sinh U Triều Sinh, cũng đem loại này sợ hãi truyền cho hắn.

Một phương diện khác thì là Tô Vân cái kia liều mạng đấu pháp.

Hắn đến nay như trước khó mà quên Tô Vân cái kia vô cùng cừu hận ánh mắt.

Bởi vậy luận thực lực chân thật, lúc này U Triều Sinh cứ việc tại phía xa Tô Vân phía trên, nhưng như trước khó mà áp chế bản thân đạo tâm bên trong sợ hãi, đồng thời cho là Tô Vân bản lĩnh chưa chắc có bản thân mạnh.

“Tương lai ta cũng là đánh bại quần hùng, trở thành Thiên Đế.”

U Triều Sinh hướng Oánh Oánh nói: "Nghe nói sáng lập các ngươi vũ trụ Tiên đạo chính là người xứ khác, các ngươi tại tranh đoạt đế vị, thêm vào ta một cái người xứ khác, cũng không quá đáng a?"

Oánh Oánh sợ hết hồn: "Đạo Thần cũng muốn tham gia đoạt Đế chi tranh? Như vậy ai còn là đối thủ của hắn?"

Nàng lại không biết U Triều Sinh đã không phải là Đạo Thần, Tiên đạo trong vũ trụ không có Đạo giới, hắn tự nhiên không cách nào đi ra một bước cuối cùng.

U Triều Sinh trong mắt ba đồng tử nhấp nhô, thản nhiên nói: "Ta nghiên cứu qua các ngươi phù văn đại đạo, phù văn đại đạo là đem lập thể Thần Ma áp súc thành mặt phẳng, sau đó dùng mặt phẳng phù văn đi kiến cấu đạo liệm đạo tắc, hình thành đạo trường, đạo trường thăng hoa hóa thành đạo hoa. Một bông hoa một thế giới, hoa nở lúc diễn sinh Đạo giới. Thập trùng thiên lúc, Đạo giới hoàn mỹ, bởi vậy chứng được Đạo Thần."

Oánh Oánh trợn mắt há hốc mồm, ăn một chút nói: "Ngươi, làm sao ngươi biết nhiều như vậy? Ngươi không phải chỉ ở tại vũ trụ biên giới sao…"

U Triều Sinh không khỏi đắc ý, cười nói: "Đại ma thần biến mất hơn hai mươi năm ở giữa, ta há có thể không bốn phía đi lại một chút? Đối Tiên đạo cảnh giới có hiểu biết cũng là bình thường."

"Không phải!"

Oánh Oánh sắc mặt nghiêm túc nói: "Ý của ta là biết Đạo giới cùng cảnh giới quan hệ người ít càng thêm ít, ngươi có thể biết am hiểu chỉ là Đạo cảnh cửu trùng thiên, làm sao sẽ biết có thập trùng thiên?"

U Triều Sinh khó hiểu nói: "Rất khó ư? Ta tìm hiểu đến đạo hoa, Đạo cảnh thời điểm, liền ý thức được nhất định phải có thập trùng thiên, đệ thập trùng thiên chính là hoàn mỹ Đạo giới. Đây là từ cảnh giới hướng đi liền có thể nhìn ra được, là chuyện tất nhiên."

Oánh Oánh suy nghĩ xuất thần, thở dài, nói: "Mà Tiên giới người, cho đến trước đó không lâu mới ý thức tới đệ thập trùng thiên là nhất định…"

Nàng lắc đầu, nói: "Tiểu U ngươi biết không? Thiên phú của ngươi rất đáng gờm ngươi biết không? Ngươi thật tốt tu luyện…"

U Triều Sinh khẽ mỉm cười, thầm nghĩ: "Tiểu nha đầu này nói chuyện rất êm tai. Ta tới làm vũ trụ này Thiên Đế, liền từ khuất phục nàng bắt đầu."

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, Oánh Oánh nói nhỏ: "Tiểu U, Tiểu Triều, ngươi năm đạo dây đàn, cho ta mượn chép chép?"

U Triều Sinh vừa mới để Oánh Oánh chép xong năm đạo dây đàn, chỉ nghe Tô Vân âm thanh truyền đến: "Trùng văn nghiên cứu xong rồi, tới trước nghiên cứu một chút hắn."

U Triều Sinh ngẩng đầu, liền gặp Tô Vân mang theo Đế Thúc, Đế tâm đám người đi tới, U Triều Sinh có chút ngỡ ngàng, ngay sau đó tỉnh ngộ lại: "Chẳng lẽ là nghiên cứu ta? Ta rất bình thường, không cần nghiên cứu…"

Hắn vẫn là rất suy yếu, bạch cốt trùng đối với hắn nguyên thần cùng tu vi hao tổn cực lớn, hơn nữa hắn là lần đầu tiếp xúc đến thứ này, không để ý bị xâm nhập trong cơ thể, hắn tuy đánh chết đối thủ, nhưng kém chút cũng bị thần thông của đối phương làm hao mòn chết.

Vì vậy đối với Tô Vân nghiên cứu một chút đề nghị, hắn tuy là có cự tuyệt quyền lực, nhưng không có cự tuyệt thực lực.

Cũng may mấy ngày sau, U Triều Sinh cũng liền quen thuộc.

Tô Vân cùng tiểu Đế Thúc đám người nguyên bản liền đối với bọn họ dây đàn đạo hữu hiểu biết, giờ phút này cũng chỉ là xâm nhập tìm hiểu một chút mà thôi, hơn nữa cũng chỉ là hỏi U Triều Sinh, cùng U Triều Sinh trao đổi lẫn nhau, cũng không phải là đem U Triều Sinh xé ra tinh tế nghiên cứu.

"Hắn là Đạo thể, Đạo giới dùng cuối cùng năng lượng tạo thành đại đạo tạo thành thân thể, lấy ta đỉnh phong linh lực, nhiều nhất chỉ có thể áp chế hắn phút chốc, chiết xuất ý thức của hắn tư duy, có lẽ có thể đạt được hắn đại đạo cảm ngộ."

Tiểu Đế Thúc có chút tiếc hận nói: "Nhưng chỉ có thể áp chế phút chốc, tại khâu đầu của hắn lúc liền sẽ bị hắn phát giác. Hơn nữa ta hiện tại chỉ có nửa cái đầu óc, cũng không dùng được."

Oánh Oánh hướng Tô Vân hưng phấn nói: "Tiểu Thúc nói chuyện so trước kia vui tính nhiều."

Tiểu Đế Thúc rất không vui, lời nói thành khẩn nói: "Ta chỉ là ăn ngay nói thật, hơn nữa là nói ra bản thân bi thảm gặp gỡ, ngươi cảm thấy ta vui tính, là ngươi tâm lý có vấn đề. Ngươi muốn đính chính."

Oánh Oánh hướng Tô Vân cười nói: "Ngươi nhìn, thật trở nên vui tính."

Tiếp đó Oánh Oánh liền bị khủng bố linh lực định trụ, đầu bên trong một cái ý niệm trong đầu cũng không động được, thậm chí không biết thời gian trôi qua.

Tiểu Đế Thúc ý định mở ra cái này tiểu nha đầu đầu, cho nàng thay đổi một chút ý nghĩ.

Tô Vân vội vàng ngăn lại: "Nhân gian sở dĩ muôn màu muôn vẻ, chính là bởi vì mỗi người ý nghĩ không giống nhau, đạo huynh không thể để cho mỗi người đều ôm lấy ý tưởng giống nhau."

Tiểu Đế Thúc đành phải thôi, liếc liếc Tô Vân đầu, thầm nghĩ: "Hắn đau lòng nha đầu này, có thể thấy được cũng là đầu óc có vấn đề, nếu không vén lên sọ não của hắn…"

—— —— Trạch Trư tinh lực còn là chưa đủ, tận lực, còn viết đến bây giờ… Ngủ ngon.

Chương 875 : Thuyền giặc

Chương 865: Thuyền giặc

Oánh Oánh không chút nào biết bản thân suýt nữa bị Đế Thúc mở ra sọ não, như trước rất rộn rã, không có sầu lo.

Cuối cùng, U Triều Sinh thương thế khỏi hẳn, thôi thúc từng cái cột đá đen, nhất thời thiên địa nguyên khí cuồn cuộn mà đến, cho dù là mỗi bên đại phúc địa bên trong tiên khí cũng bị dẫn tới, để tu vi của hắn liên tục tăng lên!

Tô Vân khóe mắt nhảy lên, cái này ba đồng tử Đạo Thần thực lực tu vi rất nhanh liền bao trùm ở trên hắn, đi đến làm người ta ngưỡng mộ núi cao tình trạng!

Cho dù là tu luyện tới Đạo cảnh cửu trùng thiên Đế cảnh tồn tại, cũng kém xa hắn!

Oánh Oánh khó hiểu nói: "Từ cảnh giới đi lên nói, Tiểu U cảnh giới tương tự Đạo cảnh cửu trùng thiên, vì sao hắn cho người cảm giác, so Đế cảnh tồn tại mạnh nhiều như vậy?"

Tô Vân còn chưa kịp trả lời vấn đề của nàng, tiểu Đế Thúc đã giải thích nói: "Nghiêm ngặt mà tính, Đế Hỗn Độn, người xứ khác, Luân Hồi Thánh Vương cùng U Triều Sinh loại tồn tại này, đỉnh phong thời kì chỉ so với Đế Phong, Đế Tuyệt bọn họ cao hơn một cảnh giới. Nhưng mà, bọn họ lấy mỗi người lý niệm tới giải thích đại đạo, ví dụ như Đế Hỗn Độn, hắn dùng lý niệm giải thích ba ngàn sáu trăm loại đại đạo. Ba ngàn sáu trăm loại đại đạo cùng tu luyện đến Đạo cảnh cửu trùng thiên thập trùng thiên. Mà Đế Phong Đế Tuyệt bọn họ, chỉ là bắt lấy ba ngàn sáu trăm loại đại đạo bên trong một hai loại, tu luyện tới cửu trùng thiên."

Hắn vừa nói như vậy, Oánh Oánh đám người nhất thời hiểu được.

Đế Hỗn Độn đại đạo lý niệm, có thể điều khiển ba ngàn sáu trăm loại đại đạo, bởi vậy pháp lực vô cùng mạnh mẽ, ngàn vạn hơn mấy lần Đế Phong, Đế Tuyệt loại tồn tại này.

U Triều Sinh tuy là cảnh giới rơi xuống đến tương tự Đạo cảnh cửu trùng cảnh giới bên trên, nhưng hắn cũng có đồng dạng lý niệm, có thể điều khiển nhiều loại đại đạo, bởi vậy để tu vi của hắn thực lực vượt xa mặt khác Đế cảnh tồn tại.

Như Tần Dục Đâu, Luân Hồi Thánh Vương đám người, cũng đều là như thế.

Oánh Oánh đột nhiên kinh ngạc nói: "Sĩ tử cũng là như thế!"

Nàng tỉnh ngộ lại, Tô Vân Tiên Thiên Nhất Khí đã thống trù Tiên đạo vũ trụ ba ngàn sáu trăm loại đại đạo, mở ra đạo hoa, diễn sinh ra hai tầng Đạo cảnh thế giới, pháp lực mạnh mẽ vô cùng.

Đây là Tô Vân có khả năng cùng thiên hạ quần hùng cạnh tranh đế vị nguyên nhân.

Hơn nữa, Oánh Oánh còn phát hiện Tô Vân đang mượn dùng Hồng Mông phù văn tới diễn hóa cổ xưa vũ trụ, dây đàn đạo vũ trụ cùng với Phần vũ trụ đại đạo, hiện tại Tô Vân nắm giữ đại đạo, tuyệt đối không chỉ ba ngàn sáu trăm loại!

"Tô Cẩu Thặng có thể, Oánh Oánh đại lão gia ăn cắp Tô Cẩu Thặng Hồng Mông phù văn, chẳng phải là cũng có thể?" Oánh Oánh không khỏi tự đắc lên.

Đột nhiên nàng lại nghĩ tới một chuyện, dò hỏi: "Tiểu Thúc, ngươi nói người khác nói đến đạo lý rõ ràng, ngươi đây? Thời kỳ toàn thịnh ngươi, lại là cái gì tiêu chuẩn?"

Đế Thúc nói: "Ta thời kỳ toàn thịnh, cùng hiện nay U Triều Sinh không sai biệt lắm. Ta tuy là Thái Cổ Chân Thần, nhưng có thể quan tưởng tạo vạn vật, quan tưởng ra khác biệt đại đạo thần thông, cũng là không thành vấn đề!"

Hắn trong lời nói có chút khó mà che giấu kiêu ngạo, nhưng nói xong lời cuối cùng lại có chút buồn bã.

Hắn thua trận bị Đế Tuyệt cùng Đế Hốt ném vào Minh đô mười tám tầng trấn áp, tuy là dùng hết khả năng bảo toàn tính mạng, nhưng Minh đô mười tám tầng là U Triều Sinh sắp đặt, hắn thủy chung khó thoát bị suy yếu vận mệnh.

Oánh Oánh trong lòng giật mình, thất thanh nói: "Cái này chẳng phải là nói ngươi năm đó cũng là nhân vật bậc này? Như vậy Đế Tuyệt, Đế Hốt há có thể vượt qua ngươi?"

Đế Thúc thản nhiên nói: "Đỉnh phong thời kỳ Đế Tuyệt, gọi đến quá khứ tương lai ngàn vạn cái bản thân, liền tương đương với ngàn vạn cái Đế Tuyệt cùng một chỗ tấn công ngươi, thực lực mạnh mẽ, cũng không kém hơn U Triều Sinh nhân vật bậc này. Ta lần đầu tiếp xúc Đế Tuyệt thần thông, không cách nào chống lại. Còn Đế Hốt, đỉnh phong thời kì nắm giữ toàn bộ vũ trụ thân thể mạnh mẽ nhất, không kém hơn Đế Hỗn Độn, cũng là không thể coi thường. Bọn họ liên thủ, ta tự nhiên không địch lại."

Oánh Oánh lộ ra vẻ khâm phục, Đế Tuyệt mặc dù không có lý niệm nhập đạo, nhưng bằng mượn tài trí của mình, nhưng cũng làm được một bước này, khiến người khâm phục.

Vào niên đại đó, Đế Tuyệt có thể lật đổ Thúc Hốt nhị đế, xây dựng lên mạnh mẽ Tiên đạo văn minh, để cựu thần trở thành phụ gia, quả thực là dị số!

Đế Thúc nói: "Đế Hốt bản lĩnh tuy là không bằng Đế Tuyệt, nhưng mà trước mắt hắn tại đi con đường cũng là đồng

dạng con đường. Hắn máu thịt phân thân, mỗi cái phân thân tu luyện khác biệt đại đạo thần thông, tuy là một cái bản lĩnh không thể nào cao siêu, nhưng nếu như những này phân thân hợp lại cùng nhau, vậy liền phi thường khủng bố."

Hắn dừng một chút, nói: "Hắn nhận được Luân Hồi Thánh Vương truyền thụ Tiên Thiên Nhất Khí, lại có ta nửa cái đại não, thống trù lên, dường như cũng không phiền phức. Bởi vậy hắn có thể mượn Tiên Thiên Nhất Khí tới làm đến vượt qua năm đó ta tình trạng!"

Oánh Oánh lẩm bẩm nói: "Nhìn tới, ta Đế Oánh đối thủ cạnh tranh, loại trừ Cẩu Thặng bên ngoài còn có rất nhiều…"

Tô Vân lại nghe ra Đế Thúc ẩn ý trong lời, trong lòng nghiêm nghị, dò hỏi: "Đạo huynh, ngươi nói là Đế Hốt đến thời điểm sẽ còn thu về phân thân của mình, đem sở hữu phân thân pháp lực cùng đại đạo luyện vào bản thể bên trong?"

Đế Thúc nói: "Đây là chuyện tất nhiên."

Tô Vân híp mắt, nhìn U Triều Sinh thôn phệ thiên địa nguyên khí khôi phục tu vi tạo thành thiên địa dị tượng, trong lòng yên lặng nói: "Khi đó Đế Hốt thực lực, chỉ sợ liền Luân Hồi Thánh Vương cũng có thể đụng một chút!"

"Đạo huynh, thực ra U Triều Sinh đến để cho ta buông xuống một cái gánh nặng trong lòng." Tô Vân hướng Đế Thúc cười nói.

Tiểu Đế Thúc khó hiểu nói: "Cái gì gánh nặng?"

Tô Vân cười nói: "Ta đã từng thấy qua tương lai, phát hiện tương lai ta thân tử đạo tiêu, bên người thân hữu nhao nhao tử vong, thậm chí liền đã từng đối thủ cũng không thể may mắn thoát khỏi. Ta vẫn muốn thay đổi điểm này, nhưng Luân Hồi Thánh Vương nhìn thấu suốt tương lai hướng đi, lại muốn cho tương lai không thể thay đổi. Ta đều là lo lắng cho mình vô

luận như thế nào làm đều không thể thay đổi tương lai, cái lo lắng này đã trở thành tâm ma của ta. Nhưng U Triều Sinh đến, để cho ta buông xuống gánh nặng."

Tiểu Đế Thúc vẫn còn có chút không hiểu.

Tô Vân mỉm cười nói: "Luân Hồi Thánh Vương có thể nhìn thấy tám đại Tiên giới tương lai, tại đây cái tương lai, ta thua trận, Đế Hỗn Độn cũng triệt để tử vong, hắn cuối cùng khôi phục sự tự do. Nhưng Luân Hồi Thánh Vương không nhìn thấy tám đại Tiên giới bên ngoài. Trong Hỗn Độn hải phát sinh sự tình, Minh đô tầng thứ mười tám phát sinh sự tình, không tại tám đại Tiên giới trong luân hồi, không tại tám đại Tiên giới nhân quả bên trong. Bởi vậy mỗi cái từ trong hỗn độn người tiến vào, đều là biến số."

Tiểu Đế Thúc nhất thời hiểu được, nói: "Từ Minh đô mười tám tầng hoặc là từ Hỗn Độn hải đi vào Tiên giới người, chính là thay đổi cố định tương lai quan trọng!"

Tô Vân gật đầu, nhìn hướng bọn họ đi tới U Triều Sinh, cười nói: "Luân Hồi Thánh Vương không cách nào nhìn thấy Phần vũ trụ cường giả xâm lấn, cũng không cách nào nhìn thấy U Triều Sinh đến. Thậm chí, muốn hoàn toàn thay đổi ta cái kia hắn phải chết tương lai, ta còn có thể ngồi ngũ sắc thuyền đi tới Hỗn Độn hải, đoạn đi cùng tám đại Tiên giới quấn lấy nhau lượn quanh Luân Hồi cùng nhân quả!"

U Triều Sinh đi tới bên cạnh bọn họ, tu vi của hắn khôi phục lại đỉnh phong.

Tô Vân nói: "U đạo hữu thương thế khỏi hẳn, chúng ta có thể đi tới vũ trụ biên giới."

Từ U Triều Sinh đến đây báo tin tức, đến U Triều Sinh tu vi khôi phục, đã là gần thời gian một năm đi qua, Tô Vân

trong lòng không khỏi lo sợ, lo lắng Đế Hỗn Độn không có đi tới nơi đó trấn thủ, trong mộ cường giả xâm lấn.

Hắn nguyên bản tự cao Tiên Thiên Nhất Khí có chỗ đột phá, tu luyện tới Đạo cảnh lục trùng thiên, sau này không có ý định mang theo năm tòa Tử Phủ.

Theo hắn Tiên Thiên Nhất Khí tu luyện tới cảnh giới cao thâm, Ngũ phủ bên trong Tiên Thiên Nhất Khí đối với hắn thực lực tu vi tăng lên ngược lại càng ngày càng nhỏ. Nguyên nhân chủ yếu chính là hắn Tiên Thiên Nhất Khí quá tinh khiết, đối thần thông uy lực tăng lên cực lớn, mà Ngũ phủ bên trong Tiên Thiên Nhất Khí đối với hắn mà nói, càng lúc càng giống là dị chủng đại đạo, hoàn toàn không giống như là một loại đại đạo.

Bởi vậy Tô Vân mượn dùng Ngũ phủ Tiên Thiên Nhất Khí lúc, sẽ cảm giác càng ngày càng không thuận tay.

Nhưng lần này biên giới hành trình thực sự hung hiểm, hắn suy nghĩ liên tục, còn là mang theo Ngũ phủ.

"Nếu như thật đánh tới cùng đường bí lối, ta liền cần phải đến mượn Ngũ phủ bên trong Tiên Thiên Nhất Khí khôi phục nhanh chóng." Trong lòng của hắn yên lặng nói.

Lần này Tô Vân chỉ đem lấy Đế Thúc cùng Oánh Oánh, do U Triều Sinh dẫn đường, chạy tới vũ trụ biên giới. Bất luận U Triều Sinh còn là Tô Vân, hoặc là tiểu Đế Thúc, đều có cấp tốc đi đường thần thông, đi tới vũ trụ biên giới chỉ cần mấy tháng thời gian.

Đi tới nửa đường, đột nhiên chỉ nghe tiếng chuông vang lên, chấn động tinh không.

Trong lòng mọi người khẽ nhúc nhích, nhao nhao theo tiếng nhìn lại, cái kia truyền lại tới tiếng chuông cũng không phải là âm thanh, mà là thần thông va chạm hình thành đạo

văn, hình thành không gian nhiễu loạn, truyền đến bọn họ bên tai lúc, mới có thể nghe được tiếng chuông.

Chỉ thấy tinh không bên trong từng khỏa Tinh Thần rối loạn nhiễu loạn, xoay tròn, phảng phất có một cái năng lượng to lớn nguyên quấy nhiễu bọn chúng vận chuyển, rõ ràng là có người dùng long trời lở đất đại thần thông giao chiến!

Tô Vân nhìn xa, thấy có người lấy thần thông đem gần một trăm viên sáng rực mặt trời tập hợp một chỗ, hình thành Chung sơn hình thái, mặt trời quang mang bị bóp méo, tụ tập lại, từ một vầng mặt trời chảy về phía một viên khác, từ xa nhìn lại, tựa như cùng một cái sáng rực vô cùng toả ra chói mắt quang mang chuông lớn!

"Nguyên Tam Cố!"

Tô Vân kinh ngạc, nhận ra cái này thần thông, chính là tìm hiểu Chung sơn chi đạo tu luyện tới cửu trùng thiên Nguyên Tam Cố sở trường thần thông!

"Hắn còn chưa có chết?" Tô Vân quả thực bất ngờ.

Nguyên Tam Cố bị hắn lấy Khai Thiên Thần Phủ trọng thương, phần eo phía dưới cắt.

Cái này hơn hai mươi năm đến nay, Thái Cổ cấm khu Đế chiến không ngừng, Nguyên Tam Cố với tư cách yếu nhất Đại Đế một trong, cùng Tô Vân có thể xưng một thời thư hùng, có thể còn sống xuống quả thực là cái dị số.

Cùng Nguyên Tam Cố giao chiến chính là Đế Hốt huyết nhục phân thân một trong, tiên tướng Ngư Vãn Chu.

Kinh nghiệm Di La Thiên Địa tháp hành trình, Nguyên Tam Cố tu thành Đạo cảnh cửu trùng, Ngư Vãn Chu cũng tu thành Đạo cảnh cửu trùng, Nguyên Tam Cố không có nửa người dưới, Ngư Vãn Chu thì tứ chi hoàn chỉnh!

Không chỉ có như thế, Ngư Vãn Chu còn là Nguyên Tam Cố phụ thân, Nguyên Cửu Châu tiên tướng, đối Nguyên Cửu Châu công pháp thần thông rõ như lòng bàn tay, bởi vậy Nguyên Tam Cố có chút bị động!

"Chất nhi, ngươi chỉ có đầu nhập vào ta, mới có cơ hội vì cha ngươi báo thù."

Ngư Vãn Chu nhưng cũng không có thống hạ sát thủ, không nóng không vội khuyên nhủ: "Tà Đế thực lực ngươi cũng biết, mạnh mẽ biết bao? Nói một câu không xuôi tai mà nói, đừng nói lấy thực lực ngươi bây giờ, xa không phải Tà Đế đối thủ, coi như tư chất của ngươi cho dù tốt, cũng không thể nào là đối thủ của hắn! Thiên phú của ngươi đã đến đỉnh, không có đuổi theo thậm chí vượt qua hắn bất kỳ khả năng!"

Oánh Oánh ánh mắt sáng lên, cười nói: "Đế Hốt Ngư Vãn Chu phân thân, cùng ta đồng dạng nhanh mồm nhanh miệng!"

Ngư Vãn Chu tiếp tục nói: "Nhưng mà ta có thể giúp ngươi diệt trừ Tà Đế. Ngươi ta dù sao cũng là chú cháu quan hệ, ngươi đầu nhập vào ta, ta sẽ không bạc đãi ngươi. Ta mang đến Đế Hốt huyết nhục, chỉ cần ngươi đồng ý, liền có thể dùng cái này huyết nhục hóa thành nửa người dưới của ngươi, để ngươi chấn chỉnh lại uy phong, sẽ chỉ so trước kia mạnh hơn, không thể so với lúc trước yếu nửa phần!"

"Lão tặc nằm mơ!"

Nguyên Cửu Châu có chút kiên cường, cười lạnh nói: "Ngươi một người hai mặt, một cái trở thành cha ta tiên tướng Ngư Vãn Chu, một cái trở thành Đế Tuyệt tiên tướng Linh Lung, ngươi tại cha ta phía trước khiêu khích cha ta cùng Đế Tuyệt quan hệ, Linh Lung thì tại Đế Tuyệt phía trước khiêu khích hắn cùng ta cha quan hệ! Cha ta chết, ngươi chiếm một nửa trách nhiệm! Ta há có thể đầu nhập vào ngươi? Hơn nữa,

cầm huyết nhục của ngươi, chỉ sợ ta liền sẽ nhận ngươi khống chế, trở thành khôi lỗi của ngươi!"

Hai người trong tinh không đi xuyên, giao chiến, để bốn phía từng khỏa hằng tinh lệch vị trí, thậm chí bị hắn bọn họ thần thông chỗ điều động, trở thành hai người thần thông một phần!

Như thế thần thông, uy năng cực lớn, lực phá hoại cực mạnh!

Nguyên Tam Cố tràn ngập nguy hiểm, không bao lâu nữa, chỉ sợ liền sẽ chôn vùi tại Ngư Vãn Chu trong tay!

Oánh Oánh cười nói: "Nguyên Tam Cố cùng Ngư Vãn Chu, cùng Ma Đế cùng sĩ tử đồng dạng, đứng hàng yếu nhất Đại Đế hàng ngũ, thế mà ở đây giết đến long trời lở đất, cũng không sợ bị người nhạo báng!"

Tiểu Đế Thúc tại Tô Vân bên tai nhỏ giọng nói: "Bệ hạ nếu là cảm thấy trong lòng bị thương, không bằng liền để cho ta cải tạo một chút vị này bạn tốt."

Tô Vân khó hiểu nói: "Cái gì bị thương?"

Tiểu Đế Thúc ngạc nhiên, thế mới biết Tô Vân đối Oánh Oánh miệng sớm thành thói quen, hoàn toàn nghe không ra Oánh Oánh lời nói bên trong châm chọc.

Nguyên Tam Cố cùng Ngư Vãn Chu mỗi người nhìn thấy bọn họ, trong lòng giật mình, vội vàng mỗi người thu tay lại.

Nguyên Tam Cố nửa người ngồi tại đám mây bên trên, tuy là tàn phế, nhưng khí thế vẫn như cũ cực kỳ cường đại, chỉ là có chút mỏi mệt, hô hô thở hổn hển, toàn thân mồ hôi tuôn như nước.

Hắn không phải Ngư Vãn Chu đối thủ, đợi nhìn thấy Tô Vân, trong lòng không khỏi không còn hy vọng: "Hai bên đều

muốn giết ta, nhìn tới số kiếp đã định… Chờ một chút, có lẽ còn có một con đường, có thể sống sót…”

Hắn có chút chần chờ, Tô Vân mặt mang ôn hòa tươi cười, hướng hắn mỉm cười gật đầu: “Nguyên Tam Thái tử…”

“Đế Hốt!”

Nguyên Tam Cố đột nhiên lớn tiếng nói: “Ta đáp ứng ngươi điều kiện, máu thịt lấy ra!”

Ngư Vãn Chu vui mừng quá đỗi, lấy ra một đống Đế Hốt máu thịt, Nguyên Tam Cố nhận lấy đi, chỉ thấy cái kia đống máu thịt đột nhiên sinh trưởng ra vô số mầm thịt, lăng không bay lượn, cùng Nguyên Tam Cố đứt rời thân thể liên kết!

Oánh Oánh kinh ngạc không thôi, lớn tiếng nói: “Nguyên Tam Thái tử, ngươi lúc trước không hàng, làm sao hiện tại liền hàng? Ngươi gieo vào Đế Hốt huyết nhục, sớm muộn cũng sẽ biến thành hắn một phần!”

Nguyên Tam Cố chỉ cảm thấy nửa người dưới kịch liệt đau đớn, cười lạnh nói: “Ta không đầu hàng Đế Hốt, còn có thể đầu hàng các ngươi hay sao? Tốt xấu ta đối Đế Hốt còn có tác dụng võ chi địa, không đến mức lập tức phải chết, đầu hàng các ngươi, lập tức phải chết!”

Oánh Oánh không hiểu chút nào, nhìn về phía Tô Vân, nghi ngờ nói: “Sĩ tử vừa rồi chúng ta ý định xử lý hắn ư?”

Tô Vân lắc đầu nói: “Không oán không cừu, vì sao phải xử lý hắn?”

Nguyên Tam Cố ngẩn ngơ, ánh mắt lộ ra vẻ kinh hoảng, nhưng mà hắn đã bước lên thuyền giặc, cũng đã không thể xuống thuyền.

—— —— tinh thần đầu không tốt, ban đêm đừng đợi, khả năng không viết ra được chương 2:.

Chương 876 : Thay đổi tính cắt

Chương 866: Thay đổi tính cắt

“Nguyên Tam Cố, ngươi cả một đời chú ý cẩn thận, e sợ cho làm sai bất luận một cái nào chuyện bị Đế Tuyệt bắt lấy điểm yếu, muốn ngươi tính mạng.”

Tô Vân thở dài, lắc đầu nói: “Ngươi cho rằng Đế Tuyệt sẽ hãm hại ngươi, thật tình không biết Đế Tuyệt căn bản không đem ngươi để ở trong lòng, ngươi cho rằng ta liền ắt phải muốn giết ngươi, cũng là coi ta là thành trong lòng ngươi Đế Tuyệt. Ngươi ta ở giữa cũng không thâm cừu đại hận, ta sao lại đuổi tận giết tuyệt?”

Nguyên Tam Cố sắc mặt càng thêm trắng xám, cười lạnh nói: “Vân Thiên Đế, ngươi bất quá là vì đả kích lòng tin của ta mà thôi. Ngươi, ta một câu cũng không tin!”

Hắn đầu hàng Đế Hốt, quả thực là tính cách gây ra.

Hắn cả một đời cẩn thận chặt chẽ sống sót, không dám đột phá Đạo cảnh cửu trùng, e sợ cho bị Đế Tuyệt giết chết, chuyện tới đầu đến, lại phát hiện bản thân không có đột phá cửu trùng tư chất ngộ tính!

Lần này đầu hàng Đế Hốt cũng là như thế. Nghĩ lầm lần trước bản thân đột phá, muốn giết Tô Vân luyện tập, Tô Vân nhất định như Đế Tuyệt đồng dạng, thời thời khắc khắc tính toán hắn, bởi vậy Tô Vân vừa mới mở miệng, hắn đơn giản máy quyết đoán, đầu hàng Đế Hốt, thế cho nên người khác cho dù muốn cứu hắn đều bất lực.

Tiểu Đế Thúc nói: “Nguyên Tam Cố đáng tiếc. Đế Hốt huyết nhục sinh lực cực mạnh, sớm muộn cũng sẽ đồng hóa thân thể của hắn, đem hắn tất cả thôn phệ. Như vậy, Đế Hốt liền có thể nhận được Chung Sơn động thiên đại đạo. Bảy mươi hai động thiên bên trong, Chung sơn đứng hàng đệ nhất, nhận được Nguyên Tam Cố đối với hắn thực lực nâng cao cực lớn!”

Nguyên Tam Cố một lòng bất ổn, người khác hắn có thể không tin, nhưng Đế Thúc là bực nào tồn tại, Đế Thúc tuyệt đối sẽ không nói dối lừa hắn!

Chẳng lẽ mình thật sắp sửa biến thành Đế Hốt một phần?

Tiểu Đế Thúc nói: “Nếu như ngươi bây giờ đem cái eo một chút chặt đứt, liền còn có thể cứu. Trễ mà nói, hối hận không kịp.”

Nguyên Tam Cố chần chừ một chút, ngay sau đó liền cảm giác cái eo, hai chân, đều tràn đầy bùng nổ giống như lực lượng, so với hắn lúc đầu thân thể còn cường đại hơn mấy chục lần!

Loại cảm giác này, chưa bao giờ có!

Ngư Vãn Chu cười nói: “Chất nhi không cần kinh hoảng, những người này đều là kẻ thù của chúng ta, đối kẻ thù lời nói tin là thật, đối với mình người ngược lại cực kỳ nghi ngờ, không phải trí giả cách làm. Ta nếu là thật sự muốn hại ngươi, còn cần chờ đợi hôm nay? Đã sớm có thể đem ngươi hại.”

Nguyên Tam Cố suy nghĩ kỹ một chút, quả thực là đạo lý này. Đế Hốt phân thân làm từng cái thời đại tiên tướng, những này tiên tướng có rất nhiều cơ hội diệt trừ bản thân, nhưng cũng không từng động thủ, không cần phải ngày hôm nay động thủ.

Hơn nữa Đế Hốt có nhiều như vậy phân thân, thật muốn hại bản thân, điều động phân thân vây quét chính là, chỉ Ngư Vãn Chu một cái, rõ ràng không có ác ý.

Hắn nghĩ tới nơi này, thoáng yên tâm, cười nói: "Ta suýt nữa bị hắn bọn họ lừa!"

Tô Vân cùng Oánh Oánh liếc nhau, trong lòng đồng thời toát ra một cái ý niệm trong đầu: "Đế Hốt huyết nhục đã bắt đầu ảnh hưởng Nguyên Tam Cố tư duy!"

Oánh Oánh nói nhỏ: "Đế Hốt máu thịt sinh lực thật đáng sợ, cùng Nguyên Tam Cố cái eo liên kết về sau, hắn huyết dịch đi vào Nguyên Tam Cố tâm khiếu, thông qua trí não đưa vào đại não, trong lúc vô hình ảnh hưởng Nguyên Tam Cố tư duy. Nguyên Tam Cố, đã bắt đầu dùng nửa người dưới suy tư!"

Tô Vân cảm thấy lời này có chút cổ quái, chẳng qua ngẫm nghĩ nhưng cũng không có vấn đề gì.

Đế Hốt thông qua huyết nhục của mình ảnh hưởng Nguyên Tam Cố tư duy, đem Nguyên Tam Cố xem như một thể thống nhất mà nói, Nguyên Tam Cố quả thực là dùng chi dưới suy nghĩ.

Nguyên Tam Cố ánh mắt lấp lóe, cười nói: "Lần trước Vân Thiên Đế có Khai Thiên Thần Phủ nơi tay, thắng ta một chiêu, người xứ khác đi rồi, Vân Thiên Đế hẳn không có lưu lại Khai Thiên phủ a?"

Tô Vân lắc đầu nói: "Khai Thiên phủ chính là Di La Thiên Địa tháp bên trong chí bảo, người xứ khác muốn mượn Di La Thiên Địa tháp vượt qua Hỗn Độn hải, ta há có thể lưu lại?"

Nguyên Tam Cố rục rà rục rịch, cười nói: "Hơn nữa Vân Thiên Đế hẳn là cũng không còn Tiên Thiên thần đao dựa dẫm, đúng không?"

Tô Vân gật đầu: "Đế Hỗn Độn Tiên Thiên thần đao, hắn tự nhiên sẽ lấy đi. Cái kia thần đao là người khác ý chí chỗ ký thác, há có thể dùng ý chí của người khác với tư cách bản thân dựa dẫm? Ta tự cầu ta đạo, tự có ý chí của ta vì sống lưng, không cần mượn tay người khác."

Oánh Oánh nhịn không được nói: "Nguyên Tam Cố, ngươi tỉnh táo một chút! Ngươi không có đi qua thứ ba mươi ba trùng thiên, làm sao biết Tiên Thiên thần đao là rơi vào sĩ tử trong tay? Ai nói cho ngươi?"

Nguyên Tam Cố trong lòng nghiêm nghị: "Đúng! Ta chưa từng đi Di La Thiên Địa tháp thứ ba mươi ba trùng thiên, lúc ấy ta bị tiểu tử này một búa chém thành trên dưới hai đoạn, liền trốn đi Di La Thiên Địa tháp…"

Lúc này, ý thức của hắn hoảng hốt một chút, trí nhớ có chút rối loạn, thầm nghĩ: "… Đúng, ta nhớ lầm. Ta không có trốn đi Di La Thiên Địa tháp, mà là đi ba mươi ba trùng thiên, tận mắt nhìn đến tiểu tử này cầm trong tay Tiên Thiên thần đao chuôi, hóa thành Tiên Thiên thần kiếm. Ta còn tự thân cùng hắn tranh chấp."

Hắn nghĩ tới nơi này, liền không để ý lắm, ánh mắt từ Oánh Oánh, tiểu Đế Thúc cùng U Triều Sinh trên mặt đảo qua, cười lạnh nói: "Như vậy Vân Thiên Đế còn có cái gì dựa dẫm? Chỉ bằng quyển này sách nát? Chỉ bằng cái này nửa cái Đế Thúc chi não? Chỉ bằng cái này ba cái đồng tử tiểu quỷ?"

Oánh Oánh không khỏi thay hắn tuyệt vọng, lẩm bẩm nói: "Nguyên Tam Cố, xong đời…"

Ngư Vãn Chu cười nói: "Hiền chất, này ngược lại là một cái khó được thời cơ, đã có thể diệt trừ Vân Thiên Đế, lại có thể bắt được tiểu Đế Thúc."

Nguyên Tam Cố cười nói: “Không sai. Luyện hóa tiểu Đế Thúc, ta sẽ trở nên càng thêm cường đại! Chúng ta liền có thể dựa vào tiểu Đế Thúc trí tuệ, trở thành nhất thể, biến thành chí cao vô thượng tồn tại…”

Thanh âm của hắn đột nhiên trở nên thô lỗ, giống như là có ngàn vạn cái thanh âm trùng lặp cùng một chỗ, cùng một chỗ gào thét!

Nguyên Tam Cố mơ hồ lung lay đầu, có chút kỳ quái, bản thân tại sao có thể có cùng Đế Hốt trở thành nhất thể ý nghĩ? Hơn nữa thanh âm của mình là chuyện gì xảy ra?

Hắn cái này run rẩy đầu, không thể coi thường, lại đem đầu của mình lung lay đi ra!

Nguyên Tam Cố vừa rồi cái này run rẩy, đầu liền giống như là phân tách đồng dạng, từ má trái chỗ lắc ra nửa cái đầu cùng mặt tới!

Oánh Oánh thét lên, chỉ vào mặt của hắn, vừa nhìn về phía Tô Vân, tiếng thét chói tai càng vang lên.

Tô Vân bất đắc dĩ nói: “Oánh Oánh, ta thấy được. Tốt, đừng kêu.”

Nguyên Tam Cố không phát giác gì, chỉ cảm thấy đầu của mình càng ngày càng nặng, ngay sau đó lại lung lay, liền thấy hắn đầu cùng mặt bị lắc đi ra bộ phận càng ngày càng nhiều!

Oánh Oánh chỉ vào khuôn mặt của hắn phát ra càng lớn tiếng thét chói tai, đồng thời nhìn về phía Đế Thúc.

Tiểu Đế Thúc làm ra vẻ, nói: “Tiểu nha đầu không cần khẩn trương. Đế Hốt thân thể cường đại cỡ nào? Liền Đế Hỗn Độn đều khen ngợi rất nhiều. Huyết nhục của hắn hoạt tính có thể xưng thiên hạ đệ nhất, đoàn kia máu thịt tại đây ngắn ngủi phút chốc, liền phục chế Nguyên Tam Cố thân thể, đem Nguyên Tam Cố lúc đầu thân thể loại ra ngoài.”

Nguyên Tam Cố ngơ ngơ ngác ngác, bưng lấy đầu của mình lại lay một cái, liền đem bản thân từ trong thân thể của mình lung lay đi ra!

Hắn như trước là chỉ còn lại có nửa người trên, còn bên cạnh "Bản thân" lại là thân thể nguyên vẹn, tay chân đều đủ, đang mỉm cười nhìn hắn.

Oánh Oánh đã hoảng sợ kêu không ra tiếng đến, Nguyên Tam Cố lại rít gào lên, thân thể của hắn, hắn nội tâm, tu vi pháp lực, toàn bộ bị Đế Hốt giành lấy.

Giờ phút này, hắn đã biến thành phàm nhân!

Mà Đế Hốt lại trở thành hoàn chỉnh hắn, đứng tại bên cạnh hắn, trong mắt khó mà che giấu mỉa mai cùng đắc ý!

Tình hình này, dù là Tô Vân kiến thức rộng rãi, cũng không nhịn được da đầu run lên.

Nguyên Tam Cố dù sao cũng là Đế cấp tồn tại, tuy là tương đối kém, nhưng Đạo cảnh cửu trùng cường giả không thể coi thường, có thể cạnh tranh đế vị. Không nghĩ tới nhất thời lơ là, bị Đế Hốt một khối máu thịt nuốt một thân tu vi!

Đế Hốt xem trọng chính là Nguyên Tam Cố Chung sơn đại đạo, Nguyên Tam Cố mấy ngàn vạn năm tu hành, đối Chung Sơn động thiên nghiên cứu không gì so sánh nổi, Đế Hốt cùng hắn bản thân phân thân từ từ tu luyện, không bằng trực tiếp giành lấy Nguyên Tam Cố!

Ngư Vãn Chu ha ha cười nói: "Hiền chất, ngươi cùng cha ngươi đồng dạng, đều là ngu xuẩn như vậy, hơn nữa tham lam."

Hắn sắc mặt thất vọng, nhưng trong mắt vui vẻ lại đầy giống là muốn tràn ra tới đồng dạng, nói: "Năm đó Đế Tuyệt đã không lòng dạ nào chính vụ, đem Thiên Đế quyền lực chuyển xuống cho cha ngươi Nguyên Cửu Châu, Nguyên Cửu

Châu đã là trên thực chất Thiên Đế, vẻn vẹn thiếu Thiên Đế chi danh mà thôi. Cha ngươi lại còn sẽ bị ta thuyết phục tạo phản, cuối cùng thân bại danh liệt. Ngươi cũng là như thế."

Nguyên Tam Cố thét lên, Ngư Vãn Chu cười nói: "Thật sự là đáng thương."

Hắn dứt lời, cong ngón tay búng một cái, Nguyên Tam Cố giữa trời nổ tung, chết oan chết uổng!

Tô Vân không có chút nào ngăn cản ý định , mặc cho Ngư Vãn Chu hành động.

Ngư Vãn Chu diệt trừ Nguyên Tam Cố, một cái khác Nguyên Tam Cố đứng tại bên cạnh hắn, hướng Tô Vân nhìn tới, cười nói: "Vân Thiên Đế chẳng lẽ cũng đã nhận được Đế Hỗn Độn cảm hoá, đi tới biên giới?"

Tô Vân cười nói: "Ta thân là Đại Đế, đương nhiên cũng nhận được Đế Hỗn Độn cảm hoá, đây là chuyện đương nhiên."

Oánh Oánh muốn nói lại thôi, suy nghĩ một chút, vẫn là không nhịn được nhỏ giọng hỏi Đế Thúc: "Sĩ tử thật nhận được Đế Hỗn Độn cảm hoá sao? Tiểu Thúc, ngươi có hay không nhận được cảm hoá?"

Đế Thúc nói: "Ta được đến. Đế Hỗn Độn dù chết, lại vẫn có đại thần thông, lấy Hỗn Độn đạo âm tại bên tai ta nói chuyện, triệu ta đi vào. Còn nhà ngươi sĩ tử, khẳng định không có. Hắn cảnh giới khoảng cách Đế cảnh còn kém rất xa."

Oánh Oánh cười nói: "Ta cảm thấy cũng phải."

Tô Vân cái trán gân xanh nhảy lên, chỉ coi không có nghe thấy.

Ngư Vãn Chu mời nói: "Nếu cùng là Đế Hỗn Độn cảm hoá, lại là tiện đường, không bằng kết bạn đồng hành?"

Tô Vân vui vẻ: "Đế Hốt mời, không dám không theo?"

Ngư Vãn Chu không có ý tốt, ánh mắt từ Tô Vân đám người trên mặt đảo qua, lại nhìn một chút U Triều Sinh, nói: "Vị tiểu huynh đệ này là?"

"U Triều Sinh." U Triều Sinh giọng nói cứng rắn nói.

Vừa rồi Ngư Vãn Chu dùng Đế Hốt máu thịt đồng hóa Nguyên Tam Cố, cho hắn ấn tượng thật không tốt.

Đế Hốt tuy là cùng Tô Vân cùng đi Minh đô tầng thứ mười tám, cũng đã gặp U Triều Sinh phục sinh quá trình, lại không có gặp qua U Triều Sinh gương mặt, bởi vậy không có nhận ra hắn.

Tô Vân cười nói: "Đế Hốt, ngươi có thể gọi hắn Tiểu U hoặc là Tiểu Triều, không muốn gọi hắn Tiểu Sinh, hắn sẽ tức giận."

Mấy người ngay sau đó đồng hành, Ngư Vãn Chu vẻ mặt ôn hoà nói: "Chư vị nếu là bị thương, ta chỗ này cũng có linh đan diệu dược, cho dù cụt tay cụt chân, cũng có thể tiện tay trị liệu, không lưu lại di chứng."

Oánh Oánh cả gan, cười lạnh nói: "Người đều bị ngươi trị liệu không còn, đương nhiên không lưu di chứng!"

Ngư Vãn Chu liếc nàng một cái, cười nói: "Tiểu nha đầu miệng lưỡi bén nhọn, nếu là bị thương, ta cái thứ nhất vì ngươi trị liệu."

Oánh Oánh vội vàng trốn đến Tô Vân một bên khác đầu vai, không dám cùng hắn đối mặt.

Tô Vân cười nói: "Đế Hốt đạo hữu thần thông quảng đại, cũng biết lần này Đế Hỗn Độn triệu tập chúng ta Đế cấp tồn tại đến đây, vì chuyện gì?"

Ngư Vãn Chu nói: "Mặc kệ hắn có chuyện gì, đều cần phải chết, cần phải đến trấn áp. Triệu tập chúng ta, chỉ là cho hắn

đưa ma mà thôi. Hơn nữa ta lần này đi, loại trừ trấn áp Đế Hỗn Độn bên ngoài, còn muốn trấn áp Vân Thiên Đế đám người, chữa trị Đế Thúc đại não."

Hắn thổn thức nói: "Đế vị không công bố nhiều năm, phải có kết quả."

"Đạo huynh dáng dấp không ra thế nào địa phương, nghĩ đến cũng rất đẹp!" Oánh Oánh tại Tô Vân một cái khác trên đầu vai cười ha ha nói. Không cùng Ngư Vãn Chu đám người đối mặt, lá gan của nàng liền lại vạm vỡ lên.

Ngư Vãn Chu ánh mắt lấp lóe, cười nói: "Ta thôn phệ Nguyên Tam Cố đại đạo, sao chép hắn thân thể, hai tôn Đạo cảnh cửu trùng thiên Đại Đế, còn có thể bắt không được Vân Thiên Đế? Vân Thiên Đế bây giờ không có Khai Thiên phủ, không còn Tiên Thiên thần kiếm, chỉ dựa vào một ngụm bị ta lúc trước phá đến rách rưới chuông, chỉ sợ không cách nào cùng tại hạ chống lại a?"

Hắn vừa mới thôn phệ một tôn Đại Đế, đắc ý.

Tô Vân mỉm cười lắc đầu, thản nhiên nói: "Đế Hốt, đừng nói ngươi chỉ là hai tôn Đại Đế phân thân, coi như ngươi chân thân đến đây, cũng không làm gì được chúng ta mảy may."

Ngư Vãn Chu á một tiếng, dừng bước lại, cười nhẹ nói: "Thật sao? Ta không tin."

Tô Vân dừng bước, cười tủm tỉm nói: "Không tin? Ngươi có thể thử một chút."

Ngư Vãn Chu ngẩng đầu nhìn về phía hắn, mặt mày hớn hở: "Thử một chút liền thử một chút."

Hai người mặt mang tươi cười, nhìn đối phương, lại đều thân hình bất động, khí cơ lại đem đối phương phong tỏa.

Đột nhiên, Đế Hốt Nguyên Tam Cố phân thân bạo khởi, Chung sơn đại đạo lộ phong mang, hóa thành một ngụm vô cùng to lớn hồng chung, đồng thời hướng U Triều Sinh cùng tiểu Đế Thúc chụp xuống!

Nhưng vào lúc này, U Triều Sinh đồng tử bên trong, năm dây đàn bộc phát, chủng tộc ưu thế, để hắn thần thông hầu như trong nháy mắt tràn đầy một cái các cạnh đang tam giác hình nón phạm vi bên trong không gian thời gian!

Hình nón trung tâm, chính là Đế Hốt Nguyên Tam Cố phân thân!

Hai người thần thông bộc phát, Nguyên Tam Cố phần eo trở lên cắt, phần eo phía trên tất cả bộ phận bao quát đầu hư không tiêu thất!

Chương 877 : Đế Hỗn Độn triệu chư Đế, Tô Đại Cường ý khó bình

Chương 867: Đế Hỗn Độn triệu chư Đế, Tô Đại Cường ý khó bình

U Triều Sinh thần thông căn bản, là năm cái khác biệt đạo dây đàn, năm dây đàn có thể cấu tạo bất kỳ thần thông, làm phép tốc độ muốn so phù văn thần thông nhanh hơn như vậy một cái chớp mắt.

Hơn nữa, bởi vì con mắt cấu tạo khác biệt, U Triều Sinh là trực tiếp cơ cấu lập thể thần thông, hắn thần thông không có khởi đầu, hoặc là nói thần thông mỗi một cái điểm đều là khởi đầu, đồng thời hướng ra phía ngoài phồng lên, cấu tạo thần thông.

Cùng loại thần thông này đối kháng, ngươi khi nhìn đến bên người có đối phương thần thông bóng dáng lúc, cũng đã thân ở thần thông của đối phương bên trong.

Bởi vậy cho dù là Đế Hốt Nguyên Tam Cố phân thân xuất chiêu trước, hắn thần thông cũng là hơi chậm một bậc.

Chờ đến hắn chỉ còn lại có nửa người lúc, hắn thần thông tới miễn cưỡng đi tới U Triều Sinh, tiểu Đế Thúc đám người bên người, ngay sau đó liền bị U Triều Sinh phất tay phá đến không còn một mảnh.

Tô Vân mặt mang tươi cười, nhìn Ngư Vãn Chu, mà Ngư Vãn Chu tươi cười đã cứng ở trên mặt.

Ngay tại Ngư Vãn Chu khuôn mặt biến sắc trong nháy mắt, Tô Vân hung hãn ra tay, trong tay một đạo kiếm quang đâm về Ngư Vãn Chu!

Một bên khác, Nguyên Tam Cố nửa người dưới đột nhiên đằng không bay lên, một chân mạnh mẽ quét vào U Triều Sinh trên mặt, U Triều Sinh bị quét đến khuôn mặt xiêu vẹo, trên mặt còn có kinh ngạc vẻ mặt.

Cùng lúc đó, Ngư Vãn Chu Đạo cảnh cửu trùng thiên bộc phát, lại thấy Tô Vân một kiếm này theo gió vượt sóng giống như, đâm vào hắn trùng trùng điệp điệp Đạo cảnh bên trong, ngay sau đó kiếm quang như trùng, tại hắn Đạo cảnh bên trong không ngừng thôn phệ đạo pháp của hắn cùng tiên nguyên, kiếm quang một phân thành hai, hai phân thành bốn, bốn phân thành tám, không ngừng sinh sản!

Ngư Vãn Chu sắc mặt đại biến, đợi kia kiếm quang xuyên thủng đệ ngũ trùng Đạo cảnh, đã diễn biến thành không cách nào tưởng tượng kiếm đạo hồng lưu, tựa như cuốn khắp thiên hạ đại hồng thủy , bất kỳ cái gì Đạo cảnh , bất kỳ cái gì thần thông, tại đây cỗ đủ để hủy diệt tất cả sinh mệnh kiếm đạo đại hồng thủy phía trước, đều là châu chấu đá xe, không đỡ nổi một đòn!

Tiểu Đế Thúc nhỏ giọng nói: “Đây chính là Tô đạo hữu nghiên cứu Phần vũ trụ cường giả trùng văn, lĩnh ngộ ra thần thông. Hắn trên kiếm đạo có cực kỳ phi phàm thiên phú, từ trùng văn bên trong lĩnh ngộ ra kiếm đạo đệ thất trùng thiên…”

Hắn có chút vui mừng, trong này có hắn lớn lao công lao.

Nếu không phải hắn phân tích Phần vũ trụ trùng văn, Tô Vân cũng khó có thể tìm hiểu ra như thế tinh diệu thần thông.

Chỉ là Tô Vân trên kiếm đạo thiên phú quá cao, có thể đột phá, nhưng Tiên Thiên Nhất Khí liền khó mà đột phá, trừ phi có tương tự Di La Thiên Địa tháp cơ duyên như vậy, Tô Vân mới có thể trong khoảng thời gian ngắn đột phá đến cảnh giới kế tiếp.

"Tô đạo hữu rõ ràng trên kiếm đạo có càng cao thiên phú cùng thành tựu, nhưng dường như cũng không thể nào bỏ công sức."

Tiểu Đế Thúc nghĩ tới đây không khỏi lắc đầu: "Hắn đột phá thường thường là một cách tự nhiên, cũng không phải là quá nghiêm khắc. Có thể thấy được là suy nghĩ có vấn đề, cần mở ra sọ não thay đổi một chút suy nghĩ…"

Kiếm quang không ngừng thôn phệ Ngư Vãn Chu pháp lực, không ngừng bản thân sao chép, bản thân diễn sinh, đi tới đệ cửu trùng Đạo cảnh, suýt nữa liền đem hắn tầm mắt lấp đầy!

Đối mặt như thế phô thiên cái địa giống như vọt tới kiếm quang, khủng bố như thế cảnh tượng, Ngư Vãn Chu cũng không nhịn được bộc phát ra long trời lở đất gầm rú, âm thanh như là bị thương sắp chết lão lang, khó nén thanh âm bên trong tuyệt vọng.

Đúng lúc này, Nguyên Tam Cố nửa người dưới chạy tới, phù một tiếng oán giận tại cái mông của hắn bên trên, hai người cái eo máu thịt tương dung.

Ngư Vãn Chu nhất thời biến thành mọc ra bốn chân hai cái bờ mông quái nhân, ba chân bốn cẳng lao nhanh, gào thét mà đi, để Tô Vân đám người trợn mắt phía sau!

"Vân Thiên Đế!"

Thanh âm của hắn xa xa truyền đến, la lên: "Ván này coi như ngươi thắng! Đợi đến biên giới, chúng ta lại luận một

hồi!”

Tô Vân thu kiếm, đầy trời kiếm quang nhất thời tiêu tán.

Hắn lần đầu sử dụng loại kiếm đạo này thần thông, không nghĩ tới cho dù là Ngư Vãn Chu bậc này Đạo cảnh cửu trùng thiên tồn tại cũng không cách nào chống cự, trong lòng có chút vui vẻ.

“Ngươi chiêu này thần thông gọi là gì?” U Triều Sinh đem mặt mình xoay đang, dò hỏi.

Tô Vân cười nói: “Một chiêu này, liền tên là trùng văn.”

U Triều Sinh nói: “Chỉ đến như thế. So ra kém ngươi chuông. Ngươi vì sao không dùng chuông? Ngươi dùng chuông, liền có thể trực tiếp đánh giết hắn, dùng kiếm, ngược lại bị hắn chạy trốn.”

Oánh Oánh cùng tiểu Đế Thúc hai mặt nhìn nhau, Tô Vân chính mình cũng không có tự tin mạnh mẽ như vậy, không biết hắn từ đâu tới tự tin.

Tô Vân cùng U Triều Sinh đại chiến lúc, Oánh Oánh đang tại mang theo Minh đô Đại Đế đám người đuổi theo tiểu Đế Thúc, bởi vậy không biết U Triều Sinh bị Tô Vân đánh cho có bao nhiêu thảm. Bởi vậy U Triều Sinh ngoan cố cho là Tô Vân huyền thiết chuông càng hoàn mỹ hơn, uy lực mạnh hơn, nếu như tế lên, nhất định không gì không phá.

Chỉ là U Triều Sinh không ngờ rằng, nếu như Tô Vân tế lên huyền thiết chuông, chiến quả hơn phân nửa còn không bằng hiện tại.

Tô Vân cười ha ha nói: “Đạo hữu, ngươi cũng không phải thả đi hai cái chân?”

U Triều Sinh chăm chú nói: “Ta đối với hắn đạo pháp thần thông đoán trước không đủ, nhưng cũng hủy đi nửa người trên

của hắn, chỉ thả đi nửa người dưới, có thể thấy được ta chiến quả càng lớn.”

Tô Vân lắc đầu nói: “Ta một kiếm phế bỏ Ngư Vãn Chu gần nửa pháp lực, chiến quả càng lớn.”

U Triều Sinh nói: “Lần này tính làm hoà nhau. Trải qua trận này, đạo hữu, ngươi cảm thấy ta có hay không có Đại Đế chi tư?”

Hắn lộ ra vẻ ước ao.

Tô Vân miễn cưỡng khẳng định, nói: “Bản lĩnh của ngươi muốn trở thành Thiên Đế, cũng không phải không có khả năng, chỉ là ngươi hệ thống tu luyện đến cuối cùng, chúng ta vũ trụ này cũng không đại nhất thống Đạo giới. Của chúng ta Đạo giới đều là tự mình tu luyện đi ra, bởi vậy chúng ta người người đều có trở thành Đạo Thần hi vọng, mà ngươi không có. Chúng ta hạn mức cao nhất cao hơn ngươi.”

U Triều Sinh hồn bay phách lạc.

Oánh Oánh cùng tiểu Đế Thúc mắt lớn trừng mắt nhỏ, thầm nghĩ: “Của chúng ta hạn mức cao nhất quả thực cao, nhưng mà chúng ta hơn năm ngàn vạn năm qua không ai tu thành Đạo Thần ah.”

Tô Vân khích lệ nói: “Nhưng ngươi cũng không phải không có trở thành Đạo Thần khả năng. Ngươi khẩn trương tu luyện, chuyển động đầu óc, ta tin tưởng ngươi là không ngu ngốc, nói không chừng ngươi có thể đi ra cố thổ hệ thống tu luyện, cùng ta Tiên đạo hệ thống dung hợp đâu?”

U Triều Sinh trong mắt lại đốt lên hi vọng: “Ta nhất định có thể đi ra một đầu đặc biệt con đường!”

Tô Vân cười nói: “Đây mới là đạo hữu của ta. Đúng rồi, một người trí ngắn, hai người trí dài. Ngươi có chỗ không biết, ta loại trừ là Vân Thiên Đế bên ngoài, còn là Thông Thiên các

chủ, tụ tập đương đại cao cấp nhất tài trí người, tập hợp mọi người trí tuệ, suy luận thôi diễn đạo pháp nan đề, mở ra vũ trụ ảo diệu. Đế Thúc đạo hữu liền tại ta Thông Thiên các đảm nhiệm chức vị quan trọng."

Tiểu Đế Thúc gật đầu, nói: "Ta giúp bọn hắn nghiên cứu một chút đến từ Thái Cổ cấm khu cùng dị vực vũ trụ văn minh cao đẳng điển tịch, ta ngẫu nhiên còn được bọn họ nghiên cứu."

Tô Vân cười nói: "Đế Thúc đạo hữu, đằng sau câu nói này không cần phải nói."

Hắn chờ mong nhìn về phía U Triều Sinh: "U đạo hữu, tập hợp trí tuệ của chúng ta, giúp ngươi đi ra một con đường, chúng ta cũng cần trí tuệ của ngươi, giúp chúng ta giải quyết nan đề. Ngươi cảm thấy thế nào?"

U Triều Sinh chần chừ một chút: "Ta gia nhập Thông Thiên các, không chậm trễ ta trở thành Thiên Đế?"

Tô Vân lắc đầu nói: "Không chậm trễ."

"Tốt! Ta gia nhập!"

Hai người ăn nhịp với nhau, đều là cười ha ha.

Tô Vân mở cờ trong bụng: "Lại thêm một cái không cần cho tiền lương."

U Triều Sinh vui vô cùng: "Ta tại Thông Thiên các bên trong là thuộc hạ của ngươi, nhưng đến trên triều đình, chính là ta Thiên Đế, ngươi là thần tử!"

Hai người đều có tính toán nhỏ nhặt, đánh cho mười phần nhanh trí.

Lại qua mấy ngày, khoảng cách vũ trụ biên giới từ từ tới gần, đột nhiên tinh không nhiễu loạn, hai đạo quang mang từ một phương hướng khác lái tới, Tô Vân ngưng mắt nhìn lại,

lại là hai chi đội xe, đều có chín mươi sáu tôn Thần Ma lôi kéo xe kéo, trên xe có thần nữ ma nữ hầu hạ.

Đó là Thần Đế cùng Ma Đế đội xe!

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, Thần Ma nhị đế lúc trước đối Đế Hốt nói gì nghe nấy, cho là Đế Hốt có thể làm Thiên Đế, mà Lôi Trì tế lên về sau, cái này nhị đế cũng có trở thành Thiên Đế ý nghĩ, bởi vậy từng người tự chiến.

"Chẳng lẽ bọn họ cũng là nghe được Đế Hỗn Độn cảm hoá, bởi vậy vội vàng chạy đến?"

Tô Vân nghi ngờ: "Thần Ma nhị đế bản lĩnh, chưa chắc cao minh hơn ta a? Ta chiến thắng bọn họ, tuy có mượn dùng Ngũ phủ nghi ngờ, nhưng ta hiện nay bản lĩnh không mượn Ngũ phủ lực lượng, cũng có thể đánh bại bọn họ. Vì sao Đế Hỗn Độn không cảm hoá ta?"

Hắn có chút ấm ức, chẳng lẽ tại Đế Hỗn Độn trong lòng, thực lực của mình vẫn còn so sánh không lên Thần Ma nhị đế?

Đột nhiên, không gian kịch liệt rung chuyển, tinh không bị cuốn lên, thậm chí liền Tô Vân, tiểu Đế Thúc, U Triều Sinh đám người đều bị cuốn động, không tự chủ được hướng một cái vòng tròn sa sút đi!

"Tà Đế!"

Tô Vân đỉnh đầu đột nhiên phát ra coong một tiếng tiếng vang, một bàn tay đập vào hiện ra huyền thiết chuông bên trên, chính là Tà Đế tay!

Huyền thiết chuông không có bị đánh bay đi ra ngoài, lại bị đập đến xoay tròn không ngừng!

Đột nhiên cái thứ hai Tà Đế xuất hiện, thứ hai chưởng rơi vào huyền thiết chuông bên trên, cái thứ ba Tà Đế xuất hiện,

thứ ba chưởng đập đến, liên tục ba chưởng, cuối cùng đem huyền thiết chuông đánh bay!

Tô Vân đưa tay, cùng cái thứ tư Tà Đế ngạnh hám một chưởng, khí huyết di động không ngừng!

Mà đổi thành một bên, cũng có từng cái Tà Đế hiện lên, một bên công hướng Oánh Oánh cùng U Triều Sinh, một bên bắt tiểu Đế Thúc!

Tà Đế đối Đế Thúc chi não cũng có lớn lao chấp niệm, áo cưới kế hoạch vốn là chính là Đế Tuyệt thiết kế, dùng để luyện hóa Đế Thúc, đạt được Đế Thúc thân thể cùng trí tuệ.

Hiện tại áo cưới kế hoạch bị Đế Hốt cướp lấy trái cây, hắn lùi lại mà cầu việc khác, nhận được một nửa Đế Thúc chi não cũng là tốt.

Chẳng qua ngay tại hắn sắp bắt lấy tiểu Đế Thúc thời điểm, đột nhiên sắc mặt đại biến, chợt đem Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân trải qua thôi thúc đến cực hạn, trong nháy mắt liền có mấy trăm tôn Tà Đế xuất hiện, đồng thời ngạnh hám U Triều Sinh!

"Ầm!"

Tinh không nổ tung, cuồng bạo chấn động nhấc lên từng khỏa ngôi sao hướng nơi xa dũng mãnh lao tới!

Thậm chí không ít ngôi sao bị kéo duỗi không gian thân giống là mì sợi đồng dạng hẹp dài, chẳng qua đây là không gian biến hóa, ở tại những ngôi sao này bên trên sinh mệnh lại sẽ không bởi vậy có chỗ thương vong, bởi vì không gian bị kéo duỗi, bọn họ cũng bị kéo duỗi.

Tà Đế cùng U Triều Sinh ngạnh hám đòn đánh này, vẻ mặt đột biến, lập tức thoát thân liền đi, Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân trong tinh không cuồn cuộn mà đi, thậm chí so Tô Vân tốc độ của bọn hắn nhanh hơn rất nhiều.

U Triều Sinh cũng bị chấn động đến khí huyết sôi trào không ngừng, trong lòng ngạc nhiên: "Trong vũ trụ này lại còn có như thế pháp lực tồn tại?"

Hắn nhìn về phía Tô Vân, trong lòng có chút nghi ngờ, Tô Vân vẻn vẹn đối kháng bốn tôn Tà Đế, liền bị chấn động đến khí huyết sôi trào, thoạt nhìn cũng không có mình trong tưởng tượng cường đại như vậy.

"Khoảng cách ta lần trước đánh cho bị thương hắn, đã qua hơn hai mươi năm, Tà Đế tổn thương dường như cũng khỏi hẳn." Tô Vân sắc mặt ngưng trọng nói.

U Triều Sinh trong lòng nghiêm nghị, ba đồng tử xoay tròn, thầm nghĩ: "Vân Thiên Đế vậy mà đánh cho bị thương Tà Đế bậc này nhân vật cường hãn, quả nhiên không thể coi thường!"

Lại không lâu nữa, Tô Vân đám người gặp xa xa chạy tới Tiên Hậu, Tô Vân càng thêm khó chịu, hướng Tiên Hậu oán giận nói: "Đế Hỗn Độn biết nương nương đột phá đến Đạo cảnh cửu trùng, bởi vậy mời nương nương, nhưng ta tu vi cũng đột phá, không thể so nương nương yếu. Vì sao không mời ta?"

Tiên Hậu nương nương cười tủm tỉm nói: "Bệ hạ không thể so ta yếu? Chưa chắc a? Bệ hạ không còn Khai Thiên phủ, mất đi Tiên Thiên thần đao, đi Ngũ phủ, có thể có bao nhiêu cân lượng?"

Tô Vân cười lạnh nói: "Còn lại đều là cứng rắn xương cứng!"

Tiên Hậu ha ha cười nói: "Cứng rắn xương cứng? Ta xem là mềm tách tách a?"

Tô Vân cười ha ha nói: "Phương Tư muốn thử xem bản lãnh của trẫm?"

“Chả lẽ lại sợ ngươi?”

Hai người hỏa khí dần dần lên, đang muốn tranh tài, đột nhiên một cái sáng rực kiếm hoàn từ tinh không bên trong lăn đi qua, một thanh âm từ kiếm hoàn bên trong bay tới: “Không tuân thủ nữ tắc!”

Nghe thanh âm này, dường như là Đế Phong âm thanh, thanh âm bên trong mang theo phẫn nộ tức giận.

Tiên Hậu không khỏi đột nhiên giận dữ, đuổi giết tiến lên, quát: “Bộ Phong, ngươi đứng lại đó cho ta! Lão nương đã sớm đem ngươi bỏ, cái gì gọi là không tuân thủ nữ tắc?”

Bọn họ rất nhanh đi xa.

Lại quá năm sáu ngày, Tô Vân cuối cùng đi tới Tần Dục Đâu ngăn cửa địa phương, từ xa nhìn lại, nhưng gặp nơi đó Hỗn Độn chi khí tràn ngập, nhưng mà lại có hào quang sáng tỏ từ Hỗn Độn chi khí bên trong tràn ra, mơ hồ có thể thấy được một cánh cửa đứng sừng sững ở Hỗn Độn chi khí bên trong.

Đồng thời thiên ngoại lại có nhất đạo Luân Hồi Hoàn cắt xuống, sáng vô cùng, tuy là không như thần thông trên biển đạo kia Luân Hồi Hoàn, nhưng cũng không thể coi thường!

Tô Vân mở ra mi tâm lôi đình văn, hiện ra Tiên Thiên thần nhãn, tinh tế quan sát, chỉ thấy Đế Hỗn Độn ngồi ở kia quang môn phía trước, rộng tay chân to Luân Hồi Thánh Vương đứng hầu ở phía sau hắn, hình như chủ tớ.

Trong quang môn, dường như có đồ vật gì đó, đang cùng bọn họ giằng co.

Chương 878 : Phần xâm lấn

Chương 868: Phần xâm lấn

Tô Vân mang theo tiểu Đế Thúc, Oánh Oánh, U Triều Sinh tiến lên, chỉ thấy cái kia Hỗn Độn chi khí cực kỳ quảng đại, dày nặng, giống như là Đế Hỗn Độn uy nghiêm, để cho người ta trang nghiêm, không dám sinh ra tâm tư khác.

Chỉ là để Tô Vân buồn bực là, Đế Hỗn Độn rõ ràng là một cỗ thi thể, cùng Luân Hồi Thánh Vương huyên náo túi bụi, nhưng bây giờ Luân Hồi Thánh Vương vẫn đứng ở phía sau hắn, giống như người hầu người hầu đồng dạng. Chẳng lẽ Đế Hỗn Độn thật khởi tử hoàn sinh?

U Triều Sinh trong lòng nghiêm nghị, hướng Tô Vân nói: "Bên trong người kia bản lĩnh cực cao, so năm đó ta còn phải cao hơn một chút."

Oánh Oánh nói: "Chúng ta vị trí tám cái Tiên đạo vũ trụ, đều là hắn bí cảnh, dùng để dự trữ pháp lực cùng đại đạo địa phương."

U Triều Sinh lòng sinh khâm phục: "Ghê gớm, quá thần kỳ. Ta lúc trước cũng là Đạo Thần, lại không làm được hắn một bước này. Ta cần mượn bản vũ trụ Đạo giới tới trở thành Đạo Thần, mà hắn là trong cơ thể mở ra Đạo giới. Khó trách mạnh mẽ như thế."

Đôi câu vài lời, hắn liền hiểu Đế Hỗn Độn phương thức tu luyện, thiên phú kinh người.

Tô Vân thẳng đường đi tới, lại thấy cái này trong hỗn độn đại đạo như hoa, mở ra từng đoá Hỗn Độn chi hoa, to lớn, mỹ

lệ, cái kia hoa có thể diễn sinh ra khác biệt đạo pháp đến, hóa thành uy năng mạnh mẽ thần thông.

Đợi đi tới Hỗn Độn chi khí nội bộ, chỉ thấy Tà Đế, Đế Phong, Thiên Hậu đám người đều đã đến.

Đế Thúc chân thân, Đế Hốt túi da, cùng với từng tôn Đế Hốt đã tu thành Đạo cảnh cửu trùng phân thân, cũng đều ngồi ngay ngắn ở từng đoá từng đoá Hỗn Độn chi hoa bên trên, thần thái trang nghiêm trang nghiêm.

Tô Vân nhìn thấy Ngư Vãn Chu cùng Nguyên Tam Cố, hai người đã tách ra, Nguyên Tam Cố cũng mọc ra nửa người trên, không biết Đế Hốt có hay không nhận được Chung Sơn động thiên đại đạo.

"Đế Hốt thân thể quả thực không thể coi thường." Tô Vân thầm nghĩ.

Từng tia từng sợi Hỗn Độn chi khí từ giữa cánh hoa hoặc liên tọa hạ lưu chảy, kèm theo du dương đạo âm, tỏ ra ưu nhã mà thần bí.

Thiên ngoại rủ xuống tới Luân Hồi Hoàn chắc là Luân Hồi Thánh Vương, bởi vì đi vào Hỗn Độn chi khí bên trong, liền có thể nhìn thấy cái kia Luân Hồi Hoàn nhưng thật ra là trôi lơ lửng ở Luân Hồi Thánh Vương sau đầu.

Luân Hồi Thánh Vương thần thái trang nghiêm, đứng tại Đế Hỗn Độn sau lưng, nói năng thận trọng, trên mặt không có bất kỳ cái gì biểu lộ, hoàn toàn không giống lúc trước như vậy biểu lộ phong phú.

Oánh Oánh rất muốn bay qua, đem hắn chọc cười.

Chẳng qua không khí nơi này quả thực rất trang nghiêm, để Oánh Oánh loại này tính cách cũng không nhịn được thu liễm rất nhiều.

Luân Hồi Thánh Vương thân thể quảng đại vô biên, đặc biệt là mười sáu đầu mười tám cánh tay hình thái chiến đấu, càng là quảng Đại Cường ngang, nhưng hắn hiện tại đứng tại Đế Hỗn Độn bên người, còn là tỏ ra so Đế Hỗn Độn ít đi một chút.

Hắn chắc là chủ động rút nhỏ hình thể, nhìn như vậy lên mới sẽ không giọng khách át giọng chủ.

Dù sao, chân chính có thể chấn nhiếp Phần người là Đế Hỗn Độn, mà cũng không phải là hắn.

"Luân Hồi Thánh Vương sở dĩ chủ động thu nhỏ hình thể, chẳng lẽ là bởi vì lo lắng bị đối diện tồn tại nhìn ra Đế Hỗn Độn đã chết?"

Tô Vân trong lòng khẽ động, Luân Hồi Thánh Vương lấy người hầu tư thế xuất hiện tại Đế Hỗn Độn sau lưng, cho thấy hai người liên thủ chỉ sợ đều không phải là đối thủ của đối phương, bởi vậy còn cần làm ra Đế Hỗn Độn vẫn tại đỉnh phong tư thế.

Hiện tại Luân Hồi Thánh Vương chính là một mảnh phụ trợ hoa tươi lá xanh.

Tô Vân không biến sắc, dọc đường hướng lên trời về sau, Đế Phong đám người làm lễ chào hỏi, Thiên Hậu đáp lễ, Đế Phong lại là hừ lạnh một tiếng, không để ý tới. Tà Đế, Tiên Hậu đám người lại từng cái đáp lễ, cũng không có mất lễ nghi.

Tô Vân hướng Đế Hốt làm lễ chào hỏi, Đế Hốt cùng một đám phân thân nhao nhao đáp lễ, ngay sau đó liền sắc mặt tái xanh, chỉ thấy Oánh Oánh giơ lên một cái thẻ bài, phía trên vẽ lên hai cái bờ mông.

Tô Vân đi tới Luân Hồi Thánh Vương bên người, Đế Hỗn Độn vội vàng nói: "Kẻ hèn này chỉ là việc nhỏ, sao dám làm phiền đạo hữu?"

Tô Vân cười nói: "Phần vũ trụ xâm lấn, ta nếu là không đến, ngộ nhỡ bị người ta xem như chúng ta vũ trụ không người có thể cùng bọn họ đối kháng, chẳng phải là tội lỗi?"

Đế Hỗn Độn cười nói: "Thực ra ta một người đủ để đối kháng Phần xâm lấn, nhưng đạo hữu tới, phần thắng liền lại lớn rất nhiều. Đạo hữu mời ngồi."

Luân Hồi Thánh Vương cười lạnh nói: "Hai người các ngươi, một cái là người chết, một cái sắp là người chết, khoe khoang cái gì? Nếu như không có ta tại nơi này giúp ngươi trấn trụ tình cảnh, đối diện trong mộ người đã sớm giết tới!"

Đế Hỗn Độn lăn lộn không thèm để ý.

Tô Vân ngồi xuống xuống, Đế Hỗn Độn ánh mắt rơi vào U Triều Sinh trên người, lập tức nhìn ra hắn phi phàm, dò hỏi: "Vị đạo hữu này là?"

Tô Vân cười nói: "Vị này là U Triều Sinh. Minh đô tầng thứ mười tám chính là nhà hắn, lần trước xâm lấn Đế đình, đem Đế đình hóa thành tro tàn chính là hắn."

Luân Hồi Thánh Vương thay đổi sắc mặt, vội vàng nhìn về phía U Triều Sinh, trong lòng khẽ động: "Khó trách ta nhìn không ra người này xuất thân, hóa ra là một cái khác vũ trụ tồn tại! Đến từ dị vực tồn tại, thường thường dễ dàng quấy đục Luân Hồi, ghê tởm nhất!"

Đế Hỗn Độn hướng U Triều Sinh nói: "Đạo hữu phục sinh, thật đáng mừng. Có U đạo hữu tại, phần thắng của chúng ta lại lớn mấy phần!"

U Triều Sinh vội vàng nói: "Không dám. Xin hỏi đạo huynh, có mấy phần thắng?"

Tô Vân cũng giữ vững tinh thần lắng nghe.

Đế Hỗn Độn cười nói: “Hiện tại có một thành phần thắng rồi.”

Lời vừa nói ra, Oánh Oánh liền cười ra tiếng: “Bệ hạ, sĩ tử tới, ngươi nói phần thắng đại tăng, Tiểu U tới, ngươi còn nói phần thắng đại tăng. Hóa ra đại tăng đến bây giờ, còn là chỉ có một thành phần thắng!”

Nàng tuy là cười đến vui vẻ, nhưng những người khác lại không có một cái lộ ra tươi cười, tâm cảnh đều rất nặng nề.

Đế Hỗn Độn là bực nào tồn tại? Phán đoán của hắn sao lại sai lầm?

Hắn nói một thành phần thắng, như vậy liền chỉ có một thành phần thắng!

Đế Hỗn Độn cười nói: “Lúc trước nhưng không có một thành. Hiện tại có một thành, đã coi như là rất đáng gờm rồi.”

Hắn giải thích nói: “Phần vốn là một cái không có hoàn toàn hủy diệt vũ trụ, lưu lạc đến vũ trụ mộ địa, trong vũ trụ này có thật nhiều tồn tại cường đại, cũng không cam lòng tử vong của mình. Trong hỗn độn vũ trụ tử vong, hài cốt liền sẽ cuốn vào nơi đây. Phần liền sẽ xâm lấn những cái kia không có hoàn toàn tử vong vũ trụ, giết chết nơi đó tất cả mọi người, đem kiếp số xóa đi, đem những cái kia vũ trụ chiếm đoạt, kéo dài bản thân sinh cơ. Có chút cực kỳ cường đại tồn tại, sẽ còn bị hắn bọn họ hấp thu, trở thành Phần một thành viên. Những người này, thường thường là từng cái vũ trụ Đạo Quân.”

“Đạo Quân…” Tô Vân đối Đạo Quân một lời có chỗ nghe nói,

Người xứ khác chính là loại tồn tại này. Một thân là đại đạo chi quân, nhảy ra Chí Nhân cạm bẫy Đạo Quân, cảnh giới tương tự nhảy ra Đạo Thần cạm bẫy Đạo Thần.

Trong Phần người, nếu như đều là như người xứ khác dạng này Đạo Quân, chẳng phải là nói Tiên đạo vũ trụ cũng ngàn cân treo sợi tóc?

Đế Hỗn Độn tiếp tục nói: "Vì tránh né kiếp số, bọn họ thường thường sẽ tự chém một đao, đem bản thân cảnh giới chém xuống đến, chỉ có số ít người mới có thể duy trì Đạo Quân cảnh giới, miễn cho Phần vũ trụ kiếp số quá mãnh liệt. Nhưng mà có mấy cái nhân vật mạnh nhất, sẽ duy trì Đạo Quân cảnh giới. Lúc trước, ta đỉnh phong thời kì cùng bọn hắn đối chiến, còn có thể đem bọn hắn bức lui. Nhưng mà hiện tại…"

Hắn liếc Luân Hồi Thánh Vương một chút, lắc đầu.

Luân Hồi Thánh Vương cười lạnh nói: "Đừng nhìn ta, thương thế của ngươi là bản thân làm ra, không phải ta làm ra. Ta thà rơi vào mộ địa, trở thành Phần một phần tử, cũng không nguyện lại cho ngươi làm công!"

Đế Hỗn Độn cười nói: "Trở thành trong Phần người, nhưng không có tự do, thậm chí có thể hay không bảo vệ bản thân đều còn khó nói, chưa chắc có cho ta làm công tới nhẹ nhàng."

Luân Hồi Thánh Vương hừ một tiếng, không vui nói: "Đây chính là ta thà giúp ngươi tăng uy phong, cũng không nguyện đầu hàng Phần nguyên nhân. Ai cũng không thể ngăn cản lão tử chạy về phía tự do, Phần cũng không được!"

Hai người bọn họ những lời này, Tô Vân mấy người cũng đại khái thăm dò ngọn nguồn.

Tô Vân dò hỏi: "U đạo hữu, ngươi vũ trụ sụp đổ lúc, gặp được trong Phần cường giả ư?"

U Triều Sinh lắc đầu: "Chúng ta vũ trụ rơi vào tro tàn bên trong, hủy diệt đến tương đối triệt để. Ta tuy là ý đồ khôi phục Đạo giới, nhưng trong hỗn độn không chỗ mượn tới năng

lượng. Có lẽ, trong Phần cường giả chắc là đi qua ta nơi đó, nhưng có lẽ không có thu hoạch.”

Tô Vân hướng đối diện quang môn nhìn lại, chỉ thấy từng đầu xiềng xích xâm nhập trong cánh cửa, trên xiềng xích kỳ dị đường vân sáng tắt biến hóa, mà theo những này xiềng xích bắn ra quang mang nhìn lại, liền có thể nhìn thấy từng đạo xiềng xích kéo lấy một khối to lớn vũ trụ hài cốt, khối kia hài cốt bên trên còn có thể nhìn thấy văn minh dấu vết, chưa hề bị Hỗn Độn hải hoàn toàn xóa đi.

Có mấy cái bạch cốt thần nhân đứng ở nơi đó, giống như là có ánh mắt, một người đang tại xa xa nhìn về phía nơi này, mặt khác bạch cốt thần nhân đang thi triển kỳ lạ thần thông, để xiềng xích bản thân co rút lại.

Những cái kia xiềng xích bị căng thẳng vô cùng, phảng phất tại từ trong Hỗn Độn hải lôi kéo cái gì quái vật khổng lồ, tỏ ra dị thường mệt mỏi!

Tô Vân lần đầu tiên tới nơi này lúc, liền nhìn thấy xiềng xích tại kéo lấy vật nặng, qua mấy thập niên, cái kia vật nặng còn là phần lớn không có ở trong Hỗn Độn hải, cũng không hoàn toàn hiện hình.

Bất quá bây giờ, đã miễn cưỡng có thể nhìn thấy cái kia quái vật khổng lồ một góc của băng sơn.

Đó là một cái lộn xộn vô cùng thế giới, rách nát tinh không, kỳ dị màu sắc ngôi sao, bị hủy diệt hơn phân nửa Đạo giới giống như là chó ăn qua minh châu.

Còn có một tòa thuần túy đạo tạo thành Đại La thiên, không biết bị vật gì xuyên thủng, trung tâm thiêu đốt lên Hỗn Độn kiếp hỏa, hỏa diễm dị thường lộng lẫy.

Còn có nổ tung một nửa tráng lệ nguy nga cự lâu, lầu vũ bất kỳ một cái nào mảnh vỡ lớn nhỏ đều so ngôi sao còn muốn

to lớn, phảng phất bất động ở trong thiên địa, mang cho người ta cảm giác chấn động không chút nào kém hơn Di La Thiên Địa tháp!

Tô Vân cùng cực thị lực, còn chứng kiến một gốc kỳ dị đại thụ, trên cây ngưng tụ đại đạo trái cây, chỉ là cây kia đã bị kiếp hỏa nhen lửa, nửa bên đang thiêu đốt!

Những vật này, bị từng đầu xiềng xích liên tiếp đến cùng một chỗ, khác biệt vũ trụ đồ vật, hình thành một cái có thể trong Hỗn Độn hải nghỉ lại sinh hoạt khu vực an toàn.

Đây là trong truyền thuyết "Phần" .

Tô Vân nhìn thấy, chỉ là Phần một góc.

Chân chính Phần, so cái này còn muốn to lớn.

Đột nhiên, Đế Hỗn Độn cười nói: "Phần người nói chuyện tới. Dùng ngôn ngữ của chúng ta, người này tên là Cự Khuyết Đạo Quân, chính là căn phòng lớn Đạo Quân ý tứ."

Tô Vân đám người vội vàng hướng cái kia xiềng xích nhìn lại, xa xa nhìn thấy một bóng người đang tại hướng bên này đi tới, có lẽ chính là Phần thủ lĩnh một trong Cự Khuyết Đạo Quân.

Cùng mặt khác trong Phần cường giả khác biệt, Cự Khuyết Đạo Quân thân thể cường tráng cao lớn, trên người còn có máu thịt, không giống những cái kia bạch cốt thần nhân chỉ còn lại có xương cốt.

Oánh Oánh cười nói: "Sĩ tử cũng có năm tòa tòa nhà lớn."

Đế Hỗn Độn cười nói: "Tô đạo hữu tòa nhà chỉ là Thánh Vương chỗ đặt chân, phòng nhỏ mà thôi, nhân gia nhà chính là có thể đối kháng Hỗn Độn hải cùng phá diệt đại kiếp Thánh vật, không thể so sánh nổi."

Oánh Oánh dò hỏi: “Bọn họ cùng chúng ta dùng không phải cùng một loại ngôn ngữ a? Như vậy làm sao giao lưu?”

Đế Hỗn Độn nói: “Các ngươi dùng ngôn ngữ, thực ra đều là nguồn gốc từ tại ta. Mà ta thì là nguồn gốc từ tại kiếp trước, ta kiếp trước sử dụng ngôn ngữ là một cái tên là Tổ Tinh tục xưng trái đất địa phương bên trên ngôn ngữ, là Phục Hy thị nhất tộc ngôn ngữ. Cùng Phần ngôn ngữ cũng không tương đồng. Trong Phần ngôn ngữ có vài chục loại, bởi vậy chúng ta giao lưu, dùng chính là đạo ngữ.”

Tô Vân vẻ mặt khẽ nhúc nhích, nói: “Dùng đại đạo làm ngôn ngữ, liền có thể tránh khỏi nghĩa khác, hơn nữa ngôn ngữ khác biệt cũng có thể giao lưu. Liền xem như khác biệt vũ trụ, cũng là tiếng thông dụng.”

Đế Hỗn Độn cười nói: “Duy nhất khó chịu là, dùng đạo ngữ giao lưu, sẽ tuỳ tiện bị người phân biệt ra đạo hạnh cao thấp. Ví dụ như Thánh Vương sở dĩ không dám cùng bọn họ giao lưu, mà cần phải để cho ta ra mặt, chính là bởi vì hắn e sợ cho vừa mở miệng, liền bị đối phương vạch trần đạo hạnh của hắn quá thấp.”

Luân Hồi Thánh Vương hừ một tiếng, nhưng cũng không có phản bác.

Lúc này, Cự Khuyết Đạo Quân đi tới quang môn về sau, đạo ngữ cách Bắc Miện trường thành truyền đến, vô cùng rõ ràng truyền vào trong tai của mọi người!

Loại này đạo ngữ, mỗi một cái âm tiết đều là đạo âm, truyền đạt ra vô cùng phức tạp ý tứ, thậm chí để ở đây mỗi người Linh giới bên trong, trong đầu, đều sinh ra đủ loại kỳ dị hiện tượng, truyền đạt Cự Khuyết Đạo Quân tiếng nói nghĩa!

Mà mỗi người đều cảm giác được bản thân nghe hiểu Cự Khuyết Đạo Quân!

Như thế thủ đoạn, quả nhiên là thần hồ kỳ kỹ!

Cự Khuyết Đạo Quân cùng Đế Hỗn Độn làm sơ hàn huyên, trực tiếp tự mời Đế Hỗn Độn cùng Tiên đạo vũ trụ gia nhập Phần, trở thành Phần một thành viên.

Luân Hồi Thánh Vương không biến sắc, bàn tay kề sát ở Đế Hỗn Độn trên lưng, nói nhỏ: "Ta lấy Luân Hồi đại đạo giúp ngươi tạm thời khôi phục một phần pháp lực, ngươi không muốn giở trò, trước tiên đem hắn lừa gạt qua lại nói."

Chương 879 : Đạo ngữ đấu Đạo Quân

Chương 869: Đạo ngữ đấu Đạo Quân

Luân Hồi Thánh Vương nắm giữ Luân Hồi đại đạo ảo diệu, có thể nghịch chuyển Luân Hồi, để Đế Hỗn Độn tu vi pháp lực khôi phục lại lúc trước chưa hề bị thương trạng thái.

Đây chính là Luân Hồi đại đạo chỗ kỳ diệu, đối với những người khác tới nói, thời gian có trước sau, thời gian trôi qua liền không khả năng trở về. Mà đối với nắm giữ Luân Hồi đại đạo người mà nói, thời gian không tồn tại thứ tự trước sau, bản thân đại đạo bao phủ chỗ, thời gian cùng không gian đều chỉ là Luân Hồi một phần!

Luân Hồi Thánh Vương cứ việc còn chưa ra đời cũng đã khiếm khuyết, nhưng Đế Hỗn Độn đã chết, dùng Luân Hồi đại đạo định đoạt Đế Hỗn Độn, đối với hắn mà nói cũng không phải là việc khó.

Hắn chỉ khôi phục Đế Hỗn Độn bộ phận tu vi, Đế Hỗn Độn Luân Hồi đại đạo hắn là tuyệt đối sẽ không khôi phục.

Có hắn giúp đỡ, Đế Hỗn Độn sinh động như thật, tu vi pháp lực cũng giống là đều trở về, mở miệng lấy đạo ngữ trả lời câu hỏi, trả lời Cự Khuyết Đạo Quân.

Vừa mới Tô Vân, Tà Đế đám người kinh diễm tại Cự Khuyết Đạo Quân đạo ngữ, hướng bọn họ bày ra Đạo Quân đạo hạnh, quả nhiên là xuất thần nhập hóa, làm bọn hắn những này đương đại tồn tại cường đại nhất cũng nhìn mà than thở.

Mà bây giờ Đế Hỗn Độn vừa mở miệng, nhất thời liền để Tà Đế, Đế Phong đám người biết cái gì gọi là nhân ngoại hữu nhân thiên ngoại hữu thiên.

Đế Hỗn Độn đạo ngữ truyền đến trong tai của bọn hắn, bọn họ trước mắt liền phảng phất xuất hiện ba ngàn đại đạo ảo diệu, đại đạo biến ảo, thay đổi, đủ loại đạo pháp tiến dần lên diễn hóa.

Tham dự tất cả mọi người, cũng có một loại mở ra tai giới cảm giác, chỉ cảm thấy đạo hạnh của mình, cũng tại bất tri bất giác ở giữa nâng cao.

Thậm chí, chỉ nghe cái này đạo ngữ, bọn họ liền nhao nhao nhìn thấy bản thân Đạo cảnh đệ thập trùng thiên, phảng phất đệ thập trùng thiên đang ở trước mắt, tùy thời có thể đặt chân trong đó!

Đương nhiên, loại trừ Tô Vân Oánh Oánh cùng số ít người.

Ngoài ra còn có giống như Tiên Hậu bậc này tiềm lực dùng hết người, liền không cách nào nhìn thấy đệ thập trùng thiên.

Chỉ là nhìn thấy về nhìn thấy, muốn đặt chân đi vào, vậy liền muôn vàn khó khăn.

Tiểu Đế Thúc hướng Tô Vân nói nhỏ: "Đế Hỗn Độn có chút gẩy bọn họ, để cho bọn họ tu luyện tới Đạo cảnh đệ thập trùng thiên ý tứ."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, Đế Hỗn Độn trước sau cho Tà Đế, Đế Phong đám người hai lần đột phá Đạo cảnh thập trùng thiên cơ hội, lần đầu tiên là lừa dối gọi Tiên Thiên thần đao xuất thế, nhưng thật ra là đem bọn hắn dẫn hướng Di La Thiên Địa tháp, cho bọn hắn ba mươi ba trùng thiên chứng đạo chí bảo cơ duyên, mong đợi có thể để cho bọn họ đột phá.

Lần thứ hai, chỉ sợ là lần này.

“Lần này Đế Hỗn Độn cho bọn hắn đột phá cơ hội thứ hai, bản thân tự thân chỉ điểm bọn họ.”

Tô Vân trong lòng hơi trầm xuống: “Nhìn tới Đế Hỗn Độn trạng thái càng ngày càng không xong. Hắn cũng không có bởi vì thân thể khôi phục nguyên vẹn mà trì hoãn triệt để tử vong đến.”

Hắn nghĩ tới nơi này, Đế Hỗn Độn đã mở miệng từ chối Cự Khuyết Đạo Quân đề nghị, đồng thời chỉ ra Phần vũ trụ không thể lâu dài, chỉ là từ mặt khác vũ trụ cướp đoạt sinh cơ, cướp càng nhiều, tương lai trả lại càng nhiều, sớm muộn lại bởi vậy hủy diệt, tất cả mọi người số kiếp đã định.

Hắn đạo ngữ thậm chí hướng ở đây tất cả mọi người bày ra Phần vũ trụ triệt để hủy diệt đáng sợ cảnh tượng.

Đó là không cách nào tránh khỏi tai kiếp , bất kỳ cái gì người đều bởi vậy hóa thành tro tàn, cho dù là cao cao tại thượng Đạo Quân, cũng tại đây tràng tai kiếp bên trong đại đạo tiêu hết, tất cả đạo pháp đều là thành hư ảo, cả người biến thành một cái trống rỗng, tử trạng vô cùng thê thảm!

Tô Vân âm thầm lấy làm kỳ, đạo ngữ loại này giao lưu phương thức xác thực mở ra mặt khác, lác đác vài câu đạo ngữ, liền có thể rất sống động miêu tả ra đủ loại muốn biểu đạt hình ảnh cùng ý tứ, giao lưu phương thức vô cùng tinh tế hình ảnh.

Quang môn sau Cự Khuyết Đạo Quân cười ha ha, bắt đầu ngôn ngữ uy hiếp, trước mắt mọi người nhất thời lại xuất hiện Phần vũ trụ xâm lấn, bọn họ thua trận đáng sợ cảnh tượng, vô số người chết thảm, bọn họ những cường giả này cũng bị lột da rán mỡ, dùng dầu mỡ của bọn họ đốt đèn!

Vị này Cự Khuyết Đạo Quân tu vi mạnh mẽ, đạo hạnh cao thâm, chỉ dùng đạo ngữ, liền để cho bọn họ như là thật rơi vào

cái kia vô cùng kinh khủng trong địa ngục bình thường, chịu đủ hành hạ dày vò!

Dù là cường đại như Đạo cảnh cửu trùng thiên chư Đế, cũng khó chặn hắn đạo ngữ bên trong biểu đạt dị tượng tập kích!

Đúng lúc này, Đế Hỗn Độn tiếng cười to vang lên, trong mắt mọi người đủ loại ảo giác nhất thời tiêu tán, Đế Hỗn Độn lấy càng thêm mạnh mẽ đạo hạnh áp chế Cự Khuyết Đạo Quân.

Hắn trong lời nói nói là bản thân đem Phần vũ trụ phá hủy đáng sợ cảnh tượng, bản thân giết vào Phần vũ trụ, đại sát tứ phương, đem những này Đạo Quân nguyên thần từ trong cơ thể tróc ra, đem bọn hắn đạo trường phá hủy, đem bọn hắn đạo quả giẫm nát, dùng bọn họ đạo thụ đốt đèn, còn muốn dùng xương sọ của bọn họ uống rượu.

Tiếp đó, lại đem bọn họ trói buộc tại một cái Luân Hồi không nghỉ thời gian bên trong, để cho bọn họ không ngừng kinh nghiệm tử vong lại tử vong quá trình, vĩnh viễn cũng không cách nào nhảy ra ngoài!

Đạo hạnh của hắn vượt qua Cự Khuyết Đạo Quân rất nhiều, đạo ngữ hóa thành vũ khí, công kích Cự Khuyết Đạo Quân ý chí, lại có thần thông chi diệu, để Cự Khuyết Đạo Quân tựa như thật bị hắn giết, tróc ra nguyên thần, chịu đủ đủ loại cực khổ!

Đột nhiên, Phần trong vũ trụ một thanh âm khác xuyên thấu qua Bắc Miện trường thành truyền đến, dùng cũng là đạo âm, cùng Cự Khuyết Đạo Quân cùng một chỗ hợp lực chống cự Đế Hỗn Độn đạo âm!

Người này chắc cũng là một cái ở tại trong Phần Đạo Quân, thực lực tu vi so Cự Khuyết Đạo Quân không hề yếu,

cùng Cự Khuyết Đạo Quân cùng một chỗ một công một thủ, cùng Đế Hỗn Độn đạo âm đối kháng.

Cứ việc chỉ là đạo âm qua lại, nhưng rơi vào Tô Vân đám người trong tai, tựa như cùng ba vị tuyệt đỉnh cao thủ đối đầu so chiêu, mỗi một chiêu đều tinh diệu vô song, làm người ta nhìn mà than thở!

Tô Vân đám người còn là lần đầu gặp phải dạng này giao chiến, trong lúc nhất thời mọi người trong đầu đủ loại dị tượng liên tiếp xuất hiện, công thủ biến ảo!

Đế Hỗn Độn đối đầu cái kia hai tôn Đạo Quân đạo âm, vẫn còn dư lực, đây là đạo hạnh tranh tài, khảo nghiệm chủ yếu là tầm mắt kiến thức cùng với đối đạo lý giải.

Nếu như khảo nghiệm thực lực, Đế Hỗn Độn đã sớm bị bại rối tinh rối mù, hắn hiện tại chỉ là một bộ tử thi, một thân đại đạo đều đoạn đi, hơn nữa là bị người xứ khác dùng Di La Thiên Địa tháp loại kia chứng đạo Nguyên Thủy chí bảo chấn vỡ!

Hắn hiện tại, còn không phải Luân Hồi Thánh Vương đối thủ, càng đừng nhắc tới đối kháng trong Phần Đạo Quân.

Cũng may đạo hạnh của hắn vẫn còn, đạo âm quyết đấu, đối với hắn mà nói tương đối chiếm tiện nghi, sẽ không phơi bày bản thân thiếu khuyết.

Đột nhiên, lại có một cái đạo âm vang lên, cũng là đến từ Phần vũ trụ, đạo này âm cùng mặt khác hai cái đạo âm điệp gia, nhất thời đem Đế Hỗn Độn kiêu ngạo áp chế, trong lúc nhất thời khó hoà giải!

U Triều Sinh hướng Tô Vân nói nhỏ: "Đạo hữu, Đế Hỗn Độn thời kỳ toàn thịnh, đạo hạnh miễn cưỡng địch nổi ba vị Đạo Quân. Đạo hạnh của hắn, so ra kém tu vi của hắn."

Tô Vân cũng nhìn ra, chỉ là đạo hạnh lời nói, Đế Hỗn Độn hiển nhiên là không đủ khả năng, nhưng mà pháp lực của hắn quá nghịch thiên, đạo hạnh không đủ pháp lực tới bù, lúc này mới có một mình chiến lui Phần vũ trụ huy hoàng chiến tích.

Người xứ khác thì là một loại khác tình huống, đạo hạnh không đủ, pháp bảo tới bù, Di La Thiên Địa tháp độc nhất vô nhị, mới có thể đem Đế Hỗn Độn sinh cơ chấn vỡ.

U Triều Sinh lại nói: "Nếu như trong Phần còn có Đạo Quân, Đế Hỗn Độn liền đánh không lại."

Hắn vừa mới nói đến đây, lại có một cái đạo âm vang lên, người này đạo ngữ dồi dào mạnh mẽ, thậm chí muốn vượt qua Cự Khuyết Đạo Quân mấy người ba đại Đạo Quân!

Người này gia nhập chiến cuộc, Đế Hỗn Độn lập tức không địch lại, liên tục bại lui!

Tà Đế, Đế Phong đám người thấy thế, đều là bất an. Nếu như Đế Hỗn Độn đạo ngữ quyết đấu thất bại, Phần vũ trụ xâm lấn, người nào có thể chặn?

Luân Hồi Thánh Vương cũng nhíu chặt lông mày, do dự.

Đạo ngữ quyết đấu, hắn cũng có thể chen chân trong đó, tuy là tu vi của hắn không bằng đối diện Đạo Quân, nhưng đạo hạnh bên trên kém không được quá nhiều.

Chỉ là hắn hiện tại đang tại duy trì Đế Hỗn Độn tu vi, nếu như phân tâm đạo ngữ cùng đối diện Đạo Quân đối kháng, chỉ sợ khó mà chống đỡ được ở Đế Hỗn Độn pháp lực tiêu hao!

Hắn còn lo lắng Đế Hỗn Độn sẽ nhân cơ hội này, mượn dùng bản thân Luân Hồi chi đạo, khôi phục Đế Hỗn Độn Luân Hồi chi đạo, nếu nói như thế, Đế Hỗn Độn hoàn toàn có thể bản thân chữa trị bản thân!

Ngay tại hắn chần chừ ở giữa, đột nhiên phía sau hắn một thanh âm vang lên, cái thanh âm kia cũng không to rõ, nhưng đạo ngữ bên trong lại tràn đầy trí tuệ, từ quang môn bên trong truyền ra ngoài, truyền đến đối diện.

Mọi người nghe vào trong tai, chỉ cảm thấy cái kia đạo ngữ vậy mà cũng ẩn chứa đại đạo ảo diệu, trình bày chí cao đại đạo thần kỳ lý.

Đạo kia tiếng nói cũng không hùng vĩ, nhưng mà cùng đối phương đạo ngữ thoáng vừa chạm vào, liền nhất thời lấy một hóa vạn, liền giống như là Hỗn Độn thiên khai, từ trong hư vô diễn sinh ra vô lượng đại đạo, tiếp đó đại đạo chiếu rọi, sinh ra khác biệt ảnh trong gương!

Tà Đế, Đế Phong đám người đều là khẽ giật mình: "Người nào có như thế đạo hạnh?"

Bọn họ nhao nhao theo tiếng nhìn lại, mỗi người đều là đạo tâm chấn động mạnh.

Luân Hồi Thánh Vương cũng phát giác được cái kia đạo ngữ chính là đến từ bên cạnh mình, vội vàng nhìn lại, chỉ thấy Tô Vân ngồi xếp bằng mà ngồi, ẩn nấp tại Đế Hỗn Độn sau lưng, điều động bản thân đại đạo, thôi thúc năm tòa Tử Phủ, mạnh nói đạo ngữ!

Lấy Tô Vân tu vi, rất khó đem bản thân đạo ngữ truyền lại đến Bắc Miện trường thành một chỗ khác, bởi vậy hắn cần phải đến mượn năm tòa Tử Phủ lực lượng.

Hơn nữa, hắn sơ sơ đọc qua đạo ngữ, cũng không biết nên như thế nào vận dụng đạo ngữ cùng đối phương đạo ngữ quyết đấu, bởi vậy cứ tự mình nói bản thân, đối phương nói cái gì, hắn một mực không tranh cãi.

Hắn nói là bản thân Hồng Mông phù văn đạo diệu.

Hắn không cách nào dùng đạo ngữ để diễn tả Hồng Mông phù văn, hắn Hồng Mông phù văn quá cao thâm, cho dù là đạo ngữ cũng không cách nào nói ra, hắn chỉ là miêu tả bản thân Hồng Mông ảo diệu, mặt khác một mực mặc kệ.

Hắn giảng đến đạo của mình, chỉ có một cái phù văn, dùng một tới giải thích vũ trụ càn khôn, giải thích Hỗn Độn, giải thích thời không.

Một hai đầu, chia ra có một cái vũ trụ, chia ra có chư thiên thế giới, có thiên địa đại đạo, bọn chúng lẫn nhau là ảnh trong gương, lẫn nhau là lớn nhất tương phản số.

Hắn dùng bản thân Hồng Mông phù văn đi tạo dựng đạo, tạo dựng khác biệt đạo.

Hắn dùng Hồng Mông phù văn giải thích Đế Hỗn Độn Hỗn Độn chi đạo, giải thích Tiên đạo vũ trụ ba ngàn sáu trăm Tiên đạo, lại dùng Hồng Mông phù văn giải thích Vu đạo, dây đàn đạo, trùng văn, cùng với cổ xưa vũ trụ đại đạo.

Hắn chỉ là tự mình nói, hoàn toàn vong ngã, đối với ngoại giới hoàn toàn không có phát hiện, cũng không biết bản thân lần này đạo ngữ giao đấu thắng hay thua, cứ nói tiếp.

Mà ở Tà Đế, Đế Phong, Đế Hốt, Đế Thúc đám người trong tai, đây không hề tầm thường!

Bọn họ có khả năng nghe được, Tô Vân đang dùng đạo ngữ trợ trận Đế Hỗn Độn, sơ sơ đi vào chiến trường lúc, còn có chút vụng về, bị cái kia bốn đại Đạo Quân đè lên đánh, tiếp đó liền hăng hái phản kích, thật là lôi kéo khắp nơi, biến hóa vô tận, trên chiến trường rong ruổi như Thương Long thiên mã, như mênh mông mặc sức, tới lui tự nhiên!

Rất nhanh, đối phương bốn đại Đạo Quân đạo ngữ trận thế liền một mảnh tán loạn, tốt đẹp thế cuộc phút chốc chôn vùi,

không vững vàng trận tuyến, bị Tô Vân liên tục xung phong liều chết, liên tục bại lui!

Mọi người không khỏi trợn mắt lên, nhao nhao nhìn về phía Tô Vân.

Thiếu niên kia như trước ngồi ở chỗ đó, không nhanh không chậm giải thích bản thân đại đạo lý niệm, cùng nâng bản thân biết đại đạo, để giải thích bản thân Hồng Mông phù văn.

Mà Bắc Miện trường thành đối diện, bốn đại Đạo Quân đã sớm biến thành chia rẽ, bị đánh đến vô lực đối kháng.

Nhưng vào lúc này, đối diện từng tôn bạch cốt thần nhân xuất hiện, đứng tại từng đầu trên xiềng xích, miệng tụng đạo ngữ, hợp lực đối kháng Tô Vân cùng Đế Hỗn Độn.

Tô Vân trong lúc nhất thời pháp lực theo không kịp, đang muốn dừng lại, dùng đạo ngữ cùng đối phương chống lại, đối pháp lực tiêu hao tương đối lớn, hắn hiện tại đã không thể tiếp tục được nữa.

Đột nhiên, một đạo Luân Hồi Hoàn lặng yên vô tức xuyên qua hắn sau đầu năm tòa Tử Phủ, đem Tử Phủ pháp lực điều động, toàn bộ tràn vào trong cơ thể của hắn, chính là Luân Hồi Thánh Vương ra tay, giúp hắn một tay.

Luân Hồi Thánh Vương ánh mắt lấp lóe, thầm nghĩ: "Tiểu tử này tuy là làm náo động lớn, nhưng mà hắn không thể lui ra đến, nhất định phải danh tiếng ra đến cùng!"

Những cái kia bạch cốt thần nhân gộp lại bốn đại Đạo Quân vừa mới đem Tô Vân đạo ngữ đè xuống, lại không nghĩ rằng Tô Vân đạo ngữ thế mà trở lại, lưu loát, diễn biến nghìn vạn đạo diệu, trong lúc nhất thời một đám bạch cốt thần nhân nhao nhao khí tức chấn động mạnh, mỗi người lui về phía sau một bước, lộ ra nghi ngờ không thôi chi sắc!

Đột nhiên, cười to một tiếng từ quang môn bên trong truyền đến, chỉ thấy lại có một tôn Đạo Quân chân đạp xiềng xích, từ Phần trong vũ trụ đi tới, đợi đi tới quang môn phía trước, lúc này mới dừng lại, đạo ngữ truyền đến, tại mọi người bên tai hóa thành đủ loại diệu tướng cùng thanh âm: "Hôm nay đạo ngữ tranh chấp, là chúng ta thua. Xin hỏi là vị nào đạo huynh giảng đạo? Có thể hay không hiện thân gặp mặt?"

Ánh mắt của hắn như điện, vậy mà xuyên thấu qua quang môn chiếu đến, tại Đế Hỗn Độn toả ra Hỗn Độn chi khí bên trong xán lạn đảo qua, ý đồ tìm ra dùng đạo ngữ đối kháng bọn họ người kia.

Chẳng qua Tô Vân trốn ở Đế Hỗn Độn sau lưng, hắn cũng không cách nào nhìn thấy Tô Vân chân thân ở đâu.

Chương 880 : Tương lai tức quá khứ, Luân Hồi vĩnh viễn không thay đổi

Chương 870: Tương lai tức quá khứ, Luân Hồi vĩnh viễn không thay đổi

Người kia ánh mắt xuyên qua quang môn, nhìn thấu Hỗn Độn chi khí, như thế thần thông làm cho tất cả mọi người đều là trong lòng run lên, Luân Hồi Thánh Vương càng là căng thẳng, thầm nghĩ: "Người này không thể so Đế Hỗn Độn thời đỉnh cao kém bao nhiêu…"

Hai bên ngừng công kích, dừng lại tranh tài, tuy là như trước là đạo âm giao lưu, lại bình thản rất nhiều.

Đế Hỗn Độn cười nói: "Thiên Thu Đạo Quân, vị kia tồn tại cao cao tại thượng, sao lại tuỳ tiện lộ diện? Ngay cả ta đều phải kính hắn một tiếng nói huynh. Ngươi tùy ý làm bậy dò xét, ăn thiệt thòi."

Quang môn sau người kia nghe vậy, thu về ánh mắt, cười nói: "Đạo hữu, các ngươi vũ trụ đã hiện ra suy yếu chi tướng, thoạt nhìn thọ nguyên sắp hết, cùng hắn hoàn toàn sụp đổ chúng sinh diệt tuyệt, sao không cùng ta giới tương dung?"

Hai người đạo âm không còn lúc trước hỏa khí, tuy là đạo âm như trước hướng nghe được người bày ra đủ loại dị tượng, nhưng không còn lúc trước điên cuồng như vậy xâm lược cảm giác.

Lúc trước, Đế Hỗn Độn cùng Cự Khuyết Đạo Quân đám người dùng đạo ngữ giao lưu, người xung quanh nghe được bọn họ đạo ngữ, đạo tâm đều sẽ bị xung kích, rơi vào đối phương ngôn ngữ hình thành trong ảo cảnh, cực kỳ nguy hiểm, thậm chí có thể phá hủy đối phương đạo tâm!

Tô Vân chen chân trong đó, trình bày bản thân Hồng Mông phù văn, phân tích bản thân Tiên Thiên Nhất Khí, đem Cự Khuyết Đạo Quân đám người ra sức đánh một trận, lúc này mới hóa giải cái kia nguy hiểm thế cuộc.

Tô Vân không tranh cãi thắng bại, không nói đấu pháp, cứ giảng đạo đi, trình bày bản thân đại đạo.

Hắn Hồng Mông phù văn lập ý quá cao , bất kỳ cái gì người đến đánh, cùng hắn luận đạo, chính là đi vào hắn tiết tấu, rất nhanh thua trận, quân lính tan rã.

Bởi vậy Phần vũ trụ cường giả cho rằng Đế Hỗn Độn sau lưng có một tôn vô cùng cường đại vô cùng vĩ đại tồn tại, lúc này mới chịu ngồi xuống tới nói, bằng không liền nói đều không nói, trực tiếp khai chiến, đánh qua về sau sẽ chậm chậm nói!

Mà bây giờ, hai người bình thản rất nhiều, đạo ngữ bên trong đã có ngàn vạn tráng lệ ngữ cảnh, ví dụ như vừa rồi quang môn sau Thiên Thu Đạo Quân nói Tiên đạo vũ trụ có suy yếu chi tướng, Đế Phong, Tà Đế, Thiên Hậu đám người trước mắt liền hiện ra đại đạo suy yếu, đạo hóa tro tàn cảnh tượng.

Đây chính là đạo ngữ ngữ cảnh, lấy rất sinh động phương thức, bày ra trong lời nói của mình ý tứ.

Đế Hỗn Độn cười nói: “Đại đạo sinh mệnh ở chỗ biến hóa, chỉ cần có biến số, liền còn có sinh cơ. Phần là từng cái lụi bại vũ trụ hài cốt tạo thành tham sống sợ chết chi địa, già nua lẩm

cẩm, không có biến số, chỉ là trì hoãn tử vong mà thôi. Tiên đạo vũ trụ cùng Phần dung hợp, chẳng phải là tự đoạn sinh cơ?"

Luân Hồi Thánh Vương nghe vậy, như có điều suy nghĩ.

Đế Hỗn Độn nhìn như tại phản bác Thiên Thu Đạo Quân, thực ra là tại chỉ điểm hắn cùng Tà Đế, Đế Phong đám người, nói cho bọn hắn Dịch chi đạo đạo lý. Thông qua đạo biến hóa, duy trì sinh cơ, để suy vong vĩnh viễn không cách nào đến, dùng cái này tới đối kháng tro tàn biến cố.

Chẳng qua Luân Hồi Thánh Vương không có để ở trong lòng, thầm nghĩ: "Coi như tay ngươi nắm tay dạy ta, cũng không thể để ta cam tâm tình nguyện làm nô bộc của ngươi. Lão tử nhất định phải tự do!"

Thiên Thu Đạo Quân nói: "Đạo huynh, chúng ta này tới không phải tới nói đạo lý, mà là tới hơi. Nuốt lấy Tiên đạo vũ trụ, có thể để cho chúng ta kéo dài tuổi thọ, không nuốt lấy Tiên đạo vũ trụ, chúng ta liền cần phải đến tiếp tục tại mộ địa bên trong dạo chơi, tìm kiếm mặt khác hủy diệt bên trong vũ trụ. Lựa chọn thứ hai, chúng ta sẽ liều lĩnh rất lớn nguy hiểm."

Hắn nói đến đây, liền không có nói tiếp, nhưng ở tràng người đều không ngu ngốc, rõ ràng hắn ý tứ.

Đi tìm mặt khác hủy diệt bên trong vũ trụ, tốn thời gian quá thường, nếu là không có tìm tới, Phần vũ trụ năng lượng hao hết, Phần liền sẽ chết trên đường.

Bởi vậy, nếu như Phần tổn thất không phải quá lớn dưới tình huống, bọn họ rất tình nguyện thử một chút, nhìn xem có thể hay không thôn phệ Tiên đạo vũ trụ.

Thiên Thu Đạo Quân nói: "Vị kia chưa từng gặp mặt đạo huynh, coi như đạo hạnh của hắn quan tuyệt thiên hạ, nhưng ta

trong Phần Đạo Quân số lượng rất nhiều, tụ tập năm mươi bốn vũ trụ bên trong cường giả, thật cũng không sợ.”

Trong lòng mọi người nghiêm nghị, Thiên Thu Đạo Quân hiển nhiên là định dùng nhân số tới đè chết Tô Vân!

Đương nhiên, nếu như bọn họ thật xâm lấn, không dùng đến nhiều người như vậy, chỉ cần một cái bạch cốt thần nhân, liền có thể nhẹ nhõm xử lý Tô Vân.

Bọn họ không biết Tô Vân đạo hạnh rất cao, nhưng tu vi lại không cao.

Đế Hỗn Độn cười nói: “Như vậy Phần ý định chết bao nhiêu Đạo Quân? Muốn giết ta, các ngươi cần phải đến năm vị Đạo Quân tính mạng tới đổi, muốn giết ta vị đạo huynh kia, các ngươi cần phải đến dùng hơn phân nửa Đạo Quân tính mạng tới đổi!”

Thiên Thu Đạo Quân trở nên trầm mặc.

Tô Vân bên người, Oánh Oánh thì khẩn trương xiết chặt trong tay giấy, bóp thành đoàn.

Vừa nghĩ tới trong Phần hơn phân nửa Đạo Quân tới giết Tô Đại Cường, nàng liền không khỏi tưởng tượng ra Tô Vân vận mệnh bi thảm, tuyệt đối bị chết vô cùng thê thảm.

Tà Đế, Đế Phong, Đế Hốt mấy người cũng sinh ra cổ quái cảm xúc, đã hi vọng Tô Vân bị người vạch trần, đánh chết tươi, lại không hy vọng Tô Vân bị người vạch trần, quả thực mâu thuẫn.

Đế Hỗn Độn tiếp tục nói: “Khi đó, Phần cũng bị đánh cho rách tung toé, cho dù thôn phệ Tiên đạo vũ trụ lại có thể thế nào? Cái kế tiếp vũ trụ, các ngươi còn có năng lực thôn phệ ư?”

Thiên Thu Đạo Quân nói: “Bởi vậy chúng ta nội bộ cũng rất là khó xử, có khác biệt âm thanh.”

Đế Hỗn Độn lạnh lùng nói: “Các ngươi thảo luận bao lâu mới có kết luận?”

Thiên Thu Đạo Quân chần chừ phút chốc, nói: “Cho chúng ta thời gian mười ngày.”

Đế Hỗn Độn phất tay, Thiên Thu Đạo Quân xoay người rời đi, thân hình dần dần nhạt đi, biến mất.

Cự Khuyết Đạo Quân mấy người cũng mỗi người quay ngược, đi vào cái kia đã hiện ra một góc Phần trong vũ trụ, chỉ còn lại có một chút bạch cốt thần nhân đứng tại một tấm vải đầy lỗ thủng vũ trụ phế tích bên trên.

Đế Hỗn Độn thở phào nhẹ nhõm, khí tức nhanh chóng suy yếu xuống.

Luân Hồi Thánh Vương cũng vội vàng bỏ xuống kề sát ở hậu tâm hắn chỗ bàn tay, từng ngụm từng ngụm thở hổn hển, cái trán mồ hôi nhất thời như suối nước giống như xông ra!

Hắn một bên muốn trợ giúp Đế Hỗn Độn khôi phục một phần thực lực tu vi, một bên lại phải giúp Tô Vân thôi thúc Ngũ phủ, quả thực khổ cực vô cùng!

Thoạt nhìn, là Đế Hỗn Độn cùng Tô Vân dùng đạo ngữ đối kháng Phần vũ trụ cường giả, nhưng thực ra tiêu hao đều là hắn Luân Hồi Thánh Vương pháp lực, tương đương với hắn cung cấp pháp lực để hai người này tiêu xài!

“Thánh Nhân vô danh, Luân Hồi Thánh Vương, ngươi là Thánh Nhân!” Oánh Oánh hướng hắn dựng thẳng lên một cái ngón tay cái, sắc mặt rất nghiêm túc.

Luân Hồi Thánh Vương cảm thấy là khen ngợi khen ngợi, nhưng nghe được cũng rất không thoải mái, rất muốn dạy dỗ

nha đầu này một chút.

Nhưng mà hắn ngay sau đó nghĩ đến bản thân vì vũ trụ này khổ cực như thế, thanh danh lại đều bị Đế Hỗn Độn cùng Tô Vân hai cái khốn nạn đoạt đi, quả thực vô danh, bởi vậy Oánh Oánh câu nói này thật là khen ngợi.

"Chỉ là nha đầu này một cái miệng chính là châm chọc lời nói, đột nhiên khen ngợi lên, cũng giống là châm chọc." Luân Hồi Thánh Vương thầm nghĩ.

U Triều Sinh nhìn về phía Tô Vân, khâm phục vô cùng, nói: "Đạo huynh bản lĩnh quả nhiên nổi bật bất phàm, lúc trước là ta mạo phạm, hôm nay gặp mặt, mới biết huynh lòng dạ khí phách, trên ta xa."

Hắn lúc trước cùng Tô Vân lẫn nhau xưng đạo hữu, hiện nay liền đạo huynh đều xưng được, có thể thấy được Tô Vân lần này lấy đạo ngữ cùng Phần vũ trụ Đạo Quân đối kháng, cho hắn rung động lớn đến bao nhiêu.

Tô Vân khiêm tốn nói: "U đạo hữu khách khí, ta chính là tuỳ tiện nói hai câu…"

U Triều Sinh không vui nói: "Không cần khiêm tốn! Ngươi không phải tuỳ tiện nói hai câu, ngươi kết cấu có lần, đạo vận sâu xa, đánh cho trong Phần cường giả đánh tơi bời, không còn dám chiến. Ta nếu như liền điểm này cũng nhìn không ra, nói thế nào cùng ngươi lẫn nhau xưng đạo hữu? Nhưng ngươi cũng đừng kiêu ngạo, ta sẽ cố gắng tu hành, đế vị ta sẽ không liền như thế chắp tay nhường cho!"

Tô Vân ngạc nhiên.

Đế Phong, Thiên Hậu, Minh đô mấy người cũng là ngạc nhiên, trong lòng nghi ngờ: "Vân Thiên Đế từ nơi nào thu mua đến như vậy một cái biết tâng bốc hắn tiểu tử? Tiểu tử này

tâng bốc công phu miễn cưỡng nhập đạo, mông ngựa vỗ rất có hỏa hầu."

Bọn họ lại không có được chứng kiến U Triều Sinh lợi hại, chỉ cho là Tô Vân thu mua ba đồng tử thiếu niên, đặc biệt phụ trách tâng bốc bản thân.

"Nếu bàn về đạo ngữ, ta cũng biết." Ma Đế cười nói.

Nàng mở miệng nói ra, lấy đạo ngữ tới hình thành ngữ cảnh, bày ra bản thân đại đạo ảo diệu, vừa mới nói đôi câu, liền cứng họng, mặt đỏ tới mang tai, cũng lại nói không được!

"Oa —— "

Ma Đế há mồm phun ra một đạo huyết tiễn, khí tức tán loạn.

Nàng mạnh nói tiếng nói, nhưng nội tình quá nhỏ bé, chỉ có ma đạo nội tình, cũng đều là kế thừa từ Đế Hỗn Độn ma đạo, tuy là có thiên phú, nhưng là dựa vào trời ăn cơm, bản thân chưa từng suy nghĩ nghiên cứu, nâng cao đạo hạnh, thế cho nên ngược lại nhận đạo thương, gieo gió gặt bão!

Đế Phong, Đế Hốt đám người thấy thế, mỗi người nghiêm nghị, bọn họ nguyên bản cũng có thử nghiệm đạo ngữ ý nghĩ, hiện tại đành phải đè xuống ý định này.

Luân Hồi Thánh Vương thoáng khôi phục, bốn phía nhìn một phen, cười lạnh nói: "Đạo ngữ không phải là các ngươi có thể thử nghiệm. Dùng đạo nói ra bản thân muốn giảng đồ vật, cần đạo hạnh của ngươi cực cao, bao hàm toàn diện, mới có thể nói ra vạn tượng tới. Cố giảng đạo ngữ, sẽ chỉ bị thương."

Thiên Hậu dò hỏi: "Thánh Vương, vì sao Vân Thiên Đế có thể nói đạo ngữ?"

Luân Hồi Thánh Vương nói: "Hắn đạo hạnh quá cao, Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác đều khen ngợi rất nhiều. Nếu

không phải tráng niên mất sớm, tất có một phen đại thành tựu.”

Tô Vân mặt mang tươi cười, nói: “Thánh Vương, hiện nay lại có người xứ khác đi vào chúng ta Tiên đạo vũ trụ, biến số từ từ tăng nhiều, Thánh Vương lại thế nào biết ta nhất định sẽ tráng niên mất sớm?”

Luân Hồi Thánh Vương chán ghét liếc U Triều Sinh một chút, U Triều Sinh trong lòng buồn bực: “Liên quan gì đến ta?”

Luân Hồi Thánh Vương cười lạnh nói: “Đi vào Tiên đạo vũ trụ, chính là đi vào ta Luân Hồi đại đạo bên trong, coi như lúc trước là Đạo Thần lại có thể thế nào? Còn không phải ở trong luân hồi quay vòng quân cờ? Tô đạo hữu, ngươi từ đầu đến cuối cũng không có thể nhảy ra Luân Hồi!”

Đế Hỗn Độn cười nói: “Thánh Vương, không muốn khẳng định như vậy. Ngươi nhìn loại trừ đến từ dây đàn đạo thế giới đạo hữu đi vào chúng ta nơi này bên ngoài, còn có cổ xưa vũ trụ đạo hữu, cũng đi vào chúng ta nơi này. Đây cũng là biến số, không tại ngươi trong luân hồi.”

Hắn chỉ là Chí Nhân Tần Dục Đâu.

Chí Nhân Tần Dục Đâu là từ Hỗn Độn hải lên bờ, cũng không tại trong luân hồi, Luân Hồi Thánh Vương nhìn thấy tương lai, cũng không có Tần Dục Đâu.

Luân Hồi Thánh Vương cười lạnh nói: “Nhưng này cái cổ xưa vũ trụ Chí Nhân chết rồi, hắn cũng không có ảnh hưởng tương lai!”

Đế Hỗn Độn cười nói: “Hắn lại mở ra Bắc Miện trường thành, thế cho nên Phần xâm lấn. Phần trôi lơ lửng ở trong Hỗn Độn hải, trong Phần mỗi người đều là một cái biến số,

Phần xâm lấn Tiên đạo vũ trụ, liền đem cái này biến số phóng đại đến ngươi không cách nào không chú ý tình trạng."

Hắn khẽ mỉm cười: "Ngươi còn có thể xác định, ngươi nắm giữ lấy Luân Hồi ư? Ngươi còn có thể xác định, ngươi nắm giữ lấy mỗi người vận mệnh ư?"

Luân Hồi Thánh Vương hổn hển nói: "Đạo huynh, ngươi đã chết, liền thành thành thật thật nằm xuống làm thi thể được chứ? Tôn trọng một chút tử vong, không nên nói nữa!"

Đế Hỗn Độn vừa vặn nằm xuống, cười nói: "Ta chẳng qua là cảm thấy ngươi suy nghĩ không chu toàn…"

Luân Hồi Thánh Vương một cái đầu ba cái lớn, tức giận nói: "Chuyện của ta không cần ngươi bận tâm! Ngươi an tâm làm thi thể, hảo hảo suy nghĩ một chút mười ngày sau đối phó thế nào Phần cường giả!"

Hắn nhìn về phía Tô Vân, Tô Vân mặt mang tươi cười, mỉm cười ra hiệu.

"Cười cái rắm!"

Luân Hồi Thánh Vương tức giận nói: "Đừng tưởng rằng Phần xâm lấn liền sẽ cắt đứt Luân Hồi, vận mệnh của ngươi ta nhìn ra rõ rõ ràng ràng, chính là chết đi! Các ngươi không cần sợ hắn!"

Hắn nhìn về phía Đế Phong, Đế Hốt đám người, cười lạnh nói: "Hắn chỉ là đạo hạnh rất cao, nhưng tu vi còn thấp. Đạo hạnh hù dọa hù dọa không hiểu rõ hắn nội tình người ngược lại cũng thôi, nhưng tu vi lại là thực sự, chỉ cần vừa động thủ liền sẽ lộ tẩy!"

Tà Đế đám người đối Tô Vân thực lực nhưng cũng biết rễ biết rõ, nhao nhao gật đầu.

U Triều Sinh lại có chút nghi ngờ cùng không hiểu.

Luân Hồi Thánh Vương thấy thế, cười lạnh nói: "Ngươi là có hay không nhìn thấy hắn đạo hạnh cực cao, liền cho rằng hắn là đột phá đến đại đạo cuối cùng Đạo Thần? Ngươi sai, mười phần sai! Hắn chỉ là một cái Đạo cảnh lục trùng thiên tiên nhân mà thôi, tu vi tuy là cao điểm, nhưng cùng những người này thực lực cũng không nhiều đại khoảng cách. Hắn chỉ là dùng đạo hạnh hù dọa ngươi mà thôi!"

Đế Hỗn Độn muốn nói lại thôi.

Luân Hồi Thánh Vương tức giận nói: "Ngươi lại có gì lời muốn nói?"

Đế Hỗn Độn nằm ở nơi đó không nhúc nhích, cười nói: "Thánh Vương, ta chỉ là muốn nhắc nhở ngươi, đạo hạnh cao là hạn mức cao nhất cao. Hiện tại không được, chưa hẳn tương lai không được. Có lẽ đạo hạnh cao, cũng là một cái biến số đâu?"

Luân Hồi Thánh Vương hừ lạnh một tiếng: "Nếu như tương lai dễ dàng như vậy thay đổi, kiếp trước của ngươi Thái Hoàng, cần gì phải đi vào Đạo giới không rõ sống chết? Điều này nói rõ, tương lai tức quá khứ, Luân Hồi vĩnh viễn không thay đổi! Đây mới là đạo của ta lý niệm!"

Chương 881 : Trở thành người xứ khác

Chương 871: Trở thành người xứ khác

Oánh Oánh cảm khái nói: "Thánh Vương, ngươi muốn không phải Luân Hồi vĩnh viễn không thay đổi, ngươi muốn chỉ là Luân Hồi rơi vào trong lòng bàn tay của ngươi. Ngươi lý niệm chỉ là ngươi tư dục…"

"Im miệng —— "

Luân Hồi Thánh Vương tức đến xanh mét cả mặt mày, Oánh Oánh bành một tiếng hóa thành một khối đá lớn ngồi xổm ở Tô Vân đầu vai, ngay ngắn chỉnh tề tảng đá mặt, có mắt mũi lỗ tai, duy chỉ không có miệng.

Luân Hồi Thánh Vương thanh tịnh lại, thở phào một hơi, cười lạnh nói: "Bất kể như thế nào, lần này ta chắc chắn sẽ không để trong Phần cường giả đặt chân Tiên đạo vũ trụ! Tiên đạo trong vũ trụ biến cố đã đủ nhiều, không thể nhiều hơn nữa!"

Oánh Oánh ô ô lên tiếng, cố gắng muốn nói chuyện, lại đột nhiên ngã đi xuống.

Tô Vân liền vội vàng đem nàng tiếp lấy, tảng đá Oánh Oánh lộ ra để hắn phiên dịch vẻ mặt, Tô Vân lắc đầu.

Luân Hồi Thánh Vương chính vào nổi nóng, coi như nói chuyện dễ nghe đi nữa cũng sẽ mũi dính đầy tro, huống chi Oánh Oánh nói chuyện còn không dễ nghe.

Thiên Hậu, Tiên Hậu cùng Minh đô Đại Đế cùng Tô Vân quan hệ không tệ, mọi người lại nhân cơ hội tập hợp một chỗ, giao lưu tin tức. Tiên Hậu nương nương nói: "Nếu như Đế Hỗn Độn phục sinh, có thể hay không đối kháng Phần vũ trụ?"

Minh đô Đại Đế lắc đầu, nói nhỏ: "Các ngươi nhìn Phần vũ trụ dùng để buộc lại chúng ta vũ trụ cái kia ba cái xiềng xích. Cái này ba cái dây xích, liền không phải chúng ta có thể tạo được đi ra."

Tiểu Đế Thúc gật đầu nói: "Cái này ba cái dây xích nhìn như đơn giản, chỉ là xuyên qua quang môn mà thôi, nhưng trên thực tế là buộc lại Tiên đạo vũ trụ cùng Phần vũ trụ, đem hai cái vũ trụ kéo đến càng ngày càng gần."

U Triều Sinh nói: "Không sai. Như thế bảo vật, cần phải đến dùng có thể đối phó được vũ trụ phá diệt đại kiếp tài liệu mới có thể luyện chế mà thành, liền ví dụ như…"

Hắn suy nghĩ một chút, nói: "Liền ví dụ như Vân Thiên Đế chuông. Tại Đạo Thần bên trong, cam lòng dùng trân quý như thế tài liệu luyện chế pháp bảo, cũng là cực kỳ hiếm thấy."

Mọi người nhao nhao hướng Tô Vân nhìn lại, Tô Vân sợ hết hồn, đề phòng nói: "Minh đô ca ca quan tài cũng rất đáng gờm, chắc là Đạo Quân khuôn mẫu quan tài!"

Minh đô Đại Đế trong lòng khẽ động, e sợ cho mọi người ghi nhớ bản thân đại mộ, ha ha cười nói: "Ta cỗ quan tài kia không coi là cái gì, ừm, chính là cùng một chỗ ở địa phương, không coi là cái gì… Đúng rồi vị đạo hữu này là?"

Ánh mắt của hắn rơi vào U Triều Sinh trên người, lộ ra vẻ nghi hoặc.

"Ta gọi U Triều Sinh, là từ bên ngoài đến."

U Triều Sinh thẳng thắn vô cùng, cười nói: "Các ngươi có thể gọi ta U Thiên Đế! Sau này, ta sẽ thành Tiên đạo vũ trụ chí

cao vô thượng Thiên Đế, các ngươi đều là hữu dụng người, ta sẽ trọng dụng các ngươi.”

Mọi người cười lạnh không thôi.

Thiên Hậu nương nương nói: “Khéo léo vô cùng, ta cũng là Thiên Đế, trẫm nếu là đạt được ngươi trung thành, nhất định sẽ không bạc đãi ngươi.”

Tiên Hậu cười nói: “Ta chính là Phương Thiên Đế, nhà ta còn có một cái cuộn quan tài Thiên Đế, cũng là dã tâm bừng bừng!”

Minh đô Đại Đế cười nói: “Chính là ta Minh Thiên Đế, các ngươi nếu là không phục, có thể tới tranh tài tranh tài!”

U Triều Sinh ngạc nhiên, quay đầu nhìn về phía Tô Vân, nghi ngờ nói: “Ngươi những này thần tử đều là như thế kiêu căng khó thuần, không có bị ngươi đánh cho ngoan ngoãn ư? Đạo huynh, ngươi cái này Thiên Đế làm không chân chính.”

“Thần tử? Phục tùng?” Thiên Hậu, Tiên Hậu đám người nhất thời tím mặt, nhao nhao hướng Tô Vân nhìn lại.

Tô Vân vội vàng cười nói: “Ngươi hiểu lầm, bọn họ là ta đạo hữu, cũng không phải là thần tử. Bọn họ cũng có chí Thiên Đế chi vị.”

U Triều Sinh nghe vậy không khỏi cười nói: “Ta còn tưởng rằng ngươi đã hàng phục bọn họ, vốn còn chưa hàng phục. Đạo huynh nếu là không đành lòng, ta có thể làm thay.”

Minh đô Đại Đế đột nhiên giận dữ, liền muốn cùng hắn dây dưa, Tô Vân vội vàng truyền âm nói: “Huynh trưởng, còn nhớ Minh đô mười tám tầng ư? Hắn chính là cái kia.”

Minh đô Đại Đế trong lòng khẽ động, chiến ý bỗng nhiên mất, vội vàng nói: “Chính là dùng mấy cái cây cột, hủy đi hai ta tầng Minh đô suýt nữa phá hủy Đế đình cái kia?”

Tô Vân chậm rãi gật đầu.

Minh đô Đại Đế lại không nâng cùng U Triều Sinh dây dưa một chuyện, lại không lâu nữa, Thiên Hậu cũng biết người này chính là giành lấy bản thân nửa người tu vi kém chút đem bản thân biến thành tro tàn cái kia mấy cái cột đá đen chủ nhân, cũng nhất thời không còn chiến ý.

Mười ngày sau, toà kia quang môn lần nữa trở nên sáng lên, Đế Hốt, Tà Đế đám người đã sớm như lâm đại địch, nhao nhao giữ vững tinh thần, tùy thời chuẩn bị ứng đối trong Phần cường giả khả năng đến tập kích.

Đế Hỗn Độn lại lười biếng ngồi dậy, cười nói: "Nếu như bọn họ khăng khăng muốn giết cái long trời lở đất, chắc chắn sẽ không đợi đến ngày thứ mười mới động thủ, ngày thứ tám ngày thứ bảy liền có thể giết tới, càng có thể đánh chúng ta một cái trở tay không kịp. Này mười ngày không có động thủ, chứng minh là sẽ không lại động thủ."

Lời tuy như thế, tất cả mọi người lại đều không có một cái nào buông lỏng xuống. Cho dù là Luân Hồi Thánh Vương cũng khẩn trương như vậy, không chỗ ở nhìn về phía quang môn. Tô Vân nhắc nhở: "Thánh Vương, Oánh Oánh tuy là lắm mồm một chút, nhưng dầu gì cũng là một cái chiến lực…"

Luân Hồi Thánh Vương không có rất muốn, tiện tay vung lên, Oánh Oánh lại khôi phục như lúc ban đầu, không dám lại nói Luân Hồi Thánh Vương cái gì. —— này mười ngày không thể nói chuyện, quả thực đem nàng ngộp chết.

Lúc này, quang môn sau mơ hồ có thể thấy được từng cái cao lớn dáng người, cái bóng rơi vào quang môn bên trên, nghĩ đến là Phần vũ trụ đạo quân môn.

Đột nhiên, một cỗ tà phong từ quang môn bên trong thổi ra, xen lẫn bay lả tả tro tàn, còn có lấm ta lấm tấm kiếp hỏa, giống

như là tro tàn bên trong ánh lửa, bị gió thổi qua, liền tư tư vang vọng, đốt đến vượng hơn!

Đế Hỗn Độn nhướng nhướng mày, thấp giọng nói: "Thánh Vương."

Luân Hồi Thánh Vương hiểu ý, lập tức đi tới bên cạnh hắn, bàn tay che ở hậu tâm của hắn lên. Đế Hỗn Độn khí thế không ngừng tăng lên, nhưng ngưng trọng sắc mặt vẫn là không có mảy may thả lỏng, tỏ ra cực kỳ khẩn trương.

Tô Vân bên người, tiểu Đế Thúc nói nhỏ: "Tô đạo hữu, cái này tro tàn là trường thành đối diện Đạo Quân tro tàn. Đối diện Phần, lâm vào tình trạng có thể cùng chúng ta tương tự. Phần chắc cũng là rơi vào tro tàn hóa."

Tô Vân nhẹ nhàng gật đầu, nói: "Đế Hỗn Độn nhìn thấy có tro tàn bay tới, liền biết người tới nhất định là Phần vũ trụ nguyên sinh Đạo Quân, cũng tức là thống trị Phần vũ trụ chiếm đoạt hơn năm mươi cái vũ trụ vị kia tồn tại! Bởi vậy hắn mới có thể khẩn trương như vậy."

Phần vũ trụ hiển nhiên có nghiêm ngặt đẳng cấp, ví dụ như bạch cốt thần nhân loại tồn tại này, liền giữ lại nguyên vẹn thân thể tư cách đều không có, chỉ có thể giữ lại đạo cốt, không xứng tiêu hao nguyên khí!

Đạo Quân liền có thể giữ lại thân thể.

Địa vị khác biệt Đạo Quân, đãi ngộ cũng không giống nhau, địa vị thấp, nhất định phải tự chém một đao, đem bản thân chém xuống một cảnh giới, giảm bớt nguyên khí tiêu hao. Địa vị tương đối cao Đạo Quân, liền không cần trảm bản thân một cảnh giới.

Mà xem như Phần vũ trụ nguyên sinh Đạo Quân, người thống trị cao nhất, nhất định cũng là thực lực tu vi cao nhất cái kia!

Cứ việc người này bị tro tàn bệnh quấn quanh, nhưng Đế Hỗn Độn lại biết hắn nhất định vô cùng cường đại, là bản thân kình địch!

Bản thân khi còn sống thậm chí khả năng đều không thể chiến thắng loại tồn tại này, sau khi chết cùng đối phương khoảng cách chỉ sợ càng lớn!

Đột nhiên, Luân Hồi Thánh Vương âm thanh truyền đến: "Tô đạo hữu, đợi chút nữa ta giúp ngươi một tay, thôi thúc bảy phủ."

"Bảy phủ?"

Tô Vân hơi giật mình, nhưng vào lúc này, lại là hai tòa Tử Phủ hai bên trái phải bay tới, đi vào hắn sau đầu trong vầng sáng, chính là thứ bảy Tiên giới Chúc Long trong hai con ngươi cái kia hai tòa Tử Phủ!

Cái này hai tòa Tử Phủ có thể nói là Tô Vân Tiên Thiên Nhất Khí người khai sáng, cũng là Hồng Mông phù văn người khai sáng, cùng Tô Vân quan hệ rất tốt, Tô Vân trợ nó tranh đoạt thiên hạ đệ nhất chí bảo, nó cũng giúp Tô Vân vượt qua rất nhiều lần cửa ải khó.

Chỉ là về sau Tô Vân biết Tử Phủ chủ nhân chính là Luân Hồi Thánh Vương, trong lòng có chỗ kiêng kị, bởi vậy từ từ xa lánh cái này hai tòa Tử Phủ.

Chẳng qua lần này gặp lại, Tô Vân cũng là có chút vui vẻ cùng kích động.

Oánh Oánh cũng là phấn khởi không hiểu, nhảy đến Tử Phủ bên trong, bay tới bay lui, cười nói: "Bảy Phong pháp lực! Lại thêm sĩ tử pháp lực của mình, không sai biệt lắm tám Phong!"

Đế Phong nghe vậy, nhìn về phía này, thầm nghĩ: "Bảy Phong? Tám Phong? Có ý tứ gì?"

Quang môn hậu truyện tới một cái hùng hậu đạo âm, rất là bình thường, không có cái gì cuốn hút đạo ngữ, chỉ là bình dị, cùng Đế Hỗn Độn khách sáo một phen, đồng thời hướng Đế Hỗn Độn sau lưng vị kia tồn tại biểu đạt kính ý.

"Tại hạ Nghiêu Lư Thiên Tôn, thân này chứng được Nguyên Thủy chính quả, trải qua thời gian dài, một mực ngủ say, nhưng chưa từng nghĩ gặp phải đáng giá tỉnh lại đạo hữu. Đáng tiếc ta kinh nghiệm kiếp số quá nhiều, thân đã già, không thể tự thân cùng các hạ đạo huynh phân cao thấp."

Vị kia Nghiêu Lư Thiên Tôn âm thanh bình thản: "Nếu là sớm mấy cái Hỗn Độn năm liền tốt, khi đó ta nhất định cùng hắn luận chiến một phen."

Đế Hỗn Độn sắc mặt hơi trầm xuống, Nghiêu Lư Thiên Tôn nói tới Nguyên Thủy chính quả, hắn cũng có chỗ nghe nói.

Từ người xứ khác nơi đó, hắn nghe nói qua tương tự cảnh giới, ví dụ như Di La Thiên Địa tháp, chính là dạng này cảnh giới!

Toà bảo tháp này đánh cho Đế Hỗn Độn đại đạo đứt thành từng khúc, khó mà kéo dài tính mạng, thế cho nên bị Thúc Hốt nhị đế thừa lúc!

Mà người xứ khác cùng hắn luận đạo lúc đã từng nói có người nhận được nhiều hơn nữa Nguyên Thủy chính quả, người kia, chính là sư đệ của hắn!

Chỉ có tu thành Nguyên Thủy chính quả, mới có thể gọi Thiên Tôn!

"Nếu là Tiên đạo trong vũ trụ có người tu thành Tiên đạo thập trùng thiên, như vậy ta Nguyên Thủy chính quả liền cũng thành tựu. Đáng tiếc, cho đến nay như trước chưa hề có người tu thành!" Đế Hỗn Độn trong lòng buồn bã.

Nghiêu Lư Thiên Tôn nói: “Chung đạo hữu gọi ta vùng vũ trụ này vì Phần, nói ta giới đại đạo tàn lụi suy tàn, không cách nào tự sinh, chỉ có thể dựa vào cướp đoạt mà sống, ta không dám gật bừa. Ta giới tụ tập năm mươi bốn tòa vũ trụ đại đạo, đem bọn hắn văn minh kinh điển tập hợp một chỗ, bồi dưỡng ra một chút Thiên Quân, truyền thừa tuyệt học của chúng ta.”

Hắn dùng đạo ngữ nói đến “Thiên Quân” hai chữ lúc, mọi người trong đầu nhất thời hiện ra cảnh giới này, đủ loại hình ảnh bày ra cảnh giới này đủ loại ảo diệu.

Nghiêu Lư Thiên Tôn trong miệng Thiên Quân, cũng không phải là Tiên đạo vũ trụ Thiên Quân, Tiên đình Thiên Quân chỉ là thân phận địa vị, mà Nghiêu Lư Thiên Tôn nói tới Thiên Quân, chỉ là một chủng loại giống như Đạo cảnh cửu trùng thiên cảnh giới.

Tu luyện tới cảnh giới này tồn tại, đại đạo thành công, thân cùng đạo cùng, lạc ấn thiên địa, đồng thọ cùng trời đất, cùng nhật nguyệt tề quang.

Tuy là cùng Đạo cảnh cửu trùng thiên hơi có khác nhau, nhưng không có khác biệt lớn.

Nghiêu Lư Thiên Tôn tiếp tục nói: “Ta giới đạo pháp kéo dài, vì những này nhất định hủy diệt vũ trụ truyền lại văn minh, chẳng phải là một hồi việc thiện? Chung đạo hữu, ngươi giới sắp sụp đổ, sao không cùng chúng ta tương dung? Cùng cầu việc thiện?”

Đế Hỗn Độn nói: “Đạo bất đồng bất tương vi mưu, đạo huynh nói nhiều vô ích.”

Nghiêu Lư Thiên Tôn nghe được hắn đạo ngữ, liền lại không thuyết phục.

Giống như bọn họ bậc này tồn tại, đạo tâm củng cố, nói tất làm, làm tất được, nói một không hai, căn bản sẽ không thay

đổi chủ ý, không có tiếp tục thuyết phục cần thiết.

Nghiêu Lư Thiên Tôn nói: "Ta giới Đạo Quân thương lượng, thương nghị đã định, nếu là không đánh mà lui, khó có bàn giao. Nhưng nếu là huyết chiến một hồi, ắt phải tổn thương hai nhà nguyên khí, thương vong thảm trọng. Bởi vậy, không bằng một hồi đấu văn. Chung đạo hữu nếu là thua, cắt nhường thứ tám giới cho chúng ta. Chung đạo hữu nếu là thắng, chúng ta liền đi tìm cái kế tiếp vũ trụ, không lại dây dưa."

Đế Hỗn Độn âm thầm thở phào một cái, dò hỏi: "Cái gì gọi là đấu văn?"

Nghiêu Lư Thiên Tôn nói: "Ngươi ta mỗi bên chọn ba cái Thiên Quân, ngay tại hai cái vũ trụ ở giữa phế tích bên trên tranh đấu một hồi. Chỉ chết đi mấy cái Thiên Quân, không thương tổn hòa khí, xem như đấu văn."

Đế Hỗn Độn nói: "Cho ta thảo luận."

Nghiêu Lư Thiên Tôn nói: "Mời."

Đế Hỗn Độn vung tay lên một cái, Hỗn Độn chi khí che kín quang môn, lúc này mới xoay người lại nhìn về phía mọi người.

"Cảnh giới tuy là không sai biệt lắm, nhưng đối phương có nguyên thần."

Luân Hồi Thánh Vương tại phía sau hắn nhắc nhở: "Chỉ có nội tâm, không có nguyên thần mà nói, sẽ hơi yếu một hai phân. Hơn nữa đối với phương có được năm mươi bốn vũ trụ văn minh truyền thừa, một trận chiến này, chỉ dựa vào bọn họ chỉ sợ rất khó."

Đế Hỗn Độn ánh mắt lấp lóe, rơi vào Tà Đế trên người, nói: "Ngươi Luân Hồi chi đạo, có thể để cho Đế Tuyệt phục sinh?"

Luân Hồi Thánh Vương khóe mắt run rẩy, nói: "Có thể."

Đế Hỗn Độn nói: "Như vậy trước hết quyết định Đế Tuyệt."

Luân Hồi Thánh Vương nghiến răng: "Tốt! Nhưng chỉ dựa Đế Tuyệt một người, chưa đủ!"

Đế Hỗn Độn ánh mắt tuần tra, rơi vào Đế Hốt trên người, chần chừ một chút, lắc đầu, nói: "Ngươi tuy là mạnh mẽ, nhưng thân thể còn chưa nhất thống…"

Ánh mắt của hắn rơi vào Đế Thúc trên người, lại lắc đầu, Đế Thúc tuy mạnh mẽ, nhưng liên tục lột xác, bản thân tro tàn hóa quá nhiều. Hóa thành tro tàn, liền Luân Hồi Thánh Vương cũng không cách nào bù đắp.

Đế Hỗn Độn vừa nhìn về phía Đế Phong, lắc đầu: "Tuy là tiếp cận kiếm đạo Chí Nhân, nhưng đạo tâm không đến, đi cũng là tự tìm đường chết."

Hắn tìm tới tìm kiếm, đành phải nhìn về phía U Triều Sinh, nói: "Đành phải làm phiền đạo hữu."

U Triều Sinh hạ thấp người nói: "Ăn nhờ ở đậu, nào dám không tòng mệnh?"

Luân Hồi Thánh Vương nói: "Còn thiếu một người."

Đế Hỗn Độn thở dài, nói: "Ba cục hai thắng, thiếu một người liền thiếu một người. Phái ra bất luận người nào, chỉ sợ đều là tự tìm đường chết."

Luân Hồi Thánh Vương nói: "Nhưng sẽ bị người coi là dưới trướng không người."

Đế Hỗn Độn do dự một chút, nhìn về phía Tô Vân, thâm ý sâu sắc nói: "Đạo hữu, người thứ ba, ngươi đi. Đến hai cái vũ trụ ở giữa phế tích bên trên, ngươi chính là nơi đó người xứ khác."

Chương 882 : Đế Tuyệt phục sinh

Chương 872: Đế Tuyệt phục sinh

"Ta chính là người xứ khác?"

Tô Vân hơi giật mình, chợt rõ ràng Đế Hỗn Độn ý tứ.

Người xứ khác là nhằm vào quê nhà người mà nói, đối với Tiên đạo vũ trụ tới nói, Tô Vân rời đi bản thổ, đi vào Hỗn Độn bên trong, đánh gãy tất cả nhân quả Luân Hồi, khi đó hắn chính là người xứ khác!

Chờ đến Tô Vân trở về lúc, hắn mới có thể nối liền nhân quả, lần nữa tiến vào Luân Hồi.

Mà hắn trở thành người xứ khác trong khoảng thời gian này, có thể thao tác không gian vậy liền quá lớn, chỉ cần thao tác thật tốt, hắn liền có thể nhảy ra Luân Hồi Thánh Vương chưởng khống!

Luân Hồi Thánh Vương liếc Đế Hỗn Độn một chút, cười lạnh một tiếng: "Nhảy ra Luân Hồi nếu là như vậy đơn giản, kiếp trước của ngươi liền sẽ không bị vây ở Đạo giới bên trong. Muốn lừa gạt Luân Hồi? Không dễ dàng như vậy!"

Hắn gọi đến Tà Đế, nói: "Ngươi muốn trở thành Đế Tuyệt ư?"

Tà Đế chần chờ nói: "Ta…"

Hắn vừa mới nói ra một cái "Ta" chữ, một đạo Luân Hồi Hoàn đem hắn bao phủ, Tà Đế nhất thời nhìn thấy bản thân bốn phía thời gian nhanh chóng chết đi, bản thân đang không

ngừng hướng về phía trước Luân Hồi, trí nhớ cũng đang không ngừng biến mất!

Hắn tại hướng phía dưới ngã đi, hướng quá khứ ngã đi, rất nhanh liền tới đến trên dưới trăm năm trước Tô Vân cứu hắn rời đi Minh đô tầng thứ mười tám thời điểm, ngay sau đó lại bị vô biên hắc ám bao phủ.

Đột nhiên rực rỡ truyền đến, hắn nhìn thấy bản thân tại bay lên trên lên, dọc theo thời gian lui về phía sau, sau một khắc liền trở lại vạn năm trước đó thi thể của mình bên trong!

Hắn nghịch hành đã trải qua Đế Phong, Thiên Hậu mưu phản đoạt Đế chi chiến, cuối cùng mưu phản đoạt Đế chi chiến trở lại khởi đầu, hắn đi tới đoạt Đế chi trước khi chiến đấu một năm.

Tất cả Tà Đế trí nhớ tất cả biến mất, liên quan tới đoạt Đế chi chiến trí nhớ cũng toàn bộ biến mất, lúc này Đế Phong còn chưa cùng Thiên Hậu hợp mưu đoạt Đế, Bách Lý Độc cũng chưa từng xúi giục Tứ Cực đỉnh, tiên tướng Bích Lạc cũng còn tại cần cù chăm chỉ thu xếp lấy kiến thiết thứ bảy Tiên giới.

Đế Tuyệt phong hoa tuyệt đại, đạo tâm lại có chút thương tang, hướng về phía kính, nhìn thấy bản thân tóc mai tóc trắng, trong lòng có chút buồn phiền: "Đêm nay lật ai thẻ bài…"

Đúng lúc này, trong gương một đạo Luân Hồi vầng sáng xoay tròn, một tôn rộng tay chân to quần áo xốc xếch rách rưới cự nhân hướng kính bên ngoài đi tới, âm thanh truyền vào trong đầu của hắn: "Đế Tuyệt! Đi theo ta! Đi theo ta —— "

Đế Tuyệt kinh ngạc, đột nhiên trời đất quay cuồng, hướng trong gương ngã đi!

Vũ trụ biên giới, quang môn phía trước, Luân Hồi xoay tròn, Đế Tuyệt nửa khom nửa quỳ, xuất hiện tại trong vầng sáng, kinh ngạc bốn phía nhìn lại.

Đế Phong khóe mắt nhảy loạn, gắt gao nắm chặt Đế kiếm kiếm hoàn, thân thể có chút run rẩy.

Thiên Hậu cũng không nhịn được môi làm miệng khô, trái tim nhảy loạn, giống như là xấu hổ tại thấy hắn mà che kín gương mặt.

Đế Hốt khẩn trương đến từng cái phân thân cái trán toát ra to như hạt đậu mồ hôi lạnh, chân thân cũng là sắc mặt trắng bệch. Bách Lý Độc, Linh Lung, Ngư Vãn Chu chia đều thân vội vàng trốn ở Đế Hốt sau lưng, không dám cùng Đế Tuyệt đối mặt.

Thần Đế cùng Ma Đế mặt không có chút máu, thân thể có chút run rẩy, không dám cùng hắn đối mặt.

Tô Vân bên người, tiểu Đế Thúc thì mặt mang uy nghiêm, so Đế Tuyệt không kém chút nào. Tương phản, Đế Tuyệt đến, ngược lại kích phát ra hắn đời thứ nhất Thiên Đế chúa tể chi khí!

Đế Tuyệt kinh ngạc: "Đây là nơi nào?"

"Tuyệt, nơi này là biên giới chi địa, vực ngoại cường giả xâm lấn, cần ngươi tới cùng đối phương đánh một trận, định Tiên đạo tám đại Tiên giới tồn vong."

Đế Hỗn Độn âm thanh truyền đến, ầm ầm chấn động, lấy đạo ngữ đem Phần vũ trụ xâm lấn cùng kết quả nói một lần, nói: "Ba trận chiến hai thắng, liền có thể bảo vệ ta giới bình an. Hiện nay đã có hai cái người được chọn, chỉ kém ngươi."

Đế Tuyệt liếc nhìn Tô Vân cùng U Triều Sinh, ngay sau đó lắc đầu nói: "Ba cục hai thắng, một mình ta là đủ, không cần bọn họ? Còn có, Đế Hỗn Độn, ta không phải luyện chế Tứ Cực đỉnh đem ngươi trấn áp ư? Ngươi tại sao đi ra? Ai đem ngươi thả ra?"

Hắn mặt mang uy nghiêm, ánh mắt quét về phía tiểu Đế Thúc cùng Đế Thúc chân thân, cười lạnh nói: "Đế Thúc, ta đem ngươi vây ở Minh đô tầng thứ mười tám, cắt ra đầu lâu của ngươi, lột sọ não của ngươi, luyện ngươi lâu như vậy, ngươi còn chưa có chết? Ngươi làm sao trốn ra được?"

Tiểu Đế Thúc lạnh lùng nói: "Tuyệt, muốn giết ta, ngươi còn chưa đủ tư cách! Ta người hiền tự có thiên tướng, không nhọc ngươi phí tâm!"

Đế Tuyệt lại không có để ý tới hắn, thẳng nhìn về phía Đế Hốt, kinh ngạc nói: "Đế Hốt, ngươi từ trẫm trấn áp bên trong trốn ra được? Ngươi cắt đi nhiều như vậy khối máu thịt, đem bản thân móc sạch, nhờ vào đó chạy ra ta trấn áp? Ngươi ngược lại là tiến bộ."

Đế Hốt cười ha ha, âm thanh lại có vẻ có chút chói tai, la lên: "Đế Tuyệt, ta sẽ không dễ dàng như vậy chết trong tay ngươi, ta sẽ còn giết chết ngươi, để ngươi bị chết vô cùng thê thảm!"

Đế Tuyệt buồn cười, ánh mắt nhìn về phía Thiên Hậu, đang muốn nói chuyện, Đế Hỗn Độn cắt đứt bọn họ, nói: "Này thật nguy cấp tồn vong thời điểm, Đế Tuyệt, tám đại Tiên giới cần ngươi xuất chiến."

Hắn đem cá cược nói một phen, nói: "Trận chiến này nếu là không thắng, không chỉ mất thứ tám Tiên giới đơn giản như vậy, sợ rằng sẽ bị hắn bọn họ nhìn ra chúng ta miệng cọp gan thỏ, đem ta Tiên đạo vũ trụ chiếm đoạt."

Đế Tuyệt nói: "Đế Hỗn Độn, đối phương chiến thắng, liền cắt ta thứ tám Tiên giới, bên ta chiến thắng, đối phương lại chỉ cần rời đi là đủ. Còn có bậc này cá cược? Ngươi chột dạ. Đối phương như bại, cần phải đến có chỗ bỏ ra, mới có thể đánh cược!"

Đế Hỗn Độn cười nói: "Để cho bọn họ cắt nhường lợi ích, tự nhiên có thể. Chỉ là ván này chiến thắng khó khăn, ta chọn trong ba người, ngươi cơ sở yếu kém nhất, bởi vậy ta lo lắng nhất ngươi."

Luân Hồi Thánh Vương nói: "Đối phương chiếm đoạt năm mươi ba tòa vũ trụ, hấp thu những này vũ trụ đại đạo điển tịch, đạo pháp thần thông, huống chi lại có hoàn chỉnh nguyên thần. Ngươi liền xem như quan tuyệt Tiên đạo vũ trụ Đại Đế, đối mặt loại tồn tại này cũng là trời sinh liền thua thiệt."

Tô Vân đột nhiên nói: "Nguyên thần bên trong thiên hồn địa hồn là sinh ra cũng có, nội tâm là nhân hồn, tu luyện mới có. Chúng ta tuy là ít thiên hồn địa hồn, nhưng ở nhân hồn bên trên tu luyện lại đi đến bọn họ chỗ chưa từng đi đến cực hạn. Bởi vậy nguyên thần phương diện, ăn hết mình thua thiệt, nhưng thua thiệt không lớn. Khó được là bởi vì Đế Tuyệt thống trị quá lâu, thế cho nên đạo pháp thần thông chậm chạp không thể có chỗ đột phá."

Đế Tuyệt hướng hắn nhìn tới, nói: "Không có người vượt qua ta, chỉ có thể trách bọn họ ngu xuẩn, không thể trách tội tại trẫm trên đầu."

Đế Hỗn Độn đẩy ra Hỗn Độn chi khí, hiện ra quang môn, dùng đạo ngữ cùng Nghiêu Lư Thiên Tôn đối thoại, nói: "Nếu là ta thắng, đạo huynh có gì tiền đặt cược?"

Nghiêu Lư Thiên Tôn âm thanh truyền đến: "Không quấy nhiễu quý thổ, đã là thiên ân. Đạo hữu dám làm mơ mộng hão huyền?"

Đế Hỗn Độn cười nói: "Phần đã có truyền thừa từng cái vũ trụ văn minh đảm đương, nhiều như vậy lưu lại một phút, đối Phần cũng là không có tổn thất. Bên ta như thắng, Thiên Tôn lưu lại một phút Phần truyền thừa."

Nghiêu Lư Thiên Tôn lặng im phút chốc, nói: "Nếu là đạo hữu chiến thắng, ta sẽ hứa ba vị Thiên Quân bên trong một người đi vào Phần, tìm hiểu thời gian mười năm, mười năm sau, chúng ta rời đi. Còn có thể tìm hiểu bao nhiêu, đều xem người kia bản lĩnh."

Đế Hỗn Độn chần chừ một chút, quay đầu nhìn về phía Đế Tuyệt, U Triều Sinh cùng Tô Vân ba người, gắt gao nắm chặt nắm đấm.

Luân Hồi Thánh Vương giống như là rõ ràng tâm ý của hắn, nói: "Đạo huynh muốn đổi người? Đem Tô đạo hữu đổi thành Đế Phong?"

Đế Hỗn Độn thở dài: "Thánh Vương, ngươi đã đem tâm tư của ta lần mò quá thấu triệt. Đổi thành Đế Phong, chỉ cần Đế Tuyệt cùng U đạo hữu chiến thắng, Đế Phong liền có thể đi vào trong Phần tìm hiểu mười năm. Hắn đã tiếp cận Đạo cảnh thập trùng, mười năm này thời gian cơ duyên, đủ để cho hắn đột phá, tu luyện tới Đạo cảnh thập trùng thiên, trở thành kiếm đạo Chí Nhân!"

Luân Hồi Thánh Vương cười nói: "Nhưng mà lựa chọn Tô đạo hữu, hắn lại không thể đột phá đến đệ thập trùng thiên. Coi như hắn đột phá đến đệ thập trùng thiên, đối với ngươi mà nói cũng không có nửa điểm chỗ tốt. Hắn đạo không tại ngươi ba ngàn sáu trăm loại đại đạo hàng ngũ, không cách nào cứu sống ngươi. Mà những người khác, lại không có tại trong vòng mười năm đột phá đến Đạo cảnh thập trùng thiên bản lĩnh, bởi vậy ngươi có chút mâu thuẫn."

Đế Hỗn Độn chậm rãi gật đầu.

Luân Hồi Thánh Vương nói: "Như vậy ngươi đổi người còn là không đổi?"

Đế Hỗn Độn ánh mắt tại Tô Vân cùng Đế Phong trên người quay vòng, đột nhiên nói: "Không đổi! Một trận chiến này, Tô đạo hữu ra trận!"

Hắn hướng U Triều Sinh nghiêm mặt nói: "Đạo hữu lúc trước tuy là Đạo Thần, thân có Đạo thể, nhưng trận chiến này đối phương chính là truyền thừa năm mươi bốn vũ trụ đại đạo mới xuất hiện tân tú, đạo hữu nhất định phải cẩn thận, không muốn xem thường!"

U Triều Sinh hạ thấp người nói: "Đạo huynh yên tâm. Hiện nay ta gửi thân tại Tiên đạo vũ trụ, đã có gia đình, không dám không tận lực."

Đế Hỗn Độn lại hướng Đế Tuyệt nói: "Ngươi đạo tâm quá cao ngạo, nhưng trận chiến này quan hệ tám đại Tiên giới vô số bá tính tính mạng, hệ cho các ngươi trên người, nếu có sơ xuất, tội danh muốn ngươi tiếp nhận."

Đế Tuyệt hạ thấp người, nói: "Tự nhiên toàn lực ứng phó."

Đế Hỗn Độn nói: "U đạo hữu thắng một hồi, Đế Tuyệt thắng một hồi, ba cục hai thắng về sau, liền không cần lại so. Các ngươi đem dùng hết khả năng, cử đi Tô đạo hữu đi vào trong Phần tìm hiểu mười năm!"

U Triều Sinh hạ thấp người đồng ý.

Đế Tuyệt liếc Tô Vân một chút.

Đế Hỗn Độn phân phó xong xong, xoay người lại, hướng Nghiêu Lư Thiên Tôn nói: "Đạo huynh, có thể. Chúng ta hai bên, mỗi người lui về các giới, lưu lại hai tòa vũ trụ ở giữa phế tích, lại các phái một người đi tới nơi đó quyết đấu."

Nghiêu Lư Thiên Tôn cười nói: "Đạo hữu rất là cẩn thận, chẳng qua không phải các phái một người, mà là các phái ba người. Một trận chiến này chỉ luận thực lực tu vi, tất cả pháp bảo, cũng không cần mang, lấy thần thông nhất quyết sinh tử.

Sống sót, chính là chiến thắng một phương. Hoặc là người của ta sống sót mà đi ra ngoài, hoặc là ngươi người sống sót mà đi ra ngoài.”

Hắn dẫn đầu trong Phần các vị Đạo Quân, xoay người rời đi.

Đế Hỗn Độn trong lòng chấn động: “Mỗi bên phái ba người…”

Luân Hồi Thánh Vương thấp giọng nói: “Mỗi bên phái ba người, sáu người hỗn chiến, cũng không phải là một chọi một. Lột đi Tử Phủ, huyền thiết chuông các loại bảo vật, Tô đạo hữu thực lực nhiều nhất chỉ là Thần Ma nhị đế tiêu chuẩn, hiện tại đổi người, còn kịp. Ta có thể thôi thúc Luân Hồi chi đạo, để Đế Hốt khôi phục thân thể, lấy thực lực của hắn, có thể đánh một trận, thua mặt không đến mức quá lớn.”

Đế Hỗn Độn có chút do dự, nếu như là ba trận chiến hai thắng, như vậy Tô Vân còn có kiếm tiện nghi cơ hội, không cần ra tay, liền có thể đi vào trong Phần tìm hiểu mười năm.

Nhưng sáu người hỗn chiến, Tô Vân liền sẽ trở thành yếu nhất một phương, rất dễ dàng liền sẽ bị đối phương đánh giết, đối diện ba đại Thiên Quân liền sẽ vây công U Triều Sinh cùng Đế Tuyệt hai người, thế cho nên toàn quân bị diệt!

Mà nếu như đổi thành Đế Hốt, Luân Hồi Thánh Vương lấy Luân Hồi chi đạo đem Đế Hốt cùng hắn phân thân thống nhất lại, một thân thực lực không thể so với Đế Tuyệt, U Triều Sinh kém, như vậy một trận chiến này liền còn có chiến thắng khả năng!

Như vậy, có muốn hay không thay đổi Tô Vân?

Hắn hơi chút chần chừ, trong lòng đã có quyết định, nói: “Thánh Vương, ta có chuyện muốn cùng Đế Tuyệt nói riêng. Ngươi đừng nghe trộm.”

Luân Hồi Thánh Vương cười nói: “Ngươi lại có thủ đoạn gì? Mặc kệ ngươi có cái gì mánh khóe, tương lai ta đều sẽ đem Đế Tuyệt đưa trở về, đồng thời xóa đi hắn đoạn này trí nhớ, bất luận ngươi đối với hắn nói cái gì, hắn cũng sẽ không nhớ tới.”

Đế Hỗn Độn phất tay, Luân Hồi Thánh Vương khẽ cười một tiếng, xoay người rời đi.

Đế Hỗn Độn ra hiệu Đế Tuyệt phụ cận, từng đoàn từng đoàn Hỗn Độn chi khí tràn ngập bốn phía, triệt để ngăn cách hai người, lúc này mới yên tâm.

Đế Tuyệt đứng hầu, nói: “Bệ hạ lại dặn dò gì? Xin nói.”

Đế Hỗn Độn dù sao cũng là vũ trụ mở ra người, mặc dù là bạo quân, tuy là Đế Tuyệt trấn áp Đế Hỗn Độn dài đến sáu cái Tiên giới, nhưng Đế Tuyệt vẫn là phải cho hắn cần thiết tôn trọng.

Đế Hỗn Độn nói: “Ta đã quyết định muốn chọn Tô đạo hữu với tư cách quyết chiến người thứ ba. Ba người các ngươi bên trong, hắn thực lực yếu nhất, khả năng trong chiến tranh không cách nào tự vệ, bởi vậy ta cần ngươi dùng tính mạng của mình đi bảo vệ hắn, không thể để cho hắn có chỗ thương vong.”

Đế Tuyệt không hiểu: “Ta vì sao phải làm như thế?”

Đế Hỗn Độn nói: “Bởi vì, hắn là cái kia chú ý ngươi cả đời khán giả. Hắn từ tương lai của ngươi mà đến, trở lại quá khứ, quan sát cuộc đời của ngươi. Hắn từ ngươi quá khứ, lĩnh hội tới tinh thần của ngươi, rõ ràng bản thân muốn thủ hộ chính là cái gì.”

Đế Tuyệt tâm thần chấn động mạnh, đột nhiên nhớ tới cái kia khán giả.

Cái kia từ đệ nhất Tiên giới liền thần thần bí bí xuất hiện, quan tâm bản thân thiếu niên.

Bản thân tại thời điểm khó khăn nhất, sẽ đem hắn xem như duy nhất có thể thổ lộ hết người.

"Một trận chiến này, ngươi sẽ bởi vì hắn mà thân chịu trọng thương, ngươi trở lại ngươi vị trí niên đại, sẽ mất đi một đoạn này trí nhớ, ngươi sẽ bởi vì chính mình tổn thương mà bị thê tử của mình cùng đệ tử phản bội, bởi vậy thân tử đạo tiêu."

Đế Hỗn Độn âm thanh truyền đến trong đầu của hắn, không nhanh không chậm nói: "Ngươi sẽ không nhớ tới nơi này phát sinh tất cả, ngươi sẽ tác thành lịch sử, trở thành lịch sử. Đế Tuyệt, làm ra lựa chọn của ngươi đi."

Chương 883 : Thời đại thất truyền

Chương 873: Thời đại thất truyền

Không lâu sau đó, Hỗn Độn chi khí tán đi, Đế Tuyệt hướng quang môn đi tới.

Luân Hồi Thánh Vương đột nhiên nói: "Tuyệt, Đế Hỗn Độn nói cho ngươi, tương lai ngươi sẽ chết sao?"

Đế Tuyệt dừng bước, nói: "Hắn không cần phải nói ta cũng biết. Nếu như ta không có chết, các ngươi liền không cần trở lại quá khứ triệu ta đến đây. Các ngươi không người có thể dùng, chỉ có cầu ta ra tay."

Luân Hồi Thánh Vương có nhiều hứng thú nói: "Ngươi biết ngươi sẽ chết, ngươi sẽ làm ra dạng gì lựa chọn? Nếu như ngươi không có dựa theo Đế Hỗn Độn nói như vậy làm, nói không chừng ngươi sẽ sống sót."

Đế Tuyệt quay đầu liếc hắn một cái, tiếp tục lên đường tiến lên, cái thứ nhất đi vào quang môn bên trong.

U Triều Sinh cùng Tô Vân gỡ xuống trên người bảo vật, U Triều Sinh không có bao nhiêu vũ khí, nhưng Tô Vân trên người bảo vật vậy liền nhiều, sau đầu trong vầng sáng liền có nhiều đến bảy tòa Tử Phủ, còn có huyền thiết chuông, cùng với đại xích vàng, ngũ sắc thuyền những vật này.

Tô Vân gỡ xuống những vũ khí này, hướng toà kia khảm tại Bắc Miện trường thành bên trên quang môn đi tới, trước sau tiến vào bên trong.

Luân Hồi Thánh Vương không có từ Đế Tuyệt trên người nhận được vật mình muốn, hướng Đế Hỗn Độn cười nói: "Ta biết ngươi đối với hắn nói nội dung, ngươi coi như dùng Hỗn Độn chi khí che đậy, ta cũng có thể đoán ra."

Đế Hỗn Độn cười nói: "Luân Hồi Thánh Vương chính là sinh mà Đạo Thần tồn tại, làm sao lại không biết ta tính toán nhỏ nhặt tính toán đâu?"

Luân Hồi Thánh Vương nói: "Ngươi chỉ là để Đế Tuyệt dùng hết khả năng bảo toàn Tô mỗ nhân, ngươi thậm chí còn có thể nói cho hắn biết, hắn lại bởi vậy bị thương, bởi vậy tử vong, bởi vậy gặp phải đệ tử cùng thê tử phản bội. Ngươi sẽ còn nói cho hắn biết, Tô mỗ nhân là quá khứ hắn quen biết cái kia khán giả, ngươi ý đồ cảm hóa hắn."

Đế Hỗn Độn thở dài nói: "Thánh Vương thấy rõ nhân tính, đã đem ta nhìn thấu thấu, ta tại trước mặt ngươi lại không bí mật đáng nói."

Luân Hồi Thánh Vương nói: "Ngươi không cần kỳ quái. Đạo huynh, ta quả thực thấy rõ nhân tính, cho nên ta tại Đế Tuyệt đi vào quang môn trước đó nói cho hắn biết, hắn không đi bảo vệ Tô mỗ nhân, liền có thể có thể tiếp tục sống sót. Câu nói này lại không ngừng tại trong đầu của hắn quanh quẩn, ảnh hưởng phán đoán của hắn, cuối cùng để hắn làm ra ta dự đoán lựa chọn."

Đế Hỗn Độn chầm chậm nói: "Thánh Vương, ta còn nói cho hắn biết, tương lai hắn chết về sau, thi thể thành yêu, kế thừa hắn chấp niệm. Cái kia gọi Tô Vân khán giả, sẽ bái thi yêu làm nghĩa phụ."

Luân Hồi Thánh Vương cười lạnh: "Vậy thì sao? Đế Tuyệt dạng này người, sẽ không bị tình thân chỗ ngăn trở, càng không biết bởi vì chính mình thi thể nghĩa tử liền xử trí theo cảm tính!"

Đế Hỗn Độn nói: "Thánh Vương, nếu như hắn không có làm ra ngươi dự đoán lựa chọn, sẽ như thế nào?"

Luân Hồi Thánh Vương ngẩng đầu ưỡn ngực, mỉm cười nói: "Cái kia càng tại dự liệu của ta bên trong. Hắn dùng hết khả năng cứu hộ Tô Vân, người bị đạo thương, trở lại một vạn năm trước. Thiên Hậu phát giác được suy yếu của hắn, đem việc này nói ra cho Đế Phong, hai người ăn nhịp với nhau, ám toán Đế Tuyệt, lật đổ bạo quân. Đế Phong đăng cơ xưng Đế. Tất cả đều tại trong luân hồi, chưa hề thay đổi qua."

Hắn cười đến rất là vui vẻ: "Đạo huynh, ta lúc trước sẽ cảm thấy đi vào Hỗn Độn bên trong liền sẽ nhảy ra Luân Hồi, không nhiễm nhân quả, hiện tại xem ra, vô luận như thế nào nhảy ra ngoài, cuối cùng đều phải trở về, tiếp tục tràng này Luân Hồi lữ trình. Liền ví dụ như lúc trước, ta không biết Đế Tuyệt sẽ kinh nghiệm chuyện hôm nay, nhưng Đế Tuyệt cho dù kinh nghiệm chuyện hôm nay, cũng sẽ không thay đổi hắn kết quả. Đây chính là ví dụ chứng minh."

Đế Hỗn Độn thản nhiên hướng về phía sau nằm xuống, chậm rãi nhắm mắt lại: "Đạo hữu, Đế Tuyệt bất luận có hay không bảo vệ được Tô Vân, đều là ngươi thắng. Đã như vậy, ngươi cần gì phải bận trước bận sau đâu? Giống ta dạng này làm cái người chết, chẳng phải là tốt?"

Luân Hồi Thánh Vương hừ một tiếng, ánh mắt nhìn về phía quang môn. Quang môn về sau, Tô Vân, U Triều Sinh cùng Đế Tuyệt ba người đang giẫm lên xiềng xích cẩn thận từng li từng tí tiến lên, đi tới khối kia to lớn vũ trụ hài cốt.

"Ta đem chiến thắng, cái này không thể nghi ngờ, chỉ tiếc lúc trước những cái kia đạo hữu đều bị ngươi cùng kiếp trước của ngươi giết chết, không người thưởng thức ta chiến thắng ngươi quá trình." Hắn hướng đi quang môn, thấp giọng nói.

Quang môn về sau, thô to vô cùng trên xiềng xích, Tô Vân quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Luân Hồi Thánh Vương đứng tại quang môn phía trước, có phải là vì quan chiến.

Toà kia quang môn tráng lệ vô cùng, giống như là do chỉ riêng tạo thành, nhưng có thể nhìn thấy chỉ riêng bên trong điểm điểm linh quang, không biết là vật gì tạo thành.

"Là linh căn."

U Triều Sinh hướng hắn nói: "Toà kia cửa là dùng linh căn luyện chế mà thành. Tiên Thiên bất diệt linh căn là vũ trụ rễ, bọn chúng tựa như là vũ trụ cắm rễ tại Hỗn Độn hải sợi rễ."

Tô Vân nói: "Chúng ta Tiên đạo vũ trụ bởi vì là Đế Hỗn Độn mở ra tới duyên cớ, cũng không có dạng này linh căn."

Cửa bốn phía là di động Hỗn Độn hải, đang tại cuồn cuộn cuồn cuộn, hình thành đủ loại kỳ lạ hình trạng quỷ dị, như Thiên Đấu, như Ma Thần mặt, như mục nát khối thịt, như có vô số sinh linh gương mặt.

Tô Vân thu về ánh mắt.

Ba người bọn họ cứ việc thần thông quảng đại, là trên đời ít có nhân vật, nhưng đi lại tại Hỗn Độn hải phía dưới, đều tỏ ra cực kỳ nhỏ bé, bé nhỏ không đáng kể.

Phía trước vũ trụ hài cốt là liên tiếp Phần trạm trung chuyển, đến gần nhìn lên, chỉ thấy nơi này đâu đâu cũng có Hỗn Độn hải ăn mòn dấu vết lưu lại, Hỗn Độn hải giống như là một cái tiêu hóa không tốt đại mãng xà, đem vũ trụ nuốt xuống, còn lại một chút không cách nào tiêu hóa đồ vật, đây chính là vũ trụ hài cốt.

Nơi này bất kỳ vật gì đều cực kỳ sắc bén, dãy núi bị Hỗn Độn hải rèn luyện như là từng cái ngổn ngang lộn xộn lợi kiếm, có còn như là răng cưa.

Đá vụn cũng vô cùng sắc bén, có khả năng tuỳ tiện cắt da của bọn hắn.

Nơi này còn có một cỗ dị thường suy yếu khí tức, cho người ta một loại cảm giác vô cùng không thoải mái, phảng phất cơ thể chính mình nội tâm dấy lên kiếp hỏa, đang không ngừng thiêu đốt, rõ ràng có thể cảm giác được hỏa diễm đau đớn, lại không nhìn thấy bất kỳ hỏa diễm.

Tô Vân leo lên một ngọn núi đỉnh cao, nhìn thấy mặt khác mấy đầu xiềng xích , kết nối lấy một cái khác vũ trụ hài cốt.

Nơi đó cũng có một tòa quang môn, đang tại trong Hỗn Độn hải trôi tới trôi lui.

Tô Vân xa xa nhìn lại, chỉ thấy toà kia quang môn bên trong cũng có ba đạo xiềng xích, đang buộc lấy ba cái bạch cốt thần nhân.

Ba người kia tung người nhảy lên, mang theo xiềng xích nhảy vào trong Hỗn Độn hải, xung quanh tìm tòi, nghĩ đến là ở trong hỗn độn tìm kiếm mặt khác vũ trụ hài cốt.

Hắn hướng một phương hướng khác nhìn lại, cũng nhìn thấy tương tự sắp đặt.

Nghĩ đến, Phần tựa như là một cái mọc đầy xúc tu quái vật, tại hắc ám trong Hỗn Độn hải bốn phía tìm tòi, tìm kiếm con mồi.

Chỉ cần nó xúc tu bắt đến con mồi, liền sẽ bay lên đi vào, nhào tới con mồi trên người hút máu, cho đến đem đối phương hút khô vị trí.

Lúc này, Tô Vân nhìn thấy cái kia hình thù kỳ quái Phần vũ trụ bên trong, có ba cái bạch cốt thần nhân đi tới trên xiềng xích, nghĩ đến chính là Nghiêu Lư Thiên Tôn nói tới Thiên Quân.

Phần vũ trụ tuyển chọn ra ba vị Thiên Quân, chỉ là ba vị này Thiên Quân không có huyết nhục, chỉ là xương cốt.

U Triều Sinh nói: "Không có thân thể mà nói, một thân thực lực không cách nào phát huy đến cực hạn, một trận chiến này chúng ta phần thắng khá lớn."

Hắn vừa mới nói đến đây, lại thấy Phần vũ trụ bên trong lại có một người đi ra, người kia lại là có máu có thịt, chắc là trong Phần Đạo Quân, lấy ra một ngụm bình, bình bên trong bay suối, từ cái kia ba vị Thiên Quân trên người vòng qua.

Liền thấy ba người kia trên người máu thịt sinh sôi, rất nhanh máu thịt sung mãn, thân thể mạnh mẽ.

Cái kia ba vị Thiên Quân thân thể khôi phục về sau, liền bày ra nguyên thần của bọn hắn. Nguyên thần của bọn hắn cũng đã khô héo, nhưng này bình bên trong bay suối đang làm dịu xuống nhanh chóng trở nên đầy đặn.

Nhất thời, một cỗ dày nặng vô cùng đạo uy xa xa đập vào mặt, cái kia ba vị Thiên Quân pháp lực tại liên tiếp tăng vọt, rất nhanh tăng lên tới Đạo cảnh cửu trùng thiên mức độ!

Nhưng mà, tu vi của bọn hắn vẫn tại tăng vọt bên trong, không ngừng hướng càng cao chỗ xa hơn xông tới!

Một Phong, hai Phong, ba Phong, bốn Phong…

Tô Vân trong lòng bàn tay đều là mồ hôi lạnh, trên trán cũng toát ra mồ hôi, hắn lấy Đế Phong pháp lực tới tính toán cái kia ba vị Thiên Quân tu vi, lại chỉ cảm thấy cái kia ba vị Thiên Quân tu vi tại trong khoảng thời gian ngắn liền tăng lên tới gấp trăm lần tại Đế Phong mức độ!

Phải biết, trừ bỏ U Triều Sinh cùng Luân Hồi Thánh Vương, Đế Phong chính là hiện nay trên đời đã biết tồn tại cường đại nhất!

Đế Hốt tại không có hợp thể dưới tình huống, cũng không phải đối thủ của hắn!

Hắn là khoảng cách Đạo cảnh đệ thập trùng thiên gần nhất người kia, hơn nữa tu luyện hai loại đại đạo, cùng một chỗ đi đến cửu trùng thiên!

Gấp trăm lần tại Đế Phong mức độ, vậy liền mang ý nghĩa một thân nhất định tu luyện hai trăm loại khác biệt đại đạo, cùng một chỗ tu luyện tới cửu trùng thiên mức độ!

"Một trận chiến này, tuyển bất luận người nào đều sẽ thua, tuyển ta cũng là như thế…" Tô Vân xiết chặt nắm đấm.

Hiện nay Đế Thúc, Đế Hốt, tất cả không được!

Đối mặt cường đại như thế kẻ địch, chỉ có một cái kết quả, đó chính là bị đối phương đánh giết!

Đây là một hồi tàn khốc chiến đấu, không có ba trận chiến hai thắng, hoặc là toàn thua, hoặc là toàn thắng, tuyệt đối không có loại thứ ba kết quả!

Tô Vân lần đầu đối mặt cường đại như vậy đối thủ, trong lòng lần đầu không còn lực lượng, hắn đột nhiên phát hiện, hắn trong trận chiến này hầu như không có đất dụng võ!

Tu vi của hắn cùng đối phương có hai trăm lần khoảng cách, cái này mang ý nghĩa hắn có khả năng tại chiêu thứ nhất liền bị đối phương giải quyết, trực tiếp tử vong, không thể giúp bất kỳ bề bộn!

Đối diện, cái kia ba vị Thiên Quân thực lực tu vi còn tại nâng cao.

Bọn họ bình thường là bạch cốt hình thái, bạch cốt hình thái bên dưới, bản thân tất cả cơ năng tiêu hao đều xuống đến thấp nhất, nhưng này bình bên trong nước suối là bọn họ khôi phục mấu chốt.

Bình bên trong nước suối, chỉ là để cho bọn họ khôi phục lại bản thân trạng thái đỉnh phong!

Hiện nay, cái kia ba vị Thiên Quân đã đi đến gấp mấy trăm lần tại Đế Phong mức độ!

Tô Vân có chút chóng mặt, bên cạnh hắn, U Triều Sinh từ đỉnh đầu của mình nhổ xuống một chút tóc nắm trong tay, kẹp ở chỉ phong ở giữa, đặt ở bên miệng nói lẩm bẩm.

Đế Tuyệt thì đứng ở nơi đó, dáng người kiên cường, cao ngạo không quần, nhìn hướng bọn họ đi tới ba đại Thiên Quân, tỏ ra đã tính trước.

Tô Vân lần đầu phát hiện đạo pháp thần thông cùng trí tuệ, tại tuyệt đối lực lượng phía trước hoàn toàn vô dụng , mặc cho ngươi có thông thiên triệt địa đạo hạnh, không cùng chi ghép đôi thực lực, cũng là uổng công!

“Không nên hoảng hốt.”

Tô Vân hơi giật mình, lúc này mới phát giác là Đế Tuyệt tại nói chuyện cùng chính mình.

Đế Tuyệt không có đi nhìn hắn, như trước đứng ở nơi đó, nói khẽ: “Trái tim của ngươi có chút luống cuống. Loại tâm tính này đối địch, rất dễ dàng bị đối phương đập tan đánh giết. Ngươi cảm thấy ta tu vi làm sao?”

Tô Vân há to miệng, lại phát hiện giữa yết hầu lượng nước bị bốc hơi, khô cạn phải nói không ra lời nói tới.

“Tu vi của ta, thực ra cao minh hơn ngươi không có bao nhiêu.”

Đế Tuyệt sắc mặt ôn hòa, quay đầu hướng hắn nhìn tới, vậy mà lộ ra vẻ tươi cười, không gặp vừa mới cùng Đế Hỗn Độn, Đế Thúc đám người giằng co khí phách, nói: “Ta là chư Đế bên trong, tu vi yếu nhất người một trong. Ta Thái Nhất Thiên

Đô Ma Luân cũng không phải là đem tu vi tăng lên tới cực hạn công pháp."

Tô Vân ngơ ngác, gật gật đầu.

Tu luyện Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh quả thực pháp lực không thể nào mạnh mẽ, nhưng mà môn công pháp này chỗ cường đại ở chỗ chế tạo Thái Nhất Thiên Đô nơi này, mượn quá khứ tương lai bản thân thời gian, cùng mình hợp tác tác chiến!

Đỉnh phong thời kỳ Đế Tuyệt, có thể mượn tới quá khứ tương lai tổng cộng dài đến 48 triệu năm bản thân, cho mình sử dụng!

"Thực ra, ta tại rất sớm rất sớm trước kia, cũng đã biết ta của tương lai chết rồi."

Đế Tuyệt âm thanh hùng hậu, cười nói: "Bởi vì ta phát hiện, ta không cách nào mượn đến tương lai thời gian, không cách nào mượn ta của tương lai vì ta tác chiến. Khi đó ta liền biết, ta của tương lai nhất định là chết."

Hắn nhìn Tô Vân một chút, nói khẽ: "Ta biết ta tương lai gặp được một cái vô cùng địch nhân đáng sợ, hao hết tính mạng của ta, ngay sau đó từ lúc ta biết điểm này lúc, ta liền đang nỗ lực đem quá khứ thời gian cấp cho tương lai bản thân."

Tô Vân không hiểu: "Cấp cho tương lai bản thân?"

Đế Tuyệt cười nói: "Rất đơn giản. Ta bế quan nhiều mấy lần, đem đoạn này thời gian phong bế, ký thác vào Thái Nhất Thiên Đô bên trong. Ta muốn cùng tương lai kẻ địch đánh một trận, chiến thắng hắn, chiến thắng bọn họ!"

Hắn ngôn ngữ cùng tươi cười ở giữa cất giấu ngông cuồng tự tin, tựa như là Đế Chiêu như vậy, có một loại khích lệ nhân

tâm lực lượng: “Bởi vì, ta chưa hề thua qua! Ta có thể làm được, ngươi không làm được sao?”

Tô Vân nghiêm nghị nói: “Công pháp của ta cùng ngươi không giống nhau, chúng ta đi con đường khác biệt, phương thức chiến đấu không giống nhau…”

“Ta dạy cho ngươi.” Đế Tuyệt ánh mắt dịu dàng.

“Được nghĩa phụ.” Tô Vân nói đến đây, đột nhiên ngẩn ngơ, hắn lại trong lúc vô hình đem Đế Tuyệt xem như Đế Chiêu.

Đế Tuyệt đột nhiên bộc phát, đem khí thế của mình trong chốc lát tăng lên tới cực hạn: “Thái Nhất Thiên Đô!”

Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân ầm ầm xuất hiện, trong chốc lát, quá khứ 24 triệu năm tích lũy thời gian, tại thời khắc này hóa thành từng cái Đế Tuyệt, từ quá khứ đánh tới, bao phủ lấy Tô Vân, mang theo Tô Vân cùng một chỗ, hướng cái kia ba đại Thiên Quân đánh tới!

Giờ khắc này, vô số bàn tay từ quá khứ thời đại bụi bặm bên trong bay ra, cùng đứng đầu tôn thứ nhất Thiên Quân va chạm!

Chương 884 : Ta có thể bại, một trận chiến này không thể thua

Chương 874: Ta có thể bại, một trận chiến này không thể thua

U Triều Sinh theo sát Tô Vân cùng Đế Tuyệt về sau, nghênh tiếp cái kia ba đại Thiên Quân, hắn ngón tay trong khe, từng cái sợi tóc bay ra, ở giữa không trung liền hóa thành từng cái cột đá đen, bao phủ thiên địa nguyên khí!

Hai con mắt của hắn bên trong sáu cái đồng tử, điều động năm dây đàn, tạo thành lăng lệ vô song thần thông!

Công kích của hắn tốc độ không gì so sánh nổi, nhưng mà Đế Tuyệt Thái Nhất Thiên Đô vừa ra, hắn liền biết, một trận chiến này bản thân chú định chỉ có thể biến thành phụ gia.

Đế Tuyệt quá bá đạo.

Hắn gặp qua Tà Đế ra tay , đồng dạng là Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân, kinh diễm vô song, lấy quá khứ tương lai khác biệt bản thân đối chiến kẻ địch, dùng cái này để đền bù bản thân tu vi bên trên không đủ.

Nhưng Tà Đế quá cẩn thận.

Hắn tập kích Tô Vân lúc, cùng U Triều Sinh quyết đấu, vẻn vẹn va chạm một lần, phát giác được U Triều Sinh thực lực vượt qua đoán trước, liền không lại dây dưa, lập tức phi thân bỏ chạy.

Không cầu có công, nhưng cầu không tội, chính là Tà Đế tâm lý khắc hoạ.

Mà Đế Tuyệt khác biệt, Đế Tuyệt có Tà Đế không có mị lực, vừa ra tay liền đem bản thân mạnh mẽ nhất bén nhọn nhất rất giương ra một mặt, không giữ lại chút nào bày ra, không lưu bất luận cái gì chỗ trống!

Hắn cùng đối phương có gấp mấy trăm lần tu vi khoảng cách, nhưng mà trên khí thế lại là trấn áp toàn trường!

U Triều Sinh không có dự liệu được Đế Tuyệt ra tay bá đạo như vậy, đối diện ba đại Thiên Quân tự nhiên càng không khả năng dự liệu được. Đây là sinh tử quyết chiến, lấy mạng chém giết, không ngờ được đối thủ, ứng đối lúc dù là ít có chần chừ, phải đối mặt đều là tử vong kết quả.

Đứng đầu Thiên Quân không thể bảo là không cường đại, tu vi mạnh mẽ vô cùng, gấp mấy trăm lần tại Đế Phong, khác biệt vũ trụ đại đạo tuyệt học tập trung vào một thân, thần thông quả nhiên là xuất thần nhập hóa không thể đoán!

Nhưng mà sau một khắc, hắn thần thông cũng đã sụp đổ sụp đổ, cánh tay của hắn nổ tung, máu thịt be bét, trên cánh tay huyết nhục giống như là bị một cỗ cự lực từ chỗ cổ tay một đường đẩy tới vai, máu thịt chồng chất cùng một chỗ, trên cánh tay chỉ còn lại có bạch cốt âm u!

Ngay sau đó bạch cốt nổ tung!

Trên mặt của hắn còn mang theo thần sắc kinh ngạc, nhìn thấy thời không như luân, tràn đầy tầm mắt của hắn, cái kia Luân Hồi từ quá khứ cắt đến bây giờ, vô số cái Đế Tuyệt hướng mình đánh tới, cái này cảnh tượng trong nháy mắt liền thật sâu lạc ấn tại trong đầu của hắn, không cách nào ma diệt.

Tại hắn trong cuộc đời này, trưởng bối dạy dỗ lý niệm nhập đạo, một người tinh lực có hạn, không có khả năng đi từng cái

học tập mặt khác thiên địa đại đạo, không có khả năng từng cái tu luyện tới đăng phong tạo cực chỗ. Cho dù có bản lãnh này, cũng là học không có tận cùng, bởi vì coi như ngươi học được vũ trụ này đại đạo, còn có một cái khác vũ trụ đại đạo đối với ngươi mà nói là lạ lẫm lĩnh vực.

Ngươi không có khả năng một mực như vậy học đi xuống.

Ngươi nhất định phải tìm đến bản thân lý niệm, lấy lý niệm nhập đạo, giải quyết học không có tận cùng nan đề, không theo đuổi đại đạo số lượng, mà đi theo đuổi đại đạo bản chất.

Nếu như thật không có bản thân lý niệm, như vậy liền học tập những người khác lý niệm.

Hắn cũng là dựa theo trưởng bối dạy dỗ tu hành, từng bước có bản thân đối đạo lý niệm cùng lý giải, hắn dựa này lý niệm, nắm giữ mấy trăm loại thiên địa đại đạo, tu thành Thiên Quân, Đạo Quân có hi vọng. Nếu như Phần lại chiếm đoạt một cái hủy diệt bên trong vũ trụ, hắn liền có đầy đủ nguyên khí đi đột phá, xung kích Đạo Quân.

Chỉ là cái này hướng mình đánh tới người, lại đem hắn lý niệm tất cả giẫm trên mặt đất, nói đây đều là bẩn thỉu vật, không đáng giá nhắc tới!

Người này chập lại không có theo lý niệm nhập đạo con đường, mà là luyện thành vô số cái bản thân mai phục tại quá khứ năm tháng bên trong, mỗi một cái tự mình tu luyện đều không phải là dị chủng đại đạo, mà là dọc theo bản thân vốn có con đường tiếp tục tiến lên.

Một cái bản thân, hai cái bản thân, ba cái bản thân, có lẽ không có cái gì, chỉ là gấp ba tại bản thân lực lượng mà thôi.

Nhưng ngàn vạn cái bản thân, cho dù là tương đồng đại đạo tổ hợp lại với nhau, cũng đạt tới do lượng biến đến biến chất bay vọt!

Lý niệm nhập đạo, có thể làm được ta tức là một, ta tức là vạn!

Nhưng một vạn cái đồng dạng bản thân tính gộp lại, cũng là một vạn!

Một cái không đủ, liền thêm một vạn lần!

Vị kia Thiên Quân cảm nhận được đối phương đối với mình lý niệm nghiền ép, bản thân khổ sở khổ theo đuổi lý niệm ở trước mặt đối phương cái rắm cũng không phải!

Hắn còn cảm nhận được đối phương đối với mình thân thể tàn phá, đối với mình nguyên thần ý chí phá hủy, nhưng mà như hắn cường đại như vậy tồn tại, như thế nào lại cam tâm nhận thua bị xử tử?

Huống chi, hắn còn có đồng bạn!

Phía sau hắn, còn có hai đại Thiên Quân, chỉ cần hắn có thể ngăn cản được đối phương cái này một đợt công kích, đồng bạn liền phá giải đối phương đạo pháp thần thông, giải cứu bản thân!

Nguyên thần của hắn tế lên, đó là có thể thay trời đổi đất mở ra càn khôn nguyên thần, là Tiên đạo vũ trụ chỗ chưa từng có đồ vật, lạc ấn lấy thiên địa đại đạo nguyên thần tỏa ra so nội tâm càng thêm nồng đậm đại đạo ý chí, nguyên thần hiện lên thật là sáng ngời như Minh Nguyệt chi hoa, sáng rực như mặt trời chi sáng chói!

Nhưng sau một khắc, Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân từ nguyên thần của hắn trên người ép qua, vô số Đế Tuyệt đem hắn nguyên thần từ trung ương bổ ra!

Nguyên thần bị bổ ra, liền mang ý nghĩa sinh cơ cắt đứt!

Hắn chưa hề nghĩ tới, bản thân sẽ bị bại nhanh như vậy, thảm hại như vậy!

Bản thân lại lại ở cái thứ nhất đối mặt, liền bị đối thủ tại chỗ đánh chết!

"Nhưng mà ta có thể bại, một trận chiến này lại không thể thua!"

Hắn nổi giận gầm lên một tiếng, dùng hết khả năng thôi thúc cuối cùng tu vi, đem thần thông đánh về phía Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân bên trong vô số cái Đế Tuyệt!

Hắn tại trước khi chết, nhìn ra Đế Tuyệt công pháp ảo diệu, dùng cuối cùng tu vi thi triển ra đòn đánh này cũng không phải là vì đánh giết Đế Tuyệt, mà là vì phía sau hai vị Thiên Quân chỉ ra phá giải Đế Tuyệt công pháp phương pháp!

Tài hoa của hắn tuyệt đại, đây mới là trong Phần Đạo Quân lựa chọn hắn vì hai người khác thủ lĩnh nguyên nhân, hắn cứ việc bại vong tại Đế Tuyệt tay, nhưng cũng làm ra phù hợp thân phận của mình địa vị phản kích!

Hắn chập lại không có phụ lòng trong Phần Đạo Quân kỳ vọng!

Hắn đòn đánh này sử dụng ra, cuối cùng kiệt lực, thân thể nổ tung, chết oan chết uổng!

Chỉ trong một chiêu, hắn chôn vùi tại Đế Tuyệt tay, nhưng cùng lúc cũng phá giải Đế Tuyệt công pháp thần thông, kinh tài tuyệt diễm, không kém hơn Đế Thúc!

Phía sau hắn mặt khác hai đại Thiên Quân ánh mắt lập tức theo hắn thần thông nhìn lại, tại ngắn ngủi trong nháy mắt, liền bắt được hắn trước khi chết ý nghĩa của một kích này.

Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân điểm yếu!

Đế Tuyệt Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân cũng không phải là không có kẽ hở!

Ở tại Thiên Đô Ma Luân bên trong mỗi một cái Đế Tuyệt đều là nhỏ yếu, có thể bị tổn thương, mà thương hại kia thêm vào tới trình độ nhất định, liền sẽ từ quá khứ truyền đến tương lai, tác dụng trong tương lai Đế Tuyệt trên người, cho hắn tạo thành vết thương trí mạng!

Hai đại Thiên Quân cứ việc mỗi người lĩnh ngộ được thủ lĩnh truyền đạt tin tức, nhưng sau một khắc liền cùng Đế Tuyệt va chạm, lập tức phát hiện lĩnh ngộ được là một chuyện, làm sao đánh vào quá khứ, tổn thương đến quá khứ Đế Tuyệt là một chuyện khác!

Thiên Đô Ma Luân bên trong Đế Tuyệt từng cái lần lượt thân chịu trọng thương, nhưng cũng không ảnh hưởng đến Đế Tuyệt chân thân, để cho bọn họ mỗi người vô cùng lo sợ.

Đột nhiên từng cái cột đá đen bay tới, đem bên trong một tôn Thiên Quân chặn lại, một vị khác Thiên Quân thì nghênh tiếp Đế Tuyệt!

Đối với hai bên tới nói, người có thể thua, nhưng một trận chiến này nhất định phải thắng, cho dù là chết!

Tính mạng của mình có thể mất, nhưng một trận chiến này nhất định phải là bản thân một phương này chiến thắng!

Tô Vân thân ở Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân bên trong, tại Đế Tuyệt quá khứ 24 triệu năm năm tháng bên trong du tẩu, nhìn thấy từng cái Đế Tuyệt đang thi triển đủ loại thần thông, công hướng tương lai.

Cái kia vô số cái bóng người, giống như là sừng sững tại không còn gì cả trong hư vô, mỗi người thi triển đạo pháp thần thông.

Tô Vân lúc trước cùng Tà Đế đối kháng, lấy kiếm đạo đại phá Tà Đế Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân, thậm chí chém về phía tương lai, đoán trước tương lai từng màn, đó là Đế Thúc

tính tới Thái Nhất Thiên Đô sơ hở, lấy kiếm đạo phụ cốt đi theo, để Tà Đế mang theo bản thân đi tới tương lai, mượn Thái Nhất Thiên Đô lực lượng để cho mình xuất hiện tại từng cái tương lai một đoạn bên trong, tới phá Thái Nhất Thiên Đô.

Nhưng Tô Vân còn chưa hề đi vào Thái Nhất Thiên Đô bên trong, hiện tại là hắn lần đầu tiên.

Hắn nhìn thấy quá khứ năm tháng bên trong từng cái Đế Tuyệt, bày ra không gì so sánh nổi tuyệt đại phong thái, hướng hắn biểu hiện ra chiến đấu tinh xảo tinh diệu, để hắn lĩnh hội bá đạo vô song chiến đấu vẻ đẹp.

Đế Tuyệt hướng hắn truyền thụ bản thân lý niệm, hướng hắn biểu hiện ra Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân tinh diệu nhất cấu tạo, như thế nào tại trong hư vô xây dựng Thiên Đô, dự trữ bản thân thời gian.

Hắn tại tận tâm chỉ bảo, ân cần dạy bảo.

Đứng đầu vị kia Thiên Quân trước khi chết, thần thông lại xuyên qua thời không đánh tới, tràn trề lực lượng xâm nhập quá khứ thời không, hình thành một đạo trục bánh xe, cùng Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân quỹ tích vận hành lẫn nhau song song.

Vị kia Thiên Quân thủ lĩnh trí tuệ hơn người, nhìn thấu Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân điểm yếu, hắn thần thông hình thành trục bánh xe cùng Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân có tương đồng tâm, chỉ dẫn lấy một vị khác Thiên Quân thẳng hướng nơi này!

Một vị khác Thiên Quân không cách nào công kích đến Đế Tuyệt bản thể, thời thời khắc khắc phải thừa nhận ngàn vạn Đế Tuyệt công kích, nhưng hắn thần thông lại truyền lại đến Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân bên trong, đem từng cái Đế Tuyệt trọng thương!

Tô Vân thân ở Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân bên trong, theo đạo này to lớn thời gian chi luân trên dưới kịch liệt nghiêng ngả, nhìn thấy từng cái Đế Tuyệt lần lượt biến mất.

Lúc trước, những này Đế Tuyệt ngay tại bên cạnh hắn, nói cho hắn biết nên như thế nào đi chiến đấu, làm sao lĩnh ngộ Thái Nhất Thiên Đô, ứng đối ra sao phải đối mặt nguy hiểm.

Bọn họ bị thương biến mất về sau, Tô Vân lại đến Thái Nhất Thiên Đô cái kế tiếp thời gian tiết điểm, nơi đó Đế Tuyệt không sợ người khác làm phiền dạy dỗ hắn, lấy thân sư phạm, dùng thân thể của mình nỗ lực thực hiện với tư cách sư phạm, truyền thụ Tô Vân.

"Ta sắp thua trận, cần ngươi cùng ta liên thủ thi triển Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân, mới có thể đập tan người này." Đế Tuyệt cười đối với hắn nói.

Tô Vân nhìn thấy Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân đang không ngừng sụp đổ, ma luân bên trong Đế Tuyệt số lượng càng ngày càng ít. Vừa rồi Đế Tuyệt còn có thể uy hiếp đến cái kia Thiên Quân tính mạng, mà bây giờ đã khó mà uy hiếp đến hắn tính mạng.

Tô Vân không khỏi lo lắng, cái trán phủ đầy mồ hôi lạnh, lẩm bẩm nói: "Ta không làm được, nhưng mà ta không làm được… Tương lai của ta đã chặt đứt…"

Hắn đột nhiên lệ như suối trào, lớn tiếng nói: "Đế Tuyệt, ta và ngươi đồng dạng, chết trong tương lai! Ta không cách nào hướng tương lai mượn thời gian, không cách nào giống như ngươi như vậy đi chiến đấu! Ta chết đi, ta của tương lai chết rồi…"

Hắn bị tuyệt vọng thôn phệ.

Hắn là không có tương lai.

Tô Vân ở những người khác phía trước, cho dù là Oánh Oánh phía trước, cũng duy trì lấy bản thân cuối cùng tôn nghiêm, chưa bao giờ đi nói tương lai làm sao làm sao, cũng không nói bản thân đối tương lai sợ hãi.

Nhưng khi hắn biết tương lai bản thân thua trận bỏ mình, bản thân vợ con bằng hữu, thậm chí đối thủ, cũng tất cả tử vong, đối với hắn mà nói, cái này trước sau là cái bao phủ trong lòng của hắn bóng ma.

Hiện nay Đế Tuyệt để hắn thi triển Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân, cùng mình kề vai đánh một trận, nhất thời để hắn không kiềm chế được nỗi lòng, tại đây cái như cha như sư mặt người trước phơi bày sự yếu đuối của chính mình.

"Ngươi tin tưởng cái kia kết quả ư?"

Bên cạnh hắn, một cái đến từ quá khứ Đế Tuyệt một bên thi triển thần thông công kích cái kia Thiên Quân, vừa cười nói: "Ngươi nếu như tin tưởng tương lai ngươi kết cục chắc chắn phải chết, như vậy ngươi mượn không đến tương lai bản thân. Ngươi mượn không đến từ mình tương lai, cũng liền mang ý nghĩa hôm nay bại vong. Ngươi là chết ở chỗ này, chết tại Tiên đạo vũ trụ bên ngoài, mà không phải chết trong tương lai Tiên đạo trong vũ trụ tranh đấu bên trong. Đây không phải là lý lẽ sai trái?"

Tô Vân giật mình.

Cái kia Đế Tuyệt rất nhanh bị xâm nhập Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân bên trong thần thông gây thương tích, trọng thương phía dưới, sắp biến mất, vẫn nói: "Nơi này là vũ trụ bên ngoài, Hỗn Độn bên trong, là duy nhất có thể thay đổi tương lai địa phương. Ngươi có thể làm được!"

"Ta có thể làm được?" Tô Vân lẩm bẩm nói.

Thiên Đô Ma Luân chuyển động, một cái khác Đế Tuyệt đi tới bên cạnh hắn, đối kháng Thiên Quân thần thông, nói: "Ngươi có thể làm được, trong hỗn độn này, thay đổi tương lai!"

"Ta có thể làm được, ta có thể làm được…"

Tô Vân điều động tất cả Tiên Thiên Nhất Khí, thôi thúc Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh, lẩm bẩm nói: "Ta có thể làm được! Ta có thể đột phá Luân Hồi đại đạo trói buộc, ta có thể hướng tương lai mượn bản thân!"

Hắn Tiên Thiên Nhất Khí thông suốt thời không, hướng tương lai chém tới, cắt ra bản thân Luân Hồi, chặt đứt bản thân nhân quả, không ngừng hướng tương lai mở ra!

Hắn Tiên Thiên Nhất Khí trong tương lai thứ hai mươi lăm năm đoạn đi, nơi đó, là hắn thua trận bỏ mình địa phương!

Hắn Tiên Thiên Nhất Khí đoạn ở đây, tích tụ xuống, không cách nào hướng về phía trước đột phá.

Bên cạnh hắn, cái kia Đế Tuyệt bị trọng thương, thân hình ảm đạm biến mất, nhưng là lại có một cái Đế Tuyệt chạy đến, đứng tại trước người hắn, chặn lại Thiên Quân cuồng phong bạo vũ giống như thần thông!

Cái này Đế Tuyệt ngã xuống, ngay sau đó lại có một cái khác Đế Tuyệt đến đây!

"Ta có thể đột phá Luân Hồi! Ta có thể đột phá tử vong!"

Tô Vân cao giọng gào thét, hắn tích tụ tại hai mươi lăm năm sau Tiên Thiên Nhất Khí nổ vang, va chạm cái kia vô hình sinh tử thành luỹ, đem cái kia thành luỹ đánh cho lay động không ngừng.

Tô Vân trong đầu truyền đến vô số âm thanh, giống như là vô số cái bản thân đang reo hò, tại tấn công, tại phá tan sinh

tử!

"Ầm!"

Kịch liệt chấn động truyền đến, một cái to lớn Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân đột nhiên từ tương lai thời không bên trong cắt ra, chém về phía hiện tại!

Cái kia Thiên Đô Ma Luân phía trên, từng cái Tô Vân bay lên trời, thi triển đủ loại thần thông, hướng phía dưới tôn này Thiên Quân đánh tới!

Hai đạo Thiên Đô Ma Luân đan xen, lẫn nhau chập lại, như bẻ cành khô giống như chém ra cái kia Thiên Quân thân thể, cắt nát một thân nguyên thần!

Chương 885 : Tương lai của ngươi, có những khả năng khác

Chương 875: Tương lai của ngươi, có những khả năng khác

Tô Vân đứng ở trên bầu trời, khó có thể tin nhìn bốn phía, từng cái tương lai hắn sừng sững tại thời không bên trong, hình thành một đạo đặc biệt Luân Hồi tuyến.

Nếu như đứng được đầy đủ cao xa, liền có thể nhìn thấy cái này Luân Hồi đường nét thành hình tròn kết cấu. Chỉ bất quá cái này hình tròn là từ thời không bên trong cắt vào, cũng không phải là trên mặt phẳng tròn.

Hắn căn bản không có khả năng đột phá tử vong, đột phá Luân Hồi, nhưng mà lại làm được!

"Tương lai của ngươi, không chỉ có tử vong khả năng này."

Đế Tuyệt đứng tại bên cạnh hắn, tán đi Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân, cười nói: "Tương lai của ngươi tại thời khắc này, có những khả năng khác."

Tô Vân mê hoặc, khó hiểu nói: "Chỉ là có những khả năng khác? Ta cũng không có chân chính đột phá Luân Hồi, đột phá tử vong ư?"

Đế Tuyệt ngạo nghễ mà đứng, nhìn về phía quang môn, chỉ thấy quang môn phía trước, Luân Hồi Thánh Vương sắc mặt đại biến, vội vã hướng quang môn bên trong đi tới. Đế Tuyệt

thu về ánh mắt, chầm chậm nói: "Ngươi chỉ là để tương lai nhiều thêm một loại khả năng."

Hắn xoay người hướng quang môn đi tới, phất tay nói: "Một trận chiến này, chúng ta đã thắng, ngươi sẽ tiến vào Phần vũ trụ tìm hiểu, chúng ta xin từ biệt."

Tô Vân vội vàng tán đi Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân, lớn tiếng nói: "Ngươi đây? Tuyệt, ngươi đây? Ngươi có hay không thử nghiệm để cho mình tương lai nhiều một loại khả năng?"

Đế Tuyệt nâng lên cánh tay phải, phất tay lại không có quay đầu: "Ta thử qua. Ta không bằng ngươi mạnh mẽ, cũng không có."

Tô Vân ngửa đầu, cao giọng nói: "Nơi này là Hỗn Độn bên trong, Luân Hồi bên ngoài, ngươi sao không ở đây thử một chút?"

Đế Tuyệt đưa lưng về phía hắn đi thẳng về phía trước, khóe miệng tràn ra một chút máu tươi, không có trả lời hắn.

Hiện tại, thương thế hắn quá nặng, đã vô lực thăm dò có hay không có loại khả năng này. Liên tục đối kháng hai đại Thiên Quân, Phần vũ trụ tuyệt đỉnh nhất tuổi trẻ cường giả, đặc biệt là người cuối cùng, tổn thương tới bản thể của hắn!

Hắn quá khứ 24 triệu năm tích lũy, cơ hồ bị đánh cho không còn một mảnh, hắn không có đủ lực lượng đi thử nghiệm đột phá tương lai tử cục, không có đủ lực lượng đi phá vỡ Luân Hồi!

Hơn nữa, coi như hắn không có bị thương, hắn cũng không cách nào tìm kiếm có hay không có loại khả năng này.

Hắn là đến từ người trong quá khứ, mà bây giờ đối với hắn mà nói là tương lai. Tuy là hắn là đến từ người trong quá khứ, nhưng hắn thân ở hiện tại, hắn đứng tại hiện tại, quay sang nhìn, liền sẽ nhìn thấy mình đã tử vong sự thật.

Cái này cũng liền mang ý nghĩa, cái chết của hắn đã thành kết cục đã định.

Hắn tận lực trấn trụ thương thế, để cho mình bước chân không phù phiếm, Tô Vân liền nhìn không ra thương thế của hắn nặng bao nhiêu.

Như vậy, hắn còn có thể duy trì bản thân bất bại đế hoàng hình ảnh.

Khóe miệng của hắn có máu từng chút từng chút nhỏ xuống, từ dưới chân xiềng xích khe hở ở giữa tuột xuống, rơi vào Hỗn Độn hải. Quá khứ thời đại nhận tổn thương từng chút từng chút đuổi theo hắn.

Hắn đi tới quang môn bên cạnh lúc, Luân Hồi Thánh Vương sắc mặt nghiêm chỉnh âm trầm từ quang môn bên trong đi ra, U Triều Sinh cùng một vị khác Thiên Quân chi chiến, đặc sắc vô song, hai người chỗ vận dụng đều là dị chủng đạo pháp thần thông, làm người ta không kịp nhìn, nhưng mà Luân Hồi Thánh Vương lại không lòng dạ nào đến xem.

Tiên đạo vũ trụ sắp hoàn toàn thắng lợi, hắn cũng không có nửa điểm vui vẻ ý tứ.

Đế Tuyệt đi tới bên cạnh hắn, cười nhìn lấy hắn.

"Ngươi cười cái rắm!"

Luân Hồi Thánh Vương lườm hắn một cái, lạnh lùng nói: "Ngươi đem bản thân tất cả nội tình đều đánh không còn, còn cười được? Thực không dám giấu giếm nói cho ngươi, ngươi tại một năm về sau tử vong, phản bội ngươi liền là của ngươi vợ cả cùng ngươi yêu thích nhất đệ tử! Mà ở đây làm mối chính là Đế Hốt, Đế Hốt bị ngươi chỗ bại, hắn cắt thịt vì phân thân, hóa thành từng tôn tiên tướng làm bạn tại ngươi trái phải, từng chút từng chút nghiên cứu ngươi, khiêu khích các ngươi quan hệ thầy trò, ly gián vợ chồng các ngươi quan hệ! Hắn

từng chút từng chút xúc tiến ngươi bạo ngược cùng tử vong! Ngươi còn có thể cười được?"

Đế Tuyệt còn là lộ ra tươi cười, hắn không cần nói chuyện, chỉ cần lộ ra tươi cười liền có thể đập tan Luân Hồi Thánh Vương.

Quả nhiên, Luân Hồi Thánh Vương tức đến nổ phổi, lại không thể làm gì.

Đế Tuyệt lúc này mới cười nói: "Thánh Vương vừa rồi phát giác được Luân Hồi đại đạo dị biến, bởi vậy đi ra ngoài trở lại Tiên đạo vũ trụ, xác nhận một chút bản thân có hay không cảm ứng ra sai, đúng hay không?"

Luân Hồi Thánh Vương hừ một tiếng, không có thừa nhận, nhưng cũng không có không thừa nhận.

"Thánh Vương có thể nói cho ta biết, ngươi thấy được cái gì ư?" Đế Tuyệt dò hỏi.

Luân Hồi Thánh Vương hai tay trùng trùng điệp điệp nắm quyền, xương ngón tay rung động đùng đùng, ngay sau đó lại giãn ra, nói: "Với ta mà nói, ngươi dù sao cũng là đã chết đi tiểu nhân vật, nói cho ngươi cũng không sao. Ta vừa mới cảm ứng được Luân Hồi đại đạo trong tương lai thời gian bên trong đột nhiên trở nên hoàn toàn mông lung, lại không như vậy rõ ràng. Ngay sau đó ta trở lại Tiên đạo vũ trụ, đi dò xét một phen."

Đế Tuyệt dò hỏi: "Biến cố phát sinh ở hai mươi lăm năm sau?"

Luân Hồi Thánh Vương rất muốn không thừa nhận, nhưng lại vẫn gật đầu, nói: "Biến cố đến từ hai mươi lăm năm sau. Ta bỗng nhiên nhìn thấy Vân Thiên Đế tử vong kết quả, bỗng nhiên hoàn toàn mơ hồ lờ mờ, tràn đầy tạp âm, giống như là Hỗn Độn hải tạp âm đang quấy rầy ta. Ngươi biết không?

Luân Hồi đại đạo là sở hữu trong vũ trụ cao cấp nhất đại đạo, nó có thể thống ngự vạn đạo, thống ngự vũ trụ càn khôn chúng sinh vận chuyển, thậm chí liền cao cao tại thượng Đạo giới, cũng tại Luân Hồi đại đạo trong lòng bàn tay. Không có khả năng có người nhảy ra Luân Hồi, ngay cả Đế Hỗn Độn kiếp trước cũng không được."

Đế Tuyệt không nói gì, yên lặng nghe hắn giảng giải.

"Năm đó Đế Hỗn Độn kiếp trước cũng là bởi vì e ngại ta vừa ra đời liền trở thành Đạo Thần, nắm giữ Đạo giới lực lượng, chúa tể vũ trụ Luân Hồi, bởi vậy đem ta chém thành hai khúc."

Luân Hồi Thánh Vương nói: "Hắn e ngại ta, sợ hãi lực lượng của ta, bởi vậy phải suy yếu ta, chưởng khống ta. Sự cường đại của ta, là ngươi dạng này tiểu bối không thể tưởng tượng. Nhưng mà…"

Hắn nhíu chặt lông mày, không có nói tiếp.

Đế Tuyệt nói: "Nhưng mà có người tu hành một loại khác đại đạo, loại này đại đạo nhảy ra Luân Hồi, để nguyên bản cố định tương lai nhiều hơn một loại biến số."

Luân Hồi Thánh Vương nói: "Đây là chuyện không thể tưởng tượng. Đặc biệt là hắn loại này đại đạo căn cơ, còn là theo ta chỗ này có được."

Đây là một đoạn chuyện cũ khác, Đế Tuyệt cũng không biết câu chuyện.

Đế Hỗn Độn mang theo Luân Hồi Thánh Vương ngao du Hỗn Độn hải, gặp thất công tử Hồng Mông Tử Phủ, Đế Hỗn Độn đi vào Hồng Mông Tử Phủ hướng thất công tử thỉnh giáo đại đạo cuối cùng, Luân Hồi Thánh Vương ở một bên lắng nghe.

Cũng là lần này cơ duyên, Luân Hồi Thánh Vương từ thất công tử giảng đạo nghe được đến Hồng Mông đại đạo, lại từ Hồng Mông Tử Phủ bên trong tìm hiểu ra Hồng Mông phù văn một lân phiến trảo, bởi vậy luyện chế Tử Phủ, mở ra Hồng Mông.

Hắn lĩnh ngộ đồ vật quá dễ hiểu, không có tìm hiểu ra Hồng Mông phù văn, làm chút giống thật mà là giả phù văn.

Tô Vân chính là học được những này giống thật mà là giả phù văn, tìm hiểu ra Hồng Mông tử khí, tự tên Tiên Thiên Nhất Khí, cũng chính bởi vì cái tên này mà tại Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác phía trước khoe khoang, nói mình đạo bản chất là một.

Chính là da trâu thổi qua về sau, thuận tiện liền đem da trâu thực hiện. Tô Vân lĩnh ngộ ra một đạo lý, bởi vậy đại triệt đại ngộ, tiến tới tìm hiểu ra duy nhất Hồng Mông phù văn. Ngay sau đó liền có nhảy ra Luân Hồi đại đạo tiền vốn.

Lần này, Đế Tuyệt dạy Tô Vân, liền đem Hồng Mông nội tình kích phát ra đến, để Tô Vân nhảy ra Luân Hồi.

Chỉ là Tô Vân căn cơ còn thấp, cũng không hề hoàn toàn nhảy ra ngoài, chỉ là để tương lai nhiều thêm một loại khả năng.

Hai mươi lăm năm sau tương lai ở tại xác định cùng không xác định ở giữa, sẽ phát sinh cái gì, liền Luân Hồi Thánh Vương cũng không biết.

"Thánh Vương, Đế Hỗn Độn cười nhạo ngươi sao?" Đế Tuyệt trong mắt mang theo mỉm cười, hỏi.

"Cười nhạo."

Luân Hồi Thánh Vương lạnh lùng nói: "Hắn cười đến rất vui vẻ, hình như hắn âm mưu được như ý đồng dạng. Bất quá hắn có tư cách cười nhạo ta, ngươi lại không có. Ngươi

nguyên bản có thể không hẳn phải chết, ngươi có được quá khứ 24 triệu năm nội tình, trừ phi ta tự mình ra tay, không người có khả năng giết ngươi. Một trận chiến này, ngươi chôn vùi bản thân sinh cơ."

Hắn châm chọc nói: "Ta sẽ đem ngươi đưa về đến quá khứ, liên quan tới nơi này tất cả trí nhớ, ngươi cũng sẽ quên mất không còn một mảnh, nhưng mà thương thế của ngươi vẫn còn tại, ngươi nội tình nhưng đã biến mất. Chờ đợi ngươi, là ngươi người tín nhiệm nhất phản bội, là tử vong!"

"Vậy thì sao?"

"Cái gì?" Luân Hồi Thánh Vương giống như là không có nghe rõ.

Đế Tuyệt hướng quang môn bên trong đi tới, âm thanh truyền đến, từ từ trở nên mơ hồ không rõ: "Vậy thì sao…"

Trong lúc nói chuyện, U Triều Sinh đã chiến thắng cường địch, hướng bên này đi tới.

Đế Tuyệt âm thanh từ trong cửa truyền ra: "… Năm đó Thiết Côn Lôn lão sư cắt xuống đầu lâu của mình, đem đầu đặt ở hai tay của ta bên trên…"

Luân Hồi Thánh Vương nghe không chân thực, không tự chủ được đi theo hắn hướng quang môn bên trong đi tới, chỉ nghe Đế Tuyệt âm thanh như có như không: "… Hiện nay ta đem nó nộp ra, tựa như Thiết Côn Lôn lão sư đồng dạng, dùng tính mạng giao phó…"

Luân Hồi Thánh Vương nghe không biết rõ, Đế Tuyệt giao ra cái gì? Là Thiết Côn Lôn đầu người ư?

"… Còn ta có hay không còn sống, có quan trọng không?"

Luân Hồi Thánh Vương nghe rõ câu nói sau cùng, tâm thần có chút kích thích, không hiểu nhớ tới một vị cố nhân, người

kia cũng đã nói lời tương tự.

Bọn họ xuyên qua quang môn, trở lại thứ bảy vũ trụ biên giới, Đế Hỗn Độn, Đế Hốt, Đế Thúc đám người còn chờ ở đây , chờ đợi lấy chiến đấu kết quả.

Chờ đến Đế Tuyệt cùng U Triều Sinh trước sau từ trong cửa đi ra, bọn họ lúc này mới yên tâm.

Trận chiến đấu này, bọn họ cuối cùng thắng!

"Vân Thiên Đế ở lại nơi đó."

U Triều Sinh hướng mọi người nói: "Ta khi trở về, Phần vũ trụ Đạo Quân đang tại hướng cái kia mảnh phế tích tiến đến, nghĩ đến là tiếp đón hắn đi vào Phần trong vũ trụ, tìm hiểu thời gian mười năm."

Đế Hỗn Độn nhẹ nhàng gật đầu, nói: "Chỉ cần mười năm về sau, Tô đạo hữu trở về, Phần vũ trụ lần nữa đi vào Hỗn Độn hải, tràng nguy cơ này mới xem như triệt để hóa giải."

Đế Tuyệt nhìn về phía Thiên Hậu, Đế Phong cùng Đế Hốt, khẽ nhíu mày, đột nhiên cất bước hướng Đế Hốt đi tới, không để ý đến Đế Phong cùng Thiên Hậu.

Đế Hốt da mặt như gợn sóng lay động, một bên ha ha cười không ngừng, một bên lui về phía sau: "Đế Tuyệt, ngươi cùng Phần vũ trụ Thiên Quân va chạm, nhất định sắp phải chết a? Lúc này ngươi còn dám cùng ta động thủ hay sao? Ta không sợ ngươi…"

Hắn vừa mới nói đến đây, Luân Hồi Thánh Vương thôi thúc Luân Hồi đại đạo, bao phủ Đế Tuyệt, trầm giọng nói: "Đế Tuyệt, nơi này đã không có chuyện của ngươi, ta đưa ngươi trở lại!"

Đế Tuyệt dừng bước lại, không có cam lòng nói: "Nếu là có thể mang theo hắn cùng lên đường…"

“Hô ——— “

Luân Hồi chuyển động, đem hắn mang đến quá khứ.

Luân Hồi xoay tròn, Tà Đế tái hiện, từ quá khứ mà đến, rất nhanh lại tự xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Đế Hốt phát hiện người đến là Tà Đế, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, Thiên Hậu cùng Đế Phong cũng như trút được gánh nặng, mỗi người vụng trộm xóa đi mồ hôi lạnh trên trán.

Một vạn năm trước.

Đế đình.

Đế Tuyệt phát hiện bản thân bị thương, thương thế rất nghiêm trọng, càng nghiêm trọng hơn chính là, hắn cái này 24 triệu năm tích lũy nội tình, đột nhiên cứ thế biến mất!

Chuyện này quá nghiêm trọng, nhưng mà hắn chẳng biết tại sao, lại có một loại cảm giác như trút được gánh nặng, phảng phất tháo xuống một cái lâu dài đè ở đầu vai gánh nặng.

“Có lẽ, chuyện tương lai không cần ta suy nghĩ.”

Hắn nằm xuống, tiện tay cầm lấy một cái tập, trong lòng một mảnh an nhàn: “Đêm nay lật vị nào nương nương thẻ bài tốt đây…”

Chương 886 : Ân cùng thù

Chương 876: Ân cùng thù

Phần vũ trụ.

Tô Vân đi theo một vị đến đây tiếp đón hắn Đạo Quân đi thẳng về phía trước, vị kia Đạo Quân tướng mạo kỳ lạ, rõ ràng đạo cốt tiên phong, lại mọc ra một trương mặt dê, râu cũng là màu trắng, đỉnh đầu sinh ra hai sừng, đồng tử dựng thẳng.

Hắn dáng người cao gầy, cầm trong tay phất trần khoác lên khuỷu tay cong, sau gáy chỗ còn ghim một cái điểm yếu, mặc dù là Đạo Quân, nhưng người này lại không chút nào Đạo Quân cái giá đỡ, đối Tô Vân lấy lễ để tiếp đón.

Hai người lấy đạo ngữ giao lưu, vị kia mặt dê Đạo Quân tự xưng Cầu Trạch Đạo Quân, là bị Phần thôn phệ một cái vũ trụ chúa tể. Cầu Trạch Đạo Quân khiếp sợ tại Tô Vân vậy mà biết đạo ngữ, cùng hắn đối thoại không trở ngại, không khỏi tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Đạo ngữ là có thể nhìn ra một người đạo hạnh, Tô Vân vận dụng đạo ngữ bao quát đại đạo bao hàm toàn diện, đủ loại đạo pháp biểu đạt chính mình ý tứ hạ bút thành văn, đều quán thông, cho dù là Cầu Trạch Đạo Quân cũng cực kỳ khâm phục, thầm nghĩ: "Người này hẳn là vị kia tồn tại đệ tử!"

Tô Vân dò hỏi: "Đạo huynh, Phần thôn phệ các ngươi vũ trụ, trong lòng ngươi không có cừu hận ư?"

Cầu Trạch Đạo Quân ha ha cười nói: "Cừu hận? Lúc trước cũng có. Nhưng mà ta gia nhập Phần, trở thành Phần một thành viên, như thế nào lại cừu hận bản thân? Huống chi, ta

cái kia vũ trụ tại bị chiếm đoạt trước đó đã ở tại hủy diệt trước lúc. Cho dù là ta, cũng khó có thể bảo vệ vũ trụ hủy diệt tai kiếp. Ta có lẽ có thể may mắn sinh tồn, nhưng chúng sinh ắt phải diệt tuyệt. Phần xâm lấn, ngược lại cứu một chút người, đem ta cái kia vũ trụ văn minh truyền thừa tiếp."

Tô Vân suy nghĩ một chút, rõ ràng Cầu Trạch Đạo Quân lựa chọn.

Cầu Trạch cứu không được bản thân vũ trụ, cứu không được bản thân chúng sinh, đầu hàng xâm lấn Phần, cống hiến ra bản vũ trụ tài nguyên, với tư cách điều kiện trao đổi, Phần cứu một phần người cùng Cầu Trạch.

"Không thể nắm giữ chính mình vận mệnh vũ trụ, liền thường thường là như thế này, nương tựa vào cường giả. Mọi người tính mạng không phải nắm giữ trong tay của mình, mà là đối phương quyết định trong các ngươi ai có thể sống sót."

Tô Vân trong lòng yên lặng nói: "Bản thân tài nguyên cũng không phải nắm giữ ở trong tay mình, ngươi muốn dùng thời điểm, còn muốn đi qua đối phương gật đầu. Những này nhìn như bất công, nhưng nguồn gốc ở chỗ bản thân không có đủ năng lực, bởi vậy nhận người định đoạt, sinh tử đều không tại bản thân nắm giữ."

Phần toàn bộ từ từ xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Nó là hơn năm mươi cái vũ trụ hài cốt dính hợp thể, may hợp thể, có một loại xấu xí vẻ đẹp, xấu xí, hùng vĩ, tráng lệ, mà lại mỹ lệ!

Khác biệt vũ trụ mảnh vỡ bị tụ tập lại, do từng đạo rực rỡ đến so tinh không còn muốn đẹp gấp trăm lần linh quang đem móc nối lên. Loại trừ có chứng đạo Nguyên Thủy chí bảo mảnh vỡ, còn có cao cư tại chư thiên phía trên Nguyên Thủy Đại La thiên, còn có tàn phế một nửa Đạo giới, cùng với vũ trụ

cự nhân đầu lâu, to lớn la bàn, không trọn vẹn đạo thụ, như gương lại rách nát bình hồ , vân vân quái dị lại xa hoa chi vật!

Năm mươi bốn vũ trụ mảnh vỡ, mỗi một cái đều rất tuyệt, có đặc biệt nghệ thuật chứa đựng ở trong đó, nhưng khâu cùng một chỗ liền rất xấu xí, nếu như tinh tế thưởng thức, lại có thể phát hiện hắn tráng lệ chỗ, làm người ta tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Tô Vân đã có thể từ đó cảm nhận được khác biệt văn minh, những này văn minh tích chứa tình cảm phức tạp tại trong Phần khuấy động, va chạm, khiến lòng người triều dâng trào, hắn lại cảm xúc những này văn minh từ từ suy yếu tàn lụi tử vong mang tới bi thương.

Hùng vĩ vô cùng Phần, chính là những này vũ trụ nghĩa địa.

Cứ việc Phần còn tại không ngừng hướng ra phía ngoài mở rộng, như trước tỏa ra mạnh mẽ sinh lực cùng xâm lược tính, nhưng mà Tô Vân cảm nhận được những này vũ trụ sụp đổ tai kiếp thủy chung chưa hề rời đi, ngược lại ở trong bóng tối ấp ủ, càng ngày càng mạnh!

Cho đến có một ngày, tràng này kiếp nạn sẽ bạo phát đi ra, đem nơi này triệt để phá hủy, cái gì cũng sẽ không lưu lại!

"Tô đạo hữu sư thừa người nào?" Cầu Trạch Đạo Quân hữu ý vô ý mà hỏi.

Tô Vân nói: "Thủy Kính tiên sinh."

Cầu Trạch Đạo Quân cười nói: "Ngươi tuổi còn trẻ lại lợi hại như thế, được tuyển chọn mang đến chúng ta nơi này đi học mười năm, như vậy lão sư của ngươi Thủy Kính tiên sinh nhất định cũng rất lợi hại a?"

Tô Vân nghiêm nghị nói: "Ta không biết Thủy Kính tiên sinh bản lĩnh làm sao, hắn chỉ dạy ta mấy ngày thời gian, liền không có nhiều dạy."

Cầu Trạch Đạo Quân trong lòng nghiêm nghị: "Mấy ngày thời gian? Vị này Thủy Kính tiên sinh bản lĩnh nhìn tới so với chúng ta dự tính đến còn cao hơn!"

Hắn bàn chân sinh mây, mang theo Tô Vân bay hướng từng cái vũ trụ mảnh vỡ hạch tâm, nơi đó là ngàn vạn linh quang hội tụ chi địa, Phần vũ trụ căn nguyên!

Nơi đó Nghiêu Lư Thiên Tôn đã đợi chờ đã lâu.

"Ta giới tuy là thế lớn, nhưng cũng không phải là nói không giữ lời người."

Nghiêu Lư Thiên Tôn hướng Tô Vân nói: "Đã các ngươi thắng, như vậy ta liền hết lòng tuân thủ hứa hẹn, để ngươi tìm hiểu ta giới Đạo Tạng mười năm. Mười năm sau, ngươi liền có thể thẳng rời đi. Nếu như ngươi không nguyện rời đi cũng được, vậy liền trở thành trong Phần một thành viên, theo chúng ta cùng một chỗ du lịch Hỗn Độn hải, xâm lược mặt khác vũ trụ."

Tô Vân hạ thấp người nói: "Đệ tử nguyện ý quay về cố thổ."

Nghiêu Lư Thiên Tôn thấy hắn dùng đạo ngữ cùng mình đối thoại, ứng đáp trôi chảy, không khỏi hơi kinh ngạc, nói: "Ngươi lưu tại nơi này tiềm tu mười năm, chúng ta cũng sẽ không vô ích nuôi sống ngươi, hàng năm ngươi cũng phải ra thuyền một lần. Đến thời điểm, tự sẽ có người gọi ngươi."

Tô Vân trong lòng buồn bực, không biết hắn nói tới ra thuyền là có ý gì.

Nghiêu Lư Thiên Tôn phất phất tay, chỉ thấy một cái bạch cốt thần nhân tiến lên, Nghiêu Lư Thiên Tôn nói: "Hắn Tiên đạo vũ trụ tu luyện nội tâm lập nghiệp, dẫn hắn đi tới Linh Uy vũ trụ Đạo Tạng, cùng mặt khác Thiên Quân cùng một chỗ học tập."

Cái kia bạch cốt thần nhân đồng ý, mang theo Tô Vân rời đi.

Nghiêu Lư Thiên Tôn cùng Cầu Trạch Đạo Quân đưa mắt nhìn Tô Vân đi xa, Cầu Trạch Đạo Quân nói: "Hắn là vị kia tồn tại đệ tử."

Nghiêu Lư Thiên Tôn nói: "Ta biết. Vừa mới hắn một câu đạo ngữ bên trong vận dụng mười lăm loại đại đạo diệu lý. Bình thường Thiên Quân chỗ nào biết cái này? Chớ nói chi là đối đáp trôi chảy. Chỉ có vị kia tồn tại đệ tử, mới có thể có như thế nội tình."

Cầu Trạch Đạo Quân nói: "Vị kia tồn tại, tên là Thủy Kính tiên sinh, Tô tiểu hữu nói Thủy Kính tiên sinh chỉ dạy hắn mấy ngày."

Nghiêu Lư Thiên Tôn nhướng nhướng mày, kinh ngạc nói: "Mấy ngày thời gian liền có thể tạo nên như vậy một vị đại cao thủ, hơn nữa đem hắn đạo hạnh tăng lên tới một bước này? Ta không tin. Thiếu niên này nhất định là đang cho hắn lão sư tăng thể diện, cố ý có chỗ khuếch đại."

Hắn lắc đầu, nói: "Dù là vị này Thủy Kính tiên sinh là Đế Hỗn Độn đạo huynh, cũng không làm được một bước này ! Bất quá, Thủy Kính tiên sinh bản lĩnh, quả thực tại Đế Hỗn Độn phía trên, từ thiếu niên này thực lực, liền có thể thấy đốm."

Hắn dừng một chút, nói: "Thiếu niên này tu vi cảnh giới còn chưa tới Thiên Quân, nhưng mà thực lực nhưng đã đến. Thủy Kính tiên sinh thực lực có thể thấy được chút ít. Đó là một vị cùng ta đồng dạng chứng đạo Nguyên Thủy Thiên Tôn ah. Nếu là ta tai kiếp không có nặng như vậy, còn có thể đánh với hắn một trận, nhưng mà…"

Nghiêu Lư Thiên Tôn kịch liệt ho khan, ho ra mảng lớn tro tàn.

Phần thôn phệ năm mươi ba cái vũ trụ, dùng cái này tới trì hoãn tai kiếp đến, nhưng mà kiếp nạn này thủy chung đuổi theo bọn họ, thúc giục bọn họ đi thôn phệ nhiều hơn nữa vũ trụ.

"Để ý thiếu niên này, nói không chừng có thể từ trên người hắn nhìn thấy Thủy Kính tiên sinh bí ẩn!" Nghiêu Lư Thiên Tôn phân phó nói.

Cầu Trạch Đạo Quân đồng ý.

Tô Vân đi theo cái kia bạch cốt thần nhân đi tới Linh Uy vũ trụ mảnh vỡ, Tô Vân dõi mắt nhìn lại, chỉ thấy khối này vũ trụ mảnh vụn bên trên còn có từng cái tiểu thế giới, bên trong sinh hoạt rất nhiều Linh Uy vũ trụ chủng tộc, nhưng bởi vì những thế giới nhỏ này không có bất kỳ cái gì thiên địa nguyên khí duyên cớ, đưa đến sinh mệnh rất ngắn.

Hơn nữa, bởi vì không có thiên địa nguyên khí, những thế giới nhỏ này bên trong mọi người không cách nào tu luyện, không có bất kỳ cái gì linh sĩ.

Tô Vân còn chứng kiến có chút bạch cốt thần nhân bay vào những thế giới nhỏ này, mỗi khi lúc này, những thế giới nhỏ này bên trong thanh niên trai tráng liền rất phấn khởi, ôm nhà mình vừa ra đời trẻ mới sinh tới gặp mặt bạch cốt thần nhân, đem trẻ mới sinh giơ lên cao cao.

Những cái kia bạch cốt thần nhân liền sẽ giống như là chống gia súc đồng dạng chọn lựa trẻ mới sinh, được tuyển chọn trẻ mới sinh phụ mẫu liền rất vui mừng, thậm chí cao hứng bất tỉnh đi, không có bị tuyển chọn phụ mẫu liền ủ rũ.

"Làm cái gì vậy?" Tô Vân dùng đạo ngữ hỏi cái kia bạch cốt thần nhân.

Cái kia bạch cốt thần nhân chính là Chí Nhân, vì giảm bớt nguyên khí tiêu hao, bởi vậy không có huyết nhục, chỉ lưu lại xương cốt, hắn đạo ngữ không bằng Tô Vân như vậy trôi chảy nhẹ nhõm, thỉnh thoảng sẽ có tạp đốn, nói: "Đó là đang kiểm tra căn cốt, tuyển chọn linh sĩ. Thiên tư thượng giai trẻ mới sinh, được tuyển chọn về sau, liền sẽ bị mang đến có thiên địa nguyên khí thế giới, ở nơi đó học tập tu luyện."

Tô Vân nói: "Đây là những này gia đình cá chép vượt long môn cơ hội, khó trách bọn hắn sẽ như thế phấn khởi."

Cái kia bạch cốt thần nhân nói: "Cá chép vượt long môn? Ngươi hiểu lầm. Những hài tử này đến cao đẳng thế giới, tự nhiên có người bồi dưỡng bọn họ, phụ mẫu không có tư cách theo tới. Lại nói tài nguyên cũng không đủ."

Tô Vân cau mày, tiếp tục hỏi, cái kia bạch cốt thần nhân nói: "Những hài tử này đến cao đẳng thế giới sau sẽ còn kinh nghiệm một lần tuyển chọn, được tuyển chọn liền sẽ đi tới càng cao cấp hơn thế giới. Lại trải qua một lần tuyển chọn, lại sẽ đi tới càng cao cấp hơn địa phương. Như thế trải qua chín tuyển, chọn lựa thiên tư tốt nhất, tiếp nhận Phần cao nhất truyền thừa. Mỗi cái vũ trụ mảnh vỡ, hàng năm đều sẽ chọn lựa một hai người. Những cái kia không có tuyển chọn, sẽ bị thu về nguyên khí."

"Thu về nguyên khí?"

Tô Vân giật mình: "Làm sao thu về?"

Bạch cốt thần nhân nói: "Người chết vạn sự không, đương nhiên chính là như vậy thu về."

Tô Vân không từ cái rùng mình, thất thanh nói: "Xử tử những cái kia không có tuyển chọn linh sĩ?"

Bạch cốt thần nhân nói: "Không tính là xử tử. Bọn họ bị đào thải lúc tuổi thọ, thực ra đã vượt qua cha mẹ của bọn hắn

cùng tổ tông, xem như không có uổng phí sống một thế.”

Tô Vân vẫn là không cách nào tiếp nhận, nói: “Những cái kia không có bị tuyển chọn phàm nhân đâu? Tư chất của bọn hắn tuy là không tốt, nhưng có vài người là có tài nhưng thành đạt muộn, coi như không có tốt như vậy căn cốt, nhưng tương lai lại có dị thường thành tựu kinh người. Bọn họ liền như thế bị ném bỏ ư?”

Bạch cốt thần nhân dĩ nhiên nói: “Đương nhiên. Cái gọi là biển cả di châu, từ biển cả bên trong tuyển ra một viên minh châu thực sự quá khó, bỏ ra quá lớn, không bằng không chọn. Hơn nữa liền xem như kinh nghiệm trùng trùng điệp điệp tuyển chọn, cuối cùng được đến cao nhất truyền thừa, cũng không phải liền một lần vất vả suốt đời nhàn nhã. Hàng năm ra biển đều sẽ chết một nhóm người lớn.”

Tô Vân giật mình trong lòng: “Nghiêu Lư Thiên Tôn vừa mới nói, bảo ta hàng năm ra biển một lần, nói như vậy, chẳng phải là ta cũng thân ở trong nguy hiểm? Vị này Thiên Tôn quả nhiên không có an cái gì hảo tâm!”

Cái kia bạch cốt thần nhân dẫn hắn đi tới Linh Uy vũ trụ Đạo Tạng, nơi này là một mảnh hùng vĩ đại điện, người đi lại ở trong đó, nhỏ bé như sâu kiến.

Tô Vân ngẩng đầu, nhìn thấy trôi lơ lửng ở cung điện ở giữa đại đạo thư.

Cái gọi là đại đạo thư, nhưng thật ra là tương tự Tiên đạo vũ trụ đạo văn đạo liệm, xen lẫn mà thành, hình thành thật dài thẻ tre hình dáng tạo vật, nổi bồng bềnh giữa không trung.

Nếu như bay người lên, vẫy vùng trong đó, không cách nào chạm đến vật thật, lại có thể cảm nhận được tích chứa trong đó đại đạo ảo diệu.

Tô Vân liền nhìn thấy có mấy cái người trẻ tuổi thong thả trong đó, lấy tay đụng chạm đại đạo sách, tinh tế cảm ngộ, còn có người đem đại đạo trong sách một ít văn tự hình vẽ lựa đi ra, tiến hành thôi thúc, liền thấy những văn tự này hình vẽ hóa thành đạo pháp thần thông, uy lực kinh người!

Mà những người khác thì quan sát đạo pháp thần thông biến hóa, từ bên trong học tập, đợi đến thần thông bên trong năng lượng hao hết, liền lại sẽ hóa thành văn tự hình vẽ, trở lại đại đạo trong sách.

Cái này Linh Uy vũ trụ mảnh vỡ bên trong Đạo Tạng đại điện, cất giấu vũ trụ này đại đạo, truyền thụ cho vũ trụ này hậu nhân, cũng có thể xem như một thánh địa.

"Linh Uy vũ trụ đại đạo thư là thế nào tới?"

Tô Vân không khỏi khâm phục vô cùng, hướng bên người bạch cốt thần nhân nói: "Có khả năng đem đạo pháp thần thông tìm hiểu đến loại trình độ này, luyện thành đại đạo thư, nhân vật bậc này, nhất định phi phàm."

Cái kia bạch cốt thần nhân nói: "Cũng không phải Linh Uy vũ trụ cường giả luyện thành, mà là dùng Linh Uy vũ trụ người phản kháng luyện thành. Chúng ta xâm lấn Linh Uy vũ trụ lúc, đem những này cường giả bắt lại, đem bọn hắn cả đời tu luyện đại đạo tinh luyện ra, chính là đại đạo thư."

Tô Vân ngẩn ngơ, đột nhiên thất thanh nói: "Hậu nhân của bọn họ sẽ không xem các ngươi vì thù cướp? Đây là huyết hải thâm cừu ah!"

Cái kia bạch cốt thần nhân hoàn toàn thất vọng: "Quen thuộc liền tốt. Ba đời về sau, ai còn nhớ tới thù này? Hơn nữa, chúng ta cứu bọn họ, đội ơn còn đến không kịp, đối bọn hắn tổ tông tới nói là huyết hải thâm cừu, đối bọn hắn tới nói thế nào lại là huyết hải thâm cừu?"

Chương 887 : Đạt đến vô thượng đạo, đáng thương ý không bình

Chương 877: Đạt đến vô thượng đạo, đáng thương ý không bình

Cái kia bạch cốt thần nhân rời đi, Tô Vân lại suy nghĩ rất lâu chưa hề yên bình.

Nếu như lần này Phần xâm lấn Tiên đạo vũ trụ, không có Đế Hỗn Độn, Luân Hồi Thánh Vương ngăn cản chấn nhiếp, như vậy Phần thôn phệ luyện hóa Tiên đạo vũ trụ, giết chết vô số người, giết chết người phản kháng, những người còn lại phải chăng còn nhớ tới nợ máu đại hận?

Con gái của bọn hắn đâu? Cháu của bọn hắn đâu? Bọn họ cháu trai con cái đâu?

Có mấy người nhớ tới bản thân ông bà nợ máu?

Đi qua nhiều đời người tẩy lễ, cừu hận bị từ từ quên mất, người đời sau nói đến lúc thường thường là lạnh lùng nói lên một câu: "Ờ, sự kiện kia ah. Nhưng mà đã qua đã lâu rồi đây…"

Còn báo thù, bọn họ là không nghĩ, dù là tổ tông năm đó bị người giết đến máu chảy thành sông thây ngang khắp đồng, cũng không có nửa điểm báo thù suy nghĩ.

Dù sao, cùng mình có quan hệ gì đâu đâu?

Tô Vân thu về bản thân phiêu loạn suy nghĩ, hắn biết thời gian không nhiều, cần phải đến nắm chặt thời gian đi học tập

Phần sưu tập đạo pháp thần thông, không thể lãng phí lần này cơ hội khó được.

Đối với Tiên đạo vũ trụ tới nói, tốt nhất có khả năng đem trong Phần năm mươi bốn vũ trụ liên quan tới cảnh giới cao thâm pháp môn tất cả ghi chép lại, đem bọn hắn đột phá từng cái cảnh giới đạt được cảm ngộ mang về Tiên đạo vũ trụ, ghi chép đủ loại Nguyên Thủy chí bảo Nguyên Thủy Đại La thiên cùng với đạo thụ các loại Thánh vật thần diệu, truyền bá đến Tiên đạo vũ trụ.

Phần vũ trụ mất đi sinh lực, nhưng lấy thứ bảy Tiên giới cùng thứ tám Tiên giới sinh lực, nhất định có thể tạo nên một nhóm lớn Đạo cảnh cửu trùng thiên thậm chí thập trùng thiên cường giả!

Chỉ tiếc Nghiêu Lư Thiên Tôn giống như là xem thấu mục đích của hắn, chỉ để hắn đi học tập từng cái vũ trụ đại đạo thư, lại không có để hắn đi vào tương tự Chí Tôn cung điện chỗ như vậy đi học tập đạo pháp thần thông.

Từ đại đạo thư bên trong học được, chỉ là từng cái trong vũ trụ đại đạo, tốn thời gian rất lâu không nói, coi như học được cũng rất khó truyền thụ cho những người khác.

Coi như truyền thụ ra ngoài, cũng biết bởi vì là thuật lại, thuật lại người đạo hạnh cao thấp trở thành thuật lại độ chuẩn xác.

Mấu chốt nhất thì là, bản thổ vũ trụ có đủ loại đại đạo, cần gì phải trăm cay nghìn đắng đi học người khác đại đạo?

Đây chính là Nghiêu Lư Thiên Tôn mưu lược.

Tô Vân cứ việc có thể tại trong Phần học tập mười năm, nhưng mà hắn mang không đi bất kỳ vật hữu dụng gì!

Chỉ là Nghiêu Lư Thiên Tôn không nghĩ tới chính là, Tô Vân đạo hạnh cực cao, là Tiên đạo vũ trụ đạo hạnh cao nhất

bốn người một trong.

Tô Vân một mình đến đây, không có mang theo Oánh Oánh, mà trong Phần đại đạo phong phú, dựa Tô Vân để tâm trí nhớ, căn bản là không có cách đem những vật này ghi nhớ.

Trí tuệ con người có hạn, coi như hắn đem đầu óc của mình luyện đến Đế Thúc loại kia cấp độ, cũng rất khó đem đại đạo bất kỳ chi tiết ghi lại. Huống chi, khác biệt vũ trụ, một con đường riêng pháp cơ sở thường thường khác biệt, Tô Vân đã biết liền phù văn, đồ đằng, trùng văn, dây đàn các loại cơ sở cấu tạo.

Muốn lý giải những này đại đạo, còn phải phải đem những này đại đạo giải mã thành phù văn, lấy phù văn dựng lại đại đạo, mới có thể có lấy tại Tiên đạo trong vũ trụ lưu truyền.

"Nhưng cũng may, Đế Hỗn Độn lựa chọn phái ra học tập người là ta." Tô Vân mỉm cười.

Hắn Hồng Mông phù văn am hiểu nhất đem dị chủng đại đạo lần nữa kết cấu, hóa thành Hồng Mông phù văn làm căn cơ đại đạo, kết ra đạo hoa của mình , mở ra đạo cảnh của mình!

Hắn Hồng Mông phù văn không chỉ có dựng lại ba ngàn sáu trăm loại Tiên đạo, đem những này Tiên đạo đã tu luyện đến Đạo cảnh nhị trùng thiên cấp độ, hơn nữa dựng lại bộ phận cổ xưa vũ trụ đại đạo cùng với trùng văn đại đạo, thậm chí liền U Triều Sinh dây đàn đạo cũng bị hắn học một chút!

Nếu không phải như thế, Phần vũ trụ Đạo Quân cũng sẽ không tại đạo ngữ đối chiến bên trong cho là hắn là Tiên đạo vũ trụ chí cao vô thượng tồn tại, Đế Hỗn Độn cũng sẽ không phái hắn đến đây.

Tô Vân lăng không bay lên, tại Đạo Tạng trong đại điện xuyên qua, thưởng thức từng loại dị vũ trụ đại đạo vẻ đẹp.

“Khác biệt đại đạo có chia cao thấp, ví dụ như cơ sở nhất địa thủy phong hỏa, nhân chi đạo bên trong đao kiếm binh trận, công nông sĩ thương nghiệp, những cơ sở này đại đạo thường thường sẽ bị mặt khác cao đẳng đại đạo chỗ bao quát, như thuật số chi đạo, như âm dương, như vũ chi đạo, trụ chi đạo. Luân Hồi đại đạo liền thuộc về cao cấp nhất đại đạo một trong, nắm giữ Luân Hồi đại đạo, liền có thể nắm giữ mặt khác đủ loại cấp bậc thấp đại đạo.”

Tô Vân tại đại đạo thư ở giữa dạo chơi, tìm kiếm, thầm nghĩ: “Nơi này nhất định sẽ có Linh Uy vũ trụ đẳng cấp cao nhất đại đạo, giải mã đẳng cấp cao nhất đại đạo về sau, Linh Uy vũ trụ mặt khác đại đạo, liền có thể giải quyết dễ dàng.”

Trước tiên đem khó khăn nhất giải quyết, còn lại chẳng phải đều là đơn giản?

Hắn cẩn thận quan sát, Linh Uy vũ trụ xác thực cùng Tiên đạo vũ trụ có chỗ giống nhau, khác biệt chính là, nhân gia có hoàn chỉnh hồn phách, tương đồng chính là, Linh Uy vũ trụ bởi vì hồn phách bên trong nhân hồn tương đối mạnh mẽ nguyên nhân, bởi vậy đi đến đặc biệt tu luyện linh con đường.

Chủng tộc bên trên đặc tính cũng thể hiện tại bọn họ đại đạo thư bên trong.

Tô Vân vốn cho là Tiên đạo vũ trụ đem nội tâm khai phá đến cực hạn, nhất định không ai có thể vượt quá hắn phải, nhưng mà hắn quan sát một vòng liền phát hiện, Linh Uy vũ trụ tại linh bên trên thành tựu, so Tiên đạo vũ trụ chỉ có hơn chứ không kém, thậm chí tại tầng thứ cao hơn cảnh giới bên trên, có vượt qua!

Ví dụ như, Tiên đạo vũ trụ liền không người đem nội tâm tăng lên tới Đạo Thần cấp độ, nhưng Linh Uy vũ trụ liền có loại tồn tại này!

Tô Vân đi tới một cuốn đại đạo thư phía trước, cái này cuốn đại đạo thư mang đến cho hắn một cảm giác đạo vận là nhất kéo dài, là nhất hùng hậu, là nhất sâu xa.

"Đây là Linh Uy vũ trụ Đạo Quân, bị người luyện hóa một thân tu vi lưu lại đại đạo thư. Đại đạo của hắn trong sách còn ẩn giấu đi cái kia tinh thần bất khuất, đáng tiếc không người quan tâm cái này."

Hắn nhìn bốn phía, cũng có mấy cái nam nữ đang tại tìm hiểu cái này cuốn đại đạo thư, chắc là bạch cốt thần nhân nói tới đã trải qua chín lần tuyển chọn, chọn lựa ra tuyệt đỉnh thiên tài.

Tô Vân thu về ánh mắt, tinh tế cảm ứng cái này cuốn đại đạo thư, thử nghiệm dùng Hồng Mông phù văn đi đọc hiểu.

Mấy cái kia nam nữ cũng chú ý tới hắn, lại thấy là cái khuôn mặt xa lạ, không khỏi có chút hiếu kỳ.

"Người kia là ai? Làm sao vừa lên tới liền tìm hiểu học tập ta Linh Uy Đạo Tạng bên trong chí cao vô thượng Ngũ Uẩn chi đạo?"

Một cô gái kinh ngạc nói: "Tu hành Ngũ Uẩn chi đạo, cần phải đến trước tu hành mặt khác đại đạo, từng bước một đến, tích lũy nội tình, cósắc, thụ, tưởng, hành, thức các loại đại đạo về sau mới có thể tới tìm hiểu Ngũ Uẩn. Nơi nào có trực tiếp nhảy đến Ngũ Uẩn đạo lý? Không có người dạy qua hắn ư?"

Một bên nam tử nói: "Người này là bên ngoài tới, là cái người xứ khác. Ta vừa mới nghe được hắn cùng Chí Nhân đối thoại, đây là một cái khác vũ trụ Thiên Quân."

Từng đôi mắt nhao nhao rơi vào Tô Vân trên người, trên dưới quan sát.

Cô gái kia nói: "Ta cũng nghe nghe thấy việc này. Nghe nói là Thiên Quân quyết đấu, quyết định vũ trụ thuộc sở hữu, ba vị

sư huynh đều thua. Chẳng qua ta nghe nói lúc ấy xuất thủ chỉ có hai người, hai người kia đều bị thương, không có xuất thủ người kia không có bị thương, Thiên Tôn cho phép hắn tới chúng ta nơi này tu hành mười năm. Chẳng lẽ chính là hắn?"

"Hắn như vậy tìm hiểu, mười năm làm sao đủ? Chúng ta ở đây tìm hiểu 2000-3000 năm, có đầy đủ nội tình, mới có thể tới lĩnh ngộ Ngũ Uẩn chi đạo. Hắn không có cơ sở, đi lên liền tìm hiểu Ngũ Uẩn, sẽ chỉ hoang phế mười năm."

"Không cần để ý tới hắn, tìm hiểu chí cao đại đạo quan trọng hơn."

…

Tô Vân đối bọn hắn thảo luận không để ý tới, hơn nữa những người này dùng không phải đạo ngữ, đang nói cái gì hắn cũng nghe không hiểu.

Linh Uy vũ trụ đại đạo lấy uẩn làm cơ sở, dùng uẩn để diễn tả nội tâm bên trong niệm, cái gọi là uẩn, chính là chứa đựng thâm ảo lí lẽ. Người linh do uẩn tạo thành, từng cái uẩn tạo thành nhân tính, tu luyện tới chí cao chỗ, liền có thể siêu thoát.

Tô Vân lấy bản thân Hồng Mông phù văn đi thay thế uẩn, dựng lại Ngũ Uẩn đại đạo, lúc đầu mười phần khó khăn, nhưng về sau liền từ từ đơn giản, để hắn tìm hiểu tốc độ càng lúc càng nhanh.

Trong lúc vô tình mấy tháng đi qua, Linh Uy Đạo Tạng đại điện bên trong mọi người đã quen thuộc Tô Vân cái này người xứ khác, cứ việc còn dùng ánh mắt khác thường quan sát hắn, nhưng đã không có người ở trên người hắn dùng nhiều ý nghĩ, dù sao mình chuyện quan trọng hơn.

Một ngày này, đột nhiên Tô Vân dưới thân, tử khí mờ mịt, như là một mảnh hồ nước, kèm theo kỳ dị đạo âm truyền đến,

đem đang tại tìm hiểu Ngũ Uẩn chi đạo các tu sĩ giật mình tỉnh giấc.

Mọi người nhao nhao đứng dậy, hướng Tô Vân nhìn lại, lại thấy tử hồ bên trong mênh mang mênh mông, một cây sen hoa đang tự từ trong nước sinh trưởng, đứng sừng sững ở trên mặt hồ, lá sen ruộng ruộng, bỗng nhiên lại có một gốc hoa sen sinh ra, tiếp lấy lại là một đóa hoa sen sinh ra.

Cái kia ba cây hoa sen lần lượt nở rộ, từng tầng từng tầng cánh hoa xoay tròn lấy mở ra, mỗi tầng đều có năm cánh, cùng sở hữu năm tầng, đợi mở đến tầng cuối cùng, nhụy hoa run rẩy, cũng có năm cây, cực kỳ kỳ diệu!

Mọi người còn chưa kịp kinh ngạc, cái kia ba đóa đạo hoa hơi hơi rung động, một tòa ẩn chứa Ngũ Uẩn đại đạo ảo diệu động thiên diệu cảnh chậm rãi hướng ra phía ngoài mở giương, từ từ bao phủ bốn phía.

Tiếp lấy lại là đại đạo rung động truyền đến, tòa thứ hai Đạo cảnh tại tòa thứ nhất Đạo cảnh trên cơ sở không nhanh không chậm, hướng ra phía ngoài mở ra.

"Người xứ khác tìm hiểu ra Ngũ Uẩn chi đạo?" Những cái kia tìm hiểu Ngũ Uẩn chi đạo các tu sĩ kinh ngạc vô cùng.

Những ngày này, bọn họ nhưng không có ít thảo luận người xứ khác, đều cười người xứ khác cả gan làm loạn cùng hy vọng hão huyền, thế mà muốn tại trong vòng mười năm tìm hiểu ra Ngũ Uẩn chi đạo!

Đây là Linh Uy vũ trụ cao nhất đại đạo, một cái không có cơ sở người, làm sao có thể tìm hiểu ra Ngũ Uẩn chi đạo?

Nhưng mà, trước mặt bọn hắn một màn này nhưng lại làm cho bọn họ nghẹn họng nhìn trân trối, tuy là Tô Vân dùng một loại khác phương thức biểu đạt, nhưng biểu đạt dù sao cũng là bọn họ chí cao đại đạo!

Thời gian mấy tháng, suy nghĩ ra chí cao đại đạo, dù là không có tu luyện tới cảnh giới cao thâm, nhưng cũng không thể coi thường!

Cái này có khả năng ư?

Chỉ là bọn hắn không biết, Tô Vân căn cơ là Tiên Thiên Nhất Khí Hồng Mông phù văn, Tiên Thiên Nhất Khí Đạo cảnh không tăng lên đến càng cao tình trạng, Hồng Mông phù văn không tiếp tục hoàn thiện, Ngũ Uẩn chi đạo Đạo cảnh lưỡng trọng thiên, chính là cực hạn của hắn!

Coi như hắn tại Ngũ Uẩn chi đạo bên trên dùng lại nhiều thời giờ, cũng vẫn là Đạo cảnh lưỡng trọng thiên!

Nhưng vào lúc này, dị tượng lại sinh.

Chỉ thấy cái kia phiến tử hồ phía trên, ba đóa đạo hoa bên trong, nhụy hoa khô rơi, từng khỏa hạt sen từ tâm sen bên trong phun ra, ba ba vang vọng.

Những cái kia hạt sen từng cái rơi vào trong hồ, liền tự sinh rễ đâm chồi, sinh trưởng ra khác biệt hoa sen cốt đóa!

Ngũ Uẩn, sắc, nhận, muốn, đi, biết, năm loại khác biệt đạo hoa, vậy mà liền như vậy mọc ra, hướng ra phía ngoài nở rộ!

Cái kia năm loại khác biệt đạo hoa, lại cũng sinh ra khác biệt Đạo cảnh!

Cái kia người xứ khác đang lấy Ngũ Uẩn chi đạo tới suy tính Ngũ Uẩn, tu thành sắc thụ tưởng hành thức Ngũ Uẩn đạo hoa cùng Đạo cảnh nhị trùng thiên!

Nhưng cái này cũng không có kết thúc.

Cái kia năm loại khác biệt đạo hoa cũng đều tự hóa thành toà sen, kết ra sen sen, phốc phốc rơi vào trong hồ, lại đều có khác biệt đạo hoa mọc ra!

Sắc uẩn, chia làm phía trong cùng bên ngoài, phía trong đạo nhãn tai mũi lưỡi thân ý sáu đạo, ngoại đạo thanh sắc hương vị xúc năm đạo.

Thụ, tưởng, hành, thức cũng đều tự ẩn chứa khác biệt đại đạo, đều tự hóa thành hạt sen, sinh ra đạo hoa, đều tự lại có Đạo cảnh tạo ra!

Mà những này diễn sinh ra đại đạo lại đều có diễn sinh, sinh ra mặt khác khác biệt đại đạo đến, cho nên lại có rất nhiều hạt sen rơi vào trong hồ, lần nữa sinh trưởng ra rất nhiều đạo hoa tới!

Linh Uy Đạo Tạng đại điện trên không, tử hồ lăng không, thành phiến liên miên đạo hoa xuất hiện, từ từ liền muốn phủ kín mặt hồ, tầng tầng Đạo cảnh, to to nhỏ nhỏ, hoặc là trùng lặp, hoặc là đan xen, từ từ trở nên tráng lệ.

Người trong điện bọn họ ngơ ngác nhìn một màn này, nội tâm rung động tột đỉnh.

Bọn họ cảm thấy được Tô Vân tu vi cũng bởi vì những này đạo hoa cùng Đạo cảnh tu thành mà không ngừng nâng cao, bậc này tiến cảnh, làm người ta trợn mắt!

Sau một lúc lâu, đột nhiên tử hồ bỗng nhiên thu lại, biến mất không thấy gì nữa.

Tô Vân từ không trung đi xuống, quay đầu liếc nhìn chung quanh, thấp giọng nói: "Linh Uy vũ trụ, hai ngàn sáu trăm loại đại đạo, ta chỉ từ môn này đại đạo bên trong thôi diễn ra hơn một ngàn bốn trăm loại, nhìn tới Hồng Mông phù văn còn là có rất lớn vấn đề, không thể xưng được hoàn mỹ."

Nếu như là hoàn mỹ Hồng Mông phù văn, hắn hẳn là suy tính ra hai ngàn sáu trăm loại đại đạo, thậm chí, vượt qua hai ngàn sáu trăm loại!

Nhưng mà không có thôi diễn đi ra, đã nói Hồng Mông phù văn không đủ hoàn mỹ.

Tô Vân đi ra ngoài, đối Linh Uy Đạo Tạng trong đại điện không có học được đại đạo không có chút nào lưu luyến, hướng canh gác đại điện một vị bạch cốt thần nhân nói: "Làm phiền báo cho Nghiêu Lư Thiên Tôn, cho phép ta đi vào tòa tiếp theo Đạo Tạng đại điện."

Hắn dùng chính là đạo ngữ, phía sau những cái kia Linh Uy vũ trụ tu sĩ đều tự ngạc nhiên, bởi vì cái này đạo ngữ, đương nhiên đó là Linh Uy vũ trụ đạo ngữ, không dùng bất kỳ dị chủng đại đạo!

Tô Vân lại không để ý lắm, ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa, nơi đó có một tòa rách nát hùng vĩ cự lâu, cùng Di La Thiên Địa tháp đồng dạng làm cho người rung động, nghĩ đến là một kiện Nguyên Thủy chí bảo!

"Từ tòa lâu vũ này bên trong, có thể tìm hiểu ra chí cao vô thượng ấn pháp, tuyệt đối đem Phương Trục Chí nghiền ép tại dưới chân!"

Tô Vân nắm chặt nắm đấm, lòng đang chảy máu, nước mắt tại hướng trong bụng chảy xuôi: "Ta nhất định có thể tìm hiểu đi ra môn ấn pháp này, chỉ cần cho ta thời gian… Không, ta không thể làm như thế, ta gánh vác trách nhiệm…"

Chương 888 : Thủy Kính tiên sinh âm mưu

Chương 878: Thủy Kính tiên sinh âm mưu

Trong Phần loại trừ toà kia hùng vĩ cự lâu bên ngoài, còn có rất nhiều có thể hóa thành ấn pháp chí bảo, Tô Vân đi tới nơi này, liền tương đương với hiếu sắc người đi vào Nữ Nhi quốc, không chịu được vui vẻ nhảy nhót, rục rà rục rịch.

Hắn đối mặt cám dỗ không thể bảo là không lớn.

Nhưng hắn còn là đè ép nội tâm chấp niệm, đi theo bạch cốt thần nhân đi tới một tòa khác vũ trụ Đạo Tạng đại điện, tìm hiểu nơi này đại đạo thư.

"Chỉ cần ta Tiên Thiên Nhất Khí tu luyện tới cửu trùng thiên, đi đến đạo đồng vu thân tình trạng, ta ấn pháp cũng thuận lý thành chương đi đến Đạo cảnh cửu trùng thiên! Khi đó, còn sợ đuổi không kịp Phương Trục Chí?"

Hắn vượt qua chấp niệm, ổn định lại tâm thần, tìm kiếm toà này Đạo Tạng đại điện, tìm kiếm nơi này chí cao đại đạo thư.

Toà này Đạo Tạng trong đại điện đại đạo thư, cơ sở nhất đạo đơn vị là "Thái", "Thái" cùng phù văn, huyền, đồ đằng, trùng văn, uẩn so sánh, lại là một loại khác văn minh hình thái.

"Thái "(cao, to lớn) thông "Thái "(trạng thái), là dùng để diễn tả đại đạo hình dạng cùng bộ dáng, miêu tả tu hành giả ý chí, lại có cổ xưa, xa xưa, Nguyên Thủy ý tứ, bởi vậy tên là thái.

Nơi này đại đạo thư cực kỳ cao đẳng, trong đó có năm quyển đại đạo thư, miêu tả ngũ thái, Thái Dịch, Thái Sơ, Thái Thủy, Thái Tố, Thái Cực.

Cái này năm quyển đại đạo thư ảo diệu muôn vẻ, khiến Tô Vân yên lặng trong đó.

Cầu Trạch Đạo Quân vội vàng đến đây, cầu kiến Nghiêu Lư Thiên Tôn, nói: "Thiên Tôn, người xứ khác ba tháng tìm hiểu được Linh Uy vũ trụ Ngũ Uẩn, luyện thành hơn ngàn loại đại đạo, chấn động Linh Uy, lại truyền đến các vị Chí Nhân, Đạo Quân trong tai. Hiện nay mọi người xôn xao, đều đang nói người này."

Nghiêu Lư Thiên Tôn cười nói: "Hắn là vị kia tồn tại đệ tử, nhận được vị kia tồn tại tự thân truyền thụ, tự nhiên có chút bản lĩnh. Chính là đạo cao một điểm, pháp cao vạn trượng. Đạo hạnh của hắn quá cao, Linh Uy vũ trụ đại đạo tuy ảo diệu vô tận, nhưng ở nhân gia trong mắt cũng là thấy rõ, rõ mồn một trước mắt."

Cầu Trạch Đạo Quân nói: "Nhưng mà có truyền ngôn nói, người xứ khác lão sư đạo pháp thần thông tại Thiên Tôn phía trên. Bằng không, vì sao vị kia tồn tại có thể nuôi dưỡng được người xứ khác, mà Thiên Tôn bồi dưỡng không ra?"

Nghiêu Lư Thiên Tôn sắc mặt hơi trầm xuống, cười lạnh nói: "Thực sự có người như vậy nghị luận ta?"

Cầu Trạch Đạo Quân không có lên tiếng.

Nghiêu Lư Thiên Tôn đứng dậy, tinh tế cảm ứng giữa thiên địa kiếp số phân bố, trong lòng khẽ nhúc nhích, thật sự là hắn từ khác nhau kiếp số thay đổi bên trong phát giác được cấu tạo Phần vũ trụ các bộ ở giữa nhân tâm động tĩnh.

Hiển nhiên, Tô Vân xuất hiện, để Phần nội bộ không còn bình tĩnh nữa.

Phần vũ trụ do năm mươi bốn vũ trụ mảnh vỡ tạo thành, Nghiêu Lư Thiên Tôn thực lực cường đại là cái này khác biệt vũ trụ khâu thể chủ kiến, hắn là trong Hỗn Độn hải vô địch tồn tại, Phần vũ trụ các bộ phần có cho nên không có làm phản, tất cả cho hắn chấn nhiếp.

Tại dưới sự lãnh đạo của hắn, Phần thôn phệ từng cái sụp đổ bên trong vũ trụ, diệt trừ người phản kháng, mở rộng bản thân, kéo dài Phần tính mạng.

Nhưng nếu như Nghiêu Lư Thiên Tôn không phải tồn tại cường đại nhất đâu?

Những cái kia vũ trụ mảnh vỡ bên trong Đạo Quân cùng Chí Nhân, phải chăng còn cam tâm tình nguyện đi theo Nghiêu Lư Thiên Tôn?

Tô Vân cái này người xứ khác đến, vì Phần yên lòng mang đến một chút không xác định nhân tố.

Nếu là Tô Vân chẳng phải xuất sắc, thành thành thật thật dần dần từng bước đi học những cái kia đại đạo, lừa gạt mười năm rời đi, cũng sẽ không để Phần các bộ nội bộ lục đục.

"Người xứ khác đến, để Phần trở nên nguy hiểm."

Nghiêu Lư Thiên Tôn phát giác được trong Phần các bộ tâm tư người thay đổi, không khỏi hít một hơi lãnh khí: "Ta vốn cho rằng là Đế Hỗn Độn để cái này người xứ khác đi vào trong Phần học tập, chỉ là vì học tập chúng ta cao thâm đại đạo thần thông, không nghĩ tới lại có mục đích khác. Nhìn tới sử dụng ra kế sách này, không phải Đế Hỗn Độn, mà là sau lưng của hắn vị đạo huynh kia, Thủy Kính tiên sinh!"

Cầu Trạch Đạo Quân nhất thời rõ ràng hắn ý tứ, không khỏi tâm thần chấn động mạnh, thất thanh nói: "Thủy Kính tiên sinh phái tới họ Tô người xứ khác, mục đích chính là thông qua người xứ khác cùng chúng ta người tuổi trẻ so sánh,

tới hiển lộ rõ ràng hắn đạo pháp lý niệm mạnh mẽ, hướng trong Phần các bộ biểu hiện ra bản lãnh của hắn tại phía xa Thiên Tôn phía trên! Nếu như các bộ lục đục…"

Hắn không khỏi rùng mình một cái, nói như vậy, Phần liền sẽ tan rã, tự sụp đổ!

Nghiêu Lư Thiên Tôn ha ha cười nói: "Hắn tại cùng ta đánh cờ. Minh tranh kết thúc, hắn muốn cùng ta ám đấu một hồi! Nhìn tới vị này Thủy Kính tiên sinh rất có ý nghĩ. Nhưng ta sao lại sợ hắn?"

Cầu Trạch Đạo Quân không khỏi có chút phấn khởi, phụ cận một bước, cười nói: "Thiên Tôn những năm này vì tiết kiệm nguyên khí, một mực bế quan, chúng ta những này lão huynh đệ rất lâu chưa từng thấy qua Thiên Tôn ra tay rồi."

Nghiêu Lư Thiên Tôn lắc đầu cười nói: "Ta nếu là ra tay đối phó Tô Vân, tất nhiên sẽ bị Thủy Kính tiên sinh chế nhạo ta cậy già lên mặt, bắt nạt đệ tử của hắn. Ta tự mình dạy đệ tử, để cho ta đệ tử tại đạo pháp thần thông bên trên khuất phục Tô Vân cái này người xứ khác! Mới có thể để cho Thủy Kính tiên sinh tâm phục khẩu phục."

Cầu Trạch Đạo Quân ánh mắt sáng lên, cười nói: "Chỉ có như vậy, mới có thể để cho các bộ biết Thiên Tôn còn là vô địch tồn tại, thu hồi bọn họ dị tâm."

Nghiêu Lư Thiên Tôn khẽ mỉm cười: "Theo ta đi tuyển chọn mấy cái đệ tử. Ta không muốn những cái kia tu vi tại Tô Vân phía trên, chỉ cần cùng hắn cân bằng. Nếu muốn khuất phục hắn, liền muốn đường đường chính chính khuất phục, người khác tìm không ra nửa điểm khuyết điểm!"

Tô Vân lại hoàn toàn không biết việc này, vẫn tại khắc khổ nghiên cứu năm quyển đại đạo thư, suy nghĩ ngũ thái ảo diệu.

Bất tri bất giác, lại là mấy tháng đi qua, Tô Vân đem ngũ thái đại đạo thư hiểu rõ, lại là dị tượng xuất hiện liên tục, ngũ thái đạo hoa mở ra, Đạo cảnh tạo ra, ngũ thái lần lượt diễn biến, hóa thành mặt khác đủ loại đại đạo, thật là đạo quang chói lọi, trực thấu trời cao!

Hắn tu vi lại có không nhỏ nâng cao, tỉnh lại bốn phía nhìn lại, lại thấy cái này Đạo Tạng đại điện bên trong tụ lấy rất nhiều trẻ tuổi tu sĩ, đều trong tầm mắt hướng mình, nhìn không chớp mắt, có chút kính trọng.

Tô Vân hơi kinh ngạc, thẳng từ không trung đi xuống, hướng canh gác này điện bạch cốt thần nhân nói: "Làm phiền bẩm cáo Thiên Tôn, đổi lại một tòa Đạo Tạng."

Cái kia bạch cốt thần nhân không dám thất lễ, vội vàng vội vàng đi vào.

Tô Vân đi ra Đạo Tạng đại điện, ngước nhìn bầu trời bên ngoài, quan sát từng cái vũ trụ dị bảo cùng Tiên Thiên bất diệt linh quang, trong lòng si niệm lại lên, cảm thấy có thể lĩnh ngộ ra một chút không tầm thường ấn pháp thần thông.

"Đạo, đạo huynh…"

Một thanh âm đem hắn đánh thức, Tô Vân quay đầu nhìn lại, lại thấy vừa mới ở đây học tập tìm hiểu đại đạo thư những tu sĩ kia, vậy mà hơn phân nửa đều đi theo phía sau hắn.

Tô Vân hơi giật mình, không hiểu bọn họ tính toán làm cái gì. Đứng đầu tu sĩ đạo pháp cao thâm, nhưng còn không cách nào thuần thục vận dụng đạo ngữ, há miệng nói chuyện lắp bắp, có khả năng biểu đạt ý tứ có hạn, mỗi lần gặp phải sẽ không, tu sĩ khác liền ngay cả vội vàng thay hắn bổ sung đạo ngữ.

Câu nói này nói đến gập ghềnh, như lọt vào trong sương mù, nhưng Tô Vân còn là miễn cưỡng nghe hiểu.

Bọn họ nói chính là, Thiên Tôn mệnh lệnh truyền đạt đến nơi đây còn có một đoạn thời gian, trong khoảng thời gian này, Tô Vân có thể hay không vì bọn họ truyền đạo giải thích nghi hoặc.

Tô Vân xúc động, lấy đạo ngữ hướng mọi người nói: "Ta từ các ngươi Đạo Tạng đại điện bên trong học được những này đạo pháp, nhận được các ngươi tổ tông ân huệ, há lại sẽ giấu giếm?"

Hắn ngay tại Đạo Tạng đại điện trước cửa, ngồi trên mặt đất, truyền thụ bản thân chỗ tìm hiểu ngũ thái đại đạo ảo diệu.

Những tu sĩ kia cũng liền vội vàng ngồi trên mặt đất, từng cái lẳng lặng lắng nghe.

Chờ đến cái kia bạch cốt thần nhân từ Nghiêu Lư Thiên Tôn nơi đó vòng trở lại, lại phát hiện trong điện tất cả mọi người không tại quan sát học tập đại đạo thư, mà là tất cả ngồi dưới đất, đội ngũ chỉnh tề, lẳng lặng nghe Tô Vân lấy đạo ngữ truyền thụ ngũ thái.

Bọn họ là dời núi lấp biển di tinh hoán đẩu đại thần thông giả, nhưng mà giờ phút này lại không có hiện ra bất kỳ thần thông, tựa như cùng phàm nhân ngồi dưới đất, nghe đến mê mẩn, không có phát ra cái gì tiếng vang.

Khung cảnh này, không tráng lệ, lại rung động nhân tâm!

Tô Vân gặp cái kia bạch cốt thần nhân đến, liền dừng lại truyền thụ, hướng những tu sĩ này nhẹ nhàng gật đầu, đứng dậy đi theo cái kia bạch cốt thần nhân rời đi.

Hắn lơ đãng quay đầu, lại thấy Đạo Tạng đại điện mọi người lại đều đứng tại trước cửa điện, hướng hắn khom người thi lễ, làm đệ tử lễ tiết.

Tô Vân giật mình: "Bọn họ vì sao như vậy?"

Cái kia bạch cốt thần nhân quay đầu liếc mắt nhìn, nói: "Bọn họ đem ngươi trở thành thầy của bọn hắn."

Tô Vân không hiểu: "Với ta mà nói, đây chỉ là một hồi bình thường giảng đạo, đem bản thân tìm hiểu ra đồ vật nói ra mà thôi. Làm sao đến mức đem ta xem như lão sư?"

Cái kia bạch cốt thần nhân nói: "Nhưng đối với những này tại Đạo Tạng trong đại điện đi học người mà nói, bọn họ là đang không ngừng cạnh tranh cùng đào thải bên trong lớn lên, phát triển hơi chậm một chút, đều sẽ bị đào thải, 'Thu về' một thân tu vi, trực tiếp tử vong. Bởi vậy mỗi cái truyền thụ cho bọn hắn đạo pháp thần thông người, đối bọn hắn đều có tái tạo chi ân, nắm đệ tử lễ không thể bình thường hơn được."

Tô Vân nhẹ nhàng gật đầu, thu về ánh mắt.

Hắn đi tới tòa thứ ba Đạo Tạng đại điện, tiếp tục bản thân học tập chi lộ, nhưng trước khi rời đi, hắn ngồi ngay ngắn xuống, đem bản thân tìm hiểu ra đồ vật nói ra.

Còn trong điện tu sĩ khác có thể hay không nghe, hắn không thèm để ý chút nào.

Bất quá, lần này nghe hắn giảng đạo người vẫn là người đông nghìn nghịt, thanh thế có chút to lớn.

Cầu Trạch Đạo Quân nghe nói việc này, tìm đến Tô Vân, nói: "Đạo hữu không cần làm như thế, mười năm về sau ngươi liền sẽ rời đi, sẽ không lưu lại bất kỳ thế lực nào. Ngươi cho những người tuổi trẻ này giảng bài, rơi không đến bất luận cái gì chỗ tốt."

Tô Vân nói: "Ta xuất thân bần hàn chi địa, đến quý nhân giúp đỡ, đi ra sơn thôn, mới có hôm nay. Bây giờ chẳng qua là để ta làm cái này quý nhân, cầu cái an tâm mà thôi."

Cầu Trạch Đạo Quân liền lại không thuyết phục, mà là thẳng tới gặp Nghiêu Lư Thiên Tôn, trình báo việc này, nói:

“Thiên Tôn, ta nghi ngờ Tô Vân này đi cầu học, mưu đồ không tốt.”

Nghiêu Lư Thiên Tôn đang dạy bảo ba vị đệ tử, ba người này đều là từ từng cái vũ trụ mảnh vỡ bên trong chọn lựa đi ra thiên tư hơn người hạng người, là thiên tài trong thiên tài, hơn nữa tu vi không cao, cùng Tô Vân không sai biệt lắm.

Ý nghĩ của hắn chính là, Thủy Kính tiên sinh phái Tô Vân đến đây đập phá quán, để Phần vũ trụ người ý nghĩ thay đổi, như vậy hắn liền dạy ra ba cái đệ tử đến, từng cái từng cái khiêu chiến Tô Vân, đem Tô Vân đập tan ba lần!

Như vậy liền có thể để những cái kia người có hai lòng nhìn một chút, Nghiêu Lư Thiên Tôn mới là từ xưa đến nay vô địch tồn tại, rong ruổi Hỗn Độn hải đệ nhất nhân!

Bất quá, Tô Vân việc làm vẫn để cho Nghiêu Lư Thiên Tôn đề phòng, nói: “Cầu Trạch, ngươi đoán được không sai, cái này Thủy Kính tiên sinh đâu chỉ mưu mô xấu? Hắn để Tô Vân truyền đạo, vì tại chúng ta nơi này có một cái đất đặt chân ah! Vị này Thủy Kính tiên sinh quả thật lợi hại, chúng ta không có tấn công hắn Tiên đạo vũ trụ, hắn ngược lại tới mưu đồ ta Thiên Tôn vị trí!”

Cầu Trạch Đạo Quân nói: “Thủy Kính tiên sinh vừa đập vừa cào, quả thực vô cùng lợi hại, nhìn như chỉ phái tới một cái đi học người, lại làm cho chúng ta khắp nơi bị động. Nếu như lại để cho Tô Vân tại chúng ta nơi này truyền đạo, tương lai nói không chừng đang có một nhóm đi theo hắn người. Mười năm sau, hắn không đi, làm sao bây giờ?”

Nghiêu Lư Thiên Tôn cười ha ha.

Cầu Trạch Đạo Quân nói: “Hắn không đi, Thủy Kính tiên sinh lại tới, khiêu chiến Thiên Tôn, nên làm sao?”

Nghiêu Lư Thiên Tôn cười nói: "Đây là tu hú chiếm tổ chim khách kế sách. Chẳng qua muốn đẩy ngã ta, không dễ dàng như vậy. Bắc Đình, ngươi theo Cầu Trạch Đạo Quân đi vào, để thế nhân biết truyền thừa của ta lợi hại."

Bắc Đình là hắn ba cái đệ tử một trong, nửa năm này thời gian chuyên cần khổ luyện, tìm hiểu hắn truyền lại, lý giải hắn lý niệm, đạo hạnh nâng cao hết sức kinh người!

Cầu Trạch Đạo Quân mang theo Bắc Đình đi tới Tô Vân đang tại tìm hiểu Đạo Tạng đại điện, Bắc Đình tiến lên, miệng ra đạo ngữ, truyền khắp Đạo Tạng đại điện, nói: "Nghe nói lúc trước Tiên đạo vũ trụ phái ra ba đại Thiên Quân quyết đấu, các hạ cũng là một trong số đó, mặt khác hai vị Thiên Quân ra tay liều mạng, liều đến trọng thương chém giết ta giới ba vị Thiên Quân. Các hạ không có ra tay, lại thừa dịp hai vị bạn bè bị thương mà đoạt được lần này đi học cơ hội. Các hạ không cảm thấy xấu hổ ư? Tiên đạo vũ trụ, phần lớn là các hạ dạng này cơ xảo luồn cúi hạng người ư?"

Tô Vân đang tại tìm hiểu đại đạo thư, nghe vậy không khỏi cau mày, lấy đạo ngữ trả lời câu hỏi: "Ta cùng các hạ không oán không cừu, ngươi vì sao nhục nhã ta?"

Bắc Đình cười nói: "Liều mạng tranh đấu, ngươi không xuất lực, là tiểu nhân hành động. Ta là Nghiêu Lư Thiên Tôn đệ tử, không muốn nhìn ngươi dạng này tiểu nhân đắc đạo. Ta cho rằng, Tiên đạo vũ trụ đều là các hạ như vậy tiểu nhân lộng quyền, bởi vậy suy tàn."

Tô Vân liếc Cầu Trạch Đạo Quân một chút, nhẫn nại tính tình nói: "Làm nhục ta có thể, nhưng nhục nhã Tiên đạo vũ trụ không được. Ta tại tìm hiểu đạo pháp, thời gian cấp bách. Ngươi lại ở chỗ này chờ, không muốn đi lại. Sau ba tháng ta tìm hiểu xong cái này cuốn đại đạo thư, tại cửa ra vào giết ngươi."

—— —— Lý Mục Ca thẻ bài ngày hôm nay tuyên bố a, là SR thẻ, chỗ bình luận truyện có hoạt động nhỏ, có hơn bốn vạn chút tiền cùng ba bộ 《 Lâm Uyên Hành 》 kí tên thư

Chương 889 : Tiếng chuông chợt vang linh hồn bay

Chương 879: Tiếng chuông chợt vang linh hồn bay

Không bao lâu Nghiêu Lư Thiên Tôn đệ tử Bắc Đình khiêu chiến người xứ khác Tô Vân tin tức, liền truyền khắp Phần năm mươi bốn vũ trụ mảnh vỡ, nhất thời gây nên không nhỏ náo động.

Người sáng suốt xem xét liền biết, đây cũng không phải là là Bắc Đình cùng Tô Vân tỷ thí, mà là Nghiêu Lư Thiên Tôn cùng Tô Vân sau lưng vị kia Thiên Tôn, —— Thủy Kính tiên sinh tỷ thí!

Bắc Đình thắng, mang ý nghĩa Nghiêu Lư Thiên Tôn đạo pháp đạo hạnh mạnh hơn một bậc, Tô Vân thắng, mang ý nghĩa vị kia thần bí khó lường Thủy Kính tiên sinh mạnh hơn một bậc!

Mấy ngày về sau, liền có người từ nơi khác chạy tới Tô Vân vị trí Đạo Tạng đại điện, Cầu Trạch Đạo Quân nhìn lại, trong lòng nghiêm nghị, người tới là mấy vị bạch cốt thần nhân, phần lớn là Chí Nhân tu vi.

Nhưng mà, mấy vị này Chí Nhân đại biểu là đều tự vũ trụ mảnh vỡ bên trong Đạo Quân!

Mấy vị kia Đạo Quân không có đến đây, chỉ phái tới mấy vị bạch cốt thần nhân, hiển nhiên không muốn làm ầm lên, nhưng lại muốn biết trận chiến này kết quả!

Lại mấy ngày nữa, Đạo Tạng trong đại điện lại tới rất nhiều gương mặt, theo thời gian trôi qua, còn có những người khác

lần lượt chạy đến, Phần vũ trụ cùng sở hữu năm mươi bốn vũ trụ mảnh vỡ, Cầu Trạch Đạo Quân tính toán một chút, loại trừ bản thân cùng Nghiêu Lư Thiên Tôn bên ngoài, mặt khác vũ trụ mảnh vỡ cường giả đều phái người đến đây quan chiến!

Thậm chí, Cự Khuyết Đạo Quân tự thân đến đây!

Cầu Trạch Đạo Quân hừ lạnh một tiếng, thầm nghĩ: "Cự Khuyết, ngươi cứ như vậy muốn đổi một cái Thiên Tôn ư? Hùng hục chạy tới, chẳng lẽ không sợ có chỗ sai?"

Bất quá hắn cũng là Đạo Quân, khó mà nói thứ gì. Bằng không Cự Khuyết liền sẽ nói ngươi không phải cũng tới loại những lời này nhục nhã hắn.

Hắn không muốn xử lý Cự Khuyết, Cự Khuyết lại lớn cổ họng nói: "Dương Cầu Trạch, ngươi cũng ở nơi đây? Ngươi là muốn nhìn một chút Thủy Kính tiên sinh cùng Thiên Tôn ai lợi hại hơn? Ngươi người này đối Thiên Tôn bất trung!"

Cầu Trạch Đạo Quân suýt nữa một ngụm lão huyết phun ra ngoài, hận không thể đem người này đầu giã vào cổ của hắn bên trong, nhìn hắn còn thế nào miệng đầy phun phân!

Chỉ là Tô Vân sau lưng vị kia tồn tại gọi Thủy Kính tiên sinh, chuyện này lại là Cầu Trạch Đạo Quân bản thân truyền đi, nói cho bạn chí thân của mình nghe mà thôi, bàn giao bạn thân không thể truyền đi. Ai có thể nghĩ, thời gian mấy tháng liền truyền khắp Phần vũ trụ, mọi người đều biết.

Cự Khuyết Đạo Quân không có dây dưa hắn, mà là nhìn về phía Bắc Đình, cười nói: "Ngươi là Thiên Tôn đệ tử? Thiên Tôn tay cầm tay dạy ngươi? Ngươi cái tiểu ngu ngốc, nhân gia muốn cùng ngươi sau ba tháng quyết đấu, ngươi còn không nhân cơ hội chạy đến Thiên Tôn nơi đó, tiếp tục để Thiên Tôn dạy ngươi? Đần độn cùng Dương Cầu Trạch ở chỗ này chờ nhân gia tu luyện ba tháng, đánh không chết ngươi mới là lạ!"

Bắc Đình cho dù là đối mặt hắn bậc này Đạo Quân cũng không sợ chút nào, ngạo nghễ nói: "Sư phụ dẫn vào cửa, tu hành tại cá nhân. Thiên Tôn đã dạy ta cao thâm nhất pháp môn, có thể có bao lớn thành tựu, không ở chỗ Thiên Tôn có hay không tiếp tục truyền thụ, mà ở chỗ ta lĩnh ngộ. Ba tháng này, Tô mỗ nhân tham khảo đại đạo thư phát triển, chẳng lẽ ta liền sẽ không tìm hiểu đại đạo thư mà tiến bộ?"

Cự Khuyết Đạo Quân nghe vậy, hướng Cầu Trạch cười nói: "Cái này thằng ranh con thế mà còn có chút ý nghĩ. Chỉ tiếc quá ngu. Hắn cho là hắn trong vòng ba tháng lĩnh ngộ ra đồ vật cùng Thiên Tôn trong vòng ba tháng truyền thụ cho đồ vật đồng dạng thâm ảo, có thể tưởng tượng được nhất định thua chắc chắn. Một trận chiến này có thể không cần nhìn."

Hắn đang muốn rời đi, Bắc Đình nói: "Đạo Quân lời ấy sai rồi."

Cự Khuyết Đạo Quân ồ một tiếng, xoay người lại, nói: "Làm sao nói vậy?"

Bắc Đình nói: "Ta ba tháng này tìm hiểu, tuy là không địch lại Thiên Tôn ba tháng truyền thụ, nhưng thắng ở là đồ vật của mình. Người xứ khác Tô Vân ba tháng này tìm hiểu, cũng không phải Thủy Kính tiên sinh truyền thụ, ngộ đến cũng là chính hắn đồ vật. Đạo Quân làm sao biết ta tìm hiểu lại so với hắn kém?"

Cự Khuyết Đạo Quân sắc mặt chút chậm, cười nói: "Ta biết vì sao Thiên Tôn sẽ thu ngươi làm đệ tử. Ngươi thật sự có không nhỏ trí tuệ."

Bắc Đình hạ thấp người: "Mời Đạo Quân lưu lại, nhìn đệ tử lực áp người xứ khác."

Cự Khuyết Đạo Quân ngay sau đó lưu lại, cảm khái nói: "Dương Cầu Trạch, Đạo Quân quả thực so với chúng ta cao

siêu, chọn lựa đệ tử cũng so với chúng ta cao siêu. Bắc Đình rất tốt, suy nghĩ chu toàn, ngực có chí lớn, tương lai nhất định có một phen thành tựu.”

Cầu Trạch Đạo Quân sắc mặt chút chậm, nói: “Thiên Tôn tự nhiên pháp nhãn vô song, nhìn người cực chuẩn. Đại đạo của hắn nhắm thẳng vào Nguyên Thủy, thử hỏi thiên hạ Đạo Quân, có mấy cái có thể làm được? Hắn tự thân dạy dỗ Bắc Đình, phái Bắc Đình xuất chiến, chính là nhìn ra Bắc Đình nhất định có thể chiến thắng Tô Vân.”

Cự Khuyết Đạo Quân nghe được hắn nói đến Nguyên Thủy hai chữ, trong lòng nghiêm nghị.

Tại Phần vũ trụ năm mươi bốn trong vũ trụ, cũng có một chút Đạo Quân tu thành Nguyên Thủy, có lấy bảo vật chứng được Nguyên Thủy, có lấy nguyên thần chứng được Nguyên Thủy, có đạo thụ tu thành Nguyên Thủy, đều có chỗ kỳ lạ, nhưng đại kiếp vừa đến, đều biến thành tro bụi, không có một cái nào tiếp tục sống sót.

Chỉ có Nghiêu Lư Thiên Tôn tiếp tục sống sót, hơn nữa sống sót đến so những người khác muốn xa xưa!

Nghiêu Lư Thiên Tôn cũng là bởi vì này sừng sững không ngã, hắn truyền thụ Bắc Đình đương nhiên là đem Bắc Đình thực lực tu vi tăng lên tới cùng thế hệ khó mà nhìn theo bóng lưng mức độ!

Nghĩ đến một trận chiến này, chắc chắn sẽ là một hồi long tranh hổ đấu!

Ba tháng này thời gian, Bắc Đình quả thực cũng không có nhàn rỗi, vẫn luôn tại tu luyện Cự Khuyết Đạo Quân cùng Cầu Trạch Đạo Quân có thể thấy Bắc Đình thực lực tu vi ngày càng tăng thêm, tu vi đến Bắc Đình một bước này, thực ra rất khó cấp tốc nâng cao, trừ phi có to lớn cơ duyên gặp gỡ.

Nhưng Bắc Đình vậy mà như trước không nhỏ nâng cao, quả thực là thiên hạ hiếm có thiên tài!

"Dương Cầu Trạch, ngươi nhìn!"

Cự Khuyết Đạo Quân lộ ra vẻ kinh dị, không ngừng hướng bắc đình bĩu môi, nói nhỏ: "Mau nhìn! Trong cơ thể hắn bí cảnh!"

Cầu Trạch Đạo Quân tuy là cảm thấy hắn ngạc nhiên, nhưng nhìn về phía Bắc Đình, cũng thực bị một màn này đè ép.

Chỉ thấy Bắc Đình trong cơ thể giống như là có từng cái hùng vĩ thế giới, những thế giới này giấu tại tứ chi bách hài của hắn bên trong, như là bí ẩn thế giới, đây chính là bí cảnh.

Những này bí cảnh to to nhỏ nhỏ, tính ra hàng trăm, phía trong giấu lực lượng đáng sợ.

Mỗi một cái bí cảnh thế giới nội bộ không trung đều lạc ấn lấy đủ loại đồ án kỳ dị, đó là Bắc Đình tìm hiểu đại đạo.

Khi hắn công pháp vận chuyển, những bức vẽ kia bị kích phát, để cả người hắn đều bị đạo quang chiếu sáng, trở nên thông suốt lên.

Những cái kia bí cảnh như cùng hắn trong cơ thể minh châu, cực kỳ chói mắt!

"Thiên Tôn Huyền Thiên Thùy Châu Vô Cực công, thật truyền thụ cho Bắc Đình!"

Hai vị Đạo Quân đều là thay đổi sắc mặt, môn công pháp này là thẳng tới chứng đạo Nguyên Thủy công pháp, trân quý bực nào, Nghiêu Lư Thiên Tôn vậy mà dốc túi truyền cho!

Hơn nữa kinh người là, Bắc Đình tại đây ngắn ngủi mấy tháng, liền tu luyện tới hơn ba trăm cái bí cảnh, không có

Nghiêu Lư Thiên Tôn tay nắm tay chỉ điểm, tuyệt đối không có khả năng làm được!

Hai vị Đạo Quân liếc nhau, trong lòng đồng thời toát ra một cái ý niệm trong đầu: "Một trận chiến này, Thiên Tôn không chỉ có phải thắng, hơn nữa phải thắng đẹp đẽ, đem người xứ khác mang cho Thủy Kính tiên sinh nhuệ khí, triệt để đè xuống!"

Trong lúc vô tình ba tháng trôi qua, đột nhiên trong đại điện từng đoá từng đoá đạo hoa nở rộ, đủ loại đạo âm vang lên, tựa như tiên tử bọn họ dùng khác biệt nhạc khí cùng một chỗ diễn tấu, hùng vĩ mà mỹ diệu.

Trong lòng mọi người khẽ nhúc nhích, đều biết Tô Vân tìm hiểu xong đại đạo thư, lấy cái này cuốn cao lớn nhất đạo thư tới suy luận mặt khác phụ thuộc đại đạo.

Chỉ thấy đạo hoa Đạo cảnh càng ngày càng nhiều, đi đến cực hạn lúc chói lọi vô cùng, đột nhiên lại bỗng nhiên thu lại, biến mất không còn tăm tích.

Tô Vân vươn người đứng dậy, từ không trung đại đạo thư bên cạnh bay xuống, nhẹ nhàng rơi xuống đất.

Bắc Đình sắc mặt không chú ý, hướng đi ra ngoài điện.

Đợi hắn đi tới ngoài điện, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy đám người phun trào, Tô Vân đi ở trước đám người phương, phía sau rất lớn một phần là tại đây tòa Đạo Tạng đại điện tìm hiểu người trẻ tuổi, những người khác thì đều là đến từ Phần từng cái vũ trụ mảnh vỡ cường giả.

Cự Khuyết cùng Cầu Trạch cũng ở trong đó, Cự Khuyết nói nhỏ: "Vị kia Thủy Kính tiên sinh hơn phân nửa cũng là một vị chứng đạo Nguyên Thủy tồn tại, hai đại chí cường tồn tại đệ tử giao chiến, nhất định là một phen long tranh hổ đấu. Khó được nhiều người như vậy, chúng ta không ngại giảng

giải đạo pháp của bọn họ thần thông cho bọn hậu bối nghe, để cho bọn họ mở mang tầm mắt."

Cầu Trạch Đạo Quân tuy là luôn cảm thấy Cự Khuyết là cái phá miệng, nhưng đề nghị này lại sâu cho hắn tâm ý, nói: "Như thế rất tốt."

Bắc Đình ánh mắt rơi vào đi tới Tô Vân trên người, khóe miệng lay động: "Ngươi nói, sau ba tháng cửa ra vào giết ta, ta tại chờ ngươi."

Hắn vừa dứt lời, đột nhiên đem Huyền Thiên Thùy Châu Vô Cực công thôi phát đến cực hạn, trong cơ thể hơn ba trăm cái bí cảnh sáng lên, đại đạo nổ vang, lạnh lùng nói: "Ta ngược lại muốn xem xem, ngươi làm sao giết ta!"

Tô Vân vừa sải bước đến, đột nhiên Tiên Thiên lục trùng Đạo cảnh bên trong hiện ra mấy vạn tầng mặt khác đủ loại Đạo cảnh, khắp nơi đạo hoa lại còn lẫn nhau mở ra, vạn đạo triều bái, cộng tôn Tiên Thiên!

Một bước này, Đạo Tạng đại điện không gian bốn phía xoay tròn bóp méo, để cho người ta ánh mắt cũng theo đó bóp méo, tựa như đi vào dị vực quỷ vực!

Tô Vân nhắc tới một quyền đánh tới, Đạo cảnh bên trong vạn đạo nổ vang, xoay tròn, theo một quyền này đánh ra, tại cánh tay hắn bốn phía hình thành một ngụm to lớn hoàng chung, đánh phía Bắc Đình!

"Đến hay lắm!"

Bắc Đình la hét, Huyền Thiên Thùy Châu Vô Cực công chính là mạnh nhất thân thể, luận chém giết gần người, hắn chưa hề sợ qua!

Cự Khuyết cùng Cầu Trạch hai vị Đạo Quân giờ khắc này cũng cảm thấy nhiệt huyết sôi trào, Cự Khuyết cười nói: "Khai giảng!"

“Coong ——— “

Vang dội vô cùng tiếng chuông vang lên, không gian bốn phía bị tiếng chuông chấn động hình thành dốc gợn sóng, một đợt lại một đợt bốn phương tám hướng truyền ra đi!

Miệng chuông chỗ, Bắc Đình trong cơ thể mấy trăm bí cảnh gần như đồng thời ảm đạm, sụp đổ, thân thể tại tiếng chuông bên trong nổ tung, máu thịt hóa thành bột mịn!

Tô Vân thu quyền, hoàng chung dị tượng biến mất, Đạo Tạng đại điện trước cửa bị tiếng chuông càn quét đến không còn một mảnh, không có nửa điểm tro bụi.

Tô Vân xoay người lại, ngồi trên mặt đất, hướng những kia tuổi trẻ tu sĩ thò tay mời, cười nói: “Hiện tại không sao. Thừa dịp còn chưa ra thuyền, ta hôm nay giảng đạo, đem ta gần nhất đoạt được giảng cho chư vị.”

Trước mặt hắn, những người kia một mảnh dại ra, thẳng đến phút chốc, bọn họ mới hồi phục tinh thần lại, nhao nhao ngồi xuống.

Cầu Trạch Đạo Quân cùng Cự Khuyết Đạo Quân tỉnh táo lại, hai người liếc nhau, sắc mặt nghiêm nghị. Không phải là bởi vì bọn họ chưa kịp giảng Tô Vân, Bắc Đình quá trình chiến đấu mà sắc mặt nghiêm nghị, mà là một trận chiến này tạo thành kết quả để cho bọn họ sắc mặt nghiêm nghị!

“Nếu như có người bởi vì một trận chiến này mà hiểu lầm Thiên Tôn thực lực kém xa Thủy Kính tiên sinh, như vậy chúng ta cái này chắp vá vũ trụ, chỉ sợ liền muốn đối mặt tan rã nguy hiểm!”

Hai vị Đạo Quân cái trán toát ra mồ hôi lạnh: “Vị này Thủy Kính tiên sinh, quả thật là thủ đoạn sắc bén lão đạo!”

Tô Vân ngược lại là không có phát giác ra cái gì, hắn tại Đạo Tạng trước đại điện giảng đạo sau đó, liền một mực chờ

đợi đợi ra thuyền. Bởi vì Nghiêu Lư Thiên Tôn nói qua hắn không nuôi không Tô Vân, Tô Vân cần phải đến hàng năm ra thuyền một lần, tính toán thời gian, ra thuyền thời gian đã đến.

Nhưng mà cổ quái chính là, nhưng thủy chung không có người đến tìm Tô Vân ra thuyền.

Hơn nữa, cũng không có người đến đây tìm hắn đi tới một tòa Đạo Tạng đại điện tìm hiểu mặt khác đại đạo thư.

Tô Vân trong lòng buồn bực, nhưng mà lại không biết Phần vũ trụ nội bộ cuồn cuộn sóng ngầm, rất không ổn định, tùy thời có khả năng bộc phát!

Cũng may loại này đè nén thời gian không qua mấy ngày, Cầu Trạch Đạo Quân liền đến đây tìm Tô Vân, nói đến ra thuyền một chuyện.

Tô Vân oán giận nói: "Đạo huynh, ta chỉ có thời gian mười năm, hiện nay đã qua một năm, ta hận không thể đem một ngày tách ra thành hai mươi bốn giờ! Cái này lại trì hoãn mấy ngày, ăn không ngồi rồi!"

Cầu Trạch Đạo Quân chi ngô đạo: "Không có đến ra thuyền thời gian, bởi vậy trì hoãn."

Tô Vân theo hắn đi tới Phần vũ trụ phần đuôi, chỉ thấy nơi này có một tôn vô cùng vĩ đại thần nhân, ngồi xếp bằng ngồi ở trong hư không, hắn nửa người đã mục nát, phân nửa bên trái đầu nổ tung, còn có rất nhiều to lớn mảnh vỡ trôi lơ lửng ở hư không bên trong.

Ngực phổi chỗ cũng mục nát, lộ ra bạch cốt, không ngừng có tro tàn từ miệng vết thương của hắn bên trong bay xuống.

Hắn duỗi ra một cánh tay, bàn tay trải ra, cánh tay cùng bàn tay có nhiều chỗ lộ ra bạch cốt âm u.

Lòng bàn tay của hắn phía trước, chính là Hỗn Độn hải, phun trào không ngừng.

"Đây là một vị khác Thiên Tôn đại đạo nguyên thần."

Cầu Trạch Đạo Quân vuốt vuốt cái cằm râu dê, có chút tâm thần có chút không tập trung, nói: "Vị này Thiên Tôn nguyên thần chứng được Nguyên Thủy chính quả, thực lực mạnh mẽ vô biên, chính là truyền kỳ giống như tồn tại. Đáng tiếc bản thân kiếp số bộc phát, thân thể bị đốt đến không còn một mảnh, chỉ còn lại có đại đạo nguyên thần."

Tô Vân ngước nhìn, trong lòng thán phục Phần nội tình.

Đại đạo nguyên thần trên bàn tay, dừng lại lấy mấy chiếc ngũ sắc thuyền vàng, còn có Hỗn Độn thạch dựng mà thành bến tàu, tỏ ra cực kỳ cổ xưa. Cùng Oánh Oánh ngũ sắc thuyền so sánh có chút đơn sơ, hẳn không phải là đi xa thuyền.

Bến tàu bên trong có mấy cái to lớn bàn kéo, bàn kéo bên trên thật dài xiềng xích cùng ngũ sắc thuyền liên kết, đã có hai chiếc thuyền bị để vào Hỗn Độn hải, xiềng xích nhất thời bị căng thẳng vô cùng!

Trong đó một chiếc thuyền ra biển thời gian rất lâu, đang có mấy cái bạch cốt thần nhân lay động bàn kéo, từng chút từng chút thu về xiềng xích.

Tô Vân nhìn về phía bến tàu, nhưng gặp nơi này đứng rất nhiều bạch cốt thần nhân, có một vị Đạo Quân lấy ra cái hũ, bình bên trong bay ra linh tuyền, để cái này bạch cốt thần nhân khôi phục thân thể cùng tu vi.

Trong đó đã có người khôi phục lại trạng thái đỉnh phong, thực lực tu vi cực kỳ mạnh mẽ, rõ ràng là Thiên Quân tiêu chuẩn!

"Thiên Quân ra thuyền, rốt cuộc muốn tìm kiếm cái gì?"

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, một chiếc ngũ sắc thuyền bị kéo ra Hỗn Độn hải, Hỗn Độn chi thủy bốn phía trút xuống.

Nhưng mà trên thuyền lại không có một ai.

"Người trên thuyền đi nơi nào?" Tô Vân nghi ngờ không thôi.

"Bọn họ đều chết tại trong Hỗn Độn hải."

Cầu Trạch Đạo Quân mang theo Tô Vân đi tới một chiếc ngũ sắc thuyền bên cạnh, hướng Tô Vân nói: "Đạo hữu, mời lên thuyền a. Ngươi lần này ra khơi, có mấy vị bằng hữu cùng ngươi làm bạn."

Lúc này, một vị người trẻ tuổi xuất hiện ở đầu thuyền, tay vịn mạn thuyền, mặt mang ôn hoà tươi cười, hướng Tô Vân gật đầu ra hiệu.

Tô Vân hơi hơi đáp lễ, dò hỏi: "Cầu Trạch đạo huynh, ngươi còn chưa từng nói cho ta biết, lần này ra biển tìm kiếm cái gì?"

Cầu Trạch Đạo Quân nói: "Tiên đạo vũ trụ lân cận có một chỗ cổ xưa di tích, chúng ta bởi vì muốn buộc lại Tiên đạo vũ trụ, cho nên không cách nào đi tới nơi đó, chỉ có thể đưa đi mấy chiếc thuyền dò xét. Nhiệm vụ của các ngươi chính là đi tới nơi đó, nhìn một chút nơi đó có cái gì, có đáng giá hay không chúng ta đi vào, tiếp đó sống sót mang về tin tức."

Tô Vân nhìn về phía cái kia chiếc đã không có một ai ngũ sắc thuyền, nói: "Nếu là không thể còn sống trở về đâu?"

"Vậy liền lại phái một nhóm người."

Cầu Trạch Đạo Quân nói: "Chúng ta đã phái ra hơn mười nhóm, hôm nay là Hỗn Độn hải thủy triều nhỏ hoãn lại ngày cuối cùng, các ngươi lần này đi, nhất định phải ngày hôm nay trở về. Bằng không, liền không về được! Nhớ lấy, nhớ lấy!"

Chương 890 : Hỗn Độn hải lật thuyền

Chương 880: Hỗn Độn hải lật thuyền

“Nếu như Hỗn Độn hải tiểu thủy triều nhẹ nhàng kỳ kết thúc đâu?” Tô Vân hỏi tới.

Cầu Trạch Đạo Quân còn chưa kịp trả lời, bên cạnh liền truyền đến tiếng cười, Tô Vân theo tiếng nhìn lại, lại là mấy cái khác trẻ tuổi Thiên Quân đang tại lên thuyền.

Phát ra tiếng cười chính là một cô gái, tròn tròn khuôn mặt, mắt ngọc mày ngài, tỏ ra có mấy phần hồn nhiên ngây thơ, cười nói: “Nhẹ nhàng kỳ kết thúc, đương nhiên là sóng dữ kỳ. Hỗn Độn hải sóng dữ kỳ đừng nói chúng ta, ngay cả ngũ sắc thuyền vàng đều sẽ bị quay bẹp, xé nát! Chẳng qua ngươi không cần lo lắng, bởi vì khi đó chúng ta đã chết từ lâu!”

Tô Vân nháy mắt mấy cái, nhìn về phía Cầu Trạch Đạo Quân, lộ ra vẻ hỏi thăm.

Cầu Trạch Đạo Quân gật đầu.

Tô Vân nhắc nhở: “Đạo huynh, ta là Đế Hỗn Độn cùng Thủy Kính tiên sinh phái tới đi học người, hi vọng học mười năm, năm thứ nhất liền chết tại trong Phần chỉ sợ không ổn đâu? Sẽ chọc cho tới lưỡng giới tranh chấp!”

Cầu Trạch Đạo Quân nói: “Ngươi mặc dù là hai vị kia đạo huynh phái tới đi học người, nhưng bọn họ nhưng không có nói qua ngươi không thể chết. Huống hồ ngươi cũng không phải là chết tại chúng ta nơi này, ngươi là chết tại trong Hỗn Độn hải, cùng chúng ta có quan hệ gì?”

Tô Vân suy nghĩ một chút, nói: "Đạo Quân cũng âm hiểm như thế ư?"

Cầu Trạch Đạo Quân sửa sang lại sắc mặt, lời nói thành khẩn nói: "Đạo hữu, chúng ta Đạo Quân sẽ chỉ càng thêm nham hiểm. Chẳng qua ngươi không cần lo lắng, chúng ta cũng không phải là muốn đạo hữu chết, chỉ cần trong vòng một ngày trở về, liền có thể sống sót. Đạo hữu, ngươi tốt xấu cũng là thần thông quảng đại hạng người, liền như vậy sợ chết ư?"

"Sợ!" Tô Vân hùng hồn.

Cầu Trạch Đạo Quân cười nói: "Sợ cũng phải đi. Đây là Thiên Tôn dặn dò xuống. Đạo hữu không cần chần chừ, sớm chút ra thuyền, còn có thể sớm chút trở về."

Tô Vân đành phải leo lên chiếc này ngũ sắc thuyền, chỉ thấy thuyền xác cùng boong thuyền đâu đâu cũng có va chạm dấu vết lưu lại, không biết là đụng vào trên thứ gì gây nên.

Hắn bốn phía quan sát, lại thấy nơi này liền tránh né Hỗn Độn hải tập kích lầu các cũng không có, không biết nên như thế nào tại trong biển tiếp tục sống sót.

Trên thuyền còn có mấy cái cây cột, tỏ ra cực kỳ bất ngờ, không biết có tác dụng gì.

Tô Vân hỏi, Cầu Trạch Đạo Quân cười nói: "Ngươi lên thuyền về sau liền biết."

Có bạch cốt thần nhân tiến lên, đem một khối lớn nhỏ khoảng một tấc vuông la bàn giao cho bọn hắn, dùng trúc trắc đạo ngữ nói: "Thôi thúc la bàn, dùng la bàn khống chế ngũ sắc thuyền, liền sẽ mang theo các ngươi đi tới trong biển di tích."

Tô Vân quan sát la bàn, lại thấy cuộn mặt sáng rực như gương, dò hỏi: "Như vậy khống chế la bàn, có thể trở lại nơi này ư?"

“Không thể. Cái này la bàn thôi thúc về sau chỉ có một cái phương hướng, chính là chỗ kia trong biển di tích. Các ngươi muốn về đến, chỉ có một cái phương pháp, chính là chúng ta bên này xoắn động xiềng xích.” Bạch cốt thần nhân nói.

Tô Vân tức giận vô cùng mà cười: “Như vậy muốn cái này la bàn có ích lợi gì?”

Bạch cốt thần nhân nói: “Khống chế ngũ sắc thuyền.”

Tô Vân bị tức e rằng lời có thể nói, vị kia bạch cốt thần nhân trên thuyền cài chốt cửa xiềng xích, ra sức đem chiếc thuyền này hướng trong Hỗn Độn hải đẩy đi.

Ngũ sắc thuyền vừa mới tiếp xúc Hỗn Độn hải, liền nghe cục cục chi chi tiếng vang truyền đến, phảng phất lúc nào cũng có thể sẽ bị Hỗn Độn hải đè ép!

Tô Vân nắm chút mồ hôi lạnh, lại thấy trên thuyền bốn người khác đều vẻ mặt như thường, trong lòng ngược lại cũng khâm phục dũng khí của bọn hắn.

Cái kia mặt tròn cô nương Thiên Quân lấy ra một cái bình ngói nhỏ, trong cái hũ có linh tuyền, thiếu nữ đem cái này linh tuyền đổ vào sàn tàu trung tâm đường vân bên trong.

Chỉ thấy linh tuyền theo hoa văn chảy xuôi, từ từ đem ngũ sắc thuyền phía ngoài lạc ấn lấy đường vân kích phát.

“Loại này linh tuyền là cái gì?” Tô Vân dò hỏi.

Hắn thường xuyên thấy bạch cốt thần nhân dùng vật này đổ vào bản thân, liền sinh ra máu thịt, bởi vậy có chút hiếu kỳ.

“Nguyên Thủy chi khí, một loại cực kỳ cao đẳng thiên địa nguyên khí.”

Viên kia khuôn mặt cô nương nói: “Có chút vũ trụ là không có loại này nguyên khí, có chút lại có, ta nghe nói cái trước vũ trụ nếu như có chứng đạo Nguyên Thủy tồn tại, loại tồn tại này

chết tại vũ trụ sụp đổ trong đại kiếp, cái kế tiếp vũ trụ sinh ra, liền sẽ có Nguyên Thủy chi khí. Nghe nói chính là trước vũ trụ chứng đạo Nguyên Thủy tồn tại biến thành nguyên khí."

Tô Vân tấm tắc lấy làm kỳ lạ, tính toán lấy được một điểm linh tuyền nghiên cứu một chút, nhìn một chút cùng mình Tiên Thiên Nhất Khí so sánh làm sao. Viên kia khuôn mặt cô nương vội vàng đẩy ra tay của hắn, nghiêm mặt nói: "Cái này một bình linh tuyền, vừa vặn đủ thuyền của chúng ta một ngày dùng, ngươi lấy đi bất kỳ một giọt, chúng ta đều tất nhiên sẽ chết trên đường!"

Tô Vân vội vàng bỏ ý niệm này đi, dò hỏi: "Như vậy sau đó có thể cho ta một chút ư?"

Ngũ sắc thuyền chạy vào Hỗn Độn hải, nhất thời boong thuyền đường vân càng ngày càng sáng rực, hình thành một cái bình phong vô hình, đem Hỗn Độn hải nước bức lui, ngũ sắc thuyền từng chút từng chút lẻn vào trong biển.

Bốn phía từ từ u ám, dị thường tiếng ồn ào truyền đến, đó là Hỗn Độn hải tạp âm, cực kỳ chói tai, quấy nhiễu mọi người đạo tâm.

Mặt tròn cô nương cười nói: "Chúng ta Thiên Quân ngày bình thường đều là xương cốt, chỉ có lúc ra biển mới có thể mượn dùng Nguyên Thủy chi khí khôi phục thân thể, nâng cao chiến lực. Nếu như còn sống trở về, còn muốn đem thân thể lột đi, đem Nguyên Thủy chi khí trả lại, lấy bạch cốt tư thế gặp người, giảm bớt thiên địa nguyên khí tiêu hao."

Tô Vân ngẩn ngơ: "Vậy thì có cái gì hứng thú?"

Mặt tròn cô nương nói: "Vẫn phải có. Chúng ta hàng năm đều có mấy ngày có thể khôi phục thân thể ngày lễ, tên là Nguyên Ái tiết, tìm kiếm được người thương, tìm được về sau đêm đó liền sẽ thành thân. Nếu như có bầu, liền có thể duy trì

mấy năm thân thể bồi dưỡng đời sau. Đương nhiên đàn ông các ngươi liền thảm rồi, các ngươi không cách nào có thai sinh con, các ngươi chỉ có thể khoái hoạt mấy ngày nay."

Nàng trên dưới quan sát Tô Vân, đột nhiên sắc mặt đỏ lên, cười ha hả nói: "Dung mạo ngươi như vậy anh tuấn, năm nay Nguyên Ái tiết thời điểm, chúng ta có thể thành thân hai cái buổi tối…"

Tô Vân cười lạnh nói: "Ta rõ ràng rất có tài hoa, ngươi lại để ý mỹ mạo của ta, muội tử, ngươi quá nông cạn!"

Lời tuy như thế, hắn lại đối Nguyên Ái tiết rất là động lòng: "Đáng tiếc ta đã thành thân… Chờ một chút, đi vũ trụ bên ngoài chính là đánh gãy tất cả nhân quả, cái này chẳng phải là nói ta lại độc thân? Ừm…"

Oánh Oánh không tại, không còn lúc nào cũng có thể đến nguy hiểm, đầu của hắn liền có chút không bị khống chế.

Tô Vân ổn định đứng núi này trông núi nọ, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy ngũ sắc thuyền triệt để không vào biển bên trong, ngay tại không vào biển bên trong trong tích tắc, hắn nhìn thấy Phần vũ trụ thời gian đang cực nhanh, trong chốc lát liền thương hải tang điền, bộ dáng biến đổi lớn!

Phần vũ trụ giống như là tại ngắn ngủi phút chốc, xem quá khứ mấy ức năm lịch sử, thôn phệ từng cái vũ trụ quá trình, thật là ầm ầm sóng dậy, rung động đạo tâm!

"Trong Hỗn Độn hải có thể ngược dòng thời gian, nhìn thấy quá khứ, đoán trước tương lai."

Một thanh âm khác truyền đến: "Chúng ta lần này nhìn thấy chính là quá khứ, sau một ngày chúng ta từ trong di tích còn sống trở về, nhìn thấy chính là tương lai."

Tô Vân quay đầu nhìn lại, là vừa mới ở đầu thuyền hướng hắn mỉm cười ra hiệu ôn hoà người trẻ tuổi, người này đi lại

thời điểm, sau lưng nửa thước trên không xuất hiện từng mai từng mai con mắt, khi thì mở ra, khi thì khép lại, khép lại lúc con mắt liền sẽ biến mất không thấy gì nữa, tìm không được tung tích.

Hắn không biết là cái nào vũ trụ chủng tộc, hết sức kỳ lạ.

Người tuổi trẻ kia đi tới, nói: "Thiên Tôn thường thường mượn Hỗn Độn hải khác thường một mặt, kiểm tra ta giới tương lai, tiến hành sửa đổi."

Tô Vân thay đổi sắc mặt: "Cái này chẳng phải là nói Nghiêu Lư Thiên Tôn có thể thay đổi tương lai?"

Người tuổi trẻ kia cười nói: "Chúng ta từ trong Hỗn Độn hải nhìn thấy tương lai, là tương lai vô số khả năng bên trong một loại, tự nhiên có thể thay đổi."

Tô Vân hiếu kỳ nói: "Nhìn ngươi thuộc như lòng bàn tay, nói như vậy ngươi đối Nghiêu Lư Thiên Tôn hiểu rất rõ a?"

Người tuổi trẻ kia cười nói: "Thiên Tôn chính là gia sư. Chết trong tay ngươi Bắc Đình, chính là sư đệ ta. Ta gọi Nhạn Biên Thành, cùng ngươi tu vi tương đương, muốn vì sư môn tranh một hơi."

Hắn lời vừa nói ra, nhất thời trên thuyền an tĩnh lại, chỉ còn lại có Hỗn Độn hải tạp âm.

Hai vị khác đang tại thôi thúc như gương la bàn Thiên Quân, giờ phút này cũng quên mất thôi thúc la bàn. Mặt tròn cô nương tỉnh táo lại, vội vàng thúc giục nói: "Nhanh lên một chút thôi thúc la bàn, mang theo chúng ta đi tới di tích, chúng ta thời gian không nhiều, chỉ có một ngày!"

Hai vị kia Thiên Quân mới thanh tỉnh lại, vội vàng thôi thúc la bàn, ngũ sắc thuyền kéo lấy xiềng xích tại trong Hỗn Độn hải chậm rãi tăng tốc.

Mặt tròn cô nương hoành thân ngăn tại Tô Vân cùng người tuổi trẻ kia Nhạn Biên Thành ở giữa, sắc mặt nghiêm túc: "Ta mặc kệ các ngươi ai là Thiên Tôn đệ tử còn là Thủy Kính tiên sinh đệ tử, ai cũng không cho tại lão nương trên thuyền sinh sự! Lão nương là phải sống trở lại, tìm nam nhân sinh con! Ai dám sinh sự, lão nương làm hắn!"

Nàng hung tợn, chỉ là tròn vo khuôn mặt mảy may nhìn không ra hung thần ác sát bộ dáng, ngược lại có chút ngây thơ chân thành.

Nhưng mà, nàng tuyệt đối không có nửa điểm nói đùa tâm tư.

Nếu như Tô Vân cùng Nhạn Biên Thành ở đây đánh một trận, dẫn đến ngũ sắc thuyền có cái gì sai lầm, chính là kết quả toàn quân chết hết, liền xương vụn cũng sẽ không lưu lại nửa điểm!

Đột nhiên, ngũ sắc thuyền chấn động kịch liệt, kẽo kẹt vang vọng, hai vị Thiên Quân vội vàng tế lên la bàn bên cạnh thuyền tránh né, thanh âm bên trong tràn đầy kinh hoảng, la lên: "Hỗn Độn sinh vật! Chúng ta đụng phải Hỗn Độn sinh vật! Mọi người ổn định thân hình, ôm chặt cây cột!"

Ngũ sắc thuyền lay động kịch liệt, Tô Vân vội vàng ổn định thân hình, thân thể còn là không ngừng hướng hơi nghiêng đi vòng quanh, vội vàng ôm chặt boong thuyền cây cột.

Hắn lúc này mới hiểu được ngũ sắc trên thuyền không có vật gì, vì sao lại muốn rèn đúc mấy cái cây cột!

Phía sau hắn Hỗn Độn hải sinh ra sóng lớn, có không gì sánh nổi thân thể cao lớn từ phía sau hắn lau qua.

Tô Vân vội vàng quay đầu, chỉ thấy thuyền bên cạnh chạy qua, cọ xát thân tàu, để ngũ sắc thuyền tựa như băng thiên

tuyết địa bên trong bị đàn sói vây quanh con cừu nhỏ, run lẩy bẩy!

Bao phủ thân tàu vô hình bình chướng nhất thời bị cái kia quái vật khổng lồ đụng phá vỡ, Hỗn Độn hải nước trút xuống xuống, tuy là số lượng không nhiều, nhưng đập phải trên thân mọi người, lại đem bọn hắn đạo pháp thần thông toàn bộ xuyên thủng, đập đến bọn họ miệng phun máu tươi!

Cái này Hỗn Độn hải nước ăn mòn tất cả đạo pháp thần thông, cho dù là Thiên Quân, đối mặt Hỗn Độn hải nước cũng là bất lực.

Chỉ có Tô Vân hoàng chung ngăn lại Hỗn Độn hải nước, nhưng nặng nề hồng thủy đem hoàng chung ép tới không ngừng thu nhỏ!

Hắn từ Đế Hỗn Độn nơi đó học được Hỗn Độn thần thông, có thể ngăn cản Hỗn Độn hải nước, nhưng áp lực lại là cực lớn!

Mắt thấy tiết xuống nước biển càng ngày càng nhiều, sắp đem cả con thuyền bao phủ, cuối cùng cái kia Hỗn Độn sinh vật thoải mái nhàn nhã chạy, biến mất tại trong Hỗn Độn hải.

Ngũ sắc thuyền vô hình bình chướng lần nữa có hiệu lực, đem nước biển bày ra, trên thuyền mọi người lòng còn sợ hãi.

Mặt tròn cô nương run giọng nói: "Đầu này Hỗn Độn sinh vật hình như không có ác ý, nó chỉ là tại chúng ta trên thuyền lợi dụng ngứa ngáy mà thôi…"

Mọi người vẫn chưa hết sợ hãi, hai vị Thiên Quân tiếp tục thôi thúc la bàn, đột nhiên lại có trong Hỗn Độn hải mạch nước ngầm kéo tới, đem ngũ sắc thuyền ngăn chặn, cuốn về phía trong biển không lường được chi địa!

"Ôm chặt cây cột, không muốn buông tay!" Mặt tròn cô nương âm thanh la lên.

Ngũ sắc thuyền ở trong tối chảy bên trong điên cuồng nghiêng ngả, khi thì bị ném đến chỗ cao, khi thì lại bị cuốn xuống mạnh mẽ đập ở trên thứ gì, khi thì lại lăn lộn xoay tròn lấy không biết bị hút tới nơi nào!

Như thế liên tục, bọn họ không biết được đưa tới chỗ nào, đột nhiên ngũ sắc thuyền bỗng nhiên một trận, trên thuyền xiềng xích bị Hỗn Độn hải mạch nước ngầm kéo đến thẳng tắp, mà trên thuyền mọi người cũng bị kéo đến thẳng tắp, thân thể song song tại sàn tàu!

"Buộc lấy chúng ta thuyền đầu kia xiềng xích, chấm dứt…" Trong lòng mọi người đều là chợt lạnh.

Mạch nước ngầm còn tại khẽ động ngũ sắc thuyền, đem dây xích giũ giống như gợn sóng đồng dạng.

Tô Vân ôm chặt cây cột, hướng mặt tròn cô nương lớn tiếng nói: "Cái này dây xích bền chắc không?"

Hỗn Độn hải tạp âm quá mạnh, mặt tròn cô nương không có nghe rõ: "Cái gì?"

Tô Vân vừa lớn tiếng lặp lại một lần, mặt tròn cô nương lớn tiếng nói: "Chắc! Là Đạo Quân luyện bảo vật!"

Tô Vân dùng hết khí lực hô: "Cùng buộc lại Tiên đạo vũ trụ xiềng xích so sánh, thế nào?"

Mặt tròn cô nương cũng hô lớn: "Không bằng! Nhưng ngươi yên tâm, sẽ không gãy! Chỉ cần không phải sóng dữ kỳ, là sẽ không gãy! Trước kia dùng qua rất nhiều lần, chưa bao giờ từng đứt đoạn!"

"Tranh ——— "

Một tiếng vang thật lớn truyền đến, ngũ sắc thuyền bị mạch nước ngầm trùng trùng điệp điệp giật một chút, ngay sau đó

thân tàu hơi dừng lại một chút, tiếp lấy một đầu xiềng xích bay tới, soạt một tiếng rơi vào ngũ sắc thuyền boong thuyền.

Năm người ánh mắt đồng thời rơi vào đầu kia trên xiềng xích, chỉ thấy chỗ đứt là gặp khó lấy tưởng tượng cự lực kéo rách!

"Hưu!" Xiềng xích bay lên, ngũ sắc thuyền cuồn cuộn, mang theo trên thuyền năm người hoảng sợ muốn chết tiếng thét chói tai, cuồn cuộn sóng ngầm, cuốn lấy chiếc thuyền này gào thét mà đi!

"Rõ ràng là nhẹ nhàng kỳ, vì sao lại có mạch nước ngầm?" Mặt tròn cô nương tuyệt vọng, liếc đồng dạng tuyệt vọng Tô Vân một chút, "Ta còn không có cùng hắn chung phòng, còn không có cùng hắn sinh con…"

Phần vũ trụ, bến tàu bên cạnh.

Cầu Trạch Đạo Quân đang muốn rời đi, đột nhiên một đầu xiềng xích rầm rầm chấn động, tiếp lấy hô một tiếng từ trong Hỗn Độn hải bay ra, xoay chuyển mấy vòng, quấn quanh ở đại đạo nguyên thần đầu ngón tay bên trên.

Cầu Trạch Đạo Quân ngơ ngác nhìn căn này đứt rời xiềng xích, trên mặt mang ngạc nhiên,

"Nguy rồi!"

Hắn cái trán toát ra mồ hôi lạnh: "Lần này nguy rồi!"

Chương 891 : Phần này đẹp, dùng tính mạng thủ hộ

Chương 881: Phần này đẹp, dùng tính mạng thủ hộ

Cầu Trạch Đạo Quân muốn tung người nhảy vào trong Hỗn Độn hải, nhưng mà do dự một chút, lại dừng chân lại.

Hắn không có vượt ngang Hỗn Độn hải thực lực, đi vào trong Hỗn Độn hải, hắn cũng sẽ bị Hỗn Độn hải không ngừng làm hao mòn thôn phệ tu vi, cho đến chết tại trong hải dương.

Hơn nữa trong Hỗn Độn hải không có không gian thời gian phân chia, mặt khác tất cả đại đạo ở trong biển đều là rơi vào yên lặng, tìm không thấy bất kỳ phương hướng, chạy trên mặt biển còn có thể, đi vào trong biển, cho dù là Đạo Quân cũng là tự tìm cái chết!

"Ta không thể, nhưng Thiên Tôn có thể!"

Cầu Trạch Đạo Quân lập tức xoay người đi tìm Nghiêu Lư Thiên Tôn, Nghiêu Lư Thiên Tôn kinh ngạc nói: "Lại có việc này? Coi như xiềng xích bị ăn mòn, cũng sẽ không tại nhẹ nhàng kỳ bị kéo đứt. Trong biển nhất định có cái gì chúng ta không biết biến cố."

Cầu Trạch Đạo Quân nói: "Thiên Tôn, cái kia Tô Vân còn tại trên thuyền! Nếu như Thủy Kính tiên sinh hỏi tới, không tiện bàn giao!"

Nghiêu Lư Thiên Tôn nói: "Không tiện bàn giao cũng phải bàn giao, Thủy Kính tiên sinh còn dám cùng chúng ta trở mặt hay sao? Luận thực lực, Tiên đạo vũ trụ không đấu lại chúng ta! Kết quả này hắn chỉ có thể tiếp nhận! Lại nói, đệ tử của ta

cũng trên thuyền, đây là bất ngờ, cũng không phải là chúng ta cố ý hành động.”

Cầu Trạch Đạo Quân cũng biết hắn nói là tình hình thực tế, đành phải nói: “Thiên Tôn phải chăng còn có biện pháp cứu?”

Nghiêu Lư Thiên Tôn lắc đầu nói: “Hiện nay ta cũng không thể tránh được. Nếu là ta thời kỳ toàn thịnh, vượt qua Hỗn Độn hải không thành vấn đề, nhưng bây giờ ta kiếp số từ từ tới gần, cần phải đến đề phòng kiếp số. Hơn nữa…”

Hắn cười lạnh một tiếng, nói: “Cái kia Thủy Kính tiên sinh mượn Tô Vân tới chèn ép uy tín của ta, để cho ta địa vị dao động. Ta tọa trấn ở đây, không người dám động, ta nếu như đi vào trong Hỗn Độn hải, chỉ sợ liền có người muốn tạo phản sinh loạn!”

Cầu Trạch Đạo Quân nói: “Như vậy Tô Vân bọn họ làm sao bây giờ?”

Nghiêu Lư Thiên Tôn lắc đầu: “Bọn họ mang đến linh tuyền đầy đủ bọn họ kiên trì một ngày thời gian, một ngày sau đó, Nguyên Thủy cũng khó cứu bọn họ. Cầu Trạch, đừng nghĩ nhiều như vậy, bọn họ chú định chết tại trong Hỗn Độn hải.”

Cầu Trạch Đạo Quân thở dài, lẩm bẩm nói: “Trong Hỗn Độn hải đến cùng có chuyện gì biến cố?”

Trong Hỗn Độn hải, mạch nước ngầm cuốn lên, Tô Vân, Nhạn Biên Thành đám người gắt gao ôm lấy trên thuyền cây cột, e sợ cho bị quật bay đi ra ngoài, mặt tròn cô nương đã kêu đến thất thanh, cũng cam chịu số phận đồng dạng lại không kêu la.

Trái tim tất cả mọi người đều là càng ngày càng nặng, bởi vì bọn hắn mang tới Nguyên Thủy chi khí chỉ đủ duy trì ngũ sắc thuyền bình chướng một ngày thời gian, thời gian vừa đến,

Hỗn Độn hải đè xuống, tất cả mọi người phải biến thành tro bụi, không còn tồn tại!

Đúng lúc này, mạch nước ngầm từ từ chậm lại, ngũ sắc thuyền càng ngày càng ổn định.

Trên thuyền năm người cuối cùng có thể hai chân rơi xuống đất, lúc này mới an tâm một chút.

Phía trước đột nhiên có ánh sáng truyền đến, Tô Vân buông ra cây cột, bước nhanh đi tới đầu thuyền, trước mắt của hắn xuất hiện vô cùng bao la hùng vĩ một màn.

"Đến cùng chuyện gì xảy ra?" Mặt tròn cô nương lớn tiếng hỏi.

Nàng như trước gắt gao ôm cây cột, không dám buông tay. Ba người khác cũng đều là như thế.

Tô Vân đưa tay chỉ hướng phía trước, quay mặt lại, trên mặt có ngỡ ngàng cũng có kích động, như nói mê nói: "Trong Hỗn Độn hải sinh ra một cái vũ trụ mới… Chắc là như vậy…"

"Cái gì?" Bốn người khác giống như là không có nghe rõ.

Tô Vân lại lặp lại một lần, lẩm bẩm nói: "Một cái đang sinh ra bên trong vũ trụ mới, mạch nước ngầm chắc là nó tiêu hao đại lượng Hỗn Độn hải nước tạo thành…"

Bốn người buông ra cây cột đi tới đầu thuyền, hào quang sáng tỏ chiếu sáng khuôn mặt của bọn hắn, đó là một cái hoàn toàn mới vũ trụ sinh ra chỗ bắn ra ánh sáng.

Vô số tinh hệ cùng tầng tầng hư không đang sinh ra, không ngừng hướng ra phía ngoài mở rộng, mà cái này mới vũ trụ biên giới, đang không ngừng có Hỗn Độn hải nước bị bốc hơi, hóa thành mới vũ trụ năng lượng cùng vật chất.

Nơi đó năng lượng cùng vật chất tiến hành kỳ diệu thay đổi, không gian từ từng cái hư không chiều không gian hướng

ra phía ngoài mở rộng. Tiên đạo vũ trụ có ba ngàn hư không, cái này mới vũ trụ lại không có nhiều như vậy hư không chiều không gian, chỉ có bốn mươi chín trùng.

Ngũ sắc thuyền chính là trôi nổi tại vũ trụ hình thành bên trong một đạo trong dòng nước ngầm, bị cuốn hướng mảnh này tân sinh vũ trụ.

Nó cũng không lớn, nhưng lại nồng đậm.

Luận chiều rộng, Phần vũ trụ bất kỳ một cái nào vũ trụ mảnh vỡ đều so với hắn lớn hơn rất nhiều.

Nhưng nơi này năng lượng lại độ cao tập trung, ẩn chứa khó có thể tưởng tượng thiên địa nguyên khí!

Những nguyên khí này, thậm chí bị áp súc, hình thành từng cái tản ra thần kỳ đạo quang tinh cầu, đây là nguyên thủy nhất hình thái ngôi sao!

Những ngôi sao này tạo thành rực rỡ ngân hà, sền sệt vô cùng, như là vật chất cùng năng lượng tạo thành dày đặc nhất canh!

Cái này nồng đậm trong canh, chính phát sinh biến hóa kỳ dị, Tô Vân đám người từ xa nhìn lại, nhìn thấy canh đặc bên trong bay ra lóa mắt linh quang, cấu tạo đủ loại khác biệt hình thái bảo vật!

Đó chính là Tô Vân tại Phần vũ trụ nhìn thấy Tiên Thiên bất diệt linh quang , kết nối lấy từng cái vũ trụ mảnh vỡ bảo vật!

Đầu thuyền, năm người si ngốc nhìn cái này vô cùng bao la hùng vĩ một màn, cuối cùng là tự nhiên chi lực, còn là có khác những lực lượng khác, để Hỗn Độn hải đột nhiên đản sinh ra một cái vũ trụ mới?

Đột nhiên, mặt tròn cô nương kinh ngạc nói: "Chúng ta bị cuốn hướng cái kia phiến vũ trụ, sợ rằng sẽ cùng Hỗn Độn hải nước cùng một chỗ bị mở ra!"

Tô Vân mi tâm lôi đình văn hướng ra phía ngoài mở ra, lộ ra Tiên Thiên thần nhãn, hướng cái kia phiến mới vũ trụ biên giới nhìn lại, chỉ thấy nơi đó đang có kỳ dị đạo quang đem Hỗn Độn chi khí bổ ra, không gian cùng ngôi sao tại đạo quang bên trong không ngừng diễn hóa!

Tia sáng kia cực kỳ kỳ lạ, không giống như là tự nhiên diễn biến, thật chẳng lẽ có người nắm giữ cường đại như thế lực lượng, có khả năng tại trong Hỗn Độn hải mở ra vũ trụ càn khôn?

"Cái kia nhất định là Đế Hỗn Độn giống như nhân vật a?"

Tô Vân thầm nghĩ: "Chẳng qua, Đế Hỗn Độn mở ra Tiên đạo vũ trụ cũng không có Tiên Thiên bất diệt linh quang, chẳng lẽ nói cái này mới vũ trụ là tự nhiên sinh ra?"

Đạo quang chói lọi vô cùng, lại cực kỳ hung hiểm, ngũ sắc thuyền bị Hỗn Độn hải mạch nước ngầm cuốn về phía nơi đó, mặc dù bây giờ mạch nước ngầm không bằng lúc trước kịch liệt, nhưng mà nếu rơi vào tay đưa đến mảnh này mới trong vũ trụ, chỉ sợ bọn họ tất nhiên sẽ bị cái loại này kỳ dị đạo quang cho mở ra!

"Dùng la bàn khống chế ngũ sắc thuyền, có thể đi tới Đạo Quân bảo chúng ta thăm dò cái kia mảnh phế tích!"

Tô Vân đột nhiên linh quang chợt lóe, vội vàng nói: "Hiện tại mạch nước ngầm cũng không chảy xiết, chỉ cần ngũ sắc thuyền tốc độ đủ nhanh, liền có thể phá tan mạch nước ngầm!"

Trước mắt mọi người sáng lên, vội vàng hợp lực đem la bàn tế lên, ngũ sắc thuyền hơi hơi rung chuyển một chút, cứ việc như trước bị mạch nước ngầm cuốn theo lấy hướng cái

kia mới vũ trụ bay đi, nhưng lại trượt hướng mạch nước ngầm biên giới.

Năm người phát động lên pháp lực, đem la bàn thôi phát đến cực hạn, nhưng mà bọn họ còn là cự ly này phiến mới vũ trụ càng ngày càng gần.

Cái kia đang tại mở ra Hỗn Độn chi khí đạo quang cách bọn họ cũng càng ngày càng gần, năm người trong lòng không khỏi tuyệt vọng.

Cuối cùng, ngũ sắc thuyền cùng đại lượng Hỗn Độn hải nước bị cuốn hướng cái kia phiến tân sinh vũ trụ biên giới, mắt thấy đạo quang liền muốn đem bọn hắn bao phủ, đột nhiên xảy ra dị biến.

Từ cái kia cỗ nguyên thuỷ năng lượng cùng vật chất canh đặc bên trong, đột nhiên có một đạo Tiên Thiên bất diệt linh quang bay ra, đẩy ra đạo quang, giống như là chồi non từ thổ địa bên trong bay tốc độ sinh trưởng.

Linh quang ngay tại ngũ sắc thuyền lân cận, năm người vội vàng dừng lại thôi thúc la bàn, đều tự phát động lên pháp lực, đem chiếc thuyền này na di đến đạo kia linh quang bên trên.

Linh quang tựa như trường hà, ngũ sắc thuyền thế mà ngay tại linh quang đi lên chạy, quang mang rực rỡ để trên thuyền năm người đều trở nên dị thường mỹ lệ.

Đạo này đang tại hình thành bên trong Tiên Thiên bất diệt linh quang hấp thu nguyên thuỷ vũ trụ năng lượng, đang không ngừng phát triển mở rộng, nó hình thái giống như là một đóa nụ hoa chớm nở hoa sen, xâm nhập nguyên thuỷ vật chất năng lượng canh đặc bên trong còn có ngó sen đoạn, cùng với hai mảnh lá sen.

Cái này hình thái là tự nhiên sinh ra, làm người ta tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

“Chúng ta không thể trượt hướng cái này tân sinh vũ trụ!”

Nhạn Biên Thành sau lưng con mắt sáng tối chập chờn, nhanh chóng tính toán cái này tân sinh vũ trụ mở rộng tốc độ, nói: “Tân sinh vũ trụ mở rộng tốc độ không ngừng tăng tốc, chúng ta nếu là trượt vào cái này tân sinh vũ trụ, liền cũng lại bay không ra được! Nó mở rộng tốc độ, sẽ vượt qua ngũ sắc thuyền tốc độ! Chúng ta nhất định phải sớm một chút rời đi!”

Mọi người nhao nhao gật đầu.

Đột nhiên, mặt tròn cô nương nói: “Tại sao phải đi đâu?”

Tô Vân đám người hơi giật mình, ánh mắt nhao nhao rơi vào trên người nàng.

Mặt tròn cô nương lớn tiếng nói: “Tại sao phải đi đâu? Chúng ta sinh ra sống thế giới kia thật đáng giá chúng ta ra sức trở về sao? Đừng nói không có hy vọng còn sống, coi như thật sống sót trở về, chúng ta lại có thể như thế nào đây? Chúng ta sau khi trở về, muốn đem cơ thể chính mình giao ra, biến thành khô lâu bạch cốt, giống như như vậy sống sót, lại có tư vị gì?”

Nàng càng nói càng là kích động: “Chúng ta trở lại, không thể người yêu, không thể bị yêu, không có tư chất tu luyện người, liền còn sống tư cách đều không có! Nhưng mà nơi này không giống nhau! Nơi này là một mảnh tân sinh vũ trụ! Chúng ta đi vào vùng vũ trụ này, liền có thể trở thành nơi này Tạo Vật Chủ! Chúng ta có thể dắt tay kiến tạo thế giới mới, chúng ta có thể nắm giữ lúc trước chỗ không dám nghĩ sinh hoạt! Chúng ta có thể ở đây sáng tạo ra mới văn minh!”

Trên thuyền hai vị Thiên Quân trở nên trầm mặc, Nhạn Biên Thành nhìn nhìn Tô Vân, lại nhìn một chút mảnh này tân sinh vũ trụ, im lặng không lên tiếng.

Mặt tròn cô nương nhìn về phía Tô Vân, xòe tay ra, tha thiết trông đợi nói: "Người xứ khác, lưu lại, ngươi ta sẽ trở thành vũ trụ này tạo vật! Chúng ta sẽ không nhận bất luận người nào định đoạt, lại ở chỗ này có một cuộc sống khác, không có bất kỳ cái gì phiền não!"

Tô Vân ánh mắt ôn hòa, lại kiên quyết lắc đầu: "Ta sẽ có phiền não. Ta sẽ nhớ bằng hữu của ta, nhớ Nguyên Sóc, nhớ Đế đình, sẽ còn nhớ vợ con của ta."

Hắn cự tuyệt vị này đáng yêu cô nương: "Ta không thể cùng ngươi cùng đi, ta nhất định phải trở lại."

Mặt tròn cô nương lớn tiếng nói: "Ngươi sẽ chết ở trên đường!"

Tô Vân mặt mang tươi cười: "Vậy cũng nhất định phải trở lại."

Mặt tròn cô nương nhìn về phía những người khác, nói: "Ai muốn lưu lại? Mảnh này mới vũ trụ có vô tận tài nguyên, vô tận thiên tài địa bảo, tu vi của chúng ta sẽ tăng lên đến độ cao mới, mà không phải căng thẳng sử dụng điểm này Nguyên Thủy chi khí!"

Một cái Thiên Quân đứng ra, đi tới bên cạnh nàng, nói: "Ta lưu lại, bồi tiếp sư tỷ. Có lẽ mảnh này mới vũ trụ sẽ để cho chúng ta đạt được một phen khác thành tựu."

Mặt tròn cô nương thở phào nhẹ nhõm, nhìn về phía những người khác.

Nhạn Biên Thành chần chừ một chút, lắc đầu, áy náy nói: "Sư tỷ, ta cũng không thể lưu lại. Ta lý do cùng người xứ khác Tô Vân đồng dạng, ta tại vũ trụ của chúng ta bên trong cũng có bản thân lo lắng."

Một vị khác Thiên Quân chần chừ một chút, lắc đầu nói: "Sư tỷ, ta cũng phải trở lại."

Mặt tròn cô nương lộ ra vẻ thất vọng, cùng vị kia Thiên Quân cùng một chỗ tung người bay xuống ngũ sắc thuyền, giẫm tại đạo kia bất diệt linh quang bên trên, hướng tân sinh vũ trụ nội bộ chạy đi.

Tô Vân lớn tiếng nói: "Sư tỷ, còn không biết các ngươi tên gọi là gì!"

"Tần Loan!"

Viên kia khuôn mặt cô nương quay đầu, lớn tiếng nói: "Ta gọi Tần Loan! Người xứ khác Tô Vân, nhớ tới ta! Không nên quên ta!"

Bên người nàng Thiên Quân lớn tiếng nói: "Ta gọi Nam Không Viên!"

Tô Vân hướng bọn họ phất tay, đưa mắt nhìn bọn họ đi vào mảnh này vũ trụ mới, cho đến thân ảnh của bọn hắn biến mất tại đây phiến mới trong vũ trụ.

"Hai vị, chúng ta thôi thúc cái này la bàn, liền có thể trở lại cái kia mảnh phế tích."

Ngũ sắc thuyền bên trên, chỉ còn lại có một vị Thiên Quân, hưng phấn nói: "Chỉ cần chúng ta trở lại trên la bàn ghi lại cái kia mảnh phế tích, liền có thể cùng mặt khác ngũ sắc thuyền liên lạc với. Khi đó, chúng ta có thể thông qua mặt khác ngũ sắc thuyền trở lại cố thổ! Nếu như Thiên Tôn biết nơi này sinh ra một mảnh vũ trụ mới, nhất định sẽ mừng rỡ như điên, thật to khen thưởng chúng ta…"

"Phốc!"

Trái tim của hắn bị một bàn tay xuyên thủng, bàn tay kia đem hắn trái tim nắm tại lòng bàn tay, trái tim vẫn thình thịch nhảy lên.

Cái kia Thiên Quân ngẩn ngơ, quay đầu nhìn thấy Nhạn Biên Thành gương mặt, khó hiểu nói: "Ngươi… Vì sao?"

Nhạn Biên Thành bàn tay dùng sức, đem hắn trái tim bóp vỡ nát, áy náy nói: "Sư huynh, mảnh này tân sinh vũ trụ như thế an lành, Tần Loan sư tỷ cùng Nam Không Viên sư huynh ở đây theo đuổi trong lòng tốt đẹp, ngươi lại thế nào tốt đi quấy rầy nhân gia?"

Cái kia Thiên Quân gầm thét, nguyên thần xuất khiếu, đang muốn động thủ, lại thấy Nhạn Biên Thành sau đầu trên không từng cái con mắt đột nhiên xuất hiện, nhao nhao mở ra, từng đạo kỳ dị đạo quang bắn ra, trên dưới đan xen, trong khoảnh khắc liền đem hắn nguyên thần cắt đến vỡ nát!

Tô Vân kinh ngạc nhìn về phía Nhạn Biên Thành, nghi ngờ nói: "Ngươi không phải tâm luyến cố thổ ư? Vì sao phải đối với mình người hạ thủ?"

Nhạn Biên Thành quay đầu nhìn về phía cái kia phiến tân sinh vũ trụ, ánh mắt mập mờ, nói: "Quân tử có việc nên làm, có việc không nên làm. Nơi này tốt đẹp dường nào, ta há nhẫn tâm phá hoại? Tại sao phải đem nó hiến cho Phần, để Phần xâm nhiễm nơi này?"

Tô Vân đem cái kia Thiên Quân thi thể bỏ xuống thuyền, đi đuôi thuyền nhắc tới đầu kia tan vỡ xiềng xích, dùng sức vung vẩy, bỗng nhiên ném đi, buộc lại hoa sen kia hình dáng Tiên Thiên bất diệt linh quang, cười nói: "Ngươi ngược lại là cái người thú vị, so ngươi sư đệ Bắc Đình thú vị nhiều."

Chương 892 : Tử vong mắc cạn

Chương 882: Tử vong mắc cạn

Nhạn Biên Thành nhìn hắn đem đạo kia Tiên Thiên bất diệt linh quang buộc lại, cười nói: "Ngươi cũng là người thú vị."

Tô Vân nhặt lên la bàn, thôi thúc Tiên Thiên Nhất Khí, lấy la bàn khống chế chiếc này thuyền ngũ sắc, thử nghiệm đem Tiên Thiên bất diệt linh quang kéo đi, chỉ là cái này Tiên Thiên bất diệt linh quang chính là vũ trụ linh căn, cắm rễ ở mảnh này vũ trụ sinh ra ban đầu nguyên thuỷ canh đặc bên trong, dù hắn toàn lực ứng phó, cũng chỉ là để linh căn hơi hơi dao động.

"Còn chưa tới giúp đỡ?" Tô Vân liếc Nhạn Biên Thành một chút.

Nhạn Biên Thành tiến lên, hai người hợp lực thôi thúc la bàn, thuyền ngũ sắc từ từ đem cái này quái vật khổng lồ sợi rễ từ đoàn kia nguyên thuỷ canh đặc bên trong kéo ra, thuyền ngũ sắc mang theo cái này gốc linh căn chạy vào trong Hỗn Độn hải.

Cái này gốc vừa mới sinh ra Tiên Thiên linh căn lập tức nhanh chóng thành hình, càng ngày càng nhỏ, hóa thành một sen một ngó sen hai lá hình thái, nhẹ nhàng hạ xuống, sợi rễ đâm vào thuyền ngũ sắc sàn tàu.

Thuyền ngũ sắc toàn thân đều là do ngũ sắc thần thạch luyện chế mà thành, chắc chắn vô cùng, nhưng này linh căn

sợi rễ vậy mà tuỳ tiện đâm vào trong thuyền, để cho hai người đều có chút kinh hãi.

Chỉ thấy cái kia sợi rễ rơi chỗ, hình thành một mảnh hồ nước nho nhỏ, to bằng vại nước, lá sen trôi lơ lửng ở hồ nước bên trên.

Thuyền ngũ sắc áp lực đột nhiên giảm nhiều, tốc độ cũng tự nhanh, cái này linh căn thế mà trợ giúp bọn họ đối kháng Hỗn Độn hải áp bức!

Tô Vân nhìn thấy một màn này có chút chần chờ, quay đầu nhìn về cái kia phiến vũ trụ, nói: "Cái này linh căn có thể ngăn cản Hỗn Độn hải, chúng ta lấy đi linh căn, mảnh này tân sinh vũ trụ đối kháng Hỗn Độn hải lực lượng liền sẽ thiếu một phân, cũng sẽ bởi vậy nhiều hơn rất nhiều nguy hiểm…"

Nhạn Biên Thành nói: "Tô đạo hữu chẳng lẽ muốn đem Tiên Thiên linh căn đưa trở về?"

Tô Vân ngập ngừng phút chốc, lắc đầu nói: "Cái này linh căn có thể ngăn cản Hỗn Độn hải, chúng ta chưa hẳn có thể trong vòng một ngày trở lại Phần, nhất định phải mượn linh căn lực lượng mới có thể sống sót."

Nhạn Biên Thành giống như cười mà không phải cười nói: "Sống sót sau khi trở về, ngươi liền sẽ đem Tiên Thiên linh căn trả lại trở lại?"

Tô Vân nghiêm mặt nói: "Ta lúc trước quả thực có lòng tham không đáy, muốn chiếm lấy bảo vật này, còn định đem ngươi giết chết độc chiếm. Nhưng mà ta nhìn thấy vật này lại có thể ép ra Hỗn Độn hải, đối kháng Hỗn Độn hải áp bức, ta liền biết lấy đi vật này, đối mảnh này tân sinh vũ trụ tới nói liền sẽ nhiều hơn rất nhiều nguy hiểm, há lại sẽ chiếm hữu bảo vật này?"

Nhạn Biên Thành cười nói: “Ta cảm thấy ngươi đang nói dối. Tiên Thiên linh căn có thể hóa thành bất diệt linh quang, Phần chính là dựa vào tàn tạ Tiên Thiên linh căn, đem khác biệt vũ trụ mảnh vỡ móc nối lên. Loại bảo vật này, Phần thôn phệ năm mươi ba cái vũ trụ mới tụ tập một chút, đều nắm giữ tại Đạo Quân cùng Thiên Tôn trong tay! Ta không tin ngươi sẽ trả lại!”

Tô Vân lắc đầu nói: “Bảo vật này liên quan quá lớn, ta nhất định sẽ trả lại! Bằng không toàn bộ vũ trụ hủy diệt tội nghiệt rơi vào trên đầu ta, phần này đại kiếp, ta không chịu đựng nổi. Nếu là Nhạn đạo hữu nhận được bảo vật này, có thể hay không trả lại?”

Nhạn Biên Thành nói: “Sẽ không.”

Tô Vân nhướng nhướng mày, lộ ra vẻ nghi hoặc.

Nhạn Biên Thành nói: “Phần chiếm đoạt năm mươi ba cái vũ trụ, tụ tập không biết bao nhiêu kiếp số, thêm vào cái này gốc linh căn cũng không nhiều.”

Tô Vân cười nói: “Cho nên linh căn rơi vào tay ta, sẽ trả trở lại, rơi vào tay ngươi, sẽ không trả lại. Đúng không?”

Nhạn Biên Thành thở dài: “Linh căn chỉ có một gốc, mà chúng ta lại có hai người.”

Tô Vân nói: “Hơn nữa ngươi nhất định phải vì sư môn tranh một hơi. Dù sao Bắc Đình là chết trong tay ta.”

Nhạn Biên Thành sắc mặt nghiêm nghị: “Đây cũng không phải là là ngươi ta chi tranh, mà là Thủy Kính tiên sinh cùng Nghiêu Lư Thiên Tôn chi tranh!”

Tô Vân thở dài, vẻ mặt có chút tiêu điều: “Thủy Kính tiên sinh biết việc này, không biết có ý nghĩ gì?”

Hai người không nói thêm gì nữa, tiếp tục thôi thúc la bàn, thuyền ngũ sắc không nhanh không chậm tại trong Hỗn Độn hải chạy, la bàn bên trong chỉ có một cái mục đích địa phương, đó chính là Phần vũ trụ thăm dò cái kia phiến trong biển di tích.

Cái này ngược lại là bọn họ sinh cơ vị trí.

Chỉ cần đến cái kia mảnh di tích, liền có thể cùng mặt khác thuyền đồng thời trở về, điều kiện tiên quyết là nơi đó còn có đến từ Phần vũ trụ thuyền!

Bọn họ nhất định phải tại Hỗn Độn hải tiểu triều nhẹ nhàng kỳ kết thúc trước đó đến nơi đó, nhẹ nhàng kỳ kết thúc chính là sóng dữ kỳ, nguy hiểm gấp trăm lần!

Trước đó, bọn họ đều đang cật lực áp chế quyết chiến ý nghĩ.

Chỉ có giữ được tính mạng về sau, bọn họ mới có thể phân cao thấp, định Tiên Thiên linh căn thuộc sở hữu!

Thuyền ngũ sắc không biết chạy được bao lâu, đột nhiên phía trước nước biển tiêu tán không ít, bọn họ muốn đi tới cái kia phiến đáy biển phế tích, cuối cùng xuất hiện ở trước mắt!

Tô Vân cùng Nhạn Biên Thành đều thở phào một hơi, cuối cùng tại tiểu triều nhẹ nhàng kỳ đến trước đó đến nơi này, hiện tại bọn hắn chỉ cần chờ đến một chiếc thuyền, một chiếc đến từ Phần thuyền!

Mảnh này đáy biển phế tích có một loại lực lượng kỳ lạ, bày ra bốn phía nước biển, thuyền ngũ sắc chạy ở trong đó, chỉ thấy hai bên là vách núi cao chót vót, đen nhánh hiện ra ánh sáng, không biết là vật gì tạo thành.

Nơi này cực kỳ yên tĩnh, thậm chí liền Hỗn Độn hải tạp âm cũng biến thành rất nhỏ, chạy tại u ám trong không gian, Tô

Vân cùng Nhạn Biên Thành không khỏi đều có chút khẩn trương.

"Nơi đây có một loại lực lượng kỳ lạ." Nhạn Biên Thành đề phòng đánh giá bốn phía, sau lưng trên không từng cái con mắt mở ra, quan sát đến mười phần tỉ mỉ.

Tô Vân cũng lặng yên mở ra mi tâm Tiên Thiên thần nhãn, mượn thần nhãn đi quan sát bốn phía.

Đột nhiên, bọn họ thấy được một chiếc thuyền ngũ sắc.

Hai người lái thuyền chạy lên phía trước, chỉ thấy chiếc thuyền kia rỉ sét loang lổ, chắc là ở trong hỗn độn ngâm rất lâu, bề ngoài hiện ra màu đen.

Nó khuôn mẫu cùng Phần thuyền ngũ sắc khuôn mẫu đồng dạng, chắc cũng là một chiếc xuất từ Phần vũ trụ thuyền.

"Chiếc thuyền này thoạt nhìn như là tại trong Hỗn Độn hải ngâm không biết bao nhiêu vạn năm, thậm chí trên triệu năm đều có!"

Nhạn Biên Thành bay lên trời, rơi vào chiếc thuyền kia bên trên, quan sát tỉ mỉ, kinh ngạc nói: "Điều đó không có khả năng! Chúng ta rõ ràng là trước đó không lâu mới phát hiện chỗ này di tích, phái người đến đây thăm dò!"

Tô Vân vung lên xiềng xích, ở một bên đỗ xuống thuyền ngũ sắc, cũng tới đến cái kia chiếc vứt bỏ trên thuyền.

Hai người cẩn thận kiểm tra một phen, lại thấy thuyền ngũ sắc tuy là bảo lưu lại đến, nhưng bởi vì thời gian quá lâu, trên thuyền mặt khác tin tức hữu dụng tất cả bị Hỗn Độn hải xóa đi.

Hai người liếc nhau, đều nhìn ra hai bên trong mắt nghi hoặc, Phần vũ trụ vừa mới phát hiện chỗ này di tích, như vậy di tích này bên trong thuyền từ đâu mà tới?

“Khả năng nơi đây đã từng là bị Phần thôn phệ một cái vũ trụ lưu lại hài cốt.”

Nhạn Biên Thành làm ra phán đoán, nói: “Hài cốt bị Hỗn Độn hải cuốn lên, theo Hỗn Độn hải hải lưu bay đi, bất tri bất giác đi tới nơi này, lại bị trong Phần Chí Nhân phát hiện, tưởng rằng mới di tích.”

Tô Vân gật đầu, nhìn bốn phía, phát hiện nơi đây còn có quảng đại không gian, ngay sau đó đề nghị: “Không biết là có hay không sẽ còn phái mặt khác thuyền sẽ đến ở đây, cùng hắn làm chờ ở chỗ này, không bằng dứt khoát đem địa phương khác cũng đi một vòng.”

Nhạn Biên Thành đồng ý.

Hai người trở lại thuyền ngũ sắc bên trên, Tô Vân thu xiềng xích, điều khiển lấy thuyền ngũ sắc hướng di tích chỗ sâu chạy tới.

Phía trước địa lý dốc, hiểm trở, chẳng qua lại làm cho hai người nhìn mà trợn tròn mắt.

Những cái kia bị Hỗn Độn hải bóp méo làm hao mòn trên vách đá, nhiều chỗ hiển lộ ra rực rỡ quang mang, đó là Hỗn Độn hải không thể ma diệt vật chất, Hỗn Độn vật chất!

Đây là một khoản lớn lao tài nguyên!

“Bất kỳ Đạo Quân, đều muốn tìm đến đủ nhiều Hỗn Độn vật chất, luyện thành bản thân chứng đạo chí bảo, nhưng thường thường không có cái cơ duyên này.”

Nhạn Biên Thành hạ giọng cười nói: “Nhưng mà nơi đây lại có nhiều như vậy Hỗn Độn vật chất…”

Tô Vân khống chế thuyền tới gần một mặt trên vách đá quang mang, xích lại gần nhìn lại, không khỏi hít vào một

ngụm khí lạnh, thất thanh nói: "Cái này vách đá, là nguyên một khối Hỗn Độn ngọc! Một khối lớn như thế…"

Cái kia trong vách núi cheo leo quang mang Hỗn Độn mờ mịt, đột nhiên lại cho thấy khai thiên tịch địa cảnh tượng kỳ dị, chính là Hỗn Độn ngọc đặc tính!

Cả mặt vách đá đều là Hỗn Độn ngọc, so Cầu Thủy Kính cái kia mặt Hỗn Độn ngọc đại không biết gấp bao nhiêu lần!

Bọn họ lại đi tới mặt khác quang mang phía trước, thấy được cả ngọn núi đều là Ngọc Kim, hai người đều có chút chóng mặt.

Loại trừ Ngọc Kim bên ngoài, bọn họ còn tìm đến một đầu thác nước, thác nước chảy xuôi chính là nóng chảy Hỗn Độn kim tinh!

Nhạn Biên Thành nắm chặt nắm đấm, sau đầu trên không từng cái con mắt ánh mắt lấp loé không yên.

Tô Vân bên người, vô hình hoàng chung lặng yên vô tức xoay tròn, tùy thời ứng đối bất trắc.

Hai người mặt mang tươi cười, nhưng trong lòng sát ý dần dần lên: Nếu như nơi này tài nguyên vì ta sử dụng, như vậy bên người người kia chính là duy nhất ngăn cản!

Đúng lúc này, bọn họ thấy được một cái khác con thuyền.

Chiếc này thuyền ngũ sắc như trước hiện ra đủ mọi màu sắc quang mang, không có bị Hỗn Độn hải tập kích, Tô Vân cùng Nhạn Biên Thành kiềm chế sát ý trong lòng, mặt mang tươi cười đỗ thuyền, đều tự đưa tay có mời, hai người cười tủm tỉm đi tới trên thuyền.

Chiếc thuyền này quả thực là đến từ Phần vũ trụ thuyền, trên thuyền có mấy cái quen thuộc cây cột, còn có mấy cỗ tươi mới thi thể.

“Bọn họ nhất định là phát hiện nơi này tài nguyên, đều muốn làm của riêng, tiếp đó tự giết lẫn nhau chết ở chỗ này.” Nhạn Biên Thành cười tủm tỉm nói.

Tô Vân con mắt cười đến híp lại: “Đúng vậy a, không phải là người nào đều giống như chúng ta như vậy có đức độ tấm lòng rộng mở ah, bọn họ đối diện với mấy cái này bảo vật, rất khó không động sát tâm.”

Nhạn Biên Thành nhìn hắn khom người xuống kiểm tra thi thể vết thương, ánh mắt lại rơi tại trên cổ của hắn, cười nói: “Bọn họ làm sao lại làm như vậy đâu? Nhân tâm thật sự là khó dò…”

Tô Vân làm bộ kiểm tra vết thương, nhưng tại âm thầm ấp ủ Tiên Thiên Nhất Khí thần thông, ha ha cười nói: “Đúng vậy a. Nhân tâm không cổ, không muốn cổ nhân cùng chúng ta như vậy khiêm nhường…”

Hai người sát ý càng thêm khó mà ngăn chặn, tên đã trên dây không phát không được thời khắc, đột nhiên chỉ nghe đạo ngữ truyền đến, một thanh âm la lên: “Là Nhạn Biên Thành cùng Tô Vân hai vị ư? Các ngươi còn sống? Quá tốt rồi!”

Tô Vân cùng Nhạn Biên Thành đều tự kiềm chế xuống sát ý, đứng dậy nhìn lại, chỉ thấy một cái khác chiếc thuyền ngũ sắc lái tới, chiếc thuyền kia bên trên cũng có năm người, chính là thăm dò nơi đây Thiên Quân, hưng phấn đến hướng bên này vẫy tay.

Tô Vân cùng Nhạn Biên Thành trên mặt lại lộ ra vẻ kinh ngạc, vội vàng đều tự mở ra trên thuyền từng cỗ thi thể, tiếp đó nhìn về phía người tới.

Chỉ thấy trên thuyền này năm bộ thi thể khuôn mặt, cùng tới trên thuyền năm người khuôn mặt giống nhau như đúc!

Đúng lúc này, bên cạnh bọn họ năm bộ thi thể nhanh chóng mục nát, máu thịt khô bại, khô quắt xuống, tiếp lấy hóa thành tro tàn phiêu tán!

Dưới chân bọn hắn thuyền ngũ sắc cũng vào lúc này nhanh chóng biến thành đen, giống như là đã trải qua ức vạn năm làm hao mòn!

Tô Vân cùng Nhạn Biên Thành trong lòng ngạc nhiên.

Một cái khác chiếc thuyền ngũ sắc bay tới, trên thuyền một vị Thiên Quân cười nói: "Cầu Trạch Đạo Quân nói các ngươi gặp nạn, bởi vậy lệnh chúng ta thừa dịp tiểu triều nhẹ nhàng kỳ còn chưa kết thúc tới đây một chuyến, quả nhiên liền thấy các ngươi!"

Nhạn Biên Thành trong đầu ngơ ngơ ngác ngác, nói: "Cảm ơn năm vị sư huynh…"

"Cần gì cảm ơn? Hẳn là!" Vị kia Thiên Quân cười nói.

Bốn vị khác Thiên Quân cũng lộ ra tươi cười, tỏ ra đều rất vui vẻ, một người cười nói: "Hai vị sư đệ đến chúng ta trên thuyền tới."

Tô Vân lặng lẽ đá đá Nhạn Biên Thành chân, Nhạn Biên Thành hiểu ý, vội vàng nói: "Chúng ta có thuyền, chỉ là xiềng xích chặt đứt, chỉ cần buộc tại các sư huynh trên thuyền là đủ."

Cái kia năm vị Thiên Quân liếc nhau, cười nói: "Như thế cũng tốt."

Tô Vân ném ra ngoài xiềng xích, một vị Thiên Quân đem xiềng xích cài trên thuyền của mình, nói: "Nơi này bảo tàng rất nhiều, hai vị sư đệ định xử lý như thế nào?"

Nhạn Biên Thành đang muốn nói chuyện, Tô Vân nói: "Tất cả dựa vào năm vị sư huynh làm chủ. Các sư huynh nói nên xử lý như thế nào liền xử lý như thế nào."

Cái kia Thiên Quân cười nói: "Không hổ là Thủy Kính tiên sinh đệ tử, thật biết nói chuyện."

Cái kia chiếc thuyền ngũ sắc tại phía trước chạy, trên thuyền năm vị Thiên Quân nét mặt tươi cười như hoa, chỉ là nhìn bốn phía tài nguyên lúc, nụ cười trên mặt có chút bóp méo.

Tô Vân nói nhỏ: "Nhạn đạo hữu, vừa rồi chiếc thuyền kia bên trên có phải hay không thi thể của bọn hắn?"

Nhạn Biên Thành âm thanh khàn giọng: "Là thi thể của bọn hắn, ta sẽ không nhìn lầm. Nhưng mà bọn họ vì sao…"

Hắn nói không ra lời.

Tô Vân đối trước mắt một màn này cũng là không cách nào giải thích, trong lòng chỉ cảm thấy hoang đường vô cùng, vừa rồi hắn còn chứng kiến năm người này thi thể, hiện tại năm người này thế mà vui vẻ xuất hiện tại trước mặt bọn hắn.

"Chẳng lẽ là Hỗn Độn hải để tất cả nhân quả quan hệ đều không tồn tại?"

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên phía trước thuyền ngũ sắc bên trên chiến đấu bộc phát, cái kia năm vị Thiên Quân không kềm chế được, ra tay đánh nhau, nho nhỏ thuyền, nhất thời biến thành máu tanh tàn sát tràng!

Trận chiến đấu này tới cũng nhanh, đi cũng nhanh, năm vị Thiên Quân đều sớm đã tính toán kỹ chém giết đối phương chiêu thức, tại cùng một thời khắc bộc phát, tàn sát đối phương rất ít khi dùng đến chiêu thứ hai liền giải quyết chiến đấu!

Chỉ là giải quyết đối phương đồng thời, một người khác cũng giải quyết bản thân!

Tô Vân cùng Nhạn Biên Thành đều tự đưa tay chặn lại năm đại Thiên Quân thần thông sóng xung kích, thả tay xuống, liền

thấy phía trước trên thuyền xuất hiện từng cỗ thi thể, cùng bọn hắn vừa mới nhìn thấy chiếc thuyền kia bên trên thi thể phương hướng giống nhau như đúc!

Hai người ngẩn ngơ, thôi thúc thuyền ngũ sắc tiến lên, vừa mới rơi vào chiếc thuyền kia bên trên tính toán kiểm tra, đột nhiên một thanh âm truyền đến: "Là Nhạn Biên Thành cùng Tô Vân hai vị ư? Các ngươi còn sống? Quá tốt rồi!"

Tô Vân cùng Nhạn Biên Thành thân thể chấn động mạnh, xoay người nhìn lại, thấy được một cái khác chiếc thuyền ngũ sắc lái tới, trên thuyền có năm vị Thiên Quân, cùng bọn hắn dưới chân người chết giống nhau như đúc.

"Cái này không đúng, cái này không đúng…"

Tô Vân cùng Nhạn Biên Thành cái trán toát ra mồ hôi lạnh, trong lòng có chút hoảng sợ: "Khu di tích này, đến cùng là nơi nào?"

Chương 893 : Vô Lượng kiếp

Chương 883: Vô Lượng kiếp

Hai người vô cùng lo sợ, chỉ thấy cái kia năm vị Thiên Quân lần nữa đến đây, tựa như lúc trước tất cả chưa hề phát sinh qua.

Nhưng Tô Vân cùng Nhạn Biên Thành dưới chân bọn hắn thi thể nhưng tại nhanh chóng hóa thành tro tàn!

Tô Vân quay đầu nhìn lại, lại thấy nơi này lại tăng thêm một chiếc thuyền ngũ sắc, chỉ là bởi vì thời gian quá xa xưa mà rỉ sét loang lổ!

Đáng sợ là, ở này chiếc thuyền đằng sau, còn có một chiếc thuyền ngũ sắc cái bóng!

Chiếc thuyền kia giống như là đi qua càng nhiều năm tháng, rỉ sét càng nặng!

Tô Vân cái trán toát ra mồ hôi lạnh, Nhạn Biên Thành cái trán cũng mồ hôi lạnh cuồn cuộn, hắn hoàn toàn không thể giải thích hiện nay gặp gỡ, nếu như là huyễn cảnh còn dễ nói, nhưng nơi này cũng không phải là huyễn cảnh, mà là chân thực tồn tại!

Như vậy hai chiếc đồng dạng thuyền ngũ sắc, nên như thế nào giải thích?

"Cầu Trạch Đạo Quân nói các ngươi gặp nạn, bởi vậy lệnh chúng ta thừa dịp tiểu triều nhẹ nhàng kỳ còn chưa kết thúc tới đây một chuyến, quả nhiên liền thấy các ngươi!" Thứ ba chiếc thuyền ngũ sắc bay tới, trên thuyền một vị Thiên Quân cười nói.

Tô Vân cùng Nhạn Biên Thành ổn định tâm thần, cẩn thận từng li từng tí ứng phó, nhưng mà, chuyện quỹ tích đều như lúc trước, cái kia năm vị Thiên Quân lần nữa bởi vì tự giết lẫn nhau mà chết vào bỏ mạng!

"Là Nhạn Biên Thành cùng Tô Vân hai vị ư? Các ngươi còn sống? Quá tốt rồi!" Lại có một chiếc thuyền ngũ sắc hướng bọn họ bay tới, trên thuyền năm vị Thiên Quân giống như lúc trước.

Tô Vân trợn mắt lên, quay đầu nhìn lại, thấy được ba chiếc đã mục nát thuyền ngũ sắc, xa nhất cái kia chiếc giống như là đã trải qua ức vạn năm năm tháng.

"Không cần để ý không hỏi bọn họ!"

Nhạn Biên Thành đột nhiên la lên: "Chúng ta đi "

Hai người thôi thúc thuyền ngũ sắc, hướng khu di tích này chỗ sâu xông vào, cái kia năm vị Thiên Quân đuổi theo, xa xa cười nói: "Các ngươi chạy cái gì? Chẳng lẽ các ngươi muốn chiếm lấy nơi này bảo vật, vẫn là nói các ngươi trên thuyền có bảo vật gì, bởi vậy sợ chúng ta giết các ngươi đoạt bảo? Chúng ta là sư huynh đệ ah, làm thế nào loại sự tình này?"

Tô Vân cùng Nhạn Biên Thành mắt điếc tai ngơ, khẩn trương thôi thúc thuyền ngũ sắc hướng về phía trước tiến đến, nhưng thuyền ngũ sắc tốc độ lại càng ngày càng chậm. Bởi vì la bàn bên trong chỗ cần đến ngay ở chỗ này, đến chỗ cần đến về sau, la bàn liền không còn tác dụng, không cách nào để cho thuyền ngũ sắc tiến thêm một bước.

"Bỏ thuyền!"

Tô Vân ống tay áo cuốn một cái, đem Tiên Thiên linh căn cuốn lên, thu vào bản thân Tử Phủ bên trong, cùng Nhạn Biên Thành bay lên trời, cái kia chiếc thuyền ngũ sắc hướng vách núi đối diện đánh tới, một tiếng ầm vang tiếng vang, đụng vào

trên vách đá, tiếp lấy thuyền ngũ sắc lăn lông lốc rơi hướng bên dưới vách núi trong sơn cốc.

Tô Vân cùng Nhạn Biên Thành vội vàng nhìn lại, đều tự trong lòng giật mình, chỉ thấy cái kia dưới vách núi có không biết bao nhiêu chiếc thuyền ngũ sắc, có chút thuyền đã hiện đầy màu đen rỉ sét, càng là sơn cốc dưới đáy thuyền, rỉ sét càng nặng!

Hai người vô cùng lo sợ, đột nhiên chỉ nghe lại là một tiếng long trời lở đất tiếng vang truyền đến, cái kia năm vị Thiên Quân điều khiển một cái khác chiếc thuyền ngũ sắc cũng tự không khống chế được, đụng vào trên vách đá, đi theo cuồn cuộn hướng đáy cốc rơi xuống!

Cái kia năm vị Thiên Quân cũng đều tự thấy được đáy cốc tình hình, đều tự giật mình, lại không có rất muốn, đi về phía Tô Vân cùng Nhạn Biên Thành đuổi theo, cười nói: "Hai vị sư đệ, chúng ta cũng không có ác ý, cần gì trốn tránh chúng ta?"

Tô Vân cùng Nhạn Biên Thành hướng về phía trước nhanh chóng bay đi, ý đồ bỏ qua bọn họ, Tô Vân đột nhiên nói: "Xiềng xích!"

Nhạn Biên Thành hơi giật mình, không hiểu hắn ý tứ.

Tô Vân nhanh chóng nói: "Buộc lấy thuyền của bọn hắn xiềng xích, đầu kia xiềng xích , kết nối lấy Phần vũ trụ tôn này Nguyên Thủy nguyên thần! Chúng ta có Tiên Thiên linh căn tại, không cần lo lắng sẽ bị Hỗn Độn hải đè chết!"

Nhạn Biên Thành con mắt nhất thời sáng lên, hai người lúc này bẻ hướng, đón cái kia năm vị Thiên Quân xông tới.

Nhạn Biên Thành chợt quát một tiếng, trong cơ thể đột nhiên trở nên vô cùng sáng rực, chính là Nghiêu Lư Thiên Tôn Huyền Thiên Thùy Châu Vô Cực công.

Chỉ là hắn Huyền Thiên Thùy Châu Vô Cực công so Bắc Đình càng cường đại hơn, luyện thành trong cơ thể bí cảnh càng nhiều, tu vi cũng càng thêm mạnh mẽ!

Thân thể của hắn lực lượng tăng lên tới cực hạn, tốc độ càng nhanh, chuẩn bị ngạnh hám năm đại Thiên Quân!

Một bên khác, Tô Vân thì điều động Tiên Thiên Nhất Khí, thôi thúc Vũ Thanh luân, chém ra thời không. Một đóa hoa sen xuất hiện tại Vũ Thanh luân bên trong, hướng năm đại Thiên Quân nghiền ép mà đi!

Cái kia Tiên Thiên linh căn vừa ra, khủng bố uy năng bao phủ bốn phương tám hướng, năm đại Thiên Quân thấy thế ngạc nhiên, vội vàng đều tự tránh đi. Hai người gào thét lao ra, Tô Vân bước đầu tiên rơi xuống đất, nhìn thấy đầu kia xiềng xích, vội vàng chân đạp xiềng xích chạy về phía trước, phía sau Nhạn Biên Thành hơi chậm một bậc.

Hai người dọc theo xiềng xích hướng về phía trước lao nhanh, đột nhiên phía trước xuất hiện một chiếc tối đen thuyền ngũ sắc, chính là lúc trước bị vứt bỏ chiếc thuyền kia, bọn họ lại hướng vọt tới trước đi, lại gặp phải một chiếc thuyền ngũ sắc, lại hướng phía trước, lại là một chiếc thuyền ngũ sắc!

Đoạn đường này hướng về phía trước tiến đến, chỉ thấy thuyền ngũ sắc càng ngày càng nhiều, vượt xa bọn họ vừa mới nhìn thấy thuyền ngũ sắc.

Bọn họ mỗi xông về trước ra một khoảng cách liền có một chiếc rỉ sét loang lổ thuyền ngũ sắc xuất hiện, mà dưới chân bọn hắn xiềng xích liền cùng chiếc này thuyền ngũ sắc liên kết, hình như sở hữu thuyền ngũ sắc đều là cùng một con thuyền!

Hai người điên cuồng xông về phía trước, xuất hiện thuyền ngũ sắc càng ngày càng nhiều, giống như là vô cùng vô tận!

Tô Vân chân lao nhanh, lướt qua không biết bao nhiêu con thuyền, chạy không biết bao lâu, vẫn là không có tìm đến xiềng xích cuối cùng!

Hắn đột nhiên dừng bước, ngơ ngác nhìn về phía trước, phía trước một mảnh khói mù, không nhìn thấy cuối cùng, chỉ có thể nhìn thấy từng chiếc từng chiếc bị ăn mòn đến rỉ sét loang lổ thuyền đen nổi bồng bềnh giữa không trung, bị một đạo xiềng xích xuyên qua.

Phía sau, Nhạn Biên Thành đuổi theo, thấy thế vội vàng dừng bước, âm thanh khàn giọng nói: "Tô Vân, làm sao không đi?"

Tô Vân quay đầu nhìn lại, ánh mắt vượt qua hắn, có chút ngỡ ngàng.

Nhạn Biên Thành cũng quay đầu nhìn lại, đứng thẳng bất động ở nơi đó, không nhúc nhích.

Hạp cốc vẫn là cái kia hạp cốc, nhưng lại có vô hạn dài, một đầu xiềng xích kết nối lấy vô số chiếc thuyền đen xuyên qua hạp cốc, cho đến nhìn bằng mắt thường không đến địa phương!

Khung cảnh này như là một hồi đáng sợ ác mộng, vĩnh viễn lặp lại.

Mà cái kia năm đại Thiên Quân đã không thấy bóng dáng, không biết là bị hai người bỏ qua, vẫn là phát hiện chỗ quái dị tập hợp một chỗ thảo luận đối sách.

"Điều đó không có khả năng!"

Nhạn Biên Thành nói: "Phía trước nhất định có cuối cùng! Chúng ta tiếp tục tiến lên, nhất định có thể đi tới cuối cùng đi!"

Tô Vân lắc đầu nói: "Trong hỗn độn không có cái gì là không thể nào, liền khai thiên tịch địa mới vũ trụ sinh ra đều có. Đây chỉ là vô số cái thời không tiết diện, hướng chúng ta trải rộng ra mà thôi. Chúng ta tại thời không tiết diện bên trong chạy trốn, vĩnh viễn cũng không đến được thời không cuối cùng."

Nhạn Biên Thành trợn mắt lên, trong ánh mắt tràn đầy ngỡ ngàng: "Thời không tiết diện? Chuyện gì xảy ra?"

Tô Vân đang muốn giải thích, đột nhiên chỉ nghe một thanh âm truyền đến: "Nơi đây có một loại lực lượng kỳ lạ."

Nhạn Biên Thành ngẩn ngơ, khó khăn chuyển qua cái cổ, ánh mắt lộ ra vẻ không thể tin được.

Thanh âm kia tới chỗ chính là một chiếc hướng phía sau bọn họ chạy thuyền ngũ sắc, cái kia chiếc thuyền ngũ sắc bên trên, một cái khác Nhạn Biên Thành cùng một cái khác Tô Vân đang tại quan sát xung quanh.

Nhạn Biên Thành da đầu run lên, hắn hiểu được Tô Vân ý tứ, thời không tiết diện, đây là thời không tiết diện.

Thời gian có nhỏ nhất đơn vị, tại đây đơn vị bên trên, đem thời không cắt ra, liền sẽ phát hiện cho dù là một chữ một giây ở giữa, đều có vô số cái tiết diện.

Vô số cái thời gian tiết diện, có vô số cái bản thân, nếu như lúc này thời gian hướng về phía trước di động, cũng không chính là có vô số cái bản thân tại một lần lại một lần lặp lại?

Bọn họ tại từng cái thời gian tiết diện bên trong chạy trốn, coi như chạy trốn vô số năm, cũng chạy không đến cuối cùng!

Đột nhiên, Tô Vân lộ ra tươi cười, nói: "Ta biết nên như thế nào rời đi!"

Nhạn Biên Thành vội vàng hướng hắn nhìn lại, Tô Vân cười nói: "Một cái gọi Đế Tuyệt người, truyền thụ cho ta một môn công pháp, tên là Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh, có thể đem quá khứ tương lai ta triệu hoán tới, vì ta sử dụng. Lấy ta tu vi hiện tại thực lực, coi như triệu hoán ta của tương lai, cũng nhiều nhất chỉ là phát huy ra Thiên Quân chiến lực. Nhưng mà nếu như giờ khắc này, có vô số cái ta đây?"

Nhạn Biên Thành trong lòng giật mình, thất thanh nói: "Thật sự có loại công pháp này? Ngươi dùng loại công pháp này, có thể triệu hoán bao nhiêu cái ngươi?"

"Không biết."

Tô Vân cười nói: "Nhưng mà ngươi sẽ nhìn thấy một cái đến gần vô hạn Nguyên Thủy pháp lực ta!"

Hắn đột nhiên thôi thúc Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân, đột nhiên đất rung núi chuyển, vô số thời không tiết diện bị một cỗ thật lớn Luân Hồi lực lượng thống nhất lại, vô số Tô Vân xuất hiện tại đây cái Thiên Đô Ma Luân bên trong!

Vô số âm thanh đồng thời vang lên: "Bất luận nơi đây lực lượng đến cỡ nào quái dị, đều không thể ngăn cản ta Nguyên Thủy một kích!"

Đếm không hết Tô Vân đấm ra một quyền, hoàng chung thần thông xoay tròn, kèm theo long trời lở đất tiếng chuông vang lên, tựa như khai thiên tịch địa giống như bùng nổ truyền đến, bốn phía vô số thời không chấn động, hướng ra phía ngoài phồng lên, nổ tung!

Thời không tiết diện nổ tung, Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân cũng theo đó sụp đổ, Hỗn Độn hải xuất hiện ở trước mặt bọn họ, hai người vừa vặn là đứng tại một đầu trên xiềng xích, đầu này xiềng xích, nối thẳng Hỗn Độn hải!

Tô Vân cùng Nhạn Biên Thành liếc nhau, trên mặt lộ ra nét mừng, lập tức dọc theo xiềng xích hướng Hỗn Độn hải chạy đi.

Tô Vân đem cái kia Tiên Thiên linh căn tế lên, Hỗn Độn hải bị ép ra, to lớn linh căn trôi lơ lửng ở trong Hỗn Độn hải, hoa sen, ngó sen đoạn, lá sen, hồ nước, theo bọn họ xông về Hỗn Độn hải chỗ sâu!

Trong lòng hai người vô cùng vui vẻ, chỉ cần dọc theo đầu này xiềng xích chạy về phía trước, liền nhất định có thể trở lại Phần vũ trụ!

Nhưng vào lúc này, đột nhiên mãnh liệt va chạm truyền đến, trong Hỗn Độn hải có đồ vật gì đó đánh tới Tiên Thiên linh căn bên trên, phát ra cục cục chi chi tiếng vang!

Chỉ nghe một thanh âm từ cái kia u ám không rõ trong Hỗn Độn hải truyền đến, la lên: "Hỗn Độn sinh vật! Chúng ta đụng phải Hỗn Độn sinh vật! Mọi người ổn định thân hình, ôm chặt cây cột!"

Đang tại tận lực ổn định Tiên Thiên linh căn Tô Vân cùng Nhạn Biên Thành ngẩn ngơ, khó có thể tin hướng thanh âm kia truyền đến phương hướng nhìn lại, nơi đó một chiếc thuyền vàng cùng Tiên Thiên linh căn va chạm, trên thuyền năm người, chính ôm chặt boong thuyền cây cột, dùng hết khả năng đối kháng cỗ này va chạm, miễn cho bị quăng bay ra đi!

Tiên Thiên linh căn cùng thuyền ngũ sắc tách ra trong nháy mắt, Tô Vân lại nghe được một cái thanh âm quen thuộc: "Đầu này Hỗn Độn sinh vật hình như không có ác ý, nó chỉ là tại chúng ta trên thuyền chà xát ngứa ngáy…"

Tô Vân rùng mình một cái, đứng tại trên xiềng xích ngây ra như phỗng.

"Làm sao không đi?"

Nhạn Biên Thành thúc giục nói: "Nhanh lên một chút! Chúng ta nhanh lên một chút trở lại!"

Tô Vân lắc đầu, lẩm bẩm nói: "Về không được, đầu này xiềng xích là chúng ta đầu kia trên thuyền xiềng xích, không trở về được, chúng ta còn tại thời không tiết diện bên trong…"

Đột nhiên, dưới chân bọn hắn xiềng xích bị kéo căng thẳng tắp, trong Hỗn Độn hải cuồn cuộn sóng ngầm, đột nhiên đem xiềng xích đứt đoạn!

Tô Vân cùng Nhạn Biên Thành bị quật bay lên, Tô Vân bỗng nhiên một tay bắt lấy gãy đi xiềng xích, một tay bắt lấy Nhạn Biên Thành, bị đạo kia xiềng xích mang theo tại trong Hỗn Độn hải bay lượn, mạch nước ngầm cuốn lên, đem bọn hắn cùng trên thuyền một "chính mình" khác đường quanh co liền!

Tô Vân cùng Nhạn Biên Thành đều tự ổn định thân hình, rơi vào Tiên Thiên linh căn bên trên, không biết qua bao lâu, phía trước đột nhiên truyền đến tiếng người, Tô Vân lập tức thôi thúc linh căn, tránh đi mạch nước ngầm, xa xa dừng ở cái kia phiến tân sinh vũ trụ bên ngoài.

Nơi đó, bọn họ nhìn thấy một bụi khác Tiên Thiên linh căn, thuyền ngũ sắc dừng lại tại linh căn bên trên, tránh đi khai thiên tịch địa đạo quang.

Trên thuyền, Tô Vân, Nhạn Biên Thành tiễn biệt mặt tròn cô nương, Nhạn Biên Thành xông dùng độc thủ, giết chết một vị khác Thiên Quân, Tô Vân buộc lên Tiên Thiên bất diệt linh quang, đem linh quang nhổ tận gốc, hóa thành ao sen.

Tô Vân đưa mắt nhìn trên thuyền bản thân đi vào Hỗn Độn hải, lập tức cùng Nhạn Biên Thành cùng một chỗ đuổi theo, hai người truy tung thuyền ngũ sắc, một đường hướng về phía trước tiến đến.

Cuối cùng, bọn họ lần nữa đi tới chỗ kia di tích.

…

Qua rất lâu, một cái thanh âm quen thuộc truyền đến: "Nhưng mà ngươi sẽ nhìn thấy một cái đến gần vô hạn Nguyên Thủy pháp lực ta!"

Tô Vân cùng Nhạn Biên Thành ngơ ngác nhìn một màn này, một cái khác Tô Vân thi triển ra Nguyên Thủy pháp lực, bóp méo vô số thời không tiết diện, mượn tới vô số pháp lực của mình, đem cái kia phiến quỷ dị thời không gộp lại Hỗn Độn hải cùng một chỗ đánh bay!

Cỗ lực lượng kia đánh vào Hỗn Độn hải chỗ sâu, lực lượng kinh khủng bộc phát, một hồi khai thiên tịch địa việc trọng đại như vậy sinh ra!

Tô Vân oa một tiếng nhổ ngụm máu tươi, ngã ngồi tại hoa sen bên trên.

Trong Hỗn Độn hải cái kia mới vũ trụ, là hắn mở ra tới.

"Đây là một cái vòng, khó giải Luân Hồi Hoàn…" Hắn nhìn một "chính mình" khác cùng một cái khác Nhạn Biên Thành tế lên Tiên Thiên linh căn xông vào trong Hỗn Độn hải, cười hắc hắc đi ra, "Chúng ta bị vây ở chỗ này, vĩnh viễn chạy không thoát đi, vĩnh viễn vậy…"

Nhạn Biên Thành mặt không hề cảm xúc, thôi thúc Tiên Thiên linh căn, đi vào cái kia phiến kỳ dị trong di tích, kéo lấy Tiên Thiên linh căn dọc theo hạp cốc đi thẳng về phía trước.

Tất cả thời không tiết diện đều đã bị phá vỡ, chỉ còn lại có hai người bọn họ cùng hai chiếc thuyền hỏng.

Tô Vân nằm tại hoa sen bên trên, ừng ực ừng ực hộc máu, giống như suối phun đồng dạng.

Nhạn Biên Thành thì mặt tối sầm lại tiếp tục tiến lên, dưới chân của hắn là một cái khác xiềng xích, hắn dọc theo đầu này xiềng xích tiến lên, nhất tâm muốn đi đến xiềng xích cuối cùng.

Hắn một đường trèo đèo lội suối, không biết đi bao xa, không biết đi được bao lâu, cuối cùng đi tới xiềng xích cuối cùng.

Nhạn Biên Thành ngẩng đầu lên, ngơ ngác nhìn một màn trước mắt, đột nhiên quỳ trên mặt đất, phun máu phè phè, ngã xuống.

Phía trước hắn, là to lớn đã biến thành tro tàn Nguyên Thủy nguyên thần tượng!

Chương 894 : Chờ gió tới

Chương 884: Chờ gió tới

“Nơi này chính là Phần vũ trụ, khà khà…”

Nhạn Biên Thành ngã trên mặt đất, trong miệng máu tươi một cỗ tiếp lấy một cỗ tới phía ngoài tuôn.

“Nơi này chính là Phần, hủy diệt sau mộ phần…”

Hắn lật người đến, ngước nhìn tối tăm mờ mịt không trung, cái kia Nguyên Thủy nguyên thần tượng chính là lúc trước bọn họ ra thuyền đi vào Hỗn Độn hải địa phương, bọn họ bắt đầu từ nguyên thần bàn tay đi vào trong biển.

Mỗi một đầu buộc lấy thuyền ngũ sắc xiềng xích, đều buộc tại nguyên thần trên ngón tay.

Nhạn Biên Thành khi nhìn đến cái này đã hóa thành tro tàn thạch nguyên thần, liền hiểu được, năm đó Phần vũ trụ thăm dò đến lân cận trong Hỗn Độn hải có một chỗ cổ xưa di tích, ngay sau đó mệnh lệnh Thiên Quân thừa dịp Hỗn Độn hải nhẹ nhàng kỳ đi vào thăm dò di tích.

Nhưng mà cái này di tích, chính là Phần vũ trụ tương lai, đã hủy diệt không biết bao lâu Phần vũ trụ.

Bọn họ nhìn thấy những cái kia thuyền ngũ sắc giống như là đã trải qua ức vạn năm tang thương, trở nên đen nhánh, thực ra thật đã đã trải qua xa xưa như vậy năm tháng.

“Chúng ta thực sự trở về, trở lại Phần vũ trụ, chỉ là trở lại tương lai…” Nhạn Biên Thành đồng tử bên trong không có bất kỳ cái gì hào quang.

“Chỉ vì chúng ta là Phần vũ trụ người, tràng này sóng kiếp còn tại truy tìm lấy chúng ta.”

Hắn thầm nói: “Đúng cái kia sóng kiếp tạo thành vô số thời không tiết diện…”

Hắn cổ họng xông ra máu ùng ục cuồn cuộn, sóng kiếp là hủy diệt Phần vũ trụ thủ phạm, Phần vũ trụ thôn phệ năm mươi ba cái vũ trụ, đem năm mươi ba cái vũ trụ kiếp số cũng đưa vào bản thân bên trong, bởi vậy trường hạo kiếp này tới vô cùng mãnh liệt , bất kỳ cái gì người cũng không cách nào tránh được!

Bọn họ những này rời đi Phần vũ trụ người, vượt qua Hỗn Độn hải, từ quá khứ đi tới vô cùng tương lai xa xôi, đi vào diệt vong sau Phần vũ trụ, sóng kiếp cũng theo nhau mà tới, hàng kiếp tại bọn hắn.

Nhạn Biên Thành là như thế, cái kia năm vị Thiên Quân cũng là như thế.

Tràng này kiếp chính là vô lượng kiếp số!

Tại đây tràng kiếp bên trong, không phải một cái Nhạn Biên Thành bị vây ở kiếp bên trong, mà là vô số cái Nhạn Biên Thành bị vây ở kiếp bên trong, vĩnh viễn chạy không thoát đi!

“Khà khà…” Nhạn Biên Thành cười khóc lên.

Tô Vân nằm tại tiên thiên linh căn liên hoa tọa bên trên, hai mắt vô thần, lần này ra thuyền, bọn họ đi chính là không biết bao nhiêu ức vạn năm sau tương lai.

Bọn họ ở tại tử vong Phần vũ trụ, bốn phía đâu đâu cũng có Hỗn Độn hải, như thế nào mới có thể trở lại ức vạn năm trước Phần vũ trụ?

“Tô đạo hữu, ngươi không thuộc về Phần vũ trụ, lần này là ta liên lụy ngươi.” Nhạn Biên Thành tiếng khóc từ phía dưới truyền đến.

Tô Vân đột nhiên trở mình một cái ngồi dậy, lẩm bẩm nói: “Đúng, ta không thuộc về Phần vũ trụ. Đây là các ngươi Phần vũ trụ kiếp số, không liên quan gì đến ta.”

Nhạn Biên Thành lẩm bẩm nói: “Nhưng mà ngươi bị dính líu vào, liên lụy ngươi cũng trải qua tràng này kiếp số, ta rất xin lỗi…”

Tô Vân đứng dậy, tại hoa sen bên trong đi tới đi lui, nói: “Ta bị liên lụy đi vào, cái này ngược lại là sinh cơ vị trí. Nhạn đạo hữu, để chúng ta tới lại bàn một chút, giả thiết không có ta, các ngươi đi vào Hỗn Độn hải, lẽ ra rất thuận lợi đi tới khu di tích này bên trong, dọc đường sẽ không gặp gỡ Hỗn Độn sinh vật, sẽ không gặp phải mạch nước ngầm, sẽ không nhìn thấy mới vũ trụ sinh ra, cũng sẽ không nhận được Tiên Thiên linh căn. Các ngươi lẽ ra đi tới ức vạn năm sau tương lai, tiếp đó vô lượng kiếp sóng kiếp đuổi theo các ngươi, để các ngươi trải qua vô số lần đại kiếp, mỗi lần đại kiếp kết quả đều là triệt để hủy diệt.”

Nhạn Biên Thành không còn muốn sống lên tiếng: “Hiện tại chúng ta cũng phải chết rồi…”

“Nhưng mà phát sinh biến hóa! Các ngươi vốn nên nên một lần lại một lần gặp nạn, không ngừng tử vong, trải qua vô lượng lần tử vong. Nhưng mà bởi vì ta cái này người xứ khác gia nhập, các ngươi liền không có trực tiếp gặp nạn.”

Tô Vân cười ra tiếng, dứt khoát ngồi tại hoa sen giữa cánh hoa, hướng phía dưới nằm dưới đất Nhạn Biên Thành cười nói: “Đây mới là mấu chốt của vấn đề. Ngươi còn nhớ, chúng ta lúc trước rời đi Phần vũ trụ đi vào Hỗn Độn hải lúc gặp cái gì ư?”

Nhạn Biên Thành ngẩng đầu, suy nghĩ một chút, nói: "Chúng ta đi vào Hỗn Độn hải lúc, thấy được Phần vũ trụ quá khứ."

Tô Vân lộ ra vẻ cổ vũ, nói: "Còn nhớ mặt tròn cô nương Tần Loan lúc đó lời nói ư?"

Nhạn Biên Thành dừng lại hộc máu, ngồi dậy, hai mắt sáng ngời có thần, nói: "Nàng nói, dung mạo ngươi rất anh tuấn, Nguyên Ái tiết thời điểm các ngươi có thể thành thân hai cái buổi tối. Câu nói này có ích?"

Tô Vân trong lòng rất là hưởng thụ, nói: "Vô dụng, nhưng trong lòng ta sẽ rất thoải mái. Ta như vậy anh tuấn, nhất định sẽ không cùng các ngươi những này xấu xí người cùng chết ở đây. Đằng sau ngươi chạy tới, nói cái gì?"

Nhạn Biên Thành hừ lạnh một tiếng, trong lòng rất không thoải mái, nói: "Ta đằng sau nói, sau một ngày chúng ta từ trong di tích còn sống trở về, nhìn thấy chính là Phần vũ trụ tương lai."

Tô Vân cười nói: "Chúng ta nhìn thấy chính là Phần vũ trụ tương lai, nhưng chúng ta sẽ đi vào tương lai ư?"

Nhạn Biên Thành lắc đầu nói: "Sẽ không. Trước kia chưa hề phát sinh qua đi vào chuyện tương lai. Gia sư Nghiêu Lư Thiên Tôn còn từng nhiều lần đi vào Hỗn Độn, quan sát Phần vũ trụ tương lai, dùng cái này tới làm ra thay đổi, miễn cho Phần vũ trụ sụp đổ."

Tô Vân nói: "Trong hỗn độn tất cả cũng có thể. Nếu là không thể tiến vào tương lai, chúng ta làm sao lại xuất hiện ở đây?"

Nhạn Biên Thành ánh mắt lộ ra chờ mong quang mang, trên mặt cũng lộ ra tươi cười: "Đúng! Chúng ta đi vào tương lai, nếu có thể đi vào tương lai, như vậy cũng nhất định có thể

trở lại quá khứ! Tô đạo hữu, ngươi có thể lợi dụng vô lượng kiếp tụ tập được vô số lực lượng của mình, tại trong Hỗn Độn hải mở ra một cái mới vũ trụ, như vậy ngươi nhất định có biện pháp mang theo ta rời đi nơi này đúng hay không?"

"Cũng không có." Tô Vân dứt khoát lanh lẹ nói.

"Phốc" Nhạn Biên Thành há miệng phun máu, không còn hy vọng.

Tô Vân cười nói: "Bất quá chúng ta có thể tới tính toán chúng ta đã trải qua mấy tràng Luân Hồi. Chúng ta đi vào nơi này đã trải qua vô lượng kiếp sóng kiếp, mỗi một cái chúng ta đều là một hồi Luân Hồi, có vô số lần nhiều, nhưng tràng này sóng kiếp bị ta lợi dụng đánh vỡ, sóng kiếp lực lượng hóa thành một cái vũ trụ mới. Bởi vậy có thể tính làm một hồi Luân Hồi."

Nhạn Biên Thành tâm tro như chết, giống như là không có nghe thấy.

Tô Vân tiếp tục nói: "Chúng ta đánh vỡ lần kia Luân Hồi về sau, từ nơi này rời đi, dọc đường gặp được đi chúng ta. Đây là một cái khác tràng Luân Hồi. Tràng này trong luân hồi bởi vì chúng ta đụng phải thuyền của chúng ta, đưa đến chúng ta lệch thuyền. Chúng ta lệch thuyền, đưa đến chúng ta về sau đụng thuyền. Tràng này Luân Hồi kéo dài một ngày thời gian. Chúng ta một ngày trước đi ra ngoài, sau một ngày trở lại một ngày trước."

Nhạn Biên Thành ngửa mặt nằm xuống.

"Trận thứ ba Luân Hồi thì là khai thiên Luân Hồi. Ta phá giải trận đầu Luân Hồi, khai thiên tịch địa, mới vũ trụ sinh ra, đợi đến vừa rồi ta trở về, thấy được ta tại khai thiên tịch địa, mới vũ trụ sinh ra. Đây cũng là phát sinh ở thời gian một ngày bên trong."

Tô Vân thẳng nói: “Nhạn đạo hữu, loại trừ cái này ba trận Luân Hồi bên ngoài, phải chăng còn có Luân Hồi?”

Nhạn Biên Thành nhắm mắt lại, nói: “Coi như còn có, lại có quan hệ gì? Chúng ta còn có thể sống được trở lại hay sao? Ta đã cam chịu số phận.”

Tô Vân cười nói: “Ngươi không có phát hiện ư? Trận đầu Luân Hồi là các ngươi những này xấu xí mang tới, là các ngươi vô lượng kiếp số. Nhưng trận thứ hai Luân Hồi cùng trận thứ ba Luân Hồi, lại là ta cái này nhận thiếu nữ yêu thích nam tử mang tới.”

Nhạn Biên Thành giật mình, bỗng nhiên ngồi dậy, sau đầu của hắn trên không, từng cái con mắt nhao nhao mở ra, tròng mắt trái phải chuyển động, hiển nhiên đang suy tư Tô Vân câu nói này.

“Không sai. Trận đầu Luân Hồi là vô lượng kiếp số, Phần vũ trụ kiếp số bộc phát, ta là từ quá khứ tới người, đưa tới tràng này vô lượng kiếp số. Tràng này kiếp số, sẽ để cho ta chết vô số lần.”

Nhạn Biên Thành suy tư nói: “Nhưng trận tiếp theo Luân Hồi liền không phải ta gây nên, mà là ngươi dùng cái kia tên là Đế Tuyệt người công pháp phá vỡ vô lượng kiếp số, về đường trên đường Luân Hồi Đằng va chạm thuyền ngũ sắc gây nên. Còn có trận thứ ba Luân Hồi, thì là bởi vì ngươi một kích kia mở ra mới vũ trụ gây nên, cũng cùng ta không liên quan.”

Hắn đứng dậy, lẩm bẩm nói: “Ngươi gây nên hai trận Luân Hồi, trận đầu bao quát người là chúng ta lần này ra thuyền năm người. Trận thứ hai liền bao gồm một cái tân sinh vũ trụ. Không, vẫn tồn tại trận thứ ba Luân Hồi, tràng này Luân Hồi bao gồm trận đầu cùng trận thứ hai Luân Hồi, là một cái càng lớn Luân Hồi.”

Ánh mắt của hắn càng ngày càng sáng rực: "Vì sao lại phát sinh những này Luân Hồi sự kiện? Trong này nhất định có duyên cớ, duyên cớ này cũng là bởi vì ngươi là người xứ khác. Ngươi không phải bị dính dáng đến Phần vũ trụ trong kiếp số. Nhưng mà ngươi lại xông vào, vô lượng kiếp xuất hiện sơ hở."

Tô Vân cười nói: "Hơn nữa chỗ sơ hở này đang dần dần biến lớn. Vô lượng kiếp muốn dùng một cái Luân Hồi chụp một cái khác Luân Hồi phương thức, đem ta loại ra ngoài, đợi ta bị liên quan đến đến trong chuyện này, được đưa tới Phần vũ trụ diệt vong sau tương lai. Ta không trở lại lúc trước thời đại, vô lượng kiếp liền sẽ một mực dùng Luân Hồi chụp Luân Hồi phương thức, vĩnh viễn chụp đi xuống!"

Nhạn Biên Thành lẩm bẩm nói: "Sơ hở ở nơi nào?"

Tô Vân đứng dậy, hướng phía sau nhìn lại, nói: "Sơ hở ngay tại ở, chẳng mấy chốc sẽ có cái thứ hai ta, cái thứ hai ngươi, cái thứ hai Luân Hồi Đằng, bọn họ sẽ đến đến nơi đây. Nếu như chúng ta ở đây tụ tập được vô số cái ta, để cho ta nắm giữ đến gần vô hạn Nguyên Thủy pháp lực, vô lượng sóng kiếp liền sẽ lần nữa bị ta đánh nát, lại sẽ đản sinh ra cái thứ hai tân sinh vũ trụ."

Nhạn Biên Thành hướng phía sau nhìn lại, nói: "Khi đó, tất cả ngươi lại sẽ co rút lại trùng lặp, từ vô số cái biến thành một cái."

Tô Vân cười nói: "Đây là Tiên Thiên Nhất Khí, độc nhất vô nhị."

Nhạn Biên Thành nói: "Nhưng mà vô lượng sóng kiếp cũng không như vậy diễn biến, bởi vậy mỗi lần Luân Hồi phạm vi càng lúc càng lớn."

Tô Vân cau mày, hướng về phía sau nhìn lại, không nhìn thấy một "chính mình" khác.

Bởi vậy, Nhạn Biên Thành suy đoán là đúng.

Quả thực có trận thứ ba Luân Hồi, tràng này Luân Hồi phạm vi bao phủ càng lớn, đem trước hai trận Luân Hồi bao quát trong đó.

Đây là vô lượng sóng kiếp đối với hắn cái này người xứ khác sửa đổi!

Tô Vân cười nói: "Chúng ta chỉ cần chờ đợi vô lượng kiếp sửa đổi."

Nhạn Biên Thành cũng lộ ra tươi cười: "Chờ gió tới."

Hai người yên lặng chờ đợi, cuộc sống ngày ngày trôi qua, nhưng mà đường đi bên trên không có bất kỳ người nào, trong khoảng thời gian này cũng không có phát sinh bất kỳ biến cố.

Thời gian lâu, Nhạn Biên Thành trở nên râu ria xồm xoàm, Tô Vân cũng lôi thôi lếch thếch, hai cái thiếu niên biến thành hai cái lão nam nhân, ngày ngày hùng hùng hổ hổ , chờ đợi tràng này nhiều hơn nữa Luân Hồi bộc phát.

Nhưng mà, mảnh này tĩnh mịch chi địa, không có bất kỳ cái gì biến cố phát sinh.

Hôm nay, Tô Vân cởi quần xuống, hướng về phía Tiên Thiên linh căn đi tiểu, cười nói: "Cho ngươi làm chút béo…"

Cái kia Tiên Thiên linh căn lại có tính tình, nước tiểu bị đạo quang đẩy ra, tung tóe hắn một thân.

Cái kia linh căn vẫn không tha người, đột nhiên hóa thành Tiên Thiên bất diệt linh quang, quấn lấy Tô Vân mắt cá chân, treo ngược lên.

Tô Vân cũng không phản kháng, bị treo ngược ở nơi đó, hai tay chép ở trước ngực, yên lặng "Chờ gió tới" .

Gió, thủy chung không có tới.

Nhạn Biên Thành mặt mũi râu quai nón, hung thần ác sát, đi tới đi lui, la lên: "Nhất định là cái kia năm cái Thiên Quân còn sống! Chúng ta bắt lấy bọn họ! Giết chết bọn họ về sau, liền sẽ có luân hồi mới!"

Hắn dùng xiềng xích buộc lại Tiên Thiên linh căn, dùng sức kéo lấy Tiên Thiên linh căn cùng linh căn bên trên bị treo ngược lấy Tô Vân, đi tìm cái kia năm cái Thiên Quân ra sức.

Nhạn Biên Thành tại đây phiến Phần vũ trụ phế tích bên trong tìm hơn mười năm, cũng chưa từng tìm tới năm người kia, nghĩ đến bọn họ đã sớm hóa thành tro tàn.

Mười năm này, Nhạn Biên Thành từ nho nhã lễ độ thiếu niên, biến thành miệng đầy thô tục râu ria xồm xoàm lão nam nhân.

Mười năm qua, Tô Vân như trước bị treo ở linh căn bên trên, những năm này cũng không từng nhúc nhích qua, giống như là muốn biến thành dơi.

Nhạn Biên Thành làm sao để hắn, hắn đều không để ý.

Nhạn Biên Thành lại cõng xiềng xích, lôi kéo Tiên Thiên linh căn trở lại hóa đá Nguyên Thủy nguyên thần bên cạnh, đặt mông ngồi tại bến tàu bên cạnh, hai con ngươi vô thần.

Tô Vân tròng mắt đột nhiên lay động, rơi vào Nguyên Thủy nguyên thần bàn tay, nhìn chằm chằm Nhạn Biên Thành lôi kéo hắn cùng Tiên Thiên linh căn xiềng xích, lại nhìn một chút Nguyên Thủy nguyên thần trên bàn tay bến tàu.

Bến tàu cuối cùng, chính là Hỗn Độn hải, nước biển vẫn tại phun trào, nhưng không có đem nơi này bao phủ.

"Này." Tô Vân mở miệng.

Nhạn Biên Thành ngẩng đầu, liếc mắt nhìn hắn, im lặng không lên tiếng.

“Này! Nhạn đạo hữu! Ta tìm tới trận thứ tư Luân Hồi!”

Tô Vân trên mặt lộ ra nét mừng, giãy dụa một chút, thôi thúc Tiên Thiên linh căn, Tiên Thiên linh căn đem hắn buông ra.

Tô Vân rơi xuống đất, bước nhanh đi tới bến tàu cuối cùng, nhìn trước mặt Hỗn Độn hải, cười nói: “Cái thứ tư Luân Hồi, có thể là một hồi dài đến ức vạn năm Luân Hồi. Tràng này Luân Hồi một đoạn tại hiện tại, một chỗ khác, thì tại quá khứ chúng ta leo lên thuyền ngũ sắc một khắc này!”

Hắn xoay người lại, hưng phấn nói: “Chúng ta có thể đi trở về! Chúng ta chỉ cần từ nơi này lần nữa xuất phát, dùng la bàn khống chế thuyền ngũ sắc, liền có thể trở lại! Trở lại của chúng ta thời đại! Đây là vô lượng sóng kiếp đối ta sửa đổi!”

Nhạn Biên Thành ánh mắt đờ đẫn, giống như là không có nghe hiểu hắn lời nói. Tô Vân đang muốn lại nói, đột nhiên Nhạn Biên Thành quát to một tiếng, xoay người điên đồng dạng lao nhanh mà đi!

Tô Vân vội vàng theo tới, qua rất lâu, hai người cuối cùng tìm đến cái kia phiến đụng thuyền sườn núi, dưới vách núi chỉ có hai chiếc thuyền.

Hai người nâng lên thuộc về mình cái kia chiếc, hứng thú bừng bừng trở về.

Đợi đi tới bến tàu, Nhạn Biên Thành cho mình chà xát râu mép, tu bổ rất tinh xảo, lại giúp Tô Vân sửa chữa dung nhan, lần nữa ăn mặc một phen, lại là hai cái tinh thần phấn chấn thiếu niên.

Tô Vân đem Tiên Thiên linh căn trồng ở trên thuyền, Nhạn Biên Thành dùng sức đẩy thuyền, đợi thuyền ngũ sắc vào nước, mới tung người nhảy đến trên thuyền.

Thuyền ngũ sắc chậm rãi chìm vào Hỗn Độn hải.

Tiên Thiên linh căn quang mang sáng lên, bày ra bốn phía nước biển.

Tô Vân cùng Nhạn Biên Thành quay đầu, thấy được Phần vũ trụ phế tích trở lại quá khứ, từng cái bị vô lượng sóng kiếp phá hủy vũ trụ mảnh vỡ từ từ khôi phục nguyên vẹn, Nguyên Thủy nguyên thần cũng từ từ khôi phục lúc trước bộ dáng.

Nhạn Biên Thành thôi thúc la bàn, thuyền ngũ sắc tại trong Hỗn Độn hải yên lặng chạy.

Phần vũ trụ.

Cầu Trạch Đạo Quân hướng Nghiêu Lư Thiên Tôn trình báo về sau, lại trở lại bến tàu bên cạnh, vị kia nguyên thần chứng đạo Nguyên Thủy Thiên Tôn, thân thể đốt đến không còn một mảnh, chỉ còn lại có tôn này đại đạo nguyên thần, như là hải đăng sừng sững tại Hỗn Độn hải bên cạnh.

Cầu Trạch Đạo Quân đợi đến trời muộn, thở dài, đang muốn rời đi, đột nhiên bến tàu trước sóng lớn cuồn cuộn, một chiếc thuyền ngũ sắc từ trong Hỗn Độn hải chạy khỏi.

Cầu Trạch Đạo Quân ngẩn ngơ, chỉ thấy Tô Vân cùng Nhạn Biên Thành đứng ở đầu thuyền bên trên, hai cái thiếu niên vẻ mặt tươi cười, còn có chút thần sắc hưng phấn.

Đại chương cầu phiếu. Hai ngày này chương tiết có chút quá tiêu hao trí tuệ, nghỉ ngơi theo không kịp, bệnh mề đay lại đi lên, buồn rầu.

Chương 895 : Nam nhân ở giữa hữu nghị cùng quyết chiến

Chương 885: Nam nhân ở giữa hữu nghị cùng quyết chiến

Cầu Trạch Đạo Quân trong đầu ầm ầm vang vọng, không còn xiềng xích dẫn dắt, không có một chiếc thuyền có thể từ trong Hỗn Độn hải bình an trở về. Nhưng Tô Vân cùng Nhạn Biên Thành bọn họ là thế nào trở về?

Lần này đi thăm dò Hỗn Độn hải di tích thuyền, thường thường chỉ có thuyền trở về, không có người trở về, nơi đó đến cùng chuyện gì xảy ra?

Những người khác gặp cái gì? Cái kia phiến Hỗn Độn hải di tích đến cùng là chuyện gì xảy ra?

Tô Vân cùng Nhạn Biên Thành, vì sao cười đến vui vẻ như vậy?

Cầu Trạch Đạo Quân vội vàng tiến ra đón, hắn cần hai người này trả lời hắn những này nghi hoặc.

Đầu thuyền, Tô Vân cùng Nhạn Biên Thành vẻ mặt tươi cười, Nhạn Biên Thành nói nhỏ: "Tô đạo hữu, đừng nói ra tương lai chuyện phát sinh."

Tô Vân tươi cười như trước treo ở trên mặt, tiếng như muỗi vo ve: "Nếu như là Nghiêu Lư Thiên Tôn hỏi đâu?"

Nhạn Biên Thành mỉm cười nhìn về phía Cầu Trạch Đạo Quân, nói: "Vậy cũng không thể nói. Không nói, Phần vũ trụ

còn có thể ổn định một đoạn thời gian, nói, tâm tư người thay đổi, liền khoảng cách sụp đổ không xa."

Tô Vân thu hồi Tiên Thiên linh căn, đi xuống thuyền ngũ sắc, nói: "Nhạn đạo hữu hẳn phải biết, ngươi ta mặc dù là bạn bè, nhưng Phần cùng Tiên đạo vũ trụ lại là kẻ địch. Nếu như Phần sụp đổ suy vong, đối Tiên đạo vũ trụ tới nói liền thiếu một cái lớn lao uy hiếp. Đứng tại trên lập trường của ta, Phần sụp đổ, là chuyện tốt."

Nhạn Biên Thành đuổi theo hắn, chân thành nói: "Tô đạo hữu, chín năm về sau, Phần liền sẽ cùng Tiên đạo vũ trụ tách ra, khi đó cá quay về nước, quên đi chuyện trên bờ, lại có cái gì ân oán đâu?"

"Các ngươi đang nói cái gì?" Cầu Trạch Đạo Quân đi tới, nghi ngờ nói.

Nhạn Biên Thành cười nói: "Kể một ít chuyện thú vị."

Cầu Trạch Đạo Quân dò hỏi: "Các ngươi gặp cái gì? Vì sao lại đánh gãy đi xiềng xích? Chỗ kia Hỗn Độn hải di tích là chuyện gì xảy ra?"

Tô Vân nói: "Chúng ta trên đường gặp gỡ một cỗ mạch nước ngầm, bị mạch nước ngầm đánh gãy xiềng xích, thật vất vả mới thoát khỏi mạch nước ngầm. Còn Hỗn Độn hải di tích, chúng ta không có gặp phải, không biết nơi đó xảy ra chuyện gì."

Nhạn Biên Thành nghe vậy thở phào nhẹ nhõm, tiếp lời nói: "Trong dòng nước ngầm, chúng ta chết ba người, chỉ còn lại có chúng ta còn sống. Chúng ta tại trong Hỗn Độn hải phiêu lưu rất lâu, vốn cho rằng sẽ chết tại trong Hỗn Độn hải, không nghĩ tới lại đánh bậy đánh bạ lại trở lại cố thổ."

Cầu Trạch Đạo Quân ngẩn ngơ, thở dài: "Các ngươi vận khí thật sự quá tốt rồi. Ngày hôm nay ra thuyền đi thăm dò cái

kia mảnh di tích, không có một cái nào còn sống trở về, chỉ có các ngươi. Không nghĩ tới các ngươi chặt đứt xiềng xích, ngược lại bởi vậy còn sống."

Hắn không có tiếp tục hỏi, mà là để Tô Vân cùng Nhạn Biên Thành đi xuống nghỉ ngơi.

Tô Vân cùng Nhạn Biên Thành không có đi ra khỏi bao xa, đột nhiên Cầu Trạch Đạo Quân âm thanh từ bọn họ sau lưng truyền đến, nói: "Vừa mới Tô đạo hữu từ trên thuyền lấy đi, là một đạo Tiên Thiên bất diệt linh quang a? Đạo này Tiên Thiên bất diệt linh quang từ đâu mà tới?"

Tô Vân dừng bước lại, nhìn Nhạn Biên Thành một chút, quay đầu cười nói: "Từ Hỗn Độn hải bên trong xuất hiện, quấn lấy ta không thả, ta ngay sau đó liền thu."

Cầu Trạch Đạo Quân cười nói: "Trong Hỗn Độn hải lại có Tiên Thiên bất diệt linh quang? Lại bị đạo hữu gặp phải? Cái này bất diệt linh quang lại còn quấn lấy đạo hữu không thả? Đạo hữu vận khí thật sự là độc nhất vô nhị."

Tô Vân cười nói: "Nhạn Biên Thành tận mắt nhìn thấy."

Cầu Trạch Đạo Quân nhìn về phía Nhạn Biên Thành, Nhạn Biên Thành gật đầu nói: "Vận khí của hắn quả thực rất tốt. Chúng ta cũng là dựa vào lấy cái này gốc Tiên Thiên linh căn, dựa vào cái này sống đến bây giờ."

Cầu Trạch Đạo Quân nhẹ nhàng gật đầu, nói: "Các ngươi đi xuống trước nghỉ ngơi. Tô đạo hữu, rất nhanh sẽ có người dẫn ngươi đi mặt khác Đạo Tạng đại điện đi học. Nhạn Biên Thành, ngươi trở lại gặp Thiên Tôn."

Tô Vân khom người cảm ơn, cùng Nhạn Biên Thành tách ra.

Qua không lâu, quả nhiên có bạch cốt thần nhân đến đây, mang theo Tô Vân đi tới một cái khác vũ trụ mảnh vỡ bên

trong Đạo Tạng đại điện.

Nhạn Biên Thành tới gặp Nghiêu Lư Thiên Tôn, chần chừ rất lâu, vẫn là đem mình cùng Tô Vân gặp gỡ nói không giữ lại chút nào một phen, cũng không có giấu diếm Phần vũ trụ hóa thành phế tích sự thật, dứt lời, lui sang một bên, lẳng lặng chờ đợi Nghiêu Lư Thiên Tôn quyết định.

Nghiêu Lư Thiên Tôn trầm ngâm rất lâu, mới nói: "Ngươi không có đem việc này nói cho người khác?"

Nhạn Biên Thành lắc đầu, nói: "Cầu Trạch Đạo Quân tới hỏi, đệ tử cùng Tô Vân biến mất toàn bộ quá trình, chỉ nói đụng phải mạch nước ngầm."

Nghiêu Lư Thiên Tôn nói: "Các ngươi xử lý rất tốt. Tần Loan cùng Nam Không Viên tiến vào cái kia phiến mới vũ trụ ở đâu?"

Nhạn Biên Thành một lòng nhấc lên, nói: "Đệ tử cho rằng lão sư coi như làm sao thần thông quảng đại, cũng không có khả năng tìm đến cái địa phương kia. Cái vũ trụ kia đem xuất hiện tại Phần hủy diệt về sau, không biết bao nhiêu vạn năm, thậm chí ức năm, mới có thể xuất hiện."

Nghiêu Lư Thiên Tôn nhẹ nhàng gật đầu, đột nhiên rơi lệ, Nhạn Biên Thành không rõ ý nghĩa, Nghiêu Lư Thiên Tôn lau đi nước mắt, cười nói: "Ta cho rằng Phần hoàn toàn diệt tuyệt, không nghĩ tới còn có hai người kéo dài Phần số mệnh, bởi vậy nhịn không được rơi lệ. Chỉ mong hai người bọn họ có thể tránh thoát hủy diệt Phần vô lượng sóng kiếp."

Nhạn Biên Thành lúc này mới yên lòng lại, biết Nghiêu Lư Thiên Tôn lòng dạ quảng đại, không phải mình có khả năng ước đoán.

Nghiêu Lư Thiên Tôn nói: "Tô Vân, không tại Phần vũ trụ trong kiếp số, hắn lợi dụng vô lượng kiếp số sinh ra vô lượng

cái hắn, tập hợp loại lực lượng này, mở ra vũ trụ mới, vì chúng ta đổi lấy một chút hi vọng sống, để Tần Loan cùng Nam Không Viên có thể sống sót, kéo dài số mệnh. Đây là đối với chúng ta ân đức. Các ngươi không cần cùng Tô Vân tỷ thí, vi sư vẫn là thua Thủy Kính tiên sinh."

Nhạn Biên Thành giật mình, lắc đầu nói: "Lão sư bởi vì Tô Vân đối ta Phần vũ trụ ân đức, mà cam chịu nhận thua, cho là không bằng Thủy Kính tiên sinh. Lão sư nhận thua, nhưng đệ tử không thể nhận thua. Đệ tử vẫn là phải cùng Tô Vân tranh tài một hồi. Chỉ là trận này, không tranh cãi sinh tử, chỉ luận đạo hạnh. Là đệ tử cùng Tô Vân đạo hạnh, không phải lão sư cùng Thủy Kính tiên sinh đạo hạnh."

Nghiêu Lư Thiên Tôn lộ ra vẻ vui mừng, nói: "Đây là chuyện của các ngươi, không liên quan gì đến ta. Ngươi cùng Tô Vân tỷ thí, ta sẽ không lại dạy dỗ ngươi. Còn một cái khác đệ tử, ta cũng sẽ không sẽ dạy."

Nhạn Biên Thành đồng ý, dò hỏi: "Tô Vân tại mở ra một cái mới vũ trụ trước đó, nói cái kia một khắc hắn nắm giữ vô hạn tiếp cận Nguyên Thủy pháp lực. Hắn nếu có thể mở ra một cái vũ trụ mới, như vậy lão sư thân chứng nhận Nguyên Thủy, có hay không cũng có thể mở ra một cái vũ trụ mới, tránh né kiếp số đâu?"

Nghiêu Lư Thiên Tôn cười nói: "Ngươi cảm thấy cái kia lúc pháp lực, so lão sư làm sao?"

Nhạn Biên Thành lắc đầu.

Nghiêu Lư Thiên Tôn nói: "Thời không rất nhỏ thước đo có thể đem một giây, phân tỉ tỉ tỉ tỉ ức phần, tại một giây thước đo bên trên, có tỉ tỉ tỉ tỉ tỉ tỉ cái Tô Vân. Cái này chỉ là một giây. Mà các ngươi đi tới tương lai Phần, thời gian sử dụng là một ngày thời gian. Hắn đem một ngày thời gian bên trong thời không rất nhỏ thước đo bên trong bản thân tụ tập lại, lấy

Tiên Thiên Nhất Khí thống nhất vô tận cái bản thân, lấy Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh điều khiển, giờ khắc này pháp lực của hắn, là ta tỉ tỉ ức ức vạn lần. Ta thân chứng nhận Nguyên Thủy, chỉ là thân thể Nguyên Thủy mà thôi, pháp lực cùng khi đó hắn khoảng cách, có thể dùng vô cùng lớn để hình dung."

Nhạn Biên Thành trong đầu trống rỗng.

Nghiêu Lư Thiên Tôn nói: "Ta cần phải đến đem Phần luyện thành Nguyên Thủy chí bảo, đem bản thân tất cả đại đạo đều luyện thành Nguyên Thủy tiêu chuẩn, đem nguyên thần của mình cũng tăng lên tới loại kia cấp độ, có bao quát một cái vũ trụ pháp lực, mới có thể cùng hắn chống lại, khi đó khả năng so với hắn còn muốn hơi kém. Nếu như cưỡng ép khai thiên tịch địa, cũng có thể sẽ vẫn lạc."

Nhạn Biên Thành hiểu được.

Nghiêu Lư Thiên Tôn nói: "Coi như như vậy, ta mở ra vũ trụ, cũng tại vô lượng sóng kiếp truy kích bên trong. Sóng kiếp vừa đến, tan thành mây khói, cũng không thể tránh đi vô lượng kiếp. Tần Loan cùng Nam Không Viên sở dĩ có thể kéo dài Phần số mệnh, chính là bởi vì Tô Vân mượn dùng sóng kiếp lực lượng đi mở mang một cái vũ trụ mới, bọn họ thân ở sóng kiếp bên trong, lại sẽ không gặp nạn. Lúc ấy, ngươi nếu là cũng theo bọn họ đi vào cái kia vũ trụ mới, ngươi cũng sẽ bởi vậy đạt được tân sinh. Đáng tiếc…"

Hắn thở dài, vì Nhạn Biên Thành đau lòng.

"Lão sư, có Tần Loan cùng Nam Không Viên kéo dài Phần văn minh tương lai, là đủ. Đệ tử nguyện ý cùng Phần cùng tiến cùng lui." Nhạn Biên Thành khom người lui đi.

Qua không lâu, Nhạn Biên Thành tìm tới đang tại đi học Tô Vân, đem mình cùng Nghiêu Lư Thiên Tôn đối thoại đối

Tô Vân nói một phen, nói: "Thiên Tôn còn nói, vô lượng sóng kiếp dùng cuối cùng một hồi Luân Hồi đem chúng ta đẩy về hiện tại, cho ngươi nhảy ra vô lượng sóng kiếp cơ hội. Chỉ cần chín năm sau ngươi rời đi Phần vũ trụ, ngươi liền coi như là nhảy ra vô lượng sóng kiếp. Khi đó, ngươi sẽ không bị của chúng ta kiếp số dây dưa."

Tô Vân suy nghĩ một chút, nói: "Thiên Tôn thần thông quảng đại, nhìn ra rất chuẩn. Chỉ là, ta tuy là nhảy ra ngoài, nhưng mà các ngươi đâu?"

Nhạn Biên Thành cười nói: "Thiên Tôn nói cho ta biết, bất luận chúng ta trốn ở nơi nào, cái này sóng kiếp thủy chung đều sẽ đuổi theo, đem chúng ta hóa thành tro tàn. Cùng hắn trốn tránh, không bằng tiếp tục mở rộng Phần, để Phần càng ngày càng cường đại, ngạnh hám tràng này sóng kiếp."

Tô Vân nói: "Thiên Tôn lòng dạ khiến người khâm phục, ta không bằng hắn."

Nhạn Biên Thành nghe được hắn khen ngợi Nghiêu Lư Thiên Tôn, trong lòng cũng rất là vui vẻ, nói: "Có thể thống hợp năm mươi bốn vũ trụ mảnh vỡ tồn tại, lòng dạ sao lại dễ hiểu?"

Tô Vân dò hỏi: "Như vậy chín năm sau đâu? Chín năm sau Nhạn đạo hữu là lưu tại trong Phần, vẫn là cùng ta cùng đi Tiên đạo vũ trụ?"

Nhạn Biên Thành cười ha ha nói: "Ta là Thiên Tôn đệ tử, lòng dạ sao lại dễ hiểu? Tô đạo hữu, ta coi như theo ngươi đi tới Tiên đạo vũ trụ, vô lượng sóng kiếp vẫn là sẽ đuổi theo, vẫn là sẽ giết chết ta, làm sao trốn đều không tránh khỏi. Ta chỉ có theo Phần tiếp tục ở trong hỗn độn dạo chơi, đi cướp đoạt nhiều hơn nữa tài nguyên lớn mạnh chính mình, mới có hi vọng phá tan sóng kiếp."

Hắn có khác một phen hào hùng tại ngực, khiến Tô Vân cũng có chút khâm phục.

Nhạn Biên Thành nói: "Lão sư đối Thủy Kính tiên sinh tâm phục khẩu phục, nói với ta, coi như Phần trong vũ trụ có chút Đạo Quân có hai lòng, hắn cũng không cần thiết. Hắn cam nguyện bị người cho là không bằng Thủy Kính tiên sinh. Nhưng ta khác biệt, ta muốn chứng minh chính ta: Ta không thể so Tô Vân yếu."

Tô Vân cười nói: "Ngươi có này hùng tâm là tốt, bởi như vậy, ta đả kích ngươi thời điểm, liền sẽ không không có cảm giác thành tựu."

Nhạn Biên Thành mỉm cười nói: "Nơi này không phải là vô lượng sóng kiếp bên trong, ngươi không cách nào mượn tới vô lượng cái bản thân. Ta liền khác biệt, ta tham khảo trong Phần đủ loại điển tịch, mở ra trong cơ thể ngàn vạn bí cảnh, chư thiên bí cảnh giống như lão bạng chứa châu."

Tô Vân buồn cười nói: "Ngươi nếu là thật sự có lợi hại như vậy, liền sẽ không giống suối phun đồng dạng phun máu phè phè."

Nhạn Biên Thành châm chọc nói: "Như vậy là ai tại hoa sen bên trên phốc phốc hướng trên trời phun máu? Người kia là ta sao?"

Tô Vân cười ha ha nói: "Là ai bị đè nén đến điên mất, gầy đến hốc mắt đều trũng đi xuống, trên mặt đều là râu, ngày ngày chửi trời chửi đất?"

Nhạn Biên Thành cười ha ha: "Như vậy là ai hướng về phía linh căn đi tiểu, lại bị linh căn treo lên? Là ai liền quần đều không có xách, ở nơi đó phơi nắng chim, phơi hơn mười ngày mới nhớ tới xách quần?"

“Là ai như cái nương môn đồng dạng khóc sướt mướt? Nói xin lỗi cái này có lỗi với cái kia?”

“Là ai ở nơi đó muốn nữ nhân, ngày ngày lảm nhảm lấy Nguyên Ái tiết?”

…

Hai người bị vây ở tương lai gần hai mươi năm hữu nghị nhất thời tan thành mây khói, lẫn nhau vạch khuyết điểm, phá đám, đấu võ mồm hồi lâu, Đạo Tạng trong đại điện tụ tập lại mọi người không kiên nhẫn, một vị bạch cốt thần nhân dùng đạo ngữ thúc giục nói: “Các ngươi còn muốn đánh nữa hay không? Chúng ta chờ nhìn đây!”

“Dùng mồm mép có thể phân ra thắng bại ư?” Một vị khác bạch cốt thần nhân tức giận nói.

Tô Vân cùng Nhạn Biên Thành lúc này mới chú ý tới, bọn họ ở đây lẫn nhau vạch khuyết điểm phá đám thời gian, trong điện đã tụ mãn người, đều đang đợi bọn họ khai chiến.

Tô Vân hướng đi ra ngoài điện, hung ác nói: “Tiểu tử thối, ta đã sớm nhìn ngươi khó chịu, hôm nay để ngươi biết trời cao đất rộng!”

Nhạn Biên Thành mặt mũi lệ khí, nói: “Không nên đem ta đối với ngươi nhường nhịn xem như dung túng! Ta Huyền Thiên Vô Cực, sẽ để cho ngươi cái này Tiên đạo vũ trụ dế nhũi biết cái gì gọi là chân chính đạo!”

Hai người tới ngoài điện, đối diện mà đứng, hung tợn nhìn về phía đối phương, qua rất lâu, đám khán giả không kiên nhẫn thời khắc, Tô Vân đột nhiên cười ra tiếng, nói: “Đối mặt với ngươi tiểu tử này, ta thủy chung rất khó nhấc lên chiến ý.”

Nhạn Biên Thành thở dài: “Ta cũng vậy, nhìn thấy ngươi cái kia giương đáng ghét khuôn mặt, ta liền nhớ tới cùng

ngươi hữu nghị. Ngươi ta coi như miễn cưỡng đánh nhau, cũng rất khó sử dụng ra toàn lực a?"

Tô Vân xòe tay ra, cười nói: "Coi như như thế, không đánh một trận luôn cảm giác thiếu một chút cái gì. Chúng ta liền thăm dò lẫn nhau bản lĩnh a, không thương tổn hữu nghị."

Nhạn Biên Thành cùng chung chí hướng, nói: "Ta cũng đang có ý này."

Hai người không nóng không lạnh giao chiến bản lĩnh, chỉ nghe một thanh âm tức giận nói: "Nhạn Biên Thành, ta nhìn lầm ngươi, ngươi thế mà vụng trộm hạ âm thủ!"

"Họ Tô, ngươi cũng ghê gớm ah, dùng toàn lực đúng hay không?"

Hai người khuôn mặt dữ tợn, ra tay càng ngày càng hung ác.

"A, tiểu tử thối một chiêu này là định cho cha ngươi đưa ma a?"

"Tiểu tử ngươi chiêu này cũng không tệ, định cho cha ta viếng mộ dùng ư?"

Chương 896 : Thiên Tôn sâu không lường được

Chương 886: Thiên Tôn sâu không lường được

Liền xem như anh em ruột đánh nhau, cũng từ từ sẽ đánh ra chân hỏa, huống chi Tô Vân cùng Nhạn Biên Thành còn không phải anh em ruột.

Hai người rất nhanh đều tự thống hạ sát thủ, một cái đem Huyền Thiên Thùy Châu Vô Cực công thôi phát đến cực hạn, một cái Tiên Thiên Đạo cảnh dung hợp mặt khác mấy vạn loại Đạo cảnh, giết đến trời long đất lở!

Cuối cùng, hai người mình đầy thương tích, đều tự ngã xuống đất không dậy nổi, nhưng vẫn là chưa hề phân ra thắng bại tới.

Nhưng mà người vây xem lại giải tán lập tức, chạy không còn một mảnh, chỉ còn lại có canh gác Đạo Tạng đại điện bạch cốt thần nhân. Tô Vân khập khiễng tiến lên, hỏi một phen, cái kia bạch cốt thần nhân nói: "Nguyên Ái tiết đến, ai còn thích đánh nhau?"

Nhạn Biên Thành bị đánh đến nửa người dưới không thể động đậy, hai tay chống bò tới, thất thanh nói: "Đêm nay chính là Nguyên Ái tiết?"

Tô Vân bị đánh đến bộ mặt biến hình, vui vẻ nói: "Ta nghe qua Nguyên Ái tiết đại danh, nhất định phải hoàn thành tràng này tâm nguyện!"

Hai người một cái bò sát một cái vịn tường, cuối cùng đi tới phố xá sầm uất, trong Phần Đạo Quân lấy ra Nguyên Thủy

chi khí, hóa thành một mảnh thác nước, bạch cốt thần nhân từ dưới thác nước đi qua, đi ra lúc chính là tuấn nam mỹ nữ, đi vào cái kia giăng đèn kết hoa đều sẽ bên trong.

Tô Vân hai người khó khăn chen vào, chỉ thấy xinh đẹp nữ hài khắp nơi có thể thấy được, đâu đâu cũng có, các nàng giống như là thải điệp giống như bay tới bay lui, lựa chọn như ý lang quân.

Tô Vân cùng Nhạn Biên Thành dắt nhau đỡ, đầy mặt tươi cười, đợi một đêm, thủy chung không người xem hỏi. —— bọn họ lần này giao chiến, đánh cho quá ác, đã sớm hoàn toàn thay đổi, đặc biệt là Nhạn Biên Thành, cái eo bị Tô Vân gãy, càng là thê thảm.

Nhạn Biên Thành sư thừa Nghiêu Lư Thiên Tôn, học chính là Nghiêu Lư Thiên Tôn Huyền Thiên Vô Cực công pháp, đánh trúng Tô Vân, đạo thương liền khó có thể khỏi hẳn. Mà Tô Vân Tiên Thiên Nhất Khí càng là nguy hiểm, đạo thương trong người, tuỳ tiện ở giữa không thể phá giải.

Nguyên Ái tiết kết thúc, hai vị bị thương thiếu niên buồn bã từ biệt, đều tự trở lại liếm tổn thương. Bọn họ đạo tâm thương tích, so thân thể tổn thương càng nặng.

Tô Vân chữa khỏi vết thương về sau, tiếp tục tham ngộ mỗi bên tòa Đạo Tạng đại điện bên trong ghi chép điển tịch, tìm hắn cao nhất đại đạo thư, tiến hành từ trên xuống dưới đột phá.

Thời gian bất tri bất giác trôi qua, đến năm thứ hai ra thuyền thời gian, Nghiêu Lư Thiên Tôn không để cho hắn ra thuyền , mặc cho hắn tiếp tục tham ngộ.

Về sau mấy năm, một mực vô sự phát sinh. Ngược lại là Nhạn Biên Thành mỗi một năm đều phải cùng Tô Vân tỷ thí một lần, nhìn một chút hai bên tiến cảnh tu vi, mỗi lần đều là đánh cho hai người thương thế cực nặng, đều tự ngã xuống đất

không dậy nổi, thế cho nên mỗi lần Nguyên Ái tiết, hai người đều là không tổ mà cư.

Tám năm sau, Tô Vân tìm hiểu ba mươi lăm tòa Đạo Tạng đại điện, học được ba mươi lăm bộ đại đạo thư, lấy những này đại đạo thư lĩnh ngộ ra tám vạn loại phụ thuộc đại đạo.

Tu vi của hắn càng ngày càng mạnh mẽ, pháp lực so vừa tiến vào Phần vũ trụ lúc thâm hậu gấp mấy lần!

Nghiêu Lư Thiên Tôn sai người đến đây, dẫn dắt hắn đi tới tòa tiếp theo Đạo Tạng đại điện, Tô Vân lại lời nói dịu dàng lẫn nhau từ chối, tìm một chỗ địa phương an tĩnh, lẳng lặng sửa sang lại bản thân những năm này tìm hiểu.

Bạch cốt thần nhân trở lại trình báo Nghiêu Lư Thiên Tôn, Nghiêu Lư Thiên Tôn nói: "Người này không được. Trước tám năm hắn chỉ là học, không ngừng tích lũy, tìm từng cái vũ trụ đại đạo thư, học hắn sở trường, bù đắp bản thân không đủ. Tám năm sau, hắn tích lũy đầy đủ, liền thử nghiệm nâng cao bản thân. Thủy Kính tiên sinh vẫn là ghê gớm, chọn lựa đệ tử bản lĩnh, liền lại không ta phía dưới."

Tô Vân lần bế quan này, bất tri bất giác chính là thời gian hai năm quá khứ. Đợi đến tỉnh lại thì, mười năm kỳ hạn đã tới, Tô Vân cho dù có chút không bỏ, nhưng vẫn là hướng Nghiêu Lư Thiên Tôn chào từ giã.

Nghiêu Lư Thiên Tôn tự thân thấy hắn, triệu tập mặt khác năm mươi ba vũ trụ mảnh vỡ Đạo Quân, Chí Nhân, thanh thế to lớn, có chút trang nghiêm.

Nghiêu Lư Thiên Tôn vì Tô Vân thực hiện, nói: "Tuy là không thể tự thân gặp Thủy Kính đạo huynh, nhưng từ Tô đạo hữu trên người, ta cũng có thể tưởng tượng được nổi trên mặt nước kính đạo huynh phong thái. Hắn có thể xưng tụng tiên

sinh hai chữ. Hôm nay từ biệt, chính là vĩnh hằng, bởi vậy ta dẫn đầu các giới thần thánh, duy đạo hữu thực hiện.”

Hắn giơ ly rượu lên, Tô Vân khẽ khom người, cũng giơ ly rượu lên.

Mọi người uống một hơi cạn sạch.

Thực hiện yến sau đó, Nghiêu Lư Thiên Tôn để Nhạn Biên Thành đưa Tô Vân rời đi, Nhạn Biên Thành đạo đem Tô Vân đưa ra Phần vũ trụ, đi tới kết nối quang môn vũ trụ hài cốt bên trên, dừng bước lại, nói: “Tô đạo hữu, ta đưa ngươi đến nơi đây, con đường phía trước, đạo hữu bản thân đi thôi. Hôm nay từ biệt…”

Trong lòng của hắn có chút chua xót, lại cười nói: “Có thể là vĩnh hằng chia ra. Sau này có hạn thời kỳ, ta sẽ nhớ tới đạo hữu, không quên ngươi hữu nghị.”

Tô Vân lấy ra Tiên Thiên linh căn, từ cái kia một vũng trong nước hồ rút lên một mảnh lá sen, nói: “Nhạn đạo hữu nhận lấy vật này, nói không chừng tương lai ngươi có thể dựa vào vật này tránh né kiếp số.”

Nhạn Biên Thành giật mình, nhận lấy cái kia phiến lá sen.

Tô Vân giang hai cánh tay, lộ ra tươi cười, hai người dùng sức ôm lấy đối phương, Tô Vân xoay người hướng quang môn đi tới.

Nhạn Biên Thành đưa mắt nhìn hắn đi xa, lúc này mới vòng trở lại, nhưng tại Phần vũ trụ lối vào thấy được Nghiêu Lư Thiên Tôn.

“Lão sư.” Nhạn Biên Thành làm lễ chào hỏi.

Nghiêu Lư Thiên Tôn cười nói: “Ngươi lần này đi tiễn biệt Tô Vân, hắn cho ngươi thứ gì?”

Nhạn Biên Thành lấy ra cái kia phiến lá sen, nói: "Hắn nói tương lai nói không chừng lá sen có thể cứu ta một mạng."

Nghiêu Lư Thiên Tôn gật gật đầu, cười nói: "Hắn là đem ngươi trở thành thật bằng hữu, cho nên đưa ngươi vật này, muốn bảo vệ tính mạng của ngươi."

Nhạn Biên Thành nói: "Mảnh này lá sen thật có thể bảo vệ ta một mạng ư?"

Nghiêu Lư Thiên Tôn nói: "Chắc là có thể. Vật này chính là tương lai cái vũ trụ kia Tiên Thiên linh căn, Tiên Thiên bất diệt linh quang biến thành, mà cái kia tương lai vũ trụ thì là do vô lượng sóng kiếp lực lượng mở, cho nên vật này nhưng thật ra là vô lượng sóng kiếp biến thành bảo vật. Tương lai sóng kiếp kéo tới, ngươi chỉ cần không đi ra lá sen phạm vi, nói không chừng liền có thể bảo vệ một mạng."

Nhạn Biên Thành ngẩn ngơ, nhìn lá sen, trong lòng tràn đầy ấm áp.

Nghiêu Lư Thiên Tôn tay lấy ra cung, một mũi tên, nhét vào trong tay hắn, cười nói: "Biên Thành, ngươi đạo hữu tặng cho ngươi bảo vật như vậy, ngươi há có thể không có hồi báo? Ngươi kéo ra cung này, hướng quang môn chỗ dùng sức bắn ra một tiễn, có thể cứu tính mạng hắn."

Nhạn Biên Thành không rõ nội tình, nhưng Nghiêu Lư Thiên Tôn thần thông quảng đại, nhất định biết hắn không biết sự tình, ngay sau đó kéo ra trường cung, đem mũi tên khoác lên trên cung, dùng sức bắn ra!

Nghiêu Lư Thiên Tôn xoay người rời đi, cười nói: "Ngươi cũng coi như báo lại hắn. Hôm nay chính là Phần vũ trụ cùng Tiên đạo vũ trụ chia ra thời gian. Biên Thành, thu cung, theo vi sư cùng một chỗ hoành hành vũ trụ mộ địa!"

Nhạn Biên Thành vừa mừng vừa sợ, vội vàng bước nhanh đuổi theo. Hắn biết Nghiêu Lư Thiên Tôn có ý tứ là đem tấm này thần cung tặng cho bản thân, đây là chứng đạo Nguyên Thủy tồn tại luyện chế bảo vật, hạng gì mạnh mẽ? Có bảo vật này nơi tay, liền nhiều hơn một phần bảo hộ!

Tô Vân dọc theo xiềng xích một đường tiến lên, đi tới quang môn phía trước, lại thấy quang môn chỗ đứng hai vị bạch cốt thần nhân.

Trong đó một tôn thần nhân nói: "Ta hai người vâng mệnh chờ đợi ở đây, chỉ đợi đạo hữu rời đi cửa, liền thu xiềng xích, cùng Tiên đạo vũ trụ chia lìa."

Tô Vân đồng ý.

Một vị khác bạch cốt thần nhân cười nói: "Đạo hữu, còn có một chuyện cần giao nhận. Đạo hữu lần này tới ta giới, trên người không có mang bất kỳ bảo vật, lần này rời đi, nên không mang theo bất kỳ bảo vật rời đi. Bởi vậy chúng ta cần phải đến kiểm tra đạo hữu Linh giới, nhìn một chút có hay không mang theo ta giới bảo vật."

Hắn cười nói: "Chỉ là thông lệ kiểm tra mà thôi, đạo hữu không cần để ở trong lòng."

Tô Vân mở rộng bản thân Linh giới, nói: "Ta Linh giới bên trong chỉ có bản thân mang theo người tiên khí, thường ngày dùng để tu luyện, còn có một kiện khác bảo vật, là ta từ trong Hỗn Độn hải tìm đến Tiên Thiên linh căn. Cái này linh căn cũng không thuộc về Phần vũ trụ, điểm này Cầu Trạch Đạo Quân rất rõ ràng."

Cái kia bạch cốt thần nhân cười nói: "Ta chính là Cầu Trạch, ta làm sao không biết việc này?"

Hắn đột nhiên đưa tay, một bàn tay che ở một vị khác bạch cốt thần nhân mặt, một chưởng đem tôn này bạch cốt thần

nhân đánh cho đầu vỡ nát, thi thể loạng choà loạng choạng, ngã vào xiềng xích phía dưới trong Hỗn Độn hải!

Tô Vân khóe mắt nhảy lên, nhìn chằm chằm cái kia bạch cốt thần nhân: "Cầu Trạch Đạo Quân? Ngươi là Cầu Trạch Đạo Quân?"

Cái kia bạch cốt thần nhân cười nói: "Ta trên đầu không có hai cái sừng dê, ngươi liền nhận không ra ta? Tô đạo hữu, cái này Tiên Thiên linh căn vẫn là giao cho ta thôi, ngươi mang không đi!"

Tô Vân lui về phía sau một bước, ánh mắt lấp lóe: "Nếu như ngươi không có giết vị kia bạch cốt Chí Nhân, ta còn có thể tin ngươi một lần. Nhưng mà ngươi giết hắn, vì giữ gìn bí mật này, ngươi nhất định phải giết ta!"

Cái kia bạch cốt thần nhân lấy ra một bình Nguyên Thủy linh tuyền, lấy linh tuyền đổ vào bản thân, cười nói: "Ngươi nghĩ đến không sai, ta quả thực không thể bỏ qua ngươi. Ta càng không thể để người ta biết, đạo này hoàn toàn mới Tiên Thiên linh căn rơi vào trong tay của ta."

Nguyên Thủy linh tuyền nhất thời để hắn máu thịt sinh sôi, rất nhanh thân thể của hắn liền hoàn toàn khôi phục, sinh ra hai cái sừng dê, Cầu Trạch Đạo Quân như vậy xuất hiện tại Tô Vân trước mặt!

Tô Vân lại lui về phía sau một bước, nói: "Ngươi không sợ Nghiêu Lư Thiên Tôn biết việc này?"

Cầu Trạch Đạo Quân ha ha cười nói: "Nghiêu Lư Thiên Tôn sẽ không biết việc này. Bởi vì lập tức Phần liền cùng Tiên đạo vũ trụ tách ra, đi vào Hỗn Độn bên trong. Ngươi là chết ở chỗ này, vẫn là trở lại Tiên đạo vũ trụ, hắn sẽ biết ư?"

Hắn cười đến rất vui vẻ, nhịn không được tự đắc, cười nói: "Ta vẫn muốn gánh lên Nghiêu Lư cùng Thủy Kính tiên sinh ở

giữa đấu tranh, cũng muốn để mặt khác Đạo Quân đối Nghiêu Lư mang trong lòng nghi ngờ, để cho bọn họ đối Nghiêu Lư ra tay, tiếc rằng Nghiêu Lư quá sợ, quá đồ vô tích sự! Đệ tử của hắn cho dù bị ngươi đánh chết, cũng thờ ơ lãnh đạm, tiếp tục dạy dỗ đệ tử khác! Những cái kia Đạo Quân cũng quá sợ!"

Hắn cười lạnh nói: "Nghiêu Lư đã thân vùi lấp tro tàn bên trong, không còn lúc trước như vậy mạnh mẽ, bọn họ vậy mà cũng không dám tạo phản! Thiệt thòi ta thả ra nhiều tin tức như vậy, bọn họ nhưng thủy chung không dám nhúc nhích! Còn có ngươi!"

Tô Vân lặng yên thôi thúc Tiên Thiên linh căn, nghi ngờ nói: "Ta thì làm sao?"

Cầu Trạch Đạo Quân đối với hắn mờ ám làm như không thấy, lạnh lùng nói: "Ngươi rõ ràng có thể giết chết Nhạn Biên Thành, lại mỗi một lần đều là cùng hắn lưỡng bại câu thương, không có chân chính sử dụng toàn lực! Ngươi lá mặt lá trái, tạo thành Nghiêu Lư có thể cùng Thủy Kính tiên sinh ngang hàng giả tượng, để những cái kia Đạo Quân không dám ngược lại!"

Tô Vân hậm hực nói: "Ta thật đã sử dụng toàn lực…"

"Đánh rắm!"

Cầu Trạch Đạo Quân cười lạnh: "Mười năm trước phế tích quyết chiến lúc, ngươi cùng một người khác hợp lực thi triển một loại đại thần thông, xuất hiện mấy trăm cái ngươi, đánh chết vị thứ hai Thiên Quân! Cái kia Thiên Quân, chính là đệ tử của ta! Ngươi tại Nhạn Biên Thành phía trước, chưa hề bày ra cỗ lực lượng này! Nếu như ngươi bày ra một lần, Nhạn Biên Thành liền chắc chắn phải chết!"

Tô Vân thở dài, nghiêm nghị nói: "Bị ngươi xem thấu. Ta sử dụng cỗ lực lượng này lúc, pháp lực của ta sẽ vô hạn đi đến

Nguyên Thủy cấp độ, ta sợ hù ngã các ngươi…”

“Ăn nói linh tinh!”

Cầu Trạch Đạo Quân không nói lời gì ra tay, Tô Vân quyết định thật nhanh liền muốn thôi thúc Tiên Thiên Nhất Khí, điều động Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh, tính toán lấy ngàn vạn bản thân đồng thời thôi thúc Tiên Thiên linh căn!

Chỉ cần điều động Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân, ngàn vạn cái pháp lực của mình nhất thống, tu vi của hắn tuyệt đối có thể cùng Thiên Quân ngang hàng!

Không ngờ Cầu Trạch Đạo Quân cái này vừa ra tay, hắn liền lập tức biết khoảng cách, hắn tất cả công pháp toàn bộ không cách nào sử dụng, tất cả thần thông tất cả đều yên lặng, thậm chí liền Tiên Thiên linh căn cũng không cách nào tế lên!

Chênh lệch này lớn, đã rất khó cân nhắc!

Cầu Trạch Đạo Quân bàn tay xuyên qua Tiên Thiên linh căn, hướng Tô Vân cái cổ bắt tới, mắt thấy liền muốn đem hắn đánh giết, đột nhiên một đạo tiễn quang hưu một tiếng đóng ở Cầu Trạch Đạo Quân mi tâm!

Cái kia tiễn quang bên trong ẩn chứa uy năng lớn lao, đem Cầu Trạch Đạo Quân cái kia khổng lồ thân thể đụng bay ngược mà lên, một tiếng ầm vang đụng vào Bắc Miện trường thành bên trên!

Trường thành chấn động, hướng về phía sau trôi qua mấy vạn dặm!

Tô Vân trong lòng giật mình, quay đầu nhìn lại, lại không có nhìn thấy bất luận người nào.

Hắn hướng Phần vũ trụ phương hướng khẽ khom người, ngay sau đó chạy về phía trước.

Sau đó không lâu, hắn lần nữa đi tới quang môn phía trước, lại thấy Cầu Trạch Đạo Quân bị đóng ở Bắc Miện trường thành bên trên, không thể động đậy.

"Cứu ta…"

Cầu Trạch Đạo Quân đồng tử nhìn về phía phía dưới Tô Vân, van xin nói: "Mau giúp ta đem tiễn rút ra! Đợi đến Phần cùng Tiên đạo vũ trụ tách ra, Hỗn Độn hải liền sẽ bao phủ tới, cứu ta —— "

Tô Vân cười nói: "Ngươi cho rằng Thiên Tôn lại không biết cử động của ngươi? Không phải Nghiêu Lư Thiên Tôn ra tay, ngươi bậc này Đạo Quân sao lại bị đinh trụ? Cầu Trạch Đạo Quân, ngươi ta xin từ biệt!"

Hắn nhanh chân đi vào quang môn, thân hình biến mất.

Ngay tại hắn biến mất trong nháy mắt, xuyên qua quang môn ba đạo thô to vô cùng xiềng xích lập tức rúc về phía sau, ngay sau đó quang môn chấn động, từ Bắc Miện trường thành bên trên thoát khỏi.

Phần vũ trụ như vậy cùng Tiên đạo vũ trụ tách ra!

Cầu Trạch Đạo Quân mặt lộ vẻ hoảng sợ, quát to một tiếng, chỉ thấy cuộn trào mãnh liệt Hỗn Độn hải đè xuống, đem hắn bao phủ!

Chương 897 : Tuyệt thế kiếm tiên

Chương 887: Tuyệt thế kiếm tiên

Tô Vân từ quang môn bên trong đi ra, chỉ thấy bên ngoài như trước Hỗn Độn mênh mông, nghĩ đến Đế Hỗn Độn vẫn không có rời đi.

Hắn quay đầu nhìn lại, nhưng thấy hết cửa biến mất, cuộn trào mãnh liệt Hỗn Độn hải nước vọt tới, ngay sau đó Luân Hồi Thánh Vương đi tới, hóa thành mười sáu con mười tám cánh tay hình thái, nắm lên từng khỏa Tinh Thần bổ khuyết quang môn tạo thành sơ hở.

"Tô đạo hữu."

Đế Hỗn Độn âm thanh truyền đến, Tô Vân theo tiếng nhìn lại, Hỗn Độn chi khí bên trong Đế Hỗn Độn cái kia vĩ đại thân hình từ từ hiện lên. Tô Vân hướng Đế Hỗn Độn khom người làm lễ chào hỏi, Đế Hỗn Độn cười nói: "Đạo hữu mười năm tìm hiểu, thu hoạch làm sao?"

Tô Vân bốn phía quan sát, không có nhìn thấy Thiên Hậu, Tà Đế, Đế Phong đám người, nghĩ đến những người này rời đi nơi đây, Oánh Oánh, U Triều Sinh cùng tiểu Đế Thúc cũng không ở chỗ này địa phương, cũng đã trở lại Đế đình.

"Mười năm này, trước tám năm ta quan sát ba mươi lăm tòa vũ trụ đại đạo thư, đến hắn đại đạo, sau hai năm ta bế quan, không đi thăm dò mặt khác đại đạo."

Tô Vân ngồi xuống, hướng hắn nói đến trong khoảng thời gian này gặp gỡ, nói: "Ta trước tám năm quan sát, ngược lại

không có sau hai năm đoạt được nhiều lắm."

Luân Hồi Thánh Vương bổ khuyết bên trên Bắc Miện trường thành sơ hở, hướng bên này đi tới, nghe vậy lập tức nói: "Ngươi khó được có mười năm cơ hội, vì sao không thừa dịp còn thừa lại hai năm, điên cuồng học tập tìm hiểu mặt khác đại đạo thư? Còn có chín tòa vũ trụ chưa hề tìm hiểu, huống chi Phần vũ trụ không chỉ có cái gì đại đạo thư, Phần vũ trụ trân quý nhất chính là Nguyên Thủy!"

Hắn có chút bất mãn, nói: "Ta nhìn thấy qua Phần một góc của băng sơn, nơi đó có thật nhiều Nguyên Thủy tồn tại bảo vật, đạo thụ, Đại La thiên, Nguyên Thủy chí bảo, Nguyên Thủy nguyên thần, đây mới là Phần chân chính bảo tàng! Ngươi đem những vật này tìm hiểu một phen, nói không chừng ngươi liền có thể tu thành Đạo cảnh thập trùng thiên, trở thành Đạo Thần. Ngươi hết lần này tới lần khác đi tìm hiểu những thứ vô dụng kia đồ vật, còn lãng phí thời gian hai năm! Ngươi học đủ mười năm, trở về lại bế quan là được."

Đế Hỗn Độn từ Hỗn Độn chi khí bên trong lấy tới Tô Vân bảo vật huyền thiết chuông, trả lại hắn, cười nói: "Thánh Vương đầy bụng bực tức. Chỉ là ngươi nhưng lại không biết, Tô đạo hữu đã đến một cái cảnh giới mới. Mười năm, trước tám năm học ngược lại không bằng sau hai năm tìm hiểu lấy được nhiều, đây chính là hắn đi vào một cái cảnh giới mới dấu hiệu. Đạo hữu, những bảo vật khác như thuyền ngũ sắc, dây xích cùng tiểu Đế Thúc, bị tiểu nha đầu mang đi."

Trong miệng hắn tiểu nha đầu chính là Oánh Oánh.

Tô Vân khí chất nhiều thêm mấy phần bình tĩnh, nói: "Tám năm ở giữa ta tìm hiểu ba mươi lăm tòa vũ trụ đại đạo thư, luyện thành khác biệt vũ trụ đại đạo tám vạn loại, thêm vào lúc trước đoạt được, tính chín vạn tám ngàn loại."

Luân Hồi Thánh Vương sợ hết hồn, chín vạn tám ngàn loại đại đạo? Coi như tất cả đều là Đạo cảnh nhị trùng thiên, cũng không phải chuyện đùa!

"Nhưng cũng không có nhảy ra Luân Hồi."

Luân Hồi Thánh Vương cười nói: "Ngươi đi vào Tiên đạo vũ trụ, liền còn tại trong luân hồi."

Tô Vân nói: "Ta tìm hiểu ra nhiều như vậy đại đạo, đột nhiên liền cảm giác không có tiếp tục tham ngộ cần thiết, còn lại những cái kia vũ trụ cho dù đại đạo làm sao kỳ diệu, cho dù đạo pháp của bọn họ cơ sở làm sao không có thể tư nghị, đều không thể nhảy ra đạo pháp của ta hàng rào. Còn lại những cái kia vũ trụ tất cả đạo pháp ảo diệu, ta đã rõ ràng trong lòng."

Luân Hồi Thánh Vương cười lạnh nói: "Khoác lác! Tất cả đạo pháp ảo diệu, đều là tại trong luân hồi, mà không phải tại ngươi kia cẩu thí đạo pháp hàng rào bên trong! Cứ việc Luân Hồi đại đạo như thế cường hãn, nhưng mà ta vẫn là đánh không lại còn sống Đế Hỗn Độn. Có thể thấy được biết là một chuyện, dùng là một chuyện khác!"

Đế Hỗn Độn cười nói: "Nhìn tới Tô đạo hữu từ những này vũ trụ đại đạo bên trong, lại có chỗ tìm hiểu, lĩnh ngộ ra tốt hơn Hồng Mông phù văn."

Tô Vân đối Luân Hồi Thánh Vương châm chọc mắt điếc tai ngơ, nói: "Đạo huynh đoán không sai. Ta đằng sau hai năm sửa sang lại chín vạn tám ngàn loại đại đạo, từ khác nhau đại đạo bên trong tìm hiểu chung bí ẩn, đến đại đạo lý lẽ, bởi vậy lại lên một tầng nữa, khoảng cách Tiên Thiên Đạo cảnh đệ thất trùng thiên đã rất gần. Đợi ta hoàn thành cái này phù văn, hẳn là có thể đi vào Tiên Thiên Đạo cảnh đệ thất trùng."

Luân Hồi Thánh Vương cười nói: "Ta còn tưởng rằng ngươi tìm hiểu ra Đạo cảnh đệ thất trùng, không nghĩ tới

không có tìm hiểu ra tới! Bỗng dưng lãng phí thời gian hai năm!"

Đế Hỗn Độn nói: "Hắn nếu là không đi tìm hiểu cái kia thời gian hai năm, liền sẽ tại trong Phần lãng phí hai năm thời gian, trở lại Tiên đạo vũ trụ còn cần dùng thời gian hai năm đi tìm hiểu."

Tô Vân nói: "Ta đi vào Phần trước đó, phát giác được tuổi thọ của mình chỉ còn lại có hai mươi lăm năm. Mười năm sau trở về, đại nạn liền chỉ còn lại có mười lăm năm. Nếu như lại sống hoài hai năm thời gian, chỉ sợ càng khó nhảy ra Luân Hồi, bởi vậy ta lựa chọn dùng cái kia hai năm qua nâng cao bản thân."

Luân Hồi Thánh Vương cười nói: "Nhưng mà ngươi vẫn là không có tìm hiểu ra Đạo cảnh thất trùng thiên. Ngươi nhiều nhất chỉ là so lúc trước cao siêu như vậy một đâu đâu, như trước nhảy không ra Luân Hồi đại đạo trói buộc."

Tô Vân nói: "Lần này đột phá, đạo của ta, đã không tại trong luân hồi. Đạo huynh, ta tu luyện tới Đạo cảnh thất trùng thiên về sau, ngươi lại nhìn ta, ngươi sẽ có một loại không thể tưởng tượng nổi cảm giác."

Luân Hồi Thánh Vương lời nói không lưu tình chút nào, đả kích hắn nói: "Ngươi vẫn là tuổi còn rất trẻ, có loại này hiểu lầm rất bình thường."

Đế Hỗn Độn nói: "Thánh Vương, hắn mười năm này là tại từ ngàn vạn đại đạo bên trong tìm Đồng, tìm ra tương đồng, hoàn thiện Hồng Mông phù văn. Đợi đến hắn tìm hiểu ra Đạo cảnh thất trùng thiên, lại từ Hồng Mông phù văn bên trong tìm khác biệt, từ Hồng Mông phù văn bên trong diễn sinh ra ngàn vạn khác biệt đại đạo, ngàn vạn chưa từng nghe thấy chưa từng nhìn thấy đại đạo, liền có thể làm được Dịch. Khi đó, hắn chính là Đạo cảnh bát trùng thiên."

Luân Hồi Thánh Vương tức giận nói: "Ngươi lại chỉ điểm hắn! Thành thành thật thật nằm tốt là được, cần gì giãy dụa? Chờ ngươi chết thấu triệt, ta cho ngươi chế tạo tốt nhất quan tài, hảo hảo an táng, đợi đến ngươi từ trong quan tài tỉnh lại liền sẽ sống ra đời thứ ba, còn đẹp không chết ngươi?"

Hai người cãi nhau.

Tô Vân hướng Đế Hỗn Độn cảm ơn, Đế Hỗn Độn nói: "Tô đạo hữu, ngươi đi trong Phần đi học mười năm, mười năm này ngươi ngộ đạo chính là ngươi bản thân, ngươi học được đồ vật không phải là ngươi, mà là tất cả mọi người, ngươi không thể của mình mình quý."

Tô Vân đồng ý, nói: "Ta trở lại Đế đình về sau, làm sửa sang lại đại đạo thư, đem ta sở học đạo pháp truyền thụ ra ngoài."

Luân Hồi Thánh Vương cười nói: "Ngươi biên soạn đại đạo thư, cũng có thể cho kẻ địch nhìn ư?"

Tô Vân nói: "Đây là đương nhiên. Ta biên soạn tốt đại đạo thư, cho dù là Đế Hốt, Tà Đế, Đế Phong, cũng có thể tới quan sát, Thánh Vương cũng có thể đến xem. Ta chắc chắn sẽ không giấu giếm."

Hắn đứng dậy cáo từ, Đế Hỗn Độn nói: "Người đã chết, không tiện đứng dậy đưa tiễn."

Luân Hồi Thánh Vương cười nói: "Ta còn muốn chăm sóc cái này người chết, cũng không tiễn."

Tô Vân hạ thấp người nói: "Hai vị dừng bước."

Hắn thẳng rời đi, đợi đi xa, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Luân Hồi Thánh Vương cùng Đế Hỗn Độn còn tại ồn ào, hai người bọn họ giống như là kẻ thù, lại giống là bạn, quan hệ rất là cổ quái.

“Đế Hỗn Độn muốn chính là Tiên đạo trong vũ trụ có người có thể đột phá đến Đạo cảnh thập trùng thiên cảnh giới, trợ giúp bản thân đi đến đại đạo cuối cùng. Vì tâm nguyện này, hắn không tiếc lấy bản thân chết một cách triệt để tới mạo hiểm.”

Tô Vân thu về ánh mắt, đi về phía thứ bảy Tiên giới đi tới, thầm nghĩ: “Hắn đối với mình sinh tử đã coi nhẹ, tu thành đại đạo cuối cùng, xác minh bản thân lý niệm, mới là hắn mục đích cuối cùng. Coi như hắn chết, thi thể của hắn bên trong cũng sẽ còn sinh ra cái thứ hai hắn. Luân Hồi Thánh Vương muốn, thì là tự do. Hắn không muốn bị Đế Hỗn Độn nô dịch, hắn phải thoát khỏi tất cả những thứ này, quay về tự do thân. Hai người này, đều có mục đích của mình.”

Hắn ngẩng đầu nhìn về phía phương xa, trong lòng yên lặng nói: “Còn ta, cũng có mục đích của mình. Ta muốn, chỉ là để Tiên đạo vũ trụ tiếp tục nữa, khiến mọi người có cái đất lập thân.”

Luân Hồi Thánh Vương nhìn về nơi xa Tô Vân bóng lưng, rất lâu không nói gì.

Đế Hỗn Độn thấy thế cười nói: “Ngươi có chút bận tâm? Ngươi lo lắng hắn mười năm này thân ở Phần cùng Hỗn Độn hải, nhảy ra Luân Hồi đại đạo chưởng khống?”

Luân Hồi Thánh Vương cười lạnh nói: “Ta lo lắng cái rắm! Hắn coi như lại có thể khiêu thoát, cũng nhảy không ra Luân Hồi. Vận mệnh của hắn chỉ có một cái, đó chính là trở thành Ai Đế nhập liệm vào quan! Ngươi cũng giống vậy, không ai có thể cứu sống ngươi. Ta tại trong luân hồi, đã thấy hai người các ngươi kết quả.”

Hắn ngồi xếp bằng mà ngồi, hiện ra mười sáu đầu mười tám cánh tay dị tượng, nhất thời chỉ thấy vô lượng thời không

giống như là hư không cái bóng, hướng hắn nghiêng, bóp méo, hình thành từng cái Luân Hồi!

Tám đại Tiên giới, đồng thời hướng hắn rơi xuống, tựa như cùng tám đạo sáng rực Luân Hồi!

Luân Hồi Thánh Vương ngồi tại tám đạo trong luân hồi, cho thấy vô biên pháp lực, mười sáu cái đầu nhìn về phía tám đại trong tiên giới đủ loại, mỗi người, mỗi một đoạn lịch sử, rõ mồn một trước mắt, vô cùng rõ ràng.

Hắn có thể tùy ý chuyển nhìn bất luận người nào cả đời!

Tiên đạo vũ trụ rộng lớn, cùng sở hữu tám đại Tiên giới, mênh mông bát ngát, nhưng mà lại toàn bộ tại hắn Luân Hồi đại đạo bao quát bên trong!

Không chỉ có như thế, cái này tám đạo Luân Hồi bên trong, cho dù là đã biến thành tro tàn thế giới phía trước sáu cái Tiên giới, cũng có thể bị Luân Hồi Thánh Vương ngược dòng thời gian, trở nên sinh cơ dạt dào!

Hắn có thể để cho người chết phục sinh, để đảo ngược thời gian!

Luân Hồi Thánh Vương nâng lên từng đầu cánh tay, tùy ý kích động tám đại Tiên giới năm tháng, tất cả đều ở trong lòng bàn tay của hắn, cười nói: "Tô đạo hữu có thể nhảy đi ra ngoài? Tô đạo hữu có ta như vậy năng lực?"

Pháp lực của hắn ngập trời, đạo hạnh càng là cao tới đáng sợ!

Đế Hỗn Độn vừa vặn nằm xuống, cười nói: "Thánh Vương, khi ngươi Luân Hồi chi đạo đã không cách nào bao quát hắn người này lúc, ngươi nhìn thấy tương lai vẫn là chân chính tương lai ư?"

Luân Hồi Thánh Vương nghe vậy, lập tức hướng trong luân hồi thứ bảy Tiên giới nhìn lại, hắn đang tìm kiếm Tô Vân bóng dáng.

Nhưng mà ánh mắt của hắn rơi vào Tô Vân trên người, liền đột nhiên giống như nghe được Hỗn Độn hải tạp âm, ầm ầm vang vọng, hình ảnh cũng là hiện đầy hoa tuyết, vặn vẹo rất!

Luân Hồi Thánh Vương trong lòng giật mình, đến xem Tô Vân tương lai, chỉ thấy Tô Vân tương lai hình ảnh nhảy nhót lung tung, Hỗn Độn hải tạp âm cũng càng ngày càng trộn lẫn, đối với hắn quấy nhiễu cũng càng lúc càng lớn!

Cái này so mười năm trước càng lớn!

Luân Hồi Thánh Vương đè xuống trong lòng khiếp sợ, cười nói: "Tương lai chẳng qua là nhiều hơn một cái biến số mà thôi, hơn nữa biến số này, còn có thể xóa đi! Đạo huynh, ngươi sẽ không thật cho rằng, hắn liền như thế nhảy ra ngoài a? Ngươi sẽ không thật cho là hắn nhảy ra ngoài, chúng sinh liền có thể nhảy ra ngoài, ngươi liền có thể đi theo nhảy ra ngoài a? Đạo huynh, đạo huynh?"

Đế Hỗn Độn tiếng ngáy dần dần lên, Luân Hồi Thánh Vương đem hắn đánh thức, Đế Hỗn Độn tức giận nói: "Ngươi người này đều là để cho ta tôn trọng tử vong, ta ngủ rồi ngươi còn muốn gọi ta lên!"

Luân Hồi Thánh Vương cười nói: "Chờ ngươi bị chết cứng, ngươi muốn làm sao ngủ, muốn ngủ bao lâu, cũng không có ai để ý ngươi. Bây giờ có thể nói chuyện với ta cũng liền ngươi một cái, đừng ngủ, chúng ta tâm sự!"

Tô Vân một đường hướng Đế đình mà đi, tốc độ so lúc trước còn muốn nhanh chóng, lúc trước hắn đi đường dùng chính là Đế Hỗn Độn Hỗn Độn thần thông, hiện tại hắn lại

không câu nệ tại Đế Hỗn Độn thần thông, đủ loại thần thông hạ bút thành văn, tốc độ ngược lại càng nhanh.

Đột nhiên, phía trước tinh không lay động một chút, một viên màu bạc trắng Tinh Thần đột nhiên phá không đi xa, Tô Vân liếc qua, lộ ra tươi cười.

Viên kia đi xa Tinh Thần chính là một viên kiếm hoàn, chính là Đế Phong Đế kiếm.

"Ta lần này trở về, chỉ cần coi là tốt mười năm kỳ hạn, liền có thể trên đường chính xác ngăn lại ta." Tô Vân cười nói.

Hắn tiếp tục hướng phía trước, phía trước chỉ thấy quần tinh như là cầu vồng, có to lớn nội tâm đứng tại cầu vồng phía trên, vừa vặn chặn lại đường đi của hắn. Đế kiếm kiếm hoàn hóa thành một chuôi vượt ngang ngân hà trường kiếm, bị cái kia nội tâm gánh vác.

Xa xa nhìn tới, một màn này làm cho người ta cảm thấy chấn động không gì sánh nổi cảm giác.

Tô Vân khen: "Thế gian kiếm tiên, cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi! Bộ Phong, ngươi có tuyệt đại phong thái!"

Cái kia nội tâm đứng tại ngân hà phía trên, vĩ đại vô song, đột nhiên đưa tay một chỉ, nhưng tạ thế sau trường kiếm bay lên trời, vô số Tinh Thần như là cát bụi, xoay quanh trường kiếm kia nhiễu loạn!

Trường kiếm phá không mà đến, thẳng đến Tô Vân mà đi!

"Coong ——— "

Tinh không bên trong đạo âm chấn động, chiếc kia khó có thể tưởng tượng cự kiếm sắp đâm trúng nhỏ bé Tô Vân thời điểm, đột nhiên một miếng chuông lớn hiện lên, cự kiếm va chạm huyền thiết chuông, hóa thành vô số miệng đi nhanh tiên kiếm, lần lượt đâm vào huyền thiết chuông bên trên!

Từ xa nhìn lại, vô số thanh tiên kiếm phảng phất hai đạo màu bạc dòng nước, dọc theo huyền thiết chuông hai bên di động!

Chương 898 : Ta muốn kiếm này để làm gì?

Chương 888: Ta muốn kiếm này để làm gì?

Cái kia hỗn loạn di động tiên kiếm, đều tự thi triển khác biệt kiếm đạo thần thông, làm người ta không kịp nhìn, nhìn mà than thở. Hùng vĩ cự kiếm, cùng nhỏ bé tiên kiếm, hình thành sự chênh lệch rõ ràng!

Cự kiếm đối kháng là huyền thiết chuông, mà tiên kiếm đối kháng thì là từ huyền thiết chuông phía ngoài bắn ra thần thông!

Huyền thiết chuông tiếng chuông vang lên, chuông lớn phía ngoài in dấu lên mặt, sẽ có vô số thần thông bắn ra, tiên kiếm chính là cùng những này thần thông đối kháng, phá giải chuông lớn thần thông.

Không chỉ có như thế, tiên kiếm hồng lưu hướng phía dưới mà đến, xâm nhập huyền thiết chuông bên trong.

Huyền thiết chuông xuống là món chí bảo này lạc ấn rủ xuống hình thành màn sáng, đủ loại kỳ dị phù văn, phát sáng tỏa sáng, tại màn sáng bên trong hình thành khác biệt thần thông.

Đây chính là chí bảo, cực kỳ phức tạp.

Tiên kiếm không cách nào công phá huyền thiết chuông vỏ ngoài, liền bắt đầu phá huyền thiết chuông đạo pháp thần thông.

Trải qua thời gian dài, huyền thiết chuông đứng hàng Tiên đạo trong vũ trụ chí bảo thứ nhất đếm ngược tên, cái này chí bảo sử dụng tài liệu, ngay cả Đạo Quân đều sẽ hâm mộ, nhưng mà bởi vì Tô Vân tu vi quá thấp, cảnh giới quá thấp, thủy chung không cách nào đem bảo vật này đạo pháp cùng uy năng tăng lên.

Bởi vậy Đế Phong một kiếm này đâm tới, cái mục đích thứ nhất liền đem huyền thiết chuông đánh bay, đánh bay không được, mục đích thứ hai chính là phá huyền thiết chuông đạo pháp thần thông!

Tô Vân nâng lên một bàn tay, cười nói: "Đúng, ta suýt nữa quên mất, ta đạo pháp có thành tựu, còn chưa từng kịp luyện lại Thời Âm chuông. Bất quá bây giờ là lúc không muộn."

Vô số đạo tiên kiếm đi vào huyền thiết chuông rủ xuống màn sáng bên trong, trong khoảnh khắc liền xông vào màn sáng đệ thất trùng!

Đế Phong từ lúc đã trải qua Di La Thiên Địa tháp hành trình, từ chứng đạo chí bảo Tru Tiên kiếm môn bên trong tìm hiểu kiếm đạo chí cao vô thượng đại đạo, kiếm đạo tu vi càng ngày càng cao, hiện nay kiếm đạo bên trên thành tựu quả thực kinh người.

Hắn tu vi cũng đột nhiên tăng mạnh, luồng thứ nhất kiếm quang rất nhanh liền tới đến màn sáng đệ bát trùng, đi vào Trụ Quang luân bên trong, kiếm quang tại Trụ Quang bên trong đi xuyên tu hành, rất nhiều đột phá Trụ Quang xu thế!

Mà ở phía sau, còn có đến hàng vạn mà tính kiếm quang phi nhanh, theo dõi mà tới.

Nhưng vào lúc này, Tô Vân lòng bàn tay vô lượng Đạo cảnh bắn ra, tầng tầng Đạo cảnh từ trong ra ngoài hướng huyền thiết chuông lạc ấn mà đi, Đạo cảnh va chạm huyền

thiết chuông vách trong, vang lên ong ong, sửa đổi huyền thiết chuông đủ loại lạc ấn!

Nguyên bản huyền thiết chuông cửu trùng vòng phần lớn lạc ấn cũng không từng lấp đầy, mà bây giờ theo Tô Vân Đạo cảnh bắn ra, vi, tích tắc, giây, tự, giờ, ngày, tháng, năm, kỷ bên trên đủ loại lạc ấn toàn bộ lấp đầy!

Cái kia từng cái tiên kiếm tiến lên bị ngăn trở, như rơi đầm lầy.

Huyền thiết chuông lạc ấn vẫn là lần đầu bị lấp đầy, uy năng đâu chỉ tăng gấp bội? Quả thực là đường thẳng hướng bên trên nâng cao!

Tô Vân tu vi so đi vào Phần vũ trụ trước đó tăng lên gấp ba bốn lần, kiến thức ba mươi lăm tòa vũ trụ đại đạo, đạo hạnh tinh tiến, đạo pháp tinh thâm, đã sớm đi đến một loại khác độ cao, vượt xa Đạo cảnh cửu trùng thiên độ cao.

Huyền thiết chuông lúc trước đi theo hắn, bao nhiêu có vẻ hơi oan ức, hiện tại từ chuông nội uẩn giấu đạo uy càng ngày càng dày nặng, Tô Vân tu luyện chín vạn tám ngàn loại đại đạo lạc ấn tại trên vách chuông, huyền thiết chuông càng có vẻ dày nặng, tỏ ra ung dung, rất nhiều bao trùm tại cái khác tất cả chí bảo phía trên điệu bộ!

Hiện nay huyền thiết chuông lớn, tựa như một tôn vô song đế hoàng, ở trong trời đất, mặt khác chí bảo, nhỏ bé giống như Tinh Thần, chỉ luận khí phách, có thể xưng trên đời đệ nhất.

Đột nhiên, cái kia hùng cứ tại ngân hà phía trên nội tâm cự nhân rút kiếm, cự kiếm vượt ngân hà, lần nữa đánh tới!

Vây quanh huyền thiết chuông lớn du kích bất định tiên kiếm nhất thời như bơm nước đồng dạng, bị cự kiếm kéo lên, hóa thành cự kiếm một phần, sau một khắc, cự kiếm đâm vào

huyền thiết chuông bên trên, lần nữa bộc phát long trời lở đất tiếng vang.

Cự kiếm mũi nhọn nổ tung, vô số tiên kiếm như là khuấy động dòng nước, xoay quanh chuông vách ngoài bay lượn, cùng đồng hồ thần thông va chạm.

Có tiên kiếm đâm xuyên tầng tầng thần thông, có thì bị những cái kia thần thông bắt được.

Tôn này ngân hà cự nhân tay kết kiếm quyết, cự kiếm lần lượt lại tập hợp, thi triển đủ loại kiếm đạo thần thông, mang ngân hà chi uy, chặn đánh Tô Vân, thật là không gì so sánh nổi!

Nhưng mà Tô Vân nhưng thủy chung vững vàng tiến lên, hướng ngân hà cự nhân đi tới.

Đột nhiên, cự kiếm kéo theo ngân hà, tập hợp sở hữu Tinh Thần, hóa thành phun trào hồng lưu, xoay quanh huyền thiết chuông bay lượn, cái kia trong tinh hà sở hữu năng lượng của mặt trời hóa thành từng đạo kiếm quang, ra sức đánh huyền thiết chuông.

Tô Vân không thể không ngừng lại bước chân, nghiêm túc đối xử, nhưng thấy huyền thiết chuông bên ngoài đốm lửa nhỏ liên kết, hóa thành vô cùng kinh khủng năng lượng hồng lưu, cháy hừng hực, vô số đạo kiếm quang mang theo ngân hà uy năng, chuẩn bị luyện hóa huyền thiết chuông, luyện chết Tô Vân!

Đế Phong chiếm cứ địa lợi, mảnh này ngân hà chính là hắn ngoài định mức lực lượng cội nguồn, dùng cái này để đền bù trên lực lượng không đủ!

Nhưng sau một khắc, kèm theo tiếng chuông nổ vang, từng khỏa mặt trời mang theo to to nhỏ nhỏ Tinh Thần bị xa xa đẩy rời.

Cái kia ngân hà cự nhân dưới chân, Đế Phong sắc mặt nghiêm nghị, hắn đem kiếm đạo tăng lên tới loại trình độ này, thế mà còn là không thể di động Tô Vân huyền thiết chuông lớn, phơi bày bản thân, chẳng lẽ mười năm này thời gian, Tô Vân thực lực tu vi, thật tăng lên đến loại trình độ này.

Cự kiếm từ hỗn loạn trong tinh hà bay ra, lại bị huyền thiết chuông đẩy lùi, Đế Phong bỗng nhiên nghiến răng, chợt quát một tiếng, nội tâm hai tay nắm lên cự kiếm, giơ lên cao cao!

Cái kia Đế kiếm mũi kiếm nhắm thẳng vào thứ bảy Tiên giới vũ trụ mái vòm, Tô Vân kinh ngạc, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy mái vòm chỗ xuất hiện một mảnh khác chói lọi tinh không, đó là vô thượng kiếm đạo hình thành Đạo giới!

Mảnh này Đạo giới tại Đế kiếm kiếm quang chiếu rọi, tỏ ra càng thêm rõ ràng, càng ngày càng vang dội, bên trong Tinh Thần như kiếm tinh, bắn ra ức vạn đạo kiếm quang hồng lưu, cắt ra càn khôn.

Bên trong một bông hoa một cọng cỏ, một giọt nước, một mảnh lá, một đám mây, đều là kiếm ý, đều là kiếm đạo, có được vô thượng uy năng!

“Bộ Phong, ngươi không nhưng thấy đến Đạo giới, ngươi thậm chí bắt đầu điều động Đạo giới một phần lực lượng.”

Tô Vân thanh âm bên trong đã có kinh ngạc, lại có mừng rỡ, cười nói: “Ngươi không dám vào vào Tru Tiên kiếm môn, bỏ qua đem bản thân tăng lên tới kiếm đạo thập trùng thiên chứng đạo Đạo giới tiêu chuẩn, nhưng mà Đế Hỗn Độn tại biên giới chỉ điểm ngươi, rốt cục vẫn là để ngươi tiến thêm một bước! Để cho ta nhìn một chút, ngươi khoảng cách kiếm đạo thập trùng có bao xa!”

Đế Phong nội tâm giơ kiếm, kéo theo thập trùng thiên đạo uy, chém xuống một kiếm!

Đây là kiếm đạo tuyệt thế chi uy, cho thấy từ trước tới nay cao nhất kiếm đạo, một kiếm hạ xuống, phong mang chỗ hướng, thời không sụp đổ, cho dù là Trụ Quang, cho dù là Vũ Thanh, cũng không có thể chặn!

Cái này phong mang, vượt qua không gian, vượt qua thời gian, không gì không phá!

"Đương ——— "

Cái này tuyệt thế một kiếm đánh trúng huyền thiết chuông, để dày nặng vô cùng huyền thiết chuông hơi hơi nghiêng người, hướng về phía sau di chuyển, Tô Vân nhất thời phơi bày tại kiếm đạo phong mang phía dưới!

Vô số kiếm quang như là bày ra màu bạc bầy cá, gào thét vọt tới.

Tại sắp đem Tô Vân thôn phệ giờ, đột nhiên không biết bao nhiêu tầng Đạo cảnh hiện lên, chồng chất lên nhau, dày nặng Đạo cảnh đem sở hữu bầy kiếm định trụ.

"Không đủ."

Tô Vân khẽ nhíu mày, đưa tay bắt lấy bầy kiếm bên trong một miếng tiên kiếm, lắc đầu nói: "Còn chưa đủ! Bộ Phong, ngươi chuyện gì xảy ra? Tru Tiên kiếm môn, Đế Hỗn Độn chỉ điểm, cũng không thể để ngươi bước ra một bước cuối cùng ư? Để cho ta lại cho ngươi một hồi cơ duyên, để áp lực của ta, buộc ngươi đi ra một bước cuối cùng! Tại kiếm đạo của ta uy năng bên dưới, đột phá đi!"

Pháp lực của hắn tăng lên tới cực hạn, kiếm gãy tinh không, chặt đứt ngân hà, cắt đứt Đế Phong mượn tới ngân hà lực lượng!

Trong cơ thể của hắn, Linh giới bên trong, nghìn vạn đạo cảnh bên trong kiếm đạo Đạo cảnh tại lực lượng mới xuất hiện, từng tầng từng tầng Đạo cảnh tuôn ra, tăng lên điên

cuồng, vượt qua Tiên Thiên Nhất Khí, thẳng tới kiếm đạo Đạo cảnh đệ bát trùng thiên!

Kiếm đạo của hắn thần thông đã đạt đến diệu cảnh, dung hợp Tiên Thiên Nhất Khí đặc biệt, một kiếm đâm ra, như là vĩnh hằng một, một chữ hai bên, là đủ loại lẫn nhau là trái lại kiếm đạo hồng lưu, nghênh tiếp Đế kiếm!

Hai bên kiếm đạo bộc phát, Đế Phong đột nhiên giận dữ: "Ngươi dám cùng ta so kiếm?"

Nhưng sau một khắc, hắn cảm nhận được vọt tới dồi dào pháp lực, so với hắn còn muốn mạnh mẽ tinh thuần pháp lực gia trì một chuôi nho nhỏ tiên kiếm, vậy mà đủ để cùng hắn đến hàng vạn mà tính tiên kiếm tạo thành Đế kiếm chống lại!

Huyền thiết chuông bay tới, như trước móc ngược tại Tô Vân đỉnh đầu, Tô Vân cầm kiếm, giết tới Đế Phong trước mặt.

Đế Phong nội tâm vào cơ thể, Đế kiếm hóa thành dài bốn thước ngắn, cùng Tô Vân cận chiến!

Ngân hà phía trên, hai đạo nhân ảnh tới lui như chỉ riêng như điện, mỗi một lần kiếm đạo va chạm, chói lọi kiếm quang liền đè xuống ngân hà hào quang, kinh diễm tinh không!

"Bộ Phong! Chưa đủ! Còn chưa đủ!"

"Kiếm của ngươi còn chưa đủ!"

"Ngươi còn không có lĩnh hội đến kiếm đạo chung cực áo nghĩa! Ngươi còn không có bắt đến kiếm đạo thần thúy!"

Trường kiếm va chạm, ngân hà tan vỡ, Tô Vân âm thanh từ trong kiếm quang truyền đến, một kiếm đâm ra, ngân hà vì đó bay lượn, như là kiếm đạo Luân Hồi!

"Áp lực của ngươi còn chưa đủ lớn! Để cho ta tới kích phát ngươi cái này tuyệt đại kiếm khách cuối cùng tiềm lực tiềm năng!"

Tô Vân một kiếm đâm ra, Đế Phong ngạnh hám một chiêu này, bị khuấy động lực lượng áp chế đến liên tục lui về phía sau, khó chịu hừ một tiếng. Ngay sau đó huyền thiết chuông đánh tới, đem hắn trong tay Đế kiếm va nát, hóa thành vô số tiên kiếm trong tinh không di động!

"Ngươi cần áp lực càng mạnh mẽ hơn mới có thể đột phá! Ta cần sử dụng ra thủ đoạn càng mạnh hơn, tới áp bức ngươi, tới lăng nhục ngươi!"

Tô Vân kiếm quang đâm tới, Đế Phong xoay người bay lên, ống tay áo kéo theo tiên kiếm hồng lưu, nhưng mà Tô Vân kiếm quang lại đâm xuyên thân thể của hắn.

Đế Phong một chưởng đánh vào bộ ngực mình, đem đâm vào trong cơ thể mũi kiếm đánh ra, nắm lên tiên kiếm hồng lưu, hồng lưu hóa thành Đế kiếm, hướng về phía sau đâm tới!

Hắn thật sự nổi giận, một kiếm này đã mang theo kiếm đạo đệ thập trùng thiên lực lượng!

"Không tệ!"

Tô Vân điệp bước, lấy huyền thiết chuông lớn ngăn cản một kiếm này uy năng, huyền thiết chuông lớn bị đánh đến đẩy ra, ngay sau đó nghìn vạn đạo cảnh bắn ra, đem một kiếm này dư uy chặn lại, cười ha ha nói: "Một kiếm này không tệ! Ta cần ngươi triệt để phóng thích kiếm đạo của ngươi! Không muốn trói buộc nó! Phóng thích nó!"

Hắn một chưởng đánh tới, hoàng chung thần thông chấn động vũ trụ càn khôn, càn quét Đế Phong kiếm đạo dư uy, đem Đế Phong chấn động đến hộc máu, thân thể phía ngoài trong chớp mắt nhiều hơn từng đạo vết thương!

Đế Phong cưỡng ép thôi thúc Cửu Huyền Bất Diệt, ngạnh hám chuông uy, thương thế nhất thời khỏi hẳn, nhưng mà Tô

Vân một kiếm đâm tới, để thương thế của hắn càng thêm tổn thương!

"Đột phá!"

"Đột phá!"

"Bộ Phong! Nhanh cho ta đột phá đến đệ thập trùng thiên!"

Tô Vân kiếm quang như mưa, đủ loại chiêu pháp như là cuồng phong bạo vũ giống như kéo tới, Đế Phong chỉ cảm thấy bản thân tựa như cùng cuồng phong bạo vũ xuống bị tàn phá hoa, lúc nào cũng có thể sẽ tiêu cánh tàn lụi, bị đánh nằm rạp trên mặt đất, bị bùn lầy cùng bước chân bao phủ!

Hắn có chút mê man.

Hắn lần này tới, là bởi vì chính mình tại đây trong mười năm quả thực có tiến bộ cực lớn, lúc này mới muốn chặn đánh Tô Vân. Dù sao mười năm sau Tô Vân rời đi Phần vũ trụ, tất nhiên sẽ từ biên giới đi tới Đế đình, chỉ cần trên con đường này đợi chờ, liền có thể đợi đến Tô Vân.

Chỉ cần trong tinh không diệt trừ Tô Vân, liền có thể giảm bớt một cái đối thủ cạnh tranh, cớ sao mà không làm?

Nhưng hắn không ngờ tới là, Tô Vân mười năm, cùng hắn mười năm, hoàn toàn là hai việc khác nhau!

"Đột phá!"

"Bộ Phong, nhanh lên một chút cho ta đột phá!"

Kèm theo Tô Vân một tiếng lại một tiếng quát lớn, huyền thiết chuông lớn bay tới, đụng vào Đế Phong trên người, chỉ nghe coong một tiếng vang thật lớn, Đế Phong bị đụng bay đi ra ngoài.

Hắn cứ việc có Cửu Huyền Bất Diệt dạng này huyền công, nhưng cũng cảm giác được toàn thân cơ hồ bị đụng nát, suýt

nữa tại chỗ bị xoá bỏ, trong lòng không khỏi sợ hãi.

Tô Vân cất bước đánh tới, trên mặt mang nụ cười dữ tợn, trong mắt hướng đầy vẻ hưng phấn, Đế Phong thấy thế, lại là một miếng lão huyết phun ra, đột nhiên chấn tay áo, cuốn lên vô số tiên kiếm phá không mà đi!

Tô Vân nguyên bản định tiếp tục gia tăng áp lực, để hắn bị thương, để hắn hướng đạo cảnh đệ thập trùng đột phá, không ngờ còn chưa giết tới trước mặt, Đế Phong liền hốt hoảng mà đi, căn bản không cùng hắn giao chiến, không khỏi kinh ngạc phi thường!

"Bộ Phong! Ai ——, trở về ah!"

Tô Vân nâng lên cánh tay phải, vẻ mặt có chút ngỡ ngàng cùng luống cuống: "Ngươi lại không thử một chút ư? Ngươi không…"

Hắn có chút hoang mang: "Chẳng lẽ ta cho hắn áp lực quá lớn? Không, chắc là hắn quá yếu đuối. Không có một viên kiên định đạo tâm, khó thành Chí Nhân. Đế Hỗn Độn đối với hắn cách nhìn không sai. Ngược lại là ta…"

Tô Vân nhìn kiếm trong tay, thở dài, cầm trong tay tiên kiếm ném ra, thấp giọng nói: "Cùng Bộ Phong lần này giao thủ, kiếm đạo của ta lại mơ hồ có đột phá xu thế. Chỉ là, ta đột phá để làm gì?"

—— —— trước thời hạn càng. Trạch Trư đi thu dọn đồ đạc, một nhà bốn miệng đi Bắc Kinh. Ngày hôm qua dược không có tiếp tục ăn, cảm giác tốt hơn nhiều, mấy ngày nay đổi mới sẽ không đúng giờ, lúc nào viết xong lúc nào đổi mới, có khả năng trước thời hạn, càng có khả năng trì hoãn. Ừm, tương đối Tiết định ngạc.

Chương 899 : Vân thư đại đạo, Đế Hậu cầu tử

Chương 889: Vân thư đại đạo, Đế Hậu cầu tử

Tô Vân thần thái tiêu điều, liếc liếc xa xa tinh không một chút.

Nơi đó có bốn viên vô cùng sáng rực ngôi sao, cho dù là hắn cùng Đế Phong đánh một trận nhấc lên tinh không lớn lao chấn động, quấy nhiễu ngân hà vận chuyển, cái kia bốn viên ngôi sao cũng không nhúc nhích tí nào.

Bất quá, ngay tại Tô Vân ánh mắt quét tới thời điểm, cái kia bốn viên ngôi sao đột nhiên bắt đầu chuyển động, ngôi sao phía sau trong bóng tối truyền đến Ma Đế tiếng cười: "Lại bị ngươi phát hiện, Vân Thiên Đế, ngươi đừng vội hung hăng càn quấy, ta Thần Ma nhị đế mười năm này tại Đế Hỗn Độn dưới trướng tu vi tinh tiến, hơn xa lúc trước, cũng không sợ ngươi!"

Cái kia bốn viên ngôi sao phía sau chính là Thần Đế Ma Đế vô cùng to lớn chân thân!

Thần Ma nhị đế hiện ra khủng bố chân thân, ngồi chồm hổm trong tinh không, bản thân giấu tại hắc ám trong hư không, nhìn thấu Tô Vân cùng Đế Phong một trận chiến này.

Ánh mắt của bọn hắn vô cùng to lớn, giống như bốn viên cháy hừng hực mặt trời, thậm chí để bốn phía ngôi sao xoay quanh tròng mắt của bọn họ vận chuyển, thế cho nên rất khó coi ra sơ hở.

Nhưng mà Tô Vân cùng Đế Phong giao thủ nhấc lên chấn động quá lớn, bọn họ bốn con mắt không nhúc nhích tí nào,

ngược lại bại lộ bản thân.

Thần Ma nhị đế bốn con mắt nhanh chóng lui về phía sau, rời xa Tô Vân.

Ma Đế kiều mị đến để cho người ta nghe xong liền tà hỏa tán loạn âm thanh truyền đến: "Chúng ta tuy là không sợ ngươi, nhưng chúng ta cũng không muốn trêu chọc ngươi! Ngươi nếu là lại nhỏ yếu mấy phần, chúng ta liền trêu chọc ngươi!"

Tô Vân không có truy kích, cao giọng nói: "Hai vị đạo hữu, ta quay về Đế đình, liền sẽ muốn đem mười năm này sở học luyện thành đại đạo thư, hai vị đạo hữu không ngại đến đây học tập."

"Ta tin ngươi cái quỷ!"

Ma Đế âm thanh càng ngày càng xa: "Ngươi nhất định là định đem chúng ta lừa gạt đi giết chết, ta mới sẽ không bên trên ngươi…" Âm thanh dần dần không thể nghe thấy.

Tô Vân lắc đầu, tự nhủ: "Hai người các ngươi tuy không có hi vọng tu thành Đạo cảnh thập trùng thiên, nhưng dầu gì cũng xem như trên đời này tồn tại cường đại nhất. Cái cơ duyên này, ta vẫn còn muốn cho các ngươi, chỉ mong các ngươi có thể so sánh Bộ Phong tiền đồ một chút."

Đối với hắn mà nói, cho dù là Thần Đế Ma Đế hay là Đế Phong địch nhân như vậy, hắn cũng phải cho đối phương đầy đủ cơ hội, làm cho đối phương thử nghiệm đột phá đến Đạo cảnh thập trùng thiên.

Dù sao, chỉ cần bất kỳ người nào tu thành Đạo cảnh thập trùng thiên, Đế Hỗn Độn liền có thể bởi vậy kéo dài tính mạng, sống lại!

Tiên giới cũng sẽ không có hóa thành tro tàn mà lo lắng!

“Mười năm trước, một cái khác khoảng cách Đạo cảnh thập trùng thiên gần nhất người là Tà Đế.”

Tô Vân suy nghĩ nói: “Không biết hắn trong khoảng thời gian này tiến cảnh làm sao, có hay không cũng cần ta cho hắn đầy đủ áp lực khiến cho hắn đột phá…”

Nơi xa, Đế Phong nhanh chóng bỏ chạy, cho đến đem Tô Vân xa xa dứt bỏ, phát hiện Tô Vân không có đuổi theo, lúc này mới yên tâm.

“Tu vi của hắn thực lực làm sao nâng cao nhanh như vậy?”

Hắn khó chịu hừ một tiếng, đột nhiên thôi thúc kiếm hoàn, vô số thanh tiên kiếm hóa thành châm bạc lớn nhỏ, đâm vào thân thể từng cái trong vết thương, thi triển chiêu thức, chính là Tô Vân thần thông Đạo Ngừng Ở Đây, dựa vào cái này xóa đi đạo thương.

Từng cái tiên kiếm vào cơ thể, chỉ còn lại có chuôi kiếm, đạo thương nhất thời bị đè xuống.

Chỉ là Tô Vân Tiên Thiên Nhất Khí thực sự bá đạo, Tiên Thiên Nhất Khí không ngừng diễn hóa diễn biến, dẫn đến thương thế của hắn thủy chung liên tục nhiều lần.

Đế Phong sắc mặt âm trầm, chỉ có thể mặc cho những này tiên kiếm cắm ở trong cơ thể, không thể rút ra.

“Muốn hóa đi những này đạo thương còn cần một đoạn thời gian, chỉ là tiểu tử này tiến cảnh nhanh như vậy, ta chữa thương chậm trễ chút thời gian, thực lực của hắn chỉ sợ lại tăng lên không ít.”

Đồng tử của hắn trung bình lộ ra lo lắng cùng không cam lòng, giống như là cao tuổi hùng sư bị đưa ra đàn sư tử: “Trẫm sẽ không liền như thế từ bỏ trẫm giang sơn, trẫm quyền thế, dù ai cũng không cách nào từ trong tay của ta đoạt đi nó, dù ai cũng không cách nào…”

Tô Vân đi qua hơn một tháng lặn lội đường xa, cuối cùng trở lại thứ bảy Tiên giới chủ đại lục, nhìn xa mỗi bên đại động thiên, tâm hắn triều dâng trào lên xuống.

Cái này giang sơn đẹp như vẽ, không còn đoạt Đế chi chiến hỗn loạn, dân sinh có thể phát triển, bách tính nghỉ ngơi lấy lại sức, các tộc nhân hạt lựu thịnh vượng.

Tô Vân giáng lâm Đế đình, chỉ thấy Sài Sơ Hi đem Lôi Trì từ từ lên cao, treo cao trên trời, từ từ rời xa Đế đình, hiển nhiên tu vi của nàng thực lực cũng có không tầm thường tăng lên, Lôi Trì uy năng cũng đang dần dần nâng cao.

Tô Vân đi ngang qua Lôi Trì, ngay sau đó đi vào gặp nhau.

Tuy là hai người đã từng là phu thê, nhưng năm tháng hòa tan lúc trước ** tình cảm, Sài Sơ Hi đối Tô Vân lấy lễ để tiếp đón, nói: “Mấy năm này ta cảm ngộ kiếp vận chi đạo, tu vi càng ngày càng cao, ta phát hiện Đạo cảnh cuối cùng chính là Tiên giới, bởi vậy nhịn không được trong lòng có đại hoan hỉ.”

Tô Vân giống như thích còn buồn, nói: “Sơ Hi, ngươi thấy được Đạo cảnh đệ thập trùng thiên? Ngươi thấy không phải Tiên giới, mà là đạo giới. Ngươi tại hiện nay tu vi có thể nhìn thấy Đạo giới, ta đã vì ngươi vui vẻ, lại vì ngươi bi thương.”

Sài Sơ Hi không hiểu, hỏi duyên cớ, Tô Vân nói: “Ta từng nghe Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác luận đạo, nói qua Đạo cảnh thập trùng thiên, cái này cảnh giới có thể nói là Đạo Thần, cũng có thể nói là Chí Nhân. Một thân là đạo bên trong thần, thành tâm thành ý tại đạo người. Nhưng mà cảnh giới này có cạm bẫy, tại có Đạo giới vũ trụ, gọi Đạo Thần cạm bẫy, tại cái khác địa phương gọi Chí Nhân cạm bẫy. Tu luyện tới Đạo cảnh thập trùng thiên, bản thân cùng đại đạo tương hợp tương dung. Một thân tư duy đã hoàn toàn theo tại đạo, bị đạo khống chế, không có bất kỳ cái gì bản thân ý nghĩ quen biết, trở thành đạo khôi lỗi, bởi vậy gọi Đạo Thần cạm bẫy, Chí

Nhân cạm bẫy. Sơ Hi, ta lo lắng ngươi sẽ rơi vào một bước này mà không cách nào nhảy ra ngoài ah.”

Sài Sơ Hi cười nói: “Bệ hạ chẳng lẽ cho là ta tư chất ngộ tính không đủ?”

Tô Vân lắc đầu: “Tư chất của ngươi ngộ tính, ta cũng khâm phục vô cùng, đạo tâm của ngươi vô cùng củng cố, sẽ không bởi vì bất cứ chuyện gì mà dao động. Nhưng chính là bởi vì như thế, ta dám đoán chắc ngươi tu thành Đạo cảnh đệ thập trùng, nhất định cùng đại đạo triệt để tương hợp, hoàn toàn mất đi bản thân. Ngươi sẽ chỉ trở thành đạo, hóa thành đạo. Những người khác rơi vào cạm bẫy, còn có nhảy ra cạm bẫy chi tâm, nhưng ngươi rơi vào cạm bẫy, liền không còn có nhảy ra ngoài tâm tư. Khi đó, ta sẽ không còn được gặp lại ta lúc trước chỗ yêu nữ hài kia.”

Sài Sơ Hi đạo tâm hơi hơi hơi dao động một chút, nhưng ngay sau đó lại khôi phục như lúc ban đầu, nói: “Nếu như thật có ngày đó, không nên ngăn cản ta. Đó là trong lòng ta Tiên giới.”

Tô Vân buồn bã, rời đi Lôi Trì.

Hắn trở lại Đế đình, lại thấy Tô Kiếp có Ứng Long, Bạch Trạch đám người làm bạn, điều khiển Đế liễn đi loanh quanh Đế đình cùng phụ thuộc chư thiên.

Tô Kiếp đám người nhìn thấy Tô Vân đến, vừa mừng vừa sợ, vội vàng dừng lại Đế liễn, xuống xe chào hỏi.

Tô Vân quan sát Tô Kiếp một phen, chỉ thấy Tô Kiếp lúc trước ngây thơ biến mất, trở nên có chút vững vàng, thậm chí so với chính mình còn muốn trầm ổn, không khỏi cười nói: “Kiếp nhi, ngươi theo bọn họ hồ đồ cái gì?”

Tô Kiếp nói: “Phụ thân không tại, trong triều có người nói cần thái tử giám quốc, ngay sau đó lập ta làm thái tử, ngày

bình thường muốn tuần thú biên giới, đi loanh quanh tứ phương.”

Tô Vân nghe vậy, cười lạnh nói: “Thái tử giám quốc? Cái này chủ ý của người nào? Đừng nghe bọn họ! Này cẩu thí Thiên Đế cũng không phải ngươi Tô gia! Sẽ không phụ truyền tử, tử truyền tôn, đời đời con cháu vô cùng tận! Này cẩu thí Thiên Đế không có nửa điểm chỗ tốt, ngươi nhìn vi phụ, xưng Đế đến nay chỉ trải qua một lần triều, vẫn là đăng cơ thời điểm! Thiên Đế cái đồ chơi này, ngươi đừng nhìn tranh hung ác như thế, thực ra chính là một cái trang trí!”

Tô Kiếp đối với hắn có chút sợ sợ, chần chờ nói: “Ta nghe Bạch Trạch cùng Ứng Long nói, làm Thiên Đế là muốn đi loanh quanh tứ phương, chấn nhiếp thiên hạ, phụ thân không đi đi loanh quanh, đành phải nhi tử làm thay…”

Tô Vân hừ một miếng, cười đùa nói: “Đây là khi nào quy củ? Đông lăng chủ nhân khi đó quy củ! Đông lăng chủ nhân đều chạy đến thứ tám Tiên giới đi chơi đùa nghịch. Ta trước kia quả thực đi loanh quanh qua mấy lần, chẳng qua là lo lắng Thiên Thị Viên quỷ thần đánh nhau, lẫn nhau thôn phệ mà thôi, về sau Đế đình giải phong, mỗi bên thành các nơi, đều có quan viên xử lý, tư pháp chế độ, đã thành hệ thống, còn cần đến đi loanh quanh? Chẳng những mệt đến bản thân, còn hao người tốn của.”

Tô Kiếp suy nghĩ một chút, nói: “Vậy cái này Thiên Đế làm còn có cái gì hứng thú?”

“Vốn là liền không có gì hứng thú. Đối với người trong thiên hạ tới nói, có Thiên Đế tuy là tốt, không có Thiên Đế nhưng cũng không có gì ghê gớm.”

Tô Vân cười nói: “Vi phụ hưởng thụ là cùng các đối thủ tranh đoạt đế vị quá trình. Bọn họ yêu thích đế vị, ta không có thèm, nhưng ta hết lần này tới lần khác không cho bọn họ.”

Ứng Long cùng Bạch Trạch vội vàng đi lên, đỡ đi Tô Kiếp, nói: "Đừng nghe cha ngươi, đó chính là cái hôn quân, sau khi chết thụy hào Ai Đế, liền mộ chí minh đều có người cho hắn viết xong! Hắn mê muội, ngươi không thể đi theo cùng một chỗ bất tỉnh!"

Tô Kiếp có chút mê man, không biết ai nói mới là đúng.

Tô Vân lắc đầu, chỉ thấy Ứng Long cùng Bạch Trạch lại mang lấy Tô Kiếp đi loanh quanh tứ phương đi.

Hắn trở lại Đế đô, tiện tay đem huyền thiết chuông quăng lên, món chí bảo này lơ lửng ở giữa bầu trời phía trên, nguy nga tráng lệ, làm cho người ta cảm thấy vô cùng nặng nề cảm giác.

Cái này huyền thiết chuông lơ lửng, mọi người liền biết Vân Thiên Đế trở về, bao nhiêu có trấn an nhân tâm tác dụng.

Tô Vân vào thành, gặp qua Ngư Thanh La, hai vợ chồng nhiều năm không thấy, đương nhiên lại là rất nhiều lời muốn nói, rất nhiều chuyện muốn làm, không đủ cùng ngoại nhân nói vậy.

Một phen vui thích sau đó, Tô Vân người khoác màu trắng quần áo trong, không có mặc chỉnh tề, cùng Ngư Thanh La ở trong vườn dạo bước, hai người áo mũ không ngay ngắn, tại trong nhà mình, không có ở trước mặt người ngoài như vậy nghiêm chỉnh.

Tô Vân tại hồ nước bên trên cầu nổi ngồi xuống hoán túc, bàn chân róc rách nước chảy, có chút tự đắc.

Ngư Thanh La tựa vào bên cạnh hắn, đem giày cởi xuống, đặt ở bên cạnh.

Hai người khó được yên bình, rúc vào với nhau, nội tâm vô cùng bình tĩnh, bốn phía hoa sen từ từ mở ra, tản ra mùi thơm. Trong nháy mắt Ngư Thanh La chỉ thấy thiên địa biến mất,

thay vào đó chính là vô biên vô tận lá sen cùng đạo hoa, bên cạnh nàng, Tô Vân đứng dậy, mặt mang tươi cười, hướng nàng xòe tay ra.

Ngư Thanh La đưa tay, bị Tô Vân nhẹ nhàng kéo, hai người hướng những cái kia hoa sen lá sen ở giữa tung bay đi.

Ngư Thanh La lơ đãng quay đầu, lại thấy một "chính mình" khác cùng Tô Vân như trước ngồi tại cầu nổi bên trên, lẫn nhau tựa sát, thế mới biết là Tô Vân nội tâm đem bản thân nội tâm kéo.

Hai người tại đầy trời dị tượng bên trong ngao du, chỉ nghe cái kia từng đoá từng đoá hoa sen bên trong truyền đến du dương đạo âm, giống như là có người tụng niệm, lại giống là đạo tự minh.

Bọn họ nắm tay từ một đóa hoa sen bên cạnh bay qua, chỉ thấy cái kia đóa hoa sen từ từ mở ra, hoa sen bên trong ngồi ngay thẳng một cái Tô Vân, chính là đạo hoa tích chứa đại đạo hình thành đại đạo thân, thân bị có vô số thần thông tại bản thân diễn biến!

Ngư Thanh La đang tại kinh ngạc, lại thấy mảnh này mênh mông bên trong, từng đoá đạo hoa mở ra, đạo hoa bên trong, đều có một cái Tô Vân đại đạo thân, đều tự tụng niệm khác biệt đạo pháp!

Bỗng nhiên không trung chấn động, từng tòa Đạo cảnh vụt lên từ mặt đất, chói lọi phi thường, bút mực khó mà hình dung!

Ngư Thanh La chính nhìn đến mê mẩn, Tô Vân nội tâm lôi kéo nàng bay lên, bay vào những này chói lọi Đạo cảnh bên trong, kiến thức đủ loại hùng vĩ, nghiên cứu đủ loại đạo diệu.

Ngư Thanh La từ tầng tầng lớp lớp Đạo cảnh bên trong bay qua, nội tâm rung động không hiểu, chẳng biết lúc nào, bên

người nàng Tô Vân nội tâm biến mất, nàng đang tìm, lại thấy thiên ngoại cái kia nguy nga vô bờ Tô Vân nội tâm nguy tọa, khắp cả người quang mang, hào quang như kiếm, từ thiên ngoại hướng nàng xòe tay ra.

Ngư Thanh La cũng là nội tâm, đứng dậy rơi vào trong lòng bàn tay của hắn, theo hắn hướng thiên ngoại mà đi.

Nàng thân hình biến hóa, càng lúc càng lớn, lại thấy thiên ngoại Tô Vân lại càng thêm nguy nga, để nàng tâm linh lớn nhận xung kích.

Tô Vân nhờ nàng nơi tay, mặt mang tươi cười, đột nhiên chỉ thấy nghìn vạn đạo cảnh ùn ùn kéo đến, trùng lặp cùng một chỗ, ngàn vạn đại đạo ảo diệu tuôn hướng Tô Vân nội tâm, cái này đến cái khác Tô Vân đại đạo thân cùng Tô Vân nội tâm dung hợp, đủ loại đại đạo lại từ Tô Vân nội tâm truyền lại đến Ngư Thanh La nội tâm bên trong.

Hai vợ chồng tâm ý tương thông, thấy ta nhìn thấy, ngửi ta nghe thấy, không phân khác biệt.

Tô Vân cười nói: "Xin phu nhân giúp đỡ, vì ta luyện thành đại đạo thư."

Ngư Thanh La quản lý thiên hạ thánh hiền truyền thừa, đem những này đại đạo ảo diệu biên soạn, kết thành phù văn, hai vợ chồng rất mau đem từng môn đại đạo hóa thành phù văn giản đơn, treo tại bầu trời bên trong.

Đợi đến tám vạn thiên đại đạo thư luyện thành, đã là nửa năm sau sự tình.

Hai người hoàn thành cái này một tráng cử, Ngư Thanh La chỉ cảm thấy bản thân đạo pháp thành tựu sớm tại trong lúc vô tình tăng lên nhiều vô kể, trong lòng lại yêu vừa vui, bất giác động tình, nói: "Phu quân, thiếp thân muốn vì phu quân sinh một đứa bé."

Tô Vân nghe vậy, nói: "Ta hiện nay đại đạo ngang, nội tâm cùng thân thể tương đồng, Hồng Mông phù văn hóa thành vạn đạo. Nếu muốn một cái hài nhi, ta có thể để Hồng Mông Hóa Đạo, phu nhân muốn cho để hài nhi nắm giữ cái gì đạo thân?"

Ngư Thanh La nghe vậy, bất giác bi phẫn, che mặt rơi lệ mà đi.

Tô Vân vội vàng đuổi theo, hỏi một phen, Ngư Thanh La lúc này mới nói: "Phu quân càng thêm thần thông quảng đại, nhưng nhân tính mờ nhạt, đã không thể như người đồng dạng chồng, bởi vậy bi thương rơi lệ."

Tô Vân giật mình, tự suy ngẫm nói chuyện hành động, không khỏi sợ hãi, nhận sai nói: "Đúng, ta không nên thử chưởng khống khống chế hài tử cả đời, thậm chí ra đời, là ta chi tội."

Ngư Thanh La lúc này mới xoay buồn làm vui, hai vợ chồng lại là một phen vuốt ve an ủi **, chỉ là thân thể cùng nội tâm bên trên vui thích, tuy mỹ diệu, lại khó coi, không đề cập tới.

Chương thông báo : Xin nghỉ

Sáng hôm nay đi 304 bệnh viện, xế chiều đi đồng nghiệp bệnh viện, tiểu nữ nhi xương hông khớp xương không có vấn đề, nhưng xương sọ không có khép lại, phải đi thiên đàn bệnh viện kiểm tra. Buổi chiều đồng nghiệp bệnh viện, con gái lớn con mắt xảy ra vấn đề, mắt trái 0.6, mắt phải 0. 3, sắc trời đã tối, ngày mai buổi sáng còn có hai cái kiểm tra hạng mục. Trạch Trư cho mình định bệnh mề đay kiểm tra, cũng vào ngày mai, buổi sáng chỉ có thể để phu nhân mang theo con gái nhỏ cùng con gái lớn đi kiểm tra. Buổi chiều còn có tuyến dạng thể kiểm tra lại. Ngày mốt buổi sáng là thiên đàn bệnh viện kiểm tra…

Hôm nay đã chơi đùa kiệt sức, tinh thần không tốt, tâm tình cũng rất tồi tệ.

Viết không đến chương tiết mới.

Phỏng đoán sau này hai ngày đều viết không tới.

Xin nghỉ ba ngày. Thứ lỗi.

Chương 900 : Công phu miệng lưỡi xưng đệ nhất

Chương 890: Công phu miệng lưỡi xưng đệ nhất

Phen này vuốt ve an ủi về sau, Tô Vân cùng Ngư Thanh La còn chưa chỉnh đốn chỉnh tề, liền nghe bên ngoài truyền đến Oánh Oánh âm thanh: "Đại Cường ngươi trở về? Cũng không đi tìm ta, về nhà một lần liền thẳng đến nàng dâu nơi này, có nàng dâu quên…"

Tô Vân vội vàng lấy hoàng chung thần thông chụp lại hậu cung, miễn cho nàng xông tới.

Oánh Oánh coong một tiếng đụng vào vô hình trên vách chuông, dưới sự ứng phó không kịp, người cùng cánh đều kề sát ở chuông bên trên, tuột xuống, trượt đến một nửa liền hướng về phía sau ngã đi.

Nàng vội vàng bay lên, không khỏi nổi giận đùng đùng: "Có đem ta nhốt tại bên ngoài? Các ngươi giữa ban ngày ở bên trong cẩu cẩu túy túy làm cái gì chuyện tốt? Để cho ta nhìn một chút!"

Tô Vân cùng Ngư Thanh La vội vàng sửa sang lại quần áo, Ngư Thanh La nói: "Ngươi trước lừa gạt nàng phút chốc, cho ta mặc chỉnh tề!"

Tô Vân nói: "Ngươi trước từ cửa sau đi ra ngoài, ta đem hoàng chung cho ngươi mở cái cửa sau. Nha đầu này không thể thất lễ, bằng không liền sẽ kêu lên, đừng nói Đế cung, ngay cả Đế đô chỉ sợ đều người người đều biết!"

Ngư Thanh La ôm một chút không kịp mặc trang sức, nhấc theo giày, vội vàng từ cửa sau đi ra ngoài.

Chỉ nghe chuông bên ngoài Oánh Oánh âm thanh truyền đến: "Tiểu Thúc, tiểu Thúc! Cái này hoàng chung thần thông ngươi phá được a? Phá hắn, chúng ta xông vào xem bọn hắn chuyện tốt!"

Tiểu Đế Thúc âm thanh truyền đến: "Vân Thiên Đế đạo pháp thần thông đã tại trên ta, hiện nay ta đã không có khả năng phá giải hắn thần thông. Hơn nữa ta hiện nay chỉ còn lại có một nửa đầu óc, thực lực cũng không bằng hắn…"

Đúng lúc này, hoàng chung tán đi, Tô Vân từ sau trong cung đi ra, cười nói: "Oánh Oánh trở về? Mười năm không gặp…"

Oánh Oánh từ bên cạnh hắn bay qua, tại hậu cung bên trong tìm tới tìm lui, chỉ là tìm không thấy một người khác. Tô Vân cười nói: "Ta tại trong Phần trải qua gian nan hiểm trở, không biết bao nhiêu tràng ác chiến, từ Phần trở về, lặn lội đường xa, không ngại cực khổ, bởi vậy khi trở về mệt mỏi nghỉ ngơi phút chốc…"

"Trên người ngươi có Đế Hậu nương nương mùi thơm!"

Oánh Oánh ở trên người hắn ngửi một cái, sắc mặt nghiêm túc nói: "Ngươi sau khi trở về các ngươi liền khoái hoạt qua, một mực khoái hoạt đến bây giờ! Đại Cường, ngươi quả nhiên không phải người đầu tiên nhìn qua, mà là nhìn vợ ngươi!"

Tô Vân tức nói: "Như vậy ngươi lại chạy đi nơi nào? Ta mười năm này sống không bằng chết, bên ngoài phấn đấu, lúc nào cũng có thể mất mạng. Sau khi trở về chỉ mong nhìn lần đầu tiên liền thấy thân cận nhất người kia, nhưng mà ngươi lại mang theo tiểu Đế Thúc chạy tán loạn khắp nơi, tiêu dao khoái hoạt, ta trái cũng nhìn phải cũng nhìn, nhìn ngôi sao nhìn mặt

trăng, ngươi thủy chung không trở lại. Từ lúc ngươi có tiểu Đế Thúc về sau, liền quên ngươi Đại Cường, ta quả nhiên là cái Cẩu Thặng…"

Oánh Oánh cảm thấy đuối lý, vội vàng cười nói: "Tốt tốt, đừng thương tâm. Chúng ta đều thối lui một bước, về sau ta không cần tiểu Thúc đi theo ta, như trước muốn ngươi đi theo chính là ta."

Bên cạnh đầu to thiếu niên muốn nói lại thôi.

Oánh Oánh vội vàng hướng tiểu Đế Thúc quăng cái ánh mắt, nói nhỏ: "Ta cũng không phải là không cần ngươi nữa, chỉ là Đại Cường ghen ghét ngươi, ta cần phải đến trấn an trấn an. Ngươi không muốn ghen ghét, ta cũng là phân thân hết cách, chúng ta dù sao mười năm không gặp."

Tiểu Đế Thúc suy nghĩ một chút, bản thân muốn nói hình như không phải chuyện này, nhưng Oánh Oánh đầu từ trước tới nay không cách nào giống như người bình thường như vậy suy tư, vậy liền do nàng đi.

Oánh Oánh lại rơi vào Tô Vân đầu vai, trong lòng lo sợ bất an, có một loại phản bội Tô Vân cảm giác: "Mười năm này, ta cũng không có ít chép tiểu Thúc bài tập, sĩ tử nếu là biết ta sách bên trong ăn cắp những người khác bài tập, đại khái sẽ cảm thấy ta bất trung a, nhất định sẽ rất đau lòng…"

Mười năm này, nàng thừa dịp Tô Vân không tại, đem tiểu Đế Thúc xem như gia súc sai bảo.

Thông Thiên các bên trong có thật nhiều khó mà phá giải nan đề, đều là liên quan tới đủ loại đại đạo nan đề, như thuật số, thiên đạo, Luân Hồi bên trên một chút nghi vấn. Cho dù là Thông Thiên các các thành viên, từng cái đều là thông minh tuyệt đỉnh thiên tài, cũng khó có thể mở ra.

Tô Vân cùng Oánh Oánh chạy tán loạn khắp nơi, thường xuyên lại ở truy nguyên lúc gặp phải một chút không cách nào truy nguyên đi ra đạo lý, cũng sẽ ném vào Thông Thiên các, như trụ cột nhất ba ngàn sáu trăm Thần Ma càng thêm tỉ mỉ truy nguyên, ba ngàn sáu trăm Tiên đạo càng thêm chính xác miêu tả cùng biểu đạt, Tiên đạo phù văn cùng cựu thần phù văn chuyển đổi thông hiểu, Tiên đạo phù văn cùng Hỗn Độn phù văn chuyển đổi thông hiểu, cùng với đại nhất thống đạo pháp lý niệm các loại.

Tô Vân rất khó có rảnh rỗi thời điểm, cho dù rảnh rỗi cũng sẽ nghĩ đến tái giá cùng nữ nhân xinh đẹp. Mà Thông Thiên các các cường giả cũng không cách nào đem những vấn đề này từng cái mở ra, ngay sau đó Oánh Oánh nhân cơ hội sai bảo tiểu Đế Thúc, giải quyết rất nhiều cơ sở nghiên cứu bên trên nan đề, để Thông Thiên các cùng Nguyên Sóc, Đế đình đạo pháp thần thông có nhảy vọt phát triển!

Đương nhiên, Oánh Oánh mục đích thực ra chỉ là vì chép bài tập mà thôi.

Cũng bởi vì việc này, phát sinh một hồi biến cố, Thông Thiên các các cao thủ chú ý tới Đế Thúc học vấn cùng trí tuệ, cùng với cái kia biến thái giải đề tốc độ, so sánh một chút lão các chủ Tô Vân quanh năm không trở về Thông Thiên các, cũng không tổ chức Thông Thiên các đại hội, ngay sau đó liền lên đem lão các chủ treo trên tường, khác lập tân các chủ suy nghĩ.

“Như vậy đối Thông Thiên các càng tốt hơn!” Nguyên lão hội nghị bên trên, rất nhiều nguyên lão nhao nhao nói.

Cuối cùng vẫn Bạch Trạch nguyên lão một lời nói, đem tràng này phế truất lão các chủ “Đảo chính” đè xuống.

Bạch Trạch tại nguyên lão hội bên trên đau lòng nhức óc nói: “Chư vị! Chư vị ——, các ngươi chẳng lẽ quên mất chúng

ta lựa chọn các chủ đệ nhất tiêu chuẩn cơ bản là cái gì không? Biết đánh nhau! Là biết đánh nhau ah! Thông Thiên các chủ là chúng ta chọn lựa tới đệ nhất tay chân, bảo vệ chúng ta, không phải là làm nghiên cứu đệ nhất hảo thủ!"

Đây là chuyện cũ, không đề cập tới.

Lúc này Ngư Thanh La từ bên ngoài trở về, kinh ngạc nói: "Bệ hạ là khi nào trở về? A, Oánh Oánh cũng ở đây!"

Oánh Oánh cười lạnh một tiếng, thấp giọng nói: "Nhìn ngươi xuân phong đắc ý bộ dạng, liền biết mùa xuân ngựa con trên đồng cỏ nhảy nhót đến mấy lần, ta đều chẳng muốn vạch trần ngươi…"

Ngư Thanh La đã sớm biết Tô Vân cùng nàng quan hệ so cùng mình quan hệ còn muốn thân mật, bởi vậy không để ý lắm, cười nói: "Bệ hạ, những ngày này Đế Thúc cùng Oánh Oánh xử lý không ít việc lớn, giúp Thông Thiên các đem đủ loại điển tịch đều sửa sang lại một phen, thậm chí liền Đạo Quân điện các nơi điển tịch cũng lần nữa chỉnh sửa, phân tích ra rất nhiều cổ xưa vũ trụ liên quan tới cảnh giới chí cao giải thích."

Oánh Oánh nhất thời khẩn trương vô cùng: "Đế Hậu nữ nhân này vậy mà vạch trần ta sách chép những người khác bài tập sự tình, hảo hảo ác độc! Quả nhiên, đối với nữ nhân ra tay ác nhất chính là một nữ nhân khác!"

Tô Vân vội vàng hướng tiểu Đế Thúc cảm ơn, tiểu Đế Thúc đáp lễ, nói: "Hứng thú vị trí, không cần như thế."

Tô Vân cười nói: "Ta mười năm này thời gian tại Phần vũ trụ đi học, cũng rất có đoạt được, sau khi trở về cùng Thanh La cùng một chỗ viết xuống đại đạo thư tám vạn cuốn, đạo huynh nếu là có hứng thú, không ngại cũng nhìn một chút."

Oánh Oánh nghe được hắn cùng Ngư Thanh La cùng một chỗ viết tám vạn cuốn đại đạo thư, không cùng bản thân viết một quyển, trong lòng có chút không vui, chỉ là ván đã đóng thuyền, nàng cũng không thể tránh được.

Tô Vân nói nhỏ: "Ta chỗ này còn có một vạn tám ngàn cuốn còn chưa viết."

Oánh Oánh lúc này mới xoay buồn làm vui, thầm nghĩ: "Tuy là ít một chút, nhưng đều là làm hàng."

Tô Vân cùng Ngư Thanh La luyện thành đại đạo thư, bố trí Thông Thiên các thiên thư viện, chiêu cáo thiên hạ, bất luận người nào cũng có thể đến đây tham khảo. Lại lệnh sứ giả đi sứ Tà Đế, Thiên Hậu, Tiên Hậu, Thần Ma nhị đế, Đế Phong đám người, mời chư Đế đến đây tham khảo.

Tiên Hậu, Thiên Hậu hai vị nương nương cùng Tô Vân tương đối gần gũi, bởi vậy trước tiên liền đến đây thăm hỏi. Thiên Hậu nương nương khoảng cách tương đối gần, thật sớm liền tới cùng Tô Vân, Ngư Thanh La cùng Oánh Oánh ôn chuyện, Tiên Hậu định cư Câu Trần động thiên Thiên Hoàng phúc địa, khoảng cách khá xa, đến muộn hơn tháng thời gian.

Tiên Hậu nương nương cùng Đông Quân Phương Trục Chí cùng một chỗ đường xa mà đến, xa xa liền thấy Tô Vân huyền thiết chuông lớn treo cao trên bầu trời, cổ điển trang nghiêm, dày nặng đại khí, rất là rung động nhân tâm, hai người đều tự thán phục.

Chiếc chuông lớn kia cái eo chỗ, mây mù lượn lờ, mà trên thân chuông phương đã đi tới thiên ngoại, khủng bố trọng lượng để bốn phía thời không bóp méo.

Hai người nhìn ra xa, chỉ thấy giám thị Đế đình mặt trời Thái Dương Thủ đang tại gió gấp lửa cháy hướng mặt trời chạy đi, hắn giám thị mặt trời kể cả phụ thuộc ngôi sao bị

chuông lớn bắt được, biến thành xoay quanh chiếc này chuông lớn xoay tròn!

Vị này Thái Dương Thủ bên người còn có một vị người quen biết cũ, chính là Ngọc thái tử, nghĩ đến là Thái Dương Thủ thực lực không đủ để dời đi mặt trời, ngay sau đó mời Ngọc thái tử ra tay.

Phương Trục Chí cảm khái nói: "May mắn Vân Thiên Đế tại ấn pháp chi đạo bên trên thành tựu không cao, bằng không ta liền không mặt mũi nào tới gặp hắn."

Tiên Hậu cười nói: "Ngươi tại ấn pháp bên trên đạo hạnh đã vượt qua ta, sớm muộn tất thành Đế cảnh, thậm chí nếu có duyên, nhìn thấy thập trùng thiên cũng không thành vấn đề. Chẳng qua so với Vân Thiên Đế, vẫn là kém rất nhiều."

Nàng dừng một chút, nói: "Trục Chí, ta có thể nhìn ra đạo hạnh của ngươi cao hơn ta ra bao nhiêu, nhưng ta nhìn không ra Vân Thiên Đế đạo hạnh cao hơn ta ra bao nhiêu."

Tiên Hậu tự biết bản thân tu thành Đạo cảnh cửu trùng thiên đã đúng là miễn cưỡng, đối đế vị đã không có ý nghĩ, bởi vậy có chút không chú ý, này tới một nửa là nhìn đại đạo thư, một nửa là tới ôn chuyện.

Hai người xe kéo đi tới Đế đình, Phương Trục Chí trong lòng vẫn còn không cam lòng, bay người lên phía trước, đi quan sát huyền thiết chuông đường vân cấu tạo, mưu đồ từ đó suy tính ra Tô Vân đạo hạnh đến một bước nào.

Từ chí bảo lạc ấn bên trên có thể thấy được chủ nhân đạo pháp thành tựu, hắn không dám tự thân hướng Tô Vân lĩnh giáo, quan sát Tô Vân chí bảo, liền trở thành lựa chọn tốt nhất.

Phương Trục Chí từ dưới đi lên nhìn, càng xem càng là hoảng sợ.

Chiếc này huyền thiết chuông tầng thứ nhất còn có thể nhìn thấy Tiên đạo bóng dáng, chuông lớn tầng thứ nhất khắc độ mặc dù là phù văn, nhưng đã không hoàn toàn thời điểm Tiên đạo phù văn, mà là Tô Vân căn cứ vào Tiên đạo ba ngàn sáu trăm loại phù văn, dựng lại ba ngàn sáu trăm loại đại đạo phù văn!

Tầng thứ nhất còn có Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác đạo pháp cái bóng, tầng thứ hai liền hoàn toàn không còn Tiên đạo bóng dáng.

Tô Vân tầng thứ hai vốn là Hỗn Độn phù văn, hiện tại không chỉ có Hỗn Độn phù văn, còn có mặt khác đủ loại điểu triện trùng văn vân văn huyền đạo đồ đằng các loại khác biệt cấu tạo, tuyệt đại bộ phận lạc ấn căn bản không thể nào đọc!

Phương Trục Chí nhìn ra đầu váng mắt hoa, nơm nớp lo sợ hướng thượng tầng bay đi, đợi đi tới tầng thứ ba, nơi này lạc ấn chính là đủ loại cao thâm đại đạo, rất nhiều đều không phải là Tiên đạo trong vũ trụ đại đạo!

Cao thâm, thậm chí không kém hơn Vũ Thanh đại đạo Trụ Quang đại đạo, thậm chí, sánh vai Luân Hồi đại đạo cũng có năm ngón tay số lượng!

Phương Trục Chí nhắm mắt hướng bên trên bay, lại thấy phía trước tầng mây bên trong có một người, ghé vào trên vách chuông, một bên nghiên cứu huyền thiết chuông bên trên lạc ấn, một bên dùng tiên nguyên mô phỏng sao chép.

Phương Trục Chí lặng lẽ bay đến một thân sau lưng, lặng im phút chốc, đột nhiên lên tiếng nói: “Tây Quân, Vân Thiên Đế nhà đỉnh nặng bao nhiêu?”

Người kia bị dọa đến đánh cái run rẩy, vội vàng quay đầu, nhìn thấy là Phương Trục Chí, lúc này mới yên tâm, cười nói:

“Hóa ra là ngươi, ta còn tưởng rằng là Vân Thiên Đế phát hiện ta nữa nha.”

Người này chính là Tây Quân Sư Úy Nhiên, bên người cũng có cái sách quái, không biết là gia nhập Thông Thiên các vẫn là mô phỏng theo Thông Thiên các trang phục.

Phương Trục Chí cười nói: “Tây Quân, coi như ngươi đem Thời Âm chuông bên trên sở hữu đạo pháp chép lại, cũng tuyệt không có khả năng vượt qua Vân Thiên Đế. Cần gì vẽ vời cho thêm chuyện ra?”

Sư Úy Nhiên cười nói: “Ta đương nhiên biết không có khả năng vượt qua hắn, nhưng vượt qua ngươi, nhưng cũng đầy đủ.”

Phương Trục Chí cười lạnh nói: “Vượt qua ta? Chưa chắc a? Thực không dám giấu giếm, ta đã từng đi qua Nguyên Thủy chí bảo Di La Thiên Địa tháp nội bộ, ở nơi đó gặp người xứ khác, nhận được người xứ khác chỉ điểm, đạo pháp của ta đột nhiên tăng mạnh, đâu chỉ một ngày ngàn dặm? Ngươi ta ở giữa khoảng cách, so với người cùng heo khoảng cách còn muốn đại!”

Sư Úy Nhiên cười lạnh nói: “Người cùng heo khoảng cách, không phải là ta và ngươi khoảng cách? Ngươi có người xứ khác chỉ điểm, vẫn là của ta bại tướng dưới tay, có thể thấy được ngươi ta khoảng cách lớn!”

Hai người càng nói càng là phát hỏa, đang muốn sống mái với nhau một phen, tranh tài cao thấp, đột nhiên hai người đều tự có cảm ứng, nằm sấp tại trên vách chuông, thu lại khí tức, không nhúc nhích.

Chỉ thấy một người lặng yên vô tức bay tới, tại huyền thiết chuông phía trước dừng lại, cười nói: “Đạo chi di lớn, ngưỡng chỉ khó gặp hắn cao, trông về phía xa khó gặp hắn rộng. Đạo

huynh cao rộng, ta chưa bao giờ thấy qua vậy… Đạo huynh không cần khiêm tốn, chính là nghe đạo có trước sau, ta tuy là so ngươi lớn tuổi, nhưng thành tựu không bằng ngươi, dĩ nhiên gọi ngươi là đạo huynh.”

Sư Úy Nhiên cùng Phương Trục Chí liếc nhau, trong lòng đều là hơi nghi hoặc một chút: “Người kia là ai? Tại cùng ai nói chuyện?”

Hai người lặng lẽ theo tiếng mà đi, chỉ nghe người kia âm thanh truyền đến: “… Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh tuy có có một không hai chi năng, dày nặng không bằng đạo huynh; Đế kiếm hoàn tuy có ngàn vạn biến hóa, uy năng không bằng đạo huynh; Phần Tiên lô có thể phá vạn pháp, rộng rãi không bằng đạo huynh; kim quan không ra, Tử Phủ không xuất hiện, ai dám cùng đạo huynh tranh cao thấp một hồi?”

Sư Úy Nhiên cùng Phương Trục Chí đều tự khẽ giật mình: “Người này chẳng lẽ là tại cùng Vân Thiên Đế Thời Âm chuông đối thoại? Thế gian lại có kỳ nhân, có thể cùng chí bảo đối thoại!”

“… Tuy đạo huynh chính là Vân Thiên Đế luyện thành chí bảo, Vân Thiên Đế bản lĩnh thiên hạ vô song, nhưng kim quan cùng Tử Phủ cũng không thể khinh thường ah. Kim quan chính là Đế Thúc trí tuệ chi kết tinh, phối hợp xiềng xích cùng kiếm trận đồ, có vô cùng uy năng, có thể trấn áp người xứ khác. Tử Phủ càng là Luân Hồi Thánh Vương luyện, thần uy không lường được. Này hai bảo, có thể cùng đạo huynh ngang hàng thiên hạ đệ nhất chí bảo!”

Người kia âm thanh tiếp tục truyền đến, Sư Úy Nhiên cùng Phương Trục Chí từ từ tiếp cận, chỉ nghe người kia thở dài, nói: “Văn không có đệ nhất, võ không có đệ nhị, đáng tiếc không người có thể biết ai mới là chân chính đệ nhất… Không không, đạo huynh không thể như đây, cẩn thận, cẩn thận! Cái

kia Tử Phủ là Thánh Vương bảo vật, há có thể cùng nó lên tranh chấp?"

Sư Úy Nhiên cùng Phương Trục Chí thò đầu quá khứ, chỉ thấy một cái trung niên nhã sĩ tướng mạo đường đường, ngọc thụ lâm phong, chính xoa nhẹ huyền thiết chuông vách chuông, cùng chiếc này chuông lớn đối thoại!

Cái kia huyền thiết chuông rung động ầm ầm, dường như có chút kích động!

"Đạo huynh nhịn xuống ah!"

Cái kia trung niên nhã sĩ hoảng hốt vội nói: "Kim quan dùng để chứa đựng Hỗn Độn hải nước, Tử Phủ càng là Vân Thiên Đế đã từng bạn thân, ngươi nếu là tùy tiện chọc giận bọn chúng, ta chỉ sợ Vân Thiên Đế trách phạt ngươi ah!"

Hắn vừa dứt lời, đột nhiên huyền thiết chuông ầm ầm chấn động, phá không mà đi, biến mất không còn tăm tích, chỉ còn lại có một mặt hoảng sợ Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên!

—— —— Trạch Trư một nhà từ Bắc Kinh trở về, hơn năm giờ chiều đến nơi đến chốn, dài đến bốn ngày kiểm tra, bôn ba tại đồng nghiệp, 304, cổng Đông Trực trong cửa bệnh viện, đổi nhân bốn nhà bệnh viện. Kết quả kiểm tra, con gái nhỏ xương sọ không có hoàn toàn khép lại, có vi lượng tích dịch, xương hông không có vấn đề. Con gái lớn đã cận thị, tuyến dạng thể cũng cần làm giải phẫu, đồng nghiệp bệnh viện giường bệnh khẩn trương, phải đợi hơn một tháng, cho nên về nhà trước chờ lấy. Trạch Trư cùng phu nhân cũng kiểm tra một chút, đều là đủ loại hư, rụng tóc, lo lắng, sau khi về đến nhà, bệnh mề đay lại muốn lên, ngứa. Ngay sau đó có sâu cảm xúc, người đã trung niên, thân bất do kỷ. Đêm nay tạm thời canh một.

Chương 901 : Lừa dối Đại Đế

Chương 891: Lừa dối Đại Đế

Huyền thiết chuông biến mất, mọi người ở giữa không còn bình chướng, cái kia trung niên nhã sĩ cũng lập tức chú ý tới Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên, ba người đều là trong lòng nghiêm nghị.

Sư Úy Nhiên cùng Phương Trục Chí quyết định thật nhanh, hướng cái kia trung niên nhã sĩ nhào tới, tất cả đồng thanh nói: "Không thể thả đi hắn!"

Hai bọn họ chính là đệ nhất tiên nhân, trên đời liền không có như vậy số khổ đệ nhất tiên nhân, một mực bị Tô Vân áp chế, nhưng cũng bởi vì có Tô Vân ngọn núi lớn này, tu vi của bọn hắn cảnh giới tăng lên cũng dị thường nhanh chóng!

Có áp bức mới có động lực, những năm này hai người áp lực không thể bảo là không lớn, tiến cảnh khả quan, đem đều tự am hiểu nhất đại đạo tu luyện tới thất trùng thiên bát trùng thiên mức độ, ngạnh hám Đế Quân không thành vấn đề!

Hai người liên thủ, càng là chiến lực đường thẳng nâng cao!

Hai người bọn họ nguyên bản chính là đệ nhất tiên nhân số mệnh phân hai nửa, hợp lại cùng nhau, số mệnh kinh người, là Đế Hỗn Độn đại đạo tự biết khó mà tránh khỏi biến mất, mà tại từ nơi sâu xa tụ tập Tiên đạo vũ trụ số mệnh mà ra đời số mệnh chi tử!

Sư Úy Nhiên cùng Phương Trục Chí lần này hợp kích, lại có tiếp cận Đạo cảnh cửu trùng thiên chiến lực, khiến cái kia

trung niên nhã sĩ cũng không nhịn được thay đổi sắc mặt, thân hình hướng về phía sau tung bay đi, tận lực tránh đi hai người đòn đánh này, cười nói: "Ta là Vân Thiên Đế mời tới thiên thư viện tham khảo đại đạo thư khách, hai vị vì sao phải đối ta thống hạ sát thủ?"

Sư Úy Nhiên cùng Phương Trục Chí một kích không trúng, trong lòng thất kinh, ngay sau đó một cái thôi thúc Thừa Thiên Tái Vật, một cái thôi thúc Thiên Hoàng Diệu Phách, Thừa Thiên Tái Vật mà khí lực mạnh mẽ, Thiên Hoàng Diệu Phách mà nội tâm vô song!

Hai người thân thể nội tâm đều tự tăng lên tới cực hạn, thân hình một trước một sau, hướng cái kia trung niên nhã sĩ đánh tới, quát: "Bắt lại ngươi, giao cho Vân Thiên Đế thẩm vấn!"

Cái kia trung niên nhã sĩ không thể nào tránh né, chỉ được đưa tay đón đỡ hai người thần thông.

Hắn thần thông cũng không cao siêu, nhưng lại chính xác đánh trúng hai người thần thông yếu kém điểm, lấy yếu khắc mạnh, phá vỡ hai người thần thông!

Phương Trục Chí, Sư Úy Nhiên trong lòng kinh hãi vô cùng, hai bọn họ tiến cảnh tu vi đã cực cao, là đương đại cường giả đứng đầu, mạnh hơn bọn họ, chỉ là Tiên Hậu, Thiên Hậu chờ số ít mấy cái Đế cấp tồn tại!

Bọn họ lưng tựa Đế đình, có Đế đình, Nguyên Sóc học cung học viện với tư cách nội tình, hấp thu Thông Thiên các, Thiên Đạo viện thành quả nghiên cứu, những năm này lại có tiểu Đế Thúc chỉ điểm, bởi vậy đạo hạnh càng cao!

Bọn họ khiếm khuyết chỉ là thời gian, tu vi còn chưa tăng lên tới đủ để cùng Đế cấp tồn tại chống lại mức độ. Nhưng đạo pháp thần thông, đã hiếm có người có khả năng phá giải!

Mà cái này không biết từ nơi nào xuất hiện trung niên nhã sĩ, vậy mà tại trong lúc giơ tay nhấc chân liền phá vỡ hai người thần thông, quả thực để cho bọn họ sợ hết hồn!

Cái kia trung niên nhã sĩ thừa dịp hai người thất thần trong nháy mắt đó, lập tức hướng về phía sau trốn chạy, nhưng vào lúc này, đột nhiên một đạo to lớn quang luân hiện lên, đem cái kia trung niên nhã sĩ bao lấy!

Cái kia trung niên nhã sĩ dưới chân di động, đột nhiên vòng tròn bên trong xuất hiện không biết bao nhiêu cái bản thân!

Những cái kia bản thân có đến từ quá khứ, có đến từ tương lai!

Cái kia trung niên nhã sĩ nhất thời không dám nhúc nhích, ngẩng đầu cười nói: "Tà Đế bệ hạ?"

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên nhìn thấy cái này quang luân, trong lòng hơi chấn động, hướng thần thông nguồn gốc nhìn lại, chỉ thấy Tà Đế đi bộ nhàn nhã giống như cất bước đi tới, hai người vội vàng hướng Tà Đế làm lễ chào hỏi, nói: "Đông Quân, Tây Quân, gặp qua Tà Đế bệ hạ!"

Phương Trục Chí thầm nghĩ: "Tà Đế thần thông vậy mà có thể trói buộc người khác, đem người khác đi qua tương lai điều động, nếu như ra tay ám sát người, chỉ cần công kích người kia quá khứ hoặc là tương lai một cái nào đó thời gian điểm, chẳng phải là liền có thể đem hắn người đánh giết? Loại thần thông này, loại thần thông này…"

Hắn mồ hôi lạnh trên trán một giọt lại một giọt xông ra, lúc trước Tà Đế tuy là mạnh mẽ, nhưng không có bậc này xuất thần nhập hóa thủ đoạn.

Từ lúc đã trải qua Di La Thiên Địa tháp hành trình, cùng với biên giới hành trình, tìm hiểu chứng đạo chí bảo, nhận

được Đế Hỗn Độn chỉ điểm, Tà Đế thành tựu liền càng thêm cao thâm khó dò, khó mà suy nghĩ.

"Tà Đế chỉ sợ là khoảng cách Đạo cảnh thập trùng thiên gần nhất người kia!"

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên thầm nghĩ trong lòng: "Hắn tuy là cùng Vân Thiên Đế là người cạnh tranh, nhưng khí phách hơn người, lần này thiên thư viện đại đạo thư thịnh hội, hắn cũng tới!"

Tà Đế đi tới, vẻ mặt lạnh lùng liếc hai người một chút, ánh mắt lại rơi vào cái kia trung niên nhã sĩ trên người, nói: "Hai vị không quen biết người này nhưng cũng bình thường. Người này tên là Phương Tự Tấn, năm đó là ta triều đình bên trong luyện bảo thiên sư, phụ trách luyện chế Hỗn Độn Tứ Cực đỉnh, là dưới trướng của ta kỹ thuật rèn cao nhất người, ta thiết kế Tứ Cực đỉnh, đem luyện chế rèn đúc quá trình giao cho hắn."

Cái kia trung niên nhã sĩ mặt mang tươi cười, hạ thấp người nói: "Ta khi đó đi theo Đế Tuyệt, không phải là Tà Đế bệ hạ. Tà Đế bệ hạ Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh lại có tinh tiến, thật đáng mừng."

Tà Đế đối với hắn lời nói mắt điếc tai ngơ, lại hướng Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên nói: "Phương Tự Tấn mặc dù là đời thứ nhất rèn đúc chuyên gia, nhưng mà tu vi lại không phải rất cao, về sau đã chết tại tro tàn tai ương bên trong. Nhưng trên thực tế đây là giả chết thoát thân chi đạo, hắn chính là Đế Hốt một cái máu thịt phân thân. Thân thể của hắn là dùng Đế Hốt huyết nhục luyện chế mà thành, không nhận thời gian ăn mòn, bởi vậy có thể né qua tro tàn tai ương."

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên nghi ngờ không thôi.

Sư Úy Nhiên lẩm bẩm nói: "Khó trách người này gần gũi đủ loại bảo vật, thậm chí có thể cùng Vân Thiên Đế chuông

đối thoại, vốn hắn là lợi hại nhất luyện bảo người…”

Phương Trục Chí tỉnh ngộ lại: “Đế Hốt nắm giữ một nửa Đế Thúc đại não, khẳng định là cái kia một nửa Đế Thúc chi não liền tại phụ cận, hắn mượn Đế Thúc chi não tới phá giải của chúng ta đạo pháp thần thông!”

Tà Đế nói: “Đế Hốt cũng đã trải qua Di La Thiên Địa tháp cùng biên giới luận đạo, lại có Đế Thúc chi não, hắn thu hoạch sẽ chỉ so những người khác càng nhiều. Chẳng qua cũng may hắn lòng tham không đáy, mỗi một cái máu thịt phân thân đều tu luyện khác biệt đại đạo, mưu đồ từng cái tu thành Đế cảnh, cho dù nắm giữ Đế Thúc chi não, cũng vô lực đẩy tới càng cao độ cao.”

Cái kia trung niên nhã sĩ Phương Tự Tấn cười ha ha nói: “Tà Đế, ngươi tuy là khoảng cách Đạo cảnh thập trùng thiên rất gần, nhưng bị Thiên Hậu cắt đứt tiến quân Đạo cảnh thập trùng thiên tiến trình, coi như ngươi đạo hạnh cao hơn, mất đi duyên phận muốn lần nữa tiến quân thập trùng thiên, liền muôn vàn khó khăn. Dù sao, ai có thể lại cho ngươi một hồi biên giới luận đạo cơ duyên?”

Tà Đế hừ một tiếng, trong mắt sát cơ mãnh liệt, đang muốn đem hắn đi qua hiện tại cùng tương lai cùng xóa đi, đột nhiên một đạo kiếm quang bay tới, hóa thành vô số thanh phi kiếm, cắt vào quá khứ cùng tương lai, đem Tà Đế thần thông chặt đứt!

Phương Tự Tấn nhất thời thoát thân, Tà Đế không có đuổi giết, hướng kia kiếm quang nguồn gốc nhìn lại, lạnh như băng nói: “Bộ Phong, ngươi lại đầu nhập vào Đế Hốt? Đệ tử của ta rất nhiều, không thiếu có phản bội ta, nhưng hoảng sợ như chó mất chủ không biết xấu hổ đến liền cứt đều phải liếm hai cái, cũng chỉ có ngươi một cái.”

Đạo kiếm quang kia bay trở về, xoay quanh Đế Phong xoay tròn nửa vòng, hóa thành kiếm hoàn xoay quanh Đế Phong bay lượn.

Đế Phong không để ý lắm, nói: "Tuyệt lão sư, ta cùng Đế Hốt chỉ là lợi dụng lẫn nhau mà thôi, cần gì đem lời nói đến như vậy kinh khủng? Ngươi không phải cũng vậy tại thế khi còn yếu, cùng Đế Hốt lá mặt lá trái ư? Ta chỉ là tại học tập Tuyệt lão sư ngươi mà thôi."

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên trong lòng run lên, liếc nhau, trong lòng đề phòng: "Liền Đế Phong, Tà Đế đều tới, nhìn tới tràng này thiên thư viện đại hội, cũng không phải là chỉ là quan sát đại đạo thư đơn giản như vậy. Chỉ sợ lần này, yếu quyết nhất quyết đế vị thuộc sở hữu!"

Trong lòng hai người đau xót.

Nếu như cái này Đế chiến có thể trì hoãn trên dưới trăm năm, hai người bọn họ liền cũng có cơ hội vào vây, cùng chư Đế tranh hùng!

Đáng tiếc lúc không ta đợi, chỉ có thể để người này trước leo lên cao vị, bản thân không có bày ra tài năng cơ hội.

Lúc này, chỉ nghe thanh nhạc truyền đến, Phương Trục Chí, Sư Úy Nhiên vội vàng theo tiếng nhìn lại, lại thấy Đế Thúc chân thân lăng không từ thiên ngoại bay tới, cái kia vĩ đại vô cùng thân thể từ thiên ngoại đi vào Đế đình không trung, rộng lớn mấy trăm dặm, nguy nga tráng lệ!

Tôn này Thái Cổ Chân Thần trên người, đứng không biết bao nhiêu Tiên Thần Tiên Ma, đều là Đế Hốt huyết nhục phân thân, chính vừa múa vừa hát, thổi kéo đàn hát, vô cùng náo nhiệt!

Liền tựa như tại Đế Thúc chân thân bên trên xây dựng một cái rạp, những cái kia Tiên Thần Tiên Ma thậm chí cựu thần

Thánh Vương, đều là trên sân khấu giác nhi, sinh sáng chỉ toàn xấu, ngươi vừa hát dừng ta lên sàn, quả nhiên là làm người ta hoa mắt!

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên hai người vội vàng hướng Đế Thúc chân thân sọ não nhìn lại, không khỏi khẽ giật mình, chỉ thấy Đế Thúc chân thân trong đầu trống không, một nửa khác đại não cũng không thấy bóng dáng!

"Đế Thúc một nửa khác đại não, chẳng lẽ cũng hóa hình thành người?"

Hai người trong lòng nhảy loạn: "Cái này chẳng phải là nói, có hai cái tiểu Đế Thúc? Như vậy Oánh Oánh mang về cái kia tiểu Đế Thúc, đến cùng là Đế Thúc vẫn là Đế Hốt?"

Bọn họ đang miên man suy nghĩ, Đế Thúc chân thân bay tới, Tà Đế xoay người liền đi, hướng Đế đình mà đi.

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên nhất thời hiểu được, vội vàng đuổi theo hắn, thầm nghĩ: "Tà Đế tự nghĩ không phải Đế Hốt, Đế Phong liên thủ đối thủ, bởi vậy phải về Đế đình, mượn Vân Thiên Đế, Đế Hậu đám người chi thế, cùng hắn chống lại! Chúng ta nếu là không đi, sợ rằng cũng phải nằm tại chỗ này!"

Bọn họ sau lưng đột nhiên truyền đến Bách Lý Độc tiếng cười: "Hai vị tiểu huynh đệ không phải đoạt Đế người, cần gì vội vàng như thế? Ta có một phần cơ duyên muốn tặng cho hai vị!"

Sư Úy Nhiên cười nói: "Ngươi có gì cơ duyên?"

Bách Lý Độc từ Đế Thúc trên người bay lên, hướng hai người bay tới, nghiêm mặt nói: "Hai vị là đệ nhất tiên nhân, vốn là thứ bảy Tiên giới khí vận sở chung, tiếc rằng Vân Thiên Đế Hoa Cái thêm gánh, đem các ngươi số mệnh đều ngăn lại, thế cho nên hai vị lâu dài đều làm người hạ nhân. Các ngươi

số mệnh một phân thành hai, đánh không lại hắn Hoa Cái. Nhưng ta cơ duyên này không hề tầm thường, chính là Thái Cổ Đại Đế huyết nhục, hai vị một mực ăn vào luyện hóa, liền có thể nhận được Thái Cổ Đại Đế số mệnh, gánh lật Hoa Cái, trở thành chân chính đệ nhất tiên nhân!"

Phương Trục Chí bước chân không ngừng, nhịn không được quay đầu cười nói: "Nếu không phải ta tận mắt thấy ngươi lừa dối Vân Thiên Đế chuông, ta liền tin ngươi lời nói. Tiếc rằng ta tận mắt thấy ngươi đem chiếc chuông lớn kia đều lừa dối, ta nếu là lại tin ngươi, chẳng phải là phụ lòng đệ nhất tiên nhân trí tuệ?"

Sư Úy Nhiên cười nhạo nói: "Ngươi kêu Đế Hốt, nguyên bản cùng Đế Thúc cùng một chỗ tạo thành Thúc Hốt nhị đế, không nghĩ tới ngươi lại không sơ sẩy, mà là lừa dối! Không bằng ngươi đổi tên tên là Đế lừa dối a!"

Bách Lý Độc tức giận vô cùng mà cười, giết tới: "Hai vị hiền chất miệng ác độc như vậy, vẫn là không muốn miệng đi?"

Hắn là Đế Hốt máu thịt phân thân bên trong tương đối mạnh ngang tàng tồn tại, đã tu thành Đạo cảnh cửu trùng thiên, có Đế Thúc chi não hoàn thiện đủ loại đạo pháp thần thông, vừa ra tay liền đem Sư Úy Nhiên cùng Phương Trục Chí kiêu ngạo đè xuống, để cho hai người một đường bại lui, tràn ngập nguy hiểm!

Nhưng vào lúc này, Thiên Hoàng bảo thụ bay tới, chặn lại Bách Lý Độc một kích, cứu hai người, chính là Tiên Hậu nương nương ra tay.

Tiên Hậu nương nương cười nói: "Đế Hốt bệ hạ chính là Thái Cổ Đại Đế, cần gì tự thân động thủ, tổn thương mặt của mình?"

Bách Lý Độc cười nói: "Hóa ra là phản bội ta Đế Phong bệ hạ dâm phụ. Đế Phong bệ hạ, sao không tự thân xử lý nàng?"

Đế Phong từ phía sau chạy đến, liếc Tiên Hậu một chút, nói: "Phương Tư không muốn u mê không tỉnh…"

Tiên Hậu cười lạnh nói: "Ngươi cùng Đế Hốt bậc này đại lừa dối cùng một giuộc, uổng năm đó ta vậy mà coi trọng ngươi, thật sự là mắt bị mù!"

Đế Phong tức giận, đang muốn thống hạ sát thủ, đột nhiên thiên ngoại kịch liệt rung chuyển, Chung sơn Chúc Long tinh vân bên trong truyền đến đáng sợ cực kỳ chấn động, thành phiến liên miên ngôi sao chôn vùi, biến mất!

Nơi đó rõ ràng là hai đại chí bảo tranh đấu, tạo thành phá hoại!

Đế Phong bên người Đế kiếm kiếm hoàn cũng tại ong ong chấn động, dường như cũng trong lòng tâm niệm niệm thiên hạ đệ nhất chí bảo uy danh, muốn giết đi qua, cùng Thời Âm chuông cùng Tử Phủ phân cao thấp!

"Vân Thiên Đế huyền thiết chuông lớn, quyết chiến Chúc Long Tử Phủ, một chuông đối kháng song Tử Phủ, như thế uy năng, thiên hạ không có!"

Đế Thúc chạy đến, trung niên nhã sĩ Phương Tự Tấn ha ha cười nói: "Có khả năng cùng chúng nó tranh cao thấp một hồi chí bảo, chỉ sợ không còn có…"

Hắn vừa dứt lời, Đế kiếm kiếm hoàn đột nhiên thoát khỏi Đế Phong khống chế, gào thét bay ra!

Ngay tại Đế kiếm kiếm hoàn không ngừng bành trướng phân tách, hóa thành vô số thanh tiên kiếm thời điểm, đột nhiên phía sau một miếng to lớn kim quan bay tới, coong một tiếng vang thật lớn, đem Đế kiếm kiếm hoàn đụng tan rã, hóa

thành vô số thanh tiên kiếm bốn phía phiêu linh, chính là trấn thủ Đế đình một cái khác đại chí bảo, kim quan!

Chiếc kia kim quan một đường tuyệt trần, biến mất không thấy gì nữa.

Ngay sau đó, Đế đình bên trong, lại có năm tòa màu tím đại dinh thự chấn động, đều tự lơ lửng mà lên, gào thét hướng lên trời bên ngoài xông tới, gấp rút tiếp viện Chúc Long song Tử Phủ!

Mọi người ngạc nhiên, đều tự nhìn về phía cái kia trung niên nhã sĩ Phương Tự Tấn, lại kính vừa sợ.

Đế đô.

Đế cung bên trong, Thiên Hậu nương nương ngẩng đầu liếc liếc không trung, chỉ thấy năm đạo tử quang cùng ngũ sắc quang mang phá không mà đi, sắc mặt ngưng trọng nói: "Đây là Đế Hốt cái kia đại lừa dối tới. Hắn trước tước đoạt ngươi đủ loại chí bảo, để ngươi không cách nào mượn chí bảo chi uy, nhìn tới hắn lần này mục đích, không chỉ là đại đạo thư, mà là mạng của ngươi. Bệ hạ nhưng có cách đối phó?"

"Nương nương có chỗ không biết, chí bảo nơi tay, với ta mà nói là dệt hoa trên gấm, không có chí bảo, nhưng cũng ảnh hưởng không lớn."

Thiên Hậu đối diện, Tô Vân khẽ mỉm cười, thần thái thản nhiên: "Tu luyện tới ta một bước này, có hay không có chí bảo nơi tay, đã không quan trọng."

Chương 902 : Đối thủ của ta không phải là các ngươi

Chương 892: Đối thủ của ta không phải là các ngươi

Thiên Hậu nương nương ánh mắt rơi vào trên người hắn, cười nói: "Mười năm này không thấy, bệ hạ đến cùng là thực lực tu vi tăng lên tới một bước này, vẫn là công phu miệng lưỡi tăng lên tới một bước này?"

Bọn họ thân ở Đế cung thiên thư viện, đâu đâu cũng có quy mô hùng vĩ đại đạo thư, đạo âm tràn ngập, đạo quang bốn phía, có thể nói nơi này là chói mắt nhất địa phương!

Không ít sĩ tử trên không trung bay tới bay lui, qua lại đủ loại đại đạo ở giữa, tìm kiếm thích hợp bản thân đại đạo, trong này cũng không thiếu có nổi danh đã lâu tồn tại, như Cầu Thủy Kính, Đế tâm đám người.

Tô Vân ngẩng đầu nhìn về phía thiên ngoại, ánh mắt sâu xa, cười nói: "Nương nương, ta tại Phần vũ trụ tìm hiểu ba mươi lăm tòa vũ trụ chí cao đại đạo, lĩnh ngộ ra tám vạn loại lệ thuộc đại đạo. Tất cả đạo pháp, lấy một hóa chi. Đế Hỗn Độn diễn hóa Tiên đạo, ba ngàn sáu trăm loại, người xứ khác ký thác Thế Giới thụ, kết ra ba ngàn thế giới, đại đạo ba ngàn. Hai người bọn họ tinh thông đạo pháp, chưa chắc có ta nhiều a?"

Thiên Hậu nương nương cười nói: "Đế Hỗn Độn lấy vũ trụ vì bí cảnh, mở ra tám đại bí cảnh, lấy Luân Hồi đại đạo đem tám đại vũ trụ nhất thống. Người xứ khác Vu Tiên đồng tu, tiếp nối người trước, mở lối cho người sau, lại có Nguyên Thủy chí bảo. Hai người này thành tựu tung hoành Hỗn Độn

hải, hiếm có người có thể bằng. Thành tựu của ngươi có thể so với vai bọn họ?"

Tô Vân thu về ánh mắt, lắc đầu nói: "Hiện nay không thể. Ta thậm chí không nhìn thấy đuổi theo bọn họ hi vọng. Ta đột phá Tiên Thiên Đạo cảnh, mỗi một bước đều khó khăn vô cùng. Ta tu thành Đạo cảnh lục trùng, dựa vào là Di La Thiên Địa tháp cơ duyên, đọc nhiều Di La Thiên Địa tháp ba mươi ba trùng thiên chí bảo, lúc này mới có chỗ đột phá. Ta vốn cho rằng ta có thể mượn Phần vũ trụ mười năm học tập cơ duyên, đột phá đến Đạo cảnh đệ thất trùng thiên, nhưng mà lại thủy chung còn kém một bước."

Hắn thở dài, nói: "Ta thật không biết đột phá đến Đạo cảnh bát trùng cửu trùng, cần gì dạng cơ duyên mới có thể làm đến. Cái này trong Hỗn Độn hải, chỉ sợ đã khó mà tìm kiếm giống như Phần vũ trụ cơ duyên như vậy. Hơn nữa cho dù tìm đến, thì có ích lợi gì?"

Hắn tinh thần chán nản, Đạo cảnh bát trùng thiên cửu trùng thiên, chỉ là Đế cảnh mà thôi, muốn đi đến đại đạo cuối cùng, thì còn cần đi vào đệ thập trùng thiên, tu thành Đạo Thần!

Không chỉ có muốn tu thành Đạo Thần, còn muốn nhảy ra Đạo Thần cạm bẫy, làm được siêu thoát!

Trên đời này, cho dù là Hỗn Độn hải chỉ sợ đều không có có thể chống đỡ hắn đi vào những cảnh giới này cơ duyên.

Hắn khó được thành thật một lần, Thiên Hậu nương nương cũng bị hắn cảm động, đang muốn an ủi đôi câu, nhưng nghe Tô Vân lời nói xoay chuyển, tiếp tục nói: "Nhưng mà dứt bỏ tất cả những thứ này, ta lại phát hiện, ta đã so nương nương cùng Tà Đế hàng ngũ mạnh mẽ rất rất nhiều, cho dù là cường đại như Đế Hốt, ở trước mặt ta cũng chỉ như thế."

"Cái gì gọi là ta cùng Tà Đế hàng ngũ?"

Thiên Hậu nương nương nổi trận lôi đình, đang muốn giáo huấn một chút tiểu tử này, đột nhiên Tà Đế sừng sững hùng vĩ khí tức trấn áp xuống, tựa như gánh chịu lấy quá khứ năm tháng hình thành sách sử xe ngựa, cuồn cuộn nghiền ép mà đến, mang cho người ta một loại lịch sử mênh mông năm tháng vô địch cảm giác, rõ ràng là định cho bọn họ một hạ mã uy!

Cái này hạ mã uy đồng thời nhằm vào bọn họ hai người, không chỉ là Tô Vân!

Tà Đế cùng Tô Vân, chỉ là tranh đoạt đế vị, mà cùng Thiên Hậu lại là thù sâu như biển.

Thiên Hậu nương nương tế lên Vu Tiên bảo thụ cản một cái, Tô Vân đứng ở nơi đó không nhúc nhích tí nào, Tà Đế khí tức còn chưa nghiền ép đến trên người hắn, liền bị một đạo sắc bén kiếm mang bổ ra, dày nặng năm tháng khí tức phân hai nửa, từ hắn hai bên cuồn cuộn mà đi.

Tà Đế nguyên bản một nửa thực lực đối phó Thiên Hậu, một nửa thực lực đối phó Tô Vân, không ngờ lại bị Tô Vân ung dung chặn lại, trong lòng nghiêm nghị: "Tiểu tử này những khả năng khác không có tăng thêm bao nhiêu, nhưng kiếm đạo tu vi lại quả thực mạnh mẽ, so Đế Phong cũng không kém bao nhiêu!"

Cũng may Tô Vân trực tiếp thu lại kiếm khí, cũng không cùng Thiên Hậu cùng một chỗ đối phó hắn, bằng không hắn chỉ sợ muốn tại chỗ xấu mặt.

Tô Vân cười nói: "Tà Đế, ngươi bản lĩnh tuy là tiến bộ, nhưng khoảng cách Đạo cảnh thập trùng thiên còn thiếu một bước. Một bước này, đối với ngươi mà nói là trời cao đất xa, vô cùng khó khăn, nhưng ta có thể chỉ điểm chỉ điểm ngươi."

Dù là Tà Đế hỉ nộ không lộ, nghe vậy cũng không khỏi tức giận, thẳng từ không trung giáng lâm, lạnh lùng nói: "Bích Lạc không ở bên người ngươi, chẳng lẽ ngươi có đầy đủ nắm chắc đối kháng trẫm?"

Tô Vân cười nói: "Tà Đế bệ hạ không nên hiểu lầm, ta nói không phải đối kháng ngươi, mà là chỉ điểm ngươi."

Tà Đế nắm chặt nắm đấm, bốn phía đại đạo thư, nói ra mấy vạn loại đại đạo, tuy thu hút người, nhưng lại không bằng Tô Vân thu hút ánh mắt của hắn.

Hắn rất muốn ở đây ra tay đánh nhau, trực tiếp giết chết gan này bao lớn bầu trời đồ!

Thiên Hậu nương nương cười khanh khách nói: "Vân Thiên Đế chẳng lẽ bị Oánh Oánh nha đầu kia bám thân? Ngày hôm nay nói chuyện cũng quá không xuôi tai!"

Oánh Oánh vội vàng từ Tô Vân Linh giới bên trong chạy ra ngoài, tuột xuống đến Tô Vân đầu vai, oán giận nói: "Sau lưng nói người nói xấu không phải là hảo tỷ muội!"

Thiên Hậu hoảng hốt vội nói: "Tiểu nha đầu, ta đây là khen ngợi hắn đây! Hắn hiển nhiên là nhận được ngươi chỉ điểm, ngôn từ sắc bén, nhắm thẳng vào đối phương đạo tâm điểm yếu!"

Oánh Oánh mở cờ trong bụng, nhìn ra Tô Vân âm thầm lắc đầu: "Đại lão gia mê muội."

Tiên Hậu nương nương xe chở Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên hai người, vừa hướng kháng Đế Phong, một bên xông vào Đế cung.

Tô Vân ánh mắt đảo qua Đế Phong, mỉm cười ra hiệu, nói: "Bộ Phong, trong tay ngươi không có kiếm. Kiếm của ngươi, cũng bị Đế Hốt lừa dối đi."

Đế Phong ánh mắt cùng hắn tiếp xúc, ngay sau đó tách ra, ngạo nghễ nói: "Kiếm trong lòng ta, không phải trong tay ta! Ta hôm nay là tới quan sát đại đạo thư, cũng không phải là muốn tới sinh sự!"

Hắn dịch ra ánh mắt, nhìn về phía những cái kia đại đạo thư.

Mọi người đều hơi kinh ngạc: "Đế Phong hôm nay tư thế làm sao thấp rất nhiều?"

Bọn họ lại không biết Đế Phong ngăn chặn từ Phần vũ trụ trở về Tô Vân, ngược lại bị Tô Vân gây thương tích, không thể không bỏ chạy, tại Tô Vân phía trước nhuệ khí mất hết.

Đột nhiên thanh nhạc vang lên, Đế Thúc trên người Thần Ma loạn vũ, thổi kéo đàn hát, hướng Đế trong cung hạ xuống.

Đế Thúc thân thể to lớn, không cách nào đi vào thiên thư viện, nhưng mà lại quan tưởng bốn bị không gian, để không gian áp súc, khiến tự xem đi lên co lại rất nhiều.

Chỉ thấy hắn nhanh chân đi đến, sọ não vén lên, trong đầu không não, cười nói: "Ai Đế, ngươi hiện nay không còn bảo bối, tràng này Đế chiến, ngươi chỉ sợ muốn người đầu tiên kết thúc!"

Tô Vân nhịn không được cười lên: "Hôm nay là thiên thư viện thịnh hội, sao là Đế chiến?"

Hắn vừa dứt lời, Ngư Vãn Chu, Doãn Thủy Nguyên, Bách Lý Độc chờ tu thành Đế cảnh tiên tướng đã đi vào thiên thư viện, đều tự quan sát. Thiên Hậu cùng Tiên Hậu trong lòng nghiêm nghị: "Đế Hốt đại thế đã thành, lại có nhiều như vậy phân thân tu thành Đế cảnh!"

Đế Thúc chân thân cũng tới đến thiên thư viện, chen lấn đi vào, cười nói: "Ai Đế vẫn là như thế ngây thơ. Ngươi thật coi chúng ta là đến xem ngươi tìm hiểu đồ bỏ đại đạo thư? Ngươi

lĩnh ngộ, chẳng qua là ngươi lĩnh ngộ, như ngươi đồng dạng kém. Chúng ta lại đến nghiên cứu, cũng chỉ là học ngươi học qua, cùng bản thân vô ích. Hôm nay chúng ta này đến, trên danh nghĩa là tới tham khảo Phần vũ trụ đại đạo thư, thực ra là đưa Ai Đế lên đường!"

Hắn lời này để Tà Đế cùng Thiên Hậu đám người không khỏi âm thầm gật đầu.

Vừa mới bọn họ nghiên cứu qua những này đại đạo thư, tuy đạo pháp chủng loại phong phú, trong đó cũng không thiếu có cực kỳ cao thâm đạo pháp, cho người cảm giác, thậm chí tuyệt đối không kém hơn Luân Hồi chi đạo!

Nhưng mà những này đạo pháp là kinh Tô Vân tìm hiểu, biên soạn thành thư, những này đại đạo thư chất lượng, bị giới hạn Tô Vân tiêu chuẩn, cùng chân chính đại đạo so sánh còn có không biết bao nhiêu khoảng cách!

Tô Vân chỉ là đem những này đại đạo tìm hiểu đến Đạo cảnh nhị trùng thiên mức độ, đối với những khác linh sĩ thậm chí tiên nhân có lẽ có mở mang rất nhiều, nhưng đối bọn hắn những này Đế cảnh tồn tại tới nói, cũng không nhiều đại tác dụng.

Tô Vân cười nói: "Luân Hồi Thánh Vương nói, ta kiếp số đến từ mười bốn năm sau, cũng không phải là hôm nay. Bởi vậy ta tuyệt sẽ không chết tại hôm nay! Bất luận ta làm thế nào, cũng sẽ không chết tại hôm nay, sẽ chỉ chết tại mười bốn năm sau, bằng không chính là vi phạm với Luân Hồi."

Lúc này Đế ngoài cung truyền đến Ma Đế âm thanh, cười duyên nói: "Ai Đế bệ hạ sao mà chi ngu? Đánh chết ngươi, để ngươi mười bốn năm sau lại tắt thở, không được sao?"

Mọi người nghe vậy, nhao nhao gật đầu.

Thần Đế cùng Ma Đế kề vai đi tới, hai người một cái phong thần tuấn lãng, một người xinh đẹp vũ mị, nhưng nếu như đem nam nữ khác biệt che đi, liền có thể phát hiện bọn họ thực ra giống nhau như đúc, tựa như đồng bào sinh ra.

Tô Vân nhìn về phía Thần Ma nhị đế, cười nói: "Năm đó ở Di La Thiên Địa tháp bên trong, ta khai thiên không chết, chỉ cần nhất khí vẫn còn tồn tại, ta liền vĩnh hằng bất diệt. Để cho ta tắt thở, chỉ sợ không có dễ dàng như vậy."

Bách Lý Độc cười nói: "Ai Đế tuy thần thông quảng đại, tiếc rằng Thời Âm chuông đã bị điều đi, đi cùng Tử Phủ tranh cao thấp một hồi. Nếu như chiếc chuông kia bị đánh nát, ngươi liền không phải nhất khí vẫn còn tồn tại."

Tô Vân cười nói: "Ta chiếc chuông kia, được ta đại đạo, tận được ta bản lĩnh. Chỉ là Tử Phủ, Đế kiếm, kim quan, không phải ta chiếc chuông kia đối thủ."

"Nói như vậy, Ai Đế đã cho là chiếc chuông lớn kia đã là thiên hạ đệ nhất chí bảo?" Đế Phong hỏi.

Tô Vân khẽ mỉm cười: "Không phải ta cho là, mà là nhất định. Thực không dám giấu giếm, chư vị, từ lúc ta từ Phần vũ trụ trở về, trong thiên hạ loại trừ Đế Hỗn Độn, Luân Hồi Thánh Vương cùng U Triều Sinh ba người này bên ngoài, trừ phi Đế Tuyệt phục sinh, Đế Hốt quy về nhất thể, liền lại không người xứng làm đối thủ của ta."

Hắn ngẩng đầu lên nhìn về phía thiên thư viện đại đạo thư, thản nhiên nói: "Ta sở dĩ muốn kiến thiên thư viện, mời chư vị đến đây, cũng không phải là vì Đế chiến, mà là ứng Đế Hỗn Độn chi tình, đem ta mười năm này đoạt được truyền cho chư vị. Các ngươi có lẽ cảm thấy chỉ đến như thế, nhưng ta dựa vào những này chỉ đến như thế lĩnh ngộ, vượt qua các ngươi."

Hắn thò tay nhẹ nhàng phất một cái, đầy trời đại đạo thư lui lại, lộ ra trong vắt không trung.

Trên bầu trời mây trắng cũng bị hắn lướt nhẹ qua được xa xa lui lại, trời quang như rửa, chính là liền đang tại Đế đình trên không vận hành mặt trời, kể cả Thái Dương Thủ cùng từng khỏa ngôi sao cùng một chỗ, toàn bộ bị lướt nhẹ qua được đi xa.

Không trung như gương giống như thấu triệt, chiếu rọi ra Chúc Long tinh hệ bên trong tình hình chiến đấu!

Nơi đó, bảy tòa Tử Phủ xuyên tới xuyên lui, cùng huyền thiết chuông chinh chiến chém giết, đánh đến rất là quyết liệt!

Còn kim quan, là bởi vì gánh chịu lấy Hỗn Độn hải nước, quả thực quá nặng, không phát huy ra thực lực chân chính, đã sớm thua trận, cũng may nó bại trận trước đó, lại đem Đế kiếm kiếm hoàn ra sức đánh một trận, không tính đọa uy danh.

Huyền thiết chuông đấu bảy tòa Tử Phủ, quả thực để cho người ta mở rộng tầm mắt!

Tô Vân ngẩng đầu nhìn một màn này, cười nói: "Tử Phủ tuy là Thánh Vương luyện thành bảo vật, nhưng luận Tiên Thiên Nhất Khí, hắn đã không phải là chính tông."

Hắn thu về ánh mắt, nhìn chung quanh mọi người, mỉm cười nói: "Ta mới là."

Thiên ngoại, một tòa Tử Phủ bị huyền thiết chuông đánh cho rách tung toé, thua trận, phảng phất tại xác minh Tô Vân!

Mọi người tâm thần rung động.

"Chư vị, đối thủ của ta không phải là các ngươi, mà là vận mệnh."

Tô Vân cười nói: "Các ngươi nếu là lúc này bái kiến bệ hạ của các ngươi, trẫm liền không truy cứu các ngươi trước kia

sai lầm.”

—— —— ngứa, ngứa chết. Tính chậm chạp bệnh mề đay là chu kỳ tính bộc phát bệnh, Lâm Uyên Hành hoàn thành về sau, nhất định phải nghỉ ngơi, chữa khỏi bệnh này! ! !

Chương 903 : Sinh tử giao phó

Chương 893: Sinh tử giao phó

Thiên thư viện bên trong hoàn toàn yên tĩnh, chỉ còn lại có đại đạo thư phát tán ra đạo âm.

Không trung như gương, chiếu rọi Chúc Long tinh hệ bên trong chiến đấu, huyền thiết chuông còn tại cùng sáu tòa Tử Phủ chống lại, chiếc chuông lớn kia uy lực càng ngày càng mạnh, Tiên Thiên Nhất Khí vận chuyển, chuông lớn bốn phía thời không cũng hiện ra biến hóa liên tục cảm giác.

Tiên Thiên Nhất Khí đều giỏi về phá giải thần thông của đối phương, ví dụ như Tử Phủ năm đó liền đã từng đại phá Tứ Cực đỉnh, lực áp Phần Tiên lô, mà bây giờ huyền thiết chuông chỗ biểu hiện ra cũng là Tiên Thiên Nhất Khí đặc tính, lấy nhất khí đạo pháp, tìm kiếm sáu tòa Tử Phủ sơ hở.

Đột nhiên, huyền thiết chuông một phân thành hai, hình thành hai cái chuông lớn, hai cái chuông lớn đạo pháp hoàn toàn trái lại, một chiêu này quỷ thần khó lường, sáu tòa Tử Phủ bị đánh trở tay không kịp, nhất thời lại có một tòa Tử Phủ bị phá, thua trận!

Một chiêu này, để ở đây tất cả mọi người tâm thần chấn động mạnh, nhao nhao hướng Tô Vân nhìn lại.

Huyền thiết chuông có thể tạo ra một cái ảnh trong gương huyền thiết chuông, đồng hồ lạc ấn đại đạo thần thông hoàn toàn trái lại, chiếc chuông này trên thực tế gánh chịu chính là

Tô Vân đại đạo lý niệm, như vậy Tô Vân có hay không cũng có thể làm được một cái ảnh trong gương Tô Vân?

Nếu như nói như vậy, chẳng phải là cùng hai cái Tô Vân quyết đấu?

Nếu không phải huyền thiết chuông phơi bày thủ đoạn này, Tô Vân đột nhiên thi triển đi ra, chỉ sợ sẽ có không ít người bị hắn độc thủ!

Nhưng vào lúc này, Tà Đế đột nhiên ra tay!

Hắn vừa sải bước ra, Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh vận chuyển, nhất thời bốn phía thời không tất cả đều ở trong lòng bàn tay của hắn, ở đây tất cả mọi người rơi vào Thiên Đô Ma Luân bên trong!

Thiên Hậu, Tiên Hậu, Đế Phong đám người nhao nhao thi triển thần thông, từ Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân bên trong nhảy ra.

Duy chỉ Tô Vân bị Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân bọc lại, mọi người bỗng nhiên biết Tà Đế mục tiêu là Tô Vân.

Chỉ thấy Tô Vân thân ở Thiên Đô Ma Luân bên trong, ma luân bên trong nhất thời xuất hiện mấy ngàn Tô Vân, rõ ràng là Tà Đế đem Tô Vân quá khứ cùng tương lai toàn bộ kéo vào ma luân bên trong!

Từ Tô Vân còn chưa xuất thế, còn tại mẫu thân trong bụng, đến Tô Vân còn tại trong tã lót, rồi đến Tô Vân bị phụ mẫu bán cho Khúc Tiến đám người làm thí nghiệm, rồi đến Tô Vân mắt mù, thời gian tuyến kéo dài, rồi đến hiện tại!

Tiếp lấy ma luân lại từ hiện tại kéo dài đến mười bốn năm sau tương lai, lấy ngàn mà tính Tô Vân hiện ra ở ma luân bên trong.

Mà tại đây đạo ma luân phía trên, lại xuất hiện một mảnh cao cư tại ba ngàn hư không bên trong Thiên Đô, tráng lệ như vô thượng tiên vực, Tà Đế liền đứng sừng sững ở chỗ đó, đứng tại ma luân bên trong, từ bất kỳ góc độ nhìn lại, đều chỉ có thể nhìn thấy Tà Đế chính diện, không cách nào nhìn thấy hắn phía sau.

Hắn cao cao tại thượng, phảng phất nắm giữ lấy ma luân trung nhân sinh tử!

Hắn thậm chí có thể thời gian tuyến bên trên, đem một người hoàn toàn xóa đi!

Hiện tại Tô Vân tuy là mạnh mẽ, nhưng lúc trước Tô Vân đâu?

Trong tã lót Tô Vân, thậm chí mẫu thân trong bụng Tô Vân, dù sao vẫn không có hiện nay thực lực a?

Xóa đi khi đó Tô Vân, hiện nay Tô Vân sẽ còn tồn tại ư?

Đây là Tà Đế sắp tu luyện tới Đạo cảnh thập trùng thiên Thái Nhất Thiên Đô chỗ cường đại!

Hiện nay Tà Đế, cường đại đến làm người ta run rẩy!

Thiên Hậu nương nương vẻ mặt buồn bã, trong lòng đoạt Đế chấp niệm nhất thời tiêu tán: "Nhìn tới hôn quân vẫn là sẽ leo lên đế vị. Tà Đế Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh đại thành, đã không người có khả năng ngăn cản hắn."

Trong nội tâm nàng có chút đắng chát chát.

Năm đó Đế Tuyệt mê muội, bảo thủ, đã không cho phép tân nhân ra mặt, vừa trầm mê nữ sắc, không lòng dạ nào triều chính, nàng nhìn ra không đúng, tại khuyên nhủ vô vọng dưới tình huống, lúc này mới không thể không cùng Đế Phong liên thủ phế truất Đế Tuyệt.

Hiện tại, Đế Tuyệt nội tâm hóa thành Tà Đế, lại nắm thi thể, trở lại, tuy là đã là một người khác, nhưng phần này kinh tài tuyệt diễm vẫn còn, đi qua hoàn thiện sau Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh, đã so lúc trước mạnh mẽ quá nhiều!

Nàng hoàn toàn không nhìn thấy đập tan Tà Đế hi vọng!

Thiên Hậu đối Đế Tuyệt hiểu rõ nhất, đối Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh cũng không xa lạ gì, nàng nhìn không ra sơ hở, những người khác càng nhìn không ra, mọi người đều tự suy tư Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh sơ hở, nhưng mà trong thời gian ngắn căn bản nghĩ không ra sơ hở ở đâu!

"Loại trừ vừa xuất thế chính là vô địch Thúc Hốt nhị đế, không có người nào là đối thủ của hắn!" Đế Phong trong lòng đắng chát, không có người nào là Đế Tuyệt đối thủ, hắn cũng không phải.

Đế Tuyệt là trong lòng của hắn bóng ma, hắn đạo tâm bên trong ma, hắn nhất định phải đường đường chính chính đập tan cái này ma, giết chết cái này ma, mới có thể tiến thêm một bước.

Đáng tiếc hắn nhìn thấy hiện nay Tà Đế, nhưng trong lòng sinh ra một loại tuyệt vọng cảm giác bất lực.

Đột nhiên, ma luân bên trong lấy ngàn mà tính Tô Vân nhao nhao ngẩng đầu lên đến, ánh mắt có vẻ hơi quỷ dị, thậm chí liền mẫu thân trong bụng Tô Vân cùng trong tã lót Tô Vân cũng nhao nhao lộ ra quỷ dị ánh mắt.

"Tà Đế, ngươi Thiên Đô Ma Luân tiếp tục hướng phía trước trảm tìm ta tương lai, có hay không gặp phải trở lực?"

Từng cái Tô Vân mở miệng, âm thanh trùng lặp cùng một chỗ: "Ngươi là có hay không phát giác được tương lai của ta, có những khả năng khác? Ngươi giết ta không được."

Tà Đế cười lạnh một tiếng, Thiên Đô Ma Luân vận chuyển, thẳng hướng tương lai, chuẩn bị chém giết tương lai đoạn thời gian bên trong bị thương Tô Vân!

Tại không xác định tương lai, Tô Vân tất nhiên sẽ có trọng thương thời khắc, khi đó giết hắn, rất là đơn giản!

Ngay tại Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân chuyển động thời điểm, Đế cung bên trong Tô Vân cùng Tà Đế đồng thời biến mất, chỉ còn lại có một cái hư ảo luân như trước treo ở thiên mạc bên trên!

Sau một khắc, tương lai thời gian lật lên rung động, đó là Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân nghiền ép mà tới tạo nên thời không rung động, Tà Đế xuất hiện tại Tô Vân tương lai mỗi một khắc!

Lúc này chính vào tương lai một hồi ác chiến kết thúc, Tô Vân bản thân bị trọng thương thời điểm!

Tà Đế đang muốn thống hạ sát thủ, nhưng vào lúc này, một đạo Luân Hồi Hoàn cắt tới, một cái Tô Vân mặt mang tươi cười xuất hiện, thét dài cười nói: "Tà Đế, ta chờ đợi đã lâu!"

Hai người thần thông va chạm, Tà Đế khí tức di động, kinh ngạc nói: "Ngươi cũng biết Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh?"

Tô Vân thôi thúc hoàng chung thần thông, một quyền đánh tới, hoàng chung cuồn cuộn, cười nói: "Ngươi truyền ta, ngươi đã quên?"

Hai người vừa mới va chạm, ngay sau đó tách ra, Tà Đế lại biến mất!

Sau một khắc, hắn đi tới mười bốn năm sau, lúc này chính là Tô Vân sinh tử giây phút, Tô Vân chính là vào lúc này biến thành Ai Đế, bị nhập liệm chôn cất!

Không ngờ Luân Hồi Hoàn theo sát hắn mà đến, lại có một cái Tô Vân xuất hiện, một kiếm đâm tới, chặn lại Tà Đế, cười nói: "Tà Đế, ngươi chỉ lo giết ta, quên mất bản thân. Ngươi cảm ứng một chút, ngươi vào lúc này còn sống hay không!"

Hai người thần thông va chạm, đều tự lui về phía sau một bước, Tà Đế cảm ứng lúc này bản thân, lại không cảm ứng được, không khỏi cau mày, ống tay áo cuốn một cái, tiếp tục thẳng hướng tương lai!

Nhưng mà phía trước lại đột nhiên có một mảnh Hỗn Độn chi khí ngăn cản đường đi của hắn, Tà Đế xâm nhập Hỗn Độn chi khí, lại phát hiện theo hắn đi vào tương lai, Hỗn Độn chi khí càng ngày càng đậm, càng ngày càng sền sệt!

Kèm theo Hỗn Độn chi khí chính là từng bức chợt lóe lên hình ảnh, trộn lẫn kinh khủng, tin tức quả thực phức tạp, khó phân thật giả.

"Lúc này giết không chết ngươi, chẳng lẽ ngươi khi còn nhỏ vẫn không giết được ngươi?"

Tà Đế quyết định thật nhanh, nghịch chuyển Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh, sau một khắc trở lại Tô Vân sinh ra trước đó!

Lúc này Tô Vân còn chưa xuất thế, Thanh Ngư trấn trong nhà lá một vị phụ nhân đang tại sinh nở, đột nhiên thời không chấn động, chỉ nghe bên ngoài truyền đến đất rung núi chuyển tiếng vang, ngay sau đó tiếng vang biến mất.

Thôn dân nhao nhao nhìn lại, lại thấy trời quang thấu triệt, cái gì cũng không có, chính là liền đóa mây trôi đều không có, đều nói chuyện lạ.

Phụ nhân này nhà chồng họ Tô, hài tử lúc sinh ra đời bởi vì trên trời sở hữu mây khói biến mất, bởi vậy đặt tên là Vân, ý là

mây trên trời đầu thai chuyển sinh đến Tô gia, trở thành Tô gia hài tử.

Tô Vân xuất thế, mệnh liền không hề tốt đẹp gì, chung quanh hắn thỉnh thoảng liền có từng cơn âm phong kỳ quặc, ngẫu nhiên còn có khủng bố tiếng vang, có người thậm chí nhìn thấy to lớn bánh xe không biết từ chỗ nào nghiền ép lên tới.

Các thôn dân đều nói đứa nhỏ này là yêu quái gửi hồn người sống, tương lai nhất định phải làm loạn, ăn người.

Đến sáu tuổi năm này, trên trấn tới rất nhiều quái nhân, muốn mua hài tử, Tô Vân mẹ cũng cảm thấy Tô Vân đứa nhỏ này là cái yêu quái, lại có đứa bé thứ hai, liền đem hắn bán cho cái kia Khúc Tiến quái nhân.

Tà Đế dọc theo Tô Vân phát triển quỹ tích, một đường đuổi giết Tô Vân, hai người tại thời không bên trong giết đến long trời lở đất, mỗi lần Tà Đế muốn diệt trừ tuổi nhỏ Tô Vân, Tô Vân kiểu gì cũng sẽ là đúng lúc xuất hiện, đem hắn chặn lại!

Tà Đế một đường lướt tới, trong lòng từ từ bực bội, thời gian tuyến bên trên Tô Vân từ từ phát triển, đã vượt qua mắt mù năm tháng, đi theo Cầu Thủy Kính dấu chân đi vào Sóc Phương thành.

Lại không lâu nữa, thời gian tuyến bên trên Tô Vân lại tự phát triển, đã biến thành Đế đình chủ nhân, miệng đầy chạy Chúc Long liễn, chân đạp bảy đầu thuyền, giả danh lừa bịp.

"Nếu như không cách nào giết chết hắn, như vậy thì muốn tới đến bây giờ thời gian điểm!"

Tà Đế trong lòng lo lắng, Tô Vân hiển nhiên đối Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân rất tinh tường, đều là có thể tại thời kỳ mấu chốt, đem hắn chặn lại, không để cho hắn ám sát quá khứ bản thân!

Tà Đế một đường giết đi qua, khoảng cách thời gian bây giờ chút càng ngày càng gần, đột nhiên, hắn phát giác được Tô Vân cái này quá khứ thời gian bên trong còn có ẩn tàng điểm, không khỏi mừng rỡ, vội vàng thôi thúc Thiên Đô Ma Luân, tinh tế cảm ứng.

"Vân Thiên Đế quả nhiên rất giảo hoạt, đem bản thân một quãng thời gian che giấu, chẳng qua cái này không làm khó được ta… Tìm tới ngươi!"

Hắn đem Thái Nhất Thiên Đô thôi phát đến cực hạn, bỗng nhiên ma luân cắt vào cái kia đoạn ẩn tàng thời gian bên trong!

Sau một khắc, mênh mông tro tàn đập vào mặt, tựa như tuyết rơi, mênh mông Bắc Miện trường thành bên trên chất đầy tro tàn, mênh mông cuồn cuộn di chuyển đám người đang tại các tiên nhân bảo vệ dưới, dùng hết khả năng, hướng thiên địa mới di chuyển.

Tà Đế hướng nơi đó nhìn lại, nhưng thấy mỗi thời mỗi khắc, đều có người ngã xuống, hóa thành từng đoàn từng đoàn tro tàn.

Hắn quay đầu nhìn lại, phía sau Tiên giới đang thiêu đốt lên kiếp hỏa.

"Vân Thiên Đế ẩn tàng thời đại, là quá khứ Tiên giới năm tháng?"

Tà Đế giật mình, rất nhiều nghi vấn xông lên đầu, bất quá hắn là dọc theo Tô Vân đời này trải qua thời gian tuyến qua lại đến quá khứ, nhất định phải thừa dịp Tô Vân còn chưa đuổi tới thời khắc chém giết tới thời đại Tô Vân, nếu bị đuổi theo, liền mất đi diệt trừ Tô Vân cơ hội!

Ánh mắt của hắn tìm kiếm, rất nhanh tìm đến Tô Vân tung tích!

Đó là một cái thanh đồng phù tiết, Đế Hỗn Độn xương ngón tay biến thành bảo vật, lơ lửng tại rách nát thời không bên trong, hướng về Bắc Miện trường thành.

Khi đó Tô Vân đang tại quan sát những này chạy nạn mọi người di chuyển.

"Vân Thiên Đế, ngươi không ngờ rằng a, ta lại có thể tìm đến ngươi muốn ẩn tàng năm tháng!"

Tà Đế khẽ mỉm cười, hắn cảm thấy được lúc này Tô Vân còn rất nhỏ yếu, giết lúc này Tô Vân không cần tốn nhiều sức, ngay tại hắn đang muốn thống hạ sát thủ thời điểm, đột nhiên Bắc Miện trường thành bên trên, một cái quen thuộc lại rung động tiếng hò hét vang lên.

"Tuyệt! Đây là sứ mệnh của ngươi —— "

Tà Đế thân thể cứng nhắc, dừng lại thẳng hướng Tô Vân tay, khó khăn xoay đầu lại, lộ ra vẻ không thể tin được.

Hắn thấy được Thiết Côn Lôn.

Cắt lấy đầu lâu, bưng lấy đầu lâu Thiết Côn Lôn.

Hắn thấy được lão sư của mình, đem hắn đầu lâu giao đến trẻ tuổi trong tay của mình.

Hắn đột nhiên nhớ lại, lão sư nóng hổi nhiệt huyết giống như là muốn bị phỏng bàn tay của mình, đem bản thân nóng cầm không vững viên này đầu lâu, lại làm cho bản thân cầm được càng vững.

Hắn nhìn thấy lúc tuổi còn trẻ bản thân bưng lấy lão sư đầu lâu, chạy về phía thiêu đốt bên trong đệ nhất Tiên giới.

"Ta đã giết Nghịch Đế Thiết Côn Lôn! Ta muốn gặp Đế Hốt! Ta muốn gặp bắc Đế Hốt —— "

Lúc còn trẻ thanh âm của hắn truyền đến.

Tà Đế cứng lại ở đó, thu về thẳng hướng Tô Vân bàn tay.

Hắn từ Tô Vân trải qua thời gian bên trong lướt qua, nhìn thấy cái này khán giả tại quá khứ quá trình, cuối cùng, hắn theo Tô Vân trải qua thời gian trở lại hiện tại, trở lại Đế đình thiên thư viện bên trong.

Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân tái hiện, từ từ biến rõ ràng.

Đạo này thần thông bên trong, Tô Vân tìm khắp tứ phía Tà Đế không có kết quả, đột nhiên cảm ứng được Tà Đế tung tích, lập tức xuất hiện tại Thiên Đô Ma Luân bên trong, cái trán toát ra từng giọt mồ hôi lạnh.

Hắn tìm mất đi Tà Đế!

Nếu là bị Tà Đế đem quá khứ thời đại hắn chém giết, chỉ sợ hiện nay bản thân cũng không còn tồn tại!

Đúng lúc này, Tô Vân nhìn thấy Tà Đế tán đi Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân, từ phía trên đều lên đi xuống, thẳng đi tới trước mặt hắn.

Tô Vân đang tự âm thầm đề phòng, lại thấy Tà Đế nâng lên hai tay, đi tới trước mặt hắn, giống như là muốn đem thứ gì giao cho hắn, rất là nghiêm túc.

Tô Vân tâm thần chấn động mạnh, bỗng nhiên biết hắn đi nơi nào.

Tô Vân xòe tay ra, Tà Đế đem trên hai tay hơi nâng đồ vật đặt ở hai tay của hắn bên trên, rõ ràng không có cái gì, hai người lại có vẻ giống như là sinh tử giao phó đồng dạng.

Tà Đế vỗ vỗ Tô Vân đầu vai, như trút được gánh nặng, cùng hắn đan chéo vai mà qua.

Chương 904 : Vá víu

Chương 894: Vá víu

"Tà Đế làm sao đi?" Thiên Hậu nương nương đám người nhao nhao nhìn về phía Tà Đế bóng lưng, cái kia bán ma đang tại hướng đi nơi xa, càng ngày càng xa.

Thiên Hậu lẩm bẩm nói: "Hắn như vậy ham mê quyền thế, làm sao lại liền như thế đi thẳng một mạch? Hắn rõ ràng Thái Nhất Thiên Đô đại thành, chiếm thượng phong, đánh cho Vân Thiên Đế mồ hôi tuôn như nước…"

Mọi người ở đây cũng có thể nhìn ra được, có như vậy trong nháy mắt, Tô Vân trong lòng đại loạn, hiển nhiên Tà Đế Thái Nhất Thiên Đô chiếm cứ thượng phong, có xoá bỏ Tô Vân cơ hội!

Chẳng qua Tà Đế lại bỏ qua cơ hội lần này, không những bỏ qua, thậm chí liền đoạt Đế cũng bỏ qua, cứ thế mà đi.

Cái này cùng bọn hắn biết Tà Đế không hợp.

Tà Đế là chấp niệm sinh ra bán ma, cái này bán ma có Đế Tuyệt đối khát vọng quyền lực, không chịu từ bỏ. Hắn cũng không phải là vì báo thù mà sinh, mà là vì quyền vị mà sinh, như thế nào lại từ bỏ sắp trong tay quyền vị?

Bách Lý Độc đột nhiên nói: "Bán ma là nội tâm dựa vào mạnh mẽ chấp niệm trở lại bản thân thân thể người, Tà Đế là một con bán ma. Hiện tại hắn giống như là buông xuống chấp niệm, nói cách khác, hắn nội tâm bên trong một chút chấp niệm tiêu tán, hắn lúc này, nhất định vô cùng suy yếu. Lúc này,

cũng là chém giết hắn thời cơ tốt. Thậm chí, nói không chừng lại bởi vậy mà không có tâm ma…”

Đế Phong ánh mắt sáng lên, hướng lên trời thư viện bên ngoài lặng yên đi tới.

Tà Đế đem Thái Nhất Thiên Đô tăng lên tới gần như Đạo cảnh thập trùng thiên mức độ, gần như là vô địch tồn tại, có thể tại quá khứ tương lai làm mưa làm gió, ai cũng có thể chém giết.

Chỉ cần trúng hắn thần thông, hầu như có thể nói chắc chắn phải chết!

Dù sao, ai cũng có suy yếu thời điểm, Tà Đế liền có thể thừa lúc vắng mà vào, đem đối thủ tru sát.

Đế Phong đương nhiên không phải nằm trong loại trạng thái này Tà Đế đối thủ.

Nhưng mà Tà Đế chấp niệm tiêu tán, thực lực tu vi tổn hao nhiều, chính là diệt trừ hắn thời cơ tốt nhất!

Cái này cho Đế Phong cơ hội.

Tô Vân thấy thế, không có ngăn cản , mặc cho Đế Phong rời đi.

Thần Ma nhị đế liếc nhau, cũng theo đó mà đi, Tô Vân nhướng nhướng mày, cũng không có ngăn cản.

Bách Lý Độc cười nói: “Ai Đế không có ý định bảo vệ Tà Đế một mạng?”

Tô Vân lắc đầu: “Tà Đế lúc này trong lòng không còn chấp niệm, quả thực không phải là Đế Phong đối thủ, nhưng Tà Đế trong cơ thể cũng không phải là chỉ có Tà Đế.”

Bách Lý Độc trong lòng hơi chấn động, nhất thời nhớ tới Tà Đế trong cơ thể một người khác, sinh ra liền mang theo Đế

Tuyệt khí phách Đế Chiêu!

"Đế Chiêu, chẳng qua là thi yêu, cùng đến gần vô hạn Đạo cảnh thập trùng thiên Đế Phong so sánh, kém rất xa."

Bách Lý Độc cười nói: "Hiển nhiên, Ai Đế không nghĩ tới điểm này."

Tô Vân mỉm cười nói: "Đế Hốt bệ hạ không ngờ tới là, Đế Chiêu sớm đã cùng Tà Đế dùng chung một thân thể, ý thức tương thông, Tà Đế có thể nhìn thấy Di La Thiên Địa tháp bên trong chứng đạo chí bảo, có thể nghe được Đế Hỗn Độn chỉ điểm, Đế Chiêu cũng có thể tìm hiểu Di La Thiên Địa tháp bên trong chứng đạo chí bảo, có thể lĩnh ngộ Đế Hỗn Độn chỉ điểm. Ai cũng không biết hiện tại Đế Chiêu là thực lực gì, chẳng qua mất đi kiếm Đế Phong có phải là hay không đối thủ của hắn, vẫn là không thể biết được."

Bách Lý Độc ha ha cười nói: "Ai Đế không ngờ tới là, Thần Ma nhị đế cùng Đế Tuyệt có huyết hải thâm cừu, thù này là bị sát thân nỗi khổ, là bị trấn áp hơn hai ngàn vạn năm nỗi khổ. Đế Phong có giết Tà Đế trừ tâm ma quyết tâm, Thần Ma nhị đế cũng tương tự có. Coi như Đế Chiêu thần thông quảng đại, phát triển thần tốc, cũng sẽ không là bọn hắn đối thủ."

Tô Vân sắc mặt không chú ý, nói: "Như vậy chúng ta có thể đợi tới Thần Ma nhị đế lần nữa băng hà tin tức truyền đến."

Bách Lý Độc sắc mặt biến hóa, đột nhiên hướng lên trời về sau, Tiên Hậu cười nói: "Hai vị có hay không có đoạt Đế chi tâm?"

Tiên Hậu nương nương lắc đầu cười nói: "Ta có tự biết mình, ta chỉ là dựa vào Di La Thiên Địa tháp bên trong chứng đạo chí bảo tu thành Đế cảnh, không có cái này hy vọng xa vời."

Bách Lý Độc nhìn về phía Thiên Hậu, Thiên Hậu cười nói: "Nếu như Đế Hốt bệ hạ cùng Vân Thiên Đế lưỡng bại câu thương, ta còn có cơ hội này. Không biết hai vị có hay không cho ta cơ hội này?"

Bách Lý Độc biết nàng sẽ không xuất thủ, thở dài, nói: "Cơ hội khó được ah, ta thật vất vả mới đưa Ai Đế chí bảo điều đi, các ngươi làm sao lại nhẫn tâm bỏ qua cơ hội này? Các ngươi phải biết, nếu như Ai Đế rảnh tay, không những Thời Âm chuông trở về, bên cạnh hắn thậm chí còn có vây khốn người xứ khác kim quan, đệ nhất kiếm trận đồ, xiềng xích, thuyền ngũ sắc chờ chí bảo ah!"

Oánh Oánh vội vàng chui ra ngoài, sắc mặt nghiêm túc nói: "Đế Hốt, ngươi nói những bảo vật này, là ta Đế Oánh chí bảo!"

Bách Lý Độc cười tủm tỉm nói: "Như vậy Đế Oánh có muốn hay không giết chết Ai Đế, tự lập làm Đế?"

Oánh Oánh liếc liếc Tô Vân, tính toán một chút, đi làm Đế Oánh, chỉ sợ một đống chuyện vụn vặt quấn thân, còn lâu mới có được hiện tại tự tại, hơn nữa bản thân vẫn là chép bài tập tương đối tốt, phí tâm phí sức vất vả có cái gì hứng thú? Ngay sau đó vội vàng lắc đầu.

Bách Lý Độc bỏ qua nàng, thở dài: "Thiên Hậu làm đại sự tiếc thân, chỉ muốn kiếm tiện nghi, nhưng tiện nghi chỗ nào dễ dàng như vậy nhặt? Như vậy, nghĩ đến Minh đô cũng là không nguyện động thủ?"

Ở đây tất cả mọi người loại trừ Tô Vân, đều là trong lòng giật mình, vội vàng đều tự thôi thúc Tiên Thần chi nhãn, nhìn thấu suốt hư không, không khỏi trong lòng giật mình. Chỉ thấy Minh đô Đại Đế tọa trấn ở hư không chỗ sâu nhất, cũng tại thiên thư viện tìm đọc đủ loại đại đạo thư.

Hắn dưới trướng còn có rất nhiều Minh đô Thánh Vương, cũng là mỗi bên cảm thấy bất an ngồi, tìm hiểu đại đạo thư.

Nếu là không có Bách Lý Độc vạch trần, chỉ sợ ai cũng không biết Minh đô lặng yên lẻn vào nơi này!

Lúc này Minh đô trên người đạo thương khỏi hẳn, toàn thân áo trắng, mọc ra ba đồng tử, dáng vẻ phong lưu, khẽ khom người, nói: "Ta đối đế vị cũng không cái nhìn. Bất luận ai làm Thiên Đế, cho chúng ta cựu thần một điểm sinh tồn chi địa là đủ."

Bách Lý Độc rất là thất vọng, nói: "Ngươi là cao quý Thái Cổ chư thần bên trong Minh Đế, há có thể không vì Thái Cổ Chân Thần ra sức?"

Minh đô Đại Đế hạ thấp người: "Đế Hốt bệ hạ, ta tuy là thi thể thành thần, nhưng nói đến vì Thái Cổ Chân Thần ra sức, bệ hạ không có bất kỳ cái gì tư cách chỉ trích ta. Đế Tuyệt chiếm cứ thiên hạ chính thống, trời sinh tính dễ giết, nếu không phải ta bảo vệ Thái Cổ Chân Thần nhất tộc, Thái Cổ Chân Thần đã sớm diệt tuyệt. Còn đại danh đỉnh đỉnh Thúc Hốt nhị đế, lại tại làm cái gì đây? Chỉ là tranh quyền đoạt lợi mà thôi, có gì mặt mũi nói ta không làm Thái Cổ Chân Thần ra sức?"

Bách Lý Độc hừ một tiếng, nói: "Ngươi là Đế Hỗn Độn đồng đảng, đơn giản là muốn phục sinh Đế Hỗn Độn, khôi phục trước kia chi vinh quang. Như vậy, vị kia ba đồng tử đạo hữu đâu?"

Hắn chỉ là U Triều Sinh.

Tô Vân nói: "U Triều Sinh không ở nơi này, ta lệnh người đi vào mời hắn, nhưng hắn lại bởi vì muốn bế quan, cự tuyệt."

U Triều Sinh bởi vì Tiên đạo vũ trụ không có hình thành Đạo giới, bản thân không cách nào cùng Tiên đạo vũ trụ đại đạo tương hợp, bị vây ở Thiên Quân cảnh giới bên trên, chậm

chạp không cách nào đột phá. Mười năm trước biên giới hành trình, hắn nhận được Đế Hỗn Độn chỉ điểm, suy luận, mười năm này thời gian đều tại tìm hiểu đạo cảnh, thử nghiệm trong cơ thể mở ra Đạo giới.

Lúc này hắn chính vào thời kỳ mấu chốt, hoàn mỹ đến đây.

Bách Lý Độc lại thở dài, tình thế khó xử, lẩm bẩm nói: "Đây chính là ta vì các ngươi sáng tạo ra, diệt trừ Ai Đế thời cơ tốt nhất, các ngươi không động thủ, chẳng lẽ là để cho ta tự thân động thủ hay sao?"

Oánh Oánh nhịn không được nói: "Đế Hốt lâu, chẳng lẽ ngươi còn chưa phát hiện ư? Ngươi bị bao vây!"

Bách Lý Độc bật cười, ngắm nhìn bốn phía, nói: "Nơi này hơn phân nửa đều là người của ta, vì sao là ta bị bao vây?"

Oánh Oánh nhắc nhở hắn nói: "Tiên Hậu, Ai Đế bạn thân, trẫm tỷ muội vậy. Thiên Hậu, Ai Đế nàng dâu chi sư, cũng là trẫm tỷ muội. Minh đô Đại Đế, Ai Đế kết bái huynh trưởng, cũng là trẫm kết bái huynh trưởng. Lại thêm Ai Đế cùng tiểu Đế Thúc, ngươi còn không phải bị bao vây? Lại thêm huyền thiết chuông đại phá Tử Phủ sắp đến, sắp trở về, ngươi không phải số kiếp đã định?"

Bách Lý Độc không để ý lắm, cười nói: "Ta chưởng khống Đế Thúc chân thân, nắm giữ Đế Thúc chi não, phân thân vô số, tu thành Đế cảnh người càng là gần mười vị! Ai bao vây ai, còn không phải một chút rõ ràng? Huống chi Tử Phủ chính là Thánh Vương luyện chí bảo, sao lại bị Ai Đế chí bảo chỗ đập tan?"

Hắn nói chuyện ở giữa, thiên ngoại mặt khác năm tòa Tử Phủ tràn ngập nguy hiểm!

Mỗi một tòa Tử Phủ có Tiên Thiên Nhất Khí là nhất phong pháp lực, nhưng mà Tử Phủ bên trong Tiên Thiên Nhất Khí

chất lượng tuyệt đối không bằng huyền thiết chuông lớn, bởi vậy một chỗ ngồi Tử Phủ tại trên uy năng đã kém xa huyền thiết chuông.

Đặc biệt là huyền thiết chuông một phân thành hai, hai cái chuông lớn liên thủ, càng làm cho năm tòa Tử Phủ tùy thời có bị đánh tan từng cái khả năng!

Đột nhiên, trong đó hai tòa Chúc Long Tử Phủ hợp nhất, hóa thành một tòa, mặt khác ba tòa Tử Phủ bên trong Tiên Thiên Nhất Khí gào thét bay ra, như là tử khí cầu vồng, rơi vào toà kia Tử Phủ bên trong.

Toà kia Tử Phủ uy năng nhất thời tăng vọt!

Mà đổi thành bên ngoài hai tòa Tử Phủ bên trong cũng có Tiên Thiên Nhất Khí bay ra, trợ tăng toà kia Tử Phủ uy lực, tập hợp bảy tòa Tử Phủ Tiên Thiên Nhất Khí vào một thân, chung áp chế huyền thiết chuông!

Bảy phủ hợp nhất, uy năng bạo tăng, trong đó một tòa chuông lớn lập tức bị đánh nát, hóa thành ảo ảnh trong mơ, biến mất không thấy gì nữa, chỉ còn lại có huyền thiết chuông bản thể!

Tại đây tòa Tử Phủ áp chế xuống, huyền thiết chuông không còn lúc trước uy năng!

Bách Lý Độc ngẩng đầu nhìn một màn này, tâm thần động dao động, thở dài nói: “Ngươi trăm cay nghìn đắng luyện chế chí bảo, vẫn là so ra kém Thánh Vương tiện tay luyện chế Tử Phủ, Thánh Vương thậm chí dùng không phải là của mình đại đạo. Chênh lệch quá xa. Chẳng qua Ai Đế trong khoảng thời gian này, quả thực nâng cao rất lớn. Từ ngươi chí bảo có thể thấy được ngươi trong khoảng thời gian này tiến cảnh tu vi, trong Phần mười năm, ngươi phát triển cực nhanh.”

Tô Vân ngẩng đầu nhìn về phía thiên ngoại, Chúc Long Tử Phủ hợp hai làm một, lại hấp thu mặt khác Tử Phủ Tiên Thiên Nhất Khí, uy năng mênh mông dâng trào, áp chế huyền thiết chuông, dù là huyền thiết chuông đạo pháp càng cao minh hơn, cũng không thể cùng Tử Phủ chống lại, bị đánh được liên tục bại lui!

Chỉ là đây cũng không phải là là Chúc Long Tử Phủ mượn mặt khác Ngũ phủ Tiên Thiên Nhất Khí.

Chúc Long Tử Phủ cùng mặt khác Ngũ phủ cũng không phải là nhất thể, mặt khác Tử Phủ bởi vì đã từng hủy diệt qua, Tử Phủ bên trong linh tính bị phá hủy, về sau Tô Vân, Ứng Long đám người chữa trị Tử Phủ, lúc này mới đem cái này năm tòa bảo vật khôi phục, nhưng năm tòa Tử Phủ linh tính cũng không khôi phục.

Cái này năm tòa Tử Phủ, không cách nào chủ động cho mượn bản thân Tiên Thiên Nhất Khí!

Sở dĩ Chúc Long Tử Phủ có thể mượn tới mặt khác Ngũ phủ Tiên Thiên Nhất Khí, là có người điều động Ngũ phủ tử khí, vì Chúc Long Tử Phủ sử dụng!

Tô Vân khẽ nhíu mày, xuất thủ người này, nhất định là Luân Hồi Thánh Vương!

Luân Hồi Thánh Vương ra tay, hạn chế hắn huyền thiết chuông, chẳng lẽ là tính toán hôm nay liền diệt trừ hắn, miễn cho sinh thêm sự cố?

Biên giới chi địa, Hỗn Độn chi khí tràn ngập, nơi này Hỗn Độn chi khí càng thêm dày nặng, giống như là muốn hình thành một mảnh Tiên đạo trong vũ trụ Hỗn Độn hải. Mảnh hỗn độn này chi khí bên trong truyền đến Đế Hỗn Độn lười biếng âm thanh: "Thánh Vương, ngươi vẫn là ngồi không yên, bắt đầu nhúng tay tương lai. Ngươi bây giờ giống như là một cái

sứt sẹo thợ may, hiện nay phát hiện quần phá, bắt gấp vá víu, làm người ta làm trò hề cho thiên hạ."

Luân Hồi Thánh Vương hiện ra mười sáu đầu mười tám cánh tay chân thân, nhanh chóng tra xét đi tương lai thời gian, nghe vậy cười lạnh nói: "Ta nhúng tay quá khứ tương lai? Sở hữu tương lai với ta mà nói chỉ là quá khứ, ta chẳng qua là để lịch sử khôi phục quỹ đạo mà thôi! Ngươi cùng người xứ khác mưu kế, đừng tưởng rằng thật lừa gạt được ta!"

"Ta cùng người xứ khác lại có cái gì ý đồ xấu?" Đế Hỗn Độn khó hiểu nói.

Luân Hồi Thánh Vương hừ một tiếng: "Các ngươi ý đồ xấu có thể nhiều hơn! Người xứ khác mở ra Di La Thiên Địa tháp, đơn giản định cho Tiên đạo vũ trụ một hồi cơ duyên, để cái này thổ dân có thể đột phá, tu thành Đạo cảnh thập trùng thiên. Ngươi tại vũ trụ biên giới giảng đạo, cũng đơn giản là muốn để cho bọn họ đột phá, cứu ngươi một mạng. Chẳng qua, đáng tiếc là có hi vọng nhất người đầu tiên vào Nhập Đạo cảnh thập trùng thiên, đã mất đi chấp niệm, không cách nào chứng đạo."

Đế Hỗn Độn ngồi dậy, nhìn về phía thứ bảy Tiên giới, ánh mắt xa thẳm, hình như có Hỗn Độn chi khí tại trong mắt mờ mịt rung chuyển, cười nói: "Tà Đế bỏ xuống trong lòng chấp niệm, đối với hắn mà nói là chuyện tốt."

Hắn giống như là có khả năng nhìn thấy thứ bảy Tiên giới phát sinh tất cả, đối Tà Đế hành tung như lòng bàn tay.

Luân Hồi Thánh Vương cười nói: "Ngươi làm nhiều như vậy, lại thất bại trong gang tấc, bản thân sẽ không vì vậy mà chịu ngăn trở ư?"

Đế Hỗn Độn lắc đầu nói: "Ta cùng hắn là cùng một loại người, hắn là bán ma, ta cũng là bán ma. Năm đó ta nhìn thấy kiếp trước ta hoàn thành chấn hưng chủng tộc tráng cử, ta chấp

niệm cũng bởi vậy tiêu tán. Ta có thể lý giải Tà Đế, cũng bởi vậy thưởng thức hắn. Tô đạo hữu dù sao chỉ là thiếu niên, ngươi tự thân ra tay, áp chế hắn chuông, để Đế Hốt có cơ hội giết hắn, điều này nói rõ, ngươi đã không tin được bản thân nhìn thấy tương lai.”

Luân Hồi Thánh Vương cười ha ha: “Đạo huynh, ngươi chết, là không nhìn thấy tương lai! Mà ta lại có thể nhìn thấy!”

Đế Hỗn Độn nghi ngờ nói: “Như vậy ngươi vì sao còn muốn vá víu?”

Luân Hồi Thánh Vương mười sáu tấm mặt da mặt lay động một chút.

Đế Hỗn Độn càng thêm nghi hoặc, nói: “Ngươi đến cùng nhìn thấy cái gì? Tương lai loại thứ hai khả năng?”

Luân Hồi Thánh Vương da mặt lại run một cái: “Không chỉ.”

Chương 905 : Tương lai loại thứ năm khả năng

Chương 895: Tương lai loại thứ năm khả năng

“Không chỉ hai loại khả năng?”

Đế Hỗn Độn nghe vậy, nhất thời tinh thần tỉnh táo: “Nói như vậy còn có loại thứ ba khả năng? Ngươi nói một chút, tương lai đều có cái gì khả năng? Ta thay ngươi phân tích phân tích.”

Luân Hồi Thánh Vương cười lạnh: “Ngươi một thân đại đạo bị đánh nát, không nhìn thấy tương lai, bởi vậy nghĩ đến lôi kéo ta mà nói, để ngươi có cách đối phó? Ta sẽ không bị ngươi lừa! Bất luận tương lai có loại nào khả năng, ngươi cũng là chỉ có triệt để tử vong cái này một loại kết quả!”

Đế Hỗn Độn vừa vặn nằm xuống, cười nói: “Ta đều đã chết rồi, ngươi còn tức giận cái gì? Ta cũng là vì ngươi tốt, thay ngươi san sẻ giải nạn. Ngươi nếu không cảm kích, ta không nói là được.”

Luân Hồi Thánh Vương sắc mặt âm trầm, từng cái con mắt nhìn về phía bốn phương tám hướng, bốn phía, tám đại Tiên giới dài đến 58 triệu năm lịch sử hóa thành từng đạo viên luân, từ hắn mười tám cái cánh tay lòng bàn tay chảy qua.

Quá khứ năm tháng như là Luân Hồi trường hà, trường hà bên trong có vô số hình ảnh, rõ mồn một trước mắt.

Như thế thần thông, chính là Luân Hồi đại đạo thần thông!

Với tư cách trong luân hồi sinh ra thần chí cao chỉ, hắn sinh mà Đạo Thần, khống chế lấy năm tháng, điều khiển Luân Hồi.

Hiện nay, hắn lại có chút tâm thần có chút không tập trung.

Luân Hồi Thánh Vương chủ yếu quan sát là từ đó nay đến mười bốn năm sau chuyện phát sinh.

Đối với hắn mà nói, cái này mười bốn giữa năm phát sinh bất cứ chuyện gì đều là đã biết lịch sử, mà đối Tô Vân bọn người tới nói, cái này còn thuộc về không biết tương lai.

Luân Hồi Thánh Vương nhìn tới, cái này mười bốn giữa năm phát sinh sự tình đều là chắc chắn, sẽ không còn có thay đổi, nhưng mà ngay tại vừa rồi, hắn phát hiện chắc chắn "Lịch sử" đột nhiên thay đổi một chút!

Dựa theo cố định lịch sử, nguyên bản huyền thiết chuông đại chiến mặt khác chí bảo, tại chiến thắng kim quan, kiếm hoàn về sau, sẽ thua ở bảy tòa Tử Phủ vây công bên trong, bị bảy tòa Tử Phủ chia cắt.

Mà bây giờ, huyền thiết chuông lại có đập tan bảy tòa Tử Phủ khả năng!

Tạo thành sự biến hóa này nguyên nhân liền ở chỗ, Tô Vân đã từng đi vào Phần vũ trụ, ở nơi đó học tập thời gian mười năm dị vũ trụ đại đạo, đạo hạnh tăng lên rất nhiều không nói, tu vi cũng tăng lên rất nhiều!

Bởi vì Phần vũ trụ là tại trong Hỗn Độn hải trôi nổi, đi vào Phần vũ trụ, liền tương đương với Luân Hồi bên trên có một đoạn trống không, nhiều thêm một cái không biết lượng biến đổi.

Chính là đoạn này trống không, tạo thành huyền thiết chuông thắng lớn Tử Phủ, chưa hề bị Tử Phủ chỗ đập tan chỗ chia cắt.

Mà điểm này biến hóa, lại sẽ tạo thành tương lai nhiều hơn một loại biến hóa, không tại trong luân hồi biến hóa.

Hiện tại, từ Luân Hồi Thánh Vương góc độ nhìn lại, có khả năng đoán trước tương lai diễn biến tại phân nhánh, biến không xác định, khả năng nhảy đến Tô Vân tử vong kết quả, cũng có thể là nhảy đến hai loại khác kết quả bên trên!

Mà đổi thành bên ngoài hai loại kết quả, bởi vì còn chưa phát sinh, vẫn là Hỗn Độn một mảnh, cho dù là hắn cũng nhìn không rõ.

Luân Hồi Thánh Vương muốn làm, chính là bổ cứu, cũng chính là Đế Hỗn Độn nói tới quần thủng liền muốn vá víu.

Bảy tòa Tử Phủ đều là hắn luyện chế bảo vật, hắn điều động Chúc Long song Tử Phủ, để Chúc Long song Tử Phủ hợp nhất, thôn phệ mặt khác Ngũ phủ Tiên Thiên Nhất Khí, từ đó áp chế huyền thiết chuông.

Chỉ cần đem huyền thiết chuông đánh cho chia cắt, thời gian liền trở lại quỹ đạo, tương lai cũng sẽ không thay đổi!

Hắn có lòng tin này!

Đế Hỗn Độn nằm tại Hỗn Độn chi khí, nhìn hắn vất vả tới lui, một bên khống chế bản thân cường độ, một bên theo dõi tương lai động tĩnh, một bên lại quan sát bản thân với tư cách đối tương lai tạo thành ảnh hưởng, quả thực bận rộn, nhịn không được nhắc nhở: “Thánh Vương, ngươi vốn là xa rời thế giới, cũng không có đi vào trong luân hồi. Cho dù tương lai Tiên đạo vũ trụ làm sao phát triển, cũng sẽ không liên quan đến đến ngươi. Ngươi có thể ngồi tại thiên ngoại, cười nhìn dương gian biến thiên, quản nó thương hải tang điền. Mà bây giờ ngươi trực tiếp nhúng tay, chính là đem bản thân cũng đẩy vào Tiên đạo vũ trụ trong luân hồi!”

Luân Hồi Thánh Vương tâm thần hơi chấn động, cánh tay khẽ run lên.

Đế Hỗn Độn nói: "Lúc trước, ngươi là tại Luân Hồi đại đạo bên ngoài, khống chế lấy Luân Hồi, hiện tại ngươi nhúng tay, chính là đi vào Luân Hồi đại đạo bên trong. Đi vào Luân Hồi, vậy liền thân bất do kỷ. Đạo hữu, cẩn thận ah."

Luân Hồi Thánh Vương liếc nhìn hắn một cái, có chút do dự chần chừ.

Lúc này, huyền thiết chuông bị Tử Phủ trấn áp, sắp bị chia rẽ.

Đế Hỗn Độn nói: "Ngươi làm chuyện này, liền sẽ đem bản thân cũng trộn vào."

Luân Hồi Thánh Vương nghiến răng, cười lạnh nói: "Ngươi chẳng qua lo lắng ta hỏng ngươi phục sinh chuyện tốt, cố ý ảnh hưởng phán đoán của ta. Ta sao lại trúng kế?"

Chúc Long tinh vân bên trong đột nhiên truyền đến khủng bố rung động, huyền thiết chuông vỡ ra, bị Tử Phủ phá giải, hóa thành từng cái bộ kiện, như là to lớn tinh thể, rơi hướng thứ bảy Tiên giới!

Những cái kia tinh thể kéo lấy thật dài đuôi lửa, cắt ra không trung, để thứ bảy Tiên giới bầu trời trở nên vô cùng sáng rực, thậm chí so mặt trời còn muốn sáng rực gấp trăm ngàn lần!

Đế Hỗn Độn thở dài, nói: "Thánh Vương, ngươi thấy tương lai, như ngươi mong muốn sao?"

Luân Hồi Thánh Vương nhìn về phía tương lai mười bốn năm, chỉ thấy theo huyền thiết chuông bị chia cắt, vừa mới Hỗn Độn một mảnh tương lai từ từ biến rõ ràng trong suốt.

Tô Vân tương lai, không còn là không xác định, mà là như vốn đồng dạng, trực tiếp đạt đến tử vong kết cục này.

Còn mặt khác hai đầu tràn đầy Hỗn Độn mê vụ con đường, thì biến càng lúc càng mờ nhạt.

Luân Hồi Thánh Vương thở phào nhẹ nhõm, cười nói: "Đạo huynh, ta kém chút liền bị ngươi lừa, may mắn ta dựa theo ta ý nghĩ làm tiếp, không có bị ngươi lừa."

Đế Hỗn Độn nhắm mắt lại, chậm rãi chìm vào Hỗn Độn bên trong, có chút bất đắc dĩ nói: "Ngươi hôm nay cho quần rách đánh cái miếng vá, ngày mai quần lại thủng, ngươi lại đánh một cái miếng vá, ngày mốt lại thủng lại đánh một cái miếng vá. Đến cuối cùng, đầu này trên quần tất cả đều là miếng vá, tìm không thấy lúc đầu vải vóc, như vậy nó vẫn là ban đầu món kia quần ư? Sẽ còn là ngươi muốn cái kia kết quả ư?

"Đạo hữu, lần này nhúng tay, ngươi liền không còn là chưởng khống Luân Hồi Thánh Vương, ngươi đã thân ở trong luân hồi, không cách nào vượt khỏi trần gian…"

…

Đế đình, thiên thư viện bên trong.

Huyền thiết chuông nổ tung, rõ ràng đập vào tất cả mọi người mi mắt.

Sau một khắc, Bách Lý Độc, Ngư Vãn Chu, Doãn Thủy Nguyên, Cừu Vân Khởi, Đạo Diệc Kỳ, Linh Lung, Nguyên Tam Cố cùng với mấy vị xa lạ Đế cảnh đại cao thủ, gần như là đồng thời hướng Tô Vân ra tay!

Không chỉ có như thế, Đế Thúc chân thân cũng vào lúc này hung hãn ra tay, vây công Tô Vân, hắn tuy là không tại Đế cảnh hàng ngũ, nhưng là mạnh mẽ Thái Cổ Đại Đế, ra tay cương mãnh bá đạo!

Đế Hốt mặt khác máu thịt phân thân cũng đều có chỗ độc đáo, đạo pháp thần thông có thể xưng nhất tuyệt, đều tự cũng đều tu luyện tới Đạo cảnh bát trùng trái phải, thực lực tu vi nâng cao tấn mãnh!

Bọn họ cũng là không nhỏ uy hiếp!

Không chỉ có như thế, Đế Hốt huyết nhục phân thân bên trong còn có rất nhiều thực lực cường đại cựu thần, dựa vào Đế Thúc chi não thôi diễn, những này cựu thần cũng có thể tu luyện, tu vi ngày càng tăng thêm.

Tuy là không bằng mặt khác máu thịt phân thân tăng lên tấn mãnh, nhưng thân thể bao la, cũng không thể coi thường!

Có Đế Thúc chi não gia trì, Đế Hốt huyết nhục phân thân có thể nói bình định từng cái cảnh giới chướng ngại, từng cái phân thân cảnh giới nâng cao nhanh chóng, chỉ có thể dùng không thể tưởng tượng nổi để hình dung!

Tu vi của hắn nâng cao cũng là nhanh đến mức không thể tưởng tượng nổi, tính ra hàng trăm huyết nhục phân thân cùng một chỗ tu luyện, cùng một chỗ nâng cao nhanh chóng nâng cao cảnh giới, góp gió thành bão, tính gộp lại liền cực kì khủng bố!

Đây là Đế Hốt bất kể như thế nào đều phải nhận được Đế Thúc chi não nguyên nhân!

Nắm giữ Đế Thúc chi não, hắn tương đương với đả thông một đầu vô cùng nâng cao con đường của mình!

Huyền thiết chuông lớn rách nát, chính là đánh giết Tô Vân thời cơ tốt nhất, Đế Hốt một tay sắp đặt hiện nay thế cuộc, há có thể từ bỏ?

Ngay tại hắn bộc phát trong nháy mắt, Tô Vân tung người nhảy lên, một tiếng ầm vang vững chắc bay lên không, trong chớp mắt liền tới đến vạn dặm không trung!

Tại phía sau hắn, Đế Hốt phân thân đều tự quay ngược lại thần thông, bay lên trời, đuổi giết mà tới.

Tô Vân thân hình gào thét, phá không mà đi, trong cơ thể chín vạn tám ngàn loại Đạo cảnh hướng ra phía ngoài xoay tròn nở rộ, trùng lặp cùng một chỗ, hình thành chặt chẽ đến khó lấy tưởng tượng Tiên Thiên Đạo cảnh!

Toà này Tiên Thiên Đạo cảnh chính là hình chuông, chính là huyền thiết chuông hình thái, nhưng so huyền thiết chuông còn muốn đơn giản mộc mạc.

Huyền thiết chuông là cấu tạo phức tạp nhất chí bảo, bộ kiện đến hàng vạn mà tính, luyện chế, cần Nguyên Sóc, Đế đình mấy trăm đốc tạo xưởng cùng một chỗ lao động, rèn luyện từng cái linh kiện.

Mà Tô Vân Tiên Thiên Đạo cảnh hình thành hình chuông lại liền thành một khối, không có bất kỳ cái gì đường vân, không có bất kỳ cái gì cấu kiện, chỉ là đơn thuần nhất thể.

Thiên Hậu, Tiên Hậu, Minh đô mấy người cũng ở phía sau gào thét đuổi theo, Thiên Hậu nương nương xa xa nhìn thấy chiếc chuông này, trong lòng hơi chấn động, mới biết Tô Vân vừa mới nói không giả.

"Có hay không có huyền thiết chuông ở bên người, đối Vân Thiên Đế ảnh hưởng xác thực không lớn!" Trong nội tâm nàng thất kinh.

Tô Vân lúc đầu thiết kế hoàng chung, đã khó mà dung nạp hắn toàn bộ đạo hạnh, hiện nay hắn vạn đạo quy nhất, ngược lại là đơn giản nhất hình chuông thái mới có thể đem hắn bản thân đạo hạnh biểu đạt ra tới.

Bởi vậy huyền thiết chuông trừ phi đúc lại, vứt bỏ tinh xảo, hóa phức tạp thành đơn giản, đi đến cực hạn giản lược, bằng không là không thể nào dung nạp hắn tất cả đạo hạnh!

“Coong ——— “

Tiếng chuông vang vọng, Đế đình phía trên không trung như là gợn sóng đồng dạng, đem đạo này thần thông bên trong tích chứa uy năng truyền tới, cùng phía sau đuổi giết mà đến Bách Lý Độc, Ngư Vãn Chu đám người thần thông đụng đến!

Đế đình không trung, nhất thời giống như là xưởng nhuộm bị gió lốc làm vung thuốc màu, đủ loại long trời lở đất thần thông ở trên bầu trời nổ tung, chói lọi vô cùng.

Mọi người đều tự khí huyết di động, trong lòng thất kinh!

Tiếng chuông này nhằm vào Đế Hốt sở hữu máu thịt phân thân, không phân nặng nhẹ, tất cả mọi người tiếp nhận uy năng đều là giống nhau, Đế Hốt những cái kia còn chưa tu luyện tới Đạo cảnh cửu trùng thiên huyết nhục phân thân nhất thời từng cái phun máu phè phè, bay ngược mà đi, không cách nào hình thành vây kín chi thế!

Không chỉ có như thế, tại tiếng chuông bên trong, bọn họ đạo pháp bị phá, tùy thời có khả năng mất mạng!

Tô Vân hoàng chung thần thông, từ trước tới nay đều là quần thể công kích, từ trước đến nay không sợ vây công!

Biên giới chi địa, một mực tại quan tâm một trận chiến này Luân Hồi Thánh Vương đột nhiên căng thẳng: “A? Không đúng!”

Hỗn Độn chi khí bên trong, Đế Hỗn Độn to lớn khuôn mặt chậm rãi hiện ra, mặt không chút thay đổi nói: “Có hay không vừa rồi cái kia trở thành nhạt hai cái tương lai lại dần dần biến Hỗn Độn lên?”

Luân Hồi Thánh Vương nghiến răng: “Làm sao ngươi biết? Không phải ngươi đang giở trò?”

“Mười năm trước, ta tiễn hắn vào Phần vũ trụ, Đế Tuyệt truyền thụ cho hắn Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh, hắn tại trong Hỗn Độn hải đột phá cực hạn, để cho mình tương lai có một loại khác khả năng. Mười năm sau, hắn trở về luyện lại Thời Âm chuông, Thời Âm chuông biến so khả năng thứ nhất lúc mạnh hơn, tạo thành loại thứ ba khả năng.”

Đế Hỗn Độn khuôn mặt chậm rãi chìm vào Hỗn Độn chi khí bên trong, giống như cười mà không phải cười nói: “Thời Âm chuông mạnh lên, còn như vậy, như vậy Tô Vân bản thân đâu? Hiện tại, hắn chính là một cái người xứ khác, một cái đến từ Hỗn Độn bên trong biến số, hắn bất kỳ cử động nào, đều có thể tạo thành tương lai bóp méo, phân tách, để tương lai nhiều hơn từng loại khả năng…”

Luân Hồi Thánh Vương nghiến răng, gắt gao nhìn chằm chằm Luân Hồi Hoàn, chỉ thấy Tô Vân tương lai, có loại thứ tư khả năng!

Không chỉ có như thế, phía trước hai loại trở thành nhạt tương lai, cũng đang dần dần biến Hỗn Độn mơ hồ!

Thánh Vương Luân Hồi Hoàn cắt đến Tô Vân tử vong thời gian điểm, sẽ chia ra làm bốn, biến thành bốn cái Luân Hồi phương hướng!

“Có thể bổ cứu, còn có thể bổ cứu…” Luân Hồi Thánh Vương nâng lên mười sáu cánh tay, xóa đi mười sáu cái mồ hôi trên trán, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm thứ bảy Tiên giới Luân Hồi Hoàn.

Thứ bảy Tiên giới trên không, Tô Vân đi nhanh, ngắn ngủi phút chốc, bọn họ cũng đã giết ra Đế đình, đi tới Chung Sơn động thiên!

Chung Sơn động thiên phía dưới, một đám Bạch Trạch nhao nhao ngẩng đầu quan sát.

Đế Thúc chân thân nắm đấm đánh tới, trùng trùng điệp điệp đánh vào hoàng chung phía trên, đây là Thái Cổ Đại Đế thân thể, một quyền này là bực nào bá đạo, hạng gì lăng lệ?

Đế Thúc thân thể tuy là đi qua trùng trùng điệp điệp suy yếu, nhưng uy lực như trước cuồn cuộn vô song, một quyền đem hoàng chung thần thông xuyên thủng!

Cái kia không gì không phá nắm đấm đón Tô Vân mặt đập tới, quyền kia phong mang theo lực lượng kinh thiên động địa, bóp méo bốn phía thời không, phảng phất một quyền đập xuống, có thể đem Tô Vân mặt đập phải trên ót, để hắn đại não sụp đổ, đập thành một cái so hạt mè còn muốn nhỏ vô số lần chút!

Tô Vân vung quyền nghênh tiếp, quyền phong tại nắm đấm cùng cánh tay bốn phía hình thành một miếng chuông lớn hư ảnh!

Đế Thúc thân thể công kích hiển lộ hết Thái Cổ Đại Đế lực lượng, mà Tô Vân công kích thì hiển lộ hết thần thông bá đạo, gào thét xoay tròn chuông theo một quyền này đánh ra, tựa như khai thiên tịch địa cự nhân vung quyền!

"Ầm!"

Chung Sơn động thiên trên không bầu trời tựa như bị cuốn lên bãi cỏ, toàn bộ không gian bị xé nứt ra.

Ngay tại cái này ngắn ngủi phút chốc, tiên tướng Linh Lung truy kích tới, quát một tiếng, kích động dây đàn, huyền liệt thiên khai, đánh thẳng Tô Vân sau lưng!

Đột nhiên, Tô Vân trong cơ thể một cái khác Tô Vân phía bên trái bên cạnh cất bước, cùng Tô Vân quay lưng, năm ngón tay lần lượt bắn ra.

Đệ nhất chỉ bắn ra, tiên tướng Linh Lung thần thông tan vỡ, bị chia làm hai đoạn thần thông gào thét từ hai cái Tô Vân

hai bên bay qua, lại không có thương tới bọn họ mảy may.

Thứ hai chỉ bắn ra, tiên tướng Linh Lung nhấc ngang cổ cầm liền chặn, chỉ nghe cầm âm mãnh liệt, âm luật hỗn loạn, tiên tướng Linh Lung bị chấn động đến bay ngược mà đi.

Tâm hắn biết không ổn, vội vàng thôi thúc Đạo cảnh cửu trùng thiên, lấy Đạo cảnh bảo vệ bản thân.

Cũng trong lúc đó, Tô Vân con thứ ba bắn ra, đánh xuyên Đạo cảnh cửu trùng thiên, tiên tướng Linh Lung lấy cổ cầm ngăn cản, cổ cầm nổ tung, nổ tung mảnh vỡ cắt ra gương mặt của hắn.

Tô Vân thứ tư chỉ theo nhau mà tới, đi tới mi tâm của hắn.

Mắt thấy hắn sắp mất mạng, đột nhiên sau lưng Doãn Thủy Nguyên giết tới, thôi thúc thần thông cùng Tô Vân thứ tư chỉ va chạm, đạo kia chỉ lực chấn động đến Doãn Thủy Nguyên khí huyết sôi trào, tình thế bị ngăn cản!

Tô Vân thứ năm chỉ bắn ra, hai người hợp lực ngăn cản, phun máu phè phè, lui về phía sau, trong lòng ngạc nhiên, tất cả đồng thanh nói: "Đế Thúc chi não, không cách nào phá giải hắn thần thông!"

Mặt khác Đế Hốt Đế cảnh phân thân vọt tới, nhao nhao hướng cái kia hai cái Tô Vân công tới, cái thứ hai Tô Vân khi thì đi vào Tô Vân trong cơ thể, khi thì xuất hiện, quỷ thần khó lường, từ bên trái đi ra, đạo pháp thần thông cùng Tô Vân hoàn toàn trái lại, từ phía bên phải đi ra, đạo pháp thần thông cũng cùng Tô Vân hoàn toàn trái lại, nhưng cùng bên trái đi ra Tô Vân cũng hoàn toàn khác biệt!

Dù là Đế Hốt đã trải qua Thái Cổ đến nay mấy ngàn vạn năm năm tháng, cũng không có gặp qua quỷ dị như vậy đặc biệt đạo pháp thần thông, Bách Lý Độc, Ngư Vãn Chu chờ một đám tiên tướng phân thân thường thường chỉ trong một

chiêu liền sẽ bại trận, đi qua hai ba chiêu, liền sẽ bị Tô Vân trọng thương!

Mà Tô Vân chân thân thì còn tại cùng Đế Thúc chân thân ra tay đánh nhau, lấy cứng chọi cứng, từ Chung sơn đánh tới Thiên Phủ, từ Thiên Phủ giết tới Đế bên ngoài tòa, những nơi đi qua, không gian bị xé nứt, rất lâu khó mà bình phục!

Đột nhiên, một cỗ gió lớn từ hư không bên trong thổi tới, Đế Hốt túi da từ hư không bên trong hiện lên, trong chớp mắt liền bị cái kia cỗ quái phong đem túi da lấp đầy!

Thân thể của hắn, chính là Đế Hỗn Độn tự thân tán dương Thái Cổ mạnh nhất thân thể, giờ phút này bị quái phong phát động lên túi da, tựa như lại trở lại lúc trước đỉnh phong thời kỳ, một quyền đánh tới!

Một quyền này của hắn đánh ra, tình thế bắt buộc!

Nhưng vào lúc này, đột nhiên thời không bắt đầu vặn vẹo, một đạo to lớn Luân Hồi Hoàn xuất hiện, từ tương lai cắt về phía quá khứ, trong chớp mắt đem Đế Hốt nắm đấm quấn quanh, đem Đế Thúc chân thân kể cả Bách Lý Độc, Ngư Vãn Chu chờ một đám phân thân tất cả cuốn lên, đưa vào Luân Hồi Hoàn bên trong.

"Đế Hốt, chờ được ngươi!"

Đạo kia Luân Hồi Hoàn bên trong, vô số cái Tô Vân mở mắt: "Còn nhớ Đế Tuyệt đập tan ngươi sử dụng công pháp thần thông ư? Ta học được."

Biên giới chi địa.

Luân Hồi Thánh Vương mồ hôi lạnh trên trán cuồn cuộn, gắt gao nhìn chằm chằm Tô Vân tử vong cái kia thời gian điểm, đột nhiên quát to một tiếng: "Nguy rồi!"

Đế Hỗn Độn khuôn mặt chậm rãi từ Hỗn Độn chi khí bên trong hiện ra, xa thẳm mà hỏi: "Có hay không là xuất hiện loại thứ năm tương lai?"

"Ai cần ngươi lo! Ngươi trở lại nằm!" Luân Hồi Thánh Vương hét.

Đế Hỗn Độn khuôn mặt lại chậm rãi chìm vào Hỗn Độn chi khí bên trong, biến mất không thấy gì nữa, âm thanh càng ngày càng nhẹ, giống như là có chút oan ức: "Ta cũng chỉ là quan tâm ngươi, phát cái gì hỏa…"

—— —— bốn ngàn năm chữ viết nhầm đại chương. Nói thật, heo cũng muốn trở lại nằm, bệnh sởi mọc đầy thân thể, mảng lớn mảng lớn, viết vài đoạn lời nói liền muốn cào một cào, đều là rất khó đi vào trạng thái. Các bạn đọc ra rất nhiều chủ ý, cũng có người pm ta, nhưng cái đồ chơi này là bệnh mãn tính, cùng cấp tính bệnh mề đay không giống nhau, cần dài đến mấy tháng thậm chí nửa năm điều dưỡng. Bởi vậy, Lâm Uyên Hành hoàn tất trước đó, đều không có điều dưỡng thời gian. Cho nên, có thể đổi mới heo là tận lực đổi mới.

Chương 906 : Luân Hồi chi chiến

Chương 896: Luân Hồi chi chiến

"Ngươi đó là quan tâm ta sao? Ngươi đó là lửa cháy đổ thêm dầu!"

Luân Hồi Thánh Vương sắc mặt âm trầm, gắt gao nhìn chằm chằm vừa mới xuất hiện loại thứ năm tương lai, cái này tương lai cũng là từ Tô Vân tử vong thời gian điểm xuất phát, diễn sinh ra Hỗn Độn không lường được tương lai chưa thể biết.

Cái này tương lai bên trong, đủ loại hình ảnh hỗn loạn, mơ hồ lẫn lộn, để hắn khó mà thấy rõ tương lai hướng đi!

Cũng tức là nói, Tô Vân có khả năng tại tử vong thời gian chút không có chết, phát triển ra mặt khác bốn loại khả năng!

Đây là người xứ khác uy lực, hoàn toàn làm rối loạn Luân Hồi!

Mười một năm trước, Đế Hỗn Độn chủ trương gắng sức thực hiện để Tô Vân tham gia Thiên Quân chi chiến, đem Tô Vân đưa đến Phần vũ trụ, đánh gãy đi hắn Luân Hồi, để hắn mười năm sau trở về, biến thành người xứ khác, vì chính là hôm nay chi biến!

"Lão tặc khi còn sống là tu luyện Dịch đạo lập nghiệp, am hiểu nhất chính là tại bất biến bên trong cầu biến số. Hiện nay bị hắn được như ý!"

Luân Hồi Thánh Vương nghiến răng: "Chẳng qua, còn có bù đắp cơ hội… Tô Vân không có trở thành người xứ khác trước đó, hắn trong trận chiến này bản thân bị trọng thương. Chỉ cần hắn bản thân bị trọng thương, liền có thể trở lại lúc ban đầu! Nhưng mà, chỉ dựa vào Đế Hốt đã không làm được, ta cần phải đến tự thân thao tác…"

Hắn thấp giọng nói: "Nếu Tô Vân trở thành người xứ khác, trở thành đại lượng biến thiên, như vậy đem cái này đại lượng biến thiên che đậy, để đại lượng biến thiên tạm thời không xuất hiện, chẳng phải có thể ư?"

Phía sau hắn, Đế Hỗn Độn khuôn mặt chậm rãi hiện lên, muốn nói lại thôi.

"Không cho ngươi nói chuyện!" Luân Hồi Thánh Vương quay đầu hung tợn lườm hắn một cái, Đế Hỗn Độn khuôn mặt lại tự chậm rãi rơi xuống đi xuống, biến mất không thấy gì nữa.

Lúc này Tô Vân, chính vào thi triển Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân, đem tương lai bản thân nhất thống, chuẩn bị đem Đế Hốt một lần chém giết lúc!

Hắn biết Đế Hốt rất khó tru sát, cho dù là Đế Tuyệt năm đó cũng không có tìm tới giết chết Đế Hốt phương pháp, hiện nay Đế Hốt máu thịt phân thân rất nhiều, càng là không cách nào đem hắn huyết nhục phân thân tụ tập lại toàn bộ diệt trừ.

Bất quá lần này Đế Hốt vì giết hắn, chân thân phơi bày, cho hắn một lần đem Đế Hốt diệt trừ thời cơ tốt!

Hiện nay hắn, so năm đó Đế Tuyệt mạnh hơn!

Tô Vân quá khứ rất nhỏ yếu, hơn nữa không có tu luyện qua Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh, không cách nào mượn tới quá khứ lực lượng, cho nên hắn chỉ có thể hướng tương lai mượn.

Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh đi qua hắn thay đổi, cũng không phải là hướng tương lai mượn thời gian, mà là mượn Tiên Thiên Nhất Khí!

Đây là hắn cùng Đế Tuyệt Thái Nhất Thiên Đô khác biệt lớn nhất!

Đế Tuyệt mượn quá khứ tương lai bản thân, vì chính mình tác chiến, cần bế quan, biến mất một đoạn thời gian, mượn càng nhiều, biến mất thời gian càng nhiều.

Mượn, nhất định phải phải trả. Mượn tới chính là thời gian, trả lại cũng là thời gian. Đây là Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân tai hại một trong.

Tô Vân Thái Nhất Thiên Đô, nhìn như mượn tới tương lai bản thân, nhưng thực ra là tương lai cái bóng của mình.

Đây chính là Tiên Thiên Nhất Khí đặc tính một trong.

Chúc Long bên trong Tử Phủ, một cái tại trong mắt trái, một cái bên phải trong mắt, cả hai lẫn nhau thành lớn nhất tương phản số. Đây là Luân Hồi Thánh Vương tìm hiểu Tiên Thiên Nhất Khí lúc ngộ ra ra đạo lý.

Nhưng mà Luân Hồi Thánh Vương cũng không nhận được Tiên Thiên Nhất Khí thần tủy, hắn Hồng Mông phù văn chủng loại quá nhiều, không cách nào làm được chân chính một.

Tô Vân lần theo Luân Hồi Thánh Vương đạo lý tiến lên, Luân Hồi Thánh Vương không nhìn thấy Tiên Thiên Nhất Khí bản chất, Tô Vân thấy được, ý thức được hai tòa Tử Phủ nếu muốn lẫn nhau là lớn nhất tương phản số, ở giữa liền nhất định phải có một cái một. Một trái phải, mới là lớn nhất tương phản số.

Hắn xưng cái này một là Hồng Mông phù văn, bởi vậy ý thức được Hồng Mông chỉ có một cái phù văn, hoá sinh vạn vật, hoá sinh vạn đạo.

Giống như bình hồ, mặt hồ như gương, đứng trên mặt hồ bên trên, dưới chân chính là một "chính mình" khác, nhìn như tương đồng, giống nhau như đúc, thực ra hoàn toàn tương phản!

Tô Vân mượn lấy, chính là tương lai tương phản cái kia tu vi của mình.

Mượn tới thời gian, phải trả, mượn tới tu vi cũng phải trả, nhưng mà trả tu vi nguy hại còn lâu mới có được trả thời gian lớn như vậy.

Đây là hắn dám thi triển Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân nguyên nhân!

Hắn phải thừa dịp cơ hội này, đem Đế Hốt hoàn toàn xoá bỏ!

Hắn muốn dùng Đế Tuyệt thần thông, tới đánh chết Đế Hốt!

Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân bên trong, Đế Hốt túi da, Đế Thúc chân thân, Bách Lý Độc, Ngư Vãn Chu, Doãn Thủy Nguyên, Cừu Vân Khởi, Đạo Diệc Kỳ, Linh Lung, Nguyên Tam Cố chờ hơn mười Đế cấp tồn tại đều tự đem thực lực tu vi thi triển đến cực hạn!

Bọn họ thi triển thần thông cũng không giống nhau.

Mỗi người bọn họ tu luyện đều là khác biệt đạo pháp, thế nhân tha thiết ước mơ đạo pháp tuyệt đỉnh cảnh giới, trên người bọn hắn bày ra, rất nhiều để thế nhân ngưỡng mộ núi cao điệu bộ!

Nhưng mà đối với đại nhất thống Tiên Thiên Nhất Khí phía trước, đều tỏ ra bé nhỏ không đáng kể.

Tô Vân Tiên Thiên Nhất Khí, thống nhất tương lai bản thân, đem tu vi mượn tới, trong chớp nhoáng này, pháp lực của

hắn hoàn toàn bao trùm tại Đế Hốt phía trên, tu vi của hắn cao, thậm chí vượt qua Phần trong vũ trụ mạnh nhất ba đại Thiên Quân!

Đó là trăm ngàn thậm chí hơn hai ngàn cái Đế Phong pháp lực, tập hợp vào một thân, bởi vì pháp lực rất nhỏ đơn vị là Hồng Mông phù văn, bởi vậy Tô Vân không có bất kỳ cái gì khó chịu, thẳng đem cái này dồi dào vô biên pháp lực điều động!

Hắn thậm chí không cần thi triển cỡ nào tinh diệu thần thông, liền có thể đem Đế Hốt đánh giết, đem Đế Hốt sở hữu phân thân đập thành bùn nhão!

Giờ khắc này, Đế Hốt sở hữu phân thân có khả năng cảm nhận được, loại trừ tuyệt vọng, vẫn là tuyệt vọng!

Trước mặt bọn hắn bao quanh bọn họ Thời Không Luân Hồi bên trong, từng cái Tô Vân giơ bàn tay lên, như là vĩ đại vô biên cự thần, mà bọn họ tựa như là cự thần dưới tay sâu bọ!

Giờ khắc này, Đế Hốt đột nhiên nhớ tới bản thân lần đầu gặp gỡ Đế Tuyệt hiện ra nanh vuốt một màn kia.

Khi đó Đế Tuyệt thay đổi trước kia đối với hắn cung kính cùng nịnh nọt, thi triển ra Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân, kinh diễm thời gian. Hắn vĩnh viễn cũng không cách nào quên một màn kia, khi đó Đế Tuyệt là bực nào cao lớn, hạng gì vĩ đại, hạng gì hăng hái, hạng gì vô địch!

Một chiêu phía dưới, hắn liền bại trận, bị trọng thương, bị tóm trấn áp!

Hiện tại Tô Vân, cũng giống như vậy, thậm chí chỉ có hơn chứ không kém!

Đế Hốt cảm giác được, bản thân sẽ chết.

Dù là bản thân so năm đó cường đại hơn nhiều, đối mặt Tô Vân đòn đánh này, cũng sẽ lấy tử vong thu tràng!

Năm đó Đế Tuyệt không làm được sự tình, Tô Vân có thể làm được!

Phía sau, rơi ở phía sau một bước Thiên Hậu, Tiên Hậu cùng Minh đô Đại Đế cũng nhìn thấy một màn này, một đạo ánh sáng sáng tỏ luân từ thời gian phương xa cắt vào hiện tại, đem Đế Hốt, Đế Thúc chân thân đám người toàn bộ đưa vào trong đó.

Bọn họ nhìn thấy Tô Vân Thái Nhất Thiên Đô thống nhất tương lai thời gian, hào quang sáng tỏ là tương lai Tô Vân mượn lực cho mình hiện tại, trong chớp nhoáng này, trong mắt bọn họ Tô Vân, thậm chí cho bọn hắn một loại đối mặt một bức vĩnh viễn cũng không cách nào đánh vỡ tường đồng vách sắt cảm giác!

Đây là vượt qua bọn họ đối với Tiên đạo nhận thức!

Tô Vân đưa tay, chém về phía Đế Hốt, giờ khắc này Đế ngoại tọa động thiên thời không có một loại điên đảo xoay tròn cảm giác.

Kèm theo bàn tay của hắn, không gian bóp méo đến lấy Đế ngoại tọa động thiên làm trung tâm xoay tròn, hình thành một ngụm chuông lớn hình thái. Phảng phất Đế ngoại tọa động thiên biến thành Tô Vân thần thông một phần!

Đây là một chiêu này lực lượng tạo thành không gian xoay tròn, hình thành thị giác sai số, nhưng một kích này uy năng có thể tưởng tượng được nhất định là vô cùng kinh khủng!

"Đế Hốt sẽ bị xoá bỏ! Trực tiếp xoá bỏ!" Trong lòng mọi người chấn động mạnh.

Nhưng ngay lúc này, một cỗ lực lượng thần bí từ thời không bên trong mà đến, Đế Hốt từng cái phân thân đột nhiên

chỉ cảm thấy bản thân tu vi chuyển hóa làm Tiên Thiên Nhất Khí, tất cả tu vi pháp lực tại một loại cao đẳng đại đạo điều khiển xuống thống nhất lại.

Đó là Luân Hồi đại đạo.

Lấy Đế Hốt hiện nay bản lĩnh, còn không cách nào vận dụng Tiên Thiên Nhất Khí đem bản thân sở hữu phân thân nhất thống, hắn Tiên Thiên Nhất Khí là Luân Hồi Thánh Vương truyền lại, Luân Hồi Thánh Vương tại Tiên Thiên Nhất Khí bên trên thành tựu kém xa Tô Vân, hắn đương nhiên không cách nào làm được hợp lại làm một.

Nhưng mà Luân Hồi Thánh Vương chân chính am hiểu là Luân Hồi đại đạo, Đế Hốt sở hữu phân thân tại Luân Hồi tiếp theo thống, sở hữu phân thân bên trong pháp lực nhất thời tập trung vào nhất thể, đột phá cực hạn!

Không chỉ có như thế, Bách Lý Độc, Ngư Vãn Chu, Doãn Thủy Nguyên, Cừu Vân Khởi rất nhiều máu thịt phân thân bay lên, lần lượt rơi vào Đế Hốt trong túi da, nhục thể của bọn hắn dung hợp, nội tâm cũng tự dung hợp, pháp lực điên cuồng kéo lên, chỉ trong nháy mắt, liền vượt xa Thái Cổ mạnh nhất thời kì!

"Chết —— "

Đế Hốt rống to, trước người sau người, hình thành từng đạo kỳ dị Luân Hồi quang mang, xen kẽ đan xen, thậm chí cắt vào Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân, quấy nhiễu Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân vận chuyển, cắt đứt Tô Vân mượn lực tương lai!

Thiên Hậu đám người đều tự cau mày, Minh đô Đại Đế thấp giọng nói: "Đây cũng không phải là Đế Hốt thần thông, mà là có ngoại lực vọt tới, mượn Đế Hốt tay tới đập tan Tô Vân lão đệ!"

Hai bên kình lực bộc phát, Thiên Hậu, Tiên Hậu cùng Minh đô Thánh Vương đám người điên cuồng chạy đến, đột nhiên sắc mặt đại biến, một cỗ bao trùm tại bọn họ phía trên chấn động truyền đến, đem bọn hắn nhấc lên!

Bọn họ dù sao cũng là Đế cấp tồn tại, dùng hết khả năng ổn định thân hình, nhưng cũng tại cuồng phong sóng lớn bên trong dao động tây lắc, như là bão tố bên trong không cách nào ổn định thuyền nhỏ, lúc nào cũng có thể thuyền lật người chết!

Thiên Hậu đám người đều tự xê dịch, thân hình tại rối loạn thời không bên trong lấp lóe, tránh đi một đạo lại một đạo đáng sợ thần thông mảnh vỡ.

Mọi người thân hình lơ lửng không cố định, lúc lớn lúc nhỏ, tới lui như điện, từ bọn họ bốn phía gào thét mà qua thần thông mảnh vỡ bên trong thậm chí xen lẫn thời gian một đoạn, giống như là bị lấy ra thời gian phong ấn tại trong tấm hình, nhưng mà uy năng lại là vô cùng kinh người!

Tiên Hậu nương nương dù sao nội tình mỏng nhất, rất nhanh bị thương, Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên hai người hợp lực tránh đi từng đạo thần thông mảnh vỡ, ra sức giết tới bên cạnh nàng, cùng nàng liên thủ đối kháng, lúc này mới giữ được tính mạng.

Ba người thất kinh, cuối cùng vượt qua cỗ này cuồng bạo thần thông chấn động, lại thấy Tô Vân hướng Đế ngoại tọa động thiên rơi xuống mà đi, thân hình tuột xuống không trung, hình thành một đạo hỏa quang.

Mà cái kia vĩ đại vô cùng Đế Hốt chân thân đột nhiên bành bành nổ tung, hóa thành Bách Lý Độc, Linh Lung đám người, đều tự khóe miệng đái máu, bốn phương tám hướng bay đi, tránh đi Minh đô Đại Đế đám người, hiển nhiên thương thế cực nặng, không dám cùng bọn họ chính diện giao phong.

Luân Hồi Thánh Vương tại quan trọng nhất giây phút ra tay, mượn lực cho hắn, lại mượn hắn tay thi triển Luân Hồi đại đạo, tới phá giải Tô Vân Thái Nhất Thiên Đô, nhưng dù sao không phải Luân Hồi Thánh Vương tự thân ra tay, bởi vậy Đế Hốt mỗi bên lớn phân thân vẫn là bị thương nặng.

Minh đô ra sức hướng Đế Thúc chân thân đuổi theo, cao giọng nói: "Các ngươi ai đi tìm kiếm Vân lão đệ? Ta đuổi theo giết Đế Thúc chân thân!"

Cái kia Đế Thúc chân thân cũng bị thương nặng, gánh lấy không có vật gì sọ não, chân lao nhanh.

Thiên Hậu cũng tự quay thay đổi phương hướng, đuổi hướng Đế Hốt túi da, la lên: "Phương Tư muội tử, thừa dịp hắn bệnh đòi mạng hắn! Không thể để cho hắn thở ra hơi!"

Tiên Hậu rõ ràng ý nghĩa, không lo được tìm kiếm Tô Vân tung tích, lập tức hướng Bách Lý Độc đuổi theo, la lên: "Phương Trục Chí Sư Úy Nhiên, đuổi giết Đế Hốt! Không cần phải để ý đến Vân Thiên Đế! Oánh Oánh tự sẽ sẽ chăm sóc hắn!"

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên nghe vậy, lập tức bẻ hướng, một cái thẳng hướng Linh Lung, một cái thẳng hướng Ngư Vãn Chu.

Phía dưới, Đế ngoại tọa động thiên.

Một đạo hỏa quang gào thét mà đến, cắt ra Đế bên ngoài tòa không trung, rơi vào Thập Vạn đại sơn, Oánh Oánh cõng khiêng Tô Vân, tiếp nhận một kích cuối cùng dư âm, toàn thân nghìn vạn đạo hoa nở thả, thiêu đốt, đem một kích kia uy năng triệt tiêu.

Từng đoá từng đoá đạo hoa lần lượt hóa thành tro tàn.

Hai người thân hình đem từng tòa núi lớn đập mặc, đất rung núi chuyển, cuối cùng trượt ra mấy chục dặm, lúc này

mới dừng lại.

Có Oánh Oánh đệm lên, Tô Vân lúc này mới không có thương tổn càng thêm tổn thương.

Hắn ngồi dậy, sắc mặt trắng bệch, phun nôn một ngụm máu: "Luân Hồi Thánh Vương, thật không biết xấu hổ, nhúng tay hậu bối chiến đấu…"

Oánh Oánh bị đốt thành một quyển tiểu phá sách, đánh về nguyên hình, lẳng lặng nằm trên mặt đất, bốc khói lên khí.

Tô Vân đem quyển này tiểu phá sách nhặt lên, dập tắt phía trên hỏa diễm, lật ra trang sách nhìn lại, chỉ thấy phía trên văn tự xiêu xiêu vẹo vẹo, viết "Không cho nhìn trộm" chữ.

Tô Vân thở phào nhẹ nhõm: "Oánh Oánh vẫn còn, không có chết liền tốt…"

Hắn thôi thúc Tiên Thiên Nhất Khí, lại phát hiện trong cơ thể trống không, một đạo Luân Hồi vầng sáng khóa lại hắn các đại đạo cảnh cùng Linh giới, để hắn không cách nào điều động Tiên Thiên Nhất Khí.

"Thánh Vương, ngươi định đem ta phong ấn đến mười bốn năm sau ư?"

Tô Vân lảo đảo đứng dậy, trên người đâu đâu cũng có vết thương, to to nhỏ nhỏ, ngay cả tay cùng trên chân đều là tổn thương: "Ngươi phong được ư?"

Hắn tay chân là máu, ôm trong lòng Oánh Oánh, dùng ba bốn giờ ra sức trèo lên một cái ngọn núi.

Thập Vạn đại sơn bên trong, mặt trời mới lên, vẩy hướng đỉnh núi, đem quần sơn thắp sáng.

Quần sơn ở giữa, một cái quái vật khổng lồ nằm sấp ở nơi đó, bốn phía hỏa diễm rừng rực, đỉnh núi ngã trái ngã phải, đó

chính là huyền thiết chuông một cái mảnh vỡ, rơi vào Đế ngoại tọa!

Chương 907 : Ngón giữa

Chương 897: Ngón giữa

Tô Vân hô hô thở, lảo đảo đi xuống chân núi, huyền thiết chuông mảnh vỡ không còn pháp lực của hắn trói buộc, rơi vào Tiên giới sau không ngừng bành trướng.

Hiện tại huyền thiết chuông một cái bé nhỏ không đáng kể mảnh vỡ, lớn đến có thể so sánh mấy trăm cái đỉnh núi, mà đây chẳng qua là khôi phục vốn có lớn nhỏ mà thôi.

Tô Vân lảo đảo mà đi, Đế ngoại tọa trong núi có nhiều yêu ma quỷ quái, chiếm cứ tại trong núi sâu, chỉ bất quá thực lực tu vi không mạnh lắm ngang, phát hiện hắn lẻ loi một mình, liền tới ăn hắn.

Nhưng cắn một cái về sau, thường thường là bỏ lại đầy đất vỡ răng hậm hực mà đi.

Tô Vân chống một đầu yêu thú gãy răng xem như gậy, khập khễnh hướng về huyền thiết chuông mảnh vỡ mà đi, cái này mảnh vỡ thoạt nhìn rất gần, nhưng thực ra rất xa, hắn tại bị thương dưới tình huống, liên tục đi hơn một tháng, lúc này mới tiếp cận khối kia mảnh vỡ.

Nhớ ngày đó, hắn từ vũ trụ biên giới chạy tới thứ bảy Tiên giới, cũng chỉ chỉ dùng hơn tháng thời gian, bây giờ bị phong ấn tu vi, bản thân bị trọng thương dưới tình huống, chẳng qua mấy ngọn núi khoảng cách, liền hao phí hắn hơn một tháng thời gian!

Luân Hồi Thánh Vương lấy Luân Hồi chi đạo phong ấn tu vi của hắn, để vết thương trên người hắn cũng không cách nào

khỏi hẳn, những ngày này vết thương khép lại, ngay sau đó lại tại đạo thương bên trong nổ tung.

Cũng may thân thể của hắn quả thực mạnh mẽ, ruồi muỗi không dám đến gần, vết thương không đến mức thối rữa.

Tô Vân giẫy giụa đi tới mảnh vỡ bên dưới, lại thấy mảnh vỡ bốn phía hỏa diễm rừng rực, biển lửa bên ngoài lân cận thế mà còn có một cái thôn trại, các thôn dân nghỉ lại tại trại bên trong. Hắn huyền thiết chuông mảnh vỡ hình thành một tòa vô cùng to lớn gò núi, buổi sáng ánh nắng quăng tới, gò núi bóng ma chặn lại cái thôn này trại.

Tô Vân nhìn về phía bốn phía, có chút nghi ngờ, Đế ngoại tọa động thiên không bằng Đế đình phồn hoa, cái này Thập Vạn đại sơn bên trong có nhiều dã thú, yêu ma hoành hành, tại sao có thể có một cái thôn trại ở tại Thập Vạn đại sơn trung tâm?

Hơn nữa, huyền thiết chuông mảnh vỡ sao mà to lớn, rơi xuống, tình thế là bực nào mãnh liệt?

Cái này nho nhỏ thôn trại, làm sao lấy tại đánh trúng bảo toàn bản thân, không có một chút bị phá hư dấu hiệu?

Phải biết lần này va chạm tạo thành tàn lửa, một tháng sau cũng không từng dập tắt, có thể thấy được va chạm nhất định cực kỳ đáng sợ, bình thường phàm nhân thôn xóm, há có thể tại đánh trúng bảo toàn?

Lúc này, một cái lão giả từ trong thôn trại đi ra, nhìn thấy Tô Vân, không khỏi sợ hết hồn, run rẩy nói: “Ngươi là người hay là quái?”

Tô Vân nói: “Là người.”

Lão giả kia vội vàng gọi người đến đây, các thôn dân nhao nhao tiến lên định đem hắn mang lên trại bên trong, Tô Vân xua tay, nói: “Tiện khu rất nặng, không dám làm phiền chư vị.

Ta tại cửa thôn thoáng nghỉ chân, sẽ không dừng lại thời gian rất lâu."

Lão giả kia ân cần nói: "Trên người ngươi thương thế rất nặng, lão hủ tinh thông y thuật, sao không để lão hủ vì ngươi trị liệu một hai?"

Tô Vân cười nói: "Ta thương thế kia chính là đạo thương, rất mạnh, coi như ta khôi phục lại trạng thái đỉnh phong muốn khôi phục, đều cần phí chút công phu, y thuật của ngươi đối ta vô dụng."

Lão giả kia cười nói: "Cái này nhưng khó mà nói chắc được. Y thuật của ta rất tốt, A Hoàng té gãy chân, đều là ta chữa trị tốt. A Hoàng, A Hoàng! Tới!"

Một đầu chó vàng quơ đuôi chạy ra thôn, nhìn thấy lão giả cùng Tô Vân, liền hạ thấp thân thể, cúi đầu thuận theo lộ ra vẻ lấy lòng, hô hô ngoắt ngoắt cái đuôi.

Lão giả kia cười nói: "A Hoàng, chân của ngươi có phải hay không ta chữa trị tốt?"

Cái kia chó vàng liền giả bộ què chân, khập khễnh xoay quanh hai người đi một vòng, tiếp đó lại tứ chi hoàn chỉnh chạy ra.

Tô Vân lắc đầu nói: "Thương thế của ta khác biệt…"

Lão giả kia nói: "Ngươi ngồi xuống, nói không chừng ta liền chữa trị tốt đâu?"

Tô Vân ngồi xuống, lão giả kia để hắn xòe tay ra, tinh tế kiểm tra trên tay hắn vết thương, Tô Vân nói: "Không muốn đụng chạm vết thương, bên trong còn sót lại thần thông…"

Hắn còn chưa nói xong, lão giả kia thô ráp ngón tay liền rơi vào hắn trên ngón giữa một đạo nhỏ bé cũng rất sâu trên vết thương, lão giả ngón tay quệt qua, cái kia trong vết thương

thần thông liền bị xóa đi, vết thương cũng tự biến mất không thấy gì nữa.

Tô Vân nhướng nhướng mày, lộ ra giống như cười mà không phải cười thần thái.

Lão giả kia cười nói: "Thương thế của ngươi cùng A Hoàng đồng dạng, thoạt nhìn không khó chữa trị bộ dáng."

Tô Vân nói: "Lão trượng nhìn ta trên người thương thế kia, muốn trị liệu bao lâu?"

Lão giả kia trầm ngâm, nói: "Trị ngươi vết thương tuy nhiên không khó, nhưng thương thế của ngươi quá nhiều, cho nên muốn toàn bộ chữa trị tốt, cần phải đến tiêu phí mười bốn năm!"

Tô Vân cười nói: "Mười bốn năm quá lâu, ta liền một ngày cũng chờ không được."

Lão giả kia cười nói: "Ngươi tính tình làm sao vội vã như vậy? Liền mười bốn năm cũng chờ không được, làm sao thành được việc lớn?"

Những thôn dân khác xông tới, lao nhao, nhao nhao thuyết phục Tô Vân lưu lại, chữa thương mười bốn năm. Chính là con chó kia cũng chạy tới, mênh mông kêu to hai tiếng, tựa hồ tại thuyết phục Tô Vân lưu lại.

Tô Vân lắc đầu nói: "Mười bốn năm sau, chính là giờ chết của ta, trị cho ngươi tốt ta, ta cũng đã chết. Bởi vậy thương thế của ta không cần ngươi trị liệu, ta tự mình tới liền đi."

Lão giả kia thở dài: "Ngươi làm sao lại như vậy bướng bỉnh, không nghe người ta khuyên? Ta lòng tốt lưu ngươi mười bốn năm, miễn cho ngươi cái này mười bốn trong năm chịu khổ, bị người bắt nạt, coi như mười bốn năm sau chết rồi, cũng là số mệnh gây ra. Ngươi người này, làm sao lại không nhận mệnh?"

Tô Vân đứng dậy, đẩy ra mọi người đi ra ngoài, cười nói: "Ta người này cái gì đều nhận, chính là không nhận mệnh. Nếu như ta cam chịu số phận, khi sáu tuổi liền chết, cũng sẽ không sống đến bây giờ."

Hắn hướng biển lửa đi tới, thanh âm của lão giả kia từ phía sau truyền đến: "Cam chịu số phận, mới có thể sống được nhanh sống hạnh phúc, không cam chịu số phận, ngươi sinh mệnh cuối cùng mười bốn năm cũng sẽ không hạnh phúc, ngược lại sẽ có rất nhiều đau khổ."

Tô Vân không quay đầu lại, mà là giơ lên cao cao tay phải, giơ ngón tay giữa lên. Cái kia ngón giữa, chính là lão giả kia trị tốt đầu ngón tay kia!

"Không giết chết được ta, sẽ chỉ làm ta mạnh mẽ hơn!"

Tô Vân giơ lên căn này ngón giữa, mạnh mẽ hướng lên bầu trời bỗng nhiên đâm một cái.

Hắn dựng thẳng căn này đầu ngón tay, khập khiễng đi vào trong biển lửa.

Mà tại phía sau hắn, lão giả nhìn hắn bóng lưng, cười lạnh một tiếng, xoay người hướng thôn trại đi tới. Đột nhiên, thôn trại kể cả thôn dân cùng với chó vàng biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó chính là một phiến đất hoang vu.

Cái kia thôn trại phảng phất chưa từng tồn tại.

Tô Vân cuối cùng đi tới biển lửa cuối cùng, nhưng mà để tay chân hắn lạnh cả người chính là, nguyên bản đứng sừng sững ở nơi này huyền thiết chuông mảnh vỡ cũng biến mất không còn tăm tích!

"Luân Hồi Thánh Vương, ngươi đại gia…"

Tô Vân nghiến răng nghiến lợi, gắt gao nắm chặt nắm đấm, hắn xoay người hơ lửa hải ngoại đi tới, biển lửa này cực rộng,

đi ra ngoài dùng nửa ngày thời gian.

Mà càng rộng chính là Thập Vạn đại sơn.

Tô Vân quyết định một cái phương hướng, không ngừng tiến lên, màn trời chiếu đất, một mực đi thẳng về phía trước, qua sơn trèo núi, gặp sông qua sông, bất luận bất kỳ hiểm địa, dù là núi đao biển lửa, cũng thẳng lội qua đi.

Hắn đi một năm có thừa, cuối cùng đi ra Thập Vạn đại sơn, mà trong ngực của hắn, Oánh Oánh một mực yên lặng, thủy chung không thể từ thư biến thành người, Tô Vân tu vi cũng chưa từng khôi phục nửa điểm.

Vết thương trên người hắn cũng không có tốt.

Cũng may Luân Hồi Thánh Vương vì hắn chữa trị xong ngón giữa tay phải, hoạt động lúc, chỉ còn lại có căn này ngón tay không đau, trên người địa phương khác đều đau.

Tô Vân cuối cùng thấy được Thập Vạn đại sơn bên ngoài thị trấn, nơi này cuối cùng có yên hỏa khí tức, hắn ôm trong lòng tâm tình kích động loạng choạng đi ra phía trước, đi tới thị trấn bên trong chỉ thấy chúng dân trong trấn một mặt kinh ngạc nhìn hắn.

Một cái báo đầu nhỏ em bé ngơ ngác nhìn hắn, trong tay kẹo hồ lô rớt xuống đất, nhếch miệng, lúc nào cũng có thể khóc lên bộ dạng.

Tô Vân lúc này mới phát hiện, những này dân trấn đều là đầu thú thân người, lại là một cái yêu quái chợ.

Hắn cái này người sống sờ sờ chạy vào, đương nhiên dẫn tới dân trấn kinh hãi.

Tô Vân thở dốc một hơi, dò hỏi: “Các ngươi nơi này là có phải có Yêu Tiên?”

Yêu dân bọn họ nhao nhao lắc đầu.

Cái kia báo đầu em bé miệng ném được càng lớn, sau một khắc liền muốn khóc lớn.

Tô Vân có chút thất vọng, nói: "Quấy rầy."

Hắn đi ra ngoài, nếu như nơi này có Yêu Tiên, còn có thể mượn Yêu Tiên đi tới Đế đình mật báo. Nhưng mà, hai đại Lôi Trì treo cao tại thứ bảy Tiên giới trên không, trong thiên hạ loại trừ thế hệ trước Thiên Quân cấp tồn tại, cùng với số ít một chút mạnh mẽ cực kỳ thế hệ trẻ tuổi, như thế nào lại có mới tiên nhân đâu?

"Chỉ có Bích Lạc như vậy quái vật, mới có thể đột phá Lôi Trì trấn áp, tu thành tiên cảnh. Nhưng trên đời này, Bích Lạc chỉ có một cái…" Trong lòng của hắn thầm nghĩ.

Sau lưng, chợ bên trên cái kia báo đầu em bé khóc ra thành tiếng, la lên: "Có yêu quái! Thật là dọa người ——— "

"Đó là người." Có người nói cho hắn biết.

Tô Vân sắp đi xa, đột nhiên trên bầu trời mây đen cuồn cuộn, sấm sét vang dội, sắc trời rất nhanh tối om om, phía sau chợ bên trên đám yêu quái sợ hãi kêu, nhao nhao trốn.

Tô Vân ngẩng đầu nhìn lại, đột nhiên có hàng loạt liên miên thần huyết ma huyết như là mưa to giống như vương xuống đến, cái kia thần huyết ma huyết rơi xuống đất, có tụ tập lại, liền hóa thành một tôn tôn Thần Chỉ cùng Ma Thần, nhao nhao ngửa mặt lên trời gào thét!

"Răng rắc!"

Vô cùng thô to lôi đình phá vỡ không trung, đem mây đen xé rách, Tô Vân nhìn thấy Ma Đế hiện ra chân thân, một con to lớn vô cùng nắm đấm mạnh mẽ đập ở trên mặt của nàng, đem Ma Đế mặt đập đến rơi vào trong đầu.

Ma Đế vỡ nát óc văng khắp nơi, ở giữa không trung từng đoàn từng đoàn óc hóa thành từng tôn Ma Thần, hoảng sợ không hiểu, chạy tứ tán.

Mà đã rơi xuống đất Thần Chỉ cùng Ma Thần càng là hoảng sợ đủ loại, nhao nhao nằm dưới đất, run lẩy bẩy.

Ma Đế to lớn thi thể từ trên bầu trời rơi xuống, ngay sau đó có một con thô to bàn tay từ tầng mây bên trong nhô ra, bắt lấy Ma Đế mắt cá chân, đưa nàng ngăn chặn.

"Rất lâu chưa từng ăn qua Ma Đế, cần phải đến nếm thử…" Trên bầu trời truyền đến thanh âm như sấm, từ từ đi xa.

Tô Vân ngẩn ngơ, vội vàng cao giọng nói: "Nghĩa phụ ____ "

Thanh âm kia chính là Đế Chiêu âm thanh!

Tô Vân hô to, chỉ là Đế Chiêu đứng ở trên không phía trên, lại tại kéo lấy Ma Đế thi thể đi xa, tìm kiếm một cái chỗ ăn cơm, không có nghe thấy hắn gào thét.

Tô Vân hồn bay phách lạc, đúng lúc này, bốn phía đất rung núi chuyển, từng tôn Thần Ma lần lượt đứng dậy. Những này Thần Ma là Ma Đế trước khi chết huyết dịch cùng óc biến thành, từng cái bốn phía nhìn lại, đột nhiên, ánh mắt của bọn hắn rơi vào Tô Vân cùng yêu quái chợ bên trên, tướng mạo hung ác.

Tô Vân khẽ nhíu mày, chậm rãi lui về phía sau, khập khễnh lùi về yêu quái chợ trước.

"Hô ____ "

Một tôn Ma Thần năm ngón tay giang rộng ra, thò tay hướng chợ chộp tới, cái kia mọc đầy lông đen đen nhánh bàn tay, đem nửa cái chợ bao phủ!

Chợ bên trong sở hữu yêu quái nơm nớp lo sợ nằm trên đất bên trên, trong lòng không còn hy vọng.

Mà đứng tại chợ lối vào Tô Vân nâng tay phải lên, dùng bản thân duy nhất hoàn hảo vô hại ngón giữa, hướng cái kia Ma Thần bàn tay điểm tới.

"Ầm!"

Cái kia Ma Thần kêu đau, toàn bộ cánh tay phải sóng vai nổ tung, xoay người hốt hoảng mà chạy.

Mặt khác Thần Ma thấy thế, đều tự chần chừ.

Đột nhiên lại có một tôn Thần Ma thân thể như gió lốc xoay tròn, hai tay xương cốt lộ ra ngoài, như là lợi nhận, hung hãn đánh tới!

Tô Vân thờ ơ lãnh đạm, một mực ngón giữa điểm ra, chính chính chút tại chém tới cốt nhận bên trên, cái kia Thần Ma một thân cương cân thiết cốt, toàn bộ nổ tung, chỉ còn lại có một bãi thịt nhão.

Mặt khác Thần Ma nhất thời chạy tứ tán, xa xa bỏ chạy.

Tô Vân lau mặt một cái, vứt bỏ máu trên tay, quay đầu lại nói: "Các ngươi an toàn. Chẳng qua Ma Đế chết ở chỗ này, Thần Ma rất nhiều, các ngươi càng sớm càng tốt chuyển chỗ."

Hắn khập khễnh đi ra ngoài, đột nhiên sau lưng truyền tới một âm thanh: "Ân công dừng bước! Nơi này mặc dù không có Yêu Tiên, nhưng mà ngoài trăm dặm có cái kêu Vân Sơn phúc địa địa phương, có tiên nhân!"

Tô Vân dừng bước, nửa tin nửa ngờ, Đế ngoại tọa động thiên là thuộc về tương đối xa xôi động thiên, cái này động thiên bên trong thật sự có tiên nhân có thể đối phó được Lôi Trì chi uy?

Nói chuyện cái kia yêu quái kháu khỉnh bụ bẫm, bước nhanh đi lên phía trước, lại có chút e ngại Tô Vân, không dám đi quá gần, cẩn thận nói: "Vân Sơn phúc địa là Vân Sơn vụ cảnh, bên trong có ngàn quật vạn động, bình thường yêu quái đều không đi vào được. Ân công nếu là cần dẫn đường, tiểu nhân nguyện ý dẫn đường."

Tô Vân cảm ơn, nói: "Trên người của ta thương thế quá nặng, đi không quá nhanh."

Cái kia hổ yêu cười nói: "Chuyện này có khó khăn gì? Chúng ta đang muốn cũng muốn đi Vân Sơn phúc địa lánh nạn, trong trấn các huynh đệ tỷ muội tu luyện một chút yêu thuật, giỏi về cưỡi mây đạp gió, mang ngươi tới là được!"

Tô Vân lắc đầu: "Thân thể của ta rất nặng."

Cái kia hổ yêu không tin, ý đồ đem hắn ôm lấy, nhưng mà sử hết khí lực cũng không có thể nâng lên Tô Vân mảy may.

Yêu quái chợ bên trên mặt khác yêu quái cũng nhao nhao đi ra, thử nghiệm nâng lên Tô Vân, tiếc rằng liên thủ cũng không xê dịch nổi Tô Vân mảy may.

Chợ bên trên đám yêu quái bất đắc dĩ, đành phải cùng hắn cùng một chỗ đi bộ đi tới Vân Sơn phúc địa.

Tô Vân bước đi mệt mỏi, đi sáu ngày, lúc này mới đi tới Vân Sơn phúc địa bên ngoài, hắn giương mắt nhìn lại, quả nhiên chỉ thấy nơi này mây mù lượn lờ, Vân thành sơn, sương mù thành cảnh, như thật như ảo, không phải thật không phải giả, dãy núi bên trong lại có ngàn quật vạn động, là một chỗ thần tiên phúc địa!

Cái kia hổ yêu ở phía trước vì hắn dẫn đường, cười nói: "Ở chỗ này tiên nhân ta đã từng thấy qua, tính tình rất là cổ quái, tự xưng Tử Kỳ, ẩn cư ở đây."

"Tử Kỳ?"

Tô Vân giật mình, vẻ mặt đột biến: “Yến Tử Kỳ? Gay go, ta cùng hắn có thù! Nhanh chóng trở lại!”

Hắn xoay người đi ra ngoài, đột nhiên chỉ thấy Vân Sơn vụ cảnh nhanh chóng biến ảo, đã tìm không thấy lúc đến chi lộ!

“Vân Thiên Đế chưa từng nhếch nhác như thế?” Yến Tử Kỳ âm thanh từ trong mây mù truyền đến.

Chương 908 : Lang băm hại người

Chương 898: Lang băm hại người

Tô Vân cười ha ha, xoay người lại, thản nhiên nói: "Nhếch nhác? Chưa chắc a? Trẫm long mã tinh thần, long tinh hổ mãnh, hôm nay cải trang du lịch đến đây, không nghĩ tới ngươi cái này tiền triều loạn đảng thế mà ẩn cư ở đây!"

Hắn vừa dứt lời, đột nhiên mây mù tán đi, một mảnh đạo quán xuất hiện tại ngàn quật động phía trước, Yến Tử Kỳ đứng tại đạo quán phía trước, cầm trong tay phất trần, một vẻ đạo cốt tiên phong, ở trên cao nhìn xuống nhìn về phía Tô Vân đám người.

Tô Vân ngẩng đầu, mặt mang tươi cười nhìn thẳng vào mắt hắn, dù là một điểm tu vi đều cầm lên không nổi, cũng không chút nào yếu thế.

Đế Phong triều đình thiên sư Yến Tử Kỳ, là bốn đại thiên sư đứng đầu, năm đó Đế Phong cử binh xâm phạm thứ bảy Tiên giới, chia binh hai đường, thiên sư Yến Tử Kỳ dẫn người tiến đánh Đế đình, cùng Tô Vân kết thù kết oán rất sâu.

Hai bên tại Đế đình Tiên thành ở giữa tiến hành mấy lần đánh giằng co, hai bên thương vong thảm trọng, Yến Tử Kỳ mấy lần đánh tới Đế Đô thành bên dưới, suýt nữa diệt đi Đế đình!

Về sau Đế Phong tại Câu Trần động thiên gánh không được, lệnh Yến Tử Kỳ đến giúp, lúc này mới giải Đế đình nguy cấp.

Về sau Tô Vân bám đuôi đuổi giết Yến Tử Kỳ, hai bên càng là giết đến trở mặt. Đến Câu Trần động thiên về sau, Tô Vân lại cùng Cầu Thủy Kính hợp mưu, lừa giết Yến Tử Kỳ hảo hữu chí giao thiên sư Vạn Cô Thần, giữa song phương thù liền càng lớn.

Bất quá, song Lôi Trì bay lên không về sau, thiên hạ không tiên, thứ sáu Tiên giới triều đình hủy diệt, Yến Tử Kỳ cũng biến mất không còn tăm tích, chẳng biết đi đâu. Về sau Di La Thiên Địa tháp hành trình, Yến Tử Kỳ cũng không có tham gia, mất đi tu thành Đạo cảnh cửu trùng cơ duyên.

Tô Vân bởi vì muốn chuẩn bị Đế chiến, cũng không có quan tâm việc này, lại không nghĩ rằng lại ở Đế ngoại tọa gặp phải Yến Tử Kỳ.

Nhưng nếu không có Vạn Cô Thần một chuyện, Tô Vân còn có thể cùng Yến Tử Kỳ chuyện trò vui vẻ, thậm chí khuyên hắn tới giúp đỡ bản thân. Nhưng mà Vạn Cô Thần là bị Tô Vân cùng Cầu Thủy Kính đấu bại, không còn hy vọng phía dưới chết tại trong loạn quân, Yến Tử Kỳ nếu như muốn vệ bạn thân báo thù lời nói, hiện tại chính là thời cơ tốt nhất!

Yến Tử Kỳ âm thanh xa xa truyền đến, thanh âm bên trong mang theo chút lạnh lùng: "Nhìn tới Vân Thiên Đế đối đạo nhân ôm lấy rất lớn địch ý. Năm đó chiến trường gặp nhau, địch ta chi tranh, chẳng qua là mỗi người quản lí chức vụ của mình, tận tụy mà thôi. Thiên hạ ngày nay không tiên, liền Đế Phong Tiên triều cũng hủy diệt, ta cũng không còn là thiên sư. Vân Thiên Đế thương thế rất nặng, đạo nhân nên chăm sóc người bị thương. Mời vào ta quán tới."

Tô Vân nghe vậy, thở phào nhẹ nhõm, thầm nghĩ: "Ta lại là hiểu lầm hắn. Yến Tử Kỳ là cao quý bốn đại thiên sư đứng đầu, phong thái độ lượng vẫn phải có."

Hắn đi thẳng về phía trước, không lâu sau liền tới đến toà kia đạo quán, chỉ thấy đạo quán bên trên viết vô vi hai chữ.

Tô Vân đi vào Vô Vi quan, trong đạo quan có hai ba cái đạo đồng, lúc trước chắc là tiên nhân, Lôi Trì tước mất bọn họ đỉnh thượng tam hoa, giáng thành linh sĩ.

Yến Tử Kỳ đón lấy, mời Tô Vân ngồi xuống, lệnh đạo đồng dâng trà.

Tô Vân vừa mới bưng trà muốn uống, lại thấy một cái khác đạo đồng bưng lấy thiên sư Vạn Cô Thần linh vị đi tới, đằng sau còn đi theo cái cao lớn thô kệch mặt mũi dữ tợn đạo đồng, bưng lấy một ngụm sáng loáng kim đao!

Tô Vân tay khẽ run rẩy, chén trà suýt nữa rơi xuống đất.

Cái kia dữ tợn đạo đồng la lên: "Thiên sư lão gia, hôm nay liền giết hắn vì Vạn thiên sư báo thù a? Đem hắn đầu gỡ xuống, đặt ở Vạn thiên sư linh vị phía trước, ta muốn dập đầu ba cái an ủi Vạn thiên sư trên trời có linh thiêng!"

Tô Vân tay lại run một cái.

Yến Tử Kỳ sắc mặt trầm xuống, quát: "Ai bảo các ngươi cầm đi vào? Đi ra ngoài!"

"Thiên sư lão gia không phải muốn giết ngụy Đế hiến tế?" Cái kia hai cái hung thần ác sát đạo đồng kinh ngạc, bị Yến Tử Kỳ đánh ra.

Yến Tử Kỳ đuổi đi bọn họ, áy náy nói: "Sơn dã thôn phu, không có lễ nghi, Vân Thiên Đế chớ trách. Ta cũng không muốn mưu hại Vân Thiên Đế chi tâm, ta đã quy ẩn núi rừng, làm cái nhàn vân dã hạc, Vân Thiên Đế cũng không vì ta đã từng tiến đánh Đế đình mà phái người truy sát ta, ta há lại sẽ nhặt lại ân oán?"

Tô Vân yên lòng, cười nói: "Ta không lo lắng thiên sư, mà là lo lắng thiên sư bọn thủ hạ."

Yến Tử Kỳ nghiêm mặt nói: "Vân Thiên Đế yên tâm, ta nhất định sẽ ràng buộc bọn họ. Vân Thiên Đế có thể hay không cho ta nhìn một chút thương thế?"

Tô Vân xòe tay ra, vết thương trên cánh tay thủy chung chưa hề khỏi hẳn, nói: "Thương thế kia là ta cùng Đế Hốt đánh một trận lưu lại, tích chứa trong đó Luân Hồi chi đạo, đạo thương chưa trừ diệt, coi như vết thương khỏi hẳn, cũng sẽ lần nữa xé rách."

Yến Tử Kỳ kiểm tra một phen, nhíu chặt lông mày, lại mở ra mi tâm mắt dọc, kiểm tra Tô Vân Linh giới, chỉ thấy một đạo vầng sáng đem Tô Vân Linh giới phong tỏa, không khỏi chân mày nhíu chặt hơn.

"Vân Thiên Đế đạo thương, đã vượt qua ta nhận thức…"

Yến Tử Kỳ đứng dậy, đi tới đi lui, nói: "Cho ta suy nghĩ kỹ một chút."

Hắn đi ra phòng trà, suy tư ứng đối ra sao đạo thương, vê chặt đứt cái cằm không biết bao nhiêu cái râu.

Tô Vân lưu tại trong phòng trà uống trà, hai tuần trà vào trong bụng, lại thấy trong sân, Yến Tử Kỳ đem cằm của mình vê trọc, hai mắt huyết hồng, còn tại đi tới đi lui.

Tô Vân không khỏi cảm động: "Vị này Yến thiên sư, ngược lại là vị đáng giá thâm giao người."

Đột nhiên, chỉ nghe Yến Tử Kỳ âm thanh truyền đến: "… Đem đệ ta Vạn Cô Thần bài vị lại mời đi ra, đao mài đến sắc bén một chút. Dù sao là không cứu nổi, không bằng giết tế điện đệ ta trên trời có linh thiêng!"

Tô Vân liền vội vàng đứng lên, lại đem bàn trà đụng đổ, chỉ nghe đạo đồng la lên: "Thiên sư lão gia, hắn ở bên trong nghe được!"

Yến Tử Kỳ âm thanh truyền đến: "Không sao, hắn tu vi bị phế, không trốn thoát được!"

Tô Vân cũng biết bản thân đánh gãy không còn sống khả năng, cũng không trốn thoát được, dứt khoát đem bàn trà đỡ dậy, như trước ngồi xuống, sửa sang một chút bản thân di ảnh.

Yến Tử Kỳ xách đao xông vào, đạo đồng bọn họ tiến lên, dọn xong Vạn Cô Thần linh vị, cắm vào hương.

Yến Tử Kỳ xách ngược kim đao, dâng hương nói: "Cô Thần lão đệ, ngươi chết trận về sau, ngu huynh mỗi lần nhớ ngươi, muốn đốt mấy cái kẻ thù cho ngươi. Hiện nay Vân Thiên Đế không cứu nổi, hôm nay ta đem hắn đầu giết xuống, tế điện ngươi, lại đem hắn đốt cho ngươi!"

Tô Vân cười ha ha nói: "Đem ta đốt cho Vạn Cô Thần? Trẫm một thân bản lĩnh, có thể đem Vạn Cô Thần đánh cho khóc cha gọi mẹ!"

Mấy cái đạo đồng giận dữ, liền muốn đi lên ấn xuống hắn, la lên: "Cẩu Thiên Đế, hôm nay dùng ngươi tế Vạn thiên sư!"

Yến Tử Kỳ đưa tay ngừng lại bọn họ, cười lạnh nói: "Không thể vô lễ. Vân Thiên Đế dù sao cũng là Đế đình Đại Đế, giết hắn là được, không cần thiết sỉ nhục hắn."

Hắn lấy ra một cái bình ngọc, đẩy tới Tô Vân phía trước, nói: "Vân Thiên Đế, đây là ngươi chặt đầu rượu, uống xong tiễn ngươi lên đường!"

Tô Vân nắm chặt bình ngọc, tay có chút run rẩy.

Yến Tử Kỳ cười nói: "Vân Thiên Đế giết người không tính toán, cũng sẽ sợ chết ư?"

Tô Vân thở dài, nói: "Sợ. Nếu không sợ chết, ta đã sớm chết."

Yến Tử Kỳ kim đao gác ở trên cổ hắn, cười nói: "Ta Đạo cảnh bát trùng thiên bản lĩnh, ngươi có thể yên tâm, chặt xuống đầu của ngươi chắc chắn sẽ không dùng đao thứ hai."

Tô Vân mở ra bình ngọc, ngẩng đầu uống một hơi cạn sạch.

Rượu kia vào cổ họng, nhất thời biến vô cùng chua cay, một cỗ đáng sợ năng lượng gào thét bao phủ, vỡ bờ toàn thân, tiếp lấy xông vào Linh giới, thẳng đến nội tâm mà đi!

Tô Vân nhất thời chỉ cảm thấy cái kia cỗ vô cùng năng lượng tinh thuần xông vào nội tâm bên trong, trong chớp mắt liền đem nội tâm bên trong từng cái vết thương lấp đầy, đem trong vết thương còn sót lại thần thông như bẻ cành khô giống như phá được không còn một mảnh!

Hắn nội tâm vết thương đang nhanh chóng khép lại!

Tô Vân đưa tay bắt lấy Yến Tử Kỳ cổ tay, âm thanh khàn khàn nói: "Yến thiên sư, ngươi cho ta uống cái gì?"

Yến Tử Kỳ tránh thoát tay của hắn, cười nói: "Đế tâm ám toán ta loại đồ vật này. Ngươi lần đầu tiên đánh bại ta, dùng chính là thứ này, các ngươi thật giống như gọi nó Đạo Hồn dịch. Loại này Đạo Hồn dịch hóa thành không biết bao nhiêu ta thân ngoại thân, ta trúng kế về sau, đành phải dùng Thần Thông hải nước biển dìm nước ta thân ngoại thân. Hỗn chiến bên trong, ta lại thu một chút Đạo Hồn dịch."

Hắn thu hồi kim đao, cười nói: "Những năm này ta nghiên cứu Đạo Hồn dịch, phát hiện thứ này có thể trị nội tâm tổn thương. Ngươi đi tới về sau, ta phát hiện ta không thể chữa trị cơ thể ngươi, lại có thể dùng những này Đạo Hồn dịch chữa trị ngươi nội tâm."

Tô Vân khàn giọng nói: "Ngươi… Vì sao…"

Yến Tử Kỳ thản nhiên nói: "Vì sao cứu ngươi ư? Bởi vì Hồng La cô nương. Ngươi vốn nên đáng chết, hắn là chém đầu, tế điện đệ ta trên trời có linh thiêng. Nhưng ngươi lại không thể chết. Bởi vì ngươi chết, Hồng La cô nương lại bởi vậy hận ta. Nàng là đã cứu ta trăm ngàn vạn tướng sĩ người, phần này đại ân đại đức, ta cả đời không cách nào báo đáp. Cho nên ta nhất định phải cứu ngươi. Nhưng mà ngươi cùng Cầu Thủy Kính hợp mưu hại chết đệ ta Vạn Cô Thần, ta nhất định phải dọa một cái ngươi…"

"Không phải…"

Tô Vân lần nữa bắt hắn lại tay, khó khăn vô cùng nói: "Ý của ta là, ngươi vì sao cho ta uống nhiều như vậy…"

Hắn Linh giới bên trong, Đạo Hồn dịch cuồng bạo năng lượng đem nội tâm căng càng lúc càng lớn, lúc nào cũng có thể nổ tung bộ dạng!

Tô Vân cắn chặt răng, gằn từng chữ: "Đạo Hồn dịch, là cho Đạo Thần chữa trị nguyên thần! Ngươi cho ta uống quá nhiều!"

Yến Tử Kỳ sợ hết hồn, vội vàng mở ra mi tâm mắt dọc, nhìn về phía hắn Linh giới, chỉ thấy Tô Vân nội tâm càng ngày càng to lớn, nhưng mà lại bị một cỗ khác thần bí khó lường thần thông trói buộc, không cách nào hướng ra phía ngoài bành trướng!

Cái kia cỗ thần thông là Luân Hồi Thánh Vương dùng để phong ấn Tô Vân tu vi Luân Hồi thần thông, Yến Tử Kỳ không nhận biết, nhưng Tô Vân nội tâm nhưng tại nội ngoại giáp công phía dưới, khổ không thể tả!

Hắn nội tâm bị căng liên tiếp tăng vọt, thậm chí liền Luân Hồi Thánh Vương Luân Hồi thần thông cũng bị căng hướng ra

phía ngoài bành trướng!

Nhưng tiếp theo một cái chớp mắt chính là Luân Hồi thần thông phát lực, đem hắn nội tâm trói buộc, ép tới không ngừng thu nhỏ!

Tô Vân thân thể cũng đi theo nội tâm bỗng nhiên biến vô cùng to lớn, đem phòng trà căng chia năm xẻ bảy, buộc Yến Tử Kỳ cùng mấy cái đạo đồng vội vàng ôm Vạn Cô Thần linh vị tránh né, bỗng nhiên Tô Vân thân thể lại điên cuồng thu nhỏ, mọi người tiến lên bốn phía tìm kiếm, tìm hồi lâu mới thấy Tô Vân biến thành so hạt mè còn muốn nhỏ gấp mười gấp trăm lần một chút!

Theo Đạo Hồn dịch năng lượng lần nữa bộc phát, Tô Vân lại lấy càng kinh người hơn tốc độ bành trướng, rất nhiều đem Luân Hồi thần thông căng nứt điệu bộ!

Nhưng mà Luân Hồi Thánh Vương là bực nào tồn tại? Sinh mà Đạo Thần!

Một thân thần thông há lại là chỉ là hai lạng Đạo Hồn dịch có khả năng đột phá?

Tô Vân chợt bị đè ép xuống, lại tại không ngừng thu nhỏ, khổ không thể tả.

Yến Tử Kỳ sử dụng mi tâm mắt dọc trái phải quan sát, giật mình trong lòng, vội vàng gọi đến đạo đồng bọn họ, chuẩn bị chỉnh đốn đồ châu báu chuyển chỗ, rời đi nơi đây.

Đạo đồng bọn họ không hiểu, tiến lên hỏi, Yến Tử Kỳ nói: "Cái này Đạo Hồn dịch quả thực cho hắn uống quá nhiều, ta cũng không biết hắn có hay không có thể gánh qua được. Chúng ta hiện tại liền đi, nếu như hắn chết ở chỗ này, Hồng La cô nương hỏi thăm về đến, chúng ta liền thoái thác không biết. Bằng không Hồng La cô nương thế nào cũng phải muốn ta cho hắn đền mạng không thể!"

Đạo đồng bọn họ nghe vậy không khỏi sợ hãi, nói: "Cô nương kia là vạn gia sinh phật, cứu vô số Tiên Thần Tiên Ma! Nàng muốn thiên sư đền mạng, thiên sư không thể không đền mạng! Đi mau! Đi mau!"

Yến Tử Kỳ cũng liền vội vàng đi thu dọn đồ đạc, chỉ mong lấy rời đi Vân Sơn phúc địa, miễn cho gánh vác lang băm trị chết Vân Thiên Đế tội danh, thầm nghĩ: "Lần này chạy trốn, cần phải đến đổi tên đổi họ, bằng không vẫn là sẽ bị Hồng La cô nương tìm tới cửa, bức ta tự sát cho Vân Thiên Đế đền mạng…"

Bọn họ vừa mới thu thập xong đồ châu báu, Yến Tử Kỳ lại quay đầu hướng Tô Vân nhìn lại, không khỏi khẽ giật mình, chỉ thấy vị này Vân Thiên Đế trong cơ thể Linh giới bên trong, nội tâm tuy là còn tại lớn nhỏ biến hóa, lại cùng người bình thường nội tâm có chút khác biệt.

Nội tâm thuần túy là tinh thần ngưng tụ mà thành, là linh sĩ cá nhân tín niệm, mà Tô Vân nội tâm bên trong lại không chỉ là nội tâm, còn có mặt khác hai cỗ lực lượng.

Cái này hai cỗ lực lượng tựa như đại đạo tạo thành, cùng nội tâm cô đọng, hòa làm một thể, Hỗn Độn như một, để Tô Vân nội tâm tựa như có chân thân đồng dạng chân thực!

Yến Tử Kỳ nhất thời tỉnh ngộ lại: "Vừa mới Vân Thiên Đế nói, Đạo Hồn dịch là dùng tới trị liệu Đạo Thần nguyên thần, chẳng lẽ Đạo Hồn dịch đem hắn nội tâm xem như nguyên thần trị liệu?"

Tô Vân nguyên thần thông suốt thuần túy, càng ngày càng mạnh, Đạo Hồn dịch năng lượng cứ việc như trước cực kỳ cường đại, Luân Hồi Thánh Vương phong ấn cứ việc như trước không thể rung chuyển, nhưng Tô Vân nguyên thần nhưng cũng bởi vậy càng ngày càng mạnh!

“Nguyên thần hiển nhiên là tà ma ngoại đạo!”

Yến Tử Kỳ lẩm bẩm nói: “Nhưng nói không chừng cái này đồ bỏ nguyên thần, có thể cứu được Vân Thiên Đế một mạng… Không cần thu thập, chúng ta không cần trốn!”

Trong đạo quan, một đám đạo đồng vui đến phát khóc.

Chương 909 : Nghĩa chi chiến

Chương 899: Nghĩa chi chiến

Vân Sơn phúc địa bên trong, yêu quái chợ đám yêu quái tại Vô Vi quan đạo đồng an bài xuống, vào ở Thiên Quật động. Chỉ là ở tại Thiên Quật động bên trong cũng không quá an toàn, chỉ nghe Vô Vi quan bên trong thường xuyên truyền đến một tiếng long trời lở đất rống to.

"Ta muốn nứt ra rồi!"

Đám yêu quái nghi ngờ không thôi, nhao nhao đứng tại cửa động hướng Vô Vi quan bên trong quan sát.

Nhưng mà nơi đó chỉ có bọn họ ân công đột nhiên biến rất lớn, bỗng nhiên lại biến rất nhỏ, cũng không có tồn tại vỡ ra tình huống.

Đám yêu quái rất thất vọng, về sau liền cũng dần dần quen thuộc, chuyên gia đều tự bận rộn mỗi bên. Chỉ có đầu báo tiểu yêu quái ngồi xổm ở cửa động, liếm láp kẹo hồ lô mắt không chớp nhìn Tô Vân , chờ đợi nhìn ân công làm sao vỡ ra.

Chỉ là chậm chạp không có chờ đến.

Yến Tử Kỳ làm thiên sư lúc, là cái tốt thiên sư, nhưng làm y sư, liền tuyệt đối là cái lang băm.

Mấy ngày nay hắn một mực tại quan sát Tô Vân, e sợ cho Tô Vân đột nhiên bạo thể mà chết, nhưng Luân Hồi Thánh Vương thần thông thật sự là tốt, thủy chung đem Đạo Hồn

dịch lực lượng vững vàng ngăn chặn, để Tô Vân muốn bạo cũng bạo không ra.

Hắn nhìn một đoạn thời gian, liền cũng bỏ qua, hướng đạo đồng bọn họ nói: "Đại khái là không chết được, cái này Đạo Hồn dịch quả nhiên có thể cứu chữa hắn nội tâm tổn thương, có thể ghi lại trong danh sách."

Một cái đạo đồng đánh bạo nói: "Ghi lại để làm gì? Bình thường Đế cấp tồn tại, dùng một giọt Đạo Hồn dịch chỉ sợ đều sẽ nổ tung, dán đều dán không nổi, trừ phi dán ở trên tường. Huống hồ lão gia Đạo Hồn dịch, chỉ có hai lạng, đều bị cẩu Thiên Đế uống một ngụm hết sạch."

Yến Tử Kỳ khiển trách bọn họ: "Không được gọi hắn cẩu Thiên Đế! Tuy là kẻ địch, nhưng Vân Thiên Đế cũng không tệ lắm, thấp nhất so Đế Tuyệt cùng Đế Phong cái kia hai cái hôn quân muốn tốt rất nhiều."

Đạo đồng bọn họ không tin, rối rít nói: "Hắn tốt chỗ nào? Hắn làm Thiên Đế, liền chuyện gì đều không có làm qua!"

Yến Tử Kỳ lời nói thành khẩn nói: "Chưa làm qua, chính là lớn nhất tốt. Để yên bách tính. Vân Thiên Đế dưới tay có một nhóm lớn người tài giỏi, hắn giỏi về lợi dụng những người này sở trường, đối với mình không hiểu rõ liền không nhúng tay vào, để tinh thông đạo này người đi làm, đây mới là tốt nhất thống soái. Giống như là Đế Phong, không hiểu rõ, mù chỉ huy, ngay cả ta đều đỡ không tầm thường hắn tới!"

Hắn nói liền có chút tức giận.

Đột nhiên, trên bầu trời truyền đến 喆喆喆 tiếng vang kỳ quái, giống như là có cái gì sắc bén cánh chim cắt ra không trung, Yến Tử Kỳ trong lòng khẽ nhúc nhích, thôi thúc Vân Sơn phúc địa Tiên đạo, hóa thành mênh mông mê vụ, đem phúc địa bốn phía phong tỏa.

Từ bên ngoài nhìn, không nhìn thấy phúc địa, chỉ có thể nhìn thấy sương mù nồng nặc, đi vào trong sương mù, chính là ngàn quật vạn động, từ cái này đến cái khác quay đi quay lại trăm ngàn lần trong động quật xuyên qua, vĩnh viễn cũng tìm không thấy cuối cùng.

Nhưng là từ phúc địa nội bộ nhìn ra ngoài, lại tất cả có thể thấy rõ ràng rõ ràng.

Yến Tử Kỳ sắc mặt nghiêm nghị, chỉ thấy phát ra 喆喆 âm thanh quái dị chính là bay tới kiếm trận, đó là vô số thanh kiếm gãy tạo thành kiếm trận!

"Đế kiếm kiếm hoàn!"

Yến Tử Kỳ thấp giọng nói: "Đế Phong liền tại phụ cận! Khó hiểu, hắn chí bảo làm sao gãy mất?"

Hắn những năm này chưa từng cùng bên ngoài tiếp xúc, đương nhiên không biết Đế đình chi chiến cùng Chúc Long chi chiến. Chúc Long chi chiến bên trong, rất nhiều chí bảo tranh bá, Tử Phủ mạnh hơn một bậc, dỡ xuống huyền thiết chuông, đại bại kim quan, nhưng kim quan cũng đem Đế kiếm kiếm hoàn đánh nát.

Mà Đế đình chi chiến, Tà Đế mất đi chấp niệm, tu vi tổn hao nhiều, Đế Phong bám đuôi đuổi giết Tà Đế, hai bên huyết chiến một hồi, Đế Phong sắp chém giết Tà Đế thời điểm, bị Tà Đế trong cơ thể Đế Chiêu tập kích, thân chịu trọng thương.

"Đế Phong tuy là hôn quân, nhưng bản lĩnh lại là đệ nhất đẳng cường giả, ai có thể làm bị thương hắn cùng hắn chí bảo?"

Yến Tử Kỳ đang tại nhìn quanh, đột nhiên một bóng người xông vào kiếm trận, vô cùng dữ dằn khí tức bộc phát, đem kiếm trận đánh xuyên!

Một cái vô cùng vang dội tràn đầy ma tính âm thanh truyền đến, chấn động đến Yến Tử Kỳ màng nhĩ vang lên ong ong: "Loạn thần tặc tử, đoạt ta đế vị, không giết ngươi làm sao báo thù?"

Yến Tử Kỳ ngẩng đầu nhìn lại, trong lòng ngạc nhiên, lại thấy thi ma Đại Đế Đế Chiêu cùng Đế Phong một bên chiến một bên đi, nhanh chóng đi xa!

Hai người này vừa mới rời đi, Yến Tử Kỳ còn chưa kịp tản ra mê vụ, đột nhiên lại có một bóng người bay tới, bỗng nhiên một hồi, rơi vào phúc địa bên cạnh một tòa trên tiên sơn.

"Bách Lý Độc!" Yến Tử Kỳ trong lòng thình thịch đập loạn, không dám tán đi mê vụ.

Hắn là Đế Phong thiên sư, Bách Lý Độc thì là Đế Phong tiên tướng, Yến Tử Kỳ tại Lôi Trì trấn thế ban đầu liền dẫn đầu Tiên đình tướng sĩ rời đi, giải ngũ về quê, thế cho nên Tiên đình bởi vậy tan rã, thế lực tan rã.

Yến Tử Kỳ cũng có chút thẹn với cố nhân.

Bách Lý Độc đứng ở đó ngọn núi bên trên, thân thể kiên cường, tay áo tung bay, hiển lộ hết đại gia phong phạm, đột nhiên hướng Vân Sơn phúc địa nhìn tới.

Yến Tử Kỳ trong lòng nghiêm nghị, cho rằng bị hắn phát giác, đang muốn nhắm mắt tản ra mê vụ, đột nhiên chỉ nghe Bách Lý Độc tự nhủ: "Đế Phong nhất định phải giết Đế Chiêu, Đế Chiêu không chết, hắn đạo tâm khó mà viên mãn. Chẳng qua, ta như thế nào lại để ngươi đạo tâm viên mãn? Ngươi viên mãn, ta làm sao khống chế ngươi?"

Yến Tử Kỳ nghe vậy, lập tức dừng tay, nghi ngờ không thôi.

Bách Lý Độc tiếp tục tự nhủ: "Ta đại quân đã khởi động, sắp vượt qua Bắc Miện trường thành, như là cuồn cuộn hồng

thủy, di thiên cái địa mà tới. Lúc này, các ngươi những này đối thủ đánh cho càng hung ác, đối ta càng là có lợi!"

Yến Tử Kỳ trong lòng nghi hoặc vô cùng: "Đại quân? Cái gì đại quân? Song Lôi Trì trấn áp thứ bảy Tiên giới, thiên hạ không tiên, từ đâu tới đại quân?"

Bách Lý Độc đột nhiên bay lên không, gào thét mà đi, dư âm lượn lờ: "Chỉ đợi hai người các ngươi bại câu thương, ta liền có thể khống chế các ngươi…"

Yến Tử Kỳ đứng ngẩn ở nơi đó, đột nhiên lung lay đầu, lẩm bẩm nói: "Đây là có chuyện gì? Tiên tướng vì sao tạo phản? Hắn từ đâu tới nhiều như vậy đại quân?"

Đột nhiên, sau lưng của hắn truyền đến Tô Vân âm thanh: "Tiên tướng Bách Lý Độc chính là Đế Hốt."

Yến Tử Kỳ đột nhiên xoay người lại, thất thanh nói: "Đế Hốt?"

Tô Vân khập khễnh đi tới, đứng vững bước chân, mặt không chút thay đổi nói: "Không sai. Chẳng những Bách Lý Độc là Đế Hốt, trong lịch sử phần lớn tiên tướng đều là Đế Hốt. Đế Tuyệt sở dĩ biến thành hậu thế bộ dáng, sở dĩ bị Đế Phong tạo phản thành công, Đế Hốt công lớn lao chỗ nào. Hơn nữa, Đế Hốt đại quân ta biết ở nơi nào."

Yến Tử Kỳ nghe vô cùng lo sợ, vội vàng nói: "Ở đâu?"

"Vong Xuyên." Tô Vân thản nhiên nói.

Yến Tử Kỳ nghe vậy, thất thanh nói: "Vong Xuyên nơi nào có cái gì Tiên Ma đại quân? Chỗ đó chỉ có ngũ triều Tiên giới hóa thành tro tàn tiên tiên nhân…"

Hắn nói đến đây, đột nhiên dừng lại, nhịn không được thân thể run rẩy lên.

Tro tàn tiên!

Vong Xuyên bên trong có vô cùng vô tận tro tàn tiên!

Đế Hốt nói tới đại quân, chính là Vong Xuyên bên trong tro tàn tiên!

"Đây là muốn hủy diệt thứ bảy Tiên giới…" Hắn thân thể run rẩy, âm thanh cũng run rẩy lên.

Tô Vân nhìn hắn con mắt, nói: "Làm phiền Yến thiên sư đem ta đưa về Đế đình. Ta chính là thống Ngự Đế đình Thiên Đế, một trận chiến này ta nhất định phải tự thân đi vào chủ trì."

Yến Tử Kỳ tỉnh táo lại, quan sát hắn phút chốc, nói: "Đạo Hồn dịch chữa khỏi ngươi nội tâm đạo thương, lại giúp ngươi đột phá cái kia cổ quái phong ấn?"

Tô Vân lắc đầu: "Phong ấn ta người là Luân Hồi Thánh Vương, người này đã từng là Đạo Thần cấp độ tồn tại, chỉ là hai lạng Đạo Hồn dịch còn không cách nào đột phá hắn phong ấn."

Yến Tử Kỳ không hiểu: "Ngươi bây giờ chính là một tên phế nhân, trở lại Đế đình thì có ích lợi gì? Ngươi đối kháng không được Đế Hốt!"

Tô Vân lộ ra mỉm cười: "Ta là bọn họ Vân Thiên Đế, bọn họ Thông Thiên các chủ, trách nhiệm trong người, ta phải đi. Huống hồ, ta thân hữu, vợ con của ta, đều ở nơi đó, ta không thể đổ trách nhiệm cho người khác!"

Yến Tử Kỳ thở dài: "Ngươi đến đó, muốn đi tự tìm đường chết ah…"

Tô Vân tươi cười có chút ấm áp: "Chỉ cần ta đứng tại Đế đình thổ địa bên trên, đạo hữu của ta liền sẽ tràn đầy lòng tin cùng đấu chí, chỉ cần ta còn có thể đứng, vậy liền còn có hi vọng. Ta nhất định phải trở lại, đưa ta đoạn đường."

Ánh mắt của hắn tha thiết: “Tiễn ta về nhà đi.”

Yến Tử Kỳ lặng im phút chốc, nói: “Ai cho ngươi trách nhiệm?”

Tô Vân giật mình, có chút không hiểu.

Yến Tử Kỳ lớn tiếng chất vấn: “Ai cho ngươi trách nhiệm, để ngươi cảm thấy ngươi nhất định phải đi chịu chết? Ai cho ngươi trách nhiệm, để ngươi cảm thấy thiên hạ hưng vong ngươi cũng có trách nhiệm? Ai cho ngươi trách nhiệm, để ngươi cảm thấy tất cả những thứ này cùng ngươi có liên quan? Ngươi là phế nhân! Ngươi từ một hồi bất nghĩa chi chiến bên trong chịu đủ đạo thương! Ngươi biết bản thân không có lực lượng thay trời đổi đất! Ngươi biết bản thân làm tất cả đều là tốn công vô ích! Ai cho ngươi trách nhiệm?”

Hắn giống như là quát hỏi Tô Vân, Tô Vân lại nghe ra hắn nhưng thật ra là trách hỏi bản thân.

Sau một lúc lâu, Tô Vân nói: “Ta đã từng trở lại đệ nhất Tiên giới, trở thành một cái nhìn lịch sử hướng về phía trước phát triển lữ khách. Ta từ đệ nhất Tiên giới nhìn thấy thứ sáu Tiên giới, thấy được từng cái Tiên triều hủy diệt, vô số vui buồn li hợp, nhìn thấy tai nạn đến. Ta cho là ta là cái lữ khách, cho đến tai nạn đi tới trước mặt của ta, muốn phá hủy ta chỗ trân quý tất cả.”

Hắn nhẹ giọng nói, lại phảng phất có thể làm người ta cảm thấy lực lượng cùng dũng khí: “Cho đến khi đó, ta mới biết, ta có trách nhiệm này, ta nhất định phải có chỗ đảm đương. Dù là ta là phế nhân, dù là ta làm tất cả đều tốn công vô ích. Thấp nhất, ta sẽ không hối hận.”

Yến Tử Kỳ đứng im ở nơi đó, sau một lúc lâu, mới nói: “Được. Ta đưa ngươi về Đế đình.”

Hắn để đạo Đồng bọn họ chỉnh đốn hành trang, đạo đồng bọn họ hỏi muốn đi đâu, Yến Tử Kỳ không nói một lời.

Chờ đến chỉnh đốn ổn thoả, Yến Tử Kỳ nói cho những cái kia yêu quái, Vân Sơn phúc địa về bọn họ, Vô Vi quan bên trong có tu luyện công pháp, nếu như muốn tu luyện, liền đi bản thân học.

Hắn an bài ổn thoả, đem một quyển trận đồ mở rộng, mang theo Tô Vân cùng đạo đồng bọn họ leo lên trận đồ.

Trận đồ bay lên trời, bay ra Vân Sơn phúc địa.

Tô Vân quan sát phía dưới địa lý, lắc đầu nói: "Thiên sư, ngươi đi phương hướng cũng không phải là Đế đình. Ngươi đi lầm đường, chúng ta hẳn là hướng bên kia đi."

Yến Tử Kỳ không có trả lời, mà là một đường đi nhanh mấy ngàn dặm, đi tới Đế Tọa động thiên biên giới, thẳng bay xuống.

Hắn nội tâm bay lên không, đem một vật tế lên.

Đó là một cây cờ lớn, tung bay ở trên không trung, nở rộ ngàn vạn quang mang!

Đại kỳ trung tâm, thêu lên một cái lớn như vậy yến chữ!

Tinh kỳ tung bay, bay phất phới.

Đồng ruộng ở giữa, đường sông bên trên, núi rừng bên trong, thôn quách bên trong, thành trấn trên đường phố, tư thục, thuyền hoa, thanh lâu, trạch viện, từng cái linh sĩ nhao nhao ngẩng đầu lên, thẳng người lên, yên lặng nhìn về phía cái kia trên không tung bay cờ.

Bọn họ thả tay xuống bên trong việc nhà nông, mất lưới đánh cá, vứt bỏ con mồi, từ tư thục bên trong đi ra, đuổi đi thuyền hoa bên trong khách, tóm quay đầu bên trên quy công

khăn trùm đầu, lại không vì người giàu có trông nhà hộ viện, nhao nhao hướng cờ xuống đi tới.

Mà tại chỗ xa hơn, nhiều hơn nữa linh sĩ im lặng không lên tiếng, nhao nhao rời đi cuộc đời mình rất nhiều năm địa phương, buông xuống vợ con, buông xuống già trẻ, để công việc trong tay xuống, hướng cờ chạy đến.

Có người từ trong nhà trong giếng vớt đi lên khôi giáp của mình, có người từ dưới đất đào ra bản thân vẫn là tiên nhân lúc luyện chế thần binh, có người bổ ra cây cối lấy ra vũ khí của mình.

Bọn họ mặc giáp trụ đến đây.

Bọn họ nhớ tới năm đó thiên sư nói qua, khi hắn đại kỳ tế lên, chính là triệu hoán bọn họ thời khắc.

Chiêu chi ắt tới, tới nhất định có thể chiến, chiến nhất định có thể thắng!

Đây là Yến thiên sư đối bọn hắn yêu cầu.

Tô Vân đứng tại Yến Tử Kỳ bên cạnh, nhìn thấy đồng ruộng bên trên đi tới gần một trăm người, gần một trăm thân người về sau, là hàng ngàn vạn người, mà hàng ngàn vạn người đằng sau, là vô biên vô tận đám người.

Bọn họ đi tới mảnh này đồng ruộng bên trên, đội ngũ chỉnh tề, giống như là binh sĩ chờ đợi thống soái kiểm duyệt.

"Ta tuy là thua, nhưng ta mang đi Đế Phong ngàn vạn người đại quân." Yến Tử Kỳ nói khẽ.

Tô Vân lặng im phút chốc, nhìn còn tại liên tục không ngừng đi tới mọi người, nói: "Bọn họ chỉ là linh sĩ, làm sao đối mặt tro tàn tiên?"

Yến Tử Kỳ nói: "Vân Thiên Đế, ngươi so với bọn hắn cũng không khá hơn chút nào. Ngươi có thể hướng, chúng ta cũng

có thể hướng!”

Hắn đột nhiên cao giọng nói: “Các tướng sĩ “

Thanh âm của hắn giống như là từ trên cao truyền đến lôi đình, từ rộng lớn bình nguyên đầu này cuồn cuộn phun trào, truyền lại đến đầu kia.

“Yến Tử Kỳ các tướng sĩ!”

Hắn tóc trắng xoá, sau lưng nội tâm cũng là tóc trắng phơ, lớn tiếng nói: “Lần trước, bất nghĩa chi chiến, chúng ta thua chạy Đế đình! Lần này, ta mang các ngươi lại về Đế đình! Lần này!”

“Chúng ta muốn đánh một hồi nghĩa chi chiến!”

Hắn nội tâm nắm lên đại kỳ, chỉ hướng Đế đình phương hướng, khàn cả giọng hô to: “Lấy ra các ngươi mai táng vũ khí, mai táng chiến thuyền, theo ta xuất chinh “

Rộng lớn bình nguyên bên trên truyền đến vô số tướng sĩ âm thanh: “Vâng!”

Bình nguyên cuối cùng, từng tòa núi lớn ầm ầm chấn động, bị vùi lấp tại núi sông bên trong chiến hạm nhao nhao bay lên không, phù văn quang mang lưu chuyển, rửa đi năm tháng màu sắc.

Chương 910 : Luân Hồi cửa ngã ba

Chương 900: Luân Hồi cửa ngã ba

Tô Vân đứng tại Yến Tử Kỳ trận đồ phía trên, bọn họ bốn phía, từng chiếc từng chiếc lâu thuyền cờ tung bay, ngàn vạn linh sĩ đứng tại thuyền bên trên, đi tới Đế đình.

Lâu thuyền tạo thành hạm đội hình thành che lấp mặt trời chi mây, mênh mông cuồn cuộn, chạy về phía phương tây.

Phương tây, chiều tà đang tròn.

Một màn này, im ắng lại tráng lệ.

Nhưng mà Tô Vân nhưng trong lòng có chút nặng nề, bốn phía lâu thuyền bên trên linh sĩ tuy là rất nhiều, nhưng đối mặt Vong Xuyên tro tàn tiên đại quân lại chỉ là hạt cát trong sa mạc.

Những này linh sĩ thường thường là Thiên Tượng cảnh giới, coi như bổ sung Chinh Thánh, Nguyên Đạo hai cái cảnh giới, cũng vẫn là linh sĩ, căn bản vô lực đối kháng tro tàn tiên.

Đây là một hồi chú định bại vong hành trình.

"Hai tòa Lôi Trì, nhất định phải hủy đi…" Hắn thấp giọng nói.

Hủy đi Đế đình Lôi Trì không khó, toà kia Lôi Trì do Sài Sơ Hi quản lý, mà hủy đi Minh Đường động thiên Lôi Trì liền có chút khó khăn, nơi đó là Bách Lý Độc địa bàn, Bách Lý Độc kinh doanh nhiều năm, nhất định là Đế Hốt chiếm cứ chi địa.

Muốn lẻn vào nơi đó phá hoại Lôi Trì, cực kỳ khó khăn!

Bất quá, toà kia Lôi Trì là do cựu thần Ôn Kiều chỗ thôi thúc, chỉ cần liên lạc với Ôn Kiều, có lẽ liền có thể phá hủy Minh Đường Lôi Trì!

Coi như đánh nát hai đại Lôi Trì, để hàng ngàn vạn linh sĩ thành tiên, chỉ sợ cũng không cách nào vãn hồi thế cuộc.

Một là cảnh giới theo không kịp, trở thành Chân Tiên, trong thời gian ngắn cũng không cách nào tu thành Kim Tiên, để thực lực tăng lên tới tầng thứ cao hơn. Hai là tro tàn tiên số lượng thực sự rất rất nhiều, lục triều Tiên giới tích lũy xuống tro tàn tiên, dù là chỉ là Chân Tiên thực lực, đều đủ để phá hủy tất cả!

"Nhưng chuyện này nhất định phải làm, hơn nữa mau chóng đi làm! Chỉ là ta tu vi còn chưa khôi phục, không cách nào tự thân đi vào gặp Ôn Kiều."

Tô Vân khẽ nhíu mày, hắn nội tâm bị hai lạng Đạo Hồn dịch bù đắp thiên hồn địa hồn, hóa thành nguyên thần, nội tâm biến vô cùng cường đại, vượt qua lúc trước gấp trăm lần!

Chỉ là nguyên thần của hắn như trước bị Luân Hồi Thánh Vương thần thông trói buộc, không cách nào đột phá Luân Hồi Thánh Vương thần thông, tu vi cũng không cách nào điều động.

Luân Hồi Thánh Vương nhìn như Đế Hỗn Độn người hầu, nhưng trên thực tế bản lãnh của hắn cũng không so Đế Hỗn Độn thấp bao nhiêu, đạo pháp thần thông khả năng còn muốn so Đế Hỗn Độn tinh diệu một chút.

Muốn phá giải hắn thần thông, thoát khỏi trấn áp, muôn vàn khó khăn.

Nhưng cũng không phải là không có khả năng.

Tô Vân nếu là không có đi qua Phần vũ trụ đi học mười năm, hắn chỉ có thể hướng Luân Hồi Thánh Vương nhận thua , mặc cho hắn định đoạt, nhưng hắn tại Phần trong vũ trụ đi học mười năm, lĩnh ngộ ra tám vạn loại đại đạo, trong đó không kém hơn Luân Hồi đại đạo, liền vượt qua năm loại!

"Lúc trước ta không có đủ lực lượng đi phá giải Luân Hồi đại đạo, bởi vậy cần mượn dùng Thời Âm chuông phía trong Tiên Thiên Nhất Khí, tới phá giải Thánh Vương phong ấn. Nhưng mà hiện tại, ta nội tâm hóa thành nguyên thần, đủ cường đại, liền có thể để nguyên thần từ bên trong phá giải Luân Hồi Thánh Vương phong ấn!"

Tô Vân ngồi xuống, hết sức chăm chú, từ nguyên thần góc nhìn đi quan sát Luân Hồi Thánh Vương lưu lại phong ấn, chỉ thấy chung quanh hắn, từng đạo Luân Hồi Hoàn tản ra mê người quang mang.

To to nhỏ nhỏ Luân Hồi Hoàn, đem hắn nguyên thần trói buộc, không cách nào thoát thân, cũng không cách nào cùng Linh giới bên trong Tiên Thiên Nhất Khí câu thông.

Tô Vân nguyên thần ngồi xuống, nguyên thần mi tâm cũng có một tia chớp văn, lôi đình văn từ từ hướng ra phía ngoài mở ra, lộ ra Tiên Thiên thần nhãn, mắt không chớp quan sát quan sát Luân Hồi Thánh Vương phong ấn.

Hơn một năm trước đó, hắn cùng Đế Hốt quyết chiến, dụ khiến Đế Hốt sở hữu phân thân tụ tập lại, mưu đồ lợi dụng Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh đem Đế Hốt một lưới bắt hết.

Không ngờ Luân Hồi Thánh Vương mượn Đế Hốt tay cùng hắn ngạnh hám một cái, nhờ vào đó đem hắn tu vi phong ấn.

Thân thể của hắn khắp nơi, đều bị phong ấn, Linh giới cũng bị phong ấn, nội tâm cũng là như thế, không cách nào

điều động bất kỳ lực lượng nào. Tô Vân đã từng ý nghĩ là mượn dùng Thời Âm chuông mảnh vỡ bên trong Tiên Thiên Nhất Khí, từ bên ngoài công kích Luân Hồi Thánh Vương phong ấn, chẳng qua nghĩ đến Thời Âm chuông sở hữu mảnh vỡ đều bị Luân Hồi Thánh Vương thu đi rồi, sẽ không cho hắn cơ hội này.

Hiện tại hắn nội tâm hóa thành nguyên thần, có đủ cường đại lực lượng, liền có thể từ bên trong tới phá giải Luân Hồi Thánh Vương phong ấn!

Tiên đình hạm đội tiếp tục chạy tới, quá rồi hơn mười ngày, hạm đội cuối cùng đi vào Thiên Phủ cảnh nội, dọc đường bên trong không ngừng có Tiên đình bộ hạ cũ chạy đến đầu nhập vào.

Trong này Tiên Quân Thiên Quân không phải số ít, còn có thiếu phụ Sở Sơn Cô, càng là Đạo cảnh bát trùng thiên tồn tại.

Năm đó song Lôi Trì trấn áp thứ bảy Tiên giới, Yến Tử Kỳ dẫn đầu Tiên đình đại quân tại Hồng La trợ giúp xuống đi ra tinh không, đi tới thứ bảy Tiên giới, lúc ấy bị hắn giải tán Tiên đình đại quân nhiều đến hai ba ngàn vạn người!

Tô Vân lúc trước nhìn thấy, chỉ là hơn ngàn vạn, nhưng đại quân đi tới Thiên Phủ động thiên, cũng đã có hai ngàn vạn, còn tại không ngừng mở rộng.

Những ngày này, Yến Tử Kỳ một mực chú ý Tô Vân động tĩnh, hắn tuy là lang băm, nhưng nhãn lực vẫn phải có, đối Tô Vân biến hóa trong cơ thể rõ như lòng bàn tay.

Sở Sơn Cô đi tới bên cạnh hắn, liếc Tô Vân một chút, nói nhỏ: "Thiên sư, Vân Thiên Đế còn có thể cứu ư?"

"Không cứu nổi. Ta nhìn không ra hắn có bất kỳ thoát khỏi trấn áp hi vọng."

Yến Tử Kỳ nói: "Nhưng hắn tại tự cứu. Đạo hạnh của hắn cao hơn ta, tu vi cũng mạnh hơn ta, nghĩ đến ta cho là không cứu, hắn thấy cũng không phải là như thế."

Sở Sơn Cô lo lắng: "Hắn thật có thể cứu sống bản thân?"

Yến Tử Kỳ chần chừ một chút, nói: "Có lẽ có thể. Ta những ngày này nhìn thấy hắn cũng không phải là man lực phá giải phong ấn, mà là tại học tập phong ấn."

Sở Sơn Cô không hiểu: "Học tập phong ấn?"

"Hắn ý đồ trở thành phong ấn một phần."

Yến Tử Kỳ nói: "Đại đạo của hắn, am hiểu nhất chính là mô phỏng mặt khác đại đạo, hơn nữa hắn phù văn so mặt khác đại đạo phù văn càng thêm thuần túy, mô phỏng mặt khác đại đạo ngược lại so nguyên bản mạnh hơn. Hắn ý đồ học được trong phong ấn Luân Hồi đại đạo, cùng phong ấn đồng hóa, tiếp đó tại không phá hư phong ấn dưới tình huống, để cho mình nội tâm từ trong phong ấn đi ra."

Sở Sơn Cô ngẩn ngơ, lắp bắp nói: "Đây là biện pháp gì? Nào có như vậy phá giải phong ấn? Không tuân theo quy củ…"

Yến Tử Kỳ nói: "Phong ấn trấn áp hắn tu vi người quá mạnh, đây có lẽ là một cái duy nhất có thể phá giải trấn áp phong ấn phương pháp, hơn nữa man thiên quá hải, sẽ không bởi vì kích thích phong ấn, mà kinh động phong ấn hắn người kia."

Sở Sơn Cô lẩm bẩm nói: "Có thể làm được sao?"

Yến Tử Kỳ nói: "Hắn tốt nhất có thể làm được!"

Hắn nhìn về phía phương xa, chỉ thấy Tiên giới giang sơn như tranh vẽ, đẹp không sao tả xiết.

“Một trận chiến này, với tư cách thống trị Đế đình Đế, hắn nhất định phải đứng tại tuyến đầu. Không làm được, liền chỉ có một con đường chết!”

Bắc Miện trường thành bên trên, cương phong phát động lên, Đế Hốt đi như bay, sải bước vượt đi, một bước bước ra, đâu chỉ ngàn vạn dặm?

Đột nhiên, một gốc Vu Tiên bảo thụ quét tới, đem Đế Hốt trong cơ thể không khí đập đến không còn một mảnh, Đế Hốt nhất thời biến thành một miếng da túi, bị ép tới đập ở trường thành bên trên.

Thiên Hậu đằng đằng sát khí, sừng sững tại trường thành trên không, ngón tay nâng lên, Vu Tiên bảo thụ lại tự bay lên.

Đế Hốt da người cuốn lên, từ hai chân hướng bên trên cuốn, một mực cuốn tới đầu lâu, trở mình lăn xuống trường thành, tránh đi nàng đòn đánh này, la lên: “Thiên Hậu, ngươi truy sát ta đuổi thời gian một năm rưỡi, cũng chưa từng đắc thủ, còn muốn tiếp tục nữa ư?”

Thiên Hậu nương nương giết ra trường thành, bốn phía nhìn tới, nhưng không thấy Đế Hốt túi da bóng dáng, trong lòng buồn bực: “Trốn được nhanh như vậy?”

Phía sau của nàng, trường thành trên vách tường, Đế Hốt túi da sớm đã mở rộng, hình chữ đại kề sát ở nơi đó, giống như là cùng trường thành hòa làm một thể.

Đế Hốt tuy là túi da, nhưng tai mắt mũi miệng còn tại, hai mắt sáng ngời, nhìn chằm chằm Thiên Hậu nương nương sau lưng.

Cái kia túi da đột nhiên phát động lên, vung quyền đập về phía Thiên Hậu giữa lưng!

Thiên Hậu nương nương cảm giác sau lưng sinh biến, lập tức thôi thúc Vu Tiên bảo thụ, bảo thụ trên tán cây ba ngàn Vu

Tiên thế giới hào quang tỏa sáng, để Vu Tiên bảo thụ như là một cái ô lớn, bọc lại Thiên Hậu giữa lưng.

Hai người kình lực bộc phát, trường thành di động không ngừng.

Thiên Hậu xoay người, lấy thụ vì dù, hướng Đế Hốt túi da điên cuồng tấn công.

Từ lúc Tô Vân cùng Đế Hốt quyết chiến, Đế Hốt mỗi bên lớn phân thân đều bị trọng thương, đã qua một năm có thừa. Thiên Hậu đuổi giết Đế Hốt túi da, hai bên đã trải qua hơn một năm thời gian khổ chiến, thủy chung không thể một phút sinh tử.

Đế Hốt tuy là bị Tô Vân đánh cho xung quanh lọt gió, nhưng thực lực như trước mạnh mẽ vô cùng, Thiên Hậu cứ việc đại chiếm thượng phong, nhưng muốn giết hắn vẫn là rất không dễ dàng.

Hơn một năm nay thời gian, Đế Hốt đánh một chút trốn một chút, hai người từ thứ bảy Tiên giới chủ đại lục giết tới mỗi bên lớn phụ thuộc thế giới, lại giết tới tinh không bên trong, giết vào thứ sáu Tiên giới, Đế Hốt không thể đem Thiên Hậu vùng vẫy thoát ra khỏi, Thiên Hậu cũng không có thể đem hắn đánh giết.

Hai người đều giết ra chân hỏa, Đế Hốt như là gió thổi da người, tại trường thành dưới chân lắc lư, phiêu hốt tới lui, chiêu pháp đại khai đại hợp, cùng Thiên Hậu tranh đấu chém giết.

Hai người dọc theo trường thành giết ra không biết bao nhiêu ức vạn dặm, đột nhiên, trời long đất lở giống như tiếng vang truyền đến, một mảnh trường thành nổ tung, kiếp hỏa cháy hừng hực, từ trường thành phá động bên trong phun ra ngoài!

Thiên Hậu trong lòng giật mình, vội vàng tránh đi kiếp hỏa, chỉ thấy cái kia kiếp hỏa như là dung nham dâng trào, kiếp hỏa bên trong vô số tro tàn tiên vỗ cánh lao ra!

Bọn họ rõ ràng là đi tới Vong Xuyên lân cận!

Cái kia Vong Xuyên trường thành vốn có bị Tô Vân đánh sập, đem Vong Xuyên cửa vào vùi lấp, chẳng qua những năm này tro tàn tiên từ bên trong tới phía ngoài lấy ra, cuối cùng đem Vong Xuyên đả thông!

Thiên Hậu nương nương kinh hãi, đang muốn tiến lên, đem Vong Xuyên ngăn chặn, đột nhiên Đế Hốt túi da ống tay áo vung lên, quét vào Vong Xuyên lối vào, lỗ thủng nổ tung, diện tích càng lớn!

"Hô"

Phô thiên cái địa tro tàn tiên từ Vong Xuyên bên trong bay về ra, hàng trăm triệu, nhìn ra Thiên Hậu nương nương da đầu run lên, thân thể một mảnh lạnh giá.

"Đế Hốt, ngươi định diệt thế ư?" Thiên Hậu la lên.

Đế Hốt túi da trên người bò đầy tro tàn tiên, đi về phía nàng đánh tới, cười nói: "Diệt thế? Đối với các ngươi tới nói là diệt thế, nhưng đối với chúng ta Thái Cổ Chân Thần tới nói, thế giới này có hay không hóa thành tro tàn, cũng không khác biệt gì! Dù sao chết không phải chúng ta!"

Thiên Hậu nương nương vốn muốn cùng hắn huyết chiến đến cùng, ngăn chặn cái kia Vong Xuyên, không ngờ những cái kia tro tàn tiên vậy mà tại Đế Hốt tổ chức xuống bố trí xuống trận thế!

Tuy nàng là Đế cấp tồn tại, nếu là bị trận thế vây khốn, lại có Đế Hốt túi da ở bên, chỉ sợ cũng dữ nhiều lành ít, huống chi những này tro tàn tiên bên trong cường giả cũng không ít!

Vong Xuyên tro tàn tiên, tập hợp trước kia sáu đại Tiên giới hóa thành tro tàn quái tiên nhân, coi như nàng làm sao mạnh mẽ, cũng sẽ bị những này tro tàn tiên ăn đến nỗi ngay cả xương cốt cũng sẽ không còn lại!

Thiên Hậu nương nương nghiến răng, tế lên Vu Tiên bảo thụ cản ở phía sau, xoay người bay đi.

Thứ năm Tiên giới.

Minh đô Đại Đế xuất quỷ nhập thần, tại từng cái hư không bên trong xuyên qua, chợt ẩn hiện ra, công hướng Đế Thúc chân thân. Khống chế Đế Hốt chân thân cũng là Đế Hốt, hơn một năm nay đến, hai người chiến đấu không ngừng, Minh đô Đại Đế cứ việc chiếm thượng phong, nhưng muốn đem Đế Thúc chân thân luyện chết, lấy bản lãnh của hắn còn khó có thể làm được.

Đế Thúc chân thân nếu là thật sự không dễ tử vong như vậy, Đế Tuyệt cũng sẽ không lựa chọn đem hắn trấn áp tại Minh đô tầng thứ mười tám.

Hai người tại mênh mông tro tàn bình nguyên bên trên chém giết, đợi đi tới một chỗ khe nứt lớn chỗ lúc, đột nhiên trong Liệt cốc kiếp hỏa dâng trào, vô số tro tàn tiên gào thét mà ra!

Những cái kia tro tàn tiên kêu quái dị, dọc theo tro tàn bình nguyên gào thét mà đi, hướng cùng một cái phương hướng chạy đi!

Minh đô Đại Đế trong lòng giật mình, dừng chân lại, không dám đến gần, chỉ thấy tro tàn bình nguyên bên trên đột nhiên xuất hiện một cánh cửa, cửa mở ra, cửa một bên khác non xanh nước biếc, chính là thứ bảy Tiên giới!

Minh đô Đại Đế tâm thần chấn động mạnh, cao giọng nói: "Đế Hốt, ngươi muốn triệt để phá hủy thứ bảy Tiên giới hay

sao?”

Đế Thúc chân thân dừng bước, cười ha ha nói: “Không giết sạch thứ bảy Tiên giới cỏ rác, làm sao khôi phục Thái Cổ Chân Thần chính thống? Minh đô, ngươi thủ thành có thể, chỉ có thể an phận ở một góc, nhưng mà để ngươi mở rộng, khôi phục trước kia vinh quang, ngươi liền không làm được! Ngươi nếu là bỏ gian tà theo chính nghĩa, ta chuyện cũ sẽ bỏ qua!”

Minh đô Đại Đế bỗng nhiên xoay người, đi vào hư không bên trong: “Đế Hốt, ngươi động tác này đã không phải là muốn khôi phục Thái Cổ Chân Thần vinh quang, ngươi là muốn hủy diệt Tiên đạo vũ trụ! Ta Minh đô trên dưới, thế chết cùng ngươi chống lại!”

Đế Thúc chân thân cười lạnh một tiếng, dẫn đầu vô số tro tàn tiên, hướng cánh cửa kia hộ dũng mãnh lao tới, mênh mông cuồn cuộn tro tàn đại quân khoảng cách cửa càng ngày càng gần!

Cũng trong lúc đó, Bắc Miện trường thành bên dưới, như là hồng thủy tưới tràn tro tàn tiên đại quân cũng tại tinh không vỗ cánh bay tới, bay về phía thứ bảy Tiên giới!

Lúc này, Yến Tử Kỳ suất lĩnh đại quân, quân tiên phong mới vừa tới đến Chung Sơn động thiên.

Một mực ngồi tại trận đồ bên trên Tô Vân đột nhiên đứng dậy, hướng Yến Tử Kỳ nói: “Ta muốn đi một chuyến Minh Đường. Yến thiên sư trước chạy tới Đế đình, các ngươi hẳn là còn chưa đến Đế đình, ta cũng đã chạy về.”

Yến Tử Kỳ nhìn nhìn trận đồ ngồi tại nguyên chỗ Tô Vân, lại nhìn một chút đứng ở trước mặt mình Tô Vân, vừa kinh vừa sợ: “Ngươi…”

Tô Vân bay lên trời, thân hình biến mất.

Mà trận đồ bên trên, còn có một cái Tô Vân ngồi ở chỗ đó.

“Đi là cái gọi là nguyên thần, lưu lại chính là thân thể!”

Yến Tử Kỳ tinh tế kiểm tra, nhưng mà càng xem càng sợ, Tô Vân thân thể bên trong Linh giới còn tại, phong ấn cũng còn tại, trong phong ấn nguyên thần cũng còn tại!

“Không cần nhìn, sĩ tử đi là Tiên Thiên Nhất Khí cái bóng.”

Tô Vân trong vạt áo có đồ vật gì đó đang ngọ nguậy, Yến Tử Kỳ đang tại kinh ngạc, lại thấy Tô Vân trong ngực chui ra một cái nho nhỏ nữ hài đầu, chỉ là khuôn mặt bị đốt đến đen một khối trắng một khối.

Cô bé kia hai đầu cánh tay từ Tô Vân trong cổ áo rũ đi ra, người dập tại trên cổ áo, hô hô thở, nói: “Hắn trước khi đi phân cho ta một điểm Tiên Thiên Nhất Khí, đem ta cứu tỉnh. Ngươi có cái gì nghi vấn, có thể hỏi ta.”

Chương 911 : Kết thù

Chương 901: Kết thù

Cô bé này chính là Oánh Oánh, tại Tô Vân cùng Đế Hốt quyết chiến thời điểm, vì nghĩ cách cứu viện Tô Vân bị dư âm đánh về nguyên hình, đốt đến sơn đen đi đen, một mực không thể tỉnh lại, cho đến lần này Tô Vân nguyên thần đột phá, độ cho nàng một chút Tiên Thiên Nhất Khí, lúc này mới có thể biến trở về thân người.

Chỉ là nàng thương thế cũng rất nặng, Tô Vân nóng lòng đi vào tìm kiếm cựu thần Ôn Kiều, không rảnh cứu chữa nàng, thế cho nên Oánh Oánh chỉ có thể hướng thiên sư Yến Tử Kỳ yêu cầu một ít giấy trắng.

"Giấy trắng liền tốt, phía trên đừng có một chữ, giấy chất muốn thượng đẳng, tốt nhất có mùi mực mùi vị, lại thêm một điểm hoa nhài hương thì tốt hơn." Oánh Oánh rất là nghiêm túc đối Yến Tử Kỳ nói.

Yến Tử Kỳ nói cho nàng: "Chỉ có giấy trắng, không mùi thơm."

"Cũng được. Có mực nước ư?"

Yến Tử Kỳ vì nàng chuẩn bị một chồng xếp giấy trắng cùng từng thùng mực nước, tiếp đó liền đau lòng nhìn tiểu nha đầu này miệng lớn ăn giấy, lại giơ lên mực thùng ừng ực ừng ực ra sức uống.

Đợi ăn uống no đủ, Oánh Oánh dùng giấy trắng sao chép mình bị cháy hỏng trang sách nội dung, lại đem những cái kia

cháy hỏng trang sách lấy ra, lúc này mới khôi phục như lúc ban đầu, không còn là bị đốt trụi tiểu nữ hài.

Yến Tử Kỳ thấy nàng thần thái sáng láng, cảm khái nói: "Nếu là chữa bệnh cứu người, giống như tiểu sách tiên đơn giản như vậy, vậy cũng tốt."

Oánh Oánh nhảy đến Tô Vân đầu vai ngồi xuống, cười nói: "Thiên sư, ngươi không thích hợp chữa bệnh cứu người, ngươi thích hợp lãnh binh đánh trận. Trị cho ngươi bệnh giết người, khẳng định không có ngươi đánh trận giết nhiều người, cần gì lãng phí bản thân một thân tài năng và học vấn?"

Yến Tử Kỳ sắc mặt nhất thời tối sầm lại: "Cái này yêu nữ nói chuyện, làm sao như vậy đả thương người? Chúng ta rời Đế đình có còn xa lắm không? Muốn đi mấy ngày? Vân Thiên Đế khi nào có thể trở về…"

Biên giới chi địa.

Luân Hồi Thánh Vương đột nhiên khẽ ồ lên một tiếng, cẩn thận kiểm tra thứ bảy Tiên giới Luân Hồi, khẽ nhíu mày.

Đế Hỗn Độn bị hắn giật mình tỉnh giấc, gương mặt lặng yên vô tức từ phía sau hắn Hỗn Độn chi khí bên trong hiện ra, chỉ thấy thứ bảy Tiên giới thời gian bóp méo, hóa thành một đạo Luân Hồi Hoàn, Luân Hồi Thánh Vương chính khống chế trong đó một quãng thời gian, liên tục nhiều lần quan sát.

"Thánh Vương, ngươi đang tìm kiếm cái gì?" Đế Hỗn Độn đột nhiên phát ra hỏi.

Hắn an tĩnh hơn một năm thời gian, trong khoảng thời gian này đối Luân Hồi Thánh Vương tới nói chính là hưởng thụ, lại có chút vò đầu bứt tai, hận không thể đem Đế Hỗn Độn kéo lên, hướng hắn khoe khoang bản thân khống chế Tô Vân cái này đại lượng biến thiên thành quả.

Làm ra thành tựu mà không người khoe khoang, ít nhiều có chút khó chịu.

Giờ phút này Đế Hỗn Độn lần nữa xuất hiện, hắn cũng không có bao nhiêu ác cảm, thanh âm bên trong mang theo nghi hoặc, nói: "Ngay tại vừa mới, Tô đạo hữu tương lai bỗng nhiên lại là một mảnh Hỗn Độn, tiếp đó liền lại tăng thêm một loại khả năng. Chẳng qua cái này Luân Hồi Hoàn rất nhanh lại ảm đạm xuống. Ta tại kiểm tra đến cùng chuyện gì xảy ra, thế cho nên tương lai nhiều hơn một loại biến hóa."

Hắn có chút bất an, nói: "Vừa rồi trong nháy mắt, đủ loại khả năng đều trở lên rõ ràng, Hỗn Độn kinh khủng. Chuyện ra khác thường tất có yêu, trong này khẳng định chuyện gì xảy ra!"

Đế Hỗn Độn cười nói: "Ngươi phong ấn hắn, chẳng lẽ còn sợ hắn chạy đến hay sao? Hiện nay ngươi trí tuệ vững vàng, nắm chắc thắng lợi trong tay, coi như nhiều hơn những khả năng khác, tính nguy hiểm cũng bị ngươi xuống đến thấp nhất. Ngươi sao lại cần cẩn thận như vậy?"

Luân Hồi Thánh Vương nghe vậy cũng không khỏi đắc ý, cười nói: "Tuy là ngươi khen ngợi làm ta rất là hưởng thụ, nhưng mà ngươi người này cực kỳ xấu, ta vẫn là sẽ không xem thường."

Hắn tỉ mỉ kiểm tra, Đế Hỗn Độn thì nhìn về phía Tô Vân tương lai hình ảnh.

Mười ba năm về sau, Tô Vân loại trừ tử vong kết cục này bên ngoài, có mặt khác năm loại khả năng.

Cái này năm loại khả năng, đem thứ bảy Tiên giới tương lai đưa đến năm cái phương hướng khác nhau, bởi vậy tại cái nào thời gian chút diễn sinh ra mặt khác năm đạo Luân Hồi.

Cái này năm đạo Luân Hồi bên trong Hỗn Độn một mảnh, khó mà thấy rõ tương lai đến cùng chuyện gì xảy ra.

"Tìm được!"

Luân Hồi Thánh Vương âm thanh truyền đến, Đế Hỗn Độn theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy Luân Hồi Thánh Vương điều tra một quãng thời gian, cười lạnh nói: "Không hổ là ngươi cùng người xứ khác đều gọi đạo hữu nhân vật, ta suýt nữa bị hắn lừa gạt qua! Hắn che đậy phong ấn của ta!"

Đế Hỗn Độn nhìn về phía đoạn thời gian kia, không khỏi thay đổi sắc mặt.

Đoạn thời gian kia, chính là Tô Vân nguyên thần xuất khiếu, đi tới Minh Đường động thiên ngắn ngủi trong nháy mắt!

Phá giải Luân Hồi Thánh Vương phong ấn, nói đến đơn giản, thực ra vô cùng khó khăn. Luân Hồi Thánh Vương chính là Luân Hồi đại đạo biểu tượng, Luân Hồi đại đạo hạ hạt lấy ngàn mà tính đại đạo, lấy Luân Hồi thống nhất, hắn thần thông tuần hoàn qua lại, Sinh Sinh Bất Tức, vô cùng vô tận!

Muốn phá giải, quả thực khó càng thêm khó!

Mà Tô Vân nguyên thần xuất khiếu, hiển nhiên là phá giải Luân Hồi Thánh Vương phong ấn!

Nhưng nghe Luân Hồi Thánh Vương giọng nói, Tô Vân cũng không phải là phá giải hắn phong ấn, mà là che đậy hắn phong ấn, chạy đi một phần tu vi, đây càng để Đế Hỗn Độn tấm tắc lấy làm kỳ lạ!

Luân Hồi Thánh Vương nói: "Hắn trốn đi chuyện này, thứ bảy Tiên giới chú định phát sinh lịch sử khác biệt, bởi vậy tạo thành tương lai nhiều hơn một loại khả năng. Đây là vừa rồi tương lai một mảnh Hỗn Độn nguyên nhân! Hắn cho rằng có

thể dựa vào cái này giấu diếm được ta, thật tình không biết ta những này đầu không phải lớn lên công toi!"

Đế Hỗn Độn hoảng hốt vội nói: "Thánh Vương mau mau chữa trị, không thể để cho hắn gây thêm rắc rối!"

Luân Hồi Thánh Vương tức giận nói: "Ta tự sẽ chữa trị, không cần ngươi nhắc nhở! Ta làm việc, kín kẽ không một lỗ hổng."

Đế Hỗn Độn cười thầm, nhắc nhở hắn nói: "Tô Vân nếu là thoát khốn, không phải Đế Hốt đại thành không thể địch vậy."

Luân Hồi Thánh Vương cười nói: "Đế Hốt tu luyện Tiên Thiên Nhất Khí, từng cái phân thân hợp lại làm một cũng không khó. Lúc trước hắn không cách nào tìm hiểu ra Tiên Thiên Nhất Khí tinh diệu, nhưng bây giờ là được."

Hắn khẽ mỉm cười, nói: "Từ Tô đạo hữu Thời Âm chuông mảnh vỡ bên trong, hắn có khả năng tìm hiểu ra rất nhiều thứ."

Đế Hỗn Độn sắc mặt biến hóa: "Ngươi đem Tô đạo hữu Thời Âm chuông mảnh vỡ cho Đế Hốt?"

Luân Hồi Thánh Vương cười nói: "Ngươi khẩn trương cái gì? Coi như ta không cho, Đế Hốt cũng sẽ tìm đến rất nhiều Thời Âm chuông mảnh vỡ, cũng sẽ từ đó tìm hiểu ra Tô đạo hữu Hồng Mông phù văn ảo diệu. Hắn Hồng Mông phù văn chỉ có một cái, tìm kiếm được cái này một cái phù văn cũng không khó."

Đế Hỗn Độn có chút đau lòng, lắc đầu nói: "Không giống nhau! Đạo hữu, không giống nhau! Thời Âm chuông là ngươi đánh nát, mảnh vỡ lại là ngươi giao cho Đế Hốt, Thánh Vương, phần này quan hệ quá lớn! Ngươi ah, ta vốn cho là ngươi chỉ là trò đùa trẻ con, không nghĩ tới ngươi, ngươi vậy mà làm ra chuyện như thế! Nếu là bình thường tiểu quan hệ, tiểu tranh tài, tương lai ta còn có thể ở trước mặt hắn bảo vệ

ngươi, nhưng việc này việc quan hệ đại đạo sinh tử, chỉ sợ ta cũng không cách nào vãn hồi!"

Luân Hồi Thánh Vương cười lạnh nói: "Ta lại không sợ hắn. Mười ba năm về sau, hắn chắc chắn phải chết. Ngươi, ta còn không sợ, còn sao lại sợ hắn cái này người sắp chết?"

Đế Hỗn Độn thở dài, hướng về phía sau nằm xuống, lẩm bẩm nói: "Thánh Vương, ngươi đã đi vào trong luân hồi, khó mà thấy rõ Luân Hồi chân tướng. Tương lai, ngươi chắc chắn sẽ hối hận…"

Luân Hồi Thánh Vương nói: "Ngươi căn bản không biết ta Luân Hồi đại đạo ảo diệu. Ngươi chỉ biết là sai bảo ta, nô dịch ta!"

Minh Đường động thiên. Lôi Trì treo cao.

Trôi nổi tại trên bầu trời Minh Đường Lôi Trì, dùng chính là nguyên bản Lôi Trì động thiên mảnh vỡ ghép lại rèn đúc mà thành, tuy là quy mô muốn so chân chính Lôi Trì động thiên nhỏ một chút, nhưng công dụng cũng rất nguyên vẹn.

Năm đó Bách Lý Độc điều động Tiên đình người giỏi tay nghề, lại "Mời đến" cựu thần Ôn Kiều, luyện chế bảo vật này, gần như là cùng Đế đình Lôi Trì đồng thời luyện thành.

Bách Lý Độc rắp tâm hại người, Nhất Tâm phải suy yếu thiên hạ năng nhân chí sĩ thực lực, lo lắng Đế đình luyện không được Lôi Trì, còn tự thân đi tới Đế đình, trợ giúp Đế đình luyện chế Lôi Trì.

Minh Đường Lôi Trì bay lên không về sau, Ôn Kiều liền một mực ở tại trong lôi trì, chưa hề rời đi.

Tôn này cựu thần ngồi tại Lôi Trì trên không, phía dưới lôi đình chấn động, Lôi Trì sóng lớn như là vảy rồng, một hồi tiếp lấy một hồi, sóng lớn ở giữa không ngừng không ngừng có lôi đình bộc phát, hàng kiếp tại những cái kia tu luyện tới cực

cảnh linh sĩ, đem bọn hắn từ tiên nhân cảnh giới chém xuống tới.

Minh Đường Lôi Trì giám sát thứ bảy Tiên giới sinh trưởng ở địa phương linh sĩ, không để cho bất luận người nào thành tiên. Những năm gần đây, chỉ có một cái ngoại lệ, đó chính là Bích Lạc, đơn thuần dựa vào bản thân mạnh mẽ mà tu thành tiên cảnh.

Ôn Kiều nhắm mắt ngồi tại trên không, đột nhiên Tô Vân từ trên trời giáng xuống, hạ xuống Ôn Kiều trước người, nói: "Đạo huynh, ta nhu cầu cấp bách đạo huynh giúp đỡ!"

Ôn Kiều mở mắt ra, thấy là Tô Vân, không khỏi lấy làm kinh hãi: "Bệ hạ làm sao dám đến nơi này? Nơi này là Đế Hốt sào huyệt, tụ tập không biết bao nhiêu cao thủ! Đế Phong cũng tới đến nơi đây chữa thương, ngay tại phía dưới! Hơi không cẩn thận, liền sẽ bị hắn bọn họ phát giác, ngươi liền chết không có chỗ chôn!"

Tô Vân cười nói: "Ta nếu tới, liền có toàn thân trở ra biện pháp. Đạo huynh, Đế Hốt sắp phóng thích tro tàn tiên, phá hủy thứ bảy Tiên giới, kế sách hiện nay, chỉ có phá hủy Lôi Trì, để linh sĩ thành tiên, nói không chừng còn có thể chống lại!"

Ôn Kiều liền vội vàng đứng lên, nói: "Ta cái này Lôi Trì là Đế Hốt luyện lại, dựa vào ta thôi thúc điều khiển mới có thể phát huy uy lực, cũng không cần hủy đi, chỉ cần ta rời đi nơi đây, Lôi Trì không có ta tới điều khiển, liền không cách nào vận chuyển. Ngươi nếu như đem Lôi Trì hủy đi, động tĩnh quá lớn, chúng ta chỉ sợ đều không thể rời đi!"

Tô Vân nói: "Đạo huynh lo lắng chính là. Ta mang theo ngươi mau mau rời đi nơi đây!"

Hắn tiện tay vung lên, một đoàn Hỗn Độn chi khí bay ra, đem Ôn Kiều bao vây, Hỗn Độn chi khí bên trong phù văn

biến ảo, chính là Tô Vân từ Đế Hỗn Độn xương ngón tay bên trên tìm hiểu ra thần thông.

Hai người lúc này liền muốn bay ra Lôi Trì, đột nhiên chỉ nghe coong một tiếng chuông vang, Tô Vân thể xác tinh thần chấn động mạnh, dừng lại Hỗn Độn thần thông, khó có thể tin xoay người lại.

Lôi Trì phía sau, một ngụm hiện ra đem gỉ sắt rèn luyện sáng bóng quang mang chuông sắt từ từ bay lên, chuông sắt chia làm chín tầng vòng, khắc độ đếm không hết, đúng là hắn huyền thiết chuông!

Lúc trước chí bảo chi chiến, Luân Hồi Thánh Vương thôi thúc Tử Phủ, đem chiếc này huyền thiết chuông đập tan, phá giải, huyền thiết chuông vô số bộ kiện bay vào thứ bảy Tiên giới.

Tô Vân vốn cho là cũng không còn cách nào để huyền thiết chuông khôi phục nguyên vẹn, không nghĩ tới lại có thể sẽ ở ngoài sáng đường động thiên, Đế Hốt trong hang ổ lần nữa nhìn thấy hoàn chỉnh huyền thiết chuông!

Lúc này, một thanh âm từ phía sau bọn họ truyền đến: "Vân Thiên Đế, ngươi chuông rất tốt. Ngươi chuông phía trong Hồng Mông phù văn càng không tệ."

Tô Vân phun ra một ngụm trọc khí, xoay người lại, chỉ thấy Bách Lý Độc đứng tại Lôi Trì một chỗ khác, đầy mặt nụ cười nhìn bọn họ.

Phía sau hắn, Ôn Kiều khẩn trương vô cùng, Tô Vân nói nhỏ: "Đạo huynh không cần lo lắng, bọn họ muốn đối phó người là ta. Đế Hốt còn cần ngươi tới chưởng khống Lôi Trì, sẽ không động tới ngươi mảy may."

"Khó trách ngươi nói Tiên Thiên Nhất Khí, ngươi mới là chính tông, ta vốn cho là ngươi chỉ là tại chém gió, không nghĩ

tới ngươi nói lại là thật.”

Lại có một thanh âm truyền đến, Tô Vân quay đầu, thấy được Nguyên Tam Cố từ chuông xuống đi ra.

Chuông xuống lại có một người âm thanh truyền đến: “Ngươi Hồng Mông phù văn chỉ có một cái, đơn giản đến cực hạn, đồng thời cũng phức tạp đến cực hạn, có thể dựng lại ba ngàn sáu trăm loại Tiên đạo mà bao quát Tiên đạo, dựng lại thiên thư viện tám vạn loại Phần vũ trụ đại đạo mà bao quát những này đại đạo, làm người ta nhìn mà than thở.”

Tô Vân nhìn lại, người nói chuyện là Đế Hốt một cái khác phân thân, tiên tướng Đạo Diệc Kỳ.

“Ngụy Đế Hồng Mông phù văn, làm ta cũng mở rộng tầm mắt.” Đế Phong không nhanh không chậm đi tới.

Tô Vân liếc Đế Phong một chút, ngay sau đó thu về ánh mắt, cười nhạo nói: “Chư vị, không phải ta khinh thường các vị, coi như các ngươi nhận được huyền thiết chuông Hồng Mông phù văn, các ngươi lại nhìn hiểu ư?”

Hắn chắp hai tay sau lưng, thản nhiên nói: “Năm đó Đế Hỗn Độn gặp phải Hỗn Độn thất công tử, hướng thất công tử thỉnh giáo, Luân Hồi Thánh Vương đi tới thất công tử Tử Phủ, ở một bên nghe giảng nghiên cứu. Hồng Mông phù văn liền đặt ở Luân Hồi Thánh Vương trước mặt, hắn lĩnh ngộ ra cái gì? Không có cái này tư chất ngộ tính, bảo sơn đặt ở các ngươi phía trước, các ngươi cũng bắt không được mảy may.”

Tiếng nói của hắn không rơi, Nguyên Tam Cố bay lên trời, thôi thúc Đạo cảnh cửu trùng thiên, hóa thành Chung sơn Chúc Long, hung hãn đánh tới!

Nguyên Tam Cố cái này khẽ động, rõ ràng là lợi dụng Hồng Mông phù văn dựng lại bản thân đại đạo, thực lực tu vi đường thẳng nâng cao!

Nhưng sau một khắc, Tô Vân một chỉ điểm tới, coong một tiếng tiếng vang, Nguyên Tam Cố Chung sơn nổ tung, cả người bay ngược mà đi, lại là coong một tiếng tiếng vang, đụng vào huyền thiết chuông bên trên!

"Hưu!" Đạo Diệc Kỳ thân như phù quang, nghiêng người phụ cận, thần thông như tinh đấu, một bước một quyền, một quyền nhất tinh đấu, quả nhiên là cương mãnh bá đạo!

Hắn cũng là lợi dụng Hồng Mông phù văn dựng lại đại đạo, bản lĩnh không hề tầm thường!

Tô Vân đạp bước, cũng là một quyền nghênh tiếp, hai người thần thông tại quyền phong ở giữa bộc phát, Đạo Diệc Kỳ khí huyết di động, lảo đảo lui về phía sau, một mực thối lui ra Lôi Trì mới miễn cưỡng ngừng lại!

Tô Vân đột nhiên tụ khí làm kiếm, phong mang chợt nổi lên, đinh một tiếng chặn lại Đế Phong đâm tới kiếm quang, sinh sinh phá vỡ Đế Phong thần thông!

Đế Phong vội vàng xoay người mà lên, tránh né phía dưới gào thét mà qua kiếm mang, vẻ mặt biến ảo không ngừng.

Tô Vân ánh mắt từ Đế Phong, Bách Lý Độc đám người trên mặt đảo qua, không chút nào che giấu bản thân giễu cợt: "Ta Hồng Mông phù văn, chỉ là dựa vào Luân Hồi Thánh Vương lĩnh ngộ ra chút đồ vật kia lập nghiệp, tiếp đó đắc đạo. Chư vị, ta chuông, đưa đến trong tay các ngươi, phù văn của ta, đặt ở các ngươi phía trước, các ngươi lĩnh ngộ, cũng như trước cùng ta chênh lệch cách xa vạn dặm."

Chương 912 : Bất lực cơn giận

Chương 902: Bất lực cơn giận

Đế Phong, Bách Lý Độc đám người vừa thẹn vừa giận, bọn họ từ huyền thiết chuông nội sam ngộ ra Tô Vân Hồng Mông phù văn, lại đều tự lấy Hồng Mông phù văn tới dựng lại bản thân đại đạo, dựng lại thần thông của mình, cảm thấy thực lực tu vi đại tăng.

Song lần này đối mặt Tô Vân, lại hoàn toàn không phải cái kia chuyện!

Bọn họ cùng Tô Vân giao thủ, thậm chí cảm thấy được bản thân thực lực còn không bằng lúc trước!

Nếu là lúc trước, bọn họ còn có thể cùng Tô Vân đối kháng mấy chiêu, không đến mức vừa mới giao thủ liền bị thua rút lui, mà bây giờ, động thủ chiêu thứ nhất liền suy yếu xuống!

"Chẳng lẽ chúng ta thật học sai?"

Ý nghĩ này vừa ra tới liền không cách nào xóa đi, thậm chí bắt đầu cắm rễ tại bọn họ nội tâm bên trong, để cho bọn họ sợ hãi bất an.

Dần dà, tất thành tâm ma!

Lần này bọn họ nhận được huyền thiết chuông, chuông phía trong khai quật ra Tô Vân Hồng Mông phù văn, Hồng Mông phù văn tuy lối suy nghĩ tinh xảo vô cùng, nhỏ bé vô cùng, nhưng đem Hồng Mông phù văn miêu tả đi ra không làm khó được bọn họ.

Miêu tả ra Hồng Mông phù văn chỉ là bước đầu tiên, bước thứ hai chính là phân tích Hồng Mông phù văn vì sao là loại này cơ cấu, đây chính là biết nó như thế biết nó vì sao, là truy nguyên nguồn gốc phải qua đường.

Cũng may bọn họ có huyền thiết chuông tại, lại có nửa cái Đế Thúc chi não, phá giải quá trình rất là thuận lợi.

Bước thứ ba, chính là tại biết nó như thế biết nó vì sao dưới tình huống, dùng Hồng Mông phù văn dựng lại bản thân thần thông đạo pháp, đem nguyên khí của mình hóa thành Tiên Thiên Nhất Khí, đem thần thông của mình hóa thành Tiên Thiên thần thông!

Tại bước thứ ba, bọn họ loại bỏ Đế Phong.

Đế Phong dù sao cũng là người ngoài, bị Đế Chiêu đuổi giết, đánh cho hoảng sợ không chịu nổi một ngày. Đế Hốt từ Đế Chiêu trong tay cứu hắn, bản thân cũng đã là thiên đại ân đức, cho hắn nghiên cứu Hồng Mông phù văn cơ hội, càng là ân càng thêm ân. Sao lại lại để cho Đế Thúc chi não vì hắn dựng lại bản thân đạo pháp?

Bởi vậy Đế Phong tiến cảnh so với bọn hắn chậm rất nhiều.

Nhưng vừa mới Đế Phong ra tay công kích Tô Vân, cũng bị bại giống như bọn hắn lanh lẹ, có thể thấy được vấn đề cũng không phải là xuất hiện ở trên người của bọn hắn, cũng không phải xuất hiện ở Hồng Mông phù văn trên người, mà là xuất hiện ở Tô Vân trên người!

Bách Lý Độc cùng Đế Phong không khỏi nhớ tới một chuyện đáng sợ: "Đế Tuyệt thu đồ!"

Đế Tuyệt thu mỗi một người đệ tử, đều là thiên tư tuyệt đại người, trong đó không thiếu có từng cái Tiên giới thứ nhất tiên nhân!

Đế Tuyệt sẽ truyền thụ cho những đệ tử này công pháp của mình, Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh, không có bất kỳ cái gì bảo lưu!

Về sau những đệ tử này hoặc là tạo phản làm loạn, hoặc là riêng lập môn hộ, đều sẽ chết tại Đế Tuyệt trong tay.

Đế Tuyệt không có giấu giếm, mà những này thiên tư tuyệt đại tồn tại cũng đem Thái Nhất Thiên Đô tu luyện tới tuyệt đỉnh, lại không một là Đế Tuyệt đối thủ.

Trong này chỉ có một người ngoại lệ, đó chính là Ngọc thái tử phụ thân Ngọc Diên Chiêu.

Ngọc Diên Chiêu tuy là cũng học được Thái Nhất Thiên Đô, lại không có dọc theo con đường này tiếp tục đi tới đích, mà là riêng lên một con đường. Hắn tuy là cũng chết tại Đế Tuyệt tay, nhưng mà thực lực của hắn lại cùng Đế Tuyệt không phân cao thấp.

Tô Vân hiện tại cho bọn hắn cảm giác chính là một cái khác Đế Tuyệt, rõ ràng học được hắn tất cả bản lĩnh, hết lần này tới lần khác vẫn là không cách nào cùng hắn chống lại!

"Thế gian này tuyệt không thể xuất hiện cái thứ hai Đế Tuyệt!" Bách Lý Độc đột nhiên nói.

Đế Phong trong lòng nghiêm nghị.

Bách Lý Độc đột nhiên ra tay, cất bước hướng Tô Vân xông tới, một chưởng xa xa đánh tới!

Hắn lúc động thủ, huyền thiết chuông cũng đi theo hắn đồng thời xuất động!

Chiếc này chuông lớn bị gây dựng lại về sau, phía trên Tô Vân lạc ấn cũng bị xóa đi, thay vào đó chính là Đế Hốt lạc ấn!

Chuông bên trên lúc đầu lạc ấn là Tô Vân đối với đủ loại đại đạo lĩnh ngộ cùng lý giải, Đế Hốt luyện lại huyền thiết

chuông, mặc dù không cách nào làm được cùng lúc trước giống nhau như đúc, nhưng mà uy lực uy năng không kém chút nào!

Huyền thiết chuông na di tới, liền Lôi Trì phía trên không gian cũng theo đó bóp méo, phảng phất mang Cửu Thiên chi uy mạnh mẽ đánh tới!

Cùng lúc đó, Đế Phong, Nguyên Tam Cố cùng Đạo Diệc Kỳ cũng tự cất bước, từ những phương hướng khác vọt tới.

Đế Phong kiếm đạo đã tiếp cận đệ thập trùng thiên, trực tiếp thi triển ra kiếm đạo thành tựu cao nhất, kiếm đạo Đạo giới hư ảnh xuất hiện tại đỉnh đầu hắn, di cao di xa, theo kiếm quang của hắn bắn ra, kiếm đạo Đạo giới bên trong cũng có một đạo kiếm quang bắn ra!

Đó là kiếm đạo Đạo giới đạo quang, có một loại không có gì không trảm phong mang!

Áo tím Nguyên Tam Cố thi triển thì là Chung sơn đại đạo thần thông, chân chính Nguyên Tam Cố sớm đã chết đi đã lâu, hiện nay Nguyên Tam Cố chẳng qua là Đế Hốt huyết nhục phân thân.

Chân chính Nguyên Tam Cố tuy là tu thành Đạo cảnh cửu trùng thiên, nhưng mà tư chất dùng hết, đạo pháp thần thông cũng không thể có thể xưng tụng hoàn mỹ. Nhưng mà trở thành Đế Hốt huyết nhục phân thân về sau, Đế Hốt mượn Đế Thúc chi não tới thôi diễn suy luận Chung sơn đại đạo, hoàn thiện đạo pháp thần thông, ngược lại so chính chủ mạnh hơn!

Đạo Diệc Kỳ thì là tinh đấu chi đạo, động tĩnh ở giữa, quần tinh chói lọi đầy trời.

Từ thứ nhất Tiên giới đến thứ tám Tiên giới, sinh hoạt tại người trong tiên giới cứ việc thay đổi, nhưng mà tinh không chưa bao giờ thay đổi. Tiên giới tinh không ám cùng Đế Hỗn

Độn đại đạo, bởi vậy tìm hiểu tinh đấu, cũng có thể nắm giữ đại thành tựu!

Đạo Diệc Kỳ chính là bắt lấy điểm này, tu thành Đạo cảnh bát trùng thiên, tiếp đó lại mượn Đế Thúc chi não cùng Di La Thiên Địa tháp cơ duyên tu thành Đạo cảnh cửu trùng thiên!

Mọi người đồng loạt ra tay, kẹp ở trung tâm Tô Vân áp lực lớn có thể tưởng tượng được!

Huyền thiết chuông tiếng chuông chấn động, trước tiên hướng Tô Vân vọt tới, nhưng chiếc này chuông lớn ngay sau đó đụng vào một ngụm vô hình chuông lớn phía trên!

“Coong ——— “

Huyền thiết chuông chính là đương đại mạnh nhất chí bảo một trong, nhưng nếu không có Luân Hồi Thánh Vương chơi ngáng chân, tuyệt không có khả năng bị Tử Phủ phá giải, mất đi thứ nhất chí bảo uy danh. Lúc này cứ việc bị Đế Hốt luyện lại, uy năng so năm đó không giảm chút nào.

Nhưng mà huyền thiết chuông cùng chiếc kia vô hình chuông lớn va chạm, lại không có thể chiếm được tiện nghi.

Chiếc chuông lớn kia chính là thần thông, cũng không phải là chân chính chuông lớn, hai chuông va chạm thời điểm, nhưng gặp không gian sụp đổ, sinh ra vô lượng kiếp hỏa cùng kiếp lôi, xoay quanh hai cái chuông lớn xoay tròn.

Mà chiếc kia vô hình chuông lớn cũng tại kiếp hỏa cùng kiếp lôi bên trong hiển hiện ra, chuông này thuần túy, toàn thân như một, không có bất kỳ cái gì kết cấu!

Nó cũng không phức tạp, lại cho người ta một loại cực hạn phức tạp cảm giác, nó đơn giản làm người ta khó có thể tin, thì có được một loại kinh tâm động phách giản lược vẻ đẹp!

Nó tìm không thấy bất kỳ đường vân , bất kỳ cái gì khe hở, tìm không thấy khởi đầu, cũng tìm không được trọng điểm.

Phù văn của nó, Hỗn Độn như một, giống như là do một viên thuần túy nhất Hồng Mông phù văn cấu tạo, lại giống là do vô số Hồng Mông phù văn cấu tạo.

Đồng thời nó phía ngoài lại cực kỳ bóng loáng, so trên đời rất nhẵn bóng kính còn muốn nhẵn bóng, thậm chí có thể giám người, giám vật, giám thần thông!

Đế Phong, Đạo Diệc Kỳ, Nguyên Tam Cố tại đánh tới trên đường, liền tại đây miệng chuông lớn phía ngoài, nhìn thấy bản thân thân ảnh, cùng với thần thông của mình.

Chiếc chuông lớn kia phảng phất có thể chiếu rọi ra vô cùng chi tiết, nhìn từ xa có thể nhìn thấy thần thông của mình cùng hình dáng, nhưng mà tỉ mỉ nhìn lại, lại có thể nhìn thấy tạo thành bản thân hạt nhỏ nhất, cùng với tạo thành bản thân thần thông rất nhỏ phù văn!

Kiếp hỏa cùng kiếp lôi rất nhanh tán đi, chiếc chuông lớn kia lại tự đi vào vô hình trạng thái bên trong, nhưng vừa rồi cái kia nhìn thoáng qua, quả thực rung động nhân tâm!

Bách Lý Độc đã đi tới Tô Vân bên người, ấn pháp bộc phát, hắn ấn pháp thành tựu tuyệt đối không thể so Tiên Hậu kém, bàn tay khẽ bóp, hình thành Vạn Hóa Phần Tiên lô ấn, miệng lò chói lọi quang mang bay tới, muốn đem Tô Vân nội tâm thu vào ấn bên trong, trực tiếp nghiền nát!

Một bên khác, Nguyên Tam Cố thì đón hắn tay thôi thúc bay ngược mà đến huyền thiết chuông, chuông lớn lần nữa hướng Tô Vân đánh tới!

Lúc trước là Bách Lý Độc thôi thúc huyền thiết chuông, một kích kia tiêu hao chính là Tô Vân hộ thể thần thông, Bách

Lý Độc tấn công Tô Vân, Nguyên Tam Cố tiếp nhận huyền thiết chuông, phối hợp được có thể nói là thiên y vô phùng!

Cũng chỉ có Đế Hốt huyết nhục phân thân mới có thể phối hợp được khéo như thế diệu, dù sao bọn họ đều là Đế Hốt, cộng hưởng tư duy.

Nhưng Bách Lý Độc sau một khắc liền sắc mặt đại biến.

Hắn Vạn Hóa Phần Tiên lô ấn tuyệt đối là hoàn mỹ nhất thần thông, cho dù là chí bảo Vạn Hóa Phần Tiên lô cũng có khuyết điểm cùng sơ hở, hắn ấn pháp lại không có bất kỳ sơ hở.

Nhưng mà hắn ấn pháp căn bản không có lấy đi Tô Vân nội tâm, thậm chí liền Tô Vân nội tâm cũng cảm ứng không ra, Tô Vân đối với hắn cái này một ấn hoàn toàn thờ ơ, phảng phất hắn đòn đánh này không có bất kỳ cái gì uy lực.

"Hắn không có nội tâm? Không có khả năng… Gay go!"

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, Tô Vân năm ngón tay phất qua lồng ngực của hắn, mỗi một cây đầu ngón tay bắn ra, chính là một loại không kém hơn Luân Hồi đại đạo thần thông bộc phát.

Hắn thứ nhất chỉ, Bách Lý Độc liền phun máu phè phè, ngã xuống bay ra, thân thể bóp méo biến hình, nội tâm từ trong cơ thể bay ra, chín đại Đạo cảnh cũng từ Linh giới bên trong bị đánh ra, xếp thành một hàng!

Nguyên Tam Cố cùng Bách Lý Độc tâm ý tương thông, không lo được thôi thúc huyền thiết chuông tập kích Tô Vân, vội vàng đem huyền thiết chuông tế lên, chặn lại mặt khác bốn ngón tay.

Huyền thiết chuông bắn ra đương đương đương tiếng vang, đụng vào Bách Lý Độc trên người, đem vị này trung niên nhã sĩ đụng kề sát chuông lớn, tứ chi ngũ thể ôm lấy chuông lớn

hướng về phía sau bay ngược mà đi, trong miệng vẫn phun máu phè phè!

Đế Phong kiếm theo sát mà tới, đâm về Tô Vân, lúc này chính vào hoàng chung tán đi, còn chưa thành hình thời điểm.

Mang theo Đạo giới uy năng một kiếm đâm tới, kinh diễm vô song, cứ việc Đế kiếm kiếm hoàn hư hại, nhưng hắn một kiếm này uy lực càng hơn hai năm trước hắn chặn giết Tô Vân thời điểm!

Đột nhiên, Tô Vân bốn phía hoàng chung thần thông lần nữa hình thành, vô hình chuông lớn xoay tròn, cùng đâm tới một kiếm này đối kháng.

Một kiếm này đã có một nửa đâm vào hoàng chung bên trong, hai cỗ thần thông gặp gỡ, chỉ thấy kiếm quang bốn phía, theo hoàng chung xoay tròn mà lưu động, quang mang bên trong bắn ra vô số thanh phi kiếm, phi kiếm đều là đánh gãy, như là cắt đuôi cá bạc, bị hoàng chung cuốn càng ngày càng phân tán!

"Hô ——— "

Vô hình chuông lớn rất nhanh bị phi kiếm lấp đầy, chiếc này chuông lớn vốn chỉ là Tiên Thiên Nhất Khí tạo dựng mà thành, giờ phút này lại phảng phất có hình thể, hóa thành một ngụm do kiếm tạo thành chuông bạc!

Đế Phong vẻ mặt đột biến, trong tay còn có nửa cái kiếm, ra sức đâm về đằng trước, kiếm không ngừng theo chuông hóa đi, thẳng tắp không tới chuôi kiếm.

Chuôi kiếm đụng vào chuông bạc phía trên, nhất thời bắn ra coong một tiếng vang thật lớn, Đế Phong thân thể chấn động mạnh, hướng về phía sau bắn tới.

"Bộ Phong, ngươi thẹn với ngươi Đế kiếm!"

Tô Vân vung lên ống tay áo, cuốn lên vô số miệng kiếm gãy tạo thành chuông bạc, miệng chuông hướng về Đế Phong: "Ta chủ ý là áp bức ngươi, để ngươi đột phá Đạo cảnh thập trùng thiên, ai có thể nghĩ ngươi lại càng ngày càng kinh khủng!"

"Coong —— "

Tiếng chuông chấn động, Đế Phong trước người không gian nhất thời trũng xuống, khủng bố uy năng mênh mông cuồn cuộn thẳng đến hắn mà đi, kèm theo một tiếng này tiếng chuông, là vô số miệng kiếm gãy, như là cá bạc triều dâng kéo tới!

Đế Phong vung lấy hết tất cả lực lượng ngăn cản, cao giọng nói: "Đế Hốt đạo huynh, giúp ta một chút sức lực!"

Hắn đã thấy Đạo Diệc Kỳ tại tiếp nhận thôi thúc huyền thiết chuông hướng bên này bay tới, trong lòng vui mừng, nhưng mà cái kia huyền thiết chuông tuy là hướng bên này bay tới, lại không phải vì cứu hắn, mà là nhân cơ hội thẳng hướng Tô Vân!

Đế Phong trong lòng chợt lạnh, cuồn cuộn hoàng chung thần thông phá tan hắn tất cả phòng ngự, vô số miệng kiếm gãy theo nhau mà tới, đem hắn bao phủ.

Đế Phong chỉ ở trong nháy mắt thế thì không biết bao nhiêu kiếm, cái này không chỉ có là bản thân Đế kiếm kiếm hoàn tại Tô Vân điều khiển xuống tổn thương hắn, hắn thậm chí cảm nhận được Đế kiếm kiếm hoàn bên trong truyền đến đối với hắn hận ý.

Mỗi một chiếc kiếm gãy đâm vào trong cơ thể của hắn, hắn liền có thể cảm nhận được một phút hận ý.

Đế kiếm kiếm hoàn tại hận hắn, hận hắn không tranh, hận hắn không thể tiến thêm một bước, hận hắn không có tuyệt thế

tư chất lại không có kiên nghị đạo tâm.

"Kiếm linh, ngươi chẳng qua là ta rèn đúc đi ra chí bảo, có tư cách gì hận ta?"

Đế Phong giận dữ, ra sức hướng kiếm gãy triều dâng bên ngoài đánh tới, âm thanh thảm thiết: "Trẫm không chỉ là kiếm đạo cửu trùng thiên, trẫm đồng dạng là Cửu Huyền Bất Diệt, bất diệt cửu trùng thiên! Ngươi chẳng qua là ta một cái tạo vật mà thôi!"

Hắn giết ra khỏi trùng vây, trên người máu me đầm đìa, khắp nơi cắm đầy kiếm gãy, những cái kia kiếm gãy xâm nhập da thịt của hắn bên trong, chỉ còn lại chuôi kiếm.

Đế Phong sắc mặt âm tàn: "Cái này chỉ trách Tô Vân! Chỉ trách Tô Vân tiểu tử kia! Nếu là không có hắn, ngươi vẫn là sẽ trung thành với ta! Nếu là không có hắn, ta vẫn là đệ nhất thiên hạ kiếm khách, Kiếm Thần, vô song Đại Đế!"

Hắn nộ khí ngập trời, hướng Tô Vân đi tới, nhưng mà trước mắt Lôi Trì bên trong một màn kia, lại làm cho hắn dừng bước lại, ánh mắt lộ ra vẻ hoảng sợ, một loại cảm giác bất an từ nội tâm bên trong bay lên, càng lúc càng lớn.

Lôi Trì trung tâm, huyền thiết chuông treo ngược tại Tô Vân đỉnh đầu, đương đương chấn động, không ngừng đánh Tô Vân.

Tô Vân bốn phía, Bách Lý Độc, Nguyên Tam Cố cùng Đạo Diệc Kỳ đạo pháp thần thông thiên biến vạn hóa, điên cuồng hướng Tô Vân công tới.

Nhưng mà, ba vị này Đế cấp tồn tại nhưng tại Tô Vân phản kích bên dưới, từng ngụm từng ngụm hộc máu, khoảng cách Tô Vân càng ngày càng xa. Mà Tô Vân đỉnh đầu huyền thiết chuông lớn, lại khoảng cách Tô Vân càng ngày càng gần,

chuông lớn chấn động mức độ càng ngày càng nhỏ, tiếng chuông cũng càng ngày càng ảm khàn!

Đạo Diệc Kỳ bị đánh được đổ máu, kề Lôi Trì mặt biển bay ngược mà ra, giãy dụa đứng dậy ngay sau đó hướng Tô Vân nhào tới, thoáng nhìn Đế Phong cứng ngắc đứng ở nơi đó, vội vàng la lên: "Đế Phong bệ hạ, mau tới giúp đỡ ah —— "

Đế Phong hốt hoảng lắc đầu, trong mắt hoảng sợ từ từ lan ra đến trên mặt, hắn tại lui về phía sau.

"Răng rắc!"

Nguyên Tam Cố cánh tay bị bẻ gãy, âm thanh thảm thiết: "Đế Phong, chúng ta là đồng minh! Mau tới giúp đỡ!"

Đế Phong rùng mình một cái, lui về phía sau tốc độ đang dần dần tăng tốc, đột nhiên hắn bỗng nhiên xoay người, mang theo cắm đầy toàn thân kiếm gãy bay lên trời, hướng Lôi Trì bên ngoài bay đi.

"Không!"

"Ta không cùng cái tên điên này quyết một trận tử chiến! Ta sẽ chết!"

Hắn la hét, thân hình hóa thành một đạo lưu quang, độn đi thật xa.

"Hạng người vô năng!" Bách Lý Độc, Nguyên Tam Cố cùng Đạo Diệc Kỳ giận không nhịn nổi.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên Minh Đường động thiên kịch liệt chấn động, Minh Đường Lôi Trì phía dưới đất rung núi chuyển, một mực trốn ở một bên quan chiến Ôn Kiều bị kinh động, vội vàng ghé vào Lôi Trì biên giới nhìn xuống dưới.

Chỉ thấy cái kia chấn động đến từ Minh Đường động thiên lớn nhất phúc địa, cái kia phúc địa bên trong Bách Lý Độc xây Tiên thành, Tiên thành chấn động càng ngày càng nhanh, đột

nhiên bên trong tòa tiên thành hùng vĩ nhất đại điện nổ tung, vô số tro tàn tiên ùa đến lao ra, giống như nước thủy triều bốn phương tám hướng dũng mãnh lao tới, rất mau đem toàn bộ Tiên thành bao phủ.

Cái kia vô số tro tàn tiên bên trong, một cái cao lớn vô cùng thân ảnh bay lên trời, độ cao vượt qua Lôi Trì, trong đầu không não, sọ não bên trong có giấu vô số dữ tợn tro tàn tiên, chính là Đế Thúc chân thân!

Đế Thúc chân thân cười ha ha: "Ai Đế! Ngươi hôm nay chú định số kiếp đã định! Các con, lên ta thân tới!"

Bách Lý Độc, Nguyên Tam Cố cùng Đạo Diệc Kỳ đều tự thở phào một cái, bay lên trời, rơi vào Đế Thúc chân thân bên trên, Tiên Thiên Nhất Khí cùng Đế Thúc chân thân tương dung.

Đế Thúc chân thân nhất thời khí thế liên tiếp tăng vọt!

Cùng lúc đó, vô số tro tàn tiên vỗ cánh bay lên không, hướng Đế đình phương hướng bay đi!

—— —— ngày hôm nay kẹt văn cả ngày, buổi tối đầu óc mới tỉnh táo một chút, viết không đến chương 2:, liền viết một cái đại chương. Các huynh đệ không cần chờ canh thứ hai.

Chương 913 : Đế Hốt chân thân (đại chương)

Chương 903: Đế Hốt chân thân (đại chương)

Bách Lý Độc Nguyên Tam Cố cùng Đạo Diệc Kỳ rơi vào Đế Thúc chân thân bên trên, đều tự Tiên Thiên Nhất Khí lấy trước sau như một chi, kể cả hai bên, pháp lực lại không khác nhau!

Đế Thúc chân thân bên ngoài thân Hồng Mông phù văn di động, xuyên qua Thái Cổ Đại Đế chân thân, hình thành đủ loại đường vân đạo liệm đan xen cảnh tượng.

Hắn phía ngoài di động phù văn là Thái Cổ Chân Thần tu luyện công pháp, lúc trước Thái Cổ Chân Thần không cách nào tu luyện, Đế Thúc dùng hắn vô thượng trí tuệ giải quyết điểm này, lại không có truyền bá ra ngoài.

Đế Hốt nhận được Đế Thúc chi não, giải quyết cái vấn đề khó khăn này.

"Vù!"

Bách Lý Độc ba người Đạo cảnh chồng chéo, hình thành chín đại Đạo cảnh, kết hợp hoàn mỹ!

Đây chính là Tô Vân Hồng Mông phù văn đặc tính, đem khác biệt đại đạo dung hợp, Đế Hốt lúc trước công pháp thần thông rất khó đem nhiều loại đại đạo thống nhất, tìm hiểu Tô Vân Hồng Mông phù văn, để cho bọn họ làm được điểm này.

Bốn phần lực tương dung, cùng tách ra, hiệu quả hoàn toàn khác biệt.

Bách Lý Độc ba người thêm vào không đầu óc Đế Thúc chân thân, thực lực tu vi đường thẳng kéo lên!

Cũng trong lúc đó, một mực tại Tô Vân đỉnh đầu chưa quyết định huyền thiết chuông cuối cùng dừng lại!

Tô Vân nhất khí ngút trời, lấy bản thân đại đạo cưỡng ép trói buộc trấn áp huyền thiết chuông, lần nữa lạc ấn chiếc này chuông lớn!

Huyền thiết chuông bị Tử Phủ chia cắt về sau, chuông linh cũng đã chết rồi, tương đương với vật vô chủ, bởi vậy Đế Hốt mới có thể thuận lợi lạc ấn huyền thiết chuông. Chỉ là Đế Hốt cho dù lạc ấn huyền thiết chuông, cũng không có khả năng để huyền thiết chuông trong khoảng thời gian ngắn sinh ra mới chuông linh, chiếc này chuông lớn uy năng cứ việc vẫn còn, lại không bằng lúc trước như vậy linh động, mất đi chủ động phản kháng người khác lạc ấn năng lực.

Chí bảo bên trong linh, là do chủ nhân quanh năm tháng dài tế luyện mà hình thành, bởi vì tế luyện cần chủ nhân nội tâm cùng thần thông, tại tính linh thần thông lặp đi lặp lại lạc ấn dưới tình huống, chí bảo bên trong cũng sẽ bởi vậy nhiễm phải đến chủ nhân tinh thần. Tế luyện thời gian càng lâu, cũng càng linh động.

Chí bảo thông linh, nắm giữ nhất định linh tính, nắm giữ bộ phận bản thân ý thức. Có chí bảo tùy hứng nắm quyền, có chí bảo không đầu óc, có chí bảo ngông cuồng tự đại, có chí bảo chưởng khống dục mạnh, thực ra đều là chủ nhân một loại nào đó tinh thần phản ánh.

Chủ nhân thiếu hụt càng lớn, chí bảo tính cách thiếu hụt cũng càng lớn.

Bất quá, bởi vì chí bảo thông linh, cho nên cho dù chủ nhân không tại, chí bảo cũng có thể chủ động ngăn địch, dùng để

trấn thủ lãnh địa trấn áp số mệnh không còn gì tốt hơn.

Nếu như chí bảo không còn linh, chính là vật chết, chủ nhân không tại, liền không có bất kỳ uy năng, không thể dùng tới trấn thủ lãnh địa trấn áp số mệnh, tuỳ tiện liền sẽ bị người cướp đi.

Bởi vậy, chí bảo linh tác dụng cực lớn.

Bởi vì huyền thiết chuông "Chết" một lần, không còn chuông linh, Tô Vân lần này giành lấy huyền thiết chuông, lần nữa lạc ấn, cũng không có gặp phải bất kỳ lực cản.

Chung quanh hắn, vô hình chuông lớn ong ong chấn động, thần thông không ngừng cùng huyền thiết chuông dung hợp, Đế Thúc chân thân cùng Bách Lý Độc đám người lập tức phát giác được chuông phía trong Đế Hốt lạc ấn nhanh chóng biến ảm đạm, sắp bị hoàn toàn xóa đi, không khỏi thất kinh: "Không thể để cho hắn giành lấy chiếc chuông này!"

Đế Thúc lập tức một quyền đánh tới, rơi ầm ầm huyền thiết chuông lớn bên trên!

"Coong!"

Chấn động kịch liệt truyền đến, Tô Vân thân thể chấn động mạnh, liền người đái chuông cùng một chỗ xa xa bay đi, bị đánh cho bay ra Lôi Trì.

Thân hình của hắn những nơi đi qua, Lôi Trì không ngừng nổ tung, rõ ràng là Tô Vân đem Đế Thúc lực lượng chuyển dời đến bàn chân, ngạnh hám Lôi Trì!

Tô Vân bay ra Lôi Trì trong nháy mắt, chỉ thấy Lôi Trì kịch liệt rung chuyển một chút, ngay sau đó từ từ vỡ ra!

Từ phía dưới nhìn lên, toà này lơ lửng đại lục chậm rãi bể thành hai nửa, màu vàng kim Lôi Trì chi thủy trút xuống, từ

trên trời giáng xuống, ngay sau đó ở giữa không trung hóa thành vô lượng lôi đình, đem tầm mắt lấp đầy!

Minh Đường động thiên Lôi Trì cực kỳ quảng đại, bên trong tồn trữ tích lôi dịch thật là mênh mông như biển, hóa thành lôi đình càng là khủng bố!

Lôi quang phía dưới chính là tuôn hướng Đế đình phương hướng tro tàn tiên đại quân, bị cái kia Lôi Trì chi thủy bao phủ không biết bao nhiêu, vô số tro tàn tiên ở trong ánh chớp nổ tung, hóa thành bột mịn!

Từ trên trời rơi xuống tích lôi dịch càng ngày càng nhiều, sóng lớn cuộn trào mãnh liệt, bao phủ tất cả, tro tàn tiên trong quân cũng là hỗn loạn tưng bừng, chạy tứ tán!

Đế Thúc chân thân thấy thế, đầu lâu lay động, đầu của hắn bên trong những cái kia tro tàn tiên gào thét bay lên!

Sọ não của hắn bên trong không có đầu óc, mà là đứng mấy vạn tôn cao lớn vô cùng tro tàn tiên, những này tro tàn tiên là đến từ quá khứ thời đại cường giả, mỗi người đều là thuộc về bọn hắn thời đại kia thiên kiêu!

Chỉ là thuộc về bọn hắn thời đại trôi qua, bọn họ bản thân đại đạo cùng thân thể tro tàn hóa, biến thành tro tàn tiên.

Bất quá, từ bọn họ tản ra khí thế mênh mông, như trước có thể thấy được bọn họ năm đó phong thái.

Nhóm cao thủ này số lượng, vượt xa thứ bảy Tiên giới!

Bọn họ vỗ cánh bay lên, một phần tro tàn tiên tướng tan vỡ Lôi Trì nâng lên, hợp nhất đến cùng một chỗ, một phần thì thôi thúc pháp lực, đem tích lôi dịch cuốn lên, đưa hướng Đế Thúc chân thân sọ não.

Đế Thúc chân thân sọ não bên trong không có vật gì, một bên thu những này tích lôi dịch, một bên chân lao nhanh,

hướng Tô Vân đuổi theo.

Tô Vân mục đích chính là phá hủy Minh Đường Lôi Trì, lúc này đem Lôi Trì đánh cho vỡ ra, ngay sau đó cũng không dây dưa, dưới chân Hỗn Độn chi khí tràn ra, liền định rời đi Minh Đường động thiên.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên bốn phía không gian điên cuồng kéo dài, đem hắn cùng phía trước dãy núi khoảng cách kéo đến vô cùng xa xôi.

Tô Vân lông mày giương nhẹ, lộ ra vẻ kinh ngạc, rơi xuống đất xoay người, tụ khí làm kiếm, một đạo kiếm quang xuyên qua trường không, đem bành trướng không gian chặt đứt!

Sau một khắc, Đế Thúc chân thân nghiền nát thời không giáng lâm, ầm ầm rơi xuống đất, đập đến bùn đất như mặt nước bốn mặt nhấc lên!

Phía sau, đếm không hết tro tàn tiên vỗ cánh bay tới, như là phô thiên cái địa thủy triều tuôn hướng Đế đình.

Muốn đi Đế đình, cần phải đến trước qua Thiên Phủ động thiên.

Sở hữu động thiên bên trong, Thiên Phủ lớn nhất, giàu có nhất, sinh hoạt mỗi bên các tộc nhân cũng là nhiều nhất. Có thể tưởng tượng được những này tro tàn tiên đi tới Thiên Phủ, sẽ phát sinh cái gì thảm sự!

"Hô"

Những cái kia tro tàn tiên vòng qua Đế Thúc chân thân, ngay sau đó nghênh tiếp Tô Vân, tại đương đương tiếng va đập bên trong, tro tàn tiên đội ngũ bị Tô Vân đỉnh đầu huyền thiết chuông tách ra, chảy về phía nơi xa.

Bách Lý Độc, Nguyên Tam Cố cùng Đạo Diệc Kỳ ba người chân giống như là sinh trưởng ở Đế Thúc chân thân đầu

vai, máu thịt cùng Đế Thúc chân thân hòa làm một thể. Bách Lý Độc cười nói: "Ai Đế, ngươi đi không nổi! Chọn ngày không bằng đụng ngày, cùng hắn uất ức chết tại mười ba năm về sau, không bây giờ ngày ngươi liền oanh oanh liệt liệt một hồi!"

Huyền thiết chuông hơi hơi rung chuyển, đó là bị "Chảy" tới tro tàn tiên va chạm tạo thành chấn động , bất kỳ cái gì một cái tro tàn tiên đều rất khó rung chuyển chiếc này chuông lớn, cũng rất khó ảnh hưởng đến Tô Vân, nhưng duy trì liên tục không ngừng va chạm, vẫn là đối Tô Vân lại tế luyện huyền thiết chuông tạo thành không nhỏ ảnh hưởng.

Tựa như là tại thủy triều bên trong thi triển thần thông, thần thông lại bởi vậy có chút sáp trệ.

Lúc này, tro tàn tiên bên trong truyền đến Ôn Kiều tiếng kêu: "Vân Thiên Đế, ta đi trước một bước!"

Tô Vân phân tâm nhìn lại, chỉ thấy Ôn Kiều cũng tại tro tàn tiên trong đại quân bay loạn đi loạn, không ít tro tàn tiên hướng hắn nhào tới, lại thấy Ôn Kiều bốn phía lôi đình tán loạn, đem những cái kia tro tàn tiên đánh xuống.

Ôn Kiều điên cuồng đi đường, xông về Thiên Phủ. Tiếc rằng tro tàn tiên thực sự quá nhiều, hắn trong lúc nhất thời không cách nào giết ra khỏi trùng vây.

Ngay tại Tô Vân phân tâm đến xem hắn trong nháy mắt, Đế Thúc chân thân dời bước đánh tới, thôi thúc thần thông, toàn thân xiềng xích quang mang càng tăng lên, một tay chụp vào huyền thiết chuông, cười nói: "Ai Đế bản thân khó đảm bảo, còn dám phân tâm!"

Bàn tay của hắn chạm đến huyền thiết chuông, lập tức pháp lực xâm nhập trong đó, cùng Tô Vân pháp lực chống lại, khu

trừ Tô Vân lạc ấn, tại chuông phía trong đánh tới bản thân lạc ấn.

Pháp lực của hắn tập hợp Đế Thúc cùng ba đại Đế cảnh tồn tại pháp lực, cũng là Tiên Thiên Nhất Khí, xa so với Tô Vân mạnh mẽ. Lại thêm chuông phía trong không Linh trấn thủ, hắn giành lấy lên cũng rất là dễ dàng.

Không ngờ hai người pháp lực cùng lạc ấn tại chuông phía trong va chạm, Đế Thúc chân thân lập tức phát giác được giành lấy rất khó.

Cứ việc hai người dùng đều là Hồng Mông phù văn, Đế Thúc chân thân pháp lực cũng so Tô Vân thâm hậu, nhưng mà xóa đi Tô Vân lạc ấn như trước khó khăn vô cùng!

Tô Vân lui về phía sau, hướng về phía sau đánh tới, tận lực tránh đi Đế Thúc chân thân, những cái kia tro tàn tiên nhất thời gặp nạn, bị huyền thiết chuông nghiền ép được thịt nát xương tan!

Đế Thúc chân thân đuổi theo, đột nhiên Tô Vân thân bị lại có hay không số lượng không gian sinh ra, mà hắn cùng Đế Thúc chân thân khoảng cách nhưng tại rút ngắn bên trong, Tô Vân nhíu chặt lông mày.

Hai bên lần nữa gặp gỡ, Bách Lý Độc Nguyên Tam Cố cùng Đạo Diệc Kỳ ba người đều tự khẩn trương tế luyện huyền thiết chuông, cùng Tô Vân giành lấy chiếc này chuông lớn chưởng khống quyền, Đế Thúc chân thân thì hướng Tô Vân điên cuồng tấn công, để hắn hoàn mỹ tế luyện huyền thiết chuông!

Tô Vân bất đắc dĩ, không thể không cùng Đế Thúc chân thân ngạnh hám hai cái, lúc này mới bắt đến cơ hội một kiếm phá vỡ linh lực quan tưởng, chặt đứt không gian, chạy trốn đi ra ngoài.

Ôn Kiều hô to gọi nhỏ, đang tại ra sức chống cự càng ngày càng nhiều tro tàn tiên, đột nhiên một tiếng chuông vang, vây quanh chung quanh hắn tro tàn tiên tan thành mây khói.

Tô Vân đánh tới, một kích phía dưới, vì hắn tại trong loạn quân đánh xuyên một con đường, quát: "Đạo huynh đi mau!"

Ôn Kiều vội vàng ba chân bốn cẳng lao nhanh, chẳng qua Tô Vân đánh ra con đường rất nhanh lại bị tro tàn tiên lấp đầy, Ôn Kiều lần nữa rơi vào trùng vây!

Tô Vân lại bị Đế Thúc chân thân quan tưởng vô lượng không gian vây khốn, kéo trở lại, bất đắc dĩ cùng Đế Thúc chân thân lấy cứng chọi cứng, bởi vì còn phải giữ vững huyền thiết chuông, bị đánh được hộc máu.

Hắn lần nữa bắt đến cơ hội, kiếm phá vô lượng không gian, lần nữa chạy trốn, lập tức đuổi theo Ôn Kiều, không nói lời gì chuông lớn đem Ôn Kiều chụp lại, miệng chuông hướng lên, ra sức trốn chạy!

Đế Thúc chân thân ở phía sau gào thét đuổi theo.

Tô Vân cắn chặt răng, thôi thúc pháp lực, mang theo Ôn Kiều bỏ chạy, không ngừng tế luyện huyền thiết chuông.

Hai bên rất nhanh vượt qua tro tàn tiên đại bộ đội, từ từ tiếp cận Thiên Phủ động thiên, Tô Vân bỗng nhiên xoay người, đưa tay vung lên, nhất thời đầy trời Hỗn Độn chi khí, cắt đứt Đế Thúc chân thân quan tưởng, cuối cùng đem khoảng cách của song phương kéo ra.

Đế Thúc chân thân thấy thế, lại không truy kích.

Khá lâu sau, Tô Vân thân hình có chút lảo đảo, lúc này mới dừng lại làm sơ nghỉ ngơi. Bọn họ sắp tới Chung Sơn động thiên, không bao lâu nữa liền có thể trở lại Đế đình.

Ôn Kiều vội vàng từ chuông bên trong leo ra, ân cần nói: "Bệ hạ thương thế không sao a?"

Tô Vân lắc đầu: "Rất nghiêm trọng. Lần này là ta lơ là, bị Đế Thúc trọng thương."

Ôn Kiều áy náy nói: "Đều tại ta…"

Tô Vân giơ tay lên nói: "Không trách ngươi. Ngươi ta là sinh tử chi giao, ta tuổi nhỏ lúc đạt được ngươi nhiều lần chăm sóc, cứu ngươi là nên."

Hắn đưa lưng về phía Ôn Kiều, quay đầu nhìn lại, tro tàn tiên đại quân cách nơi này còn rất xa xôi, cần hơn tháng thời gian mới có thể đi tới nơi này, Đế đình cùng Thiên Phủ, Câu Trần các động thiên như trước có thời gian chuẩn bị.

Tô Vân có chút mê man, nói: "Lần này gặp gỡ Đế Thúc chân thân, ta thủy chung hơi nghi hoặc một chút không hiểu. Đế Thúc chân thân vì sao có thể sử dụng vô lượng linh lực quan tưởng ra vô lượng không gian, nhiều lần đem ta vây khốn? Trong đầu của hắn rõ ràng là trống không, không có Đế Thúc chi não, hắn làm sao quan tưởng?"

Ôn Kiều thì hướng Đế đình phương hướng nhìn lại, ồm ồm nói: "Bệ hạ, chúng ta mau chóng trở lại Đế đình, miễn cho Đế Thúc đuổi theo. Hắn có thể sử dụng linh lực, rút ngắn không gian, đuổi theo chúng ta không khó."

Tô Vân cau mày, tiếp tục nói: "Đế Thúc chân thân có thể sử dụng linh lực, cho thấy Đế Thúc chi não liền tại phụ cận. Ta bị hắn vây khốn mấy lần, chứng minh Đế Thúc chi não vẫn luôn tại. Cái này kì quái…"

Ôn Kiều nghi ngờ nói: "Cái gì khó hiểu? Bệ hạ, chúng ta về Đế đình, vì ngươi chữa thương quan trọng hơn!"

Tô Vân như trước đưa lưng về phía hắn, nói: "Kỳ quái địa phương ở chỗ, đơn thuần Đế Thúc chi não thực lực cũng

không mạnh, hơn nữa chỉ là đại não, cần bảo vệ. Bởi vậy Đế Hốt đem cái này đại não đặt ở bản thân trọng yếu nhất trên thân thể, mới là hắn lựa chọn tốt nhất."

Ôn Kiều thấy hắn thủy chung không động thân, đành phải theo ý nghĩ của hắn hỏi: "Như vậy Đế Hốt bệ hạ trọng yếu nhất thân thể là ai?"

Tô Vân nói: "Hắn trọng yếu nhất thân thể không phải hắn chân thân, hắn chân thân đã chỉ còn lại có túi da, không còn máu thịt. Theo lý mà nói, Đế Thúc chân thân mới là hắn trọng yếu nhất thân thể, nhưng mà Đế Thúc sọ não bên trong cũng không cái kia nửa cái đại não, hiển nhiên Đế Thúc chân thân tại Đế Hốt nhìn tới cũng không phải trọng yếu nhất. Bách Lý Độc, Nguyên Tam Cố cùng Đạo Diệc Kỳ chỉ là hắn mạnh nhất mấy cái máu thịt phân thân, hắn cũng không có khả năng đem Đế Thúc chi não vật trọng yếu như vậy đặt ở ba người này trong đầu."

Ôn Kiều nhức đầu, hai vai núi lửa bốc lên cuồn cuộn khói đặc, mơ mơ màng màng nói: "Đây cũng không phải là, vậy cũng không phải, chẳng lẽ Đế Thúc chi não không tại?"

"Đế Thúc chi não nhất định tại!"

Tô Vân giọng nói vô cùng vì kiên định, nói: "Phân tích ta Hồng Mông phù văn, phá giải ta huyền thiết chuông phía trong thần thông cùng lạc ấn, Đế Thúc chi não nhất định phải ở đây! Huống chi hắn vừa mới còn sử dụng linh lực!"

Ôn Kiều gãi đầu một cái, thực sự nghĩ không ra Đế Thúc chi não sẽ trốn ở nơi nào.

Tô Vân nói: "Hơn một năm trước kia thiên thư viện thịnh hội, Đế Thúc chân thân cũng không có mang đến Đế Thúc chi não, chứng minh khi đó Đế Thúc chi não cũng đã giấu ở Đế Hốt trọng yếu nhất trong thân thể. Hắn thân thể này cực kỳ

mấu chốt, lại không thể tuỳ tiện lộ diện. Hắn thân thể này nhất định là từ hắn chân thân bên trong sớm nhất chia ra tới máu thịt phân thân!"

Hắn như trước đưa lưng về phía Ôn Kiều, sắc mặt cổ quái, nói: "Mà theo tro tàn Đại Đế Trọng Kim Lăng nói, Đế Hốt tại thử nghiệm thoát khỏi Đế Tuyệt trấn áp lúc, lần đầu tiên phân tách huyết nhục của mình, hắn máu thịt hóa thân là không có nội tâm cựu thần."

Ôn Kiều nghi ngờ nói: "Chẳng lẽ Đế Hốt trọng yếu nhất thân thể, là một tôn hắn chia ra tới cựu thần?"

Tô Vân gật đầu: "Hắn tôn này cựu thần thân thể, là thống nhất hắn sở hữu phân thân cùng thân ngoại thân trung tâm. Phân thân là từ trong thân thể mình phân ra tới, thân ngoại thân thì là Đế Thúc chân thân cái này luyện hóa thân thể, đồng thời khống chế những này thân thể cần hắn cựu thần thân thể trí tuệ nhất định cực kỳ mạnh mẽ!"

Ôn Kiều ha ha cười nói: "Đầu của hắn nhất định rất lớn!"

Tô Vân cũng ha ha nở nụ cười: "Đâu chỉ lớn. Nói không chừng tôn này cựu thần chính là Đế Hốt đại não biến thành. Dù sao hiện tại Đế Hốt chỉ là một miếng da túi, trong túi da không có đầu óc. Hiện tại tôn này cựu thần trong đầu, nhất định có Đế Hốt chi não cùng nửa cái Đế Thúc chi não. Trừ cái đó ra, còn có biến mất đã lâu chí bảo: Vạn Hóa Phần Tiên lô. Đúng rồi đạo huynh!"

Ôn Kiều nghe đến mê mẩn, nghe vậy dò hỏi: "Cái gì?"

Tô Vân cười nói: "Chúng ta quen biết đã bao lâu?"

Chương 914 : Công tâm (đại chương!)

Chương 904: Công tâm (đại chương!)

Ôn Kiều thật thà cười nói: "Hơn một trăm năm a?"

Tô Vân thất vọng: "Hơn một trăm năm. Tưởng tượng năm đó, đạo huynh ngươi xuống núi người đầu tiên đi gặp chính là ta, ngươi đến Lịch Dương phủ, nói muốn gặp ta, liền ngã nhức đầu ngủ. Ta Thông Thiên các sĩ tử ở trên thân thể ngươi chui tới chui lui, nghiên cứu trên người ngươi cựu thần phù văn, ngươi cũng không để ý , mặc cho bọn họ nghiên cứu."

Ôn Kiều suy nghĩ một chút, nghi ngờ nói: "Có chuyện này? Ta quên mất."

Tô Vân cười nói: "Ngươi là một cái bệnh hay quên lớn cựu thần, rất nhiều chuyện ngươi cũng không nhớ được, ngay sau đó liền khắc vào Lịch Dương phủ trên vách tường. Bích hoạ ngươi là nhất tuyệt. Tính tình của ngươi cũng tốt, Thông Thiên các người đều rất thích ngươi, có thể nói là ngươi đem Thông Thiên các cựu thần phù văn nghiên cứu dẫn dắt nhập môn. Chúng ta còn từ trên người của ngươi giải cựu thần thân thể cấu tạo. Ngươi còn đã từng giao cho ta Sơn Hải Kinh, để cho ta dựa theo Sơn Hải Kinh đi tìm ẩn cư tại thứ bảy Tiên giới mỗi bên tôn cựu thần Thánh Vương. Mấu chốt nhất chính là, ngươi còn đã từng suýt nữa bởi vì Đế đình mà chết."

Ôn Kiều nghĩ tới, ồm ồm nói: "Ngươi nói là Trường Sinh Đế Quân đánh lén ta một chuyện? Người này, kém chút đem ta giết!"

Tô Vân thở dài: "Nếu không phải Đổng Phụng Thần Vương nghiên cứu qua cơ thể ngươi, ngươi hơn phân nửa liền chết rồi. Về sau ngươi chủ trì Lôi Trì, nghĩa phụ ta giết Trường Sinh Đế Quân, cũng là ngươi giúp một tay. Đế đình chế tạo Lôi Trì, nếu là không có ngươi Lịch Dương phủ cùng Thuần Dương Lôi Trì, thật không cách nào làm được. Ngươi dạng này bằng hữu, thiên hạ ít có, không những Đế đình, ngay cả thứ bảy Tiên giới chúng sinh, đều sẽ cảm ơn ngươi thành tựu."

Ôn Kiều nói: "Chúng ta là bạn, ta làm việc này là nên."

Tô Vân vẻ mặt buồn bã, nói: "Nhưng mà ngươi cũng hướng ta truyền rất nhiều tin tức sai lầm, ví dụ như Đế Tuyệt là dựa vào tàn sát thứ nhất tiên nhân, giành lấy thứ nhất tiên nhân số mệnh mới sống đến thứ bảy Tiên giới. Lại nói thí dụ như Đế Hỗn Độn là bạo quân, Đế Thúc là hôn quân, Đế Tuyệt là Tà Đế, cũng đều là ngươi truyền cho ta. Những này trái phải rõ ràng bên trên vấn đề, đạo huynh hiển nhiên sai cực kỳ không hợp thói thường."

Ôn Kiều khó hiểu nói: "Chẳng lẽ Đế Hỗn Độn không phải bạo quân, Đế Tuyệt không phải Tà Đế, Đế Thúc không phải hôn quân?"

Tô Vân như trước đưa lưng về phía hắn, nói: "Đương nhiên không đúng. Không nói những cái khác, chỉ nói Đế Tuyệt, ngươi đã từng nương tựa Đế Tuyệt đã trải qua mấy cái Tiên giới, ngươi nên có thể nhìn ra được trên người hắn có hay không thứ nhất tiên nhân số mệnh. Dù sao, ngươi có thể nhìn ra được trên người ta Hoa Cái số mệnh, đương nhiên cũng có thể nhìn ra hắn số mệnh."

Ôn Kiều nói: "Đế Tuyệt giết Nguyên Cửu Châu, Ngọc Diên Chiêu mấy người thứ nhất tiên nhân, cái này còn có thể là giả?"

Tô Vân nói: "Nhưng Đế Tuyệt chưa hề đoạt lấy bọn họ số mệnh. Mỗi lần Đế Tuyệt đều là Tiên Thiên chi giếng tới khiến bản thân sống đến cái kế tiếp Tiên giới. Muốn xác minh điểm này thực ra không khó, chỉ cần hỏi Thần Ma nhị đế là đủ. Thần Ma nhị đế mỗi lần vừa mới ra đời liền bị hắn trấn áp cầm tù, Tiên Thiên chi giếng liền trở về Đế Tuyệt sở hữu. Đế Tuyệt dùng trong giếng Tiên Thiên Nhất Khí tới trị liệu trên người tro tàn bệnh, từ đó có thể lại sống một thế. Đế tâm cũng có thể xác minh điểm này. Bởi vậy hắn không cần giành lấy thứ nhất tiên nhân số mệnh."

Ôn Kiều thẹn thùng: "Xem ra là ta hiểu lầm hắn. Chẳng qua thế nhân đều gọi hắn là Tà Đế, ta cũng không thể ngoại lệ."

Tô Vân nói: "Đế Tuyệt đối với những khác cựu thần cũng không tốt, duy chỉ đối ngươi cực kỳ coi trọng, ngươi chúa tể Lịch Dương phủ về sau, hắn liền từ không để ngươi chuyển chỗ. Hắn coi trọng như thế ngươi, ngươi lại nói hắn là Tà Đế."

Ôn Kiều càng thêm xấu hổ, nói: "Ta bệnh hay quên tương đối lớn, ước chừng quên mất. Nghe ngươi vừa nói như vậy, ta quả thực là trách lầm hắn."

Tô Vân chán nản nói: "Ngươi là ta một trong những bằng hữu tốt nhất, ta chưa hề giao qua giống như ngươi thuần túy bằng hữu. Oánh Oánh cũng rất thích ngươi, nếu như nàng biết ngươi là Đế Hốt chi não mà nói, nàng khẳng định sẽ khóc rất lâu."

Ôn Kiều ngẩn ngơ: "Ta là Đế Hốt chi não?"

Tô Vân nói: "Đúng, ngươi chính là Đế Hốt chi não, đầu của ngươi bên trong loại trừ có Đế Hốt đầu óc bên ngoài, còn có nửa cái Đế Thúc chi não. Đồng thời, Vạn Hóa Phần Tiên lô cũng tại đầu óc của ngươi bên trong, đè ép Đế Thúc chi não."

Ôn Kiều khó có thể tin, thất thanh nói: "Vân Thiên Đế, bệ hạ, ngươi chớ có nói đùa!"

Tô Vân vẫn là đưa lưng về phía hắn, có chút thương tiếc, nói khẽ: "Ta cũng không muốn nói đùa, nhưng ta trở lại quá khứ, đi qua thứ nhất Tiên giới, ta tại Lôi Trì nhìn thấy qua Đế Hốt. Nhưng ta cũng chưa gặp qua ngươi. Thứ nhất Tiên giới sau khi kết thúc, thứ hai Tiên giới, ta cũng không có tìm đến ngươi, cho đến Đế Hốt biến mất khỏi thế gian, ta mới nhìn thấy ngươi. Ta gặp được ngươi lúc, ngươi cũng đã nắm giữ Lôi Trì."

Ôn Kiều giận không nhịn nổi, hai vai núi lửa dâng lên mà ra: "Tô Thánh Hoàng, ta đem ngươi trở thành bằng hữu, ngươi hoài nghi ta là Đế Hốt? Ngươi cho ta xoay người lại, đối mặt ta!"

Tô Vân như trước chưa từng xoay người, lẩm bẩm nói: "Ngươi nói cho ta biết, Lịch Dương phủ là ngươi phối hợp chí bảo, ta một mực tin tưởng không nghi ngờ. Nhưng nếu như Lịch Dương phủ là ngươi phối hợp chí bảo, Thuần Dương Lôi Trì lại là chuyện gì xảy ra? Thuần Dương Lôi Trì rõ ràng là một chỗ phúc địa, rõ ràng là Lôi Trì động thiên bên trong phúc địa, nó làm sao lại tại ngươi phối hợp chí bảo bên trong?"

Ôn Kiều suy nghĩ một chút, nói: "Ta tuy là không nhớ Thuần Dương Lôi Trì là thế nào tới, nhưng phối hợp chí bảo chính là Tiên Thiên chi vật, trong đó có Thuần Dương Lôi Trì cũng không đáng được ngạc nhiên. Ngươi chính là dựa sự hoài nghi này ta?"

Tô Vân thở dài: "Đương nhiên không chỉ tại đây. Ngươi còn nhớ ư? Tiên giới đều là có bảy mươi hai động thiên."

Ôn Kiều gật gật đầu.

Tô Vân nói: "Nhưng ta phát hiện Tiên giới thực ra chỉ có bảy mươi mốt động thiên. Đi qua thứ tám Tiên giới người liền sẽ phát hiện điểm này. Thứ tám Tiên giới, thực ra cũng không Lôi Trì động thiên. Nói cách khác Lôi Trì động thiên thực ra độc lập tại từng cái Tiên giới bên ngoài, lúc trước bảy hướng Tiên giới Lôi Trì, đều là cùng một cái Lôi Trì. Nó nên Thái Cổ thời đại cái kia Tiên giới mảnh vỡ. Nó thật sự là Đế Hốt thuộc địa. Đế Hốt đưa nó đưa đến thứ nhất trong tiên giới đến, bởi vậy Đế Hốt là Lôi Trì chủ nhân."

Ôn Kiều cứng đờ.

Tô Vân tiếp tục nói: "Đế Hốt bị Đế Hỗn Độn ca tụng là mạnh nhất thân thể, thân thể của hắn là Thuần Dương thân thể, cương mãnh vô cùng. Mà ngươi cũng là Thuần Dương cựu thần, tinh thông Thuần Dương chi đạo. Cựu thần đều là Đế Hỗn Độn từ Hỗn Độn hải lên bờ lúc Hỗn Độn giọt nước, lẫn vào Đế Hỗn Độn đại đạo mà sinh, bởi vậy không có khả năng xuất hiện hai tôn nắm giữ đồng dạng đại đạo cựu thần."

Ôn Kiều ngồi xuống, khổ sở suy nghĩ, lắc đầu nói: "Ngươi không thể liền như thế oan uổng ta, ta tuyệt không phải Đế Hốt… Chúng ta khi nào đi Đế đình? Ta có chút nhớ Oánh Oánh cái nha đầu kia. Ta còn nhớ Tả Tùng Nham tiểu gia hỏa kia, đúng rồi, còn có ta Lịch Dương phủ! Ngươi có nhớ không? Ta lo lắng ngươi không cách nào luyện thành Lôi Trì, đem Lịch Dương phủ đưa cho ngươi! Chúng ta là bạn tốt!"

Tô Vân cũng đưa lưng về phía hắn ngồi xuống, nói: "Đúng, chúng ta là bạn tốt, ta không thể liền như thế oan uổng ngươi… Ngươi đối kiếp vận chi đạo hiểu rõ nhất, là nhất tinh thâm, đối với Lôi Trì tất cả, ngươi cũng vô sự tự thông. Bách Lý Độc không thể không dùng ngươi tới rèn đúc Minh Đường Lôi Trì, cũng không thể không lưu tính mệnh của ngươi tới nắm giữ Minh Đường Lôi Trì."

Ôn Kiều hưng phấn nói: "Đây chính là hắn không thể không khiến ta sống sót nguyên nhân! Bởi vì ta có ích, cho nên ta mới có thể sống đến bây giờ!"

Tô Vân có chút đau lòng, nói: "Nhưng mà Bách Lý Độc đã từng đi qua Đế đình, kiểm tra Đế đình Lôi Trì rèn đúc tình huống. Hắn còn chỉ điểm Sài Sơ Hi nên như thế nào luyện chế Đế đình Lôi Trì. Hắn giống như ngươi tinh thông Lôi Trì cấu tạo cùng kiếp vận chi đạo Thuần Dương chi đạo. Hắn cũng không cần ngươi tới rèn đúc Lôi Trì, cũng không cần ngươi tới thôi thúc Lôi Trì động thiên."

Ôn Kiều sợ hãi lắc đầu: "Hắn nhất định là tại ta luyện chế Lôi Trì quá trình bên trong, đem đạo pháp thần thông của ta học được! Hắn là Đế Hốt, hắn rất thông minh!"

Tô Vân thở dài, nói: "Ngươi biết chúng ta ở chỗ này chờ lâu như vậy, vì sao Đế Thúc chân thân thủy chung chưa từng đuổi theo ư?"

Hắn không thể Ôn Kiều trả lời, thẳng nói: "Đây là bởi vì ta lúc ấy thi triển một chiêu Hỗn Độn thần thông, ngăn cách ngươi cùng Đế Thúc chân thân liên hệ. Ngươi vô luận như thế nào quan tưởng, đều không thể đột phá Hỗn Độn. Tiếp đó ta liều mạng bị thương, một đường phi nhanh, đem ngươi mang đi, rời xa Đế Thúc. Ta muốn nghiệm chứng một chút suy đoán của ta."

Ôn Kiều có chút không hiểu: "Làm sao nghiệm chứng?"

Tô Vân nói: "Nếu như Đế Thúc chi não tại Hỗn Độn thần thông đằng sau, Đế Thúc chân thân đột phá đạo kia thần thông, liền sẽ rất mau đuổi theo tới. Nếu như Đế Thúc chi não không có tại Đế Thúc chân thân bên cạnh, mà là tại bên cạnh ta, như vậy Đế Thúc chân thân liền không cách nào trong thời gian ngắn đuổi theo ta. Chúng ta dừng lại đã lâu rồi, Đế Thúc chân thân từ đầu đến cuối không có đuổi theo."

Trong lòng của hắn rất đau.

Ôn Kiều đột nhiên giận dữ, đứng dậy, âm thanh như sấm cuồn cuộn: "Ngươi chính là hoài nghi ta là Đế Hốt đúng hay không? Ngươi đưa lưng về phía ta, là để cho ta đánh lén ngươi, xác minh suy nghĩ của ngươi đúng hay không? Các chủ! Họ Tô! Ta không phải Đế Hốt, ngươi sở hữu suy đoán đều là của ngươi phỏng đoán! Ngươi cho ta đứng lên, cho ta xoay người lại!"

Tô Vân nhắm mắt lại, ngồi ở chỗ đó không nhúc nhích.

Ôn Kiều bi thương muốn chết, không còn hy vọng, liếc treo cao huyền thiết chuông một chút, bực tức nói: "Ngươi có phải hay không nhất định phải ta đem đầu của mình mở ra cho ngươi xem, ngươi mới cam tâm? Tốt! Ta cái này tác thành ngươi!"

Hắn cúi đầu sải bước hướng huyền thiết chuông chạy đi, định lấy đầu của mình va chạm huyền thiết chuông, lấy cái này tình thế, hắn ắt phải đụng sọ não chia năm xẻ bảy!

Tô Vân tay co quắp một chút, bỗng nhiên mở mắt ra.

Nhưng mà, không có tiếng chuông truyền đến.

Ôn Kiều to lớn đầu dừng ở huyền thiết chuông phía trước, chỉ kém một hào liền đụng vào chuông bên trên.

Đầu của hắn thấp, mặt hướng về mặt đất, trên mặt bi phẫn đột nhiên hóa thành tươi cười.

Hắn cười đến rất vui vẻ, đầu tiên là im ắng cười, nhưng theo nụ cười nở rộ, tiếng cười liền từ không đến có, đồng thời càng lúc càng lớn.

"… Ha ha ha ha ha ha!"

Ôn Kiều hai tay vịn huyền thiết chuông, đột nhiên ngẩng đầu lên đến, cất tiếng cười to.

Hai vai của hắn, núi lửa lại không dâng trào lửa giận, mà là cuồn cuộn khói đen, như là hai cái to lớn ống khói.

"Ta hóa thành Ôn Kiều đến nay, chưa hề bị người nhìn thấu qua! Đế Tuyệt không được, Thiên Hậu không được, Trọng Kim Lăng không được, Nguyên Cửu Châu cũng không được. Không nghĩ tới nhưng tại ngươi nơi này ngã bổ nhào."

Hắn đứng lên, hai tay một mực khống chế huyền thiết chuông, cuồn cuộn Tiên Thiên Nhất Khí tràn vào chuông phía trong, tranh đoạt huyền thiết chuông chưởng khống quyền.

"Đi đêm nhiều, khó tránh khỏi rơi vào trong khe cống ngầm."

Hắn duy trì liên tục phát lực, chiếm trước huyền thiết chuông nhiều hơn nữa không gian lạc ấn phù văn của chính mình, cảm khái nói: "Ngươi có thể nhìn thấu ta, rất đáng gờm. Ta vốn là muốn một mực trở thành bằng hữu của ngươi, làm bạn ở bên cạnh ngươi, nhìn ngươi cùng ta tranh đấu, từ từ suy yếu, người bên cạnh ngươi từng cái bại vong, từng cái tàn lụi, cuối cùng chỉ còn lại có ta một cái. Khi đó ta sẽ nói cho ngươi biết, ta cũng là Đế Hốt, ngươi nên lại là hạng gì kinh ngạc, hạng gì sợ hãi, hạng gì sụp đổ, hạng gì tự trách mình?"

"Hô"

Ôn Kiều ôm lấy huyền thiết chuông, hướng Tô Vân mạnh mẽ đập tới, quát: "Thật là là cỡ nào thú vị một việc, phải vĩ đại dường nào thành tựu?"

"Coong "

Huyền thiết chuông đột nhiên bộc phát, ba động khủng bố đem Ôn Kiều hai tay nổ tung, Tô Vân vươn người đứng dậy, một chỉ điểm tại huyền thiết chuông bên trên, nhất thời đem Ôn Kiều sở hữu lạc ấn tất cả xoá bỏ!

Hắn chạy trên đường không ngừng tế luyện, đã đem huyền thiết chuông tế luyện không biết bao nhiêu lần, đoạt lại huyền thiết chuông chưởng khống quyền dễ như trở bàn tay!

"Ta đùa bỡn Nguyên Tam Cố, đùa bỡn Ngọc Diên Chiêu, đùa bỡn Đế Tuyệt!"

Ôn Kiều đại não đột nhiên biến rực cháy lên, lôi đình nhốn nháo, chính là Đế Thúc chi não bộc phát, lấy thuần túy linh lực đánh Tô Vân trong óc, âm thanh ầm ầm nhấp nhô: "Ta đem Đế Tuyệt từ đời thứ nhất minh quân bức thành hôn quân, bức thành Tà Đế! Ta giành lấy hắn tất cả, bào chế hắn kết quả! Hắn sở hữu dòng dõi, hậu nhân, bị ta giết không còn một mống, huyết mạch nửa điểm không còn! Hắn thậm chí không biết địch nhân là ta! Đây là hạng gì cảm giác thành tựu!"

Linh lực của hắn gấp trăm lần tại Tô Vân, linh lực đâm vào Tô Vân đại não, vốn cho rằng sẽ đem Tô Vân khống chế, không ngờ Tô Vân lại giống như là không có đại não đồng dạng, để linh lực của hắn không thể nào đắc thủ!

Ôn Kiều trong lòng giật mình, Tô Vân một chỉ này đã đem huyền thiết chuông lớn tế lên, chuông lớn lay động tới!

Ôn Kiều há miệng, Vạn Hóa Phần Tiên lô bay ra, nở rộ khủng bố vô biên lực lượng cùng uy năng, ý đồ đem Tô Vân nội tâm từ trong cơ thể kéo ra!

Nhưng mà, không có nửa điểm tác dụng!

Chỉ nghe coong một tiếng tiếng vang, Phần Tiên lô cùng huyền thiết chuông đụng vào nhau, Phần Tiên lô một tiếng kẽo kẹt, bị sinh sinh đè ép!

Ôn Kiều tung người nhảy lên, giẫm tại huyền thiết chuông bên trên, hướng Tô Vân một quyền đánh tới.

Tô Vân ra sức vung quyền, một lớn một nhỏ hai nắm đấm va chạm, Ôn Kiều nổi giận gầm lên một tiếng, Thuần Dương

chi thân đùng đùng nổ tung.

Tô Vân hộc máu, phất tay trùng trùng điệp điệp đập vào huyền thiết chuông bên trên, chuông lớn đương đương vang vọng, hướng nơi xa bay đi.

Tô Vân bành một tiếng nổ tung, hóa thành một tia Tiên Thiên chi khí tiêu tán.

Ôn Kiều Thuần Dương chi thân không ngừng sụp đổ, vội vàng ba chân bốn cẳng lao nhanh, hướng Minh Đường động thiên điên cuồng chạy tới.

Hắn một bên chạy trốn, thân thể một bên đổ sụp tan rã, vẻ mặt vạn phần hoảng sợ.

Đòn đánh này, hắn đánh nát Tô Vân, Tô Vân Tiên Thiên Nhất Khí cũng đánh nát hắn.

Hắn nhất định phải tại đây một kích uy năng hoàn toàn phá hủy trước hắn, tìm đến Đế Thúc chân thân!

Phía trước, Đế Thúc chân thân cũng tại chân lao nhanh, hướng bên này chạy tới, hai bên càng ngày càng gần!

Ôn Kiều đột nhiên tung người nhảy lên, thân thể rầm rầm sụp đổ, tán loạn chi thế đã kéo dài đến cái cổ, cái cằm, miệng, con mắt, sắp đem hắn đại não thôn phệ!

Đế Thúc chân thân rống to, bỗng nhiên thò tay lấy ra, kéo dài trăm ngàn dặm, chụp lại Ôn Kiều đầu, đem đại não sinh sinh đưa ra, hướng mình đầu lâu bên trong bỏ xuống!

Bị đè ép Vạn Hóa Phần Tiên lô cũng tự loạng choà loạng choạng bay tới, đè ép suýt nữa không khống chế được Đế Thúc chi não.

Đế Thúc chân thân lúc này mới thở một hơi dài nhẹ nhõm.

Đế đình.

Tiếng chuông chấn động, đuổi theo thiên sư Yến Tử Kỳ trận đồ, cuối cùng huyền thiết chuông bay đến Tô Vân đỉnh đầu.

Tô Vân mở mắt ra, tỉnh lại.

Oánh Oánh liền vội vàng hỏi: "Cứu ra to con Kiều sao?"

Tô Vân vẻ mặt buồn bã, lắc đầu, khàn giọng nói: "Ôn Kiều đạo huynh vì cứu ta, không may bị giết hại…"

Oánh Oánh ngẩn ngơ, đột nhiên gào khóc, làm sao cũng dỗ không được.

Quá rồi rất lâu, nàng mới từ trong bi thương lấy lại tinh thần, ra vẻ kiên cường, hướng Tô Vân nói: "Sĩ tử, ta biết to con là bạn tốt của ngươi, trong lòng ngươi so ta còn muốn khó chịu. Ngươi không được bi thương, ta cũng sẽ không khóc nữa."

Tô Vân yên lặng gật đầu, lại thấy nàng vụng trộm quệt mấy lần nước mắt.

Hai ngày ba cái đại chương, xem như bổ sung ngày hôm qua chương tiết.

Chương 915 : Tro tàn thành tuyết, Thanh Thanh tìm thân (đại chương cầu nguyệt phiếu!)

Chương 905: Tro tàn thành tuyết, Thanh Thanh tìm thân (đại chương cầu nguyệt phiếu!)

Tô Vân đưa tay nhẹ nhàng vỗ một cái, huyền thiết chuông bay đi, trước tiên bay hướng Đế đình.

Đế đình trên không, Đế đình Lôi Trì.

Sài Sơ Hi một mực định cư tại Lôi Trì bên trong Lịch Dương phủ phía trong, một ngày này đột nhiên chợt có ý nghĩ, vội vàng đứng dậy, bay lên không, bằng nhanh nhất tốc độ bay ra Lịch Dương phủ!

Nhưng vào lúc này, Lịch Dương phủ nội bộ ầm ầm nổ tung, liên thông thứ năm Tiên giới cổ xưa môn hộ bên trong vô số tro tàn tiên ùa đến hướng ra phía ngoài phun ra!

Lịch Dương phủ bên trong có một tòa mật thất, mật thất phong ấn kết nối Thái Cổ cấm khu môn hộ, môn hộ một chỗ khác chính là thứ năm Tiên giới!

Sài Sơ Hi đột nhiên xoay người, liền nhìn thấy những này tro tàn tiên xông ra đáng sợ tình hình!

Nàng đang muốn điều động Lôi Trì uy năng, phá hủy những này giết ra tro tàn tiên, lại thấy Lịch Dương phủ đột nhiên khôi phục, nở rộ vô tận uy năng!

Theo nàng biết, Lịch Dương phủ là Ôn Kiều phối hợp pháp bảo, pháp bảo tuy là mạnh mẽ, nhưng mà cũng không thể đi đến chí bảo cấp độ, chỉ là bởi vì tại trong Hỗn Độn hải tạo ra, bởi vậy có chút chỗ khác thường.

Chẳng qua Lịch Dương phủ uy năng lại vượt qua Sài Sơ Hi dự đoán, pháp bảo này uy lực đường thẳng nâng cao, lại có thẳng tới chí bảo xu thế!

"Không được!"

Sài Sơ Hi nhất thời tỉnh ngộ: "Ôn Kiều không phải Ôn Kiều!"

Lịch Dương phủ uy năng quá mạnh, nàng tuyệt đối không địch lại, nhưng mà nếu như mặc cho Lịch Dương trong phủ xông ra tro tàn tiên, chỉ sợ Đế đình trong vòng một ngày liền sẽ bị phá hủy!

Đây là một hồi nhằm vào Đế đình tập kích bất ngờ!

Đột nhiên, trên bầu trời một ngụm chuông lớn rơi xuống, tại Lịch Dương phủ uy năng còn tại nâng cao thời điểm, coong một tiếng đụng vào Lịch Dương phủ bên trên. Toà này to lớn phủ đệ nhất thời tại tiếng chuông bên trong vỡ ra!

Chuông lớn bao phủ xuống, đem Lịch Dương phủ giam ở trong đó, tiếng chuông chấn động, nhưng gặp cái này cựu thần pháp bảo tại tiếng chuông bên trong di động mềm yếu, rất nhanh hóa thành bột mịn!

Từ trong phủ xông ra tro tàn tiên cũng nhao nhao tại huyền thiết chuông uy năng hạ phá vỡ sụp đổ, không còn sót lại chút gì!

Toà kia kết nối thứ năm Tiên giới môn hộ đương nhiên cũng theo đó đánh gãy đi.

Sài Sơ Hi nghi ngờ không thôi, lại thấy chiếc kia huyền thiết chuông lớn rời đi Lôi Trì, gào thét hướng Đế đô bay đi, một bên phi hành, một bên tan rã.

Sài Sơ Hi cùng mắt nhìn tới, nhưng gặp huyền thiết chuông bay đến Đế đình lúc đã hóa thành vô số to lớn bộ kiện, phần phật bay về phía Đế đình bên ngoài đốc tạo xưởng!

"Phát sinh việc lớn!"

Sài Sơ Hi lấy lại bình tĩnh, dốc lòng suy tính kiếp vận, nhất thời vẻ mặt biến hoàn toàn trắng bệch.

Nàng tính tới một hồi kiếp vận đột nhiên xuất hiện, tràng này kiếp vận quy mô chi to lớn, là nàng trước đây chưa từng gặp!

Thậm chí, tràng này kiếp vận để thân thể của nàng cũng không nhịn được run rẩy lên, dù là nàng dạng này đạo tâm, cũng theo đó run rẩy, vì đó sợ hãi.

"Một hồi bao phủ thứ bảy Tiên giới chúng sinh kiếp, không người có khả năng ngoại lệ kiếp, mang theo lúc trước sáu cái Tiên giới dư uy, đến…"

Thiên sư Yến Tử Kỳ đem đại quân lưu tại Chung Sơn động thiên, một mình theo Tô Vân đi tới Đế đô.

Tô Vân trước tiên triệu tập Đế đình, Nguyên Sóc, Đế Tọa, thiếu phụ mấy người động thiên văn thần võ tướng, Thiên Hậu cùng Trường Sinh Đế Quân Tiêu Trường Sinh cũng ở tại bày.

Đây là Tô Vân đăng cơ đến nay lần đầu tiên vào triều.

Yến Tử Kỳ tại triều đình bên ngoài đợi chờ, thờ ơ lạnh nhạt, chỉ thấy trên triều đình mọi người cãi đi cãi lại, có nói không thể phế bỏ Đế đình Lôi Trì, Đế đình Lôi Trì nhằm vào chính là thứ sáu Tiên giới tiên nhân, nếu như phế bỏ, Yến Tử

Kỳ mấy ngàn vạn linh sĩ liền có thể hóa thành mấy ngàn vạn tiên nhân!

Cử binh san bằng Đế đình, cũng không thành vấn đề!

Bọn họ phân tích được không phải không có lý, Yến Tử Kỳ dù sao cũng là Đế Phong thiên sư, cái kia mấy ngàn vạn linh sĩ lại là Đế Phong dư bộ, nếu như Đế Phong đến đây, một trang giấy ra lệnh, chỉ sợ những người này liền sẽ lập tức phản loạn!

Đây là đưa Đế đình tại địa phương nguy hiểm!

Huống hồ, Minh Đường động thiên Lôi Trì còn chưa bị triệt để hủy đi, toà này động thiên như trước uy hiếp thứ bảy Tiên giới linh sĩ, thứ bảy Tiên giới không người thành tiên, Đế đình còn không phải cũng bị Yến Tử Kỳ một hơi đẩy thành san bằng đất?

Có thì nói tro tàn tiên diệt thế sắp đến, Yến Tử Kỳ tự nhiên sẽ nhận biết cơ bản, hiện tại không thích hợp nội đấu, mà là nhất trí đối ngoại. Nếu như nội đấu, thứ bảy Tiên giới diệt tuyệt không mặt trời!

Nhưng mà nói mà không có bằng chứng, hai bên dù ai cũng không cách nào thuyết phục ai.

Yến Tử Kỳ hoả lực tập trung Chung Sơn động thiên một chuyện, thực ra đã sớm kinh động đến Đế đình, Đế đình văn thần võ tướng nhao nhao chạy tới Đế đô, định cùng Yến Tử Kỳ giết cái cá chết lưới rách. Vẫn là Tô Vân trở về, lúc này mới hóa giải tràng này hiểu lầm.

Chẳng qua Yến Tử Kỳ năm đó mấy lần suýt nữa công phá Đế đình, giết đến Đế đình tướng sĩ tử thương vô số, Đế đình văn thần võ tướng đối với hắn đều không có bao nhiêu hảo cảm.

Tô Vân ho khan một tiếng, cắt đứt các thần tử nghị luận, nói: “Chư vị, Yến Tử Kỳ ngay tại ngoài điện. Tuyên Yến Tử

Kỳ vào điện.”

“Tuyên Yến Tử Kỳ vào điện ——— “

Yến Tử Kỳ sửa sang lại vạt áo, cất bước đi vào triều đình, nhìn không chớp mắt, thẳng đi tới đường bên dưới, hướng Tô Vân khom người bái xuống: “Tội thần Yến Tử Kỳ, bái kiến Tiên Thiên Hồng Mông Thượng Cao Thiên Hoàng Đế bệ hạ.”

Cả triều văn võ đang tại châu đầu ghé tai nghị luận, thậm chí làm cho đỏ mặt tía tai, nghe vậy đột nhiên an tĩnh lại, ánh mắt nhao nhao rơi vào Yến Tử Kỳ trên người.

Yến Tử Kỳ là Đế Phong bốn đại thiên sư đứng đầu, lần này tại kẻ địch trong triều đình trực tiếp hạ bái, lấy thần tử chi lễ, trải qua Tô Vân, hiển nhiên là tới cho thấy mình cùng Đế Phong đoạn tuyệt quyết tâm.

Tô Vân đưa tay: “Bình thân.”

Yến Tử Kỳ đứng dậy.

Tô Vân ánh mắt từ hai bên trái phải thần tử trên mặt đảo qua, nói: “Yến thiên sư, ta Đế đình tướng sĩ lo lắng Đế Phong tái xuất, thiên sư sẽ phản chiến đối mặt. Vừa mới Thiên Hậu nương nương cũng nói, Đế Hốt túi da dẫn đầu một đường khác đại quân, từ Bắc Miện trường thành mà đến, vượt ngang tinh không tập kích bất ngờ thứ bảy Tiên giới. Nếu như thiên sư phản chiến, ta Đế đình nhất định diệt.”

Yến Tử Kỳ trầm giọng nói: “Đế Phong, mê muội hạng người vô năng, có thể cùng yến tước tranh bay tại mái hiên phía dưới, không thể bay lượn cửu thiên phía trên. Tội thần lúc trước không thấy minh chủ, chỉ có thể cùng yến tước bạn bay, hiện tại nhìn thấy minh chủ, lại có đại nghĩa, há có thể lại phản? Thần…”

Hắn ngẩng đầu lên: “… Tại Chung sơn hoả lực tập trung hai ngàn vạn chúng, lấy Chung sơn làm trưởng thành, vì đối

núi, tuyệt tro tàn tiên tại Chung sơn bên ngoài, không để cho tro tàn tiên bước vào Chung sơn nửa bước! Thần lần này đi, thề sống chết lại không bước vào Đế đình! Dù là Chung sơn bị phá, tro tàn tiên đốt ta thân thể tàn phế, cũng không lui vào Đế đình!"

Lời vừa nói ra, trong triều đình mọi người không khỏi thay đổi sắc mặt.

Yến Tử Kỳ đây là tóc huyết thệ, muốn thề sống chết đem tro tàn tiên ngăn tại Chung sơn bên ngoài, dùng hai ngàn vạn người tính mạng, bảo vệ Đế đình!

Tô Vân nhìn về phía quần thần, nói: "Trẫm quyết tâm phế bỏ Đế đình Lôi Trì, trẫm quyết tâm đem Đế đình giữa lưng sau lưng, giao cho Yến thiên sư."

Trong triều đình mọi người lặng im, Cầu Thủy Kính, Tả Tùng Nham, trích tiên nhân, Tang Thiên Quân đám người liếc nhau, đều tự im lặng không lên tiếng.

Tô Vân đứng dậy, âm thanh thanh thanh đạm đạm, lại có một cỗ lực lượng đang cuộn trào, rung động nhân tâm: "Một trận chiến này, Đế đình không đề phòng, không lưu một binh một tốt."

"Từ ngày hôm nay, văn thần võ tướng, đi tới Thiên Phủ động thiên, di chuyển bách tính. Thủy Kính tiên sinh lưu lại xử lý nội vụ, triệu tập Đế đình, Nguyên Sóc mấy người toàn bộ Chinh Thánh Nguyên Đạo cảnh giới linh sĩ, đợi đến văn thần võ tướng trở về, liền xuất chinh tinh không."

"Các ngươi, muốn đem tro tàn tiên ngăn tại thứ bảy Tiên giới bên ngoài, không thể để cho bọn họ bước vào thứ bảy Tiên giới!"

"Phía sau lưng của các ngươi, giao cho Yến Tử Kỳ!"

“Tộc nhân của các ngươi, thân hữu, đặt ở Đế đình, đặt ở Nguyên Sóc!”

“Các ngươi chết trận, anh linh đi vào Vạn Thần điện, hậu nhân vĩnh viễn thờ cúng, tôn các ngươi vì thần!”

Trong điện văn thần võ tướng nhao nhao khom người.

Tô Vân vung tay áo: “Bãi triều.”

Mọi người đều tự lui ra triều đình, lập tức nhao nhao đi tới Thiên Phủ động thiên. Sự tình khẩn cấp, nếu như trễ di chuyển bách tính, tro tàn tiên bay nhào tới, ắt phải sẽ đem tất cả sinh linh ăn không còn một mảnh!

Ngọc thái tử cầm Tô Vân thủ dụ, vội vàng bay về phía trên không trung Đế đình Lôi Trì, đi giao cho Sài Sơ Hi.

Qua không lâu, Sài Sơ Hi mở ra Tô Vân thủ dụ, gật đầu nói: “Ta đã biết. Ta sắp tán đi Lôi Trì kiếp số, nhưng Lôi Trì sẽ không bởi vậy hủy hoại. Nếu như Yến Tử Kỳ phản bội, ta như trước có khắc chế hắn chi vật.”

Ngọc thái tử khen: “Sài tiên tử suy tính được chu toàn.”

Sài Sơ Hi đem Lôi Trì bên trong tích lũy lôi dịch thu vào bản thân Linh giới bên trong, ngay sau đó thôi thúc Đế đình Lôi Trì, chỉ thấy Đế đình Lôi Trì lập tức bắt đầu phân giải, hóa thành từng mặt to lớn lục giác kính lẫn nhau gấp lại.

Sài Sơ Hi đang tại đem chồng chất sau Lôi Trì bỏ vào bản thân Linh giới, đột nhiên giật mình, chỉ thấy một đóa tro tàn bay xuống xuống.

Nàng giơ bàn tay lên, mảnh này tro tàn rơi vào lòng bàn tay của nàng, nữ tử này ngẩng đầu lên, nhìn về phía không trung.

Đế đình không trung tại hạ “Tuyết”, tro tàn vì tuyết.

Sài Sơ Hi hướng chỗ xa hơn nhìn lại, nhưng gặp từng đoá tro tàn lẻ tà lẻ tẻ từ trên bầu trời bay xuống.

Không chỉ có là Đế đình, mặt khác động thiên cũng là như thế, tro tàn giống như là đầu mùa đông hoa tuyết, phiêu linh hạ xuống, cũng không dày đặc.

Đây là thứ bảy Tiên giới thiên địa nguyên khí bị ô nhiễm kết quả.

Quảng Hàn động thiên, váy đỏ nữ tử ngẩng đầu lên, nhìn tro tàn như tuyết bay rơi, ánh mắt có chút mập mờ, dường như cảm nhận được đến từ giữa thiên địa từng tia từng tia hàn ý: "Tràng này kiếp số tới. Ta sẽ tại tràng này kiếp số bên trong tu thành Đạo cảnh cửu trùng thiên, Tô lang, ngươi sẽ trầm luân vì ma, cùng ta làm bạn à… Thanh Thanh!"

Một cái kiều mị có chút ngây thơ thiếu nữ áo xanh vội vàng lên tiếng, chạy đến váy đỏ nữ tử trước mặt.

Cái kia váy đỏ nữ tử nói: "Ngươi có thể xuống núi, đi tới Đế đình, đi gặp Vân Thiên Đế."

Cái kia ngây thơ thiếu nữ trong lòng thình thịch đập loạn, thầm nghĩ: "Sư phụ phái ta xuống núi, chẳng lẽ là để cho ta đi gặp cha đẻ? Quảng Hàn sơn bên trên một mực có tin đồn, nói ta là Vân Thiên Đế cùng sư phụ hài tử…"

Thiếu nữ này chính là Tô Thanh Thanh, năm đó suýt nữa hóa thành nhân ma, Tô Vân đưa nàng trong cơ thể ma tính luyện ra, bởi vì nàng tuy là không còn là nhân ma, nhưng lại nắm giữ nhân ma đặc chất, Tô Vân không cách nào dạy nàng, đành phải giao cho nhân ma Ngô Đồng quản giáo.

Ngô Đồng phái nàng xuống núi đi tới Đế đình, nàng đành phải chỉnh đốn ổn thoả, liền tự thông qua cây nguyệt quế cành đi tới Đế đình.

Nàng xuất hiện tại Đế đô bên ngoài, gặp người liền hỏi thăm Vân Thiên Đế ở đâu, lại gặp phải một cái thiếu niên mi thanh mục tú. Thiếu niên kia rất là tuấn tú, sau lưng cõng một bộ quyển trục, cười nói: "Trước kia ngươi nếu là tìm hắn, khẳng định làm sao cũng tìm không được. Nhưng cũng may hắn gần nhất bị thương, không có năng lực chạy tán loạn khắp nơi, càng cũng may hơn ngươi gặp ta. Ta đang định đi tìm hắn, đi theo ta."

Tô Thanh Thanh đối với hắn rất có hảo cảm, cười nói: "Ta gọi Tô Thanh Thanh, ngươi tên gì?"

Thiếu niên kia cười nói: "Ngươi cũng họ Tô? Ta gọi Tô Kiếp, trong miệng ngươi Vân Thiên Đế, chính là gia phụ."

Tô Thanh Thanh sợ hết hồn, ăn một chút nói: "Ngươi chính là ca ca ta?"

Tô Kiếp cũng sợ hết hồn, gãi đầu một cái: "Tuy là mọi người đều nói cha ta phong lưu thành tính, bốn phía lưu tình, còn có người nói Long tộc còn có ta mấy cái huynh đệ tỷ muội, nhưng ta ngày bình thường quan sát hắn, vẫn là rất nghiêm chỉnh, không cùng cái khác nữ tử liếc mắt đưa tình. Cô nương, ngươi không được nói mò!"

Tô Thanh Thanh lo sợ bất an: "Ta không phải nói mò, chỉ là tộc nhân tin đồn ta là sư phụ ta Ngô Đồng cùng Vân Thiên Đế chi nữ, ta mới lỗ mãng gọi ngươi một tiếng ca ca…"

Tô Kiếp ngừng lại bước chân, suy tư phút chốc, nói: "Ngươi vừa nói như vậy, cũng có khả năng này. Ta nghe nói cha ta cùng sư phụ ngươi từng có một đoạn chuyện tình, khó đảm bảo sẽ lưu lại chút gì đó… Đúng rồi, đại bá ta là nổi danh thần y, để hắn tới xem một chút chúng ta có phải là huynh muội hay không!"

Hai người bước nhanh đi tới Thần Vương điện, tìm đến chữa bệnh cứu người Đổng Phụng Đổng Thần Vương, Tô Kiếp nhăn nhăn nhó nhó chứng minh mục đích đến, Đổng Phụng quan sát hai người một chút, lại lấy chút máu, lại liếc hai người, lạnh lùng nói: "Có tình ý người cuối cùng thành huynh muội ah."

Tô Kiếp cùng Tô Thanh Thanh vẻ mặt đỏ lên, vội vàng xua tay: "Không có chuyện này! Chúng ta vừa mới quen biết!"

Đổng Phụng hừ một tiếng, cẩn thận kiểm tra hai người huyết mạch, nói: "Các ngươi không phải huynh muội, có thể thành thân. Bày rượu thời điểm nhớ tới gọi ta."

Hai người mặt đỏ tới mang tai, ôm lấy đầu chán nản đi.

Tô Kiếp mặt đỏ tới mang tai, liếc liếc Tô Thanh Thanh, chỉ cảm thấy cô bé này có một loại làm người ta tim đập thình thịch đặc chất, lúng ta lúng túng nói: "Đại bá ta thật biết nói đùa… Thanh Thanh muội muội, cha ta tại luyện chế cái kia miệng phá chuông, không có gì đẹp mắt, không bằng ta dẫn ngươi bốn phía đi dạo một chút? Chúng ta Đế đô có không ít ăn ngon thú vị!"

Tô Thanh Thanh gật gật đầu.

Đế đô bên ngoài, đốc tạo xưởng.

Tô Vân ngẩng đầu nhìn trời, thứ bảy Tiên giới không trung khắp nơi đều là khói mù, thiên địa nguyên khí bị lây nhiễm được có chút mục nát.

Ngưng kết mục nát nguyên khí tụ tập lại, liền hóa thành thật mỏng tro tàn.

"Tro tàn tiên cần mấy tháng thời gian mới trở về đến Chung sơn, nhưng bọn họ mục nát khí tức, đã để thứ bảy Tiên giới bắt đầu hủ hóa."

Thiên Hậu nương nương đi tới bên cạnh hắn, nói: "Bệ hạ, ngươi có đầy đủ nắm chắc, vượt qua tràng này kiếp nạn ư?"

"Không có."

Tô Vân thu về ánh mắt, nhìn đốc tạo xưởng bên trong khổng lồ hồng lô, lô thể là dùng Hoang đồng chế tạo thành, to lớn hồng lô bên trong chỉ nổi lơ lửng một đóa hỏa diễm.

Mặc dù chỉ là một đóa không lớn hỏa diễm, nhưng lại làm cho người ta cảm thấy vô cùng cảm giác nguy hiểm, phảng phất ẩn chứa hủy thiên diệt địa uy năng.

Hỗn Độn kiếp hỏa.

Đốc tạo xưởng bên trong linh sĩ đang tại đem huyền thiết chuông bộ kiện đặt ở Hỗn Độn kiếp hỏa bên trên nướng, nướng đến làm mềm, lúc này mới vớt đi ra tiếp tục rèn đúc. Mà hồng lô bên ngoài thì là Âu Dã Vũ đám người thận trọng khống chế kiếp hỏa uy lực, bọn họ nhất định phải hết sức cẩn thận, nếu như pháp lực hơi lớn một điểm kiếp hỏa uy năng đều có thể không khống chế được.

Khi đó, chỉ sợ Đế đình đều sẽ bị đốt ra cái đại lỗ thủng!

"Ta một điểm nắm chắc cũng không có."

Tô Vân đối Thiên Hậu thẳng thắn đối đãi, nói: "Nếu như ta tu thành Tiên Thiên Đạo cảnh thất trùng thiên, ta liền có thể triệt để đột phá Luân Hồi Thánh Vương trấn áp. Nếu là tu luyện tới đệ bát trùng, Luân Hồi Thánh Vương cũng xem không hiểu thần thông của ta. Chỉ tiếc hắn ra tiên cơ, trước thời hạn trấn áp ta."

Thiên Hậu nương nương cau mày, nói: "Chẳng lẽ liền không có một chút hi vọng?"

Tô Vân sắc mặt còn có chút trắng xám, trên người đạo thương cũng không khỏi hẳn, lại lộ ra tươi cười: "Hy vọng là

người sáng tạo ra. Ta hiện tại mặc dù không có nhìn thấy bất cứ hy vọng nào, nhưng không có nghĩa là tương lai không có. Hiện tại ta không cách nào triệt để đột phá Luân Hồi Thánh Vương trấn áp, lại có thể đột phá một phần. Chỉ là cái này một phần còn chưa đủ. Cho nên ta cần luyện lại chuông của ta. Chiếc này mới chuông, không giống bình thường, sẽ bao hàm ta toàn bộ đạo hạnh, nó là một cái khác ta."

Hắn vẫn là rất suy yếu, Luân Hồi Thánh Vương phong ấn trấn áp, để thân thể của hắn cho dù khỏi hẳn, cũng sẽ không ngừng khôi phục lại bản thân bị trọng thương một khắc này.

Chẳng qua Tô Vân lại cười đến rất vui vẻ, nói: "Ta không cách nào tại Luân Hồi Thánh Vương trấn áp xuống đột phá Đạo cảnh thất trùng thiên, nhưng chuông của ta có thể. Chỉ cần chuông của ta đột phá đến Tiên Thiên thất trùng, tất cả liền cũng khác nhau."

Chương 916 : Ăn miếng trả miếng

Chương 906: Ăn miếng trả miếng

Thiên Hậu nương nương có chút không rõ, vì sao hắn nói chuông có thể đột phá Đạo cảnh thất trùng thiên.

Đừng nói nàng đối Hồng Mông phù văn biết không nhiều, liền xem như Đế Hốt bậc này nghiên cứu qua huyền thiết chuông phía trong Hồng Mông phù văn tồn tại, đối Hồng Mông phù văn cùng Tiên Thiên Nhất Khí có thể làm cái gì, cũng là hiểu biết lơ mơ.

"Ta đã từng đối Luân Hồi Thánh Vương nói qua, ta Tiên Thiên Đạo cảnh đến đệ thất trùng thiên, liền sẽ khiến hắn cũng sẽ cảm thấy không thể tưởng tượng nổi."

Tô Vân nhìn lao lực Nguyên Sóc thợ thủ công gia công rèn đúc huyền thiết chuông, cười nói: "Nó sẽ thay thế ta tu thành Đạo cảnh đệ thất trùng, tiếp đó trả lại ta, để cho ta đột phá Luân Hồi Thánh Vương trấn áp. Chiếc chuông này, lại là trong vũ trụ này cái thứ nhất nguyên thần lạc ấn chí bảo!"

Thiên Hậu nhìn hắn tràn đầy tự tin tươi cười, cũng không nhịn được biến vui tươi rất nhiều, nói: "Bệ hạ thật sự có nắm chắc vượt qua tro tàn tiên, vượt qua Đế Hốt ư?"

"Đương nhiên là có nắm chắc."

Tô Vân quay đầu nhìn về phía nàng, mỉm cười nói: "Nếu như chỉ là tro tàn tiên cùng Đế Hốt, căn bản sẽ không là đối thủ của chúng ta. Ta tại hơn năm mươi năm trước đó, cũng đã

đoán chừng chuyện hôm nay, sớm làm chuẩn bị. Khi đó, Thần Đế còn tự xưng thái tử, đến đây đầu nhập vào ta đây."

Thiên Hậu giật mình trong lòng, Tô Vân nói là thứ sáu Tiên giới xâm lấn thứ bảy Tiên giới chuyện lúc trước, khoảng cách hiện tại đã qua gần sáu mươi năm.

Chẳng lẽ vào lúc đó, Tô Vân cũng đã linh cảm đến tro tàn tiên xâm lấn thứ bảy Tiên giới?

Tô Vân đồng tử tỏa ra Hỗn Độn kiếp hỏa, ánh mắt xa thẳm: "Ta vì tro tàn tiên xâm lấn chuẩn bị hơn năm mươi năm. Những năm này đi qua, người kia cũng đã khôi phục lại đỉnh phong đi?"

Thiên Hậu nương nương nhịn không được dò hỏi: "Người kia là ai?"

"Tro tàn Đại Đế, Trọng Kim Lăng!"

Thiên Hậu nương nương nghe vậy, trong lòng giật mình, cái kia tự tay mai táng thứ hai hướng Tiên giới Thiên Đế, cũng là vị thứ nhất tro tàn Đại Đế!

"Trọng Kim Lăng là Luân Hồi bên ngoài người, không tại Tiên đạo trong vũ trụ."

Tô Vân trong mắt chiếu rọi Hỗn Độn kiếp hỏa đột nhiên biến rừng rực dồi dào lên: "Lúc ấy, ta chỉ là vì đối phó Đế Hốt. Chẳng qua, ta cùng Luân Hồi Thánh Vương đánh cờ, từ khi đó cũng đã bắt đầu!"

Thiên Hậu nương nương nghe vậy, cũng không nhịn được kích động lên, nếu như Trọng Kim Lăng thật có thể dẫn đầu tro tàn tiên đánh tới, như vậy một trận chiến này cũng không phải là không có chiến thắng khả năng!

"Như vậy bệ hạ nhất định có nắm chắc vượt qua Luân Hồi Thánh Vương, đúng không?" Nàng có chút phấn khởi.

Tô Vân trong mắt hỏa diễm ảm đạm xuống, lắc đầu nói: "Cũng không có. Chẳng qua, sự tình tại lên biến hóa. Theo Trọng Kim Lăng vào cuộc, biến hóa sẽ càng ngày càng nhiều, càng ngày càng để Luân Hồi Thánh Vương không tưởng tượng nổi."

"Sáu mươi năm trước, ta chỉ là một cái chân đạp bảy đầu thuyền tiểu nhân vật, tùy thời thuyền lật người chết. Sáu mươi năm sau ngày hôm nay, nếu là không có Luân Hồi Thánh Vương nhúng tay, Đế Hốt đã táng thân trong tay ta.

"Như vậy mười ba năm sau đâu?"

Tô Vân thấp giọng nói: "Mười ba năm về sau, Luân Hồi Thánh Vương còn có thể xác định, ta chính là hắn trong tương lai nhìn thấy cái kia ta sao?"

…

Vong Xuyên, cuối cùng một con tro tàn tiên bay ra mảnh này di khí chi địa, Vong Xuyên bên trong lại khôi phục yên tĩnh.

Mới vừa rồi còn là vô cùng ồn ào ồn ào âm thanh quái dị, đột nhiên liền lại không bất kỳ âm thanh, Vong Xuyên bên trong không nghe được bất kỳ tiếng vang, nơi này phảng phất hết rồi.

Nhiều ngày về sau, một tôn đầu đội mũ rộng vành vĩ đại cựu thần từ trường thành dưới chân đi tới, đem Trảm Đạo thạch kiếm cắm trên mặt đất, ngồi xếp bằng, lẳng lặng chờ đợi.

Lại qua mấy ngày, một thanh âm từ Vong Xuyên bên trong truyền đến: "Kinh Khê đạo huynh, là ngươi sao?"

Kinh Khê ngẩng đầu lên, trên mặt lộ ra vừa buồn vừa vui vẻ mặt.

Từ Vong Xuyên trong bóng tối đi ra một cái tóc trắng xoá lão niên đế hoàng, hắn đi ra phía ngoài đến, bộ dáng nhưng tại từ từ biến trẻ tuổi, giống như là ngược lại thời gian hướng Kinh Khê đi tới.

Năm tháng như là trường hà, từ hai bên của hắn ngược dòng mà qua. Đợi hắn đi ra bóng ma, đã biến thành thiếu niên.

Thứ hai Tiên giới Thiên Đế.

Trừ Đế Thúc bên ngoài một cái duy nhất Thiên Đế, Trọng Kim Lăng, lần nữa trở lại nhân gian!

Kinh Khê lấy xuống trên đầu mũ rộng vành, đứng dậy, lộ ra chất phác tự nhiên tươi cười.

Hai người đối mặt, bọn họ đã từng là chủ tớ, về sau là quân thần, Kinh Khê là chủ nhân Trọng Kim Lăng là nô bộc lúc, bọn họ liền kết thâm hậu hữu nghị, về sau Trọng Kim Lăng trở thành Thiên Đế, bọn họ hữu nghị cũng kéo dài tiếp, cũng không bởi vậy thay đổi.

Kinh Khê hết lòng tuân thủ hứa hẹn, tại Vong Xuyên bên ngoài coi chừng Vong Xuyên cánh cửa, một thủ chính là mấy ngàn vạn năm, năm tháng trôi qua, sơ tâm không thay đổi; Trọng Kim Lăng mai táng bản thân Tiên đình, mai táng bản thân, thiêu đốt bản thân vì Tiên đình các bộ hạ kéo dài tính mạng.

Hai người bọn họ đều tự đều làm được khác thủ bản tâm.

Kinh Khê đem trong tay Trảm Đạo thạch kiếm đưa ra, Trọng Kim Lăng trong cơ thể nội tâm cùng thân thể dung hợp, nhất thời thân thể biến vô cùng quảng đại, bắt lấy thạch kiếm, bỗng nhiên cắm trên mặt đất!

“Ầm!”

Phía sau hắn không gian chấn động, bị chém đứt thứ hai Tiên đình đại lục, từ Vong Xuyên bên trong từ từ bay lên!

Năm đó, Trọng Kim Lăng mượn Trảm Đạo thạch kiếm, chặt đứt thứ hai Tiên giới Tiên đình, mai táng bản thân, hiện nay lại chống Trảm Đạo thạch kiếm, đem mảnh này mai táng Tiên đình từ từ trong phong ấn giải trừ!

Cái kia phiến thần thánh vô cùng thổ địa bị kiếp hỏa bao phủ, Tiên đình bên trong vô số tro tàn tiên đội ngũ chỉnh tề, đó là thứ hai Tiên đình tiên binh tiên tướng, bọn họ ở tại kiếp hỏa bên trong, từ bên ngoài nhìn tới, bọn họ chính là tro tàn tiên, mà đi vào kiếp hỏa, lại phát hiện bọn họ có máu có thịt, cùng lúc trước cũng không khác biệt gì.

Bọn họ là dựa vào Trọng Kim Lăng thiêu đốt bản thân tu vi mà sống sót, cũng không triệt để hóa thành tro tàn.

Kinh Khê leo lên khối đại lục này: "Đạo hữu, một trận chiến này ta theo ngươi cùng đi!"

Trọng Kim Lăng chống kiếm phía trước, thứ hai Tiên đình hướng thứ bảy Tiên giới bay đi.

Vũ trụ biên giới, Luân Hồi Thánh Vương tán đi pháp tướng, chẳng qua thứ bảy Tiên giới thời gian Luân Hồi hắn còn bảo lưu lấy, thỉnh thoảng quan tâm thoáng cái, đúng lúc này, hắn không khỏi nhăn dừng lông mày.

"Lại xảy ra chuyện?" Đế Hỗn Độn ân cần dò hỏi.

"Ai cần ngươi lo!"

Lời tuy như thế, Luân Hồi Thánh Vương chần chừ thoáng cái, vẫn là không nhịn được nói: "Xảy ra chút tiểu sự cố. Trọng Kim Lăng xuất hiện. Hắn nguyên bản tại Vong Xuyên bên trong, ánh mắt của ta bên ngoài. Hắn đem bản thân cùng thứ hai Tiên đình mai táng tại Tiên đạo vũ trụ bên ngoài, giờ

phút này đột nhiên xuất hiện, quả thực vượt quá dự liệu của ta."

Đế Hỗn Độn nói: "Chỉ là một cái Đế cấp tồn tại, cũng không quan trọng."

Luân Hồi Thánh Vương cẩn thận quan sát trong luân hồi thời gian, nói: "Trọng Kim Lăng mặc dù là thứ hai Tiên giới thứ nhất tiên nhân, thiên tư tuyệt đại, nhưng hắn dù sao chỉ là một cái Đạo cảnh cửu trùng thiên tiểu nhân vật, không đáng để lo. Chân chính nguy hiểm chính là U Triều Sinh, người này là trừ Tô Vân bên ngoài một cái khác biến số."

Đế Hỗn Độn nói: "Người này cũng là người xứ khác, bản lĩnh mạnh mẽ, không kém hơn ngươi ta. Bất quá hắn đường chấm dứt, nhưng nếu không có tìm hiểu ra cá nhân Đạo giới, thành tựu của hắn cũng chỉ tới mà thôi, nhiều nhất chỉ là cái Thiên Quân, kém xa ngươi."

Luân Hồi Thánh Vương cười nói: "Không phải mỗi người đều có ngươi dạng này đại trí tuệ, có khả năng nhảy ra cựu pháp, mở ra cá nhân Đạo giới, chứng đạo tại phía trong, không cầu đạo tại bên ngoài."

Đế Hỗn Độn cười nói: "Mở ra cá nhân Đạo giới, cần cùng trong vũ trụ đại đạo xác minh lẫn nhau. U Triều Sinh là một cái khác vũ trụ người, hắn vũ trụ đều đã không tồn tại, làm sao làm được mở ra cá nhân Đạo giới?"

"Ngươi nói có đạo lý, nhưng vì sao Tô Vân người này thẳng đến U Triều Sinh bế quan chi địa đi?" Luân Hồi Thánh Vương chỉ vào trong luân hồi hình ảnh, hoài nghi nói.

Đế Hỗn Độn định thần nhìn lại, chỉ thấy Tô Vân quả nhiên ngồi bảo liễn, đi tới U Triều Sinh bế quan tiểu thế giới đi. Đế Hỗn Độn cười nói: "Cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng mà thôi, Thánh Vương không cần lo lắng."

Luân Hồi Thánh Vương càng thêm nghi ngờ: "Đạo huynh, ngươi hiện nay càng thêm có gian thần mùi vị. Ngươi càng là nói như vậy, ta càng là không thể buông tâm!"

Hắn nhìn không chớp mắt, nhìn chằm chằm trong luân hồi hình ảnh, lại thấy đến U Triều Sinh bế quan tiểu thế giới, liền đi gặp U Triều Sinh phu nhân, cái kia kêu Hương Quân nữ tử, cùng nữ tử kia cười cười nói nói.

Luân Hồi Thánh Vương càng thêm bất an: "Nữ tử kia chẳng qua là cái nho nhỏ linh sĩ, Tô Vân sẽ không đặc biệt chạy đi gặp nàng, trong này nhất định có âm mưu!"

Hắn không biết âm mưu xuất hiện ở nơi nào, liền chằm chằm đến nhanh hơn.

Chỉ thấy Tô Vân lại đi đùa U Triều Sinh nhi tử, mượn đùa U Triều Sinh nhi tử trống rỗng trêu chọc mẫu thân.

Đế Hỗn Độn thấy thế, nói: "Thánh Vương không cần nhìn ra như vậy nhanh, vẫn là quan tâm kỹ càng thoáng cái Trọng Kim Lăng mới là. Lấy ta ý kiến, cái này hẳn là Tô gian âm mưu, biết ngươi sợ hắn gây ra mặt khác yêu thiêu thân, ngay sau đó liền đem ánh mắt của ngươi thu hút đến tiểu thế giới này đi. Tiếp đó hắn lại làm ra rất nhiều cử động cổ quái, để ngươi không mò ra hắn đến cùng muốn làm cái gì. Ngươi nhìn đây, liền sẽ mất kia, tại cái khác chiến trường liền sẽ phạm sai lầm."

Luân Hồi Thánh Vương cười lạnh nói: "Ngươi người này đại gian như vậy trung, ta căn bản không biết ngươi nói câu nào là nói thật câu nào là nói dối, ta sao có thể tin ngươi?"

Đế Hỗn Độn bất đắc dĩ, nói: "Câu này là thật."

Luân Hồi Thánh Vương nửa tin nửa ngờ, vội vàng nhìn về phía Trọng Kim Lăng, chỉ thấy Trọng Kim Lăng còn tại truy kích Đế Hốt túi da cùng tro tàn tiên đại quân, tâm hắn biết

không ổn, lập tức nhìn về phía Tô Vân, lại thấy Tô Vân đã bị U Triều Sinh đánh ngã trên mặt đất!

Luân Hồi Thánh Vương vừa tức vừa gấp, nộ trừng Đế Hỗn Độn một chút, quát: "Trong này chuyện gì xảy ra? U Triều Sinh rõ ràng đang bế quan, làm sao lại đi ra? Tô Vân làm sao lại ngã trên mặt đất?"

Đế Hỗn Độn cười nói: "Còn có thể xảy ra chuyện gì? Hắn trêu chọc nhân gia vợ, để người ta từ bế quan trạng thái bên trong kích động ra đến, không có bị đánh chết chính là may mắn."

Luân Hồi Thánh Vương tức giận nói: "Hắn vì sao phải bức U Triều Sinh xuất quan?"

Đế Hỗn Độn nói: "U Triều Sinh xuất quan, lấy đỉnh phong Thiên Quân chiến lực vô địch khắp thiên hạ, quét ngang Đế Hốt cùng tro tàn tiên. Ngươi không ra tay, hắn liền có thể ngừng lại tràng này náo động, chém giết Đế Hốt."

Luân Hồi Thánh Vương nhất thời hiểu được: "Tô Vân ý nghĩ, là bức ta ra tay? Chẳng qua, U Triều Sinh cũng không phải là đối thủ của ta. Tô Vân mời U Triều Sinh ra tay, chỉ là để U Triều Sinh tự tìm đường chết."

Đế Hỗn Độn khuôn mặt chậm rãi chìm vào Hỗn Độn chi khí bên trong, buồn bã nói: "Nếu như hắn có biện pháp có thể để cho U Triều Sinh tu thành cá nhân Đạo giới đâu? Lấy U Triều Sinh kiếp trước đối đạo lĩnh ngộ, hắn tu thành cá nhân Đạo giới, tất nhiên sẽ tu thành Đạo Thần."

Bộ mặt của hắn dần dần nhạt đi, âm thanh cũng càng ngày càng thanh đạm: "Thánh Vương, ngươi sẽ nhìn thấy, Tô Vân Đế liễn bên trong sẽ đi xuống một người, người này là Đế Thúc chi não, hắn lại trợ giúp U Triều Sinh thôi diễn cá nhân Đạo giới."

Luân Hồi Thánh Vương vội vàng nhìn lại, quả nhiên thấy Tô Vân bảo liễn bên trong một cái khác đầu to thiếu niên đi xuống, chính là tiểu Đế Thúc!

"Đây là một cái dương mưu, tu thành Đạo Thần U Triều Sinh, một thân thực lực cường đại vô biên, không kém hơn ngươi. Ngươi coi như có thể đập tan hắn, cũng tất nhiên sẽ bản thân bị trọng thương."

Đế Hỗn Độn âm thanh càng lúc càng mờ nhạt: "Ngươi sau khi bị thương, không thể không dốc lòng dưỡng thương, nhưng ngươi mất tích những năm này, tương lai sẽ thêm ra bao nhiêu loại khả năng? Thánh Vương, ngươi đã đi vào Luân Hồi. Vừa vào Luân Hồi, thân bất do kỷ, ngay cả mình vận mệnh đều không thể nắm giữ."

Luân Hồi Thánh Vương cũng không ngồi yên được nữa, đột nhiên đứng dậy, lạnh lùng nói: "Ta lập tức liền đi giết U Triều Sinh!"

Hắn đi ra Hỗn Độn chi khí, nhìn về phía thứ bảy Tiên giới, không khỏi sắc mặt biến hóa, thứ bảy Tiên giới tinh không cùng hắn tại Hỗn Độn chi khí trông được đến tinh không cũng không nhất trí!

Hỗn Độn bên trong không tính toán nhật nguyệt, không có thời gian trôi qua. Đi ra Hỗn Độn một khắc này mới có thời gian.

"Ta bị Đế Hỗn Độn cái kia khốn nạn ám toán một tay!"

Luân Hồi Thánh Vương sắc mặt tái xanh, ánh mắt rơi vào thứ bảy Tiên giới trên trời sao, thấp giọng nói: "Lão tặc này điều động còn sót lại pháp lực, để cho ta đang đi ra Hỗn Độn chi khí lúc đến hai tháng về sau!"

Từ ngôi sao quỹ tích vận hành, hắn có thể nhận ra khoảng cách Tô Vân thăm hỏi U Triều Sinh đã qua hai tháng!

Hai tháng thoạt nhìn chẳng mấy chốc sẽ đi qua, nhưng mà hai tháng có khả năng phát sinh sự tình thực sự quá nhiều!

Hắn hiện tại không dám xác định U Triều Sinh có hay không tại Tô Vân cùng tiểu Đế Thúc trợ giúp xuống tu thành cá nhân Đạo giới, trở thành Đạo Thần!

"Tô Vân xuất chiêu, quả thực không tầm thường."

Luân Hồi Thánh Vương dừng bước lại, không có lập tức đi vào tìm kiếm U Triều Sinh: "Đã như vậy, ta tới trước giúp Đế Hốt nhất thống toàn bộ thân thể, để hắn trở thành Thiên Quân!"

U Triều Sinh bế quan bên trong tiểu thế giới, Tô Vân hướng U Triều Sinh nói: "Luân Hồi Thánh Vương chưa hẳn dám chủ động tìm ngươi quyết chiến, ngươi trước không nên gấp gáp, chờ ta luyện xong huyền thiết chuông, giúp ngươi một tay. Lần này…"

Hắn sắc mặt trầm xuống: "Ta muốn trấn áp phong ấn hắn mười ba năm!"

Chương 917 : Hạo kiếp đã tới

Chương 907: Hạo kiếp đã tới

U Triều Sinh hỏi: "Như vậy, ngươi chuông khi nào luyện xong?"

Khí tức của hắn cao xa, sâu không lường được, trên người tỏa ra đặc biệt đạo vận, từng cái đặc biệt huyền tại hắn thân bị nhảy nhót tới lui, khi thì bắn ra huyền diệu cực kỳ đạo âm.

Nhất cử nhất động của hắn đều không bàn mà hợp đại đạo chi diệu, giơ tay nhấc chân diệu đến tự nhiên, âm thanh cũng giống như là đạo âm, để cho người ta nghe liền chỉ cảm thấy trong lời nói cất giấu đạo pháp, trong đầu sẽ nổi lên đủ loại kỳ diệu Đạo cảnh.

Đây chính là Đạo Thần biểu hiện!

U Triều Sinh đã vượt qua Thiên Quân cùng cảnh giới Chí Nhân, trở thành Đạo Thần!

Lần này Tô Vân cùng tiểu Đế Thúc đến, chính vào hắn bế quan thời kỳ mấu chốt, nguyên bản không có ý định xuất quan gặp Tô Vân, tiếc rằng Tô Vân đi lên liền trêu chọc vợ hắn, càng ngày càng quá đáng, còn muốn động tay động chân, U Triều Sinh lúc này mới nhịn không được xuất quan.

Mặc dù biết Tô Vân động tác này là vì kích bản thân xuất quan, nhưng hắn vẫn không kềm chế được lửa giận, đem Tô Vân nhấn trên mặt đất đập một hồi, dù sao Tô Vân bây giờ bị Luân Hồi Thánh Vương trấn áp một thân bản lĩnh, phản kháng không được.

Bất quá, Tô Vân lần này xác thực giúp hắn chiếu cố rất lớn.

Tô Vân đạo hạnh cực cao, tinh thông Phần vũ trụ ba mươi lăm tòa vũ trụ đại đạo, đối huyền vũ trụ năm huyền ảo diệu cũng có sâu tìm hiểu, có thể nói tại đạo hạnh bên trên, hắn đã là rất tuyệt đỉnh tồn tại.

Tiểu Đế Thúc thì là thế gian mạnh mẽ nhất đại não. Đế Hốt lấy được là Đế Hỗn Độn giống như thân thể mạnh mẽ, hắn lấy được thì là Đế Hỗn Độn giống như mạnh mẽ trí tuệ.

Lấy Tô Vân đạo hạnh, thêm vào tiểu Đế Thúc đầu óc, cùng với U Triều Sinh đã từng với tư cách Đạo Thần tích lũy, bởi vậy mới có thể trong hai tháng giải quyết khốn đốn U Triều Sinh trong cơ thể Đạo giới nan đề!

Hiện nay U Triều Sinh đã tu thành trong cơ thể Đạo giới, đồng thời đã từng Chí Nhân cạm bẫy Đạo Thần cạm bẫy, cũng bởi vì trong cơ thể Đạo giới nguyên nhân mà không còn tồn tại, để hắn có thể trở thành chân chính Đạo Thần, chưởng khống bản thân.

Trong cơ thể Đạo giới cùng vũ trụ Đạo giới khác biệt lớn nhất ở chỗ, trong cơ thể Đạo giới tự chủ có thể khống chế, không có Đạo Thần cạm bẫy Chí Nhân cạm bẫy.

Mà vũ trụ Đạo giới là bởi vì bao quát toàn bộ vũ trụ đại đạo nguyên nhân, Đạo Thần nhất định phải theo đại đạo làm việc, không cách nào làm trái, bởi vậy Đạo Thần bị đạo khống chế, trở thành Đạo giới khôi lỗi, cho nên mới có cạm bẫy nói chuyện.

Đế Hỗn Độn mở đường ngay tại ở, chứng đạo vào trong, mở ra trong cơ thể Đạo giới, tránh đi cạm bẫy.

Đế Hỗn Độn từng tại vũ trụ biên giới chỉ điểm qua U Triều Sinh, lần này U Triều Sinh có khả năng tu thành trong cơ thể

Đạo giới, trở thành chân chính Đạo Thần, có thể nói là Đế Hỗn Độn cùng Tô Vân, tiểu Đế Thúc liên thủ kết quả!

Tô Vân nói: "Chuông của ta chế tạo lên cũng không phiền phức, Đế đình công tượng lại thêm Hỗn Độn kiếp hỏa, hai ba tháng liền có thể luyện thành. Nhưng chỉ có thể là nâng cao chiếc chuông này uy năng, có khả năng giúp ngươi một tay, cần phải đến tế luyện được càng lâu càng tốt."

U Triều Sinh nghi ngờ nói: "Ta ra tay tiêu diệt tro tàn tiên mà nói, Luân Hồi Thánh Vương liền nhất định phải ra tay đối phó ta, bởi vậy ta cần tại ngươi dưỡng tốt chuông trước đó, chủ động tránh đi cùng Luân Hồi Thánh Vương xung đột. Chỉ là ta không ra tay mà nói, các ngươi có thể ngăn lại tro tàn tiên ư?"

Tô Vân lặng im phút chốc, mặt giãn ra cười nói: "Nhất định phải có thể."

Không thể, liền sẽ diệt tộc, thứ bảy Tiên giới liền sẽ tử vong.

Bởi vậy bất kể như thế nào đều phải chặn lại tro tàn tiên xâm lấn!

U Triều Sinh cũng lặng im phút chốc, dò hỏi: "Luân Hồi Thánh Vương thực lực đến cùng làm sao? Vì sao ngay cả ngươi dạng này đạo hạnh, đều sẽ bị hắn phong ấn? Thêm vào ngươi chuông, chúng ta thật lại là đối thủ của hắn ư?"

Tô Vân nhìn về phía Hương Quân bên người hài tử, U Triều Sinh cũng quay đầu nhìn về phía đứa bé kia, đó là hắn con trai thứ hai, cùng hắn đồng dạng trong ánh mắt mọc ra ba viên đồng tử.

U Triều Sinh lại không hỏi thăm bọn họ có phải là hay không Luân Hồi Thánh Vương đối thủ, nhìn thấy con của

mình, hắn liền rõ ràng bất kể như thế nào hắn đều muốn đi liều mạng, cho dù là nhất định thua chắc chắn!

Con của hắn, không chỉ là huyết mạch của hắn, cũng là sinh đẻ hắn cái vũ trụ kia huyết mạch!

Bất luận là người cha cái thân phận này, vẫn là Đạo Thần cái thân phận này, hắn đều nhất định phải đem Luân Hồi Thánh Vương trọng thương, cho Tô Vân tranh thủ cơ hội!

"Luân Hồi Thánh Vương quả thực mạnh mẽ, hắn Luân Hồi đại đạo chí cao vô thượng, ta tại Phần vũ trụ chỉ tìm tới năm loại đại đạo có thể cùng Luân Hồi đại đạo ngang hàng."

Tô Vân thấy hắn đã tìm được đáp án, vẫn là trả lời vấn đề của hắn: "Ta đi qua các ngươi Đạo giới, được chứng kiến các ngươi năm huyền, tinh diệu vô song. Đây là các ngươi Đạo giới chí cao vô thượng thành tựu, dùng năm cái khác biệt huyền, đạo tận bản vũ trụ đại đạo ảo diệu. Cái này năm cái huyền, đại biểu năm loại chí cao vô thượng đại đạo. Nếu như ngươi có thể tiến thêm một bước, để năm huyền quy nhất, năm loại đại đạo kết hợp một loại, như vậy ngươi có cùng Luân Hồi Thánh Vương chiến hòa hi vọng."

U Triều Sinh không đợi hắn nói xong, cũng đã rõ ràng hắn ý tứ.

Trong cơ thể Đạo giới cùng vũ trụ Đạo giới là có khác biệt, một cái nhân thể phía trong Đạo giới làm sao rộng lớn, cũng không có khả năng cùng một cái vũ trụ cùng so sánh.

Một thân đại đạo cùng vũ trụ đại đạo, cũng có chênh lệch rất lớn.

Hắn mở ra trong cơ thể Đạo giới tu thành Đạo Thần, cho dù là chân chính Đạo Thần, cũng cùng Luân Hồi Thánh Vương bậc này vũ trụ Đạo Thần có không thể nhảy vọt

khoảng cách. Dù là Luân Hồi Thánh Vương nhiều nhất chỉ có hắn ra đời trước đó một phần ba chiến lực!

Hắn nhất định phải năm huyền hợp nhất, hơn nữa là tại bản vũ trụ Đạo giới vẫn còn tồn tại dưới tình huống, mới có thể nắm giữ chiến hòa Luân Hồi Thánh Vương hi vọng!

Hắn bỗng cảm giác áp lực.

Hắn nhất định phải cùng Luân Hồi Thánh Vương đánh một trận, nhất định phải để Luân Hồi Thánh Vương bị thương!

Nhưng mà lấy trước mắt hắn thực lực còn không cách nào làm được!

Còn Tô Vân cho dù luyện thành huyền thiết chuông, lại có thể cho hắn tăng thêm bao nhiêu phần thắng?

Hắn có chút không quá để ý. Dù sao Tô Vân đạo hạnh tuy cao, nhưng pháp lực cùng cảnh giới thủy chung kém một chút.

Tô Vân cùng tiểu Đế Thúc leo lên Đế liễn, cáo từ mời đi, nói: "U đạo hữu, ta chuông luyện thành, ngươi bên tai truyền đến tiếng chuông, liền biết thời cơ đã đến."

U Triều Sinh mang theo Hương Quân cùng hài tử đưa tiễn, đưa mắt nhìn bọn họ đi xa.

Hương Quân không khỏi có chút lo lắng, rúc vào bên cạnh hắn, nói khẽ: "Thiên Đế để ngươi ra tay đối phó cái kia Luân Hồi Thánh Vương, nhất định cực kỳ nguy hiểm a?"

U Triều Sinh cười cười, ôm lấy đầu vai của nàng, hôn mái tóc của nàng, nói khẽ: "Luân Hồi Thánh Vương là có thể tại Đế Hỗn Độn trên cơ sở, mở ra khuếch trương Tiên đạo vũ trụ cường nhân, có khả năng đánh với hắn một trận, để hắn bị thương, không thể không chữa thương mười ba năm, cái này đem là ta cả đời kiêu ngạo. Ta sẽ toàn lực ứng phó!"

Đế liễn lái rời tiểu thế giới này, rất mau tới đến Đế đình trên không, Đế đình Lôi Trì đã đi, cái này động thiên trên không lại không như vậy đè nén, nhưng mà không ngừng vẩy xuống tro tàn tuyết, vẫn để cho trong lòng mọi người bịt kín vẻ lo lắng.

Đế liễn đi vào Đế đình lúc, chính gặp Hồng La cô nương dẫn đầu một nhánh linh sĩ đại quân xuất chinh, Thiên Hậu, Trường Sinh Đế Quân tọa trấn trong đó.

Phương Trục Chí, Sư Úy Nhiên, Sài Sơ Hi, trích tiên nhân, nhân ma Bồng Khao, Ngọc thái tử, Tang Thiên Quân, Cầu Thủy Kính, Tả Tùng Nham, Ngôn Ánh Họa đám người bước đầu tiên xông lên tinh không, tại dọc đường tinh không bố trí xuống trận doanh, nghênh chiến tro tàn đại quân.

Đế đình tinh nhuệ ra hết.

Lần này Hồng La mang đi chính là cuối cùng một nhánh do Chinh Thánh cùng Nguyên Đạo cảnh giới linh sĩ tạo thành đại quân, Tô Vân nhìn về phía trong quân, phần lớn là chút gương mặt trẻ tuổi, có vài người có vẻ hơi non nớt chi khí. Trừ cái đó ra, còn có Hậu đình bên trong nương nương cũng trong quân đội.

Thiên Hậu khẽ khom người, nói: "Bệ hạ, không thể lễ ra mắt."

Tô Vân hạ thấp người nói: "Nương nương bảo trọng."

Tiểu Đế Thúc từ Đế liễn bên trong đi ra, nói: "Tô đạo hữu, tạm biệt."

Tô Vân há to miệng, lại không có ngăn cản hắn. Tiểu Đế Thúc đi vào Hồng La trong quân.

Đại quân không ngừng, đi vào tinh không, xa xa tinh không đang dần dần trở nên ảm đạm, một khỏa lại một khỏa ngôi sao

dập tắt, đó là phô thiên cái địa tro tàn tiên tại thôn phệ từng khỏa ngôi sao cùng từng cái thế giới!

Hồng La quay đầu nhìn Tô Vân Đế liễn một chút, cười nói: "Ta còn muốn gả cho hắn làm sao bây giờ?"

Thiên Hậu cười nói: "Đừng suy nghĩ. Ngươi là hắn di nương, không thích hợp."

Đế liễn hướng phía dưới lái tới, lại không có đi tới Đế đình, mà là lúc trước hướng Chung Sơn động thiên.

Tô Vân xa xa nhìn ra xa, chỉ thấy Chung Sơn động thiên biên ải kiếp vân liên miên trăm triệu dặm, sấm sét vang dội, lôi đình giống như là giọt mưa đồng dạng, từ không trung rớt xuống, không ngừng nổ vang.

Đó là hàng ngàn vạn đóa lôi vân tụ hợp thể, lôi kiếp từ tầng mây bên trong bộc phát, dày đặc như dệt cửi!

Cỗ này dị tượng khổng lồ như vậy, thế cho nên cho dù là tại cái khác động thiên cũng có thể nhìn ra rõ rõ ràng ràng, thậm chí tại thiên ngoại cũng có thể nhìn thấy Chung Sơn động thiên biên cảnh bị lôi vân bao phủ cảnh tượng kỳ dị!

Đế liễn đi tới Chung sơn biên ải, Yến Tử Kỳ sai người đem Tô Vân nghênh tiếp biên ải cổng lầu, Tô Vân xuống xe, chỉ thấy Yến Tử Kỳ ở trên thành lầu nhìn về phía nơi xa.

Hắn đi ra phía trước, đập vào mi mắt là từng tòa đại doanh, đủ loại sát trận trải rộng tại Thiên Phủ động thiên bình nguyên bên trên, sát khí ngập trời!

Những cái kia trong đại doanh, Yến Tử Kỳ dưới trướng hai ngàn vạn tướng sĩ tại độ kiếp.

Khả năng này là Tiên đạo vũ trụ từ trước tới nay rất tráng lệ bao la hùng vĩ một hồi độ kiếp, tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả!

Tô Vân quần áo đón gió hướng về phía sau bồng bềnh, phía trước hắn không trung, hàng ngàn vạn kiếp vân xuất hiện, hai ngàn vạn linh sĩ độ tiên kiếp, khung cảnh này bản thân liền không thể tưởng tượng nổi!

Hắn nhìn về phía nơi xa, những ngày này Tiên Hậu từ Câu Trần, Đế đình kinh Chung sơn, di chuyển Thiên Phủ động thiên bách tính cùng sinh linh, hết khả năng mang đi càng nhiều người, rời xa mảnh này sắp hóa thành đất khô cằn địa phương.

Hiện nay Thiên Phủ động thiên phần lớn địa phương đều đã hết rồi.

Tô Vân không cách nào đưa cho Yến Tử Kỳ bao nhiêu người, Đế đình đã điều động lân cận động thiên toàn bộ có khả năng điều động lực lượng, xông lên tinh không, nghênh chiến một cỗ khác tro tàn tiên!

Những người này, đều là linh sĩ. Linh sĩ tại tro tàn tiên phía trước, có thể nói cừu non phơi bày tại mãnh hổ trước mặt, nhưng bọn họ nhất định phải xuất chinh!

Chỉ dựa vào Đông Quân Tây Quân Cầu Thủy Kính Thiên Hậu đám người, là tuyệt không có khả năng chống đỡ được tro tàn tiên đại quân, chỉ có đầy đủ tướng sĩ, mới có thể đem tro tàn tiên đại quân ngăn trở tại thứ bảy Tiên giới bên ngoài!

Nhưng dù vậy, tro tàn tiên số lượng cũng vẫn là so với bọn hắn nhiều hơn rất nhiều!

Đây là một hồi không có đường lui chiến tranh.

Tô Vân nhìn về phía nơi xa, nói: "Yến thiên sư, ta mặc dù không cách nào cho ngươi bao nhiêu binh lực, nhưng ta vẫn là mời đến mấy người bạn tốt. Bọn hắn tới."

Yến Tử Kỳ hơi giật mình, quay đầu nhìn lại, thấy được mấy cái kẻ thù.

Tán nhân Nguyệt Chiếu Tuyền cùng Lư tiên nhân đang tại hướng bên này đi tới, ánh mắt rơi vào Yến Tử Kỳ trên người, hai vị lão giả đều là đằng đằng sát khí.

Yến Tử Kỳ nói: "Tán Tiên sáu lão, Lê Thương Tuyết, Quân Tái Tửu, Ngô Tây Sơn, Cung Tây Lâu, là bị ta mời đi Tán Tiên giết chết."

Nguyệt Chiếu Tuyền đi tới trước mặt hắn, đứng vững thân hình, nói: "Không sai."

Yến Tử Kỳ nói: "Ngươi cùng Lư tiên nhân hận không thể đem ta lột da rút xương."

Lư tiên nhân gật đầu: "Ta cùng câu cá lão ẩn cư về sau, tìm kiếm khắp nơi tung tích của ngươi, muốn đem ngươi tru sát, thủy chung không thể tìm tới ngươi."

Yến Tử Kỳ lại nói: "Nhưng mà các ngươi lần này tới cũng không phải là vì giết ta."

Nguyệt Chiếu Tuyền nói: "Giải quyết tro tàn tiên náo động về sau, ta cùng lư thư sinh mới có thể đối ngươi thống hạ sát thủ, vì mấy vị lão huynh đệ báo thù."

Yến Tử Kỳ gật đầu nói: "Nếu như hai vị không may tại tro tàn tiên náo động bên trong hi sinh, sau chiến tranh ta sẽ tại hai vị phần mộ trước tự sát, lấy báo hai vị hôm nay không tính toán hiềm khích lúc trước."

Lư tiên nhân giọng nói cứng rắn: "Không cần! Ngươi nếu là sống sót, là mạng ngươi tốt, chúng ta không có thèm!"

Tô Vân thở phào một hơi, cười nói: "Nhìn thấy các ngươi trò chuyện rất cởi mở lòng tham hợp ý, ta liền yên tâm. Chư vị, Chung sơn bên này, liền giao cho các ngươi."

Yến Tử Kỳ hạ thấp người nói: "Bệ hạ mời về."

Tô Vân xoay người leo lên Đế liễn, đột nhiên nhìn thấy phía đông không trung dâng lên màu đỏ thải hà, đó là kiếp hỏa quang mang chiếu rọi không trung, đem không trung chiếu sáng, chính là tro tàn tiên đại quân.

Trong lòng của hắn hơi hơi trầm xuống, tro tàn tiên những nơi đi qua, đều là một phiến đất hoang vu , bất kỳ cái gì sinh linh đều sẽ bị cắn nuốt không còn một mảnh!

Bọn họ tựa như là không ngừng thôn phệ sinh sản u ác tính, cho đến đem thiên địa ăn đến trắng xoá thật sạch sẽ, cho đến cũng tìm không được nữa bất kỳ hoạt động gì đồ vật, bọn họ mới có thể thiêu đốt sạch sẽ, hóa thành kiếp thổ.

Căn cứ Đổng Phụng Thần Vương nghiên cứu, tro tàn tiên thiên sinh ra được có một loại cảm giác đói bụng, bản thân kiếp hỏa để cho bọn họ luôn nghĩ tới ăn, ăn máu thịt, ăn thiên địa nguyên khí, toàn bộ nắm giữ linh lực linh tính đồ vật, đều sẽ bị bọn họ ăn đi.

Cho đến cũng lại tìm không được bất kỳ thiên địa nguyên khí thì ngưng!

Mà bây giờ, những này tro tàn tiên cuối cùng đã tới.

Chương 918 : Đều là kẻ thù

Chương 908: Đều là kẻ thù

Tô Vân đi vào Đế liễn, lần nữa lên đường, đi tới Đế đô bên ngoài, Đế liễn không có vào thành, mà là trực tiếp chạy vào đốc tạo xưởng.

Đốc tạo xưởng bên trong, huyền thiết chuông bị nấu chảy đúc lại, bởi vì lần này luyện chế huyền thiết chuông đơn giản nhất, từ bỏ bất luận cái gì phức tạp cấu tạo, chỉ lưu lại chuông hình thái, bởi vậy luyện chế tốc độ cực nhanh!

Chiếc này chuông lớn đã thành hình, Âu Dã Vũ đám người đang tại sửa chữa góc viền, hết khả năng để chiếc chuông này hiện ra hoàn mỹ nhất hình thái, tìm không ra bất kỳ khuyết điểm.

Tô Vân đi tới chuông bên dưới, ngồi tại Hoang đồng thần lô bên cạnh, nguyên thần cái bóng bay ra, thôi thúc Tiên Thiên Nhất Khí, một lần lại một lần lạc ấn chiếc này chuông lớn.

Huyền thiết chuông uy năng đang dần dần nâng cao, Hỗn Nguyên như một.

Tô Vân đôi mắt tỏa ra Hỗn Độn kiếp hỏa ánh lửa, thân bị một đạo Luân Hồi Hoàn từ từ hình thành, chiếu rọi ra Chung sơn các nơi cảnh tượng.

Hắn vừa quan sát, một bên từ trong ra ngoài ước đoán Luân Hồi Thánh Vương phong ấn, để cho mình tại Luân Hồi chi đạo bên trên lĩnh ngộ cao hơn một chút.

Sau năm ngày, Yến Tử Kỳ trong mắt xuất hiện tro tàn tiên đại quân, mà tràng này độ kiếp cũng từ từ đến hồi cuối.

Dưới trướng hắn phía trước nhất đại doanh đã cùng đợt thứ nhất tro tàn tiên va chạm, Thiên Phủ động thiên không trung, đột nhiên bị một đạo sáng rực hồng quang xuyên thủng.

Đó là tòa thứ nhất đại doanh sát trận, tụ tập giữa thiên địa sát khí, sát khí thẳng tắp như trụ, xông thẳng lên trời!

Chợt, tòa thứ hai sát trận bộc phát, ngay sau đó chính là tòa thứ ba, tòa thứ tư, tòa thứ năm!

Từng tòa sát trận khởi động, trong nháy mắt Thiên Phủ động thiên không trung liền bị phản chiếu một mảnh huyết hồng!

Những này trận doanh lấy hình lục giác sắp xếp, mỗi sáu tòa đại doanh trung tâm liền có một tòa Tiên thành, Tiên thành hiện ra hình lục giác, sáu cái môn hộ, thủ vệ nghiêm ngặt, có thể tùy thời trợ giúp sáu đại trận doanh.

Kỳ lạ hơn diệu chính là, mỗi một cái trận doanh có thể đồng thời nhận được ba tòa Tiên thành trợ giúp, cũng có thể nhận được hai cánh trận doanh giúp đỡ!

Yến Tử Kỳ đại quân, chính là lấy loại này chi chít khắp nơi phương thức sắp xếp ra!

Đại địa chấn động âm thanh truyền đến, đó là vô số tro tàn tiên tại chạy trốn nhấc lên động tĩnh, cánh của bọn nó đã bị thiêu nát, không cách nào phi hành, chỉ có thể cất bước lao nhanh.

Trên bầu trời cũng có vô số tro tàn tiên vỗ cánh bay tới, to lớn cánh chim che kín không trung, không nhìn thấy mặt trời!

Trong lúc nhất thời tiếng la giết tiếng gào thét, thần thông tiên binh phá không âm thanh, Tiên đạo bắn ra đạo âm, cùng kích động, đinh tai nhức óc, chỉ trong nháy mắt, huyết nhục văng tung tóe!

Đủ loại chân cụt tay đứt xung quanh bay lượn, thần binh lợi khí mảnh vỡ cũng bốn phía bay loạn!

Tuyến đầu trận doanh yếu kém nhất, tại kiên trì ngắn ngủi sau một lát, tòa thứ nhất trận doanh liền bị công phá, một tôn khí lực như núi tro tàn tiên đột nhiên mở cái miệng rộng, phun ra rừng rực kiếp hỏa, từ chỗ hổng bên trong rót vào sát trận bên trong!

Kiếp hỏa giống như là đồng dạng phun trào thủy triều, bao phủ tất cả, tòa thứ nhất trận doanh bên trong hơn phân nửa tướng sĩ bị kiếp hỏa nhen lửa, phát ra tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

Mặt khác tro tàn tiên nhao nhao nhào vào trận doanh bên trong, còn lại tướng sĩ một bên ra sức chống cự, một bên lui về phía sau, ý đồ lui hướng Tiên thành, nhưng ngay sau đó liền bị tro tàn tiên triều dâng bao phủ, liền cái bọt nước cũng không có.

Tiếp theo, tuyến đầu từng tòa trận doanh bị công phá, từng tòa Tiên thành cũng tràn ngập nguy hiểm.

Đúng lúc này, một tòa Bắc Miện trường thành hạ xuống, chặn lại vô số tro tàn tiên đường đi, đem tro tàn tiên đại quân sinh sinh cắt ra.

Vọt tới phía trước nhất tro tàn tiên nhất thời gặp gỡ từng tòa trận doanh cùng Tiên thành vây quét, mặt khác tro tàn tiên tắc nhao nhao bay lên, xông lên trường thành, ý đồ lật xem toà này trường thành!

Một vòng trăng sáng từ trường thành sau bay lên, chỉ thấy trăng sáng bên trong câu cá tiên nhân vung ra dây câu, đem từng cái tro tàn tiên cắt ra!

Cái kia dây câu vô cùng sắc bén, tại trường thành xuống đung đưa tới lui, chém xuống không biết bao nhiêu đầu lâu!

Bức này cảnh tượng khiến mọi người sinh ra hi vọng, đột nhiên từng tôn mạnh mẽ vô song tro tàn tiên vỗ cánh bay tới, trong khoảnh khắc liền bay lên trường thành, lợi trảo nắm chặt tường thành, hướng cái kia câu cá tiên nhân đánh tới!

Mấy cái này tro tàn tiên, khi còn sống rõ ràng là Đạo cảnh bát trùng thiên tồn tại, sau khi chết hóa thành tro tàn tiên, như trước giữ cực kì khủng bố chiến lực!

Cái kia câu cá tiên nhân cầm trong tay cần câu, dây câu tung bay, tại trường thành bên trên cùng mấy cái kia đại kiếp tro tiên giao thiệp, không rơi vào thế hạ phong.

Nhưng hắn khó mà duy trì trường thành thần thông, rất nhanh liền bị vô số tro tàn tiên tướng trường thành đánh xuyên qua!

Tro tàn tiên đại quân điên cuồng vọt tới, như thủy triều bao phủ tất cả!

Đột nhiên một cái gầy yếu thư sinh quơ một cây Hoa Cái, như là sao chổi giống như từ trên trời giáng xuống, rơi xuống đất đồng thời đem Hoa Cái cắm trên mặt đất.

"Ầm ầm!"

Cuồng bạo khí lưu bốn phương tám hướng bay đi, chấn động từng tòa trận doanh cùng Tiên thành, đồng thời Hoa Cái hướng ra phía ngoài nở rộ, tầng tầng Đạo cảnh đem bốn phía tro tàn tiên dựa theo khi còn sống cảnh giới cao thấp mà chia cắt ra tới!

Cái kia lư thư sinh đem tro tàn tiên bên trong thực lực mạnh nhất tro tàn tiên lưu tại trung tâm nhất tầng thứ tám Hoa Cái bên trong, bản thân chậm rãi thẳng người lên, đối mặt những này mạnh mẽ tro tàn tiên!

Hai người bọn họ, là tu luyện tới cảnh giới cực hạn mạnh nhất Tán Tiên, gia nhập chiến cuộc, nhất thời lực kéo xu

hướng suy tàn, đề chấn sĩ khí!

Các tướng sĩ ra sức chém giết, Yến Tử Kỳ cũng dùng hết khả năng điều động trận thế, vây quét xông vào trận doanh tro tàn tiên, mưu cầu giảm bớt tướng sĩ thương vong.

Trận chiến tranh này kéo dài ba ngày ba đêm, cái cuối cùng tro tàn tiên ngã ở các tiên nhân lợi nhận phía dưới, mệt mỏi các tiên nhân thu hồi tàn tạ kinh khủng binh khí, bốn phía nhìn lại, chỉ thấy chiến trường bên trên bốn phía đốt lên kiếp hỏa, đó là tro tàn tiên thi thể đang thiêu đốt.

Trong chiến trường, đã không có một cái tro tàn tiên có khả năng đứng lên.

Tiên binh tiên tướng trên mặt tươi cười, một thanh âm lẩm bẩm nói: "Chúng ta thắng lợi ư?"

Nhưng mà không có tiếng hoan hô truyền đến, chiến trường bên trên lạ thường yên tĩnh.

Tại chiến tuyến phía trước, đến ngàn vạn mà tính tro tàn đại quân đã đến đến, vô thanh vô tức, không có phát ra bất kỳ thanh âm!

Từng tôn thân ảnh cao lớn sừng sững tại tro tàn tiên trong đội ngũ, mang theo làm người ta ngạt thở cảm giác áp bách, hiển lộ hết mạnh mẽ. Bọn họ khi còn sống tuyệt đối là cao cao tại thượng đại nhân vật!

Thậm chí có thể là trong lịch sử lưu danh tồn tại!

Tại đây chút tro tàn tiên đại nhân vật sau lưng, thì là tung bay ở trên bầu trời Minh Đường Lôi Trì, như là bóng ma bình thường bao phủ thế gian!

Chiến trường bên trên là yên tĩnh như chết.

Mà chặn lại những này tro tàn tiên đại quân là một cái cao lớn thân ảnh, trên người ma khí ngập trời, đối mặt tro tàn tiên

đại quân.

Cái này cao lớn thân ảnh để toàn bộ tro tàn tiên không dám tiến lên trước một bước!

Cho dù là bọn họ đã chết, cho dù là bọn họ hóa thành tro tàn, đối cái này nam nhân như trước tràn đầy kính sợ cùng ngưỡng mộ.

Bởi vì hắn là bọn họ Đế!

Đế Tuyệt!

Yến Tử Kỳ nhìn về phía trước trận, nội tâm phức tạp.

Cái kia chặn lại tro tàn tiên nam tử không phải Đế Tuyệt, mà là Đế Tuyệt chi thi Đế Chiêu!

Năm đó sát hại Đế Tuyệt, Yến Tử Kỳ cũng có phần, không nghĩ tới hiện nay lại là Đế Tuyệt thi ma đứng tại hắn tướng sĩ phía trước, trở thành một tòa ngăn cản tro tàn tiên sát lục phong bi!

Yến Tử Kỳ nhân cơ hội truyền lệnh xuống, khiến tướng sĩ chỉnh đốn trận hình, bị đánh tàn quân đội pha trộn đến mặt khác trong đội ngũ đi.

Hắn đâu vào đấy, bình tĩnh, hiển lộ hết thiên sư phong phạm, để các tướng sĩ bao nhiêu có thể an tâm một chút.

Nhưng mà bất luận là Yến Tử Kỳ vẫn là Nguyệt Chiếu Tuyền đều biết, trận đánh này chú định cực kỳ khó khăn.

Lúc trước bọn họ giết chết đi tro tàn tiên chỉ là quân tiên phong, đã để bọn họ tổn thất nặng nề, mà bây giờ chân chính chủ lực mới vừa vặn đi tới.

Phía sau, còn không ngừng có càng nhiều tro tàn tiên vọt tới!

Dù là có Đế Chiêu tại, một trận chiến này chỉ sợ cũng bại nhiều thắng ít.

Đột nhiên, một cỗ khác Đại Đế khí tức rung chuyển không trung, xua tán trên không khói mù, Yến Tử Kỳ hướng đông bắc nhìn lại, thấy được Tiên Hậu nương nương Thiên Hoàng bảo thụ.

Câu Trần linh sĩ đại quân tại hướng bên này xuất phát!

Cùng lúc đó, ba ngàn hư không vỡ ra, mười sáu Thánh Vương dẫn đầu từng nhánh Minh đô Ma Thần đại quân đăng lâm chiến trường, tùy thời chuẩn bị từ hư không bên trong xung phong liều chết tro tàn đại quân trận doanh!

Yến Tử Kỳ đột nhiên an tâm lại, thở phào nhẹ nhõm. Chỉ cần có thể ngừng lại tro tàn tiên xung phong liều chết tình thế, chỉ cần không còn là đại quyết chiến, đánh trận địa chiến, công thành chiến cùng hoang nguyên chiến, hắn chưa hề sợ qua bất luận người nào!

Hắn đi tới Đế Chiêu bên người, Đế Chiêu liếc mắt nhìn hắn, nói: "Nghe nói ngươi năm đó phản bội ta?"

"Vâng."

Yến Tử Kỳ thừa nhận nói: "Năm đó ta là một cái có tài nhưng không gặp thời tiểu tiên nhân, đầu nhập vào Đế Phong, nâng đỡ Đế Phong lật đổ bệ hạ, dựa vào Đế Phong mới leo đến hiện nay vị trí."

Đế Chiêu gật gật đầu: "Chúng ta có thù. Chẳng qua xem ở ta nghĩa tử phân thượng, hôm nay ta không tính toán với ngươi."

Yến Tử Kỳ ngẩn ngơ: "Bệ hạ là Vân Thiên Đế mời đến giúp ta?"

Đế Chiêu nói: "Đây là đương nhiên. Hắn nói, lần này hắn mời tới, đều là kẻ thù của ngươi."

Yến Tử Kỳ trong lòng khẽ động, lúc trước hắn đối Đế Phong trung thành tuyệt đối, không ít cùng Tiên Hậu nương nương đối nghịch, tiến đánh Câu Trần, hắn cũng bày mưu tính kế, khoản này thù tự không cần nói nhiều.

Minh đô Đại Đế cũng là cùng hắn có thù, tuy là Minh đô Đại Đế gặp phải trẻ tuổi tuấn kiệt liền sẽ cầu kết bái, nhưng mà Yến Tử Kỳ lại nhiều lần hướng Đế Phong đưa ra suy yếu Minh đô quyền lực, phế Minh đô vì Thánh Vương, triệt để đem mười tám tầng Minh đô nắm giữ trong tay.

Bởi vậy Minh đô Đại Đế đối với hắn cực kỳ ghét hận, chưa hề đề cập qua cùng hắn kết bái.

"Vân Thiên Đế quả nhiên nói một không hai, nói cho ta tìm mấy cái kẻ thù, quả nhiên liền tìm cho ta một đống kẻ thù tới giúp ta…"

Đáy lòng của hắn cười khổ, nhưng cùng lúc yên lòng, những này kẻ thù tuy là hận không thể làm thịt hắn, nhưng bọn họ cũng đều là người trọng tình trọng nghĩa, không những sẽ không giết hắn, sẽ còn dùng hết khả năng trợ hắn!

Hồi tưởng lại Đế Phong hành động, Yến Tử Kỳ trong lòng thầm than một hơi.

Tro tàn tiên trận trong doanh trại, Luân Hồi Thánh Vương quần áo tả tơi, rộng tay chân to, ngồi ngay ngắn xuống, lấy Luân Hồi chi thuật tại Bách Lý Độc sau lưng dệt thành một đạo vầng sáng, nói: "Ta trúng Vân Thiên Đế kế sách, đem cùng U Triều Sinh đại chiến. Người này đã tu thành Đạo Thần, để tránh ta cùng hắn lưỡng bại câu thương, bị Vân Thiên Đế thừa lúc, hiện nay ta ban tặng ngươi Luân Hồi thần thông, có thể giúp ngươi một tay. Có này thần thông, ngươi chẳng những

có thể lấy nhất thống toàn bộ phân thân pháp lực, hơn nữa đứng ở thế bất bại.”

Bách Lý Độc trong lòng ngạc nhiên liên tục, cùng một đám phân thân cảm tạ.

Luân Hồi Thánh Vương đứng lên nói: “Ngươi nơi này ta không thích hợp ở lâu, ta dù sao cũng là trưởng bối, cùng Đế Hỗn Độn nổi danh tồn tại, nếu là bị người biết ta nhúng tay các ngươi những bọn tiểu bối này ở giữa tranh đấu, sẽ châm biếm ta. Còn có một chuyện, Vân Thiên Đế đang suy nghĩ ta Luân Hồi chi đạo, người này đầu óc rất là lợi hại, chắc chắn sẽ suy nghĩ ra chút gì đó. Chẳng qua ta đưa cho ngươi thần thông tại phía xa trên hắn, ngươi không cần lo lắng.” Dứt lời, một đạo hào quang hiện lên, biến mất không thấy gì nữa.

Bách Lý Độc nghe vậy, yên lòng, hạ giọng cười nói: “Ai Đế đầu óc tốt? Như vậy đầu óc của ta càng tốt hơn! Ai Đế có thể phá giải Luân Hồi chi đạo, ta được đến Đế Thúc chi não, vì sao lại không thể?”

Chương 919 : Oánh Oánh tới

Chương 909: Oánh Oánh tới

Bách Lý Độc nghiên cứu Luân Hồi Thánh Vương thần thông, hoàn mỹ phân tâm chiến sự, ngược lại cho Yến Tử Kỳ cơ hội thở dốc, đây là Luân Hồi Thánh Vương không có dự liệu được.

Lúc này Luân Hồi Thánh Vương lại không siêu nhiên, mà là đi vào Luân Hồi chi đạo bên trong mà không biết.

Thứ bảy Tiên giới tinh không.

Thế gian thường có ba ngàn thế giới đại thiên thế giới câu chuyện, nhưng tinh không bên trong đâu chỉ ba ngàn thế giới?

Tinh không bên trong có to to nhỏ nhỏ ngân hà, ngân hà bên trong có vô số tinh hệ, to to nhỏ nhỏ tinh hệ bên trong có từng khỏa thích hợp cư trú ngôi sao, dạng này ngôi sao được gọi là thế giới.

Vật có vạn chủng, người có bách thái. Mỗi người tính cách thường thường khác biệt, tiên nhân tính cách cũng là như thế.

Năm đó Vân Thiên Đế, Đế Phong, Thiên Hậu, Tà Đế đám người tranh đoạt thiên hạ, đều tự dẫn binh chinh chiến, giết đến trời đất mù mịt, nhưng cũng không phải là toàn bộ tiên nhân đều đối Hoàng Đồ bá nghiệp có hứng thú, cũng tự biết bản thân không có cái này thực lực tu vi.

Ngay sau đó những tiên nhân này thường thường liền sẽ rời xa phân tranh chi địa, rời đi thứ bảy Tiên giới đi vào tinh không.

Bọn họ là ẩn sĩ.

Bọn họ chọn một cái thiên địa nguyên khí dư thừa tiểu thế giới định cư, rất nhiều tộc nhân cũng sẽ di chuyển đi vào, tiên nhân lại ở thế giới như vậy bên trong khai tông lập phái, chọn lấy tư chất thượng giai người trẻ tuổi vì mình đệ tử.

Có chút trong thế giới bởi vì bị mấy cái tiên nhân nhìn trúng, thường thường sẽ xuất hiện mấy cái môn phái.

Những môn phái kia ở giữa câu chuyện vậy liền nhiều, có khác một phen điểm đặc sắc.

Tinh không bên trong một chỗ tiểu thế giới tên là Hạ Hậu tinh, thế giới này khoảng cách thứ bảy Tiên giới chủ đại lục tương đối xa, nhưng thiên địa nguyên khí cũng rất là dồi dào.

Định cư ở chỗ này tiên nhân tên là Cửu Di, vốn là Đế Tuyệt thời đại tiên nhân. Đế Phong mưu sát Đế Tuyệt, đem thứ bảy Tiên giới đánh cho vỡ nát, Cửu Di chính là vào lúc đó trốn đi, mang theo tộc nhân đi tới Hạ Hậu thế giới, an cư xuống.

Trải qua hơn vạn năm phát triển, Hạ Hậu thế giới đã có chút thịnh vượng, về sau thứ bảy Tiên giới hợp nhất, thứ nhất tiên nhân thành tiên, Cửu Di hậu nhân bên trong lại tăng thêm mấy cái tiên nhân.

Hạ Hậu thế giới càng thêm thịnh vượng, trong thế giới có nhiều đến gần một trăm quốc gia, hơn một tỷ nhân khẩu, loại trừ Cửu Di xây môn phái bên ngoài, còn có mặt khác tiểu môn phái.

Nơi này phát triển ra một bộ đặc biệt văn minh.

Đến hai đại Lôi Trì bay lên không, trấn áp thứ bảy Tiên giới lúc, Cửu Di tiên nhân cũng bị ảnh hưởng, tước mất đạo hoa, biến thành linh sĩ. Chẳng qua nơi này như trước yên lòng, không có bị Đế chiến vật lộn.

Nhưng một ngày này, Hạ Hậu thế giới sau khi mặt trời lặn, liền không còn có bay lên qua.

Mọi người trong bóng đêm nhao nhao nhìn về phía không trung, chỉ thấy trên bầu trời ngôi sao tại một cái tiếp theo một cái dập tắt, tinh không trở nên so bình thường thời kì càng thêm ảm đạm.

Trong đám người tràn ngập bất an không khí.

Trên bầu trời, linh sĩ bọn họ nhao nhao bay về phía Hạ Hậu thế giới Thánh địa, đi cầu kiến Cửu Di tiên nhân, hắn là thế giới này mạnh mẽ nhất cổ xưa tồn tại, hắn nhất định biết cái này dị tượng đại biểu cho cái gì.

Mà tại trong thánh địa, Cửu Di tiên nhân nhìn lên bầu trời bên trong bay xuống tro tàn, vẻ mặt hoàn toàn trắng bệch.

Phía sau hắn, là ngàn vạn linh sĩ quỳ rạp trên đất, lẳng lặng chờ hắn chứng minh tinh tượng biến hóa nguyên nhân.

Cửu Di tiên nhân khóe mắt nhảy lên kịch liệt, âm thanh khàn khàn nói: “Bọn nhỏ, chạy đi…”

Phía sau hắn linh sĩ bọn họ giật mình, phảng phất không có nghe rõ.

Cửu Di tiên nhân nhìn hắc ám tinh không bên trong di động bóng ma, khàn cả giọng hô to: “Chạy ah, mau trốn đến tinh không bên trong đi! Nói không chừng còn có đường sống! Chạy mau “

Hạ Hậu thế giới linh sĩ bọn họ còn chưa lấy lại tinh thần, không trung cũng đã biến thành màu đỏ sậm, đó là kiếp hỏa quang mang.

Vô cùng vô tận tro tàn tiên bay lượn, đi qua thế giới này, trong đó một tiểu chi tro tàn tiên đại quân lao xuống, đi vào Hạ Hậu thế giới, bọn họ cánh chim đem không trung che được không còn một mảnh.

“Chạy mau ah” Cửu Di tiên nhân la hét, ra sức tế lên bản thân tiên binh, hướng rơi vào Thánh địa bên trên tro tàn tiên đánh tới.

Sau một khắc, hắn liền người mang tiên binh cùng một chỗ bị cái kia tro tàn tiên một ngụm nuốt vào!

Vô số tro tàn tiên tại đây cái bên trong tiểu thế giới bay lượn, thôn phệ thiên địa nguyên khí, thôn phệ sinh linh, khá lâu sau, bọn họ lại lần nữa bay lên, rời đi Hạ Hậu thế giới.

Hạ Hậu thế giới bị thật dày tro tàn bao trùm, tất cả văn minh dấu vết không còn sót lại chút gì.

Hơn một tỷ nhân khẩu, gần một trăm quốc gia, to to nhỏ nhỏ môn phái, dài đến vạn năm truyền thừa, tại đây trường hạo kiếp bên trong liền một đóa bọt nước cũng không tính được.

Vô số tro tàn tiên trong tinh không phi hành, hướng về tinh không bên trong càng thêm sáng rực địa phương bay đi, nơi đó chính là Tiên giới.

Thứ bảy Tiên giới.

Mà tại tro tàn tiên đại quân ngay phía trước, khoảng cách Hạ Hậu thế giới cách nhau một đạo ngân hà địa phương, Đông Quân, Tây Quân cùng Tử Vi Đế Quân đều tự dẫn dắt một nhánh linh sĩ quân đội đi tới nơi này, bỏ xuống Tiên thành, đóng trại.

Bọn họ lấy trong tinh hà ngôi sao làm gạch thạch, dọc theo Tiên thành dựng tường thành, phảng phất một đạo quy mô khá nhỏ trường thành, điều động từng cái mặt trời uy năng, sắp đặt trận pháp.

Ngân hà từ từ sáng lên, đó là vô số ngôi sao bị tụ tập chất đống lên kết quả, còn có tướng sĩ thôi thúc từng vầng mặt trời, để mặt trời bắn ra so trước kia càng thêm hào quang sáng tỏ.

Đạo này thứ nhất trận tuyến phía sau, cũng có ngân hà từ từ trở nên sáng rực, nơi đó là trận thứ hai tuyến, do Cầu Thủy Kính, Tả Tùng Nham đám người đang đánh tạo tinh không trường thành.

Cầu trái về sau còn có thứ ba trận tuyến, do Đan Thanh, Hàn Quân đám người phụ trách, chế tạo thứ ba trường thành.

Loại trừ bọn họ bên ngoài, còn có Bồng Khao, Ngọc thái tử đám người đại quân chế tạo thứ tư trường thành, Tang Thiên Quân, Ngôn Ánh Họa đám người chế tạo thứ năm trường thành, Ứng Long, Bạch Trạch, Bích Lạc đám người chế tạo thứ sáu trường thành…

Từ nơi này đến thứ bảy Tiên giới chủ đại lục, một đường thẳng bên trên, có chín tòa trọng yếu nhất ngân hà, các tướng sĩ liền ở đây chế tạo chín tòa tinh không trường thành.

Bởi vì Minh Đường Lôi Trì chưa hề bị phá vỡ, những này đến từ Nguyên Sóc, Đế đình các nơi tướng sĩ tuyệt đại bộ phận đều là linh sĩ, nhưng là từ trên thực lực tới nói, tu vi của bọn hắn thực lực có thể cùng Kim Tiên so sánh, tay cầm ngôi sao lấy nhật nguyệt, không thành vấn đề!

Đế đình bên trong chỉ có số ít nguyên bản tu luyện tới Đạo cảnh tứ trùng thiên ngũ trùng thiên tồn tại, mới có thể tại Lôi Trì uy năng người trung gian ở bản thân.

Loại người này ít càng thêm ít.

Đế đình nắm giữ Tiên Quân trở lên thực lực người không đủ trăm số, cũng may Ngôn Ánh Họa dẫn đầu một phần Tiên Quân đến đây đầu nhập vào, bằng không Đế đình liền đủ nhiều tướng lĩnh cũng rất khó chọn lựa ra.

Lần này, Lăng Cơ, Động Đình mấy người mười một Thánh Vương cũng mang theo pháp bảo của mình, dẫn binh xuất

chinh, Ứng Long Bạch Trạch cũng dẫn đầu Thần Ma xuất chinh, còn có Bích Lạc, cũng đi vào trong quân.

Cái này có thể nói là Đế đình có khả năng cầm được ra mạnh mẽ nhất đội hình, phàm là có thể lên chiến trường, đều lên chiến trường, chỉ kém mỗi bên đại học cung học viện lão sư cùng sĩ tử chưa hề ra trận!

Bất quá, làm đứng tại trên cổng thành Phương Trục Chí, Sư Úy Nhiên cùng Tử Vi Đế Quân đám người nhìn thấy phía trước ngôi sao một cái tiếp theo một cái lần lượt dập tắt lúc, vẫn là tay chân lạnh giá.

Phun trào tro tàn tiên hướng bên này nhào tới, cho dù là sáng ngời nhất mặt trời cũng sẽ tại ngắn ngủi phút chốc liền bị vô số tro tàn tiên thôn phệ linh lực cùng thiên địa nguyên khí, ảm đạm dập tắt, rơi vào tử vong!

Phương Trục Chí sau lưng, Lý Mục Ca kiểm tra mỗi một cái tướng sĩ tại trận đồ bên trong phương hướng, tràng chiến dịch này bên trong, hắn tại Phương Trục Chí dưới trướng làm thiên tướng.

Bên cạnh hắn, là hắn tại Nguyên Sóc người quen, Thánh Nhân đệ tử Bạch Nguyệt Lâu.

Hai người đều là Tô Vân đồng học, về sau Tô Vân đi làm Thiên Thị Viên Đại Đế, cùng bọn hắn liên hệ từ từ ít. Sớm tại rất nhiều năm trước, bọn họ cũng đã tu thành tiên cảnh, trở thành tiên nhân. Chẳng qua Lôi Trì vừa ra, kết thành ảo ảnh trong mơ.

Năm đó Lý Mục Ca được tôn là thánh kiếm tiên, Bạch Nguyệt Lâu thì được gọi là thiên đạo công tử, hai người đều tại Nguyên Sóc Thiên Đạo viện dạy học.

Mặc dù bọn hắn cũng là Nguyên Đạo cảnh giới, nhưng mà thực lực tu vi lại cực kỳ cường đại, bởi vậy bị Phương Trục

Chí cam chịu số phận làm thiên tướng.

“Mục Ca sư huynh, ngươi nói chúng ta nếu là chết tại đây tràng chiến dịch bên trong, sẽ đi vào Vạn Thần điện ư?”

Bạch Nguyệt Lâu như trước như lúc trước bình thường phong lưu phóng khoáng, cùng Lý Mục Ca chuyện trò vui vẻ, hóa giải khẩn trương, một bên kiểm tra binh sĩ đứng được vị trí, một bên thản nhiên nói: “Hậu nhân, bọn họ sẽ còn nhớ tới chúng ta ư?”

Lý Mục Ca sửa chữa một cái linh sĩ thế đứng, quả quyết nói: “Sẽ không. Trận chiến tranh này, không phải phải chết mấy vạn người mấy chục vạn người đơn giản như vậy, mà là muốn chết trận mấy triệu mấy chục triệu người, ai có công phu ghi nhớ chúng ta gọi cái gì? Coi như thờ cúng tại Vạn Thần điện bên trong, cũng không có mấy người có thể nhớ tới Lý Mục Ca cùng Bạch Nguyệt Lâu.”

Bạch Nguyệt Lâu có chút thất vọng, thầm nói: “Tương lai chúng ta sẽ biến thành bị lãng quên thần ư?”

“Cũng sẽ không.” Lý Mục Ca nói.

Bạch Nguyệt Lâu giật mình, lộ ra vẻ nghi hoặc.

Lý Mục Ca lộ ra tươi cười: “Ghi nhớ một trận chiến này rất nhiều người, ghi nhớ của chúng ta rất ít người. Nhưng chúng ta con cháu lại sẽ không quên chúng ta, bọn họ vẫn là sẽ nhớ tới tổ tông sự tích, nhớ tới chúng ta vì bảo vệ bọn hắn mà cùng không có khả năng chiến thắng kẻ địch chém giết, bọn họ lại bởi vậy mà kiêu ngạo, bởi vì chúng ta làm chuyện mà kiêu ngạo!”

Hắn vốn không tốt ngôn từ, lại một lời nói nói đến Bạch Nguyệt Lâu lệ nóng tràn mi, cười nói: “Đúng! Chúng ta chuyện cần làm, chính là để tử tôn đời sau kiêu ngạo chuyện!

Bọn họ sẽ bằng vào chúng ta là tổ tông của bọn hắn làm vinh! Lấy trong cơ thể của bọn họ chảy xuôi huyết mạch làm vinh!”

Trong lúc nói chuyện, tro tàn tiên đại quân như là như châu chấu bay tới, càng ngày càng gần.

Các tướng sĩ đều tự phát động lên chân nguyên, Phương Trục Chí khàn cả giọng quát to một tiếng, cánh tay bỗng nhiên vung lên, vô số miệng Tiên đạo thần binh từ dài nhất thành sau bay ra, nghênh tiếp tro tàn tiên quân tiên phong!

Tinh không bên trong, chói lọi thần thông nổ tung, dị thường sặc sỡ nhiều màu.

Bạch Nguyệt Lâu cùng Lý Mục Ca đều tự chủ trì trận đồ, một tiếng quát, kiếm trận đồ mở rộng, đó là đơn giản hoá thứ nhất kiếm trận đồ, hóa thành ngập trời sát trận, đứng sừng sững ở tinh không trường thành về sau!

Vô số tro tàn tiên bay vọt trường thành, từng tòa tráng lệ muôn vẻ kiếm trận đồ mở rộng, hóa thành dài tới mấy ngàn dặm kiếm quang, lôi kéo khắp nơi!

Những này kiếm trận giống như là Đông Quân cùng Tây Quân trong tay lợi kiếm, theo bọn họ chinh chiến, sát phạt!

Nhưng mà vọt tới tro tàn tiên càng ngày càng nhiều, thực lực cũng càng ngày càng mạnh, thứ nhất trận tuyến trường thành phảng phất giống như không có gì, bị tuỳ tiện phá hủy!

“Rút lui! Lui về trận thứ hai tuyến!”

Phương Trục Chí, Sư Úy Nhiên cùng Tử Vi Đế Quân âm thanh truyền đến, ba đại chủ soái tại trận sau cản ở phía sau, mưu cầu ngăn cản cường địch. Nhưng mà vẫn là có đếm không hết tro tàn tiên vòng qua ba người, tuôn hướng phía sau.

Bạch Nguyệt Lâu cùng Lý Mục Ca dẫn đầu đều tự quân đội hướng trận thứ hai tuyến rút lui, một đường lướt tới, nhưng

mà tro tàn tiên còn tại không ngừng vọt tới, để cho bọn họ như rơi đầm lầy, tiến lên khó khăn.

Hai người dẫn người ra sức xung phong liều chết, cuối cùng lao ra trùng vây, bên người tướng sĩ đã chỉ còn lại có một nửa.

Bọn họ phía trước, các lộ tướng lĩnh cũng tại dẫn đầu tàn quân hướng trận thứ hai tuyến trường thành tiến đến, nơi xa có người kêu lớn: "Cần phải có người lưu lại cản ở phía sau! Cản ở phía sau người không thể quay về! Ai tới làm?"

"Ta tới!" Chi đội ngũ kia bên trong có người la lên.

Tiếp lấy liền gặp chi đội ngũ kia bên trong có mười cái linh sĩ nghịch hành, đi về phía bên này. Lý Mục Ca nhìn lại, chỉ thấy lúc trước trấn thủ thứ nhất trận tuyến mỗi bên chi đội ngũ, đều có hơn mười người lưu lại, cùng rút lui đại quân trái ngược mà đi.

"Mục Ca sư huynh, ngươi trở lại nhìn thấy ta người nhà, nói cho ta biết nhi tử cái kia tiểu hỗn đản, hắn có thể kiêu ngạo cùng người khác nói, hắn là ta Bạch Nguyệt Lâu nhi tử."

Lý Mục Ca thân thể cứng đờ, quay đầu nhìn lại, Bạch Nguyệt Lâu mang theo mười cái linh sĩ thoát khỏi trận đồ, hướng hắn phất tay: "Ta không có cho hậu nhân mất mặt, chỉ mong hắn cũng sẽ không. Mục Ca sư huynh, đem người của ta sống sót mang về!"

Lý Mục Ca há to miệng, lại nói không ra lời nói đến, trùng trùng điệp điệp gật đầu, mang theo còn lại tướng sĩ chạy tới trận thứ hai tuyến.

Trong lúc vội vàng hắn quay đầu nhìn lại, nhìn thấy những cái kia chịu chết tướng sĩ thần thông phát tán ra nhỏ yếu ánh sáng.

Thứ hai trường thành.

Lý Mục Ca dẫn đầu tướng sĩ đi tới trường thành bên dưới, cùng Cầu Thủy Kính Tả Tùng Nham đại quân tụ hợp. Cầu Thủy Kính để cho bọn họ đi xuống nghỉ ngơi, Tả Tùng Nham khó hiểu nói: "Thủy Kính, binh lực chúng ta không nhiều, vì sao còn muốn chia binh hình thành từng cái trận tuyến?"

Cầu Thủy Kính nói: "Vì đem tro tàn tiên đỡ một chút. Trước mặt tro tàn tiên bị chặn lại, phía sau tro tàn tiên xông tới, chất đống cùng một chỗ, càng để lâu càng nhiều."

Tả Tùng Nham ngẩn ngơ: "Cái kia còn đánh như thế nào? Hàng ngàn tỉ tro tàn tiên nhào tới, ai có thể chống đỡ được?"

"Chống đỡ được!" Cầu Thủy Kính mặt không chút thay đổi nói, "Đánh liền chống đỡ được! Bởi vì… Oánh Oánh tới, tại thứ chín trường thành, chúng ta nhất định phải chặn lại tro tàn tiên tám lần, tụ tập được nhiều hơn nữa tro tàn tiên!"

Chương 920 : Tro tàn Đại Đế

Chương 910: Tro tàn Đại Đế

"Oánh Oánh tới?"

Tả Tùng Nham tâm thần hơi chấn động, nhìn về phía càng ngày càng gần tro tàn tiên triều dâng, từ Vong Xuyên bên trong đi ra tro tàn tiên số lượng thực sự quá nhiều, tại rất dài tinh lộ tập kích bất ngờ bên trong, tro tàn tiên như là dầu mỡ nhỏ xuống ở trên mặt nước, bình thường trải rộng ra, muốn bọn họ chất đống cùng một chỗ, nhất định phải có trở ngại ngại mới có thể làm được!

"Oánh Oánh tới, liền có hi vọng, một trận chiến này chúng ta nhất định phải hết khả năng chặn lại!"

Thứ hai trường thành chiến dịch bộc phát, Tả Tùng Nham tụ tinh lực vì mình nội tâm, hóa thành cự nhân, quét ngang chiến trường, Cầu Thủy Kính thôi thúc Hỗn Độn ngọc, hóa thành dị chủng vũ trụ, đại sát tứ phương.

Chỉ là đang vọt tới tro tàn tiên phía trước, bọn họ bất luận giết chết bao nhiêu địch nhân đều là hạt cát trong sa mạc.

Tro tàn tiên bên trong cũng có tuyệt đại cường giả, hướng bọn họ đánh tới, để cho bọn họ áp lực tăng gấp bội.

Bọn họ kiên trì gần nửa ngày thời gian, Cầu Thủy Kính bất đắc dĩ hạ lệnh rút lui.

Nửa tháng sau, thứ ba trường thành thất thủ.

Đan Thanh, Hàn Quân hai vị kỳ tài thủ đoạn ra hết, lại có Cầu Thủy Kính, Tả Tùng Nham, Đông Quân, Tây Quân đám

người giúp đỡ, vẫn không thể nào kiên trì bao lâu thời gian liền lần nữa tháo chạy, thua chạy thứ tư trường thành.

Mười ngày sau, thứ tư trường thành thất thủ.

Chín ngày sau, thứ năm trường thành thất thủ.

Lại qua một tháng, thứ sáu trường thành, thứ bảy trường thành chia ra thất thủ.

Các lộ tướng lĩnh dẫn đầu tàn quân, tuôn hướng thứ tám trường thành, nơi đó Lăng Cơ, Thương Ngô mấy người mười một Thánh Vương tọa trấn, đều tự tế lên pháp bảo, lại có Tô Kiếp tế lên Thái Cổ đệ nhất kiếm trận đồ, bố trí xuống sát trận, khí thế hùng hổ.

Từng kiện từng kiện uy năng mênh mông pháp bảo tế lên, xa xa liền quét về phía đánh tới tro tàn tiên đại quân.

Cuối cùng, tro tàn đại quân tình thế bị chặn lại, nhưng chỉ chỉ cản trở ba ngày. Ba ngày sau, một tôn dị thường cao lớn tro tàn tiên tại ngàn vạn tro tàn tiên nhân vây quanh xuống đi tới, làm cho người ta cảm thấy vô cùng uy nghiêm cảm giác.

Một tôn tro tàn Đại Đế.

Tuy là mọi người đã sớm biết Vong Xuyên bên trong có thể sẽ có tro tàn Đại Đế, nhưng thật gặp vẫn là làm cho người ta cảm thấy vô cùng mãnh liệt rung động.

Đế cấp tồn tại, cũng không thể ngăn cản bản thân tro tàn hóa, tu luyện tới Đạo cảnh cửu trùng thiên, cũng có khả năng sẽ trầm luân, hóa thành tro tàn tiên!

"Từ xưa đến nay, có khả năng ở trong thiên kiếp lưu ảnh tồn tại chỉ có mười lăm vị, vị này tro tàn Đại Đế, nhất định là mười lăm người một trong!"

Cầu Thủy Kính nhìn về phía tôn này tro tàn Đại Đế, lấy ra Thông Thiên các cất giữ mười bốn tôn Đại Đế lạc ấn, tới đối

chiếu. Người thứ mười lăm Đại Đế là Tô Vân, bởi vậy không ở tại bày.

Từ xưa đến nay mười bốn Đại Đế dáng người đều lạc ấn tại thứ nhất tiên nhân thiên kiếp bên trong, thứ nhất tiên nhân thiên kiếp cực kỳ thần bí, loại trừ vượt kiếp người, không người nào biết thiên kiếp bên trong mười lăm vị Đại Đế là bộ dáng gì.

Nhưng đã đến thứ bảy Tiên giới, thứ nhất tiên nhân nhiều đến bốn vị, càng có Tô Vân phá rối, thay bọn họ độ kiếp, thậm chí đem mười bốn Đại Đế dáng người in dấu xuống tới.

Tô Vân thân là Thông Thiên các chủ, đương nhiên phải chuẩn bị một phần đặt ở Thông Thiên các bên trong, càng thêm đáng giận là, Tô Vân còn đem mấy vị này Đại Đế dáng người lạc ấn tại bản thân chuông lớn bên trên, xem như bản thân thần thông một phần!

Cầu Thủy Kính hiện nay đã là Thông Thiên các cao tầng, đương nhiên có thể được đến những tài liệu này.

Một bên, Tả Tùng Nham đệm lên mũi chân lại gần quan sát, hắn tại Thông Thiên các bên trong địa vị khá thấp, không có đạt được những tài liệu này. Chỉ thấy cái này mười bốn vị Đại Đế theo thứ tự là Thúc, Hốt, Thiết Côn Lôn, Đế Tuyệt, Thiên Hậu, Nguyên Cửu Châu, Trọng Kim Lăng, Vệ Già Sơn, Ngọc Diên Chiêu, Sở Cung Dao, Đế Phong cùng Bích Lạc, còn lại hai vị đều là khuôn mặt xa lạ.

Còn Tiên Hậu, Nguyên Tam Cố, bởi vì là tại Di La Thiên Địa tháp bên trong tu luyện tới Đạo cảnh cửu trùng thiên, cũng không lạc ấn thiên địa, cho nên chưa hề xuất hiện ở trong đó.

Tả Tùng Nham so sánh một chút, chỉ thấy vị kia tro tàn Đại Đế xương cốt lộ ra ngoài, đã hoàn toàn nhìn không ra khi còn sống khuôn mặt, không khỏi cau mày.

Cái kia tro tàn Đại Đế đột nhiên há miệng, rừng rực kiếp hỏa phun ra, lửa đốt thứ tám trường thành!

Lăng Cơ mấy người Thánh Vương vội vàng tế lên đều tự pháp bảo trấn áp kiếp hỏa, lại thấy cái kia tro tàn Đại Đế suất lĩnh lấy rất nhiều mạnh mẽ tro tàn tiên cất bước đánh tới, bên cạnh hắn tro tàn tiên khi còn sống đều là Đạo cảnh bát trùng thiên tồn tại, mạnh mẽ vô cùng, gần như là trong nháy mắt liền đem thứ tám trường thành xuyên thủng!

Tô Kiếp thôi thúc thứ nhất kiếm trận đồ, bốn mươi chín thanh tiên kiếm đánh tới, cái kia tro tàn Đại Đế cùng kiếm trận đồ ngạnh hám một cái, ngay sau đó đến hàng vạn mà tính tro tàn tiên tràn vào trường thành bên trong.

Tô Kiếp còn đợi cùng cái kia tro tàn Đại Đế huyết chiến đến cùng, Cầu Thủy Kính âm thanh truyền đến: "Chuyện không thể làm, rút lui!"

Tô Kiếp chần chừ thoáng cái, đột nhiên một đạo cầu vồng giống như vũ khí từ cái này tro tàn Đại Đế trên người bay ra, đánh úp về phía thứ nhất kiếm trận đồ. Tô Kiếp cùng khống chế kiếm trận đồ mặt khác bốn mươi tám vị kiếm đạo cao thủ khí huyết di động, đều tự lấy làm kinh hãi.

Chỉ thấy tập kích kiếm trận đồ chính là một cây bằng xương trường thương, tản ra uy năng lại so Vạn Hóa Phần Tiên lô, Đế kiếm kiếm hoàn mấy người chí bảo không kém chút nào, nghĩ đến là cái kia tro tàn Đại Đế luyện chí bảo!

Bảo vật này dùng chính là Hỗn Độn vật chất luyện, bị Hỗn Độn hải cọ rửa lên bờ một đoạn xương cốt chế tạo thành, phi hành thời điểm như cầu vồng, ổn định thời điểm tựa như cùng trường thương, đẩy lùi thứ nhất kiếm trận đồ sau liền lại bay trở về cái kia tro tàn Đại Đế trên người, phảng phất Long Mãng giống như quấn quanh ở trên người hắn.

Tô Kiếp còn định lại chiến, Cầu Thủy Kính đánh tới, quát: "Tôn này tro tàn Đại Đế khi còn sống cực kỳ ghê gớm, đem chí bảo luyện đến trung thành vô cùng, chí bảo liền tương đương với hắn thứ hai cỗ thân thể! Mau lui!"

Tô Kiếp trong lòng nghiêm nghị, Cầu Thủy Kính lời nói bên trong có ý tứ là cái kia tro tàn Đại Đế mượn chí bảo sống sót tại thế, cũng không phải là đúng nghĩa tử vong!

Mỗi một triều Tiên giới tiên nhân, đều rất khó sống qua tám trăm vạn năm thiên địa đại kiếp, hoặc là một thân đại đạo hóa thành tro tàn, hoặc là cả người hóa thành tro tàn.

Chỉ có Đế Tuyệt biết chạy trốn phương pháp.

Nhưng hiện tại xem ra, còn có mặt khác tồn tại dùng một loại khác phương pháp tránh thoát thiên địa đại kiếp, thân thể của hắn tuy là hóa thành tro tàn tiên, lại không tính tử vong chân chính, mà là lấy một loại khác hình thái sống sót!

Mượn bất diệt chí bảo sống sót!

Loại tồn tại này, chỉ sợ cực kỳ đáng sợ, tương đương với đỉnh phong thời kỳ Đạo cảnh cửu trùng thiên cường giả, bởi vậy Cầu Thủy Kính mới để cho Tô Kiếp mau lui!

Tô Kiếp vội vàng thôi thúc trận đồ, đi theo Cầu Thủy Kính giết ra khỏi trùng vây, dẫn đầu tướng sĩ hướng thứ chín trường thành mà đi, lớn tiếng nói: "Thủy Kính tiên sinh, vị kia Đại Đế là ai?"

Ngọc thái tử tại trong loạn quân cũng nhìn thấy cái kia cốt thương chí bảo, vội vàng quay đầu đánh tới, lại bị Cầu Thủy Kính chặn lại, quát: "Cái kia tro tàn Đại Đế lợi hại, chúng ta không phải là đối thủ, đi mau ——— "

Ngọc thái tử chỉ được tùy quân cùng một chỗ xông về phía trước, không ngừng quay đầu nhìn quanh.

Cầu Thủy Kính ra sức chém giết, đột nhiên thân thể thoáng một cái, hàng ngàn vạn cái Cầu Thủy Kính xuất hiện, công hướng bốn phương tám hướng, Tô Kiếp bên người Cầu Thủy Kính thì lấy ra một phần khác tư liệu, nói: "Tuy là không biết thân phận chân thật của hắn, nhưng mà hắn chí bảo lại bị Vân Thiên Đế ghi chép lại."

Tô Kiếp vội vàng thoáng nhìn, chỉ thấy Tô Vân ghi chép là hắn từ thứ nhất tiên nhân trong tiên giới gặp gỡ chí bảo, một món trong đó chí bảo chính là cốt thương hình thái.

Bất quá, Tô Vân là đem thứ chí bảo này lạc ấn xem như ấn pháp tới tu luyện, hắn ghi chép lại chí bảo hình thái, cũng đều là từng loại ấn pháp kết cấu.

Cho dù Tô Kiếp cũng nhìn ra âm thầm lắc đầu, thầm nghĩ: "Cha ta ấn pháp thành tựu, hình như quả thực không thể nào tốt. Nếu như hắn không theo đuổi ấn pháp, mà là đem những này chí bảo hình thái sửa thành thương thuật thần thông, uy lực cũng sẽ lớn hơn một chút."

Cái kia tro tàn Đại Đế dẫn người lần nữa đánh tới, thậm chí lấy xuống cái kia cán cốt thương chí bảo, giết vào kiếm trận trong bức tranh, đem Tô Kiếp ép không được đem thứ nhất kiếm trận đồ uy năng tăng lên tới cực hạn!

Hắn nhận được người xứ khác cùng Đế Hỗn Độn chân truyền, lại đối thứ nhất kiếm trận đồ rõ như lòng bàn tay, lại có bốn mươi tám vị kiếm đạo cao thủ trợ giúp hắn điều khiển kiếm trận, dù vậy, còn là bị cái kia tro tàn Đại Đế đè ở thế yếu!

Cầu Thủy Kính, Tử Vi Đế Quân đám người đồng loạt ra tay, mới đưa cái kia tro tàn Đại Đế bức lui.

Tô Kiếp lớn tiếng nói: "Thủy Kính tiên sinh, nếu như hắn lấy chí bảo hình thái sống sót, hẳn là còn có linh trí, như vậy hắn vì sao còn muốn thôn phệ chúng sinh?"

Cầu Thủy Kính lắc đầu: "Ta cũng không biết. Có lẽ hắn ra cái gì khác tình trạng, không thể không thôn phệ thiên địa nguyên khí."

Vị kia tro tàn Đại Đế dẫn đầu vô số tro tàn tiên nghiền ép mà đến, đuổi theo rút lui tướng sĩ, buộc Tô Kiếp đám người không thể không lần nữa cùng hắn chống lại, lần này thậm chí liền Đông Quân Phương Trục Chí, Tây Quân Sư Úy Nhiên cũng giết tới, hợp chiến người này!

Mọi người càng đánh càng là hoảng sợ, người này thực lực lại còn đang không ngừng nâng cao bên trong, thân thể giống như là muốn phục sinh!

Cuối cùng, sau mười ngày, bọn họ lùi về thứ chín trường thành bên dưới.

Nhưng mà để mọi người tâm cảnh nặng nề chính là, cái kia tro tàn Đại Đế vậy mà cũng suất lĩnh lấy không biết bao nhiêu tro tàn tiên theo sát phía sau, nếu là thứ chín trường thành mở ra môn hộ, thả bọn họ đi vào, chỉ sợ cái kia tro tàn Đại Đế cũng sẽ dẫn đầu tro tàn tiên giết đi vào!

Nhưng vào lúc này, đột nhiên chỉ nghe thứ chín trường thành bên trong truyền tới một nữ tử tiếng cười: "Chỉ là tro tàn tiên, cũng dám ở trẫm phía trước láo xược! Không quen biết Đế Oánh a?"

Trường thành phía trước tinh không bên trong tử khí tràn ngập, như là một mảnh tử khí mênh mông, nhưng gặp từng đoá từng đoá hoa sen từ bên trong vùng biển này mọc ra, dõi mắt nhìn lại, lá sen vô tận xanh biếc, hoa nở khác hồng.

Đến hàng vạn mà tính đạo hoa nở rộ, đầy trời dị tượng, đầy trời thơm ngát, đạo âm nổ vang chấn động.

Oánh Oánh xuất hiện tại trường thành bên trên, đứng tại lỗ châu mai bên trên, cực kỳ thấp bé, lại bỗng nhiên run lên đỏ

tươi phi phong, tiến lên trước một bước, quát: "Tại trẫm phía trước, nhìn một chút các ngươi là cái quỷ gì bộ dáng!"

Nàng vừa dứt lời, cái kia tro tàn Đại Đế đã dẫn đầu vô số tro tàn tiên xông vào cái kia phiến tử khí đại dương, đột nhiên cái kia tro tàn Đại Đế dừng chân lại, nâng lên bản thân hai tay, khó có thể tin nhìn bàn tay của mình.

Chỉ thấy bàn tay của hắn từ từ hiện ra máu thịt, da thịt, tro tàn đang từ từ lui đi, thân thể của hắn những bộ phận khác cũng là như thế.

Hắn hướng bốn phía tro tàn tiên nhìn lại, chỉ thấy những này xấu xí nhất quái vật vậy mà cũng đang dần dần lột đi tro tàn, khôi phục thân thể máu thịt.

Bọn họ biến trở về khi còn sống bộ dáng, thậm chí liền tro tàn hóa nội tâm cũng theo đó khôi phục!

Từng cái tiên nhân mê man giơ tay lên, dò xét mình bàn tay, ánh mắt mập mờ.

Đây chính là Tiên Thiên Nhất Khí diệu dụng.

Những này tro tàn tiên xông vào Oánh Oánh Tiên Thiên Đạo cảnh bên trong, bị Đạo cảnh ảnh hưởng, tạm thời từ tro tàn tiên trở lại thân người!

Bất quá, Oánh Oánh đối Tiên Thiên Nhất Khí là biết bề ngoài mà không biết bề trong, biết dùng, không hiểu nguyên lý. Chỉ cần những này tro tàn tiên rời đi nàng Đạo cảnh, liền lại sẽ khôi phục thành lúc đầu tro tàn quái hình thái.

Nhưng cho dù là tạm thời, cũng để cho những tiên nhân này kích động không thôi, phảng phất giống như tân sinh.

Mà cái kia tro tàn Đại Đế khuôn mặt cũng tự từ từ trở lên rõ ràng, hắn là một cái anh tuấn đến làm cho người cảm thấy có chút thanh tú người, không giống như là một cái Đạo cảnh

cửu trùng thiên Đại Đế, ngược lại cho người ta một loại ánh nắng rực rỡ cảm giác.

Oánh Oánh nhìn hắn, cảm thấy hắn liền giống như là bản thân kiếp trước học ca Tần Vũ Lăng, để cho người ta cảm thấy hắn đứng ở nơi đó, trời sập xuống hắn đều sẽ gánh lấy.

"Ngọc Diên Chiêu!"

Trường thành bên trên truyền đến một tiếng kinh hô.

Oánh Oánh quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Thiên Hậu nương nương chẳng biết lúc nào đi tới phía sau của nàng, kinh ngạc nhìn tôn này khôi phục thân thể tro tàn Đại Đế.

—— —— Trạch Trư muốn dẫn con gái đi Thượng Hải xem bệnh, Bắc Kinh bên kia mấy người giải phẫu cần một tháng đến thời gian nửa năm, e sợ cho chậm trễ bệnh tình. Gần đây đổi mới khả năng mỗi ngày chỉ có canh một, duy trì liên tục đến xuất viện thì ngưng

Chương 921 : Không phải người

Chương 911: Không phải người

"Ngọc Diên Chiêu?"

Oánh Oánh ngạc nhiên: "Tỷ muội, ngươi nói là cái nào Ngọc Diên Chiêu?"

Thiên Hậu nương nương đi tới bên cạnh nàng, vẻ mặt nghiêm túc: "Trên đời này Ngọc Diên Chiêu chỉ có một cái, hắn chính là cái kia Ngọc Diên Chiêu! Thứ năm Tiên giới Đế, đem Đế Tuyệt cùng thứ tư Tiên đình ngăn tại trường thành bên ngoài người!"

Oánh Oánh nhìn về phía Ngọc Diên Chiêu, nghi ngờ không thôi: "Hắn cũng là Ngọc thái tử phụ thân, trên đời duy nhất có thể cùng Đế Tuyệt chống lại mãnh nhân… Dáng dấp thế mà cùng sĩ tử đồng dạng thanh tú tuấn tú!"

Đạo thứ chín ngân hà trường thành trên dưới, tất cả xôn xao, khiếp sợ tại vị này tro tàn Đại Đế thân phận, Lăng Cơ mấy người cựu thần lại là gặp qua vị này đế vương, càng thêm kinh hãi: "Ngọc Diên Chiêu? Hắn không phải chết đã lâu rồi ư?"

"Thứ năm Tiên giới ban đầu, hắn liền chết, bị Đế Tuyệt giết chết!"

"Hắn làm sao lại hóa thành tro tàn tiên? Chẳng lẽ hắn từ thứ năm Tiên giới sơ kỳ sống đến thứ năm Tiên giới thời kì cuối, lúc này mới hóa thành tro tàn tiên? Chỉ là Đế Tuyệt làm sao lại bỏ qua hắn?"

Ngọc thái tử không để ý tới bay ra, hướng Ngọc Diên Chiêu bay đi!

Bất quá hắn chỉ kịp rơi vào Hồng Mông tử khí mênh mông bên trên, liền bị Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên chặn lại, Sư Úy Nhiên quát: "Ngọc thái tử, hắn dù sao cũng là tro tàn Đại Đế, cùng chúng ta không còn là đồng loại!"

Ngọc thái tử xông vào đi qua, tức giận nói: "Hắn dù sao cũng là cha ta!"

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên không muốn thương tổn hắn, đành phải thả hắn đi qua.

Ngọc thái tử còn chưa tiếp cận Ngọc Diên Chiêu, đột nhiên liền bị một cỗ lực lượng vô hình ngăn cản, lại không cách nào tiến lên trước một bước, chặn lại hắn chính là Ngọc Diên Chiêu.

Ngọc thái tử lộ ra vẻ không hiểu.

Ngọc Diên Chiêu đưa tay, chặn lại đằng sau vọt tới tro tàn tiên đại quân, mặt mang tươi cười: "Sinh tử khác đường, đứa ngốc dừng bước. Ngươi cách quá gần, ta sợ ta khó mà khắc chế thôn phệ ngươi ham muốn. Tuy là vị này Đế Oánh để cho ta có thể tạm thời khôi phục, nhưng chỉ là khôi phục hắn bề ngoài, trong lòng, ta vẫn là tro tàn tiên."

Ngọc thái tử lớn tiếng nói: "Ta tu luyện công pháp của ngươi, cho dù hóa thành tro tàn tiên cũng như trước có thể duy trì thần trí, ngươi vì sao không thể? Phụ thân, ta là con của ngươi, xa cách lâu như vậy, chẳng lẽ liền không thể để cho ta đi tới trước mặt tỉ mỉ nhìn một chút ngươi? Nhiều năm như vậy ta nhớ lại khuôn mặt của ngươi, đều là càng ngày càng mơ hồ, ta nghĩ lại nhìn một chút ngươi!"

Ngọc Diên Chiêu lắc đầu: "Vị trí trận doanh khác biệt, lập trường khác biệt, ngươi đi quá gần, ta khó đảm bảo giết

ngươi.”

Ngọc thái tử vừa tức vừa gấp: “Ta người này không có gì lập trường, ta có thể thay đổi trận doanh! Ta nguyên bản đã từng hóa thành tro tàn tiên, cùng ngươi cũng không khác biệt!”

Ngọc Diên Chiêu cười nói: “Ngươi nếu giải thoát ra, cần gì phải quay lại lạc lối? Cố mà trân quý đi. Còn không có cái gì lập trường…”

Hắn sắc mặt trầm xuống, quát lớn: “Địch ta không phân, đại nghĩa không rõ, ta khi còn sống chính là như vậy dạy ngươi? Cho ta đem sống lưng thẳng tắp, đường đường chính chính làm người, không được cho ta mất mặt xấu hổ! Trên chiến trường chính là địch ta, ngươi toàn lực giết ta, ta cũng không lưu tình chút nào, hiểu chưa?”

Ngọc thái tử khóc lớn, bị Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên chống trở lại.

Thiên Hậu nương nương bình phục tâm tình, phi thân rơi vào Hồng Mông tử khí biến thành mênh mông bên trên, đủ giẫm một đóa hoa sen, nói: “Ngọc Diên Chiêu, còn nhận ra bản cung ư?”

Ngọc Diên Chiêu cung kính làm lễ chào hỏi, nói: “Sư nương là đối ta người tốt nhất, Diên Chiêu không dám quên? Cái tên này vẫn là nương nương lấy, ý là kéo dài Tuyệt lão sư sáng tỏ chi hoa. Chỉ là ta để sư nương thất vọng.”

Thiên Hậu nương nương lắc đầu nói: “Không phải ngươi khiến ta thất vọng, mà là Đế Tuyệt khiến ta thất vọng. Đế Tuyệt giết ngươi về sau, bản cung một lòng liền lạnh thấu, đối với hắn lại không báo bất cứ hy vọng nào. Về sau bản cung tìm đến diệt trừ hắn cơ hội vẫn là giết hắn.”

Nàng trong lòng xông ra một chút hi vọng, Ngọc Diên Chiêu là nàng nhìn lớn lên, từ thiếu niên trưởng thành là đời

thứ nhất Đại Đế, nàng trong lòng ưa thích đứa bé này.

Ngọc Diên Chiêu cũng giống tôn kính mẫu thân đồng dạng tôn kính hắn.

Đây có lẽ là để Ngọc Diên Chiêu quay đầu là bờ cơ hội.

Ngọc Diên Chiêu cười nói: "Sư nương là kỳ nữ, Tuyệt lão sư không xứng với sư nương."

Thiên Hậu nương nương thấy hắn còn nhớ tới trước kia tình cảm, cười nói: "Diên Chiêu, ngươi là thế nào sống sót?"

Ngọc Diên Chiêu nói: "Trận chiến kia Tuyệt lão sư không thể triệt để giết chết ta, là chính ta đem tương lai thọ nguyên dùng hết, thế cho nên không thể không mượn chí bảo bảo vệ tính mạng."

Hắn nhận được Đế Tuyệt truyền thụ cho Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh, tuy là đi ra con đường của mình, nhưng ở đối mặt Đế Tuyệt lúc, chém giết đến cùng đường bí lối về sau, hắn không thể không sử dụng Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh, mượn tới tương lai thời gian.

Cái này một mượn, liền mượn đến bản thân tuổi thọ cuối cùng.

Đế Tuyệt không thể triệt để giết chết hắn, là chính hắn giết chết bản thân.

Chờ đến Ngọc Diên Chiêu tỉnh lại thì, phát hiện mình đã trở thành tro tàn tiên, cái này thoáng một cái chính là hơn bảy triệu năm thời gian đi qua, bản thân năm đó xây dựng Tiên triều đã không còn tồn tại, thứ năm Tiên giới chỉ còn lại có trắng xoá tro tàn.

Cái gọi là Hoàng Đồ bá nghiệp quay đầu không, bất quá cũng chỉ như vậy.

Hắn quan tâm thân nhân bằng hữu, hắn muốn bảo vệ chúng sinh, đều thành cát bụi.

"Trong lòng của ta chỉ còn lại có hận ý, đối Tuyệt lão sư hận ý."

Ngọc Diên Chiêu sắc mặt yên bình, cái kia nhẹ nhàng thanh tuyến bên trong, có thể nghe ra hắn đối Đế Tuyệt hận sâu bao nhiêu: "Chẳng qua Tuyệt lão sư vẫn tìm được ta, đem ta nhốt vào Vong Xuyên. Ta tại Vong Xuyên bên trong tắm gội kiếp hỏa, ta tự nói với mình, ta muốn báo thù."

Thiên Hậu nương nương nghe ra sự thù hận của hắn, cười nói: "Nhưng bây giờ tất cả cũng khác nhau. Đế Tuyệt đã chết, mối thù của ngươi cũng đã biến mất. Con của ngươi Ngọc thái tử đã từng bị Đế Tuyệt giam giữ tại Minh đô tầng thứ mười tám, hắn cũng hóa thành tro tàn tiên. Hiện tại, hắn nhưng từ tro tàn tiên biến thành người. Hắn có thể nhận được cứu chữa, ngươi cũng có thể. Vân Thiên Đế tinh thông Tiên Thiên Nhất Khí, Ngọc thái tử chính là hắn chữa trị, ngươi…"

Ngọc Diên Chiêu cắt đứt hắn, cười nói: "Sư nương, ta muốn báo thù, không phải muốn được cứu chữa."

Thiên Hậu nương nương giật mình.

Ngọc Diên Chiêu nói: "Ta tất cả, tất cả không còn. Sư nương, loại này đạo thương ngươi có thể hiểu chưa? Ngươi có thể rõ ràng ngươi hai mắt tối đen, tỉnh nữa tới chính là hơn bảy triệu năm sau, tất cả cũng không còn tồn tại đối ngươi tạo thành xung kích cùng tổn thương ư? Ta người thân người yêu, bằng hữu của ta, ta chúng sinh, tại ta tỉnh lại sau giấc ngủ về sau tất cả cũng bị mất. Nó không phải nhìn thấy ta nhi tử, nghe được ta có thể được cứu vớt liền có thể chữa trị. Nó cần máu tới thanh tẩy!"

Thiên Hậu nương nương đáy lòng lạnh giá, vẫn định tranh thủ: "Nhưng mà Diên Chiêu, Đế Tuyệt đã chết…"

Ngọc Diên Chiêu cười nói: "Nhưng Tuyệt lão sư muốn bảo vệ thế giới vẫn còn ở đó. Hắn muốn bảo vệ chúng sinh vẫn còn ở đó. Hắn lý niệm vẫn còn ở đó. Hắn hủy đi ta tất cả, ta cũng phải hủy đi hắn tất cả."

Thiên Hậu nương nương nước mắt suýt nữa xông ra hốc mắt: "Diên Chiêu, vẫn là có thật nhiều người từ thứ năm Tiên giới sống đến bây giờ…"

"Nhưng bọn họ đã là Tuyệt lão sư chúng sinh." Ngọc Diên Chiêu cười nói.

Thiên Hậu nương nương trong lòng trống trơn thoải mái, lại không ý đồ thuyết phục hắn, xoay người đi đến trường thành.

Đây là lý niệm chi tranh, không thể vãn hồi.

Đế Tuyệt bởi vì phải bảo vệ lúc trước bốn cái Tiên giới bá tính lý niệm, mà muốn giết Ngọc Diên Chiêu, Ngọc Diên Chiêu bởi vì muốn tranh thủ thứ năm Tiên giới chúng sinh quyền sinh tồn mà cùng Đế Tuyệt nhất quyết sinh tử.

Cuối cùng, Đế Tuyệt phá hủy Ngọc Diên Chiêu, từ trên nhục thể đem Ngọc Diên Chiêu lý niệm diệt tuyệt.

Thứ năm Tiên giới diệt tuyệt về sau, hóa thành tro tàn tiên Ngọc Diên Chiêu liền chỉ còn lại có phá hủy Đế Tuyệt cùng hắn lý niệm cái này chấp niệm.

Thiên Hậu nương nương trở lại trường thành bên trên, thấp giọng nói: "Oánh Oánh, Ngọc Diên Chiêu cực kỳ lợi hại, ngươi kế hoạch lúc đầu, chưa hẳn có thể thắng."

Oánh Oánh sắc mặt nghiêm nghị, quát một tiếng: "Thử qua về sau lại nói thắng thua! Thuyền tới —— "

Ngũ sắc quang mang bộc phát, một chiếc thuyền ngũ sắc mang theo kim quan từ trường thành sau vọt tới, Oánh Oánh tung người nhảy lên, rơi vào thuyền ngũ sắc bên trên.

Cũng trong lúc đó, Ngọc Diên Chiêu chợt quát một tiếng, nhất thời tử khí đại dương bắt đầu chôn vùi, thành phiến liên miên đạo hoa nhao nhao hóa thành bột mịn!

Thuyền ngũ sắc bên trên, Oánh Oánh khó chịu hừ một tiếng, ngay sau đó sau lưng phần phật vô số giấy trải rộng ra, che khuất bầu trời, viết ngàn vạn loại bất phàm đại đạo!

Những cái kia giấy trải rộng ra, đạo âm cũng theo đó vang lên, hùng vĩ mà phức tạp.

"Ngươi đem bản lãnh của trẫm là chép tới ư?"

Oánh Oánh hét lớn, chôn vùi đạo hoa lại theo đó phục sinh, so vừa rồi càng thêm chói lọi, càng thêm sặc sỡ!

Nàng là sách quái thành tiên, cùng bình thường người tu tiên con đường tu luyện hoàn toàn khác biệt, đủ loại đại đạo chép lại khắc ở trên trang giấy, cái gọi là đạo hoa, Đạo cảnh, thực ra đều là trên trang giấy đại đạo biểu hiện.

Liền xem như hủy đi nàng đạo hoa Đạo cảnh, nàng cũng tùy thời có thể lấy khôi phục!

Trường thành bên trên, các tướng sĩ tiếng hoan hô một mảnh, tiểu Đế Thúc nhưng nhìn ra không ổn, hướng lên trời về sau, Tô Kiếp nói: "Oánh Oánh không ngăn được! Nàng căn cơ kém, đều là chép tới, có rất ít bản thân. Đối mặt bản lĩnh thấp người ngược lại cũng thôi, đối mặt Ngọc Diên Chiêu bậc này tồn tại tuyệt đối không được! Các ngươi đi giúp nàng!"

Thiên Hậu nương nương không cần nghĩ ngợi, tế lên Vu Tiên bảo thụ, Tô Kiếp tế lên kiếm trận đồ, hướng Ngọc Diên Chiêu đánh tới.

Ngọc Diên Chiêu dẫm chân xuống, quơ thương nơi tay, đồng thời nghênh chiến Thiên Hậu cùng Tô Kiếp!

Dưới chân hắn cái kia một hồi, lấy chân của hắn làm trung tâm, tử khí mênh mông không ngừng hướng ra phía ngoài nổ tung, lan đến chỗ , bất kỳ cái gì đạo hoa tất cả bị hủy, không còn sót lại chút gì!

Thuyền ngũ sắc đi tới tro tàn tiên đại quân, trên thuyền Oánh Oánh khó chịu hừ một tiếng, sau lưng vô số trên trang giấy phù văn đại đạo nhao nhao chôn vùi, hóa thành từng đoàn từng đoàn phân biệt không ra chơi liều!

"Khạc!"

Oánh Oánh một ngụm mực nước xông lên cổ họng, đó là máu tươi của nàng.

Ngọc Diên Chiêu một cước kia bao hàm uy năng, thoáng cái xóa đi nàng gần nửa đạo hạnh!

Oánh Oánh cưỡng ép nhấc theo còn lại tu vi điều khiển thuyền ngũ sắc bay tới, trong miệng lại là một ngụm mực nước phun ra, quát chói tai một tiếng, bỗng nhiên đem trên thuyền kim quan vén lên!

"Ầm!"

Vô biên Hỗn Độn chi thủy từ kim quan bên trong đổ xuống mà ra, hướng tro tàn tiên đại quân ập xuống dội xuống!

Cái kia Hỗn Độn chi thủy những nơi đi qua, thành phiến liên miên tro tàn tiên nhao nhao chôn vùi, bị Hỗn Độn đồng hóa, cho dù là những cái kia khi còn sống Đạo cảnh thất trùng, bát trùng tro tàn tiên, bị liên miên Hỗn Độn hải nước đập xuống cũng xương cốt đứt gãy, vô lực chống lại!

Oánh Oánh thôi thúc thuyền vàng hoành hành, va vào tro tàn tiên trong đại quân, đem Hỗn Độn hải nước bốn phía vẩy

tới, đem nhiều hơn nữa tro tàn tiên tiêu diệt.

Thuyền ngũ sắc những nơi đi qua, lưu lại một đạo rộng chừng trăm ngàn dặm Hỗn Độn trường hà, đem tro tàn tiên cùng trường thành ngăn cách!

Thuyền ngũ sắc chạy tại đây mảnh hỗn độn trường hà phía trên, trong quan tài Hỗn Độn hải nước trút xuống không còn, đó là đủ để đem thứ bảy Tiên giới đè sập, đem Đế đình đè mặc Hỗn Độn hải nước, hắn trọng lượng thậm chí bóp méo bốn phía thời không!

Mà tại thuyền ngũ sắc bên trên, Oánh Oánh vung tận tất cả lực lượng, tế lên kim quan, kim quan uy năng bộc phát, nhất thời thôn phệ thiên địa tinh không, bốn phía vô số tro tàn tiên dừng chân không được, nhao nhao hướng trong quan tài rơi xuống!

Thậm chí liền ngân hà cũng bị kim quan lôi kéo, rơi hướng trong quan tài!

Chiếc này kim quan, không hổ là trấn áp người xứ khác chí bảo, hung uy bày ra, chư Đế chư thần lạc ấn hiện lên, cho dù là tuyệt đối tro tàn tiên cũng có thể một lưới bắt hết!

Đột nhiên, một cây trường thương cắm vào Hỗn Độn trường hà, Ngọc Diên Chiêu ra sức nhảy lên, đem Hỗn Độn trường hà gánh lên, bị gánh lên trường hà càng ngày càng nhiều, đạo này trường hà như là một đầu Hỗn Độn đại long, bị hắn chọn tại mũi thương bên trên, gào thét chuyển động!

Trường hà bên trên thuyền vàng nhất thời nghiêng ngả vô cùng, sóng lớn ngập trời đánh tới đánh lui, lúc nào cũng có thể lật thuyền!

Oánh Oánh toàn lực khống chế thuyền ngũ sắc, lại khó khống chế kim quan!

Không chỉ có như thế, Ngọc Diên Chiêu thậm chí lấy cái này Hỗn Độn trường hà làm vũ khí, quét về phía Thiên Hậu cùng Tô Kiếp, hai người mỗi đón hắn một chiêu, liền bị chấn động đến liên tiếp lui về phía sau, khóe miệng chảy máu!

Bồng Khao, Đế tâm, Cầu Thủy Kính, Phương Trục Chí, Sư Úy Nhiên, Tử Vi Đế Quân đám người nhao nhao giết tới đi vào, la lên: "Hợp lực áp chế hắn!"

Thuyền vàng bên trên một đầu lớn xích vàng cũng tự gào thét bay ra, thừa dịp Ngọc Diên Chiêu không sẵn sàng, đem hắn khóa nhanh.

Mọi người đánh tới, lại thấy Ngọc Diên Chiêu nứt ra xích vàng, múa Hỗn Độn trường hà đánh tới, Tử Vi Đế Quân xương cốt đứt gãy, Sư Úy Nhiên Phương Trục Chí thất khiếu phun máu, Cầu Thủy Kính Hỗn Độn ngọc biến thành thế giới bị đâm xuyên, khó chịu hừ một tiếng ngã xuống đất, Bồng Khao thân thể biến thành vũ khí cũng bị chặn ngang chặt đứt!

Từng cái Đế tâm bị đánh được nổ tung, hóa thành từng giọt Đạo Hồn dịch đâu đâu bỏ chạy.

Tang Thiên Quân cũng tự nhào tới, thấy thế lập tức hóa thành con ngài bỏ chạy.

Trong lúc nhất thời Đế đình cao thủ nhao nhao trọng thương!

Ngọc Diên Chiêu cảm ứng được sau lưng một người nhào tới, đột nhiên xoay người, đang muốn thống hạ sát thủ, lại thấy là Ngọc thái tử hướng mình nhào tới. Ngọc Diên Chiêu tại trước mắt nguy cấp bỗng nhiên thu tay lại, thứ nhất tiên trận đồ bay tới, bốn mươi chín thanh tiên kiếm xuy xuy xuy đâm vào Ngọc Diên Chiêu thân thể bên trong, đem hắn đụng hướng về phía sau bay đi.

Oánh Oánh nhận được cơ hội lập tức tế lên kim quan, ý đồ đem hắn thu vào trong quan tài, không ngờ cái kia bốn mươi chín thanh tiên kiếm lại tự đốt đốt bắn ra, bị Ngọc Diên Chiêu ép ra bên ngoài cơ thể!

Oánh Oánh khóe mắt trừng được suýt nữa vỡ ra.

Chương 922 : Thiên Đế Trọng Kim Lăng, Tiên Đế Ngọc Diên Chiêu

Chương 912: Thiên Đế Trọng Kim Lăng, Tiên Đế Ngọc Diên Chiêu

Thiên Hậu nương nương mấy người cũng là trong lòng chấn động vô cùng, đệ nhất kiếm trận tiên kiếm đâm vào trong cơ thể, thế mà cũng có thể ép ra, Ngọc Diên Chiêu bản lĩnh thật có thể nói là bá đạo tới cực điểm!

Nếu như hắn thân thể còn sống, khôi phục lại trạng thái đỉnh phong, một thân thực lực chỉ sợ còn đem tiến thêm một bước!

Đệ nhất kiếm trận đồ uy lực cũng không phát huy đến cực hạn, chân chính phát huy đến cực hạn, cần phải đến đem Ngọc Diên Chiêu thu vào kim quan bên trong trấn áp, lại đem đệ nhất kiếm trận đồ hóa thành bốn mươi chín cỗ quan tài đóng, cách kim quan vách quan tài, đóng vào Ngọc Diên Chiêu thân thể bên trong!

Lại dùng xiềng xích đem kim quan treo lên, treo ở Tiên giới cánh cửa bên trên, đồng thời hấp thu hai cái vũ trụ cùng Hỗn Độn hải năng lượng.

Như vậy, đệ nhất kiếm trận đồ liền sẽ thời thời khắc khắc vận chuyển, không ngừng luyện hóa làm hao mòn lực lượng của hắn, cho đến đem hắn luyện chết mới thôi!

Loại này trấn áp, người xứ khác có thể chống mấy ngàn vạn năm lâu, nhưng Ngọc Diên Chiêu nghĩ đến cũng có thể chống đỡ một tự hai tự thời gian, liền sẽ bị luyện thành tro bụi. (1 tự = 15 phút)

Thực ra Oánh Oánh, Tô Kiếp đám người mục đích cũng là như thế, Oánh Oánh thậm chí đã chuẩn bị cho tốt kim quan cùng xiềng xích, chỉ tiếc không thể đem hắn kéo vào trong kim quan!

Ngọc Diên Chiêu thoát khỏi bốn mươi chín thanh tiên kiếm, lập tức gặp gỡ kim quan, thân bất do kỷ hướng kim quan bên trong rơi xuống!

Cùng lúc đó, Thiên Hậu Vu Tiên bảo thụ tán cây quang mang nở rộ, hướng đỉnh đầu hắn quét xuống!

Bảo thụ cành ở giữa, Tô Kiếp đột nhiên giương ra trận đồ, bốn mươi chín thanh tiên kiếm lần nữa bay ra!

Đế tâm, Bồng Khao, Tử Vi, Phương Trục Chí, Sư Úy Nhiên đám người đồng thời thôi thúc thần thông, trói buộc Ngọc Diên Chiêu, cần phải đem hắn ngăn chặn!

Oánh Oánh áo choàng toả ra, cắn chặt răng, vung tận cuối cùng dư lực đem xích vàng uy năng thôi phát đến cực hạn, khóa lại Ngọc Diên Chiêu!

Dù là Ngọc Diên Chiêu mạnh mẽ vô song, cũng là khó mà đối kháng, bị Thiên Hậu nương nương bảo thụ quét lên đỉnh đầu, liền lại khó đối kháng kim quan, lại bị mọi người khóa lại, tiên kiếm xuyên qua thân thể, nhất thời bị kéo hướng kim quan!

Lăng Cơ gầm thét, ra sức đem vách quan tài giơ lên, liều chết sải bước chạy tới, chuẩn bị đem vách quan tài đóng lên!

Đột nhiên, đếm không hết tro tàn tiên như là bầy kiến nhào tới, cùng nhau tiến lên, như là vô số kiến, bò đầy Lăng Cơ toàn

thân. Lăng Cơ lúc trước chi chiến bên trong ngàn tay bị đánh gãy hơn phân nửa, nhưng còn thừa lại mấy trăm cái cánh tay, hai đầu cánh tay giơ lên vách quan tài, mặt khác bàn tay lốp bốp hướng trên người vỗ tới, trong lúc nhất thời đập chết không biết bao nhiêu tro tàn tiên.

Nhưng kiến nhiều cắn chết voi, vô số tro tàn tiên tướng Lăng Cơ bao phủ, đem hắn hoàn toàn bao phủ, đếm không hết tro tàn tiên ở trên người hắn như là kiến đang ngọ nguậy, từ từ thành đoàn.

Lăng Cơ vung tận cuối cùng khí lực, hướng vách quan tài ném ra.

Tang Thiên Quân biến thành sáu cánh con ngài vỗ cánh bay tới, thân thể run lên, vô số mỏng manh vô cùng tinh phiến bay ra, đem vọt tới tro tàn tiên đánh rơi!

Hắn từng đầu chân nhô ra, bắt lấy vách quan tài, mắt thấy liền đem Ngọc Diên Chiêu nhốt tại trong quan tài, đột nhiên xảy ra dị biến!

Nhưng gặp vô số tro tàn tiên đột nhiên khoa tay múa chân bay lên, bốn phương tám hướng ngã đi, một tôn vô cùng cao lớn Thái Cổ Đại Đế vừa múa vừa hát bay tới, đột nhiên thân thể xoay tròn, đột nhiên biến thành một trương to lớn da người, thân thể bóp méo năm sáu tuần!

"Vù "

Người kia da bị kim quan cuốn lên, vách quan tài cùng kim quan sắp khép lại, người kia da liền theo quan tài may chui vào kim quan bên trong.

Người kia da mới vừa tiến vào kim quan, đột nhiên kim quan tất cả lực hút tất cả đều biến mất, một giọt không còn!

"Đế Hốt" Tang Thiên Quân rùng mình, vứt xuống vách quan tài vỗ cánh liền trốn, gào thét ở giữa biến mất không thấy

hình bóng, để mọi người nghẹn họng nhìn trân trối!

Trong thiên hạ loại trừ chư Đế bên ngoài, liền số tốc độ của hắn nhanh nhất, hiện nay cuối cùng để mọi người thấy được hắn sở trường, quả nhiên chạy trốn đệ nhất!

Tô Kiếp bay tới, thôi thúc kiếm trận đồ liền muốn đem kim quan phong kín, quát: "Đế Hốt chủ động tìm đến quan tài, vậy liền tiễn hắn đưa tang, liền hắn cùng một chỗ luyện chết!"

Đột nhiên, kim quan kia bên trong truyền đến Đế Hốt tiếng cười: "Tiểu quỷ cùng cha ngươi đồng dạng tinh nghịch!"

Đang khi nói chuyện, quan tài khe trong trượt ra một con da người bàn tay, năm ngón tay cực kỳ linh động, bắn qua bắn lại, đem bốn mươi chín thanh tiên kiếm tất cả bắn bay!

Tô Kiếp nhìn thấy giữa ngón tay di động tử khí, rùng mình: "Đế Hốt thực lực, so tin đồn còn cao hơn! Đây là… Tiên Thiên Nhất Khí! Nguy rồi!"

Hắn vội vàng rút lui, không nói lời gì đem Oánh Oánh cuốn lên, quát: "Oánh Oánh tiểu cô, nhanh đánh gãy đi cùng kim quan liên hệ!"

Oánh Oánh vội vàng đánh gãy đi cùng kim quan liên hệ, liền gặp kim quan vách quan tài bay ra, mạnh mẽ đụng vào Vu Tiên bảo thụ bên trên!

Vu Tiên bảo thụ bên trên Cầu Thủy Kính, Phương Trục Chí đám người phun máu phè phè, bay ngược mà đi!

Thiên Hậu nương nương cũng không vững vàng Vu Tiên bảo thụ, bị chấn động đến liên tiếp lui về phía sau, tai mắt mũi miệng bên trong đều tràn ra máu tới!

Chỉ nghe "Bành" một tiếng vang thật lớn, Vu Tiên bảo thụ kể cả Thiên Hậu nương nương cùng một chỗ đụng vào đạo thứ

chín trường thành bên trên, đem người đạo trưởng kia thành đè sập!

Đạo này ngân hà trường thành bên trên có đếm không hết Đế đình Nguyên Sóc linh sĩ, Thiên Hậu e sợ cho làm bị thương hắn bọn họ, đem một kích này lực lượng một mình tiếp nhận, nhưng vẫn là có va chạm dư âm đánh chết lấy ngàn mà tính linh sĩ!

Thiên Hậu nương nương trong lòng đau xót, lại không nghĩ ngợi nhiều được, vội vàng ổn định thân hình, vung lên Vu Tiên bảo thụ, từng sợi từng đạo hào quang vẩy ra, hàng ngàn vạn, như là từng sợi cầu vồng , kết nối ngàn vạn dặm, đem những cái kia bị đánh bay linh sĩ tất cả tiếp đón ở.

Oánh Oánh cũng là ngạc nhiên, mới biết Tô Kiếp cái kia một tiếng tiểu cô cứu nàng một mạng.

Nàng hướng kim quan nhìn lại, chỉ thấy quan tài bên trong truyền đến Đế Hốt tiếng hừ hừ, giống như là tại ngâm nga một bài vui vẻ nhẹ nhõm ca khúc, chỉ là không có ca từ.

Trong quan tài kim quang biến mất, thay vào đó thì là tử khí, Tiên Thiên tử khí!

Cái này Tiên Thiên Nhất Khí, thậm chí so Oánh Oánh còn cao minh hơn, còn muốn hùng hậu không biết bao nhiêu, căn bản không nhìn thấy trong quan tài đến cùng có cái gì, chỉ có thể nghe được cái kia Đế Hốt ngâm nga lấy điệu hát dân gian!

Lúc này, làn điệu dừng lại, trong tử khí truyền đến một tiếng tiếng cười hắc hắc.

Trong lòng mọi người nghiêm nghị, nhưng gặp trong quan tài chậm rãi duỗi ra một cái khác bàn tay khổng lồ.

Ngọc Diên Chiêu đứng tại cái bàn tay lớn này lòng bàn tay, trường thương hóa rồng, quấn quanh thân thể.

Hắn lúc trước thủng Oánh Oánh Đạo cảnh, lại khôi phục tro tàn thân thể, mà bây giờ đứng tại Đế Hốt trên lòng bàn tay, lại hoàn toàn khôi phục thân thể!

Không chỉ có như thế, thậm chí trong cơ thể hắn nội tâm hướng ra phía ngoài nở rộ kinh người đạo quang, hình thành một tôn cao tới nghìn vạn dặm nội tâm hình chiếu!

Mà tại đây hình chiếu về sau, càng thêm cao tới Đế Hốt chậm rãi từ trong tử khí lộ ra khuôn mặt đến, trên mặt mang tươi cười đắc ý.

Hắn lấy Tiên Thiên Nhất Khí, để Ngọc Diên Chiêu khôi phục thân thể cùng nội tâm, mặc dù là tạm thời, nhưng lại có thể để Ngọc Diên Chiêu phát huy khi còn sống đỉnh phong nhất chiến lực!

Một tòa lại một tòa Đạo cảnh nở rộ ra, đó là Ngọc Diên Chiêu Đạo cảnh.

Đạo quang mang sáng rực vô cùng, đệ nhất trùng Đạo cảnh độ rộng cùng chiều rộng liền làm người ta khó có thể tưởng tượng, có thể so với bình thường tiên nhân Đạo cảnh tam trùng mức độ!

Đến Đạo cảnh cửu trùng thiên, cái kia hào quang đẹp mắt thậm chí để trong tinh hà từng khỏa mặt trời đột nhiên ảm đạm xuống, tiếp lấy chiếu rọi Đạo cảnh hào quang, cũng biến thành vô cùng sáng rực!

Mà tại cái kia cửu trùng thiên Đạo cảnh chiếu rọi, vô số đạo chỉ riêng mơ hồ hình thành thứ mười tòa Đạo cảnh hình chiếu, lơ lửng ở trên chín tầng trời, làm người ta say mê mê muội.

Thiên Hậu trong lòng một mảnh lạnh giá, âm thanh khàn giọng nói: “Tất cả mọi người nghe lệnh! Lập tức rút lui! Lui về Đế đình! Bản cung cản ở phía sau!”

Thanh âm của nàng còn có chút run rẩy, nhưng nói đến bản cung cản ở phía sau lúc, liền trở nên trước đó chưa từng có kiên định.

Đế Hốt lại ngâm nga cái kia không biết tên ca dao, thân thể từng cái vị trí khi thì bơm phồng, khi thì khô quắt, giống như là tại uyển chuyển nhảy múa.

Ngọc Diên Chiêu đứng tại lòng bàn tay của hắn, cũng theo Đế Hốt múa mà thân hình trên dưới phiêu hốt.

Hắn mặt không hề cảm xúc, lại cho người ta một loại áp lực vô hình.

Oánh Oánh khẩn trương, cao giọng nói: "Tỷ muội!"

Thiên Hậu cười phất tay: "Đi ah "

Tô Kiếp vội vàng mang theo Oánh Oánh đi vào ngân hà trường thành, Cầu Thủy Kính đám người thì thôi đã tại ràng buộc binh lực, chuẩn bị rút lui.

Đúng lúc này, đang tại vừa múa vừa hát Đế Hốt đột nhiên ngừng lại ca múa, khó có thể tin cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy hậu tâm hắn trúng một kiếm.

Da của hắn túi chính là thân thể mạnh mẽ nhất túi da, Thuần Dương chi thể, mà ở cái kia thạch kiếm uy năng bên dưới, lại phảng phất giấy đồng dạng, bị một đâm liền rõ ràng!

Cái kia thô to thạch kiếm đâm xuyên hậu tâm của hắn, đâm rách hắn trước tâm, hướng hắn trong lòng bàn tay Ngọc Diên Chiêu đâm tới!

Một kiếm này còn chưa đi tới Ngọc Diên Chiêu sau lưng, liền bị Ngọc Diên Chiêu phát giác, Hỗn Độn đạo cốt biến thành Thần Long từ trên người hắn bơi ra, hoàn nguyên thành cốt thương!

Ngọc Diên Chiêu một tay nắm chặt cốt thương phần đuôi, phát triển xoay người, một bước ở giữa liền giữ đủ thân thể tất cả lực lượng, hướng về phía sau đâm tới!

"Đinh!"

Thạch kiếm mũi kiếm đụng phải Hỗn Độn đạo cốt mũi thương, khủng bố uy năng bộc phát, bao phủ tinh không, cho dù là Thiên Hậu nương nương lưng tựa Vu Tiên bảo thụ cũng bị dư uy phát động váy lụa, trên mặt cũng bị thổi ra từng đạo nhăn nheo!

Vu Tiên bảo thụ càng bị thổi đến lá cây rầm rầm vang vọng, từng đạo hào quang hướng về phía sau tung bay!

Mà thạch kiếm xuyên qua Đế Hốt túi da, cùng cốt thương cứng đối cứng, Đế Hốt gặp gỡ uy năng tập kích là Thiên Hậu không chỉ gấp mười lần!

Đế Hốt túi da bị khủng bố uy năng sinh sinh xé ra, nửa người trên gào thét bay lên trên đi, tại cuồng bạo chấn động bên trong run rẩy dữ dội!

Nửa người dưới của hắn thì hướng phía dưới rơi xuống, ba chân bốn cẳng lao nhanh, mưu cầu tránh đi hai đại tuyệt đỉnh tồn tại đạo pháp dư âm.

Đế Hốt âm thanh la lên: "Trọng Kim Lăng "

Nửa người trên của hắn bị thạch kiếm cùng cốt thương uy năng lấp đầy, cái này vừa mở miệng nói chuyện, nhất thời kiếm quang cùng thương chỉ từ trong miệng mũi phun ra!

Da của hắn túi tại kiếm quang cùng thương chỉ riêng bên trong xé rách, trong chớp mắt thủng trăm ngàn lỗ.

"Lần này thoải mái!" Đế Hốt la lên.

Hắn toàn thân lọt sạch, ngược lại làm cho kiếm quang cùng thương chỉ có trút xuống con đường, không cách nào lại nguy

hiểm cho gốc rễ của hắn. Nhưng nếu không có thủng trăm ngàn lỗ, chỉ sợ liền sẽ bị Đế cấp tồn tại hai đại cường giả đỉnh phong xé thành từng mảnh!

Thiên Hậu, Oánh Oánh, Tô Kiếp đám người ngơ ngác nhìn một màn này, chỉ thấy kiếm quang cùng thương chỉ riêng còn tại phun trào không ngừng, thần thông dư uy chậm chạp không đủ tán đi.

Đợi đến uy năng yếu kém xuống, chỉ thấy một cỗ khác quang mang xuyên qua thần thông đạo quang chiếu rọi tới.

Đó là Đạo cảnh cửu trùng thiên quang mang, chẳng qua là một người khác.

Đồng dạng quang mang rực cháy , đồng dạng đạo pháp tinh thâm vô cùng , đồng dạng đại đạo quang mang chiếu rọi ra đệ thập trùng Đạo cảnh hư ảnh!

Một cái cũng không thân ảnh cao lớn sừng sững ở đó đạo quang phía trước, thạch kiếm bình dứt khoát, chỉ hướng Ngọc Diên Chiêu.

Ngọc Diên Chiêu một tay cầm súng, mũi thương đối đầu mũi kiếm.

“Sư huynh Trọng Kim Lăng?” Ngọc Diên Chiêu nói.

Thần thông quang mang tán đi, đối diện Đạo cảnh quang mang cũng từ từ biến mất, lộ ra một vị thiếu niên Đại Đế khuôn mặt, tự tin, ánh nắng, trên mặt mang tươi cười.

Hắn chính là thứ hai Tiên triều Thiên Đế, Trọng Kim Lăng!

Trọng Kim Lăng mỉm cười nói: “Ngươi là Tuyệt lão sư thu tứ sư đệ?”

Ngọc Diên Chiêu nói: “Ta nghe Tuyệt lão sư nói qua ngươi, cho rằng ngươi ngu dốt, bất lực, trốn tránh trách nhiệm. Hắn dạy dỗ ta không được học ngươi.”

Trọng Kim Lăng cười nói: "Ta tại Vong Xuyên bên trong cảm ứng được khí tức của ngươi. Ngươi mạnh mẽ, tuyệt vọng, bị cừu hận thôn phệ, thế cho nên đạo tâm bóp méo."

Ngọc Diên Chiêu ánh mắt lấp lóe: "Ngươi tâm hướng ánh sáng, thiêu đốt bản thân, lại dẫn đến tu vi của ngươi thực lực không ngừng suy yếu, thế cho nên không cách nào trấn áp được Đế Hốt, thế cho nên có Tuyệt lão sư tử vong. Vong Xuyên chi loạn, cốt bởi ngươi mà lên. Có thể thấy được ngươi mặc dù không có ta như vậy thâm cừu đại hận, nhưng là cái lạm dụng người tốt, không phân rõ chính phụ, không biết nặng nhẹ!"

Trọng Kim Lăng nói: "Đây cũng là ta là Thiên Đế, mà ngươi làm Tiên Đế nguyên nhân, cũng là Tuyệt lão sư giết ngươi nguyên nhân. Nếu như không cách nào lòng dạ thiên hạ chúng sinh, lại còn nói gì tới trở thành Thiên Đế, đón lấy Tuyệt lão sư trách nhiệm trên vai?"

Ngọc Diên Chiêu trong tay thương như trước vững vô cùng: "Ngươi đón lấy Tuyệt lão sư gánh nặng sao?"

Thạch kiếm mũi kiếm nhẹ nhàng run một cái.

Chỉ như thế rất nhỏ thoáng cái lay động, Ngọc Diên Chiêu trường thương đã từ mũi kiếm bên cạnh xẹt qua, trường thương run rẩy dữ dội, như là rồng bơi tinh không, đâm về Trọng Kim Lăng!

Đế Tuyệt hai đại xuất sắc nhất đệ tử, riêng phần mình thời đại đệ nhất tiên nhân, không có khả năng gặp phải hai bên hai người, cuối cùng bắt đầu giao chiến!

Trọng Kim Lăng bởi vì đạo tâm run lên, dẫn đến thạch kiếm mũi kiếm hơi run rẩy, cái này run lên, đối với bọn hắn bậc này đạo tâm vô cùng củng cố tuyệt đỉnh cao thủ tới nói, là sơ hở trí mạng!

Nhưng mà ngay tại hai đại cao thủ động thủ đồng thời, tro tàn tiên đại quân phía sau truyền đến du dương tiếng kèn, thứ hai Tiên đình đại lục bay tới, đại lục ở bên trên, đã hóa thành tro tàn vô số Tiên đình tướng sĩ, tung người bay lên không, thẳng hướng tro tàn tiên đại quân!

Cũng trong lúc đó, Thiên Hậu kêu lớn: "Dừng lại rút lui! Dừng lại rút lui! Phản công! Nhanh phản công "

Chương 923 : Trước Cường sau Thặng

Chương 913: Trước Cường sau Thặng

Trọng Kim Lăng mang tới là một cái Tiên triều lực lượng, lại thêm Đế đình đại quân, một trận chiến này cũng không phải là không có trở mình hi vọng!

Oánh Oánh, Đế tâm, Cầu Thủy Kính đám người lần đầu nhìn thấy chiến thắng rực rỡ, ứng với Thiên Hậu gào thét, lần nữa đánh tới, như thủy triều tuôn hướng tro tàn tiên đại quân!

Một trận chiến này như hổ tê giác xuất phát từ cũi, từng chiếc từng chiếc lâu thuyền đại hạm, từng tòa trận đồ, gánh chịu lấy rất nhiều linh sĩ đột nhiên nhảy ra đổ sụp một nửa ngân hà trường thành, giết vào chiến trường!

Oánh Oánh tuy là bản thân bị trọng thương, như trước tế lên kim quan cùng xiềng xích, đi thôn phệ kẻ địch, bắt trói tro tàn tiên bên trong cường giả.

Cầu Thủy Kính tế lên Hỗn Độn ngọc, thân pháp quỷ mị, đại đạo thôi thúc, chính là ngàn vạn cái bản thân.

Đế tâm tế ra Đạo Hồn dịch, Tả Tùng Nham điều động tinh không, Bồng Khao thân hóa đủ loại chí bảo hình thái, trích tiên nhân thôi thúc đao quang, thân hình xuất quỷ nhập thần, Sài Sơ Hi điều động kiếp vận, bốn phía sét đánh không ngừng, động một tí đầy trời lôi hỏa.

Thậm chí liền Tang Thiên Quân cũng không biết lại từ đâu chỗ bay trở về, khi thì hóa thành con ngài, tế lên ngàn vạn tinh nhận, khi thì hóa thành côn trùng, bốn phía phun tung tóe lưới,

bỗng nhiên lại hóa thành Tang đạo nhân, tế lên Tang thụ bốn phía quét người.

Tô Kiếp cũng đem đệ nhất kiếm trận đồ tế lên, vô tận kiếm quang bốn phía quét ngang, đem tro tàn tiên đại quân từ trung ương chặt đứt, gây ra hỗn loạn. Tô Thanh Thanh cưỡi một đầu Linh Tê tại trong loạn quân xung phong liều chết, trước người sau người, đủ loại binh khí bay lượn, thần thông cực kỳ đặc biệt.

Mỗi khi nàng ngăn cản không nổi, liền sẽ có đệ nhất kiếm trận đồ uy năng vừa vặn bay tới, trợ giúp nàng chém giết cường địch.

Thương Ngô, Động Đình mấy người cựu thần Thánh Vương cũng riêng phần mình tế lên pháp bảo, uy năng to lớn bảo vật càn quét phía trước, vì linh sĩ bọn họ giết ra từng đầu con đường!

Thiên Hậu nương nương cũng giết vào trong quân, tế lên Thiên Hoàng bảo thụ xung kích trại địch, dẫn đầu hàng ngàn vạn linh sĩ ra sức đánh tới, trải qua trăm cay nghìn đắng, cuối cùng cùng Trọng Kim Lăng Tiên đình đại quân tụ hợp.

Thánh Vương Kinh Khê dẫn đầu thứ hai Tiên đình tro tàn tiên đại quân ra sức chém giết, cùng Thiên Hậu nương nương suất lĩnh quân đội sượt qua người, chính thức đem tro tàn tiên đại quân chặn ngang cắt thành hai đoạn!

Mọi người tinh thần đại chấn, chặt đứt trại địch, đem địch nhân phân hai nửa, để quân địch không cách nào lẫn nhau chi viện, tỷ số thắng liền tăng lên rất nhiều!

Đế Hốt túi da bị xé nứt, nửa người trên cùng nửa người dưới phân chia, đối mặt bậc này quy mô cũng là không thể làm gì, chỉ được ẩn thân tại trong loạn quân, đánh lén Cầu Thủy Kính đám người.

Cũng may hắn bị Trọng Kim Lăng cùng Ngọc Diên Chiêu thần thông đâm đến thủng trăm ngàn lỗ, thực lực giảm lớn, rất khó uy hiếp đến mọi người.

Thiên Hậu nương nương trong lúc lơ đãng thoáng nhìn Trọng Kim Lăng cùng Ngọc Diên Chiêu tình hình chiến đấu, không khỏi trong lòng giật mình.

Trọng Kim Lăng cùng Ngọc Diên Chiêu bản lĩnh không sai biệt nhiều, bọn họ sư ra đồng môn, đều tại Đế Tuyệt cơ sở bên trên đi ra con đường của mình, làm được phi phàm thành tựu. Nhưng mà Trọng Kim Lăng đạo tâm bị Ngọc Diên Chiêu rung chuyển ngắn như vậy ngắn một cái chớp mắt, tạo thành hai người trong chiến đấu khác biệt thế cuộc.

Cứ việc Trọng Kim Lăng đạo tâm ngay sau đó khôi phục như lúc ban đầu, nhưng thế yếu từ hắn đạo tâm rất nhỏ lay động liền bắt đầu gieo xuống.

Hai người chiêu thứ nhất lúc khoảng cách liền giống như là một trăm đối đầu chín mươi chín, chỉ có một điểm nhỏ bé khoảng cách, nhưng chiêu thứ hai khoảng cách cũng không có duy trì một trăm đối chín mươi chín, mà là một trăm đối chín mươi tám.

Chiêu thứ ba lúc, khoảng cách lại sẽ kéo dài một chút!

Sau mười mấy chiêu, bọn họ khoảng cách liền lớn đến Trọng Kim Lăng tùy thời có khả năng bại vong xu thế!

Trọng Kim Lăng phát hiện, Ngọc Diên Chiêu lúc trước công ra thần thông liền giống như là đang bện một cái lưới lớn, đem bản thân vây được càng ngày càng chặt, càng ngày càng khó lấy vãn hồi xu hướng suy tàn tập hợp lại.

Chờ đến hắn thu lưới, chính là giờ chết của chính mình!

Cao thủ chi tranh, cho dù là nhỏ bé sai lầm, đều là trí mạng kết quả!

Thiên Hậu nương nương cũng nhìn ra Trọng Kim Lăng không ổn, trong lòng âm thầm lo lắng, đột nhiên thoáng nhìn hướng Cầu Thủy Kính thống hạ sát thủ Đế Hốt túi da, không khỏi ánh mắt sáng lên, vội vàng cao giọng nói: "Diệt trừ Đế Hốt! Tô Kiếp, nhanh lên một chút trừ đi đi Đế Hốt ——— "

Tô Kiếp ngay tại cách đó không xa, nghe vậy lập tức hướng Đế Hốt túi da đánh tới!

Thiên Hậu nương nương nhanh chóng nhào về phía Đế Hốt một nửa khác túi da, thầm nghĩ: "Ngọc Diên Chiêu thân thể đã hóa thành tro tàn, là dựa vào Đế Hốt Tiên Thiên Nhất Khí lúc này mới khôi phục. Chỉ cần diệt trừ Đế Hốt, Ngọc Diên Chiêu liền sẽ quay về tro tàn thân thể. Khi đó hắn thực lực tổn thất lớn, căn bản không phải Trọng Kim Lăng đối thủ!"

Nàng vừa mới nghĩ đến nơi đây, liền thấy Đế Hốt túi da nửa người dưới ba chân bốn cẳng lao nhanh, chui vào tro tàn tiên bên trong, tránh đi Tô Kiếp đuổi giết.

Đế Hốt nửa người trên nguyên bản cũng tại trong loạn quân làm mưa làm gió, nhìn thấy Thiên Hậu đánh tới, liền vội vàng trốn đông trốn tây.

Thiên Hậu thờ ơ lãnh đạm, trực tiếp thống hạ sát thủ, Đế Hốt không tránh kịp, bị nàng đuổi theo, bất đắc dĩ chỉ được cùng Thiên Hậu ra sức.

Nhưng hắn chỉ là cái túi da, hơn nữa thủng trăm ngàn lỗ, bốn phía lọt gió, hai chiêu về sau, liền mất đi tấn công năng lực. Mắt thấy Thiên Hậu liền muốn đem hắn chém giết, Đế Hốt vội vàng cao giọng nói: "Ngọc Diên Chiêu! Ta nếu là chết, ngươi cũng xong rồi!"

Thiên Hậu nương nương đột nhiên cảm ứng được hung hiểm đến, vội vàng tế lên Vu Tiên bảo thụ hướng về phía sau

quét tới, chỉ nghe xuy một tiếng, Vu Tiên bảo thụ bị một thương đâm xuyên!

Thiên Hậu khó chịu hừ một tiếng, bay lên trời, tránh đi Ngọc Diên Chiêu cốt thương.

Ngọc Diên Chiêu cứu Đế Hốt, dứt bỏ Thiên Hậu cùng đuổi giết tới Trọng Kim Lăng, mấy cái lên xuống liền tới đến Đế Hốt túi da nửa người dưới bên cạnh, Tô Kiếp không dám ham chiến, đành phải trơ mắt nhìn hắn cứu đi Đế Hốt nửa người dưới.

Đế Hốt nửa người trên nửa người dưới hợp làm một thể, lập tức thôi thúc Tiên Thiên Nhất Khí, nhưng thấy Tiên Thiên Nhất Khí những nơi đi qua, tất cả tro tàn tiên tất cả đều tro tàn lột đi, hóa thành thân thể máu thịt, thực lực tăng nhiều!

Trọng Kim Lăng trở lại thứ hai Tiên đình đại lục ở bên trên, thiêu đốt bản thân đạo hạnh, thứ hai Tiên đình các tướng sĩ cũng nhất thời từ tro tàn tiên hóa thành tiên nhân, thực lực tu vi có thể khôi phục lại khi còn sống đỉnh phong tiêu chuẩn!

Hai bên hỗn chiến một hồi, Đế Hốt cũng không kiên trì nổi, lại khó duy trì Tiên Thiên Nhất Khí, đành phải bây giờ thu binh, mang theo tro tàn tiên rút lui.

Bất luận là thứ hai Tiên đình vẫn là Đế đình, các tướng sĩ đều thương vong thảm trọng, cũng vô lực khuếch trương chiến quả.

Thứ hai Tiên đình cùng Đế đình gặp nhau, chẳng qua bởi vì thứ hai Tiên đình tướng sĩ đều là tro tàn tiên, dựa vào Trọng Kim Lăng tu vi mới có thể duy trì thân người, bởi vậy không thể tiếp cận.

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên đám người như trước chế tạo ngân hà trường thành, chặt chẽ trấn thủ.

Thiên Hậu nương nương nhìn thấy Trọng Kim Lăng, trong lòng rất là vui vẻ, hướng Trọng Kim Lăng nói: "Các đệ tử bên trong, ngươi lão sư thích nhất chính là ngươi, bởi vì ngươi bản thân mai táng mà khóc lớn rất lâu, đệ tử khác cũng không từng có. Hắn chửi được hung ác nhất, cũng là ngươi, nói ngươi ngu xuẩn, vì sao không đợi hắn tới…"

Nàng nói tới chỗ này, đột nhiên ngơ ngẩn. Bản thân vì sao còn đều là nhắc lên Đế Tuyệt?

Trọng Kim Lăng bản thân mai táng về sau, Đế Tuyệt đã bảo thủ đến dung không được bất luận cái gì cùng hắn có dị nghị người, càng người thân cận càng là như thế, thậm chí nhiều lần giết bản thân khổ cực bồi dưỡng ra đệ tử!

Thiên Hậu vốn cho là mình đối Đế Tuyệt chỉ còn lại có hận ý, không nghĩ tới Đế Tuyệt sau khi chết, sinh mệnh mình bên trong trả về chỗ đều là cái bóng của hắn.

Trọng Kim Lăng thương thế rất nặng, hắn bị Ngọc Diên Chiêu gây thương tích, kém chút như vậy tử vong, lại cười nói: "Sư nương, ta biết. Ta bản thân mai táng về sau, Tuyệt lão sư liền tới nhìn ta, đem ta mắng một trận. Về sau, hắn liền để cho ta trấn áp Đế Hốt. Lão sư đều là giao phó trách nhiệm cho ta."

Tô Kiếp thấy Oánh Oánh thương thế cực nặng, một mực ngơ ngơ ngác ngác, mơ mơ màng màng, biết nàng là bị Ngọc Diên Chiêu đánh tan trong sách hơn phân nửa nội dung, vội vàng mời Tang Thiên Quân đến đây, nói: "Ngươi đem cô cô ta đưa đến Đế đình, thấy cha ta, cha ta tự có phương pháp cứu nàng. Nhìn thấy ta cha, ngươi hướng hắn thỉnh giáo, nên như thế nào giải quyết Ngọc Diên Chiêu một chuyện."

Tang Thiên Quân hiện ra sáu cánh con ngài chân thân, cõng Oánh Oánh gào thét mà đi.

Một bên khác, tro tàn đại quân bên trong, vô số tro tàn quái bay tới bay lui, dùng kim tuyến đem hai đoạn Đế Hốt vá lại, lại đem hắn túi da vết thương khâu.

Qua chiến dịch này, Đế Hốt khí lực rút lại hai ba thành, dù vậy, hắn như trước là khí lực đệ nhất to lớn tồn tại.

Hắn ngồi ở chỗ đó, bốn phía lọt gió, sắc mặt có chút không vui.

Ngọc Diên Chiêu nói: "Trọng Kim Lăng lần này thua trận, lần sau muốn thắng hắn liền muôn vàn khó khăn. Nếu là ngươi đem ta triệt để khôi phục, lần này ta liền có thể giết chết hắn, giải quyết một đại chướng ngại vật."

Đế Hốt cười nói: "Ngọc đạo hữu, nếu như ta đem ngươi khôi phục, ngươi sẽ còn giết tới cứu ta ư?"

"Sẽ không!" Ngọc Diên Chiêu quả quyết nói.

Đế Hốt nói: "Đây là ta không thể triệt để khôi phục ngươi nguyên nhân."

Ngọc Diên Chiêu nói: "Lần này không thể một lần đem bọn hắn diệt trừ, lần sau muốn đem bọn họ diệt trừ, liền muôn vàn khó khăn."

Đế Hốt nói: "Ngươi không cần lo lắng, chúng ta như trước nắm chắc thắng lợi trong tay. Ta có một đạo đại quân, vốn là từ Lịch Dương phủ tấn công, tuỳ tiện có thể diệt Đế đình, không nghĩ tới bị người nhìn thấu, phá hủy Lịch Dương phủ. Giờ phút này một đạo đại quân đang tại phân thân ta suất lĩnh dưới, ra Vong Xuyên, đi về phía bên này. Cùng đường kia đại quân tụ hợp, lại có phân thân ta giúp đỡ, diệt địch nhân trước mắt dễ như trở bàn tay."

Tang Thiên Quân mang theo Oánh Oánh đi tới Đế đình, lại thấy Đế đình không có bố trí phòng vệ, bách tính như trước

như bình thường thời kì đồng dạng, nên làm cái gì thì làm cái đó, không chút nào biết tiền tuyến nguy cấp.

Tang Thiên Quân vội vàng đi tới đốc tạo xưởng, cầu kiến Tô Vân, chỉ thấy Tô Vân ngồi tại Hỗn Độn hồng lô bên cạnh, chiếc kia hồng lô đã nhẵn bóng vô cùng, tìm không thấy bất luận cái gì khuyết điểm.

Tô Vân từ Tang Thiên Quân trong tay nhận lấy Oánh Oánh, lấy Tiên Thiên Nhất Khí đưa nàng đánh thức, kinh ngạc nói: "Ngọc Diên Chiêu mượn chí bảo sống đến bây giờ?"

Tang Thiên Quân đem Ngọc Diên Chiêu sự tình tinh tế nói một lần, Oánh Oánh cũng từ từ tỉnh táo lại, bản thân đi thiên thư viện chép đại đạo thư, Tô Vân trầm ngâm nói: "Hiện nay trên đời có khả năng học được ta Tiên Thiên Nhất Khí người không nhiều, Luân Hồi Thánh Vương học giống thật mà là giả, Oánh Oánh một mực đi theo ta, dựa vào chép mà không phải học. Đế Hốt thì là ỷ vào Đế Thúc chi não cưỡng ép học tập, nhưng cũng biết hắn nhiên không biết giá trị."

Tang Thiên Quân cẩn thận nói: "Cho nên đến nay còn không có học được Tiên Thiên Nhất Khí người?"

Tô Vân suy nghĩ một chút, gật gật đầu, nói: "Hiện nay còn không có. Chẳng qua, Đế Hốt dựa vào biết nó như thế biết nó vì sao, đã có thể khống chế tro tàn tiên, thậm chí liền Ngọc Diên Chiêu cũng sẽ bởi vậy nhận khống chế tại hắn. Muốn phá hắn Tiên Thiên Nhất Khí nhưng cũng đơn giản, chỉ tiếc ta không thể tự thân đi vào. Cũng may ngươi đem Oánh Oánh mang về."

Hắn nhịn không được cười nói: "Oánh Oánh nha đầu này đều là không để cho ta tại trên người nàng viết chữ, cho nên ta viết một quyển sách đặt ở trên người ngươi, đợi chút nữa chờ Oánh Oánh khôi phục về sau tới, ngươi liền giả bộ lơ đãng rơi xuống. Nàng nhìn quyển sách kia, liền nhất định muốn đoạt

lấy đi, nhìn một chút. Tiếp đó ta trong sách văn tự liền có thể lạc ấn ở trên người nàng.”

Tang Thiên Quân bật cười nói: “Đây là biện pháp gì? Oánh Oánh đại lão gia hạng gì anh minh thần võ, sẽ lên loại này làm?”

Tô Vân cười nói: “Đợi chút nữa liền biết.”

Nguyên thần của hắn đã đột phá Luân Hồi Thánh Vương phong ấn, lặng yên thi triển thần thông, lạc ấn trên không trung, không bao lâu liền hóa thành một quyển sách.

Tô Vân đem quyển này lấy đạo thư viết thư giao cho Tang Thiên Quân, Tang Thiên Quân đón về, cẩn thận nói: “Ta có thể nhìn một chút ư?”

Tô Vân gật đầu.

Tang Thiên Quân trong lòng thình thịch đập loạn, thầm nghĩ: “Nói không chừng ta lão Tang chính là cái thứ nhất học được Tiên Thiên Nhất Khí người, thuận lợi nhận lấy Vân Thiên Đế truyền thừa, trở thành Tang thái tử!”

Hắn mở ra đạo thư nhìn lại, qua nửa ngày đem thư hợp lên, trong lòng tức giận nói: “Cái gì con mẹ nó chữ như gà bới? Một cái cũng xem không hiểu! Ta vẫn là làm ta Tang Thiên Quân a!”

Lại không lâu nữa, Oánh Oánh cuối cùng “Ăn uống no đủ” bay tới, la lên: “Đại Cường, cái kia Ngọc Diên Chiêu rất hung ác, ngay cả ta cùng Trọng Kim Lăng đều không phải là đối thủ của hắn, lần này ngươi qua được một chuyến… A? Tiểu Tang, là sách gì? Buông ra, để cho ta nhìn một chút!”

Tang Thiên Quân còn chưa kịp làm bộ đem thư rơi trên mặt đất, liền bị nha đầu kia chộp đoạt tới, mở ra xem xét, nhất thời hai mắt thẳng tắp, không cách nào dời đi con mắt.

Đợi đến Oánh Oánh nhìn xong quyển sách kia, đạo kia trên sách văn tự lạc ấn đã biến mất không còn một mảnh, đạo thư cũng bỗng dưng mất tung ảnh.

Oánh Oánh lấy lại tinh thần, cười nói: "Ta hình như trong lúc lơ đãng lĩnh ngộ ra phá giải Đế Hốt Tiên Thiên Nhất Khí phương pháp, ta quả nhiên lợi hại… A, Thặng, ngươi cũng tại ah. Thật tốt chữa thương. Tiểu Tang, chúng ta đi, nhìn trẫm đại phá Đế Hốt!"

Tô Vân mỉm cười phất tay tiễn biệt bọn họ, chỉ thấy Oánh Oánh cưỡi Tang Thiên Quân, uy nghiêm đi.

Hắn vừa mới đưa tiễn Oánh Oánh, đột nhiên sắc mặt biến hóa, nhìn về phía thiên ngoại: "U Triều Sinh, ngươi không được hành động thiếu suy nghĩ! Đợi thêm ta một đoạn thời gian!"

Hnay sinh nhật ca, tối chắc đi chơi, chương muộn thì để sau nhá. Thăn kiu vinamilk.

Chương 924 : U Triều Sinh cùng Luân Hồi Thánh Vương

Chương 914: U Triều Sinh cùng Luân Hồi Thánh Vương

Ngân hà trường thành chi chiến bên trong, vẫn là có một nhóm nhỏ tro tàn tiên vượt qua Thiên Hậu đám người bố trí ngân hà trường thành, một đường bay đến thứ bảy Tiên giới lân cận.

—— sâu trong tinh không chiến tranh cực kỳ tàn khốc thảm liệt, ngân hà trường thành bị phá hủy hơn phân nửa, Đế đình tướng sĩ tử thương vô số, có chút cá lọt lưới cũng là bình thường.

Những này tro tàn tiên nguyên bản định thẳng đến thứ bảy Tiên giới, chẳng qua nhưng tại dọc đường phát hiện một chút có sinh mệnh ngôi sao, ngay sau đó liền nhào tới.

Tại đây chút tro tàn tiên cùng Đế đình ở giữa có một thế giới nho nhỏ, sinh cơ dạt dào, thiên địa nguyên khí rất là nồng đậm, thậm chí ngưng kết thành tiên khí, hấp dẫn nhất tro tàn tiên ánh mắt.

Đặc biệt là bên trong thế giới nhỏ này có một ít cao lớn cột đá đen, cây cột ở giữa phảng phất là trời sinh phúc địa, tiên khí vô cùng nồng đậm.

Tro tàn tiên bọn họ hướng thế giới này nhào tới, còn chưa tiếp cận, đột nhiên trong thế giới kia một đạo thần thông bay

tới, những này tro tàn tiên còn chưa lấy lại tinh thần liền bị đạo này thần thông triệt để xoá bỏ!

Đạo này thần thông gây nên chấn động, chính là kinh động Tô Vân nguyên nhân.

Mà thi triển đạo này thần thông, chính là U Triều Sinh.

U Triều Sinh hiện nay đã thông qua cá nhân Đạo giới, tu thành Đạo Thần, trải qua mấy ngày nay đều là lưu tại nơi này lẫn nhau vợ dạy con, không hề rời đi qua nửa bước.

Hắn phát giác được tro tàn tiên nhào về phía chỗ ở mình tiểu thế giới, sắc mặt trầm xuống, liền lập tức ra tay.

Xoá bỏ những này tro tàn tiên về sau, U Triều Sinh hướng thê tử Hương Quân nói: "Phu nhân, Đế đình tướng sĩ đã không ngăn được tro tàn tiên, thế cho nên những này tro tàn tiên giết tới chúng ta nơi này. Nếu như ta không tại, các ngươi chỉ sợ đều phải chết. Ta nhất định phải ra tay, đối phó những này tro tàn tiên!"

Hương Quân nói: "Vân Thiên Đế nói cho ngươi, để ngươi nghe được tiếng chuông lại ra tay khiêu chiến Luân Hồi Thánh Vương, hắn giúp ngươi một tay. Hiện nay lão gia nghe được hắn tiếng chuông sao?"

U Triều Sinh lắc đầu nói: "Chưa hề nghe được. Bất quá hắn bị Luân Hồi Thánh Vương phong ấn, tuy là đạo hạnh như trước cực cao, nhưng thực lực lại còn thừa không có mấy. Ta biết ta nếu là đi diệt tuyệt tro tàn tiên, Luân Hồi Thánh Vương liền nhất định ra tay đối phó ta, nhưng mà nếu như ta diệt tuyệt tro tàn tiên, coi như bại vong tại Luân Hồi Thánh Vương trong tay, cũng bảo toàn chúng sinh. Như vậy, chỉ là hi sinh một mình ta mà thôi."

Hương Quân trong lòng khó chịu, biết hắn có hy sinh vì nghĩa chi tâm, khuyên nhủ: "Lão gia sao không nghe Vân

Thiên Đế mà nói, kiên nhẫn chờ đợi mấy ngày? Mấy người nghe được tiếng chuông về sau, lại đi đối phó tro tàn tiên."

U Triều Sinh lắc đầu nói: "Tiếng chuông đại biểu là hắn luyện xong huyền thiết chuông, nhưng ta nguyên bản cũng không hi vọng hắn có thể dựa vào huyền thiết chuông cho ta bao lớn trợ giúp. Phu nhân yên tâm, ta lần này đi, nhất định ngừng lại tro tàn tiên chi loạn, không để nửa cái tro tàn tiên uy hiếp đến các ngươi!"

Hương Quân cau mày, lại không khuyên nổi hắn, đành phải sai người chạy tới Đế đình báo tin tức.

U Triều Sinh rời đi tiểu thế giới, hành tẩu ở tinh không bên trong, định đi tới tiền tuyến, đột nhiên chỉ thấy tinh không hơi rung nhẹ thoáng cái.

U Triều Sinh khẽ mỉm cười, không để ý tới.

Hắn tiếp tục tiến lên, dưới chân có từng đạo lưu quang huyền bay ra, bốn phương tám hướng bay đi, để tinh không trở nên dị thường chói lọi.

Đột nhiên, tinh không bóp méo, xoay tròn, tinh không vô tận biến thành một đạo sáng rực vòng tròn, bốn phía tất cả tất cả đều biến mất, chỉ còn lại có vòng tròn kia bên trong một tòa Tử Phủ.

U Triều Sinh bốn phía nhìn lại, đã hoàn toàn tìm không được thứ bảy Tiên giới, cũng tìm không được bản thân muốn bảo vệ tiểu thế giới kia, cái này thời không bên trong chỉ còn lại có bản thân lẻ loi trơ trọi một người.

Hắn còn có thể cảm nhận được bản thân đại đạo, cảm nhận được bản thân phóng thích ra thần thông.

Hắn tiếp tục hướng phía trước, hướng đi toà kia Tử Phủ.

Tử Phủ Thiên môn cao chót vót.

U Triều Sinh đi qua môn hộ, xuyên qua Minh Đường, đi tới trên đường, chỉ thấy một cái rộng tay chân to quần áo tả tơi đại hán, mở lấy hoài ngồi nghiêng ở trên đất, trong tay mang theo một cái nhỏ nhắn chén rượu.

Trên đất có cao hơn nửa thước bàn trà, phía trên để đó một cái bầu rượu mấy cái chén rượu.

Đại hán kia, chính là Luân Hồi Thánh Vương.

U Triều Sinh đi ra phía trước, khom người làm lễ chào hỏi, ngay sau đó ngồi trên mặt đất, nhặt lên một chén rượu, chỉ thấy rượu trong chén trong veo.

Luân Hồi Thánh Vương đưa tay mời rượu, ha ha cười nói: "Ta vốn cho là đạo hữu sẽ không đi ra tiểu thế giới kia, không nghĩ tới đạo hữu vẫn là đi ra."

U Triều Sinh uống rượu, nói: "Chuyến này liên quan tộc ta sinh tử tồn vong, ta không thể không ra."

Luân Hồi Thánh Vương nhấc lên bầu rượu, vì hắn rót rượu, nói: "Ngươi là Đạo Thần, trên người chịu chấn hưng ngươi cái kia vũ trụ trách nhiệm, chấn hưng ngươi tộc trách nhiệm. Chúng ta vũ trụ này thì là một cái người sa cơ thất thế, Đế Hỗn Độn tại lúc trước vũ trụ hài cốt trên cơ sở mở ra tới, ta lại tại trụ cột của hắn bên trên mở ra một chút. Ta mở ra vũ trụ trên đường, cũng nhiều nhìn thấy mặt khác vũ trụ hài cốt, không có một trăm, cũng có tám mươi, có thể thấy được cái này Tiên đạo vũ trụ tuyệt không phải là chỗ tốt. Nếu như đạo hữu nguyện ý mang theo tộc nhân rời đi, ta cũng có thể đưa tặng đạo hữu một chút luyện chế bảo vật tài liệu, vì ngươi tráng đi."

Hắn nhịn không được cười nói: "Những năm này ta vì Đế Hỗn Độn tên kia làm việc, tuy là hắn không có cho ta tiền lương, nhưng ta từ những cái kia vũ trụ hài cốt bên trong ngược lại là vớt không ít bảo bối."

U Triều Sinh nói: "Đi vào Hỗn Độn hải, ta tự vệ đều có mấy phần khó khăn, huống chi muốn dẫn lấy vợ con? Nếu là gặp phải trong Hỗn Độn hải sóng gió, ta chỉ sợ không bảo vệ được bọn họ."

Luân Hồi Thánh Vương Thánh Vương sắc mặt trầm xuống, nói: "Ta chỗ gặp gỡ những này vũ trụ hài cốt, trong đó thường thường có Đạo Quân tạo vật, luyện chế đủ loại thần binh lợi khí. Ta thấy cũng nhiều, liền cũng bản thân luyện chế bảo vật. Ngươi nhìn ta trên người mang theo chuông Hỗn Độn làm sao?"

U Triều Sinh hướng bên hông hắn nhìn lại, chỉ thấy cái hông của hắn mãng mang theo mang theo năm chiếc chuông.

Cái này năm chiếc chuông nhìn như chỉ có lục lạc lớn nhỏ, thực ra vô cùng quảng đại, giống như từng tòa Chung sơn tinh hệ giống như to lớn!

Hơn nữa đáng sợ hơn chính là, cái này năm chiếc chuông là do Hỗn Độn chi khí cấu tạo, Hỗn Độn chi khí bên trong là Hỗn Độn vật chất, để năm chiếc chuông không thể phá vỡ!

"Tốt bảo vật!"

U Triều Sinh khen: "Đáng tiếc, thiếu ba ngụm chuông."

Luân Hồi Thánh Vương nói: "Đây là Đế Hỗn Độn để cho ta giúp hắn luyện chế pháp bảo. Hắn là thần, không phải tiên, sau khi chết hóa thành thi ma. Nhưng mà nắm giữ quảng đại thần thông, ngay cả ta đều khó mà nhìn theo bóng lưng. Nhưng mà nói đến đạo hạnh, hắn không bằng ta, ta Luân Hồi đại đạo chi tinh diệu, là hắn khó nhìn bóng lưng. Ta giúp hắn luyện chế chuông, cũng không bằng ta cho mình luyện chế bảo vật."

Phía sau hắn, chậm rãi hiện ra một đạo sáng rực luân.

Do Hỗn Độn vật chất cấu tạo luân!

Đạo này luân hiện lên, rất nhiều bao quát thiên hạ bất luận cái gì đại đạo điệu bộ!

Mặc kệ là Tiên đạo vũ trụ, vẫn là mặt khác vũ trụ, chỉ cần tại trong luân hồi, đều ở đây luân bao quát!

U Triều Sinh ánh mắt xa thẳm, nhìn đạo này luân. Hắn là Đạo Thần, nhưng mà hắn lại không có bảo vật của mình.

Mà Luân Hồi Thánh Vương nhưng tại Tiên đạo vũ trụ mấy ngàn vạn thời kì tích lũy xuống không ít bảo vật, luyện thành pháp bảo của mình!

Đây là hắn một cái to lớn thế yếu!

Không chỉ có như thế, hắn còn chứng kiến Luân Hồi đại đạo mạnh mẽ!

Hắn cho tới bây giờ mới hiểu được, lấy Tô Vân tầm mắt kiến thức, vì sao nói hắn chỉ gặp qua năm loại có thể cùng Luân Hồi ngang hàng đại đạo, bởi vì Luân Hồi đại đạo thực sự quá cao cấp!

"Không đem năm huyền hợp nhất, thật sẽ chết!" Trong lòng của hắn thầm nghĩ.

Luân Hồi Thánh Vương đem hắn biểu lộ thu vào đáy mắt, cười nói: "Ta chán ghét người xứ khác, cũng bao quát ngươi. Ta chán ghét tất cả biến số, người xứ khác chính là biến số, lúc trước Ứng Tông Đạo là người xứ khác, tiếp đó ngươi là người xứ khác, Tô Vân cũng đã trở thành người xứ khác. Ta chán ghét như vậy các hạ, các hạ vì sao không thể rời đi?"

U Triều Sinh nói: "Thánh Vương cường đại như thế, vì sao sẽ còn là Đế Hỗn Độn tôi tớ?"

Luân Hồi Thánh Vương sắc mặt hơi trầm xuống.

U Triều Sinh nói: "Đạo hữu không nguyện ý trả lời, như vậy ta đổi một loại hỏi phương thức. Đế Hỗn Độn cường đại

như thế, có thể vượt ngang Hỗn Độn hải, tại trong Hỗn Độn hải mở ra vũ trụ càn khôn, có thể làm việc người khác không thể. Đế Hỗn Độn cường đại như thế, đạo hữu cho hắn che chở, vì sao còn muốn rời đi? Ngươi chẳng lẽ không biết, ngươi đi vào Hỗn Độn hải có thể sẽ chết ư?"

Luân Hồi Thánh Vương giận tái mặt đến, cười lạnh nói: "Ngươi cũng đã biết, ta còn chưa khi xuất hiện trên đời liền bị một đám đáng sợ cường giả ham muốn rình mò, ham muốn lực lượng của ta, rình mò năng lực của ta. Có người ý đồ nhận được lực lượng của ta, có người ý đồ khống chế ta, có người ý đồ giết chết ta. Ta ra đời về sau, liền bị những người này uy hiếp, chưa bao giờ có tự do! Ngay cả Đế Hỗn Độn, cũng là thừa dịp ta suy yếu lúc bức bách cùng ta quyết định Hỗn Độn khế ước, dùng cái này tới uy hiếp ta, để cho ta trở thành nô bộc của hắn! Ngươi dạng này vừa xuất thế chính là tự do thân người, vĩnh viễn không biết tự do đối ta ý nghĩa!"

Hắn ngẩng đầu, rượu trong chén uống một hơi cạn sạch, đứng dậy, lạnh lùng nói: "Các hạ có đi hay không? Đi, ta đưa ngươi bảo vật. Không đi, ta đưa ngươi lên đường!"

U Triều Sinh cười nói: "Thánh Vương, nghe nói các hạ vận mệnh nhiều thăng trầm, bị Đế Hỗn Độn kiếp trước chém thành hai khúc, các hạ chỉ là trong đó một nửa. Đúng hay không?"

Luân Hồi Thánh Vương không nói thêm gì nữa, mắt lộ ra sát cơ.

U Triều Sinh chén rượu đặt ở bên môi, mặt mỉm cười, lại không có uống vào, không nhanh không chậm nói: "Thánh Vương chỉ có được một nửa Luân Hồi đại đạo, hơn nữa từ trên người ngươi quần áo đến xem, cái này một nửa Luân Hồi đại đạo bên trong có một phần bị Hỗn Độn hải thôn phệ. Nếu như là hoàn chỉnh, ngươi không đến mức áo quần không đủ che thân."

Hắn ngẩng đầu uống rượu, mỉm cười nói: "Luân Hồi đại đạo quả thực vô địch, nhưng Thánh Vương cũng không phải là vô địch. Thánh Vương sinh mà Đạo Thần, không có tộc nhân, không có đồng loại, là sẽ không hiểu cái gì gọi là xót đồng loại, cái gì gọi là chủng tộc đại nghĩa. Ngươi vĩnh viễn không hiểu, một người có thể vì hắn tộc loại làm ra bao lớn hi sinh."

Ly rượu trong tay hắn bỏ xuống, Luân Hồi Thánh Vương liền hung hãn ra tay!

Cái này vừa ra tay, chính là hiển lộ hết khai thiên tịch địa vĩ lực, U Triều Sinh từ một quyền này của hắn trông được đến đủ loại Tiên đạo ùn ùn kéo đến, nhiều đến ba ngàn loại đại đạo bị Luân Hồi đại đạo nhất thống, nâng cao Luân Hồi Thánh Vương chiến lực!

Bất quá, U Triều Sinh cũng nhìn thấy Luân Hồi Thánh Vương điểm yếu, không biết là bởi vì hắn Luân Hồi đại đạo không hoàn mỹ quan hệ, vẫn là ba ngàn đại đạo không hoàn mỹ quan hệ, Luân Hồi Thánh Vương lực lượng lớn thì đại vậy, lại không thể đem một kích này uy năng tăng lên tới không thể chống cự mức độ!

U Triều Sinh là tồn tại gì?

Hai đời Đạo Thần!

Ánh mắt của hắn hạng gì cay độc? Thủ đoạn cũng là vô cùng cay độc!

Hắn tu thành cá nhân Đạo giới, liền đem huyền vũ trụ đủ loại đại đạo bổ sung đến cá nhân Đạo giới bên trong, đi trong cơ thể vũ trụ con đường, một chứng nhận số chứng nhận!

Luận cảnh giới, hắn muốn so Luân Hồi Thánh Vương càng cao, Luân Hồi Thánh Vương nhiều nhất nửa cái Đạo Thần, mà hắn là hai đời Đạo Thần. Luận pháp lực, hắn nhưng còn xa

không bằng Luân Hồi Thánh Vương, luận thần thông uy năng, hắn cũng kém xa Luân Hồi Thánh Vương.

Nhưng hắn pháp lực càng tinh khiết hơn, đạo pháp của hắn thành tựu càng cao!

Luân Hồi Thánh Vương công kích là để ba ngàn đại đạo đại nhất thống, lực lượng gần như chỉ ở Luân Hồi Hoàn bên trong, tuyệt không hướng ra phía ngoài trút xuống!

Mà U Triều Sinh vừa động thủ, chính là thiên địa đều hướng hắn nghiêng, hắn giống như là một cái đáng sợ lỗ đen, thiên địa nguyên khí điên cuồng vọt tới, mở rộng hắn thần thông uy năng!

Chung quanh hắn giống như là có vô số huyền đang múa may, xen lẫn, hình thành một cái nhảy nhót trống rỗng vòng tròn!

Tại hắn xuất thủ trong nháy mắt, Luân Hồi Thánh Vương cũng nhìn thấy nhược điểm của hắn, đó chính là lực lượng phân tán.

U Triều Sinh đại đạo cơ sở là năm cái huyền, năm cái khác biệt huyền.

Cái này năm cái huyền đại biểu là huyền vũ trụ cao thâm nhất năm loại đại đạo, huyền vũ trụ mặt khác đại đạo đều nhất thống tại năm dưới dây.

U Triều Sinh sử dụng đại nhất thống thần thông, nhất định phải điều động năm huyền. Đối với những người khác tới nói, cái này không có bất kỳ cái gì điểm yếu cùng sơ hở, đối với Luân Hồi Thánh Vương loại tồn tại này tới nói, đây là sơ hở!

Bởi vì Luân Hồi Thánh Vương chỉ dùng Luân Hồi đại đạo, liền có thể làm được đại nhất thống!

Dùng năm loại đại đạo tới thi triển đại nhất thống thần thông, chính là sơ hở!

Hai người thần thông va chạm trong nháy mắt, Đế đình trên không đột nhiên trở nên vô cùng sáng rực , bất kỳ cái gì người cùng vật cái bóng đầu tiên là trở nên đen kịt, tiếp đó càng lúc càng mờ nhạt, cuối cùng tìm không được bất luận cái gì bóng ma!

Liền phảng phất thiên ngoại có hàng tỉ vầng mặt trời đồng thời bùng nổ đồng dạng, tất cả hắc ám không còn sót lại chút gì!

Lúc này, Hương Quân điều động sứ giả vội vàng chạy tới Đế đô bên ngoài, đối diện liền thấy Tô Vân đã đi ra đốc tạo xưởng, chính ngẩng đầu hướng thiên ngoại nhìn lại.

Người sứ giả kia còn đợi nói chuyện, Tô Vân đưa tay gẩy một cái, một ngụm chuông lớn ầm ầm đánh vỡ đốc tạo xưởng nóc nhà, phá không mà đi!

Chương 925 : Đấu pháp Thánh Vương

Chương 915: Đấu pháp Thánh Vương

Tinh không bên trong, U Triều Sinh vừa mới ngăn lại Luân Hồi Thánh Vương công kích, lại thấy bên cạnh nói quang lưu trôi qua, năm tháng giống như là thủy triều đồng dạng ăn mòn mà đến, tại phía sau hắn kéo ra vô số cái U Triều Sinh thân ảnh.

U Triều Sinh sau lưng vô số cái U Triều Sinh, đều có các sinh hoạt, riêng phần mình tình cảnh cũng tự khác biệt.

Bọn họ có rất nhiều huyền vũ trụ thời kỳ U Triều Sinh, một chút là lúc tuổi còn trẻ U Triều Sinh, một chút là lúc nhỏ thời kỳ U Triều Sinh, có hắn yêu thầm thiếu nữ, có hắn thành gia lập nghiệp, có hắn trở thành đời thứ nhất thủ lĩnh, còn có hắn trở thành Đạo Thần.

Mỗi cái thời kì U Triều Sinh bởi vì làm ra khác biệt lựa chọn, mà có cuộc sống khác quỹ tích.

Anh hài thời kì phụ mẫu giáo dục, nhi đồng thời kì lão sư khác biệt, thầm mến thiếu nữ có hay không bước ra một bước kia thổ lộ, gia đình cùng sự nghiệp lựa chọn , vân vân, đều sẽ tạo thành người khác nhau sinh.

Cái này vô số nhân sinh, là Luân Hồi Thánh Vương thần thông đánh trúng ở trên người hắn, hình thành không thể tưởng tượng nổi cảnh tượng!

Luân Hồi thần thông là đại nhất thống thần thông, điều động quá khứ tương lai, điều động thế gian tất cả đạo pháp, U

Triều Sinh nhìn thấy năm tháng ăn mòn, cùng với quá khứ vô số cái bản thân, vô số cá nhân sinh, trên thực tế là Luân Hồi thần thông một phần.

Loại thần thông này ý đồ thay đổi hắn quá khứ nhân sinh, để hắn trở lại trở thành Đạo Thần trước đó, cho hắn nhân sinh sản xuất khác biệt lựa chọn.

Luân Hồi thần thông vì hắn sáng tạo ra cuộc sống khác quỹ tích, để U Triều Sinh đang lặng lẽ vô tức ở giữa phát sinh biến hóa.

Dù sao, khác biệt lựa chọn, có thể sẽ tạo thành cuộc sống khác kết quả.

Nhưng nếu không có hướng thầm mến thiếu nữ thổ lộ, có lẽ đạo tâm của hắn bởi vậy thất bại, cuối cùng không gượng dậy nổi.

Nếu là không có chọn đúng lão sư, có lẽ hắn liền sẽ tại sai lầm phương hướng bỏ bao công sức, lại chẳng làm nên trò trống gì.

Lại hoặc là hắn một cái bé nhỏ không đáng kể lựa chọn, bỏ qua đối với mình chuyện trọng yếu nhất, tạo thành bản thân vô duyên trở thành Đạo Thần.

Lại hoặc là hắn tại trở thành Đạo Thần lúc, sợ hãi Đạo Thần cạm bẫy mà không dám bước ra một bước cuối cùng;

…

Có thể thay đổi nhân sinh quỹ tích lựa chọn thực sự quá nhiều, Luân Hồi Thánh Vương thần thông, liền để cho những lựa chọn này có mặt khác khả năng, để U Triều Sinh lại không mạnh mẽ, từ đó đi đến đánh giết U Triều Sinh hiệu quả.

Chẳng qua U Triều Sinh dù sao cũng là Đạo Thần, cố thủ bản ngã, để cho mình sừng sững tại đại đạo cuối cùng, nhìn lại

nhìn tới, nhìn về phía quá khứ năm tháng bên trong vô số cái bản thân!

Tất cả bản thân, bất luận bất luận người nào sinh lựa chọn, cũng sẽ ở hắn nơi này quay về nhất thể!

Hắn tôn này Đạo Thần, chính là bản thân toàn bộ nhân sinh cuối cùng!

Quá khứ tất cả thời gian, hắn toàn bộ lựa chọn, tất cả thời gian tuyến bên trên bản thân, không tranh cãi làm bất cứ chuyện gì, đều sẽ tại đây cái nơi cuối cùng chồng chéo, tuyệt không thứ hai khả năng!

Dù là Luân Hồi Thánh Vương có thể thay đổi hắn quá khứ nhân sinh, cũng không cách nào thay đổi hiện nay kết quả!

Đây chính là Đạo Thần, đây chính là đại đạo cuối cùng!

Để quá khứ bản thân cùng mình hiện tại nhất thống , mặc cho Luân Hồi Thánh Vương thần thông tinh diệu, cũng không cách nào thay đổi hắn tình trạng!

Đại đạo cuối cùng, cảnh giới khó mà tin nổi, ở trên người hắn làm được nhất thống quá khứ và hiện tại, không vì Luân Hồi chỗ rung chuyển!

Dù vậy, U Triều Sinh trong lòng cũng rõ ràng, mình có thể chống cự được Luân Hồi Thánh Vương thần thông xung kích, nhưng những dị tượng này chỉ là thần thông sóng xung kích mà thôi!

Chân chính có khả năng uy hiếp đến hắn, là thần thông uy năng!

“Không tồi. Ngươi là số ít có thể tại Luân Hồi thần thông bên dưới làm được không hao tổn Đạo Thần!”

Luân Hồi Thánh Vương đánh tới, mười sáu đầu mười tám cánh tay, công kích như là cuồng phong bạo vũ, cười nói:

“Chẳng qua, ngươi có thể duy trì bao lâu!”

U Triều Sinh điên cuồng ngăn cản, tìm kiếm Luân Hồi Thánh Vương sơ hở, nhưng mà mỗi khi hắn phát hiện Luân Hồi Thánh Vương sơ hở lúc, liền sẽ có một cái sáng loáng Luân Hồi Hoàn bay tới, cắt đứt công kích của hắn!

Đó là Luân Hồi Thánh Vương luyện chế vô thượng chí bảo, uy năng mạnh mẽ vô song, còn tại chuông Hỗn Độn phía trên!

U Triều Sinh điều động Đạo giới đại đạo lực lượng, năm huyền thống ngự tất cả đạo pháp, chỉnh hợp vì một, hóa thành uy năng ngập trời đại nhất thống thần thông, cùng Luân Hồi phi hoàn va chạm.

“Đương”

Luân Hồi phi hoàn lui về phía sau, U Triều Sinh đạo pháp thần thông sụp đổ, sau lưng lại lưu lại vô số cái bản thân, từng cái bản thân nắm giữ cuộc sống khác.

Luân Hồi Thánh Vương nắm đấm đánh tới, U Triều Sinh ba đồng tử xoay tròn, lại sinh thần thông, ngạnh hám Thánh Vương nắm đấm.

Đồng tử của hắn cấu tạo đặc thù, ba đồng tử thị giác có thể để cho hắn thi triển thần thông tốc độ vượt xa những người khác, cho dù là Luân Hồi Thánh Vương chân thân có mười tám cánh tay, hắn cũng tận có thể ngăn lại!

“Hô” phía sau hắn lưu quang phi dật, lại thêm ra mười tám đạo vô tận năm tháng, giống như là khổng tước xòe đuôi, vô số Quang Ảnh, Quang Ảnh bên trong là không đồng thời kỳ bản thân.

Luân Hồi phi hoàn lần nữa bay tới, lại một lần va chạm, U Triều Sinh sau lưng lại xuất hiện vô số cái bản thân, giống như là quá khứ thời không bị vô cùng kéo duỗi.

Luân Hồi Thánh Vương công tới, U Triều Sinh lần nữa ngăn cản, Luân Hồi phi hoàn xuất quỷ nhập thần, thỉnh thoảng xuất hiện, để hắn nhất thời nói thầm một tiếng không ổn.

Một lần lại một lần va chạm, dẫn đến U Triều Sinh nhìn thấy vô số chiều không gian cùng thời không bên trong đâu đâu cũng có bản thân, mỗi cái bản thân nắm giữ cuộc sống khác, hoặc là càng tốt hơn , hoặc là tệ hơn!

Hắn thật sự có lòng tin làm được bất luận người nào sinh lựa chọn đều sẽ đi đến đại đạo cuối cùng ư?

Có lẽ chỉ cần bên trong một cái nhân sinh không có đi đến hiện nay thành tựu, nghênh đón hắn chính là tử vong!

Hơn nữa đáng sợ hơn chính là, Luân Hồi phi hoàn tương đương với một cái khác Luân Hồi Thánh Vương, tuy là không bằng Luân Hồi Thánh Vương công kích nhanh chóng, nhưng mà uy năng lại mạnh hơn!

U Triều Sinh tương đương với rơi vào hai cái Luân Hồi Thánh Vương vây công bên trong, coi như hắn có thể ngăn cản vô tận năm tháng tập kích, lại có thể chống đỡ được hai cái Luân Hồi Thánh Vương vây công ư?

Hắn Đạo giới bên trong đại đạo sinh sinh diệt diệt, Luân Hồi Thánh Vương luôn có thể bắt hắn lại sơ hở, đánh vào hắn Đạo giới bên trong, để hắn Đạo giới bị hao tổn!

Thậm chí hắn Đạo giới cũng bắt đầu nhận Luân Hồi đại đạo ảnh hưởng, rất nhiều bị Luân Hồi Thánh Vương khống chế điệu bộ!

Mà cái kia Luân Hồi phi hoàn càng là đáng sợ, thậm chí nhiều lần đánh tan hắn thần thông phòng ngự, có muốn đem hắn thu vào vòng bên trong xu thế!

Luân Hồi Thánh Vương trong mắt lập loè vẻ hưng phấn.

U Triều Sinh, sẽ là hắn đánh chết cái thứ nhất Đạo Thần!

Lúc trước, hắn đều là bị Đạo Thần bắt nạt, còn bị Đạo Thần khống chế, cho dù là cùng một trận tuyến tồn tại, cũng chỉ là coi hắn là thành công cụ tới lợi dụng.

Mà bây giờ, hắn có thể chém giết Đạo Thần!

Hắn có thể khống chế Đạo Thần U Triều Sinh tất cả đại đạo, luyện cho mình dùng!

"Tương lai, đợi đến Đế Hỗn Độn chết cứng, ta liền giết trở về, để đã từng tổn thương ta người trả giá đắt!"

Hắn hét dài một tiếng, Luân Hồi đại đạo cuối cùng xâm nhập U Triều Sinh trong cơ thể Đạo giới!

U Triều Sinh vẻ mặt đột biến, cá nhân Đạo giới bên trong đại đạo hóa thành đạo quang, chém về phía Luân Hồi Thánh Vương thần thông, đó là chí cao vô thượng quang mang, vượt qua tất cả thần thông!

Nhưng mà theo Luân Hồi vận chuyển, hắn Đạo giới bên trong đạo quang lại bị Luân Hồi đại đạo cuốn lên, nhao nhao nhốn nháo, theo Luân Hồi đại đạo cuốn lên mà cuốn lên.

Cũng trong lúc đó, Luân Hồi phi hoàn đột phá U Triều Sinh thần thông, đi tới hắn phía trên, U Triều Sinh thân bất do kỷ, hướng phi hoàn bên trong rơi đi!

Lúc này, tai của hắn bờ truyền đến tiếng chuông du dương.

Luân Hồi Thánh Vương lộ ra tươi cười, thu luyện hóa U Triều Sinh Đạo giới đại đạo, lực lượng của hắn sẽ đường thẳng nâng cao, giết trở về liền có nắm chắc hơn!

Nhưng vào lúc này, hắn cũng nghe đến kỳ diệu tiếng chuông.

Tiếng chuông này không phải tới từ bên hông hắn treo chuông Hỗn Độn, Đế Hỗn Độn là cái người chết, không cách nào sử dụng những này chuông Hỗn Độn.

Cái kia tiếng chuông giống như là đến từ bên ngoài, lại giống là đến từ U Triều Sinh trong cơ thể Đạo giới bên trong, tiếng chuông vang lên, liền cho người ta một loại điên đảo nội ngoại, Hỗn Độn thời gian cảm giác.

"Đương"

Tiếng chuông rõ ràng, một ngụm chuông lớn xuất hiện tại U Triều Sinh đỉnh đầu, cùng U Triều Sinh cùng một chỗ rơi vào Luân Hồi phi hoàn!

Kèm theo chiếc này chuông lớn xuất hiện, U Triều Sinh sau lưng vô số cái chiều không gian cùng thời gian bên trong bản thân tất cả khép lại, quay về U Triều Sinh bản thể, U Triều Sinh lo lắng sai lầm lựa chọn, không còn tồn tại!

Mà tại U Triều Sinh Đạo giới bên trong, kèm theo tiếng chuông cũng có một ngụm chuông lớn xuất hiện, quấy rối Luân Hồi, cắt đứt tuôn hướng Luân Hồi đại đạo đạo quang!

Cái kia tiếng chuông cực kỳ kỳ diệu, vang lên trong tích tắc, liền thấy U Triều Sinh Đạo giới bên trong nhảy nhót năm huyền đột nhiên hợp nhất, quy nhất, bị thống nhất thành một loại kỳ diệu huyền!

U Triều Sinh không cách nào làm được năm huyền quy nhất, nhưng mà tại đây tiếng chuông bên dưới, vậy mà làm được!

"A, Tô Vân, ngươi cũng muốn nhúng một tay?"

Luân Hồi Thánh Vương buồn cười, thôi thúc Luân Hồi phi hoàn, đem U Triều Sinh kể cả chiếc chuông lớn kia cùng một chỗ thu vào vòng bên trong, cười nói: "Ngươi đủ tư cách ư? Ngươi bây giờ, còn tại thử nghiệm phá giải phong ấn của ta,

cứ việc có chỗ tiểu thành, nhưng khoảng cách giải phong còn kém xa! Còn nhúng tay ta chiến đấu, ngươi kém đến càng xa!"

U Triều Sinh rơi vào phi hoàn, biến mất không còn tăm tích.

Hắn nhìn như biến mất, thực ra là bị Luân Hồi Thánh Vương đánh vào vô tận Luân Hồi.

Cái này Luân Hồi phi hoàn chính là do không biết bao nhiêu Đạo Quân Đạo Thần Chí Nhân sau khi chết truyền lại bảo vật mảnh vỡ luyện chế mà thành, phía trong giấu Luân Hồi thời không, rộng lớn vô biên, không thể so Tiên giới kém.

Bất quá, U Triều Sinh dù sao cũng là Đạo Thần, chỉ dựa vào phi hoàn bản thân uy năng còn không cách nào luyện chết hắn, huống chi còn có Tô Vân chuông bảo vệ hắn?

Luân Hồi Thánh Vương ngồi xếp bằng mà ngồi, hai tay khoanh tròn, mười tám cánh tay vẽ ra chín đạo Luân Hồi Hoàn, cùng phi hoàn tương dung, luyện hóa U Triều Sinh.

"U Triều Sinh, ngươi có thể làm được quá khứ hiện tại nhất thống, ta Luân Hồi thần thông không làm gì được ngươi. Nhưng mà ngươi có thể tại còn chưa phát sinh trong luân hồi làm được đại nhất thống ư?"

Luân Hồi Thánh Vương mười sáu tấm gương mặt nhìn Luân Hồi phi hoàn, cười nói: "Ngươi lại tại ta chí bảo bên trong, hưởng thụ ta ban cho ngươi một đời a!"

Lại nói cái kia U Triều Sinh rơi vào Luân Hồi phi hoàn bên trong, đột nhiên chỉ thấy thời không lưu chuyển, thời gian cực nhanh, bản thân vậy mà càng ngày càng trẻ tuổi!

Đây không phải là vừa mới phía sau hắn thời gian dấu vết, mà là hắn chân chính trở về quá khứ, trở lại lúc trước!

"Hưu "

Hắn rơi xuống, rơi xuống tốc độ càng lúc càng nhanh, tha cho hắn là Đạo Thần, cũng không khống chế được bản thân ở trong luân hồi rơi xuống thân hình!

Mắt thấy hắn sắp rơi vào mặt đất, U Triều Sinh nhịn không được dùng cánh tay che kín mặt!

Chỉ nghe "Ầm ầm" một tiếng vang thật lớn, lại không có tiếng va đập truyền đến, U Triều Sinh mở mắt ra, lại hoảng sợ nhìn thấy bản thân thân ở nước ối bên trong, biến thành một vị phụ nhân trong bụng hài tử.

Giờ phút này, phụ nhân kia đang tại sinh con!

"Ta lấy Luân Hồi Thánh Vương đạo ! Bất quá, coi như ngươi Luân Hồi đại đạo làm sao kỳ diệu, cũng không thắng được Đạo Thần! Ta liền xem như thân ở trong bụng mẹ, ta cũng là Đạo Thần U triều… A, ta gọi cái gì ấy nhỉ?"

U Triều Sinh vừa mới nghĩ đến nơi đây, liền cảm giác trong đầu ngơ ngơ ngác ngác, rơi vào giấc mộng thai nghén.

Hắn bản thân liên quan tới đạo lĩnh ngộ đang nhanh chóng chết đi, không những mình quá khứ dần dần biến mất, thậm chí ngay cả thể nội Đạo giới cũng từ từ trở nên bắt đầu mơ hồ.

Cái này Luân Hồi phi hoàn không thẹn là lấy tốt nhất bảo vật luyện chế, lấy Luân Hồi đại đạo tế luyện mà thành, chính là liền hắn bậc này Đạo Thần cũng gánh không được!

Đột nhiên, chỉ nghe cái bụng truyền ra ngoài tới một cái âm thanh: "Muốn sinh!"

U Triều Sinh còn đang suy nghĩ bản thân là ai, liền nghe tiếng ồn ào truyền đến, không tự chủ được hướng ra phía ngoài đi vòng quanh.

"Sinh!"

Bà đỡ rất vui mừng, ôm ra một cái đần độn mập mạp tiểu tử, đùng một bàn tay vỗ tại U Triều Sinh bờ mông tử bên trên, U Triều Sinh còn tại khổ sở suy nghĩ bản thân là ai, liền bị cái này bàn tay đập đến oa oa khóc lớn lên.

"Đương"

Đột nhiên tiếng chuông ung dung vang lên, nhất thời đem U Triều Sinh giấc mộng thai nghén đánh tan, U Triều Sinh thân thể chấn động, từ bà đỡ trong tay thoát thân, rơi trên mặt đất, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được sinh trưởng, biến lớn, rất nhanh trưởng thành lúc trước bộ dáng!

Trên người hắn nhiều thêm lúc trước quần áo, tu vi cảnh giới quay về, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Tô Vân chiếc chuông kia treo tại đỉnh đầu của mình, nói thầm một tiếng may mắn.

"Nhưng nếu không có chiếc chuông này, chỉ sợ ta…"

Hắn vừa nghĩ đến nơi này, đột nhiên trời đất quay cuồng, căn bản là không có cách ổn định thân hình, đợi đến hắn rơi xuống đất, lại thấy bản thân trốn ở kho củi trong góc run lẩy bẩy.

"Đại vương, từ dưới chân núi cướp tới một cái xinh đẹp như hoa nữ tử, hiến cho đại vương!" Kho củi truyền ra ngoài tới một cái hèn hạ tiếng cười.

Cửa phòng củi mở ra, mấy cái tiểu lâu la vây quanh một cái cao lớn thô kệch mặt mọc đầy râu đại hán xông vào, đại hán cười hắc hắc nói: "Ngày hôm nay mở một chút mặn!"

U Triều Sinh cúi đầu nhìn lại, liền thấy mình biến thành thân nữ nhi, như hoa như ngọc, không khỏi cười lạnh nói: "Chỉ là tiểu thuật, cũng muốn đối phó ta đường đường… A?"

Nàng lung lay đầu, trong đại não trống rỗng, tiếp đó liền nghĩ đến bản thân là dưới chân núi nông phu con gái, bị trên

núi thổ phỉ trói lại đi, đêm nay liền muốn cùng sơn đại vương thành thân. Nửa đời trước của mình đủ loại, tất cả tràn vào trong đầu, vô cùng rõ ràng.

Cái kia sơn đại vương một mặt nụ cười thô bỉ hướng nàng nhào tới, U Triều Sinh không khỏi rít gào lên: "Ngươi không được qua đây!"

Cái kia sơn đại vương đè lại hai tay của nàng, ngăn chặn thân thể của nàng, tại trên mặt nàng loạn ủi.

"Đương"

Tiếng chuông ung dung vang lên, U Triều Sinh trong đầu biến mất tất cả nhất thời quay về, thậm chí liền thân mạo giới tính cũng phát sinh thay đổi, lại trở lại diện mục thật sự, không nói lời gì đem cái kia giặc cướp chấn động đến thịt nát xương tan, cắn răng nói: "Luân Hồi Thánh Vương, ngươi có phần quá bỉ ổi! Cho rằng như vậy liền có thể loạn ta đạo tâm ư?"

Hắn một câu còn chưa nói xong, hai mắt nhắm lại thoáng giãy dụa, liền nhìn thấy bản thân đứng tại thanh lâu phía trên, dựa vào bên cửa sổ tay cầm màu hồng khăn thơm hướng lầu dưới người đi đường vẫy tay: "Đại gia đi lên chơi a "

Bên cạnh nàng còn có mặt khác trang điểm lộng lẫy nữ tử, nhao nhao quơ khăn tay.

"Chờ một chút!"

U Triều Sinh bỗng nhiên tỉnh táo: "Đây không phải là ta, ta là… Di Hồng viện đầu bảng U U, thân ở loạn thế bị cha mẹ bán đến nơi đây, dựa vào chính mình hoa khôi bản lĩnh kiếm được chút tiền, ngao chết tú bà. Hiện nay chính ta làm Di Hồng viện tú bà! Cái kia không sao… Đại gia đi lên chơi a "

"Đương"

Tiếng chuông chấn động, U Triều Sinh quay về bản ngã, đột nhiên ngây ra như phỗng, mồ hôi lạnh trên trán chảy. Cái này Luân Hồi đại đạo, thực sự quá mạnh mẽ!

Luân Hồi phi hoàn bên ngoài, Luân Hồi Thánh Vương sắc mặt trầm xuống, cười lạnh nói: "Tô Vân, ngươi muốn cùng ta đấu pháp? Tốt! Ta tác thành ngươi, nhìn một chút ai đạo pháp cùng đạo hạnh càng cao!"

Chương bonus : Đạo Thần cảnh giới khái quát

Đạo Thần cảnh giới cùng Đế Tôn cùng Độc Bộ Thiên Hạ bên trong lấy đạo chứng đạo rất là giống nhau, đồng thời bao hàm Đạo Quân cảnh giới.

Đạo Thần cảnh giới sơ kỳ, gặp phải Đạo Thần cạm bẫy. Đạo Thần cạm bẫy lại xưng Chí Nhân cạm bẫy, cảnh giới này cũng được xưng làm Chí Nhân, bị đạo khống chế, không có suy nghĩ của mình. Nhân Đạo Chí Tôn bên trong phần lớn Đạo Thần đều là cảnh giới này.

Đạo Thần, bình thường chỉ nhảy ra Đạo Thần cạm bẫy tồn tại. Tại Đế Tôn cùng Độc Bộ Thiên Hạ bên trong gọi Đạo Quân. Nhân Đạo Chí Tôn bên trong, Đạo giới xây xong ban đầu không có đại đạo, cái thứ nhất đi vào Đạo giới mặt Đạo Thần có khả năng nhất chiến thắng bản thân, trở thành chân chính nắm giữ đại đạo Đạo Thần. Phong Hiếu Trung chính là dựa vào biện pháp này tu thành Đạo Thần.

Nhưng về sau đi vào Đạo giới người, đều khó có khả năng chiến thắng Đạo giới, bởi vì bọn hắn nắm giữ đại đạo chỉ có thể so Đạo giới ít không có khả năng so Đạo giới nhiều.

Đại bò giống (Đế Hỗn Độn kiếp trước) mở ra lối riêng, khai sáng trong cơ thể Đạo giới, chứng đạo vào trong (chú ý chứng đạo hai chữ, rất quan trọng), bản thân trở thành trong cơ thể mình Đạo giới chúa tể.

Đế Hỗn Độn đem loại biện pháp này đưa đến Tiên đạo vũ trụ, đem tu thành cá nhân Đạo giới quá trình, chia làm Đạo

cảnh thập trùng thiên, đệ thập trùng thiên luyện thành hoàn mỹ cá nhân Đạo giới.

Lúc này Đế Hỗn Độn, Tiên đạo vũ trụ là một con đường riêng giới, hắn đại đạo thành tựu chỉ đạt tới cửu trùng thiên, hắn cần dựa vào Tiên đạo vũ trụ người giúp hắn đem Tiên đạo tu luyện tới đệ thập trùng thiên.

Đạo Thần cảnh giới cấp độ thứ ba là triệt để nắm giữ Đạo giới, trở thành Đạo giới chúa tể, làm được lấy đạo chứng đạo. Đối ứng Đế Tôn đại đạo cuối cùng cùng Độc Bộ Thiên Hạ Nguyên Thủy.

Nhân Đạo Chí Tôn bên trong đại bò giống bởi vì đi là chứng đạo vào trong con đường, trong cơ thể Đạo giới bên trong đại đạo đều là bản thân, bởi vậy hắn tu thành trong cơ thể Đạo giới một khắc này, hắn cũng đã nắm giữ Đạo giới, trở thành Đạo giới chúa tể, khi đó hắn chính là đại đạo cuối cùng tồn tại. Nhưng Đế Hỗn Độn không phải. Đại bò giống không có chứng đạo bên ngoài vũ trụ, bởi vậy đi vào nhân đạo vũ trụ Đạo giới, vẫn là có thể sẽ chết. Đại bò giống khai sáng trong cơ thể Đạo giới, có thể nói mở ra một đầu chứng đạo Nguyên Thủy (bộ phận) đường tắt.

U Triều Sinh tại tu thành trong cơ thể Đạo giới về sau, cũng thuận lý thành chương đi đến đại đạo cuối cùng.

Đạo Thần tại đây cái giai đoạn, còn có những khả năng khác, như người xứ khác lấy bảo chứng đạo, Đế Tôn bên trong lấy thân chứng đạo, lấy thần chứng đạo các loại. Đạo Thần chứng đạo có hắn hạn chế, chủ công dùng đến chứng đạo, không bao gồm những thứ này.

Nhưng đều là chứng đạo Nguyên Thủy một loại phương pháp.

Nhưng đều không thể chân chính trở thành Nguyên Thủy.

Đạo Thần cảnh giới giai đoạn thứ tư chính là Nguyên Thủy. Cảnh giới này là đem toàn bộ đã biết không biết đã tồn không tồn quá khứ tương lai tất cả khả năng đại đạo cùng không thể nào đại đạo, tất cả tu luyện tới đại đạo cuối cùng, mới có thể có thể xưng tụng Nguyên Thủy.

Cảnh giới này vĩnh viễn nhanh thời gian một bước.

Cảnh giới này là Đạo Thần giai đoạn thứ tư, nhưng Đạo Thần vĩnh viễn cũng không cách nào đi đến.

Chương 926 : Đạo dữ đạo đồng

Chương 916: Đạo dữ đạo đồng

Luân Hồi Thánh Vương Nhất Tâm muốn cùng Tô Vân đấu pháp, phân ra cái thắng bại, U Triều Sinh liền nhất thời gặp nạn.

Luân Hồi phi hoàn bên trong, cảnh giới của hắn gặp thực sự cổ quái lạ lùng.

Phi hoàn bên trong thế giới biến ảo, một dòng suối nhỏ biên giới mang mũ rộng vành ẩn sĩ ngâm nga làm ca, cầm trong tay cần câu, khe suối róc rách trong veo, con cá giống như là bơi ở trong không khí đồng dạng, đều là như không bơi không chỗ theo.

Những cái kia cá bơi vây quanh lưỡi câu quay vòng, nhưng cũng không cắn câu, ẩn sĩ không chút nào lấy câu được con cá làm vui, chỉ hưởng thụ câu cá quá trình.

Lúc này lại nghe được tiếng chuông vang lên, ẩn sĩ ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy trên bầu trời treo lấy một cái mộc mạc chuông lớn, yên tĩnh mà thản nhiên.

"Tô Vân đạo hữu, ngươi tuy là đạo pháp có chút tinh diệu, chỉ là ngươi cũng biết con cá trí nhớ bao lâu?"

Cái kia ẩn sĩ cười đếm xem, nói: "Một, hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy."

Mà khe suối bên trong một đầu vây quanh lưỡi câu quay vòng con cá lại tỉnh táo lại, trong miệng phun ra ngâm một

chút: “Nguy rồi! Ta lại trúng Luân Hồi Thánh Vương đạo ! Chờ một chút, ta là ai? Ta làm sao ở đây…”

Lúc này, chính vào cái kia ẩn sĩ đếm tới bảy cái số này.

U Triều Sinh biến thành con cá mờ mịt lắc lắc đuôi, lại một lần ngã vào trong luân hồi, như trước là biến thành vốn con cá kia.

“Đương —— “

Tiếng chuông vang lên, U Triều Sinh lần nữa tỉnh táo, không khỏi rùng mình: “Thật lợi hại! Luân Hồi Thánh Vương quả nhiên… Luân Hồi Thánh Vương là ai?”

“Đương —— “

U Triều Sinh hoảng sợ không hiểu: “Ta biến thành cá… Ta vốn chính là cá ah, vì sao còn muốn sợ hãi?”

Chiếc chuông lớn kia đột nhiên đương đương chấn động, tiếng chuông không ngừng, U Triều Sinh lúc này mới tỉnh táo lại, tư duy có thể nối liền, vội vàng thôi thúc Đạo giới, điều động năm huyền, tại Tiên Thiên Nhất Khí thống ngự xuống hóa thành đại nhất thống thần thông, đánh bay Luân Hồi phi hoàn trấn áp!

Cái kia bên dòng suối ẩn sĩ không chút nào không sợ, nhếch miệng mỉm cười, liền tự biến mất biến mất.

U Triều Sinh đánh giết cái không, thân hình mới vừa tới đến cái kia ẩn sĩ vị trí, nhất thời trước mắt một mảnh giả thoáng, thần trí mơ hồ.

Rừng phong bên cạnh, một chiếc xe ngựa dừng lại, cửa sổ xe mở ra, chỉ thấy trong xe ngồi mấy cái người đọc sách, nhìn khắp núi lá thu, nhịn không được sinh ra khen ngợi.

“Viễn thượng hàn sơn thạch kính tà, bạch vân thâm xử hữu nhân gia. Đình xa tọa ái phong lâm vãn, sương diệp hồng vu

nhị nguyệt hoa!”

“Thơ hay! Thơ hay!”

Nhưng vào lúc này, gió thu đìu hiu, thổi đến lá phong lung lay sắp đổ, đột nhiên tiếng chuông vang lên, vang tận mây xanh, cái kia cây phong bên trên một mảnh lá phong xông được sợ hãi: “Không được! Ta bị Luân Hồi Thánh Vương hóa thành một mảnh lá phong, ta muốn tróc ra! Lá cây tróc ra, chỉ sợ là giờ chết của ta!”

Gió thổi đột nhiên tăng lên, chỉ thấy cái kia phiến lá phong tàn lụi hạ xuống, ngay tại tróc ra trong nháy mắt, đột nhiên hóa thành U Triều Sinh, nhanh chóng trốn xa!

Trong xe người đọc sách nghẹn họng nhìn trân trối: “Cái này đều có thể bị ngươi chạy trốn?”

U Triều Sinh vung dùng hết khả năng, hướng lên trời bên ngoài bỏ chạy, bỗng nhiên đột phá bầu trời, mừng rỡ trong lòng: “Ta cuối cùng thoát khốn! Ta tu thành Đạo Thần, còn muốn dựa vào Tô đạo hữu giúp đỡ mới có thể thoát khốn, thật sự là xấu hổ!”

Tô Vân huyền thiết chuông lớn bay tới, bảo vệ đỉnh đầu của hắn, để cái kia Luân Hồi phi hoàn lại không tác dụng.

Luân Hồi Thánh Vương đánh tới, U Triều Sinh có Tô Vân giúp đỡ, năm huyền hợp nhất, trong lòng không sợ, thẳng tiến ra đón, cười nói: “Thánh Vương, ta mặc dù là chứng đạo trong cơ thể Đạo giới Đạo Thần, tu vi pháp lực không bằng ngươi cái này chứng đạo vũ trụ Đạo giới Đạo Thần, nhưng luận đạo hạnh, ngươi kém xa rồi!”

Phen này chém giết, U Triều Sinh thủ đoạn ra hết, cuối cùng liều đến gần như dầu hết đèn tắt, nhưng cũng đem Luân Hồi Thánh Vương giết đến mình đầy thương tích, cắt đứt hắn Luân Hồi đại đạo.

Hai người riêng phần mình ho ra máu, đạo thương khó lành.

Luân Hồi Thánh Vương không còn dám liều, ôm hận mà đi, la lên: "U Triều Sinh không hổ là hai đời Đạo Thần, ta tuy là không địch lại ngươi, bị ngươi trọng thương, nhưng mười ba năm sau ta đem trở lại! Khi đó ngươi cứu không được Tô Vân!"

U Triều Sinh cười ha ha nói: "Ngươi mười ba năm sau trở lại, ta chẳng lẽ liền sẽ không trở lại? Tô Vân, ta chắc chắn bảo vệ!"

Hắn thắng quay ngược sẽ tiểu thế giới dưỡng thương.

Qua chiến dịch này, không còn Luân Hồi Thánh Vương can thiệp, Tô Vân cuối cùng có thể đại triển quyền cước, nghênh chiến Đế Hốt cùng tro tàn tiên, thời gian có thể nói là trải qua trăm cay nghìn đắng.

Nhưng mà mười ba năm sau trận chiến cuối cùng, Tô Vân vẫn là trúng Luân Hồi Thánh Vương ám toán, đã chết tại Đế Hốt tay.

U Triều Sinh một mực chuẩn bị lấy cùng Luân Hồi Thánh Vương lần thứ hai quyết chiến, nghe được tin tức này, ngây người rất lâu, đột nhiên gào khóc.

"Ta thề vì Tô đạo hữu báo thù!"

U Triều Sinh ngay sau đó ngăn cơn sóng dữ, cứu thứ bảy Tiên giới tại bại vong thời khắc, dẫn đầu hai cái đã trưởng thành nhi tử, tru sát Đế Hốt, chống lại Luân Hồi Thánh Vương.

Cuối cùng, mấy chục vạn năm trong chinh chiến, U Triều Sinh đem Luân Hồi Thánh Vương chém giết, mà hắn cũng bị đề cử vì Thiên Đế, sử xưng U Thiên Đế.

Một ngày này, U Thiên Đế tế điện Tô Vân, đem Tô Vân huyền thiết chuông lớn treo ở lăng mộ phía trước, rưng rưng nghẹn ngào rất lâu, nói: "Ta cùng đạo hữu gặp nhau, vốn cho là đạo hữu là ác nhân, về sau giải trừ hiểu lầm, giúp đỡ lẫn nhau. Ta vốn muốn cùng đạo hữu tranh đoạt Thiên Đế chi vị, công bằng đánh một trận, nhưng không nghĩ đạo hữu trước một bước bỏ mình. Đau thay, đau thay…"

Thứ bảy Tiên giới vẫn là đại đạo tàn lụi, hóa thành tro tàn, không thể tránh khỏi rơi vào tận thế bên trong. U Thiên Đế dẫn đầu tướng sĩ, cứu bách tính, dời đi thứ tám Tiên giới.

Thời gian ung dung, đến thứ tám Tiên giới thời kì cuối, U Thiên Đế bởi vì tu thành Đạo Thần, sẽ không tro tàn hóa, nhưng mà những người khác lại không thể làm đến bước này.

Hắn cũng không thể tránh được, đành phải đi vào tìm Đế Hỗn Độn chi thi.

Đế Hỗn Độn chi thi nhưng cũng tinh khí mất hết, sắp sửa triệt để rơi vào tịch diệt, hướng hắn nói: "U đạo hữu, ta cũng không thể ra sức. Ta chết cứng về sau, tám đại Tiên giới sẽ triệt để tử vong, đại đạo không còn. Hỗn Độn hải cũng sẽ từ bốn phương tám hướng vượt trên đến, đạo hữu tự giải quyết cho tốt." Nói đi, đột ngột mất.

Trong nháy mắt, tám đại Tiên giới không trung sụp đổ, trường thành tan rã, tất cả không còn sót lại chút gì!

U Triều Sinh muốn rách cả mí mắt, quát to một tiếng, chỉ thấy thiên địa tan rã, hắn che chở chúng sinh toàn bộ tại trong Hỗn Độn hải diệt vong, hắn chủng tộc, hắn thân hữu, người yêu của hắn, không có một cái nào có khả năng tại hủy thiên diệt địa đại diệt tuyệt trước giữ được tính mạng!

Hắn không cứu vớt được bất luận người nào, thậm chí bản thân!

Hắn ra sức nâng bầu trời, nhưng mà Hỗn Độn hải thủy áp bên dưới, để hắn xương cốt đứt gãy, đem hắn nuốt mất!

Trong Hỗn Độn hải, U Triều Sinh giãy dụa, lại phát hiện bản thân cái gọi là Đạo Thần, cái gọi là đại đạo cuối cùng, tại thôn phệ mục nát tất cả Hỗn Độn hải phía trước chẳng là cái thá gì.

Ý thức của hắn cũng từ từ hướng về Hỗn Độn, sắp triệt để tử vong.

Hắn ý thức lờ mờ lúc đột nhiên nghe được như có như không tiếng chuông, hắn có chút mê man: "Tiếng chuông? Từ đâu tới tiếng chuông? Tô đạo hữu, Vân Thiên Đế, hắn không phải tại hơn năm triệu năm trước cũng đã chết a…"

Tiếng chuông càng ngày càng rõ ràng, càng ngày càng vang, chấn động đến hắn lờ mờ ý thức cũng từ từ rõ ràng.

U Triều Sinh đột nhiên mở mắt ra, chỉ thấy dâng trào khuấy động Hỗn Độn hải từ từ lui đi, một đạo vô cùng ánh sáng sáng tỏ vòng hiện lên ở bản thân bốn phía!

Luân Hồi phi hoàn!

Hắn còn tại Luân Hồi phi hoàn bên trong!

Hắn căn bản không có nhảy ra phi hoàn bao phủ, như trước ở tại phi hoàn nội bộ Luân Hồi thế giới bên trong!

Hắn hạ gục Luân Hồi Thánh Vương, trở thành U Thiên Đế, chỉ là Luân Hồi đại đạo đối người khác sinh một lần mô phỏng, chỉ bất quá lần này mô phỏng vô cùng chân thực, thậm chí để hắn bậc này Đạo Thần đều phân biệt không ra thật giả!

Nhưng vào lúc này, chỉ nghe thiên ngoại truyền tới một tiếng hừ lạnh: "Lại bị ngươi chạy ra ngoài…"

U Triều Sinh mồ hôi lạnh trên trán chảy, mồ hôi đầm đìa, hắn như vậy sừng sững tại đại đạo cuối cùng tồn tại, có thể

nhất thống quá khứ vô số thời gian tuyến, cho dù là Luân Hồi Thánh Vương loại tồn tại này cũng không cách nào can thiệp bản thân lúc trước nhân sinh.

Nhưng mà đối với còn chưa phát sinh nhân sinh, Luân Hồi Thánh Vương quả thực có thể tùy ý gây khó dễ hắn, để hắn không có sức chống cự!

Đây là Luân Hồi đại đạo, một loại cực đoan cao đẳng đại đạo, có thể thống ngự vũ trụ Đạo giới đại đạo.

Nếu như đổi thành hắn lúc trước huyền vũ trụ, như vậy Luân Hồi Thánh Vương chính là nắm giữ huyền vũ trụ Đạo giới Đạo Thần, không phải hắn bậc này bị Đạo giới khống chế Đạo Thần có khả năng so sánh!

Mặc dù hắn hiện tại tu thành trong cơ thể Đạo giới, so lúc trước cường đại hơn nhiều, nhưng như trước không phải Luân Hồi Thánh Vương đối thủ.

"Luân Hồi Thánh Vương cũng không phải hoàn mỹ, hắn Luân Hồi đại đạo bị người chặt đứt, chỉ còn lại có gần một nửa, ta còn có cơ hội!"

U Triều Sinh vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên chỉ nghe một tiếng chuông vang, Luân Hồi quang mang xoay tròn, hắn lần nữa ý thức rơi vào Hỗn Độn bên trong.

Luân Hồi phi hoàn bên ngoài, Luân Hồi Thánh Vương khẽ ồ lên một tiếng, lần này U Triều Sinh rơi vào Luân Hồi cũng không phải là hắn thôi thúc phi hoàn gây nên, mà là một cỗ lực lượng khác tại điều động Luân Hồi đại đạo, để U Triều Sinh ngã vào Luân Hồi!

"Cỗ lực lượng này từ đâu mà tới?"

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, nhất thời tỉnh ngộ: "Là chiếc chuông kia! Là Tô Vân cho ta mượn phong ấn, tìm hiểu

ra một phần Luân Hồi đại đạo, ở trước mặt ta múa rìu qua mắt thợ!"

Hắn lập tức tìm kiếm U Triều Sinh tung tích, kiểm tra Tô Vân đem U Triều Sinh biến thành cái gì bộ dáng cùng hình thái!

"Luân Hồi phi hoàn là ta luyện chế bảo vật, ta không giống các ngươi những này chỉ có nội tâm mà không nguyên thần đáng thương thi trùng, ta hoàn toàn khống chế chí bảo phi hoàn!"

Luân Hồi Thánh Vương điều động phi hoàn lực lượng, thay đổi phi hoàn nội bộ thế giới, nhất thời toàn bộ thế giới tại Luân Hồi chi đạo ảnh hưởng đại biến bộ dáng, cùng lúc trước thế giới hoàn toàn không giống!

"U Triều Sinh rơi vào ngươi Luân Hồi đại đạo, ngươi tại Luân Hồi bên trên thành tựu không bằng ta, tại biến hóa bên trên không bằng ta, liền sẽ hạ xuống dấu vết cùng sơ hở!"

Luân Hồi Thánh Vương cau mày, lần này phi hoàn bên trong thế giới thay đổi, hắn cũng không phát hiện U Triều Sinh tung tích, thậm chí liền chiếc kia huyền thiết chuông lớn cũng tự biến mất không thấy gì nữa!

Hắn vội vàng lần nữa thôi thúc phi hoàn, vòng bên trong thế giới nhanh chóng biến hóa, trong khoảnh khắc hóa thành lấy ngàn mà tính thế giới, mỗi cái thế giới đều cùng lúc trước thế giới không có nửa điểm chỗ tương tự!

Nhưng mà để Luân Hồi Thánh Vương cái trán toát ra mồ hôi lạnh chính là, hắn vẫn không có tìm đến huyền thiết chuông cùng U Triều Sinh!

Hắn hiện tại so cùng U Triều Sinh đánh một trận còn muốn khẩn trương, còn muốn cực khổ, tương đương với liên tục trăm ngàn lần thôi thúc Luân Hồi phi hoàn đối kháng Đạo

Thần. Nhưng hắn mục đích, thực ra chỉ là vì tìm ra huyền thiết chuông cùng U Triều Sinh!

"Đạo dữ đạo đồng, đạo dữ đạo đồng…"

Luân Hồi Thánh Vương hô hô thở hổn hển, từng khỏa tròng mắt trừng tròn xoe, lẩm bẩm nói: "Hắn Hồng Mông phù văn không phải đơn thuần mô phỏng theo ta Luân Hồi đại đạo, mà là trở thành ta Luân Hồi đại đạo một phần, ta làm ra thay đổi, hắn không cần làm ra thay đổi, chỉ cần để cho ta tới điều động Luân Hồi đại đạo là được! Ta đại đạo không hoàn chỉnh, phân không ra cái nào mới là hắn… Hắn tìm được nhược điểm của ta!"

Hắn rùng mình một cái: "Hắn còn tại mượn cơ hội học tập ta! Thông qua ta thôi thúc phi hoàn, học tập ta Luân Hồi đại đạo! Ta tại trở thành lão sư của hắn! Ta không thể để cho hắn được như ý!"

Luân Hồi Thánh Vương đột nhiên tế lên phi hoàn, đem phi hoàn bên trong thế giới bạo lộ ra, cho huyền thiết chuông cùng U Triều Sinh chạy ra phi hoàn cơ hội!

Hắn mười sáu cái đầu mồ hôi lạnh trên trán cuồn cuộn, ba mươi hai con mắt, nhìn không chớp mắt, gắt gao nhìn chằm chằm Luân Hồi phi hoàn bên trong thế giới, thân thể tăng lên tới cực hạn, pháp lực tăng lên tới cực hạn, tùy thời chuẩn bị đối lao ra phi hoàn U Triều Sinh làm một kích trí mạng!

Hắn khẩn trương tới cực điểm, mồ hôi hột lớn chừng hạt đậu không ngừng rơi xuống, nhưng mà phi hoàn bên trong từ đầu đến cuối không có động tĩnh.

Luân Hồi Thánh Vương đợi một ngày, hai ngày, ba ngày…

Phi hoàn từ đầu đến cuối không có động tĩnh.

Luân Hồi Thánh Vương không dám có bất kỳ thả lỏng, thủy chung nhìn chằm chằm phi hoàn bên trong thế giới, kiên

nhẫn thuần chất.

Hắn đợi chừng nửa năm lâu, con mắt nhịn không được nháy một cái, đột nhiên, dị biến nảy sinh!

"Thánh Vương, ngươi trước chớp mắt!"

U Triều Sinh cười to truyền đến, đột nhiên từ Luân Hồi Hoàn bên trong xuất hiện, huyền luật chấn động, nhào về phía Luân Hồi Thánh Vương!

Luân Hồi Thánh Vương lại yên lòng, mười tám tay đồng thời nhô ra, điên cuồng hướng U Triều Sinh đánh tới, cười nói: "Vậy thì sao? Ngươi như trước không địch lại ta!"

"Coong!"

Hắn mười tám bàn tay đánh trúng U Triều Sinh, lại phát ra chuông vang, Luân Hồi Thánh Vương nhìn thấy trước mắt U Triều Sinh hóa thành huyền thiết chuông hướng về phía sau bay lượn mà đi, nhất thời da đầu run lên, chỉ thấy phút sau chân chính U Triều Sinh nhào tới!

Năm huyền quy nhất, chân chính đại nhất thống thần thông tại U Triều Sinh trong tay bộc phát, thừa dịp hắn không sẵn sàng khắc ở trên người hắn!

Luân Hồi Thánh Vương nghe được trong cơ thể mình đại đạo bị xé nứt, bị chém đứt âm thanh, nổi giận gầm lên một tiếng, Luân Hồi phi hoàn tự U Triều Sinh sau lưng mà đến, chém ở U Triều Sinh trên người!

U Triều Sinh Đạo Thần thân thể nhất thời chặn ngang gãy, đầu của hắn đụng phải chân của hắn gót, thân thể chồng chất cùng một chỗ.

Luân Hồi Thánh Vương mười sáu cái đầu đồng thời hộc máu, nôn đến long trời lở đất, lại thấy huyền thiết chuông lớn bay trở về, đi tới U Triều Sinh đỉnh đầu, bỗng nhiên biết mất

đi chém giết U Triều Sinh cơ hội, cắn chặt răng thu về phi hoàn.

Phi hoàn xoay tròn, hộ tống hắn gào thét mà đi.

Đế đình, Đế đô.

Đốc tạo xưởng bên ngoài.

Tô Vân ngẩng đầu đưa tay, huyền thiết chuông mang theo chặn ngang gãy U Triều Sinh từ từ bay tới, đem U Triều Sinh bỏ xuống.

Tô Vân quan sát, chỉ thấy chiếc này chuông lớn phía ngoài xuất hiện mười tám cái to lớn chưởng ấn, không khỏi lộ ra tươi cười: "Hiện nay, ta cuối cùng có thể cùng Đế Hốt tranh hùng."

Chương 927 : Khắp thiên hạ

Chương 917: Khắp thiên hạ

Huyền thiết chuông cũng không bị phá, chỉ là chiếc này chuông lớn Tô Vân tế luyện rất lâu, cũng không tế luyện đến viên mãn tình trạng, trải qua trận này, huyền thiết chuông phía trong phần lớn lạc ấn đều bị Luân Hồi Thánh Vương đánh cho rách tung toé!

Cho dù là Tô Vân nguyên thần lạc ấn, cũng ngổn ngang kinh khủng.

Thậm chí Tô Vân phân ra nguyên thần hình chiếu, cũng bị Luân Hồi Thánh Vương một kích cuối cùng chấn động đến vỡ nát!

Huyền thiết chuông khắp nơi đều hiện đầy trũng, để đi ra đốc tạo xưởng Âu Dã Vũ đám người thấy, nhao nhao lắc đầu. Bọn họ thật vất vả mới đưa huyền thiết chuông chế tạo Hỗn Nguyên như một, hiện nay chỉ sợ muốn trở lại xưởng sửa chữa rất lâu, mới có thể trở nên cùng lúc trước đồng dạng.

Huyền thiết chuông đối với Tô Vân tới nói, chính là hắn một cái khác thân thể.

Chuông phía trong không chỉ có nguyên thần lạc ấn cùng đủ loại đại đạo lạc ấn, đồng thời cũng có lục trùng Tiên Thiên Đạo cảnh, ẩn chứa Tô Vân tất cả đại đạo giải thích!

Hơn nữa, Tô Vân nguyên thần hình chiếu cũng ở trong đó!

Bởi vậy nó có thể nói chính là một cái khác Tô Vân, đồng thời nó toàn thân là do Hỗn Độn vật chất tạo thành, "Thân thể"

muốn so Tô Vân mạnh mẽ ngàn vạn lần, càng là không sợ sinh tử, không sợ tổn thương!

Nó là Tô Vân hấp thu người xứ khác Ứng Tông Đạo cùng Phần vũ trụ lấy bảo chứng đạo lý niệm, luyện chế mà thành phá cục chi vật.

Người xứ khác Ứng Tông Đạo Di La Thiên Địa tháp là lấy bảo chứng đạo, Phần trong vũ trụ cũng có tương tự Nguyên Thủy chí bảo, những này mạnh mẽ cực kỳ tồn tại dùng loại biện pháp này tới xác minh Nguyên Thủy.

Tô Vân đã từng nghiên cứu Di La Thiên Địa tháp hơn hai mươi năm, đi vào Phần vũ trụ đi học mười năm, đối lấy bảo chứng đạo cũng không lạ lẫm, cũng có chỗ nghiên cứu.

Hắn bị Luân Hồi Thánh Vương phong ấn, không cách nào tu luyện, liền đem huyền thiết chuông xem như một "chính mình" khác, dựa vào cái này đột phá Đạo cảnh đệ thất trùng.

Hiện nay dùng cái này chuông đối chiến Luân Hồi Thánh Vương, tuy là chỉ chính diện va chạm một chiêu, nhưng cũng coi là xác minh Tô Vân Phần vũ trụ mười năm bên trong lĩnh ngộ.

U Triều Sinh thương thế rất nặng, thoi thóp, Tô Vân kiểm tra một lần thương thế của hắn, trầm ngâm phút chốc, áy náy nói: "U đạo hữu thương thế rất nặng, ta nếu là không có bị Luân Hồi Thánh Vương phong ấn, còn có thể vì đạo hữu trị liệu đạo thương. Nhưng bây giờ ta cũng bị Luân Hồi Thánh Vương phong ấn, bởi vậy bó tay toàn tập."

Tô Vân trên người còn có đạo thương còn chưa khỏi hẳn, đó là Luân Hồi Thánh Vương thông qua Đế Hốt tay để lại cho hắn tổn thương, bởi vì Tô Vân thân thể pháp lực đều bị phong ấn, liền Linh giới cũng bị phong ấn, cho nên không cách nào điều động Tiên Thiên Nhất Khí trị thương cho chính mình.

Hơn nữa, trúng Luân Hồi đại đạo đạo thương, hầu như không có chữa trị khả năng!

Bởi vì coi như chữa khỏi vết thương, vết thương cũng rất nhanh sẽ trở lại bị thương một khắc này.

U Triều Sinh vết thương trên người cũng là Luân Hồi Thánh Vương lưu lại, bởi vậy Tô Vân cũng không cách nào cứu chữa.

U Triều Sinh hơi thở mong manh, muốn nói chuyện, lại thấy Tô Vân xoay người sang chỗ khác nhìn huyền thiết chuông, trên mặt bi thương biến mất, thay vào đó chính là say đắm tươi cười.

"Ta Luân Hồi đại đạo thành tựu kém xa Luân Hồi Thánh Vương, đang tại sầu muộn làm sao đem Luân Hồi đại đạo cũng dung nhập vào chuông của ta phía trong, Thánh Vương liền chủ động cho ta mười tám đạo Luân Hồi đại thần thông. Những này thần thông, thật tốt, thật tốt…"

Hắn xoa xoa chuông lớn bên trên Luân Hồi Thánh Vương chưởng ấn, có chút si mê nói: "Luân Hồi đại đạo thật ghê gớm… Những này lạc ấn có thể giúp ta phân tích nhiều hơn nữa Luân Hồi chi bí…"

U Triều Sinh mệt mỏi giơ tay lên, giật giật hắn ống quần.

Tô Vân vội vàng quay đầu lại nói: "Đảm bảo tốt, đảm bảo tốt. Đợi đến ta chuông phía trong nguyên thần hình chiếu cùng huyền thiết chuông đem Tiên Thiên Nhất Khí tu luyện tới Đạo cảnh đệ thất trùng thiên, chính là ta đột phá Luân Hồi Thánh Vương áp chế thời điểm. Khi đó đạo hữu tổn thương đối ta không thành vấn đề… Thánh Vương là người tốt ah!"

Tô Vân lại xoay đầu lại, hướng về phía huyền thiết chuông khen ngợi: "Hắn kém một chút liền đem ta bảo vật này đánh nát, nhưng cũng may hắn không có thực lực này. Hắn hủy đi ta

chiếc chuông này phần lớn lạc ấn, nhưng ta tùy thời có thể lấy lại tế luyện. Mà hắn toàn lực ra tay, giúp ta luyện bảo, bổ sung ta thiếu hụt một khâu, thì là bù đắp thiếu sót của ta… Đảm bảo tốt, đảm bảo tốt!"

Hắn quay đầu lại, đối tiếp tục kéo bản thân ống quần U Triều Sinh giải thích nói: "Ta tuy có Luân Hồi Thánh Vương phong ấn, nhưng ở Luân Hồi chi đạo bên trên thành tựu kém xa hắn. Nhưng có cái này mười tám đạo chứa đựng Luân Hồi đại đạo thần thông lạc ấn, ta đột phá Luân Hồi Thánh Vương trấn áp thời gian liền có thể trước thời hạn rất nhiều. Lần chiến đấu này kết quả so ta dự tính được còn tốt hơn! Ta bình thường dựa theo kém cỏi nhất kết quả dự tính, tại dự tính của ta bên trong, đạo hữu anh dũng hy sinh, ta chăm sóc nhà ngươi cô nhi quả mẫu…"

U Triều Sinh hai mắt trợn tròn, ba đồng tử trợn trắng, bỗng nhiên phun ra một ngụm mục nát đạo huyết.

Tô Vân vì hắn lau đi khóe miệng còn sót lại đạo huyết, cười nói: "Ngươi ta là đạo hữu, ngươi hy sinh về sau, ta chăm sóc vợ con của ngươi là hẳn là. Ngươi thắt lưng gãy, không cần bò dậy cám ơn ta, ha ha, nhìn đem ngươi kích động. Nhưng cũng may ngươi không có hy sinh… Đừng nôn, đảm bảo tốt, đảm bảo tốt. Ngươi đợi đợi mấy năm, mấy năm này chỉ cần không chết, ta bao ngươi vui vẻ!"

Lời tuy như thế, U Triều Sinh thoạt nhìn lại giống như là lúc nào cũng có thể chết đi bộ dạng.

Âu Dã Vũ cùng một đám linh sĩ kéo lấy Hỗn Độn hồng lô đi ra, định đem chiếc này chuông lớn đốt mềm, từ từ đập tròn.

Âu Dã Vũ thoáng nhìn Tô Vân cùng U Triều Sinh, không khỏi kinh ngạc, bỏ xuống hồng lô, chần chừ thoáng cái, nói: "Bệ hạ, ta cảm thấy U Đạo Thần ý tứ không phải để ngươi hiện tại chạy chữa tốt hắn. Ta cảm thấy U Đạo Thần có ý tứ là

nói, eo của hắn còn gãy lấy, bệ hạ có thể hay không cho hắn tách ra thẳng?"

U Triều Sinh rưng rưng gật đầu, hướng Âu Dã Vũ tìm đến lấy ánh mắt cảm kích.

Tô Vân lúc này mới tỉnh ngộ, vội vàng đem U Triều Sinh đầu từ trên chân lấy ra, đem hắn vuốt thẳng.

U Triều Sinh lúc trước lồng ngực bị đè xẹp, không cách nào nói chuyện, bị gở thẳng mới lấy thở dốc, chỉ là khóe miệng máu chảy không ngừng, u oán liếc hắn một cái.

Tô Vân cảm thấy đuối lý, vội vàng nói: "Đạo hữu cứ việc đi chữa thương, tuy là trị cho ngươi không tốt Luân Hồi Thánh Vương lưu lại đạo thương, nhưng tốt xấu méo mó có còn hơn không. Đợi đến ta tu thành thứ bảy Đạo cảnh, lại đến chữa trị ngươi. Người kia!"

Hắn gọi đến Hương Quân phái tới linh sĩ, nói: "Đem các ngươi gia lão gia khiêng trở lại, để hắn thật tốt tu dưỡng."

Bình thường linh sĩ chỗ đó mang nổi U Triều Sinh, Tô Vân bản thân cũng là hành động bất tiện, đi đường chỉ có thể dựa vào hai cái chân, không thể làm gì khác hơn nói: "Ta dùng huyền thiết chuông đem ngươi đưa trở về."

Huyền thiết chuông rủ xuống màn sáng, đem U Triều Sinh nâng lên.

U Triều Sinh hiện tại miễn cưỡng có thể nói chuyện, nói: "Vân Thiên Đế, ngươi cũng một thân đạo thương, lại là Đế Hốt đối thủ ư?"

Tô Vân cười nói: "Trên người ta những này đạo thương, ta đều đã quen thuộc. Còn Đế Hốt, ta không cảm thấy hắn có thể cùng ta đánh đồng, dù là ta không cách nào sử dụng toàn lực."

U Triều Sinh lẳng lặng nằm tại chuông bên dưới, nói: "Thương thế của ngươi cũng rất nặng, không thể so ta nhẹ bao nhiêu. Thương thế của ngươi có bao nhiêu đau, ta hiện tại có thể cảm nhận được."

Tô Vân mặt mỉm cười, để Hương Quân phái tới linh sĩ đi bên cạnh hắn chăm sóc.

Cái kia linh sĩ vội vàng tiến lên.

U Triều Sinh chậm rãi nhắm mắt lại, chịu đựng đau đớn, nói khẽ: "Ngươi để cho ta làm chuyện, ta làm được. Còn lại chuyện, ta không làm được. Về sau mười hai năm, chính ngươi chống đỡ."

Tô Vân nhẹ nhàng gật đầu, tâm ý khẽ nhúc nhích, chuông phía trong nguyên thần liền tự thôi thúc huyền thiết chuông, mang theo hai người bay đi.

Tô Vân ngẩng đầu, không chịu được lòng sinh khen ngợi: "Nguyên thần luyện bảo, thật sự là dùng tốt! Ta tu vi bị trấn áp, thế mà cũng có thể tuỳ tiện điều động bảo vật này, đổi thành nội tâm liền không làm được."

Âu Dã Vũ ở một bên nghe nói lời ấy, khẽ nhíu mày, thầm nghĩ: "Bệ hạ đã đi vào tà ma ngoại đạo mà không biết, thế mà cảm thấy nguyên thần càng tốt hơn , quả nhiên là cái hôn quân ! Bất quá, bệ hạ có hay không hôn quân cùng Thông Thiên các không liên quan, chỉ cần bảo vệ Thông Thiên các liền tốt…"

Chờ đến huyền thiết chuông bay trở về, Tô Vân thấy Âu Dã Vũ đám người định sửa chữa huyền thiết chuông, vội vàng nói: "Không cần sửa. Tiền tuyến tình hình chiến đấu khẩn cấp, chỗ đó cho phép sửa chữa bảo vật này? Cứ như vậy đi, ta muốn dẫn lấy nó ra tiền tuyến."

Âu Dã Vũ ngẩng đầu quan sát huyền thiết chuông, nhíu chặt lông mày.

Chiếc này chuông lớn bị Luân Hồi Thánh Vương đánh cho giống như là phơi khô nụ hoa, cái này sưng một khối, cái kia xẹp một khối, dúm dó, không có chút nào Hỗn Nguyên như một bộ dạng, để hắn thấy thế nào đều khó chịu.

Tô Vân thấy thế, liền biết không để cho hắn sửa, chỉ sợ lão hán này có thể khó chịu chết, vì vậy nói: "Ta trước về cung thay quần áo, các ngươi có thể nhân cơ hội sửa chữa thoáng cái."

Âu Dã Vũ thở phào một cái, vội vàng gọi đến sĩ tử, thôi thúc Hỗn Độn hồng lô.

Tô Vân trở lại Đế đô hậu cung, gọi đến cung nữ chuyên tâm ăn mặc một phen, xỏ vào chính mình đăng cơ lúc xuyên qua một lần liền ném ở một bên Đế bào, mang theo chỉ đeo qua một lần Đế quan, rất có đế vương uy nghi.

Trong hậu cung Ngư Thanh La không tại, vị này Đế Hậu nương nương cũng tự thân đi tới tinh không trường thành chiến trường, ngay sau đó Tô Vân liền cùng cung nữ trêu đùa mấy miệng, lúc này mới đi tới Đế đô bên ngoài đốc tạo xưởng.

Chỉ thấy thừa dịp trong khoảng thời gian này, Âu Dã Vũ đám người đem huyền thiết chuông một cái lõm đi xuống địa phương đánh ngang, chỉ là chiếc chuông này gập ghềnh địa phương quá nhiều, bọn họ sửa không đến.

Tô Vân nóng lòng đi đường, ngay sau đó tâm niệm vừa động, thôi thúc huyền thiết chuông, đem những này sĩ tử chấn động đến từ chuông bên trên tróc ra.

Âu Dã Vũ la lên: "Bệ hạ bản thân đi tới tiền tuyến, đem chuông lưu lại!"

Huyền thiết chuông rủ xuống màn sáng, Tô Vân tắm gội tại màn sáng bên trong, cùng huyền thiết chuông cùng một chỗ

hướng lên trời bên ngoài bay đi. Âu Dã Vũ ra sức đuổi theo, chỉ là không đuổi kịp, lúc này mới coi như thôi.

Tô Vân vết thương chằng chịt, bước đi đều có chút khó khăn, bởi vậy cần phải đến mượn huyền thiết chuông lực lượng tới đi đường. Hơn nữa không có huyền thiết chuông, hắn đi tiền tuyến trên cơ bản chính là tự tìm đường chết.

Chung Sơn động thiên khoảng cách Đế đình gần nhất, chỉ cần tro tàn tiên đại quân phá vỡ Chung sơn phòng vệ, liền có thể tiến quân thần tốc, thẳng tới Đế đình, đem Đế đình triệt để phá hủy!

Nhưng thiên sư Yến Tử Kỳ vậy mà hết lòng tuân thủ hứa hẹn, ngăn lại tro tàn tiên đại quân, khiến cho bọn hắn không cách nào tây tiến một bước!

Nhưng mà thương vong cũng là cực kỳ thảm trọng, cho dù là có thi Ma Đế Chiêu cùng Tiên Hậu trợ trận, cũng không cách nào thay đổi thế cuộc, chỉ có thể cố thủ Chung sơn. Thậm chí liền Tiên Hậu chỗ thống ngự Câu Trần động thiên cũng gặp phải vây công, Tiên Hậu bị bức phải không thể không cố thủ Câu Trần.

Cổ quái chính là, năm này ta thời gian, Đế Hốt từ đầu đến cuối không có phát động đại quy mô tấn công, Bách Lý Độc, Đạo Diệc Kỳ, Đế Thúc chân thân ngẫu nhiên lộ diện, cùng Tiên Hậu, Đế Chiêu đại chiến một trận liền sẽ lui đi, dường như không vội chút nào tại đánh bại Chung sơn.

Tô Vân đi tới Chung Sơn động thiên lúc, chính vào tro tàn tiên tiến đánh Câu Trần.

Tô Vân hướng lên trời nhìn ra ngoài, chỉ thấy thiên ngoại ngôi sao dị động, từng khỏa tinh cầu bay tới, bị hàng ngàn vạn Nguyên Đạo linh sĩ nội tâm nâng đỡ, chậm rãi hướng Câu Trần động thiên rơi xuống.

Mà Câu Trần động thiên trên bầu trời, vô số tro tàn tiên chính ùa đến xông về những cái kia ngôi sao!

Những cái kia ngôi sao, là từng cái tiểu thế giới!

Câu Trần động thiên tướng sĩ vây quanh những thế giới nhỏ này, chế tạo do Tiên thành cùng thần binh lợi khí tạo thành phòng ngự tường thành, ngăn cản tro tàn tiên tập kích, bảo vệ tiểu thế giới.

Những thế giới nhỏ kia bên trong, không ngừng có lâu thuyền xuyên qua, qua lại tại tiểu thế giới cùng Câu Trần động thiên bên trong.

Thỉnh thoảng có lâu thuyền bị tro tàn tiên leo lên, phát sinh sụp đổ, trên không trung nổ tung, hóa thành từng đoàn từng đoàn tia lửa.

Cho dù cách Thiên Phủ động thiên, Tô Vân cũng nhìn ra vô cùng lo sợ.

"Yến thiên sư, Câu Trần động thiên đang làm cái gì?" Tô Vân đi tới Yến Tử Kỳ trận doanh bên trong, dò hỏi.

Yến Tử Kỳ nói: "Câu Trần động thiên thủ không được, Tiên Hậu tại di chuyển bách tính. Đem Câu Trần động thiên bách tính di chuyển đến những thế giới nhỏ này bên trong, mang đến thứ tám Tiên giới."

Tô Vân cau mày: "Mang đến thứ tám Tiên giới? Vì sao phải mang đến thứ tám Tiên giới? Vì sao không đưa đến Đế đình bên trong tới?"

Yến Tử Kỳ nói: "Đem bách tính mang đến thứ tám Tiên giới, mới là lựa chọn tốt nhất."

Tô Vân đang muốn hỏi nguyên do, Đế Chiêu nhanh chân đi đến, nói: "Yến thiên sư nói không sai, đem bách tính đưa đến thứ tám Tiên giới, mới là Tiên Hậu lựa chọn tốt nhất. Bởi vì

Đế đình tuy là có thể giữ vững, nhưng thứ bảy Tiên giới đã thủ không được!"

Tô Vân vẻ mặt đột biến, nói: "Nghĩa phụ sao lại nói lời ấy?"

Đế Chiêu chần chừ thoáng cái, nhìn về phía Yến Tử Kỳ, Yến Tử Kỳ nói: "Vẫn là thái thượng hoàng tới nói đi."

Đế Chiêu nói: "Đế đình ngoài có tiểu Đế Thúc, Thiên Hậu đám người dẫn đầu Đế đình đại quân, ngăn cản tinh không bên trong ngoại địch, bên trong có Yến Tử Kỳ dẫn đầu thứ sáu đại quân tiên giới, ngăn cản phía đông địch đến xâm phạm. Dù vậy, cũng tràn ngập nguy hiểm. Nhưng Đế đình bên ngoài mặt khác động thiên đâu? Vân nhi, có chút động thiên đã bị tro tàn tiên ăn thành đất trống!"

Tô Vân đầu óc bỗng nhiên chóng mặt thoáng cái, âm thanh khàn giọng nói: "Cái gì?"

Yến Tử Kỳ nói: "Cũng không phải là toàn bộ động thiên đều là Đế đình. Mặt khác động thiên tu vi cao nhất rõ ràng, cao nữa là là đến từ thứ sáu Tiên giới Đạo cảnh bát trùng thiên cao thủ. Nhưng Đạo cảnh bát trùng thiên, có thể ngăn lại bao nhiêu tro tàn tiên?"

Đế Chiêu nói: "Liền Tiên Hậu cũng đỡ không nổi, huống chi mặt khác động thiên? Hơn một năm nay đến, tro tàn Tiên tứ chỗ lan truyền, theo ta được biết, ít nhất có năm cái động thiên, người bị ăn sạch. Tương lai toàn bộ động thiên bị ăn sạch, là chuyện rõ rành rành."

Tô Vân lay động miệng: "Dời đi Đế đình…"

Yến Tử Kỳ nói: "Bệ hạ, Đế đình có thể giữ được ư? Một năm qua này, hai ta ngàn vạn tướng sĩ chỉ có thể lại đánh hai ba tràng ra dáng chiến dịch."

Tô Vân đi tới trên cổng thành, hướng nhốt trước trận doanh nhìn lại, thứ sáu Tiên giới đại doanh cùng Tiên thành số lượng cực kỳ rút lại, mà ở phía xa chiến trường bên trên, kiếp hỏa điểm điểm, đốt cháy tướng sĩ cùng tro tàn tiên thi thể, hỏa diễm còn chưa dập tắt. Hẳn là vừa mới phát sinh một hồi chiến dịch.

Tô Vân trong lòng chợt lạnh, thứ sáu Tiên giới tiên binh tiên tướng đã kém xa lúc trước nhiều như vậy, phần lớn người trong năm qua, chết tại cùng tro tàn tiên trong chiến dịch.

"Đi tới thứ tám Tiên giới, là sự chọn lựa tốt nhất."

Đế Chiêu đi tới bên cạnh hắn, nói: "Thứ tám Tiên giới là nhận Đế Hỗn Độn che chở thế giới, nơi đó chỉ có một cánh cửa có thể đi vào."

Tô Vân im lặng.

Tiên giới cánh cửa.

Hắn đã từng đưa Hiên Viên Thánh Hoàng mấy người Thánh Nhân thông qua toà kia môn hộ, đi tới thứ tám Tiên giới.

"Toà kia môn hộ dễ thủ khó công."

Yến Tử Kỳ đứng ở sau lưng hắn, nói: "Giữ vững toà kia môn hộ, so giữ vững Đế đình, giữ vững thứ bảy Tiên giới đơn giản gấp trăm lần! Nơi đó là sống mệnh duy nhất hi vọng! Tiên Hậu nương nương làm ra lựa chọn, quyết tâm hộ tống Câu Trần con dân đi tới thứ tám Tiên giới, bệ hạ đâu?"

Đế Chiêu nhìn ra Tô Vân nội tâm giãy dụa, vỗ vỗ bờ vai của hắn, nói: "Thiên Đế chi tranh còn chưa kết thúc, ngươi không phải thứ bảy Tiên giới Thiên Đế, ngươi là Đế đình thủ lĩnh, ngươi không cần bảo vệ mặt khác động thiên người, ngươi chỉ cần chăm sóc tốt Đế đình con dân như vậy đủ rồi."

Tô Vân ngẩng đầu nhìn hắn: “Nghĩa phụ, ngươi kiếp trước đã đem trọng trách truyền cho ta.”

Hắn nhìn về phía chiến hỏa liên thiên các đại động thiên.

“Ta tiếp nhận. Từ cái này bắt đầu từ thời khắc đó, khắp thiên hạ, bất luận chỗ nào, bất luận chủng tộc gì, đều là con dân của ta.”

Chương 928 : Thế bất bại

Chương 918: Thế bất bại

Tô Vân ánh mắt rơi vào treo cao tại Thiên Phủ động thiên phía trên Minh Đường Lôi Trì bên trên, toà này Minh Đường Lôi Trì bốn phía, tro tàn quái lít nha lít nhít, thủ hộ cái này trọng khí.

Trên bầu trời lại đã nổi lên tro tàn tuyết, Tô Vân tiếp lấy một mảnh, chỉ thấy hoa tuyết tại hắn trong bàn tay hóa thành thiên địa nguyên khí.

Nhưng mà để hắn có chút bất an là, hắn cảm thấy được thiên địa đại đạo cũng tại bởi vậy suy biến.

Thứ bảy Tiên giới thiên địa đại đạo, cũng bắt đầu tro tàn hóa.

Những này tro tàn quái, thôn phệ thiên địa nguyên khí quá nhiều.

"Yến thiên sư!"

Tô Vân đột nhiên nói: "Ta phải đi phá hủy Minh Đường Lôi Trì, nhân cơ hội này, ngươi dẫn theo quân tiền hướng mặt khác động thiên, di chuyển các đại động thiên dân chúng, hộ tống bọn họ đi tới thứ tám Tiên giới!"

Yến Tử Kỳ hơi giật mình, thất thanh nói: "Ngươi không muốn ta giữ vững Chung sơn, bảo vệ Đế đình an nguy?"

Tô Vân thản nhiên nói: "Chung sơn là thông hướng Đế đình môn hộ, nơi này có trẫm một người trấn thủ biên giới, là đủ. Ta muốn ngươi hết khả năng điều động các đại động thiên lực lượng, đem dân chúng đưa tiễn."

Yến Tử Kỳ chần chừ thoáng cái, gật gật đầu.

Đế Chiêu nói: "Vân nhi, ta theo ngươi cùng đi!"

Tô Vân lắc đầu, cười nói: "Cha nếu là không yên lòng mà nói, có thể lưu tại Chung sơn quan ải. Cha con chúng ta thủ biên giới! Chẳng qua trước ải chi chiến, chính ta liền có thể làm được."

Đế Chiêu thấy hắn hào khí can vân, cũng không miễn cưỡng, cười nói: "Đã như vậy, tùy theo ngươi là."

Tô Vân thôi thúc huyền thiết chuông lớn, hướng Minh Đường Lôi Trì mà đi.

Trong cơ thể của hắn, một đạo nguyên thần hình chiếu bay ra, cùng huyền thiết Chung tướng dung, lặp đi lặp lại lạc ấn huyền thiết chuông.

Một trận chiến này, hắn nhất định phải thắng, quyết không thể thua!

Thứ bảy Tiên giới biên giới.

Luân Hồi Thánh Vương trở lại Đế Hỗn Độn phát tán Hỗn Độn chi khí bên trong, cái này đoàn Hỗn Độn chi khí càng thêm quảng đại, đây là bởi vì Đế Hỗn Độn giờ chết ngày càng tiếp cận, bản thân rách nát đại đạo từ trong cơ thể bỏ trốn tạo thành kết quả.

Đế Hỗn Độn là kiếp trước Thái Hoàng chi thi tại trong Hỗn Độn hải hấp thu Hỗn Độn chi khí, hình thành thi ma, tu vi của hắn hơn phân nửa là đến từ Hỗn Độn, hiện nay sắp triệt để tử vong, bởi vậy bản thân tu vi cũng phải trả cho Hỗn Độn hải.

Luân Hồi Thánh Vương nôn một ngụm máu, khí tức uể oải, lúc này điều động còn sót lại Luân Hồi chi đạo chữa thương.

Lúc này, Đế Hỗn Độn khuôn mặt từ phía sau hắn chậm rãi hiện lên, quan sát phút chốc, buồn bã nói: "Thánh Vương, bị

thương? Thương thế của ngươi rất nghiêm trọng, thoạt nhìn muốn bế quan hơn mười năm mới có thể khôi phục đến đỉnh phong."

Luân Hồi Thánh Vương hừ một tiếng, trên cổ lại mọc ra một cái đầu: "Đạo huynh, ngươi không phải là không như thế? Tro tàn tiên thôn phệ thứ bảy Tiên giới, quét ngang tinh không, Tiên đạo bắt đầu mục nát, nguyên khí cùng đại đạo hóa thành tro tàn, tăng tốc cái này Tiên giới hủy diệt. Trường hạo kiếp này thời gian trì hoãn càng dài, đại đạo suy yếu càng nhanh. Thứ bảy Tiên giới sống sót không được tám trăm vạn năm liền sẽ triệt để tro tàn hóa! Khí tức của ngươi cũng bởi vậy suy yếu rất nhiều a?"

Đế Hỗn Độn cười nói: "Thứ bảy Tiên giới nếu là hủy diệt, tương đương với diệt ta một tòa bí cảnh. Ta tự nhiên sẽ bởi vậy suy yếu. Coi như ngươi không đạt được gì, năm trăm vạn năm sau ta cũng khó thoát khỏi cái chết. Ngươi dung túng Đế Hốt gây họa, chỉ là gia tốc quá trình này."

Luân Hồi Thánh Vương xung quanh xuất hiện từng đạo Luân Hồi vầng sáng, vầng sáng đứt quãng, mỗi một cái trong vầng sáng đều có một khuôn mặt, một tấm trong đó gương mặt tranh luận nói: "Coi như ta không nhúng tay vào, Đế Hốt cũng ắt phải phóng thích tro tàn tiên , dựa theo trong luân hồi quỹ tích, hắn vẫn là sẽ phá hủy thứ bảy Tiên giới. Ngươi vẫn là sẽ tăng tốc tử vong! Ta làm, chỉ là thuận theo Luân Hồi."

Đế Hỗn Độn cười nói: "Ta không tranh với ngươi cái này. Thánh Vương, ngươi cùng U Triều Sinh, Tô Vân hai cái này người xứ khác đánh một trận, không tại ngươi nhìn thấy trong luân hồi a? Không biết trận đại chiến này, có hay không để tương lai tăng lên mấy loại khả năng?"

Luân Hồi Thánh Vương cố gắng hướng tương lai nhìn lại, bất quá hắn Luân Hồi chi đạo bị U Triều Sinh chặt đứt, cũng

không cách nào thấy rõ.

Hắn chỉ là mông lung ở giữa nhìn thấy, sau mười hai năm tương lai hướng đi đột nhiên phân nhánh, còn có mấy đầu xiên, hắn cũng nhìn không rõ.

"Tô Vân còn tại trong lòng bàn tay của ta, coi như ta bởi vậy bị thương, cũng sẽ không nhiều ra cái gì khả năng." Luân Hồi Thánh Vương thanh âm bên trong tràn đầy tự tin.

Đế Hỗn Độn nói: "Ngươi không nhìn thấy tương lai đúng không?"

Luân Hồi Thánh Vương từng khuôn mặt tối đen, không có trả lời.

Đế Hỗn Độn quan sát vẻ mặt của hắn, cười nói: "Không nhìn thấy là được rồi. Đợi đến tương lai ngươi thương thế khỏi hẳn, có khả năng đoán trước tương lai, ngươi chắc chắn sẽ nhìn thấy vô số loại tương lai. Hoặc là khi đó ngươi căn bản không nhìn thấy bất luận cái gì tương lai, bởi vì ngươi đã bị người che đậy tuệ nhãn…"

Luân Hồi Thánh Vương phiền não trong lòng, quát: "Ngươi bớt tranh cãi, ta muốn chữa thương!"

Đế Hỗn Độn chậm rãi chìm vào Hỗn Độn chi khí bên trong, tiếng cười càng ngày càng nhẹ vi: "Còn nhớ Tô đạo hữu đi ra Phần vũ trụ lúc nói với ngươi lời nói ư? Hắn nếu là Tiên Thiên Đạo cảnh đến đệ thất trùng thiên, ngươi sẽ đối với hắn đạo pháp có một loại không thể tưởng tượng nổi cảm giác. Ta phát giác được một ngày này, từ từ tới gần…"

Luân Hồi Thánh Vương mắt điếc tai ngơ, chuyên tâm tu bổ bản thân Luân Hồi chi đạo.

"Ai Đế đến!"

Chung Sơn động thiên bên ngoài, tro tàn tiên trong đại doanh, Bách Lý Độc từ xa nhìn lại, chỉ thấy Chung sơn trên không nổi lơ lửng một ngụm gập ghềnh chuông lớn, không khỏi cười nói: "Ai Đế chuông, cùng ta bếp lò đồng dạng!"

Hắn nói bếp lò là Phần Tiên lô, bị huyền thiết chuông thoáng cái đập bẹp. Nhìn thấy huyền thiết chuông cũng bị đập bẹp, hắn không khỏi khó nén vui sướng.

Đạo Diệc Kỳ đi tới, cười nói: "Ai Đế đến đây, vừa lúc ở trên người hắn thí nghiệm thoáng cái của chúng ta Luân Hồi thần thông!"

Đế Thúc chân thân xuất hiện tại phía sau bọn họ, nói: "Ai Đế lần này đến đây, nhất định là vì Minh Đường Lôi Trì. Hắn chắc chắn sẽ đến đây phá hủy Lôi Trì, chúng ta chỉ cần ở chỗ này chờ hắn."

Đột nhiên, chiếc kia gập ghềnh huyền thiết chuông lớn đi về phía bên này bay tới, chuông xuống còn có một người, tỏ ra cực kỳ nhỏ bé.

Từng cái tro tàn tiên lăng không bay lên, hướng chiếc chuông lớn kia bay lên, không ngờ còn chưa đi tới huyền thiết chuông lớn bên cạnh, từng cái liền lần lượt lột đi tro tàn chi thân, hóa thành thân thể máu thịt.

Những cái kia tro tàn tiên biến trở về từng cái Tiên giới tiên nhân, từng cái sững sờ tại nguyên chỗ , mặc cho chuông lớn bay qua, thẳng đến Minh Đường Lôi Trì mà đi.

Dọc theo con đường này, nhưng lại không có bất luận cái gì tro tàn tiên ngăn cản!

Bởi vì chuông lớn những nơi đi qua , bất kỳ cái gì tro tàn tiên đều sẽ bởi vậy khôi phục thân thể, thậm chí liền bọn họ mục nát thành tro tàn nội tâm cũng sẽ bởi vậy khôi phục!

Huyền thiết chuông vô thanh vô tức từ trại địch bên trong xuyên qua, đến hàng vạn mà tính, trăm vạn mà tính tro tàn tiên hóa thành từng tôn tiên nhân, đứng ở trên bầu trời trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Tô Vân như vào chỗ không người, thẳng đi tới Minh Đường Lôi Trì, Đế Thúc, Bách Lý Độc cùng Đạo Diệc Kỳ đã đợi chờ ở nơi đó, Bách Lý Độc ngẩng đầu cười nói: "Ai Đế từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ?"

Tô Vân nghe vậy cười nói: "Ái khanh có lòng, Luân Hồi Thánh Vương giúp ta luyện chế chiếc này chuông lớn, trẫm tâm tình thật tốt."

Đế Thúc chân thân nhìn về phía chuông lớn, chỉ thấy chuông bên trên có mười tám cái chưởng ấn, trong lòng nghiêm nghị, nói: "Hắn chuông bên trên có Thánh Vương lạc ấn!"

Mặt khác nửa cái Đế Thúc chi não giờ phút này ngay tại sọ não của hắn bên trong, Vạn Hóa Phần Tiên lô cũng là cong vẹo, chụp ở trên đầu của hắn, bây giờ Đế Thúc chân thân với tư cách Đế Hốt ý thức vật dẫn cùng trung tâm, toàn bộ phân thân ý thức cũng sẽ ở hắn nơi này tập hợp, đồng thời do hắn tới làm ra quyết định.

Đồng thời, hắn cũng là với tư cách thôi diễn học tập Luân Hồi đại đạo chủ yếu nhất công cụ, hơn nửa năm đó thời gian, đều là do hắn tới suy luận Luân Hồi Thánh Vương ban tặng đạo kia Luân Hồi Hoàn ảo diệu, thu hoạch rất nhiều!

Bách Lý Độc cười nói: "Ai Đế, trẫm sớm biết ngươi muốn tới phá hủy Minh Đường Lôi Trì, bởi vậy chờ đợi ở đây. Ngươi nếu là tới hủy diệt Lôi Trì, ta cũng không ngăn trở ngươi, do ngươi hủy đi là được."

Hắn tránh ra thân thể, làm ra xin cứ tự nhiên tư thế.

Đế Thúc chân thân cùng Đạo Diệc Kỳ cũng nhao nhao tránh ra.

Tô Vân sừng sững tại chuông bên dưới, nghi ngờ nói: "Đế Hốt, ngươi lại có thủ đoạn gì? Cái này Lôi Trì bên trong khẳng định có ngươi mai phục, ta sẽ không bị ngươi lừa!"

Hắn xoay người liền đi, ngay tại hắn xoay người trong tích tắc, huyền thiết chuông lớn đột nhiên nghiêng, bỗng nhiên một tiếng chuông vang, mênh mông cuồn cuộn uy năng đánh tới!

Minh Đường động thiên ầm ầm nổ tung, toà này khống chế thứ bảy Tiên giới kiếp vận vô thượng trọng khí, như vậy tan thành mây khói!

Tô Vân cũng hoàn toàn chưa từng ngờ tới chuyến này lại sẽ như thế thuận lợi, vội vàng khống chế huyền thiết chuông, mang theo bản thân hướng Chung sơn bay đi.

Nhưng vào lúc này, phía sau hắn truyền đến một cỗ ba động kỳ dị, Tô Vân thân thể cứng đờ, ngừng lại huyền thiết chuông, xoay người lại.

Chỉ thấy Bách Lý Độc sau lưng, một đạo to lớn Luân Hồi Hoàn từ từ xoay tròn, vừa rồi đã vỡ thành bột mịn Minh Đường Lôi Trì vậy mà tại chậm rãi lại tập hợp!

Không chỉ có như thế, thậm chí liền cái kia tan rã chúng sinh kiếp vận cũng tự hóa tích lôi dịch, trở lại trong lôi trì!

Tô Vân khóe mắt nhảy lên thoáng cái, Minh Đường động thiên, lại khôi phục nguyên vẹn, liền như thế xuất hiện ở trước mặt của hắn!

Đế Thúc chân thân nhìn hắn bộ mặt biểu lộ, đột nhiên cười hắc hắc, nhô ra tay đến, bắt lấy Đạo Diệc Kỳ đầu răng rắc một tiếng, đem Đạo Diệc Kỳ đầu bóp vỡ nát!

Bách Lý Độc khẽ mỉm cười, thôi thúc đạo kia Luân Hồi Hoàn, Đạo Diệc Kỳ đầu lại từ huyết tương hoàn nguyên như lúc ban đầu.

Đạo Diệc Kỳ dương dương đắc ý, vẻ mặt tươi cười.

Tô Vân nắm chặt nắm đấm, nhìn chằm chằm hắn sau đầu đạo kia Luân Hồi Hoàn, trầm giọng nói: "Luân Hồi Thánh Vương ban cho ngươi một đạo thần thông?"

Bách Lý Độc cười nói: "Đạo này thần thông làm sao? Có đạo này thần thông tại, ta liền đứng ở thế bất bại."

Phía sau hắn, Luân Hồi Hoàn phạm vi bao phủ càng lúc càng rộng, tại huyền thiết chuông dưới ảnh hưởng những cái kia tro tàn tiên giờ phút này nhao nhao lại từ máu thịt hóa thành tro tàn trạng thái, từng cái ngửa mặt lên trời gào to, đằng đằng sát khí!

"Có đạo này thần thông, ta liền nắm giữ bất tử bất diệt thân thể, nắm giữ vĩnh viễn cũng giết không bao giờ hết tướng sĩ! Có đạo này thần thông, ta có thể phá hủy đối địch ta tất cả, lần nữa xây dựng một phiến thiên địa!"

Bách Lý Độc ra lệnh một tiếng, nhất thời tất cả tro tàn tiên ùa đến hướng Chung Sơn động thiên dũng mãnh lao tới!

"Coong "

Tiếng chuông đột nhiên chấn động, kèm theo tiếng chuông mà đến là một tầng lại một tầng Tiên Thiên Đạo cảnh, lấy tròn chuông làm trung tâm hướng ra phía ngoài mở rộng, trong khoảnh khắc tầng ngoài cùng Tiên Thiên Đạo cảnh đã đuổi theo phía trước nhất tro tàn tiên!

Đạo cảnh những nơi đi qua, toàn bộ tro tàn tiên nhất thời hóa thành thân thể máu thịt, vội vàng dừng bước lại.

Bách Lý Độc bay lên trời, đứng tại Đế Thúc chân thân đầu lâu phía trên, mở ra Đế Thúc sọ não, chui vào, cười ha ha nói: "Không chỉ có như thế, ta còn có thể vận dụng Tiên Thiên Nhất Khí thống nhất sở hữu thân thể. Cái này còn muốn bái ngươi ban tặng!"

Đạo Diệc Kỳ cũng tự bay lên, rơi vào Đế Thúc chân thân chỗ trán, máu thịt cùng Đế Thúc chân thân tương dung, hóa thành mi tâm một chiếc mắt nằm dọc.

Đế Thúc chân thân nguyên bản pháp lực liền vô biên vô hạn, giờ phút này cùng cái này hai đại Đế cảnh tồn tại dung hợp, pháp lực nhất thời liên tiếp tăng vọt!

Mà đạo kia Luân Hồi Hoàn xuất hiện tại sau đầu của hắn, so tại Bách Lý Độc sau đầu càng thêm sáng rực!

Đế Thúc chân thân thôi thúc Luân Hồi Hoàn, đạo này Luân Hồi Hoàn vang lên ong ong, càng lúc càng lớn, đem Tô Vân toàn bộ Đạo cảnh bao phủ, cười to nói: "Ai Đế, ngươi muốn cùng trẫm so một lần ai pháp lực càng mạnh mẽ ư?"

Hắn điều động Luân Hồi Hoàn uy năng, chẳng những muốn đem những này khôi phục thân thể tro tàn tiên lần nữa hóa thành tro tàn tiên, còn muốn đem Tô Vân một thân đạo pháp thần thông tất cả phế bỏ, để hắn trở nên cùng lúc vừa ra đời anh hài bình thường nhỏ yếu!

Huyền thiết chuông bên dưới, Tô Vân sắc mặt sợ hãi, ra sức phát động lên huyền thiết chuông, đột nhiên, trên mặt hắn sợ hãi biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó chính là tự tin vô cùng tươi cười: "Không. Đế Hốt, ta muốn so với ngươi chính là Luân Hồi đại đạo!"

Đế Thúc chân thân khẽ giật mình, đột nhiên tiếng chuông chấn động, chuông lớn phía ngoài mười tám cái to lớn chưởng

ấn từ từ sáng lên, Luân Hồi Thánh Vương lạc ấn bị Tô Vân nguyên thần hình chiếu từ bên trong thôi thúc!

"Vù!"

Một đạo sáng rực Luân Hồi Hoàn từ huyền thiết chuông phía trong bắn ra, ngay sau đó lại là ông một tiếng, đạo thứ hai sáng rực Luân Hồi Hoàn từ chuông phía trong bắn ra!

"Vù! Vù! Vù!"

Một đạo lại một đạo Luân Hồi quang mang bắn ra, trong khoảnh khắc chính là mười tám đạo Luân Hồi Hoàn vây quanh huyền thiết chuông xoay tròn, đan xen, múa, quấy nhiễu Đế Thúc chân thân chỗ thúc giục đạo kia Luân Hồi thần thông.

Tô Vân sừng sững tại chuông lớn phía dưới, mỉm cười nói: "Ta tại Thánh Vương Luân Hồi phi hoàn bên trong, hướng hắn học tập nửa năm Luân Hồi thần thông, tìm hiểu Luân Hồi phi hoàn 8,400 loại biến hóa. Ta muốn biết, ngươi từ Luân Hồi Thánh Vương thần thông bên trong học đến bao nhiêu!"

Chương 929 : Luân Hồi địa ngục

Chương 919: Luân Hồi địa ngục

Chung Sơn động thiên trên cổng thành, Đế Chiêu, Yến Tử Kỳ đám người một mực tại khẩn trương chú ý trên bầu trời chiếc chuông lớn kia, Tô Vân cùng Đế Hốt đấu pháp, bọn họ đều nhìn ở trong mắt, chỉ là cho dù là Yến Tử Kỳ, Nguyệt Chiếu Tuyền bậc này tồn tại cũng xem không hiểu hai người thần thông.

Đế Chiêu quan sát phút chốc, nói: "Vân Thiên Đế đã kiềm chế lại tro tàn tiên đại quân, Yến thiên sư, các ngươi có thể đi!"

Yến Tử Kỳ xem không hiểu tình hình chiến đấu, nhưng biết Đế Chiêu thực lực cùng nhãn lực, khom người nói: "Ta sau khi đi, Đế đình môn hộ liền giao cho bệ hạ. Ta lần này đi, chỉ sợ cuối cùng mới có thể đến đây di chuyển Đế đình dân chúng, trong khoảng thời gian này dựa vào bệ hạ."

Đế Chiêu thản nhiên nói: "Ta thân này không diệt, không người có thể vượt quan."

Yến Tử Kỳ hướng Nguyệt Chiếu Tuyền cùng Lư tiên nhân nói: "Hai vị đạo huynh muốn lấy chúng ta đầu, chỉ sợ lại muốn kéo dài một chút."

Lư tiên nhân nói: "Chúng ta đợi nổi."

Yến Tử Kỳ nói: "Di chuyển bách tính, còn xin hai vị đạo huynh giúp đỡ."

Lư tiên nhân nhìn về phía Nguyệt Chiếu Tuyền, Nguyệt Chiếu Tuyền nói: "Đây là đại nghĩa, cá nhân thù hận có thể tạm thời thả một chút."

Hai người đáp ứng, Yến Tử Kỳ thở phào nhẹ nhõm, bay ra khỏi thành lâu, điều động đại quân, toàn bộ đại quân toàn bộ dời đi Chung sơn cùng Thiên Phủ, bắt đầu chuẩn bị di chuyển thứ bảy Tiên giới dân chúng.

Di chuyển toàn bộ thứ bảy Tiên giới dân chúng là một cái công trình vĩ đại, cần trước từ Tiên giới chủ đại lục bên ngoài di chuyển tới một cái cái tiểu thế giới, đem thứ bảy Tiên giới mọi người tiếp đón được những thế giới nhỏ này bên trong, tiếp đó hộ tống bọn họ đi tới Tiên giới cánh cửa.

Bởi vì tro tàn tiên phá hoại, thứ bảy Tiên giới đã lại không thích hợp cư ngụ, thiên địa đại đạo mục nát, nguyên khí suy yếu, bởi vậy nhất định phải nhanh chóng dời đi.

Tô Vân cứ việc áp chế lại tro tàn tiên đại quân chủ lực, nhưng vẫn là có không biết bao nhiêu tro tàn tiên rải tại từng cái động thiên bên trong, thôn phệ bách tính. Chuyến này chú định nguy hiểm trùng trùng điệp điệp!

Hơn nữa coi như thuận lợi chạy tới Tiên giới cánh cửa, dọc đường cũng chỉ sợ kiếp nạn trùng trùng điệp điệp, những cái kia tro tàn tiên tuyệt đối sẽ không bỏ qua bọn họ, chắc chắn sẽ chặn giết.

Có thể còn sống xuống bao nhiêu tướng sĩ, có thể còn sống xuống bao nhiêu dân chúng, Yến Tử Kỳ căn bản không có đáy.

"Nếu như Vân Thiên Đế kéo không được tro tàn tiên chủ lực, dù ai cũng không cách nào chạy trốn tới Tiên giới cánh cửa!"

Yến Tử Kỳ quay đầu hướng Thiên Phủ động thiên không trung nhìn lại, chỉ thấy gập ghềnh huyền thiết chuông lớn như

trước treo cao ở nơi đó, từng đạo ánh sáng sáng tỏ ngất trên không trung rung chuyển, di động.

Yến Tử Kỳ quay đầu, suất quân đi xa.

Thiên Phủ động thiên.

Yến Tử Kỳ đi rồi, Đế Chiêu lo lắng Tô Vân an nguy, lập tức đi vào Thiên Phủ động thiên, hướng giao chiến trung tâm tiến đến.

Hiện tại Thiên Phủ động thiên phần lớn tro tàn tiên bị nhốt lại, mặt khác tro tàn tiên tắc bị thu hút đến Câu Trần động thiên, chỉ cần Tô Vân bất bại, hắn liền không cần lo lắng tro tàn tiên hội đột phá Chung sơn quan ải.

Đế Chiêu vượt qua chiến trường, rất mau tới đến tro tàn tiên bị nhốt chi địa.

Đó là do huyền thiết chuông tản ra lục trùng Tiên Thiên Đạo cảnh hình thành đặc biệt thời không, thỉnh thoảng có Luân Hồi Hoàn quang mang từ cái kia mảnh thời không bên trong bắn ra, kèm theo đáng sợ tiếng vang.

Đáng sợ hơn chính là, không có bất kỳ vật gì từ nơi này đi ra!

Đến ngàn vạn mà tính tro tàn tiên, như vậy từ biến mất khỏi thế gian!

Dù là Đế Chiêu chính là Đế Tuyệt thi thể hình thành thi ma, đứng tại mảnh này Đạo cảnh phía trước cũng có chút phạm sợ hãi.

Hắn vẫn là đi vào Đạo cảnh bên trong.

“Đương —— “

Tiếng chuông truyền đến, Đế Chiêu nhìn thấy một vòng đặc biệt vầng sáng từ Đạo cảnh chỗ sâu nhất vọt tới, từ trong

cơ thể của mình xuyên qua, cùng Đạo cảnh tương dung.

Hắn đi thẳng về phía trước, vừa đi vừa bốn phía quan sát, lúc trước nơi này vẫn là trải rộng tro tàn tiên khủng bố chi địa, mà bây giờ lại giống như là đi tới cổ xưa vô cùng rừng rậm nguyên thủy.

Nơi này trải rộng to lớn vô cùng cây cối cùng thô to dây leo, thậm chí có thể nhìn thấy dây leo đang di động, sinh trưởng, giống như là Giao Long đại mãng uốn lượn leo lên.

Đế Chiêu cẩn thận từng li từng tí dọc theo vùng rừng rậm này đi thẳng về phía trước, đột nhiên giật mình trong lòng, chỉ thấy một cây đại thụ thân cây bên trên mọc ra một trương nhân loại gương mặt.

Người kia chắc là tro tàn tiên, ánh mắt đờ đẫn, chậm rãi há mồm ra, phát ra không có ý nghĩa tiếng vang.

Thân thể của hắn biến thành cây cối, ý thức dường như cũng đã mộc hóa.

"Chắc là Luân Hồi thần thông thay đổi thân thể của hắn cấu tạo, thậm chí liền nội tâm đều phát sinh thay đổi!"

Đế Chiêu lấy lại bình tĩnh, cái này tro tàn tiên phát sinh thay đổi, như vậy mặt khác tro tàn tiên đâu?

Tiếp theo, hắn liền thấy được dây leo bên trên kết ra nụ hoa, đó là một cái đầu, là tro tàn tiên đầu, từ cuống hoa bên trong mọc ra, thật dài cuống hoa cùng dây leo như cùng hắn cái cổ, chậm rãi lay động.

Dây leo mạn cành giống như là tay chân của hắn, để hắn có thể từ từ nhúc nhích.

Đế Chiêu tiếp tục tiến lên, bỗng nhiên lại là một đạo Luân Hồi vầng sáng kèm theo tiếng chuông bay tới, hướng ra phía ngoài lan truyền.

Hắn nhìn thấy ngàn vạn cây cối tại quang mang bên trong chập chờn, cành cây lá cây run rẩy dữ dội, rầm rầm vang vọng. Đột nhiên từng cây cây cối vụt lên từ mặt đất, to lớn rễ từ trong đất bùn rút ra, lộ ra lòng đất giáp trùng thân thể.

Những này to lớn giáp trùng bước chân, chậm rãi tiến lên, trên người đại thụ lay động.

—— vừa rồi những cái kia tro tàn tiên sinh mệnh hình thái ở trong luân hồi thay đổi!

Lúc trước bọn họ là thực vật cùng người cộng sinh, hiện tại thì biến thành côn trùng cùng thực vật cộng sinh!

Đế Chiêu khóe mắt nhảy lên thoáng cái, nơi này là Tô Vân cùng Đế Hốt chi chiến bên ngoài, Luân Hồi thần thông dư âm xung kích đến nơi đây đã rất là nhỏ yếu, rất khó ảnh hưởng đến hắn bậc này Đế cảnh tồn tại.

Nhưng mà càng là xâm nhập chiến trường, càng là tiếp cận Tô Vân cùng Đế Hốt, chỉ sợ liền hắn loại tồn tại này cũng sẽ bị hai người Luân Hồi thần thông ảnh hưởng!

Hắn lấy lại bình tĩnh, tiếp tục đi tới đích, bốn phía càng ngày càng quỷ dị.

Đế Chiêu thấy được rất nhiều mặt người cá phi hành trên không trung, to lớn đầu giống như là bạch tuộc từ trên bầu trời bay qua, còn có ngay ngắn chỉnh tề bia đá lại mọc ra người gương mặt.

Mà mỗi khi Luân Hồi thần thông quang mang vọt tới, tính mạng của bọn hắn hình thái nhưng lại lần nữa biến hóa!

Theo hắn xâm nhập, Luân Hồi tốc độ cũng càng lúc càng nhanh, Đế Chiêu thậm chí nhìn thấy hoa cỏ cây cối lấy tốc độ khủng khiếp tiến hóa, ra đời, sinh trưởng, nở hoa, khô héo!

Tại ngắn ngủi phút chốc, hoa cỏ cây cối liền sẽ tiến hóa đến dị chủng hình thái, quỷ dị mà hoang đường, tràn đầy nguy hiểm!

Đó là thời gian Luân Hồi tác dụng đến thực vật bên trên kết quả!

Đế Chiêu còn chứng kiến không gian Luân Hồi, rất nhiều tro tàn tiên trên không trung vỗ cánh phi hành, tốc độ cực nhanh, lại một lần lại một lần biến mất, một lần lại một lần xuất hiện tại khởi đầu!

Trừ cái đó ra, còn có đại đạo Luân Hồi!

Có chút tro tàn tiên bị Luân Hồi ảnh hưởng, khôi phục thân thể cùng nội tâm, hóa thành khi còn sống bộ dáng, nhưng sau một khắc liền đại đạo phân giải, cả người tại vô cùng trong thống khổ mục nát vỡ vụn, hóa thành bột mịn!

Những cái kia bột mịn ngay sau đó lại sẽ sau đó một khắc ngưng tụ, đại đạo lại tập hợp, quay về tiên nhân hình thái.

Đế Chiêu nhìn thấy những tiên nhân này kêu thảm, gào thét, chạy trốn, ý đồ chạy ra mảnh này quỷ dị chi địa, nhưng mà bọn họ không chạy ra bao xa bản thân đại đạo liền sẽ tan rã, sụp đổ, hóa thành bột mịn.

Tiếp đó lại sẽ tại khởi đầu chỗ trùng sinh, lặp lại quá trình này!

“Luân Hồi đại đạo rõ ràng là đẳng cấp cao nhất đại đạo, lại thoạt nhìn so ma đạo còn muốn tà môn!” Đế Chiêu vô cùng lo sợ.

Hắn không ngừng xâm nhập phiến chiến trường này, mà tới được chiến trường chỗ sâu, tất cả liền càng thêm quỷ dị.

Hắn nhìn thấy trên một cây đại thụ mang theo rất nhiều cởi truồng anh hài, giống như là trái cây đồng dạng, nhưng sau

một khắc, trái cây trưởng thành tróc ra, liền thấy những này anh hài rơi xuống đất, tay chân cùng sử dụng ba chân bốn cẳng liền chạy.

Chạy chạy bọn họ liền đi vào thiếu niên, bọn họ nhanh chóng phát triển, biến thành người trưởng thành, lại từ người trưởng thành biến thành trung niên, lão niên.

Cuối cùng, bọn họ tuổi già sức yếu ngã xuống, trên mặt đất nhanh chóng khô héo mục nát, hóa thành bạch cốt, ngay sau đó liền bạch cốt cũng theo đó được mai táng tại dưới đại thụ.

Mà trên đại thụ lại sẽ nở hoa kết trái, kết ra từng cái mập trắng mập anh hài.

Đế Chiêu quan sát cái này gốc quái thụ, khóe mắt nhảy loạn: "Nơi này Luân Hồi rối loạn, dẫn đến rất nhiều chỗ khác nhau sinh mạng thể bị lấy tới cùng một cái trên thân thể! Gốc cây này nở hoa kết trái quá trình, chính là những này tro tàn tiên ý đồ từ trong luân hồi chạy ra quá trình! Chỉ tiếc, bọn họ thân ở trong luân hồi, căn bản không trốn thoát được!"

Trên bầu trời không ngừng truyền đến đáng sợ tiếng vang, đó là Luân Hồi lúc bộc phát tiếng vang, thậm chí liền thiên địa cũng đang nhanh chóng biến hóa, thương hải tang điền!

Nơi này, Luân Hồi thần thông đối Đế Chiêu thân thể cùng nội tâm uy hiếp càng lớn, khiến cho hắn không thể không toàn lực nhấc lên tu vi, đối kháng Luân Hồi thần thông ảnh hưởng!

Cũng may Tà Đế cùng hắn là cùng một cỗ nhục thân, Tà Đế tu vi cao thâm khó dò, hắn có thể mặc sức điều động.

Tà Đế không còn chấp niệm, yên tĩnh lại, cũng sẽ không cùng hắn tranh đoạt thân thể chưởng khống quyền , mặc cho hắn hành động.

Đế Chiêu gánh lấy Luân Hồi thần thông áp lực không ngừng tiến lên, đột nhiên chỉ thấy to lớn núi thịt nhúc nhích,

đó là lấy ngàn mà tính tro tàn tiên bị cuốn vào Luân Hồi thần thông bên trong tạo thành quái vật kinh khủng!

Quái vật đang bò đi, không biết bao nhiêu cánh tay cùng thân thể tại theo đó vung vẩy, nhìn ra Đế Chiêu cũng là da đầu run lên.

Mà Luân Hồi thần thông quang mang xung kích tới, quái vật thân thể cũng theo đó biến hóa, rất nhiều tro tàn tiên thừa cơ hội này chạy trốn, nhưng mà Luân Hồi há lại là dễ dàng như vậy liền có thể chạy ra?

Rất nhanh bọn họ lại sẽ tại hạ một đạo hào quang bên trong, trở lại quái vật trên thân thể, tuần hoàn qua lại!

"Nơi này thật sự là thế gian địa phương đáng sợ nhất!"

Đế Chiêu không khỏi rùng mình một cái: "Tinh thông Luân Hồi đại đạo cao thủ giao chiến, có thể đem Tiên giới biến thành Địa ngục!"

Theo hắn tiếp cận, thân thể của hắn cũng bắt đầu mơ hồ phát sinh biến hóa, mỗi khi Luân Hồi thần thông quang mang xung kích tới, thân thể của hắn liền mơ hồ bóp méo, dường như không khống chế được phải cải biến thành một loại khác hình thái!

Đế Chiêu dùng hết khả năng điều động tu vi, đối kháng Luân Hồi thần thông tập kích, cuối cùng đi tới chiến trường trung tâm.

Chiếc kia huyền thiết chuông lớn nổi bồng bềnh giữa không trung, bốn phía mười tám đạo Luân Hồi Hoàn trên dưới trái phải nhanh chóng cắt chém, cùng một đạo khác cực kỳ to lớn Luân Hồi Hoàn va chạm!

Đạo kia to lớn Luân Hồi Hoàn thỉnh thoảng bắn ra mãnh liệt uy năng, đột phá mười tám đạo Luân Hồi Hoàn phong tỏa, chém về phía huyền thiết chuông.

Mỗi khi lúc này, huyền thiết chuông liền bộc phát ra long trời lở đất tiếng vang!

"Vân nhi ở nơi nào?"

Đế Chiêu nhìn quanh, chỉ là không có nhìn thấy Tô Vân bóng dáng, đang tại buồn bực thời điểm, lại thấy huyền thiết chuông rủ xuống màn sáng bên dưới, có một mảnh phòng ốc, lúc này trong lòng khẽ nhúc nhích, gánh lấy Luân Hồi thần thông xung kích hướng nơi đó đi tới.

Trong lòng của hắn còn có chút buồn bực: "Đế Hốt lại tại chỗ đó? Vì sao không nhìn thấy hắn?"

Nói đến cổ quái, theo lý mà nói, nơi này chiến đấu đáng sợ như thế, liền hắn dạng này Đế cấp tồn tại cũng có chút không chịu đựng nổi, có thể tưởng tượng được Tô Vân cùng Đế Hốt đánh một trận là bực nào quyết liệt!

Nhưng mà cùng nhau đi tới, Đế Chiêu lại không có nhìn thấy hai người!

Tô Vân khả năng ẩn giấu ở huyền thiết chuông bên dưới, mượn huyền thiết chuông che chở, nhưng Đế Hốt lại có thể chạy đến đâu bên trong?

Huyền thiết chuông rủ xuống màn sáng chính là Tô Vân đại đạo biểu hiện, là Đạo cảnh Hồng Mông đạo quang, chắc chắn vô cùng, Đế Chiêu đi tới trước mặt, phát hiện bản thân không cách nào tiến vào bên trong, ngay sau đó bàn tay đặt ở màn sáng phía ngoài, nội tâm tỏa ra nhỏ yếu chấn động: "Vân nhi, là ta!"

Ngay sau đó, màn sáng hơi rung nhẹ, Đế Chiêu cất bước đi vào màn sáng bên trong, hướng cái kia phiến phòng ốc đi tới.

Không bao lâu, hắn đi tới phòng ốc phía trước, tìm kiếm một phen, lại không có tìm tới Tô Vân.

Cái này phòng ốc sớm đã người đi nhà trống, giống như là hoang phế mấy chục năm đồng dạng.

Hiển nhiên, chỉ là chuyện không thể nào, Tô Vân một mình đi vào đánh vỡ Minh Đường Lôi Trì, ngăn cản tro tàn đại quân, chỉ là vài ngày trước sự tình!

"Vân nhi nhất định tại lân cận! Đế Hốt hẳn là cũng tại lân cận!"

Đế Chiêu nhịn quyết tâm đến tìm kiếm, đột nhiên ánh mắt rơi vào trên vách tường một tấm bích hoạ bên trên, cái kia bích hoạ đao bổ phủ chính, bút lực mạnh mẽ, vẽ là một mảnh phồn hoa đều biết, người đến người đi, rộn rộn ràng ràng, vô cùng náo nhiệt.

Đế Chiêu mơ hồ nhìn thấy giống như là có người tại đây cái đều sẽ bên trong đi lại, xích lại gần nhìn lại, không khỏi khẽ ồ lên một tiếng, chỉ thấy hắn tiếp cận, mảnh này đều sẽ nhưng dần dần rõ ràng, lầu các chạm mặt tới!

Đế Chiêu vừa mới lấy lại tinh thần, liền thấy mình đã đi tới mảnh này đều sẽ bên trong, đứng tại trên cầu, bốn phía người đi đường chen vai thích cánh, rất là náo nhiệt.

"Thời Không Luân Hồi?"

Đế Chiêu trong lòng giật mình, ngẩng đầu hướng lên trời nhìn ra ngoài, lại không nhìn thấy thiên ngoại bất luận cái gì cảnh tượng, tìm không thấy lúc đầu thời không!

Đây là Luân Hồi đại đạo tái tạo thời không, đem hắn kéo vào trong đó!

Hiển nhiên, là Đế Hốt cùng Tô Vân hai người đấu pháp, riêng phần mình trúng chiêu, riêng phần mình ngã vào Luân Hồi!

“Hai người bọn họ tinh thông Luân Hồi đại đạo, coi như ngã vào Luân Hồi, hơn phân nửa cũng là ở trong luân hồi chém giết, quyết định thắng bại sau cùng! Chẳng qua…”

Hắn không khỏi cau mày, Tô Vân bị Luân Hồi Thánh Vương phong ấn, không cách nào sử dụng tu vi, hiển nhiên ở thế yếu!

Đế Chiêu vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên chỉ nghe loa kèn âm thanh truyền đến, cực kỳ náo nhiệt, Đế Chiêu theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy phố xá sầm uất bên trong chẳng biết lúc nào xuất hiện một cái to lớn hài nhi mập, thân thể đung đưa, loạng choạng học đi, trên người lại đứng đầy gánh hát, thổi kéo đàn hát.

Cái kia hình thể to lớn béo hài nhi trên mặt mang nụ cười quỷ dị, chen sập phố xá sầm uất hai bên lầu vũ phòng ốc, giẫm chết không biết bao nhiêu người, hướng bên này đi tới.

Đế Chiêu nhìn mà trợn tròn mắt, ăn một chút nói: “Đế, Đế Hốt?”

Cái kia hài nhi mập trên người sân khấu kịch gánh hát điên cuồng giống như ra sức trống nhạc, hài nhi mập cũng càng đi càng nhanh, một đường nhà đổ phòng sập, hướng bên này mạnh mẽ đâm tới mà tới!

Nhưng vào lúc này, Đế Chiêu đột nhiên nghe được một thanh âm từ chân hắn một bên truyền đến, nói: “Nghĩa phụ, ngươi cũng tới?”

Đế Chiêu vội vàng cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy một cái chỉ có một hai xích cao, ăn mặc hồng áo yếm tiểu oa nhi, sắc mặt nghiêm túc nhìn hắn, đỉnh đầu ghim một cái nho nhỏ cao ngất bím tóc.

“Ngươi là…”

Đế Chiêu lộ ra vẻ không thể tin được, đem tiểu oa nhi này ôm, thất thanh nói: "Ngươi là Vân nhi?"

"Không cần nhìn, là nữ hài nhi!"

Tô Vân đẩy ra hắn nhấc lên bản thân áo yếm tay, sắc mặt nghiêm túc nói: "Đế Hốt ở trong luân hồi truy sát ta, nghĩa phụ nếu cũng tiến vào, như vậy chúng ta hai cha con cùng một chỗ…"

Đế Chiêu mắt hổ trợn tròn: "Cùng hắn huyết chiến đến cùng!"

Tiểu nữ hài Tô Vân sửa chữa hắn nói: "Sai, là chạy trốn! Nghĩa phụ, ngươi ngã vào trong luân hồi, còn chưa phát hiện ngươi không cách nào sử dụng tu vi a?"

Đế Chiêu nghe vậy, vội vàng phát động lên tu vi, lại phát hiện tu vi không cánh mà bay!

Tiểu nữ hài Tô Vân không biết từ nơi nào lấy ra một khối kính, đưa tới trước mặt hắn, nói: "Ngươi chẳng những không còn tu vi, liền thân thể cũng không phải lúc trước thân thể."

Đế Chiêu vội vàng hướng trong gương nhìn lại, chỉ thấy một cái cao lớn thô kệch bộ ngực lớn bà nương.

Chương 930 : Kiếm xuyên Luân Hồi

Chương 920: Kiếm xuyên Luân Hồi

“Cái này mập mạp nương môn chính là ta?”

Đế Chiêu nhìn gương nhìn một phen, khen: “Ngược lại có mấy phần nam tử khí khái!”

Hắn thoáng nhìn hài nhi Đế Hốt như bài sơn đảo hải vọt tới bên này, không cần nghĩ ngợi, ôm lấy tiểu nữ hài Tô Vân liền chạy.

Phía sau, hài nhi Đế Hốt khóe miệng chảy nước bọt, nắm lên một ngôi nhà hướng bên này đập tới. Hắn quái lực vô tận, mặc dù là anh hài chi thể, lại có được không thể tưởng tượng nổi lực lượng!

Đế Chiêu thỏa sức nhảy như bay, vội vàng tung người tránh né, chỉ là hắn thân vùi lấp trong luân hồi, một thân pháp lực không cánh mà bay, hiện tại là phàm nhân thân thể, kém xa lúc trước linh hoạt.

Nếu là hơi không cẩn thận, bị hài nhi Đế Hốt đập chết, chỉ sợ thật sẽ chết tại đây cổ quái trong luân hồi.

Tiểu nữ hài Tô Vân làm ra vẻ nói: “Ta tuy là không thể sử dụng tu vi, nhưng ta đại đạo chuông vẫn còn, chỉ cần nghe được trên không truyền đến tiếng chuông, chính là chúng ta đi vào cái kế tiếp Luân Hồi thời điểm. Điều kiện tiên quyết là, chúng ta cần phải đến trong đoạn thời gian này sống sót!”

Đế Chiêu đem hắn đặt ở đầu vai, nhanh chóng chạy, dò hỏi: "Ngươi đã trải qua bao nhiêu lần Luân Hồi?"

Tiểu nữ hài Tô Vân nói: "Không nhiều, đây là lần thứ 800."

Đế Chiêu sợ hết hồn, hắn vốn cho là Tô Vân chỉ là Luân Hồi mấy lần, lại không nghĩ rằng đã Luân Hồi nhiều lần như vậy.

Muốn tại đây tám trăm lần trong luân hồi không ra bất kỳ sai, thực sự quá khó khăn.

"Thực ra đối với ta cùng Đế Hốt tới nói, chúng ta thủy chung tại lần đầu tiên trong luân hồi."

Tiểu nữ hài Tô Vân không nhanh không chậm nói, "Chúng ta khi tiến vào lần đầu tiên trong luân hồi lúc, ta cùng hắn quyết chiến, rất nhanh phân ra thắng bại, hắn sắp giết ta, ta tiếng chuông vang lên, mang theo hắn ngã vào Luân Hồi tầng thứ hai. Đến tầng thứ hai, ta chiếm thượng phong, Đế Hốt tại sắp bị ta chém giết lúc điều động Luân Hồi Thánh Vương thần thông, đem ta kéo vào Luân Hồi tầng thứ ba. Như thế lặp đi lặp lại, chúng ta bây giờ ngã vào Luân Hồi thứ tám trăm tầng."

Đế Chiêu nghe không hiểu lắm, chỉ lo xông về đằng trước, tránh đi Đế Hốt cự anh.

Bốn phía người đi đường quá nhiều, kéo chậm hắn bước chân, Đế Chiêu mang theo tiểu nữ hài Tô Vân mấy cái nhảy vọt, nhảy đến một bên phòng ốc bên trên, giẫm lên trên phòng mái ngói chạy như bay.

Chỉ nghe Tô Vân tiếp tục nói: "Đế Hốt thật có không tầm thường bản lĩnh, ỷ có Đế Thúc chi não cùng Đế Thúc chân thân, giết tới chuông của ta xuống tới hủy ta chân thân, ta nhân cơ hội đem hắn kéo vào Luân Hồi, dựa vào cái này tới tránh né hắn đuổi giết. Chẳng qua, đi vào trong luân hồi, chính là đều

bằng bản sự. Tại hắn chủ đạo trong luân hồi, là hắn truy sát ta, mà tại ta chủ đạo trong luân hồi, là ta đuổi giết hắn!"

Đế Chiêu rõ ràng, Tô Vân chân thân bị Luân Hồi Thánh Vương phong ấn, có thể chỉ dựa vào bị đánh được rách rưới huyền thiết chuông liền làm đến bước này, ngăn chặn Đế Hốt và mấy ngàn vạn tro tàn tiên đại quân, đã cực kỳ ghê gớm!

Đây là hắn cùng hơn hai ngàn vạn tiên người đều chưa hề làm được thành tựu!

Phía sau, cự anh Đế Hốt ầm ầm chạy tới, thò tay hướng bọn họ vồ xuống, mập mạp "Tay nhỏ" có tới gần mẫu lớn nhỏ!

Đế Chiêu thấy đã không tránh thoát, ra sức nhảy lên, từ nơi này cự anh khe hở bên trong nhảy ra, rơi vào trong đó một đầu ngón tay bên trên, ngay sau đó tại anh hài trên cánh tay chạy như bay, thẳng đến cự anh mặt mà đi!

Hắn tung người vung quyền, một quyền mạnh mẽ đập ở cự anh Đế Hốt trên ánh mắt!

Hắn làm việc cương mãnh bá đạo, mới sẽ không một mực tránh né Đế Hốt, khẳng định muốn tiến lên ra sức đánh một trận!

Cự anh Đế Hốt bị đau, ngửa mặt ngã xuống, Tô Vân vội vàng nói: "Cẩn thận Phần Tiên lô!"

Đế Chiêu vung quyền như mưa, điên cuồng hướng cự anh Đế Hốt con mắt đập đi, đem hắn con mắt sinh sinh đánh xuyên qua, đột nhiên anh hài Đế Hốt sọ não mở ra, vén lên sọ não về sau lộ ra nửa cái đại não!

Đế Chiêu vẻ mặt đột biến: "Hắn có thể thôi thúc Vạn Hóa Phần Tiên lô?"

Cái kia vén lên sọ não bên trong có vô số lôi quang nhốn nháo, hình thành đại não hình vẽ, rõ ràng là Vạn Hóa Phần

Tiên lô tại khởi động uy năng!

Đế Chiêu rùng mình, ba chân bốn cẳng liền chạy, sau lưng Vạn Hóa Phần Tiên lô uy năng bộc phát, đem hắn kể cả Tô Vân cùng một chỗ cuốn lên, hướng trong lò rơi đi.

Nhưng vào lúc này, thiên ngoại có tiếng chuông truyền đến, coong một tiếng vang lớn, Đế Chiêu chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, thân bất do kỷ rơi xuống dưới.

Bên tai của hắn truyền đến Tô Vân âm thanh: "Nghĩa phụ, ta cùng Đế Hốt đánh nhau chết sống Luân Hồi thần thông, đã muốn hướng hắn ra tay, thay đổi trạng thái thân thể của hắn, lại muốn phá giải hắn thần thông, bởi vậy ngã vào trong luân hồi ai cũng không biết sẽ phát sinh chuyện gì, sẽ biến thành cái gì hình thái."

Đế Chiêu đối với Luân Hồi đại đạo một chữ cũng không biết, chỉ có thể nghe, bất quá hắn có thể cảm giác được giờ khắc này Luân Hồi thần thông đối với mình ăn mòn cùng sửa chữa!

Đây là Đế Hốt đang dùng Luân Hồi thần thông công kích hắn.

Đồng thời, hắn lại nghe được tiếng chuông truyền đến, cái kia tiếng chuông bên trong ẩn chứa Tô Vân Luân Hồi thần thông, phá giải Đế Hốt thần thông.

Hiển nhiên, hai người này tại Luân Hồi trên đường còn tiếp tục quyết liệt đấu pháp!

"Chúng ta sẽ riêng phần mình suy yếu đối phương, mưu cầu đem đối phương suy yếu đến không cách nào đối với mình cấu tạo uy hiếp mức độ."

Tô Vân âm thanh trở nên hư ảo mờ ảo lên, giống như là cách hắn càng ngày càng xa: "Hậu quả của việc làm như vậy, thường thường là ai cũng không sử dụng được pháp lực. Lần

trước hắn nhiều thêm Vạn Hóa Phần Tiên lô, bị hắn tại Vạn Hóa Phần Tiên lô bên trong ẩn giấu một chút linh lực, bất quá lần này bên cạnh ta nhiều hơn nghĩa phụ, Đế Hốt cần nhiều tính toán một người, ngay sau đó liền cho ta cơ hội."

Sau một khắc, thiên địa đột nhiên thay đổi.

Đế Chiêu rơi xuống đất, phát hiện bản thân biến thành một cái không cách nào nhúc nhích Đế Chiêu con rối, bị Tô Vân đặt tại sau lưng.

Đế Chiêu trong lòng cảm giác nặng nề.

Hắn bởi vì hành hung Đế Hốt một con mắt, mà bị Đế Hốt kiêng kị, cho nên trực tiếp để hắn không có thân thể, không có xương cốt, biến thành không cách nào nhúc nhích con rối!

Chiến lực của hắn bị suy yếu đến cực hạn.

Mà Tô Vân thì trở lại mười một tuổi thời điểm, hắn là một cái nho nhỏ thiếu niên, bởi vì quanh năm dinh dưỡng không đầy đủ cùng không thấy mặt trời mà sắc mặt trắng bệch.

Thân hình hắn thanh tú, áo vải 芒 giày, trong tay chống một cái trúc xanh trượng, cõng Đế Chiêu con rối, hai mắt trống rỗng vô thần.

Hắn là một cái tiểu người mù.

Thiếu niên Tô Vân lại mỉm cười nói: "Lần này, ta vì chính mình tranh thủ đến ta mạnh nhất hình thái!"

Lúc này, đất rung núi chuyển tiếng vang truyền đến, con rối Đế Chiêu nhìn thấy một cái to lớn bóng ma hướng bên này đi tới.

Hắn muốn nói chuyện, lại nói không ra được, muốn nhúc nhích, lại không cách nào hành động.

Hắn cảm giác được Tô Vân nắm trượng mà đi, hắn nhìn thấy cái bóng dưới đất, chỉ cảm thấy Tô Vân trong tay gậy trúc như là một cái kiếm xanh, tại nghênh chiến một cái không gì so sánh nổi cự nhân!

Hắn nghe được như sấm sét tiếng hò hét, đó là Đế Hốt âm thanh.

Bốn phía đất rung núi chuyển, hóa thành con rối Đế Chiêu chỉ có thể cảm nhận được cuồng phong gào thét, nhìn thấy núi rừng bị thành phiến thành phiến phá hủy, thân hình của hắn theo Tô Vân kịch liệt lên xuống, lúc cao lúc thấp.

Hắn còn có thể nhìn thấy bốn phía có mảng lớn mảng lớn huyết dịch dội đi ra, rơi xuống, nhìn thấy Tô Vân bước chân giẫm tại mọc đầy to cọng lông trên cánh tay, bước đi như bay.

Hắn thậm chí cảm ứng được vô thượng kiếm đạo từ gậy trúc bên trong bắn ra, tuy là không có kiếm, mặc dù không có pháp lực, nhưng lại ẩn chứa tự nhiên đại đạo!

Con rối Đế Chiêu tâm thần chấn động mạnh: "Vân nhi bị Luân Hồi đại đạo phong ấn, ngược lại để hắn cách kiếm đạo đệ cửu trùng thiên tiến thêm một bước!"

Không có bất kỳ cái gì tu vi, như trước có được vô thượng kiếm đạo uy năng, Tô Vân khoảng cách kiếm đạo cửu trùng thiên càng ngày càng gần!

Con rối Đế Chiêu nghe được Đế Hốt phát ra long trời lở đất kêu đau, đột nhiên thân thể chấn động kịch liệt, lại là Đế Hốt dứt bỏ Tô Vân, ba chân bốn cẳng liền chạy!

Tiểu người mù Tô Vân thì tại phía sau trúc kiếm chém giết, không có bất kỳ cái gì nguyên khí, lại có kiếm mang theo mũi kiếm của hắn bắn ra, nho nhỏ gậy trúc phảng phất có thể bổ ra tất cả đâm xuyên tất cả thần binh, giết đến Đế Hốt sợ hãi!

Con rối Đế Chiêu bị Tô Vân đặt tại sau lưng, không nhìn thấy tình hình chiến đấu, lại có thể cảm nhận được vô thượng kiếm ý!

Loại này kiếm ý mang theo cá nhân ý chí, bánh xe phụ về bên trong đâm ra, giống như là muốn đem Luân Hồi đâm xuyên!

Cho dù là thân ở trong luân hồi, cũng muốn để cho mình kiếm bay ra Luân Hồi, chặt đứt chưởng khống Luân Hồi bàn tay lớn!

Con rối Đế Chiêu cảm nhận được Tô Vân kiếm ý càng ngày càng mạnh, đang muốn đột phá lúc, đột nhiên ông một tiếng chấn động, con rối Đế Chiêu trời đất quay cuồng, hai người kể cả Đế Hốt đều lần nữa rơi vào càng sâu tầng trong luân hồi!

Hắn lập tức giải trừ con rối trạng thái, khôi phục thân thể, lại thấy mình cùng Tô Vân cùng một chỗ nhanh chóng rơi xuống, rơi hướng phía dưới một tầng Luân Hồi.

"Vân nhi, đưa ta ra ngoài đi."

Đế Chiêu đột nhiên nói: "Nhìn thấy ngươi cùng Đế Hốt đánh một trận, ta đã yên tâm, không có ta, ngươi cũng có thể sống đi xuống, thậm chí chiến thắng Đế Hốt!"

Tô Vân xoay người lại, cười nói: "Như vậy ta liền đưa nghĩa phụ đi ra ngoài!"

Tiếng chuông chấn động, Đế Chiêu nhất thời nhìn thấy từng đạo Luân Hồi Hoàn hướng mình chụp đến, mỗi một đạo quang hoàn quá khứ, hắn liền khoảng cách Tô Vân xa một phút.

"Không được ở trong luân hồi bản thân bị lạc lối!"

Đế Chiêu lớn tiếng nói: "Tuân thủ nghiêm ngặt bản tâm, không được mất phương hướng tại thời gian bên trong!"

Hắn cũng không biết Tô Vân có hay không nghe được bản thân gào thét, đột nhiên chỉ thấy từng đạo Luân Hồi Hoàn bằng tốc độ kinh người từ trên người chính mình chảy qua, hắn nhất thời nhìn thấy từng cái kinh người hình ảnh.

Những hình ảnh kia bên trong là Tô Vân cùng Đế Hốt quyết chiến trải qua hơn tám trăm lần Luân Hồi, có lúc Tô Vân cực kỳ nhỏ yếu, suýt nữa bị Đế Hốt giết chết, có lúc thì là Tô Vân chuyển bại thành thắng, nghịch tập đại chiếm thượng phong.

Từng bức hình ảnh dừng lại tại trong luân hồi, có thể thấy được hai người trận chiến đấu này hiểm ác cùng đáng sợ!

"Hô ——— "

Cuối cùng một đạo Luân Hồi Hoàn hiện lên, Đế Chiêu nhất thời từ bích hoạ bên trong bay ra, như trước là đứng tại cái kia phiến phòng ốc bên trong bích hoạ trước.

Đế Chiêu đi ra phòng ốc, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy huyền thiết chuông lớn nổi bồng bềnh giữa không trung, xoay tròn bất định, mười tám đạo Luân Hồi Hoàn trên dưới trái phải cắt chém, như trước cùng Luân Hồi Thánh Vương thần thông đối chiến.

Hắn đi ra ngoài, qua không lâu đi ra huyền thiết chuông phạm vi bao phủ.

Cái này phương viên mấy chục vạn dặm, còn là bị Tô Vân Đạo cảnh bao phủ, Đạo cảnh bên trong toàn bộ tro tàn tiên còn tại không ngừng Luân Hồi, không ngừng diễn biến, không người có khả năng chạy trốn.

Đế Chiêu đi ra mảnh này khủng bố cấm khu, trở lại Chung sơn, như trước tọa trấn Chung Sơn động thiên.

Ánh mắt của hắn nhìn về phía nơi xa, nơi đó là Đế đình bên ngoài Tứ Phụ động thiên, từng khỏa ngôi sao từ thiên ngoại chậm rãi đến, tinh cầu buông xuống, dường như muốn cùng đại địa tiếp xúc.

Những ngôi sao này trôi lơ lửng ở trên bầu trời, tỏ ra to lớn vô cùng.

Ngôi sao xung quanh, tiên nhân dùng đạo cảnh của mình, nội tâm cùng với Tiên đạo thần binh, xây dựng một đạo vây quanh ngôi sao trường thành, ngăn cản mặt khác tản mát bên ngoài tro tàn tiên xâm lấn.

Từng chiếc từng chiếc lâu thuyền đại hạm qua lại tại động thiên cùng giữa các vì sao, đó là Yến Tử Kỳ dẫn đầu đại quân tại di chuyển Tứ Phụ động thiên mọi người.

Đế Chiêu một mình mặc tọa tại hùng quan trên cổng thành, nhìn xa một màn này.

Lại qua mấy tháng, từng khỏa ngôi sao bay lên, hướng lên trời bên ngoài bay lên.

Lúc này, Câu Trần động thiên từng khỏa ngôi sao đã lên đường, hướng Tiên giới cánh cửa xuất phát.

Về sau mấy tháng, Đế Chiêu nhìn thấy nhiều hơn nữa ngôi sao từ thiên ngoại bay tới, di chuyển mặt khác động thiên bách tính.

Trên bầu trời thỉnh thoảng có ngôi sao to lớn vẫn lạc, từ trên trời giáng xuống, kéo lấy thật dài hỏa diễm rơi vào thứ bảy Tiên giới, bắn ra từng tràng tai hoạ ngập đầu.

Đế Chiêu nhìn thấu một màn này, không có nhúc nhích, thân thể của hắn cơ hồ bị tro tàn che giấu.

Thứ bảy Tiên giới không trung, tro tàn tuyết bay rơi, tuyết thế so ba năm trước đây lớn hơn rất nhiều, nhiều hơn nữa thiên

địa nguyên khí bị chuyển hóa làm tro tàn, đã bắt đầu ảnh hưởng đến linh sĩ tu vi cùng thực lực.

Thậm chí có chút động thiên phúc địa chảy ra tiên khí cũng không còn là tinh thuần tiên khí, mà là xen lẫn tro tàn, loại cảnh tượng này để cho người ta mơ hồ bất an.

Giữa thiên địa chỉ có số ít địa phương không có tràn ngập tro tàn, bên trong một cái chính là Tô Vân cùng Đế Hốt quyết chiến Thiên Phủ động thiên, bị Tô Vân Đạo cảnh bao phủ chi địa.

Cái thứ hai địa phương là tinh không trường thành, khoảng cách Oánh Oánh đại phá Đế Hốt túi da, đã qua một năm lâu,

Trong trận chiến ấy, Oánh Oánh đại triển thần uy, thủng Đế Hốt túi da Tiên Thiên Nhất Khí, dẫn đến Ngọc Diên Chiêu không cách nào mượn Đế Hốt Tiên Thiên Nhất Khí khôi phục thân thể, thế cho nên tro tàn tiên đại quân đại bại.

Lần này đại thắng quả thực khiến các tướng sĩ mở mày mở mặt, nhưng mà bọn họ còn chưa kịp thu phục đất đai bị mất, một cái khác sóng tro tàn tiên đại quân liền tại Đế Hốt mặt khác phân thân suất lĩnh dưới chạy tới.

Những này phân thân phần lớn là Đạo cảnh cửu trùng thiên tồn tại, thực lực tu vi mạnh mẽ, lại thêm vượt xa Đế đình binh lực, bởi vậy tinh không trường thành tràn ngập nguy hiểm.

Đến từ Đế đình tướng sĩ thương vong gần nửa, đã vô lực ngăn cản tro tàn tiên tập kích.

Cái thứ ba địa phương, chính là Đế đình bên trong đệ nhất phúc địa, Tiên Thiên phúc địa.

Nơi này bởi vì sản xuất Tiên Thiên Nhất Khí, cũng chưa từng bị tro tàn tiên ô nhiễm. Thiên Hậu nương nương, Hồng La cô nương dẫn đầu Hậu đình bên trong hầu như toàn bộ

nương nương xuất chinh, Tiên Thiên thần giếng không có người xử lý, trong giếng nhất khí mờ mịt.

Hôm nay, đột nhiên Tiên Thiên thần giếng chấn động, có hào quang từ trong giếng phun ra!

Cái kia hào quang thẳng tới trời cao, thậm chí đột phá trời cao, chiếu sáng thiên ngoại ngôi sao!

Không chỉ có như thế, trong giếng thậm chí truyền đến từng cơn kỳ dị gào thét, cùng với trầm mà hùng vĩ đạo âm, giống như là vô thượng Thần Ma đang thì thầm!

Đế đô bên trong mọi người nghi ngờ không thôi, linh sĩ tổ đội đi vào tìm kiếm, lại thấy trong giếng đột nhiên nâng lên một cái to lớn móng vuốt, bộp một tiếng che ở trên đất, nhất thời đất rung núi chuyển!

"Ta Thần Ma nhị đế, là vĩnh viễn không chết tồn tại!"

Trong giếng lại có một cái to lớn móng vuốt nhô ra, nằm lăn trên đất, có Thần cùng Ma lưng tựa lưng mà sinh, đang từ trong giếng ra sức hướng ra phía ngoài bò đi, toàn thân ướt sũng, dính tách tách, giống như là thai mẹ bên trong nước ối!

"Thần Ma nhị đế phục sinh!" Đến đây dò xét linh sĩ không khỏi rùng mình, la thất thanh.

Thần Ma nhị đế đã từ trong giếng nhô ra nửa người trên, Thần Đế chú ý tới bọn họ, thò tay hướng bọn họ bắt đến, bàn tay khổng lồ bao trùm không trung!

Những cái kia linh sĩ kinh hãi muốn chết, đột nhiên chỉ nghe răng rắc một tiếng, Thần Đế bàn tay gãy, to lớn cánh tay vô lực hạ xuống, đập đến mặt đất run rẩy dữ dội.

Lại là răng rắc một tiếng, những cái kia linh sĩ nhìn thấy Thần Đế cái cổ bị vặn gãy, đỉnh đầu sừng trâu bị một cái thân ảnh nho nhỏ hung hãn rút lên, nào giống như là tháp nhọn

giống như sừng lớn bị người kia mạnh mẽ cắm vào Ma Đế trong đầu!

Những cái kia linh sĩ nghẹn họng nhìn trân trối, lại thấy cái thân ảnh kia ma khí cùng thi khí xen lẫn trong cùng một chỗ, kiêu ngạo ngập trời, mấy quyền mấy cước đem Thần Ma nhị đế đánh chết, ngay sau đó đem Thần Ma nhị đế thi thể từ tiên thiên thần giếng bên trong lôi ra.

"Hai cái này vừa ra đời, mới mẻ cực kì."

Cái kia thi ma cái đầu tuy là không bằng Thần Ma nhị đế to lớn, lại kéo lấy nhị đế thi thể bay lên, hướng Chung Sơn động thiên bay đi, âm thanh xa xa truyền đến: "Có thể ăn rất lâu…"

Cái kia thi ma chính là Đế Chiêu, cảm ứng được Thần Ma nhị đế sẽ tại thứ bảy Tiên giới xuất thế, ngay sau đó thèm ăn nhỏ dãi, đến đây tìm kiếm nguyên liệu nấu ăn.

Đế Chiêu vừa mới đem Thần Ma nhị đế thi thể kéo tới nhốt phía trước, đột nhiên một đạo sáng rực kiếm quang vụt lên từ mặt đất, nhiễu loạn tinh không, để thiên ngoại vô số ngôi sao xoay quanh đạo kiếm quang kia xoay tròn!

Đế Chiêu đem Thần Ma nhị đế thi thể bỏ xuống, thân hổ chấn động mạnh, lẩm bẩm nói: "Tại không có pháp lực dưới tình huống, thật đột phá đến kiếm đạo cửu trùng thiên?"

Chương 931 : Bất diệt đạo quang

Chương 921: Bất diệt đạo quang

Tô Vân cùng Đế Hốt quyết chiến, hai người đều bị đối phương Luân Hồi thần thông khắc chế chế, không cách nào sử dụng tu vi pháp lực, nguyên khí trong cơ thể một giọt không còn, đều bị đối phương phong ấn.

Tại không có bất luận cái gì tu vi dưới tình huống, đột phá cảnh giới, cần phải đến thuần túy dựa vào đối đạo lĩnh ngộ mới có thể làm đến.

Đạo, không mượn tại vật, không cần mượn phù văn, không cần mượn nguyên khí.

Phù văn cùng nguyên khí, chỉ là không cách nào tinh chuẩn miêu tả đạo dưới tình huống lựa chọn vạn bất đắc dĩ.

Dùng nguyên khí tới tạo dựng phù văn, dùng phù văn để giải thích miêu tả đạo, bởi vậy cần linh sĩ cùng tiên nhân nắm giữ pháp lực, nắm giữ tu vi.

Nhưng trên lý thuyết tồn tại không cần phù văn cùng nguyên khí tình huống, nếu như đối đạo cảm ngộ thẳng tới bản chất, cũng có thể không mượn phù văn cùng nguyên khí giải thích, từ đó thi triển ra thần thông.

Chỉ là, loại tình huống này chỉ tồn tại ở lý luận bên trong, gần như không có khả năng làm được!

Tô Vân hiển nhiên liền làm được!

Đây là để cho Đế Chiêu khiếp sợ địa phương!

“Kiếm đạo của hắn thiên phú, còn tại Đế Phong phía trên. Nếu là hắn không có lĩnh ngộ Hồng Mông, có lẽ sẽ đem mình tâm tư đặt ở kiếm đạo bên trên, sớm liền thành liền kiếm đạo Đại Đế, thậm chí nói không chừng có hi vọng xung kích kiếm đạo thập trùng thiên.”

Đế Chiêu nghĩ tới đây, lắc đầu.

Nếu như Tô Vân không có lĩnh ngộ Hồng Mông tu luyện Tiên Thiên Nhất Khí mà nói, đã chết từ lâu, căn bản sẽ không sống đến bây giờ.

Hơn nữa kiếm đạo của hắn có khả năng đột phá đến cửu trùng thiên, Hồng Mông cũng ở bên trong có tác dụng rất lớn.

Lĩnh ngộ ra Hồng Mông phù văn, ngộ khắp thế gian đại đạo, để Tô Vân đạo hạnh cao tới đáng sợ, có thể cực cao độ cao đi dò xét kiếm đạo, tìm hiểu kiếm đạo, từ đó đi đến chuyện nửa mà công gấp trăm lần hiệu quả!

Huống hồ từ lý niệm đi lên tướng, kiếm đạo chỉ là một loại không cao không thấp đại đạo, coi như tu luyện tới Đạo Thần tình trạng, cũng là Đạo Thần bên trong tương đối yếu ớt tồn tại, cùng Luân Hồi đại đạo, Dịch, Đồng các lý niệm càng cao đại đạo so sánh có thiên đại khoảng cách.

“Kiếm đạo chỉ là thiên phú của hắn, hắn ngàn vạn thành tựu một trong, Hồng Mông mới là gốc rễ của hắn.” Đế Chiêu thầm nghĩ.

Đạo kia đột phá Luân Hồi kiếm mang nhiễu loạn tinh không, ngay sau đó bỗng nhiên thu lại, hướng phía dưới rơi xuống.

Đế Chiêu trong lòng khẽ nhúc nhích: “Bọn họ chém giết không biết bao nhiêu cái Luân Hồi, cuối cùng đã tới phá cục thời điểm!”

Huyền thiết chuông bên dưới, Tô Vân cùng Đế Hốt Luân Hồi đã ngã vào thứ tư ngàn tám trăm tầng, lúc trước bọn họ ngã vào Luân Hồi tốc độ còn rất chậm, có lúc thậm chí phải ở trong luân hồi quá khứ trăm năm, ngàn năm, mới có thể chiến thắng đối thủ, đi vào trận tiếp theo Luân Hồi. Mà bây giờ, Luân Hồi tốc độ đột nhiên tăng tốc!

Tô Vân cùng Đế Hốt hình thái thiên biến vạn hóa, Hốt lão Hốt ấu, là nam hay là nữ, có đôi khi sẽ còn hóa thành yêu ma, lẫn nhau có thắng bại, nhưng mà theo Tô Vân kiếm đạo đột phá đến cửu trùng thiên, sự tình liền đột nhiên sinh biến.

Mặc kệ Tô Vân bị Đế Hốt biến hóa thành bất luận cái gì hình thái, cho dù là một cái loạng choạng học đi anh đồng, hắn cũng có thể cầm trong tay lợi kiếm, kiếm trảm Đế Hốt, ép Đế Hốt không thể không hướng phía dưới một cái Luân Hồi chạy trốn!

Coi như Tô Vân hóa thành yêu vật, một đóa hoa, một bụi cỏ, một khối ngoan thạch, cũng có thể bắn ra uy lực kinh người kiếm đạo thần thông, kiếm tru Đế Hốt!

Kiếm đạo của hắn thành tựu phá vỡ từng tầng từng tầng Luân Hồi hạn chế, thế cho nên hai người vừa mới ngã vào cái kế tiếp Luân Hồi, Đế Hốt liền có mất mạng mà lo lắng, không thể không trốn vào hạ hạ cái Luân Hồi!

Đế Hốt một đường trốn chạy, Tô Vân một đường đuổi giết, dẫn đến huyền thiết chuông ở dưới Luân Hồi tốc độ càng lúc càng nhanh!

Càng về sau, bọn họ giống như là trên trang giấy vẽ, nhanh chóng lật qua, mỗi lật qua một trang chính là một lần Luân Hồi, mỗi lần Luân Hồi đều là Đế Hốt sắp mất mạng thời kỳ mấu chốt!

Luân Hồi lật qua tốc độ càng lúc càng nhanh, Tô Vân kiếm cũng khoảng cách Đế Hốt ngực càng ngày càng gần!

Cuối cùng, một kiếm này đâm vào Đế Hốt lồng ngực!

Đang tại thiêu đốt Thần Ma nhị đế Đế Chiêu đột nhiên đứng dậy, nhìn về phía Tô Vân cùng Đế Hốt chiến trường, nghi ngờ không thôi. Nơi đó có một cỗ cực kỳ quỷ dị không khí đang nổi lên, để hắn cũng có chút không rét mà run!

Đột nhiên, vô số tiếng ồn ào nổ vang, giống như là hàng tỉ sinh linh đang thét gào đồng dạng, chỉ thấy vô số hình ảnh từ huyền thiết chuông xuống bắn ra, hình thành một đạo kinh người hình cái vòng vật, xoay quanh huyền thiết chuông xoay tròn!

Đế Chiêu ánh mắt rơi vào trong đó một bức tranh bên trên, cảnh tượng đó rõ ràng là Tô Vân một kiếm đem Đế Hốt đâm thủng qua tình hình!

Hắn nhìn thấy Đế Hốt giữa lưng bắn tung toé huyết quang, nhìn thấy Đế Hốt tâm bị chém nát, ngay sau đó cảnh tượng đó bành một tiếng sụp đổ, ngay sau đó trước một bức tranh trở lên rõ ràng.

Cái kia một bức tranh đồng dạng cũng là Đế Hốt bị chém giết tình hình, bị Tô Vân chém tới đầu lâu!

Bức tranh này sụp đổ, lại tiến dần lên đến bên trên một bức tranh bên trong , đồng dạng cũng là Đế Hốt bị Tô Vân kiếm trảm!

Đế Chiêu nhìn ra vô cùng lo sợ, chỉ thấy cái kia xoay quanh huyền thiết chuông xoay tròn hình cái vòng xuất hiện ở nhanh chóng rút lại, một tấm lại một bức tranh đến Đế Hốt bị chém giết liền sẽ biến mất!

“Đây là… Mỗi một tràng Luân Hồi cuối cùng!”

Đế Chiêu đột nhiên tỉnh ngộ lại, cái này nhất định là cuối cùng một hồi trong luân hồi, Đế Hốt không thể chạy ra Tô Vân kiếm, chết tại Tô Vân dưới kiếm, ngay sau đó Luân Hồi bắt đầu hồi tưởng!

Đế Hốt hoặc là Tô Vân lại ở bọn họ sắp chết tại trong tay đối phương trong nháy mắt đó đi vào cái kế tiếp Luân Hồi, tránh né công kích của địch nhân, vì chính mình đổi lấy trở mình cơ hội. Nhưng khi tất cả có kết quả, mỗi một tràng Luân Hồi cũng sẽ bởi vậy tiếp tục diễn tiến!

Tô Vân cùng Đế Hốt lúc trước trải qua mỗi một tràng Luân Hồi, đều sẽ bởi vậy có kết quả!

Rất nhanh, Đế Chiêu liền thấy được Đế Hốt ngàn vạn loại kiểu chết, không giống nhau, tử trạng cực kỳ thê thảm.

Thậm chí, chính là liền Đế Hốt đại chiến thượng phong sắp giết chết Tô Vân trong luân hồi, Tô Vân cũng rất nhanh chuyển bại thành thắng, đánh giết Đế Hốt!

"Luân Hồi không ngừng hồi tưởng, trở lại thế giới hiện thực một khắc này, chính là Đế Hốt giờ chết!"

Đế Chiêu ánh mắt lấp lóe, trận chiến đấu này, lề mề, hiện nay cuối cùng phải phân ra thắng bại sinh tử!

Tuy là nói trong luân hồi Đế Hốt chỉ là toàn bộ Đế Hốt một phần, nhưng lại bao gồm Đế Thúc chân thân, Đế Thúc chi não, Bách Lý Độc cùng Đạo Diệc Kỳ, đối Đế Hốt tới nói, tuyệt đối là một cái tổn thất khổng lồ!

Luân Hồi hình ảnh phần phật dọc theo huyền thiết chuông hướng về phía trước bay tới, hình ảnh bên trong Đế Hốt không ngừng tử vong, hình ảnh không ngừng biến mất. Dài đến vạn lần Luân Hồi sắp đi tới lúc đầu hai người ngã vào Luân Hồi thời điểm!

Đột nhiên, Đế Chiêu trong lòng sinh ra ý nghĩ, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trên bầu trời tử khí từ trên trời giáng xuống, hướng huyền thiết chuông tập kích bất ngờ mà đi!

"Tiên Thiên Tử Phủ! Là Luân Hồi Thánh Vương! Hắn muốn nhúng tay trận chiến này, cứu Đế Hốt!"

Đế Chiêu vẻ mặt đột biến, không lo được ăn Thần Ma nhị đế, lập tức bay người lên, đón lấy đạo kia tử quang!

Trên bầu trời, Đế Chiêu đập đến, chỉ thấy đạo kia tử quang bên trong không phải một tòa Tử Phủ, mà là bảy tòa!

Đế Chiêu trong lòng cảm giác nặng nề, chợt quát một tiếng, một quyền nghênh tiếp tòa thứ nhất Tử Phủ!

Toà kia Tử Phủ bên trong đột nhiên đạo âm mãnh liệt, tử quang bên trong một cái quần áo tả tơi thân ảnh đi ra, toàn thân tử khí biến thành, một chỉ điểm tới, Lục Đạo xoay tròn, hướng Đế Chiêu nghênh đón, chính là Luân Hồi Thánh Vương mượn Tiên Thiên tử khí hình thành hình chiếu!

Cứ việc Luân Hồi Thánh Vương bị U Triều Sinh cùng huyền thiết chuông trọng thương, nhưng mượn Tử Phủ bên trong Tiên Thiên Nhất Khí tạo ra hình chiếu nhưng vẫn là có thể làm được!

Đế Chiêu vừa mới đón lấy đòn thứ nhất, khí tức chấn động mạnh.

Tử Phủ bên trong Tiên Thiên Nhất Khí có hạn, chỉ tương đương với hai loại đại đạo tu luyện tới cửu trùng thiên Đế Phong, nhưng mà Luân Hồi Thánh Vương hình chiếu thi triển thần thông quả thực tinh diệu vô song, một chỉ liền phá vỡ Đế Chiêu thần thông, để hắn không thể tiếp tục được nữa.

Tòa thứ hai Tử Phủ bay tới, cái thứ hai Luân Hồi Thánh Vương đi ra , đồng dạng cũng là một chỉ điểm tới.

Đế Chiêu gầm thét, điều động tất cả tu vi nghênh tiếp, nhưng sau một khắc liền khí tức tán loạn, sắp bị đánh vào luân hồi bên trong.

Nhưng vào lúc này, Đế Chiêu trong cơ thể một cỗ khác khí tức truyền đến, Đế Chiêu trong khoảnh khắc từ thi ma hóa thành bán ma, lập tức nắm giữ thân thể, thôi thúc Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh, từ Luân Hồi Thánh Vương hình chiếu thần thông bên trong sinh sinh cắt ra, chính là Tà Đế!

Hắn nguyên bản yên lặng tại Đế Tuyệt chi thi trong cơ thể, nội tâm còn tại, chỉ là không có lúc trước mãnh liệt như vậy chấp niệm, lúc này phát giác được Đế Chiêu rơi vào nguy hiểm, lập tức ra tay cứu!

Tòa thứ ba Tử Phủ bay tới, tử khí hóa thành vị thứ ba Luân Hồi Thánh Vương, thoáng nhìn Tà Đế Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân, chỉ thấy vô số cái Tà Đế hình bóng lay động sừng sững ở trong hư không, đứng tại thời không chỗ sâu, không khỏi cười nói: "Chút tài mọn!"

Tà Đế quát lớn, đem Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh thôi thúc đến cực hạn, lấy ngàn mà tính Tà Đế đồng thời hướng ba vị Luân Hồi Thánh Vương đánh tới!

Tử quang bên trong mặt khác bốn tòa bay tới, bảy tòa Tử Phủ bên trong Tiên Thiên Nhất Khí tụ hợp cùng một chỗ, hóa thành cùng một tôn Luân Hồi Thánh Vương hình chiếu, mặt mang tươi cười, như trước là nhẹ nhàng một chỉ, nghênh tiếp Tà Đế cái kia long trời lở đất đại thần thông!

Tà Đế tuy chấp niệm tiêu tán, tu vi không bằng từ hắn cái kia, nhưng hắn tại Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh bên trên lĩnh ngộ, thậm chí còn tại Đế Tuyệt phía trên, hắn đại nhất thống thần thông, gần như hoàn mỹ Thiên Quân!

Hai người thần thông va chạm, một đạo chỉ lực xuyên qua đại nhất thống Thiên Đô Ma Luân, từ thời gian bên trong xuyên qua, đánh tan Tà Đế nội tâm.

Tà Đế từ không trung rơi xuống, mạnh mẽ đập xuống đất.

Mặt đất nổ tung, xuất hiện một cái hố sâu to lớn, bốc lên bừng bừng hơi nóng.

Luân Hồi Thánh Vương hình chiếu thu chỉ, mang theo bảy tòa Tử Phủ hướng phía dưới gào thét xông tới!

Bảy tòa Tử Phủ tốc độ càng lúc càng nhanh, hóa thành một đạo lưu quang, vọt tới huyền thiết chuông lớn!

Mà huyền thiết chuông lớn bốn phía, tầng tầng hình ảnh nhanh chóng chết đi, đó là tiêu tán Luân Hồi!

Cuối cùng, chuông lớn xoay tròn, đi tới bức họa thứ nhất mặt, hình ảnh bên trong Tô Vân kiếm quang xán lạn như trụ, quát âm thanh bên trong, vỡ ra Đế Hốt chi não, đem Vạn Hóa Phần Tiên lô bổ ra!

Đạo kia kinh thế phong mang những nơi đi qua, Đế Hốt cái kia khổng lồ thân thể từ trung ương vỡ ra!

Cuối cùng một bức tranh nhất thời rách nát, Luân Hồi bị phá, huyền thiết chuông ở dưới phòng ốc đang kích động trong kiếm quang chia năm xẻ bảy!

Phòng ốc hài cốt bốn phương tám hướng bay đi, hiển lộ ra Tô Vân, Đế Thúc chân thân, Bách Lý Độc, Đạo Diệc Kỳ thân ảnh.

Cái kia khổng lồ vô cùng Đế Thúc chân thân trên đầu, đột nhiên truyền đến răng rắc một tiếng, Vạn Hóa Phần Tiên lô vỡ thành hai mảnh, leng keng rơi xuống đất.

Ngay sau đó Đế Thúc chân thân cái trán hiện ra một đạo tơ máu, tơ máu từ từ tăng thêm, càng ngày càng dài, theo mi tâm

của hắn xẹt qua mũi của hắn, bờ môi, cổ họng, lồng ngực.

Đế Thúc chân thân bên cạnh, Đạo Diệc Kỳ dọc theo trong thân thể tuyến hướng hai bên bình thường vỡ ra, phù phù hai tiếng ngã trên mặt đất.

Bách Lý Độc sau lưng ông một tiếng hiển lộ ra vĩ đại vô cùng nội tâm, nổi giận gầm lên một tiếng thò tay hướng Tô Vân bắt tới, nhưng mà bàn tay của hắn còn chưa đi tới Tô Vân phía trước nội tâm liền tự sụp đổ, tan rã, cuối cùng liền năm ngón tay cũng hóa thành linh quang gào thét tán đi!

Bách Lý Độc thân thể từ trung gian vỡ ra!

Cùng lúc đó, Đế Thúc chân thân thân thể to lớn bắt đầu sụp đổ!

"Coong ——— "

Bảy tòa Tử Phủ gào thét mà đến, đụng vào huyền thiết chuông bên trên, đem chiếc này chuông lớn va chạm được hướng phía dưới đập tới!

Tô Vân giang hai cánh tay, hướng chuông lớn hơi nâng, bực tức thét dài, một đạo kiếm quang bắn nhanh, xông vào huyền thiết chuông phía trong, kiếm quang chiếu rọi, chiếu sáng vách chuông ngàn vạn loại đại đạo.

Trên vách chuông có Tô Vân nguyên thần lạc ấn, bắt lấy đạo này kiếm quang.

Kiếm đạo cửu trùng thiên, kể cả chuông lớn phía trong một tầng lại một tầng Tiên Thiên Đạo cảnh bị một mạch kích phát, xung kích đến đạo thứ sáu cảnh lúc, chỉ nghe đại đạo tề minh, thứ bảy Tiên Thiên Đạo cảnh như là hồng thủy như vỡ đê bị hung hãn xông ra!

"Đương ——— "

Tiếng chuông chấn động, kinh thế thanh âm bộc phát, một đạo kiếm quang nghênh tiếp bảy đại Tử Phủ, kiếm quang xán lạn, đâm xuyên tòa thứ nhất Tử Phủ môn hộ, đem vừa mới hình thành Luân Hồi Thánh Vương hình chiếu ám sát!

Hắn thế không kiệt, thừa thế xông lên đem Tử Phủ đâm xuyên, ngay sau đó xuyên thủng thứ hai Tử Phủ, đem thứ hai Luân Hồi Thánh Vương hình chiếu tiêu diệt, ngay sau đó hướng hướng thứ ba Tử Phủ, thứ tư Tử Phủ!

Cuốn lên quang mang bên trong vô số kiếm quang nhảy, một mạch đem bảy đại Tử Phủ xuyên thủng, bảy tôn Luân Hồi Thánh Vương hình chiếu toàn bộ chết tại dưới kiếm!

Đạo kiếm mang kia bay lên không, biến mất tại thiên ngoại.

Cũng trong lúc đó, ẩn giấu ở Thiên Cẩu động thiên thiên hương phúc địa bên trong chữa thương Đế Phong đột nhiên toàn thân đau đớn muốn nứt, nhịn không được nhảy ra phúc địa, quát to một tiếng.

Chỉ thấy trên người hắn cắm đầy chuôi kiếm, những này chuôi kiếm là Đế kiếm kiếm hoàn phân tách mà thành, cắm ở trong cơ thể của hắn áp chế lại Tô Vân ban cho hắn đạo thương.

Giờ phút này, đạo kiếm mang kia bay lên không trong tích tắc, Đế Phong vết thương trên người nhất thời nổ tung, từng cái kiếm gãy ối chao từ trong cơ thể hắn bắn ra, ở trên bầu trời gào thét phi hành, hình thành một cái vòng tròn chùy hình dáng mây bay, dường như phải đi theo đạo kiếm quang kia mà đi!

Đế Phong toàn thân máu chảy ồ ạt, đau đớn khó nhịn, đành phải cắn chặt răng, lại thấy những cái kia Đế kiếm kiếm hoàn đuổi không kịp đạo kiếm quang kia, lúc này mới như mây bay

trở về, từng chuôi lần lượt hạ xuống, xuy xuy cắm ở miệng vết thương của hắn bên trong.

Đế Phong mồ hôi lạnh trên trán chảy, thôi thúc huyền công, đè ép những này kiếm gãy chấn động.

"Kiếm hoàn, ngươi là trẫm chế tạo, ngươi muốn tạo phản phải không?"

Đế Phong gắt gao cắn chặt răng nhốt, ngẩng đầu lên đến, nhìn về phía thiên ngoại: "Đạo kiếm quang kia, đạo kiếm quang kia, chẳng lẽ là tiểu tử kia phát ra? Hắn tu thành kiếm đạo cửu trùng thiên sao?"

Đạo kiếm quang kia tại trong vũ trụ sao trời nhanh chóng xuyên qua, vượt qua không gian cùng thời gian, mấy tháng sau đi tới vũ trụ biên giới, hưu một tiếng đâm vào một đoàn càng lúc càng rộng lớn Hỗn Độn chi khí bên trong, biến mất không thấy gì nữa.

Đoàn kia Hỗn Độn chi khí chính là Đế Hỗn Độn thi thể bên trong tràn lan ra đại đạo, Luân Hồi Thánh Vương trốn ở trong đó chữa thương, đột nhiên trong lòng sinh ra ý nghĩ, đưa tay hai chỉ kẹp lấy, đem đạo kiếm quang kia kẹp lấy.

Kiếm quang sụp đổ.

"Chỉ là tiểu đạo, làm sao có thể làm tổn thương ta mảy may?" Luân Hồi Thánh Vương khẽ cười một tiếng, lắc đầu.

Sau lưng của hắn, mơ hồ truyền đến thở dài một tiếng.

Luân Hồi Thánh Vương vội vàng quay đầu, lần này lại không có nhìn thấy Đế Hỗn Độn khuôn mặt từ Hỗn Độn chi khí bên trong hiện ra.

"Đạo huynh, ngươi lại có gì lời muốn nói?"

Luân Hồi Thánh Vương cười ha ha nói, "Lần này ngươi chẳng lẽ vẫn là chỉ trích ta làm sai a? Ta khuyên ngươi một

câu, miễn mở tôn miệng!”

Như ý của hắn, Đế Hỗn Độn cũng không hiện lên, cũng không mở miệng.

Luân Hồi Thánh Vương chờ giây lát, trong lòng kinh ngạc: “Người này từ trước tới nay tổn ta, làm sao hôm nay an tĩnh như vậy?”

Đế Hỗn Độn không nói lời nào, hắn ngược lại có chút không quá quen thuộc.

…

Đế Chiêu bốn phía một vùng tăm tối, hắn sớm thành thói quen loại này hắc ám, mỗi khi Tà Đế chưởng khống thân thể thời điểm, đều sẽ đem hắn ép vào hắc ám bên trong. Hắn cùng Tà Đế tranh đấu qua không biết bao nhiêu lần, bại nhiều thắng ít, chỉ là mấy năm gần đây Tà Đế không còn đấu chí, sẽ không tiếp tục cùng hắn tranh đoạt, hắn mới có cơ hội quản lý thân thể.

“Đạo hữu.” Trong bóng tối truyền đến Tà Đế âm thanh.

Đế Chiêu nội tâm theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy có quang mang truyền đến, đó là Tà Đế nội tâm trên người toả ra ánh sáng, mông lung.

“Ta tới cùng đạo hữu từ biệt.”

Tà Đế đứng tại trong bóng tối, hướng hắn cười nói: “Ta chấp niệm đã tán, sắp sửa đi, đến đây đem trong lòng một điểm cuối cùng không bỏ giao phó đạo hữu.”

Chương 932 : Ngươi xem không hiểu

Chương 922: Ngươi xem không hiểu

"Ngươi có cái gì không bỏ?" Đế Chiêu hướng hắn đi tới, dò hỏi.

Bất luận Đế Chiêu đi ra bao xa, khoảng cách trong bóng tối Tà Đế thủy chung còn cách một đoạn, đoạn này khoảng cách nhìn như mấy bước liền có thể nhảy vọt, nhưng hắn thủy chung không cách nào tiếp cận Tà Đế.

Đế Chiêu không chịu được có chút bi thương, hắn cùng Tà Đế là cộng sinh quan hệ, năm đó hắn từ Đế Tuyệt trong thi thể sinh ra, giết tới Tiên đình, ý đồ hướng Đế Phong trả thù, suýt nữa chết tại Tiên đình.

Tà Đế cứu hắn, hai người cộng sinh tại một bộ trong thân thể, Tà Đế bản lĩnh càng cao, thường thường áp chế hắn, để hắn có rất ít đi ra cơ hội.

Khi đó, hắn đối Tà Đế có chút lời oán giận, nhưng lại không thể làm gì.

Tà Đế lại vì cứu bản thân cùng Tô Vân mà chết, để hắn buồn phiền không thôi.

Luân Hồi Thánh Vương cái kia một chỉ, đem Tà Đế Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh phá vỡ, từ thời gian tuyến thượng tướng Tà Đế xóa đi, lại không sống sót trở về đạo lý.

"Giúp ta nhìn một chút tương lai bộ dáng."

Tà Đế mặt mang tươi cười, hướng hắn nói: "Ta từ Thiết Côn Lôn lão sư trong tay nhận lấy trách nhiệm, một mực mang nặng tiến lên, nơm nớp lo sợ, kinh sợ, e sợ cho phạm sai lầm. Nhưng mà ta không cách nào hoàn thành Thiết Côn Lôn lão sư nguyện vọng, không cách nào giải quyết tro tàn, mang cho người ta bọn họ tốt hơn tương lai. Ta không được, nhưng có lẽ khán giả tiên sinh có thể. Ngươi sống sót, giúp ta đi tương lai nhìn một chút."

Đế Chiêu vẫn là kiên nhẫn hướng hắn đi tới, có chút không hiểu: "Nhưng mà, ta coi như sống đến tương lai, thấy được ngươi muốn nhìn đến một màn kia, ngươi cũng sẽ không biết ta nhìn thấy. Ta nhìn thấy tương lai, thì có ích lợi gì? Ngươi sống sót, tận mắt nhìn thấy, chẳng phải là tốt hơn?"

"Không sống tiếp được nữa."

Tà Đế thân ảnh từ từ trở thành nhạt, mặt mang tươi cười hướng hắn phất tay, cách hắn càng ngày càng xa: "Ngươi chính là ta, ngươi thấy được, chính là ta thấy được. Ta liền thoả mãn…"

Hắn biến mất trong bóng đêm, giống như là hắc ám tại cuốn theo lấy hắn đi xa.

Đế Chiêu đuổi theo, lại thấy bản thân bốn phía từ từ trở nên sáng rực, từ từ có quang mang.

Đó là từ hắn trong đôi mắt chiếu xuyên xuống tới quang mang, hắn nửa giương con mắt, phát hiện bản thân yên lặng nằm tại một cái hố sâu to lớn tình trạng, bốn phía vẫn bốc lên bừng bừng hơi khói.

Lúc này, hố to biên giới nhiều hơn một bóng người, thanh âm quen thuộc truyền đến: "Nghĩa phụ, ta chiến thắng Đế Hốt."

Đế Chiêu nhắm mắt lại, khóe mắt có hai hàng nước mắt theo bên tóc mai tuột xuống, cười nói: "Tốt, đứa bé ngoan, bất luận ai biết tin tức này, đều sẽ vì ngươi kiêu ngạo…"

Huyền thiết chuông như trước thật cao lơ lửng trên trời cao, thỉnh thoảng có tiếng chuông truyền đến, Luân Hồi thần thông quang mang bốn phía, bao phủ bốn phương tám hướng, trấn áp lại mấy ngàn vạn tro tàn tiên dị động.

Chiếc này chuông lớn đột phá Tiên Thiên Đạo cảnh thất trùng thiên, đem mấy ngàn vạn tro tàn tiên đánh vào Luân Hồi, để cho bọn họ không cách nào đối Đế đình có chỗ uy hiếp.

Đế Chiêu cùng Tô Vân thì đến đến Chung Sơn động thiên trên cổng thành, nơi đó Thần Ma nhị đế bị gác ở Đế Chiêu ma hỏa bên trên, một bên đã bị nướng cháy, nhưng cũng may một bên khác vẫn là sinh.

Đế Chiêu đem Thần Ma nhị đế đổi một bên tiếp tục nướng, cắt một chút thịt chín, lấy ra rượu mạnh, cùng Tô Vân ngồi trên mặt đất.

Tô Vân muốn hướng hắn mời rượu, Đế Chiêu lại lắc đầu, bưng chén rượu lên, hướng Tà Đế chết trận vùng trời kia kính kính, đem rượu trước người vẩy xuống nửa vòng.

Tô Vân không hiểu ý nghĩa, cười nói: "Nghĩa phụ từ trước tới nay buông thả, không tuân thế gian lễ pháp, không nhận ràng buộc, vì sao hôm nay muốn kính thiên địa?"

Đế Chiêu không có giải thích, hòa nhã nói: "Ngươi cũng kính một ly đi."

Tô Vân không có trái ý của hắn, nâng chén kính hướng vùng trời kia.

Hắn không biết Tà Đế đã chết trận, Đế Chiêu cũng không có nói cho hắn biết ý nghĩ, chỉ là đem chén rượu thứ nhất này

trước cho Tà Đế, nguyện hắn uống vào chén rượu này lên đường bình an.

Đế Chiêu quyết định, để Tô Vân vĩnh viễn cũng không biết Tà Đế đã chết.

"Vân nhi, ngươi cần bao lâu mới có thể phá giải Luân Hồi Thánh Vương phong ấn?" Đế Chiêu nhìn nhìn Tô Vân trên người đạo thương, dò hỏi.

Những này đạo thương vẫn là bốn năm trước Luân Hồi Thánh Vương mượn Đế Hốt tay lưu lại, cho tới nay, đạo thương tại Luân Hồi đại đạo ảnh hưởng không ngừng xuất hiện lại, để Tô Vân thủy chung chịu đủ đạo thương quấy nhiễu.

Cứ việc Tô Vân đột phá đến Tiên Thiên Đạo cảnh thất trùng thiên, những này đạo thương vẫn là thủy chung chưa đi, để Đế Chiêu không khỏi lo lắng.

Tô Vân lúc này hoàn toàn thoải mái, đối Thần Ma nhị đế thịt nướng thống hạ sát thủ, một bên hoàn chỉnh nuốt vừa nói: "Ta hoàn toàn phá giải Luân Hồi Thánh Vương phong ấn cần một chút thời gian, Luân Hồi đại đạo cao thâm khó dò, cho dù ta hiện nay nhìn Luân Hồi Thánh Vương thần thông, cũng là hiểu biết lơ mơ. Chẳng qua, ta có thể không phá giải, trực tiếp nhảy ra hắn phong ấn."

Đế Chiêu cau mày nói: "Không phá giải, chỉ nhảy ra ngoài, cái này chẳng phải là nói Luân Hồi Thánh Vương phong ấn còn tại trong cơ thể của ngươi? Nếu là nếu như vậy, ngươi liền còn tại hắn nắm giữ bên trong!"

Tô Vân lau đi khóe miệng dầu mỡ, cười nói: "Nghĩa phụ, ngươi xem thường ta. Ta nhảy ra ngoài Thánh Vương phong ấn về sau, tuy là phá giải Thánh Vương phong ấn như trước rất khó, nhưng Luân Hồi Thánh Vương xem ta thần thông, chỉ sợ

cũng xem không hiểu. Hắn tuy là như trước là hiện nay trên đời tồn tại cường đại nhất, nhưng muốn gây khó dễ ta, vẫn còn có chút khó khăn.”

Đế Chiêu lộ ra tươi cười, nói: “Ngươi đã có nắm chắc, như vậy ta liền có thể yên tâm rời đi. Ngươi có thể một mình trấn thủ nơi đây, trấn áp lại cái này mấy ngàn vạn tro tàn tiên. Ta đi tới tinh không, trợ giúp Đế đình quân đội, hộ tống mọi người đi tới thứ tám Tiên giới.”

Hắn đứng dậy, vỗ vỗ trên người tro tàn, cười nói: “Ngươi thích ăn Thần Đế vẫn là Ma Đế? Ta lưu một cái cho ngươi.”

Đế Chiêu rời đi về sau, Tô Vân trở lại huyền thiết chuông bên dưới, bàn tay vỗ nhè nhẹ tại đây cái to lớn hồng chung bên trên.

Tiếng chuông vang lên, ung dung truyền vang, một tầng lại một tầng Luân Hồi Hoàn tự chuông phía trong bộc phát, đánh úp về phía bốn phương tám hướng.

Cái kia mười tám đạo hình cái vòng quang mang cùng một đạo khác Luân Hồi Hoàn hướng va chạm, đấu sức không ngừng, chính là Luân Hồi Thánh Vương để cho Đế Hốt bảo vệ tính mạng thần thông!

Hắn cũng không có nói cho Đế Chiêu nói thực.

Hắn nói cho Đế Chiêu, phá giải Luân Hồi Thánh Vương phong ấn phải cần một khoảng thời gian, nhưng mà không có nói cho Đế Chiêu, Đế Hốt dù chết nhưng Luân Hồi Thánh Vương ban cho hắn bảo vệ tính mạng thần thông cũng không biến mất.

Tô Vân cần tại ứng đối đạo này Luân Hồi thần thông dưới tình huống, đột phá Luân Hồi Thánh Vương trấn áp!

Đế Chiêu chưa nói cho hắn biết Tà Đế chết đi, Tô Vân cũng không có nói cho Đế Chiêu bản thân khó khăn tình hình,

hai người đều là mang nặng tiến lên.

Tô Vân ngồi tại chuông bên dưới, cái kia nửa cái Đế Thúc chi não thì hóa thành một cái khác tiểu Đế Thúc, đứng tại thi thể của mình bên cạnh, yên lặng không nói, tựa hồ là đang tưởng nhớ chết đi bản thân.

Hắn có thể cảm nhận được, cơ thể chính mình chết rồi.

Tô Vân hủy đi Vạn Hóa Phần Tiên lô, Đế Hốt lại không cách nào trấn áp Đế Thúc một nửa khác ý thức, càng không cách nào khống chế mặt khác nửa bên Đế Thúc chi não, ngay sau đó cái này một nửa Đế Thúc chi não liền khôi phục ý thức, hóa thành hình người.

Lúc trước Tô Vân cùng Đế Chiêu lúc nói chuyện, hắn liền trốn ở chuông bên dưới.

"Đế Thúc đạo huynh, ta một kiếm kia đem ngươi thân thể hủy đi."

Tô Vân hướng cái này tiểu Đế Thúc áy náy nói: "Ta tại trong luân hồi trảm thân thể ngươi, thân thể ngươi bên trong đại đạo đều là vỡ, đánh gãy không sống lại khả năng. Ta so Đế Tuyệt năm đó còn muốn lợi hại hơn, thân thể ngươi bị chết rất triệt để."

Tiểu Đế Thúc nói: "Ngươi trong lời nói không có bất kỳ cái gì ý xin lỗi, ngược lại nghe ngươi giọng nói, ngươi rất là kiêu ngạo."

Tô Vân cười ha ha một tiếng, dương dương đắc ý.

Tiểu Đế Thúc nói: "Không phá thì không xây được, nói không chừng bỏ Thái Cổ Chân Thần chi thể xác, ta cũng có thể tiến thêm một bước."

Hắn dò hỏi: "Phá giải Luân Hồi Thánh Vương thần thông có chút khó khăn, Vân Thiên Đế có hay không cần ta trợ

giúp?”

Hắn trí tuệ vô song, linh lực mạnh mẽ vô biên, trí tuệ càng là từ xưa đến nay đệ nhất nhân, đối với cái này Tô Vân sớm có tiếp thu.

“Không cần.”

Tô Vân khéo léo từ chối, khó nén tự đắc: “Ta tu luyện tới đệ thất trùng thiên, đến một bước này, ta đại đạo lấy đạo huynh trí tuệ đã không thể nào hiểu được bao nhiêu, cần ta tự ngộ mới có thể phá giải Luân Hồi Thánh Vương trấn áp. Đạo huynh không bằng trước hướng tinh không, cùng một “chính mình” khác tụ hợp.”

Tiểu Đế Thúc nhìn nhìn trên đất thi thể của mình, xác nhận bản thân không cách nào giết chết người này, ngay sau đó đành phải nhìn ra phía ngoài, chỉ thấy chuông bên ngoài từng đạo quang mang bốn phía bay lượn, cực kỳ hiểm ác, không khỏi có chút chần chờ.

Tô Vân cười nói: “Đạo huynh một mực đi lên phía trước, Luân Hồi Thánh Vương thần thông không đả thương được ngươi. Ngươi đến tinh không bên trong, gặp phải Đế Hốt mà nói, nói cho hắn biết, ta có thể giết hắn một lần, liền có thể giết hắn lần thứ hai. Ta có thể giết hắn phân thân, liền có thể giết hắn chân thân.”

Tiểu Đế Thúc đi ra ngoài, đi ra huyền thiết chuông một khắc này, liền thấy bốn phía thời không biến đổi lớn, không ngừng biến ảo, con đường thường có cùng tuyệt chỗ!

Mỗi khi lúc này, liền có tiếng chuông truyền vào trong tai của hắn, cùng tuyệt chỗ nhất thời bay lên một đạo cầu dài, trợ hắn vượt qua tai nạn.

Trừ cái đó ra, còn có Luân Hồi thần thông tập kích, đem hắn biến thành đủ loại hình thái, thường thường lúc này lại có

tiếng chuông truyền đến, tiểu Đế Thúc thân thể khôi phục như lúc ban đầu.

Cuối cùng, hắn tiêu hao hơn mười ngày thời gian, lúc này mới rời đi mảnh này cấm khu.

Tiểu Đế Thúc quay đầu nhìn về phía mảnh này Thiên Phủ cấm khu, lòng còn sợ hãi, mảnh này cấm khu chính là liền hắn loại tồn tại này tiến vào bên trong cũng khó có thể tự vệ!

"Nhưng mà mảnh này cấm khu lại là Vân Thiên Đế sắp đặt đi ra, thật sự là hắn so Đế Tuyệt mạnh hơn."

Tiểu Đế Thúc bay người lên, hướng lên trời bên ngoài bỏ chạy.

Tô Vân đưa tiễn tiểu Đế Thúc, tĩnh tọa xuống, huyền thiết chuông là hắn một lần thử nghiệm, đem huyền thiết chuông xem như một "chính mình" khác, huyền thiết chuông đột phá, trả lại bản thân, mang đến bản thân đột phá.

Hắn cuối cùng tại bị Luân Hồi Thánh Vương phong ấn trấn áp dưới tình huống, đột phá Đạo cảnh đệ thất trùng thiên!

Hiện tại chính là kiểm tra thành quả thời điểm!

Luân Hồi Thánh Vương đạo kia thần thông còn tại không ngừng va chạm huyền thiết chuông, ý đồ quấy nhiễu hắn tu hành, chẳng qua Tô Vân không nhúc nhích chút nào. Hắn ngồi xếp bằng mà ngồi, theo tiếng chuông vang lên, mảnh này Thiên Phủ cấm khu bên trong nhất thời hàng ngàn vạn đạo hoa nở rộ, không ngừng diễn biến, ngay sau đó từng tòa Đạo cảnh mở ra tới!

Lần này mở ra đạo hoa Đạo cảnh, sớm đã vượt qua chín vạn tám ngàn số lượng!

Lúc trước Tô Vân tại Phần vũ trụ bên trong tìm hiểu đại đạo thư, lĩnh ngộ ra từng cái vũ trụ khác biệt đại đạo, nhưng

mà cũng không đem từng cái vũ trụ tất cả đại đạo tìm hiểu ra tới. Đây là bởi vì hắn Hồng Mông phù văn cũng không hoàn mỹ.

Mà lúc này hắn tu thành Đạo cảnh đệ thất trùng thiên, Hồng Mông phù văn trở nên càng thêm hoàn mỹ, lúc trước những cái kia chưa hề bị thôi diễn suy luận ra đại đạo cũng từng cái hiện ra, đi đến mười hai vạn nhiều!

Tu vi của hắn theo đạo hoa cùng Đạo cảnh tăng nhiều mà không ngừng nâng cao, so lúc trước càng thêm hùng hậu!

Bất quá, coi như tu vi của hắn nâng cao, cũng thủy chung bị Luân Hồi Thánh Vương thần thông chỗ trấn áp, vẫn không có nửa điểm pháp lực có thể sử dụng.

Tiếng chuông chấn động không ngừng, kèm theo tiếng chuông, các đại đạo cảnh diễn sinh ra tầng thứ hai Đạo cảnh, Tô Vân tu vi lần nữa tăng vọt!

Lần này tu vi tăng lên so mở ra đệ nhất trùng Đạo cảnh còn muốn mãnh liệt, tu luyện tới Tô Vân một bước này, rất khó lại có thời gian ngắn tăng lên trên diện rộng tu vi pháp lực cơ hội, song lần này lại giống như là muốn bổ sung Tô Vân thiếu hụt mất những năm kia đồng dạng, tu vi của hắn pháp lực liên tiếp tăng vọt!

Chỉ là bất luận tu vi của hắn tăng lên tới hạng gì tình trạng, thân thể của hắn, Linh giới cùng nguyên thần thủy chung bị Luân Hồi Thánh Vương thần thông trấn áp, không cách nào chân chính giải thoát!

Đột nhiên, tiếng chuông lần nữa vang vọng, mênh mông cuồn cuộn, bao phủ tất cả, kèm theo tiếng chuông, mười hai vạn Đạo cảnh mở ra đệ tam trùng thiên!

Tô Vân pháp lực tựa như Hỗn Độn hải bình thường lao nhanh gào thét, cuồn cuộn nước biển có bao phủ tưới tràn vũ

trụ hồng hoang chi thế!

Tu vi của hắn, so lúc trước tăng lên nhiều vô kể!

Tu vi của hắn tăng vọt, hắn huyền thiết chuông uy năng cũng tại nước lên thì thuyền lên, nâng cao nhanh chóng!

Nhưng mà trong cơ thể của hắn, từng đạo Luân Hồi quang mang xoay tròn, lần nữa đem hắn tăng cao pháp lực trói buộc!

Pháp lực của hắn, như trước không cách nào điều động mảy may!

Luân Hồi Thánh Vương giống như là chưởng khống tất cả chúng sinh vận mệnh thần chi, đem hắn một mực chưởng khống, không cho hắn bất luận cái gì thoát thân cơ hội!

Tô Vân giống như là làm sao cũng nhảy không ra lồng giam sâu kiến, không ngừng giãy dụa, biến lớn, vẫn còn tại Luân Hồi Thánh Vương trong lồng giam.

Nhưng vào lúc này, lại là một tiếng chuông vang, toàn bộ Đạo cảnh hợp nhất, hóa thành Tiên Thiên Nhất Khí Đạo cảnh, Hồng Mông Tiên Thiên thất trùng thiên, cắt ra trong cơ thể từng tầng từng tầng phong ấn!

"Luân Hồi Thánh Vương, lần này, ngươi không cách nào lại khống chế ta! Ngươi xem không hiểu đạo pháp của ta!"

Hắn Đạo cảnh, hắn Linh giới, nguyên thần của hắn, một nửa tại Luân Hồi trong phong ấn, một nửa tại Luân Hồi bên ngoài!

Tô Vân trên người to to nhỏ nhỏ vết thương bắt đầu khép lại, cho dù là Luân Hồi thần thông không ngừng vận chuyển, cũng không thể ngăn cản cái này xu thế!

Tô Vân đi ra huyền thiết chuông phạm vi bao phủ, ngẩng đầu lên, nhìn về phía không trung, chỉ thấy thứ bảy Tiên giới

trên bầu trời, tính ra hàng trăm tinh cầu đang tại lơ lửng, hướng lên trời bên ngoài chạy tới!

Tràng này bao phủ toàn bộ thứ bảy Tiên giới đại di dời, hừng hực khí thế!

Chương 933 : Nhảy ra Luân Hồi bên ngoài

Chương 923: Nhảy ra Luân Hồi bên ngoài

Tô Vân nhìn xa những cái kia di chuyển tinh cầu, cảm xúc dâng trào, từ Đế Chiêu cùng tiểu Đế Thúc rời đi đến nay, đã qua thời gian hai năm.

Thời gian hai năm, hắn cuối cùng làm được nhảy ra nửa cái Luân Hồi!

Hắn áp chế lại trong lòng kích động, đi ra ngoài.

Hắn lần này xuất quan, đừng nói Đế Hốt tàn khuyết không đầy đủ, coi như Đế Hốt khôi phục lại trạng thái mạnh nhất, hắn cũng không sợ chút nào!

"Thánh Vương, coi như ngươi có thể phục sinh toàn bộ biến mất Đại Đế, trong tay ta cũng khó đi ba chiêu!"

Tô Vân bước chân vừa mới khẽ động, đột nhiên chỉ nghe ông một tiếng, bốn phía không gian đột nhiên thay đổi, hắn quay đầu nhìn lại, nhìn thấy một cái khác bản thân. Chính xác nói, cái kia bản thân là bước ra một bước này trước đó bản thân!

Tô Vân sắc mặt biến hóa, lại hướng đi về trước ra một bước, bốn phía không gian lần nữa biến đổi, lại xuất hiện bản thân thứ hai.

Hắn bước nhanh đi thẳng về phía trước, sau lưng lưu lại một cái cái bản thân, giống như là bản thân lưu tại thời gian bên trong từng cái thân ảnh!

Tô Vân nhanh chóng tiến lên, đột nhiên vù thoáng cái, hắn mở mắt ra, nhìn thấy bản thân trở lại huyền thiết chuông xuống!

Hắn nhìn về phía trước, phía trước dọc đường có từng cái bản thân, những cái kia bản thân nhao nhao bước chân đi thẳng về phía trước.

Bản thân ngay phía trước, cái kia bản thân quay đầu, sắc mặt biến hóa, dường như nghĩ tới điều gì, đột nhiên tăng tốc bước chân đi thẳng về phía trước.

Tô Vân rùng mình.

Đế Hốt cùng hắn đấu pháp sau khi thất bại, Luân Hồi Thánh Vương không nể mặt mũi, tự thân thúc giục thần thông, tự thân xuống tay với hắn!

Lúc trước Luân Hồi Thánh Vương sẽ còn mượn Đế Hốt tay tới thôi thúc đạo này thần thông, hiện tại hắn khăng khăng muốn đem Tô Vân lưu tại nơi này, mãi cho đến mười năm về sau nghênh đón Tô Vân giờ chết mới thôi!

Lúc trước hắn dựa vào là phong ấn Tô Vân thân thể Linh giới cùng nguyên thần, hiện tại, hắn trực tiếp phong ấn bốn phía thiên địa!

"Thánh Vương, ngươi vây được ta sao?" Tô Vân lần nữa xông về đằng trước đi.

Mà thứ bảy Tiên giới sáu mươi chín tòa động thiên nhưng đã bắt đầu một hồi cuồn cuộn di chuyển.

Từng viên tinh cầu bay lên không, hết khả năng chở đầy thứ bảy Tiên giới sinh linh, hướng Tiên giới cánh cửa mà đi.

Thứ bảy Tiên giới cũng càng thêm tỏ ra đổ nát, cái này Tiên giới thọ nguyên còn chưa tới ba trăm vạn năm, liền bị tro tàn tiên chà đạp đến rơi vào tro tàn hóa bên trong.

Thứ bảy Tiên giới ba ngàn phúc địa, cũng phần lớn đều bị nhổ tận gốc, luyện thành bảo vật, trở thành nuôi dưỡng từng cái thế giới tiên khí nguồn gốc.

Linh sĩ bọn họ bảo vệ phúc địa, phúc địa sợi rễ kết nối lấy từng cái tinh cầu thế giới, chung bay về phía Tiên giới cánh cửa.

Mà tại dọc đường, tro tàn tiên trong tinh không xuất quỷ nhập thần, thỉnh thoảng đánh tới, để tràng này hành trình chú định sẽ không quá bình.

Đế Hốt cũng phát hiện tràng này mênh mông cuồn cuộn di chuyển, bởi vậy lại không tiến đánh thứ bảy Tiên giới, mà là dẫn đầu tro tàn tiên dọc theo tinh không nhào về phía những thế giới nhỏ kia.

Thiên Hậu, Đế Chiêu, Oánh Oánh, Đế tâm, Ngọc thái tử, Cầu Thủy Kính đám người cùng thứ hai Tiên giới Thiên Đế Trọng Kim Lăng liên thủ, đối kháng Đế Hốt đại quân, trong thời gian này phát sinh không biết nhiều ít xúc động lòng người câu chuyện.

Cho tới Đế Chiêu, Thiên Hậu, Trọng Kim Lăng hạng người, cho tới người buôn bán nhỏ xuất thân linh sĩ, bọn họ hoặc là hào hiệp bi ca, hoặc là anh dũng hy sinh, có thể nói có thể viết câu chuyện thực sự rất rất nhiều.

Ở tại Đế đình cùng Nguyên Sóc mọi người tại buổi tối ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trên bầu trời ngôi sao càng ngày càng ít.

Những cái kia ngôi sao không phải dời hướng phương xa, chính là bị tro tàn tiên thôn phệ toàn bộ nguyên khí, ảm đạm dập tắt, hóa thành tro tàn.

Cuối cùng có một ngày, tinh không một vùng tăm tối, chỉ còn lại có cái cuối cùng ánh sao.

Đó là U Triều Sinh vị trí tinh cầu.

U Triều Sinh trọng thương trong người, mấy năm này đều đang đợi Tô Vân đột phá Tiên Thiên Đạo cảnh, vì hắn trị liệu thương thế, bởi vậy gắng gượng chịu đựng, mặt khác các đại động thiên từng cái thế giới di chuyển rời đi, hắn vẫn còn khăng khăng lưu lại.

Nhưng mà, khi hắn cột đá đen cũng không cách nào từ địa phương khác hấp thu tới thiên địa nguyên khí, khi hắn thê tử con cái cũng bắt đầu toả ra tro tàn lúc, U Triều Sinh yên lặng nhìn về phía Đế đình, tiếp đó hạ lệnh di chuyển.

Tinh không bên trong, một viên cuối cùng ngôi sao đi xa, từ từ biến mất tại hắc ám trong bầu trời đêm.

Đế đình, như là trong vũ trụ đảo hoang, mất đi cùng ngoại giới liên hệ.

Đế đình bên trong có mấy trăm tòa phúc địa, dần dần, những này phúc địa sinh ra tiên khí bên trong tro tàn càng ngày càng nhiều, mục nát đến làm cho người khó mà chịu đựng, chỉ có đệ nhất phúc địa Tiên Thiên chi giếng bên trong sản xuất Tiên Thiên Nhất Khí còn có thể tạm hoãn mọi người tro tàn hóa.

Nhưng mà Tiên Thiên chi giếng bên trong sản xuất Tiên Thiên Nhất Khí dù sao vẫn là quá ít, hơn nữa theo tro tàn hóa xâm nhập, dần dần, liền miệng giếng này cũng lại không sản xuất mới Tiên Thiên Nhất Khí.

Tuyệt vọng không khí tại mọi người bên trong lan ra.

Nguyên Sóc chỉ là một viên tiểu phá tinh cầu, viên này tiểu phá cầu nhưng lại có thứ bảy Tiên giới chí cao vô thượng học thuật cung điện, Thiên Đạo viện.

Cầu Thủy Kính Cầu thái thường đã rời đi Thiên Đạo viện quá lâu, hiện nay thái thường là Diệp Lạc Diệp thái thường.

Hắn phụ trách Thiên Đạo viện vận chuyển, không có tùy quân đi tới tinh không.

Nguyên Sóc với tư cách Đế đình hậu phương lớn, nơi này ổn định cực kỳ quan trọng, rất nhiều xuất thân tự Nguyên Sóc cường giả đều đã rời khỏi nơi này tham dự bảo vệ quê hương chiến đấu, hắn nếu là cũng rời đi, chỉ sợ Nguyên Sóc sinh loạn.

Hôm nay, Diệp Lạc đi tới bờ ruộng phía trước, ngồi xổm ở nơi đó nhìn tình cảnh buồn rầu.

"Diệp thái thường, làm sao vậy?" Đi theo Nguyên Sóc tế tửu có chút không hiểu.

"Trong ruộng hoa màu khô."

Diệp Lạc mang bộ mặt sầu thảm, âm thanh khàn khàn đạo, "Đây không phải là một cái hiện tượng tốt, tuyệt đối không phải…"

Hắn đột nhiên đứng dậy, nhanh chóng tế lên Thiên Đạo lệnh, trầm giọng nói: "Triệu tập các nơi trên thế giới Thiên Đạo viện sĩ tử, ta muốn biết địa phương khác hoa màu có hay không cũng rơi vào chết héo bên trong!"

Đi theo Nguyên Sóc tế tửu không khỏi rùng mình một cái, nếu như hoa màu chết rồi, cũng liền mang ý nghĩa một hồi bao phủ thế giới lớn nạn đói sắp đến!

Khi đó, chỉ sợ liền đem đối mặt một hồi vô cùng kinh khủng náo động, tự giết lẫn nhau coi con là thức ăn tàn cuộc chỉ sợ sắp đến!

Thiên Đạo viện sĩ tử trải rộng Nguyên Sóc tinh cầu các nơi trên thế giới, lần này triệu tập các nơi sĩ tử, tập hợp có được tin tức để Diệp Lạc trong lòng một mảnh lạnh giá.

Suy đoán của hắn thành thật.

Nguyên Sóc tinh cầu từng cái địa phương đều xuất hiện hoa màu chết héo hiện tượng, thậm chí liền trong hải dương cũng xuất hiện đại quy mô tôm cá tử vong hiện tượng!

Tại đây loại hỏng bét thế cuộc bên dưới, các quốc gia chỉ sợ chỉ có thể kiên trì thời gian một năm, dự trữ lương thực liền sẽ hao hết!

"Ta đi Đế đình!"

Diệp Lạc mồ hôi lạnh trên trán cuồn cuộn, đột nhiên đứng dậy, rời đi Thiên Đạo viện, "Nguyên Sóc các bộ quan viên mỗi người quản lí chức vụ của mình, tận lực ổn định quân tâm! Ta đi tới Đế đình đi gặp người kia, cần phải cầu tới một cái bình an!"

Hắn phong trần mệt mỏi, lập tức tự thân phi thân chạy tới Đế đình.

Hắn tuy là sớm đã thành tiên, thế nhưng là bởi vì không có tu luyện tới Tiên Quân tiêu chuẩn, bởi vậy bị Minh Đường Lôi Trì kiếp số phong tỏa, lột đỉnh thượng tam hoa, hiện nay chỉ là cái Nguyên Đạo linh sĩ.

Bất quá hắn tu vi mạnh mẽ, có thể so với Kim Tiên, nhanh chóng cực nhanh, một đường hướng Đế đình mà đi.

Dọc đường bên trong, chỉ thấy Nguyên Sóc khắp nơi phúc địa hướng ra phía ngoài dâng trào ra cuồn cuộn tro tàn, vậy mà không có nửa điểm nguyên khí cùng tiên khí, nhìn thấy mà giật mình, để Diệp Lạc chỉ cảm thấy tận thế trước mắt đồng dạng.

Nguyên Sóc mệnh danh tiểu Đế đình, không phải động thiên, hơn hẳn động thiên. Nơi này là Vân Thiên Đế lập nghiệp chi địa, bởi vậy Vân Thiên Đế đối Nguyên Sóc cực kỳ chăm sóc, nơi này thiên địa nguyên khí vô cùng hùng hậu, mặc

dù không có chân chính tiên gia phúc địa, nhưng Tô Vân lại dời đi rất nhiều phúc địa chăm sóc Nguyên Sóc người.

Nhưng bây giờ những này phúc địa suy yếu, tựa hồ là đang nói phiến thiên địa này đã mục nát!

Diệp Lạc phong gấp lửa cháy, trước sau tiêu phí hơn mười ngày, cuối cùng chạy tới Đế đình Đế đô, nhưng mà Đế đình cũng là lòng người bàng hoàng, tựa như tận thế sắp tới.

Diệp Lạc đến Đế đình, hỏi ý không cửa, gấp đến độ sứt đầu mẻ trán, đột nhiên chỉ thấy Trì Tiểu Dao Trì phó xạ vội vàng chạy đến, hướng Chung Sơn động thiên mà đi, Diệp Lạc vội vàng đuổi theo, la lên: "Sư tỷ, còn nhớ Diệp Lạc ư?"

Trì Tiểu Dao nhìn thấy là hắn, cười nói: "Hóa ra là Diệp Lạc công tử, ngươi không phải quản lý Thiên Đạo viện ư? Làm sao cũng tới?"

Diệp Lạc nói: "Ta đi cầu thấy cố nhân, cứu Nguyên Sóc tại tồn vong chi thu, chỉ là không thấy bóng dáng của hắn. Sư tỷ cũng biết bệ hạ hiện nay ở đâu?"

Trì Tiểu Dao cũng là buồn rầu, nói: "Ta lần này đi cũng là đi gặp hắn, nghe nói hắn tại trấn thủ Chung Sơn động thiên, cũng không biết thật giả, bởi vậy đi vào nhìn một chút. Ta có biện pháp để hắn ra tay, hắn nếu như không ra tay, long chủng khó giữ được!"

Diệp Lạc nghe vô cùng lo sợ: "Chẳng lẽ truyền thuyết là có thật? Sớm nghe nói Tiểu Dao học tỷ trước kia cùng bệ hạ dễ chịu một đoạn thời gian, vụng trộm sinh mấy cái trứng rồng giấu đi. Nghe nói về sau Đế Hậu nương nương vụng trộm phái người đi thăm dò việc này…"

Hắn không dám hỏi nhiều, đi theo Trì Tiểu Dao đi tới Chung Sơn động thiên.

Đợi đi tới Chung Sơn động thiên bên ngoài Thiên Phủ động thiên, đã qua sáu, bảy tháng, Diệp Lạc trong lòng tuyệt vọng: "Nguyên Sóc sợ là sắp không kiên trì được nữa!"

Cuối cùng, bọn họ đi tới cái kia phiến cấm khu bên ngoài, hướng cái kia phiến cấm khu nhìn lại, lại thấy cấm khu bên trong tỏa ra quỷ dị quang mang, thỉnh thoảng truyền đến tiếng vang to lớn, vô số cái Tô Vân xuất hiện tại cấm khu các ngõ ngách, đang cố gắng đi ra phía ngoài!

Nhưng mà bất kỳ một cái nào Tô Vân đi ra một khoảng cách, liền sẽ đột nhiên biến mất, trở lại vị trí cũ, cực kỳ quỷ dị!

Từng cái Tô Vân chợt ẩn hiện ra, tiếng chuông cũng loáng thoáng, đứt quãng.

Những cái kia Tô Vân tại riêng phần mình quan sát thiên địa, thi triển thần thông, giống như là tại cùng cái gì không nhìn thấy đồ vật đấu pháp.

Có chút Tô Vân đã đi tới cấm khu biên giới, nhưng mà không cách nào đi ra cấm khu, liền sẽ đột nhiên biến mất.

Diệp Lạc cùng Trì Tiểu Dao cũng không biết chuyện gì xảy ra, trước mắt loại này tình trạng vượt qua bọn họ nhận thức.

Đột nhiên, Trì Tiểu Dao nói: "Diệp Lạc công tử, ngươi nhìn Tô sư đệ có phải là hay không tại đối với chúng ta nói chuyện?"

Diệp Lạc giật mình, vội vàng nhìn lại, quả nhiên thấy có thật nhiều Tô Vân mặt hướng bọn họ, môi khép mở, tựa hồ muốn nói thứ gì.

Diệp Lạc trong lòng khẽ nhúc nhích, hắn lúc trước là Đế Bình đặc sứ, tinh thông môi ngữ, lập tức rõ đọc những cái kia Tô Vân môi, nói: "Hắn đang nói… Người xứ khác! Người xứ khác là có ý gì?"

Trì Tiểu Dao lập tức tỉnh ngộ lại, cười nói: "Người xứ khác là chỉ không tại bản trong vũ trụ xứ khác khách tới, nghe nói tên Ứng cái gì Đạo, hắn đi vào chúng ta vũ trụ, để nguyên bản yên bình Tiên đạo vũ trụ đột nhiên gợn sóng nổi lên bốn phía. Ta nghe người ta nói qua việc này, về sau còn tại Thiên Thị Viên trong học cung giảng bài, nói người xứ khác là chỉ những cái kia không tại lợi ích quan hệ bên trong người, đột nhiên xông vào lợi ích quan hệ bên trong, đánh vỡ lúc đầu cân bằng."

Diệp Lạc cũng hiểu được, nói: "Cái này tại cải cách dân sinh lúc cực kỳ quan trọng, nói thí dụ như một chỗ thế lực khắp nơi lợi ích xen lẫn, rất khó làm ra thay đổi, lúc này liền cần một cái người xứ khác tiến vào bên trong, quấy rối thế cuộc, liền giống như là năm đó Vân Thiên Đế đi vào Sóc Phương thành, phá vỡ bảy đại thế gia…"

Hắn nói đến đây, đột nhiên thất thanh nói: "Ta rõ ràng Vân Thiên Đế ý tứ! Hắn là để chúng ta làm một cái người xứ khác, đi vào cấm khu bên trong, đánh vỡ cân bằng!"

Hắn nghĩ tới nơi này, lập tức xông về cấm khu, cao giọng nói: "Sư tỷ, ta nếu là không cách nào đi ra, nhớ tới nói cho Vân Thiên Đế, Nguyên Sóc ngàn cân treo sợi tóc! Cứu Nguyên Sóc!"

Thân hình của hắn vù một tiếng đi vào cấm khu bên trong.

Luân Hồi cấm khu hơi rung nhẹ thoáng cái, sau một khắc, một cái Tô Vân từ Luân Hồi cấm khu bên trong đi ra, giống như là bị Diệp Lạc thay thế đi ra.

Mà Diệp Lạc lại xuất hiện tại cấm khu bên trong, thò đầu ra nhìn, nhìn bốn phía, đi lại, chỉ thấy cấm khu bên trong Diệp Lạc càng ngày càng nhiều.

Trì Tiểu Dao vừa mừng vừa sợ, tiến ra đón, ngay sau đó dừng bước lại, hoảng sợ nhìn về phía cái kia Tô Vân sau lưng.

Chỉ thấy Tô Vân sau lưng cấm khu bên trong, như trước có vô số cái Tô Vân tại đi tới đi lui, giống như là thời không chính ở chỗ này không ngừng Luân Hồi!

"Tiểu Dao học tỷ, đi xa một chút." Tô Vân mỉm cười nói.

Trì Tiểu Dao nghe vậy, liền vội vàng xoay người hướng Chung Sơn động thiên bay đi, nàng phi hành rất lâu, không ngừng hướng về phía sau nhìn quanh, lại thấy cái kia Tô Vân vẫn không có bất kỳ động tác gì.

Nàng cắn răng, tăng tốc bay tới đằng trước, lại qua rất lâu, đột nhiên sau lưng truyền đến long trời lở đất rung động.

Trì Tiểu Dao quay đầu nhìn lại, không khỏi rung động không hiểu!

Nhưng thấy toàn bộ Luân Hồi cấm khu thời không bị một cỗ lớn lao lực lượng sinh sinh bắt đầu vặn vẹo, hình thành một cái to lớn luân hình dáng kết cấu!

Đó là Tà Đế cùng Đế Tuyệt Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân!

Tô Vân thi triển, chính là Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân, nhất thống Luân Hồi cấm khu bên trong quá khứ và hiện tại!

Huyền thiết chuông chấn động không thôi, treo tại đây đạo thiên đều ma luân trung tâm!

Trì Tiểu Dao nhìn thấy Thiên Phủ động thiên đại địa bóp méo, xé rách, cũng bị xoay tròn thành một cái to lớn ma luân, trở thành Thiên Đô Ma Luân một phần!

Chiếc kia huyền thiết chuông, chính là dùng để trấn áp cấm khu trung tâm!

Luân Hồi cấm khu bên trong, vô số cái Tô Vân Tiên Thiên Nhất Khí tương đồng, tương thông, đem cấm khu bên trong toàn bộ bản thân tu vi nhất thống, tạo thành như thế tráng lệ một màn!

Hắn mượn Luân Hồi Thánh Vương thần thông tạo thành vô số cái bản thân, tới phá giải Luân Hồi Thánh Vương thần thông!

Trì Tiểu Dao vội vàng ra sức bay tới đằng trước, miễn cho bóp méo không gian đem bản thân cũng cuốn vào đạo kia ma luân bên trong.

Cuối cùng, đạo kia Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân tại sắp đuổi theo nàng lúc, đình chỉ mở rộng!

Trì Tiểu Dao vẫn chưa hết sợ hãi, xoay người lại, Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân bên trong, Diệp Lạc khoa tay múa chân ngã xuống.

Còn chưa rơi xuống đất, Diệp Lạc lại bản thân không khỏi mình bay lên, ổn định thân hình.

Hai người nhìn về phía cái kia to lớn Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân, Thiên Đô Ma Luân xoay tròn, một cái Tô Vân từ ma luân bên trong đi xuống, Thiên Đô Ma Luân nhìn như càng ngày càng nhỏ, trôi lơ lửng ở sau đầu của hắn.

Mà hai người nhìn kỹ đi qua, cái này nhìn như rất nhỏ Thiên Đô Ma Luân như trước lớn đến không thể tưởng tượng nổi!

Tô Vân đi tới trước người hai người, cười nói: "Tiểu Dao học tỷ, Diệp Lạc sư huynh, các ngươi mục đích đến ta đã biết. Ta đi trước một bước!"

Hai người còn chưa kịp nói chuyện, Tô Vân cất bước ở giữa cũng đã biến mất không còn tăm tích.

Đợi đến Trì Tiểu Dao cùng Diệp Lạc trở lại Đế đình, lại thấy Đế đình bên trong tiên khí dâng trào mờ mịt, thiên địa nguyên khí nồng đậm càng hơn lúc trước.

Hơn mười miệng Tiên Thiên thần giếng thẳng tắp xuyên qua Đế đình đại lục, đả thông Đế đình , kết nối Hỗn Độn hải, đem Hỗn Độn hải nước hóa thành tiên khí!

Diệp Lạc vội vàng trở lại Nguyên Sóc, mới vừa tới đến Nguyên Sóc biên cảnh, lại thấy phía dưới trong ruộng xanh biếc một mảnh, Diệp Lạc không khỏi vừa mừng vừa sợ, cười to khóc lớn.

Chương 934 : Trong giếng trồng sen

Chương 924: Trong giếng trồng sen

Trì Tiểu Dao từng cái kiểm tra những cái kia Tiên Thiên thần giếng, chỉ thấy những này Tiên Thiên thần giếng cùng sở hữu mười hai miệng, nằm ở Đế đình mười hai cái phương hướng.

Nàng đi tới Đế đô Đế cung, đang nghĩ ngợi Tô Vân cũng đã rời đi, lại nghe mấy cái cung nữ nói Tô Vân còn tại hậu cung, không khỏi vừa mừng vừa sợ, vội vàng chạy tới hậu cung.

Đợi nàng đi tới trong hậu cung, chỉ thấy Tô Vân đang tại thôi thúc pháp lực lạc ấn một cái Tiên Thiên thần giếng.

Chiếc này Tiên Thiên thần giếng đồng dạng liên thông Hỗn Độn hải, là thứ mười ba miệng Tiên Thiên thần giếng, chỉ là cổ quái chính là chiếc này thần giếng bên trong lại không có tiên khí xông ra, cũng không có Tiên Thiên Nhất Khí chảy ra.

Tô Vân đang tại tập trung tinh thần, sau đầu Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân bên trong, vô số cái Tô Vân cũng tại tập trung tinh thần, tế luyện thần giếng.

Trì Tiểu Dao thấy thế, không dám đánh quấy nhiễu, hỏi trong cung người, một cái cung nữ nói: "Bệ hạ đục giếng đơn giản cực kì, tiện tay một chỉ, Đế đình liền bị đánh xuyên, liên thông Hỗn Độn hải. Chỉ là tại trên vách giếng lạc ấn phù văn khá là phiền toái, mười hai miệng thần giếng, dùng mười hai ngày mới xây xong."

Trì Tiểu Dao khó hiểu nói: “Trong hậu cung miệng giếng này đâu?”

Cái kia cung nữ nói: “Miệng giếng này liền phiền toái, bệ hạ đục giếng dùng hơn mười ngày, lạc ấn phù văn dùng hơn ba tháng.”

Trì Tiểu Dao buồn bực: “Miệng giếng này cùng mặt khác giếng có cái gì khác biệt ư? Vì sao tế luyện lâu như vậy?”

Nàng vừa nghĩ đến nơi này, lại thấy Tô Vân đứng dậy, không biết từ nơi nào lấy ra một cây sen hoa, hoa sen kia có ngó sen đoạn có sợi rễ, còn có một đóa lá sen, bốn phía có một mảnh linh quang lập loè ao nước nhỏ, rất là linh động.

Trì Tiểu Dao nhìn thấy cái này lá sen hẳn là có hai mảnh, chỉ là một mảnh khác bị người tháo xuống, lưu lại thật dài cành.

Tô Vân tế lên cái này gốc hoa sen, hoa sen từ từ hạ xuống, trồng đến trong giếng, rất là vui vẻ.

Hắn nhìn thấy Trì Tiểu Dao, cười nói: “Học tỷ, ta lúc trước không có lực lượng tế lên bảo vật này, hiện nay cuối cùng nắm giữ loại này cuồn cuộn vĩ lực.”

Trì Tiểu Dao khó hiểu nói: “Cái này gốc hoa sen có tác dụng gì?”

Tô Vân không đáp, bỗng nhiên Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân bên trong toàn bộ Tô Vân đồng thời thôi thúc pháp lực, vô cùng mạnh mẽ Tiên Thiên Nhất Khí nhất thời kích phát chiếc này Tiên Thiên thần giếng!

Trong giếng tử khí mờ mịt, đột nhiên vô số linh quang từ trong gương bắn ra, từ từ bay lên, linh quang bên trong một đóa hoa sen mọc ra, càng lúc càng lớn, rất nhanh trở nên cao vào bầu trời, cánh hoa dường như liền Đế đô đều có thể hoàn toàn che đậy!

Gốc kia hoa sen rễ cây giống như là cùng Tiên Thiên thần giếng vách giếng tương dung, hoa sen ngó sen đoạn cắm rễ trong Hỗn Độn hải, liên tục không ngừng hấp thu năng lượng, lại thấy hoa sen cùng linh quang còn tại không ngừng sinh trưởng, từ từ đi tới thiên ngoại, chỉ là càng lúc càng mờ nhạt.

Cuối cùng, cái này gốc hoa sen hoàn toàn phai đi, biến mất giữa thiên địa.

Tô Vân con mắt vô cùng sáng rực, cười nói: "Tiểu Dao học tỷ, ghi nhớ giờ khắc này."

Thứ bảy Tiên giới biên giới, đang tại chữa thương Luân Hồi Thánh Vương lông mày cau chặt, Tô Vân một mực bị vây ở hắn Luân Hồi thần thông bên trong, chậm chạp không cách nào đi ra ngoài, không nghĩ tới tới một cái "Người xứ khác", thế mà liền bị Tô Vân chạy ra ngoài.

Càng làm hắn hơn không nghĩ tới chính là, Tô Vân chạy ra hắn thần thông về sau, sử dụng Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân, đem hắn thần thông trói buộc, hình thành một loại hắn không tưởng tượng được trạng thái!

Loại trạng thái này chính là hắn Luân Hồi thần thông tạo thành vô số cái Tô Vân, những này Tô Vân ở tại khác biệt trong luân hồi, mà Tô Vân đem những này bản thân nhất thống!

Tiên Thiên Nhất Khí đặc tính, lại thêm Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân, lại thêm Luân Hồi thần thông, hiện tại Tô Vân có thể nói là vô địch trạng thái!

"Nguyên bản Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh còn có điểm yếu, mượn thời gian phải trả, một người thực lực chỉ là một người thực lực, không cách nào tập trung lại. Mà bây giờ, điểm yếu hoàn toàn không tồn tại."

Đây chính là để Luân Hồi Thánh Vương nhức đầu địa phương.

"Phá giải hắn loại trạng thái này không khó, ta nếu là tự thân đi vào, có thể nhẹ nhõm thu về đạo này thần thông."

Luân Hồi Thánh Vương lấy lại bình tĩnh, U Triều Sinh để lại cho hắn rất nghiêm trọng thương thế, để hắn không thể không ở đây chữa thương, hoàn mỹ tự thân đi vào thu về thần thông.

"Có lẽ ta có thể phân ra một viên đầu, hai đầu cánh tay, đi vào thu về đạo này thần thông."

Luân Hồi Thánh Vương ánh mắt lấp lóe, hắn có mười sáu cái đầu, mười tám cánh tay, phân ra một cái đầu hai đầu cánh tay nhưng cũng không tính là gì.

Chỉ là Tô Vân hiện nay thực lực vô cùng cường đại, lấy vô số cái bản thân tới đè ép Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân, lại dựa vào huyền thiết chuông, cái này thân bản lĩnh, chỉ sợ đã không phải là hắn đơn thuần một cái phân thân liền có thể đối phó.

"Tô Vân sơ hở, liền ở chỗ hắn lòng tham không đáy, cưỡng ép đem mấy ngàn vạn tro tàn tiên trói buộc, đem toàn bộ cấm khu đều cuốn lại. Nếu là hắn đối với mấy cái này tro tàn tiên mất đi khống chế, như vậy chính là một hồi cuốn khắp thiên hạ diệt thế thủy triều. Cái này trở thành hắn tất bại nguyên nhân."

Luân Hồi Thánh Vương nghĩ tới đây, hiện ra mười sáu đầu mười tám cánh tay trạng thái, đột nhiên thân thể lay động, đầu thiếu một viên, cánh tay cũng thiếu hai đầu.

Lại có một cái khác Luân Hồi Thánh Vương từ trong cơ thể hắn đi ra, lại không phải rộng tay chân to quần áo tả tơi hình thái, mà là tay cầm quạt lông lấy khăn buộc đầu thư sinh, hướng Luân Hồi Thánh Vương cười nói: "Đạo huynh yên tâm,

ta lần này đi nhất định có thể giải quyết tràng này biến cố, để lịch sử quay về quỹ đạo."

Luân Hồi Thánh Vương cười nói: "Chờ đến ta thương thế khôi phục một chút, liền có thể thôi thúc Luân Hồi đại đạo để cho mình trở lại trạng thái đỉnh phong, khi đó liền có thể gối cao không lo. Mà trước đó, còn cần đạo hữu nhiều hơn phí tâm."

Thư sinh Luân Hồi khom người nói: "Đạo huynh một mực chờ ta tin tốt!" Nói đi, xoay người đi ra Hỗn Độn chi khí.

Luân Hồi Thánh Vương yên lòng, trong lòng vẫn là có chút trống trơn thoải mái, thầm nghĩ: "Đế Hỗn Độn người này tại sao không có đi ra? Hắn từ trước tới nay rất nóng lòng vì ta bày mưu tính kế, tuy là đại gian như trung, nhưng chỉ cần cùng hắn ra chủ ý ngược lại chính là ý kiến hay."

Không có Đế Hỗn Độn phê bình, trong lòng của hắn từ đầu đến cuối không có đáy.

Nhưng mà Đế Hỗn Độn giống như là thật đã chết rồi, không tiếp tục hiện thân qua.

Thư sinh Luân Hồi rời đi đoàn kia Hỗn Độn chi khí, cảm ứng bản thân đạo kia thần thông, chỉ cảm thấy đạo kia thần thông lúc này đang đứng ở tinh không bên trong, hướng Tiên giới cánh cửa tiến đến, cười nói: "Tô Vân đạo hữu lúc này nắm giữ vô biên pháp lực, vô lượng thần thông, nhưng lại như trước nghĩ tới phàm nhân sống chết, hoàn toàn không có siêu nhiên siêu thoát tư thế, thật sự là buồn cười, buồn cười."

Hắn đoán ra Tô Vân tiến lên đường đi, thẳng tiến đến, chuẩn bị phía trước dọc đường ngăn cản Tô Vân.

Vũ trụ biên giới Hỗn Độn chi khí nguyên bản liền tại "Phi thăng chi lộ" phía trước, lần này Tô Vân chính là dọc theo con đường này đuổi theo di chuyển đại bộ đội, thư sinh Luân Hồi

đợi quân địch mệt mỏi rồi tấn công, đợi mấy ngày, cuối cùng nhìn thấy tinh không lay động, ngay sau đó bóp méo xoay tròn.

Hắn biết đây là Tô Vân Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân chạy về đằng này tạo thành dị tượng, ngay sau đó cười ha ha, đạo âm truyền vang tinh không.

Đạo này âm không phải bình thường âm thanh, mà là đạo chấn động, truyền lại tốc độ cực nhanh, như chỉ riêng đồng dạng, hắn bên này cười ra tiếng , bên kia liền sẽ rơi vào đang tại đi đường bên trong Tô Vân trong tai.

"Tô đạo hữu, ngươi vì sao không thành thành thật thật ở tại ta để lại cho ngươi phong cấm bên trong? Vì sao nhất định muốn chạy đến?"

Thư sinh Luân Hồi cười nói: "Ngươi làm như vậy, làm ta rất là khó xử ah…"

Hắn còn chưa kịp nói xong, đột nhiên chỉ thấy tinh không sắp xếp thát, chấn động, Tô Vân xa xa một quyền đánh tới, khí xuyên qua tinh không, đâu chỉ trăm triệu dặm?

Cái này Hồng Mông phù văn Tiên Thiên Nhất Khí, giữa trời hóa thành một cái chuông lớn, theo Tô Vân một quyền kia đánh tới!

"Đương —— "

Cái kia tiếng chuông cũng là đạo âm, tốc độ cực nhanh, vang lên thời điểm cũng đã đi tới thư sinh Luân Hồi trước mặt!

Thư sinh Luân Hồi cười lạnh: "Đạo hữu, ngươi là chưa thấy quan tài chưa đổ lệ! Dám hướng ta ra tay rồi!"

Hắn thôi thúc thần thông, nhưng thấy Lục Đạo Luân Hồi hiện lên, giờ khắc này, Tô Vân quyền phong đánh xuyên Lục Đạo Luân Hồi, tiếng chuông chấn động, đem Lục Đạo Luân

Hồi thần thông như bẻ cành khô giống như phá đến không còn một mảnh, không còn sót lại chút gì!

"Thật mạnh mẽ pháp lực!"

Thư sinh Luân Hồi bỗng nhiên biết không ổn, không nói đến Tô Vân Tiên Thiên thần thông làm sao tinh diệu, đơn thuần một quyền này tích chứa khủng bố pháp lực, liền có thể cùng hắn chân thân so sánh!

Hắn chân thân pháp lực đương nhiên phải xa so với thư sinh Luân Hồi cái này phân thân hùng hậu, thư sinh Luân Hồi nhiều nhất chỉ tương đương với một phần mười sáu pháp lực cùng đạo hạnh.

Tại pháp lực cùng đạo hạnh đều kém xa Tô Vân dưới tình huống, kết quả có thể tưởng tượng được!

"Coong!"

Tô Vân nắm đấm cùng thần thông hình thành Tiên Thiên chuông toàn bộ đập ở thư sinh Luân Hồi trên mặt, thư sinh Luân Hồi đầu bành một tiếng nổ tung!

Nhưng hắn dù sao cũng là Luân Hồi Thánh Vương lập tức thôi thúc Luân Hồi thần thông, ý đồ trở lại bản thân còn chưa bị thương một khắc này, nhưng mà khiến hắn kinh hãi là Tô Vân một quyền này không chỉ là đánh nát đầu của hắn , đồng dạng đánh đến quá khứ!

Một quyền này cùng Tiên Thiên chuông lớn theo hắn bước đi, một đường đánh đến hắn bước ra Hỗn Độn chi khí một khắc này, đem hắn từ trong khoảng thời gian này tuyến bên trên toàn bộ khả năng, tất cả đánh giết!

Bậc này bản lĩnh, có thể nói là đem hắn hoàn toàn xóa đi!

Hỗn Độn chi khí bên trong, Luân Hồi Thánh Vương vừa mới đưa tiễn sách của mình sinh Luân Hồi phân thân, lại thấy

cái này phân thân mới vừa bước ra bước đầu tiên, đầu liền tự bộp một tiếng nổ tung, không khỏi vừa sợ vừa giận.

"Mẹ nó trứng Tô Vân!"

Luân Hồi Thánh Vương bực tức đứng dậy, không lo được chữa thương, liền tự lao ra Hỗn Độn chi khí, chỉ thấy bản thân phân thân không đầu thân thể hóa thành tàn khuyết không đầy đủ Luân Hồi chi đạo trở lại trong cơ thể của mình, chỉ là trên cổ hắn không tiếp tục mọc ra một cái đầu lâu.

Dưới nách của hắn cũng không có lại sinh mọc ra hai đầu cánh tay.

"Mẹ nó trứng! Dùng của ta thần thông tới đối phó ta!"

Luân Hồi Thánh Vương cực kỳ phẫn nộ, hắn vì vây khốn Tô Vân, tự thân thôi thúc hắn thần thông, tại cấm khu bên trong hình thành vô số cái Tô Vân, lại bị Tô Vân lợi dụng Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân nhất thống vô số cái Tô Vân, mượn vô cùng cường đại pháp lực khống chế hắn thần thông!

Hiện tại, Tô Vân lại thôi thúc hắn thần thông, xoá bỏ phân thân của hắn!

Thậm chí, xóa đi cái này phân thân trong khoảng thời gian này tồn tại tất cả dấu vết, để hắn cũng không có cứu vãn khả năng!

Bởi vì hắn sau lưng chính là Hỗn Độn chi khí!

Cái này đoàn Hỗn Độn chi khí, cắt đứt Luân Hồi cùng nhân quả, để hắn không cách nào lại phục sinh sách của mình xa lạ thân!

"Ta thư sinh phân thân phí lời quá nhiều, phô trương quá mức, nhìn thấy Tô Vân người này liền không nhịn được muốn nói nhiều vài câu!"

Luân Hồi Thánh Vương mười lăm tấm gương mặt biến ảo không ngừng, thầm nghĩ: "Tính cách của hắn gây ra, lại bị Tô Vân chiếm tiên cơ tiện nghi. Nếu như hắn trực tiếp ra tay, lấy đi ta đạo kia thần thông, cũng sẽ không bị Tô Vân đánh chết. Lần này, cần phải đến sắp xếp cái ít nói phân thân."

Hắn nghĩ tới nơi này, thân thể lại là lay động, một vị khác phân thân đi ra.

Tôn này phân thân chính là kiếm khách trang phục, dáng người phiêu dật, nổi bật bất phàm, khom người làm lễ chào hỏi nói: "Đạo huynh."

Hắn lời nói rất ít, nói qua lời này, liền tự im miệng, đứng ở nơi đó không nói nữa.

Luân Hồi Thánh Vương vẫn còn có chút không quá yên tâm, nói: "Đạo hữu, ta vừa mới ăn thua thiệt, bởi vậy đành phải mời ngươi đi ra giúp đỡ. Ngươi nhìn thấy Tô Vân, không cần cùng hắn có bất kỳ phí lời, trực tiếp lấy đi ta cái kia thần thông. Chỉ cần lấy đi ta cái kia thần thông, hắn Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân liền sẽ sụp đổ, mấy ngàn vạn tro tàn tiên cũng không nhận trói buộc. Tô Vân cũng liền không chiến tự bại!"

"Dài dòng!"

Kiếm khách Luân Hồi hừ lạnh một tiếng, gánh vác Luân Hồi thánh kiếm phiêu nhiên mà đi.

Luân Hồi Thánh Vương chỉ còn lại có mười bốn cái đầu, cánh tay cũng chỉ còn lại mười bốn đầu, thầm nghĩ: "Lần này nhất thiết phải thành công, bằng không đầu của ta vẫn còn, cánh tay lại muốn trước không còn. Nếu là không có cánh tay, trên cổ lại gánh lấy bảy viên đầu, cười cũng đem Đế Hỗn Độn cười chết!"

Hắn lo lắng, không lo được tiếp tục chữa thương, đứng tại Hỗn Độn chi khí bên ngoài đợi chờ.

Qua mấy ngày, Luân Hồi Thánh Vương khóe mắt giật một cái, đột nhiên chỉ thấy một đạo kinh thế kiếm quang phá vỡ tinh không, chém vào thời không bên trong!

"Gay go!"

Luân Hồi Thánh Vương bỗng nhiên biết không ổn: "Kiếm khách của ta phân thân kiếm ý quá mạnh, còn chưa tiếp cận Tô Vân, liền bị hắn cảm ứng được!"

Tô Vân thân là kiếm đạo cửu trùng thiên tuyệt thế thiên tài, Luân Hồi Thánh Vương kiếm khách phân thân tựa như cùng trong bóng tối mặt trời nhỏ bình thường chói mắt!

Hắn cảm ứng được Luân Hồi Thánh Vương kiếm khách phân thân, chỗ đó sẽ còn cho phép kiếm khách phân thân tiếp cận?

Tô Vân dùng có thể so với trạng thái toàn thịnh Luân Hồi Thánh Vương pháp lực trực tiếp thôi thúc kiếm đạo thần thông, hắn uy lực sao mà kinh người?

Luân Hồi Thánh Vương không nghĩ ngợi nhiều được, lập tức liều mạng đạo thương tăng thêm, cũng muốn thôi thúc thần thông từ thời gian bên trong cứu bản thân kiếm khách phân thân!

"Hô —— "

Hắn thần thông bay ra, cắt vào thời không bên trong, đi tới kiếm khách Luân Hồi rời đi một khắc này, đột nhiên thần thông thu lại, đem kiếm khách Luân Hồi thu vào trong thân thể của mình!

Luân Hồi Thánh Vương trên cổ mọc ra thứ mười lăm cái đầu, nhưng vào lúc này, một đạo kiếm quang đột nhiên xuất

hiện, vù một tiếng đem viên này vừa mới mọc ra đầu chém xuống tới!

Tiếp đó lại là loạch xoạch hai kiếm, Luân Hồi Thánh Vương hai đầu vừa mới mọc ra cánh tay rụng xuống.

Luân Hồi Thánh Vương tức giận, thân thể run rẩy, Luân Hồi phi hoàn coong một tiếng đem đạo kiếm quang kia đập nát, ngay sau đó thân thể run lên, lại có hai cái đầu lâu rơi xuống, cái này hai cái đầu rơi xuống đất, hóa thành một đen một trắng hai người, trên người tràn ngập cổ xưa Thần Chỉ khí tức, một cái người mang ma đạo, một cái người mang thần đạo.

Luân Hồi Thánh Vương phẫn hận nói: "Ta nguyên bản không muốn nhúng tay nhân gian công việc, chỉ là lập lại trật tự, để lịch sử quay về quỹ đạo mà thôi. Coi như ra tay, cũng là đối phó U Triều Sinh loại này quấy nhiễu Luân Hồi người xứ khác! Hiện nay Tô Vân lại không biết cao thấp nặng nhẹ, ỷ vào ra biển một chuyến, biến thành người xứ khác, hai lần ba phen làm nhục ta! Đã như vậy, cũng liền đừng trách ta vô tình!"

Hắn đưa tay gọi đến Luân Hồi phi hoàn, giao cho hắc bạch Luân Hồi, nói: "Hai vị đạo hữu chính là thần đạo ma đạo tập đại thành giả, nắm này phi hoàn đi vào, tại ta thu hồi thần thông của ta!"

Hắc bạch Luân Hồi liếc nhau, cười nói: "Đạo huynh, ngươi động phẫn nộ, từ đáy lòng nổi lên chân hỏa, như vậy không tốt, sẽ bị thất khiếu Chung Nhạc tên kia chế nhạo. Chẳng qua có bảo vật này nơi tay, chúng ta thực sự có thể mở ra sở trường! Đạo huynh lẳng lặng chờ chúng ta tin vui!"

Luân Hồi Thánh Vương tiễn biệt hai người, ngay sau đó quay ngược, trở lại Hỗn Độn chi khí bên trong, như trước trị liệu bản thân thương thế.

Cái kia hắc bạch Luân Hồi mang theo Luân Hồi phi hoàn một đường hướng "Phi thăng chi lộ" mà đi, bạch y Luân Hồi cười nói: "Ngươi ta một cái Tiên Thiên thần đạo, một cái Tiên Thiên ma đạo, chứa đựng đủ loại đạo pháp, chưa hẳn liền so cái kia Tô Vân yếu đi. Chỉ tiếc chúng ta bị thất khiếu kiếp trước bát khiếu một đao bổ ra, chỉ rơi vào nửa thân, bằng không sao lại cần mượn Luân Hồi phi hoàn?"

Đồ đen Luân Hồi cười nói: "Lần này xuống núi, ta có chủ ý, chúng ta cần gì tự thân cùng cái kia Tô Vân liều mạng một hồi? Sao không tốt dùng phi hoàn?"

Bạch y Rinegan con ngươi sáng lên: "Ý của ngươi là?"

"Cái này phi hoàn uy năng vô tận, ảo diệu vô tận, chính hợp chúng ta tác dụng!"

Đồ đen Luân Hồi cười nói: "Chúng ta trước đi gặp Đế Hốt, dùng bảo vật này tới đùa giỡn một chút! Tô Vân không phải quan tâm hắn những cố nhân kia a? Hiện nay liền để hắn xem hắn cố nhân là như thế nào từng cái hủy diệt!"

Bạch y Luân Hồi vỗ tay cười to, hai người cùng nhau mà đi.

Chương 935 : Mười năm kỳ hạn

Chương 925: Mười năm kỳ hạn

Tinh không bên trong, tro tàn tiên như là hồng thủy tưới tràn, những nơi đi qua, từng khỏa ngôi sao hóa thành tro tàn, nguyên khí mất hết. Dọc đường, không ngừng có di chuyển ngôi sao bị tro tàn tiên đuổi theo, dù là linh sĩ bọn họ chế tạo vây quanh ngôi sao trường thành, cũng khó có thể ngăn cản tro tàn tiên tập kích, đếm không hết sinh linh đã chết tại di chuyển trên đường!

U Triều Sinh lên đường đến trễ nhất, hắn tuy là thần thông quảng đại Đạo Thần, nhưng người bị thương nặng, những năm này hắn khổ cực chữa thương, lại không có nửa điểm chữa trị dấu hiệu.

Lần này di chuyển, hắn chỉ có thể cố hết sức, dùng còn sót lại một chút pháp lực đối kháng tro tàn tiên, bảo vệ bên trong tiểu thế giới mọi người.

"Vân Thiên Đế thương thế còn chưa khỏi hẳn a?"

Hắn vừa mới sử dụng dư lực diệt trừ một tốp nhỏ xâm lấn tro tàn tiên, đột nhiên chỉ thấy thiên ngoại hắc bạch nhị khí nhiễu loạn, không khỏi vẻ mặt đột biến.

Sau một khắc, chỉ thấy một đen một trắng hai cái Luân Hồi Thánh Vương đi tới.

"Luân Hồi Thánh Vương phân thân?"

U Triều Sinh thoáng yên tâm, ngồi tại xe lăn bên trong cưỡng ép nâng còn sót lại khí lực, thầm nghĩ: "Luân Hồi Thánh Vương nhận ta một kích toàn lực, thương thế cực nặng, chỉ là phân thân đến đây, cũng không thể làm gì được ta!"

Phía sau hắn, Hương Quân mang theo hai đứa bé đi tới, có chút khẩn trương.

U Triều Sinh nhẹ nhàng nắm chặt Hương Quân tay, ra hiệu nàng không cần khẩn trương, hướng cái kia một đen một trắng hai cái Luân Hồi Thánh Vương nói: "Thánh Vương này tới có gì muốn làm?"

Hắc y Luân Hồi cùng bạch y Luân Hồi liếc nhau, cười nói: "Liền từ hắn bắt đầu a?"

U Triều Sinh trong lòng biết không ổn, đang muốn thôi thúc còn sót lại pháp lực chống cự, đột nhiên chỉ nghe bành bành bành ba tiếng tiếng vang, bên cạnh hắn Hương Quân cùng hai đứa bé lần lượt nổ tung, hóa thành ba đám sương máu!

U Triều Sinh ngây người, tận lực thò tay đi bắt bên người sương máu, lại cái gì cũng bắt không được.

"Quả nhiên phá hủy một người đạo tâm, là trả thù hắn biện pháp tốt nhất!" Bạch y Luân Hồi nhìn U Triều Sinh, không khỏi cười nói.

U Triều Sinh trong cổ họng phát ra tê tâm liệt phế gào to, dưới thân xe lăn hóa thành bột mịn, người nhào vào trên đất, gắt gao cắn vào mặt đất, tuyệt vọng cùng cừu hận trong nháy mắt lấp kín đạo tâm!

Hắc y Luân Hồi cười nói: "Hắn còn muốn báo thù đây!"

Bạch y Luân Hồi dựng thẳng lên hai ngón tay, nhẹ nhàng vẫy, chỉ thấy Luân Hồi Hoàn bay tới, đụng vào U Triều Sinh

trên đỉnh đầu, đem hắn thân thể kể cả Linh giới Đạo giới cùng nguyên thần cùng nhau phá hủy!

Hắc y Luân Hồi cùng bạch y Luân Hồi tất cả đồng thanh nói: "Sảng khoái, sảng khoái! Thánh Vương đạo huynh đều là lo trước lo sau, mỗi lần ra tay tự trói tay chân, e sợ cho bị người nhạo báng! Hắn bởi vậy đều là không cách nào để cho Luân Hồi quay về quỹ đạo. Nhưng chỉ cần thoải mái đạo đức luân lý, không kiêng nể gì cả ra tay, diệt đi những này quấy nhiễu Luân Hồi người xứ khác, liền có thể gối cao không lo!"

Hai người bay ra tiểu thế giới này, hắc y Luân Hồi nhẹ nhàng một nhóm phi hoàn, phi hoàn xoay tròn, đem trọn cái tiểu thế giới luyện thành tro tàn, bên trong tiểu thế giới ngàn vạn tính mạng cũng nhất thời tan thành mây khói.

Hắc bạch Luân Hồi đồng nói: "Sảng khoái! Thật sự là sảng khoái!"

Hai bọn họ hướng về phía trước tiến đến, dọc đường phàm là gặp phải tro tàn tiên không cách nào đánh chiếm ngôi sao, liền tế lên phi hoàn, trực tiếp diệt đi!

Cuối cùng, hai người đuổi theo Đế Hốt suất lĩnh đại quân.

Đế Hốt suất lĩnh tro tàn tiên đại quân ở đây bị đến từ Đế đình, thứ hai Tiên triều cùng với Yến Tử Kỳ quân đội chặn lại, lân cận ngân hà đều bị Trọng Kim Lăng, Thiên Hậu, Tô Kiếp, Ngư Thanh La đám người chuyển đến, chế tạo mấy đạo ngân hà trường thành, chặn Đế Hốt đại quân.

Hai bên ở đây dây dưa mấy tháng, Đế Hốt thủy chung không thể đánh bại nơi đây.

Tuy đã có không ít tro tàn tiên vượt qua trường thành, đuổi giết những cái kia di chuyển ngôi sao, nhưng số lượng quá phân tán, không có tác dụng lớn.

Nhưng mà Đế Hốt lại bởi vì cùng Tô Vân đấu pháp thất bại, bị Tô Vân chém Đế Thúc chân thân, Bách Lý Độc cùng Đạo Diệc Kỳ, lại ném đi Đế Thúc chi não, liền Luân Hồi Thánh Vương thần thông cũng mất rồi, bởi vậy nhuệ khí mất hết, tuy là bên người còn có bảy tôn Đế cấp phân thân, nhưng thủy chung không dám phát động tổng tiến công.

Chỉ có Ngọc Diên Chiêu chủ chiến, nhưng mà Ngọc Diên Chiêu tuy mạnh, chỉ dựa vào lực lượng của hắn lại không thể công phá trường thành, dù sao đối diện còn có một cái Trọng Kim Lăng.

Hai bên trong tinh không giằng co không xong.

Hắc bạch Luân Hồi vào lúc này thong dong mà đến, Đế Hốt túi da không dám thất lễ, vội vàng mang theo Ngư Vãn Chu, Linh Lung, Cừu Vân Khởi các phân thân đến đây gặp, nắm đệ tử chi lễ.

Ngọc Diên Chiêu cũng bị mời đi.

Bạch y Luân Hồi cười nói: "Ta chân thân không tiện tự mình đến đây, bởi vậy phái ta hai người đến đây trợ trận, tới phá Tô Vân."

Ngọc Diên Chiêu nhìn hắn hai người, trong lòng có chút không tin lắm đảm nhiệm, nói: "Hai người các ngươi có gì thần thông?"

Bạch y Luân Hồi liếc nhìn hắn một cái, lấy tới Luân Hồi phi hoàn, cười nói: "Ta có thể từ vòng bên trong kiếm người. Ví dụ như Đại sư huynh của ngươi, Nguyên Cửu Châu."

Hắn duỗi ra một tay, thăm dò vào phi hoàn bên trong, bốn phía quào loạn.

Cái kia phi hoàn chẳng qua là cái vòng, tay của hắn thăm dò vào trong đó, vậy mà không nhìn thấy từ một chỗ khác đi ra, phảng phất tay đã biến mất!

Ngọc Diên Chiêu cười lạnh nói: “Trò vặt!”

Đột nhiên, bạch y Luân Hồi cười nói: “Bắt đến hắn!” Nói đi, cái kia phi hoàn bên trong một cái thân ảnh ngã xuống, rơi trên mặt đất, lại là cái có chút anh tuấn nam tử, toàn thân khí tức cực kỳ mạnh mẽ bá đạo!

“Nguyên Cửu Châu!” Đế Hốt túi da thất thanh la lên.

Nguyên Cửu Châu mê man đứng ở nơi đó, đột nhiên nhìn thấy Ngư Vãn Chu, thất thanh nói: “Tiên tướng, ngươi vì sao ở đây?”

Ngư Vãn Chu chính là Nguyên Cửu Châu tiên tướng, liền vội vàng tiến lên, nói: “Bệ hạ, ngươi chết tại Đế Tuyệt chi thủ, hiện nay là Thánh Vương đem ngươi cứu sống. Lúc này nói rất dài dòng, cho ta chậm rãi kể lại. Đúng rồi, bệ hạ thái tử cũng ở nơi đây!”

Nguyên Tam Cố liền vội vàng tiến lên, hai mắt đẫm lệ, khom người hạ bái, âm thanh buồn vui đan xen: “Phụ hoàng!”

Đế Hốt ở chỗ này hướng Nguyên Cửu Châu giải thích , bên kia bạch y Luân Hồi thẳng cười nói: “Ta còn có thể kéo đến mặt khác Đế Tuyệt đệ tử, nói thí dụ như Vệ Già Sơn!”

Vệ Già Sơn từ Luân Hồi phi hoàn bên trong ngã xuống, máu me khắp người, la lên: “Tuyệt sư, vì sao giết ta!”

Trái tim hắn chỗ trống không, nhưng là bị Đế Tuyệt lấy đi trái tim, cắt đứt sinh cơ!

Bạch y Luân Hồi cười nói: “Còn có Đế Tuyệt nữ đệ tử Sở Cung Dao! Nữ tử này lợi hại, ngay cả ta lưu lại thứ sáu Tử Phủ đều bị nàng đánh nát!”

Hắn vừa mới nói đến đây, Sở Cung Dao từ Luân Hồi phi hoàn bên trong rơi xuống, hấp hối, nôn một ngụm máu, la lên:

“Tuyệt sư không thể cho thứ sáu Tiên giới chúng sinh lấy công bằng, đệ tử không phục!”

Bạch y Luân Hồi lại tại phi hoàn bên trong quào loạn, cười nói: “Đế Tuyệt còn có một cái đệ tử… Đế Phong, đi ra a!”

Hắn vừa dứt lời, lại thấy toàn thân cắm đầy chuôi kiếm Đế Phong từ phi hoàn bên trong rơi xuống.

Phi hoàn chấn động, Đế Phong trên người cắm kiếm gãy nhao nhao bay ra, kiếm gãy sinh trưởng, hóa thành kiếm hoàn, chính là liền Đế Phong rất lâu không trị đạo thương cũng nhao nhao khép lại, rất nhanh hắn liền khôi phục lại trạng thái đỉnh phong!

Đế Phong vừa mừng vừa sợ.

Bạch y Luân Hồi cười nói: “Đế Hốt, có ba vị này tinh thông Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh cao thủ giúp đỡ, ngươi có nắm chắc phá vỡ phía trước ngân hà trường thành đi?”

Đế Hốt túi da chần chừ thoáng cái, bạch y Luân Hồi thấy thế, cười nói: “Ta lại cho ngươi mấy món bảo vật.”

Chỉ thấy cái kia Luân Hồi phi hoàn bên trong sáu tòa Tử Phủ bay ra.

Hắc y Luân Hồi nói: “Nếu như ngươi vẫn là không có nắm chắc, chúng ta liền tự mình giúp ngươi một tay.”

Đế Hốt mừng rỡ, khom người nói: “Đệ tử nhất định đại phá quân địch!”

Hắn thôi thúc Tử Phủ, tự thân lên trận, dẫn đầu rất nhiều phân thân cùng hàng ngàn vạn tro tàn tiên, hướng ngân hà trường thành nhào tới!

Cùng lúc đó, Nguyên Cửu Châu, Sở Cung Dao, Vệ Già Sơn ba vị Đại Đế nhao nhao thôi thúc Thái Nhất Thiên Đô Ma

Luân kinh, điều động quá khứ năm tháng bên trong còn chưa dùng hết thời gian, thẳng hướng ngân hà trường thành!

Đế Phong thét dài, tế lên kiếm hoàn, vô số thanh phi kiếm boong boong hướng ra phía ngoài vỡ ra, giống như nước thủy triều phun trào, nhào về phía trường thành!

Ngọc Diên Chiêu chần chừ thoáng cái, cũng tự hướng ngân hà trường thành mà đi.

Trường thành bên trên, Trọng Kim Lăng ngơ ngác nhìn một màn này, đột nhiên la lên: "Sư nương, ngươi dẫn theo nhận những người khác rời đi, ta tới cản ở phía sau! Thứ hai Tiên triều các tướng sĩ nghe lệnh!"

Thanh âm của hắn run rẩy, dừng một chút, do dự cũng không nói ra miệng.

Thiên Hậu nương nương nhìn về phía ngoài trường thành, cũng nhìn ra ngây người.

Trọng Kim Lăng đột nhiên quyết định, lạnh lùng nói: "Thứ hai Tiên triều các tướng sĩ nghe lệnh: Nhen lửa kiếp hỏa —— "

Thiên Hậu thân thể chấn động mạnh, khó có thể tin hướng hắn nhìn lại.

Trọng Kim Lăng đột nhiên tán đi bản thân Đạo cảnh, lại không bao phủ thứ hai Tiên triều, chỉ thấy mảnh này Tiên đình đại lục ở bên trên, hàng ngàn vạn tiên nhân nhanh chóng hóa thành tro tàn, tiếp đó từng đoá từng đoá kiếp hỏa từ trên người bọn họ nhen lửa.

Trọng Kim Lăng hướng lên trời mẹ kế mẹ nói: "Sư nương, đi mau ah —— "

Đế Chiêu ánh mắt rơi vào cái kia từng đạo to lớn Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân bên trên, khóe mắt nhảy lên kịch liệt

thoáng cái, nói: "Tử Đồng, ngươi thật sự nên rời đi. Khả năng này là ta kiếp trước phạm vào sai lầm…"

Thiên Hậu nương nương sắc mặt phức tạp, đột nhiên nghiến răng, cao giọng nói: "Đế đình tướng sĩ, Tiên đình tướng sĩ, nghe bản cung hiệu lệnh, rút lui khỏi trường thành!"

Yến Tử Kỳ, Cầu Thủy Kính mấy người cũng biết chuyện không thể làm, lập tức điều động riêng phần mình dưới trướng tướng sĩ, hướng Tiên giới cánh cửa phương hướng rút lui.

Trọng Kim Lăng hướng Kinh Khê nói: "Đạo huynh, ngươi cũng đi thôi."

Kinh Khê lắc đầu nói: "Ta chính là Thái Cổ Chân Thần, không sợ kiếp hỏa. Lại nói trong tay ngươi kiếm là kiếm của ta, huống chi, ngươi năm đó là nô bộc của ta, không có tư cách để cho ta rời đi!"

Trọng Kim Lăng trong lòng cảm động, cười nói: "Tốt! Hôm nay ngươi ta đại khai sát giới!"

Cầu Thủy Kính đám người dẫn đầu đại quân rời xa ngân hà trường thành, đột nhiên sau lưng tinh không trở nên vô cùng sáng rực, hành quân bên trong mọi người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy kiếp hỏa rừng rực, đốt cháy tinh không.

Mơ hồ trong đó, vô số thân ảnh tại kiếp hỏa bên trong chém giết.

"Tiếp tục đi đường!"

Thiên Hậu cao giọng nói: "Không được quay đầu! Không được dừng lại!"

Bọn họ tiếp tục đi đường, cũng không biết có phải là hay không khoảng cách càng ngày càng xa nguyên nhân, kiếp hỏa quang mang càng ngày càng ảm đạm.

Cuối cùng, kiếp hỏa dập tắt.

Thiên Hậu nương nương trong lòng chợt lạnh, biết Trọng Kim Lăng đánh gãy không may miễn đạo lý, liền nói ngay: "Chư vị, các ngươi tiếp tục tiến lên, chạy tới Tiên giới cánh cửa! Trường sinh, Hồng La, Hậu đình bên trong toàn bộ muội muội, lưu lại!"

Hồng La cùng mặt khác Hậu đình bên trong nương nương dừng lại, ngẩng đầu nhìn về phía Thiên Hậu, Trường Sinh Đế Quân chần chừ thoáng cái, cũng ngừng lại.

Oánh Oánh bay tới, rơi vào Thiên Hậu đầu vai, nói: "Tỷ muội, chỉ dựa vào các ngươi không ngăn được bao lâu, ta tới trợ trận! Ta chép sĩ tử Hồng Mông phù văn, có thể hóa thành nghìn vạn đạo cảnh, bù đắp các ngươi nhân số chưa đủ thiếu khuyết!"

Tô Kiếp cũng tự đi tới, đang muốn nói chuyện, Oánh Oánh sắc mặt nghiêm túc nói: "Tô Kiếp, ngươi dẫn theo nhận những người khác mau mau rời đi! Nếu như chúng ta không may hi sinh, ngươi chính là cái kế tiếp xuất chiến ngăn cản tro tàn tiên người!"

Tô Kiếp chần chừ thoáng cái, khom người nói: "Tiểu cô, đánh không lại liền chạy!"

Oánh Oánh xua tay, cười lạnh nói: "Tiểu cô phải ngươi dạy?"

Tô Kiếp bước nhanh đuổi theo đại bộ đội, vận chuyển pháp lực, trợ đại quân rút lui khỏi.

Thiên Hậu nương nương tế lên Vu Tiên bảo thụ, toàn thân tu vi tăng lên tới cực hạn, nhìn đánh tới Nguyên Cửu Châu, Vệ Già Sơn đám người, thấp giọng nói: "Không biết bọn họ phải chăng còn nhớ tới ta là bọn họ sư nương…"

"Ầm!"

Vô số tro tàn tiên tướng bọn họ bao phủ.

Tô Kiếp yên lặng quay đầu, chỉ thấy Vu Tiên bảo thụ bên trên ba ngàn thế giới quang mang lộng lẫy phi phàm, gốc kia bảo thụ sừng sững trong tinh không, sáng chói chói mắt.

Lại có Oánh Oánh tế lên kim quan, khống chế thuyền ngũ sắc mạnh mẽ đâm tới thân ảnh.

Nhưng mà, cái này gốc bảo thụ vẫn là bẻ gãy.

Thuyền ngũ sắc quang mang cũng đột nhiên biến mất.

"Thủy Kính tiên sinh, Tử Kỳ tiên sinh, con đường phía trước ta cầu các ngươi rồi."

Tô Kiếp lấy ra Thái Cổ đệ nhất kiếm trận đồ, đem kiếm trận đồ bố trí xuống, lẳng lặng chờ đợi, chỉ là Oánh Oánh từ đầu đến cuối không có trở về.

Tô Kiếp thôi thúc Thái Cổ đệ nhất kiếm trận, nghênh tiếp tro tàn tiên đại quân!

Sau một khắc, từng tôn vô cùng cường đại vô cùng vĩ đại thân ảnh giáng lâm, định trụ đệ nhất kiếm trận đồ, đem kiếm trận đồ áp chế gắt gao, không thể nào vận chuyển!

"Đừng giết hắn!" Một thanh âm truyền đến.

Tô Kiếp theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một đen một trắng hai cái Luân Hồi Thánh Vương đi tới, trong đó hắc y Luân Hồi Thánh Vương nói: "Trong luân hồi, hắn cũng không chết, thành cho hắn phụ thân nhìn Phần say rượu đạo nhân."

Tô Kiếp nổi giận gầm lên một tiếng, vứt bỏ kiếm trận đồ, hướng cái kia hai tôn Thánh Vương xông tới, một đạo xiềng xích đột nhiên bay tới, đem hắn khóa lại.

Tô Kiếp nhìn lại, chính là Oánh Oánh đầu kia đại xích vàng, nhưng mà tế lên bảo vật này cũng không phải là Oánh Oánh, mà là tiên tướng Linh Lung.

“Tiểu cô…” Hắn không còn hy vọng.

Hắc bạch Luân Hồi đột nhiên biến mất, âm thanh truyền đến: “Tô Vân đến rồi! Các ngươi cẩn thận!”

Thân hình của bọn hắn biến mất, chính là liền Luân Hồi phi hoàn cũng thẳng biến mất không còn tăm tích.

Lúc này, tinh không kịch liệt rung chuyển, Tô Vân từ thứ bảy Tiên giới phương hướng chạy đến, dưới cơn thịnh nộ, lập tức ra tay hướng Đế Hốt đám người công tới.

Ngay tại hắn thần thông bộc phát đồng thời, Luân Hồi phi hoàn xuất hiện tại phía sau hắn, coong một tiếng đập vào hắn Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân bên trên!

Ma luân bên trong, đạo kia bị nhốt lại Luân Hồi thần thông lập tức bị phi hoàn lấy đi!

Tô Vân cái kia nhất thống Luân Hồi ngập trời pháp lực, lập tức trút xuống mà đi, biến mất không còn tăm tích!

Nhất thời mấy ngàn vạn tro tàn tiên thoát khỏi Luân Hồi thần thông khống chế, vỗ cánh mà đi, hướng Đế đình đại quân rời đi phương hướng đánh tới.

Hắc bạch Luân Hồi hiện thân, cười nói: “Tô đạo hữu, ngươi thủy chung tại lòng bàn tay của chúng ta bên trong, chưa hề nhảy ra ngoài qua!”

Tô Vân vừa sợ vừa giận, thôi thúc Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân kinh, hướng tương lai mượn thời gian, cưỡng ép kéo tới tương lai từng cái cái bóng của mình vì chính mình tác chiến!

Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân vận chuyển, đem tương lai tự mình ngã ảnh pháp lực thống ngự toàn thân, để tu vi của hắn nhất thời đi đến hoàn mỹ nhất Thiên Quân cấp độ, trong lúc giơ tay nhấc chân, vĩ lực vô tận!

“Ầm!” Ngọc Diên Chiêu hộc máu, bay ngược mà đi.

Tại chư Đế bên trong, thực lực của hắn mạnh nhất, nhưng mà lại liền Tô Vân vẫy cũng không cách nào đón lấy!

Sau một khắc, Đế kiếm kiếm hoàn vứt bỏ Đế Phong, gào thét rơi vào Tô Vân trong tay, trong lúc nhất thời, Nguyên Cửu Châu, Vệ Già Sơn, Sở Cung Dao, Đế Hốt bao gồm Đế nhao nhao bị thương!

Hắc bạch Luân Hồi cau mày, thôi thúc Luân Hồi phi hoàn, một khâu đánh tới, kiếm hoàn sụp đổ, hóa thành bột mịn!

Phi hoàn bay trở về, đem Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân bên trong huyền thiết chuông đánh bay, ma luân nhất thời sụp đổ tan rã!

"Phế bỏ ngươi Thái Nhất Thiên Đô, nhìn ngươi làm sao ngông cuồng!" Hắc y Luân Hồi cười nói.

Ngọc Diên Chiêu, Nguyên Cửu Châu, Đế Hốt đám người lần nữa đánh tới, hơn mười tôn Đại Đế xoay quanh Tô Vân trên dưới chém giết, Tô Vân trên người đạo thương từ từ tăng nhiều.

"Phụ thân ——" Tô Kiếp muốn rách cả mí mắt, tê tâm liệt phế la hét.

Bạch y Luân Hồi cười nói: "Không cần lo lắng, hắn này lại sẽ không chết. Còn có mười năm. Mười năm sau, hắn mới có thể tử vong."

Tô Vân ra sức giết ra khỏi trùng vây, Tô Kiếp trong lòng vừa mới sinh ra một tia hi vọng, lại thấy Tô Vân thẳng đến phía bên mình mà đến, hiển nhiên là ý đồ cứu bản thân.

Hắn lệ nóng tràn mi, lại thấy Tô Vân ở trước mặt hắn ngã xuống.

"Đứa nhỏ ngốc, mười năm sau ra mộ gặp ta…" Tô Vân ngẩng đầu hướng hắn cười cười, ngay sau đó bị đẩy vào chiến

cuộc.

Hắc y Luân Hồi hướng Tô Kiếp cười nói: "Nói tại mười năm sau đánh chết hắn, ngay tại mười năm sau đánh chết hắn, nhiều một ngày, thiếu một ngày, ta đều không gọi Luân Hồi Thánh Vương!"

…

Mười năm sau, Tô Vân chết trận.

Đế Hốt phấn khởi không hiểu, tự thân vì Tô Vân tạo mộ, đem Oánh Oánh tro cốt chôn cất tại Tô Vân trong mộ, tự mình viết mộ chí minh. Tà Đế, Thiên Hậu đám người mộ táng cũng tại Tô Vân lân cận, mặt khác cùng Tô Vân có liên quan người, bao quát Sài Sơ Hi, Ngư Thanh La, cũng đều chôn cất ở đây.

Tô Kiếp độn vào đạo môn, thành đạo sĩ, không được thành thân, phụ trách canh gác mảnh này nghĩa địa.

Hắn ý chí sa sút, cả ngày mua say.

Một ngày này, hắn lại uống đến say bí tỉ, say ngã tại trấn áp Đế lăng cửa miếu trước.

Lúc này, Ai Đế Tô Vân mộ táng bên trong truyền đến vang động, Tô Kiếp giật mình tỉnh giấc, đứng dậy la lên: "Ai? Ai ở đó?"

Hắn lảo đảo đi qua, lại nghe trong mộ lại truyền tới tiếng vang, tức giận nói: "Ai cũng đừng hòng hù ngã ta, khà khà, ngươi biết ta là ai ư? Nói ra dọa chết ngươi, cha ta Ai Đế… Sinh động như thật…"

Hắn đột nhiên dưới chân không còn, mới ngã xuống.

Hắn một đường cắm xuống đi, ngã vào trong huyệt mộ, vừa vặn đầu đụng vào Tô Vân quan tài bên trên.

Tô Kiếp vịn đầu xoa xoa, cái này va chạm, ngã đem hắn độ rượu đụng tỉnh rồi.

"Phụ thân nói mười năm về sau ra mộ gặp hắn! Hiện tại là mười năm sau, ta lại tại trong mộ, chẳng lẽ nói ra phần mộ, liền có thể nhìn thấy hắn?"

Tô Kiếp liền vội vàng đứng lên, hướng lăng mộ đi ra ngoài.

Nhưng mà lăng mộ bên ngoài nhưng không ai.

Hắn bay người lên, nhìn về phía bốn phía, Đế đình bên trong vàng son lộng lẫy, Đế Hốt lần nữa trở thành Thiên Đế, mang theo số lượng không nhiều cựu thần vừa múa vừa hát.

Tô Kiếp trong lòng sinh ra một tia hi vọng từ từ dập tắt, đang muốn trở về miếu hoang, đột nhiên cách đó không xa bay lên một điểm ánh sáng. Tiếp lấy đại địa chấn động, vô số linh quang tụ đến, một đóa to lớn hoa sen từ lòng đất từ từ bay lên.

Tô Kiếp dừng bước, nhìn về phía cái kia đóa do vô số linh quang tụ tập mà thành hoa sen, lộ ra vẻ mờ mịt.

Đế Hốt Thiên Đế đang tại mời tiệc hắc bạch Luân Hồi, uống đến rượu lúc này, đột nhiên linh quang quang mang đem bốn phía chiếu sáng, thậm chí liền trong cung điện đều bị chiếu sáng thấu triệt vô cùng!

Hắc bạch Luân Hồi sắc mặt biến hóa, vội vàng đi tới ngoài điện, ngẩng đầu nhìn thấy gốc kia từ từ bay lên hoa sen, sắc mặt lại biến!

"Không được! Vũ trụ linh căn!"

Hai vị Luân Hồi Thánh Vương phân thân lập tức bay người lên, xông về gốc kia hoa sen, nhao nhao nhô ra tay tới!

Mắt thấy bọn họ sắp bắt lấy gốc kia hoa sen, đột nhiên hoa sen triệt để nở rộ, chỉ nghe ông một tiếng chấn động, một đạo

tử khí quang mang bình thường trải rộng ra, rất nhanh từ Đế đình trung tâm kéo dài đến thứ bảy Tiên giới biên giới.

Mười năm trước.

Trì Tiểu Dao nghe được Tô Vân mà nói, liếc liếc chiếc kia Tiên Thiên thần giếng, nghi ngờ nói: "Ghi nhớ giờ khắc này? Vì sao ghi nhớ giờ khắc này? Cái này gốc hoa sen là cái gì?"

Tô Vân đứng tại bên cạnh nàng, cười nói: "Nó là một đạo Tiên Thiên bất diệt linh quang."

Hắn ngẩng đầu lên, nhìn về phía thiên ngoại, thản nhiên nói: "Mười năm kỳ hạn đã qua, ta loại thứ nhất tương lai kết thúc. Như vậy, hiện tại bắt đầu loại thứ hai tương lai."

Lúc này, Luân Hồi Thánh Vương đang muốn phái ra bản thân thư sinh phân thân.

Chương 936 : Loại thứ hai tương lai

Chương 926: Loại thứ hai tương lai

Tay cầm quạt lông lấy khăn buộc đầu thư sinh Luân Hồi đi ra Hỗn Độn chi khí, cảm ứng Tô Vân vị trí, cười nói: "Tô đạo hữu hoàn toàn không có siêu thoát giả dáng dấp, vẫn vì phàm nhân tranh đấu, thật sự là buồn cười."

Hắn đi tới đi tới Tiên giới cánh cửa khu vực cần phải đi qua, lẳng lặng đợi chờ, mấy ngày về sau, quả nhiên Tô Vân đi tới nơi này.

Thư sinh Luân Hồi tinh thần phấn khởi, lấy đạo âm cười ha ha nói: "Tô đạo hữu, ngươi vì sao không thành thành thật thật ở tại ta để lại cho ngươi phong cấm bên trong? Vì sao nhất định muốn chạy đến? Ngươi dạng này làm ta rất khó xử."

Tinh không công chính đang đuổi đường Tô Vân bỗng nhiên dừng lại, vẻ mặt ôn hoà, hoàn toàn không thấy nửa điểm nộ khí, khom người làm lễ chào hỏi nói: "Thánh Vương lại tại sao không ở lại Hỗn Độn chi khí bên trong dưỡng thương, chạy đến chặn đường ta?"

Thư sinh Luân Hồi cười nói: "Ta chỉ là tới lập lại trật tự, thu về thần thông của ta. Ngươi đầu cơ trục lợi, lợi dụng thần thông của ta kết hợp Thái Nhất Thiên Đô, để cho mình chưa từng có mạnh mẽ, mưu đồ nghịch thiên cải mệnh, lại không có pháp lực mạnh mẽ cùng đạo hạnh, mà không cảnh giới, sớm muộn sẽ bị ăn phải cái thiệt thòi lớn."

Tô Vân vẻ mặt khẽ nhúc nhích, xá dài tới đất, chân thành vô cùng nói: "Nếu không phải đạo huynh chỉ điểm, ta còn không biết bản thân thua ở chỗ đó. Đa tạ đạo huynh chỉ điểm!"

Thư sinh Luân Hồi kinh ngạc, hắn vốn cho là Tô Vân lại bởi vì mình mà giận dữ, cùng mình động thủ, lại không nghĩ rằng Tô Vân thế mà thật tình thành ý tiếp nhận chỉ điểm của hắn.

Hắn tuy chỉ điểm, nhưng giọng nói làm ra vẻ, dáng dấp ở trên cao nhìn xuống, người bình thường nơi nào sẽ nghe hắn nói dạy?

Nhưng Tô Vân đã trải qua một thế, ở trên một thế bên trong hắn chính là có pháp lực mạnh mẽ cùng đạo hạnh, mà không cảnh giới, thế cho nên bị hắc bạch Luân Hồi lấy đi thần thông, thế cho nên bại vong.

Thư sinh Luân Hồi lời nói mặc dù không dễ nghe, nhưng nói trúng tim đen chỉ ra nhược điểm của hắn, để hắn có chút được lợi.

Tô Vân thẳng người lên, cười nói: "Đạo huynh đạo này thần thông chính là ta chém giết Đế Hốt tâm đắc, Đế Hốt không bằng ta, bởi vậy thần thông rơi vào tay ta. Ta dùng nó trói buộc Luân Hồi cấm khu, trấn áp mấy ngàn vạn tro tàn tiên, để cho bọn họ không cách nào chạy trốn nguy hại thế nhân. Chẳng qua, đạo huynh nếu mở miệng, như vậy ta vật quy nguyên chủ là được."

Câu nói này lại hoàn toàn vượt qua thư sinh Luân Hồi dự kiến, chỉ thấy Tô Vân quả nhiên tán đi Thái Nhất Thiên Đô, lại không trấn áp.

Thư sinh Luân Hồi nhẹ nhàng lay động quạt lông, đem Luân Hồi thần thông thu về, chần chừ thoáng cái, luôn cảm

thấy nơi nào có chút không đúng, nhưng lại không biết không đối ở nơi nào.

Tô Vân tế lên huyền thiết chuông, trấn áp Luân Hồi cấm khu, tiếng chuông không ngừng chấn động, miễn cho tro tàn tiên chạy trốn, mặt mang nụ cười nói: "Đạo huynh thu về thần thông, như vậy không cách nào ngăn cản ta phá hoại Minh Đường Lôi Trì đi?"

Nguyên bản có đạo này thần thông tại, Tô Vân chỉ cần phá hủy toà này Lôi Trì, sau một khắc Lôi Trì liền lại tự tốt lành xuất hiện tại Luân Hồi cấm khu phía trên.

Hiện tại thư sinh Luân Hồi lấy đi thần thông, liền cũng không còn cách nào ngăn cản Tô Vân phá hủy Lôi Trì.

Thư sinh Luân Hồi lắc đầu nói: "Là ta đuối lý, tùy ngươi là được."

Tô Vân tiếng chuông chấn động, đem Minh Đường Lôi Trì chấn thành bột mịn.

Cái kia huyền thiết chuông chấn động không dứt, đem Minh Đường Lôi Trì biến thành bột mịn chấn thành Hỗn Độn chi khí, gãy mất Luân Hồi Thánh Vương khôi phục nó khả năng, lúc này mới bỏ qua.

Luân Hồi đại đạo tuy cao đẳng, nhưng trời sinh liền bị Hỗn Độn đại đạo chỗ áp chế, bởi vậy chỉ cần đánh nát thành Hỗn Độn chi khí, liền không cách nào khôi phục!

Tô Vân thở phào một cái, hướng thư sinh Luân Hồi cười nói: "Đạo huynh này tới tìm ta chẳng lẽ còn có chuyện khác?"

Thư sinh Luân Hồi lắc đầu, xoay người rời đi, đột nhiên lại dừng bước lại, xoay người nói: "Tô đạo hữu, trong luân hồi, ta quản lý thiên đạo Luân Hồi, thiên lý rõ ràng báo ứng xác đáng, nói chính là ta. Tuy ngươi hành động rất hợp ý của ta, nhưng

thiên đạo không quen, tương lai khai chiến, ta sẽ không lưu tình."

Tô Vân nghiêm mặt nói: "Đây là đương nhiên. Chỉ là hi vọng đạo huynh tương lai giết ta lúc, có thể vì ta hành động hôm nay mà chần chừ phút chốc, cũng coi là ta hy vọng xa vời."

Thư sinh Luân Hồi như có điều suy nghĩ, nhẹ nhàng gật đầu, phi thân bỏ chạy.

Đợi hắn trở lại thứ bảy Tiên giới biên giới, đi vào Hỗn Độn chi khí quay về bản thể, Luân Hồi Thánh Vương mở mắt ra, cũng không nhịn được hơi kinh ngạc: "Ta đối Tô Vân cách nhìn một mực không tốt lắm, luôn cảm thấy hắn tự cho là đúng, không nghĩ tới hắn có thể nghe ta khuyên, ngược lại cũng không phải như vậy làm người ta chán ghét. Chỉ là, lần này gặp hắn, chẳng biết tại sao luôn cảm giác có chút cổ quái…"

Tô Vân tuy là đem Luân Hồi thần thông trả lại cho Luân Hồi Thánh Vương, thực lực tu vi tổn hao nhiều, nhưng mà Tiên Thiên Đạo cảnh thất trùng thiên dù sao mạnh mẽ, Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân thôi thúc lên, như trước đủ để nghiền ép chư Đế, đây là hắn chủ động trả lại Luân Hồi thần thông nguyên nhân.

"Chỉ cần Luân Hồi Thánh Vương không tự mình động thủ đối phó ta, như vậy Đế Hốt cùng chư Đế, đều đem bị ta đánh chết!"

Hắn một đường hướng về phía trước tiến đến, cuối cùng đuổi theo U Triều Sinh vị trí ngôi sao, trong lòng vui vẻ: "U đạo hữu, một thế này, ta sẽ không để cho ngươi tử vong!"

Nhưng vào lúc này, đột nhiên một đạo sáng loáng phi hoàn từ tinh không bên trong bay đến, coong một tiếng tiếng vang

đụng vào U Triều Sinh vị trí cái ngôi sao kia bên trên!

Cái kia ngôi sao chỗ đó có thể chịu đựng nổi Luân Hồi phi hoàn bậc này chí bảo một kích? Ngôi sao cùng phía trên sinh hoạt mấy ngàn vạn sinh mệnh, kể cả U Triều Sinh cùng một chỗ, tất cả hóa thành bột mịn!

Tô Vân tròn mắt đoạn tuyệt, miệng đầy răng suýt nữa cắn nát: "Luân Hồi Thánh Vương "

Hỗn Độn chi khí bên trong Luân Hồi Thánh Vương đưa tay, thu bay trở về phi hoàn, cười nói: "Tuy Tô đạo hữu đối ta lấy tình động, nhưng ta cũng không thể quên hắn đã tu thành Tiên Thiên Đạo cảnh thất trùng thiên. Lúc trước Tô đạo hữu không có tu thành Tiên Thiên Đạo cảnh thất trùng thiên lúc, ta còn có thể khoan dung U Triều Sinh, nhưng nếu Tô đạo hữu tu thành, vậy liền đừng có trách ta vô tình."

Trong lòng của hắn có chút đắc ý.

Tô Vân cảnh giới đột phá, thần thông quả thực cao thâm khó dò, hắn cũng có chút xem không hiểu.

Càng đáng sợ chính là, Tô Vân thậm chí đột phá hắn phong ấn cùng trấn áp, đại đạo tu vi một nửa tại Luân Hồi phong ấn bên trong, một nửa tại phong ấn bên ngoài!

Nếu rơi vào tay Tô Vân tìm đến U Triều Sinh, đem U Triều Sinh thương thế chữa trị một nửa, đối với hắn mà nói cũng là kình địch!

Dù sao hắn nhưng không có người giúp hắn trị liệu thương thế!

Luân Hồi Thánh Vương tự nhủ: "U Triều Sinh chết rồi, nhưng Đế Hốt lại bị Tô đạo hữu giết đến không còn đấu chí. Ta cần phải đến để hắn phấn chấn…"

Hắn trầm ngâm phút chốc, cười nói: "Thôi được, để cho ta ban cho hắn một hồi tạo hóa a!"

Tô Vân khuôn mặt âm trầm, tìm kiếm một phen, xác nhận U Triều Sinh không có nửa điểm phục sinh hi vọng, lúc này mới tiếp tục tiến lên.

Đợi đến hắn đi tới Thiên Hậu, Trọng Kim Lăng đám người chỗ dựng ngân hà trường thành lúc, trong lòng bỗng nhiên trầm xuống, chỉ thấy Luân Hồi phi hoàn cái này vô thượng chí bảo huyền phù tại tro tàn tiên đại quân trên không.

Vô số tro tàn tiên bạn tuôn hướng ngân hà trường thành, chỉ trong nháy mắt liền có vô số tro tàn tiên tử vong, nhưng sau một khắc lại nhao nhao từ Luân Hồi phi hoàn bên trong phục sinh, vô cùng vô tận!

Tô Vân tay chân lạnh giá, loại tình huống này, Trọng Kim Lăng bọn họ nơi nào còn có bất kỳ phần thắng nào?

Hắn giết tới đi vào, nhưng vào lúc này, Đế Hốt dẫn đầu chư Đế tế lên Luân Hồi phi hoàn, coong một tiếng đụng vào huyền thiết chuông lớn bên trên.

Chiếc này huyền thiết chuông lớn nguyên bản trấn áp Luân Hồi cấm khu, không để cho tro tàn tiên chạy trốn, giờ phút này bị phi hoàn va chạm, uy năng nhất thời bị đè xuống!

Cái kia Luân Hồi cấm khu bên trong mấy ngàn vạn tro tàn tiên nhất thời giải thoát đi ra, ùa đến giết ra!

Tô Vân ra sức chém giết, lại bị Đế Hốt cùng các đại phân thân tế lên phi hoàn, đem hắn vây khốn!

"Đế Hốt, ta có thể giết ngươi một lần, liền có thể giết ngươi lần thứ hai! Dù là Luân Hồi Thánh Vương đem bảo vật này cho ngươi mượn!"

Tô Vân đột nhiên giận dữ, thôi thúc Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân, trong khoảnh khắc đem huyền thiết chuông lớn uy năng tăng lên tới không gì so sánh nổi tình trạng!

Đế Hốt thì thân thể run lên lay động, nhất thời tính ra hàng trăm phân thân nhao nhao trở lại trong cơ thể của hắn, da của hắn túi trong chớp mắt liền phồng lên ra, tái hiện Thái Cổ Đại Đế thân thể, tế lên phi hoàn đánh tới, cười lạnh nói: "Lần trước ta nhất thời không kiểm tra, bị ngươi tính toán, lần này có được vô thượng trọng khí, ngươi chỉ có một con đường chết!"

Chuông, vòng va chạm, coong một tiếng tiếng vang, bốn phía không gian thành phiến thành phiến bóp méo rơi xuống, rơi vào trong luân hồi!

Tô Vân cũng bị kéo vào trong luân hồi, lại ỷ vào Tiên Thiên Nhất Khí, Luân Hồi không gia thân, thôi thúc huyền thiết chuông lớn thẳng giết vào từng tràng Luân Hồi chuyển thế, đuổi giết Đế Hốt!

Hai người tại từng tràng trong luân hồi chém giết, huyền thiết chuông cùng phi hoàn va chạm, cái này hai đại chí bảo có thể nói là đương đại mạnh nhất chí bảo một trong, vượt xa Đế kiếm kiếm hoàn, Tử Phủ, kim quan hàng ngũ.

Luận uy năng cùng biến hóa, Luân Hồi phi hoàn còn xa tại huyền thiết chuông phía trên, nhưng Tô Vân thực lực tu vi lại phải vượt qua Đế Hốt nhiều vô kể, bù đắp huyền thiết chuông trên uy năng không đủ!

Đợi đến Tô Vân giết xuyên Luân Hồi, đem Đế Hốt sinh sinh đánh chết, nhắc theo Đế Hốt đầu đi ra Luân Hồi Hoàn lúc, đột nhiên trong lòng một mảnh lạnh giá.

Phía trước, ngân hà trường thành chẳng biết lúc nào sụp đổ, kiếp hỏa rừng rực, đem tinh thần đốt sạch, chỉ còn lại có tro tàn.

“Nhất định còn có người sống sót! Nhất định còn có!”

Hắn vứt xuống Đế Hốt đầu lâu hướng về phía trước tiến đến, tại trường thành một bên khác, hắn thấy được Trọng Kim Lăng hóa thành tro tàn thi thể, vẫn chống Trảm Đạo thạch kiếm.

Hắn đuổi hướng về phía trước đi, lại nhìn thấy còn chưa thiêu đốt sạch sẽ Vu Tiên bảo thụ, nhìn thấy kiếp hỏa bên trong Đế Chiêu thi thể, bên cạnh là Ngọc Diên Chiêu thi thể.

Hắn một đường tiến lên, nội tâm càng ngày càng băng lãnh, dọc đường là từng khỏa rách nát thế giới, những cái kia rách rưới tinh cầu là thứ bảy Tiên giới di chuyển giả, bọn họ bị tro tàn tiên đuổi theo.

Tô Vân lảo đảo hướng về phía trước, nhìn thấy không có một ai thuyền ngũ sắc, kim quan bên trong không còn gì cả, lại thấy được tàn tạ kinh khủng kiếm trận đồ.

Hắn mê man hướng về phía trước tiến đến, đi tới Tiên giới cánh cửa.

Tiên giới cánh cửa trước cũng đã trải qua một trận chiến đấu, Tô Vân thấy được Tiên Hậu nương nương thần thông dấu vết lưu lại.

Vị này kỳ nữ cũng táng thân tại đây tràng chiến dịch bên trong.

Tiên giới cánh cửa bên trên, Tô Vân thấy được Luân Hồi Thánh Vương.

Tôn này rách rưới cự nhân ngồi tại môn trên lầu, quan sát tất cả những thứ này.

“Tô đạo hữu, thứ bảy Tiên giới kết thúc!”

Luân Hồi Thánh Vương cúi người đến, khuôn mặt dừng ở Tô Vân phía trước, to lớn khuôn mặt che kín cả tòa cánh cửa

khổng lồ, nhìn thẳng Tô Vân, âm thanh ầm ầm chấn động: "Ngươi cùng Đế Hốt chém giết cái kia mấy năm, tất cả cũng đã kết thúc. Tiên giới cánh cửa thủy chung chưa hề mở ra, Tiên Hậu ở đây kêu trời trách đất, kêu trời trời không biết kêu đất đất chẳng hay, cuối cùng nhìn tộc nhân của mình tất cả chết tại tro tàn tiên trong miệng. Mà chính nàng cuối cùng cũng kiệt lực, bị tro tàn tiên thôn phệ."

Đối mặt tôn này cự nhân khuôn mặt, Tô Vân giống như là một cái cắm ở hư không bên trong đinh, không động không dao động, nhìn thẳng Luân Hồi Thánh Vương.

"Những cái kia tro tàn quái đâu?" Tô Vân dò hỏi.

Luân Hồi Thánh Vương cười nói: "Không còn thiên địa nguyên khí, bọn họ cũng bị bản thân kiếp hỏa đốt sạch, hóa thành tro tàn. Ngươi yên tâm, bọn họ không trốn được thứ tám Tiên giới."

Tô Vân trong lòng lại bay lên một chút hi vọng, nói: "Ngươi không can thiệp thứ tám Tiên giới?"

Luân Hồi Thánh Vương lắc đầu cười nói: "Đạo hữu, nếu không phải ngươi một lòng muốn thay đổi lịch sử, ta thậm chí liền thứ bảy Tiên giới cũng sẽ không can thiệp. Chính là ngươi cùng Đế Hỗn Độn cố tình làm bậy, ta mới không thể không ra tay sửa đổi. Đạo hữu, chúng ta chín năm sau gặp lại."

Thân hình hắn biến mất.

Tô Vân lặng im, sau một lúc lâu, đi tới Tiên giới cánh cửa phía trước, hai tay dùng sức, đẩy ra toà này cổ xưa vô cùng môn hộ.

Thứ tám Tiên giới quang mang đập vào mí mắt của hắn.

Tiên Hậu nương nương đẩy không ra cái cửa này, nhưng mà Tô Vân có thể, Sài Sơ Hi cũng có thể. Đáng tiếc Sài Sơ Hi chết trận tại dọc đường, không thể đi tới nơi này.

Chín năm sau, Luân Hồi Thánh Vương đi tới thứ bảy Tiên giới Đế đình, chỉ thấy nơi này như trước vui vẻ phồn vinh, cũng không mục nát, không khỏi khen ngợi liên tục, hướng Tô Vân nói: "Đạo hữu, ngươi Tiên Thiên Nhất Khí quả thực rất có nghề, có ta không thể bằng chỗ."

Tô Vân dò hỏi: "Đạo huynh là tới giết ta sao?"

Luân Hồi Thánh Vương quan sát từng cái Tiên Thiên thần giếng, chỉ thấy thần giếng liên thông Hỗn Độn hải, đem Hỗn Độn hải nước liên tục không ngừng hóa thành tiên khí, cung ứng một phương này bách tính.

Cứ việc thứ bảy Tiên giới địa phương khác đã hóa thành tro tàn, mà ở trong đó phảng phất tịnh thổ đồng dạng, không bị tập kích.

Luân Hồi Thánh Vương cười nói: "Vốn là tới giết ngươi, nhưng thứ bảy Tiên giới tất cả nhân quả đã kết thúc, ngươi nhảy ra Luân Hồi, xem như đạo hữu của ta. Bởi vậy ta đã có giết ngươi lý do, lại có không giết ngươi lý do."

Tô Vân mời hắn ngồi xuống xuống, dò hỏi: "Đạo huynh chẳng lẽ không sợ thứ tám Tiên giới sẽ có người đột phá đến Đạo cảnh thập trùng thiên?"

Luân Hồi Thánh Vương hóa thành người bình thường lớn nhỏ, lắc đầu cười nói: "Ai có thể đột phá thập trùng thiên? Đệ nhất Thánh Hoàng Hiên Viên? Vẫn là Thánh Hoàng Vũ? Lại hoặc là thứ tám Tiên giới Nga nhân tài mới xuất hiện? Bọn họ tất cả không có khả năng!"

Tô Vân một bên rót trà, một bên khiêm tốn thỉnh giáo, Luân Hồi Thánh Vương nói: "Thứ bảy Tiên giới sở dĩ trở thành Luân Hồi trên đường một đại uy hiếp, không phải là bởi vì sinh ra ngươi Tô Vân dạng này thiên tài, mà là Đế Tuyệt. Là Đế Tuyệt đem văn minh đời thứ nhất lại một đời truyền lại

xuống, từ đệ nhất Tiên giới một mực truyền lại đến thứ bảy Tiên giới, thế cho nên có lúc sau biến chất. Lại thêm Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác trợ giúp, Đạo cảnh thập trùng thiên mới gần trong gang tấc. Thứ tám Tiên giới có cái gì?"

Hai tay của hắn một đám, cười nói: "Chỉ dựa vào mấy cái còn chưa đi vào Đạo cảnh Thánh Hoàng, có thể lục lọi ra Đạo cảnh thập trùng thiên? Không có khả năng này."

Tô Vân nói: "Ta có thể dạy bọn họ."

Luân Hồi Thánh Vương uống trà, lắc đầu nói: "Ngươi dạy không được bọn hắn. Ngươi Hồng Mông phù văn không ai bằng, nhưng cũng hiếm có người có thể học được, coi như học được cũng không phải Tiên đạo. Huống chi, chính ngươi cũng không có tu luyện tới Đạo cảnh thập trùng thiên, còn nói gì tới dạy bọn họ?"

Một lời nói sau đó, Luân Hồi Thánh Vương rời đi.

Tô Vân những năm này cuối cùng từ thua trận trong bóng tối đi ra, an tâm tu luyện, hai trăm vạn năm sau, hắn cuối cùng lục lọi ra "Đồng" đạo lý, Hồng Mông phù văn lần nữa hoàn thiện, tu luyện tới Tiên Thiên Đạo cảnh đệ bát trùng thiên.

Cái này hai trăm vạn năm qua, Đế đình bên trong tuy có một người tu luyện tới Đạo cảnh cửu trùng thiên, nhưng căn bản vô lực xung kích đệ thập trùng thiên.

Tô Vân cũng trong khoảng thời gian này nhiều lần đi vào thứ tám Tiên giới, cái này thứ tám Tiên giới cũng đúng như là Luân Hồi Thánh Vương suy đoán như vậy, cũng không có người đột phá đến Đạo cảnh thập trùng thiên, thậm chí liền Đạo cảnh cửu trùng thiên người đều là có thể đếm được trên đầu ngón tay!

Tô Vân một bên tu luyện, một bên tiếp tục chờ đợi.

Nhưng mà thứ tám Tiên giới xuất hiện tro tàn hóa dấu hiệu lúc, cũng không có bất luận người nào đột phá Đạo cảnh thập trùng thiên.

Tô Vân thầm than một tiếng.

Hôm nay, Luân Hồi Thánh Vương tìm tới Tô Vân, chủ động vì hắn rót trà, cười nói: "Tô đạo hữu, ngươi còn không có đột phá đến Đạo cảnh cửu trùng thiên a? Ngươi có thể đột phá Đạo cảnh bát trùng thiên, tìm hiểu ra Dịch cùng Đồng, đã là cực hạn. Cửu trùng thiên ngươi chính là toàn bộ Hỗn Độn hải vô thượng Thiên Quân, vũ trụ sụp đổ, ngươi cũng có thể trường sinh bất tử. Đáng tiếc, hiện nay Tiên đạo vũ trụ sắp sụp đổ, ngươi lại không làm được bước này."

Tô Vân âm thanh khàn khàn nói: "Thứ tám Tiên giới vì sao sụp đổ đến sớm như vậy? Mặt khác Tiên giới đều có tám trăm vạn năm thọ nguyên, vì sao thứ tám Tiên giới chỉ có ba trăm vạn thọ nguyên?"

Luân Hồi Thánh Vương cười nói: "Bởi vì thứ bảy Tiên giới tro tàn hóa quá nhanh, dẫn đến hắn chết tốc độ thoáng cái tăng tốc, thế cho nên thứ tám Tiên giới thọ nguyên cũng không bằng trước đó Tiên giới. Ngươi ta dù sao cũng là đạo hữu, hôm nay ta tới vì ngươi tiễn đưa."

Hắn ngẩng đầu lên đến, nhìn sâu xa không trung: "Thứ tám Tiên giới không có kẻ địch, sống ở yên vui quê hương bên trong, không có bất kỳ cái gì cảm giác nguy cơ. Như thế nào lại đản sinh ra tồn tại cường đại? Lúc này bọn họ lúc này mới cảm giác được tận thế giáng lâm, giống như không đầu ruồi đồng dạng tìm kiếm khắp nơi Tiên giới cánh cửa. Nhưng mà tám tòa Tiên giới sau đó, nơi nào còn có mới Tiên giới?"

Tô Vân ngẩng đầu, thấy được Bắc Miện trường thành sụp đổ.

Hỗn Độn hải nước trút xuống xuống, như bẻ cành khô giống như phá hủy đệ nhất Tiên giới, thứ hai Tiên giới, thứ ba Tiên giới!

Rất nhanh, Hỗn Độn hải cuồn cuộn nước biển dựng thẳng lên, giống như trời đồng dạng cao, từ bốn phương tám hướng hướng Đế đình nghiền ép mà tới!

Luân Hồi Thánh Vương kích động khó nhịn, đứng dậy, tế lên Luân Hồi phi hoàn, hiện ra mười sáu đầu mười tám cánh tay chân thân, cười nói: "Đây là ta tha thiết ước mơ thời khắc! Ta sẽ tại lúc này đạt được tự do!"

Tô Vân đứng dậy, nhìn phô thiên cái địa vọt tới Hỗn Độn hải, nước biển gào thét, đem hắn bao phủ thôn phệ, trong khoảnh khắc đập nát thành bột mịn!

Luân Hồi Thánh Vương cười ha ha , chờ đợi Hỗn Độn hải phá hủy thứ bảy Tiên giới tất cả.

Nhưng vào lúc này, Hỗn Độn hải nước đột nhiên tại một cái Tiên Thiên thần giếng trước dừng lại, vô số linh quang từ trong giếng bắn ra, hóa thành một đóa hoa sen.

Hoa sen càng lúc càng lớn, càng dài càng cao, đem Hỗn Độn hải căng hướng bốn phía lui đi.

Luân Hồi Thánh Vương bỗng nhiên biết không ổn, thò tay liền hướng gốc kia vũ trụ linh căn bắt tới, lạnh lùng nói: "Họ Tô tiểu nương tặc! Ngươi tính toán ta!"

Hoa sen khẽ run lên, lộng lẫy vô cùng quang mang bốn phương tám hướng dũng mãnh lao tới!

Ba triệu năm trước.

Luân Hồi Thánh Vương ở Đế Hỗn Độn thi thể phát tán Hỗn Độn chi khí bên trong chữa thương, một bên phân ra bản thân thiên đạo phân thân, hóa thành thư sinh Luân Hồi, nói:

“Chờ ta thương thế khôi phục một chút, liền có thể thôi thúc Luân Hồi đại đạo để cho mình trở lại trạng thái đỉnh phong… A? Chờ một chút! Chỗ đó có cái gì không đúng!”

Hắn bỗng nhiên đứng dậy, hiện ra từng cái đầu, từng đầu cánh tay, sắc mặt ngưng trọng nói: “Ta đột nhiên phát giác được một cỗ lực lượng kỳ lạ lẳng lặng vận chuyển, ngay cả ta cũng bị đưa vào trong đó! Tuy là nhỏ yếu, nhưng quả thực tại vận chuyển. Thật sự là cổ quái… Chẳng lẽ là Đế Hỗn Độn giở trò?”

Hắn dò xét một phen, không có phát hiện cái gì chỗ kỳ lạ, trong lòng nghi ngờ vô cùng.

Thư sinh Luân Hồi còn đang chờ đợi, Luân Hồi Thánh Vương tạm thời thả lỏng trong lòng, nói: “Chờ ta khôi phục lại trạng thái đỉnh phong, liền có thể kiểm tra cỗ lực lượng này nguồn gốc. Còn ta đạo kia thần thông, đạo hữu nhiều hơn phí tâm!”

Chương 937 : Mẹ nó trứng

Chương 927: Mẹ nó trứng

Trì Tiểu Dao liếc liếc chiếc kia Tiên Thiên thần giếng, có chút nghi hoặc: "Ghi nhớ giờ khắc này? Vì sao ghi nhớ giờ khắc này? Cái này gốc hoa sen là… Tô sư đệ, ngươi thay đổi!"

Nàng kinh ngạc nhìn về phía Tô Vân, lại liên tục nhiều lần quan sát mấy lần, chỉ thấy Tô Vân tướng mạo tuy là không thay đổi, nhưng trên người lại có một loại thâm trầm khí chất.

Lúc trước Tô Vân là thiếu niên tâm tính, ánh nắng, thông minh, tùy tiện, nhìn thấy nữ nhân xinh đẹp nhấc không nổi chân, hiện tại Tô Vân lại giống như là nhiều hơn năm tháng lắng đọng.

Chỉ là cái này lắng đọng quá sâu quá lâu, thế cho nên Trì Tiểu Dao nhìn không ra đến cùng có bao nhiêu vạn năm năm tháng từ đạo tâm của hắn trung bình qua, hóa thành lắng đọng vật tích lũy tháng ngày, thế cho nên khí chất của hắn bịt kín một tầng lạ lẫm trưởng thành màu sắc.

Nàng đang muốn hỏi, Tô Vân đột nhiên biến mất!

Một bên khác, thư sinh Luân Hồi chạy đến, chuẩn bị ở nửa đường bên trên chặn đứng Tô Vân, thu về Luân Hồi thần thông, lại thấy tinh không đột nhiên kịch liệt rung chuyển, như là một đạo sóng lớn ngập trời cuốn lên vô số ngôi sao, hướng bên này đè xuống!

Thư sinh Luân Hồi cười ha ha nói: "Tô đạo hữu, ngươi vì sao không thành thành thật thật ở tại…"

Hắn còn chưa nói xong, liền bị đạo kia thời không sóng lớn nổi lên, ném đến thật cao đỉnh sóng bên trên, hầu như bay ra thứ bảy Tiên giới!

Hắn nhìn xuống dưới, lại thấy vô số đạo hoa đua nở, hình thành rộng lớn bao la bát ngát đạo hoa mênh mông!

Đếm không hết Đạo cảnh ở phía dưới nở rộ, Tô Vân đang tại đi đường, toàn thân đếm không hết Đạo cảnh tạo thành Tiên Thiên Đạo cảnh đệ thất trùng thiên, ngay sau đó đại đạo chấn động, Tiên Thiên Đạo cảnh đệ bát trùng thiên bất ngờ được mở mang đi ra!

Kèm theo Tiên Thiên Đạo cảnh đệ bát trùng thiên, là nhiều hơn nữa mặt khác Đạo cảnh!

Lúc trước Tô Vân Đạo cảnh tổng số nhiều đến mười hai vạn loại, hiện tại Đạo cảnh số lượng không ngừng tăng thêm, đi đến sáu mươi bốn vạn loại nhiều!

Thư sinh Luân Hồi trong lòng ngạc nhiên: "Hắn đột phá đến Đạo cảnh đệ bát trùng thiên? Cái này tu vi thực sự quá hùng hồn!"

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, liền gặp Tô Vân đã đi xa, đã không có giết hắn, cũng không có dừng lại nói chuyện.

Thư sinh Luân Hồi từ đỉnh sóng bên trên hạ xuống, nghi ngờ không thôi nhìn về phía Tô Vân rời đi phương hướng, lẩm bẩm nói: "Tu vi của hắn tinh tiến như vậy, Đế Hốt còn ở đâu là đối thủ của hắn?"

Tô Vân một đường bão táp, không hề dừng lại một chút nào, thẳng đến U Triều Sinh vị trí tiểu thế giới mà đi.

Hắn tu vi đột nhiên tăng mạnh, cái trước tương lai thế, hắn tu luyện tới Tiên Thiên Đạo cảnh đệ bát trùng thiên, tìm hiểu ra thay đổi, lĩnh ngộ ra đạo biến hóa, tu vi đâu chỉ tăng gấp bội?

Pháp lực của hắn tăng lên không xuống gấp mười lần!

Lấy bậc này ngập trời pháp lực, hắn đã có thể hoành hành đương đại!

Hắn đuổi theo U Triều Sinh vị trí tiểu thế giới, cuối cùng tại Luân Hồi phi hoàn đến trước đó cứu U Triều Sinh!

U Triều Sinh nhìn thấy hắn, nghi ngờ không thôi, nói: "Vân Thiên Đế vì sao phong trần mệt mỏi chạy đến?"

Tô Vân nhanh chóng nói: "Luân Hồi Thánh Vương sẽ tế lên phi hoàn giết ngươi, ta chuyên tới để cứu giúp. Việc này không nên chậm trễ, chúng ta mau chóng đi tới tiền tuyến, tru sát Đế Hốt đám người, ngừng lại trường hạo kiếp này!"

Hắn phát động lên pháp lực, làm cho cả tiểu thế giới thẳng tăng tốc, bằng tốc độ kinh người tại trong vũ trụ di chuyển!

U Triều Sinh nhìn thấy loại tốc độ này, càng thêm kinh ngạc, thất thanh nói: "Tô đạo hữu, tu vi của ngươi cảnh giới không chỉ Đạo cảnh thất trùng thiên…"

Tô Vân không lo được giải thích, toàn lực đi đường, một lòng phải tại Luân Hồi Thánh Vương ra tay trước đó đập chết Đế Hốt, giải quyết tro tàn tiên chi loạn. Mà vào lúc này, thư sinh Luân Hồi thì trở về biên giới, quay về Luân Hồi Thánh Vương bản thể.

Luân Hồi Thánh Vương sợ hết hồn, thất thanh nói: "Hắn tu thành Đạo cảnh bát trùng thiên? Không đúng! Nơi này có chút không đúng lắm… Hắn Hồng Mông phù văn cao thâm khó dò, Tiên Thiên Nhất Khí tu thành Đạo cảnh thất trùng thiên, liền Phần vũ trụ mười năm tích lũy bậc này cơ duyên cũng không cách nào để hắn đột phá, cần phải đến cho ta mượn thần thông ở trong luân hồi mới tham ngộ thấu. Trên đời này chỉ sợ căn bản không có để hắn đột phá đến Đạo cảnh bát trùng thiên cơ duyên!"

Hắn sắc mặt biến ảo không ngừng, Tô Vân đột phá đến Đạo cảnh bát trùng thiên, cơ duyên này đến từ nơi nào?

"Đừng nói Đạo cảnh bát trùng thiên, liền xem như thất trùng thiên, Đế Hốt cũng không phải đối thủ của hắn! Nhìn tới, đành phải ta tự mình ra tay rồi…"

Tô Vân mang theo U Triều Sinh cùng cái tinh cầu kia vượt ngang tinh không, một đường không ngừng, đập đến Đế Hốt suất lĩnh tro tàn tiên đại quân phía trước, không nói lời gì liền mở ra sát kiếp, một chiêu phía dưới, đem Đế Hốt túi da đánh xuyên, đánh chết Ngư Vãn Chu, chỉ truyền Doãn Thủy Nguyên, kiếm tru Cừu Vân Khởi, chưởng bổ Linh Lung, một tiếng hét, đánh chết Nguyên Tam Cố cùng Đế Hốt trăm vạn phân thân!

Hắn đang tại đại sát tứ phương, đột nhiên một đạo sáng loáng Luân Hồi phi hoàn bay tới, coong một tiếng tiếng vang, đập vào gáy của hắn bên trên, đem hắn một vòng đập giết!

U Triều Sinh ngẩn ngơ, lại thấy cái kia phi hoàn gõ chết Tô Vân, liền thẳng đến tới mình!

Sau một khắc, U Triều Sinh thân tử đạo tiêu!

Luân Hồi Thánh Vương thu phi hoàn, có chút hối hận: "Ta nguyên bản định tại mười năm sau lại giết Tô đạo hữu, không nghĩ tới không thể không trước thời hạn mười năm tru sát hắn, Tô đạo hữu tu vi tinh tiến để cho ta sợ hãi. Chẳng qua cũng may hắn cùng U Triều Sinh chết đi về sau, cũng không có nhiều như vậy yêu thiêu thân…"

Hắn vừa mới nói đến đây, đột nhiên chỉ thấy thứ bảy trong tiên giới Đế đình bên trong, vô số linh quang hội tụ, hóa thành một đóa hoa sen từ từ bay lên.

Luân Hồi Thánh Vương sắc mặt kịch biến, không nói lời gì đem Luân Hồi phi hoàn tế lên, lạnh lùng nói: "Ta nói cổ quái ở

đâu? Vốn ở đây! Nhất định là họ Tô ranh con dùng của ta Luân Hồi thần thông gia trì cái này gốc vũ trụ linh căn!"

Luân Hồi phi hoàn gào thét mà đi, đánh về phía gốc kia vũ trụ linh căn, còn chưa tiếp cận, đột nhiên linh quang bắn ra, bao phủ thứ bảy Tiên giới.

Thời không lại một lần trở lại mười ngày trước.

Luân Hồi Thánh Vương phân ra thiên đạo phân thân, hóa thành thư sinh Luân Hồi, đang muốn để hắn đi tìm Tô Vân thu về thần thông của mình, đột nhiên lung lay đầu, la lên: "Chờ một chút, việc này có gì đó quái lạ! Không biết duyên cớ gì, ta luôn cảm giác đến có chút bất an! Cho ta tìm kiếm thiên địa, tinh tế kiểm tra một phen!"

Hắn thân thể lay động, hiện ra mặt khác đầu lâu, nói: "Các vị đạo hữu, giúp ta một chút sức lực!"

Thư sinh Luân Hồi cũng thẳng trở về trên người hắn, Luân Hồi Thánh Vương thôi thúc pháp lực, đem thứ bảy Tiên giới gấp lại, hóa thành một cái to lớn Luân Hồi Hoàn, kiểm tra thứ bảy Tiên giới lịch sử cùng tương lai.

Phen này kiểm tra, không thể coi thường, chỉ thấy Tô Vân chết tại mười năm về sau cái kia tương lai biến mất!

Luân Hồi Thánh Vương lấy làm kinh hãi, chỉ thấy mặt khác tương lai một mảnh Hỗn Độn, mơ hồ không rõ, để hắn không cách nào nhìn thấu!

"Đây là có chuyện gì? Vì sao loại thứ nhất tương lai biến mất?"

Hắn đột nhiên khó chịu hừ một tiếng, vội vàng dừng lại kiểm tra thứ bảy Tiên giới Luân Hồi. U Triều Sinh để lại cho hắn đạo thương vẫn còn, lần này cưỡng ép kiểm tra tương lai, mang cho hắn áp lực thực lớn, đạo thương lại có nổ tung xu thế.

Luân Hồi Thánh Vương lấy lại bình tĩnh, lập tức kiểm tra Tô Vân động tĩnh, lại thấy Tô Vân nhanh như điện chớp, chạy tới U Triều Sinh vị trí tiểu thế giới.

"Tô Vân đột phá đến Đạo cảnh thất trùng thiên, một nửa tại trong luân hồi, một nửa nhảy ra Luân Hồi, nếu là bị hắn chữa trị tốt U Triều Sinh, như vậy ta liền nguy hiểm!"

Luân Hồi Thánh Vương không nói lời gì tế lên phi hoàn, hướng U Triều Sinh vị trí tiểu thế giới đập đi. Không ngờ Tô Vân tựa như biết trước, đột nhiên tốc độ tăng lên rất nhiều, cướp đang bay vòng đến trước đó đem U Triều Sinh kể cả tiểu thế giới kia cùng một chỗ cứu đi, để hắn hỏng cái không!

"A?"

Luân Hồi Thánh Vương kinh ngạc vô cùng, coi như Tô Vân tu luyện tới Tiên Thiên Đạo cảnh thất trùng thiên, cũng không có khả năng ở trước mặt hắn cứu đi U Triều Sinh!

"Tô Vân tại đạo hạnh bên trên vượt qua ta, từ hắn đến nay không thể triệt để thoát khỏi ta trấn áp đến xem, thần thông của ta tinh diệu vẫn là vượt qua hắn rất nhiều, còn tu vi hắn càng là kém ta rất nhiều. Tại thần thông cùng thực lực tu vi không bằng tình huống của ta bên dưới, hắn là thế nào tính tới ta sắp ra tay?"

Luân Hồi Thánh Vương vô cùng lo sợ, quan sát Tô Vân động tĩnh, lại thấy Tô Vân một bên không nhanh không chậm hướng ngân hà trường thành tiến đến, một bên vì U Triều Sinh chữa thương.

Luân Hồi Thánh Vương chần chừ thoáng cái, không có động tác: "U Triều Sinh thương thế cực nặng, hắn nhiều nhất có thể chữa trị một nửa. Nửa cái U Triều Sinh lại thêm nửa cái Tô Vân, ứng phó cỗ này chiến lực, ta còn thừa sức."

Qua hơn mười ngày, Tô Vân lúc này mới đi tới ngân hà trường thành lân cận, mà U Triều Sinh đạo thương nhưng cũng bị hắn chữa khỏi mấy phần, hai người vừa mới đi tới trường thành xuống liền lập tức đối Đế Hốt, Ngọc Diên Chiêu đám người thống hạ sát thủ.

Luân Hồi Thánh Vương thấy thế, vội vàng cởi xuống Luân Hồi phi hoàn, hướng ngân hà trường thành ném đi.

Tô Vân cùng U Triều Sinh như lang như hổ, nhanh chóng chém giết Đế Hốt cùng Ngọc Diên Chiêu, đại phá tro tàn tiên đại quân, nhưng vào lúc này, Luân Hồi phi hoàn bay tới, mắt thấy liền muốn đụng vào Tô Vân trên trán, đột nhiên huyền thiết chuông vừa đúng đánh tới!

Hai đại chí bảo va chạm, bắn ra long trời lở đất tiếng vang, huyền thiết chuông không địch lại, nhưng cũng đem Luân Hồi phi hoàn đụng chênh chếch!

Tô Vân bộc phát ra Tiên Thiên Đạo cảnh bát trùng thiên tu vi, cuối cùng ngăn lại Luân Hồi Thánh Vương tất sát nhất kích, không chịu được rất vui mừng, cười ha ha: "Luân Hồi tiểu nhi, hiện nay không có khả năng a?"

Luân Hồi Thánh Vương thẹn quá hoá giận, từ bên hông cởi xuống năm chiếc chuông Hỗn Độn, ném tới.

Tô Vân tiếng cười không rơi, ngẩng đầu liền gặp năm chiếc cự vật từ trên trời giáng xuống, mang theo cuồn cuộn Hỗn Độn chi khí nghiền ép mà đến, rõ ràng là năm chiếc chuông Hỗn Độn!

Nụ cười của hắn nhất thời cứng ở trên mặt, hắn quen biết cái này năm chiếc chuông.

Cái này năm chiếc chuông là Đế Hỗn Độn bảo vật, chứa đựng Hỗn Độn chi đạo, nhưng mà lại là Luân Hồi Thánh Vương luyện chế mà thành, Đế Hỗn Độn sau khi chết năm

chiếc chuông một mực bị buộc tại Luân Hồi Thánh Vương bên hông.

"Mẹ ngươi…"

Hắn chỉ kịp mắng ra hai chữ, tiếng chuông liền tự vang lên, đem hắn luyện thành tro tàn!

U Triều Sinh trong lòng ngạc nhiên, đang muốn chạy trốn, Luân Hồi phi hoàn gào thét bay tới, đập vào gáy của hắn bên trên, bị mất mạng tại chỗ, ngay cả thể nội Đạo giới nguyên thần cũng bị đánh giết!

Luân Hồi Thánh Vương đánh chết hai đại cao thủ, thu về năm chiếc chuông Hỗn Độn cùng Luân Hồi phi hoàn, sắc mặt biến ảo không ngừng, thấp giọng nói: "Nếu là không có Đế Hỗn Độn chuông, ta liền lật thuyền trong mương. Cỗ lực lượng kia vẫn còn ở đó… Cổ quái, đây rốt cuộc là cái gì lực lượng? Vì sao để cho ta có loại cảm giác bất an?"

Đột nhiên, thứ bảy Tiên giới linh quang bắn ra, Luân Hồi Thánh Vương sắc mặt đại biến, bỗng nhiên biết cỗ lực lượng này nguồn gốc!

Nhưng mà hắn đã tới không bằng ngăn cản, không khỏi tay chân lạnh giá.

Thời không trở lại mười bốn ngày trước.

Tô Vân lần nữa từ Đế đình xuất phát, tiến đến nghĩ cách cứu viện U Triều Sinh.

Lần này hắn tránh đi thư sinh Luân Hồi, cứu U Triều Sinh về sau, không vội đi trợ giúp ngân hà trường thành, mà là một bên tránh né Luân Hồi Thánh Vương phi hoàn tập kích, một bên vì U Triều Sinh chữa thương.

Đợi đến U Triều Sinh đạo thương tốt một nửa, tu vi cũng khôi phục một nửa, U Triều Sinh trợ giúp Tô Vân đem huyền

thiết chuông đập tròn, hai người lúc này mới chạy tới ngân hà trường thành.

Lần này Tô Vân có hoàn toàn chắc chắn, trong lòng cười lạnh: "Lần trước ta quá sốt ruột, không có đem U đạo hữu chữa khỏi liền tự ra tay, lần này U đạo hữu khôi phục một nửa thực lực, ta huyền thiết chuông cũng lại không xẹp chờ mong giống như lão bà miệng, ta cũng không tin, còn có thể không ngăn được Đế Hỗn Độn cái kia mấy cái phá chuông?"

Đế Hốt đám người rất chết nhanh tại Tô Vân cùng U Triều Sinh chi thủ, Tô Vân như có thần trợ, tế lên huyền thiết chuông ngăn lại Luân Hồi phi hoàn một kích, cười nói: "U đạo hữu, Luân Hồi Thánh Vương bên hông năm chiếc chuông muốn tới! Có lòng tin ư?"

U Triều Sinh hào khí can vân, cười nói: "Ta dù sao cũng là Đạo Thần, cái gì chuông có thể làm gì được ta?"

Năm chiếc chuông Hỗn Độn từ trên trời giáng xuống, vây quanh hai người, tiếng chuông vang lên, Tô Vân cùng U Triều Sinh nhất thời thân thể rách nát, nguyên thần hóa giải, tan thành mây khói đi.

Cho dù Tô Vân huyền thiết chuông lớn, cũng trong phút chốc thủng trăm ngàn lỗ!

Một tháng trước.

"Mẹ nó trứng Đế Hỗn Độn!"

Tô Vân đứng tại Tiên Thiên thần giếng bên cạnh, sắc mặt tái nhợt, giận dữ chửi ầm lên: "Đem bảo vật luyện đến ác như vậy làm cái gì?"

Trì Tiểu Dao đứng ở bên cạnh hắn, không biết hắn trong giếng trồng sen về sau vì sao đột nhiên nổi giận, cũng không dám hỏi.

Tô Vân đi tới đi lui, trong lòng tính toán: "Ta đi cứu U Triều Sinh đạo hữu dám chắc được không thông, coi như ta là Đạo cảnh bát trùng thiên, coi như U Triều Sinh khôi phục một nửa chiến lực, cũng chống cự không nổi Đế Hỗn Độn năm chiếc chuông. Cái kia năm chiếc phá chuông uy năng thực sự quá mạnh, Luân Hồi Thánh Vương khoe khoang hắn phi hoàn còn tại chuông Hỗn Độn phía trên, có thể thấy được là tại trên mặt mình thiếp vàng, hơn nữa dán rất rất thâm hậu!"

Hắn vắt trán suy nghĩ đối sách, buồn rầu.

Mấy ngày sau, Luân Hồi Thánh Vương bay ra một vòng, đem U Triều Sinh đánh giết.

Tô Vân nghe tin, cũng lười nhúc nhích, thầm nghĩ: "Một là cứu không được, dứt khoát không đi cứu, không bằng thừa dịp trong khoảng thời gian này nghiên cứu như thế nào mới có thể đột phá đến Đạo cảnh cửu trùng thiên."

Hắn chuyên cần khổ luyện, đối "Phi thăng chi lộ" chiến sự không để ý chút nào, như thế sống tạm bợ mười năm, Đế Hốt, Ngọc Diên Chiêu dẫn đầu tro tàn tiên đại quân đại phá ngân hà trường thành, tru sát Trọng Kim Lăng, Thiên Hậu, Tiên Hậu, Oánh Oánh đám người, đem toàn bộ di chuyển mọi người giết không còn một mống, Tô Vân tuy là đau lòng như cắt, nhưng thủy chung chưa hề lộ diện.

"Mười năm kỳ hạn đã đến!"

Luân Hồi Thánh Vương đột nhiên tại Đế đình trên không hiện thân, một đạo Luân Hồi phi hoàn bay tới, đập ở Tô Vân trên trán, nhất thời phải hắn tính mạng, ha ha cười nói: "Hiện nay Luân Hồi cuối cùng an tĩnh."

…

Mười năm trước.

Tô Vân đứng tại Tiên Thiên thần giếng bên cạnh, mặt hắc như sắt, nghiến răng nghiến lợi: "Mẹ nó trứng Luân Hồi Thánh Vương! Ta quên muốn cùng hắn thư sinh Luân Hồi phân thân kết một thiện duyên, thế cho nên người này thời gian vừa đến liền trực tiếp chạy tới giết ta!"

Hắn lúc này lên đường, đuổi theo U Triều Sinh tiểu thế giới, trên đường quả nhiên gặp thư sinh Luân Hồi, Tô Vân trả lại Luân Hồi Thánh Vương thần thông, kết cái thiện duyên, trực tiếp tự trở về Đế đình.

Thư sinh Luân Hồi thấy thế, vội vàng nói: "Ngươi không đi cứu U Triều Sinh? Ngươi tu thành Tiên Thiên Đạo cảnh thất trùng thiên, ta chắc chắn sẽ tru sát U Triều Sinh, tránh cho các ngươi liên thủ! Ngươi không đi cứu hắn, hắn chắc chắn phải chết!"

"Ngươi thích thế nào!" Tô Vân cũng không quay đầu lại đi.

Thư sinh Luân Hồi thấy thế, nghi hoặc không thôi.

Một thế này, Tô Vân quả nhiên còn sống, còn thứ bảy Tiên giới chúng sinh, chỉ có Đế đình nhất mạch bảo toàn xuống, những người khác toàn bộ bỏ mình.

Tô Vân chuyên cần khổ luyện, cố gắng tìm hiểu đạo cảnh cửu trùng thiên, thủy chung không được hắn pháp, một ngày này chợt có ý nghĩ, đột nhiên nghĩ đến Hỗn Độn triều cường sắp tới, ngay sau đó đi tới Thái Cổ cấm khu, định tìm một chút mặt khác vũ trụ di tích xem như cơ duyên.

Hắn đến Thái Cổ cấm khu, đột nhiên động sơn dao động, xa xa nhìn lại, không khỏi trợn mắt há hốc mồm, chỉ thấy triều cường lui đi, Hỗn Độn hải bị gạt bỏ ra, Tiên đạo vũ trụ cùng một cái khác vũ trụ cuối cùng giao nhau!

Hai đại vũ trụ tại thời khắc này, cuối cùng nối liền cùng nhau!

“Đế Hỗn Độn cùng Luân Hồi Thánh Vương ra đời cái vũ trụ kia! Đạo giới vũ trụ! Đây là ta cơ duyên lớn lao!”

Tô Vân tiến lên, kích động vô cùng: “Ta xâm lấn Đạo giới vũ trụ, trở thành nơi đó người xứ khác, đi chứng đạo Đạo giới!”

Lúc này, chỉ thấy từ Đạo giới vũ trụ đi tới một người, là một cái mặt không hề cảm xúc nam tử trung niên, khí tức cực kỳ cường đại, trên dưới quan sát hắn một phen, mắt lộ ra dị sắc, ánh mắt lại rơi vào Tô Vân sau lưng những cái kia bị tro tàn phá hủy trên thế giới.

“Ta gọi Phong Hiếu Trung.”

Trung niên nam tử kia ánh mắt lần nữa rơi vào trên người hắn, đối tro tàn thế giới không có nửa điểm lưu luyến, ngược lại đối với hắn sinh ra hứng thú: “Ngươi rất tốt, ta rất ưa thích, định nghiên cứu ngươi.”

Tô Vân hăng hái phản kháng.

Tốt.

Vạn năm trước, Đế đình, bên cạnh giếng.

“Mẹ nó trứng Phong Hiếu Trung!”

Tô Vân đau đầu muốn nứt, hắn đã không nhớ ra được bản thân là mấy lần chết tại cái nào tên là Phong Hiếu Trung biến thái Đạo Thần trong tay, một cái khác trong vũ trụ Đạo Thần Phong Hiếu Trung không chỉ xuất hiện tại Thái Cổ cấm khu, có đôi khi sẽ còn chạy đến thứ bảy Tiên giới.

Mỗi khi Phong Hiếu Trung từ một cái khác vũ trụ chạy tới, Luân Hồi Thánh Vương liền co đầu rút cổ không ra, trốn, thế cho nên Tô Vân nhiều lần thảm tao độc thủ.

Những này năm tháng bên trong, Tô Vân không phải chết tại Luân Hồi Thánh Vương chi thủ, chính là bị cái này kêu

Phong Hiếu Trung người xứ khác giết chết.

Ngẫu nhiên may mắn tránh đi Phong Hiếu Trung, cũng không cách nào vãn hồi Đế Hỗn Độn số chết.

Hắn cũng không biết bản thân vượt qua nhiều ít cái vạn năm, thậm chí hơi choáng, ngơ ngơ ngác ngác, nhưng mà hắn thủy chung không thể đột phá, thủy chung không cách nào hoàn thiện Hồng Mông phù văn, tu luyện tới Đạo cảnh cửu trùng thiên.

"Có lẽ ta vĩnh viễn không cách nào đột phá Đạo cảnh cửu trùng thiên."

Tô Vân đột nhiên tỉnh ngộ lại, thấp giọng nói: "Có lẽ đạo không nên cưỡng cầu. Ta cần phải đến đổi một loại mạch suy nghĩ, nếu ta không cách nào tiến Nhập Đạo cảnh cửu trùng thiên, như vậy thì nghiên cứu Luân Hồi Thánh Vương thần thông đạo *** về Thánh Vương mới là tất cả tội ác cội nguồn, chỉ cần đánh chết hắn, đương nhiên không có về sau chuyện!"

Hắn như trước không đi nghĩ cách cứu viện U Triều Sinh, mà là cùng thư sinh Luân Hồi kết một thiện duyên, tiếp đó liền khắc khổ nghiên cứu Luân Hồi đại đạo.

Mà Hỗn Độn chi khí bên trong, Luân Hồi Thánh Vương đột nhiên cảnh giác, thân thể lay động, phân ra tám cái phân thân đến, nói: "Các vị đạo hữu, ta nhiều lần phát giác được có sức mạnh tập kích, ngay cả ta bậc này chưởng khống Luân Hồi tồn tại đều bị hắn tập kích, có thể thấy được tất có cổ quái! Ta nghi ngờ là Đế Hỗn Độn trong bóng tối động tay chân, làm phiền chư vị tìm đến Đế Hỗn Độn thi thể!"

Cái kia tám cái Luân Hồi phân thân riêng phần mình nắm giữ khác biệt Luân Hồi đại đạo, rối rít nói: "Chúng ta tìm khắp cái này đoàn Hỗn Độn chi khí, nhất định muốn đem lão tặc này tìm ra!"

Bọn họ bốn phía tán đi, tìm kiếm mấy tháng, thủy chung tìm không thấy Đế Hỗn Độn thi thể, ngay sau đó nhao nhao quay về Luân Hồi Thánh Vương bản thể.

Luân Hồi Thánh Vương trầm ngâm: "Đế Hỗn Độn sẽ đi chỗ đó? Hắn rõ ràng sắp triệt để tử vong, liền Hỗn Độn chi khí đều không thể bảo lưu ở trong người, bốn phía tràn ra. Ta có thể cảm nhận được hắn chính là ở đây, không có khả năng rời đi, nhưng vì sao tìm không thấy hắn…"

Hắn canh giữ ở nơi đây mục đích, chính là để ý Đế Hỗn Độn thi thể, miễn cho sinh thêm sự cố.

Hắn cũng có thể cảm giác được Đế Hỗn Độn khí tức, ngay tại Hỗn Độn chi khí bên trong, nhưng mà tìm khắp Hỗn Độn chi khí, cũng không có tìm đến.

"Cái này cổ quái… Chờ một chút!"

Luân Hồi Thánh Vương xông rùng mình, trừng lớn từng cái con mắt, lộ ra vẻ không thể tin được: "Đế Hỗn Độn chính là bát khiếu Chung Nhạc sau khi chết thi thể, tại trong Hỗn Độn hải đắc đạo! Hắn là Hỗn Độn sinh vật, không tại trong luân hồi!"

Hắn từng khuôn mặt lộ ra vẻ hoảng sợ: "Ta tìm không thấy hắn nguyên nhân, là bởi vì ta tại một hồi trong luân hồi! Ta tìm không thấy Đế Hỗn Độn, là bởi vì hắn là Hỗn Độn sinh vật, nhảy ra Luân Hồi! Có người xây dựng một hồi không có thứ tự Luân Hồi Hoàn!"

Hắn sợ hãi đến có chút run rẩy, run lấy run lấy liền lại không run lên: "Không đúng, không phải không có thứ tự Luân Hồi! Tô Vân mạnh lên quá trình có chút không thể lý giải, điều này nói rõ không phải không có thứ tự, mà là một hồi chuyên tâm bày kế có thứ tự Luân Hồi! Là Tô Vân, lợi dụng Luân Hồi thần thông lừa gạt ta!"

Ánh mắt của hắn lấp lóe, nhìn thấu suốt thứ bảy Tiên giới, đột nhiên ánh mắt rơi vào Tô Vân mở từng cái Tiên Thiên thần giếng bên trên!

"Tìm được!"

Chương 938 : Nghịch thiên cải mệnh

Chương 928: Nghịch thiên cải mệnh

Luân Hồi Thánh Vương ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Đế đô bên trong chiếc kia giếng, đột nhiên thôi thúc Luân Hồi thần thông, đem trọn cái thứ bảy Tiên giới bóp méo thành một đạo Luân Hồi Hoàn!

Hắn muốn về ngược dòng thời gian, tra xét đi Tô Vân tại chiếc kia trong giếng bố trí cái gì, thế cho nên ngay cả mình cũng bị vây ở có thứ tự trong luân hồi không cách nào thoát thân!

Lúc này khoảng cách mười năm kỳ hạn chỉ còn lại có thời gian ba năm, U Triều Sinh đã chết, thứ bảy Tiên giới mặt khác phản kháng thế lực cũng bị tro tàn quái ăn không còn một mảnh, Thiên Hậu, Đế Chiêu, Trọng Kim Lăng đám người nhao nhao bỏ mình, cho dù là Oánh Oánh, Tô Kiếp, Ngư Thanh La mấy người cũng không thể may mắn thoát khỏi tại nạn.

Thứ bảy Tiên giới chỉ còn lại có Đế đình cuối cùng một nhóm người sống sót, dựa vào Tô Vân Tiên Thiên thần giếng sáng tạo tiên khí cùng thiên địa nguyên khí sống sót.

Luân Hồi Thánh Vương kích động Luân Hồi, hồi tưởng thời gian, trở lại bảy năm trước đó, hắn đang muốn phân ra thư sinh Luân Hồi thời khắc.

Ánh mắt của hắn rơi vào Đế đình bên trên, nhìn thấu khi đó Tô Vân.

Khi đó Tô Vân mượn hắn ban cho Đế Hốt đạo kia Luân Hồi thần thông, hóa ra vô số cái trong luân hồi bản thân, tạo thành Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân!

Bởi vì Tiên Thiên Nhất Khí đều là tùy một cái Hồng Mông phù văn tạo thành, Hồng Mông chính là một, duy nhất, cho nên Tô Vân nhất thống vô số cái trong luân hồi bản thân pháp lực!

Vô số cái Tô Vân pháp lực đắp lên, pháp lực mạnh mẽ, đủ để nhảy vọt Đạo cảnh cửu trùng, Đạo cảnh thập trùng, đuổi sát Luân Hồi Thánh Vương đỉnh phong thời kì!

Lúc này Tô Vân, pháp lực có thể xưng vô địch!

Chỉ là tại Luân Hồi Thánh Vương trong mắt, hắn vẫn là có điểm yếu, đạo hạnh cao, pháp lực cao, cảnh giới thấp, tùy thời có thể lấy bị hắn thu về Luân Hồi thần thông.

Khi đó Tô Vân pháp lực cội nguồn là Luân Hồi Thánh Vương thần thông, chỉ cần thu về thần thông, liền có thể đem Tô Vân đánh về nguyên hình.

Cái này sơ hở quá lớn.

Người bình thường tùy tiện nắm giữ cường đại như vậy lực lượng, nhất định sẽ ý đồ giải quyết tất cả, giết Đế Hốt, bình thiên hạ, lại diệt trừ Luân Hồi Thánh Vương!

Nhưng mà Tô Vân lựa chọn thứ nhất lại là đục giếng.

Hắn lấy vô cùng mạnh mẽ Tiên Thiên Nhất Khí đục mười hai miệng Tiên Thiên thần giếng, nối thẳng Hỗn Độn hải, lấy bản thân Hồng Mông phù văn lạc ấn vách giếng, đem Hỗn Độn hải nước hóa thành tiên khí cùng thiên địa nguyên khí, là Đế đình chúng sinh kéo dài tính mạng.

Tiếp đó Luân Hồi Thánh Vương nhìn thấy Tô Vân đục thứ mười ba miệng Tiên Thiên thần giếng, so phía trước mười hai

miệng còn muốn mệt mỏi, tế luyện đến càng thêm nghiêm túc. Cuối cùng, Tô Vân lấy ra một đạo chói lọi linh quang.

Luân Hồi Thánh Vương khóe mắt nhảy lên kịch liệt, đây là vũ trụ Tiên Thiên linh căn, một cái vừa mới sinh ra vũ trụ mới có thể xuất hiện đồ vật, căn bản không có khả năng bị Tô Vân nắm giữ chưởng khống đồ vật!

Đạo giới trong vũ trụ cũng có bậc này linh căn, là vũ trụ mở ra thời điểm hình thành vô thượng Thánh vật, mỗi một loại linh căn đều có năng lực khó tin!

Nhưng mà, giống như Tiên đạo vũ trụ bậc này phi tự nhiên mở ra vũ trụ, có trời sinh khiếm khuyết, cũng không phải là trong nháy mắt một lần sinh ra, mà là Đế Hỗn Độn mở ra, Luân Hồi Thánh Vương không ngừng gia cố lại mở mới có hiện nay quy mô, bởi vậy không cách nào sinh ra linh căn.

"Hắn linh căn là đến từ Phần vũ trụ!"

Luân Hồi Thánh Vương nhất thời tỉnh ngộ lại, Tô Vân đi vào Phần vũ trụ cái kia mười năm, quả thực trở thành người xứ khác. Cái này người xứ khác đã đủ đầu hắn đau, nhưng người xứ khác lại mang đến một cái xứ khác linh căn!

Tô Vân lấy linh căn vì Tiên đạo vũ trụ rễ, xuyên qua thứ bảy Tiên giới, đâm vào Hỗn Độn hải, để linh căn xâm nhập Hỗn Độn hải bên trong hấp thu lực lượng.

Khi đó Tô Vân pháp lực đã đủ để tiếu ngạo đương đại, vượt qua U Triều Sinh bậc này Đạo Thần, cùng Luân Hồi Thánh Vương so sánh.

Hắn dựa vào cỗ này pháp lực, lấy Luân Hồi Thánh Vương thần thông gia trì linh căn, đem cái này gốc linh căn công dụng hoàn toàn phát huy ra, cỗ lực lượng này, hoàn toàn có thể bao phủ từ đệ nhất Tiên giới đến thứ tám Tiên giới Tiên đạo vũ trụ!

“Cũng chính là từ đó trở đi, ta rơi vào hắn thiết kế tỉ mỉ có thứ tự Luân Hồi. Khó trách ta kiểm tra tương lai của hắn lúc, tìm không thấy hắn loại thứ nhất kết quả, nghĩ đến hắn đã trải qua.”

Luân Hồi Thánh Vương mười sáu tấm gương mặt biến ảo không ngừng: “Bởi như vậy, liền có thể giải thích hắn vì sao đột nhiên tu luyện tới Đạo cảnh bát trùng, thực lực tu vi nâng cao nhanh như vậy, cũng có thể giải thích hắn vì sao không đi nghĩ cách cứu viện U Triều Sinh cùng những cái kia hắn để ý người. Bởi vì, coi như những người này chết tại đây tràng trong luân hồi, kết quả Luân Hồi bọn họ sẽ còn trở về. Chân chính lịch sử còn chưa trở thành lịch sử, những người này liền không phải chân chính trên ý nghĩa tử vong! Như vậy… Hắn đến cùng đã trải qua bao nhiêu lần Luân Hồi?”

Hắn quay đầu, đem thứ bảy Tiên giới Luân Hồi hướng về phía trước đẩy đi, đột nhiên trợn mắt há hốc mồm.

Chỉ thấy tại thứ bảy Tiên giới Luân Hồi bên trên, nhiều thêm dị thường phong phú cành chạc cây chạc, những này chạc cây cũng không phải là toàn bộ đến từ Tô Vân tử vong cái kia thời gian điểm, phần lớn chạc cây xuất hiện tại thời gian điểm trước đó!

Những này chạc cây lấy ngàn mà tính, mỗi một đầu chạc cây kéo dài ra một đạo độc lập Luân Hồi!

Trong lúc nhất thời, Luân Hồi Thánh Vương vậy mà phân biệt không ra giờ phút này hắn đứng tại đầu nào Luân Hồi tuyến bên trên!

Hắn lấy lại bình tĩnh, mười sáu cái đầu xa cách nhìn lại, chỉ thấy toàn bộ Luân Hồi đều là mông lung, để hắn không nhìn thấy tương lai!

Bởi vì, Luân Hồi Thánh Vương biết cái kia tương lai đã qua!

"Tiểu tử thối, có thủ đoạn ah!"

Luân Hồi Thánh Vương cười lạnh: "Chẳng qua, nếu ta đã biết, như vậy ngươi bàn tính liền chú định thất bại!"

Hắn đột nhiên đứng dậy, đi vào thứ bảy Tiên giới hình thành Luân Hồi Hoàn bên trong, thân hình từ Hỗn Độn bên trong biến mất.

Sau một khắc, Luân Hồi Thánh Vương cũng đã xuất hiện tại Đế đình, đi vào Đế đô Tô Vân Đế cung bên trong.

Tô Vân đang tại khắc khổ nghiên cứu Luân Hồi đại đạo, đột nhiên trong lòng sinh ra ý nghĩ, vội vàng tới gặp Luân Hồi Thánh Vương, sắc mặt biến hóa, nói: "Đạo huynh, mười năm kỳ hạn còn có ba năm, vì sao lúc này tới? Chẳng lẽ muốn lấy tính mạng của ta?"

Luân Hồi Thánh Vương giống như cười mà không phải cười: "Ta nói ngươi chết tại ba năm sau, liền để ngươi chết tại ba năm sau, tuyệt đối sẽ không có loại thứ hai khả năng. Chẳng qua, Đế Hỗn Độn biến mất, ta cũng không có đạo hữu khác, liền cái người nói chuyện đều không có, có phần cô quạnh, bởi vậy tìm ngươi tâm sự."

Tô Vân khẽ khom người: "Thánh Vương tôn giá quang lâm, hàn xá bồng tất sinh huy."

Luân Hồi Thánh Vương chuyển bước, bốn phía tuần tra, cười nói: "Tô đạo hữu từ lúc trả lại thần thông của ta về sau, liền không hề rời đi Đế đình, chẳng lẽ tại mưu đồ cái đại sự gì?"

Tô Vân lắc đầu nói: "Ta một kẻ hấp hối sắp chết, toàn bộ người thân chiến hữu đều đã táng thân tại tro tàn tiên trong bụng, còn có gì việc lớn có thể đồ?"

Luân Hồi Thánh Vương ánh mắt rơi vào trên mặt của hắn, chỉ thấy hắn hình dung tiều tụy, không còn hy vọng, đạo tâm ở tại suy yếu khô chết bên trong, hiển nhiên bảy năm qua cũng không dễ vượt qua.

"Nếu không phải ta tận mắt thấy đạo hữu tại trong giếng trồng sen, ta liền tin tưởng ngươi."

Luân Hồi Thánh Vương không khỏi cảm xúc: "Tô đạo hữu có thể cùng Đế Hốt cùng một chỗ dựng cái gánh hát, cùng đài hát vở kịch, đoán trước ngươi không thua hắn."

Tô Vân giật mình trong lòng.

Luân Hồi Thánh Vương giống như cười mà không phải cười nói: "Từ ngươi tinh xảo diễn kịch bản lĩnh đến xem, nghĩ đến Tô đạo hữu đã Luân Hồi không biết bao nhiêu lần. Ta muốn hỏi thoáng cái, đạo hữu đã trải qua bao nhiêu đời Luân Hồi?"

Tô Vân ngược lại ổn định tâm thần, cười nói: "Còn là bị đạo huynh xem thấu. Thực không dám giấu giếm, ta cũng không cố ý tính toán qua bao nhiêu lần Luân Hồi, có đôi khi bị chết quá nhanh, có đôi khi thời gian quá rất dài, bởi vậy hoàn mỹ tính toán. Chẳng qua, đoán trước cũng có bốn năm ngàn vạn năm."

Luân Hồi Thánh Vương không khỏi thay đổi sắc mặt: "Bốn năm ngàn vạn năm, ngươi cũng đã chết mấy ngàn lần. Mấy ngàn lần tử vong, không để cho ngươi nhụt chí ư?"

Tô Vân thản nhiên nói: "Nhụt chí qua. Nhưng ta nếu là bởi vậy không gượng dậy nổi, thân nhân của ta bằng hữu, thứ bảy Tiên giới mọi người, trước kia sáu cái Tiên giới truyền thừa, liền sẽ bởi vậy đánh gãy đi. Bởi vậy ta tuy là nhụt chí, nhưng như cũ phấn khởi tinh thần, tiếp tục tiến lên, tìm kiếm phá cục khả năng."

Luân Hồi Thánh Vương dừng bước lại, lúc này hai người đã đi tới Đế trong cung hậu cung, thứ mười ba miệng Tiên Thiên thần giếng liền ẩn giấu ở nơi này.

Luân Hồi Thánh Vương xa xa trông thấy chiếc kia thần giếng, ánh mắt lấp lóe, xúc động nói: "Lúc trước Tô đạo hữu đạo tâm, cũng không có hiện tại như vậy củng cố, của ngươi phát triển ta đều nhìn ở trong mắt, làm ta chính là cảm xúc cũng là thổn thức."

Tô Vân mỉm cười nói: "Thánh Vương cảm xúc cái gì, thổn thức cái gì?"

"Cảm xúc ngươi kiên nhẫn, cảm xúc ngươi vì những này phàm phu tục tử mà một lần lại một lần hao hết tính mạng cùng trí tuệ, cảm xúc ngươi bỏ ra nhiều như vậy, mà bọn họ lại hoàn toàn không biết gì cả. Sự kiên trì của ngươi cùng cố gắng làm cảm động ta."

Luân Hồi Thánh Vương nói, "Cái này gốc vũ trụ linh căn phát động điều kiện, là cái chết của ngươi a? Ngươi đã trải qua bốn năm ngàn vạn năm, một lần lại một lần tử vong, đã trải qua một lần lại một lần tuyệt vọng, nhưng lại lần nữa phấn chấn. Ta thổn thức ngươi như thế cố gắng, kiên trì như vậy, như thế trí tuệ, kết quả là vẫn là công dã tràng. Ngươi tất cả hành động, cuối cùng chỉ có thể trở thành ta trong luân hồi một đóa bọt nước, một đóa hơi thu hút bọt nước."

Hắn lộ ra tươi cười, nhìn về phía Tô Vân, ánh mắt bên trong chính là thương hại đồng tình, cũng có giễu cợt giễu cợt: "Ta nắm giữ Luân Hồi đại đạo, khống chế thời không, ngươi cho ta mượn Luân Hồi thần thông đầu cơ trục lợi, tu luyện mấy ngàn vạn năm, thực lực tu vi tiến nhanh. Ngươi cho rằng nắm giữ Luân Hồi ta, liền không có từng làm như thế ư?"

Luân Hồi Thánh Vương nói: "Ta có thể tùy ý sử dụng Luân Hồi chi đạo tu luyện ức vạn năm, ta có thể ở trong chớp mắt

Luân Hồi vô số thế, ta có thể giáng sinh tại khác biệt thế giới, trải nghiệm hàng tỉ loại nhân sinh. Ta sống qua năm tháng, so ngươi biết bất luận người nào đều phải cổ xưa! Dù vậy, ta như trước không cách nào khôi phục lại mạnh mẽ nhất lúc trạng thái. Ngươi biết ngươi không cách nào đột phá Đạo cảnh cửu trùng thiên nguyên nhân ư?"

Tô Vân nói: "Ta tích lũy không đủ. Nếu như lại tiêu phí mấy ngàn vạn năm, có lẽ ta liền có thể đột phá Tiên Thiên Đạo cảnh cửu trùng."

"Sai."

Luân Hồi Thánh Vương lắc đầu, không lưu tình chút nào vạch trần chân tướng: "Ngươi ở trong luân hồi vĩnh viễn cũng không cách nào tu thành Tiên Thiên Đạo cảnh cửu trùng. Đạo hạnh của ngươi quá cao, lý niệm quá vượt mức quy định, vượt qua ngươi bản thân năng lực, thậm chí vượt qua ta Luân Hồi đại đạo! Là đạo hạnh của ngươi cùng lý niệm hạn chế ngươi, để ngươi không cách nào đi vào Đạo cảnh cửu trùng thiên. Bất luận ngươi lãng phí nhiều hơn nữa thời gian, cũng vẫn như cũ như thế."

Tô Vân lặng im phút chốc, nói: "Đây là Thánh Vương đạo huynh thủy chung tại Đế Hỗn Độn bên người làm nô, chỉ có chờ đến Đế Hỗn Độn triệt để tử vong mới có thể thu được tự do thân chân tướng?"

Luân Hồi Thánh Vương đồng tử chợt co lại.

Tô Vân tiếp tục nói: "Ngươi không thể khôi phục lại trạng thái mạnh nhất, là bởi vì ngươi ngu xuẩn, cũng không thể mang ý nghĩa ta giống như ngươi ngu xuẩn."

Luân Hồi Thánh Vương cười ha ha, lắc đầu nói: "Ta thật muốn để ngươi một thế lại một thế Luân Hồi đi xuống, nhìn ngươi sống hoài vô tận thời gian, nhìn ngươi càng ngày càng

mê man, ngày càng mất đi đấu chí, nhìn ngươi giống như xác chết di động đồng dạng sống sót, trong miệng nhắc đi nhắc lại lấy chết đi bằng hữu cùng người thân. Ta thật muốn nhìn ngươi liền như thế nát đi xuống. Chỉ tiếc, ta chẳng muốn cùng ngươi."

Hắn điều động mênh mông pháp lực, hướng Tiên Thiên thần giếng bắt tới!

"Ngươi muốn kích ta giết ngươi? Nằm mơ! Ta sẽ chỉ rút ra đạo này linh căn, cắt đứt Luân Hồi, để ngươi chân chính rơi vào thân hữu tử vong lớn lao bi thương bên trong, để ngươi đạo tâm sụp đổ, triệt để tuyệt vọng!"

Bàn tay của hắn còn chưa rơi vào Tiên Thiên thần giếng bên trên, đột nhiên một cái huyền thiết chuông lớn hiện lên, chặn lại bàn tay của hắn.

"Ta muốn cho ngươi về sau nhân sinh, tràn đầy hối hận!"

Luân Hồi Thánh Vương bên hông năm chiếc chuông Hỗn Độn bay ra, răng rắc một tiếng, đem huyền thiết chuông ép tới bóp méo thành một cái bánh quai chèo!

Bàn tay của hắn lại không ngăn cản!

Nhưng vào lúc này, đột nhiên trong giếng linh quang bắn ra, một cây sen hoa đem hắn bàn tay nâng lên, để bàn tay hắn không cách nào hạ xuống!

Luân Hồi Thánh Vương ngơ ngẩn, vũ trụ này linh căn đột nhiên bộc phát, hiển nhiên là phát động có thứ tự Luân Hồi!

Thế nhưng là, hắn cũng không chém giết Tô Vân ah!

Hắn đột nhiên quay đầu, chỉ thấy Tô Vân đứng ở nơi đó, Linh giới mở rộng, một đạo tuyệt thế kiếm quang xuyên thủng hắn thân thể, đâm xuyên qua nguyên thần của hắn!

Đạo kiếm quang kia, là Tô Vân bản thân kiếm quang!

Tô Vân tại giai đoạn khẩn yếu nhất, ngăn lại Luân Hồi Thánh Vương đòn thứ nhất, đồng thời thôi thúc kiếm đạo cửu trùng thiên, chém giết bản thân!

Luân Hồi Thánh Vương trong lòng rung động, thu về bàn tay, hướng nguyên thần chôn vùi Tô Vân nói: "Tô đạo hữu, ngươi coi như tránh được kiếp nạn này, cũng trốn không thoát trận tiếp theo Luân Hồi. Ta nhìn thấu ngươi quỷ kế, có rất nhiều phương pháp đem đoạn này trí nhớ truyền lại đến trận tiếp theo trong luân hồi!"

Tô Vân thân thể sinh cơ nhanh chóng khô kiệt, lộ ra tươi cười: "Không có trận tiếp theo Luân Hồi, Thánh Vương chúng ta lần nữa gặp nhau, chính là xem hư thực! Lần này, ta lại không trốn tránh!"

Tiên Thiên linh căn bộc phát, quang mang bao phủ, đem bọn hắn bao phủ.

Bảy năm trước.

Tiên Thiên thần giếng bên cạnh.

Trì Tiểu Dao nghi ngờ nói: "Ghi nhớ giờ khắc này? Vì sao ghi nhớ giờ khắc này?"

Nàng còn chưa kịp nói xong, lại thấy Tô Vân thôi thúc Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân, đem vừa rồi tế luyện đến lạc ấn tại trong vũ trụ hoa sen thôi thúc, đem cái này gốc Tiên Thiên linh căn từ trong giếng nhổ tận gốc, thu vào bản thân Linh giới bên trong.

Trì Tiểu Dao ngạc nhiên, vô cùng không hiểu.

Tô Vân rõ ràng vừa mới đem cái này gốc hoa sen gieo xuống, vì sao đột nhiên liền thay đổi chủ ý, đem nó rút lên?

"Nam nhân đều là như vậy giỏi thay đổi sao?" Trong nội tâm nàng thầm nghĩ.

Nàng cũng không biết cái này ngắn ngủi một cái chớp mắt, đối với Tô Vân tới nói đã qua bốn năm ngàn vạn năm lâu, nàng cũng không biết, Tô Vân trong khoảng thời gian này trải qua bao nhiêu lần vui buồn li hợp, trải qua bao nhiêu lần sinh ly tử biệt.

Tô Vân yên lặng đứng ở Tiên Thiên chi giếng phía trước, sau một lúc lâu, đột nhiên Tiên Thiên Đạo cảnh bát trùng thiên bộc phát!

Tiên Thiên Nhất Khí gào thét bao phủ bốn phương tám hướng, rất nhanh bao trùm Đế đô, bao trùm Đế đình!

Tiên Thiên Nhất Khí xâm lấn Đế đình bên ngoài, mênh mông cuồn cuộn, những nơi đi qua, tất cả tro tàn tất cả đều hóa thành thiên địa nguyên khí, tất cả khô héo cỏ cây, đóa hoa tàn lụi, tất cả đều khôi phục!

Hắn Tiên Thiên Đạo cảnh bao phủ chỗ, tất cả hóa thành tro tàn sinh linh, nhao nhao khôi phục thân thể, mê man đứng ở nơi đó, quan sát xung quanh!

Tiên Thiên Đạo cảnh không ngừng mở rộng, phạm vi bao phủ càng lúc càng rộng, rất nhanh vượt qua không trung, đi tới thiên ngoại!

Thiên ngoại đã rơi vào tĩnh mịch ngôi sao từng cái khôi phục ánh sáng, dập tắt mặt trời cũng bị nhen lửa, tinh không từ từ sáng lên.

Tiên Thiên Nhất Khí phạm vi bao phủ càng lúc càng rộng, Tô Vân Đạo cảnh càng lúc càng lớn, từ từ muốn đem thứ bảy Tiên giới chủ đại lục bao phủ!

Không chỉ có như thế, hắn Đạo cảnh xâm lấn thứ bảy Tiên giới tinh không, pháp lực của hắn, sắp sửa bao phủ toàn bộ thứ bảy Tiên giới!

Hắn không chỉ có muốn nghịch thiên cải mệnh, đem tử vong thứ bảy Tiên giới từ tro tàn bên trong cứu thoát ra, hắn còn muốn cho Luân Hồi Thánh Vương nhìn một chút, hắn không chết, không người có thể diệt thứ bảy Tiên giới, không người có thể động thứ bảy Tiên giới chúng sinh!

Lần này, hắn sắp sửa quyết chiến Luân Hồi Thánh Vương!

Chương 939 : Đế Hỗn Độn cùng Phong Đạo Tôn

Chương 929: Đế Hỗn Độn cùng Phong Đạo Tôn

Vũ trụ linh căn bị lấy đi trước một khắc.

Đế Hỗn Độn thi thể quảng đại, như là đại lục, trôi lơ lửng ở vũ trụ linh căn hình thành Luân Hồi thời không bên ngoài, loại tình huống này cực kỳ quỷ dị, phảng phất hắn cùng Tô Vân, Luân Hồi Thánh Vương đám người không tại cùng một cái thời không, nhưng hắn lại tại Tô Vân cùng Luân Hồi Thánh Vương vị trí thời không bên trong, chỉ là hắn không cách nào tiếp xúc đến cái thời không kia bên trong tất cả.

Tô Vân vị trí thời không, giống như là ảo ảnh trong mơ giống như tràn ngập tại chung quanh hắn.

Đây là nhảy ra Luân Hồi, không nhận Luân Hồi quấy nhiễu cùng ảnh hưởng. Đối với Đế Hỗn Độn tới nói, hắn có thể lẳng lặng mà nhìn xem trong luân hồi phát sinh tất cả, đương nhiên, hắn cũng không thể đi vào trong luân hồi nhúng tay trong luân hồi phát sinh tất cả.

"Thất khiếu đạo huynh." Cái kia nhiều lần bắt được Tô Vân dị vực Đạo Thần Phong Hiếu Trung từ Luân Hồi bên trong đi tới, hướng Đế Hỗn Độn làm lễ chào hỏi.

Hắn chẳng biết lúc nào cũng nhảy ra Luân Hồi, đi tới mảnh này kỳ dị thời không, sau lưng nổi lơ lửng một tòa tùy đạo tạo thành cung điện.

Đế Hỗn Độn ngồi dậy, liếc liếc hắn sau lưng Đạo điện, đối nơi đó có chút kiêng kị, âm thanh nổ vang: "Người đã chết,

không tiện gặp toàn lễ, Phong Đạo Tôn thứ lỗi."

Phong Hiếu Trung ánh mắt kỳ dị, trên dưới quan sát hắn. Đế Hỗn Độn trong lòng nghiêm nghị, biết hắn cực kỳ nguy hiểm, xưa nay không có thị phi quan, cũng không có đạo đức quan, tình thân hữu nghị đối với hắn mà nói cực kỳ mờ nhạt.

Kiếp trước của mình là bằng hữu tốt nhất của hắn, cũng bị hắn cắt thành từng mảnh từng mảnh nghiên cứu. Nếu là hắn đối với mình động thủ, bản thân thật không có bất kỳ cái gì sức chống cự!

Phong Hiếu Trung quan sát một phen, nói: "Ta có thể cứu chữa ngươi."

"Không cần!"

Đế Hỗn Độn tuyệt đối từ chối: "Ta có thể tự cứu, không cần ngươi giúp đỡ."

Phong Hiếu Trung liền không có miễn cưỡng, nói: "Đây là như lời ngươi nói mới vũ trụ? Quá yếu, làm sao có thể cùng Đạo giới đối đầu?"

Đế Hỗn Độn gặp hắn đối với mình không còn hứng thú, lúc này mới yên tâm, cười nói: "Khoảng cách cùng Đạo giới giao nhau còn có vạn năm, cần gì phải gấp gáp?"

Phong Hiếu Trung sửa chữa hắn: "9,842 năm."

Đế Hỗn Độn biết hắn xưa nay nghiêm túc, nhắc nhở: "Phong Đạo Tôn nếu nhảy ra Luân Hồi, như vậy nên nhìn ra Tô đạo hữu bất phàm, hắn nếu là chứng đạo, thành tựu cao, chỉ sợ không thể đo lường. Ngươi sao không hóa giải cùng hắn ân oán?"

Vừa nhắc tới Tô Vân, Phong Hiếu Trung nhất thời mắt sáng rực lên, nói: "Hắn rất thú vị. Đạo pháp của hắn đi đường đi ta trước đây chưa từng gặp, một viên phù văn thẳng tới đại

đạo cuối cùng, ta chưa bao giờ thấy qua loại này phương thức biểu đạt."

Đế Hỗn Độn cười nói: "Đại đạo của hắn lý niệm là một. Cái này một, đại biểu là hắn đạo, không phải con số, cũng không phải không gian bên trên một đường thẳng. Mà là thời không khởi đầu, thế gian đại đạo ngọn nguồn. Từ nơi này bắn ra vô lượng thời không, bắn ra thế gian vạn đạo. Hắn gọi là Hồng Mông."

Phong Hiếu Trung như có điều suy nghĩ, nói: "Cảm ơn chỉ giáo."

Đế Hỗn Độn tiếp tục trình bày Tô Vân đại đạo lý niệm, nói: "Ngươi lại giết hắn mấy lần, cũng sẽ phát hiện điểm này, ta chẳng qua là trước thời hạn nói cho ngươi mà thôi. Tô Vân một, không chỉ như thế, một trái phải tương phản mà sinh, lẫn nhau là lớn nhất tương phản số, tựa như ngươi nhìn kính, nhìn thấy bản thân là rất tương phản bản thân đồng dạng."

Lời nói của hắn rất khó hiểu, Phong Hiếu Trung lại nghe hiểu, không khỏi thay đổi sắc mặt, nói: "Nói cách khác, người trong kính là hắn, kính người ngoài là hắn, nhưng đều không phải là toàn bộ hắn, hắn là một, ở tại trong kính cùng kính bên ngoài ở giữa."

Đế Hỗn Độn khen: "Ngộ tính của ngươi quá cao, thế mà có thể lĩnh ngộ ra điểm này."

Phong Hiếu Trung nói: "Đại đạo của hắn lý niệm cực cao, thế nhưng là chứng đạo cũng khó. Cho dù đi con đường của ngươi, chứng đạo cũng vô cùng khó khăn."

Đế Hỗn Độn cười nói: "Hắn đi cũng không phải là con đường của ta, ta chứng đạo vào trong, Đạo giới chứng đạo tại bên ngoài, ta còn gặp phải người xứ khác, có chứng đạo nguyên thần, có chứng đạo thân thể, có chứng đạo pháp bảo,

còn có chứng đạo tại đạo, không phải trường hợp cá biệt. Nhưng bọn họ cùng Tô Vân đạo hữu đường cũng khác nhau. Đây là một đầu ta không biết con đường, cũng là ta không cách nào đặt chân đường. Hắn dựa vào hoàn thành Hồng Mông phù văn mà chứng đạo.”

Phong Hiếu Trung ánh mắt kỳ dị, quay đầu nhìn về phía mình Đạo điện.

Đế Hỗn Độn cũng nhìn về phía toà kia Đạo điện, không nhanh không chậm nói: “Hắn nhìn như đi con đường của ta, chứng đạo vào trong, nhưng trên thực tế sớm đã nhảy ra ngoài. Con đường của ta cần cảm ngộ giữa thiên địa tồn tại đại đạo, không ngừng tăng lên đối đạo cảm ngộ, cuối cùng đi đến trong cơ thể Đạo giới viên mãn mức độ, trở thành Đạo Thần. Còn hắn thì không ngừng hoàn thiện Hồng Mông phù văn, dùng cái này chứng đạo. Hắn tu thành Đạo giới, chỉ là Hồng Mông phù văn một cách tự nhiên biểu hiện mà thôi.”

Kinh hắn nói chuyện, Phong Hiếu Trung đối Tô Vân con đường lý giải càng sâu, nói: “Hắn Hồng Mông phù văn đã sớm vượt ra khỏi phù văn phạm vi, phù văn là miêu tả đạo, thần thông là miêu tả đạo hiện tượng. Mà hắn Hồng Mông phù văn, là đạo bản thân.”

Phù văn là dùng để diễn tả đạo, phù văn cùng huyền, trùng văn, đồ đằng, đều là biểu đạt đạo phương thức.

Nhưng mà Hồng Mông phù văn khác biệt.

Hồng Mông phù văn là chỉ có một cái, một cái duy nhất, bởi vậy Hồng Mông phù văn chính là đạo bản thân!

Đây là Tô Vân đại đạo lý niệm, vượt qua Đế Hỗn Độn thay đổi, vượt qua người xứ khác cùng nguyên nhân.

Đế Hỗn Độn hai mắt tỏa sáng, vỗ tay khen: “Đúng là như thế. Nếu ngươi cũng nhìn ra tiềm lực của hắn, vì sao còn muốn

thu thập hắn nhiều như vậy thi thể?”

Phong Hiếu Trung sau lưng Đạo điện bên trong, không biết bao nhiêu cỗ Tô Vân “Thi thể” trưng bày, mỗi một cái Tô Vân đều bị cắt đến thật chỉnh tề, bị chia cắt vì vô số lát cắt!

Những này Tô Vân là từng tràng trong luân hồi, chết tại Phong Hiếu Trung trong tay Tô Vân.

Tô Vân lấy vũ trụ linh căn sắp đặt mà thành có thứ tự Luân Hồi cũng không thể vây khốn hắn, thậm chí liền Tô Vân thi thể đều bị hắn từ Luân Hồi bên trong mang ra ngoài!

Đế Hỗn Độn lời nói tiến thêm một bước, nói: “Hắn tại cầu đạo trên đường, tương lai có lẽ có thể chứng đạo, có lẽ không thể. Nhưng nếu như hắn chứng đạo, ngươi sẽ bởi vì động tác này mang cho Đạo giới vũ trụ vô tận cực khổ. Ngươi tuy là không quan tâm, nhưng ngươi đời sau không thể không quan tâm!”

Phong Hiếu Trung do dự một chút.

Hắn nguyên bản không có điểm yếu, nhưng về sau có gia đình, cũng liền có điểm yếu.

Đế Hỗn Độn lời nói nhắm thẳng vào nhược điểm của hắn, để hắn có chút chần chờ.

Đế Hỗn Độn nhìn ra sự do dự của hắn, cười nói: “Hắn đạo là Hồng Mông, thi thể cũng là Hồng Mông, bất luận sống chết, đều là Hồng Mông. Chỉ cần ngươi bằng lòng trả lại, hắn tự nhiên sẽ thu về những này thân thể.”

Phong Hiếu Trung nói: “Đã như vậy, ta trả lại là được.”

Đạo điện bay tới, vô số Tô Vân lát cắt từ Đạo điện bên trong bay ra, ghép lại thành từng cái hoàn chỉnh Tô Vân.

Đế Hỗn Độn thoáng yên tâm.

Chỉ là Đế Hỗn Độn không có chú ý tới chính là, cái kia Đạo điện bên trong còn bảo lưu lấy một mảnh Tô Vân thái mỏng.

Đúng lúc này, Tô Vân thu hồi vũ trụ linh căn, Luân Hồi biến mất, mà hai người bọn họ cũng lần nữa đi vào thế giới chân thật.

Tiếp lấy hai người liền nhìn thấy Tô Vân mở rộng Đạo cảnh, lấy Tiên Thiên Nhất Khí nghịch chuyển toàn bộ thứ bảy Tiên giới quá trình, trong lòng riêng phần mình chấn động.

Tô Vân còn không phải Thiên Quân, hắn Đạo cảnh rộng, cũng đã đi đến Đế Hỗn Độn một phần tám mức độ!

Phải biết, Tiên giới vũ trụ chính là Đế Hỗn Độn Đạo cảnh, Tô Vân Đạo cảnh bao phủ thứ bảy Tiên giới, bậc này thành tựu đã là khoáng cổ tuyệt kim!

Tại Tô Vân Đạo cảnh bao phủ phía dưới, quấy nhiễu tất cả mọi người tro tàn hóa lập tức dừng lại, toàn bộ tro tàn đều hoàn nguyên thành thiên địa linh khí linh lực, hóa thành tro tàn sinh linh khôi phục, cho dù là tro tàn tiên, cho dù là thân nhuộm tro tàn bệnh Đại Đế, cũng tại bất tri bất giác ở giữa khỏi hẳn!

Đây là đối Luân Hồi Thánh Vương khiêu chiến!

Luân Hồi Thánh Vương muốn Đế Hỗn Độn mau chóng triệt để tử vong, liền cần phải đến để tám cái Tiên giới thiên địa đại đạo toàn bộ tro tàn hóa, để những cái kia có hi vọng tu thành Đạo cảnh thập trùng thiên tồn tại chết tại hạo kiếp bên trong.

Mà Tô Vân thậm chí liền tro tàn tiên đều chữa khỏi tro tàn bệnh, rút củi dưới đáy nồi, để khôi phục thân thể máu thịt cùng nội tâm tro tàn tiên không cần lại đi theo Đế Hốt bốn phía đồ sát, hạo kiếp đương nhiên không còn tồn tại!

“Lật bàn?” Phong Hiếu Trung nghi ngờ nói.

Đế Hỗn Độn gật gật đầu: “Lật bàn.”

Tô Vân trực tiếp đem bàn lật.

Hắn không có dựa theo Luân Hồi Thánh Vương quyết định quy củ đến, để Luân Hồi Thánh Vương loại trừ tự mình ra tay bên ngoài, vô kiếp có thể hàng!

Phong Hiếu Trung nói: “Hắn hiện tại còn không phải Luân Hồi Thánh Vương đối thủ.”

Đế Hỗn Độn gật đầu: “Xa xa không phải.”

Phong Hiếu Trung nói: “Nhưng mà ngươi lấy đi chuông Hỗn Độn, hắn còn có thể cùng Luân Hồi Thánh Vương đấu một trận.”

Đế Hỗn Độn khóe mắt run rẩy, Phong Hiếu Trung nhất thời tỉnh ngộ: “Ngươi không có nguyên thần, chỉ có nội tâm, cho nên ngươi chuông chưa chắc là ngươi chuông.”

Đế Hỗn Độn gật đầu, dò hỏi: “Phong Đạo Tôn khi nào trở lại?”

Phong Hiếu Trung nói: “Lúc này đi.”

Hắn lại không có chuyển bước, mà là muốn nhìn một chút Tô Vân làm sao hành động.

Đột nhiên, Hỗn Độn chi khí chấn động, Luân Hồi Thánh Vương từ Hỗn Độn chi khí bên trong giết ra!

Phong Hiếu Trung liếc mắt nhìn, nói: “Luân Hồi Thánh Vương tổn thương còn chưa khỏe.”

Đế Hỗn Độn nói: “Lấy tính cách của hắn mà nói, thương thế chưa lành dưới tình huống, hắn không sẽ cùng nắm giữ vũ trụ linh căn Tô Vân liều mạng.”

Phong Hiếu Trung nói: “Chỉ là kéo dài thời gian bảy năm mà thôi. Bảy năm sau, Luân Hồi Thánh Vương thương thế khỏi hẳn, liền sẽ thống hạ sát thủ.”

Đế Hỗn Độn liếc nhìn hắn một cái: “Trở thành Đạo Thần về sau, ngươi trở nên nhiều hơn. Ngươi khi nào trở lại?”

“Liền đi.”

Nhưng mà Phong Hiếu Trung vẫn là không có lên đường, tiếp tục quan tâm Luân Hồi Thánh Vương động tĩnh.

Hiện nay thứ bảy Tiên giới cùng Tô Vân Đạo cảnh chồng chéo, thứ bảy Tiên giới là Đế Hỗn Độn Đạo cảnh, nói cách khác, Tô Vân Đạo cảnh cùng Đế Hỗn Độn Đạo cảnh chồng chéo!

Luân Hồi Thánh Vương bay ra Hỗn Độn chi khí sau lập tức ý thức được điểm này, trước trước nắm chắc thắng lợi trong tay, trở nên có chút chần chờ.

Phong Hiếu Trung nói: “Luân Hồi Thánh Vương đang lo lắng Tô Vân lợi dụng ngươi Đạo cảnh lớn mạnh chính mình tu vi, từ lúc ta giết chết một cái khác hắn về sau, lá gan của hắn liền nhỏ đi rất nhiều.”

Luân Hồi Thánh Vương còn chưa xuất thế, liền bị Đế Hỗn Độn kiếp trước một đao chém thành hai khúc, một nửa khác cũng là Luân Hồi Thánh Vương, thực lực cực kỳ cường đại, nhưng mà cái kia Luân Hồi Thánh Vương chính là chết tại Phong Hiếu Trung tay!

Đế Hỗn Độn nói: “Tô Vân lợi dụng Tiên Thiên Nhất Khí, đem ta khô héo đại đạo khôi phục. Ta đạo thứ bảy cảnh bên trong thiên địa đại đạo đều vì hắn điều động, như vậy, đem hắn tu vi tăng lên tới tầng thứ cao hơn. Lại thêm vũ trụ linh căn, Luân Hồi Thánh Vương có chỗ chần chừ rất bình thường. Ngươi còn không đi?”

Phong Hiếu Trung nói: “Ta tại nơi này, để ngươi khẩn trương?”

Đế Hỗn Độn cái trán toát ra gân xanh, gân xanh nhảy lên, nói: “Ngươi so trước kia nói nhiều, cũng càng tò mò. Lúc trước ngươi không gặp qua hỏi cái này các sự tình, liền xem như trời sập xuống, ngươi cũng chỉ sẽ cảm thấy việc không liên quan đến mình!”

Phong Hiếu Trung lặng im phút chốc, lúc này mới nói: “Lúc trước cố nhân cùng kẻ địch lần lượt tử vong, ngươi viễn độ Hỗn Độn hải, Thái Hoàng đi vào Đạo giới, ta rất cô quạnh.”

Ánh mắt của hắn tiêu điều, thanh âm bên trong mang theo cô đơn: “Các ngươi đều đi, ta vô địch rồi, lại không người có thể để cho ta tiến thêm một bước. Ta một mực chờ đợi đợi hai cái vũ trụ giao nhau một khắc này, nơi này đã thành ta chấp niệm…”

Đế Hỗn Độn nói: “Hai cái vũ trụ tại 9,742 năm sau mới có thể giao nhau. Ngươi khi nào đi? Ta tiễn ngươi.”

Phong Hiếu Trung lắc đầu, buồn phiền xoay người rời đi, trong khoảnh khắc đi ra thứ bảy Tiên giới, cùng Đạo điện cùng một chỗ đi vào Hỗn Độn hải, biến mất không còn tăm tích.

Đế Hỗn Độn thở phào một cái, Phong Hiếu Trung khủng bố như vậy tồn tại lưu tại Tiên đạo vũ trụ, để hắn ngồi nằm bất an, chết đều bị chết không an lòng!

“Người này, so lúc trước mạnh hơn, cũng càng nguy hiểm.” Trong lòng của hắn yên lặng nói.

Hắn nhìn về phía thứ bảy Tiên giới, Luân Hồi Thánh Vương đột nhiên gỡ xuống Luân Hồi phi hoàn, sáng loáng phi hoàn hướng U Triều Sinh vị trí ngôi sao bay đi!

Muốn trừ Tô Vân, trước trừ U Triều Sinh!

Đế Hỗn Độn ánh mắt rơi vào đạo kia phi hoàn bên trên, hắn cũng đang chờ đợi kết quả này.

Chỉ có Tô Vân mới có thể chữa trị U Triều Sinh, chỉ có U Triều Sinh mới có thể trở thành Tô Vân hạ gục Luân Hồi Thánh Vương giúp đỡ!

Bởi vậy Tô Vân bất kể như thế nào cũng không thể để U Triều Sinh tử vong!

Ngay tại Luân Hồi Thánh Vương tế ra phi hoàn đồng thời, Tô Vân thôi thúc Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân, Namor luân bên trong như trước trói buộc Luân Hồi Thánh Vương thần thông, đồng thời có không biết bao nhiêu cái Tô Vân!

Hàng ngàn vạn Tô Vân đồng thời xòe bàn tay ra, đập vào huyền thiết chuông lớn bên trên, xẹp chờ mong huyền thiết chuông lớn nhất thời khôi phục lúc trước!

Ngàn vạn cái Tô Vân đồng thời tế lên nguyên thần, ở trên bầu trời hòa làm một thể, hóa thành kinh thiên nguyên thần, tế vào huyền thiết chuông phía trong!

Huyền thiết chuông gào thét mà lên, mở ra trùng trùng điệp điệp không gian, hướng lên trời bên ngoài mà đi!

"Đương"

Huyền thiết chuông xuất hiện tại U Triều Sinh vị trí trên viên tinh cầu kia phương, cùng đột nhiên xuất hiện Luân Hồi phi hoàn chạm vào nhau, lấy ngôi sao này làm trung tâm, nhất thời có vô số ngôi sao chôn vùi, biến mất!

Chương 940 : Đại thiện nhân ôn hoà giải nhân ý

Chương 930: Đại thiện nhân ôn hoà giải nhân ý

Tô Vân khôi phục thứ bảy Tiên giới thiên địa đại đạo cùng nguyên khí, để cho mình Đạo cảnh cùng Đế Hỗn Độn Đạo cảnh chồng chéo, đồng thời điều khiển Thái Nhất Thiên Đô, tập hợp toàn bộ trong luân hồi nguyên thần của mình, tế luyện huyền thiết chuông, cùng Luân Hồi phi hoàn liều mạng một cái, chính là muốn chứng minh cho Luân Hồi Thánh Vương nhìn, bản thân nắm giữ cùng hắn chống lại tiền vốn!

Chuông bên dưới, chỉ có U Triều Sinh vị trí cái ngôi sao kia là hoàn chỉnh, chuông bên ngoài, tất cả tất cả đều hóa thành tro bụi!

Huyền thiết chuông bị gõ cái này một cái, đột nhiên lay động thoáng cái, từ chuông phía trong lại phân ra một cái huyền thiết chuông tới.

Cùng lúc đó, chiếc này chuông lớn phía ngoài còn lạc ấn lấy Luân Hồi Thánh Vương lưu lại mười tám cái chưởng ấn, bốn phía ngôi sao chôn vùi trong nháy mắt, nhất thời có mười tám đạo Luân Hồi Hoàn lấy chuông lớn làm trung tâm, hướng bốn phương tám hướng cắt tới!

Những này Luân Hồi Hoàn những nơi đi qua, chôn vùi tinh không nhất thời khôi phục như lúc ban đầu.

Nhưng mà phi hoàn keng keng keng chấn động, khôi phục tinh không lại lần nữa chôn vùi.

"Đương"

Phi hoàn lần nữa va chạm huyền thiết chuông, bốn phía chôn vùi tinh không nhất thời xoay tròn, tựa như ống kính vạn hoa đồng dạng, tinh không khi thì khôi phục, khi thì chôn vùi, khi thì hóa thành mặt khác đủ loại hình thái, điên đảo càn khôn, rối loạn thời không!

Mà ở tại chuông ở dưới cái ngôi sao kia bên trên tuy là bị huyền thiết chuông phù hộ, nhưng vẫn là có Luân Hồi phi hoàn uy năng xâm lấn đi vào, mấy chục triệu người bao quát trọng thương U Triều Sinh, cũng tại đánh trúng hóa thành đủ loại hình thái.

Có nhân hóa làm lớn nấm, có người biến thành trùng giày, có người từ tiêm mao sinh vật nhanh chóng tiến hóa, có người biến thành phi cầm tẩu thú, còn có người thì dứt khoát biến thành một khối ngoan thạch.

U Triều Sinh ngồi tại trên xe lăn, trên xe lăn nam nhân lúc nam lúc nữ, người đương thời lúc thú, có đôi khi sẽ còn biến thành một cái chậu hoa, lại có lúc hóa thành một cái gãy mất thắt lưng con cóc.

Từ ngôi sao hướng bên trên nhìn lại, chỉ có thể nhìn thấy một cái vô cùng to lớn chuông lớn, bao quanh bọn họ ngôi sao này, to lớn đến khiến người ta cảm thấy đè nén tình trạng.

“Coong!”

Chuông bên ngoài, phi hoàn đụng vào huyền thiết chuông bên trên trong nháy mắt, chuông lớn rung động, lại từ chuông phía trong chia ra một cái chuông lớn tới.

Ba ngụm huyền thiết chuông hầu như giống nhau như đúc, nhìn không ra khác nhau, mặt khác hai cái huyền thiết chuông chặn đánh phi hoàn!

Cái này ba ngụm chuông tuy là thoạt nhìn giống nhau như đúc, nhưng mà chuông nội uẩn giấu đạo pháp lại là hoàn toàn

khác biệt!

Cái kia Luân Hồi phi hoàn xuất quỷ nhập thần, khuấy động thời không, từ từng cái phương hướng đánh tới, nhưng thủy chung bị hai cái huyền thiết chuông ngăn lại. Càng thêm cổ quái chính là, kèm theo Luân Hồi phi hoàn gõ, một cái lại một cái chuông lớn bị gõ đi ra, số lượng càng ngày càng nhiều!

Mỗi một chiếc chuông lớn thoạt nhìn giống nhau như đúc, nhưng chuông nội uẩn giấu đạo pháp lại hoàn toàn khác biệt!

Luân Hồi phi hoàn bị những này chuông lớn lần lượt va chạm, cũng là lung lay sắp đổ, đột nhiên, cái này phi hoàn bay lên, càng lúc càng lớn, rất nhiều muốn đem toàn bộ thứ bảy Tiên giới đưa vào phi hoàn bên trong xu thế!

Hỗn Độn chi khí bên ngoài, Luân Hồi Thánh Vương thật sự nổi giận, cười lạnh nói: "Tô Vân, ta nhìn thấu thủ đoạn của ngươi, sao lại lại để cho ngươi lừa gạt? Không để cho ta đánh giết U Triều Sinh, ta liền đem thứ bảy Tiên giới thu vào phi hoàn bên trong, trực tiếp đem thứ bảy Tiên giới luyện hóa thành tro! Cùng lắm thì, lần nữa cho Đế Hỗn Độn mở ra một cái thứ bảy Tiên giới chính là, cũng không tính làm trái lời hứa!"

Hắn tuy là trên người đạo thương còn chưa khỏi hẳn, nhưng Luân Hồi phi hoàn uy năng tương đương với một cái khác hắn, uy lực thật không phải cùng kẻ hèn này, chỉ thấy phi hoàn cùng thứ bảy Tiên giới hầu như đồng dạng lớn nhỏ, toàn bộ Tiên giới hướng vòng bên trong rơi xuống!

Cũng trong lúc đó, từng cái chuông lớn bay về phía thứ bảy Tiên giới vũ trụ biên giới, tiếng chuông chấn động, ổn định Tiên giới, từ phi hoàn bên trong bắn ra một cỗ khủng bố uy năng toàn bộ bị cái kia từng cái chuông lớn ngăn lại!

Kèm theo huyền thiết chuông số lượng từ từ tăng nhiều, phi hoàn càng ngày càng khó mà luyện hóa toàn bộ Tiên giới!

Luân Hồi phi hoàn từ từ chống đỡ hết nổi.

"Đây là bức ta!"

Luân Hồi Thánh Vương gỡ xuống năm chiếc chuông Hỗn Độn, đang muốn đem chuông Hỗn Độn ném ra ngoài, đánh giết U Triều Sinh, lại thấy Tô Vân hướng bên này đi tới.

Luân Hồi Thánh Vương khóe mắt giật một cái, không có ném ra ngoài chuông Hỗn Độn, thầm nghĩ: "Tô Vân cho ta mượn thần thông, luyện ra trong luân hồi đếm không hết bản thân, coi đây là cơ sở, đem pháp lực của mình tăng lên tới đủ để cùng ta chống lại tình trạng. Hắn mượn cơ hội này kích hoạt thứ bảy Tiên giới thiên địa đại đạo, để hắn Đạo cảnh cùng Đế Hỗn Độn Đạo cảnh chồng chéo. Ta coi như thu về đạo kia thần thông, cũng khó có thể cùng Đế Hỗn Độn pháp lực chống lại."

Thương thế hắn không có khỏi hẳn, tu vi nhận hạn chế, trước mắt cùng Tô Vân tranh chấp tất nhiên sẽ thua thiệt!

Luân Hồi Thánh Vương làm ra cái này phán đoán, lập tức thu về Luân Hồi phi hoàn.

Cái kia phi hoàn đột nhiên xuất hiện, hướng Tô Vân sau đầu đánh tới, lại bỗng nhiên đụng vào đột nhiên xuất hiện huyền thiết chuông bên trên.

Chiếc này huyền thiết chuông chính là bảo vệ U Triều Sinh vị trí tiểu thế giới chiếc kia, Tô Vân chưởng khống Luân Hồi Thánh Vương một đạo thần thông, thu về huyền thiết chuông hầu như cùng Luân Hồi Thánh Vương thu về phi hoàn đồng dạng nhanh chóng!

Vũ trụ biên giới, hàng ngàn vạn huyền thiết chuông biến mất, quay về nhất thể.

Luân Hồi Thánh Vương trong lòng kiêng kị, ha ha cười nói: "Tô đạo hữu, ngươi ta đánh một trận, thứ bảy Tiên giới ắt phải sẽ bị đánh cho tan thành mây khói. Thượng Thương có đức hiếu sinh, ta cũng không nguyện nhiều tạo sát nghiệt, ngươi ta đi Thái Cổ cấm khu đánh một trận!"

Tô Vân kiêng kị hắn nắm giữ chuông Hỗn Độn, Luân Hồi phi hoàn tuy là không thể gây tổn thương cho đến hắn, nhưng năm chiếc chuông Hỗn Độn vừa ra, chỉ sợ có thể đem hắn đánh cho thịt nát xương tan!

"Đạo huynh có này trách trời thương dân chi tâm, ta đương nhiên vui với tiếp."

Tô Vân cười nói: "Đạo huynh thương thế còn chưa khỏi hẳn, ta cũng có chút chuyện vụn vặt cần an bài, không bằng chờ thêm mười năm, đợi đến mười năm kỳ hạn, đạo huynh lại lấy tính mạng của ta, làm sao?"

Luân Hồi Thánh Vương ánh mắt lấp lóe, thầm nghĩ: "Thương thế của ta không cần thời gian mười năm, chỉ cần bảy năm, liền có thể chữa trị gần nửa. Về sau liền có thể thôi thúc Luân Hồi chi đạo, để cho ta một cách tự nhiên khôi phục lại trạng thái đỉnh phong! Ta có thể trước thời hạn ba năm giải quyết hắn!"

Hắn ngay sau đó nghiêm nghị, thầm nghĩ: "Chẳng qua mục đích của hắn cũng không phải chờ ta chữa thương. Mà là để hắn có thời gian mười năm, vì U Triều Sinh chữa thương! U Triều Sinh nếu là thương thế khỏi hẳn, lại thêm Tô Vân, hai người này liền có đối phó ta khả năng!"

Hắn lựa chọn tại Thái Cổ cấm khu đánh một trận, là vì tránh đi Đế Hỗn Độn Đạo cảnh. Tám đại Tiên giới, đều là Đế Hỗn Độn Đạo cảnh, chỉ cần thân ở trong đó, Tô Vân liền có thể khôi phục Đế Hỗn Độn một cái Đạo cảnh, mượn tới Đế Hỗn Độn cái kia ngập trời pháp lực.

Tô Vân nếu là rời đi Tiên giới, liền không cách nào mượn tới Đế Hỗn Độn pháp lực, đương nhiên không phải là đối thủ của hắn. Khi đó, hắn trong nháy mắt ở giữa bắn bay huyền thiết chuông, lấy đi thần thông của mình, thủng Tô Vân Thái Nhất Thiên Đô, còn không phải muốn làm sao gây khó dễ Tô Vân liền làm sao gây khó dễ?

Tô Vân đưa ra mười năm kỳ hạn, hiển nhiên là định trị liệu U Triều Sinh, cùng U Triều Sinh liên thủ vây công hắn.

Hai người đều có tính toán.

Luân Hồi Thánh Vương ha ha cười nói: "Tô đạo hữu là cái đại thiện nhân ah. Đã như vậy, ta liền nghe đạo hữu khuyên, bồi dưỡng mười năm tổn thương."

Tô Vân cười nói: "Đạo huynh khéo hiểu lòng người, khó trách Đế Hỗn Độn như vậy thích ngươi, muốn ngươi làm nô bộc của hắn."

Hai người ánh mắt dịch ra, cố nhẫn nại giết chết đối phương xúc động.

Nhìn lại đối phương một chút, bọn họ thật sẽ nhịn không được ra tay!

Tô Vân không cùng Luân Hồi Thánh Vương tiếp tục hàn huyên, thẳng đi tới U Triều Sinh vị trí tiểu thế giới, tới gặp U Triều Sinh.

Luân Hồi Thánh Vương thì trầm ngâm phút chốc, thân thể lay động, một đen một trắng hai cái phân thân hạ xuống, khom người nói: "Đạo huynh có gì phân phó?"

Luân Hồi Thánh Vương nói: "Tô Vân muốn giải cứu U Triều Sinh đối phó ta, ta tuy là có thể tại bảy năm sau chữa trị đạo thương, nhưng hắn đạo pháp thần thông không thể tưởng tượng nổi, rất khó ứng phó. Bởi vậy ta cần phải đến đề phòng

hắn trước thời hạn chữa trị U Triều Sinh. Ta cần phải có người tới đối phó U Triều Sinh, người này, chính là Đế Hốt."

Hắc y Luân Hồi nghe vậy, nói: "Đạo huynh, giết chết Tô Vân cũng không phải là mục đích, mà là đạo huynh chán ghét Tô Vân, bởi vậy muốn diệt trừ hắn. Nhưng chúng ta mục đích đạo huynh không nên quên, chớ bởi vì nhỏ mất lớn."

Luân Hồi Thánh Vương nói: "Ta đương nhiên sẽ không quên. Mục đích của chúng ta chính là khôi phục thân tự do. Nếu muốn thân tự do, liền không thể để cho bất luận người nào có đột phá Tiên đạo thập trùng thiên hi vọng!"

Bạch y Luân Hồi nói: "Thiết Côn Lôn, Đế Tuyệt kéo dài văn minh, khiến văn minh không có theo sáu đại Tiên giới sụp đổ mà diệt tuyệt. Đế Tuyệt tuy là bị Đế Hốt mê hoặc mà ngu ngốc, trở thành đạo pháp thần thông tiến thêm một bước chướng ngại vật, nhưng đến thứ bảy Tiên giới, nơi này chúng sinh kế thừa lục giới ta mạnh, đã có đột phá Đạo cảnh thập trùng thiên xu thế. Bởi vậy hủy diệt thứ bảy Tiên giới, bắt buộc phải làm, bằng không thứ bảy Tiên giới sẽ có người đột phá đến đệ thập trùng thiên, để Đế Hỗn Độn khôi phục!"

Hắc y Luân Hồi nói: "Như vậy, chúng ta giành lấy tự do thời gian liền xa xa khó vời! Không bằng trước tiên đem thứ bảy Tiên giới diệt đi, giết sạch nơi này toàn bộ sinh linh, cắt đứt văn minh. Như vậy, Đế Hỗn Độn liền phục sinh vô vọng."

Luân Hồi Thánh Vương không vui: "Các ngươi là ta chỗ thống ngự đại đạo, thần đạo, ma đạo, cũng là ta ý nghĩ, sau khi rơi xuống đất, làm sao liền dám ngỗ nghịch ta ý tứ?"

Hắc bạch Luân Hồi đành phải cúi đầu, không nói gì.

Luân Hồi đại đạo thực sự tinh diệu, hai người này tuy là phân thân của hắn, nhưng sau khi rơi xuống đất Luân Hồi

xoay một cái, liền nắm giữ suy nghĩ của mình ý thức, bởi vậy cùng Luân Hồi Thánh Vương suy nghĩ có chút khác biệt.

Luân Hồi Thánh Vương nói: "Tô Vân là người phương nào? Hắn tinh thông Tiên Thiên Nhất Khí, hiện tại liền có thể đem rơi vào tro tàn bên trong thứ bảy Tiên giới khôi phục, tương lai nếu là hắn tu luyện tới cửu trùng thiên, chỉ sợ liền có thể đem toàn bộ hóa thành tro tàn Tiên giới tất cả khôi phục! Khi đó, Đế Hỗn Độn bị hắn kéo lấy một hơi, muốn chết cũng không xong! Bởi vậy, Tô Vân phải chết!"

Hắc bạch Luân Hồi tỉnh ngộ lại, cúi đầu đồng ý.

Luân Hồi Thánh Vương đem phi hoàn cho bọn hắn, nói: "Các ngươi thu lại Đế Hốt, dẫn hắn tới gặp ta, không được gây thêm rắc rối. Ta cùng Tô Vân có mười năm ngắn ngủi hòa bình, các ngươi nếu là hành động thiếu suy nghĩ, chỉ sợ sẽ đánh vỡ cân bằng."

Hắc bạch Luân Hồi bảo sao nghe vậy, mang theo Luân Hồi phi hoàn rời đi.

Hai người thẳng đến ngân hà trường thành mà đi, hắc y Luân Hồi nói: "Thánh Vương cũng quá cẩn thận cẩn thận, e sợ cho chúng ta làm việc không hợp ý của hắn."

Bạch y Luân Hồi nói: "Lời nói của hắn cũng không sai, chúng ta làm theo là được."

Ngân hà trường thành vốn là Trọng Kim Lăng, Tô Kiếp, Thiên Hậu đám người vận chuyển ngân hà chế tạo thành luỹ, ngăn cản tro tàn tiên đại quân, để thứ bảy Tiên giới mọi người có cơ hội chạy trốn tới Tiên giới cánh cửa.

Hai bên giằng co trong tinh không, chém giết không ngừng, bất quá khi Tô Vân Tiên Thiên Đạo cảnh trải rộng ra, đi tới nơi này, những cái kia tro tàn tiên liền nhanh chóng khôi

phục thân thể, trở lại khi còn sống bộ dáng, từ trong tử vong sống lại.

Trên chiến trường, hai bên mới vừa rồi còn đang chém giết lẫn nhau, bây giờ lại đột nhiên an tĩnh lại, chỉ còn lại có từng cái ngơ ngác đứng ở nơi đó mọi người.

Có người nhớ tới bản thân đã từng nếm qua rất nhiều người, nhịn không được cúi người oa oa nôn mửa, còn có người quỳ trên mặt đất, vì chính mình phạm vào sát nghiệt sám hối.

Những cái kia bị hắn bọn họ ăn đi giết chết mọi người, là không cách nào phục sinh.

Bọn họ phá hủy đếm không hết tiểu thế giới, ăn đi hàng tỉ chúng sinh, cái này tội nghiệt sẽ dây dưa bọn họ cả đời.

Đã từng bao phủ thứ bảy Tiên giới, đem thiên địa nguyên khí hóa thành tro tàn tro tàn tiên đại quân, thoát khỏi Đế Hỗn Độn khống chế, để Đế Hỗn Độn không khỏi chân tay luống cuống.

Hắn sở dĩ có thể khống chế tro tàn tiên, là bởi vì tro tàn tiên không có bao nhiêu ý thức tự chủ, chỉ biết là thôn phệ thiên địa nguyên khí giảm bớt nỗi thống khổ của mình.

Hiện tại những này tro tàn tiên khôi phục thân thể, khôi phục nội tâm, khôi phục lại lúc trước bộ dáng, liền cũng không tiếp tục cần hắn.

Hắn như trước vô cùng cường đại, nắm giữ trăm vạn mà tính phân thân, trong đó tu thành Đế cảnh cũng có bảy tôn, nhưng mà hắn tuyệt đối không cách nào tiêu diệt địch nhân đối diện.

“Đứng lên!”

Tiên tướng Linh Lung quát: “Theo ta quyết chiến, giết chết đối diện phản tặc!”

Quỳ xuống đất tiên nhân không người để ý tới hắn.

Đột nhiên, một vị Đạo cảnh bát trùng thiên cường giả tế lên tiên binh, cắt ra một mảnh tinh không, mang theo bản thân dưới trướng tướng sĩ đi vào vùng tinh không kia.

Hắn đột nhiên cắm kiếm, quỳ xuống đất, một mảnh tinh không lồng giam hình thành, đem vùng tinh không kia phong ấn.

Bọn họ không mặt mũi nào gặp lại thế nhân, đành phải bản thân phong ấn.

Chiến trường bên trên, nhiều hơn nữa Tiên đạo quang mang sáng lên, đó là từng cái bản thân phong ấn Tiên đạo cường giả, bọn họ phong ấn bản thân, loại trừ nội tâm bên trên áy náy bên ngoài, còn có chính là lo lắng cho mình lần nữa biến thành tro tàn tiên, làm ra làm trái bản thân đạo tâm sự tình tới.

Đế Hốt vừa sợ vừa giận, chiến trường thượng tiên đạo quang mang liên tiếp, dưới trướng hắn tướng sĩ càng ngày càng ít.

Cuối cùng, chỉ còn lại có hắn cùng Ngọc Diên Chiêu hai người.

“Xong rồi…” Đế Hốt túi da khóe mắt nhảy lên kịch liệt thoáng cái.

Đúng lúc này, một đen một trắng hai cái Luân Hồi Thánh Vương đi tới, bạch y Luân Hồi cười nói: “Làm sao lại xong rồi? Đế Hốt, ngươi đi đại vận!”

Hắc y Luân Hồi tế lên phi hoàn, đem năm đó Đại Đế Nguyên Cửu Châu, Vệ Già Sơn, Sở Cung Dao đám người từng

cái run lên đi ra, hưng phấn nói: “Đế Tuyệt tạo ra nghiệt, cuối cùng là cần phải trả!”

Chương 941 : Trong luân hồi chuyện cũ

Chương 931: Trong luân hồi chuyện cũ

Cái cuối cùng hạ xuống người chính là Đế Phong, trên người cắm đầy kiếm gãy.

Hắc y Luân Hồi thôi thúc phi hoàn, Nguyên Cửu Châu, Vệ Già Sơn cùng Sở Cung Dao bọn người trên thân đạo thương nhao nhao khỏi hẳn, chính là Đế Phong trên người kiếm gãy cũng bay ra, trị lâu không dứt vết thương khép lại, Đế kiếm kiếm hoàn cũng khôi phục lúc trước!

Cái kia hắc y Luân Hồi chính là Luân Hồi Thánh Vương ma đạo phân thân, lúc này liền muốn thôi thúc phi hoàn, đem những cái kia bản thân phong ấn tướng sĩ từ trong phong ấn kéo ra, đem bọn hắn lần nữa biến thành tro tàn tiên, bạch y Luân Hồi liền vội vàng lắc đầu, nói: "Không thể. Ngươi coi như đem bọn hắn hóa thành tro tàn tiên, tại Tô Vân Đạo cảnh bao phủ xuống, bọn họ cũng sẽ khôi phục thân thể. Không cần vẽ vời cho thêm chuyện ra."

Hắc y Luân Hồi đành phải thôi, nhìn về phía đối diện ngân hà trường thành, cười nói: "Thánh Vương đem phi hoàn cho chúng ta sử dụng, sao không dùng hết tác dụng của nó? Dùng cái này phi hoàn, đem đối diện tất cả giết!"

Bạch y Luân Hồi có chút động lòng, nhìn về phía ngân hà trường thành.

Trường thành bên trên, Trọng Kim Lăng, Thiên Hậu, Đế Chiêu, Tô Kiếp, Oánh Oánh, Phương Trục Chí, Sư Úy Nhiên

đám người, đều là cực kỳ cường đại tồn tại, lại thêm từng tòa quy mô hùng vĩ tiên trận, trong trận có ngàn vạn tướng sĩ, cho dù là Nguyên Cửu Châu đám người chỉ sợ cũng khó có thể công phá, ngược lại có khả năng rơi vào trong trận!

Nếu như dùng Luân Hồi phi hoàn trực tiếp diệt đi hơn phân nửa tướng sĩ, bằng Nguyên Cửu Châu Vệ Già Sơn đám người đủ để diệt đi thứ bảy Tiên giới!

Ngay tại hai người rục rà rục rịch thời điểm, đột nhiên, lại có một cái Luân Hồi Thánh Vương bay tới, la lên: "Hai vị đạo hữu dừng tay! Thánh Vương đạo huynh biết các ngươi không có ý tốt, để cho ta tới giám sát các ngươi! Hai người các ngươi đừng gây chuyện thị phi, mang theo Đế Hốt theo ta trở về!"

Cái kia Luân Hồi Thánh Vương chung quanh chỉ có chính diện, không nhìn thấy sau gáy, lại là Tư Mệnh Luân Hồi, chưởng khống Sinh Diệt Luân Hồi đại đạo.

Hắc bạch Luân Hồi thấy thế, đành phải thu hồi Luân Hồi phi hoàn, gọi lên Đế Hốt, cùng vị kia Tư Mệnh Luân Hồi cùng một chỗ quay ngược.

Bạch y Luân Hồi nói: "Chúng ta đánh giết những này linh sĩ cùng tiên nhân, không phải thuận tiện Đế Hốt diệt đi thứ bảy Tiên giới?"

Tư Mệnh Luân Hồi nói: "Các ngươi nếu là ra tay, ắt gặp Tô Vân độc thủ. Thứ bảy Tiên giới hiện tại thành hắn Đạo giới, hắn đối với các ngươi mọi cử động rõ như lòng bàn tay. Mau theo ta trở lại, không được gây thêm rắc rối!"

Hắn vừa mới nói đến đây, lại thấy bốn phía tinh không hơi rung nhẹ, tựa như có cái trong suốt lưu ly đang di động, chỉ là vật kia trong suốt, mắt thường khó mà thấy rõ!

Tư Mệnh Luân Hồi trong lòng nghiêm nghị, quát: "Tô đạo hữu, chúng ta chưa hề ra tay làm bị thương bất luận người

nào! Lúc này Thánh Vương cũng đem năm chiếc chuông Hỗn Độn tế lên, còn xin đạo hữu cân nhắc!"

Hắc bạch Luân Hồi vội vàng hướng bốn phía nhìn lại, chỉ thấy cái kia ẩn giấu ở tinh không bên trong đồ vật từ từ hiện ra, rõ ràng là Tô Vân huyền thiết chuông lớn!

Hắc bạch Luân Hồi ngạc nhiên, chiếc chuông này hiển nhiên một mực chụp vào đỉnh đầu bọn họ, bọn họ vậy mà không có phát giác!

Chiếc chuông này bay lên, biến mất không còn tăm tích.

Tư Mệnh Luân Hồi lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, nói: "May mắn ta tới, bằng không các ngươi ắt gặp hắn hại."

Bọn họ trở về vũ trụ biên giới, lại thấy Hỗn Độn chi khí bên cạnh chính là bảy tòa Tử Phủ, Luân Hồi Thánh Vương ở tại thứ bảy Tử Phủ bên trong, mặt khác Tử Phủ trước cửa đều có một tôn Luân Hồi Thánh Vương, trong đó ngũ vị Thánh Vương riêng phần mình nâng lên một cái chuông Hỗn Độn, bày thế trận chờ quân địch.

Ba người mang theo Đế Hốt đi vào trong đó, liền nhìn thấy Luân Hồi Thánh Vương ngồi ngay ngắn tại chỗ đó, trên cổ sinh ra bảy viên đầu, chỉ là bả vai trụi lủi, không có một đầu cánh tay, tựa như bị người chẻ thành một cây gậy.

Hắn mười sáu đầu mười tám cánh tay, lúc này phân ra chín tôn phân thân, mười tám đầu cánh tay dùng không còn một mảnh, cũng không trụi lủi?

Luân Hồi Thánh Vương gặp ba người trở về, đem đầu vai lay động, Tư Mệnh, Thần, Ma ba người liền trở lại trong cơ thể của hắn.

Đế Hốt vội vàng dẫn đầu Ngư Vãn Chu chia đều trên người trước lễ bái.

Luân Hồi Thánh Vương hư hư đưa tay, để cho bọn họ đứng dậy, nói: "Lần này ta sắp sửa cùng Tô Vân đại chiến, tiễn hắn lên đường. Nguyên bản ta gửi hi vọng ở ngươi, cho là ngươi có thể sử dụng thần thông của ta đánh giết Tô Vân, hủy diệt thứ bảy Tiên giới, không nghĩ tới ngươi thực sự vô dụng!"

Đế Hốt cúi đầu, không dám nói lời nào.

Luân Hồi Thánh Vương nói: "Cái này nguyên cũng không trách ngươi được. Ta cũng khinh thường hắn, bị hắn khống chế thần thông của ta chui chỗ sơ hở, chọc tới rất nhiều tràng có thứ tự Luân Hồi, thế cho nên tu vi của hắn thực lực đại tiến. Cũng may phát hiện đến cũng chưa muộn lắm. Hiện nay ta cần thời gian mấy năm chữa thương, liền ban cho ngươi một hồi vận may lớn."

Ánh mắt của hắn quét về phía Đế Hốt những cái kia phân thân, không khỏi lắc đầu.

Đế Hốt chính là Thái Cổ chân thân Đại Đế, Thuần Dương chi thể, thân thể của hắn thành tựu hầu như cùng Đế Hỗn Độn mạnh như nhau lớn, nhưng mà hắn bị Đế Tuyệt cầm tù về sau, khổ vì không cách nào thoát thân, cũng chỉ có thể đem bản thân thân thể cắt thành từng khối từng khối, đem bản thân móc sạch!

Tuy Đế Hốt huyết nhục phân thân bên trong sinh ra Bách Lý Độc, Ngư Vãn Chu, Đạo Diệc Kỳ bậc này tu vi đạt đến Đế cảnh tồn tại, nhưng phần lớn máu thịt phân thân đều là tầm thường vô vi.

Trong đó càng không ít có cựu thần phân thân, tiến cảnh tu vi cực kỳ chậm chạp.

Hắn cứ việc có trăm vạn phân thân, tu luyện đủ loại đạo pháp thần thông, sở học cực tạp, nhưng bởi vì quá phân tán,

ngược lại dẫn đến những này phân thân thành tựu cũng không tính là quá cao.

Hơn nữa, Đế Hốt phân thân tu luyện đạo pháp thần thông rất nhiều đều là lặp lại, tại Luân Hồi Thánh Vương nhìn tới, Tiên giới có ba ngàn đại đạo, Đế Hốt chỉ cần ba ngàn máu thịt phân thân liền có thể, không cần làm nhiều như vậy.

Luân Hồi Thánh Vương có chút đau lòng nhức óc, nói: "Nắm giữ Đế Thúc chi não, lại có Di La Thiên Địa tháp cơ duyên, còn có ta ban cho ngươi thần thông, ngươi còn có thể rơi vào như thế tình cảnh!"

Đế Hốt túi da bảo sao nghe vậy.

Luân Hồi Thánh Vương tiêu tan nộ khí, nói: "Ta thi triển thần thông, để ngươi những này phân thân tại trong luân hồi tu luyện vô số năm, lại nhìn một chút ngươi có bao nhiêu phân thân bao nhiêu đại đạo, có thể tu luyện Đạo cảnh cửu trùng thiên."

Đế Hốt túi da vừa mừng vừa sợ, cảm tạ nói: "Đa tạ lão sư."

Luân Hồi Thánh Vương lấy tới Luân Hồi phi hoàn, lắc đầu nói: "Không cần cám ơn ta. Ngươi tu hành viên mãn về sau, mượn Tiên Thiên Nhất Khí nhất thống toàn bộ phân thân, khôi phục diện mục thật sự. Ta còn muốn ngươi đối phó U Triều Sinh, để ta có thể an tâm đánh giết Tô Vân!"

Đế Hốt túi da vẻ mặt đột biến: "U Triều Sinh?"

Luân Hồi Thánh Vương đem phi hoàn quăng lên, đem Đế Hốt túi da kể cả hắn trăm vạn phân thân đều thu vào phi hoàn bên trong, âm thanh từ Luân Hồi truyền ra ngoài tới: "Lấy Tô Vân tầm mắt kiến thức, nhiều nhất chỉ có thể chữa trị nửa cái U Triều Sinh, ngươi không cần lo lắng!"

Từng cái Đế Hốt rơi xuống Luân Hồi, rơi vào thời gian không gian khác nhau bên trong, tại phi hoàn trong thế giới tu

luyện.

Cái này phi hoàn nội bộ thời không cùng bên ngoài thời không ngăn cách, nếu như Luân Hồi Thánh Vương thời kỳ toàn thịnh, một hồi dài đến ngàn vạn năm Luân Hồi cũng chỉ là trong nháy mắt.

Chẳng qua lúc này hắn có thương tích trong người, không cách nào đem phi hoàn uy năng thôi phát đến cực hạn, chỉ có thể không nhanh không chậm thôi thúc phi hoàn, để Đế Hốt phân thân có thể ở bên trong tìm hiểu tu luyện.

Một bên khác, Tô Vân mang theo U Triều Sinh chỗ thế giới trở về Đế đình, tại tiên thiên thần giếng một bên ở lại, vì U Triều Sinh trị liệu thương thế.

U Triều Sinh cảm động không hiểu, nói: "Vân Thiên Đế nghĩa bạc vân thiên, cái thứ nhất tới cứu ta, mà năm đó ta lại suýt nữa diệt đi Đế đình, thật sự là xấu hổ. Ngươi là ta cả đời đạo hữu!"

Tô Vân nhớ tới bản thân tại cái kia ngàn vạn lần trong luân hồi chỉ từng cứu U Triều Sinh mấy lần trước, đằng sau ngàn vạn lần đều là bỏ mặc hắn tự sinh tự diệt, trong lòng liền có chút xấu hổ.

"Ta đối Luân Hồi đại đạo hiểu rõ có hạn, cùng tận tu vi của ta, cũng chỉ có thể vì đạo huynh chữa trị một nửa đạo thương, một nửa khác đạo thương ta không thể làm gì."

Tô Vân ánh mắt lấp lóe, nói: "Chẳng qua Luân Hồi Thánh Vương thương thế khỏi hẳn, cần phải đến dùng thời gian bảy năm, mà ta chữa trị ngươi một nửa đạo thương, chỉ cần sáu năm."

U Triều Sinh thương thế thoáng tốt một chút, nghe vậy lập tức rõ ràng hắn ý tứ, nói: "Khi đó hai người chúng ta cùng một

chỗ giết đi qua, bắt lấy Luân Hồi Thánh Vương! Đúng hay không?"

Tô Vân cười nói: "Luân Hồi Thánh Vương chỉ cần còn tại thứ bảy Tiên giới, liền không cách nào tại ta mí mắt phía dưới ẩn trốn, bất luận hắn trốn đến nơi nào, đều sẽ bị ta phát giác. Hắn cho là ta sẽ mười năm sau cùng hắn quyết chiến, lại nghĩ không ra chúng ta đem thời gian này trước thời hạn bốn năm!"

U Triều Sinh tinh thần đại chấn, cười nói: "Một trận chiến này, Luân Hồi Thánh Vương nhất định mất mạng!"

Hắn dừng một chút, nói: "Chẳng qua, tinh không trường thành bên đó đây? Thứ bảy Tiên giới phần lớn người đều dời đi Tiên giới cánh cửa, những người này làm sao bây giờ?"

Tô Vân ngẩng đầu nhìn về phía sâu xa tinh không, ánh mắt u u, thấp giọng nói: "Tại có một hồi trong luân hồi, ta giết chết Đế Hốt, trừ đi Luân Hồi Thánh Vương bên ngoài tất cả đối thủ, nhưng mà Đế Hỗn Độn vẫn là không có phục sinh, bởi vì vẫn không có người nào tu luyện tới Đạo cảnh thập trùng thiên…"

"Cái gì?" Thanh âm của hắn rất nhẹ, U Triều Sinh không có nghe rõ.

Tô Vân lấy lại bình tĩnh, lắc đầu nói: "Không có gì. Đột nhiên nhớ tới một kiện chuyện cũ, trong lòng sinh ra ý nghĩ."

Hắn nói nhưng thật ra là tại ngàn vạn lần trong luân hồi một hồi rung động hắn đạo tâm gặp gỡ.

Một lần kia, hắn đã dùng hết tất cả phương pháp, mượn Luân Hồi Thánh Vương phân thân lỗ hổng, mai phục hắn phân thân, thậm chí không tiếc dùng U Triều Sinh tính mạng tới dụ ra để giết Luân Hồi Thánh Vương phân thân!

Tại cái kia một hồi trong luân hồi, hắn chém giết thiên đạo, thần đạo, ma đạo, Tư Mệnh, Trụ Quang, Vũ Thanh, hư không

rất nhiều Luân Hồi Thánh Vương phân thân, suy yếu Luân Hồi Thánh Vương thực lực.

Luân Hồi Thánh Vương sợ hãi, không dám cùng hắn quyết một trận tử chiến, không thể không tránh ra thật xa hắn, che giấu.

Về sau, Tô Vân tru sát Đế Hốt, chém hết tất cả đối thủ.

Thứ bảy Tiên giới bởi vậy thiên hạ thái bình, đã trải qua mấy triệu năm phát triển, chư Đế san sát, hưng thịnh vô cùng, càng hơn lúc trước bất luận cái gì thời kì.

Nhưng mà thứ bảy Tiên giới vẫn là hướng đi diệt vong.

Tô Vân dẫn người di chuyển đến thứ tám Tiên giới, lại qua mấy triệu năm, sinh ra không biết bao nhiêu thiên tài nhân vật, đáng tiếc không người đột phá Đạo cảnh thập trùng thiên.

Đến lúc cuối cùng một người chết đi, giữa thiên địa chỉ còn lại có Tô Vân lúc, hắn nhìn thấy trước mắt tro tàn, thiên địa tại Hỗn Độn hải chèn ép xuống sụp đổ, ngập trời nước biển chảy ngược xuống.

Đó là để Tô Vân chấn động nhất một màn!

Hắn dựa vào đủ loại âm mưu quỷ kế chiến thắng Luân Hồi Thánh Vương, bình định tất cả kẻ địch, mang cho thế gian hòa bình, nhưng mà như trước không thể cứu thế nhân.

Luân Hồi Thánh Vương cùng Đế Hốt các kẻ địch sau khi chết, Tiên giới đạo pháp thần thông giống như là bị giam cầm, không có bất kỳ cái gì tiến bộ nhảy vọt!

Dài đến tám trăm vạn năm trong lịch sử, đạo pháp thần thông tất cả phát triển, đều chỉ là gia tăng việc nhỏ không đáng kể, không ai có khả năng làm được kinh thế tráng cử, một lần đi vào Đạo cảnh thập trùng thiên!

Đồng dạng, bao quát Tô Vân bản thân cũng thế.

Hắn hy vọng cuối cùng kiếm đạo, cũng không có đi vào thập trùng thiên!

Đó là để hắn rất tuyệt vọng một hồi Luân Hồi, tại về sau mấy lần trong luân hồi, hắn đều không có làm bất luận cái gì chống lại, nằm ngửa mặc cho Luân Hồi Thánh Vương giết chết bản thân.

Cho đến chính hắn từ khói mù bên trong đi ra, phấn khởi tinh thần, tiếp tục tìm kiếm con đường thắng.

Chẳng qua từ đó về sau, Tô Vân liền biết một trận chiến này hy vọng chiến thắng cũng không trên người mình, có ở đó hay không ngay sau đó không có thể diệt trừ Luân Hồi Thánh Vương, có hay không có thể giết chết toàn bộ kẻ địch.

Những này cũng không thể cứu chúng sinh.

Có khả năng cứu chúng sinh, chưa bao giờ là một người nào đó, mà là chúng sinh bản thân.

"Ngươi còn không có nói dời đi Tiên giới cánh cửa những người kia làm sao bây giờ."

U Triều Sinh cắt đứt hắn hồi ức, hỏi tới: "Ngân hà trường thành bên kia tướng sĩ làm sao bây giờ?"

Tô Vân thu về ánh mắt, buồn bã nói: "Đạo huynh, chúng ta cùng Luân Hồi Thánh Vương đánh một trận, còn chưa hẳn có thể thắng, không thể lại phân tâm. Phi thăng trên đường mọi người, chỉ có thể dựa vào chính bọn hắn."

Hắn dừng một chút, nói: "Minh Đường Lôi Trì rách nát, thứ bảy Tiên giới người người cũng có thể thành tiên, bọn họ có hi vọng chiến thắng đối thủ, tiếp tục sống sót."

U Triều Sinh trở nên trầm mặc.

Ngân hà trường thành bên trên, Đế Chiêu quần áo phần phật, mắt hổ trông về phía xa, nhìn về phía đi tới bốn tôn Đại

Đế.

Nguyên Cửu Châu, Vệ Già Sơn, Sở Cung Dao, Đế Phong, cùng với Ngọc Diên Chiêu, mỗi một cái đều là cực kỳ ghê gớm đại cao thủ, tinh thông Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân tồn tại!

"Đế Tuyệt —— "

Vệ Già Sơn bi phẫn la hét: "Ta một mực không hiểu ngươi vì sao phải giết ta!"

Đế Chiêu trong lòng hơi chấn động, nhìn về phía Thiên Hậu nương nương, Thiên Hậu thấp giọng nói: "Hắn là ngươi kiếp trước Đế Tuyệt đệ tử, mượn tỷ thí chi danh, tại trong tỉ thí giết hắn. Vệ Già Sơn là đứa trẻ tốt, chưa hề nghĩ tới phản bội ngươi, ngươi chẳng qua là cảm thấy hắn không thích hợp ngươi trọng trách…"

Đế Chiêu dò hỏi: "Những người khác đâu?"

Thiên Hậu nương nương đem Sở Cung Dao, Nguyên Cửu Châu cùng Ngọc Diên Chiêu gặp gỡ nói một phen, Đế Chiêu lặng im phút chốc, nói: "Ta chỉ nhớ rõ cùng Đế Phong thù, không nhớ bọn họ."

Thiên Hậu nói: "Những này cừu hận không có quan hệ gì với ngươi, ngươi là Đế Chiêu, không phải Đế Tuyệt."

Đế Chiêu lắc đầu nói: "Kiếp trước của ta liền không phải ta sao? Nếu như kiếp trước không phải ta, ta lại vì sao phải báo thù? Kiếp trước thù, ta muốn báo, kiếp trước sai lầm, ta cũng muốn gánh chịu!"

Trường thành phía sau, mấy ngôi sao cầu bay tới, đó là định di chuyển đến thứ tám Tiên giới mọi người.

Bọn họ nhìn thấy thiên địa nguyên khí khôi phục, liền bỏ đi đi tới thứ tám Tiên giới suy nghĩ, chuẩn bị trở về thứ bảy Tiên

giới.

Cố thổ khó rời. Thứ tám Tiên giới tuy tốt, nhưng dù sao không phải cố thổ.

Đế Chiêu thoáng nhìn từng cái che chở những thế giới nhỏ này linh sĩ, trong lòng kích thích, nói: "Tử Đồng, ngươi dẫn theo nhận đại quân, hộ tống mọi người trở lại cố hương."

Hắn đi xuống ngân hà trường thành, đối mặt đi tới Sở Cung Dao đám người, thấp giọng nói: "Nên vì ta kiếp trước ân oán, làm một hồi giải quyết!"

Chương 942 : Thù dễ báo, tội khó chuộc

Chương 932: Thù dễ báo, tội khó chuộc

Đế Chiêu đối mặt bản thân kiếp trước đệ tử, bờ môi lay động, loại trừ Đế Phong bên ngoài, hắn cũng chưa gặp qua Nguyên Cửu Châu, Ngọc Diên Chiêu, Vệ Già Sơn cùng Sở Cung Dao, phân không ra ai là ai.

Hắn chỉ nhận đến Đế Phong.

Mỗi khi nhìn thấy Đế Phong, trong lòng của hắn liền sẽ đốt lên vô biên rừng rực nghiệp hỏa, hận không thể lập tức đem tên phản đồ này chém giết!

Hắn là Đế Tuyệt trước khi chết cừu hận, tại trong thi thể dần dà ấp ủ mà sinh thi ma, hắn nội tâm từ trong cừu hận mà sinh, cũng không có bao nhiêu Đế Tuyệt trí nhớ.

Từ nội tâm phương diện này tới nói, hắn cùng Đế Tuyệt hoàn toàn là hai người.

Nhưng mà, hắn nhìn trước mắt cái này bốn cái lửa giận rừng rực người trẻ tuổi, hắn cảm thấy mình nhất định phải đứng ra.

“Các ngươi muốn báo thù, hướng ta tới.”

Hắn sừng sững tại trường thành phía trước, giang hai cánh tay, không có làm bất kỳ phòng bị nào, âm thanh như sấm chấn động: “Nếu như ta chết, có thể để cho các ngươi tán đi lửa giận, bỏ qua trường thành sau mọi người lời nói…”

Hắn lời còn chưa dứt, đột nhiên Vệ Già Sơn ra tay, một kích xuyên thủng bộ ngực của hắn, đem hắn trái tim lấy xuống.

"Tuyệt lão sư, ngươi chính là như vậy bóp nát trái tim của ta!" Vệ Già Sơn trùng trùng điệp điệp một nắm, viên kia Đế tâm bành một tiếng nổ tung, máu tươi Vệ Già Sơn cùng Đế Chiêu mặt mũi đều là.

Đế Chiêu trên mặt mang tươi cười, thanh âm hùng hậu trầm thấp xuống: "Hiện tại trong lòng ngươi còn có cừu hận ấy ư, hài tử?"

Vệ Già Sơn trong lòng run lên, không nói gì, thấp giọng nói: "Ngươi chưa bao giờ ôn nhu như vậy qua…"

"Bởi vì hắn chỉ là một cỗ thi thể, Đế Tuyệt thi thể mà thôi."

Ngọc Diên Chiêu đi lên phía trước, ánh mắt không có nhìn về phía Đế Chiêu, mà là rơi vào Đế Chiêu sau lưng trường thành bên trên, nơi đó có từng khỏa ngôi sao đang tại hướng thứ bảy Tiên giới chạy tới.

"Vệ sư huynh, Đế Tuyệt không phải chỉ giết ngươi một người, đệ tử của hắn, hầu như đều là chết ở trong tay của hắn, lấy đủ loại lý do chết ở trong tay của hắn."

Ngọc Diên Chiêu thanh âm bên trong mang theo bi phẫn: "Hắn vì bản thân quyền lực, không cho hậu nhân bất cứ cơ hội nào, vì hắn cái gọi là giao phó, hủy đi cái này đến cái khác Tiên giới, chôn vùi hàng tỉ chúng sinh! Giết Đế Tuyệt, không phải giết hắn thi thể, mà là phá hủy hắn chúng sinh!"

Hắn dừng một chút: "Tựa như là hắn phá hủy ta chúng sinh đồng dạng."

Hắn vĩnh viễn cũng không quên được bản thân tỉnh lại một khắc này, nhìn thấy vô biên vô tận kiếp thổ, toàn bộ quen biết

người không thấy, bất luận người thân người yêu, vẫn là thứ năm Tiên giới dân chúng, tất cả không thấy.

Năm đó cẩm tú giang sơn, bị tro tàn bao phủ, năm đó phồn hoa đô thị, trở thành chôn sâu ở lòng đất phế tích.

Mà khi hắn nâng lên hai tay, phát hiện bản thân máu thịt tro tàn hóa, hai tay hóa thành lởm chởm đen kịt cốt chưởng, hắn hướng về phía kính, phát hiện bản thân biến thành một cái cao lớn tro tàn quái.

Bậc này cừu hận, xa không phải giết chết Đế Tuyệt thi thể liền có thể hóa giải!

Đột nhiên, một đạo kiếm quang đâm trúng Đế Chiêu cổ họng, lực lượng khổng lồ đem hắn mang đến bay lên cao cao, một tiếng ầm vang đụng vào ngân hà trường thành bên trên!

Cái kia ngân hà trường thành phía sau, tạo thành trường thành từng khỏa ngôi sao bị đập đến hướng về phía sau nhô lên!

"Ngọc sư huynh nói không sai!"

Đế Phong kiếm hoàn hóa thành lợi kiếm, đem Đế Chiêu đóng ở trường thành bên trên, cười lạnh nói: "Chư vị sư huynh sư tỷ, hắn giết các ngươi, thực ra chỉ là vì giành lấy các ngươi đệ nhất tiên nhân số mệnh mà thôi!"

Thanh âm hắn lang lãng, truyền khắp trường thành nội ngoại: "Đế Tuyệt, chẳng qua là một cái tàn bạo hôn quân! Hắn bồi dưỡng chư vị sư huynh sư tỷ, chính là vì giành lấy các ngươi số mệnh, để cho mình lại sống ra một thế, kéo dài sự thống trị của hắn!"

"Đánh rắm!"

Đế Chiêu gầm thét, đột nhiên bắt lấy đâm vào cổ họng tiên kiếm, ra sức hướng Đế Phong xông tới, lạnh lùng nói: "Bất

luận người nào đều có tư cách phán xét Đế Tuyệt, duy chỉ ngươi không có tư cách này!"

Đế Phong thôi thúc kiếm hoàn, hàng ngàn vạn thanh Đế kiếm từ bốn phương tám hướng đâm tới, ở trên người hắn lưu lại từng đạo vết thương, nhưng mà Đế Chiêu lại gánh lấy kiếm hoàn thần uy vọt tới, nổi giận đùng đùng.

Đế Phong gặp tình hình này, trong lòng hoảng loạn, vừa tối tự mừng rỡ: "Lão bất tử đoạt ta trái tim, hiện nay cuối cùng không còn trái tim, khí huyết tổn hao nhiều, hắn không phải là đối thủ của ta! Giết hắn, ta liền có thể đạo tâm viên mãn, tu thành Đạo cảnh thập trùng thiên!"

Hắn đang muốn thống hạ sát thủ, đột nhiên một đạo Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân ầm ầm đè xuống, đem Đế Chiêu đánh đổ!

Đế Chiêu hộc máu, ngã xuống đất không dậy nổi.

Sở Cung Dao cất bước tiến lên, một chân giẫm tại trên lưng của hắn, nhìn về phía ngân hà trường thành, lạnh lùng nói: "Lão sư, chúng ta những này thứ sáu Tiên giới thổ dân, chưa từng có thực sự trở thành qua thứ sáu Tiên giới chủ nhân. Ngươi cùng ngươi Tiên đình, chỉ là một đám kẻ xâm lấn. Từ đầu đến cuối, ngươi nói cho chúng ta biết đều là ngươi chuyên tâm bịa nói dối! Ngươi nói cho chúng ta biết muốn phi thăng đến thứ năm Tiên giới, nơi đó mới thật sự là Tiên giới, ngươi nói cho ta biết công pháp của ngươi là trên đời công pháp mạnh nhất, ngươi lại lợi dụng môn công pháp này điểm yếu giết ta. Ngươi nói cho chúng ta biết muốn phế đi tu vi, cùng ngươi mang tới những người kia đồng dạng, nhưng mà bọn họ tu luyện qua một thế hai đời, thậm chí năm thế! Chúng ta dựa vào cái gì cùng bọn hắn tranh chấp? Ngươi nói cho chúng ta biết muốn công bằng, nhưng các ngươi là kẻ xâm lấn, chiếm trước thổ địa của chúng ta, tài nguyên, chiếm lấy phúc của

chúng ta địa phương, cướp bóc của chúng ta tiên khí, khi nào cho qua chúng ta công bằng?"

Nàng cất bước đi ra phía trước, lạnh như băng nói: "Giết ngươi, quá tiện nghi ngươi. Phá hủy ngươi muốn thủ hộ tất cả, mới là đối ngươi lớn nhất trả thù!"

Nguyên Cửu Châu đi tới Đế Chiêu trước người, chầm chậm nói: "Lão sư, thiên hạ của ngươi, là ta cho ngươi xử lý, tại ta trị bên dưới, dân sinh giàu có, bách tính an cư lạc nghiệp. Mà ngươi đây? Chỉ biết là rượu chè be bét ngủ nữ nhân. Ta mới càng thích hợp làm cái này Thiên Đế! Ngươi ngu ngốc bất lực, không để ý tới chính vụ, lại nắm quyền lực không thả, ta vì sao không thể tru hôn quân?"

Hắn vượt qua Đế Chiêu, đi thẳng về phía trước.

Đế Phong nhìn trọng thương không dậy nổi Đế Chiêu, rục rà rục rịch.

Đột nhiên, hắn cảm giác được sau lưng truyền đến một cỗ khí tức kinh khủng, không khỏi trong lòng nghiêm nghị.

Vệ Già Sơn xuất hiện ở phía sau hắn, để hắn không dám xác định cỗ này sát khí là nhằm vào hắn vẫn là nhằm vào Đế Chiêu.

"Vệ sư huynh?" Đế Phong cầm thật chặt kiếm hoàn, nghiêng đầu hỏi.

Vệ Già Sơn không có trả lời, mà là thấp giọng nói: "Mấy vị sư huynh sư đệ, ta không có các ngươi sâu như vậy thù đại hận, ta chẳng qua là cảm thấy ta đi theo Tuyệt lão sư tu hành lúc rất vui vẻ, ta chưa từng có cái gì sầu lo, ta cũng không ham mê quyền thế, không có xây dựng thế lực của mình, chưa hề sinh qua thay vào đó ý nghĩ…"

Hắn chán nản nói: "Đến bây giờ, ta vẫn là không biết Tuyệt lão sư vì sao phải giết ta."

Hắn nhìn bản thân nhuốm máu bàn tay, nhớ tới bản thân tại Đế Tuyệt môn hạ đi học lúc hạnh phúc thời gian, thấp giọng nói: "Ngươi là tuyệt, cũng không phải tuyệt, chẳng qua ta trước sau là ta, trước sau là thiếu niên kia."

Hắn không theo theo Ngọc Diên Chiêu đám người, mà là xoay người cô đơn rời đi.

Vệ Già Sơn tuy là cũng là đệ nhất tiên nhân, nhưng cùng Ngọc Diên Chiêu đám người không phải người cùng một đường, hắn đối quyền lực không có nửa điểm ham muốn, đối thanh danh địa vị cũng không có bao nhiêu ý nghĩ, hắn rất đơn thuần, chuyện vui sướng nhất chính là làm bạn tại sư phụ cùng sư nương bên người.

Chỉ là Đế Tuyệt đối với hắn thống hạ sát thủ, phá vỡ hắn đơn thuần, cũng phá vỡ hắn hạnh phúc thời gian.

Hắn bóp nát Đế Chiêu trái tim, trong lòng báo thù chấp niệm đột nhiên liền tiêu tán, mang mang nhiên, không biết bản thân nên đi nơi nào.

Thân ảnh của hắn biến mất trong tinh không.

Đế Phong thở phào nhẹ nhõm, nhìn nằm ở chỗ này Đế Chiêu, hạ giọng cười nói: "Tuyệt lão sư, đây là ta cơ hội cuối cùng ah, giết ngươi, ta đem tu thành Đạo cảnh thập trùng thiên!"

Hắn cầm kiếm nơi tay, hướng Đế Chiêu đâm tới!

Đế Chiêu khí huyết khô bại, mệt mỏi đến giơ bàn tay lên nghênh tiếp một kiếm này: "Bộ Phong, ngươi không có tư cách này…"

Bàn tay của hắn bị Đế Phong một kiếm đâm xuyên, thân hình bay ngược mà đi, bị đóng ở ngân hà trường thành bên trên.

Đế Phong thôi thúc kiếm hoàn, hàng ngàn vạn đạo kiếm quang thẳng đến Đế Chiêu mà đi, cười nói: "Thật sao lão sư? Ta có tư cách nhất giết ngươi! Ta khoảng cách kiếm đạo thập trùng thiên gần nhất, ngươi chết trong tay ta, ta liền tu thành thập trùng thiên, Đế Hỗn Độn liền được cứu rồi! Ta có hay không tư cách?"

Đế Chiêu ra sức rút ra đâm xuyên bàn tay kiếm, sau một khắc lại bị vạn kiếm xuyên thể!

Hắn khí huyết thiếu nghiêm trọng, vô lực đối kháng Đế Phong bậc này gần nhất thập trùng thiên cường giả.

Đế Phong ngón tay nhảy lên, vạn kiếm từ Đế Chiêu trong cơ thể bay ra, hóa thành kiếm hoàn rơi vào trong tay của hắn. Hắn trùng trùng điệp điệp một nắm, kiếm hoàn hóa thành một thanh trường kiếm.

Đế Phong dựng thẳng lên chuôi tiên kiếm này, sắc mặt vô cùng thành kính, mỉm cười nói: "Ngươi bị thương, để cho ta cảm nhận được trong lòng ta kiếm ý, cảm nhận được kiếm của ta rộ lên nhiệt huyết. Tuyệt lão sư, đưa ta đoạn đường a, để cho ta nhìn một chút kiếm đạo thập trùng thiên náo nhiệt!"

Hắn đang muốn đánh giết Đế Chiêu, đột nhiên trường thành cái trước trẻ tuổi Đế Tuyệt hạ xuống, ngăn tại Đế Chiêu trước người, sắc mặt lãnh đạm: "Bộ Phong! Ngươi không có tư cách!"

Đế Phong đột nhiên giận dữ, rút kiếm chỉ hướng cái kia trẻ tuổi Đế Tuyệt, cười lạnh nói: "Đế tâm, ngươi chẳng qua là Đế Tuyệt trái tim biến thành yêu vật! Ngươi cũng xứng tại trẫm phía trước nói này nói kia? Ngươi cũng có năng lực tại trẫm phía trước nói này nói kia?"

Đế tâm lắc đầu nói: "Ta không có, nhưng Đế Tuyệt có."

Đế Phong trong lòng biết không ổn, lập tức hung hãn ra tay, nhưng vào đúng lúc này, Đế tâm đã đi vào Đế Chiêu trái tim!

Đế tâm thân thể lập tức tản ra, hóa thành một viên to lớn trái tim, thình thịch nhảy nhót, mạch máu bay lượn, cùng Đế Tuyệt chi thi liên kết!

Đế Chiêu dùng qua không biết bao nhiêu trái tim, giết tới Tiên đình thời điểm, dùng hỏng một viên liền đổi lại một viên, thậm chí còn từng dùng qua Đế Phong trái tim.

Nhưng mà cho dù là Đế Phong chi tâm, cũng không cách nào cùng Đế tâm so sánh!

Đế tâm cùng hắn thân thể liên kết, nhất thời quanh người hắn khí huyết bị kích phát, phảng phất quá khứ sáu cái Tiên triều năm tháng bên trong lắng đọng xuống khí huyết buông lỏng ra, linh hoạt ra, ở trong cơ thể hắn hóa thành long trời lở đất hồng lưu, cọ rửa thân thể tệ nạn kéo dài lâu ngày, mang đi tất cả tạp chất!

"Ầm!"

Đế Chiêu một quyền đánh tới, nghênh tiếp Đế Phong Đế kiếm, một quyền này bên trong kinh thế uy năng bộc phát, để kiếm quang nổ tung, ngàn vạn thanh phi kiếm bốn phương tám hướng bắn nhanh!

Một quyền kia đánh tới, che đậy tinh không, để ngân hà lay động, trường thành vì đó run rẩy, Đế Phong trong thoáng chốc lại phảng phất thấy được Đế Tuyệt dáng người, thấy được cái kia vĩnh viễn lạc ấn tại bản thân đạo tâm bên trong bất diệt bóng ma!

Trong lòng của hắn sợ hãi sau đó một khắc hóa thành đối với mình bất lực xấu hổ cùng phẫn nộ, ra sức ngăn cản đòn đánh này!

Hắn muốn giết chết Đế Tuyệt, tới cọ rửa đạo tâm của mình!

Ngọc Diên Chiêu, Sở Cung Dao cùng Nguyên Cửu Châu leo lên tinh không trường thành, Đế Phong cùng Đế Chiêu đánh một trận nhấc lên cuồng bạo sóng gió vọt tới, để trường thành run rẩy dữ dội, nhưng mà lại không cách nào rung chuyển ba người bọn họ dáng người.

Trọng Kim Lăng dặn dò dưới trướng tiên tướng đi tới phi thăng chi lộ, đem những cái kia muốn trở lại thứ bảy Tiên giới định cư mọi người nhận trở về, lúc này mới xoay người, đối mặt Ngọc Diên Chiêu ba người.

Hắn thạch kiếm nơi tay, mỉm cười nói: "Nguyên sư huynh, Ngọc sư đệ, Sở sư muội, Tuyệt lão sư có lỗi, nhưng chúng sinh vô tội."

Ngọc Diên Chiêu nhìn về phía hắn sau lưng, phi thăng chi lộ đã biến thành dọn trở lại chi lộ, có không ít tiên nhân hộ tống từng cái tiểu thế giới, chính thận trọng từ đằng xa chạy qua, đi tới thứ bảy Tiên giới chủ đại lục.

"Ta chúng sinh cũng không có tội."

Ngọc Diên Chiêu nói khẽ: "Nhưng bọn họ lại hóa thành tro tàn. Trọng sư huynh, ngươi không ngăn được chúng ta."

Trọng Kim Lăng sau lưng, Thiên Hậu nương nương đi ra, tế lên Vu Tiên bảo thụ, không nói một lời.

Tô Kiếp, Đông Quân Phương Trục Chí, Tây Quân Sư Úy Nhiên ngồi Oánh Oánh thuyền ngũ sắc lái tới, Oánh Oánh khống chế thuyền, tế lên kim quan cùng xiềng xích, Tô Kiếp khí huyết xung kích, đệ nhất kiếm trận đồ tại phía sau hắn trải rộng ra.

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên thì khí tức tương thông, đem hai đại đệ nhất tiên nhân số mệnh nối liền thành

một thể, khí thế mạnh mẽ, tuyệt đối không kém hơn Đế cảnh cường giả!

Nguyên Cửu Châu liếc bọn họ một chút, thản nhiên nói: "Tất cả đạo pháp tại Thái Nhất Thiên Đô phía trước, đều là gà đất chó sành."

Oánh Oánh lòng đầy căm phẫn: "Ngươi đánh rắm!"

Tô Kiếp chần chừ thoáng cái, nói nhỏ: "Tiểu cô, không được nói thô tục…"

"Đây là thẳng thắn phát biểu suy nghĩ trong lòng!" Oánh Oánh hùng hồn.

"Ầm!"

Xa xa tinh không nổ tung, chói lọi đạo quang đem trường thành chiếu sáng.

Đế Phong tế kiếm, kiếm đạo hình thành đệ thập trùng thiên hư ảnh, từ đệ thập trùng thiên Đạo giới bên trong bắn ra vô song kiếm khí chiếu sáng tinh không!

Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên xa xa liếc mắt nhìn, vô cùng lo sợ, Phương Trục Chí thấp giọng nói: "Đế Phong không hổ là gần với Vân Thiên Đế kiếm đạo đệ nhất cường giả!"

Kiếm kia từng đạo giới hư ảnh phía trước, một tôn vĩ đại thân thể đón kiếm quang nhảy lên, đánh nát kiếm quang, đánh xuyên Đạo giới hư ảnh, mang cho bọn hắn không gì so sánh nổi rung động.

Đế Chiêu cùng Đế Phong dọc theo phi thăng chi lộ đánh tới, trên đường đi hai người huyết nhục văng tung tóe.

Đế Phong càng đánh càng là hoảng sợ, thực lực của hắn so lúc trước cường đại hơn nhiều lần, thậm chí có thể đối phó Tà

Đế Thái Nhất Thiên Đô, nhưng mà cùng Đế Chiêu liều mạng, hắn lại càng đánh càng không có phấn khích.

Tà Đế là Đế Tuyệt nội tâm, không có Đế Tuyệt cái kia gần như vô địch khí phách, nhưng Đế Chiêu có!

Đế Chiêu thực lực không bằng Tà Đế, hắn có thể áp chế Tà Đế, lại bị Đế Chiêu khí thế chỗ áp chế, thế cho nên khắp nơi bị động!

Đế Chiêu lấy vô song quyền phong, tan rã kiếm đạo của hắn, không ngừng đánh xuyên hắn Đạo giới hư ảnh, thậm chí đánh xuyên hắn Đạo cảnh, đem hắn tầng tầng Đạo cảnh đánh xuyên qua!

Đạo cảnh bị đánh xuyên, hắn Cửu Huyền Bất Diệt cũng sẽ bởi vậy phá vỡ, dẫn đến vết thương trên người hắn càng ngày càng nhiều!

Kiếm đạo của hắn Đạo cảnh cũng bị đánh cho liểng xiểng, kiếm đạo không được đầy đủ.

Thậm chí liền kiếm trong tay hắn hoàn, cũng tại cái kia nặng nề vô cùng dưới nắm tay bị chấn động đến càng ngày càng tán, lúc nào cũng có thể tan ra thành từng mảnh, rách nát!

Đế Tuyệt không cần tuyệt thế chí bảo, hắn bản thân chính là chí bảo. Đế Chiêu cũng là như thế!

Đạo pháp thần thông bị cái kia đã trải qua bốn năm ngàn vạn năm năm tháng rèn luyện bất diệt tinh thần bất diệt đạo tâm xuyên qua, bản thân chính là vô thượng chí bảo!

Chính là cỗ này đạo tâm, đem Đế Phong đánh đổ!

Đế Chiêu thương thế tuyệt đối không thể so Đế Phong nhẹ, thậm chí so với hắn càng nặng, nhưng trước hết mất đi đấu chí, vẫn là Đế Phong!

Hai bên đều tiếp cận dầu hết đèn tắt, Đế Chiêu còn vẫn tử chiến, Đế Phong lại khó có thể chịu đựng.

Đột nhiên, kiếm trong tay hắn hoàn bộp một tiếng nổ tung, hóa thành bột mịn.

Đế Phong càng thêm hoảng hốt lo sợ, quát to một tiếng, tiếp nhận Đế Chiêu một kích xoay người bão táp mà đi.

Đế Chiêu đuổi về phía trước, đột nhiên bước chân càng ngày càng chậm, thân thể của hắn di động, từng khối máu thịt từ trên người rụng xuống.

Đế Phong kiếm đạo vô song, vẫn là để lại cho hắn trí mạng tổn thương.

"Ta cả đời vì báo thù mà sinh, cũng hẳn là vì thứ tội mà sinh."

Đế Chiêu ngồi xếp bằng mà ngồi, dùng hết cuối cùng khí lực đem trái tim của mình đào ra, nâng ở trên hai tay: "Lúc trước ta chỉ muốn báo thù, về sau Tà Đế cùng Vân nhi để cho ta ý thức được loại trừ báo thù còn có rất nhiều chuyện có thể làm, còn có rất nhiều thứ đáng giá trân quý. Đế tâm đạo hữu, không được mang theo cừu hận cùng thứ tội, ngươi chính là ngươi, ngươi không phải Tà Đế, cũng không phải ta, càng không phải là Đế Tuyệt…"

Trái tim kia chậm rãi biến hóa, Đế tâm đứng trước mặt của hắn, chân tay luống cuống, không biết nên làm sao cứu chữa hắn.

Đế Chiêu mặt mỉm cười, thân thể tại tán loạn, nội tâm tại tan rã, thấp giọng nói: "Tà Đế để cho ta đi tương lai nhìn một chút, ta có lẽ là không được. Điểm này chấp niệm, giao phó cho ngươi. Sống sót…"

Hắn nội tâm phiêu tán.

Đế tâm yên lặng đứng ở nơi đó.

"Chuyện này, vẫn là đừng nói cho Tô Vân." Trong lòng của hắn yên lặng nói.

Đế Phong một đường chạy trốn, trong cơ thể thương thế không ngừng bộc phát, chín đại Đạo cảnh cơ hồ bị hoàn toàn phá hủy.

Hắn lảo đảo, thoáng nhìn phía trước có một viên nho nhỏ ngôi sao, đang có chút tiên nhân cùng linh sĩ vận chuyển ngôi sao này đi tới thứ bảy Tiên giới, ngay sau đó vội vàng quay đầu sang.

Hắn ngã vào tiểu thế giới kia, mạnh mẽ đập xuống đất, trượt rất lâu lúc này mới đụng vào một cái trên đỉnh núi dừng lại.

Trên bầu trời, một đạo tiên quang bay tới, rơi vào hắn lân cận.

Đế Phong ho ra trong lồng ngực tụ huyết, ổn định khí tức, âm thanh tràn đầy uy nghiêm: "Ta chính là Thiên Đế Phong, ở đây chữa thương. Vị tiên gia nào giáng lâm? Còn không tiến tới lễ bái?"

Bước đi tiếng truyền đến, một cô gái quỳ lạy tại Đế Phong phía trước: "Đệ tử khấu kiến lão sư."

"Đệ tử?" Đế Phong hơi giật mình.

Nữ tử kia ngẩng đầu lên, lộ ra một trương tuyệt mỹ gương mặt, chính là Thủy Oanh Hồi: "Lão sư tổn thương rất nặng. Đệ tử đến đây đưa lão sư lên đường. Ngươi còn nhớ ngôi sao này ư? Lão sư, ngươi ở đây giết ta cả nhà, diệt ta toàn tộc…"

Thủy Oanh Hồi rút kiếm, như thiểm điện xuất kiếm, chém xuống Đế Phong đầu lâu, nhắc theo đầu của hắn đi ra ngoài,

ôn nhu nói: “Lão sư, ngươi nhìn, nơi này có bọn họ phần mộ. Đệ tử đối đoạn này cừu hận, vẫn chưa quên đây…”

Chương 943 : Nữ Đế thiên

Chương 933: Nữ Đế thiên

Đế Phong dù sao cũng là Đế cấp tồn tại, cứ việc bị chém xuống đầu lâu, trong thời gian ngắn còn có ý thức.

Ánh mắt của hắn trừng cực kỳ lớn, đập vào mí mắt của hắn chính là thành phiến liên miên oanh mộ, mỗi một ngôi mộ trước đều không có bia đá, mai táng chính là hạng người vô danh.

Hắn nhớ ra nơi này.

Nơi này là hắn một lần đi săn địa điểm mà thôi.

Hắn từ thiên lao bên trong thả ra rất nhiều tội ác ngập trời Thần Ma, để cho bọn họ chạy trốn tới thứ bảy Tiên giới, tiếp đó dẫn đầu Tiên Thần Tiên Ma đi vào đi săn, trong đó một chút Thần Ma liền chạy trốn tới bên trong thế giới nhỏ này.

Đi săn những này Thần Ma, chỉ là Tiên đình một lần du ngoạn hoạt động, quý tộc bọn họ rất tình nguyện tham gia, hơn nữa còn có thể bồi dưỡng hai bên tình cảm. Trong lúc này hủy diệt mấy cái thế giới cũng là chuyện thường xảy ra.

Thủy Oanh Hồi là tiểu thế giới này cuối cùng người sống sót, từ Tiên Thần thần thông hỏa diễm bên trong chạy đến tiểu nữ hài, bị ngọn lửa đốt rụi quần áo, kinh hoảng, lúng túng, khóc lớn, bất lực.

Hắn gặp Thủy Oanh Hồi tư chất phi phàm, ngay sau đó liền lưu lại Thủy Oanh Hồi một mạng, thu làm đệ tử.

“Ai có thể nghĩ nàng không những không cảm ơn, còn nhớ thù…” Đế Phong ánh mắt càng ngày càng mơ hồ.

Đế Chiêu cho hắn tạo thành tổn thương thực sự quá nặng.

Đế Chiêu đem hắn Đạo cảnh thập trùng thiên hư ảnh đánh cho vỡ nát, một kích kia, nát bấy không chỉ thập trùng thiên hư ảnh, còn có đạo tâm của hắn.

Đế Chiêu tiến tới đánh xuyên qua hắn Đạo cảnh, cửu trùng thiên Đạo cảnh bị phá hư, thủng hắn Cửu Huyền Bất Diệt.

"Nếu như Cửu Huyền Bất Diệt không có bị phá, ta trở tay liền có thể giết nghiệt đồ này. Ta thật hắn là năm đó liền giết chết nàng…" Đế Phong ngơ ngơ ngác ngác, nội tâm bắt đầu tán loạn.

Thủy Oanh Hồi đem hắn đầu lâu đặt ở trong đó một ngôi mộ mộ phía trước, nằm dưới đất khóc lớn.

Trong tiếng khóc, Đế Phong nội tâm sụp đổ ra đến, hóa thành chói lọi linh quang, tản mát tại đây phiến tiểu thế giới giữa thiên địa, để tiểu thế giới này nguyên khí đầy đủ, đạo vận kéo dài.

Linh quang cùng nguyên khí hội tụ thành mây, tại tiếng sấm bên trong hóa thành nước mưa hạ xuống, rất mau đem Thủy Oanh Hồi tưới đến toàn thân ướt đẫm.

Nơi xa, còn có thành phố thành thị, cứ việc những người ở nơi này bị Đế Phong giết đến diệt tuyệt, nhưng còn có những người khác di chuyển đến cái này khắp nơi oanh mộ bên trong tiểu thế giới phồn diễn sinh sống.

Sinh mệnh chính là ngoan cường như vậy, cho dù là tại tuyệt địa, như trước Sinh Sinh Bất Tức!

Lần này hạo kiếp bên trong, Thủy Oanh Hồi bảo vệ cũng không phải di chuyển người tới chỗ này bọn họ, mà là trong lòng tộc nhân, trong lòng nhân tính.

Thủy Oanh Hồi thật sâu nằm dưới đất, mà ở trên bầu trời lôi đình hiện ra, nàng lôi kiếp cũng đang dần dần hình thành.

Nàng đại thù đến báo, ân oán bỏ xuống, kiếm tâm sáng rực.

Lần trước song Lôi Trì uy hiếp thứ bảy Tiên giới, nàng bởi vì thực lực không đủ, bị gọt đi đỉnh thượng tam hoa, hóa tiên vì phàm. Đã trải qua dài lâu như thế rèn luyện cùng tiềm ngộ, nàng căn cơ sớm đã vượt qua năm đó nhiều vô kể.

Lần này lại không Lôi Trì, nàng đem lần nữa thành tiên.

Chỉ là lần này, thiên kiếp của nàng phi phàm, đó là một hồi Đế cấp kiếp nạn.

Thủy Oanh Hồi có cảm ứng, từ bùn lầy bên trong đứng dậy, ngẩng đầu nhìn về phía không trung, nghênh đón bản thân tân sinh.

Đời thứ nhất Nữ Đế, sắp đi ra nàng bước đầu tiên.

Ngân hà trường thành bên trên, bốn đạo Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân bóp méo trường thành, tướng tinh không hóa thành cái này đến cái khác to lớn quang hoàn, từ xa nhìn lại, quang hoàn nhanh chóng di động, va chạm, bắn ra long trời lở đất thần thông bùng nổ!

Thái Cổ đệ nhất kiếm trận đồ cũng tại bộc phát, kiếm quang chói lọi thế, vô số kiếm quang nhảy lên không ngừng, đem không gian cắt phân, tạo thành nhất tỉ mỉ, rực rỡ nhất trận pháp!

Thuyền ngũ sắc qua lại quang hoàn bên trong, kim quan giống như là thôn phệ tất cả lỗ đen, đang tại bao phủ những cái kia bốn phía phát tiết uy năng.

Nơi xa, rất nhiều tiên nhân tế ra bản thân nội tâm, hộ tống tinh cầu thận trọng từ đằng xa chạy qua.

Các tiên nhân nội tâm quảng đại, hoàn toàn có thể thôi động những thế giới này, bảo vệ trong thế giới chúng sinh.

Bọn họ nhất định phải chú ý cẩn thận thông qua nơi này, bởi vì ở đây quyết chiến cũng không phải là phàm nhân, mà là trong lịch sử từng tôn quang mang chói lọi thế Đại Đế!

Nguyên bản, linh sĩ cùng các tiên nhân tại đây chút thế giới bên ngoài xây dựng từng đạo trường thành, xoay quanh những thế giới này xoay tròn, chống cự tro tàn tiên, mà bây giờ trường thành thì dùng để đối kháng những này Đế cấp tồn tại thần thông dư âm!

"Mau rời khỏi!"

Ngư Thanh La âm thanh truyền đến, mang theo lo lắng, nàng thôi thúc đạo cảnh của mình, na di ngôi sao, bảo vệ một cái tiểu thế giới dời đi nơi này.

Tại nàng phía sau, Tử Vi Đế Quân cũng lấy đạo cảnh của mình đem một ngôi sao bảo vệ, Tử Vi Đế Quân phía sau là Trường Sinh Đế Quân, cũng là Đạo cảnh trải rộng ra, bảo vệ một ngôi sao.

Trường Sinh Đế Quân phía sau thì là Cầu Thủy Kính, Tả Tùng Nham, Sài Sơ Hi, trích tiên nhân, Bồng Khao, Tang Thiên Quân các tồn tại cường đại, những thế giới nhỏ kia đi tới nơi này, liền do bọn họ hộ tống, chống cự Đế cấp thần thông dư âm, đem những này tiểu thế giới đưa đến khu vực an toàn.

Đột nhiên, một cỗ kinh khủng hơn chấn động kéo tới, câu cá tiên nhân Nguyệt Chiếu Tuyền lập tức thôi thúc thần thông, hình thành Bắc Miện trường thành ngang qua tinh không, ngăn cản cỗ này thần thông dư âm tập kích.

Nhưng mà sau một khắc, trường thành nổ tung, Nguyệt Chiếu Tuyền hộc máu, rơi xuống dưới.

Trường thành sụp đổ, vô cùng kinh khủng chấn động đè xuống, lộng lẫy đạo quang xuyên thủng từng tòa Đạo cảnh, Ngư Thanh La đám người nhất thời riêng phần mình bị trọng thương, nhao nhao phun máu phè phè.

Bọn họ tận lực thủ hộ những thế giới nhỏ kia, cũng tại thần thông chấn động bên trong trong khoảnh khắc tầng khí quyển thiêu đốt, nước biển bốc hơi, toàn bộ sinh linh diệt tuyệt!

Vừa rồi thần thông chấn động quá gần, thế cho nên truyền lại tới đây uy năng quá mạnh!

Ngư Thanh La dùng hết có khả năng thôi thúc chư thánh chi đạo, ngăn cản cái kia cỗ Đế cấp thần thông dư âm, quay đầu nhìn lại, lại nhìn thấy bản thân Đạo cảnh bên trong tiểu thế giới hóa thành tro tàn.

Nàng ngẩn ngơ, phảng phất toàn thân khí lực hao hết, hai tay không còn lực lượng, thần thông dư âm tấn công tới, đập ở trên người nàng, đập đến nàng lăn lông lốc bay ra không biết bao xa.

Chờ đến nàng lảo đảo đứng dậy, mê man nhìn bốn phía, chỉ thấy Cầu Thủy Kính ôm Hỗn Độn ngọc hộc máu, Tả Tùng Nham xiết chặt nắm đấm, Bồng Khao thất hồn lạc phách ngồi quỳ chân trong tinh không, lúc trước bọn họ chỗ hộ tống tiểu thế giới giờ phút này còn đang thiêu đốt.

Những thế giới nhỏ này bên trong hàng tỉ sinh mệnh, trong khoảnh khắc bốc hơi, hài cốt không còn!

Thậm chí cả quấn quanh những thế giới nhỏ này trường thành bên trên, những tiên nhân kia cùng linh sĩ cũng tại thần thông trong dư âm toàn bộ tử vong!

“Không đúng, cái này không đúng…”

Một thanh âm truyền đến, Ngư Thanh La trong đầu choáng váng nặng nề, theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy Sài Sơ Hi kinh

hoảng lắc đầu, đột nhiên xoay người hướng Tiên giới cánh cửa phương hướng chạy đi, la lên: "Cái này không đúng! Đây không phải là ta muốn Tiên giới! Ta muốn Tiên giới không có loại này sinh ly tử biệt, không có những này cực khổ!"

Nàng hóa thành một đạo tiên quang đi xa, giống như là muốn trốn đi cái này địa ngục: "Ta không muốn những này cực khổ quấy nhiễu đạo tâm của ta!"

"Sài sư tỷ…"

Ngư Thanh La nhìn nàng rời xa, lại không ngăn cản được, nàng áp chế lại thương thế, xóa đi máu trên khóe miệng, lớn tiếng nói: "Không cần phải để ý đến nàng! Tiếp tục di chuyển tiểu thế giới!"

Lại có một chút tiểu thế giới bay trở về, Nguyệt Chiếu Tuyền, Cầu Thủy Kính đám người im lặng không lên tiếng, tiếp tục hộ tống những thế giới nhỏ này vượt qua đoạn này khu vực nguy hiểm.

Sài Sơ Hi một đường vội vã đi, chỉ thấy không biết bao nhiêu tiểu thế giới đang tại dời về, cùng nàng đi ngược chiều.

"Không nên đi chỗ đó!"

Nàng nhìn thấy chúng sinh kiếp vận, hàng tỉ kiếp vận như sợi tơ, hội tụ thành hồng lưu, tại những tinh cầu kia bên trên ngưng tụ, lưu chuyển, nàng lớn tiếng kêu gọi, "Nơi đó không phải Tiên giới! Nơi đó là địa ngục! Đừng đi tự tìm đường chết ____ "

Không có người để ý tới nàng, những tiên nhân kia hộ tống từng cái tiểu thế giới tiếp tục tiến lên.

"Không nên đi chỗ đó!"

Sài Sơ Hi đột nhiên đạo tâm bên trong xông ra vô biên phẫn nộ, nắm lên một vị tiên nhân thủ lĩnh đem hắn nhấc lên,

hung ác nói: "Các ngươi trở lại sẽ chết! Các ngươi sẽ giống như súc sinh đồng dạng chết đi! Không muốn mang bọn họ tới!"

Tiên nhân kia tránh thoát tay của nàng, sắc mặt bình tĩnh nói: "Nơi đó là cố hương."

Sài Sơ Hi đứng thẳng bất động trong tinh không, đột nhiên lắc đầu: "Cố hương? Ta muốn là Tiên giới, tiên quê hương, mới không phải địa ngục đồng dạng cố hương! Các ngươi đi chịu chết, ta tiếp tục tìm kiếm ta Tiên giới! Nhất định sẽ có, nhất định sẽ…"

Nàng bay tới đằng trước, không biết đi tiếp bao xa, chỉ thấy tinh không bên trong kiếp vận thành tơ, kéo dài vô tận, dọc theo phi thăng chi lộ tạo thành một đạo rung động nàng đạo tâm hồng lưu.

Nàng là kiếp vận thành đạo tồn tại, bình thường tiên nhân căn bản không nhìn thấy một màn này, liền xem như Đế cảnh tồn tại cũng không nhìn thấy, mà nàng lại có thể thấy rõ ràng rõ ràng.

Chúng sinh tại kiếp vận bên trong hành tẩu, dưới cái nhìn của nàng chính là thiêu thân lao đầu vào lửa, tự chịu diệt vong.

Nếu như chỉ là mấy ngàn người, mấy vạn người, nàng còn không đến mức dao động đạo tâm, nhưng mà đây là ức vạn vạn người, ức vạn vạn sinh mệnh!

Đột nhiên, nàng nhìn thấy Tiên Hậu nương nương chạy về đằng này.

"Nương nương, đừng đi, sẽ chết." Nàng dáng vẻ thật thà nói cho Tiên Hậu.

Tiên Hậu nương nương cười nói: "Ta biết ah. Ta lần này trở về, là thay mặt Đông Quân mà chết. Chúng ta đều là muốn

đem hi vọng để cho hậu nhân, nhiều đời truyền xuống, không đúng sao?"

Nàng không có dừng lại lâu, thẳng rời đi.

"Thế nhưng là Tiên giới đâu?"

Sài Sơ Hi lớn tiếng nói: "Nương nương, chúng ta khổ sở theo đuổi Tiên giới đâu? Ngươi không quan tâm sao?"

"Chưa từng có cái gọi là Tiên giới."

Tiên Hậu âm thanh truyền tới từ xa xa: "Chúng ta đứng chỗ, bảo vệ chỗ xây dựng chỗ, chính là Tiên giới!"

Thân ảnh của nàng biến mất.

Sài Sơ Hi đứng tại tinh không bên trong, mê man nhìn về phía nàng coi là địa ngục chiến trường, lại quay đầu nhìn về phía Tiên giới cánh cửa phương hướng, con đường này thượng tiên mọi người đang nỗ lực đem tiểu thế giới đưa về thứ bảy Tiên giới, cũng có một phần người tiếp tục dọc theo phi thăng chi lộ hướng Tiên giới cánh cửa đuổi.

Loại trừ nàng cùng Tô Vân bên ngoài, không ai có thể mở ra toà kia Tiên giới cánh cửa.

Nàng hiện tại chạy tới Tiên giới cánh cửa, mở ra toà kia môn hộ, nhất định sẽ bị chạy trốn tới người ở đó bọn họ coi là chúa cứu thế, bởi vì nàng cứu bọn họ, đem bọn hắn từ kiếp vận bên trong cứu thoát ra.

Nàng sẽ trở thành cao cao tại thượng chúa tể, dẫn đầu những người này ở đây thứ tám Tiên giới mở ra bản thân thiên địa!

Sài Sơ Hi lộ ra tươi cười, cấp tốc hướng Tiên giới cánh cửa tiến đến, lợi dụng những người này, nàng nhất định có thể kiến tạo bản thân trong giấc mộng Tiên giới, một cái không có phân tranh vô bệnh chết già hoàn mỹ Tiên giới!

Đột nhiên, tốc độ của nàng chậm lại, xoay người sang chỗ khác, nhìn cái kia một đạo kéo dài trong tinh không kiếp vận hồng lưu.

Nàng cả đời khổ sở nghiên cứu kiếp vận chi đạo, cuối cùng nắm giữ kiếp vận chi đạo, nhưng giờ khắc này nàng dò xét nội tâm của mình, phát hiện bản thân nắm giữ kiếp vận chỉ là đang tránh né kiếp vận.

Bản thân chưa hề chân chính thành đạo qua.

"Có lẽ Tiên Hậu là đúng, phải vì chính mình lưu lại một chút hi vọng!" Nàng xoay người hướng phía lúc đầu mà đi.

Nàng tắm gội tại chúng sinh kiếp vận bên trong, đi ngược dòng nước, tốc độ càng lúc càng nhanh, kiếp vận chi đạo cùng nàng trước đó chưa từng có phù hợp, để tu vi của nàng càng ngày càng mạnh, cảnh giới càng ngày càng cao.

Nàng nguyên bản chưởng khống Đế đình Lôi Trì, tu vi cảnh giới cũng đã tăng lên tới Đạo cảnh bát trùng thiên tình trạng, mà bây giờ, tắm gội tại chúng sinh chi kiếp bên trong, nàng Đạo cảnh lần nữa mở ra, cuối cùng bước ra một bước kia!

Nàng tụ chúng sinh kiếp vận vì đạo, hóa thành vô thượng lôi đình, chém về phía Nguyên Cửu Châu!

Thiên Hậu một mình đối kháng Nguyên Cửu Châu, suýt nữa bị giết, may được Tiên Hậu gấp rút tiếp viện, nhưng hai người cũng suýt nữa mất mạng, đột nhiên một đạo lôi quang đánh trúng Nguyên Cửu Châu, cứu hai người.

Thiên Hậu cùng Tiên Hậu nghi ngờ không thôi, lại thấy tinh không bên trong vô biên lôi quang bay tới, lôi quang bên trong có một nữ tử thân ảnh di động, vô số lôi đình chiếu sáng tinh không.

Nữ tử kia tuy là cứu hai người, lại không có chạy tới, mà là thẳng hướng Sở Cung Dao cùng Oánh Oánh đám người chiến trường.

Thiên Hậu cùng Tiên Hậu nhất thời cảm giác áp lực, đột nhiên, tinh không run rẩy dữ dội, một con lại một con so mặt trời còn muốn to lớn con mắt mở ra, xuất hiện tại sau lưng của hai người, giống như là ma hỏa giống như cháy hừng hực.

To lớn mũi từ các nàng sau lưng hiện ra, sau đó là vô cùng to lớn thân thể từ hư không bên trong hiện ra.

Đó là Minh đô Đại Đế pháp tướng, tôn này tam nhãn Đại Đế đang tại điều động lớn lao pháp lực, để tinh không đổ sụp, rơi hướng Minh đô!

Trên người hắn đứng đầy Minh đô Thần Ma, cùng với Minh đô Thánh Vương, từ hư không bên trong phát lực, đem lân cận tinh không kéo hướng Minh đô!

"Minh đô Đại Đế ý đồ đem tràng này Đế chiến dẫn vào Minh đô!"

Thiên Hậu lập tức tỉnh ngộ lại, ngay sau đó bị đổ sụp tinh không cuốn mang theo cùng một chỗ trầm luân đi xuống, rơi vào Minh đô bên trong.

Cùng nàng cùng một chỗ rơi xuống còn có rất nhiều tiểu thế giới, thậm chí liền Ngư Thanh La, Cầu Thủy Kính mấy người cũng đi theo rơi vào Minh đô.

"Đệ muội!"

Minh đô Đại Đế đưa tay, đem Ngư Thanh La tiếp lấy, âm thanh chấn động: "Ta đem tế ta đại mộ, phong ấn Minh đô, hiện tại liền đưa các ngươi rời đi!"

Trên người hắn, hàng ngàn vạn Minh đô Ma Thần cùng Thánh Vương bay lên, đem những cái kia rơi vào Minh đô thế

giới đưa ra.

Ngư Thanh La khom người: "Cảm ơn huynh trưởng."

Minh đô Đại Đế đưa nàng đưa ra, Ngư Thanh La quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Minh đô chỗ sâu, một tòa cực lớn lăng mộ từ từ bay lên, Minh đô Đại Đế đứng tại lăng mộ trước trên bia mộ, huyết hà vây quanh toàn thân.

"Ầm!"

Từng tầng từng tầng Minh đô nhanh chóng hướng trong mộ sụp đổ.

Minh đô Đại Đế hướng nàng cười nói: "Đệ muội, nếu là có một ngày mộ mở, đi ra khẳng định không phải chúng ta."

Ngư Thanh La thân thể run lên, bay người lên: "Kiên trì, ta tu thành Đế cảnh, liền sẽ giết vào trong mộ trợ giúp các ngươi!"

Phía sau của nàng, Minh đô đại mộ chậm rãi khép lại.

Tinh không cuối cùng bình tĩnh trở lại, chỉ còn lại có Minh đô đại mộ trôi lơ lửng ở Đế chiến chỗ.

Đây là một tòa trôi lơ lửng ở trong Hỗn Độn hải đại mộ, vô cùng chắc chắn, cho dù chư Đế ở trong đó hủy thiên diệt địa, phá hủy Minh đô mười tám tầng, cũng không cách nào đánh vỡ toà này mộ táng.

Ngư Thanh La nhìn về phía Cầu Thủy Kính đám người, chỉ thấy bọn họ lặng im, không nói một lời, yên lặng hộ tống những thế giới nhỏ kia di chuyển.

Tả Tùng Nham nắm chặt nắm đấm, đột nhiên đánh vỡ lặng im: "Ta nhất định muốn tu thành Đế cảnh, lại đến nơi đây, cứu ra bọn họ!"

Một năm sau, Cầu Thủy Kính đi tới Tam Công thái bảo động thiên, đi vào âm dương phúc địa.

Thái bảo Thượng Kim Các nhìn thấy hắn, không khỏi lộ ra tươi cười: "Cầu Thủy Kính, ngươi chuẩn bị xong chưa? Chuẩn bị cho tốt vì trí tuệ chi đạo cống hiến ra tính mạng ư?"

Cầu Thủy Kính lấy ra Hỗn Độn ngọc, sắc mặt không hề bận tâm: "Ta đã chuẩn bị cho tốt dùng lão tiên sinh tính mạng, giúp ta tu hành đến đệ cửu trùng thiên."

Thượng Kim Các cười ha ha: "Ngươi là ta nuôi lớn cổ trùng, giúp ta đột phá linh đan! Hôm nay đánh với ngươi một trận, đột phá trí tuệ cửu trùng thiên chỉ có thể là ta!"

Chương 944 : Chư Đế phần mộ

Chương 934: Chư Đế phần mộ

“Cầu Thủy Kính, phóng thích chính ngươi! Phóng thích trí tuệ của ngươi, không nên để cho cái gọi là tình cảm trói buộc ngươi!”

Thái bảo động thiên, gương sáng như cửa, Cầu Thủy Kính sừng sững tại gương sáng bên trong, cùng Thượng Kim Các quyết chiến.

Hai người thần thông thiên biến vạn hóa, đủ loại đạo pháp hạ bút thành văn, liền xem như đủ loại khác biệt đại đạo, cũng có thể trong tay bọn hắn thi triển đi ra, uy lực vô cùng lớn!

Nhưng mà cái này phiến cửa kính, chỉ là Cầu Thủy Kính cùng Thượng Kim Các chiến đấu một góc.

Thái bảo động thiên trên bầu trời, nổi lơ lửng vô số cửa kính, mỗi cái cửa kính bên trong đều có một cái Cầu Thủy Kính, cũng đối ứng với một cái Thượng Kim Các.

Song phương Đạo cảnh trải rộng ra, tiến hành một hồi mở ra mặt khác đối đầu.

Thượng Kim Các Đạo cảnh bát trùng thiên nở rộ, rộng lớn trí tuệ thiên tầng tầng lớp lớp, khác biệt Cầu Thủy Kính thi triển đại đạo thần thông khác biệt, khác biệt Thượng Kim Các cũng là như thế!

Hai người bọn họ một cái ảnh trong gương, một cái phân thân, riêng phần mình đại biểu cho bản thân lĩnh vực cao nhất

trí tuệ!

"Chân chính trí tuệ không cần bất luận cái gì tình cảm! Cần chỉ là thuần túy lý trí phán đoán, như thế mới có thể nhìn thấu suốt tất cả đạo pháp ảo diệu!"

Thượng Kim Các tu vi mạnh mẽ, vạn pháp bất xâm , bất kỳ cái gì thần thông rơi vào trên người hắn, cũng không cách nào làm bị thương hắn mảy may.

Luận tu vi, Cầu Thủy Kính không bằng hắn, hắn là Đạo cảnh bát trùng thiên cực hạn tu vi, khoảng cách cửu trùng thiên chỉ có cách nhau một đường!

Luận đạo pháp thần thông biến hóa, Cầu Thủy Kính cũng không bằng hắn.

Cứ việc những năm gần đây Cầu Thủy Kính nắm giữ Hỗn Độn ngọc, lợi dụng Hỗn Độn ngọc tới thôi diễn đạo pháp thần thông, tiến cảnh thần tốc, cứ việc Tô Vân mang đến mấy vạn loại đại đạo thư, cứ việc Đế Thúc chi não cũng sẽ trợ giúp hắn thôi diễn đạo pháp thần thông, nhưng mà Cầu Thủy Kính vẫn là cùng Thượng Kim Các có chênh lệch rất lớn.

Loại này khoảng cách là thời gian tích lũy.

Cầu Thủy Kính thời gian tu luyện quá ngắn, cứ việc tiến nhập đạo cảnh bát trùng thiên, nhưng hắn nội tình còn kém rất rất xa Thượng Kim Các.

Thượng Kim Các sớm tại thứ sáu Tiên giới trung kỳ cũng đã tu luyện tới bát trùng thiên, mấy triệu năm tích lũy, để hắn tại đạo pháp thần thông bên trên đi đến khó có thể tưởng tượng độ cao.

Hắn có thể phân thân vô số, đồng thời nắm giữ đếm không hết đại não, mỗi một cái đại não đều tuyệt đỉnh thông minh, vì hắn giải quyết cái này đến cái khác đạo pháp nan đề.

Người khác muốn học thần thông, cần một lần lại một lần luyện tập, từ từ nắm giữ, hắn thì là chỉ cần nhìn một chút liền có thể học được, thậm chí suy một ra ba, suy luận ra đủ loại khác biệt thần thông tới.

Người khác tìm hiểu đạo pháp, cùng tận cả đời tinh lực cũng chưa chắc có thể nhập môn, mà hắn thì dùng vô số cái phân thân cùng một chỗ ngộ đạo, mỗi một loại đạo pháp cũng có thể dễ dàng chưởng khống!

Hắn chính là Tiết Thanh Phủ tha thiết ước mơ hoàn mỹ trạng thái, chính là nắm giữ Đế Thúc chi não Đế Hốt!

Tại hắn Đạo cảnh chèn ép xuống, Cầu Thủy Kính thủy chung không cách nào công ra bất luận cái gì một chiêu, chỉ có thể không ngừng hóa giải phá giải hắn chiêu pháp, rơi vào bị động.

Mà hắn thì có thể tại Cầu Thủy Kính phản kháng bên trong, dòm ngó bản thân đạo pháp thần thông bên trong không đủ, tiến hành cải tiến, để cho mình tiến thêm một bước!

Hắn chỉ cần tiến thêm một bước, liền có thể tu thành trí tuệ chi đạo cửu trùng thiên!

Cầu Thủy Kính chính là hắn đột phá đại bổ đan!

Cầu Thủy Kính bất kỳ lần nào phản kháng, đều là trợ tăng hắn đột phá động lực!

Hắn đã bị vây ở Đạo cảnh bát trùng thiên quá lâu, chính hắn đã không cách nào nhìn ra nhược điểm của mình, nhất định phải có ngoại lực giúp đỡ. Hắn còn cần nghiền ép ra Cầu Thủy Kính càng đa trí hơn tuệ, hấp thu những này chất dinh dưỡng.

"Cầu Thủy Kính, ngươi thủy chung không cách nào làm được tuyệt đối trí tuệ! Ngươi có quá nhiều tạp niệm!"

Hàng ngàn vạn cái Thượng Kim Các điên cuồng công hướng Cầu Thủy Kính, thanh âm của hắn hóa thành đạo âm, công kích Cầu Thủy Kính đạo tâm, tại Cầu Thủy Kính trong đầu chế tạo ra đủ loại ảo giác.

"Ngươi sợ hãi rời đi vợ con của ngươi!"

"Ngươi e ngại bản thân mất đi nhân tính!"

"Ngươi sợ hãi biến thành một cái khác ta, một cái tuyệt đối trí tuệ ta!"

"Nhưng mà ngươi ở trong nội tâm biết, chỉ có con đường của ta mới là đúng con đường!"

Thượng Kim Các nói đến Cầu Thủy Kính vợ con lúc, Cầu Thủy Kính liền nhìn thấy vợ con tử vong cảnh tượng đáng sợ, nói đến hắn mất đi nhân tính lúc, hắn liền nhìn thấy sát hại vợ con hung thủ chính là mình, nói đến biến thành một cái khác ta lúc, hắn liền nhìn thấy bản thân trở thành một cái khác Thượng Kim Các!

Loại này đạo âm công kích, đối với hắn đạo tâm áp chế cực kì khủng bố, trong lúc vô hình loạn tinh thần của hắn, suy yếu hắn năng lực ứng biến, để hắn trí tuệ tổn hao nhiều!

"Cầu Thủy Kính, ngươi mặc dù là cái trí tuệ xuất chúng nhân vật, cứ việc trải qua thứ bảy Tiên giới sụp đổ, cứ việc nhiều lần kích phát tiềm lực của ngươi tiềm năng, nhưng mà ngươi cùng ta như trước có lớn lao khoảng cách. Ngươi ma diệt không được nhân tính, ngươi chưởng khống không được trí tuệ!"

Thượng Kim Các đem từng cái cửa kính bên trong Cầu Thủy Kính đánh đổ, nhìn những cái kia Cầu Thủy Kính nằm sấp tại dưới chân của mình, cười nói: "Tuy là ta rất lâu không từng cảm nhận được loại này trí tuệ bên trên đấu, nhưng mà

ngươi thủy chung không phải là đối thủ của ta. Lên, cho ta áp lực. Ta cảm giác được đệ cửu trùng thiên rất gần!"

Cửa kính bên trong, từng cái Cầu Thủy Kính chậm rãi bò người lên, xóa đi máu trên khóe miệng, ngẩng đầu lên ánh mắt có chút quỷ dị nhìn về phía Thượng Kim Các, nói khẽ: "Thượng Kim Các, ngươi bị vây ở Đạo cảnh bát trùng thiên quá lâu, đột phá cảnh giới này đã biến thành ngươi chấp niệm, điểm này đã bắt đầu ảnh hưởng đến trí tuệ của ngươi."

Thượng Kim Các cau mày.

Cầu Thủy Kính ánh mắt trở nên cực kỳ trống rỗng, phảng phất đồng tử của hắn bên trong không có tình cảm chảy qua, âm thanh hùng hậu tràn đầy từ tính: "Thượng Kim Các, ngươi biết toàn năng toàn tri là cảm giác gì ư?"

Từng cái cửa kính bên trong, toàn bộ Thượng Kim Các đột nhiên đồng thời động thủ, hướng cửa kính bên trong Cầu Thủy Kính công tới!

Hàng ngàn vạn Thượng Kim Các sử dụng đạo pháp khác biệt, thần thông khác biệt, tuyệt đối không có lặp lại!

Đạo pháp thần thông của hắn thậm chí còn càng hơn lúc trước!

Nhưng mà quỷ dị chính là, mỗi một cái Cầu Thủy Kính đều giống như dự đoán trước hắn thần thông, dự đoán trước đạo pháp của hắn, dễ như trở bàn tay liền né qua.

Bản thân bất luận cái gì thần thông, cũng không thể đánh trúng bất kỳ một cái nào Cầu Thủy Kính, không làm gì được đối phương mảy may!

"Ngươi không biết. Ngươi chỉ là một cái lớn tuổi kẻ đáng thương, đột phá cảnh giới tiếp theo trở thành ngươi chấp niệm, tầm mắt của ngươi chỉ có rộng như vậy."

Cầu Thủy Kính âm thanh truyền đến, thanh âm kia bên trong không có bất kỳ cái gì tình cảm, trống rỗng đến làm cho người không rét mà run.

“Mà ta biết.”

“Khi ta nắm trong tay Hỗn Độn ngọc, từ trong hỗn độn diễn hóa ra từng cái vũ trụ lúc, ta liền chúa tể tất cả. Ta toàn trí toàn năng, ta có thể thay đổi vũ trụ này tất cả, không chỉ là chúng sinh, thậm chí thiên địa đại đạo!”

“Chưởng khống Hỗn Độn ngọc ta, không cần bất cứ tia cảm tình nào , bất kỳ cái gì chấp niệm, đều chỉ là buồn cười.”

“Liền như là ngươi đột phá Đạo cảnh cửu trùng thiên chấp niệm đồng dạng, trong mắt ta, như thế buồn cười, như thế không đáng giá nhắc tới.”

Tất cả Cầu Thủy Kính âm thanh chồng chéo cùng một chỗ, hội tụ thành hồng lưu, càng lên càng cao, càng ngày càng xa.

Theo thanh âm này đi xa, Thượng Kim Các cùng Cầu Thủy Kính chiến trường từ từ hiện lên, thái bảo động thiên biên giới tràn ngập từng tia từng sợi Hỗn Độn chi khí, dài tới ngàn tỉ dặm, không có giới hạn.

Nhưng mà làm tầm mắt từ phiến khu vực này bên trong nhảy ra, liền có thể nhìn thấy một khối to lớn Hỗn Độn ngọc trôi lơ lửng ở trên bầu trời.

Hỗn Độn ngọc phía dưới, chính là chân chính thái bảo động thiên!

Mà khối này Hỗn Độn ngọc phía trước, Cầu Thủy Kính ngồi xếp bằng mà ngồi, ánh mắt thông suốt Hỗn Độn ngọc bên trong thế giới. Đó là hắn vì Thượng Kim Các thiết kế một cái ngọc bên trong vũ trụ, hắn sẽ tại cái này ngọc bên trong trong vũ trụ, ép khô Thượng Kim Các tất cả trí tuệ, vì mình Đạo cảnh cửu trùng thiên trải đường!

Thượng Kim Các bất luận cái gì đạo pháp thần thông, đều là vì hắn làm thôi diễn, Thượng Kim Các bất luận cái gì thần thông diễn biến, đều là vì hắn làm diễn biến!

Trí tuệ chi chiến, từ vừa mới bắt đầu Thượng Kim Các gặp hắn một khắc này, cũng đã bắt đầu, mà một khắc này, Thượng Kim Các đã thua.

Mặt khác tất cả chiến đấu, đều là hoa trong gương, trăng trong nước, vì Cầu Thủy Kính đột phá góp một viên gạch mà thôi.

Nửa năm sau, Hỗn Độn ngọc bên trong Thượng Kim Các bị hắn nghiền ép dầu hết đèn tắt, trí tuệ cùng tuyệt, tu vi pháp lực bị đều luyện hóa, lúc này mới bị ném ra Hỗn Độn ngọc.

Thượng Kim Các rơi xuống đất, hấp hối, tóc trắng xoá, hình dung khô bại.

Hắn ngẩng đầu lên, liền nhìn thấy đang tại hình thành bên trong trí tuệ đệ cửu trùng thiên, chỉ là tu thành đệ cửu trùng thiên người kia cũng không phải là bản thân, mà là Cầu Thủy Kính.

Hắn nhìn thấy khối kia trôi nổi Hỗn Độn ngọc, nhất thời rõ ràng tất cả.

"Cầu Thủy Kính, ngươi sẽ trở thành chân chính thần!"

Hắn cười ha ha, tráng như điên cuồng: "Ngươi nắm giữ vô thượng trí tuệ, thành tựu của ngươi đem vượt qua tất cả Thái Cổ Thần Đế, tất cả Tiên Đế Thiên Đế! Ngươi sẽ thành thống trị vũ trụ này thiên đạo, thống trị chúng sinh chúa tể! Ngươi sẽ thành vô tình đạo!"

Trí tuệ cửu trùng thiên bên trong, Cầu Thủy Kính chậm rãi đứng dậy, hướng hắn đi tới: "Thượng lão tiên sinh, ngươi tưởng tượng cái kia thần, chỉ là một cái khác ngươi, cũng không phải là ta. Ta tu thành Đạo cảnh cửu trùng thiên, cũng

không phải là vì nắm giữ vô thượng trí tuệ, nếu như vô thượng trí tuệ cần vứt bỏ tất cả tình cảm, ta…"

Hắn bắt lấy khối kia trợ hắn đột phá Hỗn Độn ngọc, dùng sức hướng lên trời bên ngoài ném đi, âm thanh lôi trải qua quả quyết: "Thà không muốn!"

Thượng Kim Các ngây ra như phỗng.

Cầu Thủy Kính xoay người rời đi, âm thanh càng ngày càng xa: "Vì vợ con, ta đem vứt bỏ vợ con, đi tới Minh đô Đại Đế lăng, quyết một trận tử chiến!"

Thượng Kim Các hộc máu, ngã xuống đất, lẩm bẩm nói: "Trí tuệ của ngươi thành đạo không chính tông, ngươi không nên còn có tình cảm, ngươi hẳn là trở thành một cái khác ta…"

Hắn từ từ nhắm mắt lại.

Cầu Thủy Kính trở lại Đế đình, tại thiên thư trong viện lưu lại bản thân trí tuệ thư, phiêu nhiên mà đi, về sau rất nhiều năm không người nhìn thấy hắn.

Minh đô phong mộ năm thứ ba, Tử Vi Đế Quân tu thành Đạo cảnh cửu trùng thiên, đạo quang chiếu rọi Bắc Đẩu, quang mang kinh thế.

Tử Vi Đế Quân đi tới Đế đình, tại thiên thư trong viện lưu lại Tử Vi đạo thụ, về sau biến mất.

Năm thứ tư, câu cá tiên nhân Nguyệt Chiếu Tuyền cùng Lư thư sinh một trước một sau đột phá, trường thành cùng Hoa Cái chiếu rọi không trung. Câu cá tiên nhân cùng Lư thư sinh tại thiên thư viện lưu lại bản thân đại đạo thư, về sau không người gặp qua bóng dáng của bọn hắn.

Năm thứ năm, Đế Hậu Ngư Thanh La tu thành Đạo cảnh cửu trùng thiên, cũng tại lưu lại đại đạo thư sau một mình đi tới Minh đô đại mộ.

Năm thứ sáu, trích tiên nhân Sài Nhiễu Phong tu thành Đạo cảnh cửu trùng thiên, lưu lại bản thân đại đạo thư, ngay sau đó đi tới Quảng Hàn động thiên, tìm kiếm hỏi thăm không có kết quả, cũng tự đi tới Minh đô đại mộ.

Những người khác, như Tả Tùng Nham, Hồng La, Tang Thiên Quân, Bồng Khao đám người, cứ việc khổ sở tu luyện, nhưng thủy chung còn kém chút hỏa hầu, phần lớn người đều bị vây ở Đạo cảnh thất trùng bát trùng thiên bên trên, dù là có được thiên thư viện đến hàng vạn mà tính đại đạo thư, cũng không cách nào hướng về phía trước bước ra một bước.

Có đôi khi tư chất bên trên thiếu hụt, sẽ làm người tuyệt vọng.

Minh đô đại mộ, giống như là một cái lỗ đen, thôn phệ thứ bảy Tiên giới toàn bộ tu thành Đế cảnh tồn tại, nhưng như cũ trôi lơ lửng ở tinh không bên trong, không người từ bên trong đi ra.

Một ngày này, Tô Vân cùng U Triều Sinh lên đường, thẳng đến Luân Hồi Thánh Vương bế quan chỗ mà đi.

Chương 945 : Một núi lại so một núi cao

Chương 935: Một núi lại so một núi cao

U Triều Sinh xuất quan so Tô Vân dự tính muốn muộn hai tháng, Tô Vân nguyên bản dự tính hắn lại ở cùng Luân Hồi Thánh Vương đạt tới ước định sáu năm sau, chữa trị U Triều Sinh một nửa đạo thương, để U Triều Sinh khôi phục một nửa thực lực.

Nhưng mà hắn trễ hai tháng mới làm đến bước này.

Cái này khiến hắn mơ hồ có chút bất an.

Hai tháng sai lầm nhìn như không quan trọng, dù sao căn cứ hắn suy tính, Luân Hồi Thánh Vương lại ở ước định bảy năm sau chữa trị bản thân đạo thương, về thời gian, bọn họ kịp đánh lén vây công Luân Hồi Thánh Vương.

Nhưng mà hai tháng này sai lầm thì chứng minh, hoặc là Tô Vân đối Luân Hồi Thánh Vương thần thông dự đoán có sai lầm, hoặc là Tô Vân đối với mình bản lĩnh dự đoán có sai lầm!

Nếu như là cái trước, như vậy mang ý nghĩa Luân Hồi Thánh Vương khôi phục thời gian cũng sẽ tương ứng trước thời hạn!

Nếu như là người sau, Tô Vân cần lần nữa đánh giá tu vi của mình thực lực. Chỉ là hắn nắm giữ thứ bảy Tiên giới thiên địa đại đạo, có thể điều động Đế Hỗn Độn một phần tám tu vi, hắn không thể nào lại đánh giá tu vi của mình thực lực, không thể nào làm ra phán đoán chính xác!

Cái này vô cùng nguy hiểm.

Nhưng hiện nay tên đã trên dây, không phát không được!

Càng là kéo dài, Luân Hồi Thánh Vương khôi phục khả năng liền càng cao!

Hai người còn chưa tiếp cận Luân Hồi Thánh Vương chỗ ẩn cư địa phương, Tô Vân cũng đã điều động toàn bộ có khả năng điều động pháp lực, phen này điều động, không thể coi thường, toàn bộ thứ bảy Tiên giới thiên địa nguyên khí đều tại hướng cùng một cái phương hướng di động!

Khoảng cách Minh đô đại mộ đánh một trận đã qua sáu năm, thứ bảy Tiên giới mọi người cũng chầm chậm đi vào ổn định cùng chấn hưng bên trong, nhưng mà một ngày này, chỉ thấy bọn họ bên trong tiểu thế giới, thiên địa nguyên khí đột nhiên hội tụ, hình thành trường hà, hướng lên trời bên ngoài tung bay đi!

Mọi người nhao nhao ngẩng đầu, chỉ thấy nguyên khí trường hà trên không trung bay qua, tựa như từng đạo cầu vồng.

Những thế giới nhỏ này bên trong thiên địa nguyên khí động tĩnh không tính lớn, thứ bảy Tiên giới động tĩnh mới gọi khủng bố!

Từng tòa động thiên bên trong, ba ngàn phúc địa bên trong tiên khí cũng vào lúc này không khống chế được, tiên khí thẳng tắp bay lên không, thẳng tới thiên ngoại, hình thành từng đạo tiên khí trụ!

Đáng sợ hơn chính là những này phúc địa tích chứa Tiên đạo, cũng tại lúc này bị kích phát, hùng vĩ mà tráng lệ, cùng tiên khí cùng bay, ở trên bầu trời hình thành đủ loại dị tượng!

Đang tại khổ tu ý đồ đột phá thiên sư Yến Tử Kỳ cũng chú ý tới một màn này, không khỏi sắc mặt biến hóa, vội vàng bay

ra không trung, kiểm tra dị biến ngọn nguồn.

Hắn đi tới thiên ngoại, trong lòng giật mình.

Chỉ thấy bị dẫn dắt không chỉ là các đại phúc địa tiên khí cùng Tiên đạo, quy mô càng hùng vĩ chính là thứ bảy Tiên giới thiên địa nguyên khí!

Toàn bộ Tiên giới thiên địa nguyên khí bị một cỗ cường đại vô song lực lượng dẫn dắt, bay ra thứ bảy Tiên giới, hình thành một đạo tráng lệ bao la hùng vĩ Thiên Hà, mênh mông cuồn cuộn, tuôn hướng tinh không bên trong không biết tên chỗ!

Từ đại thiên thế giới bay ra thiên địa nguyên khí, giống như là Thiên Hà dòng chảy, số lượng nhiều, kích thước to lớn, khiến Yến Tử Kỳ chấn kinh đến trong đầu trống rỗng, trong lúc nhất thời không cách nào lấy lại tinh thần!

Cái này tuyệt không phải Đại Đế có khả năng điều động lực lượng!

Cho dù là Đạo cảnh cửu trùng thiên Đại Đế, cũng chỉ là có thể điều động một đầu ngân hà lực lượng, mà bức này cảnh tượng, lại là điều động toàn bộ thứ bảy Tiên giới lực lượng, cái này hoàn toàn vượt qua Yến Tử Kỳ nhận thức! !

"Là vị kia tồn tại ra tay ư? Đế Hỗn Độn chẳng lẽ đã khôi phục?"

Yến Tử Kỳ vừa mới nghĩ đến nơi đây, lại thấy nguyên khí kia Thiên Hà điểm cuối cùng, đột nhiên hình thành một cái vô cùng sáng rực chuông lớn, giống như là ngàn vạn ngân hà giống như sáng rực!

Chiếc chuông lớn kia ở một bên hình thành, một bên di động, mạnh mẽ hướng thứ bảy Tiên giới vũ trụ biên giới chỗ đánh tới!

Yến Tử Kỳ ngơ ngác nhìn một màn này, chỉ thấy vũ trụ biên giới chỗ Bắc Miện trường thành đột nhiên nổ tung, phá vỡ một cái lỗ thủng to, giống như là thời không bị thiêu đốt ra một cái đen kịt cửa động!

"Không phải Đế Hỗn Độn, là hắn… Là hắn!"

Hắn chợt tỉnh ngộ tới, thi triển ra bén nhọn như vậy bá đạo một kích, là Vân Thiên Đế Tô Vân!

Yến Tử Kỳ nhìn thấy chiếc chuông này, liền có thể tưởng tượng ra Tô Vân vung tay áo cuốn một cái, hóa thành chuông lớn đánh ra tình hình!

"Vân Thiên Đế rất nhiều năm chưa hề lộ diện, rất nhiều người đều cho là hắn chết rồi, không nghĩ tới hắn còn sống!"

Trong lòng của hắn vừa mừng vừa sợ, Tô Vân không có tham dự Minh đô đại mộ chi chiến, về sau sáu năm cũng từ đầu đến cuối không có lộ diện, cho nên có không ít người có không ổn suy đoán.

Nhưng mà trước mắt bức này cảnh tượng rõ ràng là Tô Vân thi triển thần thông!

Chỉ là, Tô Vân khi nào cường đại đến loại trình độ này?

Tô Vân đòn đánh này, cũng để cho U Triều Sinh kinh ngạc, hắn biết Tô Vân Đạo cảnh cùng Đế Hỗn Độn Đạo cảnh chồng chéo, mượn tới Đế Hỗn Độn trước khi hấp hối một phần tám pháp lực. Chỉ là không nghĩ tới, cái này một phần tám pháp lực thi triển thần thông, uy năng lại là khủng bố như thế!

Sau một khắc, Tô Vân thôi thúc Luân Hồi thần thông, mang theo U Triều Sinh đi tới chuông lớn đánh chỗ.

Nơi đó chính là vũ trụ biên giới, Đế Hỗn Độn thi thể tràn ra Hỗn Độn chi khí vị trí.

Luân Hồi Thánh Vương nguyên bản ở chỗ này chữa thương, bởi vì lo lắng Tô Vân lại gây ra cái gì động tĩnh lớn, lại lo lắng Đế Hỗn Độn chết cũng không hàng vụng trộm xuống tay với chính mình, cho nên liền đem Tử Phủ đặt ở Hỗn Độn chi khí bên ngoài, hắn thì tại Tử Phủ bên trong chữa thương.

Mấy năm qua này Tô Vân cùng Luân Hồi Thánh Vương vẫn luôn rất bình tĩnh cùng khắc chế, không nghĩ tới đột nhiên một cái chuông lớn đánh tới!

Tô Vân cùng U Triều Sinh quan sát bốn phía, chỉ thấy vài toà rách nát Tử Phủ hài cốt, cái này bảy tòa Tử Phủ, đã từng là mạnh mẽ nhất chí bảo, hiện nay trực tiếp sụp đổ!

Những này hài cốt mảnh vỡ ở giữa, còn có nổi lơ lửng rất nhiều huyết dịch, Tô Vân kiểm tra một phen, chợt ngẩng đầu, nhìn về phía thứ bảy Tiên giới bị đánh xuyên cái hang lớn kia.

Vết máu thông hướng cái hang lớn kia.

Cửa động có Hỗn Độn hải nước biển tập kích, lại bị Tô Vân điều động thứ bảy Tiên giới thiên địa nguyên khí chặn lại, không cách nào xâm lấn. Hiện nay Tô Vân đã có bậc này pháp lực.

“Luân Hồi Thánh Vương trốn vào trong Hỗn Độn hải?” U Triều Sinh vừa mừng vừa sợ, cười nói, “Cái này chẳng phải là nói Tiên đạo vũ trụ nguy cơ giải trừ?”

Tô Vân lắc đầu, sắc mặt nghiêm nghị, như trước nhìn chằm chằm cái kia cửa động, trầm giọng nói: “U đạo hữu, nguy cơ cũng không giải trừ, ngược lại càng ngày càng hung ác. Ngươi biết nơi này là nơi nào ư?”

U Triều Sinh nhìn bốn phía, cười nói: “Nơi này là Đế Hỗn Độn ngủ say chỗ, năm đó cũng là Phần vũ trụ xâm lấn chỗ.

Khi đó nơi này còn có một tòa quang môn, thông hướng Phần vũ trụ.”

Tô Vân khóe mắt run rẩy: “Toà này quang môn tuy là biến mất, nhưng mà phía sau cửa trường thành bên trên, đóng lấy một tôn Phần vũ trụ Đạo Quân. Một tôn muốn gánh lên Phần vũ trụ cùng Tiên đạo vũ trụ tranh đấu Đạo Quân!”

Thanh âm của hắn vừa mới hạ xuống, bị hắn một chuông đánh xuyên cái hắc động kia bên trong truyền đến tiếng bước chân nặng nề, Tô Vân cái trán toát ra mồ hôi mịn.

Tiếng bước chân kia rất chậm, âm thanh nặng nề có lanh lảnh, giống như là móng dê giẫm tại bằng phẳng trên sàn nhà.

“Vân Thiên Đế, ý của ngươi là nói, Luân Hồi Thánh Vương bị ngươi đả thương, đánh vào Hỗn Độn hải, hắn sẽ mượn cơ hội phóng thích cái kia bị đóng ở trường thành bên trên Đạo Quân?”

U Triều Sinh suy nghĩ một chút, nói: “Hắn sẽ làm như vậy ư? Hắn lúc trước còn cùng chúng ta cùng một chỗ chống cự Phần vũ trụ xâm lấn, há lại sẽ phóng thích Phần vũ trụ cường giả?”

Tiếng nói của hắn không rơi, chỉ thấy một tôn thân ảnh cao lớn từ Hỗn Độn hải trong lỗ đen đi ra.

Đó là một cái đầu sinh cốt giác, như là đầu dê thân người khô lâu, toàn thân không có nửa điểm máu thịt!

Một thân máu thịt đã bị Hỗn Độn hải hóa đi, nhưng hắn dù sao cũng là Phần vũ trụ Đạo Quân, trên người đạo vận lại cực nồng đậm mà bá đạo!

Tuy là lại rất nhiều đại đạo bị Hỗn Độn hải ăn mòn, trở nên mục nát, nhưng hắn như trước làm cho người ta cảm thấy vô cùng cảm giác nguy hiểm mãnh liệt!

Cầu Trạch Đạo Quân!

Tô Vân ngược lại ổn định tâm thần, nói: "U đạo hữu, lần này chỉ sợ ngươi một mình đối phó Luân Hồi Thánh Vương. Ngươi cùng hắn đều trên người chịu đạo thương, ta giúp ngươi chữa trị một nửa, hắn hơn phân nửa cũng bản thân chữa trị một nửa, vừa rồi lại chịu ta một kích, bởi vậy một trận chiến này cũng không phải là không có hi vọng."

U Triều Sinh trong lòng giật mình, nhìn về phía hóa thành bạch cốt Cầu Trạch Đạo Quân, chần chừ thoáng cái, nói: "Nếu không, chúng ta đổi một cái? Ta tới đối phó cỗ này bạch cốt, ngươi tới đối phó Luân Hồi Thánh Vương?"

Tô Vân lắc đầu: "Hắn là Đạo Quân, cùng Đạo Thần cảnh giới phảng phất, không phải phía trong chứng đạo thần, mà là bên ngoài chứng thiên địa Đạo Thần. Coi như hắn bị Hỗn Độn hải ăn mòn nhiều năm như vậy, thực lực của hắn cũng không thể coi thường, hắn còn sót lại tu vi, cũng cao hơn ngươi vô cùng."

Đột nhiên, Cầu Trạch Đạo Quân rống to, gào to chấn động, bốn bị tinh không nhất thời tựa như bị gió lớn ào ạt, như là bụi bặm giống như hướng nơi xa nhanh chóng lui đi!

Kẻ thù gặp mặt, đặc biệt đỏ mắt, Cầu Trạch Đạo Quân gào to chính là nhằm vào Tô Vân mà đến, cái kia tiếng rống to uy năng tuyệt đại bộ phận tập trung ở Tô Vân trên người, bốn bị tinh không đi xa, chỉ là gào to đụng vào Tô Vân trên người dư âm gây nên!

U Triều Sinh thấy thế, lập tức bỏ đi cùng Cầu Trạch Đạo Quân chém giết suy nghĩ.

Tôn này Đạo Quân dù là đã hóa thành mục nát xương, hắn thực lực cũng không phải hắn có khả năng chống lại!

“Thế nhưng là, Luân Hồi Thánh Vương tên kia có Luân Hồi phi hoàn, còn có năm chiếc chuông Hỗn Độn, làm sao đối phó?”

Trong lòng của hắn âm thầm lo lắng, chỉ có thể hi vọng Tô Vân lúc trước một kích kia để Luân Hồi Thánh Vương tổn thương càng thêm tổn thương.

Tô Vân đứng ở nơi đó không nhúc nhích tí nào, mạnh mẽ chặn lại Cầu Trạch Đạo Quân một hống chi uy, đột nhiên thân hình nhảy lên, từ thứ bảy Tiên giới biến mất!

Cầu Trạch Đạo Quân hai đầu bạch cốt bắp đùi ngồi xổm, tung người nhảy lên, thân hình cũng tự biến mất không còn tăm tích!

Hai người bọn họ thần thông rơi vào bình thường tiên nhân trong mắt, đã không thể xem hiểu, khó tìm tung tích, nhưng U Triều Sinh lại biết, Tô Vân cái kia tung người nhảy lên, nhưng thật ra là từ Đế Hỗn Độn thứ bảy Tiên giới tung người nhảy đến thứ sáu Tiên giới.

Cầu Trạch Đạo Quân theo sát phía sau, cũng đi theo xông vào thứ sáu Tiên giới.

Hiện nay thứ sáu Tiên giới, cũng bị nhập vào Thái Cổ cấm khu, người bình thường cần phải đến vượt qua Bắc Miện trường thành mới có thể đi vào, nhưng đối với hắn hai người tới nói chỉ là nhún chân, giậm chân một cái mà thôi!

Tô Vân Cầu Trạch vừa mới rời đi, đột nhiên cái kia Hỗn Độn hải trong lỗ đen lại truyền tới tiếng bước chân.

U Triều Sinh trong lòng căng thẳng, ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy sáng loáng phi hoàn chiếu rọi ra Luân Hồi Thánh Vương gương mặt, U Triều Sinh lập tức đem đạo pháp thần thông tăng lên tới cực hạn.

Luân Hồi Thánh Vương từ trong Hỗn Độn hải đi ra, vừa đi vừa ho ra máu, cười nói: "Tô đạo hữu một kích này xác thực cực kỳ ghê gớm, hơi kém liền có thể muốn mạng của ta. Chỉ tiếc mạng của ta cứng đến nỗi rất, hắn cầm không đi."

U Triều Sinh cười nói: "Vân Thiên Đế cầm không đi, ta có thể giúp hắn cầm."

Luân Hồi Thánh Vương lắc đầu cười nói: "Hắn cầm không đi, ngươi cũng cầm không đi. Các ngươi không những cầm không đi, sẽ còn chết trong tay ta. Người xứ khác U Triều Sinh, đệ tử ta Đế Hốt, rất muốn cùng ngươi so tay một chút."

Hắn sau đầu trong vầng sáng, đột nhiên từng tôn Đại Đế bay ra, rơi vào Luân Hồi Thánh Vương bốn phía.

Cuối cùng, một tôn cự nhân mệt mỏi vô cùng từ Luân Hồi phi hoàn bên trong trượt ra, rơi xuống, chính là Đế Hốt túi da!

U Triều Sinh khóe mắt nhảy lên, trước mặt hắn, nhiều đến ba trăm sáu mươi tôn Đại Đế, lại thêm Đế Hốt túi da pháp lực, hình thành một cỗ sức mạnh cực kỳ đáng sợ!

Đáng sợ hơn chính là, những này Đại Đế tu luyện chính là Tô Vân Tiên Thiên Nhất Khí!

Đế Hốt túi da đột nhiên thân thể lay động, chỉ thấy ba trăm sáu mươi tôn Đại Đế bay lên, chui vào bộ ngực hắn phá vỡ bên trong cái hang lớn, rất nhanh toàn bộ máu thịt liên kết, hòa làm một thể!

Đế Hốt túi da bơm phồng giống như đầy đặn, lần nữa quay về Thái Cổ Thuần Dương Đại Đế chân thân!

Trong cơ thể của hắn tràn ngập lực lượng cuồng bạo, đủ loại đại đạo tại Tiên Thiên Nhất Khí ảnh hưởng lẫn lộn cùng một chỗ, hóa thành nhất thể!

U Triều Sinh lấy lại bình tĩnh, chứng đạo vào trong có một cái to lớn khuyết điểm, chính là tu vi cùng thực lực cao thấp, ở chỗ bản thân đối đạo lý giải cùng nắm giữ. Nắm giữ đại đạo số lượng càng nhiều, đối đạo lý giải càng tiếp cận thiên địa đại đạo, tu vi liền càng cao, thực lực cũng càng cao!

Hắn tuy là hai đời Đạo Thần, nhưng như trước không thể vượt qua khuyết điểm này. Hắn nắm giữ đại đạo là huyền vũ trụ đại đạo, đại đạo số lượng cũng không nhiều.

Hiện tại đạo thương trong người, đối mặt tu luyện Tiên Thiên Nhất Khí tu vi hùng hậu tương đương với hơn ba trăm tôn Đại Đế Đế Hốt, hắn vậy mà không có nắm chắc tất thắng.

"Tô đạo hữu lưu lại cho ta đạo thương, chỉ là đem thương thế của ta khỏi hẳn trì hoãn thời gian nửa năm."

Luân Hồi Thánh Vương cười nói: "Trong nửa năm này, nếu như ngươi có thể giết chết Đế Hốt, Tô đạo hữu giết chết Phần vũ trụ Đạo Quân, các ngươi còn có thể đánh với ta một trận. Chẳng qua khi đó, nghĩ đến thương thế của ta đã tốt hơn nhiều. Mà các ngươi khi đó, thì là nỏ mạnh hết đà."

Hắn cong ngón tay búng một cái, Luân Hồi phi hoàn bay ra, rơi vào Đế Hốt sau đầu: "Cầm lấy đi dùng."

Chương 946 : Tiếng chuông vang lên

Chương 936: Tiếng chuông vang lên

Thứ sáu Tiên giới thiên địa nguyên khí đã khô kiệt, triệt để hóa thành tro tàn, cái này Tiên giới ức vạn vạn ngôi sao tinh hệ, toàn bộ dập tắt, mặt trời rơi vào hắc ám, vô số thế giới tàn lụi, sinh cơ diệt hết.

Cho dù là thứ sáu Tiên giới chủ đại lục, từng cái động thiên bên trong phúc địa, cũng lại không dâng trào bất luận cái gì tiên khí hoặc là tro tàn.

Ở đây có khả năng nhúc nhích, liền chỉ có trên cánh đồng hoang mấy con tro tàn quái.

Tại đây cái Tiên giới biên giới, còn có thể nhìn thấy có người thiêu đốt bản thân đại đạo tu vi, chống đỡ lấy một mảnh kiếp hỏa thế giới, kiếp hỏa trong thế giới còn có mọi người sinh tồn.

Chỉ là, cho dù là tro tàn tiên, lại có thể để cho mình thiêu đốt bao lâu?

Đã từng cường thịnh huy hoàng triều đại, như vậy kết thúc, không thể không khiến người cảm xúc thế sự vô thường.

Đột nhiên, thứ sáu Tiên giới không trung kịch liệt chấn động, quy mô to lớn thiên địa nguyên khí từ thứ bảy Tiên giới bay tới, tại đổ nát trên bầu trời hình thành tráng lệ chuông lớn hình thái.

Tô Vân sừng sững tại chuông bên dưới, xoay người lại, nhìn nhanh chóng tới gần bạch cốt thần nhân.

Nhiều hơn nữa nguyên khí bay tới, để chiếc chuông này càng thêm chân thực, càng thêm không gì phá nổi!

"Cầu Trạch Đạo Quân, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ?" Hắn mặt mang tươi cười.

Cầu Trạch Đạo Quân đột nhiên dừng lại, cảm nhận được Tô Vân thần thông đáng sợ áp lực.

Tô Vân cười nói: "Nhớ ngày đó, ngươi ngụy trang thành bạch cốt thần nhân đưa ta rời đi Phần vũ trụ, ý đồ xuống tay với ta, giành lấy gốc kia Tiên Thiên linh căn. Chỉ là không nghĩ tới lần nữa gặp nhau, ngươi vậy mà thật biến thành bạch cốt thần nhân."

Cầu Trạch Đạo Quân hừ một tiếng, cứ việc chỉ còn lại có xương cốt, nhưng hắn nhất cử nhất động vẫn như cũ hiển lộ hết đại gia phong phạm.

"Ta đã từng nói qua cho ngươi, chúng ta Đạo Quân sẽ chỉ càng thêm nham hiểm. Chỉ là ta không ngờ tới là, Nghiêu Lư Thiên Tôn sẽ càng thêm nham hiểm."

Cầu Trạch Đạo Quân nói: "Ta ý đồ gây nên hắn cùng Cầu Thủy Kính đánh một trận, thừa dịp hắn cùng Thủy Kính tiên sinh lưỡng bại câu thương, ta thì giành lấy Phần vũ trụ quyền thống trị. Lại không nghĩ rằng, hắn đối ta tất cả việc làm đều nhìn ở trong mắt, lại không lộ ra, chỉ ở ta đối với ngươi ra tay lúc đột nhiên ra tay, đem ta đóng ở trường thành bên trên."

Tô Vân mặt mỉm cười: "Nghiêu Lư Thiên Tôn dù sao cũng là Nguyên Thủy cảnh giới tồn tại. Đạo huynh sống lâu như vậy, nhưng ngay cả cảnh giới này biên giới đều không có mò tới, thua ở trong tay hắn cũng hợp tình hợp lý."

Cầu Trạch Đạo Quân suy nghĩ một chút, cảm thấy lời nói của hắn rất có đạo lý, cảm khái nói: "Đáng tiếc ta bị quyền thế mê trí não, thế cho nên có bị Hỗn Độn hải trấn áp kết quả. Nhưng mà cũng may ta vận rủi rất nhanh giải trừ, Luân Hồi đạo hữu giúp ta nhổ xuống cái mũi tên này, đã cứu ta tính mạng. Càng làm cho ta vui vẻ là, ta có thể ở đây gặp phải Tô đạo hữu."

Hắn buồn cười, cười nói: "Hôm nay ta chẳng những thoát khốn, hơn nữa đại thù đến báo, nhìn tới trời không tuyệt ta. Giết ngươi, nhận được đạo kia linh căn, nói không chừng ta đời này cũng có hi vọng chứng đạo Nguyên Thủy. Đến lúc đó, Nghiêu Lư cũng chưa hẳn là đối thủ của ta."

Bọn họ lấy đạo ngữ đối thoại, lấy riêng phần mình đại đạo tới trình bày bản ý của mình, nói đến "Nguyên Thủy" cái từ này lúc, hai người chỗ triển lộ ra đạo ngữ biến hóa không giống nhau.

Cầu Trạch Đạo Quân nói là hắn tu luyện đại đạo cảnh giới cực hạn, mênh mông đại đạo cuối cùng, hiu quạnh, độc nhất vô nhị.

Tô Vân nói đến Nguyên Thủy lúc, trình bày thì là bản thân Hồng Mông cảnh giới cực hạn, có lời như một, vì vũ trụ trước, vạn đạo khởi nguồn, có thể hóa thành Hỗn Độn hải tùy ý vũ trụ tùy ý đại đạo.

Hai người tuy là nói khác biệt, nhưng mà hai bên đều có thể nghe hiểu đối phương ý tứ, đây chính là đạo ngữ thần kỳ chỗ.

Tô Vân nói: "Đạo huynh, Luân Hồi Thánh Vương chưa chắc là cứu ngươi, nói không chừng hắn là để ngươi chặn đao. Ngươi không có phát hiện ư? Ngươi cứ việc rời đi Phần vũ trụ, cũng tiến vào Hỗn Độn hải, lại đi tới nơi này, nhưng ngươi kiếp vận thủy chung chưa hề biến mất. Có lẽ ngươi bị Luân

Hồi Thánh Vương giải cứu ra, có lẽ ngươi gặp phải ta, chỉ là ngươi nếu ứng nghiệm kiếp, hóa thành tro tàn mà thôi.”

Cầu Trạch Đạo Quân nhìn bốn phía, quả nhiên thấy bản thân thân bị có tung bay tro tàn, tựa như bão tuyết bay lả tả.

Cầu Trạch Đạo Quân không để ý lắm, cười nói: “Tô đạo hữu lại tại ý đồ quấy nhiễu đạo tâm của ta. Ta nguyên bản liền đang không ngừng tro tàn hóa, dựa vào cướp đoạt mặt khác vũ trụ thiên địa nguyên khí mà sống, đây bất quá là ta thân thể bình thường tro tàn hóa mà thôi. Giết ngươi, ta giành lấy Tiên đạo vũ trụ thiên địa nguyên khí, chẳng phải giải quyết?”

Hắn cười ra tiếng: “Ngươi bây giờ sở dĩ bình tĩnh như thế, là bởi vì ngươi không biết Luân Hồi Thánh Vương hướng ta đã nói cái gì. Hắn nói cho ta biết, ta sợ hãi cái kia Thủy Kính tiên sinh, để Nghiêu Lư Thiên Tôn kiêng kỵ cái kia Thủy Kính tiên sinh, chẳng qua là cái bé nhỏ không đáng kể tiên nhân. Tiên đạo vũ trụ hiện nay cường đại nhất, chính là ngươi.”

Hắn vốn cho rằng lời vừa nói ra, tất nhiên sẽ rung chuyển Tô Vân đạo tâm, ai ngờ Tô Vân đạo tâm căn bản không có nửa điểm gợn sóng.

Đã trải qua vô số lần tử vong, hơn năm ngàn vạn năm năm tháng, Tô Vân đạo tâm đã trải qua vô số lần lắng đọng, sớm đã xưa đâu bằng nay.

Cầu Trạch Đạo Quân kinh ngạc.

Hắn quyết định lại không thăm dò Tô Vân đạo tâm, mà là trực tiếp ra tay!

Tại thứ sáu Tiên giới, hắn mượn không đến bất luận cái gì thiên địa nguyên khí tới khôi phục thân thể, bởi vậy tốt nhất con đường chính là tốc chiến tốc thắng, tiếp đó trở lại thứ bảy Tiên giới trắng trợn thôn phệ thiên địa nguyên khí, luyện hóa

ngôi sao, luyện hóa ngân hà, thậm chí đem trọn cái thứ bảy Tiên giới luyện hóa hấp thu!

Bất luận Tô Vân trong khoảng thời gian này trở nên làm sao mạnh mẽ, cũng không có khả năng có hắn mạnh mẽ, bởi vì hắn là Đạo Quân, đại đạo quân chủ!

Tô Vân cùng hắn có lớn lao cảnh giới bên trên kém cự ly!

"Coong "

Thân hình hắn nhảy lên, đánh trúng chiếc chuông lớn kia, tại hắn giống như Thâm Uyên giống như pháp lực ảnh hưởng, hắn đòn đánh này trực tiếp vỡ nát Tô Vân chiếc này chuông lớn tất cả phù văn!

Mặc kệ Tô Vân dùng chính là cái gì thần thông, cái gì phù văn, tại hắn Đạo Quân thần thông bên dưới, tất cả là gà đất chó sành, trực tiếp rách nát, hoàn nguyên thành Hỗn Độn chi khí!

Hắn đòn đánh này uy năng bộc phát, quét ngang ức vạn vạn bên trong tinh không, bốn phía vô số bị vùi lấp tại tro tàn bên trong ngôi sao cũng trực tiếp sụp đổ, hóa thành từng tia từng sợi Hỗn Độn chi khí!

"Kết thúc, Tô đạo hữu!" Cầu Trạch Đạo Quân thần thông bộc phát, cười ha ha nói.

"Coong!"

Tiếng chuông chấn động, phản kích mà đến, Cầu Trạch Đạo Quân lui về phía sau một bước, kinh ngạc vô cùng.

Tô Vân đỉnh đầu, chiếc chuông lớn kia quả thực đã triệt để sụp đổ, hóa thành Hỗn Độn chi khí, nhưng Hỗn Độn chi khí còn tại di động, hóa thành hình chuông, thậm chí không ngừng tướng tinh trên không những cái kia sụp đổ tro tàn tinh biến thành Hỗn Độn chi khí hút tới.

Đây là hắn không ngờ tới sự tình!

Càng làm cho hắn không ngờ tới là, lúc trước Tô Vân thần thông chuông lớn uy lực uy năng đã cực kỳ đáng sợ, để hắn cũng cảm giác được uy hiếp. Mà bây giờ hóa thành Hỗn Độn chi khí tạo thành chuông lớn, đối hắn uy hiếp cảm giác mạnh hơn một bậc!

Lúc trước, Tô Vân thần thông chỉ là thần thông, mà bây giờ, lại có muốn biến thành một kiện uy năng vô cùng lớn pháp bảo xu thế!

Hắn vậy mà lại bị chiếc này Hỗn Độn chi khí tạo thành chuông lớn đẩy lui!

"Chuyện gì xảy ra?" Hắn nghi ngờ không thôi.

Tô Vân đứng ở đó miệng chuông lớn phía dưới, đỉnh đầu của hắn, Hỗn Độn chi khí tại gào thét, xoay tròn, từ từ hướng chuông Hỗn Độn thay đổi.

"Đạo huynh, ngươi biết ta đứng chỗ là địa phương nào ư?"

Tô Vân âm thanh từ chuông xuống truyền đến, cười nói: "Nơi này vốn là Luân Hồi Thánh Vương vì Đế Hỗn Độn luyện chuông chỗ, chiếc chuông kia hóa thành Chung sơn tinh vân, có Chúc Long uốn quanh, đợi đến thứ sáu Tiên giới sụp đổ, tám trăm vạn năm sau, tinh hệ tinh vân hóa thành Hỗn Độn chi khí, mới xem như luyện thành. Về sau thứ sáu Tiên giới ban đầu, nơi đây Chung sơn tinh vân bị một hồi đại chiến chỗ hủy diệt, bởi vậy chiếc này chuông Hỗn Độn cũng không luyện thành."

Cầu Trạch Đạo Quân thân hình như chỉ riêng như điện, trong chốc lát xoay quanh chiếc này Hỗn Độn chuông lớn xoay tròn không biết bao nhiêu vòng, công ra bao nhiêu cái Đạo Quân cấp thần thông!

Chỉ nghe tiếng chuông chấn động không dứt, Hỗn Độn chi khí cũng càng thêm chặt chẽ nồng đậm, xoay quanh vô hình

chuông xoay tròn, vậy mà tại công kích của hắn xuống muốn từ từ hình thành thực thể!

"Chiếc này chuông lớn hủy đi về sau, Luân Hồi Thánh Vương liền không tiếp tục luyện, ta mượn dùng Đế Hỗn Độn một tòa Tiên giới pháp lực, há có thể không có hồi báo?"

Tô Vân tại chuông xuống lộ ra mỉm cười: "Ta đứng ở chỗ này, giúp hắn một chút, luyện thành thứ sáu miệng chuông Hỗn Độn. Còn ngươi, ta mượn dùng thần thông của ngươi cùng lực lượng, đem Chung sơn tinh hệ đánh thành Hỗn Độn chi khí, tới để chuông Hỗn Độn triệt để thành hình!"

"Đương"

Cầu Trạch Đạo Quân một kích sau đó, nhưng gặp toàn bộ Hỗn Độn chi khí nhất thời tiêu tán, một cái cổ điển ảm đạm chuông lớn hiện lên ở trước mặt hắn.

Chiếc chuông này khổng lồ như vậy, bao phủ gần phân nửa thứ sáu Tiên giới, miệng chuông hướng phía dưới, yên tĩnh trôi lơ lửng ở thứ sáu Tiên giới tro tàn bình nguyên phía trên.

Bốn phía, vô số ngôi sao trôi nổi, tại đây miệng chuông Hỗn Độn phía trước nhỏ bé như hạt bụi.

Cầu Trạch Đạo Quân nổi bồng bềnh giữa không trung, sừng sững tại đây miệng chuông lớn phía trước, trong lòng chính là rung động lại có chút nghi hoặc.

Nguyên bản nơi này cũng không có chuông, cũng không có cái gọi là Chung sơn tinh hệ tinh vân, chỉ có một ít rách nát ngôi sao. Thậm chí, mảnh này Tiên giới liền thiên địa đại đạo đều đã hóa thành tro tàn!

Nhưng khi hắn đánh nát Tô Vân thần thông, đem bốn phía ngôi sao chấn thành Hỗn Độn chi khí, chiếc chuông này liền tại Tô Vân tạo nên xuống thành hình. Kỳ lạ hơn đặc biệt chính là, nơi này nguyên bản không có bất luận cái gì thiên địa đại

đạo, thế mà bỗng dưng bên trong diễn sinh ra một loại cao thâm khó dò đại đạo, như Hỗn Độn hải giống như mênh mông không lường được đại đạo!

Hỗn Độn đại đạo!

Cái này hoàn toàn vượt qua hắn nhận thức!

Hắn với tư cách Phần vũ trụ Đạo Quân, đối loại hiện tượng này chưa từng nghe thấy, chưa từng nhìn thấy!

Cuối cùng một tia Hỗn Độn chi khí bị hấp thu, đi vào chuông Hỗn Độn phía trong.

"Đạo huynh!"

Tô Vân sừng sững tại chuông Hỗn Độn bên dưới, theo thân hình của hắn cúi xuống, chiếc này lớn lao chuông càng ngày càng nhỏ: "Mời đạo huynh lên đường!"

Chuông Hỗn Độn xoay tròn bay ra, coong một tiếng vang lớn, Cầu Trạch Đạo Quân một tiếng hét, ngạnh hám chiếc này chuông lớn, pháp lực hóa thành Phần vũ trụ Nguyên Thủy chí bảo hình thái, cùng chuông Hỗn Độn đối kháng.

"Ầm!"

Hủy thiên diệt địa giống như uy năng truyền đến, Cầu Trạch Đạo Quân bị đánh đến bay ngược mà lên, ngay sau đó sau đầu truyền đến chuông vang, hắn vội vàng quay đầu, chỉ thấy một cái khác miệng chuông lớn bay tới.

Chiếc chuông này lại không phải chuông Hỗn Độn, mà là toàn thân chất phác tự nhiên, không có bất kỳ cái gì hoa văn trang sức, tinh thuần như một.

Chiếc chuông này chính là Tô Vân luyện chế huyền thiết chuông lớn, lúc trước bởi vì phía trong giấu Trụ Quang luân cùng Vũ Thanh luân, đại biểu thời kì thanh âm, bởi vậy tên là Thời Âm chuông, mà bây giờ Vũ Thanh Trụ Quang chỉ là

Hồng Mông bao hàm hai loại đại đạo, bởi vậy thay tên, tên là Hồng Mông chuông.

Hai cái chuông lớn một trước một sau, đánh giết Cầu Trạch, riêng phần mình uy năng mênh mông dâng trào!

Chuông Hỗn Độn vỡ nát tất cả, đem tất cả vật chất toàn bộ hóa thành Hỗn Độn chi khí, thôn phệ luyện hóa. Hồng Mông chuông liền nói pháp thiên biến vạn hóa, khi thì một phân thành hai, khi thì lấy một hóa vạn, đánh cho Cầu Trạch vô cùng nhếch nhác.

Tô Vân trong lòng biết nhất định phải tốc chiến tốc thắng, đột nhiên tự mình giết vào chiến trường!

Cầu Trạch Đạo Quân nguyên bản liền hai mặt thụ địch, khó mà ngăn cản, lại thêm Tô Vân tự mình công tới, lập tức liên tục bị thương.

Nhưng hắn dù sao cũng là Đạo Quân, Tô Vân muốn giết hắn vẫn là cực kỳ khó khăn, hơn nữa Cầu Trạch Đạo Quân thấy tình thế không ổn, liền lập tức bỏ chạy, để hắn không thể không tế lên Hồng Mông chuông, giam cầm bốn phía, để Cầu Trạch không cách nào chạy ra thứ sáu Tiên giới!

Thứ sáu Tiên giới trên cánh đồng hoang, Hồng Mông chuông treo cao, chuông xuống bao quát toàn bộ thứ sáu Tiên giới chủ đại lục.

Chuông bên dưới, chuông Hỗn Độn trôi tới trôi lui, hầu như đem trọn cái thứ sáu Tiên giới chủ đại lục đánh cho vỡ nát, hóa thành cuồn cuộn phun trào Hỗn Độn chi khí, gào thét xoay tròn!

Mà tại cái kia Hỗn Độn chi khí trung tâm, Tô Vân cùng đầu dê thân người còn sót lại bạch cốt Cầu Trạch Đạo Quân còn tại làm liều chết chém giết!

Cầu Trạch Đạo Quân xương cốt rách tung toé, đỉnh đầu sừng dê cũng bị đánh cho vỡ nát, cái kia vĩ đại vô cùng Đạo Quân nguyên thần thỉnh thoảng phóng lên trời, muốn chạy ra nơi đây, lại bị Hồng Mông chuông đè xuống!

Tô Vân tận chiếm thượng phong, áp chế Cầu Trạch, sau mấy tháng, một tiếng chuông vang, Cầu Trạch Đạo Quân đạo cốt vỡ nát!

"Tô đạo hữu, tha mạng!"

Cầu Trạch Đạo Quân nguyên thần xin tha, la lên: "Ta tuy có hại ngươi chi tâm, nhưng dù sao chưa hề đắc thủ! Ta được đạo tại mười hai cái vũ trụ kỷ nguyên trước đó, chưa hề chết khi kiếp số phía dưới, chẳng lẽ muốn chôn vùi Vu đạo hữu tay? Xin tha ta không chết, phế bỏ ta toàn thân đạo hạnh, ta nguyện trở thành Tiên đạo vũ trụ một thành viên, bắt đầu lại. Có ta giúp đỡ, Đế Hỗn Độn phục sinh không thành vấn đề…"

Tô Vân lắc đầu: "Đạo huynh, ngươi trước sau hai đầu, liền Nghiêu Lư Thiên Tôn đều còn có thể phản bội, ta không tin được ngươi."

Cầu Trạch Đạo Quân đại đạo nguyên thần hét giận dữ nhào tới, la lên: "Vậy liền đoạt xá ngươi!"

Tô Vân khom người đón lấy: "Đạo huynh, ngươi kiếp số đã đến, đưa đạo huynh lên đường."

Chuông Hỗn Độn bay tới, Hồng Mông chuông từ trên trời giáng xuống, đem Cầu Trạch đại đạo nguyên thần cùng chuông Hỗn Độn cùng nhau chụp ở chuông bên dưới.

Tiếng chuông vang lên, qua trong thời gian ngắn, Cầu Trạch nguyên thần bị luyện thành tro bụi.

Tô Vân lập tức cuốn lên hai cái chuông lớn, gào thét hướng thứ bảy Tiên giới mà đi: "Thời gian còn kịp, Luân Hồi Thánh

Vương ăn ta một kích, trong khoảng thời gian này thương thế khó lành…”

Hắn vừa mới bay qua Bắc Miện trường thành, đột nhiên một chỉ đối diện điểm tới, chính giữa mi tâm của hắn!

Chương 947 : Cùng đường bí lối nghi không đường

Chương 937: Cùng đường bí lối nghi không đường

"Tô đạo hữu, cuối cùng giết chết ngươi!" Bắc Miện trường thành một chỗ khác truyền đến Luân Hồi Thánh Vương tiếng cười.

Một chỉ này hầu như đem Tô Vân đại não xuyên thủng, ngay sau đó Tô Vân sau lưng xuất hiện liên tiếp chồng chéo cùng một chỗ Tô Vân thân ảnh, mỗi cái Tô Vân đều so trước mặt Tô Vân trẻ tuổi một chút, vô số cái Tô Vân chữ Nhất kéo ra, kéo dài đến chân trời!

Đến cuối cùng, Tô Vân chỉ là một cái vừa mới xuất thế hài nhi!

Toàn bộ Tô Vân cái trán, đều có một đầu ngón tay điểm tới, muốn đem thời gian tuyến bên trên tất cả đầu của hắn xuyên thủng!

Đây chính là Luân Hồi Thánh Vương thủ đoạn, đem ngươi từ thời gian tuyến bên trên trực tiếp xoá bỏ, nhìn ngươi có chết hay không!

Lúc trước Luân Hồi Thánh Vương cũng dùng qua thủ đoạn giống nhau đối phó U Triều Sinh, chẳng qua U Triều Sinh chính là Đạo Thần, nắm giữ cá nhân Đạo giới, cảnh giới so Luân Hồi Thánh Vương còn cao hơn.

Hắn là đại đạo cuối cùng tồn tại, quá khứ tương lai đại nhất thống, hình thành duy nhất chân ngã, nắm giữ vô số cái thời

gian tuyến bên trên vận mệnh của mình, cho dù là Luân Hồi Thánh Vương cũng không thể đem hắn dễ dàng xoá bỏ.

Nhưng mà Tô Vân dù sao không phải nắm trong tay Đạo giới Đạo Thần.

Luân Hồi Thánh Vương một chỉ này tới cực kỳ khéo léo, Tô Vân cùng Cầu Trạch đại chiến mấy tháng, cũng nhiều lần bị thương, hắn thừa dịp Tô Vân thương thế chưa hề khỏi hẳn thời điểm, lại là mai phục tại Bắc Miện trường thành sau đột nhiên đánh lén, mới có thể một kích thành công!

Thương thế của hắn đã khỏi hẳn, so Tô Vân dự liệu thời gian còn phải sớm hơn, coi như không đánh lén, hắn cũng có thể chiến thắng Tô Vân, nhưng mà hắn lại một mực đánh lén hành động này.

Mắt thấy một chỉ này sắp đem Tô Vân xoá bỏ, đột nhiên vô số cái Tô Vân tạo thành thời gian tuyến phân tách, trong khoảnh khắc lấy ngàn mà tính Luân Hồi thời gian tuyến xuất hiện!

Tô Vân sau lưng, vô số cái Tô Vân giống như là khổng tước xòe đuôi giống như bốn phương tám hướng trải rộng ra, lại là Tô Vân lấy tại tiên thiên thần giếng bên trong trồng kim liên, hình thành khác biệt Luân Hồi thời không!

Những này Luân Hồi thời không, dài đến hơn năm ngàn vạn năm!

Luân Hồi Thánh Vương nhất thời cảm thấy mệt mỏi!

Muốn đem những này Tô Vân tất cả đánh giết, cần phải đến tìm đến những này Luân Hồi, tiếp đó mới có thể tru sát Tô Vân!

Chỉ là, cái này cần thời gian.

Nhưng hắn dù sao tu vi mạnh mẽ, trong khoảnh khắc liền tìm khắp những cái kia Luân Hồi thời không. Nhưng mà lại có một đạo trong luân hồi thời gian tuyến bị hắn phát hiện, đó là Tô Vân trở lại đệ nhất Tiên giới thời kì lưu lại thời gian tuyến!

Nhiều như thế thời gian tuyến, rối loạn phức tạp, hơi không cẩn thận liền sẽ thất bại trong gang tấc.

Trừ cái đó ra, hắn phát hiện còn có một đầu thời gian tuyến đánh gãy đi, đó là bởi vì Tô Vân đã từng đi vào Hỗn Độn hải, đi qua Phần vũ trụ!

"Thánh Vương, ngươi không giết được ta!"

Tô Vân thân hình nhanh chóng lui về phía sau, sau lưng vô số thời gian tuyến bên trong vô số bản thân đang nhanh chóng hợp nhất, bình tĩnh vô cùng nói: "Chính là ta Tiên Thiên Nhất Khí, chính là Hồng Mông, hơn nữa luyện thành Thái Nhất Thiên Đô, chỉ cần ngươi sót bất kỳ một cái nào thời gian điểm lên ta, ta đều đem phục sinh, trở lại!"

Luân Hồi Thánh Vương to lớn khuôn mặt từ Bắc Miện trường thành một bên khác hiện lên, che khuất thứ bảy Tiên giới, ngay sau đó từ từ bay lên, theo sát mà đến, một chỉ này phụ cốt đi theo, theo Tô Vân thân hình di động mà di động, chỉ lực trong khoảnh khắc xuyên qua hầu như tất cả thời gian tuyến.

Hai người trong khoảnh khắc liền từ thứ sáu Tiên giới một phía này đi tới một chỗ khác, vượt ngang toàn bộ Tiên giới, ngay sau đó vượt qua trường thành, đi vào thứ năm Tiên giới!

Luân Hồi Thánh Vương một chỉ này thủy chung theo sát Tô Vân, để hắn không cách nào từ bản thân chỉ lực bên dưới chạy trốn!

Tại hai người ngập trời pdưới háp lực, thứ sáu Tiên giới, thứ bảy Tiên giới giống như là bóp méo thành quang hoàn, trôi

lơ lửng ở đỉnh đầu của bọn hắn.

Mà dưới chân bọn hắn thứ năm Tiên giới cũng bởi vì hai người mạnh mẽ vô biên lực lượng mà nhiễu sóng!

"Tô đạo hữu, ta xuất thủ, đảm bảo sẽ không lọt mất bất kỳ một cái nào thời gian điểm! Ngươi cho rằng đi Hỗn Độn hải, liền có thể tránh thoát ta đòn đánh này?"

Luân Hồi Thánh Vương bên người, thời không cực nhanh, vô số hình ảnh chảy qua, từng có đi, cũng có tương lai, cười nói: "Ngươi lại không biết bởi vì ngươi từng tới Hỗn Độn hải nguyên nhân, ngươi bản thân cùng trong Hỗn Độn hải ngươi nhân quả quan hệ cũng sẽ đánh gãy đi. Chỉ cần diệt trừ Tiên đạo vũ trụ tất cả ngươi, ngươi chính là chân chính tử vong!"

Hắn nói là Hỗn Độn hải đặc tính.

Hỗn Độn hải không chỉ có thể chặt đứt Luân Hồi , đồng dạng cũng sẽ rối loạn nhân quả, đảo nhân làm quả, lấy kết quả làm nguyên nhân loại hình sự tình thường có phát sinh. Tại trong Hỗn Độn hải, nhi tử có thể so phụ thân trước ra đời, tương lai có thể phát sinh ở quá khứ trước đó, tất cả đều là không có thứ tự, rối loạn.

Nhân quả đánh gãy đi, coi như Tiên Thiên Nhất Khí lại đặc thù, Hồng Mông lợi hại hơn nữa, Luân Hồi Thánh Vương vẫn là có thể tại tất cả thời gian tuyến bên trên tru sát Tô Vân!

Mắt thấy một chỉ này sắp xuyên qua toàn bộ Tô Vân, nhưng vào lúc này, đột nhiên Tô Vân trong cơ thể phía bên trái bên cạnh đi ra cái thứ hai Tô Vân.

Luân Hồi Thánh Vương không cần nghĩ ngợi, lại là một chỉ đột nhiên xuất hiện, chính giữa cái thứ hai Tô Vân mi tâm!

Cái thứ hai Tô Vân bị đánh trúng về sau, sau lưng lại hiện ra vô số cái Tô Vân thân ảnh, cũng có riêng phần mình thời gian tuyến, cùng Tô Vân hoàn toàn tương tự!

Cùng lúc đó, Tô Vân phía bên phải cũng đi ra một cái Tô Vân.

Luân Hồi Thánh Vương thân thể lay động, nhất thời hiện ra mười sáu đầu mười tám cánh tay, lại là một chỉ điểm đến, quát: "Ngươi muốn chạy trốn? Trốn được sao?"

Nhưng mà một chỉ này lại điểm tại chuông Hỗn Độn bên trên, chuông lớn phát ra nổ vang, Luân Hồi Thánh Vương ngón tay nhất thời nổ tung, máu thịt be bét!

Cầu Trạch Đạo Quân cứ việc chỉ còn lại có xương khô, vẫn kiên trì mấy tháng, mới bị Tô Vân dùng chuông Hỗn Độn đánh nát toàn thân đạo cốt, đem hắn luyện chết. Luân Hồi Thánh Vương tuy là mạnh mẽ, nhưng da thịt xương cốt nhưng còn xa không bằng Cầu Trạch.

Hắn một chỉ này tích chứa uy lực thực sự mạnh mẽ, thế cho nên gặp phải chuông Hỗn Độn phản kích, mặt khác mấy cái đầu ngón tay cũng đi theo nhao nhao nổ tung, suýt nữa cắt!

Hắn thôi thúc Luân Hồi thần thông, trong lòng giật mình, bàn tay của hắn cũng không như hắn suy nghĩ như vậy khôi phục như lúc ban đầu.

Chuông Hỗn Độn Hỗn Độn nhân quả, cũng Hỗn Độn Luân Hồi, hắn cái tay này bị chuông Hỗn Độn đánh hỏng, liền thật bị đánh hỏng, Luân Hồi đại đạo không cách nào đem khôi phục!

Cái này trong khoảng thời gian ngắn, hai người đã đi tới thứ tư Tiên giới.

Cũng trong lúc đó, Hồng Mông chuông đánh đến!

Luân Hồi Thánh Vương mặt khác mười lăm cánh tay nhao nhao vỗ tới, trước sau rơi vào chiếc này chuông lớn phía trên, cùng lúc đó, toàn bộ Tô Vân từ Luân Hồi Thánh Vương dưới tay thoát thân.

Phía sau hắn, tất cả thời gian tuyến co rút lại, quay về nhất thể.

Tô Vân cái trán lỗ ngón tay cũng đang chậm rãi khép lại, nhưng mà đều là không cách nào hoàn toàn khép lại.

Đối với Luân Hồi Thánh Vương thần thông, hắn chỉ có thể phá giải một nửa, bởi vậy đạo thương không cách nào khỏi hẳn.

Tô Vân chợt quát một tiếng, thôi thúc Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân, nhất thời vô số Tô Vân hư ảnh xuất hiện, hình thành một cái to lớn Luân Hồi Hoàn, tu vi của hắn cũng tự liên tiếp tăng vọt!

"Ở trước mặt ta sử dụng Luân Hồi thần thông?"

Luân Hồi Thánh Vương đẩy lùi Hồng Mông chuông, thò tay nhẹ nhàng nhấn một cái, toàn bộ Tô Vân hư ảnh biến mất không còn tăm tích, để hắn không cách nào mượn lực!

Thái Nhất Thiên Đô vốn có chính là Đế Tuyệt nhìn thấy Đế Hỗn Độn Luân Hồi Hoàn, tìm hiểu mà ra công pháp, cứ việc Đế Tuyệt mở ra Thái Nhất Thiên Đô định mức rất nhiều diệu dụng, Tô Vân học được về sau, lại cùng Hồng Mông phù văn tương dung, trở nên càng thêm thần diệu, nhưng mà đối với Luân Hồi Thánh Vương tới nói, tiện tay có thể phá!

"Ngươi bị bức ép đến nơi đây, còn có thể mượn tới Đế Hỗn Độn pháp lực ư?" Luân Hồi Thánh Vương cười nói.

Trên tay hắn công kích càng thêm kỳ quỷ, mỗi một kích hạ xuống, Tô Vân thời gian tuyến liền bị kéo vươn ra đến, quá khứ tương lai, bị tùy ý kéo duỗi, mỗi một đạo công kích đều không chỉ là công kích Tô Vân, vẫn là công kích quá khứ thời kì Tô Vân, cùng với tương lai thời kì Tô Vân!

Luân Hồi Thánh Vương tự mình ra tay, tuyệt đối không phải Đế Hốt thôi thúc Luân Hồi thần thông có khả năng so

sánh, phàm là Tô Vân có bất kỳ sơ xuất, đều sẽ chết ở trong tay của hắn.

Tô Vân đành phải tại Luân Hồi Thánh Vương cuồng phong bạo vũ đả kích xuống không ngừng lùi lại, đột nhiên dưới chân hắn một đòn nặng nề, nhất thời Đạo cảnh trải rộng ra, cười nói: "Ta có thể khôi phục thứ bảy Tiên giới, chẳng lẽ liền không cách nào khôi phục thứ tư Tiên giới ư?"

Tiên Thiên Đạo cảnh nhất thời bao phủ bốn phương tám hướng, thứ tư trong tiên giới tất cả mục nát thiên địa đại đạo thậm chí vạn vật, đều đang nhanh chóng khôi phục!

Thậm chí những cái kia người đã chết, cũng tại tro tàn bên trong đứng lên!

Thứ tư Tiên giới vậy mà từ tro tàn bên trong phục sinh!

Tô Vân pháp lực tăng vọt, thôi thúc Hồng Mông chuông, coong một tiếng tiếng vang, đập vào Luân Hồi Thánh Vương trên trán, Luân Hồi Thánh Vương một cái đầu bị đánh đến nổ tung!

Luân Hồi Thánh Vương bị đau, thân thể lay động, thắt ở bên hông năm chiếc chuông Hỗn Độn bay ra, đem Tô Vân đánh ra thứ tư Tiên giới!

Tô Vân có một cái khác miệng chuông Hỗn Độn hộ thể, cứ việc bị năm chiếc chuông lớn đánh, nhưng lại không bị trực tiếp đánh giết, để hắn thoáng thở phào một cái. Chỉ là cái kia năm chiếc chuông Hỗn Độn tại Luân Hồi Thánh Vương thôi thúc bên dưới, đem hắn ép tới căn bản đứng không vững thân hình!

Luân Hồi Thánh Vương theo sát mà tới, không cho hắn khôi phục thứ ba Tiên giới mượn tới Đế Hỗn Độn pháp lực cơ hội, năm chiếc chuông lớn lần nữa chấn động, đem hắn đánh ra thứ ba Tiên giới.

Tô Vân triệu hồi Hồng Mông chuông, ra sức ngăn cản, vừa đánh vừa lui, tìm cơ hội, hắn không có tìm đến bất cứ cơ hội nào. Luân Hồi Thánh Vương ngũ chuông đều xuất hiện, đem hắn theo thứ ba Tiên giới, một đường đánh tới đệ nhất Tiên giới, đánh tới Thần Thông hải, từ Luân Hồi Hoàn phía dưới xuyên qua!

Cuối cùng, Luân Hồi Thánh Vương đem hắn đẩy vào Hỗn Độn hải.

Hai người đứng tại dâng trào khuấy động trên mặt biển, Luân Hồi Thánh Vương lúc này mới thở phào một cái, Tô Vân cũng là âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Hai người trôi lơ lửng ở trên mặt biển phương, đỉnh đầu chính là Tiên đạo vũ trụ, trôi lơ lửng ở Đế Hỗn Độn Luân Hồi Hoàn bên trong, quang mang sáng rực chói mắt, tựa như trong Hỗn Độn hải minh châu, cực kỳ chói mắt.

Luân Hồi Thánh Vương vẫy tay, năm chiếc chuông Hỗn Độn bay trở về, xoay quanh hắn xoay tròn, cười nói: "Tô đạo hữu quả thật bất phàm, khó trách Đế Hỗn Độn cùng Ứng Tông Đạo đều sẽ gọi ngươi là đạo hữu. Trên tay ngươi là một bàn nát cờ, ngươi cũng chỉ có một đầu nát mệnh, lại đi tới một bước này, ép ta không thể không tại Hỗn Độn hải bên trên kết thúc ngươi."

Tô Vân ổn định thân hình, thản nhiên nói: "Thánh Vương, ngươi làm sao biết ta không phải cố ý để ngươi đem ta bức đến nơi này?"

Luân Hồi Thánh Vương bật cười nói: "Cố ý? Tại Tiên đạo vũ trụ, ngươi có thể mượn tới Đế Hỗn Độn trước khi chết một phần tám pháp lực, còn có tư cách đánh với ta một trận. Ở đây, ngươi có thể mượn đến cái gì?"

Tô Vân khẽ mỉm cười, Tiên Thiên Đạo cảnh trải rộng ra, vẻ mặt tự nhiên: "Ta có thể mượn tới Hỗn Độn hải lực lượng."

Hắn bát trùng thiên Tiên Thiên Đạo cảnh trung tâm, một cây sen hoa cùng ao nước nhỏ từ từ hạ xuống, cắm rễ tại trong Hỗn Độn hải.

Luân Hồi Thánh Vương đồng tử chợt co lại, đột nhiên cười ha ha: "Một gốc Tiên Thiên bất diệt linh quang hình thành vũ trụ linh căn mà thôi, ngươi lại xem như vô thượng chí bảo, loại bảo vật này Đạo giới trong vũ trụ cũng có, chỉ đến như thế."

Tô Vân khẽ mỉm cười, đứng tại hoa sen phía trên: "Cái này gốc linh căn là ta mở ra vũ trụ lấy được, này linh căn cùng ta là nhất phù hợp. Ngươi biết ta vì sao có thể sử dụng Luân Hồi thần thông tới thôi thúc gia trì cái này gốc linh căn, thế cho nên ngươi cũng bị ta lừa gạt, ngã vào ta thiết kế tỉ mỉ có thứ tự Luân Hồi ư?"

Luân Hồi Thánh Vương lắc đầu: "Xin chỉ giáo."

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị: "Cái này gốc linh căn nắm giữ Hồng Mông đặc tính, ta gọi là Hồng Mông Liên, bởi vậy tại ta dùng ngươi Luân Hồi thần thông gia trì nó lúc, liền có thể đem hóa thành xuyên qua Tiên đạo vũ trụ Luân Hồi thần thông!"

Luân Hồi Thánh Vương tỉnh ngộ, ánh mắt rơi vào dưới chân của hắn, hoa sen, ao nhỏ đâm vào trong Hỗn Độn hải, bắt đầu từ trong Hỗn Độn hải hấp thu năng lượng, gia trì Tô Vân, để Tô Vân thực lực tu vi liên tiếp tăng vọt!

Tuy là Hồng Mông Liên cùng Tiên Thiên trì để Tô Vân tu vi nhanh chóng nâng cao, nhưng nâng cao mức độ xa không đi đến Đế Hỗn Độn một phần tám pháp lực mức độ.

Bất quá, Tô Vân tương đương với có một cái liên tục không ngừng động lực cội nguồn, Hỗn Độn hải chính là động

lực của hắn cội nguồn!

Thông qua Hồng Mông Liên cùng Tiên Thiên trì, pháp lực của hắn sẽ vĩnh viễn sẽ không khô kiệt, có thể chiến đấu đến thiên hoang địa lão!

"Tô đạo hữu, ngươi thật sự là một nhân tài."

Luân Hồi Thánh Vương khen ngợi một phen, ngay sau đó lắc đầu nói: "Ngươi hẳn phải biết, Đế Hỗn Độn sau khi chết, tám cái Tiên giới đều là tùy ta từ trong Hỗn Độn hải mở ra mở rộng. Luân Hồi đại đạo quả thực bị Hỗn Độn hải khắc chế, nhưng tương tự cũng có thể từ trong hỗn độn sáng tạo một cái Luân Hồi thế giới. Ngươi lựa chọn ở đây cùng ta quyết chiến, đã chú định ngươi suy yếu."

Hắn thân thể hóa thành rách rưới cự nhân, Luân Hồi đại đạo vận chuyển, Tô Vân bốn phía Hỗn Độn hải nhất thời thành phiến liên miên nước biển bay lên, bốc hơi, từng khỏa ngôi sao từ trong biển bay lên, nhanh chóng đi xa!

Tô Vân trong lòng biết không ổn, lập tức ra tay tấn công, đem Hồng Mông chuông cùng chuông Hỗn Độn uy năng phát huy đến cực hạn!

Nhưng sau một khắc, Hồng Mông Liên cùng Tiên Thiên trì đã từ trong Hỗn Độn hải trần trụi đi ra!

Hắn không cách nào lại từ Hỗn Độn hải mượn lực!

"Một bước sai, từng bước sai! Tô đạo hữu, ngươi đấu không lại ta!"

Luân Hồi Thánh Vương hai cái Hỗn Độn chuông lớn nghênh đón Hồng Mông chuông cùng chuông Hỗn Độn, mặt khác ba ngụm chuông Hỗn Độn thì thẳng đến Tô Vân mà tới!

Tô Vân gầm thét, khí tức cùng Hồng Mông Liên cùng Tiên Thiên trì liên kết, đem cái này gốc linh căn uy năng tăng lên

tới cực hạn!

"Đương"

Cái thứ nhất chuông kéo tới, Hồng Mông Liên bị đánh xuyên.

"Đương"

Chiếc thứ hai chuông kéo tới, Tiên Thiên trì bị bốc hơi.

"Đương"

Cái thứ ba chuông đánh tới, Tô Vân bát trùng thiên Đạo cảnh bị phá hủy, tất cả Hồng Mông phù văn toàn bộ hóa thành Hỗn Độn chi khí, nguyên thần của hắn tại Hỗn Độn chi khí giãy dụa.

Thân thể của hắn không ngừng tan rã, hóa thành Hỗn Độn chi khí, nguyên thần cũng đang không ngừng Hỗn Độn hóa.

Luân Hồi Thánh Vương cười ha ha, đem Hồng Mông chuông ép vào Hỗn Độn hải, chìm vào trong biển, cười nói: "Tô đạo hữu, Hồng Mông bất diệt, ngươi vĩnh viễn không chết. Nhưng bây giờ…"

Hắn một chỉ điểm ra, thô to đầu ngón tay nhẹ nhàng đụng chạm Tô Vân mi tâm, lại không có xuyên thủng Tô Vân đại não, thản nhiên nói: "Ngươi còn có Hồng Mông ư?"

Hắn một chỉ này, chỉ là đem Tô Vân toàn bộ quá khứ tất cả hiển hiện ra!

Tô Vân sau lưng hiện ra vô số thân ảnh, không biết bao nhiêu đạo luân về.

Luân Hồi Thánh Vương bắt lấy một cái chuông Hỗn Độn, nhẹ nhàng vỗ một cái, từng đạo thời gian tuyến bên trên Tô Vân nhất thời trong cơ thể Hồng Mông hóa thành Hỗn Độn chi

khí, nguyên thần cùng thân thể bắt đầu ở Hỗn Độn chi khí ăn mòn bên dưới tan rã.

"Ngươi thua."

Luân Hồi Thánh Vương lấy xuống Tô Vân chiếc kia chuông Hỗn Độn, treo ở cái hông của mình, thản nhiên nói: "Bốn năm sau, ngươi đem triệt để chết tại Hỗn Độn chi khí bên trong, hóa thành hư không. Trân quý chính mình thời gian đi."

Hắn nhẹ nhàng vung lên ống tay áo, Tô Vân thoát khỏi Hỗn Độn hải, rơi hướng thứ bảy Tiên giới.

Chương 948 : Ngô Đồng hoa nở lại một xuân

Chương 938: Ngô Đồng hoa nở lại một xuân

Tô Vân không ngừng rơi xuống, cảm giác bất lực không ngừng vọt tới, thân thể của hắn nguyên thần không ngừng phân giải, hóa thành Hỗn Độn chi khí, này lại để hắn càng ngày càng suy yếu.

Hắn rơi vào thứ bảy Tiên giới, xa xa nhìn thấy U Triều Sinh tại giết Đế Hốt.

U Triều Sinh đem Đế Hốt giết một lần lại một lần, nhưng mỗi một lần Đế Hốt sau khi chết, cũng sẽ ở Luân Hồi Hoàn bên trong sống lại, vô cùng vô tận, vĩnh viễn không ngừng.

Tô Vân vẻ mặt buồn bã, không còn hy vọng.

Không có hắn giúp đỡ, U Triều Sinh không cách nào làm được ngũ huyền hợp nhất, phá giải Luân Hồi phi hoàn.

Ngăn cản U Triều Sinh không phải Đế Hốt, mà là Luân Hồi phi hoàn, là Luân Hồi Thánh Vương.

Luân Hồi Thánh Vương giống như là bắt được chuột mèo con, đang trêu đùa U Triều Sinh, nhìn hắn một bên một bên làm chuyện vô ích. Đợi đến hắn chơi chán thời điểm, mới có thể giết chết U Triều Sinh.

“Hiện tại, đã không người có khả năng ngăn cản tất cả những thứ này.”

Hắn rơi vào Đế đình.

Thứ bảy Tiên giới nguyên bản bởi vì bị Tô Vân Đạo giới bao phủ nguyên nhân, không còn tro tàn hóa xu thế, nguyên khí cùng thiên địa đại đạo lần nữa khôi phục sinh lực. Mà bây giờ Tô Vân chẳng những tu vi pháp lực không ngừng hóa thành Hỗn Độn, thậm chí liền cả người đều tại Hỗn Độn hóa, thứ bảy Tiên giới cũng lại bắt đầu lại từ đầu tro tàn hóa.

Chỉ là tro tàn hóa quá trình dài đằng đẵng, nhưng xu thế đã không cách nào tránh khỏi.

Người bình thường căn bản là không có cách cảm ứng được thiên địa đại đạo suy yếu, chỉ có tiên nhân mới có thể cảm thấy được giờ khắc này thứ bảy Tiên giới đột nhiên từ thịnh chuyển suy.

Nhưng loại sửa đổi này là rất nhỏ, cuộc sống của mọi người vẫn là sẽ kéo dài tiếp, cũng sẽ không giống như tro tàn tiên chi loạn lúc thiên địa nguyên khí nhanh chóng khô kiệt thiên địa đại đạo nhanh chóng mục nát.

Thứ bảy Tiên giới còn có thể kiên trì rất lâu mới có thể xuất hiện thiên địa đại đạo tàn lụi khô bại hiện tượng, thậm chí tại trong lúc này, thiên địa nguyên khí còn có thể chống đỡ nhiều hơn nữa linh sĩ trở thành tiên nhân, thậm chí nói không chừng sẽ còn xuất hiện mấy vị Đạo cảnh cửu trùng thiên tồn tại.

Nhưng mà không còn Tô Vân che chở, tất cả những thứ này đều đem là mộng ảo bọt nước.

Tô Vân đáp xuống Đế đình Đế cung bên trong, Luân Hồi Thánh Vương rất tri kỷ, không có ném chết hắn, cũng không có để hắn đầu dưới chân trên ngã xuống đến, mà là đem hắn nhẹ nhàng đặt ở trên đất.

Tô Vân yên lặng đứng ở nơi đó, thử nghiệm điều động tu vi, nhưng mà hắn điều động không được bất luận cái gì một

chút nguyên khí.

Trong cơ thể hắn Tiên Thiên Nhất Khí hóa thành Hỗn Độn chi khí, nguyên thần cũng đang không ngừng Hỗn Độn hóa, hắn sinh cơ đã cắt đứt, hiện tại sở dĩ còn sống, chỉ là thân thể của hắn cùng nguyên thần quá mạnh, triệt để hóa thành Hỗn Độn chi khí cần một chút thời gian mà thôi.

Sớm muộn hắn sẽ hóa thành đoàn Hỗn Độn chi khí, tiêu tán ở trong thiên địa này.

"Bệ hạ trở về!"

Có cung nữ phát hiện hắn, không khỏi mừng rỡ, vội vàng bôn tẩu khắp nơi, tuyên bố cái tin tức tốt này.

Tô Vân há miệng, lại không có mở miệng ngăn cản.

Qua không lâu, Vân Thiên Đế trở lại Đế đô biến mất liền truyền khắp Đế Đô thành, rất nhanh Trì Tiểu Dao liền tìm tới, cười nói: "Sư đệ, ngươi trở về, tình hình chiến đấu làm sao?"

Tô Vân khóe miệng lay động, không nói gì.

Trì Tiểu Dao hưng phấn nói: "Hiện tại thiên hạ thái bình đi? Cuối cùng có thể không cần đánh trận!"

Lúc này, Ứng Long âm thanh từ bên ngoài truyền đến: "Bệ hạ trở về? Tình hình chiến đấu làm sao?"

Thanh âm của hắn còn chưa hạ xuống, liền nghe Bạch Trạch cùng Nữ Sửu đám người âm thanh: "Bệ hạ trở về, nhất định là mang đến lớn lao tin vui!"

"Phí lời! Bệ hạ cùng Luân Hồi Thánh Vương quyết một trận tử chiến, nếu như không phải thắng, há có thể trở về?"

Bọn họ tràn vào, Tô Vân nhìn thấy những cái kia vui vẻ ra mặt gương mặt, há to miệng, lại nói không ra lời nói tới.

Trì Tiểu Dao cười nói: "Bệ hạ thắng! Thiên hạ thái bình!"

Ứng Long Bạch Trạch đám người tinh thần phấn khởi, hoan hô lên.

Càng nhiều người nghe tin chạy đến, Hồng La, Bồng Khao, Tang Thiên Quân đám người đập vào Tô Vân mi mắt, bọn họ còn chưa đi tới Tô Vân bên người, liền nghe được Tô Vân chiến thắng tin vui, tiếng hoan hô càng cao gấp hơn.

Qua không lâu, chính là những cái kia đường xa mà đến Cổ Thần cũng biết tin tức này, từng cái vui vô cùng.

Tả Tùng Nham cũng tới, hắn chậm chạp không thể tu thành Đạo cảnh cửu trùng thiên, vô ích tinh thần, đã mệt đến tóc trắng xoá, có chút lọm khọm vẻ già nua.

"Thắng ư?" Hắn run rẩy mà hỏi.

Nhận được Ứng Long đám người khẳng định trả lời về sau, hắn không khỏi lão lệ doanh tròng, kích động đến khó mà tự kiềm chế.

Đế đô bên trong mọi người càng là rất vui mừng, bôn tẩu khắp nơi cho biết, đến buổi tối thời điểm, mọi người giăng đèn kết hoa, tiến hành long trọng khánh điển, hoa đường phố đèn màu, chiếu rọi trời cao.

Những này ồn ào náo động phảng phất cùng Tô Vân không liên quan, hắn cho lui mọi người, ngồi một mình ở trống rỗng trong đại điện.

"Còn có bốn năm, ta còn có thời gian bốn năm!"

Cặp mắt của hắn bên trong lần nữa đốt lên hi vọng chi quang, hô hấp có chút gấp rút: "Ta có thể hóa giải tràng này tử cục, ta nhất định có thể làm được! Nhiều năm như vậy cực khổ đều đi tới, không có cái gì có thể làm khó ta!"

Hắn khổ sở suy nghĩ, tìm kiếm sinh cơ.

Đế đô bên trong chúc mừng kéo dài hơn nửa tháng lúc này mới chậm rãi kết thúc, chè chén say sưa sau đó mọi người như trước như bình thường đồng dạng sinh hoạt, nhưng lời nói cùng dáng vẻ ở giữa đều không giống lúc trước như vậy nghiêm nghị.

Tâm tình của bọn hắn so lúc trước đã khá nhiều, lạc quan mà ánh nắng, phảng phất bất luận cái gì khó khăn cũng không còn tồn tại.

Ngay cả những năm này khổ sở tu luyện lại không uống rượu mua vui Tả Tùng Nham, cũng tại khánh điển bên trên uống đến say bí tỉ, mặc sức rộn rã, đem đè nén bản thân sáu bảy năm lâu khói mù tất cả ném ra sau đầu.

Ứng Long đám người vốn là muốn mời Tô Vân đi ra, cùng dân cùng mừng, chẳng qua Tô Vân bế quan, nghĩ đến là bị thương nặng, ngay sau đó liền không có quấy rầy.

Chỉ là Tô Vân lần này bế quan cực kỳ dài lâu, cho đến có một ngày, Trì Tiểu Dao nhịn không được xông vào hắn bế quan tu luyện đại điện.

Trì Tiểu Dao không có tìm kiếm được Tô Vân, chỉ thấy trên đất ngồi một cái đầy tóc mai trắng như tuyết lão giả.

"Vân Thiên Đế có ở đây không?" Trì Tiểu Dao dò hỏi.

Lão giả kia ngồi dưới đất, cúi đầu không nói một lời.

Trì Tiểu Dao trong lòng nghi hoặc, bốn phía tìm kiếm một phen, vẫn là không có tìm tới Tô Vân, ngay sau đó định rời đi.

"Tiểu Dao học tỷ…" Phía sau của nàng truyền tới một già nua thanh âm khàn khàn.

Trì Tiểu Dao thân thể run lên, xoay người lại, lộ ra vẻ không thể tin được. Cái kia lão ông tóc trắng run rẩy ngẩng

đầu lên, lộ ra một trương để nàng quen thuộc vừa xa lạ gương mặt.

"Tiểu Dao học tỷ…"

Tai mắt của hắn trong miệng mũi có Hỗn Độn chi khí tràn ra, khóe miệng run rẩy mấy lần, "Ta thua rồi."

Trì Tiểu Dao chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, trong đầu của nàng trống rỗng, lại nghe được bản thân đang an ủi lão nhân này: "Không sao, sư đệ không có quan hệ, thắng bại không phải chuyện thường xảy ra ư? Không có quan hệ…"

Nàng đi ra phía trước, ngồi xổm xuống đem cái kia lão ông ôm ở trong ngực, nhẹ giọng an ủi.

"Lần này khác biệt, không có trở mình hy vọng…"

Cái kia lão ông ngẩng đầu nhìn nàng, nước mắt tuôn đầy mặt, từ trên khuôn mặt chất đầy nếp nhăn chảy xuôi xuống, giống như là đột nhiên không kiềm chế được nỗi lòng sụp đổ, cũng không còn cách nào quản lý đạo tâm của mình, "Ta tìm khắp cả tất cả khả năng, không có hi vọng!"

Trì Tiểu Dao không biết mình là làm sao đi ra toà này cung điện, nàng chỉ biết mình cố gắng duy trì tươi cười, đối gặp được mỗi người đều duy trì mỉm cười.

Nàng từ cao tuổi Tô Vân nơi đó biết bí mật này, nàng nhất định phải đem cái này bí mật mai táng dưới đáy lòng, không thể nói cho bất luận người nào.

Nàng chỉ kịp đi ra Đế cung, liền chỉ cảm thấy bí mật này muốn đem nàng đè sập.

Nàng vội vàng bay lên không, nhanh chóng rời đi nơi này, trở lại nơi ở của mình, khóa lại cửa phòng, tự giam mình ở trong phòng, lúc này mới dám khóc ra thành tiếng.

Cho đến con gái của nàng bọn họ đến đây tìm nàng, nàng lúc này mới sửa sang lại trang dung, ra vẻ vô sự đi ra.

Trì Tiểu Dao phái người đi ra ngoài, tìm kiếm khắp nơi tiểu Đế Thúc, qua mấy tháng, bọn họ cuối cùng tìm đến đang lúc bế quan tu luyện tiểu Đế Thúc.

Tiểu Đế Thúc vào cung tới gặp Tô Vân, lại qua ba tháng, tiểu Đế Thúc đi ra, đối Trì Tiểu Dao lắc đầu: "Ta cũng không thể tránh được. Ta tuy không có thể thế nhưng, nhưng có lẽ, còn có một người có thể cứu hắn. Chỉ là nơi đó ta không cách nào đi vào, chỉ có tu luyện tới Đế cảnh tồn tại, có lẽ có thể đi vào mà không chết. Ta không phải."

Hắn buồn bã rời đi: "Ta phải cần một khoảng thời gian mới có thể tu luyện tới Đế cảnh, nhưng ở này trước đó, hắn đã chết."

Trì Tiểu Dao đi vào trong cung, chỉ thấy Tô Vân ngồi ở chỗ đó, bốn phía Hỗn Độn chi khí bốn phía, hắn thân như cây khô, lòng như tro nguội.

Trì Tiểu Dao không biết nên nói cái gì, xoay người rời đi.

Nàng rời đi về sau, Tô Vân trước mắt váy đỏ tung bay, đem hắn trong mắt u ám không rõ thế giới nhuộm đỏ.

"Tô lang…"

Cái kia chọc người tiếng lòng âm thanh truyền đến, tại hắn chết héo đạo tâm bên trong gảy, Tô Vân đạo tâm huyền lại gảy không ra mỹ diệu âm thanh.

"Tô lang, ta cảm nhận được ngươi thất bại, phẫn nộ, còn có vô lực."

Tô Vân nằm tại váy đỏ phía trên, thân hình theo váy đỏ múa mà phập phồng, hắn cuộn lại giống là một đứa bé. Ngô

Đồng chẳng biết lúc nào xuất hiện, hắn chính rúc vào Ngô Đồng trên hai chân.

Giai nhân giống như lúc trước, mỹ lệ vô song.

Nàng nhẹ nhàng xoa xoa hắn tóc trắng, ngón tay lại lướt qua trên khuôn mặt của hắn nếp nhăn, khí nhổ chi lan: "Ngươi tuyệt vọng, trầm luân, ngươi thuần túy đạo tâm rạn nứt sụp đổ, ngươi lần đầu như thế tiếp cận ta. Ôm chặt ta, cùng ta cùng một chỗ trầm luân nhập ma…"

Tô Vân ôm chặt thân thể của nàng, gò má kề sát ở trên bụng của nàng, mất trọng lượng cảm giác truyền đến, bọn họ cùng một chỗ hướng trong bóng tối rơi xuống, không ngừng không nghỉ rơi xuống.

Nàng ở bên tai của hắn xì xào bàn tán, nhập ma a, ta thích nhất nam nhân kia, theo ta cùng một chỗ nhập ma.

Cùng ta kết hợp, hóa thành liền cánh chim.

Cùng ta kề vai, giống như là hoa bên trong bươm bướm.

Theo ta cùng một chỗ cuồn cuộn, cởi xuống cái này một thân trói buộc, đã không còn bất luận cái gì ngụy trang.

Cùng một chỗ giao hòa, cùng một chỗ sa đọa, cùng một chỗ thành ma.

Để hắc ám tràn ngập tại đạo tâm bên trong, để đạo tâm hắc ám thống thống khoái khoái phóng thích, không bị ràng buộc, hưởng thụ thân thể vui thích mang cho nội tâm vui vẻ.

Váy đỏ tung bay, tại trong cung điện múa, che đậy cảnh xuân.

Nàng dẫn dắt lấy Tô Vân, hưởng thụ lấy nhập ma tốt đẹp.

Đây là nàng chấp niệm, cuối cùng chấp niệm.

Dẫn dụ người yêu nhập ma, mới có thể tu luyện tới ma đạo cửu trùng thiên, giờ khắc này, nàng đợi đợi quá lâu.

Nàng hướng dẫn Tô Vân sa đọa, Tô Vân cũng không còn cách nào phản kháng, đi theo nàng nhảy múa, đi theo nàng trầm luân, đi theo nàng tổng đi ma đạo bể tình.

Ngô Đồng cuối cùng tu thành ma đạo cửu trùng thiên, nhưng nàng lại đột nhiên rơi lệ.

Nàng nhìn cùng mình trần truồng tựa sát nam tử, biết mình chỗ yêu người kia chỉ còn lại có thể xác.

Nàng trở thành ma đạo Nữ Đế, đạt được ước muốn, nhưng cũng mất đi chỗ yêu.

Nhưng mà nàng lại không đành lòng thoải mái, không đành lòng vứt bỏ cái này dù là chỉ còn lại có thể xác nam nhân.

Nàng đòi hỏi vô độ, nhưng dần dần phát giác Tô Vân tại ngày càng tiều tụy, sinh cơ từ từ đi xa.

Ma đạo Nữ Đế trong lòng có chút nôn nóng, có chút lo lắng, nàng muốn cứu hắn, nhưng lại biết cái này làm trái bản thân đại đạo, có lẽ này hơi động lòng, liền cũng đã không thể tiến thêm một bước.

Từ bảy mươi hai động thiên hợp nhất đến nay, ma đạo liền ngày càng hưng thịnh, kiếp số rất nhiều, Ngô Đồng nhân cơ hội này, tu luyện tới Đạo cảnh bát trùng thiên, bởi vì từ đầu đến cuối không có để Tô Vân sa đọa thành ma cơ hội, lúc này mới khốn đốn đến nay.

Nàng mượn từng tràng hạo kiếp, sớm đã tích lũy xuống mạnh mẽ vô cùng nội tình, chỉ là kém dẫn dụ Tô Vân nhập ma cơ hội mà thôi.

Lần này đột phá tu thành ma đạo cửu trùng thiên, tu vi của nàng thực lực cũng tăng lên tới khó có thể tưởng tượng tình

trạng, phải biết ma đạo chứa đựng một ngàn tám trăm loại đại đạo, tu thành ma đạo cửu trùng thiên liền đem này một ngàn tám trăm loại đại đạo tu luyện tới cửu trùng thiên!

Có thể tưởng tượng được, nàng nội tình là bực nào mạnh mẽ!

Nàng cũng cảm nhận được ma đạo đệ thập trùng thiên.

Cái này đệ thập trùng thiên Đạo giới, đại biểu cho chí cao vô thượng thành tựu, đối với nàng mà nói, nàng nhất định phải đem ma đạo thông suốt đến cùng, không thể làm trái ma tâm, mới có thể có hi vọng tu thành Đạo giới.

Nếu là động cứu Tô Vân chi tâm, liền có sẽ đánh gãy đi Đạo giới hi vọng.

Ngô Đồng vây quanh Tô Vân ngủ, rúc vào trên lồng ngực của hắn, tỉnh lại sau giấc ngủ, nàng khoác lên váy đỏ, thật dài váy đỏ tại sau lưng tung bay, từ trong cung điện bay ra.

"Đế Thúc, ngươi là trên cái thế giới này lớn nhất trí tuệ người, ngươi biết nên như thế nào cứu hắn ư?" Ngô Đồng tìm đến tiểu Đế Thúc, dò hỏi.

Tiểu Đế Thúc nói: "Đạo hữu, Vân Thiên Đế sinh cơ cắt đứt, Luân Hồi Thánh Vương đánh xuyên Luân Hồi, đem bất luận cái gì thời gian điểm bên trên Vân Thiên Đế tất cả đánh tan sinh cơ. Thân thể của hắn cùng nguyên thần Hỗn Độn hóa, đã không thể tránh né. Ta không phải Hỗn Độn, ta muốn không ra có biện pháp nào cứu hắn, nhưng mà Đế Hỗn Độn là, có lẽ hắn có biện pháp."

Ngô Đồng đang muốn rời đi, tiểu Đế Thúc nói: "Đạo hữu chậm đã. Hỗn Độn chi khí vô cùng nặng nề, che đậy tất cả đạo pháp thần thông, dù là ngươi thần thông quảng đại càng hơn năm đó ta, tiến vào bên trong chỉ sợ cũng chắc chắn phải chết!"

Ngô Đồng sắc mặt không chú ý, rời đi.

Nàng mang theo Tô Vân đi tới Quảng Hàn cung, dưới cây quế. Quảng Hàn sơn cao ngất, cây quế quảng đại, Ngô Đồng tế lên cái này gốc thần thụ, thần thụ sợi rễ kết nối hư không, xuyên qua đại thiên thế giới.

Ngô Đồng mang theo Tô Vân đi tới vũ trụ biên giới, từ trên nhánh cây đi xuống.

Hỗn Độn chi khí trôi lơ lửng ở trước mặt của bọn hắn, Ngô Đồng do dự một chút, nắm lên Tô Vân tay, đem hắn cõng lên người, đi vào Hỗn Độn chi khí bên trong.

Nàng lập tức cảm nhận được đến từ Hỗn Độn chi khí áp bức, chỉ trong nháy mắt, liền che giấu nàng ma đạo, để nàng thần thông vô dụng, vạn pháp không còn.

Váy đỏ bắt đầu vỡ vụn, Ngô Đồng làn da cũng giống là như đồ sứ nổ tung.

Nàng toàn thân máu đầm đìa, tiếp lấy nhân ma mạnh mẽ thân thể đối kháng Hỗn Độn ăn mòn, cắn chặt răng cõng Tô Vân không ngừng hướng Hỗn Độn chỗ sâu đi tới.

"Tô lang, ta mượn ngươi chết mà thành đạo, có lẽ ngươi có thể mượn ta chết mà phục sinh. Ngươi ta cả đời, liền như thế dây dưa…"

Nàng cõng Tô Vân đi không biết bao lâu, mảnh hỗn độn này chi khí nhưng vẫn là không có cuối cùng.

"Có ai không?"

Ngô Đồng chỉ còn lại có bạch cốt, nhân ma thân thể không kiên trì nổi, ma đạo cửu trùng thiên tu vi, cũng bị làm hao mòn sạch sẽ.

"Có ai không?"

Nàng hô to, “Có người có thể mau cứu hắn ư? Ta không kiên trì nổi…”

Nàng quỳ xuống, hai chân xương cốt chống đỡ không nổi, tại Hỗn Độn áp lực dưới bắt đầu rách nát.

“Có ai không…” Nàng nắm chặt Tô Vân tay.

Giờ khắc này, nàng biết mình đạo tâm xong rồi, ngay sau đó cùng Tô Vân nằm cùng một chỗ.

“Cũng tốt.” Nàng thấp giọng nói.

Lúc này, một trương to lớn gương mặt từ Hỗn Độn chi khí bên trong hiện ra: “Cô nương, ngươi tìm ai?”

Gấp đôi nguyệt phiếu đến, xấu hổ cầu mấy trương nguyệt phiếu. Ừm, tháng sau hoàn thành.

Chương 949 : Đạo không thiện ác, thiện ác duy tâm

Chương 984: Đạo không thiện ác, thiện ác duy tâm

Ngô Đồng đã thoi thóp, không cách nào trả lời hắn hỏi, chỉ có thể vô lực chỉ chỉ Tô Vân.

Nhưng này giương to lớn gương mặt lại đối nàng rất có hứng thú, xoay quanh bọn họ không nhanh không chậm chuyển động, cười nói: "Ngươi không phải trước cứu mình ư? Hắn còn có ba năm mới chết, ngươi lại hiện tại liền muốn chết rồi."

Ngô Đồng đã không cách nào trả lời hắn bất kỳ vấn đề gì.

Khuôn mặt kia chính là Đế Hỗn Độn gương mặt, hứng thú không giảm, chầm chậm nói: "Ngươi là nhân ma, nhân ma cầu đạo, thành đạo so bất kỳ người nào khác cũng gian nan hơn, cần so những người khác bỏ ra nhiều hơn nữa cố gắng. Ngươi thật vất vả thành đạo, một lần tu thành một ngàn tám trăm loại ma đạo, chỉ cần tiến thêm một bước, ngươi chính là từ trước tới nay mạnh mẽ nhất ma đạo Đạo Thần! Nhưng mà ngươi nhưng tại thành đạo sau phản bội đạo tâm của mình, chỉ vì cứu một cái hai tay, thậm chí có thể là bốn tay, tám tay nam nhân! Đáng giá a?"

"Ai cần ngươi lo?"

Ngô Đồng không khỏi đột nhiên giận dữ: "Ngươi người này lải nhải bên trong dài dòng, đến cùng còn có cứu hay không…"

Nàng nói đến đây đột nhiên ngơ ngẩn, chỉ thấy nàng chẳng biết lúc nào đã khôi phục thân thể, bị Hỗn Độn ăn mòn thôn phệ tu vi pháp lực cùng đại đạo, cũng toàn bộ trở về.

Nàng đột nhiên phát hiện, Hỗn Độn chi khí mang cho áp lực của mình cũng không cánh mà bay. Lúc trước trí mạng Hỗn Độn chi khí trở nên lại không nguy hiểm.

Ngô Đồng vội vàng im miệng, thân thể nằm ở nơi đó, bái nói: "Xin Đế Hỗn Độn cứu hắn một mạng."

Đế Hỗn Độn vui vẻ cười nói: "Ta cứu không được hắn. Ta cùng hắn đạo bất đồng, không cách nào sáng tạo ra Hồng Mông phù văn tới cứu tính mạng hắn. Ta vẫn chờ hắn tới cứu ta đây. Chúng ta tới trước nói một chút ngươi."

Hắn tràn đầy phấn khởi nói: "Hắn chết, ngươi bởi vì hắn chết lần nữa nhập ma, đợi đến ngươi đột phá đến ma đạo thập trùng thiên, ta liền có thể phục sinh. Cho nên, Tô đạo hữu vẫn phải chết thì tốt hơn. Ngươi cho rằng đâu?"

Ngô Đồng muốn thăm dò đạo tâm của hắn, xem hắn nói đến cùng là nói thật hay là lời nói dối, nhưng mà nàng không có gì bất lợi nhân ma thăm dò thủ đoạn, tại Hỗn Độn chi khí bên trong căn bản vô dụng.

Đế Hỗn Độn tâm tư đối với nàng mà nói tựa như là Hỗn Độn đồng dạng, không cách nào thăm dò.

Đế Hỗn Độn nói: "Tiểu đạo hữu, vì tính mạng của ta, ta thậm chí liền ba năm này cũng chờ không được. Ta cái này liền giúp ngươi giết chết hắn!"

Ngô Đồng trong lòng giật mình, đột nhiên chỉ thấy Hỗn Độn chi khí đem Tô Vân nuốt mất!

Nàng vội vàng đứng dậy, lại thấy Hỗn Độn chi khí kịch liệt cuồn cuộn, sau một lúc lâu, một bộ Tô Vân thi thể bị phun ra, cuồn cuộn mấy vòng rơi vào Ngô Đồng bên chân.

Ngô Đồng tâm thần run lên, run rẩy xòe tay ra, lại thấy Tô Vân thi thể đã lạnh.

"Đế Hỗn Độn!"

Ngô Đồng lệ rơi đầy mặt, trong khoảnh khắc bi thương hóa thành phẫn nộ, giận không nhịn nổi, toàn thân ma khí bộc phát: "Ta muốn ngươi đền mạng!"

Đạo tâm của nàng lần nữa nhập ma, so lúc trước càng thêm đáng sợ, rách nát váy đỏ lần nữa hình thành, phần phật cuốn lên.

Nàng đang muốn ra tay, đột nhiên Hỗn Độn chi khí bên trong một bàn tay lớn bắt đến, đem Tô Vân thi thể cầm đi.

Ngô Đồng giết vào Hỗn Độn chi khí, tùy ý phá hoại, ý đồ đem Đế Hỗn Độn thi thể ép ra.

Nàng chính là ma đạo Đạo cảnh cửu trùng thiên tồn tại, tu luyện tới cửu trùng thiên một khắc này, nàng cũng đã là Tiên đạo vũ trụ từ trước tới nay mạnh mẽ nhất bản thổ nhân vật.

Tiên giới ba ngàn sáu trăm loại thiên địa đại đạo, có thể dựa theo Thần Ma phân chia, thần đạo một ngàn tám trăm loại, ma đạo một ngàn tám trăm loại. Nhân ma được trời ưu ái, bởi vì trời sinh liền chưởng khống trong lòng người ma tính, vì vậy mà nắm giữ thiên hạ toàn bộ ma đạo. Chỉ là bởi vì nhân ma chính là chấp niệm biến thành, hoàn thành chấp niệm liền sẽ biến mất, bởi vậy có rất ít nhân ma có thể tu luyện tới cảnh giới cao thâm.

Ngô Đồng chỗ cường đại ở chỗ nàng đối ma tính nắm giữ, cho dù là chém giết Ngục Thiên Quân hoàn thành chấp niệm, cũng sinh ra mới chấp niệm. Nàng cùng Tô Vân tình cảm dây dưa, cái này chấp niệm chính là muốn cám dỗ Tô Vân nhập ma, không nhập ma không cách nào thành đạo.

Mà nàng hoàn thành chấp niệm, cũng là nàng thành đạo một khắc này.

Nếu trở thành đạo, cho dù chấp niệm đạt tới, nàng cũng sẽ không biến mất.

Tu vi của nàng cũng bởi vậy trở nên chưa từng có mạnh mẽ, dù là đối phương là Đế Hỗn Độn, nàng cũng dám tại giết đi qua, vì tình lang báo thù!

Hỗn Độn chỗ sâu, cỗ kia Tô Vân thi thể nhanh chóng rời xa Ngô Đồng, đột nhiên, thi thể dừng lại, đi tới Hỗn Độn chi khí bên trong một chốn cực lạc.

Nơi này là Đế Hỗn Độn thi thể cũ chỗ.

Đế Hỗn Độn thi thể chính là ở đây nghỉ ngơi , chờ đợi bản thân triệt để tử vong.

Nơi này loại trừ Đế Hỗn Độn chi thi bên ngoài, còn có từng cỗ Tô Vân thi thể, nhiều đến hơn tám trăm cỗ!

Cỗ kia bị Đế Hỗn Độn dùng để trêu đùa Ngô Đồng Tô Vân thi thể bay tới, cùng mặt khác Tô Vân thi thể ngang hàng.

Loại trừ Tô Vân hơn tám trăm bộ thi thể, Tô Vân bản thể cũng ở nơi đây, ngay thẳng ngoắc ngoắc nhìn nhiều như vậy bản thân thi thể cũ xuất hiện, vậy mà có chút tráng lệ!

“Tô đạo hữu.”

Đế Hỗn Độn thi thể thẳng tắp ngồi dậy, ha ha cười nói: “Trong cơ thể của ngươi không còn Hồng Mông phù văn, thế cho nên thân thể nguyên thần không ngừng bị ma diệt vì Hỗn Độn chi khí. Ta cũng không cách nào vì ngươi sáng tạo ra Hồng Mông phù văn, cứu ngươi tính mạng. Nhưng may mắn có cái đến từ tương lai đến từ Đạo giới vũ trụ người, đưa tới thi thể của ngươi, muốn cùng ngươi hóa giải ân oán.”

Tô Vân ánh mắt trừng trừng đi ra phía trước, run rẩy xòe tay ra, cùng mình thi thể chạm nhau.

Cỗ thi thể kia nhất thời tan rã, hóa thành vô số Hồng Mông phù văn, chảy vào trong cơ thể của hắn!

Tô Vân trong cơ thể, toàn bộ Hồng Mông phù văn đều bị Luân Hồi Thánh Vương một chuông rách nát, Luân Hồi Thánh Vương đồng dạng đánh nát hắn quá khứ cùng tương lai tất cả trong cơ thể mình Hồng Mông phù văn!

Như vậy, hắn liền không cách nào mượn dùng những này Hồng Mông phù văn để cho mình khôi phục, sinh cơ bởi vậy cắt đứt.

Nhưng là mặc cho người nào đều không có nghĩ tới là, Đạo Thần Phong Hiếu Trung sẽ đem hơn tám trăm cỗ Tô Vân thi thể cắt thành phiến, mang ra có thứ tự Luân Hồi!

Tại có thứ tự trong luân hồi, hắn giết chết Tô Vân trọn vẹn hơn tám trăm lần, Tô Vân hơn tám trăm lần Luân Hồi, hơn tám triệu năm thời gian, chính là lãng phí ở trong tay của hắn!

Nhưng Phong Hiếu Trung mạnh mẽ liền mạnh mẽ tại hắn là Đạo giới vũ trụ tôn thứ nhất Đạo Thần, hơn nữa giết chết một nửa khác Luân Hồi Thánh Vương, tinh luyện Luân Hồi đại đạo, có thứ tự Luân Hồi căn bản không làm khó được hắn, cho nên hắn có thể nhảy ra Luân Hồi.

Hắn cực kỳ cường đại, cứ việc đem Tô Vân cắt thành vô số lát cắt, nhưng lại chưa hề thương tới Hồng Mông phù văn bản thân.

Thậm chí có thể nói, Tô Vân cũng không phải là tử vong, mà là lấy một loại nào đó hình thức sống sót, chuyện lặt vặt này lấy hiện ra thân thể tử vong hình thức, cực kỳ quỷ dị!

Mà cái này, thành Tô Vân cuối cùng cây cỏ cứu mạng.

Đợi đến cỗ thứ nhất Tô Vân thi thể hóa thành Hồng Mông phù văn bay vào Tô Vân trong cơ thể, trong cơ thể hắn những cái kia Hỗn Độn chi khí bị mạnh mẽ vô cùng pháp lực ép ra, rách nát Hồng Mông phù văn cũng bị toàn bộ thay đổi!

Cắt đứt sinh cơ nhất thời khôi phục, Tô Vân trong cơ thể Hỗn Độn chi khí bốn phía tràn ra, ngay sau đó lại bị Hồng Mông phù văn bắt giữ, lấy Hồng Mông tới dựng lại Hỗn Độn chi đạo.

Chỉ là hắn Hồng Mông phù văn lần nữa cơ cấu Hỗn Độn đại đạo, nhưng thủy chung thiếu một chút, hình thành chỉ là Hồng Mông cơ cấu Hỗn Độn chi đạo, cũng không phải là chân chính Hỗn Độn chi đạo.

"Tô đạo hữu, Hỗn Độn không tại trong luân hồi, cũng không tại Hồng Mông bên trong."

Đế Hỗn Độn thấy thế, cười nói: "Ngươi Hồng Mông lý niệm tuy mạnh mẽ, bao quát vô tận, nhưng Hỗn Độn không ở tại bên trong."

Tô Vân khí tức dần dần khôi phục, chết héo đạo tâm cũng từ từ khôi phục.

Không đến đến bước đường cùng, ai sẽ triệt để tuyệt vọng?

Nhưng cây khô gặp mùa xuân, Ngô Đồng, Đế Hỗn Độn, cùng với Phong Hiếu Trung, lại cho hắn hi vọng.

Hắn nhất định phải gắt gao bắt lấy không buông lỏng!

Thứ hai cỗ Tô Vân thi thể cũng đột nhiên hóa thành vô số Hồng Mông phù văn hướng hắn bay tới, chui vào trong cơ thể của hắn. Tô Vân một bên nâng cao bản thân, một bên suy tư, nói: "Hỗn Độn không tại Hồng Mông bên trong, chẳng lẽ là ta Hồng Mông phù văn còn chưa đủ hoàn thiện nguyên nhân?"

Đế Hỗn Độn nói: "Ngươi Hồng Mông phù văn còn xa không đi đến thập toàn thập mỹ mức độ, nhưng coi như đi đến thập toàn thập mỹ, cũng không cách nào bao quát Hỗn Độn. Cho dù là ta Hỗn Độn chi đạo, cũng chỉ là giải thích Hỗn Độn một phần, không cách nào bao quát Hỗn Độn. Chân chính làm đến bước này người, ta đã từng thấy qua, hắn chính là Hỗn Độn thất công tử."

Tô Vân hấp thu cổ thi thể thứ hai bên trong Hồng Mông phù văn, khí tức càng ngày càng mạnh, rất nhanh đi đến cùng Luân Hồi Thánh Vương quyết chiến thời điểm đỉnh phong!

Bộ thứ ba Tô Vân thân thể hóa thành vô số Hồng Mông phù văn bay tới!

"Hỗn Độn thất công tử?"

Tô Vân không khỏi ngẩn người mê mẩn, cười nói: "Ta nếu là có thể gặp mặt hắn, thật là tốt biết bao?"

Đế Hỗn Độn nói: "Hắn du lịch Hỗn Độn hải, tìm kiếm thay đổi hắn vũ trụ kiếp vận phương pháp, ta đã từng may mắn nghe qua hắn hai lần dạy bảo. Chỉ là không bao lâu hắn liền rời đi. Gặp lại hắn, nói không chừng hắn đã tìm đến giải quyết phương pháp."

Hắn nhìn thấy Tô Vân đem cổ thi thể thứ ba biến thành Hồng Mông phù văn hấp thu, trong lòng không khỏi khen ngợi, Tô Vân đã làm được thân dữ đạo đồng, cái này quá khó mà tin nổi.

Tạo thành Tô Vân bản thể, đã không còn là máu thịt, mà là Hồng Mông phù văn, bởi vậy Tô Vân hoàn toàn có thể làm được tích huyết trùng sinh, thậm chí mượn một viên Hồng Mông phù văn liền có thể kéo dài tính mạng!

Nếu không phải đối thủ là Luân Hồi Thánh Vương, căn bản không có khả năng có người có thể giết được hắn!

Tô Vân từ từ đem hơn tám trăm thế bản thân hấp thu, Phong Hiếu Trung giết hắn hơn tám trăm lần, tích xuống rất sâu thù hận, nhưng tương tự cũng cứu hắn, để hắn rất có cảm xúc.

Hắn lần này trải qua đại sinh đại tử, từ vui đến buồn, từ buồn đến vui, từ đạo tâm sụp đổ, đến niết bàn trùng sinh.

Đột nhiên, hắn nhìn lại bản thân cái này cả đời trải qua, không tự chủ xúc động mãi thôi.

Nhân sinh của hắn trải qua như thế kỳ quỷ, tương lai cùng quá khứ xen lẫn, tương lai thành tựu quá khứ, quá khứ cũng thành tựu tương lai.

Càng làm cho người ta đập bàn lấy làm kỳ chính là, hắn bị Luân Hồi Thánh Vương chém quá khứ, lại mượn tương lai thi thể của mình mà phục sinh!

Hắn còn đi qua Hỗn Độn hải, xâm nhập Phần vũ trụ, thậm chí còn tại Phần vũ trụ sụp đổ tương lai mượn vô lượng sóng kiếp mà mở ra một cái vũ trụ mới!

Hắn còn từ nơi này trong vũ trụ mang về Hồng Mông Liên đi tới "Quá khứ", trở lại hiện tại!

Hắn đột nhiên chỉ cảm thấy bản thân cả đời này, làm lẫn lộn thời gian cùng không gian, rối loạn nhân quả, nhiễu loạn Luân Hồi.

Hắn giống như là một cái "Một", tự một mà khởi đầu, hướng tương lai cùng quá khứ mở rộng, chiếu rọi từng ra đi cùng tương lai thời gian tuyến bên trên bản thân.

Đế Hỗn Độn kinh ngạc nhìn hắn, giờ khắc này, Tô Vân khí tức biến hóa đến làm cho hắn cũng nhìn không thấu.

Trong lúc bất tri bất giác, Tô Vân đối Hồng Mông lĩnh ngộ lại sâu một bước.

Lúc này, vô số đạo hoa tuôn ra, tử khí như mênh mông, nâng đạo hoa, hoa rung động ở giữa từng tòa Đạo cảnh mở ra.

Đế Hỗn Độn nhìn trong biển rộng đạo hoa cùng Đạo cảnh, chỉ thấy những này đạo hoa Đạo cảnh sớm đã vượt qua hắn ba ngàn đại đạo, nhiều đến sáu mươi bốn vạn loại, thậm chí số lượng còn tại không ngừng gia tăng!

Đạo cảnh tầng tầng lớp lớp mở ra, trong lúc vô tình liền đến ngũ trùng thiên Đạo cảnh, khiến Đế Hỗn Độn cũng không nhịn được thay đổi sắc mặt.

Đó là Tô Vân lấy Hồng Mông phù văn chỗ thôi diễn ra đại đạo Đạo cảnh, Hồng Mông phù văn diễn hóa đại đạo càng nhiều, diễn hóa đại đạo Đạo cảnh số tầng càng nhiều, mang ý nghĩa Hồng Mông phù văn liền càng thêm tới gần hoàn mỹ!

Lúc trước Tô Vân cần phải đến mượn hắn một tòa bí cảnh, mới có thể cùng Luân Hồi Thánh Vương chống lại, mà bây giờ, Tô Vân đã không cần.

Hắn đem Đạo cảnh số tầng tăng lên tới đệ ngũ trùng thiên, tại tu vi bên trên đã vượt xa Luân Hồi Thánh Vương!

Hắn Đạo cảnh số lượng còn tại tăng nhiều, cũng càng thêm dày nặng.

Hiển nhiên, hắn đối Hồng Mông lĩnh ngộ cũng tại càng ngày càng sâu.

Chỉ là, cứ việc Hồng Mông phù văn hoàn thiện rất nhiều, hắn vẫn là chưa hề tu thành Tiên Thiên cửu trùng thiên, phảng phất khoảng cách một bước này còn mười phần xa xôi.

Không biết qua bao lâu, Tô Vân mặt khác Đạo cảnh nhao nhao đi vào lục trùng thiên tình trạng, tu vi so lúc trước càng thêm mạnh mẽ, nhưng mà Tiên Thiên Đạo cảnh vẫn là bát trùng thiên.

Mặt khác đại đạo Đạo cảnh bên trên cùng Tiên Thiên đại đạo mười phần tiếp cận, chỉ kém hai cái Đạo cảnh, chuyện này ý nghĩa là hắn cách chân chính hoàn mỹ Hồng Mông cũng càng ngày càng gần!

Đến lúc đó, liền không tồn tại cái gọi là Hồng Mông phù văn, cũng không tồn tại cái gọi là Tiên Thiên Nhất Khí, mà chỉ còn lại có một vật: Hồng Mông!

Đây chính là hắn cuối cùng con đường!

Cuối cùng, Tô Vân từ từ tỉnh lại, đứng dậy hướng Đế Hỗn Độn cảm ơn.

Đế Hỗn Độn cười nói: "Ngươi dùng hết khả năng cứu trợ ta, ta há có thể không có hồi báo?"

Đột nhiên, Hỗn Độn chi khí bên trong Ngô Đồng đánh tới, giận không nhịn nổi, chính đem Đế Hỗn Độn chém thành muôn mảnh, ánh mắt lại rơi tại Tô Vân trên người, không khỏi ngốc tại chỗ.

"Tô đạo hữu, nàng đạo tâm bị ngươi phá, ta trợ nàng khôi phục đạo tâm."

Đế Hỗn Độn hướng Tô Vân giải thích một câu, lúc này mới hướng Ngô Đồng nghiêm mặt nói: "Tiểu đạo hữu, ngươi tu chính là ma đạo, ta sửa cũng là ma đạo, ngươi bởi vì mang trong lòng ái hành nhất thiện mà đạo tâm bị phá, ta làm việc thiện tích đức, vì sao đạo tâm không có bị phá?"

Ngô Đồng mê man lắc đầu.

Đế Hỗn Độn cười nói: "Đạo không thiện ác, thiện ác duy tâm. Mang trong lòng yêu mà làm việc thiện, sao lại làm trái ma đạo? Ma đạo không phân thiện ác. Ngươi hiểu rõ cái này, khoảng cách Đạo cảnh thập trùng thiên liền tới gần."

Chương 950 : Trong lịch sử mạnh nhất ma đạo

Chương 940: Trong lịch sử mạnh nhất ma đạo

Ngô Đồng trải qua hắn chỉ điểm, chỉ cảm thấy đạo tâm một mảnh không minh, lại không lúc trước cái loại này lo được lo mất tâm thái.

Đế Hỗn Độn chỉ điểm, đâu chỉ tại cho nàng chỉ ra một đầu thẳng tới Đạo cảnh thập trùng thiên con đường!

Chỉ là có thể hay không tu thành Đạo cảnh đệ thập trùng thiên, thì còn muốn nhìn nàng cá nhân tư chất ngộ tính cùng tạo hóa.

Dù sao tu thành Đạo cảnh thập trùng thiên cực kỳ khó khăn, cho dù là Đế Hỗn Độn bản thân năm đó cũng chưa từng làm được.

Tô Vân hướng Đế Hỗn Độn chào từ giã, nói: "Việc quan hệ thiên hạ bá tính sinh tử, Vân không dám trì hoãn."

Đế Hỗn Độn dò hỏi: "Ngươi hiện nay tu vi tiến nhanh, dù là Luân Hồi Thánh Vương cầm ta sáu cái chuông Hỗn Độn, cũng không dám nói có thể thắng được ngươi. Nếu như Luân Hồi Thánh Vương bại bởi ngươi, ngươi làm sao xử lý hắn?"

Tô Vân nói: "Giết hắn."

Đế Hỗn Độn chần chừ thoáng cái, nói: "Tô đạo hữu, Luân Hồi Thánh Vương tuy là làm qua rất nhiều chuyện ác, nhưng đã từng mở ra qua Tiên đạo vũ trụ, có ân với chúng sinh. Nếu

như đạo hữu hạ gục hắn, còn xin nể tình hắn điểm này công lao, không muốn đuổi tận giết tuyệt."

Ngô Đồng không hiểu, nói: "Đế Hỗn Độn, ta nghe nói Luân Hồi Thánh Vương năm đó mê hoặc Đế Thúc, Đế Hốt, thừa dịp ngươi trọng thương thời điểm giết ngươi, những năm này lại thừa dịp ngươi chết cũng không hàng, bí mật làm ra rất nhiều chuyện đến, ý đồ hủy đi tám đại Tiên giới, để ngươi triệt để tử vong. Ngươi vì sao còn muốn vì hắn nói chuyện?"

Đế Hỗn Độn nói: "Dù sao cũng là chủ tớ một hồi."

Tô Vân hạ thấp người nói: "Đạo huynh, ta ghi nhớ trong lòng, chuyện tới trước mắt sẽ có suy nghĩ."

Đế Hỗn Độn cười nói: "Ngươi coi như không suy nghĩ cũng không có quan hệ, ta chỉ là tận tận chủ tớ chi tình."

Tô Vân mang theo Ngô Đồng rời đi.

Hai người đi ra Hỗn Độn chi khí, Ngô Đồng nhìn thấy Tô Vân tức giận nhất thời lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được khô héo xuống, trong lòng không khỏi giật mình: "Đế Hỗn Độn không có chữa trị ngươi? Ta trở lại tìm hắn!"

Tô Vân lắc đầu cười nói: "Ta chỉ là đề phòng Luân Hồi Thánh Vương dò xét mà thôi. Hiện nay ta còn chưa chuẩn bị cho tốt, không thích hợp cùng hắn phân cao thấp, đợi đến ta chuẩn bị ổn thoả, lại cho hắn một cái bất ngờ. Ngô Đồng, ngươi đem ta đưa về Đế đình."

Ngô Đồng đem hắn đưa về Đế đình, đỡ lấy hắn đi vào Đế cung, Tô Vân lui mọi người, liền muốn động tay động chân đi thoát xiêm y của nàng, Ngô Đồng không biến sắc, nói: "Bệ hạ vừa mới khỏi hẳn, liền khó nhịn sắc tâm?"

Tô Vân nói: "Hai bên tình nguyện, sao là sắc tâm? Huống hồ ngươi thừa dịp ta suy yếu, chiếm đoạt ta đạo tâm, còn chiếm lấy ta thân thể, cần phải đến đền bù ta!"

Ngô Đồng tự biết đuối lý, ngay sau đó liền làm thỏa mãn hắn.

Lúc trước hai người chỉ là tại Ngô Đồng dẫn dắt thế yếu chảy khoái hoạt, Tô Vân chỉ là một bộ xác chết di động, mà bây giờ Tô Vân lần nữa toả ra sự sống, đương nhiên nhiều hơn rất nhiều loại cách chơi và vui sướng.

Ngô Đồng lại là cái nhân ma, giỏi về biến hóa, đương nhiên là cá nước đều vui mừng.

Không đề cập tới.

Qua hơn mười ngày, Ngô Đồng cảm thấy Tô Vân đòi hỏi vô độ, ghét bỏ Tô Cẩu Thặng là cái hôn quân, không nghĩ tới làm sao đối phó Luân Hồi Thánh Vương, chỉ biết là trên người mình chán ngán, ngay sau đó hướng Tô Vân nói: "Bệ hạ, cái gọi là hồng nhan họa thủy, thần thiếp vậy. Thiếp thân tại bên cạnh bệ hạ, bệ hạ không để ý tới triều chính, không hỏi con dân, mà chư Đế còn tại Minh đô trong mộ vì thiên hạ vận mệnh chém giết. Thiếp thân không đành lòng bệ hạ gánh vác ô danh, ngay sau đó định đi tới Minh đô mộ, quyết chiến Thái Cổ chư Đế!"

Tô Vân nói: "Tốt."

Ngô Đồng thầm nghĩ: "Ai Đế quả nhiên là cái hôn quân, hoàn toàn không có bản thân đi giải quyết vấn đề suy nghĩ."

Tô Vân tự tay vẽ một cái phù văn, giao cho nàng, cười nói: "Ngươi đến Minh đô mộ, Oánh Oánh nếu là còn sống, liền đem phù văn này cho nàng. Đúng rồi, lưu lại ngươi đại đạo thư, ngươi nếu là chết trận tại trong mộ, tuyệt học của ngươi cũng tốt có cái truyền thừa."

Ngô Đồng thật sâu liếc hắn một cái, nhận lấy phù văn, đi tới thiên thư viện, lưu lại đại đạo thư.

Một ngàn tám trăm chủng ma đạo đại đạo thư vừa ra, nhất thời Đế đình chướng khí mù mịt, ma khí âm u tĩnh mịch, không người có thể xây qua cỗ này ma khí!

Ngô Đồng lại không có dừng lại lâu, thẳng chạy tới Minh đô mộ, thầm nghĩ: "Hôn quân sẽ không thừa dịp ta đi rồi, liền đi tìm Trì Tiểu Dao a?"

Nghĩ tới đây, nàng đột nhiên trong lòng căng thẳng: "Ngô Đồng ah Ngô Đồng, ngươi là vô thượng Ma Đế, muốn tu thành cảnh giới chí cao nữ tử, há có thể liền như thế ngã vào nhi nữ tư tình? Tô Cẩu Thặng có thể đạt được ngươi thân thể, nhưng trái tim của ngươi lại không thể bị hắn chinh phục! Ngươi có thể đem phần tình cảm này, xem như tu hành."

Nàng nghĩ như vậy, liền từ tình cảm đầm lầy bên trong thoát thân, cho dù lại sinh ra tiểu nhi nữ tâm tính, cũng sẽ không ảnh hưởng đạo tâm của nàng.

Đợi nàng đi tới Minh đô mộ, chỉ thấy Minh đô mộ ngoài có Cầu Thủy Kính lưu lại mở ra cửa mộ phương pháp. Cầu Thủy Kính trí tuệ thông thiên, giỏi về phá giải đạo pháp thần thông, đem tự mình mở ra cửa mộ phương pháp lưu lại, về sau Đế cảnh tồn tại, đều là dùng hắn thần thông đi vào Minh đô đại mộ.

Ngô Đồng cũng học theo, thuận lợi mở ra Minh đô mộ môn hộ, đi vào trong mộ.

Nàng vừa mới đi vào trong đó, cửa phía sau hộ liền ầm ầm đóng cửa.

Nàng đi thẳng về phía trước, chỉ thấy Minh đô trong mộ bộ cực kỳ bao la, mai táng Minh đô kiếp trước mọi người vì vị này vô thượng Đại Đế kiến tạo một tòa hoa lệ vô cùng mộ táng, toà lăng mộ này cho dù là Đế Thúc Đế Hốt cũng không

cách nào công phá, cho dù chìm vào Hỗn Độn hải cũng có thể lông tóc không thương!

Chỉ là, Ngô Đồng đi chưa được mấy bước, liền thấy được Minh đô Đại Đế thi thể.

Nói xác thực, Minh đô Đại Đế nội tâm bị người đánh chết.

Minh đô Đại Đế thân thể quá mạnh, thân thể của hắn vào Hỗn Độn hải mà bất hủ, Minh đô Đại Đế là từ cỗ này thi thể bên trong sinh ra nội tâm. Hắn như Đế Hỗn Độn, cũng là một cái bán ma.

Ngọc Diên Chiêu đám người không cách nào để cho Minh đô Đại Đế thân thể bị hao tổn, thế nhưng là có thể tru hắn nội tâm.

Ngô Đồng từ Minh đô Đại Đế thi thể một bên đi qua, khẽ ngoắc một cái, sắp tán rơi vào trong mộ Minh đô tàn linh tụ tập lại.

Đó là một cỗ mãnh liệt đến cực hạn chấp niệm, không cam tâm bản thân bại vong, như trước nghĩ đến chiến đấu, như trước nghĩ đến thủ hộ bản thân tộc đời sau!

Đối với nhân ma tới nói, dạng này chấp niệm nàng rất là quen thuộc, chỉ là Minh đô cũng không có nàng vận khí tốt như vậy, có thể hóa thành nhân ma.

Ngô Đồng chỉ có thể đem Minh đô tàn linh thu thập lại, đánh vào Minh đô thi thể bên trong. Này lại trở thành một cái hạt giống, tại Minh đô thi thể bên trong mọc rễ đâm chồi, từ từ biến thành hoàn chỉnh nội tâm.

Khi đó, Minh đô sẽ giành lấy cuộc sống mới.

“Chỉ là khi đó Minh đô, đã không phải là lúc trước Minh đô…” Trong nội tâm nàng yên lặng nói.

Ngọc Diên Chiêu, Nguyên Cửu Châu, Sở Cung Dao cùng Đế Phong thực sự quá cường đại, Thái Nhất Thiên Đô, lại thêm mỗi người bọn họ lĩnh ngộ, đủ để tiêu diệt bất luận cái gì Thiên Quân cấp độ tồn tại!

Bọn họ quả thực tương đương với ba cái Đế Tuyệt!

Ngô Đồng tiếp tục tiến lên, thấy được gãy Vu Tiên bảo thụ, bảo thụ đang thiêu đốt, Thiên Hậu nương nương cúi đầu ngồi dưới tàng cây.

Ngô Đồng đi tới trước mặt, không có cảm nhận được Thiên Hậu khí tức.

Nàng tụ lên Thiên Hậu tàn linh, đặt ở cô gái này trong cơ thể.

Nàng tiếp tục đi đến phía trước, nhìn thấy kim quan cùng xiềng xích, vách quan tài bên trên cắm bốn mươi chín thanh tiên kiếm, trong quan tài có máu chảy ra. Kim quan, xiềng xích, kiếm trận đồ, bốn mươi chín thanh tiên kiếm, đây là một bộ chí bảo, dùng để trấn áp người xứ khác bảo vật, hiện nay chí bảo toàn ra, có thể tưởng tượng được tình hình chiến đấu thảm liệt.

Ngô Đồng đi ra phía trước, chỉ thấy quan bên ngoài xiềng xích trói địa phương đè lên một quyển sách nát, trên sách văn tự thiêu huỷ hơn phân nửa.

Đây là Oánh Oánh.

Cái kia vỡ miệng Oánh Oánh vẫn không thể nào chạy ra một kiếp này.

Từ bị trói tư thế đến xem, nhất định là Oánh Oánh cõng kim quan đánh một trận, cùng Tô Kiếp hợp lực đem một tôn Đại Đế trấn áp tại kim quan bên trong.

Nhưng cái này cũng hao hết Oánh Oánh sinh cơ.

Ngô Đồng mở sách, trên sách bản thân đa số mơ hồ không thể phân biệt, nhưng còn có chút ít chữ viết còn tính toán rõ ràng tích. Nhưng những chữ viết này cũng đang dần dần trở nên mơ hồ.

"Cũng may là một quyển sách."

Ngô Đồng lấy ra Tô Vân giao cho nàng viên kia phù văn, kẹp ở trang sách bên trong, sau một lúc lâu, trong sách mơ hồ chữ viết từ từ rõ ràng, cái này đến cái khác văn tự từng cái khôi phục.

Chỉ là những cái kia bị thiêu hủy văn tự không cách nào khôi phục.

"Bành!"

Ngô Đồng quyển sách trên tay đột nhiên toát ra một đoàn mây khói, hóa thành một cái tiểu cô nương ngồi tại trong lòng bàn tay của nàng.

"Ngươi là ai?" Nàng tò mò quan sát Ngô Đồng, như trước có chút suy yếu.

Ngô Đồng cẩn thận kiểm tra nàng nội tâm, không khỏi cau mày, Oánh Oánh liên quan tới rất nhiều chuyện trí nhớ đều bị thiêu huỷ.

"Trong quan tài là ai?" Ngô Đồng dò hỏi.

"Trong quan tài là…"

Oánh Oánh nói đến đây, nhíu chặt lông mày khổ sở suy nghĩ, nói: "Người trong quan tài là… Là hai người! Bọn họ là, bọn họ là… Trong đó có một cái là người thiếu niên, người rất trọng yếu, ta nhớ được hắn, hắn gọi ta tiểu cô, hắn cầu ta đem hắn cùng một cái khác sử dụng kiếm người giam ở bên trong…"

Nàng suy nghĩ xuất thần, đột nhiên đứng dậy, bốn phía quan sát: "Ta làm sao ở đây? Học ca! Vũ Lăng học ca! Các ngươi ở đâu? Chúng ta triệu hoán long linh thời điểm, khả năng đem một cái tà ác tồn tại cũng triệu hoán tới! Vũ Lăng học ca "

Ngô Đồng mang theo nàng tiếp tục tiến lên, qua không lâu, nàng tìm đến Lư thư sinh thi thể, chống một cây gãy Hoa Cái đứng ở nơi đó.

Trán của hắn mở rộng, bị thứ gì đâm xuyên, thân thể lại sừng sững không ngã.

Oánh Oánh kinh ngạc nói: "Nhất định là tà ác tồn tại đi ra, nhất định là nàng tại đại khai sát giới!"

Nàng không có nhận ra Lư thư sinh.

Liên quan tới Lư thư sinh cái kia đoạn trí nhớ, cũng bị đốt rụi.

Ngô Đồng nói: "Sĩ tử Oánh, ngươi nói cái kia tà ác tồn tại, không phải là ta a?"

Oánh Oánh nhìn nàng một cái, lắc đầu: "Không phải ngươi, ngươi nhìn rất đẹp. Nhất định là cái gì hung thần ác sát ác quỷ!"

Ngô Đồng tiếp tục tiến lên, nhìn thấy thành Đế sau Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên, hai người thân thể đã tàn, ngã ở Tiên Hậu Thiên Hoàng bảo thụ bên dưới.

Tiên Hậu thân thể sừng sững, thân hình cực kỳ cao lớn, thủ hộ tại phía trước của bọn hắn, Ngô Đồng đi qua, lại thấy nàng bị một cây cốt thương đóng đinh tại trên cây, vì Phương Trục Chí cùng Sư Úy Nhiên ngăn lại cái này tất sát nhất kích.

"Ah." Oánh Oánh ngồi tại Ngô Đồng trên bờ vai, nghiêng đầu lại, nhìn ngã ở dưới cây chỉ còn lại có một khí tức Sư Úy

Nhiên cùng Phương Trục Chí, lẩm bẩm nói, "Ta hình như nhận ra bọn họ… Còn có trên cây bị đóng đinh nữ nhân kia, ta hình như cũng nhận ra nàng…"

Ngô Đồng từ bên cạnh đi qua, Oánh Oánh vẫn còn không ngừng quay đầu nhìn quanh, lẩm bẩm nói: "Ta hình như gặp qua bọn họ…"

Phía trước, tráng lệ vô cùng Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân xoay tròn, bóp méo thời không.

Ngư Thanh La, Tử Vi Đế Quân, Cầu Thủy Kính, Nguyệt Chiếu Tuyền cùng với Trọng Kim Lăng, vẫn tại ra sức chém giết.

Đế Phong bị Oánh Oánh cùng Tô Kiếp trấn áp tại trong kim quan, không rõ sống chết, chỉ còn lại có Ngọc Diên Chiêu, Nguyên Cửu Châu cùng Sở Cung Dao.

Đế Tuyệt ba vị này đệ tử như trước vô cùng cường đại, Thái Nhất Thiên Đô Ma Luân như trước là khó mà địch nổi công pháp, trong đó Nguyên Cửu Châu bởi vì bị Cầu Thủy Kính tính toán, từng làm bị thương đi tương lai vô số cái bản thân, mà không thể không dừng lại chữa thương.

Với tư cách chiến lực mạnh nhất Trọng Kim Lăng, Ngư Thanh La cùng Cầu Thủy Kính, nhưng đã đi tới nỏ mạnh hết đà, lúc nào cũng có thể chết tại Trọng Kim Lăng cùng Sở Cung Dao trong tay.

Ngô Đồng đi thẳng về phía trước, đang tại chữa thương Nguyên Cửu Châu thoáng nhìn nàng đi tới, lập tức tiến lên đón đến, cười nói: "Lại tới một cái cái gọi là Đại Đế…"

Hắn đang muốn ra tay giải quyết Ngô Đồng, đột nhiên ngũ giác lục thức bị áp chế, tróc ra, bốn phía một vùng tăm tối, tựa như bản thân lại trở lại còn nhỏ cái kia nhỏ yếu đáng thương thời kì.

Hắn hoảng sợ bốn phía quan sát, đột nhiên nhìn thấy bốn phía trong bóng tối sáng lên từng khỏa con mắt, những cái kia trong ánh mắt tràn đầy khinh bỉ ánh mắt.

Đó là hắn khi còn bé gặp gỡ.

Hắn là tư chất kém nhất hài tử, bị người kỳ thị, bị người khinh bỉ, như chó sống sót.

Cho đến có một ngày, một cái tự xưng Tuyệt người tìm đến hắn, thu hắn làm đồ, hắn mới giống như ngọc thô giống như bị điêu khắc ra, nở rộ vô cùng hào quang sáng tỏ!

"Yêu nữ, chỉ là ma đạo, cũng muốn loạn tâm thần ta?" Hắn quát to một tiếng, cố gắng điều động toàn bộ tu vi, thôi thúc Thái Nhất Thiên Đô.

Trước mắt huyễn cảnh nhất thời sụp đổ, hắc ám giống như là quạ đen quần đồng dạng bốn phía bay đi.

Nguyên Cửu Châu trong lòng vui mừng, tiếp đó nhìn thấy mình bị một cái ngoài dự đoán loại vũ khí xuyên thủng.

Hắn ngẩng đầu lên, nhìn thấy cái kia váy đỏ nữ tử cánh tay hóa thành ngoài dự đoán loại vũ khí, đem bản thân xuyên thấu, thậm chí đem đạo của mình giới kể cả nội tâm cùng nhau xuyên qua!

Hắn gầm thét, trong cổ họng lại chỉ phát ra cuồn cuộn bọt khí tiếng.

Ngô Đồng thu tay lại, hướng hắn đi tới, hắn trong hoảng hốt nhìn thấy bản thân Tuyệt lão sư hướng mình đi tới, mà bản thân lại biến thành thiếu niên kia, bị Tuyệt nắm tay, hướng đi nơi xa.

"Cái này không đúng, đây là áo đỏ yêu nữ tại loạn ta đạo tâm…"

Hắn tuy là nghĩ như vậy, nhưng đã không có năng lực phản kháng.

Đế Tuyệt đệ tử bên trong, tâm tính của hắn kém cỏi nhất, khó mà chống cự bên ngoài cám dỗ.

Ngô Đồng váy đỏ tung bay, chém xuống Nguyên Cửu Châu đầu lâu, rừng rực kiếp hỏa đem Nguyên Cửu Châu nội tâm đốt đến không còn một mảnh!

Chương 951 : Lấy đạo của người, trả lại cho người

Chương 941: Lấy đạo của người, trả lại cho người

(bên trên chương viết sai, để Đế Phong cái này đã chết người lần nữa xuất hiện, đã thay đổi, thứ lỗi.)

Tô Vân cũng không giống như Ngô Đồng tưởng tượng như vậy, đi tìm Trì Tiểu Dao, cũng không có đi trợ giúp U Triều Sinh, mà là yên lặng ngồi tại Đế đình bên trong tiếp tục tham ngộ Hồng Mông , chờ đợi thời cơ.

Lần trước cùng Luân Hồi Thánh Vương đánh một trận, hắn lấy Hồng Mông Liên cắm rễ Hỗn Độn hải, mượn Hỗn Độn hải lực lượng dưới tình huống, còn có thể bị Luân Hồi Thánh Vương hạ gục, để hắn ý thức được bản thân đối Luân Hồi Thánh Vương thực lực dự đoán có chút sai lầm.

Hắn không muốn tái phạm đồng dạng sai lầm.

Nếu cách mình giờ chết còn có không đến thời gian ba năm, như vậy thì thật tốt lợi dụng ba năm này!

“Luân Hồi Thánh Vương không khó đối phó, nhưng khó đối phó là cái kia sáu cái chuông Hỗn Độn. Cái này sáu cái chuông uy lực thực sự quá mạnh, cho dù ta hôm nay đối mặt cái này mấy cái chuông, cũng không có nắm chắc.”

Tô Vân tính toán một phen, Luân Hồi Thánh Vương luyện chí bảo Luân Hồi phi hoàn cũng cực kỳ cường đại, tương đương với một cái khác Luân Hồi Thánh Vương, nhưng đối với hắn mà nói cũng không khó đối phó, có thể giao cho U Triều Sinh ứng phó.

“Ta không có tiện tay vũ khí, chỉ tiếc Hồng Mông Liên rơi vào Luân Hồi Thánh Vương tay, ta Hồng Mông chuông cũng ngã vào Hỗn Độn hải, chẳng biết đi đâu.”

Tô Vân khẽ nhíu mày, tay không tấc sắt cùng nắm giữ Hồng Mông Liên, Luân Hồi phi hoàn cùng sáu cái chuông Hỗn Độn Luân Hồi Thánh Vương đối kháng, hắn lực lượng không phải rất đủ.

“Nhưng còn tại còn có U Triều Sinh đạo hữu.” Tô Vân ánh mắt lấp lóe.

Thiên ngoại, U Triều Sinh còn tại giết Đế Hốt.

Đế Hốt đã chết ở trong tay hắn không biết bao nhiêu lần, nhưng mỗi lần đều sẽ từ Luân Hồi phi hoàn bên trong trùng sinh.

Đáng sợ hơn chính là, mỗi lần Đế Hốt chết tại U Triều Sinh trong tay về sau, đều sẽ tổng kết trước một lần thất bại kinh nghiệm, lần sau trong tay hắn liền có thể kiên trì thời gian dài hơn!

Thậm chí liền U Triều Sinh thần thông, Đế Hốt đều đã bắt đầu thử nghiệm phá giải!

Có Luân Hồi phi hoàn tại, U Triều Sinh liền tương đương với một cái cho Đế Hốt nhận chiêu máy móc, sẽ chỉ làm Đế Hốt không ngừng trở nên mạnh hơn!

Nếu như U Triều Sinh đánh nát Luân Hồi phi hoàn, liền có thể chân chính tru sát Đế Hốt, nhưng hắn không làm được.

Nếu là hắn bị bắt vào Luân Hồi phi hoàn bên trong, chỉ sợ hắn cũng không cách nào chạy trốn, rất dễ dàng liền sẽ chôn vùi đang bay vòng nội bộ Luân Hồi thế giới bên trong!

Lúc trước, hắn đã thử qua một lần.

Lần kia nếu không phải có Tô Vân huyền thiết chuông lớn, không ngừng đem hắn từ Luân Hồi bên trong đánh thức, đồng thời lấy Tiên Thiên Nhất Khí trợ hắn ngũ huyền hợp nhất, hắn khẳng định sẽ bị phi hoàn luyện chết.

Nhưng lần này không có Tô Vân giúp đỡ.

Bất quá, hắn lại có Tiên Thiên Nhất Khí!

Hắn Tiên Thiên Nhất Khí, chính là tới từ Đế Hốt!

Lúc trước, Luân Hồi Thánh Vương đem Tô Vân huyền thiết chuông cho Đế Hốt, để Đế Hốt luyện thành Tiên Thiên Nhất Khí, tuy là khi đó Tô Vân Tiên Thiên Nhất Khí chất lượng cũng không cao, nhưng đã có thể giúp Đế Hốt nhất thống toàn bộ phân thân!

U Triều Sinh mỗi đánh giết Đế Hốt một lần, liền từ trên người hắn trộm lấy một phần Tiên Thiên Nhất Khí, luyện cho mình dùng.

Đế Hốt tử vong số lần càng nhiều, hắn tích lũy Tiên Thiên Nhất Khí liền càng nhiều!

Bởi vậy hắn tuy là thoạt nhìn rơi vào bị động, sớm muộn cũng sẽ chết tại Đế Hốt trong tay, nhưng hắn trong cơ thể Tiên Thiên Nhất Khí lại càng ngày càng mạnh mẽ, tích lũy tới trình độ nhất định, liền có thể nhất thống Đạo giới ngũ huyền, làm được ngũ huyền quy nhất!

Khi đó, đừng nói giết chết Đế Hốt, hắn thậm chí có nắm chắc đem Luân Hồi phi hoàn phá hủy!

U Triều Sinh một mực tại nhẫn nại, dù là Đế Hốt lần nữa từ phi hoàn bên trong phục sinh, đối với hắn châm chọc khiêu khích, hắn cũng tại nhẫn nại, không có chút nào phơi bày mưu đồ của chính mình.

Trải qua mấy ngày nay, Đế Hốt tuy đối với hắn chiêu pháp thần thông lần mò rõ rõ ràng ràng, nhưng hắn đem Đế Hốt bản lĩnh lần mò càng thêm thấu triệt!

Đế Hốt mỗi một lần phát triển, đều bị hắn rõ ràng nắm giữ, Đế Hốt khả năng đột phá, hắn đều rõ rõ ràng ràng.

Thậm chí có thể nói, hắn so Đế Hốt còn hiểu hơn Đế Hốt!

Hắn đối Đế Hốt hiểu rõ, đã rõ ràng đến tùy thời có thể lấy giành lấy Đế Hốt tính mạng mức độ!

Hắn sở dĩ để Đế Hốt một lần so một lần kiên trì đến lâu, chỉ là vì lơ là Luân Hồi Thánh Vương.

Từ lúc hắn lần đầu tiên giết chết Đế Hốt, hắn liền lại không đem Đế Hốt xem như đối thủ.

Đế Hốt cùng hắn có chênh lệch về cảnh giới, loại này khoảng cách lớn đến tiếp xúc qua mấy lần, hắn liền có thể nhìn thấy Đế Hốt cố gắng cả đời có khả năng đi đến thành tựu cực hạn!

Ở trước mặt hắn, Đế Hốt có thể nói lại không bí mật đáng nói!

U Triều Sinh đã biết Tô Vân thua trận, nhất định phải càng thêm chú ý cẩn thận, trân quý lần này cơ hội khó được. Hắn nhất định phải bắt lấy cơ hội này, rách nát Luân Hồi phi hoàn, vì chính mình tương lai lần thứ hai quyết chiến Luân Hồi Thánh Vương lấy được một chút phần thắng!

Dù là chỉ là một chút!

Hắn cùng Đế Hốt một trận chiến này kéo dài hai ba năm, Đế Hốt đã có thể trong tay hắn kiên trì trăm ngàn chiêu bất bại, nhịn không được đối với hắn châm chọc khiêu khích, giễu cợt hắn là què chân Đạo Thần, không có cảnh giới mà không bản lĩnh.

U Triều Sinh vẫn tại nhẫn nại, hắn từ Đế Hốt nơi đó lấy được Tiên Thiên Nhất Khí đã trên cơ bản đầy đủ hắn nhất thống ngũ huyền, làm được huyền vũ trụ mạnh nhất Đạo Thần!

Bất quá, hắn vẫn là hi vọng chờ một chút, có nắm chắc hơn thời điểm lại ra tay.

"Chỉ cần ta tồn tại bị Đế Hốt hạ gục hi vọng, Luân Hồi Thánh Vương liền sẽ hi vọng nhìn thấy ta thua ở Đế Hốt trong tay, hắn liền sẽ không xuất thủ đối phó ta. Ta cũng liền có hạ gục hắn một tia hi vọng." Trong lòng của hắn thầm nghĩ.

Nhưng vào lúc này, Luân Hồi Thánh Vương âm thanh đột nhiên truyền đến, chầm chậm nói: "U đạo hữu vậy mà nhịn đến bây giờ còn không có ra tay, kiên nhẫn thật sự là tốt. Ta một mực chờ đợi đợi, ngươi sẽ khi nào sử dụng ngươi ăn cắp Tiên Thiên Nhất Khí thống nhất ngũ huyền, không nghĩ tới ngươi có thể nhịn đến bây giờ."

U Triều Sinh trong lòng một mảnh lạnh giá, đột nhiên trong mắt ba đồng tử xoay tròn, trong nháy mắt liền đem Đế Hốt uốn éo thành bánh quai chèo!

Luân Hồi phi hoàn chấn động, Đế Hốt sắp lần nữa từ phi hoàn bên trong phục sinh, nhưng mà U Triều Sinh công kích đã tới!

Hắn đòn đánh này, nhất thống Tiên Thiên ngũ huyền, hình thành một cái nhất thống toàn bộ huyền vũ trụ đại đạo đạo huyền, câu chỉ như kéo đàn huyền, một kích phát ra!

"Coong!"

Đòn đánh này nhưng lại không đánh trúng Luân Hồi phi hoàn, mà là cắt tại một cái Hỗn Độn chuông lớn bên trên, chiếc chuông lớn kia bị U Triều Sinh đòn đánh này đánh cho chấn động không ngừng, gào thét bay lên, xa xa bay đi!

Luân Hồi Thánh Vương thân hình xuất hiện, sợ hãi than nói: "U đạo hữu đòn đánh này thực sự ghê gớm, ghê gớm! Liền xem như nhận được một cái Tiên giới pháp lực Tô đạo hữu, cũng chỉ như thế."

Hắn vỗ tay khen ngợi, bên người hiện ra mặt khác năm chiếc chuông Hỗn Độn: "Ba năm kỳ hạn đã tới, ta đến đây giết Tô đạo hữu, đi ngang qua nơi này, liền nghĩ lấy hắn là kết thúc cái này ra trò hay."

Lúc này, Đế Hốt từ Luân Hồi phi hoàn bên trong phục sinh, đang muốn lại tìm U Triều Sinh chém giết, Luân Hồi Thánh Vương đem hắn chặn lại, lắc đầu nói: "Hốt, hắn đã sớm nhìn thấu ngươi tất cả, chỉ là vì trộm lấy ngươi Tiên Thiên Nhất Khí, lúc này mới không có sử dụng bản lĩnh thật sự."

Đế Hốt vừa sợ vừa giận, lại là xấu hổ.

Luân Hồi Thánh Vương cười nói: "Hai đời Đạo Thần, có bậc này bản lĩnh đúng là bình thường, ngươi khoảng cách Đạo Thần cảnh giới rất xa, không cần để ý. Hốt, nơi này không có chuyện của ngươi, ngươi đi Minh đô mộ bên trong đi một lần."

Đế Hốt hạ thấp người, xoay người rời đi.

U Triều Sinh trong cơ thể Tiên Thiên Nhất Khí cũng bởi vì đòn đánh này mà tiêu hao đến bảy tám phần, sắc mặt biến đến có chút xanh xao.

Trong cơ thể hắn còn sót lại một chút kia Tiên Thiên Nhất Khí không cách nào lại tụ lên ngũ huyền, thi triển cái kia một đòn kinh thế!

Hắn mất đi cuối cùng một chút hy vọng chiến thắng.

Thứ sáu miệng chuông Hỗn Độn bay tới, Luân Hồi Thánh Vương quan sát chiếc chuông này, không chịu được khen: "Đế Hỗn Độn người này ngốc tối đen to, nhưng món bảo vật này quả thực luyện đến tinh diệu vô cùng, ta cũng theo không kịp.

Năm đó cùng người xứ khác Ứng Tông Đạo đánh một trận, nếu như khi đó hắn chuông Hỗn Độn cũng đã luyện thành, há lại sẽ bị Nguyên Thủy chí bảo trọng thương đến loại trình độ kia?"

Ánh mắt của hắn lại rơi vào U Triều Sinh trên người, lộ ra tươi cười: "Đổi thành ta phi hoàn, cứ việc dùng tài liệu vượt qua chuông Hỗn Độn không biết bao nhiêu, nhưng nếu là phi hoàn nhận ngươi một kích kia, hơn phân nửa liền bị chém đứt. Phi hoàn bên trong Luân Hồi đại đạo, chỉ sợ cũng phải bị ngươi phá hủy hơn phân nửa! U đạo hữu, ngươi đi chứng đạo vào trong con đường, bản thân nguyên sinh vũ trụ cũng đã sụp đổ, còn có thể có thực lực như thế, khiến người khâm phục ah."

U Triều Sinh nắm chặt nắm đấm chậm rãi buông ra, sắc mặt lạnh nhạt nói: "Thánh Vương quá khen. Triều sinh không đảm đương nổi bậc này khen ngợi."

Luân Hồi Thánh Vương sắc mặt nghiêm nghị: "Ngươi đem nổi. Ngươi kiếp trước là Đạo Thần, thế nhưng là ngươi chẳng qua là bị Đạo giới khống chế khôi lỗi, không có bản thân ý thức. Ngươi vũ trụ sụp đổ, Đạo giới cũng không tồn tại, tất cả đại đạo đều đã hóa thành tro tàn. Ngươi từ Đạo giới khống chế bên trong thoát thân, nhưng cũng bởi vậy rơi xuống cảnh giới, biến thành một cái Thiên Quân."

U Triều Sinh sửa chữa hắn nói: "Là Chí Nhân."

Luân Hồi Thánh Vương không để ý lắm: "Là Chí Nhân vẫn là Thiên Quân, với ta mà nói không có gì khác biệt. Ngươi có thể sử dụng Thiên Quân cảnh giới, lần nữa tu thành Đạo Thần, cho dù là phía trong chứng đích đạo thần, cũng cực kỳ ghê gớm, có thể làm việc người khác không thể. Ta tuy là rất chán ghét ngươi, nhưng cũng không muốn vì vậy mà hủy đi

ngươi. Ngươi nếu là bằng lòng rời đi Tiên đạo vũ trụ, ta như trước cho ngươi một con đường sống."

U Triều Sinh vẻ mặt buồn bã: "Thánh Vương nên biết, lấy ta thực lực rời đi Tiên đạo vũ trụ đi vào Hỗn Độn hải, chỉ có một con đường chết. Huống chi, ta tại Tiên đạo trong vũ trụ còn có vợ con."

Luân Hồi Thánh Vương vẻ mặt chuyển sang lạnh lẽo, nói: "Như vậy, U đạo hữu tích lũy xuống Tiên Thiên Nhất Khí còn thừa lại bao nhiêu? Ta muốn lãnh giáo một chút ngươi ngũ huyền hợp nhất."

U Triều Sinh trong mắt từng cái huyền tại nhảy nhót, nói: "Ta bản thân tu vi pháp lực, một nửa bị ngươi phong ấn, còn có một nửa đạo thương trong người, chỉ sợ không thể để cho ngươi lĩnh giáo."

Luân Hồi Thánh Vương đầu vai lay động, U Triều Sinh đạo thương bên trong nhất thời có từng đạo Luân Hồi đại đạo bay ra, trở lại Luân Hồi Thánh Vương trong cơ thể.

U Triều Sinh vết thương nhanh chóng khép lại, bị phong ấn trấn áp cái kia một nửa tu vi nhất thời quay về!

Hắn tại trong khoảnh khắc liền khôi phục lại trạng thái đỉnh cao nhất, tùy thời chuẩn bị liều mình đánh cược!

Luân Hồi Thánh Vương mặt mỉm cười, chỉ để lại một cái chuông Hỗn Độn, sau đầu dựng thẳng lên một đạo phi hoàn. Mặt khác mấy cái chuông Hỗn Độn thì bị hắn treo ở chiến trường bên ngoài, cũng không tính sử dụng.

Hắn hiện tại, là tuyệt đối vô địch trạng thái, trên đời này loại trừ hoàn toàn thể U Triều Sinh, lại không người có thể uy hiếp đến hắn!

Ngay tại hai người sắp ra tay thời điểm, đột nhiên U Triều Sinh trong đầu truyền tới một thanh âm quen thuộc: "U đạo

hữu, ngươi cứ ra tay, ta giúp ngươi nhất thống ngũ huyền.”

U Triều Sinh nghe được thanh âm này, vừa mừng vừa sợ, không cần nghĩ ngợi liền tự ra tay!

Hắn Đạo giới bên trong, tử khí mờ mịt, trong nháy mắt liền đem hắn tất cả đại đạo nhất thống, để tu vi của hắn pháp lực trở nên vô cùng tinh thuần, để hắn đòn đánh này trở nên vô cùng cường đại, càng hơn Đế Hốt Tiên Thiên Nhất Khí hiệu quả!

Huyền chi đạo nhảy nhót ở giữa, Luân Hồi Thánh Vương liền phát giác được một cỗ khó mà hình dung hung hiểm tập kích mà đến, không khỏi sắc mặt kịch biến!

Đó căn bản không phải hắn theo dự liệu U Triều Sinh thực lực!

Hắn tại phát giác U Triều Sinh thực lực biến hóa thời điểm, liền đã điều động mặt khác năm chiếc chuông Hỗn Độn hướng bên này bay tới!

“Coong “

Bảo vệ hắn chiếc kia Hỗn Độn loại bị một đạo vô hình huyền đánh bay, cũng trong lúc đó, không gian chỗ sâu, từng đạo huyền luật nhảy nhót, mang theo tràn trề sát cơ tiếp cận!

“Xuy!”

Luân Hồi phi hoàn bị cắt thành hai nửa!

Từng chiếc nhảy nhót huyền sắp chém ở Luân Hồi Thánh Vương trên người, đột nhiên năm chiếc chuông Hỗn Độn bay tới, tiếng chuông chấn động, đem bốn phía bay tới đạo huyền nhao nhao chấn động đến vỡ nát!

Khuấy động tiếng chuông vỡ nát bốn phía thời không, đem thời không hóa thành Hỗn Độn, nửa điểm đạo pháp không còn!

Cho dù là U Triều Sinh bậc này Đạo Thần, cũng bị chuông Hỗn Độn áp chế, trong cơ thể đại đạo dường như cũng muốn mất đi hoạt tính!

Khóe miệng của hắn chảy máu, mắt thấy liền muốn mất mạng tại đây mấy cái chuông lớn uy năng phía dưới, đột nhiên tiếng chuông hơi ngừng như vậy một cái chớp mắt. U Triều Sinh lập tức bắt lấy cơ hội này, tung người chạy trốn!

Luân Hồi Thánh Vương một kích đánh không, nhất thời cực kỳ hoảng sợ, vẻ mặt biến ảo không ngừng.

Chuông Hỗn Độn uy năng hơi dừng lại một cái chớp mắt, để hắn có chút bất an. Đây rõ ràng là Đế Hỗn Độn đang quấy rầy hắn!

Mà tại vừa rồi, U Triều Sinh lại từ đâu tới Tiên Thiên Nhất Khí nhất thống ngũ huyền đại đạo?

"Chẳng lẽ Tô Vân còn sống? Điều đó không có khả năng!"

Hắn không lo được truy kích U Triều Sinh, lập tức đi tới Đế đình, đợi hắn hóa thành người bình thường cao lớn, đi vào Đế đình Đế đô, chỉ thấy Đế trong cung khắp nơi trắng cảo, đang tại đưa ma.

Trong lòng của hắn nghi hoặc, đi theo đưa ma đội ngũ, lại thấy mọi người đem một cái quan tài mang lên một tòa sửa chữa đến có chút tráng lệ lăng mộ phía trước, đem quan tài chôn cất.

Cái kia lăng mộ khuôn mẫu kinh người, hẳn là đế vương khuôn mẫu, trước mộ có bia.

Luân Hồi Thánh Vương phụ cận nhìn lại, chỉ thấy trên tấm bia viết Ai Đế chi mộ chữ.

"A, chết rồi?"

Luân Hồi Thánh Vương kinh ngạc: "Ta còn tưởng rằng U Triều Sinh có khả năng nhất thống ngũ huyền, là hắn trong bóng tối giở trò, không nghĩ tới Tô đạo hữu lại thật đã qua đời. Trời cao đố kỵ anh tài, tráng niên mất sớm ah. Không được, ta cần phải đến gặp hắn một lần, hủy thi diệt tích, lúc này mới yên tâm!"

Hắn đi vào trong lăng mộ, tìm đến quan tài, vén lên vách quan tài, chỉ thấy bên trong còn có nhất trùng quan, lại mở ra vách quan tài, bên trong lại có nhất trùng quan.

Như thế tầng tầng mở ra, đợi mở ra đệ cửu trùng quan, chỉ thấy trong quan tài một đầu ngón tay bay ra, chính giữa Luân Hồi Thánh Vương mi tâm!

Tô Vân từ trong quan tài ngồi dậy, cười nói: "Thánh Vương, ngươi đã đến! Đi vào nằm một chút thôi, nhìn ta vì ngươi chọn quan tài, có vừa người không!"

Chương 952 : Múa rìu qua mắt thợ

Chương 942: Múa rìu qua mắt thợ

Luân Hồi Thánh Vương trong lòng giật mình, sau lưng hiện ra vô số cái Luân Hồi tiết diện, mỗi cái tiết diện bên trong đều có vô số cái hắn đang nhanh chóng tránh né né tránh, ý đồ tránh đi Tô Vân một chỉ này!

Đây chính là Luân Hồi đại đạo ảo diệu.

Trong phút chốc, trải qua vô số lần Luân Hồi, tìm kiếm ra ứng đối Tô Vân một chỉ này tối ưu giải!

Đồng dạng, hắn cũng có thể trong phút chốc liền tìm kiếm ra đối thủ công pháp thần thông sơ hở, hoàn mỹ khắc chế đối thủ!

Nhưng mà Luân Hồi Thánh Vương chợt phát hiện, đối mặt mình Tô Vân một chỉ này vậy mà không có tìm đến bất luận cái gì tối ưu giải!

Bất luận hắn ứng đối ra sao, chính mình cũng chỉ có bị Tô Vân một chỉ này xuyên thủng vận mệnh!

"Đã như vậy, như vậy ta liền tìm tiếp nhận đòn đánh này về sau, phản kích phương thức cao nhất!"

Luân Hồi Thánh Vương không chần chờ nữa, chỉ nghe phốc một tiếng, Tô Vân một chỉ này đã xuyên thủng đầu óc của hắn, Luân Hồi Thánh Vương sau gáy nổ tung, óc từ sau não bắn ra.

Cùng lúc đó, Ai Đế lăng nổ tung, một đạo sáng rực vô cùng cột sáng xuyên thủng không trung, thẳng tới thiên ngoại, trong khoảnh khắc vượt qua vô số ngân hà, thông suốt thứ bảy Tiên giới!

Đây là Tô Vân một chỉ này tích chứa xán lạn uy năng!

Luân Hồi Thánh Vương mặt khác đầu lâu mọc ra, lộ ra hoặc buồn hoặc giận vẻ mặt.

Hắn mỗi một viên đầu lâu đại biểu cho khác biệt Luân Hồi, nếu là hoàn chỉnh hình thái, hắn sẽ có ba mươi hai đầu ba mươi sáu cánh tay, chỉ là còn chưa lúc sinh ra đời liền bị người một đao cắt ra, phân hai nửa.

Hắn Luân Hồi đại đạo, có thể bảo đảm hắn cho dù bị người chém xuống đầu lâu, cũng có thể dễ dàng khôi phục, nhưng mà Tô Vân một chỉ này xuyên thủng đầu của hắn, lại làm cho hắn chỉ cảm thấy bản thân có một đoạn Luân Hồi đại đạo trực tiếp chôn vùi biến mất, không thể nào khôi phục!

Phía sau hắn hiện ra đủ loại Luân Hồi tiết diện, lại là hắn quyết chiến Tô Vân tình cảnh, tại vô số cái trong luân hồi, hắn tiếp nhận Tô Vân một chỉ này về sau, cùng Tô Vân quyết đấu, tranh thủ bản thân ưu thế lớn nhất!

Khác biệt chiến đấu tình cảnh thoáng một cái đã qua, Luân Hồi Thánh Vương cuối cùng tìm đến tối ưu giải, ở trong luân hồi một trận chiến bên trong, hắn trực tiếp đem Tô Vân đánh chết tại trong quan tài!

Ngay tại hắn dựa theo lần kia Luân Hồi ra tay lúc, lại hoảng sợ phát hiện Tô Vân pháp lực mạnh mẽ vô cùng, trực tiếp nghiền ép hắn thần thông, nghiền ép hắn Luân Hồi đại đạo!

"Răng rắc!"

Hắn một cánh tay gãy, bị sinh sinh lôi kéo xuống!

Hắn dựa theo trong luân hồi kinh nghiệm ra tay, tuy có thể đánh trúng Tô Vân, nhưng tuyệt đối không cách nào đi đến đánh chết Tô Vân hiệu quả, ngược lại sẽ bị Tô Vân trực tiếp đánh chết tại quan tài bên trong!

Luân Hồi Thánh Vương mười bốn viên đầu lâu hộc máu, lần trước cùng Tô Vân quyết chiến lúc, Tô Vân lấy Hồng Mông chuông trực tiếp chấn vỡ hắn một cái đầu lâu, Luân Hồi Thánh Vương cứ việc thần thông quảng đại, cũng không cách nào khôi phục cái đầu kia.

Mà lần này, Tô Vân vừa tối coi như hắn một chỉ, đem hắn một cái đầu đánh cho trước sau trong suốt, bởi vậy hắn chỉ còn lại có mười bốn viên đầu lâu.

"Tô Vân, ngươi đây là bức ta phá hủy toàn bộ Đế đình!"

Luân Hồi Thánh Vương nổi giận gầm lên một tiếng, tiếng chuông vang lên, toàn bộ Ai Đế lăng nhất thời sụp đổ chôn vùi, hóa thành Hỗn Độn!

Cái kia tiếng chuông chính là tới từ bên hông hắn treo sáu cái chuông Hỗn Độn, Luân Hồi Thánh Vương liên tục thua thiệt hai chiêu, bị hủy diệt một bài một tay, giận không nhịn nổi, lúc này liền thôi thúc cái này sáu cái chuông Hỗn Độn, muốn đem toàn bộ Đế đình, thậm chí toàn bộ thứ bảy Tiên giới chủ đại lục chấn vỡ, hóa thành Hỗn Độn!

Nhưng mà tiếng chuông đem Ai Đế lăng chấn vỡ về sau, Luân Hồi Thánh Vương lại phát hiện bản thân cũng không phải là thân ở thứ bảy Tiên giới, mà là đi tới Tiên đạo vũ trụ bên ngoài Thái Cổ cấm khu!

Lúc này bọn họ một cái ngồi tại trong quan tài, một cái đứng tại quan bên ngoài, chính trôi lơ lửng ở Thần Thông hải bên trên!

Cách đó không xa, chính là Đế Hỗn Độn Luân Hồi Hoàn.

Hiển nhiên, Tô Vân lấy không thể tưởng tượng nổi pháp lực, trực tiếp na di thời không, đem Ai Đế lăng chuyển tới nơi này!

Tiếng chuông chấn động, để Thần Thông hải bao la bát ngát mặt biển nổ tung, nhưng mà Thần Thông hải lại không có hóa thành Hỗn Độn, ngược lại trong biển bay ra vô số thần thông, xung kích sáu cái chuông Hỗn Độn uy năng, để Luân Hồi Thánh Vương khí tức di động, khó mà ổn định chuông Hỗn Độn!

Từ nước biển hóa thành thần thông, làm cho cả Thần Thông hải mặt biển trực tiếp giảm xuống mấy chục dặm!

Cái này Hỗn Độn hải là Tiên đạo vũ trụ trước đó cổ xưa vũ trụ diệt vong thời điểm, Đạo Quân điện toàn bộ Đạo Quân cùng Chí Nhân đem cả đời đạo pháp thần thông hóa thành đại dương, dùng để đối kháng Hỗn Độn hải nghiền ép.

Chuông Hỗn Độn tuy mạnh mẽ, cho dù là Tô Vân cũng cực kỳ kiêng kị, nhưng mà chuông Hỗn Độn đối mặt có thể đối kháng Hỗn Độn hải Thần Thông hải lúc, vẫn còn có chút mệt mỏi.

Cái kia vô số thần thông từ trên mặt biển cuốn lên mà lên, đem sáu cái chuông Hỗn Độn đánh cho càng bay càng cao, uy năng không cách nào hạ xuống!

"Thánh Vương, ngươi lần trước mượn Hỗn Độn hải tới khắc chế ta Hồng Mông Liên cùng Hồng Mông chuông, hiện nay ta mượn Thần Thông hải tới khắc chế chuông Hỗn Độn, một chiêu này làm sao?"

Tô Vân từ trong quan tài vươn người đứng dậy, vừa sải bước ra quan tài, đột nhiên đối diện một đạo Luân Hồi Hoàn cắt tới, từ Tô Vân trong cơ thể xuyên qua.

Rầm rầm, vô số cái Tô Vân từ Tô Vân trong cơ thể bay ra, theo đạo kia Luân Hồi Hoàn kéo dài đến cực xa chỗ, sắp hình thành một đạo Luân Hồi!

Nhưng mà Tô Vân khẽ mỉm cười, toàn bộ từ trong cơ thể hắn bay ra Tô Vân tất cả biến mất, cười nói: "Thánh Vương, ngươi không có phát hiện ư? Lần trước gây cho ta phong ấn, tất cả biến mất. Ngươi Luân Hồi thần thông cũng lại không trấn áp được ta, cũng lại không khóa lại được ta."

Luân Hồi Thánh Vương khó chịu hừ một tiếng, một lòng càng ngày càng nặng.

Hắn phát hiện bản thân nguyên bản dùng để phong ấn Tô Vân thân thể, nội tâm cùng nguyên thần thần thông, quả thực biến mất sạch sẽ, nửa điểm không còn!

Cái này cho hắn một loại cực dự cảm không tốt.

Lúc trước Tô Vân chỉ có thể đột phá một nửa của hắn phong ấn, nhiều nhất giải thoát ra một nửa tu vi pháp lực, một nửa khác còn tại hắn Luân Hồi trong phong ấn.

Hơn nữa, Tô Vân cũng không phải là phá giải hắn thần thông, thực ra hắn thần thông vẫn luôn tại, chỉ là Tô Vân một nửa tu vi pháp lực cùng đại đạo nhảy ra Luân Hồi, không tại hắn thần thông trấn áp trong giới hạn.

Hiện tại, Tô Vân hoàn toàn thoát khỏi hắn trấn áp, mang ý nghĩa Tô Vân Hồng Mông đã hoàn toàn không tại Luân Hồi đại đạo bên trong!

"Thánh Vương, nếu như ngươi cẩn thận quan sát, hẳn là sẽ phát hiện được ta Hồng Mông chẳng những không tại trong luân hồi, hơn nữa Luân Hồi là tại Hồng Mông bên trong."

Tô Vân thân bị, bát trùng Tiên Thiên Đạo cảnh bên trong Luân Hồi Đạo cảnh thình lình xuất hiện, hơn nữa Tô Vân Luân Hồi Đạo cảnh, rõ ràng là bát trùng thiên Đạo cảnh,

khoảng cách Luân Hồi Đạo cảnh cửu trùng thiên chỉ có một bước ngắn!

Tô Vân mặt khác Đạo cảnh phần lớn là lục trùng thiên, chỉ có số ít Đạo cảnh như kiếm đạo, tu thành cửu trùng thiên.

Hắn sở dĩ tại Luân Hồi Đạo cảnh bên trên thành tựu càng cao, chính là bởi vì Luân Hồi Thánh Vương phong ấn hắn, khiến cho hắn không thể không tại Luân Hồi đại đạo bên trên bỏ bao công sức!

Lúc trước Tô Vân tại có thứ tự trong luân hồi phát hiện bản thân thủy chung không thể chiến thắng Luân Hồi Thánh Vương, ngay sau đó liền xoay đi nghiên cứu Luân Hồi đại đạo, thế cho nên có thành tựu này!

Hắn tiện tay công kích, mỗi một kích uy năng đều bị Luân Hồi Thánh Vương khó mà ngăn cản , mặc cho Luân Hồi Thánh Vương làm sao mượn Luân Hồi điên cuồng thôi diễn, cũng không cách nào bù đắp tu vi bên trên khoảng cách.

Tô Vân tu vi thực sự quá hùng hồn, hắn Hồng Mông bao gồm trăm vạn mà tính đại đạo, mỗi một loại đại đạo đều là Đạo cảnh lục trùng thiên tiêu chuẩn, tương đương với Tiên đạo vũ trụ trăm vạn Thiên Quân pháp lực thêm vào vào một thân!

Chung tám đại Tiên giới, cũng không có nhiều như thế Thiên Quân!

Như thế dồi dào pháp lực, dễ dàng liền có thể nghiền ép Luân Hồi Thánh Vương!

“Răng rắc!”

Luân Hồi Thánh Vương lại một cánh tay bị chém đứt, ngay sau đó lại một viên đầu lâu nổ tung, tu vi cũng tự nhanh chóng rơi xuống, trong lòng không khỏi sợ hãi.

Nhưng mà cái kia sáu cái chuông Hỗn Độn thủy chung bị Thần Thông hải uy năng chặn lại, không cách nào hạ xuống, để hắn không cách nào mượn chuông Hỗn Độn chi uy đánh giết Tô Vân.

Cứ kéo dài tình huống như thế, hắn bại vong đến càng nhanh!

Đợi đến hắn chỉ còn lại có một cái đầu, hai đầu cánh tay, Tô Vân chần chừ thoáng cái, nhớ tới Đế Hỗn Độn đã từng vì Luân Hồi Thánh Vương cầu tình, thầm nghĩ: "Luân Hồi Thánh Vương dù sao có khai thiên công đức…"

Hắn vừa nghĩ đến nơi này, lại thấy Luân Hồi Thánh Vương còn sót lại đầu lâu cắm ở hắn Hồng Mông chuông thần thông bên trên, tiếng chuông vang lên, nhất thời đầu nổ tung, chết oan chết uổng!

Tô Vân kinh ngạc phi thường, hắn không có ý định giết chết Luân Hồi Thánh Vương, Luân Hồi Thánh Vương lại bản thân đâm chết tại hắn thần thông bên trên, đây là cái đạo lí gì?

Đột nhiên, sắc mặt hắn đột biến: "Không được!"

Hắn vội vàng bay người lên, lao ra Thần Thông hải, hướng lên trời bên ngoài Hỗn Độn hải xông tới!

Tại cái kia Hỗn Độn hải bên trên, một gốc to lớn hoa sen cắm rễ tại trong Hỗn Độn hải , mặc cho cuồng phong gào thét, trọc lãng không ngớt, cũng không thể dao động cái này gốc hoa sen mảy may!

Cái này gốc hoa sen, chính là Tô Vân trong tương lai thế mở ra vũ trụ tạo ra Tiên Thiên linh căn, Hồng Mông Liên!

Giờ phút này, Hồng Mông Liên cắm rễ ở Hỗn Độn hải, hiện ra dị thường lộng lẫy màu sắc, càng thêm khỏe mạnh, quang thải chiếu chói lọi lấy Tiên đạo vũ trụ, hoa sen cánh hoa

hướng về toàn bộ Tiên đạo vũ trụ, thậm chí liền Tô Vân vị trí Thái Cổ cấm khu cũng tại cánh hoa trong nhụy hoa!

Tô Vân giận không nhịn nổi, tăng tốc xông về đóa này Hồng Mông Liên.

Nhưng vào lúc này, Hồng Mông Liên khẽ run lên, lộng lẫy linh quang bốn phương tám hướng bay đi, dọc theo bốn phía Hỗn Độn hải bao phủ Tiên đạo vũ trụ cùng Thái Cổ cấm khu!

Tô Vân có thể thấy Hồng Mông Liên quang mang kéo tới, nâng lên hai tay ngăn tại trước người.

"Vù ——— "

Rất nhỏ rung động sau đó, tất cả trở lại lúc ban đầu, Luân Hồi Thánh Vương đứng dậy, chuẩn bị đi Đế đình gặp Tô Vân một lần cuối một khắc này.

Chỉ là lần này cùng lần trước khác biệt, lần trước Luân Hồi Thánh Vương tại trong Hỗn Độn hải ngã xuống Hồng Mông Liên, liền tự đứng dậy, mà lần này Luân Hồi Thánh Vương thì ngẩng đầu lên nhìn về phía gốc kia Hồng Mông Liên, trên mặt lộ ra kỳ dị tươi cười.

"Tô đạo hữu, ngươi không nghĩ tới, ta dùng thủ đoạn của ngươi tới đối phó ngươi đi?"

Luân Hồi Thánh Vương ha ha cười nói: "May mắn ta trời sinh tính cẩn thận, nhận được Hồng Mông Liên về sau, liền nghiên cứu làm sao dùng nó, bằng không ta thật sẽ chôn vùi tại trong tay của ngươi. Ngươi thật sự vượt quá dự liệu của ta, ta tuy là không biết ngươi là như thế nào từ kết cục chắc chắn phải chết bên trong đi ra một con đường sống, nhưng lần này, ta sẽ lợi dụng Hồng Mông Liên, hiểu rõ ngươi tất cả đạo pháp thần thông, lại tiễn ngươi lên đường!"

Hắn xoay người lại, đi về phía thứ bảy Tiên giới bay đi.

Thứ bảy trong tiên giới, U Triều Sinh còn tại giết Đế Hốt, mà Đế Hốt còn tại không ngừng từ Luân Hồi phi hoàn bên trong phục sinh.

Luân Hồi Thánh Vương từ xa nhìn lại, trong mắt sát cơ mãnh liệt: "Cái này U Triều Sinh những năm này trộm lấy Đế Hốt Tiên Thiên Nhất Khí, tự cho là đắc kế, lại không nghĩ rằng ta đều nhìn ở trong mắt. Nhất định là Tô Vân giúp hắn một tay, thế cho nên để hắn chặt đứt ta phi hoàn! Lần này, không thể để cho hắn từ trong tay của ta sống sót chạy trốn!"

Hắn vừa mới bay vào thứ bảy Tiên giới, đột nhiên trong lòng sinh ra ý nghĩ, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn lại, không khỏi ngạc nhiên!

Thứ bảy Tiên giới bên ngoài, Tô Vân đang tại bay về phía Hỗn Độn hải, thò tay đi lấy Hồng Mông Liên!

Luân Hồi Thánh Vương mười lăm cái đầu tròng mắt suýt nữa nhảy ra hốc mắt: "Do ta thiết kế có thứ tự Luân Hồi, sau khi ta chết, sẽ mang theo trong luân hồi trí nhớ phục sinh. Hắn làm sao lại cũng mang theo trong luân hồi trí nhớ?"

Hắn không lo được U Triều Sinh, vội vàng bay ra thứ bảy Tiên giới, thẳng đến Hỗn Độn hải, ý đồ cướp tại Tô Vân trước đó lấy xuống Hồng Mông Liên!

Nhưng mà Tô Vân trước hắn một bước lên đường, tu vi cùng đạo hạnh đều xa so với hắn mạnh mẽ, làm sao lại cho hắn cơ hội này?

Luân Hồi Thánh Vương còn chưa bay tới, liền gặp Tô Vân trực tiếp phá hắn thủ hộ Hồng Mông Liên đạo pháp, đem cái này gốc hoa sen từ trong Hỗn Độn hải nhổ tận gốc!

"Thánh Vương, ta không phải nói qua cho ngươi ư?"

Tô Vân xoay người lại, đưa lưng về phía Hỗn Độn hải, khí tức hướng phía dưới đè xuống: "Ta đã nhảy ra Luân Hồi.

Ngươi dùng có thứ tự Luân Hồi trêu đùa ta, làm được ư?”

Chương 953 : Luân Hồi chi thương

Chương 943: Luân Hồi chi thương

Tô Vân khí tức nghiền ép mà đến, Luân Hồi Thánh Vương lập tức cảm nhận được đối phương cái kia dồi dào vô tận pháp lực, không cần nghĩ ngợi tế lên sáu cái chuông Hỗn Độn, tiếng chuông vang lên, đem Tô Vân khí tức chấn vỡ!

Cái kia sáu cái chuông lớn uy năng bộc phát, cuồn cuộn mà đi, đánh phía Tô Vân, những nơi đi qua, dọc đường tất cả tất cả đều hóa thành Hỗn Độn chi khí!

Cái này sáu cái chuông Hỗn Độn tuy nói là Luân Hồi Thánh Vương vì Đế Hỗn Độn luyện chế, nhưng cũng đều cùng Tô Vân liên quan đến. Lúc trước Tô Vân lần đầu tiên tới Thái Cổ cấm khu, tu bổ Tử Phủ, Tử Phủ bị sửa chữa, Tiên Thiên Nhất Khí thắp sáng từng cái chuông Hỗn Độn lạc ấn, chuông Hỗn Độn lúc này mới khôi phục.

Nếu là không có Tô Vân Tiên Thiên Nhất Khí, chỉ sợ cái kia năm chiếc chuông Hỗn Độn sẽ không dễ dàng khôi phục.

Mà thứ sáu miệng chuông Hỗn Độn cũng là Tô Vân mượn cùng Cầu Trạch Đạo Quân đánh một trận mà điểm hóa, bởi vậy mới có thể thành hình.

Theo lý mà nói sáu cái chuông Hỗn Độn cũng sẽ không xuống tay với hắn, nhưng mấu chốt chính là Đế Hỗn Độn cũng chỉ có linh mà không nguyên thần, không cách nào chân chính chưởng khống bản thân chí bảo.

Bởi vậy Luân Hồi Thánh Vương mới có thể dễ dàng điều khiển sáu cái chuông Hỗn Độn, đối Tô Vân thống hạ sát thủ.

Cái kia vết nứt trong hỗn độn trôi lơ lửng ở Tô Vân bốn phía, trên dưới tung bay, chấn động không dứt!

Chỉ trong nháy mắt, Tô Vân liền bị sáu cái chuông lớn ép tới rơi vào Hỗn Độn hải trên mặt biển!

Hắn cùng chuông Hỗn Độn mỗi va chạm một cái, liền gặp thành phiến liên miên Hỗn Độn hải nước nổ tung, hóa thành một cái hoàn chỉnh thế giới bay ra, tựa như vũ trụ thiên khai, uy năng kinh người.

Tô Vân đồng thời đối kháng sáu cái chuông Hỗn Độn, bốn phía to to nhỏ nhỏ thế giới không ngừng từ trên mặt biển bay lên, bốn phương tám hướng bay đi!

Đây chính là Hồng Mông đặc tính, lấy một hóa vạn, trực tiếp cắt ra Hỗn Độn, diễn hóa Hồng Mông, hóa thành vạn đạo, đạo sinh vạn vật, sáng tạo thế giới.

Những thế giới này đều là hoàn chỉnh thế giới, thiên địa nguyên khí dồi dào, đại đạo hưng thịnh, hoàn toàn có thể diễn sinh ra sinh mệnh, thậm chí Thần Ma!

Chẳng qua bị giới hạn Tô Vân tu vi cảnh giới, những thế giới này bên trong thiên địa đại đạo chỉ là Đạo cảnh lục trùng thiên, coi như những thế giới này bên trong diễn sinh ra sinh mệnh, bọn họ tu luyện tới tuyệt đỉnh cảnh giới cũng chỉ là Đạo cảnh lục trùng thiên.

Bọn họ muốn đột phá đến đệ thất trùng thiên, tựa như Tiên đạo vũ trụ tiên nhân đột phá đến Đạo cảnh thập trùng thiên như vậy khó khăn!

Luân Hồi Thánh Vương cũng tự hướng về Hỗn Độn hải, cười nói: "Tô đạo hữu, lần trước ngươi mượn Thần Thông hải chỗ lợi, để cho ta không cách nào mượn chuông Hỗn Độn chi

uy. Mà bây giờ, ta sáu cái chuông nơi tay, lại có Hỗn Độn hải địa lợi, ngươi còn thủ đoạn nào nữa?"

Hắn cũng giết vào trong cuộc chiến, sáu cái chuông Hỗn Độn xoay quanh hắn cùng Tô Vân xuất quỷ nhập thần.

Hắn lấy Luân Hồi đại đạo xuyên qua sáu cái chuông Hỗn Độn, đem chuông Hỗn Độn uy năng kích phát hơn phân nửa, ép tới Tô Vân thân thể không ngừng hướng trong Hỗn Độn hải chìm!

Hỗn Độn đại đạo không tại trong luân hồi, Luân Hồi đại đạo cũng không tại Hỗn Độn bao quát, hai loại đại đạo bổ sung, bộc phát ra uy lực càng cường đại hơn!

Tô Vân bị bức phải chìm vào trong biển, càng lún càng sâu.

Đột nhiên, Tô Vân trong cơ thể hai bên trái phải, phân biệt đi ra hai cái Tô Vân đến, riêng phần mình có khác biệt đạo pháp thần thông, thực lực tu vi so Tô Vân không kém chút nào!

Lúc trước Tô Vân có một nửa tu vi cùng đại đạo bị trấn áp, chỉ có thể dựa vào Đế Hỗn Độn pháp lực cùng Luân Hồi Thánh Vương đối kháng, hiện tại, Tô Vân không những thoát khỏi Luân Hồi Thánh Vương trấn áp, tu vi cùng đại đạo càng là vượt xa Luân Hồi Thánh Vương!

Ba cái Tô Vân cho Luân Hồi Thánh Vương cảm giác đều giống như bản thể, tu vi cũng là thông thiên triệt địa, giơ tay nhấc chân đều là thần thông, ngạnh hám chuông Hỗn Độn, đem từng cái chuông lớn bức lui!

"Hô"

Hồng Mông Liên bị Tô Vân tế lên, cái này gốc hoa sen uy năng so lúc trước càng hơn, cắm rễ Hỗn Độn hải, nhất thời

bốn phía gió êm sóng lặng, thậm chí liền sáu cái chuông Hỗn Độn uy năng cũng bị áp chế rất nhiều!

Luân Hồi Thánh Vương trong lòng kinh hãi, cái này gốc Hồng Mông Liên rơi vào trong tay của hắn cũng có một đoạn thời gian, hắn thủy chung không thể nghiên cứu ra bao nhiêu diệu dụng, chỉ có thể dùng để diễn hóa có thứ tự Luân Hồi.

Hơn nữa, đây là học Tô Vân.

Không nghĩ tới Hồng Mông Liên rơi vào hiện nay Tô Vân trong tay, đột nhiên bộc phát ra không hề tầm thường uy năng, liền chuông Hỗn Độn đều sẽ bị nó áp chế!

Cái này gốc hoa sen cực kỳ đặc thù, chính là tương lai vũ trụ chống cự Hỗn Độn hải tập kích linh căn, đối Hỗn Độn đại đạo có nhất định tác dụng khắc chế.

Lúc trước Tô Vân đạt được nó lúc, liền dùng nó tại trong Hỗn Độn hải tới lui tự nhiên, cái này gốc hoa sen có thể ép ra Hỗn Độn hải, để nguy hiểm Hỗn Độn hải biến thành đường bằng phẳng.

Chuông Hỗn Độn tuy là Đế Hỗn Độn bảo vật, nhưng Luân Hồi Thánh Vương cũng không phải là Đế Hỗn Độn, bởi vậy chuông Hỗn Độn uy năng bị Hồng Mông Liên trấn áp!

Ba cái Tô Vân cuối cùng nhận được cơ hội, đẩy ra chuông Hỗn Độn, bên trong một cái Tô Vân tụ Hồng Mông vì chuông, đánh xuyên tầng tầng Luân Hồi, đem Luân Hồi Thánh Vương thần thông phá vỡ.

Luân Hồi Thánh Vương kẽ hở đại hiện, trong lòng giật mình, chỉ thấy một cái khác Tô Vân tụ Hồng Mông làm kiếm, một kiếm đem hắn trong đó một bài chặt đứt!

Luân Hồi Thánh Vương gầm thét, thò tay đi bắt bản thân rơi xuống đầu, đột nhiên cái thứ ba Tô Vân đánh tới, đem hắn cánh tay này chặt đứt.

Luân Hồi Thánh Vương trơ mắt nhìn bản thân một cái đầu cùng một cánh tay ngã vào Hỗn Độn hải, bị Hỗn Độn hải thôn phệ, không khỏi giận không nhịn nổi: "Tô Vân, ngươi bất nhân, đừng trách ta bất nghĩa!"

Hắn đột nhiên vươn người đứng dậy, vứt bỏ Tô Vân, mang theo sáu cái chuông Hỗn Độn gào thét mà đi!

Tô Vân rút lên Hồng Mông Liên, đuổi về phía trước, chỉ cảm thấy cái kia Hồng Mông Liên sợi rễ liên tiếp một kiện vật nặng, đợi hắn rút ra xem xét, lại là Hồng Mông Liên sợi rễ quấn chặt lấy một cái rách nát không chịu nổi chuông lớn.

Cái kia chuông lớn bị Hỗn Độn hải tập kích, đã rỉ sét loang lổ, thủng trăm ngàn lỗ, giống như là đã trải qua ức vạn năm đồng dạng.

Tô Vân trong lòng tê rần, chiếc chuông này, đúng là mình Hồng Mông chuông, chưa từng nghĩ hắn toàn lực thôi thúc Hồng Mông Liên, cái này gốc hoa sen thế mà có thể từ trong Hỗn Độn hải đem chiếc chuông này tìm tới!

Chuông phía trong còn có nguyên thần của hắn lạc ấn, nhưng cũng bị Hỗn Độn hải ăn mòn, trở nên cực kỳ mục nát , đồng dạng là thủng trăm ngàn lỗ, không thành hình người.

Tô Vân không khỏi lắc đầu, chuông phía trong nguyên thần, đã phế, không có bất kỳ cái gì sinh lực.

Hắn thử nghiệm thu về cái này nguyên thần, không ngờ nguyên thần vào cơ thể, hắn liền chỉ cảm thấy già nua vô cùng tin tức ùn ùn kéo đến, đủ loại tin tức lộn xộn kinh khủng, là cái này nguyên thần tại trong Hỗn Độn hải trải qua.

Hồng Mông Chung tướng làm tại một cái khác Tô Vân, Hồng Mông chuông trải qua cũng tức là Tô Vân trải qua.

Tô Vân kinh ngạc phi thường, chiếc chuông này tại trong Hỗn Độn hải trải qua so với hắn trong dự đoán còn muốn

phong phú, nó đã từng bị Hỗn Độn hải xung kích đến mặt khác vũ trụ, từng vượt qua khai thiên sáng sinh đại kiếp, lại đi qua tịch diệt đại kiếp.

Chỉ tiếc, Hồng Mông chuông trải qua sự tình tuy nhiều, nhưng tuyệt đại bộ phận tin tức đều đã bị Hỗn Độn hải nuốt mất.

Dù vậy, chuông phía trong nguyên thần bảo lưu lại tới tin tức đối Tô Vân tới nói cũng là một cái vô cùng trân quý tài nguyên.

Hắn thu hồi Hồng Mông chuông, bản thân pháp lực tràn vào chuông phía trong, mới nguyên thần tế ra, luyện vào chuông lớn, chiếc này Hồng Mông chuông nhất thời lần nữa khôi phục thần thái.

Chỉ là chiếc này chuông lớn như trước rách tung toé, bốn phía thoáng gió.

Phía trước, Luân Hồi Thánh Vương mang theo sáu cái chuông Hỗn Độn thẳng đến thứ bảy Tiên giới mà đi, trên đường đi sáu cái chuông Hỗn Độn đương đương vang vọng, đem dọc đường tinh không tất cả chấn vỡ, dùng cái này ngăn cản Tô Vân!

Tô Vân thấy thế, e sợ cho hắn dưới cơn thịnh nộ phá hủy thứ bảy Tiên giới, vội vàng nhìn chằm chằm chuông Hỗn Độn uy năng vọt tới, vượt lên trước một bước đi vào thứ bảy Tiên giới.

Hắn Đạo cảnh trải rộng ra, đem thứ bảy Tiên giới bảo vệ!

Nhưng vào lúc này, thiên ngoại sáu cái chuông Hỗn Độn uy năng bộc phát, toàn bộ thứ bảy Tiên giới bị toàn bộ bao phủ ở trong hỗn độn uy năng phía dưới.

Tô Vân thò tay vỗ một cái Hồng Mông chuông, chuông hỏng nhất thời một phân thành hai hai phân thành bốn bốn

phân thành tám, trong khoảnh khắc, thứ bảy Tiên giới trên không đâu đâu cũng có thủng trăm ngàn lỗ Hồng Mông chuông!

Tiếng chuông chấn động, cùng thiên ngoại chuông Hỗn Độn va chạm!

Hủy thiên diệt địa xung kích bên trong, Tô Vân đột nhiên đồng tử chợt co lại, chỉ thấy Chung sơn Chúc Long tinh hệ bị đánh thành một mảnh Hỗn Độn!

Cái kia mảnh hỗn độn chi khí đang nhanh chóng ngưng tụ, hình thành thứ bảy miệng chuông Hỗn Độn!

Hắn nhất thời rõ ràng Luân Hồi Thánh Vương hành động, Luân Hồi Thánh Vương không phải muốn phá hủy thứ bảy Tiên giới, mà là muốn phá hủy Chung sơn Chúc Long tinh hệ, trợ thứ bảy miệng chuông Hỗn Độn thành hình!

Thứ bảy Tiên giới bên ngoài, Luân Hồi Thánh Vương đã hiện ra rách rưới cự nhân chân thân, cúi người thò tay, bắt lấy chiếc này chuông lớn!

"Nguy rồi! Luân Hồi Thánh Vương mục tiêu kế tiếp, chính là thứ tám Tiên giới!"

Tô Vân lập tức bay lên trời, lao ra thứ bảy Tiên giới, chỉ thấy mười bốn đầu mười bảy cánh tay Luân Hồi Thánh Vương mang theo bảy cái chuông Hỗn Độn, xông về thứ tám Tiên giới!

Hai người bọn họ tốc độ cực nhanh, gần như là sau một khắc liền tới đến thứ tám Tiên giới, Tô Vân còn chưa kịp ra tay, liền gặp Luân Hồi Thánh Vương đã thôi thúc bảy cái chuông Hỗn Độn, đánh phía thứ tám Tiên giới Chung sơn Chúc Long tinh hệ!

Đã trải qua Nguyên Sóc chư thánh những năm này nhập môn, thứ tám Tiên giới cũng phát triển ra cùng phía trước bảy

cái Tiên giới cũng khác nhau Tiên giới văn minh, văn minh mở rộng tốc độ xa so với bất luận người nào tưởng tượng đều phải nhanh, Chung sơn Chúc Long tinh hệ bên trong cũng có rất nhiều thế giới.

Cái này ngàn vạn thế giới tụ tập tại thứ tám Tiên giới bốn phía, trong thế giới có nhiều tiên nhân, thần thánh, người thống trị một phương thế giới, cho dù thứ bảy Tiên giới bạo phát tro tàn tai ương, cũng chưa từng ảnh hưởng đến nơi này mảy may.

Mỗi cái trong thế giới đều có thật nhiều học cung học viện, linh sĩ rất nhiều, còn mỗi cái thế giới chúng sinh, càng là hàng trăm triệu!

Chính vào hôm ấy, một tiếng chuông vang, tuyệt đối vầng mặt trời thoáng cái dập tắt, nổ tung, hóa thành Hỗn Độn chi khí, ngàn vạn thế giới, vô lượng chúng sinh, tất cả tan thành mây khói, trực tiếp bị chấn thành Hỗn Độn chi khí, mất mạng!

Dù là tiên nhân, Thần Ma, tại đây cỗ uy năng phía trước cũng không có chút nào sức chống cự, chuông Hỗn Độn uy năng vừa đến, tiên nhân Thần Ma kể cả bọn họ chỗ thế giới cùng một chỗ, hóa thành tro bụi!

Mà thứ tám Tiên giới mọi người ngẩng đầu lên, thì nhìn thấy làm bọn hắn khiếp sợ không gì sánh nổi một màn.

Treo cao tại đỉnh đầu bọn họ Chung sơn Chúc Long tinh hệ, đột nhiên vô số ngôi sao toàn bộ dập tắt, chỉ còn lại có một cái tràn ngập Hỗn Độn chi khí chuông lớn!

Chuyện càng kinh khủng ở phía sau.

Luân Hồi Thánh Vương cái kia bảy cái chuông Hỗn Độn uy năng dư âm thẳng đến thứ tám Tiên giới tấn công tới, cái kia cỗ chấn động rất nhanh tập kích đến thứ tám Tiên giới

không trung, chiếu rọi Tiên giới từng khỏa mặt trời trực tiếp dập tắt, hóa thành Hỗn Độn chi khí!

Trên bầu trời tiên sơn, Thiên Đình, nhao nhao đổ sụp, ở bên trong đó Tiên Thần Tiên Ma, căn bản không kịp chạy trốn liền tự hóa thành từng luồng Hỗn Độn chi khí!

Mắt thấy cỗ này đáng sợ uy năng sắp phá hủy toàn bộ thứ tám Tiên giới, đột nhiên lại là tiếng chuông vang lên, bảy cái chuông Hỗn Độn uy năng bị một cỗ khác kỳ dị lực lượng chặn lại!

Đệ nhất Thánh Hoàng, thứ hai Thánh Hoàng, Thánh Hoàng Vũ, tam thánh, Đông lăng chủ nhân các cổ xưa đệ nhất tiên nhân bị giật mình tỉnh giấc, nhao nhao ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một cái thân ảnh nho nhỏ triền miên giữa thiên địa, đối mặt với thiên ngoại đột nhiên xuất hiện to lớn gương mặt cùng tám cái Hỗn Độn chuông lớn!

"Là hắn, Tô Thánh Hoàng!" Thánh Hoàng Vũ kinh ngạc nói.

Thứ tám Tiên giới mấy trăm cái đệ nhất tiên nhân cũng riêng phần mình nhận ra Tô Vân, bọn họ đều là đi phi thăng chi lộ Thánh Nhân, năm đó là Tô Vân vì bọn họ tiễn đưa, nhìn bọn họ đi vào thứ tám Tiên giới!

Thiên ngoại cự nhân tế lên tám cái chuông Hỗn Độn, âm thanh cuồn cuộn chấn động, vang vọng đất trời: "Tô Vân, mở mang kiến thức một chút Đế Hỗn Độn tám đạo Luân Hồi a!"

Miệng chuông chấn động, nghiền ép xuống, cái kia tám cái miệng chuông làm người tuyệt vọng, miệng chuông chỗ vòng tròn sáng rực, giống như là tám cái Luân Hồi lối vào, thôn phệ tất cả!

Không trung nổ tung, cái kia tám cái chuông lớn uy năng tập trung ở Tô Vân trên người, dù là Tô Vân tu vi thông thiên

triệt địa, dù hắn tế lên Hồng Mông chuông, lấy một hóa vạn, cũng bị đánh đến lung lay sắp đổ!

"Tô đạo hữu, ngươi có chết hay không?"

Luân Hồi Thánh Vương la hét, thôi thúc tám cái chuông Hỗn Độn, liên tiếp, lần lượt đánh xuống, Tô Vân bị đánh cho liên tục hộc máu!

Luân Hồi Thánh Vương mừng rỡ, không ngừng thôi thúc chuông Hỗn Độn, cuối cùng đem Tô Vân đánh thành trọng thương!

"Tô đạo hữu, ngươi có chết hay không? Ngươi có chết hay không?"

Hắn tiếp tục thôi thúc chuông Hỗn Độn, điên cuồng công kích, đột nhiên Hồng Mông chuông sụp đổ, hóa thành một đoàn Tiên Thiên Nhất Khí tiêu tán, ngay sau đó Tô Vân nổ tung, cũng hóa thành một đoàn Tiên Thiên chi khí.

Luân Hồi Thánh Vương giật mình, ngay sau đó tỉnh ngộ: "Không đúng, không đúng! Đây không phải là hắn chân thân!"

Hắn đột nhiên xoay người, xung quanh nhìn quanh, lại không có phát hiện Tô Vân.

Luân Hồi Thánh Vương bay lên trời, điều khiển lấy tám cái chuông Hỗn Độn bay ra thứ tám Tiên giới, cao giọng nói: "Tô đạo hữu, ta hiện nay tám chuông nơi tay, không đối thủ nữa! Ngươi bất luận trốn ở nơi nào, ta cũng có thể dễ dàng đem ngươi đánh giết!"

Hắn trong khoảnh khắc tìm khắp thứ bảy Tiên giới cùng thứ tám Tiên giới, chợt đi tới Thái Cổ cấm khu, nhanh chóng lướt qua thứ sáu Tiên giới, đi vào thứ năm Tiên giới.

Đúng lúc này, Luân Hồi Thánh Vương lung lay đầu, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy thứ sáu Tiên giới tro tàn đang nhanh

chóng lột xác, hướng thiên địa nguyên khí thay đổi.

Nơi đó nguyên bản hoàn toàn tĩnh mịch, hiện nay thế mà trở nên non xanh nước biếc, thậm chí liền rất nhiều phúc địa đều lần nữa sinh ra tiên khí!

Luân Hồi Thánh Vương xoay đầu lại, lại thấy chân mình ở dưới thứ năm Tiên giới cũng là như thế!

Sắc mặt hắn đột biến, vội vàng bay tới thứ tư Tiên giới, chỉ thấy thứ tư Tiên giới cũng đang nhanh chóng khôi phục, tro tàn thành phiến liên miên bốc hơi, lần nữa hóa thành thiên địa nguyên khí, từng khỏa ngôi sao cũng từ lúc hủy diệt bên trong trở nên sáng lên!

Luân Hồi Thánh Vương một đường chạy như bay mà qua, thứ ba Tiên giới, thứ hai Tiên giới, cũng đều đang nhanh chóng khôi phục, thậm chí liền những cái kia hóa thành tro tàn mọi người cùng sinh vật, cũng từ trong tử vong phục sinh!

"Điều đó không có khả năng, điều đó không có khả năng…"

Hắn đi tới đệ nhất Tiên giới, đệ nhất Tiên giới cũng đang thức tỉnh!

Mà tại trong tầm mắt của hắn, một bóng người đứng tại Thần Thông hải bên trên Luân Hồi Hoàn bên trong, lấy bản thân cuồn cuộn pháp lực cùng rộng lớn Đạo cảnh, phủ kín tám đại Tiên giới!

Cái thân ảnh kia, chính là Tô Vân!

Mà đạo kia Luân Hồi Hoàn bên trong, từng cái Tô Vân đi vào trong luân hồi, riêng phần mình gia trì một cái Tiên giới, bọn họ Đạo cảnh, cùng tám đại Tiên giới liên kết!

Luân Hồi Thánh Vương rùng mình.

Tô Vân, hoàn chỉnh mượn tới Đế Hỗn Độn pháp lực!

“Ta muốn diệt tuyệt chúng sinh!”

Luân Hồi Thánh Vương sợ hãi trong lòng đột nhiên hóa thành phẫn nộ, xoay người hướng thứ bảy Tiên giới bay đi, lạnh lùng nói: “Không cho ta tự do, ta liền để tất cả mọi người không có tự do!”

Tô Vân đứng ở Đế Hỗn Độn Luân Hồi Hoàn bên trong, một bàn tay lớn nhô ra, coong một tiếng, đem tám cái chuông Hỗn Độn đánh bay!

Luân Hồi Thánh Vương đang muốn trốn chạy, nhưng đã quá muộn, bị hắn nắm trong tay.

Chương 954 : Trả thù

Chương 944: Trả thù

Luân Hồi Thánh Vương ra sức giãy dụa, nhưng hắn đối mặt Tô Vân không còn là lúc trước Tô Vân, mà là đem sáu tòa đã hủy diệt Tiên giới khôi phục, nắm trong tay Đế Hỗn Độn tám đại bí cảnh Tô Vân!

Lúc này Tô Vân, tương đương với Tiên đạo vũ trụ chúa tể, Đế Hỗn Độn cái kia ngập trời pháp lực, vì hắn chỗ điều động, căn bản không phải Luân Hồi Thánh Vương có khả năng chống lại!

Tô Vân năm ngón tay tựa như thế gian nhất mạnh mẽ vững chắc nhất đồ vật, đem Luân Hồi Thánh Vương gắt gao khóa lại , mặc cho hắn thi triển bất luận cái gì thần thông, cũng không cách nào từ giữa năm ngón tay chạy trốn!

"Tô Vân, ta quản lý nhân quả tuần hoàn, ngàn vạn đại đạo, đều là tại chưởng khống, hàng tỉ chúng sinh, đều chỉ là trong luân hồi một thành viên. Liền xem như Đạo Thần, cũng về ta chưởng khống!"

Luân Hồi Thánh Vương không sợ chút nào, ngẩng đầu nhìn về phía Tô Vân, cười lạnh nói: "Ngươi không giết được ta, hủy không được Luân Hồi!"

Ở trước mặt hắn, Tô Vân thân thể vĩ đại vô cùng, Thần Thông hải trên mặt biển Luân Hồi Hoàn, cùng với Luân Hồi Hoàn bên trong trôi nổi tám đại Tiên giới, đều trở thành Tô Vân sau đầu vầng sáng.

Đối mặt như vậy một tôn vĩ đại tồn tại , bất kỳ cái gì người đều sẽ chỉ không sinh được nửa điểm đối kháng suy nghĩ, nhưng Luân Hồi Thánh Vương như trước.

Một trận chiến này, hai người không chỉ là đấu dũng , đồng dạng cũng là đấu trí.

Tô Vân trước thu Hồng Mông Liên, phá Luân Hồi Thánh Vương có thứ tự Luân Hồi. Luân Hồi Thánh Vương vì phá cục thì đi vào phá hủy thứ bảy Tiên giới cùng thứ tám Tiên giới Chung sơn Chúc Long tinh hệ, đem thứ bảy, thứ tám miệng chuông Hỗn Độn luyện thành, mượn Đế Hỗn Độn tám đạo Luân Hồi tới luyện chết Tô Vân!

Tô Vân thì là nhất khí hóa thành một "chính mình" khác, để Luân Hồi Thánh Vương luyện chết cái này bản thân, chân thân thì đến đến Thần Thông hải bên trên, nắm giữ Đế Hỗn Độn Luân Hồi Hoàn, nhất thống tám đại Tiên giới, mượn tới Đế Hỗn Độn vô thượng pháp lực, làm được nghiền ép!

Hai người riêng phần mình đều dùng ra bản thân chung cực thủ đoạn, lại không nương tay!

Luân Hồi Thánh Vương bị Tô Vân nắm trong tay, tai mắt mũi miệng không ngừng tràn ra máu tươi, vẫn không buông bỏ, thôi thúc tám cái chuông Hỗn Độn hướng Tô Vân đánh tới, định lấy mạng đổi mạng!

Nhưng mà cái kia tám cái chuông Hỗn Độn vừa mới bay tới Thần Thông hải, liền bị Thần Thông hải uy năng nâng lên, không cách nào hạ xuống.

Sau một khắc, cái này tám cái chuông Hỗn Độn toàn bộ bị Tô Vân khống chế, đem Luân Hồi Thánh Vương lạc ấn xóa đi, nửa điểm không còn!

Luân Hồi Thánh Vương không còn hy vọng.

Hắn chỗ dựa lớn nhất chính là chuông Hỗn Độn, hiện nay liền chuông Hỗn Độn cũng bị cướp đi, đã lại không lực xoay chuyển trời đất.

Lúc trước, hắn đối Luân Hồi đại đạo vẫn là có cực kỳ cường đại tự tin, bản thân không ngừng Luân Hồi, trong cơ thể đại đạo Sinh Sinh Bất Tức , mặc cho Tô Vân làm sao hành động, cũng không cách nào luyện chết hắn.

Nhưng bây giờ Tô Vân nhận được tám cái chuông Hỗn Độn, chỉ sợ tùy thời có thể lấy đem hắn tru sát, trực tiếp đánh thành Hỗn Độn!

Nhưng mà, Tô Vân lại không có như hắn đoán như vậy tế lên chuông Hỗn Độn, mà là nắm lên Luân Hồi Thánh Vương, dồi dào pháp lực tràn vào Luân Hồi Thánh Vương trong cơ thể.

Hồng Mông phù văn lập tức tầng tầng tiến dần lên, không ngừng xâm nhiễm Luân Hồi Thánh Vương pháp lực, đem hắn Luân Hồi đại đạo từng chút từng chút chiếm đoạt sửa chữa!

Hồng Mông phù văn chính là Tô Vân khai sáng duy nhất phù văn, mặc dù không cách nào dùng Hồng Mông phù văn tới phân tích Hỗn Độn đại đạo, nhưng mà dùng để phân tích Luân Hồi đại đạo, Tô Vân vẫn là có thể làm được.

Hơn nữa, hiện tại hắn pháp lực gấp mười lần so với Luân Hồi Thánh Vương, căn bản không cho phép Luân Hồi Thánh Vương phản kháng!

Luân Hồi Thánh Vương vừa sợ vừa giận, kinh sợ ngay sau đó hóa thành sợ hãi.

Tô Vân không chỉ có muốn giết hắn, còn muốn giành lấy hắn Luân Hồi đại đạo!

Hắn tức giận chửi rủa, nhưng mà Tô Vân thờ ơ lãnh đạm, tiếp tục không ngừng chiếm đoạt hắn Luân Hồi đại đạo.

Luân Hồi Thánh Vương hoảng sợ không hiểu, tiếng mắng không dứt, ngược lại lại hạ thấp tư thái, khổ sở cầu khẩn, nhưng Tô Vân không hề bị lay động, không ngừng lấy Hồng Mông phù văn xâm lấn.

Luân Hồi Thánh Vương đột nhiên kêu lớn: "Đế Hỗn Độn! Đế Hỗn Độn! Ta biết ngươi nhìn nơi này! Ta không nên tự tiện nhúng tay, để cho mình đi vào trong luân hồi! Ta biết sai rồi! Nể tình ngươi ta chủ tớ một hồi, ngươi cứu ta một mạng!"

Hắn từng cái đầu cao giọng gọi cái không dứt, nhưng mà Đế Hỗn Độn từ đầu đến cuối không có lộ diện.

Luân Hồi Thánh Vương tuyệt vọng, nổi giận mắng: "Đế Hỗn Độn, ta vì ngươi vào sinh ra tử, vì ngươi mở ra vũ trụ, vì ngươi luyện chế bảo vật, ngươi lại hảo hảo tuyệt tình! Chính là bản thân chó bị người đánh chết, cũng muốn kêu to hai tiếng, ngươi nhưng ngay cả một tiếng cũng không chịu ra, liền mặt cũng không chịu lộ!"

Hắn mắng chửi Đế Hỗn Độn, đem Đế Hỗn Độn kiếp trước làm đủ loại chuyện xấu tuyên dương đi ra, cái gì vạn tộc tuyển phi, dòng dõi trăm vạn, cái gì nam sắc mị hoặc Mục Tiên Thiên, cái gì phản cốt đâm vào Nam Thiên môn vân vân, khó nghe.

Mắng lấy mắng lấy, hắn đột nhiên lại xin tha, cầu Tô Vân bỏ qua hắn, la lên: "Vân Thiên Đế, Vân đạo huynh, chết đi Luân Hồi Thánh Vương hoàn toàn không có tác dụng, còn sống Luân Hồi Thánh Vương lại có thể giúp ngươi làm rất nhiều chuyện! Ngươi dạng này đại nhân vật, há có thể không có cái tùy tùng? Ta có thể làm ngươi trung thành nhất người hầu! Ngươi nghĩ một hồi, trời sinh Đạo Thần làm ngươi lính hầu, phải hạng gì uy phong?"

Hắn nói đến chỗ động tình, la lên: "Ta có thể đối Hỗn Độn thề, như trái lời thề nói, liền để cho ta thân thể nguyên thần tất

cả hóa thành Hỗn Độn chi khí, lại không sống sót trở về khả năng!”

Hắn đủ loại cám dỗ, gặp Tô Vân không hề bị lay động, lại tự đại mắng lên.

Qua không biết bao lâu, Luân Hồi Thánh Vương bị luyện hóa gần nửa, nhưng cũng không mắng, cũng không cầu xin, chỉ là đang gào đào khóc lớn.

“Ta cả đời này, chưa hề có một ngày thể nghiệm qua tự do.”

Hắn từng cái đầu lệ rơi đầy mặt, hối hận: “Người khác đều là sinh ra tự do thân, ta chưa ra đời liền bị người chém thành hai đoạn, xuất thế sau bị người mưu hại, thậm chí càng làm Đế Hỗn Độn cái này ngốc hàng nô bộc. Ta chưa từng biết tự do cảm thụ… Có lẽ chết mới là tự do…”

Lại qua rất nhiều ngày, Luân Hồi Thánh Vương toàn thân đại đạo bị luyện đến không còn một mảnh, trong lòng của hắn sợ hãi vô cùng, hắn có khả năng cảm ứng được trong cơ thể mình đại đạo lưu chuyển, nhưng mà Luân Hồi đại đạo lưu chuyển, cùng hắn không hề quan hệ!

Trong cơ thể hắn Luân Hồi đại đạo, cùng hắn liên hệ hoàn toàn đánh gãy đi.

Hắn trời sinh Đạo thể, hiện nay liền cỗ thân thể này cũng không thuộc về hắn.

Luân Hồi Thánh Vương rơi vào thật sâu tuyệt vọng.

Đúng lúc này, hắn cảm giác suy nghĩ của mình ý thức rời đi thân thể của mình.

Luân Hồi Thánh Vương đột nhiên chỉ cảm thấy bản thân chia ra làm mười bốn, hóa thành mười bốn tướng mạo khác biệt nam nữ.

Luân Hồi Thánh Vương kinh ngạc, nhao nhao ngẩng đầu lên đến, lại thấy Tô Vân thoát khỏi Đế Hỗn Độn Luân Hồi Hoàn, mang theo tám cái chuông Hỗn Độn đi tới.

"Thánh Vương, nể tình ngươi khai thiên có công, ta hôm nay không giết ngươi, chỉ đem ngươi giáng thành phàm nhân."

Tô Vân vung tay áo, mười bốn Luân Hồi Thánh Vương nhất thời thân bất do kỷ, nhao nhao hướng thứ bảy trong tiên giới rơi xuống.

Bên tai của bọn hắn truyền đến Tô Vân âm thanh: "Ngươi không phải là muốn Đế Hỗn Độn tử vong ư? Không phải là muốn thoát khỏi cùng Đế Hỗn Độn Hỗn Độn khế ước ư? Ngươi không phải là muốn tự do ư? Ta lại không như ý ngươi nguyện. Ta muốn cho ngươi biến thành phàm nhân, sinh hoạt tại Đế Hỗn Độn Tiên đạo trong vũ trụ!"

"Ngươi sẽ không thể không theo đầu bắt đầu tu luyện, không thể không khiến bản thân trở nên mạnh hơn, không thể không đột phá từng cái cảnh giới, không thể không tu thành đệ thập trùng thiên!"

"Ngươi sẽ không thể không cứu sống Đế Hỗn Độn!"

Mười bốn Luân Hồi Thánh Vương nhanh chóng hạ xuống, bên tai truyền đến Tô Vân âm thanh: "Đợi đến Đế Hỗn Độn phục sinh, ngươi cũng đem vĩnh mất tự do! Ngươi vẫn là hắn nô bộc!"

…

Mười bốn Luân Hồi Thánh Vương rơi vào thứ bảy Tiên giới các nơi, từng cái bình an rơi xuống đất, bọn họ nhao nhao đứng dậy, trên mặt lại không có nửa điểm bi thương, ngược lại riêng phần mình cười ha ha.

"So sánh tính mạng, tự do tính là gì?"

Bọn họ cười nói: "Buồn cười Tô Vân ngu dốt, cho rằng như vậy liền có thể để cho ta đánh bại, cho rằng như vậy chính là đối ta lớn nhất hành hạ! Hoang đường! Ta chính là Luân Hồi Thánh Vương, sinh mà Đạo Thần, ta đối Luân Hồi đại đạo hiểu rõ độc nhất vô nhị! Ta đem bằng nhanh nhất tốc độ tu thành Đạo cảnh cửu trùng thiên, thập trùng thiên!"

Thời gian cực nhanh, Đạo Thần U Triều Sinh cuối cùng đánh vỡ Luân Hồi phi hoàn, đánh giết Đế Hốt, Luân Hồi Thánh Vương thì vụng trộm nhặt đi phi hoàn mảnh vỡ, dốc lòng tu luyện.

Quả nhiên, trên dưới trăm năm sau đó, mười bốn Luân Hồi Thánh Vương đã tu luyện đến Đạo cảnh cửu trùng thiên, bắt đầu hướng đạo cảnh thập trùng thiên tấn công.

Đạo Thần U Triều Sinh phát giác được Luân Hồi Thánh Vương tung tích, tìm khắp tứ phía, ý đồ nhổ cỏ tận gốc, nhưng mà lại bị mười bốn Đạo cảnh cửu trùng thiên Luân Hồi Thánh Vương bố cục, lấy tính mạng của hắn tế luyện phi hoàn.

Phi hoàn khôi phục nhất thể.

Luân Hồi Thánh Vương diệt trừ cường địch, trong lòng tưng bừng vui sướng, tiếp tục chuyên cần khổ luyện, cười nói: "Tương lai chém giết Tô Vân cũng không thành vấn đề!"

Hắn thiên tư phi phàm, lại tinh thông Luân Hồi đại đạo, khổ sở tu hành, nhưng mà khoảng cách Đạo cảnh thập trùng thiên thủy chung còn có một bước ngắn.

Một bước này, hắn bất kể như thế nào đều không thể nhảy vọt.

Cuối cùng, thứ bảy Tiên giới tro tàn hóa, mọi người di chuyển đến thứ tám Tiên giới, Luân Hồi Thánh Vương cũng vội vàng đi theo.

Ngày khác đêm nhớ muốn như thế nào đột phá, nhưng thủy chung không cách nào đột phá, thứ tám Tiên giới hủy diệt sớm muộn đến, hắn nếu là không cách nào đột phá đệ thập trùng thiên, Đế Hỗn Độn liền không cách nào phục sinh, tất cả mọi người, bao quát hắn Luân Hồi Thánh Vương, đều đem cùng Đế Hỗn Độn chôn cùng!

"Ta không thể chết! Ta không thể chết!"

Hắn cả ngày lẫn đêm tu luyện, tìm hiểu, nhưng mà hắn cùng thiên hạ chúng sinh đồng dạng, bắt đầu từ từ hóa thành tro tàn.

Luân Hồi Thánh Vương cảm nhận được khó có thể tưởng tượng đau đớn, gương mặt từ từ bóp méo, hướng tro tàn quái thay đổi.

Cuối cùng một ngày này, Đế Hỗn Độn triệt để tử vong, Luân Hồi Thánh Vương tại hoàn toàn hóa thành tro tàn quái một khắc này, bị ngập trời Hỗn Độn hải ép tới vỡ nát!

"Hô"

Mười bốn Luân Hồi Thánh Vương từ thứ bảy Tiên giới không trung rơi xuống, mỗi người bọn họ vững vàng rơi xuống đất, đều là nghi ngờ không thôi.

Vừa rồi một màn kia vậy mà như thế chân thực, để cho bọn họ chỉ cảm thấy mình đã sống qua thứ bảy Tiên giới thứ tám Tiên giới, chết tại tận thế hạo kiếp bên trong!

"Chẳng lẽ ta trúng Luân Hồi thần thông?"

Từng cái Luân Hồi Thánh Vương bốn phía quan sát, lộ ra vẻ nghi hoặc: "Chẳng lẽ là Tô Vân tế lên Hồng Mông Liên, thiết kế có thứ tự Luân Hồi, lấy ta chết làm điểm cuối? Sau khi ta chết, lập tức trở về đến khởi đầu! Giống, thật giống!"

Hắn yên lòng, cười lạnh nói: "Tô Vân hữu dũng vô mưu, cho rằng như vậy chính là đối ta lớn nhất trả thù, nhưng lại không biết là giúp ta tu hành! Một thế này, ta nhất định có thể tu luyện tới Đạo cảnh thập trùng thiên!"

Hắn có đời trước căn cơ, chuyên cần khổ luyện, cuối cùng tại thứ tám Tiên giới thời kì tu luyện tới Đạo cảnh thập trùng thiên!

Hắn tu thành Đạo cảnh thập trùng thiên một ngày này, thiên địa đại đạo nổ vang, Đế Hỗn Độn cũng từ trong tử vong hồi phục lại.

Mười bốn Luân Hồi Thánh Vương thân bất do kỷ bay lên, bay tới Đế Hỗn Độn phía trước.

Đế Hỗn Độn nhẹ nhàng phất tay, mười bốn Luân Hồi Thánh Vương liền lập tức hợp lại làm một, vội vàng khom người đứng hầu. Đế Hỗn Độn nói: "Thánh Vương chịu đủ mấy trăm vạn năm hành hạ, Tô đạo hữu nghĩ đến cũng bớt giận. Không bằng liền bỏ qua hắn a."

Tô Vân liền ngồi ở một bên, nghe vậy không khỏi đột nhiên giận dữ: "Đế Hỗn Độn, Luân Hồi Thánh Vương giết vô số bá tính, diệt đi không biết bao nhiêu cái thế giới, há lại là một câu chịu đủ hành hạ liền có thể tiêu hao? Hôm nay, hắn phải chết!"

Đế Hỗn Độn sắc mặt trầm xuống, nói: "Luân Hồi Thánh Vương là nô tài của ta, đánh chó cũng cần nhìn chủ nhân, Tô đạo hữu cho ta một cái tình mọn…"

Tô Vân nhảy dựng lên, la lên: "Không cho làm sao?"

Đế Hỗn Độn đứng dậy, đằng đằng sát khí.

Luân Hồi Thánh Vương đứng ở một bên, nhịn không được lộ ra tươi cười: "Hai người các ngươi bại câu thương, liền lại cho ta cơ hội…"

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên trời đất quay cuồng, lại khi mở mắt ra, chỉ thấy bản thân chia ra làm mười bốn, chính rơi hướng thứ bảy Tiên giới.

Luân Hồi Thánh Vương ngỡ ngàng: "Đây là có chuyện gì? Ta rõ ràng còn chưa chết, làm sao có thứ tự Luân Hồi liền khởi động?"

…

Thần Thông hải.

Tô Vân sừng sững tại Thần Thông hải trên mặt biển, Đế Hỗn Độn cái kia to lớn Luân Hồi Hoàn treo ở sau đầu của hắn, tám đại Tiên giới trôi nổi trong đó.

Tô Vân chậm rãi giơ bàn tay lên, trong lòng bàn tay là Luân Hồi Thánh Vương thi thể.

Cỗ thi thể này mười bốn cái đầu giờ phút này tất cả vén lên, trong đầu trống không, không có đại não.

Mà mười bốn cái đầu mặt, có tai mũi miệng lưỡi, lại không có con mắt, chỉ còn lại có từng cái trống trơn hốc mắt.

Mà tại Luân Hồi Thánh Vương bên cạnh thi thể, nổi lơ lửng mười bốn viên đại não, những này đại não kết nối lấy từng khỏa nổi bồng bềnh giữa không trung con mắt. Những này đại não cùng con mắt bốn phía, Hồng Mông phù văn hình thành một cái chuông lớn tại từ từ chuyển động.

Những cái kia con mắt đang ngó chừng chuyển động vách chuông.

Luân Hồi Thánh Vương lúc trước tất cả trải qua, đều là những này con mắt nhìn thấy Hồng Mông chuông, hình thành đặc biệt thị giác tín hiệu, kích động đại não, tại đây có chút lớn trong đầu sinh ra ảo giác.

Tô Vân thần thông, sẽ bảo đảm những này đại não sống cực kỳ lâu, nhưng Luân Hồi Thánh Vương tại trong đầu của mình ảo giác bên trong, vĩnh viễn cũng không chiếm được tự do!

Dù là cái này tự do thoạt nhìn dễ như trở bàn tay, hắn cũng sẽ tại lấy được một khắc này trở lại khởi đầu!

Chương 955 : Uy hiếp thời kì

Chương 945: Uy hiếp thời kì

Luân Hồi Thánh Vương trôi lơ lửng ở nơi đó, rơi vào vĩnh hằng ảo giác, mà hắn Đạo Thần thân thể nhưng tại Tô Vân trong lòng bàn tay tan rã, hóa thành vô số Hồng Mông dòng chảy nhỏ, dung nhập vào Tô Vân trong cơ thể.

Tô Vân giãy dụa thoáng cái, từ Đế Hỗn Độn Luân Hồi Hoàn bên trong tránh thoát.

Cái kia ngập trời pháp lực nhất thời nhanh chóng mất đi, lúc trước còn sinh cơ dạt dào đệ nhất Tiên giới thứ hai Tiên giới các Tiên đạo vũ trụ, trong khoảnh khắc toàn bộ người cùng vật, toàn bộ hóa thành tro tàn, nhào xuống trên mặt đất.

Mặc cho nhi nữ tình trường , mặc cho thỉ độc tình thâm , mặc cho hoàng quyền cái thế , mặc cho võ lực ngập trời, cũng đánh không lại đại đạo câu diệt.

Tô Vân phất tay, tám cái chuông Hỗn Độn trôi lơ lửng ở Luân Hồi Hoàn bên trong, hắn mang theo rách rưới Hồng Mông chuông, xoay người đi tới thứ tám Tiên giới.

Đợi đi tới thứ tám Tiên giới chủ đại lục trên không, hắn thôi thúc Luân Hồi đại đạo, thử nghiệm phục sinh những cái kia tử nạn tại hạo kiếp bên trong mọi người.

Luân Hồi Thánh Vương vì chế tạo thứ tám miệng chuông Hỗn Độn, trực tiếp phá hủy Chung sơn Chúc Long tinh hệ, đem trọn cái tinh hệ, đến hàng vạn mà tính thế giới, tất cả hóa thành bột mịn, vô số sinh mệnh, đều bị đánh thành Hỗn Độn chi khí!

Tô Vân nguyên bản có trở ngại dừng lại hắn quát tháo khả năng, nhưng mà Tô Vân vì chiến thắng, chỉ để lại một "chính mình" khác đi ngăn cản Luân Hồi Thánh Vương, chân thân của mình lại bay hướng Thần Thông hải, chưởng khống Đế Hỗn Độn Luân Hồi Hoàn.

Lúc này hắn luyện hóa Luân Hồi Thánh Vương Luân Hồi đại đạo, trở lại thứ tám Tiên giới, chính là muốn bù đắp bản thân khi đó việc làm.

Hắn sừng sững tại thứ tám Tiên giới chủ đại lục bên ngoài, thôi thúc Luân Hồi đại đạo, sáng rực quang hoàn bao phủ thứ tám Tiên giới, ngược dòng thời gian, ý đồ phục sinh táng thân tại hạo kiếp bên trong ức vạn vạn chúng sinh.

Thứ tám Tiên giới bên ngoài thời gian nhanh chóng hồi tưởng, nhưng mà, những thế giới kia, những người kia, đã biến thành Hỗn Độn chi khí, không cách nào bị Luân Hồi đại đạo chỗ nghịch chuyển.

Mỗi khi thời gian ngược dòng đến những thế giới này rách nát một khắc này, tất cả liền im bặt mà dừng.

Tô Vân một lần lại một lần thôi thúc Luân Hồi đại đạo, hắn luyện hóa Luân Hồi Thánh Vương mục đích đúng là cái này, hắn không có đem hết toàn lực cứu những người kia. Vì chiến thắng, hắn lựa chọn một con đường khác, một cái khác tất thắng con đường!

Hắn cứ việc chiến thắng, nhưng đạo tâm lại trống trơn thoải mái.

Qua rất lâu, Tô Vân dừng lại bản thân không có chút ý nghĩa nào việc làm.

Hắn ngửa mặt nằm trong tinh không, mê man nhìn phía xa ánh sao, không nhúc nhích.

Dù là hắn là mà kiếp này bên trên nhân vật mạnh nhất, hắn như trước cứu không được những người này.

Lúc này, nơi xa truyền đến tê minh thanh, mấy con Long Tương lôi kéo một cỗ bảo liễn đi tới bên cạnh hắn, bảo liễn dừng lại, đứng đầu một con Long Tương thân mật dùng đỉnh đầu sừng cọ xát Tô Vân.

Trên xe một cái nam tử đi xuống, cười nói: "Tô Thánh Hoàng làm sao ở đây?"

Đông lăng chủ nhân khuôn mặt đập vào Tô Vân mi mắt, cái này Nguyên Sóc trong lịch sử lớn nhất sắc thái truyền kỳ đạo tặc giống như là đi loanh quanh thứ tám Tiên giới trở về, giống như hắn lúc trước đi loanh quanh Thiên Thị Viên đồng dạng.

Tô Vân nhìn hắn, phảng phất lại trở lại lúc trước, khi đó Thiên Thị Viên buổi tối, Đông lăng chủ nhân sẽ ngồi bảo liễn, từ trong lăng mộ chạy khỏi, đi đi loanh quanh tứ phương, hoà giải quỷ thần ân oán.

Khi đó Tô Vân, là một cái cõng gùi sách, tại tràn đầy hồ ly tường tự bên trong đọc sách thiếu niên.

Khi đó, hắn cũng không có nhiều như vậy phiền não, cũng không có nhiều như vậy trách nhiệm cùng gánh nặng.

"Ta vốn có thể cứu bọn họ…"

Tô Vân vành mắt đỏ lên, mũi đau xót, hạ xuống nước mắt, lẩm bẩm nói, "Đông lăng chủ nhân, ta vốn có thể cứu bọn họ… Ngươi tại sao phải đem Thiên Thị Viên giao cho ta, tại sao phải đem những này trách nhiệm giao cho ta, ta vốn có thể là một cái vô ưu vô lự thiếu niên, ta vốn có thể không cần gánh chịu những vật này. Vì sao…"

Hắn lộ ra vẻ ngỡ ngàng: "Vì sao ngươi, Thánh Hoàng Vũ, Tiên Hậu Thiên Hậu, thậm chí Đế Tuyệt, muốn đem những

này trọng trách giao cho ta? Vì sao không thể giao cho những người khác…"

Đông lăng chủ nhân đỡ hắn đứng dậy, cười nói: "Bởi vì, ngươi là một cái duy nhất có thể đón lấy cái này trọng trách người. Trừ ngươi bên ngoài, ta tìm không được nhân tuyển thứ hai. Ta nghĩ, Thánh Hoàng Vũ, Tiên Hậu, Thiên Hậu cùng Đế Tuyệt, cũng là như thế. Tô Thánh Hoàng, bỏ ngươi hắn ai?"

Tô Vân sầu não uất ức, lắc đầu nói: "Ta cũng không có tiến lên, là thời đại này cuốn theo lấy ta tiến lên. Ta cũng không muốn như vậy, không muốn làm Thiên Thị Viên Đại Đế, không muốn làm Đế đình chủ nhân, không muốn làm Tô Thánh Hoàng, Vân Thiên Đế, ta cũng không muốn trở thành chúa cứu thế! Ta chỉ muốn trở lại làm thiếu niên kia. Nhưng mà… Không trở về được nữa rồi."

Hắn nhìn thứ tám Tiên giới, lắc đầu nói: "Đông lăng chủ nhân, ta không trở về được nữa rồi."

Hắn lảo đảo đi xa.

Đông lăng chủ nhân nhìn bóng lưng hắn rời đi, đột nhiên lớn tiếng nói: "Thế nhưng là Tô Thánh Hoàng, đây là phát triển ah "

Thứ bảy Tiên giới, U Triều Sinh còn tại giết Đế Hốt, ánh mắt của hắn lấp lóe, tại Đế Hốt lại một lần nữa tử vong còn chưa từ Luân Hồi phi hoàn bên trong khôi phục thời khắc, cuối cùng đem tích lũy Tiên Thiên Nhất Khí nhất thống ngũ huyền, làm được ngũ huyền hợp nhất!

"Tranh "

Chói lọi vô cùng đạo quang hiện lên, đem Luân Hồi phi hoàn chém thành hai đoạn!

Đế Hốt đang tự từ phi hoàn bên trong phục sinh, đột nhiên phi hoàn bị chém đứt, hắn phục sinh nhất thời bị ngăn trở,

hàng ngàn vạn cái máu thịt phân thân không cách nào ngưng tụ, từ phi hoàn bên trong nhao nhao bay ra!

Hơn phân nửa phân thân bởi vì thực lực tu vi hơi thấp, bị huyền đạo quang mang toàn bộ chém giết, chỉ có cái kia ba trăm sáu mươi tôn Đế cấp phân thân tránh được một kiếp.

Những này Đế Hốt phân thân tự biết không phải U Triều Sinh đối thủ, lập tức bốn phương tám hướng bỏ chạy.

U Triều Sinh mừng rỡ: "Cuối cùng đắc thủ! Đế Hốt tuy là không có chết, nhưng đã không đáng để lo. Không biết Tô đạo hữu cùng Luân Hồi Thánh Vương đánh một trận như thế nào? Ta hiện tại có thể đi giúp hắn một tay!"

Tô Vân cùng Luân Hồi Thánh Vương đánh một trận, thanh thế to lớn, thậm chí ra tay tế lên Hồng Mông chuông, bảo vệ thứ bảy Tiên giới, đương nhiên kinh động đến U Triều Sinh. U Triều Sinh cũng là khi đó mới biết Tô Vân còn sống.

Hắn đang muốn lấy đi Luân Hồi phi hoàn, đột nhiên hai nửa phi hoàn bay lên, hướng thứ bảy Tiên giới chủ đại lục bay đi.

U Triều Sinh trong lòng giật mình, tưởng rằng Đế Hốt hoặc là Luân Hồi Thánh Vương ra tay, vội vàng đuổi theo phi hoàn.

Cái kia phi hoàn chính là Luân Hồi Thánh Vương luyện chế, tương lai vũ trụ hủy diệt lúc, hắn muốn mượn bảo vật này vượt qua Hỗn Độn hải, đi tìm mặt khác vũ trụ tự do tự tại. Phi hoàn cứ việc bị U Triều Sinh chặt đứt, nhưng uy năng như trước cực kỳ cường đại, không thể khinh thường!

U Triều Sinh một bên đuổi theo một bên ra tay, dùng hết khả năng, ý đồ hàng phục phi hoàn, dần dần đuổi theo đến thứ bảy Tiên giới chủ đại lục.

Chỉ thấy nâng lên mảnh này Tiên giới Chung sơn Chúc Long hoàn toàn biến mất, trên bầu trời Tinh Thần thiếu hơn

phân nửa.

U Triều Sinh vừa mới áp chế lại trong đó một nửa phi hoàn, đang tại đuổi theo một nửa khác bay vào Tiên giới phi hoàn, đột nhiên chỉ thấy trên bầu trời hỏa diễm cuồn cuộn, một cái quái vật khổng lồ từ trên trời giáng xuống, đập về phía thứ bảy Tiên giới!

"Tô Vân chết!"

Thiên ngoại đột nhiên truyền đến Luân Hồi Thánh Vương âm thanh, vang vọng đất trời, chấn động trời cao, bất luận là thứ bảy Tiên giới, vẫn là Minh đô, hay là to to nhỏ nhỏ thế giới, lại hoặc là Minh đô đại mộ, đều rõ ràng có thể nghe!

"Các ngươi Vân Thiên Đế chết!"

Thứ bảy Tiên giới không trung, mây khói chấn động sắp xếp thát, đột nhiên hiện ra từng trương che khuất bầu trời gương mặt, che kín toàn bộ thiên mạc!

Đó là Luân Hồi Thánh Vương gương mặt, cùng sở hữu mười bốn tấm, nam nữ già trẻ, có được khác biệt đại đạo.

Những cái kia to lớn gương mặt lộ ra tươi cười, ha ha cười nói: "Các ngươi Vân Thiên Đế, bị ta giết chết, thi thể trả lại cho các ngươi!"

U Triều Sinh trong lòng run lên, vội vàng lần theo đạo kia ánh lửa mà đi, chỉ thấy đạo kia ánh lửa gào thét, đập vào Đế đình phía đông Bắc Minh chi hải!

"Ầm!"

Ánh lửa kia bên trong quái vật khổng lồ rơi vào trong biển, nhấc lên sóng lớn ngập trời.

U Triều Sinh còn chưa bay đến trước mặt, liền nhìn thấy Tô Vân đầu người.

Đầu lâu kia vô cùng to lớn, nguy nga như núi, còn tại không ngừng sinh trưởng!

Hiển nhiên, Tô Vân "Khi còn sống" thực lực tu vi quá mạnh, sau khi chết đầu có hóa thành một cái thế giới xu thế!

U Triều Sinh bay đến trước mặt, chỉ thấy Tô Vân đầu lâu bên trong đại đạo không ngừng phân giải, để viên này đầu lâu đã lớn đến phạm vi hơn nghìn dặm lớn nhỏ!

Lại mấy ngày nữa, viên này đầu lâu bên trong đại đạo đã phân giải đến hóa thành thiên địa đại đạo mức độ, mà Tô Vân đầu lâu lớn nhỏ đã trưởng thành đến đường kính vạn dặm, mây khói mờ ảo.

Tả Tùng Nham, Hồng La đám người cuối cùng chạy đến, xa xa nhìn thấy Tô Vân đầu lâu, liền không khỏi thất thanh khóc lóc đau khổ.

U Triều Sinh sắc mặt ngưng trọng đi tới, nói: "Cái này không đúng! Tô đạo hữu viên này đầu có chút không đúng, những ngày này ta tại nơi này nghiên cứu, phát hiện bên trong có chút không đúng địa phương…"

Hắn còn chưa kịp nói xong, đột nhiên trên bầu trời lại xuất hiện Luân Hồi Thánh Vương gương mặt, ha ha cười nói: "Tìm tới ngươi U Triều Sinh U đạo hữu!"

U Triều Sinh vẻ mặt đột biến.

Chỉ thấy trên bầu trời từng đạo cầu vồng từ trên trời giáng xuống, rơi xuống trên mặt biển, hóa thành mười bốn tướng mạo khác nhau Luân Hồi Thánh Vương, nam nữ già trẻ, đem bọn hắn bao vây ở trong đó.

Bên trong một cái Luân Hồi Thánh Vương chính là thư sinh, tượng trưng cho thiên đạo Luân Hồi, lay động quạt lông, cười nói: "U đạo hữu, ta tuy là bị Tô Vân gây thương tích, chia ra làm mười bốn, không cách nào khôi phục bản thể, nhưng

cũng không phải ngươi có khả năng địch nổi. Tô Vân nếu đã chết, để tránh hắn cô quạnh, ta đến tiễn ngươi lên đường!"

U Triều Sinh e sợ cho liên lụy Hồng La, Tả Tùng Nham đám người, vội vàng bay lên trời, cười lạnh nói: "Luân Hồi Thánh Vương, ngươi bị Tô đạo hữu trọng thương, vậy liền không phải là đối thủ của ta! Ta dù sao cũng là hai đời Đạo Thần! Ngươi ta thiên ngoại đánh một trận!"

"Ngươi tìm đường chết!" Từng cái Luân Hồi Thánh Vương nhất phi trùng thiên.

Hồng La, Tả Tùng Nham đám người khẩn trương nhìn về phía không trung, chỉ thấy không trung đột nhiên trở nên âm u xuống, sấm sét vang dội, vô cùng kinh khủng, đếm không hết lôi đình răng rắc răng rắc tại trong mây mù tán loạn, mơ hồ có thể thấy được có vĩ đại cự nhân tại trong mây mù chém giết, dữ tợn thân thể, lực lượng kinh khủng, xoắn nát thời không!

Cái kia thần thông uy năng quả thực có diệt thế chi uy, thỉnh thoảng rộ lên đạo quang, làm cho người ta cảm thấy vô lực kháng cự cảm giác!

Tuy là bọn họ chỉ có thể nhìn thấy những cái kia thần thông chỉ lân phiến trảo, thế nhưng là có thể nhìn ra được những cái kia thần thông tích chứa vô tận ảo diệu, để cho bọn họ chỉ nhìn một chút, trong đầu liền bị đủ loại đại đạo ảo diệu lấp đầy!

"Răng rắc!"

Không trung đột nhiên bị xé nứt, một đạo hỏa quang cháy hừng hực, từ thiên ngoại rơi xuống!

Đầy trời mây mù, đột nhiên mây mở sương tan, lôi đình cũng tự biến mất, bị xé nứt không trung cũng đang chậm rãi khôi phục.

"Ầm!"

Đạo kia ánh lửa rơi vào Bắc Minh, đập ở Tô Vân đầu bên cạnh, chính là U Triều Sinh đầu lâu, đứng ở trong nước biển, hai mắt trợn tròn, chết không nhắm mắt!

"Ha ha ha ha!"

Thiên ngoại truyền đến Luân Hồi Thánh Vương cười to: "U Triều Sinh, ngươi cũng đã chết! Tuy là ngươi để cho ta tổn thương càng thêm tổn thương, nhưng mà có thể một lần diệt trừ ngươi cùng Vân Thiên Đế cái này hai đại đối thủ, ta Luân Hồi Thánh Vương cũng đáng! Từ đó về sau, các ngươi đem thần phục tại sự thống trị của ta phía dưới! Thế gian lại không Đạo Thần, liền lại không người có thể uy hiếp đến ta!"

Tả Tùng Nham cùng Hồng La cực kỳ bi thương, chỉ thấy U Triều Sinh đầu lâu bên trong tích chứa đại đạo cũng đang dần dần phân giải, để viên này đầu lâu hướng một cái hoàn chỉnh thế giới thay đổi.

Tiên giới bên ngoài tinh không bên trong, U Triều Sinh như lâm đại địch, lại kinh ngạc nhìn cái kia mười bốn Luân Hồi Thánh Vương giả thần giả quỷ, bản thân cùng mình đánh tới đánh lui, sau đó đem một cái đầu ném xuống.

"Luân Hồi Thánh Vương, ngươi làm cái quỷ gì?" U Triều Sinh nhịn không được, liền muốn động thủ.

Lúc này, sau lưng của hắn truyền tới một âm thanh, chầm chậm nói: "U đạo hữu, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ?"

U Triều Sinh tâm thần chấn động mạnh, vội vàng xoay người, chỉ thấy Tô Vân mặt mang tươi cười, hướng hắn đi tới.

Sau một lúc lâu, U Triều Sinh mới từ khiếp sợ bên trong tỉnh táo lại, không ngừng quan sát Tô Vân bốn phía cái kia mười bốn Luân Hồi Thánh Vương. Tô Vân đem mình cùng

Luân Hồi Thánh Vương quyết chiến tình hình nói cho hắn, cũng đem bản thân giả chết ngọn nguồn toàn bộ cho biết.

"Nói cách khác, ngươi ngụy tạo tử vong của mình, chuẩn bị giả mạo Luân Hồi Thánh Vương, mang cho thứ bảy Tiên giới cùng thứ tám Tiên giới mọi người áp lực, khiến cho bọn hắn không ngừng tu luyện, trở nên mạnh hơn."

U Triều Sinh nói: "Ngươi bây giờ có thể dễ dàng giết chết Đế Hốt, diệt trừ tất cả đối thủ, nhưng mà ngươi cảm thấy sống ở ưu hoạn, đã chết tại yên vui, mọi người cần một cái đối thủ, để cho mình phát triển. Đúng hay không?"

Tô Vân nhẹ nhàng gật đầu, nói: "Ta sẽ cho bọn hắn đầy đủ áp lực, cho đến bọn họ đột phá, tu thành Đạo cảnh thập trùng thiên, trở thành Đạo Thần. Lúc trước, là thời kì cuốn theo lấy ta tiến lên, hiện tại, là ta uy hiếp toàn bộ thời kì tiến lên."

Luân Hồi Thánh Vương dù chết, nhưng mà hắn như trước trở thành bao phủ tại mỗi người trên đầu bóng ma, mà Đế Hốt sẽ với tư cách hắn nanh vuốt. Mọi người sẽ hăng hái phản kháng, đạo pháp thần thông liền sẽ tại đây loại phản kháng bên trong không ngừng phát triển.

U Triều Sinh suy nghĩ xuất thần, đột nhiên nói: "Ngươi không tiếc vợ con của ngươi ư? Ngươi không tiếc ngươi những bằng hữu kia ư?"

Tô Vân giật mình, trở nên trầm mặc.

Chương 956 : Tình xưa khó gãy

Chương 946: Tình xưa khó gãy

Nửa năm sau, Tô Vân cùng U Triều Sinh đầu lâu bay lên, hóa thành Bắc Minh trên không hai viên tân tinh.

Cái này hai cái đầu bên trong thường xuyên có lời âm truyền đến, cực kỳ huyền diệu, tin đồn là Vân Thiên Đế cùng U Đạo Thần bất diệt anh linh ý đồ đem đạo pháp của mình thần thông truyền xuống tiếp, khiến mọi người nắm giữ chống lại Luân Hồi Thánh Vương thủ đoạn.

Hai cái này trong thế giới có đủ loại không thể tưởng tượng nổi chỗ, tràn đầy thần bí, có người tại một mảnh trong sương mù thấy được Tô Vân "Linh" ở nơi đó quanh quẩn một chỗ, đuổi về phía trước, Tô Vân "Linh" thậm chí vì hắn truyền đạo, chỉ điểm hắn làm sao tu hành.

Còn có người ở thế giới bên trong tìm đến vô thượng kiếm đạo, đó là cửu trùng thiên kiếm đạo, kiếm mang sắc bén vô song, trong kiếm quang ẩn chứa từng cái kỳ dị thế giới!

Còn có người tiến vào bên trong, thấy được nhảy nhót huyền tạo thành Đạo giới, ở bên trong có thể tìm hiểu đạo cảnh thập trùng thiên, tu hành làm ít công to.

Thậm chí còn có tin đồn, bọn họ tại Đạo giới bên trong gặp U Đạo Thần, vị này Đạo Thần đạo linh vì bọn họ giải thích nghi hoặc.

Hồng La cùng Tả Tùng Nham liền ở đây gặp qua Tô Vân cùng U Triều Sinh "Linh", từng chiếm được chỉ điểm của bọn

hắn.

Đế Hốt cũng nghe đến cái tin đồn này, hào hứng chạy tới, định độc chiếm hai cái này thế giới, bất quá hắn đi vào hai cái này trong thế giới lại nhiều lần gặp nạn, thậm chí gặp phải Tô Vân cùng U Triều Sinh "Vong linh", suýt nữa ba trăm sáu mươi tôn máu thịt phân thân tất cả chôn vùi ở chỗ này, đành phải chạy trối chết.

Đế Hốt từ hai cái này trong thế giới chạy ra về sau, liền phát hiện một kiện kinh người sự tình, đó chính là hắn ba trăm sáu mươi tôn phân thân đăm chiêu suy nghĩ lại không tương đồng!

Suy nghĩ của bọn hắn ý thức, lại không tương thông!

Hắn mỗi một cái phân thân, đều biến thành độc lập cá thể!

"Ta chết đi?"

Ba trăm sáu mươi cái Đế Hốt toát ra đồng dạng suy nghĩ, "Ta bị Tô Vân vong linh giết?"

Đây đại khái là bọn họ một lần cuối cùng đồng thời toát ra đồng dạng suy nghĩ.

Cái chết của hắn tới cực kỳ đặc biệt.

Chân chính Đế Hốt, sẽ thống nhất sở hữu phân thân tư duy ý thức, bọn họ sẽ có tương đồng đăm chiêu suy nghĩ, làm những này phân thân tư duy cùng suy nghĩ lại không tương đồng, như vậy đã nói đúng nghĩa Đế Hốt đã chết, còn sống là từng cái độc lập sinh mệnh.

Đế Hốt thậm chí không biết mình là chết như thế nào, chỉ biết mình tại Tô Vân đầu biến thành thế giới bên trong thấy được Tô Vân hư ảnh, nghĩ đến là Tô Vân vong linh, tiếp đó bản thân liền chết!

Chẳng qua ở trong mắt những người khác, Đế Hốt cũng không chết, hắn chỉ là giống như Luân Hồi Thánh Vương đồng dạng, không thể nhất thống phân thân.

Phân thân của hắn cũng là tu vi tuyệt đỉnh Đại Đế, thực lực tu vi sâu không lường được!

Ba trăm sáu mươi cái Đế Hốt thống trị thứ bảy Tiên giới to to nhỏ nhỏ động thiên cùng thế giới, chỉ có Đế đình ỷ vào Tô Vân cùng U Triều Sinh đầu biến thành thế giới uy hiếp Đế Hốt, còn có thể bảo toàn bản thân.

Về sau mấy chục năm ở giữa, các nơi hiện ra không biết bao nhiêu thiên tài, nhao nhao chạy tới Đế đình, học tập cao thâm nhất công pháp thần thông.

Đế đình bên trong cường giả càng ngày càng nhiều, đủ loại tâm tư giao lưu va chạm, náo nhiệt vô cùng.

Thời gian, Yến Tử Kỳ tu thành Đạo cảnh cửu trùng thiên, vị cường giả này lại không có trấn thủ Đế đình, mà là lưu lại bản thân đại đạo thư, khiêu chiến chiếm cứ tại Chung Sơn động thiên Đế Hốt phân thân.

Yến Tử Kỳ tụ huyết đánh một trận, chém giết vị đại đế này, chữa khỏi thương thế về sau thẳng đi vào tinh không, đi tới Minh đô đại mộ.

Lại qua mười năm, Đan Thanh thành Đế, diệu bút sinh hoa, tại lưu lại bản thân đại đạo thư về sau, khiêu chiến chiếm cứ tại Thiếu Phụ động thiên Đế Hốt phân thân.

Đan Thanh Đế ba trăm loại đại đạo, kinh diễm thế gian, chém giết tôn này Đế Hốt về sau, cũng chạy tới Minh đô đại mộ.

Năm sau, Hàn Quân tu thành Đạo cảnh cửu trùng thiên, giết Đế Hốt phân thân tại Truyện Xá, đi vào Minh đô đại mộ, không biết tung tích.

Hai mươi năm sau, Hồng La thành Đế, trảm Đế Hốt phân thân tại Thái Âm. Hồng La Đế sai người câu thông thứ tám Tiên giới, bản thân thì một mình đi vào Minh đô đại mộ.

Lại qua mười bảy năm, Ngôn Ánh Họa thành Đế, tru Đế Hốt phân thân tại Diêu Quang, Ngôn Đế nghênh đón thứ tám Tiên giới sứ giả, câu thông lưỡng giới qua lại.

Ngay sau đó nói Đế đi vào Minh đô đại mộ.

Lại quá mười tám năm, Trì Thanh Ngư tu thành Đạo cảnh cửu trùng thiên, tru Đế Hốt phân thân tại thiên tôn. Thanh Ngư Đế xây dựng tinh môn, thuận tiện thứ bảy Tiên giới cùng thứ tám Tiên giới giao thông, ngay sau đó đi tới Minh đô đại mộ.

Lại qua năm năm, U Thanh Quang tu thành Đạo cảnh cửu trùng thiên, giết Đế Hốt phân thân tại Lục Giáp.

Lại đếm mười năm, Ứng Long, Bạch Trạch khổ tu, đi đến Thần Đế cảnh giới, trảm Đế Hốt phân thân tại Trường Viên, Thiên Quan, đi thứ tám Tiên giới truyền đạo.

Hai tôn Thần Đế truyền đạo mười năm, đi vào Minh đô đại mộ.

Về sau mấy trăm năm, thứ tám Tiên giới chư vị Thánh Nhân trở về Đế đình đi học, tại thiên thư viện chứng kiến đến hàng vạn mà tính đại đạo thư, học được vô thượng diệu pháp, lại đi vào Tô Vân, U Triều Sinh đầu lâu biến thành thế giới.

Từ đó về sau, lưỡng giới ở giữa Đạo cảnh cửu trùng thiên liền từ từ nhiều hơn, không ngừng có người thành Đế tin tức truyền đến, cũng không ngừng có Đế Hốt bị chém giết tin tức truyền ra.

Bất quá, mặt khác Đế Hốt liên thủ, càng ngày càng khó giết. Lại thêm tân Đế đều là muốn đi vào Minh đô đại mộ, không có Đế cấp tồn tại lưu lại, Đế Hốt cũng là càng ngày càng khó giết.

Đây là trước đó chưa từng có thời kì!

Từ đệ nhất Tiên giới đến nay, Đế cảnh tồn tại có thể đếm được trên đầu ngón tay, chưa bao giờ có cái nào thời kì sẽ giống như thứ bảy Tiên giới đồng dạng đản sinh ra nhiều như vậy Đạo cảnh cửu trùng thiên, cũng chưa từng từng có cái nào thời kì gặp phải khổng lồ như thế áp lực!

Trong khoảng thời gian này, trước sau đi vào Minh đô đại mộ Đế cấp tồn tại vượt qua trăm số, bởi vậy Minh đô mộ cũng được xưng làm Bách Đế mộ.

Tin đồn Đế cảnh tồn tại tiến vào bên trong vĩnh viễn cũng sẽ không đi ra, nơi đó chính là chư Đế nơi chẳng lành!

Đột nhiên có một ngày, Bách Đế mộ từ bên trong mở ra.

Chỉ trong tích tắc, hơn trăm vị khí tức rung động vũ trụ càn khôn, bọn họ là cuối cùng người thắng trận, chư Đế khí thế liên hợp cùng một chỗ, hướng cao cao tại thượng Luân Hồi Thánh Vương phát động khiêu chiến!

Luân Hồi Thánh Vương cũng không đến đây, tới chỉ là Luân Hồi Thánh Vương một cái thần đạo phân thân.

Trăm Đế đại bại, bị bại rất triệt để, cho dù là cường đại nhất Ma Đế Ngô Đồng, Thánh Đế Ngư Thanh La, Đông Quân Phương Trục Chí, Tây Quân Sư Úy Nhiên, cũng được đánh bại dễ dàng!

Luân Hồi Thánh Vương thần đạo phân thân cũng không giết bọn hắn, mà là nhục nhã một phen, ung dung rời đi.

Chư Đế ủ rũ, trở lại Đế đình, Ngư Thanh La, Ngô Đồng, Sài Sơ Hi, Tô Kiếp đám người tuy là sớm tại Minh đô trong mộ lớn, liền nghe được Tô Vân chết trận tin tức, nhưng mà tận mắt nhìn đến Tô Vân đầu lâu biến thành thế giới lúc, như trước khó nén bi thương.

Bọn họ đi tới bên trong thế giới nhỏ này, đem Minh đô Đại Đế, Thiên Hậu, Tiên Hậu các chết trận Đại Đế an táng ở đây, cùng Tô Vân, U Triều Sinh làm bạn.

Chư Đế cũng vì Tô Vân lập bia, bố trí y quan trủng, tế điện Tô Vân.

Ngư Thanh La lấy ra Oánh Oánh biến thành tiểu phá sách, đặt ở tế đàn bên trên, thấp giọng nói: "Sách quái cùng chủ nhân là bằng hữu tốt nhất, so thê tử còn muốn thân mật, có lẽ Oánh Oánh cũng muốn lưu tại bên cạnh hắn đi."

Mọi người lệ rơi, buồn bã rời đi.

Qua mấy ngày, Ngư Thanh La nhớ vong phu, trở lại nơi này, lại thấy tế đàn bên trên tiểu phá sách không cánh mà bay, không khỏi giật mình, vội vàng quan sát bốn phía.

Nàng tâm tư cẩn thận, thầm nghĩ: "Nơi này là ta tưởng niệm ma quỷ chỗ, tốt xấu ta cũng là năm đó Đế Hậu, hiện nay Thánh Đế, bố trí ở chỗ này bên dưới trùng trùng điệp điệp phong cấm, loại trừ Luân Hồi Thánh Vương cùng với Đế Thúc, ai có thể phá giải ta phong cấm đi vào? Hơn nữa…"

Nàng ánh mắt lấp lóe: "Hơn nữa bốn phía phong cấm cũng không bị phá giải! Ai có thể tại không phá giải ta phong cấm dưới tình huống đi vào tế đàn, mang đi Oánh Oánh? Hơn nữa Oánh Oánh đã bị đánh về nguyên hình, phía trên văn tự hầu như hoàn toàn tiêu tan, mang đi nàng thì có ích lợi gì?"

Ngư Thanh La nghĩ tới đây, đột nhiên rơi lệ, nức nở nói: "Bệ hạ, là ngươi nhớ Oánh Oánh, lúc này mới mang đi nàng đúng hay không? Vì sao bệ hạ không mang đi thiếp thân? Góa phụ di thế độc lập, không còn bệ hạ, chẳng phải cô đơn? Còn xin bệ hạ linh hiện thân gặp mặt, chỉ điểm thiếp thân bến mê!"

Nàng khóc hồi lâu, bốn phía không có bất cứ động tĩnh gì, tiếp tục nói: "Ta đã biết, bệ hạ không thấy ta, nhất định là để

cho ta quên cố nhân, quý trọng hiện tại, triển vọng tương lai. Bệ hạ là muốn cho thiếp thân đi ra bi thương, lại tìm cái như ý lang quân."

Ngư Thanh La cảm động không hiểu: "Thiếp thân rõ ràng bệ hạ tâm ý, tại tuân thủ nghiêm ngặt nữ tắc sau khi, nhất định sẽ kiếm niềm vui mới. Thiếp thân đã tại Minh đô trong mộ ở vậy mấy trăm năm, nghĩ đến tái giá mà nói, bệ hạ cũng biết thiếp thân vui vẻ."

Nàng vui vẻ nói: "Bệ hạ không nói gì, nhất định là đáp ứng! A, bệ hạ mộ phần mọc cỏ, thật xanh đây!"

Lúc này, đột nhiên mê vụ vọt tới, rất mau đem nghĩa địa cùng tế đàn bao phủ.

Ngư Thanh La thánh tâm sáng rực, trong lòng cười lạnh, đi vào trong sương mù, xa xa chỉ thấy Tô Vân cùng Oánh Oánh đứng tại trong sương mù, mông lung, giống như là linh, không có thực thể.

Ngư Thanh La đi về phía bọn họ đi tới, nói: "Bệ hạ cuối cùng cam lòng gặp thiếp thân? Oánh Oánh cũng được bệ hạ cứu sống?"

Oánh Oánh mặt mũi trắng bệch, u u phiêu tới, thanh âm bên trong không có bất kỳ cái gì tình cảm: "Nương nương, chúng ta là linh, đã chết đi, bị chết rất thấu triệt…"

"Ta muốn tái giá!" Ngư Thanh La quả quyết nói.

Oánh Oánh mặt tái nhợt bên trên toát ra từng cái màu đen vết mực, quay đầu bất lực nhìn về phía Tô Vân, nhún vai đầu, biểu thị lực bất tòng tâm.

Tô Vân bay tới, sắc mặt trắng bệch không có màu máu, mở miệng nói: "Thanh La…"

Ngư Thanh La cắt đứt hắn, cười lạnh nói: "Bệ hạ nội tâm có phải là hay không từ Hồng Mông tạo thành? Đại đạo bất diệt ta bất diệt, một cái Hồng Mông phù văn liền có thể phục sinh Vân Thiên Đế, còn lại từ Hồng Mông phù văn tạo thành linh, như thế nào lại chết? Ngươi nếu bỏ rơi vợ con, phản bội thề non hẹn biển, vô tình vô nghĩa, vậy liền đừng trách ta tái giá!"

Oánh Oánh bất đắc dĩ nói: "Sĩ tử, ngươi nhìn ta nói không sai chứ? Nương nương rất thông minh, ngươi không thể gạt được nàng!"

Tô Vân thở dài, đi lên phía trước, nói: "Thanh La, ta cũng không phải là muốn vứt bỏ ngươi, mà là lo lắng Luân Hồi Thánh Vương sẽ đối với ta đối với các ngươi ra tay, lúc này mới nhịn đau không cùng ngươi gặp nhau. Ta giả chết một chuyện, không thể để cho Luân Hồi Thánh Vương biết, bằng không nhất định có tai hoạ ngập đầu."

Ngư Thanh La đầu nhập trong ngực hắn, nghẹn ngào rơi lệ: "Thiếp thân biết, chỉ là quá nhớ phu quân, lúc này mới mở miệng bức bách."

Tô Vân động tình, nhẹ nhàng xoa xoa mái tóc của nàng, nói: "Ta biết, nhưng lại lo lắng ngươi thật tái giá, cho nên không thể không hiện thân. Ta cũng là bốc lên rất lớn nguy hiểm, ta bị Luân Hồi Thánh Vương thương tích quá nặng, nếu là bị Luân Hồi Thánh Vương phát hiện ta còn sống, ngươi ta phu thê chỉ sợ thiên nhân vĩnh cách…"

Ngư Thanh La đưa tay che miệng của hắn, lắc đầu nói: "Ngươi yên tâm, thiếp thân sẽ không trở lại."

Hai người tình đến nồng chỗ, Oánh Oánh liền chuẩn bị ghi chép, nhưng lại bị sương mù dày đặc phong tỏa, thủy chung không nhìn thấy chuyện gì xảy ra, không khỏi giận dữ: "Ai nói

sách quái cùng chủ nhân quan hệ so phu thê còn thân mật? Đi ra, lão nương đánh chết hắn!"

Ngư Thanh La mặt mang cảnh xuân, vội vàng rời đi, trở lại Đế đình.

Nàng còn chưa đặt chân, đột nhiên trước mắt váy đỏ tung bay, Ngô Đồng đi tới, hai người liếc nhau, Ngô Đồng lộ ra vẻ kinh ngạc, nói: "Nương nương, trước kia ta dù sao vẫn khó lấy ma tâm rung chuyển nương nương thánh tâm, vì sao hôm nay đột nhiên rung chuyển thoáng cái?"

Ngư Thanh La cố thủ đạo tâm, cười nói: "Ngươi thử lại thử một lần."

Ngô Đồng ánh mắt lấp lóe, lắc đầu nói: "Không cần phải. Ngươi thánh tâm dao động, ngược lại lại tại trong chốc lát khôi phục như lúc ban đầu, ta không cách nào xâm lấn."

Nàng phiêu nhiên mà đi, nói: "Ta nghe nói Luân Hồi Thánh Vương phục sinh mấy cái Đế Hốt, đang chuẩn bị đi vào bình loạn. Nương nương nếu tới, vậy liền không ngại trừ đi đi mấy cái này Đế Hốt."

Ngư Thanh La nghe vậy, ngay sau đó sai người hỏi thăm làm loạn mấy cái Đế Hốt tung tích, vội vàng đi vào bình loạn.

Ngô Đồng đợi Ngư Thanh La rời đi, lập tức đi tới Tô Vân đầu lâu biến thành tiểu thế giới, váy đỏ ở sau lưng nàng tung bay, bay phất phới.

"Thúc Ngạo, ngươi ở lại bên ngoài!" Ngô Đồng nói.

Tiêu Thúc Ngạo nghe vậy, ngừng lại bước chân.

Ngô Đồng đi tới Tô Vân trước mộ, nhìn nhìn bia mộ, đột nhiên nói: "Ngư Thanh La lộ ra sơ hở, bị ta đánh chiếm đạo tâm, trong phút chốc thăm dò đến nàng vui sướng từ đâu mà tới. Hiện thân a, Tô sư đệ."

“Sĩ tử ngươi nhìn!”

Oánh Oánh âm thanh truyền đến: “Ta liền nói đi, ngươi ưa thích đều là một chút đầu óc thông minh nữ nhân! Ngươi liền nên tìm một chút ngu xuẩn…”

Tô Vân tức đến nổ phổi âm thanh truyền đến: “Oánh Oánh, nàng căn bản không có công phá Thanh La đạo tâm, cố ý lừa ngươi!”

Mê vụ vọt tới.

Oánh Oánh cùng Tô Vân sắc mặt trắng bệch không có nửa điểm màu máu từ trong sương mù phiêu tới.

Ngô Đồng hừ một tiếng: “Ta nghe được.”

Hai người lúc này mới thành thật xuống.

Chương 957 : Hỗn Độn triều cường

Chương 947: Hỗn Độn triều cường

Tô Vân đem ứng phó Ngư Thanh La ngôn từ đồng dạng hướng Ngô Đồng giải thích một lần, nói: "Luân Hồi Thánh Vương làm tổn thương ta quá nặng, hiện nay ta trọng thương trong người, không có thực lực cùng hắn chống lại, nếu là bị hắn phát hiện ta không có chết, khẳng định sẽ đến giết ta. Có thể hay không diệt trừ Luân Hồi Thánh Vương, chỉ có thể dựa vào các ngươi."

Ngô Đồng luôn cảm thấy hắn lời giải thích có chút không đúng, nhưng lại không biết đến cùng không đúng chỗ nào, ngay sau đó dò hỏi: "Ngươi là giả chết, như vậy U Đạo Thần đâu?"

Tô Vân lời thề son sắt: "Hắn là thật chết rồi. Ta rất đau lòng, nhưng lại không thể làm gì."

Ngô Đồng liếc cách đó không xa U Triều Sinh đầu lâu biến thành thế giới một chút, trong lòng càng thêm nghi ngờ. Nàng không nghi ngờ Luân Hồi Thánh Vương có thể giết chết U Triều Sinh tôn này Đạo Thần, nhưng mà giết chết U Triều Sinh, U Triều Sinh đầu lại vừa vặn rơi vào Tô Vân đầu bên cạnh, hơn nữa Tô Vân lại còn sống, cái này không thể không để nàng sinh nghi.

Chỉ là, cứ việc nàng là ma đạo bên trên xưa nay chưa từng có cự phách, vô pháp vô thiên, cũng không dám suy đoán lung tung, càng không khả năng đoán được chân chính Luân Hồi

Thánh Vương đã chết, hiện nay Luân Hồi Thánh Vương chỉ là Tô Vân khống chế Luân Hồi đại đạo biến thành.

Tô Vân không được nàng cẩn thận suy tư, nói: "Bây giờ ta đã không có năng lực lại cùng Luân Hồi Thánh Vương đánh một trận, nhất định phải trốn dưỡng thương. Chỗ nguy hiểm nhất chính là chỗ an toàn nhất, bởi vậy ta ẩn thân ở đây. Hiện nay duy nhất trở mình cơ hội, chính là thứ bảy Tiên giới lại sinh ra một tôn Đạo Thần!"

Ngô Đồng vẻ mặt khẽ nhúc nhích, nhớ tới Luân Hồi Thánh Vương một cái thần đạo phân thân, liền đem bản thân mấy người trăm Đế đánh tan, lắc đầu nói: "Liền ngươi cùng U Đạo Thần đều không phải là Luân Hồi Thánh Vương đối thủ, sinh ra một cái Đạo Thần có ích lợi gì?"

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị, nói: "Luân Hồi Thánh Vương cứ việc mạnh mẽ, nhưng bị ta trọng thương, chia ra làm mười bốn, không cách nào khép lại vì một cái chỉnh thể. Hắn lại bị U Triều Sinh gây thương tích, thương thế cũng là cực nặng, kém xa trước đây. Chỉ cần các ngươi có người tu thành Đạo Thần, liền có hi vọng chiến thắng hắn!"

Ngô Đồng nhẹ nhàng gật đầu, đột nhiên giống như cười mà không phải cười nói: "Ta thấy Đế Hậu đi tới nơi này, rạng rỡ đi, nghĩ đến là bệ hạ phu thê ân ái hạnh phúc. Đế Hậu có, ta cũng phải có! Không thể thiếu một phân, bạc một phần!"

Oánh Oánh nghe vậy nhất thời phấn chấn lên, lặng lẽ lấy ra sổ cùng bút, chuẩn bị ghi chép.

Tô Vân nội tâm giãy dụa, nói: "Ngô Đồng sư tỷ, ta cùng Thanh La là vợ chồng, đã lâu không gặp, ân ái hạnh phúc là dĩ nhiên. Chúng ta đã làm qua có lỗi với Thanh La chuyện, không thể mắc thêm lỗi lầm nữa…"

Ngô Đồng không nói lời gì thôi thúc ma đạo, xâm lấn tinh thần của hắn, cười nói: "Ngươi bây giờ bản thân bị trọng thương, còn có thể phản kháng được ta a? Ngươi phản kháng, ta liền không biết dùng sức mạnh ư?"

Tô Vân hữu tâm phản kháng, nhưng nghĩ tới bản thân phản kháng liền sẽ bị nàng nhìn thấu nói dối, đành phải vùng vẫy mấy lần liền từ bỏ phản kháng , mặc cho nàng khống chế đạo tâm của mình, trong lòng mười phần bi thống: "Ta thật phản kháng không được…"

Oánh Oánh phấn khởi không hiểu, đang muốn ghi chép, đột nhiên bị Ngô Đồng khống chế tâm thần, ngã vào trong ảo cảnh.

Đợi đến tiểu sách tiên từ huyễn cảnh bên trong tỉnh lại, Ngô Đồng đã thu thập xong quần áo, rời khỏi nơi này.

Oánh Oánh thẹn quá hoá giận: "Hóa ra lại giấu diếm ta một cái? Đại Cường! Cường tử, ngươi phấn khởi một chút, lấy ra các lão gia khí khái, không muốn đều là bị nữ nhân thu thập!"

Tô Vân một bên sửa sang lại quần áo, một bên lúng ta lúng túng nói: "Oánh Oánh, ta mới là bị bắt nạt cái kia, trái tim của ta cũng rất đau…"

U Triều Sinh âm thanh truyền đến, giọng nói u u: "Tô đạo hữu, ngươi lần này giả chết, thê tử tình nhân đều đến đây hẹn hò, rất khoái hoạt. Ta cũng giả chết, gặp được vợ con lại không thể gặp gỡ…"

Tô Vân vội vàng nói: "Đạo huynh, ngươi ta là vì Tiên đạo vũ trụ tương lai, há có thể bởi vì nhi nữ tình trường mà đưa Tiên đạo vũ trụ chúng sinh tại bất chấp?"

U Triều Sinh nghe vậy giận dữ: "Ta bất chấp vẫn là ngươi bất chấp? Ngươi hảo hảo khoái hoạt, hưởng tề nhân chi phúc, ta lại lẻ loi hiu quạnh!"

Oánh Oánh liên tục gật đầu.

Tô Vân có chút oan ức, nói: "Các nàng thông minh, vạch trần ta, cũng không phải ta cố ý phơi bày? U đạo huynh, trên đầu chữ sắc có cây đao, ngươi chính là đường đường Đạo Thần, chớ để bị nữ sắc che đậy tuệ nhãn."

U Triều Sinh tức giận nói: "Ngươi có thể che được, ta liền che không được?"

Đang nói, Sài Sơ Hi tìm tới, hai người vội vàng im miệng, U Triều Sinh hận đến nghiến răng nghiến lợi, hậm hực trở lại thế giới của mình: "Lại đưa tới cửa một cái!"

Sài Sơ Hi thấy bốn bề vắng lặng, lúc này mới đến đây tế điện Tô Vân.

Nàng cũng không phải là nhìn thấu Tô Vân giả chết, mà là tâm niệm Tô Vân, chợt có ý nghĩ lúc này mới đến đây tế bái.

"Phu quân, ta khi còn nhỏ đi nhầm vào Lôi Trì, tìm hiểu ra kiếp vận, từ đây nhìn chúng sinh nhìn thế nhân, đều là tại kiếp vận bên trong giãy dụa, nhưng tại kiếp nạn trốn, bởi vậy theo đuổi trong lòng Tiên giới."

Nàng ngồi tại Tô Vân trước mộ bia, suy nghĩ xuất thần, "Phu quân cùng ta nhân duyên một chút, quấn quýt lấy nhau, ta khi đó không hiểu, cho là ngươi chính là trong mệnh ta chú định tình kiếp, một lòng muốn thoát khỏi. Về sau có Kiếp nhi, ta cũng xem Kiếp nhi vì kiếp, là ta trên đường thành tiên ngăn cản. Ta một mực tại truy tìm lấy trong lòng ta Tiên giới, dù là đến thứ tám Tiên giới, cũng thủy chung không cách nào an tâm.

"Cho đến hạo kiếp chân chính đến, ta mới đột nhiên phát hiện ta cũng không phải là đang tìm kiếm Tiên giới, mà là tại trốn tránh lòng ta, Tiên giới thủy chung ở phương xa, không

tại dưới chân. Mà phu quân Tiên giới nhưng thủy chung tại dưới chân, không tại phương xa.

Ta ý thức được bản thân cũng lại trốn tránh không được, lúc này mới chủ động nghênh đón kiếp vận, khi đó ta mới phát hiện ta muốn bỏ qua người trọng yếu bao nhiêu, Kiếp nhi, ngươi, các ngươi trong lòng ta trọng lượng, vượt qua ta theo đuổi Tiên giới.

Chỉ là chờ ta tỉnh ngộ điểm này lúc, đã chậm…"

Nàng nằm ở trên bia mộ, hạ giọng khóc nức nở: "Đã quá muộn, ta nghĩ trở lại quá khứ, trở lại chúng ta quen biết một khắc này, lần nữa bắt được ngươi, cũng không tiếp tục tách ra…"

Tô Vân đứng tại trong mây mù, nhìn nàng yên lặng không nói, Oánh Oánh nhỏ giọng nhắc nhở: "Là vợ trước ah sĩ tử, ngựa tốt không ăn lại cỏ, gương vỡ không thể lại lành, nước đã đổ ra không cách nào thu về! Ngươi đã thất thủ hai lần, ngươi muốn khống chế được! Ngươi như khống chế không được, tiểu U tử sẽ giết chết ngươi!"

Tô Vân nói khẽ: "Chúng ta dù sao từng có một đoạn nhân duyên, thấy nàng khóc đến thương tâm như vậy, ta há có thể ngồi nhìn không để ý tới?"

Hắn thở dài nói: "Ta tuy là bề ngoài kiên cường, nhưng trái tim của ta là mềm mại, nhìn thấy đám nữ hài tử khóc, liền hận không thể vò nát cho các nàng. Nếu như trái tim của ta có thể cắt thành ba phần, ừm, năm phần… Vẫn là nhiều cắt mấy phần thì tốt rồi."

"Đại Cường, ngươi tỉnh táo một điểm!" Oánh Oánh nắm lấy cổ của hắn trái phải lay động.

Một bên khác trong thế giới, U Triều Sinh khẩn trương tế luyện nửa cái Luân Hồi phi hoàn, chuẩn bị luyện xong liền

cùng người này liều mạng.

Cũng may Ứng Long, Bạch Trạch đám người đến đây, Sài Sơ Hi liền vội vàng đứng lên, chỉnh đốn dung nhan, không có cho Tô Vân cơ hội, lúc này mới tránh cho U Triều Sinh sống mái với Tô mỗ thảm án phát sinh.

Sài Sơ Hi vội vàng rời đi, Ứng Long cùng Bạch Trạch tế điện Tô Vân, tại Tô Vân mộ phần nói đến Thanh Ngư trấn chuyện cũ, vừa khóc lại cười, hai người uống đến say bí tỉ, nguyên bản dùng để tế điện Tô Vân rượu ngon, tất cả vào bụng của bọn hắn, lúc này mới say khướt rời đi.

Bọn họ vừa đi, Trì Tiểu Dao tiếp sau liền đến.

Nữ tử này ngồi tại Tô Vân trước mộ, giống như quá khứ giống như tốt đẹp, để Tô Vân không khỏi nghĩ lên học tỷ ngồi tại trên bãi cỏ thanh thuần bộ dáng, lay động người tiếng lòng.

Oánh Oánh bưng lấy mặt của hắn điên cuồng lay động: "Đại Cường, nhìn ta Đại Cường! Không nên nhìn nàng! Ghi nhớ, nhớ kỹ ngươi mục đích, không nên bị sắc đẹp chỗ cám dỗ!"

Tô Vân nhưng lại nhớ tới Tiểu Dao học tỷ nắm tay của mình chạy như bay, xuyên qua tràn đầy yên hỏa khí tức Sóc Phương thành tầng thấp nhất khu phố cái kia sáng sớm.

Ngay tại hắn không nhịn được nghĩ đi gặp Trì Tiểu Dao lúc, Trì Tiểu Dao đứng dậy, đem nửa cái vỏ trứng đặt ở trước mộ bia, xoay người rời đi.

Tô Vân đang muốn tiến lên kiểm tra, một vị mặc áo xanh tuổi trẻ Đại Đế đi tới, đứng im tại trước mộ, nhìn trước mộ bia vỏ trứng, ánh mắt phức tạp.

"Mẹ từ đầu đến cuối không có nói qua cha của ta là ai."

Vị kia trẻ tuổi Đại Đế Trì Thanh Ngư nói khẽ: "Nhưng mẹ lại mang theo ta vỏ trứng đến đây thấy ngươi, ta thế mới biết cha của ta là ai. Ta cái kia mười cái huynh đệ tỷ muội biết, nhất định sẽ rất vui vẻ, rất kiêu ngạo…"

Oánh Oánh bỏ xuống Tô Vân mặt, vẻ mặt nghi hoặc, quay đầu nhìn về phía Trì Thanh Ngư, lộ ra vẻ mờ mịt: "Mười cái huynh đệ tỷ muội? Nhiều như vậy?"

Tô Vân cũng là có chút ngỡ ngàng: "Chuyện gì xảy ra?"

Trì Thanh Ngư rời đi, Tô Kiếp mang theo Tô Thanh Thanh đi tới nơi này, tế bái một phen, nói: "Phụ thân, ta muốn cùng Thanh Thanh thành thân, mang theo con dâu tới để ngươi xem qua."

Tô Vân dáng vẻ phức tạp, hắn vốn nên tự mình đi chứng kiến nhi tử thành gia lập nghiệp, nhưng mà lại không thể hiện thân.

…

Về sau một đoạn thời gian, Phương Trục Chí, Sư Úy Nhiên cũng đến đây tế điện, hai vị đệ nhất tiên nhân nghẹn ngào rơi lệ, nói thẳng bản thân lại vô địch tay, không cách nào lại cùng Tô Vân tranh tài ấn pháp vân vân.

Hiên Viên Thánh Hoàng, Thánh Hoàng Vũ mấy người cũng đi tới nơi này, tế điện Tô Vân, đều có buồn phiền cùng tưởng nhớ.

Thời gian nhanh chóng mất đi, thời đại này tráng lệ mới sơ sơ hiển hiện ra, theo Nguyên Sóc quan học hệ thống phát triển, từng cái động thiên toàn bộ là nhân tài, tài tẫn kỳ dụng, cá nhân thông minh tài trí nhận được trước đó chưa từng có phóng thích.

Lúc trước, Đế Tuyệt thời kì, mọi người muốn trở thành linh sĩ muôn vàn khó khăn, muốn học được thành tiên pháp môn

càng là khó càng thêm khó, muốn học được Đế cấp tuyệt học, càng là nói chuyện viển vông.

Hiện tại, chỉ cần có lòng cầu tiến, có tư chất ngộ tính, cũng có thể tại quan học bên trong trở thành linh sĩ, tại linh sĩ thời kì liền có thể học được tiên pháp. Nếu như thành tiên, còn có thể đi Đế đình tiến một bước học tập đại đạo thư.

Tại Đế đình, đủ loại đại đạo thư rực rỡ muôn màu, thậm chí còn có đến hàng vạn mà tính mặt khác vũ trụ đại đạo , mặc cho ngươi học tập, mặc sức phát huy ngươi thông minh tài trí.

Mọi người chuyên cần khổ luyện, ứng đối đến từ Đế Hốt, Luân Hồi Thánh Vương uy hiếp. Mỗi khi các nơi truyền đến Đế Hốt náo động tin tức, liền sẽ có trẻ tuổi Đại Đế đi vào trấn áp bình loạn.

Nhưng mà đến từ Luân Hồi Thánh Vương uy hiếp, nhưng thủy chung không có tiếp xúc.

Đạo cảnh đệ thập trùng thiên, cũng thủy chung chưa hề có người đặt chân.

Trong lúc vô tình, vạn năm kỳ hạn đến.

Tô Vân cùng U Triều Sinh rời đi thế giới của mình, đi tới Thái Cổ cấm khu Hỗn Độn hải, chỉ thấy Hỗn Độn hải sóng lớn cuộn trào mãnh liệt, cũng đang không ngừng lui về phía sau.

Một cái khác vũ trụ đập vào mí mắt của hắn, sáng rực Đạo giới giống như là vũ trụ minh châu.

Qua rất lâu, Hỗn Độn hải tách ra, Đạo giới vũ trụ cuối cùng cùng Tiên đạo vũ trụ giao nhau.

Đập vào Tô Vân mi mắt chính là to to nhỏ nhỏ Luân Hồi vầng sáng, đến hàng vạn mà tính!

Những cái kia Luân Hồi dưới vầng sáng, là từng tôn mạnh mẽ Đại Đế, mỗi người sau đầu hoặc là sáu đạo hoặc là bảy đạo

vầng sáng, pháp lực kinh người mạnh mẽ!

Bọn họ lít nha lít nhít đứng tại Đạo giới vũ trụ biên giới, tựa hồ tại chờ đợi lần này hai đại vũ trụ giao hội!

U Triều Sinh trong lòng khẽ động, nhìn về phía Tô Vân, thấp giọng nói: "Đạo giới vũ trụ tồn tại rất mạnh, cùng Tiên đạo vũ trụ Đạo cảnh cửu trùng thiên trên cơ bản ở tại tương đồng cảnh giới, nhưng phổ biến muốn mạnh hơn một chút."

Tô Vân lắc đầu nói: "So Luân Hồi Thánh Vương mạnh hơn không có mấy người. Chân chính để cho ta kiêng kỵ chỉ có một cái."

Hắn nói đến đây, Đạo giới vũ trụ Đạo Thần Phong Hiếu Trung hướng bên này đi tới, sau lưng phong vân cuốn lên.

Tô Vân lui về phía sau, Thần Thông hải bên trên Luân Hồi Hoàn bay lên, hóa thành đứng ở hắn sau đầu vầng sáng, nhất thời mặt khác sáu đại Tiên giới khôi phục!

"Đương"

Từng cái chuông Hỗn Độn bay ra, treo ở hai đại vũ trụ ở giữa.

Tô Vân thôi thúc tám cái chuông Hỗn Độn, đem hai đại vũ trụ kết nối chỗ chấn vỡ, ngăn chặn Phong Hiếu Trung bước chân, hai đại vũ trụ từ từ tách ra, Hỗn Độn hải từ hai bên vọt tới.

Đạo Thần Phong Hiếu Trung không khỏi cau mày, cùng Tô Vân nhìn nhau từ hai bờ đại dương.

Cuối cùng, Hỗn Độn hải đem bọn hắn ánh mắt ngăn cách, Tô Vân lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, thấp giọng nói: "Có lẽ Đạo giới vũ trụ đối với chúng ta có ác ý, có lẽ không có, nhưng đối diện thực lực quá mạnh, coi như không có ác ý, của chúng ta sinh tồn cũng chỉ có thể dựa vào đối phương thương

hại. Dù sao người tại giẫm chết kiến thời điểm, là không có xót đồng loại cảm xúc."

U Triều Sinh cũng yên lòng, vừa mới cái kia khủng bố một màn để hắn cũng rung động không hiểu: "Tô đạo hữu, lần này hai đại vũ trụ tách ra, bao lâu lại gặp nhau?"

Tô Vân nói: "Hỗn Độn hải vạn năm một lần triều cường, lần sau giao hội, là vạn năm về sau."

U Triều Sinh lẩm bẩm nói: "Ngươi có thể ngăn cản mấy lần?"

Chương 958 : Bản thổ thứ nhất Đạo Thần

Chương 948: Bản thổ thứ nhất Đạo Thần

Tô Vân sắc mặt nghiêm nghị.

Tiên đạo vũ trụ cùng Đạo giới vũ trụ giao hội đã thành kết cục đã định, hắn có thể ngăn cản lần này Hỗn Độn triều cường, có lẽ cũng có thể ngăn cản lại một lần triều cường, nhưng hai cái vũ trụ sớm muộn sẽ đụng vào nhau, khi đó chỉ sợ chuông Hỗn Độn cũng không cách nào đem hai cái vũ trụ đánh văng ra!

Bởi vì, hai cái vũ trụ khoảng cách càng ngày càng gần , dựa theo cái này xu thế, chỉ sợ không cần mấy vạn năm hai cái vũ trụ liền sẽ triệt để giáp giới, trở thành nhất thể!

Tiên đạo vũ trụ nếu như không có đủ thực lực, không có Tiên đạo Đạo Thần, làm hai đại vũ trụ giáp giới, chỉ sợ đối Tiên đạo vũ trụ tới nói là tai hoạ ngập đầu!

Tiên đạo vũ trụ nhất định phải có tự vệ thực lực!

"Đế Hỗn Độn nhất định phải phục sinh! Có hắn tại, đủ để chấn nhiếp Đạo giới vũ trụ cường giả, không đến mức tại lần đầu tiên tiếp xúc lúc liền toàn diện sụp đổ. Đế Hỗn Độn phục sinh, nhất định phải có một tôn bản thổ Đạo Thần, tu luyện Tiên đạo Đạo Thần!"

Lại qua mấy trăm năm, Tô Vân phần mộ bên cạnh, Thiên Hậu trong lăng mộ truyền đến động tĩnh, Thiên Hậu từ quan tài bên trong tỉnh lại, đi ra phần mộ của mình.

Nàng thi thể bên trong đản sinh ra mới nội tâm, mê man đi tại đây cái bên trong tiểu thế giới, tò mò quan sát xung quanh.

"Tỷ muội!" Oánh Oánh gọi lại nàng.

Thiên Hậu quay đầu, mê man nhìn Oánh Oánh, cười nói: "Ngươi gọi ta?"

Oánh Oánh bay lên đi vào, nói chuyện cùng nàng, sau khi trở về nhịn không được khóc lớn, hướng Tô Vân nói: "Nàng đã không nhớ ta!"

Lúc này Thiên Hậu, đã là một cái hoàn toàn mới sinh mệnh, lúc trước cái kia Thiên Hậu, cuối cùng vẫn là qua đời.

Ngư Thanh La đi tới nơi này, nhận nàng đi tới Đế đình, nói: "Đạo hữu, ngươi kiếp trước là ta trên danh nghĩa lão sư, kiếp này ta tới dạy ngươi."

Thiên Hậu ngơ ngơ ngác ngác, nói: "Lão sư, ta không nhớ ta gọi tên là gì."

Ngư Thanh La trầm ngâm phút chốc, nói: "Ngươi liền gọi Vu Tiên Nhi a."

Vu Tiên Nhi rất là vui vẻ.

Lại qua không lâu, Tiên Hậu trong thi thể cũng có mới nội tâm từ chấp niệm bên trong sinh ra, Phương Trục Chí tự mình đến nhận nàng, nàng giống như là một thiếu nữ, hồn nhiên ngây thơ.

"Tiểu ca ca, ngươi là ai? Ta là ai?" Nàng hỏi Phương Trục Chí.

Phương Trục Chí nói: "Ngươi gọi Phương Tư, là vô song Nữ Đế."

Lại qua rất nhiều năm, Minh đô Đại Đế thi thể bên trong sinh ra mới nội tâm, hắn áo trắng như tuyết, hồn nhiên như là

giấy trắng.

Ngôn Ánh Họa, Tả Tùng Nham, Ứng Long, Bạch Trạch đám người chạy tới, tranh giành cùng hắn kết bái, đem Minh đô bị dọa sợ đến trốn đông trốn tây, hoảng sợ không chịu nổi một ngày.

"Có người muốn hại ta!"

Hắn trốn đến Tô Vân nơi này, hướng Tô Vân cùng Oánh Oánh kể khổ nói: "Bọn họ những đại nhân vật này muốn cùng ta kết bái, vô sự mà ân cần, không phải lừa đảo tức là đạo chích! Bọn họ hơn phân nửa bắt nạt ta trẻ tuổi, muốn trở thành huynh trưởng ta sai bảo ta!"

Tô Vân cùng Oánh Oánh liếc nhau, lúc trước Minh đô cùng bọn hắn hai kết bái thời điểm, trong lòng bọn họ cũng là cho rằng như thế. Không nghĩ tới từ Minh đô thi thể bên trong đản sinh ra tân sinh mệnh ngược lại dù sao là lo lắng người khác chiếm hắn tiện nghi, không thích kết bái.

Tô Vân nói: "Những người kia là bắt nạt ngươi tân sinh, muốn chiếm tiện nghi của ngươi, ta ban cho ngươi tên họ, bọn họ coi như cùng ngươi kết bái cũng không chiếm được ngươi tiện nghi. Sau này ngươi liền gọi Trọng Bá, họ Minh."

Oánh Oánh cười nói: "Trọng giả, xếp hạng thứ hai vậy, bá giả, xếp hạng lão đại vậy. Lão đại lão nhị đều bị ngươi chiếm, ngươi còn cần sợ ai cùng ngươi kết bái chiếm tiện nghi của ngươi?"

Minh Trọng Bá mừng rỡ, ngay sau đó rời đi.

Thế gian Đạo cảnh cửu trùng thiên càng ngày càng nhiều, Tô Vân lưu lại Tiên Thiên thần giếng cũng tự liên tục không ngừng từ Hỗn Độn hải tinh luyện tiên khí, duy trì thứ bảy Tiên giới tiên khí dồi dào, cho đến nay, thứ bảy Tiên giới còn chưa thấy suy yếu dấu hiệu.

Nhưng những năm này Luân Hồi Thánh Vương lại trở nên điên cuồng lên, không ngừng phục sinh Đế Hốt xung quanh phá hoại, giết chi không hết, chư Đế ngược lại bị nhiều lần trọng thương.

Cái này vạn năm qua, Đế Thúc, Cầu Thủy Kính, Yến Tử Kỳ, Sài Sơ Hi, Sài Nhiễu Phong, Tô Kiếp, Mục Phù Sinh các trí tuệ cao tuyệt hạng người thôi diễn tìm hiểu đạo cảnh thập trùng thiên, lấy đủ loại thủ đoạn tới xác minh thập trùng thiên, riêng phần mình đạt được thành tựu không nhỏ, có khả năng hình thành Đạo cảnh thập trùng thiên hư ảnh!

Nhưng mà muốn để đạo giới hóa thành chân thực, tiến vào bên trong, vậy liền muôn vàn khó khăn.

Đông Quân Phương Trục Chí, Tây Quân Sư Úy Nhiên, càng là thứ nhất tiên nhân, có được kinh người tư chất ngộ tính, hai người số mệnh phân hai, nhưng vì đột phá, liền quanh năm tập hợp một chỗ, rất ít tách ra.

Một bên khác, Ngư Thanh La tại thử nghiệm tiến quân Đạo cảnh thập trùng thiên, rất lâu không có kết quả về sau, tạm biệt Tô Vân, đi tới thứ tám Tiên giới.

Nơi đó có chư thánh xây dựng các Đại Thánh quốc, Thánh giáo, xác minh Thánh Nhân lý niệm, nàng tại đến bước đường cùng thời điểm quyết định hóa Thánh vì phàm, đem mình làm phàm nhân, đi vào mọi người bên trong, đi thể hội cuối cùng Thánh đạo.

Còn Ngô Đồng, thừa dịp Ngư Thanh La rời đi về sau tới hẹn hò Tô Vân, chỉ là mỗi lần đều đắc thủ nhưng cũng vô vị, dứt khoát trở lại Quảng Hàn sơn, tìm hiểu bản thân ma đạo Đạo giới.

Tô Vân điều động Luân Hồi Thánh Vương phân thân, đi tới Đạo cảnh bát trùng thiên đuổi giết Ngư Thanh La, lại phái

ra một tôn phân thân tiến đánh Quảng Hàn sơn, đang tại đối với mình thê tử cùng tình nhân thống hạ sát thủ thời khắc, U Triều Sinh đi tìm đến, dò hỏi: "Tô đạo hữu, ngươi cảm thấy ai mới là cái thứ nhất tu thành Đạo cảnh thập trùng thiên người?"

Tô Vân thoáng trầm ngâm, nói: "Đế Thúc tụ tập thiên hạ trí giả, tìm hiểu đạo cảnh thập trùng thiên, có hi vọng nhất cái thứ nhất đột phá. Hắn nắm giữ trong lịch sử mạnh nhất đại não, lại có Cầu Thủy Kính, Yến Tử Kỳ các trí giả giúp đỡ, cái thứ nhất đột phá người, nên là hắn."

U Triều Sinh nói: "Không phải. Đế Thúc trí tuệ tuy cao, bên người trí giả tuy nhiều, nhưng ở đủ loại trên đại đạo tất cả phát lực, muốn kề vai sát cánh, rất khó làm được. Tô đạo hữu chi tử Tô Kiếp, thông minh lanh lợi, lại có Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác dạy dỗ, còn có ngươi tận tâm chỉ bảo, Sài thị hai vị trí giả chỉ điểm, ta cảm thấy hắn mới có thể cái thứ nhất đột phá."

Tô Vân lắc đầu nói: "Tô Kiếp tuy là con ta, nhưng sau khi kết hôn liền cùng Thanh Thanh dính cùng một chỗ, nhi nữ tình trường, anh hùng khí đoản, không đủ để đột phá."

Oánh Oánh nhếch miệng: "Theo ai?"

Tô Vân không có để ý nàng, tiếp tục nói: "U đạo hữu nhi tử U Thanh Quang, kế thừa đạo hữu ba đồng tử, lại có ngươi tôn này hai đời Đạo Thần chỉ điểm, có lẽ sẽ cái thứ nhất tu thành Đạo Thần."

U Triều Sinh nói: "Con ta Thanh Quang là ỷ vào ta ba đồng tử huyết mạch, cùng với ta lưu lại công pháp, hơn nữa thường đến chỗ của ta nghe giảng, lúc này mới tu thành Đạo cảnh cửu trùng thiên. Đối với Đạo cảnh thập trùng thiên, cá nhân hắn tích lũy còn thiếu rất nhiều, hắn không có bao nhiêu đồ vật của mình. Đế Hậu làm sao?"

Tô Vân lắc đầu: "Nàng kế thừa cựu thánh tuyệt học, khai phá tân học, sở học quá nhiều, muốn đột phá muôn vàn khó khăn. Đế Hỗn Độn cùng người xứ khác tuy là lúc trước đối nàng rất là để ý, nhưng ta không cảm thấy nàng có thể cái thứ nhất tu thành Đạo Thần."

U Triều Sinh cau mày, lại dò hỏi: "Như vậy Ma Đế Ngô Đồng đâu?"

Tô Vân lần nữa lắc đầu: "Ngô Đồng tại hạo kiếp bên trong tìm hiểu ra vô thượng ma đạo, tư chất của nàng ngộ tính đương nhiên là phi phàm, nhưng mà nàng hấp thu chúng sinh ma tính mà diễn hóa ma đạo, nàng ma đạo cũng bởi vậy bao gồm quá nhiều chủng loại. Muốn để một ngàn tám trăm loại ma đạo đồng thời tu thành Đạo giới, độ khó chỉ sợ khó có thể tưởng tượng!"

U Triều Sinh yên lặng gật đầu.

Nếu như Ngô Đồng làm được một ngàn tám trăm chủng ma đạo đồng thời tu thành Đạo giới, tu vi thực lực chỉ sợ còn muốn vượt xa bản thân, suy nghĩ một chút liền biết rất không có khả năng!

Oánh Oánh nói: "Tiểu U, ngươi hỏi hắn có ích lợi gì? Chính hắn liền Đạo cảnh cửu trùng thiên đều không có tu luyện tới, lại đối Đạo cảnh thập trùng thiên chỉ trỏ."

Tô Vân mặt tối sầm lại, Luân Hồi đại đạo khẽ động, Oánh Oánh liền hóa thành một khối ngay ngắn chỉnh tề tảng đá, không thể động đậy, cũng nói không ra lời nói.

"Vẫn là Luân Hồi đại đạo dùng tốt!" Tô Vân trong lòng thầm khen.

U Triều Sinh thấy thế, cười nói: "Tô đạo hữu nếu luyện hóa Luân Hồi Thánh Vương, tinh thông Luân Hồi đại đạo, sao không mượn Luân Hồi đại đạo dò xét tương lai?"

Tô Vân chần chừ thoáng cái, nói: "Ngươi cùng ta đều xem như người xứ khác, nhất cử nhất động, đã sớm ảnh hưởng Tiên đạo vũ trụ Luân Hồi, tương lai chỉ sợ Hỗn Độn kinh khủng, không có kiểm tra cần thiết."

U Triều Sinh nói: "Thử một lần dù sao là không sao."

Tô Vân điều động pháp lực, thôi thúc Luân Hồi đại đạo, đem thứ bảy Tiên giới quá khứ cùng tương lai nhất thống, hóa thành một đạo Luân Hồi Hoàn.

Chỉ thấy đạo này Luân Hồi Hoàn bên trong năm tháng như trường hà, đủ loại hình ảnh đều là trong sông giọt nước, bọt nước, Tô Vân kích động đạo này Luân Hồi trường hà, năm tháng nhanh chóng mất đi, như nước sông nước chảy về hướng đông.

Sông kia nước đột nhiên trở nên Hỗn Độn một mảnh, hiển nhiên là Tô Vân, U Triều Sinh hai cái này người xứ khác ảnh hưởng, lại thêm Tiên đạo vũ trụ cùng Đạo giới vũ trụ giao nhau lẫn nhau cũng, tạo thành tương lai một mảnh Hỗn Độn.

Tô Vân tán đi đạo này Luân Hồi trường hà, nói: "Ta cũng muốn bế quan tiềm tu một thời gian, nếu như tương lai không người có khả năng tu thành Đạo cảnh thập trùng thiên, như vậy ta tới vì Đế Hỗn Độn kéo dài tính mạng."

U Triều Sinh cau mày nói: "Ngươi vì Đế Hỗn Độn kéo dài tính mạng? Nếu như Đế Hỗn Độn đại nạn vừa đến, bất luận thứ bảy Tiên giới vẫn là thứ tám Tiên giới, toàn bộ Tiên đạo đều sẽ tan rã, trực tiếp hóa thành tro tàn! Khi đó, ngươi vì hắn kéo dài tính mạng chỉ sợ cũng không kiên trì được bao lâu!"

Tô Vân sắc mặt bình tĩnh nói: "Cũng nên thử một lần."

U Triều Sinh đành phải từ hắn.

Tô Vân ngồi thiền xuống, thôi thúc Luân Hồi đại đạo, để cho mình đi vào trong luân hồi.

Trong luân hồi năm tháng chỉ là con số, hắn luyện hóa Luân Hồi Thánh Vương, nắm giữ Luân Hồi đại đạo, có thể tại thời gian ngắn trải qua vô tận năm tháng. Đối với người khác tới nói thời gian trôi qua một cái chớp mắt, đối với hắn mà nói lại có khả năng đã qua mấy chục ngàn năm!

Trong luân hồi, Tô Vân tìm hiểu kỹ càng Hồng Mông, cùng tuyệt trí tuệ.

Hắn cùng tận rất dài thời gian đi tìm hoàn thiện Hồng Mông, tìm kiếm tiến một bước đột phá khả năng, thời gian thấm thoắt, hắn ngồi ở chỗ đó, suy tư đại đạo chân tướng, suy tư cái gì gọi là chân chính một, chân chính Hồng Mông.

Hắn không nhớ bản thân dùng bao nhiêu năm thời gian, có lẽ mấy trăm vạn năm, có lẽ mấy ngàn vạn năm, cũng có lẽ là vài ức năm.

Hắn ở trong luân hồi biến hóa, chuyển thế, hóa thành từng cái sinh mệnh, đi tìm nhiều hơn nữa khả năng.

Trong thời gian này, hắn đạo tâm bị che mờ, thân thể nguyên thần không tự chủ già yếu.

Đối với người khác mà nói, chỉ là quá khứ thời gian mấy năm, nhưng đối với hắn mà nói, quá khứ năm tháng thực sự quá xa xưa. Hắn nhớ lại bản thân thân bằng hảo hữu, bọn họ âm thanh dung mạo đã trở nên mơ hồ lờ mờ, Hỗn Độn một mảnh.

Hắn tại thời gian bên trong chăm chỉ không ngừng tìm kiếm đáp án, nhưng mà tựa như là Luân Hồi Thánh Vương nói như vậy, ở trong luân hồi bế quan, không có trải qua mặt khác cơ duyên, căn bản không thể nào đột phá.

Hắn thử vô số loại khả năng, Hồng Mông phù văn như trước chưa từng hoàn mỹ, vẫn tồn tại như cũ lấy sơ hở, hắn như trước không cách nào đi vào Đạo cảnh cửu trùng thiên.

Tô Vân bế quan thời gian dài hơn, Oánh Oánh vô cùng buồn chán trong cái thế giới này bay tới bay lui, ngẫu nhiên đi tìm U Triều Sinh nói chuyện phiếm, có đôi khi biến thành lệ quỷ bộ dáng trêu đùa thoáng cái đến đây tế điện Tô Vân mọi người.

Trong lúc vô tình lại đến Hỗn Độn triều cường thời gian, Oánh Oánh cùng U Triều Sinh thật sớm đi tới Tô Vân bế quan chỗ, chỉ thấy Luân Hồi quang mang nhảy nhót, hiển nhiên Tô Vân cũng coi như tốt thời gian, chuẩn bị xuất quan.

"Tô đạo hữu bế quan gần vạn năm, nhất định có đại thu hoạch a?" U Triều Sinh hướng trong luân hồi nhìn quanh.

Sau một lúc lâu, Luân Hồi quang mang tán đi, một cái tóc trắng xoá lão ông xuất hiện tại trước mặt bọn hắn, run rẩy quan sát bọn họ.

Oánh Oánh bay đến trước mặt, tinh tế quan sát cái này lão ông.

Cái kia lão ông cũng đang quan sát nàng, qua rất lâu, hắn cổ xưa trí nhớ bị tăng đến hơn sáu ngàn trăm triệu năm trước, lúc này mới nói: "Oánh Oánh, là ngươi sao?"

Oánh Oánh phun thoáng cái khóc ra thành tiếng: "Sĩ tử, ngươi làm sao lại già dặn như vậy?"

"Không ai có thể chỉ điểm ta."

Tô Vân mắt mờ, còn có chút tai điếc, lớn cổ họng nói: "Lúc trước Đế Hỗn Độn còn có thể chỉ ra ta Đạo cảnh thất trùng bát trùng làm sao đột phá, nhưng bây giờ đến cửu trùng, hắn cũng chỉ điểm không được, ta chỉ có thể tìm tòi. Ta không ngừng tìm tòi, dùng thời gian càng ngày càng lâu, liền biến thành như vậy… Ta nhớ không rõ năm đó ta là cái dạng gì…"

U Triều Sinh cau mày, sốt ruột vô cùng: "Hỗn Độn triều cường sắp tới, Tô đạo hữu lại biến thành bộ dáng này, phải

làm sao mới ổn đây?”

Oánh Oánh lau nước mắt, nói: “Tiểu U, ngươi đi mời Ngô Đồng tới.”

U Triều Sinh ánh mắt sáng lên, vui vẻ nói: “Oánh Oánh cô nương có ý tứ là để hắn nhìn thấy chỗ yêu người, đánh thức lúc thiếu niên trí nhớ ư?”

Oánh Oánh lắc đầu: “Sĩ tử ưa thích cô nương xinh đẹp, ta nghĩ hắn nhìn thấy cô nương xinh đẹp liền sẽ nghĩ đến mình nếu là còn trẻ, thật là tốt biết bao. Hắn nghĩ như vậy, hơn phân nửa liền có thể trở nên trẻ.”

U Triều Sinh sắc mặt cổ quái, lắc đầu đi.

Qua không lâu, Ngô Đồng tới gặp Tô Vân, váy đỏ từ lão ông trước mặt phất qua, váy đỏ sau đó, lộ ra một trương tuyệt mỹ khuôn mặt.

Tô Vân si ngốc nhìn nàng, lúc thiếu niên trí nhớ không ngừng vọt tới, cùng Ngô Đồng từng li từng tí, nhao nhao thức tỉnh. Kèm theo những ký ức này thức tỉnh, hắn lãng quên rất nhiều gương mặt lại tự trở nên tiên hoạt.

Dung mạo của hắn, nguyên thần của hắn, cũng đang không ngừng trở nên trẻ tuổi.

“Ta không có nói sai đâu?” Oánh Oánh tại U Triều Sinh bên tai nói nhỏ, “Sĩ tử chỉ cần thấy được cô nương xinh đẹp, liền phấn chấn lên!”

U Triều Sinh lẩm bẩm nói: “Không phải tình yêu đánh thức hắn sao?”

Kèm theo lúc thiếu niên trí nhớ thức tỉnh, Tô Vân chỉ cảm thấy dài đến sáu ngàn ức năm, vô số lần luân hồi chuyển thế trí nhớ cũng biến thành vô cùng rõ ràng, rõ ràng giống là từng trương hình ảnh lạc ấn trong ký ức của hắn.

Hắn từ sáu ngàn ức năm sau trở lại sáu ngàn trăm triệu năm trước, một khắc này, hắn đột nhiên rõ ràng cái gì gọi là duy nhất.

Hắn đứng tại Ngô Đồng trước mặt, nhìn thiếu nữ tung bay váy đỏ, lại phảng phất sừng sững tại liền, thân ảnh của hắn, tỏa ra sáu ngàn ức năm trong luân hồi vô số cái bản thân.

Những cái kia bản thân khổ sở truy tìm, khổ sở cầu đạo, tại thời khắc này tất cả bản thân làm được nhất thống.

Tô Vân sừng sững ở trong thiên địa, như đạo đồng dạng di cao, tĩnh mịch, quảng đại.

Ngô Đồng cùng U Triều Sinh nhìn Tô Vân, thấy được đạo của mình ở trên người hắn chiếu rọi, liền phảng phất đang nhìn một chiếc gương, trong lòng kinh nghi bất định.

Bọn họ xem không hiểu hiện nay Tô Vân cảnh giới, đến cùng đến một bước nào.

Đạo cảnh đã không cách nào phân loại Tô Vân hiện nay cảnh giới.

Lúc này, giữa thiên địa truyền đến chấn động nhè nhẹ, loại chấn động này giống như là đạo chấn động, gây nên Ngô Đồng cùng U Triều Sinh trong cơ thể đại đạo cộng hưởng.

Bọn họ kinh ngạc bốn phía tìm kiếm, lại không có phát hiện bất luận cái gì dị trạng.

Không chỉ có bọn họ, Đế đình mỗi một cái linh sĩ tiên nhân, thậm chí Đế cảnh tồn tại, cũng đều cảm nhận được cỗ này kỳ dị chấn động, trong cơ thể của bọn họ đại đạo bị đánh thức, nhẹ nhàng cộng hưởng, cùng này thiên địa ở giữa chấn động cầm sắt tương hợp.

“Đây là có chuyện gì?” Mọi người nghi ngờ không thôi.

“Có người muốn trở thành Đạo Thần.”

U Triều Sinh đột nhiên nói: “Người này đang dùng đạo của mình, lạc ấn thiên địa.”

Oánh Oánh mê mang nói: “Hắn (nàng) là ai?”

Chương 959 : Ta gọi Tân Hỏa

Chương 949: Ta gọi Tân Hỏa

Lúc trước U Triều Sinh tu thành Đạo Thần lúc, cũng chưa từng có động tĩnh lớn như vậy, cỗ này kỳ dị chấn động không chỉ truyền lại đến Đế đình, thậm chí thứ bảy Tiên giới mỗi một góc cũng có thể cảm nhận được đến từ thiên địa đại đạo vù vù!

Thậm chí tại phía xa thứ tám Tiên giới mọi người, giờ phút này cũng phát giác được thiên địa đại đạo rung động, nhao nhao ngẩng đầu lên, nhìn bốn phía.

Tô Vân tâm niệm vừa động, đem thứ bảy Tiên giới bóp méo thành Luân Hồi Hoàn, nhanh chóng kiểm tra một phen, không khỏi cau mày.

Tu thành Đạo Thần cũng không phải là Đế Thúc, Cầu Thủy Kính, Sài Sơ Hi đám người, cũng không phải Tô Kiếp, U Thanh Quang đám người, đương nhiên cũng không phải bên cạnh bọn họ Ngô Đồng.

Tô Vân lại kiểm tra thứ tám Tiên giới, lại phát hiện Ngư Thanh La xâm nhập chư thánh chi quốc, tuy là tu vi cảnh giới tinh tiến, nhưng cũng chưa từng tu thành Đạo giới.

Còn vị kia vị Thánh Nhân, Hiên Viên Thánh Hoàng, Thánh Hoàng Vũ, tam thánh đám người, cứ việc tu luyện tới Đế cảnh, nhưng khoảng cách thập trùng thiên còn có một đoạn xa xôi khoảng cách.

Ngô Đồng nhìn thấy Tô Vân trực tiếp lấy Luân Hồi đại đạo khống chế toàn bộ thứ bảy Tiên giới, lại tiện tay vung lên, đem

thứ tám Tiên giới cũng đưa vào trong luân hồi, pháp lực cao thâm, nàng chưa từng nhìn thấy chưa từng nghe thấy, không khỏi sắc mặt biến hóa.

"Hắn nói hắn bị Luân Hồi Thánh Vương trọng thương, chẳng lẽ đều là giả? Lúc này hắn nơi nào có bản thân bị trọng thương bộ dạng?"

Ngô Đồng trong lòng sinh ra hoang đường vô cùng cảm giác: "Lúc này hắn, Luân Hồi Thánh Vương đừng nói trọng thương hắn, chỉ sợ hắn đứng ở nơi đó để Luân Hồi Thánh Vương ra tay, Luân Hồi Thánh Vương đều không gây thương tổn được hắn mảy may! Còn có…"

Trong nội tâm nàng nghi ngờ: "Ma quỷ như vậy thuần thục Luân Hồi đại đạo là chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ… Hắn đem Luân Hồi Thánh Vương giết, giành lấy Luân Hồi đại đạo? Chờ một chút, nếu là Luân Hồi Thánh Vương đã chết, như vậy hiện tại bốn phía làm mưa làm gió Luân Hồi Thánh Vương là ai? Còn có, cái kia truy sát ta, đuổi tới Quảng Hàn sơn, kém chút đem ta giết chết Luân Hồi Thánh Vương là ai?"

Ngô Đồng mặt âm trầm: "Hắn nếu là không có bị thương, chẳng phải là nói ta dùng sức mạnh bắt nạt hắn, chẳng những không có chiếm được tiện nghi, ngược lại bị hắn lừa gạt ngủ rất nhiều lần?"

Oánh Oánh đột nhiên nhớ tới một người, kinh ngạc nói: "Chẳng lẽ tu thành Đạo Thần người là Vệ Già Sơn?"

Ngô Đồng tạm thời bỏ xuống Tô Vân lừa gạt ngủ một chuyện, thầm nghĩ: "Luân Hồi Thánh Vương phục sinh Đế Tuyệt đệ tử, Vệ Già Sơn bởi vì Đế Chiêu chết mà bỏ xuống cừu hận, người này lợi hại cực kỳ, hắn là cũng có khả năng tu thành Đạo cảnh thập trùng thiên… Đáng ghét, phục sinh Đế Tuyệt đệ tử cái kia Luân Hồi Thánh Vương, đến cùng là thật Luân Hồi Thánh Vương vẫn là Tô mỗ?"

Tô Vân lại không biết nàng nghĩ đến nhiều như vậy, lập tức kích động Luân Hồi, tìm kiếm Vệ Già Sơn tung tích.

Hắn tìm đến Vệ Già Sơn lúc, chỉ thấy Vệ Già Sơn núi xanh làm bạn, nước biếc vì hàng xóm, mặc sức tại sơn thủy, sinh hoạt tại điền viên bên trong, cũng không cố ý tu hành.

Vệ Già Sơn bởi vì không còn đấu chí cùng chấp niệm, những năm này tu vi không tiến ngược lại thụt lùi.

Oánh Oánh lời nhanh tiếng nhanh, nói: "Tu thành Đạo Thần không phải Vệ Già Sơn, chẳng lẽ là Trọng Kim Lăng? Trọng Kim Lăng cùng Ngọc Diên Chiêu đánh một trận, hai người chỉ nửa bước bước vào Đạo giới, chỉ kém nửa bước liền có thể tu thành Đạo Thần! Những năm này Trọng Kim Lăng bế quan không ra, chẳng lẽ tu thành cảnh giới này?"

Minh đô đại mộ đánh một trận, Trọng Kim Lăng là ngăn chặn Ngọc Diên Chiêu chủ lực, nếu không có Trọng Kim Lăng, chỉ sợ không người có thể chính diện cùng Ngọc Diên Chiêu chống lại, tới bao nhiêu Đại Đế đều là chỉ còn đường chết!

Tô Vân kích động Luân Hồi, tìm đến Trọng Kim Lăng, chỉ thấy Trọng Kim Lăng giờ phút này ở tại tàn tạ thứ hai Tiên đình bên trong, cùng thứ hai Tiên đình các tướng sĩ sinh hoạt chung một chỗ. Hắn cũng đang nỗ lực đột phá, thế nhưng là cũng không tu thành Đạo giới.

Lúc này hắn cũng tại ngẩng đầu quan sát tinh không, lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Không phải Vệ Già Sơn, cũng không phải Trọng Kim Lăng, ai còn có Đạo Thần chi tư?" Oánh Oánh có chút phát điên.

U Triều Sinh cười nói: "Nếu Đạo Thần đã xuất, Đế Hỗn Độn phục sinh đã thành kết cục đã định, như vậy chúng ta liền

không cần giả chết. Chỉ cần lần theo cỗ này thiên địa đại đạo chấn động tìm kiếm, nhất định có thể tìm đến cái kia Đạo Thần!"

Tô Vân đồng ý, nói: "Chúng ta đi xem một chút, người này đến cùng là ai!"

U Triều Sinh cảnh giới cao nhất, cảm ứng gây nên thiên địa đại đạo chấn động ngọn nguồn, Tô Vân thì lại lấy Không Gian Luân Hồi đi đường, tốc độ cực nhanh.

Đột nhiên Ngô Đồng nói: "Ngươi bị trọng thương?"

Tô Vân trong lòng khẽ động, vui vẻ nói: "Tu dưỡng nhiều năm như vậy, thương thế của ta cuối cùng khỏi hẳn! Không những khỏi hẳn, ta còn nâng cao một bước, hiện nay ta đã tu luyện tới Đạo cảnh cửu trùng thiên! Chỉ là ta lần này mạo hiểm khổ tu, suýt nữa mất phương hướng bản thân, may mắn Ngô Đồng ngươi đúng lúc chạy đến, bằng không hậu quả khó mà lường được."

Oánh Oánh âm thầm vì hắn nắm chút mồ hôi lạnh, chẳng qua Tô Vân ứng đối chu toàn, vẫn để cho nàng thoáng yên tâm: "Sĩ tử trong miệng không có một câu nói thật, có thể thấy được là bảo kiếm mũi nhọn từ rèn luyện ra, cuối cùng đại thành. Nói không chừng hắn có thể tránh được kiếp nạn này!"

U Triều Sinh lại có chút cười trên nỗi đau của người khác, chờ lấy Tô Vân lật thuyền.

Ngô Đồng tiếp tục nói: "Ngươi còn tinh thông Luân Hồi đại đạo?"

Tô Vân mặt không đổi sắc: "Không sai, đây là Hồng Mông chỗ lợi hại. Hồng Mông bao quát thế gian đại đạo, ta tức là một, ta tức là vạn, ta tức vô tận! Luân Hồi đại đạo cũng tại Hồng Mông bên trong, ta tinh thông Luân Hồi đại đạo, cũng không hiếm lạ."

Ngô Đồng nói: “Ta bắt nạt ngươi thời điểm, ngươi nhưng thật ra là có thực lực phản kháng, đúng hay không?”

Tô Vân sắc mặt dịu dàng xuống: “Ngươi bắt nạt ta, ta lại sao nhẫn tâm phản kháng?”

Oánh Oánh nói thầm một tiếng lợi hại: “Sĩ tử phòng ngự đến kín kẽ không một lỗ hổng, không có kẽ hở!”

Ngô Đồng hừ một tiếng: “Cái kia mười bốn Luân Hồi Thánh Vương là ngươi a?”

Tô Vân đột nhiên kinh hỉ nói: “Chúng ta đến!”

U Triều Sinh tìm đến đạo kia thần ở chỗ, từ xa nhìn lại, chỉ thấy sơn thủy thanh tú, cung điện nghiễm nhiên, một cỗ cường đại mà sâu xa khí tức không ngừng xông ra, đạo quang bốn phía, lạc ấn trong thiên địa.

Bọn họ đi ra phía trước, đột nhiên nhìn thấy trong cung điện có thật nhiều xinh đẹp ma nữ, Ngô Đồng hơi giật mình: “Chẳng lẽ cư ngụ ở nơi này chính là cái ma đầu? Còn có Ma Tiên có thể tại ta trước đó tu luyện tới Đạo cảnh thập trùng thiên?”

Nàng đang nghĩ ngợi, chỉ thấy trong cung lại đi ra một người, tóc trắng xoá tinh tráng lão ông, toàn thân khí tức cực kỳ mạnh mẽ, đứng sừng sững ở chỗ đó, thân thể mạnh mẽ đến tựa như Thái Cổ Đại Đế!

“Bích Lạc!” Oánh Oánh thất thanh nói.

Cái kia lão ông chính là Bích Lạc, những cái kia ma nữ thì là bọn họ bên dưới đệ tử, Bích Lạc thân thể thành Đế, tu thành thân thể cửu trùng thiên, thân thể mạnh mẽ có thể so với Đế Hốt, Đế Thúc, quả thực lợi hại.

Tô Vân lắc đầu nói: “Tu thành Đạo cảnh thập trùng thiên không phải Bích Lạc. Bích Lạc tuy mạnh, nhưng khoảng cách

thập trùng thiên rất xa.”

Hắn vừa mới nói đến đây, tu thành Đạo cảnh thập trùng thiên người kia đã hoàn thành đại đạo lạc ấn thiên địa, đi ra phía ngoài tới. Chỉ thấy người kia tướng mạo đường đường, mặc dù không nói được như Tô Vân như vậy anh tuấn bất phàm, nhưng lại có một loại bình tĩnh phong thái khí chất, giống như là không có bất kỳ cái gì chuyện có khả năng quấy nhiễu đạo tâm của hắn.

Hình dạng của hắn cùng Đế Tuyệt đồng dạng, giống như là lúc tuổi còn trẻ Đế Tuyệt.

Đế tâm.

Tô Vân giật mình, không nói gì.

Đế Tuyệt chết rồi, nguyện vọng để lại cho Tà Đế.

Tà Đế chết trận, đem tâm nguyện chưa dứt giao phó cho Đế Chiêu.

Đế Chiêu trước khi chết, đem chúng nó giao phó cho Đế tâm.

“Đế tâm chăm sóc Bích Lạc, chắc là Tà Đế tâm ý a?” Tô Vân nhìn Đế tâm cùng Bích Lạc cười cười nói nói, trong lòng yên lặng nói.

Đế Tuyệt, là như thế nào người a?

Hắn nhìn xa xa Đế tâm, trong lòng suy nghĩ ngàn vạn.

Có một người như thế, hắn còn sống thời điểm từ bé nhỏ lập nghiệp, cứu người tộc tại nguy vong, tru Thúc Hốt nhị đế, trấn áp Thần Ma, để nhân tộc trở thành vạn tộc linh trưởng, mở ra Tiên đạo thời kì.

Sau khi hắn chết, nội tâm hóa thành Tà Đế, chăm chỉ không ngừng tìm kiếm kế thừa hắn ý chí người, nội tâm hóa

thành tro bụi mà dứt khoát; thi thể hóa thành Đế Chiêu, dũng nghị quả quyết, vì kiếp trước lỗi lầm của mình mà cúi đầu nhận sai, vì kiếp trước thù mà báo thù, cho đến hao hết tất cả, thân thể rách nát.

Trái tim của hắn hóa thành Đế tâm, kế thừa đạo tâm của hắn, trong lòng không suy nghĩ bất cứ chuyện gì khác, chuyên tâm tu hành.

Hắn trở thành Đạo Thần, cứu tất cả mọi người.

Tô Vân xoay người lại, cười nói: "Đế tâm tu thành Đạo Thần, cũng liền mang ý nghĩa Đế Hỗn Độn khôi phục. Chúng ta có thể gối cao không lo, cho dù là cùng Đạo giới vũ trụ chạm nhau, cũng có thể yên tâm!"

Ngô Đồng lạnh lùng nói: "Nhưng mà còn có Luân Hồi Thánh Vương còn chưa diệt trừ."

Tô Vân có chút chột dạ: "Ngươi yên tâm, ta liền đi diệt trừ Luân Hồi Thánh Vương!"

Tại bọn họ không nhìn thấy địa phương, lúc trước bị hủy diệt sáu đại Tiên giới thiên địa đại đạo đang chậm rãi khôi phục, Đế Hỗn Độn sinh cơ cũng đang từ từ khôi phục.

Từ trong cơ thể hắn tràn ra Hỗn Độn chi khí từ từ trở lại trong cơ thể, bộ ngực của hắn cũng chậm rãi lên xuống, có khả năng hô hấp.

"Đông!"

Trong cơ thể của hắn truyền đến tiếng thứ nhất trống ngực.

Kèm theo trái tim của hắn nhảy nhót, thứ nhất trong tiên giới, tro tàn tại bay lên, giống như là mưa thuận gió hoà, hóa thành thiên địa nguyên khí tiêu tán ở trong thiên địa. Dần dần, tro tàn càng ngày càng bạc, trên trời cũng bắt đầu xuất hiện

ánh sao, một khỏa lại một khỏa, dần dần thắp sáng hắc ám thiên mạc.

Thứ nhất Tiên giới chủ đại lục chỗ yếu nhất, tro tàn hoàn toàn lui bước, một gốc tiên thảo triển lộ ra xanh nhạt mầm, trong gió hơi rung nhẹ.

Đế Hỗn Độn hô hấp càng ngày càng nhẹ nhàng, tất cả Hỗn Độn chi khí bị hắn hấp thu, từng tòa Tiên giới cũng bắt đầu dần dần khôi phục sinh cơ.

Tô Vân nguyên bản khống chế tám cái chuông Hỗn Độn, đột nhiên phát giác được chuông Hỗn Độn dị động, ngay sau đó đem tám cái chuông thoải mái, chỉ thấy những này chuông lớn một bên vang lên, một bên bay về phía vũ trụ bên ngoài.

Thái Cổ cấm khu, Đế Hỗn Độn giãn ra thân thể, đi chân trần đứng tại Hỗn Độn hải bên trên.

Hắn thân thể vĩ đại, sau đầu Luân Hồi Hoàn bao phủ tám đại Tiên giới, mênh mông thời không.

“Coong “

Tiếng chuông truyền đến, một cái lại một cái chuông Hỗn Độn bay tới, treo ở Luân Hồi Hoàn bên trên, theo Luân Hồi Hoàn xoay tròn mà xoay tròn.

Hắn nhìn về phía Hỗn Độn triều cường, thủy triều đang tại lui đi, Đạo giới vũ trụ đập vào mí mắt của hắn.

Đạo giới trong vũ trụ, từng tôn Đại Đế xa xa nhìn thấy hắn, lộ ra vẻ kính sợ, không dám phụ cận.

Một bên khác, Tô Vân đưa mắt nhìn cái kia tám cái chuông Hỗn Độn đi xa, trong lòng một mảnh yên lòng, đột nhiên có một loại cảm giác như trút được gánh nặng.

“Ta hôm nay cửa trấn tiểu thư đồng, sinh ra tự do thân, nhưng chưa từng nghĩ đi ra ngoài nhìn một chút, liền nhìn ra

rất nhiều trách nhiệm tới."

Tô Vân duỗi lưng một cái, hướng Ngô Đồng cười nói: "Sư tỷ, ngươi ta là hàng xóm, ta ở tại Thiên Môn trấn, ngươi ở tại Táng Long lăng, chuyện chỗ này, ngươi có muốn hay không cùng ta cùng một chỗ trở lại?"

Hắn trong lời nói toát ra ẩn cư ý tứ.

Ngô Đồng từ chối cho ý kiến, nói: "Trì Tiểu Dao cũng là ngươi hàng xóm, ở tại Hồi Long hà."

Oánh Oánh ngồi tại Tô Vân đầu vai, hai tay chống cằm, giống như cười mà không phải cười: "Ngư Thanh La ở cũng không xa, hơn nữa là sĩ tử chính phòng, nên cùng một chỗ trở lại Thiên Môn trấn. Hơn nữa vợ trước dường như ta tình chưa hết bộ dạng, lại là Kiếp thái tử mẹ đẻ, sĩ tử là không quản được bản thân dây lưng quần, hơn phân nửa muốn nối lại tình xưa…"

Ngô Đồng phẩy tay áo bỏ đi, âm thanh xa xa truyền đến: "Ta muốn, không biết bản thân đi cướp ư? Cần gì dùng trông mong nhìn sắc mặt người?"

Váy đỏ tung bay, che kín bầu trời xa xăm, đằng sau truyền đến Oánh Oánh như giết heo tiếng kêu: "Ta không dám! Cũng không dám nữa "

Tô Vân quả thật chuyển tới Thiên Môn trấn, xây dựng lại tiểu trấn, cùng Oánh Oánh ở bên trong đó, chỉ là Ngư Thanh La cũng không có tới. Nàng còn tại thứ tám Tiên giới, khổ sở tìm kiếm Thánh đạo cảnh giới chí cao.

Trì Tiểu Dao cũng không có đến, nữ tử này bề bộn nhiều việc dạy dỗ yêu tộc.

Sài Sơ Hi cũng không có đến, nàng phát giác được chúng sinh kiếp vận còn tại, hoàn mỹ quy ẩn.

Tô Vân tìm kiếm được Hoa Hồ, Ly Tiểu Phàm, Thanh Khâu Nguyệt cùng Hồ Bất Bình, nhưng mà bọn họ có lập gia đình, có lập nghiệp, có trở thành môn chủ một môn phái, có lòng dạ từ bi, phổ độ chúng sinh, chỗ nào có thời gian cùng hắn cùng một chỗ quy ẩn?

Tô Vân tại Thiên Môn trấn dừng mấy ngày liền chán, Oánh Oánh cũng vô cùng buồn chán, hai người chỉ là ngượng nghịu mặt mũi, không tốt lại đi ra.

Hôm nay, U Triều Sinh tới chơi, sắc mặt nghiêm nghị, nói: "Tô đạo hữu, Đế Hỗn Độn cho mời! Hắn giờ khắc này ở Thái Cổ cấm khu chế tạo Hỗn Độn điện, hoàn mỹ tự mình tới, muốn mời đạo hữu dời bước!"

Tô Vân tinh thần đại chấn, cười nói: "Đế Hỗn Độn sau khi tỉnh lại, cuối cùng nhớ tới ta cái này công thần!"

Hắn mang theo Oánh Oánh đi theo U Triều Sinh đi tới Thái Cổ cấm khu, dọc đường chỉ thấy thứ sáu Tiên giới, thứ năm Tiên giới các vùng đều đã khôi phục sinh cơ cùng sinh lực, những cái kia hóa thành tro tàn mọi người cũng tự phục sinh, vui vẻ hòa thuận.

Tô Vân trong lòng có chút cảm xúc, đợi đi tới thứ năm Tiên giới, hắn gặp được bị Đế Hỗn Độn lấy Luân Hồi đại đạo phục sinh Ngọc Diên Chiêu, Ngọc Diên Chiêu bên người là Ngọc thái tử.

Ngọc thái tử nhìn thấy Tô Vân, xa xa chào hỏi, Ngọc Diên Chiêu lại không lên tiếng.

Tô Vân nhẹ nhàng gật đầu, cùng hắn tạm biệt. Oánh Oánh lớn tiếng nói: "Ngọc Diên Chiêu, ngươi còn nhớ năm đó khán giả ư?"

Ngọc Diên Chiêu tâm thần chấn động mạnh, hướng bọn họ nhìn tới.

Tô Vân đi tới thứ tư Tiên giới, thấy được Vệ Già Sơn, cái này nguyên bản suy sụp tinh thần người lại phấn chấn, trợ giúp những người ở nơi này xây dựng lại quê hương.

Tô Vân xa xa cùng hắn đối mặt, lại thấy hắn vẫn là như lúc trước như vậy mộc mạc chói lọi, trên mặt tràn đầy tươi cười.

Hắn đi tới thứ hai Tiên giới, Trọng Kim Lăng dẫn đầu hắn thần tử đang tại tu bổ Tiên đình, rất là bận rộn.

Tô Vân không làm kinh động bọn họ, đi tới thứ nhất Tiên giới, nơi này Đế Thúc quan tưởng tạo vật, thử nghiệm để trong này khôi phục vinh quang của ngày xưa. Mà bên chân của hắn có thật nhiều lồng giam, buộc lấy rất nhiều Đế Hốt phân thân.

Tô Vân đi qua nơi đó, Đế Thúc xa xa làm lễ chào hỏi.

Tô Vân đáp lễ, rời đi thứ nhất Tiên giới.

Thần Thông hải bên cạnh, có người đem Thái Thạc chi dân thế giới chuyển đến, những cái kia Thái Thạc chi dân sinh sống ở tổ địa bên trên, rất là hạnh phúc.

Tô Vân đi qua Thần Thông hải, xa xa chỉ thấy Đạo giới vũ trụ đã cùng Tiên đạo vũ trụ giáp nhau, khoảng cách thuỷ triều xuống đã qua rất lâu, nhưng hai cái vũ trụ thủy chung chưa hề tách ra.

Hắn ngẩng đầu nhìn tới, chỉ thấy Hỗn Độn hải bên trên có một tòa hùng vĩ cổ điển đại điện sừng sững, một đạo Thiên giai liên kết.

U Triều Sinh dừng lại, cười nói: "Tô đạo hữu, Đế Hỗn Độn ở nơi đó đợi chờ đã lâu."

Tô Vân đi đến Thiên giai, sắp sửa đi tới Hỗn Độn ngoài điện lúc, chỉ nghe ngáp một cái tiếng vang lên: "Đại mộng mấy ngàn thu, đêm nay là năm nào? Ta gọi Tân Hỏa, tiểu cô nương, ngươi tên là gì?"

Oánh Oánh theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một chiếc đèn đồng bay tới, cái kia đèn ngọn lửa, là một cái đầu ngón tay lớn nhỏ đầu to em bé!

Chương 960 : Hỗn Độn thất công tử

Chương 950: Hỗn Độn thất công tử

Oánh Oánh bay lên đi vào, hảo hảo quan sát cái kia chén đèn đồng, cảm giác tò mò. Chỉ thấy cái kia đầu to em bé đứng tại lửa đèn bên trong, trái phải chẳng qua một cái dựng thẳng lên đầu ngón tay cao, so với nàng còn muốn thấp bé mấy phần.

“A, a “

Oánh Oánh chỉ vào nó la hoảng lên, quay đầu hướng Tô Vân nói: “Một cái đầu ngón tay lớn nhỏ bé! So với nó ta đều là nữ cự nhân! Sĩ tử, mau nhìn! Quái đáng thương!”

Tô Vân nhưng nhìn ra cái kia chén đèn đồng bất phàm, cái kia bấc đèn giống như linh căn, dầu thắp chính là một cái tử vong tiểu vũ trụ trụ hồn luyện chế mà thành, giống như tinh bàn, hiển nhiên chiếc đèn này uy lực uy năng, so Oánh Oánh cũng không yếu!

Kỳ lạ hơn đặc biệt chính là, chiếc đèn này lửa đèn bên trong gánh chịu lấy rất nhiều kiến thức, cực kỳ bác học.

Hiển nhiên nó cùng Oánh Oánh đồng dạng, cũng có thể ghi chép một ít truyền thừa, đem kiến thức truyền xuống tiếp. Đương nhiên khác biệt chính là, Oánh Oánh chủ yếu dựa vào ăn Tô Vân mà sống, ghi chép Tô Vân Hồng Mông phù văn.

Mà cái kia đóa ngọn lửa nhỏ hẳn là phụ trách Tân Hỏa truyền thừa, bởi vậy lấy tên Tân Hỏa.

Hai tướng so sánh phía dưới, Tô Vân liền chỉ cảm thấy trái tim bị đóng đến đau nhức.

Cái kia chén tên là Tân Hỏa ngọn lửa nhỏ nghe được Oánh Oánh mà nói, không khỏi tức giận, hỏa diễm hướng bên trên lớn dần, liền cùng Oánh Oánh cái đầu cao không sai biệt cho lắm lớn, tức giận nói: "Cái nào cái đầu nhỏ? Tới so một lần!"

Oánh Oánh lấy ra một khối nhỏ hương bánh, cười nói: "Ngươi cái này đồ ngốc, ta và ngươi nói một chút chuyện cười lời nói đây! Ngươi làm sao tưởng thật? Ngươi ăn bánh ư?"

Tân Hỏa không tốt nổi giận, đón lấy nhỏ hương bánh.

Oánh Oánh cười nói: "Ta lúc trước gặp qua ngươi tượng, liếc mắt liền nhận ra ngươi. Thiên Phủ động thiên Tam Thánh Hoàng tượng thần bên trên liền có ngươi! Ta gọi Oánh Oánh, ngươi nếu là không chê, có thể nhận ta làm mẹ nuôi, hoặc là gọi ta đại tỷ cũng có thể."

Tô Vân lắc đầu , mặc cho hai tiểu gia hỏa này có một câu không một câu nói chuyện phiếm, bản thân thì hướng Hỗn Độn cung điện đi tới.

Đúng lúc này, hắn cảm ứng được Hỗn Độn điện bên trong loại trừ Đế Hỗn Độn cái kia mạnh mẽ sâu xa khí tức bên ngoài, còn có một cỗ khí tức, bình thản giống là cũng không tồn tại đồng dạng, nhưng lại phảng phất không chỗ nào không có.

Tô Vân kinh ngạc, cỗ khí tức này thậm chí để hắn có một loại cảm giác quen thuộc, nhưng quen thuộc bên trong lại mang một cỗ lạ lẫm.

Hắn đi vào Hỗn Độn trong cung điện, chỉ nghe Đế Hỗn Độn âm thanh truyền đến, to lớn mà sâu xa: "… Đường xa mà đến, biến mất lâu như vậy, chẳng lẽ giải quyết cái vấn đề khó khăn kia?"

Một cái khác lạ lẫm mà khí tức quen thuộc phát ra huyền diệu cực kỳ đạo ngữ, lấy đại đạo vì ngôn ngữ, không nhanh không chậm nói: "Ta rời đi đạo hữu về sau, du lịch Hỗn Độn hải, chứng kiến vô số vũ trụ như là bọt khí tại trong Hỗn Độn hải sinh sinh diệt diệt, lĩnh ngộ Hỗn Độn sinh diệt, nhưng mà thủy chung khó mà tiến thêm một bước."

Tô Vân không tự chủ lưu ý lắng nghe đạo kia tiếng nói, trước mắt nhất thời xuất hiện Hỗn Độn hải cùng vô số bọt khí giống như vũ trụ sáng sinh, diệt tuyệt, đủ loại khác biệt hạo kiếp bộc phát, chúng sinh tại hạo kiếp bên trong sinh sinh diệt diệt, trong cực khổ giãy dụa!

Tô Vân đột nhiên lung lay đầu, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Tại người kia ngắn ngủi vài câu đạo ngữ bên trong, hắn phảng phất đã trải qua vô tận vô lượng thời gian, đâu chỉ dường như đã có mấy đời?

Nếu như hắn không có tìm hiểu ra quá khứ tương lai bản thân đại nhất thống, chỉ sợ nghe được câu này đạo ngữ, liền có thể để hắn rơi vào vô cùng tận thời gian bên trong, quên mất bản thân là ai.

Tô Vân không khỏi thay đổi sắc mặt, hiện nay tu vi của hắn đã sớm đi đến Đế Hỗn Độn tiêu chuẩn, thậm chí mạnh hơn, mà đạo hạnh của hắn càng là cao tới đáng sợ, nhưng mà nói chuyện người này lại có thể cho hắn cảm giác cao thâm khó lường, không thể không để hắn đối với người này cảm thấy tò mò.

Cái thanh âm kia tiếp tục nói: "Ta không cách nào tìm đến đáp án, liền rời đi Hỗn Độn hải, đi tới vô tận hư vô, nơi đó cực kỳ nguy hiểm không có bất kỳ cái gì vật chất, liền bản thân đều sẽ bị hư vô chỗ phân giải. Nó chắc là rất nhiều rơi vào lớn im lặng vũ trụ, đã không còn sinh mệnh."

Hắn nói đến đây lúc, Tô Vân chỉ cảm thấy bản thân trong thoáng chốc giống như thân ở vô biên im lặng trong hư vô, tại cái kia mỏng manh vô cùng chung cực hư không đi lên đi.

"Ta đi ra hư vô, tìm đến bị hư vô ngăn cách mấy cái vũ trụ. Ở trong đó một cái trong vũ trụ ta gặp một người."

Thanh âm kia tiếp tục nói: "Ta nhìn thấy hắn lần đầu tiên, liền biết hắn chính là ta muốn tìm đáp án. Ta từ trên người hắn học được rất nhiều, tìm đến đáp án về sau, liền bắt đầu trở về. Đi ngang qua ngươi nơi này, bởi vậy tới nhìn một chút đạo hữu."

Đế Hỗn Độn âm thanh truyền đến, mang theo mừng rỡ: "Đạo huynh, ngươi tìm đến đáp án là cái gì? Có thể hay không báo cho?"

Người kia lặng im chỉ chốc lát, Tô Vân cũng tại cẩn thận lắng nghe, trong lúc vô tình đã đi tới hai người này chỗ nói chuyện.

Lúc này, cái thanh âm kia vang lên: "Nguyên Thủy."

Hắn đạo ngữ vừa ra, Tô Vân bản thân đại đạo chấn động, trước mắt hiện lên cảnh tượng liền giống như là ống kính vạn hoa đồng dạng, sở học của hắn biết chỗ suy tính ra mấy trăm vạn loại đại đạo xoay tròn lấy nở rộ, rộ lên vang dội vô cùng đạo âm!

Toàn bộ đại đạo tại đồng thời hướng hắn biểu hiện ra đại đạo cuối cùng!

Toàn bộ đại đạo nối thẳng vậy cuối cùng cực cảnh giới, nhưng lại đều là vậy cuối cùng cực cảnh giới một phần!

Hàng ngàn vạn đại đạo thẳng tới cuối cùng, mà tại cái kia nơi cuối cùng, đại đạo hình thành một cái hư hư ảo ảo mông lung thân ảnh!

Tô Vân ra phủ trong đầu truyền đến đạo âm chấn động đến choáng đầu hoa mắt, trước mắt hiện ra cảnh tượng lại càng làm cho hắn khiếp sợ, hắn nắm giữ toàn bộ đại đạo, bao quát Hồng Mông, tất cả hiện ra đại đạo cuối cùng, trở thành cái thân ảnh kia một phần!

Tô Vân miệng đắng lưỡi khô, Hỗn Độn trong cung điện người kia nói ra "Nguyên Thủy" đạo ngữ, mang cho hắn không gì so sánh nổi rung động, hướng hắn cho thấy Hồng Mông đại đạo cuối cùng!

Dù là tại thời khắc này, Tô Vân đạo hạnh lần nữa nâng cao, lại lĩnh ngộ ra không ít mới đại đạo, nhưng những này mới đại đạo cuối cùng, cũng đều là cái thân ảnh kia!

Chờ đến Tô Vân từ một câu kia Nguyên Thủy dị tượng bên trong tỉnh lại thì, chỉ thấy một cái tuổi trẻ nam tử đang tại hướng Hỗn Độn điện đi ra ngoài.

Hắn ăn mặc mộc mạc, ánh mắt tang thương, mi tâm của hắn có một đạo vết sẹo, lại không phải con mắt, mà là vết sẹo dấu vết lưu lại.

Mặc dù hắn thoạt nhìn rất anh tuấn rất trẻ trung, lại phảng phất thế sự xoay vần.

Ánh mắt của hắn rơi vào Tô Vân trên người, chính là kinh ngạc lại là vui vẻ, đồng thời lại có chút vui mừng, cười nói: "Hồng Mông."

Hắn lời vừa nói ra, Tô Vân nhất thời nhìn thấy Hồng Mông đại đạo cuối cùng hiện ra đủ loại dị tượng, chỉ là không có nhìn thấy cái kia sừng sững tại đại đạo cuối cùng, được gọi là "Nguyên Thủy" thân ảnh, để Tô Vân có chút tiếc hận.

Nam tử trẻ tuổi kia khẽ khom người: "Ngươi nhận được lão sư của ta truyền thừa, lại so với hắn đi càng xa. Sư đệ, lão sư nếu là nhìn thấy ngươi, khẳng định rất vui vẻ."

Tô Vân giật mình, hướng hắn hạ thấp người đáp lễ.

Nam tử trẻ tuổi kia nói đến lão sư lúc, trước mắt của hắn không khỏi hiện ra vô cùng tráng lệ một màn, Hỗn Độn bờ sông, một tòa Hồng Mông cung, trong cung một gốc lão thụ, dưới cây một bộ xương khô.

Hồng Mông không chết, đạo tâm chết trước.

Tô Vân đứng dậy lúc, cái kia đặc biệt tuổi trẻ nam tử đã đi vào Hỗn Độn hải, biến mất không còn tăm tích.

Tô Vân thất vọng mất mát, lấy lại bình tĩnh, hướng Đế Hỗn Độn đi tới.

Đế Hỗn Độn hai con ngươi trợn tròn, trong mắt Hỗn Độn mờ mịt, hiển nhiên còn chưa từ câu kia "Nguyên Thủy" bên trong tình hình tới.

Hiển nhiên, nam tử trẻ tuổi câu kia Nguyên Thủy, hướng hắn biểu hiện ra chính là Hỗn Độn đại đạo cuối cùng!

Câu nói này mang cho Đế Hỗn Độn rung động, có thể tưởng tượng được!

Nhưng càng thêm rung động, chỉ sợ vẫn là Đế Hỗn Độn tại Hỗn Độn đại đạo nơi cuối cùng nhìn thấy cái thân ảnh kia!

Qua rất lâu, Đế Hỗn Độn mới từ trong rung động tỉnh táo lại, âm thanh khàn khàn nói: "Thiên ngoại hữu thiên, thiên ngoại hữu thiên… Tô đạo hữu, thất công tử đâu?"

Tô Vân thất thanh nói: "Hắn chính là Hỗn Độn thất công tử?"

Đế Hỗn Độn đứng dậy tìm kiếm thất công tử, cười nói: "Đương nhiên là hắn. Đạo hạnh của hắn so lúc trước cao siêu hơn, một câu liền để cho ta nhìn thấy đại đạo chung cực ảo diệu! Hắn người ở đâu?"

Tô Vân nói: “Hắn đã đi.”

Đế Hỗn Độn ngơ ngác đứng ở nơi đó, thất lạc vô cùng.

Tô Vân trong lòng lại có chút buồn bực, thầm nghĩ: “Vì sao vị kia thất công tử nói ta được đến hắn lão sư truyền thừa? Hắn vì sao lại gọi ta sư đệ? Hắn là Hỗn Độn thất công tử, như vậy ta chẳng phải là Hồng Mông bát công tử?”

Hắn lắc đầu, Hỗn Độn thất công tử thần long thấy đầu mà không thấy đuôi, lần này từ biệt, chẳng biết lúc nào mới có thể gặp lại hắn.

Đế Hỗn Độn xin Tô Vân ngồi xuống, nói: “Lần này xin đạo hữu đến đây, có một kiện khó giải quyết chuyện thương lượng.”

Tô Vân không khỏi động lòng hiếu kỳ, cười nói: “Chuyện gì có thể để ngươi bậc này đại đạo cuối cùng tồn tại cũng cảm giác được khó giải quyết?”

Đế Hỗn Độn sắc mặt nghiêm nghị, lắc đầu nói: “Ta cái này đại đạo cuối cùng có lượng nước. Ta kiếp trước tu hành Dịch chi đạo, Dịch chi đạo ở chỗ biến hóa, vô cùng vô tận biến hóa, sinh sôi không ngừng. Ta thì là kiếp trước thi thể ở trong hỗn độn đắc đạo, tu hành Hỗn Độn chi đạo, hiện nay coi như thành Đạo Thần, tu thành đại đạo cuối cùng, cũng không phải ta Hỗn Độn chi đạo. Hỗn Độn chứng đạo, xa xa khó vời.”

Tô Vân suy nghĩ một chút, gật đầu tán thành.

Đế Hỗn Độn mở ra tám đại Tiên giới vì mình tám đại bí cảnh, tám đại Tiên giới bên trong thiên địa đại đạo nhưng thật ra là hắn kiếp trước một phần đại đạo, một thế này hắn cơ sở là Hỗn Độn chi đạo.

Nhưng mà Đế tâm trở thành Đạo Thần, tuy là cứu sống hắn, nhưng lại chưa để hắn Hỗn Độn chứng đạo.

Đế Hỗn Độn tiếp tục nói: "Để cho ta khó giải quyết sự kiện kia, là người xứ khác Ứng Tông Đạo trở về hắn Vu Tiên vũ trụ, đi mời sư đệ của hắn cùng ta bàn luận chút đạo."

Tô Vân trong lòng khẽ nhúc nhích, căn cứ Đế Hỗn Độn nói, hắn cùng Ứng Tông Đạo luận đạo lúc, hắn dùng chính là kiếp trước dễ tới luận đạo, người xứ khác Ứng Tông Đạo dùng thì là hắn sư đệ cùng đi luận đạo.

Người xứ khác Ứng Tông Đạo chữa trị Di La Thiên Địa tháp, mượn cái này Nguyên Thủy chí bảo vượt qua Hỗn Độn hải, đi tới Vu Tiên vũ trụ, mời hắn vị sư đệ kia đến đây, chẳng phải là nói lại muốn đem Tiên đạo vũ trụ đánh cho nát bét?

Đế Hỗn Độn nói: "Hắn đã từng nói hắn vị sư đệ kia, tà ác, giảo hoạt, là cường đại nhất vu! Hắn có được vô cùng dồi dào lực phá hoại cùng sức sáng tạo, nắm giữ Hỗn Độn hải mạnh nhất Nguyên Thủy chí bảo Luân Hồi Thiên môn, lấy phá hủy vũ trụ sáng tạo vũ trụ nghiệm chứng đạo pháp làm vui. Người này chỉ cần đi tới nơi này, ta nhất định ngăn cản không nổi!"

Tô Vân nói: "Ngươi muốn cho ta để ngăn cản vị này tà ác vu?"

Đế Hỗn Độn lắc đầu, nói: "Ngươi chưa hề tu luyện tới Hồng Mông đại đạo cuối cùng, cứ việc tu vi của ngươi thực lực đã cao minh hơn ta, nhưng ngươi hỏa hầu không đến, kinh nghiệm chiến đấu không đủ, cùng ta sinh tử chém giết, chưa chắc là đối thủ của ta. Đối mặt tôn này mạnh mẽ vu, ta lo lắng không phải là đối thủ."

Tô Vân nhẹ nhàng gật đầu, hắn chỉ cùng Luân Hồi Thánh Vương động thủ một lần.

Luân Hồi Thánh Vương bản lĩnh đương nhiên so Đế Hỗn Độn kém rất nhiều.

Không cùng Đế Hỗn Độn bậc này tồn tại giao thủ kinh nghiệm, trước sau là Tô Vân một cái tai hại.

"Cho nên ta muốn mời ngươi đi tới Đạo giới vũ trụ."

Đế Hỗn Độn ánh mắt rơi vào Tô Vân trên mặt, nói: "Mời ngươi đi vào Đạo giới, cứu ra kiếp trước của ta, để hắn lấy hắn Dịch, đối chiến đại vu Đồng!"

Tô Vân thất thanh nói: "Ngươi kiếp trước không có chết?"

Đế Hỗn Độn nghiêm nghị nói: "Ta cái này kiếp trước, chính là ta biết đạo tâm nhất kiên nghị hạng người, tập hợp Dịch chi đạo đại thành! Hắn đã từng đánh nát qua Đạo giới, đi vào Đạo giới tất nhiên sẽ nhận Đạo giới toàn lực giảo sát! Đạo giới đại đạo, là tập hợp đại đạo của hắn cùng toàn bộ Đạo Thần đại đạo, bởi vậy tuyệt đối có thực lực chém giết hắn. Nhưng hắn Dịch, biến hóa liên tục, năng lực học tập cực mạnh, chỉ cần hắn có thể chống đỡ một đoạn thời gian không chết, hắn liền có thể nắm giữ Đạo giới bên trong toàn bộ đại đạo, cùng Đạo giới chống lại!"

Tô Vân ánh mắt sáng lên, nói: "Ngươi khẳng định hắn có thể ngăn lại Đạo giới giảo sát?"

Đế Hỗn Độn gật đầu: "Ta chưa bao giờ thấy qua hắn như vậy kiên nghị người. Ăn ngay nói thật, Tô đạo hữu ngươi hiếu sắc chi tâm tuy là cùng hắn giống nhau, nhưng đạo tâm kiên nghị, ngươi kém hắn nhiều vô kể."

Tô Vân hậm hực nói: "Đạo huynh, ngươi mời người làm việc đều là nói như vậy ư?"

Đế Hỗn Độn cười nói: "Hắn coi như có thể cùng Đạo giới chống lại, nhưng Đạo giới lực lượng cũng thủy chung lớn hơn lực lượng của hắn. Như vậy, hắn liền sẽ rơi vào một loại cục diện bế tắc, hắn không cách nào giết ra Đạo giới, Đạo giới cũng không giết được hắn."

Tô Vân suy nghĩ một chút, rõ ràng hắn ý tứ.

Đạo giới vũ trụ Đạo giới cùng Tiên đạo vũ trụ Đạo giới khác biệt, Tiên đạo vũ trụ Đạo giới là cá nhân Đạo giới, mà Đạo giới vũ trụ Đạo giới, lại là toàn bộ vũ trụ toàn bộ Đạo Thần Đạo giới.

Cái này Đạo giới nắm giữ toàn bộ Đạo Thần lực lượng, toàn bộ Đạo Thần đại đạo!

Đế Hỗn Độn kiếp trước đi vào Đạo giới, chính là Đạo giới Đạo Thần, coi như hắn có thể học được Đạo giới tất cả đại đạo, Đạo giới lực lượng vẫn là lớn hơn hắn.

"Ta không cách nào đi vào Đạo giới. Ta đi vào Đạo giới, liền sẽ hại kiếp trước của ta. Đạo giới sẽ mượn lực lượng của ta vượt qua hắn, đem hắn chém giết! Nhưng mà…"

Đế Hỗn Độn khẽ mỉm cười: "Người xứ khác có thể. Người xứ khác đạo, không tại Đạo giới vũ trụ đạo hàng ngũ, đặc biệt là Tô đạo hữu Hồng Mông, siêu thoát phù văn, thẳng tới đại đạo cuối cùng, Đạo giới không cách nào sao chép. Ngươi đi vào Đạo giới, liền có thể cùng ta kiếp trước cùng một chỗ đem Đạo giới hàng phục!"

Chương 961 : Hoàn tất thiên

Chương 951: Hoàn tất thiên

Tô Vân rời đi Hỗn Độn cung điện, gọi lên Oánh Oánh, hướng đạo giới vũ trụ đi tới.

Oánh Oánh lại cùng Tân Hỏa cùng một chỗ bay tới, cái kia đóa ngọn lửa nhỏ làm ra vẻ nói: "Ta mang các ngươi đi Đạo giới vũ trụ!"

"Cái kia đóa ngọn lửa nhỏ là cái người thú vị."

Oánh Oánh thật nhanh nói: "Nó nắm giữ lấy một chút cực kỳ thú vị kiến thức!"

Tân Hỏa nghe vậy, dương dương đắc ý, cười nói: "Ngươi cũng không tệ, ngươi từ cái kia tên là Hình Giang Mộ người nơi đó học được bản lĩnh, so ta không kém!"

Tô Vân không có để ý hai cái tiểu gia hỏa, tai của hắn bờ còn tại vang vọng hắn cùng Đế Hỗn Độn đối thoại.

"Đạo huynh, ta tại sao phải đi cứu hắn?"

"Ngươi phải đi. Trên đời này đã không có có thể để ngươi trở thành Đạo Thần cơ duyên, ngươi muốn đi tới đại đạo cuối cùng, liền cần phải đi ra Tiên đạo vũ trụ, đi thăm dò mênh mông hơn Hỗn Độn hải.

"Tô đạo hữu, Tiên đạo vũ trụ đối với ngươi mà nói quá nhỏ, nhỏ đến như là hồ nước, ngươi hơi xoay người, liền có thể có thể đem hồ nước nổ tung. Đi Đạo giới vũ trụ kiến thức Đạo giới, mở rộng tầm mắt của ngươi, sau đó bước vào Hỗn Độn hải, truy tìm ngươi đại đạo cuối cùng. Cứu ra kiếp trước

của ta, Tiên đạo vũ trụ liền có thể bảo toàn, ngươi có thể yên tâm du lịch!

"Kiếp trước ta là ta cũng không phải ta, hắn là một cái Phục Hy, mi tâm mọc ra một viên mắt dọc. Ngươi đi vào Đạo giới về sau, sẽ thấy hắn. Nhưng ở này trước đó ngươi cần phải đến cẩn thận Đạo giới đạo quang, Đạo giới phát giác được ngươi mục đích đến, liền sẽ đến đây trảm ngươi…"

Tô Vân đi tới lúc trước Hỗn Độn hải bờ, hiện nay nơi này thềm lục địa đã hoàn toàn bộc lộ ra mặt biển, hình thành một đạo thật dài cầu nối , kết nối lấy Tiên đạo vũ trụ cùng Đạo giới vũ trụ.

Tô Vân chần chừ thoáng cái, không có trực tiếp đi tới Đạo giới vũ trụ, mà là quay ngược trở lại, Oánh Oánh cùng Tân Hỏa trò chuyện khí thế ngất trời, hoàn toàn không có chú ý tới Tô Vân dị trạng.

Tô Vân mang theo bọn họ đi tới thứ tám Tiên giới, tìm đến Ngư Thanh La.

"Thanh La, ta sắp đi xa, trạm thứ nhất là Đạo giới vũ trụ. Lần này rời đi, chẳng biết lúc nào trở về."

Tô Vân dò hỏi: "Ngươi muốn cùng ta đồng hành ư?"

Ngư Thanh La dò hỏi: "Chuyến này nguy hiểm không?"

Tô Vân gật đầu: "Mười phần nguy hiểm, lần này đi trạm thứ nhất Đạo giới vũ trụ, liền có rất lớn hung hiểm."

"Ta không theo phu quân cùng đi."

Ngư Thanh La lộ ra tươi cười, lắc đầu nói: "Ta lưu tại nơi này, hoàn thành ta Thánh đạo. Ta lưng đeo chư thánh hi vọng, không thể bỏ dở nửa chừng! Lần này ta liền không bồi ngươi đi, đi cũng chỉ là liên lụy ngươi. Ngươi phải nhớ kỹ, cố thổ thủy chung có nữ nhân của ngươi đang chờ ngươi trở về."

Tô Vân chính là cảm động, lại là buồn phiền.

Hắn rời đi Ngư Thanh La, đi tới thứ bảy Tiên giới, lấy xuống Đế quan, cởi xuống Đế bào, bỏ xuống Đế ấn, thay toàn thân áo vải.

Hắn tới gặp Sài Sơ Hi, nữ tử này nhìn thấy hắn còn sống, trong lòng rất là vui vẻ. Nàng không tiếp tục trong sự ngột ngạt tâm tình cảm, mà là mặc cho tình cảm phóng thích, cùng hắn rất là thân mật.

Tô Vân hỏi nàng, có nguyện ý hay không cùng mình cùng đi, Sài Sơ Hi lại chần chờ.

"Vũ trụ bên ngoài cứ việc cũng sẽ có rất nhiều đặc sắc, nhưng mà ta kiếp vận chi đạo căn cơ ở đây, nơi này là ta Tiên giới."

Nàng mặt mang xin lỗi, cự tuyệt Tô Vân: "Chúng sinh tại kiếp vận bên trong, ta há có thể rời đi?"

Tô Vân trong lòng buồn phiền lại nhiều mấy phần.

Hắn tới gặp Trì Tiểu Dao, vừa mới chứng minh mục đích đến, Trì Tiểu Dao liền tuyệt đối cự tuyệt hắn, nói: "Tám đại Tiên giới, lấy người làm gốc, hắn bên dưới Thần Ma hai tộc, còn chưa có yêu tộc địa vị. Ta lắp đặt nhiều học cung học viện, vì để yêu tộc quật khởi, không thể theo sư đệ tiêu dao mà đưa chủng tộc đại nghĩa tại bất chấp."

Tô Vân trong lòng gấp đôi buồn phiền, ấm ức rời đi.

Hắn đi tới Quảng Hàn động thiên tới gặp Ngô Đồng.

Tô Vân dưới cây quế, Ngô Đồng ngồi tại đầu cành.

"Theo ngươi du lịch Hỗn Độn hải? Tô sư đệ, ngươi hiểu lầm, vì ngươi, ta cũng không thể vứt bỏ ta chủng tộc."

Ngô Đồng cự tuyệt hắn, lắc đầu nói: “Ta là nhân ma, tại ta chấp niệm bên trong, chủng tộc đập vào vị thứ nhất. Còn đối ngươi yêu thương, chỉ có thể đập vào vị thứ hai.”

Tô Vân buồn bã, rời đi Quảng Hàn động thiên.

Chẳng biết lúc nào, Oánh Oánh cùng Tân Hỏa tiếng cười không còn, bọn họ cũng trở nên trầm mặc.

Tân Hỏa thở dài nói: “Có công Tô Vân, là trên đời xinh đẹp nhất anh tuấn nam tử, cũng có thể là là trong lịch sử anh tuấn nhất nam tử. Nhưng mà hắn chỗ yêu nữ tử, lại không cách nào toàn tâm toàn ý đi theo hắn.”

Oánh Oánh thở dài một hơi, u oán nói: “Cũng chỉ có ta, mới có thể không rời không bỏ đi theo hắn. Cho nên Cẩu Thặng, phấn khởi phấn chấn lên!”

Tô Vân sờ lên Oánh Oánh đầu, cười nói: “Nói hay lắm, cho ngươi chép.” Nói đi, buồn bã ỉu xìu đem bản thân Đạo cảnh cửu trùng Hồng Mông phù văn tế lên.

Oánh Oánh reo hò một tiếng, lập tức múa bút thành văn, trích dẫn lên.

Tô Vân cuối cùng quyết định lên đường, đi tới Đạo giới vũ trụ.

“Này!”

Hắn sắp đi ra thứ bảy Tiên giới lúc, đúng lúc gặp Hồng La Nữ Đế hương liễn từ tinh không bên trong lái tới, cái kia hương liễn dừng lại, Hồng La Nữ Đế đẩy ra cửa sổ xe, cười duyên dáng, đôi mắt đẹp phán hề, cười tủm tỉm nói: “Đi nơi đó a? Ta tiễn ngươi!”

Tô Vân dừng bước lại: “Đi đi xa.”

Hồng La Nữ Đế ồ một tiếng, khóe mắt khóe miệng bên trong cất giấu vui vẻ, không trốn được tới phía ngoài chạy, nói:

“Ngươi không có chết liền tốt, ta biết ngươi còn sống lúc rất vui vẻ. Chờ ngươi trở về, chúng ta gặp lại!”

Nàng chuẩn bị quay cửa xe lên, Oánh Oánh đột nhiên khép lại sách vở, giòn tan nói: “Hồng La cô nương, nhà ta sĩ tử sắp sửa rời đi Tiên đạo vũ trụ, đi tới Đạo giới vũ trụ, về sau liền đi du lịch Hỗn Độn hải tìm kiếm Hồng Mông đại đạo cuối cùng. Chuyến đi này, không biết bao lâu mới có thể trở về, sĩ tử để cho ta hỏi ngươi, ngươi muốn cùng đi ư?”

Hồng La Nữ Đế chần chừ thoáng cái, đóng lại cửa sổ xe.

Oánh Oánh cùng Tân Hỏa trong lòng thay Tô Vân đau lòng, đang muốn an ủi hắn, lúc này, màn xe vén lên, Hồng La Nữ Đế từ trong xe đi ra, nhảy xuống tới, hưng phấn nói: “Chúng ta khi nào xuất phát?”

Tô Vân ngơ ngẩn, vành mắt không khỏi ẩm ướt rất nhiều, cười nói: “Vậy thì xuất phát.”

Hồng La reo hò một tiếng, để hương liễn trở về Đế đình, theo hắn cùng một chỗ hướng Tiên đạo vũ trụ bên ngoài mà đi.

Oánh Oánh tế lên thuyền ngũ sắc, trên thuyền một đường tiếng cười cười nói nói.

Đợi đi tới kết nối hai tòa vũ trụ vũ trụ cầu, thuyền ngũ sắc từ cầu trung tâm chạy qua, chỉ thấy hai bên Hỗn Độn hải dốc như bích, dường như lúc nào cũng có thể đè xuống.

Thuyền ngũ sắc bay qua vũ trụ cầu, cuối cùng đi tới đối diện Đạo giới vũ trụ.

Vừa mới bước vào vũ trụ này trong nháy mắt, Tô Vân cùng Hồng La đều là khẽ ồ lên một tiếng, một loại cùng Tiên đạo vũ trụ khác biệt cảm giác tự nhiên sinh ra. Đạo giới vũ trụ thiên địa đại đạo cùng Tiên đạo vũ trụ rất giống nhau, nhưng đạo vận càng thêm dày đặc, càng thâm thúy hơn, bác đại tinh thâm!

Kỳ lạ hơn đặc biệt chính là, nơi này không chỉ ba ngàn sáu trăm loại đại đạo!

Đại đạo số lượng muốn so Tiên đạo vũ trụ hơn rất nhiều, hơn nữa càng làm bọn hắn hơn kinh dị là, nơi này bất luận cái gì thiên địa đại đạo đều ở Luân Hồi bao quát bên trong!

Khác biệt thiên địa đại đạo, hợp thành Luân Hồi khác biệt hình thái, từ đó có khác biệt uy lực!

Mà trôi lơ lửng ở trong vũ trụ to to nhỏ nhỏ Lục Đạo thế giới, cũng là từ khác biệt đại đạo tạo thành, uy lực mạnh yếu khác biệt, uy năng tác dụng cũng không giống nhau.

Đạo giới vũ trụ biên giới, có không ít cái này vũ trụ Đại Đế, thường thường sau đầu có sáu đạo hoặc là bảy đạo Luân Hồi, khí tức cực kỳ cường đại.

Thuyền ngũ sắc chạy vào vũ trụ này một khắc này, những này Đại Đế cũng đã để mắt tới bọn họ, nhao nhao đánh tới.

Hồng La đang muốn nghênh tiếp, đột nhiên chỉ thấy tử khí tràn ra, hóa thành hàng ngàn vạn Đạo cảnh, bảo hộ ở bọn họ bốn phía, mỗi một tòa Đạo cảnh tích chứa đại đạo không giống nhau.

Những cái kia Đạo giới Đại Đế đánh tới, đột phá từng tầng từng tầng Đạo cảnh, nhưng mà những này Đạo cảnh sinh sinh diệt diệt, vô cùng vô tận , mặc cho bọn họ không ngừng chém giết, cũng thủy chung không cách nào đột phá, đi tới thuyền ngũ sắc trước mặt.

Tô Vân đứng ở đầu thuyền, thuyền ngũ sắc hướng về phía trước chạy tới, chỉ thấy những cái kia Đạo giới Đại Đế bị vây ở từng tòa Đạo cảnh bên trong, không tự chủ được hướng hai bên tách ra, căn bản là không có cách tiếp cận.

Tân Hỏa ánh mắt sáng lên, khen: “Tô đạo hữu bản lĩnh thật sự là bất phàm!”

Tô Vân sắc mặt ngưng trọng nói: "Những này Đại Đế bản lĩnh phi phàm, còn tại Tiên đạo vũ trụ Đại Đế phía trên. Nếu như lưỡng giới khai chiến, chỉ sợ Tiên đạo vũ trụ gặp nhiều thua thiệt!"

Trong lúc nói chuyện, Oánh Oánh điều khiển thuyền ngũ sắc đi tới vũ trụ này chân trời, cái kia minh châu giống như Đạo giới nơi ở!

Đột nhiên, cái kia Đạo giới giống như là cảm nhận được uy hiếp, từ Đạo giới bên trong bay ra từng tôn cường đại đạo thần, hướng thuyền ngũ sắc đánh tới!

Đạo giới, bản thân liền tương đương với một kiện uy năng vô cùng cường đại Nguyên Thủy chí bảo, Đạo giới bên trong Đạo Thần, chính là cái này Nguyên Thủy chí bảo thủ hộ giả!

Tự Đế Hỗn Độn kiếp trước đi vào Đạo giới về sau, theo đạo pháp thần thông không ngừng diễn tiến, Đạo giới vũ trụ lại sinh ra rất nhiều Đạo Thần, những này Đạo Thần chính là chứng đạo Đạo giới Chí Nhân, là bên ngoài chứng cường giả!

Tu vi của bọn hắn thực lực mỗi một cái đều không kém hơn U Triều Sinh như vậy tồn tại!

Tô Vân thấy thế, dưới chân nhẹ nhàng dừng lại, đến trăm vạn mà tính Đạo cảnh nở rộ, mỗi một tòa Đạo cảnh đều có bát trùng thiên thành tựu, trải rộng vũ trụ tinh không!

Cái kia từng tôn Đạo Thần đánh xuyên từng tầng từng tầng Đạo cảnh, như là mũi tên, bay nhào mà đến, từng cái thủ đoạn cao siêu phi phàm!

Những này Đạo Thần phần lớn nắm giữ Thất Đạo Luân Hồi, thần thông quảng đại, cắt qua Đạo cảnh như vào chỗ không người, rất nhanh, bọn họ liền giết tới thuyền ngũ sắc phía trước!

Nhưng vào lúc này, mấy trăm vạn Đạo cảnh đột nhiên hợp nhất, hóa thành duy nhất Đạo cảnh!

Tiên Thiên cửu trùng thiên!

"Coong!"

"Coong! Coong! Coong!"

Những cái kia Đạo giới Đạo Thần đụng vào toà này Tiên Thiên Đạo cảnh bên trên, Đạo cảnh rộ lên hoàng chung đại lữ giống như đạo âm, những cái kia Đạo Thần từng cái miệng phun máu tươi, bốn phương tám hướng ngã đi.

Tô Vân như trước đứng ở đầu thuyền, lo lắng, hướng Tân Hỏa nói: "Những này Đạo Thần thực lực cũng là bất phàm, ta Tiên đạo vũ trụ Đạo Thần chưa chắc là bọn hắn đối thủ."

Tân Hỏa kinh hãi vô cùng.

Đột nhiên, Đạo giới trở nên vô cùng sáng rực, từng đạo chỉ từ Đạo giới bên trong bay ra, đón thuyền ngũ sắc mà đi!

Tô Vân giơ bàn tay lên, Hồng Mông chuông hiện lên, Tô Vân vung tay áo cuốn một cái, Hồng Mông chuông theo ống tay áo của hắn cuốn lên mà xoay tròn, miệng chuông hướng về cái kia đạo đạo ánh sáng, gào thét mà đi!

Cái kia Hồng Mông chuông phía trong, trăm vạn mà tính đại đạo thần thông theo đó xoay tròn biến hóa, trong nháy mắt Hỗn Nguyên nhất thể, kèm theo vang dội tiếng chuông, bộc phát ra không gì so sánh nổi uy năng!

Hồng Mông chuông cùng đạo kia đạo quang gặp nhau, tiếng chuông chấn động, lại bị tia sáng kia đè xuống!

"Hồng La, các ngươi ở chỗ này chờ ta!"

Tô Vân quần áo bồng bềnh, lăng không mà lên, như là một đạo huyễn ảnh bay lên đi vào, dưới chân hắn khẽ động, Hồng

La, Oánh Oánh cùng Tân Hỏa nhất thời nhìn thấy sừng sững tại quá khứ hiện tại cùng tương lai vô số cái Tô Vân!

Tô Vân nhẹ nhàng một chưởng, đập vào Hồng Mông chuông bên trên, sắp cái kia đạo đạo chỉ riêng đánh cho vỡ nát, ngay sau đó mi tâm mắt dọc mở ra, một đạo Tiên Thiên lôi quang từ hắn mi tâm bắn ra, chém về phía Đạo giới!

Cái kia Đạo giới bị hắn một kích chém trúng, vỡ ra một cái khe.

Sau một khắc, Tô Vân thân hình cũng đã đi tới Đạo giới vết rách phía trước, chuẩn bị đặt chân trong đó.

Lúc này, một bộ bạch y nam tử xuất hiện tại Đạo giới trước.

Tô Vân dừng bước, khẽ khom người: "Phong đạo hữu chẳng lẽ là tới ngăn trở ta đi vào Đạo giới?"

Nam tử áo trắng kia chính là Phong Hiếu Trung, quan sát Tô Vân, thần sắc hơi động, lắc đầu nói: "Ta đã không chặn được ngươi. Huống chi ngươi đi vào Đạo giới, đánh vỡ Đạo giới cân bằng, nghĩ cách cứu viện Chung sơn thị đại bò giống, ta đương nhiên sẽ không ngăn trở ngươi."

Tô Vân thoáng yên tâm, nói: "Như vậy Phong Đạo Tôn này đến, là trả lại ta cái kia phiến thân thể a?"

Phong Hiếu Trung trong mắt lóe lên một chút kinh ngạc, lúc này, hắn Đạo điện bên trong hắn giấu đi cái kia phiến Tô Vân thái mỏng thẳng bay ra, cùng Tô Vân tương dung!

Phong Hiếu Trung thấy thế, không có ngăn cản.

"Ta lần này tới, vốn là muốn nói cho ngươi nói giới có bao nhiêu hung hiểm, nhưng hiện tại xem ra đã không có cần thiết."

Phong Hiếu Trung nghiêng người sang đi: "Rất lâu không gặp, ngươi đã sắp trở thành Thiên Tôn. Mời."

Tô Vân nghiêng mình đầu nhập Đạo giới bên trong, lập tức nói giới vết rách khép lại.

Chung sơn thị đi vào Đạo giới về sau thứ ba trăm vạn năm, một chiếc so tinh cầu còn muốn to lớn thuyền rồng chấn động ngàn dực, đi tới Phục Hy thị Tổ Tinh.

Cái kia thiên dực long thuyền phong cách cổ, cánh tự động chấn động, giống như là vật sống đồng dạng.

Mà Tổ Tinh mọi người đối tất cả những thứ này phảng phất đã sớm tập mãi thành thói quen, bọn họ biết, đây là Phục Hy thị tộc trưởng tới tổ địa tế bái tiên hiền, nghe nói năm đó, cái kia Chung sơn thị đã từng tới nơi này, chỉ là về sau liền cũng không có xuất hiện nữa.

Đầu thuyền, từng tôn vô cùng vĩ đại thân ảnh sừng sững, giống như tượng thần đồng dạng, bọn họ lông mày sinh tam nhãn, thắt lưng sinh vảy rồng, dưới hạ thể không đủ, chỉ có một cái đuôi rắn.

Bọn họ sau đầu, bảy đạo Luân Hồi xoay tròn.

Bọn họ là Phục Hy thị cường đại nhất tộc trưởng, có người thậm chí từng làm qua Thiên Đế.

Phục Hy thị Tổ Tinh bát ngát giang sơn xuất hiện tại thiên dực long thuyền bên dưới, đứng ở đầu thuyền uy nghiêm nam tử quay đầu nhìn nhìn trong lầu các người, thấp giọng nói: "Hoàng Thần ca, thuyền rồng bên trong, thật sự là phụ thân ư? Ta chung quy có chút nghi ngờ…"

Hắn chần chừ thoáng cái, âm thanh khàn khàn: "Ba trăm vạn năm trước tế tổ lúc, trên thuyền người kia liền không phải phụ thân, hắn không có con mắt thứ ba! Đạo giới hạng gì hung

hiểm? Phụ thân bị vây ở Đạo giới bên trong ba trăm vạn năm, thật có thể giết ra Đạo giới ư?"

Bên cạnh hắn, Chung Thần Hoàng chắp hai tay sau lưng, nhìn Tổ Đình giang sơn, cười nói: "Thánh Vũ, trong lầu các đích thật là phụ thân, ta đi gặp qua hắn."

Hắn dừng một chút, mỉm cười nói: "Hắn có ba con mắt."

Chung Thánh Vũ còn hơi nghi ngờ, lúc này lầu các môn hộ mở ra, chỉ nghe một cái thanh âm hùng hậu cười nói: "Tô đạo hữu yên tâm, vị kia đại đạo lý niệm là Đồng đại vu, ta cũng rất muốn gặp một lần hắn!"

Một bóng người cao to từ trong lầu các đi ra, mày rậm mắt to, cũng không anh tuấn, nhưng lại hiển lộ hết nam tử khí khái.

Một chiếc đèn đồng trôi lơ lửng ở hắn sau đầu tám đạo Luân Hồi trong vầng sáng, mà cái này tám đạo Luân Hồi vầng sáng sau lưng, loáng thoáng nổi lơ lửng một tòa Đạo giới.

Đạo giới vũ trụ Đạo giới!

Toà này Đạo giới, tựa hồ tại hắn tám đạo Luân Hồi trong khống chế!

Bên cạnh hắn, là một cái tuấn tú thiếu niên, khí tức mờ ảo xuất trần. Hắn giống như là một chiếc gương , bất kỳ cái gì người nhìn thấy hắn, chỉ cảm thấy nhìn thấy đều là bản thân, nhìn thấy đều là đạo của mình.

Thiếu niên kia cười nói: "Chung đạo huynh, ngươi ta xin từ biệt, ta từ đây sẽ lang thang Hỗn Độn hải. Gặp lại lần nữa lúc, không biết năm nào tháng nào."

Chung sơn thị khom người tiễn biệt, thiếu niên kia đi tới thuyền ngũ sắc đầu, khom người từ biệt, bên người còn đi theo cái nữ tử áo đỏ, tư thế hiên ngang.

Chung sơn thị đi tới thiên dực long thuyền đầu thuyền, mi tâm thứ ba thần nhãn chậm rãi mở ra, nhìn hắn nhớ vẫn như cũ Tổ Tinh, qua rất lâu, thấp giọng nói: “Tổ Tinh, ta trở về…”

Hắn lưu lạc mấy trăm vạn năm, cuối cùng quay về cố thổ.

Tổ Tinh gió dần dần lên, thổi Phục Hy cờ.

Thuyền ngũ sắc gào thét mà đi, lái rời Đạo giới vũ trụ, đi vào đằng đẵng trong Hỗn Độn hải.

Trong Hỗn Độn hải, phong ba ác, sóng lớn gấp, dường như lúc nào cũng có thể đem thuyền ngũ sắc nuốt mất, nhưng mà một đóa hoa sen nở rộ đầu thuyền , đem Hỗn Độn hải nước bức lui.

“Hồng La, Oánh Oánh! Chúng ta đi xa , đi tìm Hồng Mông cuối cùng!”

《 Lâm Uyên Hành 》, xong. Quyển sách sau gặp lại! Gần nhất có rảnh rỗi, hẳn là sẽ có một phần hoàn thành cảm nghĩ.

Chương 0 : Hoàn thành cảm nghĩ, ngứa đến bùng nổ! ! !

Hoàn thành cảm nghĩ, ngứa đến bùng nổ! ! !

Cuối cùng có thể rút ra không viết hoàn thành cảm nghĩ, không thể kéo dài được nữa.

《 Lâm Uyên Hành 》 hoàn thành về sau, Trạch Trư bệnh mề đay bộc phát, sưng đến toàn thân cao thấp đều là cục, thậm chí Đinh Đinh phù thũng, một cái có hai cái lớn!

Mấy ngày nay Trạch Trư một bên nhịn đau viết đoản văn, một bên nhón chân cố gắng rèn luyện, một bên miệng lớn nuốt thuốc.

Thuốc Đông y, mỗi ngày sớm muộn hai bữa, ăn gần nửa năm. Mà mãn tính bệnh mề đay, cũng đã kéo dài hơn chín tháng, mỗi ngày trên cơ bản đều là bị như vậy hành hạ.

Mỗi tuần sưng một lần, một lần sưng một tuần.

Hiện tại, đoản văn kết thúc, trên người bệnh mề đay tiêu tan một phần (Đinh Đinh có thể tính tiêu tan), như trước khắp cả người chấm đỏ, thuốc còn tại ăn, phỏng đoán lại muốn ăn thời gian nửa năm, mới có thể khỏi hẳn.

Chuyện cá nhân nói xong, nói một chút 《 Lâm Uyên Hành 》.

《 Lâm Uyên Hành 》 dự tính số lượng từ chỉ có ba trăm vạn chữ.

Chủ yếu định viết một cái giống như là giống như tấm gương người trải qua, bất luận bất luận người nào đứng ở

trước mặt hắn, nhìn thấy đều là bản thân. Người này, tên là Tô Vân.

Cầu Thủy Kính đứng ở trước mặt hắn, thấy được dã tính của hắn, thực ra nhìn thấy chính là mình dã tính, vĩnh viễn không khuất phục, còn muốn leo đến trên triều đình biến pháp thay đổi Nguyên Sóc.

Ngô Đồng nhìn thấy Tô Vân, nhìn thấy chính là nhân ma Tô Vân, nội tâm có báo thù ma tính còn có nhân tính.

Tả Tùng Nham nhìn thấy Tô Vân, nhìn thấy hắn tạo phản tinh thần, không vì quyền quý chỗ uy hiếp, không vì tiền lương chỗ khom lưng.

Sóc Phương thế gia nhìn thấy Tô Vân, nhìn thấy chính là quyền thế là âm mưu, là quỷ kế.

Đế Bình nhìn thấy Tô Vân, nhìn thấy chính là đối khát vọng quyền lực, diệt trừ tất cả uy hiếp một mực nắm chắc quyền lực.

La Quán Y cảm thấy hắn cùng mình là đồng loại, Ngọc Đạo Nguyên cho là hắn là phía sau màn hắc thủ, Dư Tẫn cảm thấy hắn chính là một "chính mình" khác, Thủy Oanh Hồi cảm thấy mình cùng hắn rất giống…

Thực ra, bọn họ từ Tô Vân trên người, nhìn thấy đều là bản thân chiếu rọi, không phải chân chính Tô Vân.

Tô Vân là người thế nào?

Một cái sinh hoạt tại khu không người nhỏ người mù, nửa đời người sinh hoạt tại nói dối bên trong, lạc quan, trọng tình cảm, rất anh tuấn, chẳng muốn đi ra ngoài đi, bị Cầu Thủy Kính mê hoặc đi ra ngoài đi một chuyến, lúc trở lại lần nữa phát hiện bản thân chỉ có thể kế vị trở thành Thiên Thị Viên Đại Đế, mặc dù là cái hư danh.

Nhưng hắn lại thật muốn bảo vệ lừa gạt mình nửa đời người địa phương.

Hắn không có đi về phía trước, không có chủ động phấn đấu giết ra cái tương lai ý nguyện, nhưng thời kì tại đi về phía trước, bão táp biến hóa, đem hắn từng bước một hướng phía trước đẩy, phụ giúp hắn đi tới cực điểm, phụ giúp hắn đi đối mặt cái này đến cái khác kẻ địch, đối mặt cái này đến cái khác nguy hiểm, cuối cùng, đem hắn đẩy tới vũ trụ này người sáng tạo một trong Luân Hồi Thánh Vương phía đối lập.

Tất cả những thứ này, đều là thời kì tạo anh hùng, thời đại này cần anh hùng, mặt khác anh hùng trong quá trình trưởng thành chết (Thiết Côn Lôn), què(Nguyên Cửu Châu), ngu (Vệ Già Sơn), bị cừu hận thôn phệ (Ngọc Diên Chiêu), còn chưa phát triển liền bị xoá bỏ(Sở Cung Dao), còn có người trốn tránh (Trọng Kim Lăng).

Đương nhiên, còn có người hủ hóa(Đế Tuyệt).

Còn có người thích quan tài, thích mỹ nhân.

Tô Vân là sóng lớn đãi cát sau lưu lại anh hùng, cuối cùng hắn muốn đứng tại chỗ cao nhất, đi giải quyết uy hiếp, đối mặt nguy hiểm, nhưng cái này cũng không phải hắn mong muốn.

Đây là thời kì mong muốn.

Tô Vân mong muốn, ngay từ đầu là trở lại Thiên Thị Viên Thiên Môn trấn, trở lại quá khứ sinh hoạt. Về sau hắn định ẩn cư thời điểm lại phát hiện Thiên Môn trấn cũng không phải hắn lúc này mong muốn, vật đổi sao dời, hắn đã không phải là lúc trước cái kia nhỏ người mù, ngay sau đó hắn cùng Oánh Oánh lại chạy đến.

Đế Hỗn Độn nhìn ra điểm này, cho nên đem hắn đuổi ra Tiên đạo vũ trụ, để hắn đi Hỗn Độn hải tìm kiếm chân chính bản thân (tức theo đuổi đại đạo cuối cùng quá trình).

Tiên đạo vũ trụ thực ra đã chứa không nổi hắn, đuổi hắn đi là nhất định.

Tô Vân đi vào Hỗn Độn hải, chính là tìm kiếm chân chính bản thân quá trình, nghĩ cách cứu viện Thái Hoàng là hắn khởi đầu, không phải điểm cuối cùng. Hắn sẽ còn tại dọc đường gặp được bản thân cố nhân, gặp được Phần vũ trụ, gặp được bản thân mở vũ trụ cầu viện các loại một loạt sự kiện, chẳng qua đó đã không phải là Lâm Uyên Hành chuyện xưa.

Tô Vân đối xử tình cảm cũng giống là bị bão táp đẩy lấy đi lên phía trước.

Hắn ưa thích Ngô Đồng xinh đẹp, Trì Tiểu Dao ngây thơ, Ngư Thanh La cố chấp, Sài Sơ Hi ôn hoà, Hồng La dám yêu dám hận. Nhưng mà hắn rất ít đi chủ động theo đuổi tình yêu của mình, đều là tình yêu tới tìm hắn.

Cùng Sài Sơ Hi là bị bức ép thành thân, cùng Trì Tiểu Dao là bởi vì Trì Tiểu Dao đến tình cảm kỳ, tiết ra tình cảm, cùng Ngư Thanh La là bởi vì hắn xưng Đế cần Đế Hậu, tới duy trì cùng Thiên Hậu quan hệ, cùng Ngô Đồng là bởi vì hắn mất đi năng lực phản kháng, bị Ngô Đồng đẩy mạnh.

Cuối cùng, hắn cần người yêu làm bạn đi xa lúc, những nữ nhân này cũng bởi vì đủ loại nguyên nhân không cách nào làm bạn hắn.

Chỉ có Hồng La đi ra, cùng hắn cùng một chỗ Hỗn Độn hải đi xa, bởi vậy hắn mới có thể cảm động rơi lệ.

Nhưng mấu chốt, là Hồng La lựa chọn hắn, mà không phải hắn lựa chọn Hồng La.

Lâm Uyên Hành thoạt nhìn nhân vật chính là Tô Vân, thực ra nhân vật chính là Đế Tuyệt.

Tựa như Nhân Đạo Chí Tôn nhân vật chính nhìn như là Thái Hoàng, nhưng thật ra là Phục Mân Đạo Tôn đồng dạng.

Lâm Uyên Hành nhìn như nói Tô Vân câu chuyện, thực ra nói Đế Tuyệt câu chuyện.

Đế Tuyệt là Lâm Uyên Hành bên trong phức tạp nhân vật, hắn công cùng tội cũng như nhau lớn, vừa bảo toàn nhân tộc, lật đổ Thái Cổ Chân Thần, đem thần thời kì đưa vào tiên thời kì, lại đồng thời hắn lại giam giữ lại đạo pháp thần thông phát triển thêm một bước.

Hắn còn có chút hiếu sắc, quảng nạp hậu cung.

Viết như thế nào tốt nhân vật này? Trạch Trư đem hắn chia ra làm ba.

Ngay sau đó Đế Tuyệt chết rồi, nội tâm hóa thành Tà Đế, thi thể hóa thành Đế Chiêu, trái tim hóa thành Đế tâm.

Tà Đế nhìn như tà ác mạnh mẽ, không chuyện ác nào không làm, lại lưng đeo cứu chúng sinh sứ mệnh, tìm kiếm người nối nghiệp sứ mệnh, hắn là Đế Tuyệt chấp niệm, hắn cuối cùng cũng vì thế giới này mà chết;

Đế Chiêu có được Đế Tuyệt quang minh lỗi lạc anh hùng một mặt, cũng có Đế Tuyệt khí phách một mặt, hắn bù đắp Tô Vân phụ thân cái chức này trách, hắn cản trở hủy diệt thế giới thủy triều, cùng Đế Tuyệt Tà Đế đồng dạng, vì cái này thế giới mà chết;

Đế tâm thì là Đế Tuyệt đạo tâm, lúc trước tà ác vô cùng, bốn phía nuốt người, biến thành độc lập sinh mệnh về sau, nắm giữ tinh thuần đạo tâm. Tô Vân cho hắn tốt nhất môi trường. Mà hắn trở thành cứu thế giới người.

Lâm Uyên Hành không phải một cái khiến cho mọi người hài lòng câu chuyện, cũng không phải một cái làm ta hài lòng câu chuyện, nhưng Tô Vân chính là một người như vậy, ta không cưỡng được hắn.

Ta hài lòng nhất chính là tiền kì, nhưng rất nhiều độc giả cũ ảnh hưởng ta, nói do ta viết quá sâu, xem không hiểu. Quỷ kéo, không phải nghe bọn hắn (độc giả cũ làm bộ không nhìn thấy), hẳn là viết sâu một chút.

Còn quyển sách sau, chờ bệnh mề đay tốt về sau rồi nói sau, thân thể gánh không được, muốn nghỉ ngơi đến thân thể khỏi hẳn mới thôi.

Tại trong lúc này, có thể sẽ viết một hai cái đoản văn.

Đoản văn hẳn là sẽ tại gần một hai tháng thả ra.

Một bên gãi ngứa, một bên viết ra phía trên văn tự, heo tiếp tục gãi ngứa đi.

P/S : Nào donate đi chứ :(

Vietcombank : 0451000320485

Momo : 0357947728

Chương ngoại truyện : : Đế Hỗn Độn gặp lại thất công tử (1)

Đế Hỗn Độn gặp lại thất công tử - tục 1

Tác giả: Quật cường ốc biển nhỏ

P/S : Cái này không phải trư viết nhưng lão đăng bên Wechat đọc cũng ổn, post lên mn cùng xem

Đại La thiên, Đế Hoàng thụ bên dưới, hai người trẻ tuổi lẫn nhau làm lễ chào hỏi.

“Vừa mới ta Đại La thiên cảm ứng được đạo hữu đạo tâm rất nhỏ chấn động, đạo hữu lịch kiếp vô lượng, tu đã tới tận, chỉ có đạo tâm thủy chung còn có tiếc nuối, đạo hữu thế nhưng là không buông được cố nhân!” Giang Nam chậm rãi than thở, đạo ngữ tình chân ý thiết, trong nháy mắt mọi người liền đặt mình vào trong đó, tâm thần phía trong riêng phần mình xuất hiện trước kia trí nhớ, vui vẻ, tiếc nuối, không biết, không bỏ, năm tháng giống như vẽ, vẽ khắc bao nhiêu anh hùng tình trường, đại đạo vô tình, chém rụng bao nhiêu hỉ nộ ái ố. Người nào tại lật xem phủ bụi chuyện cũ, người nào tại cải thiện quá khứ bi ca, lại là người nào dừng ở mỗi một khắc, chớp mắt vạn năm!

“Đạo huynh đạo pháp vô lượng, thông hiểu quá khứ tương lai, ta nhớ nhung lão sư của ta, ta không bỏ đạo hữu của ta, ta có thể từ dấu vết tháng năm bên trong tìm về bọn họ, có thể tìm về cũng không phải bọn họ, ta không cách nào cải thiện

lão sư bi kịch cả đời, nếu ta sửa đổi hắn vận mệnh, như vậy hắn cũng không phải cái kia hắn!" Tần Mục khổ sở nói.

Thiếu niên ở trước mắt người, tu vi sớm đã long trời lở đất, lại luôn bí mật mang theo thời kì tang thương, đó là từ cực khổ năm tháng giãy dụa mà ra dày nặng cảm giác, là một loại thời kì tinh thần. Giang Nam lặng im, nhìn về phía sau lưng Đế Hoàng thụ, Đế Hoàng thụ vốn chỉ là một gốc bình thường cổ thụ, hôm nay đã sớm rậm rạp xanh tươi, chống lên cả tòa Đại La thiên, vô lượng vô tai!

"Lão sư của ta năm đó để cho ta dưới tàng cây ngộ đạo, ta như vậy lĩnh ngộ ra một đầu đại đạo thống ngự vạn đạo, đây là ta thành đạo cây, bây giờ theo ta vĩnh hằng bất diệt. Đạo hữu đã vĩnh hằng bất diệt, đạo hữu quá khứ đương nhiên cũng sẽ không ma diệt, sư phụ của ngươi trước đến giờ đều chưa từng rời đi, hắn một mực sống ở trong lòng của ngươi, sống ở quá khứ của ngươi." Giang Nam ánh mắt kiên định đạo.

"Đạo huynh giải thích độc đáo, là ta quá cố chấp quá khứ" Tần Mục thản nhiên, trên người tang thương khí tức chậm rãi chìm vào quá khứ năm tháng thời gian bên trong.

Đế Hoàng thụ bên trên, mấy con Thánh điểu tại cây ổ bên trong thần quang mờ mịt, có phi phàm Đạo cảnh tại âm thầm hình thành, Giang Nam cau mày, nhìn về phía Thi Hiên Vi.

"Tử Xuyên, xấu phôi, ngươi biết năm trăm thế bên trong, ta có bao nhiêu lần trở thành vợ của ngươi a, người khác dùng năm trăm thế thời gian theo đuổi chứng Đế chi đạo, theo đuổi Tiên đạo, mà ta lại một mực cùng ngươi dính cùng một chỗ… . Ngươi nhất định cảm thấy ta rất ngu ngốc đi… . ." Nhìn tiên đài bên trên, thiếu nữ kia thâm tình nhìn trong ngực thiếu niên, Thi Hiên Vi nhìn một màn này, lại bất giác ngây dại.

"Phu nhân", thanh âm ôn nhu tại thiếu nữ bên tai nhẹ giọng gọi lên, trong ngực bị thương ngủ mê mệt thiếu niên đột nhiên

mở mắt ra, nhẹ nhàng nắm chặt tay của thiếu nữ, Thi Hiên Vi từ trong hồi ức tỉnh lại, tay của nàng chẳng biết lúc nào bị Giang Nam dắt, bên tai của nàng là Giang Nam thanh âm ôn nhu "Phu nhân tỉnh lại "

"Đạo hữu chê cười" Giang Nam mặt không đổi sắc nắm Thi Hiên Vi tay chậm rãi ngồi xuống, Thi Hiên Vi sắc mặt một đỏ, trong lúc nhất thời lại có chút không biết làm sao, đành phải ôm lấy bạch hồ, cúi đầu không nói! Bạch hồ nhếch miệng, lại tự rơi vào hồi ức, " Tử Xuyên, như nhân sinh giống như lần đầu gặp gỡ… ."

Tần Mục ngơ ngác, nhìn nhìn mặt không đổi sắc Giang Nam, lại nhìn nhìn bên cạnh Thi Hiên Vi cùng bạch hồ, chỉ cảm thấy bản thân ở đây ngồi cũng không xong, đi cũng không được, tình cảnh hơi có chút lúng túng, đành phải nói sang chuyện khác: "Đạo hữu, đại đạo cuối cùng là cái gì, ta tại ngộ đạo bên trong mơ hồ chạm tới đại đạo cuối cùng, nhưng thủy chung kém một trong tuyến, không cách nào triệt để bước vào trong đó!"

Giang Nam cười nói "Đạo hữu đại đạo, tu vi, cảnh giới đều đã đi đến đại đạo cuối cùng, chỉ có thiếu chính là đạo tâm bên trên hỏa hầu, còn có một điểm… . .", đột nhiên, Giang Nam âm thanh đột nhiên ngừng lại, xách hiên vi cùng bạch hồ bỗng nhiên đề phòng, chỉ thấy Giang Nam vậy mà đứng im không động, đối diện thất công tử lại cũng như thế, "Chuyện gì xảy ra" một người một hồ khẩn trương không thôi, " như thế nào như thế, Nguyên Thủy không phải vô kiếp ấy ư, Tử Xuyên làm sao lại bị người làm phép?" Thi Hiên Vi không biết làm sao, đành phải để bạch hồ lưu lại chăm sóc, bản thân đi vào tìm kiếm tiên ông chờ hảo hữu tới giúp đỡ.

Bạch hồ nhảy lên thư sinh đầu vai, áp sát tới nhìn chăm chú thư sinh con mắt, nhìn thấy thư sinh trong mắt thỉnh thoảng

một tia sáng hiện lên, tia sáng kia sáng rực thuần túy, trông rất đẹp mắt, trong lúc nhất thời, lại cũng nhìn mê mẩn.

"Giang Tuyết" một tiếng dịu dàng khẽ gọi đánh thức trong ngủ mê bạch hồ, bạch hồ mở mắt ra, nhìn thấy thư sinh chẳng biết lúc nào đã tỉnh lại, bạch hồ quan sát tỉ mỉ thư sinh con mắt, cũng rốt cuộc không thấy đạo kia kinh diễm ánh sao, bạch hồ không tin, xòe tay ra chạm đến thư sinh con mắt.

"Giang Tuyết, đừng đùa!" Thư sinh bất đắc dĩ nói, bạch hồ quăng vung miệng, đột nhiên đưa mắt nhìn sang đối diện thất công tử, lại thấy thất công tử như trước đứng im không động, nhưng trong mắt cũng không đạo kia chợt lóe lên mỹ lệ lưu quang, bạch hồ ủ rũ, hướng thư sinh nghi ngờ nói:" tiểu đạo sĩ, ngươi vừa mới đột nhiên đứng im không động, trong mắt có ánh sáng chợt lóe chợt lóe, đem ngươi phu nhân đều dọa cho chạy!", thư sinh thẹn thùng, mất cười nói: "Vừa mới là ta kiếp đến!", bạch hồ hoài nghi nói: "Tiểu đạo sĩ, ngươi lại gạt ta, Thánh Nhân nói, Nguyên Thủy vô kiếp!", thư sinh yên lặng, ủy khuất nói:" trước kia là không có, hiện tại có" . Thư sinh còn đợi giải thích, bạch hồ cũng đã nhảy vào khe núi, chỉ nghe nơi xa truyền đến bạch hồ trêu tức tiếng cười:" Thánh Nhân gạt người, Thánh Nhân gạt người a, Nguyên Thủy có kiếp, Nguyên Thủy có kiếp khạc!"

Thư sinh bất đắc dĩ, đành phải thi triển đại thần thông, đem bạch hồ mời lên đầu vai, bạch hồ giãy dụa không được, bĩu môi hỏi:" tiểu đạo sĩ, trong mắt ngươi xuất hiện đạo kia mỹ lệ ánh sao liền là của ngươi kiếp ấy ư, tia sáng kia thật đẹp, ngươi còn có thể nhiều hơn nữa làm ra mấy đạo ư?", thư sinh yên lặng, kiên nhẫn giải thích nói: "Đây không phải là ánh sao, đó là đao quang", "Cỡ nào đẹp đao quang ah, từ xa xôi Hỗn Độn hải, nhảy vọt vô lượng thời không, chém về phía quá khứ của ta, hiện tại, tương lai, gõ hỏi ta đạo tâm có hay không thông suốt, gõ hỏi ta đại đạo có hay không kiên cố, gõ hỏi ta

thần thông có hay không không sót, gõ hỏi ta tín niệm có hay không bất biến, thật sự là ghê gớm hậu sinh ah, mấy trăm triệu năm, ta đều chưa từng có như vậy nóng máu sôi trào thời điểm, thật sự là hậu sinh có thể sợ ah!" Thư sinh khen ngợi liên tục, ánh mắt lại sâu thúy nhìn về phía xa xôi thời không bên ngoài Hỗn Độn hải.

Nơi đó một tòa Đạo giới sừng sững tại Hỗn Độn hải phía trên, càng ngày càng nhiều Hỗn Độn sinh vật tụ tại lên, nhảy cẫng hoan hô nhìn thấu Đạo giới bên trong rút đao nam tử.

Đại La thiên bên trên, bạch hồ hiếu kỳ nói: "Nói như vậy, thất công tử là bị đạo này đao quang cuốn lấy ư?", thư sinh gật đầu:" Nguyên Thủy vốn không kiếp, bởi vì sự xuất hiện của hắn, quá khứ tương lai tất cả thành đạo giả đều đem muốn đi đối mặt đao của hắn, đao (đạo) kiếp phía dưới, vượt qua mới có thể thành tựu Nguyên Thủy, chống đỡ không nổi liền có thể thân tử đạo tiêu, về sau thành đạo giả nhưng là hung hiểm!"

Bạch hồ ngạc nhiên, lo lắng nói: "Cái kia thất công tử sẽ thông qua ư?", thư sinh cười ha ha nói: "Ngươi đoán! ", bạch hồ xem thường, lại tự đem vùi đầu vào trong ngực, từ từ chìm vào giấc ngủ!

"Đạo huynh cảnh giới cao thâm, Tần Mục khâm phục, xin hỏi đạo hữu, ta khoảng cách Nguyên Thủy còn kém cái gì?" Tần Mục tỉnh lại, lần nữa thỉnh giáo.

"Còn kém hất bàn!" Đột nhiên Đại La thiên một hồi lay động, một bóng người chậm rãi đi tới, chỉ thấy hắn một bộ lam sam, thanh tú tuấn lãng, phảng phất xanh tươi thiếu niên. Nhìn nhìn thất công tử, ánh mắt chuyển hướng đối diện thư sinh, "Huyền Thiên lão thất phu, trả mạng lại cho con ta!", Diệp Húc bạo hống, đạo âm như là tuyết thác nước phiên giang mà đến, cuồng dã khí tức tràn ngập tại toàn bộ Đại La thiên, trong lúc nhất thời, Đại La thiên phía trong toàn bộ sinh linh đều

rung động mao táo, phảng phất trời muốn sập, Thi Hiên Vi nhìn về phía lão tiên ông, lo lắng nói: “Lại tới một cái, điện chủ, người này lai giả bất thiện, ta lo lắng Tử Xuyên có thể…” . . , lão tiên ông thở dài:” Thiên Tôn thu hoạch Nguyên Thủy chính quả, tự nhiên sẽ gây nên các phương cường giả bất mãn, tôn sau yên tâm, Thiên Tôn nhất định không trở ngại, chỉ là chúng ta phương này vũ trụ, sau này sợ là không được an bình!”

Đại La thiên bên trên, Giang Nam khẽ mỉm cười, ” đạo hữu mục đích đến ta đã biết, Thánh điểu, nhanh đi mời Tiên Đế cùng Tình nhi tới.” “Đạo hữu bốn chứng hắn thân, đã vĩnh hằng bất diệt, thật đáng mừng!” Giang Nam thở dài nói.

Diệp Húc thấy thế, chỉ cảm thấy toàn thân man lực lại đánh vào bông vải thân bên trên, thật là có lực không chỗ dùng, hắn vốn muốn nhờ vào đó chuyện sư ra nổi danh, chiếm cứ đạo đức điểm cao nhất tới tranh đoạt Nguyên Thủy chính quả, thế nhưng Huyền Thiên lão tặc kín kẽ không một lỗ hổng, thật là khó làm, khó trách lão tặc này chiếm lấy Đại Thiên Tôn chi vị lâu như vậy.

“Diệp đạo hữu mời ngồi, rất nhiều năm trước, ta từng tại Đại La thiên bên trên cùng rất nhiều Thiên Tôn cùng ngồi đàm đạo, khi đó ta thu hoạch không ít, về sau cố nhân rời đi, ta Đại La thiên liền không người có thể cùng ta luận đạo, chưa từng nghĩ nhiều năm sau Đại La thiên lại nghênh đón thắng cảnh như vậy, hôm nay nhìn thấy các vị đạo hữu, ta đạo không cô vậy!” Giang Nam thật nói, trong lòng một mảnh vui vẻ vui! Diệp Húc cùng thất công tử liếc nhau, đều nhìn thấy trong mắt đối phương chiến ý hừng hực, trong lòng cũng là một phiến vui vẻ: “Lần này tới Đại La thiên, thật sự là không uổng công chuyến này!”

Giang Nam nhìn ra bọn họ thiêu đốt đấu chí, cười to nói: "Lần này Đại La thiên luận đạo, không biết lại sắp thành thì bấy nhiêu sinh linh, chúng ta Đại La thiên chúng sinh ngược lại là chiếm địa chủ chi lợi!"

"Không sao, chúng ta khi nào bắt đầu?" Thất công tử hỏi.

"Còn kém một vị đạo hữu, chính là cho lúc trước chúng ta làm kiếp vị kia hậu sinh" Giang Nam nghe vậy cười nói, Diệp Húc cùng thất công tử đối mặt - liếc mắt, gật đầu nói: "Tốt!"

"Đạo!" Giang Nam đạo ngữ truyền ra, "Đạo! " "Đạo!" Hai tiếng đạo ngữ lần lượt từ thất công tử, Diệp Húc trong miệng truyền ra, trong lúc nhất thời Đại La thiên dị tượng xuất hiện liên tục, đủ loại đạo hoa xoay tròn bay lượn, tầng tầng Đạo cảnh lộn xộn đến nở rộ, có Thế Giới thụ phóng lên trời, rễ cây uốn lượn kéo dài, xuyên qua Hỗn Độn hải không biết bao nhiêu thời không, lại có Hỗn Độn điện vụt lên từ mặt đất, đạo quang chiếu sáng hàng tỉ Thương Vũ, đột nhiên, Đại La thiên mơ hồ không thể nhận ra, lại là bao phủ không biết bao nhiêu kỷ nguyên, ba cái chữ đạo giống như hồng chung hải đăng, hấp dẫn Hỗn Độn hải không biết bao nhiêu sinh mệnh nhìn thấu, từng cái Hỗn Độn sinh vật tùy ý băng băng mà tới, một ngày này Hỗn Độn hải triệt để sôi trào, rối loạn kinh khủng trong Hỗn Độn hải, có Hỗn Độn sinh vật chống lại đạo âm thu hút, lặng lẽ lên bờ!

Hỗn Độn hải bên trên, Chung Nhạc từ Đạo giới bước ra, hắn nghe được đến từ xa xôi thời không bên ngoài kêu gọi, hắn biết nơi đó có đạo hữu bọn họ chờ lấy hắn.

"Nhất định phải đi?" Phong Hiếu Trung nhìn xa xôi thời không chỗ sâu hỏi, "Cái này là đạo của ta!" Chung Nhạc chậm rãi nói, " Thái Hoàng sứ mệnh đã hoàn thành, ta nên đi tìm ta đạo!" Chung Nhạc xoay người vung đao, đao quang bổ ra không biết bao nhiêu thời không, "Sư huynh, ta đi trước!"

Chung Nhạc nói xong, ngay sau đó nhảy vào trong ánh đao. Phong Hiếu Trung nhìn phương xa Hỗn Độn hải, như có điều suy nghĩ, lắc đầu thở dài:" cũng nên có người chỉnh đốn tàn cuộc, lần này luận chiến, không biết bao nhiêu thành đạo giả muốn nhảy ra gây chuyện, ta cái này Linh Ngọc cung sợ là muốn chứa không nổi."

"Hắn đến rồi!" Đại La thiên bên trên, một đạo đao quang hóa thành thanh niên nam tử đạp bước đi tới, "Đạo hữu! " "Đạo hữu!", Đế Hoàng thụ bên dưới, bốn cái người trẻ tuổi lẫn nhau làm lễ chào hỏi. Đế Hoàng thụ bên ngoài, thành đạo giả vây quanh một vòng lại một vòng, theo thứ tự nằm ở tại quá khứ tương lai không đồng thời không! Đại La thiên bên ngoài, vô số Hỗn Độn sinh vật trôi lơ lửng ở mặt biển, ánh mắt nhìn chăm chú Đại La thiên bên trên 4 vị Thiên Tôn!

Thi Hiên Vi cùng lão tiên ông nhìn khung cảnh này, cũng có loại lo lắng đề phòng cảm giác, nếu như đại lão gia trấn không được, chỉ sợ chúng ta cái chữ này trụ muốn hủy hoại chỉ trong chốc lát.

"Đạo không ra Nguyên Thủy Đại La thiên, ba vị đạo hữu, chúng ta là đấu văn hay là đấu võ!" Giang Nam mở mắt ra, đạo quang bao phủ vô lượng thời không!

"Nguyên Thủy không phải là múa mép khua môi thổi ra, đương nhiên là muốn đánh qua một hồi! " Diệp Húc đứng dậy, toàn thân cơ bắp co rút lại, cả phiến thiên địa theo hô hấp của hắn lên xuống nhịp đập!"

"Chung đạo hữu, Mục công tử, các ngươi có gì dị nghị không?" Giang Nam hỏi!

"Không sao cả!" Chung Nhạc cùng Tần Mục gật đầu ra hiệu!

Bốn người đứng lặng, khí tức kinh khủng đang nổi lên nở rộ, đè nén, quỷ yên tĩnh, ngạt thở, đây là toàn bộ thành đạo giả ý nghĩ, giờ khắc này, Hỗn Độn hải cũng biến thành an tĩnh dị thường, bạch hồ rùng mình một cái, tỉnh táo lại, run giọng nói:" tiểu đạo sĩ, các ngươi thật muốn động thủ ấy ư, đây là nhà ngươi ah, ngươi muốn hủy nó ư?

Giang Nam nghe vậy lắc đầu nói:" bọn họ muốn cho ta chuyển vị, nhường ra Đại La thiên, còn chưa động thủ liền nghĩ để cho ta chuyển chỗ, tiểu hồ ly, là ngươi có thể đáp ứng ư?" Bạch hồ thở dài:" nếu là ta ổ, đánh chết đều không cho, tiểu đạo sĩ, ngươi liền không lo lắng phá hủy ổ?", Giang Nam lấy ra Nguyên Thủy lô bồng cười ha ha nói "Nếu muốn chứng Nguyên Thủy, cần đánh bại ta: Nếu muốn đánh bại ta, cần phải đến chứng Nguyên Thủy!", bạch hồ nghe vậy, thở dài một hơi, bĩu môi thở dài: "Tiểu đạo sĩ lại chơi xấu! "

"Đạo không ra Nguyên Thủy Đại La thiên!", một tiếng vang thật lớn truyền đến, mọi người ngẩng đầu, chỉ thấy đạo quang trong chốc lát liền tràn đầy mỗi một cái thời không xó xỉnh, trong thoáng chốc có một đạo dị thường chói mắt đao quang vượt ngang thiên địa, đao quang phảng phất từ quá khứ tương lai vô tận thời không bên trong nghiền ép mà đến, thấu xương đao ý để Đại La thiên bên ngoài Hỗn Độn sinh vật đều rút lại da da. Lại có Thế Giới thụ nghênh đao đánh tới, đại thụ chống trời, cành lá cuốn lên vô lượng thời không, có không hiểu vĩ lực đẩy ra đao quang, trong ánh đao thu lại, diễn biến vô tận, có to lớn Luân Hồi Hoàn xuyên qua vô số thời không, mơ hồ có thể thấy được mười đạo thân ảnh xoay quanh Luân Hồi Hoàn nhảy múa.

"Hảo đao pháp! ", thất công tử khen ngợi liên tục, mọi người mơ hồ nhìn một tòa dày nặng cổ điện hoàn toàn đánh tới, Thế Giới thụ bị va chạm ngã trái ngã phải, chiến đứng không vững, cổ điện toàn thân tỏa ra nồng đậm Hỗn Độn khí

tức, mênh mông không thể xem, lão tiên ông nhịn không được vỗ tay khen: "Tốt –- tòa Hỗn Độn điện! Hảo thần thông!", Thi Hiên Vi không hiểu, tiên ông đành phải giải thích nói: "Toà này Hỗn Độn điện giới tại hư cùng thực ở giữa, tồn tại ở có hay không chi ở giữa, đại đạo có thể diễn biến vô tận, cũng có thể chia thành tốp nhỏ, một khi bước vào ở giữa, liền sẽ rơi vào giữa mê võng, thật sự là ghê gớm ah, so với ta Thái Sơ đại đạo cao siêu nhiều vô kể!", Thi Hiên Vi lo lắng nói:" cái kia Tử Xuyên nhưng có phương pháp ứng đối!", tiên ông khổ sở nói:" ta cũng không biết!

Đại La thiên bên trên, Giang Nam ngồi trên mặt đất, toàn thân hào quang trải rộng, thân ảnh khi thì xuất hiện khi thì biến mất, "Đây là. .", Diệp Húc ngạc nhiên, nhưng cảm giác bản thân bất luận cái gì công kích đều nhiễm không được Giang Nam mảy may, Chung Nhạc sắc mặt vô cùng nghiêm nghị, đao quang của hắn có thể tràn ngập tại bất luận cái gì thời không, đại đạo của hắn có thể diễn hóa vô tận biến số, từ đó nghịch suy ra sơ hở của đối phương, vậy mà lúc này, hắn nhưng từ Giang Nam trên người không cảm giác được một chút đao ý, cho dù là thất công tử, cũng chưa từng làm được hoàn toàn không sơ hở, điều đó không có khả năng!

Thất công tử đồng dạng đã nhận ra Giang Nam không thể tưởng tượng nổi, đây không phải là thời không cuối cùng, phảng phất là vĩnh viễn so thời không nhanh, này bằng với là vĩnh hằng đứng ở Tiên Thiên thế bất bại. Trong lúc nhất thời, Đại Thiên Tôn ngừng tay đến, rơi vào trong trầm tư, Chung Nhạc toàn thân Tiên Thiên Bát Quái cực tốc tính toán, có khủng bố đại đạo không ngừng tràn ra; thất công tử giảm mức độ mà ngồi, tầng tầng mộng cảnh đẩy ra, có vô lượng tiểu nhân ở khoa tay múa chân; Diệp Húc nhìn bên cạnh đạo hữu, than thở một tiếng, đi vào Luân Hồi Thiên môn.

Đại La thiên bên trên chiến đấu đã dừng lại, tiếp đó thành đạo giả lại không chút nào định rời đi, Hỗn Độn hải bình tĩnh không lay động, có Hỗn Độn sinh vật nhịn không được, cuối cùng dời sông lấp biển, nhấc lên từng cơn thủy triều. Phía ngoài thời gian đang thong thả trôi qua, mà Đại La thiên bên trong thời gian lại đứng im không động, Thi Hiên Vi mỉm cười nói nói:" Nguyên Thủy đại lão gia quả nhiên không chỗ không có thể", nhưng mà tiên ông lại sắc mặt cực kỳ nghiêm nghị, sợ hãi nói: "Mấy cái này Thiên Tôn cùng quá khứ Thiên Tôn khác biệt, bọn họ nội tình quá thâm hậu, quá đáng sợ, bọn họ đang nổi lên đang tính toán, khủng bố như thế sức tính toán, ta sợ bọn họ thật đo lường ra đại đạo cuối cùng, nếu là như vậy, Đại Thiên Tôn sợ là nguy rồi!"

Thi Hiên Vi nghe vậy bất an nói: "Đã như vậy, vì sao Tử Xuyên không chủ động ra tay, ngược lại mặc cho bọn họ đo đạc!", tiên ông thở dài:" đại đạo cuối cùng xong lại là cái gì, Đại Thiên Tôn cũng đã nói, nhưng mỗi lần biểu hiện lại không giống nhau, phảng phất đại đạo cuối cùng không thể số lượng, không lường được, không thể đạo! "

Đại La thiên bên trên, bạch hồ phát hiện trước mắt 4 cái Thiên Tôn không nói thêm gì nữa, cũng lại không động thủ, quả thực cảm thấy vô vị, " tiểu đạo sĩ, các ngươi rốt cuộc còn muốn đánh nữa hay không ah!" Bạch hồ vô vị đạo. Giang Nam nghe vậy cười nói:" ta không muốn đánh ah, thế nhưng là bọn họ ý khó bình ah, nhất định phải quyết cái cao thấp!" .

Chương Viết bù đại kết cục : Phong

Tô Vân tự Tiên đạo vũ trụ lên đường, ngồi thuyền ngũ sắc, mang theo Oánh Oánh đi tới Đạo giới vũ trụ biên giới, từng tôn Đại Đế đang phát động lên lên pháp lực sáng lập Hỗn Độn, mỗi một vị Đại Đế sau đầu đều có sáu đạo hoặc bảy đạo luân hồi vầng sáng.

Nơi xa, một cái hoa hình thế giới phía trên, Đạo giới đại môn đóng chặt, trước cửa mây mù lượn lờ, Tô Vân loáng thoáng nhìn thấy trên cửa có thật nhiều lạc ấn, trong đó một đạo vừa vặn giống như trước hắn lấy được Hỗn Độn Liên.

Một chút Đại Đế chú ý tới cái này người xứ khác, từ sau đầu quang luân dặm lấy ra đồ đằng thung; chợt lóe chợt tắt ở giữa, nơi này liền tụ tập rất nhiều Đại Đế, Tô Vân nhìn ra, những này Đại Đế tuy là nhìn qua là tại cùng một chỗ tụ tập, trên thực tế chân thân lại chia tay thuộc về sáu cái khác biệt không gian.

Hắn không để ý đến những này Đại Đế, thẳng hướng đi Đạo giới cánh cửa, đứng đầu Đại Đế sau đầu sáng lên tám đạo luân hồi, ngăn lại Tô Vân, "Đạo hữu, không thể tiếp tục tiến lên, bệ hạ đang tại Đạo giới bế tử quan, ngươi đến sẽ để cho nhiều chuyện tăng biến số, có lẽ sẽ để tình huống chuyển biến xấu, ta chính là Táng Linh Thần Vương, phụng bệ hạ lệnh nơi này sáng lập Hỗn Độn."

Tô Vân chắp tay thi lễ, còn chưa kịp nói chuyện, Đạo giới cánh cửa mở ra, Phong Hiếu Trung đi ra, trên mặt lộ ra một chút kinh ngạc, ngay sau đó bình thản trở lại, tại phía sau hắn,

Đạo giới bên trong một bóng người đang không ngừng chạy: "Sư đệ đang tại học thử hàng phục Đạo giới, ta hiện nay năng lực chỉ có thể chưởng khống bộ phận Đạo giới, có thể cưỡng ép khiến một phần nhỏ không có nhảy ra cạm bẫy Đạo Thần yên lặng, ngươi bây giờ đạo hạnh rất cao, nhưng tu vi pháp lực còn yếu, không thích hợp nghĩ cách cứu viện hắn; Táng Linh, tản đi đạo giải trận thế đi."

Phong đạo thần vẫn là nhẹ như mây gió bộ dạng: "Ngươi cái kia phiến thân thể ta trước giữ lại, ta còn muốn tiếp tục nghiên cứu, thứ hai nếu là ngươi không địch lại Đạo giới, chết còn có thể dựa vào nó phục sinh" .

"Người này sợ hay là người câm a" Táng Linh Thần Vương oán thầm, bị tán rất nhiều Đại Đế, bản thân cũng tiếp lấy sáng lập Hỗn Độn đi.

"Phong đạo huynh, sự do người làm, ta cũng muốn nhìn một chút tu vi của ta đến loại trình độ nào." Tô Vân đến gần Đạo giới cánh cửa, một đầu Thần Long uốn quanh ở trước cửa cột dựng bên trên, hô hấp ở giữa không trung lôi lộ tuôn ra, "Đi đi, Phục Hy đã đang chờ ngươi" .

Tô Vân đi vào Đạo giới, thấy rõ lúc trước đạo thân ảnh kia, mình người đuôi rắn, mọi cử động toát ra tự nhiên đạo vận. Tại một đám Chí Nhân vây công bên dưới, hắn kiên nghị khuôn mặt lộ ra chống đỡ hết nổi vẻ mặt, toàn thân, từng luồng Hỗn Độn chi khí không ngừng phiêu dật, cuối cùng bị Chí Nhân vây khốn mà chết.

Tám đạo luân hồi lóe lên, hắn lại xuất hiện tại đất chết, hô hấp đường vắng thương liền đều khỏi hẳn, đồng thời, Đạo giới chém xuống từng đạo quang, huyến minh mà sâu xa; Phục Hy mở ra mi tâm mắt dọc, vô lượng luân hồi lưu chuyển, trong đó lại có vô số đạo ánh sáng tại chém thủng từng cái luân hồi!

Đạo quang đột nhiên chuyển hướng, chém về phía mới vừa tiến vào Đạo giới không lâu Tô Vân.

Tô Vân lập tức lấy Hồng Mông chuông ngăn cản, bởi vì hắn là người xứ khác, đạo quang chỉ ở Hồng Mông đồng hồ mặt lưu lại một cái hố to; Tô Vân đi tới Phục Hy bên người, ném ra tám cái chuông Hỗn Độn, cùng Hồng Mông chuông cùng một chỗ bao phủ tại hai người toàn thân.

Một đạo đao quang chém ra, tám đạo Luân Hồi Hoàn hướng về phía trước sau cắt ra, Phục Hy thân ảnh vị đứng ở Luân Hồi Hoàn phía dưới, "Đạo giới, ngươi giết không chết trẫm!"

Tám tôn Thiên Đế tự Luân Hồi Hoàn bên trong đi ra, sáng chói đao quang chiếu sáng thời gian mỗi một hẻo lánh! To lớn Luân Hồi Hoàn chém ra thời không, trước sau tám trăm vạn năm cường giả đặt chân thời gian lúc, đều đem nhìn thấy thời gian này điểm, một tôn vô song Thiên Đế vô địch tại thế gian tám trăm vạn năm!

"Đạo giải!" Từng tôn Chí Nhân bị chấn ra Đạo giới, cảnh giới bị đánh trở về Đại Đế; tám tôn Thiên Đế biến mất, Đạo giới lại chém xuống càng nhiều đạo quang, trong lúc nhất thời, tám cái chuông Hỗn Độn tràn ngập nguy hiểm, Hồng Mông chuông càng là thủng trăm ngàn lỗ.

Đông! Đông! Đông!

Tiếng trống vang lên, vạn đạo không còn, đạo quang ảm đạm, chém ở chín ngụm chuông bên trên, Hồng Mông chuông không chịu nổi gánh nặng, bị đánh tan thành từng cái Hồng Mông phù văn, cái kia Phục Hy cuối cùng vẫn khó địch nổi đạo quang, bị chém xuống đầu lâu, ngực Hỗn Độn chi khí bộc phát, ăn mòn thân thể của hắn.

Sau một khắc, yên lặng thiên địa lần nữa sục sôi sinh lực, Chư Thiên Vạn Đạo bộc phát; một bông hoa một thế giới, Phục Hy từ hoa bên trong đi tới, giữa thiên địa vạn đạo sôi trào, tại cung nghênh bọn chúng Thiên Đế!

Tô Vân nhìn ra, phục sinh Phục Hy đầu đại đạo kia cũng không phải là luân hồi, mà là một đầu không vào luân hồi, cùng Luân Hồi đại đạo đồng dạng cao đẳng đại đạo, luân hồi bên trong Đạo giới giết không chết nắm giữ đầu này đại đạo cái kia Phục Hy.

Tô Vân suy đoán, lúc trước thiên địa đạo pháp không còn cảnh tượng cũng chỉ là đầu này đại đạo một cái hiệu quả!"Đạo pháp không còn, vạn đạo bộc phát, đây chính là vũ trụ nguồn gốc chi ah, như thế đại đạo, chính là nguồn gốc."

Bất quá, dù cho Phục Hy có được nguồn gốc lớn, với tư cách vốn vũ trụ sinh linh, muốn đối phó cái này Đạo giới cũng là không có chút nào phần thắng; tại hắn đi vào Đạo giới thời điểm, Đạo giới liền nhận được hắn đại đạo cảm ngộ, nói cách khác, Đạo giới lực lượng tại ngay từ đầu liền lớn hơn hoặc bằng hắn, theo bên ngoài chứng thiên địa Chí Nhân càng ngày càng nhiều, Đạo giới lực lượng cũng chỉ sẽ càng ngày càng mạnh.

Đây mới là Phục Hy bị vây ở chỗ này ba trăm vạn năm nguyên nhân! Giống bây giờ loại tình huống này, ba trăm vạn năm qua chỉ sợ đã lặp lại vô số lần!

"Đạo huynh, sao không tránh né mũi nhọn, đi mặt khác vũ trụ tu luyện tới cảnh giới càng cao hơn trở lại đây?" Tô Vân lấy đạo ngữ hỏi, "Lấy đạo huynh thực lực, không cần bao nhiêu năm liền có thể quay về cố thổ, vì sao không tránh bên trên một tránh đây?" Phục Hy âm thanh vang lên, "Không có lùi bước Phục Hy" .

Vẻn vẹn một câu, hiện ra ở Tô Vân trước mắt lại là một phen khác cảnh tượng: Thiếu niên ra Đại Hoang, chém hết thế gian địch!

Chương 1 : Trạch Trư tiểu thuyết sư huynh tình huống

Bất tri bất giác heo viết kép sách đã viết mười ba năm, mà ta may mắn có thể ở nửa đường lên xe chứng kiến hắn thời khắc huy hoàng, tiếp xuống ta sắp hết ta có khả năng chia sẻ một lần ta từ heo lớn tác phẩm bên trong tổng kết đặc điểm, ngày hôm nay phải nói chính là xuyên qua heo đại học năm 4 quyển sách sư huynh tình kết.

Chư vị bạn đọc đều biết, heo lớn sách từ trước đến nay lấy nhân vật tươi sống lấy xưng, trước đây tác phẩm bên trong không thiếu làm người ta khắc sâu ấn tượng nhân vật, như nghĩa bạc vân thiên thái ca, nhiệt tình vì lợi ích chung Tống cao đức các loại, nhưng muốn hỏi mới cũ bạn đọc đối với toàn bộ tác phẩm ấn tượng sâu nhất chính là cái gì, nghĩ đến rất nhiều bạn đọc sẽ không chút do dự nói, sư huynh.

Sư huynh cái này một hình ảnh sớm nhất xuất hiện tại 《 Độc Bộ Thiên Hạ 》 bên trong, với tư cách heo đại chế tạo cái thứ nhất sư huynh, Ứng Tông Đạo hưởng hết lính mới phúc lợi, danh tiếng tươi đẹp đè nhân vật chính Diệp Húc, cho đến tiểu thuyết thời kì cuối Ứng Tông Đạo càng là tại Diệp Húc đại chiến Nguyên Thủy, Tổ Thần thời điểm lấy nguyên thần chi thân nắm giữ Nguyên Thủy chí bảo Di La Thiên Địa tháp, giúp đỡ đặt vững thắng cục.

Đến cùng 《 Độc Bộ Thiên Hạ 》 nhất mạch tương thừa 《 Đế Tôn 》, sư huynh cái này một hình ảnh lại phát sinh biến hóa, đối với Ứng Tông Đạo kinh diễm thiên phú tài hoa, heo đại tướng bút pháp đặt ở tình cảm cùng lòng dạ bên trên.

So với Tịch Ứng Tình ta càng ưa thích Đạo Vương, quả thật tại nhìn Đế Tôn Tiên giới thiên thời điểm ta đã từng vì Đạo Vương không thể lại cùng Giang Nam nghênh chiến cường địch mà cảm thấy tiếc nuối, nhưng ngẫm nghĩ tới ta nhớ chẳng lẽ là Đạo Vương rắp tâm cùng tu vi có một không hai chư thiên vạn giới? Không, trong lòng ta Hồ Thiên lão sư sau khi chết hoàn toàn tỉnh ngộ Đạo Vương mới chính thức sống lại.

Heo đại tạo nên cái thứ ba sư huynh là 《 Nhân Đạo Chí Tôn 》 bên trong Phong Hiếu Trung, đối với Ứng Tông Đạo, Phong Hiếu Trung cùng nhân vật chính Chung Nhạc quan hệ càng xa một chút; đối với Đạo Vương, Phong Hiếu Trung lại là không giống nhau mặt trái điển hình, Giang Nam từ Đạo Vương cái này vết xe đổ bên trong hiểu ra bản thân muốn làm như thế nào đế hoàng, mà Chung Nhạc thì là rất dài một đoạn đều ở Phong Hiếu Trung dưới áp lực, sợ không cẩn thận bị hắn thái mỏng nghiên cứu, thế cho nên đến Lâm Uyên Hành bên trong chết qua một lần Hỗn Độn Chung Nhạc nhắc tới Phong Hiếu Trung còn có bóng ma.

Còn heo sách lớn bên trong cái cuối cùng sư huynh Ngụy Tùy Phong (lại có ai biết vừa mới bắt đầu ta tên là Ngụy Phong Tùy, đằng sau mới biến thành Ngụy Tùy Phong đây?), so với hắn các tiền bối tới nói liền muốn kéo vượt hơn nhiều. Dùng một chữ tới tổng kết Ngụy Tùy Phong một đời lời nói, đó chính là lãng. Loại trừ hậu kỳ mới mở Tổ Đình, chư thiên vạn giới từng cái hiểm địa ai cũng lưu hắn lại dấu chân, thế cho nên hậu nhân nghĩ đến trong lòng của hắn liền không khỏi nhớ tới một câu, theo hình cứu ta!

Với tư cách đã lui phiên bản sư huynh, Ngụy Tùy Phong so với nhân vật chính Tần Mục đã không còn ưu thế. So với Tần Mục loại này có Duyên Khang làm hậu thuẫn, thời khắc tại phát triển có thể thêm thuyền thức rong chơi, Ngụy Phong Tùy càng giống là nhặt được vừng mất đi dưa hấu lãng. Tại Quy

Khư cọ xát Tần Mục cơ duyên xuyên qua đến Long Hán thời kì tiêu phí năm ngàn năm thành Đế, trở về không lâu liền được vực ngoại Thiên Đình phong hào, cho đến Duyên Khang kiếp sau mới lấy thoát thân, chẳng qua cũng bỏ lỡ hấp thu Duyên Khang biến pháp chất dinh dưỡng thời cơ tốt nhất, cho đến cuối cùng chỉ có thể cùng bọn tiểu bối làm bạn, làm cho người ta thổn thức không thôi.

Cuối cùng đến 《 Lâm Uyên Hành 》, sư huynh cái này một hình ảnh liền triệt để không còn mặt bài, ít có mấy cái miễn cưỡng xem như sư huynh cũng thành Tô Vân tại tân thủ thôn tiện tay đánh giết thức ăn, không đề cập tới cũng được.

Nói xong sư huynh, tiếp theo kỳ ta sẽ nói một chút Trạch Trư trong tiểu thuyết những cái kia đạo hữu, kính xin kỳ vọng!

Chương 2 : Ngươi độ ta, ta cũng độ ngươi! (Diệp Húc truyện)

Vũ trụ ở giữa, một gốc to lớn đến xuyên qua 56 tầng thế giới ngọc thụ, lúc này lại tại mục nát, tàn lụi. Thiên địa cũng chấn động, hạ xuống mưa máu, tựa hồ tại vì hắn khóc lóc đau khổ .

Mà lúc này Đại La thiên, một gốc phiên bản thu nhỏ Thế Giới thụ bên dưới, ngồi một bóng người, một toà bảo tháp tự Hỗn Độn hải chui vào Đại La thiên.

“Sư đệ, ta trở về à”, Ứng Tông Đạo xuất hiện tại Đại La thiên;

“Ngươi còn biết trở về?” Diệp Húc nhìn sang Ứng sư huynh, “Ta cây đều trụi, ngươi lại đến muộn, trái cây đều phải bị người ăn” .

Hai người nhìn về phía Đại La thiên bên ngoài, chỉ thấy trống rỗng địa ngục, cảnh hoang tàn khắp nơi Địa Tiên giới, nhìn thấy Phật Đà tăng nhân đều chủ động viên tịch Phật giới. Còn có hai mươi tám trùng thiên “Lẫn nhau chào hỏi” ba người, đó là đương nhiệm Thiên Đế Ma Hoàng cùng thế tôn.

“Ầy, bọn họ muốn tới “

“Sư huynh, ngươi chơi với bọn hắn chơi a, ta liền đi trước”, Diệp Húc giễu giễu nói.

“Ai, ngươi không có ý định cho bọn hắn niềm vui bất ngờ ấy ư, ta vừa mới từ thế giới khác trở về”, vừa về đến liền muốn

đánh công, Ứng Tông Đạo biểu thị khó chịu.

“Ta là tới dao động người, không phải tới làm thuê.”

“Người chết liền nên có người chết bộ dạng”, nói đi, Diệp Húc thân ảnh từ từ hư hóa, biến mất, thay vào đó, là Thế Giới thụ bên trên một viên xanh ráp ráp trái cây.

Ứng Tông Đạo tiến lên nhẹ nhàng lấy xuống, sau đó ẩn nấp hư không, Thế Giới thụ theo đó rách nát, Đại La thiên cũng im ắng yên diệt.

Vũ trụ sụp đổ, khôi phục Hỗn Độn màng thai, chỉ còn ba vị chí cường giả tranh đấu, bọn họ muốn mượn đối phương thúc đẩy bản thân đột phá, lại lâu tranh không dưới.

Rơi vào đường cùng, Ứng Tông Đạo từ trong hỗn độn đi ra, sau lưng có Nguyên Thủy chứng đạo chi bảo Di La Thiên Địa tháp, cùng với ba mươi hai thiên chí bảo, đem ba người đánh ngoan ngoãn.

Hỗn Độn, đều là phải có người đi mở mang, Thái Hoàng Khai Thiên phủ lẳng lặng trôi lơ lửng ở ba người phía trước, “Các ngươi ba người cùng khai thiên, có một chút hi vọng sống” .

Ba người liếc nhau, đồng thời thò tay, pháp lực điên cuồng tràn vào Thái Hoàng Khai Thiên phủ, ra sức bổ một phát, lưỡi búa chỗ đến, bóng tối vỡ ra.

Nguyên Thủy hóa thành Hồng Mông, Hồng Mông diễn hóa huyền hoàng, ba người dừng chân huyền hoàng ở giữa, nâng lên thiên địa, trong cơ thể đại đạo không tự chủ được xông ra, củng cố thiên địa.

Ứng Tông Đạo trong cơ thể cũng không ngừng xông ra đại đạo, là Tiên đạo, sớm tại 56 trăm triệu năm trước, Ngọc Hư liền đã bố cục muốn rèn đúc một cái Vu Tiên thịnh thế

Trôi lơ lửng ở Ứng Tông Đạo bên cạnh Thế Giới thụ trái cây không ngừng hấp thu Nguyên Thủy chi khí, Hồng Mông chi khí, huyền hoàng chi khí. Thậm chí bốn người khai thiên công đức chi lực đều bị cướp đoạt không ít.

Ứng Tông Đạo tế ra Hỗn Độn bảo vật, hóa thành Địa Tiên giới, ngay sau đó đem quả trám gieo xuống, rót lấy thần lộ. Sau đó Vu Tiên đại đạo xông ra, tại Tam Giới phía trên huyễn hóa một tòa Đại La thiên.

Ứng Tông Đạo bộ bộ sinh liên, khí thế theo đó liên tục tăng lên, quả trám phát sinh, theo Ứng Tông Đạo tăng lên mà trưởng thành, hấp thu thiên địa linh khí, khắc họa vũ trụ đại đạo, Ứng Tông Đạo đăng lâm Đại La thiên.

Thế Giới thụ cũng đã quán thông Tam Giới, tán cây chọc vào Đại La thiên, "Sư đệ, cái này đem là Vu Tiên cùng tồn tại thịnh thế", Ứng Tông Đạo sau lưng Thế Giới thụ, một viên trái cây rơi xuống đất, hóa thành một xanh áo thiếu niên.

"Sư huynh, kiếp trước ta độ ngươi, kiếp này ngươi độ ta. Cái này lại một thịnh thế, ngươi chính là Thiên Tôn."

"Thiên Tôn chi vị, chẳng qua hư danh mà thôi. Sư đệ, nhưng có hứng thú cùng ta hướng Hỗn Độn đi một chuyến", Ứng Tông Đạo ngón tay Hỗn Độn biển cả.

"Sư huynh, hẳn là đánh nhau đánh thua?"

"Nói mò, luận đạo chuyện sao có thể xem như đánh nhau? Luận đạo luận đạo, dù sao ta dùng chính là ngươi đạo, luận chẳng qua mất cũng là ngươi Diệp thiếu bảo mặt", Ứng Tông Đạo hai tay một đám, hoàn toàn không có Thiên Tôn phong thái.

Diệp Húc lại là nhẹ giọng nở nụ cười, phảng phất đã thấy rõ chân tướng, "Chưa từng nghĩ xuất hiện rất nhiều người thú

vị vật, tin đồn có vĩnh chứng Nguyên Thủy cơ hội, ta nhưng muốn đi Hỗn Độn hải gặp bọn họ một chút" .

Chương 3 : Lại đến thế gian —— Phục Hy đạo tôn truyện

Lời dẫn đầu: Đạo tôn là ta phi thường yêu thích một vai, hắn đến từ 《 Nhân Đạo Chí Tôn 》, heo đại tại 《 Lâm Uyên Hành 》 lời kết thúc bên trong đã từng nói đến:

"Lâm Uyên Hành thoạt nhìn nhân vật chính là Tô Vân, thực ra nhân vật chính là Đế Tuyệt.

Tựa như Nhân Đạo Chí Tôn nhân vật chính nhìn như là Thái Hoàng, nhưng thật ra là Phục Mân Đạo Tôn đồng dạng."

Có rất nhiều người đọc khả năng cũng không có đọc qua 《 Nhân Đạo Chí Tôn 》, cũng không biết Phục Hy cùng đạo tôn, ở đây dùng thiên văn chương này cùng mọi người chia sẻ người ta thích đạo câu chuyện. Gió thu lên, Phục Hy vẫn còn ở đó.

Thật lớn đưa tang đội theo Thiên Hoàng Đế đạo quang lưu chạy tới Huyền Hoàng Lục Đạo giới Tổ Tinh. Bởi vì quang lưu xuyên qua tốc độ thực sự quá nhanh, cũng đưa đến quang lưu bên ngoài vô tận không gian có thoáng một cái đã qua ảo giác, từng mảnh từng mảnh tinh đoàn ngân hà từ chỗ xa xa kéo vào, lại qua trong giây lát tan biến mà đi.

"Có chút… Không đúng…", đứng đầu Hà Lạc Đế trang nghiêm đứng trang nghiêm, chứa đựng nhật nguyệt hai con ngươi cùng với mi tâm bên trên thứ ba thần nhãn đóng mở, bắn ra ba đạo mênh mông cột sáng, để xem xem xét trên dưới tứ phương.

Nhưng qua rất lâu, hắn lại cái gì dị thường cũng không có phát hiện…

Hà Lạc Đế nhíu nhíu mày, hắn vừa mới chợt có ý nghĩ, nhô có đề phòng, cho nên mới có động tác này. Lại nói chung, giống như hắn bậc này Đế cấp tồn tại, có chút suy nghĩ liền có thể có thể có chỗ ứng. Vì thế, Hà Lạc Đế lại phát động lên lên sâu xa quảng đại thần thức.

Hắn tu luyện Ký Tiết Đế Bất Diệt Thần Thức kinh cũng diễn hóa đến tầng thứ chín, cao thâm khó dò. Bất Diệt Thần Thức như là tơ nhện giống như xen lẫn, hướng ra phía ngoài không ngừng phóng xạ mà đi, bao trùm ở toàn bộ đưa tang đội, chú ý đến tất cả mọi người biến động nhỏ.

Nhưng, vẫn không có cái gì dị thường…

Vị này Đế vẫn là không cam tâm, lại đem Bất Diệt Thần Thức kéo dài tới đến Thiên Hoàng Đế đạo ngoại. Chỉ là Thiên Hoàng Đế đạo nội cùng bên ngoài tốc độ hoàn toàn không ngang nhau, Bất Diệt Thần Thức vừa chui ra quang lưu bên ngoài, liền bị ném đến xa xôi bên ngoài.

“Cảnh giới!”, Hà Lạc Đế hét lớn, ngay sau đó một cái hư ảo chuông lớn bỗng dưng mà ra, đem hắn bọc lại!

Mà thanh âm của hắn cũng như hồng chung giống như chấn động, truyền vào trong đội ngũ tất cả mọi người trong tai, chấn động tinh thần của bọn hắn!

Đây là Thiếu Hạo Đế Cảnh Thế Đạo Âm Tâm Kinh, âm luật thần thông, có thể cảnh giác người khác tâm cảnh cũng củng cố bản thân đạo tâm, đặc biệt phá giải đủ loại huyễn cảnh. Mà cái kia chuông lớn hư ảnh, cũng chính là Cảnh Thế Đạo Âm thần thông thần binh hình thái, phỏng theo chính là Thiếu Hạo Đế Thiếu Hạo Đế chung.

Nghe được Hà Lạc Đế Cảnh Thế Đạo Âm, nguyên bản có chút buông lỏng chư tướng nhất thời như lâm đại địch, cầm chặt của chính mình chiến binh, trong cơ thể rục rà rục rịch, tùy thời có thể để giải mở bản thân sáu đại bí cảnh!

Chư Đế chư Đế quân đối Hà Lạc Đế cảnh cáo không rõ nội tình, nhưng như trước theo bản năng tin tưởng phán đoán của hắn, hiện ra đối địch trạng thái.

Hà Lạc Đế cái trán có mồ hôi lạnh chảy xuống, khẩn trương nhìn xung quanh tất cả. Vừa mới hắn Bất Diệt Thần Thức xông lên ra Thiên Hoàng Đế đạo vốn nhờ vì tốc độ kém duyên cớ lập tức đoạn đi, nhưng chính là tại đây đoạn đi phút chốc hắn phát giác ra manh mối.

Bọn họ trải qua vũ trụ tinh không… Một mực tại lặp lại!

Đây là căn bản chuyện không thể nào, không có khả năng tồn tại giống nhau như đúc tinh không, cái này cũng mang ý nghĩa bọn họ lâm vào một loại nào đó tuần hoàn bên trong! Hoặc là, một loại nào đó luân hồi! Cái này có thể là địch tấn công!

“Là người nào dám to gan cản chúng ta? ! Không biết đây là ta Phục Hy thị đưa tang đội ư? !”

Bọc lại Hà Lạc Đế Thiếu Hạo chuông hư ảnh từ từ tán đi, ngay sau đó chính là một cái trống to hư ảnh hiện lên, ầm ầm đập động! Sau một khắc tối tăm ám trầm sóng âm như luân vòng giống như hướng ra phía ngoài lan truyền, bá đạo vô song, ẩn chứa ma đạo hủy diệt tâm ý!

“Hừ, Tượng Đoàn Đế Diệt Độ Ma Công a?”

Quang lưu bên ngoài, truyền đến nhất đạo vang trầm tiếng, giống như tại đổ máu, có nồng đậm ma đạo uy nghiêm. Diệt Độ Ma Công, chính là Phục Hy thị thứ mười một Đế Tượng Đoàn Đế sáng tạo. Nàng tu ma đạo thành Đại Đế, lấy có chút

thủ đoạn tàn nhẫn đăng lâm Thiên Đế đại vị, cùng tu luyện thần đạo Thiếu Hạo Đế đương nhiên có chỗ khác biệt.

Thiếu Hạo Đế Cảnh Thế Đạo Âm cầu là thủ đạo tâm bất động lấy phá tất cả ảo giác. Mà Tượng Đoàn Đế Diệt Độ Ma Công thì đặc biệt đem ma niệm ma ý trồng vào tâm thần địch nhân bên trong lấy phá đạo tâm, lại có ma đạo bá đạo vô song lực trùng kích, có thể nói đối địch lợi khí.

Còn trống, thì là Tượng Đoàn Đế Đế binh Tượng Đoàn trống hiển hóa.

"Diêm Ly Thần Vương? Ngươi dám tới ngăn trở ta Phục Hy thị hạm đội, thật to gan! Ngươi không sợ phiền phức sau ta Phục Hy thần tộc đem ngươi Diêm Ly Thánh địa đánh nát ư?!"

Hà Lạc Đế lớn ở Phục Hy thị âm luật đạo pháp, thi triển ra Cảnh Thế Đạo Âm, Diệt Độ Ma Công về sau, hắn lại vận dụng Đoàn Hạo Đế long xà đạo ca. Đạo ca bên trong hình như có Long Cương mạnh mẽ, rắn mềm mại, một âm một dương, huyền diệu vô biên, muốn hình dùng cái này quát lui Diêm Ly Thần Vương.

Hắn huyền công phi phàm, để hắn làm đưa tang đội đội trưởng không phải không có lý. Chỉ tiếc hắn mặc dù Thần Ma đồng tu, nhưng vô pháp giống như Phục Mân Đạo Tôn như vậy, đem Phục Hy thị toàn bộ thiên phú khai phá đến cực hạn. Nhưng có thể làm được hắn loại trình độ này, cũng đáng quý.

"Ha ha, còn muốn sau đó tính nợ?" Đạo kia ẩn chứa ma đạo thanh âm uy nghiêm lần nữa truyền đến, "Hôm nay, chỉ sợ các ngươi những này Phục Hy đều muốn toàn bộ hủy diệt!"

Diêm Ly Thần Vương tiếng nói vừa ra, một đạo lại một đạo long trời lở đất uy thế liền cắt vào Thiên Hoàng Đế đạo bên trong, khí tức di sâu di xa! Hà Lạc Đế sắc mặt càng ngày càng

âm trầm, những khí tức này cực kỳ đáng sợ, có Tiên Thiên Thần Ma đặc thù đại đạo chấn động. Nhưng càng làm cho hắn không thể nào tiếp thu được chính là, những khí tức này bên trong lại còn có đế uy chứa đựng!

Những này đế uy, là hậu thiên sinh linh Đại Đế đế uy! Cái này cũng mang ý nghĩa có Đại Đế cấp tồn tại cùng Tiên Thiên Thần Vương lẫn nhau thông đồng, mai phục bọn họ!

"Răng rắc —— "

Tan tành âm thanh truyền đến, Thiên Hoàng Đế đạo quang lưu ngưng kết, chợt bị những tồn tại này sinh sinh cắt đứt!"Chẳng qua một đám người ô hợp mà thôi… Phục Hy, ngăn địch!"

Hà Lạc Đế hạ lệnh, tất cả Phục Hy thần nhân trong khoảnh khắc khí huyết động bí cảnh mở, Phục Hy chân thân hiện ra, Lục Đạo Luân Hồi mở rộng, đi vào trạng thái chiến đấu!

"Phong!"

"Phong! Đại Phong!"

"Đại Phong! Đại Phong! Đại Phong!"

Trên chiến hạm đại kỳ phần phật tung bay, có cự nhân nổi trống, tiếng trống chấn động tất cả mọi người khí huyết cùng tinh thần, vô biên chiến ý phun trào!

"Dựa vào nơi hiểm yếu chống lại! Chết đi cho ta!", trong bóng tối, nhất đạo thần thông quang mang hiện ra, ngưng kết thành Lục Đạo Luân Hồi, thần thông đột nhiên bộc phát, xông về Phục Hy hạm đội!

Một kích kia thần thông cũng là đại chiến dây dẫn nổ. Đạo kia thần thông sau đó, càng ngày càng nhiều ẩn giấu ở chỗ tối kẻ địch hiển lộ ra thân hình, hoặc thân thể vĩ đại hoặc nguyên

thần quảng đại, hoặc thần thông vô song hoặc chiến binh vô song, thẳng hướng Phục Hy chiến hạm!

Đây là một hồi mưu đồ thật lâu phục kích. Phục Mân Đạo Tôn sau khi chết tất nhiên sẽ quy táng Phục Hy thị Tổ Tinh, hộ tống linh cữu cũng nhất định là Phục Hy thị tinh nhuệ! Đem những này tinh nhuệ toàn bộ chém giết, cổ xưa Phục Hy hoàng thất cũng sẽ nguyên khí đại thương!

"Ầm! Ầm! Ầm!"

Tiếng nổ không dứt bên tai, một chút Thần Vương không giữ lại chút nào thả ra cực hạn đại đạo uy năng, nhưng cũng có chút tồn tại cố ý che giấu đi bản thân chấn động, không thi triển tuyệt học của mình, sợ đầu sợ đuôi. Bọn họ có chỗ băn khoăn, sợ nếu như không thể đuổi tận giết tuyệt, đến lúc đó có người chạy thoát, như vậy hắn cùng hắn chủng tộc tất nhiên sẽ chịu Phục Hy thần tộc trả thù.

Một bên khác, Phục Hy thị liền không có cái này băn khoăn. Từng đạo tinh xảo vô song thần thông hóa thành chuông lớn đại đỉnh đại cầm hình lớn các loại thần binh hình thái, ầm ầm bộc phát!

Có ngự động lên bên hông Tiên Thiên vảy rồng. Tiên Thiên vảy rồng sắc bén vô song, không gì không phá, phối hợp với Tùy Dịch Đế Đế kinh Ánh Đạo Thiên, chiếu rọi tất cả đạo pháp thần thông cũng tăng thêm phân tích, từng cái Tiên Thiên vảy rồng kiếm xuyên qua tại chiến trường bên trong, uống no địch huyết lại không mảy may dính!

Có thì là thi triển Ấn Thương Đế Ấn Thương Phục Ma Huyền Công, ba mươi ba khối cột sống thông thiên như thương cán, xương rồng đuôi rắn như là mũi thương, thống trù hợp nhất hóa thành một cây Phục Ma Ấn Thương, uy năng chí cương chí mãnh. Lại phụ chi lấy Đại Diệu Đế Đại Diệu Thiên

Kinh, ba mươi ba trọng sáu đạo động thiên pháp lực gia trì bên dưới, Phục Ma Ấn Thương uy lực càng hung mãnh hơn!

Có thân hình hư ảo, thi triển ra Thái Hà Đế Hư Không Thái Hà Bất Diệt Kinh, đem Phục Hy thị thân pháp phát huy vô cùng nhuần nhuyễn, rồng bơi rắn đi, giống như quỷ mị ám sát đối thủ, cũng tùy thời trợ giúp chiến cuộc; có thần thức quảng đại, Bất Diệt Thần Thức bộc phát bao phủ lại chiến trường, cho chiến hữu lấy hùng vĩ góc nhìn, tránh khỏi bọn họ bị đánh lén, đồng thời xung kích những địch nhân kia tinh thần!

Thậm chí còn có đạo lữ quan hệ Phục Hy thị chiến thần, đuôi rắn quấn quít, thi triển ra đời thứ nhất Địa Hoàng Đại Đế Bào Hi Đế cùng Nữ Oa nương nương Đế kích chi thuật Long Xà Hợp Kích, xuyên thủng tất cả phòng ngự, tất cả thần thông!

Không thể không nói, Phục Hy thị chủng tộc thiên phú thực sự mạnh mẽ, lại có hai mươi ba triều Địa Hoàng Thiên Đế cùng rất nhiều Đại Đế truyền thừa nội tình. Cho nên thường có người nói, chỉ cần Phục Hy có thể đem bản thân một cái thiên phú khai phá đến cực hạn, hắn liền có thể thành Đế!

Chiến thần chủng tộc, có thể thấy được chút ít!

Đây cũng là rất nhiều chủng tộc không dám cùng Phục Hy thị tranh chấp nguyên nhân, cái này cổ xưa hoàng thất uy nghiêm là dùng tràn trề loang lổ huyết cùng sát phạt quả đoán chiến đúc thành!

Huyết chiến ngập trời, thần thông bộc phát ra dâng trào hào quang chói sáng tràn đầy giữa thiên địa , làm cho chư thiên tinh đấu nghịch loạn, tùy thời có từng khỏa nhật nguyệt bị cắt ra, từng tòa tinh chìm trong đoạn, cũng đưa đến quần tinh ở giữa nguyên từ lực hỗn loạn, nhấc lên ngập trời sóng gió…

Từng vị quát tháo phong vân tồn tại lần lượt bỏ mình. Tinh không bên trong có Thần Vương không đầu thi thể bồng bềnh, cũng nhiều thêm từng đạo rách rưới ngân hà, chính là chết đi Đại Đế bí cảnh biến thành…

Bất quá, đưa tang đội đội hình tuy là mạnh mẽ, Phục Hy thần tộc chẳng qua ba trăm tôn Đại Đế, nơi này liền có hơn một trăm tôn! Trừ cái đó ra còn có ba trăm tôn Đế Quân, năm trăm vị Tạo Vật Chủ!

Nhưng bọn họ kẻ địch quá nhiều, dù là những địch nhân này cũng không đồng tâm, có che dấu thân phận sợ đầu sợ đuôi, có e ngại tử vong không dám toàn lực đánh cược một lần.

Phục Hy thị dần dần trượt hướng về phía bại vong quy mô, cái này hai phe địch ta số lượng khoảng cách chung quy không phải có thể dựa vào cái gọi là chủng tộc thiên phú liền có thể san bằng.

Rất nhanh, từng tôn Phục Hy thị chiến thần ôm hận vẫn lạc, chỉ là bọn hắn trước khi chết cũng không khuất phục, trực tiếp tự giải, lôi kéo địch nhân của bọn hắn chôn cùng!

Lành lạnh huyết, nhuộm đỏ phiến tinh không này…

“Nho nhỏ Phục Hy, cũng dám ngông cuồng? ! Quỳ xuống!”

Chương 4 : Lại đến thế gian —— Phục Hy Đạo Tôn truyện (trung)

Lành lạnh huyết, nhuộm đỏ phiến tinh không này…

“Nho nhỏ Phục Hy, cũng dám ngông cuồng? ! Quỳ gối!”

Địa Sư Thần Vương kinh thiên vĩ địa thân thể ngang qua tinh không, Thần Vương chi uy nghiêm đột nhiên tràn ngập tăng vọt, giận sinh hét to.“Không có quỳ gối Phục Hy!”, Phục Hy thị Hiên Dịch Đế nhô lên sống lưng, ánh mắt lạnh lẽo. Cánh tay phải của hắn đã bị ngay ngắn chỉnh tề chặt đứt, ngực trái chỗ thì bị xỏ xuyên, thần tâm bị sinh sinh bóp nát, thân thể bên trên vết thương càng là đếm không hết, trong đó có Đại Đế Thần Vương đại đạo pháp tắc tàn phá bừa bãi, vô pháp ma diệt…

Hắn âm thanh lạnh lùng nói: “Thế gian không có quỳ gối Phục Hy! Quỳ xuống, liền không còn là Phục Hy!” . Nói đi, hắn liền không chút do dự tự giải đại đạo, tự bạo nguyên thần thân thể! Một tôn Đại Đế tự bạo sao mà đáng sợ, mãnh liệt thần quang chói lọi nổ tung, đó là Đại Đế cuối cùng dư huy, đủ để cho kẻ thù của hắn bị thương nặng, thậm chí bỏ mình!

“Một đám bè lũ xu nịnh chi đồ, nếu là bệ hạ tồn tại, các ngươi cũng dám phục kích ta Phục Hy thị? !” Bách Trục Đế hai con ngươi bỗng nghễ, nhưng lại đã chảy máu, sắp mù —— hắn liên tục sử dụng Tam Mục Phá Vọng thiên đồng, đã để pháp lực cùng thần thức khô kiệt…

“Bách Trục, con mắt của ngươi cũng không tệ, đáng tiếc muốn mù, bản tọa nguyên bản còn muốn móc ra tới cất giữ.” Âm trầm âm thanh khàn khàn cười nói, nhưng lại không thấy hắn khuôn mặt. Nghe đến lời này, Bách Trục Đế cũng khẽ mỉm cười, chợt thần tâm xúi giục, đem bản thân cuối cùng một chút lực lượng ép khô!

Hắn hai viên đôi mắt triệt để mù, nhưng thứ ba thần nhãn bên trong lại bắn ra óng ánh nhất chói lọi quang mang! Cái kia âm u âm thanh kinh hãi, vội vàng né tránh, nhưng thần quang đã đem hắn khí cơ một mực phong tỏa, để hắn muốn tránh cũng không được, tránh cũng không thể tránh.

Chỉ nghe “Ầm” một tiếng, tôn này tồn tại bị trực tiếp thần quang đánh nát, nhưng trước khi chết hắn đập nát bộ mặt của chính mình, thiêu đốt bản thân toàn bộ.

Hiển nhiên, hắn là sợ hãi Phục Hy thần tộc sau đó căn cứ hắn thi thể di huyết suy tính ra sau lưng của hắn chủng tộc, tiếp đó để hắn chủng tộc chịu đại nạn.

Mà đổi thành một bên, Bách Trục Đế thân thể khô lão, cũng cùng nhau mất mạng… Không phải hắn không muốn tự bạo, chỉ là hắn không còn có bất kỳ lực lượng nào cung cấp hắn tự bạo…

“Phục Hy thần tộc nội tình xác thực bất phàm… Chỉ tiếc, Đạo Tôn đã qua đời, những ngày an nhàn của các ngươi cũng nên chấm dứt.”

Kinh thế hỗn chiến vẫn còn tiếp tục, nhưng tại lúc này, có hùng vĩ âm thanh truyền đến, một cái bóng tối bàn tay lớn đột nhiên xuất hiện, đè hướng về phía đưa tang trong đội ngũ hạch tâm nhất lâu thuyền. Nơi đó, bày đặt Phục Mân Đạo Tôn linh khu.

“Hắc Đế! Ngươi dám!”

Hà Lạc Đế muốn rách cả mí mắt, tức giận rống to! Hắn đã nhận ra bàn tay lớn thân phận, đó là Phục Mân Đạo Tôn tử địch Tiên Thiên Hắc Đế! Đây là muốn hủy Phục Mân Đạo Tôn di thể, để tôn này Thiên Đế hài cốt không còn!

Hắn muốn bay đi chặn lại cái kia bóng tối bàn tay lớn, nhưng hai vị che mặt Đại Đế cùng hắn lẫn nhau dây dưa, còn có một vị Thần Vương nhìn chằm chằm, tùy thời chuẩn bị đánh lén hắn, hắn bây giờ không có phương pháp thoát thân.

Bàn tay lớn đè xuống, vô biên vô tận bóng tối cũng bao phủ xuống, cái kia chiếc lâu thuyền thân tàu nhất thời mục nát tan rã, trân quý thần kim tạo thành Đế quan cũng bắt đầu kẹt kẹt vang vọng.

"Bành!"

Làm người ta không tưởng tượng được một màn phát sinh, lại thấy Đế quan tự chủ mở ra, quan tài càng là nổ tung ra! Chỉ thấy một đạo sáng rực kiếm quang từ trong quan tài bay lượn mà ra, xán lạn bất diệt, kinh diễm thời không, chém về phía cái kia bóng tối bàn tay lớn.

Kia kiếm quang mau kinh người, Hắc Đế bàn tay qua trong giây lát liền bị chặt đứt! Thậm chí cũng bởi vì quá nhanh, bàn tay này còn chưa kịp cùng cánh tay chia lìa!

Sau một khắc, bàn tay cùng cánh tay cuối cùng là hai tướng chia lìa, đồng thời máu đen tràn trề vẩy xuống. Một đạo tiếng rên rỉ không biết từ chỗ nào truyền đến, là cái kia Tiên Thiên Hắc Đế đang ăn đau.

Một màn quỷ dị này làm cho tất cả mọi người rung động, thậm chí để cho bọn họ quên đi bọn họ còn tại huyết chiến.

Kiếm quang này, rõ ràng là Phục Mân Đạo Tôn chuôi này Đế kiếm chỗ vung ra tới! Chẳng lẽ Đạo Tôn phục sinh? Ý nghĩ này tại tất cả mọi người trong lòng bắt đầu sinh, Phục Hy thị

chiến thần rất là kích động, kẻ tập kích lại là sợ hãi đến sắc mặt tái nhợt!

Ý nghĩ này rất nhanh liền có thể nghiệm chứng, "Các tộc nhân của ta, ta với các ngươi cùng một chỗ chiến đấu!", lúc này, âm thanh lại là từ hư không giới bên trong truyền đến. Một tôn vĩ đại mênh mông thân ảnh từ từ giáng lâm, cưỡng ép bước vào thế giới hiện thực, hắn uy thế cường đại đến khiến ức vạn vạn bên trong vũ trụ tinh không rung động không ngừng!

Đó là Phục Hy Thiên Đế linh, đầu người thân rắn. Hắn đã chết, nhưng lại nghe được tộc nhân của hắn nhớ, gào thét cùng cầu nguyện, ngay sau đó từ hư không hạ giới, lần nữa hóa thành chiến thiên đấu địa chiến thần!

Nguyên thần ngũ đại bí cảnh lực lượng từ tôn này Thiên Đế chi linh bên trong bộc phát, trong nháy mắt gào thét lan truyền, hóa thành năm đạo to lớn luân hồi quang luân, xoáy cắt vào cái kia bị cắt đứt Thiên Hoàng Đế đạo bên trong!

Hắn nhô xuống đầu lâu, hờ hững nhìn ác chiến chư Đế cùng chúng thần vương.

"Bệ hạ!" Dục huyết phấn chiến Hà Lạc Đế nhìn đạo thân ảnh quen thuộc kia, tiếng ngữ ngưng nghẹn, hai hàng nhiệt lệ từ trong mắt của hắn chảy xuôi mà xuống.

"Là bệ hạ từ hư không bên trong trở về a?" Từng vị hộ tống Phục Hy thị thần nhân vậy nhao nhao nhận ra cái kia Thiên Đế chi linh thân phận, trên mặt hiện ra kính trọng cùng ngưỡng mộ, như muốn muốn lễ bái!

Đó là Phục Mân Đạo Tôn linh!

"Đạo Tôn!"

"Làm sao có thể? !"

“Hắn từ hư không giới bên trong xuống!”

Nguyên bản hung thần ác sát Thần Vương nhìn thấy tôn này Thiên Đế chi linh già nua khuôn mặt, lại không bất luận cái gì chiến ý cùng đấu chí, chỉ có vô tận sợ hãi trong lòng bọn họ sinh sôi! Những cái này cùng Thần Vương thông đồng Đại Đế càng là vẻ mặt trắng bệch, liên tưởng đến Phục Mân Đạo Tôn tuyệt thế hung uy…

“Ta như vậy đại nghịch bất đạo, sẽ bị Đạo Tôn giết, lột Lục Đạo Luân Hồi lại đúc một tòa Lục Đạo giới a?” Một vị Đại Đế mồ hôi lạnh chảy ròng ròng nghĩ đến, nhưng chợt liền bản thân khẳng định ý nghĩ của mình: “Sẽ, nhất định sẽ… Ta xong rồi” .

Phục Mân Đạo Tôn mặt không hề cảm xúc, linh hồn vào ở hắn thi thể. Sau một khắc liền phát giác được bản thân lưu tại trong cơ thể chấp niệm đã tán đi, chứng minh đạo kia hậu chiêu cũng đã bố trí xong. Chợt, trong linh hồn hắn có dồi dào lực lượng tiêu tán mà ra, sau một khắc liền tràn đầy cái kia đã khô lão lại không sinh cơ thân thể bên trong!

Cỗ kia tử vong thân thể tại linh hồn của hắn bản nguyên thẩm thấu vào, bắt đầu toả ra mới sinh cơ! Hắn thi thể thẳng tắp ngồi dậy, đóng lại hai mắt lần nữa mở ra, như giấu nhật nguyệt, một nóng bỏng một u lãnh. Trong mi tâm mi mắt kéo ra, thứ ba thần nhãn hiện lên, động chiếu bóng tối, loại bỏ tất cả hư ảo!

Trong cơ thể lại truyền tới từng cơn nổ, đó là Tiên Thiên thần cốt tại triển khai, ba mươi ba khối cột sống cốt như là đại long kiểu đằng, nối thẳng chân trời, như là ba mươi ba trùng thiên!

Trong lồng ngực, Tiên Thiên thần tâm nhảy nhót, mỗi lần điều động liền sẽ bơm ra dâng trào khí huyết, thần huyết sôi trào, cung ứng toàn thân, có thể nguyên bản cứng ngắc toàn

thân bên trong cũng lần nữa có vô biên khí lực! Bên hông lại có chặt chẽ Tiên Thiên vảy rồng tầng tầng lớp lớp, chiếu sáng rạng rỡ, chiếu rọi ra đại thiên thế giới cùng vô tận chi tiết. Hắn bên dưới là đuôi rắn, kế thừa từ Hoa Tư thị Tiên Thiên đại xà đuôi rắn, có thể chạy vào hư không cùng thực tế, không chỗ không vào!

Phục sinh Phục Mân Đạo Tôn chậm rãi chạy hướng về phía chúng thần vương. Mấy hơi ở giữa, hắn cũng đã khôi phục được chí cường trạng thái, dù sao hắn chết đi thời gian ngắn ngủi, thân thể cũng bảo tồn được hoàn hảo.

Nhìn Phục Mân Đạo Tôn hướng về bọn họ đi tới, những cái kia hung thần ác sát tồn tại nhao nhao bắt đầu lui về phía sau, như là chuột gặp được mèo, không nói ra được ôn thuần.

Dù sao trước mắt tôn này Thiên Đế, thế nhưng là gặp thần vương sát thần vương, gặp Đại Đế giết Đại Đế, liền nói thần đối mặt hắn đều cần đến nhượng bộ lui binh!

“Vù ——— “

Vô cùng vô tận thiên địa đại đạo ùa đến mà đến, chỉ thấy có đạo thứ sáu to lớn quang luân chậm rãi hình thành! Xung quanh đầy trời Tinh Thần cũng nhận được thu hút, ánh sao như nước, chảy ngược bổ sung vào huyết mạch luân hồi quang luân bên trong!

Chết đi tồn tại chỉ biết nắm giữ năm đại luân hồi. Bởi vì huyết mạch luân hồi là liên tiếp linh hồn cùng thân thể luân hồi, một khi chết già cũng mang ý nghĩa thân thể tử vong, huyết mạch luân hồi đương nhiên cũng sẽ đoạn đi.

Nhưng bây giờ Phục Mân Đạo Tôn linh vào ở cái kia đã khô lão thân thể, liền cũng đem đoạn đi huyết mạch luân lần nữa dung hợp ——— chỉ có như vậy, mới có thể hoàn nguyên

Phục Mân Đạo Tôn khi còn sống trạng thái đỉnh cao nhất! Thi triển ra hắn đáng sợ nhất chiến lực!

Ngay tại Phục Mân Đạo Tôn Lục Đạo Luân Hồi hoàn toàn đúc lại một cái kia chớp mắt, nhô có vô biên bát ngát quỷ hỏa sâu kín đốt lên, đốm lửa nhỏ phiêu linh, chợt càn khôn điên đảo thời không rối loạn, tất cả đều biến kỳ quái!

Nơi này, biến thành u minh thế giới, tất cả mọi người ở tại trong u minh!

Địa Ngục Luân Hồi, Phục Mân Đạo Tôn tuyệt học, là toàn bộ thế giới phía sau, có thể dùng cái này hình thành Đại Lục Đạo Luân Hồi lĩnh vực! Tại Đại Lục Đạo Luân Hồi bên trong, Phục Mân Đạo Tôn chính là duy nhất chúa tể, bất tử bất diệt chí cao cao nhất, phàm là rơi vào trong đó sinh linh, đều muốn theo hắn đăm chiêu suy nghĩ mà sinh sinh diệt diệt, diệt diệt sinh sinh!

Nhất thời, có vô số đạo khó chịu hừ kêu rên âm thanh vang lên! Từng cái Lục Đạo Luân Hồi lộng lẫy quang mang lần lượt dập tắt, cũng mang ý nghĩa những này Lục Đạo Luân Hồi các chúa tể đã chết đi!

Bọn họ bị Phục Mân Đạo Tôn tuỳ tiện tước đoạt sinh mệnh, cũng tước đoạt sáu đạo!

"Đạo Tôn tha mạng!" Một chút tồn tại cầu xin tha thứ, thân thể dần dần tan thành mây khói, nhưng Phục Mân Đạo Tôn lại là nhìn cũng không nhìn liếc mắt.

"Tha mạng? Các ngươi vây công ta Phục Hy thị thời điểm, làm sao không nghĩ tới lưu tộc nhân ta một mạng!" Phục Mân Đạo Tôn âm thanh vang lên, trong bình tĩnh lại mang vô tận lửa giận, hắn nhìn nhìn hoặc hiện thân hoặc ẩn tàng kẻ địch, "Hôm nay, các ngươi toàn bộ đều phải chết! Vì ta tộc nhân chôn cùng!"

Tới tương phản thì là may mắn còn sống sót Phục Hy thị chiến thần cảm giác được thân thể cùng nguyên thần bên trên thương thế đang nhanh chóng khép lại, nhưng là bị Phục Mân Đạo Tôn tạo vật, tạo hóa, nghịch chuyển bọn họ thân thể nguyên thần bên trên tất cả tổn thương!

Thậm chí, bọn họ còn chiếm được một phần Phục Mân Đạo Tôn đại đạo huyền thông!

"Phục Mân lão quỷ, chết liền an phận chết! Cần gì tái nhập thế gian? !" Đột nhiên, Đại Lục Đạo Luân Hồi lĩnh vực bên trong có nồng đậm bóng tối tập kích mà đến, bóng tối thâm trầm cực kỳ, có thể Địa Ngục Luân Hồi cũng có một loại mộng cảnh giống như bóp méo cảm giác!

Bóng tối bao trùm phía dưới, nguyên bản Phục Mân Đạo Tôn tùy ý đồ sát quy mô bị phá giải, những cái kia kém chút thân tử thần diệt tồn tại vội vàng xông vào bóng tối bên trong, để cầu che chở.

Hắc Đế cũng một lần lâm vào Phục Mân Đạo Tôn trở về trong sự sợ hãi, nhưng lại lập tức vững chắc tâm thần của mình, âm thanh khàn khàn bên trong mang theo giễu cợt, "Coi như ngươi linh cùng hồn từ hư không giới trung hạ tới lại có thể thế nào? Phục Hy thị Thiên Đế, vẫn là trở về với cát bụi a!"

Hắn cũng an tâm xuống, hắn bóng đêm vô tận nếu có thể xâm nhiễm Phục Mân Đạo Tôn Đại Lục Đạo lĩnh vực, như vậy cũng nói Phục Mân Đạo Tôn thực lực cũng không có hắn tưởng tượng như vậy khủng bố.

Không phải hắn cũng chỉ có thể quá ư sợ hãi.

"Hắc Đế, ngươi thật đúng là ưa thích mù dính líu… Nếu hôm nay ngươi dẫn theo chúng mà đến, vậy ta nếu là không tiễn ngươi về ngươi hắc ám trong thánh địa vãng sinh, chính là

ta không nói lễ phép.” Phục Mân Đạo Tôn vẻ mặt không hề bận tâm, nhưng lại lộ ra khiếp người uy nghiêm, hắn nói lễ nghi, đương nhiên là có qua có lại lễ nghi.

Ngươi tập kích ta Phục Hy thị, ta cho ngươi đều chôn cùng!

Đại kết cục mai kia đổi mới, sách thích bạn nhớ tới điểm điểm đồng ý bộ đuổi đọc a ~

Chương 5 : Tân Hỏa tương truyền, bất diệt Phục Hy

Phục Mân Đạo Tôn vẻ mặt không hề bận tâm, nhưng lại lộ ra khiếp người uy nghiêm, hắn nói lễ nghi, đương nhiên là có qua có lại lễ nghi.

Ngươi tập kích ta Phục Hy thị, ta cho ngươi đều chôn cùng!

Sau một khắc, Phục Mân Đạo Tôn thứ ba thần nhãn trung trung có thần quang diễn xạ xuyên thủng vô tận hắc ám. Hắn vẫy vẫy tay, chỉ nghe "Hưu" một tiếng, vốn có muốn theo hắn chôn cùng Đế kiếm chính là bay tới.

Đế kiếm thanh minh, vừa vào Phục Mân Đạo Tôn trong tay liền bắt đầu không ngừng chấn động, vang lên, nhảy cẫng hoan hô, mừng rỡ cho hắn chủ nhân trở về."Bảo kiếm của ta, hôm nay có thể là ta trận chiến cuối cùng, cũng có thể là là ngươi trận chiến cuối cùng."

Phục Mân Đạo Tôn vuốt ve hắn tự tay rèn đúc ra phối kiếm, ánh mắt an lành lại mang buồn bã, giống như là đang vuốt ve lấy con của mình. Đế kiếm linh quang nhảy nhót lóe lên, giống như lại làm trả lời.

Nó kiếm thể trên bản chất chính là Phục Mân Đạo Tôn Tiên Thiên Dịch Đạo, đi theo Phục Mân Đạo Tôn hơn mười vạn năm, đã đã đản sinh ra linh tính… Thậm chí Phục Mân Đạo Tôn đã nửa bước thành đạo, chỉ cần qua một lần Đạo giới liền có thể có thể thành tựu Đạo Thần, nó cũng có thể trở thành Đạo Thần chi bảo!

Chỉ tiếc, một bước này Phục Mân Đạo Tôn chung quy không bước ra đi, nó cũng chỉ có thể dừng bước tại nửa bước Đạo Thần chi bảo cấp độ…

“Hắc Đế, mời ngươi chịu chết…” Phục Mân Đạo Tôn hờ hững nói, rút kiếm liền hướng Hắc Đế đánh tới! Khí huyết của hắn dồi dào đến không tưởng nổi, như thiên như vực sâu như ngục, hoàn toàn nhìn không ra là đã chết đi!

Hắc Đế thì là gầm thét, “Phục Mân lão quỷ! Ngươi cũng đã chết, còn muốn quát tháo hay sao? !” Cổ quái sâu xa hắc ám giống như thuỷ triều lăn lộn tới lui, trong nháy mắt liền bành trướng ngàn vạn dặm, như là cự thú mở cái miệng to ra, một lần đem Phục Mân Đạo Tôn thân ảnh bao phủ!

Cái kia hắc ám quá mức đáng sợ, như là lồng giam , làm cho tất cả sự vật bị nó che giấu, đều đem mất đi ý nghĩa.

“Hắc Đế, thủ đoạn của ngươi đối ta mà nói, không có bất kỳ cái gì bí mật…” Trong bóng tối, Phục Mân thân ảnh kiên cường, trong tay Đế kiếm tỏa ra vô tận hắc ám, Đế kiếm đột nhiên chấn động khuấy động, phát ra réo rắt kiếm minh!

Hắn vung kiếm, cấu tạo Đế kiếm thân kiếm Tiên Thiên Dịch Đạo uy năng phun ra, dồi dào kiếm quang nở rộ, tùy ý như nước! Sau một khắc, Tiên Thiên Dịch Đạo hóa thành đao, đao ý lành lạnh sắc bén, lại hóa thành phủ, chém xuống vô tận đạo diệu.

Lại như đỉnh chấn, chấn động đại thiên thế giới, lại như chuông vang, vang vọng vạn cổ thời gian, không có bất kỳ cái gì cố định hình thái, thiên biến vạn hóa, khó mà đoán. Đây chính là Tiên Thiên Dịch Đạo, mà Phục Mân chính là Tiên Thiên Dịch Đạo tập đại thành giả!

“Ầm!”

Hàng tỉ hào quang đâm xuyên qua như sắt thép hắc ám! Hắc ám trùng điệp nổ tung, tan tành, Phục Mân thân ảnh lần nữa hiện lên!

Xung quanh người hắn có đỏ thẫm sương mù lượn lờ, đó là trong cơ thể hắn thần huyết tại bốc hơi thiêu đốt, từ lông của hắn lỗ bên trong tràn ra!

Hắn chung quy là thi thể hiển linh. Mỗi sử dụng một lần pháp lực, mỗi thi triển một lần thần thông, hắn liền muốn trả giá đắt, trong cơ thể thần huyết cũng là đang thiêu đốt sôi trào. Nhưng tất cả những thứ này… Đều là đang tiêu hao linh hồn của hắn bản nguyên.

Dù là như thế, hắn như trước cho thấy hắn khi còn sống đỉnh phong thời khắc chiến lực, động tĩnh ở giữa đều thể hiện ra không có gì sánh kịp vẻ đẹp, thân cùng đạo hợp, thần cũng cùng đạo hợp! Như là một chữ "Đạo".

Đối diện với hắn, hắc ám thu thập, chậm rãi hóa thành Hắc Đế thân ảnh. Hắc Đế hiển nhiên bị kiếm quang đả thương nặng, nhưng hắn không lo ngược lại còn mừng, "Mân lão quỷ, ta có thể hao tổn đi xuống, thậm chí tử vong, nhưng ngươi có thể không?"

Hiển nhiên, hắn là nhìn đúng Phục Mân không được đánh lâu ngạnh thương. Chợt, hắn lần nữa hướng Phục Mân Đạo Tôn xông tới, dữ tợn cười to."Hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, thừa dịp Hắc Đế kéo lại Đạo Tôn, chúng ta mau mau giết những này Phục Hy!" Có người càng ngày càng bạo, đây là một cái nguyên bản sợ hãi rụt rè Đại Đế, hiện nay cũng lộ ra bộ mặt thật, là ngồi ly thị kêu ly Đế.

"Vù ——— "

Nhưng tại lúc này, Phục Mân sau lưng Lục Đạo Luân Hồi nghịch chuyển, lần nữa mở ra Địa Ngục Luân Hồi, đem tất cả

mọi người kéo vào trong u minh! Những này hung hãn tàn bạo tồn tại bỗng nhiên bị áp chế, lần này Địa Ngục Luân Hồi uy năng mạnh mẽ đến cực hạn, liền Hắc Đế hắc ám đều ăn mòn không được mảy may!

Đáng sợ hơn chính là, Địa Ngục Luân Hồi bên trong Phục Mân chưởng khống vạn đạo tàn phá bừa bãi cuồng bạo! Lại thấy lôi đình giận động hóa thành Lôi Trạch đại thần, mênh mông phóng túng hóa thành Hoa Tư Nguyên Quân, Huyền Hoàng chìm nổi hóa thành Hậu Thổ nương nương!

Lại có hắc ám đại đạo hóa thành Hắc Đế, quang minh đại đạo hóa thành Bạch Đế, thậm chí những cái kia Thần Vương đều thấy được bản thân đại đạo cũng tại Đạo Tôn tu tập hàng ngũ, chợt từ từ hóa thành bộ mặt của chính mình!

"Không hổ là Đạo Tôn…" Một vị Thần Vương xa thẳm than thở. Tin đồn lời nói không ngoa, Đạo Tôn quả thực đem toàn bộ tu luyện đại đạo đều từ hậu thiên nghịch chuyển thành Tiên Thiên!

Đây mới là vạn đạo chí tôn phong thái vô thượng!

Chỉ tiếc, hắn đến chết cũng không đem thân thể nghịch chuyển Tiên Thiên, đi đến Đạo Thần cấp độ. Không phải, hắn ắt phải trở thành cái thứ nhất thành tựu Đạo Thần hậu thiên sinh linh, không lão bệnh tử, trấn áp vạn cổ!

"Tiếp tục chiến!" Hà Lạc Đế nghiến răng rống to, lần nữa thẳng hướng kẻ địch, tại phía sau hắn, là theo sát phía sau Phục Hy thị…

Phục Mân cùng Hắc Đế qua trong giây lát liền lại va chạm trăm ngàn lần, đủ loại tinh diệu vô song thần thông bị hắn bọn họ thôi thúc, trong lúc giơ tay nhấc chân liền dao động sừng sững quần tinh!

Chiến đấu dư âm không ngừng hướng ra phía ngoài lan truyền, khủng bố đến đủ để cho Đế cấp tồn tại dừng bước, hóa thành một mảnh không người có thể đặt chân cấm khu! Thỉnh thoảng, cái này hai tôn tồn tại thân ảnh còn hư không tiêu thất, nhưng sau một khắc lại bỗng dưng xuất hiện.

Bọn họ vận dụng thời không thủ đoạn, toàn thân Trụ Quang đồ đằng văn bay lượn xoay tròn, cơ bản đều là Hắc Đế trốn vào quá khứ tương lai, mà Phục Mân thoáng qua giết tới, không để cho Hắc Đế có chút cơ hội thở dốc.

Hắc Đế cảm giác uất ức, nhưng lại không thể làm gì. Hắn đối thời không lý giải, học trộm tại Hạo Dịch Đế Vũ Thanh Trụ Quang Huyền Kinh. Trải qua mấy chục vạn năm nghiên cứu, có thể nói hắn ở phương diện này nghiên cứu nghiễm nhiên là cái mọi người.

Nhưng hắn đối mặt chính là đạo tính vạn cổ vô song Đạo Tôn, đem Phục Hy thị tất cả thiên phú cùng tuyệt học tìm hiểu đến tuyệt đỉnh tồn tại. Hắn chỉ có thể lấy Trụ Quang làm kiếm, cắt ra quá khứ tương lai, mới vừa có cơ hội đi vào, mà Phục Mân lại có thể càng trực tiếp nắm chắc thời gian biến hóa, tiếp đó cắt vào quá khứ tương lai.

Dần dần, Hắc Đế bại thế càng rõ ràng, vết thương trên người càng ngày càng tăng nhiều. Bản thân hắn cũng không phải là Phục Mân đối thủ, nhưng càng làm hắn hơn phẫn hận là, Phục Mân thế nhưng là một bên thi triển Địa Ngục Luân Hồi ngăn chặn phục sát Đại Đế Thần Vương, một bên cùng hắn giao thủ, loại tình huống này, hắn vẫn là đã rơi vào thế yếu.

“Ta cũng không tin ngươi cũng chết rồi, còn có thể vô địch? ! Vĩnh Dạ Bất Chu Thiên!” Hắc Đế biết không thể kéo dài nữa, chỉ thấy hắn sau đầu sáu đạo xoay chuyển, sáu đạo quang luân hầu như vô tận hướng ra phía ngoài kéo dài!

Sau một khắc, Vĩnh Dạ giáng lâm, từng mảnh từng mảnh nhật nguyệt tinh thần liên tiếp mất đi ánh sáng cùng sắc, trôi mất chất cùng có thể, sụp đổ thành từng tòa thôn phệ tất cả lỗ đen!

Đây là một tòa âm u u lãnh hắc ám thế giới, dày nặng hắc ám xâm nhiễm chư thiên chư địa, để bị bao phủ tất cả đều trở nên tĩnh mịch, hư ảo! Đây là căn nguyên nhất hắc ám, tượng trưng cho Hắc Đế được trời ưu ái. Mà toà này hắc ám thế giới, bản thân liền là Hắc Đế lấy hắc ám Thánh địa bố cục chỗ diễn hóa chế tạo!

Hiển nhiên, Hắc Đế đã đang liều mạng, đem Tiên Thiên hắc ám đại đạo thôi thúc đến cực hạn!

"Ngươi nói không sai." Đối mặt bóng tối này lan ra, thôn phệ tất cả khủng bố cảnh tượng, Phục Mân Đạo Tôn lại là mặt không hề cảm xúc, lạnh lùng nói, "Ta xác thực đã chết, chẳng qua là hiển linh quay về thi thể mà thôi, nhưng…"

"Nhưng ngươi ta ở giữa, có không thể vượt qua khoảng cách. Ta là Đạo Thần, dù là ta đã bỏ mình qua đời, dù là ta cũng không bước vào Đạo giới hoàn thành một bước cuối cùng; mà ngươi vẫn chỉ là Đại Đế, cho dù là Tiên Thiên Thần Ma tu luyện mà thành Đại Đế!"

Hắc Đế đồng tử đột nhiên co rụt lại, Vĩnh Dạ Bất Chu Thiên ngưng hóa hắc ám thế giới cũng theo đó rất nhỏ rung chuyển."Kém một tia, chính là khác nhau một trời một vực!" Phục Mân Đạo Tôn linh cùng hồn phách triệt để thiêu đốt, cầm kiếm vung ra hắn cuối cùng một kiếm!

Chỉ thấy cái kia vung ra kiếm quang lóe lên linh động, nguy nga hùng tráng như núi, chảy xiết uyển chuyển như sông, cao thấp nhấp nhô ở giữa, quang ảnh đan xen vẽ ầm ầm sóng dậy sơn hà! Giờ khắc này, kiếm quang cùng ám, nhẹ cùng

trùng, sốt ruột cùng chậm kết hợp hoàn mỹ lại với nhau, chói lọi chư thiên tinh hải!

Hắc Đế da đầu run lên, nhưng vẫn là gầm lên giận dữ, điều khiển lấy Vĩnh Dạ Bất Chu Thiên bao phủ hắc ám thế giới, cùng kiếm quang va chạm!

Một kiếm này, nhất định kinh diễm năm tháng…

Đối mặt tôn này từ xưa đến nay mạnh nhất Thiên Đế —— dù là hắn đã chết đi —— Hắc Đế chung quy chỉ có thể bị thua.

"Phốc —— "

Cái kia hắc ám thế giới bị bất diệt kiếm quang chém rách, Hắc Đế cũng cũng bị phản phệ, trong miệng máu đen phun ra… Hiển nhiên, hắn cũng bị Phục Mân một kiếm kia chém bị thương! Đồng thời, đây là ý thức tổn thương. Một kiếm này rất nhiều trực tiếp phá hủy đi hắn ý thức tình thế, muốn cho hắn cũng không còn cách nào từ hắc ám trong thánh địa phục sinh!

"Mân lão quỷ!" Hắc Đế gào thét, cuối cùng mang theo sợ hãi cùng không cam lòng, chạy trốn mà đi, vô tận hắc ám cũng giống như thủy triều tán đi…

"Cuối cùng vẫn là không thể làm ah…" Phục Mân Đạo Tôn thở dài một tiếng, Hắc Đế vẫn là ngăn lại một kiếm này, trọng thương bỏ chạy: "Chẳng qua, thấp nhất có thể ngăn trở ngươi ngàn năm…"

Còn chưa có nói xong, thân thể của hắn liền cũng nhịn không được nữa, như một tòa núi lớn giống như triệt để vỡ vụn ra, vết rách nhìn thấy mà giật mình! Rất nhanh, những này vỡ vụn thân thể lần nữa phân giải, hóa thành lấm ta lấm tấm linh quang phiêu tán.

Hắn Đại Lục Đạo Luân Hồi lĩnh vực cũng tan rã, u minh quay về tại thực tế…

Thân thể không còn, Phục Mân Đạo Tôn linh hồn cũng lần nữa xuất hiện. Chỉ bất quá hắn linh hồn cũng hao hết tất cả lực lượng, trực tiếp rách nát, từ dưới lên trên từng khúc chiết xuất, lại sụp đổ thành linh quang. Trong tay Đế kiếm đã trải qua trận đại chiến này, cũng đạt tới cực hạn, tan rã tiêu tán.

Hắn muốn hồn phi phách tán…

Toàn bộ phục kích địch nhân đều tất cả đều chết đi, vốn có bọn họ là muốn lấy nhiều vây ít, làm xong chuẩn bị đầy đủ muốn đem Phục Hy thị đưa tang đội giảo sát. Nhưng Phục Mân giáng lâm, cái này một cái thật lớn biến số, cũng đem bọn hắn kéo hướng về phía tử vong.

Bất quá, Phục Hy thị đưa tang đội, những này Phục Hy thần tộc tinh nhuệ, cũng còn thừa không có mấy… Mà còn thừa mấy tôn Đại Đế, cũng hao hết lực lượng, lần lượt tọa hóa.

Hà Lạc Đế đã đến mức đèn cạn dầu, nhưng hắn còn tại ráng chống đỡ lấy, kẻ thù của hắn lần lượt bị hắn đánh giết, còn có một chút thì là bị trọng thương không thể không trốn đi. Hắn nguyên thần cùng thân thể bên trên thương thế đã không được nghịch chuyển, dù sao hắn vì chiến đấu, cưỡng ép hiến tế tinh huyết cùng thọ nguyên.

Hắn hiện tại, hai mắt đã vô thần, trên người huyết đều tựa hồ đã chảy khô, chống một cây Phục Hy thị đại kỳ, mượn đại kỳ mới không còn bại liệt hạ thân. Hiển nhiên, hắn muốn trước khi chết duy trì tôn nghiêm.

“Bệ hạ, thứ cho ta không thể tái chiến…” Thanh âm của hắn khàn khàn, càng ngày càng thấp, càng ngày càng thấp, cuối cùng rốt cuộc không thể nghe.

Đến tận đây, Phục Hy thị đưa tang đội, toàn quân bị diệt.

Phục Mân không nói, thương xót nhìn một chút xung quanh chết trận tộc nhân. Những này Phục Hy thị trẻ tuổi tinh

nhuệ cứ như vậy thật sớm chết yểu, có thể tưởng tượng Phục Hy thị sẽ đụng phải như thế nào đả kích.

"Hi vọng tại đây ngàn năm thời gian bên trong, có thể có hậu bối có thể quật khởi, ngăn cơn sóng dữ…" Hắn nghĩ tới hắn cái kia cách đời truyền nhân, nghĩ đến hắn chiếc kia Tiên Thiên thần đao, thần đao chuôi đao là hắn Đế kiếm chuôi kiếm.

Hắn đem Đế kiếm vứt ra ngoài, trùng hợp chính là Đế kiếm thân kiếm đã tan rã, chỉ còn lại chuôi kiếm."Ngươi… Lại ở cái này ngàn năm thời gian bên trong sinh ra, kéo ta Phục Hy thị chi sắp đổ ư? Phục Mân lẩm bẩm đọc lấy, từ từ nhắm lại hai con ngươi, đây là hắn cuối cùng một cái ý nghĩ. Chợt, linh hồn hắn triệt để tiêu tán, ý thức lâm vào vĩnh hằng an nghỉ!

Hắn, chung quy không có thể trở về đến tổ địa an táng.

…

Rất nhiều năm sau, ấu niên tương lai thế Phục Hy Thiên Đế đi qua nơi đây, thấy được tràng này lạc ấn tại đại vũ trụ tinh không đại chiến tình cảnh tái hiện, cảm khái nghiêm nghị.

Bồng bềnh ở chỗ này Đế kiếm chuôi kiếm, cảm nhận được trong cơ thể hắn Phục Hy huyết mạch, bay lượn vào hắn đạo nhất bí cảnh. Nhưng giờ này khắc này, vị này Phục Hy thị thiếu niên, trong cơ thể vẻn vẹn chỉ có khoảng ba phần mười Phục Hy thần huyết…

Đến tận đây, Phục Mân Đạo Tôn đem Phục Hy thần tộc quật khởi gánh nặng, giao cho cho hắn, đối cái này Phục Hy thị thiếu niên mà nói, quả thực là một kiện làm người ta thở không nổi sự tình.

Nhưng hắn có xung động muốn khóc, cuối cùng… Cuối cùng có người tán đồng rồi hắn…

“Phục Hy… Ta là Phục Hy.” Hắn thì thào thầm thì, lộ ra nụ cười xán lạn.

Chương 6 : Ca ca chết (anh hùng: Bách Lý Huyền Sách, tác giả: Trạch Trư)(1 / 2)

Ca ca chết!

Bách Lý Huyền Sách ngồi tại phi nhanh sa mạc phi chu bên trên, ở trong màn đêm Vân Trung đại mạc bên trên bão táp, cho dù là đón Vân Trung đại mạc buổi tối lạnh thấu xương gió lạnh, như trước vô pháp dập tắt trong lòng của hắn bi thương và lửa giận.

Dưới ánh trăng, phía sau hắn, trường thành càng ngày càng xa, càng ngày càng mơ hồ.

Ca ca Bách Lý Thủ Ước chết!

Hắn nghe được tin tức này lúc căn bản không thể tin vào tai của mình, nhưng mà người đưa tin mang đến Bách Lý Thủ Ước di vật, hướng hắn cho thấy ca ca chỉ sợ thật đã chết rồi!

Huyền Sách ngực kịch liệt nhấp nhô, hai anh em họ vận mệnh nhiều thăng trầm, khi còn nhỏ cường đạo trên sa mạc giết thôn, hắn cùng ca ca Thủ Ước phân tán. Lần này ly biệt, chính là hơn mười năm.

Mười mấy năm qua hắn lang thang tại Vân Trung đại mạc bên trong, ở trong sa mạc sờ soạng lần mò, bao nhiêu lần suýt nữa mất mạng, cuối cùng gặp lão sư. Tại lão sư dạy dỗ bên dưới, hắn trở thành một tên xuất sắc thợ săn, đi săn cường đạo trên sa mạc cùng Vân Trung tội phạm truy nã.

Những năm này hắn tại Vân Trung đại mạc vùng Trung Đông chạy tây đi, không phải là vì kiếm nhiều hơn nữa tiền thưởng, mà là vì tìm kiếm ca ca.

Cho đến trước đó không lâu, Huyền Sách tiếp vào truy nã Hoa Mộc Lan việc, đi vào bắt Hoa Mộc Lan, lại bị nàng hạ gục, trở thành tù binh của nàng không thể không đi theo nàng đi tới trường thành, lúc này mới cùng ca ca Thủ Ước gặp lại.

Chỉ là không nghĩ tới, lần này gặp lại vậy mà như thế ngắn ngủi!

Ca ca Thủ Ước trước đó không lâu rời đi trường thành, đi vào Vân Trung đại mạc, chẳng lẽ chuyến đi này chính là vĩnh biệt?

"Ca ca quyết sẽ không chết! Hắn như vậy thông minh như vậy cẩn thận người, làm sao lại chết?" Huyền Sách giữa yết hầu phát ra một tiếng như dã thú gầm nhẹ.

Sa mạc phi chu đột nhiên tăng tốc, để đêm lạnh lạnh hơn.

Cho đến ánh trăng treo lên, Bách Lý Huyền Sách lúc này mới tỉnh táo một chút, sa mạc phi chu tốc độ mới thoáng chậm lại, buổi tối sa mạc đi thuyền là kiện chuyện nguy hiểm, dễ dàng đông cứng không nói, còn dễ dàng mất phương hướng, đáng sợ hơn chính là ban đêm ẩn hiện kẻ săn mồi.

Bản thân tùy tiện rời đi trường thành, đối thủ vệ quân không từ mà biệt, quả thực rối loạn tấc lòng.

"Lão sư thường xuyên khuyên bảo ta, gặp chuyện phải tỉnh táo, cân nhắc sau đó làm. Ca ca chết tại Vân Trung đại mạc tin tức chỉ là một người xa lạ đem đến cho ta, chưa hẳn chính là thật."

Sa mạc phi chu từ từ chậm lại, Huyền Sách tìm tới một gốc chết héo lão thụ, đem phi chu thuyền đi biển bên dưới, lấy

xuống phi chu hạch tâm đang tại bốc lên bừng bừng nhiệt khí hắc ngọc.

Hắn sa mạc phi chu là cải tiến sau Hắc Tinh sa phi chu, tên là phi ngư. Phi ngư thuyền phía trước là đầu cá, con thoi hình va chạm thuẫn, hai bên là hình giọt nước thân thuyền, giống như là con cá thân thể.

Phía trước bao trùm sa mạc Thánh giáp trùng hai phiến bên ngoài cánh, mở ra bên ngoài cánh, chính là trữ vật cách cùng phi chu hạch tâm.

Phi ngư thuyền chỗ ngồi tại đuôi cá phía trước, cùng sở hữu hai cái, phía trước là Huyền Sách vị trí lái, dưới chân bàn đạp giống như là vây cá. Đằng sau là tội phạm vị, trên cơ bản chỉ có thể bỏ xuống một cái mông, ngồi rất không thoải mái.

Hiện tại hắn không làm thợ săn, ngay sau đó tội phạm vị liền chất đầy đồ ăn cùng uống nước.

Hắc Tinh sa là Vân Trung một loại tài nguyên khoáng sản, cùng Vân Trung đại mạc Hoàng Sa tương xích, có thể nổi giữa không trung, bởi vậy mọi người dùng Hắc Tinh sa tới chế tạo xương rồng, để cát thuyền có thể nổi giữa không trung hai ba thước. Thương đội thường thường lại ở cỡ lớn trên thuyền buôn sắp đặt cánh buồm, mượn sức gió lai sứ thương đội tiến lên, loại này thương thuyền tốc độ sẽ không rất nhanh.

Vân Trung cường đạo trên sa mạc để cho tiện ăn cướp, trừ đi dựa vào trời ăn cơm cánh buồm, cải tiến phi chu hạch tâm, lấy hắc ngọc thôi thúc dưới thuyền tua bin, hướng về phía sau phun ra không khí, để phi ngư thuyền tốc độ tăng lên rất nhiều.

Huyền Sách phi ngư thuyền là từ cường đạo trên sa mạc trong tay cướp tới, đi qua hắn cải tiến, tốc độ càng nhanh.

Huyền Sách dùng phi liêm chém đứt một chút cành khô, nhóm lửa nhen lửa, hỏa diễm xua tán đi trong sa mạc lạnh lẽo.

Hắn dựa vào cây ngồi xuống, mở ra ca ca di vật, người đưa tin đưa tới là một cái đơn giản bọc, bên trong loại trừ ca ca quần áo bên ngoài, còn có một khối dài ba tấc ngọc vỡ, một cái bút kí.

Huyền Sách mở rộng quần áo, trên quần áo nhuộm vết máu, ngực cùng sau lưng đều có một cái phá vỡ cửa động, giống như là bị lợi kiếm đâm xuyên qua lồng ngực cùng giữa lưng.

Huyền Sách cau mày, duỗi ra ngón tay tại trên quần áo cửa động chỗ khoa tay múa chân một lần: "Giữa lưng vết thương càng dài, trước ngực vết thương hẹp, chứng minh lợi khí là từ giữa lưng đâm vào, trước ngực đâm ra. Từ phía sau lưng ám toán ca ca ta… Ca ca từ trước tới nay trốn ở trong bụi cỏ thả bắn lén, đối chiến trận có cường đại đến không gì không biết năng lực nhận biết, không có bất kỳ người nào có thể sờ tới sau lưng của hắn, càng không khả năng tại khoảng cách gần như vậy ám toán hắn…"

Hắn nhớ tới Bách Lý Thủ Ước bản lĩnh, lắc đầu: "Loại trừ ta, hắn tuyệt không có khả năng để cho người ta đi tới khoảng cách gần như thế! Không có người có thể từ phía sau lưng giết hắn!"

Huyền Sách lấy lại bình tĩnh, để quần áo xuống, kiểm tra khối kia ngọc vỡ.

Chỉ thấy ngọc vỡ hiện ra mê người xanh biển, chạm đến lúc đó có một loại hơi lạnh cảm giác sẽ theo làn da chui vào xương cốt, một chút xíu hướng trái tim leo.

Huyền Sách vội vàng đem khối này ngọc vỡ bỏ xuống, tại hỏa diễm bên trên nướng nướng tay, nghi ngờ không thôi.

"Vân Trung ngọc thạch thường thường chế tạo tự ngọc thành, nơi đó có mạch khoáng. Chẳng qua ngọc thạch ta cũng

đã gặp mấy khối, nhưng đều không có khối này quỷ dị như vậy. Khối này là cái gì ngọc thạch?"

Hắn lại nhặt lên ca ca bút ký, mở ra tờ thứ nhất, lập tức nhảy lên, từ phi ngư thuyền rương nhỏ bên trong tìm ra ca ca Thủ Ước cho mình viết thư.

Phong thư này là bọn họ gặp lại sau ca ca thân bút viết. Lúc ấy ca ca yêu cầu hắn gia nhập trường thành thủ vệ quân, hắn liền gia nhập, nhưng không nghĩ tới trường thành thủ vệ quân như vậy buồn tẻ, cái này cũng không được làm, cái kia cũng không được làm. Hắn tại Vân Trung đại mạc tự do tự tại đã quen, bị quản được cuống lên, liền nổi trận lôi đình, chuẩn bị rời đi trường thành quay về đại mạc.

Ca ca Thủ Ước ngay sau đó liền viết như vậy một phong thư, khuyên hắn lưu lại, hắn tuy là ngoài miệng đối ca ca việc làm khịt mũi coi thường, nhưng đối phong thư này cũng rất quý trọng, trịnh trọng cất giấu.

Huyền Sách mở rộng thư, nhờ ánh lửa đối chiếu trong sổ chữ viết.

Đột nhiên, hắn song bên tóc mai thật to tai thú chớp một lần, hai vai nhẹ nhàng run lên, hai cái phi liêm mang theo dài đến hơn trượng xiềng xích bay ra, xuy xuy hai tiếng, hai bên trái phải cắm ở đại mạc bên trong.

Huyền Sách tiếp tục kiểm tra trong sổ chữ viết, mà trong sa mạc lại truyền đến sột sột soạt soạt âm thanh, một đám cua cát bị ánh lửa thu hút, từ dưới sa mạc chui ra.

Bọn chúng trong sa mạc thực hủ giả, mọc ra to bằng cái thớt thanh kim vỏ ngoài, cùng với to lớn ngao, giống như là khổng lồ cua, nhưng mà lại sinh hoạt tại Vân Trung đại mạc.

Bọn chúng gặp qua lọc trong đất cát thanh kim, đem thanh kim ăn, ở trên lưng sinh trưởng ra cứng rắn vô cùng thanh kim

vỏ ngoài. Có tầng này vỏ ngoài đi ra kiếm ăn, liền sẽ không bị trong sa mạc mặt khác mãnh thú tuỳ tiện giết chết.

Chẳng qua những nguy hiểm này sinh vật lại không có tới gần, mà là tại trượng bên ngoài liền dừng bước lại, mắt nhỏ nhìn ánh lửa, không dám đến gần.

Cắm ở bọn chúng trước mặt phi liêm hiện ra thanh sắc quang mang, toàn thân đều là từ thanh kim tạo thành, chỗ tay cầm khảm nạm to bằng móng tay một khối ngọc vỡ.

Cái này hai cái phi liêm, chính là dùng cua cát trên lưng thanh kim chế tạo thành!

Hai cái phi liêm, cùng Huyền Sách thân thể lớn nhỏ kém xa, cần tiêu hao tính ra hàng trăm cua cát mới có thể chế tạo ra cái này hai cái binh khí!

"Nét chữ không sai, là ca ca!"

Huyền Sách so sánh xong xuôi, thận trọng cất kỹ thư tín, bắt đầu đọc bút ký bên trong nội dung.

"Mười sáu ngày , trời trong xanh. Tinh bàn ốc đảo.

"Tinh bàn ốc đảo bên trong sa phỉ quá đáng ghét, chẳng qua nơi này sa cức hoa lại là một loại mỹ diệu nguyên liệu nấu ăn, đệ đệ rất thích ăn. Sa cức hoa một cái, trác thủy kiếm ra, xuyên vào nước lạnh. Khuấy nhào nặn đi chất lỏng, cắt nát, dùng muối hoặc đường gia vị… Đệ đệ có lẽ còn là giống như khi còn bé đồng dạng thích ăn đường a?"

Huyền Sách cắt một tiếng, có chút khinh thường: "Đường? Đại mạc hán tử từ trước đến nay ăn muối ăn cát giống như uống nước đồng dạng, trẻ con mới ăn kẹo!"

Hắn xóa đi khóe miệng nước bọt, tiếp tục đọc xuống, bút ký tiếp theo đoạn vẫn là sa cức hoa phương pháp ăn, dùng để trứng tráng cùng lạnh chuyển đậu phụ.

Huyền Sách không có tìm được bao nhiêu tin tức hữu dụng, lại nhìn ra có chút đói bụng.

Một trang này cuối cùng, Thủ Ước nhắc tới mình là theo chân thương đội đi tới tinh bàn ốc đảo đặt chân, tại tiêu kim phường gặp chiếm cứ nơi đây cường đạo trên sa mạc đầu mục Sa Đà.

Hắn mở ra trang thứ hai, lại không có tìm tới đến tiếp sau.

Chân chính trang thứ hai không biết bị ai xé toang, trang kế tiếp vẫn là thế nào làm đồ ăn, còn có một chút vụn vụn vặt vặt nhìn như không quan trọng tin tức.

"Bị xé toang cái kia một trang ghi chép chắc là ca ca đi theo thương đội đi vào tinh bàn ốc đảo mục đích, nhưng mà tại sao lại bị người xé toang? Là ca ca xé toang, vẫn là những người khác xé toang?"

Huyền Sách ngẩng đầu, nhìn đại mạc bên trong tinh không, "Buổi sáng ngày mai, đi tinh bàn ốc đảo tra một chút liền biết. Không biết Sa Đà phải chăng còn ở đó?"

Ngày thứ hai sao kim còn chưa bay lên, Huyền Sách cũng đã rời giường, đem hắc ngọc xếp vào đang phi ngư thuyền hạch tâm, khởi động phi ngư thuyền gào thét mà đi, sau lưng lưu lại một đạo thật dài bụi bặm mang.

Khi mặt trời lên, hắn đi tới tinh bàn ốc đảo bên ngoài.

Phi ngư thuyền dừng ở thật cao trên gò núi, Huyền Sách thân thể thẳng tắp đứng tại phi ngư trên thuyền ngóng nhìn tinh bàn ốc đảo.

Tinh bàn ốc đảo là lân cận một mảnh ốc đảo gọi chung, ánh sao sông là lòng đất sông ngầm, ở đây lộ ra mặt đất, đứt quãng, mỗi một chỗ lộ ra mặt đất địa phương chính là một chỗ ốc đảo.

Đến ban đêm đứng tại chỗ cao nhìn lại, ốc đảo nguồn nước tỏa ra ánh sao, chi chít khắp nơi, bởi vậy được gọi là tinh bàn.

Nơi này ngư long hỗn tạp, tuy là cũng có bán dạo người, nhưng cũng thường có cường đạo trên sa mạc ẩn hiện. Bán dạo cùng cường đạo trên sa mạc thường thường ở tại khác biệt ốc đảo bên trong, không xâm phạm lẫn nhau, thậm chí bán dạo sẽ còn cùng cường đạo trên sa mạc làm ăn, bổ sung nhau.

Chương 7 : Ca ca chết (anh hùng: Bách Lý Huyền Sách, tác giả: Trạch Trư)(2 / 2)

Vân La khư Chương 1: Ca ca chết (anh hùng: Bách Lý Huyền Sách, tác giả: Trạch Trư)(2 / 2)

Nhưng rời đi tinh bàn ốc đảo, cường đạo trên sa mạc cùng bán dạo chính là không chết không thôi đối đầu.

Ốc đảo bên trong còn có chút dân bản xứ, có đôi khi làm lấy bán dạo mua bán, có đôi khi cũng làm cường đạo trên sa mạc, bọn họ cũng sẽ thu cường đạo trên sa mạc cướp tới đồ vật, vì cường đạo trên sa mạc thủ tiêu tang vật, rất không có nguyên tắc.

“Ca ca tại bút ký bên trong nhắc tới hắn tại tiêu kim phường gặp được một cái tên là Sa Đà cường đạo trên sa mạc đầu mục, nói không chừng hắn mục đích của chuyến này cùng Sa Đà liên quan đến.”

Huyền Sách ở trên cao nhìn xuống quan sát tinh bàn ốc đảo, chỉ thấy phần lớn ốc đảo đều rất quạnh quẽ, không nhìn thấy thương đội thương thuyền, chỉ có một cái ốc đảo bên trong có thể nhìn thấy cường đạo trên sa mạc đặc thù cát thuyền. Phần lớn cát thuyền đều đi qua cải tiến, tốc độ muốn so thương thuyền nhanh rất nhiều.

“Sa Đà có lẽ là ở chỗ đó.”

Huyền Sách nhảy lên phi ngư thuyền, hướng cái kia phiến ốc đảo chạy tới.

Buổi sáng trong không khí không có một chút chút gió, để hắn có chút bất an, hiện tại là Vân Trung đại mạc gió mùa thời kỳ, những năm qua thời gian này cuồng phong không ngừng, bởi vậy được gọi là ngừng thương nghiệp kỳ.

Lúc này bán dạo vô cùng nguy hiểm.

"Chỉ là ngày hôm nay thế mà không có một chút gió, có chút dị thường." Huyền Sách nhìn về phía bầu trời xa xăm, nơi đó vàng cam cam, xác minh hắn suy đoán.

Đây là bão cát sắp tới dấu hiệu.

Phi ngư thuyền không nhanh không chậm tiếp cận cái kia phiến ốc đảo, xa xa chỉ thấy ốc đảo bên ngoài bày đặt nhiều tầng từ chối cọc buộc ngựa, bên trên đầy trói đầy kim loại tuyến, rất là chắc.

Đây là dùng để đề phòng bão cát vũ khí, bão cát bên trong thường có cát cút cỏ đột kích, dùng từ chối cọc buộc ngựa có thể chặn lại, mà kim loại tuyến thì là vì dẫn điện, dẫn dắt bão cát bên trong sét đánh.

Phi ngư thuyền chậm lại tốc độ chạy vào ốc đảo, gió nhẹ thổi tới, phất động Huyền Sách lông lá xồm xàm tai thú.

"Gió nổi lên." Huyền Sách thầm nghĩ.

Lỗ tai của hắn cao hơn đầu năm sáu centimet, lông tơ hẹp dài, rất dễ dàng liền có thể cảm giác được trong không khí nhỏ bé chấn động.

Mặt trời tuy là sơ sơ bay lên, nhưng đã có chút nóng bức, nướng đến ánh mắt có chút bóp méo.

"Một cái hỗn huyết ma chủng tiểu quỷ…" Ốc đảo con đường bên cạnh truyền tới một khói giọng âm, giống như là một cái thiêu đốt lên kẻ nghiện thuốc đang nói chuyện.

Huyền Sách như trước vững vàng ngồi đang phi ngư trên thuyền, con mắt dư quang nhìn thấy ốc đảo ngổn ngang khu phố một bên, chỉ thấy một cái ngậm lấy điếu thuốc đấu vẻ mặt chiếu đỏ thẫm nam tử trung niên đang từ trong phòng đi ra, mở lấy có mang chút kinh ngạc nhìn hắn.

Phi ngư thuyền không nhanh không chậm đi về phía trước, ốc đảo trung tâm có rất nhiều cát thuyền dừng sát ở một cái tửu quán bên cạnh, những này cát thuyền đều đã lấy xuống hạch tâm bên trong hắc ngọc, chỉ là lơ lửng cách mặt đất.

Hai bên đường phố, nhiều hơn nữa dân bản địa đi ra, có nam có nữ, tò mò quan sát Huyền Sách cái này hỗn huyết ma chủng thiếu niên.

Huyền Sách đã sớm không cảm thấy kinh ngạc, hắn đi theo lão sư tại Vân Trung đại mạc làm thợ săn lúc, sớm đã thành thói quen mọi người ánh mắt khác thường. Hắn cùng ca ca Bách Lý Thủ Ước quả thực không phải thuần chủng nhân loại, mà là ma tộc cùng nhân tộc hỗn huyết.

Mặc dù là sáng sớm, phía trước tửu quán bên trong nhưng đã truyền đến tiếng ồn ào, một đám cường đạo trên sa mạc tại tửu quán bên trong ăn uống linh đình.

Huyền Sách tại mọi người chăm chú nhìn xuống đi tới tửu quán đối diện phố bán cháo, đem bản thân phi ngư thuyền dừng lại, đi vào phố bán cháo bên trong, quan sát tửu quán bên trong tình hình.

Huyền Sách chọn một cái gần cửa sổ vị trí, chọn một phần rau trộn sa cức hoa, nửa cân bánh bao thịt cùng một bát cháo, dặn dò tiểu nhị sa cức hoa muốn ngọt. Điếm tiểu nhị kia một mặt cổ quái nhìn một chút hắn, ngay sau đó đi chuẩn bị.

Hắn quan sát bốn phía, Vân Trung đại mạc người hiển nhiên buổi sáng không thích húp cháo, mà là thích uống rượu,

bởi vậy phố bán cháo bên trong loại trừ hắn chỉ có một người khách nhân.

Cái này khách dùng khăn trắng bịt lỗ mũi, trên người rất là sạch sẽ mát mẻ, từ hắn lộ ở bên ngoài làn da đến xem, hắn không phải tinh bàn ốc đảo dân bản xứ. Dân bản xứ làn da thô ráp khô hanh, hiện ra màu đỏ thẫm, mà da của hắn cũng rất là trắng ngần.

Tuổi của hắn không lớn, chú ý tới Huyền Sách ánh mắt, ngay sau đó mỉm cười gật đầu ra hiệu.

Hắn tuy là bịt lỗ mũi, nhưng trong mắt lộ ra tươi cười cũng rất có sức cuốn hút, Huyền Sách cũng không nhịn được nhẹ nhàng gật đầu ra hiệu.

Qua không lâu, đồ ăn đưa tới, Huyền Sách trước tiên thưởng thức sa cức hoa, vẻ mặt nhất thời một khổ: "Ta khi còn bé thích ăn chính là cái này?"

Sa cức hoa có một cỗ rất xông mùi thơm, lại thêm đường, mùi vị liền càng thêm khó mà nuốt xuống.

"Ca ca đều là coi ta là thành trẻ con, nhưng ta đã sớm trưởng thành!"

Hắn nhặt lên một cái bánh bao, hướng đối diện tửu quán nhìn lại, tỉ mỉ quan sát: "Tửu quán bên trong có hai mươi ba cường đạo trên sa mạc, cái nào mới là đầu mục Sa Đà?"

Chỉ thấy rất nhiều cường đạo trên sa mạc đều tại hướng bên trong một cái quấn lấy đầu bạc khăn hán tử mời rượu, Huyền Sách ánh mắt sáng lên, trong lòng yên lặng tính toán: "Nhìn tới đầu bạc khăn chính là Sa Đà. Nhưng hắn đồng đảng nhiều như vậy, như thế nào mới có thể bắt giữ Sa Đà, ép hắn nói ra ca ca tới chỗ này mục đích cùng động tĩnh đây?"

Hắn không khỏi rơi vào suy nghĩ, trước mắt lại hiện ra lão sư cao gầy thân ảnh cùng kiên nghị gương mặt.

Lão sư đều là nói cho hắn biết muốn tính trước làm sau.

Lão sư tại hành động trước đó đều là nhắm mắt ngưng thần, rất là nghiêm túc suy nghĩ bản thân mỗi một bước hành động, ứng biến mỗi một loại khả năng, thậm chí tính toán tốt chính mình mỗi một cái động tác tạo thành kết quả.

Bởi vậy vị này trẻ tuổi lão sư mới có thể bách chiến bách thắng!

"Lão sư còn đều là rất u buồn."

Huyền Sách cố gắng làm ra u buồn dáng vẻ, nhắm mắt lại, suy nghĩ như thế nào mới có thể tại hai mươi ba đầu đao liếm huyết đạo phỉ bên trong thành công bắt Sa Đà.

Hắn càng nghĩ càng là tâm phiền, đột nhiên bưng lên cháo, ngẩng đầu phù phù phù uống sạch bách, ngay sau đó đem bánh bao cất trong ngực, cháo tiền để lên bàn, xoay người nhảy ra phố bán cháo, từ bản thân phi ngư trên thuyền quất xuống hai cái phi liêm.

Hắn một bên hướng đối diện tửu quán đi tới, một bên đem phi liêm xiềng xích vòng chụp vào trên cổ tay. Hai cái thanh kim phi liêm hợp nhất cùng một chỗ giống như là màu xanh hồ điệp.

"Kế hoạch của ta chính là… Tùy cơ ứng biến!"

Hắn lay động đầu vai, xiềng xích rầm rầm vang vọng, cất bước đi vào tửu quán, thẳng tắp hướng cái kia đầu bạc khăn hán tử đi tới.

Tửu quán bên trong đột nhiên liền an tĩnh lại, từng đôi mắt rơi vào Huyền Sách trên người.

Có cường đạo trên sa mạc lập tức vây lại đáy bàn vũ khí, có thì đứng dậy.

“Tiểu quỷ, nơi này không phải ngươi tới địa phương!” Một cái giống như cột điện đại hán khôi ngô đứng người lên, so Huyền Sách cao hơn nửa người, thò tay chụp vào Huyền Sách đầu vai.

Nhưng vào lúc này, Huyền Sách thân hình bỗng nhiên trầm xuống, hai vai lay động, chỉ trong nháy mắt một cỗ khó có thể tưởng tượng lực lượng từ trong cơ thể bộc phát, toàn bộ tửu quán mặt đất lắc run một cái!

Hai vai của hắn kéo theo hai cái phi liêm múa, cái kia cường tráng đại hán lập tức thu tay lại lui về phía sau, thò tay hướng sau lưng đại đao bắt tới, lại thấy Huyền Sách một cái phi liêm gào thét bay ra, vù một tiếng đem cái kia đầu bạc khăn hán tử trói lại!

Tửu quán bên trong nhất thời truyền đến cabin leng keng vũ khí ra khỏi vỏ tiếng, từng cái cường đạo trên sa mạc tung người nhảy lên, vung lên vũ khí.

Lấp lóe thân ảnh cùng vung vẩy binh khí ở giữa, Huyền Sách thân hình như quỷ mị giống như hiện lên, tránh đi từng cái cường đạo trên sa mạc, hiểm lại càng hiểm từ binh khí của bọn họ bên dưới xuyên qua!

Một cái lợi kiếm thậm chí lướt qua sợi tóc của hắn, có vài sợi tóc bay xuống xuống.

Những cái kia nhảy lên cường đạo trên sa mạc chỉ có thể nhìn thấy một đạo tàn ảnh từ trước mắt mình lướt qua, đợi đến tàn ảnh biến mất, liền gặp Huyền Sách xuất hiện tại cái kia đầu bạc khăn nam tử phía trước.

Cái kia đầu bạc khăn nam tử kinh hãi thình thịch một tiếng ngồi trên ghế, trong mắt tràn đầy kinh hoảng, bị Huyền Sách một chân giẫm tại trên ngực.

Tuyệt kỹ, Thuấn Liêm Thiểm!

Huyền Sách đi theo lão sư tu hành nhiều năm, từ lão sư thân pháp bên trong tìm hiểu ra tuyệt kỹ của mình, hắn phi liêm xiềng xích bay ra, khóa lại con mồi, phi liêm xiềng xích tựa như cùng dẫn dắt tuyến, theo căn này dẫn dắt tuyến, tốc độ của hắn có thể đi đến mắt thường vô pháp bắt giữ mức độ!

Huyền Sách nâng lên tay trái phi liêm, chặn lại nam tử áo trắng cổ họng, quát: "Tất cả dừng tay! Ai dám lên phía trước, ta liền giết hắn!"

Từng cái cầm trong tay vũ khí vọt tới cường đạo trên sa mạc vội vàng dừng lại thân hình, nhao nhao la lên: "Đừng giết hắn, có chuyện cố gắng nói!"

Huyền Sách phi liêm như trước đè ở đầu bạc khăn nam tử trên cổ, đằng đằng sát khí: "Sa Đà, ta không phải tới săn giết ngươi, mà là muốn hỏi thăm ngươi một người, Bách Lý Thủ Ước. Hắn năm ngày trước có lẽ tới qua nơi này."

Cái kia đầu bạc khăn nam tử sắc mặt trắng bệch, run rẩy nói không ra lời.

Lúc này, Huyền Sách sau lưng truyền tới một âm thanh: "Bách Lý Thủ Ước? Năm ngày trước thật sự là hắn tới qua nơi này, lúc ấy cùng đi qua nơi này còn có một nhánh hải ngoại tới thương đội. Chẳng qua Bách Lý Thủ Ước cùng chi kia thương đội rất nhanh liền rời đi , dựa theo chi kia thương đội lộ tuyến đến xem, bọn họ chắc là đi tới ngọc thành. Mà thông hướng ngọc thành, cần phải đến đi Tiểu Lâu Lan đường đi. Hiện tại là gió mùa thời kỳ, bọn họ hẳn là sẽ tại Tiểu Lâu Lan đặt chân."

Huyền Sách theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một cái mở lấy hoài đại hán ngồi tại tửu quán trong góc tường, khuôn mặt bị bóng ma chặn lại.

Đại hán kia thân thể cao lớn, mặc trên người cũ nát khổ hạnh tăng y váy, để trần đầu, đỉnh đầu còn có giới ba, không

nhanh không chậm nói: “Mặt khác, thợ săn Huyền Sách, ta sẽ nói cho ngươi biết một việc.”

Khuôn mặt của hắn chậm rãi từ trong bóng tối hiển lộ ra, lộ ra một tấm cương nghị gương mặt, khóe mắt trái còn có một đạo mặt sẹo, nhếch miệng nở nụ cười, lộ ra miệng đầy thuốc lá hun đen nát răng: “Ngươi bắt nhầm người. Ngươi bắt người này, là chúng ta bắt cóc Thương công tử. Ta, mới là Sa Đà!”

Chương 8 : Tùy cơ ứng biến (1 / 2)

"Bắt nhầm người? Ngươi không phải Sa Đà?" Huyền Sách giật mình, nhìn về phía bị bản thân giẫm tại dưới chân đầu bạc khăn nam tử.

Cái kia đầu bạc khăn nam tử liền vội vàng gật đầu: "Ta là Ngọc thành Thương gia Thương Bình, không phải Sa Đà! Đánh chết ta, cha ta sẽ không cho các ngươi tiền chuộc!"

Huyền Sách cái trán toát ra rậm rạp mồ hôi lạnh, lúc trước hắn nhìn thấy những này sa đạo đối thoại khăn trùm đầu nam tử mười phần cung kính, nhao nhao hướng hắn mời rượu, liền cho rằng đầu bạc khăn nam tử chính là Sa Đà.

Không nghĩ tới, cái này đầu bạc khăn nam tử là cái bị bắt cóc người!

"Ngươi bị bắt cóc, vì sao còn cùng những này đạo tặc cười cười nói nói?"

Huyền Sách như trước đem phi liêm gác ở Thương Bình công tử trên cổ, lạnh lùng nói: "Vì sao bọn họ đối ngươi như vậy cung kính, còn hướng ngươi kính rượu? Ngươi chính là Sa Đà!"

Sa Đà đứng dậy, thô lỗ âm thanh có chút chói tai, ha ha cười nói: "Chúng ta thật vất vả trói tới Thương công tử, đương nhiên phải đối Thương công tử khách khí, cho hắn ăn ngon uống ngon, để Thương gia lấy tiền tới chuộc. Nếu như hắn có cái thương vong, chúng ta không còn tiền chuộc, chẳng phải là thua thiệt lớn?"

Huyền Sách vậy mà cảm thấy hắn nói rất có đạo lý.

Thương Bình công tử cũng liền gật đầu liên tục, hiển nhiên hắn bị bắt cóc mấy ngày này trải qua rất tốt, nói: "Ta thậm chí mập mấy cân."

Một cái thân mặc vải thô quần áo cường tráng giống là trong ngực cất hai cái không an phận thỏ mập đại thẩm cười nói: "Thợ săn Huyền Sách, ngươi đại khái không hiểu rõ chúng ta Tinh Nguyệt sa đạo đoàn quy củ a? Trộm cũng có đạo, chúng ta Tinh Nguyệt sa đạo đoàn là Vân Trung đại mạc cực kỳ có uy tín sa đạo đoàn, tiếp khách già trẻ không gạt, già trẻ giai nghi. Phàm là bị chúng ta trói qua con tin người đều nói tốt."

Huyền Sách quan sát bốn phía, tìm kiếm thoát thân con đường, lắc đầu cười nói: "Các ngươi dạng này sa đạo, ta quả thực lần đầu gặp được. Đã các ngươi tốt như vậy, nghĩ đến cũng sẽ không làm khó ta, đúng không?"

Một cái khác đầu đội mũ mềm đen gầy sa đạo chặn lại hắn ánh mắt, lười biếng nói: "Vân Trung đại mạc điên thợ săn Huyền Sách, chúng ta cũng là lần đầu nhìn thấy chân nhân. Không nghĩ tới là cái miệng còn hôi sữa tiểu quỷ. Chúng ta tuy là trộm cũng có đạo, nhưng gặp được đối thủ một mất một còn, lại nhất định muốn tiễn hắn lên đường."

Một cái khác mặt mũi dữ tợn đại hán cười gằn nói: "Đừng hiểu lầm, chúng ta nói đến loại này lên đường, không phải tiễn ngươi về nhà, mà là tiễn ngươi về cầu Nại Hà đi đầu thai!"

Sa Đà sờ lên trên cổ mang theo to lớn tràng hạt, trong mắt hiện ra hung quang: "Huyền Sách lão đệ, kiếp sau tìm đến cái tốt thai, đừng làm thợ săn!"

Tửu quán bên trong đao quang kiếm ảnh, đằng đằng sát khí.

Huyền Sách dùng phi liêm móc ở Thương Bình công tử cái cổ, đem hắn nhấc lên đến, quát: "Ai dám động đến ta liền giết hắn!"

Tửu quán bên trong sa đạo bọn họ nhất thời cuống lên, nhao nhao đưa tay: "Không muốn thương hắn!" "Có chuyện cố gắng nói!" "Có việc dễ thương lượng!"

Huyền Sách mang lấy Thương Bình chậm rãi hướng tửu quán bên ngoài di động, đề phòng đánh giá bốn phía, Thương Bình công tử run giọng nói: "Ngươi đừng làm loạn! Ta tại nơi này qua rất tốt, không cần ngươi cứu, ta bị bắt cóc hơn nửa tháng đều không có nhận qua thương! Ngươi chớ làm loạn!"

"Im miệng! Bằng không giết chết ngươi!" Huyền Sách giận dữ.

Thương Bình công tử vội vàng im miệng.

Huyền Sách mang theo hắn từ từ chuyển bước hướng ngoài tiệm đi tới, trong lòng cũng cảm thấy hoang đường vô cùng.

Dựa theo lẽ thường, sa đạo vô cùng hung ác, ăn cướp bắt cóc tống tiền, vơ vét tiền chuộc, thợ săn phụ trách đi săn sa đạo nghĩ cách cứu viện con tin, đổi tiền thưởng. Hiện tại hắn cái này thợ săn lại bắt cóc con tin, dùng người chất tính mạng uy hiếp sa đạo, những cái kia sa đạo ngược lại lo lắng con tin tính mạng không dám động thủ!

"Cũng may ta bây giờ không phải là thợ săn, bằng không sau này tại đại mạc khẳng định lăn lộn ngoài đời không nổi." Huyền Sách thầm nghĩ trong lòng.

Tinh Nguyệt sa đạo đoàn bọn thổ phỉ từng bước áp sát, rục rà rục rịch, cũng không dám động thủ, chỉ có thể trơ mắt nhìn hắn áp lấy Thương Bình công tử đi tới ngoài tiệm.

Ngoài tiệm, gió lớn dần dần lên, thổi lên tửu quán bên ngoài treo tửu kỳ.

Huyền Sách từng bước một lùi về bản thân phi ngư thuyền phía trước, bốn phía, sa đạo bọn họ hạ thấp xuống thân thể, tay cầm đao binh, ánh mắt lấp lóe, tìm kiếm cơ hội xuất thủ.

Huyền Sách dùng Thương Bình công tử ngăn tại trước người, leo lên phi ngư thuyền, lập tức đem Thương Bình giơ lên cao cao, hướng chặn lại bản thân con đường hai cái sa đạo đập đi!

Cái kia hai cái sa đạo vội vàng vứt xuống binh khí trong tay, xòe tay ra mượn Thương Bình, mà Huyền Sách phi ngư thuyền đã như mũi tên bắn ra!

"Ngươi đi sao?"

Sa Đà quát lớn, chỉ thấy tiểu trấn hai bên đều có dân trấn nắm lên chôn ở cát bên trong vòng sắt, kéo mạnh, nhất thời từng cái xích sắt nằm ngang ở con đường bên trong, chặn lại phi ngư thuyền đường đi.

Nếu như phi ngư thuyền mạnh mẽ xông tới, ắt phải sẽ đụng vào những này xích sắt bên trên, người ngửa thuyền lật!

Huyền Sách tốc độ không giảm, vung lên hai thanh phi liêm, chém về phía đạo thứ nhất xích sắt, một chuỗi tia lửa văng khắp nơi, xích sắt lên tiếng mà đứt!

Huyền Sách thân thể ngửa ra sau, trong đó một cái phi liêm hô một tiếng kề sát lồng ngực của hắn, hướng sau lưng chém tới.

Phi ngư thuyền đằng sau chính là quơ lang nha bổng mập đại thẩm , nữ tử này lực lớn vô cùng, bước đi lớn đến kinh người, đang phi ngư thuyền cất bước thời điểm liền tự thoát ra, cho dù là mang theo nặng hơn ba mươi cân lang nha bổng cũng là người nhẹ như Yến!

Lực lượng của nàng, tại Tinh Nguyệt sa đạo đoàn bên trong đứng hàng thứ nhất, cho dù là Sa Đà cái này đầu mục cũng tại

nàng phía dưới!

"Coong!"

Phi liêm cùng lang nha bổng chạm vào nhau, cái kia mập đại thẩm chỉ cảm thấy phi liêm bên trong truyền đến lực lượng lớn đến lạ thường, để nàng tay phải rách gan bàn tay, lang nha bổng bị thật cao bắn lên, trong lòng không khỏi giật mình: "Cái này vóc dáng nhỏ khí lực thật lớn! Là ma ngọc lực lượng, vẫn là hắn lực lượng?"

Cái này phi liêm cũng bị cái này một gậy đánh bay về phía trước ra, thậm chí đem Huyền Sách thân thể mang đến từ phi ngư trên thuyền bay lên!

Sau một khắc, Huyền Sách rơi xuống đất, chỉ thấy phi ngư thuyền về sau, sa đạo bọn họ nhảy đến từng chiếc từng chiếc cát thuyền phía trên, lắp đặt cát thuyền hạch tâm, nhao nhao đuổi theo!

Huyền Sách hướng về phía trước lao nhanh, hai thanh phi liêm mở đường, đem đầu thứ hai xích sắt chặt đứt, ngay sau đó xoay người nhảy lên phi ngư thuyền.

Phía sau tiếng xé gió truyền đến, mặt mũi dữ tợn đại hán bước chân như bay, vung lên một chuôi đầu vuông trọng chùy đập xuống!

Huyền Sách vung lên phi liêm ngăn cản, áp lực cực lớn đánh tới, đem phi ngư thuyền ép tới rơi xuống đất, vẫn hướng về phía trước trượt, thuận lợi từ cuối cùng một đạo xiềng xích trượt qua.

Lướt qua đạo này xiềng xích, liền có thể chạy ra mảnh này ốc đảo.

Ngay tại bị để lỡ ngắn ngủi phút chốc, mặt khác sa đạo đã ngồi cát thuyền đuổi theo hắn, hai bên trái phải đánh bọc sườn mà tới!

Huyền Sách hai tay tê dại, trong lòng cảm giác nặng nề, lấy cái tốc độ này, hắn tuyệt đối vô pháp tránh đi những này sa đạo.

Tinh Nguyệt sa đạo đoàn cứ việc danh tự lấy được rất uyển chuyển hàm xúc, mang theo Tiểu Thanh mới mùi vị, nhưng cái này sa đạo đoàn bên trong cao thủ rất nhiều, vừa mới mập đại thẩm cùng dữ tợn đại hán đều là cực kỳ lợi hại cao thủ, nếu là rơi vào vây công, chỉ sợ hắn chắc chắn phải chết!

"Khó trách ca ca lại ở bút ký bên trong ghi nhớ Sa Đà cái tên này, Sa Đà quả thực cùng mặt khác sa đạo khác biệt. Có thể tụ tập nhiều như vậy đại mạc cao thủ, hắn có chút bản lĩnh!"

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, hai bên cát thuyền mạnh mẽ đánh tới, suýt nữa đem Huyền Sách đụng ngã xuống đi.

Lại có mặt khác cát thuyền nhân cơ hội đi tới phía trước, chuẩn bị chặn lại đường đi của hắn.

"Không trốn thoát được…"

Hai bên cát thuyền kẹp lấy hắn phi ngư thuyền kéo đi, Huyền Sách ánh mắt lấp lóe, đang muốn liều mạng bị thương bắt lấy một cái sa đạo, đột nhiên hắn bên tai truyền đến một tiếng tiếng tỳ bà vang, vọt tới phía trước hai chiếc cát thuyền giống như là đụng phải bình phong vô hình, người ngửa thuyền lật, lăn lông lốc vung ra mấy trượng.

Huyền Sách mắt sắc, nhìn thấy cái kia hai chiếc cát thuyền là đụng vào một cái nằm ngang ở ốc đảo tiểu trấn đại môn ở giữa sợi tơ bên trên, cái kia sợi tơ cực vì mảnh, mắt thường hầu như không thể nhận ra cảm giác.

Trong lòng của hắn khẽ giật mình: "Căn này sợi tơ từ đâu tới?"

“Một người một cái, ngươi trái ta phải!” Bên tai của hắn truyền tới một âm thanh.

Huyền Sách theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một cái trắng nõn người trẻ tuổi cưỡi thuẫn đầu cát thuyền xuất hiện tại phía bên phải của chính mình, đem một cái khác sa đạo cát thuyền đụng xiêu vẹo!

Cái này trắng nõn người trẻ tuổi, chính là lúc trước Huyền Sách tại cửa hàng cháo bên trong gặp phải người kia!

Hắn lúc này cõng một tấm lớn đến không tưởng nổi tì bà, có tới dài năm, sáu thước, đặt tại sau lưng, tì bà đầu vừa mảnh vừa dài, như là nga cổ, tì bà thân đen nhánh, giống như là gỗ mun ngang tiết diện, rộng thùng thình kinh người.

Huyền Sách thu về ánh mắt, khống chế phi ngư thuyền đụng vào bên trái cát trên thuyền, chống đỡ lấy cái kia cát thuyền thẳng đến ốc đảo tiểu trấn đại môn mà đi.

Ốc đảo tiểu trấn đại môn chỉ có thể dung nạp hai chiếc cát thuyền kề vai xuyên qua, Huyền Sách cùng cái kia trắng nõn người tuổi trẻ cát thuyền vừa vặn song hành, đem hai bên cát thuyền gạt bỏ đến hai bên, thẳng đến lấy môn hộ hai bên bức tường mà đi.

Ngồi tại hai chiếc cát trên thuyền sa đạo riêng phần mình đứng dậy, đang định đem hai người cầm xuống, liền gặp bức tường càng ngày càng gần.

“Bành!” “Bành!”

Hai chiếc cát thuyền kể cả phía trên sa đạo cùng một chỗ đụng vào trên tường, mà Huyền Sách cùng cái kia trắng nõn người trẻ tuổi riêng phần mình điều khiển cát thuyền đón gió mạnh gào thét mà đi.

Phía sau truyền đến vù vù âm thanh xé gió, mặt khác sa đạo điều khiển lấy cát thuyền lao ra ốc đảo tiểu trấn.

Huyền Sách thủ đoạn chưởng khống phi ngư thuyền, thủ đoạn vén lên giáp xác trùng nắp hòm, lấy ra kính mát, mang lên mặt ngăn cản đập vào mặt bão cát. Đột nhiên một vệt ánh sáng bắn đánh vào phía trước hắn, ầm ầm nổ tung, sóng khí đem phi ngư thuyền cùng thuẫn đầu cát thuyền gánh đến hướng hơi nghiêng xiêu vẹo.

Những cái kia cát thuyền nhân cơ hội này rút ngắn không ít khoảng cách.

Huyền Sách ổn định phi ngư thuyền, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy phía sau sa đạo bọn họ hai hai ngồi tại một chiếc cát trên thuyền, trong đó một cỗ cát trên thuyền ngồi ở phía sau sa đạo đứng dậy, ôm một cái họng pháo to giáo dài, cán thương gác ở trước mặt sa đạo đầu vai, trên thân súng khảm nạm lấy nhỏ nhắn hắc ngọc, họng súng quang mang vừa mới tiêu tán.

Hiển nhiên, vừa rồi chính là cái này sa đạo bắn bọn họ.

Cái kia khẩu súng trường lấy Vân Trung đại mạc hắc ngọc vì khu động hạch tâm, uy lực cực lớn, giống như là một môn đường kính nhỏ đại bác, nếu là bị đánh trúng, hậu quả khó mà lường được.

Họng súng kia lại tại tích súc năng lượng, quang mang tại họng súng bên trong càng ngày càng sáng rực, chẳng qua súng này uy lực như vậy lớn, tích súc năng lượng thời gian rất dài. Huyền Sách ca ca Thủ Ước chính là thần xạ thủ, yêu súng như mạng, thường xuyên đối Huyền Sách giảng giải đủ loại súng kiến thức, bởi vậy Huyền Sách đối với súng cũng không xa lạ gì.

“Nặng như vậy súng, hắc ngọc hạch tâm lại nhỏ như vậy, tích súc năng lượng khẳng định cần hai đến ba phút!”

Huyền Sách thoáng yên tâm, “Súng này uy lực cực lớn, đối với hắn thân thể tổn thương nhất định cũng rất lớn, hắn nhiều

nhất chỉ có thể dùng ba lần!”

Vân Trung đại mạc xây dựng ở ngọc thạch văn hóa cơ sở phía trên, rất nhiều nơi đều muốn dùng đến ngọc thạch, bao quát vũ khí.

Chương 9 : Tùy cơ ứng biến (2 / 2)

Chương 2: Tùy cơ ứng biến (2 / 2)

Dùng tại vũ khí bên trên ngọc thạch được gọi là ma ngọc. Ma ngọc bên trong ẩn chứa cực vì lực lượng bá đạo, cỗ lực lượng này không thể trực tiếp tác dụng thân người, bởi vì thân thể không đủ cường đại, sẽ bị ma ngọc lực lượng thôn phệ, hóa thành xác chết di động.

Nhưng mà đi qua vũ khí loại bỏ, thông qua vũ khí truyền đạt đến thân thể, liền có thể kích phát thân thể tiềm năng. Nói thí dụ như Huyền Sách song liêm, dùng chính là ma ngọc bên trong hồng sơn ma ngọc, toàn thân màu đỏ nhạt, là ma ngọc bên trong cực phẩm.

Đem Huyền Sách kích phát hồng sơn ma ngọc lực lượng lúc, song liêm phong nhận chỗ liền sẽ sinh ra vô cùng sắc bén hồng quang, chặt đứt núi đá, tách ra vũ khí, không thành vấn đề!

Sa đạo súng trường sử dụng hắc ngọc, cũng là danh ngọc, tại phẩm chất bên trên không bằng hồng sơn ma ngọc, uy lực tuy mạnh, nhưng đối thân thể tổn thương rất lớn.

Ma ngọc bên trong lực lượng xuyên thấu qua vũ khí truyền lại đến thân thể, có thể điều khiển bao nhiêu lực lượng, thì phải xem cá nhân tu vi. Huyền Sách tại lão sư dạy bảo bên dưới, trên cơ bản đã có thể phát huy ra hồng sơn ma ngọc bảy thành uy lực.

Phía sau cát thuyền đã đuổi theo, những cái kia cát trên thuyền sa đạo bọn họ hưng phấn đến hô to gọi nhỏ, ngồi ở phía sau sa đạo nhao nhao đứng người lên, từ cát trên thuyền gỡ xuống từng cán dài vũ khí.

Bởi vì sa đạo bọn họ chủ yếu đối phó là thương thuyền loại này quái vật khổng lồ, cho nên vũ khí nhiều lấy xiềng xích buộc lấy vật nặng chiếm đa số, ví dụ như xiềng xích trường câu, xiềng xích đại chùy, xiềng xích trường mâu, phương diện đâm vào thương thuyền, đem thương thuyền ngăn chặn.

Huyền Sách đột nhiên vung lên phi liêm chém về phía cái kia trắng nõn người trẻ tuổi, người tuổi trẻ kia lấy làm kinh hãi, lại thấy Huyền Sách phi liêm rơi vào phía sau hắn, coong một tiếng, đem một cây bay tới móc câu trường mâu đánh bay.

Cái kia trắng nõn người trẻ tuổi lúc này mới tỉnh ngộ lại, hướng Huyền Sách gật đầu gửi tới lời cảm ơn,

Vù vù tiếng xé gió truyền đến, lại có mấy cái móc câu trường mâu bay tới, Huyền Sách lập tức vung vẩy hai thanh phi liêm, vận chuyển như gió, đem từng cán bay tới trường mâu đánh bay.

Cái kia trắng nõn người trẻ tuổi đột nhiên từ thuẫn đầu cát trên thuyền đứng lên, gỡ xuống trên lưng đen tì bà, kích động tì bà dây đàn, kèm theo đại mạc đặc thù âm luật vang lên, từng cán bay tới trường mâu bị tì bà bắn ra hàn quang đánh rơi!

Huyền Sách kinh ngạc, hắn gặp qua vũ khí đếm không hết, nhưng vẫn là lần đầu nhìn thấy có người dùng tì bà loại này nhạc khí làm vũ khí, có thể dùng âm luật công kích người, hắn cũng là lần đầu nhìn thấy!

Cái kia đen tì bà bên trên có một khối xanh biếc bảo thạch, Huyền Sách nhận ra, loại ngọc này đá tên là doanh xanh biếc

ma ngọc, cũng là có thể dùng làm vũ khí khảm nạm cực phẩm ma ngọc, cùng hồng sơn ma ngọc nổi danh.

"Lai lịch của hắn có lẽ rất là bất phàm!" Huyền Sách thầm nghĩ.

"Các ngươi trốn không thoát!" Sa Đà tự mình điều khiển một chiếc cát thuyền, đột nhiên nhún người nhảy lên, một chân giẫm đang phi ngư trên thuyền, một cái khác chân đạp tại thuẫn đầu cát trên thuyền, cười ha ha, tề mi thiết côn hai bên trái phải đồng thời hướng hai người công tới.

Huyền Sách cùng trắng nõn người trẻ tuổi riêng phần mình đón lấy Sa Đà một kích, bị hắn lực lượng đáng sợ chấn động đến hai tay tê dại, trong lòng kinh hãi: "Cái này Sa Đà có thể đem ma ngọc lực lượng kích phát mười thành!"

Hai người phi chu lập tức trái phải tách ra, Sa Đà nhất thời rơi xuống dưới, kéo lấy côn sắt chửi toét miệng chạy về phía trước.

"Còn tốt hắn đầu óc không thông minh." Huyền Sách thở phào nhẹ nhõm.

Chẳng qua có Sa Đà lần này việc làm, ba năm thanh trường thương đốt đốt mấy tiếng cắm ở bọn họ phi chu trên mông, mấy cái sa đạo lập tức giẫm lên trường mâu sau quả nhiên dây xích, bước nhanh như bay, hướng hai người phi chu đánh tới.

Huyền Sách đầu vai lay động, phi liêm bay ra, hai cái sa đạo một trước một sau giẫm lên xiềng xích xông về phi ngư thuyền, đi ở phía trước sa đạo không khỏi cười nói: "Tên điên, ngươi chính xác quá kém ah!"

Hắn không trốn không né, lại thấy cái kia phi liêm lau da đầu của hắn bay qua.

Mà tại phía sau hắn một cái khác sa đạo lại xui xẻo, bị ôm lấy cái cổ, hô một tiếng từ trên xiềng xích bay lên, ném tới phi

ngư thuyền phía trước.

Phi ngư thuyền từ trên người hắn gào thét chạy qua, phun hắn mặt mũi khói đen.

Một cái khác chiếc thuẫn đầu cát trên thuyền, trắng nõn người trẻ tuổi kích động tì bà bên trong dây đàn, nhanh chỉ liền run, vọt tới Huyền Sách bên người cái kia sa đạo như gặp phải trọng kích, hô một tiếng bay lên, ngã vào bụi bặm.

Huyền Sách võ cất cánh liêm, chặt đứt xiềng xích.

Mặt khác cát thuyền như trước kiên nhẫn đuổi theo, đúng lúc này, cuồng phong gào thét bên trong kỳ dị tiếng gào truyền đến, sa sa sa, rất là chói tai.

"Xem phía trước!" Một cái sa đạo tại trong cuồng phong la hét.

Huyền Sách quay đầu nhìn lại, trong lòng cảm giác nặng nề.

Chỉ thấy trong cuồng phong vô số sa cổn thảo từ cồn cát một bên khác leo lên cồn cát, từ cồn cát bên trên hướng phía dưới lăn tới.

Vân Trung đại mạc sa cổn thảo là một loại nửa thực vật bán cơ giới đặc biệt sinh vật, truyền thuyết là thời kỳ Thượng Cổ thực vật thấm nhuần tà năng biến dị mà thành.

Loại này sa cổn thảo lại ở gió mùa thời kỳ đem bản thân đâm vào đại mạc sợi rễ rút lên, những này sợi rễ gặp được gió liền sẽ quăn xoắn thành một đoàn, nhỏ bé đường kính nửa mét, đường kính lớn đường chừng một mét, đem bản thân cành lá cùng trái cây bảo hộ ở trung tâm.

Thân rễ của nó cực vì sắc bén, có chút rễ cây giống như là dao giải phẫu hình thái cua chân, có chút rễ cây thì là lỗ kim giống như không ống.

Bị gió thổi động lúc, nó cua túc đao sẽ máy móc giống như hướng cát vàng bên trong cắm tới, theo gió không ngừng lăn về phía trước.

Nó không ống thì sẽ đâm vào trên đường gặp được sinh vật trong cơ thể, đâm vào đi liền sẽ không buông ra, rút ra những cái kia xui xẻo sinh vật huyết dịch, cho đến đem đối phương hút khô huyết dịch mới thôi!

Có thể nói sa cổn thảo chỗ đến, không có một ngọn cỏ!

Hiện tại trong cuồng phong, thành phiến liên miên sa cổn thảo bị cuồng phong thổi, vượt qua cồn cát, hình thành nhấp nhô triều dâng!

Đột nhiên một đống sa cổn thảo đụng vào phi ngư thuyền đầu hộ thuẫn bên trên, để phi ngư thuyền nhẹ nhàng dừng lại, sa cổn thảo hướng một bên lăn đi,

Huyền Sách vung lên phi liêm, coong một tiếng chặn lại bên trái cát trên thuyền sa đạo vung tới trảm mã đao, một cái tay khác bay ra phi liêm thì đem phía trước sa cổn thảo tách ra!

Cái kia trắng nõn người trẻ tuổi thì không ngừng kích động tì bà dây trầm, quấn dây đàn, lấy dày nặng âm luật đem xa xa sa cổn thảo đánh bay, sa đạo giết tới trước mặt lúc, hắn mới kích động sợi tử huyền cùng bên trong dây đàn, tì bà tiếng luật lập tức trở nên bén nhọn.

Phi ngư thuyền cùng thuẫn đầu cát thuyền một đường đi ngược chiều, tại cuồng phong cùng âm vang tiếng tỳ bà bên trong đón nguy hiểm vô cùng sa cổn thảo triều dâng, một đường hướng cao lớn cồn cát đỉnh xông tới!

Phía sau, không ngừng có sa đạo bị Huyền Sách phi liêm cùng trắng nõn người tuổi trẻ tiếng tỳ bà đánh trúng, rơi xuống

cát thuyền, bị sa cổn thảo không ống đâm vào trong thân thể, phát ra tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

Sa Đà vừa sợ vừa giận, vội vàng ra sức đẩy ra từng đoàn từng đoàn sa cổn thảo, cứu huynh đệ của mình, la lên: "Tên điên Huyền Sách, khoản này thù ta nhớ rồi! Ngươi đừng chết ở những người khác trong tay, bởi vì ta muốn tự tay chém đứt đầu của ngươi!"

Tiếng tỳ bà sụt sùi, càng ngày càng xa, Sa Đà hừ một tiếng, để bị thương huynh đệ trở về tinh bàn ốc đảo, bản thân dẫn người tiếp tục đuổi giết Huyền Sách.

Nhưng gặp cuồng phong gào thét, gió thổi càng ngày càng nhanh, tầm nhìn càng ngày càng thấp, Sa Đà đám người theo sát Huyền Sách sau đó.

Huyền Sách cùng cái kia trắng nõn người trẻ tuổi thì một đường đội cuồng phong cùng sa cổn thảo, xông lên toà này cồn cát, nhưng mà chạm mặt tới chính là vô số nhấp nhô sa cổn thảo, đang tại trong cuồng phong dọc theo cồn cát hướng lên nhấp nhô!

Mà ánh mắt hai người phóng xa, chỉ thấy ánh mắt chiếu tới chỗ, đâu đâu cũng có sa cổn thảo quơ cua túc đao thuận gió mà đi!

Cho dù là trong sa mạc mãnh thú, cũng trong khoảnh khắc liền bị bọn chúng hút đi toàn thân huyết dịch!

"Tiếp tục đi lên phía trước!"

Huyền Sách vung lên hai thanh phi liêm mở đường, lớn tiếng nói, "Dừng lại chỉ có một con đường chết!"

Tiếng tỳ bà lần nữa vang lên, hai người đi thuyền khó khăn tiến lên, Sa Đà đám người đi theo đám bọn hắn tiến lên, cũng leo lên cồn cát, chúng sa đạo bỗng nhiên cắn răng một cái, giết vào sa cổn thảo trong cuồng triều.

Cát bụi trong gió lốc, sấm sét vang dội, lôi điện hạ xuống, rơi vào sa cổn thảo bên trên, nhất thời dòng điện theo sa cổn thảo lan ra đến mặt khác sa cổn thảo bên trên, hình thành một mảnh lôi điện mênh mông.

Bất luận Huyền Sách, trắng nõn người trẻ tuổi, vẫn là Sa Đà chờ sa đạo, đều bị điện giật đến toàn thân run rẩy, miệng phun khói đen.

Gió thổi càng ngày càng nhanh, Sa Đà đám người dần dần mất đi Huyền Sách cùng trắng nõn người tuổi trẻ tung tích.

Huyền Sách cùng cái kia trắng nõn người trẻ tuổi còn tại khó khăn tiến lên, vượt mọi chông gai, hai người chỉ cảm thấy hai tay của mình giống như là mang theo hai ngọn núi lớn, hầu như nâng không nổi đến, đau buốt nhức đến muốn mạng. Lực lượng của bọn hắn hoàn toàn hao hết, chỉ là tại dựa vào ý chí lực chống đỡ.

Mà cuồng phong mang theo cát vàng dán tại bọn họ miệng mũi khăn lụa bên trên, càng làm cho bọn họ khó mà thở dốc!

Càng đáng sợ chính là, tràng này sa cổn thảo triều dâng giống như là vô cùng vô tận, vĩnh viễn cũng đi không đến cuối cùng!

Đột nhiên, Huyền Sách lỗ tai lay động, trên mặt lộ ra nét mừng: "Gió nhỏ!"

Hắn cười to nói: "Gió cuối cùng nhỏ!"

Trắng nõn người trẻ tuổi kinh ngạc nhìn nhìn hắn, hơi nghi hoặc một chút, hắn cũng không có cảm giác được cuồng phong có bất kỳ yếu bớt dấu hiệu.

Nhưng mà cũng không lâu lắm, cuồng phong vậy mà thật nhỏ đi rất nhiều!

Cuối cùng, cuồng phong từ từ ngừng lại, phô thiên cái địa sa cổn thảo cũng nhất thời mất đi động lực, cắm rễ ở trong sa mạc, từng đầu sợi rễ giãn ra, lộ ra được bảo hộ tại sợi rễ ở giữa trái cây, đỏ rực mê người.

Hiện tại những này sa cổn thảo cành lá trở nên mềm mại, trái cây mùi thơm thấm người phế phủ, hoàn toàn không có lúc trước như vậy nguy hiểm.

Huyền Sách từ phi ngư trên thuyền tuột xuống, ngã chổng vó ngã ở đại mạc bên trên, hô hô thở hổn hển, cũng không tiếp tục muốn bò dậy.

Cái kia trắng nõn người trẻ tuổi cũng té nhào vào trên cát vàng, hô hô thở.

"Ta tên là Huyền Sách." Huyền Sách hướng hắn xòe tay ra, "Thợ săn Huyền Sách. Hiện tại là trường thành thủ vệ quân."

"Ta tên là Linh, Nhạc Sư Linh."

Cái kia trắng nõn người trẻ tuổi cũng đưa tay ra cùng hắn nắm chặt lại, uể oải nói, "Có đôi khi cũng làm thợ săn. Ta nhận Thương gia nhờ vả, nghĩ cách cứu viện Thương Bình công tử."

Huyền Sách cố nén bắp thịt đau buốt nhức, trở mình một lần ngồi dậy, nắm chặt một đôi móc liêm: "Ngươi là thợ săn, vì sao không đi cứu ngươi Thương công tử, ngược lại cùng ta cùng một chỗ trốn chết? Còn có, ngươi vì sao muốn trộm ta ngọc vỡ?"

"Trộm ngươi ngọc vỡ?" Nhạc Sư Linh giật mình, sắc mặt biến hóa, vội vàng sờ lên ngực, sắc mặt lại biến, vội vàng hướng phi ngư thuyền nhìn lại.

Phi ngư trên thuyền, để đó Bách Lý Thủ Ước di vật trong gói hàng, đang có thứ gì tại chui tới chui lui!

“Rau diếp (Oa Cự), không được trộm người đồ vật! Nhanh đi ra cho ta!” Nhạc Sư Linh vội vàng quát.

P/S : Tên con kia là Oa Cự - nghĩa là rau diếp, đang định để thế cho thân thiện :v

Mn cho ý kiến có j ca sửa

Chương 10 : Ngọc tử rau diếp (1 / 2)

Vân La khư Chương 3: Ngọc tử rau diếp (1 / 2)

"Rau diếp?" Huyền Sách hơi giật mình, đây là tên là gì?

Chỉ thấy cái kia trong gói hàng sột sột soạt soạt, lộ ra ba mảnh thật dài lá cây, giống như là thỏ lỗ tai, chỉ là có ba cái.

Lá cây bên dưới chui ra cái lấm la lấm lét ngọc thạch tiểu nhân nhi, mang trên mặt một cái độc nhãn long bịt mắt, che kín một con mắt, cánh tay nhỏ chân ngắn, chỉ có cao năm, sáu tấc, nhưng khuôn mặt lại có vẻ mười phần hung hãn.

Tròng mắt của nó nhanh như chớp loạn chuyển, trong tay còn mang theo một khối ngọc đá chế tạo tiểu chủy thủ, trong tay kia thì là ca ca Thủ Ước di vật, khối kia xanh biển ngọc vỡ.

Nhạc Sư Linh giận tái mặt tới: "Rau diếp, đem ngọc thạch trả lại hắn! Chúng ta thợ săn đi ra lang bạt, sẽ không lấy không đồ của người khác, nhất định muốn bản thân dùng hai tay kiếm! Bỏ xuống!"

Cái kia tên là rau diếp ngọc thạch tiểu nhân hung tợn hướng hắn khoa tay múa chân tiểu chủy thủ, rất là hung tàn, trong miệng nói không rõ ý nghĩa lời nói: "Nãi công! Nãi công nãi công nãi công!"

"Ngươi còn dám mắng ta?"

Nhạc Sư Linh giận dữ, kích động tì bà, đem cái kia ngọc thạch tiểu nhân bắn bay.

Ngọc thạch tiểu nhân bay lên cao cao, đầu dưới chân trên cắm ở cát vàng bên trong, xanh biển ngọc vỡ rơi vào cách đó không xa.

Nhạc Sư Linh giãy dụa lên đường, khập khiễng đi ra phía trước, lấy ra một tấm vải, đem xanh biển ngọc vỡ nhặt lên, hai tay nâng đưa đến Huyền Sách phía trước, nghiêm mặt nói: "Ta tiểu người hầu đặc biệt yêu thích mỹ ngọc, phạm vào lòng tham trộm ngọc, xin Huyền Sách huynh đệ thứ lỗi."

Huyền Sách đón lấy khối kia ngọc vỡ, chỉ thấy rau diếp ngọc thạch tiểu nhân nhi từ cát vàng bên trong rút ra đầu, nắm ngọc thạch tiểu chủy thủ nhanh như chớp chạy đến Nhạc Sư Linh gót chân đằng sau, thò đầu ra nhìn, lén lén lút lút, nhìn chằm chằm hắn trong tay ngọc vỡ, trong miệng lải nhà lải nhải.

Thoáng nhìn hắn nhìn qua, rau diếp ngọc thạch tiểu nhân nhi nâng lên ngọc thạch tiểu chủy thủ, sắc mặt dữ tợn, tại trên cổ của mình hư hư quệt một lần, bắt đầu cười hắc hắc: "Nãi công…"

Huyền Sách nắm mình lên câu liêm, tại trên cổ của mình hư hư quệt một lần, lại đưa ra đầu lưỡi liếm liếm lưỡi đao, khẽ mỉm cười.

Rau diếp ngọc thạch tiểu nhân nhi bị dọa sợ đến trên trán ba mảnh lá cây lập tức héo xuống, cụp ở trên mặt, trốn ở Nhạc Sư Linh gót chân sau run lẩy bẩy.

"Đây là một cái ngọc tử?"

Huyền Sách bỏ xuống phi liêm, kinh ngạc nói, "Xấu như vậy ngọc tử, đầu ta một lần gặp. Ngọc tử không phải đều rất đáng yêu sao?"

Nhạc Sư Linh đem rau diếp ngọc tử từ phía sau lấy ra đến, cười nói: "Đẹp mắt ngọc tử quá đắt, ta như vậy nghèo thợ săn

chỗ nào mua được? Ta tại chợ bên trên thấy có người bán cái này ngọc tử, xấu đến không ai muốn, ngay sau đó liền mua. Rau diếp tuy là xấu xí một chút, nhưng ngày bình thường dùng nó tới tìm ngọc vẫn là rất tốt. Đúng rồi, vẫn chưa trả lời Huyền Sách huynh đệ vấn đề. Ta sở dĩ không có thừa dịp trật tự bị hỗn loạn cứu Thương Bình công tử, ngược lại ra tay giúp ngươi, chính là rau diếp nói cho ta biết, trên người ngươi có một khối không tầm thường mỹ ngọc. Khối ngọc này là ma ngọc bên trong vô thượng trân phẩm, chứa đựng Thần Ma lực lượng! Nó gọi…"

Ánh mắt của hắn rơi vào Huyền Sách trên bàn tay, trong ánh mắt khó nén vẻ kích động: "Chí tôn ma ngọc."

Huyền Sách kinh ngạc vô cùng, giơ lên trong tay chí tôn ma ngọc đón u ám không rõ mặt trời chiếu chiếu, trong lòng nghi hoặc: "Chứa đựng Thần Ma lực lượng vô thượng trân phẩm? Tốt như vậy ma ngọc, là thế nào rơi vào ca ca trong tay? Chẳng lẽ ca ca là bởi vì món bảo vật này mà chết?"

Vân Trung đại mạc bên trong ngọc thạch cực vì trân quý, tốt ngọc thạch càng là giá trên trời, còn chứa đựng Thần Ma lực lượng ngọc thạch, Huyền Sách cũng chỉ là nghe nói qua, chưa bao giờ từng gặp phải!

Hắn hồng sơn ma ngọc mặc dù là thượng phẩm, nhưng cùng vô thượng trân phẩm so sánh, khoảng cách to lớn.

Bất quá, vô thượng trân phẩm tuy tốt, nhưng mà không thể dùng tới khảm nạm tại vũ khí bên trên, Thần Ma chi lực quá cường đại quá kinh khủng, nếu là dùng tại vũ khí bên trên, thôi thúc lúc chẳng những vũ khí sẽ bị thiêu chảy, thậm chí liền người sử dụng đều sẽ bị Thần Ma chi lực hóa thành tro tàn!

Nhạc Sư Linh âm thanh truyền đến: "Ta tuy là nhận ủy thác cứu Thương Bình công tử, nhưng Thương Bình công tử tại sa đạo đoàn bên trong ăn đến béo trắng, tháng ngày trải qua rất

thoải mái, ta cần gì nóng lòng cứu hắn? Bởi vậy ta lựa chọn ra tay trợ giúp Huyền Sách huynh đệ chạy ra trùng vây. Thực ra ta có ta tư tâm, ta rất muốn gặp thấy một lần khối này nắm giữ Thần Ma lực lượng ma ngọc."

Huyền Sách trầm ngâm phút chốc, tung tung chí tôn ma ngọc, nói: "Linh, ngươi muốn khối ngọc này?"

Nhạc Sư Linh chần chừ một lần, gật gật đầu.

Huyền Sách lộ ra tươi cười: "Chỉ cần ngươi có thể giúp ta tra ra ca ca ta nguyên nhân cái chết, khối ngọc này chính là ngươi trả thù lao."

Nhạc Sư Linh con mắt nhất thời phát sáng lên, hô hấp có chút gấp rút: "Một lời đã định? Ngươi sẽ không nuốt lời?"

Huyền Sách cười: "Tuy là rất nhiều người nói ta là tên điên, nhưng mà lời ta từng nói, chưa từng nuốt lời!"

"Tốt!"

Nhạc Sư Linh xòe tay ra, cùng hắn trùng trùng điệp điệp vỗ tay, "Ta đáp ứng ngươi!"

Cái kia gọi rau diếp ngọc tử lập tức nhảy dựng lên, đi cướp Huyền Sách trong tay chí tôn ma ngọc, Huyền Sách lại nhanh chóng sắp tới tôn ma ngọc thu hồi, như trước trốn ở trong bao.

Rau diếp phẫn nộ dị thường, cầm ngọc thạch làm tiểu chủy thủ đi chọc Huyền Sách, nhưng mà cái kia dao găm chậm chạp cực kì, không có khai nhận, căn bản chọc không đi vào.

Huyền Sách bắt lấy nó ba mảnh lá cây, đưa nó nhấc lên, câu liêm gác ở tiểu gia hỏa này trên cổ, sắc mặt khó coi.

Rau diếp bị dọa sợ đến tứ chi rủ xuống, dao găm leng keng rơi xuống đất, không nhúc nhích.

"Sợ hàng!"

Huyền Sách cười lạnh, đem nó bỏ xuống, rau diếp lại phấn chấn lên, nhặt lên dao găm lén lén lút lút trốn ở một bên, trên mặt cát vẽ một bức bức không rõ ý nghĩa hình vẽ, trong miệng càu nhàu, nói chút "Nãi công" "Nãi công".

"Nó vẽ là như thế nào giết người cướp của kế hoạch!"

Huyền Sách gom góp đầu liếc mắt nhìn, chỉ thấy tiểu gia hỏa này tại trên cát vàng vẽ bản vẽ thứ nhất là một cái to con ngủ, tiểu nhân nhi nắm dao găm đi chọc to con. Cái kia to con mọc ra thật to lỗ tai, hiển nhiên chính là mình!

Thứ hai tranh vẽ là tiểu nhân nhi giết to con, cướp được bảo thạch, làm cười ha ha hình.

Huyền Sách mặt tối sầm lại, thoáng nhìn Nhạc Sư Linh còn tại nghiên cứu ca ca nét chữ, ngay sau đó nắm chặt rau diếp ba mảnh lá cây, đem tiểu gia hỏa này hướng cát bên trong nhéo nhéo, chỉ lộ ra đầu.

Rau diếp giận dữ, giãy dụa không được, đột nhiên chui vào cát vàng bên trong biến mất không thấy gì nữa.

Sau một khắc, Huyền Sách cảm thấy bàn chân bỗng nhiên tê rần, lại là rau diếp lẻn vào chân mình ở dưới cát vàng, dùng ngọc thạch dao găm chọc lòng bàn chân của chính mình bản!

Huyền Sách một quyền đập tới, lại đập cái không, lúc này một cái khác bàn chân bỗng nhiên tê rần.

Rau diếp từ cát vàng bên trong nhảy lên, ôm lấy Huyền Sách chân, dùng dao găm điên cuồng chọc hắn ngón cái ngón chân!

Nhưng mà cái kia dao găm thực sự quá chậm chạp, liền Huyền Sách giày đều không thể chọc thủng.

Huyền Sách đưa nó nhấc lên đến, kéo bằng đặt ở trên đầu gối, cởi xuống giày, đang muốn mạnh mẽ phiến nó bờ mông,

lúc này, hắn đột nhiên nhìn thấy Nhạc Sư Linh chẳng biết lúc nào đi tới bên cạnh hắn, sắc mặt cổ quái nhìn hắn.

Huyền Sách sắc mặt đỏ lên, vội vàng đem giày bỏ xuống, lúng ta lúng túng nói: "Rau diếp trong mông đít có cát, ta giúp nó đập vỗ một cái… Ừm, đập cát, là cái dạng này… Linh, ngươi nhìn xong?"

Nhạc Sư Linh đem ca ca Thủ Ước bút ký trả lại hắn, nói: "Đại khái nhìn một lần, bút ký này bên trong mấu chốt tin tức đều đã bị người xé toang, còn lại tin tức hữu dụng quá ít. Bút ký này tựa như là, tựa như là…"

"Thực đơn?" Huyền Sách thay hắn nói.

Nhạc Sư Linh liền vội vàng gật đầu: "Tựa như là một quyển thực đơn, bên trong ghi lại đều là Huyền Sách huynh đệ khi còn bé thích ăn đồ ăn cùng đồ ăn vặt, nghiêm chỉnh đồ vật hầu như không có!"

Huyền Sách cũng nhìn qua bản bút ký này, quả thực không có bao nhiêu thứ hữu dụng, nói: "Chẳng qua trong sổ nói ca ca ta Thủ Ước đi theo một cái thương đội đi tới tinh bàn ốc đảo, mà ta hỏi chiếm cứ tại tinh bàn ốc đảo sa đạo Sa Đà, Sa Đà nói, ca ca ta là cùng một cái hải ngoại tới thương đội cùng một chỗ. Đó là một nhánh đi Ngọc thành thương đội. Hắn còn nói, ca ca ta cùng thương đội cùng rời đi, có lẽ đi đến Tiểu Lâu Lan."

"Tiểu Lâu Lan?"

Nhạc Sư Linh vội vàng mở ra tì bà nội bộ hốc tối, từ bên trong tay lấy ra quyển da dê, tại trên cát vàng trải rộng ra , nói, "Tiểu Lâu Lan cách chúng ta nơi này có hai ngày lộ trình. Bất quá bây giờ là gió mùa thời kỳ, thương đội đi không nhanh, gió mùa sẽ để cho thương thuyền của bọn hắn lệch thuyền. Cho nên bọn họ chỉ có thể chờ đợi đến gió mùa kết thúc, mới

có thể rời đi. Chúng ta nếu như đi nhanh lời nói, nói không chừng có thể tại Tiểu Lâu Lan nhìn thấy chi này thương đội!"

Huyền Sách hưng phấn nói: "Tìm đến chi này thương đội, liền có thể từ trong miệng của bọn hắn biết được ca ca ta đến cùng sống hay chết!"

Lúc này, hắn bờ mông có chút ngứa, vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy rau diếp cái này ngọc tử chẳng biết lúc nào đi tới phía sau mình, bỏ đi nó giày nhỏ, đang tát hắn bờ mông.

"Tiểu gia hỏa này thật là có thù tất báo!"

Huyền Sách không biến sắc, xoã tung cái đuôi to nhẹ nhàng quét qua, rau diếp nhất thời khoa tay múa chân bay lên giữa không trung, một đầu ngã vào đại mạc bên trong. —— không sai, Huyền Sách còn mọc ra một đầu lông lá xồm xàm cái đuôi to.

Hỗn huyết ma chủng trên người kiểu gì cũng sẽ mang theo một chút thú tộc đặc thù.

Nhạc Sư Linh giả bộ như không có nhìn thấy, dò hỏi: "Chúng ta bây giờ liền lên đường?"

Huyền Sách lên đường, lắc đầu nói: "Ăn no lại cử động thân."

Hắn từ trong ngực lấy ra bản thân tại cửa hàng cháo mua bánh bao, lại thấy bánh bao đã bị đập vụn, nhưng tốt xấu có thể ăn, chỉ là lúc trước chiến đấu để hắn túi nước bị đánh vỡ.

"Huyền Sách huynh đệ thật đúng là sơ ý lơ là." Nhạc Sư Linh thấy thế, cười đi lấy thủy, "Ta mang theo mấy cái túi nước… A?"

Sắc mặt hắn khẽ biến, nhanh chóng đi tới thuẫn đầu cát thuyền đuôi cánh chỗ, chỉ thấy cất giữ túi nước cái rương bị sa

đạo trường mâu đâm xuyên, bên trong túi nước cũng bị đâm rách!

Túi nước trống không, một giọt không còn!

"Không còn nước, chúng ta làm sao tại Vân Trung đại mạc bên trong sống sót?" Nhạc Sư Linh sắc mặt tái nhợt.

"Chỉ là hai ngày mà thôi, thu thập một chút nguồn nước liền có thể đi qua." Huyền Sách cười nói.

Chương 11 : Ngọc tử rau diếp (2 / 2)

Chương 3: Ngọc tử rau diếp (2 / 2)

Nhạc Sư Linh hơi giật mình: "Thu thập nguồn nước? Đại mạc bên trong từ đâu tới nguồn nước?"

Hắn mới nói được nơi này, lại thấy Huyền Sách đang tại ngắt lấy sa cổn thảo trái cây, cái loại này đỏ rực quả nhỏ. Những này sa cổn thảo tại gió mùa bên trong nhấp nhô lúc, bọn chúng trái cây sẽ bị sắc bén sắt thép sợi rễ bảo vệ ở trung ương, dù ai cũng không cách nào đụng chạm. Nhưng mà gió lớn sau đó, bọn chúng liền sẽ triển khai sợi rễ đâm vào đại mạc, để trái cây bạo lộ ra.

Huyền Sách ném qua tới một cái quả hồng, cười nói: "Đây là sau này mấy ngày của chúng ta nguồn nước."

Nhạc Sư Linh do dự một chút, cái đồ chơi này có thể ăn? Đại mạc rất nhiều thực vật đều là kịch độc thực vật, thực vật trái cây cũng thường thường có chứa kịch độc, nếu như trái cây bên trong có độc, chẳng phải là ngay lập tức sẽ độc phát, chết ở chỗ này?

Hắn đang nghĩ ngợi, Huyền Sách đã ăn mấy cái trái cây, xem ra không những không có độc, ngược lại rất là thơm ngọt.

Nhạc Sư Linh cẩn thận từng li từng tí cắn một cái, một cỗ vị ngọt nhất thời mở ra hắn trên đầu lưỡi vị giác, để hắn nước bọt cũng chảy ra. Nhạc Sư Linh hai ba miếng ăn sa cổn thảo trái cây, vội vàng cùng Huyền Sách cùng một chỗ ngắt lấy lên.

Huyền Sách liếc liếc rau diếp, ném một cái trái cây đi qua, rau diếp khinh bỉ liếc nhìn hắn một cái, biểu thị không ăn đồ bố thí.

Huyền Sách không để ý đến nó, sau một lúc lâu, lại nhìn đi qua, liền gặp rau diếp ôm cái kia quả hồng ăn như gió cuốn, đỏ rực nước hoa quả làm mặt mũi đều là.

Huyền Sách cùng Nhạc Sư Linh hái rất nhiều trái cây, đem phi ngư thuyền cùng thuẫn đầu cát thuyền cái rương lấp đầy. Hai người lúc này mới lên đường, theo quyển da dê bên trên đánh dấu con đường, hướng về phía tây nam mà đi.

Tại bọn họ phía trước, rộng lớn bao la bát ngát đại mạc bên trên, không biết bao nhiêu mẫu sa cổn thảo cắm rễ ở trong sa mạc, lười biếng tắm gội lấy chói lọi.

Chạm mặt tới gió lại từ từ nhanh lên, để cho hai người trong lòng cũng là xiết chặt.

Đây là gió mùa thời kỳ, gió thổi vô thường!

Chỉ thấy những cái kia lười biếng sa cổn thảo cũng đang dần dần tăng lớn trong gió tinh thần phấn chấn, từ cát vàng bên trong chậm rãi rút ra bản thân sợi rễ, những cái kia sợi rễ tại trong bão cát mài đến giống như là dao giải phẫu cùng ống tiêm đồng dạng sáng bóng!

“Đi mau!”

Huyền Sách trong gió lớn tiếng nói, “Thừa dịp bão cát không lên, mau chóng đi ra mảnh này sa cổn thảo khu vực!”

Hai người riêng phần mình mang theo kính mát, dùng khăn lụa bảo vệ miệng mũi, thấp cúi thân thể, kề sát cát thuyền, phi ngư thuyền cùng thuẫn đầu cát thuyền đội càng lúc càng lớn gió thổi phi nhanh.

Hai chiếc cát thuyền phía sau, khói bụi cuồn cuộn, giống như là hai đầu giương nanh múa vuốt không ngừng lao nhanh tiến lên phòng khách, nhào về phía mênh mông bát ngát đại mạc chỗ sâu.

Gió thổi càng ngày càng mạnh, từng cây sa cổn thảo vụt lên từ mặt đất, lần nữa mở ra bản thân hành trình.

Cuồng sa đại mạc bên trong, tiếng gió gào thét bên trong truyền đến tì bà khi thì kiêu ngạo khi thì sụt sùi thanh nhạc, lại có phi liêm lấp lóe màu đỏ xanh quang mang, kèm theo thỉnh thoảng nhảy nhót lôi đình, giống như là có thần bí cự nhân tại diễn tấu, cuồng dã mà cuồng loạn.

Chờ đến màn đêm buông xuống, gió thổi từ từ ngừng lại, ánh trăng treo lên, vẩy hướng đại mạc.

Huyền Sách cùng Nhạc Sư Linh tìm đến một chỗ khô héo Hồ Dương rừng, nhóm lửa nấu cơm, chính là ở đây nghỉ ngơi.

Ánh trăng sáng tỏ, sương mù nhàn nhạt tại cồn cát cùng thung lũng bên trong chậm rãi phun trào, mập mờ vắng vẻ. Xa xa cồn cát bên trên, có thành bầy kết đội giáp trùng người từ lòng đất chui ra ngoài, quỳ gối ánh trăng bên trong hướng về phía mặt trăng, không nhúc nhích.

Tư thế của bọn hắn đặc biệt, giống như là cúng bái mặt trăng.

Giọt sương tại bọn họ óng ánh vỏ ngoài ngưng tụ, sẽ hóa thành nước ngọt bổ sung thân thể bọn họ thiếu hụt lượng nước.

Trắng xoá trong sương mù khói trắng, đang có đao liêm nhện lén lén lút lút tiếp cận bọn họ, còn có xa mười mấy trượng liền phun ra tơ nhện, dính chặt một cái giáp trùng người, đưa nó kéo vào trong sương mù ăn như gió cuốn.

Khô rừng lửa trại bên cạnh, xấu xí tiểu ngọc tử rau diếp bắt lấy trên cổ xiềng xích, dùng ngọc thạch dao găm lặng lẽ huy

động, ý đồ mở ra xiềng xích, nhưng mà ngọc thạch dao găm quá chậm chạp.

—— lúc ban ngày, Nhạc Sư Linh để nó tự do hoạt động, nhưng đã đến buổi tối liền sẽ dùng xiềng xích đem nó cái cổ khóa lại, miễn cho nó chạy trốn.

Sau một lúc lâu, rau diếp từ bỏ cắt đứt xiềng xích việc làm, đi tới Huyền Sách sau lưng.

Nó xa xa nhìn về phía trong sa mạc quỷ dị sát lục, ngay sau đó chui vào Huyền Sách đuôi bên trong, thoải mái thiếp đi.

Nó cũng không có dựa theo kế hoạch như vậy, lúc nửa đêm giết chết Huyền Sách.

Có lẽ là Huyền Sách đuôi quá ấm áp, đây là nó ngủ được thơm nhất ngọt một giấc.

Mà đao liêm nhện đối giáp trùng người sát lục cũng không gây nên Huyền Sách cùng Nhạc Sư Linh chú ý, hai người mỏi mệt dị thường, cũng rất nhanh thiếp đi.

Đao liêm nhện sát lục vẫn còn tiếp tục, mà giáp trùng người lại không biết phản kháng, như trước hướng về phía mặt trăng cầu nguyện.

Cái này ở trong sa mạc, chỉ là bình thường một đêm.

Sáng sớm ngày thứ hai, bọn họ ăn lung tung vài thứ, Nhạc Sư Linh mở ra rau diếp trên cổ xiềng xích, bọn họ lần nữa lên đường, phi ngư thuyền cùng thuẫn đầu cát thuyền bay qua cồn cát thời điểm, rau diếp nhìn thấy cát đáy cốc bộ có rất nhiều giáp xác, hẳn là bị đao liêm nhện ăn đi giáp trùng người lưu lại.

Chẳng qua bão cát ngay sau đó đánh tới, đem tràng này sát lục dấu vết vùi lấp.

Đến buổi chiều ngày thứ hai, bọn họ cuối cùng đi tới Tiểu Lâu Lan.

Tiểu Lâu Lan muốn so tinh bàn ốc đảo lớn mấy chục lần, nó là một cái thành phố khổng lồ di tích, bên ngoài có thể nhìn thấy rất nhiều cao lớn đá tảng kiến trúc, trên đất còn có thật dài cơ mưu thương đạo, chỉ là những này cơ mưu đã vứt bỏ.

Hùng vĩ đá tảng kiến trúc cũng đã vứt bỏ, không người xử lý, tàn tạ kinh khủng. Nơi đó rất là nguy hiểm, chỉ có trong sa mạc dân du cư cùng ma hóa người sẽ ở tại nơi đó.

Đến Tiểu Lâu Lan trung tâm, hoang vu diệt hết, liền náo nhiệt lên.

Nơi này có phạm vi mấy trăm dặm, to to nhỏ nhỏ gần một trăm cái ốc đảo phồn hoa nhất khu phố, mãnh liệt nhất rượu ngon, nhiều nhất thức ăn ngon, phong phú nhất thương phẩm!

Đến buổi tối, Tiểu Lâu Lan đèn đuốc sẽ chiếu rọi bầu trời đêm, ngoài trăm dặm người đều có thể nhìn thấy!

Huyền Sách cùng Nhạc Sư Linh đi vào Tiểu Lâu Lan chợ, nơi xa truyền đến ầm ầm tiếng vang, đó là một cái to lớn máy móc chong chóng đục tỉnh cơ đang làm việc.

Quái vật khổng lồ này cao tới một hai trăm gạo, đón gió từ từ chuyển động, kéo theo đầu viên đạn đồng dạng treo đập.

Đem treo đập lên tới trăm mét cao, liền sẽ vật rơi tự do rơi xuống, đập vào thật sâu lòng đất!

Mỗi khi treo đập hạ xuống, liền sẽ để Tiểu Lâu Lan mặt đất vì thế mà chấn động, tiếp đó ầm ầm tiếng vang mới có thể truyền đến mọi người trong tai.

Huyền Sách nhìn về phía nơi đó, cái này máy móc chong chóng đục tỉnh cơ cũng không phải là Tiểu Lâu Lan kiệt tác, mà là Thượng Cổ thời đại lưu lại máy móc tạo vật, Tiểu Lâu

Lan cũng là dựa vào quái vật khổng lồ này tìm kiếm nguồn nước, nguồn nước bảo đảm Tiểu Lâu Lan phồn hoa.

Huyền Sách làm thợ săn thời điểm, đã từng từng tới Tiểu Lâu Lan, khi đó hắn đi theo lão sư tu hành, tới đây bắt một cái đạo phỉ, bởi vì quá khẩn trương mà không có kịp quan sát thưởng thức cái này trong sa mạc thành trấn.

Giờ phút này hắn trở lại chốn cũ, chỉ cảm thấy có một loại đặc biệt phong cảnh.

Tiểu Lâu Lan bên ngoài tuy là rách nát, nhưng thành trấn nội bộ lại bị sửa chữa đến tràn đầy dị vực phong tình, cao lớn đá tảng kiến trúc rất là ngăn nắp, tảng đá bởi vì quanh năm cọ xát mà trở nên nhẵn bóng. Nơi này có đủ loại cửa hàng, bao quát ăn ở, thậm chí còn có tư thục, võ quán, quân bị loại hình địa phương!

Bọn họ đi vào chợ, chỉ thấy người người nhốn nháo, cho dù là phi ngư thuyền cũng được tiến khó khăn. Mà huyên náo tiếng người để cho bọn họ nhất định phải nói chuyện lớn tiếng, mới có thể nghe được đối phương nói cái gì.

Tiểu Lâu Lan hội tụ không ít thương đội, rất nhiều thương đội nơi dừng chân lân cận đều có võ trang đầy đủ vệ sĩ cùng thợ săn, cảnh giác nhìn chằm chằm đi ngang qua mọi người.

Gió mùa thời kỳ để thương đội bị vây ở chỗ này, mà sa đạo cũng bởi vì đồng dạng duyên cớ bị vây ở đây, bởi vậy thương đội rất là khẩn trương, chợ không khí chính là náo nhiệt, lại tràn ngập một cỗ khí tức xơ xác.

Còn có mỹ lệ thiếu nữ tại trên đường phố đi lại, bán đội ở trên đầu trong giỏ xách trái cây. Các nàng trên mặt che lại mỏng manh khăn lụa, hoặc trắng hoặc phấn, che kín bản thân xinh đẹp dung nhan, dung mạo lại như ẩn như hiện.

Các nàng áo rất ngắn, đem bụng nhỏ lộ ra, lúc đi lại vòng eo vặn vẹo, rất là thu hút chợ bên trong thô ráp hán tử ánh mắt, mỗi khi những này thiếu nữ đi tới, khí tức xơ xác thường thường lại bởi vậy mà hóa giải.

Nơi này còn có đủ loại kỳ quái chủng tộc, ví dụ như hỗn huyết ma chủng, bọn họ một chút thời gian liền gặp được mười cái, chỉ là lại không có gặp được hải ngoại tới thương đội.

Huyền Sách đi tới góc đường, nơi đó có mấy cái ăn xin người, hắn đi tới một cái khung xương rộng lớn ăn xin mặt người phía trước, tại đối phương trong chén bể mất đi mấy viên Trường An tiền.

Cái kia ăn xin người ngẩng đầu lên, râu ria xồm xoàm, trên dưới quan sát Huyền Sách liếc mắt, cười lạnh nói: "Trường thành thủ vệ quân? Ngươi là tới bắt ta trở lại?"

Huyền Sách lắc đầu, nói: "Ta muốn hỏi thăm ngươi một việc. Tiểu Lâu Lan gần nhất có hay không tới qua một nhánh hải ngoại thương đội?"

Cái kia ăn xin người nắm lên Trường An tiền, thản nhiên nói: "Tới qua. Một nhánh Hải đô nhân thương đội, năm chiếc thương thuyền, binh tướng ước chừng trăm người, quy mô rất lớn."

Huyền Sách tinh thần phấn khởi: "Bọn họ ở đâu?"

Cái kia ăn xin có người nói: "Bốn ngày trước đã rời đi."

Huyền Sách thất thanh nói: "Gió mùa thời kỳ, bọn họ dám rời đi Tiểu Lâu Lan? Những này Hải đô nhân không muốn sống nữa ư?"

Cái kia ăn xin người không thể trả lời.

Huyền Sách lấy lại bình tĩnh, tiếp tục hỏi: "Ngươi là có hay không gặp qua từng cái từng cái dáng dấp cùng ta không sai biệt lắm trường thành thủ vệ quân? Hắn cũng là hỗn huyết ma chủng, cùng Hải đô nhân thương đội kết bạn, cõng ở sau lưng một cây màu bạc máy móc súng, thoạt nhìn đần độn."

Cái kia ăn xin có người nói: "Bách Lý Thủ Ước? Ta gặp qua hắn."

Chương 12 : Tiểu Lâu Lan đêm (1 / 2)

Chương 4: Tiểu Lâu Lan đêm (1 / 2)

Tiến cử đọc: Minh văn chi thần bị triệu hoán thú tiến công chiếm đóng rõ ràng ngộ truyện sau khi tỉnh lại nàng tại ma giới khó khăn cầu sinh anh hùng vô địch chi Chư Thần Hoàng Hôn Thiên Khải quật khởi hồng hoang: Thật sự tiên chi tổ hàn môn bà bà không làm cáo mệnh ta tại viễn cổ mưu phát triển Hollywood vẽ

Huyền Sách trong lòng xình xịch nhảy loạn, vội vàng hỏi hắn Bách Lý Thủ Ước tung tích, cái kia ăn xin có người nói: "Ta chỉ là gặp qua hắn, lại không biết hắn đi nơi nào, đi qua nơi nào. Cho ta đi hỏi thăm một chút, sáng mai, ta sẽ thông báo ngươi."

Nói đi, hắn cầm lấy bản thân bát vỡ, khập khễnh rời đi.

Nhạc Sư Linh đi lên phía trước, quan sát cái kia ăn xin người bóng lưng, nghi ngờ nói: "Huyền Sách huynh đệ, người kia là ai? Các ngươi quen biết sao?"

Huyền Sách lắc đầu: "Không quen biết, chưa thấy qua. Chẳng qua ta biết hắn là một cái trường thành thủ vệ quân."

Nhạc Sư Linh sợ hết hồn: "Trường thành thủ vệ quân? Tại sao lại lưu lạc tới Vân Trung đại mạc bên trong, làm một cái ăn xin người?"

Huyền Sách gãi gãi bản thân lông lá xồm xàm vành tai lớn, chấn động rớt xuống lông tơ bên trên cát, nói: "Ta từng nghe ca ca cấp trên Hoa Mộc Lan nói qua, lúc trước có chút trường

thành thủ vệ quân làm phản quân, không phục Nữ Đế thống trị. Bọn họ tạo phản không được, bị Nữ Đế đánh gãy gân chân đi đày đến Vân Trung đại mạc. Những người này rất thần bí, có tổ chức của mình, tại Vân Trung đại mạc bên trong xử lí buôn bán tình báo việc."

Nhạc Sư Linh kinh ngạc không thôi, cười nói: "Huyền Sách huynh đệ tuổi tác tuy nhỏ, tin tức cũng rất linh thông. Ta cũng không biết việc này."

Hắn nhìn bốn phía, nhìn thấy một chỗ khách sạn, ánh mắt sáng lên, đề nghị: "Chúng ta trước đi ở trọ tắm rửa. Những ngày này màn trời chiếu đất, vừa ra mồ hôi trên người liền dính nhơm nhớp, vừa dơ vừa thúi. Đợi đến cái kia ăn xin người tìm hiểu tin tốt, chúng ta lại hành động."

Huyền Sách buồn bực nói: "Tắm rửa còn không đơn giản? Mua chút nước đi Tiểu Lâu Lan bên ngoài trong phế tích tắm là được, vì sao còn muốn ở trọ tắm?"

Nhạc Sư Linh trợn mắt lên, giống như xem quái vật nhìn hắn: "Vì sao không ở trọ tắm? Tại sao phải chạy đến bên ngoài tắm? Dưới ban ngày ban mặt làm sao tắm?"

Huyền Sách cười nói: "Đương nhiên là cởi hết tắm. Ta cùng lão sư ta chính là như vậy, trên người dơ bẩn liền mua chút nước cởi hết tắm, người nào thích xem ai xem. Lão sư nói ta tâm bất động, tâm hắn không ai địch."

Nhạc Sư Linh một mặt bất đắc dĩ: "Ngươi lão sư là cái nào?"

Huyền Sách lắc đầu, vẻ mặt có chút buồn bã: "Lão sư ta không để cho ta nâng tên của hắn, hắn thậm chí không để cho ta kêu hắn lão sư…"

Nhạc Sư Linh thấy thế, vội vàng cười nói: "Lần này ngươi nghe ta, chúng ta ở trọ tắm rửa, tắm tắm nước nóng!"

Huyền Sách lắc đầu nói: “Cái kia cũng không cần thiết ở trọ.”

Nhạc Sư Linh cái trán gân xanh hiện lên, nhẫn nại tính tình nói: “Như vậy đến buổi tối đây? Chúng ta ngủ ở chỗ nào?”

Huyền Sách một tấm đương nhiên bộ dạng: “Đương nhiên là ngủ ở Tiểu Lâu Lan nóc nhà. Ta cùng lão sư ta đi nhận chức địa phương nào, đều là ngủ nóc nhà. Lão sư nói nóc nhà tốt nhất, nhãn quan lục lộ tai nghe bát phương, chăn ấm áp sẽ chỉ khiến cho ngươi ý chí sa đọa, cho ngươi buông lỏng…”

Nhạc Sư Linh ngắt lời hắn: “Huyền Sách huynh đệ, ngươi cũng là đại mạc bên trong lừng lẫy nổi danh thợ săn, kiếm lời nhiều tiền như vậy, không hưởng thụ giữ lại số tiền này làm cái gì?”

Huyền Sách thốt ra: “Tiết kiệm tiền, mua vũ khí, tìm ca ca.” Nói đến tìm ca ca lúc, sắc mặt hắn không khỏi ảm đạm xuống.

Hắn tìm được ca ca Bách Lý Thủ Ước, chỉ là không nghĩ tới huynh đệ đoàn tụ thời gian ngắn như vậy, hắn thật rất hối hận không có trân quý quãng thời gian này. Vừa nghĩ tới đoàn tụ mấy ngày nay, bản thân còn đã từng cùng Thủ Ước cãi nhau mấy chiếc, trong lòng của hắn liền một hồi quặn đau.

Huyền Sách che giấu trong lòng bi thương, nói: “Ta làm thợ săn, cầm xuống một trăm ba mươi bảy cái sa đạo, tiền thưởng đều cho lão sư. Có một ngày, lão sư nói ta tích trữ tiền đủ rồi, liền dẫn ta mua đầy đủ thanh kim cùng hai khối hồng sơn ma ngọc mảnh vỡ, vì ta chế tạo hai thanh phi liêm.”

Nhạc Sư Linh đồng tình nhìn hắn: “Hồng sơn ma ngọc tuy là rất đắt, nhưng cũng không cần nhiều tiền như vậy. Còn thanh kim, giá không tính đặc biệt đắt. Ngươi cầm xuống một hai cái sa đạo, liền có thể đổi lấy đủ nhiều thanh kim. Nếu

không nữa thì, ngươi tự mình đi tìm mấy con cua cát, cũng có thể săn đuổi đủ nhiều thanh kim. Ngươi khả năng bị ngươi lão sư hố."

Huyền Sách ngẩn ngơ, chợt lắc đầu: "Không có khả năng! Lão sư ta làm việc kỹ lưỡng, nói năng thận trọng, đối xử mọi người thân thiện, không có khả năng lừa ta tiền!"

Ngọc tử rau diếp không biết từ nơi nào chui ra ngoài, đứng tại Nhạc Sư Linh trên bờ vai, cũng là mặt mũi vẻ đồng tình, hiển nhiên cũng cảm thấy hắn bị sư phụ của mình lừa thảm rồi.

Huyền Sách cái trán gân xanh tán loạn, tuy là không muốn tin tưởng, nhưng mình lão sư hình như thật rất lừa.

Nhạc Sư Linh cười ha ha nói: "Huyền Sách huynh đệ, đi! Chúng ta ở nhà trọ! Đem ngươi lão sư quy củ vứt qua một bên đi, chúng ta khổ cực lâu như vậy, nên hưởng thụ liền hưởng thụ! Ngươi chỉ cần ở qua một lần nhà trọ, đảm bảo ngươi cũng không tiếp tục muốn ngủ tại nóc nhà!"

Huyền Sách đuổi theo hắn, đi vào một nhà tửu lâu.

Nơi này giống như là cổ xưa dị vực cung điện, vàng son lộng lẫy, đèn thủy tinh rất là sáng rực, màu sắc khác nhau Thủy Kính để hỏa diễm quang mang cũng biến thành màu sắc khác nhau.

Trong cung điện còn có thật to lửa trại, có xinh đẹp nữ tử tại bên cạnh đống lửa nhảy múa, dáng múa xinh đẹp, quyến rũ động lòng người.

Huyền Sách làm như không thấy, xinh đẹp nữ nhân có cái gì tốt xem? Hắn nghĩ mãi mà không rõ.

Đợi đến bọn họ ở lại, Huyền Sách cuối cùng trải nghiệm đến một lần tắm nước nóng, lần đầu tiên ngâm vào nóng hầm hập trong nước, để hắn khẩn trương đến lông tóc dựng lên, nhưng sau đó chính là khó có thể tưởng tượng thoải mái.

Cùng lão sư cùng một chỗ màn trời chiếu đất, tắm nước lã tắm, chưa từng có thư thái như vậy qua.

"Chỉ là trên người cọng lông rất khó làm." Huyền Sách từ trong thùng tắm đi ra, phát hiện cái vấn đề khó khăn này.

Hỗn huyết ma chủng tắm rửa quá khó khăn.

Hắn ngồi tại khách sạn bên đống lửa, nướng trên người ướt sũng lông tóc, thầm nghĩ trong lòng.

Chẳng biết lúc nào, bên đống lửa xinh đẹp nữ tử quần áo càng thêm bại lộ, xoay quanh hắn múa, nhưng mà Huyền Sách hai tay chống cằm, nhìn không chớp mắt, đưa lưng về phía lửa trại, chỉ còn chờ hơ cho khô cái đuôi của mình. Hắn lông trên đuôi nhiều nhất, tương đối khó làm.

"Là cái hán tử, đối với nữ nhân hoàn toàn không động tâm!" Có thương đội lính đánh thuê hướng hắn giơ ngón tay cái lên, đưa tới một bát rượu mạnh.

Huyền Sách uống xong rượu mạnh sau đó, liền đem ưu sầu quên, cùng mấy cái kia lính đánh thuê cùng một chỗ uống từng ngụm lớn rượu, đụng bát, đi phạt rượu, vật tay.

Cho đến Sa Đà mấy người sa đạo phong trần mệt mỏi đi vào khách sạn, hắn lúc này mới tỉnh rượu, vội vàng rút lui, trở về gian phòng của mình, miễn cho cùng Sa Đà chạm mặt.

"Sa Đà những này đạo phỉ, thật sự là bám dai như đỉa!" Nhạc Sư Linh biết được tin tức này, cũng mười phần đau đầu.

Đến buổi tối, hai người tuỳ tiện ăn vài thứ, trở về phòng của mình đi ngủ.

Huyền Sách lần đầu nằm vào thơm ngào ngạt trong chăn, che kín ấm áp mềm mại ly, trợn mắt lên, khẩn trương đến ngủ không yên, thật to tai thú thỉnh thoảng trái phải bố lăng một lần.

Cái này mềm mại giường, thơm thơm chăn cùng nhẹ nhàng chăn mền, để hắn mười phần khó chịu.

Đến nửa đêm, ánh trăng từ song cửa sổ chỗ chiếu vào. Huyền Sách thực sự ngủ không được, dứt khoát mặc quần áo, mang theo song liêm, lặng lẽ đẩy ra từ song cửa sổ, nhảy lên mà ra.

Thân hình hắn nhẹ nhàng, như ly miêu giống như nhảy nhót, mấy cái lên xuống liền tới đến khách sạn nóc phòng.

Khách sạn là cổ xưa đá tảng kiến trúc, nóc nhà rất cao, đứng ở chỗ này ngóng nhìn dưới ánh trăng đại mạc, chỉ thấy cồn cát bóng ma lay động, có một loại đặc biệt phong cảnh.

Tiểu Lâu Lan trên đường phố còn có lửa trại cùng đèn đường, người đến người đi, như trước cực vì náo nhiệt.

Nơi này là Vân Trung đại mạc bất dạ thành!

Huyền Sách ngồi xuống, thổi gió lạnh, tâm thần một mảnh yên lòng, từ từ có buồn ngủ. Cho dù đã ngủ, hắn một đôi lỗ tai thỉnh thoảng còn chuyển động một lần, lưu ý lấy bốn phía động tĩnh.

Không lâu sau, hắn rất nhỏ tiếng ngáy dần dần lên, cứ việc khách sạn chăn thật ấm áp thơm ngọt, nhưng hắn từ nhỏ đã thành thói quen vẫn là khó mà thay đổi.

Đột nhiên, sột sột soạt soạt âm thanh truyền đến, Huyền Sách bỗng nhiên nắm chặt câu liêm, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy cái đuôi của mình bị thứ gì căng nhô lên một khối.

Hắn đẩy ra đuôi bên trên xoã tung cọng lông, lại thấy ngọc tử rau diếp chẳng biết lúc nào chạy đến nóc nhà, nằm tại cái đuôi của hắn bên trong ngủ.

Rau diếp trên cổ còn mang theo xiềng xích cùng vòng xích, chỉ là một chỗ khác không có bị buộc lên, chắc là từ Nhạc Sư

Linh trong phòng lén chạy tới đi ra.

Cái này ngọc tử gặp Huyền Sách phát hiện nó, nhất thời hung thần ác sát, trong tay gắt gao bắt lấy ngọc thạch dao găm, lau lau cái cổ, trong cổ họng phát ra "Nãi công" "Nãi công" uy hiếp tiếng.

Huyền Sách chẳng muốn cùng nó suy tính, bỏ xuống lông trên đuôi.

Ngọc tử rau diếp lúc này mới trầm tĩnh lại, chỉ là trên đầu ba mảnh lỗ tai thỏ giống như dài lá cây còn tại chi cạnh, rất là đề phòng.

"Cái này Tiểu Ngọc tử gặp qua cái gì?"

Huyền Sách thấy thế khẽ giật mình, cúi đầu nhìn bản thân nắm trong tay phi liêm, lại nhìn một chút ngọc tử rau diếp ngọc trong tay muôi đá đầu, thầm nghĩ, "Nó tại trong chăn ấm áp cũng ngủ không được ư? Nó cùng ta, hình như ah, tựa như ca ca nói như vậy, nó cùng ta đều không có cảm giác an toàn…"

Hắn ngồi ở dưới ánh trăng, suy nghĩ xuất thần: "Như vậy lão sư đây? Hắn thà ngủ ở nóc nhà, cũng không muốn vào ở ấm áp gian phòng, hắn có hay không cũng giống ta cùng rau diếp đồng dạng, trong nội tâm không có cảm giác an toàn?"

Gió lạnh tới, Huyền Sách lay động đuôi, vì rau diếp xây dày một chút.

Ngọc tử rau diếp ôm cái đuôi của hắn cọng lông, thoải mái đến cọ xát đầu, trên đầu ba mảnh lá cây cũng cụp, dường như yên tâm bên trong canh phòng, có thể ngọt ngào đi vào giấc mơ.

"Tiểu gia hỏa này cũng không tính quá xấu." Huyền Sách thầm nghĩ.

Ngay sau đó hắn liền thay đổi ý nghĩ này, bởi vì hắn nhìn thấy rau diếp tiểu gia hỏa này thế mà trong giấc mộng chảy nước miếng, chảy tới hắn thật vất vả hơ cho khô đuôi bên trên.

"Người này thật xấu!" Huyền Sách trong lòng tức giận, thế nhưng là không có rút về đuôi.

Hắn cũng nhắm mắt lại, bất tri bất giác ngủ thiếp đi.

Đến xuống nửa đêm, mặt trăng tây bên dưới, treo ở đại mạc phương tây, càng thêm sáng tỏ, mà Tiểu Lâu Lan nhưng dần dần an tĩnh lại.

Đột nhiên, gió nhẹ chầm chậm đến, thổi Huyền Sách bên tai duyên lông tóc.

Lỗ tai của hắn lay động, dựng lên, ngay sau đó cả người từ ngủ mơ trạng thái lập tức tỉnh táo, không nói lời gì nắm lên tại hắn đuôi bên trong ngủ say sưa ngọc tử rau diếp, xoay người bay lên không hướng về phía sau nhảy ra!

"Hưu!"

Một vệt ánh sáng đạn tại hắn lúc trước chỗ ngủ nổ tung, ngay sau đó lại là một vệt ánh sáng bắn ra đến, mắt thấy liền muốn đánh trúng Huyền Sách mi tâm, đột nhiên phi liêm xuất hiện tại quang đạn cùng Huyền Sách ở giữa!

Chương 13 : Tiểu Lâu Lan đêm (2 / 2)

Chương 4: Tiểu Lâu Lan đêm (2 / 2)

Phản ứng của hắn tốc độ cực nhanh, đợi đến ngọc tử rau diếp từ trong lúc ngủ mơ tỉnh lại, Huyền Sách đã tránh thoát tất sát nhất kích!

"Ta mặc dù không có ca ca như vậy bén nhạy chiến trường cảm giác, nhưng mà ta đi theo lão sư tu hành, đã làm được gió thu không động, ve sầu tiên tri!"

Huyền Sách chặn lại quang đạn, thầm nghĩ, "Muốn ám sát ta? Không dễ dàng như vậy!"

Cái kia quang đạn "Bành" một tiếng nổ tung, bùng nổ gây nên cự lực đem hắn nắm chặt phi liêm tay chấn động đến bủn rủn, sóng khí đem hắn hất bay!

Hắn sau lưng rơi vào nóc phòng, bùng nổ lực lượng để hậu tâm hắn kề nóc phòng ngói lưu ly nhanh chóng hướng về phía sau trượt. Ngói lưu ly phiến phát ra thanh thúy tiếng vang, như có ngón tay ngọc nhỏ dài xẹt qua đàn tranh.

Ánh mắt của hắn hướng quang đạn tới phương hướng nhìn lại, chỉ thấy dưới ánh trăng trong bóng tối, một đạo lại một đạo quang mang cắt ra yên tĩnh đêm, hướng hắn bên này nhanh chóng bay tới!

Có người ở trong bóng tối thả bắn lén, muốn đem hắn đánh giết!

Từ cái kia từng đạo quang đạn quỹ tích đến xem, người kia tại Tiểu Lâu Lan nóc phòng nhanh chóng di động, một bên di động, vừa lái thương, thân pháp quỷ mị, lơ lửng không cố định!

Nhưng mà người kia bắn chuẩn đầu lại dị thường chuẩn, mỗi một thương đều tính sẵn rồi Huyền Sách quỹ tích, quang đạn chính xác chạy về phía Huyền Sách mi tâm!

"Người này cùng ca ca, là cái tay súng thiện xạ!"

Huyền Sách một tay bắt lấy ngọc tử rau diếp, một tay vung lên phi liêm, chính xác đánh trúng từng cái quang đạn, quang đạn bùng nổ nhấc lên sóng âm để lỗ tai hắn vang lên ong ong, cánh tay cũng vừa đau lại đau.

Thân thể của hắn hướng về phía sau trượt tốc độ càng lúc càng nhanh, sắp đụng vào sau lưng một cái khác tòa đá tảng kiến trúc!

Cái kia xạ thủ thương pháp đem hắn áp chế gắt gao, để hắn khó mà lên đường tránh né!

"Hồng sơn, mở!"

Huyền Sách hét lớn, câu liêm bên trên khảm nạm hồng sơn ma ngọc nhất thời sáng lên, ma ngọc bên trong yên lặng lực lượng đáng sợ bị kích phát, để màu xanh câu liêm trở nên đỏ sậm, ngay sau đó câu liêm trên lưỡi đao hiện ra một vòng hình bán nguyệt phong mang!

Trong nháy mắt, ma ngọc lực lượng từ câu liêm chảy vào toàn thân của hắn, Huyền Sách chỉ cảm thấy bản thân ngũ giác lục thức đang nhanh chóng nâng cao, tăng cường!

Lực lượng của hắn cùng phản ứng cũng tại tăng vọt!

Ngắn ngủi phút chốc, hắn cũng đã kích phát hồng sơn ma ngọc năm thành lực lượng!

Đây chính là hồng sơn ma ngọc cuồng nhiệt chương mở đầu, để huyết dịch của hắn sôi trào điềm báo!

Hắn đi theo lão sư tu hành, lão sư dạy dỗ hắn, tu hành tu chính là thân thể của con người cùng ý chí, mà không phải ma ngọc, một mực nương tựa ma ngọc lực lượng, bất lợi cho cá nhân phát triển.

Bởi vậy hắn rất ít sử dụng ma ngọc lực lượng, dù là tại tinh bàn ốc đảo thân vùi lấp trùng vây bên trong, hắn cũng chưa từng sử dụng hồng sơn ma ngọc lực lượng.

Nhưng mà cái này xạ thủ thực sự lợi hại, khiến cho hắn không thể không sử dụng hồng sơn ma ngọc đến tăng lên song liêm uy lực cùng bản thân lực lượng!

Ngay tại Huyền Sách sắp đụng vào một cái khác tòa đá tảng kiến trúc trong nháy mắt, thân hình của hắn đột nhiên bay lên không, trực tiếp thay đổi trượt phương hướng, lại giống như là cái kia xạ thủ quang đạn trợ hắn bay lên không!

Hắn một tay nắm lấy ngọc tử rau diếp, một cái tay khác múa phi liêm, hồng quang như là hỏa diễm, đem từng đạo bay tới quang đạn chặt đứt!

Phản ứng của hắn, lực lượng cùng tốc độ, gần như tăng gấp bội, đem lúc trước nhếch nhác quét sạch sành sanh!

Ngay tại thân hình hắn hạ xuống thời điểm, Huyền Sách cuối cùng nhìn thấy cái kia đối với mình thả bắn lén xạ thủ.

Chỉ thấy người kia đứng tại dưới ánh trăng, dáng người cao, mái tóc màu trắng bạc chiếu đến ánh trăng, thân mang áo bào màu vàng óng, bao phủ thân thể, hướng nóc nhà một bò xổm, liền sẽ biến mất thân hình.

Hắn còn có cùng Huyền Sách đồng dạng vành tai lớn, sau lưng cũng mọc ra đồng dạng xoã tung đuôi.

“Ca ca…” Huyền Sách ngây người.

“Bành!”

Một vệt ánh sáng bắn bay đến, đánh vào Huyền Sách ngực, lực lượng khổng lồ bộc phát, đem hắn quần áo nổ tung, ngực máu thịt be bét, Huyền Sách từ không trung rơi xuống dưới, ánh mắt một mảnh mê man cùng đau khổ!

Mặc dù là vội vàng thoáng nhìn, nhưng hắn vẫn có thể nhận ra được, cái kia ám sát bản thân xạ thủ, chính là ca ca Bách Lý Thủ Ước!

Thế nhưng là, ca ca không phải đã chết rồi sao?

Di vật của hắn còn tại bản thân nơi này.

Nếu như ca ca không có chết, như vậy hắn tại sao lại ám sát bản thân? Tại sao lại ám sát hắn em ruột?

Ngọc tử rau diếp cũng đi theo rơi xuống dưới, cái này ngọc tử khoa tay múa chân, hoảng sợ nãi công nãi công réo lên không ngừng. Đột nhiên, cái này Tiểu Ngọc tử mạnh mẽ vung ra dao găm, cắm ở trên vách tường, cuối cùng miễn cho rơi xuống dưới.

Nó đưa tay kéo Huyền Sách, nhưng Huyền Sách hình thể so với nó lớn không biết gấp bao nhiêu lần, ở đâu là nó có thể kéo được?

Ngọc tử rau diếp đành phải trơ mắt nhìn Huyền Sách rơi xuống dưới.

Đột nhiên, tiếng súng lần nữa vang lên, ngọc tử rau diếp vội vàng leo lên bức tường, nhảy vào khách sạn một gian mở ra cửa sổ, dẫn đến đánh thức khách gà bay chó chạy.

Ngọc tử rau diếp nắm tiểu chủy thủ, kéo lấy trên cổ thật dài xiềng xích, tại trên hành lang chạy như bay, tìm kiếm Nhạc Sư Linh gian phòng, vì Huyền Sách viện binh.

Một bên khác, Huyền Sách còn chưa tỉnh táo lại, liền bành một tiếng mạnh mẽ khách sạn trước cửa.

Môn kia trước lưu rất nhiều cát thuyền, đang có một nhóm sa phỉ uống rượu say, ý định nửa đêm ngồi cát thuyền đi ra ngoài tầm lạc tử, lại thấy một người từ trên trời rớt xuống, vừa vặn đập ở cát trên thuyền.

Cái kia cát thuyền cách mặt đất ba thước, bị đập đến chạm đất, nhưng cũng bước đệm Huyền Sách rơi xuống chi thế.

"Điên thợ săn Huyền Sách!" Bốn phía sa đạo đột nhiên trăm miệng một lời la lên.

Say khướt Sa Đà đẩy ra chúng sa đạo, cười ha ha nói: "Đi mòn gót sắt tìm không thấy, gặp được chẳng tốn chút công phu! Người điên Huyền Sách, ngươi cuối cùng rơi vào trong tay chúng ta!"

Đột nhiên, trên bầu trời từng đạo quang đạn phóng tới, Huyền Sách không nói lời gì, xoay người liền lăn xuống cát thuyền, trốn ở cát dưới đò phương.

Bành bành bành tiếng nổ mạnh truyền đến, bốn phía sa đạo người ngã ngựa đổ, bốn phương tám hướng ngã đi.

"Địch tấn công —— "

Sa Đà lớn giọng truyền đến, "Cầm vũ khí!"

Bốn phía truyền đến rút ra binh khí tiếng leng keng, tiếp lấy đủ loại ma ngọc quang mang sáng lên, nhưng vào lúc này, Huyền Sách đột nhiên từ thuyền giết ra, tại chúng sa đạo còn chưa kịp chuẩn bị vây kín thời điểm, cũng đã lao ra khỏi vòng vây.

"Nhạc Sư Linh!"

Thanh âm của hắn truyền đến, "Ngươi ngăn chặn bọn họ! Ta theo đuổi cái kia xạ thủ!"

Tiếng nói của hắn vừa ra, đột nhiên một cái thân mặc bạch y thân ảnh quơ khổng lồ hắc tì bà từ trên trời giáng xuống, một tiếng ầm vang đập về phía chúng sa đạo. Cái kia hắc tì bà chính là vũ khí hạng nặng, nặng nề vô cùng, bất luận là mập đại thẩm vẫn là dữ tợn nam, cũng không dám đón lấy đòn đánh này, vội vàng tránh đi.

Cái kia bạch y thân ảnh rơi xuống đất, chính là Nhạc Sư Linh, một tay vịn hắc tì bà, ngón tay đặt tại tì bà Phượng Hoàng đài dây trầm cùng quấn trên dây, tay kia trùng trùng điệp điệp đánh đàn!

Dày nhất nặng tiếng tỳ bà nổ vang, dâng trào sóng âm và sóng khí bốn phương tám hướng khuấy động, đem vừa mới đứng vững thân hình sa đạo bị nhao nhao nhấc lên, riêng phần mình khó chịu hừ, hướng bốn phía đánh tới!

Bành bành bành tiếng va đập truyền đến, có người đụng vào khu phố đối diện cửa hàng bên trong, có người ngã vào con đường cái khác giếng kiểm tra ống nước ngầm, có người trượt vào hẻm, trượt hơn mười mét, còn có người một đầu ngã về khách sạn.

Chỉ có một người hai tay hộ đầu, vững vàng đứng ở nơi đó, tại tiếng tỳ bà bên trong không nhúc nhích, tựa như một cái chuông lớn!

Sa Đà!

Hai cánh tay của hắn có thật dày vững chắc bao cổ tay, bao cổ tay bên trên khảm nạm lấy sáu khối chừng đầu ngón tay ma ngọc, giờ phút này ma ngọc bị toàn bộ kích phát!

Nhạc Sư Linh thấy thế, sắc mặt biến hóa, lớn tiếng nói: "Huyền Sách, ngươi cho ta một cái gian khổ việc!"

Sa Đà bỏ xuống hai tay, sải bước đánh tới, ngạnh hám Nhạc Sư Linh hắc tì bà, Nhạc Sư Linh tiếp hắn hai cái thiết

quyền, hai tay bủn rủn, vội vàng nhảy vọt như bay, cùng Sa Đà kéo dài khoảng cách.

Mặt khác sa đạo nhao nhao bò lên, như ong vỡ tổ mà ra, dài ngắn vũ khí, thậm chí súng pháo, tất cả dời đi ra, tức đến nổ phổi hướng hắn đánh tới.

Nhạc Sư Linh âm thầm kêu khổ.

Cùng lúc đó, Huyền Sách một bên tránh né xạ thủ công kích, một bên vung vẩy hai cái phi liêm, treo ở đá tảng kiến trúc bên trên, tay kéo một phát, thân hình liền tự bay lên!

Hắn võ nghệ cao cường, từ chỗ thấp nhảy đến chỗ cao, theo dõi cái kia xạ thủ tung tích, cùng cái kia xạ thủ càng ngày càng gần!

Nhưng càng là tiếp cận, hắn liền nhìn ra càng là rõ ràng.

Cái kia xạ thủ gương mặt, quả thực là ca ca của hắn Bách Lý Thủ Ước gương mặt!

"Bất luận ngươi có phải hay không ca ca ta!"

Huyền Sách khẽ động xiềng xích, thi triển ra trong nháy mắt liêm trảm, thân hình bay lên không, song liêm bay lượn, vù vù vang vọng, đem từng đạo đánh tới quang đạn tách ra, thẳng đến cái kia Thủ Ước bộ dáng xạ thủ mà đi!

"Đều muốn lưu cho ta ở đây!"

Chương 14 : Ca ca

Chương 5: “Ca ca

Cái kia Thủ Ước bộ dáng xạ thủ trong tay súng máy đi qua cơ quan hạch tâm bổ sung năng lượng, phóng thích, bắn lúc bởi vì cơ quan hạch tâm năng lượng trong khoảng thời gian ngắn đại quy mô phóng thích, sẽ tạo thành súng máy quá nhiệt.

Súng máy quá nhiệt, sẽ tạo thành cơ quan năng lượng cốt lõi không khống chế được, bởi vậy cho dù là mạnh mẽ nhất xạ thủ cũng sẽ không không ngừng nổ súng, vậy thì cho Huyền Sách cơ hội gần người!

Đây là một lần cơ hội khó được, hắn thật vất vả mới bắt được cơ hội!

Lồng ngực của hắn bởi vì trúng một phát đạn mà máu đầm đìa, xương sườn mơ hồ bị đau, hơn phân nửa xương sườn bị một thương kia đánh rách ra mấy cái, không thích hợp đánh lâu.

Ngay tại Huyền Sách câu liêm sắp ôm lấy Thủ Ước bộ dáng xạ thủ lúc, đột nhiên cái kia xạ thủ lấy súng máy vì vũ khí cận chiến, nghênh tiếp hắn trong đó một cái phi liêm, đồng thời bay lên một chân, chính xác đá trúng một thanh khác Phi Liêm dây xích chuôi chỗ, dễ như trở bàn tay liền tan mất lực lượng của hắn!

Huyền Sách ngẩn ngơ, đây chính là ca ca Thủ Ước am hiểu bản lĩnh.

Thủ Ước mặc dù là cái thần xạ thủ, nhưng ở cận chiến dưới tình huống, bản lĩnh cũng là cực vì không tầm thường.

Hơn nữa, cái này "Thủ Ước" sử dụng súng, chính là ca ca sử dụng súng!

Cây súng này tên là lãnh diễm, dài bốn thước hai tấc, rất rộng lớn, nặng mười sáu cân, tại báng súng, trung tuyến hai bên, có ba đạo dài ngắn không đồng nhất nếp nhăn, ba đạo nếp nhăn trung ương là cũ kỹ cơ quan hạch tâm.

Cơ quan hạt nhân từ từ xoay tròn, chuyển động một vòng, lãnh diễm súng liền sẽ bổ sung năng lượng xong xuôi.

Cây súng này Huyền Sách cũng không lạ lẫm, nó là phụ thân di vật, Huyền Sách khi còn bé thưởng thức qua, rất nặng, nhưng cũng rất cũ kỹ. Về sau tai nạn bộc phát, phụ thân đem lãnh diễm súng giao cho Thủ Ước.

Bởi vậy ca ca Thủ Ước tuyệt không có khả năng đem cây súng này cho những người khác!

Cái kia "Thủ Ước" thừa dịp hắn phân tâm trong nháy mắt, lập tức xoay người, áo bào bay lên, bào ngọn nguồn giấu súng, súng máy ẩn giấu ở áo bào bên dưới nổ súng!

Tuyệt kỹ, thuấn thư!

"Lại là ca ca tuyệt kỹ! Chẳng lẽ hắn thật sự là ca ca?"

Huyền Sách câu liêm niêm phong lại này cận thân một kích, thân hình bị quang đạn bùng nổ bắn ra, trong lòng càng thêm nghi ngờ không thôi.

Cái kia "Thủ Ước" hai chân phát lực, hướng về phía sau lật ra mấy trượng, rơi vào một cái khác tòa đá tảng kiến trúc bên trên, ngay sau đó như là ly miêu giống như tiềm hành, thân hình nhanh nhẹn vô cùng.

Hắn một bên tiềm hành, vừa lái súng, thân pháp quỷ mị, linh động.

Huyền Sách đuổi về phía trước, chữ viết nét liêm trên dưới tung bay, một lòng muốn đuổi kịp hắn, đem hắn bắt, tinh tế kiểm tra đến cùng có phải hay không ca ca.

Hắn tuy là trong nội tâm rất muốn tin tưởng ca ca không có chết, nhưng mà hắn càng không tin ca ca lại đột nhiên đối với hắn thống hạ sát thủ!

Tuy là hắn đều là oán trách ca ca làm đồ ăn là hắn khi còn bé mới thích ăn đồ ăn, không hợp hiện tại khẩu vị, đều là bất mãn ca ca dạy dỗ, tưởng rằng đối với mình trói buộc, nhưng này chỉ là trên miệng oán trách, tại nội tâm của hắn bên trong, hắn cam nguyện vì ca ca chịu chết!

Hắn tin tưởng, ca ca Thủ Ước cũng là như thế!

Dạng này huynh đệ, tuyệt đối sẽ không đánh lén đối phương, đối với mình huynh đệ thống hạ sát thủ!

Hắn nhất định phải hỏi cho rõ!

Phía dưới, tiếng tỳ bà bỗng nhiên sụt sùi, bỗng nhiên kiêu ngạo, đó là Nhạc Sư Linh tại vừa đánh vừa lui, lợi dụng Tiểu Lâu Lan khu phố địa hình tới tránh né Tinh Nguyệt sa đạo đoàn công kích, miễn cho rơi vào vây công.

Huyền Sách cùng "Thủ Ước" tại cao tới mấy chục mét trên không, tại Tiểu Lâu Lan khu phố trên nóc nhà, mượn xen vào nhau tinh tế địa hình né tránh cùng công kích.

Thỉnh thoảng có đá tảng bị Huyền Sách song liêm phong mang chặt đứt, rơi xuống, phát ra bành bành tiếng vang, phía dưới thì là Tinh Nguyệt sa đạo đoàn cùng Nhạc Sư Linh đủ loại vũ khí đều xuất hiện, đao quang kiếm ảnh súng pháo đại chùy lang nha bổng trảm mã đao, gào thét tới lui, thanh thế kinh người.

Bởi vì gió mùa nguyên nhân, Tiểu Lâu Lan bên trong tụ tập rất nhiều thương đội cùng sa đạo, bị vây ở chỗ này, nguyên bản thương nghiệp trộm quan hệ liền rất khẩn trương, duy trì lấy yếu ớt cân bằng, bây giờ bị bọn họ cái này nháo trò, nhất thời giống như là cút dầu giội đến trong đống lửa, đem đè nén đã lâu thế cuộc nhen lửa!

"Có sa đạo!" Từng tòa kiến trúc bên trong truyền đến gà bay chó chạy tiếng vang.

"Thương đội thủ vệ muốn xử lý chúng ta!" Sa đạo bọn họ la lên.

Khắp nơi kiến trúc, ánh lửa dần dần lên, thương đội thủ vệ cùng sa đạo bọn họ bốn phía xông ra,

Nguyên bản liền nhìn không vừa mắt, tại đêm tối lờ mờ sắc bên trong bất chấp tất cả, liền lập tức động thủ.

"Cướp mẹ nó!"

"Giết chết những bại hoại này!"

Trong lúc nhất thời bất luận là trên đường phố, còn là trong góc, hoặc là kiến trúc bên trong, đều náo nhiệt vô cùng, đủ loại bắn lén, trường mâu, vù vù bay loạn, đánh túi bụi!

Huyền Sách trong lòng không suy nghĩ bất cứ chuyện gì khác, song liêm bay lượn, vẫn tại truy kích cái kia "Thủ Ước", nếu như hắn là ca ca, vậy liền hạ gục hắn, bắt lấy hắn, hỏi hắn vì sao muốn giả chết, vì sao muốn ám sát bản thân.

Nếu như hắn không phải ca ca, vậy liền thẩm vấn ca ca hắn tung tích, tại sao lại có ca ca lãnh diễm súng, tiếp đó đánh chết hắn, đánh chết hắn, lại đánh chết hắn!

"Thủ Ước" thân pháp quỷ mị, hầu như khó mà cận thân, cho dù là Huyền Sách cưỡng ép đột tiến, vừa mới tới gần bên

người của hắn, liền sẽ bị hắn lấy lãnh diễm súng cận chiến, theo bên người từng cái góc độ bắn, lần nữa đem hắn bức lui.

Huyền Sách vết thương càng ngày càng đau, đánh lâu gây bất lợi cho hắn.

Hắn gắng gượng chịu đựng, đem song liêm bên trên khảm nạm hồng sơn ma ngọc lực lượng thôi phát đến bảy thành, đây đã là thân thể của hắn hiện nay mức cực hạn có thể chịu đựng!

Thế công của hắn càng thêm mãnh liệt, giống như điên cuồng, ép "Thủ Ước" không ngừng lùi lại.

Lúc này, gió thổi dần dần lên, nghỉ ngơi một đêm gió mùa lần nữa trở lại, cách đó không xa máy móc chong chóng đục tỉnh cơ trong gió từ từ chuyển động phiến lá, kéo theo to lớn huyền chuy.

"Ầm ầm!"

Huyền chuy hạ xuống, đập vào thật sâu cái hố bên trong, sắc nhọn đập nhọn nhi thật sâu đâm vào đại mạc, ngay sau đó lại bị xoay tròn phiến lá kéo theo xiềng xích, kẽo kẹt kẽo kẹt theo lòng đất bay lên.

"Thủ Ước" tại Huyền Sách bức bách bên dưới từ từ không đường có thể lui, lùi về cái này máy móc chong chóng đục tỉnh cơ lân cận.

Huyền Sách thở phào nhẹ nhõm: "Lần này ngươi còn có thể lùi về chỗ nào? Trốn đến nơi đâu?"

Ai ngờ, cái kia "Thủ Ước" đột nhiên tung người bay lên không, hướng về phía sau bỗng nhiên nhảy lên, Huyền Sách trong lòng giật mình, vội vàng xông về phía trước đi vào, chỉ thấy "Thủ Ước" nhảy xuống thật cao kiến trúc, hướng phía dưới rơi xuống!

Nơi này cách xa mặt đất cao tới hơn ba mươi mét, nếu là trực tiếp rơi xuống, nhất định sẽ rơi thịt nát xương tan.

Huyền Sách vung lên phi liêm, đang muốn ôm lấy "Thủ Ước", đột nhiên chỉ nghe hô một tiếng, phong thanh mãnh liệt, máy móc chong chóng to lớn phiến lá từ nơi không xa phía dưới gào thét mà lên, nhấc lên một cơn gió lãng, mang đến Huyền Sách quần áo bay phất phới!

Cái kia "Thủ Ước" hướng về phía mặt đất liền thả cân nhắc súng, mượn gió thổi cùng lực phản chấn, vậy mà đem thân hình của mình đỉnh đến bay lên, thò tay ngoắc ngoắc, trèo ở cái kia chong chóng to lớn phiến lá.

Thân hình của hắn theo phiến lá từ từ bay lên, khoảng cách Huyền Sách càng ngày càng xa.

Huyền Sách nghiến răng, nhìn nhìn chỗ ở mình lầu vũ vị trí, lại nhìn một chút đang tại đón gió chuyển động chong chóng, bỗng nhiên đứng dậy, lui về phía sau mấy chục bước.

Hắn một bên lui một bên tự nói với mình: "Bình tĩnh! Bình tĩnh! Lão sư nói cho ta biết gặp được sự tình nhất định phải bình tĩnh, tuyệt đối không nên nhiệt huyết xông lên đầu, tuyệt đối không nên lỗ mãng! Lão sư nói cho ta biết, chỉ cần ta có thể bình tĩnh xử lý tất cả việc khó, ta liền có thể triệt để nắm giữ ma ngọc lực lượng, trở thành cường giả chân chính…"

Nhưng mà cỗ này nhiệt huyết sôi trào xông lên đầu, tràn vào đại não, lão sư tất cả khuyên nhủ tất cả bị hắn ném ra sau đầu.

Hắn nhất định phải đuổi theo cái này "Thủ Ước", tìm kiếm ra chân tướng!

Huyền Sách đột nhiên bước chân, tăng tốc xông về phía trước, hắn không lo được bình tĩnh, hắn muốn bằng cho mượn

cái này một bầu nhiệt huyết đi liều một phen, dù là rơi thịt nát xương tan!

Hắn cất bước vọt tới lầu vũ biên giới, quát to một tiếng, tung người nhảy lên!

Giờ khắc này, tiếng gió gào thét từ dưới lên trên thổi lên, đó là chong chóng dài đến mấy chục mét phiến lá từ dưới lên trên vung đến mang lên gió lớn!

Huyền Sách vươn tay, nhưng mà hắn lại phát hiện bản thân cự ly này phiến lá còn có năm sáu mét khoảng cách.

"Soạt —— "

Quấn quanh ở trên cánh tay của hắn xiềng xích bị phi liêm kéo theo, bay ra, phi liêm hướng cái kia phiến phiến lá móc đi!

Chỉ cần có thể ôm lấy phiến lá, hắn liền thành công!

Phi liêm như yến cánh bay ra, nhưng mà đi tới từ dưới mà lên vung lên phiến lá một bên lúc, phiến lá đã di động một khoảng cách, phi liêm cùng phiến lá chỉ trong gang tấc như vậy bỏ lỡ!

Huyền Sách gầm thét, toàn thân khí lực cùng huyết dịch gần như bộc phát giống như vận chuyển, câu liêm bên trên hồng sơn ma ngọc quang mang đột nhiên tăng lên hai cái độ sáng, một cỗ dâng trào sôi trào lực lượng theo hồng sơn ma ngọc bên trong xông ra, để câu liêm bên trên màu đỏ phong mang tăng vọt, đâm vào phiến lá bên trong!

Huyền Sách ngực vết thương nổ tung, nóng hổi huyết dịch chảy ra!

Giờ khắc này, hắn kích phát hồng sơn ma ngọc chín thành lực lượng, lực lượng cuồng bạo theo câu liêm xiềng xích chảy vào trong cơ thể của hắn, mang cho thân thể của hắn gánh

nặng cực lớn, cũng mang cho thân thể của hắn nhiều hơn nữa lực lượng!

Vô cùng mãnh liệt đau đớn để tiếng hô của hắn cũng biến thành khàn khàn, hắn cánh tay phải phát lực, khẽ động xiềng xích, cả người hướng về phía trước bình thường di động, sau một khắc, hắn cuối cùng rơi vào cái kia phiến phiến lá bên trên!

To lớn phiến lá mang theo thân hình của hắn càng lên càng cao, bay cao lên chỗ càng cao hơn, dưới ánh trăng Tiểu Lâu Lan thu hết vào mắt.

Huyền Sách bắt lấy câu liêm bên trên vòng tay, treo ở phiến lá bên trên, hô hô thở hổn hển, hoàn mỹ thưởng thức dưới ánh trăng phong cảnh.

Đột nhiên, hắn gió thu không động ve sầu tiên tri năng lực nhận biết nói cho hắn biết nguy hiểm sắp tới, hắn nhịn xuống kịch liệt đau nhức, thân hình bỗng nhiên rung động, một chùm sáng đạn tại hắn lân cận nổ tung.

Huyền Sách chỉ cảm thấy vết thương càng đau, hơn nữa kèm theo choáng đầu hoa mắt, cưỡng ép kích phát hồng sơn ma ngọc chín thành lực lượng, lại thêm ngực trúng đạn, mất máu, để hắn tình trạng rất là gay go.

"Nhất định phải tốc chiến tốc thắng!"

Cổ tay hắn phát lực, tạo nên xiềng xích, vòng eo như cá nhảy nổi trên mặt nước mặt, rơi vào chong chóng phiến lá lá trên mũi dao.

Cái này phiến lá dài đến mấy chục mét, lá nhận cũng tạo rất rộng, có tới nửa thước rộng, bước chân rơi vào phía trên rất là ổn định.

Nhưng phía dưới, cách xa mặt đất có tới trăm mét!

Nếu là dưới chân trượt đi rơi xuống dưới, hậu quả khó mà lường được!

Hơn nữa theo phiến lá hướng lên di động, hắn ắt phải sẽ dọc theo lá nhận trượt xuống dưới, tính nguy hiểm càng lớn!

Huyền Sách cố nén kịch liệt đau nhức, để cho mình cố gắng tỉnh táo, nghiêng mình tránh đi từng đạo quang đạn, tại lá trên mũi dao tăng tốc lao nhanh, hai bên treo ở dưới phi liêm giống như là hắn hai cái cánh, duy trì lấy hắn yếu ớt cân bằng, để hắn không đến mức ngã xuống chong chóng.

Chạy trốn bên trong, Huyền Sách đột nhiên bay lên trời, tại bản thân sắp kiệt lực thời điểm, câu liêm bay ra, ôm lấy bên trên một tấm phiến lá!

Hai cái câu liêm luân phiên hướng về phía trước móc đi, để hắn giống như là một cái đại bọ ngựa không ngừng vung đao, leo lên phía trên.

Thân hình của hắn giống như quỷ mị, cho dù là nằm sấp tại phiến lá bên trên cũng có thể trái phải di động, tránh đi từng đạo trút xuống xuống quang đạn!

Nếu đã mở ra hồng sơn ma ngọc chín thành lực lượng, như vậy hắn liền đem cỗ lực lượng này vận dụng đến cực hạn!

Hắn phải thừa dịp lấy cơ hội này, hạ gục "Thủ Ước" !

Không chỉ có đánh bại trước mắt cái này "Thủ Ước", hắn còn muốn hạ gục trong nội tâm cái kia "Thủ Ước", hạ gục ca ca của mình, hắn muốn hướng bản thân chứng minh, hắn Bách Lý Huyền Sách đã không phải là cái kia cần ca ca cánh chim che chở thiếu niên!

"Hô ——— "

Hắn vung vẩy hai cái phi liêm xoay người nhảy lên, rơi vào "Thủ Ước" vị trí cái kia tấm phiến lá bên trên, hai người đứng

tại cùng một tấm phiến lá lá trên mũi dao, lúc lên lúc xuống, ở dưới ánh trăng nhìn chằm chằm đối phương.

Huyền Sách ánh mắt tràn đầy dã tính, khí tức cuồng dã, phảng phất liệt nhật cát vàng, mà đối diện "Thủ Ước" lại yên tĩnh như trăng hoa, chỉ có gió lay động hắn áo bào.

Huyền Sách miệng vết thương máu theo ngón tay chảy qua phi liêm, theo phi liêm trên lưỡi đao vạch rơi, nhưng bởi vì dùng sức nắm chặt phi liêm lòng bàn tay của hắn như trước rất khô ráo.

Chong chóng phiến lá xoay tròn, dưới chân bọn hắn phiến lá càng ngày càng cao, rất nhanh để cho hai người đã vô pháp đứng tại lá trên mũi dao!

Huyền Sách con mắt càng ngày càng sáng rực, giờ phút này hắn ở trên, "Thủ Ước" ở dưới, đúng là hắn tìm kiếm đã lâu thời cơ!

Hắn dọc theo lá nhận hướng phía dưới chạy đi, tốc độ so ngày bình thường càng nhanh, phảng phất mãnh thú xuống núi, chụp mồi con mồi!

Lãnh diễm súng họng súng quang mang sáng lên, "Thủ Ước" một bên trượt rút lui, vừa lái súng, Huyền Sách nhanh chóng tách ra từng đạo quang đạn, nhanh như lôi đình xông đến "Thủ Ước" phía trước hai trượng khoảng cách!

Hắn đã xuất chiêu!

Phi liêm một trước một sau, như là song Yến trước sau phi hành, chém về phía "Thủ Ước" .

Mà cái kia "Thủ Ước" bình tĩnh giống là quái vật đồng dạng, một thương thả ra, đánh trúng thanh thứ nhất Phi Liêm nắm tay, đem cái này phi liêm đánh xoay tròn, tốc độ giảm nhiều.

Thanh thứ hai phi liêm gào thét hướng về phía trước, vượt qua thanh thứ nhất phi liêm, thẳng đến mặt của hắn mà tới.

Mà hắn phát súng thứ hai đúng lúc bắn ra , đồng dạng đánh trúng thanh thứ hai Phi Liêm nắm tay!

Hai thanh phi liêm trên không trung gào thét xoay tròn, bị hắn hai thương xáo trộn, nhưng vào đúng lúc này, Huyền Sách mãnh hổ giống như nhào tới, hai tay lúc lên lúc xuống, chuẩn xác vô cùng theo bay lượn phi liêm lưỡi đao bên trong xuyên qua, bắt lấy phi liêm nắm tay!

Thân hình của hắn xoay tròn, hai chân khoảng cách cực lớn, bước đầu tiên bước ra hơn trượng, theo bước thứ hai bước ra, thân thể xoay tròn, tay trái phi liêm cũng đã chém ở lãnh diễm súng báng súng bên trên!

Lực lượng khổng lồ đem "Thủ Ước" thân thể đánh hướng về phía sau đi vòng quanh, khó mà ổn định thân hình, Huyền Sách bước thứ ba bước ra, tay phải phi liêm đem "Thủ Ước" toàn diện áp chế, đem hắn thân thể nhấc lên, bành một tiếng đụng vào chong chóng trung tâm gánh chịu lấy máy móc trục gian phòng.

Đây chính là đây là phát huy ra chín thành hồng sơn ma đai ngọc tới lực lượng kinh người!

Căn phòng kia như là sắt thép chế tạo cung điện đồng dạng, vách tường sắt thép chắc nịch vô cùng, chong chóng thô to cút trục bị phiến lá kéo theo, xoay tròn, cút trục từ trong phòng xuyên qua, phát ra âm thanh chói tai.

"Thủ Ước" vừa mới đụng vào trên vách tường sắt thép, Huyền Sách bước thứ tư bước ra, xoay người phi liêm bổ ra, "Thủ Ước" hai tay giơ thương, đón đỡ đòn đánh này!

"Bành!"

Sắt thép gian phòng hơi hơi lắc run một lần, "Thủ Ước" sau lưng vách tường sắt thép trũng đi xuống, dày nặng bức tường vỡ ra chữ thập văn khe hở!

"Bành!"

Lại là một tiếng vang thật lớn, "Thủ Ước" liền người mang súng cùng một chỗ bị đập nhập cái kia sắt thép trong phòng.

Huyền Sách xông vào trong phòng, bốn phía đen kịt một màu, chỉ có lờ mờ ánh trăng theo mấy cửa sổ miệng chiếu xuống, mông lung.

Hắn "Hồng hộc" "Hồng hộc" thở hổn hển, hầu như huyết dịch sôi trào còn tại không ngừng theo miệng vết thương chảy xuống, hồng sơn ma ngọc chín thành lực lượng mang cho hắn tác dụng phụ tại ăn mòn thân thể của hắn, để hắn càng ngày càng khó lấy chống đỡ.

Nhưng này cái "Thủ Ước" lại trốn vào trong bóng tối, ẩn giấu đi.

Ẩn giấu ở trong bóng tối xạ thủ nguy hiểm nhất, bởi vì ngươi không biết súng của hắn sẽ từ đâu lại ở khi nào hướng ngươi phóng tới, đợi đến ngươi phát hiện lúc, thường thường lúc này đã muộn.

Chong chóng ổ trục chuyển động, kéo theo bánh răng, xoắn động xiềng xích, phát ra kim loại tiếng va chạm, đem to lớn kim loại huyền chuy xoắn lên.

Huyền Sách bước ra một bước, đứng tại song cửa sổ ném xuống ánh trăng bên trong.

Hắn lựa chọn chủ động phơi bày bản thân, đem bản thân phơi bày tại đối phương thương hạ, dùng cái này tới làm cho đối phương phơi bày!

Dưới chân của hắn là to lớn ổ trục, bề ngoài bao trùm lấy thật dày xác, đứng ở phía trên rất là ổn định, nhưng chong chóng kéo theo ổ trục chuyển động, để âm thanh thông qua hắn xương cốt truyền lại đến trong đầu của hắn, vang lên ong ong, rất là ồn ào.

Trong bóng tối, quang mang sáng lên, "Thủ Ước" hướng hắn nổ súng đồng thời, Huyền Sách cũng bắt được vị trí của đối phương!

Lãnh diễm súng quang đạn chạm mặt tới, cũng trong lúc đó Huyền Sách tay phải câu liêm cũng hướng tia sáng kia sáng lên chi địa bay đi, trong bóng đêm xẹt qua một đạo thần hồ kỳ kỹ đường vòng cung!

Tuyệt kỹ: Thần hồ câu liêm!

Tay trái của hắn câu liêm thì nâng lên, chặn hướng quang đạn!

"Ầm!"

Quang đạn ở trước mặt hắn nổ tung, dâng trào sóng khí đem hắn nhấc lên đến hướng về phía sau bay lên, dưới chân của hắn trượt đi, té xuống thô to ổ trục.

Cũng trong lúc đó, tay phải hắn bay ra câu liêm cũng đem ẩn giấu ở chỗ tối "Thủ Ước" khóa lại, đem "Thủ Ước" cũng tự mang đến bay lên, hai người một trước một sau hướng phía dưới ngã đi!

Phía dưới, có tới một người to xiềng xích mang theo huyền chuy bay lên, Huyền Sách tại nguy nan ở giữa lập tức tay trái câu liêm bay ra, ôm lấy xiềng xích, thân hình rung động, rơi vào to lớn huyền chuy bên trên.

"Thủ Ước" cánh tay phải cùng lãnh diễm súng bị hắn câu liêm khóa lại, đi theo rơi vào huyền chuy bên trên. Giữa hai người chỉ cách lấy treo lên huyền chuy thô to xiềng xích.

Huyền chuy rất lớn, viên trùy hình, tầng cao nhất đường kính ước chừng bốn năm mét, bên ngoài chính là sâu không thấy đáy khổng lồ giếng sâu!

Máy móc chong chóng đục tỉnh cơ chính là dùng cái này huyền chuy đập vào đại mạc chỗ sâu, tìm kiếm nguồn nước!

Huyền Sách chân đạp thực địa, đột nhiên một hồi cảm giác hôn mê xông tới, trước mắt đen kịt một màu, đây là mất máu quá nhiều sắp rơi vào hôn mê dấu hiệu!

Hắn hiện tại, đã không thích hợp chiến đấu.

Lựa chọn tốt nhất là lập tức thoát khỏi chiến trường, thoát khỏi kẻ địch, tìm kiếm một cái an toàn địa phương băng bó vết thương, tìm trị liệu thương!

Huyền Sách cắn chặt răng, cánh tay phải khí lực bộc phát, dùng hết bản thân có khả năng thi triển ra thần hồ câu liêm phần sau chiêu!

"Thủ Ước" cánh tay phải cùng lãnh diễm súng bị hắn câu liêm khóa lại, đã vô pháp nổ súng, chỉ có thể một bên thử nghiệm mở ra câu liêm một bên tránh né Huyền Sách công kích.

Giữa hai người cách xiềng xích, chỉ cần lợi dụng được điểm này, hắn liền có thể đem câu liêm cột vào trên xiềng xích, để Huyền Sách cùng huyền chuy cùng một chỗ đập vào giếng sâu, chuyển bại thành thắng!

Huyền Sách tung người hướng về phía sau nhảy lên, nhảy ra huyền chuy, "Thủ Ước" thân bất do kỷ bay ở giữa không trung, không kịp đem câu liêm cột vào trên xiềng xích.

Hai người một trước một sau rơi vào cầu gỗ bên trên, Huyền Sách tay trái câu liêm đã đi tới "Thủ Ước" phía trước!

Cái này cầu gỗ bên ngoài chính là sâu không lường được giếng sâu, Tiểu Lâu Lan mọi người khai thác vật liệu gỗ, dọc theo vách giếng dựng cầu nối, bao quanh vách giếng một đường hướng phía dưới, thẳng tới đáy giếng.

Huyền Sách ở trên, "Thủ Ước" ở dưới, ngươi tới ta đi, đánh nhau quyết liệt, không ngừng hướng giếng sâu phía dưới mà đi!

Đột nhiên, đỉnh đầu bọn họ bánh răng truyền đến rầm rầm tiếng vang, huyền chuy giống như là thoát câu đồng dạng, nhanh chóng hướng giếng sâu rơi xuống, rơi xuống tốc độ càng lúc càng nhanh!

"Ầm!"

Huyền chuy đập vào sâu trong lòng đất, truyền đến long trời lở đất chấn động, để sở hữu cầu gỗ đều đi theo run rẩy kịch liệt, để cho hai người suýt nữa rơi xuống dưới.

Tiếp theo, xiềng xích lại tự rầm rầm hướng lên kéo, huyền chuy lần nữa bị chong chóng treo lên.

Mà cầu gỗ bên trên, hai người vẫn tại cận chiến chém giết, Huyền Sách căn bản không cho "Thủ Ước" bất luận cái gì mở ra câu liêm cơ hội, một thanh khác câu liêm thủy chung không rời chỗ yếu hại của hắn, khiến cho hắn không ngừng lùi lại.

Huyền Sách ít ỏi lần có thể hạ gục đánh giết hắn cơ hội, nhưng mà thật đến động thủ lúc, Huyền Sách lại do dự.

Hắn tuy là tin tưởng ca ca chắc chắn sẽ không đối với mình thống hạ sát thủ, nhưng mà người này thật rất giống ca ca Bách Lý Thủ Ước, hắn lại thế nào nhẫn tâm đối ca ca thống hạ sát thủ?

Bất quá hắn thương thế cũng càng ngày càng gay go, càng ngày càng khó cho rằng kế, "Thủ Ước" nhưng như cũ vô cùng

bình tĩnh, tựa hồ tại chờ đợi thời cơ, tìm kiếm đem hắn một lần đánh chết cơ hội!

Đỉnh đầu bọn họ lần nữa truyền đến rầm rầm tiếng vang, đó là chong chóng cơ quan mở ra, huyền chuy rơi xuống!

Mà vào lúc này, Huyền Sách khí thế cuối cùng khô kiệt, câu liêm càng ngày càng vô lực, "Thủ Ước" lộ ra nét mừng, lui về phía sau một bước tránh đi đối diện chém tới câu liêm.

Chỉ cần tránh thoát đòn đánh này, Huyền Sách liền không có lực lượng phát động lần công kích sau, khi đó bản thân liền nắm giữ sinh tử của hắn!

Nhưng mà hắn một bước này lui ra, lại dưới chân không còn, ngã xuống đi!

Trong lúc vô tình, bọn họ đã đi tới giếng sâu dưới đáy, cầu gỗ cuối cùng!

Mắt thấy "Thủ Ước" liền muốn ngã vào đáy giếng, đột nhiên trên cánh tay phải xiềng xích xiết chặt, đem hắn kéo lại.

Huyền Sách tay trái câu liêm bay ra, ôm lấy cầu gỗ lan can, khóa lại lan can, hai người cùng một chỗ treo ở trên không, không đến mức rơi vào đáy giếng.

Hai người đỉnh đầu, huyền chuy gào thét mà đến, áp bức lấy trong giếng không khí, hình thành cuồng phong hướng trời cao dũng mãnh lao tới, cảm giác áp bách mạnh mẽ để Huyền Sách hầu như vô pháp thở dốc!

"Ca!"

Hắn đội cuồng phong hướng phía dưới hô to, "Chúng ta là anh em! Ta sẽ không để cho ngươi chết ở chỗ này!"

Mà tại hắn phía dưới, "Thủ Ước" trên mặt lộ ra quỷ dị lạnh lùng tươi cười, tay phải lãnh diễm súng họng súng ngay thẳng nhắm thẳng vào hướng Huyền Sách trái tim.

Lãnh diễm súng ba khối lãnh diễm ma ngọc khởi động, họng súng quang mang sáng lên, trong thương tích chứa uy lực càng ngày càng mạnh!

Một súng này, đủ để đem Huyền Sách trái tim đánh nát!

Huyền Sách bi thống vô cùng.

Đột nhiên, một cái bóng đen to lớn từ trên trời giáng xuống, cùng Huyền Sách sượt qua người, đem "Thủ Ước" mạnh mẽ đập vào thật sâu đáy giếng!

Đó là hạ xuống huyền chuy!

Đáy giếng nhấc lên cuồng bạo gió lốc đem Huyền Sách hất bay, xoay tròn lấy hướng miệng giếng bay đi, kèm theo Huyền Sách cùng một chỗ bay lượn còn có lãnh diễm súng cùng với một cánh tay.

Mượn miệng giếng tìm đến chiếu xuống tới nhỏ yếu ánh trăng, Huyền Sách nhìn thấy đó là một đầu cánh tay máy vai, dưới làn da cất giấu kim loại quang mang.

Chương 15 : Nguy hiểm Vân La khư

Chương 6: Nguy hiểm Vân La khư

“Hắn không phải ca ca…”

Huyền Sách lộ ra tươi cười, miễn cưỡng vung ra câu liêm, dùng cuối cùng khí lực thoát khỏi cuồng phong, rơi xuống tại cầu gỗ bên trên.

Ý thức của hắn càng ngày càng mơ hồ, cưỡng ép điều động hồng sơn ma ngọc chín thành lực lượng di chứng, lại thêm mất máu tạo thành lạnh lẽo vọt tới, để hắn rơi vào hôn mê bên trong.

Nếu là không thể kịp thời được trị liệu, hắn chắc chắn sẽ chết tại đây cái ban đêm rét lạnh, trở thành trong giếng không người phát hiện thi thể.

Hắn chỉ cảm thấy trước mắt càng ngày càng đen ám, máy móc chong chóng đục tỉnh cơ thanh âm huyên náo, cùng với Tiểu Lâu Lan huyên náo ban đêm, phảng phất cách hắn càng ngày càng xa.

Hắn đang chậm rãi tử vong.

Cũng không lâu lắm, hắn bên tai truyền đến sột sột soạt soạt âm thanh, Huyền Sách phát giác được mí mắt của mình bị người vén lên.

Hắn hình như thấy được ngọc tử rau diếp cái kia tấm hung ác mặt.

Ngọc tử rau diếp chỉ bất quá to bằng lòng bàn tay, mang theo độc nhãn long bịt mắt, càng lộ ra mặt nhỏ, nhưng giờ phút này Huyền Sách lại cảm thấy mặt của nó đặc biệt lớn, giống như là muốn lấp đầy tầm mắt của chính mình.

"Nãi công…" Hắn nghe được ngọc tử rau diếp đang thì thầm.

Hắn lại mơ hồ nhìn thấy ngọc tử rau diếp rút ra chuôi này chậm chạp chậm chạp ngọc chất tiểu chủy thủ.

"Rau diếp cuối cùng đạt được ước muốn, có cơ hội giết chết ta…" Huyền Sách trong đầu ý thức sau cùng thầm nghĩ.

Hắn mơ hồ trong đó lại nhìn thấy ngọc tử rau diếp dao găm cũng không hướng hắn đâm tới, mà là tại cắt đỉnh đầu của mình lá cây. Đỉnh đầu của nó dài ba mảnh thật dài lá cây, giống như là tai thỏ.

Giờ phút này, rau diếp khuôn mặt bóp méo, dường như đau đớn vô cùng, lại cố nén kịch liệt đau nhức đem bên trong một chiếc lá cắt lấy.

Cái này xấu xí Tiểu Ngọc tử thân thể run rẩy, hai tay lại đem lá cây chồng lên, dùng sức trứu ra mấy giọt nước đến, nhỏ vào Huyền Sách trong miệng.

Huyền Sách chỉ cảm thấy một cỗ nhiệt lưu ấm áp theo cổ họng của mình chảy xuống, chảy vào tim phổi, theo tim phổi chảy về phía toàn thân, thân thể của hắn cũng dần dần noãn.

Hắn càng ngày càng khốn, chỉ cảm thấy bản thân giống như là bị người kéo lấy, đi lên đi.

Chờ đến hắn tỉnh lại thời điểm, đã là ngày hôm sau buổi trưa, Huyền Sách giật mình bản thân nằm tại ấm áp thơm ngọt trong chăn, vội vàng ngồi dậy, toàn thân truyền đến kịch liệt đau nhức để hắn không khỏi khó chịu hừ một tiếng.

“Ngươi đã tỉnh?” Nhạc Sư Linh âm thanh truyền đến.

Huyền Sách theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy Nhạc Sư Linh ngồi đang mở ra trên cửa sổ, một cái chân rủ xuống, đang tại quan sát đầu kia người máy cánh tay.

Cứ việc đi qua tối hôm qua hỗn chiến, Nhạc Sư Linh trên người vẫn không có bất kỳ vết thương nào, thậm chí liền thân bên trên quần áo cũng không có làm bẩn nửa điểm. Hắn trắng nõn đến làm cho Huyền Sách thậm chí nghi ngờ hắn là Trường An tới công tử ca nhi, mà không phải tại Vân Trung đại mạc trong bão cát đi lại thợ săn.

“Đại mạc bên trong thợ săn, loại trừ ta cùng lão sư bên ngoài, cái nào không phải thô ráp các lão gia?” Huyền Sách thầm nghĩ trong lòng, “Không làn da vì sao trắng như vậy? Trên người vì sao như vậy sạch sẽ?”

Bất quá, Nhạc Sư Linh tối hôm qua đối kháng Sa Đà sa đạo đoàn, vậy mà có thể còn sống, hơn nữa không có nhận bất luận cái gì thương, thậm chí nhất trần bất nhiễm, quả thực để Huyền Sách khâm phục thực lực của hắn.

Nhạc Sư Linh đem đầu kia người máy cánh tay ném qua đến, nói: “Là rau diếp đem ngươi kéo về, nó đỉnh đầu lá cây có thể cứu mệnh kỳ hiệu. Không nghĩ tới tiểu gia hỏa này lại có thể sẽ bỏ qua một chiếc lá cứu ngươi…”

Hắn sắc mặt cổ quái, ngọc tử rau diếp cùng Huyền Sách từ trước tới nay không hợp nhau, hai người theo gặp mặt một khắc này ngay tại lẫn nhau giận dỗi, lẫn nhau uy hiếp.

Không nghĩ tới ngọc tử rau diếp sẽ nghĩ cách cứu viện Huyền Sách.

Ngọc tử rau diếp nằm tại song cửa sổ ở dưới dưới ánh mặt trời lười biếng phơi nắng, một mắt liếc Huyền Sách liếc mắt: “Nãi công…”

Huyền Sách đối tiểu gia hỏa này cách nhìn không khỏi tốt hơn nhiều, đứng dậy chịu đựng đau đớn nghiên cứu đầu kia người máy cánh tay, chỉ thấy cánh tay tuyệt đối chỗ có thật nhiều tinh vi vô cùng bánh răng cùng dây xích, cực vì phức tạp.

Mà tại chỗ khớp nối kết cấu bên trong, còn có một khối chừng hạt đậu ma ngọc, nghĩ đến là cánh tay này năng lượng hạch tâm.

Tinh vi như vậy tạo vật, hắn chưa bao giờ thấy qua!

Nhạc Sư Linh ngồi tại song cửa sổ bên trên, chú ý đường phố động tĩnh, gặp hắn từ trên giường xuống, không khỏi khen: "Hỗn huyết ma chủng thân thể sức khôi phục thật sự là kinh người,

Thương thế của ngươi thế nặng như vậy thế mà hồi lâu liền có thể nhúc nhích. Nếu là ta bị thương thành ngươi dạng này, phỏng đoán muốn nằm lên mười ngày nửa tháng mới có thể xuống giường."

Huyền Sách cũng kinh ngạc với mình sức khôi phục, giật mình nói: "Không đúng, ta rõ ràng chỉ có thể điều khiển hồng sơn ma ngọc bảy thành lực lượng, trong chiến đấu ta lại kích phát ma ngọc chín thành lực lượng! Sư phụ ta nói cho ta biết, vượt xa bình thường kích phát ma ngọc lực lượng sẽ đối với thân thể tạo thành cực lớn tai hoạ ngầm, thậm chí có thể sẽ chết! Ta tại sao không có chuyện?"

Nhạc Sư Linh như trước chú ý đường phố động tĩnh, nói: "Điều này nói rõ thân thể của ngươi cường độ tăng lên rất nhiều, đã có thể dung nạp ma ngọc tám thành thậm chí nhiều hơn lực lượng. Bản lĩnh của ngươi, so trước kia mạnh hơn."

Huyền Sách có chút mừng rỡ, hắn đi theo lão sư tu hành, đều là hâm mộ lão sư có thể nắm giữ ma ngọc tất cả lực lượng.

Lão sư nói cho hắn biết, nguyên vẹn nắm giữ ma ngọc lực lượng người, mới thật sự là cường giả. Không nghĩ tới bản thân khoảng cách một ngày này cũng càng ngày càng gần.

Huyền Sách bỏ xuống đầu kia người máy cánh tay, hiếu kỳ nói: "Như vậy Nhạc Sư Linh, ngươi đây? Ngươi có thể phát huy ra doanh thúy ma ngọc mấy thành lực lượng?"

Nhạc Sư Linh xoay đầu lại, khẽ mỉm cười: "Bí mật."

Huyền Sách nhịn không được nói: "Ta xem ngươi đối kháng Tinh Nguyệt sa đạo đoàn, vừa đánh vừa lui, không rơi vào thế hạ phong, chẳng lẽ ngươi có thể phát huy ra ma ngọc mười thành lực lượng?"

Đem ma ngọc uy lực hoàn toàn phát huy, tuyệt đối là cường giả đứng đầu!

Nhạc Sư Linh không có đáp lời, nói sang chuyện khác: "Cánh tay này ngươi thấy thế nào?"

Huyền Sách cũng không truy hỏi, quan sát đầu kia người máy cánh tay, nói: "Cánh tay này cho thấy cái kia xạ thủ cũng không phải là ca ca ta, mà là một cái nhận người khống chế cơ quan khôi lỗi. Cái kia khôi lỗi dáng dấp cùng ca ca, hơn nữa sử dụng ca ca lãnh diễm súng, thậm chí động liên tục làm dáng vẻ cùng bản lĩnh, đều cùng ca ca không sai biệt lắm…"

Thanh âm của hắn càng ngày càng thấp, không có nói tiếp.

Chế tạo ra như vậy một cái khôi lỗi, cần đối Bách Lý Thủ Ước vô cùng quen thuộc. Liền xem như Huyền Sách bản thân, đối ca ca Thủ Ước cũng không có quen thuộc như vậy!

Hơn nữa, lãnh diễm súng bị Bách Lý Thủ Ước coi như tính mạng, càng không khả năng đưa nó vứt bỏ, càng không khả năng bị người cướp đi!

Huyền Sách khó chịu hừ một tiếng, chỉ cảm thấy thương thế lại có tái phát xu thế, vội vàng ngồi xuống.

Hắn tuyệt không tin tưởng ca ca sẽ liền như thế chết ở trong sa mạc, nhưng đủ loại dấu hiệu đều hướng hắn cho thấy, ca ca Bách Lý Thủ Ước, chỉ sợ thật đã chết rồi.

Giết Thủ Ước người kia, chỉ sợ sẽ là cơ quan khôi lỗi chủ nhân!

Ngọc tử rau diếp lười biếng ngồi dậy: "Nãi công…"

Huyền Sách vội vàng chuyển đổi chủ đề, hướng Nhạc Sư Linh thỉnh giáo: "Nãi công là có ý gì?"

Nhạc Sư Linh bất đắc dĩ: "Là lời mắng người, gia gia ngươi ý tứ. Chẳng qua rau diếp nãi công, khác biệt âm điệu cùng không đồng tình cảnh, đại biểu không đồng ý nghĩ. Các ngươi tiếp xúc dài, liền sẽ rõ ràng lời nói của hắn là có ý gì."

Huyền Sách không khỏi giận dữ, hướng cái kia Tiểu Ngọc tử trừng mắt nhìn: "Ngươi nãi công!"

Ngọc tử rau diếp không có ý tốt nói: "Nãi công! Nãi công! Nãi công!"

Huyền Sách tức giận nói: "Ngươi nãi công! Cả nhà ngươi nãi công!"

Ngọc tử rau diếp nhào tới, thừa dịp thương thế hắn còn chưa khỏi hẳn, thân thể không tiện, mấy bước chạy đến lồng ngực của hắn, hướng Huyền Sách trên vết thương rắc đem muối.

Huyền Sách đau đến chết đi sống lại, nắm chặt nó hai mảnh lá cây, cởi xuống giày đánh mạnh nó bờ mông.

Ngọc tử rau diếp theo bản thân nhỏ trong túi lấy ra một cái lại một nắm muối, vẩy hướng Huyền Sách ngực, một lớn một nhỏ hai tên này đánh nhau một đoàn.

Nhạc Sư Linh thấy không khỏi âm thầm lắc đầu, quay mặt lại, tiếp tục quan sát mặt đường.

Đi qua đêm qua đại loạn, Tiểu Lâu Lan trên đường phố một mảnh hỗn độn, Tiểu Lâu Lan thủ vệ quân còn tại trên đường phố hối hả ngược xuôi, bắt những cái kia còn ý định gây chuyện gia hỏa.

Còn Sa Đà các loại sa đạo cũng không thấy bóng dáng, không biết là trốn, còn là đã rời đi Tiểu Lâu Lan.

Qua hai ngày, Huyền Sách thương thế cơ bản khỏi hẳn, rối loạn dư âm cũng đã quá khứ, Tiểu Lâu Lan lại khôi phục phồn hoa của ngày xưa.

Huyền Sách đi tới góc đường, tìm tới cái kia què chân ăn xin người, cái kia ăn xin người giương mắt nhìn nhìn hắn cùng Nhạc Sư Linh, ngay sau đó lại mi mắt rủ xuống, nói: "Bách Lý Thủ Ước đi theo Hải đô nhân thương đội đi tới Tiểu Lâu Lan, dừng hai ngày, đi theo hải đô thương đội cùng rời đi. Có người tại trong tửu quán nghe được Hải đô nhân thảo luận tiến lên đường đi, đi là Vân La khư đường đi."

"Vân La khư đường đi?" Huyền Sách cùng Nhạc Sư Linh sắc mặt biến hóa.

Vân La khư đường đi là một đầu thông hướng Ngọc thành đường tắt, ngày bình thường theo con đường này đi, một đường đường bằng phẳng, sẽ rất ít gặp được nguy hiểm. Nhưng đó là bình thường!

Đến gió mùa thời kỳ, như vậy Vân La khư đường đi có thể nói là mấy đầu thương lộ bên trong nguy hiểm nhất một cái!

Gió mùa sẽ nhấc lên nơi đó cát vàng, bị vùi lấp ở trong sa mạc di tích cổ xưa liền sẽ trần trụi đi ra, kèm theo những này di tích cùng lúc xuất hiện, là một chút vô pháp giải thích đồ vật, thần bí, hung ác, đáng sợ!

Có rất ít thương đội có thể tại gió mùa thời kỳ sống mà đi ra Vân La khư!

Sống mà đi ra người, cũng đa số bị dọa đến điên điên khùng khùng!

Huyền Sách lấy lại bình tĩnh, nếu ca ca Thủ Ước đi là Vân La khư, như vậy bất luận Vân La khư thế nào hung hiểm, hắn đều muốn đi một lần!

Cái kia què chân ăn xin người tiếp tục nói: "Lần này Hải đô nhân thương đội vận chuyển hàng hóa cùng lúc trước khác biệt, cực vì quý giá, nghe nói là hải đô cùng Ngọc thành liên minh lễ vật. Lần này dẫn đầu thương đội, là hải đô đại gia tộc trưởng nữ Đại Lâm Na, nàng là hải đô đặc sứ, đại biểu cho hải đô thế gia cùng Vân Trung liên minh thành ý."

"Đại Lâm Na?"

Huyền Sách giật mình, vội vàng lấy ra ca ca lưu lại cái kia bút ký, nhanh chóng lật qua lật lại, tiếp đó tại nào đó một trang, chỉ thấy trang này trong sổ quả nhiên ghi chép Đại Lâm Na cái tên này. Chẳng qua ca ca ghi lại là cô gái này sẽ làm một loại tên là "Salad" đồ ăn, hơn phân nửa đệ đệ thích ăn.

Huyền Sách khép lại bút ký, hiển nhiên cái này hải đô thế gia chi nữ Đại Lâm Na, cùng ca ca "Tử vong" liên quan đến!

"Bách Lý Thủ Ước là trường thành thủ vệ quân, hắn điều tra Đại Lâm Na, hơn phân nửa là điều tra hải đô cùng Ngọc thành kết minh nội dung, có hay không đối Trường An bất lợi."

Cái kia què chân ăn xin người tựa vào góc tường, trốn ở trong bóng tối, cười hắc hắc nói, "Hải đô nhân nếu là phát hiện hắn, chắc chắn sẽ không bỏ qua hắn, càng sẽ không để hắn còn sống đem thăm dò nội dung mang về Trường An!"

Huyền Sách trầm mặc, xoay người rời đi.

“Lão quỷ, nhận ra loại này công nghệ ư?”

Hắn đi tới Tiểu Lâu Lan hiệu cầm đồ, đem người máy cánh tay đặt ở trên đài, trên quầy mò xuống hai cái to bằng chậu rửa mặt nhỏ bé máy móc mắt, trong mắt ùng ục ùng ục mạo hiểm bọt khí, lặp đi lặp lại quan sát người máy cánh tay.

“Vân Trung đại mạc máy móc đều là đại thô kệch, không có tinh diệu như vậy công nghệ!”

Sau quầy truyền tới một thanh âm giống như máy móc, “Cho dù là Trường An, cũng rất khó đem mô phỏng sinh vật công nghệ làm được như thế tinh xảo. Trường An cơ quan tạo vật phần lớn là máy móc cùng phường, hình người cùng động vật hình thái máy móc tạo vật thường thường đến từ hải đô.”

“Lại là hải đô?” Huyền Sách cau mày.

Ca ca Thủ Ước một mực tại truy xét chi này hải đô thương đội, mà cái kia cùng ca ca giống nhau như đúc cơ quan nhân cũng là hải đô công nghệ. Tất cả đều tại chỉ hướng hải đô, chẳng lẽ ca ca chết, thật cùng chi này hải đô thương đội liên quan đến? Cùng cái kia hải đô đặc sứ Đại Lâm Na liên quan đến?

Sau quầy hai cái máy móc mắt dò được Huyền Sách phía trước, máy móc âm truyền đến: “Tên điên, cánh tay này ngươi từ nơi nào có được? Đưa cho ta, ta có thể miễn phí giúp ngươi thăng cấp phi ngư thuyền.”

“Cộng thêm một cỗ thuẫn đầu thuyền!”

“Thành giao!”

Hai người nói tốt giá, không bao lâu, ngọc tử rau diếp liền giật mình nhìn thấy trong tiệm cầm đồ đi ra một kẻ thân thể cao lớn loại người máy giới, mọc ra bốn chân, bốn cái cánh tay, ở giữa có một cái người lùn ngồi tại bàn điều khiển bên trên, khống chế bốn chân bốn tay.

“Nãi công!” Ngọc tử rau diếp kinh ngạc nói.

Cái kia người lùn nghĩ đến chính là Huyền Sách trong miệng “Lão quỷ”, lão quỷ nhanh chóng đem phi ngư thuyền cùng thuẫn đầu thuyền phá giải, thanh tẩy, lấy tới mới linh kiện lắp ráp, xe nhẹ đường quen, làm người ta tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Huyền Sách cùng Nhạc Sư Linh thì đi mua sắm đồ vật, chuẩn bị lên đường.

“Rời đi Tiểu Lâu Lan, đi vào Vân La khư đường đi, liền hung hiểm.”

Huyền Sách đem đồ ăn cùng uống nước chia ra làm ba, trong đó một phần đặt ở phi ngư trong đò, mặt khác hai phần giao cho Nhạc Sư Linh, “Ngươi nếu là muốn lui ra, còn kịp.”

—— thứ ba phần đồ ăn cùng uống nước là để cho ngọc tử rau diếp.

Nhạc Sư Linh suy nghĩ một chút, dò hỏi: “Ta hiện tại lui ra, ngươi sẽ đem khối kia chí tôn ma ngọc cho ta không?”

“Sẽ không!” Huyền Sách quả quyết nói.

Nhạc Sư Linh thở dài: “Như vậy ta không thể làm gì khác hơn là theo ngươi cùng một chỗ đi vào Vân La khư.”

Vân La khư nguy hiểm trùng trùng điệp điệp, bọn họ lựa chọn gió thổi khá nhỏ sập tối lên đường, hai chiếc cát thuyền đón nắng chiều mà đi, chiều tà dư huy càng ngày càng ảm đạm, gió thổi cũng càng ngày càng nhỏ.

Một lượt trăng tròn theo phía sau bọn họ bay lên, nhiệt độ từ từ hạ thấp.

Sa mạc hạ nhiệt độ nhanh, hai chiếc cát thuyền lại đi tiếp mấy chục dặm địa, bọn họ mới bởi vì rét căm căm không chịu nổi mà chậm lại tốc độ.

“Đến Vân La, ban ngày bão cát đại không thể đi đường, chúng ta cần phải đến thừa dịp bóng đêm đi đường!” Huyền Sách nhắc nhở, “Ban ngày đi đường, thường xuyên gặp được bão cát cùng ma quái, bởi vậy chúng ta tại sập tối cùng buổi tối đi đường! Đến ban ngày, chúng ta tìm một chỗ an toàn di tích ẩn thân nghỉ ngơi!”

Nhạc Sư Linh gật đầu.

Huyền Sách lấy ra Tiểu Lâu Lan chợ bên trên mua lông cừu cùng áo bông, đem bản thân che phủ ba tầng trong ba tầng ngoài. Nhạc Sư Linh cũng là như thế, hắn cứ việc cực vì chú ý, quan tâm dáng vẻ, nhưng ở Vân Trung đại mạc ban đêm đi đường, cũng không thể không đem tất cả có thể giữ ấm đồ vật mặc lên người.

Huyền Sách còn tri kỷ vì ngọc tử rau diếp chuẩn bị mấy bộ nho nhỏ áo bông, rau diếp lại không có mặc lên người, mà là đem bản thân hai mảnh lá cây thận trọng quấn một vòng lại một vòng, miễn cho đông lạnh xấu lá cây.

Thân thể của nó là nửa ngọc thạch kết cấu, không sợ bị đông lạnh xấu.

Dù vậy, bọn họ còn là bị cóng đến không ngừng run, cái kia ngọc tử trên mũi mang theo hai hàng một cao một thấp nước mũi, thỉnh thoảng hí chuồn mất một lần hút về trong lỗ mũi.

Chẳng qua rất nhanh nó liền không hút, bởi vì cái kia hai hàng nước mũi đã bị đóng băng thành hai đạo băng côn.

Nhạc Sư Linh ghét bỏ nó lôi thôi, đem nó ném cho Huyền Sách.

Ngọc tử rau diếp gặp Huyền Sách cũng lộ ra ghét bỏ chi sắc, run rẩy đưa ra ngọc thạch dao găm uy hiếp Huyền Sách, chỉ là mặc quá dày, nó cánh tay nhỏ duỗi thẳng, đưa đến cực

hạn, dao găm khoảng cách Huyền Sách cái cổ cũng còn có bảy tám phần khoảng cách.

Huyền Sách đưa nó nhấc lên đến, đặt ở trước ngực mình cổ áo ở giữa.

Ngọc tử rau diếp nhất thời cảm thấy ấm áp rất nhiều.

Huyền Sách không có hảo ý nhìn chằm chằm cổ của nó, giống như là đang ngó chừng một nhúm nhỏ đợi cắt rau hẹ, uy hiếp nói: "Nước mũi của ngươi nếu là nhỏ tại trên người của ta, lá cây liền cho ngươi lấy xuống rang rau hẹ ăn!"

Rau diếp rụt cổ một cái, hiển nhiên nghe hiểu lời nói của hắn.

Minh Nguyệt giữa trời, cách đó không xa chính là gió mùa vận chuyển cát vàng mà lộ ra đại mạc di tích cổ xưa, ở dưới ánh trăng tỏ ra cao ngất mà cao chót vót.

Hai chiếc cát thuyền tốc độ càng ngày càng chậm, phía trước một mảnh đường bằng phẳng, nhưng mà lại có to lớn bóng ma bất ngờ xuất hiện trong sa mạc. Cát thuyền tiếp cận, chỉ thấy đó là một bộ to lớn cơ giới thể di hài.

Gió mùa đem cát vàng thổi ra, lộ ra rất nhiều to lớn linh kiện mảnh vỡ, những này linh kiện có thậm chí so với người còn muốn đại!

Truyền thuyết, Vân Trung đại mạc bên dưới mai táng rất nhiều chiến tranh viễn cổ máy móc, ẩn chứa khiến người thời nay nhìn mà than thở cơ quan bí thuật cùng ma đạo bí thuật!

Chỉ là những này bí thuật quá nguy hiểm, hơi không cẩn thận kích hoạt những này cỗ máy chiến tranh, chỉ sợ sẽ cho phạm vi gần trăm dặm mọi người tạo thành tai hoạ ngập đầu!

Huyền Sách giơ ngón tay lên, đặt ở môi bên cạnh, ra hiệu Nhạc Sư Linh cùng rau diếp không muốn phát ra âm thanh,

Nhạc Sư Linh đang muốn hỏi, lại thấy dưới ánh trăng đất cát bên trong ngổn ngang đổ rạp lấy hơn mười bộ thi thể!

Cách đó không xa còn có rách nát cát thuyền linh kiện, rơi lả tả trên đất.

Hiển nhiên, những người này cũng không phải là thương đội, mà là sa đạo, đi đến Vân La khư con đường này lúc gặp phải nguy hiểm!

Theo những người này đổ rạp tư thế đến xem, bọn họ chắc là trong nháy mắt gặp gỡ địch tấn công, chưa kịp làm ra bất luận cái gì phản kháng, liền bị địch nhân đều tru sát!

"Liên sát mười một vị hảo thủ…" Huyền Sách sắc mặt nghiêm nghị.

Nhạc Sư Linh nhìn bốn phía, không có phát hiện giết chết sa đạo hung thủ, không khỏi lộ ra vẻ nghi hoặc.

Huyền Sách lặng lẽ chép miệng, Nhạc Sư Linh vội vàng nhìn lại, chỉ thấy vậy cũng trên mặt đất máy móc chiến tranh thể vỡ ra phần bụng mơ hồ truyền ra ánh sáng, trong lòng nghiêm nghị.

Cái kia ánh sáng giống như là đỏ tươi con mắt, đang tại cơ giới thể trong bụng chạy, cùng sở hữu ba viên, lơ lửng không cố định, khi thì bên này, khi thì bên kia!

Huyền Sách cùng Nhạc Sư Linh trong đầu không khỏi tưởng tượng ra cái kia trong bóng tối nhất định là một cái mọc ra ba viên đầu, trên đầu một mắt quái vật!

"Cái này cho thấy, cái này máy móc chiến tranh thể trong cơ thể có đồ vật gì đó cũng không triệt để chết đi, hoặc là có cái gì sinh vật tiếp xúc đến năng lượng của nó hạch tâm, bị năng lượng hạch trong lòng ma tính ô nhiễm, biến thành khủng bố quái vật!"

Huyền Sách cẩn thận từng li từng tí quan sát, theo nó tốc độ di động đến xem, nhất định là quỷ mị đồng dạng, tới lui như điện!

Nhạc Sư Linh âm thầm nắm chút mồ hôi lạnh, trốn ở Huyền Sách trong ngực ngọc tử rau diếp cũng hướng Huyền Sách trong cổ áo hơi co lại đầu, tận lực không phát ra cái gì tiếng vang.

Hai chiếc phi chu thận trọng từ nơi này máy móc chiến tranh thể bên cạnh vòng qua, mắt thấy là phải rời xa mảnh này tàn sát trận, đột nhiên một cái thanh âm khàn khàn truyền đến: "Mau cứu ta…"

Huyền Sách cùng Nhạc Sư Linh rùng mình, ngọc tử rau diếp hai mảnh lá cây lập tức dựng lên, mang trên đầu quấn quanh lấy thật dày khăn trùm đầu căng thẳng tắp dựng thẳng lên!

Phi ngư thuyền cùng thuẫn đầu thuyền hầu như lập tức dừng lại, ngồi tại hai chiếc phi chu bên trên hai người cùng ngọc tử không nhúc nhích!

Huyền Sách tròng mắt chuyển động, nhìn thấy bên trong một cái sa đạo bị cát vùi lấp hơn phân nửa, thân thể một nửa khác bị một cỗ bị chia cắt cát thuyền che lại.

Cái kia cát thuyền không biết bị thứ gì đâm xuyên, chẳng qua Huyền Sách có thể khẳng định đâm xuyên cát thuyền đồ vật nhất định cực vì sắc bén!

Nhưng vào lúc này, một vệt bóng đen theo hắn trong tầm mắt hiện lên, chỉ nghe phốc một tiếng, cái kia sa đạo bị một cái vô cùng sắc bén trường kiếm màu đen xuyên thấu, đóng nhập đất cát nửa thước có dư!

Huyền Sách cùng Nhạc Sư Linh cái trán toát ra mồ hôi lạnh, bọn họ con mắt dư quang nhìn thấy đâm xuyên sa đạo

thanh kiếm kia cực là lạ đặc biệt, dài ước chừng ba mét, từ từng khối hình tam giác kiếm thể lẫn nhau khảm bộ mà thành, phía sau hình tam giác kiếm thể so trước mặt kiếm thể càng lớn, một nửa lún vào trước mặt hình tam giác kiếm thể, lộ ra hai bên sắc bén nhận.

Nó tựa như là mọc đầy móc câu răng cưa đại kiếm!

Bóng đen kia theo sa đạo trong thi thể chậm rãi rút ra cái này kỳ dị hắc kiếm, đất cát truyền đến tiếng vang xào xạc, bóng đen kia đang đi lại, giống như là tại tuần tra phải chăng còn có những địch nhân khác.

Sau một khắc, nó xuất hiện tại Huyền Sách cùng Nhạc Sư Linh phía trước.

Đây là một cái báo săn đồng dạng máy móc chiến tranh thể, chỉ là cái đầu cực vì to lớn, có hai cái người trưởng thành cao như vậy.

Đầu lâu của nó cực vì cổ quái, không có mồm miệng, không có con mắt, chỉ có lỗ tai địa phương dựng thẳng lên hai mặt trống to.

Mà sau gáy của nó muôi chỗ thì tung bay lấy rất nhiều mềm mại kim loại thừng vòng, như là đan kim loại bím tóc, dài ước chừng hai mét có dư, nhưng có thể tùy ý co duỗi!

Trên lưng của nó lại có rãnh kiếm, trong rãnh cắm ba ngụm tương tự hắc kiếm.

Một thanh khác hắc kiếm thì kết nối lấy trong đó một đạo kim loại thừng vòng, chậm rãi đem hắc kiếm cắm vào trên lưng cái thứ tư rãnh kiếm bên trong.

Rãnh kiếm bên dưới, vừa mới cái kia sa đạo huyết dịch chậm rãi nhỏ xuống, rơi vào cát vàng đại mạc bên trong, đoàn lên một đoàn mảnh mềm cát.

Lồng ngực của nó chỗ có một cái như là bánh răng vòng xoáy cửa động, ước chừng khoảng một tấc phạm vi, bên trong giống như là một cái dựng lên tròn mặt tế đàn, chính giữa tế đàn có sáu cái giá đỡ chống đỡ lấy một khối hoàn chỉnh ma ngọc!

Vừa mới Huyền Sách, Nhạc Sư Linh nhìn thấy quang mang cũng không phải là cái này máy móc chiến tranh ma vật con mắt, mà là nó ngực năng lượng hạch tâm phát tán quang mang!

"Nhưng mà chúng ta thấy được không chỉ một đoàn ánh sáng…" Huyền Sách cùng Nhạc Sư Linh thân thể cứng nhắc, di động cũng không dám động, mồ hôi lạnh trên trán càng ngày càng nhiều.

Đây là một cái máy móc chiến tranh thể thú con, mà ngã trên mặt đất cái kia quái vật khổng lồ thì là mẫu thú.

Bậc này máy móc chiến tranh thể giết vào chiến trường sau đó, phần bụng mở ra, sẽ thả ra tính ra hàng trăm thú con giết vào chiến trường!

Chờ đến chiến tranh kết thúc, mẫu thú liền sẽ thu về thú con!

Mà cỗ này bị dìm ngập tại cát vàng bên trong chiến tranh mẫu thú trong cơ thể, loại trừ đầu này chiến tranh thú con bên ngoài, còn có mặt khác hai đầu chiến tranh thú con, chưa hề hủy diệt tại chiến tranh viễn cổ bên trong!

Đối mặt một đầu chiến tranh thú con, hai người bọn họ đã rất khó ứng phó, huống chi là ba đầu.

Nhưng mà để cho bọn họ thoáng yên tâm là, loại này chiến tranh thú con không có con mắt, bọn chúng đầu lâu hai bên hai mặt trống to, là lỗ tai của bọn nó!

Nói cách khác bọn chúng dựa vào nghe âm thanh mà biết vị trí!

Chỉ cần không làm ra bất luận cái gì vang động, bọn họ vẫn là có thể còn sống rời đi!

Đầu kia chiến tranh thú con tại bốn phía tuần tra một phen, không nghe thấy âm thanh kỳ lạ, liền từ trở lại mẫu thể.

Huyền Sách cùng Nhạc Sư Linh như trước thân thể cứng ngắc, không dám nhúc nhích, ngọc tử rau diếp trầm tĩnh lại, trên đầu quấn quanh lấy lá cây quần áo bao lập tức rủ xuống, lại bị Huyền Sách đúng lúc thò tay nâng đỡ.

Huyền Sách dựng thẳng lên một ngón tay, làm ra im lặng tư thế.

Ngọc tử rau diếp không rõ ý nghĩa, đột nhiên, phía sau bọn họ truyền đến sột sột soạt soạt âm thanh, bên kia đứng tại phía sau bọn họ không nhúc nhích chiến tranh thú con xoay người rời đi, thật dài thừng vòng giống như là roi đồng dạng, theo đỉnh đầu bọn họ vung qua, nhấc lên tiếng gió vun vút.

Tiểu Ngọc tử rùng mình.

Phi ngư thuyền cùng thuẫn đầu thuyền vô thanh vô tức hướng về phía trước trượt, trong lúc vô tình chạy khỏi nửa dặm nhiều địa, một mực không có phát ra cái gì âm thanh. Huyền Sách âm thầm thở phào nhẹ nhõm, quay đầu nhìn tới, chỉ thấy chiến tranh mẫu thú bên cạnh, ba cái chiến tranh thú con chính nghiêng đầu nằm rạp trên mặt đất, đem trống to lỗ tai kề sát ở cát bên trên!

Huyền Sách vẻ mặt đột biến, lại nghe được ngọc tử rau diếp phun ra một ngụm trọc khí, chửi toét miệng nói: “Nãi công…”

Huyền Sách đã tới không bằng che miệng của nó, đành phải quát: “Đi mau —— “

Nhạc Sư Linh quay đầu nhìn lại, chỉ thấy cái kia ba cái chiến tranh thú con như mũi tên rời cung, vọt tới bên này!

Chương 16 : Chiến tranh thú non

Chương 7: Chiến tranh thú non

Huyền Sách cùng Nhạc Sư Linh không nói lời gì, đem phi ngư thuyền cùng thuẫn đầu thuyền tăng tốc đến cực hạn, lạnh thấu xương gió lạnh đập vào mặt, lạnh lẽo thấu xương, đau thấu tim gan!

Nhưng hai người đã không lo được nhiều như vậy!

Bọn họ đối mặt con đường chỉ có một đầu, đó chính là hết khả năng tăng lên tốc độ, chạy ra cái này ba cái chiến tranh thú non đi săn phạm vi!

Mỗi một loại chiến tranh thú non trong chiến trường đều có hắn phạm vi săn thú, tại đây cái phạm vi bên trong "Con mồi" đều là mục tiêu của nó, nhưng vượt qua cái phạm vi này, chiến tranh thú non liền sẽ trở về mẫu thể. Như vậy, chiến tranh thú non mới không còn trong chiến trường mất đi.

Huyền Sách cùng Nhạc Sư Linh chỉ cần chạy ra ba cái chiến tranh thú non phạm vi săn thú, liền có thể chạy thoát!

Nhưng mà hai người trong lúc vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy cái kia ba cái chiến tranh thú non tốc độ càng lúc càng nhanh, so với bọn hắn phi ngư thuyền cùng thuẫn đầu thuyền càng nhanh, cùng bọn hắn khoảng cách đang nhanh chóng rút ngắn!

Cái này ngắn ngủi phút chốc, ba cái chiến tranh thú non cách bọn họ liền chỉ còn lại có hơn trăm mét!

Nhạc Sư Linh lập tức gỡ xuống trên lưng hắc tì bà, dùng hết khả năng, đem hắc tì bà bên trên khảm nạm doanh thúy ma ngọc lực lượng kích phát!

Tiếng tỳ bà vang lên, sợi tử huyền phát ra thanh âm cao vút, từng đạo sóng âm như phi tiễn, bắn về phía cái kia ba cái chiến tranh thú non!

Tiếng tỳ bà tại cái kia ba cái chiến tranh thú non trên người không ngừng nổ tung, dưới ánh trăng nhấc lên cuồn cuộn cát vàng sóng lớn, nhưng mà cái kia ba cái chiến tranh thú non nhưng như cũ đội tiếng tỳ bà vọt tới, tốc độ cũng không hạ thấp bao nhiêu!

Những này chiến tranh ma vật năng lượng hạch tâm là hoàn chỉnh ma ngọc, tuy là phẩm chất chưa hẳn có thể so sánh được Huyền Sách hồng sơn ma ngọc cùng Nhạc Sư Linh doanh thúy ma ngọc, nhưng thắng ở nguyên vẹn, để bọn chúng lực lượng vượt xa Huyền Sách cùng Nhạc Sư Linh!

Nếu là bị bọn chúng đuổi theo, ắt phải là một hồi thiên về một bên đồ sát!

Chỉ là đồ sát đối tượng, đổi thành Huyền Sách bọn họ!

Huyền Sách hai tay nắm ở băng lãnh phi liêm, hét lớn một tiếng, đem phi liêm bên trên khảm nạm hồng sơn ma ngọc kích phát!

Lần này hắn trực tiếp kích phát hồng sơn ma ngọc tám chín thành lực lượng, nhất thời chỉ cảm thấy một cỗ cuồn cuộn nhiệt lực theo song liêm bên trong vọt tới, trong khoảnh khắc trải rộng toàn thân, để hắn nguyên bản bị đông cứng thân thể lập tức ấm áp lên!

Huyền Sách đứng tại phi ngư trên thuyền, xoay người lại , mặc cho phi ngư thuyền mang theo bản thân đi về phía trước.

“Nhạc Sư Linh nói không sai, ta trong khoảng thời gian này trở nên mạnh mẽ, có thể khống chế hồng sơn ma ngọc tám thành thậm chí chín thành lực lượng!”

Trong cơ thể hắn huyết dịch gần như trong nháy mắt trở nên cuồng nhiệt, cho dù là hắn trốn ở hắn cổ áo ngọc tử rau diếp cũng bị cỗ này tràn đầy sức mạnh ma quái xâm nhiễm, trên đầu bị đông cứng lá cây lập tức xóa đi băng cứng!

Cái này Tiểu Ngọc tử quơ ngọc thạch dao găm, nhìn chằm chằm bay nhào mà đến chiến tranh thú non, tướng mạo hung ác, cao giọng nói: “Nãi công ——— “

Nhạc Sư Linh tiếng tỳ bà bên trong, sa mạc không ngừng nổ tung, nhưng mà ba cái chiến tranh thú non như trước bão táp, phá tan công kích của hắn, cứ việc tốc độ thoáng chậm lại, nhưng cách bọn họ lại là càng ngày càng gần!

Nhạc Sư Linh tì bà theo sợi tử huyền đẩy đến bên trong dây đàn, lại từ đó dây đàn đẩy đến dây trầm, hắn không khỏi cắn chặt răng, nếu là đẩy đến quấn dây đàn, như vậy chính là chém giết gần người!

Nếu như đi tới một bước kia, chỉ sợ bọn họ dù ai cũng không cách nào chạy trốn.

Rất nhanh, cái thứ nhất chiến tranh thú non đi vào Nhạc Sư Linh quấn dây đàn phạm vi công kích, Nhạc Sư Linh không chần chờ nữa, bỗng nhiên hàm răng khẽ cắn, tay trái bốn ngón tay xoắn dây đàn, tay phải liên tục luân chỉ quét trái, tử , trung, lão, quấn tứ huyền đồng thời nổ vang, liền tựa như kẻ địch đi vào chiến trường, bị dụ địch xâm nhập, bên trong thập diện mai phục, bốn phía thiên quân vạn mã tiếng la giết rung trời, cùng một chỗ đánh tới!

Tiếng tỳ bà liên tục tại cái kia chiến tranh thú non trên người nổ tung, thậm chí đem cái kia thú non phía ngoài cắt ra

từng đạo sâu đến khoảng tấc vết thương!

Nhưng mà cái kia thú non chính là máy móc, không có bất kỳ cái gì cảm giác đau, bị đánh đến dưới chân lảo đảo một cái, đột nhiên tung người nhảy lên, nhảy ra hơn mười mét, hướng thuẫn đầu trên thuyền Nhạc Sư Linh đập xuống!

Sau lưng nó những cái kia máy móc thừng vòng cuốn lên một cái tam giác hắc kiếm, như thiểm điện đâm tới, sắc bén kiếm quang thế tất yếu đem Nhạc Sư Linh liền người mang thuyền cùng một chỗ đâm xuyên!

Ngay tại nó nhảy lên đồng thời, Huyền Sách tụ lực hoàn thành,

Toàn thân nhiệt huyết gần như sôi trào, tay phải câu liêm bắn ra!

Hắn song liêm xiềng xích chỉ dài có hai trượng, sáu mét sáu, cách chiến tranh kia thú non còn cách một đoạn, nhưng mà câu liêm bay đến cuối cùng, nhưng gặp lửa nóng phong mang theo câu liêm bên trong bay ra, giống như là ma diễm hình thành câu liêm, răng rắc một tiếng móc tại chiến tranh thú non sau ót!

Huyền Sách rống to, như là chi phối ác mộng thần nhân, toàn thân thần lực bộc phát, đem cái kia cao tới ba bốn mét thú non vung lên, mạnh mẽ đập về phía sau lưng!

Tuyệt kỹ, ác mộng móc khóa!

Cái kia chiến tranh thú non bị đập đến trong sa mạc lăn lông lốc, đứng không vững thân hình, vừa mới bò lên, chỉ kịp lung lay đầu, chỉ nghe tiếng tỳ bà mãnh liệt, Nhạc Sư Linh luân chỉ quét trái, đem hắc tì bà uy lực phát huy đến cực hạn, sóng âm đánh vào nó chỗ ngực năng lượng hạch tâm!

Nhưng mà cái kia năng lượng hạch tâm bên trong là một cái hoàn chỉnh ma ngọc, phẩm chất cứng rắn vô cùng, cho dù

là Nhạc Sư Linh thủ đoạn ra hết, cũng chỉ có thể đánh ra từng đạo vết rách, vô pháp đem khối kia ma ngọc đánh nát!

Nhưng vào lúc này, Huyền Sách thu về tay phải phi liêm, tay trái bay ra, như xuân Yến cướp nước, tại tiếng tỳ bà bên trong đinh một tiếng đánh trúng chiến tranh kia thú non năng lượng hạch trong lòng ma ngọc!

Ma ánh ngọc mang bộc phát, tựa như trong sa mạc đột nhiên bay lên một cái mặt trời nhỏ, hào quang đẹp mắt để cho người ta cho dù nhắm mắt lại cũng có thể phát giác được nguồn sáng vị trí chỗ ở!

"Ầm!"

Dâng trào sóng khí cuốn lên bốn phía cát vàng, vù vù loạn xạ, Huyền Sách cùng Nhạc Sư Linh cứ việc cố gắng ngăn cản, nhưng cũng ngay đầu tiên bị khí lãng nhấc lên!

Hai người trên không trung khoa tay múa chân, bay ra mười bảy mười tám mét xa, lúc này mới đập xuống đất, lại trượt ra một khoảng cách, đụng vào một chỗ tàn tạ tường thành di tích bên trên, mới có thể ổn định thân hình.

Về phần bọn hắn phi ngư thuyền cùng thuẫn đầu thuyền, cũng bị bùng nổ hất bay, lăn lông lốc hướng nơi xa đập đi, phi chu trong rương đồ vật bị rơi đầy đất.

Huyền Sách bị đụng phần lưng đau nhức, cũng may hắn mặc quần áo nhiều, thật dày quần áo tiếp nhận một phần xung kích.

Hắn nhanh chóng đứng dậy, sờ lên ngực ngọc tử rau diếp, phát hiện rau diếp vẫn còn, không khỏi yên lòng, thầm nghĩ: "Cổ quái, cái này ngọc tử xấu xí vô cùng, lại hung ác dị thường, suốt ngày cùng ta đối nghịch, ta làm sao so với nó chủ nhân không còn muốn quan tâm nó?"

Bên người của hắn đột nhiên truyền đến tiếng xào xạc, Huyền Sách khó khăn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một cái chiến tranh thú non liền đứng tại hắn cách đó không xa.

Huyền Sách trên người không ngừng tuột xuống hạt cát tạo thành tiếng vang, đánh thẳng vào cái này thú non hai lỗ tai trống to, để nó có thể tuỳ tiện phân biệt ra được Huyền Sách phương hướng!

Huyền Sách trong lòng cảm giác nặng nề, nhìn về phía cách đó không xa Nhạc Sư Linh, tại Nhạc Sư Linh trước mặt là một cái khác chiến tranh thú non.

Cái này chiến tranh thú non hai lỗ tai trống to phát ra rất nhỏ tiếng trống, tiếp đó nó tứ chi từ từ ngồi xổm, tiền thân trầm xuống, làm ra công kích tư thế!

"Đông!" "Đông!" "Đông!"

Huyền Sách bên người thú non cũng có tiếng trống truyền đến, nhịp trống càng ngày càng dày đặc, càng ngày càng vang, cái này hai cái chiến tranh thú non dùng tiếng vọng tới định vị xác thực của bọn họ phương hướng!

Cuối cùng, hai cái thú non một trước một sau, nhún người nhảy lên, thật dài thừng vòng cuốn lên từng thanh từng thanh hắc ám trường kiếm, hướng Huyền Sách cùng Nhạc Sư Linh đánh tới!

Đối mặt tình huống tuyệt vọng, Huyền Sách trong lòng đột nhiên một mảnh yên lòng, thầm nghĩ: "Năm đó ca ca cùng ta thất lạc, hắn tìm kiếm ta thời điểm, có hay không cũng đã gặp qua như vậy tình huống tuyệt vọng…"

Hắn vừa mới nghĩ đến nơi đây, đột nhiên sa mạc nổ tung, cát vàng bốn phía bay lượn, theo lòng đất đột nhiên thoát ra một cái quái vật khổng lồ, tựa như máy móc quái xà, mở ra miệng lớn dính máu, miệng đầy sắc bén răng, há miệng đem

nhào về phía Huyền Sách cái kia chiến tranh thú non một cái nuốt vào!

Trong lúc vội vàng, Huyền Sách chỉ kịp nhìn thấy quái xà kia to đạt 3~5m, trên người mọc đầy hình lục giác kim loại lân phiến.

Nó hiển nhiên cũng là viễn cổ tạo vật, đã trải qua chiến tranh cùng thời gian tẩy lễ, trên người lân phiến tróc ra rất nhiều, có thể xuyên thấu qua tróc ra lân phiến nhìn thấy nó nội bộ máy móc kết cấu cùng từng cái phân bố thức năng lượng hạch tâm!

"Răng rắc!"

Quái xà kia ở giữa không trung bẻ hướng, vặn vẹo thân thể, một cái đem một cái khác chiến tranh thú non thôn phệ, ngay sau đó hướng Huyền Sách bên này vọt tới!

Nó miệng lớn dữ tợn, răng nanh sáng như tuyết, trong miệng vô số bánh răng xoay tròn, đem vừa rồi nuốt vào hai cái chiến tranh thú non quấy đến đập tan!

"Ầm!"

Nó một đầu cắm vào Huyền Sách trước người trong sa mạc, trong miệng máy móc cơ quan điên cuồng xoay tròn, thân thể như là trơn trượt vô cùng rắn, đâm vào trong sa mạc.

Sau một lúc lâu, cái đuôi của nó mới bơi vào chui ra trong động quật, cát vàng rất mau đem cái này động quật vùi lấp, chỉ còn lại có si ngốc ngây ngốc đứng ở nơi đó không biết làm sao Huyền Sách cùng Nhạc Sư Linh.

Cho dù là ngọc tử rau diếp, tại vừa rồi một khắc này cũng cảm thấy bản thân chết chắc!

"Nãi công…" Nó run rẩy nói.

Huyền Sách âm thanh cũng đang phát run, run giọng nói: "Hắn nãi công…"

Hắn cứ việc được người xưng làm liều mạng tên điên, nhưng thật muốn mất đi tính mạng lúc, cũng khó tránh khỏi trong lòng có sợ hãi đột kích. Hắn vô pháp làm đến như lão sư như vậy sáng sớm nghe đạo chiều có thể chết tâm thái.

"Hắn, hắn nãi công!"

Nơi xa truyền đến Nhạc Sư Linh thanh âm run rẩy, cái này từ trước tới nay tao nhã tuổi trẻ nam tử vốn có nhất xem thường ngọc tử rau diếp cái này miệng đầy thô tục gia hỏa, lúc này trở về từ cõi chết lại cũng phát nổ một tiếng nói tục.

Huyền Sách nhìn lại, đúng lúc gặp Nhạc Sư Linh ánh mắt nhìn đến, hai người nhìn nhau nở nụ cười, gần như là bại liệt đồng dạng đồng thời ngồi xuống, hô hô thở hổn hển.

Bọn họ nghỉ ngơi gần nửa canh giờ, lúc này mới khôi phục thể lực, thu thập xong túi nước cùng đồ ăn, điều khiển phi chu mượn ánh trăng lần nữa lên đường.

"Vừa rồi cái kia quái vật khổng lồ tên là rắn cát, là thời kỳ Viễn Cổ vũ khí chiến tranh."

Nhạc Sư Linh không biết từ nơi nào lấy ra một quyển sách, mượn ánh trăng lật xem , nói, "Loại này vũ khí chiến tranh ẩn thân ở trong sa mạc, gió mùa thời kỳ sẽ bị ngọc thạch toả ra năng lượng hấp dẫn, thôn phệ ngọc thạch cùng với ngọc thạch người sở hữu. Vừa rồi vũ khí của chúng ta ngọc thạch không có bị kích phát, tránh được một kiếp. Còn có một loại rắn cát, tên là sa mạc huyền rắn. Truyền thuyết là có người dùng ma đạo triệu hoán tà ác lực lượng, thôn phệ Hắc Sa cùng ngọc thạch, hình thành màu đen phong bạo, như là một đầu đại xà, bao phủ gặp được tất cả, càng lợi hại hơn."

Hắn phun ra một ngụm trọc khí, lẩm bẩm nói: “May mắn chúng ta gặp phải không phải người sau…”

Huyền Sách gom góp đầu nhìn tới, hiếu kỳ nói: “Ngươi xem chính là sách gì?”

Nhạc Sư Linh cười nói: “《 Thái Bạch Tây Hành ký », là một cái họ Lý tự xưng Thái Bạch người đi vào Vân Trung đại mạc viết du ký.”

Huyền Sách bật cười nói: “Người này thật kỳ quái! Hắn viết du ký ngược lại cũng thôi, làm sao khoa trương bản thân dáng dấp trắng? Hơn nữa còn khoa trương bản thân Thái Bạch, thật không biết xấu hổ. Vân Trung đại mạc mặt trời độc ác như vậy, ta không tin phơi không hắc hắn!”

Ngọc tử rau diếp lộ ra vẻ khinh bỉ: “Nãi công…” Không biết nó là xem thường cái kia gọi Lý Thái Bạch người, còn là xem thường Huyền Sách.

Một đêm này hành trình nguy hiểm trùng trùng điệp điệp, đợi đến Đông Phương không trung mờ mịt bày ra, gió mùa dần dần lên, càng lúc càng lớn, đợi đến sau khi trời sáng, thiên địa một mảnh u ám không rõ, lôi điện đan xen.

Đây là gió mùa uy lực!

Coi như đến ban ngày, cũng căn bản phân biệt không ra phương hướng, bởi vì tại trong bão cát một mảnh u ám, cho dù là thành thạo nhất thợ săn cùng dẫn đường, cũng sẽ mất phương hướng!

Huyền Sách cùng Nhạc Sư Linh tại gió thổi trở nên càng lớn trước đó, cuối cùng tìm đến đại mạc bên trong một chỗ di tích, trong mảnh di tích này còn có hoàn chỉnh thành trì, không biết là năm nào tạo vật.

Hai người chuyển đến tảng đá lớn chặn tốt cửa sổ, đề phòng bão cát đi vào, lại riêng phần mình ăn chút đồ ăn uống

chút nước sạch, chỉ nghe bên ngoài bão cát gào thét tiếng sấm ầm ầm, hai người riêng phần mình thiếp đi.

Huyền Sách lần này quả thực cực khổ mệt mỏi, rất mau tiến vào ngọt ngào ước muốn, không tự giác phát ra rất nhỏ tiếng ngáy, giống như là mèo con cuộn tại bên người phát ra âm thanh.

Lỗ tai của hắn thỉnh thoảng lay động một lần, cho thấy hắn có thể cảm thấy được nguy hiểm tùy thời tỉnh lại.

Qua rất lâu, đột nhiên Nhạc Sư Linh vô thanh vô tức ngồi dậy, nhìn đang ngủ say Huyền Sách, trong mắt ánh sáng giống như là trong gió hỏa diễm giống như rất nhỏ nhảy lên.

"Nãi công…" Bên tai của hắn truyền đến ngọc tử rau diếp âm thanh.

Cái này Tiểu Ngọc tử chẳng biết lúc nào leo đến đầu vai của hắn, trong tay nắm ngọc thạch tiểu chủy thủ, mang theo độc nhãn long bịt mắt, tướng mạo hung ác nhìn chằm chằm đang ngủ say Huyền Sách, hướng Nhạc Sư Linh xì xào bàn tán: "Nãi công, nãi công nãi công nãi công!"

"Không được!"

Nhạc Sư Linh lắc đầu, "Ta đã đáp ứng hắn phải bồi hắn tìm kiếm được ca ca hắn tung tích, coi như tìm không được ca ca của hắn, cũng phải tìm đến ca ca hắn nguyên nhân cái chết. Ta không thể trực tiếp đánh cắp hắn chí tôn ma ngọc…"

Ngọc tử rau diếp liếm môi một cái, khoa tay múa chân một lần dao găm, hung ác nói: "Nãi công!"

Nhạc Sư Linh lại phảng phất có thể nghe hiểu hắn, lắc đầu nói: "Không được! Ta càng không thể giết hắn cướp đi chí tôn ma ngọc, lời như vậy, ta lại cùng sa đạo có gì khác biệt?"

Ngọc tử rau diếp chán nản, đặt mông ngồi trên vai của hắn, lắc đầu nói: “Nãi công…”

Nhạc Sư Linh thấp giọng nói: “Ta cũng biết phía trước dọc đường chỉ sợ có càng nhiều nguy hiểm, nhưng nếu ta đáp ứng hắn, liền muốn nói lời giữ lời, cho dù là phía trước là đầm rồng hang hổ, ta cũng phải cùng hắn xông vào một lần. Như vậy mới là một cái hợp lệ thợ săn!”

Hắn vừa vặn nằm xuống, âm thanh càng ngày càng thấp: “Rau diếp, đi ngủ sớm một chút a, buổi chiều còn muốn tiếp tục đi đường.”

Huyền Sách bên cạnh cõng hắn, tiếng ngáy như trước như lúc trước như vậy ổn định, nhưng hắn ánh mắt lại chẳng biết lúc nào đã mở ra, mà hai tay của hắn chẳng biết lúc nào đã đặt ở câu liêm song hoàn bên trên.

Cho đến Nhạc Sư Linh hô hấp từ từ ổn định, Huyền Sách mới lần nữa nhắm mắt lại, đi vào giấc mơ.

Tay của hắn như trước đặt ở câu liêm song hoàn bên trên, thủy chung chưa hề buông ra.

—— lão sư dạy dỗ, tuyệt không tín nhiệm trong sa mạc bất luận người nào , bất kỳ cái gì thời điểm cũng không thể bỏ xuống vũ khí của mình!

Đến xuống buổi trưa, gió thổi từ từ nhỏ đi rất nhiều, Huyền Sách cùng Nhạc Sư Linh đẩy ra ngăn cửa tảng đá, môn đã bị cát vàng ngăn chặn, vô pháp đi ra ngoài.

Hai người đành phải mở ra song cửa sổ, lúc này mới miễn phải bị cát vàng vùi lấp.

Đi qua một ngày gió thổi, phía ngoài đại mạc một mảnh vàng óng ánh lẫn vào màu bạc hào quang, điểm điểm trái cây màu đỏ tô điểm trong đó, chi chít khắp nơi, đó là không biết từ chỗ nào thổi tới sa cổn thảo, đầy khắp núi đồi đâu đâu cũng có.

Ngọc tử rau diếp reo hò một tiếng, chạy tới ngắt lấy sa cổn thảo trái cây.

Không có gió thời điểm, những này sa cổn thảo liền lại không nguy hiểm.

Huyền Sách cùng Nhạc Sư Linh thật vất vả đem hai chiếc phi chu theo thành trì cửa sổ đẩy ra ngoài, ngọc tử rau diếp đã hái một đống trái cây, chất thành một đống.

"Mang theo a, dọc đường uống nước dùng hết, liền phải dựa vào thứ này cứu mạng." Huyền Sách nói.

Bọn họ lần nữa phong trần mệt mỏi lên đường, cho dù là Nhạc Sư Linh như vậy người ý tứ, giờ phút này trên người cũng là tro mệt mỏi vô cùng bẩn, tìm không thấy một chỗ sạch sẽ địa phương.

Trên đường đi, chỉ thấy lòng đất to lớn di tích bị gió cát vén lên, trần trụi bên ngoài, theo những này di tích có thể nhìn ra được kỷ nguyên thứ hai huy hoàng.

Mỗi khi Huyền Sách theo cung điện to lớn di tích vừa đi qua, nhìn thấy những cái kia đổ nát thê lương, cuối cùng sẽ sinh ra mơ màng, tưởng tượng cái này huy hoàng văn minh vì sao mà không rơi, chôn giấu tại cát vàng bên trong.

Chỉ là liên quan tới đoạn lịch sử kia ghi chép quá ít, đoạn lịch sử kia cũng cách bọn họ quá xa vời.

Gió mùa vén lên bị cát vàng vùi lấp di tích, cũng vén lên Viễn Cổ chiến trường hung hiểm. Gió mùa bên trong Vân La khư đường đi không hổ là dễ dàng nhất tử vong lộ tuyến, dọc đường bọn họ gặp không chỉ một lần chiến tranh thú non, thậm chí còn gặp được một cái ở tại tàn phế trạng thái khổng lồ chiến tranh mẫu thú!

Cũng may bọn họ cơ trí, lúc này mới né qua.

Bọn họ còn gặp được rất nhiều bị ma ngọc ô nhiễm nhân loại, hóa thành dữ tợn ma quái, tại trong gió lốc tìm kiếm thức ăn!

Thậm chí còn gặp được một nhánh bị viễn cổ máy móc cơ quan ảnh hưởng thương đội, những người kia bị máy móc cơ quan ký sinh, hóa thành bán cơ giới quái vật, ngồi to lớn thương thuyền tại trong gió lốc đi tới, giết chết gặp được tất cả!

Theo càng là xâm nhập, hung hiểm cũng càng nhiều, càng dày đặc.

Đến ngày thứ ba sáng sớm, bọn họ vừa mới tại một chỗ trong di tích đặt chân, liền gặp cuồng phong đột nhiên nổi lên, sắc trời đột nhiên trở nên đen kịt, tiếng sấm cũng tự đại làm.

Bọn họ ghé vào song cửa sổ bên trên, thấy được sấm sét vang dội ở giữa ngọn nguồn xông ra lượng lớn Hắc Tinh sa, tạo thành quy mô kinh người huyền rắn, trong sa mạc trắng trợn phá hoại!

Huyền Sách cùng Nhạc Sư Linh vội vàng rụt đầu, Huyền Sách nhỏ giọng dò hỏi: "Nhạc công, ngươi không phải nói loại này sa mạc huyền rắn là có người dùng ma đạo lực lượng triệu hoán đi ra sao? Làm sao xuất hiện ở đây?"

Nhạc Sư Linh cũng là lộ ra vẻ kinh ngạc, nói: "Chuyện này chỉ có thể giải thích, lân cận có tu luyện ma đạo người. Chỉ là gió mùa nguy hiểm như vậy, là ai tại gió mùa bên trong thi triển ma đạo lực lượng?"

Hai người không dám đi ra ngoài tìm kiếm.

Sa mạc huyền rắn so rắn cát càng thêm nguy hiểm, hơi không cẩn thận, bọn họ khó giữ được cái mạng nhỏ này.

Chờ đến ngày thứ ba gió mùa dừng lại, bọn họ tiếp tục kéo lấy mệt mỏi thân thể chạy về phía trước, dù là Huyền Sách

quen thuộc tại Vân Trung đại mạc sinh hoạt, cũng bị gió mùa giày vò đến kiệt lực.

Đợi đến hai chiếc phi chu mang theo bọn họ đi tới một chỗ trong sa mạc đoạn nhai, nắng chiều treo ở đoạn nhai một bên khác trên bầu trời, quang mang chiếu đến, để cho người ta mắt mở không ra.

Hai người lại mừng rỡ, bị trước mắt một màn này rung động thật sâu!

Chỉ thấy trước mặt bọn hắn, đoạn nhai một bên khác, một tòa cảnh tượng bảo lưu hơn phân nửa thành thị dưới mặt đất xuất hiện tại trên vách đá dựng đứng, hùng vĩ cột dựng, tráng lệ cung điện, san sát cự nhân tượng, sâu xa quan đạo, như trước ngăn nắp như mới, phảng phất còn có người sinh sống tại đây tòa thành thị dưới mặt đất bên trong!

Tòa thành dưới đất này, nam bắc khoảng cách dài đến hơn mười dặm, khảm tại trong vách núi cheo leo, tráng lệ nguy nga, mà tại đây tòa thành thị dưới mặt đất lối vào chỗ, lại có hơi khói toát ra, chắc là có người dưới đất trong thành nhóm lửa.

“Nơi đây chính là cổ xưa Vân La thành!”

Nhạc Sư Linh mở ra 《 Thái Bạch Tây Hành ký », từng câu từng chữ đọc đi , nói, “Lý quá nói vô ích tin đồn Vân La thành trốn ở lòng đất, bị cát vàng vùi lấp, bên trong cơ quan trùng trùng điệp điệp nguy hiểm vô cùng, là đã từng tơ lụa Thánh địa, nơi này dệt tơ lụa mỏng như cánh ve. Hắn mộ danh mà tới mà không thấy được.”

Hắn khép sách lại, cười nói: “Lý Thái Bạch sở dĩ không có tìm đến Vân La thành, là bởi vì tòa thành này thật được mai táng trong lòng đất. Nếu không phải gió mùa thổi ra trong hạp

cốc cát vàng, ai có thể nghĩ đến Vân La thành là bị cổ nhân kiến tạo tại trong vách núi cheo leo đâu?"

Huyền Sách cũng không nhịn được khen ngợi sinh hoạt tại viễn cổ mọi người quỷ phủ thần công, nói: "Chúng ta là quen thuộc Vân Trung đại mạc thợ săn, đuổi ba ngày, mới đuổi tới nơi này. Hải đô nhân là một nhánh thương đội, tiến lên tốc độ sẽ chỉ so với chúng ta chậm hơn, hơn nữa bọn họ chưa quen thuộc đại mạc địa lý cùng nguy hiểm, nhất định càng thêm cẩn thận. Nếu như bọn họ không có chết lời nói, hơn phân nửa liền trốn ở lòng đất Vân La trong thành, chờ lấy gió mùa thời kỳ quá khứ lại đi tới Ngọc thành!"

Nhạc Sư Linh có chút đồng ý, gật đầu nói: "Có can đảm tại gió mùa thời kỳ đi Vân La khư đường đi, loại trừ Hải đô nhân tìm không thấy thứ hai chi thương đội. Chỉ là Huyền Sách huynh đệ có hay không nghĩ tới, ngươi tìm đến Hải đô nhân thương đội, sau đó đâu?"

Huyền Sách lay động trên lỗ tai cát bụi, điều khiển phi ngư thuyền dọc theo hạp cốc so sánh hòa hoãn sườn dốc hướng phía dưới xông tới, âm thanh truyền đến: "Vân Trung thợ săn đối mặt ân cừu, chỉ có một câu: Có thù báo thù, có oán báo oán!"

Nhạc Sư Linh điều khiển lấy thuẫn đầu thuyền đuổi theo, cười nói: "Tốt một cái khoái ý ân cừu! Ngươi nếu là đại thù đến báo, khối kia chí tôn ma ngọc ngươi không thể nuốt lời!"

"Đây là tự nhiên!"

Hai chiếc phi chu vọt tới hạp cốc dưới đáy, theo một bên khác vách đá nhai đạo hướng lên chạy tới, rất mau tới đến Vân La thành phế tích lối vào, trước hết một chiếc mang theo dị vực phong tình thương thuyền đập vào tầm mắt của bọn họ.

Chương 17 : Đại mạc thành thị dưới mặt đất

Chương 8: Đại mạc thành thị dưới mặt đất

Vân Trung đại mạc cùng Trường An thương thuyền thường xuyên là lấy hắc tinh thạch vì xương rồng, dựng bình đài, trên boong thuyền kiến tạo một chút nhà, sàn tàu bên dưới có thể hàng tồn, boong thuyền nhà có thể ở người.

Dù sao, một chuyến đi tới thường thường tiêu phí mấy tháng, có chút thương nhân liền đem thương thuyền xem như nhà của mình, chỗ ở cần phải đến thư thái.

Mà Huyền Sách cùng Nhạc Sư Linh nhìn thấy cái kia chiếc thương thuyền thì càng giống là trong biển đi tới thuyền, cứ việc cũng cải tạo hắc tinh thạch xương rồng, liền cùng trôi lơ lửng ở mặt cát bên trên, nhưng mà thương thuyền đầu thuyền cùng đuôi thuyền nhổng lên thật cao, rõ ràng là ở trong biển đi tới phá phong lãng mới có tạo dáng.

Hơn nữa, trên thuyền buôn hàng hóa rất nhiều đều là chồng chất tại boong thuyền, không có để vào khoang thuyền, trên thuyền có rất nhiều nhỏ nhắn máy móc chim, cơ giới thú, máy móc giáp trùng loại hình đồ chơi.

Sản xuất những vật nhỏ này, chính là Hải đô nhân sở trường. Huyền Sách năm đó đi theo lão sư du lịch tứ phương lúc, liền đã từng thấy qua Ngọc thành bên trong có người bán hải đô cơ quan sinh vật.

Lúc đó Huyền Sách rất muốn từ lão sư nơi đó lấy được một phần tiền thuê, mua một cái bản thân ngưỡng mộ trong lòng cơ

quan sinh vật, nhưng mà lão sư lại lạnh lùng nói cho hắn biết, tu hành giả cần phải đến khắc chế trong lòng tham lam, ngay sau đó hắn một cái tiền đồng cũng không có đạt được.

Huyền Sách theo chiếc này hải đô thương thuyền bên cạnh đi qua, có thật nhiều kỳ kỳ quái quái vật nhỏ nhảy đến đội thuyền bên trên, còn có một cái màu phỉ thúy chim bói cá vỗ cánh bay tới, lơ lửng trên không trung, tò mò quan sát bọn họ.

Con mắt của nó là bảo thạch, xuyên thấu qua bảo thạch có thể nhìn thấy trong đầu bánh răng, thân thể của nó bao quát lông vũ đều là dùng mỏng manh vô cùng mảnh kim loại chuyên tâm rèn luyện mà thành.

Còn có một cái màu xanh lá cây bọ ngựa bay tới, rơi vào Nhạc Sư Linh thuẫn đầu trên thuyền, cũng là một cái cơ giới sinh vật, quơ hai cái trát đao cùng giết tới ngọc tử rau diếp giết đến sinh động.

So sánh một chút những này cơ giới sinh vật cùng cái kia "Thủ Ước" thích khách cánh tay, cả hai cơ quan thuật quả thực rất tương tự!

Huyền Sách quan sát, chiếc này trên thuyền buôn chỉ có mấy cái võ trang đầy đủ thủ vệ, đang khẩn trương theo dõi bọn họ. Mà tại phía trước còn có mấy chiếc hải đô thương thuyền, chi này đội tàu rất có quy mô, khó trách có thể đi tới nơi này.

"Không biết những thủ vệ này là chân nhân, còn là cơ quan nhân?" Trong lòng của hắn thầm nghĩ.

Hắn ngồi phi ngư thuyền hướng bên trong chạy tới, đột nhiên chỉ nghe uyển chuyển tiếng hát du dương theo trong thành truyền đến, đó là Hải đô nhân tiếng ca, dùng chính là hải đô ngữ, tuy là nghe không hiểu, nhưng trong tiếng ca lại mang theo mờ ảo xuất trần tâm ý, phảng phất đi thuyền trôi nổi tại

trên biển, xem cát âu xoay quanh cánh buồm bay lượn, xem phi ngư nhảy ra mặt nước.

Cái kia trong tiếng ca lại mang một ít thương cảm, tựa hồ tại cảm khái tại thời gian dễ trôi qua, hồi nhỏ bạn chơi trở nên lạ lẫm, phụ mẫu vẻ đẹp tuổi xuân lại không.

"Hải đô người tiếng ca rất có mị hoặc, tin đồn bọn họ dùng tiếng ca hòa âm luật tới khống chế sức mạnh, tinh lọc trong hải dương ma đạo ô nhiễm."

Nhạc Sư Linh đi tới bên cạnh hắn, nói khẽ, "Bởi vậy mỗi người bọn họ đều có thể ca tốt võ."

Huyền Sách lần theo tiếng ca đi vào toà này lòng đất thành, chỉ thấy lòng đất này thế mà còn có ánh sáng, đó là từng ngọn đèn đường, bởi vì Vân La thành lại thấy ánh mặt trời mà từng cái sáng lên, thắp sáng tòa thành thị này.

Bất quá, toà này trong truyền thuyết thành thị hơn phân nửa đã đổ sụp, làm người ta cực vì tiếc hận, còn lại Vân La thành tuy là vẫn là có thể nhìn ra năm đó phồn thịnh, nhưng dù sao không người sửa chữa, cũng không có người định cư, bởi vậy rách nát không chịu nổi, trong thành phần lớn công trình chỉ sợ đều đã vô pháp sử dụng.

Huyền Sách nhảy xuống phi ngư thuyền, đem phi ngư thuyền đỗ tại một cái cột dựng bên cạnh, đem câu liêm thừng vòng chụp vào cánh tay của mình bên trên. Đi vào Vân La thành, không có sa mạc, Hắc Tinh sa làm xương rồng chế tạo cát thuyền cùng thương thuyền vô pháp nổi bồng bềnh giữa không trung, bởi vậy chỉ có thể cập bến ở ngoài thành.

Huyền Sách tận lực bình tĩnh hoà nhã, đem sát cơ ẩn giấu ở đáy lòng.

Hải đô nhân dù sao cũng là một nhánh đại thương đội, thủ vệ rất nhiều, lại tinh thông cơ quan thuật, nếu như sớm phơi

bày sát cơ bị người phát giác, chỉ sợ hắn căn bản là không có cách tiếp cận cái kia tên là Đại Lâm Na nữ tử mảy may!

Đi Vân La khư đường đi, lựa chọn ở đây tránh né gió mùa, không chỉ là hải đô thương đội, Huyền Sách lần theo tiếng ca đi thẳng về phía trước, phát hiện đã có người ở trong thành hạ trại.

Huyền Sách cùng không đi qua,

Xa xa liền thấy có người tại nhóm lửa nấu cơm, doanh địa một bên còn có một đám thương nhân cải trang người ngồi ở chỗ đó nhậu nhẹt, mấy cái khuôn mặt dữ tợn mặt mũi dữ tợn thương nhân hai tay để trần oẳn tù tì đi phạt rượu.

Huyền Sách xa xa liền nhìn thấy những thương nhân này bên trong có một cái trụi lủi đầu, chính là Tinh Nguyệt sa đạo đoàn thủ lĩnh Sa Đà!

Huyền Sách ánh mắt theo Sa Đà trên người dời đi, chỉ thấy Tinh Nguyệt sa đạo đoàn thành viên khác cũng riêng phần mình cải trang thành thương nhân, lại khó nén trên người phỉ khí.

Hiển nhiên, những này sa đạo tại đại náo Tiểu Lâu Lan sau đó, liền đi vào Vân La khư.

Bọn họ tại Tiểu Lâu Lan hơn phân nửa theo mặt khác sa đạo đoàn nơi đó thám thính đến Hải đô nhân thương đội tin tức, chuẩn bị ngụy trang thành thương nhân, tiếp cận Hải đô nhân thương đội!

Phải biết lần này gió mùa thời kỳ, không chỉ có đem rất nhiều thương đội vây ở Tiểu Lâu Lan , đồng dạng cũng đem rất nhiều sa đạo đoàn vây ở Tiểu Lâu Lan, bởi vậy Tiểu Lâu Lan trở thành mua bán tin tức tốt nhất nơi. Chỉ cần làm sơ hỏi thăm, thăm dò Hải đô nhân thương đội lộ tuyến cũng không khó khăn!

“Lão đại!” Tinh Nguyệt sa đạo đoàn mập đại thẩm cũng phát hiện Huyền Sách cùng Nhạc Sư Linh, vội vàng đứng dậy tiến đến Sa Đà phía trước, đè thấp giọng nói.

Sa Đà bỗng nhiên đưa tay, ngừng lại mặt khác sa đạo rút vũ khí động tác, thấp giọng nói: “Không muốn tự loạn trận cước! Tùy cơ ứng biến!”

Huyền Sách không khỏi bật cười, tùy cơ ứng biến đúng là hắn khẩu hiệu, thực ra chính là nghĩ không ra chu đáo chặt chẽ kế hoạch lý do mà thôi.

Tinh Nguyệt sa đạo đoàn từng đôi mắt nhìn chằm chằm hắn, không có ý tốt, không ngừng có người giơ tay lên, hung tợn quét cổ của mình.

Huyền Sách không để ý lắm, Tiểu Ngọc tử rau diếp chỗ nào hư cái này? Rút ra ngọc thạch tiểu chủy thủ, đem cổ mình quét đến vang dội keng keng bốc lửa ánh sáng.

Những cái kia hung hãn tàn bạo sa đạo thấy thế, nhất thời tự ti mặc cảm, chỉ cảm thấy kém xa tiểu tử này hung tàn.

Huyền Sách cùng Nhạc Sư Linh hết sức chăm chú, thận trọng đi qua Tinh Nguyệt sa đạo đoàn doanh địa, cũng may Sa Đà “Tùy cơ ứng biến”, cũng không có hướng bọn họ trả thù.

Phía trước lại có một cái doanh địa.

Cái này trong doanh địa cũng có hơn mười người, có tại nhóm lửa nấu cơm, có tại oẳn tù tì đi phạt rượu, rất là ồn ào. Nhìn thấy bọn họ đi qua, những người này đột nhiên ngừng công việc trong tay, đồng loạt quay đầu hướng bọn họ nhìn tới, mặt không hề cảm xúc.

Dù là Tiểu Ngọc tử rau diếp là cái “Lão giang hồ”, cũng bị bị dọa sợ đến run một cái.

Lúc trước, Tinh Nguyệt sa đạo đoàn đem bản thân ngụy trang thành một nhánh thương đội, mà cái này doanh địa người lại không có bất luận cái gì che giấu mình ý tứ!

Bọn họ bày ở phía ngoài vũ khí, xiềng xích, móc mâu các thứ, không có chỗ nào không lại hướng bên ngoài cho thấy, bọn họ chính là liếm máu trên lưỡi đao sa đạo!

Bọn họ để mắt tới nơi này thương đội, muốn cướp sạch thương đội tài nguyên!

Ai dám chặn đường, bọn họ liền giết chết ai!

Huyền Sách hơi giật mình, dừng bước lại, quan sát tỉ mỉ cái này doanh địa hơn mười sa đạo.

Những cái kia sa đạo thấy thế, nhao nhao đứng dậy, rút ra riêng phần mình vũ khí.

Nhạc Sư Linh vội vàng lôi kéo hắn đi thẳng về phía trước, thấp giọng nói: "Chính sự quan trọng hơn, không muốn gây thêm rắc rối!"

Huyền Sách liên tục quay đầu nhìn quanh, nghi ngờ trên mặt càng đậm.

Những cái kia sa đạo thấy bọn họ đi xa, lúc này mới bỏ xuống riêng phần mình vũ khí, ngồi xuống xuống.

"Bắt đầu so sánh, Tinh Nguyệt sa đạo đoàn đáng yêu nhiều."

Nhạc Sư Linh cảm khái nói, "Tình huống hiện tại so với chúng ta tưởng tượng muốn phức tạp, nhưng cũng may cái này hai nhóm sa đạo mục đích là cướp sạch Hải đô nhân thương đội, ngược lại cho chúng ta cơ hội. Bắt lấy cơ hội này, liền có thể trong lúc hỗn loạn giết chết cái kia Hải đô nhân Đại Lâm Na, vì ngươi ca ca báo thù!"

Hắn lộ ra tươi cười: “Như vậy, ta cũng có thể đạt được chí tôn ma ngọc.”

Huyền Sách nhẹ nhàng gật đầu, không nói gì.

Phía trước chính là Hải đô nhân doanh địa, tiếng ca chính là từ nơi đó truyền đến.

Bọn họ đi qua Hải đô nhân doanh địa, xa xa chỉ thấy trong doanh địa mấy cái Hải đô nhân thiếu nữ đang tại uyển chuyển nhảy múa, giống như là tại tiến hành cái gì tế tự hoạt động. Trung tâm thiếu nữ mắt xanh tóc vàng, dáng người cao gầy, hai chân thon dài, có một loại đặc sắc dị vực phong tình.

Nàng đang hát.

Tiếng hát của nàng giống như là có một loại đặc biệt ma lực, để đất cát bên trong sinh ra tinh thuần nước ngọt đến, nước suối theo lòng đất xông ra, tại tiếng hát của nàng bên trong bay lên, dòng nước theo các cô gái cùng một chỗ nhảy múa.

Huyền Sách chưa bao giờ thấy qua bức này cảnh tượng, dừng chân quan sát, thầm nghĩ: “Nàng hẳn là Đại Lâm Na a?”

Chỉ thấy Hải đô nhân thương đội loại trừ mấy cái này nữ tử bên ngoài, còn có bốn năm mươi cái thủ vệ, người mặc áo giáp, da trắng mắt xanh.

Lúc này, cái kia trong doanh địa có một cái dẫn đường hướng bọn họ bước nhanh đi tới, cười nói: “Các ngươi cũng là tránh né bão cát tới?”

Nhạc Sư Linh cười nói: “Đúng vậy a. Bên ngoài có sa đạo, chúng ta không dám ở ở bên ngoài, cho nên đi vào bên trong đi, quấy nhiễu đến các ngươi, cảm giác sâu sắc xin lỗi.”

Cái kia dẫn đường là cái Vân Trung người, nghe vậy cười nói: “Vân La thành rất lớn, cũng không phải chỗ của chúng ta,

chúng ta chỉ là tới trước mà thôi, không coi là quấy nhiễu. Các ngươi tuỳ ý tìm địa phương ở lại chính là, đợi đến gió mùa kết thúc, chúng ta cùng lên đường đi tới Ngọc thành."

Nhạc Sư Linh cảm ơn.

Cái kia dẫn đường rất là nhiệt tình, nói: "Đi ra ngoài bên ngoài, đương nhiên phải giúp đỡ lẫn nhau. Đúng rồi, Vân La thành nội thành các ngươi không muốn quá khứ, bên trong rất nguy hiểm, đâu đâu cũng có guồng quay tơ cùng xe tơ."

Huyền Sách không hiểu: "Guồng quay tơ cùng xe tơ có cái gì hung hiểm?"

Cái kia dẫn đường nói: "Vân La thành trong truyền thuyết là tơ lụa chi đô, bởi vậy tên là Vân La, tơ lụa giống như đám mây đồng dạng nhẹ nhàng. Nơi này xuống dốc sau đó, thành thị kể cả guồng quay tơ cùng một chỗ vứt bỏ. Những này guồng quay tơ còn là cố gắng, lại là viễn cổ tạo vật, thỉnh thoảng bản thân khởi động, bốn phía hệ thống dây điện. Hải đô có mấy cái ngu đần xông vào nội thành, liền chết ở bên trong, bị guồng quay tơ giết."

Huyền Sách hạ thấp người nói: "Cảm ơn chỉ điểm. Đúng rồi, hải đô thương đội đầu lĩnh là cái nào? Hai chúng ta là thợ săn, nếu như cần, chúng ta có thể giúp một tay."

Cái kia dẫn đường xoay người đưa tay, chỉ hướng lúc trước hát thiếu nữ kia, nói: "Chính là nàng, tên là Đại Lâm Na. Danh tự thật sự là cổ quái. Các ngươi nếu là muốn được thuê, có thể tìm nàng."

Huyền Sách gật đầu cảm ơn.

Cái kia dẫn đường rời đi, Nhạc Sư Linh khen: "Huyền Sách lão đệ thật sự là thông minh, thoáng cái liền moi ra Đại Lâm Na là người nào."

Huyền Sách bốn phía quan sát, nói: “Chúng ta trước tìm một cái chỗ cao ở lại , chờ đợi thời cơ.”

Nơi này là Vân La thành ngoại thành, có mấy toà thật cao tháp lâu, Huyền Sách cùng Nhạc Sư Linh chọn một tòa tháp lâu, đi tới mái nhà, quét dọn một phen ở lại. Đứng ở chỗ này nhìn xuống dưới, có thể đem hai cái sa đạo đoàn cùng Hải đô nhân thương đội đều thu vào đáy mắt.

Huyền Sách hướng vào phía trong thành nhìn lại, quả nhiên thấy nội thành giao thông bốn phương thông suốt, trên đường phố dừng lại lấy rất nhiều to lớn máy móc guồng quay tơ. Những này guồng quay tơ cấu tạo muốn so bình thường guồng quay tơ phức tạp một chút, có phi luân cùng Bát Cửu cái con thoi, những cái kia con thoi bên trên còn có sợi tơ. Chẳng qua, con thoi bên trên sợi tơ lại không phải tơ tằm, mà là mảnh vô cùng tơ kim loại tuyến!

Máy móc guồng quay tơ cũng có năng lượng hạch tâm, từ ma ngọc cung cấp động lực.

Thỉnh thoảng có guồng quay tơ phi luân tách tách chuyển động mấy vòng, kéo theo con thoi đi theo xoay tròn.

Huyền Sách thấy thế, trong lòng nghiêm nghị.

Theo viễn cổ thời kì xuống dốc, ma đạo xâm nhiễm, càng ngày càng mạnh, rất nhiều cơ giới thể trở nên bắt đầu cuồng bạo, đặc biệt là những cái kia dựa vào ma ngọc cung cấp năng lượng cơ giới thể.

Guồng quay tơ giết mấy cái Hải đô nhân, chắc cũng là như thế.

“Không biết những này guồng quay tơ ma hóa sau đó, phải kinh khủng bực nào.” Trong lòng của hắn yên lặng nói.

Sau đó hai ba ngày, Huyền Sách cùng Nhạc Sư Linh đều ở tại trong lầu tháp, Huyền Sách từ đầu đến cuối không có đưa

đi ám sát hải đô Đại Lâm Na vì ca ca báo thù, mà cái kia hai cái sa đạo đoàn dường như cũng kiêng kỵ lẫn nhau, cũng không ra tay.

Ba phương thế lực tựa hồ cũng đang chờ đợi thời cơ.

"Ca ca ta bút ký bên trong nói, Vân La khư lòng đất có mạch nước ngầm, trong sông có màu bạc mù cá."

Huyền Sách lúc nhàn rỗi mở ra Bách Lý Thủ Ước bút ký , nói, "Loại này mù cá mùi vị vô cùng tốt, có thể dùng tới làm canh, cũng có thể chiên dầu. Không biết Vân La thành tòa thành dưới đất này, có hay không có loại này cá bạc?"

Hắn lại lắc đầu: "Ca ta trong bút ký, ghi lại đều là thứ gì đồ ngổn ngang? Có thể hay không nhớ chút hữu dụng?"

Hắn vừa mới nói đến đây, chỉ nghe có người reo hò nói: "Gió mùa nhỏ! Có thể lên đường đi tới Ngọc thành! Không thể đợi thêm nữa, cuối cùng một hồi bão cát sẽ mang theo cát vàng lấp chôn hạp cốc, đem nơi này mai táng! Chúng ta cái kia lên đường!"

Lời vừa nói ra, liền giống như là ám hiệu đồng dạng, tất cả mọi người bao quát Huyền Sách đều phấn chấn lên. Huyền Sách đứng người lên, bước nhanh đi tới tháp một bên nhìn xuống dưới, chỉ thấy Hải đô nhân thương đội bắt đầu chỉnh đốn hành trang, đóng gói doanh địa, chuẩn bị xuất phát.

Nhạc Sư Linh cũng bước nhanh đi tới bên cạnh hắn, hướng hai cái sa đạo đoàn nhìn lại, chỉ thấy Sa Đà Tinh Nguyệt sa đạo đoàn cùng một nhà khác sa đạo đoàn riêng phần mình đứng dậy, mặt lộ vẻ hung tướng, mắt lộ ra hung quang, nhao nhao rút ra riêng phần mình vũ khí.

Hiển nhiên, đây là bọn họ cơ hội cuối cùng!

Bọn họ nhất định phải tại Hải đô nhân thương đội đến Ngọc thành trước đó, đem thương đội tài nguyên cướp sạch

không còn, bằng không đến Ngọc thành lãnh địa, vậy liền không phải do bọn họ!

"Huyền Sách huynh đệ, ngươi cái kia động thủ!"

Nhạc Sư Linh thanh âm bên trong khó mà đè nén xuống phấn khởi, thấp giọng nói, "Cái này hai nhóm sa đạo đoàn động thủ, thủ vệ ngăn cản sa đạo đoàn, liền cho ngươi báo thù thời cơ tốt nhất! Lấy thực lực của ngươi, nhất định có thể đột phá trùng trùng điệp điệp ngăn cản, trực tiếp giết tới Đại Lâm Na phía trước, đem cái này Hải đô nhân đánh chết!"

Huyền Sách trầm giọng nói: "Vâng! Hải đô nhân đề phòng hai đại sa đạo đoàn, căn bản là không có cách đề phòng ta!"

Phía dưới Hải đô nhân thương đội cũng phát hiện dị trạng, lập tức có rất nhiều thủ vệ quơ lấy vũ khí, nhìn càng ngày càng gần hai đại sa đạo đoàn, xếp hàng chuẩn bị, tùy thời ứng đối bất trắc.

Mà Đại Lâm Na nữ tử kia với tư cách đặc sứ, được bảo hộ tại đội ngũ đằng sau.

Theo Huyền Sách cái góc độ này nhìn lại, Hải đô nhân thương đội phía sau trống rỗng, cho bọn hắn tốt nhất đánh lén cơ hội!

"Huyền Sách huynh đệ, ta sẽ giúp ngươi ứng phó những người khác!"

Nhạc Sư Linh nhìn chằm chằm Đại Lâm Na thân ảnh, ánh mắt lấp lóe nói, "Bảo đảm cho ngươi có thể thuận thuận lợi lợi xông đến nữ nhân kia bên người!"

"Tốt!"

Huyền Sách đột nhiên hét lớn một tiếng, tay trái câu liêm quang mang chợt lóe, lưỡi đao đâm vào Nhạc Sư Linh ngực!

Câu liêm vừa mới đâm vào Nhạc Sư Linh ngực hai tấc, Nhạc Sư Linh cũng đã kịp phản ứng, thân thể giống như là kéo căng dây đàn hướng về phía sau bắn tới, dùng hết khả năng tránh đi Huyền Sách đòn đánh này!

"Bành!"

Thân thể của hắn mạnh mẽ đụng vào tháp lâu một bên khác trên cây cột, đem căn này cột đá đụng nghiêng, máu tươi nhất thời theo bộ ngực hắn miệng vết thương xông ra, nhuộm đỏ quần áo của hắn.

Nhạc Sư Linh vừa sợ vừa giận, ngẩng đầu nhìn về phía Huyền Sách, khắp khuôn mặt là không hiểu: "Huyền Sách huynh đệ, ngươi vì sao…"

"Tại sao phải đối ngươi đột nhiên thống hạ sát thủ ư?"

Huyền Sách không có truy kích, mà là xoay người lại đối mặt với hắn, ánh mắt bình tĩnh vô cùng, "Đây là bởi vì ta biết, ngày đó tại Tiểu Lâu Lan, khống chế bộ dáng cùng ta ca ca giống nhau như đúc cơ quan nhân công kích ta người kia, chính là ngươi."

Ngọc tử rau diếp nhảy đến Nhạc Sư Linh đầu vai, phẫn nộ hướng Huyền Sách quơ tiểu chủy thủ, la lên: "Nãi công! Nãi công nãi công!"

Huyền Sách lắc đầu nói: "Rau diếp, đây là ta cùng hắn chuyện, không có quan hệ gì với ngươi. Hơn nữa, chỉ sợ ngươi cũng bị giấu diếm tại trống bên trong."

Những ngày này chung sống, trong lúc bất tri bất giác hắn đã từ từ có thể "Nghe hiểu" ngọc tử rau diếp một phần lời nói ý tứ.

Huyền Sách tiếp tục nói: "Tựa như là chiến tranh thú non không thể khoảng cách chiến tranh mẫu thú quá xa đồng dạng, khống chế cơ quan nhân khôi lỗi sư cũng không thể cách nhận

hắn khống chế cơ quan nhân quá xa. Đêm hôm đó, ta tại Tiểu Lâu Lan mái nhà truy kích cơ quan nhân, ngươi ở phía dưới trên đường phố nghênh chiến Sa Đà đám người, vừa đánh vừa lui, ngươi lui phương hướng cùng ta phương hướng nhất trí."

Nhạc Sư Linh tức giận vô cùng mà cười: "Chỉ bằng cái này, ngươi hoài nghi ta? Chúng ta vào sinh ra tử, ta vì giúp ngươi báo thù, dọc đường mấy lần suýt nữa mất mạng, ngươi cũng bởi vì sự hoài nghi này ta? Tiểu Lâu Lan như vậy lớn, nhiều người như vậy, ngươi vì sao không nghi ngờ những người khác là khôi lỗi sư?"

Huyền Sách không nhanh không chậm nói: "Ta cùng cơ quan nhân đại chiến, ngã vào giếng sâu, chiếc kia giếng quá sâu, dễ dàng che đậy ngươi cùng cơ quan nhân liên hệ. Bởi vậy ngươi nhất định phải đi tới chong chóng đục giếng cơ bên cạnh mới có thể liên hệ với cơ quan nhân. Lúc ấy ta tại trong giếng rơi vào hôn mê, rau diếp tức thời chạy tới đã cứu ta. Như vậy rau diếp khẳng định biết, ngươi là có hay không tại bên cạnh giếng. Rau diếp, có phải là hay không như vậy?"

Ngọc tử rau diếp nghe vậy, ngọc trong tay thạch tiểu chủy thủ rủ xuống, nhìn nhìn Nhạc Sư Linh, lại nhìn một chút Huyền Sách, chần chừ một lần, gật gật đầu.

Nhạc Sư Linh tức giận nói: "Ta bị Tinh Nguyệt sa đạo đoàn vây công, thật vất vả chạy trốn, trốn đến bên cạnh giếng, đúng lúc gặp ngươi trọng thương hôn mê, lúc này mới cứu ngươi. Ngươi không cảm kích ngược lại hoài nghi ta?"

Huyền Sách sắc mặt nghiêm nghị: "Ta cảm kích là rau diếp, cũng không phải là ngươi."

Nhạc Sư Linh cong ngón tay búng một cái, đem trên bờ vai ngọc tử rau diếp bắn bay đi ra ngoài, tức nói: "Chẳng lẽ liền không phải là Hải đô nhân thương đội phái ra khôi lỗi sư, lưu tại Tiểu Lâu Lan chờ lấy giết ngươi?"

Huyền Sách hờ hững lắc đầu: "Hải đô nhân đối Vân Trung đại mạc khí hậu cũng không lý giải, bọn họ đi vào Vân La khư, sẽ chỉ bị vây ở chỗ này, tự vệ cũng khó khăn, càng khỏi phải nói phái khôi lỗi sư đường cũ quay trở lại giết ta. Huống chi, bọn họ làm sao biết ta sẽ tới?"

Ánh mắt của hắn rơi vào Nhạc Sư Linh trên mặt, chú ý hắn mỗi một cái biểu tình biến hóa, nói khẽ: "Chẳng lẽ là mạng bọn họ người đem ca ca ta di vật đưa đến trường thành? Bọn họ nếu giết ca ca ta, cần gì phải vẽ vời cho thêm chuyện ra đưa về di vật? Cần gì phải vẽ vời cho thêm chuyện ra phái tới một cái khôi lỗi sư lưu tại Tiểu Lâu Lan giết ta? Bọn họ không biết ta động tĩnh, nhưng nếu như tiễn di vật người là ngươi, ngươi liền có thể nắm giữ nhất cử nhất động của ta."

Ngọc tử rau diếp bò dậy, đứng tại giữa hai người, có chút không biết làm sao.

Chuyện cho tới bây giờ hắn cũng không biết nên tin ai.

"Chúng ta tại tinh bàn ốc đảo gặp nhau lúc, ngươi dùng một cái dây đàn nằm ngang ở trên đường, chặn lại hai chiếc cát thuyền hóa giải ta khẩn cấp. Sợi tơ có thể làm dây đàn, cũng có thể tập thể dục khống chế khôi lỗi tuyến."

Huyền Sách ánh mắt lấp lóe, "Hơn nữa ngươi sơ hở còn không chỉ chừng này. Ngươi không quen biết sa cổn thảo trái cây, ngươi không biết rất nhiều đại mạc quy củ, ngươi nói mình là thợ săn, nhưng lại không biết những này, bản thân liền đáng giá nghi ngờ."

Nhạc Sư Linh lắc đầu nói: "Vậy ngươi cũng không nên hoài nghi ta, chúng ta là sinh tử chi giao! Ta tại dọc đường có vô số lần cơ hội giết ngươi, cướp đi chí tôn ma ngọc, nhưng mà ta lại không có động thủ."

Huyền Sách nói: "Ngươi tự nhiên sẽ không giết ta, bởi vì ngươi muốn giữ lại tính mạng của ta, đi vì ngươi làm một chuyện."

Nhạc Sư Linh cau mày: "Chuyện gì?"

Huyền Sách nói: "Giết chết hải đô đặc sứ Đại Lâm Na."

Nhạc Sư Linh đầu lông mày lay động, lắc đầu nói: "Ta vì sao muốn ngươi giúp ta giết nàng? Giết một nữ nhân, với ta mà nói có chỗ tốt gì? Ta lại vì sao không thể tự mình động thủ? Tại sao phải hết lần này tới lần khác tốn công tốn sức lừa ngươi đi vào Vân Trung, cùng ngươi cùng đi ra sống nhập chết, cho ngươi tới động thủ? Chính ta làm, không tốt hơn ư?"

"Bởi vì ngươi muốn mượn thân phận của ta tới động thủ."

Huyền Sách ánh mắt kiên định, "Ám sát một cái nhân vật trọng yếu, cũng không phải là giết sạch chi. Hung thủ thân phận khác biệt, gây nên kết quả cũng sẽ không giống nhau. Ngươi ám sát hải đô đặc sứ, cùng ta ám sát hải đô đặc sứ, hoàn toàn là hai cái kết quả. Ta là trường thành thủ vệ quân, đại biểu là Trường An đối Vân đô uy hiếp, đại biểu cho Trường An thái độ. Ta ám sát hải đô đặc sứ, chính là Trường An ám sát hải đô đặc sứ!"

Hắn run rẩy lông lá xồm xàm lỗ tai, hoàn toàn thất vọng: "Ta tuy là đối trường thành thủ vệ quân cái tên này không chút nào để ở trong lòng, nhưng mà ta dù sao vẫn là trường thành thủ vệ quân, ta làm chuyện đại biểu cho trường thành thủ vệ quân, mà trường thành thủ vệ quân đại biểu cho Trường An!"

Nói đến đây, hắn không khỏi nhớ tới ca ca dạy dỗ. Câu nói này, thực ra chính là ca ca Thủ Ước đã từng từng nói với hắn.

Nhạc Sư Linh như khóc mà không phải khóc giống như cười mà không phải cười, nói: "Hải đô đặc sứ chết tại trong

tay của ngươi, hải đô liền sẽ cùng Trường An trở mặt, thậm chí nhấc lên hai nước chiến tranh. Đúng hay không?"

Huyền Sách nhẹ nhàng gật đầu: "Có khả năng này. Ta gặp được ngươi, quá trùng hợp. Ta tiếp vào ca ca tin qua đời, liền lập tức ra trường thành đi tới tinh bàn ốc đảo, ngươi tại tinh bàn ốc đảo húp cháo, giúp ta giải vây, tiếp đó cho mượn rau diếp miệng phát hiện trên người ta chí tôn ma ngọc, thuận lý thành chương đi theo ta cùng một chỗ dò xét ca ca ta tử vong chân tướng. Vậy thì để cho ta không khỏi nghi ngờ, ca ca ta di vật bên trong khối này chí tôn ma ngọc, đến cùng là ca ca của ta di vật, còn là ngươi đặt ở di vật bên trong."

Nhạc Sư Linh cau mày, ngọc tử rau diếp thì ngẩng đầu nhìn về phía hắn, lộ ra vẻ nghi hoặc, lẩm bẩm nói: "Nãi công?"

Huyền Sách tiếp tục nói: "Đại mạc bên trong có rất ít chân chính hữu nghị, nhưng ngươi ta dọc đường đồng sinh cộng tử, lại bỏ đi đi ta một phần nghi ngờ. Chỉ là đến lòng đất Vân La thành, ta đối với ngươi nghi ngờ liền sâu hơn."

Hắn chỉ hướng phía dưới, bên tai lông tơ bị lòng đất gió thổi trái, nói: "Ngươi cùng sa đạo tiếp xúc quá ít, căn bản không biết sa đạo ở giữa có một cái quy củ ngầm, đó chính là một cái thương đội bên cạnh chỉ có thể có một cái sa đạo đoàn, tới trước được trước, tuyệt đối không cho phép cái thứ hai sa đạo đoàn chen chân! Nếu là gặp được mặt khác sa đạo đoàn, mặt khác sa đạo đoàn nhất định phải nhượng bộ. Mà Vân La trong thành lại có hai cái sa đạo đoàn."

Ngọc tử rau diếp ngẩn ngơ, chạy đến bên cửa sổ, nhảy đến trên cửa sổ, nhìn xuống dưới, tiếp đó dựng thẳng lên hai cái đầu ngón tay, nghi ngờ nhìn về phía Huyền Sách.

Huyền Sách nói: "Không sai. Phía dưới có hai cái sa đạo đoàn, nhưng chỉ có một cái là thật sa đạo. Lão bằng hữu của

chúng ta Sa Đà cùng hắn Tinh Nguyệt sa đạo đoàn tự nhiên là thật, như vậy giả chỉ có thể một cái khác."

Ánh mắt của hắn rơi vào Nhạc Sư Linh trên người, nói: "Thợ săn không có khả năng không biết điểm này, nhưng mà ngươi lại không có bất luận cái gì nghi ngờ, ngược lại nhiều lần thúc giục ta động thủ ám sát hải đô đặc sứ. Không, nếu cái này sa đạo đoàn không phải sa đạo, như vậy bọn họ là ai? Ngươi có lẽ so ta rõ ràng hơn a?"

Nhạc Sư Linh mặt mang bi thương, hai hàng thanh lệ theo má một bên chảy xuống, giãy giụa nói: "Huyền Sách huynh đệ, đây đều là suy đoán của ngươi, ngươi chỉ bằng lấy những suy đoán này hoài nghi ta? Liền như thế ngươi muốn ám toán ta? Ngộ nhỡ ngươi sai đây?"

Hắn lớn tiếng chất vấn: "Ngộ nhỡ ta không có tránh thoát ngươi một kích kia, chết tại trong tay của ngươi, ngươi lại phát hiện ngươi đoán sai đây?"

Ngọc tử rau diếp cũng lộ ra bi phẫn chi sắc, hướng Huyền Sách hô: "Nãi công —— "

Huyền Sách trong lòng cũng là có chút không dám vững tin, trong lòng của hắn còn có một chút đối hữu nghị hy vọng xa vời, hắn tiếp tục lạnh như băng nói: "Những này sa đạo khuôn mặt khô khan, không giống như là người. Bọn họ chắc là một đám nhận người điều khiển khôi lỗi. Nói đến kỳ lạ, ta lúc trước gặp được ca ca khôi lỗi, này lại lại gặp được sa đạo khôi lỗi, điều này nói rõ cái kia khôi lỗi sư liền tại phụ cận. Nhưng mà nơi đây loại trừ Hải đô nhân, chính là Sa Đà các loại sa đạo, đương nhiên, còn có ngươi ta. Hải đô nhân không có khả năng khống chế khôi lỗi công kích mình, Sa Đà không có khả năng cùng mình khống chế khôi lỗi liều mạng. Như vậy cái kia khôi lỗi sư chỉ ở ngươi ta ở giữa."

Nhạc Sư Linh bi phẫn muốn chết nhìn hắn, cũng không biện giải.

Huyền Sách trong lòng run lên, hắn rất muốn vãn hồi đoạn này hữu nghị, trong lòng mang theo không cam lòng, dò hỏi: "Như vậy Linh, ta đoán sai sao?"

Nhạc Sư Linh trên mặt còn mang theo nước mắt, cũng lộ ra nụ cười quỷ dị: "Không có."

Chương 18 : Ngõ hẹp gặp nhau dũng giả thắng

Chương 9: Ngõ hẹp gặp nhau dũng giả thắng

Song cửa sổ bên trên ngọc tử rau diếp ngây dại, Huyền Sách một trái tim cũng bỗng nhiên trầm xuống.

“Ta tiếp xúc qua ca ca ngươi Bách Lý Thủ Ước, hắn thường xuyên nói với ta, hắn có một cái ngốc đệ đệ, được người xưng làm tên điên, làm việc không đầu óc, tất cả dựa vào một bầu nhiệt huyết xông về phía trước.”

Nhạc Sư Linh thở dài, u oán nói, “Ngươi trực tiếp xông vào sa đạo sào huyệt bắt cóc Sa Đà lại trói lầm người, cũng cho ta cảm thấy ngươi thật sự không đầu óc. Nhưng cho đến lúc này ta mới phát hiện, Thủ Ước khả năng cũng không lý giải đệ đệ của hắn. Đệ đệ của hắn cũng không phải là không đầu óc, cũng không phải một cái tên điên. Tương phản, hắn rất thông minh.”

Huyền Sách nói: “Điên cùng lỗ mãng chỉ là làm việc thái độ, nhưng cũng không có nghĩa là ta rất ngu.”

Hắn chậm rãi kích phát hồng sơn ma ngọc, để ma ngọc lực lượng chảy khắp câu liêm, lại từ câu liêm cùng xiềng xích chảy vào trong cơ thể mình, hoàn thành một lần chu thiên tuần hoàn.

Làm như vậy, có thể rèn luyện thân thể, nâng cao thân thể cơ năng, là lão sư dạy cho hắn một cái tiểu kỹ xảo.

Nhạc Sư Linh là một cái đối thủ đáng sợ, Tiểu Lâu Lan bên trong hắn khống chế cơ quan nhân “Thủ Ước”, hầu như đem

Huyền Sách bức đến trình độ sơn cùng thủy tận. Mà Nhạc Sư Linh bản thân lại là một cái lấy hắc tì bà làm vũ khí đại cao thủ, dọc theo con đường này Huyền Sách đã thấy bản lãnh của hắn, chỉ ở trên mình, tuyệt không dưới mình!

Thậm chí nói không chừng, Nhạc Sư Linh chính là nắm giữ ma ngọc mười thành lực lượng cường giả đỉnh cao!

Cứ việc bản thân đâm bị thương lồng ngực của hắn, nhưng bây giờ Huyền Sách vẫn không có nắm chắc tất thắng.

Nhạc Sư Linh gật đầu, có chút đau đầu nói: "Ta vốn là muốn cho mượn Thủ Ước tay diệt trừ hải đô đặc sứ, cùng hắn tiếp xúc một đoạn thời gian, phát hiện hắn quá thông minh, ngay sau đó chuyển hướng hắn ngu xuẩn đệ đệ. Nhưng ta sớm cái kia nghĩ đến, ca ca Thủ Ước thông minh như vậy, đệ đệ lại có thể ngu đến mức đi đâu?"

Hắn gỡ xuống sau lưng hắc tì bà, cười nói: "Bất quá bây giờ ý thức được điểm này cũng không tính quá trễ. Giết chết ngươi, lại chế tạo ra một cái Huyền Sách cơ quan nhân, giết chết hải đô đặc sứ, như trước có thể giá họa tại trường thành thủ vệ quân trên đầu."

Huyền Sách điều động hồng sơn ma ngọc lực lượng, một lần lại một lần tẩy lễ thân thể, để trong cơ thể tràn ngập lực lượng càng ngày càng mạnh, thủ thế chờ đợi, trầm giọng nói: "Như vậy, ngươi đến cùng là ai?"

"Bí ngọc hội thủ tịch khôi lỗi sư, Linh!"

Nhạc Sư Linh đem hắc tì bà đứng ở trước người, đột nhiên kích động tì bà, tiếng tỳ bà sặc sặc mãnh liệt, bên dưới lầu tháp mới những cái kia mặt không hề cảm xúc sa đạo nhất thời giống như nhận được mệnh lệnh đồng dạng, hướng biển đều người thương đội nhào tới!

Hắn gảy tì bà, một khúc tái ngoại khúc, âm thanh sụt sùi bên trong lại âm vang mạnh mẽ, từng tiếng thúc dục người, để cho người ta huyết dịch gần như sôi trào!

Mà cái kia hơn mười sa đạo tại tiếng tỳ bà thôi thúc bên dưới, hung hãn không sợ chết cùng Hải đô nhân chém giết, chính là bị hắn khống chế khôi lỗi!

Những khôi lỗi này thực lực cực kỳ cường đại, hầu như từng cái không kém hơn "Thủ Ước" cơ quan nhân!

Khôi lỗi sư Linh nắm vững thắng lợi, mỉm cười nói: "Hải đô nhân thủ vệ tuy nhiều, nhưng người của ta cũng không ít, lại thêm những cái kia tham tiền như mạng Tinh Nguyệt sa đạo đoàn, lần này ta không có sơ hở nào! Huyền Sách!"

Hắn kích động tì bà, thản nhiên nói: "Đối phó ngươi, cùng đối phó Bách Lý Thủ Ước đồng dạng, với ta mà nói không có bất kỳ cái gì khó khăn."

Huyền Sách trái tim nhảy lên kịch liệt một lần: Bí ngọc hội!

Đã từng nhiều lần ám sát lão sư bí ngọc hội!

Đối cái này thần bí tổ chức, Huyền Sách vừa quen thuộc lại vừa xa lạ!

Hắn đi theo lão sư tu hành những năm kia, đã từng nhiều lần gặp gỡ bí ngọc hội đuổi giết, bởi vậy đối bí ngọc hội cũng không lạ lẫm!

Mặc dù bọn hắn cùng bí ngọc hội giao thủ qua rất nhiều lần, nhưng mà bọn họ đối cái này tổ chức thần bí nhưng như cũ biết rất ít, chỉ biết là cái này mạnh mẽ tổ chức thế lực trải rộng Vân Trung đại mạc, trong đó không thiếu có cực kỳ cường đại kỳ nhân dị sĩ!

Theo Linh trong miệng bắn ra bí ngọc hội cái từ này, để Huyền Sách có chút không rét mà run.

Bí ngọc hội, vậy mà ý định khơi mào Trường An cùng hải đô chiến tranh!

Bí ngọc hội nhấc lên chiến tranh, đối bọn hắn có chỗ tốt gì?

Càng làm cho Huyền Sách run rẩy cùng phẫn nộ chính là, Linh trong lời nói còn có một tầng ý tứ, đó chính là ca ca Thủ Ước, nhưng thật ra là chết tại Linh trong tay!

Nhưng vào lúc này, khôi lỗi sư Linh nhìn ra tâm tình của hắn chấn động,

Tay phải năm ngón tay trước sau cút dây đàn, tiếng tỳ bà nhất thời trở nên kiêu ngạo gấp rút, từng đạo vô hình sóng âm mang theo đáng sợ uy lực hướng Huyền Sách chém tới!

Huyền Sách tung người lăn lộn, hai cái phi liêm như một đôi hỏa hồng chim én xoay quanh hắn trên dưới tung bay, đem từng đạo công kích chặn lại, nhưng vẫn là có một đạo sóng âm công kích thừa dịp hắn tâm thần hỗn loạn một sát na, chém ở hắn cánh tay trái vai Chu chỗ!

Huyền Sách cánh tay trái nhất thời mất lực, suýt nữa cầm không nổi phi liêm, nhưng tay phải phi liêm đã bay ra, thi triển ra tuyệt kỹ ác mộng móc khóa, mang theo một đạo hỏa quang thẳng đến hắc tì bà sau khôi lỗi sư Linh mà đi!

Khôi lỗi sư Linh thân thể trốn ở một người cao hắc tì bà về sau, vê lên dây trầm, quấn dây đàn, sóng âm xung kích, đem ác mộng móc khóa phá vỡ!

Hắn dù bận vẫn ung dung, cũng không vội tại khuếch trương chiến quả, cười nói: "Ngươi đối ngươi ca ca quá lo lắng, thế cho nên loạn trận tuyến. Loại tình huống này, ngươi sẽ chỉ bại vong càng nhanh."

Huyền Sách lay động cánh tay trái, trong lòng khó mà đè nén xuống cừu hận. Hắn cũng biết đối mặt khôi lỗi sư cao thủ như vậy, hơi không cẩn thận liền sẽ cả bàn đều thua, lão sư cũng nhiều lần nói cho hắn biết, tâm rõ ràng như nước, băng sạch như ngọc.

Nhưng giết huynh mối thù, không đội trời chung!

Khôi lỗi sư Linh khóe mắt cũng khó khăn giấu tươi cười, Huyền Sách quá non nớt, bị cừu hận choáng váng đầu óc, sơ hở trăm chỗ, rất dễ dàng bị hắn đánh chết.

Hắn thản nhiên nói: "Giết chết ngươi sau đó, lột đi da mặt của ngươi, mang tại khôi lỗi trên mặt, sau đó lại để khôi lỗi giết chết hải đô đặc sứ, vẫn là có thể khơi mào Trường An cùng hải đô chi chiến…"

Hắn tiếp tục công tâm, còn chưa nói xong, đột nhiên chỉ nghe bên dưới lầu tháp truyền đến tiếng ồn ào cùng tiếng la giết, chỉ nghe Sa Đà âm thanh truyền đến: "Trộm cũng có đạo! Các huynh đệ, không thể để cho những bại hoại này hỏng chúng ta Vân Trung sa đạo thanh danh!"

Mấy cái thanh âm quen thuộc truyền đến: "Xử lý bọn họ!"

"Dùng xương sọ của bọn họ làm bồn tiểu!"

"Lũ ranh con, ngày hôm nay không ăn cướp, ngày hôm nay Tinh Nguyệt sa đạo đoàn bảo vệ thương đội, giết sạch những này tên giả mạo!"

…

Huyền Sách cùng khôi lỗi sư Linh mặc dù không cách nào nhìn thấy phía dưới, nhưng ngọc tử rau diếp có thể, nó nhảy đến trên bệ cửa sổ, giật mình nhìn phía dưới, lẩm bẩm nói: "Nãi công…"

Khôi lỗi sư Linh nghe hiểu nó, vẻ mặt đột biến, Huyền Sách cũng nghe hiểu, ngọc tử rau diếp lời nói bên trong ý là Sa Đà đám người không có tiến đánh hải đô thương đội, mà là hướng những khôi lỗi kia thống hạ sát thủ!

Huyền Sách đột nhiên dưới chân phát lực, hai thanh câu liêm hai bên trái phải vung ra!

Hắn thừa dịp Linh thất thần một sát na, đã xông đến hắc tì bà phía trước!

Linh kịp phản ứng, năm ngón tay xoay chuyển, kích động tử , trung, lão, quấn bốn cái dây đàn, nhưng mà lại chỉ có ảm khàn tiếng tỳ bà truyền ra, cũng không uy lực.

Bởi vì Huyền Sách hai tay cũng đặt tại hắc tì bà trên dây, đem bốn cái dây đàn theo như đến sít sao kề sát ở đàn trên mặt, để tì bà vô pháp phát ra tiếng!

Cùng lúc đó, hắn vung ra hai thanh câu liêm hai bên trái phải, theo hai bên mà đến, một cái câu liêm chém qua bốn cái dây đàn, đem dây đàn chặt đứt, một thanh khác câu liêm thì đánh trúng Linh thân thể, để hắn đầu vai bay lên huyết quang, cả người bị đụng hướng hơi nghiêng ngã đi, bay ra tháp lâu!

Huyền Sách chỉ cảm thấy sảng khoái tinh thần, tung người nhảy lên nhảy ra tháp lâu, thét dài cười nói: "Khôi lỗi sư, ngươi trí tuệ vững vàng cũng chỉ như thế! Không còn tì bà, ta xem ngươi còn có thể bắn ra thủ đoạn gì tới!"

Khôi lỗi sư Linh tại từng tòa cổ xưa kiến trúc bên trên nhảy vọt như bay, nhanh chóng tránh né câu liêm một lần lại một lần tập kích, trốn vào Vân La thành nội thành, cười nói: "Huyền Sách, ngươi tuy có tí khôn vặt, nhưng ta là bí ngọc hội khôi lỗi sư, cũng không phải nhạc công. Nhạc công, chẳng qua là ta nghề phụ mà thôi."

Hắn đột nhiên ngừng lại, sừng sững tại một tòa nguy nga kiến trúc nhổng lên thật cao mái hiên bên trên, xoay người nhìn về phía bay nhào mà đến Huyền Sách, mỉm cười nói: "Ngươi biết khôi lỗi sư am hiểu nhất là cái gì không?"

Hắn duỗi ra hai tay, hai tay chẳng biết lúc nào mang theo mỏng manh ngân sắc găng tay, cực vì dán da, như không vật gì, mà hai cái bao tay này đốt ngón tay bên trên lại khảm nạm lấy từng khỏa cực vì tinh xảo ngọc thạch.

Đây là một loại rất đặc biệt vũ khí.

Hắn lúc trước sử dụng hắc tì bà đã là cực là lạ đặc biệt, mà hai cái bao tay này kỳ lạ hơn đặc biệt, phẩm chất mềm mại, căn bản không phù hợp vũ khí đặc chất.

Nhưng mà làm hắn thôi thúc găng tay ma ngọc lực lượng, liền gặp từng cái đỏ tươi tuyến theo hắn đầu ngón tay bay ra, tựa như cùng một căn căn nhảy nhót tì bà dây đàn!

Chỉ là những này dây đàn cũng không bị kích động, mà là hướng phía dưới khu phố bay đi.

"Khôi lỗi sư am hiểu nhất, là khống chế sợi tơ!"

Linh hai tay bỗng nhiên trên dưới run lên, chỉ nghe xoạt xoạt xoạt, từng đạo tơ kim loại tuyến từ phía dưới khu phố bay lên trên không!

Những cái kia tơ kim loại dưới khống chế của hắn, trên không trung bay lượn, xuất hiện tại vọt tới Huyền Sách xung quanh.

Mà tại trên đường phố, những cái kia to lớn guồng quay tơ giống như là sống lại đồng dạng, phi luân cùng con thoi gào thét chuyển động, tơ kim loại bị Linh lôi kéo, hóa thành sắc bén nhất vũ khí, hướng Huyền Sách công tới!

Nguyên bản máy móc guồng quay tơ liền sẽ ma hóa, công kích đi vào nơi đây mọi người, hiện tại từ khôi lỗi sư Linh khống chế, tính nguy hiểm mạnh hơn!

Cái kia từng đạo tơ kim loại thậm chí đem cổ xưa tảng đá kiến trúc cắt ra, mặt cắt vô cùng chỉnh tề đá tảng theo nóc nhà tuột xuống, đập về phía mặt đất!

"Hưu!" "Hưu!" "Hưu!"

Huyền Sách thân thể nhanh chóng nhảy nhót, tránh đi từng đạo tơ kim loại, lấy câu liêm ngăn cản, đem tới gần tơ kim loại chém đứt. Đột nhiên góc áo của hắn bị chém đứt một khối, tiếp lấy gương mặt của hắn bị một đạo tơ kim loại xẹt qua, lộ ra một đạo hẹp dài vết thương!

Hắn vung lên câu liêm lúc, nhất định phải mười phần cẩn thận, miễn cho bị tơ kim loại cuốn lấy, nếu rơi vào tay cuốn lấy, như vậy hắn liền có mất đi vũ khí hung hiểm.

Đương nhiên càng thêm hung hiểm chính là, thân thể của hắn tuyệt đối không thể đụng chạm những kim loại này tơ, hơi không cẩn thận, chính là đầu ngón tay tróc ra, thậm chí tứ chi đều sẽ bị chặt đứt hạ tràng!

Chung quanh hắn, cổ xưa kiến trúc mái hiên đột nhiên tróc ra, đá tảng bay tán loạn, mái hiên bên trên tượng đầu hạ xuống, đều là những cái kia tơ kim loại tạo thành kết quả!

Linh hai tay mười ngón tay nhảy nhót, làm ra đàn tấu tì bà động tác, cười ha ha nói: "Tại đây cái đã trở thành di tích [k1] tơ lụa chi thành, chính là ta vô địch vương!"

Huyền Sách bị hắn ép trốn đông trốn tây, vết thương trên người từ từ tăng nhiều, càng ngày càng nhếch nhác.

Linh cười ha ha: "Huyền Sách, ta thay đổi chủ ý, ta muốn đem ngươi luyện thành khôi lỗi, điều khiển ngươi, đi giết hải

đô đặc sứ! Làm như vậy, càng có thành tựu cảm giác! Khống chế hỗn huyết ma chủng, mới thật sự là khôi lỗi sư việc!"

Đột nhiên, Huyền Sách đột nhiên vung lên song liêm, nhưng mà lại cũng không phải là công kích Linh, cũng không phải chém về phía những cái kia bay lượn tơ kim loại, mà là công hướng dưới chân nhà!

"Ầm!"

Nóc phòng bị hắn đánh xuyên qua, Huyền Sách rơi xuống dưới, âm thanh nhưng từ trong phòng truyền đến, cười nói: "Nói như vậy, Linh, ngươi cũng không giết chết ca ca ta ah."

Thân hình của hắn tại trong phòng nhanh chóng di động, đột nhiên tung người nhảy lên, theo một cái nhà song cửa sổ bên trong xuyên qua, xuyên qua một cái khác nhà song cửa sổ bên trong, tránh đi sau lưng từng đạo kim loại tuyến công kích!

"Nếu như ngươi giết chết hắn, lấy tính cách của ngươi ngươi nhất định sẽ đem hắn luyện thành khôi lỗi, điều khiển hắn tới ám sát hải đô đặc sứ."

Huyền Sách âm thanh theo từng cái trong phòng xuyên qua, cuối cùng âm thanh theo Linh dưới chân cái kia tòa trong phòng truyền đến: "Cuối cùng ngươi lại lựa chọn ta, cái này chứng minh ngươi thất bại."

Linh hừ lạnh một tiếng, đột nhiên mười ngón tay giang rộng ra, khơi mào nhiều hơn nữa kim loại tuyến, từng đạo kim loại tuyến gào thét, đâm thủng ngói xanh, đâm vào trong phòng!

Từng cái mảnh vô cùng kim loại tuyến cắt ra không khí, xuy xuy vang vọng, tựa hồ muốn trong phòng tất cả khuấy thành mảnh vỡ!

Đột nhiên, Linh hai tay dùng sức kéo một cái, lại phát hiện bản thân khống chế kim loại tuyến dường như trói bên trên thứ gì, căn bản kéo bất động, trong lòng không khỏi giật mình.

Nhưng vào lúc này, dưới chân hắn mái ngói nhao nhao nổ tung, hai thanh câu liêm như là huyết hồng hồng nhạn vỗ cánh phi hành, đem hắn ép nhảy lên thật cao, nhưng mà hắn lại quên mất găng tay của chính mình còn kết nối lấy những cái kia kim loại tuyến, nhất thời thân hình dừng lại!

"Vù!"

Hai thanh câu liêm chụp lại đầu vai của hắn, đâm thật sâu vào xương bả vai của hắn, đem hắn trùng trùng điệp điệp hướng phía dưới kéo đi!

Linh da mặt nhất thời kề sát ở ngói xanh bên trên, đem nóc phòng đập mặc, hướng phía dưới ngã đi!

Phía dưới là một tòa cổ xưa Thần điện, nội bộ không gian cực vì bao la, từng cái thô to cây cột như trước chống đỡ lấy Thần điện không ngã.

Mà vừa mới hắn chỗ điều khiển từng cái kim loại tuyến, giờ phút này bốn phương thông suốt, quấn quanh ở từng cái cây cột ở giữa, hình thành một cái vô cùng phức tạp lưới.

Mà Linh bản thân ngay mặt hướng xuống rơi hướng mảnh này sắc bén lưới.

Mắt thấy hắn sắp bị lưới cắt nát, Linh hai tay nhô ra, mười ngón tay đầu ngón tay từng đạo đỏ tươi sợi tơ bay ra, cùng kim loại tuyến liên kết.

Hắn có thể khống chế tấm này lưới!

Đột nhiên một cái câu liêm bay ra, đánh trúng tay trái của hắn, Linh đau thấu tim gan, khó chịu hừ một tiếng, mơ hồ nghe được bản thân xương ngón tay tan vỡ âm thanh.

Tay phải của hắn khống chế sợi tơ, đem thân thể của mình kéo tới cùng kim loại lưới cân bằng, nhưng mà hai chân nhưng vẫn là cùng sắc bén tơ kim loại tiếp xúc, nhất thời hai cái cẳng chân bên trên đều ra xuất hiện mấy đạo vết máu thật sâu, suýt nữa chặt đứt hắn gân bắp thịt!

Linh ổn định thân hình, lúc này mới nhìn thấy Huyền Sách.

Chỉ thấy Huyền Sách toàn thân quần áo rách tung toé, cơ hồ bị hắn tơ kim loại cắt đến quần lót khó đảm bảo, trên người cũng máu đầm đìa, đâu đâu cũng có tơ kim loại cắt qua lưu lại vết thương.

Huyền Sách lại ngồi xổm ở lưới trung tâm, hai thanh phi liêm nắm trong tay, mang theo vết máu trên mặt lộ ra vui sướng tươi cười: "Linh, ngươi vĩnh viễn không biết, ca ca ta còn sống sự thật này, mang cho ta bao lớn dũng khí!"

"Dũng khí có ích lợi gì!"

Linh tay phải phát lực, xoay người mà lên, đứng tại hai đạo tơ kim loại bên trên, thân hình trên dưới nhấp nhô, cười lạnh nói: "Huyền Sách, ta thừa nhận ta nhiều lần khinh thường ngươi. Nhưng mà lần này ngươi xem như tự chui đầu vào lưới! Ngươi đừng quên, ta còn có một cái thân phận, đó chính là nhạc công! Mà cái này!"

Hắn vung tay áo phất một cái: "Trong thần điện từng cái tơ kim loại, chính là ta dây đàn! Ta là một cái có thể kích phát ma ngọc mười thành lực lượng cường giả, tại đây loại thiên thời địa lợi trong cục thế, ngươi chỉ có một con đường chết!"

Tay phải hắn vung lên, nhất thời trong thần điện truyền đến vội vàng tiếng tỳ bà!

Thanh âm kia hóa thành lăng lệ mà vô hình công kích, công hướng Huyền Sách!

Huyền Sách thân hình di động, bước chân như là ly miêu giống như nhẹ nhàng, bước chân tại từng cái tơ kim loại ở giữa nhảy không ngừng, mỗi lần đều chính xác giẫm tại Linh kích động tơ kim loại bên trên, để tiếng tỳ bà vô pháp phát huy ra uy lực!

Hắn nhanh chóng hướng Linh tiếp cận, trên mặt tràn đầy tươi cười, trong mắt lập loè vẻ hưng phấn: "Linh, ngươi là một cái chỉ biết là trốn ở tì bà về sau, trốn ở khôi lỗi sau đồ hèn nhát, như thế nào lại biết dũng khí lực lượng?"

"Lão sư của ta nói qua! Ngõ hẹp gặp nhau, dũng giả thắng!"

"Coi như ngươi có thể kích phát ma ngọc mười thành lực lượng, không có đủ dũng khí, ngươi chú định sẽ bại vong!"

Toà kia cổ xưa trong thần điện, tiếng tỳ bà không được khúc, nhưng mà lại thỉnh thoảng bộc phát uy lực kinh người, vô hình phong mang đem dày nặng tảng đá bức tường cắt ra, phong nhận vù vù tán loạn!

Thần điện không có hủy ở chiến tranh viễn cổ bên trong, cũng không có hủy ở thời gian thanh tẩy bên trong, nhưng tại hai người chiến đấu bên trong không ngừng đổ sụp.

Nhưng mà trong điện hai người nhưng như cũ đang tử đấu, không chết không thôi!

Ngọc tử rau diếp thật vất vả theo trên lầu tháp xuống, trăm cay nghìn đắng tiến vào Vân La nội thành thành, khó khăn hướng toà kia thủng trăm ngàn lỗ Thần điện đi tới.

Bên trong thần điện kia thỉnh thoảng bay ra một đạo vô hình phong nhận, rơi vào nó bên cạnh, nổ lên từng khối đá vụn.

Đối với ngọc tử rau diếp tới nói, vậy thì tương đương với cuồng phong bạo vũ!

Nó cuối cùng đi tới trước thần điện, đúng lúc này, tiếng tỳ bà đình chỉ.

Ngọc tử rau diếp ngẩng đầu lên, chỉ thấy khôi lỗi sư Linh máu me khắp người theo chỗ cửa điện đi ra, trên mặt mang tươi cười.

Ngọc tử rau diếp khóe mắt run rẩy, run rẩy lấy ra ngọc thạch tiểu chủy thủ, chỉ hướng đã từng chủ nhân: "Nãi công…"

Câu nói này, là chặt chẽ vững vàng lời mắng người.

Nó làm rõ sai trái, đã biết mình chủ nhân từng làm qua xấu.

Nhưng mà nó quá nhỏ yếu, Linh tiện tay liền có thể đưa nó nghiền chết!

Ngay tại ngọc tử rau diếp lấy hết dũng khí muốn cùng Linh liều mạng lúc, đột nhiên, Linh mặt mang lấy tươi cười hướng về phía trước ngã quỵ xuống.

Ngọc tử rau diếp vội vàng tránh né, bị khói bụi mê con mắt.

Nó vội vàng dụi dụi con mắt, lại thấy Huyền Sách kéo lấy khập khễnh chân cùng hai thanh câu liêm, cười hắc hắc theo trong thần điện đi ra.

"Linh, ta nói qua cho ngươi…"

Hắn một bên ho ra máu, vừa đi đến, "Ngõ hẹp gặp nhau dũng giả thắng, ngươi không đủ dũng cảm, ngươi chỉ là kẻ hèn nhát. Một trận chiến này, còn là ta thắng…"

Hắn nói đến đây, mềm nhũn ngã xuống.

Chương 19 : Hồi cuối

Huyền Sách lại giống là trở lại Tiểu Lâu Lan giếng sâu bên trong, ánh mắt của hắn từ từ rơi vào hắc ám, thầm nghĩ lấy bản thân còn là quá điên cuồng, lại có thể sẽ cùng một cái mở ra ma ngọc mười thành uy lực cường giả đỉnh cao liều chết đánh cược một lần.

Hắn lại nghĩ tới bản thân thế mà chiến thắng dạng này cường giả, nếu như lão sư biết, hắn hẳn là sẽ vì chính mình kiêu ngạo a?

Ý thức của hắn từ từ rơi vào hắc ám thời khắc, mi mắt lại bị người đẩy ra.

Hắn lại thấy được ngọc tử rau diếp cái kia tấm mặt xấu xí, tấm này khuôn mặt nhỏ tỏ ra vô cùng to lớn, chắc là rau diếp kề sát ở ánh mắt của hắn bên trên quan sát hắn có hay không chết rồi.

Huyền Sách muốn nói chuyện, lại nói không ra lời nói tới.

Hắn hai mắt mơ hồ, chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy ngọc tử rau diếp nhịn đau dùng ngọc thạch tiểu chủy thủ đi cắt trên đầu lá cây.

"Rau diếp…" Hắn như nói mê lẩm bẩm.

Lúc này, một cái khác mơ hồ nhưng lại hết sức quen thuộc thân ảnh đập vào mí mắt của hắn, Huyền Sách ngất đi.

Không biết qua bao lâu, Huyền Sách xa thẳm tỉnh lại, ánh mặt trời chói mắt để hắn nhịn không được híp lại con mắt, toàn thân truyền đến thấu xương đau đớn, để hắn nhịn không được khó chịu hừ một tiếng.

“Huyền Sách ngươi đã tỉnh?” Một cái quen thuộc lại thanh âm hùng hậu truyền đến, mang theo ngạc nhiên.

Huyền Sách phát hiện bản thân đang nằm tại một cỗ chạy bên trong cát trên thuyền, bên cạnh là bản thân phi ngư thuyền, phi ngư trên thuyền chất đầy đủ loại nguyên liệu nấu ăn.

Hắn còn sống.

Nhưng mà càng làm cho hắn kích động là đập vào mi mắt gương mặt.

Đó là ca ca của hắn, Bách Lý Thủ Ước!

Hắn khổ sở tìm kiếm, cho rằng chết ở trong sa mạc ca ca, giờ phút này chính ngậm lấy cười nhìn lấy hắn!

Huyền Sách vành mắt đỏ lên, nước mắt ngăn không được muốn chảy ra, vội vàng nhắm mắt lại, hắn không muốn để cho ca ca nhìn thấy bản thân yếu ớt một mặt.

“Nãi công!”

Ngọc tử rau diếp ngạc nhiên tiếng kêu truyền đến, tiểu gia hỏa này một cái nhảy vọt, nhảy đến Huyền Sách trong ngực, đè đau vết thương.

Huyền Sách đau đến không ngừng co rút hơi lạnh, nước mắt cuối cùng ngăn không được chảy ra hốc mắt, nhưng nhìn thấy ngọc tử rau diếp trên đầu chỉ còn lại có một chiếc lá, trong lòng của hắn chỉ có cảm động.

Cái này không có cảm giác an toàn Tiểu Ngọc tử, coi hắn là thành thân nhân của mình.

“Ca ca, ngươi những ngày này đi nơi nào?” Huyền Sách hỏi.

Cái kia tươi cười ngọt ngào thiếu niên cười nói: "Tìm nguyên liệu nấu ăn ah! Ta những ngày này tìm được rất nhiều ngươi khi còn bé thích ăn đồ ăn, đợi đến Ngọc thành, ta liền làm cho ngươi ăn!"

Huyền Sách nói: "Linh nói ngươi chết rồi, hắn còn có ngươi súng."

Thủ Ước gãi đầu một cái, tươi cười người hiền lành: "Ta cùng hắn trên đường nhận biết, nguyên bản rất trò chuyện đến, về sau hắn lại trộm đi ta đồ vật. Ta ghi chép thực đơn bút ký cũng bị hắn trộm đi."

Hắn rất là tiếc hận, phảng phất bút ký so lãnh diễm súng còn trọng yếu hơn.

Huyền Sách trầm mặc, sau một lúc lâu, mới nói: "Ta vì tìm ngươi, ăn thật nhiều khổ."

Thủ Ước âm thanh dịu dàng xuống, dịu dàng ánh mắt nhìn hắn, mang theo cưng chiều: "Ta cũng giống vậy ah, Huyền Sách. Quá khứ hơn mười năm, ta vì tìm ngươi cũng ăn thật nhiều khổ."

Huyền Sách lẳng lặng nằm xuống dưỡng thương, không tự chủ nhớ tới lúc trước, hắn bị Hoa Mộc Lan hạ gục mang về trường thành thời điểm, hắn tại trường thành bên trên gặp ca ca.

Khi đó, ca ca hời hợt nói một câu: "Những năm này vì tìm ngươi, ta ăn thật nhiều khổ."

Lúc đó, hắn không hiểu loại vị đắng này vị lấy cái gì, hiện tại mới hiểu được những năm này ca ca đến cùng trải qua cái gì.

"Ca, chúng ta vì sao đi Ngọc thành, mà không phải về trường thành?" Hắn dò hỏi.

“Bởi vì ah…”

Bách Lý Thủ Ước nụ cười trên mặt từ từ biến mất, ánh mắt rơi vào phía trước đang tại trên đường đi Hải đô nhân thương đội bên trên, nói khẽ, “… Hải đô nhân thương đội, cùng với cái kia hải đô đặc sứ Đại Lâm Na, quả thực rất có vấn đề!”

(xong)

Chương 20 : Thông báo truyện mới

Trạch Trư sách mới 《 Trạch Nhật Phi Thăng 》 ngày mùng 6 tháng 4 sẽ ra mắt. Hẹn gặp lại quý đạo hữu. Nếu được anh em nhường nhịn sẽ ôm tiếp :))

Thiên hô vạn hoán bắt đầu đi ra, Trạch Trư sách mới 《 Trạch Nhật Phi Thăng 》 quyết định ngày 30 tháng 3 xuất ra đầu tiên Qidian tiểu thuyết, mọi người khởi đầu đọc sách có thể hiện tại lần sau tới rồi, còn xin các vị bạn đọc đến thời điểm tới nhiều hơn cổ vũ! ! ! ! !

Sách mới nhân vật chính gọi là Hứa Ứng, mặt khác công chúng số bên trên sẽ trước thời hạn hai ngày, cũng chính là số 28 sẽ phát Chương 1: dự đọc, có hơn bốn nghìn chữ đâu, mọi người nhớ tới quan tâm Trạch Trư.

Sách mới giới thiệu vắn tắt: Với tư cách bắt rắn giả, Hứa Ứng một mực thành thành thật thật cần cù chăm chỉ bản phận, cho đến một ngày này, hắn bắt được một đầu không tầm thường rắn…

Mùng một tháng ba, Thần Châu đại địa, khắp nơi hương hỏa lượn lờ, bảo vệ từng cái thôn xóm, hương trấn, thành phố, châu quận tượng thần nhao nhao thức tỉnh, hưởng thụ lê dân bách tính tế tự.

Nhưng mà, theo một ngày này bắt đầu, thiên hạ đã loạn.

Quyển sách lại tên 《 cửu cửu lục tu tiên 》 《 007 dã tu chân 》 《 nội quyển 》 《 cuốn tới chết 》 《 ai TM cũng đừng nghĩ phi thăng 》 《 tốt lừa 》 《 lừa hố to sâu 》 《

dìu ta lên 》 《 ba mươi lăm tuổi năm đó, phúc của ta báo tới 》 đến 《 rất lớn yêu vương hiện hình ký » các loại!

Chương 1 : Bản thảo nháp chương 1

Phế bản thảo thứ mười hai bản (Chương 1:)

Original Trạch Trư Trạch Trư 2022-02-28 19:30

Nguyên Thủy năm thứ mười, Đinh Mùi, xuân.

Tương nam lân cận dân chúng nhiều tin na thuật (na, đọc nuo), tin tưởng na sư có thể khu thần dịch quỷ, chữa bệnh đuổi dịch, bởi vậy ngày lễ ngày tết, hôn nhân gả cưới, thương bệnh trừ tà, mai táng dời mộ phần các loại công việc, đều muốn mời na sư làm phép.

Thành tây mười dặm, nước vây quanh Tây Sơn, Tây Sơn dưới chân chính là Dao trại, nhà không nhiều, mười mấy tòa ngói đen tường trắng nhà.

Trong đó một ngôi nhà bên ngoài mang theo cờ trắng, đang tại lo việc tang ma.

Linh đường phía trước, một cái hơn mười tuổi thiếu niên hai tay nâng lên một tấm bằng gỗ mặt nạ, mang tại trên mặt của mình.

Thiếu niên tên là Tô Đại Cường, năm nay mười bốn tuổi, người tương đối gầy, tứ chi thon dài, mười ngón tay của hắn cũng rất là hẹp dài thanh tú. Bởi vì quanh năm bên ngoài phơi gió phơi nắng, làn da có chút chút đen.

Hắn đeo mặt nạ so với hắn đầu còn muốn lớn gấp đôi, là na võ bên trong thần linh mặt nạ, mặt nạ hai con mắt là trụ hình

dáng, vừa to vừa dài, lỗ tai miệng mũi đều là kinh người rộng thùng thình, không giống loài người.

Trên mặt nạ thoa tươi mới mộc sơn, đỏ lam tím, làm cho cả mặt nạ giống như là mới từ Thần Ma trên mặt lột bỏ tới!

Tô Đại Cường thân mang màu đỏ đen rộng thùng thình áo bào, tại cao thấp có thứ tự đầu trên ghế xê dịch nhảy, càng nhảy càng cao, cuối cùng tung người nhảy lên, nhảy đến trong linh đường quan tài trước thanh đồng thần thụ bên trên.

Thanh đồng thần thụ, cấp một trượng sáu, chạc cây chín cái, mỗi đầu chạc cây bên trên riêng phần mình đúc có một cái thanh đồng Kim Ô, tượng trưng cho cửu trùng thiên.

Hắn một chân đứng tại thần thụ cửu trùng thiên Kim Ô bên trên, chân sau ngồi xổm hạ xuống, ống tay áo mây trôi cuốn lên, đột nhiên cái cổ uốn éo.

Rắc rắc tiếng vang truyền đến, đầu của hắn vặn đến sau lưng, dưới mặt nạ con mắt có thể nhìn thấy phía sau lưng của mình cùng gót chân.

Bờ vai của hắn nhẹ nhàng run run, trên cổ đầu đi theo lay động, toàn thân to to nhỏ nhỏ khớp xương theo đó nhao nhao sai chỗ, lấy cổ làm điểm xuất phát, rắc rắc kéo dài tới đến, toàn thân khớp xương bị mở ra.

Tô Đại Cường tại thanh đồng thần thụ bên trên múa, dáng múa rất nhanh, lưu lại từng đạo ảo ảnh, giống như là mọc ra bốn cái cánh tay.

Hắn từ thần thụ đệ cửu trùng thiên hạ xuống, rơi vào đệ bát trùng thiên, dáng múa càng thêm cao, quỷ dị mà tràn đầy kình đạo.

Coi hắn là người lớn đến xem cũng không thích hợp, xem như một tôn mọc ra một trước một sau hai cái mặt bốn đầu

cánh tay Thiên Thần đến xem, loại này nhảy múa liền rất bình thường.

Hắn giờ phút này, tựa như một tôn hai mặt bốn tay chiến thần, cầm trong tay Can Thích múa!

Đây chính là na võ bên trong mời thần, mời được thần linh từ trên Cửu Thiên hạ xuống.

Tô Đại Cường muốn mời được Cửu Thiên Thiên Thần hạ xuống, đi vào âm phủ, đi cứu về Thái gia hồn phách, để Thái gia hồi hồn!

Linh đường đặt lấy một cái quan tài, trong quan tài nằm là hắn Thái gia.

Thái gia, là Tô Đại Cường trên thế giới này thân nhân duy nhất.

Tô Đại Cường đã không nhớ nổi năm đó sân phơi gạo hỏa hoạn nguyên nhân hậu quả, hắn đối tràng này hủy diệt sân phơi gạo hỏa hoạn duy nhất ấn tượng, chính là bốn phía đều là rừng rực liệt hỏa, một cái cao lớn uy mãnh lão nhân xông vào đám cháy, đem bản thân ôm lấy, nghiêng thân thể che chở lấy hắn lao ra đám cháy.

Cái này cao lớn uy mãnh lão nhân, chính là Thái gia.

Tràng này hỏa hoạn sau đó, sáu tuổi Tô Đại Cường trên đời này không còn những thân nhân khác, chỉ có thể đi theo Thái gia đi tới ngoài thành Dao trại.

Thái gia là cha của mẹ, chính là ông ngoại của hắn, tại tương nam rất nhiều thôn xóm, ông ngoại tên là Thái gia, bởi vậy Tô Đại Cường cũng gọi ông ngoại Thái gia.

Thái gia là cái na sư, biết na thuật, có thể thỉnh thần nhập thân, còn có thể đuổi thần bắt quỷ, hàng yêu trừ ma, Dao trại bên trong người đều rất e ngại hắn.

Nhưng mà Tô Đại Cường biết, lão gia tử chính là khiêu đại thần lừa đảo, lừa gạt những thôn dân kia, kiếm miếng cơm ăn.

Hắn chỗ tinh thông na thuật, thực ra chỉ là một loại nhảy múa, võ kỹ, loại trừ cường thân kiện thể không có nửa điểm tác dụng.

Tô Đại Cường đi theo Thái gia năm năm, từ mộc mạc thiếu niên, biến thành một cái biết nhảy na võ cùng ngực vỡ tảng đá lớn tiểu lừa gạt.

Hắn đi theo Thái gia cùng một chỗ bốn phía giả danh lừa bịp, biểu diễn na thuật, miễn cưỡng sống tạm.

Hai ông cháu làm lừa đảo rất có luân lý, sẽ không vô duyên vô cớ gạt người, thường thường là bị gia đình giàu có mời đi qua, nhảy na võ, thỉnh thần nhập thân, giúp gia đình giàu có trừ tà hoặc là dời âm trạch.

Tuy là trừ tà đuổi năm năm, một cái tà ma không có nhìn thấy, cũng chưa từng thật mời đến một tôn thần trên người, nhưng Tô Đại Cường cùng Thái gia làm rất nghiêm túc, phảng phất thật sự có thần trên người bọn hắn, cùng tà ma chiến đấu đồng dạng.

Làm như vậy, sẽ để cho cố chủ an tâm. Thái gia nói cho Tô Đại Cường.

Mấy năm này, Thái gia từ từ già, hắn đã tám mươi sáu tuổi cao linh.

Tô Đại Cường ý định từ lão gia tử trong tay nhận lấy lừa đảo sự nghiệp, đem phần này tổ truyền tay nghề phát dương quang đại, nhưng mà hắn còn chưa kịp trở thành na sư, Thái gia liền chết.

Tô Đại Cường trong tay tiền chỉ đủ cho lão gia tử mua một cái quan tài, làm một hồi không quá thể diện tang lễ.

Tô Đại Cường bản thân chính là na sư, hắn tự mình tại tang lễ bên trên vì Thái gia chiêu hồn.

Mời thần na võ đã tới kết thúc rồi, Tô Đại Cường từ thanh đồng trên thần thụ hạ xuống, dáng múa đột nhiên trở nên cổ quái bóp méo, phảng phất đi vào quỷ khí âm trầm âm phủ, bốn phía đều là lệ quỷ ác quỷ, tùy thời ăn thịt người.

Hắn nhảy múa quỷ dị bên trong tràn đầy sát khí, phảng phất một tôn bốn tay phẫn nộ Thiên Thần tại đại khai sát giới, đem những cái kia cản đường đại quỷ tiểu quỷ mãnh quỷ lệ quỷ tất cả chém giết không còn, mang theo Thái gia hồn phách quay về dương gian!

Tô Đại Cường rất nghiêm túc nhảy na võ, thi triển Thái gia truyền thụ bản thân na thuật.

Hắn biết na thuật là mánh khoé bịp người, nhưng hắn trong lòng có nho nhỏ mong đợi, kỳ vọng kỳ tích, kỳ vọng na thuật là thật, kỳ vọng bản thân có thể đem Thái gia hồn phách từ âm phủ gọi về.

Hắn muốn cho Thái gia sống lại.

Nhưng mà, chiêu hồn võ xong, kỳ tích chưa từng xuất hiện.

Thật như lão gia tử khi còn sống nói, đừng nghĩ những cái kia có không có, chúng ta hai ông cháu luyện na thuật là gạt người, chiêu không đến quỷ thần.

Tô Đại Cường na võ, quả nhiên không thể đưa tới Thái gia hồn phách.

“Na thuật, quả nhiên đều là gạt người.” Tô Đại Cường nhổ ngụm trọc khí, buồn bã tháo mặt nạ xuống, dưới mặt nạ khuôn mặt tràn đầy nước mắt.

Túc trực bên linh cữu là cái khô khan sự tình, đến đầu bảy ngày thứ bảy, người thân cần phải đến từ trong linh đường rời

đi, bởi vì truyền thuyết tối hôm đó người chết hồn phách sẽ trở về, người sống không thể đụng đến người chết hồn phách.

Đầu bảy hôm nay, Tô Đại Cường cũng không hề rời đi linh đường, hắn vẫn tại trong linh đường vì Thái gia túc trực bên linh cữu, hắn muốn nhìn một chút, truyền thuyết có phải là thật hay không, Thái gia sẽ hay không tại ngày thứ bảy hồi hồn đến xem hắn.

Nửa đêm giờ tý, đầu bảy đi qua, Tô Đại Cường có chút thất vọng, Thái gia cũng không trở về hồn.

Ngày mai, liền nên để Thái gia nhập thổ vi an. Trong lòng của hắn nói.

Lúc này, trong quan tài truyền đến tiếng gõ.

"Thành khẩn, thành khẩn."

Tô Đại Cường trong lòng kinh hoàng, cả gan tiến đến quan tài nhìn đằng trước lúc, từ trong quan tài nhét đi ra một tấm tờ giấy nhỏ.

Trên tờ giấy có chữ viết.

"Cẩn thận Tôn gia chó." Trên tờ giấy nói.

Tôn gia ngay tại Tô Đại Cường nhà láng giềng, Tôn lão gia là cái rất hòa ái người, nhưng Tôn gia chó không phải.

Tôn gia chó là một đầu đại hắc cẩu, rất cao, rất uy mãnh, mỗi lần đi ra ngoài trở về đi qua Tôn gia lúc, Tôn gia chó đều sẽ nhìn nhiều hắn hai mắt.

Con chó này chân dài eo nhỏ, toàn thân đen nhánh, đều là dùng một loại xem kỹ ánh mắt nhìn chằm chằm Tô Đại Cường, cho đến Tô Đại Cường đi trở về trong nhà nó mới có thể dời đi ánh mắt.

Tô Đại Cường nhặt lên tấm này từ trong quan tài nhét đi ra tờ giấy thời điểm, ngẩng đầu liền nhìn thấy Tôn gia chó ngay tại linh đường ngoài cửa, khoảng cách linh đường còn có hơn mười bước, ngồi xổm ở nơi đó.

Giờ tý đêm đen kịt một màu, chó đen ngồi xổm ở trong đêm tối, tròng mắt giống như là hai cái nến ánh nến, đỏ rực, sáng ngời có thần nhìn hắn, nhìn ra đầu hắn da tóc ma.

Tiếp đó, Tôn gia chó đứng lên, giống như người đồng dạng đứng lên.

Nó hai chân sau đứng trên mặt đất, nửa người trên từ từ đứng thẳng, chỉ là còn cẩu lũ thân thể, phảng phất đứng người lên cực vì mệt mỏi. Theo nó từ từ đứng lên, rắc rắc xương cốt sai chỗ tiếng truyền đến.

Thân thể của nó bóp méo, giống như là nhảy na võ lúc Tô Đại Cường đồng dạng, phảng phất muốn lấy một loại cổ quái nhảy múa tới tiến hành lột xác.

Lột xác sau đó nó, cơ bắp không hề tầm thường phát triển, toàn thân khối cơ thịt, giống như là đầy người ếch nhảy tới nhảy lui.

Nó cái đầu so Tô Đại Cường còn cao!

Miệng của nó nứt ra, khóe miệng phân thành bốn cánh, sau đó cái ót cũng đi theo phân thành bốn cánh, từ chó trong đầu chui ra một cái máu đầm đìa mặt người!

Chó đầu nứt ra giống là cánh hoa đồng dạng, mà tấm này nhuốm máu mặt người tựa như là trốn ở giữa cánh hoa.

“Nói như vậy, Thái gia thật đã chết rồi?” Trong cánh hoa mặt cười ra tiếng, miệng nói tiếng người.

Con chó kia thủ lĩnh mặt quái trên mặt khó nén vui vẻ tươi cười, huyết hồng tròng mắt tràn ngập hưng phấn: “Thái gia

vừa chết, liền không ai có thể lại ngăn chặn chúng ta! Hiện tại, ngươi là của ta!"

Nó nhìn chằm chằm Tô Đại Cường, trong mồm duỗi ra một đầu dài không tưởng nổi đầu lưỡi, đem đầu mình máu trên mặt liếm lấy không còn một mảnh, hướng linh đường đi tới!

"Lão thái gia trấn áp chúng ta lâu như vậy, cuối cùng chết rồi, trước giết chết ngươi, báo đáp những năm này trấn áp nỗi khổ!" Nó phấn khởi thở hổn hển, trong mồm ha ha mạo hiểm khói trắng, tại linh đường cửa ra vào thân thể của nó đột nhiên trầm xuống, hai đầu bắp đùi ngồi xổm, cơ bắp kéo căng, dưới da gân cùng màng cọ xát, phát ra ha ha ha âm thanh!

Nó tại tụ lực.

Đột nhiên, nó thọc sâu nhảy lên, hướng trong linh đường Tô Đại Cường nhào tới!

Cái kia cỗ tình thế, giống như là mấy trăm cân chó dữ chụp mồi con mồi, muốn đem con mồi xé nát nghiền nát!

"Bành!"

Trong bóng tối một cái nồi đất lớn nắm đấm vung ra, đột nhiên xuất hiện, đập ở nó đầu chó bên trên!

Cái kia đầu chó mặt người quái hừ cũng không hừ một tiếng, bị một quyền đập ra mấy trượng, đụng vào linh đường bên ngoài trên vách tường.

Nó xương sọ bị một quyền đánh nổ, óc thoa khắp bức tường!

Trong linh đường, Tô Đại Cường ngơ ngác nhìn cái này nhuốm máu nắm đấm.

Đây là một cái mọc đầy bộ lông màu vàng nắm đấm, hoàng mao từng chiếc như thứ, như là thép nguội sắc nhọn, nắm đấm

mỗi một cây đầu ngón tay đều dị thường tráng kiện, móng tay dày đến một tấc, đầu ngón tay sắc bén.

Trên nắm tay có bốn cái đầu ngón tay.

Cái này tuyệt không phải nhân loại nắm đấm!

Cái này nắm đấm đang chậm rãi trở về co lại, chậm rãi lùi về trong bóng tối, trên nắm tay còn mang theo đầu chó mặt người quái óc, lạch cạch lạch cạch nhỏ giọt xuống.

Lúc này, Tô Đại Cường sau lưng trong quan tài lại nhét ra một tấm tờ giấy nhỏ.

"Cẩn thận chúng ta trâu." Trên tờ giấy viết.

Tô Đại Cường ngẩng đầu nhìn về phía linh đường bên ngoài, trên vách tường, đầu chó thân người quái từ từ lại biến thành Tôn gia chó.

Đương nhiên, là Tôn gia chó chết.

Trong bóng tối, một đầu trâu già đi ra. Đầu này trâu, là Tô Đại Cường nhà trâu.

Nó chính là Thái gia để cho Tô Đại Cường số lượng không nhiều di sản, nó đi theo lão thái gia thời gian so Tô Đại Cường còn muốn lâu.

Nó là một đầu rất thông nhân tính trâu già.

Tô Đại Cường thường xuyên cho trâu ăn, buổi sáng dắt trâu đi đi bãi cỏ ăn cỏ, buổi tối cho trâu trộn lẫn cỏ khô.

Hắn sẽ còn cưỡi tại lưng trâu bên trên, dùng lưỡi liềm chém một đoạn cây trúc chẻ thành sáo trúc, thổi một chút nhẹ nhàng đồng dao.

Hắn tại đất hoang bên trong ngủ thời điểm, trâu già sẽ đem hắn ủi đến trên lưng, cõng hắn về nhà.

Đây là hắn trí nhớ bên trong trâu già, giống như là trong nhà một cái khác lão nhân hiền lành.

Mà giờ khắc này trâu già lại chồm người lên, đầu trâu thân người, trước ngực một bàn tay rộng màu đen lông ngực, cân khu khổng vũ hữu lực!

Nó hướng Tô Đại Cường đi tới, sau lưng kéo lấy thật dài đuôi trâu, nhẹ nhàng quét qua liền đem trước sân cây cột quét gãy!

"Ta còn không có báo thù, há có thể để hắn chết tại trong tay của ngươi?"

Trâu già trong mắt chứa lệ, đằng đằng sát khí hướng Tô Đại Cường đi tới, bi phẫn vô cùng, "Ta vốn là Thiên Phủ động đại yêu, tự do tự tại, lại bị lão thái gia trấn áp tại đây địa phương cứt chim cũng không có! Lão thái gia chết rồi, ta cuối cùng không cần lại nhận người ức hiếp, không cần lại làm trâu làm ngựa!"

Hắn hung ác nói: "Tô Đại Cường, đừng trách ta, muốn trách thì trách lão thái gia quá ác, đem ta trấn áp lâu như vậy! Ta nhất định phải giết ngươi, mới có thể một biểu đạt suy nghĩ trong lòng!"

Nó kiêu ngạo ngập trời, đang muốn hướng Tô Đại Cường thống hạ sát thủ, đột nhiên ngực huyết quang nổ tung, một chuôi sắc bén cốt kiếm đưa nó lồng ngực đâm xuyên!

Lúc này, trong quan tài lại nhét đi ra một tấm tờ giấy nhỏ.

Tô Đại Cường trong kinh hãi vội vàng nhìn lại, trên tờ giấy viết một hàng chữ, "Cẩn thận chúng ta thôn tất cả mọi người!"

Trâu già thân thể lung lay, thình thịch ngã xuống, lộ ra sau lưng viện tử, trong sân đứng đầy Dao trại thôn dân.

Đứng đầu chính là Dao trại Lý Chính, cái này lúc trước đều là rất hòa thuận nam tử giờ phút này cũng là một mặt ôn hoà, chỉ là cánh tay của hắn hóa thành một chuôi thật dài cốt kiếm, trong mắt lập loè vẻ hưng phấn, âm thanh mang theo run rẩy, “Nói như vậy, lão thái gia thật đã chết rồi?”

Trạch Trư trở về a, lần đầu tiên viết sách, người mới tác giả, sách mới lên đường, cầu phiếu! Cầu bảo vệ! ! !

Quên cái này không tại khởi đầu, đây cũng không phải là sách mới, chẳng qua đặt trước mọi người trong tay phiếu cũng có thể a? Ưa thích lời nói nhớ tới điểm khen nhắn lại! Tháng hai ngày cuối cùng, mọi người suy nghĩ nhiều nhìn lâu đến chương 2:?

Chương 2 : Bản thảo nháp chương 2

Thứ mười hai bản thảo, chương 2:

Original Trạch Trư Trạch Trư 2022-03-02 19:30

Tô Đại Cường trong ấn tượng Dao trại, dọc theo Tây Sơn cùng Tiêu Thủy xây lên, non xanh nước biếc, dân phong thành thật chất phác, ở chỗ này đều là thật thà người.

Từ quan trở về quê hương Tôn lão gia, Dao trại Lý Chính, tại Lăng thành làm sai dịch Hàn Nhị Cẩu, vợ hắn hiền lành Phân nương (Phân : hương thơm; mùi thơm, như Thái Thiếu Phân ý), đốn củi Cao Đại Tráng, săn thú A Kiều, biết bện trúc người giỏ trúc tết tóc đại gia, cửa thôn cho gà ăn bà lão, mỗi ngày vận nước bẩn Thái a bá…

Những người này, đều thoạt nhìn vô cùng bình thường, Dao trại bên trong duy nhất không giống như người bình thường, chính là Thái gia. Trong làng tất cả mọi người sợ Thái gia, bao quát Tôn gia chó cùng Thái a bá nhà lừa.

Nằm tại trong quan tài Thái gia, thế mà đưa tấm giấy nói cẩn thận trong thôn tất cả mọi người, nếu là bình thường thời kì, Tô Đại Cường nhất định cười ra tiếng, cười nhạo Thái gia càng thêm không có yên lòng!

Mà giờ khắc này, các thôn dân hội tụ tại linh đường phía trước, trong mắt lập loè tia sáng yêu dị, đặc biệt là Lý Chính, tay phải của hắn năm ngón tay đốt ngón tay phá vỡ làn da, quấn quýt lấy nhau, tạo ra một thanh dài đến năm thước cốt kiếm.

Mũi kiếm còn tại lạch cạch lạch cạch chảy xuống máu.

Vừa rồi chính là hắn dùng cái này từ trong cơ thể mình sinh ra cốt kiếm, đem Tô Đại Cường nhà trâu đâm xuyên.

Đương nhiên, đó là một đầu lại không đứng đắn trâu, đầu này không đứng đắn trâu, đánh chết Tôn gia không đứng đắn chó, quen thuộc các thôn dân cũng biến thành không đứng đắn!

Lý Chính sau lưng, sai dịch Hàn Nhị Cẩu tại run run thân thể, trên người hắn da người, từ từ chia năm xẻ bảy, giống như là có cái gì quái vật khổng lồ trốn ở da người bên trong, mà quái vật khổng lồ này, đang tại tránh thoát da người trói buộc!

Vợ của hắn, hiền lành Phân nương, thân thể đã bóp méo đến sau lưng, giống như bốn cái chân nhện lớn nằm rạp trên mặt đất, từ dưới hông lại mọc bước phát triển mới đầu, lộn xộn giống như phao câu gà đồng dạng đầu, trên trán mọc ra bảy, tám viên đen nhánh tròng mắt.

Còn có Tôn lão gia, thân thể của hắn đã mục nát, phảng phất bị người nào xé thành từng mảnh, lại dùng kim khâu vá kín lại, nhưng khâu đến chẳng phải nghiêm túc.

Còn có cửa thôn luôn luôn chào hỏi Tô Đại Cường ăn cơm chưa bà lão, giờ phút này trở nên dị thường cao lớn, toàn thân lông đen, miệng đầy răng nhọn, móng tay xanh đen, dài đến vài thước.

Thậm chí liền Thái a bá nhà lừa cũng đứng thẳng lên, khí lực một trượng bảy, tám, hóa thành đầu lừa quái nhân!

Đây cũng không phải là Tô Đại Cường quen thuộc thôn dân!

Hoặc là nói, Tô Đại Cường lúc trước quen thuộc thôn dân, cũng không phải là thôn dân chân chính bộ dáng!

Bọn họ cấp tốc tại Thái gia áp lực, không thể không giả bộ như hiền lành bộ dáng, lão thái gia vừa chết, bọn họ liền lộ ra nguyên hình!

"Thế nhưng là, Thái gia không phải một cái lão già lừa đảo ư? Chẳng lẽ, lão thái gia thật biết na thuật, bằng không sao có thể trấn được nhiều như vậy yêu ma quỷ quái?" Tô Đại Cường trong lòng có chút mê man.

Người trong thôn, thậm chí chó cùng trâu, đều trở nên xa lạ, hắn vô cùng quen thuộc Thái gia, lại cũng trở nên xa lạ!

"Lão thái gia chết rồi, nhưng thù còn muốn báo!" Hiền lành Phân nương phát ra tiếng kêu chói tai, trước kia nàng yểu điệu, liền kiến đều luyến tiếc giẫm chết, lại gào lên, "Làm thịt cháu ngoại của hắn, hủy hắn thi thể, báo những năm này trấn áp mối thù!"

Từ trước tới nay công bằng chấp pháp Lý Chính cười tủm tỉm nói: "Mọi người không nên kích động, Tô Đại Cường chỉ có một cái, không thể một lần giết chết."

Hắn hưng phấn đến cười ra tiếng: "Ngươi tháo một đầu cánh tay, ta tháo một cái chân, lại không giết chết hắn, cố gắng chơi mấy ngày! Lại đem hắn đùa chơi chết!" Trong cơ thể của hắn có khói đen xông ra, hóa thành một bàn tay lớn hướng Tô Đại Cường vồ xuống!

Khói đen bàn tay lớn đi tới Tô Đại Cường đỉnh đầu, đột nhiên Tô Đại Cường trong cơ thể khí huyết chảy xiết, bắn ra nổ vang tiếng sấm, như là trong cơ thể cất giấu một mảnh phong bạo, phong bạo bộc phát, tiếng sấm như trống không ngừng nổ vang!

Đó là Tô Đại Cường tại vận chuyển khí huyết!

Vừa mới Tô Đại Cường còn tỏ ra có mấy phần nho nhã yếu ớt điềm tĩnh, giờ phút này khí huyết khuấy động phía dưới, áo

quần không gió mà lay, phồng, trong cơ thể mơ hồ lại có kim sắc hào quang từ dưới làn da bắn ra!

Như thế khí huyết, so với bọn hắn những yêu ma này còn muốn mạnh mẽ rất nhiều!

Khói đen bàn tay lớn bị Tô Đại Cường đột nhiên bộc phát khí huyết xung kích, nhất thời tan thành mây khói! Lý Chính vừa muốn nhào tới, thấy hoa mắt, Tô Đại Cường dời bước đi tới trước mặt hắn, nắm đấm đi tới trên mặt của hắn!

"Bành!"

Hắn liền cốt kiếm đều không có đâm ra cơ hội, con mắt mũi miệng, liền tất cả bị đánh đến trũng đi xuống, rơi vào trong đầu, cả người gào thét bay lên, mạnh mẽ đụng vào đối diện trên tường, cùng chó chết cùng một chỗ lún vào trong vách tường!

Đang tại lột xuống da người Hàn Nhị Cẩu dừng lại lột xác, thét chói tai vang lên giết chết Tô Đại Cường Phân nương cũng dừng lại thét lên, Thái a bá, Tôn lão gia, Cao Đại Tráng cùng lừa, quay đầu ngơ ngác nhìn về phía treo trên tường Lý Chính, lại quay đầu ngơ ngác nhìn về phía linh đường cửa ra vào thiếu niên.

Cái này quen thuộc thiếu niên, trở nên xa lạ.

Giống như bọn hắn, trở nên không đứng đắn.

Lúc trước Tô Đại Cường luôn luôn rất điềm đạm nho nhã, đi theo Thái gia sau lưng, giúp Thái gia vận chuyển na thuật đồ vật đặt ở lưng trâu bên trên, nhìn thấy bọn họ lúc cũng đều là rất lễ phép chào hỏi.

Bọn họ thậm chí chưa từng gặp qua Tô Đại Cường đỏ qua mặt, đánh qua người! Tại trong ấn tượng của bọn hắn, Tô Đại Cường chính là một cái bình thường nông thôn thiếu niên, cái gì cũng đều không hiểu.

Nhưng mà, Tô Đại Cường lại chỉ dựa vào khí huyết liền tách ra Lý Chính yêu thuật, một quyền đem Lý Chính đánh bay! Xem ra, Lý Chính coi như không có chết, phỏng đoán cũng phải ngủ mê mệt một đoạn thời gian!

"Giết hắn!" Tôn lão gia trong cơ thể thi khí bộc phát, thân thể càng ngày càng cao, xé đi ngụy trang, hiện ra chân thân, hóa thành xương đồng da sắt thiết giáp thi yêu, nhào tới trước!

Hắn lợi trảo xé rách không khí, xuy xuy vang vọng, Tô Đại Cường nắm đấm đón hắn thiết thi lợi trảo đánh tới, không khí rung động ầm ầm, bị nắm đấm đập thành một bức tường, tiếp lấy bức tường này cũng bị một quyền đánh xuyên!

Một người một thi thể, quyền trảo va chạm, Tôn lão gia tràn đầy khâu dấu vết mặt nhất thời bóp méo, năm ngón tay rắc rắc hướng về phía sau lật đi, đồng thời gãy!

Tô Đại Cường đạp bước, dựng thẳng khuỷu tay, tập hợp toàn thân chi lực hướng về phía trước trùng trùng điệp điệp khẽ dựa!

Tôn lão gia chính là khổ tu nhiều năm Thiết giáp thi yêu, toàn thân hoành luyện công phu, đao kiếm không thể gây tổn thương cho, giờ phút này trong lồng ngực mười hai cây xương sườn cùng một chỗ hướng về phía sau uốn cong, rắc rắc vang vọng, xương sườn kề sát tới cột sống bên trên, thân thể bị lực lượng khổng lồ đánh cong thành bị nướng chín tôm to, hướng về phía sau bay đi!

"Bành!"

Hắn mạnh mẽ đập ở Lý Chính cùng chó bên cạnh, lún vào trong vách tường. Tôn lão gia nghe được bản thân cột sống phát ra ba ba tiếng vang, không biết là bị đánh rách tả tơi còn là nứt ra rồi, trong thời gian ngắn không thể động đậy, trong lòng của hắn ngạc nhiên: "Đây là ta biết cái kia tiểu quỷ ư?"

Đột nhiên lại là bành một tiếng tiếng vang, bức tường kịch liệt rung động, bốn chân tám mắt Phân nương hướng về phía sau bay tới, đụng vào Tôn lão gia bên cạnh trên tường.

Phân nương vừa mới nhập tường, lại là bành một tiếng, bà lão đập tới, đầu dưới chân trên bị đập nhập trong vách tường, vẫn la lên: "Tiểu tử này chỉ là thân thể mạnh mẽ, không biết na thuật, không cần phải lo lắng! Đại tráng ngươi chống đỡ phút chốc, lão thân vậy thì làm phép giết chết hắn!"

"Bành!"

Cao Đại Tráng bay tới, đầu bên ngoài, nửa người cắm vào bức tường, khảm tại tường bên trong bà lão thấy thế, lập tức im miệng, không nói thêm gì nữa.

Tôn lão gia cố gắng chuyển động con mắt, chỉ thấy Cao Đại Tráng còn tại chết run rẩy, hiển nhiên còn chưa có chết.

"Ngang ——" con lừa tiếng kêu truyền đến, cùng Thái a bá cùng một chỗ lún vào trong vách tường, ngay sau đó mặt khác mấy cái yêu hóa thôn dân cũng tự khoa tay múa chân bay tới, riêng phần mình khảm tại tường bên trong.

Trong linh đường, Tô Đại Cường thu tay lại, khuấy động khí huyết chậm rãi bình phục, trong cơ thể tiếng sấm ầm ầm cũng từ từ ngừng lại.

Tôn lão gia khó khăn nhúc nhích một lần, thầm nghĩ: "Cái này thằng nhóc cái gì nhân tính? Ngày bình thường thoạt nhìn điềm đạm nho nhã yên tĩnh, ra tay ác như vậy…"

Đột nhiên, soạt một tiếng, cả bức tường khó có thể chịu đựng gánh nặng, cuối cùng đổ sụp, bị lún vào tường bên trong chúng yêu cũng bị chôn ở dưới tường, vô cùng nhếch nhác!

Tô Đại Cường sắc mặt trầm xuống, âm thanh lạnh lùng nói: "Các ngươi bị Thái gia trấn áp tại Dao trại bên trong, Thái gia không giết các ngươi, ta cũng không giết các ngươi. Nhưng

các ngươi làm sập nhà ta tường, cho ta đem tường sửa tốt, bằng không tội sống khó tha!”

Một đám yêu vật giãy dụa đứng dậy, hai mặt nhìn nhau.

Tô Đại Cường xoay người lại, hướng Thái gia trên quan tài hương, thấp giọng nói: “Thái gia, ngươi cứ yên tâm đi, chúng ta thôn thôn dân tuy là không quá ôn hoà, nhưng ta cảm thấy ta có thể bảo hộ bản thân.”

Phía ngoài một đám yêu vật mắt lớn trừng mắt nhỏ, liền ngươi còn cần bảo vệ mình?“Ngươi không đến trêu chọc chúng ta, cũng đã cám ơn trời đất!” Bà lão thầm nói.

Trong quan tài lại nhét ra một tờ giấy, “Ta còn tưởng rằng, ngươi ngay cả ta cũng phải bắt tới đánh một trận.” Trên tờ giấy viết.

Tô Đại Cường lộ ra tươi cười, Thái gia sau khi chết còn là như vậy vui tính.

Đương nhiên, hắn thật muốn mở ra quan tài nhìn một chút, Thái gia là có hay không hồi hồn, ngồi xổm ở trong quan tài cho hắn viết tờ giấy nhỏ.

“Ta trở về, ngươi cố bảo trọng.” Trong quan tài lại nhét ra một tờ giấy. Tô Đại Cường vịn quan tài, thần sắc ảm đạm, lại có một loại buông được cảm giác.

“Thái gia, lên đường bình an.”

…

“Siêng năng làm việc!” Tô Đại Cường hướng ra phía ngoài một đám yêu vật quát, “Ta trước đi ngủ, buổi sáng ngày mai, nếu là tường xây không tốt, liền đánh chết các ngươi!”

Dao trại một đám đám yêu quái sợ hãi, chỉ thấy thiếu niên lắc đầu đi ra linh đường, tự nhủ: “Đây con mẹ nó thói đời gì,

trên đời thế mà thật có yêu ma! Đáng ghét, thôn chúng ta làm sao lại không có hồ tiên muội tử, đều là chút đại thô kệch…”

Sáng sớm hôm sau, Tô Đại Cường rời giường, ra khỏi phòng nhìn lại, nhà mình bức tường sáng bừng lên.

Hắn suy nghĩ xuất thần, tối hôm qua phát sinh tất cả giống như là đang nằm mơ đồng dạng, cho dù ngủ một đêm, hắn như trước có chút khó mà tiếp nhận.

Trên đời này, vậy mà thật sự có yêu ma quỷ quái! Còn có thiên lý hay không?

Tô Đại Cường đi tới sân nhỏ giếng cổ trước múc một thùng nước giếng, từ trên đầu dội xuống đi.

Gió rét thổi tới, Tô Đại Cường đánh cái giật mình, hắn đứng tại bên cạnh giếng, mặt hướng ánh sáng mặt trời, yên lặng vận chuyển Đạo Dẫn công.

Hô hấp ở giữa, chỉ thấy hắn trên mặt chói lọi giống như là theo hắn hấp khí mà từ từ sáng lên, thậm chí có thể nhìn thấy trong không khí có từng khỏa thật nhỏ hạt ánh sáng, kèm theo hô hấp mà biến mất đến trong cơ thể của hắn.

Tô Đại Cường trong bụng mơ hồ truyền đến tiếng sấm, ầm ầm, từ đan điền bên trong bay lên, từ từ đi tới cổ họng, xoang mũi, tiếp đó tiếng sấm lại từ từ trầm xuống, từ từ trở lại đan điền.

Chẳng qua phút chốc, Tô Đại Cường trên người liền tự nhiên khí bừng bừng, một cỗ sương mù màu trắng lượn lờ bay lên, hơi nước bị bốc hơi, bản lãnh của hắn, cũng không phải là Thái gia dạy.

Năm năm trước sân phơi gạo hỏa hoạn, Thái gia từ đám cháy cứu ra Tô Đại Cường, mang theo Tô Đại Cường đi tới Dao trại.

Tô Đại Cường đối với trận kia hỏa hoạn trí nhớ còn thừa không nhiều, nhưng mông lung còn nhớ một loại hô hấp pháp môn, chính là Đạo Dẫn công.

Tô Đại Cường ngày bình thường trong lúc rảnh rỗi , dựa theo Đạo Dẫn công tu luyện, cho đến ngày nay, đã tu luyện trọn năm năm.

Tô Đại Cường cũng không biết tu luyện thứ này có ích lợi gì, dù sao nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi, sớm muộn luyện một chút, cũng không cần tiêu phí bao nhiêu thời gian.

Trong lúc tu luyện, hắn phát hiện Đạo Dẫn công tác dụng lớn nhất, chính là khí huyết vận chuyển đến phía dưới lúc, đi tiểu so trước kia thẳng rất nhiều, không lo lắng nước tiểu đến giày.

“Cái đồ chơi này không có gì dùng, chỉ có thể đi tiểu đến xa.” Tô Đại Cường đã từng đối với cái này khịt mũi coi thường.

Cho đến đêm qua hắn còn là cho rằng như thế.

Nhưng tối hôm qua hành hung bổn thôn một đám yêu quái sau đó, Tô Đại Cường liền biết Đạo Dẫn công tác dụng, xa không chỉ đi tiểu đến xa đơn giản như vậy.

Chương 3 : Phỏng vấn trạch trư sách mới

Trạch Trư tình hình gần đây

1, Trạch Trư khỏi bệnh rồi ư?

Trạch Trư bệnh còn không có tốt đâu, trước mắt mà nói còn là xuất phát từ bệnh mề đay lặp đi lặp lại phát tác trên đường, bệnh mề đay là một loại bệnh mãn tính, trị liệu đặc biệt chậm chạp, đặc biệt dễ dàng lặp đi lặp lại, có một lần ta ăn thịt bò, lặp đi lặp lại hỏi trong tiệm đồ ăn có hay không hải sản, có hay không dầu hàu, đều nói không có.

Kết quả canh là dùng xương cá đun, ta đều nhanh điên rồi, thật vất vả bệnh mề đay nhanh khỏi hẳn, vào lúc ban đêm cổ họng liền sưng lên, toàn thân cao thấp lên bệnh sởi, hô hấp khó khăn, ngày thứ hai liền đi bệnh viện treo nước.

2, lần này heo đại hoàn tất 《 Lâm Uyên Hành 》 sau trống rỗng kỳ cực kỳ dài, xem ra là có chuẩn bị mà đến, muốn biết trong khoảng thời gian này heo cụ thể đã làm những gì, là thế nào tìm sách mới linh cảm?

Tại 《 Lâm Uyên Hành 》 hoàn thành sau đó, bởi vì thân thể không tốt, thời gian dài thuộc về nghỉ phép trạng thái. Đằng sau đi Hồ Nam Vĩnh châu sưu tầm dân ca , bên kia sơn sơn thủy thủy vô cùng thanh tú, tại từng cái địa phương sau khi xem, sửa sang lại một đống lớn tư liệu, khúc dạo đầu "Bắt rắn giả" cũng là Vĩnh châu, sách mới ta đến có chuẩn bị ~

3, loại trừ 《 Lâm Uyên Hành 》 《 Mục Thần Ký 》, có hay không 《 Nhân Đạo Chí Tôn 》 giấy sách kế hoạch?

《 Lâm Uyên Hành 》 cùng 《 Mục Thần Ký 》 đều đã xuất bản, 《 Mục Thần Ký 》 giấy chất sách thứ hai sách có lẽ tháng tư đưa ra thị trường, 《 Lâm Uyên Hành 》 quyển thứ tư hẳn là cũng nhanh

Nhưng mà 《 Nhân Đạo Chí Tôn 》 hiện nay một mực không có phương diện này tin tức, bởi vì bản quyền là tại khởi đầu bên kia, khởi đầu bên kia tìm được nhà xuất bản sẽ thông báo cho ta.

Hơn nữa Chung Nhạc là một cái đại bò giống, hắn là Chung sơn thị đại bò giống, nếu như xuất bản lời nói có phải hay không có thương tích phong hoá ah, có phải hay không a?

Nhị

Sách mới thiết lập

4, sách mới nhân vật chính là ai?

Sách mới nhân vật chính gọi là Hứa Ứng, là một cái bắt rắn giả, xuất thân là Vĩnh châu Linh lăng nhân sĩ. Sách mới chủ đề không phải bắt rắn, cũng không có hồ ly, chẳng qua sách mới mở đầu là bắt rắn.

5, sách mới hiện nay có suy nghĩ mấy cái nữ chính, là thiên kinh địa nghĩa còn là phản kháng không được?

“Thiên kinh địa nghĩa” là 《 Đế Tôn 》 bên trong một cái ngạnh, Giang Nam tại cuối cùng kết quả thảo luận, “Một chồng hai vợ, thiên kinh địa nghĩa”, hắn là muốn lừa gạt cái kia bạch hồ Giang Tuyết nha, cho nên nói thiên kinh địa nghĩa chính là hai cái nữ chính;

“Phản kháng không được” là 《 Lâm Uyên Hành 》 bên trong Tô Đại Cường nói, luôn luôn đối nữ chính bọn họ phản kháng không được, hắn nữ chính nhiều vô cùng, nhưng mà cùng hắn đi tới cuối cùng cũng liền một cái (Hồng La), Tô

Vân tình cảm sử chính là một cái phản kháng không được lịch sử.

Trước mắt mà nói, Hứa Ứng nữ chính còn không có cụ thể trù tính, ta cảm thấy Hứa Ứng nữ chính còn là chỉ có một cái, hắn không phải thiên kinh địa nghĩa, cũng không phải phản kháng không được, Hứa Ứng tính cách của hắn là cường thế hơn.

(truy hỏi: Sẽ còn có rất nhiều hồng nhan ư?)

Vậy thì muốn nhìn tình huống, nhìn hắn đến cùng là thiên kinh địa nghĩa còn là phản kháng không được.

6, sách mới là cùng sách cũ có liên quan ư? , còn là nói một điểm liên hệ đều không có, hoàn toàn mới thế giới quan?

Ta viết đến trước mắt cơ cấu, nó là một cái hoàn toàn mới thế giới quan, cùng sách cũ có hay không liên quan là muốn xem đến tiếp sau tình huống hướng đi, trước mắt mà nói là không có bao nhiêu liên hệ.

Ta tại cơ cấu thế giới này thời điểm, là trực tiếp cắt vào đến Đường triều thời kì cuối, Đường triều thời kì cuối là một cái như thế nào cơ cấu đâu? Nó là một cái phiên trấn cắt cứ, quân phiệt rối loạn thời kì, cắt cứ chính quyền tương đối nhiều, trung tâm chính quyền đối địa phương chính quyền thống trị lực hạ thấp tới cực điểm.

Ta giả thiết Trung Quốc cổ đại thần thoại, cổ đại tế tự truyền thống là thật, thờ cúng tại từ đường bên trong, thờ cúng tại miếu thờ bên trong, thờ cúng tại đạo quán bên trong tượng thần, giả thiết bọn chúng cũng có thể "Sống" tới, truyền thuyết thần thoại đều là thật sự tồn tại.

Tồn tại những thần linh này, tồn tại những này ngoài dự đoán đặc biệt đặc biệt đồ vật, như vậy chúng ta thế giới này sẽ là bộ dáng gì?

Dương gian người thống trị cùng âm phủ người thống trị, giữa bọn hắn sẽ có cái gì liên hệ? Tranh đấu giữa bọn họ sẽ là ra sao?

Cho nên nói thế giới này xem, có lẽ cùng ta trước kia viết là không giống nhau, nó lối suy nghĩ, cơ cấu, chắc là cùng 《 Lâm Uyên Hành 》 《 Mục Thần Ký 》 《 Nhân Đạo Chí Tôn 》 cũng khác nhau.

7, heo Thiên Tôn, sách mới nhân vật chính đại khái là loại nào loại hình nhân vật? Hứa Ứng có phải hay không giống như Tần Mục đồng dạng thật thà thành thật?

Hứa Ứng cùng Tần Mục không phải một loại người, Tần Mục lúc nhỏ là có mười cái lão nhân đi chiếu cố hắn, đi bảo vệ hắn. Hứa Ứng không giống nhau, Hứa Ứng không có lão nhân chiếu cố, cường giả bảo vệ.

Hứa Ứng hắn là một cái vô cùng độc lập người, bị sinh hoạt mài đi một chút góc cạnh, nhưng mà hắn tại chương 2: Liền phát hiện bản thân góc cạnh, liền không muốn lại ẩn giấu đi, hắn là phi thường quả quyết, lôi lệ phong hành, một số thời khắc tràn đầy sát khí, nhưng mà hắn cũng có bản thân hiền lành chỗ.

8, có chút tò mò sách mới nhân vật chính vì sao gọi Hứa Ứng? Có lẽ là Hứa Tiên? Ứng chẳng lẽ là tưởng niệm 《 Độc Bộ Thiên Hạ 》 Ứng Tông Đạo Ứng sư huynh? Dù thế nào cũng sẽ không phải 《 Lâm Uyên Hành 》 Ứng Long lão ca a? Mặt khác Tô Vân sẽ mang theo Hồng La đến Hứa Ứng thế giới ư

Ta nguyên bản tại lối suy nghĩ 《 Trạch Nhật Phi Thăng 》 tình huống thời điểm, gia nhập 《 Lâm Uyên Hành 》 thiết lập, nói thí dụ như "Nguyên Ái tiết", không biết mọi người còn có hay không ấn tượng? Tô Vân tại một cái tàn tạ vũ trụ thời điểm, có cái ngày lễ này.

Nhưng mà đằng sau ta liền quên, bởi vì ta thay đổi rất nhiều lần bản thảo.

《 Trạch Nhật Phi Thăng 》 là thứ 14 bản thảo, phát ra tới "Phế bản thảo" là thứ 12 bản thảo, thứ 1 bản thảo đến thứ 14 bản thảo là hoàn toàn không giống nhau! Cho dù là thứ 12 bản thảo đến thứ 14 bản thảo đều hoàn toàn khác biệt. 《 Lâm Uyên Hành 》 bên trong nhân vật cùng thiết lập có thể hay không xuất hiện, rất khó nói.

Tô Đại Cường cùng Hồng La câu chuyện có thể hay không xuất hiện còn muốn nhìn sau đó tiến triển, muốn nhìn tình huống tiến triển thế nào. Đến bây giờ ta chỉ ý nghĩ phía trước hai trăm vạn chữ tình huống, hai trăm vạn chữ sau đó tình huống ta còn không nhìn thấy, ở phía sau viết thời điểm đi từ từ phong phú.

9, bối cảnh thật sự là "Nội quyển" ư? Sách mới sẽ cùng Duyên Khang lý niệm đồng dạng, mang cho chúng ta không giống nhau lý niệm ư? Siêu cấp kỳ vọng!

Sách mới bối cảnh là một cái tu tiên thế giới, vô cùng vô cùng nội quyển, quyển mức độ có lẽ so với chúng ta thế giới hiện thực còn muốn nội quyển rất nhiều. Chúng ta bây giờ đã rất nội quyển, tất cả mọi người tại các ngành các nghề cạnh tranh, viết sách cũng giống như vậy, khởi đầu tác giả đều ở bên trong quyển bên trong.

Ta là suy nghĩ một cái thế giới như vậy, hoàn toàn nội quyển tiên hiệp thế giới, nó chắc là một loại gì xã hội hình ảnh đâu? Các ngành các nghề nó có lẽ như thế nào đi quyển. Nhân vật chính tại dạng này thế giới bên trong, sẽ có như thế nào gặp gỡ? Sẽ có cuộc sống ra sao đâu?

Nội quyển ở dưới phi thăng, cấp bậc phi thăng, tại viết 《 Lâm Uyên Hành 》 thời điểm chúng ta liền thử thảo luận cấp bậc cố hóa vấn đề, thảo luận là thế phiệt gia đình phong tỏa tài

nguyên tạo thành đẳng cấp cố hóa vấn đề, cho nên nói tại viết sách mới thời điểm, ta tại nghĩ, nếu cấp bậc cố hóa đã viết qua, vậy liền muốn đi đánh vỡ, thực hiện đẳng cấp vượt qua.

10, sách mới có ráp ráp thời điểm ư?

Không có, các đồng chí, các ngươi muốn cái gì đâu? Chúng ta viết sách thời điểm bờ môi phía dưới cũng không thể viết, đều là bị hạn chế!

(chẳng lẽ thon thon tay ngọc cũng không thể viết ư?)

Thon thon tay ngọc có thể viết ah, thậm chí chân cũng được, các ngươi nhìn ta tại viết 《 Lâm Uyên Hành 》 thời điểm, viết chân ah, địa phương khác cũng không thể viết, chỉ có thể viết chân a, ngày ngày tại cái kia viết Ngô Đồng chân, cái này có thể có cái gì hứng thú? Có phải hay không!

Chương 4 : Phỏng vấn sách mới (2)

11, sách mới bên trong nhân vật có nguyên mẫu ư?

Xem ngươi nói là người nào vật, sách mới nhân vật chính chắc là không có nguyên mẫu a, nhân vật chính Hứa Ứng tính cách chắc là trên xã hội phần lớn người tâm lý. Trạch Trư đại học là học xã hội học, muốn nghiên cứu một chút xã hội hiện tượng, nhìn một chút hiện tại quần chúng tâm lý, từ đó chiết xuất một vài thứ làm nhân vật chính.

Hắn có một ít đặc biệt ý nghĩ, có đôi khi hắn sẽ muốn là lưu tại quê quán cưới láng giềng, hàng xóm, ngực lớn tiểu tỷ tỷ, tiếp đó hắn lại gặp được xã hội bất công đồ vật muốn ra mặt, trừng ác dương thiện (cũng sẽ rời đi quê quán). Nhưng hắn cũng có bản thân khôn vặt, tính toán nhỏ nhặt, đối không biết lại phi thường tò mò, muốn đi xem một chút.

Hứa Ứng là một cái vô cùng phức tạp người, nhưng chỉ cần là người, liền sẽ rất phức tạp.

12, sách mới sau khi online, heo đánh lớn tính một ngày thay đổi mấy chương đâu? Đổi mới thời gian còn là 12 giờ trưa cùng 8 giờ tối a? Sách mới chương thứ nhất lại ở số 6 mấy giờ tuyên bố ah

Ta bên này đã cùng biên tập nói qua, sách mới tuyên bố là tại ngày mùng 6 tháng 4 12 giờ trưa, đúng giờ tuyên bố! Lâu dài còn xin mọi người tới nhiều hơn cổ vũ.

《 Trạch Nhật Phi Thăng 》 cũng là mỗi ngày hai chương đổi mới, nhưng mà đổi mới số lượng từ khả năng nhiều một ít,

bởi vì ta viết tiểu thuyết là căn cứ cảm giác đến, muốn cảm xúc viết đến nơi, có thể là 3500 chữ cũng có thể là là 4000 chữ cũng có thể là là 5000 chữ, nhưng sẽ không ít hơn 3000 chữ mỗi chương.

Trên cơ bản còn là 12 giờ trưa cùng 8 giờ tối đổi mới.

13, heo lớn, sách mới sẽ có 《 Mục Thần Ký 》 bên trong tương tự thời gian biến hóa kịch bản ư? Hậu kỳ sẽ có hay không có mới đột phá?

《 Mục Thần Ký 》 bên trong tương tự thời gian biến hóa kịch bản thực ra đã viết qua hai lần, một cái là 《 Mục Thần Ký 》, một cái khác là 《 Nhân Đạo Chí Tôn 》 bên trong, thay đổi qua đi, tạo nên tương lai phương diện này kịch bản. Giống như 《 Lâm Uyên Hành 》 cũng có một phần là liên quan tới quá khứ kịch bản, nhưng nó cũng không phải là thay đổi quá khứ xuyên qua, là đối quá khứ thành tựu.

Tại sách mới 《 Trạch Nhật Phi Thăng 》 bên trong ta là không có ý định viết tương tự kịch bản, dù cho có cũng là đổi một loại cách viết, không biết một mực đi viết đồng dạng sáo lộ, ta nghĩ có một ít thay đổi, tiến hành một chút đột phá đi.

14, muốn biết Mục thần anime lúc nào ra, sách mới sẽ viết bao nhiêu chữ

《 Mục Thần Ký 》 anime muốn hỏi B trạm, bao lâu có thể ra muốn nhìn B đứng kế hoạch, B trạm gần nhất đã làm nhiều lần anime, ta cảm thấy đẩy tới tốc độ thật mau. 《 Trạch Nhật Phi Thăng 》 cá nhân ta kế hoạch là 300 vạn chữ trở lên, cụ thể sẽ lên đến bao nhiêu, mọi người có thể kỳ vọng một lần.

15, rất thích nhân đạo bên trong Tân Hỏa, Mục thần bên trong Long béo, lâm uyên bên trong Oánh Oánh… Muốn hỏi một chút sách mới bên trong Hứa Ứng sẽ còn có thuộc về hắn Long béo bọn họ ư

Hứa Ứng khẳng định sẽ có, Hứa Ứng nghề nghiệp là bắt rắn giả, mọi người có thể tưởng tượng một chút, họ Hứa cùng rắn sẽ có cái gì nguồn gốc đâu? Kỳ vọng một chút đi, kỳ vọng một lần sủng vật của hắn là cái gì hình thù kỳ quái.

16, Tô Cẩu Thặng cùng Oánh Oánh đại lão gia tình cảm thật sự có như vậy thuần túy ư? Chúng ta phàm phu tục tử còn là có chỗ mong đợi

Chính là như vậy thuần túy a, Oánh Oánh là một quyển sách, một cái người dẫn đạo, một người đại tỷ tỷ, thậm chí là một cái "Mẹ" nhân vật.

Tô Vân đâu? Tuy là Tô Vân đối mỗi đoạn tình cảm đều rất nghiêm túc, nhưng hắn là một cái bị ép tiếp nhận nhân vật, "Phản kháng không được" !

Người khác đối với hắn có tình cảm, hắn đối với người khác có tình cảm. Oánh Oánh là không biết đối Tô Vân có tình yêu nam nữ, cho nên Tô Vân cùng Oánh Oánh là không có tình yêu nam nữ ở bên trong.

17, Oánh Oánh cuối cùng thế nào à nha?

Oánh Oánh cuối cùng rất vui vẻ ah, Oánh Oánh là Trạch Trư khát vọng tự do hình chiếu, Oánh Oánh vô ưu vô lự, tư tưởng của nàng đơn thuần, nàng không có nhiều như vậy phức tạp ý nghĩ, nàng là một cái thuần túy, hạnh phúc tinh linh.

18, heo đại khái có thể giới thiệu ngươi yêu trải qua ư?

Ta yêu trải qua có nhiều như vậy ta sẽ đem tình cảm hí kịch viết kém như vậy? Không nên nói đùa! Lúc nào các ngươi phát hiện Trạch Trư tình cảm hí kịch viết như thế nào tốt như vậy, vậy nói rõ cái gì?

Ta tình cảm hí kịch viết kém như vậy, cũng là bởi vì ta đơn thuần, rất thuần túy, Trạch Trư không phải Poseidon.

19, Phong Hiếu Trung cực hạn ở đâu?

Phong Hiếu Trung là 《 Nhân Đạo Chí Tôn 》 bên trong số hai nhân vật chính, tại ngay từ đầu là một cái rất cố chấp người, hắn cho là "Khoa học chính là chân lý", hắn là theo đuổi khoa học có thể không để ý tới người, nhưng hắn cũng có nội tâm mềm mại.

Làm hắn đi đến vô cùng lý tính thời điểm là có thể có cực cao thành tựu, nhưng muốn nói đi đến thành tựu cuối cùng —— Nguyên Thủy, hắn là vĩnh viễn cũng không đạt tới, lý tính có thể làm được tất cả, nhưng không làm được tình cảm, thiếu hụt cảm tính tình cảm, tình cảm không phải cũng vậy trong nhân thế đạo lý ư?

Ngươi tại vô cùng lý tính thời điểm ngươi không có tình cảm, không phải cũng vậy thiếu hụt sao? Ngươi chính là không toàn diện, có phải hay không đạo lý này? Phong Hiếu Trung là không đạt tới Nguyên Thủy.

20, Hỗn Độn, Hồng Mông, có thể đi hay không đến Nguyên Thủy đồng dạng độ cao? Tần Mục có hay không đi đến độ cao này? "Dịch" cùng "Đồng" sẽ bổ sung ư?

Hỗn Độn cùng Hồng Mông đều không đạt tới (thật) Nguyên Thủy độ cao, là có thể chứng đạo Nguyên Thủy, nhưng mà không đạt tới thật Nguyên Thủy độ cao, Tần Mục cũng là cùng loại tại Nguyên Thủy, lại không đạt tới chí cao.

Dịch cùng Đồng phải nói là một người có hai bộ mặt a, "Dịch" là không ngừng biến hóa, cùng tận tất cả biến hóa, đi tìm biến hóa mới, lại tổng kết đến cùng một chỗ, chính là cùng một cái đạo lý.

"Đồng" là tìm được trước một cái không phá "Chân lý", tiếp đó đi không ngừng xác minh, sửa đổi cái này chân lý.

Bọn họ trăm sông đổ về một biển.

21, heo lớn, có thể cho người mới nâng nâng ý kiến ư?

Ta cảm thấy, nếu như ngươi là yêu quý viết tiểu thuyết, yêu quý sáng tác lời nói, là một cái người mới nhiều hơn viết, nhìn nhiều nhiều đọc, thậm chí nói ngươi là ưa thích nào đó một phần có tên lời nói, bất luận là bốn đại có tên còn là hiện đại tác giả tiểu thuyết, tác phẩm mới giả ngươi có thể nhìn nhiều mấy lần, nếu như ưa thích văn học liền tóm lấy ngươi đặc biệt ưa thích tác giả tác phẩm, mỗi lần đọc kỹ ngươi khả năng đều sẽ có khác biệt thu hoạch, kiến thức, kiến thức của ngươi tích lũy tháng ngày, ngươi sẽ phát hiện tại văn tự ứng dụng bên trên sẽ vượt qua lúc trước ngươi rất nhiều rất nhiều.

Có đọc kỹ nắm giữ, điều khiển văn tự năng lực, ngươi lại đi đông đảo đọc, mở rộng suy nghĩ của ngươi, thả tư tưởng của ngươi, đi hấp thu những người khác sở trường, là không thể nào trên không trung sáng tác, trên không trung dựng lầu các, ngươi suy nghĩ đồ vật khả năng đã bị cổ kim nội ngoại rất nhiều tác giả nghĩ qua, hấp thu bọn họ, đột phá bọn họ, nghĩ bọn hắn chưa nghĩ tới ngươi mới có thể đi ra con đường của mình.

Có những vật này sau đó ngươi còn nhiều hơn viết, tích lũy suy nghĩ sau đó nhất định phải viết, không muốn ngồi trước máy vi tính liền không viết ra được đến, đây là tối kỵ, nhất định phải viết nhiều!

22, kỳ vọng sách mới, chẳng qua luyện viết văn chương thứ nhất ta là thật ưa thích, ba lần đưa tấm giấy ba lần nói ra người trong thôn đều không bình thường, không biết sách mới chương thứ nhất có thể hay không cũng có để cho người ta đặc biệt hai mắt tỏa sáng câu chuyện

Bình thường tới nói, ta sẽ tại chương thứ nhất liền làm cảm động người đọc, 《 Mục Thần Ký 》 chương thứ nhất làm cảm động người đọc, 《 Lâm Uyên Hành 》 cũng giống vậy,

sách mới 《 Trạch Nhật Phi Thăng 》 cũng là như thế. Hiện tại chúng ta là một cái nhanh tiêu phẩm thời kì, nếu như chương thứ nhất lưu không được người đọc lời nói, người đọc liền không có kiên nhẫn đến xem phía sau ngươi chương 10.

Sách mới chương thứ nhất câu chuyện tuyệt đối sẽ để mọi người cảm nhận được khác biệt, là tuyệt đối không giống nhau, thậm chí nói sẽ còn tốt về công chúng số bên trong luyện viết văn chương thứ nhất.

Sách mới hệ thống sức mạnh tại "Na", vu na chi thuật, sẽ đem cái này dung nhập vào trong tiểu thuyết, tiến hành một chút hai lần sáng tác, kiểm định chú vô cùng ít ỏi na văn hóa nhặt lên.

Chúng ta tại ngày mùng 6 tháng 4 sách mới 《 Trạch Nhật Phi Thăng 》 tuyên bố sau đó lại tìm cơ hội tiếp tục trò chuyện, đến thời điểm mọi người sẽ có rất nhiều vấn đề, các loại khi đó gặp lại ~

Mặt khác quan tâm Trạch Trư tài khoản, lại ở trời tối ngày mai 8:30 tuyên bố chương thứ nhất dự đọc, kính xin kỳ vọng!